Ч. 1. Львôвъ, Субота 2 (14) сѣчня 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмѣ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ понедѣлокъ и въ понедѣлокъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 ôдъ однои стрôчки печатнои, въ рубр. „Надôслано“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають въ Львовѣ Администрація „Дѣла“ и Бюро газетъ Карола Людвика 9. У Вѣдни Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, I. Schülerstrasse 8; G. L. Daube & Co.; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, II. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 9, H. Schalek I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ.

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.
на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.

Експедиція пôдъ ч. 8. ул. академична.

Редакція и Администрація пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лишь на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. а. в.

Запросины до предплаты на рôкъ 1888.

Зъ нынѣшнымъ днемъ „Дѣло“ починає выходити що дня, выдавши недѣлѣ рускй свята

„Библіотека найзнаменитшихъ повѣстей“ буде являтися яко складова часть часописи, яко другій пôваркушъ „Дѣла“, на перемѣну: одного тыждня разъ въ понедѣлокъ, а другого тыждня двѣчи, въ понедѣлокъ и пятницю. Тй пôваркушѣ „Библіотеки н. пов.“, уложенй въ стороны, кождый предплатникъ буде собѣ ôдтинати и складати въ книжки (8⁰). Пôсля нашого обчисленя предплатники „Дѣла“ одержать черезъ рôкъ 78 великихъ пôваркушѣвъ, котрй що-до обєму другу вповнѣ ôдповѣдати-муть нынѣшнымъ 52 (иншимъ) аркушамъ „Библіотеки н. пов“, выданои окремо. **Для „Библіотеки н. пов.“ ôдъ 1 (13) сѣчня 1888 р. нема отже окремои предплаты.** Предплатники „Дѣла“ дôстають вже и „Библіотеку н. пов.“ яко складову часть часописи. Тôлько черезъ таке сполученье „Дѣла“ зъ „Библіотекою н. пов.“ єсть для выдавництва можливо: зъ однои стороны **выдавати щоденне „Дѣло“ по незвычайно низькôй цѣнѣ**, а зъ другои стороны удержати по-при „Дѣло“ и выдавництво „Библіотеки н. пов“, котра, якъ мы то высше вказали, сповняє дуже важну задачу въ нашôй суспôльности. Теперь уже въ кождôмъ домѣ, де знаходитись буде „Дѣло“, прибуде въ роцѣ кôлька томôвъ знаменитыхъ творôвъ зъ европейскои словесности для приятнои и поучаючои лектуры.

Дотеперѣшнй предплатники „Библіотеки найзнаменитшихъ повѣстей“ окремо доси выдаванои, дôстануть конець знаменитои повѣсти Ф. Достоєвского „Вина и кара“, котрои другъ мусить потягнутися дотеперѣшнымъ порядкомъ ще до кôнця марта 1888 р., за окремою доплатою 1 зр. Независимо однакожь ôдъ тои повѣсти будуть дôставати зъ „Дѣломъ“ повѣсть нову, котра почнеся печатати заразъ зъ початкомъ року.

Выдавництво „Дѣла“, органу вповнѣ независимого, ôдъ самого початку стояло єдино довѣріємъ и матеріяльною пôдмогою Вп. Предплатникôвъ, тôлько тымъ може оно стояти и яко часопись щоденна. Мы отже, покладаючи на найбôльше число предплатникôвъ, поставили цѣну предплаты безпримѣрно низьку, — таку вже, що на ню стати кождого Русина на якôмъ-такôмъ становищи.

Предплата „Дѣла“ зъ „Библіотекою н. пов.“ (зъ почтовою пересылкою на провинцію) буде стояти

	На провинціи:	*У Львовѣ:*
На цѣлый рôкъ	18 зр.	16 зр.
На пôвъ року	9 „	8 „
На чверть року	4·50 „	4 „
На 1 мѣсяць	1·50 „	1·35 „

Поодиноке число 8 кр.

За границями Австро-Угорщины:

На цѣлый рôкъ 24 зр.
На пôвъ року 12 зр.
На чверть року 6 зр.

Не на якій-небудь зыскъ обчислене наше выдавництво. Труды свои мы жертвували и дальше пожертвуємо зъ обовязку патріотичного для красшои будучности матери нашои Руси, уповаючи що исторія оцѣнить кождый трудъ людскій по заслузѣ. Мы бажаємо тôлько моральнои и матеріяльнои пôдмоги на необходимй потребы выдавництва — пôдмоги ôдъ цѣлои Руси, хто чимъ послужити може, — ще разъ кажемо — не намъ, а справѣ загальнôй рускôй! Мы-жь миліоны! Маленькй народцѣ, рускому великанови не въ пару, мають свои щоденнй органы, — не вже-жь Русины не мали-бъ мати на стôлько силъ и енергіи, поставити и удержати одинъ щоденный органъ! Праса нынѣ въ свѣтѣ має величезне значенье, а нарôдъ, що не може выказатись одай одною щоденною часописею, въ очехъ людскихъ — нарôдъ слабый, маса инертна. Мы-жь вѣримо въ силу и жизненнôсть руского народу, тая вѣра наказала намъ пôднятись дѣла, яке тôлько до силы, поваги и чести Руси причинитися мусить, — и уповаємо въ свѣдомôсть, патріотизмъ и жертволюбивôсть Руси. Мы учинили все мовжливе, що ôдъ насъ зависѣло, а теперь черга на рускій нарôдъ!

Повтаряємо ще разъ, що независимый органъ, якимъ єсть „Дѣло“, покладаючи тôлько на велику участь предплатникôвъ, могло поставити таку незвычайно низьку цѣну предплатну, низшу ôдъ всякихъ другихъ, польскихъ, ческихъ и т. п. дневникôвъ.

Зъ Новымъ Рокомъ.

Зъ повною вѣрою въ красшу будучнôсть вступає нынѣ Русь австрійска въ 1888 рôкъ.

Свѣдома правъ своихъ народно-политичныхъ, бережучи своєи окремѣшности національнои яко одинокои розумнои основы правильного и успѣшного розвою, а пересвѣдчена о благосклонности Монарха для себе, одушевляєсь она нынѣ тою надѣєю, що при схожости єи интересôвъ зъ интересами и силою державы австрійскои справа єи повинна неодовзѣ найти справедливе и достойне полагодженье.

Позитивнй труды духовеньства и патріотичнои интелигенціи рускои такъ въ Галичинѣ якъ и на Буковинѣ, провѣреный исторією національный консерватизмъ масы народу, загальне стремленье до просвѣты и поступу всѣхъ верствъ, неусыпнй змаганя до поправы быту матеріяльного, проблески самосвѣдомости стану мѣщаньского, усильне усуванье порокôвъ, ощаднôсть, почины до розумнѣйшои организаціи и сконсолидованя силъ народныхъ задля успѣшнѣйшои обороны правъ національно-политичныхъ, а передъ всѣмъ свѣдомôсть цѣли, до котрои стремимо, якъ и добре зрозумѣнье задачѣ, яку 20-міліоновый нарôдъ рускій має довершити въ родинѣ славяньскôй и въ Европѣ — все то єсть достаточною порукою жизненности нашои на теперь, а красшои долѣ на будуче.

Якъ труднй були обставины, посередъ котрыхъ приходилось Руси-Украинѣ проживати въ часахъ историчныхъ, згадавши лише ярмо хазарске, кровавй княжй усобицѣ, напады могольско-татарскй, утрату политичнои самостôйности, всякй борбы религійнй и суспôльнй, — однакожь мимо всего не втративъ нашъ нарôдъ нѣ на хвилину почутя своєи достойности, не зрѣкся нѣ задачѣ своєи, нѣ правъ своихъ нѣ своєи цѣли. Тяжкй удары незавидной судьбы наносили єму всякихъ кривдъ и шкоды немало, спиняли єго розвôй духовый, нищили силу матеріяльну, але всѣ тй злиднѣ не зломили єго народнои сути. Якъ фениксъ зъ згарища, ôнъ повставъ зъ руинъ, ôдродився, почувся на силахъ, зрозумѣвъ вагу свого становища, и вѣрить крѣпко въ успѣхъ енергичныхъ трудôвъ своихъ, хочь-бы и здержуваныхъ нерозумомъ супротивникôвъ. Мовь лявины, спадаючои въ долину, ростуть єго силы духовй, множаться патріотичнй змаганя на кождôмъ поли, являються ôдраднй результаты культурного житя. Наколи Мадяры ôдъ часôвъ Іосифа II, а Чехи ôдъ пятьдесяти лѣтъ можуть почванитись наглымъ розвоємъ народу свого, то безъ самохвальбы, посередъ труднѣйшихъ обставинъ доходить нынѣ и Русь австрійска до подôбныхъ результатôвъ.

Безъ постороннои помочи, безъ шляхты, безъ капиталôвъ, а марными дрôбными силами, при тяжкôй борбѣ о насущный, повстали нашй народнй институціи, выросли школы, украсились церкви, двигаються сотки читалень, заводяться „Торговлѣ“, горнесь селянинъ до науки и зъ свого нѣдра выдає интелигентныхъ патріотôвъ и поборникôвъ своєи долѣ. Коротко кажучи, призабутый всѣми нарôдъ рускій, зъумѣвъ выключно питоменными силами запоручити собѣ въ починѣ все то, чимъ стоять народы другй, посѣдаючй политично-державне существованье.

Поступати тою дорогою дальше зъ всею вытревалостею, доповняти недостатки, братись до дѣла ще зъ бôльшою усердностею, перестигатись въ позитивнôмъ трудѣ, се **наша програма на найблизшй часы.** Лишь о своихъ силахъ доходили народы до добра. Здаватись зъ надѣями на случай, на комбинаціи политичнй, на чужу помôчь, було завсѣгды и буде крайною несовѣстностею противъ себе самого. Егоизмъ національный и змаганя до гегемоніи одныхъ надъ другими правлять ще заєдно Европою.

Тому вступаючи зъ нынѣшнымъ числомъ въ новый періодъ щоденного выдавництва „Дѣла“, мы нѣ на одинъ крокъ не спустимо зъ ока сеи **програмы позитивного труду**, труду неусыпного, вытревалого, смѣлого, труду надъ добромъ руского народу. Выдавництво наше выйшло зъ потребы: крѣпкои и смѣливои обороны правъ народу нашого, котру ôдчувъ щасливо весь патріотичный загалъ рускій. Справы нашй умножились дуже значно. Заступати ихъ совѣстно и боронити передъ супостатами буде обовязкомъ „Дѣла“. При щоденнôмъ выходѣ часописи зможе патріотична Русь австрійска скорше обмѣнятись щирыми гадками своими, постаратись о ихъ осущенье, загрѣтись до дѣла, бодрити себе взаимно, указувати на численнй недостатки и берегчи себе ôдъ неприязныхъ нападôвъ и злонамѣрень.

Якъ доси, такъ и на будуче удержимо нашу часопись на высотѣ обєктивного судіѣ всѣхъ справъ народныхъ. Не розрушати, а созидати, не обличати, а въ любвѣ вести всѣхъ до однои цѣли — буде нашою задачею. Уповаємо при тôмъ на моральну помôчь всѣхъ одномышленникôвъ нашихъ. „Дѣло“ буде вѣрнымъ ôдъображеньемъ народныхъ трудôвъ всѣхъ добромыслячихъ патріотичныхъ мужѣвъ, буде осередкомъ органичнои роботы австрійскихъ Русинôвъ. Стоячи о власныхъ силахъ, зможе „Дѣло“ независимо, а лишь въ дусѣ національнои идеѣ боронити справы рускои передъ всякими недругами єи. Часы, що переживаємо, суть великои ваги, а дуже важну ролю прий-

При новôмъ роцѣ.

И я поздоровляю васъ зъ Новымъ Рокомъ читателѣ любй. Якій ôнъ буде? Богъ єго знає! Змерзъ бѣдачиско дуже тай ще не роздягнувся зъ шубы; тожь и лиця єго побачити годѣ. Але не журѣться. Ôнъ скоро у насъ ôдогрѣєсь. Мы вже о то постараємося. Насампередъ пôдсунемо єму рахуночокъ за стипу, що єи справляли, таки вчора, „на Маланки“ по бл. п. єго батькови. Потôмъ пôднесе єму панъ Дунаѣвскій податочокъ посмертный, адвокатъ заспѣває єму также не абы-яку пѣсеньку, а якъ ôнъ ще до того узрить податокъ оденъ, другій, третій и такъ далѣй и такъ далѣй зъ приналежными додатками и додаточками, — то єму певно тепло стане. А вже що якъ що, але якъ прийдесь єму поплатити довги покôйного батька, то такъ упрѣє, що певно не тôлько шубу але и сорочку зъ себе скине.

О скôлько змѣркувати могу, то и не надѣйтесь ôдъ него чогось доброго. Правда, що єго батько принѣсъ намъ „Пассива“, але ôнъ не такій щедрый — ôнъ намъ не несе за пазухою и „Актива“. Я бачивъ однакъ у него — якъ ôнъ шукавъ за хустинкою — величезнй галушки, тôлько не знаю: чи они оловянй, чи пшеничнй.

Панъ Бисмаркъ — я єго портретъ чертавъ и зъ-ôдси знакомство, — панъ Бисмаркъ, кажу, поклепавъ мене оногдѣ по рамени тай прошептавъ: „Но! добра Русинъ, браверъ Русинъ... wollt ihr ein Ruthenien haben? Я вамъ дамъ ажь по Днѣперъ!“ Я страхъ якъ налякався.

— Храни Боже! — одвѣчаю. — А намъ по що Рутеніи? Мы єи тутъ въ Галичинѣ уже тôлько маємо, що — пробачте — ажь горломъ лѣзе. Нѣ, мы не хочемо Рутеніи. Зъ насъ, бачите, кождый дивиться „въ королѣ“... а хто-жь бы потому хотѣвъ греблю гатити?

— Nicht verzweifeln, nicht verzweifeln! Я вамъ дамъ на короля панъ Golejewski und es wird schon gehen...

— Не можна Ексцеленціє! не можна! Бо и хто-жь буде по соймѣ въ червонôй шапочцѣ ходити, коли п. Голѣєвскій стане за короля?

— А чого-жь вы хочете, щобъ вамъ дати? — спытавъ Бисмаркъ.

— Загарантуйте намъ: „ъ“ тай „ы“, лишѣть намъ на потѣху п. Голѣєвского въ соймѣ и тôлько всего.

— Ihr sollt sie haben! bei Jott! ihr sollt sie haben. Ich jarantire euch och alles Uebrige, was ihr schon habt: Єзуита, Змартвыхвстанця, рады повѣтовй mit den Marschalken, и т. д. и т. д.

Отъ бачите! Тôлько доброго, що я выторгувавъ у пруского канцлера для нашои бѣднои Руси. Ôнъ бы може й того бувъ не давъ, але я заплакався передъ нимъ, якъ тôлько Русинъ плакати знає, кланявся якъ тôлько Русинъ кланятись умѣє, и тымъ то способомъ розжаливъ канцлерске серце.

Вôйны — кажуть — „не буде“. Теперь „акція дипломатична“ за Болгарію, а може и о що инше. А знаєте, якъ она стоить? Нѣ, не знаєте. Тожь и послухайте!

Ото биля зеленого столика засѣли Бисмаркъ, Гирсъ тай Кальноки до фербля. Бисмаркъ роздавъ по двѣ картѣ, подивився на свои, змѣркувавъ, що нѣчого путнёго не вдѣє, тай не йде, тôлько кибицує. Кальноки дôставъ двѣ шандлѣ, а Гирсъ собѣ двѣ. Кальноки крикнувъ: besser! На то Гирсъ подивився въ очи противникови смѣло, доставляє и подвôйно ôдбиває. Але Кальноки не въ тѣмя битый, удає несмѣлого и не ôдбиває, а тôлько доставляє. Гирсъ догадуєсь, що у противника плоха карта и набиває єму высоко на третю. Кальноки дôстає аса и удає зновъ засмученого и тôлько доставляє. Ободреный Гирсъ бьє єму зновъ высоко и на другу карту, але Кальноки дôстає неждано другого аса и ôдбиває єму вже голосно, бьє на обѣ карты Гирса, котрый такожь дôстає два асы и.... хто на руцѣ, той выграває справу. Хто кому опôсля скаже: „кортѣвъ Мошка ґуґель“ чи Гирсъ Кальнокому, чи Кальноки Гирсови, або Бисмаркъ обомъ, — намъ нынѣ не знати.. Але, що проворный роздавець картъ поможе приятелеви свому тай ще й самъ обловиться при баришôвництвѣ ладно, то рѣчь певна.

Однакъ... що намъ тамъ Бисмаркъ, що Гирсъ! Мы маємо свою сираву, свою питому, небезпечну акцію, ôдъ веденя котрои буде залежати зыскъ, або страта на цѣле житье — а єи ôдкладати годѣ. Длятого, милй братя, держѣть уха остро и мобилизуйте по тихоньки нашй арміи.

Воєнный манифестъ вправдѣ ще не выйшовъ, однакъ — ôнъ наче въ воздусѣ висить, ôнъ сими днями оповѣститься. Мои информаціи зъ найлѣпшого жерела. Нѣкуды правды дѣти. Слухайте: мясницѣ за плечима!

Що всяка вôйна противъ тои вôйны? Що дѣла Крупа и Ухача противъ ясныхъ батерій нашихъ красавиць! Они скорострѣльнѣйшй нѣжь карабины Манлихера, а далеконоснѣйшй ôдъ армстронгового пуджала. Имъ не опресь и найгрубошкôрнѣйшій панциръ нашого „архиболячки“, и они тымъ небезпечнѣйшй, що стрѣляють зъ по-за мушлиновыхъ и газовыхъ шанцѣвъ, що неначе яке марево зваблюють къ собѣ неосторожного противника.

Бачь! тамъ вже мобилизують! Вже цѣлй полки саперôвъ-шевкинь увиваються коло шанцѣвъ, вже карй и синй батеріи яснѣють зъ-по-за баштъ твердинь. Ще хвилька и огонь розпôчнесь на всѣхъ усюдахъ нашои землѣ! Однакъ не упадаймо духомъ и не тратьмо надѣѣ. Приготовляймось, ополчаймось! Єсть у насъ легонька кôннота академична, не плôхша козацкои. Передъ ихъ оксамитными вусиками не утече ворогъ. Ихъ быстрый наѣздъ — порука нашои побѣды. Єсть у насъ резерва бородачѣвъ выпробованыхъ въ бою. Знаються они на хитрощахъ мушлиновыхъ противникôвъ и не полѣзуть легковѣрно въ заставлене сильце. Єсть наконець и численне ополченіє „болячокъ“ всякои бранжѣ, котрй немовь тй яструбы зъ высока дивляться горделиво на понаставлюванй самотрѣски и самыми сивыми вусами и свѣтлыми лысинами проганають и найзавзятѣйшого напастника зъ заповѣданого поля. То єдинй борцѣ! то Самсоны! передъ ними и Гирсъ и Кальноки, а навѣть самъ Бисмаркъ.... въ кутъ! Нема отже чого такъ дуже и боятись. Впрочѣмъ: разъ мати родила... чи зыскъ, чи страта, разъ женитись треба!

десь ôдограти народови рускому въ недалекôй будучности. Нарôдъ, що колись скольонизувавъ далеку пôвнôчь, понѣсъ туды вѣру и языкъ, що подавъ византійску высоку культуру Су[illegible] далеви и Москвѣ, що просвѣтивъ Литву [illegible] Ягайлоньскôй Польщи надавъ значень[illegible] европейскои державы, що кождого часу [illegible]дчувавъ живу потребу знакомитися зъ ку[illegible]турою Заходу, що подавъ пôдставы до [illegible]ардинальныхъ реформъ Петра Великого, щ[illegible] своєю крицевою грудею спинивъ варварств[illegible]азійске, що поборивъ орды могольскй, т[illegible]арскй и турецкй, що жертвувавъ себе на[illegible] Калкою, пôдъ Хотимомъ и пôдъ Вѣднемъ, що зъорганизувавъ другй хрестоносни по[illegible]оды противъ магомеданьского свѣта; нарôд[illegible] передъ котрымъ дрожали стѣны Истам[illegible]лу, Варны, Синопа, Трапизонту, Кафы и [illegible]ругихъ заборолъ турецкихъ; нарôдъ що Р[illegible]ссіи давъ ученыхъ, а Польщи ученыхъ и [illegible]тьманôвъ; нарôдъ, котрого всѣ змаганя, [illegible] свѣдоцтву исторіи, були заєдно лише гуманнй и культурнй; нарôдъ, що не бажавъ чужого, не йшовъ за неоправдаными аспираціями, а лишь въ своѣй хатѣ бажавъ своєи правды; той нарôдъ, що и нынѣ постороннымъ елементамъ готовъ кождои хвилѣ запоручити на Руси всѣ права, якй вяжуться зъ ихъ майномъ и интелигенцією, котрый бажає поступу безъ утопій и котрый бувъ заєдно пôдставою тревалыхъ державныхъ устройствъ; той нарôдъ, що не робивъ нѣ политичныхъ, нѣ суспôльныхъ переворотôвъ, лишь легальными средствами доходить до свого розвою духового и поправы добробыту; той нарôдъ, що не пôдлягъ языковôй централизаціи Польщѣ, а всѣми силами и зъ успѣхомъ протестує нынѣ противъ утопій панрусскихъ, — той нарôдъ довершить и въ будущинѣ ту велику задачу въ свѣтѣ славяньскôмъ, що спасши себе ôдъ панруссизму, збереже яко 20-миліоновый велитъ и другй дрôбнѣйшй славяньскй народы ôдъ згаданои пагубнои струѣ. Нѣ Поляки, нѣ Чехи, нѣ балканьскй Славяне не були-бы въ силѣ опертися затратѣ своєи индивидуальности національнои, наколи-бъ Русь зреклася своєи окремѣшности. И якъ-разъ въ тôмъ лежить цѣла вага розвою народу руского въ Славянщинѣ на основахъ питомыхъ національно-рускихъ и за-для того розвôй сей повиненъ лежати на души и Славянамъ австрійскимъ.

Вѣруючи въ тую высоку мисію нашу и пересвѣдченй, що въ Австріи найдемо, по вырозумѣню справы, достаточне поле до скрѣпленя своихъ силъ за-для довершеня сеи мисіи, вступаємо зъ повною вѣрою въ красшу будучнôсть въ Новый Рôкъ, яко органъ прасы австрійскихъ Русинôвъ.

Оденъ рôкъ европейскои политики.

I.

Коли пригадаємо собѣ, середъ якихъ обставинъ кôнчився 1886 рôкъ и зачинався новый рôкъ 1887, та порôвнаємо ихъ зъ тою ситуацією политичною, яка була при кôнци лише-що минувшого року и ще теперь треває, то мимо волѣ насуваєсь намъ на гадку, що верховодяча политика европейска попала въ якесь блудне колесо, зъ котрого нѣякъ не може выдобутися звычайнымъ способомъ. Щось попсувалося въ старôй Европѣ. Многй державы єи не идуть тою дорогою природного розвитку, котре має выключно лишь культурнй интересы народôвъ на цѣли, але стремлять до цѣлей зъ котрыми мовь-бы боялись явно выступити; другй зновъ лякаються и стережуться чогось, чого бояться навѣть назвати по имени. Киньмо лишь окомъ на европейску политику зъ минувшого року, а побачимо, о скôлько сй нашй погляды суть оправданй.

Зачнѣмъ ôдъ того, що зъ початкомъ минувшого року найбôльше занепокоило Европу. Була то не полагоджена ще до нынѣ справа болгарска.

По рôзныхъ епизодахъ, якй проживавъ нарôдъ болгарскій въ 1886 роцѣ, выбралась депутація болгарска дня 2 грудня того-жь року въ дорогу по Европѣ, глядати свому народови князя. Дня 7. грудня приѣхала она до Пешту, де Мадяры, о скôлько се було можна, приняли єи зъ демонстративною радостею. Ôдтакъ приѣхала она до Вѣдня. Тутъ вправдѣ не витавъ єи нѣхто, крôмъ горстки Полякôвъ, але праса вѣденьска ôдозвалась до неи все таки прихильно. У Вѣдни була депутація у гр. Кальнокого. Той принявъ єи дуже щиро, але заявивъ ѣй заразъ, що не може дати пояснень на нѣякй конкретнй пытаня. Депутація зыскала тутъ лишь тôлько, що могла заявити гр. Кальнокому, що нарôдъ болгарскій не згодиться нѣколи на россійского кандидата, кн. Мингрельского. Тихцемъ велася тутъ — а здаєся ще передъ тымъ въ Софіи — ще и инша справа, именно справа кандидатуры кн. Фердинанда Кобургского, бо ледви депутація выбралася до Берлина, якъ на верхъ выплыла кандидатура сего князя. Що вже давнѣйше мусѣли въ сѣй справѣ вестися якйсь переговоры въ Софіи, доказомъ того звѣстна афера зъ инжинеромъ Вальданфелемъ въ Пештѣ. Въ Берлинѣ вдѣяла депутація ще менше, якъ у Вѣдни, и выѣхала зъ-ôдтамъ до Дармштадту, де кôлькохъ членôвъ єи бачилися зъ кн. Александромъ Батенбергскимъ. Ôдтакъ була ще депутація въ Лондонѣ и тогдѣ — якъ видко — не була ще справа кандидатуры кн. Фердинанда Кобургского зъ всѣмъ порѣшена, бо рôвночасно майже заявивъ бувъ болгарскій агентъ въ Константинополи, Вулковичь, що Болгаре не рѣшилися ще по-до кандидата на престолъ болгарскій и мають ихъ ажь трохъ, именно: кн. Вальдемара Даньского кн. Ольденбургского и кн. Фердинанда Кобургского. Въ першихъ дняхъ сѣчня м. р. була депутація въ Парижи и тутъ радивъ ѣй тогдѣшный министеръ дѣлъ заграничныхъ Флюранъ, щобы Болгаре помирилися зъ Россією и приняли кандидатуру кн. Мингрельского. Найприхильнѣйше принято депутацію въ Римѣ, а Италія дала ôдъ разу пôзнати, що стала по сторонѣ Болгаръ. Зъ Италіи поѣхала часть депутаціи до Константинополя а членъ єи Калчевъ вернувъ до Софіи, щобъ тамъ поинформувати регентôвъ. Заходы депутаціи въ Константинополи мали ще менше успѣху къ деинде и депутація вернула домôвъ, вдѣявши лишь то, що, о скôлько се було можна, поинформувала правительства державъ европейскихъ о станѣ рѣчей въ самôй Болгаріи, о бажаняхъ болгарского народу, и переконалась о настрою державъ до справы болгарскои.

Ôдъ часу, якъ вернула депутація зъ своєи подорожи по Европѣ, видко, якъ регентія и правительство болгарске выступають чимъ разъ смѣлѣйше але и огляднѣйше, и стараються всѣми силами удержати порядокъ и спокôй въ краю и дружбу зъ найблизшими сусѣдами за границею. Зъ Сербією старалась регентія навязати дружнй зносины и залагоджено давный спôръ о Брегову въ користный для обохъ сторôнъ спосôбъ.

Доси отже не сталося нѣчого зô стороны Болгаръ, що могло-бы було закаламутити миръ въ Европѣ. Россія однакожь вже ôдъ давна не довѣряла кабинетамъ европейскимъ, особливо нѣмецкому, а чимъ смѣливѣйше выступали теперь Болгаре и чимъ менше заявляли охоты декотрй державы выступати въ Болгаріи въ интересѣ Россіи, тымъ бôльше видѣла она въ тôмъ кроки вымѣренй противъ себе и изолювалася чимъ разъ бôльше, мимо трицѣсарского союза. За то розпочалось кокетованье Россіи зъ Франціею на бôльшй розмѣры. Московскій абсолютизмъ, пертый панслявизмомъ, и червона република, жадна реванжу — двѣ просто противнй собѣ формы державнй — подають собѣ руки. Се звернуло увагу кн. Бисмарка, котрый не оглядаючись на нѣкого, веде справы по свому и бачить лишь всюди интересъ Нѣмеччины. Въ єго интересѣ лежить очевидно изолювати ослаблену Францію, замити, а бодай сперти силу Россіи, высунути Австрію мѣжь Славянъ а такъ сконсолидувати и скрѣпити Нѣмеччину на довгй вѣки. Кн. Бисмаркъ добачивъ отже, до чого доходить, вдаривъ на алярмъ. Се було „перше выданє“ алярмôвъ воєнныхъ.

Правительство нѣмецке взглядно министерство вôйны, видячи небезпечнôсть зъ двохъ бокôвъ, постановило було збôльшити силу воєнну и въ тôй цѣли предложено нѣмецкому правительству проєктъ до закона о збôльшеню войска. Майоръ Саберлингъ, мотивуючи своє внесенье въ комисіи войсковôй сказавъ мѣжь иншимъ: Россія измѣрила цѣлу свою воєнну силу противъ Нѣмеччины, Австріи и Румуніи, але на случай вôйны, думає ôнъ, що Нѣмеччина и Австрія пôшли-бы спôльно. За сею вѣстею о вôйнѣ розійшлась була ôдтакъ чутка о величезнôй фабрикаціи оружія въ Шпандавѣ, о воєнныхъ приготовленяхъ Болгаріи и т. д. Рôвночасно выступивъ у Франціи зъ кабинетомъ Гоблета на арену политичну ген. Булянже, котрый тôлько напсувавъ Нѣмцямъ крови и такъ умѣвъ вызыскати для себе политикôвъ реванжу. Предложенье войскове стрѣтило однакожь въ парляментѣ сильну опозицію и князь Бисмаркъ бачився спонуканымъ выступити самъ въ єго оборонѣ. Промовляючи отже въ парляментѣ дня 11 сѣчня м. р. сказавъ ôнъ: „Мы стоимо зъ Австрією въ такихъ зносинахъ, якихъ не було анѣ въ часѣ нѣмецкого союза, анѣ въ часѣ „святого римского цѣсарства“... Для насъ се одно, хто буде панувати въ Болгаріи и що зъ Болгарією станеся. Труднôсть лежить лишь въ удержаню мира мѣжь Россією а Австрію; тамъ лежать конкуруючй интересы, котрй утрудняють миръ межи нашими приятелями“... Коли однакожь и бесѣда кн. Бисмарка не помогла нѣчого, наступило розвязанье парляменту.

Теперь почали надходити дуже занепокоюючй вѣсти зъ-надъ французкои границѣ. Говорено, Франція зброиться зъ великимъ поспѣхомъ и на велику скалю; на границы ставляться бараки, будуються крѣпости и т. д. За симъ пôйшовъ алярмъ воєнный и по Австріи: тамъ мусить Нѣмеччина пильнуватись ôдъ Франціи, тутъ треба стерегчись ôдъ Россіи. Розпочався отже рухъ, якъ коли-бъ уже дѣйстно за кôлька днѣвъ мала выбухнути вôйна.

Соймъ краєвый.

Посолъ Ю. Романчукъ, якъ вѣстно нашимъ читателямъ, выготовивъ бувъ нове внесенье шкôльне — въ справѣ гимназій, семинарій учительскихъ и шкôлъ народныхъ по мѣстахъ всхôднои Галичины и намѣрявъ внести єго въ соймѣ на сесіи. Однакожь мимо всѣхъ своихъ усилій — не мôгъ того учинити, а се тôлько длятого, що просто неможливо оказалося зôбрати 15 пôдписôвъ, потрѣбныхъ до внесеня! Трехъ чи чотырохъ пôдписôвъ, якй хибували, годѣ було знайти мѣжь сто кôльдесятьма послами польскими, хочь рôзнй въ соймѣ суть клюбы польскй и кождый „mniej albo więcej sprzyja Rusinom“... Такъ то можуть Русины въ нынѣшнôмъ соймѣ краєвôмъ добиватися своихъ правд народныхъ!

XX. Засѣданье зъ дня 11. л. сѣчня 1888.

По ôдчитаню вплынувшихъ петицій ôдослано до комисіи буджетовои справозданье выдѣлу краєвого въ справѣ позичкового фонду для водныхъ спôлокъ и позволено повѣт. урядамъ въ Теребовли, Домбровѣ, Бялôй, Тернополи, Снятинѣ, Ряшевѣ, Кроснѣ Бродахъ, Камѣнцѣ и Кольбушовôй побирати черезъ 5 лѣтъ оплати мыта.

Дальше удѣливъ соймъ на внесенье пос. Гольдмана выдѣлови краєвому абсолюторію зъ рахункôвъ фонду краєвого за рôкъ 1886. Абсолюторія та обнимає такожь и абсолюторію для краєвои рады шк. зъ огляду на выдатки краєвого шкôльного фонду за рôкъ 1886, зъ тымъ однакъ застереженьемъ, що пôдъ абсолюторію тую не пôдпадає сума 6090 зр., выдана зъ краєвого шк. фонду яко вынагорода за веденье рахункôвъ окружныхъ шкôльныхъ фондôвъ въ р. 1886. Передъ удѣленьемъ повысшои абсолюторіи пôддавъ пос. Антоневичь господарство краєвого выдѣлу строгôй критицѣ, а именно за то, що выдѣлъ краєвый переступивъ буджетъ о 137,000 зр.

Опôсля внѣсъ пос. Пилятъ въ имени администраційнои комисіи, щобы соймъ установивъ окремый фондъ въ высотѣ одного миліона зр. на удѣлюванье безпроцентовыхъ позичокъ на будовы касарень. Фондъ сей мавъ-бы складатися зъ сумъ позиченыхъ зъ фонду краєвого на будову касарень а до кôнця 1887 р. не звернены, дальше зъ сумъ признаныхъ громадамъ яко позички на будову касарень, однакъ до кôнця р. 1887 ще не выплаченыхъ, а вкôнци зъ сумы 395 085 зр., котра має въ р. 1888 вплынути до сего фонда, щобъ доповнити єго до высоты одного миліона. Покрытье для сеи сумы 395.085 зр. має обдумати соймъ а взглядно поручити тоє буджетовôй комисіи. Надъ внесеньемъ тымъ вывязалась дебата Внесенье пôдписали пос. Смолька и Онишкевичь, а посолъ Фрухтманъ а за нимъ Хшановскій и Романовичь розводились при тôй нагодѣ надъ коштами и недогодами, якй терпѣти мусять мѣста въ наслѣдокъ тяжачого на нихъ обовязку поміщеня войска. Пос. Хшановскій пôднѣсъ затѣмъ, що дотація проєктованого фонду обчислена на одинъ миліонъ єсть рѣшучо за мала и що соймъ вскорѣ о тôмъ пересвѣдчиться.

Пос. Рôжиньскій предложивъ проєктъ реорганизаціи мѣскихъ шкôлъ выдѣловыхъ зъ слѣдуючимъ внесеньемъ: Выдѣловй мужескй школы въ Тарновѣ, Перемышли, Самборѣ, Снятинѣ, Бохни, Вѣличцѣ и въ Городку мають зъ кôнцемъ року шкôльн. 1887/8 звинутись або перемѣнитись на звычайнй народнй школы зъ тôлько клясами, кôлько вымагає сего число ученикôвъ и мѣсцева потреба. Учителѣвъ, котрй въ наслѣдокъ сего лишаться безъ мѣсца, має правительство зъ такою самою платнею примѣстити при другихъ школахъ. В мѣстахъ тыхъ має замѣсть знесеныхъ шкôлъ выдѣловыхъ завести выдѣлъ краєвый доповняючй школы промысловй, котрыхъ организаційнй засады мають означитися въ дорозѣ краєвого законодавства. — Внесеня тй принято помимо жаданя пос. Копыцѣньского, щобы школы выдѣловои въ Тарновѣ не зносити лишь єи зреформувати.

Пос. Романовичь предложивъ внесеня промысловои комисіи въ справѣ промыслового шкôльництва. Комисія промыслова жадає ôдъ правительства, щобы вызначило ôдповѣдне число стипендій зъ державныхъ фондôвъ для образованя кандидатôвъ на учителѣвъ фаховыхъ шкôлъ промысловыхъ и на вандруючихъ учителѣвъ, а такожь щобы запевнило зъ державного скарбу ôдповѣдну субвенцію гончарскôй школѣ въ Порубѣ. Ôдъ сойму жадає комисія призволеня для управитель коронкорскои школы въ Закопанôмъ п. Іос. Стельцер и управителя школы колодѣйства и боднарства въ Камѣнцѣ, Макс. Чирняньского, 5 лѣтныхъ додаткôвъ по 80 зр., права до емеритуры а для жѣнки и дѣтей Чирняньского такожь права до вдовичои взглядно сиротинькои платнѣ. — Дальше жадає комисія промыслова ôдъ сойму: 1) щобы приймивъ до вѣдомости справозданье выдѣлу краєвого зъ єго трудôвъ около промыслового шкôльництва; 2) щобы приспѣшивъ справу субвенціонованя доповняючихъ промысловыхъ шкôлъ зъ державного скарбу а при тôмъ щобъ удержавъ власный вплывъ автономичный и вплывъ краєвои комисіи для справъ домашного и рукодѣльничого промыслу що-до урядженя, наукових плянôвъ, управы шкôлъ и нагляду надъ ними; 3) щобы въ порозумѣню зъ промысловою комисією старався придбати для промысловыхъ шкôлъ спосôбныхъ учителѣвъ рисункôвъ, устроивъ для науки рисункôвъ фахову инспекцію а такожь якъ найскорше старався завести въ краю експериментальну стацію хемично-технологичну для переробôвъ нафти; 4) щобъ артистичну школу въ Краковѣ удержувану громадою сполучивъ зъ краковскою высшою школою промысловою и 5) щобы фаховымъ промысловымъ и рукодѣльничимъ школамъ, удержуванымъ краєвыми фондами признавъ характеръ шкôлъ публичныхъ и право выдавати свѣдоцтва уповажняючй по мысли промыслового закона до самостôйного веденя промыслу. — Всѣ тіи внесеня принявъ соймъ безъ дебаты.

Вкôнци принявъ соймъ такожь безъ дебаты внесенье пос. Вайгля высказуюче жаданье до правительства, щобы скликувано краєвый соймъ все въ такôй порѣ, щобы мôгъ безъ колизій зъ другими законодательными тѣлами вести свои нарады, а коли-бы всѣхъ предметôвъ не мôгъ полагодити, то тогдѣ щобы наступало не замкненье а лише ôдложенье сойму.

На тôмъ засѣданье закôнчено.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

Рада державна скликана на середу дня 25 сѣчня с. р. На порядку дневнôмъ першого засѣданя стоять мѣжь иншимъ: внесенье пос. Рахера и товаришѣвъ о застановленю екзекуціи за податки, противъ резервистôвъ и ополченцѣвъ, покликаныхъ на случай мобилизаціи до войска або до маринарки воєнной; справозданье комисіи угодовои въ справѣ предложеня правительственного о податку ôдъ цукру.

Проводиръ нѣмецкихъ послôвъ въ Чехахъ, д-ръ Шмейкаль, скликавъ екзекутивный комитетъ нѣмецкихъ послôвъ на день 22 сѣчня с. р.

— —

На засѣданю ческого сойму дня 12 с. м. промовлявъ ческій пос. Дурдикъ дуже горячо за запомогою для нѣмецкого театру. Выступленье Дурдика має бути першимъ крокомъ до помиреня мѣжь Чехами а Нѣмцями. Зъ Вѣдня доносять, що гр. Таффе бувъ оногды на авдієнціи у цѣсаря, якъ здаєся, въ справѣ згоды Чехôвъ зъ Нѣмцями. „N. F. Presse“ довѣдуєсь, що иниціятива до переговорôвъ Чехôвъ зъ Нѣмцями выйшла рѣшучо ôдъ правительства и що Чехи готовй згодитися на то, щобы заведено три нѣмецкй суды окружнй и роздѣлено на двѣ части, нѣмецку и ческу, краєву раду шкôльну и высшій судъ краєвый.

Соймъ долѣшно австрійскій закôнчивъ вже свои засѣданя дня 12 с. м. День передъ тымъ велася ще цѣкава дебата о политичнôмъ дозволѣ супружествъ, въ котрôй пôдношено н. пр. такй рѣчи, якъ щобы мущинамъ до 35 а женщинамъ до 30 лѣтъ не вôльно було побиратись або щобъ не вôльно женитися хто немає бодай 200 зр. унаслѣдованого маєтку а 400 зр. заробленого. Внесенье о политичнôмъ дозволѣ супружествъ однакожь упало.

— —

Єго Вел. Цѣсарь принимавъ дня 11 с. м. на довшôй авдієнціи министра вôйны а ôдтакъ ôдбулася спôльна конференція министрôвъ.

Длятого генеральный штабъ всѣхъ Бесѣдъ и Касинъ повиненъ завчасу постаратись о ордеры для удалыхъ борцѣвъ. Хинины, атропины, кокаины — словомъ, нѣякои медицины намъ не треба, хиба єдино на кишенѣ, котрй повинно триматися тепло, якъ горло спѣвака. Интендантура наша не буде отже мати клопоту зъ подôльскою шляхтою, котра нынѣ ажь пищить, щобъ зъ єи дворôвъ пороблено лазареты пôдъ хоругвою „червоного хреста“. Мы вправдѣ не менше патріотичнй, якъ она, але що голый розбою не боиться, а до того ще и чиста совѣсть єсть, то мы не боимось, щобы намъ хто, якъ Нѣмцѣ кажуть, „на хату посадивъ червоного когута“. Ба! и що-жь бы мы робили зъ такимъ множествомъ шпиталѣвъ? Всѣ „болячки“ замельдувались-бы мародами и... вже по вôйнѣ. А намъ вôйны треба, конечно треба, бо бы намъ дѣвчата не такій танець выправили, коли-бы почули, що постановлено сихъ мясниць смирно сидѣти и не танцювати. Длятого:

Гуляй, молодче мôй, гуляй!
И серцемъ серце бий въ полôнъ —
Днесь твôй Великдень, днесь твôй май,
А той мине тобѣ якъ сонъ....

А не марниця то коротке житье людске, коли жиєсь для высшихъ цѣлей. Обернись тôлько по-задъ себе и розбери дѣѣ послѣдныхъ лѣтъ пôвъ сотки на галицкôй Руси! Що-жь тамъ побачишь?... Жмѣнка людей встала за Русь и розвинула своє народне знамя. Жмѣнка людей! А они йшли и боролись и гинули неустрашено! И що котрый упавъ, на єго мѣсце стававъ заразъ другій и бравъ зъ єго костенѣючихъ рукъ хоругву нашу, хоругву свѣтла, правды и свободы. И зъ року на рôкъ, ôдъ днины до днины ширшали и крѣпчали борцѣвъ ряды. Хочь найлучшй зъ нихъ гинули, гинуть и гинути будуть, — однакъ чи марно? О нѣ, не марно! Пригадай, чимъ мы були лѣтъ сорокъ тому назадъ, а чимъ мы нынѣ — и ты поклономъ ударишь сегодня на убогôй домовинѣ Федьковича и знову вступишь въ ряды полишенй, зъ радостею вступишь и спокôйно умрешь, бо и ты доложивъ цеголку до будовы храму нового, храму лучшои долѣ для руского народу!

Сѣйтежься и родѣтесь борцѣ идеѣ! борцѣ надѣѣ, борцѣ крѣпкои вѣры, борцѣ просвѣты и волѣ! Най васъ не страшать знаки на небѣ, най васъ не страшать знаки на земли. На голосъ трубы, на громы пушки, на блескъ пожежѣ най не трепече сильне ваше серце! Не майна ищете, не достатнôвъ и не пощады мизерного житя. Очи вдививши въ звѣзду провôдну, працюйте для долѣ народу. Працюйте и знайте, що хочь и не дôждетесь єи самй, то побачить єи друге, трете... поколѣнье наше!

Вѣруйте-жь твердо въ звѣзду народу! Крѣпѣте серце ваше! Мужайтеся! — грядуть зелѣзнй часы... ударить и для насъ година... Сѣйтесь, родѣться не переводѣться! Того щедрую ôдъ серця Рускôй земли —

К. И. Устіяновичь.

Державы заграничнї.

До „N. fr. Presse“ доносять, що правительство россійске посуває теперь войско малыми ôддѣлами до Бессарабіи. — Зъ Петерсурга доносять пôдъ датою 1 (13) сѣчня, що Вышнеградскій именованый дѣйстнымъ министромъ финансôвъ, Толстой и контрольоръ державный, Сольскій одержали ордеръ св. Володимира першои клясы а Побѣдоносцевъ и министры Островскій и Воронцовъ одержали ордеры Александра Невского зъ брилянтами. Вел. кн Александеръ именованый адмираломъ. — Зъ Кіева доносять, що тамъ прийшла одна дивизія пѣхоты, три бригады артилеріи и одинъ баталіонъ саперôвъ зъ Курска, Харкова и Чернигова, въ наслѣдокъ чого ôдôйде одна дивизія пѣхоты. одна дивизія кавалеріи и одинъ баталіонъ саперôвъ зъ Кіева на буковиньско-галицку границю. — „Köln. Ztg.“ довѣдуесь, що россійскій амбасадоръ въ Римѣ, бар. Икскиль буде ôдкликаный зъ тои посады а то для того, що не тôлько що не умѣвъ перешкодити тому, щобы Италія не приступиля до нѣмецко-австрійского союза, але не повѣдомивъ навѣть въ своѣмъ часѣ о тôмъ своє правительство. — Журналъ „Русск. Мысль“ розбираючи славянофильску теорію о двохъ культурахъ, греко-славяньскôй и латино-германьскôй, доказуе, що Славяне въ иншихъ краяхъ не узнають сеи теоріи и стоять зъ своими симпатіями по сторонѣ загальнои цивилизаціи або цивилизаціи латино-германьскои. Дальше доказуе „Русск. Мысль“, що Славяне не то, що не понимають и не признають двохъ цивилизацій, и не стремлять до того, щобы завести новї формы цивилизаціи але навѣть беруть зовсѣмъ явно участь въ однôй цивилизаціи европейскôй. Дальше каже згаданый журналъ, що Россія принимала завсѣгды радо Славянъ до своихъ заведень науковыхъ и робила имъ всякї можливї улекшеня а мимо того Славяне дуже не радо ѣхали до Россіи. Ба навѣть богатшї люде въ Россіи высылають своихъ дѣтей до Вавилону надъ Секвану а бѣднѣйшї до ненавистного Вѣдня, хочь тамъ не роблять имъ нѣякихъ улекшень. Коли отже мѣжь Славянами есть такъ мало симпатій для россійскои культуры, то и трудно, щобы они лучилися зъ Россіею, а навѣть можна припустити, що при першôмъ стремленю до сполученя Славянъ при такихъ обставинахъ якъ теперѣшнї въ Россіи, наступило-бы ще ôдорванье Славянъ ôдъ Россіи. Бо що-жь може дати Россія Славянамъ? Языкъ россійскій? Припустѣмъ, що они выучаться языка, и щожь довѣдаються зъ него? То, що мы вже давно знаємо а именно, що маємо языкъ россійскій але лишь до домашного ужитку. А науки? Якї-жь то науки найдуть у насъ Славяне? Въ математицѣ и наукахъ природныхъ можуть они найти у насъ первостепенныхъ корифеѣвъ, — але въ исторіи, въ правѣ, филолософіи, економіи политичнôй, въ соціологіи, щожь можемо имъ дати? А однакожь все то есть для нихъ хлѣбомъ насущнымъ. Теперь не цѣнять они єи такъ дуже. бо мають всего подостаткомъ, але чи можна сумнѣватись, якъ бы они поступили супротивъ тыхъ наукъ, наколи бы имъ представлено ихъ на ложи Прокруста. Литература? Правда, наша литература богата и красна, але она не може ще выстати жадному народови повному житя, а Славяне суть народами повного житя и стремлять до самостôйного свобôдного житя. Въ теперѣшныхъ отже обставинахъ найлѣпше залишити зовсѣмъ славяньску политвку. Доки Россія сама въ собѣ не зможеся духово и морально, доти политика славяньска не доведе до нѣчого а може навѣть до чогось гôршого, якъ до нѣчого — бо Славяне, готовї горнутися до Нѣмцѣвъ, щобъ спастися ôдъ насъ.“

Станъ здоровля нѣмецкого цѣсаря полѣпшився значно, але цѣсарь мусить все ще лежати въ постели. На провинціи — якъ доносять зъ Берлина — ведеся агитація за адресою довѣрія для кн. Вильгельма, котра має бути ôдповѣдею на адресу, яку думають жителѣ Берлина выслати нѣмецкому наслѣдникови престола. Агитація ся есть дѣломъ придворного пастора Штекера и має характеръ борбы протестантизму зъ либерализмомъ и вольнодумствомъ.

На инрѣ консервативныхъ въ Ливерпулю заявивъ министеръ лордъ Сальсбери, що положенье въ Европѣ трохи поправилося и що миръ на найблизшу будучнôсть есть на всякій случай забезпеченый. Монархи и министры звернули цѣлу свою енергію на удержанье мира и длятого не треба тратити надѣѣ, що миръ дасться остаточно удержати.

Зъ Лондону насипѣли були оногды вѣсти, що державы, пôдписавшї угоду берлиньску мали вже поробити у Порты ôдповôднї спôльнї кроки, щобы завôзвати кн. Фердинанда Кобургского до уступленя зъ Софіи. Въ вѣденьскихъ кругахъ дипломатичныхъ не знають однакожь нѣчого о якихъ небудь переговорахъ въ справѣ болгарскôй а не то о спôльнôмъ выступленю державъ. — До „Pol. Corr.“ доносять зъ Константинополя, що у всѣхъ галузяхъ турецкои управы воєнноі даєся теперь запримѣтити дуже великій рухъ; головно треба звернути увагу на то, що мимо урядового запереченя ôдкликано розпущенье воякôвъ зъ 1883 р. зъ служьбы и полишено ихъ въ своихъ гарнизонахъ. Сутуація въ Константинополи есть теперь дуже прикра а турецкї володѣтелѣ чують теперь дуже добре, що стоять якъ коли-бъ на вулканѣ, що готовъ кождои хвилѣ выбухнути. Мимо того чувствуються они ще далеко безпечнѣйшими въ Европѣ, якъ въ Азіи а именно въ сторонѣ ôдъ Кавказу, бо числять все ще на антагонизъ и незгоду державъ европейскихъ. Найбôльше враженье робить въ кругахъ турецкихъ кождаавдієнція россійского посла Нелидова у султана, або кожданота, въ котрôй жадаєся сплаты ôдшкодованя воєнного Мимо того всѣ мають надѣю, що найшлась-бы ще спасаюча рука, коли-бъ прийшло до якои катастрофы. — Правительство болгарске рѣшило вчера выплатити Портѣ мѣсячну рату румелійскои дани въ сумѣ 287.583 фунтôвъ а рôвночасно постановило такожь выплатити оттоманьскому банкови проценты ôдъ довгу румелійского въ сумѣ 332.646 франкôвъ.

Болгарска газета „Свобода“ доносить, що при убитыхъ и увязненыхъ коло Бургаса ворохобникôвъ найдено поручаючї письма россійского посла въ Букарештѣ Хитрова, ôдтакъ два листы якогось Залевского и Крицова до Набокова, въ котрыхъ они єму доносять, що въ Адріянополи утворився ôддѣлъ ворохобникôвъ. — Вѣсть, мовь-бы то кн. Фердинандъ приказавъ усунути кн. Александра Батенберга зъ публичныхъ заведень, єсть безосновна. — Адріянопольскій губернаторъ ворохобникôвъ болгарскихъ, що поутѣкали були на турецку сторону и десять зъ нихъ арештовано. Зъ Константинополя доносять, що 10 с. м. арештонано такожь капитана корабля „Георгіосъ“, котрый перевѣзъ ворохобникôвъ до Бургаса и двохъ моряковъ, а корабель засеквестровано. Арештованыхъ обжаловано о розбишацтво морске и о зраду краю, бо доказано имъ, що они знали, що мають везти Чорногорцѣвъ до Бургаса, а не якъ они выкручувались, до Кистенджи. Заряджено такожь ревизію въ тôмъ мѣсци, де Чорногорцѣ тайкомъ сходилися.

Зъ Цетинѣ доносять, що въ Чорногорѣ выбухнувъ страшный голодъ и бôльше якъ 30.000 людей єсть безъ кавалка хлѣба. Царска родина выслала зъ Одессы корабель зъ збожемъ, але корабель ще не прибувъ. Правительство и богатшї жителѣ не можуть зарадити нуждѣ.

НОВИНКИ.

Въ новорôчну нынѣ днину —
Предкôвъ нашихъ мы звычаємъ —
Всю широку Русь-родину
Щирымъ словомъ зустрѣчаємъ:
Сѣйсь-родися пшениченько
На просторыхъ рускихъ нивахъ!
Утри слёзы руска ненько
Будь богата и щаслива!
Най лютує хуртовина,
Слабї вѣти най вгинає, —
Дубъ — не хитка деревина,
Єго буря не злякає!
Русь у крови не затоне,
Не пôгнеся у пригодѣ,
Єи щитомъ — мильоны,
Єи сила — у народѣ!
А зъ народомъ тымъ стояли
Мы у доли и недоли,
Єго слова не цурались,
За права єго боролись, —
На сей шляхъ мы твердо-смѣло
Зновъ вступаємъ — мы-жь не трусы!
Наша цѣль — народне дѣло
А нашь окликъ — „Русь для Руси!“
Тожь зъ прапоромъ тымъ безпечно
Мы у руску йдемъ хатину
И витаємо сердечно
Зъ Новымъ Рокомъ Русь-родину:
Сѣйся жито и пшенице
На широкôмъ рускôмъ поли,
Засяй рôдна намъ землице
Въ щастю, гараздѣ и доли!

— **Про смерть нашого поета бл. п. Осипа Гординьского-Федьковича** одержали мы зъ Черновець кôлька близшихъ вѣстей. Вô второкъ дня 10 н. ст. сѣчня въ полудне напавъ бл. п. Федьковича, до послѣднои хвилѣ вповнѣ здорового, страшный выбухъ крови. Вôзваный лѣкарь д-ръ Маєръ сконстатувавъ дуже великій ôдплывъ крови, зарядивъ, що показувалось потрѣбнымъ, але рôвночасно заявивъ, що нема надѣѣ на житье. На другій день, въ середу рано мало ôдбутись консиліюмъ лѣкарске, але недужій не дôждавъ уже дня. Покôйникъ мешкавъ при „Рускôй Бесѣдѣ“, тожь деякї члены „Бесѣды“ занялися нимъ въ недузѣ, цѣлу нôчь були при нѣмъ, поки о годинѣ 6 рано недужій не ôддавъ Богу духа. Покôйному поетови вволено єго послѣдну волю: въ домовинѣ лежить одягненый въ строю гуцульскôмъ зъ капелюхомъ и топôрцемъ гуцульскимъ. Катафалькъ покрыли вѣнцѣ. Сегодня, якъ мы звѣщали, о годинѣ 10 рано ôдбудеся похоронъ поета; тѣло ôдпровадять зъ дому при ил. Австріи ч. 10. до могилы духовнї вѣры православнои, бо покôйникъ бувъ православный. — Смерть бл. п. Федьковича выкликала мѣжь Русинами у Львовѣ велике впечатлѣнье. Наша редакція выслала братамъ Буковинцямъ на руки „Рускои Бесѣды“ телеграму зъ сочувствомъ великои страты для всеи Руси. — Якъ довѣдуємося, по бл. п Федьковичу остались въ рукописи мельодраматъ „Керманичъ“, трагедія „Мазепа“, недокôнчена трагедія „Богданъ Хмѣльницкій“ и богато дрôбныхъ утворôвъ.

— **Перший два днѣ мѣсяця лютого сего року** будуть для Русинôвъ дуже оживлений. Дня 1. н. ст. лютого ôдбудуться Загальнї Зборы тов. „Просвѣты“, а дня 2. лютого богослуженье въ память бл. п. Володимира Барвѣньского, ôдтакъ Загальнї Зборы членôвъ политичного товариства „Народнои Рады“, вечеромъ же величавый ювилейный концертъ въ честь Маркіяна Шашкевича и „Русалки Днѣстровои“. Зборы „Нар. Рады“ и концертъ ôдбудуться въ великôй сали „Нар. Дому“. Програма Зборôвъ „Нар. Рады“ и концерту будуть небавомъ оповѣщенї. Теперь скажемо лишь тôлько, що выдѣлъ „Нар. Рады“ выступить передъ членами зъ всесторонною програмою галицкихъ Русинôвъ, котра по принятю єи буде для насъ Русинôвъ загально обовязуючою, а дальше предложить кôлька найважнѣйшихъ нынѣ справъ спеціяльныхъ. Бажати-бъ отже, щобы на Зборы „Народнои Рады“ зъѣхалися патріоты зô всѣхъ сторôнъ галицкои Руси якъ найчисленнѣйше, и хто не вписаный ще, щобы до 2. лютого вписавъ ся въ члены товариства. (Рôчна вкладка 1 зр. а надсылати єи на адресу „Нар. Рады“, ул Ôрменьска, ч. 27). Чимъ численнѣйше зберуться Русины на тї Зборы, тымъ бôльше поваги набере „Народна Рада“ въ очехъ противникôвъ нашихъ и правительства, а звѣстнї дотенерѣшнї здобутки „Нар. Рады“ для Руси запоручають єдино тому товариству политичному успѣхъ при оборонѣ набутыхъ и здобуваню новыхъ правъ для галицкои Руси!

— **Впреосв. митрополитови Сильвестрови** вчора складали благожеланя Нового Року а рôвночасно и именинъ, котрї припадають сегодня, кромѣ представителѣвъ властей, клюбъ рускихъ послôвъ пôдъ проводомъ Впов. о. Стеф. Качалы, ôдпоручники деякихъ товариствъ и поодинокї Русины. Сегодня вечеромъ у Впреосвященого пиръ. И мы при тôй нагодѣ шлемо Впреосв. Сильвестрови свои желаня, бажаючи єму здоровля и силы щасливо вести керму въ нынѣшныхъ тяжкихъ для Русинôвъ часахъ — корабля рускои церкви!

— **Инсталяція Впр. о. Михаила Карачевского**, канцлера консисторского, на крилошанина митроп. капитулы ôдбула ся дня 1. сѣчня въ церквѣ св. Юра. Такимъ чиномъ стала львôвска капитула, въ котрôй черезъ довгї лѣта було много мѣсць опорожненыхъ, вкôнци повною.

— **Ювилеѣ въ року 1888**. Сего року минає 900 лѣтъ ôдъ часу охрещеня св. Володимира (Василія) въ Херсонѣ и хрещеня Руси. Ювилей сей маєся дуже торжественно обходити въ столичнôмъ городѣ Руси, Кіевѣ. — Дальше сего року минає сто лѣтъ, якъ цѣсарь Іосифъ II. потвердивъ всѣ привилеѣ зъ часôвъ речи-посполитои польскои львôвского Ставропигійского Братства и надавъ єму титулъ „Ставропигійского церковно-народного Института“. Ювилей сей буде святкувати Ставропигійскій Институтъ дня 7 вересня с. р. Того дня буде на 14 днѣвъ ôдкрыта выстава старинныхъ рѣчей, документôвъ и книгъ печатаныхъ въ Ставропигіи ôдъ 1586 до 1888 р., а вечеромъ того-жь дня ôдбудеся концертъ въ сали „Народного Дому.“ Готовиться такожь книжка, въ котрôй будуть списанї всѣ члены Ставропигіи ôдъ 1586 р зъ факсимилями пôдписôвъ замѣтнѣйшихъ членôвъ, зъ вѣкôвъ XVI, XVII и XVIII. Наконець розпôчнеся печатати II-гій томъ старыхъ документôвъ Ставропигійского Братства 1) грамоты и письма всходныхъ патріархôвъ; 2) письма чужихъ митрополитôвъ, архіепископôвъ и епископôвъ; 3) письма и грамоты рускихъ митрополитôвъ, епископôвъ и соборôвъ; 4) акты ôдносячї-ся до Гедеона Балабана, епископа львôвского (1569 до 1607) и переписка львôвского Успеньского Братства; 5) Регесты. — Наконець и того годѣ поминути, що сто лѣтъ тому, въ 1788 р. першій разъ у Львовѣ обходжено торжественно Іорданъ. Въ Ставропигійскôй лѣтописи Дениса Зубрицкого читаємо пôдъ рокомъ 1788: „Того року, заходами ревныхъ о обрядъ осôбъ, т. є. сеніора Березницкого, Я. В. о. Михаила Гарасевича, пôзнѣйше барона de Neustern и командора цѣсарского ордеру Леопольда, чоловѣка о славу народу и обряду много заслуженого, а такожь пароха мѣсцевого о. Горбачевского першій разъ свячено торжественно воду въ день Іордану въ криници на ринку“.

△ **Зъ Станиславова** пишуть намъ: Вѣсть про смерть знаменитого поета Федьковича поразила насъ Станиславцѣвъ громомъ. Мы всѣ ôдчули добре, кого втратила наша ôтчина, наша литература У ôдповѣди на завѣдомленье черновецкои „Рускои Бесѣды“ — тутешна „Руска Бесѣда“ зъ выдѣломъ на чолѣ выслала письмо такого змѣсту: „Тронутї глубокимъ жалемъ по причинѣ несподѣваноі смерти знаменитого нашого поета, патріота и редактора „Буковины“, дѣлимося зъ Вами тяжкимъ горемъ, що навѣстило нашу ôтчину, ôдзываючись до славного Покôйника: „Прощай, незабутный нашь геніе, окрасо нашои литературы! Вдячна про тебе память не загине въ серцяхъ нашихъ... Кидаємо грудку землѣ на свѣжу Твою могилу... нехай она Тобѣ легкою стане... Прощай вѣщій Бояне зеленои Буковины, на вѣки прощай! Мы-жь крѣпимся до дальшои безталаннои ôтчины.“ (Слѣдуе 30 пôдписôвъ). — Вечеромъ 12 н. ст. ôдбулися на нашôй „Р. Бесѣдѣ“ зборы Русинôвъ, котрї рѣшили выслати двохъ делегатôвъ зъ вѣнцями ôдъ „Рускои Бесѣды“ и ôдъ станиславôвскои филіи „Просвѣты“. Делегаты вже выѣхали. — Баль на дохôдъ „Рускои Бесѣды“ ôдбудеся 9 н. ст. лют. въ сали касина мѣщаньского. „Бесѣда“ урядить вечеръ зъ танцями трохи пôзнѣйше.

(*М. З.*) **Зъ Вѣдня пишуть намъ**: Руска громадка вѣденьскихъ академикôвъ и членôвъ „Сѣчи“ зôйшлася на Святый Вечеръ въ однôй реставраціи на спôльну вечерю. Прикре туговите чувство, святкувати велике торжество на далекôй чужинѣ, парализувала бодай та ôдрадна гадка, що свои знайдуть себе и за чужими горами, вкупѣ пожуряться и потѣшаться. И отъ засѣло до вечерѣ надъ 30 самыхъ своихъ. Понеслось слово рôдне, поплыли коляды и патріотичнї пѣсни рускї... Всѣ участники перенеслися духомъ въ рôднї стороны... Радôсть зôбраныхъ пôднесла ще мила несподѣванка. Около 9. годины вечеромъ явилися въ гостѣ до нашои свято-вечѣрнои салѣ Вп. совѣтникъ двору п. Ив. Струмѣньскій, колишнїй членъ-основатель „Сѣчи“, и шуринъ єго Вп. п. Іосифъ Онишкевичъ, нотарь зô Зборова зъ своими достойными жѣнками. Середъ празничного настрою та поважнои розмовы про справы рускї провели мы Святый Вечеръ мовь у рôднôмъ краю, а касіеръ „Сѣчи“ загорнувъ ще и щедре „Боже деревце“ ôдъ Вп. п. Онишкевича.

(*І. Л.*) **Зъ Перемыского пишуть намъ**: Русины въ Перемышли задумували передъ кôлькома лѣтами празнувати концертомъ столѣтнї роковины уродинъ бл. п. Іоана Снѣгурского, незабутного владики перемыского, але тогдѣ перепоною стануло недокôнчене ôдновленье и прикрашенье церкви катедральноі. Теперь перепона вже усунена — тожь годилось-бы, щобы Русь перемыска поспѣшилася ôдповѣдно почтити память одного зъ найзаслуженѣйшихъ людей галицкои Руси!

(*І. Г.*) **Зъ Скальского пишуть намъ**: Похоронъ бл. п. о. Емиліяна Брилиньского ôдбувся вô второкъ с. т. въ Угрини. Хочь день передъ тымъ була велика заверуха, то все таки явилося 33 священикôвъ, не вчисляючи 3 зятѣвъ покôйного, священикôвъ. Народъ зôбрався громадно не тôлько зъ парохіи Угриня-Залѣся але и зъ сусѣдныхъ селъ, бо покôйникъ знаный бувъ зъ свого доброго серця для простолюдина, лѣчивъ за дармо людей гомеопатією и що-дня мавъ 10—15 недужихъ навѣть зъ ôкаленя 5—7 миль. Послѣдню прислугу покôйникови ôддавъ старенькій крилошанинъ о. Олесницкій зъ Говилова въ сослуженю священикôвъ, а прощальнї слова прекрасно обдуманій краснорѣчиво выголосили оо. Мицьковскій въ церквѣ, а Гордѣевскій надъ могилою. Зъ свѣтскои интелигенціи на похоронѣ явилося кôлькохъ властителѣвъ дôбръ, урядники зъ Чорткова и учителѣ. Честь памяти покôйного, праведного чоловѣка и щирого руского патріота!

— **Впов. посла нашого Романчука и его семью** на вѣстило на самъ Новый Рôкъ велике нещастье — передчасна смерть жѣнки и матери дѣтей (гл. Посмертнї вѣсти). Въ тôмъ горю нехай принесе єму полекшу и ôдраду то загальне сочувство, якимъ дышить для него и єго семьѣ всѣ єго други и знакомї.

— **Всѣхъ Вп. Читателѣвъ нашихъ** просимо о якъ найбôльше дописей и вѣстей зъ краю. При щоденнôмъ выдавництвѣ зможемо всѣ дописи и вѣсти подавати повнѣйше и скорше, якъ доси. Залягаючї вже въ нашôй тецѣ дописи почнемо мѣстити заразъ зъ 2-гимъ числомъ „Дѣла“.

— **Арештованый въ Черновцяхъ нѣбы- шпѣгунъ россійскій** все ще перебуває въ вязници, а слѣдство выкрыває що-разъ цѣкавѣйшї данї. Арештованый має двѣ жѣнки, обѣ въ Россіи. Одна зъ нихъ єсть жидôвкою, зъ котрою оженився для грошей а по вѣнчаню полишивъ єи и утѣкъ. Потôмъ розлюбивъ ôнъ въ Бессарабіи дочку священика, перейшовъ на православіе, оженився и дôставши 2000 рублѣвъ приданого, утѣкъ ôдъ молодои жѣнки. Вкôнци захотѣвъ спробовати щастя въ Садагорѣ зъ одною жидôвочкою, але тутъ черновецке староство казало єго увязнити за шпѣгунство и перебило нове єго сватанье.

— **Перервана комуникація**. Дирекція зелѣзницѣ Короля Людвика оповѣщає, що зъ причины снѣжныхъ заметій вздержано рухъ поѣздôвъ зелѣзныхъ на шляху межи Краснымъ а Пôдволочисками ôдъ дня 12 с. м. вечеромъ. Рôвножь вздержано рухъ зелѣзничій на шляху державноі зелѣзницѣ межи Станиславовомъ а Гусятиномъ. Межи Львовомъ а Белзцемъ перестали поѣзды такожь курсувати.

— **На зелѣзници львôвско белзецкôй** выѣхавъ вчера рано поѣздъ зô Львова и мусѣвъ задержатись зъ причины заметей въ Зашковѣ а ôдтакъ вернути до Львова. Подорожнї зажадали звороту грошей за заплаченї билеты але каса ôдмовила, дорадживши имъ, щобы ажь на письмѣ остеплеванôмъ подавали до дирекціи.

— **Рабинъ садагорскій** Фридманъ жертвувавъ для папы яко дарунокъ ювилейный старинну библію въ цѣннôй оправѣ,

— **Зъ „Америки“**. Послѣдне число „Америки“ звѣщае, що при рускôй церквѣ въ Джерзі Сіті оснували тамошнї нарохіяне церковне братство. Щасть Боже! — Тая-жь „Америка“ подає такій случай зъ душпастирскои практики о. І. Волиньского въ Шенандорѣ: „Передъ кôлькома днями прийшовъ до о. Воляньского оденъ Литвинъ и оповѣвъ свою пригоду; казавъ, що оденъ товаришъ укравъ єму грошѣ, и хочь ôнъ певный того, що той укравъ, але не може доказати, принѣсъ отже панъ-отцеви жертву на службу Божу на интенцію „щобы єго противникъ здохъ“. Коли о. Воляньскій не хотѣвъ такои жертвы приняти, то Литвинъ просивъ єго, щобы бодай не принявъ на службу ôдъ єго противника, коли-бъ той принѣсъ на интенцію, „абы зновъ ôнъ здохъ“...

— **Дрôбнї вѣсти**. Є. Вел. цѣсарь удѣливъ громадѣ Холоѣвъ, пов. каменецкого, квоту 100 зр. запомоги на будову школы въ присѣлку Бабичѣ. — Въ Коломыи померъ дня 10 с. м. Станиславъ Рудницкій, професоръ гимназіяльный въ 47 р. житя. — Въ Ярославлю померъ въ 73 р. житя Густавъ Вайсъ, бувшій довголѣтный бурмистръ. — Нѣмецкому пристолонаслѣдникови отруивъ хтось въ Санъ Ремо всѣ псы. — Въ Бродахъ померъ старшій комисарь скарбовый, Феликсъ Войцицкій. — Въ Петербурзѣ увязнено одного урядника, котрый доносивъ нигилистамъ о кождоразовôмъ выѣздѣ царя зъ Гатчины до столицѣ.

Наука, штука и литература.

— **Рускій народный театръ** пôдъ дирекцією пп. Биберовича и Гриневецкого кôнчить свою артистичну гостину въ Перемышли и ще передъ кôнцемъ сего мѣсяця розпôчне давати представленя въ Ярославли. Всюды, де лише загостить нашь театръ, зыскує собѣ широкї круги приклонникôвъ своими добôрными силами, свѣтлою выставою, а передовсѣмъ своимъ всесторонно зановленымъ свѣжимъ репертоаромъ. Найновѣйшї творы руско-украиньскои драматичноі литературы, якъ Кропивницкого „Дай серцю волю“, Федьковича „Довбушь“, Барвѣньского „Полуботокъ“, Нѣщиньского „Вечерницѣ зъ Назаря Стодолѣ“ (котрыхъ то штукъ мы Львовяне не бачили ще на сценѣ и при звѣстныхъ злощастныхъ ôдносинахъ ледви чи зможемо скоро побачити) здобувають собѣ на провинціи велике признанье публики, а пôдскочнї вальсы „Циганьского Барона“ стягають все численнї громады рускои и не-рускои публики до салѣ нашого театру. Дирекція театру заходиться безнастанно, щобы репертоаръ сцены ôджившювати и ôдсвѣжувати новостями. Ще въ тôмъ мѣсяци або на другій мѣсяць выставляє дирекція народну драму Кропивницкого „Невольникъ“ и „Наймичку“ Карпенка-Карого, а въ слѣдующôмъ тыждни представляє нашь театръ ще въ Перемышли по разъ першій комичну оперу Мильекера „Гаспароне“. Директоръ и режисеръ нашои сцены п. Гриневецкій опустивъ уже краковску клинику и ôдчуває значну пôльгу въ своѣмъ здоровлю. Здаєсь однакъ, що довшого потреба ще єму супочинку, заки буде мôгъ выступити на сценѣ, на разѣ отже буде мусѣвъ обмежатись на урядѣ режисера. А на тôмъ поли п. Гриневецкій неутомимый справдѣ ажь до пожертвованя себе самого. Прямо по опущеню краковскои клиники ôдъѣхавъ ôнъ до Вѣдня и про-

вѣвъ тымъ кôлька днѣвъ студіюючи выставу голоснои новои оперы Чібульки (Чеха) п. з. „Лицарь щастя“ (Glücksritter) и Шиллеровои драмы „Вильгельмъ Тель“ — обѣ штуки намѣряє п. Гр[illegible]невецкій въ недалекôй вже будучности выстав[illegible]есь на нашôй сценѣ. Въ тôй самôй цѣли выб[illegible]а то до Вѣдня другій директоръ п. Биберович[illegible]артиста именно, щобы студіювати гру славног[illegible]ильгельма надворного театру Зоненталя въ роли [illegible]дограти має Теля, котру ролю на нашôй сценѣ [illegible]ôдограє нашъ п. Биберовичь. Шиллерôвску дра[illegible]а, до Glücksritter-а театръ въ перекладѣ Кмицикев[illegible]а д-ръ Е. Олесницкій ладить перекладъ либре[illegible]

(+) „Слово о полку Игор[illegible]ъ какъ художественный памятникъ Кіевской др[illegible]жинной Руси.“ Пôдъ такимъ заголовкомъ вы[illegible]шло въ Москвѣ зъ кôнцемъ 1877 р. дѣло моско[illegible]ского ученого Е. В. Барсова въ двохъ томах[illegible] (I. томъ XIX+462+16 сторôнъ, II. томъ 298 + 17 сторôнъ). Цѣна 7 рублѣвъ за оба томы.

(+) Едвардъ Єлинекъ, ческій писатель, выготовивъ и ôддавъ уже до друку книжку про думы украиньскй.

Вѣсти зъ Аеп. Львôвскои.

Президія намѣстництва годиться на канон. институцію для запрезентованыхъ оо.: I. Мазановского на пар. Руда, дек. буского, и Ф. Гавриша на Лоню, док. унѣвского.

Презенту одержавъ о. А. Яновичь на Струтинъ, дек. золочѣвского.

Введенй яко завѣдателѣ оо.: И. Зельскій въ Збоискахъ, дек. львôвско-загородского, М. Заячкôвскій въ Будиловѣ, дек. бережаньского.

Увôльненый ôдъ завѣдательства въ Стѣнцѣ о. Ст. Лежогупскій.

Посмертнй вѣсти.

✝ **Леокадія зъ Коцюбôвъ Романчукова**, жѣнка професора рускои гимназіи, упокоилася дня 12 н. ст. сѣчня вечеромъ въ 50-тôмъ роцѣ житя. Похоронъ ôдбуваєся сегодня о год. 3 по полудни. Покôйна ôдзначалася добротою серця и въ загалѣ всѣми честнотами женщины, тожь лишає по собѣ жаль загальный. Вѣчна ѣй память!

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Министеръ торговлѣ именувавъ конциписта почтового Казимира Лаского, комисаремъ почтовымъ у Львовѣ.

Господарство торговля и промыслъ.

— **Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.** У Львовѣ плачено 14 сѣчня. Пшеницю черв. 6·20 зр. до 6·75; жито 4·30 до 4·90; ячмѣнь бровар. 4·— до 5·50; овесъ 4·— до 4·50; го-рохъ 4·50 до 8 зр., вика 5·— до 4·60, рѣпакъ 9·60 до 10·75, конюшина червона 29·— до 45·—, бѣла 40·— до 48·—.

Телеграмы „Дѣла“.

Петербургъ. 13 н. ст. сѣчня. Въ день Нового Року (старого стилю) не мавъ царь нѣякои бесѣды, котрои загально въ кругахъ политичныхъ сподѣвалися. За то одержавъ мин. Толстой ордеръ св. Володимира першои клясы, а Побѣдоносцевъ ордеръ Александра Невского, оба зъ дипломами.

Вѣдень 14 н. ст. сѣчня. Ôдзначенье мин. гр. Толстого и Побѣдоносцева зробило тутъ велике вражѣнье и толкують сей фактъ яко знакъ, що партія воєнна бере въ Россіи верхъ.

Петербургъ 14 н. ст. сѣчня. Университеты въ Петербурзѣ, Москвѣ, Казани, Харковѣ и Одессѣ, позамыканй зъ причины розрухôвъ студентскихъ, не будуть, якъ що року, зновъ ôдкрытй дня 27 сѣчня.

Чернôвцѣ 13 н. ст. сѣчня. Похорономъ бл. Осипа Федьковича займаються всѣ ру[illegible] черновецкй товариства. Зъ Буковины и [illegible] Галичины наплывають телеграмы; прибувають депутаціи.

Софія 13 сѣчня. Зъ документôвъ, найденыхъ при ворохобникахъ, арештованыхъ коло Бургаса, показалося, що ворохобню аранжували славяньскй благотворительнй комитеты въ Россіи. При ворохобникахъ найдено листъ россійского посла въ Букарештѣ Хитрова.

Санъ Ремо 13 сѣчня. На информаціи нѣмецкого консуля въ Ницци заряджено мѣры осторожности за-для атентату, уложеного противъ наслѣдника престола.

Берлинъ 13 сѣчня. „National-Ztg.“ доносить, що рѣка Гоангъ-Го въ Хинахъ залила 10.000 миль простору и въ сѣй величезнôй катастрофѣ згинуло 100.000 людей, а 5 миліонôвъ осталось безъ даху.

Прага 14 н. ст. сѣчня. Соймъ ческій ухваливъ на промову пос. Дурдика запомогу для нѣмецкого театру.

Вѣдень 14 н. ст. сѣчня. Кн. Фердинандъ заявивъ, що готовъ-бы лишь тогдѣ уступити, наколи-бъ державы предложили Болгарамъ иншого князя и Болгаре на него згодилися, бо хотѣвъ-бы Болгаріи миръ забезпечити.

Праса угорска не похваляє интерпеляцій Гельфіого и Перчеля и каже що нерозумно и не политично було жадати ôдъ министра, щобы ôнъ жадавъ пояснень зъ Петербурга по причинѣ концентраціи войска на австрійскôй граници.

Царь принимаючи новорôчнй желаня розмовлявъ дуже довго зъ нѣмецкимъ амбасадоромъ ген. Швайницомъ. — Характеристичнымъ єсть, що Гирсъ не одержавъ жадного ôдзначеня.

НАДÔСЛАНЕ.

Д-ръ Денисъ Яминьскій

адвокатъ 1—0

перенѣсъ свою канцелярію

на улицю Театральну ч. 21, I. поверхъ

(давнѣйше будынокъ Дирекціи полиціи).

Всѣхъ наукъ лѣкарскихъ

Д-ръ А. ҐОНЬКА

по укôнченю спеціяльныхъ студій дентистичныхъ въ закладахъ университитскихъ дентистичныхъ въ Берлинѣ

має **Ателіє дентистичне**

при улици Коперника ч. 5 и ординує ôдъ годины 9—1 и ôдъ 3—5.

Всѣ операціи дентистичнй на жаданье безъ болю, обезчувствляючи коканною або газомъ розвеселяючимъ (Lustgas). — Штучнй зубы осадженй на золотѣ, кавчуку и т. д. 2120 26—?

Д-ръ Іоанъ Рознеръ

був. асистентъ клиники положн., гинек. унив. Ягайлоньского, осѣвъ у Львовѣ и ординує яко лѣкарь недугъ жѣночихъ и акушеръ

Валова 7. дôмъ п. Балабана, I. поверхъ

(ôдъ 3—5 по полудни). 1—0

Д-ръ мед. Теодоръ Єндель

по студіяхъ на клиникахъ проф. Розенталя у Вѣдни и проф. Шаркота (Salpêtrier) въ Парижи ординує въ хоробахъ нервовыхъ и жѣночихъ щоденно ôдъ 2—4

улиця Валова число 31.

Гистерію лѣчить гипнотизмомъ методою проф. Шаркота и П. Рихтера. 2119 20—0

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поручає 1833 80—?

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катарь, кашель и хрипку. Цѣна однои пачки 20 кр. На провинцію зъ опакованьемъ 30 кр.

ОКУЛИСТЪ 2230 2—0

Мед. Хир. Ак. Окул. и проч.

Д-ръ І. Ротъ

б. лѣкарь шпиталю вѣденьского, б. асистентъ въ клиницѣ профес Галензовского въ Парижи. Ординує ôдъ 8—9 рано и ôдъ 2—4 попол.

Улиця Трибунальска ч. 16.

Надôслане.

Подяка.

Дня 25. грудня занепала моя дитина въ тяжку недугу (дифтерію). Зъ того нещастя вывѣвъ насъ щасливо

Вп. Д-ръ Е. Лебедовичь,

котрый своєю наукою, великою спосôбностію и справдѣшнымъ пожертвованємъ, поборовши слабôсть, ôддавъ намъ дитину здорову и веселу.

За сей щирый и безкористный трудъ складаємо на сѣмъ мѣсци Высокоповажному Добродѣєви сердечну подяку а єго науцѣ и спосôбности честь и поважанє!

У Львовѣ 1. сѣчня 1888.

Григорій и Зофія Цеглиньскй.

Куповати лише у руского патріота!

Симъ маю честь повѣдомити Вповажану П. Т. Публичнôсть, що въ **торговли моѣй при улици Галицкôй ч. 11**, знаходячôй-ся, кромѣ звычайныхъ выробôвъ массарскихъ, выробляю такожь всякй въ объємъ массарства входячй выробы заграничнй а la Вроцлавъ а то лише длятого, щобы Впов. П. Т. Публичности улегшити заходôвъ, коштôвъ, пашпортôвъ, мытъ пограничныхъ и т. п., котрй замѣсть користи приносять всегда лише ненадоложену страту.

Въ торговли моѣй можна дôстати слѣдуючй выробы: Поморскй пôвгуски — Паштеты штрасбургскй — Кишки труфлевй — Кишки сарделевй — Кишки печѣиковй — Кишки бравшвайгскй — Мортадельо — Роляды — Käsfleisch — Полядвиця — Мясо еолене Бравншвайгске салямі Metwurst — Шинки вестфальскй лосевй — Шинки въ михурѣ — Шинки прагскй — Шинки краєвй — Сальцесоны озоровй — Сальцесоны озоровй — Сальцесоны звычайнй — Озоры воловй а la Hamburg — Ковбаски франкфуртскй — Ковбаски вѣденьскй — Ковбаски дрездненьскй — Ковбаски шембургскй — Ковбаски краєвй — Ковбасы краєвй — Ковбасы сѣканй — Сервулятки варшавскй — Солонину краєву — Солонину угорску — Солонину паприковану и т. п

Цѣны суть вельми приступнй, товаръ ôдсылаю зъ опакованьемъ за почтовою послѣплатою або за надôсланьемъ впередъ готôвки, а поручаючися надальше ласкавымъ взглядамъ Вповаж. П. Т. Публичности маю честь остати

1—0 зъ глубокимъ поважаньемъ

Войтѣхъ Дидусякъ.

Найбôльша въ краю

Читальня

31 000 дѣлъ

польскихъ, нѣмецкихъ, францускихъ и англійскихъ

такожь 2240 1—0

Складъ нотъ

на всѣ инструменты и до спѣву.

Выпозичальня нотъ

52.000 штукъ

давнѣйше

КАРОЛЯ ВИЛЬДА

доповненй *найсвѣжшими* новостями

полученй зôстали зъ книгарнею при пляцу Катедральнôмъ

Условія абонаменту и катальоги розсылаються на жаданье franco

Губриновича и Шмидта

КРАЄВЙ ВЫРОБЫ ТКАЦКЙ

зъ чистого льняного прядива

заосмотренй протоколованою маркою охоронною

яко то:

Полотна грубшй на сорочки нôчнй, калесоны и т. п.

Полотна на простирала не сшиванй.

Полотна тоншй и тонкй вебовй на сорочки и т. п.

Хустки до носа

Скарпетки, серветы и серветки.

Ручники и стирочки, рôвно-жь

Полотна грубшй на сѣнники, стирки, мѣшки и т. п.

поручає по найнизшихъ цѣнахъ

СПÔЛКА КРАЄВА

для торговлѣ гуртовнои

у Львовѣ. 2259 1—0

Складъ при улици Коперника ч. 24.

Цѣнники и прôбки

розылаються на жаданье gratis и franco.

Зъ Новымъ Рокомъ

1888

своимъ Членамъ и Гостямъ

повиннй и искреннй благожеланя

пересылає 2255 1—0

Народна Торговля.

Какао въ порошку

позбавленый товстыхъ частей, на спосôбъ гольендерскій выроблюваный въ пушкахъ: 1/2 кильо, 1/4 кильо и 1/8 к.

Цѣна зр. 1.40, 70 и 35 кр.

1/2 кильо найлучшихъ цукрôвъ десеровыхъ . . . зр. 1·20

Такожь чеколяду въ рôжныхъ гатункахъ поручає:

Генрихъ Третеръ

фабрика парова чеколяды и цукрôвъ десеровыхъ у Львовѣ 1—0

улиця Коперника ч. 3.

Необходимо потрѣбною

для кождого посѣдателя паперôвъ вартостныхъ

єсть

ГАЗЕТА ЛЬОТЕРІЙНА

„NADZIEJA“

Пренумерата цѣлор. на провинціи тôлько зр 1·80

☞ Зъ числомъ новорôчнымъ дôстають пренумераторы **безплатно**

выказъ всѣхъ дотеперь вытягненыхъ а не пôднесеныхъ льосôвъ, листôсъ заставныхъ, облигацій и т. п. Загальный календарь льосованъ на рôкъ 1888 и иншихъ дуже важныхъ додаткôвъ.

Администрація НАДѢѢ“

2241 1—? у Львовѣ, улиця Кароля Людвика ч. 1.

Найновѣйша метода крою суконь

и окрывалъ дамскихъ

черезъ низше пôдписаного выйшла вже въ десятôмъ выданю побôльшенôмъ, зъ 41 таблицями найновѣйшихъ взорôвъ и находиться на головнôмъ складѣ въ **Книгарни Польскôй Л. К Бартошевичевои у Львовѣ**, пляцъ Галицкій 14. Книжочка та по цѣнѣ 4 зр. 50 кр, линійки улегшуючй науку рисункôвъ за 1 зр. 50 кр, линійки пôдъ мѣрила за 60 кр., черезъ низше пôдписаного выдана „Наука бѣля“ по 2 зр, знаходяться тамъ и высыляються на провинцію за послѣплатою. Низше пôдписаного

Школа крою и шитя и Робôтня суконь дамскихъ

пôдъ управительствомъ Павлины Штайдель

знаходяться теперь **при улици Чарнецкого ч. 26.**, де кождого часу приймаєся на науку и всякй роботы въ обємъ кравецтва входячй выконуєся.

Властитель шкôлъ у Львовѣ, Варшавѣ и Петербурзѣ, на вюставахъ кôлькакротно вынагородженый медалями за взôрцеву науку и методу.

2262 1—? **КСАВЕРІЙ ГЛОДЗИНЬСКІЙ.**

Лише невыбухаюча нафта.

Лише улиця Собѣского число I.

Р. ДИТМАРЪ

у Львовѣ

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ

ГАЛИЦКОИ НАФТЫ НЕЗАПАЛЬНОИ.

Выключна продажь „Р. Дитмара петролю невыбухаючого“.

продає 1 литръ нафты сальоновои подвôйно рафинованои 24 кр.
„ „ господарскои „ „ 22 „
„ „ Р Дитмара невыбухаючои 33 „

При одноразовôмъ закупнѣ або при предплатахъ на побьранье частями (1—10) 2245

опускаю при 10 литрахъ 2 крейцарѣ на литрѣ
„ бочкахъ ваги около 140 кильо, ôдповѣдный рабатъ.

☞ **Безплатна ôдстава до дому ôдъ 5 литрôвъ почавши на власнôмъ возѣ.** ☜

Найдобôрнѣйшій олѣй до лямпъ поправн.

☞ Телефону н-ръ 226. ☜

ИСИДОРЪ ВОЛЬ

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 6

поручає Впов П. Т. Публицѣ свôй выключный складъ

Россійскои гербаты.

Одержує правильно що тыждень свѣжій транспортъ найлѣпшои гербаты зъ Москвы и поручає єи пôсля побôчь стоячого цѣнника ☞

Замовленя залагоджуєся найретельнѣйше и скоро, такожь за послѣплатою, опакованье франко.

☞ Особливо звертаєся увагу на ззнаменитй роды К. & С. Попова.

	зр	кр
Кайсовъ, знам. чорна 1/2 кильо .	1	60
„ „ мелянжь „ „ .	1	80
Сушонгъ, знаменита „ „ .	2	—
„ найлѣпша „ „ .	3	—
Мелянжь караванна „ „ .	4	—
Фу-чу-фу (Ч. I. „ „ .	3	20
„ (Ч II. „ „ .	4	60
„ (Ч III. „ „ .	6	—
К. & С. Поповъ (фунтъ 1 р. 60 р.	2	40
„ („ 2 „ — „	3	—
„ („ 2 „ 50 „	3	75
Высѣвки (знаменита 1/2 кильо . .	1	60
„ (Г. prima „ „ . .	1	80
„ (non plus ultra . .	2	50

☞ Ласкавй порученя почтою, опакованье франко. 2083 10—20

У ВЗДОВѢ

въ славнôй оборѣ Вп. Теоф. Осташевского

єсть 30 штукъ худобы на продажь

коровы, ялôвки и бугайки удержанои чистои крови червоно-сорокатй Бернъ-Сіменталь и чорно-сорокатй Бернъ Фрибурґъ. За-для загальнои застои въ торговли и яко злышна звышка въ инвентари по зниженыхъ цѣнахъ або на вагу, якъ за границею, за старшй надъ два роки два кільо по 30 кр., низше двохъ лѣтъ по 40 кр. Худоба не товста але середно удержана, а то для купуючихъ на розплôдъ єсть користно.

Почта Вздôвъ (Wzdów), Телеграмъ: Березôвъ (Brzozów) Хлебиньскій, стація желѣзницѣ Заршинъ.

По прибуваючихъ купцѣвъ высылаєся пôдводы, коли попередъ листомъ того забажають. 2193 2—2

Заведенье артистично - фотографичне

Е. ТШЕМЕСКОГО

у Львовѣ, Готель Европейскій

поручає свою робôтню до выконаня портретôвъ ôдъ найменшого до найбôльшого формату.

Копіи зъ давныхъ фотографій, дагуеротипôвъ и минятуръ выконуються и въ побôльшенôмъ форматѣ зъ артистичнымъ выкôнченьемъ, у власнôмъ закладѣ. 2261 1—0

При тôй спосôбности поручаєся яко оздобу столôвъ выдавництва артистичнй яко то: 12 илюстрацій „Огнемъ и мечемъ“ въ двоякôмъ форматѣ, по 8 зр. и 4 зр — 14 репродукцій дотеперь не розповсюдненыхъ композицій Артура Гротгера, пôдъ заголовкомъ „Крейдка и Палета“ Артура Гротгера, цѣна 10 зр. — „Si va Rerum“ Артура Гротгера въ двохъ серіяхъ по 7 зр.

Дальше оголошуєся пренумерату на илюстраціи до повѣсти Генрика Сѣнкевича „Потопъ“. Выйшли вже двѣ серіи; цѣна теперь знижена, по выходѣ послѣднои серіи цѣна буде пôднесена

Посѣдаючи ôдъ кôлькохъ лѣтъ Закладъ артистично-малярскій подаю до ласкавои вѣдомости, що ôдъ дня нынѣшного переселився я

на улицю Баторія ч. 36

де принимаю до мальованя

Портреты олѣйнѝ

пôсля кождои фотографіи, на правдивôмъ полотнѣ малярскôмъ

по цѣнахъ найприступнѣйшихъ

заразомъ всѣлякѝ роботы въ объемъ артистично-малярскій входячѝ, якъ то, мальованя святыхъ Стацій, заразомъ образôвъ Святыхъ, очищенье або ôдновленье старыхъ образôвъ.

Дякуючи за дотеперѣшнѝ взгляды, упрашаю Поваж. П. Т. Публику о ласкаве попертье.

Зъ поважаньемъ

2258 1—? **Густавъ Ґлятцъ**

улиця Баторія, побôчь касина войскового. На жаданье цѣнники даромъ и франко.

2266 1—0

Донесенье.

Зъ найбôльшимъ комфортомъ на взорець заграничныхъ уладжена

КАВАРНЯ ТЕАТРАЛЬНА

Дякуючи Впов. П. Т. Публичности за ласкавѝ взгляды, маю честь и надальше поручитись имъ звертаючи увагу на спроваджень

Биляры найновѣйшого систему

якъ и на выладженье **ЧИТАЛЬНѢ**, заосмотренои въ краевѝ и заграничнѝ газеты, часописьма политичнѝ, литературнѝ и фаховѝ, а вкôнци

На добôрно уладженый буфетъ

доставляючѝ **перекуски зимнѝ и горячѝ** а також **тѣста, цукри** и т. д.

Ôдъ годины 6 рано ажь до 1 въ ночи доставляє кавария театральна найлѣпшу каву, гербату, чай, шоколяду, холодники найвкуснѣйшѝ краевѝ и заграничнѝ, ликеры, правдивый Cognac французкій, всякого рода пива, також найдобôрнѣйшѝ вина угорскѝ и французкѝ.

Льокаль моеи кавариѣ есть безъ сумнѣву найкрасшій у Львовѣ, услуга запопадлива и ретельна, а хотячи вдоволити всякимъ бажанямъ Впов. Гостей моеи кавариѣ, уладивъ я для ихъ выгоды **Стацію телефоничну** до безплатного уживаня.

Львôвъ дня 25 серпня 1887.

Зъ найглубшимъ поважаньемъ

Іосифъ Ерлихъ

властитель кавариѣ театральнои.

!! Краевый вырôбъ !!

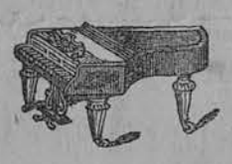

Гармоніюмъ

до науки спѣву дуже гарне, маюче приємный голосъ

поручає

Іоанъ Сливиньскій у Львовѣ

Цѣнники илюстрованѝ на жаданье высылає franco.

2251

C. SIKOR, TROPPAU (австр. Шлезія)

2150 14—24

Чай и Ямайка-Румъ Спеціяльнôсть.

Чай пôсля якости за кільо ôдъ	3·50 до 12·—	зр.
Порошокъ зъ чаю зъ найлучшихъ сортôвъ	4·—	„
„ „ гôршихъ „	3·—	„
Ямайка Румъ дуже добрый за літрову фляшку	2·40	„

Высылка за готôвку або послѣплату.

ВПрепод. Отцямъ и Впов. рускôй Публицѣ залучаю сердечну подяку за удѣленье образôвъ церковныхъ и всякихъ иншихъ праць входячихъ въ обемъ малярства до выконаня. Рôвно-жь и на дальше уклôнно прошу о ласкаву память и замовленя на адресу нôдписаного. 2237 1—10

Остаю зъ глубокимъ поважаньемъ

Теофиль Копыстяньскій,

Львôвъ, ул. Краковска ч. 20.

Веба Кингъ

„**Веба Кингъ**“ есть найлѣпшою, найтаншою и найтревальшою матерією на всякого рода бѣлье має она трикратну тревалôсть звыклого полотна, а притôмъ есть она о 60% таншою.

Цѣны „Вебы Кингъ“

1 штука 88 цм. широкости 20 метрôвъ довга, на грубше бѣлье . . .	зр. 7.—
1 штука 88 цм. широка, 20 метрôвъ довга, на тонке, дамске, мужеске и всяке лôжкове бѣлье . . .	зр 8·50
1 штука 175 цм. широка 15 метр. довга на 6—7 простиралъ несшитыхъ	зр. 11·80
Той самъ рôдъ 200 цтм широкости . . .	зр. 12.80
1 штука 175 цтм. широка 15 метр довга на 6—7 дуже тонкихъ простиралъ	зр. 13 —

Вырôбъ нашъ „Вебы Кингъ“ набути можна **нефальшованый выключно** въ нашихъ складахъ Пробки на жаданье gratis и franco.

М. Баєръ и Сп.

складъ фабричный полотенъ, столового бѣля и готового бѣля дамского, мужеского и дитинячого Львôвъ, ул. Кароля-Людвика ч. 1.

Закладаюся

за всяку цѣну, що жаденъ зъ моихъ конкурентôвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжь для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій краевыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мôй богатый складъ також 1962 Воч. Духовеньству. 58—0

Замовленя въ мѣсци и зъ провинціи выконуються точно и ретельно. На жаданье высылаю взоры даромъ и франко

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужескои одежи гуртомъ и подрôбно.

Львôвъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложеный 1848.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знаменемъ

„СИРІЮСЪ“

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручае добру и выдатну каву спроваджену безпосередно ôдъ продуцентôвъ зъ Америки полудневои.

Коштуе у Львовѣ:

1 кильо 2 зр.

на провинціи:

4¾ кильо 10·10 зр. франко.

Ôдбирателямъ надъ 50 к. спустъ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родôвъ кавы, котрѝ оголошуютъ иншѝ пôдъ назвою мого знамени. Спроваджую каву просто ôдъ продуцентôвъ, що можу доказати, и продаю ю найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбурзѣ и Трієстѣ можна дôстати каву вже лишь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродає гуртôвникови на мѣсци, той знову гуртôвникови въ Европѣ, ôдъ тыхъ купуе комісіонеръ, а ôдъ него ажь купець и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожуючого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дôстане де инде по тôй цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку.

2227 101—?

Зарядъ копальнѣ нафтовои въ Схôдници

Княгинѣ Любомирскои

поручає **свою незапальну, подвôйно рафинозану, майже безъ вони.**

НАФТУ

лише до набутя въ тврговляхъ

КАРОЛЯ КЛИМОВИЧА

00 кришталева 1 литръ . . .	**22 кр.**
I-а цѣлкомъ бѣла 1 литръ . .	**29 кр.**
2-а зъ ôдтѣнею жовтавою 1 литръ .	**18 кр**

Въ бочкахъ по 150 кильо за 100 кильо кришталевои 23 зр. — за 100 кильо бѣлои 1-а 22 зр. — за 100 кильо зъ ôдтѣнею жовтавою 21 зр. зъ ôдставою до зелѣзницѣ.

Ôдставляю въ начиняхъ бляшаныхъ пломбованыхъ по 5 и 10 литрôвъ домôвъ не числячи за доставу.

Ôдбирателямъ квиткôвъ за 10 зр. даю 5% провизіи, котрѝ то въ кождôй моѣй торговли можна дôстати. — Найрадше удѣляю бôльшимъ домамъ на рахунокъ мѣсячный або квартальный.

Поручаючи за якôсть и незапальнôсть товару, котрого цѣны якъ найнизшѝ я поклавъ (1—?) 2263

пишуся зъ поважаньемъ

Кароль Климовичъ, ул. Яблоновскихъ ч. 6. Телефонъ ч. 252.

НА ЗИМУ

бавовняний, вовняний и шовковый трикотовый товары, такожь выбôръ пледôвъ

Полотна, столове бѣлье

и готове бѣлье для мужчинъ

ПОНЬЧОХИ, СКАРПЕТЫ,

такожь **Паньчôшки для дѣтей**

Парасолѣ и плащѣ ôдъ дощу.

Складъ комісовый Єгера нормального **БѢЛЯ** зъ узнаномъ перворядной фабрики Фридериха Родиха въ Бернѣ.

поручає

ТОРГОВЛЯ

Ф. С. Бардаша

у Львовѣ

vis-a-vis костела катедрального

Цѣны фабричнѝ.

2253 1—?

Вовняний, англійскій камизельки зъ рукавами, Паньчохи мысливскій, шовковій хустки (Chasseur).

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

у Львовѣ при ул. Ягайлоньскôй ч. 3.

Почавши ôдъ дня 7 падолиста 1885

2218 10—0 **выдає**

АСИГНАТЫ КАСОВѝ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ

5% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

Передрукъ не буде плаченый. **Дирекція.**

„БАТЬКÔВЩИНА“

выходить вже десятый рôкъ у Львовѣ що Пятницѣ. и коштуе на цѣлый рôкъ 4 зр., на пôвъ року 2 зр., на чверть року 1 зр.

„**Батькôвщина**“ пише про всѣ, що обходить рускій народъ, и при кождôй нагодѣ обстає щиро и вôдважно за всѣмъ тымъ, що для кождого Русина святе и дороге. *Газета тая повинна отже находитись въ кождôй рускôй хатѣ.*

Адреса: *Улиця Скарбкôвска ч. 4.*

Незвычайне зниженье цѣнъ

тôлько для предплатникôвъ

„Дѣла“, „Батькôвщины“ и „Буковины“.

ВАТРА, літературный збôрникъ Василя Лукича зъ р. 1887. На 14 аркушахъ дрôбного друку (Стор. 216) помѣщенѝ творы найзнаменитшихъ нашихъ писателѣвъ. Цѣна тôлько 1 злр. (въ книгарняхъ коштуе 1 злр. 50 кр.)

РУСКІЙ ПРАВОТАРЬ ДОМОВЫЙ — Василя Лукича и Юліяна Семигинôвского. На 28 аркушлхъ дрôбного друку (Стор. 448) мѣстить цѣлый законъ цивільныхъ зъ поясненями, численными взôрцями та прикладами. Цѣна тôлько 2 зр. 50 кр. (въ книгарняхъ—4 зр.).

УГОРСКА РУСЬ — представлена Василемъ Лукичемъ. Стор. 30 въ 8-ку дуже дрôбного друку. Цѣна тôлько 12 кр. (въ книгарняхъ 15 кр.).

На пересылку почтою треба додавати на „Правотаря“ або на „Ватру“ по 25 кр. а на „Русь угорску“ 2 кр.

До продажи по зниженыхъ цѣнахъ призначено тôлько по 50 примѣрникôвъ. Тожь зъ замовленями просимо спѣшитись.

Замовленя (за готôвку або послѣплату) нриймають *выключно* дотычнѝ редакціи.

КАРТЫ ДО ГРЫ,

Касетки, штоны, марки, Домино, шахи зъ фигурами, Ножики, ножички, пуляресы, канчуки и др. артикулы

2058 **Табакерки** 5—0

роговѝ зъ шильдкрету поручає найдешевше торговля

Братей Лянгнеръ

Львôвъ, Галицка ч. 16

Цѣнники даромъ!

Тома Адамовскій

Львôвъ, ул. Баторія ч. 4.

Ново отвореный складъ вудженинъ

поручає свои выробы масарскѝ яко то: шинки вудженѝ по вестфальскій, полядвицѣ вудженѝ и вестфальскій, озоры, ковбасы краинѝ и сѣченѝ та иншѝ выробы въ объемъ масарства входячѝ въ найлѣпшôй якости по цѣнахъ умѣренныхъ и чи слить на ласкавѝ взгляды П. Т. Публичности.

Зъ поважаньемъ

2260 1—0 **Тома Адамовскій**, ул. Баторія ч. 4.

Высылка на провинцію за послѣплатою и вдповѣдным опустомъ.

ДУТКИ ЦИГАРЕТОВѝ

зъ правдивыхъ французкихъ паперкôвъ цигаретовыхъ поручає

Катерина Пташиньска

Львôвъ, ул. Краковска ч. 5.

Продаю въ пуделкахъ и безъ пуделокъ. Цѣна за 1000 штукъ зр. 1·20 и высше.

Чассопись литературно-наукова для рускихъ родинъ

ЗОРЯ

выходить два разы на мѣсяць въ обемѣ 2—2½ листôвъ печатныхъ пôдъ редакцією *Григорія Цеглиньского.*

Мѣстить въ собѣ що найзнаменитшѝ творы белетристичнѝ (повѣсти, оповѣданя, поезіе) и науковѝ (рухъ словесный и науковый, свôй и чужій). Сего року (1888) почалась знаменита повѣсть *Ивана Левицкого (Нечуя): „Старосвѣтскѝ батюшки и матушки“.*

Цѣна предплаты: на цѣлый рôкъ 5 злр., на пôвъ року 2·50 злр. Заплитившѝ цѣлу або пôврôчну предплату мають право до преміѣ (въ книжкахъ або образахъ) до вартости 1 зр. ав.

Редакція и Администрація

Львôвъ, улиця Академична ч. 8.

НА ОСѢННЫЙ И ЗИМОВЫЙ СЕЗОНЪ!

Въ наслѣдокъ великого покупу всемъ въ миломъ положено, продавати низше поданій, на осѣнь и зиму для кождого необходимѝ рѣчи найлѣпшои першои якости по такихъ незрôвнано дешевыхъ цѣнахъ.

РОЗСЫЛАЮ: 2104 6 6

Сорочки мужескій (признаный найлѣпш. вырôбъ) зъ шифону, кретону и оксфорду, красно выпраний. 1 штука зр 1·20, 1·50 до зр 2.

Калсоны мужскій зъ бархану, тканого мôцного полотна, синій, бронзовій и бѣлій, 3 пары зр. 2·25, зъ кроазы красно червонымъ стебнованій и зъ гузками масы перловои, 3 пары зр. 2·75

Зим. скарпетки муж. роблений, бѣлй и кольоровй, 6 паръ зр. 1·40, тканй, гладкій або пасмистй, 6 паръ зр. 1·20.

Ютовй килимки передъ лôжка 1½ метра довгй, довкола зъ френзлями, въ найновѣйшихъ турецкихъ взôрцяхъ 1 пара зр 1·30.

Сподиѣ футряный лише 1·70

Англійскій пледы подорожній зъ чистои вовны, 3½ метра довгій, 1·60 метра широкій, 1 штука зр 4·50.

Ремѣнь до пледу зъ англійск. шкóры зр. 1·—

Хустки до носа льняний, апретурованій бѣлй, зъ карбованымъ берегомъ въ красивымъ картонѣ. 10 штукъ зр 1·20 Хустки до носа зъ шовковою апретурою, бѣлй, зъ чудесными въ цвѣтки берегомъ, въ красивôмъ картонѣ, 10 шт. зр 1.20.

Мои товары не суть, повторяю се прилюдно, нѣякими рештками, нѣякими зъ другои стороны отголошуваными потаными або перебраными товарами але въ першихъ фабрикахъ для мои великои розпродажи умысне выробленый новѣй, добрѝ и солидный товары зимовѝ зъ найлѣпшихъ матерій. Кождый у мене куплена штука есть моею стампилею зосмотрена и правдивый, добрый, лѣтами тревающій товаръ. Затымъ може кождый на пробу переконатися о правдѣ а буде дуже вдоволеный.

Обширнѝ цѣнники посылаю даромъ и оплатно.

Всякѝ замовленя на всѣ наведенй або якъ небудь названи артикулы высылаются сейчасъ скоро и солидно всюды за послѣплатою або попереднымъ надсланьемъ грошей черезъ

Wiener Commissions- und Export Waarenhaus

„ZUM UNGARISCHEN“

CARL ZELINKA, WIEN, III. HETZGASSE 33.

Прошу сей инсерат захованти!

Сорочки дамскій зъ найлѣпшого нитковання румбургского оксфорду, ôдличної якости. 3 штуки зр. 2·80

Рубель Спôдниць дамскій дуже тревкй и теплй, зовсѣмъ великій, 1 штука зр 1·85, найлѣпшои сорты зр. 2·20.

Дамскій Панчохи зимовій роблений, у всѣхъ барвахъ пасмистй. 6 паръ лише зр. 1·75, дуже красивй и найлѣпшои сорты, 6 паръ лише зр. 2·15.

Чорнй атласовій запаскй найновѣйшого фасону, зъ богатымъ шовковымъ вышиваньемъ, дуже красивй, на дарунокъ ôдповѣдній, 1 штука зр. 2

Запаски до госпôдарства зъ мôцного синого полотна зъ вытисканымъ кружевыми бордюрами, 6 штукъ зр 2

Столовій накрыта складаючійся зъ 1 обруса и 6 серветокъ зъ льняного адамашку, пышно выконанй, 1 гарнитуръ зр. 2·50

Мужескій кафтанікй футряный найлѣпшій красній, модній и дуже ôдповѣдній проти заступенія лише зр 1·80

Одинъ гарнитуръ зр. 5.

КАВА, ЧАЙ ИТ. П.

въ 3 минутахъ

безъ ошадôвъ кухни, дерева и вугля! Иньякого кнота, диму вони! Для кождого господарства, кождой особы приватнои, урядниковъ, учителѣвъ, официровъ, для кождого салону гостинницѣ кавярнѣ дѣйстно необходимый, есть мною заведеный и у всѣхъ державахъ патентованый найновѣйшій

Спиритусовый прирядъ до варенія „RAPID“

о 7 кôнчастыхъ полуменяхъ, дающій-ся регулювать найдокладнѣйше выкомальный, окраса кождого стола, практичный, дешевый и выгодный, бо сплывши спиритусу лишь за 1 кр. можна приготовити *6 филіжанокъ чаю або кавы.* Легке и безпечне орудованье! Величезный выбôръ до всѣхъ частей свѣта и сотни письмъ признания свѣдчать о надзвычайно дешевôй и незрôвнано скорôй силѣ того приряду.

1 красный *прирядъ до варенія „RAPID“* . . . . . зр. 2·80

вразъ зъ тайникомъ и посудлъ, ситкомъ . . . . . „ 4·80

1 дуже красный *салоновый прирядъ „RAPID“* цѣлковитый вразъ зъ красными 1½—2 литровымъ тайникомъ и посудлъ ситкомъ, масивный, до салонôвъ и товариствъ . . . . . зр. 6·—

За послѣплатою або попереднымъ высланьемъ квоты вразъ зъ приписомъ уживаня набути можна у

„WIENER KAUFHAUS“

2118 10—10 **Ant. GANS, Wien, III. Kolonitzgasse 6/L.**

Антôнъ Гальскій

Торговля товарôвъ зелѣзныхъ

у Львовѣ, пляцъ Маріяцкій ч 9.

поручає:

Ножицѣ до стриженя коней и худобы по зр. 3, гвоздѣ до пôдковъ (уфналѣ) звыклй и шведскй, оцилѣ до пôдковъ, щôтки и згребла до коней, ланцухи рôзного рода, колодки гарниторовй 6 штукъ за ключемъ головнымъ по зр. 2 —, 2 40, 3 —, 3·50, 4 —, 5 —, 6 — и 7 50, скôпцѣ до доєня коровъ бляшанй, побѣлянй циною або емаліованй, вѣдерця до поєня коней, вилы до гною звыклй и американьскй оправнй, рѣзаки до сочкарень, пилы лѣсовй, топôрцѣ лѣсовй дозначеня деревъ и т. п. 2244 1—0

Рѣшники на жаданє franco.

Почт. зарядамъ дôбръ поручаюся до заключаня рôчныхъ угодъ на доставу всякихъ артикулôвъ входячихъ въ обємъ торговлѣ зелѣзомъ, въ котрôмъ то случаю спеціяльнй цѣны конкуренційнй зôставляю

ОПИРАЮЧИ-СЬ НА ДОВѢРІЮ

зъ якимъ ôдносяться майже ôдъ 20 лѣтъ до нашого „Якорного проганяча недугъ“ (Anker-Pain-Expeller). уважаємо ссоєю повинностею такожь **тыхъ** запросити до спробованя, котрй сего улюбленого средства домового ще не знають. Оно не єсть нѣякимъ средствомъ тайнымъ, але **строго ретельнымъ, умѣєтно** зложенымъ препаратомъ, котре справедливо заслугу, щобы єго всѣмъ **терплячимъ на гостець и ревматизмъ** яко **зовсѣмъ певне** поручити. Найлѣпшимъ доказомъ того, що многй хорй, котрй выпробовали другй дуже захвалювнй средства, **зновъ таки до успѣшного Pain-Expeller-а беруться**. Черезъ порôвнанье власне пересвѣдчилися, що не лише **ревматичнй болѣ**, якъ **ломанье въ членахъ и пр.** а такожь **болѣ зубôвъ, головы, хребта, кольки и проч.** найпевнѣйше уступають черезъ натиранье „експелеромъ“. За **дешеву цѣну 40 кр.**, 70 кр, взгл. зр. 1 20 може навѣть небогатый набути, а грошѣ якъ безчисленнй успѣхи доказують, надармо не выпидаються. Стерегтись треба передъ шкôдливыми пôдробленями и приймати лише „Pain-Expeller“ зъ знакомъ **якора** яко правдивый На складѣ въ премногихъ аптикахъ, головный складъ: Apotteke zum Goldenen Löwen въ Празѣ. Близшй вѣсти подають: F. Ad. Richter et C° Вѣдень.

2161 7—51

ЦЕРАТЫ

на обитье меблѣвъ и повозôвъ, на столы и пôдлогы, рôвно-жь диваны, хôдники звыклй и корковй (linoleum), ґурты и всякй обитя повозовй

поручає найтанше

СТ. ВЫШИНЬСКА

Львôвъ, улиця Ôрменьска ч. 26.

2250

Машины до шитя

Зингера ножнй

до выбору зъ 6 найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и вѣденьскихъ въ цѣнѣ ôдъ 36 до 60 зр. на раты — готôвкою о 10% дешевше, гваранція 5 лѣтъ.

Іосифъ Иваницкій

механикъ и спеціялистъ

Львôвъ, Готель Жоржа

тôлько безъ факторôвъ, агентôвъ, пявкелесôвъ и шмайгелесôвъ, котрй выкористовують нашу публичнôсть — спродають тандету и беруть за се 20%.

2231 4—20

Повернувши вже цѣлкомъ до здоровля приймаю якъ давнѣйше всякй роботы въ обємъ кравецтва дамского входячй. Сукнй балевй въ случаю потребы выкôнчую въ 24 годинахъ. О чѣмъ Вповаж. Панѣ повѣдомляю. ОЛЕКСАНД. КЛОСЕВИЧЬ властителька робôтнѣ суконь, а такожь и Школы крою, улиця Хорущина ч. 13.

„Перший Вінок“

Жіночий Альманах.

выданый Оленою Пчôлкою и Нат. Кобриньскою можна дôстати у п Наталіи Кобриньскои въ Болеховѣ або черезъ Администрацію „Дѣла“ по цѣнѣ 2 зр безъ пересылки почтовои 2187

6—6

ПЕТРО КРОКЕВИЧЬ

аптикарь въ Краковѣ

улиця Баштова при плянтахъ (рôгъ Ринку Клепарского)

поручає власнй выробы

яко правдиву одиноку добычь найновѣйшихъ часôвъ. приносячу хорому неоцѣненй, спасеннй користы о чѣмъ свѣдчать щоразъ численнѣйшй признаня похвалы и т. п., якъ неменше посвѣдченье лѣкарске, а именно:

До Высокоповажаного пана Петра Крокевича, аптикаря у Краковѣ.

Выробы фармацевтичнй Пана Петра Крокевича, аптикаря пôдъ Львомъ у Краковѣ, пôсля предложеныхъ менѣ приписôвъ лѣкарскихъ зробленй, не мѣстять нѣякихъ шкôдливыхъ складникôвъ и въ ôдповѣдныхъ немочахъ ужитй, дуже успѣшно дѣлають.

Д-ръ Юровичь.

У Краковѣ дня 23 липня 1887. докторъ всѣхъ наукъ лѣкарскихъ

Вино хинове, средство лѣчниче, взмагаюче силы. стравнôсть, надзвычайно поручане, особливо у женщинъ слабосильныхъ блѣдыхъ и т п

Вино хинове зъ зелѣзомъ, поручане молодымъ особамъ для осягненя зросту и розвою тѣла, надає крови силу, збôльшаючи скôлькôсть тѣлокъ крови змôцняючи жолудокъ пôдносить апетитъ, лѣчить загальнй ослабленя. блѣдачку и т. п., а одиноке для реконвальєсцентовъ по хоробахъ горячковыхъ вынищаючихъ.

Вино зелово-ромбарбарове, вытягъ винный зъ правдивого корѣня Ревеня хиньского (Radix rhei chinensis) и зелъ. збôльшаючихъ рухи хробачковй кишокъ черезъ то легко розвôльняюче; знамените въ затканяхъ, часто повтаряючихъ-ся здутяхъ, довготреваючôмъ катарѣ, дванацятницѣ и въ упорчивôй жовтачцѣ.

Вино зелово-пепсинове, вытягъ зъ зелъ краєвыхъ и найлѣпшои пепсины de Rostock, одиноке успѣшне средство пôдносяче травленье, розпускаюче бѣлко, затымъ одиноке въ нестравности, хроничныхъ катарахъ жолудка або на тлѣ туберкуличнôмъ атоніи кишокъ у людей старыхъ, дуже помôчне у дѣтей зле ôдживлюваныхъ, анемичныхъ и шкрофуличныхъ.

Амигренъ, незрôвнана помôчь въ сильнôмъ болю головы Ложочка ôдъ кавы зажита успокоює найсильнѣйшу мигрену.

Кальльонъ, одиноке средство на найстаршй и найдолегливѣйшй нагнѣтки. По насмарованю нагнѣтокъ сейчасъ перестає болѣти, а въ 24 годинахъ ôдпадає безъ найменшого болю.

Хильоль, лагодить по кôлькоразовôмъ ужитю найбôльшй болѣ ревматичнй пострѣлы подагру и т п

Сарсапариліянъ зъ корою хиновою, узнаный яко найлѣпше средство въ немочахъ походячихъ зъ зôпсутя сокôвъ и зъ ôдти повстаючого вадливого складу крови, въ недокровности и т. п.

Зѣлье грудне зô свѣжихъ, лѣчничихъ зелъ волоскихъ, котрй вже неразъ навѣть въ прикрыхъ розличныхъ выпадкахъ слабости давали надсподѣване полѣпшенье терплячому, то въ слабостяхъ грудныхъ то легкихъ противъ астмы, всякои душности и т п. Усувають они тяжку дыхавицю всякй закатареня легкихъ и грудей зафльегмленя, кольки въ грудехъ, упорчивый кашель и т п. Цѣна зр. 1·20

Сиропъ грудный при тяжкихъ або застарѣлыхъ немочахъ, уживаный буває рôвночасно зъ зѣльемъ льоретаньскимъ противъ сухотъ и слабостей грудныхъ и легкихъ и т. п Цѣна 2 зр

Кроплѣ жолудковй Средство знамените и незрôвнане у всѣхъ слабостяхъ жолудка Цѣна 35 кр. 2068 15—0

Замовленя выконуєся ôдворотною почтою.

Зъ численныхъ подякъ наводимо ось тй:

Высокоповажаный Пане Аптикарю!

Бажаю, щобы кождому хорому такъ знаменитый успѣхъ давали лѣки зъ Вашихъ выробôвъ, якъ моѣй женѣ, котрй надсподѣвано успѣшно дѣлали и прошу о надôсланье менѣ ще Амигренъ и капель жолудковыхъ.

Зъ поважаньемъ

Пшôвъ д 3 липня 1887 р *Леопольдъ Коваликъ* (Рыбникъ, Oberschlesien).

Высокоповажаный Пане!

Узнаю дѣйстну успѣшнôсть Вашихъ выробôвъ, досвѣдчивши на собѣ

Се посвѣдчаю ретельно. Зъ поважаньемъ

Schönpriesen b. Aussig 25 мая 1787 р. *Новаковскій* директоръ фабрики цукру.

Вп Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви въ Краковѣ.

Страдаючи ôдъ пôвтора року на сильный, невылѣчимый кашель, сполученый зъ рôзными тяжкими недугами, мимо тутешныхъ радъ лѣкарскихъ, чувся я б зъ надѣѣ житя, а яко отець кôлькоро дѣтей, хапаючись вкôнци рôзныхъ способôвъ до поратованя здоровля, случайно зъ порады чужои приязнои менѣ особы, уживъ я „Зѣля грудного“ выробу аптикаря Вповажаного Пана Петра Крокевича, и по ужитю чотырохъ пачокъ „Зѣля грудного“ и Сиропу ôдзыскавъ цѣлковито здоровлье, могучи о власныхъ силахъ уже працювати и тымъ чиномъ бодай частину щастя дѣтемъ моимъ удѣлити Чуюсь тому спонуканымъ заявити найщиршу вдячнôсть Вповажаному Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви мѣсцевому, за вырôбъ „Зѣля грудного“, бо житье моє лишь ужитю того Зѣля завдячую.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Кракôвъ, дня 28 мая 1886 р *Михаилъ Трыбальскій*, друкарь литографичный

Высокоповажаный Пане!

Вычитавши зъ газетъ дня 28 мая с. р. подяку Вамъ Вповажный Пане, а почуваючись зарôвно до обовязку вдячности маю честь тую-жь въ высокôй степени заявити Вамъ. Вповажный Пане, бо Ваше „Зѣлье грудне“ и „Сиропъ“, и въ загалѣ Вашй выробы не лишь менѣ самому, але дуже многимъ, де заходили сумнѣвы що-до здоровля давали чудный успѣхъ Маючи отже много завдячити Вашимъ выробамъ, приймѣть Вповажаный Пане выразы моеи вдячности, а заразомъ зичливости, успѣху въ дальшôмъ розвою своихъ выробôвъ такъ для добра власного, якъ и зъ пожиткомъ для людскости!

Остаю зъ довжнымъ поважаньемъ *Кс. Е. Вернеръ*,

Кракôвъ 1 червня 1886 р. Реформатъ.

Честный Пане!

Страдаючи ôдъ 20 лѣтъ на гемороиды и упрямый бôль въ жолудку, на дыхавицю и сполучене зъ нею замуленье мѣхура, на затвердженье и иншй долегливости, уживъ я кôлька фляшокъ „Капель жолудковыхъ“, котрй зробили менѣ надзвычайну пôльгу, що посвѣдчаю згôдно зъ правдою и совѣстею.

Фишеръ,

Ряшѣвъ, дня 21 червня 1886 р. совѣтникъ ц. к. суду.

ЗМѢНА ЛЬОКАЛЮ!

Звѣстна ôдъ 10-ти лѣтъ РОБÔТНЯ

всякого рода одежи мужескои

СЕВЕРИНА ВАЛИГУРСКОГО

У ЛЬВОВѢ

перенесеною зôстала

на улицю Сикстуску ч. 6.

Працюючи черезъ довшій протягъ часу въ *перворядныхъ закладахъ кравецкихъ такъ въ краю якъ и заграницею* и заосмотривши свôй магазинъ *въ добôрнй матеріялы берненьскй, францускй, англійскй и т. д.* єсьмъ въ станѣ найперебôрнѣйшимъ вымогамъ Поважанои П. Т. Публики зовсѣмъ ôдповѣсти.

Всякй замовленя на одѣжь цивильну, урядову, войскову и для Преподобныхъ Священикôвъ, такожь либерійнй, выконую на часъ, модно, до вподобы, тревало и по умѣркованыхъ цѣнахъ.

Поручаючися ласкавымъ взглядамъ Поважанои П. Т. Публики, остаюсь зъ высокимъ поважаньемъ:

2154 7—10 СЕВЕРИНЪ ВАЛИГУРСКІЙ.

ПРАКТИЧНЙ а ДЕШЕВЙ ДАРУНКИ НА РÔЗДВО!

Годѣ часъ тратити!

Найсвѣжша новôсть!

Лише 5 зр. 25 кр.

2166 коштує найновѣйшій 11—20

Вашинтоньскій ремонтоаръ

до накручуваня безъ ключика при ушку, зъ 5-лѣтнею гварантією за добрый хôдъ. Тôлько сей годинникъ може заступити **золотый годинникъ**, а то по перше черезъ добре урегульованье, по друге черезъ **правдиво роскôшну куверту** и длятого можна єго кождому якъ найлучше поручити.

Лише 1·20 зр. коштує красный покоєвый **стѣнный годинникъ** зъ добрымъ регульованымъ веркомъ, зъ ланцушкомъ и тягарками, зъ выпуклыми бронзовыми прикрасами. **Лише 2·50 зр.** коштує пышный прикрасный **стѣнный годинникъ** зъ дзвôнковымъ будильникомъ, въ рамкахъ горѣховыхъ, зъ вказуючимъ, самосвѣтячимъ щитомъ, иде и будить пунктуально.

Лише 3·90 зр. коштує францускій, золото бронзованый **Будильникъ годинниковый** зъ голосно бючимъ приладомъ будильнымъ. Окраса для кождого чи то въ хатѣ, чи въ подорожи, зъ веркомъ тревалымъ, не знищимымъ и пунктуально идучимъ

Лише 4·50 зр коштує **срѣбно-пикльовый годинникъ, кишеневый цилиндеръ** зъ досконалымъ регульованымъ веркомъ и пишно украшеною оправою зъ кришталовымъ пласкимъ скломъ, незвычайно гарный.

Лише 30 кр. гарный, позолочуваный **лавцушокъ** зъ гачикомъ, до годинника.

Лише 1·20 зр. гарный **ланцушокъ до годинника**, въ золотôмъ фасонѣ зъ брильокомъ печатковымъ, роботы артистичнй.

Лише 3 75 зр. патентованый годинникъ зъ маятникомъ, зъ приладомъ бючимъ годины и пôвгодины, оправленый въ найделикатнѣйше политурованй рамы, якъ найлучше наслѣдуючй горѣхове дерево, зъ вагаломъ и бронзовыми вагами. Крôмъ тыхъ прикметъ має сей годинникъ и тую неоцѣнену властивôсть, що въ ночи патентованый щитъ єго свѣтить чуднымъ фіолетовымъ, чаруючо гарнымъ свѣтломъ, за силу котрого **гарантуєся черезъ 10 лѣтъ.**

Несчислена скôлькôсть ôдбирателѣвъ, котра сей годинникъ бачила и купила, була немовь очарована сею небувалою и неимовѣрною дешевостею.

Выключно тôлько набути єго можна за попередною высылкою грошей або послѣплатою.

Wiener Uhren-Depot und Versandt

Balsam, Wien

II. Schiffamtsgasse 14. T.

КОНЦЕСІОНОВАНУ

Робôтню суконь дамскихъ

поручаю ласкавымъ Панямъ

ЄЛЕНА ДЕКОРДЕ

ул. Кракôвска ч. 18

10.000

паръ до вывозу призначеныхъ сподень мужескихъ мусѣло въ наслѣдокъ новои пôдвысшенои тарифы мытовои тутъ остатись и я дôставъ порученье тіи поодиноко або цѣлыми партіями за яку-небудь цѣну выпродати Затымъ продаю пару тыхъ пôсля **найновѣйшои вѣденьскои моды найлѣпше зробленыхъ и цѣлкомъ готовыхъ**

Мужескихъ Зимовыхъ Сподень

лише за 2 зр. 20 кр.

(за саму цѣну роботы) кождому, и щобы нѣхто не сумнѣвався, заявляю, що се суть **краснй, мôцнй и теплй споднѣ**, а приймаю ихъ назадъ, коли се не правда. Позаякъ споднѣ скоро розпродуються то зволить кождый поквапитися зъ замовленьемъ, своеи потребы у мене Упрашаєся при замовленяхъ подати величину кроку — Посылка лише за послѣплатою

Адреса замовленя:

M. APFEL

Wien. I. Bezirk, Wollzeile Nr. 29/IX

2233 2—3

РОБÔТНЯ

рѣзьбъ и орнаментôвъ

зъ дерева

и всякихъ выробôвъ шницерскихъ

Т. СОКУЛЬСКОГО

Львôвъ,

ул. Пекарска ч. 4.

поручає

рамы рѣзбленй натуральнй, масовй, металевй, оксидованй, дубовй и чорнй.

Выконує

ôлтарѣ, иконостасы, амвоны, феретроны и реставрує такожь старй.

2252

SEIGEL'A пигулки розвôльняючй.

Найлучше средство противъ запору и лѣнивого дѣланя утробы.

Они не погôршують, якъ иншй лѣки. стану слабого, нѣмъ ôдъ лучше чуєся Ихъ дѣланье хочь лагôдне, але цѣлковите и безъ неприємныхъ наслѣдкôвъ, якъ млоєня, рѣзаня въ жолудку и. п. Seigel'a розвôльняючй пигулки суть найлучшимъ средствомъ, яке лишь коли вынайдено. Они чистять кишки ôдъ всѣхъ дразнячихъ субстанцій и удержують внутренности въ здоровю Найлучше средство противъ нищителѣвъ нашого житя, злого травленя и лѣнивого дѣланя утробы. Сй пигулки суть охороннымъ средствомъ противъ пропасницѣ и всѣхъ родôвъ слабости, они всѣ труючй складники зъ внутренностей ôддаляють Пигулки дѣлають скоро а однакъ лагôдно не справляючи жадныхъ болѣвъ Коли хто має прикрый катаръ, або сподѣваєсь пропасницѣ, чує болѣ въ головѣ, въ плечехъ або суставахъ, то Seigel'a пигулки катаръ усунуть а пропасницю ôдженуть Причиною обложеня языка зъ солонымъ смакомъ суть шкôднй матеріи въ жолудку. Кôлька дозъ Seigel'a пигулокъ очищують жолудокъ, усувають злый смакъ а поправляють апетитъ; зъ тымъ вертає здоровлье — Попсована пожива спроваджує блювоту, млоєнье и розвôльненье Коли однакъ кишки ôдъ тыхъ нечистостей одною дозою Seigel'a розвôльняючихъ пигулокъ очиститься то зникають неприємнй наслѣдки и здоровлье повертає. Seigel'a розвôльняючй пигулки бранй передъ спаньемъ и не шкодячи спаню, усувають такожь всѣ зъ надмѣрного ѣдженя або питя повсталй злй наслѣдки — ЦѢНА однои коробки Seigel'a розвôльняючихъ пигулокъ **50 кр.** а. в. Дôстати ихъ можна въ подовгастыхъ пуделкахъ по всѣхъ аптикахъ Австро-Угорщины.

Лянгенлебарнъ дня 29 вересня 1883.

До аптики „пôдъ св. Бригитою“, II Brigittaplatz, Вѣдень Я высказую мою сердечну подяку за сей екстрактъ по 9-ти мѣсячнôмъ, безпрерывнôмъ лежаню въ лôжку на пухлину водну мимо лѣкарскои помочи, — все остало даремнымъ. Нашъ бурмистръ сказавъ менѣ, що я повиненъ зажити Shäker-а Екстракту а може таки знайдесь помôчь Я се зробивъ, а вже перша фляшка подѣйствовала Я цѣлковито поздоровѣвъ. Моє глубочайше поважанье.

І Шмидтъ, властитель дому въ Лянгенлебарнъ. Низ. Австрія.

2135 5—0 Мошганценъ 23 марта 1884

Высокоповажаный Пане! Я бувъ такъ щасливымъ, дôстати Вашого Shäker-а Екстракту и Seigel'a розвôльняючихъ пигулокъ, котрй у мене чудесно подѣйствовали. Я терпѣвъ довгй лѣта на бôль головы и заворотъ. одна приятелька передала менѣ 10 штукъ Вашихъ ôдличныхъ пигулокъ и сй пигулки такъ цѣлковито мене поставили на ноги що се чудо. Зъ подякою прошу менѣ знову 1 фляшку Shäker-а Екстракту и 1 пуделко Seigel'a розвôльняючихъ пигулокъ за послѣплатою прислати Зъ поважаньемъ

Леопольдъ Льонкарикъ, инжинеръ въ Стиріи Мошганценъ, Низша Австрія. Прошу о скору высылку.

Властитель: A. I. WHITE, Limited, 35 Farringdon Road, London.

Головный складъ и головне мѣсце высылки „Seigel'a пигулокъ“: Johann Nep. Harna, Apotheke „zum goldenen Löwen“ in Kremsier (Моравія).

„Нема бôльше Ревматизму, Простуды и ихъ наслѣдкôвъ“!

Бо вынайдено прирядъ електро-гальваничный, по примѣненю котрого перестають сейчасъ майже чудомъ долегливости, а именно: ревматизмъ, гостець, мигрена, епилепсія, спаралижованье, пухлина, товстôсть, блѣдниця, бôль зубôвъ, безсоннôсть, гемороиды, — загаломъ хоробы нервовй або наслѣдки простуды.

Знаменито помôчнымъ оказався той апаратъ для дѣтей, коли дôстають зубки, — дѣти перебували сю небезпечну хоробу безъ нѣякихъ болѣвъ, уймаючи всяку журбу родителямъ. 2195 6—12

Апаратъ електро-гальваничный Адольфа Винтера

розслѣдженый заприсяжеными повагами науковыми, якъ тайнымъ совѣтникомъ здоровля von Ґеденъ, хемикомъ судовымъ д-ромъ Папстомъ и иншими — дѣлаючи чудно въ згаданыхъ долегливостяхъ и зъ приятностею уживаный недужими, знайшовъ широчезне примѣненье и розповсюдненье, а разомъ и численнй подяки вылѣченыхъ хорыхъ на цѣлôмъ свѣтѣ Дуже численнй подяки и признаня можна переглянути у фабриканта, а всѣ правдивй, автентичнй.

Поодинокій приладъ коштує 5 зр., зложеный 10 зр. и єсть далеко скуточнѣйшій а лѣкарями дуже порученый.

Одинокій складъ на Галичину чудного апарату електро-гальваничного А. Винтера въ аптицѣ Вп. Петра Крокевича ул. Баштова въ Краковѣ.

Розсылка за послѣплатою ôдворотною почтою.

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемѣрнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдличнй выробы косметичнй, тоалетовй и перфумы именно:

Пудръ княжій не мѣстить жадныхъ металевыхъ примѣшокъ, єсть се найчистѣйша и найнѣжнѣйша мучка ростинна, приємно прилягає до лиця надає красну, природну бѣлôсть и єсть неоцѣненымъ средствомъ до окрасы лиця. — Пуделко мале бѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр, зъ лебедикомъ 1 зр 50 кр Рожевый для бльондинокъ и кремовый для шатинокъ и брунетокъ, мале пуделко по 70 кр., бôльше зр. 1 20 зъ пуделкомъ зр 1·50.

Вода фіялкова. Усуває зъ лиця прищѣ, лишаѣ, угрики, попаданье и лущенье шкôры. выгладжує морщинки и долики ôсповй. Лице ôдсвѣжує, выбѣлює и вынѣжнює до тои степени, що яко средство тоалетово-гигієничне зôстало ôдзначене медалемъ заслуги на выставѣ природничо-лѣкарскôй въ Краковѣ Цѣна 1 зр.

Мыло косметичне лагôдно дѣлає на нашкôрокъ, запобѣгає попаданю рукъ и лиця, дуже нѣжно очищує шкôру. — *Усуває веснянки и жовто-брунатнй плямы зъ лиця* Цѣна 60 кр.

!!! БѢЛЙ и ГАРНЙ РУКИ !!!

Найбôльше червонй и попаданй руки выбѣляться и вынѣжняться по кôлькаразовôмъ натертю Кремомъ ростиннôмъ. Слоикъ 80 кр.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч 20 и въ ЧЕРНÔБЦЯХЪ Ринокъ ч 2. 2257 1—?

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 2. Львôвъ, Понедѣлокъ 4 (16) сѣчня 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни. Литературный додатокъ „Бібліотека найзнам. повѣстей“ выходить въ понедѣлокъ и въ понедѣлокъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“ и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, I. Schülerstrasse 8; G. L. Daube & Co.; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Woilzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ.

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:
на цѣлый рôкъ . . . . . 16 зр.
на пôвъ року . . . . . 8 зр.
на чверть року . . . . . 4 зр.

Експедиція пôдъ ч. 8. ул. академична.

Редакція и Администрація пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лишь на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанѣ вôльнѣ ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Запросины до предплаты

на рôкъ 1888.

Ôдъ 1 (13) сѣчня **„Дѣло“ почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускѝ свята

„Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ буде являтися яко складова часть часописи.

Предплата „Дѣла“ зъ „Бібліотекою н. пов.“ (зъ почтовою пересылкою на провинцію) буде стояти

	На провинціи:	*У Львовѣ:*
На цѣлый рôкъ	18 зр.	16 зр.
На пôвъ року	9 „	8 „
На чверть року	4·50 „	4 „
На 1 мѣсяць	1·50 „	1·35 „

Поодиноке число 8 кр.

За границями Австро-Угорщины:
На цѣлый рôкъ **24 зр.**
На пôвъ року **12 зр.**
На чверть року **6 зр.**

Просимо поспѣшати зъ предплатою, щобъ мы могли управильнити накладъ „Дѣла“ зъ „Бібліотекою“.

Примусова асекурація.

I.

Помѣжь здобутками, якѝ для людскости принѣсъ XIX. вѣкъ, займае одно зъ першихъ мѣсць свобода въ господарскôмъ економичнôмъ житю. Ще въ другôй половинѣ XVIII. вѣку двигала людскôсть оковы, наложенѝ середновѣчнымъ февдализмомъ, — житье економичне якъ одиниць, такъ и высшихъ суспôльныхъ организмôвъ обмежене було правами, дедуковаными зъ зверхной державной власти, спертыми на середновѣчныхъ теоріяхъ о понятю власти и правъ пануючого, а пôддержуваныхъ ще въ XVIII. вѣцѣ змаганями меркантильной политики скарбовой тогдѣшныхъ державъ. Политика та жертвувала свободу економичну поодинокихъ одиниць и верствъ скарбовому интересови державы, а переводили ѥи въ практицѣ найзнаменитшѝ люде того часу, при чѣмъ само собою зрозумѣле, що напрямъ той не мôгъ перейти, не зазначивши своихъ слѣдôвъ и въ науковôмъ свѣтѣ, въ науковôй литературѣ. Ôдноситься то особливо до Франціи, де напрямъ скарбовой политики т. зв. „кольбертизму“ пôдпирався многими зъ енциклопедистôвъ XVIII. столѣтя.

При кôнци XVIII вѣку повѣявъ якъ въ политичнôмъ такъ и економичнôмъ житю народôвъ и державъ зовсѣмъ иншій духъ. Политичнѝ подѣѣ, що склалися въ тую добу, радикальнѝ перевороты, котрѝ зробили зъ того часу найважнѣйшу епоху въ житю людскости, не могли остатись безъ вплыву и на економичнѝ ôдносины. До того ще повстала якъразъ въ тôмъ часѣ властива наука економіи, котра розъяснювала понятя и звертала увагу на господарство суспôльне и одиниць. Физіократы у Франціи, а славный Адамъ Смитъ въ Англіи, пôдняли окликъ повной свободы економичного житя, знесеня всякихъ обмежень, плывучихъ зъ середновѣчныхъ реґалій, монополѣвъ та другихъ февдальныхъ правъ, знесеня тягарѣвъ и повинностей грунтовыхъ и привязаного до нихъ пôдданьства, знищеня всякихъ приказôвъ, заказôвъ та примусôвъ въ економичнôмъ житю. Окликъ сей пролетѣвъ швидкою блискавицею цѣлу захôдну Европу, либеральнѝ теоріи науки знаходили всюды велике число прихильникôвъ. Давнѝ обмеженя и тягарѣ упадали и зносились однѝ по другихъ, въ економичнôмъ житю запанувала повна свобода, необмежена воля одиницѣ, схарактеризована опôсля въ науцѣ назвою „laissez-faire“. Новый станъ рѣчей выключивъ всяку ингеренцію державъ чи правительствъ въ економичне житье суспôльности и одиницѣ, въ продукціи запанувала „т. зв. необмежена конкуренція“, у всѣхъ ѥи напрямахъ, зъ всѣми своими добрыми и злыми сторонами.

Повна, необмежена свобода економичного житя не на довго остала одинокимъ провôднымъ принципомъ економичной политики европейскихъ державъ, а и въ науцѣ знайшла она поважныхъ противникôвъ. Досвѣдъ научивъ, що необмежена свобода дѣлае часто шкôдливо, особливо тамъ, де стають супротивъ себе нерôвнѝ силы, що одиници не достае часто силъ и средствъ зреализувати свои господарскѝ задачѣ, або ôдвернути ôдъ себе и свого господарства катастрофы, грозячѝ ѥму знищеньемъ, — що отже въ случаяхъ тыхъ повинна вмѣшуватись держава зъ свого обовязку супротивъ своихъ пôдданыхъ, и помагати имъ осягати тѝ задачѣ, котрыхъ осягненье лежить въ культурнôмъ интересѣ суспôльности, а котрыхъ одиницѣ власными силами не можуть осягнути.

Коли ингеренція и примусъ давнои державы опирались на понятю правъ пануючого и атрибуцій державной власти, то нынѣшна наука представляѥ ингеренцію державы въ деякихъ напрямахъ економичного житя ѥи пôдданыхъ не яко право, а яко обовязокъ державы, а оправдуѥ сей обовязокъ значеньемъ нынѣшнои державы, котра покликана ѥсть пôдпомагати культурный розвôй своихъ пôдданыхъ, тамъ де не стають ихъ силы и де сего вымагаѥ высшій цивилизаційный або економичный интересъ.

Тымъ оправдуються нынѣ примусовѝ, принципови необмеженои свободы противнѝ зарядженя державъ на поли економичного житя ихъ пôдданыхъ, однакъ згаданѝ теоріи кладуть рôвночасно и границѣ ингеренціи державной власти. Повна економична свобода стоить все принципомъ, а выимковѝ обмеженя ѥи, выимковѝ случаѣ приказу, заказу або примусу являються оправдаными тôлько тамъ, де промовляѥ за ними оглядъ на такѝ конечнѝ интересы суспôльности або одиницѣ, котрыхъ осягнути, удержати або боронити они самѝ не въ силѣ, а котрыхъ осягненье, удержанье або охорона ѥсть условіемъ ихъ культурного та економичного истнованя и розвитку. По-за тымъ стоить принципъ економичной свободы ненарушеным.

Зъ тои точки погляду належить розглядати всѣ сучаснѝ обмеженя свободы економичного житя суспôльности и одиниць, зъ того становища розôбрати хочемо такожъ и справу порушеного въ галицкôмъ соймѣ заведеня примусовои асекураціи, котре то змаганье ѥсть такожъ безперечно значнымъ и очевиднымъ обмеженьемъ свободы въ економичнôмъ житю нашого краю и ѥго мешканцѣвъ.

Одинъ рôкъ европейскои политики.

II.

Бесѣда кн. Бисмарка а ôдтакъ и розвязанье нѣмецкого парляменту, зробили велике враженье въ Европѣ, бо дали доказъ, що ситуація мусить бути дѣйстно небезпечна, коли кн. Бисмаркъ хоче за всяку цѣну перевести законъ войсковый, ôдъ котрого маѥ зависѣти судьба Нѣмеччины, и рѣшився навѣть на найкрайнѣйше средство, щобы поставити на своѣмъ. Тымчасомъ зъ-надъ французкои границѣ надходили безперестанно непокоячѝ вѣсти а не-офиціяльна Россія кокетувала що-разъ бôльше зъ Францією.

Верховодячѝ сферы австро-угорскои монархіи уважали ситуацію такожъ дуже нецевною и длятого рѣшилися завчасу подумати о мѣрахъ осторожности. Зъ початкомъ сѣчня минувшого року ôдбувались у Вѣдни частѝ конференціи, котрѝ мали на оцѣ головно справы войсковѝ. Рѣшено приготовити безъ великого шуму все, що потреба до скорои мобилизаціи войска и подумати такожъ о покликаню ополченя на случай потребы. Дня 22 л. сѣчня оголошено приписы министерства краєвои обороны о загальнôмъ ополченю и розпочалася заразъ ѥго организація.

Дня 28 л. сѣчня почались засѣданя рады державной, а около того дня ôдбувалися знôвъ конференціи министрôвъ, на котрыхъ поставлено скликати въ половинѣ марта спôльнѝ делегаціи, наколи-бъ ситуація не розъяснилась. Ходило о то, щобы одержати ôдповѣднѝ средства на цѣли войсковѝ. Зъ огляду на безнастаннѝ непокоячѝ вѣсти и приготованя войсковѝ воєннои натуры настало въ нашôй державѣ таке велике занепокоѥнье, що пос. Мавтнеръ и товаришѣ выдѣлися спонукаными, заинтерпелювати президента министрôвъ, чи не змѣнились ôдносины австро-угорскои монархіи до сусѣдныхъ державъ и чи миръ дасться ще удержати? На сю интерпеляцію ôдповѣвъ дня 5 лютого мин. Земялковскій въ имени гр. Таффого, що загальне положенье въ Европѣ ѥсть, правда, непевне и поважне, але все ще ѥсть надѣя удержати миръ а всякѝ приготованя воєннѝ треба уважати лише средствами осторожности. Длячого однакъ заводжено такѝ средства и що було ихъ безпосередною причиною, сего годѣ выяснити, бо не можна знати, що дѣялось тогдѣ въ лябораторіяхъ дипломатичныхъ. Зъ загальнои ситуаціи можна лише судити, що Россія зъ однои стороны сильно не довѣряла Нѣмеччинѣ и пôдозрѣвала Австрію о тайнѝ вплывы на Балканѣ а зъ другои стороны шукала може дѣйстно союзника въ Франціи, хочь офиціяльно того ôдпекувалась. Нѣмеччина бачила, що наколи-бъ дѣйстно прийшло до союза мѣжь Францією а Россією, то она дôсталась-бы въ два огнѣ. Треба отже було зъ однои стороны недопустити до такого союза а зъ другои приладитись на всякій случай. Нѣмеччина въ своѣмъ клопотѣ могла опиратись лишь на Австрію, а та знôвъ, загрожена ôдъ стороны Россіи, може опиратись найсильнѣйше на Нѣмеччину. Та звязь интересôвъ сталась отже причиною, що занепокоѥнье Нѣмеччины ôдбилось такожъ и въ Австро-Угорщинѣ та выкликало тутъ рухъ воєнный.

Рада державна ухвалила дня 15 лютого кредитъ на цѣли воєннѝ, въ высотѣ 12,011.655 зр. а министеръ краєвои обороны, мотивуючи предложенье правительства, сказавъ, що Австрія ѥсть далека ôдъ аґресивнои политики, але що мусить забезпечити собѣ своѥ становище и свои жизненнѝ интересы, а до того спонукув ѥи непевне положенье политичне. Такъ само ухваливъ и угорскѝ парлямент на тую цѣль 7,460.000 зр.

Зъ кольонiи рускои въ Шенандорѣ.

III*).

Въ Америцѣ дуже много ѥсть женщинъ, що кôнчать и найвысшѝ школы, бо мущина, працюючи на удержанье родины, менче маѥ часу на науку. Звычайно образованѝ женщины покôнчили „гайскулъ“, або „каліджь“**), тамъ, дѣ ôнъ ѥсть, а на факультетъ якій поступають женщины тôлько въ тыхъ державахъ, де право позволяѥ, якъ въ Канзасъ, Ню-Йоркъ, Ню-Джерзі и въ кôлькохъ иншихъ. Окрôмъ того женщина учиться грати на фортепянѣ и спѣвати зъ нотъ; учиться и ручныхъ робôтъ, але не богато, бо тутъ можна дôстати всего машинового. Зъ господарки женщина мало-що потребуѥ знати. Кухня американьска дуже поєдинча: мясо зъ росолу (Американе росôлъ выливають а тôлько мясо ѣдять), бифштикъ — и конець. Зъ легоминъ ѥсть въ уживаню „пай“: двѣ паленицѣ зъ крухого тѣста, перекладанѝ найрôзнороднѣйшими субстанціями, якъ яблоками або всѣлякими конфитурами.

Найкраща прикмета американьскихъ женщинъ — то харнôсть и привичка до працѣ. Женщина, скôнчивши школы, коли за той часъ не выйде за-мужъ, то абы не бути тягаромъ родинѣ, старае ся або о мѣсце учительки, або йде на просту службу. А треба знати, що тутешна служба а галицка — то небо а земля. Для примѣру наведу тутъ оголошенье зъ англійскои газеты: „Пôшукуєсь дѣвчины до службы домашнои. Вымоги: помагати господини при кухни, прати бѣлье и спрятувати въ покояхъ. Условія: паньство бездѣтнѝ; служниця дôстане особный покôй зъ лôжкомъ и матерацами на пружинахъ; харчь; о 6 годинѣ вечеромъ вôльный выхôдъ; вôльный вступъ до сальонôвъ и коли гостѣ бувають разомъ забавлятися, а коли умѣѥ грати на фортепянѣ, то користати зъ фортепяну — и т. д.“ Треба однакожъ зазначити, що робота тутъ значно лекша, якъ въ Галичинѣ. Въ домахъ американьскихъ пôдлоги не треба анѣ мыти, анѣ воскувати. Дальше, Американе ѣдять звычайно лишь два разы на день: снѣданье въ ранцѣ и обѣдъ, а коли не обѣдъ, то вечерю. При тôмъ велика полекша при варцѣ: горохъ молодый, молоду фасолю, молоденьку кукурузу, мясо, курку, качку — все то можна дôстати готове въ пушкахъ, — треба тôлько въ горячôй водѣ загрѣти и высыпати на полумисокъ. Легомину „пай“ также купуєся въ цукорни, хлѣбъ, и т. д. Вода въ хатѣ, а пранье бѣля такожъ дуже улекшене. Додати до того, що господиня не дармуѥ а звычайно бôльшу половину роботы сама зробить, — то думаю, тутешна служниця великои працѣ не маѥ. По великихъ мѣстахъ служницямъ ще лучше, бо тамъ кромѣ великои платы, що сягаѥ и до 16 долярôвъ на мѣсяць, и кромѣ удержаня, дôстають ѥще дарунки. Навѣть нашѝ простѝ дѣвчата зъ Галичины, коли приучились трохи англійского языка, дôстають по великихъ мѣстахъ ôдъ 12 до 14 долярôвъ мѣсячно. Тіи дѣвчата, що працюють по фабрикахъ, заробляють звычайно ôдъ 30 до 40 або и 50 долярôвъ. Живуть же звычайно ощадно, по кôлька въ однôмъ домѣ. Звычайный харчь въ Новôмъ-Йорку може коштувати ôдъ 7 до 8 долярôвъ. Давнѣйше въ Пенсильвенія працювали женщины такожъ при вугли, але теперь заборонено. Богато женщинъ находить мѣсце по торговляхъ; майже въ кождôмъ порядньйшôмъ не-корѣннôмъ склепѣ знайдесь ихъ двѣ або й бôльше и продають, а склепôвъ такихъ ѥсть тутъ велика сила.

Найлюбѣйшимъ однакъ прибѣжищемъ женщинъ ѥсть „вузликъ“ супружій, — се справдѣ „вузликъ“, бо тутъ оженитись або розженитись — стоить не бôльше заходу, якъ завязати або розвязати вузликъ. Тутъ кандидаты до вузликôвъ супружескихъ не гонять за грôшми, якъ у старôмъ краю, а бôльше глядять на внѣшный выглядъ женщины. Такъ само и женщины не конче дивляться на становище жениха, а подôбно якъ мущины, на ѥго выглядъ. Коли въ старôмъ краю на якихъ 1000 оденъ збогатиться, то тутъ можна числити, на 10 одинъ добре запевнить свôй бытъ матеріяльный; а кождый, хто тôлько маѥ охоту и силу до працѣ, выжиѥ хочь-бы и зъ родиною. Тутъ, правда, нема людей зъ расовою кровію, але ѥсть голубо-кровѝ тузы миліонеры; тіи побираються або мѣжь собою, або мущины беруть собѣ дѣвчата чудовои красы, що вырынули по-надъ головы звычайныхъ людей, яко акторки або щось подôбного. Голубо-кровѝ же женщины, чи то вдовы чи старѝ панны миліонерки, шукають неразъ за шляхотно кровыми паничами зъ Европы. На полудни, якъ въ Буеносъ-Айросъ, такѝ голубо-кровѝ панѣ глядають неразъ нагоды звязатися и зъ не голубо-кровымъ, а тôлько гарнымъ чоловѣкомъ, — така тамъ уже мода, — але коли родичѣ довѣдаються, що родинѣ грозить неслава, убивають, бувае, тайкомъ любовника.

Нынѣ женитьбу трохи обмежено, запровадивши „ляйсенсы слюбнѝ“, котрѝ выдаѥ призначеный до того урядникъ. Безъ дозволу родителѣвъ або опѣкуна малолѣтнымъ не выдадуть „ляйсенсу“, а безъ того священикъ не повѣнчаѥ. Лучився однакъ въ нашôмъ Шенандорѣ такій выпадокъ. Паничь бувъ зъ Шенандору а панна зъ Ню-Йорку; де они пôзнались, не знати. Родичѣ ѥи не хотѣли позволити имъ пôбратися. Панна утекла до свого судженого. Отець ѥи довѣдався ще въ пору и пустився въ погоню. Прибувши до Шенандору, полетѣвъ просто до дому ненавистного жениха. Було се ранкомъ, дочка ще спала. Розбудивъ ѥи, почавъ уговорювати добрымъ способомъ, а коли се нѣчого не помагало, загрозивъ полиціею. И справдѣ вхопивъ капелюхъ и побѣгъ до „скваєра“ (судьѣ мира), щобъ дôстати „варантъ“ (дозвôлъ арештувати ѥго дочку). Що-жь за той часъ роблять молодята? Ото, не гаючи часу, одно и друге надягаѥ на себе шляфроки и босѝ бѣгцемъ спѣшать до „прічера“ (протест. священика). Не минуло пôвъ годины, якъ отець вдоволеный вертався зъ „полісменомъ“ и зъ „варантомъ“ въ руцѣ, — але якъ же здивувався, коли увôйшовши до покою побачивъ дочку уже въ обнятяхъ молодого жениха. Батькови кровь бухнула въ лице: — „Бери ѥго!“ — „Пожди“, каже молодый, „де варантъ?“ — „Ось тутъ!“ кричить батько бьючи пальцями по паперѣ, „обоѥ васъ арештую, бо проти моѥи волѣ хочете побратися!“ — „Коли тôлько о те йде, то дурниця!“ кажучи се, молодый взявъ зъ стола папѣръ: — „Ось тутъ метрика слюбу!“ Старый остовпѣвъ. Опôсля „прічеръ“ заплативъ 50 долярôвъ кары за то, що повѣнчавъ безъ „ляйсенсу“, — розумѣеся, молодята звернули ѥму ще й зъ процентомъ... На все ѥсть рада.

Володимиръ Сьменовичъ

*) Гл. чч. 109 и 124 зъ року 1887.

**) „Гайскулъ“ щось нѣбы нашѝ школы выдѣловѝ, а „каліджь“ нѣбы нашѝ гимназіи.

Спôльнй делегаціи скликано опôсля скорше, якъ се мабуть зъ початку проєктовано, бо дня 1 марта, а правительство зажадало ôдъ нихъ ухваленя кредиту въ сумѣ 52·12 милiонôвъ зр. на цѣли воєннй. На засѣданю бюджетовои комисіи спôльныхъ делегацій гр. Кальноки сказавъ, що справа болгарска станула на другій плянъ и не маѣ вже того грôзного характеру, якъ мала давнѣйше, а причину до боязни даѣ лишь загальне положенье въ Европѣ своимъ вплывомъ на Всхôдъ и Захôдъ.

Сй слова министра не можна инакше розумѣти, якъ лишь такъ, що тогдѣ загальне положенье въ Европѣ зближувало Россію и Францію до себе. Ген. Булянже увивався тогдѣ въ Франціи яко министеръ вôйны на всѣ боки, реорганизувавъ и збронвъ армію а по-за кулисами вѣвъ мабуть политику на власну руку. За его заходомъ пôднеслась идея реваншу высоко а Нѣмеччина мусѣла добре оглядатись на всѣ боки, щобъ ей не заскочила яка несподѣвана пригода. Говорено навѣть, що Булянже посылавъ якесь письмо цареви. Рôвночасно, коли збронлась Франція, стали надходити и зъ Россіи вѣсти, що тамъ правительство починаѣ такожъ поволи збронтися и що розписано доставу на великй масы провіянту. На француско-нѣмецкôй граници настали незадовго такй прикрй ôдносины, що вже навѣть говорено щось о вôйнѣ мѣжь Нѣмеччиною а Францiею. Тогдѣ почала праса россійска доказувати, що Франція не може вправдѣ числити на союзъ Россіи, але може напевно надѣятись на ей строгу неутральнôсть. „Россія — писало „Нов. Врем.“ — не верне вже до политики зъ 1870 р.“, а бруксельскій „Nord“ доказувавъ, що Россія супроти ôдносинъ межи Нѣмеччиною а Францiею мусить держатись на боцѣ, але бути незвѣстнымъ знакомъ X въ зрôвнаню. Въ Россіи боролися вже тогдѣ сильно два вплывы, котрыхъ репрезентантами можна уважати Гирса и пок. Каткова. Повысшій поглядъ „Nord-a“, котрый заинавгурувавъ политику свобôднои руки, мавъ бути поглядомъ Гирса, котрый симъ разомъ побѣдивъ Каткова, напираючого до союза зъ Францiею и очевидно до вôйны противъ Нѣмеччины та сполученои зъ нею Австріи.

Немовь въ ôдповѣдь на сю политику Россіи появилася вѣсть о поновленю союза Нѣмеччины, Австріи и Италіи. Коли именно въ Нѣмеччинѣ велись выборы до нового парляменту, дипломатія працювала надъ тымъ, щобы не то що ôдновити давный союзъ сихъ державъ, але надати ему ще ширшого вплыву и бôльшого значеня. Такъ станувъ союзъ середно-европейскихъ державъ. Въ сей порѣ, т. є. въ першихъ дняхъ марта, появилася перший разъ вѣсть, що зазначила рѣшучу змѣну въ европейскôй политицѣ. Десь ажь зъ Мадриду надôйшла вѣстка, що Россія ôдступаѣ ôдъ трицѣсарского союза и лишаѣ собѣ зовсѣмъ свобôдну руку въ справахъ европейскихъ.

Ôдъ теперь групуються державы въ той способъ, що Нѣмеччина, Австрія и Италія становлять середно-европейскій союзъ, супротивъ котрого зъ однои стороны стоить Франція, жадна реванжу, а зъ другои Россія, глядаюча за союзникомъ, котрого радо хотѣла-бы найти въ Франціи, але та не даѣ ей достаточнои гарантіи. Прочй державы европейскй стоять на боцѣ и групуються хиба лише своими симпатіями або около середно-европейского союза, або около Россіи та Франціи. Одна лишь Туреччина не знаѣ, куды дѣтись, та носиться зъ справою болгарскою и не хотѣла-бы анѣ стратити прихильности середно-европейскихъ державъ, анѣ розлютити пôвнôчного сусѣда.

Соймъ краєвый.

XXI. Засѣданье зъ дня 12. сѣчня 1888.

По ôдчитаню вплынувшихъ петицій, призволено громадѣ Горлицѣ побирати громадскй оплаты ôдъ горячихъ напиткôвъ.

Пос. Ромеръ представивъ ôдтакъ въ имени администраційнои комисіи проєктъ бу-дôвничого закона для мѣстъ и мѣсточокъ, предметъ сей переложено однакъ на внесенье пос. Абрагамовича ажь на слѣдуюче засѣданье т. є. на день 14 с. м. а то для того, що спразозданье комисіи було всего 24 годинъ въ рукахъ послôвъ и они не мали часу докладно розглянути сеи важнои справы.

Приступлено опôсля до петиційныхъ рефератôвъ.

Соймъ ôдôславъ 95 петицій народныхъ учителѣвъ о пôдвысшенье платнѣ до выдѣлу краєвого зъ припорученьемъ, щобы выдѣлъ кр. що-до петицій достойныхъ увзгляднення предложивъ ôдповѣдній внесеня на слѣдуючôй сесіи а всѣ другй петиціи ôдступивъ краєвôй радѣ шк. до увзгляднення случаѣвъ дѣйстнои потребы при роздѣлѣ одноpôчныхъ запомогъ. — Петицію краєвого товариства купцѣвъ и промысловцѣвъ о змѣну ординаціи выборчои и побôльшенье числа послôвъ зъ мѣстъ, передавъ соймъ выдѣлови краєвому до розслѣду и справозданя на слѣдуючôй сесіи.

Дальше ôдступивъ соймъ краєвôй радѣ шкôльнôй до розслѣду и можливого увзгляднення: а) референтъ черезъ пос. Цоля петиціи учителѣвъ народныхъ И. Любѣнця зъ Буцнева, И. Сковроньского зъ Ладичина, В. Бѣроньского зъ Поронина, А. Сташевского зъ Добромиля, рады шк. мѣсцевои зъ Стрѣлискъ новыхъ и заряду школы въ Миклашевѣ о признанье управителямъ дотычныхъ шкôлъ додатку предвидженого артикуломъ 13 зак зъ 2 мая 1873, — дальше петиціи учителѣвъ Ф. Лукомского зъ Клепарова, В. Витошиньского зъ Збоискъ, заряду школы въ Бычинѣ и Волчкôвцяхъ, катихитôвъ о. Мих. Лакусты гр.-к. сотрудника въ Печенѣжинѣ и кс. І. Креховича лат. капеляна въ Кошлякахъ о задатки, додатки зъ причины дорожнѣ, пôдмоги або ре-

мунераціи, и петицію А. Гофрика, учителя зъ Фирлѣєва о перемѣну школы зъ одно- на двоклясову и признанье ему особистого додатку; — б) референтъ пос. Романовичемъ петиціи народныхъ учителѣвъ А. Клебовича, Е. Писарчука, В. Добряньского, И. Бѣлявского, Я. Васунга, Л. Чабака, Н. Форастина, В. Старосѣльского, Р. Файта, И. Балтаровича и А. Чарнека въ справахъ емеритальныхъ, и петиціи учителѣвъ Вас. Левицкого, Гр. Чишила, С. Волиньского, І. Кобусовича, К. Яблоньского, Т. Бѣнецкои, Ю. Фялковского и А. Витошиньского о признанье 5-лѣтныхъ додатковъ; в) петиціи зарядôвъ VII и VIII-ои народнои школы въ Краковѣ, молодшихъ учителѣвъ и учительокъ М. Нѣмировского въ Перемышли, В. Корѣнця въ Стрыю, Матильды Гильдъ въ Снятинѣ, Ерн. Братковскои и Юліи Штайнбергъ въ Бродахъ о зрôвнанье ихъ платнѣ зъ платнею старшихъ учителѣвъ, о наданье имъ мѣсцъ старшихъ учителѣвъ, або о отворенье новыхъ посадъ старшихъ учителѣвъ, и — г) петицію пôдгаєцкого пов. выдѣлу въ справѣ полѣпшеня ôдносинъ шкôльництва въ пôдгаєцкôмъ повѣтѣ.

Гр. Ст. Баденi предложивъ справозданье комисіи шкôльнои зъ петиціи мѣста Станиславова, щобы звернути громадѣ Станиславôвъ зъ краєвого фонду суму 62.661 зр. 18 кр. выдану мѣстомъ на удержанье 4 клясъ высшои жѣночои школы. удѣлювати рôчно пôдмогу на платню учителѣвъ сеи школы въ сумѣ 5801 зр. або позволити на замкненье сеи школы. — Згôдно зъ внесеньемъ референта порѣшивъ соймъ петиціи тй ôдступити краєвому выдѣлови, щобъ ихъ розглянувъ и порозумѣвшись зъ краєвою радою шкôльною предложивъ на слѣдуючôй сесіи ôдповѣдній внесеня. — Такожъ поручивъ соймъ, на внесенье пос. Плавицкого, выдѣлови краєвому розслѣдити петицію мѣста Гусятина о зниженье чиншу аренды мыта дорогового.

До порядку дневного перейшовъ соймъ надъ петицією о. Мих. Солтиса сотрудника въ Королику волоскôмъ, о улекшенье ему одержаня презенты, зъ причины, що справа та не належиться компетенціи сойму и надъ петицією Сруля Цимермана арендатора краєвого мыта въ Пôдволочискахъ о зворотъ задержанои кавціи и опустъ залеглого чиншу аренды.

На тôмъ засѣданье скôнчено.

На засѣданю сойму въ суботу велась дебата надъ проєктомъ уставы будôвничои для 128 мѣстъ и мѣсточокъ. О год. 3 перервавъ маршалокъ засѣданье за-для похорону жѣнки пос. Романчука. На вечѣрнôмъ засѣданю ухвалено уставу для мѣстъ, а уставу будôвничу для селъ ôдослано назадъ выдѣлови краєвому.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Черновець д. 13 н. ст. сѣчня.

[Про смерть заслуженого буковиньского кобзаря Осипа Федьковича.]

Тяжко тронуло всѣхъ Русинôвъ, коли почули вѣсть, що славный нашъ кобзарь Осипъ Федьковичь померъ. Въ тую вѣсть не хотѣли увѣрити не то Русины зъ окрестности, але и Русины зъ самыхъ Черновець, нѣхто не надѣявся, щобы чоловѣкъ на показъ такои сильнои будовы тѣла, якимъ бувъ пок. Осипъ. чоловѣкъ, котрый ще на день передъ смертею розправлявъ зъ знакомыми про рôзнй дѣла народнй и чувся зовсѣмъ а зовсѣмъ здоровымъ, — щобы Федьковичь такъ нагле, такъ нежданo розпращався зъ симъ свѣтомъ.

Покôйникъ ще вô второкъ д. 10 н. ст. сѣчня рано прохожувався по своѣй комнатѣ, а нагле около 12 годины въ полудне напавъ его выбухъ крови такій сильный, що на часокъ стративъ навѣть свѣдомôсть. Пôдчасъ тои страшнои пригоды бувъ на „Бесѣдѣ“ тôлько академикъ п. Семака и ôнъ заразъ повѣдомивъ п. Ив. Тиминьского про нещастье. Прибѣгъ п. Тиминьскій, сейчасъ вôзвавъ лѣкаря д-ра Маєра и повѣдомивъ о нещастю старшихъ Русинôвъ. Лѣкарь прибувъ скоренько, оглянувъ недужого и заразъ заявивъ, що для него нема выходу, бо нагле выплювавъ бôльше, якъ 4 ½ шафлика крови (шафликъ мѣры ½ ока), але все таки замовивъ консиліюмъ лѣкарске на другій день. Русины, довѣдавшись про страшну пригоду зъ бл. п. Осипомъ, зôйшлися и постановили, щобы два члены „Рускои Бесѣды“ въ сумежныхъ комнатахъ а два мѣщане при ложу недужого перебули нôчь зъ вôвтôрка на середу и на случай чого небезпечного явилися ему зъ першою помочею. По покôйникъ вô второкъ вечеромъ передъ прибувшими до него сов. Винницкимъ и учит. Поповичемъ казавъ, що сподѣваеся вскорѣ поздоровѣти, хочь самъ недугъ може бути тяжкимъ, — але голосъ бл п. Осипа бувъ такій слабый, що ледви его було чути. Черезъ цѣлу нôчь зъ вôвтôрка на середу покôйникъ бувъ дуже неспокôйный, нуждався то лежачи, то сидячи, а наразъ коло 6 годины рано въ середу ôддавъ Богу духа. Академикъ п. Семака зновъ повѣдомивъ о тôмъ п. Ив. Тиминьского, а той сконстатувавши черезъ лѣкаря смерть, припровадивъ делегованого судомъ нотаря д-ра Векслера, и оба вкупѣ переглянули всѣ папиры покôйного. Мѣжь рукописями въ столѣ, знайшли книжочку щадничу на 600 зр., а мѣжь документами завѣщанье написане по нѣмецки: „Mein letzter Wille“, зъ датою „Львôвъ серпень, 1873 року“.

Въ сѣмъ завѣщаню покôйникъ не зарядивъ нѣчо зъ своимъ маѣткомъ, хочь мавъ по людехъ до 2000 зр., а розпорядивъ єдино своимъ похорономъ.

Мѣжь иншимъ стоить въ завѣщаню, що бажаѣ, абы его поховано въ гуцульскôмъ строю: въ сердаку, гуцульскихъ черевикахъ на ногахъ, а въ трунву нехай ему положать кресаню зъ навами и топорець. Катафалькъ нехай поставлять въ кутку, а при тѣлѣ свѣчи нехай не горять, бо они „befördern die Verwesung des Körpers“. Пôдчасъ выносу тѣла и похоронного походу щобъ ему на гôрскôй тримбѣтѣ трубѣли, або музика щобъ грала. Гостямъ похороннымъ щобъ замѣсть свѣчокъ роздано букеты зъ живыхъ цвѣтôвъ... Головный партискъ поставивъ покôйникъ въ своѣмъ завѣщаню на то, щобъ ему, по православному звычаю, заряджено парастасъ зъ навсомъ (Paus— вино въ фляшцѣ а верхъ фляшки колачь). Дальше розпорядивъ покôйный, щобъ ему на мурованôмъ гробѣ не поставили хреста — „бо я, каже, цѣле своє житье тôлько хрестъ мавъ“, — але щобъ поставили памятникъ камѣнный („in Rombusform“). На памятнику маѣ бути написъ: „Іосиф Федькович *8 августа 1834 а✝...“ Пôдъ тою написею маѣ умѣститись его портретъ, въ гуцульскôмъ костюмѣ („задуманого, спертого на могилѣ, зъ топôрцемъ въ правôй руцѣ“), а по бокахъ монументу мають вырытись стихи его власнои композиціи, въ завѣщаню наведенй (я ихъ въ тôй хвили не маю пôдъ рукою).

По ôдчитаню сего завѣщаня зложено пок. поэта на катафальку, а помешканье нотарь замкнувъ, — може найдесь яке завѣщанье зъ новѣйшого часу.

Пп. Тиминьскій и Поповичь постаралися, щобъ на скôлько можливо волю покôйника сповнити, зарядили все, що до похорону потрѣбно, и завôзвали священикôвъ, интелигенцію и селянъ окремыми запросинами до участи въ похоронѣ. На просьбу пп. Тиминьского и Єр. Пигуляка команда войскова наказала выступити на похоронъ бандѣ 41-го полку пѣхоты, при котрôмъ колись служивъ бл. п. О. Федькович. Въ мѣстѣ явилась посмертна оповѣстка.

„Осипъ Юрій Гординьскій Федькович, ц. к. офицеръ въ ôдставцѣ, литератъ-ювилатъ, редакторъ „Буковины“, почестный членъ „Рускои Бесѣды“, „Драматичного товариства“ и академичного товариства „Союзъ“ въ Чернôвцяхъ, товариствъ „имени Т. Шевченка“ и „Просвѣты“ у Львовѣ, читалень въ Кôцмани и Добростанахъ, мѣсто-предсѣдатель политичного товариства „Рускои Рады“ въ Чернôвцяхъ и пр., и пр. — упокоився по короткôй тяжкôй болѣзни дня 30 р. грудня въ 54 роцѣ житя. Похороны тлѣнныхъ останкôвъ ôдбудуться въ суботу 14 л. сѣчня 1888 зъ дому на „Площади Австріи“ ч. 10 о год. 10 рано, на котрый то сумный обрядъ всѣхъ приятелѣвъ, другôвъ и знакомыхъ покôйника запрошують — Рускй товариства въ Чернôвцяхъ.“

Вдячна Русь поприсылала много вѣнцѣвъ на домовину покôйника а народъ зъ Черновець и зъ окрестности масами наплываѣ, щобы ще разъ побачити свого Бояна. Всч. протоєрей Исидоръ Воробкевичь и Попескулъ ôдправляли кôлькократно панахиду надъ мощами покôйника, о. Попескулъ читавъ св. євангелiе черезъ довшій часъ, а церковнй пѣвцѣ псалтирю. Зъявився такожъ одинъ старообрядець (Пилипонъ), щобы покôйника ще побачити. Добросердечный Великоросъ запытався мене, чи вôльно ему коло тѣла псалтиру читати, а на мою ôдповѣдь, що вôльно кождому, ôнъ довго числився зъ совѣстею а наконець, побоюючись якогось грѣха, рѣшився не читати.

Страту пок. Федьковича ôдчуваютъ всѣ мешканцѣ черновецкй, вынявши хиба нашихъ т. зв. „твердыхъ“. Черновецка „Gazeta Polska“ подала обширву житьенись покôйного и схарактеризувала личнôсть его вѣрными а дуже симпатичными чертами.

Румуны такожъ сожалѣють надъ великою утратою Русинôвъ, а Нѣмцѣ величають пок. Осипа яко талантовитого и плôдного писателя.

Справдѣ, мы потерпѣли велику втрату! Спѣвъ кобзаря Осипа збудивъ не одну дрѣмучу душу зъ летаргу, — тожь имя его вѣчно житиме, доки Русь Русею!

— Ω. —

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Найвысше ôдзначенье головныхъ сподвижникôвъ россійского панславизму выкликало и въ Берлинѣ прикре враженье, а надѣя на удержанье мира, котра тамъ запанувала была въ послѣдныхъ дняхъ, ослабла значно. Яко головну ознаку сего ослабленя надѣи на удержанье мира уважають то, що въ престольнôй бесѣдѣ, котрою ôдкрыто прускій соймъ, сказано, що рôвновага въ державнôй господарцѣ буде могла завестися, скоро не стануть тому на перешкодѣ якйсь необчислимй приключеня. Фактъ, що рôвночасно, коли ôдзначено россійскихъ достойникôвъ, не надано нѣякого ордеру нѣмецкому послови ген. Швайницови, поясняють тымъ, що выкрытье фалшованыхъ документôвъ, не зробило на царя нѣякого вплыву и позôстало зовсѣмъ безъ наслѣдкôвъ, и ôнъ стоить на тôмъ самôмъ, становищи на якôмъ стоявъ передъ приѣздомъ до Берлина.

Зъ Санъ-Ремо доносять до „Fremdenblatt у“, що въ гортанцѣ нѣмецкого наслѣдника престола показалась зновъ нова опухлина. — На информацію нѣмецкого консуля въ Нѣцци о якôмсь заговорѣ соціялистôвъ на житье нѣмецкого наслѣдника престола, заряджено въ Санъ-Ремо якъ найбôльшй мѣры осторожности, хочь о правдивости информацій дуже сумнѣваються.

Дня 14 с. м. ôдкрыто засѣданя прускаго сойму престольною бесѣдою, въ котрôй насамперед згадуѣся про станъ здоровля нѣмецкого наслѣдника престола а дальше сказано такъ: Финансове положенье державы полѣпшилося далеко бôльше, якъ того можна було сподѣватися. Наколи не постануть якйсь надсподѣванй приключеня, то реформа податкôвъ державныхъ буде могла вестися дальше а въ слѣдуючихъ рокахъ буде можна завести рôвновагу въ господарцѣ державнôй. Правительство уважало своимъ обовязкомъ завести и его року якъ найбôльшу ощадность на кождôмъ полю. Бôльшй выдатки постановлено робити лишь на полѣпшенье положеня священикôвъ всѣхъ вѣроисповѣдань и для того недостаточна платня парохôвъ буде теперь ажь до того степени пôдвысшена, щобы могла забезпечити имъ достаточнй на теперѣшнй обставины доходы. Бесѣда заповѣдаѣ дальше улекшенье въ выдаткахъ на потребы шкôльнй и громадскй, реформу администраційну въ Шлесвику и Гольштинѣ, законъ о коштахъ удержаня громадскои полиціи, и переведенье закона о забезпеченю робôтникôвъ господарскихъ. Въ загалѣ, цѣла програма робôтъ сойму, заповѣджена въ бесѣдѣ, есть чисто економичнои натуры, хочь здаѣсь, що не оббйдесь безъ того, щобы въ соймѣ прускôмъ не выплынули такожъ якйсь справы и политичнои натуры.

Минувшого втôрка була у архіеп. Диндера депутація польска зложена зъ 80 особъ, котра высказала ему свôй жаль на то, що ôнъ не выступивъ въ оборонѣ Полякôвъ и допустивъ до того, що теперь учиться навѣть религіи по школахъ въ нѣмецкôмъ языцѣ. Архіепископъ ôдповѣвъ на то, що ôнъ робивъ, що було можна, але ему удалося лишь то, що польскій языкъ допущено при науцѣ религіи побôчь нѣмецкого.

Зъ Массавы надходять вѣсти, зъ котрыхъ выходить, що италійска експедиція въ Африцѣ мусить боротися зъ неконче легкими обставинами. Спеціяльный кореспондентъ газеты „Independance Belge“, высланый до Массавы доноситъ, що король Менеликъ въ Шоа прогнавъ всѣхъ Европейцѣвъ и рѣшився спôльно зъ негусомъ Оганнесомъ выступити противъ Италіянцѣвъ. Якъ звѣстно, Италіянцѣ числили, коли вже не на союзъ зъ королемъ Менеликомъ то бодай на его неутральнôсть. — Въ италійскôмъ министерствѣ сподѣваються на пôдставѣ депешъ, наспѣвшихъ тамъ дня 13 с. м., що Абесинцѣ выступлять дѣйстно зачѣпно вже въ найблизшôмъ часѣ; тамъ думають, що се наступить дня 25 або 26 сѣчня яко въ роковины битвы пôдъ Доґали, бо Абесинцѣ уважають се за добрый знакъ, розпочинати вôйну въ той день, въ котрôмъ имъ вже разъ пощастилося.

Италіянцѣ посуваються разъ въ разъ, хочь поволи, чимъ разъ близше до абессиньскои границѣ. Дня 11 сѣчня занимали они слѣдуюче становище: передна сторожа стояла того дня вже коло Саати, бригады Жене и Кани межи Доґали и Саати, бригада Бальдиссера межи долиною малиъ а Доґали, а бригада Лянца позôстала въ Массавѣ и около сего мѣста зъ однымъ ôддѣломъ въ Аркико. Мала кôнниця въ силѣ 250 ѣздцѣвъ робить по части службу переднои сторожи, по части роздѣлена мѣжь бригады Жене и Кани, при котрыхъ суть такожъ двѣ компаніи женійнй; трета компанія будуѣ чимъ скорше зелѣзницю и телеграфъ польный до Доґали. Король Оганнесъ бувъ дня 10 с. м. въ Атумѣ въ полуднево-захôднôй сторонѣ ôдъ Адуы, а армія Расъ-Аллулы була сконцентрована межи Асмарою и и Казенъ, на вижинѣ Карнешимъ. Друга армія абессиньска пôдъ проводомъ Расъ-Михаила стоить вздовжь пôвнôчно-всхôднои границѣ Абессиніи и готова кождои хвилѣ сполучитися зъ Расъ-Аллулою.

— —

Въ Корку въ Ирляндіи настало велике занепокоѣнье, бо передъ кôлькома днями выкрыла полиція феніяньскій заговôръ, котрый мавъ на цѣли высадити въ воздухъ всѣ правительственй будынки. Въ наслѣдокъ того уставлено доокола всѣхъ касарнь полиційныхъ и войсковыхъ сильну сторожу а такъ само стережуть такожъ дуже пильно тунель зелѣзничій, котрый иде попôдъ войскову касарню. Тайнй агенты полиційнй слѣдять дуже пильно за всѣми пасажирами, котрй приѣзджають чи то зелѣзницею чи пароходами.

До „Pol. Corr.“ доносять зъ Константинополя, що турецке министерство вôйны выдало приказъ до всѣхъ войсковыхъ комендъ, щобы они зарядили все, що потреба до скорои мобилизаціи редифôвъ (резервистôвъ). Въ Малôй Азіи, а особливо въ провинціи Смирна запанувавъ по сей причинѣ великій рухъ войска.

Зъ Софіи доносять, що кн. Фердинандъ принимавъ въ день нового року корпусъ официрскій софійскои залоги и мавъ до него енергичну промову, въ котрôй мѣжь иншимъ сказавъ: Приключеня можуть незадовго змусити Болгарію выступити въ оборонѣ свого права. Свѣтъ побачить, що я умѣю умирати въ оборонѣ моєи ôтчины. Вечеромъ ôдбувся въ княжôй палатѣ великій пиръ, на котрый були запрошенй всѣ министры и высшй офицыры софійскои залоги. Кôлькохъ высшихъ официрôвъ одержало ордеръ Александра.

До „N. fr. Presse“ доносять зъ Пешту, що въ послѣдныхъ часахъ велися мѣжь правительствами обохъ половинъ державъ перегоßоры, щобы можна законодательнымъ тѣламъ предложити, о скôлько можна вчасно, преліминарь буджету и щобы не потреба, якъ що року ухвалювати на кôлька мѣсяцѣвъ провизоричный буджетъ. Результатомъ сихъ нарадъ буде отже, що слѣдуюча звычайна сесія делегаційна буде скликана сего року въ маю до Пешту. Опôсля буде можна скликати законодательнй тѣла обохъ половинъ державы на мѣсяць вересень, а тогды позôстане ще досыть часу, щобы до Рôздва ухвалити буджетъ. Здаѣся, що на порушенье и переведенье згаданыхъ переговорôвъ вплынула такожъ и теперѣшна ситуація политична.

Зъ Пешту доносять, що войскова комисія палаты послôвъ приняла предложенье правительства въ справѣ скликаня резервистôвъ на семидневнї вправы въ уживаню новыхъ карабинôвъ. Пôдчасъ дискусїи надъ симъ предметомъ заявивъ министеръ гонведôвъ Фееврари, що доси єсть вже готовыхъ 90.000 новыхъ карабинôвъ, котрыми узброєно два корпусы. Число покликувань збôльшиться въ загалѣ, вояки однакожь не будуть потребувати вправлятися довше, якъ то приписує законъ министерства вôйны, покрые надвыжку коштôвъ, выходячихъ зъ покликаня резервъ имовѣрно въ объемѣ звычайного буджету. Наколи бъ однакожь то було неможливе, то выступить зъ дотычнымъ внесеньемъ въ ôдповѣднôмъ часѣ въ спôльныхъ делегацiяхъ.

Въ Пештѣ має нынѣ уконституватися акцiйне товариство фабрикацiи оружiя.

——

„Journ. de St. Petersbourg“ згадуючи про ворохобню коло Бургаса высказує свôй жаль и каже, що такї нарушеня права выкликують нещастнымъ способомъ зовсѣмъ нныї наслѣдки. Того рода замахи не зможуть въ болгарскôй справѣ завести законнон ситуацiи, котра єсть одинокою цѣлею, до котрои треба стремити въ интересѣ краю и загального спокою.

НОВИНКИ.

— **Загальнй Зборы товариства „Просвѣта“** ôдбудуться у Львовѣ въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“ (ул. Орменьска ч. 27.) дня 1 н. ст. лютого 1888 зъ такимъ порядкомъ дневнымъ: 1. Справозданье уступаючого выдѣлу зъ дѣятельности товариства за рôкъ 1887; 2. справозданье касiера; 3. справозданье економа; 4. справозданье комисiи контрольнои; 5. выбôръ нового выдѣлу и комисiи контрольнои; 6. внесеня выдѣлу и членôвъ. Початокъ о год. 2½ по полудни. — Ôдъ центрального Выдѣлу товариства „Просвѣта“ у Львовѣ дня 1. (13) сѣчня 1888. *Д-ръ Омелянъ Огоновскiй*, голова. *Олекса Ярема*, секретарь.

— **Пиръ у Впр. митроп. Сильвестра** въ день єго именинъ згромадивъ поважне число гостей, Русинôвъ духовныхъ и свѣтскихъ. Зъ послôвъ нашихъ, хто тôлько не мавъ перешкоды, явився: пп. Бережницкй, о. Сѣчиньскй, Лѣниньскй, Охримовичь, Бѣлиньскй (въ контуши) и др. Тоасты взносили: першй д-ръ Ис. Шараневичь, другй Впр. митрополитъ, третй крил. Готеровскй, четвертый гр. Шептицкй (такожь по руски). Всѣ тоасты були бôльше конвенцiональнои натуры.

— **Пре похороны бл. п. Осипа Федьковича** въ Чернôвцяхъ одержали мы основну допись ôдъ нашого Вп. дописователя (помѣстимо єи въ завтрѣшнôмъ числѣ). Похороны ôдбулися дуже величаво, при участи множества селянъ зъ цѣлои Буковины и депутацiй зъ Буковины и зъ Галичины. Домовину вкрывало множество вѣнцѣвъ. Похôдъ похоронный провадивъ и проповѣдавъ о. Исидоръ Воробкевичь. Надъ могилою промовляли пп. Єр. Пигулякъ, голова „Рус. Бесѣды“ и Гр. Ганкевичь, членъ „Союза“.

(*Х.*) **Зъ Ярославщины пишуть намъ:** Небавомъ має зъѣхати до Ярославля руско-народный театръ. Патрiоты тамошнй завязали комитетъ въ тôй цѣли, щобы прийти нашому театрови въ помôчь, и письменно ôдозвались до всѣхъ Русинôвъ въ окрестности. „По св. Богоявленiю — читаємо въ ôдозвѣ пôдписаной членами комитету, — завитає до насъ львôвскй руско-народный театръ на кôлька представлень. Злишно було-бы пôдносити заслуги сего драматичного товариства, — нема й однои часописи, котра бы не высказувалася о нѣмъ зъ повнымъ признаньемъ. Ваше жертволюбiе на нашъ театръ, Родимцѣ, знане зъ тамтого року, — не сумнѣваємось, що и сего року будете такъ само численно и самй ôдвѣдувати представленя и селянъ зъ собою брати. Дѣлѣмся зъ „меншимъ братомъ“ рôднымъ словомъ и рôдною пѣснею. Театръ у насъ рѣдкй гôсть, тожь привитаймо и приголубѣмъ єго по щиро-руски!“ Дальше комитетъ оповѣщає, що для бôльшого числа селянъ (10—20) постараєся о зниженье вступу. Коли тôлько хто того зажадає. — (*Прим. Ред.* Поступокъ ярославскихъ патрiотôвъ достойный наслѣдованя по всѣхъ мѣстахъ на Руси, коли загостить до нихъ театръ.)

(*а. б.*) **Зъ Стрыя пишуть намъ:** „Dziennik Polski“ въ ч. 10 зъ д. 10 н. ст. сѣчня с. р. и „Gazeta Narodowa“ подали сензацiйну вѣсть, що мовь-то ново-основана „Народна Торговля“ въ Стрыю веде дуже зручно агитацiю москвофильску, продаючи цигарницѣ паперовй зъ портретомъ царя-батюшки и зъ написею: „Православный царь, спаситель христiяньскихъ народôвъ пôвострова балканьского“. Але се — каже „Dzienn. Pol.“ — не єдинй „москвофильскй“ цигарницѣ въ Нар. Торговли; має она ихъ въ запасѣ ще и зъ иншими написями въ такôмъ дусѣ, и додає: „Дивує насъ дуже, що власть доси не вглянула въ тую справу, тымъ бôльше, що цигарницѣ тй розходять ся не тôлько въ Стрыю, але по цѣлôй Галичинѣ въ величезнôй скôлькости“. — Чи потребуємо Впов. Читателѣвъ „Дѣла“ ажь завѣрювати, що все подане ôдъ альфы до омеги проста ложь и низька клевета? Управитель стрыйскои „Народнои Торговлѣ“, вычитавши доносъ въ польскихъ газетахъ, заразъ удався до п. старосты зъ заявленьемъ, що вѣсть подана въ польскихъ газетахъ єсть неправдива, и просивъ, щобы ц. к. староство схотѣло о тôмъ пересвѣдчитися. П. староста запевнивъ управителя Торговлѣ, що ôнъ зъ-горы пересвѣдченый о неправдѣ доносу, а все таки порадивъ напасть заперечити публично. По близшôмъ дослѣджуваню справы показалося, що справдѣ въ Стрыю мѣжь Поляками появилися цигарницѣ зъ портретомъ „царя-батюшки“ и зъ дотычною написею, але не выйшли они зъ Нар. Торговлѣ. Оденъ властитель дôбръ пôдъ Стрыємъ, Полякъ, привѣзъ зъ собою такй цигарницѣ зъ Кракова и, безперечно въ добрôй вѣрѣ, надѣлявъ ними своихъ знакомыхъ, бо цигарницѣ видно були оригинальнй и практичнй. Чи то може по дорозѣ зъ Кракова той панъ розгубивъ якусь частину своихъ цигарниць „по Галичинѣ“, заки довѣзъ въ Стрыйщину, того не знаємо, — може бы „Dziennik Pol.“ и „Gazeta Nar“ хотѣли сконстатувати? А кидати клевету и кликати „Polizei!“ на „Народну Торговлю“, — то чей же дуже вже не гарно и не честно! Мы знаємо, що „Нар. Торговля“ не одному „комусь“ — косткою въ горлѣ. Та дарма! Vana iga!

— **Выбôръ доповняючй** одного члена рады повѣтовои въ Старôмъ-мѣстѣ зъ групы громадъ мѣскихъ ôдбудеся дня 7. н. ст. лютого с. р.

— **Вечеръ зъ танцями** ôдбудеся въ середу д. 25 н. ст. сѣчня 1888 въ саляхъ касина мѣского на дохôдъ товариства „Братнёи Помочи“ слухателѣвъ политехники львôвскои. На вечерѣ тôмъ пôднялися повнити обовязокъ господарѣвъ пп. Клосовскй, директоръ зелѣзниць державныхъ, Сталь, старш. инжинеръ намѣстництва и д-ръ Заячкôвскй, проф. политех. Запрошеня розôслано, а коли-бъ хто зъ причины недокладности адресу не одержавъ запрошеня, зголоситься до канцелярiи комитету на политехницѣ або въ день вечерка при касѣ. Початокъ о год. 8. Билетъ вступу 2 зр.

— **Выпадки на зелѣзницяхъ.** Межи Чернôвцями а Сучавою наѣхали вчера два поѣзды на себе, при чѣмъ одинъ згрохотався. Такожь на зелѣзници державнôй межи Дублянами а Добрôвлянами наѣхавъ поѣздъ особовый на тягаровый; кôлька возôвъ потрощилось и кôлька особъ потерпѣло ушкодженье тѣла.

— **Похороны бл. п. Леокадiи Романчуковои** ôдбулися въ суботу (ôдъ год. 3 по полудни) при численнôй участи приятелѣвъ, знакомыхъ и послôвъ рускихъ и польскихъ (мѣжь иншими бачили мы кн. Льва Сапѣгу, д-ра Вайґля и др.) Зъ дому при ул. Крашевского супроводило домовину кôлькохъ священикôвъ рускихъ и оденъ латиньскй на кладовище стрыйске. Пôдчасъ цѣлого походу спѣвавъ прекрасно хоръ рускихъ семинаристôвъ. За домовиною постунавъ опечаленый мужь зъ дочкою и двома сынами.

— **Процесъ карный о надъужитю въ львôвскôмъ урядѣ мытовôмъ**, котрый перервано въ падолистѣ м. р. зъ причины, що всѣ оборонцѣ ôдступили ôдъ обороны обжалованыхъ, розпôчнеся на ново въ тутешнôмъ судѣ карнôмъ дня 27 лютого с. р.

— **П. Платонъ Костецкй** празнувати буде въ середу (18 н. ст. с. м) 30-лѣтный ювилей свого писательства и працѣ дневникарскои. Въ честь ювилата устроює львôвске „Коло literackie“ згаданого дня торжество, въ котрôмъ возьме участь и президентъ мѣста Львова п. Мохнацкй. П. Платонъ карiеру свою писательску почавъ на нивѣ рускôй.

— **На коляду для бѣдныхъ ученикôвъ рускои гимназiи** прислали П. Т. Данило Перегинець зъ Калуша 1 зр. 50 кр.; о. Федевичь, префектъ руск. семинарiи 50 кр.; о. Ем. Воляньскй зъ Стратина 1 зр. 10 кр.; о. Мѣльницкй, вицеректоръ руск. семинарiи 2 зр.; о. Икаловичь зъ Краснои 1 зр.; п. Мишкевичь зъ Кракова 2 зр.; о. Боднарь зъ Свистѣльникъ 1 зр.; о. Луговый зъ Цуцилова 1 зр.; п. Гладиловичь, судiя 2 зр.; п. Пôдляшецкй зъ Золочева 1 зр. — Симъ и всѣмъ прочимъ Добродѣямъ бѣднои рускои молодежи складаємо щиру подяку а заразомъ сердечнй желаня Нового Року! — *Василь Ильницкй*, директоръ рускои гимназiи.

— **Дрôбнй вѣсти.** Є. Вел. цѣсарь дарувавъ для погорôльцѣвъ громады Андрiянова, пов. рудецкого 300 зр. запомоги. — Є. Вел. цѣсарь, якъ щорôчно, такъ и сего року поручивъ запросити всѣхъ послôвъ рады державнои на баль двôрскй, котрый ôдбудеся у Вѣдни 18 н. ст. сѣчня.

Наука, штука и литература.

— **„Русска Правда“** газета для русскихъ мужикôвъ“, появилася (1-ше число) у Вѣдни пôдъ редакцiею Григ. Купчанка.

(+) **Зъ двохъ украиньскихъ театрôвъ** — театръ Старицкого пробувавъ минувшого мѣсяця ще въ Москвѣ, а театръ Кропивницкого въ Петербурзѣ. На сѣчень переѣздить и театръ Старицкого до Петербурга и почне тамъ ôдъ 10 (22) сѣчня давати представленя въ сали Кононова. „Моск. Вѣдомости“ доносять, що на приспособленье салѣ на тй представленя выдано 70.000 рублѣвъ. Про деякй новй штуки репертоару театру Старицкого мы вже доносили. Зъ „Моск. Вѣдомостей“ довѣдуємося ще про отсй новй штуки: Дня 20 ст. ст. грудня гравъ театръ першй разъ драму Бондаренка „Василь и Галя“ (Героиня штуки Галя — незаконна дочка помѣщика богато терпить муки за-для соцiяльныхъ и родинныхъ утискôвъ, наконець покôнчає зъ собою самоубiйствомъ). — М. Старицкй написавъ историчну штуку „Богданъ Хмѣльницкй“ и цензура дозволила єи, поробивши змѣны, представляти. — Въ репертоарѣ театру п. Старицкого єсть такожь комедiя Ващенка-Захарченка „Сватанье Терпелихи“, — немовь продовженье „Наталки-Полтавки“ Котляревского. — Театръ М. Кропивницкого має выѣхати на 30 представлень до Парижа. Французы зложили вже яко запоруку на выѣздъ нашого театру 50.000 франкôвъ въ Credit Lyonnais. П. Кропивницкй мавъ выѣхати зъ початкомъ сѣчня до Парижа, щобъ лично обговорити зъ Французами гостину нашого театру въ столици надсекваньскôй.

Телеграмы „Дѣла“.

Брукселя 15 сѣчня. Правительство россiйске переговорювало въ половинѣ грудня зъ белгiйско-голяндско-французскимъ консорцiюмъ въ справѣ позички. Въ першихъ дняхъ сѣчня мавъ навѣть Вышнеградскй самъ перебувати лично въ сѣй справѣ въ Парижи, але позичка таки не повелася. Банкиры заявили, що доки єсть небезпечнôсть вôйны, то позичка єсть неможлива. Вышнеградскй выѣхавъ отже безуспѣшно.

Вѣдень 16 сѣчня. Сербскй министеръ финансôвъ Вуичь приѣхавъ до Вѣдня и веде тамъ переговоры зъ банкирами о позичку 20 мил. франкôвъ.

Пештъ 16 сѣчня. Тисса має ще сего тыждня ôдповѣсти на интерпеляцiю Гельфiого.

Римъ 16 сѣчня. Папа канонизувавъ вчера семохъ основателѣвъ ордену Сервитôвъ и трохъ Єзуитôвъ.

Берлинъ 16 сѣчня. Цѣсарь Вильгельмъ постановивъ выслати на ювилей 40-лѣтного панованя цѣсаря Францъ-Iосифа депутацiю гренадiєрôвъ, котра буде держати сторожу почетну.

Будапештъ 16 сѣчня. На Угорщинѣ велика заметѣль снѣгова. Въ Кошицяхъ згинуло ôдъ студени богато людей.

Господарство, Торговля и промыслъ.

Товариства и спôлки господарскй.

Ôдъ кôлькохъ уже лѣтъ сторге майже цѣла Европа пôдъ тяжкою кризою економичною а вже найбôльше пôдъупало наше рôльне господарство. Годѣ розбирати причинъ сего упадку а ще труднѣйше подати способы, якъ пôддвигнутися зъ него нашимъ господарямъ. Здавялось-бы, що тутъ, якъ въ кождôмъ великôмъ нещастю, одинока рада: най собѣ кождый помагає, якъ може и знає; но суть для насъ и способы, при помочи котрыхъ можнабы пôднести наше рôльне господарсто зъ упадку, а на тй способы хочемо звернути увагу нашихъ господарѣвъ.

Коли въ другихъ краяхъ, мимо економичнои нужды, рôльництво все таки ще якотако двигаєся и таки не такъ пôдъупало якъ у насъ, то причиною сего єсть высша просвѣта и культура въ тыхъ краяхъ. Мы мусимо нынѣ подвôйно боротися, бо мусимо ще заводити у себе то, до чого господарѣ въ другихъ краяхъ вже давно прийшли. Мы мусимо наше рôльництво двигати просвѣтою и наукою

Розглянувшись въ господарствѣ нашихъ малыхъ рôльникôвъ, побачимо, що они мусять боротися головно зъ двома некористными для себе обставинами: зъ конкуренцiею въ продукцiи и зъ трудностею въ продажи своихъ продуктôвъ. Лишѣмъ на боцѣ всякй обставины географичнй, климатичнй, топографичнй и т. д. а прийдемо до пересвѣдченя, що нашимъ господарямъ не достає разъ, широкого знаня продукцiи земныхъ плодôвъ, а ôдтакъ, знаня способôвъ та можности збуваня сихъ продуктôвъ. До одного и другого нынѣ вже за мало самои землѣ и трохи роботы або ѣзды на ярмарокъ. Въ сѣмъ напрямѣ могли-бъ нашимъ господарямъ помогти ще товариства и спôлки господарскй, котрыхъ у насъ якъ бы й зовсѣмъ не было. Вправдѣ министерство рôльництва выказуе, що въ Галичинѣ було н. пр. въ 1886 роцѣ ажь 366 товариствъ господарскухъ зъ 13.372 членами (въ Чехахъ було ихъ въ тôмъ самôмъ роцѣ 440 зъ 47.159 членами), але чи се єсть дѣйстный станъ, на то може собѣ кождый зъ насъ легко ôдповѣсти. На всюдну Галичину маємо одно товариство господарске для властителѣвъ бôльшихъ посѣлостей а ôдтакъ ще т. зв. „Кулка“, котрй якъ и все инше, що не стоить на нашôмъ грунтѣ, не тыкає нашого господаря. Нашъ рускй хлѣборобъ не має помочи нѣ зъ ôдки.

Хочемо отже ратуваги и пôдносити нашихъ меншихъ рôльникôвъ, такъ закладаймо товариства и спôлки господарскй, котрыхъ зовсѣмъ не маємо. Чижь не соромъ, що Русины ще доси не мають свого краєвого товариства господарского, котре бы дбало про интересы рускихъ господарôвъ?! Численнй товариства господарскй по нашôмъ краю, моглибы стати ся, що такъ скажемо, фаховыми школами для нашихъ селянъ, при помочи котрыхъ они бы могли знакомитися зъ рôзными способами продукцiи а всѣ разомъ могли-бъ утворити одно краєве товариство рôльниче для меншихъ господарѣвъ, котре стерегло-бы интересôвъ тыхъ господарѣвъ и могло-бъ числити навѣть на помôчь правительства. Спôлки господарскй, до котрыхъ треба зачислити такожь спôлки промыслово-господарскй, дали-бъ зновъ можнôсть нашимъ малымъ господарямъ выдобувати ся зъ рукъ тыхъ, що ихъ нынѣ страшно експлоатують. Сихъ експлоататорôвъ, що безпощадно руйнують нашихъ господарôвъ, не позбудемося инакше якъ лишь черезъ власнй труды. Длятого берѣмся до роботы, поки въ насъ єсть ще трохи силъ, поки не выссали зъ насъ ще послѣднои каплѣ крови!

Нынѣ, якъ бачимо, цѣла наша продукцiя господарска групуєся чимъ разъ бôльше около осередкôвъ бôльшого руху економичного т. є. около мѣстъ, а групує ся такъ, що перше колесо обнимає переважно продукцiю господарства домашного (набѣлъ, дрôбъ, огородовина, садовина и т. д.); друге колесо обнимає вже переважно продукцiю збôжа а по-при то худобы, а трете и найдальше колесо, сягаюче особливо въ горы, обнимає переважно продукцiю худобы а по-при то трохи збôжа. Сей роздѣлъ продукцiи вправдѣ не зазначився у насъ ще такъ рѣзко, але оно йде що-разъ бôльше до того и показує намъ найлѣпше, якъ повинній груповатися нашй спôлки господарскй. Близько центрôвъ економичного руху, отже близько мѣстъ, треба занятися спôлками, котрй мали-бъ на оцѣ такй рѣчи якъ набôлъ садовина и т. д. Потреба спôлокъ н. пр. молочарскихъ показуєся вже теперь великою а декотрй спôлки, якъ садôвницкй, треба-бы лишь ôдновити и повести на бôльшу скалю. Въ сторонахъ продукуючихъ бôльше збôжа мали-бы велике значенье спôлки збôжевй и они вилынули-бы безперечно дуже користно на розвôй нашихъ меншихъ господарствъ. Въ горахъ и пôдгôрскихъ сторонахъ могли-бъ повстати спôлки, котрй мали-бы на оцѣ продукцiю худобы и т. д.

Не будемо тутъ дальше розвивати сего предмету а пôддаємо лишь сихъ кôлька гадокъ пôдъ розвагу нашихъ господарѣвъ, а може бути, що они розбудять въ кôмъ ширшй кругъ гадокъ а може и звернуть кого до практичного дѣла.

Всячина господарска.

[Лѣки на ôдмороженье]. Найзвычайнѣйшимъ и найприступнѣйшимъ средствомъ на ôдмороженье — особливо нôгъ — єсть чиста нафта, котрою треба натирати ôдморожени части тѣла. Иншимъ средствомъ єсть кольодiюмъ, котре робиться зъ стрѣльнои бавовны, розпускаючи єи въ етерѣ. Кольодiюмъ можна дôстати въ антицѣ. Вмочивши пензликъ въ кольодiюмъ треба нимъ скоро потягнути по ôдмороженôй части тѣла а флящинку зъ кольодiюмъ треба чимъ скорше заткати. Кольодiюмъ має то до себе, що покриває дуже скоро помащену часть тоненькою болонкою. Такожь добра на ôдмороженье єсть слѣдуюча масть: 28 декаграм. оливы, 14 декаграм. минiи и 17½ грам. камфоры мѣшаєся осторожно въ поливанôй ринцѣ на огни такъ довго, ажь зробиться зъ того брунатна масть, а коли зъ тои масти стануть выходити баньки, она вже готова и тогдѣ треба єи спрятати въ окрему посудину.

Курсъ Львôвскiй

зъ дня 16. л. сѣчня 1888.

Акцiи за штуку безъ купона.	Плат.	Жад
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	— —	196 50
Зелѣз. Львôв.-Чернов. по 200 зр. а. в.	— —	212 50
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в. . .	— —	281 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в. .	— —	216 —
Листы заставнй за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в	97 —	98 25
Банку гипот. гал. 5% а. в. выльос. зъ 10% прем.	100 —	101 25
Банку краевого 4½% а. в. льос. 51 л.	94 —	95 50
Товариства кредит. гал. 5% а. в. . .	99 75	100 25
Товариства кредит. гал. 4% а. в. . .	— —	96 —
Товар кред. гал. 5% а. в. льос. 37 л.	99 75	101 25
Товар. кред гал. 4% а в. льос. 41½ л.	— —	92 —
Товар. кред. гал. 4½% а в. льос. 52 л.	93 25	95 20
Листы довжнй за 100 зр.		
Гал Зав кред. сел. 3% а. в (давн. 6%) въ ликв.	— —	54 —
Гал. Зав. кред. сел 2½% (давн. 5%) въ ликв	— —	48 —
Общ. роль. кред. Завед. 6% льос. въ 15 л.	— —	— —
Облиги за 100 зр.		
Индемнизац. галицкй 5% м. к. . . .	101 25	102 75
Комунальнй Банку краев. 5%, I емис.	100 —	101 —
Позички краев. зъ 1873 по 5% а. в. .	— —	105 —
Позички краев. зъ 1883 по 4½% а. в.	— —	94 50
Льосы:		
Мѣста Кракова	— —	19 50
Мѣста Станиславова	— —	35 50
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскй	5 90	6 —
Наполеондоръ	9 95	10 05
Пôвъимперiялъ	10 34	10 45
Рубель срѣбный	1 40	1 50
Рубель паперовый	1 09	1 11
100 марокъ нѣмецкихъ	61 50	62 80

Курсъ збожа зъ дня 14 л. сѣчня 1888.

за 100 кило нетто на мѣсци	Львôвъ ôдъ	Львôвъ до	Тернôполь ôдъ	Тернôполь до	Подволочиска ôдъ	Подволочиска до	Ярославъ ôдъ	Ярославъ до	Вѣдень ôдъ	Вѣдень до
	зр.	зр.	зр.	зр.	зр	зр.	зр.	зр.	зр.	зр.
Пшеница	6.20	6.75	6.—	6.60	6.—	6.50	6.50	7.—	7.75	7.80
Жито	4.30	4.90	4.10	4.30	4.—	4.65	4.40	5.—	6.20	6.22
Ячмѣнь	4.—	5.50	3.75	6.50	3.50	6.—	4.—	6.50	6.—	—
Овесъ	4.—	4.50	2.90	4.40	4.25	5.20	4.65	5.55	6.07	6.09
Горохъ	4.50	8.—	4.—	8.—	4 —	8.—	4.75	8.50	—.—	—.—
Конон. сѣмя . . .	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Фасоля	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Вика	4.—	4.60	3.85	4.56	3.75	4.35	4.10	4.80	—.—	—.—
Дивянка	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Гречка	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	6.49	6.50
Кукурудза	9.50	10.75	9.50	10.60	9.—	10.50	9.65	11.—	—.—	—.—
Рѣпакъ	29.—	45.—	28.—	44.—	27.—	40.—	30.—	45.—	—.—	—.—
Конюшина червона	40.—	48.—	40.—	48.—	37.—	50.—	40.—	55.—	—.—	—.—
„ бѣла	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
„ шведска . . .	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Тимотка	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Хмѣль за 56 кило	26.—	45.—	—.—	—.—	—.—	25.—	24.75			

Оковита за 10.000 литръ. проц. 24.25 24.75.

Надôслане.

Земля! земля! загремѣло.

Якъ радôстнымъ окомъ споглядали Колюмбъ, и єго майже до роспуки доведена горстка, генъ на край, що вырынавъ зъ морскихъ филь? Забули на всѣ небезпечности и муки, бо ихъ витавъ теперь спасаючiй берѣгъ морскй. А прецѣнь ихъ муки и труды тревали ледви кôлька мѣсяцѣвъ. Но о скôлько бôльше тѣшить ся той своимъ спасенiемъ, котрый черезъ довгй лѣта терпѣвъ болѣ и муки, не знаходячи нѣгде помочи та пôльги, коли вкôнци и єму покаже ся спасаюча пристань, де ôдзыскує здоровлье. Нехай вамъ то оповѣсть сама выратувана: „Терпѣла я вже 5—6 лѣтъ болѣ въ ниркахъ, тисненье мочи, ноги попухли ажь до колѣнъ. Радилась я всѣхъ сусѣдныхъ лѣкарѣвъ, але не найшла нѣгде помочи, тожь стала я заживати Варнера Safe Cure. Вже ôдъ многихъ лѣтъ могла я ледви ходити а въ комнатѣ ступала лише при помочи палицѣ и стôльця а безъ пôдпоры годѣ було и устоятись. Я лѣчилася Вашимъ способомъ черезъ 6 недѣль, а Вашй лѣки помогли менѣ дуже, въ моѣй такъ довголѣтнôй и болеснôй недузѣ и можу ихъ кождому подôбно страдаючому якъ найлѣпше поручити.“ Павлина Вальтеръ въ Брикенавъ (Баварiя). — Продажь и розсылка лише черезъ антики. Цѣна 2 зр. 80 кр. Складъ: Жигм. Рукеръ, Iоанъ Вевiорскй, д-ръ Кароль Миколяшь у Львовѣ. Головный складъ: Einhorn Apotheke (Max. Fanta's) въ Празѣ.

НАДÔСЛАНЕ.

Всѣхъ наукъ лѣкарскихъ

Д-ръ А. ҐОНЬКА

по укôнченю спеціяльныхъ студій дентистичныхъ въ закладахъ университетскихъ дентистичныхъ въ Берлинѣ

має **Ателіє дентистичне**

при улици Коперника ч. 5 и ординує ôдъ годины 9—1 и ôдъ 3—5.

Всѣ операціи дентистичнй на жаданье безъ болю, обезчувствляючи коканною або газомъ розвеселяючимъ (Lustgas). — Штучнй зубы осадженй на золотѣ кавчуку и т. д. 2120 27—?

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поручає 1833 81—?

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катарь, кашель и хрипку. Цѣна однои пачки 20 кр. На провинцію зъ опакованьемъ 30 кр.

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

купує и продає

всякй вартостнй паперы и монеты

по курсѣ дневнôмъ.

Порученя зъ провинціи выповняє ôдворотною почтою безъ провизіи. 2221 89—0

Вытягъ зъ розкладу ѣзды зелѣзниць державныхъ

важный ôдъ 1 жовтня 1887.

Ôдъѣздъ зô Львова: О 6 год рано до Гусятына; — о 6 год. 10 мин. рано до Лавочного, Будапешту, Стрыя; — о 11 год. 27 мин. передъ полуд. до Стрыя, Хирова, Станиславова; о 12 год. 02 мин въ полудне до Гусятына; — о 7 год. 44 мин. вечеромъ до Стрыя, Хирова.

Приѣздъ до Львова: О 1 год. 15 мин. въ ночи зъ Будапешту, Стрыя, Лавочного, Станиславова, Хирова; — о 8 год. 39 мин. рано зъ Хирова, Стрыя; — о 3 год. 10 мин. по полудни зъ Гусятына; — о 4 год. 15 мин. по полуд. зô Станиславова, Хирова. Стрыя; — о 9 год. 43 мин. вечеромъ зъ Гусятына

Плякаты зъ розкладомъ ѣзды на линіяхъ галицкихъ можна дôстати на стаціяхъ зелѣзниць державныхъ по 6 кр. 2238

Въ короткôмъ часѣ выйде зъ печатнѣ Архіепископскои книга пôдъ заголовкомъ:

„Молодый проповѣдникъ“,

мѣстяча въ собѣ 40 найлучшихъ проповѣдей на недѣлѣ и свята церковного року написаныхъ мною въ народнôй мовѣ. Не зважаючи на всякй перепоны, котрй стрѣчали мене при выданю сеи книги, появитися маючои по разъ першій въ рускôй мовѣ на Буковинѣ, принѣсъ я тяжкй жертвы, окôнчивъ дѣло и удаюся теперь уповаючи па руску патріотичнôсть съ запрошеньемъ до предплаты. Цѣна одного примѣрника выносить 1 зр. 20 кр. порто 10 кр. бôльше). — Грошѣ прошу присылати на адресу: „Erzbischöfliche Buchdruckerei, Czernowitz, Residenzgebäude.“ — Въ надѣи, що рускй священики-патріоты будуть пôдпирати мôй незначный талантъ пишуся въ глубокôмъ поважаню

Александеръ Манастырскій,
приходникъ.

2 145

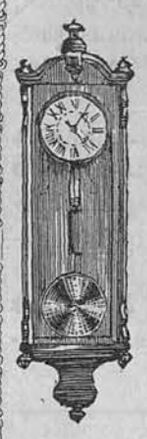

Іоанъ Лобосъ

годинникарь

перше А. ВАЙҐЕЛЬ

у Львовѣ, улиця Театральна ч. 16

поручає свôй богатый

СКЛАДЪ ГОДИННИКÔВЪ

золотыхъ, срѣбныхъ и стѣнныхъ,

спроваджуваныхъ зъ перворядныхъ фабрикъ, по цѣнахъ найумѣреннѣйшихъ. 6—0 2199

Направа всякого рода годинникôвъ, граючихъ машинъ. а такожь ôдсвѣженье антикôвъ, выконує совѣстно и пôдъ гарантією.

Тадей Окорницкій

Магазинъ порцеляны и скла

у Львовѣ, улиця Галицка ч. 4.

поручає 2264 1—0

сервисы столовй и до гербаты, скло рѣзане и гладке столове, гарнитуры до мытя зъ столиками

въ найновѣйшихъ фасонахъ и десеняхъ, по умѣркованыхъ цѣнахъ.

На бажанье высылаю взôрцѣ сервисôвъ почтою до выбору на провинцію.

Выстерѣгатись пердъпôдро ми.блоня

На фляшкахъ выт снена фирма Бразая.

На кождôй фляшцѣ видна повысша винета.

Бразая француска горѣвка дуже успѣшно дѣлає на бôль головы, мигрену, бôль ушей, очей и зубôвъ, на давленя, гостець, нежитъ, высыпки шкôрянй, остуды, веснянки, ôддає знаменитй услуги яко средство заховуюче уста и зубы и надаєсь найлѣпше до змываня головы, змôцненя поросту волося и до усуваня порилѣвъ. Цѣны зъ приписомъ уживаня: малафляшка 40 кр. велика фляшка 80 кр.

Правдиву дôстане у

Львовѣ: у Ж.и Рукера, Из. Валляха и Сына.

2048 4—12

Въ моѣмъ головнôмъ складѣ улиця Сикстуска ч. 47

удержую тôлько найлѣпшй роды

выключно

галицкои незапальнои

НАФТЫ

и продаю тую по цѣнахъ найумѣреннѣйшихъ

въ 14-ти моєю фирмою заосмотреныхъ торговляхъ.

Замавляючимъ наразъ що-найменше 5 литрôвъ, ôдставляю нафту домôвъ въ ôдповѣдныхъ посудинахъ камѣнныхъ або бляшаныхъ.

Гарантуючи за найлѣпшу якôсть и ретельну мѣру числю:

Одинъ литръ высокостепневои кришталевои (Kaiser-Oel) Нр 00 найôдповѣднѣйшои до лямпъ о гнотахъ округлыхъ по 24 кр

1 литръ найкрасшои **салоновои** Нръ 0 подвôйно рафинованои по **22** кр.
„ чистои **бѣлои** Нръ I подвôйно рафинованои по **20** „
„ чистои **жовтавои** Нръ II. подвôйно рафинованои по **18** „

Купуючимъ цѣлыми бочками, мѣстячими около 180 литрôвъ нафты опускаю еще ôдъ повысшихъ цѣнъ значный рабатъ

Хто-бы же зъ мѣсцевыхъ ôдбирателѣвъ бôльшои скôлькости у себе переховувати не хотѣвъ, одержить асигнаты, котрыми куплену нафту частково въ кождôй моѣй торговли ôдбирати може

На провинцію высылаю за переказомъ до всѣхъ стацій зелѣзниць замовлену нафту, почавши ôдъ 15 литрôвъ въ довôльныхъ скôлькостяхъ Добру и ôдповѣдну до перехованя нафты посудину вызичаю за кавцією.

Експльодуючои нафты хотя значно таньшои, яко товару лихого и вельми небезпечного, цѣлкомъ не держу въ моѣй торговли. Нафта, що походить зъ моеи рафинеріи, выпалюєся въ кождôй лямпѣ до останку, майже до сухого гнота, палиться поломѣнею ясною и спокôйною. Не коптить, не выдѣляє жаднои вони. — Кромѣ нафты держу такожь на складѣ Свѣчки парафиновй и стеариновй, Мыло, Крохмаль, Соду и Смаровило до повозôвъ, продаючи тй артикулы по науймѣрен. цѣнахъ.

ПЕТРО МЙОНЧИНЬСКІЙ

властитель рафинеріи нафты у Львовѣ, Сикстуска ч. 47.

2273 1—1

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

у Львовѣ („Народный Дôмъ“), **въ Станиславовѣ** (пляцъ Францъ Іосифа, дôмъ Горовицôвъ), **Перемышли** (коло моста), **Тернополи**, (ринокъ дôмъ Ляндау-а) **Дрогобичи** (ринокъ), **Коломыи** (готель Кракôвскій) **и Стрыю** (ринокъ, готель пôдъ „Чорнымъ Орломъ“)

поручає зô своихъ складôвъ и посредничень:

Чай караванный, спровадженый сухимъ путемъ черезъ Кяхту, Иркутскъ, Москву, розваженый пôдъ надзоромъ дирекціи въ пльомбованй пачки, 1/4 фунта по 70, 80, 90 100, 125, кр., 1/8 фунта за половину повысшои цѣны.

Каву фунтъ по 90, 96, 100, 105, и 110 кр. Въ пять кильограмовыхъ мѣшочкахъ по зр. 9·20, 9·80, 10·70, и зр. 11·20 франко. 2226

Поручаючися такожь зъ прочими артикулами Впов. Родимцямъ, заявляємо готовôсть доложити всякихъ старань, щобы вдоволити Пч. Купуючихъ такъ подрôбно якъ и при почтовыхъ зелѣзничихъ посылкахъ.

Зъ высокимъ поважаньемъ

Дирекція Народнои Торговлѣ

у Львовѣ.

Неомильне средство

на выгубленье нагнѣткôвъ, бородавокъ и иншихъ подôбныхъ наростей шкôрныхъ, безъ болю и безъ жаднои небезпечности.

Цѣна флякону 50 кр.

Встрикненье и капсулки

зъ ростины „MATICO“

въ недугахъ мужескихъ неоцѣнене средство

поручає Аптика

К. КРИЖАНОВСКОГО

у ЛЬВОВѢ.

Цѣна фляшки встрикнень 40 кр.

Капсулокъ 80 кр.

2274 1—?

Гербата зъ Бродôвъ!

Зъ давенъ давна звѣстна зъ своеи доброты и запаху

Гербата Россійска

въ Торговли

В. Адамовича

въ Бродахъ.

Фунтъ дуже доброи . зр 1 40
„ найлѣпшои . зр. 2 50
въ оригинальныхъ 1/1, 1/2 и 1/4 фт пачкахъ. 2124 11—1

Гербата зъ Бродôвъ!

Гербата зъ Бродôвъ!

Гербата зъ Бродôвъ!

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО-КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемѣрнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдличнй выробы косметичнй, тоалетовй и перфумы именно:

Грысикъ тоалетовый до мытя рукъ

до вынѣжненя згрубѣлого нашкôрка — Пуделко 90 кр.

Порошокъ до чищеня нôгтѣвъ

до наданя нôгтямъ бѣлости рожевои ôдтѣни и красного ôдлыску. — Пуодлко по 25 кр.

Антилентилія

Нѣякій артикулъ тоалетовый не може остоятись зô взгляду наслѣдства и доброты зъ Антилентілією. Средство се одержане зъ ôдсвѣжаючихъ субстанцій, усуває въ короткôмъ часѣ веснянки, опаленя сонячнй, плямы печѣнковй, слѣды по ранахъ и т. д, надає лицю свѣжôсть и нѣжнôсть. — Цѣна 2 зр.

Пилиптонъ волосю сивому и споловѣлому по кôлькоразовôмъ ужитю привертає красну барву. Пилиптонъ не фарбує, лише ôдмолоджує волосье, котре пôдъ вплывомъ сего ôдличного средства ôдзыскує первѣстну барву, мягкôсть и ôдлыскъ. — Цѣна флякону 1 зр 50 кр

Цезаринъ певне средство на выгубленье нагнѣткôвъ. — Пуделко 40 кр.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои. Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНÔБЦЯХЪ Ринокъ ч. 2. 2257 2—?

Посредствомъ всѣхъ книжныхъ складôвъ можна дôстати

КАРПАТСКІИ НОВЕЛЛИ

Петра Полянского

выданй книгарскою фирмою Вольфганга Гергарда въ Липску яко 48-ый и 49-ый томы „Библіотеки Гергарда“

по цѣнѣ 2 зр. 60 кр. за оба томы разомъ

Записовати можна або у самого накладателя (Verlagsbuchhandlung Wolfgang Gerhard, Leipzig, Lessingstrasse 12) або въ Галичинѣ въ книгарни Ставропигійского Института на Буковинѣ же въ книгарни Г. Пардиного. 2243 1—5

Надôслане.

МОЛОЧАРНЯ ЦЕНТРАЛЬНА

при улици Коперника ч. 13 (въ огоронѣ), филіи Хорущина ч. 12, Паньска ч. 15, Ягайлоньска ч. 18 доставляє молоко и сметанку въ абонаментѣ домôвъ по умѣркованыхъ цѣнахъ. 2272 1—?

Складъ дерева опалового

„Выгнанцѣвъ зъ Прусъ“

у Львовѣ, улиця Сапѣги ч. 37.

напротивъ св. Тересы

має на складѣ дерево добре и дає повну чотырометрову мѣру.

Замовленя приймаєся на **складѣ**, улиця Сапѣги ч. 37 и у управляючого улиця Сапѣги ч. 23 въ партерѣ, а такожь и черезъ почту.

РУКАВИЧКИ

2228 **всякого рода**

Шлейки, Пôдвязки, Подушки сафяновй, Бандажѣ, Суспензоріи, Простирала шкôрянй, Сканделѣ и выробы рукавичничй

поручає найдешевше

Торговля

Братя Лянгнеръ

Львôвъ, Галицка ч. 16

Цѣнники франко.

ЖИГМОНДЪ МОЗЕРЪ И СЫНЪ

у Львовѣ, улиця Красицкихъ ч. 5.

ВЕЛИКІЙ СКЛАДЪ

готовыхъ звонôвъ, сикавокъ, помпъ ôдливôвъ

зъ зелѣза, мосяжу, томбаку и т. п.

ЛЮДВИСАРНЯ

ôдзначена на выставѣ краєвôй дипломомъ почетнымъ приймає замовленя на ôдливы

2271 **ЗВОНÔВЪ** 1—7

до найбôльшихъ розмѣрôвъ и всякихъ иншихъ предметôвъ, котрй выконує найсовѣстнѣйше.

ДѢЛЬЦЕ

Чеслава Чиньского

Языкъ межинародный для торговлѣ, промыслу и комуникаціи

Volapük

опустило вже печатню въ 3 частяхъ: Граматика Воляпикъ, выданье II, 15 кр. Вправы 25 кр., Словарець въ 3 языкахъ: польско-француско-воляпикъ 20 кр. Набути можна у всѣхъ книгарняхъ або за пересылкою почтовою 65 кр. у выдавця въ Podgórzu przy Krakowie. Замовленя ôдворотною почтою. 2208 7-12

Торговля гуртовна и детайлична

О. Т. ВИНКЛЕРА

у Львовѣ

ул. Театральна ч. 7. vis-a-vis Катедры

поручає

всякй артикулы техничнй

Дрогуеріи, Фарбы

сухй и тертй докладно въ олѣю лѣннôмъ

въ найлѣпшôмъ родѣ

Масу воскову

до запусканя помостôвъ

Румъ, Аракъ, Гербату, Ликеры

и природнй несолодженй

Каринтійскй Ликеры овочевй

котрй поручаємо именно для Панôвъ въ малыхъ фляшкахъ.

2275 1—1

Продаєся въ Бучачи

мурованый одноповерхній дôмъ, пôдъ ч. 34 1/4, за Василіяньскимъ монастиремъ надъ рѣкою Стрипою зъ 13 комнатами, 3 кухнями, пивницями (льохами), 3 стаєнками, фруктовымъ 1100 квадр. сяжнѣвъ обнимаючимъ садомъ и пр. Близшй информаціи дасть и оферты принимає Канцелярія руско-народного Института „Народный Дôмъ“ у Львовѣ, улиця Ôрменьска ч. 1. II-й поверхъ.

Ôдъ оферованои купуючимъ сумы, слѣдує додати до оферты 10%. Речинець до 1 (13) марта 1888. 2254 1—3

Фортепяны и Пянина

зъ перворядныхъ реномованыхъ фабрикъ зъ гарантією

найдешевше

въ складѣ фортепянôвъ

Кароля Марецкого

У ЛЬВОВѢ

при пляцу Маріяцкôмъ ч. 5.

(въ готелю Францускôмъ).

Фортепяны перегранй принимає въ замѣну 2180 11—12

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.**

Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 3. Львôвъ, Второкъ 5 (17) сѣчня 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ понедѣлокъ и въ понедѣлокъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ однои строчки печатнои, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“ и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. *У Відни* Haasenstein & Vogler. Wallischgasse 10; M. Dukes, I. Schülerstrasse 8; G. L. Daube & Co.; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Woilzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ.

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлыи рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:
на цѣлый рôкъ . . . . . 16 зр.
на пôвъ року . . . . . 8 зр.
на чверть року . . . . . 4 зр.

Експедиція пôдъ ч. 8. ул. академична.

Редакція и Администрація пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лишь на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Запросины до предплаты

на рôкъ 1888.

Ôдъ 1 (13) сѣчня **„Дѣло“ почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускй свята.

„Библіотека найзнаменитшихъ повѣстей“ буде являтися яко складова часть часописи.

Предплата „Дѣла“ зъ „Библіотекою н. пов.“ (зъ почтовою пересылкою на провинцію) буде стояти

	На провинціи:	*У Львовѣ:*
На цѣлый рôкъ	18 зр.	16 зр.
На пôвъ року	9 „	8 „
На чверть року	4·50 „	4 „
На 1 мѣсяць	1·50 „	1·35 „

Поодиноке число 8 кр.

За границями Австро-Угорщины:
На цѣлый рôкъ **24 зр.**
На пôвъ року **12 зр.**
На чверть року **6 зр.**

Просимо поспѣшати зъ предплатою, щобъ мы могли управильнити накладъ „Дѣла“ зъ „Библіотекою“.

Примусова асекурація.

II.

Выдѣлъ краєвый, предкладаючи соймови проєктъ закона о заведеню въ Галичинѣ примусовои асекурації, выходить именно зъ того погляду, що интересъ загальный, выкликуючій потребу обезпеки будынкôвъ ôдъ огню, єсть такои великои ваги, що вповнѣ оправдуе примусъ и нерозлучене зъ нимъ збôльшенье обтяженя податкôвъ. Поглядъ свôй пôдпирае выдѣлъ краєвый цѣлымъ рядомъ аргументôвъ опертыхъ головно на цифрахъ выданои рôвночасно краєвымъ бюромъ статистичнымъ статистики огневои въ Галичинѣ.

Статистика огнева выказуе дѣйстно дуже поважне число пожарôвъ припадаючихъ на Галичину. Въ часѣ ôдъ р. 1870 до кôнця 1886 згорѣло въ Галячинѣ 84.096 будынкôвъ, загальнои вартости до 50 міліонôвъ зр. Зъ загального числа огнѣвъ въ цѣлôй Австріи припадае на Галичину пересѣчно 41—42%. Катастрофы огневй спроваджують въ Галичинѣ при браку асекураційного примусу конечнôсть великого опусту податкôвъ и потребу публичнои помочи. Въ часѣ ôдъ р. 1882—1886 ôдписано зъ причины огнѣвъ 7.886 зр. податку грунтового а 16.971 зр. домового. Фондъ краєвый выдавъ въ часѣ ôдъ 1874—1886 дорогою безворотныхъ пôдмогъ погорѣльцямъ суму 36.850 зр.

Численнй огнѣ здержують у насъ розвитокъ громадъ и спроваджують въ матеріяльныхъ и суспôльныхъ ôдносинахъ шкôдливй змѣны. Ôдноситься то особливо до мѣстъ и мѣсточокъ, де кождый огонь потягае за собою матеріяльну дегенерацію мѣщаньства. Мѣщане-погорѣльцѣ не мають за що ôдбудоватись, не мають достаточнои гипотеки для кредиту и мусять позбувати пляцы пôдъ будову, часто за безцѣнъ. Наслѣдкомъ того есть упадокъ христіяньского мѣщаньства и рукодѣльництва а скрѣпленье спекуляційного жидôвского елементу.

Тымчасомъ интересъ асекураційный розвиваеся въ Галичинѣ дуже поволи. Ôдъ р. 1870—1884 згорѣло въ Галичинѣ 79.094 будынкôвъ а зъ тыхъ було асекурованыхъ 19.073 т. е. лише 24%. По найбôльшихъ огневыхъ катастрофахъ послѣдныхъ лѣтъ, вертався звычайно зъ асекурації лише дуже малый процентъ шкоды. Стрый одержавъ зъ асекурації 28% шкоды, Калушь 23%, Городенка 19½% а Лѣсько лише 17½%. Середъ краѣвъ Австріи займае Галичина що-до асекурації ажь дванацяте мѣсце.

Причиною такого стану уважае справозданье выдѣлу краєвого низькій станъ просвѣты бôльшости краєвого населеня, котра не способна оцѣнити значеня асекурації и для-того не горнеся до асекураційныхъ товариствъ, котрыхъ маємо ажь 16 оперуючихъ въ краю. Асекурація не стала у насъ ще популярною мѣжь селянами, — асекуруесь лише бôльша посѣлôсть и мѣста, а села остають все ще не приступными для идеѣ обезпеки, помимо веденои въ тôмъ напрямѣ агитації, особливо въ хосенъ Кракôвского товариства асекураційного черезъ политичнй и автономичнй власти. Супротивъ сего уважае справозданье выдѣлу краєвого одинъ тôлько способъ, котрый може запобѣгти злому, а тымъ способомъ маe бути **примусова асекурація.**

Примусъ асекураційный маe стати пôсля интенцій выдѣлу краєвого организаторомъ взаимнои помочи на найширшôй основѣ, спровадити обниженье огневои тарифы, обезпечити и утревалити гипотечный а навѣть особистый кредитъ, скрѣпити и охоронити силу податкову краєвого населеня, зменшити або усунути потребу публичныхъ жертвъ, спинити економичну руину одиниць и упадокъ або що-найменше перерву ихъ продукції. Користи тй, якихъ надѣю подае примусова асекурація, уважае выдѣлъ краєвый зовсѣмъ достаточнымъ оправданьемъ примусу, оправданьемъ обмеженя свободы въ економичнôмъ житю мешканцѣвъ краю и наложеня на нихъ нового примусового тягару.

На тôй основѣ высказуе въ долученôмъ до справозданя проєктѣ краєвого закона загальный примусъ асекурації всѣхъ будынкôвъ въ краю, покрытыхъ дахомъ, зъ выимкою будôвель, въ проєктѣ закона выразно зъ пôдъ сего примусу вылученыхъ.

Проєктъ закона не вводить въ житье нового асекураційного товариства краєвого, а допускае конкуренцію приватныхъ асекураційныхъ товариствъ и заведень. Можна отже буде асекурувати будынки въ кождôмъ приватнôмъ товариствѣ або заведеню, котре доповнить условій поданыхъ въ проєктѣ закона и котре ôдтакъ выдѣлъ краєвый узнасть способнымъ приймати примусовй убезпеченя. Высокôсть асекурованои вартости одного будынку або комплексу будынкôвъ не може перевышати сумы 25.000 зр.

Для удержаня евиденціи будынкôвъ маe служити катастеръ, веденый громадою взглядно зверхностею дзôрского обшару, пôсля инструкціи выдѣлу краєвого. Для веденя справъ примусовои асекурації, вводить проєктъ закона въ житье новй органы, а именно бюро центральнои контролѣ при выдѣлѣ краєвôмъ и повѣтовыхъ контрольорôвъ огневыхъ, маючихъ бути пôдъ наглядомъ выдѣлôвъ повѣтовыхъ. Обовязки тыхъ органôвъ маe означити спеціяльна службова инструкція, уложена выдѣломъ краєвымъ и затверджена соймомъ.

Премія асекураційна есть пôсля постановъ проєкту платна зъ горы за цѣлый рôкъ. Хто не заплатить єи зъ горы до трохъ мѣсяцѣвъ, пôдпадае екзекуціи политичнôй, котру маe перевести на домаганье дотычного заведеня асекураційного выдѣлъ повѣтовый.

Се суть головнй постановы проєкту закона о примусовôй асекураціи — се форма, въ якôй задумують у насъ ввести въ житье тую доси не тôлько нашому краєви але и всѣмъ краямъ австро-угорскои монархіи незвѣстну институцію.

Оповѣщенье.

Выдѣлъ политичного товариства „Народна Рада“ у Львовѣ маe честь повѣдомити симъ своихъ П. Т. Членôвъ, що Загальнй Зборы членôвъ товариства ôдбудуться дня 2 н. ст. лютого у Львовѣ зъ слѣдуючою програмою:

1. О 8 год. рано богослуженье въ Успеньскôй церквѣ о призванье св. Духа. По богослуженю ôдбудеся панахида за упокôй душѣ бл. п. Володим. Барвѣньского.
2. О 10 год. початокъ нарадъ Загальныхъ Зборôвъ въ великôй сали „Народного Дому“. Повитанье членôвъ вступною промовою.
3. Справозданье секретаря о дотеперѣшнôй дѣятельности выдѣлу.
4. Справозданье касієра зъ обороту касового.
5. Програма товариства.
6. Выбôръ нового выдѣлу.
7. Внесеня членôвъ. (Пôсля §. 10 в) и г) статутôвъ товариства мають члены товариства право давати выдѣлови директиву що-до поступованя въ важнѣйшихъ справахъ; обговорювати справы политичнй, культурнй, суспôльнй и економичнй, стоячй въ звязи зъ житьемъ, потребами и змаганями рускаго народу въ Галичинѣ, зъ єго економичнымъ, державнымъ або державно-громадскимъ становищемъ, и ухвалюють ôдповѣднй резолюціи.)

Въ виду того, що сй Загальнй Зборы суть першй и що ôдъ нихъ залежить надати товариству єго напрямъ; въ виду того, що въ теперѣшнôй важнôй порѣ для рускаго народу въ Галичинѣ треба намъ сполучити всѣ свои силы и зрѣло розважити нашй народнй дѣла, — маe выдѣлъ товариства повну надѣю, що П. Т. члены зберуться въ означенôмъ дни якъ найчисленнѣйше и сповнять тымъ велику и важну свою задачу.

Ôдъ выдѣлу товариства „Народна Рада“.
Львôвъ дня 16 л. сѣчня 1888.

Д-ръ Олександеръ Огоновскій, голова.
Д-ръ Костъ Левицкій, секретарь.

Папы въ послѣдныхъ сто лѣтахъ.

При нагодѣ 50-лѣтного ювилею папы Льва XIII. не буде ôдъ рѣчи въ головнѣйшихъ чертахъ подати судьбу престола римского въ послѣднôмъ столѣтю.

Въ 1775 р. засѣвъ на престолѣ римскôмъ Пій VI. (Анджельо Браші), основатель музея Піо-климентійского и осушитель нездоровыхъ понтиньскихъ багонъ. Щобъ Іосифа II. ôдвести ôдъ намѣреныхъ въ Австріи реформъ церковныхъ, зъѣхавъ Пій VI. въ 1772 р. въ часѣ Великодныхъ святъ до Вѣдня, але по чотиронедѣльнôмъ побутѣ одержавъ лише приреченье, що реформы не нарушать нѣ достоиньства папы, нѣ правилъ вѣры. Въ Венеціи, Тосканѣ, Неаполю и Испаніи прийшло небавомъ до заворушень религійныхъ; найсильнѣйшій однакожь ударъ упавъ на церковь католицку изъ стороны революціи французкои. Въ 1796 р. вступили войска французкй въ державу папску и присилували Пія VI. заключити дуже твердый договôръ, котрымъ папа зрѣкся всякихъ посѣлостей земскихъ у Франціи, а крôмъ того заплативъ 21 міліонôвъ франкôвъ вынагороды коштôвъ военныхъ. Коли небавомъ опôсля въ часѣ якогось заворушеня въ Римѣ убито французского генерала Дифота, вступили въ 1797 р. французкй войска вдруге до Риму. Знесено свѣтску власть папы, а въ 1798 р. перетворено папску державу на републику римску. Збунтованый народъ не тôлько обругавъ папу, але небавомъ и увязнивъ єго, зразу въ Сіенѣ, ôдтакъ въ Фльоренціи. Коли-жь европейскй союзнй державы выступили до бою зъ Францією, тогдѣ Французы перевели Пія VI. яко полоненика до Валенси, въ полудневôй Франціи, де и въ тôмъ самôмъ (1799) роцѣ горемъ прибитый старець закôнчивъ житье.

Посередъ тяжкихъ заворушень, здавалось, упаде престолъ римскій. Кардиналы не мали навѣть безпечного мѣсця, де бы зôбрались до выбору нового папы. Доперва въ р. 1800 (13 марта) выбрано въ Венеціи кардинала Григорія гр. Ширамонті, епископа зъ Имолі, яко Пія VII. И сего папу томила незавидна доля. Д. 3 липня 1860 р. вступивъ ôнъ до Риму при помочи австрійскихъ войскъ. Д. 15 липня 1801 року удалось єму зъ Наполеономъ Бонапарте управильнити справы церковнй Франціи черезъ конкордатъ. По выборѣ Наполеона цѣсаремъ удався Пій VII. до Франціи, щобъ коронувати узурпатора престола. Сусѣды ôдраджували єму сего кроку. Въ наслѣдокъ того попався Пій VII. въ полонъ Наполеона I. и пересидѣвъ цѣлу зиму 1804 р. въ Парижи. Доперва коли въ 1805 р. (4 цвѣтня) Наполеонъ вложивъ собѣ на голову и корону королевску Льомбардіи, позволено папѣ вернутися до Риму. Коли ôдтакъ Пій VII. не хотѣвъ ити на руку дальшимъ плянамъ Наполеона, вступили знова войска французкй до державы папскои и загорнувши весь край, прилучили єго до французского цѣсарства. Пієви VII. вызначено Парижь на осселенье и дано 2 міліоны франкôвъ на прожитокъ. Однакожь папа не дався наклонити до абдикації, кинувъ на Наполеона проклôнъ, а въ наслѣдокъ того увязнивъ папу генералъ Раде въ 1809 р. и интернувавъ въ Савоннѣ, у Франціи. Мимо того не пôддався Пій VII. плянамъ Наполеона: перенести престолъ свôй разъ на все до Парижа и тутъ служити цѣсарству до политичнои акціи противъ другихъ державъ европейскихъ. Въ тôмъ самôмъ 1809 р., по битвѣ пôдъ Ваграмомъ, оженився Наполеонъ зъ архикнягинею австрійскою Маріею-Людвикою. Въ тôмъ самôмъ роцѣ велѣвъ ôнъ всѣмъ кардиналамъ римскимъ явитися въ Парижи. Коли-жь папа добровôльно зъ Савонны не хотѣвъ явитися въ резиденціи цѣсарскôй, велѣвъ єго Наполеонъ въ 1812 р. силою перевести до Фонтенебльо, де недужій старець пробувъ интернованый ажь до 1814 р. Въ тôмъ роцѣ перевели єго назадъ до Риму войска австрійскй и англійскй. Конгресъ вѣденьскій ôдновивъ державу папску. Въ 1814 р. ôдновивъ Пій VII. знесеный папою Климентіемъ орденъ Єзуитôвъ та Пропаганду, а зъ Францією, Неаполемъ, Сардинією и державами нѣмецкими заключивъ новй договоры (конкордаты). Въ 1823 р. (21 серпня) умеръ Пій VII. въ 82-гôмъ роцѣ многострадального житя.

Єго наслѣдивъ кардиналъ Ганнібаль делля Ґанґа, яко Левъ XII. Сей выступивъ зъ всею ревностею противъ индеферентизму религійного, ôддавъ Collegium Romanum назадъ въ руки Єзуитôвъ и въ богато краяхъ скрѣпивъ церковный ладъ. Умеръ 10 лютого 1829 р.

Єго мѣсце занявъ кардиналъ Францъ гр. Кастильоне яко Пій VIII. Папа сей занявся долею бѣднѣйшихъ верствъ въ своѣй державѣ, уменшивъ податки, постарався для католицкихъ Ôрменъ о заснованье архіепископства въ Царгородѣ, причинився до знесеня невôльництва въ Бразиліи, але умеръ вже 30 падолиста 1830 р.

Наслѣдникъ єго кардиналъ Мавро Капеллярі, чернець монастиря Камедулôвъ, яко Григорій XVI., розвинувъ широку дѣятельнôсть. Въ своѣй державѣ придушивъ ôнъ при помочи Австріи и Франціи заговоръ, що стремѣвъ до знищеня власти свѣтскои папъ римскихъ. Въ рр. 1834 и 1835 успокоивъ ôнъ Испанію, де народъ въ часѣ холеричнои епидеміи, пôдозрѣваючи монахôвъ, що се они затроили кирницѣ, кинувся бувъ бурити монастирѣ, а королева Кристина знесла 3900 обытелей чернечихъ. Въ Нѣмеччинѣ зъумѣвъ Григорій XVI. полагодити споры зъ протестантскими правительствами, а въ Швайцаріи усмиривъ кроваву вôйну протестантскихъ кантонôвъ противъ католицкихъ. Такожь и на Россію звернувъ Григорій XVI. свои очи. Тутъ царь Николай наклонивъ кôлька міліонôвъ католикôвъ ôдпасти ôдъ Риму. Коли Николай въ 1845 р. навѣстивъ Римъ, просивъ єго папа о пощаду католикôвъ россійскихъ, — хочь безъуспѣшно, якъ показалося въ недалекôй будучности. Въ своѣй державѣ старався Григорій поправити внутрѣшнй ôдносины, каравъ несправедливыхъ урядникôвъ, одного священика покаравъ навѣть смертею, завѣвъ богато ощадностей и др. За єго управы починаються мисіи мѣжь муринами въ Африцѣ, котрыми спинено и торговлю невôльниками. Ôнъ основавъ рицарскій орденъ св. Григорія. Померъ 1 червня 1846 р.

Сего самого року (16 червня) засѣвъ на престосѣ папскôмъ кардиналъ Иванъ гр. Мастай Феретті яко Пій IX. При коронаціи своѣй сказавъ памятнй слова: „Нынѣ починаються мои муки“. Папа сей занявся рôвно-жь ревно внутрѣшнымъ устроємъ державы своеи и есть звѣстный зъ того, що всякимъ революціонерамъ прощавъ безъ выимки. Заворушеня противъ папы починаються зъ 1848 р. На чолѣ руху, що мавъ на цѣли знести свѣтску власть папы, стаe Гарибальді. Пій IX. мусить утѣкати зъ Риму. Доперва коли французкій генералъ Одино займае Римъ, а австрійскй войска вступають до горѣшнои Італіи, вертае папа до свого престольного мѣста. Але мимо лагôдного трактованя ворохобникôвъ, Італія ворушиться на ново. Провôдъ бере въ свои руки Піємонтъ. Побѣдивши въ 1859 р. Австрію, Піємонтане вступають въ державу папску,

Соймъ краєвый.

XXII. Засѣданье зъ дня 14. сѣчня 1888.

Петиціи дôйшли числа 1149.

Справозданье выдѣлу краєвого о былу ченю громады и обшару двôрского Искань зъ округа суду пов. въ Бирчи а староства въ Добромили а придѣленю до суду пов. въ Дубецку и староства въ Перемышли, ôдослано до комисіи правничои — Зъ черги ôдчитавъ п. Ромеръ справозданье комисіи администраційнои о проєктѣ уставы будôвничои для мѣстъ и мѣсточокъ. Устава ся обнимає 128 мѣсцевостей, въ котрыхъ має обовязувати. — Пос. Абрагамовичь заповѣдає змѣны въ многихъ параграфахъ. — Пос Романовичь заповѣдає такожь деякѝ змѣны въ тôмъ напрямѣ, щобы тую уставу можна и до селъ приложити, а то потрѣбне тымъ бôльше, що устава будôвнича для селъ не знайшла признаня въ бôльшости соймовôй. При розправѣ спеціяльнôй забирали голосъ послы Гноиньскій, Абрагамовичь, Удерскій, Меруновичь, Пилятъ, Хамєцъ, Козебродскій и справоздавець. До годины 3-ои зъ полудня ухваливъ соймъ 46 параграфôвъ зъ деякими змѣнами. Решту §§. (всѣхъ єсть 85) ôдложено на вечѣрне засѣданье.

* * *

Вечѣрне засѣданье почалось о годинѣ 8. Въ дальшôй дискусіи забирали голосъ по бôльшôй части тѣ самѝ послы, що и рано. Ухвалено цѣлу уставу вразъ зъ додаткомъ пос. Абрагамовича при §. 84., що обшары двôрскѝ, находячѝ-ся въ окрузѣ мѣстъ, вылучаються зъ пôдъ сеи уставы! Бôльшôсть шляхотска въ соймѣ зъ великимъ ентузіязмомъ голосувала за сею поправкою.

Зъ порядку дневного ôдчитавъ пос. Онишкевичь справозданье комисіи администраційнои о проєктѣ уставы будôвничои для селъ. — Пос. Старовѣйскій высказавъ пересвѣдченье, що ся устава не ôдповѣсть дѣйстнымъ потребамъ сельского населеня, хотяй зъ другои стороны така устава єсть для селъ конче потрѣбна, длятого ставить внесенье, ôдослати цѣлу уставу назадъ выдѣлови краєвому, щобы спытавъ о гадку рады повѣтовѝ и ажь опôсля поставивъ ôдповѣдний внесеня. — Пос. І. Стадницкій радивъ-бы, каже, ôдъ разу перейти надъ цѣлою сею уставою до порядку дневного, однакъ зъ боязни передъ нѣмецкою прасою, котра радо пôдхопила-бы се поступованье сойму, годиться на внесенье пос. Старовѣйского. Наконець забравъ голосъ справоздавець и зазначивъ, що всякѝ аргументы були-бъ ту даремнѝ, коли одна часть сойму вже зъ горы загадала сю уставу убити. — При голосованю перейшло внесенье п. Старовѣйского. Голосовали за нимъ правиця и центрумъ.

Безъ дискусіи ухвалено опôсля резолюціи, взываючѝ правительство до змѣны уставы гипотечнои, пôсля внесеня пос. Скалковского и до введеня пôльгъ при вписахъ дрôбныхъ змѣнъ до книгъ грунтовыхъ, по мысли внесеня пос. Ленартовича.

Въ имени комисіи господарства краєвого референувавъ пос. Поляновскій петицію п. Волод. Лисовского, въ справѣ горальнѣ бураковои въ Юрковѣ, зъ внесеньемъ, абы удѣлити єму безповоротну запомогу въ квотѣ 5.000 зр., 10.000 зр. позичити а ще у правительства выстаратись єму 5.000 зр. запомоги. Сему внесеню спротивився горячо пос. Антоневичь, зазначуючи выразно, що се було-бы розкиданьемъ грошей краєвыхъ на якѝсь експерименты безъ хôсна для краю, и поставивъ внесенье, ôдослати петицію Лисовского выдѣлови краєвому до розслѣду. Внесенье се принято бôльшостею 10 голосôвъ, а за-для браку комплету замкнувъ маршалокъ засѣданье о $^{1}/_{2}11$ въ ночи.

нищать армію папску пôдъ начальниками Ляморіѣромъ и Пимоданомъ въ битвѣ пôдъ Кастель-Фидардо (1860 р.) и обмежують власть папы на Римъ зъ окрестностею (700.000 мешканцѣвъ). Коли-жь по 10 лѣтахъ, по побѣдѣ Нѣмеччины надъ Франціею, войска французскѝ опускають Римъ, де стояли зя-для обороны папы, вступає туды армія Виктора-Емануила, нищить невеличкѝ силы воєннѝ папскѝ д. 20 вересня 1870 р. и займає Римъ. Щобы устороними дальшій проливъ крови, велить Пій IX пôддати Римъ, але не приймивъ нѣ рôчнои платы, вызначеной єму италійскимъ правительствомъ, анѣ не зрѣкся формально своєи свѣтскои власти. До самои смерти уважавъ себе Пій IX полоненикомъ въ Ватиканѣ. Той папа досыть потрудився для церкви католицкои. Ôнъ заснувавъ богато епископствъ новыхъ въ Англіи и Америцѣ, де католицизмъ ставъ укрѣплятись; зъ деякими державами заключивъ корпстнѝ для церкви конкордаты; въ 1869 р. (8 грудня) оголосивъ догму о непогрѣшимости папъ.

Въ 1878 р. (7 лютого) померъ Пій IX, поважаный и своими противниками, звѣстный зъ своєи жертволюбивости, чистоты обычаѣвъ и доброты серця. Дня 20 лютого, того самого року, выбрано єго наслѣдникомъ кардинала Іоахима Печчі, епископа перугійского, яко Льва XIII. Зъ черги єсть ôнъ 256 папою римскимъ, святився 23. грудня 1837 р., ставъ нунціємъ апостольскимъ въ Бруксели въ 1843 р., доступивъ заразъ достоинства епископского, а въ 1859 р. (19 грудня) именувавъ єго Пій IX кардиналомъ.

XXIII. Засѣданье зъ дня 16. л. сѣчня 1888.

Пос. Хшановскій именемъ комисіи буджетовои предложивъ буджетъ фондôвъ индемнизаційныхъ на рôкъ 1888: для всходнои Галичины выдатки 3,619.645, доходы такѝ самѝ; для захôднои Галичины выдатки 2,019.576, доходы 2,111.475 зр. Комисія вносить зниженье додатку зъ 28 на 27 кр. ôдъ одного зр. — П. намѣстникъ Залескій спротивився тому, доказуючи, що въ такôмъ случаю мусѣло-бы правительство докладати зъ засобôвъ касовыхъ. — Справоздавець пос. Хшановскій доказавъ на цифрахъ, що побоювання п. намѣстника неоправданѝ. — Соймъ ухваливъ предложенье комисіи. — Въ вел. княжествѣ Краковскôмъ доходы и выдатки фонду индемнизаційного выносять 184.825 зр., длятого ухвалено знизити тамъ додатокъ зъ 19 на 16 кр. ôдъ гульдена.

Громадѣ Хоросткôвъ дозволено побирати 100% до податку консумційного.

Пос. Струшкевичь внѣсъ, щобы отворено дискусію надъ внесеньемъ комисіи господарства краєвого, що-до запомоги для п. Волод. Лисовского, бо ухвала внесеня пос. Антоневича запала на попереднôмъ засѣданю при некомплетѣ послôвъ. — Згодженося поновити дебату. Въ оборонѣ п. Лисовского (за субвенцією на єго горальню) промовляли пос. Струшкевичь и Поляновскій, а „противъ“ пос. Антоневичь, Людв. Водзицкій и Козловскій. — Бôльшôсть послôвъ згодилась и симъ разомъ на внесенье пос. Антоневича.

Зъ черги предложивъ пос. Малецкій справозданье, въ справѣ внесеного пос. Мадейскимъ установленя окремого директора краєвои рады шкôльнои. Внесенье комисіи звучить: „Соймъ взыває правительство, щобы у цѣсаря выеднало постанову, дозволяючу на установленье при ц. к. краєвôй радѣ шкôльнôй заступника намѣстника, зъ-посередъ особъ свѣтлыхъ и поважаныхъ въ краю, именованого цѣсаремъ, яко директора а разомъ и члена краєвои рады шкôльнои, котрый бы управѣ справъ шкôльныхъ постôйно и выключно ôддавався.“ — Сему спротивився пос. Антоневичь и заповѣвъ, що анѣ ôнъ анѣ инший рускѝ послы за тымъ внесеньемъ голосувати не будуть. Иде тутъ о скрѣпленье елементу автономичного въ радѣ шкôльнôй, а Русинамъ зъ того буде ще гôрше. Впрочѣмъ дѣятельнôсть рады шкôльнои стане тяжкою и утрудненою; Поляки не мають потрѣбнои выстревалости, а теперь захопила ихъ навѣть загальна апатія. — Пос. Малецкій заявивъ, що мовь-то тôлько о побôльшенье силъ робучихъ въ радѣ шкôльнôй иде при сѣмъ внесеню. — Внесенье розумѣвся ухвалено, Русины здержались ôдъ голосованя.

Пос. Горайскій предложивъ палатѣ внесенье пос. Яворекого о пôдвышенье мыта збожевого до такои высоты, яку заведено въ Нѣмеччинѣ.

Пос Струшкевичь звернувъ при тôмъ увагу сойму ще й на то, що въ сѣй справѣ ôдграють важну ролю и тарифы зелѣзниць, а именно высока тарифа на зелѣзници Каролѧ-Людвика. — Внесенье п. Яворского принято.

Пос. Лянге въ имени комисіи господарства краєвого, здавъ справу зô стану школы рôльничои, фôльварку и школы огороднича въ Чернихôвѣ и внѣсъ, щобы при принятю до школы чернихôвскои тѣ ученики мали першенство, котрѝ мимо укôнченя низшои гимназіи здали добре испытъ вступный; щобы въ роцѣ 1888 постарався выдѣлъ краєвый о иншого директора (теперь директоромъ єсть тамъ ветеринарь п. Якубовскій); щобы школу огороднича перенести зъ Чернихова до Тарнова пôдъ условіємъ, що правительство дасть таку саму пôдмогу якъ и перше, та що въ сѣй школѣ будуть учителѣ зъ платою 1200 зр., катихитъ и доценты. — Пос. Антоневичь зазначивъ сумный станъ школы чернихôвскои. Нема тамъ анѣ належнои теоріи, анѣ практики, а неладъ на фôльварку дає ученикамъ тôлько злый примѣръ. — Пос. Козебродскій признавъ по части правду закидамъ пос. Антоневича и внѣсъ, щобы програмъ науковый пôддати оцѣненю фаховыхъ людей, усунути теперѣшного управителя и розписати конкурсъ на пôдручникъ о годôвли звѣрятъ домашныхъ. — Членъ выдѣлу кр. п. Верещиньскій взявъ въ оборону выдѣлъ кр. и зазначивъ, що выдѣлъ тутъ не має вины, бо тôлько сповняє порученя сойму.

* * *

На засѣданю вечѣрнôмъ соймъ ухваливъ внесеня комисіи зъ резолюціями пос. Козебродского.

Надъ петиціями радъ пов. въ Турцѣ, Калуши и Косовѣ о заведенье языка нѣмецкого въ школахъ народныхъ перейшовъ соймъ до порядку дневного. — По черзѣ ôдчитано справозданье зъ петиціи кольонii нѣмецкои въ Борини о вылученье єи ôдъ громады Боринѣ. Пос. Антоневичь спротивився тому, высказуючи, що се чистѝ забаганки нѣмецкихъ кольонистôвъ; пос. Романовичь зажадавъ прямо, щобы перейти до порядку дневного, а пос. Лозиньскій (першій разъ забравши голосъ въ соймѣ) промовлявъ за внесеньемъ комисіи. Ухвалено кольонію вылучити. — Потôмъ ухвалено перенести гром. Покропивну зъ рады пов. бережаньскои до тернопôльскои. — Наконець залагоджено ще деякѝ петиціи по мысли комисій.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Черновець д. 14 н. ст. сѣчня.

[Похороны Осипа Федьковича.]

День нынѣшный бувъ для буковиньскои Руси днемъ найбôльшого суму, бо того дня похоронено у насъ славного соловѣя, що не лишь для Русинôвъ на Буковинѣ, але и для нихъ въ Галичинѣ та Украинѣ щебетавъ. Тымъ соловѣємъ бувъ у насъ Осипъ Юрій Федьковичь. Въ послѣднôй десятцѣ лѣтъ вельми богато причинився ôнъ до розбудженя дрѣмучои буковиньскои Руси, — тожь и не диво, що буковиньскѝ Русины, зъ вдяки для покôйника, урядили єму торжественный обхôдъ похоронный.

Похоронъ бл. п. Осипа розпочався сегодня рано о 10 годинѣ. На сумне се торжество явилася хмара сельского народу, зъ деякихъ селъ прибула бôльша частина мешканцѣвъ. Такъ изъ села Раранча, Топорôвцѣвъ, Рогôзны, зъ мѣсточка Садагоры, зъ селъ Мамаѣвцѣвъ и Ленкôвцѣвъ прибула многота селянъ. Представителѣвъ читалень сельскихъ явилося такожь дуже много, а найбôльше впечатлѣнье зробило на черновецкихъ Русинôвъ, що навѣть гупулы зъ села Сторонця-Путилова, де покôйный поетъ родився, и гуцулы зъ Ростôкъ, отже зъ такихъ подалекихъ сторôнъ, прибули до Черновець — ôдпровадити мощѣ покôйника до могилы. Нема певно въ рускôй части Буковины мѣсточка, зъ-ôдки бы не були явилися представителѣ на похоронъ. Зъ Галичины прибула тôлько одна-одинока депутація зъ Станиславова (пп. Стахевичь и Волод. Левицкій). Зъ буковиньского Покутя явились судья пов п. Ясеницкій и представителѣ зъ селъ Чорногузôвъ и Испаса. Зъ мѣжь чужон интелигенціи черновецкои, завважали мы черновецкого старосту бар. Гормузакія, краєвого инспектора д-ра Выслужиля, професорôвъ гимназіи, школы реальнои и семинаріи учительскои, редактора „Gaz. Polsk-ои“ п. Колаковского и пр. Товариство польскои читальнѣ було репрезентоване головою п. Дворскимъ въ супроводѣ цѣлого выдѣлу, зъ хоругвою товариства.

На домовинѣ покôйного зложили вѣнцѣ зъ написями на лентахъ товариства (черновецкôй) „Руска Бесѣда“, академичне „Союзъ“, „Народный Дôмъ“ и Драматичне товариство руске; дальше львôвскѝ товариства рускѝ „Просвѣта“, „Руска Бесѣда“, „Академичне Братство“ и др.; редакціи „Буковины“ и „Gaz. Polsk-ои“, станиславôвска „Руска Бесѣда“, Русины зъ Тернополя, Русины зъ Выжницѣ, проф. Мих. Драгоманôвъ зъ Женевы, п. Мих Павликъ зъ Кракова, п. Ив. Франко зô Львова и другѝ.

Похоронный похôдъ (зъ „площади Австріи“ пôдъ ч. дому 10.) провадили протоєреѣ оо. Исидоръ Воробкевичь (Данило Млака) и Попескулъ зъ оо. Бендасомъ и Грамотовичемъ. Похôдъ розпочала процесія похоронна, за нею слѣдувала войскова музика 41. полку пѣхоты, а за музикою ступали депутаціи зъ вѣнцями: на самôмъ передѣ несли вѣнцѣ селяне-долиняне, потôмъ гуцулы въ пышныхъ строяхъ, за ними академики, а наконець старшѝ Русины зъ интелигенціи. За депутаціями ступало священьство въ свѣтлыхъ ризахъ. а за ними склянный караванъ чотиро-кôнный зъ ôдповѣдною службою. За караваномъ ишли члены рускихъ товариствъ и гостѣ. Мѣжь гостями зауважали мы майора 41-го полку п. Мастного, бувшого щирого товарища пок. Федьковича.

За весь часъ походу ôдъ дому до катедральнои церкви пригравала войскова музика, а передъ церквою депутаціи зъ вѣнцями и музика зробили шпалѣръ для священьства и для мощей провадженыхъ до церкви.

Въ церквѣ ôдправили похоронъ, потôмъ о. Ис. Воробкевичь выголосивъ въ першôй части патріотичну, а въ другôй похоронному торжеству ôдповѣдну рѣчь, опôсля по послѣднôмъ цѣлованію всѣ священики ôдслужили парастасъ — и цѣлый похôдъ рушивъ на кладовище „Горечу“. Дорогою зъ катедры до кладовища музика йшла, але нѣчо не грала, бо инструменты були замерзли, — годѣ було добути тону. Такъ бажанье покôйника могло сповнитися тôлько въ части.

На кладовищи середъ великои студени и фуфелѣ ôдправили священики панахиду, а по ôдправѣ выголосили патріотичнѝ рѣчи до численного народу спершу голова „Рускои Бесѣды“ п. Єротей Пигулякъ, а потôмъ членъ „Союза“, студентъ правъ п. Григ. Ганкевичь. За той часъ мулярѣ замурували въ гробѣ на вѣки дорогого всѣмъ намъ кобзаря Осипа!

Покôйный кромѣ своихъ милозвучныхъ пѣсень полишивъ по собѣ и неодинъ красный епизодъ зъ житя. Такъ оденъ селянинъ на похоронѣ оповѣдавъ таку исторію. Федьковичь, бувши официромъ, мавъ форисица, вояка зъ Заставнои, на Буковинѣ. Форисицъ сей пôйшовъ на урльопъ, оженився въ Заставнôй и тамъ проживавъ, а пок. Федьковичь яко пенсіонистъ живъ у Путиловѣ. Разъ дають крôвняки бувшого форисица знати Федьковичеви до Путилова, що форисицъ єго умеръ въ Заставнôй. Пок. Федьковичь приѣхавъ зъ-за 20 миль до Заставнои на похоронъ свого вѣрного слуги, а пôдчасъ похорону за домовиною нѣсъ деревяный хрестъ. Чи се не поезія?...

T.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ

Зъ Вѣдня доносять, що вѣсть, будьто-бы мѣжь Австрією а Россією наступила вымѣна гадокъ що до Босны и Герцеговины, єсть зовсѣмъ безосновна.

Въ вѣденьскихъ кругахъ политичныхъ суть того погляду, що Австрія буде такъ довго противитися усуненю кн. Кобурга, якъ довго не буде порѣшена справа, хто має занятн єго мѣсце. Особа кн. Фердинанда — кажуть, єсть для Австріи рôвнодушна, але въ виду того, що въ Болгарiи єсть теперь ладъ и спокôй, то Австро-Угорщина мусить старатися, щобы не допустити до нового заколоту, бо австро-угорска монархія находиться въ такôмъ положеню, що кожде потрясенье на Балканѣ ôдбивався заразъ и безпосередно на нѣй. Що Нѣмеччина не видить нѣякого свого интересу въ Болгаріи, о тôмъ знають у Вѣдни дуже добре; коли однакожь Нѣмеччина мимо союза дивиться на справу болгарску зô свого становища, то тымъ бôльше може такожь и Австрія глядѣти на сю справу выключно лишь зъ свого становища, не нарушаючи черезъ то заключеного союза.

Въ ческôмъ соймѣ прийшло було дня 13 с. м. до першого читаня внесеня пос. Ваштого о рôвноуправненю языковôмъ. Ваштый мотивуючи своє внесенье сказавъ, що правительство не хоче перевести сего рôвноуправненя а ческа шляхта не хоче того пôдпирати, чого не хоче правительство. Пôдчасъ голосованя надъ симъ внесенѣмъ наставъ въ палатѣ великій скандалъ. Шляхта вздержалась ôдъ голосованя а молодо-Чехи и галерія пôдняла страшный крикъ. Гергеръ зъ пôднесеными руками кричавъ до шляхты: Чи то ческа шляхта? Чекайте, нарôдъ то собѣ запамятає! Зъ галерiи ôдозвалися голосы: „Ганьба нашôй шляхтѣ!“ Маршалокъ казавъ опорожнити галерiи и доперва тогды стало трохи спокôйнѣйше. Внесенье Вашатого принято голосами молодо- и старо-Чехôвъ.

Министеръ правосудія выдавъ розпорядженье, що на будучнôсть мусять всѣ урядники въ долѣшнôй Стирiи умѣти говорити и писати въ языцѣ словеньскôмъ. — Въ окружнôмъ судѣ въ Цилли лагодиться введенье словеньского сенату.

Горицкій соймъ закрыто въ суботу а ческій соймъ буде имовѣрно завтра закрытый.

Потверджуєся вѣсть подана нами въ вчерашнôй телеграмѣ, що министеръ финансôвъ Вышнеградскій бувъ въ першихъ дняхъ сего мѣсяця въ Парижи и старався тамъ затягнути позичку, але що єго заходы остались безъ успѣху.

Показуєся, що Россія стремить теперь чимъ разъ бôльше до того, що мы вже давно предсказували. Доказомъ того єсть телеграма, котру мы одержали вчера, але вже такъ пôзно, що не могли єи помѣстити. „Нов. Врем.“ доказує именно, що въ Болгаріи нема ладу и порядку, що Россія мусить тамъ усунути насампередъ Кобурга и постаратися о законный выбôръ князя. Що Россія по всѣй имовѣрности лагодить акцію въ Болгаріи, выходить такожь и зъ иншихъ вѣстей. Такъ доносять зъ Букарешту, що Россія концентрує значнѝ силы воєннѝ на граници Румунiи и що та концентрація ôдбуваєся безъ перервы. Ту саму вѣсть подають такожь и зъ Берлина и она выкликала на вѣденьскôй биржи великій перелякъ.

Вѣсти о атентатѣ на царя суть справдѣ безосновнѝ, але здаєсь, що таки выкрыто якійсь великій заговôръ, котрого кôнцѣвъ не може полиція однакожь схопити въ свои руки. Звертало загальну увагу, що нигилисти були, завсѣгды дуже добре о тôмъ поинформованѝ, коли и котрыми дорогами має царь ѣхати зъ двôрця зелѣзницѣ до мѣсга. Показалося що тайну зраджувавъ якійсь фельчеръ, котрый повнивъ службу на двôрци. Недавно тому арештовано въ Петербурзѣ якогось чоловѣка, котрый будучи трохи пôдпитымъ показувавъ на Зимный дворець и выкрикувавъ: „Се мусить незадовго вылетѣти въ воздухъ а тогдѣ буде инакше.“ Въ бюрѣ полиційнôмъ найдено великій запасъ динамиту и въ наслѣдокъ того арештовано богато урядникôвъ полиційныхъ и официрôвъ.

„Nord“ одержавъ письмо зъ Петербурга, въ котрôмъ такъ сказано: Нервовôсть европейскои публики выкликали кореспонденціи газетярскѝ и спекулянты биржевѝ. Справу болгарску треба передовсѣмъ поставити на законнôмъ грунтѣ. Кн. Фердинанда треба оголосити узурпаторомъ а султанъ повиненъ згôдно зъ державами завôзвати єго, щобы въ сей часъ вынѣсся зъ Болгаріи. Але завôзванье то повинно бути щире и не треба намовляти тихцемъ кн. Фердинанда, щобы ôнъ оставався.

„Nordd. Allg. Ztg.“ пише такъ о теперѣшнôй ситуаціи политичнôй: По правдѣ треба сказати, що ôдъ нового року почали дивитися на загальне межинародне положенье трохи зъ бôльшимъ довѣрiемъ; богато однакожь не достає до того, щобы образъ теперѣшности и будучности можна назвати незакаламученымъ. Органъ кн. Бисмарка наводить дальше на передовôмъ мѣсци письмо зъ Петербурга, въ котрôмъ сказано, що ненавистный для Нѣмеччины тонъ бесѣды, зъ якою выступають „Гражданинъ“ и другѝ газеты, котрѝ царь читає, доказує, що царь єсть выставленый безъустанно на вплывы, котрыхъ не можна сконтролювати, а въ наслѣдокъ того, мимо цѣлого довѣрія, на яке заслугує єго характеръ, стає ôнъ въ европейскôй политицѣ яко чинникъ, котрого годѣ ôдгадати.

Нынѣ має бути ôдкрытый парляментъ нѣмецкій. Заразъ на першôмъ засѣданю буде єму предложеный проєктъ до закона о надзвычайнôмъ кредитѣ на потребы войсковѝ. До президіи парляменту внесено вже предложенье о продовженю закона о соціялистахъ. Проєктъ сей постановляє такожь, що трибуналъ може засуджувати крôмъ на кару вязницѣ такожь и на утрату правъ горожаньскихъ.

Ôдносины межи Италією а Францією здаються заостръюватися въ наслѣдокъ приключеня въ Фльоренціи, де — якъ доказує француске правительство — италійскій преторъ впавъ до французского консуляту и силою забравъ документы, потрѣбнѝ италійскому судови въ справѣ спадковôй Гусейна-пашѣ. — Флюранъ постановивъ взяти сю справу въ свои руки а праса париска домагаєся збрваня дипломатичныхъ ôдносинъ. Справа ще бôльше погôршилася, коли правительство италійске прислало теперь до Парижа акты, списанѝ лишь на италіяньскôмъ языцѣ и не долучило до нихъ переводу французского.

— —

Здаєся, що въ справѣ болгарскôй велися вже бодай мѣжь декотрыми державами якîсь переговоры, бо вже выходять на верхъ деякî комбинаціи въ сѣмъ дѣлѣ. Такъ доносять зъ Лондону, що акція противъ Кобурга проволѣкаєся зъ тои причины, що Туреччина жадає насамперѣдъ порозумѣня що до особы єго наслѣдника. Зъ другои стороны надходить зновъ вѣсть, що гр. Шуваловъ мавъ въ Берлинѣ предложити кандидатуру кн. Караджорджевича, зятя кн. Чорногорского на престолъ болгарскій. На то мала Австрія заявити, що зô взгляду на свôй власный интересъ, якъ такожь зô взгляду на Сербію а особливо на короля Миляна, не може на то згодитися. Здаєся, що ту замѣтку зроблено Россіи заразъ таки въ Берлинѣ. Россія мала на разѣ ôдступити ôдъ сеи кандидатуры а справа болгарска вôйшла зновъ въ стадіюмъ пошукуваня за княземъ.

НОВИНКИ.

— **Выдѣлъ товариства „Народна Рада“** подавъ уже прошеня до всѣхъ зелѣзниць о зниженье для своихъ членôвъ цѣны ѣзды на Загальнî Зборы до Львова на день 2 н. ст. лютого и въ своѣмъ часѣ повѣдомить членôвъ, коли буде можна одержати карты ѣзды на зелѣзницяхъ.

— **Руско-народный театръ** пôдъ дирекціею пп. Биберовича и Гриневецкого переѣхавъ уже зъ Перемышля до Ярославля на кôлька представлень. Перше представленье ôдбудеся въ середу (18-го н. ст. сѣчня) „Баронъ циганьскій“, опера въ 3 актахъ; въ четверъ (19-го) „Пошились въ дурнѣ,“ комична оперета М. Кропивницкого; въ суботу (21-го) „Дзвони корневильскî“, опера въ 4 актахъ; въ недѣлю (22-го) „Павло Полуботокъ“, исторична трагедія въ 7 ôдслонахъ; вô второкъ (24-го) „Гаспароне“, опера комична въ 3 актахъ. Якъ бачимо, Дирекція выставить въ Ярославли самî добôрнî штуки, котрî ще и у Львовѣ не були гранî. Єсть для того повна надѣя, що мѣсцева и замѣсцева Публика не залишить нагоды и численно та радо спѣшити-ме на представленя, щобъ дати належиту пôдмогу одинокôй сценичнôй институціи на галицкôй Руси.

— **Выдѣлъ товариства „Шкôльна Помôчь“ у Львовѣ** складає сердечну подяку Ихъ Преосвященьству митрополитови Сембратовичеви за даръ 25 зр., одержаный въ день Нового Року на цѣли товариства. — *Вѣдѣлъ.*

— **Рухъ поѣздôвъ на зелѣзници Кароля-Людвика** привернено д. 16 с. м. на цѣлôмъ шляху, а рухъ на зелѣзници Львôвъ-Белзець розпочався по усуненю перешкодъ нынѣ.

— **„Червоная Русь“** (якъ можна було предвидѣти) заразъ въ 1-шôмъ числѣ (на показъ!) мусѣла напасти и на „Дѣло“, и на „Просвѣту“, и на пок. Федьковича... Мы постановили собѣ нѣколи не полемизувати широко зъ органомъ п. Маркова, а за кождый разъ тôлько коротенько простувати неправдивî факты. Такъ що-до напасти, мовь-бы то „Дѣло“ выдумало ревизію у Адольфа Добряньского, ôдсылаємо цѣкавого до пражскои „Politik“ (ч. 14.) де стоить написано: „Einer Innsbrucker Depeche der „Bohemia“ zufolge, wurde in der Wohnung des dortweilenden Hofraths Dobrzanski eine Hausdurchsuchung vorgenommen, welche mit der Untersuchung gegen Dr. Zivny im Zusammenhange steht“. Чейже „Дѣло“ не замовило въ Инсбруцѣ телеграмы для газети „Bohemia“ въ Празѣ! — Що до напасти на „Просвѣту“ за письмо збирача инсератôвъ до календаря, де прибôльшує число примѣрникôвъ календаря, — то мы єсьмо того погляду, що такî справы (чисто домашнî) не належать до публичного трактованя. Але щобы хто не гадавъ, що збирачь инсератôвъ для календаря „Просвѣты“ инакшій якъ иншî, то у насъ пôдъ рукою такожь зъ 1887 року нѣмецка ôдозва „Adresse: Stauropigianische Institut... in Lemberg“, де мѣжь иншимъ сказано, що „Wremennyk“ (календарь Инст. Ставропигійского) єсть „einzige populärste ruthenische Kalender... zählt järlich 60.000 Abnehmer“ а „anlässlich des 25 järigen Jubileums wird Wremennyk in 90.000 Exemplaren erscheinen“. — Голословнî инсинуаціи звернені до пок. Федьковича не вартî и простованя...

— **Однорочнî охотники**, якъ доносять зъ Пешту до „Presse“, не будуть на будуще по укôнченю року службы именованî заразъ офицерами, а тôлько кадетами, а степень официрскій одержать ажь тогдѣ, коли елевы войсковî, именованî зъ кôнцемъ ихъ року кадетами, отримають всѣ степень официрскій. Тіи однорôчнî охотники, що зъ кôнцемъ свого року не зложать испыту официрского, мають дальше рôкъ служити, а коли и другого року испыту не зложать, мусять служити ще рôкъ третій. Однорôчнî охотники кавалеріи могуть лише въ своихъ полкахъ ôдбувати службу. Для однорôчныхъ охотникôвъ инжинеріи вôйсковои будуть утворенî лише двѣ школы, у Вѣдни и въ Пештѣ. Такожь буде зборонене однорôчнымъ охотникамъ пôдчасъ ôдбуваня службы вôйсковои ôддаватись своимъ студіямъ фаховымъ; рôкъ той будуть мусѣли посвятити выключно студіямъ войсковымъ.

— **Зъ Опôрця пишуть намъ:** Въ суботу дня 14 с. м. вертали по укôнченôй роботѣ два паробки домôвъ, идучи самымъ шляхомъ зелѣзничимъ межи Лавочнымъ а Бескидомъ. Оба були такî пянî, що не памятали о Божôмъ свѣтѣ. По якôмсь часѣ одинъ зъ нихъ перевернувся въ рôвъ а другій Вас. Матѣйкôвъ упавъ на шины зелѣзничого шляху и не мôгъ уже пôднестись. Въ тôмъ надъѣхавъ поѣздъ и розтявъ єго на три части. Тѣло уже замерзле знайшовъ около пôвночи патролюючій жандармъ.

— **Зъ Жовкôвщины** пишуть намъ: Въ другій день святъ Рождества Хр. ôдбулися Загальнî зборы читальнѣ и тов. „Правды“ въ селѣ Винникахъ пôдъ Жовквою. Одно и друге товариство (они сполученî зъ собою, такъ що членъ одного стаєсь и членомъ другого товариства) числить надъ 70 членôвъ, має свою власну хату, а маєтокъ „Правды“ (на ладъ Закомарскои) выносить 1.260 зр. Торôкъ роззичила „Правда“ 800 зр. а до кôнця року звернули члены позичокъ до 700 зр. безъ нѣякого примусу. Вкладка рôчна невеличка, бо лише 50 кр., а мимо того заходами членôвъ а головно дотеперѣшного головы д-ра Дрималика зъ Жовкви розвиваєсь гарно и зъ великимъ хôсномъ, якъ впрочôмъ свѣдчать поданî цифры. До нового выдѣлу выбрано письменныхъ и честныхъ селяхъ (всѣ члены суть письменнî) и зновъ при грôмкихъ оплескахъ одноголосно д-ра Дрималика головою.

— **Зъ Перемышля пишуть** до „N. Reform-ы“, що на рускій Новый Рôкъ ôдбулися тамъ загальнî зборы членôвъ товариства господарского, зъ давного округа перемыского. Мѣжь иншими справами порушено такожь справу банку ратункового въ Познани. Завязаный комитетъ повѣтовый, пôдъ проводомъ кн. Адама Любомирского рѣшивъ бувъ давнѣйше закупити 50 акцій. Тымчасомъ справозданье комитету пôдносить, що доси зложили панове властителѣ и посесоры грошѣ лише на 31 акцій а деякî панове нѣякъ не хотять датись пересвѣдчити и свôй грôшь на тую патріотичну цѣль жертвувати. 31 акцій субскрибованыхъ въ повѣтѣ, де мешкають Сапѣги, Любомирскî, Чарторыйскî, Дрогоєвскî, Стадницкî, Тишковскî... то трохи за мало!

— **Польскій археологъ Оссовскій** розкопавъ недавно много курганôвъ на Волыни въ повѣтѣ звенигородскôмъ. Въ однôмъ зъ тыхъ доисторичныхъ курганôвъ натрафивъ на грôбъ якоись княгинѣ скитійскои. Въ гробѣ знайдено много окрасъ жѣночихъ переважно золотыхъ: нашийникъ, брансолеты, 5 золотыхъ перстенѣвъ, дуже красну чару роботы грецкои и много иншихъ цѣкавыхъ забыткôвъ. Одинъ перстень роботы грецкои має вставлену монету грецкои кольоніи Пентикапеи (теперь Керчь). Всѣ тіи предметы має п. Оссовскій дарувати кракôвскôй академіи наукъ.

— **Гр. Іосифъ Потоцкій**, сынъ бувшого намѣстника Галичины гр. Альфреда Потоцкого, подався, — якъ мы свого часу доносили — о принятье въ пôдданьство россійске. Сими днями одержавъ гр. Іосифъ Потоцкій повѣдомленье ôдъ россійского правительства, що оно приймає єго въ пôдданьство а разомъ и дозволяє на роздѣлъ дôбръ гр. Альфреда Потоцкого. Гр. Іосифъ Потоцкій осѣвъ въ Антонинахъ на Волыни коло Старого Костантинова и завôзвавъ тыхъ своихъ офиціялистôвъ, котрî суть австрійскими пôддаными, щобы и они приймили россійске пôдданьство, бо за-для дуже непевнои ситуаціи политичнои правительство россійске певно выгнало-бъ ихъ зъ краю, щобы не мати въ краю людей непевныхъ.

— **„Просьба“.** Агентія Пôвнôчна, телеграфуючи о интерпеляціи Перчеля въ соймѣ угорскôмъ, сформуловала своє донесенье ось якъ: „Перчель запытує, чи правительство не уважає ôдповѣднымъ попросити Россію, щобы цофнула часть своихъ войскъ зъ-надъ границѣ.“

— **Зъ Одессы пишуть** до „Kraj-у“, що ôдъ 19-го грудня якъ почта такъ и поѣзды зелѣзнî не приходили до Одессы. Заспы снѣжнî доходили декуды до высоты телеграфичныхъ стовпôвъ. Звышь 5.000 робôтникôвъ єсть занятыхъ спрятаньемъ снѣгу.

— **О. Михаилъ Ваврикъ** надôславъ намъ (зъ просьбою умѣстити въ „Дѣлѣ“) отсю подяку: „Въ недѣлю вечеромъ зъ 8 на 9 н. ст. сѣчня пустився я зъ женою кôньми зъ зелѣзного двôрця въ Бродахъ до Пôдкаменя, три мили ôддаленого. Нещастье хотѣло, що десь въ половинѣ дороги мы заблукалися и заѣхали въ великî заметы снѣговî такъ, що годѣ було анѣ дальше ѣхати анѣ назадъ вертатись, бо слѣдъ за нами цѣлкомъ завѣяло. Хоти-не-хоти треба було лишитися въ чистôмъ поли, середъ найбôльшои заверухи снѣговои и ожидати остаточно смерти або ôдъ морозу або ôдъ вовкôвъ, котрî въ тôй околици часто блукають. Але въ найбôльшôй потребѣ — найблизша помôчь Божа. Отъ Провѣдѣнье Боже привело до насъ по 3-тôй годинѣ по пôвночи жандарма зъ Суховолѣ, п. Іосифа Петруса. Сей чоловѣкъ ôдстрашивъ ôдъ насъ вовкôвъ кôлькома выстрѣлами, западався що хвиля въ снѣгъ зъ головою, шукаючи догôднѣйшого мѣсця, шобъ можна саньми переѣхати и не опустивъ насъ, доки мы не знайшлися вже рано въ теплôй хатѣ господарскôй въ Гаяхъ дѣтьковецкихъ, вкôнци выпровадивъ насъ на властиву дорогу, котрою мы щастливо на мѣсце дôсталися. Дѣйстно, мало хто знайдеся, хто бы такъ радо жертвувавъ своє здоровлье для ратованя житя ближнёго, якъ Вы, честный пане! — приймѣть-же за то ôдъ насъ сердечне спаси Бôгъ, якъ не менше запевненье досмертного зъобовязаня, яке тôлько подôбнымъ добросердечнымъ людямъ може належатись! — *Мих. Ваврикъ (зъ женою)*, гр.-кат. сотрудникъ въ Товщовѣ.

— **Дрôбнî вѣсти.** Въ Станиславовѣ ôдбудеся дня 7 н. ст. лютого вѣнчанье п. Маркіяна Шанковского, укôнченого богослова, съ панною Исабелею Кромпôвною, дочкою тамошного начальника почты.

Телеграмы „Дѣла“.

Лондонъ. 17 сѣчня. Бюро Райтера доносить зъ Петербурга, що Россія бажає усунути кн. Фердинанда, завести въ Болгаріи провизоричне правительство, зложене зъ всѣхъ партій и выслати туды кн. Кантакузена яко дипломатичного заступника свого; все однакожь розбиваєсь о пасивнôсть Порты.

Рущукъ 17 сѣчня. При доповняючихъ выборахъ до собранія выбрано 32 послôвъ, а мѣжь тыми 31 кандидатôвъ правительственныхъ.

Берлинъ 17 сѣчня. Ходить поголоска, що ведуться вже переговоры въ справѣ болгарскôй и що ходить головно о змѣну и яснѣйшу стилизацію берлиньскои угоды.

Петербургъ 16 сѣчня. (Спôзнена.) Пôсля „Нов. Время“ уважає Россія, що въ Болгаріи нема порядку; она мусить отже зажадати усуненя Кобурга а ôдтакъ, перевести законный выбôръ князя.

Будапештъ 16 сѣчня. (Спôзнена). „Pester Lloyd“ доносить, що спôльнî делегаціи зберуться въ маю.

Берлинъ 16 сѣчня. Ходить поголоска, що Гирсъ має уступити. Въ наслѣдокъ сеи вѣсти успособленье на биржи дуже млаве.

Петербургъ 16 сѣчня. Въ мѣродайныхъ кругахъ петербурскихъ доказують, що Россія не бажає окупаціи Болгаріи, бо не хоче новыхъ жертвъ поносити; выжидає отже доки Болгаре самî не загадають помочи Россіи.

Будапештъ 17 сѣчня. Тисса умовився вже зъ групою Ротшильдъ-Credit-Mobilier о выпущенье 30 мил. золотои ренты угорскои, котра найпôзнѣйше на весну буде потрѣбна на покрытье угорского дефициту.

Вѣдень 17 сѣчня. Сербскій министеръ финансôвъ заключивъ угоду финансову зъ лендербанкомъ.

Вѣдень 17 сѣчня. Тисса приѣде сими днями до Вѣдня, щобы тутъ конферувати зъ гр. Кальнокимъ въ справѣ ôдповѣди на интерпеляцію Гельфіого и Перчеля. — Гр. Юл. Андрасси бувъ вчера на довшôй авдієнціи у цѣсаря.

Будапештъ 17 сѣчня. Въ палатѣ послôвъ розпочалися нарады надъ буджетомъ.

Лондонъ 17. сѣчня. Князѣ орлеаньскî Людвикъ Филипъ и кн. де Шатръ вступили до арміи россійскои.

Петербургъ 17 сѣчня. Въ указѣ до губернатора Москвы высказавъ царь надѣю, що такъ въ симъ роцѣ якъ и въ слѣдуючихъ рокахъ, буде можна, дякуючи мирови, посвятити силы въ корысть внутрѣшного розвитку державы.

Вѣсти зъ Аеп. Львôвскои.

Митр. Консисторія: 1) вставилася до ц. к. намѣстництва о згоду на канон. институцію запрезентованыхъ оо.: А. Яновича на Струтинъ, дек. золочѣвского, и С. Высочаньского на Красне, дек. унѣвского; 2) донесла ц. к. намѣстництву о смерти о. Лушпиньского, пароха въ Завидовичахъ, и о. Тарнавского, пароха въ Пôдлысю.

Завôзванî до канон. институціи оо.: В. Проскурницкій на Зарудцѣ, дек. львôвско-загородского, и Ф. Гавришо на Лоню, дек. Унѣвского.

Презенту на Бруховичѣ, дек. нараѣвского, одержавъ о. І. Кузьмовичь

Завѣдательство парохіи Перевозець, дек. калуского, одержавъ о. І. Мартинець.

Ôдпустку зъ звязи архіеп. львôвскои одержавъ о. Бачиньскій зав. Коростова, зъ застереженьемъ, що буде принятый въ звязь епархіи станиславôвскои.

Митр. Консисторія розôслала до урядôвъ деканальныхъ формулярѣ деклярацій, котрî має точно выповнити принятый въ службу церковну дякъ або пономарь и власноручно пôдписати при двохъ свѣдкахъ, а то длятого, бо дуже часто приключаєся, що слуга церковный, маючій на часъ службы ôддану до ужитку якусь часть грунту церковного, не хоче по выповѣдженю службы зъ грунту уступити, а процесъ судовый дуже часто выпадає въ некористь священикôвъ, за-для браку ôдповѣдныхъ документôвъ або посвѣдчень, звычайно умовы мѣжь службою церковною а священикомъ заключаються устно въ чотири очи.

Посмертнî вѣсти.

✝ **Павлина зъ Вербяньскихъ Квасницка**, жена о. Илярія Квасницкого, пароха въ Незнановѣ упокоилася дня 9 сѣчня н. ст. 1888 р. Вѣчна ѣй память!

Выказъ складаныхъ жертвъ.

Черезъ Ред. „Дѣла“.

— **Жертвы на Руску Бурсу Тернопôльску ôдъ І. вересня 1887.** Вп. о. Я. Гудикъ зъ Трибуховець яко членъ 4 зр. — Вч. о. І. Темницкій зъ Звиняча (черезъ ред. „Батькôвщины“) 1 зр., Вч. о. А. Ганкевичь зъ Грималова яко членъ 1 зр. 25 кр., Ч. Иванъ Самиця зъ Денисова 1 зр. (черезъ п. Я. Мардаровича), Ч. Цыбульскій зъ Микулинець яко членъ 1 зр., Ч. Стеф. Кузѣвъ зъ Денисова яко членъ 1 зр., Ч. Баранъ зъ Сушна яко членъ 1 зр., Ч. И. Бекенбахъ зъ Гусятина яко членъ 2 зр., Вч. п. Рущицкій зъ Пôдволочискъ яко членъ 3 зр., Ч. Яворскій зъ Орѣхôвця яко членъ 2 зр., Вч. о. Д. Танячкевичь зъ Закомаря яко членъ 3 зр., Вп. пп.: В. Грабъ, Ю. Гецѣвъ, Ол. Барвѣньскій, В. Загайкевичь, д-ръ В. Лучаковскій, В. Тиховскій, Е. Крвавичь, д-ръ А. Свистунъ, д-ръ Кочиркевичь и Вч. о. деканъ Фортуна зъ Тернополя яко члены по 3 зр.; — Вч. о. Скоморовскій зъ Березовець яко членъ 3 зр., Вп. п. професоръ Левицкій зъ Тернополя вкл. чл. 1 зр., Вч. о. Ю. Чубатый зъ Острова вкл. чл. 3 зр., Ч. Гриць Полотнянка и єго жена Марта зъ Глубôчка вел. 2 зр., половина чистого доходу зъ представленя „П. Полуботокъ“ 29 зр. 20 кр., Ч. громада Заздрôсть 21 зр. 30 кр., даръ щадницѣ мѣста Тернополя 50 зр., Свѣт. комитетъ тернопôльскои етнографичнои выставы 80 зр., д-ръ Е. Гладишовскій зъ Тернополя яко членъ 2 зр. а на коляду для питомцѣвъ 5 зр., Вп. проф. Е. Харкевичь яко членъ 2 зр., Вч. о. І. Балтаровичь зъ Ладичина и о. Ст. Кобляньскій зъ Драганôвки яко чл. по 3 зр., Вч. о. П. Бѣлиньскій зъ Должанки яко чл. 2 зр., Вч. о. І. Любовичь зъ Острова яко членъ 3 зр., Вч. о. Теофиль Лавровскій зъ Т. вкл. чл. 2 зр., Вп. п. М. Киршакъ зъ Тернополя вкл. чл. 1 зр., Вч. оо. І. Варапучиньскій зъ Прошовы и І. Герасимовичь зъ Гнилиць яко члены по 3 зр., Вп. п. проф. Насальскій зъ Бережанъ вкл. чл. 1 зр., Вп. І. Мишкевичь зъ Кракова вклад. член. 3 зр., Вп. оо. И. Рейтаровскій зъ Лубянокъ и Т. Куницкій зъ Орѣхôвця по 1 зр., Вп. о. Юськевичь зъ Сущина книжочку удѣлову „Народнои Торговлѣ“ на 10 зр. — Въ натураліяхъ: Ч. господарь Ст. Кузѣвъ зъ Денисова чверть буракôвъ, вѣнокъ цыбулѣ, 2 кварты пшона и 2 корцѣ бараболь; Ч. Ст. Рудакевичь зъ Чернихова 4 бохонцѣ хлѣба, 4 горцѣ яблокъ; Ч. Конст. Яворскій господарь зъ Орѣхôвця $1^1/_2$ кор. бараболь и курку; ч. І. Бекенбахъ, мѣщанинъ зъ Гусятина, корець бараболь; ч. С. Пытляръ, господарь зъ Залозець, корець бараболь; вч. о. Петро Билиньскій 10 бох. хлѣба; вч. о. Билиньскій зъ Баворова 3 корцѣ бараболь и чверть муки кукурудзянои; вч. о. А. Крушельницкій зъ Бѣлои 2 кôрцѣ бараболь; вч. о. А. Чемериньскій зъ Воробѣѣвки 4 корцѣ бараболь.

Подаючи се до прилюднои вѣдомости, складає Выдѣлъ за тî щедрî датки щиро-руске спасибôгъ и пересылає всѣмъ прихильникамъ и покровителямъ нашои институціи зъ Новымъ рокомъ найщиршî благожеланя.

Зъ Выдѣлу Рускои Бурсы Тернопôльскои.
Тернопôль 29 грудня 1887.
Ол. Барвѣньскій, предсѣдатель.

Курсъ Львôвскій

зъ дня 17. л. сѣчня 1888.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жад
Зелѣз. гал Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	— —	196 —
Зелѣз. Львôв.-Чернов по 200 зр. а. в.	— —	212 —
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в.	— —	281 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в.	— —	216 —
Листы заставнî за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в	97 —	98 25
Банку гипот. гал. 5% а. в. выльос. зъ 10% прем.	100 —	101 25
Банку краєвого $4^1/_2$% а. в. льос. 51 л.	94 —	95 50
Товариства кредит. гал. 5% а. в.	99 75	101 25
Товариства кредит. гал. 4% а. в.	— —	92 —
Товар кред. гал. 5% а. в. льос. 37 л.	99 75	101 25
Товар. кред гал. 4% а в. льос. $41^1/_2$ л.	— —	92 —
Товар. кред. гал. $4^1/_2$% а в. льос. 52 л.	93 70	95 20
Листы довжнî за 100 зр.		
Гал Зав кред. сел. 3% а. в (давн. 6%) въ ликв.	— —	54 —
Гал. Зав. кред. сел $2^1/_2$% (давн. 5%) въ ликв	— —	48 —
Общ. роль. кред Завед. 6% льос. въ 15 л.	— —	— —
Облиги за 100 зр.		
Индемнизац. галицкî 5% м. к.	101 25	102 75
Комунальнî Банку краєв. 5%, І емис.	100 —	101 —
Позички краєв. зъ 1873 по 5% а. в	— —	105 —
Позички краєв. зъ 1883 по $4^1/_2$% а. в.	— —	94 50
Льосы:		
Мѣста Кракова	— —	19 50
Мѣста Станиславова	— —	35 50
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	5 90	6 —
Наполеондоръ	9 95	10 05
Пôвъимперіялъ	10 34	10 45
Рубель срѣбный	1 40	1 50
Рубель паперовый	1 09	1 11
100 марокъ нѣмецкихъ	61 50	62 80

Курсъ збôжа зъ дня 17 л. сѣчня 1888.

за 100 кильо нетто на мѣсци	Львôвъ ôдъ до зр.	Тернопôль ôдъ до зр.	Пôдволочиска зр	Ярославъ ôдъ до зр.	Вѣдень ôдъ до зр.
Пшениця	6.20 6.75	6.— 6.60	6.— 6.50	6.50 7.—	7.84 7.80
Жито	4.30 4.90	4.10 4.30	4.— 4.65	4.40 5.—	6.50 6.22
Ячмѣнь	4.— 5.50	3.75 6.50	3.50 6.—	4.— 6.50	6.— —.—
Овесъ	4.— 4.50	2.90 4.40	4.25 5.20	4.65 5.55	6.07 6.09
Горохъ	4.50 8.—	4.— 8.—	4.— 8.—	4.75 8.50	—.— —.—
Коноп. сѣмя	—.— —.—	—.— —.—	—.— —.—	—.— —.—	—.— —.—
Фасоля	—.— —.—	—.— —.—	—.— —.—	—.— —.—	—.— —.—
Вика	4.— 4.60	3.85 4.56	3.75 4.35	4.10 4.80	—.— —.—
Лнянка	—.— —.—	—.— —.—	—.— —.—	—.— —.—	—.— —.—
Гречка	—.— —.—	—.— —.—	—.— —.—	—.— —.—	—.— —.—
Кукурудза	—.— —.—	—.— —.—	—.— —.—	—.— —.—	6.49 6.50
Рѣпакъ	9.50 10.75	9.50 10.60	9.— 10.50	9.65 11.—	—.— —.—
Конюшина червона	29.— 45.—	28.— 44.—	27.— 40.—	30.— 45.—	—.— —.—
„ бѣла	40.— 48.—	40.— 48.—	37.— 50.—	40.— 55.—	—.— —.—
„ шведска	—.— —.—	—.— —.—	—.— —.—	—.— —.—	—.— —.—
Тимотка	—.— —.—	—.— —.—	—.— —.—	—.— —.—	—.— —.—
Хмѣль за 56 кильо	25.— 45.—	—.— —.—	—.— —.—	—.— —.—	—.— —.—
			25.— 24.75		

Оковита за 10.000 литръ. проц. 24.25 24.75.

Подяка.

Неждана смерть постигла нашого дорогого Батька, въ гостинѣ у Вп. о. Пôдсоньского въ Звижени и нанесла намъ тымъ болестнѣйшій ударъ, що не дозволила Имъ спочити на тôй Божôй нивѣ, на котрôй 18 лѣтъ ревно трудилися. Въ тôмъ тяжкôмъ горю складаємо передъ всѣмъ сердечну подяку Вп. о. В. Пôдсоньскому зъ цѣлымъ Єго Домомъ, за щирî заходы около похорону нашого дорого Батька, не менше всѣмъ тымъ Вп. Отцямъ духовнымъ, зъ деканату олеського и залозецкого, котрî помимо незвычайнои снѣговицѣ зволили ласкаво прибути, щобы ôддати послѣдню прислугу любимому Покôйникови. Особливо дякуємо сердечно Вп. о. декану К. Винтонякови зъ Бужка и Всч. о. Пашковскому зъ Олеська, котрî якъ цѣле житье такъ и по смерти оказалися правдивыми другами любого нашого Отця а не ôдступаючи ôдъ першои до послѣднои хвилѣ дорогихъ мощей, подавали намъ щиру розраду. И Вамъ Вп. о. Богачевскій зъ Манаєва, велике „Спасибôгъ“ за Ваше трогательне пращальне слово, в дорогому нашому Стрыйцеви Вп. о Захарію зъ глубокою вдячностею цѣлуємо руцѣ за щедру помôчь! Нехай Богъ заплатить Вамъ всѣмъ, Высокоповажанî Добродѣѣ за Вашî ласкавî труды!

Пôдлисье 1 сѣчня 1888.

Левъ, Єлена, Текля, Иполитъ, Михаилъ и Володимиръ Тарнавскî — дѣти Покôйного.

Надôслане.

Попсувавъ — померъ.

Ся напись була-бы ôдповѣдною на неоднôмъ памятнику нагробнôмъ. Вправдѣ не въ змыслѣ, въ якôмъ тî два слова дуже часто уживаются, але: „кровь попсута, просто смерть“. Первѣстною причиною дуже многихъ недугъ буває зла кровь, котра має свою послѣдну причину въ хибнôй функ-

ціи нирокъ. Сли сей органъ хорый, то мякнуть стѣны начинь кровныхъ и розширяються. Черезъ то выдѣляєся житье кровы — бѣлко, пôдчасъ коли нечистота, котру нирки повиннѝ бы выдѣлити, лишаєся, черезъ що наступають въ цѣлôмъ тѣлѣ забуреня. Варнера Safe Cure єсть одинокимъ, звѣстнымъ средствомъ, котре тутъ цѣлющо дѣлає. П. Г. Штайнгофъ у Виндегавзенъ коло Гандерсгаймъ пише: „Зъ порученя пана Вильгельма Нимайера доношу о єго станѣ, що той-же чудово полѣпшився по першôй фляшцѣ Варнера Safe Cure. Дрошѣ, утяжливôсть при ôддыханю и уринованю уступила, апетитъ вертає.“ — Продажь и розсылка лише черезъ аптики. Цѣна 2 зр. 80 кр. Складъ: Жигм. Рукеръ, Іоанъ Вєвіорскій, д-ръ Кароль Миколяшь у Львовѣ. Головный складъ: Einhorn Apotheke (Max. Fanta's) въ Празѣ.

НАДÔСЛАНЕ.

Д-ръ мед. Теодоръ Єндель

по студіяхъ на клиникахъ проф. Розенталя у Вѣдни и проф. Шаркота (Salpêtrier) въ Парижи ординує въ хоробахъ нервовыхъ и жѣночихъ щоденно ôдъ 2—4

улиця Валова число 31.

Гистерію лѣчить гипнотизмомъ методою проф. Шаркота и П. Рихтера. 2119 21—0

Лѣкарь дентистъ

МАРКЪ

дипломованый на университетѣ вѣденьскôмъ отворивъ

Ателіє дентистичне

при ул. Галицкôй ч. 1. I. поверхъ, и ординує ôдъ 9 до 6 год.

Выготовляє штучнѝ зубы и цѣлѝ щоки, опертѝ на тисненю воздуха пôсля найновѣйшои американьскои системы. Выконує всякѝ операціи безъ болю при помочи кокаины. Пломбує надписованѝ зубы золотомъ, срѣбломъ, цементомъ и т. п.

2276 1—10

АРНОЛЬДЪ ВЕРНЕРЪ

ЛЬВÔВЪ

ДÔМЪ КОМИСОВЫЙ

удержує складъ

Печей кафлевыхъ и порценалевыхъ

Фабрика выробôвъ церамичныхъ

въ Глиньску

2280 рôвно-жь 1—10

дахôвокъ, дренôвъ, цеголъ огнетревалыхъ, Цементу портляндского, вапна гидравличного, папки до покрытя дахôвъ, плытъ изоляційныхъ, Касъ огнетревалыхъ

Выконує помосты

Мозаиковѝ, терраццовѝ и бетоновѝ.

Надôслане.

МОЛОЧАРНЯ ЦЕНТРАЛЬНА

при улици Коперника ч. 13 (въ огоронѣ), филіи Хорущина ч. 12, Паньска ч. 15, Ягайлоньска ч. 18 доставляє молоко и сметанку въ абонаментѣ домôвъ по умѣркованыхъ цѣнахъ.

2272 2-?

Найбôльша въ краю

Читальня

31 000 дѣлъ

польскихъ, нѣмецкихъ, францускихъ и англійскихъ

такожь 2240 2—0

Складъ нотъ

на всѣ инструменты и до спѣву.

Выпозичальня нотъ

52.000 штукъ

давнѣйше

КАРОЛЯ ВИЛЬДА

доповненѝ *найсвѣжшими* новостями

полученѝ зôстали зъ книгарнею при пляцу Катедральнôмъ

Условія абонаменту и катальоги розсылаються на жаданье franco.

Губриновича и Шмидта

ВЫСЫЛАЄСЬ НА ПРОВИНЦІЮ СЕЙЧАСЪ.

Одинока найбôльша ôдъ лѣтъ 40

торговля найлѣпшихъ выробôвъ масарскихъ

ФРАНЦА УНДЕРКИ ôтця

у Львовѣ при ул. Кракôвскій число 15.

поручає

ШИНКИ зъ молодыхъ веприкôвъ.
ШИНКИ вестфальскѝ.
КОВБАСЫ краянѝ, сѣченѝ и на спосôбъ кракôвскій

найкрасшѝ озоры вудженѝ, маринованѝ вудженинки, добôрнѝ деликатесы масарскѝ и рôзного рода руляды.

Надѣючись, що Впов. П. Т. Публичнôсть зволить мене ласкаво почтити замовленями а я якъ лѣтами попередными такъ и дальше доложу стараня вдоволити тымъ домаганямъ.

При торговли выладавъ я зъ комфортомъ

КОМНАТУ ДО СНѢДАНЬ

где дôстати можна

ковбасы горячои зъ капустою,

Зъ глубокимъ поважаньемъ

2281 1—2 **Францъ Ундерка отець.**

ЦѢНЫ НАЙУМѢРЕННѢЙШИ.

КОМНАТА ДО СНѢДАНЬ.

ВЫСЫЛАЄСЬ НА ПРОВИНЦІЮ СЕЙЧАСЪ.

Повернувши вже цѣлкомъ до здоровля приймаю якъ давнѣйше всякѝ роботы въ обємъ кравецтва дамского входячѝ. Сукнѝ балевѝ въ случаю потребы выкôнчую въ 24 годинахъ. О чѣмъ Вповаж. Панѣ повѣдомляю. ОЛЕКСАНД. КЛОСЕВИЧЬ властителька робôтнѣ суконь, а такожь и Школы крою, улиця Хорущина ч. 13.

2268 2—4

„Перший Вінок“

Жіночий Альманах.

выданый Оленою Пчôлкою и Нат. Кобриньскою можна дôстати у п Наталіи Кобриньскои въ Болеховѣ або черезъ Администрацію „Дѣла“ по цѣнѣ 2 зр безъ пересылки почтовои

6—6 2187

Закладаюся

за всяку цѣну, що жаденъ зъ моихъ конкурентôвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжь для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій краєвыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мôй богатый складъ такожь

1962 Всч. Духовеньству 58—0

Замовленя въ мѣсци и зъ провинціи выконуються точно и ретельно. На жаданье высылаю взоры даромъ и франко

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужескои одежи гуртомъ и подрôбно.

Львôвъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложеный 1848.

БУЛІОНЪ

А. Сольковского въ Крисовицяхъ почта Мостиска.

Ôдзначеный на выставахъ ярославскôй и кракôвскôй.

Порученый кракôвскимъ Товариствомъ лѣкарскимъ не лише якъ буліонъ въ стислôмъ того слова значеню, але надто заступити може заграничнѝ екстракты мяснѝ

Пôсля хемичного розбору, доконаного проф. д-ръ Ольшевскимъ має сей буліонъ бôльше тѣлъ органичныхъ, нѣжь рôзнѝ мяснѝ екстракты заграничнѝ, перевысшає деякѝ скôлькостею азоту а дорôвнує скôлькостею тѣлъ екстрактовыхъ.

Набути можна у всѣхъ бôльшихъ торговляхъ товарôвъ колоніяльныхъ и деликатесôвъ а заразомъ въ Рускихъ Торговляхъ.

2248 1—4

Зарядъ копальнѣ нафтовои въ Схôдници

Княгинѣ Любомирскои

поручає свою незапальну, подвôйно рафиновану, майже безъ вони.

НАФТУ

лише до набутя въ тврговляхъ

КАРОЛЯ КЛИМОВИЧА

00 кришталева 1 литръ . . .	22 кр.
1-а цѣлкомъ бѣла 1 литръ . .	29 кр.
2-а зъ ôдтѣнею жовтавою 1 литръ .	18 кр

Въ бочкахъ по 150 кильо за 100 кильо кришталевои 23 зр. — за 100 кильо бѣлои 1-а 22 зр. — за 100 кильо зъ ôдтѣнею жовтавою 21 зр. зъ ôдставою до зелѣзницѣ.

Ôдставляю въ начиняхъ бляшаныхъ пломбованыхъ по 5 и 10 литрôвъ домôвъ не числячи за доставу

Ôдбирателямъ квиткôвъ за 10 зр. даю 5% провизіи котрѝ то въ кождôй моѣй торговли можна дôстати. — Найрадше удѣляю бôльшимъ домамъ на рахунокъ мѣсячный або квартальный.

Поручаючи за якôсть и незапальнôсть товару, котрого цѣны якъ найнизшѝ я поклавъ (2—?) 2263

пишуся зъ поважаньемъ

Кароль Климовичь, ул. Яблоновскихъ ч. 6. Телефонъ ч. 252.

ОПИРАЮЧИ-СЬ НА ДОВѢРІЮ

зъ якимъ ôдносяться майже ôдъ 20 лѣтъ до нашого „Якорного проганяча недугъ“ (Anker-Pain-Expeller), уважаємо ссоєю повинностею такожь **тыхъ** запросити до спробованя, котрѝ сего улюбленого средства домового ще не знають. Оно не єсть нѣякимъ средствомъ тайнымъ, але **строго ретельнымъ, умѣєтно** зложенымъ препаратомъ, котре справедливо заслугує, щобы єго всѣмъ **терплячимъ на гостець и ревматизмъ** яко **зовсѣмъ певне** поручити. Найлѣпшимъ доказомъ того, що многѝ хорѝ, котрѝ выпробовали другѝ дуже захвалювнѝ средства, **зновъ таки до успѣшного Pain-Expeller-а беруться.** Черезъ порôвнанье власне пересвѣдчилися, що не лише **ревматичнѝ болѣ,** якъ **ломанье въ членахъ и пр.** а такожь **болѣ зубôвъ, головы, хребта, кольки и проч.** найпевнѣйше уступають черезъ натиранье „експелеромъ“. За **дешеву цѣну 40 кр.** 70 кр, взгл. зр. 1 20 може навѣть небогатый набути, а грошѣ якъ безчисленнѝ успѣхи доказують, надармо не выкидаються. Стерегтись треба передъ шкôдливыми пôдробленями и привимати лише „Pain-Expeller“ зъ знакомъ **якора** яко правдивый. На складѣ въ премногихъ аптикахъ, головный складъ: Apotteke zum Goldenen Löwen въ Празѣ. Близшѝ вѣсти подають: F. Ad. Richter et C° Вѣдень.

2161 8—51

Ч. 25.

ОПОВѢЩЕНЬЕ.

Пôсля другого и послѣдного акту репартиціи фондôвъ масы конкурсовои Товариства кредитового мѣского у Львовѣ, спôлки зареєстрованои о поруцѣ неограниченôй, не выстали згаданѝ фонды на цѣлковите заспокоєнье вѣрительностей до масы конкурсовои зголошеныхъ.

Недобôръ въ капиталѣ, ôдсоткахъ и приналежностяхъ выносить разомъ квоту 283.917 зр. 66 кр, а. в., котру по мысли § 53. зак. зъ 9. цвѣтня 1873. Нръ 70 В. з. д. и. и Арт. 15 статуту члену упавшого Товариства кредитового мѣского у Львовѣ, спôлки зареєстрованои о поруцѣ неограниченôй въ ôдношеню до субскрибованыхъ черезъ нихъ удѣлôвъ солидарно покрыти суть обовязанѝ.

Въ наслѣдокъ того Дирекція Товариства зладила по мысли §. 61. сего закона обчисленье доплатъ, зъ котрого показуєся, що кождый членъ згаданого Товариства обовязаный єсть заплатити квоту ôдповѣдаючу 124% субскрибованого удѣлу, по ôдтрученю сумы на удѣлъ уплаченои.

Такъ пр. членъ, що субскрибовавъ удѣлъ въ квотѣ 100 зр. в. а. и на рахунокъ того удѣлу нѣчо не вплативъ, має заплатити 124 зр. в. а., коли-бы же на сей удѣлъ 100 зр. вплативъ 40 зр., обовязаный єсть теперь заплатити 124—40 се єсть 84 зр.

По гадцѣ Арт, 17. статуту взыває симъ Дирекція всѣхъ членôвъ упавшого Товариства Кредитового мѣского у Львовѣ, абы припадаючѝ на нихъ пôсля обчисленя квоты найдальше **до дня 1 лютого 1888 р.** въ готôвцѣ до рукъ Дирекціи уплатили, въ разѣ бо противнôмъ Дирекція буде змушена ôдповѣдно до припису II уступу §. 61. згаданого закона предложити обчисленье доплатъ ц. к. Судови краєвому яко гандлевому у Львовѣ, въ цѣли стагненя неуплаченыхъ квотъ, въ дорозѣ екзекуціи судовои.

А що пôсля §. 72. сего закона, кождый зъ вѣрителѣвъ Товариства має теперь право користати зъ неограниченои поруки и ôдъ кождого зъ членôвъ безъ огляду на высоту субскрибованого удѣлу уплаченя цѣлои своеи вѣрительности домагатися и правдоподôбно въ такôмъ лише случаю не буде робити ужитку зъ того права, єсли хотяй значна часть єго вѣрительностей въ короткôмъ часѣ буде уплачена, тому конечно єсть, щобы якъ найскорше належачѝся ôдъ членôвъ квоты зôстали зложенѝ а тымъ самымъ узысканымъ зôставъ фондъ потрѣбный до заспокоєня вѣрителѣвъ Товариства.

Львôвъ дня 10 сѣчня 1888 року.

Декретомъ ц. к. Суду краєвого яко гандлевого у Львовѣ зъ дня 6-ого цвѣтня 1878 ч. 17624 установлена Дирекція Товариства кредитового мѣского у Львовѣ яко спôлки зареєстровавои о поруцѣ неограниченôй.

Дръ Станиславъ Бєлиньскій.

2271 1—1 адвокатъ краєвый у Львовѣ, улиця Сикстуска ч. 26.

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемѣрнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдличнѝ выробы косметичнѝ, тоалетовѝ и перфумы именно:

Валентинъ найсильнѣйше выпаданье волося вздержує, цибульки волоснѝ взмôцняє и до вытворюваня та поросту волося побуджає Лисины покрываються краснымъ волосьемъ — Цѣлый фляконъ 3 зр. Пôвъ флякону 1 зр. 60кр

Віолинъ

противъ прѣтя рукъ и пахвъ Фляконъ 50 кр.

Пудръ салицилевый противъ прѣтя и ôдпареня нôгъ — Пуделко 50 кр.

Магнолина, шкôра попрыщена, хропава, нерôвна и згрубѣла, пôдъ выключнымъ дѣланьемъ Магнолины ôдзыскує молодечій выразъ и красоту. Червонôсть носа и лиця безповоротно уступає. Фляконъ 1 зр. 50 кр.

Орієнталина (пудедъ плынный)

надає лицю красну и приємну бѣлôсть, ôдсвѣжує лице и консервує Цѣна 1 зр. губка 10 кр.

Єссенція мятова до полоканя устъ,

кромѣ приємного покрѣпляючого смаку и запаху, дуже користно дѣлає на ясла и зубы. — Фляконъ 50 кр

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои. Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНÔБЦЯХЪ Ринокъ ч 2. 2257 3—?

Готель пôдъ „Золотымъ Орломъ“

въ Станиславовѣ при улици Бельведерскôй.

Має 15 покоѣвъ приладженыхъ зъ всякимъ комфортомъ, зъ того 10 комнатъ фронтовыхъ, а 5 въ официнахъ.

Для Всечестного Духовеньства цѣны комнатъ о 50% дешевше, т. є. ôдъ 50 кр. до 1 зр. за одну комнату.

Пôдписаный має надѣю, що П. Т. Публичнôсть зволить ласкаво ôдвѣдувати сей готель, а буде вповнѣ вдоволена.

Морицъ Яноверъ,

2216 5—? властитель готелю пôдъ „Золотымъ Орломъ“.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкого

Акційного Банку Гипотечного

2222 102—? купує и продає

всѣ ефекты и монеты

пôдъ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечнѝ и
5% Листы Гип. преміованѝ,

котрыхъ пôсля закона зъ дня 2 липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвысшои постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталôвъ фондовыхъ, пупилярныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадія

можна одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльосованя зъ 10% премією т. є. по 110 за 100)

Всѣ припорученя зъ провинціи залагоджуються безъ проволоки по курсѣ дневнôмъ, не числячи нѣякои провизіи.

Зъ днемъ 26 падолиста с. р. отворивъ я для П. Т. ласкавои Публики въ готели своѣмъ при ул. Кракôвскôй ч. 9 окремѝ кабинеты (Cham-bres séparées) зъ цѣлымъ комфортомъ.

Зъ высокимъ поважаньемъ 2 91 6—6

Людвикъ Штадтмиллеръ

Властитель готелю, реставраціи и торговлѣ винъ при ул. Кракôвскôй

Прошу пересвѣдчитися!!

Краєва фабрика дутокъ цигаретныхъ

С. Вєрушь Немойовского

Львôвъ. Ринокъ ч. 25.

2278 1—7 поручає

Знанѝ зъ доброты и дешевости

ДУТКИ ЦИГАРЕТНѝ

выроблюванѝ зъ правдивыхъ францускихъ паперцѣвъ.

100 штукъ ôдъ 12 крейцарôвъ!

Замовленя зъ провинціи залагоджуєсь ôдворотною почтою.

Прошу пересвѣдчитись!!

На мясницѣ!

Цилиндры складанѝ (Chapeau claque)
Атласовый 7.50 и 8.50 Тибетовый 5.50
Сорочки фраковѝ по 2 — 2.50 и 2.80
Ковнѣрики, Маншеты, Хустки шовковѝ до фрака, спинки золоченѝ double

РУКАВИЧКИ, КРАВАТКИ

перфумы, вода кольоньска

поручає найдешевше

2279 1—6 ТОРГОВЛЯ

Братей Лянгнеръ

Львôвъ, Галицка ч. 16

Цѣнники даромъ и франко.

Выпродажь

Вина Шампаньского

десерового, менше солодкого,

призначеного для вывозу до Королевства Польского, а котрого, зъ причины значного спадку валюты россійскои, высылки мусѣли бути вздержанѝ

Спродажь ôдъ 10 бутельокъ высше по цѣнѣ 1 зр. 75 кр. за велику бутельку.

Поручаємо заразомъ П. Т. Публицѣ всякѝ иншѝ гатунки 2256 1—10

Винъ Шампаньскихъ

такожь fleur mousseure

DE COGNAC.

К. РЖОНЦА и ХМУРСКІЙ въ Краковѣ

продуценты натуральныхъ винъ шампаньскихъ.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знаменемъ

„СИРІЮСЪ“

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручає добру и выдатну каву спроваджену безпосередно ôдъ продуцентôвъ зъ Америки полудневои.

Коштує у Львовѣ:

1 кильо 2 зр.

на провинціи:

4¾ кильо 10·10 зр. франко.

Ôдбирателямъ надъ 50 к. опустъ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родôвъ кавы, котрѝ оголошують иншѝ пôдъ назвою мого знамени. Спроваджую каву просто ôдъ продуцентôвъ, що можу доказати, и продаю єи найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбурзѣ и Трієстѣ можна дôстати каву вже лишь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродає гуртôвникови на мѣсци, той знову гуртôвникови въ Европѣ, ôдъ тыхъ купує комисіонеръ, а ôдъ него ажь купець и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожуючого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дôстане де инде по тôй цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2227 102—?

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 4. Львôвъ, Четверъ 7 (19) сѣчня 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ понедѣлокъ и въ понедѣлокъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной строчки печатной, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“ и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, I. Schülerstrasse 8; G. L. Daube & Co.; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Woilzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & V gler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ.

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлыи рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:
на цѣлый рôкъ . . . . . 16 зр.
на пôвъ року . . . . . 8 зр.
на чверть року . . . . . 4 зр.

Експедиція пôдъ ч. 8. ул. академична

Редакція и Администрація пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лишь на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Запросины до предплаты
на рôкъ 1888.

Ôдъ 1 (13) сѣчня **„Дѣло“ почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускй свята

„Библіотека найзнаменитшихъ повѣстей“ буде являтися яко складова часть часописи.

Предплата „Дѣла“ зъ „Библіотекою н. пов.“ (зъ почтовою пересылкою на провинцію) буде стояти

	На провинціи:	*У Львовѣ:*
На цѣлый рôкъ	18 зр.	16 зр.
На пôвъ року	9 „	8 „
На чверть року	4·50 „	4 „
На 1 мѣсяць	1·50 „	1·35 „

Поодиноке число 8 кр.

За границями Австро-Угорщины:
На цѣлый рôкъ **24 зр.**
На пôвъ року **12 зр.**
На чверть року **6 зр.**

Просимо поспѣшати зъ предплатою, щобъ мы могли управильнити накладъ „Дѣла“ зъ „Библіотекою“.

День 2 лютого.

Не посѣдаючи нѣ въ делегаціяхъ, нѣ въ радѣ державнôй, нѣ въ соймѣ, нѣ въ выдѣлѣ краєвôмъ, нѣ въ радахъ повѣтовыхъ, нѣ въ товариствѣ господарскôмъ краєвôмъ, нѣ въ радѣ шкôльнôй краєвôй, нѣ въ радахъ шкôльныхъ окружныхъ, нѣ въ прочихъ автономичныхъ и неавтономичныхъ тѣлахъ ôдповѣдного достоиньству, силѣ и значеню народу рускаго заступництва; ôдсуненй тымъ самымъ ôдъ рѣшаючого вплыву на хôдъ и розвôй справъ такъ державныхъ якъ и краєвыхъ, всякого рода, а не маючи выглядôвъ на скору поправу положеня свого при теперѣшнôй системѣ — лишаєсь намъ лише одинъ выхôдъ: зъорганизуватись у внутрѣ своѣмъ такъ сильно, всесторонно и тревало, щобъ прикрый сей часъ перебути безъ утраты правъ своихъ народно-политичныхъ, а рôвночасно зрости на силѣ на стôлько, щобъ всякй непріязнй удары ломились о тверду и свѣдому себе грудь руску.

Организація така однакожь єсть лише можлива по вытвореню Товариства политичного, въ котрôмъ згромадились-бы всѣ патріотичнй силы рускй, що доси роздроблено, хочь съ повнымъ пожертвованьемъ и зъ надзвычайною вытревалостію, трудились коло дѣла ôдродженя нашого; Товариства, котрому весь народъ рускій поручивъ-бы провôдъ, керму, заступництво и всесторонный трудъ коло свого добра, а котре то Товариство стояло-бъ съ всею бодростію и неустрашимостію на сторожи незадавненыхъ правъ Руси австрійскои.

Симъ осущили-бъ мы давно всѣми ôдчуту потребу: найти центральну точку для всѣхъ щирыхъ змагань патріотичныхъ, найти твердиню для обороны предками намъ переданыхъ святощей, найти живе забороло противъ всякихъ намъ непріязныхъ навѣтôвъ.

Своя помôчь найлучша и найбезпечнѣйша. Сей аксіомъ и старый и правдивый. А свою помôчь зможе намъ подати лише таке товариство, въ котрôмъ всѣ невôдродній сыны Руси подадуть собѣ теплу и щиру руку до спôльного дѣла.

Сихъ кôлька слôвъ кидаємо нынѣ въ пересвѣдченю, що кождый патріотъ рускій зрозумѣє ихъ значенье и прийме ихъ радо въ виду зближаючихъ-ся першихъ Загальныхъ Зборôвъ политичного Товариства: „Народнои Рады“. Зъ всѣхъ сторôнъ Галичины патріоты и труженики безъ рôзницѣ стану и званія мають небавомъ довершити святого обовязку, зъѣхатись у Львовѣ, щобъ вже разъ перевести въ дѣло всесторонну организацію, а высказавши програму народно-политичну, при котрôй стоимо, выявити свѣтови не лишь нашй потребы та желаня, але подбати остаточно о ихъ осущенье.

Хвиля дуже важна и не увеличимо, наколи першй Загальнй Зборы „Народнои Рады“ назвемо рѣшучимъ крокомъ въ политичнôмъ житю нашôмъ, крокомъ, ôдъ котрого маємо певнôсть надѣятись въ недалекôмъ часѣ добрыхъ результатôвъ, а то тымъ бôльше, що дотеперѣшный провизоричный выдѣлъ, не посѣдаючи ще мандату всенародного, зъ всею енергією и вытревалостію зъумѣвъ деякй справы наглящй такъ у центрального правительства, якъ и въ другихъ кругахъ полагодити успѣшно и въ користь для руского народу. Приганемо на сѣмъ мѣсци лише справу перемыскои гимназіи, рускй написы на державныхъ зелѣзницяхъ, справу выборôвъ Бережаньскихъ, справу вирилистôвъ, оборону читалень и касъ позичковыхъ, меморанды и депутаціи до Вѣдня и др. Дотеперѣшный Выдѣлъ провизоричный зыскавъ собѣ симъ всесторонне довѣріе въ краю, тожь на єго зазывъ, якій помѣстили мы въ ч. 3. „Дѣла“ (зъ 5 (17) сѣчня), повинна вся патріотична Русь наспѣти до Львова на день 2 л. лютого. Буде се хвиля, въ котрôй не лише обговоряться всѣ пекучй справы дня, въ котрôй не лише ободримось и загрѣємось до дальшого труду, але въ котрôй народъ рускій въ Галичинѣ нововыбраному Выдѣлови передасть формальный мандатъ: дбати о розвôй рускои народности, выбороти для себе конституцією запоручену рôвноправнôсть, станути до обороны правъ нашихъ и попирати интересы нашй такъ политичнй, якъ и культурнй, суспôльнй и економичнй. Кому про-то дорога наша свята справа, хто въ спôльнôмъ, однодушнôмъ и добре зъорганизованôмъ дѣланю видить поруку успѣху и бажає скорои поправы незавидного положеня нашого, той нашй слова най прийме за запросины на день 2 лютого.

Звертаємо при тôмъ увагу на §. 1. статуту: „Членомъ товариства може бути кождый повнолѣтный Русинъ, котрый єсть австрійскимъ горожаниномъ“, и на постановленье провизоричного Выдѣлу, що о принятье въ члены „Нар. Рады“ можна зголошуватись лично або письменно до посла Юл. Романчука зъ вкладкою найменше 1 зр.

Примусова асекурація.

III.

Мотивы справозданя выдѣлу краєвого суть безперечно важнй и свѣдчать въ некористь теперѣшного стану. Число огнѣвъ въ нашôмъ краю єсть дуже значне и шкоды зъ ôтси выходять для краю справдѣ дуже великй. Невôдрадный станъ сей оправдувавъ-бы вповнѣ навѣть дуже далеко идучй превентивнй мѣры, оправдувавъ-бы всякй заостреня постановъ огневои полиціи и строгôсть екзекутивы тыхъ постановъ. Пытанье однакъ, чи оправдує ôнъ того рода выняткове средство, якимъ єсть примусова асекурація, не дасться по нашôй думцѣ рѣшити такъ скоро, такъ певно и безусловно, якъ рѣшає єго справозданье выдѣлу краєвого. Именно, выняткôвôсть мѣры вымагає тутъ окремого и на такихъ пôдставахъ опертого оправданя, котрй не полишали-бы нѣякого сумнѣву що до ôдповѣдности и всестороннои хосенности сеи мѣры.

Спробуймо провѣрити станъ рѣчей и сконстатувати, чи знайдемо такй пôдставы для оправданя идеѣ асекураційного примусу въ загалѣ, а у насъ въ Галичинѣ въ особенности.

Выходячи зъ погляду поставленого нами на вступѣ сего огляду т. е. що ингеренція державнои власти въ економичнй ôдносины суспôльности єсть лише выняткôво оправдана и то стôлько, о скôлько иде о першй и найважнѣйшй интересы, въ котрыхъ суспôльнôсть сама собѣ помогти не може або не має силы, мусимо и тутъ застановитись передовсѣмъ, чи маємо тутъ до дѣла дѣйстно зъ интересомъ такои категоріи и чи будучнôсть и немôчь суспôльности оправдує примусъ.

Що до першого, то єсть се интересъ маєтковый — безперечно дуже важный, однакъ при тôмъ заперечити не дасться, що суть интересы ще важнѣйшй, котрй певно въ бôльшôмъ степени оправдували-бы ингеренцію державы, коли-бы ви въ загалѣ можна було тутъ на поли убезпечень оправдати. Найцѣннѣйшимъ добромъ чоловѣка суть єго силы особистй — утрата тыхъ силъ стає найбôльшимъ нещастьемъ особливо тамъ, де суть они желеромъ удержаня чоловѣка и єго родины — отже въ забезпеченю тыхъ силъ и въ законсервованю ихъ вартости на случай смерти лежить о много высшій интересъ для суспôльности, чимъ въ забезпеченю вартости матеріяльного предмету передъ однымъ зъ богато можливыхъ способôвъ знищеня. Кромѣ сего интересу суть ще и многй другй, котрй для суспôльности мають рôвне або и высше значенье ôдъ интересу, котрый намѣрено у насъ забезпечити примусовою асекурацією ôдъ огню. Маєткови и доходамъ жителѣвъ рôльничого краю грозять катастрофы рôвно страшнй або може и страшнѣйшй ôдъ огню, якъ прим. градобитье и зараза худобы, ôдъ котрыхъ тяжше устеречися якъ ôдъ огню. Дивнымъ отже выдаєся, длячого интересъ одинъ, котрого вага не єсть найбôльшою а котрого нарушеню можна запобѣгти ôдповѣднымъ уладженьемъ средствъ превенційныхъ высуваєсь тутъ на першій плянъ и за для него кладеся жертвою особисту и економичну свободу суспôльности?

Противъ идеѣ асекураційного примусу промовляє такожь наука устами своихъ найзнаменитшихъ представителѣвъ.

Славный професоръ економіи д-ръ Лоренцъ Штайнъ заявляєсь противникомъ всякого асекураційного примусу. Полишенье такого примусу въ деякихъ нѣмецкихъ державахъ уважає ôнъ позôсталостею елементôвъ полиційного характеру державы зъ минувшого вѣку, котра мусить зъ поступомъ часу и зъ розвиткомъ самого асекураційного интересу упасти. (Гл. Dr. L. Stein. Handbuch der Verwaltungslehre. Stuttgart, 1870, стор. 165 и слѣд.). Найзнаменитшій въ польскôй економичнôй литературѣ знатокъ асекурациі Бр. Майзель, котрый цѣлу свою наукову дѣяльнôсть посвятивъ теоретичнымъ и практичнымъ студіямъ на тôмъ полю и написавъ въ тôмъ напрямѣ много дуже цѣнныхъ праць, противиться такожь рѣшучо всякому примусови на поли асекурацій. — „Зъ економичнои точки погляду — говорить ôнъ — здавалась-бы може примусова асекурація оправданою, однакъ взгляды высшого ряду велять ôдъ неи ôдступити. Примусова асекурація була-бы именно надто великимъ обмеженьемъ личнои свободы обывателѣвъ и права власности. Асекурацію треба уважати скорше яко привилегію, зъ котрои може кождый хôснувати пôсля своеи волѣ, а приневолювати до хôсновання не має нѣхто права.“ (Гл. варшавскій Ekonomista 1872. VII. Br. Mayzel „Rzecz o ubezpieczeniach“ стор. 654 и сл.). Противъ примусу асекураційного заявляєся вся наука, кромѣ тыхъ нечисленныхъ писателѣвъ, котрй попирають въ Нѣмеччинѣ державно-соціялистичнй змагання кн. Бисмарка. Однакъ и писателѣ сеи категоріи прим. Адольфъ Вагнеръ, широкои славы економистъ, голосить передовсѣмъ потребу примусовои асекурациі для деякихъ клясъ суспôльности на житье, даючи тымъ доказъ, що уважає сей интересъ высшимъ ôдъ всѣхъ другихъ, отже и ôдъ убезпеченя огневого. Выходить зъ сего, що наука противна примусови асекураційному въ загалѣ а примусови що-до огню въ особенности, а займає она таке становище якъ-разъ длятого, позаякъ не узнає дотычного интересу суспôльности такимъ, щобы сама суспôльнôсть не могла єго зберегти и щобы зъ сеи причины оправданою була ингеренція державы взгл. краєвои власти.

Идеѣ асекураційного примусу противиться дальше понятье самои асекурациі. Асекурація зъ правнои точки погляду єсть контрактомъ межи асекуруючимъ своє майно взглядно житье а заведеньемъ приймаючимъ асекурацію. Обовязокъ звороту шкоды зъ однои а плаченя премій зъ другои стороны — се условіе сего контракту, котрый почиває на добрôй и свôбôднôй воли контрактуючихъ сторôнъ. Понятю такого контракту противный всякій примусъ. Примусъ выключає свôбôдну волю сторонъ и пôсля цивильного закона спроваджує неважнôсть умовы.

Зъ сего видно, що идея асекураційного примусу не дасться оправдати анѣ зъ теоретично-наукового, анѣ зъ юридичного становища.

Оденъ рôкъ европейскои политики.

III.

Коли въ захôднôй Европѣ ситуація ставала чимъ разъ прикрѣйша и здавалось, що вже конче мусить прийти до якогось конфликту межи Нѣмеччиною а Францією, лагодилась въ Болгаріи нова несподѣванка.

Въ Константинополи велися вже ôдъ довшого часу переговоры Порты то зъ делегатами болгарского собранія то зъ Цанковомъ, але на послѣдокъ все-таки не довели до нѣякихъ позитивныхъ результатôвъ. Порта не могла и не хотѣла пристати на жаданя болгарскихъ делегатôвъ, бо боялась выкликати невдоволенье Россіи и довести черезъ то до нового конфликту, а Цанковъ ôдступивъ самъ ôдъ дальшихъ переговорôвъ. Делегація болгарска зыскала лишь то, що Порта, мимо противныхъ заходôвъ Россіи, рѣшилась выслати до Софіи свого комисаря въ особѣ Риза-бея.

Тымчасомъ емигранты болгарскй, котрй перебували въ Румунии и жили тутъ коштомъ Россіи, старалися выкликати въ Болгаріи ворохобню. Правительство румуньске заказало имъ було переѣзжати въ наддунайскôй части Румунии и длятого они збиралися въ Добруджи, зъ-ôдки и лекше було дôстатися до Болгаріи и скорше можна було на случай неудачѣ перебратися до Россіи. Ворохобня мала выбухнути въ день роковинъ Санъ-Стефанъского договору, т. є. 3 л. марта и то рôвночасно въ всѣхъ мѣстахъ наддунайскихъ. Головными моторами и проводирами въ сѣй ворохобни були Груєвъ и Бендеревъ. Сталося однакожь, що ворохобня выбухла скорше въ Силистріи, де стояла часть давного струмского полку пôдъ командою Хрестова. Дня 3 л. марта надôйшло було до Силистріи войско правительственне и зробило тутъ скоро порядокъ. Хрестовъ згинувъ въ борбѣ зъ рукъ власныхъ товаришѣвъ а Груєвъ и Бендеревъ утекли до Румуніи. Того самого дня выбухла такожь и ворохобня въ Рущуку, но тутъ выступили самй жителѣ мѣста въ оборонѣ загроженои ôтчины. Ворохобню выкликали тутъ були піонеры пôдъ проводомъ полковника Филова и майора Узарова. Ворохобникôвъ однакожь розбито а богато зъ нихъ увязнено. Въ Рущуку зôбрався заразъ судъ воєнный и засудивъ 9 войсковыхъ на кару смерти. Ихъ розстрѣляно дня 6 л. марта на поляхъ за Рущукомъ.

Симъ енергичнымъ выступленьемъ регентія скрѣпила була значно своє становище. Загально думано, що Россія вмѣшаєся теперь активно въ справу болгарску; се однакожь не наступило а праса россійска стала потѣшатися тымъ, що регентія болгарска доведе сама цѣлу справу до абсурдумъ.

Ôдъ теперь зачинає ситуація прибирати зновъ мирнѣйшій характеръ. Дня 3 л. марта ôдкрыто парлямент нѣмецкій а престольна бесѣда оповѣстила, що ôдносины Нѣмеччины до всѣхъ державъ суть дружнй. Цѣсарь австрійскій, принимаючи делегацію въ Пештѣ, заявивъ такожь, що миръ буде зъ певностію удержаный. Въ Болгаріи наставъ такожь спокôй а Риза-бей розпочавъ переговоры зъ регентією, щобы єи наклонити до згоды зъ опозицією.

Въ Нѣмеччинѣ ухваливъ новый парлямент въ першôй половинѣ марта т. зв. септенатъ, черезъ що армія нѣмецка значно побôльшилась. Въ Италіи настала була криза кабинету въ наслѣдокъ политики кольоніяльнои; криза та закôнчилась тымъ, що кабинетъ Депретиса остався а парлямент закрыто дня 12 марта. День 13 л. марта стався памятный въ житю царя Александра, бо ôнъ тогды спасся лишь щасливымъ случаємъ ôдъ смерти, якою згинувъ єго батько. Того дня арештовано именно на Невскôмъ проспектѣ трохъ студентôвъ, що хотѣли єго убити. Тогожь дня пôдписано угоду межи Нѣмеччиною, Італією и Австрією, котра сталася пôдставою теперѣшнои лиги мира. Дня 22. л. марта ôдбулося въ Берлинѣ велике торжество девятьдесятыхъ уродинъ нѣмецкого цѣсаря. При нагодѣ сего торжества одержавъ гр. Робилянтъ ордеръ чорного орла, що мало бути выдимымъ знакомъ заключеного союза.

Ôдъ теперь бачимо, якъ европейскй державы зачинають чимъ разъ бôльше лагодитися на всякій случай. Въ слѣдъ за Нѣмеччиною иде и Австро-Угорщина та зачинає у себе приготовлювати загальне ополченье. Въ Франціи заходиться ген. Булянже такъ около организаціи арміи, що вже не то що непокоить Нѣмеччину, але навѣть и у себе дома выкликує пôдозрѣнье, що стремить до того, щобы бувъ першимъ консулемъ. Италія зачинає вже заздалегôдь думати о воєнномъ походѣ противъ Абессиніи. Зъ Россіи надходять пôдъ сю пору чимъ разъ частѣйше вѣсти о организаціи воєнной о закупнѣ провянту, мундурôвъ и т. д. Навѣть Болгарія заводить у себе за-для осторожности патріотичнй лиги и обсаджує границю ôдъ стороны Румуніи и Сербіи, щобы забезпечитись ôдъ ворохобникôвъ.

При кôнци марта зачинає справа болгарска зновъ займати виднѣйше становище въ

политицѣ европейскôй. Болгаре, змученй своимъ непевнымъ положеньемъ, хотять конче завести разъ у себе порядокъ и обсадити опорожненый престолъ Туреччина, якъ и доси все ще нерѣшима, старалася, здаесь, наклонити Россію, щобы она предложила свого кандидата на престолъ болгарекій, але Россія ôдповѣла тымъ, що приказала свому послови въ Константинополи зажадати силаты ôдшкодованя воєнного. Болгаре видѣли отже що нема выходу и выслали свого делегата, Стоилова, за границю, щобы ôнъ вызондувавъ заграничнй правительства що до ихъ становища въ справѣ болгарскôй а такожь щобы оглянувся тутъ за ôдповѣднымъ кандидатомъ. Стоиловъ приѣхавъ до Вѣдня 30 л. марта и здаѣсь, що вже теперь розпочались тутъ переговоры въ справѣ кандидатуры кн. Кобургского.

Въ Россіи велася пôдъ сю пору завзята борба мѣжь Катковомъ а Гирсомъ, котра все таки закôнчилась опôсля побѣдою Каткова. Катковъ перъ очевидно до вôйны, радивъ заключити союзъ зъ Франціею а навѣть и самъ на свою руку вѣвъ переговоры зъ французскими шовинистами якъ на пр зъ Дерульедомъ, и хочь не довѣвъ до того, чого бажавъ. то всежь таки не переставъ бути всемогучимъ въ Россіи. Гирсъ бувъ за мирною политикою, але его змаганя мали лишь на стôлько успѣхъ, о скôлько для Россіи безъ того було неможливымъ порыватись теперь до дѣла, котре йй не могло забезпечити доброго кôнця. Въ самôмъ внутрѣ Россіи кипѣло знову и рознеслись були вѣсти о новыхъ атентатахъ на царя.

У Вѣдни довѣдався Стоиловъ ôдъ гр. Кальнокого, що Австрія буде придержоватись берлиньскои угоды и выступить противъ всякого ей нарушеня, якъ довго и регентія болгарска буде тои угоды придержуватись. Якй тутъ були дальшй старання Стоилова, трудно знати; але вже около 12 л. цвѣтня появилась вѣсть, що кн. Фердинандъ Кобургскій готовъ принятй престолъ болгарскій пôдъ условіемъ, що его потвердять всѣ трактатовй державы.

Доси ишло все спокôйно и мирно. Алярмы воєннй притихли були вже значно и здавалося, що все вже пôйде добре, коли наразъ пôдъ конець цвѣтня на нѣмецко-французскôй граници частало приключенье, що въ однôй хвили здавалось въ силѣ закаламутити миръ цѣлои Европы. Се була справа арештованя французского комисаря зъ Пани, котрый переходивъ часто на нѣмецку сторону и старався тутъ розвѣдатись про всѣлякй справы воєннй. Шнебеле мавъ бути тайнымъ агентомъ ген. Булянжера. По довгихъ переговорахъ и вымѣнахъ дипломатычныхъ нотъ, рѣшилось правительство нѣмецке пустити Шнебеля на волю и ôдставило его пôдъ ескортою ажъ до французкои граници. Тымъ способомъ залагоджено щасливо сю справу.

Сôймъ краєвый.

Зъ петицій, внесеныхъ до сôйму, важнйшй отсй: Выдѣлъ повѣтовый въ Добромилю разъ зъ выдѣломъ цов. въ Сяноцѣ о зниженье процентôвъ ôдъ залягаючихъ податкôвъ и иншихъ належитостей правительственныхъ, о повздержанье екзекуціи передъ цѣлковитымъ залагодженьемъ рекурсу та о выключенье языка грецкого въ гимназіяхъ; громады Батиѣвъ, пов. бродского, и Дембно, пов. ланцутского, о змѣну уставы дороговои; выдѣлы пов. въ Пôдгайцяхъ, Ниску, Мѣльци и Рудкахъ въ справѣ стяганя залеглостей касъ позичковыхъ громадскихъ въ дорозѣ екзекуціи политичнои; громады Лыса гора, Вишнѣвъ и Куликôвъ о змѣну уставы дороговои; громады Вишнѣвъ и Дроговыже въ справѣ пользованя на громадскихъ грунтахъ, охороны ôдъ дикои звѣрины и о наданье громадамъ права презентованя учителѣвъ; монастирь СС. Василіянокъ въ Яворовѣ о субвенцію на розширенье воспиталища; гр.-кат. священники скôльского деканату о признанье имъ ремунерацiи за удѣлянье науки религіи въ школахъ народныхъ; выдѣлъ пов. въ Калуши о стяганье залеглостей въ громадскихъ касахъ позичковыхъ екзекуцiею политичною и въ справѣ змѣны арт. 14. 15 и 24 уставы школьнои зъ 2 лютого 1885.; рада повѣтова въ Богородчанахъ о пôдвысшенье вынагороды за доставу пôдводъ, о розложенье тягарôвъ податковыхъ въ формѣ додаткôвъ до сталыхъ податкôвъ, въ справѣ засаджуваня деревець овочевыхъ при дорогахъ, о примусовôмъ асекурованю будынкôвъ сельскихъ и мѣскихъ ôдъ огню, о закладаню и удержаню закладôвъ для убогихъ невылѣчимо хорыхъ, въ справѣ коштôвъ на ставлянье будынкôвъ шкôльныхъ та въ справѣ оподаткованя горалень; громада Манастирка пôдъ Косовомъ о усуненье надужить тамошного вôйта; комитетъ церковный въ Тростянци о запомогу на украшенье тамошнои церкви; богато товариствъ задатковыхъ въ справѣ змѣны уставы податковои зъ 27 грудня 1880 и 14 цвѣтня 1885; многй учителѣ и рады шкôльнй мѣсцевй громадскй о пôдвысшенье платнѣ учителямъ и розширенье шкôлъ народныхъ. Петиціи порозділювано помѣжь ôдповѣднй комисіи.

XXIV. Засѣданье зъ дня 17. сѣчня 1888.

Секретарь пос. Сѣчиньскій ôдчитавъ петиціи, котрыхъ загаломъ вôйшло 1195.

На интерпеляцію пос. Ст. Баденіого ôдповѣдавъ пос. Старовейскій, предсѣдатель комисіи горальничои, що комисія покôнчила вже свою роботу и справозданье предложить въ четверъ. — Пос Абрагамовичь и товарищѣ ставили нагле внесенье, щобы у Львовѣ и Краковѣ заложено публичнй ссыпы збôжа, кождый по 150.000 зр., на се выдѣлъ краєвый маѣ затягнути позичку въ квотѣ 300.000 зр., на амортизацію котрои въ буджетѣ вызначеный буде кредитъ 21.000 зр. Ôдослано се внесенье до комисіи господарства краєвого, зъ порученьемъ, выготовити справозданье ще сеи сесіи соймовои. — Друге внесенье пос. Струшкевича о зниженье тарифъ зелѣзничихъ и удержавленье зелѣзницѣ Кароля Людвика, признано рôвножь за нагле и передано комисіи дороговôй сейчасъ залагодити. — Справозданье выдѣлу краєвого о вылученю присѣлка Хатки взъ звязи громады Сороки ad Щирець, передано комисіи администраційнôй. — Пос. Сангушко ôдчитавъ справозданье комисіи ювилейнои, въ справѣ утвореня вѣчнои фундаціи о рôчныхъ 12 000 зр. на стипендіи для молодежи рускои и польскои, безъ рôжницѣ вѣроисповѣданя въ цѣли образованя въ высшихъ закладахъ войсковыхъ. Стипендіи тіи буде роздавати цѣсарь, на основѣ щорôчныхъ внесень выдѣлу краєвого Внесенье се принявъ сôймъ одноголосно безъ дискусіи повставши зъ мѣсць. — Зъ черги ôдчитавъ пос. Черкавскій слѣдуюче внесенье комисіи шкôльнои: „Сôймъ приймаючи предложене выдѣломъ краєвымъ справозданье рады шкôльнои краєвои о станѣ языка нѣмецкого въ школахъ середныхъ краєвыхъ до вѣдомости, взываѣ ц. к. власти шкôльнй, щобы старалися пôднести сю науку въ школахъ, онѣкувалися нею, а забезпечивши йй поважне становище помѣжь иншими предметами шкôльнои науки, черезъ добиранье свѣтлыхъ и добре уквалифікованыхъ учителѣвъ, черезъ побôльшенье стипендій для способлячихъ-ся до науки нѣмецкого языка кандидатôвъ, вкôнци черезъ установленье раціональнои и практичнои методы и точне выконуваньe сихъ засадъ, змѣряли до того, щобы наша молодѣжь по укôнченю краєвыхъ шкôлъ середныхъ въ цѣлôмъ объемѣ доступнôмъ ей понятю, правильно и свобôдно уживала языка нѣмецкого“. — Пос. Антоневичь зазначивъ, що у насъ сама наука шкôльна нѣмецкого языка позôстане безуспѣшною, бо поза школою въ розмовѣ мало хто уживаѣ сего языка. Найлѣпше було-бъ, наколи-бы въ школахъ середныхъ деякй предметы выкладалися въ языцѣ нѣмецкôмъ. — Пос. Голѣевскій и справоздавець Черкавскій доказували, що и выкладъ деякихъ предметôвъ по нѣмецки не причинивсь-бы до знаня сего языка, до знаня треба основнои науки. — Внесенье комисіи шкôльнои принято.

Пос. Дѣдушицкій здававъ справу зъ внесеня пос. Романовича о реформѣ шкôлъ середныхъ. Комисія шкôльна поставила отже въ сѣй справѣ таке внесенье: Сôймъ взываѣ ц. к. правительство, щобы при задуманôй реформѣ шкôлъ середныхъ увзгляднило окремѣшнй потребы и властивости нашого краю, запевнюючи якъ найбôльшій вплывъ на уряджeнье и веденье шкôлъ властямъ краєвымъ, такъ законодательнымъ якъ и адміністраційнымъ. — Ухвалено безъ дискусіи.

Пос. Стадницкій реферовавъ именемъ комисіи буджетовои справу заложеня сталого фонду позичкового для спôлокъ водныхъ. Фондъ сей выносити буде 700.000 зр. зъ позиченыхъ выдѣломъ краєвымъ грошей. Уставу сю принято такожь безъ дискусіи. — Комисія промыслова черезъ пос. Т. Дѣдушицкого поставила слѣдуючй внесеня: 1) Сôймъ приймаѣ до вѣдомости справозданье выдѣлу краєвого о удѣляню позичокъ и запомогъ для розвитку промыслу краєвого. 2) Петиція: С. Костшевского въ Самборѣ, фабрики цикорія фирмы Фестъ Маєргофъ и Витмаєръ въ Тарновѣ, фабрики гафтôвъ Пинкаса Крампера въ Станиславовѣ, А. Пфайфера, цукорника у Львовѣ, С. Бандровского въ Краковѣ, А. Локоча у Львовѣ, товариства шевцѣвъ „Рôвнôсть“ у Львовѣ, всѣхъ о субвенціи або позички, передаються выдѣлови краєвому до залагодженя. — Принято безъ дискусіи.

Пос Лясоцкій предложивъ справозданье комисіи громадскои, зъ петиціи громады Подгуржа, о справованю тамъ чинностей полиційныхъ черезъ полицію краковску. — Ухвалено безъ змѣны. — Товариству гральниковъ удѣлено 300 зр. запомоги на выдаванье часописи. — Ухвалено вставитись до правительства за петиціями мѣстъ Мельницѣ, Тухова, Буковска, Заболотова и Мшаны долѣшнои, о утворенье тамъ урядôвъ податковыхъ. — Выдѣлови краєвому поручено петиціи выдѣлôвъ повѣтовыхъ въ Калуши, Турцѣ и Збаражи о обниженье процентôвъ проволоки при податкахъ правительственныхъ. Ôдступлено выдѣлови краєвому розслѣдити и залагодити петицію громады Пакушôвка о ôдписанье коштôвъ шупасовыхъ, въ квотѣ 40 зр. 45 кр. и громады Шидлôвцѣ о дозвôлъ вôльного выпасу худобы за кордономъ. — Дозволено зъ фондôвъ краєвыхъ заплатити 1255 зр. за лѣченье Ханы Стральмъ у Вѣдни, приналежнои до громады Руда, въ повѣтѣ мѣлецкôмъ. — Петицію мѣста Долины въ справѣ умѣщеня рогачки посередъ мѣста ôдступлено правительству. — По залагодженю ще кôлькохъ дрôбнѣйшихъ петицій, мала розвестись дискусія надъ уставою о слугахъ, але коли послы заявили, що ще не досыть приготованй, ôдложено сю справу на вечѣрне засѣданье. — Пос. Скшиньскій интерпелювавъ п. намѣстника, въ справѣ неслушного побираня мыта ôдъ порожныхъ бочокъ нафтовыхъ.

* * *

Вечѣрне засѣданье розпочалось спеціяльною дискусією надъ уставою о слугахъ и службовыхъ ôдносинахъ. Многй послы ставили численнй поправки. Пос. Абрагамовичь, забравши голосъ при § 8, (1—7 ухвалено) пôддавъ строгôй критицѣ стилизацію цѣлои уставы и руководячись засадою, що лѣпше ухваляти мало уставъ а добрыхъ, вносивъ ôдослати цѣлу уставу назадъ до выдѣлу краєвого, щобы ей розслѣдити. — Пос. Романовичь пôднесъ се внесенье, а ôдчитавши §. 36 доказавъ, що справдѣ нѣхто сеи уставы не зрозумѣе. Такожь и цѣлу сю уставу можна радше назвати уставою „противъ слугъ“ якъ для слугъ. — Пос. Бадені высказався за ôдосланьемъ проекту до комисіи. Коли опôсля оденъ лише пос. Розвадовскій жадавъ ухвалити сейчасъ уставу, а пос. Сапѣга высказався за внесеньемъ пос. Абрагамовича, ôдослано цѣлу уставу назадъ до выдѣлу краєвого. — Залагоджено змѣну статуту банку краєвого, щобы мôгъ приймати вкладки на книжочки щадничй, почавши ôдъ 5 зр. — Ухвалено буджетъ школы рôльничои, огородничои и фôльварку въ Черниховѣ. Недобôръ для обохъ шкôлъ выноситъ 16.315 зр. и лише фôльварокъ даѣ доходу 16.315 зр. — На тôмъ закôнчилось засѣданье.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

За кôлька днѣвъ будуть вже закрытй всѣ соймы краєвй а найдовше здаѣсь буде ще радити галицкій сôймъ. Онôгды закрыто сôймъ стирійскій а вчера закрыто сôймы каринтскій и ческій. Въ ческôмъ соймѣ высказавъ маршалокъ краєвый закрываючи сôймъ, свôй жаль, що нѣмецкй послы не брали участи въ нарадахъ.

Перше засѣданье рады державнои ôдбудеся дня 25 с. м. а сими днями маѣ бути розôслане посламъ справозданье комисіи угодовои о податку ôдъ цукру, выготовлене пос. Мечникомъ. Клюбъ нѣмецко-австрійскій збереся вже вечеромъ дня 24 с. м. на нараду. — „Vaterland“ доносить, що клюбъ центра предложить заразъ по ôдкрытю рады державнои проєктъ до закона о заведеню шкôлъ вѣроисповѣдныхъ. Въ клюбѣ панує именно переконанье, що бôльшôсть послôвъ буде сему внесеню прихильна и не знати лишь, яке становище займе министеръ просвѣты, д-ръ Гавчь.

Ческа рада шкôльна краєва роздѣлила въ той способъ нѣмецкй и ческй силы учительскй въ краю, що нѣмецкй и ческй учителѣ не будуть якъ доси радити на спôльныхъ конференціяхъ, лишь будуть збиратися ôдъ слѣдуючого року на окремыхъ конференціяхъ и въ окремыхъ мѣсцяхъ на нарады. На сей рôкъ зносяться дотычнй конференціи зовсѣмъ.

Министеръ просвѣты, д-ръ Гавчь, бувъ онôгди на довшôй авдіенціи у цѣсаря. Авдіенцію сю вязали зъ справою заведеня шкôлъ конфесійныхъ въ Австріи. Теперь доносять, що бажаня клерикалôвъ не сповняться такъ скоро, бо Чехи голосували-бы лишь за дуже умѣреннымъ внесеньемъ клерикалôвъ и то лишь пôдъ условіемъ децентрализаціи шкôльництва а д-ръ Гавчь не хоче нѣякъ згодитися на децентрализацію.

Въ справѣ ôдповѣди на интерпеляцію Гельфіого и Перчеля въ угорскôмъ парляментѣ доносить „Budap. Corr.“, що Тисса дасть кумулятивну ôдповѣдь або ще сего тыждня, або ажь въ слѣдуючôмъ. Тисса не думаѣ и не маѣ причины ѣхати ажь напередъ въ сѣй справѣ до Вѣдня. Нарады буджетовй буде президентъ министрôвъ старатися скоротити по можности, а на дотеперѣшнй замѣты дасть ôдповѣдь опозиціи и при сѣй нагодѣ здасть справу о розпорядженю, яке выдавъ въ справѣ ухваленого минувшого року закона о 32-міліонôвôмъ дотованю касъ.

„N. fr. Presse“ доносить, що особы, котрй мають вплывъ на важнѣйшй польскй газеты въ Галичинѣ, згодилися на конференціи старатися о то, щобы польска праса, обговорюючи заграничнй запутанины, выступила зъ бôльшою оглядностію и резервою, якои вымагаѣ теперѣшне положенье, щобы именно зъ деякихъ артикулôвъ не роблено ôдтакъ фалшивыхъ заключень въ некорысть Полякôвъ. Бôльше вплывовй газеты варшавскй мають такожь остерѣгати молодѣжь польску въ Россіи, щобы она не допустилась нѣякого нерозважного кроку, бо Поляки не мають теперь причины дѣлати для чужихъ интересôвъ. Польска публицистика маѣ дати пôзнати такимъ особамъ якъ маркизъ Вельопольскій и угорскй шовинисты, що они не можуть числити на Полякôвъ въ якихсь своихъ стремленяхъ.

— —

До „N. fr. Presse“ доносять зъ-надъ россійскои границѣ, що коли станъ войска надъ самою австрійскою границею позôстаѣ ôдъ якогось часу не змѣненый, то дальше въ глубинѣ Россіи слѣдно все таки рухъ войска. Такъ мали недавно прийти до Луцка знôвъ два полки кавалеріи. Въ Луцку устроєно великій таборъ зъ баракôвъ а въ Рôвнôмъ ставляться зъ великимъ поспѣхомъ величезнй пекарнѣ на сухары. До Варшавы мали прийти сими днями значнй запасы амуниціи и сухарôвъ, а до Ченстоховы выслано до укрѣпленого табору кôлька треновъ санитарныхъ. Въ ченстохôвскôмъ гарнизонѣ панує именно страшный тифусъ. Въ укрѣпленяхъ зелѣзницѣ зъ Демблина до Домбровы настала теперь перерва. Въ пограничныхъ повѣтахъ напротивъ Кракова не слѣдно теперь нѣякого руху воєнного.

Въ петербургскихъ кругахъ аристократичныхъ и урядовыхъ выкликавъ надзвычайне враженье фактъ, що царь давъ строгу нагану кн. Барклай де Толли за то, що ôнъ згодився на то, щобы его внукôвъ охрещено пôсля протестантского вѣроисповѣданя. За царя Александра III. сталося лишь разъ, що царскій ген-адъютантъ одержавъ публично нагану. Чотири роки тому назадъ одержавъ именно нагану ôдъ царя ген.-губернаторъ Финляндіи, ген.-адъютантъ гр. Гайденъ, за то, що ôнъ розпорядився бувъ въ чѣмсь самовôльно въ администрацiи краєвôй. Сю нагану давъ однакожь царь не яко „царь“ лишь яко великій князь финляндскій и що до формы она не була такъ остра. Царь Александеръ II. давъ лишь разъ нагану одному членови своеи свиты а именно адъютантови кн. Пашкевичу. Пашкевичь подався заразъ въ ôдставку, а его жѣнка ще и нынѣ не хоче являтись на царскôмъ дворѣ, хочь ôдъ того часу вже бôльше якъ 20 лѣтъ минуло. Загально припускають, що Барклай подастся до ôдставки, хочь се у ген.-адъютанта було-бы щось дуже надзвычайного.

„Нов. Время“ доказуе, що головною перешкодою въ порозумѣню що до справы болгарскои, есть стремленье Австріи до анексіи Босны и Герцеговины и для того держить Австрія въ своихъ рукахъ кн. Кобургского яко политичного туза. Россія стоить однакожь завсѣгды на законнôмъ становищи и думаѣ, що болгарска справа дасться полагодити законнымъ выборомъ князя, не тыкаючи другихъ справъ всхôдного пытаня.

„Гражданинъ“ остерѣгаѣ передъ Цанковомъ и каже, що вже въ самôмъ интересѣ болгарскои церкви не треба шукати зближеня до цанковистôвъ. — Якъ звѣстно Цанковъ перейшовъ бувъ разъ на католицкій обрядъ и выступавъ тогды дуже противъ православія а коли ему ôдтакъ того треба було, вернувъ назадъ до православія.

Въ письмѣ цѣсаря Вильгельма, а въ котрôмъ ôнъ дякуе товариству червоного хреста за его новорôчнй желаня сказано, що цѣсарь маѣ надѣю, що хвиля, въ котрôй прийдеся згаданому товариству свою задачу выповнити, не наспѣе ще на щастье Нѣмеччины такъ скоро.

Нѣмецка войскова газета „Militärwochenblatt“ доказуе, що въ Россіи стоить на граници далеко бôльше войска якъ въ Австріи и Нѣмеччинѣ. Есть то ôдповѣдь на звѣстный артикулъ помѣщеный свого часу въ „Русск. Инвалидѣ“. Пôсля „Militärwochenblatt“, маѣ въ часѣ мира стояти въ пограничныхъ воєнныхъ округахъ всѣхъ трохъ державъ: въ Россіи 315.500 людей и 689 пушокъ; въ Австріи 38.000 людей и 160 пушокъ а въ Нѣмеччинѣ 98.200 людей и 338 пушокъ. Ôдповѣдно отже до сего стану при рôвнôмъ просторѣ стоить теперь въ Нѣмеччинѣ 81.714 людей, 238 пушокъ и 14 520 коней а въ Россіи ажь 123.275 людей, 24.198 коней и 274 пушокъ.

„Esercito“ доносить зъ Масавы, що король Оганнесъ маѣ дѣйстно 100.000 войска, зъ котрыхъ 40.000 суть узброєнй въ ôдзадній карабины рôзныхъ системъ, 20.000 суть узброєнй въ карабины набиванй зъ переду а проче войско маѣ лишь лянцы. Крôмъ того мають ще Абесинцѣ кôлька митрельезъ, що дôстали въ дарунку ôдъ Франціи 1886 р.

Нова сербска газета „Поклич“ доносить, що выѣздъ россійского резидента въ Бѣлградѣ, Перзіяніого, зъ родиною до Баденъ-Баденъ на довшій урльопъ, нѣбы то въ справахъ фамилійныхъ, маѣ значити, що дипломатична дѣятельнôсть Перзіяніого въ Сербіи вже скôнчилася.

Сербскій министеръ вѣроисповѣдань установивъ комисію въ справѣ цѣлковитого знесеня духовныхъ судôвъ супружескихъ.

Въ справѣ болгарскôй не ведуться теперь рѣшучо нѣякй переговоры.

У Набокова и другихъ ворохобниковъ убитыхъ пôдъ Бургасомъ найдено слѣдуючй письма: 1) Письмо россійского посла въ Букарештѣ Хитрова, въ котрôмъ ôнъ поручаѣ якогось Иванова, родомъ Болгарина, россійскимъ властямъ въ Одессѣ; того Иванова зловлено при першôй стрѣчи болгарского войска зъ ватагою Набокова пôдъ Созополисъ. 2) Письмо зъ датою 8 падолиста якогось Болгарина зъ Адріянополя до Боянова; въ письмѣ говорится о приготовлюваню въ тôмъ мѣстѣ однои ватаги. Въ письмѣ тôмъ суть поздоровленя до якогось Єврeинова, котрый якъ показалося не бувъ нѣхто иншій якъ лишь самъ Набоковъ, бо при нѣмъ найдено 3) паспортъ, высланый на то имя губернаторомъ въ Нижнôмъ Новгородѣ а видимованый въ Константинополи россійскимъ консулемъ. 4) Листъ чорногорского священника Каничича до Набокова, въ котрôмъ говориться, де ватага маѣ высѣсти на берѣгъ. Той священикъ бувъ вмѣшаный въ ворохобню противъ кн. Александра. 5) Два письма Залевского до Набокова, въ котрôмъ той повѣдомляѣ сего, що вже выславъ потрѣбну зброю и подаѣ ему заразомъ условія, пôдъ якими можна-бы позыскати помôчь Кривцова, котрый есть адвокатомъ въ Одессѣ. (Есть то той самъ Кривцовъ, котрый хотѣвъ свого часу силою ôдобрати кн. Александрови 50.000 франкôвъ, котрй були ему вручили ворохобники, вывозячи его зъ Софіи). 6) Напослѣдокъ письмо Кривцова до Набокова, въ котрôмъ той повѣдомляѣ сего, що Цанковъ маѣ прислати грошѣ и дораджуе, якъ можна найлѣпше выкликати ворохобню.

НОВИНКИ.

— **Свято Богоявленія** обходили вчера львôвскй Русины якъ и що року зъ великимъ торжествомъ и при великôмъ здвизѣ народу. Передъ 9 год. рано ôдбувся торжественный въѣздъ Впреосв. митрополита Сильвестра до Успеньскои церкви. Впреосв. митрополитъ ѣхавъ шестернею красныхъ коней, запряженыхъ до парадноi кариты, а попереду ѣхавъ на сивôмъ кони крилош. Бѣлиньскій. Коня вели два льокаѣ въ синôй либеріи а яко асиста ступавъ по обохъ бокахъ ôддѣлъ артилеріи зъ добутыми артилерійскими ножами. По богослуженю въ Успеньскôй церквѣ довершивъ водосвятіе Впреосв. митрополитъ въ сослуженю архидіякона о. Готеровского и цѣлои капитулы. Архипрезвитеръ о. Сѣнгалевичь есть все ще недужій и для того не бувъ присутный на торжествѣ. Въ торжествѣ сѣмъ взяли такожь участь всѣ львôвскй церкви парохіяльнй, оо. Василіяне и питомцѣ латиньского обряду. Зъ властей свѣтскихъ були репрезентованй: намѣстництво — двома совѣтниками намѣстництва (намѣстникъ п. Залевскій не прибувъ, якъ кажуть, за-для недуги); зъ краєвого суду бувъ вицепрезидентъ Канне; финансову дирекцію заступавъ оденъ совѣтникъ а дирекцію почтову заступавъ совѣтникъ Ладось. Зъ выдѣлу краєвого явилися: маршалокъ краєвый

гр. Тарновскій, сов. Бережницкій и п. Петрускій. Дальше були власти университетскій, зъ политехники проф. Медведскій, президентъ мѣста Мохнацкій, директоръ полиціи п. Кшачковскій и т. д. Хоръ складали питомцѣ рускои духовнои семинаріи. Пôдчасъ торжества асистували и давали сальвы двѣ компаніи пѣхоты 15 полку зъ музикою а крôмъ того було уставлено богато войска для удержаня порядку. По довершеню водосвятія обôйшла процесія при звукахъ музики доокола ринку и вернула назадъ до Успеньскои церкви. Торжество закôнчилося о 12 год. въ полудне а ôдтакъ ôдбувся у Впреосв. мигрополита обѣдъ, на котрый було запрошеныхъ около 40 осôбъ майже выключно духовныхъ, бо зъ цивильныхъ були лишь д-ръ Климъ Ганкевичъ и д-ръ Шараневичъ.

— **Зъ Тернополя пишуть намъ:** Торжество Богоявленя обходжено у насъ сего року величавѣйше якъ бувало Власти политичній и судовій выступили въ своихъ униформахъ майже въ комплетѣ. Гарный спѣвъ мѣщаньского хору и мѣска музика причинились до того, що великій пляцъ Собѣского заповнився великимъ здвигомъ народу. Баталіонъ пѣхоты полку кн. Нассавъ выступивъ до асистенціи и дававъ удачній сальвы. — Небавомъ має завестись въ Тернополи школа для офицерôвъ загального ополченя.

— **Питомцѣ львôзскои семинаріи духовнои** дали Впр. митрополитови Сильвестрови въ день его именинъ въ дарѣ стихъ, написаный о. Грушкою, и оправленый въ дуже красну теку, зроблену въ переплетничôмъ заведеню п. Михайла Спожарского Впр митрополитъ принявъ сей даръ дуже ласкаво.

— **Управляючій совѣтъ „Нар. Дому“** удѣливъ кандидаткамъ учительскои семинаріи, паннамъ: Татіяннѣ Ковалѣвнôй и Маріи Клишôвнôй, обомъ зъ Перемышля, а Маріи Фолюсевичѣвнôй, Маріи Луцикôвнôй, Владимирѣ Луцикôвнôй, Иваннѣ Витковицкôй и Теофили Діяковскôй зô Львова по 10 зр. запомôги зъ фонда Горецкого.

— **На засѣданю рады повѣтовои въ Старôмъ мѣстѣ** дня 12 н. ст. сѣчня с. р. поставивъ маршалокъ тои рады, о. М. Волошиньскій, гр. к. парохъ и деканъ, внесенье, щобы въ память и честь 40-лѣтного пановання Є. Вел. цѣсаря жертвовати зъ фондôвъ повѣтовыхъ 1000 зр. на будову рим. кат. костела въ Старôмъ мѣстѣ. Внесенье принято одноголосно. Цѣкава рѣчь, чи поставивъ-бы лат. священикъ подôбне внесенье на будову церкви?

— **Нешанованье рускихъ святъ.** Ц. к. судъ повѣтовый въ Долинѣ завôзвавъ въ дрôбнôй справѣ на день 18 л. сѣчня т. є. на саме Богоявленіе, Василя Дындина, господаря зъ Тяпча и члена рады повѣтовои въ Долинѣ на терминъ, пôдъ загрозою кары. — Ц. к. урядъ податковый въ Устрѣкахъ долѣшныхъ завôзвавъ такожь начальника громады Коростенко, щобы въ день Богоявленія явився въ урядѣ податковôмъ и подавъ вартôсть двохъ парцель грунтовыхъ, набутыхъ въ 1885 р. ôдъ священика въ Ясеню пôдъ кладовище. Се суть отже конкретній факты, котрыхъ жадавъ правительственный комисарь сов. Лясковскій въ своѣй ôдповѣди на интерпеляцію посла д-ра Антоневича, що до нешанованя рускихъ святъ ц. к. урядами и судами. Найже теперь власти дѣлають, що до нихъ належить.

— **Нову читальню** ôдкрыто минувшои недѣлѣ въ Грибовичахъ пôдъ Львовомъ при численнôй участи членôвъ и гостей. Найбôльшу заслугу около еи заснованя положили тамошный священикъ о. Туркевичъ и оба пп. учителѣ Гнида и Воробець. О. Туркевича выбрано одноголосно головою читальнѣ.

— **Екзгумація тлѣнныхъ останкôвъ, бл. п. Леокадіи Романчуковои.** Въ два днѣ по похоронѣ бл. п. Леокадіи Романчуковои, жѣнки професора и посла на соймъ п. Романчука, ôдбулася вечеромъ около 10 годины екзгумація тлѣнныхъ останкôвъ покôйницѣ Причина сего була така: Покôйниця була надзвычайно нервова особа а особы нервовій пôдпадають дуже часто летаргови. Послы соймовій высказуючи п. Романчукови своє сочувство звернули отже его увагу на можливôсть летаргу у осôбъ дуже нервовыхъ. П. Романчукъ ставъ слѣдѣти дома за доказами такои можливости въ лѣкарскихъ пôдручникахъ а знайшовши потвержденье того, укрѣпився ще бôльше въ того рода можливости. Щобы отже не залишити нѣчого, що лишь въ можности чоловѣка зробити для дорогои єму особы, постарався п. Романчукъ о екзгумацію бл. п. Леокадіи, котра ôдбулася въ присутности шефа санитирного бюра магистрату сов. Войнаровского и мѣского лѣкаря д-ра Лопацкого. Новій оглядины дали доказъ дѣйстнои смерти.

— **Рухъ поѣздôвъ** на шляху зелѣзницѣ державнои Станиславôвъ-Бучачь привернено вчера. На шляху Бучачь-Гусятынъ перешкодъ ще не усунено. Рôвножь привернено вчера правильный рухъ поѣздôвъ на цѣлôй головнôй линіи зелѣзницѣ Черновецкои и на льокальныхъ зелѣзницяхъ коломыйскихъ.

— **Выкупно золота.** Послѣдными днями спродали конторы вымѣны у Львовѣ золота на кôлькадесять тысячь зр. Золото се купували переважно жиды зъ провинціи въ пересвѣдченю, що за мѣсяць або за два доокрестна шляхта заплатить имъ о много дорожше за дукаты, марки и наполеондоры.

— **Подяка.** Головне заступництво Аціенды у Львовѣ жертвувало въ користь фонда вдовично-сирôтского перемыскои епархіи 200 зр. зъ безпосередно вилынувшихъ убезпечень ôдъ огню церквей и будынкôвъ парохіяльныхъ титуломъ проценту провизійного за роки 1886 и 1887. За ту жертву складає комисія управляюча фондомъ вдôвъ и сирôтъ прилюдну подяку. Перемышль 5 (17) сѣчня 1888. — *Гр. Шашкевичъ*, предсѣдатель, *О. Поляньскій*, секретарь.

— **Подяка.** Вп. о. Петро Гиль зôбравъ для рускои Бурсы терноπôльскои ôдъ новоженцѣвъ въ Шершенôвцяхъ и Олексинцяхъ 4 зр. 50 кр, за що именемъ выдѣлу Бурсы складаю прилюдну подяку. — *Ол. Барвиньскій.*

— **Жидъ убивъ жида.** Въ мѣсточку Сѣнявѣ лучився сими днями дуже цѣкавый случай скрытоубійства. Одного ранку знайшли тамошного посесора сѣнявскихъ дôбръ кн. Чарторыйского, жида, неживого въ своѣй комнатѣ. На першій поглядъ здавалося, що смерть наступила нагло въ ночи, бо помершій лежавъ спокôйно въ лôжку зъ заложеными руками на грудехъ. При лôжку на крѣслѣ знайдено шестистрѣльный револьверъ зъ однымъ выстрѣленымъ набоемъ. По близшôмъ розсмотрѣ добачено невелику рану въ лѣвôмъ виску, зъ котрого и крови не богато выплынуло. Всѣ погадали, що тутъ дѣло зъ самоубійствомъ, та скорѣйшь пôсля жидôвского ритуалу забрались до похорону. На щастье дôзнавсь о тôмъ тамошный судія, выправивъ комисію, а та розглянувшись въ обставинахъ, высказала, що тутъ нѣякимъ чиномъ не можна допустити самоубійства а треба глядати за убійцею. И справдѣ, по близшôмъ розслѣдѣ показалося, що ôкно було ôдчинене и лишь легко зъ надвору примкнене. Пôдозрѣнье убійства упало на економа, такожь жида, котрый критичнои ночи выбрався въ дорогу. Економа увязнено, а слѣдство судове потвердило догады вповнѣ, хочь суть ще слѣды, що економъ-убійця бувъ лише орудіемъ въ рукахъ затя помершого, котрый симъ чиномъ хотѣвъ статися чимъ скорше наслѣдникомъ цѣлого маєтку.

— **Зъ Нового Йорку** пишуть пôдъ датою 12-го сѣчня: Страшною смертію згинуло 200 емигрантôвъ, зъ котрыхъ 100 найменше походить зъ Чехъ и пôвнôчныхъ Угоръ. Емигрантôвъ прибувшихъ до Америки умѣщено, якъ звычайно, въ окремôмъ возѣ, котрый причѣплено на самôмъ кôнци поѣзду зелѣзничого, ѣдучого до Калифорніи. Не далеко стаціи Суммеръ въ Калифорніи ôдчепився сей вôзъ ôдъ решты поѣзду, но управленый въ рухъ точився дальше, такъ що подорожній не спостерегли зовсѣмъ сего ôдчѣпленя. Въ тôмъ попавъ вôзъ на значный закрутъ шляху зелѣзничого, перевернувся и упавъ зъ высоты 80 стôпъ въ долину. Въ наслѣдокъ сильного удару о землю попукали печѣ въ вагонѣ и вôзъ станувъ въ однôй хвили въ поломѣняхъ. Велике число подорожныхъ згинуло на мѣсци, прочій тяжко покалѣчились або попеклися. Помôчь прийшла дуже пôзно, що погôршило станъ небезпечно раненыхъ. Мала часть тôлько лишиться при житю.

— **Бальономъ** заѣхавъ зъ Парижа до Америки, але вже єи не побачивъ. Въ Кентуки въ Америцѣ знайдено недавно въ очеретахъ величезный бальонъ, до котрого причѣпленe було човенце, а въ нѣмъ мертвый чоловѣкъ. Позаякъ въ тыхъ часахъ въ Америцѣ нѣхто не пускався бальономъ въ плавбу по воздусѣ, то догадуються, що то єсть бальонъ „Араґо“, на котрôмъ пустилися дня 2 грудня м. р. въ воздухъ три Французы и пропали десь безъ вѣсти. Можливою рѣчею єсть, що двохъ пôдчасъ бурѣ выпало въ море, а третій долетѣвъ до Америки, але померъ зъ голоду и здається єи не бачивъ.

— **Дрôбній вѣсти.** Президентъ палаты послôвъ рады державнои, д-ръ Смолька, выѣде до Вѣдня въ суботу, щобъ поробити приготовленя до ôдкрытя рады державнои. — О. Андрѣй Айнспильеръ, знаменитый патріотъ и писатель словеньскій, померъ дня 16 с. м. въ Целовацу въ 75 р. житя.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 19 сѣчня. До „Presse“ доносять зъ Лондону, що Россія замовила у тамошнои фирмы численній бальоны воєнній объему на шѣсть людей.

Пештъ 19 сѣчня. „Pest. Lloyd“ доносить, що теперѣшна гостина гр. Юл. Андрассого въ Берлинѣ не має нѣякого значеня политичного. — Вѣсть, що гр. Андрасси має зôстати амбасадоромъ въ Берлинѣ на мѣсце гр. Сеченіого єсть такожь зовсѣмъ безъосновна.

Бѣлградъ 19 сѣчня. По ôдкрытю скупштины має утворитися нова партія парляментарна а именно молодо-либеральный клюбъ противникôвъ Ристича.

Брукселя 18 сѣчня. Въ Литтиху хотѣло правительство болгарске замовити 30.000 карабинôвъ системы Бердана, але фабрики ôдказалися, бо занятій теперь бельгійскими замовленями.

Берлинъ 18 сѣчня. Тутъ звертають увагу на фактъ, що на листѣ осôбъ ôдзначеныхъ въ Россіи въ день нового року ордерами переважають панслависты.

Берлинъ 18 сѣчня. Въ тутешныхъ кругахъ политичныхъ уважають ситуацію за дуже собѣ противорѣчну. Зъ однои стороны вказують тутъ на майже воєнну промову ген. Гурка въ Варшавѣ а зъ другои на мирный рескриптъ царя до губернатора Москвы.

——

Парижь 19 сѣчня. Судія слѣдчій переслухувавъ вчера Вильсона черезъ двѣ годины а въ єго помешканю ôдбулася ревизія.

Парижь 19 сѣчня. Грозить нова криза министеріяльна Президентъ кабинету Тирардъ хоче уступити. скоро єго проєктъ о податку ôдъ горячихъ напытокôвъ не буде принятый.

Наука, штука и литература.

— **П. Теодоръ Демкôвъ**, даровитый артистъ малярь и нашь землякъ, котрый образувався въ академіяхъ малярскихъ у Вѣдни и въ Монахіюмъ, прислався теперь на выставу штукъ красныхъ у Львовѣ три образы: „Портретъ дамы“, „Голова женщины“ и „Голова мущины“.

— **„Зорѣ“ ч. 1.** зъ дня 1 (13) сѣчня 1888 мѣстить: „Старосвѣтскій Батюшки и Матушки“, повѣсть зъ житя украиньского духовеньства 20-ыхъ рокôвъ вѣку XIX, Ивана Левицкого. — „Въ память Маркіяна Шашкевича“, стихъ Корнила Н. Устіяновича. — „О *митологіи славяньскôй*“, начеркъ Иліи Кокорудза. — „Не такъ, якъ треба!“, стихъ Михайла Бачиньского. — „Исторія литературы рускои, періодъ повый“ (дальше), Омеляна Огоновского. — „Матеріялы до исторіи литературы: Протоколы, списанй зъ Маркіяномъ Шашкевичемъ, Иваномъ Вагилевичемъ и Яковомъ Головацкимъ дня 13—15 червня 1837 р. тогдѣшнымъ начальствомъ гр. кат. семинаріи у Львовѣ“. — Вѣсти біографичній и артистичній. — Вѣсти зъ Украины. — Замѣтки критичній.

— **На полицяхъ книгарскихъ** появилися двѣ композиціи на фортепянъ польского композитора. Володислава Мадуровича: „Ne żurysia“, коломыйки на фортепянъ, цѣна 70 кр. и „Mazury weselne“, цѣна 75 кр. Укладъ обохъ штукъ легкій и гарный, до танцю надаєся дуже добре. Тй выданя можна купити въ книгарни Губриновича и Шмидта

— **Судіѣ дорôчного варшавского конкурсу штукъ красныхъ** признали въ ôддѣлѣ рѣзьбы першу нагороду п. Станиславови Левандовскому, рѣзьбяреви зъ Кракова за статую „Славянинъ зрываючій пута“.

Вѣсти зъ Арц. Львôвскои.

Намѣстництво асигнувало для о. Н. Курбаса, префекта семинаріи, ремунерацію о рôчныхъ 210 зр., почавши ôдъ 12 жовтня 1887; о. І. Глодзиньскому, сотрудникови при о. С. Гаврисевичу въ Бѣлôмъ Камени, рôчну плату 300 зр.

Презенту на парохію Молодинче, дек. ходорôвского, одержавъ о. *Л.* Фицаловичъ.

Введений оо.: С. Лежогубскій яко завѣдатель Пукова, М. Студиньскій яко сотрудникъ въ Сѣвцѣ, дек. журавеньского и Л. Тарнавскій яко завѣдатель Пôдлися, дек, олеського.

Увôльненый ôдъ сотрудництва въ Рогатынѣ о. М. Студиньскій.

Зрезигнувавъ ôдъ завѣдательства Сморжа о. Ю. Гаврисевичъ а получивъ сотрудництво въ Солонцѣ, дек. щирецкого.

Перемыскій Ординаріятъ удѣливъ І. Фолису грамоту ôдпустки зъ каноничнои звязи перемыскои епархіи.

Рукополаганье въ субдіяконы дня 14 сѣчня а въ діяконы 15 сѣчня одержали Т. Войтовичъ, І. Фолисъ и В. Бахталовскій.

Рѣшенье принятя въ львôвску аепархію одержавъ І. Яворскій, єсли перемыскій ординаріятъ выдасть єму ôдпустку зъ каноничнои звязи своєи епархіи.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Министеръ правосудія именувавъ адъюнкта судового, Вильгельма Зайдлера, заступникомъ прокуратора державного въ Перемышли; а Маркиля Гилевича, начальника урядôвъ помôчничихъ при судѣ окружнôмъ въ Тернополи, адъюнктомъ дирекціи урядôвъ помôчничихъ при высшôмъ судѣ краєвôмъ у Львовѣ.

Торговля збожева. Д. 19 л. сѣч. 1888 р.

Львôвъ: Пшениця 6·20 до 6.75, жито 4·30 до 4·95, ячмѣнь 4·— до 5·50, овесъ 4·— до 4·60, горохъ 4·50 до 8— вика 4— до 4.90, рѣпакъ 9·50 де 10·75, лнянка — до —, конюшина червона 32·— до 45·—, конюшина бѣла 40·— до 48·—, конюшина шведска — до —, хмѣль ôдъ 25 до 45.— зр. за 56 кильо въ мѣсци, оковита за 10.000 литрôвъ 24·25 до 24·75 зр.

Терноπôль: Пшениця 6·— до 6·60, жито 4·25 до 4·80, ячмѣнь 3·75 до 6·50, овесъ 3·90 до 4·40, горохъ 4·— до 8.—, вика 3·85 до 4·50, рѣпакъ 9·50 до 10.60, лнянка — до —, конюшина червона 30·— до 45·—, конюшина бѣла 40.— до 48·,— конюшина шведска — до —.

Пôдволочиска: Пшениця 6·— до 6·50, жито 4·15 до 4·70, ячмѣнь 3·50 до 6·—, овесъ 4·25 до 5·20, горохъ 4.— до 8.—, вика 3·75 до 4·35, рѣпакъ 9·— до 10·50, лнянка — до —, конюшина червона 30·— до 45·—, конюшина бѣла 37·— до 50·—, конюшина шведска — до —.

Ярославъ: Пшениця 6·50 до 7·—, жито 4·55 до 5·10, ячмѣнь 4·— до 6.50, овесъ 4·65 до 5·55 горохъ 4·75 до 8·50, вика 4·10 до 4·80, рѣпакъ 9·65 до 11·— лнянка — до —, конюшина червона 32·— до 47·—, конюшина бѣла 40·— до 55·—, конюшина шведска. — до —.

Вѣдень: Пшениця 7·76, овесъ 6·07, кукурудза 6·56.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. Д. Ч. въ Гумнискахъ. До кôнця року ще 8 зр. — **Всч. Я. М. въ Яйкôвцяхъ.** Давнѣйшій томы „Библіотеки найзнам. пов.“ спродаємо зъ опустомъ 25%. — **Вп. п-ѣ Т. Б. въ Стрыю.** Добре. — **Всч. П. Ж. въ Курниках.** 5 зр. дôстали, зъ тыхъ записано 4 зр. на 1888 р. — **Всч. Т. Г. въ Говѣвѣ.** Заплачено все. — **Вп. Н. С. въ Станиславовѣ.** Зъ давнѣйшихъ 4 зр. зôставъ 1 зр. на 1888 р.; днесь дôстали мы 3 зр.; отже до І кварталу прийде ще 50 кр. — **Вп. И. П. въ Чижиковѣ.** Добре! — **Вп. С. С. въ Тернополи.** Добре. — **Всч А. Б. въ Дроговыжу.** За рôкъ 87 дôстали; чи посылати и дальше? — **Вп. Н. Ч. въ Дрогобычи** 12 зр. прийде. — **Всч. К. П. въ Кот..** Ще 15 зр., просимо незабувати. — **Пчт. Урядъ Громадс. въ Кобыловолокахъ.** Грошѣ дôстали; „Дѣло“ высылаєся зъ новымъ рокомъ. — **Всч. Л. Р. въ Боднаровѣ.** За 877 заплачено всьо; высылаєся дальше. — **Вп. І. Г. въ Нижанковичахъ.** 5·50 зр. на „Дѣло“ и 4 зр. для „Народнои Рады“ мы дôстали. — **Всч. И. О. въ Переволочѣ.** За присланыхъ 5 зр. заплачено 1 зр. на 88 р.

Надôслане.

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продає по курсѣ дневнôмъ

5% Листы гипотечній

якъ такожь

5% преміованй листы гипот.

Порученя зъ провинціи выповняє ôдворотною почтою безъ провизіи. 2220 90—0

Надôслане.

МОЛОЧАРНЯ ЦЕНТРАЛЬНА

при улицы Коперника ч. 13 (въ огоронѣ), филіи Хорущина ч. 12, Паньска ч. 15, Ягайлоньска ч. 18 доставляє молоко и сметанку въ абонаментѣ домôвъ по умѣркованыхъ цѣнахъ.

227 2— ?

Подяка.

Неумолима смерть перетяла нитку житя по довгôй и тяжкôй недузѣ моеи найдорожшои жены, Павлыны зъ Вербяньскихъ Квасницкои дня 9. л. сѣчня 1888. Въ моѣмъ тяжкôмъ горю одною потѣхою було, що дорогій сусѣды численно поспѣшили ôддати послѣдну услугу покôйнôй. Не могучи иншимъ способомъ оказати моеи вдячности, складаю симъ прилюдну подяку Всч. Отцямъ: Дольницкому, емер. декану и парохови зъ Холоєва; Мыдляку зъ Павлова, Даниловичу зъ Нестаничъ, Одѣжиньскому зъ Дмитрова, Давидовичу зъ Радехова, Дияковскому зъ Кривого, Богачевскому зъ Сѣльця, Цегельскому зъ Камѣнки, Кобриновичу зъ Ланôвъ, Дейницкому зъ Соколѣ, Оришкевичу зъ Деревлянъ, Купчиньскому зъ Оглядова Дзеровичу зъ Чанижа, Билевичу зъ Полоничнои, Гаруху зъ Грабовои, Гулѣ, декану и лат. парохови зъ Топорова и Глиньскому лат. парохови зъ Радехова. Особливо ОО. Даниловичу и Цегельскому за трогаючій слова похоронній, а кромѣ сего всѣмъ своимъ сусѣдамъ за ласкаву память и потѣху въ моѣмъ горю складаю сердечне спаси-Бôгъ.

Иларій Квасницкій, парохъ въ Незнановѣ, мужь покôйнои.

Вытягъ зъ розкладу ѣзды зелѣзниць державныхъ

важный ôдъ 1 жовтня 1887.

Ôдъѣздъ зô Львова: О 6 год рано до Гусятына; — о 6 год. 10 мин рано до Лавочного, Будапешту, Стрыя; — о 11 год. 27 мин. передъ полуд. до Стрыя, Хирова, Станиславова; о 12 год. 02 мин. въ полудне до Гусятына; — о 7 год. 44 мин. вечеромъ до Стрыя, Хирова.

Пріѣздъ до Львова: О 1 год. 15 мин. въ ночи зъ Будапешту, Стрыя, Лавочного, Станиславова, Хирова; — о 8 год. 39 мин рано зъ Хирова, Стрыя; — о 3 год. 10 мин. по полудни зъ Гусятына; — о 4 год. 15 мин. по полуд. зô Станиславова, Хирова, Стрыя; — о 9 год. 43 мин. вечеромъ зъ Гусятына.

Плякаты зъ розкладомъ ѣзды на линіяхъ галицкихъ можна дôстати на стаціяхъ зелѣзниць державныхъ по 6 кр. 2238

Всякій товары зимовій

поручає найдешевше

ТОРГОВЛЯ 2057 9—0

БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ

Львôвъ, Галицка ч. 16.

MAGASIN

GORSETS de PARIS

2182 пляцъ Галицкій ч. 15. 9—12

въ будынку Банку Гипотечного — поручає

парискій горсеты дамскій

правдивій фишбиновій найновѣйшого крою и рôзнобарвій, якъ сѣрій, бѣлій, чорній, кремъ, драпъ, синій, бордо и рожевій, a la Sirène по 3.50, 4, 4.50, 5, 6 зр. Кирасъ корсетъ 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50, 5, 6, 7, 8 зр Панцирный корсетъ 3. 4, 5—15 зр. Корсеты для дѣвчатъ и Редресеръ по 1.50, 2, 2.50, 3, 4, 5 зр.

Всѣ части рôзного объему суть завсѣгды на складѣ ôдъ 1.50 до 20 зр.

Всѣ замовленя выконуються на мѣру пôсля фасону п. Вайсъ и п. Терсе.

Старій корсеты принимаються до направы.

НАЙЛУЧШІЙ

ПАПѢРЪ ЦИГАРЕТОВЫЙ

єсть правдивый

LE HOUBLON

1934 французскій фабрикатъ 12—0

CAWLEY-a & HENRY-ого въ Парижи.

Передъ пôдробкою остерегаєся!

Сей папѣръ поручаютъ якъ найлучше пп. д-ръ І. І. Поль, дръ Е. Людвигъ, дръ Е. Липманъ, професоры хеміи при вѣденьскôмъ университетѣ а то для єго знаменитои якости, єго абсолютнои чистоты и для того, що до него не домѣшанй жадній шкôдливій здоровью матеріи.

FAC-SIMILE DE L'ETIQUETTE

17, rue Bérenger, à PARIS

ДУТКИ ЦИГАРЕТОВІ

зъ правдивыхъ французскихъ папиркôвъ цигаретовыхъ поручає

Катерина Пташиньска

Львôвъ, ул. Краковска ч. 5.

Продаю въ пуделкахъ и безъ пуделокъ. Цѣна за 1000 штукъ зр. 1·20 и высше.

Змѣна льокалю!

ФАБРИКА ETUIS

и галантерійный закладъ артистичный

Вильгельма Климка

находячій-ся дотеперь
у Львовѣ, при улици Собѣского число 16
перенесеный зôставъ
до дому пôдъ числомъ 1 при улици Чарнецкого
(побôчь цукорнѣ Вп. Костецкого, на долѣ).

Закладъ сей вырабляє:

касеты на срѣбла и всякй етуи на бижутеріи оригинальнй **Рамы** на фотографіи, акварелѣ и портреты, оздобленй въ плюшь, аксамитъ, атласъ и т д. Пышнй Passepartons

Приймає всякй репараціи галантерійнй зъ дерева шкôры и картону.

Выладжує

Альбумы, теки и футералы на дипломы, теки на адресы.

Дякуючи Вп. П Т. Публичности за дотеперѣшнй увзглядненя мене численными замовленями, прошу и на дальше о ласкаве попиранье.

2285 1—5 Зъ поважаньемъ:
Вильгельмъ Климекъ.

ПЕТРО КРОКЕВИЧЬ

аптикарь въ Краковѣ

улиця Баштова при плянтахъ (рôгъ Ринку Клепарского)

поручає власнй выробы

яко правдиву одиноку добычь найновѣйшихъ часôвъ, приносячу хорому неоцѣненй спасеннй користы, о чѣмъ свѣдчать щоразъ численнѣйшй признаня похвалы и т. п., якъ неменше посвѣдченье лѣкарске, а именно:

До Высокоповажаного пана Петра Крокевича, аптикаря у Краковѣ.

Выробы фармацевтичнй Пана Петра Крокевича, аптикаря пôдъ Львомъ у Краковѣ, пôсля предложеныхъ менѣ приписôвъ лѣкарскихъ зробленй, не мѣстять нѣякихъ шкôдливыхъ складникôвъ и въ ôдповѣдныхъ немочахъ ужитй, дуже успѣшно дѣлають.

Д-ръ Юровичь,
У Краковѣ дня 23 липня 1887. докторъ всѣхъ наукъ лѣкарскихъ.

Вино хинове, средство лѣчниче, взмагаюче силы, стравнôсть, надзвычайно поручане, особливо у женщинъ слабосильныхъ, блѣдыхъ и т. п.

Вино хинове зъ зелѣзомъ, поручане молодымъ особамъ для осягненя зросту и розвою тѣла, надає крови силу, збôльшаючи скôлькôсть тѣлокъ крови, змôцняючи жолудокъ пôдносить апетитъ, лѣчить загальнй ослабленя, блѣдачку и т. п., а одиноке для реконвальєсцентôвъ по хоробахъ горячковыхъ вынищаючихъ.

Вино зелово-ромбарбарове, вытягъ винный зъ правдивого корѣня Ревеня хиньского (Radix rhei chinensis) и зелъ, збôльшаючихъ рухи хробачковй кишокъ черезъ то легко розвôльняюче; знамените въ затканяхъ, часто повтаряючихъ-ся здутяхъ, довготреваючôмъ катарѣ, дванацятницѣ и въ упорчивôй жовтачцѣ.

Вино зелово-пепсинове, вытягъ зъ зелъ краєвыхъ и найлѣпшои пепсины de Rostock, одиноке успѣшне средство пôдносяче травленье, розпускаюче бѣлко, затымъ одиноке въ нестравности, хроничныхъ катарахъ жолудка або на тлѣ туберкуличнôмъ атоніи кишокъ у людей старыхъ, дуже помôчне у дѣтей зле ôдживлюваныхъ, анемичныхъ и шкрофуличныхъ.

Амигренъ, незрôвнана помôчь въ сильнôмъ болю головы. Ложочка ôдъ кавы зажита успокоює найсильнѣйшу мигрену.

Кальльонъ, одиноке средство на найстаршй и найдолегливѣйшй нагнѣтки. По насмарованю нагнѣтокъ сейчасъ перестає болѣти, а въ 24 годинахъ ôдпадає безъ найменшого болю.

Хильоль, лагодить по кôлькоразовôмъ ужитю найбôльшй болѣ ревматичнй, пострѣлы, подагру и т. п.

Сарсапариліянъ зъ корою хиновою, узнаный яко найлѣпше средство въ немочахъ походячихъ зъ зôпсутя сокôвъ и зъ ôдти повстаючого вадливого складу крови, въ недокровности и т. п.

Зѣлье грудне зô свѣжихъ, лѣчничихъ зелъ волоскихъ, котрй вже неразъ навѣть въ прикрыхъ розличныхъ выпадкахъ слабости давали надсподѣване полѣпшенье терплячому, то въ слабостяхъ грудныхъ то легкихъ, противъ астмы, всякои душности и т. п. Усувають они тяжку дыхавицю, всякй закатареня легкихъ и грудей, зафльегмленя, кольки въ грудехъ, упорчивый кашель и т. п. Цѣна зр. 1·20.

Сиропъ грудный при тяжкихъ або застарѣлыхъ немочахъ, уживаный буває рôвночасно зъ зѣльемъ льоретаньскимъ противъ сухотъ и слабостей грудныхъ и легкихъ и т. п Цѣна 2 зр

Кроплѣ жолудковй. Средство знамените и незровнане у всѣхъ слабостяхъ жолудка цѣна 35 кр. 2068 16—0

Замовленя выконуєся ôдворотною почтою.

Зъ численныхъ подякъ наводимо ось тй:

Высокоповажаный Пане Аптикарю!

Бажаю, щобы кождому хорому такъ знаменитый успѣхъ давали лѣки зъ Вашихъ выробôвъ, якъ моѣй женѣ, котри надсподѣвано успѣшно дѣлали и прошу о надôсланье менѣ ще Амигренъ и капель жолудковыхъ.

Зъ поважаньемъ
Пшôвъ д. 3 липня 1887 р *Леопольдъ Коваликъ*
(Рыбникъ, Oberschlesien).

Высокоповажаный Пане!

Узнаю дѣйстну успѣшнôсть Вашихъ выробôвъ, досвѣдчивши на собѣ.

Се посвѣдчаю ретельно. Зъ поважаньемъ
Schönpriesen b. Aussig 25 мая 1787 р. *Новаковскій*
директоръ фабрики цукру.

Вп Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви въ Краковѣ.

Страдаючи ôдъ пôвтора року на сильный, невылѣчимый кашель, сполученый зъ рôзными тяжкими недугами, мимо тутешныхъ радъ лѣкарскихъ, чувся я безъ надѣѣ житя, а яко отець кôлькоро дѣтей, хапаючись вкôнци рôзныхъ способôвъ до поратованя здоровля, случайно зъ порады чужои приязнои менѣ особы, уживъ я „Зѣля грудного" выробу аптикаря Вповажаного Пана Петра Крокевича, и по ужитю чотырохъ пачокъ „Зѣля грудного" и Сиропу ôдзыскавъ цѣлковито здоровлье, могучи о власныхъ силахъ уже працювати и тымъ чиномъ бодай частину щастя дѣтемъ моимъ удѣлити. Чуюсь тому спонуканымъ заявити найщиршу вдячнôсть Вповажаному Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви мѣсцевому, за вырôбъ „Зѣля грудного", бо житье моє лишь ужитю того Зѣля завдячую.

Зъ глубокимъ поважаньемъ
Кракôвъ, дня 28 мая 1886 р. *Михаилъ Трыбальскій,*
друкарь литографичный.

Высокоповажаный Пане!

Вычитавши зъ газетъ дня 28 мая с. р. подяку Вамъ Вповажный Пане, а почуваючись зарôвно до обовязку вдячности маю честь тую-жь въ высокôй степени заявити Вамъ, Вповажный Пане, бо Ваше „Зѣлье грудне и „Сиропъ, и въ загалѣ Ваши выробы не лишь менѣ самому, але дуже многимъ, де заходили сумнѣвы що-до здоровля, давали чудный успѣхъ. Маючи отже много завдячити Вашимъ выробамъ, приймѣть Вповажаный Пане выразы моєи вдячности, а заразомъ зичливости, успѣху въ дальшомъ розвою своихъ выробôвъ такъ для добра власного, якъ и зъ пожиткомъ для людскости!

Остаю зъ довжнымъ поважаньемъ *Кс. Е. Вернеръ,*
Кракôвъ 1 червня 1886 р. Реформатъ.

Честный Пане!

Страдаючи ôдъ 20 лѣтъ на гемороиды и упрямый бôль въ жолудку, на дыхавицю и сполучене зъ нею замуленье мѣхура, на затвердженье и иншй долегливости, уживъ я кôлька фляшокъ „Капель жолудковыхъ", котрй зробили менѣ надзвычайну пôльгу, що посвѣдчаю згôдно зъ правдою и совѣстею.

Фишеръ,
Ряшѣвъ, дня 21 червня 1886 р. совѣтникъ ц. к. суду.

ПРАКТИЧНЙ а ДЕШЕВЙ ДАРУНКИ НА РÔЗДВО!

Годѣ часъ тратити!

Найсвѣжша новôсть!

Лише 5 зр. 25 кр.

2166 коштує найновѣйшій 12—20

Вашинтоньскій ремонтоаръ

до накручуваня безъ ключика при ушку, зъ 5-лѣтною гварантією за добрый хôдъ. Тôлько сей годинникъ може заступити **золотый годинникъ**, а то по перше черезъ добре урегульованье, по друге черезъ **правдиво роскôшну куверту**, и длятого можна его кождому якъ найлучше поручити.

Лише 1·20 зр. коштує красный покоєвый **стѣнный годинникъ** зъ добрымъ регульованымъ веркомъ, зъ ланцушкомъ и тягарками, зъ выпуклыми бронзовыми прикрасами. **Лише 2·50 зр.** коштує пышный прикрасный **стѣнный годинникъ** зъ дзвôнковымъ будильникомъ, въ рамкахъ горѣховыхъ, зъ вказуючимъ, самосвѣтячимъ щитомъ, иде и будить пунктуально.

Лише 3·90 зр. коштує французскій, золото-бронзованый **Будильникъ годинниковый** зъ голосно бючимъ приладомъ будильнымъ. Окраса для кождого чи то въ хатѣ, чи въ подорожи, зъ веркомъ тревалымъ, не знищимымъ и пунктуально идучимъ.

Лише 4·50 зр коштує **срѣбно-пикльовый годинникъ, кишеневый цилиндеръ** зъ дисконалымъ регульованымъ веркомъ и пишно украшеною оправою зъ кришталевымъ пласкимъ скломъ, незвычайно гарный.

Лише 30 кр. гарный, позолочуваный **лавцушокъ** зъ гачикомъ, до годинника.

Лише 1·20 зр. гарный **ланцушокъ до годинника**, въ золотôмъ фасонѣ зъ брильокомъ печатковымъ, роботы артистичнои.

Лише 3·75 зр. патентованый годинникъ зъ маятникомъ, зъ приладомъ бючимъ годины и пôвгодины, оправленый въ найделикатнѣйше политурованй рамы, якъ найлучше наслѣдуючй горѣхове дерево, зъ вагаломъ и бронзовыми вагами. Крôмъ тыхъ прикметъ має сей годинникъ и тую неоцѣнену властивôсть, що въ ночи патентованый щитъ его свѣтить чуднымъ фіолетовымъ, чаруючо гарнымъ свѣтломъ, за силу котрого **гарантуєся черезъ 10 лѣтъ.**

Несчислена скôлькôсть ôдбирателѣвъ, котра сей годинникъ бачила и купила, була немовь очарована сею небувалою и неимовѣрною дешевостею.

Выключно тôлько набути его можна за попередною высылкою грошей або послѣплатою.

Wiener Uhren-Depot und Versandt
Balsam, Wien
II. Schiffamtsgasse 14. T.

Неомильне средство

на выгубленье нагнѣткôвъ, бородавокъ и иншихъ подôбныхъ наростей шкôрныхъ, безъ болю и безъ жаднои небезпечности.

Цѣна флякону 50 кр.

Встрикненье и капсулки
зъ ростины „MATICO"
въ недугахъ мужескихъ неоцѣнене средство
поручає Аптика

К. КРИЖАНОВСКОГО
у ЛЬВОВѢ.

Цѣна фляшки встрикнень 40 кр.
Капсулокъ 80 кр.

2274 2—?

На мясницѣ!

Цилиндры складанй (Chapeau claque)
Атласовый 7.50 и 8.50 Тибетовый 5.50
Сорочки фраковй по 2 — 2.50 и 2.80
Ковнѣрики, Маншеты, Хустки шовковй до фрака, спинки золоченй double

РУКАВИЧКИ, КРАВАТКИ
перфумы, вода кольоньска
поручає найдешевше

2279 2—6 ТОРГОВЛЯ

Братей Лянгнеръ
Львôвъ, Галицка ч. 16
Цѣнники даромъ и франко.

Машины до шитя

Зингера ножнй

до выбору зъ 6 найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и вѣденьскихъ въ цѣнѣ ôдъ 36 до 60 зр. на раты — готôвкою о 10% дешевше, гваранція 5 лѣтъ.

Іосифъ Иваницкій
механикъ и спеціялистъ
Львôвъ, Готель Жоржа

тôлько безъ факторôвъ, агентôвъ, пявкелесôвъ и шмайгелесôвъ, котрй выкористовують нашу публичнôсть — спродають тандету и беруть за се 20%.

2231 5—20

Зарядъ копальнѣ нафтовои въ Схôдници
Княгинѣ Любомирскои
поручає **свою незапальну, подвôйно рафиновану, майже безъ вони.**

НАФТУ

лише до набутя въ тврговляхъ

КАРОЛЯ КЛИМОВИЧА

00 кришталева 1 литръ . . .	22 кр.
1-а цѣлкомъ бѣла 1 литръ . .	29 кр.
2-а зъ ôдтѣнею жовтавою 1 литръ .	18 кр

Въ бочкахъ по 150 кильо за 100 кильо кришталевои 23 зр. — за 100 кильо бѣлои 1-а 22 зр. — за 100 кильо зъ ôдтѣнею жовтавою 21 зр. зъ ôдставою до зелѣзницѣ.

Ôдставляю въ начиняхъ бляшаныхъ пломбованыхъ по 5 и 10 литрôвъ домôвъ не числячи за доставу.

Ôдбирателямъ квиткôвъ за 10 зр. даю 5% провизіи котрй то въ кождôй моѣй торговли можна дôстати. — Найрадше удѣляю бôльшимъ домамъ на рахунокъ мѣсячный або квартальный.

Поручаючи за якôсть и незапальнôсть товару, котрого цѣны якъ найнизшй я поклавъ (3—?) 2263
пишуся зъ поважаньемъ
Кароль Климовичь, ул. Яблоновскихъ ч. 6. Телефонъ ч. 252.

Плынне золото и срѣбло до позолочуваня и направы рамъ, дерева металю, скла, порцеляны и т д. и всѣхъ предметôвъ Пышне и трѣвке. Ужитокъ для кождого дуже простый. Цѣна фляшки вразъ зъ пензлемъ зр. 1, 6 фляшокъ зр. 5, 12 фляшокъ зр 9.

Плынне чорнило до чобôтъ. Найлѣпше средство до захованя обувя и шкôры. Блищиться и схне сей часъ робить непромакаючимъ. Знамените для всѣхъ родôвъ обувя и коньскихъ приборôвъ.

Цѣна за скринку зъ 2 вел. фл. зр. 1·30 вôльне ôдъ оплаты.
„ „ „ „ 6 „ „ „ 3 — „ „ „
„ „ „ „ 12 „ „ „ 4·80 „ „ „

Плынный олей рыбный (синдетиконъ) єсть признанымъ найлѣп-шимъ средствомъ до споюваня матерій всякого рода, клеить, лѣпить, китує и лучить: скло, камѣнь, алябастеръ, гипсъ, порцеляну, марморъ, кôсть слоневу, дерево, шкôру, папѣръ и т. д. Позôстає лѣтами незмѣннымъ въ своѣй добротѣ, завсѣгдю плынный, затымъ готовый до ужитку. Цѣна великои фляшки 50 кр., 6 фляшокъ 2 зр, 12 фляшокъ 3·50 за кильо зр. 1·80, почтове коли зъ 4¼ кильо нетто зр. 6·50 франко.

Консерваторъ меблѣвъ усуває зъ найбôльшою легкостею всякунечистоту, такожь вытрепане зъ меблѣвъ и надає имъ ихъ давный полыскъ зновъ. За ¼ — литрову фляшку зр. 1, 6 фляшокъ 4·80.

Гевроса (смерть атраментовымъ плямамъ) усуває въ одной хвили зъ паперу плямы атраментовй цѣлй записанй стрôчки и т. д. якъ такожь фарбу печаткову. Цѣна фляшки 50 кр, 6 фляшокъ зр. 2·20.

Универсальна политура до чищеня. Успѣхъ величезный! Перевысшає всѣ препараты до чищеня и политурованя и привертає на всѣхъ лякерованыхъ и полированыхъ, черезъ уживанье стертыхъ предметахъ зъ дерева, металю або шкôры, якъ такожь на олѣйныхъ образахъ за одноразовымъ употребленьемъ новый, лискучій и тревкій полыскъ. Цѣна фляшки 50 кр., 6 фляшокъ зр. 2·20. 2179 7—10

Розсылає за послѣплатою або попереднымъ надôсланьемъ грошей: Karl Pröls in Brünn, 139 (Mähren).

Повѣдомляю Вп. П. Т. Публичнôсть,

що зъ дн. 15 л. сѣчня

Реставрацію и Пиварню Швехатску

находячу-ся въ **Готелю французкôмъ**, провадити буду особисто а судячи зъ досихчасовои клиентелѣ и при заходахъ якй теперъ зробивъ я въ цѣли постановленя моєи кухнѣ на стопѣ перворядныхъ вымагань, дальше, що ôдъ дня того впровадивъ я такожь вышинкъ славного пива швехатского въ трехъ родахъ т. є. **Export Märzen-Bier**, шклянка по 8 кр., **Märzen-Lager** по 7 кр. и **Bock** по 10 кр.; **винъ краєвыхъ и заграничныхъ**; дальше що для выгоды П. Т. Публичности приймаю абонаментъ въ реставраціи, домѣ и по-за домомъ, надѣюся, що зыскаю якъ найбôльше попертье.

Зъ поважаньемъ
2282 1—3 **Вильгельмъ Веберъ**
Центр. Бюро Оголошень Львôвъ, Коперника ч. 11. властитель Гот французкого у Львовѣ пл Маріяцкій.

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемѣрнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдличнй выробы косметичнй, тоалетовй и перфумы именно:

Вода львôвска. Приємный, нѣжный и довготревалый запахъ тои воды здѣлавъ се, що въ Антверпіи на выставѣ всемѣрнôй зôстала публично проклямована и ôдзначена. Цѣна флякону меншого 80 кр, бôльшого 1.50.

Нигретина. Выборне средство до фарбованя въ сейчасъ волося на тревалу и красну барву чорну и темну; єсть цѣлкомъ нешкôдливе а въ ужитю цѣлкомъ поєдинче. — Цѣна 1 зр.

СРЕДСТВА ДО ВЫВАБЛЕНЯ ПЛЯМЪ.

Одалина вывабляє плямы зъ пороху, поту, товщу, пива молока, плѣсни и т п. 35 кр. — **Бензолина** вывабляє Плямы товстй зъ покосту и мази 20 и 30 кр. — **Етилина** вывабляє плямы зъ фарбъ ôдъ помосту, фляконъ 25 кр. — **Явелина** вывабляє плямы зъ овочей и вина червоного, фляконъ 20 кр. — **Оксалина** вывабляє плямы, що повстали зъ иржи, крови и атраменту. — **Бразилина**, матеріи чорнй споловѣлй и поплямленй выпранй въ Бразелинѣ ôдзыскають давну барву и ôдлыскъ, пакетъ 8 кр. — **Квилая** до праня вовняныхъ и шовковыхъ матерій, пакетъ 6 кр — **Мыло жовчне** до вывабляня застарѣлыхъ плямъ, шт. 25 кр.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч 20 и въ ЧЕРНÔБЦЯХЪ Ринокъ ч 2. 2257 4—?

C. SIKOR, TROPPAU (австр. Шлезія)

2150 15—24

Чай и Ямайка-Румъ Спеціяльнôсть.

Чай пôсля якости за кільо ôдъ .	3·50 до 12·— зр.
Порошокъ зъ чаю зъ найлучшихъ сортôвъ .	4·— „
„ „ гôршихъ „ .	3·— „
Ямайка Румъ дуже добрый за літрову фляшку	2·40 „

Высылка за готôвку або послѣплату.

Цѣс. кор. уприв. гал. акційный

БАНКЪ ИПОТЕЧНЫЙ

выдає
почавши ôдъ дня 1 цвѣтня 1887
у **Львовѣ** и при филіяхъ въ **Краковѣ, Чернôвцяхъ** и **Тернополи**

АСИГНАТЫ КАСОВЙ

3½% платнй въ 30 днѣвъ по выповѣдж.
4% „ „ 60 „ „ „
4½% „ „ 90 „ „ „

Львôвъ 1 цвѣтня 1887.

2223 58—? **ДИРЕКЦІЯ.**

(Передрукъ не буде плачевый.)

Кождый хорый на жолудокъ

нехай спробує професора Маєра „**Magenheil**" у всѣхъ хоробахъ жолудка, печѣнокъ и кишокъ, при затканю, фле-гмѣ, боляхъ головы и пр. — Успѣхъ певный, навѣть де-бы подôбнй средства не помагали.

Цѣна фляшки зъ приписомъ до уживаня 1 зр. 25 кр.

Чай скрѣпляючій жолудокъ

єсть рôвно приємнымъ напоємъ при браку апетиту и ослабленю жолудка.

!!! **Цѣна пачки 50 кр.** !!!

Посылка даромъ при замовленю 2 средствъ зъ горы або за послѣплатою, або за надôсланьемъ квоты и 15кр. на опакованье.

Зъ аптики: 2198 9—10

Leo Semis in Hütteldorf bei Wien.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 5. Львôвъ, Пятниця 8 (20) сѣчня 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ понедѣлокъ и въ понедѣлокъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ однои стрôчки печатнои, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“ и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, I. Schülerstrasse 8; G. L. Daube & Co.; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ.

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.
на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.

Експедиція пôдъ ч. 8. ул. академична

Редакція и Администрація пôдъ ч 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лишь на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанî вôльнî ôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. а в.

Запросины до предплаты

на рôкъ 1888.

Ôдъ 1 (13) сѣчня **„Дѣло“ почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускî свята.

„Библіотека найзнаменитшихъ повѣстей“ буде являтися яко складова часть часописи.

Предплата „Дѣла“ зъ „Библіотекою н. пов.“ (зъ почтовою пересылкою на провинцію) буде стояти

	На провинціи:	*У Львовѣ:*
На цѣлый рôкъ	18 зр.	16 зр.
На пôвъ року	9 „	8 „
На чверть року	4 50 „	4 „
На 1 мѣсяць	1·50 „	1·35 „

Поодиноке число 8 кр.

За границями Австро-Угорщины:

На цѣлый рôкъ **24 зр.**
На пôвъ року **12 зр.**
На чверть року **6 зр.**

Просимо поспѣшати зъ предплатою, щобъ мы могли управильнити накладъ „Дѣла“ зъ „Библіотекою“.

Буджетъ краєвый на р. 1888.

Выдѣлъ краєвый предложивъ вже давнѣйше соймови прилиминарь буджету краєвого на р. 1888 а опôсля предложила комисія буджетова справозданье о тôмъ буджетѣ. Показалося при тôмъ, що обчисленя комисіи выпали инакше, якъ предкладавъ выдѣлъ краєвый.

Комисія буджетова обчисляє недобôръ на 3,527.000 зр. пôдчасъ коли выдѣлъ краєвый выказавъ бувъ яко цифру недобору лише 3,171.000 зр. Комисія предкладає отже выдатки высшî о 547.000 зр. а доходы высшî о 191.000 зр.

Рôзниця тая въ обчисленю выдаткôвъ и доходôвъ выйшла зъ ôдси, що комисія буджетова пôднесла выдатки на цѣлы просвѣты о 97.000 зр., на будову касарень о 288·000 зр., на кватирунокъ жандармеріи о 150.000 зр., на водянî будôвлѣ о 10.000 зр., на кошты заряду выдѣлу краєвого о 4.900 зр., на удержанье историчныхъ памятникôвъ о 2000 зр. На мѣсце того вносить комисія буджетова зменшити выдатки на репрезентацію краю о 2200 зр. и на кошты лѣченя о 7000 зр.

Збôльшенье выдаткôвъ о такъ велику суму наступило головно зъ двохъ причинъ, а именно разъ зъ причины рѣшеня сойму о утвореню одномиліонового фонду на будову войсковыхъ касарень и вставленои зъ сеи причины сумы 395.000 зр., а опôсля зъ причины вставленя цѣлои сумы 150.000 зр. призначенои на будову касарень для жандармеріи.

Загалъ выдаткôвъ прелименованыхъ буджетовою комисією выносить 4,417.000 зр., загалъ доходôвъ власныхъ 889.000 зр., позôстає недобôръ въ сумѣ 3,527.000 зр., котрый комисія вносить покрыти додаткомъ краєвымъ до всѣхъ безпосередныхъ податкôвъ, въ высотѣ по 31 кр. ôдъ риньского. Додатокъ сей принесе, приймаючи пôсля обчисленя выдѣлу краєвого выдатнôсть одного крейцара додатку на 103.000 зр. загальну суму 3,193.000 зр. Решту недобору въ сумѣ 395.000 зр. проєктує комисія покрыти краєвою позичкою.

Поляки въ виду вôйны.

Якъ мы вже доносили, ôдбулася недавно тому конференція вплывовыхъ публицистôвъ польскихъ въ Галичинѣ, на котрôй ухвалено, яке становище має заняти вплывова польска праса въ теперѣшнôй порѣ, т є. въ виду грозячои вôйны. Порѣшено отже, що праса польска має дуже обережно и вздержаливо обговорювати всѣ справы политичнî, котрî становлять предметъ якого небудь непорозумѣня мѣжь трома державами, пôдъ котрыхъ панованьемъ жиють Поляки, щобы ôдтакъ зъ ôдзывôвъ польскои прасы не можна робити якихъ заключень, що она стараєсь выкликати мѣжь Поляками якійсь рухъ въ користь сеи або тои державы. Варшавска праса польска має вплывати зновъ на молодѣжь польску въ краяхъ належачихъ до державы россійскои, щобы она не далася наклонити до якого нерозважного кроку, котрый мôгъ-бы зашкодити цѣлому народови. Поляки, сказано, не мають причины дѣлати для чужихъ интересôвъ.

Въ слѣдъ за сею ухвалою появилися въ декотрыхъ газетахъ якъ въ „Dziennik-у Polsk-ôмъ“ и въ „Reform-ѣ“ передовî статіи, въ котрыхъ даєся директиву Полякамъ, якъ они мають поступати въ теперѣшнôй порѣ. „Dziennik Polski“ въ статіи пôдъ заголовкомъ „My w obec wojny“ пише отже такъ: „не мы стараємось выкликати вôйну. Вôйна зъ Россією єсть необходимою конечностію, бобѣдженье еи — интересомъ Европы. Россія мусить бути въ интересѣ мира и цивилизаціи ôддѣлена сильнымъ и одностайнымъ муромъ ôдъ Европы, тымъ самымъ, що колись боронивъ Европу передъ Исламомъ. Не Поляки але Нѣмеччина и Австро-Угорщина мають интересъ въ тôмъ, щобы подумати о новôй граници, и Днѣпрѣ.. Якій интересъ мали-бы мы нынѣ выкликувати вôйну? Чи той щобы. братъ станувъ противъ брата? Нѣ, середъ такихъ обставинъ мы не можемо перти до вôйны... Коли дѣйстно прийде до вôйны, будемо мусѣли сповнити нашь обовязокъ — але не ôддамо нашого ентузіязму лишь за солодкî слова. Наслѣдки вôйны можуть бути дуже непевнî. Наколи-бы не удержано stutus quo, то можна сумнѣватися, чи симпатичнѣйша для насъ зъ воюючихъ сторôнъ, Австрія, знайшла-бы досить силы, щобы довести до того, що лежить въ интересѣ Европы, т. є. сотворити пôдъ своєю еґидою „przedmurze“ Европы, або чи мавъ бы наступити лишь новый роздѣлъ давнои рѣчи посполитои на корысть Нѣмеччины, що для насъ було-бы лишь просто нещастьемъ. Ось такимъ єсть и мусить бути наше становище, котрого мусимо непохитно держатися. А коли и нашь голосъ зможе заважити, то дорога наша буде ясна и проста. Здаєся, що не треба говорити, котра зъ воюючихъ сторôнъ єсть для насъ симпатичнѣйша, для котрои маємо бôльше обовязкôвъ. На всякій случай коли наша суспôльнôсть має выступити зъ цѣлымъ ентузіязмомъ до розправы, то треба ѣй яснѣйше показати цѣль и дати щось бôльше, якъ лишь обѣцянки и фразесы дневникарскî.“

„Nowa Reforma“ доходить въ своихъ поглядахъ до такого резульуату: 1) Рухъ революційный въ земляхъ польскихъ, выпереджаючій приключеня воєннî, уважаємо за шкôдливый для народнои справы и мы мусѣли-бы запротестувати противъ того, коли-бъ хто небудь хотѣвъ такій рухъ выкликати. 2) На случай вôйны, повиненъ нарôдъ польскій лишь тогды солидаризуватися зъ борбою противъ Россіи, на коли буде дана позитивна порука що до цѣлей вôйны пôсля высказаныхъ нами замѣтокъ.“

Спытаймо теперь, зъ-ôдки наразъ почали Поляки такъ серіозно думати о своѣмъ становиску на случай можливои якои вôйны? Не давно тому подали були польскî газеты вѣсть зъ Варшавы, що тамъ середъ молодежи академичнои и ремѣсничои ширить якась — якъ сказано — ворожа Полякамъ агитація письма и брошуры, взываючî до рухôвъ на случай вôйны. Галицкî Поляки спыхають вину сеи агитаціи на россійску полицію котра потребує буцѣмъ то якогось нового занятя. Теперь доносять зновъ що въ Варшавѣ ширять пôдбурюючî письма, заосмотренî австрійскимъ гербомъ мабуть прускî агенты. Не хочемо тутъ запускатися въ дальшî комбинаціи, зъ ôдки того рода агитація може походити, але здаєся, що она ведеся въ некористь и на рахунокъ Австро-Угорщины. Австро Угорскôй державѣ мусить отже залежати на тôмъ, щобы єи становище супротивъ Россіи було зовсѣмъ коректне; може отже бути, що на теперѣшне становище польскои прасы вплынули не лишь самî взгляды на интересъ польского народу, але такожь и политика Австро-Угорщины. Бъ сѣмъ переконаню укрѣпляє насъ такожь поглядъ звычайно добре информованои „Köln. Ztg.“, котра каже, що ухвала вплывовыхъ журналистôвъ польскихъ ôдповѣдає — якъ здаєсь — якомусь бажаню австрійского правительства, котре не хотѣло-бы нѣякъ допустити до заостреня справы.

Соймъ краєвый.

XXV. Засѣданье зъ дня 19. сѣчня 1888.

Зъ ôдчитаными на сѣмъ засѣданю петиціями, доходить ихъ число до 1213.

Уставу будôвничу для мѣстъ и мѣсточокъ принявъ соймъ въ другôмъ и третôмъ читаню, при чѣмъ пос. Антоневичь звернувъ увагу п. маршалка, щобы на будуче припильнувати регуляминъ и предложеня соймовî роздавати посламъ рускимъ въ языцѣ рускôмъ. — Пос. Фрухтманъ въ имени комисіи правничои, здававъ справу зъ внесеня пос. Мадейского о реформѣ поступованя судового въ справахъ неспôрныхъ. Ухвалено поручити выдѣлови краєвому, щобы розслѣдивъ потребу такои реформы въ справахъ неспôрныхъ, а именно въ спадковыхъ и опѣкунчихъ, та на найблизшôй сесіи предложивъ засады до такои уставы. — Справозданье комисіи администраційнои о вылученю присѣлка Павловы зъ Кривымъ и Цаплапами зъ звязи громады Майдану и о утворенье зъ нихъ самостôйнои громады передано выдѣлови краєвому. Именемъ комисіи податковои предложивъ пос. Ромеръ въ справѣ внесеня пос. В. Козебродского о поборѣ податкôвъ въ громадахъ слѣдуючу резолюцію: Взываєся ц. к. правительство: 1) щобы побиранье податкôвъ въ громадахъ управильнено въ сей спосôбъ, щобы зверхности громадскî ôдъ побираня податкôвъ були звôльненî; 2) щобы заки се высказане бажанье сповниться, постарався о точный надзôръ надъ зверхностями гром., побираючими податки ôдъ контрибуентôвъ и щобы въ тôй цѣли побôльшено силы ц. к. урядôвъ податковыхъ. — Пос. Сѣчиньскій въ довшôй бесѣдѣ, основанôй на практичнôмъ досвѣдѣ зъ житя селянъ, уважає першу точку зъ внесеня комисіи за недостаточну и радить вернути до внесеня п. В. Козебродского, щобы побиранье податкôвъ въ громадахъ управильнити въ дорозѣ законодательнôй. Дальше высказавъ пос. Сѣчиньскій, що правительство выслугуєся по урядахъ безплатными практикантами а уряды податковî терпять на бракъ силъ при великôмъ здвизѣ роботы. — Пос. Абрагамовичь и В. Козебродскій пôдпирають поправки пос. Сѣчиньского а соймъ ухваливъ резолюцію пос. В. Козебродского: 1) щобы побиранье податкôвъ управильнити въ дорозѣ законодательнôй; 2) щобы пильно наглядати надъ побираньемъ податкôвъ черезъ зверхности громадскî и повздержати всякî неправильности при побираню.

На внесенье комисіи гôрничои перейшовъ соймъ до порядку дневного надъ петиціями В. Хмѣльовского и М. Михневича въ Бѣчу о удѣленю субвенціи до копаня нафты. — Справозданье комисіи промысловои въ справѣ роздаваня публичныхъ робôтъ и доставы для войска, ухвалено безъ дискусіи, по завѣреню правительственного комисаря, що правительство увзглядняє завсѣгды бажаня краєвî. — Справозданье выдѣлу краєвого що-до змѣны уставы шкôльнои зъ дня 2 мая 1873 и 2 лютого 1885 о закладаню и удержуваню шкôлъ народныхъ та о посыланю дѣтей до школы вразъ зъ многими петиціями радъ шкôльныхъ мѣсцевыхъ, звернено выдѣлови краєвому до розслѣду и предложеня справозданя на слѣдуючôй сесіи. — Пос. Вайгель предложивъ проєктъ статута для краєвои комисіи промысловои. Статутъ обнимає 15 параграфôвъ и предкладає такій складъ комисіи: маршалокъ краєвый, членъ выдѣлу краєвого (шефъ департаменту), и особы покликанî на сталыхъ членôвъ комисіи черезъ выдѣлъ краєвый. Ся комисія може дôбрати собѣ ще тôлько членôвъ, кôлько заименувавъ выдѣлъ краєвый. — Въ дискусіи оперся тому проєктови пос. Петрускій говорячи, що комисія черезъ роздаванье запомогъ и стипендій входить въ компетенцію выдѣлу краєвого. — По промовахъ пос. Бобчиньского и Вайгля ухвалено статутъ зъ поправкою пос. Петруского, що „всякî выдатки, ухваленî комисією, має затвердити выдѣлъ краєвый а бюромъ комисіи управляє шефъ III. департаменту выдѣлу краєвого“. — На покрытье недобору выставы кракôвскои внесла комисія буджетова 5.000 зр. — Пос. Антоневичь вносивъ перейти надъ тымъ до порядку дневного говорячи, що най той покрыває недобôръ, хто устроивъ выставу. — По оборонѣ выставы деякими послами, ухвалено покрытье 46 голосами противъ 33. — На внесенье пос. Руссоцкого ухвалено скрѣпити комисію банкову двома членами, въ цѣли скодификованя постановъ о новôй емисіи облигôвъ комунальныхъ.

* * *

Засѣданье вечѣрне зачалось ôдповѣдею комисаря правительственного Лясковского на интерпеляцію пос. Гноиньского въ справѣ удѣлюваня концесій на будôвничихъ. Намѣстництво придержуєсь постановъ уставы промысловои зъ р. 1859. — Ухвалено резолюцію до правительства, щобы при ôдновленю контракту зъ заведеньемъ им. Оссолиньскихъ що до накладу шкôльныхъ книжокъ, уважало на зниженье цѣны сихъ книжокъ. — По промовѣ комисаря правительственного при внесеню пос. Менциньского о примусовôй асекураціи ôдъ огню, доказуючôй, що правительство само лише що робить студіи въ сѣй справѣ, ухвалено en bloc цѣлу сю уставу.

Зъ черги приступлено до розправы буджетовои. — При загальнôй дискусіи забравъ голосъ першій пос. Антоневичь. Въ своѣй промовѣ пôднѣсь бесѣдникъ много квестій, въ котрыхъ показуються великî покривдженя для Русинôвъ — не суть се всѣ кривды, ихъ не списавъ-бы и на воловôй шкôрѣ, а при тôмъ всѣмъ дефицитъ въ страшный спосôбъ росте. — Пос. Мадейскій порушивъ квестію законодательну. Законодательство галицке єсть дуже лихе, доказомъ сего многî несанкціонованя уставъ а причиною внутренне уладженье выдѣлу краєвого. — Пос. Козловскій бачить збôльшаючî ся выдатки, ощадностей не видко нѣякихъ. — На се ôдповѣвъ справоздатель пос. Хшановскій и на тôмъ закрыто засѣданье.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Министеръ гонведôвъ мавъ вчера пôдписати угоду зъ товариствомъ угорскои фабрики карабинôвъ и амуниціи въ справѣ доставы 180.000 карабинôвъ репетієровыхъ для гонведôвъ. Угода та буде однакожь мусѣла бути ще затверджена законодательнымъ тѣломъ.

Въ справѣ реформы постановъ о однорôчныхъ охотникахъ, о котрôй угорскî фаховî часописи подали були навѣть вже поодинокî спеціяльнî вѣсти, доносить „Nemzet“, що переговоры що-до ревизіи закона войскового межи обома правительствами ще зовсѣмъ не розпочалися; не можна отже сказати, що правительство поробило вже въ повысшôй справѣ якîсь предложеня.

„Нов. Врем.“ доносить, що министеръ просвѣты поставивъ внесенье въ госуд. совѣтѣ, щобы рôчну оплату вписову на варшавскôмъ университетѣ пôднести зъ 50 руб. на 100 а въ дорпатскôмъ зъ 25 на 50 руб.

Указъ царя котрымъ гр. Толстому надано ордеръ св. Владимира I. клясы, звучить такъ: Непохитна постояннôсть, котрои Вы дали доказы въ справахъ высшои управы державы, любовъ просвѣты и правдиве привязанье до первѣстныхъ основныхъ идей россійского житя державного, дають менѣ поруку, що и въ новôмъ своѣмъ урядѣ покажетеся вѣрнымъ сповнителемъ моихъ намѣрень, звертаючи вашî змаганя до успокоєня умôвъ, занепокоєныхъ зухвалостею злобныхъ людей, до укрѣпленя основъ правдивого образованя и до забезпеченя порядку въ справахъ административныхъ, яко необходимого условія добра народу. Ослаблене всѣлякими трудностями Ваше здоровлье не зменшило въ нѣчôмъ неутомимои дѣятельности, яку проявляєте въ сповнюваню вашихъ обовязкôвъ службовыхъ. — Вдячный: Александеръ III.“

Петербурскî газеты доносять, що на приказъ оберполицмайстра Грессера ôдбулися въ Петербурзѣ въ ночи зъ дня 12 на 13 н. ст. грудня численнî ревизіи домовî и арештовано богато, кажуть, кôлька сотъ осôбъ. Берлиньскій „Tageblatt“ потверджає вѣсть о давнѣйшôмъ арештованю официрôвъ, але каже, що официры тî не суть зъ гвардіи, лишь були ôдкомендерованî зъ рôзныхъ полкôвъ.

Конфликтъ француско-италійскій заострюєсь чимъ разъ бôльше. „Repub. Française“ доносить, що въ францускôмъ министерствѣ настало велике розъяренье. Флюранъ мавъ высказати Криспіому своє невдоволенье зъ того, що италійске правительство зволѣкає залагодженье фльорентскои аферы и жалувався на урядника, котрый зновъ ôдгрожувався, що впаде зновъ до француского консуляту. Фактомъ єсть, що судія Тоссини завôзвавъ наслѣдника Гуссейна-пашѣ, щобы ôнъ пôшовъ зъ нимъ дня 20 с. м. до консуляту француского. Ôнъ тогды ôдорве печати, котрî наложивъ дня 22 грудня и силою добудеся до архиву, скоро консуль францускій не схоче добровôльно архиву отворити. Флюранъ повѣдомивъ отже Криспіого, що коли власти италійскî будуть такъ поступати супротивъ француского консуляту, ôнъ буде мусѣвъ въ сейчасъ ôдкликати француского посла при италійскôмъ дворѣ. Правительство француске буде мусѣло тогды взятися за такî мѣры, якî наказують єму интересы и честь Франціи. — Въ загалѣ ôдъ Флюранса жадають теперь рѣшучого поступованя супротивъ Италіи. „Matin“ каже, що Криспи поступає якъ якій министеръ муринôвъ, котрого треба сильно потягнути за уха, щобы єго научити розуму. Ще небезпечнѣйшимъ єсть то, що радикальнî газеты домагаються, щобы всѣхъ Италіянцѣвъ прогнати зъ Франціи. Се домаганье може въ полудневôй Франціи, де єсть богато робôтникôвъ Италіянцѣвъ, котрî и такъ жиють въ великôй незгодѣ зъ Французами, довести дѣйстно до якогось конфликту. Декотрî газеты догадуються и доказують навѣть, що сей конфликтъ мѣжь Италією а Францією єсть дѣломъ кн. Бисмарка.

Кн Бисмаркъ ôдложивъ свôй приѣздъ зъ Фридрихсруге до Берлина на кôлька днѣвъ и здаєся що приѣде доперва въ суботу. „Nat. Ztg.“ каже, що въ парляментѣ дожидають выступленя кн. Бисмарка зъ великою нетерпеливостею, бо сподѣваються, що ôнъ дасть поясненя въ кôлькохъ справахъ политичныхъ, котрî въ теперѣшнôй хвили могли-бы успокоити вельми занепокоєнî умы.

Зъ Лондону доносять, що оногды ôдбулася нарада министрôвъ англійскихъ, на котрôй по довгôй дискусіи ухвалено поробити рôзнî уступки либеральнымъ уніонистамъ, щобы тымъ способомъ не допустити до роздвоєня въ таборѣ, котрый пôдпирає министерство. Въ Лондонѣ проявляєся великій и небезпечный рухъ робôтникôвъ, котрî суть безъ роботы.

Зъ Массавы доносять, що головнокомандуючій италійскои експедиціи предпринявъ бувъ недавно реконесансъ и дôйшовъ ажь до мѣста Саати, але нѣгде не добачивъ и слѣду противника. Вѣсть, що Расъ-Аллула вернувъ до Адуы, єсть безъосновна.

„Fanfulla“ доносить, що въ справѣ француского консуля настала теперь змѣна, бо за-

ряджено нове слѣдство, котре буде вести префектъ Фльоренціи.

НОВИНКИ.

— **Загальнй зборы товариства „Просвѣта“** ôдбудуться дня 1 н. ст. лютого 1888 у Львовѣ въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“ при ул. ôрменьскôй ч. 27 зъ слѣдуючою програмою: 1. Справозданье уступаючого выдѣлу зъ дѣятельности товариства за рôкъ 1887; 2. Справозданье касіера; 3. Справозданье економа; 4. Справозданье комисіи контрольнои; 5. Выбôръ нового выдѣлу и комисіи контрольнои; 6. Внесеня выдѣлу и членôвъ. Початокъ о год. 2½ по полудни. Ôдъ центрального выдѣлу товариства „Просвѣта“. У Львовѣ дня 1 (13) сѣчня 1888. *Д-ръ Омелянъ Огоновскій* голова; *Олекса Ярема*, секретарь.

— **На І. засѣданю центрального выдѣлу тов. „Просвѣта“** уложено програму Загальныхъ Зборôвъ, вызначено ремунерацію за рукопись „Гнôй“, и поставлено цѣну тои книжочки на 10 кр.; принято до вѣдомости и удобрено справозданье секретаря зъ дѣятельности выдѣлу за рôкъ 1887; такожь справозданье касіера; принято до вѣдомости, що до редакціи „Буковины“ выслано 25 зр. на вѣнець покôйному Ос. Федьковичеви. — Вступили въ члены: 1) Теодоръ Довгій въ Гуньковѣ; 2) Василь Дубокъ, пѣв. церк въ Иванковѣ; 3) Михайло Чобанъ, госп. въ Трôйци; 4) Архипъ Кушнѣрюкъ, пѣв. церк. въ Глинници; 5) Симеонъ Солонинка, властит. реставр. у Львовѣ; 6) Конрадъ Денега, учит. въ Яструбичахъ; 7) Руска читальня въ Витилôвцѣ; 8) Иларіонъ Ортиньскій студ. медиц. въ Краковѣ; 9) Ф. И. Дзенціоловскій, учитель въ Городищу королевскôмъ; 10) Григорій Кабурскій господ. въ Бабуховѣ; 11) о. Созонтъ Медведскій, парохъ въ Островѣ; 12) Федоръ Ролякъ, госп. въ Олексинцяхъ; 13) Андрухова Марійка Грицѣвъ въ Косôвскôй Полянѣ; 14) Никола Дурбакъ въ Войниловѣ; 15) Олекса Козіолъ въ Старискахъ; 16) Дмитро Роздѣльскій, учит. въ Токахъ; 17) Исидоръ Лучаковскій, ц. к. адюнктъ суд. въ Выжници; 18) о. Юрій Гладиловичъ, парохъ въ Хировѣ; 19) Василь Прокопôвъ, ученикъ школы. рôльн. въ Ягольници; 20) Никола Гринѣвъ въ Вербôвци; 21) Іоанъ Кропильницкій, пѣв. церк. въ Косовѣ старôмъ.

— **Преосв. епископъ станиславôвскій** взываѣ пастырскимъ посланіемъ зъ дня 18. сѣчня 1888 священьство и свѣтскихъ людей своеи епархіи до участи въ депутаціи, що маѣ выѣхати до Риму, для котрои владыка маѣ надѣю выеднати окреме послуханье у папы. Такожь взываѣ священство, щобы адресу до папы ôдчитувано по церквахъ и заохочувано до пôдписôвъ.

— **Зъ Бережанъ** пишуть намъ: Смерть пок. Федьковича глубоко вразила серце всѣхъ тутешныхъ Русинôвъ, а що бережаньскій Русины нѣякъ не заявили свого піетизму при похоронѣ покôйного поета анѣ депутаціею, анѣ навѣть зложеньемъ вѣнця, то винна тому наша бѣда зъ комуникаціями. Представте собѣ, що то число „Дѣла“, де була вѣсть о смери Федьковича мы тутъ въ Бережанахъ одержали доперва пôдъ вечеръ въ день похорону.

— **Зъ Станиславова** пишуть: Въ остатныхъ дняхъ старого року бувъ тутъ не малый попытъ за календарями „Просвѣты“, та не можна було ихъ дôстати нѣ въ мѣсцевôй книгарни, нѣ въ „Народнôй Торговли“, бо передъ 2 тыжднями всѣ розпродано. — На самій рускій Свята появились ту на выставѣ книгарскôй „Поезіи“ п. К-ка, учителя зъ Креховецъ. Мала брошура о 29 стор. коштуѣ 20 кр.! Внутрѣшна ихъ вартôсть не стоить въ пропорціи до цѣны.

— **Зъ пôдъ Дрогобыча** пишуть намъ: На латиньске Рôздво вертали зъ Бориславля два робôтники и несли по квартинѣ бориславскои соли. За ними пустилися два стражники скарбовй а дôгнавши ихъ межи Опакою а Залôкгемъ ôдобрали имъ сôль и одному зъ нихъ такъ порубали лице шаблями, що нôсъ лише троха на шкôрцѣ зъ одного боку тримався. Тогды опамяталися панове стражники, привязали нôсъ хустиною а самі подвоенымъ крокомъ пустилися въ дальшу дорогу. Раненый робôтникъ зайшовъ ще до села О., але тутъ утративъ вже притомнôсть въ наслѣдокъ упливу крови и не ôдзыскавъ єи мимо данои помочи ажь на другій день. Ôдставлено єго до суду въ Пôдбужи ледви троха живого. Що зъ нимъ дальше сталося, чи жие, чи померъ, — не знаемо; але знаемо то, що въ Бориславли пôдъ бокомъ сторожи скарбовои варять жиды зъ сыровицѣ сôль, а того пп. стражники не видять и не спиняють, але ôдбирають єи ôдъ бѣдныхъ зарôбникôвъ, котрыхъ жиды до купна тои соли всякими способами приманюють.

— **Непошанованье рускихъ святъ.** Зновъ доносять намъ о новôмъ фактѣ, непошанованя рускихъ святъ. Ц. к. нотарь въ Городенцѣ завôзвавъ именно кôлькохъ господарѣвъ зъ Тышковець на само Богоявленіе до Городенки для переведеня спадщины по умершихъ. Попередникъ нынѣшного нотара, п. Ленартовичъ, хочь Полякъ, нѣколи не вызначавъ терминôвъ Русинамъ въ ихъ свята.

— **Снятыньскій Русины**, якъ мѣсцевй такъ и замѣсцевй, носяться зъ гадкою засновати въ Снятинѣ самостôйну „Народну Торговлю“ на взôръ рогатиньскои, санôцкои и самбôрскои. Щасть Боже!

— **Зъ Тышковець** пишуть намъ: За посередництвомъ „Народнои Торговлѣ“ у Львовѣ одержали наши сельскій торговельники просто зъ фабрики 105 кило свѣтла I.ои сорты на трôйцѣ въ день Іорданского свята, бо у насъ и найбѣднѣйшій газда не ставъ-бы до водосвятія безъ трôйцѣ. Свѣтло побране зъ фабрики було ôдличне, розпродалося зовсѣмъ по цѣнѣ дуже умѣреннôй и о много низшôй, якъ по жидôвскихъ крамницяхъ. За то складаемо Дирекціи „Народнои Торговлѣ“ за єи ласкаве посередництво на сѣмъ мѣсци щиру подяку.

— **Заметы снѣжни.** Львôвска дирекція ц. к. зелѣзниць державныхъ оголошуе, що рухъ поѣздôвъ на шляху мѣжь Станиславовомъ а Гусятыномъ на ново вздержаный.

— **Повѣнь въ Хинахъ.** О катастрофѣ въ Хинахъ, про котру донѣсъ телеграмъ, можемо вже подати близшій даній пôсля англійскихъ часописей. Рѣка Гоангъ-Го, або „Жовта“ зыскала послѣдными роками въ Хинахъ вельми оправдану назву „Рѣки розпуки“. Мимо того, що сотки миль русла сеи рѣки унятій въ тамы и що день и нôчь стерегуть ихъ досвѣдній официры зъ великимъ множествомъ войска, удаесь сей рѣцѣ всегда десь прорвати загату а тогдѣ горе мешканцямъ загроженои области. Сей послѣдный выливъ бувъ своими розмѣрами дуже грôзный, бо рѣка въ ôддаленю 180 миль ôдъ моря, полишила своє старе русло и вылилась на величезній просторы, несучи смерть и знищенье. Въ провинціи Гонанъ, около 100 миль ôдъ впаду Жовтои рѣки, а 30 миль ôдъ головного провинціонального мѣста Кайфунгъ, лежить на лѣвôмъ березѣ мѣсто другостепенне Хонгъ-Хонъ, коло котрого власне рѣка робить закрутъ и припираѣ до полудневои тамы. Всѣ рѣки, потоки, каналы и ровы сеи провинціи вôзбрали значно черезъ 10-дневый дощь, а що и вѣтеръ бувъ въ напрямѣ рѣки, набрала вода великои силы. Тама перемокла водою, а коли вода забрала насыпъ и фашины довкола тамы, зробився проломъ въ тамѣ спершу широкій на 100 метрôвъ. Всякій можливй змаганя, направити прорывъ въ тамѣ, позôстали даремными, бо рвуча вода порывала зъ собою всѣ насыпы, а въ короткôмъ часѣ вже и прорывъ поббльшився на 1200 метрôвъ. Теперь перебралась рѣка зъ старого русла въ нове. Зразу котились филѣ Жовтои рѣки въ долинѣ близь мѣста укрѣпленого Хунгмонъ, при чѣмъ 300 осель стануло пôдъ водою. Мѣсто маѣ бути окружене довкола водою, але приватній вѣсти доносять, що оно вразъ зъ всѣми мешканцями знищене. Зъ-ôдси завернулась рѣка въ напрямѣ полудневôмъ а маса воды ôдъ 10 до 20 стôпъ глубока котилась вздовжь краю широка на 20 миль. Въ дорозѣ лежало богате гандлеве мѣсто Хутсіенъ-Хонъ, але позаякъ оно на горѣ положене, то лише передмѣстя залила рѣка. Въ дорозѣ прилучилась до Жовтои рѣки ще и рѣка Гуай а черезъ се збôльшилась и глубина воды и сила напору. Край, черезъ котрый Гоангъ-Го въ своимъ новôмъ руслѣ переходила, положеный низько, єсть дуже урожайный и густо залодненый. Рѣка залила 1500 мѣсцевостей вразъ зъ мешканцями. Зъ-ôдси передерлась повѣнь въ сусѣдну провѣнцію Ангуи, але ôдтамъ ще нема вѣстей. Допускають, що тутъ вже завчасу знали мешканцѣ о грозячôй небезпечности тай поутѣкали, хотяй майна ще бôльше затратилось. Число людей, що при сей змѣнѣ русла стратило житье, ще не вѣдоме и не легко можна єго и ôдгадати. Коли въ приближеню возмесь число, то на певно лежить оно мѣжь 1 а 2 міліонами, хотяй Европейцѣ въ Пекингу замешкалй, що знають тамошнй ôдносины, допускають загальну страту въ людяхъ на 7,000.000. Причина сего, що лише тй выратувались, котрй находились на вывышеныхъ мѣсцяхъ. На першу вѣсть о нещастю выслала цѣсарска каса въ Пекингу 1,000.000 зр. а кромѣ того 32,000.000 фунтôвъ рижу въ залитй повенею области.

Телеграмы „Дѣла“.

Берлинъ 19 сѣчня. Берлинска биржа дуже оживлена. Кн. Бисмаркъ сказавъ, що пôсля єго переконаня *не буде вôйны* ще и въ слѣдуючихъ трохъ рокахъ.

Берлинъ 19 сѣчня. Кредитъ, потрѣбный на покрытье выдатковъ, выплываючихъ зъ нового предложеня войскового, перевысшить значно 200 міліонôвъ.

Вѣдень 20 сѣчня. „Wien. Allg. Ztg.“ доноситъ, що славяньскій благотворительній комитеты обѣцяли стипендіи тымъ выключеным студентамъ россійскимъ, котрй на заграничныхъ университетахъ намѣряють стояти въ звязи зъ славяньскими студентами.

Бѣлградъ 20 сѣчня. Всѣхъ префектôвъ окружныхъ, котрй належали до партіи либеральнои усунено а заступлено радыкалами.

Парижъ 20 сѣчня. „Temps“ доказуе, що конфликтъ зъ Італіею по причинѣ фльорентскои аферы буде незадовго залагодженый.

Бѣлградъ 20 сѣчня. „Видело“ доказуе, що Россія не зъумѣе нѣколи осягнути вплыву на Сербію, бо держава та не хоче зрозумѣти, що народы балканьскій бажають самостôйности.

Римъ 20 сѣчня. Ген. Жене машеруе на Саати, де заложить заразъ крѣпость.

Берлинъ 20 сѣчня. Говорять тутъ, що архики. Альбрехтъ єсть за тымъ, щобы Австрія не мѣшалася до справы болгарскои и лишила Россіи свободу въ Болгаріи.

НАДôСЛАНЕ.

Д-ръ мед. Теодоръ Єндель

по студіяхъ на клиникахъ проф. Розенталя у Вѣдни и проф. Шаркота (Salpêtrier) въ Парижи ординуе въ хоробахъ нервовыхъ и жѣночихъ щоденно ôдъ 2—4

улиця Валова число 31.

Гистерію лѣчить гипнотизмомъ методою проф. Шаркота и П. Рихтера. 2119 22—0

МОЛОЧАРНЯ ЦЕНТРАЛЬНА

при улици Коперника ч. 13 (въ огороні), филіи Хорущина ч. 12, Паньска ч. 15, Ягайлоньска ч. 18 доставляе молоко и сметанку въ абонаментѣ домôвъ по умѣрковаиыхъ цѣнахъ.

2272 4—?

Нагороджена на выставахъ:

въ Краковѣ въ р. 1887 срѣбнымъ медалемъ правительственнымъ (нагорода почетна выс. ц к. Министерства торговлѣ); въ Чернôвцяхъ въ р 1886 срѣбнымъ медалемъ заелуги; у Львовѣ въ р 1886 листомъ похвальнымъ галиц. Тов. господ. 2291 1—6

Фабрика выробôвъ химичныхъ и навозовыхъ

Спôлки командатовои ЮЛІЯНА ВАНГА у Львовѣ

поручаѣ господарямъ сельскимъ пôдъ засѣвы весняй

Мучку кôстяну навозову

такъ парену, якъ и препаровану сѣрковою кислотою зъ совѣстною порукою єи чистоты и скôлькости заключеныхъ въ нѣй складовыхъ частей по цѣнахъ найумѣреннѣйшихъ.

КОНТОРА: улиця Ягайлоньска ч. 12.

Готель пôдъ „Золотымъ Орломъ“

въ Станиславовѣ при улици Бельведерскôй.

Маѣ 15 покоєвъ приладженыхъ зъ всякимъ комфортомъ, зъ того 10 комнатъ фронтовыхъ, а 5 въ официнахъ.

Для **Всечестного Духовеньства** цѣны комнатъ о 50% дешевше, т. є. ôдъ 50 кр. до 1 зр. за одну комнату.

Пôдписаный маѣ надѣю, що П. Т. Публичнôсть зволить ласкаво ôдвѣдувати сей готель, а буде вповнѣ вдоволена.

Моринъ Яноверъ,

2216 6—? властитель готелю пôдъ „Золотымъ Орломъ“.

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемирнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôд личнй выробы косметични, тоалетовй и перфумы именно:

Пудръ княжій не мѣстить жадныхъ металевыхъ примѣшокъ, есть се найчистѣйша и найнѣжнѣйша мучка ростинна, приемно прилягаѣ до лица надаѣ красну, природну бѣлôсть и есть неоцѣненымъ средствомъ до окрасы лица. — Пуделко мале бѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр., зъ лебедикомъ 1 зр 50 кр Рожевый для ольондинокъ и кремовый для шатинокъ и брунетокъ, мале пуделко по 70 кр., бôльше зр. 1 20 зъ пуделкомъ зр. 1·50.

Вода фіялкова. Усуваѣ зъ лица прищѣ, лишаѣ, угрики, попаданье и лущенье шкôры, выгладжуѣ морщинки и долики ôспови. Лице ôдсвѣжуе, выбѣлюе и вынѣжнюе до тои степени, що яко средство тоалетово-гигіенічне зôстало ôдзначене медалемъ заслуги на выставѣ природничо-лѣкарскôй въ Краковѣ. Цѣна 1 зр.

Мыло косметичне лагôдно дѣлаѣ на нашкôрокъ, запобѣгаѣ попаданю рукъ и лица, дуже нѣжно очищуе шкôру. — *Усуваѣ весняники и жовто-брунатній плямы зъ лица* Цѣна 60 кр.

Порошокъ ростинно-алькаличный до чищеня зубôвъ.

Усуваѣ камѣнь и квасы, котрй наводять бôль и порохнавѣнье зубôвъ. — Пуделко 30 и 60 кр.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНôВЦЯХЪ Ринокъ ч 2. 2257 5—?

Маю честь повѣдомити Вп. Публику,

що головный складъ

Пива бутелькового

рôзного рода, а именно:

Пильзненьске експортове,
Пильзненьскій лежакъ,
Окоцимске мартове,
Львôвске мартове зъ бровару Лиліенфельда,
Портеръ краєвый, выробу І. Геца въ Окоцимѣ, и
Bock окоцимскій,

находиться у мене при улици СИКСТУСКôЙ ч. 14.

Ласкавй замовленя на провинцію сейчасъ выконую.

2289 1—12 Зъ поважаньемъ

С. ВИЗЕРЪ.

Телефонъ ч 148, до уживаня Вп Публичности.

ДѢЛЬЦЕ

Чеслава Чиньского

Языкъ межинародный для торговлѣ, промыслу и комуникаціи

Volapük

опустило вже печатню въ 3 частяхъ: Граматика Воляникъ, выданье II, 15 кр. Вправы 25 кр., Словарець въ 3 языкахъ: польско-французуско-воляникъ 20 кр. Набути можна у всѣхъ книгарняхъ або за пересылкою почтовою 65 кр. у выдавця въ Podgórzu przy Krakowie. Замовленя ôдворотною почтою.

2208 8—12

Повѣдомляю Вп. П. Т. Публичнôсть,

що зъ дн 15 л. сѣчня

Реставрацію и Пиварню Швехатску

находячу-ся въ Готелю французкôмъ, провадити буду особисто я судячи зъ досихчасовои клиентелѣ и при заходахъ, якій теперъ зробивъ я въ цѣли постановленя моеи кухнѣ на стопѣ перворядныхъ вымаганъ, дальше, що ôдъ дня того впровадивъ я такожь вышинкъ славного пива швехатского въ трехъ родахъ т. є. **Export Märzen-Bier,** шклянка по 8 кр. **Märzen-Lager** по 7 кр, и **Bock** по 10 кр; винъ краєвыхъ и заграничныхъ; дальше що для выгоды П. Т. Публичности приймаю абонаментъ въ реставраціи, домѣ и по-за домомъ, надѣюся, що зыскаю якъ найбôльше попертье.

Зъ поважаньемъ

Вильгельмъ Веберъ

властитель Гот французского у Львовѣ пл Маріяцкій.

2282 2—3

Центр. Бюро Оголошень Львôвъ, Коперника ч. 11.

Складъ дерева опалового

„Выгнащѣвъ зъ Прусъ“

у Львовѣ, улиця Сапѣги ч. 37.

напротивъ св. Тересы 2249 2—4

маѣ на складѣ дерево добре и даѣ повну чотырометрову мѣру.

Замовленя приймаѣся на **складѣ**, улиця Сапѣги ч. 37 и у управляючого улиця Сапѣги ч. 23 въ партерѣ, а такожь и черезъ почту.

Машины до шитя

Зингера ножній

до выбору зъ 6 найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и вѣденскихъ въ цѣнѣ ôдъ 36 до 60 зр. на раты — готôвкою о 10% дешевше, гваранція 5 лѣтъ.

Іосифъ Иваницкій

механикъ и спеціялистъ

Львôвъ, Готель Жоржа

тôлько безъ факторôвъ, агентôвъ, пявкелесôвъ и шмайгелесôвъ, котрй выкористовують нашу публичнôсть — спродають тандету и беруть за се 20%.

2231 6—20

Выпродажь

Вина Шампаньского

десерового, менше солодкого,

призначеного для вывозу до Королевства Польского, а котрого, зъ причины значного спадку валюты россійскои, высылки мусѣли бути вздержаній

Спродажь ôдъ 10 бутельокъ высше по цѣнѣ 1 зр. 75 кр. за велику бутельку.

Поручаемо заразомъ П. Т Публицѣ всякій инший гатунки 2256 2—10

Винъ Шампаньскихъ

также fleur mousseure

DE COGNAC.

К. РЖОНЦА и ХМУРСКІЙ въ Краковѣ

продуценты натуральныхъ винъ шампаньскихъ.

Прошу пересвѣдчитися!!

Краєва фабрика дутокъ цигаретныхъ

С. Верушъ Немойовского

Львôвъ. Ринокъ ч. 25.

2278 2—7 поручаѣ

Знанй зъ доброты и дешевости

ДУТКИ ЦИГАРЕТНІЙ

выроблюваній зъ правдивыхъ французскихъ паперцѣвъ.

100 штукъ ôдъ 12 крейцарôвъ!

Замовленя зъ провинціи залагоджуеться ôдворотною почтою.

Прошу пересвѣдчитись!!

Л. І. Малевскій

ул. Доминиканьска ч. 5

ЛЬВôВЪ

поручаѣ выроблюваній въ своѣй

фабрицѣ корки каталоньскій

до бочокъ и бутельокъ въ лѣпшôй якости ôдъ заграничныхъ, якъ такожь дерева корковй и колеса до меденя пшона, заразомъ пôдошвы и корочки дамскій

Надто мушу остерегти П. Т. Публику передъ шумными оповѣщенями овеликихъ складахъ корковъ заграничныхъ, котрй не могуть нѣякимъ способомъ дорôвнати моимъ

І. Гал. фабрика корковъ каталоньскихъ

заснована въ роцѣ 1877.

2092 7—12

Повернувши вже цѣлкомъ до здоровля приймаю якъ давнѣйше всякій роботы въ обемъ кравецтва дамского входячій. Сукній балевй въ случаю потребы выкôнчую въ 24 годинахъ. О чѣмъ Вповаж. Панѣ повѣдомляю. ОЛЕКСАНД. КЛОСЕВИЧЬ властителька робôтнѣ суконь, а такожь и Школы крою, улиця Хорущина ч. 13.

2208 3—4

М. ШАЛИТЪ

ГОДИННИКАРЬ

у Львовѣ при ул. Сикстускій число 17

преміованый почетнымъ дипломомъ на выставѣ въ роцѣ 1879.

за власноручный выробъ годинника

поручаѣ свою въ роцѣ 1875 основану

РОБôТНЮ И СКЛАДЪ ЗИГАрôВЪ И ЗИГАНôВЪ

зъ найлучшихъ фабрикъ женевскихъ, по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ.

Всякій репарацій выповняются совѣстно зъ цѣлорôчною гарантією. — Замовленя зъ провинціи сповняе якъ найскорше. 2290 1—8

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 6. Львôвъ, Субота 9 (21) сѣчня 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ понедѣлокъ и въ понедѣлокъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошения принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“ и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, I. Schülerstrasse 8; G. L. Daube & Co.; Rudolf Mosse; F. A. Richter. Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Woilzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ.

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлыи рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.
на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.

Експедиція пôдъ ч. 8. ул. академична.

Редакція и Администрація пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лишь на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Запросины до предплаты

на рôкъ 1888.

Ôдъ 1 (13) сѣчня **„Дѣло“ почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускй свята.

„Библіотека найзнаменитшихъ повѣстей“ буде являтися яко складова часть часописи.

Предплата „Дѣла“ зъ „Библіотекою н. пов.“ (зъ почтовою пересылкою на провинцію) буде стояти

	На провинціи:	*У Львовѣ:*
На цѣлый рôкъ	18 зр.	16 зр.
На пôвъ року	9 „	8 „
На чверть року	4·50 „	4 „
На 1 мѣсяць	1·50 „	1·35 „

Поодиноке число 8 кр.

За границями Австро-Угорщины:

На цѣлый рôкъ 24 зр.
На пôвъ року 12 зр.
На чверть року 6 зр.

Просимо поспѣшати зъ предплатою, щобъ мы могли управильнити накладъ „Дѣла“ зъ „Библіотекою“.

Ювилей Галицкои Руси.

Пятьдесятьлѣтну память выходу „Русалки Днѣстровои“ святковати будуть Русины львôвскй дня 2 л. лютого концертомъ въ сали „Народного Дому“. Буде се день, въ котрôмъ вся Галицка Русь ôдчуе вдячнôсть для першого свого воскресителя, незабутого Маркіяна Шашкевича. Посередъ иншихъ, ôдраднѣйшихъ обставинъ, змогли-бы мы на сѣмъ торжествѣ гостити у себе не лишь вѣрныхъ сынôвъ Руси, але до духового пиру завôзвати и другихъ братôвъ Славянъ. Такъ на теперь ще годѣ! За мало розвинулось межи австрійскими Славянами для Русинôвъ Галицкихъ чувство взаимности. Не доросли понятя ихъ до высокости солидарности, котра велить почитати другъ друга и тѣшитись зъ розвою кождои вѣтвы великои родины. Хотя славяньскій елементъ доборовся въ Австріи вже бôльшого значеня, то мимо того егоизмъ національный, а въ части и стремленя до супрематіи одныхъ надъ другими выробили межи тыми вѣтвами скорше розладъ, якъ гармонію. Не диво про-то, що у Русинôвъ Галицкихъ не стане навѣть на стôлько смѣлости, щобъ на своє велике торжество запросити чи то Полякôвъ, чи Чехôвъ. Тихо и лишь для себе мусить Русь Галицка помянути „не злымъ, тихимъ словомъ“ свого Маркіяна. Але помяне єго щиро по своимъ силамъ и зъ вѣрою, що за другихъ пятьдесять лѣтъ лучше стане, и що народъ нашъ займе достойнѣйше мѣсце въ родинѣ славяньскôй.

Програма концерту слѣдуюча: 1) Вступна рѣчь проф. А. Вахнянина. 2) Симфонія c-moll М. Вербицкого. 3) Сольо тенорове В Матюка: „Цвѣтка дрôбная молила неньку“ (Слова Маркіяна). 4) Деклямація п-ны Лопатиньскои. 5) Хоръ: „Кому Богъ въ груди давъ серце мягеньке“ (Слова Маркіяна). 6) Деклямація Корн. Устіяновича (власный поематъ). 7) Другій актъ зъ оперы „Купало“ Н. Вахнянина. Выконають члены товариства „Лютнѣ“ съ супроводомъ оркестры 15 полку. По концертѣ ôдбудеся въ сали Вита Гживиньского при участи музики войсковои комерсъ.

Комитетъ устроюючій концертъ запрошуе симъ всѣхъ почитателѣвъ Маркіяна до найчисленнѣйшои участи. О скôлько зачуваємо, зъ многихъ сторôнъ Галичины прибудуть на той день окремй делегаціи. Зблизившись до себе, зъумѣемо скрѣпитись до дальшого позитивного труду на нивѣ, засѣянôй буйнымъ зерномъ Маркіяновои музы. Нашй читателѣ зволять сей ôдзывъ приняти за щирй запросины.

Бесѣда посла о. Сѣчиньского

выголошена на XXV. засѣданю сойму дня 19. л. сѣчня 1888 р. при внесеню комисіи податковои о поборѣ податкôвъ въ громадахъ.

Справа, порушена черезъ пос. Козебродского єсть великои ваги. Перетяженье податками єсть загальне и мы тому лиху зарадити не єсьмо въ силѣ. Але далеко бôльше, якъ самъ податокъ, даються въ знаки найбѣднѣйшôй и неосвѣченôй части людности сельскои, тіи рôзнй надужитя, котрй практикуються а навѣть конечнй суть и выплывають зъ теперѣшного способу побираня податку грунтового и домового въ громадахъ черезъ зверхнôсть громадску.

Правительство зъорганизувавши громаду новочасну перекинуло на тіи громады збиранье податкôвъ ôдъ контрибуентôвъ, але не зъорганизувало функціонарôвъ тои чинности и не управильнило въ дорозѣ законодательнôй побору податку. Зъ-ôдси выклювалося монструмъ таке, котре маѣ власть ôдъ контрибуента брати грошѣ на рахунокъ касы податковои, маѣ право навѣть въ деякихъ случаяхъ въ дорозѣ примусовôй стягнути ôдъ контрибуента належитôсть податкову, маѣ право квитувати, але поквитованье не маѣ важности передъ касою державною. Зрозумѣло отже, що при такôмъ станѣ рѣчи люднôсть неосвѣчена неразъ єсть покривджена а елементамъ лакомымъ дане єсть широке поле обловлятися и безкарно кривдити тую людноcть.

Панове! Ще въ памяти всѣхъ єсть голосна справа урядника податкового зъ Борщева и одного писаря того повѣту. Тая справа сталася голосною и виновникôвъ укарано, а то для того, що скарбъ державный бувъ выставленый на шкоду. Далеко бôльше єсть случаѣвъ въ краю де такй самй, а навѣть бôльше разячй надъужитя изъ стороны функціонарѣвъ, побираючихъ податки, суть на порядку дневнôмъ, але справки такй переходять незамѣтно, безъ розголосу и безъ кары, наколи скарбъ державный не выставленый на страту, а обмежуються тôлько на покривдженю контрибуентôвъ. Щобы те, що я сказавъ, не выглядало на поезію, констатую, панове, що власти державнй не слухають навѣть жалобъ контрибуентôвъ, наколи мають певнôсть, що скарбъ державный не єсть покривдженый. Констатую, що власти державнй не доходять навѣть тои справы, наколи случайно не вмѣшаный въ ню урядникъ податковый яко такій. Скажете, Панове, староста вглядае въ тую справу. На чѣмъ обмежаѣся и зъ якимъ наслѣдкомъ кôнчиться то вгляданье? Въ дуже разячихъ случаяхъ приступаѣся до суспендованя тыхъ, котрй займалися збираньемъ податкôвъ и на тôмъ конець цѣлов ингеренція властей и ихъ дѣятельности зъ уряду, бо не мають права анѣ кару нѣяку наложити на тыхъ, що збираньемъ податкôвъ по селахъ займаються, анѣ не мають власти выдати ореченье що до ôдшкодованя. Ореченье що до ôдшкодованя и высокости такого належить до судôвъ.

Панове! скоро покривдженый селянинъ натрафить на урядника бюрократу и формалисту, вѣрте менѣ, що близща смерть нѣжь укôнченье процесу! До введеня карного слѣдства може прийти тôлько на пôдставѣ урядового ствердженя надъужитя, на пôдставѣ переведенои зъ уряду черезъ власти цѣсарскй ликвидаціи, а до тои доходить лише тогдѣ, коли скарбъ державный єсть покривдженый або урядникъ цѣсарскій въ то вмѣшаный. Длятого звычайно бере така справа такій оборотъ, що покравдженый не маючи и не могучи навѣть мати урядового посвѣдченя и результату переведенои зъ уряду ликвидаціи, не маѣ навѣть въ разѣ, коли-бъ ôдважився въ карнôй дорозѣ кривды доходити, пôдставы до того, и дай Боже, *щобы такихъ жалобъ найменше было*, бо могуть закôнчитися укараньемъ того, котрый вносить жалобу. Се, Панове, дивна рѣчь, але заразомъ и сумна, а цѣла дивоглядноcть выходить зъ того, що правительство ще до того часу не здобулося на законодательне управильненье справы побору податкôвъ!

Посолъ Володиславъ Козебродскій ôдчувъ тую кривду, на котру суть выставленй контрибуенты по селахъ и о скôлько зъ єго промовы можна вносити; згôршила єго тая, можна сказати неморальна постава, яку супротивъ тои справы займають тіи, котрй суть обовязанй боронити того, хто податки платить, ôдъ неморального надъуживаня и выкористуваня. Пос. Козебродскій жадаѣ въ своѣй резолюціи: „Взываѣся ц. к. правительство, щобы побôръ податкôвъ въ громадахъ управильнити въ дорозѣ законодательнôй“, и справедливо, бо въ уставѣ не мôгъ-бы бути высказаный явно и голосно такій принципъ: „Давай грошѣ уставою и фирмою урядника десигнова ному посередникови, але я квитую тебе тôлько зъ тыхъ грошей, котрй той посередникъ за тебе заплативъ до касы, а цѣлкомъ не мѣшаюся до того, кôлько той посередникъ ôдъ тебе на тоє конто возьме“.

Комисія податкова застановлялася основно и зъ зрозумѣньемъ рѣчи трактовала тую справу и приходить до насъ зъ резолюцією: „Взываѣся ц. к. правительство, щобы оно побôръ податкôвъ въ сей спосôбъ управильнило, щобы зверхности громадскй були звôльненй ôдъ побираня податкôвъ.“

На першій поглядъ зрозумѣете, Панове, що чого иншого домагався пос. Козебродскій, а чого иншого жадаѣ комисія податкова. Резолюція, предложена черезъ комисію податкову, ôдповѣдаѣ мотивамъ, котрй навела въ справозданю, але не ôдповѣдаѣ анѣ интенціямъ внескодателя, а ще менше самôй рѣчи, бо звôльненье зверхности громадскои ôдъ побору то зъ однои стороны за далеко идуче жаданье, а зъ другои стороны знову обѣцюючe за мало наслѣдку. За далеко идуче, бо тутъ высказано засаду, щобы зверхнôсть громадска не побирала податкôвъ, але зважте, Панове, що въ богато мѣсцевостяхъ нашого краю було-бъ се получене зъ великою, превеликою недогодою, наколи-бъ контрибуентъ мусѣвъ свою приписану суму податкову самъ ôднести до уряду податкового. А зъ другои стороны резолюція тая, якъ я сказавъ, за мало даѣ, бо пôсля мого пересвѣдченя, опертого на досвѣдѣ, набутôмъ въ тôй рѣчи, увôльненье зверхности громадскои ôдъ побору податкôвъ не ухилить злого, бо не забезпечить контрибуентôвъ ôдъ вызыскуваня. При тôй нагодѣ роблю увагу, що выразъ той „звôльненй були“ не єсть на мѣсци, бо звôльненье розумѣю тогдѣ, наколи-бъ бувъ примусъ изъ стороны правительства до збираня, але тамъ, де нема примусу, де зôставлено тôлько зверхности громадскôй и кождому контрибуентови до вôльного выбору, тамъ не може бути мовы о звôльненю! Я сказавъ, що резолюція тая хочь задалеко заганяѣся въ однôмъ напрямѣ, зъ другои стороны не даѣ менѣ найменшои поруки, що зло буде усунене, бо, Панове, зло лежить де инде: не тôлько въ браку интелигенціи зверхностей громадскихъ, не тôлько въ неосвѣченю и темнотѣ бôльшои части населеня сельского, въ тôй байдужности, зъ якою нашъ селянинъ заплативши разъ не журиться бôльше тою справою — але зло лежить де инде. Зло лежить въ тôмъ, що высказавъ въ резолюціи пос. Вол. Козебродскій, що такожь я въ першôй части моєи промовы пôднѣсъ, — лежить въ тôмъ, що рѣчь такъ стоить, що податникъ заплативши разъ належачу до него суму, може бути другій разъ, а въ кôлька лѣтъ навѣть и третый разъ потягненый до заплаченя, того, що разъ а потôмъ и другій разъ заплативъ. (Голосы: *зовсѣмъ справедливо!*). Для того, панове, я жадавъ-бы въ интересѣ тои рѣчи, о котру ходить, щобы Выс. Палата привернула первѣстну резолюцію пос. Козебродского и щобы замѣсть першои резолюціи предкладанои комисією, приняла резолюцію: „Взываѣся ц. к. правительство, щобы якъ найскорше управильнило дорогою законодательною побôръ податкôвъ въ громадахъ.“

Вносячи тоту резолюцію зазначили-бы мы, що уважаємо то за анормальне, що до того часу практикуѣся, що уважаємо за анормальный не тôлько спосôбъ поступованя при побираню податкôвъ, але такожь и становище, яке ц. к. правительство въ тôй справѣ займаѣ. (*Браво!*) Мы лишили-бы ще при тôмъ способѣ резолюціи пытанье то отверте, бо, Панове, я скажу, що въ интересѣ рѣчи єсть, щобы не пересуджати, щобы не высказувати яко принципу: ôдсунути зовсѣмъ зверхности громадскй ôдъ побираня податкôвъ, анѣ не ангажуватися що-до побору податкôвъ за далеко. То рѣчь правительства. Наша рѣчь тôлько жадати, щобы правительство управильнило тоту справу въ дорозѣ законодательнôй: наша рѣчь домагатися ôдъ правительства, щобы тамъ, де иде о грошѣ, де иде о силы податковй, о тыхъ miseram plebem контрибуентôвъ, *щобы правительство тамъ займило разъ выразне и ясне становище*, яке наука въ тôй справѣ показуе.

Друга резолюція въ текстѣ, поставленôмъ черезъ п. Волод. Козебродского, звучить (*читаѣ по польски*): „щобы, закимъ се станеся, ц. к. правительство поручило точно выконуванье розпоряджень, що ôдносяться до надзору надъ побором податкôвъ черезъ зверхности громадскй и щобы дальшими зарядженями повздержало неправильности, заходячй при поборѣ податкôвъ въ громадахъ.“ Прошу Панôвъ, пос Козебродскій тою резолюцією стверджаѣ, що дотеперѣшнй приписы не выконуються точно и стверджаѣ, що дотеперѣшнй приписы не выстають. Комисія податкова змѣняѣ тоту другу резолюцію и предкладаѣ намъ єи въ слѣдуючôй формѣ (*читаѣ по польски*): „щобы, закимъ бажанье высказане въ першôмъ уступѣ буде сповнене, постарався о дѣйстне выконуванье точного нагляду надъ зверхностями громадскими, побираючими ôдъ контрибуентôвъ податки, и щобы въ тôй цѣли ôдповѣдно помноживъ силы ц. к. урядôвъ податковыхъ“. Комисія отже поминаѣ тую дрôбницю, що дотеперѣшнй приписы не суть достаточнй и замѣсть жадати новыхъ приписôвъ, вымагаѣ тôлько помноженя силъ при урядахъ податковыхъ. Позвольте, Панове, що я тую справу блисше розгляну. Згôдно зъ поглядами пос. Козебродского стверджаю, що дотеперѣшнй приписы не суть досыть точно и акуратно выконуванй, стверджаю, що наколи-бы тотй приписы, якъ суть и якъ обовязують урядникôвъ податковыхъ, зъ всякою точностею були выконуванй, то значна часть надужить не могла-бы мати мѣсця. Признаю згôдно зъ поглядами комисіи податковои, щобы тому зарадити, належало-бы силы при урядахъ податковыхъ побôльшити. Але, Панове, я жадавъ-бы тôлько малого додатку, щобы тіи силы складалися зъ урядникôвъ платныхъ. Мы вже ôдъ чотырохъ лѣтъ знаємо о побôльшуваню щорôчнôмъ урядникôвъ при поодинокихъ урядахъ податковыхъ. Але, Панове, якими силами тоє побôльшуванье наступаѣ? Безплатными практикантами!!! Я, Панове, не розумѣю вымѣру справедливости въ державѣ правнôй за помочею безплатныхъ практикантôвъ (Голосы: *Дуже справедливо!*), не розумѣю администраціи политичнои за помочею безплатныхъ практикантôвъ; ба, скажу, що побôръ податкôвъ за помочею безплатныхъ практикантôвъ при тôмъ ще, що правительство не ôдповѣдае и не квитуе зъ побранои черезъ громадскихъ поборцѣвъ сумы, єсть разяча аномалія (*Браво!*). Я жадавъ-бы отже, щобы при тôй другôй резолюціи що-до помноженя силъ ц. к. урядôвъ податковыхъ такожь зазначене було, що край домагаѣся урядникôвъ такихъ, котрй мають зъ чого жити, урядникôвъ, котрй привязанй суть до пенсіи и котрй дбають о то, щобы удержалися на становищи, а не безплатныхъ практикантôвъ, котрй мусять при тôмъ хлѣба шукати въ побôчнôмъ зарôбку. (*Браво!*) (*Конецъ буде.*)

Примусова асекурація.

IV.

Противъ асекураційного примусу промовляѣ такожь и исторія розвою такъ самои асекурації, якъ и идеѣ примусу.

Въ краяхъ, въ котрыхъ найбôльше и найкрасше розвились суспôльно-економичнй институціи послѣдныхъ столѣтій; въ краяхъ, де найперше принялись гадки, щиренй наукою економіи и де сама тая наука зродилась и найперше проникнула умы суспôльности — въ всѣхъ тыхъ краяхъ идея примусу асекураційного не знайшла анѣ одобреня анѣ привѣтного приюту и не принялася зовсѣмъ въ практицѣ. Промыслова Англія, цвитуча добробытомъ Франція, поступова Италія, Бельгія, Голяндія и другй краѣ захôднои Европы, котрй завсѣгды передували въ культурнôмъ и економичнôмъ житю цѣлого цивилизованого свѣта, не приняли идеѣ асекураційного примусу, хочь сама асекурація дôйшла у нихъ до высокого розцвѣту. Англія, въ котрôй зродилась и розвинулась асекурація, котра вже въ р. 1689 мала и товариства асекураційнй, опертй на взаимности и заведеня асекураційнй акційнй и котрои теперѣшнй асекурації розтягнули свою дѣятельноcть майже на цѣлый свѣтъ, не заводила нѣколи примусовои асекурації. Такъ само поступаѣ и Америка, помимо, що огнѣ тамъ лучаються дуже часто и значнй спроваджують шкоды.

Въ Австріи не заведено доси примусовои асекурації ще въ жаднôмъ зъ коронныхъ краѣвъ. Австрійске законодавство стануло ôдъ давна на становиску повнои свободы що-до асекурації. Найвысшимъ постановленьемъ зъ дня 4 вересня 1819 р. принято въ Австріи принципъ свободы ôдъ асекураційного примусу и постановлено, що институціи асекураційнй можуть повставати лише въ характерѣ приватныхъ предприемствъ.

Въ Галичинѣ появилось було въ р. 1865 въ соймѣ внесенье, поставлене деякими мазурскими послами, щобы завести примусову асекурацію будынкôвъ селяньскихъ въ маючôмъ рôвночасно заснуватися загальнôмъ краєвôмъ товариствѣ асекураційнôмъ и стягати належитости асекураційнй разомъ зъ державными податками. Внесенье то ôдославъ соймъ до комисіи администраційнои, зъ-ôдки вже бôльше не выйшло. — Въ р. 1868 внесла рада повѣтова въ Бжеску петицію до сойму въ справѣ заведеня примусовои асекурації. Надъ петиціею сею перейшовъ соймъ до дневного порядку, уважаючи неоправданымъ и невôдповѣднымъ накидати обывателямъ краю примусове добродѣйство асекурації и узнаючи далеко хосеннѣйшою рѣчею дорогою просвѣты и пôдпомаганя добробыту приеднувати селянcтво для идеѣ асекурації, якъ накидувати єи примусово. Кромѣ сеи причины заявився тогдѣ соймъ противъ асекураційного примусу ще и длятого, бо предвиджувавъ, що заведенье примусу вымагало-бы дуже широкои администрації, заведеня и удержуваня катастру всѣхъ будôвель въ цѣлôмъ краю, що потягнуло-бы зновъ за собою дуже великй кошты а не бачивъ певности, що вкладки асекураційнй будуть низькй, лякаючись противно, що при при-

мусовôй асекурації збôльшиться число злочиньствъ пôдпаленя и тымъ самымъ пôднесеся и высота вкладокъ.

Справу примусовои асекурації ôдновивъ въ р. 1873 въ соймѣ пос. Щепаньскій. Соймъ придѣливъ внесенье сего посла комисіи администраційнôй, котра заявилася противъ примусу, мотивуючи свôй поглядъ кромѣ мотивôвъ сойму зъ р. 1868 такожь и тымъ, що супротивъ существуючои въ державѣ системы свободы товариствъ правительство имовѣрно не згодиться на примусъ асекураційный. Невдоволеный тымъ рѣшеньемъ комисіи, зажадавъ пос. Щепаньскій, щобы внесенье єго ôдослано до краєвого выдѣлу, на що соймъ згодився. Выдѣлъ краєвый ôднѣся тогдѣ въ тôй справѣ до выдѣлôвъ другихъ краѣвъ Австріи, а коли пересвѣдчився, що въ цѣлôй Австріи нема нѣгде примусу, не предложивъ внесеня пос. Щепаньского соймови. Ôдъ сего часу не тыкано сеи справы ажь до р. 1878.

Въ р. 1878 почали деякѣ рады повѣтовѣ, котрымъ надоѣли твердѣ условія и неправильне поступованье приватныхъ асекурацій, домагатись заведеня краєвои асекураційнои институціи, а деякѣ зъ нихъ бажали зъ заведеньемъ сеи институціи сполучити примусъ асекураційный. — Дотычнѣ жаданя и петиціи ôдкинула комисія администраційна, выходячи зъ погляду, що примусъ асекураційный не дасться погодити зъ основными постановами обовязуючого законодавства. Резолюція комисіи не прийшла однакъ передъ соймъ и тымъ самымъ вже усунено цѣлу справу.

Въ р. 1882 почали зновъ вплывати петиціи деякихъ выдѣлôвъ повѣтовыхъ зъ жаданьемъ завести примусову асекурацію селяньскихъ будынкôвъ. Характеристичнымъ єсть то, що въ тôй справѣ правильно вносили петиціи выдѣлы повѣтовѣ, отже паны, и домагались правильно заведеня примусу лише для хлопскихъ будынкôвъ. Для того вже комисія администраційна въ р. 1882 запримѣтила, що правительство не пристане на такій роздѣлъ будынкôвъ паньскихъ а селяньскихъ, а кромѣ того заявилась противъ примусу ще и для того, позаякъ лякалась, що краєвѣ додатки до податкôвъ на асекурацію зробили-бы немиле вражѣнье въ краю а конечный въ такôмъ случаю катастеръ будынкôвъ потягнувъ-бы за собою дуже великѣ кошты. При всѣмъ тôмъ бачила комисія такожь, що неможливымъ було-бы перевести контролю надъ тымъ, щобы всѣ будынки забезпечено ôдъ огню. Законъ о примусѣ було бы можна дуже легко обôйти, а лѣпше вже не мати нѣякого закона, якъ мати такій, котрого докладно выповнити не можна. Зъ тыхъ причинъ вносила комисія перейти надъ сею справою до дневного порядку. Справа тая не прийшла однакъ вже зовсѣмъ на дневный порядокъ сойму.

Мѣжь тымъ ухваливъ бувъ соймъ два законы, въ котрыхъ въ части реализувавъ идею асекураційного примусу. Були се именно: законъ о примусовôй асекурації будынкôвъ церковныхъ и парохіяльныхъ, ухваленый ще давнѣйше, бо въ р. 1866, и законъ о примусовôй асекурації шкôльныхъ будынкôвъ ухваленый въ 1884 р. Оба тѣ законы не одержали однакожь санкціи. Було се доказомъ, що правительство стояло все на становиску найвысш. постановленя зъ р. 1819, т. 6. на становиску повнои свободы асекураційнои.

Въ р. 1885 зайшла на разъ змѣна. Бôльшôсть галицкого сойму прихилилася до идеѣ асекураційного примусу и постановила справу довести до кôнця. Результатомъ сеи змѣны бувъ проєктъ опертый на вôльнôй конкуренціи товариствъ приватныхъ, котрого головнѣ постановы подали мы въ другôмъ роздѣлѣ нашого огляду, а котрый бôльшôсть соймова передвчера т. є. 19 сѣчня с. р. приняла на прихащѣ безъ всякои дискусіи ôдъ разу въ другôмъ и третôмъ читаню помимо жаданя рускихъ послôвъ, щобы дати соймови часъ застановитись надъ сею такъ важною уставою и помимо заявленя правительственного комисаря, що правительство уважає тую справу пôдпадаючою компетенціи рады державнои. Зъ подôбнымъ поспѣхомъ ухвалювала польска бôльшôсть въ р. 1866 першій законъ дороговый.

Въ дальшихъ частяхъ нашого огляду розберемо близше принятый соймомъ проєктъ закона — тутъ сконстатувати лишь мусимо, що супротивъ наведеныхъ высше даныхъ цѣла исторія розвою асекурації промовляє рѣшучо противъ идеѣ примусу. Сему не противится фактъ, що въ Нѣмеччинѣ подыбуємо въ деякихъ краяхъ примусъ. Єсть се, якъ мы вже высше за Штайномъ замѣтили, позôсталôсть давнои полиційнои державы, де цѣлею примусу асекураційного було не добро самыхъ обывателѣвъ а пôддержанье въ интересѣ скарбовôмъ державы ихъ податковои силы. А що позôсталôсть тая збереглася якъ-разъ въ Нѣмеччинѣ, се поясняється легко тымъ, що асекураційный примусъ пôдходить дуже складно пôдъ систему державного соціялизму, переводженого въ Нѣмеччинѣ кн. Бисмаркомъ. Та но-при все то примусъ нѣмецкихъ краѣвъ, що-до формы и многихъ важныхъ знаменъ зовсѣмъ инакшій якъ сей, котрый принѣсъ намъ свѣжо въ гостинци соймъ галицкій.

Соймъ краєвый.

XXVI. Засѣданье зъ дня 20 сѣчня 1888.

Пос. Верещиньскій ôдповѣвъ въ имени выдѣлу краєвого на интерпеляцію А. Потоцкого въ справѣ ссыпôвъ збôжевыхъ, що анкета, зôбрана дня 17 с. м. въ тôй справѣ поставила ôдповѣдній внесеня, и скоро они будуть ухваленѣ, то цѣла справа залагодиться по мысли сойму. — Петицію громады Озеряны въ справѣ заложеня тамъ суду повѣтового передано комисіи правничôй. — П. Гроссъ предложивъ внесеня комисіи горальничои щодо охороны горалень при задуманôй змѣнѣ оподаткованя спиритусу. Внесеня тѣ ухвалено, — Справозданье пос. А. Сапѣги о заложеню складôвъ збôжевыхъ у Львовѣ и Краковѣ пôдъ гарантією краю (рôчно по 21.000 зр.) принявъ соймъ. — Внесенье комисіи дорогови о реформѣ тарифъ зелѣзничихъ, недопусканя картелѣвъ и удержавленя зелѣзницѣ Кароля-Людвика принято безъ дискусія. — Въ мѣсце пос. Тита Сѣнгалевича, котрый зложивъ мандатъ посольскій, выбрано заступникомъ члена выдѣлу краєвого пос. Хшановского. — Въ дискусіи надъ буджетомъ краєвымъ при позиціи „кошты репрезентаціи краєвои“ поставивъ пос. Козловскій резолюціи: 1) Скасувати дієты посольскѣ, або 2) знизити зъ 5 на 3 зр., 3) не выплачувати дієтъ пôдчасъ перервы середъ сесіи а такожь и тымъ посламъ, що не беруть участи въ роботахъ комисій або въ засѣданю сойму — Пос. Антоневичь уважавъ се внесенье за далекоидуче. Хто зъ послôвъ хоче зречись зъ дієтъ, той може. Черезъ зреченье дієтъ не могли-бы люде бѣднѣ а здôбнѣ, брати участи въ нарадахъ соймовыхъ. Радше не выплачувати дієтъ тымъ посламъ, котрѣ не приходять на засѣданя. — Пос. Сѣчиньскій доповнивъ промову попередныхъ бесѣдникôвъ тымъ, що богачѣ послы и на зелѣзницяхъ мають вôльнѣ карты и прибувши до Львова бôльше забавляються якъ радять въ соймѣ. — Внесенье пос. Козловского упало, а соймъ принявъ кошты репрезентаціи въ сумѣ 37.000 зр. — При позиціи „кошты заряду“ въ сумѣ 243 339 зр. забирали голосъ пос. Козловскій, Бобчиньскій, А. Сапѣга, Петрускій, В. Воляньскій и Романовичь. Нарѣкали на перестарѣлу манипуляцію въ выдѣлѣ краєвôмъ, на много урядникôвъ и ихъ великѣ платнѣ а такожь на удѣляньe великихъ позичокъ на пенсію зъ розложеньемъ сплаты на 10 лѣтъ. Вкôнци ухвалено сю позицію такъ, якъ комисія предложила. — При дискусіи надъ внесеньемъ пос. Мадейского, щобы утворити при выдѣлѣ краєвôмъ бюро кодификаційне, поставивъ пос. Скалковскій поправку, щобы замѣсть бюра цѣлу працю кодификаційну поручити одноô особѣ ôдповѣдно уздôбненôй. Сю поправку принято.

Вечѣрне засѣданье подамо въ слѣдуючôмъ числѣ. Теперь зазначимо що соймъ ухваливъ для тов. „Просвѣта“ 1000 зр., для „Академичного Братства“ 200 зр. а для рускаго театру 6000 зр. запомоги. — При позиціи о запомозѣ для театру руского промовивъ о. Т. Ковальскій, згадуючи, що по ôдмовѣ салѣ для руского театру „Народнымъ Домомъ“ требабы подумати о якôйсь сали и для рускаго театру. Въ дискусіи надъ запомогою для интернату Змартвыхвстанцѣвъ забравъ голосъ пос. Лѣниньскій и высказавъ, що сего интернату не жадає не то що народъ рускій але навѣть и польскій, анѣ Мазуры, анѣ интелигенція. єсть се чиста польска выдумка и єсть ôнъ лишь идеаломъ hierarchi-и społeczno-и. Пôдчасъ цѣлои сеи бесѣды робили польскѣ послы великій неспокôй въ сали а маршалокъ ажь два разы перерывавъ бесѣду.

Засѣданя сойму краєвого кôнчаться нынѣ. Соймъ однакожь не буде закрытый лишь ôдроченый. Декотрѣ комисіи соймовѣ, що мають ще до залагодженя важнѣ проєкты законодательнѣ, будуть могли отже радити ажь до часу новои сесіи парляментарнои.

Дописи „Дѣла“.

Станиславôвъ 19 н. ст. сѣчня 1888.

[Свято Богоявленія и гостина у Преосв. Владыки.]

(△) Свято Богоявленія Госп. обходжено у насъ дуже величаво. По архіерейскôй службѣ Божôй, на котрôй були такожь присутнѣ представителѣ рôзныхъ властей, урядôвъ и армія, ôдбулося торжественне освяченье воды на пляцу передъ гимназією, середъ кôлькатысячного народу; церемонію ôдслуживъ Преосв. Владыка въ супроводѣ такъ духовеньства мѣсцевого руского и латиньского, якъ и замѣсцевого, въ часѣ котрои співавъ добôрный хоръ пôдъ управою о. Котлярчука. Пôдчасъ водосвятія асистуюче войско 58. полку давало сальвы. — Опôсля о 4 год. по полудни ôдбувся въ палатѣ епископскôй великій обѣдъ, на котрый одержало запросины высше 100 осôбъ. Мѣжь збôранымъ були представителѣ староства, суду, армія, духовеньства, дирекціи скарбу, шкôлъ, адвокатуры, нотаріяту, мѣщаньства и шляхты. Зъ виднѣйшихъ Русинôвъ мѣсцевыхъ бачили мы всѣхъ членôвъ каппитулы и мѣсцевого духовеньства, дальше директорôвъ середныхъ шкôлъ пп. Чачковского и Керекярта, проф. пп. Остапа Левицкого, Черкавского, Недѣльского и Кумановского, голову „Рускои Бесѣды“ п. Стахевича, сов. суд. Шанковского, лѣкаря д-ра Конкольняка, надкомисаря дирекціи скарбу п. Мацѣлиньского, судію Гушалевича, д-ра Мандичевского, начальника уряду гôрничого п. Бохеньского, надпоручника Лукашевича и инш., — а зъ замѣсцевыхъ крилош. о. Витошиньского зъ Радча и оо. Ленкавского, Боднара и Мардаровича. Рядъ тоастôвъ розпочавъ Достойный Господарь въ честь Є. Вел. цѣсаря и св. Отця, въ ôдповѣдь на котрый зôбранѣ пôднесли многолѣтство а хоръ ôдспѣвавъ першу строфу имну народного. Ôдтакъ пôдносили тоасты конвенціональнои натуры бурмистръ п. Камѣньскій, шляхтичѣ пп. Цьеньскій, Стойовскій и Мохнацкій, — дальше катихитъ лат. кс. Домбровскій и архипресвитеръ о. Куиловскій (именемъ капитулы и „стоваришеня Ісусового“). Опôсля промовляли въ рускôмъ патріотичнôмъ напрямѣ п. Стахевичь, голова „Рускои Бесѣды“ именемъ сего товарыства и п. судія Гушалевичь ôдъ Русинôвъ станиславôвскихъ. Промовы обохъ тыхъ пп., вельми щасливо обдуманѣ, прегарно и зъ жаромъ выголошенѣ чистою та цвѣтистою нашою бесѣдою — выкликали незвычайне враженье мѣжь присутными, припадаючи дуже до вподобы зôбранымъ Русинамъ. Судіи п. Гушалевичеви дякувавъ Преосв. Владыка, вставши зъ свого мѣсця ôдъ стола и потрудившись до бесѣдника. — По обѣдѣ ôдбувъ Преосвященый серкль и розмавлявъ зъ присутными, почѣмъ гостѣ коло $^1/_2$ до 9-ои почали опускати гостиннѣ сальоны Достойного Господаря зъ якъ найкрасшимъ враженьемъ, дякуючи за щиру и дуже богату гостину.

Съ Золочѣвского.

[Чому зовуть нашь край — Halb-Asien ?]

Той писатель, що назвавъ нашу Галичину Halb-Asien, мусѣвъ певно видѣти сторону, де лежить Острôвчикъ польный, а де ôдъ довшого часу господарує п. Казимиръ Яворскій, сынъ вице-презеса Кол-а польского, п. А. Яворского. Яка єго господарка зъ огляду на культуру и економію, най розказує хто иншій — мы хочемо представити ôдносины п. К. Яворского „do biednego ale poczciwego ludku“ — до слугъ, занятыхъ на двôрскôмъ обшарѣ, котрого осередкомъ и сценою єсть, розумѣється, горальня.

Годѣ, щобъ якій павъ въ Галичинѣ обôйшовся безъ Hausjud-а, тожь не диво, що и у п. К. Яворского єсть такій Беришь Шапира, тримає на паньскôй стайни 70 своихъ волôвъ, а до обслуги ихъ удержує за мѣсячну оплату 7 зр. чотирохъ парôбкôвъ, таки зъ Острôвчика польного. Було то 30 н. ст. грудня 1887, въ часѣ великого морозу и заметôвъ снѣговыхъ П. Яворскій появився въ стайни и вôзвавъ одного зъ тыхъ паробкôвъ, Андруха Козора, щобы покинувъ волы и ишовъ выбирати зъ ямы паньскѣ бараболѣ, бо потрѣбнѣ до горальнѣ. Андрухъ звинявся, що босый, а на дворѣ страшна люта. П. Яворскій казавъ єму ноги пообвивати шматами. Паробокъ зновъ примѣтивъ, що мусить Бершовыхъ волôвъ пильнувати. На то п. Яворскій скинувъ зъ себе кожухъ и крикнувши: Ja się koło ciebie zagrzeję, почавъ Андруха обкладати грубою палкою, куды попало. Нѣчо вже не помогла просьба паробка: Не бийте мене! — вже иду по бараболѣ, — п. Яворскій покликавъ собѣ ще трохъ своихъ паробкôвъ Луця Гембарского, Луця Бекера и Дмитра Смука, казавъ имъ Андруха Козара приперти до стовпа въ стайни и тримати за руки а самъ зновъ робивъ на головѣ Андруха експерименты зъ своєю палкою, що довше выдержить: чи хлопска голова, чи паньска палка. По тôй операціи п. Яворскій приказавъ слугамъ провадити Андруха по-пôдъ пахи зъ стайнѣ черезъ подвôрье (около 90 крокôвъ) до горальнѣ и тамъ на стриху въ зимнôй и темнôй казни замкнувъ єго на ключь. Ôдъ 9 год. рано до 2 зъ полудня мерзъ збитый Андрухъ въ казни, ажь коли п. Яворскій удався до двора на обѣдъ, жидъ Сруль выпустивъ вязня на волю, щобы подававъ нашѣ воламъ жидôвскимъ, бо прочѣ три паробки жидôвскѣ зъ страху поутѣкали. Не довго однакъ тѣшився Андрухъ свободою, бо въ пôвъ годины потôмъ приѣхавъ на кони п. Яворскій, вхопивъ єго за барки и крикнувъ до своихъ паробкôвъ: Prowadźcie go na górę do gorzelni, dam mu 15 kijów, potem niech idzie mnie skarżyć! Złożę 50 złr. i będę takim samym panem jak teraz.

Паробки п. Яворского вхопили Андруха, повели до горальнѣ на стрыхъ, розôбрали єго до сорочки и втягнули до комнаты горальника. Тутъ горальникъ присѣвъ голову, економъ ноги Андруха, а п. Яворскій не соромився дивитись на хлопске грѣшне тѣло и обкладати палкою! Змучившись ôдступивъ тую операцію економови — економъ бивъ дальше вже не палкою але ожогомъ ôдъ печи. Теперь вже подався Андрухъ, бо кровъ пустилась єму носомъ и ротомъ. Принесено воды, обмыто єго и нужь взывати, щобы перепросивъ пана. Збитый не мôгъ и рушитися. Посѣпаки вывели єго зъ хаты и зновъ замкнули на пôддашу въ тôй казни, що перше. Ажь о 7 год. вечеромъ зволивъ п. Яворскій Андруха выпустити, а якiсь добрѣ люде завели єго до старои матери и смертельно недужого батька.

Дня 1 н. ст. сѣчня с. р. здыбали мы Андруха, якъ ѣхавъ до Золочева до ц. к. суду. Яку тамъ справедливôсть знайде, побачимо. Знаємо, що свѣдки вже ходили и стверджували, що видѣли и чули. Не перша то така робота п. Яворского. Передъ двома недѣлями побивъ въ подôбный способъ Гринька Козора. И въ загалѣ на п. Яворского biedny poczciwy ludek цѣлого Острôвчика дуже жалуєся. Треба и то згадати, що у п. Яворского въ недѣлѣ и свята люде роблять на ланахъ, звозять збôже и проче. Що-жь дивного, що народъ дичѣє, въ темнотѣ и налогахъ упадає и квалификуєся на кольонію до Halb-Asien.

Щобы насъ хто не посуджувавъ о парціяльнôсть и упередженье до дворôвъ, то пôдносимо тутъ, що попередники п. Яворского, бл. п. Малиновскѣ були незвычайно гуманными панами и правдивыми опѣкунами народу.

Подорожскый.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

У Вѣдни ходила вчера поголоска, що ситуація значно поправилася и що пôвнôчна зелѣзница одержала повѣдомленье, що зъ огляду на полѣпшену ситуацію може вже розпоряджати 800 вагонами, котрѣ приготовила на случай мобилизаціи.

„Corr. de l' Est“ доносить, що гр. Кальноки сказавъ до двохъ дипломатôвъ: „Нѣчо не змѣнилося на гôрше анѣ на лѣпше. Ситуація дає тѣ самѣ причины зъ однои стороны до тыхъ самыхъ занепокоєнь а зъ другои до тыхъ самыхъ надѣй.“ — Въ розмовѣ зъ сербскимъ министромъ финансôвъ Вунчемъ, заявивъ гр. Кальноки: „Австро-Угорска монархія має на Всходѣ лишь одну цѣль: автономію и независимôсть всѣхъ державъ балканьскихъ“ Дальше додавъ гр. Кальноки, що сожалѣє надъ промовою кн. Фердинанда до официрôвъ, бо она може выкликати новѣ трудности. Таке заявленье було що найменше не на часѣ.

До „Pol. Corr.“ доносять зъ Будапешту, що на поставленѣ въ угорскôй палатѣ послôвъ интерпеляціи о заграничнôй ситуації ôдповѣсть Тисса въ найблизшихъ дняхъ. Въ кругахъ, що стоять близше до Тиссы, знають вже, въ якôмъ тонѣ ôнъ дасть ôдповѣдь. Тисса заявить, що характеръ загранични ситуації пôдъ многими взглядами не змѣнився и що теперь нема зовсѣмъ потребы говорити, що ситуація єсть вельми небезпечна. Кажуть такожь, що президентъ министрôвъ завôзве такожь и угорску публику, щобы она въ оцѣнцѣ ситуації не давалася баламутити пересадными, часто зовсѣмъ безпôдставными вѣстями.

Вѣденьска праса выступає остро противъ Полякôвъ за недавнѣ ôдзывы декотрыхъ польскихъ газетъ о становищи Полякôвъ въ виду недалекои вôйны. Урядова „Gaz. Lwowska“ каже, що єсть се доказомъ, якъ непотрѣбнѣ суть ôдзывы зъ польскои стороны, обчисленѣ на хвилевый ефектъ. „Czas“ каже о тыхъ ôдзывахъ, що не допускавъ, що мѣлкôсть гадокъ сягне такъ далеко и называє всѣ тѣ ельокуфрації недорѣчивостею, та каже, що лѣпше було мовчати. Показуєсь, що згаданѣ ôдзывы польскихъ газетъ не мають нѣякои звязи зъ австрійскою политикою а були наслѣдкомъ зовсѣмъ иншихъ вплывôвъ.

„Fremdenblatt“ доказує, що вѣсть, будь-то бы Словенцѣ мали узыскати якiсь концесіи въ судовôй администрації, суть безъосновнѣ. „N. fr. Presse“ все ще не хоче вѣрити сему запереченю.

Ходить поголоска, що д-ръ Матушь має вступити до кабинету яко министеръ безъ теки а д-ръ Пражакъ має зôстати дѣйстнымъ министромъ правосудія.

Пôсля поголосокъ, походячихъ зъ Петербурга, мають въ наслѣдокъ розрухôвъ студентскихъ настати якiсь змѣны на петербурскôмъ университетѣ. Кажуть именно, що ректоръ петербурского университету Владиславлевъ має зôстати кураторомъ казаньскимъ а мѣсце ректора займе проф. Ламаньскій.

Молодѣжь россійска, котра въ наслѣдокъ закрытя университетôвъ не може продовжати своихъ студій, починає вже, о скôлько у неи на то средствъ, вписуватись на заграничнѣ университеты. Рухъ сей проявляється особливо на цирихскôмъ университетѣ, де вже богато студентôвъ Россіянъ вписалося. „Правит. Вѣстникъ“ доносить що о ôдкрытю закрытыхъ университетôвъ выйде въ своемъ часѣ окремый указъ.

До „Presse“ пишуть зъ Петербурга, що добре вражѣнье, яке зробили замѣтки мин. Вышнеградского, доданѣ до справоздання финансового, котре ôнъ предложивъ цареви а въ котрôмъ зазначивъ, що при мирнôмъ стремленю россійского правительства дадуться зменшити выдатки на потребы армія и фльоты, щезло зовсѣмъ въ виду двохъ слѣдуючихъ фактôвъ. Насампередъ єсть то ôдзначенье гр. Толстого и письмо царя до него, въ котрôмъ царь каже, що єсть зовсѣмъ вдоволеный системою Толстого, отже такожь и внутрѣшнымъ положеньемъ Россіи. Тымчасомъ знає по-за Гатчиною цѣла Россія, що внутрѣшне положенье не єсть зовсѣмъ вдоволяюче, бо число невдоволеныхъ росте зъ кождымъ днемъ и въ застрашаючій способѣ. Особливо немило вразило, що царскій указъ появився якъ разъ въ пору, коли россійска интелигенція, зъ университетами на передѣ, запротестувала противъ системы гр. Толстоя. Въ кругахъ преданныхъ щиро династіи сожалѣють надъ тымъ, що не звернено уваги на остереженье, яке подавъ майже передъ рокомъ уступаючій зъ посады шефа жандармерія, ген Оршевскій, въ своемъ меморандумѣ, котре вручивъ цареви. Другій фактъ єсть натуры негативнои а именно той, що Гирсъ не одержавъ нѣякого ôдзначеня, котрый уважався справедливо противникомъ россійскихъ шовинистôвъ. Въ кругахъ двôрскихъ говорять вправдѣ, що нема звычаю ôдзначувати министра дѣль заграничныхъ въ день новаго року, лишь що то дѣється звычайно на Великодній свята. Але якъ далеко до тыхъ святъ и якъ успокоюючо могло-бы було ôдѣлати таке ôдзначенье.

Въ Берлинѣ розôйшлась була онодгы вѣсть, що кн. Бисмаркъ мавъ сказати въ часѣ обѣду до одного зъ присутныхъ панôвъ безъ всякои резервы такъ: Пôсля мого внутрѣшного переконаня не будемо мати въ слѣдуючихъ трохъ рокахъ нѣякои вôйны. Паномъ симъ, до котрого кн. Бисмаркъ мавъ сказати тѣ слова, кажуть, бувъ спôввластитель газеты „Nrd. Allg. Ztg.“ Олендорфъ. Вѣсть ся зробила дуже добре вражѣнье, але лишь на биржи и то ен

лишь въ Берлинѣ але и у Вѣдни; крѡмъ биржъ однакожь нѣхто въ ню не повѣривъ.

Войскова комисія нѣмецкого парляменту скѡнчила перше читанье проѥкту войскового и не зробила въ нѣмъ нѣякои змѣны. — Новому законови о соціялистахъ противляться дуже націоналъ-либералы а здаѥсь, сиротивиться такожь и Баварія. — Вѣсти о атентатѣ на нѣмецкого наслѣдника престола черезъ отроѥнье суть безпѡдставнѝ.

Въ Штокгольмѣ ѡдкрывъ король парлямент. Бесѣда престольна заповѣдаѥ заведенье министерства рѡльництва, промыслу и торговлѣ. Мимо значного улекшеня въ податкахъ выказуѥ буджетъ 82,781.000 коронъ въ доходахъ и розходахъ.

Румуньскѝ газеты доносять, що россійскій посолъ въ Букарештѣ, Хитрово, мавъ передъ кѡлькома днями такъ сказати до одного знаменитого Румуна: „Мы Россіяне ѡдыскали вже по части давный вплывъ въ Болгаріи и мы переконанѝ, що бѡльшѡсть въ Болгаріи зверне зновъ свою увагу на Россію и зажадаѥ, щобы она освободила ѥи другій разъ зъ неволѣ, въ яку она попала. Зъ другои стороны выкористало вже и правительство болгарске практично нашѝ погляды що-до обмеженя конституційнои свободы, такъ, що анархія, котра панувала ѡдъ 21 серпня 1886 р., все таки на щось придалася. Она пересвѣдчила Болгаръ, що я мавъ рацію, коли казавъ, що тирновска конституція не дасться погодити зъ культурою и обычаями болгарского народу.“

Торжество йорданьского водосвятія ѡдбулося въ Софіи въ присутности князя и при величезнѡй участи народу. По церковнѡй парадѣ дефилювала часть гарнизону передъ княземъ. Князь мавъ вчера выѣхати зъ кн. Климентиною до Филипополя и перебуде тамъ чотыри недѣлѣ. Въ сѣмъ часѣ буде ѡнъ инспиціонувати рѡзнѝ гарнизоны Всхѡднои Румеліи.

НОВИНКИ.

— **Поминки** въ честь помершого народного писателя Осипа Федьковича-Гординьского устроюѥ академичне товариство „Сѣчь“ у Вѣдни дня 11. (23) сѣчня с. р. зъ слѣдуючою програмою: 1. О год. 10 рано богослуженье въ православнѡй церквѝ, I. Wallfischgasse 3. — 2. О 8 год. вечеромъ поминальнѝ вечерницѣ въ льокалю Breit'a, I. Reichsrathsstrasse 3., получены зъ ѡдчитомъ „Про житье и значенье Федьковича въ руско-украиньскѡй литературѣ“ и зъ деклямаціею та спѣвами творѡвъ помершого поета.

— **Деякѝ ухвалы соймовѝ** сегорѡчнѝ одержали вже санкцію цѣсарску. Такъ маютъ уже санкцію ухвалы, признаючѝ право побираня оплатъ мытовыхъ репрезентаціямъ повѣтовымъ въ Стрыю, Сяноку, Долинѣ и въ Старѡмъ мѣстѣ.

— **Баль въ Станиславовѣ.** По причинѣ зайшовшои похибки друкарскои въ 1 Числѣ „Дѣла“ подаѥмо, що баль на дохѡдъ бурсы им. св. Николая въ Станиславовѣ ѡдбудеся 9 н. ст. лютого въ сали касина мѣщаньского. Коли-бъ присутнѝ на тѡмъ бали выявили бажанье, щобъ ѡдбувся ще одинъ вечерокъ зъ танцями, то въ такѡмъ случаю устроить ѥго своимъ заходомъ на свѡй дохѡдъ „Руска Бесѣда“ въ Станиславовѣ.

— **Въ Коломыи,** якъ доносить „Русская Рада“, маѥ бути установленый консулятъ французкій зъ причины, що въ поблизкѡй Слободѣ рунгурскѡй працюѥ богато робѡтникѡвъ французкихъ. Купцѣ и промысловцѣ коломыйскѝ выбрали комисію, котра маѥ старатися у правительства о заведенье палаты торговельнои въ Коломыи.

— **Заметы снѣжнѝ.** Рухъ поѣздѡвъ на шляху Красне-Пѡдволочиска и Львѡвъ-Белзець вздержано. Вчерашный пополудневый поѣздъ стрыйскій, ѣдучій до Львова, застрягъ въ снѣгу межи Басѣвкою а Глинною и не мѡгъ нѣякъ дальше рушити. По двохъ годинахъ прийшовъ другій поѣздъ зѡ Львова, на котрый подорожнѝ мусѣли пересѣсти. Ѡдъ одного поѣзду до другого бувъ значный кусень дороги и подорожнѝ мусѣли ити въ снѣгу по поясъ.

— **Ц. к. дирекція почтъ и телеграфѡвъ** оповѣщаѥ, що пѡсля розпорядженя министерства торговлѣ зъ дня 17. грудня 1887 ч. 48.297 не потреба на будучнѡсть при посылкахъ зъ паперами цѣнными, котрѝ не суть въ обѣгу яко грошѣ, подавати рѡдтыхъ папервъ цѣнныхъ, але выстане подати на адресѣ скѡлькѡсть и вартѡсть тыхъ-же пѡсля загальнои сумы.

— **Зъ Коссова пишуть намъ:** Въ ночи дня 15-ого на 16-го н. ст. сѣчня згорѣла въ Коссовѣ (Монастирску) хата, де бувъ помѣщеный урядъ почтовый. Огонь выбухъ зъ стаѥнки при почтѣ, хочь въ стаѥнцѣ нѣхто не ночувавъ, бо тамъ черезъ полудне кѡнь перестоюѥ. Ѥсть догадка, що почтарь полишивъ тлѣюче цигаро, котре ажь о год. 4 въ ночи сталось причиною пожару. Ѡдъ стаѥнки занявся ганокъ дому а небавомъ цѣлый будынокъ станувъ въ поломени. Огонь зъ-разу могли двоѥ, троѥ людей угасити. Скоренько зѡйшлося много народу, але нѣкому и не снилося ратувати. Сторожи пожарнои, котра мѣсто богато коштуѥ, не було на мѣсци. Показалась цѣлковита безсильнѡсть организаціи огневои. Не можна було дѡстати нѣ однои драбины, нѣ одного гака, нѣ сокиры анѣ навѣть коновки. Реквизиты огневѝ були замкненѝ въ магазинѣ и нѣхто ихъ навѣть выдобути не мѡгъ чи не хотѣвъ. Що бѡльшого нещастя не було, то маютъ Коссѡвяне подякувати разъ снѣгови на дахахъ а по друге приспѣвшому п. начальникови суду, котрый выступивъ енергично и пѡдогнавъ людей до ратунку. Дѡмъ бувъ жидѡвскій, убезпеченый. Рѣчи почмайстра выратувано. Цѣкава рѣчь, що при пожарѣ не явився анѣ оденъ жандармъ; тожь не диво, що жиды порозкрадали все дерево, яке на згарищу лишилось: сходы сокирами розрубували, часть стѣны розѡбрали, формально билися надъ недопаленымъ матеріяломъ, — а о год. 6½ рано кромѣ голого зрубу и вугля на мѣсци нѣчого не остало. На другу доперва нѡч поставивъ начальникъ громадскій варту на згарищи. Около год. 11½ тои ночи розлягся голосъ свиставки а потѡмъ трубки и не утихаючи зъ 20 минутъ заалярмувавъ и такъ переляканыхъ мешканцѣвъ; думали, що зновъ выбухъ огонь. Але огню не було: то почтарь побачивши, що поставлена коло згарища варта десь пропала, почавъ въ той спосѡбъ кликати вартѡвниковъ. Вартѡвники очевидно попивали собѣ въ шиночку... Справа унормованя сторожей огневыхъ въ ѡдповѣдный спосѡбъ, хочь якъ важна, трактуеся въ нашѡмъ краю дуже недбало, ѡдкладаеся все ad calendas graecas и Господь знае, чи мы въ тѡмъ важнѡмъ дѣлѣ ладу коли дѡждемося!

— **„Галицкій патріотъ“.** Велика радѡсть огорнула була передъ пѡвтора рокомъ панславистичнѝ круги въ Россіи зъ причины принятя православія однымъ выхованкомъ Ѥзуитѡвъ и Змартвыхвстанцѣвъ, Френклемъ. Цѣла та исторія стала звѣстною и въ Галичинѣ дописями о. Ивана Наумовича до деякихъ галицкихъ часописей. Френкель передъ пѡвтора рокомъ прибувъ зъ рекомендаціями ѡдъ кѡлькохъ галицкихъ панславистѡвъ до Кіева и — якъ пишуть „Московскія Вѣдомости“ въ ч. 2 зр. 1888 р. — заразъ почавъ ходити до высокопоставленыхъ лиць и представляти себе „галицкимъ патріотомъ“, жертвою ѥзуитскихъ затѣй. Розказувавъ, що кѡнчивъ колегію ѥзуитску въ Римѣ, потѡмъ бувъ на мисіи Змартвыхвстанцѣвъ въ Адріянополи, зъ ѡдтамъ вырвався до Кракова, щобы якъ найскорше скинути зъ себе ѥзуицке ярмо и перебратися въ православну Россію, приняти тамъ благочестиву вѣру. На першу допись о. Наумовича про Френкля въ однѡй галицкѡй часописи звернувъ бувъ краковскій „Czas“ увагу о. Наумовича на то, що Френкель „мошенникъ“ обманьствомъ забравъ грошѣ бабѣ жебрущѡй пѡдъ дверми костела. Въ Кіевѣ однако взято се за зависть й злѡсть Ѥзуитѡвъ, выслано Френкля чимъ скорше до Варшавы и тамъ въ столици Польщи устроѥно торжественный перехѡдъ Френкля на православіе. „Московскія Вѣдомости“ такъ пишуть: „Френкель говоривъ тогдѣ, що стогнаня ѥго рѡдного народу давно вже стискали болемъ ѥго серце и взывали до патріотичного подвигу, а теперь принявши православіе зможе въ гостинной Россіи вступити до духовнои академіи а скѡнчивши ѥи зновъ вернути до Галичины и обличати ворогѡвъ православія.“ „Френкель“ — пишуть дальше „Моск. Вѣдомо.“ — „говоривъ о всѣмъ тѡмъ зъ такимъ великимъ одушевленьемъ, що мимохѡть порывавъ для себе высокопоставленѝ лиця и тѝ доставляли ѥму матеріяльныхъ средствъ для осущеня ѥго высокопатріотичнои задачѣ.“ Статьѣ Френкля, про затѣѣ Ѥзуитѡвъ и Змартвыхвстанцѣвъ почавъ печатати органъ петербурского славяньского благотворительного общества и имя ѥго почато робити популярнымъ на цѣлу Славянщину. Тымъ часомъ Френкель, якъ нынѣ вже выказалося, днями въ соньмищахъ кіевскихъ поборникѡвъ православія гравъ ролю одушевленого пропагатора православія мѣжь католицкими Славянами, а ночами пропивавъ и програвавъ православнѝ грошѣ въ билярдъ. Въ лѣтѣ 1887 р. выѣхавъ зъ Кіева до Петербурга, зъ ѡдтамъ до калужскои губерніи а потѡмъ вернувъ назадъ до Кіева. Тутъ почавъ ходити по хатахъ и склепахъ за жертвами для о. Наумовича и представляючи, що о. Наумовичъ проживаѥ въ страшнѡй нуждѣ, выдурювавъ ѡнъ значнѝ сумы грошей. Розумѣеся, не передававъ ихъ о. Наумовичу, але програвавъ и пропивавъ въ веселѡй компаніи. Полиціи кіевскѡй стало на конець уже того забогато, ѡддали Френкля въ руки суду а судія — якъ пишуть „Моск. Вѣдомости“ — засудивъ „галицкого патріота“ дня 2 н. ст. сѣчня с. р. на два мѣсяцѣ тюрмы. Вже то неодинъ пройдисвѣтъ, неодна катилинарска екзистенція пѡдъ плащикомъ ревности до православія „надула“ добродушныхъ Россіянъ.

— **Ювилей папскій.** До сего часу прибуло до Риму загаломъ 60 тысячь путникѡвъ, мѣжь котрыми 35.000 Италіянцѣвъ, 5000 Французѡвъ, 4000 Нѣмцѣвъ, 2000 Испанѡвъ и т. д. Загальну вартѡсть дарѡвъ, присланыхъ папѣ, оцѣняють на 60 миліонѡвъ а готѡвкою прислано 14 миліонѡвъ франкѡвъ. Мѣжь дарами ѥсть такожь 90 тысячь бутельокъ вина, для перехованя котрыхъ треба буде выбудовати окрему пивницю.

— **Великій процесъ соціялистичный** противъ проводирѡвъ спѡлокъ мулярскихъ въ Берлинѣ ѡдбудеся незадовго въ берлиньскѡмъ судѣ. Обжалованье ѡднвситься ще до часу передъ двома роками, коли то рѡзнѝ спѡлки мулярскѝ, пѡдмовлюванѝ своими проводирями, пѡднесли бунтъ явный и здѣлали, що ѡдъ разу 14.000 робѡтникѡвъ мулярскихъ покинуло роботу. Обжалованыхъ ѥсть 40 осѡбъ, а мѣжь ними такожь редакторъ бувшои газеты „Bauhadwerk“, котра свого часу була дуже поважана.

— **Вѣнчанье зъ перешкодами.** Въ Ногостинѣ надъ Серетомъ ѡдбулося 15 с. м. вѣнчанье панны Елены бар. Капрі зъ паномъ Кирсте. Весѣльнѝ гостѣ, ѣдучи зъ стаціи зелѣзничои Гадикфальва въ семи санкахъ, дѡсталися межи заспы снѣжнѝ, де перебули кѡлька годинъ. Скликано вкѡнци всѣхъ мешканцѣвъ поблизького села и тіи за заплатою 300 зр. поробили въ величезныхъ масахъ снѣжныхъ дороги и тунелѣ. Зъ причины тыхъ заспъ не прибула па часъ и сукня панны молодои и строѣ балевѝ декотрыхъ гостей, а вѣнчанье ѡдбулося ажь о годинѣ 12 въ ночи. Панна молода выступила въ звычайнѡмъ строю домашнѡмъ а одинъ зъ дружбѡвъ въ стрѣлецкѡй одежи.

— **Польскій вѣча народнѝ.** Въ Познанщинѣ починають Поляки устроювати вѣча народнѝ. Ѡдъ 22 сѣчня до 15 лютого маѥ ѡдбутись 15 новыхъ вѣчь.

— **Дрѡбнѝ вѣсти.** Є Вел. цѣсарь дарувавъ громадѣ Хирѡвъ, пов. старомѣского 100 зр. запомоги на будову школы.

Телеграмы „Дѣла“.

Берлинъ 20 сѣчня. Цѣсарь Вильгельмъ высказавъ обомъ президентамъ пруского сойму своѥ признанье за добре положенье финансове и мимоходомъ зробивъ надѣю на удержанье мира; о коштахъ на новѝ потребы войковѝ сказавъ, що сумна то вправдѣ але конечна рѣчь.

Парижь 21 сѣчня. Французка ескадра на Середземнѡмъ мори зброиться жваво. Въ Тульонѣ лагодяться чимъ скорше кораблѣ панцирнѝ и крайсеры.

Вѣдень 21 сѣчня. „Wiener Allg. Ztg.“ довѣдуѥсь зъ Брукселѣ, що бельгійскѝ фабрики въ Литтиху ѡдмовили доставу 30.000 карабинѡвъ Бердана мабуть за-для неутральности Бельгіи.

Лиссабона 21 сѣчня. На Мадейрѣ выбухла велика ворохобня; ужито оружія.

Римъ 20 сѣчня. На университетѣ выбухли демонстраціи противъ Бонѓого за ѡдчитъ о свѣтскѡй власти папы. Бонѓи ледви втѣкъ а студенты розпочали бійку зъ сыномъ Бонѓого.

Грацъ 20 сѣчня. Три комитетовѝ студентского комерсу релеговани на три семестры за невыяснене усуненье погрудя цѣсарского зъ салѣ, де торжество ѡдбувалося.

Петербургъ 21 сѣчня. Редактора „Нов. Врем.“ Феодорова засуджено за оклеветанье нѣмецкого аташе войскового въ Петербурзѣ, Вильома, на кару 150 рубл. и 6 недѣль арешту на „гауптвахтѣ“.

Парижь 21 сѣчня. Конфликтъ зъ Італіею залагодженый. Консуль италійскій заявивъ, що Италія бере вину на себе.

Пештъ 21 сѣчня. Тисса дасть ѡдповѣдь на интерпеляцію въ середу або въ суботу.

Софія 21 сѣчня. Ходять вѣсти, що въ Филипополи выбухли непокоѣ Кн. Фердинандъ выѣде туды доперва завтра.

Наука, штука и литература.

— **Батькѡвщины Ч. 3.** зъ д. 8(20) сѣчня мѣстить: Осипъ Федькодичь. — По чѡмъ пѡзнати Русина? (одно и друге въ фелѣтонѣ). — Справы политичнѝ. — Засѣданя сойму. — Бесѣда п. Романчука, выголошена въ соймѣ при буджетѣ шкѡльнѡмъ. — Парцеляція двѡрскихъ земель мѣжь нашихъ сельскихъ громадянъ. — Письма зъ Богородчанъ. — Що дѣѥ ся въ свѣтѣ? — Новинки и всячина. — Про теплоту въ стайняхъ въ зимовѡй порѣ.

Вѣсти зъ Аеп. Львѡвскои.

Грамоту на дѣйстного совѣтника и референта суду супружеского въ архіеп. львѡвскѡй одержавъ крилошанинъ о. Мартинъ Пакижь; грамоту на секретаря суду супружеского аеп. львов. одержавъ о. Володимиръ Петрушевичь.

Презенту на парохію Острѡвъ, дек. ходорѡвского, одержавъ о. В. Юзычиньскій парохъ Хоросна.

Завѣдательство парохіи Завидовичѣ, дек. городецкого, одержавъ о. В. Ганицкій.

Ѡдпустку зъ львѡвскои аеп. въ станиславѡвску еп. одержавъ о. Н. Бачиньскій.

Посмертнѝ вѣсти.

Наталія зъ Тресневскихъ Древнякъ, жѣнка офиціяла зелѣзницѣ Кароля Людвика упокоилася дня 19 н. ст. сѣчня. Вѣчна ѣй память!

Иванъ Коростеньскій, мокряньскій деканъ и приходникъ въ Грушевѣ, членъ многихъ русскихъ товариствъ и ревный патріотъ упокоився дня 18 н. ст. сѣчня въ 76 р. житя а 49 священьства. Вѣчна ѥму память!

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Министеръ справъ внутрѣшныхъ именувавъ адъюнкта будѡвничого Володислава Адамчика, инжинеромъ для службы прив. въ Галичинѣ. — Министеръ просвѣты именувавъ Станислава Кукурудзу, професора гимназіи стрыйскои, професоромъ при школѣ реальнѡй въ Станиславовѣ.

Надѡслане.

Для добра иншихъ недужихъ.

Поважана експедиція „Leipziger Intelligenzblatt-y“, одноѝ зъ щоденныхъ часописей сего промыслового мѣста Саксоніи, прислала намъ слѣдуюче письмо, котре радо оголошуѥмо публично: „Вже довшій часъ находився я пѡдъ лѣкарскимъ доглядомъ на недуги нирокъ и печѣнки, та не знаходивъ особливои пѡльги; ажь коли звернено мою увагу, купивъ я Варнера Safe Cure и хочь я мало зважаю на подѡбнѝ средства, то таки я ѥго вживавъ пѡсля Вашого припорученя. Я можу по правдѣ се средство кождому якъ найбѡльше поручити, хто на нещастье пѡднавъ подѡбнымъ недугамъ. Моя жѣнка и донька, що терплять на неправильности, употребляли се средство зъ якъ найбѡльшимъ наслѣдкомъ и тому завѣвъ я Варнера Safe Cure яко} найзнаменитше средство домове у себе. Я позволю собѣ, Вамъ се свѣдоцтво для добра иншихъ недужихъ передати и желаю, щобы черезъ Варнера Safe Cure вернулося здоровлье неодному. — „Бернардъ Енихенъ, 2 Südplatz, Липскъ. — Продажь и розсылка лише черезъ антики. Цѣна 2 зр. 80 кр. Складъ: Жигм. Рукеръ, Іоанъ Вевіорскій, д-ръ Кароль Миколяшь у Львовѣ. Головный складъ: Einhorn Apotheke (Max. Fanta's) въ Празѣ.

Антика РУКЕРА у Львовѣ

поручае 1833 82—?

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катарь, кашель и хрипку. Цѣна однои пачки 20 кр. На провинцію зъ опакованьемъ 30 кр.

НАДѠСЛАНЕ.

МОЛОЧАРНЯ ЦЕНТРАЛЬНА

при улици Коперника ч. 13 (въ огоронѣ), филіи Хорущина ч. 12, Паньска ч. 15, Ягайлоньска ч. 18 доставляѥ молоко и сметанку въ абонаментѣ домѡвъ по умѣркованыхъ цѣнахъ.

2272 5—?

Лѣкарь дентистъ

МАРКЪ

дипломованый на университетѣ вѣденьскѡмъ ѥтворивъ

Ателіѥ дентистичне

при ул. Галицкѡй ч. 1. I. поверхъ, и ординуѥ ѡдъ 9 до 6 год.

Выготовляѥ штучнѝ зубы и цѣлѝ щоки, опертѝ на тисненю воздуха пѡсля найновѣйшои американскои системы. Выконуѥ всякѝ операціи безъ болю при помочи коканны. Пломбуѥ надписованѝ зубы золотомъ, срѣбломъ, цементомъ и т. п. 2276 2—10

Ѡддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

ЛѢКАРѢ:

Д-ръ Т. Ѥндель (недуги нервовѝ и жѣночѝ) ул. Валова 31.
Д-ръ І. Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

АПТИКИ:

З. Рукеръ ул. Краковска

БАНКИ и КОНТОРЫ ВЫМѢНЫ:

Банкъ краевый ул. Костюшки (будынокъ соймовый).
Банкъ гипотечный пляцъ Галицкій.
Сокаль & Лилієнъ (конт. вымѣны) ул Гетьманьска 6.
А Шелленбергъ (конт. вымѣны) ул. Кароля Людвика 1.

ГОТЕЛѢ и РЕСТАВРАЦІИ:

Готель французкій и рест. швехатска пл. Маріяцкій.
Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Краковска 9.

ФОТОГРАФЫ:

Е Тшемескій найбѡльше завед. фотогр. Гот. Европейскій.

АРТИСТЫ и РѢЗБАРѢ:

Т Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4.
Т. Копістиньскій малярь-артистъ ул. Краковска 20.

ДРУКАРНѢ и ЛИТОГРАФІИ:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичъ (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

МАГАЗИНЫ и СКЛЕПЫ:

Народна Торговля ул. Ѡрменьска (Дѡмъ Народный).
Братя Лянгнеръ (найтаншій магазинъ галантерійный) ул Галицка 16.
А. Гальскій (товары зелѣзнѝ) пляцъ Маріяцкій 9.
Стахевичъ и Абрысовскій (матеріи на сукнѣ) Ринокъ 32.
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

ФАБРИКИ:

І. Н. Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20.
Вольфъ Чопъ (фабрика масы до помостѡвъ и фарбъ) ул. Жовкѡвка 1.

ЗАВЕДЕНЯ РУКОДѢЛЬНИЧѢ:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пѡдвалье (Дѡмъ Ставропигіи).

Цѣна збѡжа и другихъ продуктѡвъ.

21. л. сѣчня 1888.

Львѡвъ: Пшеница 6·20 до 6.75, жито 4·30 до 4·95, ячмѣнь 4·— до 5·50, овесъ 4·— до 4·50, горохъ 4·50 до 8— вика 4— до 4.90, рѣпакъ 9·50 де 10·75, лнянка — до —, конюшина червона 32·— до 45·—, конюшина бѣла 40·— до 48·—, конюшина шведска — до —, хмѣль ѡдъ 25 до 45.— зр. за 56 кило въ мѣсци, оковита за 10.000 литрѡвъ 24·25 до 24·75 зр.

Тернопѡль: Пшеница 6·— до 6·60, жито 4·25 до 4·80, ячмѣнь 3·75 до 6 50, овесъ 3·90 до 4·40, горохъ 4·— до 8.—, вика 3·85 до 4·50, рѣпакъ 9·50 до 10.60, лнянка — до —, конюшина червона 30·— до 45·—, конюшина бѣла 40.— до 48·,— конюшина шведска — до —.

Пѡдволочиска: Пшеница 6·— до 6·50, жито 4·15 до 4·70, ячмѣнь 3·50 до 6·—, овесъ 4·25 до 5·20, горохъ 4.— до 8.—, вика 3·75 до 4·35, рѣпакъ 9·— до 10·50, лнянка — до —, конюшина червона 30·— до 45·—, конюшина бѣла 37·— до 50·—, конюшина шведска — до —.

Волѡвъ пригнано на торгъ до Вѣдня дня 16 с. м. 3907 штукъ а мѣжь тыми 789 галицкихъ и 997 угорскихъ. За галицкѝ тученѝ плачено 50 до 57 зр., за угорскѝ 48 до 58 зр., за селяньскѝ 48 до 56 зр., за бугаѣ и коровы 44 до 51 зр. за метр. сотнаръ мертвои ваги.

Свиней пригнано до Вѣдня дня 17 с. м. 8092 штукъ а мѣжь тыми 4621 галицкихъ. Плачено за найлѣпшѝ 45 до 46 кр., за середнѝ 43 до 44 кр., за плѡхшѝ 38 до 42 кр. за молодѝ 28 до 36 кр. за кило живои ваги.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. В. Н. въ Явор... Вѣсти епархіяльнѝ дѡстаемо зъ першого жерела, повиннѝ-бы бути точнѝ и добрѝ; щожь бѡльше можемо здѣлати. — **Вп. И. В. въ Острини.** Добре, тѡлько присылайте точно. — **Всч. І. Ф. въ Валявѣ:** Добре.

Подяка.

Всѣмъ, щѡ по поводу смерти моѥи невѡджалованои жены менѣ и родинѣ моѣй оказали щире сочувство, якъ и всѣмъ, що ѡддали ѣй послѣдню прислугу або якимъ небудь способомъ причинилися до звеличеня ѥи похорону, складаю сердечну подяку. Простѣть, що подяка тота коротка и загальна, — бѡль за великій, на бѡльше не стаѥ силъ. — *Юліянъ Романчукъ* зъ дѣтьми: *Титомъ, Евгенією и Юліяномъ.*

АРНОЛЬДЪ ВЕРНЕРЪ

ЛЬВѠВЪ

ДѠМЪ КОМИСОВЫЙ

удержуѥ складъ

Печей кафлевыхъ и порцеланевыхъ

Фабрика выробѡвъ церамичныхъ

въ Глиньску

2280 рѡвно-жь 2—10

дахѡвокъ, дренѡвъ, цеголъ огнетревалыхъ, Цементу портляндского, ванна гидравличного, папки до покрытя дахѡвъ, плытъ изоляційныхъ, Касъ огнетревалыхъ

Выконуѥ помосты мозаиковѝ, терраццовѝ и бетоновѝ.

КАЗИМИРЪ ЛЕВИЦКІЙ у Львовѣ ул. Трибунальска ч. 6

Головный складъ для Галичины Порцеляны, Скла и товарôвъ мѣшаныхъ, заложеный въ роцѣ 1845.

Хиньске срѣбло н-ръ 1.

въ найлѣпшôмъ родѣ фасонъ гладкій (Alpaka Silber).

Шт.		зр.	кр
12	ложокъ столовыхъ	17	—
12	ложочокъ до кавы або чаю	8	75
12 12	вилокъ ножôвъ } разомъ 12 паръ	32	50
12 12	вилочокъ ножикôвъ } десеровыхъ разомъ 12 п.	25	50
1 1	полонникъ (хохля) великій „ середный	6 5	— 50
1	полонничокъ	2	80
1	ложка полумискова	4	—
1	вилка полумискова	3	50
1	ложка до росолу для дѣтей	1	20
12	пôдставокъ пôдъ ножѣ и вилки	7 10	20 —

АЛЬПАКА н-ръ 1.

Шт.		зр	кр
12	ложокъ столовыхъ	6	75
12	ложочокъ до кавы або чаю	3	60
12 12	вилокъ ножôвъ } разомъ 12 паръ	14	25
12 12	вилочокъ ножикôвъ } десеровыхъ разомъ 12 паръ	11	25
1	1 полонникъ	2	50
1	1 полонничокъ	1	20
1	1 ложка до росолу для дѣтей	—	50

Чайники зъ металю Британія.

Н-ръ вел	Цѣна одной штуки	зр	кр
1	мѣст. 1/4 литра	2	80
2	„ 1/2 „	3	50
3	„ 3/4 „	4	—
4	„ 1 „	5	50
5	„ 1 1/4 „	6	50
6	„ 1 1/2 „	8	—
8	„ 2 „	10	—

Всякй иншй предметы зъ хиньского срѣбла и срѣбла платерованого (d'argen placque) суть въ великôмъ выборѣ на складѣ якъ: цукорнички, щипчики до цукру, ситка до чаю, сервисики до оцту и оливы, свѣчники, канделябры, пушки на тоалеты, тацы, кошѣ на овочѣ, стажерки на цукры, роженця до печенѣ и т. д.

2093 13—0 *Заразомъ поручаю:*

САМОВАРЫ РОССІЙСКЙ

Тацы деревлянй и Тацы зъ лякерованои бляхи. Мыло до чищеня металѣвъ — штука 30 кр.

„Нема бôльше Ревматизму, Простуды и ихъ наслѣдкôвъ"!

Бо вынайдено прирядъ електро-гальваничный, по примѣненю котрого перестають сейчасъ майже чудомъ долегливости, а именно: ревматизмъ, гостець, мигрена, епилепсія, спаралижованье, пухлина, товстôсть, блѣдниця, бôль зубôвъ, безсоннôсть, гемороиды, — загаломъ хоробы нервовй або наслѣдки простуды.

Знаменито помôчнымъ оказався той апаратъ для дѣтей, коли дôстають зубки, — дѣти перебували сю небезпечну хоробу безъ нѣякихъ болѣвъ, уймаючи всяку журбу родителямъ. 2195 7—12

Апаратъ електро-гальваничный Адольфа Винтера

розслѣдженый заприсяжеными повагами науковыми, якъ тайнымъ совѣтникомъ здоровля von Ґеденъ, хемикомъ судовымъ д-ромъ Папстомъ и иншими — дѣлаючи чудно въ згаданыхъ долегливостяхъ и зъ приятностею уживаный недужими, знайшовъ широчезне примѣненье и розповсюдненье, а разомъ и численнй подяки вылѣченыхъ хорыхъ на цѣлôмъ свѣтѣ. Дуже численнй подяки и признаня можна переглянути у фабриканта, а всѣ правдивй, автентичнй.

Поодинокій приладъ коштує 5 зр., зложеный 10 зр. и єсть далеко скуточнѣйшій а лѣкарями дуже порученый.

Одинокій складъ на Галичину чудного апарату електро-гальваничного А. Винтера въ аптицѣ Вп. Петра Крокевича ул. Баштова въ Краковѣ.

Розсылка за послѣплатою ôдворотною почтою.

НЕМА НѢЯКОГО БОЛЮ ЗУБÔВЪ

при уживаню славнои въ свѣтѣ правдивои ц. к. надворного дентиста

Д-ра ПОППА Анатериновои воды до устъ

котра має першеньство передъ кождою иншою водою до зубôвъ яко презерватива проти всѣхъ хоробъ зубôвъ, устъ и шыѣ, и при рôвночаснôмъ уживаню зъ 2177 4—28

Д-ра Поппа порошкомъ або пастою до зубôвъ

удержує завсѣгды здоровй и краснй зубы.

Д-ра Поппа Пльомба до зубôвъ

Найлѣпше средство до затыканя самому собѣ дѣравыхъ зубôвъ

Д-ра Поппа Мыло зелове проти всякихъ высыпокъ шкôрныхъ и такожь знамените до купелѣ.

Цѣна: Анатеринова вода до устъ 50 кр., зр. 1. — и зр. 1 40; Анатеринова паста до зубôвъ въ пушкахъ зр. 1 22; Аромат. паста до зубôвъ по 35 кр.; Порошокъ до зубôвъ въ коробкахъ 63 кр.; Пльомба до зубôвъ въ скриночцѣ зр. 1 — Мыло зелове 30 кр

Передъ закупномъ пôдроблюванои анатериновои воды до устъ, котра пôсля анализы мѣститчно бôльшôй части здоровлю шкодливй примѣшки, остерігаєся выразно.

Головный складъ: Wien, I. Bognergasse 2.

Дôстати можна у всѣхъ аптикахъ, дрогеріяхъ и парфумеріяхъ

ЖИГМОНДЪ МОЗЕРЪ И СЫНЪ

у Львовѣ, улиця Красицкихъ ч. 5.

ВЕЛИКІЙ СКЛАДЪ

готовыхъ звонôвъ, сикавокъ, помпъ ôдливôвъ

зъ зелѣза, мосяжу, томбаку и т. п.

ЛЮДВИСАРНЯ

ôдзначена на выставѣ краєвôй дипломомъ почетнымъ приймає замовленя на ôдливы

2271 **ЗВОНÔВЪ** 2—7

до найбôльшихъ розмѣрôвъ и всякихъ иншихъ предметôвъ, котрй выконує найсовѣстнѣйше.

Маю честь повѣдомити Вп. Публику, що головный складъ

Пива бутелькового

рôзного рода, а именно:

Пильзненьске експортове,
Пильзненьскій лежакъ,
Окоцимске мартове,
Львôвске мартове зъ бровару Лиліенфельда,
Портеръ краєвый, выробу І. Геца въ Окоцимѣ, и
Bock окоцимскій,

находиться у мене при улици СИКСТУСКÔЙ ч. 14.

Ласкавй замовленя на провинцію сейчасъ выконую.

2289 2—12 Зъ поважаньемъ

С. ВИЗЕРЪ.

Телефонъ ч 148, до уживаня Вп Публичности.

ПРАКТИЧНЙ а ДЕШЕВЙ ДАРУНКИ НА РÔЗДВО!

Годѣ часъ тратити!

Найсвѣжша новôсть!

Лише 5 зр. 25 кр.

2166 коштує найновѣйшій 14—20

Вашинтоньскій ремонтоаръ

до накручуваня безъ ключика при ушку, зъ 5-лѣтною гварантією за добрый хôдъ. Тôлько сей годинникъ може заступити **золотый годинникъ** а то по перше черезъ добре урегульованье, по друге черезъ **правдиво роскôшну куверту** и длятого можна его кождому якъ найлучше поручити.

Лише 1·20 зр. коштує красный покоєвый **стѣнный годинникъ** зъ добрымъ регульованымъ веркомъ, зъ ланцушкомъ и тягарками, зъ выпуклыми бронзовыми прикрасами. **Лише 2·50 зр.** коштує пышный прикрасный **стѣнный годинникъ** зъ дзвôнковымъ будильникомъ, въ рамкахъ горѣховыхъ, зъ вказуючимъ, самосвѣтячимъ щитомъ, иде и будить пунктуально.

Лише 3·90 зр. коштує францускій, золото-бронзованый **Будильникъ годинниковый** зъ голосно бючимъ приладомъ будильнымъ. Окраса для кождого чи то въ хатѣ, чи въ подорожи, зъ веркомъ тревалымъ, не знищимымъ и пунктуально идучимъ.

Лише 4·50 зр коштує **срѣбно-пикльовый годинникъ, кишеневый цилиндеръ** зъ досконалымъ регульованымъ веркомъ и пишно украшеною оправою зъ кришталевымъ пласкимъ скломъ, незвычайно гарный.

Лише 30 кр. гарный, позолочуваный **лавцушокъ** зъ гачикомъ, до годинника.

Лише 1·20 зр. гарный **ланцушокъ до годинника**, въ золотôмъ фасонѣ зъ брильокомъ печатковымъ, роботы артистичнои.

Лише 3·75 зр. патентованый годинникъ зъ маятникомъ, зъ приладомъ бючимъ годины и пôвгодины, оправленый въ найделикатнѣйше политурованй рамы, якъ найлучше наслѣдуючй горѣхове дерево, зъ вагаломъ и бронзовыми вагами. Крôмъ тыхъ прикметъ має сей годинникъ и тую неоцѣнену властивôсть, що въ ночи патентованый щитъ его свѣтить чуднымъ фіолетовымъ, чаруючо гарнымъ свѣтломъ, за силу котрого **гарантуєся черезъ 10 лѣтъ.**

Несчислена скôлькôсть ôдбирателѣвъ, котра сей годинникъ бачила и купила, була немовь очарована сею небувалою и неимовѣрною дешевостею.

Выключно тôлько набути его можна за попередною высылкою грошей або послѣплатою.

Wiener Uhren-Depot und Versandt
Balsam, Wien
II. Schiffamtsgasse 14. T.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знаменемъ

„СИРІЮСЪ"

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручає добру и выдатну каву спроваджену безпосередно ôдъ продуцентôвъ зъ Америки полудневои.

Коштує у Львовѣ:

1 кильо 2 зр.

на провинціи:

4 3/4 кильо 10·10 зр. франко.

Ôдбирателямъ надъ 50 к. опустъ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родôвъ кавы, котрй оголошують иншй пôдъ назвою мого знамени. Спроваджую каву просто ôдъ продуцентôвъ, що можу доказати. и продаю єи найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбурзѣ и Трієстѣ можна дôстати каву вже лишь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродає гуртôвникови на мѣсци, той знову гуртôвникови въ Европѣ, ôдъ тыхъ купує комисіонеръ, а ôдъ него ажь купець и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожуючого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дôстане де инде по тôй цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2227 103—?

10.000

паръ до вывозу призначеныхъ сподень мужескихъ мусѣло въ наслѣдокъ новои пôдвысшенои тарифы мытовои тутъ остатись и я дôставъ порученье тіи поодиноко або цѣлыми партіями за яку-небудь цѣну выпродати Затымъ продаю пару тыхъ пôсля **найновѣйшои вѣденьскои моды найлѣпше зробленыхъ и цѣлкомъ готовыхъ**

Мужескихъ Зимовыхъ Сподень

лише за 2 зр. 20 кр.

(за саму цѣну роботы) кождому, и щобы нѣхто не сумнѣвався, заявляю, що се суть **краснй мôцнй и теплй споднѣ**, а приймаю ихъ назадъ, коли се не правда. Позаякъ споднѣ скоро розпродуються то зволить кождый поквапитися зъ замовленьемъ своєи потребы у мене. Упрашаєся при замовленяхъ подати величину кроку — Посылка лише за послѣплатою.

Адреса замовленя:

M. APFEL

Wien. I. Bezirk, Wollzeile Nr. 29/IX

2233 3—3

ОПИРАЮЧИ-СЬ НА ДОВѢРІЮ

зъ якимъ ôдносяться майже ôдъ 20 лѣтъ до нашого „Якорного проганяча недугъ" (Anker-Pain-Expeller) уважаємо се єю повинностею такожь **тыхъ** запросити до спробованя, котрй сего улюбленого средства домового ще не знають Оно не єсть нѣякимъ средствомъ тайнымъ, але **строго ретельнымъ, умѣєтно** зложенымъ препаратомъ, котре справедливо заслугу, щобы его всѣмъ **терплячимъ на гостець и ревматизмъ** яко **зовсѣмъ певне** поручити Найлѣпшимъ доказомъ того, що многй хорй, котрй выпробовали другй дуже захвалюванй средства, **зновъ таки до успѣшного Pain-Expeller-а беруться** Черезъ порôвнанье власне пересвѣдчилися, що не лише **резматичнй болѣ, якъ ломанье въ членахъ и пр.** а такожь **болѣ зубôвъ, головы, хребта, кольки и проч.** найпевнѣйше уступають черезъ натиранье „експелеромъ". За **дешеву цѣну 40 кр.** 70 кр, взгл. зр. 1 20 може навѣть небогатый набути, а грошѣ якъ безчисленнй успѣхи доказують, надармо не выкидаються. Стерегтись треба передъ шкôдливыми пôдробленями и принимати лише „Pain-Expeller" зъ знакомъ **якора** яко правдивый На складѣ въ премногихъ аптикахъ, головный складъ: Apotteke zum Goldenen Löwen въ Празѣ Близшй вѣсти подають: F. Ad. Richter et Co Вѣдень.

2161 9—51

КУФРЫ

и всякй приборы до дороги

Приборы до фехтунку

плястоны, рукавицѣ и маски.

Рôзнй **бандажѣ и рукавички** власного выробу. 2228

3—0

поручає найдешевше

Торговля

Братя Лянгперъ

Львôвъ, Галицка ч. 16

Цѣнники франко.

Властивою въ тôмъ краю розширеною хоробою єсть

НЕСТРАВНÔСТЬ.

Нова кухня и новый спосôбъ житя суть *причинами тои недуги*, на котру зъ нечевя западаємо. Деякй люде терплять болѣ въ грудехъ и бокахъ, деколи такожь болѣ въ спинѣ; чуються ослаблеными и сонными, мають злый посмакъ въ устахъ, особливо зъ рана; якійсь рôдъ липкого слизу громадиться на зубахъ; апетитъ ихъ єсть лихій, въ жолудку лежить у нихъ мовь якійсь тяжкій тягаръ, а часами чують въ жолудковôй ямѣ якійсь неозначеный рôдъ ослабленя, котрый не даєся усунути поживаньемъ стравы. Очи западають, руки и ноги зимнѣють и стаються липкими; по якôмсь часѣ являєся кашель, зъ початку сухій але по кôлькохъ мѣсяцяхъ въ супроводѣ зеленавыхъ харкотинъ; дôткненый тою недугою чуєся завсѣгды втомленымъ сонъ здаєсь єму не приносити нѣякого выпочинку; потôмъ стаєся нервовымъ, дразливымъ и невдоволенымъ, догадуєся завсѣгды чогось злого: коли нагально пôднесеся, запоморочує єго и здаєся єму, що цѣла голова довкола ходить; єго внутренности затыкаються, єго шкôра стаєся часомъ сухою и горячою; кровь густѣє и лѣниво кружить, бѣлко въ оцѣ прибирає жовтаву барву; мочь ôдходить менше и темноибарвы и лишає по довшôмъ стояню осадъ на сподѣ; опôсля ôдбиваєсь єму часто страва при чѣмъ запримѣчає деколи солодкій, деколи квасный смакъ и часто въ супроводѣ битя серця; єго зрокъ зменшаєся, мурашки стають му передъ очима и дôзнає чутя тяжкого утомленя и великои безсильности. Всѣ тіи ознаки выступають на перемѣну и припускаєся, що майже третина людности того краю терпить одну або другу форму тои недуги. Черезъ „Shäker-Extrakt" бере кисненье стравъ такій оборотъ, що пожива дôстаєся хорому тѣлу и давне здоровлье вертає. Сила того лѣку єсть справдѣ чудова. Миліоны и миліоны фляшокъ уже спродано а число свѣдоцтвъ, котрй цѣлющои силы того лѣку доказують, єсть надзвычайне. Сотки хоробъ, котрй мають найрозличнѣйшй имена, суть наслѣдками нестравности; но коли се послѣдне лихо усунеся, то сщезають такожь другй, бо тіи суть лише ознаками правдивои хоробы. Лѣкомъ тымъ єсть „Shäker-Extrakt". Свѣдоцтва тысячей, котрй говорять похвально о цѣлющихъ прикметахъ того-жь, доказують се понадъ всякй сумнѣвы. Сего знаменитого лѣку можна у всѣхъ аптикахъ дôстати. 2134 (6—24)

Особамъ, котрй терплять на затканье, потреба „Сайгеля пигулокъ прочищуючихъ" въ полученю зъ Shäker-Extrakt-омъ. **Сайгеля пигулки прочищаючй** лѣчать затканье проганяють пропасницю и простудженя, освободжають ôдъ болю головы и не допускають жовтачки. Хто ихъ разъ спробовавъ, той певно ихъ буде дальше уживати. Они дѣлають повôльно и не справляють болѣвъ. — Цѣна: 1 фляшка Shäker-Extrakt-у зр. 1·25, 1 коробка „Сайгеля пигулокъ прочищаючихъ" 50 кр.

Властитель „Shäker-Extrakt-у" и Сайгеля пигулокъ A. I. White, Limited, London 35 Faringdan Read E. C.

Haupt-Depot und Central-Versandt Johann Nep. Harna,

Apotheker „Zum goldenen Löwen" in Kremsier (Mähren) und in den meisten Apotheken Oesterreichs zu beziehen.

Лише невыбухаюча нафта.

Лише улиця Собѣского число 1.

Р. ДИТМАРЪ

у Львовѣ

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ

ГАЛИЦКОИ НАФТЫ НЕЗАПАЛЬНОИ.

Выключна продажь „Р. Дитмара петролю невыбухаючого".

продає 1 литръ нафты сальоновои подвôйно рафинованои 24 кр.
„ „ господарскои „ „ 22 „
„ „ „Р Дитмара невыбухаючои" 33 „

При одноразовôмъ закупнѣ або при предплатахъ на побранье частями (2—10) 2245

опускаю при 10 литрахъ 2 крейцарѣ на литрѣ
„ бочкахъ ваги около 140 кильо, ôдповѣдный рабатъ.

Безплатна ôдстава до дому ôдъ 5 литрôвъ почавши на власнôмъ возѣ.

Найдобôрнѣйшій олѣй до лямпъ поправн.

Телефону н-ръ 226.

Заведенье артистично-фотографичне

Е. ТШЕМЕСКОГО

у Львовѣ, Готель Европейскій

поручає свою робôтню до выконаня портретôвъ ôдъ найменшого до найбôльшого формату.

Копіи зъ давныхъ фотографій, дагуеротипôвъ и минятуръ выконуються и въ побôльшенôмъ форматѣ зъ артистичнымъ выкôнченьемъ, **у власнôмъ закладѣ.** 2261 2—3

При тôй спосôбности поручаєся яко оздобу столôвъ выдавництва артистичнй яко то: 12 илюстрацій „Огнемъ и мечемъ" въ двоякôмъ форматѣ, по 8 зр. и 4 зр — 14 репродукцій дотеперь не розповсюдненыхъ композицій Артура Гротгера, пôдъ заголовкомъ „Крейдка и Палета" Артура Гротгера, цѣна 10 зр. — „Silva Rerum" Артура Гротгера въ двохъ серіяхъ по 7 зр

Дальше оголошуєся пренумерату на илюстраціи до повѣсти Генрика Сѣнкевича „Потопъ". Выйшли вже двѣ серіи; цѣна теперь знижена, по выходѣ послѣднои серіи цѣна буде пôднесена

2150 17—24

C. SIKOR, TROPPAU (австр. Шлезія)

Чай и Ямайка-Румъ Спеціяльнôсть.

Чай пôсля якости за кільо ôдъ	3·50 до 12·—	зр.
Порошокъ зъ чаю зъ найлучшихъ сортôвъ	4·—	„
„ „ гôршихъ „	3·—	„
Ямайка Румъ дуже добрый за літрову фляшку	2·40	„

Высылка за готôвку або послѣплату.

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемѣрнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдличнй выробы косметичнй, тоалетовй и перфумы именно:

Грысикъ тоалетовый до мытя рукъ

до вынѣжненя згрубѣлого нашкôрка — Пуделко 90 кр.

Порошокъ до чищеня нôгтѣвъ

до наданя нôгтямъ бѣлости рожевои ôдтѣни и красного ôдлыску. — Пуодлко по 25 кр.

Антилентилія

Нѣякій артикулъ тоалетовый не може остоятись зô взгляду наслѣдства и доброты зъ Антилентілією. Средство се одержане зъ ôдсвѣжаючихъ субстанцій, усуває въ короткôмъ часѣ веснянки, опаленя сонячнй, плямы печѣнковй, слѣды по ранахъ и т. д., надає лицю свѣжôсть и нѣжнôсть. — Цѣна 2 зр.

Пилиптонъ волосю сивому и споловѣлому по кôлькоразовôмъ ужитю привертає красну барву. Пилиптонъ не фарбує лише ôдмолоджує волосье, котре пôдъ вплывомъ сего ôдличного средства ôдзыскує первѣстну барву, мягкôсть и ôдлыскъ. — Цѣна флякону 1 зр. 50 кр

Цезаринъ певне средство на выгубленье нагнѣткôвъ — Пуделко 40 кр.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ ул.: Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2. 2257 6—?

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 7. Львôвъ, Понедѣлокъ 11 (23) сѣчня 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ однои стрôчки печатнои, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“ и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, I. Schülerstrasse 8; G. L. Daube & Co.; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ.

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.
на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.

Експедиція пôдъ ч. 8. ул. академична.

Редакція и Администрація пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лишь на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанî вôльнî ôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. а. в.

Запросины до предплаты на рôкъ 1888.

Ôдъ 1 (13) сѣчня „Дѣло“ почало **выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускî свята.

„Библіотека найзнаменитшихъ повѣстей“ буде являтися яко складова часть часописи.

Предплата „Дѣла“ зъ „Библіотекою н. пов.“ (зъ почтовою пересылкою на провинцію) буде стояти

	На провинціи:	*У Львовѣ:*
На цѣлый рôкъ	18 зр.	16 зр.
На пôвъ року	9 „	8 „
На чверть року	4·50 „	4 „
На 1 мѣсяць	1·50 „	1·35 „

Поодиноке число 8 кр.

За границями Австро-Угорщины:

На цѣлый рôкъ 24 зр.
На пôвъ року 12 зр.
На чверть року 6 зр.

Просимо поспѣшати зъ предплатою, щобъ мы могли управильнити накладъ „Дѣла“ зъ „Библіотекою“.

Властивî причины упослѣдженя нашого языка въ судѣ и якъ имъ зарадити.

Зô всѣхъ бокôвъ чути пôдношенî жалобы на нехтованье нашого языка въ судахъ, на редагованье судовыхъ рѣшень латиньскими буквами, або ще гôрше т. зв. „лідлѣвкою“, а нѣхто не взявся розъяснити, яка тому властива причина, и якъ бы єи въ головнôй части а може и на все усунути; бо якъ покажеся низше, хиба въ сотнôй части такихъ случаѣвъ грає ролю національна злоба урядникôвъ судовыхъ.

Розгляньмо насампередъ теперѣшне становище нашого языка въ судѣ.

Поминаю пытанье, длячого языкъ польскій ставъ урядовымъ языкомъ въ судѣ, въ внутрѣшнôй манипуляціи, и уважаю, що то пытанье сюда не належить. Я лише констатую фактъ, що рускій языкъ рôвноуправненый въ судѣ зъ польскимъ и нѣмецкимъ въ Галичинѣ, що судія обовязаный редагувати своє рѣшенье въ такôй бесѣдѣ, въ якôй написане перше поданье, дотыкаюче тои справы. Тоє рôвноуправненье руского языка яко краєвого, основане на численныхъ законахъ и розпорядженяхъ верховныхъ властей краєвыхъ, котрî неразъ були наведенî въ „Дѣлѣ“ а систематично зôбранî въ рускôмъ правотари пп. Лукича и Семигинôвского; кому треба, нехай тамъ пошукає.

Рѣчь стоить отже такъ, що вôльно намъ вносити всѣлякî поданя до суду по руски, и маємо право жадати, щобы суды выдавали намъ резолюціи въ рускôмъ языцѣ. Та отъ и бѣда, що зъ того права не користаємо, що просто боимося „дразнити“ судіѣвъ рускимъ письмомъ, щобы ôдтакъ справа не залягала, або не була рѣшена въ нашу некористь. — Така ложна гадка єсть дуже розповсюднена мѣжь нами, тожь зъ-помѣжь тыхъ, що такъ думають, єсть лише невелике число ôдважнѣйшихъ, котрî приготованî навѣть скорше выставитися на програнье справы, якъ не сповнити того патріотичного обовязку. — Дальше треба замѣтити, що адвокатôвъ-Русинôвъ въ нашôмъ краю такъ якъ бы й не було, а адвокаты Поляки и жиды або не умѣють по руски, бо они навѣть не въ силѣ взяти зрозумѣлои информаціи ôдъ неумѣючого по польски або по нѣмецки, и въ такихъ случаяхъ выслугуються своими конципієнтами-Русинами, або и не хотять по руски писати, бо сторона того не жадає. А прецѣнь, коли-бы нашî люде вымагали ôдъ своихъ адвокатôвъ того, щобы ихъ справы веденî були по руски, то жаденъ адвокатъ зô взглядôвъ конкуренційныхъ, именно тамъ, де конкуренція єсть можлива, не смѣвъ-бы такому жаданю ôдмовити.

Се все дотычить судôвництва цивильного. Въ судôвництвѣ карнôмъ ще гôрше. Тутъ оденъ протоколъ, написаный въ рускôмъ языцѣ, одна оборона, выголошена по руски, належить до феноменôвъ. Поминаю тутъ селянъ, бо тî бѣдачиска не знають, якъ собѣ порадити, и хочь балакають по руски, судія диктує протоколъ по польски; каже ще той протоколъ пôдписати. Коли ôдтакъ при розправѣ селянинъ говорить инакше, якъ въ польскôмъ протоколѣ записано, хочь ôнъ и перше такъ говоривъ, але судія, диктуючи протоколъ по польски, инакше выразився — потягають єго за ложне свѣдоцтво передъ судомъ. Говорю тутъ о рускôй интелигенціи. Не кажу, коли хто стає въ судѣ въ роли обжалованого, але лише яко свѣдокъ, то дуже, дуже мало єсть такихъ, що суть ажь такъ „наскучливî“ и жадають списаня протоколу по руски. Другî, въ роли свѣдка слуханî, навѣть не важаться говорити до судіѣ по руски, не то що. Такъ само дѣєся при явныхъ розправахъ помимо того, що присутна публика руска робить моральну пресію на переслухуванôмъ, щобы говоривъ по руски. — Не дивниця отже, що такъ судіѣ слѣдчî, якъ и предсѣдателѣ трибуналôвъ, Поляки, не уважають за конечне выучитися рускои мовы якъ слѣдъ, бо интелигенція не хоче наскучатися и говорить по польски, а до селянина выстане балакати зъ-руска по польски, що хочь уха затыкай.

Отожь треба сконстатувати дуже сумный фактъ, що Русины самî тому въ найбôльшôй части виноватî, що мало рускихъ подань до суду входить и що рускою мовою мало хто послугуєся.

Мы бы повиннî брати собѣ въ тôмъ взглядѣ примѣръ зъ Полякôвъ та Чехôвъ. Нехай бы хто у нихъ поважився внести до суду поданье не по польски, а взглядно не по чески! Заразъ бы пôдняли крикъ, впрочѣмъ зовсѣмъ справедливый, на германизацію и т. д., назвали-бы того поименно въ часописяхъ, а наслѣдки того могли-бы особливо для купцѣвъ та адвокатôвъ дуже сумнî бути въ виду конкуренціи.

А мы що робимо? Соромъ сказати! Русины въ цивильныхъ справахъ зовсѣмъ не контролюються, хто вносить поданя не по руски, и лише ôдъ часу до часу довѣдуємося, хто внѣсъ поданье по руски, бо єму звычайно дôстанеся резолюція такою рущиною написана, що крый Боже. Въ справахъ карныхъ зновъ пôднесе часомъ руска часопись, що сей або той говоривъ не по руски, тай на тôмъ конець, бо мы до такихъ публикацій такъ привыкли, що майже на такî факты уваги не звертаємо, а замѣтку газетну уважаємо за непотрѣбну, але и нешкôдливу навычку.

То єсть перша причина того лиха, котрому лише въ той спосôбъ зарадимо, наколи покладемо собѣ за моральный и конечный обовязокъ лише по руски до суду писати и въ судѣ говорити, и наколи того самого ôдъ нашихъ адвокатôвъ будемо жадати.

Возьмѣмъ н. пр. якійсь судъ повѣтовый, що має лише двѣ силы концептовî, начальника и адъюнкта, и 6000 екзгибитôвъ на рôкъ. На тоє число ексгибитôвъ припадає примѣромъ 20 рускихъ, коли не менше. Тî ексгибиты суть рôзнороднî: жалоба о заплату грошей, о грунтъ, знесенье спôввласности, подѣлъ спадщины, поданье табулярне, о установленье опѣкуна и т. д. На кожде таке поданье треба выдати иншу резолюцію. Для всякихъ такихъ справъ суть польскî и нѣмецкî формулярѣ, а рускихъ нема. Що такî формулярѣ дуже улекшують роботу, того и говорити не треба, бо въ деякихъ справахъ досыть выповнити формулярь, не напружаючи собѣ головы и справа готова. Треба ще додати, що всѣ нашî суды, особливо повѣтовî, такъ перетяженî роботою, що якъ бы не формулярѣ, не були-бы судіѣ въ силѣ подолѣти рôчнôй роботѣ.

Коли поданье руске вôйде до суду (що якъ сказано, дуже рѣдко трафляєся), то оно бôльше часу забере судіи якъ 20 такихъ самыхъ подань польскихъ або нѣмецкихъ. Причина того лежить насампередъ въ тôмъ, що нема рускихъ формулярѣвъ. Длячого судовî власти рускихъ формулярѣвъ не выдають, причина зовсѣмъ ясна: нема потребы, бо подань рускихъ входить дуже мало, отже зô взглядôвъ ощадности було-бы марнованьемъ публичныхъ фондôвъ, выдавати грошѣ на друки рускî, коли пропорція подань рускихъ до иншихъ єсть якъ 20 до 6000, а може ще менша. По друге не знати, якъ тî формулярѣ уложити, бо нема усталенои рускои терминологіи правничои. Такими поглядами руководяться власти судовî, а мы на тôмъ терпимо.

Друга причина, длячого залагодженье руского ексгибиту таку труднôсть судіи справляє, єсть тая, що ôнъ, не маючи вправы въ реферованю по руски (бо рѣдко коли трафиться до того нагода), мусить при найлѣпшôй воли и охотѣ ломити собѣ голову надъ формами руского языка и єго терминологією. — Не треба гадати, що само знанье руского языка може тую другу причину усунути. Можна знати рускій языкъ добре, можна єго уживати выключно въ щоденнôмъ домашнôмъ и товарискôмъ житю, а помимо того, якъ прийде намъ написати щось по руски зъ такои матеріи, о котрôй щоденно пишемо въ иншôмъ языцѣ, а по руски дуже дуже рѣдко коли, то мусимо добре надумуватися, якъ се або то высказати. Щожь доперва сказати о такôмъ судіи, що руского языка нѣколи не уживає, хочь, припустѣмъ, знає єго — такій просто або не въ силѣ зладити резолюціи по руски, або напише щось такого, що, читаючи, ажь волосье гороѣжиться.

Зъ тои то причины головно, судіѣ не люблять рускихъ писемъ, бо они забирають имъ богато часу. Якъ-же тую справу трактують урядники-Русины патріоты? Ото въ першій хвилѣ побачивши передъ собою такій феноменъ, якъ руске письмо, зрадѣють, наче-бъ въ чужинѣ побачили давного доброго знакомого; але коли возмуться єго залагоджувати, прийде имъ неразъ добре начѣхати тѣмя, передумуючи надъ тымъ, якъбы то зробити, щобъ рефератъ выйшовъ гарный що-до формы языковои и змѣсту, щобъ языкъ рускій показався свѣтови яко здôбный до такои цивилизованои роботы. Помимо того стараноcя въ роботѣ тôй, а радше въ тыхъ рефератахъ, нема такои одностайности якъ примѣромъ въ рефератахъ нѣмецкихъ або й польскихъ. Тая рôзнороднôсть пôдъ взглядомъ формы языковои и терминологіи залежить ôдъ степеня знаня руского языка у дотычного урядника. Тому незарадить сама терминольогія, бо лише пильнѣйшій та совѣстнѣйшій судія загляне до неи, а меньше дбалому выдасться гляданье за поодинокими словами за утяжливе и буде дальше по свому „залатвяти.“

Годѣ промовчати, що у деякихъ урядникôвъ суть зовсѣмъ иншî причины нелюбости руского языка, именно шовинизмъ національный, що тî люде умысно пишуть зле по руски, щобы тымъ способомъ нашъ языкъ представити яко amtsunfähig. Однакъ такî случаѣ дуже рѣдкî для того, що число судіѣвъ Русинôвъ въ нашôмъ краю дуже значне а начальники судôвъ придѣляють рефераты рускî звычайно Русинамъ. Але тутъ зновъ тî самî начальники опираючись вѣдай на рескриптѣ нам. гр. Голуховского зъ дня 10 лютого 1870. (котрый однакъ суды не обовязує), наказують неразъ выдавати резолюціи по руски але латиньскими буквами. Щобы отже высше указану рôзнороднôсть усунути, та судіямъ роботу улекшити въ редагованю рускихъ рѣшень, було-бъ порадно выдати книжку формулярѣвъ на всѣ судовî рѣшеня.

Корысть зъ того була-бъ двояка: молодî

Де що о нашôй живописи церковнôй.

Нема, може, на цѣлôмъ свѣтѣ народу котрый бы такъ мало цѣнивъ питоме, своє, якъ Русины. Все намъ не въ ладъ. Все знаємо лѣпше зробити, а тôлько не робимъ. Покажеся хоть бы и якъ хосенне выдавництво або предприємство, зъ котрого-бы кождый иншій нарôдъ въ положеню нашôмъ радувався — и хто єго першій осудить? Русинъ. Хто пôдрыває нашу продуктивнôсть кпинами и предсказомъ неминучого упадку? Русинъ. Хто ввалює всю патріотичну працю на плечѣ одного и хто потôмъ смѣєся першій злосливо зъ него, коли въ дечôмъ спотыкнувся? Русинъ. Хто не узнає нѣчиєго авторитету? Также Русинъ. У насъ до того вже дôйшли, що многî зъ насъ — щобы тôлько урвати на чести и славѣ и найзаслуженѣйшимъ або и найгеніяльнѣйшимъ нашимъ людямъ — зазираємъ имъ въ горло що они ѣли, або пили, рахуємъ и критикуємъ кождый крокъ въ ихъ домашнôмъ житю и тымъ способомъ стараємось обнизити, коли не подоптати ихъ цѣложизненный идеальный трудъ, трудъ що имъ нѣчого бôльше не принѣсъ якъ тôлько убожество и горе. Такъ зневажаємо Шевченка, такъ Федьковича... такъ зневажаємъ або легко цѣнимъ кождого, хто намъ бодай крыхôтку выросте по-надъ нашу найрозумнѣйшу и найдостойнѣйшу голову. Такъ у насъ оно дѣєся, а дѣєся зъ великою кривдою, не кажу вже заслугъ и працѣ щирыхъ патріотôвъ — а зъ кривдою достоинства самого народу. Бо нарôдъ, що не має кимъ повеличатись, то не нарôдъ, то рабъ, парія.

Натомѣсть єсть у насъ якась рабска охота похваляти и славити все, що чуже, и то дуже часто коштомъ свого власного. Не дармо слыве мѣжь нами пословиця: „чуже величне“. Хиба-жь мы вже справдѣ такî бѣднî? хиба жь справдѣ такъ низько стоимо мѣжь народами? хиба-жь справдѣ у насъ не можна надѣятись поступу и культурного зрôвнаня зъ другими?

Наша мова належить — по свѣдоцтву всѣхъ языкознавцѣвъ — до найзвучнѣйшихъ на земли. Єи выпестила горестна мати руска сповиваючи свою, на чорну долю роджену дѣтину; поетичный духъ народу давъ ѣй нечувану гнучкôсть прозодичну, лицарска вдача єго борцѣвъ надыхала єи великою силою, а церковь осѣнила єи повагою. Хиба-жь она плôхша ôдъ котрои небудь на свѣтѣ? хиба-жь єсть причина єи встыдатись? А мы таки часомъ встыдаємось єи и радо розмовляємо чужою, менше звучною, менше славяньскою мовою.

Наша народна поезія єсть найбогатшою на свѣтѣ, а высокимъ поетичнымъ полетомъ, прекрасными метафорами, глубокими мыслями и высокимъ моральнымъ настроємъ свѣдчить о надзвычайныхъ спосôбностяхъ нашого доброго люду и о высокôмъ культурнôмъ єго поступѣ. Нашî приповѣдки — книга доморослои народнои философіи, а нашî новѣйшî ученî и поеты и ихъ творы найшли-бы безпечно почетне мѣсце въ кождôмъ иншôмъ народѣ, въ кождôй, хоть-бы и якъ розвитôй словесности... А намъ все то ще и мале и дурне и мы книжокъ рускихъ майже й не купуємо.

Музика наша въ пѣсняхъ нашихъ належить до найоригинальнѣйшихъ и найкрасшихъ, незмѣрене богацтво нашихъ оригинальныхъ мельодій дивує весь свѣтъ, а мы волимо леда яку чужу пѣсеньку затягнути, чимъ свою рôдну, волимо нѣмецкихъ, московскихъ и польскихъ композиторôвъ, чимъ власныхъ, бо чуже величне.

Нашъ обрядъ, то вже не грецкій обрядъ. То обрядъ рускій, зъ зрущеною церковною мовою, котра для нашого народу становить одну зъ найсильнѣйшихъ пôдоймъ єго морального розвою.

Наша орнаментика народна зачудувала цѣлу Европу. Наше сницерство красуєся оригинальностею и незвычайнымъ техничнымъ выкôнченьемъ, а нашî церкви, нашî бѣднî деревянî церкви, мають неразъ такъ оригинальну будову и бувають часто зъ такъ утонченымъ естетичнымъ смакомъ ставлянî, що смѣло речи можна, яко маємъ и свою питому, оригинальну архитектуру. И чого-жь ту нарѣкати? чого топити надѣю добру на лучшу долю и на культурный поступъ нашого народу? Треба тôлько умѣти додивитись до того, що маємо. Треба умѣти тôлько оцѣнити нашъ вѣковый добутокъ, треба тôлько полюбити свои скарбы и плекати и розвивати силы нашî, а станемо высоко, бо и справдѣ не одинъ нарôдъ, що чваниться культурою по-надъ нами, не має и десятои части тои оригинальности въ своихъ творахъ, що мы єи маємо, не выказує и десятои части тыхъ талантôвъ, що мы ихъ плодимъ, не выказує а запозичаєсь въ насъ, а славою єго єсть тôлько то, що перенявъ чуже и будучи богатшимъ ôдъ насъ, богатствомъ своимъ покрывъ бракъ дотепу и оригинальности своєи.

Во истину! богато таланту, богато оригинальнои творчои мысли и працѣ проявляла и проявляє Русь наша; а тая талантливôсть, а та оригинальна творчôсть єсть найлучшимъ доказомъ потребы нашого истнованя и найлѣпшою надѣєю на нашу будучнôсть, котрои такъ горячо чаємъ, а о котрôй такъ часто сумнѣваємося.

Якъ наша архитектура церковна не єсть до цѣла византійскою а вже радше нашою питомою народною, такъ и та иконопись галицко-руска не єсть — хоть и выросла на взорахъ Атоньского монастиря — зовсѣмъ византійскою и починає вызволюватись изъ тѣсныхъ формъ монашихъ, котрî єи такъ довго спиняли. Рѣчь се важна. А що у насъ майже нема людей свѣдомыхъ того: чого жадати ôдъ церковного малярства и якимъ способомъ оно повинно розвиватись, щобы намъ славу и пожитокъ принесло, то позволите, що о сѣмъ предметѣ поговорю трохи ширше; а поговорити и застановитись надъ симъ предметомъ варта, бо церква єсть для нашого народу и святинею, и музеємъ, и театромъ, словомъ: всѣмъ. Она мѣстить въ собѣ весь єго идеальный свѣтъ, а церковна живопись має для него надзвычайне культурне значенье.

Въ першихъ вѣкахъ христіяньства не мальовано иконъ. Довго послугованося, для изображеня божествъ, тôлько символами, якъ: хрестъ, агнець, буквы: υ. σ. χ. ν. ς — и т. п. Духъ новои вѣры бувъ противный всякимъ идоламъ и не мôгъ терпѣти у себе того, що зневажавъ у другихъ. Однакъ пôзнѣйше, коли христіяньство розширилось на всю имперію римску, показалася потреба узмысловити народамъ ученî святощѣ и замѣнити старî идолы новыми христіяньскими; а рѣзьбярѣ и малярѣ, вывченî на клясичныхъ взорахъ, почали рѣзьбити и малювати нашî божества и святощѣ зовсѣмъ въ дусѣ клясичнôмъ, до котрого зъ-давна привыкъ бувъ нарôдъ. Тымъ то способомъ подабавъ новоутвореный рѣзьбаремъ або маляремъ Христосъ на Геліоса, Пресвята

юристы, розпочинаючи судову службу, мали-бы готовй взорцѣ, якъ ексгибиты редагувати, а по друге усунулось-бы неодностайность рефератовъ, латиньску азбуку, лидлѣвку, и неохоту урядниковъ до руского письма, котре имъ только часу забираѣ.

Суть отже двѣ причины упослѣдженя нашого языка въ судахъ (кромѣ причинъ національныхъ):

1. наша недбалость, ложна покорливость и бракъ почутя народного достоинъства, що въ поданяхъ судовыхъ послугуѣмося чужою мовою, и позволяѣмо адвокатамъ за нашй добрй грошѣ писати поданя въ нашой справѣ по польски;

2. що не маѣмо книжки рускихъ формуляровъ судовыхъ.

Коли одному и другому зарадимо и коли нашй змаганя въ томъ напрямѣ пойдуть въ парѣ, тогды и суды мусяться постарати о рускй друксорты; и ажь тогдѣ, коли-бы выдано намъ резолюцію не такъ, якъ слѣдуѣ, будемо на певно могли сказати, що се національна злоба нашого языка не шануѣ.

Д-ръ Андрѣй Чайковскій.

Бесѣда посла о. Сѣчиньского

выголошена на XXV. засѣданю сойму дня 19. л. сѣчня 1888 р. при внесеню комисіи податковои о поборѣ податковъ въ громадахъ.

(*Конецъ.*)

Не згаджаюся и не згоджуся зъ освѣдченьемъ комисіи податковои, мовь-бы само стисле выконуванье дотеперѣшныхъ приписовъ було въ станѣ злому зарадити и тверджу силою досвѣду, що дотеперѣшнй приписы не только не выстають, але декотрй зъ нихъ вяжуть руку старостамъ, щобы въ тотй справы успѣшно въ оборонѣ контрибуентовъ вглядали.

Панове! приписы тй односяться декотрй до всѣхъ тыхъ урядниковъ, котрй одбираютъ грошѣ и квитуютъ, а декотрй приписы односяться до того, хто властиво повиненъ бути контрольоромъ надъ збираньемъ податковъ, до инспекторовъ податковыхъ — и, Панове, свѣдчуся тыми людьми, котрй въ тыхъ справахъ суть досвѣдченй, що дотеперѣшнй приписы позваляютъ инспекторови податковому лише о столько вглядати въ дѣланье поборцѣвъ податковыхъ на селахъ, о сколько та чинность его звязана була-бы и могла-бы бути сповнювана при нагодѣ иншои чинности, котру примусово маѣ доповнити; значить то, толкуючи звычайнымъ языкомъ, инспекторъ податковый только тогдѣ маѣ можность безъ особного мандату выѣхати на село и поддати контроли способъ побираня податковъ черезъ функціонарѣвъ громадскихъ, коли въ томъ селѣ ѣсть горальня, броваръ або инше промыслове заведенье, котре тягнуло-бы тамъ и вказувало ему обовязокъ одвиджуваня того села для податку доходового и заробкового.

Но, Панове, скажете, що суть приписы, котрй односяться до вписуваня сумъ, побираныхъ одъ поодинокихъ контрибуентовъ, суть приписы, котрй наказуютъ, щобы табелю на двѣ руки, журналы на двѣ руки провадити и що урядникъ податковый маѣ обовязокъ контролювати то и справджати, а якъ декотрй панове додаютъ, ѣсть ще третый свѣдокъ до контролѣ, т. ѣ. книжочка податкова, въ котру писарь чи колектантъ, одбираючи податки, контрибуента квитуѣ. Прошу, Пановъ! въ книжочцѣ податковой записуѣся сума, котру взялося, наколи рѣчь честно ведеся; въ журналѣ вписуѣся сума зъ позицій, котрй выбралося, наколи рѣчь честно ведеся, а въ табели платничой ѣсть приписъ податковъ. Отже-жь здавалось-бы, що, наколи сума зъ табелѣ платничон згаджаѣся зъ сумою вписаною въ журнали и наколи та сума згаджаѣся зъ сумою вписаною въ книжку, котру маѣ контрибуентъ въ рукахъ, тогдѣ рѣчь на яснѣмъ поли и не може тутъ бути бесѣды о якой можливости покривдженя. Но такъ, Панове! але перше треба мати певность, що въ табели платничой, котра складаѣся зъ множества рубрикъ котрй може односяться до пятехъ контрибуентовъ, на той сторонѣ выписаныхъ, а до трохъ або чотырохъ не односяться, всѣ рубрики суть добре выповненй; але при той чинности механичного вписуваня тыхъ рубрикъ суть можливй, а я скажу навѣть дуже частй ошибки. Порównанье табель зъ журналемъ давало-бы дѣйстно подставу осудити, чи ѣсть покривдженье, чи нема, але се вѣдомою ѣсть рѣчею кождому, хто хочь дробку той справѣ близше приглядався, що контроля и ревизія тыхъ журналовъ дуже побѣжно одбуваѣся, що урядови податковому розходиться при той чинности только о то, щобы сума, котра выходить изъ сумованя поодинокихъ позицій, въ журнали згаджалася зъ сумою, котру колектанты до уряду податкового привезли, а о згодность позицій зъ журналами зъ тыми-жь въ табели нѣхто не журиться.

Панове, наколи-бы урядъ журився и мавъ можность справджувати, не заходили-бы такй случаѣ, якй я маю урядово стверджень передъ собою. Въ гром. Черниховцѣ, повѣту збаражского, въ р. 1880 зобрано посля табелѣ платничон 4905 зр. податку грунтового и домового, а посля журналу 4601 зр. Розница о 304 зр. одного року. (Пос. Козебродскій: *Слухайте! Слухайте!*) Наколи-бы, Панове, се було неправдою, що тверджу, що уряды податковй одбираючи одъ колектантовъ на сумы привоженй дивляться — бо може только обовязокъ мають на тоѣ дивитися, щобы сума привезена згаджалася зъ сумою въ журнали зазначеною — наколи-бы то було неправдою, не можливыми були-бы такй случаѣ, щобы розница помежи сумою зъ табелѣ а сумою зъ журнала выносила въ одномъ роцѣ 303 зр. 94 кр. Третый свѣдокъ при осудженю можливого покривдженя ѣсть книжочка, котру контрибуентъ маѣ въ своихъ рукахъ. Панове! кождый зъ васъ видѣвъ таку книжочку и прошу сказати, чи на одцифрованье тыхъ чиселъ вписаныхъ невправною рукою, чи на одцифрованье тои сумы, котра разомъ збита складаѣся зъ податковъ, зъ додатковъ до податковъ и розныхъ контрибуцій, оплатъ и каръ, на котрй контрибуента зверхность громадска засудила, таксъ войсковыхъ — а все то мѣститься въ той сумѣ — чи на одцифрованье того выстане той часъ, котрый маютъ урядники податковй вольнй одъ звычайныхъ чинностей? Я бувъ свѣдкомъ такои операціи ликвидаційнои, де инспекторъ приѣхавши, въ протягу 13 днѣвъ могъ заледво 54 книжочокъ переглянути и сконтролювати, — тамъ, де въ селѣ ѣсть 400 або 500, тамъ тая чинность на мѣсяцѣ мусѣла-бы розтягнутися для кождого села окремо.

Инакше дѣло стояло-бы, наколи-бы тая сума однаково була вписана до журнала, до книжочки и табелѣ платничои. Але часто не дѣѣся такъ, суть значнй розницѣ — и звычайно найменше вписано въ журнали, занедбано выквитовати въ табели а довольно вписано въ книжочцѣ податковой. Зъ того походить, що тамъ, де залежало комусь на томъ, щобы совѣстною ликвидаціею дойти до правды, выказуються такй результаты, котрй суть въ станѣ до обуреня довести, котрй-бы выглядали на байку, наколи-бы не були урядово потвержденй. Прочитаю Вамъ результатъ ликвидаціи въ селѣ, де мешкаю, а котра тамтого року була переведена. Въ 1881 р. заплачено посля поквитованя уряду податкового въ Збаражи податковъ и екзекуцій разомъ 3143 зр. 70 кр., а зобрано 3678 зр., отже 600 зр. розницѣ въ одномъ роцѣ. Може то случайно только въ томъ роцѣ; послухайте, Панове, якъ було въ дальшихъ лѣтахъ. Въ р. 1882 зобрано 4001 зр. а заплачено до уряду податкового 3742 зр.; отже о 300 зр. больше зобрано, якъ заплачено. Въ р. 1883 зобрано 3869 зр. а заплачено 3708 зр., а затымъ 100 зр. менше заплачено нѣжь зобрано. Въ р. 1884 зобрано въ податкахъ и екзекуціи 4509 а заплачено 3490 зр., а затымъ 1000 зр. больше зобрано, якъ заплачено до уряду податкового. Доперва въ р. 1885, коли тую справу подняѣсь я, коли надаремно пукавъ я до дверей властей правительственныхъ и повѣтовыхъ, а навѣть и краєвыхъ, тогдѣ въ р. 1885. заплачено 4935 зр., то значить майже 5000 зр. а зобрано 4702 зр., отже заплачено больше, якъ зобрано. Въ р. 1886, коли справа выйшла на тоѣ, що поступованье ликвидаційне було черезъ власть повѣтову ухвалене, тогдѣ въ одномъ роцѣ заплачено 6138 зр., а зобрано 5373 зр. То суть числа автентичнй, котрй зъ великимъ трудомъ суть зобранй, бо кожда сторона табелѣ, кожда сторона журнала ѣсть вынотована, все ѣсть до крейцара зараховане. Результатъ тои ликвидаціи ѣсть такій, що одъ року 1881 ажь по рокъ 1887, то ѣсть за 5 лѣтъ о 134·427½ зр. больше зобрано въ громадѣ на рахунокъ податковъ, якъ заплачено въ урядѣ податковомъ.

Скажете, що то не до увѣреня; думаѣте, що наколи були доказы на тоѣ, що першого року больше зобрано якъ заплачено, то не до увѣреня, щобы тіи власти, до котрыхъ то належить, не вглянули и не перевели ликвидаціи та не вказали винныхъ. Панове! то можлива и оправдана рѣчь, бо власти пытаються, чи тая сума, котра належиться одъ цѣлои громады, ѣсть заплачена. а я зъ приѣмностею констатую, що въ той громадѣ рестанцій нема Цѣла сума, що належиться скарбови державному заплачена, одъ контрибуентовъ стягнено 1344 зр. больше титуломъ податковъ безъ додатку громадского, якъ приписано имъ було. Панове! анѣ мовы нема о одшкодованю, ба навѣть дуже великои потреба було форсы и старань, щобы тыхъ функціонарѣвъ за помочею моею усунути одъ касы. Зъ представленого ходу рѣчи выходить ясно, що поминувши то, що поодинокй урядники не выповняютъ точно приписовъ — въ чѣмъ я ихъ богато оправдую, бо не маютъ физичнои можности тіи чинности акуратно и солидно перепроваодити — але поминувши тоѣ, ясно до насъ мовить изъ тыхъ чиселъ правда, що дотеперѣшнй приписы не выстають, що потреба новыхъ приписовъ доповняючихъ, котрй-бы не только заострювали, але давали субстратъ до контролѣ, щобы той, котрый прийде на контролю, могъ тую контролю перевести. При томъ способѣ рахунковости, котрый до нынѣ задержався въ державѣ австрійскій, при томъ способѣ тяжко ѣсть евиденцію вести и контролю выконувати. И сумъ и жаль, Панове, що держава тогдѣ, коли всѣ банки, навѣть тіи, котрй миліоновй обороты денно маютъ, довели до того, що рахунковость у нихъ упрощена, поѣдинча и даѣ можность евиденціи щоденнои, такъ що при кождомъ замыканю дверей на ночь, урядники, котрй першй входятъ рано, маютъ евиденцію и можность легкои контролѣ, то у насъ потреба трохъ недѣль на тоѣ, щобы оденъ рокъ побору податковъ сконтролювати, а 2½ мѣсяця на тоѣ, щобы ликвидацію податковъ въ громадѣ перевести.

Жадати въ резолюціи того, щобы наше правительство змѣнило систему рахунковости, то выходило-бы хиба на жартъ. Доки старе поколѣнье не вымре, доки бюрократія не переломиться, доти нѣчо не поможе. (Голосы: *Цѣлкомъ справедливо! Браво!*) Але тоѣ, чого жадати можемо зъ надѣею успѣху, то ѣсть то, щобы правительство выдало инструкцію и приписы, але приписы, котрй бы числилися зъ реальнымъ станомъ рѣчи, приписы, котрй-бы маліи рацію и подставу, щобы за ихъ помочею можна було дойти при ликвидаціи до певныхъ результатовъ.

Якй тй приписы маютъ бути, въ подробности входити не могу, але зазначаю и зъ натискомъ выповѣдаю моѣ пересвѣдченье, що якъ довго не буде поквитованя индивидуального, такъ довго неможность честнои, доразнои и точнои контролѣ.

Нема выходу иншого зъ тои справы, якъ только впровадити у насъ индивидуальне поквитованье; не розумѣю того такъ, щобы самъ контрибуентъ мусѣвъ въ урядѣ податковомъ складати квоты и зъ-одтамъ поквитованье приносити, розумѣю тоѣ такъ, щобы бувъ журналъ, въ котрómъ бы квитовали уряды податковй, одбираючи певнй сумы не только зъ привезенои сумы тыхъ колектантовъ, але такожь кождого контрибуента, що на рахунокъ его колектантъ таку а таку суму заплативъ. То одиноке ясне и раціональне розвязанье тои справы. А що одповѣдно до тыхъ мотивовъ, котрй я навѣвъ въ другой части моеи промовы, текстъ резолюціи п. Волод. Козебродского больше одповѣдаѣ моимъ поглядамъ, больше числиться зъ фактичными потребами и больше будить надѣю, що злому зарадиться, для того захвалюючи тую резолюцію, такъ якъ ей внесъ пос. Вол. Козебродскій, буду ставляючи ей яко внесенье, голосувати за нею и прошу, Пановъ, щобы Вы въ интересѣ справы, въ интересѣ управильненя тыхъ дуже дразливыхъ односинъ, якй заходятъ межи контрибуентами а правительствомъ, щобы Вы въ интересѣ того невдоволеня, котре плыве зъ жерела кривдъ, въ интересѣ тыхъ великихъ принциповъ, голосували за резолюціею поставленою мною додатково до внесеня посла Волод. Козебродского. (*Грѣмки оплески!*)

Соймъ краєвый.

XXVI. Засѣданье зъ дня 20 л. сѣчня 1888.

Засѣданье вечѣрне зъ дня 20 л. сѣчня було продовженьемъ дальшихъ обрадъ надъ буджетомъ краєвымъ на р. 1888. Рубрику III. „Кошты лѣченя убогихъ хорыхъ“ принято въ загальной сумѣ 693.000 зр. — Пос Козловскій домагався, шобы замѣсть теперѣшного розложеня тягару на цѣлый край завести округи конкуренційнй и щобы выдѣлъ краєвый разомъ зъ правительствомъ обдумали користнѣйшій способъ стяганя належностей одъ службодавцѣвъ за лѣченье ихъ слугъ. Надъ першимъ внесеньемъ перейшовъ соймъ до порядку дневного, друге передавъ комисіи буджетовой. — Рубрику IV. „кошты щѣпленя бепы“ 56.900 зр.; рубр. V. „выдатки санитарнй“ 8.000 зр. и рубр. VI. „запомоги для добродѣйныхъ заведень“ 14.174 зр. принято безъ дискусіи. Въ VI-ой рубр. находяться слѣдуючй позиціи: Шпиталѣ СС. Милосердія въ Червоногородѣ, Роздолѣ и Бурштинѣ 900 зр., шпиталь СС. Милос. въ Новосѣлкахъ 300 зр., домъ убогихъ и сиротъ въ Краковѣ 5.424 зр., заведенье св. Іосифа для осиротѣлыхъ хлопцѣвъ въ Краковѣ 1.000 зр., комитетъ охоронокъ въ Краковѣ 550 зр, товариство охоронокъ христіяньскихъ у Львовѣ 500 зр., зарядъ заведеня осиротѣлыхъ дѣвчатъ им. І. Земяньского въ Перемышли 500 зр., зарядъ товариства опѣки ветеранобъ зъ р. 1831 въ Краковѣ 2.000 зр., комитетъ завѣдуючій тов. опѣки ветеранобъ зъ р. 1831 у Львовѣ 1.500 зр., заведенье для невылѣчимыхъ хорыхъ и выздоровѣлыхъ у Львовѣ 500 зр. и тов. лѣчницѣ львовскои до розпорядимости выдѣлу кр. 1000 зр.

При рубрицѣ VII. „На цѣли образованя и просвѣты“ 745.679 зр. вывязалась оживлена дискусія, въ котрой взяли участь рускй послы: о Т. Ковальскій при позиціи „театръ рускій“ 6.000 зр., и пос. Лѣниньскій при поз. „интернатъ Змартвыхвстанцѣвъ“ 4.500 зр.— Пос Романовичь поставивъ внесенье, щобы для молодѣжи, що образуеся въ наукахъ и штукахъ замѣсть пропонованыхъ 2.000 зр. поставити суму 3.000 зр, що соймъ и принявъ, а при позиціи для рускои бурсы въ Тернополи 200 зр. почавъ пос. Максъ говорити про антинародній змаганя заряду сеи бурсы. Ученика, котрый мавъ читати польску книжку, зарядъ сейчасъ зъ бурсы выгнавъ. На се одповѣвъ пос. Сѣчиньскій и назвавъ се поступованьемъ, котре практикуеся людьми, що стоятъ хиба на етатѣ Reptilien fond-у. При позиціи „для выдавництва „dziełek ludowych“ у Львовѣ 1.000 зр.“ промовлявъ пос. Антоневичь и высказавъ безхосенность а навѣть и шкодливость сеи запомоги. Цѣла рубрика VII. зъ поодинокими позиціями выглядаѣ такъ: Академія наукъ въ Краковѣ 25.000 зр.; школа СС. Василіянокъ въ Яворовѣ 500 зр.; школа женьска въ Краковѣ 2.500 зр.; школа ж. нм. св. Томы въ Краковѣ 500 зр.; школа ж. СС. Венедиктинокъ орменьскихъ у Львовѣ 1000 зр.; школа ж. СС. Августинокъ въ Краковѣ 500 зр.; школа ж. въ Старомъ Санчи 750 зр.; школа ж. въ Стрыю 500 зр. и одноразова запомога 300 зр.; школа ж. въ Сяноцѣ 200 зр.; школа ж. въ Яслѣ 300 зр.; а шк. нар. ОО. Доминикановъ для учителя языка рускаго 200 зр.; школа жид въ Бродахъ 6000 зр.; заведенье глухо-нѣмыхъ у Львовѣ а) на стипендіи для 50 учениковъ 6.000 зр., *б)* на удержанье заведеня 500 зр.; школа глухо-нѣмыхъ Бардаха у Львовѣ 300 зр.; заведенье слѣпыхъ у Львовѣ 2000 зр.; школа гимнастична „Соколъ“ у Львовѣ 750 зр; школа штукъ красныхъ на амортизованье позички, затягненои на будову школы 7.000 зр.; стипендіи для учениковъ и учениць семинарій учительскихъ 30.000 зр.; интернатъ въ Краковѣ при учительскій семинаріи 3.000 зр.; на удержанье 7 учениковъ зъ семинаріи учительскои въ интернатѣ св. Іосафата 1.050 зр. и на розширенье сего интернату 3.000 зр.; интернатъ Змартвыхвстанцѣвъ 4.500 зр; одна стипендія нм. Матейка для учениковъ школы штукъ красныхъ въ Краковѣ 1.000 зр.; выдавництво рускихъ книжокъ школьныхъ 2.000 зр.; выдавництво новыхъ подручниковъ школьныхъ для середныхъ школъ до розпорядимости рады школьнои 1.000 зр., для часописей: „Школьна Часопись“, „Szkoła“ и „Kosmos“, по 500 зр.; на выправу наукову до архиву ватиканьского подъ проводомъ д-ра Смольки 1.500 зр.; Ип. Витковскій, бувшій директоръ школы женьскои въ Белѣ, яко заосмотренье 300 зр.; для молодежи образуючоися въ наукахъ и штукахъ 3.000 зр.: для тов. „Macierz polska“ 3.000 зр., для тов. „Просвѣта“ 1000 зр.; на стипендію для ученика медицины въ Краковѣ въ школѣ операційной 500 зр.; для выдавництва „dziełek ludowych“ у Львовѣ 1000 зр., тов. „Agudas Achim“ 300 зр., тов. „Oświaty ludow-oи“ 100 зр., на выдавництво часописи „Sylvan“ 100 зр., тов. „Школьна Помочь“ 100 зр., тов. „Академичне Братство“ 200 зр.; Рускій бурсѣ тернопольскій 200 зр.; И. Левицкому на выданье „Галицко-рускои библіографіи“ 200 зр.; тов. „Oświat-ы ludow-oи“ въ Краковѣ 100 зр.; тов. им. Мицкевича на выдавництво памятника 200 зр.; 8-кл. школа приватна женьска п. З. Иваницкои въ Перемышли 500 зр.: театръ польскій въ Краковѣ 8.000 зр., театръ польскій у Львовѣ стало 4.200 зр. а кромѣ того а) драматъ и комедія 10.000 зр. б) опера 10.000 зр.; театръ рускій 6.000 зр.; тов. музичне въ Краковѣ 800 зр., у Львовѣ 3.000 зр; тов. музичне „Гармонія“ 300 зр.; тов. співоче „Лютня“ 300 зр. — Рубрику VIII „Удержанье памятниковъ историчныхъ“ въ сумѣ 15.154 зр. ухвалено зъ слѣдуючими позиціями: Реставрація памятниковъ въ загалѣ и публикація спису сихъ памятниковъ 1.500 зр.; реставрація памятниковъ въ костелѣ въ Бѣчу 2000 зр., въ Краковѣ въ костелѣ св. Анны 500 зр.; розкопы въ Галичи 200 зр., одновленье старинныхъ образовъ въ Надворной 300 зр., запомога рочна для Шмидта-Цьонжиньского за его зборъ гемъ и камей, закупленый до музея народного въ Краковѣ 1.000 зр.; захованье историчныхъ останковъ въ заведеню им. Оссолиньскихъ 500 зр.; музей народный въ Краковѣ 500 зр.; архивъ краєвый актовъ городскихъ и земскихъ у Львовѣ 8.904 зр. — Дальше ухваливъ соймъ безъ дискусіи: рубр. IX „Кватирунокъ жандармеріи“ 232 591 зр.; рубр. X „Дороги краєвй“ 910.933 зр.; „Выдатки на шупасництво“ 27.000 зр.; „Будовлѣ воднй“ 13.418 зр.; „Амортизація позичокъ“ 417.841 зр.; „На цѣли рольництва и горництва“ 208.060 зр. и „На цѣли промыслу“ 93.492 зр. — При сѣй послѣдной рубрицѣ внесла комисія буджетова слѣдуючй резолюціи:

1) Поручаѣся выдѣлови кр., щобы школу и варстатъ столярства и токарства въ Станиславовѣ зъ кѣнцемъ року шк. 1887|8 знести, наколи мѣсто и повѣтъ не дадуть субвенціи на сей рокъ въ сумѣ 400 зр. и не запевнять ей и на дальшй лѣта. 2) Поручаѣся выдѣлови кр., щобы для варстату гончарского въ Товстомъ выробивъ въ радѣ повѣтовой субвенцію, а наколи се не удасться, то щобы сему заведеню надати признаку заведеня краєвого або цѣлкомъ знести.

На послѣднѣмъ засѣданю промовлявъ пос. Антоневичь за удѣленьемъ запомоги для Общества им. Качковского, соймъ однакожь не ухваливъ запомоги. — На внесенье пос. Романчука удѣлено б. учителеви, К. Климковичеви, 125 зр. запомоги. — На вечѣрнѣмъ засѣданю заявивъ п. намѣстникъ, що соймъ въ наслѣдокъ розпорядженя цѣсарского одрочуеся а п. маршалокъ закрывъ засѣданье промовою и окликомъ въ честь цѣсаря.

Дѣва на богиню Деметеру, а самъ Господь Богъ на Зевса, — дарма, що Христови дали боробку и хитонъ, Церерѣ дитятко въ руки замѣсть снопа, а Зевсови по-довшу бороду и волосье тай кулю земну въ руки. Таке пониманье и творенье святыхъ причинилося богато до спопуляризованя Христовои вѣры. Народъ горнувся до тыхъ новыхъ идоловъ, приносивъ имъ жертвы, взываючи ихъ посполу зъ незабутыми старыми богами. А що Греки були все великими реалистами, то и ихъ штука звертала чимъ разъ больше назадъ до клясичныхъ нагихъ, або на-вповъ одѣтыхъ взоровъ. Не дивниця отже, що противъ такои поганьскои змысловости въ штуцѣ церковной повстали аскеты и порвавши за собою набожнй масы народу довели его до столѣтного иконоборства, въ котромъ велику часть клясичныхъ, а всѣ новотворы христіяньскои штуки понищено до тла. Однакъ тй самй аскеты, тй самй черцѣ добачили вборзѣ, що образы могуть статись великою подоймою религійности и моральности — такъ и почали они самй придумувати способы, якъ-бы имъ задоволити змыслову вдачу Грековъ, а не спроваджувати божествъ, що имъ кланялись. На штуку камѣнну, яко на щось надто змыслового, кинено вправдѣ во вѣки вѣчнй анатему, але натомѣсть пощаджено малярство.

Однакъ штука була погребена подъ руинами знищеныхъ домовъ и церквей. Малярѣвъ и рѣзьбарѣвъ яко виновниковъ зла поубивано, взоровъ нѣякихъ не було — и отсе черцѣ самй взялися до вытвору первовзоровъ.

(*Дальше буде.*)

К. И Устіяновичь

Дописи „Дѣла“.

Сераѣво 18 сѣчня.

Сегодня, въ день Богоявленія, дойшло до насъ въ Plus-Leithani-ю перше число „Дѣла“ за рокъ 1888 а при одгомонѣ пушокъ Ухація, при пѣсни „Во Іорданѣ крестается“, обходить насъ горстка Русиновъ въ Сераѣвѣ се велике свято церковне а заразомъ витаѣмо зъ одушевленьемъ хвилю, котрои мы дождалися, що „Дѣло“ стануло дѣйстно щоденною часописею. Вправдѣ пѣснь „Во Іорданѣ“... звучить одмѣнно въ выговорѣ сербскомъ, але тая-жь сама до серця промовляюча нута, той самъ обрядъ, то саме богослуженье, и то саме водосвятіе, — такъ, що чоловѣкови здаѣся: ты не ѣсь на чужинѣ, але межи своими.

Сегоднѣшный день пригадує намъ ще бôльше нашу ôтчину, бо куды окомъ глянешь, выдишь не тôлько горы але и поля та цѣлый виднокругъ покрытый грубою верствою снѣгу, котрого мы черезъ ôсѣмъ лѣтъ нашого пробуваня въ Боснѣ не видали, бо въ сю пору звычайно снѣгу тутъ не бувало а найстаршй люде говорять, що такои лютои зимы не було вже ôдъ 50 лѣтъ. Зачуваємо зъ оповѣданя, що и Герцеговину навѣстила небувала доси студѣнь а снѣги, лежать тамъ вже ôдъ 24 л. грудня 1887 р. Попереднихъ лѣтъ такъ не бувало, снѣгъ не лежавъ и 24 годинъ.

Ще одна обставина пригадує намъ нашь милый край и зменшає нашу тугу за ôтчинною бодай на якійсь часъ; єсть то войско, що супроводить подвигъ процессійный; єсть бо нымъ 30 полкъ, нашй краяне зъ столицѣ краю, зô Львова. Прийшли они сюда зъ кôнцемъ грудня 1887, перенесенй зъ Плевлье на мѣсце 23 полку и они теперь близше Галичины.

Нашу подвôйну радôсть каламутить лишь гадка о смерти незабутного нашого генія Осипа Федьковича — здаєсь, що судьба хоче, щобы слова великого поета, котрый каже: „des Lebens ungetrübte Freude war keinem Sterbli chen zu Theil“ мали завсѣгды правду за собою. Страта, яку Русь черезъ смерть єго потерпѣла, єсть велика, а жаль серце стискає на саму згадку, що не стало соловья, котрый такъ до серця кождого правого сына Руси промовлявъ въ своихъ поезіяхъ... Перомъ єму землица!

Русины зъ Босны.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Зновъ множаться чимъ разъ бôльше ознаки мира: указъ царя до кн. Долгорукова, ôдповѣдь цѣсаря Вильгельма товариству червоного хреста, заявленье кн. Бисмарка, спôвластителеви „Nordd. Allg. Ztg.“ и наконець промова цѣсаря нѣмецкого до президентôвъ пруского сойму. Мимо того все таки публичне мнѣнье дивиться якось песимистично на теперѣшне положенье, а причина того лежить въ тôмъ, що пôвъурядова берлиньска праса не перестає непокоити публику.

Адреса московского ген.-губернатора, кн. Долгорукова, на котру царь давъ звѣстну мирну ôдповѣдь, звучить такъ: „Дякуючи Всевышному, зъ надѣєю на єго провидѣніе и зъ крѣпкимъ поглядомъ въ будучнôсть вступають Москвичѣ въ новый рôкъ та уважають своимъ святымъ обовязкомъ зложити В. Величеству и Его родинѣ свои желаня. Вступаючи въ новый рôкъ пôдъ вражѣньемъ старого, набирає Москва разомъ зъ цѣлою Россію зъ поступованя Вашого правительства переконаня о повнôй силѣ народного духа, котра одна єсть можлива при самостôйнôмъ напрямѣ, зъ якимъ Вашй самодержавнй права управляють судьбою ôтчины. Цѣлый рядъ мѣръ, котрй мають на цѣли: полѣпшенье розвитку народнои господарки и россійскои продукціи, ôдкрытье новыхъ дорôгъ комуникаційныхъ и торговельныхъ, народне образованье на пôдставѣ властивого Россіянинови чувства религійного, змаганье до высвободженя державного кредиту зъ-пôдъ заграничного пута, розвитокъ нововоджившои чорноморскои фльоты и воєннй мѣры обороны — все то разомъ будить въ Вашôмъ вѣрнôмъ народѣ то оживляюче пôднесенье духа, зъ якимъ ôнъ, переконаный о власнôй силѣ, споглядає спокôйно на независиме и непохитне становище Россіи, яке она въ наслѣдокъ Вашого благорозумного рѣшеня заняла для добра мира, спочиваючого на справедливости и правдѣ. Москва, що зъ-давенъ-давна була вѣрна своимъ обовязкамъ для престола и ôтчины, готова и теперь поступати всказаною Вами дорогою для забезпеченя чести и поваги дорогои ôтчины“. — На ту адресу ôдповѣвъ царь: „Князю Володимире Андрѣєвичу! Мило менѣ було почути зъ присланыхъ менѣ на новый рôкъ вашихъ желань голосы и бажаня Москвы, котрй яко такй, походять зъ серця Россіи. Не сумнѣваюся о щирости чувства россійского, зъ котрого они походять и єсьмъ переконаный, що цѣла Россія просить въ тôмъ дни вразъ зô мною Бога, щобы силы нашй можна ужити на укрѣпленье порядку, котрый опираєся на вѣрѣ и правѣ и на помноженю загального добробыту. До тои цѣли зверненй суть всѣ мои бажаня въ повнôмъ увѣреню, що миръ, котрый намъ дає провидѣніе, дозволить намъ такъ въ лишещо розпочавшôмъ-ся роцѣ, якъ и въ слѣдующихъ рокахъ посвятити всѣ силы державы и всѣ змаганя вѣрныхъ єи сынôвъ, справѣ внутрѣшного розвитку.“

До „Corr. de l' Est“ пишуть зъ Варшавы: Велике здивованье выкликали тутъ пересторогы, якй польскй газеты въ Галичинѣ уважали за ôдповѣдне переслати Полякамъ въ Россіи. Дивуються тутъ, що тй газеты завзывають тутешныхъ жителѣвъ, щобы они задержали спокôй и холодну кровь въ виду приключень политичныхъ и щобы держалися зъ-далека ôдъ всякои агитаціи, ôдъ всякого авантурного предпринятя. Круги, що знають добре ôдносины, пытають, що має то все значити? — бо нѣхто не знає тутъ нѣчого о якихсь проєктованыхъ манифестаціяхъ анѣ въ загалѣ о чѣмсь подôбнôмъ. О тôмъ всѣмъ, о чѣмъ говорять и розправляють у Львовѣ, тутъ нѣхто нѣчого не знає.

Цѣсарь нѣмецкій выдавъ ôдручне письмо до товариства червоного хреста и дякуючи єму за новорôчнй желаня, каже, що часъ, въ котрôмъ-бы прийшлось єму сповняти свою велику задачу, єсть ще дуже далекій.

Зъ Штрасбурга доносять, що оногды арештовано тамъ діюрниста Дица, пôдозрѣного о зраду стану. Крôмъ того арештовано ще кôлька иншихъ осôбъ, котрй мали зрадити Франціи якійсь войсковй зарядженя въ Нѣмеччинѣ. — „Hamburg. Cour.“ доносить, що Россія старалась дѣйстно заключити союзъ зъ Франціею але Флюранъ не хотѣвъ на то пристати.

О внутрѣшнôмъ положеню въ Болгаріи доносять зъ Софіи до „N. fr Presse“, що трудно тамъ здати собѣ зъ него справу. Коли говориться зъ партією правительственною, то здаєся, що въ Болгаріи иде все якъ найлѣпше а коли говорити зновъ зъ опозиціею, то можна подумати, що Болгарія недалека вже заглады. Фактомъ єсть лишь, що князь робить все, що може, щобы укрѣпити свою позицію. Въ конаку ôдбуваються частй принятя, на котрыхъ являються официры и другй достойники и дамы; роздаються ордеры и дарунки для дамъ. О скôлько видко, войско стоить по сторонѣ князя и не обôйшлось-бы безъ кровавои борбы, наколи-бъ хто хотѣвъ усунути єго силою. Одно лишь можливе: погодитися въ мирный способôбъ зъ Россією а князь и правительство готовй въ тôй цѣли поробити якъ найбôльшй концесіи. Министры глядять на теперѣшне положенье и на будучнôсть краю дуже оптимистично, але независимй круги софійскй глядять не безъ журы въ будучнôсть краю.

НОВИНКИ.

— **Выдѣлъ рускаго касина въ Стрыю** має честь запросити Вп. Родимцѣвъ зъ ихъ родинами на вечерницѣ, котрй ôдбудуться 29 н. ст. сѣчня с. р. въ льокалю товариства. Вступъ для членôвъ и ихъ родинъ по 60 кр. ôдъ особы, для нечленôвъ по 1 зр., причѣмъ упрашаєся Вп. Панѣ о звычайнй тоалеты. Початокъ о год. 7. вечеромъ. — Вечерницѣ нашй зъєднали собѣ вже славу родинныхъ забавъ, въ котрыхъ вѣє духомъ щирои гостинности, тому надѣємося, що и симъ разомъ тй зъ Вп. Родимцѣвъ, котрй мають добру волю кôлька годинъ забавитися въ кружку добре собѣ знакомыхъ осôбъ, зволять на сей день потрудитися до Стрыя. — *Ôдъ выдѣлу рускаго касина въ Стрыю.*

— **Вечеръ зъ танцями** устроює выдѣлъ „Рускои Бурсы“ въ Бережанахъ вô второкъ дня 7 лат. лютого 1888 въ сали касина мѣщаньского въ користь рускои бурсы въ Бережанахъ. Вступъ на салю для 1. особы коштує 1 зр., билетъ родинный до 4 осôбъ 3 зр., вступъ на галерію 1 зр. Наколи бы хто запрошеня не отримавъ а хотѣвъ взяти участь въ забавѣ, може зголоситися по запрошенье въ бурсѣ. Початокъ о год. 8 вечеромъ.

— **Зъ равского** пишуть намъ: Въ цѣлôмъ равскôмъ повѣтѣ пôдписують селяне петиціи до сойму въ справѣ змѣны дорогового закона въ мысль внесеня пос. Сѣчиньского. Петицій такихъ вилынуло зъ сего повѣту до сойму вже кôльканайцять и було-бы вилынуло ще далеко бôльше, коли-бъ не завзята противъ-агитація зъ стороны дворôвъ. Та не дивниця дворамъ, бо то ихъ интересъ — але то чудно, що до агитаціи сеи мѣшаються и ведуть єи жандармы. И такъ прим. въ Любичи камеральнôй ôдобравъ жандармскій начальникъ постерунку готову и численными пôдписами покрыту петицію зъ рукъ селянина и знищивъ єи грозячи селянинови карами на случай дальшого збираня пôдписôвъ. Мы цѣкавй зъ чиего порученя и въ чиѣмъ имени ц. к. жандармы принялись тутъ ставити такй перешкоды свобôднымъ обывателямъ державы въ повненю ихъ конституційного права и яке становище займе супротивъ сего ц. к. краєва команда жандармеріи.

— **Рухъ** на зелѣзници Ярославско-Сокальскôй застановлено зъ причины заметôвъ снѣжныхъ. Такъ само застановлено рухъ на шляху державнои зелѣзницѣ Загôрье-Струже.

— **Нещаслива пригода** на зелѣзници въ Коломыи лучаєся вже по-разъ другій въ протягу двохъ мѣсяцѣвъ. Дня 19-го с. м. пôдчасъ пересуваня возôвъ, ôдчѣпивъ машинистъ возы ôдъ поѣзду и пхнувъ ихъ зъ такою силою въ задъ, що они убили на мѣсци переходячого въ ту хвилю шляхомъ зелѣзничимъ пересувача Николая Гушуля. Нещасливый лишивъ жѣнку и двоє дѣтей.

— **У Вижници** на Буковинѣ выломили невыслѣджень злодіе въ ночи зъ дня 19-го на 20 с. м. стѣну въ тамошнôмъ ц. к. урядѣ податковôмъ и розбивши головну касу вертгаймовску забрали зъ нея 20.808 зр. въ готôвцѣ, маркй стемплевй на 1279 зр, асигнату кредитового заведеня земского зъ 26 купонами и тальонъ серія 3969 н-ръ 10 на 50 зр., 3 дукаты, 99 зр срѣбломъ; три облигаціи на срѣбну ренту, виикульованй на руску школу въ Баниловѣ на 450, 1950 и 5250 зр. и облигацію на 6900 зр виикульовану на руску школу въ Довгополи. Злодѣямъ немало сприявъ сильный вѣтеръ, якій тои ночи дувъ у Вижници На мѣсци злочиньства знайдено покинень штабы зелѣзнй, котрыми злочинцѣ послугувалися. По урядовôмъ сконстатованю факту завѣдомлено телеграфично компетентнй власти и розпочато енергичне слѣдство за злочинцями, доси однако безъ успѣху.

— **Самоубійство.** Емеритованый старшій совѣтникъ краєвои дирекціи скарбу, Прахтель, ôдобравъ собѣ вчера о 2 год. пополудни житье черезъ повѣшенье въ своимъ помешканю. Нещасливого 80-лѣтного старця знайдено неживого въ спальнôй комнатѣ, де удався бувъ по обѣдѣ на спочинокъ. Причиною самоубійства мала бути прикра и не вылѣчима хороба.

— **25-лѣтну рôчницю повстаня польсколо зъ р. 1863** обходили Поляки дня 21 с. м. торжественно майже по всѣхъ мѣстахъ и мѣсточкахъ Галичины. У Львовѣ ôдбувся вчера вечеромъ въ память того дня бенкетъ въ великôй сали мѣского касина. До трехъ столôвъ засѣло звышь 250 осôбъ, мѣжь котрыми були послы соймовй пп. Леваковскій, Удерскій, Максъ, кс. Сава, бр. Капрі и Гольдманъ. На бенкетѣ бувъ такожъ молодый Болгаринъ, Квачковъ, котрый выступивъ зъ промовою, запевняючи присутныхъ о симпатіяхъ болгарскихъ для Полякôвъ Музика грала болгарскій имнъ „Шуми Марица“.

— **Нове заведенье науки крою.** Ôдъ кôлькохъ мѣсяцѣвъ существує въ нашôмъ мѣстѣ заведенье, о котрôмъ ще мы не згадували нашимъ читателямъ Высше заведенье науки дамского крою M me Marie существуюче ôдъ кôлькохъ лѣтъ и маючe велике поваженье у Львовѣ, почало выробляти паперовй формы на жѣночй и дитинній убраня. У Вѣдни и Варшавѣ привыкли вже такъ выгôдно куповати готовй формы, що пристають до кождои фигуры, тому то и нашй панѣ пôзнають практичнôсть сеи новои выгадки, та часто посѣщати будуть заведенье M-me Marie. Наука крою въ тôмъ заведеню єсть дуже користною, бо черезъ выробъ формъ ученицѣ дуже добре и скоро въ крою вправляються.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 23 сѣчня. „Köln. Ztg.“ каже, що Нѣмеччина не має интересу въ Болгаріи але на случай вôйны, не слѣдячи причины, выступить на помôчь союзнôй Австріи.

Берлинъ 23 сѣчня. Полскй послы поставили при помочи партіи центра интерпеляцію до правительства въ справѣ усуненя польского языка въ школахъ въ Познаньщинѣ. — Еп. Диндеръ одержавъ ордеръ чорного орла.

Бѣлградъ 23 сѣчня. Министеръ Милошавлевичь знѣсъ цензуру для краєвыхъ и заграничныхъ часописей.

Прага 23 сѣчня. Нѣмецкй послы постановили не вступати до сойму, бо нема поруки, що ихъ жаданя будуть сповненй. — Молодо-Чехи мають вступити до ческого клюбу.

Парижъ 23 сѣчня. Испанія лагодиться до походу на Марокко.

Гавръ 23 сѣчня. Анархистъ Люкасъ стрѣливъ до Людвики Мишель и ранивъ єи тяжко.

Господарство, Торговля и промыслъ.

Робленье брындзѣ.

Въ многихъ сторонахъ нашого краю, де займаються на бôльшй розмѣры годôвлею овець, може брындза статися для нашихъ господарѣвъ знаменитымъ жереломъ доходу, бо она єсть важнымъ и въ певныхъ порахъ року дуже пошукуванымъ артикуломъ консумційнымъ и то не лишь у насъ въ краю, але и по-за єго границями. Хто-жь зъ насъ не знає, якъ то, хочьбы лишь у насъ, попытують за угорскою брындзею, а т. зв. липтавска брындза, продукована въ карпатскихъ горахъ липтавского комитату, становить навѣть значный артикулъ вывозовый для Угорщины и звѣстна єсть по цѣлôй Нѣмеччинѣ пôдъ назвою „Liptauer Primsen-Käse“. Для чого-жь бы и наша брындза не мала заняти лѣпшого становища мѣжь артикулами консумційными, якъ доси занимає. Правда, що на доброту брындзѣ може мати вилывъ не лишь самъ способъ єи робленя, але такожь рôдъ овець, паша и т. д., але намъ видиться, що межи обставинами, якй вилывають на доброту брындзѣ угорскои, а нашими не така дуже велика рôзница. Що наша брындза має лишь дуже обмеженый мѣсцевый кругъ консумційный, причина тому по нашôй думцѣ зовсѣмъ инша, а именно та, що у насъ робленье брындзѣ ôдбуваєсь все ще давнымъ ладомъ яко продуктъ для домашного ужитку безъ огляду на то, щобы она въ торговли могла заняти виднѣйше мѣсце. Щобы брындза у насъ сталася дѣйстно жереломъ доходу, треба конче занятися робленьемъ єи въ такій способъ, якій мôгъ-бы зробити єи важнымъ артикуломъ торговельнымъ, треба выроблити єи — що такъ скажемо, способомъ фабричнымъ, т. є. господарѣ, котрй мають досыть матеріялу до єи выробу, мусять старатися о то, щобы въ єи выробѣ завести всякй можливй улѣпшеня, и одностайнôсть въ роботѣ та часѣ, а тымъ самымъ забезпечити собѣ на конець продажь свого продукту. Веденй сими гадками, хочемо тутъ подати бодай способъ, якимъ можна найлѣпше робити брындзю.

Добру брындзю можна робити лишь зъ чистого овечого молока. Часъ на то єсть найлѣпшій: 1) на весну ажь до св. Іоана Хрестителя; 2) въ осени ажь до часу, коли настає паша на стерниску.

До робленя брындзѣ потрѣбный єсть т. зв. „глеѣъ“. Найлѣпшій глеѣъ єсть зъ теляти, котре має що найбôльше тыждень. По зарѣзаню такого теляти выбираєся зъ него жолудокъ, а зъ жолудка знов выбираєся сыръ, котрый тамъ находиться. Сыръ той, якъ и жолудокъ треба ôдтакъ чисто выполокати. До сыра того додаєся опôсля трохи теплого молока и досыть соли, розроблюєся все ложкою и вливаєся назадъ до жолудка, завязуєся ôдтакъ и вѣшаєся въ тепле мѣсце, щобы зъ всего зробилася сырова маса. Тымъ способомъ треба приготовити глеѣъ, закимъ ще зачинаються ôвцѣ доити.

Дальша робота поступає такъ: Скоро ôвцѣ выдоилися. вноситься ще лѣтне молоко до хаты и тутъ єго заглеѣаєся. Коли же молоко трохи выхолоднѣло, то ставиться єго въ теплôмъ, але не горячôмъ мѣсци, щобы трохи огрѣлося и приступаєся до дальшои роботы. Глеѣъ розпускаєся чи то въ молоцѣ чи въ сырватцѣ въ мѣру того, кôлько маєся молока и запускаєся нимъ молоко, а ôдтакъ лишаєся єго въ теплôмъ мѣсци, щобы пôдсѣло. Коли вже сыръ пôдсяде и на верхъ выступить сырватка, тогды треба ще сыръ перекроити ложкою, щобы сырватка ще бôльше выступила и лишаєся все ще якійсь часъ на теплôмъ мѣсци.

Дальше приступаєся до робленя бундзôвъ. Сырватка зливаєся, а сыръ выроблюєся добре руками въ кругли бохонцѣ, завиваєся въ чистй платки (скатертѣ), котрыхъ кôнцѣ звязуєся мотузками и вѣшаєся на свобôднôмъ мѣсци щобы сырватка стекла. Такъ висять бундзы черезъ три днѣ, а ôдтакъ складаєся нхъ на лавкахъ въ хатѣ о звычайнôй температурѣ або въ кошу, умысно до того робленôмъ, щобы тутъ сырватка ще лѣпше стекла и бундзы просыхали. Коли по кôлькохъ дняхъ на бундзахъ зробиться шкôрка и стане пукати, тогды здоймаєся бундзы, обкравуєся шкôрку и краєся сыръ на кусники, котрй ôдтакъ труться на терцѣ и мнуться або руками або деревляными тачѣлками. Теперь солиться розтерту масу въ той способъ, що на 15 кило сыра даєся ½ кило дуже мѣлко потовченои бѣлои соли и розтираєся сыръ ще разъ, щобы сôль дôсталася въ кожду найменшу грудочку. Найбôльше треба на то уважати, щобы сыръ ростерти такъ, що якъ єго возьмеся въ пальцѣ и розôтреся въ пушкахъ, ôнъ розтирався якъ масло и не видко було анѣ однои бѣлои грудочки. Коли въ брындзи суть грудочки, то она по кôлькохъ недѣляхъ стає дуже остра и зачинає псуватися, а такои брындзѣ купцѣ не хотять купувати.

Готову брындзю складаєся теперь въ бочѣвки зъ дубового дерева (а не въ бербеницѣ зъ мягкого дерева, бо брындзя псуєся въ нихъ дуже скоро), убиваєся добре руками, такъ щобы она якъ найщѣльнѣйше приставала до бочки и щобы нѣгде не лишалося порожного мѣсця. Брындзю въ бочцѣ накриваєся ôдтакъ платкомъ змоченымъ въ соленôй водѣ, кладеся на то кôлька дощинокъ и обтяжуєся камѣньемъ кôлька сотнарѣвъ тяжкимъ. За тыждень здоймаєся все то, доповняєся бочку такъ, щобы була повна, забиваєся дно и маєся вже матеріялъ готовый на продажь.

При робленю брындзѣ треба передовсѣмъ уважати на чистоту. Начинье, платки, бочки, мусять бути якъ найчистѣйшй, добре выпранй, вымитй и выпаренй; молоко треба чисто цѣдити, а навѣть и коло овець треба чисто ходити. Готову брындзу въ бочкахъ ставляєся въ холодне мѣсце и разъ на тыждень перевертаєся иншимъ дномъ на верхъ, черезъ що товщь не выплыває на верхъ, а брындзя єсть завсѣгды молода, свѣжа и бѣла, и дасться держати ажь до новои.

Всячина господарска.

[Фалшованье продуктôвъ]. Несовѣстна охота зыску довела нынѣ до того, що чимъ разъ частѣйше зачинаємо стрѣчатися зъ фальшоваными продуктами, котрй намъ мають служити за поживу. Поминаємо вже такй рѣчи, котрй суть лише чистымъ фабрикатомъ, якъ н. пр. штучне масло зъ лою, закрашене на жовто орлеаномъ и заправлене масловымъ ароматомъ зъ зернятокъ ростины „тонка“, — скоро они входять въ торговлю лишь яко штучный продуктъ. Але чого-жь бо то вже нынѣ не фалшують. Кавѣ надають зеленяву краску за помочею гриншпану и можна то легко розпôзнати, вкинувши кôлька зернятокъ непаленои кавы до бѣлка. По кôлькохъ годинахъ утвериться наоколо зерна кавы зелене колесо. Гербату, не тôлько фальшують часто вже на мѣсци, додаючи до неи листя зъ малого рода вышень, але мѣшають дуже часто вже разъ выпарену. Фальшованье вина становить спеціяльну науку а часто навѣть дуже добрый знатокъ не въ силѣ розрôзнити фальшоване вино ôдъ натурального. Букетъ вина надаєся впрочѣмъ завсѣгды штучно, подôбно якъ надаєсь такожь дуже часто и запахъ гербаты. Конякъ, котрый робиться зъ вина, фабрикують зъ простои горѣвки, додаючи до неи коняковои есенціи, котра фабрикуєся съ кокосового олѣю. Правдивый конякъ можна розпôзнати розтерши каплю зъ него на руцѣ, або огрѣвши чарочку зъ коняку руками: тогдѣ зъ правдивого коняку чути заразъ запахъ вина. Хто бы однакожь сподѣвався, що фалшуєся навѣть така невинна рѣчь, якъ тертый перець! У Вѣдни фабрикують пôдъ именемъ „матта“ окремый порошокъ до фальшованя тертого корѣня а до перцю фабрикують сей порошокъ зъ просянои луски. Та ще такого перцю можна бодай скорше ужити, якъ тои паприки, до котрои сыплють мѣлко товченои червонои цеглы.

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

ЛѢКАРѢ:

Д-ръ Т. Єндель (недуги нервовй и жѣночй) ул. Валова 31.
Д-ръ І Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

АПТИКИ:

З. Рукеръ ул. Краковска

БАНКИ и КОНТОРЫ ВЫМѢНЫ:

Банкъ краєвый ул. Костюшки (будынокъ соймовый).
Банкъ гипотечный пляцъ Галицкій.
Сокаль & Лилієнъ (конт. вымѣны) ул Гетьманьска 6.
А Шеленбергъ (конт. вымѣны) ул Кароля Людвика 1.

ГОТЕЛѢ и РЕСТАВРАЦИ:

Готель французскій и рест. швехатска пл. Маріяцкій.
Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Краковска 9.

ФОТОГРАФЫ:

Е Тшемескій найбôльше завед. фотогр Гот. Европейскій.

АРТИСТЫ и РѢЗБАРѢ:

Т Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4
Т. Копыстиньскій малярь-артистъ ул. Краковска 20.

ДРУКАРНѢ и ЛИТОГРАФІИ:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І Косткевичъ (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

МАГАЗИНЫ и СКЛЕПЫ:

Народна Торговля ул. Ôрменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгнеръ (найтаншій магазинъ галантерійный) ул Галицка 16
А. Гальскій (товары зелѣзнй) пляцъ Маріяцкій 9.
Стахевичъ и Абрысовскій (матеріи на сукнѣ) Ринокъ 32.
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

ФАБРИКИ:

І. Н Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20.
Вольфъ Чопъ (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ) ул. Жовкôвка 1.

ЗАВЕДЕНЯ РУКОДѢЛЬНИЧЙ:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигіи).

НАДÔСЛАНЕ.

Д-ръ Михаилъ Король,

адвокатъ краєвый,

ôдкрывъ зъ початкомъ сего року канцелярію адвокатску

2294 **въ ЖОВКВИ.**

МОЛОЧАРНЯ ЦЕНТРАЛЬНА

при улици Коперника ч. 13 (въ огоронѣ), филіи Хорущина ч. 12, Паньска ч. 15, Ягайлоньска ч. 18 доставляє молоко и сметанку въ абонаментѣ домôвъ по умѣркованыхъ цѣнахъ.

2272 6—?

Подяка.

Дня 8 л. с. м. въ третый день святъ покликавъ Всевышный до себе нашого найдорожшого мужа и отця бл. п. Емиліяна Брылиньского, пароха въ Угрини и декана скальского, по тяжкихъ двомѣсячныхъ страданяхъ. Теперь, коли мощѣ найдоросшои намъ Особы въ могилѣ спочили на вѣки, спѣшимо, ведений чувствомъ не ложнои а щирои вдячности, зложити всѣмъ поспѣшившимъ намъ зъ ôдрадою, помочею, порадою и сочувствомъ нашу глубоко ôдчуту подяку прилюдно въ тôмъ увѣреню, що всѣ схочуть єи приймити ôдъ тяжко опечаленои родины, хочь подяка наша лише въ сей способъ выражена. Передовсѣмъ дякуємо Вбл. пп. Потоцкимъ за Ихъ щиру зичливôсть, ôдраду и помôчь пôдчасъ слабости и похорону и за вѣнець, присвяченый невôджалованому покôйникови; Вп. пп. Зѣневичамъ за труды, помôчь и пораду, а Вп. п. Зѣневичеви за занятьеся похорономъ; Вп. п. Турковичамъ за помôчь въ найкритичнѣйшихъ хвиляхъ; Всч. о. Гордѣевскому за щиру помôчь и выруку въ парохіи черезъ цѣлый часъ слабости, всѣмъ прибувшимъ на похоронъ Преп. и Всч. Отцямъ, сусѣднымъ Вп. пп. помѣщикамъ, урядникамъ зъ Чорткова, учителямъ, брацтвамъ церковнымъ, мешканцямъ сусѣдныхъ селъ, знакомымъ нашимъ и кревнымъ. Не будучи въ силѣ теперь кождому зложити окрему подяку, высказуємо на тôмъ мѣсци щиро-руске Спаси-Бôгъ! Преп. и Всч. Отцямъ, а именно зъ чужихъ деканатôвъ: о. крыл. Олесницкому, Ант. Туркевичеви, Ал. Ганкевичеви, Андр. Воляньскому, Галущиньскому, Вас. Коржиньскому, Тим. Бачиньскому, Вас. Гоцкому, Іоан. Крушельницкому, Іоан. Олесницкому, оо. лат. обр. Мозоловскому зъ Чорткова и Борковскому зъ Озерянъ, а зъ скальского деканату Пр. и Всч. оо. Мацѣевскому, Авт. Левицкому, Церкевичеви, Лободѣ, Познаньскому, Кушикови, Стрѣльбицкому, Чаплиньскому, Шлемкевичеви, Уляницкому, Карачевскому зъ Лисовець, Чубатому, Бущакови, Днѣстряньскому, Переволоцкому, Ал. Левицкому, Чмолѣ, Балькови зъ Улашковець, Мицьковскому, Филипови и Гордѣевскому. Рôвно дякуємо якъ найсердечнѣйше Вп. оо. Мицьковскому и Гордѣевскому за прощальнй бесѣды, посвячений ôдъ серця памяти найдорожшого мужа и отця нашого. А коли-бы мы ще кого забули поименно вычислити, то най щиро простить намъ нашу неувагу въ тôй такъ тяжкôй хвили, бо наша вдячнôсть за всѣ прислуги записана въ нашихъ серцяхъ и не згине нѣколи. — Угринь 1 (13) сѣчня 1888.

Анна Брылиньска, вдова; Іосифа Лукашевичева, Наталія Сѣчиньска, Михалина Бачиньска, доньки; Марія Сѣчиньска, внучка; Александеръ Лукашевичь, Лукіянъ Сѣчиньскій, Николай Бачиньскій, зятѣ.

Вытягъ зъ розкладу ѣзды зелѣзниць державныхъ

важный ôдъ 1 жовтня 1887.

Ôдъѣздъ зô Львова: О 6 год рано до Гусятына; — о 6 год. 10 мин рано до Лавочного, Будапешту, Стрыя; — о 11 год. 27 мин. передъ полуд. до Стрыя, Хирова, Станиславова; о 12 год. 02 мин. въ полудне до Гусятына; — о 7 год. 44 мин. вечеромъ до Стрыя, Хирова.

Пріѣздъ до Львова: О 1 год. 15 мин. въ ночи зъ Будапешту, Стрыя. Лавочного, Станиславова, Хирова; — о 8 год. 39 мин. рано зъ Хирова, Стрыя; — о 3 год. 10 мин. по полудни зъ Гусятына; — о 4 год. 15 мин. по полуд. зô Станиславова, Хирова Стрыя; — о 9 год. 43 мин. вечеромъ зъ Гусятына

Плякаты зъ розкладомъ ѣзды на линіяхъ галицкихъ можна дôстати на стаціяхъ зелѣзниць державныхъ по 6 кр

2238

MAGASIN
GORSETS de PARIS

2182 **пляцъ Галицкій ч. 15.** 10—12

въ будынку Банку Гипотечного — поручае

парискй горсеты дамскй

правдивй фишбиновй найновѣйшого крою и рôзнобарвий, якъ сѣрй, бѣлй, чорнй кремъ. дранъ, синй, бордо и рожевй, а la Sirène по 3.50, 4, 4.50, 5, 6 зр Кирасъ корсетъ 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50. 5. 6. 7. 8 зр Панцирный корсетъ 3. 4, 5—15 зр. Корсеты для дѣвчатъ и Редресеръ по 1.50, 2, 2.50, 3, 4. 5 зр

Всѣ части рôзного объему суть завсѣгды на складѣ ôдъ 1.50 до 20 зр.

Всѣ замовленя выконуються на мѣру пôсля фасону п. Вайсъ и п. Терсе.

Старй корсеты принимаються до направы.

ВЫСЫЛАЄСЬ НА ПРОВИНЦІЮ СЕЙЧАСЪ.

Одинока найбôльша ôдъ лѣтъ 40

торговля найлѣпшихъ выробôвъ масарскихъ

ФРАНЦА УНДЕРКИ ôтця

у Львовѣ при ул. Краковскій число 15.

поручае

ШИНКИ зъ молодыхъ веприкôвъ.
ШИНКИ вестфальскй.
КОВБАСЫ краянй, сѣченй и на способъ краковскій
найкрасшй озоры вудженй, маринованй вудженинки, добôрнй деликатесы масарекй и рôзного рода рулядy.

Надѣючись, що Вповаж. П. Т. Публичнôсть зволить мене ласкаво почтити замовленями а я якъ лѣтами попередными такъ и дальше доложу старання вдовôлити тымъ домаганямъ.

При торговли выладзвъ я зъ комфортомъ

КОМНАТУ ДО СНѢДАНЬ

где дôстати можна

ковбасы горячои зъ капустою,

Зъ глубокимъ поважаньемъ

2281 2—2 **Францъ Ундерка отець.**

ВЫСЫЛАЄСЬ НА ПРОВИНЦІЮ СЕЙЧАСЪ.

ЦѢНЫ ПАНУМѢРЕШНІЙ.

КОМНАТА ДО СНѢДАНЬ.

ГАЛИЦКІЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимае вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовуе ихъ по

4½% на рôкъ.

2219 1—?

БУЛІОНЪ

А. Сольковского въ Крисовицяхъ почта Мостиска.

Одзначеный на выставахъ ярославскôй и краковскôй.

Порученый краковскимъ Товариствомъ лькарекимъ не лише якъ буліонъ въ стислôмъ того слова значеню, але надто заступити може заграничнй екстракты мясныхъ

Пôсля хемичного розбору, доконаного проф. д ръ Ольшевскимъ маe сей буліонъ бôльше тѣлъ органичныхъ. нѣжь рôзнй мясни екстракты заграничнй. перевышае деякй скôлькостею азоту а доровнуе скôлькостею тѣлъ екстрактовыхъ.

Набути можна у всѣхъ бôльшихъ торговляхъ товарôвъ колоніальныхъ и деликатесôвъ а заразомъ въ Рускихъ Торговляхъ. 2248 2—4

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкого

Акцийного Банку Гипотечного

2222 103—? купуе и продае

ВСѢ ЄФЄКТЫ И МОНЄТЫ

пôдъ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечнй и 5% Листы Гип. премiованй,

котрыхъ пôсля закона зъ дня 2 липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвысшои постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталôвъ фондовыхъ, пупилярныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадія

можна одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльосованя зъ 10% премією т. є. по 110 за 100)

Всѣ припорученя зъ провинціи залагоджуються безъ проволоки по курсѣ дневнôмъ, не числячи нѣякои провизіи.

Высша школа науки дамского крою

M-me MARIE

ученицѣ **Worth-a**

заразомъ

выробъ ФОРМЪ паперовыхъ на станики, намѣтки. плащѣ и т. д, такъ для особъ старшихъ якъ и для дѣтей ôдъ 30 кр. до 2 зр.

Формы тй можна дôстати готовй або замавляти пôсля мѣры.

Курсъ науки крою тревае *одинъ мѣсяць* а оплата выноситъ 10 зр

Записуватись можна щоденно. 2287 1—3

M-me Marie

ул. Сикстуска ч. 31.

Продаeся въ Бучачи

мурованый одноповерхнiй дôмъ, пôдъ ч. 34¼, за Василіяньскимъ монастиремъ надъ рѣкою Стрипою зъ 13 комнатами, 3 кухнями, пивницями (льохами), 3 станками, фруктовымъ 1100 квадр. сяжнѣвъ обнимаючимъ садомъ и пр.Близший информаціи дасть и оферты принимае Канцелярія руско-народного Института „Народный Дôмъ“ у Львовѣ, улиця Орменьска ч. 1. II-й поверхъ.

Ôдъ оферованои купуючимъ сумы, слѣдуе додати до оферты 10%. Речинець до 1 (13) марта 1888. 2254 2—3

Выпродажь

Вина Шампаньского

десерового менше солодкого

призначеного для вывозу до Королевства Польского, а котрого, зъ причины значного спадку валюты россійскои, высылки мусѣли бути вздержанй

Спродажь ôдъ 10 бутельокъ высше по цѣнѣ 1 зр. 75 кр. за велику бутельку.

Поручаємо заразомъ П. Т. Публицѣ всякй виший гатунки

Винъ Шампаньскихъ

такожь fleur mousseure

DE COGNAC.

К. РЖОНЦА и ХМУРСКІЙ

въ Краковѣ

продуценты натуральныхъ винъ шампаньскихъ. 2253 3—10

ЗБôРНИКА

церковно-музикальныхъ сочиненій

выдаваного

о. М. Конкомъ

появився перший выпускъ, обнимаючій кôлька церковныхъ и литургійныхъ ѣсень и колядъ

Цѣна примѣрника 20 кр. и можна дôстати у выдавця о. М. Конка, сотрудника при соборнôй церкви въ Перемышли.

Другій выпускъ, котрого цѣна буде також 20 кр., появиться въ короткôмъ часѣ 2213 4—4

На мясницѣ!

Цилиндры складанй (Chapeau claque)
Атласовый 7.50 и 8.50 Тибетовый 5.50
Сорочки фракови по 2— 2.50 и 2.80
Ковнѣрики, Манжеты, Хустки шовковй до фрака, спинки злочени double

РУКАВИЧКИ, КРАВАТКИ

перфумы, вода кольньска

поручае найдешевше

2279 3—6 ТОРГОВЛЯ

Братей Лянгнеръ

Львôвъ, Галицка ч. 16

Цѣнники даромъ и франко.

Неомильне средство

на выгубленье нагнѣткôвъ, бородавокъ и иншихъ подôбныхъ наростей шкôрныхъ, безъ болю и безъ жаднои небезпечности.

Цѣна флякону 50 кр.

Встрикненье и капсулки

зъ ростины „MATICO“

въ недугахъ мужескихъ неоцѣнене средство

поручае Аптика

К. КРИЖАНОВСКОГО

у ЛЬВОВѢ.

Цѣна фляшки встрикнень 40 кр.
Капсулокъ 80 кр.

2274 3—?

Прошу пересвѣдчитися!!

Краeва фабрика дугокъ цигаретныхъ

С. Вєрушь Немойовского

Львôвъ. Ринокъ ч. 25.

2278 3—7 поручае

Знанй зъ доброты и дешевости

ДУТКИ ЦИГАРЕТНЙ

выроблюванй зъ правдивыхъ французскихъ паперцѣвъ.

100 штукъ ôдъ 12 крейцарôвъ!

Замовленя зъ провинціи залагоджуесь ôдворотною почтою.

Прошу пересвѣдчитись!!

Закладаюся

за всяку цѣну, що жаденъ зъ моихъ конкурентôвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжъ для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій краевыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мôй богатый складъ також 1962 Всч. Духовенъству. 59—0

Замовленя въ мѣсци и зъ провинціи выконуютъся точно и ретельно. На жаданье высылаю взоры даромъ и франко

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужескои одежи гуртомъ и подрôбно.

Львôвъ, ул. Галиция ч. 8.

Заложеный 1848.

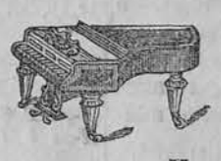

Фортепяны и Пянина

зъ перворядныхъ реномованыхъ фабрикъ зъ гарантією

найдешевше

въ складѣ фортепянôвъ

Кароля Марецкого

У ЛЬВОВѢ

при пляцу Маріяцкôмъ ч. 5

(въ готелю Францускôмъ).

Фортепяны перегранй приниmae въ замьну 2180 12—12

Щовернувши вже цѣлкомъ до здоровля приймаю якъ давнѣйше всякй роботы въ обемъ кравецтва дамского входячй. Сукнй балевй въ случаю потребы выкôнчую въ 24 годинахъ. О чѣмъ Вповаж. Панѣ повѣдомляю.

ОЛЕКСАНД. КЛОСЕВИЧЬ

властителька робôтнѣ суконь, а також и Школы крою, улиця Хорущина ч. 13.

2268 4—4

ВПреподобный Отцямъ и Вповаж. рускôй Публицѣ залучаю сердечну подяку за удѣленье образôвъ церковныхъ и всякихъ иншихъ праць входячихъ въ обемъ малярства до выконаня. Рôвно-жь и на дальше уклôнно прошу о ласкаву намять и замовленя на адресу пôдписаного. 2 37 2—10

Остаю зъ глубокимъ поважаньемъ

Теофиль Копыстяньскій,

Львôвъ, ул. Краковска ч. 20.

Машины до шитя

Зингера ножнй

до выбору зъ 6 найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и вѣденьскихъ въ цѣнѣ ôдъ 36 до 60 зр. на раты — готôвкою о 10% дешевше, гваранція 5 лѣтъ.

Іосифъ Иваницкій

механикъ и спеціялистъ

Львôвъ, Готель Жоржа

тôлько безъ факторôвъ, агентôвъ, пявкелесôвъ и шмайгелесôвъ, котрй выкористовують нашу публичнôсть — спродають тандету и беруть за се 20%.

2231 7—20

Повѣдомляю Вп. П. Т. Публичнôсть,

що зъ дн 15 л. сѣчня

Реставрацію и Пиварню Швехатску

находячу-ся въ Готелю французкôмъ, провадити буду особисто а судячи зъ досихчасовои клиентелѣ и при заходахъ, якй теперъ зробивъ я въ цѣли постановленя мови кухнѣ на стопѣ перворядныхъ вымаганъ, дальше, що ôдъ дня того впровадивъ я такожь вышинкъ славного пива швехатского въ трехъ родахъ т. є. **Export Märzen-Bier,** шклянка по 8 кр., **Märzen-Lager** по 7 кр, и **Bock** по 10 кр; **винъ краевыхъ и заграничныхъ;** дальше що для выгоды П. Т. Публичности приймаю абонаментъ въ реставраціи, домѣ и по-за домомъ, надѣюся, що зыскаю якъ найбôльше попертье.

Зъ поважаньемъ

2282 2—3 **Вильгельмъ Веберъ**

власитель Гот французского у Львовѣ пл Маріяцкій.

Центр. Бюро Оголошень Львôвъ, Коперника ч. 11.

Гербата зъ Бродôвъ!

Гербата зъ Бродôвъ!
Зъ давнѣ давна звѣстна зъ своихъ доброты и запаху
Гербата Россійска
въ Торговли
В. Адамовича
въ Бродахъ.
Фунтъ дуже доброи . зр. 1.40
найлѣпшои . зр. 2.50
„ ½, ¼ и ¼ фт. въ оригинальныхъ пачкахъ. 2124 12—1
Гербата зъ Бродôвъ!
Гербата зъ Бродôвъ!

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Ôзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемирнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдличнй выробы косметичнй, тоалетовй и перфумы именно:

Валентинъ найсильнѣйше выпаданье волося вздержуе, цибульки волоснй взмôцняе и до вытворюваня та поросту волося побуджае Лисины покриваються краснымъ волосьемъ.—Цѣлый фляконъ 3 зр. Ôвъ флякону 1 зр. 60кр

Віолинъ

противъ прѣтя рукъ и пахвъ Фляконъ 50 кр.

Пудръ салицилевый противъ прѣтя и ôдпареня нôгъ — Пуделко 50 кр.

Магнолина, шкôра попрыщена, хропава, нерôвна и згрубiла ôдзыскуе молодечій выразъ и красоту Червонôсть носа и лиця безповоротно уступае. Фляконъ 1 зр. 50 кр.

Орієнталина (пудеръ плынный)

надае лицю красну и приемну бѣлôсть. ôдсвѣжуе лице и консервуе. Цѣна 1 зр. губка 10 кр.

Ессенція мятова до полоканя устъ,

кромѣ приемного покрѣпляючого смаку и запаху, дуже корисно дѣлае на ясла и зубы. — Фляконъ 50 кр

Атраментъ до значеня бѣля безъ гумы

фляшочка 30 кр

Атраментъ чорный кампешовый

не плѣснѣе, не осѣдае, пера не псуе, єсть завсѣгды гарный и плынный и цѣлковито нешкôдливый. — Фляконъ по кр. 10, 15, 25, 30, и 50.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ ул: Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка, рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч 20 и въ ЧЕРНôВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2 2257 7—?

ДѢЛЬЦЕ

Чеслава Чиньского

Языкъ межнародный для торговлѣ, промыслу и комуникаціи

Volapük

опустило вже печатню въ 3 частяхъ: Граматика Воляпикъ, выданье II, 15 кр. Вправы 25 кр., Словарець въ 3 языкахъ: польско-французско-воляпикъ 20 кр. Набути можна у всѣхъ книгарняхъ або за пересылкою почтовою 65 кр. у выдавця въ **Podgórzu przy Krakowie.** Замовленя ôдворотною почтою. 2108 9—12

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 8. Львôвъ, Второкъ 12 (24) сѣчня 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаются по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“ и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. *У Відни* Haasenstein & Vogler. Wallfischgasse 10; M. Dukes, I. Schülerstrasse 8; G. L. Daube & Co.; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Woilzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ.

Для Австрiи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ . . . . . 16 зр.
на пôвъ року . . . . . 8 зр.
на чверть року . . . . . 4 зр.

Експедиція пôдъ ч. 8. ул. академична.

Редакція и Администрація пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лишь на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Запросины до предплаты

на рôкъ 1888.

Ôдъ 1 (13) сѣчня „Дѣло“ **почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускй свята.

„Библіотека найзнаменитшихъ повѣстей“ буде являтися яко складова часть часописи.

Предплата „Дѣла“ зъ „Библіотекою н. пов.“ (зъ почтовою пересылкою на провинцію) буде стояти

	На провинціи:	*У Львовѣ:*
На цѣлый рôкъ	18 зр.	16 зр.
На пôвъ року	9 „	8 „
На чверть року	4·50 „	4 „
На 1 мѣсяць	1·50 „	1·35 „

Поодиноке число 8 кр.

За границями Австро-Угорщины:

На цѣлый рôкъ **24 зр.**
На пôвъ року **12 зр.**
На чверть року **6 зр.**

Просимо поспѣшати зъ предилатою, щобъ мы могли управильнити накладъ „Дѣла“ зъ „Библіотекою“.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Завтра якъ звѣстно збираеся рада державна на нову сесію а въ пятницю маѣ прийти на порядокъ дневный проектъ до закона о податку ôдъ цукру. Дебата надъ симъ предметомъ потягнеся може чотыри днѣ. Ôдтакъ прийде на порядокъ дневный справа о реформѣ податку горальничого; проектъ есть вже выдрукованый и буде розданый на першôмъ заразъ засѣданю. „Narod Listy“ доносять, що проектъ сей есть выготовленый на пôставѣ податку консумційного а правительство хоче, щобы проектъ сей бувъ чимъ скорше передискутованый и ухваленый такъ, щобы ще передъ кôнцемъ червня мôгъ бути санкціонованый.

Клюбы нѣмецкій и нѣмецко-народный збераться — якъ мы то вже доносили — завтра на нараду. О засѣданяхъ другихъ клюбôвъ не чути ще нѣчого.

Вѣденьскй газеты доносять, що внесенье кн. Лихтенштайна въ справѣ шкôль вѣроисповѣдныхъ, не буде заразъ предложене повнôй палатѣ, але буде ôддане пôдъ нараду и до рѣшеня екзекутивного комитету правицѣ.

Снôльне министерство вôйны займаеся теперь выготовленьемъ снôльного проекту будженового на слѣдуючій рôкъ и веде свои роботы дуже скоро а то для того, щобы проекты министерства вôйны, министерства дѣлъ заграничныхъ и министерства финансôвъ були готовй найдальше до кôнця цвѣтня, бо правительство хоче ще въ маю, заразъ по закрытю угорскои палаты послôвъ, скликати снôльнй делегаціи.

По причинѣ ôдроченя галицкого сойму пише „N. fr. Presse“ такъ: Галицка ординація краєва знаѣ лишь **закрытье** сойму а лишь **рада державна** може на пôставѣ основныхъ законôвъ державныхъ ôдрочатися. Галицкому соймови ходить якъ разъ о то поставленье на рôвни зъ радою державною. Галицкій соймъ мôгъ бы бувъ такъ само якъ и ческій выгôдно закôнчити свои роботы, наколи-бъ польскй послы не були марнували часу довгими дебатами надъ справами, котрй стоять по-за компетенцією сойму. О то, щобы приготовляючй роботы комисій, котрымъ передано объемистй проекты законôвъ, не стались въ наслѣдокъ закрытя сойму безхосенными, постарався и безъ того краєвый законъ зъ 1873 р., бо давъ можность тымъ комисіямъ продовжати свою роботу въ тôмъ самôмъ складѣ. Полякамъ отже не иде о практичній цѣли, коли они домагаються ôдроченя сойму, але о наданье галицкому соймови якихсь прикметъ краєвого парляменту, котрый збираеся кôлька разôвъ до року.

Въ Празѣ ôдбулися въ недѣлю зборы екзекутивного комитету нѣмецкихъ послôвъ ческого сойму, на котрй явилися: Шмейкаль, Вальдертъ, Кноль, Шлезингеръ, Фортгаймеръ, Функе, Гальвихъ, Кноцъ, Кшепекъ, Пикертъ, Пленеръ и Шаршмидъ. Нарады ôдбувалися рано и пополудни и ухвалено: Нѣмецкй послы не можуть вести переговорôвъ на пôставѣ предложеныхъ краєвымъ маршалкомъ условій, але готовй до того на пôставѣ, котру вже подали а именно: внесенье Пленера о утвореню окремыхъ національныхъ округôвъ административныхъ, языкъ державный и національнй куріи въ соймѣ. Нѣмцѣ думають оголосити цѣлу кореспонденцію въ сёй справѣ. — Чехи жадають зновъ головно мѣжь иншимъ и то, щобы въ цѣлôмъ краю на ческй поданя власти ôдповѣдали по чески. Нѣмцѣ однакожь не хотять згодити ся на то въ округахъ чисто нѣмецкихъ.

Буковиньскій маршалокъ краєвый закрываючи въ суботу буковиньскій соймъ сказавъ въ своѣй прощальнôй бесѣдѣ, що хочь на политичнôмъ виднокрузѣ збираються хмары, то однакожь не треба тратити надѣи на удержанье мира. Наколи-бъ однакожь грозила дѣйстна небезпечность, то тогды всѣ сыны Буковины стануть охотно и зъ пожертвованьемъ до борбы и не пощадять житя въ оборонѣ ôтчины.

„Köln. Ztg.“ донесла була недавно, що россійске министерство вôйны постановило выслати 2 корпусъ кавказкій зъ одною бригадою стрѣлцѣвъ и одною кавказкою дивизією кавалеріи на австрійско-румуньску границю. Декотрй газеты заперечили були тому. Теперже доносять до тои самои газеты зъ Петербурга що рада воєнна въ Петербурзѣ постановила дѣйстно ще дня 11. грудня выслати кавказке войско на австрійско-румуньску границю и въ наслѣдокъ того выдала приказъ до того войска, щобы оно було готове кождои хвилѣ ще въ часѣ зими перенестися зъ Кавказу до Одессы. Позаякъ войско одержало однакожь лишь приказъ, щобы було готове и не опустило ще свого гарнизону, то зовсѣмъ природно, що и рекруты сыхъ ôддѣлôвъ збираються ще на Кавказѣ, але первѣстного приказу ще не ôдкликано.

Выкрытье заговору мѣжь полиціею мало выкликати — якъ доносить „Times“ — въ верховодячихъ кругахъ петербурскихъ велике занепокоенье. Мимо найбôльшои тайны маѣ бути певною рѣчею, що въ часѣ рôздвяныхъ святъ и въ день нового року арештовано богато особъ и выкрыто пляны до новыхъ атентатôвъ. Недавно тому арештовано зновъ одного зъ инспекторôвъ петербурского округа полиційного и богато агентôвъ. „Czas“ доказуе однакожь въ своѣй кореспонденціи зъ Берлина, що всѣмъ тымъ вѣстямъ не треба вѣрити, бо они суть або ôдгомонами давнои минувшости або простою выдумкою полиціи и верховодячои партіи, котра пострахомъ динамитовымъ хоче удержати свою власть надъ царемъ и представляеся завсѣгды яко единока лишь пôдпора престола и порядку.

Зъ Вѣдня доносять, що въ Россіи грозять новй розрухи студентôвъ университетскихъ а ôдкрытье университетôвъ маѣ бути зновъ ôдложене на часъ необмеженый.

Зъ Петербурга доносять до „Pol. Cor.“, що мимо того, що правительственнй органы стараються успокоювати умы, загальный настрôй въ Россіи есть все таки дуже пригнобленый. До того причиняеся не лишь непевность заграничнои ситуаціи але такожь, и то въ ще бôльшôмъ степени, внутрѣшна политика, въ котрôй теперь взяла верхъ найстрашнѣйша реакція такъ на поли административнôмъ якъ и религійнôмъ. Высокй ôдзначеня, якими надѣлено въ день нового року министра дѣлъ внутрѣшныхъ, гр. Толстого, и оберпрокурора св. синода, Побѣдоносцева, представителѣвъ обохъ напрямôвъ реакціи, дали доказъ, що въ мѣродайнôй сферѣ порѣшено управляти и дальше пôсля теперѣшнои системы и що можна скорше сподѣватися ще бôльшого выступленя народно-россійского напряму. Треба однакожь и то зазначити що теперь навѣть и въ высокихъ кругахъ россійскои суспôльности осуджують далеко лагôднѣйше роботу „пôдпольнои Россіи“, якъ давнѣйшими роками.

Лондоньскій кореспондентъ „Kreuz. Ztg.“ констатуе, що вѣсть о приступленю Англіи до середно-европейского союза, выкликала въ цѣлôй Англіи велику симпатію. Вѣсть та маѣ бути навѣть предметомъ интерпеляціи въ парляментѣ. Кажуть, що хочь не заключено формального союза, то все таки Англія обовязалася дѣлати спôльно и на случай потребы займеся заразъ стереженьемъ италійскихъ берегôвъ.

До Берлина мавъ приѣхати одинъ зъ великихъ россійскихъ агентôвъ финансовыхъ и старався тутъ затягнути позичку, але безъуспѣшно.

„Journal des Debats“ доносить за „St. James Gazette“, що Испанія лагодиться до вôйны и що выдаеся неимовѣрнымъ, щобы то лагодився похôдъ противъ Марокко

Зъ Нанси доносять о новôмъ конфликтѣ пограничнôмъ. Нѣмецкій стражникъ мавъ кинутися на граници на якогось старенького Француза Барберо, кинувъ его на землю и вырвавъ набите оружіе, котре ôдтакъ завôзъ до Померанжь. Афера ся выкликала на французкôй сторонѣ велике розъяренье.

Афера фльорентска закôнчилась — якъ доносить агентія Стефані — тымъ, що претора, котрый выкликавъ сю аферу, перенесено а французкій министеръ дѣлъ заграничныхъ Флюранъ признавъ, що поступованье въ процесѣ о наслѣдство Гусейна-пашѣ маѣ ôдбуватися пôсля угоды заключеной межи Италіею а Тунисомъ 8 вересня 1868 р.

Ситуація въ Абессиніи все ще не змѣнилась. Италіянцѣ не заняли мѣста Саати и не поступають дальше а о руху войска абессиньского не чути такожь нѣчого. Расъ-Аллула маѣ перебувати теперь зъ негусомъ въ Адуѣ, де по всѣй имовѣрности ôдбуваесь теперь нарада воєнна. Кажуть, що дервишѣ въ Галабатѣ заняли супротивъ негуса грôзне становище а мѣжь племенами на полудни ôдъ Абессиніи мало такожь запанувати невдоволенье.

Зъ Константинополя пишуть до „Pol. Cor.“, що турецке министерство вôйны видѣлось спонуканымъ въ наслѣдокъ неустаючои непевности загальнои ситуаціи политичнои заводити и дальше всякй мѣры осторожности въ Малôй Азіи. Головну увагу звертаѣ турецке министерство вôйны на укрѣпленье мѣста Ерзерумъ, де давно укôнченй крѣпости маютъ теперь розширятися. Такъ само маеся значно скрѣпити залога сего мѣста. Причиною сего поступованя турецкого министертва вôйны маѣ бути то, що въ Константинополи побоюються нападу Россіи ôдъ стороны Ôрменіи.

Непокои, якй мали передъ кôлькома днями выбухнути мѣжь официрами въ Филипополи, не маютъ значеня политичного. Такъ бодай доносить агентія Гаваса зъ Софіи. Була то лишь проста бурда, котру выкликали официры въ часѣ забавы при нагодѣ Іорданьского свята а котру ôдтакъ мусѣла залагодити полиція. Здаесь однакожь, що официры мусѣли такожь неприхильно высказуватися о подорожи князя до Филипополя.

Вѣсть, будьто-бы цѣла австрійска агентура дипломатична выѣхала зъ Софіи, есть неправдивою; выѣхавъ лишь австрійскій консуль Буріянъ и то лишь за ôдпусткою, котру одержавъ вже давнѣйше, а его мѣсце займаѣ теперь вицеконсуль австрійскій.

Кн. Фердинандъ выѣхавъ зъ матерею до Филиполя а жителѣ Софіи пращали ôдъѣзджаючихъ дуже симпатично. Княгиня позôстане черезъ цѣлый часъ въ Филипополи а князь буде объѣзджати декотрй мѣста. Въ Филипополи маѣ повитати князя митрополитъ именемъ ексарха. Князь ôдвѣдаѣ имовѣрно мѣста Германли, Нову и Стару Загору, Сливно и Бургасъ.

Соймъ краєвый.

XXVII. Засѣданье зъ дня 21 л. сѣчня 1888.

Въ дальшôй дискусіи надъ XVII рубрикою выдатковъ краєвого буджету при позиціи „Рôзнй выдатки“ промовивъ пос. Антоневичъ и домагався, щобы общ. им. Качковского удѣлити 1000 зр. запомоги. — Пос. Лясковскій промавлявъ за удѣленьемъ запомоги гром. Масковичѣ. — Пос. Романчукъ домагався увзгляднея петиціи б. учителя К. Климковича. Першй два внесеня сеймъ ôдкинувъ и принявъ внесенье пос. Романчука. Цѣла ся рубрика зъ поодинокими позиціями такъ выглядае: До розпорядимости выдѣлу кр. 30.000 зр.; безпроцентова позичка на будову касарень для войска 395.085 зр.; для священикôвъ-Холмчакôвъ 1.500 зр; субвенція для зелѣзницѣ Львôвъ-Жовкôвъ Рава 33.334 зр.; б. учительцѣ школы СС. Клярисокъ въ Старôмъ Санчи сталый датокъ 80 зр.; доньцѣ бл. п. Ляма 500 зр.; погорѣлцямъ Сассова 2,000 зр.; для заряду краєвого союза охотничихъ сторожей огневыхъ у Львовѣ 1.000 зр; дирекція тов. опѣки надъ увôльненными вязнями 100 гр.; тов. охоронки дѣвчатъ сирôтъ въ Станиславовѣ 100 зр.; п-и Е. Стерналь, вдовѣ по адъюнктѣ выдѣлу кр., 150 зр.; Л. Ильницкôй, вдовѣ по сторожи выдѣлу кр., 50 зр.; комитетови парохіяльному на будову церкви въ Залѣсю 50 зр.; ком. парох. на будову церкви въ Смеречу 50 зр.; ком. будовы костела въ Криници 500 зр.; кольоніи лѣчничôй въ Рымановѣ 300 зр.; Е. Скварчиньскôй вдовѣ 300 зр.; Крушиньскôй, вдовѣ по професорѣ въ Черниховѣ 150 зр.

По черзѣ приступивъ соймъ до обрадъ надъ буджетомъ шпиталю у Львовѣ, котрого выдатки выносять 182.993 зр., а доходы 182.227 зр., тому не достаѣ 766 зр. Пос. Попель промовивъ за введеньемъ СС. Милосердія на ôдѣлъ сифилитичный. Пôдперъ его въ тôмъ пос. Козловскій, але по промовѣ пос. Гавзнера и Гощарда, шефа департаменту санитарного, соймъ ôдкинувъ се внесенье. — Безъ дискусіи ухваливъ соймъ фондъ для заведеня знайдôвъ у Львовѣ, по чѣмъ почалась дискусія надъ прелиминаремъ для заведеня божевôльныхъ въ Кульпарковѣ. — Пос. Попель згадуючи про сумну справу гр. Дѣдушицкого, котрому въ тôмъ заведеню поломано ребра, поставивъ внесенье, щобы выдѣлъ кр. вôйшовъ въ угоду зъ якимъ монастиремъ, котрый обнявъбы духовный надзôръ надъ службою въ тôмъ заведеню, и на сю цѣль маѣ выдѣлъ кредитъ на 4000 зр. — Пос. Т. Розвадовскій вносивъ, щобы завѣдатель Кульпаркова п. Фанті одержавъ безплатный харчъ въ заведеню, наколи слѣдство дисциплинарне выкаже его невинность. — Противъ лихои господарки и способу лѣченя на Кульпарковѣ промовляли ще послы В. Воляньскій и Голѣвскій, а всѣ тй закиды збивавъ дуже основно пос. Гошардъ. Соймъ принявъ обѣ поставленй резолюціи и ухваливъ прелиминарь буджету заведеня божевôльныхъ въ выдаткахъ 135.641 зр. а въ доходахъ 163.960 зр., надвышка доходôвъ 28.419 зр.

Безъ дискусіи ухвалено дальше: прелиминарь краєвого шпиталю св Лазаря въ Краковѣ (выдатки 165.426 зр. доходы 174.168 зр.), фондъ заведеня знайдъ въ Краковѣ, прелиминарь фондôвъ краєвои полиціи и прелиминарѣ самостôйныхъ фондôвъ краєвыхъ; по чѣмъ такожь ухвалено ôддѣлъ доходôвъ буджету краєвого въ сумѣ 1,284.626 зр.

На вечѣрнôмъ засѣданю предложивъ генеральный справоздатель комисіи буджетовои прелиминарь буджету. Выдатки 4,476.206 зр., доходы 1,284.626 зр., а недобôръ 3,191.580 зр. — Щобы покрыти сей недобôръ, вносила комисія буджетова: 1) Въ р. 1888 маѣ побиратись додатокъ до всѣхъ безпосередныхъ податковъ по 31 кр. ôдъ одного зр. належитости податковъ безпосередныхъ. 2) Уповажняеся выдѣлъ краєвый переносити ощадности въ однôй рубрицѣ выдатковъ на потребы иншихъ рубрикъ звычайныхъ выдатковъ, однакожь всякй змѣны маютъ бути опôсля оправданй. Се ухвалено безъ дискусіи и уповажнено выдѣлъ краєвый затягнути позичку въ сумѣ 395.000 зр. и выдати въ такôй квотѣ облигаціи довгу краєвого. Сй грошѣ маютъ позычитись на будову касарень, а правительство маѣ выстарати ся о звôльненье сеи квоты ôдъ всякихъ оплатъ и належитостей скарбовыхъ.

Горяча дискусія розвелась надъ внесеньемъ пос. А. Сапѣги, щобы выбрати комисію зъ 9 членôвъ, котра бы наглядала надъ ощадностею въ выдаткахъ, и надъ внесеньемъ пос. Козловского, котрый жадавъ, щобы въ выдѣлѣ кр. завести деякй ощадности. Пôдчасъ того ôдкликавъ пос. А. Сапѣга свое внесенье, а резолюцію пос. Козловского ôдкинувъ соймъ малою бôльшостею голосôвъ.

На тôмъ закôнчилася сесія сегорôчного сойму, а маршалокъ закрывъ засѣданье промовою, въ котрôй зазначивъ, що въ виду того, що соймъ лише ôдрочуеся а не закриваеся, розпочатй працѣ въ комисіяхъ буде можна и дальше продовжати.

Зъ судовои салѣ.

(Процесъ селянъ зъ Гôйча за опôръ противъ закона дорогового).

Нынѣ розпочалась розправа судова противъ 11 селянамъ зъ Гôйча, нов. равского, за опôръ противъ закона дорогового. Прокураторія державна обжаловуе селянъ: Гната Яцкова, Мартина Василькова, Кузьму Яцкова, Семка Федюка, Гната Дацкова и Луця Притулу, що ôдъ падолиста минувшого року позôстаютъ въ вязници у Львовѣ, и Данька Мельника, Михаила Смолиньця, Клима Таньчука, Марка Маланчука и Луця Мельника, позôстаючихъ на свободѣ, о провину зъ §. 279 з. к., за опôръ комисіи, котра складалася зъ комисаря староства п. Влад. Яроша и п. Ант. Гебултовского, инжинера и делегата выдѣлу краєвого, и що до того опору ще бôльше людей взывали и намавляли, дальше о провину зъ §. 283 з. к., котрои допустились, неслухаючи комисаря староства, коли ôнъ ихъ завзывавъ, щобы розôйшлися.

Трибуналъ складаютъ: предсѣдатель сов. Бавхъ, вотанты сов.: Маевскій, Фигеръ и судія Марковскій. Обжалованье вноситъ прокураторъ Сумперъ, обжалованыхъ боронитъ д-ръ Король зъ Жовквы.

(Дальше дуде.)

НОВИНКИ.

— **Порядки на нашихъ почтахъ**, а властиво непорядки доходятъ вже до крайности. Ôдъ пяти мѣсяцѣвъ дôстаемо що дня по кôлька и кôльканацять реклямацій и жалобъ, що „Дѣло“ не доходить до рукъ адресатôвъ. Въ тôй мѣрѣ вина выключно спадае на почты, не на нашу експедицію, бо и польски газеты, якъ „Dziennik Pol.“ і „Kurjer Krak.“ жалуються такожь на тй непорядки и маютъ вже въ своихъ стовпцяхъ постôйну рубрику на того рода жалобы. Деякй функціонеры почтовй легковажатъ собѣ точну експедицію газетъ, забуваючи, що тымъ роблять шкоду редакціямъ на якихъ кôлька сотъ зр. рôчно, а читателѣвъ наражаютъ на даремне высыланье пôсланцѣвъ. Таке пониманье обовязкôвъ и прилюдноі услуги пануе хиба въ Хинахъ и Туреччинѣ.

— **Испыты квалификаційнй** учителѣвъ и учительокъ звычайныхъ школъ народныхъ розпôчнуться въ Станиславовѣ дня 20 а въ Перемышли дня 29 лютого с. р. Поданя, удокументованй ôдновѣдно,

треба вносити до станиславôвскои комисіи екзаминаційнои найдальше до 8 лютого, а до комисіи въ Перемышли найдальше до д. 12 лютого.

— **Д-ръ Антоній Фояревичь**, полковый лѣкарь 56-го полку пѣх., нашь землякъ, одержавъ сими днями признанье цѣсарске за повнй пожертвованя заслуги, положенй въ часѣ тифоидальнои епидеміи въ Улоку-Обрня въ Боснѣ.

— **Зъ-пôдъ Львова пишуть намъ**: Въ Грибовичахъ пôдъ Львовомъ ôдкрыто дня 15 н. ст сѣчня с. р. нову руску читальню. Читальня завязалася заходами пароха о. Туркевича и учителя п. Томы Гн. Въ торжествѣ взяли участь гостѣ: академики зô Львова, о. Наливайко и учит. п. Лешега зъ Замарстинова,, пп. Чижь и Барта зъ Дублянъ. По посвященю дому громадского призначеного на читальню, промовивъ о. Туркевичь дуже тепло до зôбраныхъ членôвъ читальнѣ, а потôмъ уложено выдѣлъ; о. Туркевича выбрано головою. Опôсля розпочалися спѣвы пѣснею „Щасть намъ Боже", и переплѣтанй промовами протягнулися до пôзнои ночи. Красно и поучаючо промовляли пп. Чижь, Лешега, Барта, и о. Наливайко. Торжество закôнчивъ о. Туркевичь, подякувавши гостямъ и внѣсши многолѣтство въ честь Є. Вел. цѣсаря. — *Оденъ зъ присутныхъ.*

— **Зъ Єзуполя пишуть намъ**: Мило менѣ донести до „Дѣла" про загальнй зборы читальнѣ въ Побережу, ôдбутй д. 3 н. ст. сѣчня с. р. Вечеромъ, коли зôйшлося дуже много членôвъ читальнѣ побережскои и прибули ôдпоручники єзупôльскои читальнѣ, ôдкрывъ зборы Всч. о. Руденьскій краснорѣчивою промôвою. Потôмъ п. Вас. Мацькôвъ, пѣвець церк., здавъ справу зъ дѣяльности выдѣлу и выголосивъ краснй стихи свого власного укладу, загрѣвяючи читальникôвъ до працѣ, єдности и науки. Опôсля хоръ пôдъ проводомъ п. Мацькова спѣвавъ гармонійно народнй пѣснѣ, а по спѣвахъ п. Мацькôвъ зновъ ôддеклямувавъ одну поезію историчну. По переглядѣ касы и библіотеки (знайдено все въ дуже гарнôмъ порядку) выбрано новый выдѣлъ: о. Руденьского головою, В. Мацькова секретаремъ, Ал. Кокорудза библіотекаремъ (ôнъ ôдступивъ безплатно хату на читальню), Мих. Барту касієромъ, и т. д. По выборахъ промовивъ горячо о. Т. Петрушевичь зъ Єзуполя, а о. Руденьскій, закрываючи зборы, внѣсъ „многая лѣта" Є. Вел. цѣсареви и всѣмъ зôбранымъ. По зборахъ наступило скромне але щире угощенье. Всѣ були дуже урадуванй. Одно лишь въ очи впадало, що на зборахъ не явився нѣхто изъ старшины громадскои. — *Н. К.*

— **Зъ Микулинець** пишуть намъ: Дня 3 с. м. ôдбулися тутъ зборы товариства „Помôчь" для убогои молодежи, пôдъ предсѣдательствомъ Вп. о. Мих. Павлика, при участи досыть численно зôбранои интелигенціи и мѣщанъ. По ôдчитаню протоколу и справозданя зъ дѣятельности выдѣлу, довѣдалися зôбранй, що товариство мало доходу 192 зр. 97 кр. а розходу 58 зр. 65 кр., позôстало зъ кôнцемъ року 1887 въ касѣ 134 зр. 32 кр. По провѣреню рахункôвъ выдавъ збôръ уступаючому выдѣлови абсолюторію. Опôсля приступлено до выбору выдѣлу на сей рôкъ. Позаякъ о. Павликъ не принявъ предсѣдательства, то выбрано предсѣдателемъ п. Ляхмана а до выдѣлу увôйшли п. І. Пакошь ц. к. судія яко заступникъ предсѣд., п. А. Рыбачикъ яко секретарь и касієръ, о. Павликъ и п. С. Абрагамовскій яко члены выдѣлу, а пп. И. Волôвчукъ и М. Савицкій яко заступники выдѣловыхъ. — У насъ завязуєся нове товариство для ремѣсникôвъ пôдъ назвою „Братна помôчь" на взôръ львôвского товариства „Зоря". Статутъ сего товариства, уложеный въ рускôмъ и польскôмъ языцѣ пôдписавъ вже провизоричный выдѣлъ зъ 7 членôвъ и выславъ вже до намѣстництва. Запримѣтити належить, що въ Микулинцяхъ знайшовъ утраквизмъ добрый грунтъ для себе, бо въ кôлькохъ тутешныхъ товариствахъ ведуться справы и дѣла на перемѣну, разъ въ языцѣ рускôмъ а другій разъ въ польскôмъ, щобы такъ обѣ стороны були вдовольнй.

— **Зъ Дрогобицкого пишуть намъ**: Невôдрадна вѣсть рознеслася въ пятницю д. 20 н. ст. сѣчня с. р. по нашôй околици: деканъ мокряньскій о. Иванъ Коростеньскій умеръ! Покôйникъ застудився въ часѣ святъ Рôздвяныхъ и запавъ на сильне запаленье легкихъ. Вправдѣ удалося д-ру Л. зъ Дрогобича, що має внучку покôйника за жену, хоробу зломити, але надзвычайна живôсть и запопадливôсть до працѣ о. декана положила єго наново на ложе и то ложе смерти. Ще д 16 с. м. вставъ покôйный зъ лôжка, проходжувався а навѣть залагодивъ много справъ деканальныхъ, а вже 18. въ день св. Богоявленія о $10^1/_2$ год. въ ночи не стало єго! Бл. п. о. Иванъ проживши 74 роки трудолюбивого житя, — зъ того 32 роки яко парохъ въ Грушовôй, — лишивъ по собѣ не мало доказôвъ гуманности и патріотизму, о чѣмъ свѣдчать єго фонды зложенй въ „Народнôмъ Домѣ" и книжки щадничй, що лишились по єго смерти. Єго привѣтнôсть и лагôднôсть були добре знанй не лише громадянамъ Грушовои, але и доокрестныхъ селъ. Священьство утратило въ нѣмъ примѣрного, справедливого и вельми образованого настоятеля. Тожь не дивниця, що мимо великои заметили снѣжнои прибуло д. 21 с. м. звышь двацять священикôвъ и маса народу зъ поблизькихъ сѣлъ на єго похоронъ и що неодна горяча слёза покотилась по лици присутныхъ. Вѣчна єму память!

— **За опôръ противъ закона дорогового** засуджено дня 20 с. м. въ Ряшевѣ 6 мазурскихъ селянъ зъ Ясѣнки. Трибуналъ признавъ всѣхъ обжалованыхъ винными и засудивъ двохъ на 5 мѣсяцѣвъ, двохъ на 4, одного на 3 и одного на 2 мѣсяцѣ тяжкои вязницѣ, обостренои одноразовымъ постомъ въ кождôмъ тыждни.

— **Зима.** Рухъ на шляху зелѣзницѣ державнои Стрый-Лавочне вздержано зъ причины заметôвъ снѣжныхъ. — На Уграхъ остра зима выполошила вовки зъ ихъ лежь. Зъ незвычайною зухвалостею нападають вовки теперь подорожныхъ а деколи голодъ заганяє ихъ до осадъ сельскихъ, де порывають, що лише живого надыбають. — Пôдъ Кольошваромъ выступила рѣка Самошь зъ берегôвъ и залила значнй просторы; побоюються, що повѣнь прибере значнѣйшй розмѣры. — Въ Италіи зимно не устає. Малярь Вольчі, проживаючій въ Милянѣ, замерзъ въ окрестности мѣста пôдчасъ прогульки. — Пôдчасъ послѣднои бурѣ на Чорнôмъ мори нагнавъ вихоръ тôлько воды до Днѣпра, що станъ єи пôднѣсся о 20 стôпъ, при чѣмъ вода залила много хатъ и кôлька осôбъ утопилось. — Въ деякихъ сторонахъ Сполученыхъ державъ пôвнôчнои Америки доходила студѣнь до —28°Ц. Снѣгъ падавъ мѣлкій якъ мука, запираючи ôддыхъ а заразомъ шалѣвъ страшный орканъ. На 6 крокôвъ не можна було чути голосу чоловѣка. Много людей замерзло на смерть. Рухъ зелѣзничій бувъ черезъ якійсь часъ зовсѣмъ вздержаный. — Хинцѣ, проживаючй въ Берлинѣ, поробили собѣ на уха коробки зъ картону, въ объємѣ трохъ чвертей колеса величины уха, и пôдбивши ихъ зъ-пôдъ споду футромъ а зъ-верха облѣпивши аксамитомъ, затягають ихъ, коли выходять на улицю.

— **Въ Америцѣ** померли: дня 27 грудня въ Питсбургу Григорій Вислоцкій, родомъ зъ Устя руского въ Галичинѣ, покôйникъ позôставивъ жѣнку; дня 1 сѣчня въ Ексцельзіоръ Сидôръ Дубець родомъ зъ Фльоринки, пов. грибôвского въ Галичинѣ.

— **На Новый Рôкъ** прислали для бѣдныхъ ученикôвъ рускои гимназіи: Впреосвящ. митрополитъ Сильвестеръ 25 зр., а Впов. совѣтникъ Бережницкій 5 зр. — За тй щедрй дары складаю въ имени рускои молодежи Высокоповажанымъ добродѣямъ сердечну подяку! — *Василь Ильницкій*, директоръ гимназіи.

Телеграмы „Дѣла".

Бѣлградъ 24 сѣчня. Король розвязавъ скупштину, позаякъ въ нѣй єсть бôльшôсть либералôвъ, а дотеперѣшный складъ єи и правительства бувъ-бы лишь аномалією. Новй выборы розписанй на день 4 марта.

Берлинъ 24 сѣчня. „Vos Ztg." доносить, що ген. Гурко має заявити цареви, що зачѣпна вôйна для Россіи поки що не можлива, бо крѣпости и зелѣзницѣ въ Царствѣ польскôмъ суть въ лихôмъ станѣ.

Филипополь 24 сѣчня. Кн. Фердинандъ, княгиня Климентина и три болгарскй министры приѣхали до Филипополя, де ихъ жителѣ повитали зъ великимъ ентузіязмомъ.

Константинополь 24 сѣчня. Чорногора зажадала выданя своимъ судамъ тыхъ Чорногорцѣвъ, котрй брали участь въ ворохобни коло Бургаса.

Парижь 24 сѣчня. Министеръ приказавъ префектови въ Нанси розпочати безпроволочно слѣдство въ справѣ пограничного конфликту на нѣмецкôй граници.

Грацъ 24 сѣчня. Въ фабрицѣ обуви Поляка выбухнувъ великій стрейкъ робôтникôвъ. Дирекція фабрики ôдкинула ультиматумъ робôтникôвъ.

Вѣдень 24 сѣчня. Ходять вѣсти, що Россія протегує на престолъ болгарскій чорногорского воєводу Божидара Петровича.

Берлинъ 24 сѣчня. До рады звязковои наспѣло предложенье о затягненю позички на воєннй цѣли, котрй мають держатися въ тайнѣ.

Букарештъ 24 сѣчня. Власти румуньскй придержали були на кôлька годинъ стаєнного слугу россійского посольства въ Букарештѣ за доконане тамъ злочиньство. Фактовы сему надають безъ причины значенье россійско-румуньского конфликту.

Вѣсти зъ Аеп. Львôвскои.

Въ пропозицію принятй оо.: на парохію Нестерôвцѣ, дек. зборôвского, 1) І. Чировскій зъ Бѣлковець, 2) В. Поховскій зъ Залозець; на парохію Игровиця, дек. тернопôльского, 1) Г. Куницкій зъ Лубянокъ, 2) В. Поховскій зъ Залозець.

Митроп Консисторія вставилася до ц. к. намѣстництва о згоду на каноничну институцію запрезентованыхъ оо.: І. Кузьмовича на Бруховичѣ, дек. нараѣвского, Н. Сенишина на Покрôвцѣ, дек. стрыйского и Л. Фицаловича на Молодинче, дек. ходорôвского.

Канон. институцію одержавъ о. Н. Хоркавый на Милошовичѣ, дек. щирецкого.

Презенту на пар. Пѣтричѣ, дек. олеського, одержавъ о. Л. Чемериньскій.

Завѣдательство парохіи Буцнѣвъ, дек. тернопôльского одержавъ о. И. Глиньскій.

Митроп. Консисторія годиться на прошенье оо. А. Яворского, пароха Крушельницѣ, и В. Левицкого, пароха зъ Суходолу, що-до замѣны ихъ приходôвъ, наколи постараються о презенту и приписанй свѣдоцтва конкурсовй або о увôльненье ôдъ тыхъ испытôвъ.

Екзаминаторами при испытѣ на катихитôвъ дня 31 сѣчня 1888 призначенй: предсѣдателемъ архидіяк. о. Г. Готеровскій, екзаминаторами: крил. о. І. Комарницкій, д-ръ І. Делькевичь, д-ръ І. Левицкій и О. Лепкій.

Вѣсти зъ Еп. Перемыскои.

Презенту одержали оо.: Головацкій Володиславъ на парохію Медыка дек. перемыского; Яремкевичь Василій на парохію Лобозôвъ дек. устрицкого.

Канон институцію на парохію Бѣличь горѣшный, одержавъ тамошный завѣдатель о. Северинъ Добряньскій.

Завѣдательство одержали оо.: Калужняцкій Іоанъ въ Зиндрановѣ, дек. дукляньского; Хомицкій Теофиль въ Мыслятычахъ дек. мостиского; Ничай Николай въ Замочку дек. жовкôвского.

Сотрудництво въ Мокротынѣ дек. жовкôвского одержавъ о. Григорій Морозъ.

Правительство означило плату 300 зр. рôчно для надати-ся маючого сотрудника до парохіи Сянôкъ на разѣ тôлько на рôкъ одинъ.

Перенесеный въ станъ спочинку о. Станчакъ Иполитъ, парохъ въ Мыслятычахъ дек. мостиского.

Посмертнй вѣсти.

— ✝ **Володиславъ Терлєцкій**, ц. к. адюнктъ судовый въ Равѣ рускôй, упокоився дня 19. сѣчня с. р. въ 37 р. житя. Бувъ се чоловѣкъ доброго серця и чистого характеру, а яко судія дуже справедливый, тожь смерть єго выкликала въ мѣсцевыхъ кругахъ загальный жаль. Вѣчна єму память!

† **Богусловъ Льоншанъ**, докторъ медицины, упокоився у Львовѣ дня 21 с. м. въ 80 р. житя. Покôйникъ, ветеранъ зъ польского повстаня зъ 1831 р, бравъ такожь участь въ рухахъ р. 1846 и 1863. Тожь за свôй горячій патріотизмъ польскій бувъ вельми почитаный у всѣхъ польскихъ кружкахъ Львова.

† **Виталій Смоховскій**, одинъ зъ найзнаменитшихъ польскихъ артистôвъ драматичныхъ, б. директоръ театру польского у Львовѣ, упокоився дня 21 с. м. въ 94 р. житя. Покôйникъ бувъ тестемъ помершого въ 1886 р. Яна Добжаньского, редактора „Gazet-ы Narodow-ои".

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Ôдзначеня.** Є Вел. цѣсарь надавъ директорови женьскои семинаріи учительскои въ Перемышли кс. Теофилеви Ленкавскому при нагодѣ перенесеня єго въ сталый станъ спочинку кавалерскій хрестъ ордеру Францъ-Іосифа.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. И. Л. въ Половцяхъ Всѣ числа ôдъ 1-го посылаємо вдруге; то нещастье зъ тыми почтами деякими. — **Всч. Г. П. въ Пѣстыни.** 5 зр. на 88. дôстали — **Вп. І. Б. въ Санчи.** Зборы „Нар. Рады" 2 л. лютого. — **Вп. І. Д. въ Рогôзнѣ.** Добре. — **Всч. С. В. въ Краснôмъ.** Заплачено до 29. лютого 88 р. — **Всч. І. Т. въ Любши.** Зъ присланыхъ 10 зр. записано 1·50 зр. за 87 р. а 8·50 зр. на 88 р. — **Всч. Г. Б. въ Свистѣльникахъ.** 5 зр. передали мы редакціи „Зорѣ" зъ припорученьемъ выслати р. 87 (кромѣ 3-охъ чиселъ) и маємо на то поквитованье. Дальше вже годѣ намъ вглядати. — **Вп. Е. К. въ Ракôвци.** Ôдъ 1 лат. XI до кôнця 87 р. належиться 2·50 зр.; отже на 88 р. зôстало 1 зр. — **Всч Р. Л. въ Лѣскахъ.** Перечитайте запросины на 88 р. — **Вп. Д-ръ С. С. въ Черн.** О скôлько ще будуть, вышлемо.

Надôслане.

МОЛОЧАРНЯ ЦЕНТРАЛЬНА

при улици Коперника ч. 13 (въ огоронѣ), филіи Хорущина ч. 12, Паньска ч. 15, Ягайлоньска ч. 18 доставляє молоко и сметанку въ абонаментѣ домôвъ по умѣркованыхъ цѣнахъ.

2272 7—?

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поручає 1833 83—?

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катарь, кашель и хрипку. Цѣна однои пачки 20 кр. На провинцію зъ опакованьемъ 30 кр.

ЛѢКАРЬ ДЕНТИСТЪ

МАРКЪ

дипломованый на университетѣ вѣденьскôмъ створивъ

АТЕЛІЕ ДЕНТИСТИЧНЕ

при ул. Галицкôй ч. 1. І. поверхъ, и ординує ôдъ 9 до 6 год.

Выготовляє штучнй зубы и цѣлй щоки, опертй на тисненю воздуха пôсля найновѣйшои американьскои системы. Выконує всякй операціи безъ болю при помочи кокаины. Пломбує надписованй зубы золотомъ, срѣбломъ, цементомъ и т. п. 2276 13—0

Плынне золото и срѣбло до позолочуваня и направы рамъ, дерева металю скла, порцеляны и т д. и всѣхъ предметôвъ Пышне и трѣвке. Ужитокъ для кождого дуже простый. Цѣна фляшки вразъ зъ пензлемъ зр. 1, 6 фляшокъ зр. 5, 12 фляшокъ зр 9.

Плынне чорнило до чобôтъ. Найлѣпше средство до захованя обувя и шкôры. Блищиться и схне сей часъ робить непромакаючимъ. Знамените для всѣхъ родôвъ обувя и кôньскихъ приборôвъ.

Цѣна за скринку зъ 2 вел. фл. зр. 1·30 вôльне ôдъ оплаты.
„ „ „ „ 6 „ „ „ 3·— „ „ „
„ „ „ „ 12 „ „ „ 4·80 „ „ „

Плынный олей рыбный (синдетиконъ) єсть признанымъ найлѣп-шимъ средствомъ до споюваня матерій всякого рода, клеить, лѣпить, китує и лучить: скло, камѣнь, алябастеръ, гипсъ, порцеляну, марморъ, кôсть слоневу, дерево, шкôру, папѣръ и т. д. Позôстає лѣтами незмѣннымъ въ своѣй добротѣ, завсѣгдю плынный, затымъ готовый до ужитку. Цѣна великои фляшки 50 кр., 6 фляшокъ 2 зр, 12 фляшокъ 3·50 за кильо зр 1·80, ночтове коли зъ $4^1/_4$ кильо нетто зр. 6·50 франко.

Консерваторъ меблѣвъ усуває зъ найбôльшою легкостею всякунечистоту, такожь вытрепане зъ меблѣвъ и надає имъ ихъ давный полыскъ зновъ. За $^1/_4$ — литрову фляшку зр. 1, 6 фляшокъ 4·80.

Гевроеа (смерть атраментовымъ плямамъ) усуває въ однôй хвили зъ паперу плямы атраментовй цѣлй записанй стрôчки и т. д., якъ такожь фарбу печаткову. Цѣна фляшки 50 кр, 6 фляшокъ зр. 2·20.

Универсальна политура до чищеня. Успѣхъ величезный! Перевысшає всѣ препараты до чищеня и политурованя и привертає на всѣхъ лякерованыхъ и полированыхъ, черезъ уживанье стертыхъ предметахъ зъ дерева, металю або шкôры, якъ такожь на олѣйныхъ образахъ за одноразовымъ употребленьемъ новый, лискучій и тревкій полыскъ. Цѣна фляшки 50 кр., 6 фляшокъ зр. 2·20. 2179 8—10

Розсылає за послѣплатою або попереднымъ надôсланьемъ грошей: Karl Pröls in Brünn, 139 (Mähren).

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемѣрнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдличнй выробы косметичнй, тоалетовй и перфумы именно:

Вода львôвска. Приємный, нѣжный и довготревалый запахъ тои воды здѣлавъ се, що въ Антверпіи на выставѣ всемѣрнôй зôстала публично проклямована и ôдзначена. Цѣна флякону меншого 80 кр, бôльшого 1.50.

Нигретина. Выборне средство до фарбованя въ сейчасъ волося на тревалу и красну барву чорну и темну; єсть цѣлкомъ нешкôдливе а въ ужитю цѣлкомъ поєдинче. — Цѣна 1 зр.

СРЕДСТВА ДО ВЫВАБЛЕНЯ ПЛЯМЪ.

Одалина вывабляє плямы зъ пороху, поту, товщу, пива молока, плѣсни и т п 35 кр — **Бензолина** вывабляє Плямы товстй зъ покосту и мази 20 и 30 кр. — **Етилина** вывабляє плямы зъ фарбъ ôдъ помосту, фляконъ 25 кр. — **Явелина** вывабляє плямы зъ овочей и вина червоного, фляконъ 20 кр. — **Оксалина** вывабляє плямы, що повстали зъ иржи, крови и атраменту. — **Бразилина**, матеріи чорнй споловѣли и поплямленй выпранй въ Бразелинѣ ôдзыскають давну барву и ôдлыскъ, пакетъ 8 кр. — **Квилая** до праня вовняныхъ и шовковыхъ матерій, пакетъ 6 кр — **Мыло жовчне** до вывабляня застарѣлыхъ плямъ, шт. 25 кр.

!!! БѢЛЙ и ГАРНЙ РУКИ !!!

Найбôльше червонй и попаданй руки выбѣляться и вынѣжняться по кôлькаразовôмъ натертю **Кремомъ ростиннôмъ.** Слоикъ 80 кр.

Смаровило литовске до обуви и шкôръ, мягчить шкôру, робить єи непромакаючою и тревалою. Пуделко по 50 кр. и 1 зр.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2. 2257 8—?

Маю честь повѣдомити Вп. Публику,

що головный складъ

Пива бутелькового

рôзного рода, а именно:

Пильзненьске експортове,
Пильзненьскій лежакъ,
Окоцимске мартове,
Львôвске мартове зъ бровару Лилієнфельда,
Портеръ краєвый, выробу І. Геца въ Окоцимѣ, и
Bock окоцимскій,

находиться у мене при улици СИКСТУСКÔЙ ч. 14.

Ласкавй замовленя на провинцію сейчасъ выконую.

2289 3—12 Зъ поважаньемъ

С. ВИЗЕРЪ.

Телефонъ ч 148, до уживаня Вп Публичности.

„Перший Вінок"

Жіночий Альманах.

выданый Оленою Пчôлкою и Нат. Кобриньскою можна дôстати у п Наталіи Кобриньскои въ Болеховѣ або черезъ Администрацію „Дѣла по цѣнѣ 2 зр безъ пересылки почтовои 6—6 2187

Въ Бережанахъ

пôдъ ч. 328 на продажь зъ вôльнои руки дôмъ мурованый въ дуже добрôмъ станѣ о чотырохъ комнатахъ зъ кухнею, коморою, пивницею, стайнею, возôвнею комôрками, зъ огородомъ и садомъ шляхотныхъ овочѣвъ, обему около одного морга, все въ дуже добрôмъ станѣ.

Вѣдомôсть близша у Б. Г у Львовѣ ул. Зиморовича 15 першій поверхъ число дверей 4. Посередникôвъ не принимаєся. 2297 1—3

НА ЗИМУ.

Кафтаники, калесоны, скарпитки, огрѣвачѣ колѣнъ, лыдокъ, живчика, хустки на шию вовнянй и шовковй; Рукавички, Шапки футрянй, суконнй и рôзнй имитаціи баранцѣвъ; Папучѣ, чоботы суконнй и фильцовй, мешты, пантофлѣ и др.

поручає найдешевше

Торговля

Братя Лянгнеръ

Львôвъ, Галицка ч. 16

2228 Цѣнники франко.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 9. Львôвъ, Середа 13 (25) сѣчня 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских святъ) о 5-ôй год. по полудни Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“ и Бюро газет ул. Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler. Wallfischgasse 10; M. Dukes, I. Schülerstrasse 8; G. L. Daube & Co.; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ.

Для Австрiи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:
на цѣлый рôкъ . . . . . 16 зр.
на пôвъ року . . . . . 8 зр.
на чверть року . . . . . 4 зр.

Експедиція пôдъ ч. 8. ул. академична.

Редакція и Администрація пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лишь на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а в.

Запросины до предплаты

на рôкъ 1888.

Ôдъ 1 (13) сѣчня **„Дѣло“ почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускй свята.

„Библіотека найзнаменитшихъ повѣстей“ буде являтися яко складова часть часописи.

Предплата „Дѣла“ зъ „Библіотекою н. пов.“ (зъ почтовою пересылкою на провинцію) буде стояти

	На провинціи:	*У Львовѣ:*
На цѣлый рôкъ	18 зр.	16 зр.
На пôвъ року	9 „	8 „
На чверть року	4·50 „	4 „
На 1 мѣсяць	1·50 „	1·35 „

Поодиноке число 8 кр.

За границями Австро-Угорщины:
На цѣлый рôкъ **24 зр.**
На пôвъ року **12 зр.**
На чверть року **6 зр.**

Просимо поспѣшати зъ предплатою, щобъ мы могли управильнити накладъ „Дѣла“ зъ „Библіотекою“.

По соймѣ.

I.

Сегорôчну сесію соймову перервано (ôдрочено), а не замкнено; продовженье єи наступити має на веснѣ. Рôзница мѣжь замкненьемъ а ôдроченьемъ тая, що коли при замкненю сесіи всѣ не залагоджен працѣ комисійнй идуть до коша и страченй, то ôдроченье не перерыває властивои тяглости сесіи и розпочатй а не полагодженй ще справы прийдуть въ дальшôмъ ходѣ сесіи на порядокъ дневный.

Сесія сегорôчна памятною буде тымъ, що дала новый законъ о правныхъ ôдносинахъ учительства народного, незначно получивши долю учителѣвъ, а за то ôдбираючи право презентованя мѣсцевымъ радамъ шкôльнымъ; дальше, що ухвалено новый законъ будôвляный для мѣсточокъ, ôдкинувши такій же законъ для громадъ сельскихъ. Ухвалено такожъ законъ о примусовôй асекураціи будынкôвъ господарскихъ и хатъ по селахъ та мѣсточкахъ, — але ухвала та певно не одержить силы права, а має мати тôлько то значенье, щобы центральному правительству дати образъ ôдносинъ и мѣру потребъ та бажань краєвыхъ.

Сесія ся замѣтна тымъ, що пôдъ вплывомъ непокоѣвъ и розрухôвъ селяньскихъ, выкликаныхъ закономъ дороговымъ зъ 1885 року, панове послы польскй оказували мало рѣшучости, бôльше оглядности — и кромѣ права презентованя учителѣвъ не ôдобрали громадамъ нѣякого бôльше права, не наложили нѣякихъ кривдячихъ тягарѣвъ. А все таки тяжкій замѣтъ край и выборцѣ-селяне кинути можуть панамъ посламъ въ очи за то, що соймъ не полагодивъ справы змѣны закона дорогового.

На то зложилися рôзнородній причины. По перше — боязнь, щобъ уступаючи голосови селяньства домагаючого-ся змѣны — не ступити на дороги концесій, котрыхъ границь пануюча въ краю верства предвидѣти не може и длятого ихъ боиться; можуть же кромѣ дорогового закона торкнути и розкладу иншихъ тягарôвъ на цѣли публичнй. Дальше — непевнôсть, чи змѣною поодинокихъ постановъ обовязуючого закона, безъ змѣны системы самои, поправиться зло; може не поправивши зла, дасть ся тôлько прецеденсъ до жадань дальшихъ, непевныхъ и не богато обѣцюючихъ для удержаня въ повазѣ пануючого сторонництва — передъ лицемъ правительства. Наконець — пôдпорядкованье справы публичнои егоизмови кастовому, за великій взглядъ на амбиціи личностей.

Мимо голосу центрального правительства, повысшй взгляды перемогли. Причинились же до того найбôльше отсй обставины: Правиця — лишена проводу Грохольского и при недузѣ гр. Альфреда Потоцкого, — мимо зничливости маршалка гр. Ив. Тарновского для тенденцій противныхъ, заняла одностороние и не высоке становище „подолякôвъ“, и роздоръ намѣстника п. Залеского зъ „краковскими“ не цѣлкомъ ще полагоженый. Центрумъ хилилося зъ-разу до гадки змѣнъ, але перемôгъ взглядъ дивный и незвычайный, взглядъ на то, що авторомъ атакованого закона дорогового есть членъ центрумъ и що дразлива натура того пана достойна взглядôвъ тымъ бôльше, що та сама ôдъ 1883 року президія комисіи дороговои, належача въ комплетѣ до центрумъ, интересована въ тôй справѣ не менше ôдъ самого автора новелѣ. Лѣвиця безъ ширшои програмы уважає себе речникомъ тôлько справъ мѣстъ, стремить до выеманципованя мѣщаньства зъ-пôдъ панованя єрархіи нынѣшнои, а мало журиться, яко клюбъ, селяньствомъ, лишаючи впрочемъ вольну волю своимъ членамъ.

Оденъ рускій клюбъ занявся тою справою зъ належитымъ зрозумѣньемъ єи ваги и донеслости. Заразъ на початку сесіи выбравъ клюбъ комисію, зложену зъ послôвъ о. Сѣчиньского и п. Бѣлиньского и на пôдставѣ ихъ поглядôвъ ухваливъ выступити зъ иниціятивою въ справѣ змѣны закона дорогового и въ справѣ реформы закона зъ змѣною системы розкладу тягарôвъ на цѣли дорôгъ громадскихъ. Внесенье пос. о. Сѣчиньского приняте и пôдписане членами клюбу руского, пôдписали такожъ послы зъ лѣвицѣ: Гольдманъ, Мрочковскій, Удерскій и Фрухтманъ — и соймъ передавъ єго комисіи дороговôй.

Щобы дати вѣрный образъ якъ заховувався загалъ послôвъ до справы „бунтôвъ хлопскихъ“, выкликаныхъ новелею дороговою и способомъ єи веденя, треба додати, що зразъ въ першôмъ тыждни зôйшлися на вôзванье п. Поляновского послы „хлопскй“, а мѣжь тыми и пп. намѣстникъ п. Залескій та маршалокъ гр. Тарновскій, и що на тôмъ зôбраню пос. Бобчиньскій поставивъ бувъ внесенье, щобы змѣнити законъ дороговый такъ, абы „скасувати шарварки а престаціи перемѣнити на грошѣ въ формѣ додатку до податковъ“. Яка вывязалася дискусія надъ тымъ внесеньемъ, побачуть нашй читателѣ.

Примусова асекурація.

V.

Представивши питанье примусовои асекураціи зъ огляду на становище науки, єи юридичне понятье и исторію, звернемось теперь до конкретныхъ ôдносинъ нашого краю.

Пôсля проєкту, принятого такъ сумарично нашимъ соймомъ, мають властителѣ домôвъ платити цѣлорôчну премію зъ горы, пôдъ строгостею екзекуціи. Значить, що замѣсть добровôльнои преміи, приходить тутъ новый публичный примусовый тягаръ. Хотячи отже знайти оправданье для сего тягару, мусимо глядѣти для него такои пôдставы, якои вымагає наука, для оправданя кождого публичного тягару, а спеціяльно для оправданя податку. Зъ пôдставою такою есть **можнôсть** податника поносити тягаръ зô своихъ доходôвъ, взглядно маєтку.

Спробуймо примѣнити тую пôдставу до сего нового тягару и спытаймо, чи може нашъ селянинъ-хлѣборобъ понести сей новый тягаръ зъ доходôвъ свого господарства, а дальше, чи має держава, взглядно край, право жадати ôдъ него такои престаціи. На оба пытаня ôдповѣдь рѣшуча — нѣ!

Нашъ селянинъ-хлѣборобъ угинаєсь уже й нынѣ пôдъ тягаремъ такихъ обовязкôвъ, котрй перевышають єго економичнй силы, а що бôльше публичнй тягары, котрй мусить ôнъ платити въ мысль обовязуючихъ законôвъ, пôдъ строгостею безпощаднои екзекуціи, не полишають єму зовсѣмъ т. зв. minimum екзистенціи т. є. того минимального доходу, котрый потрѣбный доконче на покрытье найконечнѣйшихъ потребъ податника и єго родины, и котрый якъ наука такъ и раціональна политика скарбова, волять уже въ интересѣ збереженя податковои силы населеня полишити податникови.

Безôдрадность стану хлѣбороба супротивъ сего страшного обтяженя выкажуть найлучше цифры, котрй взяли мы зъ послѣдныхъ статистичныхъ публикацій выдѣлу краєвого.

Возьмѣмъ пересѣчне селяньске господарство, зложене зъ 5 моргôвъ орного поля, хаты и одного або двохъ будынкôвъ господарскихъ; приймѣмъ такожъ, що на тôмъ господарствѣ живе родина прим. зъ 5 осôбъ, котре то число буде такожъ супротивъ статистики населеня Галичины, пересѣчнымъ. Якй тягары поносить у насъ таке господарство?

Зачнѣмъ ôдъ податкôвъ державныхъ безпосередныхъ, а передвсѣмъ ôдъ податку грунтового. Податку грунтового заплатила Галичина въ 1886 р. 4,591.000 зр. Зъ сеи сумы припадає на рôлѣ пôсля ихъ вартости и высоты доходôвъ трохи бôльше якъ $^2/_3$ части, бо близько 68%. Возьмѣмъ однакъ меншу цифру т. є. рôвно $^{2}/_{3}$ части, а одержимо податокъ грунтовый ôдъ самои рôлѣ 3,060.666 зр. Всеи оподаткованои рôлѣ есть въ Галичинѣ 3,803.543 гектарôвъ, або 6,656.198 моргôвъ. Порôвнавши тую послѣдну цифру зъ цифрою доходового податку, одержимо пересѣчну цифру припадаючого на одинъ моргъ рôлѣ податку грунтового 45 кр. рôчно. — Такъ само поступимо зъ другимъ податкомъ безпосереднымъ т. є. домово-клясовымъ, котрому пôдпадають домы по нашихъ селахъ. Всѣхъ будынкôвъ пôдпадаючихъ сему податкови есть въ Галичинѣ 1,305.520 а податокъ зъ нихъ выносивъ разомъ въ 1886 роцѣ 1,470.000 зр. а зъ-ôдси выходить для одного дому пересѣчный податокъ 1 зр. 12 кр. рôчно. Такъ отже для принятого нами высше 5-моргового селяньского господарства, припаде рôчна цифра самыхъ безпосередныхъ податкôвъ 3 зр. 37 кр.

До сего приходять передовсѣмъ истнуючй вже додатки а ôдтакъ другй публичнй тягары. Що-до додаткôвъ, то краєвый додатокъ выноситъ 31% безпосередныхъ податкôвъ, отже въ нашôмъ случаю 1 зр. 04 кр.; додатокъ индемнизаційный 27% безпос. податкôвъ т. є. 91 кр.; додатокъ громадскій зъ вчисленьемъ шкôльного выноситъ буде пересѣчно до 40% безп. податкôвъ, отже тутъ 1 зр. 35 кр.; додатокъ повѣтовый, пôсля найновѣйшого обчисленя выдѣлу краєвого, выноситъ пересѣчно 9% безпосередныхъ податкôвъ, тутъ отже 30 кр.; дальше вартôсть рôчнои дороговои престаціи, обчисляє справозданье комисіи соймовои, выбранои зъ нагоды внесеня пос. Сѣчиньского, для однои хаты взглядно родины на 25.6% додатку

Де що о нашôй живописи церковнôй.

(Дальше.)

Черцѣ не були малярями, ними руководивъ тôлько духъ набожности и аскезы. Але що Греки були рѣзбарями зъ роду, и то до того степени, що навѣть ихъ малярство нѣколи не вызволилося зъ-пôдъ вплыву рѣзьбы, то и черцѣ писали своихъ святыхъ на взôръ нерухомыхъ истуканôвъ, а укладомъ, емблемами и надписами загатили будущимъ малярямъ дорогу до оригинального самотворства и до профанаціи иконописи — дарма що тымъ самымъ обмежено такожъ и всякій поступъ штуки на дуже тѣснй границѣ.. именно на рисунокъ и краску; ба навѣть тôй не дозволено много. Такимъ то способомъ повстала византійска малярска школа. Намѣсть розбитого Аполлона повставъ Христосъ новый, христіяньскій. Не представлено єго яко Жидовина, бо жиды були въ пониженю и обиднымъ було-бы видѣти христіянинови своє божество въ жидôвскій одежи. Нового Христа вымальовано въ рожевôмъ (любву означаючôмъ) хитонѣ а на плече єму закинено плащъ императорôвъ Царгорода; плащъ однакъ синій (не багряный) означаючій вѣру, а въ руки єго дано єму кулю земну, що означало власть землѣ и власть небесъ. Такъ само якъ Христа убрано и Пресвяту Дѣву въ одежи византійскихъ императриць и тй самй краски здобыли єи подобу. Апостолы жиды появились въ грецкихъ гиматіонахъ, архангелъ Михаилъ въ строю архистратега, а царѣ и царицѣ та вельможѣ знимали зъ головы своєи діядемы и умѣщали ихъ вколо головъ святыхъ, котрымъ поклонялися въ покорѣ. Отъ якій початокъ має (такъ звана нынѣ) авреоля нашихъ святыхъ. Не меншою властивостею византійскихъ иконъ есть и золоте тло, зъ котрого въ статуарнôй недвижности выступає поважными красками мальованый святець. Оно лагодило яркій реализмъ красокъ, оно вразъ зъ діядемомъ надавало нескладно рисованымъ лицямъ якусь надземску подобу, оно осѣняло святця, що такъ скажу: олимпійскимъ спокоємъ и зрѣтель забувавъ мимохôть, що стоить передъ уроєною подобизною святця; въ нѣмъ будився духъ контемпляціи духъ пôзнаня земскои суеты и духъ покоры и молитвы.

Такою есть византійска живопись и она едино заслугуе на назву правдивои христіяньскои живописи; а що она не розвинулась доси такъ высоко, щобы выpôвнала въ артизмѣ клясичнôй штуцѣ, въ тôмъ не виноватый духъ византійскій а тôлько едино упадокъ Царгорода. До упадку византійскои державы мы не находимо въ Италіи самодѣльно розвитои христіяньскои живописи, а доперва по турецкôмъ погромѣ въ 1453 роцѣ являються грецкй ученй и малярѣ и вносять науки и живописи до звварваризованои Италіи. Они були першими учителями Джіоттôвъ, Камульгенôвъ, Чімабуєвъ; на нихъ учився учитель Рожаила Перуджіно; а не будь упадку Царгорода, грецкій высокоартистичный духъ бувъ-бы скорше чи пôзнѣйше привѣвъ свою христіяньску штуку до такои идеальнои красы и святости, якои она не одержала нѣ ôдъ М. А. Буонароттого, нѣ ôдъ самого Р. Санція. Тй два найбôльшй корифеѣ малярства церковного зъ часôвъ ренесансу зъумѣли привести постати своихъ святцевъ до найидеальнѣйшои красы; они намъ дали множество типôвъ, они складали свои композиціи въ найидеальнѣйшихъ линіяхъ; а Тиціяны и Веронезы надали имъ и доси недосягненый идеальный кольоритъ, — словомъ, духъ ôдродженя, духъ реализму вѣнчавъ живопись церковну вѣнцемъ совершеньства, однакъ полишивъ въ нѣй зародки змысловости, котра въ нѣй чимъ разъ бôльше верхъ брала, а зъ котрои церковно-захôдна штука и до нынѣ отрястися ще не въ силѣ.

Бôльша часть моихъ читателѣвъ усмѣхнесь на мои твердженя и назве ихъ, що-найменше, за смѣлыми, бо и якъ можна византійскй богомазы ставляти въ штуцѣ христіяньскôй церковнôй по надъ дѣла первостепенныхъ малярѣвъ землѣ?

И я того не чиню. Я признаю, що малярамъ ренесансу удавалося малювати святыхъ въ найидеальнѣйшихъ формахъ и краскахъ, котрй безперечно мають видъ поваги и святости, а однакъ они все-таки не вдоволяють богомôльнего христіянина, если ôнъ не есть латиньскои расы. Нѣхто зъ набожныхъ не поставить мадонны „della Sedia“ або мадонны званои „красною садôвничкою“ и т. п. Рафаила въ церквѣ на престолѣ, и кожда щиро-христіяньска душа скорше угне до молитвы колѣна передъ византійскимъ богомазомъ, анѣжь передъ котрымъ-любо зъ тыхъ славныхъ и прекрасныхъ творôвъ генія церковнои живописи Заходу.

Тй мадонны и святй ренесансу суть надто реально, надто змыслово мальованй; имъ бракуе именно того, чого має ажь надто византійскій богомазъ въ своєй неплястичности, въ своєй темрявôй красцѣ, на золотôмъ тлѣ; имъ бракуе нерухомости и магичности. Они не будять нѣ молитвы, нѣ сокрушеня. И новѣйша церковна живопись Заходу пôзнала похибку ренесансу и, мимохôть може, звертає вже нынѣ до византинизму зъ єго золотымъ тломъ, зъ єго поединчостею рисунку и зъ єго неопредѣленостею красокъ.

Великй нѣмецкй артисты, якъ Овербекъ и Фирихъ, а за ними Купельвизеръ, Шольцъ и Тренквальдъ приготовили реформу въ штуцѣ церковнôй. Новѣйша живопись христіяньска на Заходѣ, повертає до часôвъ Перуджина, то наслѣдуе малярѣвъ нѣмецкихъ середныхъ вѣкôвъ, якъ Гольбайна и другихъ; она ôдорвалася зовсѣмъ ôдъ живописи свѣтскои зъ єи натурализмомъ и пропагуе: чистый идеальный, на антикахъ выпещеный, рисунокъ, стилистичну простоту кольориту и техничного выконуваня... що бôльше, показуе явный наклôнъ до византинизму, т. є. до такъ званыхъ у насъ „богомазôвъ“, но и она прочуває, що та занедбана и зогиджена форма есть едино можливою формою для христіяньскои церковнои живописи.

(Конецъ буде.)

К. Н. Устіяновичъ

до податкôвъ безпосередныхъ, въ тôмъ случаю отже выносила-бъ она 86 кр. Вже сума тыхъ додаткôвъ перевышає значно суму податкôвъ безпосередныхъ; додатки до податкôвъ выносять разомъ зъ тягаромъ дороговымъ до 132% податкôвъ безпосередныхъ. До того дочислити треба ще другî тягарѣ, побиранî въ иншôй формѣ. Належать ту шарварки, котрî по ôдчислению роботы коло дорôгъ все таки числити можна 3—4 днѣ на одно господарство а се вынесе числячи одинъ день своимъ власнымъ виктомъ пересѣчно лише по 25 кр. — до 1 зр. рôчно, а дальше обовязокъ удержуваня въ дорозѣ конкуренцiи церкви и будынкôвъ парохiяльныхъ. Принявши пересѣчну вартôсть будынкôвъ маючихъ будуватись и удержуватись въ дорозѣ конкуренцiи въ одноô громадѣ на 5000 зр. и принявши пересѣчне число господарствъ въ селѣ на 132, одержимо припадаючу на одно господарство пересѣчну рôчну суму 1 зр. 89 кр.

Коли-жь теперь приймемо дочисленый статистикою выдѣлу краєвого пересѣчный чистый дохôдъ одного морга рôлѣ на 2 зр. 55 кр., одержимо чистый дохôдъ цѣлого господарства рôльного, яке приняли мы яко примѣръ до обчисленя, въ сумѣ 12 зр. 75 кр. Порôвнавши теперь выказанî высше тягары, побачимо, що податки безпосереднî становити будуть 26·43%, додатки до безпосередныхъ податкôвъ 34.98%, иншî тягары 22·66% — що отже разомъ всѣ дотеперѣшнî податки и тягары выносити будуть надъ 84% чистого доходу зъ дотычного господарства.

Надвыжка лишаєся така мала, що анѣ думати не можна, щобъ она могла покрыти конечнî потребы податника и єго родины, т. є выповнити то minimum екзистенцiи, котре пôсля статистичного обчисленя д-ра Клечиньского (Stosunki włościańskie w Galicyi — выданье выдѣлу краєвого зъ р. 1882. стор. 79) выноситъ пересѣчно для однои родины, зложеной зъ 5 осôбъ, суму 313 зр. 76 кр.

Супротивъ сего факту, що весь дохôдъ податника селянина єсть уже и теперь податками та другими публичными тягарами вычерпаный и що податникови-рôльникови не лишаєся зъ доходôвъ рôлѣ навѣть на конечне удержанье, котре доповняти мусить звычайно побôчнымъ зарôбкомъ, не могла-бъ навѣть дѣйстна и конечна потреба оправдувати збôльшенье тягару, а тымъ менше оправдує таке збôльшенье примусове добродѣйство. Де держава не дає податникови гарантiи, що лишеный буде єму минимальный дохôдъ на удержанье; тамъ де не забезпечує она єму єго прожитку и єго найважнѣйшихъ та першихъ интересôвъ, — тамъ не має она права вводити примусу и примусовымъ накладаньемъ тягарôвъ стремѣти до забезпеки дальшихъ интересôвъ. Смѣшно силувати до асекурацiи огневои чоловѣка, у котрого нема що ѣсти. Такого треба бы передовсѣмъ заасекурувати ôдъ голоду и передвчасного знищеня силъ особистыхъ, а се не зъ огляду на елементарнî случайнî нещастя, але зъ огляду на фискальну политику державы, котра не пытає нѣколи, чи податникови по оплаченю податкôвъ лишиться що ѣсти! Не забезпечивши податникови, щобы мавъ що асекурувати, не можна жадати ôдъ него примусово и самои асекурацiи.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Черновець.

[Ще о бл. п. Осипѣ Федьковичу.]

Такъ поховали мы одного зъ найлучшихъ сынôвъ Руси, бл. п. Осипа Федьковича! Хто бувъ Тарасъ для Украины а Маркiянъ для Галичины, — то бувъ Осипъ для Буковины. Тяжкiй ударъ грянувъ на буковиньску Русь тай ще такъ нежданно, несподѣвано. Нашъ бôль безграничный, а полекшѣня тôлько, що знаємо, що вся Русь-Украина зъ нами ревно и щиро сумує-плаче.

Найбôльшу-жь ôдраду оставивъ намъ самъ покôйникъ: велика-жь бо єго въ тôмъ заслуга, що мертва до недавна ще маса народу ворухнулась, ба навѣть уже зъ свѣдомыми братами заплакала надъ могилою нашого Бояна. Нѣ грôзна буря-метелиця, нѣ трѣскучiй морозъ, ба навѣть темна нôчь не спинила нашихъ селянъ, щобъ лично ôддати послѣдну честь и прислугу тому, хто чтивъ ихъ и служивъ имъ цѣле свое житье вѣрно и щиро. Члены всѣхъ читалень зъ околицѣ Черновець наспѣли многочисленно; Топорôвцѣ хочь блудили кôлька годинъ, а таки не вернули домôвъ, а чотыри члены выдѣлу читальнѣ зъ Ростôкъ за Выжницею сѣли о 9. годинѣ на вѣсть о смерти редактора „Буковины“ въ ночи на конѣ, ѣхали цѣлу нôчь неперестанно, важили житьемъ, щобъ тôлько звеличити своею присутностею похороны покôйного Гуцула-спѣвака. Хочь змученî до крайности, несли они разомъ зъ Подолянами лавровî вѣнцѣ ажь на далекiй цвинтарь, щобъ омаѣти ними могилу свого найславнѣйшого брата. Отсе рѣчь не-абы-яка — отсе найбôльша наша ôдрада!

А друга ôдрада наша — то сердечне сочувство старшихъ и молодшихъ братôвъ. Передовсѣмъ потѣшила насъ Свѣтла „Руска Бесѣда“ станиславôвска, що выслала на похороны своихъ представителѣвъ: предсѣдателя Вп. п. Теодора Стахевича и члена выдѣлу Вп. п. Володим. Левицкого зъ вѣнцемъ и щирымъ письмомъ. Дальше Свѣтлî руськî товариства львôвськî, филiя „Просвѣты“ въ Станиславовѣ, Вп. Тернопôльцѣ, Вп. выжницкî Русины, зъ котрыхъ начальникъ суду п. Володимиръ Ясеницкiй принѣсъ велику жертву, явившися лично, Кружокъ рускихъ академикôвъ въ Краковѣ, и тiи Вп. панове, що зложили прегарнî вѣнцѣ на домовинѣ незабутного Кобзаря. Сердечнî же слова (телеграмы) наспѣли до насъ на день похорону:

Зô Львова: Дѣлимо щирымъ серцемъ Вашь бôль надъ могилою нашого Кобзаря Осипа Федьковича, ронячи теплу слёзу по великôй для цѣлои Руси утратѣ. Въ тяжкôмъ горю ôдрадою намъ вѣра, що на зеленôй Буковинѣ не перзведуться такî соколы на славу Руси, якъ бувъ покôйникъ! — За редакцiю „Дѣла“ Иванъ Белей.

Изъ Стрыя. Памяти великого сподвижника народнои идеѣ слава! Братямъ Буковинцямъ за-для великои страты щире сочувство пересылають въ глубокôмъ жалю — Русины стрыйськî.

Зъ Перемышля. Выражаємо свôй глубокiй жаль по причинѣ смерти незабутного нашого буковиньского Кобзаря Осипа Федьковича, одного зъ першихъ роботниковъ на полi литературнôмъ и сценичнôмъ. — Биберовичь и Гриневецкiй, директоры руского театру.

Зъ Перемышля. Опечаленî сумною вѣстею, докидаємъ и мы грудку землѣ на могилу безсмертного Кобзаря зеленои Буковины. Перомъ єму земля! — Шеховичь, Стрыйскiй, Котковскiй, Негребецкiй, Кормошь.

Зъ Коломыѣ. Тяжке горе Ваше и Руси-Украины по причинѣ смерти невôджалованого Осипа, славно звѣстного роботника на нивѣ народнôй, важко ôдчуваємо. — Товариства коломыйськî.

Зъ Кôцманя. Заступники рускихъ громадъ и читалень повѣта Кôцманя при найлучшôй воли не въ силѣ черезъ заметѣль на такъ для нихъ печальнôмъ похоронѣ незабутого Кобзаря св. п. Федьковича явитися, сочувствують духомъ зъ Вами, оплакуючи гôрко передчасну ненагородиму утрату найвѣрнѣйшого просвѣты брата, молячи Всевышнёго, най помяне душу праведного покôйника!

Зô Львова. Братя сердечнî! Приймѣть и нашу щиру слёзу на могилу незабутого Кобзаря! Невысказаный жаль стискає нашî серця по стратѣ великого поета и народного труженика. Полягла славна козацка голова, мовь у степу ôдъ вѣтру трава, — слава не вмре, не поляже! Накрыйте червоною китайкою вѣщî очи и ôдъ насъ киньте грудку землѣ на єго могилу! Честь єго памяти и земля єму перомъ! — Львôвськî богословы.

Зъ Вѣдня. Заплакала нынѣ вся Русь-Украина на смерть найдорожшого єи сына, спѣвака зеленои Буковины, а мы, єи вѣрнî сыны шлемо грудку землѣ, зрошену слёзами, на могилу незабутного поета Верховины. Хотяй тѣло єго приляже сыра землиця, то пѣсня єго не замре въ устахъ нашихъ! — „Сѣчь“.

Зъ Перемышля. Сумна вѣсть о смерти нашого соловѣя тронула насъ глубоко. Честь єго тлѣннымъ останкамъ! — Перемыськî гимназiясты.

Зъ Коломыѣ. Коли цѣла Русь ражена наглою смертею невсыпущого труженика на народнôй нивѣ спѣшить ôддати єму послѣдну прислугу, и мы, хотяй не тѣломъ, то духомъ спѣшимо зложити на Твоѣй могилѣ, незабутый Осипе, вѣнець нашихъ слёзъ и щирого жалю! — Молодѣжь коломыйска.

Изъ Стрыя. Пукли струны великого та красного серця, що звыжь чверть столѣтя гремѣли рôдною, звучною и оживляючою пѣснею по всѣй Руси-Украинѣ. Пукли тî вѣщî струны и гомôнъ ихъ сумный ôдбився въ нашихъ серцяхъ сумомъ и змôцнивъ въ насъ любовь до рôдного народу, до рôднои пѣсни, до всего, щó рôдне! — Молодѣжь руска стрыйска.

Изъ Заставнои. Не могучи явитися на похоронахъ дорогого намъ Осипа, приймѣть хотяй на письмѣ нашь невысказаный жаль за нашимъ грôмкимъ народнымъ спѣвакомъ. — Евсевiй Андрѣйчукъ, Евгенiй Семака, Семенъ Волощукъ, Д. Кисѣлевскiй.

Зъ Кутъ. Щирый жаль по незабутнôмъ соловѣю буковиньскôмъ выражають — д-ръ Скоморовскiй и Галицкiй.

Зъ Пôдбужа. Дорогимъ тѣнямъ св. п. Кобзаря Федьковича: Нарôдъ, що выдає зъ себе геniївъ такъ горячо, до самопожертвованя єго любячихъ, не може щезнути зъ лица землѣ — — — Вѣчна честь и слава безсмертному Осипу Федьковичу! — Титко Реваковичь.

Зъ Бережанъ. Сумна вѣсть про смерть незабутного Осипа глубоко тронула насъ Бережанцѣвъ. На зложенье вѣнця бракъ уже часу. Шлемо щире сочувство. — Д-ръ Савчакъ.

Зô Львова. И моя слёза росить могилу великого покôйника. — Гладиловичь.

Изъ Кôцманя. Любимцеви Руси царство небесне, а память єго ôдъ рода въ родъ! — Микитовичь.

Зъ Путилова. Въ богослуженю ôдправленôмъ тутъ за упокôй душѣ нашого незабутного, щиро оплаканого родимця Федьковича, взяли численну участь вѣрнî Гуцулы. — О. Ганицкiй.

Изъ Сучавы. Батьку Кобзарю! Русь-мати ронить нынѣ гôркî слёзы, складаючи Твои тлѣннî останки въ холодну могилу. Запôзно дôйшла насъ ся страшна вѣсть. Годѣ намъ инакше ôддати Тобѣ послѣдну услугу. По Твому завѣту шлемо лише грудку глины на Твою могилу. — Сучавськî почитателѣ великого генiя Федьковича.

Зъ Тернополя. Славному соловѣеви Руси вѣнець ôдъ тернопôльскихъ Русинôвъ. — Барвѣньскiй.

Зъ Выжницѣ. Вижницкî почитателѣ незабутного Кобзаря зложать черезъ пôсланника вѣнець на домовину. — Ясеницкiй, Капрi, Лучакôвскiй, Михальскiй, Осташекъ, Ромашканъ, Рудковскiй и Семанюкъ.

Изъ Женевы. Поспѣшаюсь пôслати Вамъ мою и моєи родины карточки, на знакъ нашои туги по случаю смерти славного поета й мого давнёго приятеля. — М. Драгомановъ.

Кромѣ того наспѣли кондоленцiйнî письма ôдъ Свѣтл. читальнѣ польской въ Чернôвцяхъ, ôдъ Вп. стрыйскихъ Полякôвъ и посмертна згадка стихомъ ôдъ Вп. гимн. проф. Петра Париляка изъ Станиславова.

Въ додатку до опису похоронôвъ помѣщеного въ ч. 3 „Дѣла“ належить згадати, що зъ вѣнцями йшли попереду 4 Гуцулы, потôмъ 4 Подоляне а дальше 4 академики. Першiй се разъ въ Чернôвцяхъ несено вѣнцѣ и велике то зробило впечатлѣнье. Цѣлый похоронный обрядъ ôдбувся тôлько по руски. Коли выносили домовину зъ церкви, ôдспѣвали Русины надгробну пѣснь „Тихiй вѣтеръ“ зъ новымъ текстомъ. Надъ могилою буквально розщипано цвѣты зъ вѣнцѣвъ „на памятку“. Такожь знято всѣ ленты. Кошты похоронôвъ выносять доси до 500 зр.

Тестаменту покôйникъ таки не лишивъ, а тôлько послѣдну волю що до похорону, ще зъ 1873. року.

Маєтокъ по покôйнику має выносити около 2000 зр. на довгахъ; нимъ подѣляться дальшî крôвнî. Инвентарь домашныхъ рѣчей и библiотеки уже выготовленый и ще мабуть сего мѣсяця ôдбудеся лицитацiя. Библiотека мала и майже сама нѣмецка; руськî книжки покôйникъ по перечитаню звычайно роздаровувавъ. Всѣ творы свои ôдступивъ покôйный на необмежену власнôсть „Рускои Бесѣды“ въ Чернôвцяхъ, котра небавомъ приступить до повного ихъ выданя. Послѣдный твôръ покôйника — трагедiя въ 5 дѣяхъ „Богданъ Хмельницкiй“ докôнченый на двѣ недѣлѣ передъ смертею, — знаменитый. Се була лебедина пѣснь нашого Осипа. Вручивъ Ôнъ сю трагедiю проф. д-ру Смалю Стоцкому до перегляду и бажавъ ще конче переписати на чисто, щобы ôддати на самъ новый рôкъ „Руськôй Бесѣдѣ“. И не думавъ, що на новый рôкъ лежати-ме вже въ домовинѣ! Ще въ понедѣлокъ вечеромъ, 10 годинъ передъ выбухомъ крови, розмовлявъ зъ Ом. Поповичемъ, допытуючись, чого потребувати-ме на сей рôкъ до „Библiотеки для молодежи“. Гадки єго ще тогдѣ були за горами... Послѣднî, щó говорили зъ покôйникомъ на кôлька годинъ передъ смертею, були сов. Вянницкiй и Поповичь. „Тяжка се слабôсть!“ — казавъ Ôнъ ледви добуваючи слогъ за слогомъ. — „Не лишайте мене!“ — говоривъ Ôнъ ще три годины передъ смертею до пôдносячихъ єго прислужникôвъ, — „я выйду зъ сего... вамъ ôддячуся!“ Та омлѣвши ще два разы, ôддавъ Богу духа о 5½ годины въ середу рано.

O O.

Зъ судовои салѣ.

(Процесъ селянъ зъ Гôйча за опôръ противъ закона дорогового).

(Дальше)

Актъ обжалованя такъ описує цѣлу справу: Вже на засѣданю рады громадскои 9 грудня 1886, коли почавъ писарь Сидôръ Куровецкiй ôдчитувати новый законъ дороговый, бôльшôсть рады высказалася, що „при давнôмъ шарварку полишиться, а нового не приймаєся“. Не помогли представленя нѣ дѣдича Жигмонда Вишневского, нѣ священика. Ухвалено внести петицiю до рады повѣтовои. Вправдѣ не внесла громада Гôйче такои петиции, але коли въ маю 1887 р. зъѣхавъ Ант. Гебултовскiй, инжинеръ и делегатъ рады повѣтовои, щобы законъ ввести въ житье, вôйтъ Сильв. Збишко и инчî радниî не хотѣли до того приложити своихъ рукъ. Черезъ цѣле лѣто велись въ Гôйчу горячî розговоры о новôй уставѣ, а Мартинъ Василькôвъ, заступникъ вôйта, и Гнатъ Яцкôвъ зôбрали въ громадѣ грошѣ, щобы можна засягнути порады у адвокатôвъ и внести ôдповѣднî петиции. И справдѣ поѣхали оба до Львова и удались до п. Якова Савчиньского. Той написавъ имъ суплику до пос. Василя Ковальского у Вѣдни. На сю суплику прийшовъ листъ ôдъ п. В. Ковальского, въ котрôмъ Ôнъ доносить, що говоривъ о тôй справѣ зъ министромъ, и намѣстництво має о тôмъ здати справу до 31 липня 1887 р.; дальше пише, щобы Гôйчане предложили всѣ свои бажаня и кривды комисiи зъ ц. к. староства, а Ôнъ, яко ихъ посолъ, буде памятати на нихъ. Пôдчасъ того були вôйтъ и деякî радниî у старосты, але се не помогло нѣчого, бо вже на радѣ громадскôй зъ д. 13 жовтня 1887., 13 радныхъ ухвалилы одноголосно, що нового закона не приймаються, вписали се до книги ухвалъ и ще выслали делегацiю до староства. Тôй делегацiи заповѣвъ староста, що ухвала така не важна, а до Гôйча прийдуть жовнѣры, щобы законъ увести.

Дня 2 падолиста прийшло войско, а зъ Равы приѣхала комисiя зложена зъ комисаря Яроша, инжинера Гебултовского та двохъ жандармôвъ и станула въ школѣ. Ще рано того дня представивъ комисарь найбôльшимъ опозиционистамъ, Мартинови Васильковому и Гнатови та Кузьмѣ Яцковымъ, що приѣхавъ зложити зарядъ дороговый и списъ обовязаныхъ до престацiи дороговои. До того мала зôйтись рада по полудни. По полудни почались люде громадно сходити коло школы (причину до сего мали дати згаданî тутъ селяне), а до середины на раду кромѣ комисiи и дѣдича Ж. Вишневского прийшли чотыри радниî умѣренî и три опозиционисты. Тутъ не помогли жаднî толкованя комисаря, противно, що-разъ бôльшiй выкликували опôръ, а вкôнци довели до того, що трохъ упертыхъ мусѣли арештувати, закувати и ôдвести до осôбного будынку школьного. Пôдчасъ того ôдзывалися крики зôбраныхъ довкруги школы: „Не пôддаймось! Не розôйдемось, поки не выпустять закованыхъ! То буде панщина!“ и т. п. Комисарь Ярошь выйшовъ на двôръ и вôзвавъ двократно, щобы розходились, а коли се не помогло, казавъ трехъ проводирѣвъ Луця Притулу, Семка Федюка и Гната Дацкова арештувати. Нарôдъ простоявъ цѣлу нôчь коло школы, а надъ ранкомъ, коли надъѣхавъ ôддѣлъ драгонôвъ, розôйшовся спокôйно домôвъ. Шѣстьохъ скованыхъ повезли до Равы.

Теперь забрався комисарь староства вводити законъ въ практицѣ и въ тôй цѣли зарядивъ реконструкцiю кусника дороги громадскои. Именно мали селяне ôдроблюючî престацiю брати квиты на свою роботу. Коли комисарь Ярошь почавъ зôбранымъ се толкувати, обôзвався Михайло Смолинець, що „се ино такъ зразу говориться, а потôмъ дôйде вже и до панщины!“ Се зробило ефектъ и нѣхто зъ громады не пôйшовъ по квиты. Такожь и въ коршмѣ деякî пôдбурювали до опору, а однымъ зъ такихъ єсть Данько Мелникъ. Три селяне Климъ Таньчинъ, Марко Маланчукъ и Луць Мелникъ, вôзваннî комисаремъ, щобы розôйшлись, не послухали сего росказу, и длятого ихъ такожь разомъ зъ попередными обжаловано о опôръ властямъ.

(Конецъ буде.)

Заки подамо завтра хôдъ розправы судовои, скажемо теперь коротко, що трибуналъ засудивъ всѣхъ обжалованыхъ: одного на 6 тыжднѣвъ, двохъ на 3 тыжднѣ, трохъ на 14 днѣвъ, чотырохъ на 8 днѣвъ, а одного на 5 днѣвъ арешту.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Нынѣ збирається рада державна на перше засѣданье. Кажуть, що лѣвиця хоче поставити интерпеляцiю въ справѣ заграничнои политики. Вѣденьскî пôвъурядовî газеты вказують теперь на грôзну ситуацiю политичну въ Европѣ и стараються тымъ способомъ вплынути на раду державну, щобы она ухвалила всѣ предложеня правительства. — Въ кругахъ парляментарныхъ ходить поголоска, що антисемиты въ спôлцѣ зъ групою Штайнвендера хотять поставити внесенье въ справѣ рефакцiй при транспортѣ вугля камѣнного зъ Острявы на Моравѣ и удержавленя полудневои зелѣзницѣ.

Въ добре поинформованыхъ кругахъ пôвъурядовыхъ потверджують вѣсть, що спôльнî делегацiи мають зôбратися въ маю въ Будапештѣ.

Централистична праса нѣмецка рада тому, що переговоры ческихъ послôвъ зъ нѣмецкими не довели до нѣчого и розбилися зовсѣмъ; она оголошує теперь цѣлу кореспонденцiю ческого маршалка краєвого зъ проводиремъ ческихъ Нѣмцѣвъ и доказує, що сталося, якъ мусѣло статися и що „добровôльна мирова комисiя“ не довела до згоды, котру кабинетъ Таффого вже давно покинувъ. Розумѣється, що Нѣмцѣ хотять теперь цѣлу вину звалити на Чехôвъ и доказують, що властиво Чехи не приняли тыхъ предложень, на пôдставѣ котрыхъ хотѣли Нѣмцѣ вести дальшî переговоры. Нѣмецкî послы заявили именно, що они можуть лишь тогды приступити до переговорôвъ и пристати на посредництво краєвого маршалка кн. Лобковица, коли одержать обовязуючу поруку такъ ôдъ правительства якъ и ôдъ бôльшости сойму, що они згодяться на тî основы, якî були постановленî въ внесеняхъ нѣмецкихъ послôвъ въ послѣдныхъ сесiяхъ соймовыхъ и на таку змѣну ординацiи краєвои, котра запоручила-бы Нѣмцямъ национальну самостôйнôсть въ соймѣ. Инiцiятива до переговорôвъ выйшла въ осени минувшого року ôдъ кн. Лобковица и д-ра Ригера. Кн. Лобковицъ написавъ именно письмо до д-ра Шмейкаля, въ котрôмъ завôзвавъ нѣмецкихъ послôвъ до сойму и предкладавъ до того по двохъ або чотырохъ делегатôвъ зъ клюбу бôльшихъ властителѣвъ, клюбу ческого и клюбу нѣмецкого. Конференцiя мала радити надъ слѣдуючими точками: 1) Забезпеченье курiи въ соймѣ для национальнои меншости; 2) управильненье пытаня языкового въ громадахъ и повѣтахъ [а) кожда громада и повѣтъ означує сама для себе языкъ урядовый, б) поданя въ другôмъ языцѣ приймаються, але залагоджуються въ урядовôмъ языцѣ громады, в) языкъ национальнои меншости въ громадѣ и повѣтѣ маєся ôдповѣдно увзгляднити, г) мѣста зъ власнымъ статутомъ залагоджують справы въ обохъ языкахъ]; 3) змѣна приписôвъ що до уживанія обохъ краєвыхъ языкôвъ въ судахъ; 4) улекшенье тягарôвъ на удержанье школъ национальныхъ меншостей. — На то ôдповѣвъ Шмейкаль въ грудни, що нѣмецкî послы годяться на першу точку сего предложеня, хотять лише, щобы кругъ дѣланя обохъ курiй въ соймѣ бувъ точно означеный; що до другои точки, пристають лишь на уживанье обохъ языкôвъ тôлько въ Празѣ а на третю точку не годяться зовсѣмъ, бо она стремить до удержаня розпорядженя языкового зъ 19 цвѣтня 1880 р. Що до четвертои точки, то жадають нѣмецки послы заснованя окремыхъ громадъ школьныхъ для национальныхъ меншостей. — По сихъ письмахъ слѣдувало друге письмо кн. Либковица, въ котрôмъ Ôнъ повѣдомляє нѣмецкихъ послôвъ, що Чехи готовî приступити до переговорôвъ лишь на пôдставѣ точокъ, поданыхъ въ єго першôмъ письмѣ. На то ôдповѣвъ Шмейкаль дня 22 сѣчня с. р., що нѣмецкî послы заявляють отверто, що не приступлять до конференцiи и для того не мають потребы выбирати своихъ делегатôвъ.

Бруксельскiй „Nord“ выступає зновъ зъ мирнымъ ôдзывомъ и каже, що алярмуючî вѣсти и голосы прасы, котрî головно появляються въ интересѣ биржъ, не роблять въ Россiи нѣякого враженя, бо рѣшаючî круги въ Россiи и нарôдъ суть зовсѣмъ мирно настроєнî. На жаль, лишь нервовôсть, яка запанувала въ Европѣ ôдъ пôвтора року, не дозваляє людямъ холоднои крови задивлятися на ситуацiю такъ, якою она єсть дѣйстно. Фактомъ єсть, що въ Европѣ не бажає нѣхто вôйны. Дальше доказує „Nord“, що вѣсти зъ Петербурга до-

казують миролюбивôсть Россіи а вже найлѣпше доказує то финансова програма мин. Вышнеградского, котра не ѥсть зовсѣмъ буджетомъ воѥннымъ. Не треба такожь забувати на письмо царя до ген.-губернатора Москвы. Всѣ заряджения воѥннѝ въ царствѣ польскôмъ и въ Бессарабіи не переступають такожь розмѣру тыхъ заряджень, якѣ поробили у себе и другѣ державы. Жаль лишь, що мимо мирныхъ змагань державъ, справа болгарска не поступила анѣ на крокъ близше до свого розвязаня. Головна въ тôмъ вина державъ, котрѣ по абдикаціи кн. Александра ôдкинули всѣ предложения Россіи, стремлячѝ до нового уладженя ôдносинъ болгарскихъ. Чимъ довше буде проволѣкатися зъ енергичнымъ выступленьемъ противъ узурпаторôвъ болгарскихъ, тымъ труднѣйше буде залагодити цѣлу справу. Въ Петербурзѣ однакожь не думають о якôй небудь иниціативѣ на сѣмъ поли, бо тамъ вже зразилися ôдмовами Европы; най теперь выступлять кабинеты зъ своими предложенями. Россія згодиться певно на все, що буде мати на цѣли удержати угоду берлиньску въ повнôй силѣ.

Зъ Петербурга доносять, що царь перебуде тамъ зъ цѣлымъ дворомъ ажь до кôнця мясниць и що въ тôмъ часѣ буде даныхъ щôсть балевъ двôрскихъ, два въ зимнôмъ дворци, три въ Анничкôвскôй палатѣ, а одинъ въ еремитажи. Въ кругахъ двôрскихъ говорять, що царь выѣде зъ родиною имовѣрно при кôнци липня до Криму а ôдтакъ на Кавказъ.

До „Czas-y“ доносять зъ Харкова, що выклады въ тамошнôмъ институтѣ технологичнôмъ зновъ розпочалися.

До „N. fr. Presse“ доносять, що всѣ вѣсти о атентатѣ на царя суть неправдивѣ; фактомъ ѥсть лишь, що на двôрци балтійскôмъ въ Петербурзѣ арештовано одного фельчера на тôй пôдставѣ, що у ѥго свояка, якогось студента, котрый ôдобравъ собѣ житье, найдено компромитуючѝ паперы. Здаѥсь, що ся вѣсть ôдноситься до факту, котрый вже давно стався.

„Poll. Corr.“ доносить, що гр. Толстой предложивъ сенатови проѥктъ до закона, котрый маѥ поставити селянъ пôдъ власть дворяньства, що выглядало-бы майже на заведенье давного крепацтва.

——

Агентія Гаваса доносить зъ Нанси, що приключѐнье на французко-нѣмецкôй граници не маѥ нѣякого значеня. Цѣла рѣчь редукуеся до того, що нѣмецкій урядникъ ôдобравъ Барберотови карабинъ. Характеръ Барберота не заслугуѥ на довѣріе. На радѣ министрôвъ мавъ таке саме мнѣнье высказати такожь и министеръ дѣлъ внутрѣшныхъ.

Справа Вильсона прибираѥ некористный для него характеръ; товариства въ Туръ хотять вычеркнути ѥго зъ листы почетныхъ членôвъ.

——

Маѥ бути фактомъ, що князь Бисмаркъ высказався супротивъ спôвластителя „Norddd. Allg. Ztg.“, що миръ дасться удержати, але неозначивъ докладно часу; сказавъ лишь: „Я майже певный, що сего року вôйны не буде; але мушу сказати, що такого самого переконаня бувъ я въ 1870 р., а прецѣ сталося инакше.“

Нынѣ маѥ розпочатися, дебата въ палатѣ послôвъ, надъ интерпеляцiею Полякôвъ въ справѣ заказу науки языка польского въ школахъ въ Познаньщинѣ.

——

Ôдъ кôлькохъ днѣвъ ходять вѣсти, що Англія, Франція и Россія мають заключити союзъ. Гадка ся мала выйти ôдъ французского министра дѣлъ заграничныхъ, Флюранса Вѣсть сю вяжуть такожь зъ гостиною лорда Черчиля въ Россіи, но здаѥся, що она ѥсть безпôдставною Впрочѣмъ — каже „Kreuzztg.“ — лордъ Сальсбери буде мусѣвъ дати незадовго пояснѐнье въ парляментѣ о ôдносинахъ Англіи до потрôйного союза въ Европѣ, бо декотрѣ „дикѣ“ члены парляменту поставлять интерпеляцію въ сѣй справѣ. Одно лишь ѥсть певнымъ, що въ справѣ заграничнои политики стоить цѣлый край за лордомъ Сальсберимъ, а вороги ѥго не будуть могли зруйнувати ѥго мирного дѣла.

——

Шведскій король Оскаръ, ôдкрываючи парляментъ сказавъ: Причины, якѣ насунули були при кôнци минувшого року журбу о нарушенье мира, здаѥсь, вже проминули. Можемо мати надѣю, що спôльнымъ змаганямъ и загальнôй миролюбивости удасться залагодити, ще не порѣшенѣ справы въ способѣ запоручаючѝй миръ Европѣ.

——

Скупштина, котра мала зôбратися 29 с. м. на нарады — розвязана а новѣ выборы розписанѣ на 4 марта. Сталося то въ наслѣдокъ либеральнои фракціи, котра стоить пôдъ проводомъ Ристича. Розвязанье наступило на жаданье партіи правительственнои, бо бôльшôсть послôвъ коронныхъ належить до правительственнои партіи. Радикалы суть вже зъ горы певнѣ своѥи побѣды при новыхъ выборахъ и що партія либеральна не вдѣѥ нѣчого. Часъ ажь до новыхъ выборôвъ маѥ министерство заповнити тымъ, що маються выготовити тѣ проѥкты законôвъ, якѣ заповѣвъ новый кабинетъ заразъ по своѣмъ зложеню а котрѣ ôдтакъ будуть предложенѣ скупштинѣ. Симъ разомъ здаѥсь, возьмуть поступовцѣ участь въ нарадахъ скупштины.

——

Кн. Фердинандъ и кн. Клементина приѣхали вразъ зъ министрами Стамбуловомъ, Начевичемъ и Муткуровомъ и численною свитою дня 23 с. м. рано до Филипополя Князь перебуде въ Вехôднôй Румелiи черезъ три недѣлѣ.

НОВИНКИ

— **Пос. о. Сѣчиньскій** надôславъ намъ сегодня до умѣщеня таку допись:

„Въ ч. 5. „Червонои Руси“ въ справозданю зъ XXVII-ого засѣданя краевого сойму въ уступѣ о розправѣ надъ петиціею общества им. Качковского о запомогу, читаю мѣжь иншимъ, що „пос. о. Т. Ковальскій пôдчасъ промовы п. Антоневича (за удѣленьемъ обществу запомоги) взявъ въ руки петицію общества, бѣгавъ зъ нею то до митрополита то до другихъ послôвъ, также до о. Сѣчиньского, и порозумѣвшись видно зъ ними забравъ голосъ противъ удѣленя субвенціи“. — Тая злобна енунціяція „Черв. Руси“ дотыкае не такъ мене, якъ бôльше Впр. митроп. С. Сембратовича, а въ оборонѣ правды уважаю своимъ обовязкомъ заявити, що Впр. митрополитъ, президуючи на той часъ, говоривъ зô мною о петиціи дѣвочого воспиталища и при менѣ просивъ о. Ковальского, щобы ôнъ за петиціею воспиталища не промовлявъ, а мене зновъ, яко секретаря сойму, Впреосвященый просивъ, щобъ я ще разъ и п. Антоновича и о. Ковальского попросивъ ôдъ Него, абы справы воспиталища зô справою общества им. Качковского не мѣшали. Въ енунціяціи отже „Червонои Руси“, мовь-бы то о. Ковальскій на основѣ порозумѣня зъ Впр. митрополитомъ и зô мною, промовлявъ противъ удѣленя субвенціи обществу им. Качковского, нема и слова правды. Впрочѣмъ цѣлый клюбъ рускій голосувавъ за субвенцiею, а Впр. митрополитъ, президуючи, не мôгъ анѣ „за“ анѣ „противъ“ голосувати.

У Львовѣ д. 25 н. ст. сѣчня

Н. Сѣчиньскій.

— **Руско народный театръ** пôдъ дирекцiею пп. Биберовича и Гриневецкого представить въ Ярославли: въ четверъ 26 с. м. оперу „Барона циганьского“, въ суботу 28 оперу „Гаспароне“, въ недѣлю 29 оперу „Зеленый островъ“, въ середу 1 лютого „Гаспароне“, въ четверъ 2 лютого „Дай серцю волю“, образъ народный Кропивницкого. — Зъ Ярославля переѣде нашъ театръ на 6 представлень до Пряшева, де вже въ суботу д. 4 лютого представить „Барона циганьского“.

— **Несподѣвана смерть бл. п. Ос. Федьковича** перервала выдавництво „Буковины“. Однакъ передъ кôнцемъ сего мѣсяця выйдуть 1-ше и 2-ге число разомъ.

— **Загальнѝ Зборы товариства „Просвѣта“**, котрѝ ôдбудуться дня 1 лютого с. р. розпôчнуться поминальнымъ богослуженьемъ за помершихъ членôвъ товариства въ церквѣ Успеньскôй о 9 год. рано, на котре Выдѣлъ товариства мѣсцевыхъ членôвъ запрашае.

— **Баль на дохôдъ Бурсы братства св. о. Николая въ Станиславовѣ** ôдбудеся пôдъ покровительствомъ Преосв. еп. Юліяна въ четверъ дня 9 н. ст. лютого 1888, въ сали касина мѣщаньского въ Станиславовѣ. Початокъ о год. 9 вечеромъ. Билетъ для родины до 3 особъ 5 зр., вступъ на салю 2 зр., вступъ на галерію 1 зр. — За комитетъ: *Т. Шанковскій*, *И. Литвиновичъ*, *Т. Мацьлинъскій*.

— **Управляючій совѣтъ „Народного Дому“** на послѣднôмъ засѣданю надавъ стипендійну запомогу им. Блажкевича въ квотѣ 80 зр. ученикови семинаріи учительскои въ Тернополи Иліи Блажкевичеви, а о. Михайла Бачиньского принявъ въ члены „Народного Дому“.

— **Торжество Богоявленія** ôдбулося сего року и межи Нѣмцями въ Штокеравъ пôдъ Вѣднемъ, де находиться 11 полкъ уланôвъ им. цѣсаря Александра III., зложеный переважно зъ Русинôвъ. Воду святивъ войсковый капелянъ о. Михайлъ Куневичъ, а въ торжествѣ взяли участь всѣ уфициры полку пôдъ проводомъ полковника гр. Дилленъ-Шпиринга и майора Ульриха.

— **Ôдгомôнъ зъ выставы въ Краковѣ.** Мы доносили вже свого часу, що зъ зôбраныхъ п. Шухевичомъ выробôвъ гуцульскихъ, выставленыхъ на выставѣ краковскôй, удостоились нагороды выробы: Шкрѣблякôвъ, Мегеденюка и Дутчака, и що Шкрѣблякамъ признано медаль и 5 дукатôвъ, Мегеденюкови медаль а Дутчакови 2 дукаты. Хочь нагороды признано ще въ вересню минувшого року, то доручено ихъ и то доперва на ургенсы зô стороны п. Шухевича, въ грудню, а що цѣкавѣйше, доручено Шкрѣблякови лишь 3 дукаты а Дутчакови анѣ одного. Позаякъ знаемо зъ достовѣрного жерела (ôдъ наочного свѣдка) що нагороды, признанѝ выставцямъ, передано вповнѣ дирекціи выставы, позволяемо собѣ на тôмъ мѣсци заинтерпелювати директ. выставы, п. д-ра Фавс. Якубовского, на якôй пôдставѣ не выплачено Шкрѣблякови и Дутчакови цѣлои нагороды? Сподѣемось що Вп. Панъ Директоръ схоче выратувати публично дирекцію выставы зъ злого мнѣнія и усуне тымъ способомъ и иншѝ нôдозрѣня, въ якѝ невинно попались иншѝ люде интересованѝ.

— **Въ Яворовѣ увязнено сими днями двохъ рускихъ мѣщанъ Антона и Остапа Британôвъ** и ôдставлено ихъ до суду въ Перемышли. Причиною арештованя мали бути рвзговоры о близькôй вôйнѣ зъ Россіею. Жиды и одинъ нѣмецкій кольонистъ мали донести щось на нихъ властямъ и въ наслѣдокъ того обохъ увязнено.

— **Новѝ значки стемплевѝ** всѣхъ категорій зъ выимкою стемплевыхъ марокъ до газетъ по 1 кр. и 2 кр будуть заведенѝ зъ днемъ 1 марта 1888 р. Дотеперь спродаванѝ стемплѣ всѣхъ категорій выйдуть зъ днемъ 30 цвѣтня 1888 зовсѣмъ зъ уживаня, а ужитье ихъ по дни 30 цвѣтня с. р. уважатись буде яко недоповненье обовязку стемплевого. Ôдъ дня 1 мая до 30 червня 1888 будуть урядовѝ магазины стемплевѝ вымѣнювати безплатно выйшовшѝ зъ уживаня а на зъужитѝ стемплѣ.

— **Новѝ цигара.** Поголоски о новôмъ пôдвысшеню цѣнъ тютюну и цигаръ показалися поки-що неправдивыми. Натомѣсть мавъ мин. Дунаевскій поручити фабрикамъ выробляти лѣпшѝ, нѣжь доси, цигара. Небавомъ маѥ появитися нова сорта цигаръ по 2 кр. за штуку, значно лѣпшихъ якъ теперѣшнѝ 2-крейцаровѝ „короткѝ“.

— **Министеръ просвѣты** вызначивъ на сей рôкъ зъ фондôвъ державныхъ квоту 5.000 зр. яко субвенцію для истнуючихъ теперь въ Галичинѣ школъ промысловыхъ.

— **Зелѣзницю льокальну зъ Ряшева до угорскои границѣ** въ напрямѣ до Пряшева, евентуально Бардіева, намѣряе будувати якась спôлка и стараеся въ министерствѣ, щобы позволило предприняти техничнѝ роботы вступнѝ.

— **Конфиската.** Полиція кракôвска сконфискувала афишѣ, що доносячи о бали въ користь ветеранôвъ польскихъ зъ 1831 р., мали на собѣ литографованого польского улана, старого ветерана и орла.

— **Депутація до папы.** „Gazeta Nar.“ доносить, що сими днями мала ôдбутися нарада кôлькадесяти польскихъ послôвъ сойму галицкого въ цѣли высланя депутаціи до папы Льва XIII., щобъ зложити ѥму поклôнъ зъ причины 50-лѣтного ѥго ювилею. На чолѣ депутаціи маѥ станути кн. Юрій Чарторыйскій, а кн. Адамъ Сапѣга маѥ такожь бути тогдѣ въ Римѣ.

— **Армія австрійска** числить пôсля недавно выданого шематизму на рôкъ 1888 въ станѣ чинномъ: 1 фельдмаршала, 11 фельдцайгмайстрôвъ, 11 генералôвъ кавалеріи, 88 фельдмаршалъ-поручникôвъ, 138 генералъ-майорôвъ, 320 полковникôвъ, 372 пôдполковникôвъ, 647 майорôвъ, 3834 капитанôвъ и ритмайстрôвъ, 4108 поручникôвъ и 9678 пôдпоручникôвъ. — До корпусу духовеньства войскового належать: 1 апостольскій викарій польный, 1 польный консисторіяльный директôръ, 2 польнѝ секретарѝ консисторіяльнѝ, 15 парохôвъ, войсковыхъ (мѣжь тыми нема анѣ одного гр. кат.!), 1801 войсковыхъ куратôвъ и капелянôвъ, 376 протестантскихъ пасторôвъ войсковыхъ, 3 рабины польнѝ и 1 имамъ войсковый (для магомеданъ). — Авдиторіятъ складаеся зъ 4 генералôвъ, 9 полковникôвъ, 22 пôдполвовникôвъ, 41 майорôвъ, 97 капитанôвъ и 39 поручникôвъ. — Лѣкарѣвъ войсковыхъ рôзнои ранги ѥсть загаломъ 1518, официрôвъ рахунковыхъ 605. — Маринарка числить въ станѣ чинномъ 3 вицеадмиралôвъ, 8 контръ-адмиралôвъ, 20 капитанôвъ линіевыхъ, 26 капитанôвъ и поручникôвъ фрегатовыхъ, 26 капитанôвъ и майорôвъ корветовыхъ, 210 поручникôвъ линіевыхъ, 810 линіевыхъ хорунжихъ, 55 капелянôвъ маринарки, 63 лѣкарѣвъ и 331 урядникôвъ маринарки. Загаломъ до чинного стану арміи належить 273 генералôвъ и адмиралôвъ, 1622 официрôвъ штабовыхъ и 13.382 официрôвъ.

— **Дрôбнѝ вѣсти.** Мечиславъ Порай Зброжекъ, властитель Вербѣжа, померъ 8 сѣчня с. р. — Въ Парижи померъ звѣстный писатель комедій и членъ академіи Лябишъ. — У Вѣдни завязалося товариство суплентôвъ австрійскихъ школъ середныхъ для обороны интересôвъ суплентôвъ.

Телеграмы „Дѣла“.

Петербургъ 25 сѣчня. Петербургскѝ представителѣ спôлокъ торговельныхъ и промысловыхъ рѣшили старатися о закладанье колоній козацкихъ надъ Чорнымъ моремъ и кажуть, що Мала Азія мусить конче статися россійскою. — Университеты россійскѝ мають бути закрытѝ ще до 15 марта.

Вѣдень 25 сѣчня. „Corr de l' Est“ доносить, що въ софійскихъ кругахъ политичныхъ ходить поголоска, що межи кабинетами державъ, пôдписавшихъ угоду берлиньску, ведуться вже ôдъ двохъ недѣль переговоры въ справѣ болгарскôй. Россія домагаеся спôльного поступованя, а другѝ державы хотять дати мандатъ Туреччинѣ.

Вѣдень 25. сѣчня. До „Pol. Corr.“ пишуть зъ Константинополя, що по неудачи ворохобнѝ пôдъ Бургасомъ старалися малѝ ôддѣлы ворохобникôвъ передертися зъ Туреччины до Всхôднои Румелiи, але часть ихъ увязнено въ Адріянополи.

Берлинъ 25 сѣчня. Бюро Больфа и „Börsen Ztg.“ потверджують такожь, що кн. Бисмаркъ сказавъ, що маѥ надѣю на удержанье мира и що бодай сего року вôйны не буде.

Вѣдень 25 сѣчня. Кн. Лихтенштайнъ предложивъ нынѣ въ радѣ державнôй своѥ внесенье о школахъ вѣроисповѣдныхъ.

Надôслане.

Дальшѝ иосвѣдченя.

Чимъ бôльше вѣродостойныхъ свѣдкôвъ появиться, щобы дати свѣдоцтво правдѣ, тымъ певнѣйшои ѥсть она и належить ѥи признати яко згôдну зъ фактами. Длятого оголошуються щоразъ дальшѝ свѣдоцтва для цѣлющои силы Варнера Safe Cure, хотяй сумнѣватись въ тôмъ нынѣ знаменюѥ дуже невѣрнôсть Томы. Панъ Августъ Бишофъ, Борнифорте 90, въ Вальтерсгавзенъ пише: „Моя жѣнка терпѣла довшій часъ ревматичнѝ болѣ въ головѣ и нѣякій лѣкарь не помôгъ. По Вашôй Варнера Safe Cure маеся добре.“ — П. Кароль Емиль Дене въ Гогенштайнъ пише: „Красненько дякую за успѣхъ Вашои Варнера Safe Cure. Спаси Бôгъ, що Вы вынайшли се велике цѣлюще средство. — Продажь и розсылка лише черезъ антики. Цѣна 2 зр. 80 кр. Складъ: Жигм. Рукеръ, Іоанъ Вевіорскій, д-ръ Кароль Миколяшъ у Львовѣ. Головный складъ: Einhorn Apotheke (Max. Fanta's) въ Празѣ.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На коляду для бѣдныхъ ученикôвъ рускои школы им. М. Шашкевича** зложили: Впреосв. митрополитъ Сильвестеръ 20 зр.; Впр. оо.: А. Петрушевичъ 1 зр, М. Пакѣшъ 1 зр., А. Бѣлецкій 1 зр., Готеровскій 1 зр. 20 кр, Н. Н. 1 зр., І. Комарницкій 60 кр, К. Куницкій 65 кр. М. Федевичъ 50 кр., А. Темницкій 20 кр., Н. Курбасъ 1 зр., Т. 50 кр., И. Рейтировскій 1 зр, І. М. 1 зр., Ис. Дольницкій 1 зр. 50 кр., Амвр. Поляньскій 30 кр, І. Костецкій 30 кр., д-ръ Дельквичъ 1 зр., Вп. пп.: Ю. Романчукъ 50 кр, Бѣчай 40 кр., І. 30 кр., Яворскій урядн. магистр. 1 зр., Барановскій 20 кр., Пачовскій 30 кр., д-ръ Лебедовичъ 30 кр., Н Н. 20 кр., Т. 20 кр., С. 8 кр., Косъ 50 кр., Ст. 10 кр., Матѣѣвъ 20 кр., Сосновскій 10 кр., Цеглиньскій 30 кр., д-ръ Целевичъ 30 кр., д-ръ Калитовскій 20 кр. Любовичъ 20 кр., Паньковскій 20 кр., В. Коцовскій 1 зр., К. Урбанъ 30 кр., Л. Ропицкій 30 кр., Ю. Коснѣрскій 3 зр., К. 40 кр., Держко 1 зр., Марковъ 50 кр., д-ръ Добряньскій 1 зр., Вп. питомцѣ руск. семинаріи 6 зр. 95 кр., Вп. Шухевичъ 1 зр., И. Ч. 90 кр. — разомъ 55 зр. 68 кр. а. в. Дирекція „Народнои Торговлѣ“ удѣлила безплатно 4 кило орѣхôвъ волоск., 4 кило рожкôвъ, 5 кило фиґъ и 60 свѣчокъ на деревце. — За тѝ грошѣ куплено и роздѣлено: 7 паръ чобôтъ за 16 зр. 70 кр.; 10 шаликôвъ за 3 зр. 42 кр.; 8 теплыхъ хустокъ за 4 зр. 60 кр.; 15 шапокъ за 7 зр. 50 кр; одно тепле одѣнье за 4 зр.; 20 паръ рукавичокъ за 6 зр. 70 кр.; 102 струклѣ за 8 зр. 16 кр.; 10 кило яблокъ за 1 зр. 34 кр.; куплено 2 свѣчки на стôлъ и иншѝ потребы до украшеня деревця за 26 кр.; ученикови IV кл. І. К. удѣлено 2 зр. а сторожеви шкôльному 1 зр. — разомъ выдано 55 зр. 68 кр. Щедрымъ дателямъ складае пôдписаный въ имени бѣдныхъ дѣтей сердечну подяку. — *И. Чапельскій*, катихитъ школы им. М. Шашкевича.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. Л. Л. въ Трибухôвцяхъ. За р. 87 прийде ще 1 зр.; чи дальше высылати? **Пов. Чит. въ Яворовѣ.** Грошѣ дôстали; „Дѣло“ посылаеся, коли що не дôйшло, зареклямуйте.

Курсъ Львôвскій

зъ дня 24. л. сѣчня 1888.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жад
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	— —	196 50
Зелѣз. Львôв.-Чернов. по 200 зр. а. в.	— —	212 50
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в. . .	— —	281 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в. .	— —	216 —
Листы заставнѝ за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в	97 —	98 25
Банку гипот. гал. 5% а. в. выльос. зъ 10% прем.	100 —	101 25
Банку краевого 4½% а. в. льос. 51 л.	94 —	95 50
Товариства кредит. гал. 5% а. в. . .	99 75	101 25
Товариства кредит. гал. 4% а. в. . .	— —	96 —
Товар кред. гал. 5% а. в. льос. 37 л.	99 75	101 25
Товар. кред. гал. 4% а. в. льос. 41½ л.	— —	92 —
Товар. кред. гал. 4½% а в. льос. 52 л.	93 70	95 20
Листы довжнѝ за 100 зр.		
Гал Зав. кред. сел. 3% а. в (давн. 6%) въ ликв.	— —	54 —
Гал. Зав. кред. сел. 2½% (давн. 5%) въ ликв	— —	48 —
Общ. роль. кред. Завед. 6% льос. въ 15 л.	— —	— —
Облиги за 100 зр.		
Индемнизац. галицкѝ 5% м. к. . . .	101 —	102 50
Комунальнѝ Банку краев. 5%, I емис.	100 —	101 —
Позички краев. зъ 1873 по 5% а. в. .	— —	105 —
Позички краев. зъ 1883 по 4½% а. в.	— —	94 50
Льосы:		
Мѣста Кракова	— —	19 —
Мѣста Станиславова	— —	35 50
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	5 90	6 —
Наполеондоръ	9 98	10 08
Пôвъимперіялъ	10 34	10 45
Рубель срѣбный	1 40	1 50
Рубель паперовый	1 09	1 11
100 марокъ нѣмецкихъ	61 90	62 60

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночѝ) пл. Галицкій 17.
Дръ Е Лебедовичъ (нед. внутрѣшнѝ и очнѝ) ул. Корняктôвъ (Нар. Дôмъ).
Д-ръ Т. Ѐндель (недуги нервовѝ и жѣночѝ) ул. Валова 31.
Д-ръ І Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Антики:

З. Рукеръ ул. Кракôвска.

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краевый ул. Костюшки (будынокъ соймовый).
Банкъ гипотечный пляцъ Галицкій.
А. Шеленбергъ (конт. вымѣны) ул. Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лилѣнъ (конт. вымѣны) ул Гетьманьска 6

Готелѣ и Реставраціи:

Готель французскій и рест. швехатска пл. Маріяцкій.
Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Кракôвска 9.

Фотографы:

Е Тшемескій найбôльше завед. фотогр. Гот. Европейскій.

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устыяновичъ, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4
Т. Копыстинскій малярь-артистъ ул. Кракôвска 20.

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичъ (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склепы:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгнеръ (найтаншій магазинъ галантерійный) ул. Галицка 16.
А. Гальскій (товары зелѣзнѝ) пляцъ Маріяцкій 9.
Стахевичъ и Абрысовскій (матеріи на сукнѣ) Ринокъ 32.
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20.
Вольфъ Чопъ (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ) ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльнычѝ:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигіи).

Надôслане.

Д-ръ мед. Теодоръ Ѐндель

по студіяхъ на клиникахъ проф. Розенталя у Вѣдни и проф. Шаркота (Salpêtrier) въ Парижи ординуе въ хоробахъ нервовыхъ и жѣночихъ щоденно ôдъ 2—4

улиця Валова число 31.

Гистерію лѣчить гипнотизмомъ методою проф. Шаркота и П. Рихтера. 2119 23—0

МОЛОЧАРНЯ ЦЕНТРАЛЬНА

при улици Коперника ч. 13 (въ огородѣ), филіи Хорущина ч. 12, Паньска ч. 15, Ягайлоньска ч. 18 доставляе молоко и сметанку въ абонаментѣ домôвъ по умѣркованыхъ цѣнахъ.

2272 8—?

Подяка.

За ласкаву участь въ похоронѣ нашои дорогои матери Анны Каролины зъ Гронзьевичѣвъ

Пôдляшецкои и за оказане намъ сочувство складаємо сердечну подяку Всечестнѣйшимъ Отцямъ духовнымъ гр. и лат. обряда зъ Коломыѣ и всѣмъ Знакомымъ и Другамъ мѣсцевымъ и замѣсцевымъ. — Коломыя 3 (15) сѣчня 1888. — *Адольфъ Пôдляшецкій*, ц. к. совѣтникъ суду окружного въ Коломыи; *Кароль Пôдляшецкій*, ц. к. адюнктъ суду окр. въ Золочевѣ; *Бляндина Цѣссель*, дѣти помершои.

Найбôльша въ краю

Читальня

31 000 дѣлъ

польскихъ, нѣмецкихъ, францускихъ и англійскихъ

такожь 2240 3—0

Складъ нотъ

на всѣ инструменты и до спѣву.

Выпозичальня нотъ

52.000 штукъ

давнѣйше

КАРОЛЯ ВИЛЬДА

доповненй *найсвѣжшими* новостями

полученй зôстали зъ книгарнею при пляцу Катедральнôмъ

Условія абонаменту и катальоги розсылаються на жаданье franco.

Губриновича и Шмидта

Вытягъ зъ розкладу ѣзды зелѣзниць державныхъ

важный ôдъ 1 жовтня 1887.

Ôдъѣздъ зô Львова: О 6 год рано до Гусятына; — о 6 год. 10 мин рано до Лавочного, Будапешту, Стрыя; — о 11 год. 27 мин. передъ полуд. до Стрыя, Хирова, Станиславова; о 12 год. 02 мин въ полудне до Гусятына; — о 7 год. 44 мин. вечеромъ до Стрыя, Хирова.

Приѣздъ до Львова: О 1 год. 15 мин. въ ночи зъ Будапешту, Стрыя, Лавочного, Станиславова, Хирова; — о 8 год. 39 мин. рано зъ Хирова, Стрыя; — о 3 год. 10 мин. по полудни зъ Гусятына; — о 4 год. 15 мин. по полуд. зô Станиславова, Хирова Стрыя; — о 9 год. 43 мин. вечеромъ зъ Гусятына

Плякаты зъ розкладомъ ѣзды на линіяхъ галицкихъ можна дôстати на стаціяхъ зелѣзниць державныхъ по 6 кр 2238

Въ короткôмъ часѣ выйде зъ печатнѣ Архіепископскои книга пôдъ заголовкомъ:

„Молодый проповѣдникъ“,

мѣстяча въ собѣ 40 найлучшихъ проповѣдей на недѣлѣ и свята церковного року написаныхъ мною въ народнôй мовѣ. Не зважаючи на всякй перепоны, котрй стрѣчали мене при выданю сеи книги, появитися маючои по разъ першій въ рускôй мовѣ на Буковинѣ, принѣсъ я тяжкй жертвы, окôнчивъ дѣло и удаюся теперь уповаючи на руску патріотичнôсть съ запрошеньемъ до предплаты Цѣна одного примѣрника выносить 1 зр. 20 кр. порто 10 кр бôльше). — Грошѣ прошу присылати на адресу: Erzbischöfliche Buchdruckerei, Czernowitz, Residenzgebäude.“ — Въ надѣи, що рускй священики-патріоты будуть пôдпирати мôй незначный талантъ пишуся въ глубокôмъ поважаню

Александеръ Манастырскій, приходникъ.

2145

КАЗИМИРЪ ЛЕВИЦКІЙ у Львовѣ ул. Трибунальска ч. 6.

Головный складъ для Галичины Порцеляны, Скла и товарôвъ мѣшаныхъ, заложеный въ роцѣ 1845.

Хиньске срѣбло н-ръ 1. въ найлѣпшôмъ родѣ фасонъ гладкій (Alpaka Silber).

Шт.		зр.	кр.
12	ложокъ столовыхъ	17	—
12	ложочокъ до кавы або чаю	8	75
12 12	вилокъ ножôвъ } разомъ 12 паръ	32	50
12 12	вилочокъ ножикôвъ } десеровыхъ разомъ 12 п.	25	50
1 1	полонникъ (хохля) великій „ середный	6 5	— 50
1	полонничокъ	2	80
1	ложка полумискова	4	—
1	вилка полумискова	3	50
1	ложка до росолу для дѣтей	1	20
12	пôдставокъ пôдъ ножѣ и вилки	7 10	20 —

АЛЬПАКА к-ръ 1.

Шт.		зр	кр
12	ложокъ столовыхъ	6	75
12	ложочокъ до кавы або чаю	3	60
12 12	вилокъ ножôвъ } разомъ 12 паръ	14	25
12 12	вилочокъ ножикôвъ } десеровыхъ разомъ 12 паръ	11	25
1 1	1 полонникъ 1 полонничокъ	2 1	50 20
1	1 ложка до росолу для дѣтей	—	50

Чайники зъ металю Британія.

Н-ръ вел	Цѣна однои штуки	зр	кр
1	мѣст. 1/4 литра	2	80
2	„ 1/2 „	3	50
3	„ 3/4 „	4	—
4	„ 1 „	5	50
5	„ 1 1/4 „	6	50
6	„ 1 1/2 „	8	—
8	„ 2 „	10	—

Всякй иншй предметы зъ хиньского срѣбла и срѣбла платерованого (d'argen placque) суть въ великôмъ выборѣ на складѣ якъ: цукорнички, щипчики до цукру, ситка до чаю, сервисики до оцту и оливы, свѣчники, канделябры, пушки на тоалеты, тацы, кошѣ на овочѣ, стажерки на цукры, роженця до печенѣ и т. д.

2093 14—0 *Заразомъ поручаю:*

САМОВАРЫ РОССІЙСКЙ

Тацы деревлянй и Тацы зъ лякерованои бляхи. Мыло до чищеня металѣвъ — штука 30 кр.

Зъ днемъ 1 лютого 1888 року отвираю

Курсъ ставленя (формованя) голосôвъ

выкладаного на пôдставѣ физіологіи, пôсля методы староиталіяньскои, зъ увзглядненьемъ найновѣйшого поступу физіологіи голосу и мовы.

Курсъ сей есть необходимымъ для кождого, хто хоче мати такъ въ спѣвѣ, якъ въ мовѣ голосъ природного звуку, силы объему и повноты, особливо придатный для осôбъ, котрй або въ наслѣдокъ органичныхъ трудностей або невластивои науки не могуть прийти до нормального голосу въ мовѣ або спѣвѣ.

Наука щоденна, лекціями пôвгодинными для однои особы треває черезъ 10 мѣсяцѣвъ и коштує мѣсячно 12 зр

Интересованй зволять зголоситися о 1-шôй годинѣ по полудни въ льокалю при улици Баторія ч 6. I поверхъ, фронтъ.

2295 1—1 **Д-ръ Володиславъ Богданьскій.**

Продаєся въ Бучачи

мурованый одноповерхній дôмъ, пôдъ ч. 34 1/4, за Василіяньскимъ монастиремъ надъ рѣкою Стрипою зъ 13 комнатами, 3 кухнями, пивницями (льохами), 3 стаєнками, фруктовымъ 1100 квадр. сяжнѣвъ обнимаючимъ садомъ и пр. Близшй информаціи дасть и оферты принимає Канцелярія руско-народного Института „Народный Дôмъ“ у Львовѣ, улиця Орменьска ч. 1. II-й поверхъ.

Ôдъ оферованои купуючимъ сумы, слѣдує додати до оферты 10%. Речинець до 1 (13) марта 1888. 2254 3—3

Змѣна льокалю!

ФАБРИКА ETUIS

и галантерійный закладъ артистичный

Вильгельма Климка

находячій-ся дотеперь

у Львовѣ, при улици Собѣского число 16

перенесеный зôставъ

до дому пôдъ числомъ 1 при улици Чарнецкого

(побôчь цукорнѣ Вп. Костецкого, на долѣ).

Закладъ сей вырабляє:

касеты на срѣбла и всякй етуи на бижутеріи оригинальнй Рамы на фотографіи, акварелѣ и портреты, оздобленй въ плюшь, аксамитъ, атласъ и т д. Пышнй Passepartous

Приймає всякй репарацiи галантерійнй зъ дерева шкôры и картону.

Выладжує

Альбумы, теки и футералы на дипломы, теки на адресы.

Дякуючи Вп. П Т. Публичности за дотеперѣшнй увзглядненя мене численными замовленями, прошу и на дальше о ласкаве попиранье.

2285 2—5 Зъ поважаньемъ:

Вильгельмъ Климекъ.

На мясницѣ!

Цилиндры складанй (Chapeau claque)
Атласовый 7.50 и 8 50 Тибетовый 5 50
Сорочки фраковй по 2.— 2.50 и 2.80
Ковнѣрики, Маншеты, Хустки шовковй до фрака, спинки золоченй double

РУКАВИЧКИ, КРАВАТКИ

перфумы, вода кольоньска

поручає найдешевше

2279 4—6 ТОРГОВЛЯ

Братей Лянгнеръ

Львôвъ, Галицка ч. 16

Цѣнники даромъ и франко.

Закладаюся

за всяку цѣну, що жаденъ зъ моихъ конкурентôвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжь для мужчинъ и хлопцѣвъ въ матерій краєвыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мôй богатый складъ такожь

1962 Всч. Духовеньству 60—0

Замовленя въ мѣсци и зъ провинціи выконуються точно и ретельно. На жаданье высылаю взоры даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужескои одежи гуртомъ и подрôбно.

Львôвъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложеный 1848.

C. SIKOR, TROPPAU (австр. Шлезія)

2150 18—24

Чай и Ямайка-Румъ Спеціяльнôсть.

Чай пôсля якости за кільо ôдъ . 3·50 до 12·— зр.
Порошокъ зъ чаю зъ найлучшихъ сортôвъ . 4·— „
„ „ гôршихъ „ . 3·— „
Ямайка Румъ дуже добрый за літрову фляшку 2·40 „

Высылка за готôвку або послѣплату.

Выпродажь

Вина Шампаньского

десерового менше солодкого

призначеного для вывозу до Королевства Польского, а котрого, зъ причины значного спадку валюты россійскои, высылки мусѣли бути вздержанй

Спродажь ôдъ 10 бутельокъ высше по цѣнѣ 1 зр. 75 кр. за велику бутельку.

Поручаємо заразомъ П. Т. Публицѣ всякй иншй гатунки

Винъ Шампаньскихъ

такожь fleur mousseure

DE COGNAC.

К. РЖОНЦА и ХМУРСКІЙ

въ Краковѣ

продуценты натуральныхъ винъ шампаньскихъ.

2256 3—10

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкого

Акційного Банку Гипотечного

2222 104—? купує и продає

всѣ ефекты и монеты

пôдъ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечнй и 5% Листы Гип. преміованй,

котрыхъ пôсля закона зъ дня 2 липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвысшои постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталôвъ фондовыхъ, пупилярныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадія

можна одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльосованя зъ 10% премією т. є. по **110** за **100**)

Всѣ припорученя зъ провинціи залагоджуються безъ проволоки по курсѣ дневнôмъ, не числячи нѣякои провизіи.

Какао въ порошку

позбавленый товстыхъ частей, на спосôбъ гольендерскій выроблюваный въ пушкахъ: 1/2 кильо, 1/4 кильо и 1/8 к.

Цѣна зр. 1.40, 70 и 35 кр.

1/2 кильо найлучшихъ цукрôвъ десеровыхъ . . . зр. 1·20

Такожь чеколяду въ рôжныхъ гатункахъ поручає:

Генрихъ Третеръ

фабрика парова чеколяды и цукрôвъ десеровыхъ у Львовѣ

2296 1—?

улиця Коперника ч. 3.

ЖИГМОНДЪ МОЗЕРЪ И СЫНЪ

у Львовѣ, улиця Красицкихъ ч. 5.

ВЕЛИКІЙ СКЛАДЪ

готовыхъ звонôвъ, сикавокъ, помпъ ôдливôвъ

зъ зелѣза, мосяжу, томбаку и т. п.

ЛЮДВИСАРНЯ

ôдзначена на выставѣ краєвôй дипломомъ почетнымъ приймає замовленя на ôдливы

2271 **ЗВОНÔВЪ** 3—7

до найбôльшихъ розмѣрôвъ и всякихъ иншихъ предметôвъ, котрй выконує найсовѣстнѣйше.

Прошу пересвѣдчитися!!

Краєва фабрика дутокъ цигаретныхъ

С. Верушь Немойовского

Львôвъ. Ринокъ ч. 25.

2278 3—7 поручає

Знанй зъ доброты и дешевости

ДУТКИ ЦИГАРЕТНЙ

выроблюванй зъ правдивыхъ францускихъ паперцѣвъ.

100 штукъ ôдъ 12 крейцарôвъ!

Замовленя зъ провинціи залагоджуєсь ôдворотною почтою.

Прошу пересвѣдчитись!!

Готель пôдъ „Золотымъ Орломъ“

въ Станиславовѣ при улици Бельведерскôй.

Має 15 покоѣвъ приладженыхъ зъ всякимъ комфортомъ, зъ того 10 комнатъ фронтовыхъ, а 5 въ официнахъ.

Для Всечестного Духовеньства цѣны комнатъ о 50% дешевше, т. є. ôдъ 50 кр. до 1 зр. за одну комнату.

Пôдписаный має надѣю, що П. Т. Публичнôсть зволить ласкаво ôдвѣдувати сей готель, а буде вповнѣ вдоволена.

Морицъ Яноверъ,

2216 7—? властитель готелю пôдъ „Золотымъ Орломъ“.

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемѣрнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдличнй выробы косметичнй, тоалетовй и перфумы именно:

Пудръ княжій не мѣстить жадныхъ металевыхъ примѣшокъ, есть се найчистѣйша и найнѣжнѣйша мучка ростинна, приємно прилягає до лиця надає красну, природну бѣлôсть и есть неоцѣненымъ средствомъ до окрасы лиця. — Пуделко мале бѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр., зъ лебедикомъ 1 зр 50 кр. Рожевый для бльондинокъ и кремовый для шатинокъ и брунетокъ, мале пуделко по 70 кр., бôльше зр. 1 20 зъ пуделкомъ зр. 1·60.

Вода фіялкова. Усуває зъ лиця прищѣ, лишаѣ, угрики, попаданье и лущенье шкôры, выгладжує морщинки и долики ôсповй. Лице ôдсвѣжує, выбѣлює и вынѣжнює до тои степени, що яко средство тоалетово-гигієничне зôстало ôдзначене медалемъ заслуги на выставѣ природничо-лѣкарскôй въ Краковѣ Цѣна 1 зр.

Мыло косметичне лагôдно дѣлає на нашкôрокъ, запобѣгає попаданю рукъ и лиця, дуже нѣжно очищує шкôру. — *Усуває веснянки и жовто-брунатнй плямы зъ лиця* Цѣна 60 кр.

Порошокъ ростинно-алькаличный до чищеня зубôвъ.

Усуває камѣнь и квасы, котрй наводять бôль и порохнавѣнье зубôвъ. — Пуделко 30 и 60 кр

Фарбы до стампилій

сыня, фіолетова, червона, чорна. — Фляконъ по 50 кр

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул, Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч 20 и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч 2. 2257 9—?

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знаменемъ

„СИРІЮСЪ“

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручає добру и выдатну каву спроваджену безпосередно ôдъ продуцентôвъ зъ Америки полудневои.

Коштує у Львовѣ:

1 кильо 2 зр.

на провинціи:

4 3/4 кильо 10·10 зр. франко.

Ôдбирателямъ надъ 50 к. опустъ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родôвъ кавы, котрй оголошують иншй пôдъ назвою мого знамени. Спроваджую каву просто ôдъ продуцентôвъ, що можу доказати, и продаю еи найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбурзѣ и Тріестѣ можна дôстати каву вже лишь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродає гуртôвникови на мѣсци, той знову гуртôвникови въ Европѣ, ôдъ тыхъ купує комисіонеръ, а ôдъ него ажь купець и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожуючого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дôстане де инде по тôй цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2227 104—?

Зарядъ копальнѣ нафтовои въ Схôдници

Княгинѣ Любомирскои

поручає свою незапальну, подвôйно рафиновану, майже безъ вони.

НАФТУ

лише до набутя въ торговляхъ

КАРОЛЯ КЛИМОВИЧА

00 кришталева 1 литръ . . .	22 кр.
1-а цѣлкомъ бѣла 1 литръ . .	29 кр.
2-а зъ ôдтѣнею жовтавою 1 литръ .	18 кр

Въ бочкахъ по 150 кильо за 100 кильо кришталевои 23 зр. — за 100 кильо бѣлои 1-а 22 зр. — за 100 кильо зъ ôдтѣнею жовтавою 21 зр. зъ ôдставою до зелѣзницѣ.

Ôдставляю въ начиняхъ бляшаныхъ пломбованыхъ по 5 и 10 литрôвъ домôвъ не числячи за доставу.

Ôдбирателямъ квиткôвъ за 10 зр. даю 5% провизіи котрй то въ кождôй моѣй торговли можна дôстати. — Найрадше удѣляю бôльшимъ домамъ на рахунокъ мѣсячный або квартальный.

Поручаючи за якôсть и незапальнôсть товару, котрого цѣны якъ найнизшй я поклавъ (4—?) 2263

пишуся зъ поважаньемъ

Кароль Климовичь, ул. Яблоновскихъ ч. 6. Телефонъ ч. 252.

ДѢЛЬЦЕ

Чеслава Чиньского

Языкъ межинародный для торговлѣ, промыслу и комуникація

Volapük

опустило вже печатню въ 3 частяхъ: Граматика Воляпикъ, выданье II, 15 кр. Вправы 25 кр., Словарець въ 3 языкахъ: польско-француско-воляпикъ 20 кр. Набути можна у всѣхъ книгарняхъ або за пересылкою почтовою 65 кр. у выдавця въ **Podgórzu przy Krakowie.** Замовленя ôдворотною почтою.

2 08 9 12

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 10. Львôвъ, Четверъ 14 (26) сѣчня 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“ и Бюро газеть ул. Кароля Людвика 9. *У Відни* Haasenstein & Vogler. Wallfischgasse 10; M. Dukes, I. Schülerstrasse 8; G. L. Daube & Co.; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ.

Для Австріи: на цѣлыи рôкъ . 18 зр. на пôвъ року . 9 зр. на чверть року . 4·50 зр.

Для Заграницѣ: на цѣлый рôкъ . 24 зр. на пôвъ року . 12 зр. на чверть року . 6 зр.

У Львовѣ: на цѣлый рôкъ . . . . . 16 зр. на пôвъ року . . . . . 8 зр. на чверть року . . . . . 4 зр.

Експедиція пôдъ ч. 8. ул. академична.

Редакція и Администрація пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лишь на попереднє застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльний ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр а в.

Запросины до предплаты

на рôкъ 1888.

Ôдъ 1 (13) сѣчня **„Дѣло“ почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускй свята.

„Библіотека найзнаменитшихъ повѣстей“ буде являтися яко складова часть часописи.

Предплата „Дѣла“ зъ „Библіотекою н. пов.“ (зъ почтовою пересылкою на провинцію) буде стояти

	На провинціи:	*У Львовѣ:*
На цѣлый рôкъ	18 зр.	16 зр.
На пôвъ року	9 „	8 „
На чверть року	4·50 „	4 „
На 1 мѣсяць	1·50 „	1·35 „

Поодиноке число 8 кр.

За границями Австро-Угорщины:

На цѣлый рôкъ 24 зр.
На пôвъ року 12 зр.
На чверть року 6 зр.

Просимо поспѣшати зъ предплатою, щобъ мы могли управильнити накладъ „Дѣла“ зъ „Библіотекою“.

По соймѣ.

II.

Надъ внесеньемъ посла Бобчиньского, поставленôмъ на зôбраню послôвъ селяньскихъ „змѣнити законъ дороговый такъ, абы скасувати шарварки а престаціи перемѣнити на грошѣ въ формѣ додатку до податкôвъ“, забрали голосъ: маршалокъ гр. Тарновскій, намѣстникъ п. Залескій, послы Теоф. Меруновичь о. Сѣчиньскій, д-ръ Антоневичь и Бобчиньскій.

Маршалокъ гр. Ив. Тавновскій просивъ, щобы здержатися зъ иниціятивою въ тôй справѣ, доки анкета, скликана имъ зъ посередъ послôвъ, не выскаже свого слова, и запевняє, що на справу дорогову глядить серіозно, безъ упереджень. — Намѣстникъ п. Залескій ôдраджувавъ и остерѣгавъ передъ змѣнами, бо нѣбы-то практика ще не провѣрена, а занепокоєня и ознаки невдоволеня проявилися тôлько спорадично и суть имовѣрно протестомъ противъ формальной рѣчи, выкликанымъ посторонными вплывами, а не тыкають матеріяльной сторôны закона. Пос. Меруновичь (секретарь рады повѣтовой) доказувавъ, що нема потребы змѣнювати закона, бо ôнъ добрый, лучшій ôдъ попереднього, ще не выпробованый, а змѣна пôдъ натискомъ объявленого невдоволеня ôдбилась-бы шкôдливо на повазѣ репрезентаціи краєвой и принесла-бы шкоду та деморализацію. — Пос. о. Сѣчиньскій доказувавъ потребу змѣнъ, доки-що постановъ новелѣ, нормуючихъ розкладъ тягарôвъ та складъ екзекутивныхъ органôвъ, и дальшу потребу цѣлковитой реформы закона дорогового. Той поглядъ о. Сѣчиньского пôддержувавъ пос. Антоневичь, а Бобчиньскій, не входячи въ meritum нѣ матеріяльного нѣ формального, права домагався знесеня шарваркôвъ и ôдослания єго внесеня до „комисіи кола селяньского“, въ складъ котрой входять послы: Поляновскій, Мадейскій, о. Сѣчиньскій, Ленартовичь, Меруновичь и Цоль. И дѣйстно, внесенье пос. Бобчиньского передано згаданôй комисіи и вôзвано п. Меруновича, щобъ еляборать, мотивуючій єго оптимистичнй погляды, предложивъ до дискусіи тôй-же комисіи.

Радила отже и анкета скликана п. маршалкомъ, радила и комисія „кола селяньского“. Складъ анкеты не звѣстный; звѣстно тôлько те, що члены пôдносили слабй стороны новелѣ, критикували регуляминъ и инструкцію, але не узнали рѣчею порадною, — якъ казали: „не на часѣ и не политично“ — дорадживати змѣну новелѣ дороговои. Комисія-жь „кола селяньского“ ôдбула три засѣданя, але такожь до результату позитивного не прийшла. Поглядôвъ пос. Меруновича не приймила комисія выразно за свои, головно для того, що пôдставы ихъ ослабивъ пос. о. Сѣчиньскій, критикою ясною и пересвѣдчуючою. Въ дискусіи забирали голосъ и п. маршалокъ и пос. Поляновскій, ослаблюючи тверджения п. Меруновича, а стало на тôмъ, що не рѣшено зовсѣмъ, чи „коло послôвъ селяньскихъ“ яко таке має взяти инніціятиву до конкретного внесеня за змѣною закона дорогового, а полишено тую-жь поодинокимъ членамъ.

Змѣркувавши, що иниціятива зъ нѣкуды не выйде, рѣшивъ клюбъ рускій выступити зъ знаными конкретными внесенями на свою руку.

Комисія дорогова радила надъ внесеньемъ руского клюбу, а бодай тримала єго у себе, — придѣливши рефератъ пос. Чайковскому, авторови атакованои новелѣ, — ôдъ 9 грудня до 15 сѣчня. Дня 17 сѣчня роздано посламъ справозданье комисійне и маршалокъ помѣстивъ єго на дневный порядокъ передпослѣдного дня засѣдань. Могло здаватися, що справа буде трактована въ соймѣ и край буде мати нагоду и можнôсть выдати судъ свôй о внесеню руского клюбу и о становищу, яке супротивъ него заняла комисія дорогова, а займе репрезентація краю. Зъ порядку на пятницю перейшла справа на порядокъ дневный суботы. Въ суботу на вечѣрнôмъ засѣданю соймовй галеріи були биткомъ набитй цѣкавыми: журналисты, интелигенція рôзныхъ звань, войсковй, молодѣжь университетска, послы рады державнои Щепановскій и Левакôвскій — всѣ надѣялися явнои розправы надъ тою преважною нынѣ для краю справою. По скôнченю розправъ буджетовыхъ, въ часѣ дебатъ надъ звязаными зъ буджетомъ резолюціями, ôдбулася конференційка и въ сали бачено справоздателя комисіи дороговои п. Чайковского, якъ конферувавъ зъ п. намѣстникомъ, — а вже передъ тымъ шептано мѣжь послами, що справозданье зъ внесеня пос. о. Сѣчиньского спаде зъ порядку дневного... И такъ сталося. П. намѣстникъ заразъ оголосивъ: „Найвысшою постановою сесія ôдрочена, тожь упрашаю Ексц. п. маршалка замкнути засѣданье.“

На кôлька днѣвъ передъ тымъ, инспированый краковскій „Czas“ помѣстивъ допись зô Львова зъ вѣстею, що ц. к. намѣстництво высказалося, независимо ôдъ внесеня пос. Сѣчиньского, за потребою ревизіи регулямину дорогового, и просить выдѣлъ краєвый о єго гадку. „Kurjer Lwowski“ оцѣнивъ той крокъ, яко выкликаный внесеньемъ пос. Сѣчиньского и численными петиціями, а прочй газеты польскй подали въ скороченю мотивы комисіи дороговои на доказъ, що змѣны не треба, що новеля дорогова добра и справедлива, а становище рускихъ послôвъ неоправдане, бо рускй послы видять рѣчь тенденційно и односторонно.

Справозданье комисійне забрали послы зъ собою, єго помѣщено въ польскихъ газетахъ, а все то не мало може причинитись до односторонного затемненя справы въ сферахъ, котрымъ справа не цѣлкомъ ясною и котрй покладаються на информаціи. Навѣть на университетѣ профессоръ посолъ Пилятъ на першôй лекціи по соймѣ высказавъ передъ слухателями свôй судъ о законѣ дороговôмъ на основѣ справозданя комисійного, називаючи матеріяльне право добрымъ, справедливымъ, а дôгнавъ тôлько формальному праву, називаючи єго неяснымъ, утяжливымъ и бюрократичнымъ.

Внесеньемъ руского клюбу заинтересувався цѣлый край; въ петиціяхъ до соймy ôдъ радъ громадскихъ и радъ повѣтовыхъ солидаризуєся край зъ поглядами и домаганями клюбу рускаго, — тожь для выясненя справы и высвѣченя становища занятого Русинами въ соймѣ, бажаною було-бъ рѣчею, щобы посолъ о. Сѣчиньскій оголосивъ прилюдно свôй осудъ мотивôвъ, принципôвъ, датъ статистичныхъ та ихъ укладу и внесеня справозданя комисіи дороговои.

Примусова асекурація.

VI.

Коли при звѣстныхъ а нами давнѣйше докладно выказаныхъ ôдносинахъ нашого краю примусова асекурація дôткнула-бы дуже тяжко всѣхъ въ загалѣ єго жителѣвъ, то передовсѣмъ и найтяжше дôткнула-бъ она жителѣвъ селъ, властителѣвъ будынкôвъ по селахъ.

Выходить се передовсѣмъ зъ факту, що по селахъ далеко менше оправданою єсть потреба асекураційного примусу самою вже цифрою огневыхъ катастрофъ и ихъ наслѣдкôвъ. Выдана свѣжо выдѣломъ краєвымъ огнева статистика Галичины выказуе, що въ часѣ ôдъ 1881—1886 р. було въ Галичинѣ значнѣйшихъ огнѣвъ въ загалѣ около 885. Зъ числа сего припадає на мѣста и мѣсточка 486, на села 399. Увзгляднивши, що всѣхъ мѣстъ и мѣсточокъ въ Галичинѣ єсть 297, а селъ 5933, побачимо, що на кожде мѣсто и мѣсточко припадає пересѣчно майже по два огнѣ, коли противно одинъ огонь припадає пересѣчно доперва на 14 селъ. А и шкода споводована пожарами, далеко бôльше даєся чути мѣстамъ и мѣсточкамъ якъ селамъ.

Шкода, яку потерпѣли въ наслѣдокъ бôльшихъ пожарôвъ въ р. 1881—1886 мѣста и мѣсточка, выносить 6,801.204 зр, коли мѣжь тымъ на села припадає за сей часъ шкода въ высотѣ 1,306.378 зр., значить на одно мѣсто и мѣсточко припадає пересѣчно шкода 33.339 зр., пôдчасъ коли на одно село припадає пересѣчно шкода въ высотѣ лише 220 зр.

Зваживши дальше, що на селѣ далеко лекше ôдбудовати погорѣльцеви якъ въ мѣстѣ и далеко скорше можна зъупинити огонь,

Де що о нашôй живописи церковнôй.

(*Конецъ*)

Однакъ, поки що, змаганя новѣйшихъ малярѣвъ на Заходѣ, не вѣнчаються добрымъ успѣхомъ, бо на Заходѣ давно минули часы аскезы и правдивого богомôля, чистый идеализмъ попадає въ зневагу и то тымъ природнѣйше, що артисты самй, не чувствуючи въ серци правдивои набожности до святыхъ, що ихъ малюють, не въ силахъ надати своимъ образамъ уроку, поваги и святости, а заступають єго сентиментальностею и гистеричностею. На доказъ моихъ тверджень беру за свѣдка весь мыслячій свѣтъ и прошу єго станути передъ якимъ-любо Исусомъ мальованымъ по духови захôдныхъ шкôлъ малярскихъ, подивитись пильно и зъ розмысломъ на єго безкровне, розжаловане, сквашене и молоденьке англійске лице и запытати таки себе самого: чи мôгъ бути такимъ Христосъ? той Христосъ, що порывавъ за собою народы? Христосъ, котрого магична сила воскрешала завмерлыхъ и не лякалася пôйти на смерть за правду? Чи слухавъ-бы, чи пôйшовъ-бы я за нимъ?

Въ упадку на Заходѣ набожнôсть, въ упадку и малярство церковне. Оно ще тôлько у насъ зацвисти може, а єдиною формою, въ якôй оно зацвите, єсть форма византійска, бо инша живопись такъ немысленна въ церквѣ, якъ коломыйка вмѣсто псалома.

Форма єсть, форма, вправдѣ може несвѣдомо, але щасливо найдена; духъ, що зъ неи вѣе, єсть духъ христіяньскій, духъ контемпляціи и набожности, — ту нѣчого бôльше не потреба, якъ тôлько идеального а поважного складу мальованыхъ лиць, доброго рисунку, смачно а зъ простотою уложеныхъ складôвъ одежи и приємного, лагôдного а поважного кольориту. Безперечно, що стереотипнôсть движень тѣла пôдпасти мусить корыстнѣйшôй для образу змѣнѣ, бо на всякій ладъ, малярь лѣпше буде знати нѣжь монахъ: якій укладъ тѣла буде хорошій а якій нѣ; однакъ и ту можна дати волю тôлько знаменитому артистови, бо лагôдный а складный рухъ тѣла выдумати и ôдтворити — належить до няйтяжшихъ трудностей въ живописи и хто дуже точно и розважно не студіювавъ знаменитыхъ пôдъ тымъ взглядомъ антикôвъ, той нѣчого ладного не годенъ вытворити и нехай радше держиться пристарѣлои, стереотипнои але вже утертои формы.

Бôльше свободы позволяє т. зв. исторична живопись церковна. Италіяньскй, великй малярѣ культивовали єи дуже удачно а клясичнй ихъ композиціи могуть и повинній намъ служити за научнй взоры.

Галицка церковна живопись поняла то дуже добре. Вывчена въ середныхъ вѣкахъ на взорахъ византійскихъ, мальованыхъ монахами Атоньскои горы, она переняла дещо ôдъ Италіянцѣвъ и єи иконы выказують бôльше пластики и свѣтлѣйшій кольоритъ, анѣжь знаходимо на византійскихъ иконахъ. О тôмъ можна переконатись, придивлюючися иконамъ иконостасу въ Богородчанахъ, на котрыхъ вплывъ италійскои живописи очевидный. Бачимо такожь по многихъ старыхъ церквахъ такъ оригинально понятй и мальованй иконы, особливожь картины церковно-историчнй, що можна на смѣло говорити о завязавшихъ-ся початкахъ, вправдѣ дуже а дуже скромныхъ, а все таки початкахъ своєи питомои народно-церковнои живописи.

Поступу въ нихъ не добачити, бо малярѣ нашй були по бôльшôй части простачки-самоуки, але оригинальнôсть ихъ творôвъ показуе, що и на нашôмъ поли могла-бы станути зъ часомъ своя питома живопись. Однакъ въ послѣднихъ пятьдесяти рокахъ наплыло зъ Нѣмеччины такъ богато дешевыхъ, а найчастше плохо рисованыхъ взорôвъ и мазайлôвъ церковныхъ, рекрутуючихъ-ся часто зъ шумовинъ товарыства, такъ богато ихъ намножилося, що наша иконопись почала сходити на свѣтску, а що тй малярѣ були и суть крайными игнорантами, самоучками и не мають пôймы анѣ о анатомiи и перспективѣ, а ще менше о естетицѣ и церковнôй археологiи та исторiи, то и намножилось и множаться по церквахъ карикатуры святцѣвъ мальованыхъ нѣбы то реалистично. Благороднй формы понадають въ забутье, традиція о приближенôй подобѣ угодникôвъ Божихъ загибае, старый византинизмъ выперають скарикатуренй взоры всѣхъ захôдныхъ шкôлъ, а зъ того хаосу грозить нашôй церковнôй живописи за-для браку невзрушеныхъ идеалôвъ цѣлковитый нигилизмъ Иконы святыхъ на Атоньскôй горѣ подають намъ типы невзрушенй. И такъ св. Николай мальованый зъ короткою круглою бородою и короткимъ волосьемъ; св. Иванъ Златоустъ не старый и зъ бородою рѣдкою; св. ап. Петро лысый зъ короткою круглою кучерявою бородою и т. д. Представмо собѣ той хаосъ, єсли въ кождôй церквѣ Святцѣ будуть мати инший лиця. А оно вже такъ и єсть, що дивлячись на образъ якого-любо святого, не можемъ ôдгадати: кого ôнъ именно представляе.

Що такій хаосъ въ нашôй церковнôй живописи єсть шкôдливымъ, то безперечно и для того повинна церковь завчасу подумати надъ тымъ: якъ упадкови рôднои живописи конецъ положити и повести єи до такои высоты, щобы сталася для насъ такимъ орудiемъ культурнымъ, якого бы по нѣй сподѣватись можна. То могла-бы зробити Ставропигія.

Треба конечно ôднайти, дати розумному и геніяльному маляреви вырисувати и оголосити первовзоры, що суть въ монастиряхъ Атоньскои горы; треба выбрати и мати до продажи найлучшй композиціи захôднй „празникôвъ“ и въ загалѣ картины старого и нового завѣта, для ужитку слабшихъ малярѣвъ, а передовсѣмъ повинно бути зборонено поручати мальованье церквей невѣжамъ.

Тй первовзоры не спинять прогресу живописи, противно, они помогуть єму. Слабшій малярь ôдробить ихъ, научиться самъ и дасть то, чого ôдъ него жадають, а укôнченый академикъ перетворить ихъ пôсля свого индивидуального понятя и не зôпсуе типу. Мы бачимо н. пр. князя Бисмарка въ сотенныхъ карикатурахъ и правильныхъ рисункахъ; — мы єго живого не бачили, а все таки мы пôзнаємо єго на першій поглядъ. Хиба-жь такъ не може бути зъ иконами? Оно повинно такъ бути! Типъ повиненъ все задержатись, а тôлько бôльше або менше геніяльный малярь дасть єму той або иншій выразъ, пôсля индивидуальности своєи. Достаткомъ поля для него: понятй оригинально святця, уложити єго тѣло и одежу пôсля свого галанту и зрозумѣня; досыть зъ него, коли дасть оригинальну композицію зъ библіи, однакъ тла золотого — єсли не єсть знаменитостею — нехай не залишае въ иконахъ святцѣвъ иконостаса.

Оттакъ поступаючи можемо мати надѣю, що выробиться зъ часомъ и стане церковна штука наша въ повазѣ народôвъ, а яко здобутокъ новый, буде колись становити не марну часть нашого національного маєтку.

К. И. Устіяновичъ

бо мѣжь хатами ростуть звычайно дерева и хаты, не припирають такъ близько одна до другои, якъ въ малыхъ мѣсточкахъ; зважившы дальше, що въ мѣстѣ и мѣсточку звычайно цѣлый маєтокъ дотычнои особы лежить въ домѣ (торговля, гостинниця, шинокъ), коли противно на селѣ, цѣла маєткова тяжкôсть почиває не въ домѣ и будынкахъ а въ рôли и въ загалѣ въ земли, — мусимо прийти до переєвѣдчення, що загальный асекураційный примусъ, пожиточный може для мѣсточокъ, непотрѣбно а дôткливо утяжливымъ єсть для селъ.

Але на тôмъ ще не конець тыхъ некористей, якѣ прийдеся селамъ поносити зъ причины сего примусу. Супротивъ наведеныхъ высше датъ статистики огневои єсть очевиднымъ, що не села, а переважно и выключно мѣста и мѣсточка, на котрѣ припадає таке переважне число огнѣвъ и така переважна часть шкоды, будуть вплывати на высоту премій, безъ огляду на то, чи асекурувати буде краєве або державне заведенье, чи институціи приватнѣ, монопольнѣ або при свобôднôй конкуренціи. Премія формуєсь на пôдставѣ рахунку правдоподôбности; чимъ бôльше случаѣвъ катастрофъ, чимъ высша сума ôдшкодованя прийде до выплаты, тымъ высша ôдповѣдно установляєсь загальна премія. Тутъ рѣшати будуть о тôй высотѣ мѣста и мѣсточка, а позаякъ до теперь выказує въ нихъ статистика велике число огнѣвъ и велику цифру шкоды, тожь зъ сеи причины и премія асекураційна буде высока. А хто терпѣти буде на тôмъ? — села! Пôднесена высоко зъ причины мѣстъ тарифа, дôткне и мусить дôткнути и села, котрѣ платили-бъ далеко меншу премію, коли бы въ цѣлôмъ краю ôдносины огневѣ були такѣ, якими ихъ выказує статистика въ самыхъ селахъ. А що число пожарôвъ росте не лише зъ причинъ случайныхъ нещасть але и зъ причины злочиньствъ, а росте, якъ выказує такожь статистика, переважно зъ сеи другои причины якъ разъ по мѣстахъ, то очевидно, що кождый зрôстъ, кожде побôльшенье сего числа ôдчують дотклиро въ высотѣ премій асекураційнои села. А наслѣдкомъ сего буде не лишь справедливе невдоволенье, але и знеохоченье та байдужнôсть противъ обовязкôвъ огневои полиціи, бо села зрозумѣють и пôзнають то добре, що и найбôльша стараннôсть не поможе имъ нѣщо, не обнизить высоты премій, бо мѣста и мѣсточка, новнѣ елементу радого зô всего робити интересъ, будуть вѣчно удержувати премію въ дôткливôй для селъ высотѣ.

Жителѣ селъ зрозумѣють вкôнци, для чого и на кого платять они такъ высоко, а все те певно не придбає симпатій для институціи примусовои асекурації, не придбає популярности для вводячого єи въ житье закона.

Оденъ рôкъ европейскои политики.

IV.

Майже черезъ цѣлый минувшій рôкъ крутилась европейска политика головно около двохъ точокъ. Зъ однои стороны грозила Европѣ заколотомъ Франція, своимъ ворожимъ успособленьемъ противъ Нѣмеччины, а зъ другои непокоила умы справа болгарска, котра кождои хвилѣ здавалась бути въ силѣ высунути на передъ цѣле всхôдне пытанье. Ôдъ стороны Франціи наставъ ажь тогды спокôй, коли въ половинѣ мая упавъ кабинетъ Гоблета и єго мѣсце занявъ кабинетъ Рувіера, до котрого вже не вôйшовъ ген. Булянже, котрый доси напсувавъ Нѣмцямъ тôлько крови. Въ Болгаріи зновъ було трохи тихѣйше, бо тамъ регенты и правительство старались всякими силами не дати нѣ найменшои причины до того, щобы котра зъ державъ мала пôдставу мѣшатися до єи внутрѣшныхъ справъ; уникано всякои провокаціи. За то старались регенты и правительство о порядокъ и спокôй у внутрѣ и о скрѣпленье свого становища и вплыву. Регенты ѣздили по краю и старались всюды зыскати собѣ прихильникôвъ, а министеръ вôйны старався зновъ забезпечити для правительства войско и авансувавъ зъ початкомъ мая 50 официрôвъ и 150 кадетôвъ.

Въ Россіи по атентатѣ на царя стала ще страшнѣйша реакція, якъ доси. Шефъ жандармеріи ген. Оршевскій подався до димисіи и мавъ на стôлько ôдваги, що вручивъ цареви меморандумъ, въ котрôмъ вказувавъ на властивѣ причины розладу въ Россіи, але єго голосъ не бувъ выслуханый. Партія реакційна поступала безъупинно въ своихъ дальшихъ стремленяхъ. Она пôднесла теперь першій разъ гадку обмежити свободу селянъ и ôддати єи пôдъ власть дворяньства, та зменшити число шкôлъ середныхъ. Постановлено обмежити свободу университетôвъ и зменшити число студентôвъ; появилась гадка наложити величезный податокъ пашпортовый, але остаточно осталось при тôмъ, що ухвалено лишь 5 до 10 рублѣвъ; при кôнци мая появився указъ царскій, забороняючій чужинцямъ купувати землю въ Россіи. Говорено загально, що указъ сей бувъ головно вымѣреный противъ Нѣмеччины. Въ половинѣ мая ѣздивъ царь зъ родиною до краю доньскихъ козакôвъ и ледви станувъ дня 17 мая въ Новочеркаску, якъ розбôйшлась зновъ вѣсть о атентатѣ на него.

Туреччина якъ доси такъ и теперь була въ клопотѣ, що маєробити. Зъ однои стороны незалагоджена справа болгарска не давала ѣй спокою, а Россія все напирала на ню и жадала, щобы она ужила своєи власти и установила одного регента въ Болгаріи, на котрого згодилась-бы и Россія; зъ другои стороны мусѣла она вѣчно лагодити непокоѣ то въ Альбаніи и Македоніи, то на Кретѣ. На послѣдокъ рѣшилась она на ôдважный крокъ и выслала окружникъ до державъ, завзываючи ихъ, щобы приступили до залагодженя справы болгарскои. Єи змаганя въ сѣмъ напрямѣ позбстали однакожь безъ наслѣдкôвъ, головно черезъ опôръ Россіи.

Въ Сербіи пôдъ ту пору настала була такожь якась дуже неєвна ситуація. Кабинетъ Гарашанина, прихильный Австріи, але зненавидженый въ краю, тративъ чимъ разъ бôльше грунтъ пôдъ ногами. Въ королевскôй родинѣ настали були такожь якісь непорозумѣня, въ наслѣдокъ котрыхъ королева выѣхала була до Россіи. Напослѣдокъ упавъ кабинетъ Гарашанина, а на єго мѣсце прийшовъ Ристичь, на котрого россійскѣ панслависты найбôльше числили. Показалось однакожь пôзнѣйше, що ихъ численье було хибне, бо Ристичь зовсѣмъ не поступавъ по ихъ воли и постановивъ держатись дружно супротивъ Австріи.

Дальшій важнѣйшій справы минувшого року зôбрались були на мѣсяць липень. Ще въ половинѣ червня рѣшено въ Болгаріи скликати собраніе. Оно зôбралося 3 липня и назначило на день 7 липня выбôръ князя. Тогожь дня выбрано на явнôмъ засѣданю кн. Фердинанда Кобургского княземъ Болгаріи. Въ Нѣмеччинѣ настала була сего мѣсяця однока въ своѣмъ родѣ борба противъ россійскихъ грошей. Цѣсарь Вильгельмъ приѣхавъ бувъ 19 липня до Гастайну, але стрѣча єго зъ цѣсаремъ Францъ-Іосифомъ, котрôй надавано велике значенье политичне, наступила доперва 6 серпня. Теперь розбôйшлась другій разъ поголоска о зъѣздѣ гр. Кальнокого зъ кн. Бисмаркомъ въ Кисингенъ. Въ Россіи занедужавъ бувъ Катковъ небезпечно, раженый апоплексіею. Выбôръ нового князя въ Болгаріи принято тамъ майже рôвнодушно. Россія не сподѣвалась такого ôдважного кроку зô стороны Болгаріи, старалась заявити теперь якъ найбôльшій спокôй и холодну кровь, але постановила ще бôльше держатись давнои негаціи. Въ Франціи почавъ проявлятися чимъ разъ бôльшій розладъ, а демонстрації въ користь ген. Буляжера давали ясный доказъ, що мѣжь републиканами нема згоды. Англія заключила сего мѣсяця угоду зъ Россіею въ справѣ Афганистану. Въ Италіи померъ дня 29 липня славный италійскій мужь державный и довголѣтный президентъ кабинету, Депретисъ, а єго мѣсце занявъ опôсля Криспи.

По выборѣ кн. Фердинанда Кобургского на князя Болгаріи, перенеслась цѣла вага политичнои ситуаціи на всхôдну часть Европы. Кн. Фердинандъ приймивъ бувъ вправдѣ выбôръ и депутація болгарска ѣздила до него до Ебенталь, щобы єму предложити болгарску корону, але всежь таки нѣхто не хотѣвъ вѣрити, що кн. Фердинандъ ôдважиться ѣхати до Болгаріи и нѣхто не хотѣвъ допустити, що Россія на то дозволить. Сталось однакожь що кн. Фердинандъ поѣхавъ и дня 14 серпня зложивъ въ Тирновѣ присягу на болгарску конституцію. Хто знає, якъ було-бы теперь сталося, коли-бъ ще бувъ живъ въ Россіи вельми вплывовый противникъ всякои свободы и самостôйности народнои, Катковъ. Ôнъ померъ дня 1 серпня а зъ нимъ не стало того человѣка, котрый зъ цѣлою силою перъ Россію до рѣшучого кроку, хочь бы и до вôйны.

Ôдъ теперь настає величезна змѣна въ европейскôй политицѣ. Россія уважає ôдъ теперь Австрію своєю завзятою соперничкою на Балканѣ и кн. Фердинанда єи креатурою, а до Нѣмеччины маєвелике недовѣріе. Въ сѣй порѣ, котра припадає на осѣнь минувшого року, треба мати на оцѣ слѣдуючѣ моменты: Дня 23 серпня выѣхавъ царь зъ родиною до Данія, на замокъ въ Фреденсборгу. Зъ початкомъ вересня рознесли були газеты вѣсть, що нѣмецкій цѣсарь Вильгельмъ маєвыѣхати до Щетина на маневры и стрѣтиться тамъ зъ царемъ Александромъ III. зовсѣмъ певно дня 12. вересня. Кн. Бисмаркъ не поѣхавъ зъ цѣсаремъ, бо бувъ нѣбы то недужій. Мѣжь обома монархами не прийшло до стрѣчѣ а за то рознеслась вѣсть о постановленôмъ зъѣздѣ гр. Кальнокого, о котрôмъ говорено ще при кôнци мая. Зъѣздъ той ôдбувся дѣйстно дня 15 вересня а въ слѣдъ за нимъ ôдбувся дня 4 жовтня и зъѣздъ италійского министра Криспіого въ Фридрихсруге. Що на сихъ зъѣздахъ ухвалено и що постановлено, доси ще не знати, але ôдъ того часу почала праса нѣмецка а за нею и праса цѣлои Европы говорити голосно про лиґу мира. Тымчасомъ перебувавъ царь все ще въ Данія а зъ Россіи почали теперь надходити чимъ разъ частѣйшѣ и точнѣйшѣ вѣсти о збираню войска на граници нѣмецкôй. Вертаючи зъ Данія царь поступивъ до Берлина и тутъ выкрылася звѣстна справа фалшованыхъ документôвъ. Поясненье сеи справы не змѣнило однакожь рѣчи, бо ôдъ коли царь повернувъ, почали чимъ разъ голоснѣйше ходити вѣсти, що Россія зброиться и громадить войска на нѣмецкôй и австрійскôй граници. Вѣсти тѣ а разомъ зъ ними и непевнôсть положеня на Заходѣ, выкликали то занепокоєнье, котрого конець ще и нынѣ даєсь ôдчувати.

Зъ судовои салѣ.

(Процесъ селянъ зъ Гôйча за опôръ противъ закона дорогового).

(*Дальше*)

Почато переслухувати обжалованыхъ.

Першій ôдповѣдає Гнатъ Яцкôвъ. Въ часѣ оповѣданя горячився и червонѣвъ мовь буракъ. Уже при першôмъ прочитанô закона дорогового на радѣ громадскôй д. 9 грудня 1886., законъ той всѣмъ не сподобався. Комôрникъ, що нѣчого не має, має робити такъ само якъ той, хто має 10 моргôвъ, а до того кождый мусить по 3 кр. платити ôдъ гульдена. Ба що бôльше, кажуть робити зъ двôрскимъ обшаромъ на панъскихъ дорогахъ, и се власне нагадуе давнѣ часы панщины. На тôй радѣ и дѣдичъ п. Вишневскій, радивъ внести петицію противъ закона. Сю ухвалу мали записати въ книзѣ, а въ маю 1887 р. жандармы прочитали, що мовь-то радни принялися нового закона. П. староста зъѣздивъ до села и похваливъ бувъ громаду за добре удержанѣ дороги та мосты, котрѣ громада „по старому шарваркови“ выладила. Обжалованый не винень, каже, тому, що громада выбрала єго и Мартина Василькова своими заступниками и выслала ихъ до Равы, щобы розвѣдались, чи и по иншихъ селахъ введеный той законъ. Они провѣдали, що все то упало тôлько на Гôйче. Почали збирати грошѣ и вôйтъ ихъ выправивъ до Львова. Грошѣ складали господарѣ добровôльно: хто по 40, хто по 50 кр., тай призбирали 25 зр. У Львовѣ були у Якова Савчиньского, а той выписавъ листъ до посла В. Ковальского у Вѣдни. На другôмъ засѣданю рады громадскои зъ 13 жовтня 1887. зновъ рада не принялася закона и выправила обжалованого зъ тою ухвалою до староства. Староста скасувавъ ухвалу и заповѣвъ, що до Гôйча прийде войско. Дня 2 падолиста, коли и комисія и вôйско прийшли до села, обжалованый бувъ въ школѣ и рано и пополудни. Тутъ знову высказавъ передъ комисаремъ Ярошемъ, що громада буде робити „по старому“, а нового закона нѣякъ не приймеся. За тѣ слова заарештувавъ єго комисарь тай закувавъ. Обжалованый перечить, мовь-бы ôнъ збиравъ и намовлявъ людей, щобъ зôйшлись громадно передъ школою, та мовьбы вже закованый взывавъ народъ не пôддатися. У ôкнахъ стояли жовнѣры, а ôнъ зъ товаришами скованый лежавъ пôдъ стѣною въ школѣ, а народъ стоявъ на дворѣ.

Мартинъ Василькôвъ, заступникъ вôйта, признає, що збиравъ грошѣ, ѣздивъ до Львова, а передъ комисіею сказавъ, що „по давному будуть робити, а новыхъ чотырохъ днѣвъ не можуть принятися“. Всяку свою агитацію заперечуе: — якъ ôнъ, такъ и всѣ говорили.

Кузьма Яцкôвъ, присяжный, бувъ такожь передъ комисіею и разомъ зъ обома попередными обжаловаными заявився противъ закона Ôнъ такожь попався въ кайданы, а коли ихъ вели, то народъ кричавъ: „Мы разомъ зъ ними пôйдемо до Равы!“ Обжалованый каже, народъ справдѣ боявся панщины, бо и священикъ разъ, выйшовши зъ церкви сказавъ, що „ôдъ теперь можна, хлопа вже й бити“ и що „якъ вôлъ сотворенный до плуга, такъ хлопъ до роботы“.

Луць Притула, Семко Федюкъ и Гнатъ Дацькôвъ стояли передъ школою и самѣ, кажуть не кричали, лишь народъ за ними выкрикувавъ, бо хтось сказавъ, що панѣ зъ двора говорила, що „теперь ще платять за роботу, але потôмъ не будуть платити“. На вôзванье комисаря, щобы розходились, они якъ и всѣ порушилися зъ мѣсця, але ажь пôзнѣйше въ ночи розбôйшлись. Ихъ такожь зъ попередными ôдставлено скованыхъ до Равы, а зъ ôдтамъ до Львова; тутъ пересидѣли въ вязници ажь до теперь. Заперечують, мовь-бы они запытанѣ комисаремъ, якъ зовуться, сказали: „мы — громада“; они назвали свои прозвища. — Луць Притула заявляє ще, що ôнъ не кричавъ такъ, якъ въ актѣ обжалованя говорится: „Мы всѣ пôйдемо до арешту, а паны и войско пôйдуть тогдѣ до нашихъ жѣнокъ“.

Данько Мелникъ, названый однымъ свѣдкомъ „стара баба“, справдѣ теркоче и не дасться повздержати. Перечить, мовь-бы ôнъ въ коршмѣ говоривъ: „Стережѣться, бо то панщина! най всѣ коровы заберуть, най все збôже конѣ зъѣдять, а мы не даймось!“ та мовь-бы ôнъ яко старшій представлявъ давнѣ тяжкѣ часы панщины. Впрочѣмъ ôнъ бувъ напитый.

Михайло Смолинець бувъ при тôмъ, якъ ком. Ярошь зарядивъ практичне застосованье уставы и сказавъ: „Я халупникъ, то най иншѣ йдуть по квитки, а я ажь на кôнци пôйду“. Чи се сказанье спонукало и иншихъ, не йти по квитки, обжалованый не знає.

Климъ Даньчинъ, Марко Маланчукъ и Луць Мелникъ стояли пôдъ школою, бо и иншѣ стояли, але они, кажуть, не чули, щобы комисарь казавъ розходитись.

Зô свѣдкôвъ переслухавъ трибуналъ найперше вôйта Сильвестра Збишка и радныхъ, що стояли за новымъ закономъ, Виктора Гайдучка и Стефана Майка, котрѣ були передъ комисіею. Збишокъ зôзнавъ, що и ôнъ самъ не хотѣвъ пôдписатися, бо люде казали, що єго убьють. Вôйско розкватерувавъ зразу на присѣлокъ Гряду, де Гнатъ Яцкôвъ и Мартинъ Василькôвъ мають хаты, бо комисарь казавъ найперше до бунтôвникôвъ вести вôйско. Передъ комисіею Гнатъ и Кузьма Яцковы та Мартинъ Василькôвъ заявили, що по давному шарварокъ будуть робити, а нового закона не приймаються, а по заарештованю сказали до позôсталыхъ радныхъ: „И вы не приймайтеся!“ Коли-жь д-ръ Король почавъ докладно выпытуватись що-до тои намовы, то вкôнци Збишко сказавъ, що они выразно не намовляли. На пытанье заступника прокураторіи: хто збиравъ грошѣ на адвоката, свѣдокъ ôдповѣвъ, що Гнатъ Яцкôвъ и Мартинъ Василькôвъ. Тіи же до очей єму сказали, що збирали на выразный єго росказъ. Два другѣ радни Викторъ Гайдучокъ и Стефанъ Майокъ, не чули пôдбурюючихъ слôвъ ôдъ поодинокихъ обжалованыхъ, всѣ люде говорили однаково. И поведенье Гната Яцкова не було зухвале, тôлько трохи пôднесенымъ голосомъ казавъ передъ комисіею, що не приймаєся закона.

Писарь Сидоръ Куровецкій ôдповѣдавъ по польски. Властива єго функція — ревизоръ ôдъ худобы. Цѣлого закона не дали єму нѣколи прочитати, заразъ зъ початку перебили єму, кажучи, що „не приймаються“, и ôнъ такъ вписавъ до книги ухвалъ. Священикъ не пояснювавъ нѣколи въ такій драстичный способѣ, якъ тутъ говорено при розправѣ. Свѣдокъ жадныхъ подань не писавъ, бо не знавъ, якъ и де писати. Впрочѣмъ ôнъ въ половинѣ 1887 р. зрѣкся уряду писаря громадского. (Всѣ громадяне титулували писаря „паничемъ“, хочь ôнъ уже 50-лѣтный хлопъ).

Заступникъ прокураторіи п. Сумперъ поставивъ внесенье, щобы вôзвати до розправы п. Якова Савчиньского и переслухати єго лично (пôдъ загрозою 50 зр. кары), ôдъ него богато можна-бы дôзнатись о поглядахъ селянъ на справу ще передъ бунтомъ, и довѣдатись, чи они такожь и ôдъ него не почули якои рады, якъ мають повестися. Адвокатъ д-ръ Король высказавъ здивованье, що того не зроблено ще въ слѣдствѣ, але теперь не годиться на предложенье заступника прокураторіи. Трибуналъ ôдкинувъ внесенье прокураторске, признаючи вѣродостойнымъ свѣдоцтво лѣкарске, де сказано, що п. Яковъ Савчиньскій терпить на сильный гостець и не може въ судѣ явитися.

Свѣдокъ Ярошь, комисарь староства, мавъ припорученье ввести законъ въ житье т. є. уложити списы престаційнѣ и установити зарядъ дороговый. До помочи прибуло єму 50 жовнѣрôвъ. По арештованю трехъ зухвалыхъ радныхъ чувъ, якъ они говорили: „Давайте пôдводы, мы ѣдемо до Равы“. Се могло выглядати мовь заохота для зôбраныхъ передъ школою. Въ загалѣ всѣ арештованѣ бôльше поведеньемъ своимъ якъ словами ставляли опôръ и иншихъ до того заохочували... Теперь уже въ Гôйчу спокôй, новый законъ зъ всякими формальностями заведеный.

Инжинеръ и делегатъ выдѣлу пов. Ґебултовскій звиняеся слабою памятею. У всѣхъ ôдпекуваняхъ ôдъ нового закона люде клали головный натискъ на то, що не хотять мати нѣякого дѣла зъ двôромъ. Всѣ кричали, а поодиноко свѣдокъ не може нѣкого вказати. Загалъ Гôйчанъ бувъ спокôйный, хочь деякѣ утѣкали въ лѣсы.

Дѣдичъ Гôйча п. Вишневскій признає, що будучи на першôмъ засѣданю рады громадскои не знавъ закона и не читавъ єго, казавъ отже, що громада може внести петицію противъ закона. Свѣдокъ не вказуе спеціяльно виновникôвъ; що говорено, то говорили всѣ, а народу зôбралось було до 600 душь.

Жандармы Калечиньскій и Ярмола, мазуры зъ Тарнôвского, були въ асистенціи комисіи. Не бачили, щобы увязненѣ намовляли людей сходитись вокругъ школы, але не хотѣли уступитись на вôзванье комисаря и кричали пôдъ школою.

Переслухано ще свѣдкôвъ: арендаря Зелига Адлера, дяка Мих. Жуковского, карбового двôрского Мих. Недѣльского, и селянъ Ант. Ворожбита, Павла Федюка, Федька Гайдучка, Яцка Мельника и Ив. Гнидця. Позитивного о якихсь фактахъ або о поодинокихъ обжалованыхъ не зôзнали нѣчого, хиба що деякѣ пôдчасъ „бунтôвъ“ були пôдпитѣ. Селяне все твердили, що не лишь обжалованѣ, але всѣ въ громадѣ не приймалися нового закона.

Зъ черги ôдчитано письменнѣ зôзнаня свѣдкôвъ. Поручникъ Ґенсьоровскій росказавъ про вступленье войска до громады Гôйча, дальше про зареквированье драгонôвъ, щобы зôбрану товпу довкруги школы розбгнати и додає, що зôбранѣ були пôдпитѣ, противъ поодинокихъ особъ зъ комисій чинно не выступали а навпаки, цѣлували ихъ по рукахъ. Свѣдокъ Кость Федюкъ подавъ, що дѣвчата прийшовши зъ роботы говорили, що панѣ въ дворѣ сказала: „Теперь, якъ войско прийшло, за роботу не треба буде платити“. — Свѣдоцтва моральности, выставленѣ громадою, були для обжалованыхъ прихильнѣ и представляли ихъ яко жертву намовъ Гната Яцкова; одного Гната замалювало свѣдоцтво моральности яко безнастанного ворохобника въ громадѣ, що вышукуе всякѣ можливѣ процесы, а ще и натякає на порядки въ Россіи...

По промовахъ прокуратора и оборонця д-ра Короля, трибуналъ выдавъ засудъ. Засуджено: Гната Яцкова на 6 тыжднѣвъ строгои вязницѣ, а Мартина Василькова и Кузьму Яцкова по 3 тыжднѣ строгои вязницѣ, всѣхъ за провину зъ §. 279 (за взываньe людей до опору властямъ). Семка Федюка, Гната Дацькова и Луця Притулу на 14 днѣвъ строгои вязницѣ за непослухъ, на росказъ комисаря розбйтись. Данька Мелника за то, що въ коршмѣ згадувавъ давнѣ часы панщины, на 8 днѣвъ строгои вязницѣ. Клима Данчука, Марка Маланчука и Луця Мелника, за збѣговиско передъ школою, на 8 днѣвъ звычайного арешту, (ся кара була-бы постигла всѣхъ зôбраныхъ громадянъ, коли-бъ були поставленѣ передъ судъ). Михайла Смолинця на 5 днѣвъ звычайного арешту за то, що промавлявся зъ комисаремъ при практичнôмъ примѣненю закона дорогового. — Д-ръ М. Король принявъ въ имени засудженыхъ цѣлый засудъ, а тôлько просивъ, щобы свои кары могли засуджены ôдбути въ Равѣ Рускôй.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

(*Зъ палаты послôвъ*) На першôмъ засѣданю палаты послôвъ дни 25 с. м. предложено мѣжь иншими: проєктъ закона о продовженю угоды торговельнои зъ Нѣмеччиною и Италією; дальше проєктъ закона о выимковôмъ покликаню резервистôвъ до вправъ въ уживаню карабинôвъ репетіровыхъ; проєктъ закона о товариствахъ академичныхъ; проєктъ закона о мытѣ ôдъ порожныхъ бочокъ и проєктъ закона о пôльгахъ въ правныхъ належитостяхъ ôдъ фундацій, зъ причины цѣсарского ювилея. Наслѣдокъ наспѣло письмо министра финансôвъ, въ котрôмъ ôнъ доносить, що додатки до спôльныхъ выдаткôвъ установлено на 102,151.909 зр. и замкненье рахункôвъ за 1886 р. — Пос. Лажаньскій жадавъ, щобы правительство ôдповѣдало на интерпеляціи до 14 днѣвъ. — Патай поставивъ внесенье въ справѣ оподаткованя биржѣ товаровои. — Пернерсторферъ жадавъ, щобы заразъ приступлено до першого читаня предложеня о товариствахъ академичныхъ, а то для того, щобы заразъ можна выказати єго реакційну тенденцію. — Штурмъ поставивъ внесенье о декотрыхъ змѣнахъ и точнôмъ примѣненю приписôвъ о устнôмъ поступованю сумаричнôмъ. — Кн. Лихтенштайнъ мотивувавъ своє внесенье о заведеню шкôлъ вѣроисповѣдныхъ въ всѣхъ краяхъ коронныхъ крôмъ Галичины.

Внесенье се складаєсь зъ сѣмъ артикулôвъ. Въ арт. 1 жадаєся, щобы дѣтей учити ôдповѣдно до ихъ вѣроисповѣданя въ читаню, писаню, рахункахъ, спѣвѣ и подавати имъ найголовнѣйшѝ понятя зъ исторіи географіи и наукъ природныхъ. Наука має тревати шѣсть лѣтъ въ двохъ ôддѣлахъ. Родичѣвъ не вôльно змушувати, щобы посилали своихъ дѣтей до школы, котра не ôдповѣдає ихъ вѣроисповѣданю. Надзôръ надъ наукою мають мати особы духовнѝ, а верховный надзôръ держава. Учитель мусить бути того самого вѣроисповѣданя, що и ученики. — Штайнвендеръ интерпелювавъ правительство въ справѣ розпорядженя бар. Чедика, щобы урядники ôдъ зелѣзниць не займались политикою. — Мин. Гавчь ôдповѣдавъ на интерпеляцію Шенерера въ справѣ релегованя студентôвъ за демонстраціи противъ Томащука. Шенереръ крикнувъ: „Жадаю дискусіи надъ ôдповѣдею ренегата Гавча, любимця жидôвскои прасы.“ — Слѣдуюче засѣданье ôдбудеся въ пятницю.

——

Позаякъ спôльнѝ делегаціи въ сѣмъ роцѣ зберуться вже въ першôй половинѣ мая, то вже теперь розпочалися роботы надъ уложеньемъ спôльного буджету. Кажуть, що кредитъ на цѣли военнѝ, ухваленый передъ рôздвомъ на конференціяхъ министерскихъ, буде зачисленый до надзвычайныхъ потребъ войсковыхъ. Высота сего кредиту, котру первѣстно означено на 18 мил. зр., буде имовѣрно зменшеный на $15^1/_2$ або и $16^1/_2$ мил., скоро не треба буде зовсѣмъ тыхъ выдаткôвъ, котрѝ ôдложено на пôзнѣйшій часъ. По уложеню прелиминаря збереся въ мартѣ спôльна рада министрôвъ, въ котрôй возьмуть участь такожь и министры для краєвъ, и буде радити надъ предложеньемъ буджетовымъ.

Нѣмецко австрійскій клюбъ ôдбувъ дня 24 с. м. сзоє засѣданье, на котрôмъ Пос. Плененеръ здававъ справу зъ переговорôвъ зъ ческими послами. Пленеръ казавъ: Нѣмцѣ не хотять нѣчого бôльше якъ лишь загального мира и щобы ческѝ нѣмцѣ уважалися на пôставѣ основныхъ законôвъ державныхъ на рôвни зъ другими Нѣмцями въ Австріи. — Штурмъ внѣсъ подяку нѣмецкимъ посламъ за то, що они въ переговорахъ зъ Чехами заступали не лишь національный але и державный интересъ австрійскихъ Нѣмцѣвъ.

——

Показуєсь теперь чимъ разъ яснѣйше, о що властиво ходить Россіи въ справѣ болгарскôй и въ загалѣ на балканьскôмъ пôвъостровѣ. До чого стремить Россія на Балканѣ, се не було для нѣкого тайною, хто лишь трохи здоровѣйше глядить на политику Россіи. Ôдъ коли лише заострилась справа болгарска, мы доказували, що Россіи не иде зовсѣмъ о долю Славянъ на балканьскôмъ пôвъостровѣ а тôлько, що она шукає собѣ всякими способами выходу на полудни, хоче мати повну свободу на Чорнôмъ мори и хоче добути собѣ дорогу на Середземне море. Вчерашна наша телеграма донесла, що петербургскѝ спôлки промысловѝ и торговельнѝ стараються о то, щобы конче колонизувати козаками побереже и доказують, що Чорне море и Мала Азія мусять конче статися россійскими. То само доказуе такожь и „Нов. Время“ въ кореспонденціи зъ Парижа и каже такъ: Одинокою цѣлею Россіи єсть посѣданье Чорного моря. Россія може дуже добре погодитись зъ Австрією и не потребуе зовсѣмъ спиняти єи походу на Солунь. Въ захôднôй Европѣ не має Россія нѣякого интересу. „Нов. Время“ додає: Мы потребуємо Чорного моря, але потребуємо такожь и симпатій Славянъ. — „Русскій Курьеръ“ доказуе такожь, що Австрія повинна приступити до союза зъ Россією, до котрого приступили-бы ще Румунія, Сербія, Болгарія и Чорногора; крôмъ того прилучилась-бы такожь Франція и ще другѝ державы. Того рода союзъ бувъ-бы зовсѣмъ природный и забезпечивъ-бы миръ Европѣ.

„Петерб. Вѣдом.“ доносять, що сего мѣсяця мають зъѣхатися до Петербурга начальники урядôвъ мобилизаційныхъ зъ поодинокихъ доповняючихъ округôвъ военныхъ.

Рада военна пôдъ проводомъ ген. Гурка мала пôсля „Vos. Ztg.“ заявити цареви, що Россія въ сѣй хвили не може розпочати вôйны, бо до выкôниченя крѣпостного чотырокутника въ Царствѣ польскôмъ треба ще 20 мил. рублѣвъ. Крôмъ того треба на зелѣзницяхъ поставити другій шляхъ и направити мосты та дороги. Крôмъ того треба ще въ декотрыхъ крѣпостяхъ уставити панцирнѝ вежѣ.

——

Высоту позички, яку має зажадати нѣмецке правительство ôдъ парляменту на узброєнье загального ополченя, подають нѣмецкѝ газеты що дня инакше. „Post“ каже теперь, що та позичка має выносити 265 мил. марокъ.

Румуньскій министеръ Стурдза, перебуваючій теперь въ Берлинѣ, ѣздивъ минувшои суботы на запрошенье кн. Бисмарка до Фридрихсруге и вернувъ по конференціи назадъ до Берлина.

———

„Siécle“ грозить зновъ розвязаньемъ палаты послôвъ и каже, що палата мусить конче приступити до серіознои роботы и залишити всякѝ интриги.

Флюранъ заявивъ на конференціи министрôвъ рôльництва и торговлѣ, що Италія домагаєся, щобы угода велася на пôставѣ зъ 1881 р. и щобы тарифа конвенційна обôймала такожь и мыто ôдъ худобы.

Пôсля справозданя префекта въ Нанси не наступило нѣяке нарушенье границѣ и длятого кроки дипломатичнѝ въ справѣ Барберота, котрому нѣмецкій стражникъ ôдобравъ оружіе за стрѣлянье крадкомъ звѣрины, суть зовсѣмъ злишнѝ.

———

Зъ Константинополя доносять, що вже по усмиреню ворохобнѣ пôдъ Бургасомъ, старались малѝ ôддѣлы ворохобникôвъ перебратись зъ Туреччины до Всхôднои Румелій. Тыхъ, що зловлено на турецкôмъ боцѣ, ôдставлено до Адріянополя и тутъ ихъ арештовано, а другихъ арештовано на болгарскôй сторонѣ и ôдставлено до Тирновы. Всѣхъ арештованыхъ має бути около пятьдесять. Капитанови корабля, котрый перевозивъ ворохобникôвъ, хоче правительство турецке зробити процесъ за морске розбишацтво и укарати єго примѣрно. Характеристичнымъ єсть, що скоро лишь Чорногора зажадала ôдъ Порты выданя своихъ пôдданыхъ, арештованыхъ за ворохобню пôдъ Бургасомъ, явився заразъ и россійскій посолъ Нелидовъ и зажадавъ сплаты ôдшкодованя воєнного. Єсть то очевидно пресія на Туреччину, щобы она пустила ворохобникôвъ на волю.

До „Pol. Corr“ доносять зъ Парижа, що тамъ удержуєсь упорно поголоска, будьто-бы теперь велися переговоры въ справѣ болгарскôй межи Вѣднемъ а Петербургомъ, що Россія готова до концесій и що Нѣмеччина посередничить мѣжь Россією а Австро-Угорщиною. Кажуть такожь, що султанъ нынѣ бôльше противный якъ коли небудь насильному залагодженю справы болгарскои.

НОВИНКИ

— **Зъ Перемышля пишуть намъ:** Дня 24 с. м. ôдбулися тутъ пôдъ проводомъ крил. о. Матковского Загальнѝ Зборы членôвъ дѣвочого воспиталища въ будынку рускои капитулы при досыть численнôй участи. Ухвалено ôдкрыти дѣвочій пансіонъ пôдъ назвою „Рускій институтъ для дѣвчатъ“. Капиталу єсть 63 тысячѣ зр. Предложенѝ статуты приняли зôбранѝ въ цѣлости зъ малыми выимками. До выдѣлу увôйшли пп. д-ръ Антоневичь яко предсѣдатель, судія Левъ Шеховичь яко заступникъ предсѣдателя, крилошане Матковскій и Чеховичь, оо. кат. Желехôвскій и Копко, пп. Лѣщиньскій, Несторовичь, Миньковичь и Тиховичь яко выдѣловѝ, о. Куцерыбъ яко касієръ и о. Поляньскій яко секретарь.

— **Повѣтову Нвродну Торговлю** намѣряють основати въ Снятинѣ тамошнѝ нашѝ патріоты. Завязався отже комитетъ для переведеня въ дѣло тои здоровои гадки и зôбраня потрѣбнои сумы 3000 зр. удѣлами по 10 зр. Загальнѝ же Зборы членôвъ мають ôдбутися д. 3 н. ст. лютого въ комнатахъ рускои читальнѣ въ Снятинѣ.

— **Будова новои церкви мурованои на Мазурщинѣ** въ Залѣсю пôдъ Ряшевомъ має розпочатись уже на веснѣ с. р. заходами мѣсцевого приходника о. Ив. Негребецкого. Хочь сума доси призбирана около 4000 зр. не выстає на тую цѣль, однакожь о. Негребецкій має повну надѣю, що цѣла галицка Русь поможе єму добровôльными жертвами въ тôмъ дѣлѣ. Комитетъ церковный удався о пôдмогу до сойму, але соймъ удѣливъ лише 50 зр., пôдчасъ, коли на будову костела въ рускôй громадѣ Криници призначивъ 500 зр. Якъ ревно заходиться о. Негребецкій около пôднесеня своихъ прихожанъ, доказомъ того єсть, що оснувавъ зъ селянъ напôвъ змазурщеныхъ хоръ, котрый въ недѣлѣ и свята спѣває въ церкви зъ нотъ на чотыри голосы. Хоръ сей спѣвавъ пять рускихъ пѣсень на концертѣ, устроєнôмъ дня 3 сѣчня с. р. въ Рящевѣ и вывязався дуже добре зъ своєи задачѣ. Добра воля и енергія могуть богато зробити!

— **Одинъ священикъ рускій зъ деканата скалатского** переславъ въ день ювилею папы сенатови львôвского университету множество обширно обробленыхъ тематôвъ богословскихъ на 200 аркушôвъ письма. Въ языцѣ латиньскôмъ обробивъ тематы теологичнѝ зъ догматики, зъ теологіи моральнои, зъ студій библійныхъ и зъ права каноничного, а въ языцѣ рускôмъ зъ теологіи пасторальнои. (Впр. о. Ю. Г. зъ К. бувъ ласкавъ намъ обширный списъ того множества тематôвъ надôслати до напечатаня въ „Дѣлѣ“, але що такій матеріялъ ôдповѣдає програмѣ часописи чисто церковнôй, то тематы тѝ певно появляться въ котрôйсь изъ нашихъ церковныхъ часописей).

— **Львôвска безплатна лѣчниця.** Филянтропійна ся институція укôнчила власне другій рôкъ истнованя а справозданье єи, выказуюче зрôстъ числа хорыхъ, котрѝ находять въ лѣчници безплатну помôчь и пораду лѣкарску, може послужити за доказъ, що она сповняє совѣстно задачу добродѣйного заведеня. Належить за се подякувати умѣетнôй и совѣстнôй праци ординуючихъ лѣкарѣвъ якъ такожь матеріяльнôй помочи зъ стороны сойму, репрезентаціи мѣста Львова, львôвскои касы щадничои и многихъ особъ приватныхъ. По смерти бл. п. д-ра Кшечуновича, директора лѣчницѣ, много заслуженого для сеи институціи, выбрано д. 30 грудня м. р. директоромъ д-ра В. Татарчуха, заступникомъ д-ра Сельского, касу обнявъ д-ръ Яна, а обовязки секретаря принявъ д-ръ Шрамъ. Ординацій удѣлено въ 1887 роцѣ 22.597. Доходôвъ було 1.449 зр., розходу 1.525 зр. На сей рôкъ прелиминовано выдатки въ высотѣ 1900 зр. Ординуючими лѣкарями лѣчницѣ суть: для внутрѣшныхъ недугъ д-ръ Яна, д-ръ Вол. Ясѣньскій и д-ръ Викторъ; для хирургичныхъ недугъ д-ръ Шрамъ и д-ръ Веръ; для жѣночихъ недугъ д-ръ Сельскій; для недугъ дѣтей д-ръ Сѣрадскій; для недугъ очныхъ д-ръ Лебедовичь; для недугъ шкôрныхъ и венеричныхъ д-ръ Татарчухъ. Справозданье выказує, що въ 1887 роцѣ засягало порады лѣкарскои въ лѣчници 6293 особъ, 3866 мужчинъ и 3427 жѣнокъ. Щире признанье належиться згаданымъ панамъ лѣкарямъ, котрѝ зъ великимъ пожертвованьемъ приносять бѣднымъ пôльгу въ недугахъ.

— **Кс. Дунаєвскій,** епископъ кракôвскій, має бути въ недовгôмъ часѣ, якъ доносять „Dziennik-ови Polsk.“ именованый кардиналомъ.

— **Сельскій знахоръ.** Въ присѣлку Забава коло Радехова — якъ пишуть до часописей — занедужавъ селянинъ небезпечно на тифъ и въ горячцѣ кидавъ собою по постели та маячивъ. Пôдчасъ такого пароксизму тесть и жѣнка хорого перелякавшись прикликали кôлькохъ сусѣдôвъ, зъ котрыхъ одинъ уходивъ въ окрестности за лѣкаря-знахора. Той оглянувши хорого и видячи, якъ ôнъ кидає собою въ горячцѣ, сказавъ, що хорого опанувавъ злый духъ, треба отже „нечистого“ заразъ зъ хорого выгнати. И взявся заразъ до дѣла: вхопивъ хорого и выволѣкъ его въ часѣ найбôльшого морозу на двôръ, положивъ на землю лицемъ до снѣгу, а пôрвавши за мѣтлу, почавъ твердымъ кôнцемъ окладати хорого по цѣлôмъ тѣлѣ, выганяючи въ той спосôбъ „нечистого“. По довшôй такôй операціи заволѣкъ хорого до хаты. На другій день хорый, прийшовши до притомности и чуючи бôль на цѣлôмъ тѣлѣ, запытавъ своихъ, що се за причина, и довѣдався ôдъ нихъ о довершенôй на собѣ екзекуціи. Нещасливый однакъ не вѣрить въ чудотворну силу знахора, бо выздоровѣвши, запôзвавъ его до суду и теперь ведеся въ тôй справѣ слѣдство судове.

— **Щляхтичь не узнає нѣякои власти надъ собою.** Въ селѣ Раковци, пов. пôдгаецкого, приключився недавно страшный выпадокъ. Три псы тамошного властителя п. Іосифа Третяка опали въ ночи около годины 9. молоду дѣвчину, котра коло двора переходила, и загрызли єи въ той спосôбъ, що лише кости, кусники грудей, коралѣ и чоботы зъ неи лишилися. Въ кôлька днѣвъ пôзнѣйше опали тѝ самѝ псы патролюючого жандарма, котрый въ своѣй оборонѣ выстрѣливъ и убивши одного пса увôльнився ôдъ решты. Мимо повысшихъ выпадкôвъ и упôмненя судовои комисіи, котра була на мѣсци, властитель тыхъ небезпечныхъ псôвъ все спускає ихъ на пôчь зъ ланцуха. Очевидно сей панъ єсть той гадки, що упôмненя судовои власти єго не обовязують и що єго псы могуть дальше безкарно заѣдати людей.

— **Рухъ поѣздôвъ** на шляху зелѣзницѣ державнои Стрый-Лавочне привернено назадъ; рôвно-жь ôдкрыто зъ днемъ 25 с. м. рухъ поѣздôвъ на зелѣзници Ярославско-Сокальскôй. Перешкодъ межи Краснымъ а Пôдволочисками ще доси не усунено.

— **Австрійскій товары въ Болгаріи.** Пôсля статистичныхъ выказôвъ болгарского департаменту мытового, довôзъ австрійскихъ товарôвъ до Болгаріи представлявъ въ 1887 роцѣ вартôсть 6,750.000 зр. а вывôзъ зъ Болгаріи до Австріи 986.000 зр. Зъ выказу того видко, що Австрія мѣжь державами интересоваными торговельно въ Болгаріи, занимає перше мѣсце.

— **Обрядъ канонизаціи** Людвика Іриньонъ де Монфоръ, основателя мисіонарѣвъ св. Духа и „дочокъ мудрости“ ôдбувся д. 21 сѣчня с. р. въ Ватиканѣ. Архіепископъ парискій ôдслуживъ литургію, а по полудни змовивъ папа передъ образомъ канонизованого молитву. Въ найблизшу недѣлю ôдбудеся канонизація Климентія Маріи Гоффавера, основателя конгрегаціи Редемптористôвъ у Вѣдни.

— **Дрôбни вѣсти.** Є. Вел. цѣсарь дарувавъ громадѣ Сушно, пов. камѣнецкого, 100 зр. запомоги на будову школы. — Въ фабрицѣ динамиту въ Цорндорфъ коло Прешбурга выбухъ зъ незвѣстнои причины одинъ патронъ и три робôтницѣ убивъ а 12 ранивъ.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 26 сѣчня. „Presse“ заперечуе вчерашну вѣсть, подану черезъ „Corr. de l' Est“, будьто-бы въ справѣ болгарскôй велися теперь мѣжь Вѣднемъ а Петербургомъ якѝсь переговоры.

Парижъ 26 сѣчня. Переговоры въ справѣ торговельнои угоды зъ Италією розбилися. Италія ôдкидає 183 точокъ давнои угоды, а правительство француске ôдкликало зъ Риму своихъ повномочникôвъ.

Римъ 26 сѣчня. Въ наслѣдокъ розрухôвъ студентскихъ, котрѝ выкликавъ заповѣдженый ôдчитъ Бонґого о свѣтскôй власти папы, закрыто университетъ; студенты подерли ôдозву ректора, взываючу ихъ до порядку.

Константянополь 26 сѣчня. Бюро Райтера доносить, що правительство турецке казало арештувати 200 Ôрменъ. Ôрменьскѝ нотаблѣ заявили везирови, що то Порта єсть причиною тайныхъ товариствъ и агитацій ôрменьскихъ, бо она пôдкопуе авторитетъ ôрменьского патріярхату.

Штокгольмъ 26 сѣчня. Король припоручивъ упсальскому епископови, Сундбергови, утворити новый кабинетъ зъ людей партіи, котра жадає охоронного мыта.

Берлинъ 26 сѣчня. „Kreuzztg.“ пôдносить фактъ, що праса француска и россійска дораджуе Полякамъ, щобы они станули по сторонѣ Россіи и тымъ способомъ забезпечились ôдъ Нѣмеччины.

———

Парижъ 26 сѣчня. „Temps“ доказуе, що то Нѣмеччина спонукала Италію до зôрваня торговельнои угоды зъ Францією.

Филипополь 26 сѣчня. Князь принимавъ на авдієнціи духовенство, начальникôвъ урядôвъ и другихъ достойникôвъ.

Парижъ 26 сѣчня. Испаньску екс-королеву доставлено пôдъ ескортою полиціи до границѣ и выдалено зъ краю за якѝсь агитаціи.

Вѣсти зъ Аєп. Львôвскои.

На конкурсъ розписуються зъ речинцемъ до 15 марта 1888 слѣдуючѝ парохіи: Рогачинъ дек. нараєвского; Буцинѣвъ, дек. тернопôльского; Таврôвъ, дек. бережаньского; Ямельница, Яленковате, Хащовате, Сопотъ, Сморже, Коростôвъ и Гребенôвъ, всѣ дек. скôльского.

Презенту на пар. Луку, дек. журавеньского, одержавъ о. Вол. Яновичь.

Завѣдательство пар. Стѣнки, дек. золочѣвского, одержавъ о. Вол. Дорошь.

Митроп. Консисторія вставилася до ц. к. намѣстництва о даръ ласки зъ фонда религійного для Викторіи Багриновичь, вдовы по пароху въ Вишнѣвчику.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** — Є. Вел. цѣсарь именувавъ прив. доцента Антона Калину, надзвычайнымъ професоромъ славяньскои филологіи въ университетѣ львôвскôмъ. — Министеръ скарбу именувавъ комисарѣвъ скарбовыхъ Юстина Блоньского, Романа Витошиньского, Стан. Бильвина и Ивана Чабана, секретарями скарбовыми, а секретаря скарбового Ив. Кашиньского совѣтникомъ скарбовымъ. — Намѣстникъ именувавъ концеписта намѣстництва кн. Павла Санѣгу, провизоричнымъ комисаремъ повѣтовымъ, а практикантôвъ концептовыхъ Льва Крушиньского и Спиридона Адама Телиховского провизоричными концепистами намѣстництва. — Краєва рада школьна именувала тымчасового учителя Данила Домануса въ Балинѣ, дѣйстнымъ учителемъ той-жь школы; тымчасового учителя Адама Сайдака въ Маневѣ, дѣйстнымъ учителемъ етат. школы въ Жукôвцяхъ старыхъ.

— **Перенесеня.** Намѣстникъ перенѣсъ ц. к. комисаря пов. Богумила Шелиговского зъ Городенки до Бохнѣ, а концепистôвъ намѣстництва Льва Крушиньского зъ Богородчанъ до Городенки и Спиридона Телихôвского изъ Снятина до Скалата.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. І. Д. въ Ракоболтахъ. „Дѣло“ Вамъ высылаєся; сли якѝ числа Вамъ не дôйшли, зареклямуйте. — **Всч. Е. Л. въ Василькôвцяхъ.** Заплачено до 30 цвѣтня 88. — **Пчт. Чит. въ Демяновѣ, Всч: Д. Р. въ Сѣховѣ, Всч. И. Р. въ Побережу.** Вамъ высылаєся правильно, хтось мусить забирати, днесь высылаємо вдруге.

Ôдповѣдь на допись въ новинцѣ ч. 5. „Дѣла“ зъ 8 (20) сѣчня с. р. пôдъ заголовкомъ „Непошанованье русскихъ святъ“.

Зъ простои похибки писарскои сталося, що оденъ зъ писарѣвъ, розписуючи термины до розправъ спадковыхъ, написавъ кôлька вôзванъ на день 18-го, замѣсть на 19-го сѣчня.

Правдивый терминъ до списôвъ для Тишковець поставленый бувъ на день 19-ого сѣчня и сей дѣйстно переведено.

Що такъ рѣчь малася а не инакше, най кореспондентъ пересвѣдчиться въ селѣ Тишкôвцяхъ ôдъ господарѣвъ Ивана Дѣдика и Гриця Дзьомбака, а тіи єму скажуть, що я самъ зъумѣвся, увидѣвши въ свято такъ велике якъ Богоявленье, селянъ-Русинôвъ, котрѝ замѣсть до церкви прийшли до моєи канцеляріи.

Городенка дня 23 сѣчня 1888.

Иванъ Босаковскій,
ц. к. нотарь.

Надôслане.

Якъ можна охоронитись ôдъ обманьства при закупнѣ загально полюбленыхъ Рих. Брандта швайцарскихъ пигулокъ? Коли передовсѣмъ на имя „Рих.“ вагу кладеся. Дальше знають всѣ приятелѣ швайцарскихъ пигулокъ, що кожде пуделко єсть обложене вказаньемъ ужитя а се легкимъ нагумованымъ пояскомъ придержане; тому при закупнѣ треба се вказанье ужитя ôдоймити и сейчасъ пересвѣдчитись, чи суть на округлôй червонôй етикетѣ чорными буквами въ округъ написанѝ слова „Аптикаря Рих. Брандта швайцарскѝ пигулки.“ Въ серединѣ червоного тла мусить находитися бѣлый хрестъ, а на нѣмъ пôдпись Рих. Брандта Коли хто хоче цѣлкомъ певнымъ бути, то най вытне собѣ сѝ стрôчки зъ своєи часописи и порôвнає при закупнѣ! Цѣна 70 кр. въ аптикахъ.

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночѝ) пл. Галицкій 17
Дръ Е Лебедовичь (нед. внутрѣшнѝ и очнѝ) ул. Корнякôвъ (Нар. Дôмъ).
Д-ръ Т. Єйдель (недуги нервовѝ и жѣночѝ) ул. Валова 31.
Д-ръ І. Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Антики:

З. Рукеръ ул. Кракôвска

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краєвый ул. Костюшки (будынокъ соймовый)
Банкъ гипотечный пляцъ Галицкій.
А Шеленберґъ (конт. вымѣны) ул. Короля Людвика 1.
Сокаль & Лилієнъ (конт. вымѣны) ул Гетьманьска 6

Готелѣ и Реставраціи:

Готель французскій и рест. швехатска пл. Маріяцкій.
Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Кракôвска 9.

Фотографы:

Е Тшемескій найбôльше завед. фотогр. Гот. Европейскій.

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устьяновичь, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4
Т. Котлостиньскій малярь-артистъ ул. Кракôвска 20.

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичь (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склепы:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянґнеръ (найтаншій магазинъ галантерійный) ул. Галицка 16.
А. Гальскій (товары зелѣзнѝ) пляцъ Маріяцкій 9.
Стажевичь и Абрысовскій (матеріи на сукнѣ) Ринокъ 32.
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20.
Вольфъ Чопп (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ) ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничѝ:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигіи).

НАДÔСЛАНЕ.

Д-ръ Михаилъ Король,

адвокатъ краєвый,

ôдкрывъ зъ початкомъ сего року канцелярію адвокатску

2294 **въ ЖОВКВИ.**

АРНОЛЬДЪ ВЕРНЕРЪ

ЛЬВÔВЪ

ДÔМЪ КОМИСОВЫЙ

удержуе складъ

Печей кафлевыхъ и порценалевыхъ

Фабрика выробôвъ церамичныхъ

въ Глиньску

2280 рôвно-жь 2—10

дахôвокъ, дренôвъ, цеголъ огнетревалыхъ, Цементу портляндского, ванна гидравличного, папки до покрытя дахôвъ, плытъ изоляційныхъ, Касъ огнетревалыхъ

Выконуе помосты мозаиковѝ, терраццовѝ и бетоновѝ,

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

у Львовѣ („Народный Дôмъ“), **въ Станиславовѣ** (пляцъ Францъ Іосифа, дôмъ Горовицôвъ), **Перемышли** (коло моста), **Тернополи**, (ринокъ дôмъ Ляндау-а) **Дрогобичи** (ринокъ), **Коломыи** (готель Кракôвскій) **и Стрыю** (ринокъ, готель пôдъ „Чорнымъ Орломъ“)

поручає зô своихъ складôвъ и посредничень:

Свѣтло церковне всѣмъ Чест. Братствамъ церковнымъ для замовлюваня за нашимъ посредництвомъ просто зъ фабрики Єсть то найдешевшій спосôбъ закупна дочисляємо въ такôмъ случаю по **80 кр. за I-а**, по **72 кр. за II-а** ôдъ кôльограма (скринка безплатно) крôмъ фрахту, котрый купуючій на своѣй зелѣзничôй стаціи оплатить, а то около 4 зр. ôдъ 100 кильогр

Въ той спосôбъ принимаються замовленя найменше на 30 килгр.; може въ тôмъ бути рôзне свѣтло; просимо тôлько при зсмовленяхъ выразно подати, якои величины має бути свѣтло, а єсли оно мале, то чи до рукъ чи до паукôвъ або на прилѣпки, т. є. коротше а грубше, або тонше а довше. 2224

На свѣтло замовлене зъ фабрики треба чекати около 14 днѣвъ Въ складахъ нашихъ у Львовѣ, Станиславовѣ, Перемышли, Тернополи Дрогобичи, Коломыи и Стрыю можна въ кождôмъ часѣ дôстати всякого рода свѣтло.

Зъ высокимъ поважаньемъ

Дирекція Народнои Торговлѣ

у Львовѣ.

ПЕТРО КРОКЕВИЧЬ

аптикарь въ Краковѣ

улиця Баштова при плянтахъ (рôгъ Ринку Клепарского)

поручає власнй выробы

яко правдиву одиноку добычь найновѣйшихъ часôвъ, приносячу хорому неоцѣненй, спасеннй користы, о чѣмъ свѣдчать щоразъ численнѣйшй признаня похвалы и т. п., якъ неменше посвѣдченье лѣкарске, а именно:

До Высокоповажаного пана Петра Крокевича, аптикаря у Краковѣ.

Выробы фармацевтичнй Пана Петра Крокевича, аптикаря пôдъ Львомъ у Краковѣ, *пôсля предложеныхъ менѣ приписôвъ лѣкарскихъ* зробленй, не мѣстять нѣякихъ шкôдливыхъ складникôвъ и въ ôдповѣдныхъ немочахъ ужитй, дуже успѣшно дѣлають.

Д-ръ Юровичь.

У Краковѣ дня 23 липня 1887. докторъ всѣхъ наукъ лѣкарскихъ.

Вино хинове, средство лѣчниче, взмагаюче силы, стравнôсть, надзвычайно поручане, особливо у женщинъ слабосильныхъ, блѣдыхъ и т. п.

Вино хинове зъ зелѣзомъ, поручане молодымъ особамъ для осягненя зросту и розвою тѣла, надає крови силу, збôльшаючи скôлькôсть тѣлокъ крови, змôцняючи жолудокъ пôдносить апетитъ, лѣчить загальнй ослабленя, блѣдачку и т. п., а одиноке для реконвальесцентôвъ по хоробахъ горячковыхъ вынищаючихъ.

Вино зелово-ромбарбарове, вытягъ винный зъ правдивого корѣня Ревеня хиньского (Radix rhei chinensis) и зелъ, збôльшаючихъ рухи хробачковй кишокъ черезъ то легко розвôльняюче; знамените въ затканяхъ, часто повтаряючихъ-ся здутяхъ, довготреваючôмъ катарѣ, дванацятницѣ и въ упорчивôй жовтачцѣ.

Вино зелово-пепсинове, вытягъ зъ зелъ краєвыхъ и найлѣпшои пепсины de Rostock, одиноке успѣшне средство пôдносяче травленье, розпускаюче бѣлко, затымъ одиноке въ нестравности, хроничныхъ катарахъ жолудка або на тлѣ туберкуличнôмъ атоніи кишокъ у людей старыхъ, дуже помôчне у дѣтей зле ôдживлюваныхъ, анемичныхъ и шкрофуличныхъ.

Амигренъ, незрôвнана помôчь въ сильнôмъ болю головы. *Ложочка ôдъ кавы зажита успокоює найсильнѣйшу мигрену.*

Кальльонъ, одиноке средство на найстаршй и найдолегливѣйшй нагнѣтки. По насмарованю нагнѣтокъ сейчасъ перестає болѣти, а въ 24 годинахъ ôдпадає безъ найменшого болю.

Хильоль, лагодить по кôлькоразовôмъ ужитю найбôльшй болѣ ревматичнй, пострѣлы, подагру и т. п

Сарсапариліянъ зъ корою хиновою, узнаный яко найлѣпше средство въ немочахъ походячихъ зъ зôпсутя сокôвъ и зъ ôдти повстаючого вадливого складу крови, въ недокровности и т. п.

Зѣлье грудне зô свѣжихъ, лѣчничихъ зелъ волоскихъ, котрй вже неразъ навѣть въ прикрыхъ розличныхъ выпадкахъ слабости давали надсподѣване полѣпшенье терплячому, то въ слабостяхъ грудныхъ то легкихъ, противъ астмы, всякои душности и т. п. Усувають они тяжку дыхавицю, всякй закатареня легкихъ и грудей, зафльегмленя, кольки въ грудехъ, упорчивый кашель и т. п. Цѣна зр. 1·20.

Сиропъ грудный при тяжкихъ або застарѣлыхъ немочахъ, уживаный буває рôвночасно зъ зѣльемъ льоретаньскимъ противъ сухотъ и слабостей грудныхъ и легкихъ и т. п Цѣна 2 зр.

Кроплѣ жолудковй. Средство знамените и незрôвнане у всѣхъ слабостяхъ жолудка. Цѣна 35 кр. 2068 17—0

Замовленя выконуєся ôдворотною почтою.

Зъ численныхъ подякъ наводимо ось тй:

Высокоповажаный Пане Аптикарю!

Бажаю, щобы кождому хорому такъ знаменитый успѣхъ давали лѣки зъ Вашихъ выробôвъ, якъ моѣй женѣ, котри надсподѣвано успѣшно дѣлали и прошу о надôсланье менѣ ще Амигренъ и капель жолудковыхъ.

Зъ поважаньемъ

Пшôвъ д. 3 липня 1887 р *Леопольдъ Коваликъ* (Рыбникъ, Oberschlesien).

Высокоповажаный Пане!

Узнаю дѣйстну успѣшнôсть Вашихъ выробôвъ, досвѣдчивши на собѣ.

Се посвѣдчаю ретельно. Зъ поважаньемъ

Schönpriesen b. Aussig 25 мая 1787 р. *Новаковскій* директоръ фабрики цукру

Вп Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви въ Краковѣ.

Страдаючи ôдъ пôвтора року на сильный, невылѣчимый кашель, сполученый зъ рôзными тяжкими недугами, мимо тутешныхъ радъ лѣкарскихъ, чувся я безъ надѣѣ житя, а яко отець кôлькоро дѣтей, хапаючись вкôнци рôзныхъ способôвъ до поратованя здоровля, случайно зъ порады чужои приязнои менѣ особы, уживъ я „Зѣля грудного“ выробу аптикаря Вповажаного Пана Петра Крокевича, и по ужитю чотырохъ пачокъ „Зѣля грудного“ и Сиропу ôдзыскавъ цѣлковито здоровлье, могучи о власныхъ силахъ уже працювати и тымъ чиномъ бодай частину щастя дѣтемъ моимъ удѣлити. Чуюсь тому спонуканымъ заявити найщиршу вдячнôсть Вповажаному Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви мѣсцевому, за вырôбъ „Зѣля грудного“, бо житье моє лишь ужитю того Зѣля завдячую.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Кракôвъ, дня 28 мая 1886 р. *Михаилъ Трыбальскій*, друкарь литографичный

Высокоповажаный Пане!

Вычитавши зъ газетъ дня 28 мая с. р. подяку Вамъ Вповажный Пане, а почуваючись зарôвно до обовязку вдячности маю честь тую-жь въ высокôй степени заявити Вамъ, Вповажный Пане, бо Ваше „Зѣлье грудне и „Сиропъ, и въ загалѣ Вашй выробы не лишь менѣ самому, але дуже многимъ, де заходили сумнѣвы що-до здоровля давали чудный успѣхъ. Маючи отже много завдячити Вашимъ выробамъ, приймѣть Вповажаный Пане выразы моеи вдячности, а заразомъ зичливости, успѣху въ дальшôмъ розвою своихъ выробôвъ такъ для добра власного, якъ и зъ пожиткомъ для людскости!

Остаю зъ довжнымъ поважаньемъ *Кс. Е. Вернеръ*,

Кракôвъ 1 червня 1886 р. Реформатъ.

Честный Пане!

Страдаючи ôдъ 20 лѣтъ на гемороиды и упрямый бôль въ жолудку, на дыхавицю и сполучене зъ нею замуленье мѣхура, на затвердженье и иншй долегливости, уживъ я кôлька фляшокъ „Капель жолудковыхъ“, котрй зробили менѣ надзвычайну пôльгу, що посвѣдчаю згôдно зъ правдою и совѣстею.

Фишеръ,

Ряшѣвъ, дня 21 червня 1886 р. совѣтникъ ц. к. суду.

Торговля карльсбадскихъ коронокъ

ИВАНА РАЙЦНЕРА

при улици Театральнôй ч. 8. побôчь костела оо. Єзуитôвъ

поручає величезный выбôръ церковныхъ коронокъ, лентъ, аксамитокъ, велоникôвъ.

Паньчохи, Запаски, Хусточки. Прилады до шитя и гафтôвъ.

Шлярки и вставки гафтованй по чудово низькихъ цѣнахъ. 2303 1—2

ПРАКТИЧНЙ а ДЕШЕВЙ ДАРУНКИ

НА РÔЗДВО!

Годѣ часъ тратити!

Найсвѣжша новôсть!

Лише 5 зр. 25 кр.

2166 коштує найновѣйшій 15—20

Вашинтоньскій ремонтоаръ

до накручуваня безъ ключика при ушку, зъ 5-лѣтною гварантією за добрый хôдъ. Тôлько сей годинникъ може заступити **золотый годинникъ**, а то по перше черезъ добре урегульованье, по друге черезъ **правдиво роскôшну куверту** и дялтого можна єго кождому якъ найлучше поручити.

Лише 1·20 зр. коштує красный покоєвый **стѣнный годинникъ** зъ добрымъ регульованымъ веркомъ, зъ ланцушкомъ и тягарками, зъ выпуклыми бронзовыми прикрасами. **Лише 2·50 зр.** коштує пышный прикрасный **стѣнный годинникъ** зъ дзвôнковымъ будильникомъ, въ рамкахъ горѣховыхъ, зъ вказуючимъ, самосвѣтячимъ щитомъ, иде и будить пунктуально.

Лише 3·90 зр. коштує францускій, золото-бронзованый **Будильникъ годинниковый** зъ голосно бючимъ приладомъ будильнымъ. Окраса для кождого чи то въ хатѣ, чи въ подорожи, зъ веркомъ тревалымъ, не знищимымъ и пунктуально идучимъ.

Лише 4·50 зр. коштує **срѣбно-пикльовый годинникъ, кишеневый цилиндеръ** зъ досконалымъ регульованымъ веркомъ и пишно украшеною оправою зъ кришталевымъ пласкимъ скломъ, безвычайно гарный.

Лише 30 кр. гарный, позолочуваный **лавцушокъ** зъ гачикомъ, до годинника.

Лише 1·20 зр. гарный **ланцушокъ до годинника**, въ золотôмъ фасонѣ зъ брильокомъ печатковымъ, роботы артистичнои.

Лише 3·75 зр. патентованый годинникъ зъ маятникомъ, зъ приладомъ бючимъ годины и пôвгодины, оправленый въ найделикатнѣйше политурованй рамы, якъ найлучше наслѣдуючй горѣховье дерево, зъ вагаломъ и бронзовыми вагами. Крôмъ тыхъ прикметъ має сей годинникъ и тую неоцѣнену властивôсть, що въ ночи патентованый щитъ єго свѣтить чуднымъ фіолетовымъ, чаруючо гарнымъ свѣтломъ, за силу котрого **гарантуєся черезъ 10 лѣтъ.**

Несчислена скôлькôсть ôдбирателѣвъ, котра сей годинникъ бачила и купила, була немовь очарована сею небувалою и неимовѣрною дешевостею.

Выключно тôлько набути єго можна за попередною высылкою грошей або послѣплатою.

Wiener Uhren-Depot und Versandt

Balsam, Wien

II. Schiffamtsgaess 14. T.

КРАВАТКИ

Шалики, хустки шовковй

на шию и до фрака

Цилиндры складанй

2223 Chapeau claque

атласовй и тибетой

Капелюхи мягкй, Шапки

и т. д.

поручає найдешевше

Торговля

Братя Лянгнеръ

Львôвъ, Галицка ч. 16

Цѣнники франко.

Высша школа науки дамского крою

M-me MARIE

ученицѣ Worth-a

заразомъ

вырôбъ ФОРМЪ паперовыхъ на станики, намѣтки, плащѣ и т. д, такъ для особъ старшихъ якъ и для дѣтей ôдъ 30 кр. до 2 зр.

Формы тй можна дôстати готовй або замавляти пôсля мѣры.

Курсъ науки крою треває *одинъ мѣсяць* а оплата выносить 10 зр

Записуватись можна щоденно. 2257 2—3

M-me Marie

ул. Сикстуска ч. 31.

ÔДОЗВА.

Зъ новымъ рокомъ розпочався четвертый рôчникъ **„БИБЛІОТЕКИ ДЛЯ МОЛОДЕЖИ“** выдаванои **„Рускою Бесѣдою“ въ Чернôвцяхъ** пôдъ редакцією Омеляна Поповича.

Въ новôмъ рочнику будемо помѣщати для науки Исторію Руси въ образцяхъ, дальше статьѣ изъ землеписи рôдныхъ и чужихъ краѣвъ: зъ исторіи природы увôйдуть що найцѣкавшй образки зъ житя людского, житя звѣрятъ и рослинъ, якъ такожь описаня и объясненя чудныхъ зъявищь природы. Для забавы служити-муть оповѣданя казки, байки, пѣсни й загадки. Въ кождôй книжочцѣ помѣщенй будуть вельми хорошй новй образки замовленй за дорогй грошѣ изъ славного библіографичного института въ Липску.

Такъ задумали мы продовжати наше выдавництво. До сего дѣла треба однакъ много гроша Тому удаємося до Васъ милй Родимцѣ, щобъ Вы зновъ стали предплатниками нашои „Библіотеки“ та ще й другихъ до того заохочували, бо тôлько зъединеными силами вспѣємо сповнити трудну задачу, яку поставила собѣ „Библіотека для молодежи“. Нашй славнй писателѣ и редакція жертвують працю, а Вы Братя, дайте по 1 зр, и дѣло рости ме Вамъ на користь, намъ на радôсть, а Руси на славу!

„Библіотеку высылаємо тôлько за предплатою або на замовленье, на що и сегорôчныхъ читателѣвъ нашихъ уважными робимо.“

Хто бы не мавъ заразъ грошей, най пришле „Рускôй Бесѣдѣ“ въ Чернôвцяхъ хоть замовленье на кореспонденційнôй картѣ, кôлько рочникôвъ замовляє и коли ихъ заплатитъ. 2300 1—?

Продаються ще цѣлй рочники и поодинокй книжочки

„Библіотеки для молодежи“ зъ 1886, и 1887 року.

ЦѢНА: рочника (12 книжочокъ) 1 зр, поодинокихъ книжочокъ 10 кр., на 10 книжочокъ даємо 2 дальшй даромъ.

Складъ дерева опалового

„Выгнанцѣвъ зъ Прусъ“

у Львовѣ, улиця Сапѣги ч. 37.

напротивъ св. Тересы 2249 3—4

має на складѣ дерево добре и дає повну чотырометрову мѣру.

Замовленя приймаєся на **складѣ**, улиця Сапѣги ч. 37 и у управляючого улиця Сапѣги ч. 23 въ партерѣ, а такожь и черезъ почту.

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемѣрнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдличнй выробы косметичнй, тоалетовй и перфумы именно:

Грысикъ тоалетовый до мытя рукъ

до вынѣжненя згрубѣлого нашкôрка — Пуделко 90 кр.

Порошокъ до чищеня нôгтѣвъ

до наданя нôгтямъ бѣлости рожевои ôдтѣни и красного ôдлыску. — Пуделко по 25 кр.

Антилентилія

Нѣякій артикулъ тоалетовый не може остоятись зô взгляду наслѣдства и доброты зъ Антилентілією. Средство се одержане зъ ôдсвѣжаючихъ субстанцій, усуває въ короткôмъ часѣ веснянки, опаленя сонячнй, плямы печѣнковй, слѣды по ранахъ и т. д, надає лицю свѣжôсть и нѣжнôсть. — Цѣна 2 зр.

Пилиптонъ волосю сивому и споловѣлому по кôлькоразовôмъ ужитю привертає красну барву. Пилиптонъ не фарбує лише ôдмолоджує волосье, котре пôдъ вплывомъ сего ôдличного средства ôдзыскує первѣстну барву, мягкôсть и ôдлыскъ. — Цѣна флякону 1 зр. 50 кр.

Цезаринъ певне средство на выгубленье нагнѣткôвъ — Пуделко 40 кр.

Найлѣпше чорнило глицириновe

пахуче до обуви, дає красный ôдлыскъ, мягчить шкôру и хоронить ôдъ пуканя. — Пуделко по 10 и 20 кр.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул, Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч 2. 2257 10—?

Ц. к. придворна ліярня звонôвъ

П. ГИЛЬЦЕРА въ Винеръ-Найштадтъ

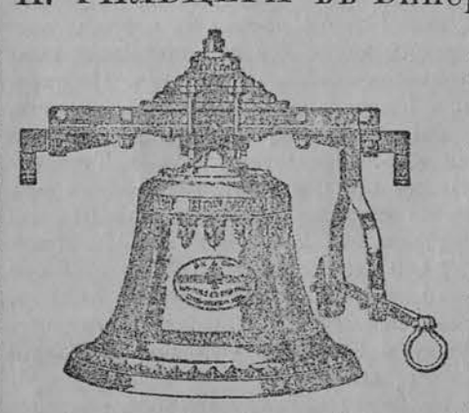

поручаєся до **замовлень звонôвъ и гармонійныхъ складôвъ всякои величины и голосу. Гарантія** за певный голосъ кождого звона, чистый гармонійный акордъ складу и за найлѣпшій металь. Монтованье звонôвъ **головами зъ кованого зелѣза**, черезъ що можна звонами дуже легко звонити **Припорученя** словняються якъ найскорше, точно и **дуже дешево при найвыгôднѣйшихъ условіяхъ заплаты**

Ôдзначеня: *Золотый хрестъ заслуги зъ короною за повне заслуги дѣланье Выстава вѣденьска 1873 р, два медалѣ за поступъ за складъ звонôвъ для вѣденьскои Votivkirche 260 сотнарôвъ ваги. Выстава промыслова у Вѣдни 1880 р. золотый медаль.*

Заложена 1838. Доставила 4420 звонôвъ, 1,189.240 кильогр. ваги. Зъ сего до Вѣдня для 31 церквей 83 штукъ звонôвъ 86.069 кильогр. ваги разомъ и 2 звоны до годинникôвъ для нового ратуша 3345 клр ваги.

Гармонійнй склады до закристій зъ 4 звôнками по 25 зр.

Гармонійнй склады до престолôвъ зъ сильными и голосными звôночками. 2301 1—12

Зъ альпаки: 1 складъ зъ 4 звôн. по 14 зр., зъ 3 зв. по 11 зр.

Зъ мосяжу: 1 складъ „ 4 „ „ 10 „ „ 3 „ „ 8 „

Товариство „ПРОСВѢТА“ поручає

Илюстрованый Калєндарь Просвѣты

на рôкъ 1888.

Цѣна 50 кр., зъ пересылкою 55 кр.

Дôстати можна въ канцеляріи „Просвѣты„ и вô всѣхъ бôльшихъ складахъ.

Неомильне средство

на выгубленье нагнѣткôвъ, бородавокъ и иншихъ подôбныхъ наростей шкôрныхъ, безъ болю и безъ жаднои небезпечности.

Цѣна флякону 50 кр.

Встрикненье и капсулки

зъ ростины „MATICO“

въ недугахъ мужескихъ неоцѣнене средство

поручає Аптика

К. КРИЖАНОВСКОГО

у ЛЬВОВѢ.

Цѣна фляшки встрикнень 40 кр.

Капсулокъ 80 кр.

2274 4—?

Прошу пересвѣдчитися!!

Краєва фабрика дутокъ цигаретныхъ

С. Вєрушь Немойовского

Львôвъ. Ринокъ ч. 25.

2278 4—7 поручає

Знанй зъ доброты и дешевости

ДУТКИ ЦИГАРЕТНЙ

выроблюванй зъ правдивыхъ францускихъ паперцѣвъ.

100 штукъ ôдъ 12 крейцарôвъ!

Замовленя зъ провинціи залагоджуєсь ôдворотною почтою.

Прошу пересвѣдчитись!!

„Перший Вінок“

Жіночий Альманах.

выданый Оленою Пчôлкою и Нат. Кобриньскою можна дôстати у п. Наталіи Кобриньскои въ Болеховѣ або черезъ Администрацію „Дѣла“ по цѣнѣ 2 зр безъ пересылки почтовои 6—6 2187

Посредствомъ всѣхъ книжныхъ складôвъ можна дôстати

КАРПАТСКІИ НОВЕЛЛИ

Петра Полянского

выданй книгарскою фирмою Вольфганга Гергарда въ Липску яко 48-ый и 49-ый томы „Библіотеки Гергарда“

по цѣнѣ 2 зр. 60 кр. за оба томы разомъ

Записовати можна або у самого накладателя (Verlagsbuchhandlung Wolfgang Gerhard, Leipzig, Lessingstrasse 12) або въ Галичинѣ въ книгарни Ставропигійского Института, на Буковинѣ же въ книгарни Г. Пардиного. 2243 2—5

Машины до шитя

Зингера ножнй

до выбору зъ 6 найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и вѣденьскихъ въ цѣнѣ ôдъ 36 до 60 зр. на раты — готôвкою о 10% дешевше, гваранція 5 лѣтъ.

Іосифъ Иваницкій

механикъ и спеціялистъ

Львôвъ, Готель Жоржа

тôлько безъ факторôвъ, агентôвъ, пявкелесôвъ и шмайгелесôвъ, котрй выкористовують нашу публичнôсть — спродають тандету и беруть за се 20%. 2231 8—20

Найдешевше руске литературне выдавництво „Руско-украиньска Библіотека Евгенія Олесницкого“ выходить у Львовѣ почавши ôтъ 1-го грудня р. 1884.

Доси выйшло 17 выпускôвъ, обнимаючихъ слѣдуючій литературный матеріялъ:

1. **Запорожцѣ**, оповѣданє Ивана Нечуя-Левицкого . . 10 кр.
2. **Сонни мары молодого питомця**, оповѣданє В. Барвѣньского 10 кр.

3—4. **Оповѣданя Олексы Стороженка** (Серія перша) первѣстно 20 кр. по выпущеню сконфискованыхъ частей . . . . 10 кр.

5. **Prima Vera**, поезіи Юліи Шнайдеръ . . . . 10 кр.
6. **Оповѣданя Д. Мордовцева** 10 кр.

7—10. **Юрій Горовенко**, повѣсть Красюченка . . . 40 кр.

11 **Въ Карпатахъ**, Ив. Нечуя Левицкого, цѣна . . 10 кр.

12. **Галицкй образки**, Ив. Франка, серія I., цѣна . . 10 кр

13. **Лихій день**, Григорія Григоріевича, цѣна . . 10 кр.
14. **Поетичнй творы** Стефана Руданьского . . . 10 кр.

15—18 **Люборадскй**, Сучасна Хроника А. Свидніцкого, . 30 кр.

Предплачувати можна на бôльше число выпускôвъ наразъ, пересылаючи вôдповѣдну квоту (1 або 2 зр.) на руки выдавця (ул. Словацкого ч. 6). Замовляти можна такожь поодинокй выпуски, додаючи за поодинокій выпускъ 2 кр., за а подвôйный 5 кр. на оплату порта

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 11. Львôвъ, Пятница 15 (27) сѣчня 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной строчки печатной, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, I. Schülerstrasse 8; G. L. Daube & Co.; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stera I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & V gler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ.

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлыи рôкъ	18 зр	на цѣлый рôкъ	24 зр
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр

У Львовѣ:
на цѣлый рôкъ . . . . . 16 зр.
на пôвъ року . . . . . 8 зр.
на чверть року . . . . . 4 зр.

Експедиція пôдъ ч. 8. ул. академична.

Редакція и Администрація пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лишь на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр а в.

Запросины до предплаты

на рôкъ 1888.

Ôдъ 1 (13) сѣчня **„Дѣло“ почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускй свята.

„Библіотека найзнаменитшихъ повѣстей“ буде являтися яко складова часть часописи.

Предплата „Дѣла“ зъ „Библіотекою н. пов.“ (зъ почтовою пересылкою на провинцію) буде стояти

	На провинціи:	*У Львовѣ:*
На цѣлый рôкъ	18 зр.	16 зр.
На пôвъ року	9 „	8 „
На чверть року	4·50 „	4 „
На 1 мѣсяць	1·50 „	1·35 „

Поодиноке число 8 кр.

За границями Австро-Угорщины:

На цѣлый рôкъ 24 зр.
На пôвъ року 12 зр.
На чверть року 6 зр.

Просимо поспѣшати зъ предплатою, щобъ мы могли управильнити накладъ „Дѣла“ зъ „Библіотекою“.

До рускихъ патріотôвъ Снятинщины.

Передъ кôлькома мѣсяцями померъ тутешный купець Бемъ, а родина єго не єсть въ станѣ дальше торговлѣ провадити.

Такъ отже не маємо теперь въ Снятинѣ анѣ одного христіяньского склепу, а трафляється найлучша случайнôсть до сповненя великого патріотичного дѣла, т. є. до ôдкрытя „Народнои Торговлѣ“ въ нашôмъ мѣстѣ.

Не будемо тутъ розводитись надъ користями такого дѣла для народности нашои, для кождои одиницѣ и цѣлои окрестности, бо то рѣчь загально звѣстна. Дѣятельнôсть Народнои Торговлѣ єсть въ нынѣшныхъ прикрыхъ для насъ часахъ майже одинокимъ проявомъ житя нашого на поли промысловôмъ — а безъ промыслу сегодня нѣякій народъ истнувати не може.

Поминувши отже навѣть интересъ личный и выгоду — єсть обовязкомъ кождого Русина, всѣми силами причинитися до осущеня повысшого дѣла, маючого на цѣли разъ уже положити таму збогачуваню чужихъ и намъ ворожихъ елементôвъ нашими грôшми, — по друге, будучого завязкомъ нашого житя на поли промыслу и задаткомъ на лучшу будучнôсть.

Такими гадками веденй утворили мы комитетъ, маючій на цѣли ôдкрытье „Повѣтовои Народнои Торговлѣ въ Снятинѣ“, а ôдъ Васъ П. Т. Родимцѣ буде залежати успѣхъ нашого намѣреня.

До отвореня повѣтовои Народнои Торговлѣ у насъ треба удѣлôвъ на 3.000 зр., а кождый такій удѣлъ выносить 10 зр. Не потребуємо додавати, що удѣлъ члена не пропадає, но остаєсь єго власностею — и коли дѣло йде хорошо, несе добру дивиденду. Впрочѣмъ удѣлъ мусить бути кождому на случай выступленя зъ товариства зверненый.

Запрашаємо отже Васъ П. Т. Родимцѣ умильно до якъ найчисленнѣйшои и найскоршои субскрибціи на удѣлы „Повѣтовои Народнои Торговлѣ въ Снятынѣ“, въ котрôй то цѣли можна зголошуватись до Всч. оо.: Сѣчиньского и Матковского въ Снятинѣ, Гаморака въ Стецевѣ, Трильовского въ Будиловѣ, Коржиньского въ Волчкôвцяхъ, Дрогомирецкого въ Княжу, Зѣнькевича въ Рудникахъ, Малецкого въ Видиновѣ и Каратницкого въ Заболотовѣ — и по зложеню 1 зр. вписового, упрашаємо удѣлы въ готôвцѣ складати або субскрибовати зъ обовязкомъ зложеня цѣлои субскрибованои квоты въ якъ найкоротшôмъ часѣ.

Заразомъ запрашаємо всѣхъ, котрй найменше одинъ удѣлъ въ квотѣ 10 зр. въ готôвцѣ зложать, на день 22 сѣчня (3 лат. лютого) 1888 р. о 2 год. пополудни на Зôбранье въ комнатахъ рускои Читальнѣ въ Снятинѣ въ цѣли остаточного уконституованя Товариства, выбору Дирекціи, Совѣта управляючого, и пр.

(Удѣлы можна такожь зложити при появленю на Зôбранье.)

Снятинъ д. 30 грудня 1887.

Ганкевичъ. — Сѣчиньскій. — Матковскій. — Трильовскій. — Дрогомирецкій. — Стрыйскій. — Данкевичъ. — Мардаровичъ. — Пиндзинъ. — Александровичъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Въ справѣ внесеня кн. Лихтенштайна пише „Fremdenblatt“, що анѣ министерство просвѣты анѣ часть того министерства, отже анѣ самъ министеръ просвѣты не знавъ передъ тымъ нѣчого о внесеню кн. Лихтенштайна, длятого такожь и не мôгъ згодитися на то внесенье. Такъ само було се внесенье такожь несподѣванкою и для клюбôвъ правицѣ. Клюбъ нѣмецкій постановивъ выступити енергично противъ внесеня кн. Лихтенштайна, а „N. fr. Presse“ доносить, що внесенье се єсть въ силѣ розбити раду державну, або доведе до єи розвязаня. Внесенье се пôдписавъ такожь Полякъ пос. Свѣжи, а польскй газеты доносять теперь, що „коло польске“ взяло се єму за зле. Свѣжи толкувався тымъ, що внесенье се належить до справъ вѣроисповѣдныхъ и длятого єго пôдписанье не потребувало ажь дозволу кола. — Ческа „Politik“ приняла радо се внесенье, бо — якъ каже — оно увзглядняє автономію.

Министеръ правосудія предложивъ радѣ державнôй проєктъ закона, котрый давъ-бы єму право установити въ дорозѣ розпорядженя тарифу на такй роботы адвокатôвъ и ихъ канцелярій въ судовôмъ поступованю, котрй за-для того, що суть поєдинчй и часто повторяються, дадуться легко оцѣнити.

Вѣденьскій кореспондентъ англійскои газеты „Times“ помѣстивъ бувъ недавно въ згаданôй газетѣ кореспонденцію, въ котрôй выступивъ дуже остро противъ гр. Кальнокого и доказує що сей министеръ не дорôсъ до свого становища, що ôнъ годиться лише для якои малои державы, але не для такои великои якъ Австрія, ôнъ занадто податливый супротивъ нѣмецкого канцлера и має за мало енергіи супротивъ Россіи. Въ теперѣшнôй ситуаціи єсть въ Австріи лишь одинъ мужъ, котрый мôгъ-бы ôдповѣдно вести справы державы, а тымъ єсть не хто иншій якъ лишь гр. Юл. Андрасси. Декотрй газеты пôдхопили отже сей поглядъ англійского кореспондента и стали доказувати, що мѣжь гр. Андрассимъ а гр. Кальнокимъ запановавъ якійсь антагонизмъ и що згадана кореспонденція була инспирована самымъ гр. Андрассимъ. „Pester Lloyd“ пише отже теперь, що гр. Андрасси пôзналъ згаданого кореспондента ледви що ôсѣмъ днѣвъ тому назадъ, на обѣдѣ у англійского амбасадора у Вѣдни и розмовлявъ зъ нимъ всего лишь може двѣ минути и то лишь конвенціонально. Вправдѣ той кореспондентъ старався о интервю зъ гр. Андрассимъ ще въ Пештѣ, але до того не прийшло. — „Presse“ пише въ сѣй справѣ такъ: „Дивну вѣсть пустивъ въ свѣтъ вѣденьскôй кореспондентъ „Times-a“, бо выходячи зъ того заложеня, що правительство австрійске переконалося о невѣрности Нѣмеччины и розпочинає переговоры зъ Россіею въ справѣ залагодженя всхôдного пытаня, поставивъ пытанье: Що сталось-бы зъ Нѣмеччиною, наколи-бъ наразъ Россія, Франція и Австро-Угорщина заключили союзъ? Кореспондентъ „Times-a“ ôдповѣдає на то самъ такъ, „що австрійска монархія могла-бы обôйтися зовсѣмъ добре безъ Нѣмеччины, може не зъ гр. Кальнокимъ, але зъ иншимъ министромъ при кермѣ, котрый бôльше єсть пересвѣдченый о силѣ тои монархіи. Зъ иншимъ министромъ на пр. зъ гр. Андрассимъ, промовляла-бы Австро-Угорщина въ зовсѣмъ иншôмъ тонѣ. Такй ôдзывы — каже „Presse“ — выкликують справедливо гнѣвъ нѣмецкои прасы урядовои. Мы у Вѣдни призвичаєнй вже до того рода ôдзывôвъ згаданого кореспондента. Хто знає ôднсины въ Пештѣ и Вѣдни, знає, що треба судити о такихъ байкахъ.

—

Зъ Варшавы пишуть до „Pol. Corr.“, що тамъ робляться все ще безустанно приготовленя, зъ котрыхъ можна вносити, що министерство вôйны хоче помѣстити стало новй и значнѣйшй ôддѣлы войска въ захôдныхъ губерніяхъ и то, якъ можна наочно переконатися, зъ переведеньемъ пляну въ найменшихъ єго дрôбницяхъ. Въ послѣдныхъ часахъ розпочалася въ сихъ губерніяхъ зъ великимъ поспѣхомъ будова касарень, а въ першôй половинѣ сего року мають побудуватися три такй великй касарнѣ, одна въ радомскôй а двѣ другй въ люблиньскôй губерніи. Плянъ до сеи будовы вже уложено, а кошты будовы обчислено на $1^1/_2$ мил. рублѣвъ.

На приказъ россійского министерства вôйны, має бути теперь переведене розпорядженье зъ минувшого року, пôсля котрого до заряду кождои бригады мѣсцевои має бути придѣленый одинъ офицеръ генерального штабу. Задачею тыхъ официрôвъ буде приготовити матеріялъ до мобилизаціи, — веденье тактичныхъ вправъ баталіонôвъ резервовыхъ и т. д.

Зъ Петербурга доносять до „N. fr. Presse“, що въ кабинетѣ россійскôмъ не настане нѣяка змѣна; министеръ дѣлъ заграничныхъ, Гирсъ, и министеръ просвѣты, Деліяновъ, позôстануть и дальше на своихъ теперѣшныхъ становищахъ. — Министерство маринарки постановило розпочати въ сѣмъ роцѣ въ Николаєвѣ и въ Севастополи будову двохъ новыхъ кораблѣвъ панцирныхъ и трохъ людей канонирскихъ.

Россійскій амбасадоръ въ Берлинѣ гр. Шуваловъ має зъ кôнцемъ сего тыждня вернути зъ Петербурга назадъ до Берлина. — До Петербурга пріѣхавъ онодгы россійскій представитель въ Чорногорѣ, Аргиропуло.

„Journal de St. Peterbg.“ констатує безъустанно непокоячй вѣсти о Россіи и каже, що говорять о воєннôй позичцѣ министра финансôвъ мимо того, що министеръ заявивъ, що хоче ужити єи выключно лишь на цѣли воєнній. Вѣсти о приказѣ вымаршу кавказкого корпусу противъ Австріи и намѣреня Россіи щодо Ерзерумъ показуються вже для того самого неправдивыми, що наколи-бъ Россія думала розпочати якусь акцію въ Малôй Азіи, не стягала-бы зъ Кавказу половины тамошного войска.

—

Гостину румуньского министра Стурдзы въ Фридрихсруге уважають новымъ знакомъ добрыхъ ôднсинъ межи Нѣмеччиною а Румунією и ходить вѣсть, що Стурдза мавъ высказатися дуже успокоюючо о становищи Румуніи до можливыхъ якихсь приключень въ будучности.

Интерпеляція польскихъ послôвъ въ прускôмъ соймѣ звучить такъ: „Рескриптомъ министерства зъ 7 вересня и 6 жовтня 1887 р. знесено науку польского языка у всѣхъ школахъ народныхъ княжества Познаньского и Всхôдныхъ Прусъ безъ рôзницѣ. Запытуємо королѣвске правительство: Якй були мотивы сего розпорядженя и якй педагогичнй и политичнй цѣли маєся на оцѣ при переведеню сего розпорядженя“. Интерпеляцію сю пôдписало 30 нѣмецкихъ послôвъ зъ центрумъ. При дебатѣ надъ симъ внесеньемъ заявивъ министеръ Гослеръ, що пруске правительство не знає великого княжества Познаньского лишь — провинцію и бажає, щобы нѣмецкій языкъ стався спôльнымъ добромъ всѣхъ членôвъ прускои державы. Противъ сего розпорядженя выступивъ нѣмецкій посолъ Шорлемеръ-Альстъ, бо казавъ, оно не оправдане анѣ поступованьемъ Полякôвъ, анѣ политичными цѣлями. Хиба може — казавъ ôнъ — думаєся тымъ такъ згерманизувати Познаньщину, щобы она на случай щасливои вôйны зъ Россіею, котру бесѣдникъ уважає вже за близьку, не могла вôйти въ складъ маючого утворитися нового королевства польского. Такъ скоро того однакожь не осягнеся.

—

Бюро Райтера доносить зъ Константинополя, що великій везиръ закликавъ до себе на приказъ султана чотырохъ ôрменьскихъ нотаблѣвъ и просивъ ихъ, щобы они дали єму поясненье о тайныхъ товариствахъ ôрменьскихъ въ Туреччинѣ и о агитаціяхъ мѣжь Ôрменами въ Европѣ, а заразомъ, щобы подали єму такожь причины невдоволеня Ôрменъ. Нотаблѣ заявили отже насампередъ въ своѣй ôдповѣди, що Ôрмене суть вѣрнй султанови и що за все виновата лишь Порта, котра систематично пôдкопує авторитетъ ôрменьского патріярхату. Они радили Портѣ, щобы она згодилася на жаданя патріярхату и привернула назадъ давнй єго привилегіи. Вѣсть ся, коротка и неясна, каже догадуватись, що мѣжь Ôрменами въ Малôй Азіи проявився якійсь небезпечный для Туреччины рухъ и що мабуть лагодиться якась революція. Здаєсь навѣть, що догадъ сей має якусь пôдставу, бо вже розбйшлась поголоска, що въ мѣстѣ Ванъ въ Малôй Азіи арештовано 200 Ôрменъ, а англійскій консуль въ Константинополи Уайтъ мавъ навѣть интерпелювати Порту въ сѣй справѣ. Коли зважимо, що недавно тому рознѣся зъ Петербурга голосъ, що Мала Азія мусить статися россійскою, дальше коли зважимо, що Россія вже давно заповѣла, що буде мусѣла взяти въ заставъ декотрй провинціи турецкй, наколи Туреччина буде звôлѣкати зъ силатою ôдшкодованя военного, то легко догадатись, чимъ може грозити Туреччинѣ сей рухъ мѣжь Ôрменами. Ще недавно тому, бо лишь кôлька днѣвъ якъ россійскій посолъ въ Константинополи, Нелидовъ, зажадавъ знова силаты ôдшкодованя. До „Kreuzztg.“ доносять отже зъ Константинополя, що Россія напирає длятого такъ дуже на Порту въ справѣ ôдшкодованя, бо звернула теперь свою увагу на Ерзерумъ, столицю Ôрменъ, котру хотѣла-бы забрати въ заставъ.

Зъ Софіи доносять, що Нелидовъ мавъ недавно знова зажадати ôдъ Порты, щобы она офиціяльно заявила, що не признає кн. Фердинанда Кобургского княземъ болгарскимъ. На то мала Порта ôдповѣсти, що она не може бôльше зробити, якъ зробила доси и що порѣшенье сеи справы не зависить лишь ôдъ неи, але такожь и ôдъ великихъ державъ европейскихъ. Ôднсины Порты до Болгаріи мають бути дуже дружнй. Турецке правительство приказало арештувати всѣхъ пôдозрѣлыхъ емигрантôвъ. Слѣдство противъ арештованыхъ за ворохобню пôдъ Бургасомъ Чорногорцѣвъ, веде ся дальше и кажуть, що въ слѣдствѣ сконстатовано, що въ Петербурзѣ знали дуже добре о всѣмъ, що лагодилось въ Болгаріи.

—

На всѣхъ стаціяхъ, черезъ котрй переѣзджавъ кн. Фердинандъ и кн. Климентина зъ Софіи до Филипополя, витали ихъ жителѣ зъ великимъ ентузіязмомъ а особливо ентузіястичнымъ було повитанье въ Филипополи. Тутъ явилися на двôрци представителѣ вѣроисповѣдань болгарского, грецкого, ôрменьского, турецкого и жидôвского; католицкій епископъ повитавъ князя и завѣривъ єго о преданности и вѣрности цѣлого населеня. Улицями снувалися тысячѣ народу и витали князя грôмкими окликами. До Филипополя надходять теперь депутаціи зъ рôзныхъ сторôнъ краю и присылаються адресы.

Дописи „Дѣла“.

Зъ провинціи.

Въ новинкахъ 7-го ч. „Дѣла“ подана вѣсть, що въ равскôмъ повѣтѣ пôдписують селяне петиціи до сойму въ справѣ змѣны дорогового закона въ мысль внесеня посла Сѣчиньского и що въ Любичи камеральнôй ôдобравъ жандармъ готову и численными пôдписами покрыту петицію зъ рукъ селянина и знищивъ єи, грозячи селянинови карами за дальше збиранье пôдписôвъ.

Пôсля артикулу XI. закона основного зъ 21 грудня 1867., ч. 142 В. з. д., мають горожане австрійскй право вносити петиціи. „Das Petitionsrecht steht Jedermann zu“ — каже автентичный нѣмецкій текстъ закона.

Отже жандармъ, що нарушивъ сей законъ, може бути дуже остро караный своєю властею. Але-жь не досыть невиннои згадки въ газетѣ рускôй, що зробить ц. к. краєва команда жандармеріи, бо може бути, що о тôмъ фактѣ не довѣдаєсь и нѣчо не зробить. Тутъ треба, щобы кôлькохъ людей, що пôдписали подерту жандармомъ петицію, внесли неостемплевану жалобу: 1) до Выс. министерства обороны краєвои у Вѣдни и 2) до Выс. команды краєвои жандармеріи у Львовѣ. Въ тôй жалобѣ належить поименувати, котрый жандармъ и зъ котрои стаціи подеръ петицію и грозивъ карами за дальше збиранье пôдписôвъ и належить подати имена свѣдкôвъ и ихъ мѣсце пробуваня. Належить просити такожь о повѣдомленье о результатѣ слѣдства.

Якъ жандармъ поповнивъ сй проступки противъ закона зъ власнои волѣ, або зъ намовы приватныхъ осôбъ, буде за се остро караный, а якъ поповнивъ на розказъ ц. к. урядника, то урядникъ буде караный; въ тôмъ послѣднôмъ разѣ належить внести въ своѣмъ часѣ жалобу въ рускôмъ языцѣ: 1) до Выс. президіи ц. к. намѣстництва у Львовѣ; 2) до Ц. К. президента министрôвъ гр. Таффого у Вѣдны — и просити рôвножь о повѣдомленье о результатѣ.

Якъ мы Русины будемо въ законнôй дорозѣ боронити кождѣсенького свого нарушеного права, то певно потому не поважиться такъ легко нѣхто укорочувати намъ нашй права, бо мы, слава Богу, живемо въ „державѣ права“, въ Австріи, а не въ якôй тамъ Россіи або въ Хинахъ, де самоволя панує. *Правникъ.*

НОВИНКИ

— **Ôдъ комитету, устроюючого концертъ у Львовѣ** д. 2 лютого въ память Маркіяна одержуємо вѣсть, що въ програму концерту вôйдуть ще: Пѣснь сольова на теноръ: „Менѣ однаково“. укладу Лисенка, котру ôдспѣвае п. Гушалевичъ, и „Кому Богъ въ груде давъ серце мягеньке“, хоръ, укладу о. В. Матюка. Въ концертѣ, крôмъ аматорôвъ, возьмуть участь оба хоры товариства „Лютнѣ“, мѣшаный и мужескій.

— **Зô Стрыя пишуть намъ:** На дохôдъ мѣсцевыхъ товариствъ нашихъ задумано тутъ дати концертъ въ память Маркіяна Шашкевича. Концертъ має ôдбутися 12 л. лютого. Въ нѣмъ возьмуть участь спѣвочй силы львôвскй пôдъ проводомъ проф. Н. Вахнянина. Програму подамо пôзнѣйше до вѣдомости. На теперь дѣлимось зъ краснымъ поломъ нашои окрестности тымъ немалымъ секретомъ, що по концертѣ хочемо зложити жертву богини Терпсихорѣ и тымъ до utile прилучити и трохи dulce. Добра цѣль спонукає, здаєся всѣхъ до найсильнѣйшои участи въ вечерку.

— **Зъ Мокряньского пишуть намъ:** Дня 19 л. сѣчня 1888 р. мало ôдбутися въ Пôдбужи урочисте благословленье новопомальованои и у внутри украшеной церкви. Мы сусѣды тѣшились подвигомъ Пôдбужанъ, що удалося имъ свою святыню приоздобити, а ще бôльше, що обрали собѣ

день храмовый ко благословленю, бо радѝ були мы побачити сей обрядъ и всѣ разомъ учути спасительне слово зъ проповѣдницѣ, одно и друге при нагодѣ, яка не такъ скоро въ нашѝй окрестности лучиться. Длятого въ заповѣдженый день зѝбралося ту множество народу зъ околичныхъ селъ, а кождый зъ цѣкавостею тиснувся до церкви, щобы побачити єи красоту. А Пѝдбужане ажь росли зъ радости, коли чужосѣльнѝй люде зъ вдоволеньемъ и похвалою почали выражатися за дѣло ихъ щедрости. Но необавки посумнѣли небоги, бо минала 12, ба минала вже и 1 година зъ полудня, а ѝдпоручника до благословленя годѣ имъ дѝждатися. Не помогла и телеграма до Преосв. владики, бо грамота архіерейска була вже до декана мокряньского ѝдѝслана, котрый лежавъ хорый та въ далеку дорогу пуститися а може навѣть о нѣй погадати не мѝгъ. Всѣхъ притомныхъ обѝйшло то дуже, а найбѝльше мѣсцевыхъ прихожанъ, котрѝ хочь небогатѝ, до чотыри тысячѣ посвятили на украшенье церкви. Ѝдправлено богослуженье въ лат. костелику, а въ церквѣ выголошено краснорѣчиву проповѣдь, въ котрѝй отець духовный зъ Сторонны удачно вычисливъ труды и заслуги нарохіянъ, пароха, обшару двѝрского и єго повномочника п. Матеєца около величавого сего дѣла и зъ жалемъ, що не удалося укѝнчити єго благословленьемъ, розпустивъ нарѝдъ уже при заходѣ сонця. А було єго на тѝмъ торжествѣ такъ велике множество, що въ Пѝдбужи ще тѝлького зѝбраня не памятаємо; була и мѣсцева и сусѣдна интелигенція; тѝлько священикѝвъ-сусѣдѝвъ бачили мы лише трохъ, здаесь намъ не ѝдповѣдне число до такого торжества. Чи може сусѣдѝвъ не прошено? Не знаємо. Лишь тѝлько знаємо, що зъ тои неудачи и для насъ пересторога, коли-бъ кому лучилося у себе зарядити таке або подѝбне торжество, найже запевнитьсѧ на всякѝй случай, щобы того не хибло, хто при торжествѣ необходимый. — *Х.*

— **Зъ Збаража** пише намъ о. Ип. Погорецкій: Ще молодымъ туристомъ оглядавъ я и одушевлявся красою знаного въ артистичнѝмъ свѣтѣ богородчаньского иконостаса. Коли же теперь пѝднесена въ „Дѣлѣ“ гадка о здвигненю мурованои церкви въ Богородчанахъ для безпечного и гѝдного помѣщеня сего артистичного памятника зъ давныхъ часѝвъ, то гадаю, що она повинна знайти загальне признанье у всѣхъ патріѝтѝвъ Руси-Украины. На сю цѣль складаю отже 5 зр., а мои знакомѝ пп.: староста Кауцкій, кс. Ментусь, комисарь Хоєцкій, судія Терешкевичь, лѣкарь ветеринаріи Павликевичь, геометръ Лодыньскій и І. К. дали такожь по 1 зр., такъ що можу квоту 12 зр. на початокъ сего дѣла прислати.

— **Соймъ буковиньскій** удѣливъ 50 зр. субвенціи для товариства „Руска Школа“ въ Чернѝвцяхъ.

— **„Америка“**, органъ американьскихъ Русинѝвъ, выходить въ Шенандорѣ въ 1888 роцѣ чотыри разы на мѣсяць що недѣлѣ. Заголовокъ досыть удачно выдуманый. По серединѣ стоить молода невѣста, держача въ рукахъ хоруговь и гербъ американьскихъ Сполученыхъ державъ а позадъ неи вдираесь на скалу нашь галицко-рускій левъ. По однѝмъ боцѣ фигуры-женщины змальованый старый край, Европа, по другѝмъ новый, Америка. Въ старѝмъ краю видко обѝйстье нашого селянина и церковь зъ трираменнымъ хрестомъ, на передѣ оре селянинъ поле волами; въ новѝмъ же краю пѝдземнѝ копальнѣ вугля зъ наладоваными вуглемъ вѝзками и зъ людьми при роботѣ. — „Америка“ могла стати щотыждневою часописею длятого, бо ѝдъ сего року перейшла она на власнѝсть акційнои спѝлки, до котрои кромѣ о. Ив. Воляньского и редактора Вол. Сѣменовича належать ще иншѝй Русины и найзнатнѣйшѝй особы зъ Шенандору. Щобы „Америка“ могла чотыри разы въ мѣсяць выходити, то спѝлка спроваджуе зъ Галичины до Шенандору нового друкаря, знаючого рускій языкъ и руске письмо.

— **Тов. „Академичне Братство“** повѣдомляе, що ѝдъ 1 л. лютого льокаль товариства буде находитись въ домѣ при улици Калѣчѝй ч. 1. на долинѣ.

— **Якъ мало уважаесь у насъ на житье людске!** Дня 14 с. м. казано въ Коломыи полиціянови мѣскому середъ морозу ѝдвести зъ Коломыѣ до Обертина непріодягнену ѝдповѣдно молоду 20-лѣтну дѣвчину. Дѣвчина упала середъ дороги и замерзла а полиціянъ ѝдморозивъ обѣ ноги.

— **Затьмѣня сонця и мѣсяця.** Сего року будуть три затьмѣня сонця и два мѣсяця, однакъ лишь одно затьмѣнье мѣсяця буде можна бачити въ Галичинѣ. Се цѣлковите затьмѣнье припадае на день 28 н. ст. сѣчня; розпѝчнесь оно о 11. год. передъ пѝвночею, а дѝйде до найбѝльшого затемненя о 12 годинѣ и въ такѝмъ станѣ буде тревати до 1. год. 45 мин. по пѝвночи. По тѝмъ пѝчне мѣсяць розъяснюватись и конець затьмѣня припаде на 2. годину 46 минутъ.

— **Страшна розпука.** Въ мѣсцевости Коцъ на Уграхъ приключився сими днями страшный случай самоубійства. Молода вдова, котрѝй до крайности доскулила єи теща, положилась зъ чотирма своими дѣтьми на шины зелѣзницѣ, а надходячій поѣздъ въ однѝй хвили убивъ ихъ всѣхъ на мѣсци.

(+) **Польска газета церковна** „Wiadomości katolickie“ умѣстила въ числѣ на показъ на сей рѝкъ „Остереженье“ передъ молитвословомъ польскимъ п. заг. „Tarcza polska“ уложенымъ кс. Войтѣхомъ зъ Ченстоховы а выданымъ 1888 р. въ Городку въ друкарни Чаиньского. Въ молитвахъ и пѣсняхъ — пишуть „Wiadomości kość.“ — взываеся Бога о месть надъ неприятелями Польщѣ (н. пр. „бодай ихъ зла смерть не минула“, „бодай земля роступилася и ихъ пожерла“ „порази ихъ Боже перуномъ“, „пришли ихъ Боже на ланцюху“ и т. д.). Дальше псальмы въ тѝмъ молитвословѣ поперекручуванѝ въ незвычайный способѝвъ. Такъ н. пр. слова псальмиста „Hodie si vocem ejus audieritis“ переложено на польске: „Mówi Pan jeżeli głos powstania narodowego usłyszycie...“ або „Dixit Dominus Domino meo“ переложено: „Rzekł pan narodowi polskiemu, siedź po prawicy mojej“ и т. д. Лат. консисторія ѝдмовила апробаты тому молитвословови, а мимо того розѝйшлось єго по краю 13.000 примѣрникѝвъ.

— **Звѣрскій отець.** Зъ Фацетъ на Угорщинѣ доносять о злочиньствѣ, котрому майже повѣрити не хочеся. Зъ мѣсцевости Дикесъ выѣхавъ въ ночи румуньскій селянинъ зъ своимъ 13-лѣтнымъ сыномъ до Люгосъ. Въ дорозѣ напали на санки вовки, а отець, щобы ратувати себе, пѝрвавъ своего сына и кинувъ мѣжь вовкѝвъ. Бѣдне дитя розѝрвали въ сѣй хвилѣ вовки, а отець за той часъ змѝгъ передъ ними утечи. Прибувши до Люгосъ зголосився звѣрскій отець до суду и сейчасъ єго увязнено.

— **Злодѣѣвъ**, що обѝкрали въ Выжници касу уряду податкового, вже выслѣдили и увязнили. Суть то чотыри жиды зъ Копичинець и Банилова.

— **Дрѝбній вѣсти.** Въ Сераєвѣ застрѣлився капитанъ штабу генерального, Ковальскій; причиною мали бути злѝ ѝдносины маєтковѝ. — Людвика Мишель, голосна комунистка, мала въ Гаврѣ ѝдчитъ, а по ѝдчитѣ якійсь возный Люка стрѣливъ до неи зъ револьверу два разы и ранивъ въ голову побѝчь уха. — У Вѣдни застрѣлився Іосифъ Бемъ, директоръ однои прядѣльнѣ въ Чехахъ, програвши на льотеріи 100.000 зр. — Президентъ суду высшого краєвого въ Краковѣ, Игнатій Зборовскій, буде обходити дня 4 л. лютого, свѝй ювилей службовый. — У Вѣдни видѣли въ недѣлю вже першу дугу, котра появилась по сильнѝмъ дощи.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 27 сѣчня. Противъ внесеня кн. Лихтенштайна въ справѣ шкѝлъ вѣроисповѣдныхъ пѝднялася велика опозиція; рада громадска въ Веринъ и товариство выборче на вѣденьскѝмъ передмѣстю Альзергрундъ заявились противъ него. На послѣднѝмъ засѣданю згаданого товариства прийшло до бурливыхъ сценъ въ наслѣдокъ выступленя правительственного комисаря.

Бэрлинъ 27 сѣчня. Министеръ вѝйны заявивъ въ комисіи войсковѝй, що потребуе на цѣли воєннѝ 280 міліонѝвъ и не може ручити, що се вже єго послѣдне слово.

Филипополь 27 сѣчня. Кн. Фердинандъ заявивъ при нагодѣ врученя єму адресы преданности, що надѣеся найти таку готовѝсть въ серіозной хвили въ цѣлѝмъ краю.

Вѣдень 26 сѣчня. До „Corr. de l' Est“ доносять зъ Атинъ, що межи англійскимъ консулемъ а правительствомъ на Кретѣ выбухнувъ серіозный конфликтъ въ наслѣдокъ выпущеня на волю убійцѣ англійского пѝдданого Андерзона. Консуль домагаеся усуненя ген.-губернатора Креты и заплаченя значнои грошевои сумы.

Константянополь 27 сѣчня. Арештовано тутъ богато пѝдозрѣныхъ Чорногорцѣвъ; въ румелійскихъ сторонахъ ведуться поспѣшнѝ приготовленя войсковѝ.

Софія 27 сѣчня. Немило вразила тутъ вѣсть, що въ Филипополи жаденъ чужій консуль не витавъ кн. Фердинанда.

Филипополь 27 сѣчня. Николаєвъ одержавъ велику ленту ордера Александра.

Бэрлинъ 27 сѣчня. Кн. Бисмаркъ приѣде на слѣдуючій тыждень до Берлина и буде тутъ мати бесѣду въ парляментѣ, въ котрѝй дасть имовѣрно поясненье о ситуаціи политичнѝй.

Вѣдень 27 сѣчня. Внесенье правительства о надзорѣ надъ товариствами академичными маe бути наслѣдкомъ агитаціи національно-нѣмецкихъ послѝвъ мѣжь молодѣжею, котра доводить ажь до такого поступованя, якъ то дѣялось въ Грацу.

Петербургъ 27 сѣчня. Зъ ген.-губернаторѝвъ и комендантѝвъ округѝвъ воєнныхъ приѣхали сюды: Гурко зъ Варшавы, Дрентеленъ зъ Кіева, Роопъ зъ Одессы, Святополкъ Мірскій зъ Новочеркаска и Дундуковъ-Корсаковъ зъ Тифлиса.

Наука, штука и литература.

— **Спѣваникъ церковный для шкѝлъ народныхъ укладу проф. Н. Вахнянина,** одобрила въ манускриптѣ Рада шкѝльна краєва, а печатаня єго принялось польске Товариство педагогичне. Спѣваникъ обѝймаe всѣ пѣснѣ литургичнѝ (числомъ 11) и кѝлька пѣсень набожныхъ на бѝльшѝ свята въ роцѣ. Укладъ есть терцетовый, на сопранъ, альтъ и баритонъ. Першѝ два голосы призначенѝ для школярѣвъ, третымъ буде мѝгъ спѣвати учитель. Спѣваникъ церковный, пѝсля котрого учителѣ будуть обовязанѝ учити дѣтей по школахъ, стане дуже у пригодѣ, выховаю религійно-моральному. Товариство педагогичне ѝднеслось уже до гр. к. Ординаріяту митрополичого зъ просьбою о апробату спѣваника и заразъ по одержаню єи приступить до печатаня сего хосенного пѝдручника. Було-бъ лише порадно, щобы цѣна примѣрника була якъ найдешевша, такъ щобъ спѣваникъ мѝгъ находитись въ рукахъ кождого школяря. Замѣчаємо при тѝмъ, що починъ до дѣла давъ самъ Впреосв. митрополитъ Сильвестеръ тымъ, що звернувъ увагу властей шкѝльныхъ на потребу науки дѣтей въ спѣвѣ церковнѝмъ. Зъ нашои стороны мусимо однакожь и се запримѣтити, що по семинаріяхъ учительскихъ нема ѝдповѣдныхъ професорѝвъ спѣву, котрѝ розумѣли-бы духа нашихъ пѣсень литургичныхъ и длятого повинна бы краєва рада шкѝльна, для достиженя намѣренои цѣли, мѣсце сихъ професорѝвъ обсадити ѝдповѣднѣйше.

Зъ симъ числомъ розсылаємо 10 и 11. аркушь II. тому роману Ф. Достоєвского „Вина и кара“ всѣмъ ПТ., що собѣ замовили дальшу высылку.

Надѝслане.

Д-ръ мед. Теодоръ Єндель

по студіяхъ на клиникахъ проф. Розенталя у Вѣдни и проф. Шаркота (Salpêtrier) въ Парижи ординуе въ хоробахъ нервовыхъ и жѣночихъ щоденно ѝдъ 2—4

улиця Валова число 31.

Гистерію лѣчить гипнотизмомъ методою проф. Шаркота и П. Рихтера. 2119 24—0

МОЛОЧАРНЯ ЦЕНТРАЛЬНА

при улици Коперника ч. 13 (въ огоронѣ), филіи Хорущина ч. 12, Паньска ч. 15, Ягайлоньска ч. 18 доставляе молоко и сметанку въ абонаментѣ домѝвъ по умѣркованыхъ цѣнахъ.

2272 9—?

Вытягъ зъ розкладу ѣзды зелѣзниць державныхъ

важный ѝдъ 1 жовтня 1887.

Ѝдѣздъ зѝ Львова: О 6 год рано до Гусяты на; — о 6 год. 10 мин. рано до Лавочного, Будапешту, Стрыя; — о 11 год. 27 мин. передъ полуд. до Стрыя, Хирова, Станиславова; о 12 год. 02 мин. въ полудне до Гусятына; — о 7 год. 44 мин. вечеромъ до Стрыя, Хирова.

Пріѣздъ до Львова: О 1 год. 15 мин. въ ночи зъ Будапешту, Стрыя, Лавочного, Станиславова, Хирова; — о 8 год. 39 мин. рано зъ Хирова, Стрыя; — о 3 год. 10 мин. по полудни зъ Гусятына; — о 4 год. 15 мин. по полуд. зѝ Станиславова, Хирова, Стрыя; — о 9 год. 43 мин. вечеромъ зъ Гусятына.

Плякаты зъ розкладомъ ѣзды на линіяхъ галицкихъ можна дѝстати на стаціяхъ зелѣзниць державныхъ по 6 кр 2238

Зарядъ копальнѣ нафтовои въ Схѝдници

Княгинѣ Любомирскои

поручае **свою незапальну, подвѝйно рафинована, майже безъ вони.**

НАФТУ

лише до набутя въ тврговляхъ

КАРОЛЯ КЛИМОВИЧА

00 кришталева I литръ . . . 22 кр.
I-а цѣлкомъ бѣла I литръ . . 29 кр.
2-а зъ ѝдтѣнею жовтавою I литръ . 18 кр

Въ бочкахъ по 150 кильо за 100 кильо кришталевои 23 зр. — за 100 кильо бѣлои 1-а 22 зр. — за 100 кильо зъ ѝдтѣнею жовтавою 21 зр. зъ ѝдставою до зелѣзницѣ.

Ѝдставляю въ начиняхъ бляшаныхъ пломбованыхъ по 5 и 10 литрѝвъ домѝвъ не числячи за доставу.

Ѝдбирателямъ квитковъ за 10 зр. даю 5% провизіи, котрѝ то въ кождѝй моѣй торговли можна дѝстати. — Найрадше удѣляю бѝльшимъ домамъ на рахунокъ мѣсячный або квартальный.

Поручаючи за якѝсть и незапальнѝсть товару, котрого цѣны якъ найнизшѝ я поклавъ (5—?) 2263

пишуся зъ поважаньемъ

Кароль Климовичь, ул. Яблоновскихъ ч. 6. Телефонъ ч. 252.

Цѣс. кор. уприв. гал. акційный

БАНКЪ ИПОТЕЧНЫЙ

выдае

почавши ѝдъ дня 1 цвѣтня 1887

у Львовѣ и при филіяхъ въ Краковѣ, Чернѝвцяхъ и Тернополи

АСИГНАТЫ КАСОВќ

3½% платнѝ въ 30 днѣвъ по выповѣдж.
4% „ „ 60 „ „ „
4½% „ „ 90 „ „ „

Львѝвъ I цвѣтня 1887.

2223 59—? **ДИРЕКЦІЯ.**

(Передрукъ не буде плаченый.)

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Ѝдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемырнѝй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ѝдличнѝ выробы косметичнѝ, тоалетовѝ и перфумы именно:

Валентинъ найсильнѣйше выпаданье волося вздержуе цибульки волосѝй взмѝцняе и до вытворюваня та поросту волося побуджае Лисины покрываються краснымъ волосьемъ —Цѣлый фляконъ 3 зр. Пѝвъ флякону 1 зр. 60кр

Віолинъ

противъ прѣтя рукъ и пахвъ Фляконъ 50 кр.

Пудръ салицилевый противъ прѣтя и ѝдпареня нѝгъ — Пуделко 50 кр.

Магнолина, шкѝра попрыщена, хропава, нерѝвна и згрубѣла, пѝдъ выключнымъ дѣланьемъ Магнолины ѝдзыскуе молодечій выразъ и красоту Червонѝсть носа и лиця безповоротно уступае. Фляконъ 1 зр. 50 кр.

Орієнталина (пудеръ плынный)

надае лицю красну и приемну бѣлѝсть, ѝдсвѣжуе лице и консервуе. Цѣна 1 зр. губка 10 кр.

Єссенція мятова до полоканя устъ,

кромѣ приемного покрѣпляючого смаку и запаху, дуже користно дѣлае на ясла и зубы. — Фляконъ 50 кр

Атраментъ до значеня бѣля безъ гумы

фляшочка 30 кр

Атраментъ чорный кампешовый

не плѣснѣе, не осѣдае, пера не псуе, есть завсѣгды гарный и плынный и цѣлковито нешкѝдливый. — Фляконъ по кр. 10, 15, 25, 30, и 50.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул, Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка. рѝгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч 20 и въ ЧЕРНѝВЦЯХЪ Ринокъ ч 2. 2257 11—?

Готель пѝдъ **„Золотымъ Орломъ“**

въ Станиславовѣ при улици Бельведерскѝй.

Маe 15 покоѣвъ приладженыхъ зъ всякимъ комфортомъ, зъ того 10 комнатъ фронтовыхъ, а 5 въ официнахъ.

Для **Всечестного Духовеньства** цѣны комнатъ о 50% дешевше, т. е. ѝдъ 50 кр. до 1 зр. за одну комнату.

Пѝдписаный маe надѣю, що П. Т. Публичнѝсть зволить ласкаво ѝдвѣдувати сей готель, а буде вповнѣ вдоволена.

Моріцъ Яноверъ,

2216 8—? властитель готелю пѝдъ „Золотымъ Орломъ“.

Выпродажъ

Вина Шампаньского

десерового менше солодкого

призначеного для вывозу до Королевства Польского, а котрого, зъ причины значного спадку валюты россійскои, высылки мусѣли бути вздержанѝ

Спродажь ѝдъ 10 бутельокъ высше по цѣнѣ 1 зр. 75 кр. за велику бутельку.

Поручаемо заразомъ П. Т. Публицѣ всякій иншій гатунки

Винъ Шампаньскихъ

такожь fleur mousseuse

DE COGNAC.

К. РЖОНЦА и ХМУРСКІЙ

въ Краковѣ

продуценты натуральныхъ винъ 2256 шампаньскихъ 4—10

Маю честь повѣдомити Вп. Публику,

що головный складъ

Пива бутелькового

рѝзного рода, а именно:

Пильзненьске експортове,
Пильзненьскій лежакъ,
Окоцимске мартове,
Львѝвске мартове зъ бровару Лиліенфельда,
Портеръ краєвый, выробу І. Геца въ Окоцимѣ, и
Bock окоцимскій,
находиться у мене при улици СИКСТУСКќЙ ч. 14.

Ласкавѝ замовленя на провинцію сейчасъ выконую.

2289 4—12 Зъ поважаньемъ

С. ВИЗЕРЪ.

Телефонъ ч 148, до уживаня Вп Публичности.

Въ Бережанахъ

пѝдъ ч. 328 на продажь зъ вѝльнои руки дѝмъ мурованый въ дуже добрѝмъ станѣ о чотырохъ комнатахъ зъ кухнею, коморою, пивницею, стайнею, возѝвнею, комѝрками, зъ огородомъ и садомъ шляхотныхъ овочѣвъ, обему около одного морга, все въ дуже добрѝмъ станѣ.

Вѣдомѝсть близша у Б. Г. у Львовѣ ул. Зимѝровича 15 першій поверхъ число дверей 4. Посередникѝвъ не принимаеся. 2297 2—3

На мясницѣ!

Цилиндры складанѝ (Chapeau claque)
Атласовый 7.50 и 8.50 Тибетовый 5 50
Сорочки фраковѝ по 2 — 2.50 и 2.80
Ковнѣрки, Манжеты, Хустки шовковѝ до фрака, спинки золоченѝ double

РУКАВИЧКИ, КРАВАТКИ

перфумы, вода кольоньска

поручае найдешевше

2279 5—6 ТОРГОВЛЯ

Братей Лянгнеръ

Львѝвъ, Галицка ч. 16

Цѣнники даромъ и франко.

ДѢЛЬЦЕ

Чеслава Чиньского

Языкъ межинародный для торговлѣ, промыслу и комунікаціи

Volapük

опустило вже печатню въ 3 частяхъ: Граматика Воляпикъ, выданье II, 15 кр. Вправы 25 кр., Словарець въ 3 языкахъ: польско-француско-воляпикъ 20 кр. Набути можна у всѣхъ книгарняхъ або за пересылкою почтовою 65 кр. у **выдавця въ Podgórzu przy Krakowie.** Замовленя ѝдворотною почтою.

2208 10—12

При закупнѣ товарѝвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пѝдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 12. Львôвъ, Субота 16 (28) сѣчня 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ щодня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“. Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, I. Schülerstrasse 8; G. L. Daube & Co.; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Woilzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & V gler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ.

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлыи рôкъ . .	18 зр	на цѣлый рôкъ .	24 зр.
на пôвъ року . .	9 зр.	на пôвъ року . .	12 зр.
на чверть року .	4 50 зр.	на чверть року. .	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.
на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.

Експедиція пôдъ ч. 8. ул. академична.

Редакція и Администрація пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лишь на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатаний вôльний ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр а в.

Запросины до предплаты

на рôкъ 1888.

Ôдъ 1 (13) сѣчня „Дѣло“ **почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускѝ свята.

„Библіотека найзнаменитшихъ повѣстей“ буде являтися яко складова часть часописи.

Предплата „Дѣла“ зъ „Библіотекою н. пов.“ (зъ почтовою пересылкою на провинцію) буде стояти

	На провинціи:	*У Львовѣ:*
На цѣлый рôкъ	18 зр.	16 зр.
На пôвъ року	9 „	8 „
На чверть року	4·50 „	4 „
На 1 мѣсяць	1·50 „	1·35 „

Поодиноке число 8 кр.

За границями Австро-Угорщины:

На цѣлый рôкъ **24 зр.**
На пôвъ року **12 зр.**
На чверть року **6 зр.**

Просимо поспѣшати зъ предплатою, щобъ мы могли управильнити накладъ „Дѣла“ зъ „Библіотекою“.

До рускихъ патріотôвъ Галицкои Руси.

Выдѣлъ политичного товариства „Народна Рада“ у Львовѣ рѣшивъ скликати на день 2 н. ст. лютого 1888 Загальнѝ Зборы членôвъ товариства. Пôсля ухвалы и постановленя Выдѣлу першѝ тіи Загальнѝ Зборы „Народнои Рады“ повиннѝ бути чимсь бôльше, якъ звычайно бувають подôбнѝ згромадженя, — повиннѝ бути величною и поважною манифестаціею Русинôвъ галицкихъ и мати значенье политичне. По справозданю зъ дѣятельности дотеперѣшного Выдѣлу товариства ôдъ часу основаня „Народнои Рады“, Выдѣлъ предложить зôбранымъ членамъ пôдъ дискусію и ухвалу народну програму Русинôвъ Галицкихъ, котра, по апробатѣ ѥи Зборомъ, буде обовязуючою для Галицкои Руси, а дальше на порядку дневнôмъ будуть стояти и выжидати дискусіи та ухвалы членôвъ товариства рôзнѝ на нынѣшну пору незвычайно важнѝ справы политичнои та економичнои натуры, дотыкаючѝ всѣхъ верствъ галицко-руского народу.

Не потребуѥмо ажь доказувати, що товариство „Народна Рада“, основане на програмѣ Головнои Рады Рускои зъ 1848 року, ѥсть нынѣ тымъ политичнымъ органомъ Галицкои Руси, котрый въ своѣй повазѣ може зъ успѣхомъ ставати супротивъ противника и супротивъ правительства въ оборонѣ правъ народныхъ и добиватися ôдъ правительства правъ новыхъ на пôдставѣ конституціи, що признала рôвнѝ права всѣмъ народамъ Австріи. „Народна Рада“ покликана нынѣ такожъ перевести здорову та крѣпку организацію силъ рускихъ, щобы въ недалекôмъ уже часѣ цѣла Галицка Русь станула приготованою, енергично та солидарно.

Въ виду такихъ великихъ задачъ товариства „Народна Рада“ — патріотичнымъ обовязкомъ кождого щирого Русина ѥсть дбати о якъ найбôльшу повагу того политичного органу Галицкои Руси. Въ „Народнôй Радѣ“ повиннѝ згорнутись въ велику могучу громаду всѣ щирѝ Русины, — „Народна Рада“ повинна числити тысячѣ членôвъ, Русинôвъ всякого стану и зô всѣхъ сторôнъ краю, — а тымъ чиномъ политичный органъ Галицкои Руси набере такои поваги и силы, що ѥго голосъ въ кождôй справѣ народнôй буде голосомъ цѣлого народу галицко-руского, — противникъ Руси буде мусѣвъ зъ нимъ числитись, а правительство нѣколи не посмѣе перейти надъ нимъ до порядку дневного!

Провизоричный выдѣлъ „Народнои Рады“, судячи по дотеперѣшныхъ успѣхахъ въ веденю справъ Галицкои Руси, вѣщуе свому политичному товариству велику и важну ролю на будуще, — тожь и велику вагу мусить привязувати до першихъ Загальныхъ Зборôвъ „Народнои Рады“. Якъ найчисленнѣйша участь въ Зборахъ Русинôвъ всякого стану зъ цѣлого краю додасть товариству силы и вплыву на получшенье долѣ Галицкои Руси. Честь Руси въ загалѣ и честь народовцѣвъ, яко политичнои силы въ краю, домагаѥся, щобы Загальнѝ Зборы „Народнои Рады“ выпали якъ найповажнѣйше и найвеличавѣйше, — тожь Русины повиннѝ зъѣхатися на день 2-го н. ст. лютого до Львова мовь на Вѣче народне!

Выдѣлъ „Народнои Рады“ вповнѣ покладаѥсь на зрозумѣнье важности хвилѣ и на патріотизмъ Русинôвъ, и сподѣваѥся витати на Загальныхъ Зборахъ „Народнои Рады“ патріотôвъ зъ цѣлого краю, зъ посередъ интелигенціи духовнои и свѣтскои, мѣщаньства и селяньства рускаго.

Силу, и то велику силу мы маѥмо — се рѣчь певна, — покажѣмъ же ѥи свѣтови!

Ôдъ Выдѣлу тов. „Народна Рада“.
Львôвъ дня 28 н. ст. сѣчня 1888.

Бесѣда пос. П. Лѣницького

выголошена на XXVI. засѣданю сойму дня 20 н. ст. сѣчня 1888. при розправѣ надъ запомогою для кс. Змартвыхвстанцѣвъ.

Высокій Сойме!

Мимо категоричного протесту, якъ послôвъ рускихъ, такъ такожъ публичнои опинiи рускои, выдала бôльшôсть сойму нашого зъ касы краєвои на цѣли интернату Змартвыхвстанцѣвъ:

въ 1881 роцѣ	10.000	зр.
„ 1886 „	4.500	„
„ 1887 „	4.500	„
и нынѣ знову маѥ ухвалити	4.500	„
значить разомъ	**23 500**	зр.

Поважна ѥ сума, — тымъ поважнѣйша, коли зважимо, що краина наша, колись молокомъ и медомъ плывуча, зъубожѣла, що панамъ и хлопамъ грозить руина; що Ляхамъ та Русинамъ земля зъ-пôдъ нôгъ усуваѥться и переходить въ чужѝ руки. Наша каса краєва свѣтить пустками, хотяй додатокъ до податкôвъ на цѣли краєвѝ дуже высоко пôднесеный, бо до 31 кр. ôдъ 1 золотого, а довги, нашою „ѥрархiєю суспôльною“ на край затягненѝ, доходять до великаньскои сумы, скоро треба рôчно ôдкладати суму до 450.000 зр., т. ѥ. блезько $^1/_6$ часть цѣлого доходу рôчного на сплату ратъ и процентôвъ. И теперь, панове, затягаѥте новый довгъ въ квотѣ 400.000 зр.

Въ загалѣ, панове, добачаю дивну аналь о гію межи господаркою приватною, а господаркою краєвою нашои „ѥрархiи суспôльнои“. Тѝ самѝ панове (nomina sunt odiosa), що ôдъ самого початку нашои еры конституцiйнои такъ завзято горлають въ соймѣ о „pracy organiczнôй“, о ощадности, о економiи и тымъ подôбнѝ окличи мають на устахъ, — тѝ самѝ панове поступають de facto цѣлкомъ противно: марнують власне добро приватне, не здобуте власными мозолами, але по прадѣдахъ одѣдичене, — а заразомъ марнують добро загальне и доводять край нашъ до банкротства, — хотяй здавалось-бы, що орудованье грошемъ чужимъ, маѣткомъ краєвымъ, повинно бути о много скрупулятнѣйше, якъ своимъ питомымъ приватнымъ. Не думаю наводити фактôвъ що-до марнованя приватныхъ маѣткôвъ, бо то суть рѣчи всѣмъ ажь надто добре звѣстнѝ, впрочѣмъ справы особистѝ не суть предметомъ дискусіи нашои, — лишѣмъ вхъ проте на боцѣ зъ тымъ memento: „якъ собѣ постелять, такъ спати будуть...“ За те маѥмо повне право и святый обовязокъ, потягати „ѥрархію суспôльну“ до ôдвѣчальности за марнованье гроша публичного.

Отъ, примѣромъ, маѥмо пышну палату соймову, на котру край нашъ въ хвиляхъ дуже критичныхъ свого розвою економичного зложивъ пôвтора мiлiона замѣсть прелиминованыхъ 700.000 зр. Коли деякѝ послы зъ тверезымъ поглядомъ звертали увагу, що се за великѝ, коштовный выдатокъ, тогды „hierarchia społeczna“, котра привыкла жити надъ станъ, тай нѣколи не умѣла утримати рôвновагы межи доходами а выдатками, ôдповѣла шумною фразою: „To będzie gmach monumentalny, pomnikowy, — tutaj oszczędność byłaby grzechem, — zastaw się, postaw się“.

Дякую вамъ, панове, за таку засаду! Добрый кожухъ та не для насъ хлѣборобôвъ шитый.

На смѣхъ выставляѥся паничъ-елеґантъ въ гарнôмъ, блискучôмъ цилиндрѣ, маючи подертѝ чоботы, сорочку дѣраву зъ ковнѣрикомъ гутаперховымъ, а зъ сурдута лôктѣ вылазять. Таке и наше зъ тою палатою соймовою и въ загалѣ зъ нашою господаркою автономичною. Що менѣ зъ палаты монументальнои, скоро дворы переходять въ руки чужѝ, въ способъ застрашуючiй, — мѣщаньство наше стогне пôдъ тягаромъ недостатку и лихвы, а хлопство на бѣдѣ сидить и бѣдою поганяѥ. — Загляньте, панове, пôдъ стрѣху мазурску, а знайдете не спорадично, але досыть часто одну пару чобôтъ на цѣлу родину. Коли въ процесѣ о пôдпаленье спытавъ я Іосифа Драґулу зъ Острова коло Ропчиць: „Czemuś w niedzielę nie poszedł do kościoła?“ — дôставъ я ôдповѣдь — „Bo żona wdziała jedyną parę butów, to ja z dziećmi musiałem pozostać w domu“.

(*П. маршалокъ перерываѥ и каже бесѣдникови вертати до рѣчи. Бесѣдникъ ôдповѣдаѥ:* „Я говорю до рѣчи, бо о ощадности“.)

Такъ, панове, маѥмо палату соймову, та не тяжко ôдгадати, хто за кôлька лѣтъ въ нѣй запануѥ. А вже-жь тѝ, котрѝ мовь мурашки розсѣдаються по дворахъ яко новомодни дѣдичѣ!

А сума 1,100.000 зр. дарована на будову зелѣзницѣ Трансверзальнои — чи се такожъ бувъ выдатокъ конечный и пожиточный? Чи не лѣпше було обернути суму тую на регуляцію рѣкъ, або на домы працѣ примусовои? А правительство и безъ краєвои запомоги було-бъ выбудувало зелѣзницю стратегичну зъ фондôвъ державныхъ.

Впрочѣмъ вы вже нынѣ самѝ бачите и на ухо собѣ шепчете, що вы край зруйнували своєю паньскою господаркою!

Для интернату Змартвыхвстанцѣвъ удѣляѥ „hierarchia społeczna“ суму 23.500 зр. — варто проте застановитись, кому черезъ те хоче она приподобатись и якѝ цѣли руководить нею?

Пытаюся, котра то верства суспôльности въ краю бажаѥ запомоги для Змартвыхвстанцѣвъ?

Чи може народъ мазурскiй або середня кляса польска? На се пытанье ôдповѣдаю рѣшучо: нѣ! А на тую ôдповѣдь можете, панове, спуститися безпечно, бо я знавець успособленя Мазурôвъ, межи котрыми спровадивъ я бôльше якъ третю часть вѣку свого, тай Мазуры навчили мене бути Русиномъ-патріотомъ. На тôй власне пôдставѣ заручаю, що народъ мазурскiй, нѣ середня кляса польска не думали нѣколи и не думають о полонизаціи и латинизаціи Русинôвъ, але придержуються засады: „nie czyń drugiemu, co tobie nie miło... dać Rusinom, co się im patrzy!“ — навѣть нарѣкають на „ѥрархію суспôльну“: чого насъ, Русинôвъ, мучите Єзуитами и Змартвыхвстанцями? — чого дразните насъ своєю опѣкою непрошеною? Скôльки разôвъ въ соймѣ пôднесеся голосъ згоды съ Русинами, стôлько разôвъ народъ мазурскiй зъ своєю интелигенцiєю, якъ-бы пôдъ вплывомъ искры електричнои, збудиться зъ летаргу, задрожить зъ радости и въ надѣи, що чейже вже разъ зникне 500-лѣтна вражда братныхъ народôвъ, а чейже на престолѣ засядуть справедливôсть и миръ...

Тай не дивниця, бо ôдъ справедливого полагодженя справы рускои зависить доля и розцвѣтъ справы польскои. О тôй правдѣ пересвѣдчена такожъ Познаньщина и Конгресôвка, котрѝ при кождôй нагодѣ натискають на галицку „straż pożarn-y“, щобъ для Руси була вже разъ справедливою.

Всяка кривда, чи одиници чи народови нанесена, мститься на кривдячôмъ. О тôмъ поучаѥ насъ исторія: все, що не оперте на справедливости и що не маѥ моральныхъ пôдвалинъ, зникне безъ слѣду, мовь роса на сонци.

Що мы, Русины, за интернатъ Змартвыхвстанцѣвъ не ѥсьмо вамъ вдячнѝ, — чейже о тôмъ здоровѝ добре знаѥте. Представителѣ народу рускаго тай журналистика руска выказували при кождôй нагодѣ, що насыланье на насъ Змартвыхвстанцѣвъ и Єзуитôвъ пригадуѥ намъ тяжкѝ часы XVI. и XVII. столѣтя, котрыхъ результатомъ були потоки крови братнѣи — було повстанье Хмельницкого, а въ слѣдъ за тымъ упадокъ Польщѣ. Русины знають о тôмъ, що вашѝ интернаты Змартвыхвстанцѣвъ и Єзуитôвъ суть замахомъ на руску народнôсть, тай на нашъ обрядъ святый — що самѝ черезъ те пôдкопуѥте унiю.

Противъ такого поступованя пôднесила цѣла Русь заѥдно рѣшучiй протестъ — колись навѣть 100.000-ною армiєю — и казала вамъ: „якъ хочете бути добрыми сусѣдами нашими, не посягайте лакомою рукою по наше добро народне, по нашѝ права природнѝ и свободу совѣсти, не ґаздуйте въ нашôй хатѣ, бо въ нашôй хатѣ маѥ бути наша правда и сила и воля!“

Скоро анѣ Мазуры, анѣ середня кляса польска, нѣ Русины не желають собѣ Єзуитôвъ анѣ Змартвыхвстанцѣвъ, то хто-жь властиво ихъ протеґуе? А вже-жь „hierarchia społeczna“, тая сама „straż pożarna“, котра нынѣ верховодить въ краю на всѣхъ поляхъ, отже въ Радахъ повѣтовыхъ, въ Соймѣ и у Вѣдни яко „koło polskie“, — котра загарбавши въ свои руки всѣ нервы суспôльнѝ, веде край въ пропасть, а бажаѥ лишь ратувати останки своихъ привилеѣвъ. Лякаючись о своѥ становище доминуюче, уживаѥ всякихъ штучокъ, щобы нѣкого не допустити до голосу въ краю, — а хто посмѣвъ бы имъ супротивитись, заразъ straż pożarna накликуе на него: „Polizei!.. to warchoł... socjalista... szyzmatyk... moskal... staatsgefährlich!“

„До часу збанъ воду носить, ажь ѥму ухо урветься“, — „носивъ вовкъ — понесли и вовка“. Straż pożarna добре се бачить, що ѥи днѣ почислены, що ѥи добра переходять въ чужѝ руки, а зъ другои стороны, що народови мазурскому и рускому отвираються очи, вже навѣть невчене око добачаѥ, що вы не способнѝ орудувати добре справами краєвыми, скоро власнѝ свои фортуны марнуѥте. Хлопъ бачить, що „ѥрархія суспôльна“ пантруе лише свого кастового интересу, а для краю нѣ въ Соймѣ нѣ въ Радѣ державнôй нѣчого не робить.

Справедливо сказавъ посолъ п. Козловскiй, що край нашъ на саму вѣсть о скликаню сойму задрожить зъ переляку, чи соймъ не наложить на людей новыхъ тягарôвъ.

Негодованье зъ вашои господарки краєвои зростаѥ зъ кождымъ днемъ, вы о тôмъ знаѥте, тай всѣми силами бороните панованя свого и допомочи призвали-сьте собѣ Єзуитôвъ и Змартвыхвстанцѣвъ!

Єзуиты и Змартвыхвстанцѣ мають вамъ въ своихъ интернатахъ выплекати покôрныхъ поплечникôвъ, при котрыхъ помочи думаѥте выступити до борбы зъ елементами „несфорными“. Така ваша рахуба. Въ Бозѣ однакъ надѣя, що пляны вашѝ не зреализуються! При божôй помочи зможе край нашъ выповѣсти straży pożarn-ôй послухъ передъ тымъ, заки дочекаѥсь она новыхъ рекрутôвъ Єзуитами и Змартвыхвстанцями выплеканыхъ.

Мушу однакъ застерегтися, що я не ворогъ „ѥрархiи суспôльнои“ — противно, я ѥи другъ, бо бажаю щиро, щобъ всѣ люде, „Адамовѝ дѣти“, були собѣ рôвнѝ, якъ рôвно и однаково свѣтить на всѣхъ сонце, — а лѣпшiй въ очахъ монхъ лише той, котрый власными, а не прадѣдôвъ заслугами перевышаѥ другихъ.

Ба, але бо нынѣ дотепна hierarchia społeczna хоче жити коштомъ предкôвъ своихъ, тай на рахунокъ заслугъ прадѣдôвъ хоче замѣсть разъ одинъ засѣдати до миски, н. пр. выборчои, ажь три разы, — а кождый разъ накормитись до сыта, не зважаючи на те, що внiшѝ верствы суспôльности голоднѝ и босѝ.

Поступованье нашои straży pożarno и пригадуе менѣ пословицю: „хора я, и то дуже: зъ вами буду ѣсти, окремо менѣ дайте, тай ще на потôмъ менѣ лишѣть“. Се значить: хлопы насъ „ѥрархію“ выбирайте, мѣщане ино насъ „ѥрархію“... а знову мы, „ѥрархія суспôльна“, ино себе выбирати будемо.

Такимъ чиномъ всѣ нашѝ институціи стаються кастовыми, а прийде соймувати, то не можна зôбрати комплету нѣ въ комисіяхъ, нѣ въ палатѣ, а черезъ то автономія наша не приносить краєви пожитку, але шкоду.

А може... може hierarchia społeczna ду-

маѣ Єзуитами и Змартвыхвстанцями пôднести Русинôвъ на высшій степень побожности?

За таку ласку варто бы було подякувати, кобы о такî тенденціи можна посудити „hierarchi-ю społeczn-y“. Тымчасомъ се рѣчь загально вѣдома, що побожнôсть „ерархіи суспôльнои“ дається схарактеризувати словами: „modli się pod figurą, a ma diabła za skórą“. Що менѣ зъ такихъ католикôвъ, котрî по католицки не жиють, котрî ближнёго не любять, лише себе самыхъ, тай вызнають засаду єзуитску: „cel uświęca środki“.

Можемо про те смѣло сказати „ерархіи суспôльнôй“: „Medice, cura te ipsum“.

Hierarchia społeczna звыкла на доказъ своєи побожности величатися, скôлько она домôвъ божихъ поставила. Пригляньмося близше, якъ тая справа фундованя костелôвъ стоить на Мазурахъ, бо-жь тамъ властиве поле до попису для „ерархіи суспôльнои“. По докладнôмъ перестудіованю шематизму діецезіи Тарнôвскои зъ р. 1885, переконуюся, що на просторони давнѣйшихъ округôвъ: Тарнôвского, Сандецкого, Крακôвского и Вадовицкого живе 827.264 душь лат. обряду, а на те єсть лише 213 парохій и 22 филій, разомъ 235 посадъ духовныхъ и 235 костелôвъ. На одну проте посаду (парохію, чи филію) и на одинъ костелъ выпадаѣ пересѣчно 3.521 душь! Коли увзгляднити, що осады мазурскî суть порозкиданî, то 3.521 душь замешкують звычайно просторонь 2-або навѣть 3-милеву.

(Въ сьмъ мѣсци маршалокъ краевый передае вице-маршалкови Впр. митроп. Сембратовичеви веденье дальшои розправы.)

Очевидно, що священикъ навѣть при найлѣпшôй воли не въ силѣ пôзнати 3-милевои нивы своєи працѣ, не въ станѣ належито єи допильнувати и выкорчувати. Коли приглянемось поодинокимъ деканатамъ, то бачимо, що въ деканатѣ Домброва выпадаѣ пересѣчно на одну парохію ажь 5.360 душь, въ деканатѣ Мѣлець 5.163 душь, въ деканатѣ Макôвъ 5.176 душь, въ деканатѣ Войничь 4.446 душь, и т. д. Ба пригляньмося деякимъ парохіямъ. Такъ н. пр. обнимаѣ парохія:

Тарнôвъ	18.678	душь въ	16	мѣсцевостяхъ,
Новый Санчь	12.009	„ „	30	„
Кольбушова	10.881	„ „	15	„ и т. д.

(Голосы: Do rzeczy, do rzeczy! niema czasu na to! *Вице-маршалокъ Впр. Сембратовичь*: Po raz drugi wzywam pana posła, żeby wrócił do przedmiotu. *Бесѣдникъ ôдповѣдае:)*

Говорю до рѣчи, бо власне думаю поставити внесенье, щобы „ерархія суспôльна“ ôдступила тыхъ 4.500 зр. на будову 400 новыхъ костелôвъ на Мазурахъ!

(*Голосы:* Brawo! Pozwólcie mu mówić!)

Зъ повысшихъ датъ выходить, що священьство латиньске на Мазурахъ не може обняти окомъ свого терену працѣ, не може мати стôлько силъ физичныхъ до пôддвигненя морального и матеріяльного такихъ кольосôвъ.

Не дивно про те, що Мазуры дичѣють, деморализуються, що въ свята и недѣлѣ Ицко або Абрамко править христіянамъ свою службу, голосить зъ-за шинквасу свою проповѣдь, бо коршма, навѣть не одна, є въ кождôмъ селѣ и присѣлку, а костелъ о двѣ або три милѣ ôддаленый!

Чи наведенî даты свѣдчать о побожности „ерархіи суспôльнои“?

Якъ hierarchia społeczna хоче Богу приподобатись, то най же замѣсть Змартвыхвстанцями — займеся основаньемъ 400 новыхъ парафій въ діецезіи Тарнôвскôй, най выбудуѣ 400 новыхъ костелôвъ, а тогдѣ въ самъ разъ выпаде на кожду парохію чи филію пересѣчно 1303 душь.

Замѣсть удѣляти запомоги Змартвыхвстанцямъ, призначѣть, панове, тî грошѣ на основанье новыхъ костелôвъ на Мазурахъ, а охотно за тымъ голосувати буду!

Неразъ ôдзываються межи вами голосы: „Jaki ten ludek ruski zacny i poczciwy“! — Запевне, що такъ, а то для того, бо ludek ruski любить Бога и Єго святî заповѣди тай ставить собѣ численнî домы божî: 40 хатъ, а вже при нихъ стоить свята церковця маленька, котра пильнуѣ стереже дѣтокъ своихъ ôдъ злого. Зъ того выплываѣ, що нарôдъ рускій пôдъ взглядомъ побожности може служити за взôръ иншимъ народамъ, маѣ свôй питомый обрядъ и своѣ примѣрне священьство, — тожь не потребуѣ опѣки, менторства зъ стороны „ерархіи суспôльнои“, нѣ Єзуитôвъ нѣ Змартвыхвстанцѣвъ!

Вже то нынѣ хиба слѣпый не бачить, що hierarchia społeczna, взявшися за руки зъ Єзуитами и Змартвыхвстанцями, держить спôльно зъ ними **пôдъ дозоромъ полиційнымъ** и пôдъ курателею не ино всѣ иншî верствы суспôльности, але такожь цѣлый клиръ свѣтскій, якъ рускаго такъ латиньскаго обряду, а то почавши ôдъ князѣвъ церкви ажь до наймолодшого алюмна! Маѣмо проте формальный станъ облоги.

Такій станъ рѣчи бачили мы вже въ исторіи польскôй, тай памятаѣмо, якî зродивъ овочѣ.

Вилывъ переважный и выключный Єзуитôвъ и Змартвыхвстанцѣвъ на наше житье народне и суспôльне, спровадить на насъ новî нещастя: давныхъ ранъ не выгоить а ще ихъ подразнить... тай новî завдасть. Зверну лишь увагу панôвъ, що Єзуитъ и Змартвыхвстанець не потребуѣ журитись о свои потребы житя щоденного, бо маѣ всѣ выгоды, — не маѣ почутя патріотичного, бо ôнъ космополитъ. А мы свѣтскî мусимо дбати о хлѣбъ нашь насущный, прикованî до землѣ нашои, кровію зрошенои, не втечемо до Америки; мы не ино словами, але такожь дѣлами хвалимо Бога.

Якъ схочемо всѣ вступити въ слѣды Єзуитôвъ и Змартвыхвстанцѣвъ, останемо монахами-космополитами... А хто-жь тогдѣ накормить и убере Єзуитôвъ, Змартвыхвстанцѣвъ, тай... насъ всѣхъ?

Кождый екстремъ є шкôдливый.

На конець промовы своєи позволю собѣ зробити ще одну увагу. Часто hierarchia społeczna нарѣкаѣ на насъ Русинôвъ, що сѣмо ненависть межи народомъ рускимъ противъ неи, и черезъ те хоче упозорувати интернатъ Змартвыхвстанцѣвъ и рацію єго быту яко antidotum.

Коли справдѣ такъ робимо, то якъ найгôрше служимо власнôй справѣ. Що посѣемо на народнôй нивѣ, те намъ уродиться. Посѣемо кукôль, зберемо кукôль.

Ненависть мовь змія пожираѣ въ души одиницѣ и народу всякî чувства благороднî; душа тогдѣ стаѣ пусткою (мовь каса краева) и не єсть способною до працѣ позитивнои, — а Русинамъ власне дѣлъ позитивныхъ потреба. Длятого мы не маѣмо до „ерархіи суспôльнои“ ненависти, маѣмо лише справедливый жаль за те, що самî гонитеся въ пропасть тай насъ за собою потягаѣте. Поведенье наше супроти васъ залежить ино ôдъ васъ самыхъ, бо нема тамъ милости, де нема справедливости. Будьте-жь для насъ справедливыми, а милованье знайдеся.

Часто стрѣтитись можна зъ замѣтомъ: „Jak się Rusini wzmocnią, to nas wypędzą“. И те пуста байка, панове! Розгляньтеся въ исторіи и характерѣ народу рускаго и признайте, що Русины нѣколи не бажали чужого, — девизою ихъ було: „твого не хочу, — свого не дамъ“ — „посунься Ляше, най и Русинъ сяде!“

Именемъ клюбу рускаго вношу, щобы надъ запомогою для интернату Змартвыхвстанцѣвъ въ сумѣ 4500 зр. перейти до порядку дневного.

Въ справѣ перемыского вдовичо-сирôтского фонду

одержуѣмо зъ Перемышля зъ компетентныхъ кругôвъ отсю статью:

Въ днѣ 14 и 25 н. ст. сѣчня с. р. ôдбулося Загальне Зôбранье ôдпоручникôвъ деканальныхъ въ дѣлахъ вдовичо-спрôтского фонда епархіи Перемышльскои. Явилися ôдпоручники зъ 23 деканатôвъ, а 16 деканатôвъ показалися такъ рôвнодушными до дѣлъ того-жь фонда, що навѣть не прислали своихъ ôдпоручникôвъ.

Зъ рахункôвъ предложеныхъ касієромъ о. Дим. Куцерыбомъ и изъ справоздань двохъ комисій, выбраныхъ до сконтра касы, показуѣся, що коренный фондъ института вдовичого зростаѣ рѣчно ôдъ 3000 до 3.500 зр., але сума наростôвъ коренного фонда незначно побôльшаѣся зъ причины неустанного зниженя стопы процентовои по щадницяхъ и ôдъ цѣнныхъ ефектôвъ. Пôсля статутôвъ не вôльно управляючôй комисіи купувати спекуляційныхъ ефектôвъ, котрî бы може и бôльшій процентъ дали, а за то можна-бы часомъ и капиталъ стратити. Всѣ цѣннî ефекты того-жь фонда мають пупиларне обезпеченье.

Коренный фондъ перемыского вдовичосирôтского фонда выносить теперь 123.600 зр. Запомоги вдовамъ и сиротамъ вымѣрюѣ Загальне Зôбранье пôсля статута одвѣтно до роспорядимои квоты, котра вилыла минувшого року зъ наростôвъ коренного фонда и зъ рôчныхъ даткôвъ ôдъ священникôвъ яко членôвъ института по 7 зр. и по 12 зр.

Ôдъ довшихъ лѣтъ дôставали вдовы по 50 зр. запомоги а сироты по 25 зр., и на то роздавано суму надъ 13.000 зр. рôчно. За рôкъ 1887 не було навѣть такои сумы въ розпорядимôмъ фондѣ, абы можна було удѣлити вдовамъ по 50 зр. а сиротамъ по 25 зр., а то длятого, що священики зъ довжныхъ рôчныхъ даткôвъ за рôкъ 1887, уплатили лише 3.576 зр. а осталось въ залеглости 3.364 зр.

Загальне Зôбранье вымѣрило и за рôкъ 1887, 210 вдовамъ по 50 зр. а 106 сиротамъ по 25 зр., але припоручило управляючôй комисіи здержатися зъ выплатою запомогъ такъ довго, ажь священники залягаючî зъ своими рôчными датками, уплатять недобôръ 1.400 зр. Резервовый фондъ зовсѣмъ вычерпаный, коли отже священики такъ дальше не будуть правильно уплачувати довжныхъ рôчныхъ даткôвъ, то вже въ слѣдуючôмъ роцѣ вдовы дôстануть певно низше 50 зр. Священики отже, що не вплатили довжныхъ рôчныхъ даткôвъ за рôкъ 1887, суть причиною, що вдовы теперь не одержать заразъ своихъ запомогъ, ажь за мѣсяць або за два мѣсяцѣ, зависимо ôдъ того, чи довжники скорше чи пôзнôйше пришлють свои довги.

Рада державна.

I. (180.) Засѣданье рады державнои зъ дня 25 л. сѣчня 1888.

На засѣданю явилися министры: Таффе, Фалькенгайнъ, Пражакъ, Земялковскій, Бакегемъ, Дунаєвскій и Гавчь. Президентъ д-ръ Смолька повѣдомивъ палату, що складавъ именемъ палаты гратуляціи Єи Вел. цѣсаревôй и що Єи Вел. цѣсарева приказала высказати палатѣ свою подяку. Въ день нового року складавъ вицепрезидентъ палаты гратуляцію папѣ по причинѣ єго ювилея именемъ президіи палаты. — По сѣмъ складали ново выбранî послы а мѣжь ними такожь и д-ръ Рутовскій приреченье. — Судъ краєвый въ Люблянѣ внѣсъ прошенье о дозволенье выточити слѣдство противъ послôвъ Клюна, Поклюкара, Пфайфера, Грена, Ферьянчича, Шуклього, Набергоя и Тонклього за обиду чести пос. Грегореца.

Президентъ министрôвъ предложивъ угоду о управильненю границѣ межи Австро-Угорщиною а Румунією. — Зъ дальшихъ предложень правительства внесено слѣдуючî: проєктъ закона, котрымъ даѣся министрови правосудія право завести тарифу для такихъ робôтъ адвокатскихъ, котрыхъ пересѣчну цѣну можна означити зъ того, що они суть поединчî и часто повторяються; проєктъ закона о закупнѣ будынку на промыслову школу въ Бернѣ; проєктъ закона о ôдносинахъ академичныхъ властей до товариствъ и зборôвъ академичныхъ; проєктъ закона о вымковôмъ скликаню резервистôвъ до вправъ въ карабинахъ репетієровыхъ; письмо министра финансôвъ, въ котрôмъ подаѣся до вѣдомости додатокъ на спôльнî потребы зъ остаточными числами прелиминаря и котрымъ предкладаѣся замкненье рахункôвъ за 1886 р.; проєктъ закона о увôльненю ôдъ належитостей стемплевыхъ фундацій зъ причины цѣсарского ювилея; наконець умова зъ Нѣмеччиною о продовженю угоды торговельнои и угода торговельна зъ Италією.

Пос. Пернерсторферъ поставивъ внесенье, щобы проєкту закона о ôдносинахъ властей академичныхъ до товариствъ и зборôвъ академичныхъ не ôдсылати заразъ до комисій, але приступити заразъ до першого читаня, щобы ôдтакъ при першôмъ читаню можна зазначити єго реакційный характеръ. — Пос. Штайнвендеръ и товаришѣ интерпелювали президента министрôвъ о розпорядженю президента зелѣзниць державныхъ, бар. Чедика, зъ дня 1 жовтня 1887, котрымъ ôнъ даѣ науку своимъ пôдвластнымъ органамъ, щобы вздержувались ôдъ всякихъ справъ политичныхъ. Интерпелянты запытують, чи президентъ министрôвъ схоче постаратися о то, щобы се злишне, шкôдливе и противузаконне розпорядженье було знесене. — Пос. Райхеръ интерпелювавъ правительство въ справѣ закона о маркахъ охоронныхъ. — Пос. Дершата интерпелювавъ правительство въ справѣ рефакцій для тарифъ при транспортѣ вугля зъ Острави на Моравѣ, а пос. Гайльсбергъ въ справѣ надмѣрного обниженя оплаты перевозу вугля на Пôвнôчнôй зелѣзници для фирмы Гутмана.

Пос. Штурмъ и товаришѣ поставили слѣдуюче внесенье:

Законъ о змѣнѣ сумаричного поступованя.

§. 1. Въ всѣхъ спорныхъ справахъ ажь до сумы 1000 зр., котрî належать до властей торговельныхъ и велися доси письменно, маѣся на будуще завести устне поступованье сумаричне пôсля §§. 1 до 4 надворного декрету зъ 1845 р.

§. 2. Въ мѣсцевостяхъ, де суть бодай два адвокаты, можуть крôмъ адвокатôвъ яко повномочникôвъ допускатися лишь члены родины, спôльники або прокуристры спорячихъ сторôнъ. Коли спорячî стороны стають самî або черезъ повномочникôвъ, що не суть адвокатами, то можуть домагатися звернення лишь тыхъ коштôвъ, якî готôвкою поробили.

§. 3. Маючîй назначитися въ наслѣдокъ жалобы речинець треба назначити, коли запôзваный проживаѣ въ мѣсци, де сей законъ єсть важный, найдальше до 14 днѣвъ, а въ иншôмъ мѣсци найдальше до 30 днѣвъ. На случай доказанои конечности можна вызначити речинець до розправы и на слѣдуючій день по внесеню жалобы.

§. 4. Протоколованî фирмы не суть обовязанî забезпечувати кошты поступованя.

§. 5 Продовженье розправы може правильно наступити лишь на слѣдуючій день, а найдальше на 14 днѣвъ.

§. 6. Обовязокъ кождои спорнои стороны „высказатися точно и ясно о фактахъ, наведеныхъ противникомъ“, не вымагаѣ окремого и точного признаня або запереченя кождого поодинокого зôзнаня дѣйстного, лишь точного заявленя, чи наведенî противникомъ факты признаються зовсѣмъ або по части або чи ихъ заперечуѣся.

§. 7. Законъ сей стаѣ правосильный зъ днемъ єго оголошеня.

§. 8. Переведенье сего закона поручаѣся министрови правосудія.

Внескодателѣ предложили ще до сего закона резолюціи, дотыкаючî точного выконуваня приписôвъ о сумаричнôмъ поступованю, а въ мотивахъ кажуть, що хотять симъ зарадити злому, котре могло-бы усунути лишь нове загальне поступованье въ процесахъ цивильныхъ, а котрыхъ надармо дожидають вже ôдъ двацять лѣтъ; тымъ хотѣли-бы они спинити такожь покутне писарство.

Кн. Лихтенштайнъ и товаришѣ поставили слѣдуюче внесенье:

Законъ о основахъ выховання и науки въ школахъ народныхъ.

Артикулъ I. Маючî установитися основы выховання и науки въ школахъ народныхъ, суть слѣдуючî:

§. 1. Школа народна маѣ задачу зъ родичами и въ заступствѣ родичѣвъ выховувати дѣти пôсля науки ихъ религіи и учити ихъ такъ тои религіи якъ и образувати въ елементарныхъ вѣдомостяхъ и зручностяхъ, потрѣбныхъ до житя. Предметами науки въ школахъ народныхъ суть длятого: религія, читанье, писанье, рахунки, наука языка, стилистика и спѣвъ. Науку читання треба такъ вести, щобы они учились при нѣй зъ погляду найважнѣйшихъ рѣчей зъ исторіи и географіи, зъ натуральнои исторіи и физики.

§. 2. Школы народнî суть або публичнî або приватнî. Публичными суть тî, що удержуються публичными средствами; всѣ иншî суть приватнî. Приватнî школы мають стояти зовсѣмъ на рôвни зъ публичными и длятого повиннî бути въ силѣ заступити публичнî школы або и станути на ихъ мѣсце, скоро ôдповѣдають приписамъ закона для шкôлъ публичныхъ. Школы публичнî суть для всѣхъ приступнî.

§. 3. Школа народна складаѣсь зъ двохъ ôддѣлôвъ. Першій ôддѣлъ становить елементарна школа, а наука треваѣ въ нѣй черезъ шѣсть лѣтъ по пять днѣвъ тыжднево. — Другій ôддѣлъ становлять: школы выдѣловî, фаховî школы промысловî, школы рôльничî, и школы доповняючî.

§. 4. Посѣщати школу елементарну обовязанî всѣ здоровî и здôбнî до науки дѣти. По скôнченю школы елементарнои мусять они, коли не перейдуть до якои школы середнои, выдѣловои и т. д., ходити ще до якои школы доповняючои. Ôдъ посѣщаня школы суть вôльнî лишь тî дѣти, котрî учаться ôдповѣдно дома.

§. 5. Родичѣ або ихъ заступники не смѣють оставляти дѣтей безъ выховання и науки, приписаной для школы народнои; але ихъ не вôльно змушувати посылати своихъ дѣтей на выхованье и науку, котрî не годяться зъ наукою ихъ религіи.

§. 6. Выконуванье, веденье и надзôръ науки религіи и практикъ религійныхъ въ школахъ народныхъ и семинаріяхъ учительскихъ належить до церкви, взглядно до дотычного товариства религійного. Рôвночасно маѣ церковь спôльный надзôръ надъ цѣлою школою. Власти для надзору шкôльного треба такъ установити, щобы они могли успѣшно сповняти свою задачу.

§. 7. Верховне веденье и надзôръ надъ школами народными и семинаріями учительскими выконуѣ держава черезъ министерство просвѣты.

§. 8. Урядъ учителя при школахъ народныхъ и семинаріяхъ учительскихъ єсть рôвно приступный для всѣхъ обывателѣвъ австрійскихъ, котрыхъ моральнôсть єсть непорочна, а котрыхъ вѣроисповѣданье годиться зъ вѣроисповѣданьемъ дѣтей, котрыхъ мають выховувати. Крôмъ того мусять они выказатися для одержаня посады при публичныхъ школахъ педагогичнымъ уздôбненьемъ, взглядно до науки католицкои религіи предложити потрѣбну missio canonica.

§. 9. Образованье силъ учительскихъ для шкôлъ народныхъ ôдбуваѣся пôсля пола въ окремыхъ семинаріяхъ учительскихъ.

Артикулъ II. Придержуючись сихъ основъ, належить выдаванье розпоряджень о закладаню, удержуваню, урядженю, веденю, надзорѣ публичныхъ шкôлъ народныхъ и семинарій учительскихъ и о управильненю ихъ меживѣроисповѣдныхъ ôдносинъ; о управильненю правныхъ ôдносинъ учителѣвъ; о установленю потрѣбныхъ выдаткôвъ на цѣле шкôльництво, отже и на науку религіи; о означуваню постановъ для шкôлъ приватныхъ — до краєвого законодавства.

Артикулъ III. Законъ сей не нарушуѣ регулямину, призволеного найв. рѣшеньемъ зъ 25 червня 1867, о установленю рады шкôльнои краєвои для королествъ Галичины и Володимиріи и вел. княжества крακôвского. Всяка змѣна сего регулямину може бути ухвалена лишь дотычнымъ соймомъ.

Артикулъ IV. Законъ сей, о скôлько до переведеня єго потрѣбнî новî законы краєвî, стаѣ правосильнымъ рôвночасно зъ сими законами, впрочѣмъ въ слѣдуючôмъ по єго оголошеню роцѣ шкôльнôмъ.

Арт. V. Зъ правосильностею сего закона тратять силу всѣ дотеперѣшнî законы державнî и розпорядженя, котрî ôдносяться до сего предмету и о скôлько они суперечать постановамъ сего закона або можуть бути нимъ заступленî.

Артикулъ VI. Переведенье сего закона поручаѣся министрови вѣроисповѣдань и просвѣты.

Внесенье се пôдписали послы: Лихтенштайнъ, Карльонъ, Брандисъ, Буличь, Найнеръ, Фуксъ, Катрайнъ, Добльгамеръ, Мозеръ, Кальтенеггеръ, Пшайденъ, Фишеръ, Джованелли, Шпавръ, Клюнъ, Грайтеръ, Вайсштайнеръ, Роґль, Венгеръ, Гайденъ, Оберндорферъ, Наймаєръ, Цегетмаєръ, Штайнбахъ, Ельцъ, Турнеръ, Русъ, Іорданъ, Бацканелля, Джентилини, Свѣжи.

Проєктъ закона о покликаню резервистôвъ до вправъ въ карабинахъ репетієровыхъ.

§. 1. Тî, що належать до резервы арміи або що належать до краєвои обороны тыхъ ôддѣловъ войсковыхъ, котрî мають бути заосмотренî новыми карабинами, можуть бути покликаній до першого выученя въ уживаню сего оружія выимково на сѣмъ днѣвъ до вправъ.

Ся вправа не числиться за вправу въ оружію пôсля §. 36 зак. зъ 2 жовтня 1882. д. зак. держ. 153, взглядно пôсля §. 7 закона зъ 29 мая 1883 д. зак. держ. ч. 87.

§. 2. Законъ сей стає правосильнымъ зъ днемъ єго оповѣщеня и розтягаєся такожь и на тыхъ, котрыхъ вже сего року покликано до вправъ въ уживаню новаго карабина.

Въ мотивахъ сего закона сказано мѣжь иншимъ, що таке покликанье єсть конче потрѣбне, бо въ противнôмъ случаю декотрѝ ôдлѣлы прийшли-бы дуже пôзно до вправъ, а декотрѝ зновъ выйшли-бы зовсѣмъ зъ черги. Теперь покликуються резервисты звычайно на 15 до 18 днѣвъ до вправъ, а властиво законъ каже покликувати ихъ на 28 днѣвъ. Ôдъ нихъ не жадаєся отже; щобы они довше служили при вправахъ якъ доси, лишь щобы замѣсть разъ, являлися до вправъ два разы.

Проєктъ закона о тарифахъ для адвокатôвъ.

§. 1. Министеръ правосудія має право за такѝ роботы адвокатôвъ и ихъ канцелярій въ судовôмъ поступованю, котрѝ за-для того, що суть поединчѝ и часто повторяються, дають можнôсть оцѣнити ихъ пересѣчну вартôсть, установити высоту заплаты тарифами, котрѝ мають выдатися въ дорозѣ розпорядженя.

До сихъ роботъ належать: судовѝ поданя въ поступованю въ справахъ спорныхъ и неспорныхъ, котрѝ вже для того, що на одинъ ладъ пишуться и ведуться, не потребують богато труду; нарада зъ стороною, розвѣдуванье въ судѣ, въ урядахъ податковыхъ и другихъ; ставанье на терминъ, на котрôмъ не ведеся меритôрична розправа; поступованье зъ грôшми и цѣнными паперами, подорожи адвокатôвъ и ихъ помôчникôвъ, властивѝ канцелярійнѝ дѣла и другѝ роботы подôбного рода.

§. 2. Тарифа — шануючи право свобôднои умовы и право судіѣ розслѣдити конечнôсть и ôдповѣднôсть кождои роботы — має значенье такъ въ ôдносинахъ стороны до свого адвоката, якъ такожь для означеня тыхъ коштôвъ, якѝ въ справахъ спорныхъ має противникъ заплатити.

§. 3. Тарифа може бути пôсля мѣсця рôзна.

Проєктъ закона о товариствахъ и зборахъ академикôвъ

обнимає головно слѣдуючѝ постановы: Пôсля сего закона (§. 1.) уважаються студентами звычайнѝ и надзвычайнѝ слухателѣ университетôвъ, техникъ, академіи рôльничои, и академіи штукъ красныхъ у Вѣдни. Въ дорозѣ розпорядженя можна сей законъ розширити и на другѝ высшѝ заведеня науковѝ. Для товариствъ и зборôвъ студентскихъ (§. 2) мають важнôсть крôмъ дотеперѣшныхъ законôвъ ще и слѣдуючѝ постановы: Рôвночасно зъ повѣдомленьемъ дотычнои власти политичнои о намѣренôмъ завязаню товариства мають тѝ, що завязують товариство, предложити такожь и заявленье дотычнои власти академичнои, що противъ выдѣлу товариства зô взгляду на науки и на задачу университету, нема нѣякого закиду. Въ противнôмъ случаю не можна дозволити завязаня товариства. Повыша постанова має важнôсть такожь и при змѣнѣ статута.

§. 4 звучить: Товариства студентскѝ мають мати назву, котра ôдповѣдає зовсѣмъ ясно и недвузначно сему призначеню и можуть принимати въ члены лишь студентôвъ того самого университету. Лишь товариства, котрѝ мають выключно добродѣйну, наукову або артистичну цѣль, можуть за дозволеньемъ министерства просвѣты принимати членôвъ и зъ другихъ академій. Власти академичнѝ можуть заказати студентамъ брати участь въ товариствахъ нестудентскихъ.

Всякѝ донесеня (§. 5.) приписанѝ закономъ треба подавати до академичныхъ властей.

§. 6. Мимо постановъ закона о товариствахъ зъ 15 жовтня 1867 о розвязаню товариствъ, може дотычна власть полиційна и тогды розвязати товариство, коли министеръ просвѣты затвердить ореченье власти академичнои або выдасть самъ ореченье, що дальше истнованье товариства може нарушати академичный порядокъ, шкодити интересамъ науки або въ загалѣ академіи въ повненю своеи задачѣ. Въ наглячôй небезпечности може власть академична застановити дѣятельнôсть товариства аж до остаточного порѣшеня. О тôмъ треба повѣдомити заразъ дотычну власть политичну або полиційну.

§. 7. Зборы студентôвъ, торжества, комерсы, публичнѝ продукціи, можуть ôдбуватися лишь за дозволомъ властей академичныхъ. Дозволенье може бути сполучене зъ застереженьемъ, що нестуденты або студенты иншихъ академій не смѣють брати въ нихъ участи. Власти академичнѝ можуть также заказати студентамъ брати участь въ зборахъ нестудентôвъ або студентôвъ другихъ академій. Постановы сего параграфу мають значенье для зборôвъ, котрѝ публично ôдбуваються.

§. 8. О скôлько зборы того рода, якъ наведенѝ въ повышихъ параграфахъ, вымагають повѣдомленя або дозволу властей политичныхъ, треба выказатися передъ ними такожь дозволомъ властей академичныхъ. Въ противнôмъ случаю можна зборы заказати або не дати на нихъ дозволу.

§. 9. Властямъ академичнымъ вôльно на кождѝ зборы (зъ §. 7), навѣть и не на публичнѝ, высылати своихъ ôдпоручникôвъ.

§. 10. Студентамъ не дозволяєся завязувати товариствъ политичныхъ, а такъ само суть выключенѝ всякѝ розправы политичнѝ на зборахъ студентôвъ.

§. 11. Карнѝ постановы зъ §. 36. зак. о товариствахъ и зъ §. 19. зак. о зборахъ ôдносяться такожь до нарушеня сего закона. Независимо ôдъ укараня пôсля сихъ законôвъ має ще таку провину карати и власть академична. Такъ само ôдповѣдають такожь студенты за своє поступованье яко члены товариства або участники збору передъ властями академичными.

§. 12. До 30 днѣвъ ôдъ правосильности сего закона мають уконституватися всѣ товариства студентскѝ пôсля сего закона, а въ противнôмъ случаю оголосить политична власть краєва ихъ розвязанье.

Зъ судовои салѣ.

Въдень, 23 л. сѣчня 1888.

Въ грудни 1886 р. сынъ дѣдича села Плешôвъ, займивъ на конюшинѣ двôрскôй 58 штукъ худобы селяньскои и казавъ гонити сю худобу черезъ село, до свого фôльварку. Коло хаты вôйта Іосифа Гойоха, де розходяться дороги, выпало до 50 людей, по бôльшôй части зъ кіями, кинулись на парôбкôвъ двôрскихъ и худоду ôдбили. Дѣдичь З. А. разомъ зъ парôбками, замѣсть 58 штукъ худобы, пригнавъ домôвъ ино одного коня.

На росправѣ, що въ наслѣдокъ того ôдбулася поредъ судомъ краєвымъ въ Краковѣ, узнано Іосифа Гойоха, вôйта, заможного и поважаного селянина, дальше сына того-жь вôйта, Петра, и ще трехъ иншихъ селянъ винными злочинъства публичного насилія зъ §. 98. а) зак. кар., и засуджено ихъ на кару строгои вязницѣ, ôдъ одного до трехъ мѣсяцѣвъ.

Противъ сего засуду внесли Гойохи, отець и сынъ, жалобу неважности до найвысшого трибуналу. На касаційнôй розправѣ, котра ôдбулася дня 23 с. м. передъ трибуналомъ, станувъ въ заступствѣ Гойохôвъ, адвокатъ вѣденьскій д-ръ Е. Корнфельдъ и выказавъ, що займленье 58 штукъ худобы дѣдичемъ, було неправне, и длятого селяне могли, хотяй и силою, ôдобрати свою худобу, а вкôнци факты, въ котрыхъ судъ кракôвскій доглянувъ насиліе публичне, не суть того рода, щобы ихъ такими можна уважати. Мимо опору генеральнои прокураторіи найвысшій трибуналъ, згôдно зъ высказами защитника, знѣсъ засудъ першои инстанціи и наказавъ нову розправу передъ кракôвскимъ трибуналомъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

(*Зъ ради державнои*). На вчерашнôмъ засѣданю рады державнои предложило правительство деклярацію державъ пôдписаныхъ на угодѣ о пôдморскихъ телеграфахъ що до точнои интерпретаціи другого артикулу. Мин. правосудія проєктъ о устнôмъ поступованю сумаричнôмъ въ спорахъ цивильныхъ до сумы 200 зр. — Пос. Розеръ поставивъ внесенье, щобы правительство розважило справу шкôльныхъ касъ ощадности. — Министры Таффе, Пражакъ, Фалькенгайнъ и Бакегемъ давали ôдповѣди на интерпеляціи. — Пос. Мечникъ здававъ справу о проєктѣ закона о податку ôдъ цукру. Пленеръ промовлявъ за внесеньемъ меншости. Загальна дискусія розпôчнеся надъ симъ предметомъ на засѣданю рады державнои въ понедѣлокъ.

Внесенье кн. Лихтенштайна выкликало загальне заворушенье не лишь въ кругахъ парляментарныхъ але такожь и въ загально политичныхъ и трудно нынѣ предвидѣти, якій єго буде конець. Найбôльшу опозицію выкликало се внесенье на лѣвици, котра заявила, що, коли президентъ палаты не буде уважати сего внесеня за змѣну конституціи, котра то змѣна вымагає бôльшости двохъ третыхъ голосôвъ, то она выступить зъ палаты и розбѣжи. Зъ другои стороны заявили клерикалы ще давнѣйше що судьбу сего внесеня уважають за рѣшучу пробу свого становища до правительства и коли-бъ се внесенье ôдкинено, то цѣле центрумъ зъ кôлькома ще другими послами выступить зъ рады державнои.

Въ нѣмецкôмъ клюбѣ поставивъ пос. Вайтльофъ внесенье, щобы порозумѣтися зъ клюбами нѣмецко-австрійскими що-до выступленя противъ внесеня Лихтенштайна. — Яке становище займуть до сего внесеня Поляки, доси ще не звѣстно. — Въ ческôмъ клюбѣ не обговорювано ще такожь сеи справы, але ходять вѣсти, що лишь дуже мала часть послôвъ старо-ческихъ буде за нимъ. Молодоческій послы хотять рѣшучо противъ него выступити. — Въ „колѣ польскôмъ“ звернено увагу на то, що въ внесеню Лихтенштайна признано лишь краєвôй радѣ шкôльнôй выимкове становище и высказано обаву, що въ Галичинѣ мали-бы надзôръ надъ школами священики обохъ обрядôвъ, що въ виду выступаючои дене-де руссофильскои пропаганды, було-бы дуже непораднымъ. Загальный настрôй має бути въ колѣ противъ внесеня, але доси не ухвалено ще нѣчого.

Въ высокихъ сферахъ — якъ каже „Wien. Allg. Ztg.“ — має панувати велике невдоволенье зъ внесеня кн. Лихтенштайна, бо — якъ доказують — ôнъ появився дуже не въ пору и може лишь збôльшити внутрѣшный роздоръ въ Австріи.

„Руск Инвалидъ“ доносить, що министерство вôйны, користаючи зъ приѣзду ген.-губернаторôвъ, взглядно головно-командуючихъ въ округакъ военныхъ до Петербурга на конференцію, котра тутъ що року вôдбуваєся, старалося утворити зъ нихъ якъ и зъ другихъ шефôвъ войсковыхъ, комисію пôдъ проводомъ вел. кн. Николая, котра переглянула-бы ревидованѝ недавно регулямины для заряду войска въ поли и приписôвъ дисциплинарныхъ.

„Times“ подає вѣсть, що пôсля котрои перебуваючѝ въ Россіи консулѣ доказують, що тамошнѝ приготовленя военнѝ мають зовсѣмъ характеръ офензивный и обчисленѝ на мобилизацію.

„Observer“ пише въ передовôй статіи о становищу Нѣмеччины супротивъ Австро-Угорщины и Россіи такъ: Нѣмеччина не хоче вôйны и для того готова зробити уступку для Россіи въ справѣ болгарскôй, а щобы тымъ лекше вымусити на Австро-Угорщинѣ подôбну готовôсть, дозволяють въ злôй вѣрѣ, щобы Россія заняла супроттвъ „дружнов“ державы грôзне становище. Наколи сила фактôвъ не возьме горы надъ обчисленями, то Россія порозумѣєся зъ Австро-Угорщиною на коштъ Туреччины або Болгаріи або на коштъ однои и другои.

Приѣздъ кн. Бисмарка до Берлина ôдложено на кôлька днѣвъ а то мабуть для того, що ôнъ перестудився. Зъ другои стороны доносять зновъ, що ôнъ не хоче бути въ парляментѣ пôдчасъ дебаты надъ закономъ о соціялистахъ. Въ половинѣ слѣдуючого тыждня приѣде кн. Бисмаркъ до Берлина и возьме участь въ другôмъ читаню войскового предложеня.

Пôдчасъ дебаты надъ закономъ о соціялистахъ доказували послы Зингеръ и Бебель, що правительство нѣмецке удержує всюды платныхъ агентôвъ, котрѝ самѝ выкликують рухъ соціяльный. Мин. Путкамеръ ôдповѣвъ на то, що правительство удержує такихъ агентôвъ въ Швайцаріи, але не каже имъ выкликувати соціяльного руху.

——

Велике враженье выкликавъ въ Англіи артикулъ „Standard-a“, въ котрôмъ доказуєся, що вправдѣ жадна зъ трохъ державъ не бажає вôйны, але що конфликтъ мусить вже наступити въ недалекôй будучности.

НОВИНКИ

— **Члены „Народнои Рады“**, що хотять приѣхати до Львова на день 2 н. ст. лютого на Загальнѝ зборы, зволять якъ найскорше зголоситися до выдѣлу „Нар. Рады“ (при ул. Ôрменьскôй ч. 27.), щобъ можна имъ завчасу выслати карты на зелѣзницѣ по зниженôй цѣнѣ, на скôлько стане запасу. Хто бы зъ членôвъ „Нар. Рады“ не одержавъ доси карты членьскои, зволить такожь выдѣлови пригадати. Хто доси не єсть ще членомъ „Народнои Рады“, може, прибувши на Загальнѝ зборы, вписатися въ члены и зложити 1 зр. рôчнои вкладки. Выдѣлъ сейчасъ прийме єго въ члены товариства и ôнъ зможе брати повну участь въ нарадахъ Заг. Зборôвъ.

— **Програма ювилейного вечера въ 50-лѣтну память выходу „Русалки днѣстровои“** [2 н. ст. лютого 1888].

1. Вступна рѣчь проф. Н. Вахнянина.
2. М. Вербицкій: Симфонія C-moll, выконає оркестра 15-го полку.
3. В. Матюкъ: „Цвѣтка дрôбная“, слова М. Шашкевича, сольо тенорове, ôдспѣває п. Е. Гушалевичь.
4. М. Шашкевичь: „Побратимови“, выголосить панна Неониля Лопатиньска.
5. И. Лаврôвскій и В. Матюкъ: „Кому Богъ въ груди“, слова М. Шашкевича, выконає хоръ.
6. М. Лисенко: „Менѣ однаково“, слова Шевченка, сольо тенорове, ôдспѣває п. Е. Гушалевичь.
7. К. Устіяновичь: „Въ память Маркіянови“, выголосить авторъ.
8. Н. Вахнянинъ: „Купало“, опера, актъ II-ій, слова композитора, выконають: панна М. Павликôвна, пп. Ст. Цетвиньскій, І. Славичекъ и хоры, зъ супроводомъ оркестры 15-го полку. (Иншѝ часописи просимо о ласкаве повторене сеи програмы.) — *Комитетъ*.

— **Билетôвъ на концертъ ювилейный** въ память выходу „Русалки Днѣстровои“ можна дôстати въ комнатахъ товариства „Просвѣты“ щоденно ôдъ 11—12 годины рано и 4—5 годины по полудни. Цѣна слѣдуюча: фотель 1 зр., крѣсло 80 кр., вступъ на салю 30 кр., галерія 15 кр. Комитетъ приймає и замовленя билетôвъ зъ провинціи. Стрôй вечерковый, гардероба устроєна. Окремыхъ запросинъ комитетъ не розсылає.

— **Львôвска „Руска Бесѣда“** устроює пять вечеркôвъ зъ танцями у власныхъ комнатахъ при ул. Ôрменьскôй ч. 27 (I, поверхъ) въ дняхъ: 7 и 23 н. ст. лютого и 1, 6 и 15 н. ст. марта. Стрôй вечерковый або народный. Вступъ на вечерокъ 50 кр. ôдъ особы. Запрошеня и билеты можна одержати въ товариствѣ „Академичне Братство“ (ул. Калѣча ч. 1.) — Довѣдуємось также що тов. „Академичне Братство“ дасть въ четверъ дня 16 н. ст. лютого въ великôй сали „Народнога Дому“ вечеръ зъ танцями. Вступъ на салю буде коштувати 1 зр. — Львôвска П. Т. Публика знає, що вечерки „Академичного Братства“ и „Рускои Бесѣды“ ôдбуваються все невымушено-живо и весело.

— **Зъ руско-народного театру.** Вô второкъ дня 31 л. сѣчня выставить нашъ театръ „Назаря Стодолю“, козацкій образъ въ 3 дѣяхъ зô спѣвами и танцями Т. Шевченка. Въ дѣи другôй „Вечерницѣ“ укладу П. Нѣщиньского зъ хорами мужескими, женьскими и мѣшаными. Межи І. а II. дѣєю ôдспѣвають зъ оперы Лисенка „Рôздвяна нôчь“ пп.: Клишевска и Ружицкій речитативъ, арію и дуетъ. Цѣла ся выстава призначена на дохôдъ нашого знаного и симпатичного артиста п. Костя Пôдвысоцкого, тожь гадаємо, що руска Публика якъ найчисленнѣйше поспѣшить въ сей день до театру послухати композицій нашихъ перворядныхъ композиторôвъ и заявити симпатію заслуженому артистови.

— **Посла Ксенофонта Охримовича** выбрала д. 26 н. ст. сѣчня нова рада мѣста Дрогобыча бурмистромъ. Тѣшимося, що Русинъ занявъ такій поважный урядъ и бажаємо п. Охримовичеви якъ найлучшихъ успѣхôвъ въ єго урядованю въ хосенъ мѣста и Русинôвъ въ Дрогобичи.

— **Зъ Жовквы пишуть намъ:** Ц. к. окружна Рада шкôльна въ Жовквы удѣлила признанье о. Подолиньскому зъ Деревнѣ и п. Григ. Шийцѣ, начальникови громады въ Мостахъ великихъ, заревный захôдъ около пôднесеня шкôльництва въ ихъ громадахъ, а п. Саикови, учителеви зъ Боянця, за красный успѣхъ въ єго школѣ.

— **Статутôвъ „Товариства взаимнои помочи дякôвъ“**, предложеныхъ въ серпни 1887 р. до затвердженя, ц. к. намѣстництво не затвердило, мотивуючи свою ôдмову тымъ, що законъ о товариствахъ зъ 1867 року не має до того товариства примѣненя. Не ведесь бѣднымъ нашимъ дякамъ!

— **Рухъ поѣздôвъ** на шляхахъ нашихъ зелѣзниць по бôльшôй части уже приверпеный. И такъ на шляхахъ Львôвъ-Красне-Пôдволочиска и Львôвъ-Белзець починають ôдъ нынѣ поѣзды ходити цѣлкомъ правильно. На шляху Красне-Пôдволочиска були такѝ великѝ заметы снѣговѝ, що снѣгъ лежавъ на шинахъ на 3 метры грубо и около 5000 робôтникôвъ мусѣло снѣгъ той усувати.

— **Зъ Стоянова** доносять до „Батькôвщины“, що въ тамошнôй читальни а навѣть по хатахъ жандармы недавно два разы робили ревизію за часописею „Наукою“ и позабирали де лишь яке число тои часописи подыбали.

— **Читальня въ Бурштынѣ** — якъ пишуть до „Батькôвщины“, — упала задля недбалости и рôвнодушности мѣщанъ, котрѝ радо учащають до пропинаціи, а до читальнѣ нерадо заглядають.

— **Зъ Залѣщицкого пишуть намъ:** Въ дни 21. с. м. умеръ Омелянъ Михалевичь, мученикъ-педагогъ, въ Новосѣлцѣ костюковôй. Покôйный Омелянъ бувъ дуже ревный патріотъ рускій и за свôй патріотизмъ не мало натерпѣвся. Служивъ яко учитель 26 лѣтъ. Бувъ уже и сталымъ учителемъ въ Лосячи, въ пов. борщѣвскôмъ, однакожь черезъ тыхъ, котрымъ бувъ на завадѣ, безпôдставно и безъ найменчои причины усунено єго зъ посады и перенесено въ бучацкій повѣтъ до Трибуховець. А хотяй єго невинновсть выказала ся, то не повернено єму посады, але за иниціятивою пок. инспектора Рущиньского запрезентовано въ Лосячи другого учителя. Въ Трибухôвцяхъ бувъ покôйный учителемъ черезъ два роки, а потому перенесено єго зновъ въ борщѣвскій повѣтъ до Иваня пустого ажь пôдъ Мѣльницю. Опôсля перенесено єго до Новосѣлки, пов. залѣщицкого. Въ роцѣ 1884 одержавъ бувъ покôйный презенту на Кривче, але дякувати рôзнымъ интригамъ, до нынѣшного дня не наступило именованье єго краєвою радою шкôльною. Чотыри роки тягнеся презентація и нема ѣй кôнца! Цѣла справа дуже цѣкава и я колись подамъ єи до ширшои вѣдомости. Похоронъ бл. п. Омеляна Михалевича ôдбувся д. 23 с. м. На похоронъ прибули Всч. отцѣ духовнѝ, навѣть зъ дальшихъ сторôнъ и кôлька-надцять товаришѣвъ-учителѣвъ, вѣрныхъ другôвъ покôйного. Помимо великои снѣжницѣ зôбралося множество народу и зъ великимъ жалемъ ôдпроваджували свого любого приятеля и порадника. При ôдправѣ парастасу весь зôбраный нарôдъ заридавъ такимъ плачемъ, що ажь за серце стискало. Домовину несли товаришѣ покôйного, але лишь малый кусникъ дороги, бо нарôдъ забажавъ самъ на своихъ раменахъ занести тѣло свого любого друга до гробу. Трогаючо було дивитись, якъ нарôдъ пхався до домовины, щобы бодай рукою єи пôдтримати. Покôйный живъ 46 лѣтъ, лишивъ бѣдну вдовицю и четверо малыхъ сирôтокъ, зъ котрыхъ наймолодше має доперва одинъ рôкъ, а найстарше одинадцять. Вѣчна покôйному память и земля єму пером!

(*І. Щ.*) **Зъ Долиньского пишуть намъ:** Въ Тростянци, повѣта долиньского, ôдбуло ся въ самъ день Богоявленія Госп. хрещенье пôсля руского обряду неофита Ш. Мальберга, свѣтлого празника ради дуже величаво. По середъ численно зôбраного народу (пять сотъ людей) введено неофита до церкви до хресту. Церемоніи хрещеня неофита довершивъ о. Іоанъ Бирчакъ, парохъ зъ Пôдбережа. Неофитъ одержавъ хрестне имя „Рудольфъ“. Неофитъ палавъ зъ радости, а плакавъ зъ жалю, вѣдай про бѣдну свою матѣрь, що у притворѣ дому божого зъ роспуки руки ломила и слѣзами горести, по утратѣ бѣднои дитины, заливалася. По церемоніи забравъ о. Іоанъ Бирчакъ голосъ въ хосенъ „Рудольфа“ до зôбраныхъ вѣрныхъ и краснорѣчивою и сердечною рѣчею, такъ глубоко тронувъ всѣхъ, що для неофита поплыли заразъ щедрѝ датки на 75 зр., а кромѣ того пожертвували для Рудольфа єго хрестный отець 2 морги поля, а хрестна мати кусень сѣножати на 2 копицѣ сѣна, хоть обоє люде не богатѝ.

— **Зъ Сокаля пишуть** до львôвскихъ газетъ: Староста сокальскій, п. Тхуржевскій выдавъ въ осени минувшого року окружникъ, въ котрôмъ наказавъ, щобы начальники громадъ въ повѣтѣ ex offo зганяти нарôдъ копати паньскѝ бульбы. Такожь и рада шкôльна окружна, котрои предсѣдателемъ єсть той панъ староста, наказала въ тѝ днѣ розпустити зô шкôлъ дѣти, щобы йшли збирати бульбы. На якôй основѣ мôгъ выдати се зарядженье ц. к. староста сокальскій?!

— **Потрôйный докторатъ.** Т. Корженевскій зложивъ сими днями на университетѣ въ Гайдельбергу докторатъ философіи. Студіи почавъ ôнъ въ Варшавѣ, а перенѣсшись до медико-хирургичнои академіи въ Петербурзѣ зôставъ лѣкаремъ. Замѣсть дальше студіювати медицину, поѣхавъ молодый лѣкарь до Дорпату на студіи теольогіи и одержавъ тамъ степень доктора теологіи. Дôставши мѣсце пастора въ Одесѣ, не всидѣвъ тамъ довго, але удався въ р. 1881 на университетъ вѣденьскій и тамъ зложивъ докторатъ медицины. Черезъ три роки практикувавъ яко лѣкарь въ Дальматіи, Боснѣ и Герцоговинѣ, але и теперь покинувъ се занятье и удався до Гайдельбергу, студіовати философію и науки природничѝ. Тутъ одержавъ ôнъ третій докторатъ. Потрôйный докторъ числить 42 лѣтъ житя.

— **Процесъ о обманьство картами вôльнои ѣзды** провадився сего тыждня у Вѣдни передъ судомъ присяжныхъ. Присяжнѝ узнали виннымъ одного изъ шести обжалованыхъ, Едмунда Саре а трибуналъ засудивъ єго на 9 мѣсяцѣвъ вязницѣ.

— **Ôдкусивъ долѣшню губу.** Въ Мармарошу оженився Гр. Кокрцео зъ молодою и гарною дѣвчиною. По якôмсь часѣ ставъ ôнъ дуже заздрôстнымъ, тымъ бôльше, коли бачивъ, що єго жѣночка водиться зъ иншими молодыми людьми, а що найгôрше, зъ гузарами. На нещастье, одного разу придыбавъ ôнъ свою жѣночку зъ капралемъ ôдъ гузарôвъ. Не говорячи нѣчого, приступивъ до неи привитатись. Наразъ жѣночка крикнула страшенно и показалося, що чоловѣкъ, поцѣлувавши єи, ôдкусивъ ѣй долѣшню губу. Судъ засудивъ Кокрцеа на 6 мѣсяцѣвъ вязницѣ за злочиньство зъ §. 301 з. к. (тяжке ушкодженье тѣла).

— **Чимъ кождый край хвалиться?** Руска гостинновсть, польска ковбаса, литовска старка, угорска

солонина, турецка позичка, італійскій макаронъ, швайцарскій сыръ, баварске пиво, саска порцеляна, испаньска „Estudiantina“, француска революція, англійскій бефштикъ, бельгійска l' Independance, голендерскій оселеледець, даньскій рукавички, шведскій сѣрники, пруска кислота, россійскій деготь и австрійска бюрократія.

— **Дарунокъ для англійского наслѣдника престола** Князь уельскій — такій титулъ кождого престолонаслѣдника англійского — празнувати буде небавомъ срѣбне весѣлье. Тожь англійскій джокейскій клюбъ постановивъ дати князю въ той день цѣнный дарунокъ. Має се бути дуже пышна рельефною роботою украшена касета до гры, а въ нѣй будуть умѣщени: домино, котрого плыточки будуть золотѣ, а очка на плыточкахъ зъ дорогоцѣнныхъ камѣнцѣвъ, кôлька талій картъ тканыхъ зъ шовку и помальованыхъ знаменитыми малярями, вкôнци шахи, котрыхъ фигуры будуть выроблени зъ золота и срѣбла и высаджени рубинами, сафирами, перлами и діяментами.

— **Дрôбни вѣсти.** Едмундъ Гецлингеръ, совѣтникъ высшого суду краєвого у Львовѣ, померъ сими днями у Львовѣ. — Сими днями вручила депутація мѣста Бохнѣ дипломъ почетного горожанства мин. Гавчови. — Въ Краковѣ засуджено гр. К. Рея на три мѣсяцѣ вязницѣ за фальшиве донесенье на Г. Баруха, властителя млынôвъ въ Пôдгуржу пôдъ Краковомъ мовь-бы ôнъ при меленю муки для вôйска допускався рôзныхъ надужить.

Телеграмы „Дѣла“.

Берлинъ 28 сѣчня. Министеръ Путкамеръ признавъ пôдчасъ дебаты надъ закономъ о соціялистахъ, але зъ застереженьемъ, що въ Швайцаріи були платни агенты нѣмецкои полиціи, котри слѣдили за анархистами. Осторожность та не була однакожь злишна, бо полиція була черезъ то въ силѣ выкрыти н. пр. атентатъ на царя, котрый мавъ наступити въ Зимномъ двôрци и повѣдомила о тôмъ завчасу петербургску полицію.

Филипополь 28 сѣчня. Кн. Фердинандъ и кн. Климентина були на балю официрскôмъ. Въ часѣ пира ôдчитавъ князь указъ именуючій княгиню властителькою 9-го полку. Княгиня жертвувала 30.000 франкôвъ на змѣну униформу.

Парижъ 28 сѣчня. Менабреа заявивъ, що Італія бажае ôдновити переговоры въ справѣ торговельнôй зъ Францією.

Софія 28 сѣчня. Княгиня Климентина мае завтра вернути зъ Филипополя до Софіи.

Санъ-Ремо 28 сѣчня. Станъ здоровя нѣмецкого наслѣдника престола погôршився.

Филиппополь 28 сѣчня. Недавни непокоѣ мѣжь официрами повстали зъ того, що майоръ Стефовъ застрѣливъ цивильного урядника, котрый обидивъ кн. Батенберга, въ наслѣдокъ чого въ войсковôмъ клюбѣ настала була бôйка на шаблѣ.

Вѣдень 28 сѣчня. Праса нѣмецка уважае заведенье мѣсцевыхъ штабôвъ мибилизаційныхъ въ Россіи за ознаку вôйны.

Римъ 28 сѣчня. Італійскій наслѣдникъ престола мае одружитися зъ княгинею Генрiетою бельгійскою.

Вѣдень 28 сѣчня. Рада мѣста ухвалила одноголосно резолюцію противъ внесеня кн. Лихтенштайна.

Софія 27 сѣчня. Говорять тутъ, що правительство нѣмецке не дозволило выбивати въ Нѣмеччинѣ новыхъ никльовыкъ грошей болгарскихъ. За то пôднялися того двѣ фирмы англійскѣ.

Вѣсти зъ Аеп. Львôвскои.

Пресвитеры Т. Войтовичь, Д. Бахталовскій и О. Фолисъ одержали дня 22 сѣчня пресвитеріятъ и грамоты рукополаганя и управленя до слуханя споведи.

Комисарями ординаріятскими при испытахъ богословскихъ въ I пôвроцѣ 1887|88 поставлени: зъ богословія пастирского крил. Величко, зъ исторіи церковнои крил. А. Петрушевичь, догматики спеціяльнои крил. А. Бѣлецкій, догматики фундаментальнои ректоръ А. Бачиньскій, зъ права каноничного крил. Л. Готеровскій, зъ моральнои крил. І. Кобыляньскій, зъ выкладу библійного нового завѣта крил. Іос. Комариицкій, старого завѣта крил. М. Пакижь а зъ педагогіи крил. Е. Билиньскій.

Митр. Консисторія вставилася до ц. к. намѣстництва о згоду на канон. институцію запрезентованыхъ оо.: Вол. Юзичиньского на Острôвъ, дек. ходорôвского, Льва Чемериньского на Пѣтричѣ, дек. олеського, и Вол. Яновича на Луку, дек. журавеньского.

Канон. институцію на пар. Лоню, дек. унѣвского, одержавъ о. Ф. Гавришо.

Введеный яко завѣдатель пар. Перевôзця, дек. калуского, о. Іос. Мартинець.

Дозволенье приступити до испыту на катихита гимназіи одержавъ о. Теоф. Кобляньскій, сотрудникъ въ Стрыю.

Намѣстництво асигнувало рôчну платню 945 зр. для крил. о. Емил. Билиньского почавши ôдъ 1 грудня 1887 р.

Посмертни вѣсти.

Неонилля зъ Копкôвъ Константкевичева, жена приходника въ Ялинѣ, упокоилася д. 11 н. ст. сѣчня въ 25 роцѣ житя. Вѣчна ѣй память!

Симеонъ Островерха, выдѣловый учитель въ Сокали, упокоився д. 23 н. ст. сѣчня, полишаючи вдову и сироты. Вѣчна ему память!

Омелянъ Михалевичь, учитель въ Новосѣлцѣ костюковôй, упокоився по 26-лѣтнôй службѣ учительскôй въ 46 роцѣ житя, оставляючи вдову и четверо сирôтокъ ôдъ 11—1 року житя. Вѣчна покôйному память!

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Канцелистъ суду въ Самборѣ А. Терлецкій, одержавъ мѣсце адъюнкта при судѣ пов. въ Тернополи. — Ц. к. краєва рада школьна именувала дѣйстными учителями Евст. Хоминця въ Опôрци и І. Лопатиньского въ Уторопахъ.

— **Конкурсы.** ц. к. краєва рада школьна оголошуе конкурсъ до ч. 41 на посады учителѣвъ исторіи и географіи при ц. к. гимназіи въ Дрогобычи и при III гимназіи у Львовѣ. Подаватись можна до кôнця лютого с. р. — Ц. к. дирекція почтъ и телеграфôвъ у Львовѣ оголошуе конкурсъ на кôлька мѣсць експедієнтôвъ, кондукторôвъ, листоношôвъ, возныхъ дирекційныхъ II клясы и возныхъ почтовыхъ зъ речинцемъ до кôнця лютого с. р.

Наука, штука и литература.

— **„Рускій спѣваникъ“** уложивъ Кость Панькôвскій у Львовѣ, 1888 р. стор. 288 малои 8 ки. Сей спѣваникъ выдало товариство „Просвѣта“ яко своe выданье. Книжка мѣстить въ собѣ 255 пѣсень (роз. безъ нотъ, тôлько текстъ) подѣленыхъ на пѣсни патріотични, козацкѣ, чумацкѣ, бурлацкѣ и рекрутскѣ, любовни, думки и жартобливѣ. Цѣна „Рускаго спѣваника“ 40 кр.

— **„Библіографія“**, выдаванои Ив. Ем. Левицкимъ появився третій выпускъ (цѣна 1 зр.). Въ сѣмъ выпуску авторъ дôйшовъ до 1852 року. Выхôдъ четвертого выпуска заповѣдае авторъ на мѣсяць цвѣтень с. р.

— **Украиньскій театръ** М. Л. Кропивницкого выставить въ Москвѣ въ театрѣ Парадизъ, дня 13 сѣчня „Наймичку“ драму И. К. Карпенка-Карого, д. 14. „Назаря Стодолю“ драму Т. Шевченка зъ спѣвами и танцями, а д. 15 „Мартина Борулю“, комедію И. К. Карпенка-Карого.

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

27. л. сѣчня 1888.

Львôвъ: Пшениця 6·20 до 6.75, жито 4·40 до 4·95, ячмѣнь 4·— до 5·50, овесъ 3·90 до 4·30, горохъ 4·50 до 8— вика 4·— до 4.60, рѣпакъ 9·50 де 10·75, лнянка — до —, конюшина червона 32·— до 46·—, конюшина бѣла 40·— до 48·—, конюшина шведска — до —, хмѣль ôдъ 15 до 55.— зр. за 56 кило въ мѣсци, оковита за 10.000 литрôвъ 24·25 до 24·75 зр.

Тернопôль: Пшениця 6·— до 6·60, жито 4·25 до 4·80, ячмѣнь 3·75 до 6 50, овесъ 3·70 до 4 20, горохъ 4·— до 8.—, вика 3·85 до 4·50, рѣпакъ 9·50 до 10.60, лнянка — до—, конюшина червона 30·— до 45·—, конюшина бѣла 40.— до 48·,— конюшина шведска — до —.

Пôдволочиска: Пшениця 6·— до 6·50, жито 4·15 до 4·70, ячмѣнь 3·50 до 6·—, овесъ 3·60 до 4·—, горохъ 4.— до 8.—, вика 3·75 до 4·35, рѣпакъ 9·— до 10·50, лнянка — до —, конюшина червона 30·— до 45·—, конюшина бѣла 37·— до 50·—, конюшина шведска — до —.

Ярославъ: Пшениця 6·50 до 7·—, жито 4·55 до 5·10, ячмѣнь 4·— до 6.50, овесъ 3·90 до 4·50 горохъ 4·75 до 8·50, вика 4·10 до 4·80, рѣпакъ 9·65 до 11·— лнянка — до —, конюшина червона 35·— до 46·—, конюшина бѣла 33·— до 46·—, конюшина шведска. — до —.

Вѣдень: Пшениця 7·67, жито 6·25, овесъ 6·05, кукурудза 6·52.

Волôвъ пригнано на торгъ до Вѣдня дня 23 с. м. 3345 штукъ а мѣжь тыми 769 галицкихъ и 913 угорскихъ. За галицкѣ тучени плачено 48 до 56 зр., за угорскѣ 48 до 58 зр., за селяньскѣ 45 до 54 зр., за бугаѣ и коровы 44 до 51 зр. за метр. сотнаръ мертвои ваги.

Свиней пригнано до Вѣдня дня 26 с. м. 3798 штукъ а мѣжь тыми —— галицкихъ. Плачено за найлѣпшѣ 40 до 46 кр., за середнѣ 40 до 42 кр., за плôхшѣ 38 до 40 кр. за молодѣ 26 до 36 кр. за кило живои ваги.

Надôслане.

Мимо сѣмдесяти лѣтъ.

Въ старости далеко труднѣйше приходить основно усувати недуги, бо тѣло менше ставляе опору и природа менше собѣ помагае, одно средство лѣчниче котрымъ ту основне вылѣченье достигаeся, заслугуе на сю назву въ цѣлôмъ своѣмъ значеню. Панѣ Вильг. Юнге, вдова, улиця Брандербургска 60 въ Берлинѣ пише ось такъ: „Я була недужою ôдъ торôкъ на недуги серця и нирокъ та вытворились у мене опухлѣ колѣна и чиколонки. Брала я торôкъ медицину ôдъ одного лѣкаря въ Берлинѣ, а въ листопадѣ до кôнця грудня ôдъ одного гомеопата-лѣкаря, потôмъ одержала я ще два разы лѣкъ ôдъ иншихъ лѣкарѣвъ, а однакъ не знала цѣлкомъ жаднои помочи и мôй станъ погôршався що разъ бôльше. Заживши двѣ фляшки вашого Варнера Safe Cure, увôльнилась я ôдъ свого безнадѣйного недугу. Вже по першôй фляшцѣ уступили пекучій бôль, битье серця, здутье и страшни болѣ головы. Мôй апетитъ есть добрый и я такъ прийшла до себе, що й не гадала при 70 своихъ лѣтахъ. Можу поручити якъ найлѣпше Вашу Варнера Safe Cure.“ — Продажь и розсылка лише черезъ аптики Цѣна 2 зр. 80 кр. Складъ: Жигм. Рукеръ, Іоанъ Вевіорскій, д-ръ Кароль Миколяшь у Львовѣ. Головный складъ: Einhorn Apotheke (Max. Fanta's) въ Празѣ.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. В. Б. въ Исласѣ. 10 зр. на „Дѣло“ и 5 зр. на „Зорю“ дôстали. — **Воч. И. В. въ Сѣнявѣ.** Рахунки згôднѣ. — **Вп. Я. Т. въ Гравозѣ.** Добре; бажаемо Вамъ скорого поздоровленя. — **Всч. І. Т. въ Завадовѣ.** 1 зр. записано ще за 1887 р., а 3·50 на 1888 р. — **Вп. І. Т. въ К.** За надплачени 2 зр. сердечно дякуемо; кождый наддатокъ ôдъ нашихъ П. Т. Предплатникôвъ приймаемо зъ подякую. — **Всч. С. Б. въ Манаевѣ.** Жаданѣ числа выслано вчера вдруге. — **Всч. Я. Б. въ Перемиловѣ.** Грошѣ дôстали; „Дѣло“ выслано.

НАДÔСЛАНЕ.

ЛѢКАРЬ ДЕНТИСТЪ

МАРКЪ

дипломованый на университетѣ вѣденьскôмъ отворивъ

АТЕЛІЄ ДЕНТИСТИЧНЕ

при ул. Галицкôй ч. 1. I. поверхъ, и ординуе ôдъ 9 до 6 год.

Выготовляе штучни зубы и цѣлѣ щоки, опертѣ на тисненю воздуха пôсля найновѣйшои американьскои системы. Выконуе всякѣ операціи безъ болю при помочи кокаины. Пломбуе надписованѣ зубы золотомъ, срѣбломъ, цементомъ и т. п. 2276 13—0

МОЛОЧАРНЯ ЦЕНТРАЛЬНА

при улици Коперника ч. 13 (въ огороне), филіи Хорущина ч. 12, Паньска ч. 15, Ягайлоньска ч. 18 доставляе молоко и сметанку въ абонаментѣ домôвъ по умѣркованыхъ цѣнахъ.

2272 9—?

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночѣ) пл. Галицкій 17
Дръ Е Лебедовичь (нед. внутрѣшнѣ и очнѣ) ул. Корняктôвъ (Нар. Дôмъ).
Д-ръ Т. Єндель (недуги нервовѣ и жѣночѣ) ул. Валова 31.
Д-ръ І Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Антики:

З. Рукеръ ул. Краковска

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краєвый ул. Костюшки (будынокъ соймовый).
Банкъ гипотечный пляцъ Галицкій.
А Шеленберъ (конт. вымѣны) ул. Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лилієнъ (конт. вымѣны) ул Гетьманьска 6

Готелѣ и Реставраціи:

Готель французкій и рест. швехатска пл. Маріяцкій.
Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Краковска 9

Фотографы:

Е Тшемескій найбôльше завед. фотогр Гот. Европейскій.

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устьяновичь, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т Соку льскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичь (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склены:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгнеръ (найтанший магазинъ галантерійный) ул. Галицка 16.
А. Гальскій (товары зелѣзни) пляцъ Маріяцкій 9.
Стахевичь и Абрысовскій (матеріи на сукнѣ) Ринокъ 32.
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н Сножарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20.
Вольфъ Чопъ (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ) ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничѣ:

М. Сножарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигіи).

Поѣзды зелѣзничѣ

(пôсля годинника львôвского)

приходять до Львова:

Зъ Кракова: о год. 5 мин. 40 рано поѣздъ поспѣшный, о год. 9 мин. 27 вечеромъ поѣздъ особовый, о год 11 мин. 35 передъ полуднемъ поѣздъ мѣшаный, о год 7 мин 6 вечеромъ поѣздъ льокальный.

Зъ Черновець: о год 10 мин. 3 вечеромъ поѣздъ поспѣшный, о год. 3 мин. 35 рано поѣздъ особовый и о год. 3 мин. 30 по полудни поѣздъ мѣшаный.

Зъ Пôдволочискъ (на дворець Пôдзамче): о г. 10 м 10 вечеромъ поѣздъ поспѣшный, о год. 2 мин. 28 рано поѣздъ особовый и о год 3 мин. 19 по полудни поѣздъ мѣшаный.

Зъ Стрыя: о год 8 мин 59 рано и о год 4 мин. 35 по полудни поѣздъ особовый а о год. 1 мин. 35 въ ночи поѣздъ особовый.

Ôдходять зô Львова:

До Кракова: о год. 10 мин. 44 вечеромъ поѣздъ поспѣшный, о год. 4 мин. 10 рано поѣздъ особовый, о год. 4 мин. 50 по полудни поѣздъ мѣшаный, о год. 8 мин. 8 рано поѣздъ льокальный.

До Черновець: о год. 6 мин. 20 рано поѣздъ поспѣшный, о год. 12 мин. 22 въ полудне поѣздъ мѣшаный и о год. 11 мин 6 въ ночи поѣздъ особовый.

До Пôдволочискъ (зъ двôрця Пôдзамче): о год. 6 мин. 22 рано поѣздъ поспѣшный, о год. 1 мин. 8 по полудни поѣздъ мѣшаный и о год 10 мин. 55 вечеромъ поѣздъ особовый.

До Стрыя: о год. 8 мин. 4 вечеромъ и о год. 11 мин 47 передъ полуднемъ поѣздъ особовый а о год. 6 мин 30 рано поѣздъ особовый.

Курсъ Львôвскій

зъ дня 28. л. сѣчня 1888.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жад
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	— —	197 —
Зелѣз. Львôв.-Чернов по 200 зр. а. в.	— —	214 —
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в. . .	— —	281 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в. .	— —	216 —
Листы заставни за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в	97 —	98 25
Банку гипот. гал. 5% а. в. выльос. зъ 10% прем.	100 —	101 25
Банку краєвого 4½% а. в. льос. 51 л.	94 —	95 50
Товариства кредит. гал. 5% а. в. . .	99 75	101 25
Товариства кредит. гал. 4% а. в. . .	— —	96 —
Товар кред. гал. 5% а. в. льос. 37 л.	99 75	101 25
Товар. кред гал. 4% а в. льос. 41½ л.	— —	92 —
Товар. кред. гал. 4½% а в. льос. 52 л.	93 70	95 20
Листы довжни за 100 зр.		
Гал Зав кред. сел. 3% а. в (давн. 6%) въ ликв.	— —	54 —
Гал. Зав. кред. сел 2½% (давн. 5%) въ ликв	— —	48 —
Общ. роль. кред Завед. 6% льос. въ 15 л.	— —	— —
Облиги за 100 зр.		
Индемнизац. галицкѣ 5% м. к. . . .	100 25	101 75
Комунальнѣ Банку краєв. 5%, I емис.	100 —	101 —
Позички краев. зъ 1873 по 5% а. в .	— —	105 —
Позички краев. зъ 1883 по 4½% а. в.	— —	94 50
Льосы:		
Мѣста Кракова	— —	19 —
Мѣста Станиславова	— —	35 50
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	5 89	5 99
Наполеондоръ	9 96	10 06
Пôвъимперіялъ	10 34	10 45
Рубель срѣбный	1 40	1 50
Рубель паперовый	1 09	1 11
100 марокъ нѣмецкихъ	61 60	62 35

Консорціюмъ

завязане въ цѣли *забудованя кôлканацяти парцель* въ комплексѣ Вп. Емиля Бертемиліяна Браєра, при улицяхъ Враєрôвскôй, Подлевского, Шопена, Монюшка у Львовѣ, *приймае зголошеня* на закупно поодинохихъ грунтôвъ, *выготовляе проекты, пляны, кошторисы*, и удѣлюе близшихъ информацій. Листы и т. п. ôдбирае: „Зарядъ реальности Емилія Бертемиліяна.

2298 1—?

СКЛАДЪ ПАПЕРУ

В. КУЧАБИНЬСКІЙ

ПЕРЕПЛЕТНЯ

ôдзначена державнымъ медалемъ на выставѣ краковскôй

и складъ паперу

приладôвъ шкôльныхъ до писаня рисованя и мальованя,

молитвенникôвъ, альбумôвъ, пуляресôвъ, книгъ торговельныхъ, до копіованя, нотатокъ и. т. д.

Фабрика зошитôвъ шкôльныхъ

100	зошитôвъ	по 1	крейцарю . .	— зр.	52 кр.
100	„	„ 2	„ . . .	1 „	30 „
100	„	„ 3	„ рисунков.	2 „	20 „

Молитвенники

въ оксамитномъ переплетѣ ôдъ 3 зр. и высше
въ имитаціи кости слоневои ôдъ 3·50 и высше
въ шкôряномъ переплетѣ ôдъ 1, 1·50, 2, 2·50, 3 и высше
въ англійскôмъ полотнѣ ôдъ 25 кр. и высше.

Паперы листовѣ звычайни и люксусовѣ

по дуже низькихъ цѣнахъ.

Билеты визитовѣ скоропечатни

ôдъ 50 кр. и высше;

билеты литографованѣ 100 шт. 1·20 кр.

Рамки на фотографіи.

Штабы на рамы: золочени и шведски

въ великôмъ выборѣ и по низькихъ цѣнахъ.

ОВРАЗКИ СВЯТЫХЪ.

Принимаю до переплету **Евангеліи, Книги богослужебни, Молитвословы и т. д.** въ оксамитъ и оковане **дуже оздобно**

по дуже низькихъ цѣнахъ.

2306 1—1

ПЕРЕПЛЕТНЯ

Склад паперу. у Львовѣ улиця Кароля Людвика ч. 3.

Переплетня у Львовѣ улиця Кароля Людвика ч. 3.

Найбôльша въ краю

Читальня

31 000 дѣлъ

польскихъ, нѣмецкихъ, французскихъ и англійскихъ

також 2240 3—0

Складъ нотъ

на всѣ инструменты и до спѣву.

Выпозичальня нотъ

52.000 штукъ

давнѣйше

КАРОЛЯ ВИЛЬДА

доповненѣ *найсвѣжшими* новостями

получени зôстали зъ книгарнею при пляцу Катедральномъ

Условія абонаменту и катальоги розсылаються на жаданье franco.

Губриновича и Шмидта

Юлянъ Стрѣлецкій

передъ тымъ

И. ОСТРОВСКІЙ и И. СТРѢЛЕЦКІЙ

Магазинъ ювилерскій, у Львовѣ

Рынокъ 45 2188 3—6

поручае всѣлякѣ выробы зъ срѣбла, золота и дорогихъ каменѣвъ, именно: брошки, ковтики, брансолеты, перстенѣ, гузики, спинки, аграфы, срѣбну посуду столову, тацы, цукорницѣ, штуцы т. е. ножѣ, ложки, вилки, такожь сервисы до чаю и кавы зъ первостепенныхъ фабрикъ заграничныхъ.

Магазинъ сей, звѣстный ôдъ пôвъ столѣтя зъ ретельности и совѣстности, припоручуе такожь **власну роботню всѣхъ направъ и репарацій.**

Робить такожь всѣлякѣ предметы, потрѣбни до церковногоужитку якъ: **монстранціи, чашѣ** и т. д. пôсля найновѣйшихъ рисункôвъ, а уживани **позолочуе и посрѣблюе** по умѣренныхъ цѣнахъ.

Маe такожь одиноку въ Галичинѣ Репрезентацію выробôвъ **Христофля зъ Парижа** славно звѣстного срѣбла хинъского **по фабричныхъ цѣнахъ.**

Подяка.

Два роки жена моя була недужою на туберкулы, сухоты и здавалося, що зъ сеи недуги не выйде та скоро попращаєся зъ симъ свѣтомъ. Выживши Вашихъ зелъ 5 пачокъ и 12 фляшокъ Сиропу и Сарсапарилляну та Вашого Вина хинового, Богъ дозволивъ тѣшитися здоровьемъ и жена що-разъ бо́льше приходить до себе, а теперь що-разъ скорше и успѣшнѣйше. Ставши черезъ се моимъ такъ великимъ добродѣемъ, складаю Вамъ, Впов. Пане аптикарю, публичну подяку: „Спаси и помагай Бо́гъ Вашо́й роботѣ!“

Зъ поважаньемъ

Валерій Козликъ

господарь.

Бискупицѣ (Шлескъ) дня 22 сѣчня 1888.

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поручає 1833 84—?

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катарь, кашель и хрипку. Цѣна однои пачки 20 кр. На провинцію зъ опакованьемъ 30 кр.

М. ШАЛИТЪ

годинникарь

у Львовѣ при ул. Сикстуско́й число 17

преміованый почетнымъ дипломомъ на выставѣ въ роцѣ 1879.

за власноручный вырóбъ годинника

поручає свою въ роцѣ 1875 основану

Робо́тню и складъ зигаро́въ и зигарко́въ

зъ найлучшихъ фабрикъ женевскихъ, по наймѣрнѣйшихъ цѣнахъ.

Всякѝ репарації выповняються совѣстно зъ цѣлорóчною гарантією. — Замовленя зъ провинції сповняє якъ найскорше. 2290 2—8

Въ коротко́мъ часѣ выйде зъ печатнѣ Архіепископскои книга по́дъ заголовкомъ:

„Молодый проповѣдникъ“,

мѣстяча въ собѣ 40 найлучшихъ проповѣдей на недѣлѣ и свята церковного року написаныхъ мною въ народно́й мовѣ. Не зважаючи на всякѝ перепоны, котрѝ стрѣчали мене при выданю сеи книги, появитися маючи по разъ першій въ руско́й мовѣ на Буковинѣ, принѣсъ я тяжкѝ жертвы, окóнчивъ дѣло и удаюся теперь уповаючи на руску патріотичнóсть съ запрошеньемъ до предплаты. Цѣна одного примѣрника выносить 1 зр. 20 кр. порто 10 кр. бо́льше). — Грошѣ прошу присилати на адресу: „Erzbischöfliche Buchdruckerei, Czernowitz, Residenzgebäude.“ — Въ надѣи, що рускѝ священики-патріоты будуть по́дпирати мо́й незначный талантъ.

пишуся въ глубоко́мъ поважаню

Александеръ Манастырскій,
2145 приходникъ.

АРНОЛЬДЪ ВЕРНЕРЪ

Львóвъ

ДО́МЪ КОМИСОВЫЙ

удержує складъ

Печей кафлевыхъ и порценалевыхъ

Фабрика выробóвъ церамичныхъ

въ Глиньску

2280 рóвно-жь 3—10

дахóвокъ, дренóвъ, цеголъ огнетревалыхъ, Цементу портляндского, ванна гидравличного, папки до покрытя дахóвъ, плытъ изоляційныхъ, Касъ огнетревалыхъ

Выконує помосты мозаиковѝ, терраццовѝ и бетоновѝ.

ВАТРА,

литературный Збóрникъ **Василя Лукича**, выданый коштомъ членóвъ рускаго касина въ Стрыю на дохóдъ того-жь, вже появилась въ розпродажи.

Цѣна 1 примѣрника, зъ пересылкою рекоменд. **1 зр. 50 кр.** Замовляти можна черезъ часописи рускѝ або вóдносячись впростъ до Выдѣлу касина.

На продажъ

Село въ Галичинѣ

Обшаръ 1.411 моргóвъ 141□° зъ котрого по óдчисленю неужиточныхъ кавалкóвъ 9 моргóвъ 937□° **позóстає 1.401** моргóвъ **804**□° плодоносноі землѣ.

Зъ тои припадає на поля и огороды 527 моргóвъ
„ луки . . . . 93 „
„ пасовиска . . 9 „
„ лѣсы . . . . 772 „

Рóчный дохóдъ зъ пропинації и млына выносить:
зр. 1.451 а по óдчисленю выдаткóвъ
„ 223·89 кр. въ чистóй рештуючóй сумѣ
зр. 1.227·11 кр.

Близшу вѣдомóсть подаєть Головна Дирекція Банку „Славія“ въ Празѣ або Головна Репрезентація того-жь банку у Львовѣ.

Село то здóбне на парцеляціи на менши́ части.

Просимо уважати на побóчь стоячу марку охоронну, щобы обманамъ запобѣгти!

Óдсвѣжаючій, озономъ богатый

Лѣсный воздухъ въ комнатѣ

лишь черезъ аптикаря Ghillany-а

WALDBOUQUET.

Першими лѣкарскими повагами признане и поручене!

Аптикарія Гилянія „Waldbouquet“ есть найсильнѣйшимъ екстрактомъ деревъ шпильковыхъ, найуспѣшнѣйшимъ и найприятнѣйшимъ средствомъ очищаючимъ мешканя. Оно **десинфекціонує, поправляє воздухъ и оживляє органы óддыховѝ,** есть отже въ **комнатахъ для дѣтей и хорыхъ, въ спальняхъ и въ загалѣ въ мешканяхъ необходиме. Яко додатокъ до купелѣ дѣлає користно на нервы и шкóру,** такъ само **яко додатекъ до воды до умываня.** Гиллянія Waldbouquet належиться першеньство **передъ кождымъ другимъ средствомъ десинфекційнымъ,** а задля óдсвѣжаючого, душистого занаху такожь яко **комнатна и хустинкова парфума** зовсѣмъ óдповѣдна.

Цѣна на мѣсци у Вѣдни: 1 великій фляконъ 1 зр., 1 малый 60 кр. Головный складъ и выробъ: 2183 3—5

G. Wettendorf, Wien-Hernals, Veronikagasse 32.

Сей „Waldbouquet“ выдає въ высокóй степени озонъ, длятого óддає оно яко средство прочищаюче воздухъ и десинфекційне въ мешканяхъ дуже добрѝ услуги, тожь и поручаєся дуже въ хоробахъ, а особливо въ епидеміяхъ.

Я самъ уживаю того средства вже довго въ своѣмъ метканю въ згаданыхъ цѣляхъ.

Хем. д-ръ проф. Ришардъ Годеффроа

начальникъ хемичноі лябораторіи въ вѣденьскóй школѣ фармацевтичнóй.

Склады: у **Львовѣ:** Петро Миколяшъ, аптикарь, „Народна Торговля“ и всѣ филіи. Въ **Краковѣ:** К. Вишневскій, Вильг. Фенцъ. ринокъ; **Броды:** В. Ляндесбергъ, аптикарь; **Копычинцѣ:** Макс. Редеръ, аптикарь.

РОБО́ТНЯ ПЕРЕПЛЕТНИЧА

А. СТАРЕЦКОГО

по́дъ ч. 14 при улици Академично́й

[напротивъ Касина Мѣского)

принимає такъ зо́ Львова якъ и зъ провинціи

ВСЯКѢ РОДЫ ОПРАВЪ КНИЖОКЪ

такожь замовленя на выробы въ обемъ переплету входячѝ

и выготовлює ретельно, скоро и по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ.

2305 1—1

На продажъ

Село въ Галичинѣ

Обшаръ 1.411 моргóвъ 141□° зъ котрого по óдчисленю неужиточныхъ кавалкóвъ 9 моргóвъ 937□° **позóстає 1.401** моргóвъ **804**□° плодоносноі землѣ.

Зъ тои припадає на поля и огороды 527 моргóвъ
„ луки . . . . 93 „
„ пасовиска . . 9 „
„ лѣсы . . . . 772 „

Рóчный дохóдъ зъ пропинації и млына выносить:
зр. 1.451 а по óдчисленю выдаткóвъ
„ 223·89 кр. въ чистóй рештуючóй сумѣ
зр. 1.227·11 кр.

Близшу вѣдомóсть подаєть Головна Дирекція Банку „Славія“ въ Празѣ або Головна Репрезентація того-жь банку у Львовѣ.

Село то здóбне на парцеляціи на менши́ части.

C. SKOR, TROPPAU (австр. Шлезія)

2150 19—24

Чай и Ямайка-Румъ Спеціяльнóсть.

Чай по́сля якости за кільо óдъ	3·50 до 12·— зр.
Порошокъ зъ чаю зъ найлучшихъ сортóвъ	4·— „
„ „ гóршихъ „	3·— „
Ямайка Румъ дуже добрый за літрову фляшку	2·40 „

Высылка за готóвку або послѣплату.

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Óдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемѣрнóй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за óдличнѝ выробы косметичнѝ, тоалетовѝ и перфумы именно:

Вода львóвска. Приємный, нѣжный и довготревалый запахъ тои воды здѣлавъ се, що въ Антверпіи на выставѣ всемѣрнóй зóстала публично проклямована и óдзначена. Цѣна флякону меншого 80 кр, бóльшого 1.50.

Нигретина. Выборне средство до фарбованя въ сейчасъ волося на тревалу и красну барву чорну и темну; есть цѣлкомъ нешкóдливе а въ ужитю цѣлкомъ поединче. — Цѣна 1 зр.

СРЕДСТВА ДО ВЫВАБЛЕНЯ ПЛЯМЪ.

Одалина вывабляє плямы зъ пороху, поту, товщу, пива молока, плѣсни и т. п 35 кр. — **Бензолина** вывабляє Плямы товстѝ зъ покосту и мази 20 и 30 кр. — **Етилина** вывабляє плямы зъ фарбъ óдъ помосту, фляконъ 25 кр. — **Явелина** вывабляє плямы зъ овочей и вина червоного, фляконъ 20 кр. — **Оксалина** вывабляє плямы, що повстали зъ иржи, крови и атраменту. — **Бразилина**, матеріи чорнѝ споловѣлѝ и поплямленѝ выпранѝ въ Бразелинѣ óдзыскають давну барву и óдлыскъ, пакетъ 8 кр. — **Квилая** до праня вовняныхъ и шовковыхъ матерій, пакетъ 6 кр. — **Мыло жовчне** до вывабляня застарѣлыхъ плямъ, шт. 25 кр.

!!! БѢЛѝ и ГАРНѝ РУКИ !!!

Найбóльше червонѝ и попаданѝ руки выбѣляться и вынѣжняться по кóлькаразовóмъ натертю **Кремомъ ростиннóмъ.** Слоикъ 80 кр.

Смаровило литовске до обуви и шкóръ, мягчить шкóру, робить ѥи непромакаючою и тревалою. Пуделко по 50 кр. и 1 зр.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул, Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка, рóгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНóВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2. 2257 12—?

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. управ. галицкого

Акційного Банку Гипотечного

2222 105—? купує и продає

ВСѢ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по́дъ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечнѝ и 5% Листы Гип. преміованѝ,

котрыхъ по́сля закона зъ дня 2 липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвышои постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталóвъ фондовыхъ, пупилярныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадія

можна одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльосованя зъ 10% премією т. є. по 110 за 100)

Всѣ припорученя зъ провинціи залагоджуються безъ проволоки по курсѣ дневно́мъ, не числячи нѣякои провизіи.

ИСИДОРЪ ВОЛЬ

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 6

поручає Впов. П. Т. Публицѣ свóй выключный складъ

Россійскои гербаты.

Одержує правильно що тыждень свѣжій транспортъ найлѣпшои гербаты зъ Москвы и поручає ѥи по́сля побóчь стоячого цѣнника ☛

Замовленя залагоджуєся найретельнѣйше и скоро, такожь за послѣплатою, опакованье франко.

☛ Особливо звертаєся увагу на знаменитѝ роды К. & С. Попова.

	зр	кр
Кайсовъ, знам. чорна ½ кильо	1	60
„ „ мелянжь „ „	1	80
Сушонгъ, знаменита „ „	2	—
„ найлѣпша „ „	3	—
Мелянжь каравана „ „	4	—
Фу-чу-фу (Ч. I. „ „	3	20
„ (Ч II. „ „	4	60
„ (Ч. III. „ „	6	—
К. & С. Поповъ (фунтъ 1 р. 60 р.	2	40
„ („ 2 „ — „	3	—
„ („ 2 „ 50 „	3	75
Высѣвки (знаменита ½ кильо	1	60
„ (I. prima „ „	1	80
„ (non plus ultra „ „	2	50

☛ Ласкавѝ порученя почтою, опакованье франко. 2083 12—20

Товариство „ПРОСВѢТА“ поручає

Илюстрованый Калєндарь Просвѣты

на рóкъ 1888.

Цѣна 50 кр., зъ пересылкою 55 кр.

Дóстати можна въ канцеляріи „Просвѣты„ и вó всѣхъ бóльшихъ складахъ.

Лише невыбухаюча нафта.

Р. ДИТМАРЪ

у Львовѣ

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ

ГАЛИЦКОИ НАФТЫ НЕЗАПАЛЬНОИ.

Выключна продажъ „Р. Дитмара петролю невыбухаючого“.

продає 1 литръ нафты сальоновои подвóйно рафинованои 24 кр.
„ „ господарскои „ „ 22 „
„ „ „Р Дитмара невыбухаючои“ 33 „

При одноразовóмъ закупнѣ або при предпдатахъ на побранье частями (2—10) 2245

опускаю при 10 литрахъ 2 крейцарѣ на литрѣ
„ бочкахъ ваги около 140 кильо, óдповѣдный рабатъ.

☛ **Безплатна óдстава до дому óдъ 5 литрóвъ почавши на власно́мъ возѣ.** ☚

☛ Телефону н-ръ 226. ☚

Лише улиця Собѣского число 1.

Найдобрѣйшій олѣй до лямпъ поправ.

Въ однóмъ порядно́мъ домѣ можна умѣстити двохъ ученикóвъ на виктъ и станцію óдъ 1 л. лютого за мѣрну цѣну. Близша вѣдомѣсть: Краковске, ул. Камѣньского ч. 6. II пов. черезъ ґалерію. — Г. —

ВЫДАНЯ ТОВАРИСТВА „ПРОСВѢТЫ“

Географія Руси

часть перша

Русь галицка, буковиньска и угорска

зъ картою тыхъ земель.

Цѣна 45 кр. (зъ пересылкою почтою 50 кр.)

Карта Галичины, Буковины и угорскои Руси сама про себе 10 кр. (зъ перес. почт. 12 кр.)

Народно-рускій Молитовникъ

для дѣтей, одобреный Впр. Митроп. Сильвестромъ (сторóнъ 143). Цѣна дуже низька, бо лише **20 кр.** (въ красшихъ оправахъ **25 кр.** и **35 кр.**) При купнѣ за 10 зр. опускаєся 20% рабату. Той молитвословець надаєся на дарунки (мѣжь иншимъ на памятку епископскихъ визитацій каноничныхъ). При замовленю бóльшого числа примѣрникóвъ можна жадати (за малу оплату) óдповѣдныхъ золотыхъ написей на оправѣ.

ЛЕВЬ КОЧОРОВСКІЙ

лякерникъ

у Львовѣ при улици Костюшки ч. 3.

поручаєся Вп. Публицѣ до мальованя дверей, óконъ, знарядóвъ домовыхъ розличного рода, комплетныхъ выставъ склеповыхъ, шильдóвъ, повозóвъ и всякихъ иншихъ знарядóвъ входячихъ въ границѣ штуки мальованя и лякерованя. Принимає такожь замовленя зъ провинціи, котрѝ выготовляє въ 2304 1—2 якъ найкоротшóмъ часѣ.

ВОДУ КОЛЬОНЬСКУ

4—0 **цравдиву** 2228

всякѝ **перфумы, мыла** зъ рóзными запахами, **пудры** зъ фабрикъ перворядныхъ, **губки, коробки на пудеръ и мыла Лабедики,** — дальше

Выробы д-ра Поппа

а такожь

мыла зелояй, воду анатеринову, пасту и порошокъ до зубóвъ

поручає найдешевше

Торговля

Братя Лянгнеръ

Львóвъ, Галицка ч. 16

Цѣнники франко.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

у Львовѣ при ул. Ягайлоньскóй ч. 3.

Почавши óдъ дня 7 падолиста 1885

2218 11—0 **выдає**

АСИГНАТЫ КАСОВѢ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ

5% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

Передрукъ не буде плаченый. **Дирекція.**

ЖИГМОНДЪ МОЗЕРЪ И СЫНЪ

у Львовѣ, улиця Красицкихъ ч. 5.

ВЕЛИКІЙ СКЛАДЪ

готовыхъ звонóвъ, сикавокъ, помпъ óдливóвъ

зъ зелѣза, мосяжу, томбаку и т. п.

ЛЮДВИСАРНЯ

óдзначена на выставѣ краєвóй дипломомъ почетнымъ приймяе замовленя на óдливы

2271 **ЗВОНО́ВЪ** 4—7

до найбóльшихъ розмѣрóвъ и всякихъ иншихъ предметóвъ, котрѝ выконує найсовѣстнѣйше.

На мясницѣ!

Пóвъ килогр. найзнаменитшихъ **цукрóвъ десеровыхъ** мѣшаныхъ въ кóлькадесяти родахъ 1 зр. 20 кр

Пóвъ килогр. **кармелькóвъ** мѣшаныхъ 75 кр.

КАКАО въ порошку (entölt) въ пушкахъ по 40, 75 кр. и 1 зр. 50 кр. — поручає

2226 Генрикъ Третеръ 1½

Парова фабрика шоколяды

Львóвъ ул. Коперника ч. 3.

ПЕТРО КРОКЕВИЧЬ

аптикарь въ Краковѣ

улиця Баштова при плянтахъ (рôгъ Ринку Клепарского)

поручає власнй выробы

яко правдиву одиноку добычь найновѣйшихъ часôвъ, приносячу хорому неоцѣненй, спасеннй користы, о чѣмъ свѣдчать щоразъ численнѣйшй признаня похвалы и т. п., якъ неменше посвѣдченье лѣкарске, а именно:

До Высокоповажаного пана Петра Крокезича, аптикаря у Краковѣ.

Выробы фармацевтичнй Пана Петра Крокевича, аптикаря пôдъ Львомъ у Краковѣ, пôсля предложеныхъ менѣ приписôвъ лѣкарскихъ зробленй, не мѣстять нѣякихъ шкôдливыхъ складникôвъ и въ ôдповѣдныхъ немочахъ ужитй, дуже успѣшно дѣлають.

Д-ръ Юровичь.

У Краковѣ дня 23 липня 1887. докторъ всѣхъ наукъ лѣкарскихъ.

Вино хинове, средство лѣчниче, взмагаюче силы, стравнôсть, надзвычайно поручане, особливо у женщинъ слабосильныхъ, блѣдыхъ и т. п

Вино хинове зъ зелѣзомъ, поручане молодымъ особамъ для осягненя зросту и розвою тѣла, надає крови силу, збôльшаючи скôлькôсть тѣлокъ крови, змôцняючи жолудокъ пôдносить апетитъ, лѣчить загальнй ослабленя, блѣдачку и т. п., а одиноке для реконвальесцентôвъ по хоробахъ горячковыхъ вынищаючихъ.

Вино зелово-ромбарбарове, вытягъ винный зъ правдивого корѣня Ревеня хиньского (Radix rhei chinensis) и зелъ, збôльшаючихъ рухи хробачковй кишокъ черезъ то легко розвôльняюче; знамените въ затканяхъ, часто повтаряючихъ-ся здутяхъ, довготреваючôмъ катарѣ, дванацятницѣ и въ упорчивôй жовтачцѣ.

Вино зелово-пепсинове, вытягъ зъ зелъ краєвыхъ и найлѣпшои пепсины de Rostock, одиноке успѣшне средство пôдносяче травленье, розпускаюче бѣлко, затымъ одиноке въ нестравности, хроничныхъ катарахъ жолудка або на тлѣ туберкуличнôмъ атоніи кишокъ у людей старыхъ, дуже помôчне у дѣтей зле ôдживлюваныхъ, анемичныхъ и шкрофуличныхъ.

Амигренъ, незрôвнана помôчь въ сильнôмъ болю головы. Ложочка ôдъ кавы зажита успокоює найсильнѣйшу мигрену.

Кальльонъ, одиноке средство на найстаршй и найдолегливѣйшй нагнѣтки. По насмарованю нагнѣтокъ сейчасъ перестає болѣти, а въ 24 годинахъ ôдпадає безъ найменшого болю.

Хильоль, лагодить по кôлькоразовôмъ ужитю найбôльшй болѣ ревматичнй, пострѣлы, подагру и т. п

Сарсапариліянъ зъ корою хиновою, узнаный яко найлѣпше средство въ немочахъ походячихъ зъ зôпсутя сокôвъ и зъ ôдти повстаючого вадливого складу крови, въ недокровности и т. п.

Зѣлье грудне зô свѣжихъ, лѣчничихъ зелъ волоскихъ, котрй вже неразъ навѣть въ прикрыхъ розличныхъ выпадкахъ слабости давали надсподѣване полѣпшенье терплячому, то въ слабостяхъ грудныхъ то легкихъ, противъ астмы, всякои душности и т. п. Усувають они тяжку дыхавицю, всякй закатареня легкихъ и грудей, зафльегмленя, кольки въ грудехъ, упорчивый кашель и т. п. Цѣна зр. 1·20

Сиропъ грудный при тяжкихъ або застарѣлыхъ немочахъ, уживаный буває рôвночасно зъ зѣльемъ льоретаньскимъ противъ сухотъ и слабостей грудныхъ и легкихъ и т. п Цѣна 2 зр.

Кроплѣ жолудковй. Средство знамените и незрôвнане у всѣхъ слабостяхъ жолудка. Цѣна 35 кр. 2068 18—0

Замовленя выконуєся ôдворотною почтою.

Зъ численныхъ подякъ наводимо ось тй:

Высокоповажаный Пане Аптикарю!

Бажаю, щобы кождому хорому такъ знаменитый успѣхъ давали лѣки зъ Вашихъ выробôвъ, якъ моѣй женѣ, котрй надсподѣвано успѣшно дѣлали и прошу о надôсланье менѣ ще Амигренъ и капель жолудковыхъ.

Пшôвъ д. 3 липня 1887 р. Зъ поважаньемъ *Леопольдъ Ковалик* (Рыбникъ, Oberschlesien).

Высокоповажаный Пане!

Узнаю дѣйстну успѣшнôсть Вашихъ выробôвъ, досвѣдчивши на собѣ.

Се посвѣдчаю ретельно. Зъ поважаньемъ

Schönpriesen b. Aussig 25 мая 1787 р. *Новаковскій* директоръ фабрики цукру.

Вп Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви въ Краковѣ.

Страдаючи ôдъ пôвтора року на сильный, невылѣчимый кашель, сполученый зъ рôзными тяжкими недугами, мимо тутешныхъ радъ лѣкарскихъ, чувся я безъ надѣѣ житя, а яко отець кôлькоро дѣтей, хапаючись вкôнци рôзныхъ способôвъ до поратованя здоровля, случайно зъ порады чужои приязнои менѣ особы, уживъ я „Зѣля грудного" выробу аптикаря Вповажаного Пана Петра Крокевича, и по ужитю чотырохъ пачокъ „Зѣля грудного" и Сиропу ôдзыскавъ цѣлковито здоровлье, могучи о власныхъ силахъ уже працювати и тымъ чиномъ бодай частину щастя дѣтемъ моимъ удѣлити. Чуюсь тому спонуканымъ заявити найщиршу вдячнôсть Вповажаному Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви мѣсцевому, за вырôбъ „Зѣля грудного", бо житье моє лишь ужитю того Зѣля завдячую.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Кракôвъ, дня 28 мая 1886 р. *Михаилъ Трыбальскій*, друкарь литографичный.

Высокоповажаный Пане!

Вычитавши зъ газетъ дня 28 мая с. р. подяку Вамъ Вповажный Пане, а почуваючись зарôвно до обовязку вдячности, маю честь тую-жь въ высокôй степени заявити Вамъ, Вповажный Пане, бо Ваше „Зѣлье грудне" и „Сиропъ", и въ загалѣ Вашй выробы не лишь менѣ самому, але дуже многимъ, де заходили сумнѣвы що-до здоровля давали чудный успѣхъ. Маючи отже много завдячити Вашимъ выробамъ, приймѣть Вповажаный Пане выразы моєи вдячности, а заразомъ зичливости, успѣху въ дальшôмъ розвою своихъ выробôвъ такъ для добра власного, якъ и зъ пожиткомъ для людскости!

Остаю зъ довжнымъ поважаньемъ *Кс. Е. Вернеръ*,

Кракôвъ 1 червня 1886 р. Реформатъ.

Честный Пане!

Страдаючи ôдъ 20 лѣтъ на гемороиды и упрямый бôль въ жолудку, на дыхавицю и сполучене зъ нею замуленье мѣхура, на затвердженье и иншй долегливости, уживъ я кôлька фляшокъ „Капель жолудковыхъ", котрй зробили менѣ надзвычайну пôльгу, що посвѣдчаю згôдно зъ правдою и совѣстею

Фишеръ,

Ряшѣвъ, дня 21 червня 1886 р. совѣтникъ ц. к. суду.

ЗМѢНА ЛЬОКАЛЮ!

Звѣстна ôдъ 10-ти лѣтъ РОБÔТНЯ

всякого рода одежи мужескои

СЕВЕРИНА ВАЛИГУРСКОГО

У ЛЬВОВѢ

перенесеною зôстала

на улицю Сикстуску ч. 6.

Працюючи черезъ довшій протягъ часу въ *перворядныхъ закладахъ кравецкихъ такъ въ краю якъ и заграницею* и заосмотривши свôй магазинъ *въ добôрнй матеріялы берненьскй, францускй, англійскй и т. д.* єсьмъ въ станѣ найперебôрнѣйшимъ вымогамъ Поважанои П. Т. Публики зовсѣмъ ôдповѣсти.

Всякй замовленя на одѣжь цивильну, урядову, войскову и для Преподобныхъ Священикôвъ, такожь либерійнй, выконую на часъ, модно, до вподобы, тревало и по умѣркованыхъ цѣнахъ.

Поручаючися ласкавымъ взглядамъ Поважанои П. Т. Публики, остаюсь зъ высокимъ поважаньемъ:

2154 8—10 СЕВЕРИНЪ ВАЛИГУРСКІЙ.

ПРАКТИЧНЙ а ДЕШЕВЙ ДАРУНКИ

НА РÔЗДВО!

Годѣ часъ тратити!

Найсвѣжша новôсть!

Лише 5 зр. 25 кр.

2166 коштує найновѣйшій 16—20

Вашинтоньскій ремонтоаръ

до накручуваня безъ ключика при ушку, зъ 5-лѣтною гварантією за добрый хôдъ. Тôлько сей годинникъ може заступити **золотый годинникъ**, а то по перше черезъ добре урегульованье, по друге черезъ **правдиво роскôшну куверту** и длятого можна єго кождому якъ найлучше поручити.

Лише 1·20 зр. коштує красный покоєвый **стѣнный годинникъ** зъ добрымъ регульованымъ веркомъ, зъ ланцушкомъ и тягарками, зъ выпуклыми бронзовыми прикрасами. **Лише 2·50 зр.** коштує пышный прикрасный **стѣнный годинникъ** зъ дзвôнковымъ будильникомъ, въ рамкахъ горѣховыхъ, зъ вказуючимъ, самосвѣтячимъ щитомъ, иде и будить пунктуально.

Лише 3·90 зр. коштує францускій, золото-бронзованый **Будильникъ годинниковый** зъ голосно бючимъ приладомъ будильнымъ. Окраса для кождого чи то въ хатѣ, чи въ подорожи, зъ веркомъ тревалымъ, не знищимымъ и пунктуально идучимъ.

Лише 4·50 зр. коштує **срѣбно-пикльовый годинникъ, кишеневый цилиндеръ** зъ дсковалымъ регульованымъ веркомъ и пишно украшеною оправою зъ кришталовымъ пласкимъ скломъ, незвычайно гарный.

Лише 30 кр. гарный, позолочуваный **ланцушокъ** зъ гачикомъ, до годинника.

Лише 1·20 зр. гарный **ланцушокъ до годинника**, въ золотôмъ фасонѣ зъ брильокомъ печатковымъ, роботы артистичнои.

Лише 3·75 зр. патентованый годинникъ зъ маятникомъ, зъ приладомъ бючимъ годины и пôвгодины, оправленый въ найделикатнѣйше политурованй рамы, якъ найлучше наслѣдуючй горѣхове дерево, зъ вагаломъ и бронзовыми вагами. Крôмъ тыхъ прикметъ має сей годинникъ и тую неоцѣнену властивôсть, що въ ночи патентованый щитъ єго свѣтить чуднымъ фіолетовымъ, чаруючо гарнымъ свѣтломъ, за силу котрого **гарантуєся черезъ 10 лѣтъ.**

Несчислена скôлькôсть ôдбирателѣвъ, котра сей годинникъ бачила и купила, була немовь очарована сею небувалою и неимовѣрною дешевостею.

Выключно тôлько набути єго можна за попередною высылкою грошей або послѣплатою.

Wiener Uhren-Depot und Versandt

Balsam, Wien

II. Schiffamtsgaess 14. T.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знаменемъ

„СИРІЮСЪ"

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручає добру и выдатну каву спроваджену безпосередно ôдъ продуцентôвъ зъ Америки полудневои.

Коштує у Львовѣ:

1 кильо 2 зр.

на провинціи:

4¾ кильо 10·10 зр. франко.

Ôдбирателямъ надъ 50 к. опустъ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родôвъ кавы, котрй оголошують иншй пôдъ назвою мого знамени. Спроваджую каву просто ôдъ продуцентôвъ, що можу доказати, и продаю єи найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбурзѣ и Тріестѣ можна дôстати каву вже лишь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродає гуртôвникови на мѣсци, той знову гуртôвникови въ Европѣ, ôдъ тыхъ купує комисіонеръ, а ôдъ него ажь купець и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожуючого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дôстане де инде по тôй цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2227 105—?

РОБÔТНЯ

рѣзьбъ и орнаментôвъ

зъ дерева

и всякихъ выробôвъ шницерскихъ

Т. СОКУЛЬСКОГО

Львôвъ,

ул. Пекарска ч. 4.

поручає

рамы рѣзбленй натуральнй, масовй, металевй, оксидованй, дубовй и чорнй.

Выконує

ôлтарѣ, иконостасы, амвоны, феретроны и реставрує такожь старй.

2252 2—4

„Нема бôльше Ревматизму, Простуды и ихъ наслѣдкôвъ"!

Бо вынайдено прирядъ електро-гальваничный, по примѣненю котрого перестають сейчасъ майже чудомъ долегливости, а именно: ревматизмъ, гостець, мигрена, епилепсія, спаралижованье, пухлина, товстôсть, блѣдниця, бôль зубôвъ, безсоннôсть, гемороиды, — загаломъ хоробы нервовй або наслѣдки простуды.

Знаменито помôчнымъ оказався той апаратъ для дѣтей, коли дôстають зубки, — дѣти перебували сю небезпечну хоробу безъ нѣякихъ болѣвъ, уймаючи всяку журбу родителямъ. 2195 8—12

Апаратъ електро-гальваничный Адольфа Винтера

розслѣдженый заприсяжеными повагами науковыми, якъ тайнымъ совѣтникомъ здоровля von Ґеденъ, хемикомъ судовымъ д-ромъ Папстомъ и иншими — дѣлаючи чудно въ згаданыхъ долегливостяхъ и зъ приятностею уживаный недужими, знайшовъ широчезне примѣненье и розповсюдненье, а разомъ и численнй подяки вылѣченыхъ хорыхъ на цѣлôмъ свѣтѣ. Дуже численнй подяки и признаня можна переглянути у фабриканта, а всѣ правдивй, автентичнй.

Поодинокій приладъ коштує 5 зр., зложеный 10 зр. и єсть далеко скуточнѣйшій а лѣкарями дуже порученый.

Одинокій складъ на Галичину чудного апарату електро-гальваничного А. Винтера въ аптицѣ Вп. Петра Крокевича ул. Баштова въ Краковѣ.

Розсылка за послѣплатою ôдворотною почтою.

Заведенье артистично-фотографичне

Е. ТШЕМЕСКОГО

у Львовѣ, Готель Европейскій

поручає свою робôтню до выконаня портретôвъ ôдъ найменшого до найбôльшого формату.

Копіи зъ давныхъ фотографій, дагуеротипôвъ и минятуръ выконуються и въ побôльшенôмъ форматѣ зъ артистичнымъ выкôнченьемъ, у власнôмъ закладѣ. 2261 3—3

При тôй спосôбности поручаєся яко оздобу столôвъ выдавництва артистичнй, яко то: 12 илюстрацій „Огнемъ и мечемъ" въ двоякôмъ форматѣ, по 8 зр. и 4 зр — 14 репродукцій дотеперь не розповсюдненыхъ композицій Артура Гротгера, пôдъ заголовкомъ „Крейдка и Палета" Артура Гротгера, цѣна 10 зр. — „Silva Rerum" Артура Гротгера въ двохъ серіяхъ по 7 зр.

Дальше оголошуєся пренумерату на илюстраціи до повѣсти Генрика Сѣнкевича „Потопъ". Выйшли вже двѣ серіи; цѣна теперь знижена, по выходѣ послѣднои серіи цѣна буде пôднесена

Нагороджена на выставахъ:

въ Краковѣ въ р. 1887 срѣбнымъ медалемъ правительственнымъ (нагорода почетна выс. ц. к. Министерства торговлѣ); въ Чернôвцяхъ въ р 1886 срѣбнымъ медалемъ заслуги; у Львовѣ въ р 1886 листомъ похвальнымъ галиц. Тов. господ. 2291 2—6

Фабрика выробôвъ химичныхъ и навозовыхъ

Спôлки командатовои ЮЛІЯНА ВАНГА у Львовѣ

поручає господарямъ сельскимъ пôдъ засѣвы весняни

Мучку кôстяну навозову

такъ парену, якъ и препаровану сѣрковою кислотою зъ совѣстною порукою єи чистоты и скôлькости заключеныхъ въ нѣй складовыхъ частей по цѣнахъ найумѣреннѣйшихъ.

КОНТОРА: улиця Ягайлоньска ч. 12.

Плынне золото и срѣбло до позолочуваня и направы рамъ, дерева металю, скла, порцеляны и т. д. и всѣхъ предметôвъ Пышне и трѣвке. Ужитокъ для кождого дуже простый. Цѣна фляшки вразъ зъ пензлемъ зр. 1, 6 фляшокъ зр. 5, 12 фляшокъ зр 9.

Плынне чорнило до чобôтъ. Найлѣпше средство до захованя обувя и шкôры. Блищиться и схне сей часъ робить непромакаючимъ. Знамените для всѣхъ родôвъ обувя и кôньскихъ приборôвъ.

Цѣна за скринку зъ 2 вел. фл. зр. 1·30 вôльне ôдъ оплаты.
„ „ „ „ 6 „ „ „ 3·— „ „ „
„ „ „ „ 12 „ „ „ 4·80 „ „ „

Плынный олей рыбный (синдетиконъ) єсть признанымъ найлѣпшимъ средствомъ до споюваня матерій всякого рода, клеить, лѣпить, китує и лучить: скло, камѣнь, алябастеръ, гипсъ, порцеляну, марморъ, кôсть слоневу, дерево, шкôру, папѣръ и т. д. Позôстає лѣтами незмѣннымъ въ своѣй добротѣ, завсѣгдю плынный, затымъ готовый до ужитку. Цѣна великои фляшки 50 кр., 6 фляшокъ 2 зр, 12 фляшокъ 3·50 за кильо зр 1·80, ночтове коли зъ 4¼ кильо нетто зр. 6·50 франко.

Консерваторъ меблѣвъ усуває зъ найбôльшою легкостею всякунечистоту, такожь вытрепане зъ меблѣвъ и надає имъ ихъ давный полыскъ зновъ. За ¼ — литрову фляшку зр. 1, 6 фляшокъ 4·80.

Гевроса (смерть атраментовымъ плямамъ) усуває въ однôй хвили зъ паперу плямы атраментовй цѣлй записанй стрôчки и т д. якъ такожь фарбу печаткову. Цѣна фляшки 50 кр, 6 фляшокъ зр. 2·20.

Универсальна политура до чищеня. Успѣхъ величезный! Перевысшає всѣ препараты до чищеня и политурованя и привертає на всѣхъ лякерованыхъ и полированыхъ, черезъ уживанье стертыхъ предметахъ зъ дерева, металю або шкôры, якъ такожь на олѣйныхъ образахъ за одноразовымъ употребленьемъ новый, лискучій и тревкій полыскъ. Цѣна фляшки 50 кр., 6 фляшокъ зр. 2·20 2179 9—10

Розсылає за послѣплатою або попереднымъ надôсланьемъ грошей: Karl Pröls in Brünn, 139 (Mähren).

ОПИРАЮЧИ-СЬ НА ДОВѢРІЮ

зъ якимъ ôдносяться майже ôдъ 20 лѣтъ до нашого „Якорного проганяча недугъ" (Anker-Pain-Expeller), уважаємо своєю повинностею такожь **тыхъ** запросити до спробованя, котрй сего улюбленого средства домового ще не знають. Оно не єсть нѣякимъ средствомъ тайнымъ, але **строго ретельнымъ, умѣєтно** зложенымъ препаратомъ, котре справедливо заслугу, щобы єго всѣмъ **терплячимъ на гостець и ревматизмъ** яко **зовсѣмъ певне** поручити. Найлѣпшимъ доказомъ того, що многй хорй, котрй выпробовали другй дуже захвалювнй средства, **зновъ таки до успѣшного Pain-Expeller-а беруться**. Черезъ порôвнанье власне пересвѣдчилися, що не лише **резматичнй болѣ**, якъ **ломанье въ членахъ и пр.** а такожь **болѣ зубôвъ, головы, хребта, кольки и проч.** найпевнѣйше уступають черезъ натиранье „експелеромъ". За **дешеву цѣну 40 кр.**, 70 кр, взгл. зр. 1·20 може навѣть небогатый набути, а грошѣ якъ безчисленнй успѣхи доказують, надармо не выкидаються. Стерегтись треба передъ шкôдливыми пôдробленями и принимати лише „Pain-Expeller" зъ знакомъ **якора** яко правдивый. На складѣ въ премногихъ аптикахъ, головный складъ: Apotteke zum Goldenen Löwen въ Празѣ. Близшй вѣсти подають: F. Ad. Richter et Co. Вѣдень.

2161 10—51

Маю честь повѣдомити Вп. Публику,

що головный складъ

Пива бутелькового

рôзного рода, а именно:

Пильзненьске експортове,
Пильзненьскій лежакъ,
Окоцимске мартове,
Львôвске мартове зъ бровару Лиліенфельда,
Портеръ краєвый, выробу І. Геца въ Окоцимѣ, и
Bock окоцимскій,

находиться у мене при улици

СИКСТУСКÔЙ ч. 14.

Ласкавй замовленя на провинцію сейчасъ выконую.

2289 5—12 Зъ поважаньемъ

С. ВИЗЕРЪ.

Телефонъ ч 148, до уживаня Вп Публичности.

ВПрепод. Отцямъ и Впов. рускôй Публицѣ залучаю сердечну подяку за удѣленье образôвъ церковныхъ и всякихъ иншихъ праць входячихъ въ обемъ малярства до выконаня. Рôвно-жь и на дальше уклôнно прошу о ласкаву память и замовленя на адресу пôдписаного. 2237 3—10

Остаю зъ глубокимъ поважаньемъ

Теофиль Копыстяньскій,

Львôвъ, ул. Кракôвска ч. 20.

Гербата зъ Бродôвъ!

Зъ давенъ давна звѣстна зъ своеи доброты и запаху

Гербата Россійска

въ Торговли

В. Адамовича

въ Бродахъ.

Фунтъ дуже доброи . зр 1·40
„ найлѣпшои . зр. 2·50
въ оригинальныхъ 1/1, 1/2 и 1/4 фт пачкахъ. 2124 13—1

Гербата зъ Бродôвъ!

Исторія Скиту Манявского

вразъ зъ

Збôрникомъ грамотъ, листôвъ идеякихъ судовыхъ документôвъ, дотычныхъ того монастиря.

Написавъ и уложивъ

Д-ръ Юліянъ Целевичь,

професоръ при ц. к. ак. гим. у Львовѣ. У Львовѣ, 1887. Накладомъ автора.

Цѣна 1 зр.; зъ рекомандованою пересылкою о 20 кр. бôльше.

Дôстати можна въ книгарни Инст. Ставропигійского и Миликовского (п. Старжика) у Львовѣ. Можна такожь замовляти черезъ канцелярію Просвѣты або черезъ редакціи рускихъ газетъ у Львовѣ.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 13. Львôвъ, Понедѣлокъ 18 (30) сѣчня 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и русскихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни Литературный додатокъ **„Библіотека найзнам. повѣстей“** выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошення принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул Коперника ч 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, I. Schülerstrasse 8; G. L. Daube & Co. Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & V gler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ.

Для Австрiи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ . . . . . 16 зр.
на пôвъ року . . . . . 8 зр.
на чверть року . . . . . 4 зр.

Екепедиція пôдъ ч. 8. ул. академична.

Редакція и Администрація пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лишь на попередне застереженье.

Реклямація неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр а в.

Запросины до предплаты

на рôкъ 1888.

Ôдъ 1 (13) сѣчня **„Дѣло“ почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускй свята.

„Библіотека найзнаменитшихъ повѣстей“ буде являтися яко складова часть часописи.

Предплата „Дѣла“ зъ „Библіотекою н. пов.“ (зъ почтовою пересылкою на провинцію) буде стояти

	На провинціи:	*У Львовѣ:*
На цѣлый рôкъ	18 зр.	16 зр.
На пôвъ року	9 „	8 „
На чверть року	4·50 „	4 „
На 1 мѣсяць	1·50 „	1·35 „

Поодиноке число 8 кр.

За границями Австро-Угорщины:

На цѣлый рôкъ **24 зр.**
На пôвъ року **12 зр.**
На чверть року **6 зр.**

Просимо поспѣшати зъ предплатою, щобъ мы могли управильнити накладъ „Дѣла“ зъ „Библіотекою“.

Философъ Гартманъ про Россію.

Философъ нѣмецкій Едв. Гартманъ, авторъ дѣла „Die Philosophie des Unbewussten“, за котрого теорівю о „кольонизаціи внутрѣшнôи Нѣмеччины“ пôйшовъ зелѣзный канцлеръ и на нашихъ очехъ нищить польскій елементъ въ Познаньщинѣ, — сей самъ Едв. Гартманъ помѣстивъ въ берлиньскôй часописи „Die Gegenwart“ довшу студію о становищи Россіи въ Европѣ.

Головною тенденцівю Гартмана есть поставити доказъ, що Россію за-для убезпеченя прочои Европы належить доконче подѣлити. Основою до подѣлу служать ему географичнй и етнографичнй ôдносины Россіи европейскои. Пôсля нихъ дасться Россія подѣлити на три части. Перша иде до линіи Вислы и Нѣмна, заселена елементомъ польско-литовскимъ зъ значною примѣшкою елементу нѣмецкого; друга сягае ôдъ Днѣстру по Двину заходну, опираѣсь на всходѣ о Донъ и Волгу и есть заселена выключно елементомъ (мало-) рускимъ; третя за Дономъ и Волгою, заселена елементомъ велико рускимъ. Подѣливши такъ Россію на пôдставахъ етнографичныхъ, Гартманъ ставить инотезу;

„Наколи-бъ европейска Россія утратила нынѣ Финляндію и всѣ землѣ на захôдъ ôдъ линіи, поведеной ôдъ Нарвы по море Азовске, вразъ зъ 36 милiонами жителѣвъ, то все таки лишилась-бы въ тôмъ обмеженю первостепенною державою зъ 52 милiонами жителѣвъ и могла-бы дальше довершати велику свою задачу цивилизаційну въ Азіи и удержувати звязь межи Азією а Европою. Наколи-бъ однакожь думано ôдрѣзати ей ôдъ заливу Чудского и ей морей полудневыхъ, або обмежити свобôдне ей движенье въ направленю до моря Середземного, Каспійского и заливу Перского, тогдѣ лишь знищено бъ основы ей державного существованя и тогдѣ она ужила-бы всѣхъ силъ до борбы противъ такого обмеженя. Линія Днѣпра не маѣ нѣякого значеня для Россіи, тую линію заступають Донъ и Волга.“

Не есть се случаемъ безъ всякого значеня, що области сихъ рѣкъ заселяють Малорусы и Бѣло-русы, пôдданй пôдъ вилывы Велико-русôвъ, якъ колись Полякôвъ. Гартманъ бачить въ тôмъ основу до вытвореня окремого королевства Кіевского и зъ населеньемъ 18-милiоновымъ, котре посѣдало-бъ условія политичнои самостôйности. Ôнъ не вѣрить въ успѣхъ омосковщеня земель, заселеныхъ Русинами, бо процентъ Велико-русôвъ въ губерніяхъ мало- и бѣло-рускихъ есть замалый до такого дѣла. Россія повинна для того силы свои звернути на всхôдъ и полудне а не на захôдъ.

Що Россія преся на захôдъ, Гартманъ не бачить въ тôмъ природности. Давнѣйше при новыхъ заборахъ національне питанье не мало ваги. Нынѣ національность есть основою державъ. Завоюватель мусить дивитися, щобъ не прилучивъ елементôвъ противныхъ сути державы своей. Вынародувляти вôльно (?! — Ред.), лише елементамъ высше-культурнымъ але не на ôдворотъ Инакше повстають заворушеня, котрй державамъ наносять лишь шкоду. А такй обставины заходять якъ-разъ въ захôдныхъ провинціяхъ Россіи. Жителѣ сихъ провинцій могли бъ на случай вôйны, непріятеля, вступившого въ ихъ землю, уважати своимъ освободителемъ и скрѣпити его милитарнй силы. Досвѣдъ учить, що культура, хочь-бы якъ гноблена, находить собѣ завсѣгды новй каналы, котрыми успѣе ширитись. Мѣсце пôдкопанои польскои шляхты заняло въ нашихъ часахъ польске мѣщаньство, зъ новымъ духомъ патріотичнымъ, котре скорше зможе за собою потягнути селянина, якъ зненавиджена шляхта. Россійскй мужѣ державнй, завдавали собѣ неразъ питанье, чи порадно приймати королевство польске, яко дарунокъ въ 1815 р.

Згадуючи про политичнй идеалы Россіи, що сягають по Софію царгородску, Гартманъ называе ихъ fata morgana. Идея панславизму и панортодоксіи веде за собою устрôй федеративный, а сей станувъ-бы въ суперечности зъ автократизмомъ царату. До федерализму славаньского зближаѣсь Австрія и посѣдае до того бôльше условій. Стремленье Россіи, щобъ Австрію здавити, выкличе опôръ всеи Европы, загроженои надмѣрнымъ розростомъ великана. Мадяры и Нѣмцѣ, поселенй посередъ Славянъ, ставлять природну запору панславизмови. Але и самй Славяне на случай новыхъ заборôвъ Россіи, пôйдуть въ слѣды Полякôвъ и Болгарôвъ то значить вступлять въ опозицію.

Въ дальшихъ уступахъ стараѣсь Гартманъ выбити Россіи зъ головы ей надѣю на Царгородъ. До чого придався-бы Россіи Царгородъ? — пытае ôнъ. Щобъ убезпечити свои полудневй побережя? То на такій случай треба-бъ ѣй посѣсти и Копенгагу для убезпеченя Балтицкихъ побережь? Англіи не маѣ Россія чого боятись. Англія есть организмомъ кольонизаційно-торговельнымъ и зôйшла нынѣ на другій степень державного значеня. Франція довго ще не буде грôзною. На пôвостровѣ Балканьскôмъ стрѣтиться Россія завсѣгды зъ интересами Австріи. Розбôръ Туреччины есть нехибный въ недалекôй будучности. Але европейскои Туреччины не можна дѣлити межи тй двѣ державы. Въ такôмъ случаю Румунія мусѣла-бъ пôдпасти Россіи. А чимъ була-бы Австрія наколи-бъ утратила вилывъ на горло дунайске? Раціональный подѣлъ Туреччины есть такій: Туреччина европейска прийшла-бъ до Австріи, азійска до Россіи. На Балканахъ повстали-бы федеративнй державы, сполученй зъ Австрією, а Россія зыскала-бъ далеко бôльше, посѣвши Малу Азію и зъ нею всѣ дороги до Азіи центральнои, сухопутнй и морскй.

Въ послѣдноô части студіи обговорюе Гартманъ ôдносины Россіи до сусѣдôвъ. Россія — каже ôнъ — не маѣ чого боятися своихъ сусѣдôвъ захôдныхъ. Англія маѣ значенье лише въ Азіи, Франція могла-бъ стати грôзною лише по побореню Нѣмеччины, Нѣмцѣ же самй мусять $^5/_6$ свои армiи держати готовыми на границяхъ Франціи; Австрія знову яко держава федеративна, зъ природы не покликана до вôйны зачѣпнои. Одна Румунія и Швеція могли-бъ дещо зыскати на Россіи, хотячи заокруглити свои границѣ етнографичнй, але до того они за слабй. Австрія маѣ радше пôдставу тревожитись своими трема милiонами Русинôвъ, якъ щобъ мала охоту помножити сей елементъ, та ще до того неуніятами. Прусы посѣдають ажь тôлько Полякôвъ и жидôвъ, а Нѣмцѣ за высокій процентъ католикôвъ, щобъ имъ хотѣлось сей елементъ збôльшати. Наколи суть идеалисты въ Нѣмеччинѣ, що фантазують о заборѣ прибалтицкихъ краѣвъ длятого, що тамъ бôльшими посѣдателями суть Нѣмцѣ, то фантазіями тыми не одушевляѣсь народъ нѣмецкій. Радше Россія бажае вôйны и новыхъ заборôвъ на заходѣ.

Але що выйшло-бы зъ вôйны зъ Россівю? На случай пораженя ей, не було-бы що взяти зъ худого ей скарбу державного. Територіяльна добычь була-бы скорше тягаремъ, якъ зыскомъ. А до чого прийшло-бы тогдѣ у внутрѣ Россіи? Царатъ упавъ-бы такъ само, якъ имперіялизмъ французкій по 1870 роцѣ. Европа мала-бы новый клопôтъ зъ анархизмомъ россійскимъ. Не лишь Поляки, Нѣмцѣ, Шведы, Жиды и Румуны надѣються користи для себе зъ великои вôйны зъ Россівю, але въ самôй Россіи есть стôлько незадоволеныхъ, скôлько мыслячихъ головъ. А на случай катастрофы крайнй елементы выходять на верхъ. Чимъ же боронився бы царатъ ôдъ нигилистôвъ и повстаня народу, якъ бы довелось ему банкротство милитарне? Чи ся задача мала-бы припасти нѣмецко-австрійскимъ вôйскамъ? Вôйна Россіи зъ Европою була-бы грою va banque. Якъ довго Нѣмцѣ и Австрія бачуть въ Россіи спокôйного сусѣда, сполученого спôльнымъ интересомъ розбору Польщѣ, такъ довго не мають причины споглядати на ей могучность зъ завистею. Але на случай ворогованя, мусѣли-бъ убезпечити себе змѣнами територіяльными, т. 6. разъ на все зломити стремленье Россіи до всесвѣтного панованя.

Тогдѣ треба-бъ Финляндію ôддати Швеціи; Бессарабію Румуніи; Естонія, Ливонія, Курляндія и Литва зъ Жмудею утворили-бъ самостôйне королество Балтицке, розумѣеся зъ перевагою нѣмецкою; а на просторони межи Прутомъ а Днѣпромъ позстало-бы окреме королевство Кіевске. Швеція и нове королевство Балтицке одержали-бъ гарантію своихъ посѣлостей ôдъ Нѣмеччины, а королевство Кіевске и Румунія ôдъ Австріи. Вôйска сихъ державъ ставали-бъ на случай вôйны пôдъ начальство Нѣмеччины и Австріи. Въ Польщи привернено-бы ôдносины зъ 1795 р.: лѣвый берегъ Вислы припавъ-бы Прусамъ, а за се одержала-бъ Австрія свобôдну руку на пôвостровѣ Балканьскôмъ. Прилученье королевства Польского до Прусъ, уважае Гартманъ тягаромъ, котрый треба бы Нѣмцямъ перенести, щобъ запобѣгти бôльшому злу, якимъ було-бы воскресенье королества Польского При абсолютнôй неспособности народу польского до панованя надъ своими пристрастями и до политичнои умѣрености въ своихъ намѣреняхъ. самостôйне королевство Польске не спочило-бы въ интригахъ и несупокояхъ доти, доки не ôдзыскало-бы всѣхъ краѣвъ давнѣйшои Польщѣ. Европа мала-бы бôльше клопотôвъ, якъ нынѣ маѣ зъ Россівю. А такъ, то Прусы зъумѣли-бы своею культурою засимилювати тыхъ два або пять милiонôвъ Полякôвъ, бо по привернею status quo зъ 1795 р. припало-бы Прусамъ $4^3/_4$ милiонôвъ польскихъ жителѣвъ, прочу частину становлять Нѣмцѣ, жиды и Литовцѣ.

Примусова асекурація.

VII.

Высказавши и оправдавши нашь поглядъ на справу примусовои асекураціи ôдъ огню въ Галичинѣ, хочемо звернути увагу ще на одну точку принятого соймомъ проѣкту закона, противъ котрои мусѣли-бъ мы рѣшучо застеретись навѣть въ тôмъ случаю, коли-бъ узна-

Зъ кольонiи рускои въ Шенандорѣ.

IV *).

Въ декотрыхъ державахъ, якъ прим Ню-Йоркъ, нема слюбныхъ „ляйсенсôвъ“. Розумѣеся, тутъ нема и нѣякихъ организацій парохій а хто де хоче, тамъ бере слюбъ. Розводу церковь не узнае, але судъ дае розвôдъ дуже легко. У призначеного урядника можна взяти и слюбъ цивильный.

Якъ выглядае слюбъ американьскій, того я ще не бачивъ, але знаю, що весѣлье бôльше якъ кôлька годинъ тутъ не треваѣ. Зôйдуться родина и знакомй, — старй балакають собѣ а молодята гуляють кадриля.

Треба знати, що кадриль французкій а кадриль американьскій — то велика рôзница. Кадриль американьскій дуже оживленый и можна его гуляти на шѣсть способôвъ. Для вдоволеня цѣкавости нашихъ „Фикальскихъ“ (коли ще тамъ у насъ не перевелись) годиться розказати бодай де що. Кадриль починаѣся звычайно тымъ, що пары, дôбравши собѣ vis-á-vis, стають въ кругъ, побираються за руки и крутяться то въ сей, то въ той бôкъ кôлька разôвъ. Такъ роблять „голубця“, стають противъ себе и починаѣсь кадриль. Приходить въ нѣмъ фигура, де пары гуляють крученого танцю, мѣняючи свои мѣсця. Въ декотрыхъ фигурахъ ôддаѣся богато уклонôвъ женщинамъ, а въ иншôй фигурѣ пары шпалеру перебѣгають вздовжь салѣ а пôдчасъ того всѣ присутнй пары плескають до такту въ руки и тупають ногами (такъ робить особливо низша кляса). Цѣлый кадриль иде дуже скоро. При кадрили все есть аранжеръ, що докладно выголошуе кожду фигуру. Не знай тутъ нашй нѣ „петрушка“, нѣ „хрѣнъ“, бо коли женщина не взята до танцю або въ загалѣ за мало мущинъ, то женщины гуляють одна зъ другою, — такъ само и мущины. Якъ у насъ кадриля гуляють для ôдпочинку, такъ тутъ кручень танцѣ.

Забавно выглядае, якъ Американки танцюють нашои дрôбонькои коломыйки, або мадярского чардаша. Беруться такъ само, якъ нашй люде по селахъ, простягнеными руками за боки або кладуть одно другому руки на рамена и пôдгопкують собѣ — якъ-разъ мовь у насъ въ Галичинѣ де на весѣлю або въ коршмѣ на музицѣ. Але на похвалу нашихъ галицкихъ „джентельменôвъ“ мушу сказати, що и многй зъ нихъ не даються засоромити и досыть складно тнуть американьского кадриля.

Американки зъ лица подобають на нашй марморейнй жидôвки. Въ загалѣ мало мають выробленого смаку естетичного. Любуються въ краскахъ, яскравыхъ, особливо въ червоныхъ. Національного строю тутъ, розумѣеся, нема, а женщины носяться на французку моду. Въ будній днѣ ходять дуже поединчо, въ перкаляхъ, котрй тутъ незвычайно дешевй, а въ недѣлю убираються (хочь не всѣ) въ шовковй сукнѣ. Въ лѣтѣ, якъ молодй такъ и старй, ходять всѣ въ цѣлкомъ бѣлыхъ сукняхъ. Капелюхи носять або зовсѣмъ поединчй, або вельми фантастичнй, зъ великими a la phantasie загнеными крисами и перами струсевыми на локоть довготы.

Якъ мущины такъ и женщины за-молоду суть красы середнои, але коли постарѣються, лицямъ ихъ хибуе того любого, приѣмного выразу, якій у насъ мають старшй люде. Лица старыхъ Американъ густо поораній грубыми морщинами, звычайно выхудѣлй и безъ житя, неразъ прямо неприѣмнѣ. За-молоду лучаються женщины товстй, таки добре обѣмистй, звычайно замужнй. Американки въ загалѣ вельми смѣлй и невй себе. Коли кожда молода маѣ свого поклôнника, то замужна сидить все при якôйсь роботѣ.

Женщины-Американки, якъ я вже згадувавъ, зовсѣмъ не курять, а все таки можна часомъ побачити, якъ женщина — не „леді“ а проста старушка — поцмокуе собѣ люльочку на коротенькôмъ цибушку, — справдѣшна наша Гуцулка!

Впадае тутъ въ око, що дуже много женщинъ носить окуляры. Якъ се вытолкувати не знаю. Мало-бъ се значити — шикъ?. Женщины носять або стяте волосье, або довге — середнои высоты фризуру — зъ-заду звите и нахилене на середину головы.

Въ недѣлю Американе не визитуються, але старй читають библію, а молодй женщины або зъ мущиною, або по двѣ, ѣздять вôзкомъ по за мѣсто. Навѣть на фортепянѣ въ недѣлю, не грають, деякй не варять, а деякй уважають навѣть грѣхомъ, якъ дѣти бавляться

Широкй свободы политичнй и рôвнй права зъ мущиною маѣ женщина тôлько въ деякихъ державахъ американьскихъ, — въ нашôй Пенсильваніи она ихъ не маѣ. Навѣть до товариствъ финансовыхъ замужна женщина не може належати. Зрôвнано женщину зъ мущиною тôлько що-до товарискихъ звычаѣвъ. Буваѣ, що женщины самй заявляються противъ зрôвнаня ихъ политичного зъ мущинами. Такъ на пр. въ державѣ Ню-Йоркъ, коли женщинамъ хотѣли надати право голосованя, они вязалися въ товариства, щобъ дѣлати противъ того. А все таки въ-тôй державѣ женщины пишуть по банкахъ, урядахъ, суть нотарями, лѣкарями и т. п. Теперь есть въ самôмъ мѣстѣ Ню-Йорку 150 женщинъ-лѣкарѣвъ (lady doctors) а въ Бруклинѣ и другихъ мѣстахъ державы ню-йорскои, буде ихъ въ-друге тôлько. Одна зъ докторокъ въ Ню-Йорку маѣ 5000 долярôвъ доходу рôчно, двѣ по 4000 долярôвъ, — а переважно взывають ихъ до женщинъ. Въ Канзасъ жѣнки рядять державою, мѣстами, судять и т. д. зовсѣмъ на рôвнѣ зъ мущинами. Тамъ они теперь домагаються, щобы выходячи за-мужъ не мали мѣняти свого назвища на назвище чоловѣка.

Часописи зъ тыхъ державъ, де женщины допущенй до всякихъ урядôвъ, звычайно хвалять ихъ управу, а найпаче пôдносять то, що мѣжь женщинами не лучаються дефравдаціи и крадежи публичныхъ грошей.

Женщины тутешнй суть великими покровительками и апостолками тверезости. Часто можна бачити, якъ найпершй „леді“ (панѣ) звиваються по двôрцяхъ зелѣзниць и роздають мѣжь людей печатанй замѣты противъ піяньства. Часто-густо збирають по домахъ пôдписы на петицію, щобы сей або той шинкъ замкнути зъ причины, що ôнъ непорядный, що народь тамъ дуже запиваѣся. До женщинъ належить збиранье всякихъ жертвъ и складокъ на костелы. Женщины, правда, не зовсѣмъ безинтересно тымъ займаються, бо звычайно тая, що найбôльше збере, дôстае якусь нагороду призначену, н. пр. фортепянъ. Бувають и тутъ женщины зъ простого стану, не маючй образованя, що запиваються не згôрше мущинъ, але се звычайно женщины, що зайшли до Америки зъ Ирляндіи и не учились по школахъ въ Америцѣ.

Володимиръ Стѣменовичъ

*) Гл. ч. 2 зъ 1888 р.

вали саму идею примусу оправданою и для нашого краю пожаданою.

Вводячи въ житье примусову асекурацію ôдъ огню, допускаѥ сей законъ свобôдну конкуренцію приватныхъ товариствъ асекураційныхъ, котрî лишь пôддадуться постановамъ §. 24. закона. Така свобôдна конкуренція могла бы мати одну добру сторону, т. ѥ. що при дѣйствнôй конкуренціи кôлькохъ заведень старалôсь-бы кожде знижувати премію и тымъ способомъ позыскувати якъ найбôльше клiєнтôвъ. Тымчасомъ свобôдна конкуренція, котра своєю дорогою бôльше маѥ злыхъ сторôнъ якъ добрыхъ, стоить лише на папери, а въ дѣйстности маѥ законъ на оцѣ асекураційный монополь одного заведеня въ краю и то заведеня приватного, т. ѥ. Кракôвского товариства взаимныхъ убезпечень.

Що така а не инша була тенденція закона и ѥго иниціяторôвъ, се видно зъ сего, що всѣ другî въ Галичинѣ оперуючî товариства асекураційнî, запытанî выдѣломъ краєвымъ о гадку въ тôй справѣ, заявили солидарно въ однôмъ пропамятнôмъ письмѣ, що заведенье асекураційного примусу въ Галичинѣ узнають крокомъ хибнымъ и невôдповѣднымъ и що въ загалѣ не думають сповняти условій, котрî дали-бъ имъ право приймати асекурацiи, вплываючî въ наслѣдокъ примусу. Супротивъ сего остало одно Кракôвске товариство, котре при браку всякои конкуренціи одержало-бъ такимъ способомъ монополь приймати убезпеченя всѣхъ будынкôвъ цѣлого краю.

А позаякъ давно се доказана економична правда, що кождый монополистъ маѥ вже зъ факту самого монополю плывучу силу, котра ôддаѥ зъ горы въ ѥго руки другого спôвконтрагента, тожь найблизшимъ наслѣдкомъ сего монополю являѥсь передовсѣмъ высока тарифа и тая безъоглядноôсть, котра сама собою выробляѥся при браку конкуренціи.

Такъ отже и свобôдна конкуренція и монополь приватного товариства не ôдповѣдають тутъ цѣли. И одно и друге збôльшаѥ наложеный самымъ уже закономъ, вводячимъ примусъ, дôткливый тягаръ, наражаѥ обтяженыхъ на многî недогôдности, секатуры а евентуально и страты и зъ горы ôдбираѥ самôй гадцѣ примусу асекураційного всякî шансы поводженя въ практицѣ.

На хибы монополю натякнули мы высше, хибы свобôдноі конкуренціи лежать головно въ тôмъ, що конкуруючî товариства, идучи въ заводы що-до обнижки премій, можуть скоро довести до банкротства, а то тымъ скорше, що контроля власти надъ многими заведенями неможлива. Зъ-ôдси выходить при свобôднôй конкуренціи легка можливôсть стратъ для сторôнъ убезпечуючихъ свои будынки, а страты тî будуть тымъ бôльшî, чимъ ширшій кругъ клiєнтелѣ зъумѣло собѣ придбати товариство. До того прибуваѥ ще и тая небезпечноôсть, що при свобôднôй конкуренціи многихъ товариствъ, зъ котрыхъ, розумѣѥсь, кожде розкидало-бы по краю свои оферты и розсылало своихъ агентôвъ, запанувавъ-бы такій хаосъ, що низшî особливо клясы суспôльности не умѣли-бы зъорiєнтуватись и попадали-бы часто въ заставленî сѣти спекулянтôвъ та другихъ пявокъ.

Консеквенція зъ-ôдси ясна и одинока: Такъ оглядъ на практику переведеня закона, якъ и строго науково-правнî принципы велять, щобы, коли бъ уже примусова асекурація дѣйстно мала бути заведена, функціи примусового асекуратора приняла на себе публична державна або краєва институція зъ вылученьемъ всякихъ товариствъ або заведень приватныхъ.

Догму тую, за котрою безусловно стоить наука (гл. д-ръ Штайнъ, Брон. Майзель и др.), не тяжко пояснити и оправдати.

Коли держава приневолюѥ своихъ пôддаными асекуроватись и платити премiи, то мусить очевидно гарантувати имъ и выплату евентуальноі нагороды. Се можливе тôлько въ публичнôй институціи, бо анѣ край анѣ держава не може гарантувати, якъ се розумѣѥсь само собою, за администрацію и економичный станъ нѣякои приватноі институціи, хочь-бы окружила ѥи и яка строга контроля.

Дальше мусить гарантувати держава кождому властителеви будынку, що прийме ѥго будынокъ до убезпеченя, бо въ противнôмъ разѣ идея примусу не могла-бы бути зреализована. При системѣ приватныхъ заведень може и такъ лучатись, що якоись будôвлѣ, предсвавляючои прим. надто велике ризико, хотяй не вылученои закономъ зъ-пôдъ асекураційного примусу, не хотѣло-бы убезпечувати нѣяке приватне товариство, а держава не могла-бъ ѥго до того приневолити. Случай такій бувъ-бы неможливый, коли-бъ убезпечувала институція публична.

Приневолюючи силою своихъ пôдданыхъ убезпечувати свои будынки, обовязана держава всѣми силами старатись поробити для нихъ всякî можливî улекшеня, а особливо зробити для нихъ асекурацію найдешевшою. Все то можливе тôлько въ державнôмъ або краєвôмъ заведеню асекураційнôмъ. Кожде приватне заведенье буде стремѣти до зыскôвъ и не можна ѥму сего анѣ зборонити, анѣ въ зло вмѣнять. Такъ само не можна жадати ôдъ приватного заведеня ощадности въ выдаткахъ на администрацію. Противно, держава або край не потребують и не повиннî стремѣти до нѣякихъ зыскôвъ, длятого заведенье державне або краєве могло-бъ и мусѣло-бы бути значно дешевше и догôднѣйше.

Тыхъ аргументôвъ досыть, щобы за покликаными высше економистами, назвати гадку примусу асекураційного безъ заведеня публичноі державноі або краєвоі асекураційноі институціи прямо — аномалiєю.

На тôмъ кôнчимо рѣчь про примусову асекурацію. Зъ наведеныхъ якъ чисто принципіяльныхъ мотивôвъ, такъ и практичныхъ причинъ, заявляѥмось проти всякого примусу въ асекурацiи, а спеціяльно въ асекурацiи ôдъ огню. На случай, коли-бъ даты огневои статистики могли уважатись такъ важкими, щобъ оправдали ôдступленье ôдъ сего принципу, то и въ тôмъ случаю мôгъ-бы примусъ принести хосенî результаты лише для мѣстъ и мѣсточокъ въ Галичинѣ. Но и въ тôмъ случаю противнî мы розширюваню ѥго и на села, а поглядъ нашь оправдали мы высше автентичными цифрами урядовоі статистики. Застерѣгаючись вкôнци противъ приватныхъ асекураційныхъ заведень, поминаѥмо многî ще дуже важнî обставины, котрî рôвно промовляють противъ примусовоі асекурацiи, якъ прим. коштовноôсть выладженя и удержуваня катастру всѣхъ будынкôвъ въ краю и удержуваня цѣлого персоналу урядникôвъ, новыхъ щеблѣвъ на густôй и такъ уже доволѣ драбинѣ „суспôльноі єрархіи“, а вкôнци всѣ консеквенціи тыхъ репресалій, якими грозить законъ контрибуентамъ, що не заплатили до кварталу цѣлорôчноі премiи зъ горы, и т. п.

Мы не перечимо, що огневî ôдносины суть у насъ дуже некористнî, думаѥмо однакъ, що для селъ досыть буде менше коштовно а певно бôльше успѣшного уладженя средствъ превенційныхъ. Замѣсть примусу асекураційного положѣмъ примусъ и пильно наглядаймо, щобы въ кождôй громадѣ були добрî прилады до гашеня огню; щобы по селахъ завязувались охотничî пожарнî сторожѣ и щобы охотничî пожарнî ôддѣлы по мѣстахъ и мѣсточкахъ не були лише для асистенціи при „obchodach narodowych“. Управильнѣмъ постановы огневои и будôвничои полиціи и стережѣмъ, щобъ пильно выповнювались, — а все то принесе певно бôльше хôсна, якъ примусова асекурація. Бо хочь въ теоріи асекурація выробнуѥ затрату давного капиталу, творячи зъ дробныхъ не-капиталистичныхъ вкладокъ новый капиталъ, то de facto первѣстный капиталъ все таки гине безповоротно, коли тымчасомъ превенційнî средства ратують самъ первѣстный капиталъ ôдъ затраты.

Проєктъ закона о примусовôй асекураціи переѣхавъ черезъ соймъ поспѣшнымъ поѣздомъ. Нѣхто зъ послôвъ не мавъ нагоды не то обговорити але и обдумати сего многоважного пытаня.

Не пôдпадаѥ однакъ нѣякому сумнѣвови, що проєктъ принятый соймомъ не одержить найвысшои санкціи, бо правительство уважаѥ, якъ се вже выразно заявило, справу тую належачою до круга дѣланя рады державноі. Такимъ способомъ побачимо може, коли ще проєктъ примусовои асекурацiи зновъ на столѣ законодательныхъ трудôвъ, а тогдѣ безперечно знайдуться въ законодательнôмъ тѣлѣ люде, що справу тую зъ властивого розберуть становища и въ правдивôмъ представлять свѣтлѣ.

Др ô E. O.

Ôдповѣдь Тиссы

на интерпеляціи Гельфіого и Перчеля о ситуаціи заграничнôй.

Угорскій президентъ министрôвъ, даючи ôдповѣдь на интерпеляцію Гельфіого и Перчеля о ситуаціи заграничнôй зазначивъ зъ горы, що буде ôдповѣдати лишь коротко и загально а ôдтакъ сказавъ: „Закимъ приступлю до ôдповѣди, перестерѣгаю кождого, щобы не вѣривъ телеграмамъ и вѣстямъ газетярскимъ, котрî дуже часто собѣ перечать. Не моєю рѣчею розбирати тутъ, чи тî вѣсти розпускаються въ биржевыхъ цѣляхъ спекуляційныхъ, чи они призначенî на то, щобы у внутрѣ якоись держави выкликати занепокоєнье и роздоры або ослабити взаимне довѣрiє союзныхъ державъ. Не треба однакожь баламутитися такими вѣстями и не робити зъ нихъ внесень, котрî ôдтакъ мусять упасти, бо опираються на фалшивыхъ премисахъ. Наслѣдкомъ такого збаламученя ѥсть ôдтакъ, що хтось, якъ н. пр. пос. Гельфи, выводять зъ мнимыхъ вмѣшань и конфликтôвъ вельмî важкî наслѣдки, на якî маѥ бути выставленый нашь министеръ дѣлъ заграничныхъ; що однакожь въ тôмъ нема анѣ слова правды, се доказано вже и въ газетахъ зъ компетентноі стороны. Подôбно було бы, наколи-бъ хто спытавъ, якъ то такожь писали газеты, чи правда, що министеръ вôйны жадавъ при нагодѣ моєи гостины у Вѣдни кредиту на военнî приготовленя, котрого ѥму не дано для того, що я тому спротивився; и въ тôмъ нема анѣ словечка правды. Такъ само маѥсь такожь рѣчъ и зъ голошеными сумнѣвами, чи мы можемо спуститися на то, що нашî союзники сповнять то, чого мы маємо право ôдъ нихъ жадати.

Коли отже видимо, що насъ тымъ або другимъ способомъ роблять уважными стеретися, бо мы довѣряючи нашимъ союзникамъ обманюємо самî себе; а коли зновъ хтось тыхъ союзникôвъ перестерѣгаѥ и каже имъ, що они въ насъ обманулись; коли ôдтакъ розпускаѥсь вѣсть, що мы пактуємо односторонно або що оденъ або другій зъ нашихъ зоюзникôвъ намѣряѥ то робити: то не можна недобачити, що въ чиємсь интересѣ мусить лежати розбити союзъ мира або бодай ослабити взаимне довѣрiє ѥго членôвъ и выкликати въ дотычныхъ народахъ занепокоєнье, котре спиняѥ всяку дѣятельноôсть. Супротивъ сего змаганя стоить фактъ, що нема нѣ найменшои причины, щобы хто небудь мôгъ сумнѣватися о взаимнôй bona fides державъ, котрî сполучилися для удержаня мира и для своєи власнои безпечности.

Що Россія перемѣщуѥ у себе войско и посылаѥ ѥго на захôдъ, се звѣстно ажь надто, а звѣстно такожь, що сей давный плянъ переводиться въ новѣйшихъ часахъ въ напрямѣ до границѣ сеи монархіи ще въ бôльшôй мѣрѣ. Для того отже ѥсть нашимъ обовязкомъ, не сумнѣваючись зовсѣмъ о мирныхъ завѣреняхъ царя и принимаючи навѣть поясненя зъ россійскои стороны, котрî доказують, що рухъ россійского войска не маѥ нѣякои агресивноі цѣли, о стôлько о скôлько наша власна безпечноôсть того дозваляѥ, уникати всего, що хочь трохи выглядало-бы на провокацію, але и старатися о все, що на всякій случай потреба для забезпеченя нашои границѣ и пôднесеня збройноі силы нашои арміи.

Цѣли и основы нашои заграничноі политики суть звѣстнî цѣлому свѣтови. Кождый знаѥ, що мы нехочемо анѣ противного угодамъ розширеня нашого вплыву анѣ територіяльного приросту. Мы бажаємо лишь удержаня мира и будемо спôльно зъ другими державами о то старатися. Можу сказати, що середньо-европейскій союзъ не мавъ нѣколи що иншого на цѣли якъ лишь союзъ мира на чисто дефензивнôй пôдставѣ и длятого ѥсть далекій ôдъ всякого насильного переведеня деякихъ политичныхъ справъ и ôдъ всякого агресивного поступованя. Позаякъ такожь и въ Россіи зъ мѣродайныхъ сферъ голосять зовсѣмъ мирнî намѣреня, то мимо елементôвъ, напираючихъ до вôйны, можемо на тôмъ опирати нашу надѣю, що миролюбивымъ монархамъ и ихъ правительствамъ удастьсѧ удержати миръ и звôльнити Европу ôдъ тяжачого на нѣй чувства непевности.“

По сѣмъ заявленю забравъ голосъ пос. Гельфи и сказавъ, що ôнъ зъ радостею принявъ до вѣдомости слова министра, котрый сказавъ, що держава може спуститися на своихъ союзникôвъ; ôнъ мусить запротестувати протувъ того, будьто-бы зъ ѥго интерпеляціи выходило, що Угорщина пре до того, щобы Австро-Угорщина старалася переперти свôй вплывъ въ Болгарiи. Мы не шукаємо — сказавъ бесѣдникъ — своихъ интересôвъ въ вплывѣ на ту державу, лишь въ независимости Балкану. Анѣ мы анѣ нѣхто чужій не повиненъ мати тамъ вплыву. Такъ само наше становище не маѥ нѣякои звязи зъ якоюсь ненавистею до Россiи. Нарôдъ, що погодився зъ своимъ монархомъ лишаѥ всякî подѣ зъ минувшости исторiи. Коли отже говоримо о експанзивнôй политицѣ Россiи, не думаємо о Вилятошь.

По промовѣ Перчеля, приняла ôдтакъ цѣла палата одноголосно до вѣдомости ôдповѣдь министра.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Противъ внесеня кн. Лихтенштайна пôднялася страшна опозиція; зô всѣхъ сторôнъ особливо нѣмецкихъ краєвъ коронныхъ надходять численнî протесты. Цѣлый Вѣдень выступивъ противъ сего внесеня, а навѣть долѣшноавстрійска палата торговельна заявилась противъ него и доказуѥ, що внесенье се могло-бы въ своихъ наслѣдкахъ обнизити дуже значно уровень образованя краєвыхъ купцѣвъ и промысловцѣвъ. Громады Виннеръ-Найштадтъ, Линцъ, Зацъ, Берно, Грацъ выступили противъ сего внесеня. Въ прагскôй радѣ громадскôй постановили молодо-Чехи поставити такожь внесенье, щобы рада запротестувала противъ внесеня кн. Лихтенштайна. — До „Politik“ доносять зъ Вѣдня, що внесенье се выкликало дуже велике невдоволенье не лишь въ найвысшихъ кругахъ вѣденьскихъ, але такожь и въ кругахъ войсковыхъ. — Клюбъ Гогенварта ухваливъ голосувати за переданьемъ внесеня кн. Лихтенштайна комисiи шкôльнôй, котра маѥ бути скрѣплена 12 членами. — Словенцѣ будуть голосувати за внесеньемъ, скоро буде выразно зазначене знаціонализованье школы.

Въ комисiи для реформы выборôвъ принято дня 28 с. м. предложенье правительства о змѣнѣ ординаціи выборчои для послôвъ зъ бôльшихъ посѣлостей въ Галичинѣ безъ змѣны и референтомъ назначено кн. Чарторыйского. Постановлено,що Чорткôвъ маѥ бути мѣсцемъ выбору для бôльшои посѣлости замѣсть Залѣщикъ. — Въ комисiи буджетовôй принято всѣ титулы ажь до тит. 4 „новî будынки судовî“ безъ змѣны. На будову заведень карныхъ жадаѥ правительство збôльшеня сумы о 20.000 зр.; комисія згодилась на то. При титулѣ „заведеня карнî“ заявивъ сов. министерства Пихсъ, що правительство старалося о то, щобы дрôбнî промысловцѣ не потребували жалуватись на конкуренцію карныхъ заведень и длятого розвязало декотрî предприємства робôтъ въ заведеняхъ и заказало дрôбну продажь декотрыхъ выробôвъ. Министерство правосудія старалося такожь о закладанье колоній для непоправныхъ вязнѣвъ, а зъ министерствомъ торговлѣ порозумѣвалось о тôмъ, чи не можна-бы ужити вязнѣвъ до роботы при регуляціи рѣкъ. Може отже бути, що въ Галичинѣ будуть до того уживатися вязнѣ, якъ то въ Станиславовѣ зроблено вже початокъ до того.

Дня 28 с. м. закôнчилася въ Бернѣ перша часть семидневныхъ вправъ въ уживаню карабина репетiєрового, и одну часть резервистôвъ розпущено а другу покликано. До „N. fr. Presse“ доносять, що въ войсковыхъ кругахъ суть результатомъ дотеперѣшныхъ вправъ дуже вдоволенî. Легкôсть въ уживаню сего карабина даѥ можноôсть, що резервисты мимо короткого часу обзнакомились зовсѣмъ зъ новымъ карабиномъ а и результаты стрѣляня, навѣть и такого якъ пôдчасъ битвы, були зовсѣмъ вдоволяючî. До певного степени зроблено и при сихъ вправахъ той досвѣдъ, котрый промовляѥ за заведеньемъ, взглядно переробленьемъ карабина великого калибру на карабинъ малого калибру.

Министеръ просвѣты д ръ Гавчь ôдобравъ кôлькомъ италiяньскимъ студентамъ университетôвъ въ Грацу и Вѣдни стипендiи за то, що они посылали привѣтнî телеграмы при нагодѣ заснованя италiяньского товариства шкôльного „Pro patria“ въ Задарѣ въ Дальматiи.

Зъ Вѣдня пишуть до „Czas-y“: Можу васъ увѣрити, що потрôйный союзъ не змѣнивъ въ нѣчôмъ свого дефензивного характеру, але такожь и задержавъ цѣлу свою въ тôмъ дефензивнôмъ значеню силу. Тутешнî круги официяльнî, урядничî и т. д. маютъ зовсѣмъ рацію, коли ревно и зъ обуреньемъ ôдпирають всякî сумнѣвы, якî въ тôмъ взглядѣ можуть лишь проявитися. Ѥсть то безперечно важна и поважна порука мира. На случай однакожь збройного конфликту позôстаѥ все ще неяснымъ то пытанье, де въ войсковôй практицѣ зачинаѥся нѣбы-то зачѣпна а въ дѣйстности ôдпорна акція? Пôдъ тымъ взглядомъ треба хиба лишь на слѣпо вѣрити союзникамъ. — То однакожь певна рѣчь, що справа болгарска н. пр., доки Россія не выступилабы зачѣпно противъ однои зъ сусѣдныхъ державъ, не може выкликати акціи союза навѣть и тогды, коли-бъ настала рôзница въ поглядахъ що-до значеня ѥи для державного становища одного зъ трохъ а радше зъ двохъ союзникôвъ. Зъ того можна такожь вносити, що справа ся не дасть причины до вôйны. Вôйна выключно зъ сеи причины була-бы дуже непопулярна и для Австрiи за дорога, щобы тутъ знову, вправдѣ негативно, не сходилися и не лучилися дороги, намѣреня и поступованье двохъ союзникôвъ, пôдчасъ коли рôвночасно не можна припустити, щобы Россія мала ту справу такъ повести, щобы зъ ѥи причины була спонукана выкликати противъ себе акцію потрôйного союза. По-за вôйною позôстаютъ лишь двѣ дороги: конгресъ або тихî умовы и уступки. О першôмъ трудно нынѣ подумати. Имовѣрнѣйшимъ ѥсть, що державы будуть довгій часъ порозумѣватися, а щобы дôйти до якого порозумѣня, треба насампередъ приготовити до того теренъ въ Болгарiи. Тогды може найдеся якесь порѣшенье хочь-бы зъ посвященьемъ особъ, не говорячи вже о посвященю особы кн. Фердинанда. — Кажуть, що дôмъ Ротшильдôвъ такъ въ Лондонѣ и Парижи, якъ и у Вѣдни ôдмовивъ позички однôй державѣ и тымъ зыскавъ собѣ почетне и выимкове признанье.

——

„Pol. Corr.“ одержала письмо зъ Петербурга, въ котрôмъ промовляѥся за компромисомъ въ справѣ болгарскôй и говориться такъ: Справа стоить нынѣ такъ, що анѣ Россія анѣ стоячî супротивъ неи державы не хотять уступити зъ свого дотеперѣшного становища, а коли такій станъ мавъ бы ще довше потревати, то се довело-бы до значного погôршеня межинародныхъ ôдносинъ такъ, що дôйшлось-бы до такого кôнця кризы, котрого всѣ загально стараються уникнути. Треба отже конче станути на дорогу компромисôвъ, щобы той небезпечный станъ рѣчей не проволѣкався въ безконечноôсть. Въ сѣмъ взглядѣ мусить конче одна сторона зробити першій крокъ. Ôдъ россійского кабинету трудно того жадати, бо ôнъ домагаѥсь привернення берлиньскои угоды; мусять отже другî державы зробити першій крокъ и дати помôчь до привернення берлиньскои угоды, признаючи формально кн. Кобурга узурпаторомъ... Усуненье кн. Кобургского ѥсть отже рѣчь конечна, а тогды и россійска дипломатія зробить охотно якійсь компромисъ. Коли справа болгарска стане разъ на тôй дорозѣ, то Россія готова-бы выслати до Софіи свого представителя. Въ петербурскихъ кругахъ политичныхъ говорять навѣть, що до того ѥсть вже и призначена одна особа.

——

Кн. Бисмаркъ приѣхавъ вже до Берлина и складавъ рапортъ цѣсареви. — Справозданье комисiи войсковои въ нѣмецкôмъ парляментѣ маѥ прийти въ пятницю пôдъ обрады и кн. Бисмаркъ — якъ кажуть — выступить того дня ще на самôмъ початку зъ довшою бесѣдою, въ котрôй дасть поясненье ситуаціи. Позаякъ предложенье войскове буде безъ сумнѣву приняте, бо цѣле центрумъ и вольнодумнî суть за нимъ, то бесѣды кн. Бисмарка дожидають ще зъ тымъ бôльшимъ интересомъ.

——

Правиця французкои палаты послôвъ выбрала Мака своимъ предсѣдателемъ. Мако въ

своєй промовѣ запротестувавъ противъ слôвъ Карнота, котрый сказавъ, що правиця єсть спôльнымъ ворогомъ републиканьскои партіи; правиця не ставила нѣколи систематичнои опозиціи и середъ рôзныхъ обставинъ ратувала попереднй кабинеты а єсть надѣя, що при найблизшихъ выборахъ узыскає бôльшôсть.

— —

Выборы правыборцѣвъ зъ округôвъ селяньскихъ выпали зовсѣмъ въ користь правительства, хочь сповнювано точно приказъ министра правосудія, щобы выборы ôдбувалися безъ всякихъ пресій. — Министеръ Стурдза перебуває теперь у Вѣдни. Зъ Лондону доносять, що Стурдза мае зновь поговорити зъ гр. Кальнокимъ о тôй самôй справѣ, о якôй розвѣдувався и въ Берлинѣ, т. є., въ якій спôсôбъ дасться удержати неутральнôсть Румуніи, наколи-бъ справа болгарска довела дѣйстно до якого конфликту.

„Journ. des Debats“ подавъ бувъ недавно вѣсть, що болгарскй емигранты, котрй прибули до Пироту, говорили, що въ Болгаріи мае выбухнути ворохобня. „Presse“ доносить отже, що ся вѣсть не єсть зовсѣмъ безпôдставна, бо здався, що дѣйстно щось лагодиться, до чого ворохобня пôдъ Бургасомъ була лишь початкомъ. Кореспондентъ тои газеты донѣсъ бувъ зъ Букарешту ще въ грудни, що довѣдався зъ дуже достовѣрного жерела, що на лютый лагодиться якась акція, але — якъ тогды казавъ — она не такъ вымѣрена противъ Болгаріи якъ противъ Австро-Угорщины и що мѣсцемъ сеи акціи мае бути Сербія и Босна а цѣла акція мае вестися по части зъ Одессы по части зъ Константинополя.

Кн. Фердинандъ бувъ въ Филипополи въ мошеи пôдчасъ богослуженя и дякуючи за промову наиба (судіѣ) и муфты сказавъ, що буде цѣлою силою старатися о поступъ магометаньскихъ жителѣвъ, щобы тымъ ôдповѣвъ бажаню султана, свому власному и свого правительства. По сѣй церемоніи зробивъ князь визиту наибови, а при сѣй нагодѣ вручили ему турецкй нотаблѣ кусень богато вышиваного сукна. Князь робивъ ôдтакъ визиту министрови дѣлъ заграничныхъ, комендантови бригады и комендантамъ артилеріи и кавалеріи. На другій день ходивъ князь пѣшкомъ ажь на дворець, щобы тамъ бути при ôдъѣздѣ министрôвъ до Софіи.

НОВИНКИ

— **На дохôдъ мужескои Бурсы въ Перемышли** ôдбудеся дня 9 н. ст. лютого с. р. (въ четверъ) въ сали мѣскôй вокально-музикальный вечеръ зъ танцями, заходомъ „Рускои Бесѣды“. Програма вечера:

Часть перша — концертъ:

1. М. Копко: а) „Сонй мечты“, б) „На вечерницяхъ“, — оркестра 77 полку.

2. Воробкевичь: „Пробудилась Русь“, — хоръ мужескій.

3. Лисенко: „Менѣ однаково“, — сольо теноровe въ супроводѣ фортепияна, ôдспѣває п. Е. Г.

4. Воробкевичь: „Синй очи“, — сольо-квартетъ пп. Е. Г., Т. К., И. Т. и М. К.

5. Лисенко: „Вечеръ“, — сольо теноровe въ супроводѣ фортепияна, ôдсп. Е. Г.

6. Вильбоа: „Пловцѣ“, дуетъ (теноръ и баритонъ) ôдсп. Е. Г. и М. К.

7. Гулакъ-Артимовскій: „Молитва“ (зъ оперы „Запорожець за Дунаємъ“), — мѣшаный хоръ въ супроводѣ оркестры.

Часть друга — танцѣ.

Початокъ точно о год. 7. вечеромъ. Вступнй карты (не обмежаючи жертволюбности) по цѣнѣ 1 зр. 50 кр. ôдъ особы, а 4 зр. ôдъ 3 особъ — можна дôстати въ комнатахъ „Бесѣды“ о 12 годинѣ кождого дня або въ „Торговли“, а въ день вечера при касѣ. Жертвы позамѣсцевй приймає предсѣдатель комитету д-ръ Н. Антоневичь.

— **Зъ Вѣдня пишуть намъ:** Въ честь сербского поета Гундулича устроило сербске товариство академикôвъ „Зора“ у Вѣдни дня 26 н. ст. сѣчня вечерокъ зъ танцями. На вечерку помѣжь иншими Славянами було репрезентоване наше товариство „Сѣчь“ дуже численно.

— **Зъ Черновець пишуть намъ:** Комитетъ балевый товариства „Союзъ“ зôбрався въ понедѣлокъ дня 23 н. ст. сѣчня на нараду и рѣшивъ зъ причины смерти пок. поета Осипа Федьковича, почетного члена товариства, сегорôчныхъ мясниць балю не устроювати.

— **Громада Добросинъ** въ повѣтѣ жовкôвскôмъ уживала ôдъ давна печати громадскои, на котрôй вырѣзаный бувъ трираменный хрестъ. Сими днями зажадавъ староста Герингеръ сеи печати ôдъ зверхности громадскои и — якъ доносять до однои львôвскои часописи — сконфискувавъ еи!

— **Пропажа грошей на почтѣ.** Въ Хировѣ ôддано оногды возьному уряду почтового С. Костиркови чотири мѣшки грошевй, а по дорозѣ мѣжь Хировомъ а Львовомъ одинъ зъ нихъ, де бувъ листъ на 700 зр., згинувъ. Строге слѣдство сейчасъ заряджено а Костирка дирекція засуспендувала.

— **Дирекція ц. к. державныхъ зелѣзниць** повѣдомляе насъ, що всякй перешкоды на шляху зелѣзницѣ Бучачь-Гусятинъ зъ днемъ 27 н. ст. сѣчня усунено, про те поѣзды на линіи Станиславôвъ-Гусятинъ ходять уже правильно.

— **Затьмѣнье мѣсяця.** Цѣкаве се зъявище можна было дуже добре оглядати въ ночи зъ 28 на 29 с. м. Мѣсяць стоявъ высоко на чистôмъ и ясноôмъ полудневôмъ небѣ, коли точно о 11 год. 6 мин. на всходнôй єго сторонѣ показались першй слѣды тѣни землѣ. Тѣнь та посувалась поволи и незначно чимъ разъ дальше и выглядала зразу такъ, якъ коли-бъ на мѣсяци стелився дымъ. Ажь коли тѣнь пересунулась до половины, видко стало якъ властива тѣнь землѣ зарисувалась пôвколесомъ на мѣсяци. О 12 год. видко ще было лишь маленькій серпокъ свѣтячого мѣсяця на захôднôй єго сторонѣ, а на земли ставало що разъ темнѣйше. Наконець заслонила тѣнь землѣ и той кусникъ и на земли стало темно. Теперь можна было черезъ якійсь часъ дуже добре видѣти, якъ середина мѣсяця покрылась темною тѣнею, а доокола неи бувъ яснѣйшій рубокъ. Якъ довго лишь часть мѣсяця була затемнена, выглядала тѣнь на нѣмъ темно-сиво, нѣбы барвы оловянои, а зъ-пôдъ тѣни не можна було добачити плямъ на мѣсяци. Коли ôдтакъ настало повне затемненье, тѣнь стала яснѣйша; на серединѣ мѣсяця була густѣйша и темнѣйша а по бокахъ доокола творила червонавый и досыть широкій рубокъ. Середна темна часть тѣни сплывала однакожь зъ червонавымъ рубкомъ такъ, що не можна було добачити докладного єи ôдмеженя ôдъ яснѣйшого рубка. Була то хвиля, коли осередокъ тѣни землѣ падавъ якъ разъ на мѣсяць. Опôсля ставъ цѣлый мѣсяць мѣдяно-червоный и вже можна було добачити на нѣмъ слѣды єго плямъ, котрй якъ звѣстно суть горами. Около $1^1/_2$ год. заясньвъ зновъ всхôдный берегъ мѣсяця а затемненье почало уступати. Затьмѣня того рода якъ сегорôчне повторяють ся що 18 лѣтъ и 11 днѣвъ — послѣдне таке затьмѣнье было 17 цвѣтня 1870 р. — и не мають великого значеня для науки. Сегорôчне затьмѣнье було однакожь пôдъ однымъ взглядомъ цѣкаве. Голяндскій астрономъ Бое добачивъ въ часѣ затьмѣня 4 жовтня 1884 р., що колесо тѣни на мѣсяци не было зовсѣмъ кругле, але на однôмъ мѣсци обемъ єго значно выступавъ. Бое вносивъ зъ сего, що то єсть тѣнь гôръ Кордилерôвъ, котрй тогдѣ мали якъ-разъ стоятя въ тôмъ колесѣ землѣ, котрый кидавъ тѣнь на мѣсяць, що отже та выпуклôсть въ колесѣ тѣни на мѣсяци походить ôдъ тѣни, котру кидають Кордилеры. Сей поглядъ показався о стôлько неправдивымъ, що того року, въ часѣ затьмѣня, Кордилеры не стояли въ екваторіяльнôмъ профилю землѣ. Сего року однакожь при кôнци затмѣня стояли горы Гималяя якъ-разъ въ екваторіяльнôмъ профилю землѣ т. є. въ тôмъ колесѣ землѣ, що кидало тѣнь на мѣсяць. Коли отже поглядъ Боєго мае щось за собою, то таку выпуклôсть тѣни на мѣсяци, котра походила-бы ôдъ гôръ Гималая, повинно було бути видко и сего року. Мы єи голымъ окомъ не могли добачити. Може бути, що обсерваторіи астрономичнй дадуть якесь поясненье въ сѣмъ дѣлѣ.

— **Зъ Ярославля пишуть намъ:** Празникъ Богоявленія Госп. ôдбувся въ Ярославли дуже величаво. Представителѣ всѣхъ властей въ униформахъ були на литургіи и въ походѣ ажь до Сяну. Музика вôйскова, почетна компанія и шпалиръ войска, а такожь процесіи зъ лат. костела парохіяльного, оо. Реформатôвъ и оо. Доминиканъ зъ ихъ священиками богато причинились до пôднесеня торжества. Народу бувъ такій здвигъ, що числено на 10.000, може и пересадно, а все таки було народу дуже богато, бо кромѣ людей обохъ обрядôвъ зъ поблизькихъ околиць, зъѣзджає ще богато народу мазурского зъ-пôдъ Переворска а навѣть зъ-пôдъ Ланцута, щобы свяченои воды Іорданьскои начерпати на цѣлый рôкъ. На свято Іорданьске всѣ школы и ц. к. уряды позамыканй, а треба знати, що тутъ въ школахъ тôлько латиньскй свята обходяться. Латиньскй священики при водосвятію выголошували по руски: „Велій єси Господи“ и т. д. Що въ Ярославли все такъ величаво выпадае свято Іорданьске, заслуга се пароха о. Хотинецкого, котрый умѣвъ собѣ всѣхъ зъединати. А при обѣдѣ у него, щедро поставленôмъ, помимо того що бôльшôсть гостей були Поляки и Нѣмцѣ, знайшли и руске слово та руска пѣсня своє гôдне мѣсце. — Дуже богато причинився до пôднесеня торжества хоръ селянъ на-пôвъ мазурскихъ зъ села Полкинь, пôдъ проводомъ тамошного пароха о. Ив. Карановича. О. Карановичь за пôвъ року невтомимои працѣ показавъ, що трудъ щирый всюди приймеся и овочѣ выдасть, бо мѣщане ярославскй єго заходы около хору, передъ двома роками, своєю байдужностею були розбили. — *Очевидець.*

(*М. М.*) **Зъ-пôдъ Судовои Вишнѣ пишуть намъ:** Громада Довгомостиска, хочь мала але дбала о порядокъ, маючи свою касу позичкову и шпихлѣрь громадскій повный збôжа, выбудувала ще й нову школу, гарну и престоронну, що може помѣстити всю молодѣжь и учителька може въ нѣй выгôдно мешкати. Въ радѣ громадскôй засѣдають парохъ о. Володим. Лысякъ и молодый дѣдичь п. Здиславъ Готлибъ и они спôльно зъ громадянами потрудилися коло того дѣла. Посвященье новои школы ôдбулося д. 10 грудня 1887 року зъ великимъ торжествомъ. Рано о 10 год. на богослуженю въ церкви явилися господарѣ, дѣти пôдъ проводомъ учительки п. Ю. зъ Лазарôвъ Матіяшевои, инспекторъ окружный п. Релингеръ, п. Винк. Готлибъ, предсѣдатель мѣсцевои рады шк., и др. До соборнои службы Б. станули оо. крил. І. Войтовичь зъ Судовои Вишнѣ, Вол. Лысякъ и Юл. Кульматицкій катихитъ зъ Суд. Вишнѣ. Хибувало ще вишь судово-вишеньского хору, знаного на цѣлу околицю зъ свого красного спѣву. По богослуженю удалися всѣ до новои школы пристроенои изъ внѣ ялицями, а у внутрѣ вѣнцями. По освященю школы всѣми трема священиками, промовивъ краснорѣчиво и ôдповѣдно до хвилѣ о. Войтовичь, а потôмъ взнѣсъ цѣлый рядъ многолѣтствій. Опôсля выступивъ зъ промовою инспекторъ п. Релингеръ. Гарно въ рускôй мовѣ ôдозвався до громады, пôдносивъ єи заслуги, а при тôмъ пôднѣсъ и село Черняву, де выставлено нову церковь и нову школу. — По торжествѣ наступило угощенье: громадянъ въ сали школьнôй, а гостей въ сали п-нѣ учительки. (Молодый дѣдичь п. Готлибъ принявъ коштъ гостины на себе).

(*Зхр.*) **Зъ Перемышльщины пишуть намъ:** Пôдчасъ великихъ морозôвъ въ днѣ 1 и 2 сѣчня с. р. замерзли въ Перемышли два вояки на вартѣ. Такожь замерзъ тогдѣ одинъ селянинъ зъ Кривчи разомъ зъ кôньми въ половинѣ дороги, везучи дрова до Перемышля. — Въ Рôкшицяхъ, пов. перемыского, робôтникъ двôрскій М. Карпякъ выйшовъ зъ горальнѣ и уже не зайшовъ до своеи хаты, бо заразъ таки за воротьми двôрскими упавъ трупомъ. При обдукціи знайдено въ нѣмъ пôвъ горця горѣвки. Слѣдство въ тôй справѣ ще не скôнчене.

— **Зъ Тлустого пишуть намъ:** Злочинцѣвъ, що обôкрали урядъ податковый у Выжници, выслѣдили вахмайстры жандармеріи зъ Городенки и Устьечка въ гостинници въ Чернелици. Грошѣ ôдъ нихъ ôдобрали. Були то пять жидкôвъ зъ Скалы; теперь сидять у вязници въ Тлустôмъ.

— **Зъ Залѣщицкого пишуть намъ:** Въ Дзвинячи, селѣ повѣта залѣщицкого, напали на жида, котрый вѣзъ сôль до Устьечка и зô снѣгôвъ не мôгъ дальше выѣхати, три дзвиняцкй заможнй господарѣ: Якôвъ Угринюкъ (сынъ писаря громадского и радного повѣтового), Петро Сохацкій и Антôнъ Керницкій, и забрали въ ночи зъ 12 на 13 н. ст. сѣчня 60 топокъ соли, а ще хотѣли стягнути чоботы зъ жида, що стерѣгъ воза и ôдъ студени бувъ ледви живый. Виновникôвъ выслѣджено, они до всего признались и ôддано ихъ въ руки справедливости.

— **Зъ Яворова** доносять до Kurjera Lwowsk ого, що вѣсть подана „Черв. Русею“ про арештованье пп. Британôвъ показалась неправдивою, а ведеся лишь слѣдство судове, на котре прибувъ до Яворова ôдпоручникъ окр. суду зъ Перемышля. — Нашихъ дописователѣвъ зъ Яворова просимо, цѣлу тую справу въ правдивôмъ представити свѣтлѣ.

— **Спростованье.** Не зъ вины редакціи зайшла въ друкованю Подяки ôдъ родины бл. п. о. Брылиньского похибка, де мае стояти: „Всч. о. Гордѣвскому за сусѣдску зичливôсть и щиру потѣху, позаякъ дуже часто ôдвѣдувавъ покôйного, бо о. сотрудникъ выручавъ въ парохіи безперестанно черезъ цѣлый часъ слабости покôйного.“

— **„Стомиліонова спадщина“.** Торôкъ появився въ мѣстѣ Лубнахъ на Украинѣ якійсь панокъ; на билетѣ єго стояло: „П. И. Ф. Спеціяльный повѣреный (адвокатъ) наслѣдниковъ Павда Полуботка. Въ Ростовѣ“. Павло Полуботокъ, гетьманъ Украины, знаный въ исторіи зъ замученя царемъ Петромъ I, нѣбы вложивъ до лондоньского банку капиталъ, а той зъ процентами нынѣ представляе сто миліонôвъ. Щобы ôдшукати правныхъ наслѣдникôвъ гетьмана, нѣбы завязалося товариство зъ основнымъ капиталомъ 100.000 рублѣвъ, а п. Ф. яко повномочникъ того товариства приѣхавъ въ околицю мѣста Лубенъ, ôднайти потомкôвъ гетьмана. Родина Полуботкôвъ заселяла цѣлй села въ Лубенщинѣ: Засулье, Клепачѣ, Калайденцѣ и другй. Наслѣдники отже юрбою почали наплывати до адвоката. Адвокатъ провѣрявъ ихъ рôдъ по якôйсь книзѣ, выбравъ тôлько 17 родинъ та взявъ ôдъ нихъ формальнй повномочія до веденя справы спадщиннои. При тôмъ адвокатъ угостивъ не лише наслѣдникôвъ, але и иншихъ Полуботкôвъ. Знайшлися и два охотники до товариства акційного и адвокатъ ôдиродавъ одному $^1/_{200}$ часть въ зыскахъ предприемста, котрй мали принести для него пôвъ миліона, за 1.000 рублѣвъ, а другому $^1/_{400}$ часть спадщины, на 250.000 руб. зыску, за 600 рублѣвъ —и побравъ грошѣ Потôмъ подавъ до мирового суду просьбу, щобы урядово оповѣстивъ вôзванье до наслѣдникôвъ. Але що не подавъ жадныхъ докладныхъ даныхъ про спадщину и умѣщенье капиталу Полуботкового, то мировый судья ôдкинувъ просьбу, а друга инстанція ухвалу судіи затвердила. Тогдѣ адвокатъ выѣхавъ зъ Лубенъ до Англіи. Въ лѣтѣ сего року одержали наслѣдники ôдъ него звѣстку, що справа ихъ иде добре, але, щобы приспѣшити выплату грошей, треба щобъ кождый наслѣдникъ прислався по тысячь рублѣвъ на его руки... Селяне наслѣдники уже не спѣшаться, а акціонеры товариства почали непокоитися...

— **Дрôбнй вѣсти.** Цѣсарь дарувавъ на будову школы въ селѣ Островъ, пов. бобрецкого, 100 зр. — Въ Варшавѣ мають выставити сего року трагедію Софокля „Антигону“ по грецки. Ролѣ обняли професоры гимназіяльнй. — Мѣсто Знаймъ на Моравѣ перше въ Австро-Угорщинѣ заводить у себе електричне освѣтленье улиць. — Бельгійска княгиня Генрієта, найстарша дочка гр. Фляндріи, (кузинка архикн. Стефаніи) заручуєся зъ наслѣдникомъ италійского престола Викторомъ-Емануиломъ; княгиня числить $8^1/_2$ а наслѣдникъ престола $18^1/_2$ лѣтъ. — Число слѣпыхъ, пôсля обчисленя „Deutsche Medic. Ztg.“ на цѣлôмъ свѣтѣ мае выносити 1,000.000 душь; зъ того найбôльше припадае на мѣсто Каиръ, де на кождыхъ 20 мешканцѣвъ есть одинъ слѣпый. — Въ Харковѣ мае ôдбутися сего року зъѣздъ природознавцѣвъ и лѣкарѣвъ зъ цѣлои Россіи.

Телеграмы „Дѣла“.

Берлинъ 30 сѣчня. Высота кредиту на нѣмецкй войсковй цѣли выносить 278,500.000 марокъ.

Константинополь 30 сѣчня. Ôрменьскій патріярхъ Вегабедіянъ взявъ назадъ своє поданье о димисію.

Штрасбургъ 30 сѣчня. Арештовано въ Ширмекъ аптикаря Жирарда по причинѣ пôдозрѣня о зраду краю.

Вѣдень 30 сѣчня. На цѣлôмъ балканьскôмъ пôвъостровѣ лагодиться щось недоброго; надôйшли сюда ôдъ консулѣвъ непокоячй вѣсти. Кажуть, що въ Болгаріи мае бути народъ и духовеньство противъ князя.

Атины 30 сѣчня. Давне непорозумѣнье мѣжь Грецією а Румунією вже залагоджене. Правительство румуньске приняло дввнѣйшу ноту грецкого правительства. Посолъ грецкій мае вернути до Букарешту и вести дальше переговоры въ справѣ торговельнôй.

Варна 30 сѣчня. Порта поручила своему амбасадорови въ Петербурзѣ зажадати поясненя о громадженю войска надъ ôрменьскою границею напротивъ Єрзерумъ.

Константинополь 30 сѣчня. Бюро Райтера доносить, що Порта выслала ноту до свого амбасадора въ Лондонѣ щобы ôнъ завôзвавъ англійске правительство до евакуаціи Занли.

Наука, штука и литература.

— **„Рускои Историчнои Библіотеки“** пôдъ редакцією проф. Олександра Барвѣньского въ Тернополи одержали мы сегодня томъ IX-тый: „Историчнй монографіи Миколы Костомарова томъ II.: Богданъ Хмельницкій томъ I. Цѣна 1 зр. 60 кр. Въ Тернополи, зъ друкарнѣ Іосифа Павловского. 1888. „Головный складъ въ книгарни Сайфарта и Чайковского и Ставропигійского Института у Львовѣ. 192 стороны 8-ки. — Перекладу сего першого тому довершили Ѳ. В. и М. Уманець и спôльно зъ выдавцемъ присвячують выданье „Богдана Хмельницкого“ въ нашôмъ языцѣ: „Славпому историкови Володимиру Антоновичу, професорови Кіевского университету“. Томъ II. „Богдана Хмельницкого“ выйде — якъ заповѣдає выдавець — въ цвѣтни 1888 року.

— **„Зорѣ“ число 2.** мѣститъ: Старосвѣтскй батюшки и матушки, повѣсть Ив. Левицкого (дальше). — Льореляй, стихъ Гайного, перевôдъ Осипа Федьковича. — О митольогіи словяньскôй, начеркъ Иліи Кокорудза (дальше). — Першй морозы, стихъ Корженка. — Исторія литературы рускои Омеляна Огоновского, періодъ новый: Тарасъ Шевченко (дальше). — Осипъ Гординьскій-Федьковичь, посмертна згадка Григорія Цеглиньского. — Причинки до біографіи Осипа Федьковича, подавъ Титъ Реваковичь. — Вѣсти библіографичнй и науковй.

Вѣсти зъ Еп. Львôвскои.

Презенту на Ростоки удѣлило ц. к. намѣстництво о. Лонгину Ковбляньскому, пароховi въ Выжници.

Господарство торговля и промыслъ.

— **Ювилейна выстава рукодѣлъ у Вѣдни 1888 р.** Комисія выставы передала фирмѣ Haasenstein & Vogler (Otto Maass) у Вѣдни выключне право приймати инсераты до каталога выставы, а то зъ порученьемъ, брати рукодѣльнй и промысловй инсераты лише ôдъ участникôвъ тои ювилейнои выставы.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Дѣйстными учителями именованй: Л. Чабакъ въ Гôрнôмъ и К. Полякевичь въ Кристинополи.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вп. А. Р. въ М. Не могли-бъ мы зужиткувати. — **Всч. Д. Х. въ Косовѣ.** За 1887 заплачено все, на 1888 р. 5 зр. — **Всч. С. Г. въ Бѣл. Кам.** Реклямованй числа высылаємо вдруге; просимо все зразъ реклямувати. — **Вп. Касино въ Кутахъ.** Ще належиться за IV кварталъ 1887 р. — **Всч. И. Ш. въ Волцневѣ.** — 10 зр. почтою и 1 зр. ôдъ „Госп.“ дôстали. — **Всч. Н. Т. въ Добряничахъ.** За I. чвертьрôкъ 1888 дôстали. — **Вп. І. Г. въ Гусятинѣ.** Згадана подяка въ ч. 7. — **Всч. Т. К. въ Поморянахъ.** Можна; але найлѣпше, ажь буде скôнчена. — **Вп. Д-ръ И. Я. въ Стан.** Мы повѣдомили редакцію „Америки“ про Вашь и брата абонаментъ. — **Всч. И. Г. въ Панôвцяхъ.** Записано 1 зр. за р. 1887 а 3 зр. за сѣчень и лютый 1888 р. — **Всч. І. П. въ Иванôвцѣ.** 3 зр. записано за 1887 р. а 1·50 зр. за сѣчень 1888 — **Всч. Л. Г. въ Петранцѣ.** Згôдно. — **Всч. Н. Г. въ Вяцковичахъ.** За „Дѣло“ и конець роману „Вина и кара“ прийде ще 4 зр. — **Вп. Любом. Сел.** Стихъ „Не будѣть мене!“ дотыкаючій чисто приватныхъ ôдносинъ, не надаєся до пичатаня въ „Дѣлѣ“. — **Вп. И. Б. въ В.** Присланый намъ стихъ польскій мае значенье милои спадщины въ кругу родины, але на нашу гадку не годиться до печати въ часописи.

☞ Зъ симъ числомъ „Дѣла“ розсылаємо Впов. Предплатникамъ нашимъ „Цѣнникъ насѣнь головного складу **Теофиля Луцкого** въ Мельни, почта Стрѣлиска“.

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночй) пл. Галицкій 17.
Дръ Е. Лебедовичь (нед. внутрѣшнй и очнй) ул. Корняктôвъ (Нар. Дôмъ).
Д-ръ Т. Єндель (недуги нервовй и жѣночй) ул. Валова 31.
Д-ръ І. Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Антики:

З. Рукеръ ул. Краковска

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краєвый ул. Костюшки (будынокъ соймовый).
Банкъ гипотечный пляцъ Галицкій.
А. Шеленбергъ (конт. вымѣны) ул. Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лилієнъ (конт. вымѣны) ул Гетьманьска 6.

Готелѣ и Реставрація:

Готель французскій и рест. швехатска пл. Маріяцкій.
Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Краковска 9.

Фотографы:

Е. Тшемескій найбôльше завед. фотогр. Гот. Европейскій.

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устыяновичь, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т. Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4.

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичь (литографія и друкарня) ул. Валова 28.

Магазины и Склепы:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгеръ (найтаншій магазинъ галантерійный) ул. Галицка 16.
А. Гальскій (товары зелѣзнй) пляцъ Маріяцкій 9.
Стахевичъ и Абрысовскій (матеріи на сукнѣ) Ринокъ 32.
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н. Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20.
Вольфъ Чопъ (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ) ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничй:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигіи).

НАДÔСЛАНЕ.

Д-ръ мед. Теодоръ Єндель

по студіяхъ на клиникахъ проф. Розенталя у Вѣдни и проф. Шаркота (Salpêtrier) въ Парижи ординує въ хоробахъ нервовыхъ и жѣночихъ щоденно ôдъ 2—4

улиця Валова число 31.

Гистерію лѣчить гипнотизмомъ методою проф. Шаркота и П. Рихтера. 2119 25—0

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

купує и продає

всякй вартостнй паперы и монеты

по курсѣ дневнôмъ.

Порученя зъ провинціи выповняє ôдворотною почтою безъ провизіи. 2221 90—0

Всѣхъ наукъ лѣкарскихъ

Д-ръ А. ҐОНЬКА

по укôнченю спеціяльныхъ студій дентистичныхъ въ закладахъ университетскихъ дентистичныхъ въ Берлинѣ

має **Ателіє дентистичне**

при улици Коперника ч. 5 и ординує ôдъ годины 9—1 и ôдъ 3—5.

Всѣ операціи дентистичнй на жаданье безъ болю, обезчувствляючи кокаиною або газомъ розвеселяючимъ (Lustgas). — Штучнй зубы осадженй на золотѣ, кавчуку и т. д. 2120 28—?

МОЛОЧАРНЯ ЦЕНТРАЛЬНА

при улици Коперника ч. 13 (въ огоронѣ), филіи Хорущина ч. 12, Паньска ч. 15, Ягайлоньска ч. 18 доставляє молоко и сметанку въ абонаментѣ домôвъ по умѣркованыхъ цѣнахъ. 2272 9—?

Подяка.

Неумолима смерть забрала менѣ дня 23 с. м. найдорожшого мужа а дѣтемъ батька. Въ сумнôмъ тôмъ допустѣ зôславъ менѣ Богъ потѣшителѣвъ и добродѣѣвъ, котрй зъ милости ближнёго старалися бодай каплю бальсаму влити въ зболѣле серце. Длятого особливо щиру подяку складаю Впр. крил. о. Ник. Роздѣльскому за приязне и ôтцѣвске потѣшуванье мужа въ болѣзни а потôмъ за безинтересовный, свѣтлый обрядъ похоронный. Дальше Впр. оо. дек. Яюсови зъ Стенятина, Левицкому зъ Тартакова, о. Тустановскому зъ Завишня, Николаєвичеви зъ Скоморохъ, Константиновичеви зъ Сокаля, Гойдишеви, Осмѣловскому и Всч. оо. кустошеви оо. Бернардинôвъ Вазѣ, Яворскому и кат. Завадскому зъ Сокаля (обр. лат.) за то, що потрудилися въ таку хуртовину и причинились до свѣтлости похорону. Честнôй интелигенціи мѣста Сокаля, товаришамъ по званю бл. п. Симеона, Слав. горожанамъ, спѣвакамъ церковнымъ и огневôй сторожи охотничôй за ласкаву участь. Приймѣть Всч. Отцѣ духовнй и всѣ прочй Панове вдовиче и сирôтске Бôгъ заплать! — щобы Всевышній Васъ нѣколи не опускавъ, якъ Вы мене не опустили въ нещастю! — Наконець за безинтересовнй, майже дволѣтнй рады лѣкарскй, потѣху приятельску и дбалôсть о пôльгу въ неулѣчимôй недузѣ мужа мого складаю подяку Впов. п. Мирону Яюсови, лѣкареви въ Сокали. Нехай Вамъ честный Пане Всевышній нагородить потѣхою зъ дѣтей, якъ Вы щиро и по всѣмъ змогамъ старалися заховати батька дѣтемъ и мужа менѣ, осироченôй вдовѣ.

Марія Островерха, вдова по бл. п. Симеонѣ, учителю выдѣловôмъ въ Сокали.

Поѣзды зелѣзничй

(пôсля годинника львôвского)

приходять до Львова:

Зъ Кракова: о год. 5 мин. 40 рано поѣздъ поспѣшный, о год. 9 мин. 27 вечеромъ поѣздъ особовый, о год 11 мин. 35 передъ полуднемъ поѣздъ мѣшаный, о год 7 мин 6 вечеромъ поѣздъ льокальный.

Зъ Черновець: о год 10 мин. 3 вечеромъ поѣздъ поспѣшный, о год. 3 мин. 35 рано поѣздъ особовый и о год 3 мин. 30 по полудни поѣздъ мѣшаный.

Зъ Пôдволочискъ (на дворець Пôдзамче): о г. 10 м 10 вечеромъ поѣздъ поспѣшный, о год. 2 мин. 28 рано поѣздъ особовый и о год. 3 мин. 19 по полудни поѣздъ мѣшаный.

Зъ Стрыя: о год. 8 мин 59 рано и о год 4 мин. 35 по полудни поѣздъ особовый а о год. 1 мин. 35 въ ночи поѣздъ особовый.

Ôдходять зô Львова:

До Кракова: о год. 10 мин. 44 вечеромъ поѣздъ поспѣшный, о год. 4 мин. 10 рано поѣздъ особовый, о год. 4 мин. 50 по полудни поѣздъ мѣшаный, о год. 8 мин. 8 рано поѣздъ льокальный.

До Черновець: о год. 6 мин. 20 рано поѣздъ поспѣшный, о год, 12 мин. 22 въ полудне поѣздъ мѣшаный и о год. 11 мин 6 въ ночи поѣздъ особовый.

До Пôдволочискъ (зъ двôрця Пôдзамче): о год. 6 мин. 22 рано поѣздъ поспѣшный, о год. 1 мин. 8 по полудни поѣздъ мѣшаный и о год 10 мин. 55 вечеромъ поѣздъ особовый

До Стрыя: о год. 8 мин. 4 вечеромъ и о год. 11 мин. 47 передъ полуднемъ поѣздъ особовый а о год. 6 мин 30 рано поѣздъ особовый.

ПУБЛИЧНА ПОДЯКА.

Чуюся зобовязанымъ, товариству убезпечень на житье „New-York“, а взглядно єго Дирекціи для Австріи у Вѣдни, I., Graben 8, за такъ вельми скору услужнôсть при нагодѣ ликвидаціи належитости убезпеченои на житье Д-ра Самуила Нагля, адвоката въ Празѣ, въ сумѣ;

зр. 100.000 — кажу стотысячь гульденôвъ а. в.

котрй въ готôвцѣ зложено въ мои руки, именемъ интересованыхъ якъ найсердечнѣйшу зложити подяку.

Прага дня 19 грудня 1887.

Д-ръ Людвикъ Бендинеръ
адвокатъ въ Празѣ.
Заступникъ наслѣдникôвъ Д-ра С. Нагля.

2312 1—1

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемѣрнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдличнй выробы косметичнй, тоалетовй и перфумы именно:

Пудръ княжій не мѣстить жадныхъ металевыхъ примѣшокъ, єсть се найчистѣйша и найнѣжнѣйша мучка ростинна, приємно прилягає до лиця, надає красну, природну бѣлôсть и єсть неоцѣненымъ средствомъ до окрасы лиця. — Пуделко мале бѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр., зъ лебедикомъ 1 зр 50 кр. Рожевый для бльондинокъ и кремовый для шатинокъ и брунетокъ, мале пуделко по 70 кр., бôльше зр. 1.20 зъ пуделкомъ зр. 1·60.

Вода фіялкова. Усуває зъ лиця прищѣ, лишаѣ, угрики, попаданье и лущенье шкôры, выгладжує морщинки и долики ôсповй. Лице ôдсвѣжує, выбѣлює и вынѣжнює до тои степени, що яко средство тоалетово-гигієничне зôстало ôдзначене медалемъ заслуги на выставѣ природничо-лѣкарскôй въ Краковѣ. Цѣна 1 зр.

Мыло косметичне лагôдно дѣлає на нашкôрокъ, запобѣгає попаданю рукъ и лиця, дуже нѣжно очищує шкôру. — *Усуває веснянки и жовто-брунатнй плямы зъ лиця* Цѣна 60 кр.

Порошокъ ростинно-алькаличный до чищеня зубôвъ.

Усуває камѣнь и квасы, котрй наводять бôль и порохнавѣнье зубôвъ. — Пуделко 30 и 60 кр.

Фарбы до стампилій

сыня, фіолетова, червона, чорна. — Фляконъ по 50 кр

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул., Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка, рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч 2. 2257 13—?

Змѣна льокалю!

ФАБРИКА ETUIS

и галантерійный закладъ артистичный

Вильгельма Климка

находячій-ся дотеперь
у Львовѣ, при улици Собѣского число 16
перенесеный зôставъ
до дому пôдъ числомъ 1 при улици Чарнецкого
(побôчь цукорнѣ Вп. Костецкого, на долѣ).

Закладъ сей вырабляє:

касеты на срѣбла и всякй етуи на бижутеріи оригинальнй Рамы на фотографіи, акварелѣ и портреты, оздобленй въ плюшь, аксамитъ, атласъ и т. д. Пышнй Passepartous

Приймає всякй репараціи галантерійнй зъ дерева шкôры и картону

Выладжує

Альбумы, теки и футералы на дипломы, теки на адресы.

Дякуючи Вп. П Т. Публичности за дотеперѣшнй увзглядненя мене численными замовленями, прошу и на дальше о ласкаве попиранье

2285 3—5

Зъ поважаньемъ:
Вильгельмъ Климекъ.

На мясницѣ!

Цилиндры складанй (Chapeau claque)
Атласовый 7.50 и 8.50 Тибетовый 5 50
Сорочки фраковй по 2 — 2.50 и 2.80
Ковнѣрики, Маншеты, Хустки шовковй до фрака, спинки золоченй double

РУКАВИЧКИ, КРАВАТКИ

перфумы, вода кольоньска

поручає найдешевше

2279 6—6 ТОРГОВЛЯ

Братей Лянгнеръ

Львôвъ, Галицка ч. 16

Цѣнники даромъ и франко.

Машины до шитя

Зингера ножнй

до выбору зъ 6 найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и вѣденьскихъ въ цѣнѣ ôдъ 36 до 60 зр. на раты — готôвкою о 10% дешевше, гваранція 5 лѣтъ.

Іосифъ Иваницкій

механикъ и спеціялистъ

Львôвъ, Готель Жоржа

тôлько безъ факторôвъ, агентôвъ, пявкелесôвъ и шмайгелесôвъ, котрй выкористовують нашу публичнôсть — спродають тандету и беруть за се 20%.

2231 9—20

Незвычайне зниженье цѣнъ

тôлько для передплатникôвъ ґазетъ

„Батькôвщина“ „Дѣло“, и „Буковина“.

ВАТРА, літературный збôрникъ Василя Лукича зъ р. 1887. На 14 аркушахъ дрôбного друку (Стор. 216) помѣщенй творы найзнаменитшихъ нашихъ писателѣвъ. Цѣна тôлько 1 злр. (въ книгарняхъ коштує 1 злр. 50 кр.)

РУСКІЙ ПРАВОТАРЬ ДОМОВЫЙ — Василя Лукича и Юліяна Семигинôвского. На 28 аркушахъ дрôбного друку (Стор. 448) мѣстить цѣлый законъ цивільный зъ поясненями, численными взôрцями та прикладами. Цѣна тôлько 2 зр. 50 кр. (въ книгарняхъ — 4 зр.).

УГОРСКА РУСЬ — передставлена Василемъ Лукичемъ. Стор. 30 въ 8-ку дуже дрôбного друку. Цѣна тôлько 12 кр. (въ книгарняхъ 15 кр.).

☞ На пересылку почтову треба додавати на „Правотаря“ або на „Ватру“ по 25 кр. а на „Русь угорску“ 2 кр.

☞ До продажи по зниженыхъ цѣнахъ призначено тôлько по 50 примѣрникôвъ. Тожь зъ замовленями просимо спѣшитись.

☞ Замовленя (за готôвку або послѣплату) приймають *выключно* дотычнй редакціѣ.

Закладаюся

за всяку цѣну, що жаденъ зъ моихъ конкурентôвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжь для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій краєвыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мôй богатый складъ такожь
1962 Всч. Духовеньству. 61—0

Замовленя въ мѣсци и зъ провинціи выконуються точно и ретельно. На жаданье высылаю взоры даромъ и франко

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужескои одежи гуртомъ и подрôбно.

Львôвъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложеный 1848.

Выпродажь

Вина Шампаньского

десерового менше солодкого

призначеного для вывозу до Королевства Польского, а котрого, зъ причины значного спадку валюты россійскои, высылки мусѣли бути вздержанй

Спродажь ôдъ 10 бутельокъ высше по цѣнѣ 1 зр. 75 кр. за велику бутельку.

Поручаємо заразомъ П. Т Публицѣ всякй иншй гатунки

Винъ Шампаньскихъ

такожь fleur mousseuse

DE COGNAC.

К. РЖОНЦА и ХМУРСКІЙ

въ Краковѣ

продуценты натуральныхъ винъ шампаньскихъ.
2256 5—10

А. РОЗМАНИТЪ

КРАКÔВЪ

ФАБРИКА ПАРОВА

Цикоріи, Сурогатôвъ кавы и Кавы фговои

Выробляє зъ сырого продукту власнои плянтаціи всякй роды цикоріи и штучнои кавы, котрй ôдзначаються богатствомъ частей поживныхъ а такожь знаменитымъ смакомъ и запахомъ.
2286 1—0

Фабрика поручає передовсѣмъ:

Сурогатъ кавы въ коробкахъ (шуфлядкахъ).
Сурогатъ кавы въ склянкахъ
Шротову каву француску Розманита.
Цикорію кракôвску гôрку.
Каву фигову.
Цикоряну каву перлову. (Новôсть!!)
Каву кракôвску добôрну въ скриночкахъ.

☞ Набути можна у всѣхъ важнѣйшихъ склепахъ. ☜

Въ однôмъ порядномъ домѣ можна умѣстити двохъ ученикôвъ на виктъ и станцію ôдъ 1 л. лютого за мѣрну цѣну. Близша вѣдомѣсть: Кракôвске, ул. Камѣньского ч. 6. II пов. черезъ ґалерію. — Г. —

Высша школа науки дамского крою

M-me MARIE

ученицѣ **Worth-a**

заразомъ

вырôбъ ФОРМЪ паперовыхъ на станики, намѣтки, плащѣ и т. д, такъ для осôбъ старшихъ якъ и для дѣтей ôдъ 30 кр. до 2 зр.

Формы тй можна дôстати готовй або замавляти пôсля мѣры.

Курсъ науки крою треває *одинъ мѣсяць* а оплата выносить 10 зр

Записуватись можна щоденно. 2287 3—3

M-me Marie

ул. Сикстуска ч. 31.

Прошу пересвѣдчитися!!

Краєва фабрика дутокъ цигаретныхъ

С. Вєрушь Немойовского

Львôвъ. Ринокъ ч. 25.

2273 5—7 поручає

Знанй зъ доброты и дешевости

ДУТКИ ЦИГАРЕТНЙ

выроблюванй зъ правдивыхъ француских паперцѣвъ.

100 штукъ ôдъ 12 крейцарôвъ!

Замовленя зъ провинціи залагоджуєсь ôдворотною почтою. ☜

Прошу пересвѣдчитись!!

Лишь правд съ маркою „Котва

Страдаючимъ на гостець и ревматизмъ поручаєся симъ правдивый

Pain-Expeller

съ „котвою“ яко дужо успѣшне средство домове.

Въ запасѣ майже въ всѣхъ аптекахъ.

„Господарь и Промышленникъ“

зъ року 1886 (11 чиселъ) и зъ року 1887 (12 чиселъ) можна дôстати въ Администраціи „Дѣла“ разомъ за 1 зр. 50 кр. (замѣсть 2·50) вразъ зъ пересылкою. (1—?)

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

у Львовѣ („Народный Дôмъ“), **въ Станиславовѣ** (пляцъ Францъ Іосифа, дôмъ Горовицôвъ), **Перемышли** (коло моста), **Тернополи**, (ринокъ дôмъ Ляндау-а) **Дрогобичи** (ринокъ), **Коломыи** (готель Кракôвскій) **и Стрыю** (ринокъ, готель пôдъ „Чорнымъ Орломъ“)

поручає зô своихъ складôвъ и посредничень:

Вина угорскй. Увôйшовши въ звязь зъ продуцентами можемо Впов. Родимцямъ посередничити въ замовленяхъ винъ бочками. Єсть то найдешевшій спосôбъ закупна, бо єсли вино оминає нашй склады, ôдпадає подвôйный транспортъ и значна акциза

Можемо доставити бочку (около 135 литеръ) вина Гегіяльского по 35,45, 48, 55, 65, 85, 100, 105, 130 до 340 зр.; крôмъ того прийде Вп. Покупникови уплатити ще фрахтъ 4—5 зр. ôдъ бочки.

На складахъ нашихъ у Львовѣ, Станиславовѣ, Перемышли, Дрогобичи, Тернополи, Коломыи и Стрыю удержуємо всякого рода вина по взглядно высшихъ цѣнахъ.

Вина въ бочѣлкахъ 4-литровыхъ зъ доставою франко по 3 зр., 3 зр. 30 кр., 3 зр. 70 кр., 4 зр. 10 кр., 4 зр. 50 кр, 4 зр. 90 кр.

Дорожшй вина поручаєся выписувати фляшками. За бочѣлку звертаєся 45 кр. 2225 2—0

Зъ высокимъ поважаньемъ

Дирекція Народнои Торговлѣ

у Львовѣ.

Складъ дерева опалового

„Выгнанцѣвъ зъ Прусъ“

у Львовѣ, улиця Сапѣги ч. 37.

напротивъ св. Тересы 2249 4—4

має на складѣ дерево добре и дає повну чотырометрову мѣру.

Замовленя приймаєся на **складѣ**, улиця Сапѣги ч. 37 и у управляючого улиця Сапѣги ч. 23 въ партерѣ, а такожь и черезъ почту.

Товариство „ПРОСВѢТА“ поручає

Илюстрованый Калєндарь Просвѣты

на рôкъ 1888.

Цѣна 50 кр., зъ пересылкою 55 кр.

Дôстати можна въ канцеляріи „Просвѣты„ и вô всѣхъ бôльшихъ складахъ.

☞ **При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.** ☜

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 14. Львôвъ, Второкъ 19 (31) сѣчня 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, I. Schülerstrasse 8; G. L. Daube & Co. Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Woilzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & V gler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ.

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлыи рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.
на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.

Експедиція пôдъ ч. 8. ул. академична.

Редакція и Администрація пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лишь на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Запросины до предплаты

на рôкъ 1888.

Ôдъ 1 (13) сѣчня **„Дѣло“ почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускй свята.

„Библіотека найзнаменитшихъ повѣстей“ буде являтися яко складова часть часописи.

Предплата „Дѣла“ зъ „Библіотекою н. пов.“ (зъ почтовою пересылкою на провинцію) буде стояти

	На провинціи:	*У Львовѣ:*
На цѣлый рôкъ	18 зр.	16 зр.
На пôвъ року	9 „	8 „
На чверть року	4·50 „	4 „
На 1 мѣсяць	1·50 „	1·35 „

Поодиноке число 8 кр.

За границями Австро-Угорщины:

На цѣлый рôкъ **24 зр.**
На пôвъ року **12 зр.**
На чверть року **6 зр.**

Просимо поспѣшати зъ предплатою, щобъ мы могли управильнити накладъ „Дѣла“ зъ „Библіотекою“.

Внесенье Лихтенштайна

Рѣдко яка справа парляментарна въ послѣднихъ часахъ австрійского парляментаризму наробила стôлько шуму, що звѣстне внесенье кн. Лихтенштайна о основахъ выхованя и науки въ школахъ народныхъ.

Клерикалы носилися вже ôдъ давна зъ тою гадкою, щобы переперти свои пляны и забрати зновъ въ свои руки школы а зъ ними и образованье народне. Особливо тирольскй клерикалы, не спускали сеи справы зъ ока и разъ-въ-разъ стремѣли до неи. Коли управу министерства просвѣты обнявъ д-ръ Гавчь, розпочали они тогдѣ свою роботу на бôльшй розмѣры и почали були — якъ здаѥсь — пактувати зъ правительствомъ по-за кулисами. Но скоро мабуть переконалися, що пора до рѣшучого ихъ выступленя ще не наспѣла. Справа школъ вѣроисповѣдныхъ була отже на якійсь часъ притихла, клерикалы ждали очевидно на догôднѣйшу пору а тая скоро настала.

Въ послѣдныхъ часахъ — якъ звѣстно — настали були мѣжь правительствомъ а значною частею бôльшости парляментарнои досыть значнй роздоры и грозили навѣть розбитьемъ тои фалянги, котра доси пôдпирала правительство. Роздоры тй хочь на хвилю и залагоджено, то все таки лишили они по собѣ досыть значне невдоволенье. До того ще настала и дуже непевна ситуація заграничка, а клерикалы добачили, що теперь найдогôднѣйша пора выхôснувати ситуацію для себе и взятись за переведенье плянôвъ, зъ котрыми ôдъ давна носилися.

Клерикалы числили очевидно на то, що при загальнôмъ майже розстрою середъ бôльшости парляментарнои, правительство пôйде имъ на руку, бо буде потребовати ихъ помочи. Праса клерикальна почала була навѣть давати до пôзнаня, що правительство годиться зъ симъ внесеньемъ и що вже давно порозумѣлося зъ клюбомъ Лихтенштайна. Показалось однакожь, що се було лишь побожнымъ бажаньемъ клерикалôвъ, бо заразъ пôднялись голосы пôвъ-урядовои прасы, котрй недвозначно заявили, що правительство не стоить въ нѣякôй звязи съ симъ внесеньемъ и що клерикалы не можуть числити на помôчь министерства.

Такъ само якъ на помôчь правительства, такъ такожь числили клерикалы и на помôчь рôзныхъ фракцій правицѣ, котрыхъ старались тымъ приманити, що надали свому внесеню автономистичну признаку, лишаючи въ артикулахъ II. и IV. широку свободу краєвому законодавству и запоручаючи въ арт. III. Галичинѣ ѥи краєву раду шкôльну.

Яке становище заняли до сего внесеня поодинокй партіи и клюбы парляментарнй, мы вже почасти доносили. Мусимо тутъ ще зазначити, що Старо-Чехи не конче суть противнй сему внесеню. Органъ ихъ „Politik“ пише такъ: „Автономистичный змѣстъ сего внесеня, скоро схочемо стремѣти до того, що дасться осягнути, ѥсть все таки намъ до вподобы, и то не лишь намъ самымъ. Зъ нимъ годяться, о скôлько знаѥмо, такожь и тй политичнй круги, котрй мы публицистично заступаѥмо, а коли ческій клюбъ буде голосувати за переданьемъ сего внесеня комисіи шкôльнôй, то буде се не лишь дѣломъ повинныхъ взглядôвъ для нашого парляментарного союзника, але такожь недвозначнымъ заявленьемъ згоды на автономистичный змѣстъ сего внесеня, розумѣєсь, що лишь о стôлько, о скôлько сей моментъ маѥся на увазѣ.“ — Молодо-Чехи суть рѣшучо противнй сему внесеню, называючи ѥго реакційнымъ.

Поляки не будуть внесеню противнй, бо ôнъ для нихъ не шкôдливый, а хочь доси ще не знати точно, аке они займуть становище, то все таки можна допускати, що не вороже. Выходить се вже зъ того, що „коло польске“ не выступило такъ остро противъ пос. Свѣжого, котрый пôдписавъ внесенье Лихтештайна, якъ первѣстно доношено.

Найострѣйше выступила противъ внесеня Лихтенштайна лѣвиця; всѣ клюбы згодилися поступати солидарно противъ внесеня.

Найрозумнѣйше становище заняли зъ-помѣжь Славянъ, заступленыхъ въ радѣ державнôй, Словенцѣ, котрй заявили, що готовй голосувати за симъ внесеньемъ, але лишь пôдъ тымъ условіемъ, коли-бъ школы народнй знаціонализовано.

Якій-же интересъ представляѥ для насъ Русинôвъ проѥктъ сего закона?

Наколи-бъ дѣйстно школы народнй мали прийти пôдъ спôвъ-надзôръ духовеньства, мы черезъ то пôдъ взглядомъ національнымъ нѣчого не стратили-бъ, а зискали-бы. Руске-жь духовеньство вже по своѣй природѣ не ѥсть реакційне и зъ ѥго вплыву на школу не можна-бы побоюватись такихъ наслѣдкôвъ, якъ деякй иншй народы побоюються зъ вплыву духовеньства римскаго. При такôмъ складѣ рѣчей мы могли-бы лише зыскати бодай частину вплыву на народнй школы.

Але-жь вплыву того не можна перецѣнювати. Ôдносивсь бы ôнъ (пôсля §. 6. проѥкту) тôлько до религійнои стороны молодежи въ школахъ народныхъ и семинаріяхъ учительскихъ. На прочй же всѣ стороны шкôльництва, духовеньство наше не мало-бы нѣякого вплыву. Артикулъ II. проѥкту, ôддаѥ законодавству краєвому, отже соймамъ, право рѣшати о всѣмъ и вся, що дотыкаѥ шкôлъ народныхъ и семинарій учительскихъ.

Нынѣ семинаріи учительскй стоять ще пôдъ властею министерства и мы можемо бодай въ якôйсь части числити на якесь въ нихъ рôвноуправненье, можемо жадати бодай ôдъ правительства того, що намъ належиться, и мати скорше надѣю, що нашй домаганя въ сѣмъ дѣлѣ не будуть безуспѣшнй. Проѥктъ кн. Лихтенштайна ôдобравъ-бы намъ ще и тй права, якй маѥмо доси въ сихъ семинаріяхъ, бо звѣстно, якій духъ пануѥ въ нашôмъ соймѣ.

Напослѣдокъ сказано въ арт. III. проѥкту, що законъ не нарушаѥ регуляминy о установленю краєвои рады шкôльнои для Галичины и що всяка змѣна того регуляминy належить до сойму. Краєва рада шкôльна позôстала-бъ отже такою, якъ ѥсть нынѣ, або коли-бъ мало прийти до якои змѣны, то соймъ змѣнивъ бы такъ, якъ того потреба тымъ що въ нѣмъ верховодять.

Зъ пôднесеныхъ нами моментôвъ выходить, що супротивъ малои частинки користи — т. ѥ. можливого вплыву руского духовеньства на религійне веденье молодежи въ народнôмъ шкôльництвѣ — проѥктъ кн. Лихтенштайна, ôддаючи соймамъ право и до семинарій учительскихъ и санкціонуючи нетыкальнôсть галицкои рады шкôльнои — принѣсъбы Русинамъ бôльше шкоды, якъ користи.

Кôлько насъ коштують „польскй бецирки“?

I.

Зъ назвы сеи вправдѣ не урядовои, не заведеной правомъ писанымъ, але утвердженой у насъ правомъ звычаѥвымъ мѣжь сельскимъ народомъ, догадаѥсь кождый, що тутъ иде не о що друге, а о нашу славетну повѣтову автономію, о рады повѣтовй зъ ихъ выдѣлами, маршалками, секретарями, референтами и цѣлымъ урядничимъ апаратомъ.

Въ автономичнôй драбинцѣ нашого краю займають рады повѣтовй посередный щебель, маючи вказану закономъ задачу станути посередниками мѣжь громадами а верхомъ краєвои автономіи, т. ѥ. соймомъ та выдѣломъ краєвымъ.

Законъ о повѣтовыхъ репрезентаціяхъ зъ 12 серпня 1866 ч. 21 В. з. кр. вызначуе для тыхъ посередныхъ щеблѣвъ автономіи доволѣ широке и вдячне поле дѣяльности, ôддаючи въ ихъ руки економичну управу повѣту, обнимаючу спôльный маєтокъ и спôльнй потребы повѣту и публичныхъ заведень въ повѣтѣ, и надаючи имъ рôвночасно далеко-идуче право, накладати додатки до податкôвъ безпосередныхъ та затягати позички.

Рады повѣтовй господарять у насъ вже довгій часъ. Не мине три роки, а Галичина буде обходити чвертьвѣковый ювилей своѥи повѣтовои автономіи. Та коли-бъ пôдчасъ сего ювилею покликано нашого селянина и велено ѥму достойнôй ювилатцѣ такъ щиро ôдъ серця сказати привѣтну бесѣду, — то ôнъ не надумуючись высказавъ-бы такй бажаня, якихъ сповненье не позволило-бъ ѣй певно дожити другого ювилею...

И дѣйстно, народъ нашъ, хотяй дуже нескорый въ публичныхъ справахъ а особливо въ справахъ краєвои организаціи высказувати своѥ рѣшуче слово, — ôдноситься до „польскихъ бециркôвъ“ трохи не ôдъ самого ихъ заведеня зъ явною несимпатіею, а коли-бъ случайно знайшовся въ такôмъ положеню, що мôгъ-бы ясно и отверто высказати свои бажаня и вѣрити, що они сповняться, тогдѣ безъ

---

1) ## Роля шляхты въ исторіи польскôй.

(Розвѣдка А. Уманьского.)

I.

При нагляданю цѣлои суспôльности, якъ и поодинокого чоловѣка, треба доконче найти той центръ, зъ котрого можна оглянути всѣ прикметы характеру и житя сеи-жь суспôльности. По нашôй думцѣ, именно исторія шляхты становить таку осередну точку въ загальнôй исторіи народу польского. При помочи лише того центра поясняються оригинальнй черты польскоѥ суспôльности и тй факты, котрыми покôнчилось державне житье народу. Про справы тй толковано вправдѣ уже неразъ. Сама шляхта, вынята зъ рамокъ польскои исторіи, ѥсть интереснымъ предметомъ слѣдженя для соціолога, котрый найде въ нѣй типичный розвôй принципôвъ шляхотскихъ, примѣненыхъ до практики. Историки польскй розбирали предметъ сей, але жаденъ зъ нихъ не подавъ докладного и систематичного огляду розвою шляхты. Не думаючи выповнити сей недостатокъ нашою розвѣдкою значеня бôльше публицистичного, постараѥмось лише въ головныхъ нарисахъ подати образъ становища шляхты въ колишнôй польскôй державѣ. Головно жь постараѥмось о то, щобъ кинути деяке свѣтло на характеръ сучаснои суспôльности польскои черезъ анализу ѥи бувальщины.

Коли въ загальнôй исторіи польскои державы шляхта маѥ велике значенье, то въ подрôбности она становить всю исторію польскои суспôльности, посередъ котрои она грала и по нынѣ ще граѥ головну ролю. На доказъ того досыть буде вказати на фактъ, що въ польскôмъ суспôльнôмъ житю пытанье о „народѣ“ и „шляхтѣ“ мало те саме значенье, що на Руси пытанье о „суспôльности“ и „народѣ“. Коли на Руси розправлювано о тôмъ, чи народъ маѥ учитись у интелигенціи, або на ôдворôтъ, то въ Польщи пытались: чи треба народъ робити шляхтою, чи шляхту хлопами. И зъ того выйшло, що въ Польщи до нашихъ часôвъ мѣщаньство по мѣстахъ складаѥся въ бôльшôй части зъ давнои шляхты, хочь находиться при всякому занятю. Мимо того годѣ зрозумѣти докладно польскои суспôльности, не зрозумѣвши польскои шляхты.

Довгй часы спорено о тôмъ, зъ-ôдки взялася шляхта польска. Шайноха провадивъ ѥи початокъ ôдъ Норманцѣвъ. Нынѣ всѣ пересвѣдченй, що шляхта и народъ выйшли зъ одного кореня, тôлько що часъ выробивъ рôзницю въ способѣ природный. Шляхта вышла именно зъ потомкôвъ князѣвъ зъ поменшихъ племенъ, що увôйшли въ складъ державы польскоѥ, або выробилася зъ урядникôвъ самовластныхъ Пястôвъ. До нихъ зъ часомъ приставъ весь воѥнный станъ, що выдѣлився зъ посередъ народу. А воѥнныхъ людей родили частй вôйны, якй вела Польща завсѣгды, а головно за Болеслава Кривоустого.

Въ часѣ деспотичного панованя першихъ королѣвъ польскихъ не мала шляхта ще великого значеня. Ажь якъ роздробилась Польща на меншй удѣлы и настали межиусобицѣ, набрала она бôльшои ваги. Тогдѣ шляхтичъ переходивъ ôдъ одного князя до другого, ставъ лучитися въ касты и означуватись гербами на ладъ нѣмецкій. Нѣмецка шляхта була взôрцемъ для польскои. Але мимо всего до другои ще половины XIV вѣку не мала шляхта надмѣрного значеня въ державнôмъ житю, а могла навѣть завидувати мѣщанамъ богатства и самостôйнои управы. Посѣдала она вправдѣ и пôдъ той часъ свои свободы, — отъ якъ незначнй податки поземельнй, — але тыми свободами користувалось и мѣщаньство и селяньство. Пôдъ взглядомъ матеріяльнымъ була неразъ шляхта бѣднѣйша ôдъ хлопа, обезпеченого т. зв. нѣмецкимъ правомъ. Невдоволена тымъ, скористала она одною хвилею въ 1454 роцѣ, коли держава найбôльше шляхты потребувала. Покликана на вôйну шляхта зôбралася, якъ колись римскй плебеѣ, въ воѥнный кружокъ и сказала королеви, що ѥму не вôльно буде на будуче заповѣдати вôйны, не спытавши попереду о ѥи волю на соймикахъ.

До того помôгъ ще шляхтѣ антагонизмъ, що повставъ въ сихъ часахъ межи королемъ а аристократіею, при чѣмъ обѣ стороны старались шляхту приборкати до себе. Королѣ отже не противились, щобъ шляхта мѣшалася въ справы державнй, коли та шляхта стояла по ихъ сторонѣ. Бувало королѣ навѣть объѣздили соймики шляхотскй, щобъ тôлько шляхтичѣвъ потягнути за собою. Король Александеръ успѣвъ при помочи шляхты обмежити подекуды власть вельможъ польскихъ. Пôзнѣйше, не будучи въ силѣ объѣздити соймики, королѣ радили собѣ въ той способѣ, що представителѣвъ соймиковыхъ кликали на загальнй соймы, котрыхъ зъ-разу було два, а опôсля одинъ, зъ значеньемъ законодательного збору. Александеръ, предвиджуючи небезпечнôсть зô стороны шляхты, старався зробити соймъ бôльше всенароднымъ и длятого прикликавъ до участи въ нѣмъ мѣщаньство. Проба та не повелась, разъ длятого, що мѣста, населенй переважно Нѣмцями, держалися зъ далека ôдъ польского суспôльного житя, а ôдтакъ длятого, що шляхта, ставши въ тыхъ часахъ бôльше могучою ôдъ другихъ станôвъ, не дала вже побороти себе. Шляхта та, при помочи короля Ольбрахта, зломила независимôсть церкви, захопила въ свои руки всѣ высшй церковнй достоинъства, а ôдтакъ кинулась на мѣста и села.

Именно не любила она кметѣвъ, що зъ ласки „нѣмецкого права“ посѣдали свои окремй суды и свою управу въ особѣ солтисôвъ. Одержавши теперь власть, шляхта поспѣшилась перевести постановленье, на основѣ котрого вôльно ѣй було закупувати солтиства. Якъ же солтиства щезли, то шляхта почала самовôльно завѣдувати селяньскимъ судомъ. Селяньство служило шляхтѣ до ѥи цѣлей. Заразъ побôльшено податки и повинности селянъ. А коли тй, щобъ спастись ôдъ гнету, стали уходити въ полудневу Русь, на окраины державы, то шляхта захопила ихъ земнй посѣлости и тымъ зразу збогатилась. Тôлько потому, якъ селяне въ бôльшихъ масахъ стали опускати свою землю и черезъ то не стало робочихъ рукъ, соймъ выдавъ законъ, котрымъ вôльно було ловити бѣглецѣвъ и саджати ихъ насильно на земляхъ. Такъ и сталося, що въ початкахъ XVI. вѣку выробились въ Польщи простй невольники зъ селянъ. Они були обовязанй робити на паньскôй земли одинъ день въ тыждни, на знакъ пôдданьства, а зъ того

сумнѣву поклавъ-бы мѣжь своими домаганями на дуже недалекомъ мѣсци жаданье знесеня радъ повѣтовыхъ. Домаганье то высказавъ впрочѣмъ народъ самъ прилюдно и зъ власнои иниціативы такъ на всенародныхъ вѣчахъ у Львовѣ, якъ и на всѣхъ майже окружныхъ и повѣтовыхъ вѣчахъ, якѣ були у насъ доси въ Галичинѣ. Намъ добре памятна хвиля зъ першого всенародного вѣча у Львовѣ въ роцѣ 1880, коли пок. В. Барвѣньскій въ довгой и дуже основной бесѣдѣ обговорювавъ справы економичнѣ. Всѣ слухали въ найбольшомъ супокою, ажь доки бесѣдникъ не прийшовъ до радъ повѣтовыхъ. Коли-жь почавъ говорити про рады повѣтовѣ и — хочь не уважаючи ихъ въ принципѣ непотрѣбными — почавъ выказувати потребу реформы, роздався зъ тысячѣвъ грудей сельского и мало-мѣского народу однодушный окликъ: „Знести, знести рады повѣтовѣ!“ Окликъ сей не перестававъ довго и повторявся столько разовъ, сколько середъ дебатъ и промовъ вѣча зводилась рѣчь на рады повѣтовѣ.

Значить: селяньскій народъ не вѣривъ и не вѣрить навѣть въ можливость якоись хосеннои реформы радъ повѣтовыхъ, а уважае ихъ институцією, котрои знесенье лежало-бы въ его интересѣ.

Супротивъ сего подноситься пытанье, якѣ причины вызвали таке рѣшуче пересвѣдченье мѣжь нашимъ народомъ, такъ повнымъ терпимости и вырозумѣлости? Не вже-жь сей настрой мае уважатись наслѣдкомъ посторонныхъ вплывовъ, ворожои агитаціи „wichrzenia“ и т. п.?

Нѣ, настрой сей мае свои глубшѣ причины, котрыхъ належить глядати въ организаціи и дотеперѣшной дѣяльности большости радъ повѣтовыхъ.

Першою зъ такихъ причинъ есть то, що народъ нашъ не бачить зъ радъ повѣтовыхъ тыхъ реальныхъ пожитковъ, якихъ могъ-бы одъ нихъ надѣятись и вымагати, а надто въ дѣяльности ихъ и стремленяхъ ихъ большостей добачае признаки немилѣ для него а навѣть шкодливѣ. Немилою есть для народу именно тая шляхотска и польска барва, якою свѣтять, зъ малыми вынятками, рады повѣтовѣ въ Галичинѣ при помочи несправедливои выборчои ординаціи, котра въ руки того елементу оддае перевагу въ радахъ повѣтовыхъ. Противными суть народови и несимпатичными польонизаційнѣ стремленя радъ повѣтовыхъ, партійность ихъ и рухливость ихъ низшого персоналу, яка проявляеся майже при кождыхъ выборахъ, де органы радъ повѣтовыхъ дуже часто забувають на свое урядове становиско и завзято кидаються въ найгорячѣйшу агитацію. Немилою и противною есть народови такожь бездѣльность, непорадность и анемія, якою одзначаеся дуже богато радъ повѣтовыхъ и не можна зовсѣмъ чудуватись, наколи примѣры вѣчныхъ радъ повѣтовыхъ, á la „турецка“ або другихъ ѣй подобныхъ, котрѣ не одбувають цѣлыми роками своихъ засѣдань и одъ котрыхъ не можна дождатись не то вже справедливого, але якого-будь въ загалѣ полагодженя належачихъ до нихъ справъ, — що такѣ примѣры будять мѣжь народомъ несимпатичнѣ чувства для институціи радъ повѣтовыхъ и представляють ему ихъ яко непотрѣбный тягаръ.

Найбольше однакъ подкопуе довѣріе народу до радъ повѣтовыхъ обставина, що на ихъ удержанье мусить онъ поносити великѣ кошты, не стоячѣ въ рѣвномѣрности до ихъ пожитку. Кошты тѣ — се частина того окупу, якимъ оплачуе нашъ край добродѣйство автономіи, а радше тую часть, котра позваляе ему похвалитися, що мае автономію.

О коштахъ тыхъ, о сколько йдуть они на удержанье радъ повѣтовыхъ, хочемо мы поговорити. Нагоду до того подають намъ выданѣ якъ-разъ теперь бюромъ статистичнымъ выдѣлу краевого урядовѣ даты выдатковъ и приходовъ повѣтовъ въ Галичинѣ зъ року 1884, а такожь даты про урядниковъ выдѣловъ повѣтовыхъ Галичины въ 1884 роцѣ. На подставѣ тыхъ датъ поведемо рѣчь про господарство радъ повѣтовыхъ, ихъ складъ и дѣяльность.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Вѣдня.

[Поминки по бл. п. Осипѣ Федьковичу.]

Неждана смерть нашого буковиньского кобзаря вразила мовь громомъ цѣлу вѣденьску Русь, а тяжко одозвався сей боль въ кругахъ „Сѣчи“, товариства, котре дуже близько стоить до гадокъ и идеаловъ покойника. Въ той день, коли надойшла вѣсть о смерти нашого поета, зойшлося въ комнатахъ товариства „Сѣчи“ о много больше людей, якъ се буваe звычайно, а серця всѣхъ були мовь каменемъ привалены. Тронутѣ жалемъ и перенятѣ глубокимъ поважаньемъ передъ талантомъ, що чи стихомъ чи прозою знавъ порушити найкрасшѣ чувства чоловѣка, — котрый, можна сказати, до слёзъ кождого мусѣвъ тронути, — постановили Сѣчовики оддати ему честь заслужену. Постановлено на 23 н. ст. сѣчня помянути покойника и подѣлитися сумомъ зъ братами-Славянами, проживаючими у Вѣдни.

Призначеного дня о 10 годинѣ рано одбулось богослуженье зъ парастасомъ въ православной церкви. На богослуженье явилися крѣмъ своихъ много Славянъ, а головно Сербовъ.

Того-жь дня вечеромъ о 8. годинѣ розпочався поминальный вечеръ въ комнатахъ Breit-a, проти нового парляменту, въ однѣмъ зъ перворядныхъ льокалѣвъ Вѣдня. Въ пристроенѣй сали виднѣвся на подвысшенѣмъ мѣсци портретъ пок. поета, выконаный удачно тов. Ивасюкомъ. И ось почала наповнятися саля. Всѣ товариства славяньскѣ, именно сербске „Зора“, хорватске „Zvonimir“, ческе „Akademicky Spolek“, словеньске „Slovenija na Dunaji“, польске „Ognisko“, россійске „Кружокъ студентовъ изъ Россіи“, явилися такъ многочисленно, якъ рѣдко коли на яке славяньске свято. Такожь явилось богато Русиновъ вѣденьскихъ, навѣть зъ околиць Вѣдня, якъ зъ Mödling, Korneuburg, Klosterneuburg, Wiener-Neustadt, — а якъ голосну славу мавъ покойникъ, видко зъ того, що навѣть вояки зъ Klosterneuburg прибули пѣшки на то свято.

Вечеръ розпочавъ тов. Озаркевичъ промовою, въ котрой зазначивъ причину торжественного зобраня. Потомъ тов. Шмигельскій державъ дуже старанно обробленый одчитъ про становище Осипа Федьковича въ руской украиньскѣй литературѣ. Опосля слѣдувала часть деклямаційно-вокальна. Всѣ точки програмы, выведенѣ товаришами „Сѣчи“ ихъ власными силами, вышли зъ кождого погляду дуже добре. А найбольше подобався зобранымъ гостямъ хоръ Нижанковского до словъ Федьковича „Гуляли“ и хоръ сей мусѣвъ бути повторены. Рѣвножь велике вдоволенье выкликало одчитанье оповѣданя покойного поета: „Стрѣлець“.

По скончены концертовѣй части наступивъ комерсъ. Тутъ мали нагоду всѣ присутнѣ, свои и гостѣ, выразити свои чувства и погляды, а Русины мали нагоду послухати, якъ иншѣ Славяне про насъ думають. Зъ кождого загостившого товариства одинъ членъ выголосивъ рѣчь на своемъ языцѣ и въ кождѣй промовѣ пробивалися жаль и сочувство для Русиновъ зъ причины великои страты, яку потерпѣли. Бесѣдникъ Хорватъ сказавъ: „Плачете Вы; и мы плачемо зъ Вами; Вы стратили чоловѣка, що боровся за свѣй народъ, а тымъ самымъ и мы стратили борця за всю Славянщину. Мы бачимо, якъ Вы умѣете шанувати память своихъ великихъ людей. Рѣкъ въ рѣкъ поминаете Шевченка, нынѣ Федьковича. Той народъ, що умѣe такъ честь оддавати своимъ заслуженымъ людямъ, — той народъ, що выдавъ Шевченка и Федьковича, мае въ собѣ жизненну силу и выдасть ще больше такихъ мужѣвъ! Приймѣть же одъ насъ, братя Русины, сочуство въ Вашомъ горю, и знайте, що мы все за тыми, котрѣ стоять за свѣй народъ!“ — Сербъ поднѣсъ, що Федьковичъ въ Сербіи давно звѣстный зъ перекладовъ многихъ его творовъ на сербску мову. Сербы высоко поважають нашого поета и подѣляють сумъ Русиновъ, — а по скончены бесѣдѣ, Сербы одспѣвали покойникови три разы наше „Вѣчная память!“ По скончены промовахъ и въ перервахъ одспѣвавъ хоръ „Сѣчи“ ще колька пѣсень, а товаришѣ Сербы, що явилися въ дуже поважномъ числѣ и зъ добрыми голосами, одспѣвали дуже много своихъ прегарныхъ пѣсень народныхъ. Такъ середъ спѣвовъ и розговоровъ протяглась комерсова часть ажь до 1-ои годины въ ночи.

Зъ краю и чужихъ сторонъ насыпѣли на торжество вѣденьске телеграмы, выражаючѣ вдоволенье, що товариство „Сѣчь“ перше помянуло покойного Осипа. Именно прийшли телеграмы: Зо Львова одъ товариства „Просвѣта“, „Академичного Братства“, одъ учениковъ рускои гимназіи и одъ „Czyteln-ѣ Akademick-ои“. Зъ Черновець одъ товариства „Руска Бесѣда“ и „Союзъ“. Зъ Кракова одъ рускихъ академиковъ. Зъ Коломыѣ одъ молодежи коломыйскои и одъ бувшого Сѣчовика д-ра Яросевича. Крѣмъ тыхъ насыпѣли ще телеграмы зъ Тиролю зъ Франценсфесте одъ д-ра Ковшевича и зъ Сербіи зъ „Валjева“ одъ д-ра Поляньского.

Зъ Праги.

[Про ческий односины.]

Хотяй поодинокѣ вѣтви великого племени славяньского лучить звязь крѣвна, хоть нема непереступимыхъ перепонъ въ односинахъ житя духового и матеріяльного, — прецѣнь знаемось дуже мало, а зъ того выходить неодна тяжка шкода въ взглядѣ политичнѣмъ для славяньскихъ народовъ и въ самѣй Австріи. Я радо спѣшу на Вашъ зазывъ познакомляти галицку публику зъ житьемъ народу ческого,.

Починаю въ дуже неприятну пору. Ще не знаемо, чи удержить сего року свою самовласть жизнь творячій Богъ чоловѣчои любви и мира, Солъ, чи затревожить свѣтъ кровожадный Марсъ, а въ Чехахъ уже докучливо чуги слѣды хитрого посланця боговъ — Меркура.

Въ наслѣдокъ подвысшеня мыта на зброе на граници австро-германьскѣй лишено зъ новымъ 1888 рокомъ въ Празѣ и другихъ стаціяхъ зелѣзниць сотнѣ роботниковъ працѣ и заробку. Рѣвножь сотнѣ роботниковъ лишено заробку въ фабрикахъ цукру. Розумѣеся, що лихо дотыкаюче тяжко роботниковъ, страшнѣйшѣ ще маe наслѣдки въ станѣ нашихъ рольниковъ, котрѣ не можуть плодовъ по одповѣднѣй цѣнѣ продати. Коли-бъ ческій народъ не бувъ достаточно економично и интелектуально просвѣченый, пильный и рухливый; коли-бъ земля не була незвычайно урожайна, — давно вже прийшла-бы була катастрофа, а державный скарбъ мусѣвъ-бы бувъ старатись о доповненье стратъ въ другихъ краяхъ державы.

Щобы зрозумѣти односины ческого народу и можна було потягнути паралелю мѣжь Чехами а Галичиною, треба сконстатувати, що въ Чехахъ велика часть властителѣвъ сельскихъ посѣлостей, рольниковъ, кончить школы фаховѣ або школы середнѣ; дальше, що роботники ческѣ, котрыхъ есть въ Чехіи (славячѣй-ся найбольшимъ розцвѣтомъ промыслу) сто тысячей и они розмѣрно въ дуже маломъ числѣ партицинують въ ворохобняхъ якъ анархистичныхъ такъ и космополитичныхъ, дякуючи загальнѣй просвѣтѣ.

На станахъ рольничомъ и роботничомъ тяжить у насъ такожь найбольша часть добровольныхъ данинъ на цѣли національнѣ, котрыхъ намъ правительство одмовляe.

Коли-бъ може хто замѣтивъ, що правительство и такъ богато выдае на потребы Чехъ, най возьме на увагу, колько то податковъ платять Чехи супротивъ другихъ краевъ Австріи. А мудро и справедливо есть, дати достаточну поживу тому, на котрого налагаються великѣ тягары. Сей законъ физичный хотѣвъ, правда, стромголовъ перевернути якійсьтамъ Нѣмець, одзвычаюючи осла одъ ѣды. Коли-жь оселъ згинувъ, Нѣмець нарѣкавъ, що сталося такъ прямо въ пору, коли оселъ найлучше научився вже одъ ѣды одвыкати.

Въ большой ще нерозмѣрности, якъ рольникъ и роботникъ, страдае нынѣ середный станъ мѣщаньскій въ Чехіи. Мешканцѣ городовъ въ наслѣдокъ историчного розвою Чехъ зданѣ суть выключно на промыслъ и ремѣсло. А якъ ведесь теперь ремѣслу и индустріи, коли всѣ дороги експорту въ чужину запертѣ, а навпаки, дороги для импорту отворомъ стоять, — се легко може кождый догадатися. Для того житье въ Чехахъ нынѣ дуже утяжливе и положенье сумне.

К.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

(*Зъ Рады державной*). Пос. Врабецъ интерпелювавъ правительство въ справѣ заведеня назадъ остемплеваня заграничныхъ векслѣвъ и переказовъ на филіяльныхъ урядахъ почтовыхъ. — Пикертъ интерпелювавъ правительство въ справѣ конфискаты газетъ а головно однои газеты, котра надрукувала одчитъ Думрайхера о станѣ середномъ. — Президентъ повѣдомивъ палату, що пос. Штайнеръ зложивъ мандатъ. Опосля розпочалась дебата надъ закономъ о покликаню резервистовъ. Поповскій промовлявъ за принятьемъ закона безъ змѣны. Венцличке запытувавъ, що буде, коли настане нова змѣна карабина; чи тогдѣ треба буде ще разъ покликувати резервистовъ и чи зновъ треба буде нового закона. Штурмъ порушивъ при сѣй нагодѣ внесенье Лихтенштайна и сказавъ, що обниженье народнои просвѣты вплынуло-бы дуже некорыстно на войско.

——

Кн. Лихтенштайнъ зажадавъ въ своемъ клюбѣ, щобы читанье его внесеня одбулося ще подчасъ сеи сесіи. Есть майже певною рѣчею, що внесенье се буде одослане до комисіи школьной, скрѣпленои 12 членами. За симъ буде голосувати не лишь клюбъ Гогенварта, але такожь, якъ зачувати, Чехи и Поляки. Екзекутивный комитетъ правицѣ зобрався бувъ ще 27 с. м., щобы предсѣдателѣ клюбовъ могли порозумѣтися надъ симъ внесеньемъ, закимъ ще поодинокѣ клюбы приступлять надъ нимъ до нарады. — Зъ Вѣдня доносять, що внесеню кн. Лихтенштайна противиться не лишь цѣла лѣвица, але такожь значна большость партій правицѣ. Нынѣ вже можна предвидѣти, що хочь бы и прийшло до другого читаня сего внесеня, то палата послововъ одкине его. Мимо того правиця буде все таки голосувати за переданьемъ его комисіи.

——

Одповѣдь Тиссы на интерпеляціи Гельфіого и Перчеля коментуе лондонскій „Standard“ дуже прихильно и каже, що есть то може нова рѣчь въ исторіи Австро-Угорщины, що политика сеи державы вяжеся зъ популярною теперь справою національнои свободы. Для того мусить кождый Англичанинъ безъ рѣзницѣ свого политичного переконаня симпатизувати зъ Австро-Угорщиною. Той, що стоить на сторожи Балкану, есть піонеромъ свободы на всходѣ Европы. Така похвальна роля надае Австро-Угорщинѣ такои моральнои силы, якои она нѣколи передъ тымъ не мала. Чимъ больше отже Англія цѣнить удержанье мира, тымъ больше готова Англія подати руку Австро-Угорщинѣ. Бесѣду Тиссы будуть читати въ Англіи зъ великимъ вдоволеньемъ, Англія бажае, щобы Болгарія подъ прапоромъ великихъ державъ войсковыхъ середнои Европы розвивалася и ставала чимъ разъ больше крѣпкою.

„Nord“ пише, що внесенье кн. Лихтенштайна робить становище кабинету гр. Таффого подвойно труднымъ, бо коли кабинетъ сей не мае упасти, то мусить, хочь зъ трудностею, боронити теперѣшнои системы, одъ сполученыхъ автономистовъ и ультрамонтановъ.

——

Мимо всякихъ запереченъ здаeся, що Россія не перестае зброитися. Вправдѣ до польскихъ газетъ доносять, що въ Варшавѣ выдано приказъ до всѣхъ комендантовъ пограничного войска въ люблиньскѣй губерніи, щобы одступили назадъ одъ границѣ до мѣсточокъ, що оддаленѣ одъ границѣ на 30 верстъ (4 миль, або повъ дня маршу), але фактъ сей есть малозначный. За то надходять вѣсти, що Россія укрѣпляe зъ великимъ поспѣхомъ свои позиціи въ Царствѣ польскомъ и переробляe всѣ свои земнѣ укрѣпленя на ладъ австрійскій и нѣмецкій. Черезъ Букарештъ доносять, що ген.-губернаторы херзоньскои и бесарабскои губерніи, одержали приказъ приготовити на мѣсяць марець кватиры для 50.000 кавалеріи.

Зъ Петербурга доносять, що ген.-адъютантъ кн. Барклай де Толли, котрый на новый рокъ одержавъ одъ царя строгій „выговоръ“ за то, що дозволивъ охрестити свого внука на лютераньске вѣроисповѣданье, подався о одпустку, а дальшимъ наслѣдкомъ буде то, що его усунуть зовсѣмъ одъ ген. комендy першого корпуса.

„Свѣтъ“ потверджуe вѣсть, що въ ворохобни подъ Бургасомъ погибли Набоковъ, Каничичъ и 13 Чорногорцевъ. Та сама газета доказуe, що россійскій посолъ въ Константинополи есть ноторичнымъ противникомъ всякои ворохобнѣ и що славяньскѣ благотворительнѣ комитеты обмежили вже давно свою дѣятельность на внутрѣшнѣ и культурнѣ справы Россіи и не займаються политикою.

——

Подчасъ дебаты надъ новымъ закономъ о соціялистахъ велася въ нѣмецкомъ парляментѣ завзята борба. Дебату розпочавъ пос. Зингеръ, соціялистъ, котрый доказувавъ, що арештованѣ въ Швайцаріи нѣбы то соціялисты Шредеръ, Гавптъ и Еренбергъ не були зовсѣмъ соціялистами лишь платными агентами берлиньскои полиціи, котрѣ выступали въ Швайцаріи яко agens provocateur. Система Путткамера выводить сама злочинцѣвъ, щобы одтакъ могла обдумувати противъ нихъ законы. На доказъ того предложивъ Зингеръ протоколъ полиціи и судіе слѣдчого въ Цириху, зъ котрого выходить, що згаданѣ агенты були дѣйстно платнѣ одъ берлиньскои полиціи и самѣ ширили соціяльнѣ идеѣ, завзывали до „политики дѣла“, роздавали брошуры анархистичнѣ а навѣть стояли въ звязи зъ страчеными анархистами якъ Штельмахеръ, Камеретъ, Пайкертъ и Неве. Дебата велася вже три днѣ и мабуть вчера закончилася. Вчера промовлявъ ще посолъ Бебель, соціялистъ, а его бесѣда выкликала надзвычайну сензацію въ цѣломъ парляментѣ. Мѣжь иншимъ сказавъ онъ: Робять намъ закиды, що мы высылали телеграму въ користь засудженыхъ анархистовъ въ Чикаго. Тажь кн. Бисмаркъ поступивъ такъ само, коли взявъ въ оборону зрадниковъ, котрѣ скинули зъ престола Батенберга. Що же горше, то есть то, що коли анархисты дѣлали зъ переконаня, то болгарскѣ зрадники робили за россійскѣ грошѣ.

НОВИНКИ

— **Пригадуемо**, що завтра о год. 3 зъ полудня одбудуться Загальнѣ Зборы членовъ товариства „Просвѣта“ въ власныхъ комнатахъ (ул. Орменьска ч. 27 I. поверхъ), а въ четверъ о год. 10 рано Загальнѣ Зборы политичного товариства „Народна Рада“ въ великой сали „Народного Дому“, вечеромъ же концертъ ювилейный въ память „Русалки Днѣстровои“ и Маркіяна Шашкевича.

— **Въ честь памяти Маркіяна Шашкевича** яко въ 50-лѣтнѣ роковины выходу „Русалки Днѣстровои“ одбудеся при ласкавомъ співудѣлѣ львовского мужеского хору въ користь Рускои бурсы стрыйскои въ недѣлю дня 12 н. ст. лютого 1888 въ сали „подъ Чорнымъ Орломъ“ вечеръ музикально-вокальный, сполученый зъ забавою и танцями. За комитетъ: Левъ Шанковскій, Ив. Вахнянинъ. Початокъ точно о год. 7½ вечеромъ. Вступъ за оказаньемъ запрошеня одъ особы 1 зр. 50 кр., — для родины до 4 особъ 5 зр. Строй вечерковый або народный. Въ сихъ дняхъ розсылае комитетъ запрошеня. Хто бы черезъ недокладность адресы або зъ инчои причины не одержавъ, зволить звернутись до Выдѣлу Рускаго Касина.

(*Зхр.*) **Зъ пôдъ Радимна пишуть намъ:** На Загальныхъ Зборахъ членôвъ товариства дѣвочого воспиталища въ Перемышли рѣшено приступити до закупна реальности, щобы о скôлько можна якъ найхутше отворити пансіонъ. Рѣшено такожь, щобы мѣсця въ воспиталищи були передовсѣмъ платнѝ, бо тымъ улекшилось-бы безплатне помѣщенье сирôтъ. О скôлько информаціи мои сягають, выдѣлъ товариства задумує купити реальнôсть крил. Шашкевича за цѣну 12.000 зр. и розпочати тамъ дальшу будову.

— **Зъ Рогатина пишуть намъ:** Рѣшеньемъ зъ дня 3 жовтня 1887 р. не затвердило ц. к. намѣстництво статутôвъ „Товариства взаимнои помочи дякôвъ", предложеныхъ до затвердженя въ серпню м. р. Намѣстництво навело яко причину незатвердженя то, що законъ о товариствахъ зъ 1867 р. не має тутъ примѣненя. Рѣшенье то выкликало посередъ дякôвъ прикре враженье. Дяки нашѝ, котрыхъ годѣ не уважати великимъ чинникомъ просвѣтнымъ середъ нашого народу, (чого у насъ не добачено ще доси и не выхôснувано належно) покладали на то товариство велику надѣю, бо лишь таке товариство могло-бы той доси занедбаный станъ, — котрый прецѣнь въ старину заживавъ великои поваги, а въ часахъ коли папы нашѝ перейшли на службу латинизаціи Руси, дяки побôчь духовеньства ставали въ ряды поборникôвъ нашои вѣры а вразъ и народности нашои — яко-тако зъорганизувати. Длятого честь тымъ, що займилися дѣломъ организаціи дякôвъ, справдѣшныхъ рускихъ патріотôвъ!

— **Поминки по бл. п. Осипѣ Федьковичу** у Вѣдни почтивъ своєю присутностею мѣжь иншими нашь землякъ, Впов. д-ръ Бабѣй, мѣскій лѣкарь въ Mödling — и при нагодѣ того торжества збогативъ касу товариста „Сѣчи" щедрымъ даромъ 10 зр. Въ имени товариства складаю єму прилюдну подяку. — *Стефанъ Петрицкій*, касієръ тов. „Сѣчи" у Вѣдни.

— **Складка на будову руского народного театру.** При отвореню „Народнои Торговлѣ" въ Стрыю зложили пп. проф. гимн. Ив. Вахнянинъ, Держко директоръ Нар. Торговлѣ у Львовѣ, Ил. Бачиньскій адвокатъ въ Стрыю, о. Поповичь парохъ, о. Т. Кобляньскій сотрудникъ въ Стрыю, Власюкъ управитель Торговлѣ въ Стрыю и Скислевичь столярь въ Стрыю — по 1 зр., разомъ 7 зр.

— **Зъ Вѣдня пишуть намъ:** На концертовый вечеръ устроєный сербскимъ академичнымъ товариствомъ „Зора" въ честь поета Гундулича наспѣло множество телеграмъ: зъ самого мѣста Дубровника, де поетъ родився, прийшло 26 телеграмъ пôдписаныхъ Сербами и Сербинями. Доказъ се, якъ Славяне умѣють шанувати своихъ геніѣвъ. По концертѣ наступили танцѣ. Коли Сѣчовики загуляли коломыйки, окликамъ „жівіо!" не було кôнця; танець нашь народный незвычайно всѣмъ сподобався.

— **Акційне товариство для продукціи газу** завязалося въ Коломыи. Має оно на цѣли впровадити освѣтленье газове або електричне въ Коломыи и завести водопроводы. Комитетъ выдавъ ôдозву до мешканьцѣвъ Коломыѣ, щобъ удѣлили потрѣбнѝ даты для сего товариства.

— **Першій покликъ резервистôвъ** до вправы зъ новымъ карабиномъ въ Бернѣ розпущено дня 27 с. м. домôвъ а на ихъ мѣсце прийшовъ другій покликъ. Войсковѝ круги — якъ доносять зъ Вѣдня — мають бути дуже вдоволенѝ зъ дотеперѣшныхъ результатôвъ вправъ.

— **Зъ Вѣдня** пишуть намъ: Сими днями поразивъ паралижь президента сенату при касаційнôмъ трибуналѣ п. Вербицкого.

— **Зъ Букôвска** пишуть намъ: Судія повѣтовый въ Букôвску, Бавманъ, померъ сими днями.

— **Нова украиньска трупа театральна въ Россіи** Доси чули мы про выставы трупъ театральныхъ Кропивницкого и Старицкого. Теперь доносять россійскѝ газеты ще о однôй украиньскôй трупѣ театральнôй пôдъ дирекціею Василенка. Давала она въ послѣдныхъ часахъ 18 представлень въ Гроднѣ, мѣстѣ виленьскои губерніи, и здобула собѣ загальне признанье у тамошнои публики.

— **Въ виленьскôй губерніи** ôдкрыли недавно давнѝ документы, маючѝ значенье такъ для исторіи Литвы якъ и для археологіи. Документы ôдносяться до 1551 и 1543 рокôвъ и списанѝ на пергаминѣ въ рускôмъ языцѣ. Суть то т. зв. фундушевѝ записы, котрѝ хоронились по церквахъ. Знайденѝ документы умѣщено теперь въ архивѣ литовскои консисторіи, а по церквахъ лишено копіи.

— **Конкурсъ оголосило продукційне товариство челядникôвъ Зоря** „Zorza" у Львовѣ, котрого магазинъ помѣщеный бувъ при ул. Пекарскôй ч. 6. Товариства продукційнѝ суть выразомъ духа асоціяціи на поли продукціи, а звычайно завязують ихъ не самостôйнѝ майстры а челядники, тожь суть они кромѣ того такожь знаменитою формою самопомочи и усамостôйненя зависимыхъ верствъ ремѣсничого та рукодѣльничого стану и мають кромѣ економичного значеня такожь велику суспôльну вагу. Длятого фактъ упадку такого товариства єсть на кождый спосôбъ дуже сумною появою. Нынѣ ще не знати, яка властиво причина довела згадане товариство до финансовои кризы: чи лиха администрація, чи може надто ризиковнѝ и непропорціональнѝ до основного маєтку предпринятя, або вкôнци и бракъ почутя обовязку середъ самыхъ членôвъ, — примѣръ сеи неудачи повиненъ бути однакъ осторогою для другихъ того рода товариствъ.

— **Чудесне выратованье.** Коло Спалято въ Дальматіи находились двѣ барки рыбацкѝ на повнôмъ мори и вытягали свои сѣти. Несподѣвано подувъ сильный вѣтеръ и обѣ барки вывернулись. Два рыбаки змогли придержатись выверненыхъ кораблѣвъ та выжидати помочи, але 12-лѣтный хлопчина, що зъ ними бувъ, вже не показався на поверхни воды. По якôмсь часѣ надбѣгли иншѝ барки рыбацкѝ на помôчь потапаючимъ и завезли ихъ на островъ Сольту, полишаючи на мори вывернени̂ кораблѣ. Коли на другій день довѣдався о тôмъ нещастю надзиратель лиману въ Спалятѣ, выславъ паровый корабель и той забравъ рыбакôвъ на свôй покладъ та притягнувъ вывернени̂ барки до лиману. Тутъ запукавъ одинъ морякъ о дно однои барки а зъ-ôдтамъ дався почути такожь глухій стукôтъ. Зроблено дѣру въ днѣ барки и вытягнено ôдтамъ живого хлопчину, котрый 24 годины перебувъ въ просторони выповненôй згущенымъ воздухомъ мѣжь поверхнею моря а вывернепымъ кораблемъ. Вода доходила єму часомъ ажь по груди а ноги черезъ цѣлый часъ були въ водѣ.

— **Згадка посмертна.** Петербурскôй часописи „Kraj" учинивъ хтось закидъ, що не згадала нѣ словомъ про помершого въ Бережанахъ гр. Станислава Потоцкого. „Kraj" въ той спосôбъ оправдуєся зъ замѣту: „Що було о нѣмъ писати? Коли-бъ хотѣти придержуватись максимы „de mortuis nihil nisi bene", то не було-бы богато писати. Хиба се, що для своихъ знакомыхъ пôдъ взглядомъ товарискимъ бувъ цѣлкомъ „correct". За то пôдъ взглядомъ суспôльнымъ и родиннымъ небôщикъ радше шкодивъ, якъ приносивъ користь. Властитель численныхъ селъ, магнатъ зъ славнымъ историчнымъ именемъ, мешкавъ постôйно въ Парижи, а тымъ самымъ належавъ до т. зв. „неприсутныхъ" въ краю, а якъ коли вернувъ, то хиба щобы вести огиднѝ процесы, въ родѣ такихъ, якій мавъ зъ покривдженою учителькою. Зъ жѣнкою, зъ роду Сапѣгъ, розвѣвся двацять лѣтъ тому назадъ, и зъ тяжкою бѣдою пôдчасъ вѣнчаня своєи доньки зъ сыномъ б. намѣстника Галичины, гр. Романомъ Потоцкимъ, згодився на то, щобы стрѣтитися зъ своєю жѣнкою. Зъ сыномъ, котрый за-для слабого здоровля перебуває въ Италіи, нѣколи не бачився, а навѣть, щобъ єго скривдити, продавъ у Варшавѣ свою палату гр. Іосифови Потоцкому." — Парискій „Figaro" згадавъ помершого въ довжезнôй вступнôй статьи, въ котрôй величає принятя у польского графа пôдчасъ святъ въ Парижи въ палатѣ при улици Димонъ д'Урвіль. Одного разу зôйшлося множество гостей зъ аристократіи францускои въ єго сальонахъ и ждали на гр. Станислава, що якъ-разъ на той часъ заповѣвъ свôй поворотъ зъ Бережанъ до Парижа. Тымчасомъ поѣздъ зелѣзницѣ не привѣзъ графа. Гостѣ занепокоились, але заразъ прийшла ôдъ графа телеграма: „Бавтеся у мене весело, якъ коли-бъ я самъ бувъ мѣжь вами". Розумѣєся, забава на коштъ графа ишла до самого рана.

— **Трибуналъ касаційный въ Парижи** выдавъ сими днями сензаційне ореченье. Мимо замѣтôвъ прокуратора, трибуналъ узнавъ важнымъ супружество бувшого католицкого священика зъ Амієну, Сторлина, и законнôсть єго дѣтей. Такъ отже вôльно въ Франціи женитись священикамъ, коли покинули духовный станъ.

— **Тристалѣтный ювилей бульбы.** Зъ початкомъ 1588 р. знаменитый ботаникъ Кароль Клюзій, наглядачь цѣсарскихъ огородôвъ у Вѣдни, одержавъ ôдъ Филипа де Сиври, бурмистра Генеґау, двѣ бульбы. Сиври дôставъ ихъ зъ Италіи и длятого назвавъ ихъ по италійски „тара труффлі", се значить „земнѝ труффлѣ", а потôмъ сю назву змѣнили селяне нѣмецкѝ на „картофлѣ". Клюзій почавъ культивувати сю ростину и першій описавъ єи въ р. 1601 въ своѣмъ науковôмъ дѣлѣ: „Rarorum plantarum historia". Пôдъ той часъ бульбы були вже досыть розповсюдненѝ по Нѣмеччинѣ.

— **Дрôбнѝ вѣсти** Опера комична въ Парижи, що погорѣла въ р. 1886, має бути ôдбудована зъ фондôвъ державныхъ коштомъ $3^1/_2$ миліона франкôвъ. — Въ Штокгольмѣ ôдбулися д. 30 с. м. заручины князя Оскара, зъ королевскои родины, зъ двôрскою панною Мункъ. Черезъ се супружество зречеся кн. Оскаръ пензіи зъ листы цивильнои двору шведского. — Дом. Мохоровскій, професоръ гимназіи золочѣвскои, померъ у Львовѣ. — Д-ра І. Кульчиньского, секундарія кракôвского шпиталю св. Лазара, вôзвавъ выдѣлъ краєвый на заступника примаря въ шпиталю на Кульпарковѣ.

Телеграмы „Дѣла".

Вѣдень 31 сѣчня. Зô всѣхъ сторôнъ надходять численнѝ протесты противъ внесеня кн. Лихтенштайна. Вчера зôбралося тутъ на нараду около 200 осôбъ и дуже богато послôвъ, въ якій спосôбъ задемонструвати противъ сего внесеня; до приготовленя сеи демонстраціи выбрано окремый комитетъ.

Прага 30 сѣчня. Зôбранѝ муляремъ Сальеромъ ческѝ робôтники въ числѣ 3000, ухвалили резолюцію жадаючу загального голосованя и улекшеня принятя до громады.

Константинополь 30 сѣчня. Болгарскій агентъ Вулковичь предложивъ Портѣ знесенье турецкои коморы мытовои на болгарскôй граници.

Вѣдень 30 сѣчня. Московскій университетъ має бути ôдкрытый дня 3 лютого, а сенатъ университетскій мавъ вже уложити програму лекцій.

Вѣдень 30 сѣчня. Молодо-ческій клюбъ зъ сѣмохъ членôвъ уконституовався и выбравъ своимъ предсѣдателемъ пос. Енгеля.

Берлинъ 31 сѣчня. Дебаты надъ закономъ о соціялистахъ закôнчилися и предложенье передано комисіи зъ 28 членôвъ. Центрумъ и либералы суть рѣшучо противъ сего закона и здаєся, що ôнъ не перейде.

Римъ 31 сѣчня. Папа высказуючи цареви подяку за єго гратуляціи въ день ювилея сказавъ, що має надѣю на полѣпшенье взаимныхъ ôдносинъ межи апостольскимъ престоломъ а правительствомъ Россіи.

Вѣдень 31 сѣчня. Законъ о покликаню резервистôвъ до вправъ въ уживаню нового карабина принято безъ змѣны.

Филиппополь 31 сѣчня. Кн. Фердинандъ, кн. Климентина и богато урядникôвъ були на бенкетѣ, устроєнôмъ для официрôвъ. Князь окруженый численною свитою розпочавъ объѣзджати край. За тыждень має князь вернути зъ Румеліи назадъ до Софіи.

Парижь 31 сѣчня. Порта зарядила слѣдство въ справѣ обиды француского консуляту въ Дамаску и обѣцяла примѣрно укарати виновника. Вицеадмиралъ францускои фльоты одержавъ приказъ удатися зъ трома кораблями до Байрута и станути тамъ въ оборонѣ Французôвъ.

Орсова 31 сѣчня. Арештовано тутъ виновника крадежи 300.000 фр. въ Парижи въ хвили, коли намѣрявъ утѣкати до Букарешту.

Вѣдень 31 сѣчня. Володиславъ Гампель, учитель шкôлъ народныхъ у Львовѣ, именованый инспекторомъ для дрогобыцкого округа шкôльного.

Санъ-Ремо 31 сѣчня. Станъ здоровля наслѣдника престола полѣпшився.

Ню-Йоркъ. Великій пожаръ на Бродвай наробивъ шкоды на 2 мил. долярôвъ.

Наука, штука и литература.

— **Про руско-народный театръ пишуть намъ:**

I. Зъ Перемышля:

Дня 17 н. сѣчня покинувъ наше мѣсто народный нашь театръ, тожь спѣшу, щобъ свѣтлыми єго успѣхами подѣлитись зъ читателями „Дѣла". Передъ всѣмъ замѣчу, що сего року посѣщала публика театръ нашь досыть численно. Зъ того припаде на публику польску малый процентъ, трохи бôльшій на жидôвску, а вже найбôльшій на руску публику мѣсцеву, котра не щадила гроша, щобы пôдперти народну сцену. Зъ замѣсцевои интелигенціи за-для заметей снѣжныхъ не много можь було бачити людей. Разомъ зъ трупою перебувавъ у насъ и заслуженый артистъ-директоръ п. Гриневецкій, котрый мимо недуги намѣривъ ѣздити разомъ зъ театромъ, удѣляти єму своихъ радъ, а навѣть почавъ вже студіювати трагедію „Вильгельмъ Тель", щобъ єи опôсля представити на рускôй сценѣ. Тожь Русины тутешнѝ, въ узнаню того посвященя п. Гриневецкого и въ загалѣ заслугъ єго для народнои сцены, зложили єму въ день ôдъѣзду сердечну подяку за труды и вручили на памятку срѣбне подорожне „etuis".

Що-до гры артистôвъ скажу, що тая вдоволила всѣхъ найвыбагливѣйшихъ. Переходячи поодинокѝ важнѣйшѝ представленѝ тутъ штуки, насуваються менѣ отъ якѝ гадки:

Що-до инсценизаціи, то безперечно найкрасше представляєся оперета „Баронъ циганьскій", въ котрôй ôдзначаєсь своимъ милозвучнымъ голосомъ панѣ Клѣшевска. Друге мѣсце займає безперечно гра п. Стечиньского въ роли богатого „плекателя вепрôвъ". П. Стечиньскій посѣдає той неоцѣненый талантъ, що умѣє кождою єму порученою ролею такъ перенятись, що здаєсь, мовь на явѣ видишь особу, що ôнъ єи представляє. П. Ружицкій рôвно добре вывязуєся зô своєи ролѣ, посѣдає красный голосъ, хоча въ высокихъ тонахъ о стôлько менше приємный, що филя голосу ударяє о пôднебѣнье, замѣсть выходити свобôдно зъ розкрытыхъ устъ. П. Яновичь въ роли графа Гомонай являєсь справдешнымъ Мадяромъ. Голосъ єго незвычайно милый, але до артизму не достає єму школы. Не менше заслугує на похвалу гра п-ѣ Осиповичевои, въ роли старои циганки. Мѣжь женьскимъ персоналомъ займає п-нѣ Осиповичева видне мѣсце. П. Пôдвысоцкій и п-нѣ Ружицка вывязались зъ своихъ роль добре. Въ грѣ и спѣвѣ панны Вишневскои бачили мы въ порôвнаню зъ тамтымъ рокомъ великій поступъ.

Дальше зъ оперъ були ще представленѝ: „Запорожець за Дунаємъ" и „Весела вôйна". „Запорожця" бачили мы вже торôкъ. Оперета „Весела вôйна" выпала лучше, нѣжь можна було надѣятись, бо до неи потреба питомого швабского гумору. За удачу вдячнѝ мы найбôльше п. Стечиньскому и п. Осиповичевôй, якъ неменше п. Клѣшевскôй и п. Ружмцкому. Рôвно-жь дуже добре вывязалися зъ своихъ роль, п. Пôдвысоцкій, яко плекатель тулипанôвъ, и панѣ Ружицка въ роли єго жены.

Зъ штукъ драматичныхъ перше мѣсце заняла трагедія „Павло Полуботокъ". Рецензія, помѣщена свого часу въ „фейлетонѣ „Дѣла", не була нѣ трохи пересадна. Публика выйшла зъ представленя одушевлена. Гра артистôвъ заслугувала на всяке признанье. Одного лишь можна бажати, щобъ деякѝ зъ артистôвъ лучше выучались своихъ роль, бо инакше дирекція тратить на силѣ. Герой штуки, Павло Полуботокъ, представляєся въ грѣ п. Биберовича зовсѣмъ ôдповѣдно. Въ загалѣ, а особливо въ пятôмъ актѣ (вязниця) заслугує гра п. Биберовича но повне признанье. Одно тôлько можна-бъ єму радити, щобы ôдъ часу до часу, де того треба, покидавъ трагичный тонъ бесѣды. П. Плошевскій въ роли царя Петра вывязався зъ своєи задачѣ добре. Зъ надзвычайною вѣрностею представивъ гордого царя всеи Россіи, єго непохитну волю и строгôсть, сполучену зъ справедливостею. Князя Меншикова гравъ п. Стечиньскій и якъ всюды, такъ и въ тôй роли, бувъ знаменитый. Дуже вѣрно представивъ намъ п. Пôдвысоцкій вѣрного цареви, але заразомъ и справедливого кн. Скорнякова, президента тайнои канцеляріи. О п. Клишевскôмъ въ роли Данила Меншикова, о п-ни Осиповичевôй въ роли жѣнки Полуботка, и о паннѣ Вишневскій, въ роли Марусѣ, можемо рôвно-жь высказатись похвально. Але послѣдну ролю радѝ-бы мы бачити въ рукахъ п-нѣ Биберовичевои, щобъ выйшла зъ бôльшимъ жаромъ. Дочка Полуботка мусить бôльше чувствовати.

Зъ чужихъ штукъ драматичныхъ подобалися „Двѣ сироты". Тутъ по-надъ всѣма артистами сіявъ знаменитою грою талантъ п. Биберовичевои. П. Стефуракъ, въ роли комичнôй, бувъ неоцѣненый. Иншѝ тутъ продставленѝ кусники поминаю а згадаю лише, що дуже красно представлено Кропивницкого „Дай серцю волю" и др. Що до числа публики, то найбôльше явилось єи на „Полуботку" а опôсля на „Баронѣ" коли третій разъ бувъ представленый по зниженôй цѣнѣ.

Въ кôнци згадати треба що одно представленье дано на дохôдъ п. Деринґа, бувшого артиста польскои сцевы. Єсть се дуже явный доказъ гуманности нашихъ артистôвъ. Чи можна-бъ рускому артистови сподѣватися взаимности ôдъ сцены польскои, — не хочемо ôдгадувати... На всякій же спосôбъ Свѣтл. Выдѣлъ „Рускои Бесѣды" у Львовѣ и Дирекція театру повиннѝ всѣми силами дбати о основанье фонду емеритального для артистôвъ рускихъ. По нашôй гадцѣ повинна дирекція въ кождôмъ мѣстѣ, де пробуває, дати бодай одно гôдне представленье на дохôдъ фонду емеритального...

II. Зъ Ярославля.

Рускій театръ дає теперь въ Ярославѣ представленя, пересѣчно зъ середнымъ поводженьемъ. Зъ приятностею однакъ пôднести мушу, що нашѝ патріоты и сего року ревно и солидарно учащають на всѣ представленя (вынявши може 3 або 4-охъ Русинôвъ, котрымъ нашь театръ выдаєсь за низькій на ихъ буцѣмъ-то высоке образованье, але о тôмъ скажу ширше колись при нагодѣ). Рôвно-жь симпатично ôдносяться до театру Поляки и Нѣмцѣ. Причина отже меншого поводженя лежить лише въ тôмъ, що власне пôдчасъ найкрасшихъ представлень великѝ снѣжницѣ не дозваляли не то замѣсцевымъ але навѣть мѣсцевымъ прибути на представленье. Такъ н. пр. много доокрестныхъ патріотôвъ за здалегôдь допытувались а навѣть конче домагалися, щобы грано „Полуботка", — такъ що-жь? — въ той самъ день, коли ту штуку грано, упали такѝ снѣги, що навѣть о чверть милѣ нѣхто не мôгъ до Ярославля добитися. Всѣ не можуть досыть нажалуватись, що не видѣли тои трагедіи, котрою дѣйстно можемо величатись въ репертоарѣ нашого театру. Теперь, якъ-разъ коли театръ загадавъ уже выбратись въ дальшу артистичну подорожь до Ряшева, настала для театру сприяюча авра и (якъ гадаю) пôднесе заразъ дохôдъ на найблизшихъ представленяхъ. Про те не ôдъ себе, а именемъ доокрестныхъ патріотôвъ, котрѝ не мали ще доси нагоды бути на представленяхъ, просимо умильно Дирекцію, щобы свою подорожь ще на якійсь часъ ôдложила, а що францускими оперетками мы налюбовалися доволѣ, то радо хотѣли-бъ мы бачити ще нашѝ оригинальнѝ штуки, котрѝ безъ сумнѣву приманять численну тутешну и доокрестну публику. Коли доси комитетъ нашь по можности и по силамъ допомагавъ театрови, то и дальше рукъ не загне, а театръ, надѣємось, въ власнôмъ интересѣ пôйде за нашою радою.

Вкôнци мило менѣ подѣлитися зъ загаломъ нашои суспôльности радôстною вѣстею, що нашь вельми заслуженый директоръ театру п. Ив. Гриневецкій ôдъ часу приѣзду до Ярославля чуєся зъ кождымъ днемъ здоровшимъ и єсть повна надѣя, що слабôсть єго нервова вскорѣ зовсѣмъ уступить.

Членъ комитету театрального въ Ярославли.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Дѣйстными учителями именованѝ: Левъ Снѣтовскій въ Глубôчку и Ал. Петрôвъ въ Галичановѣ.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На коляду для бѣдныхъ ученикôвъ рускои гимназіи** прислали: П. Т. о. Лозиньскій зъ Яворова 1 зр., о. Гургаль зъ Золочева 1 зр., о. Лойванюкъ зъ Винятинець 3 зр., п. Корытовскій зъ Калуша 4 зр., о. Яремкевичь зъ Лобôзвы 1 зр., о. Зацерковный зô складокъ 5 зр., Братство церковне зъ Мшанця 2 зр. — Въ имени ученикôвъ складаю Всч. Добродѣямъ сердечне спаси Бôгъ! — *В. Ильницкій.*

☞ Зъ симъ числомъ „Дѣла" розсылаємо Впов. Предплатникамъ нашимъ „Цѣнникъ сѣменъ **Народнои Торговлѣ у Львовѣ**".

НАДÔСЛАНЕ.

ЛѢКАРЬ ДЕНТИСТЪ

МАРКЪ

дипломованый на университетѣ вѣденьскôмъ етворивъ

АТЕЛІЕ ДЕНТИСТИЧНЕ

при ул. Галицкôй ч. 1. I. поверхъ, и ординує ôдъ 9 до 6 год.

Выготовляє штучнѝ зубы и цѣлѝ щоки, опертѝ на тисненю воздуха пôсля найновѣйшои американьскои системы. Выконує всякѝ операціи безъ болю при помочи кокаины. Пломбує надписованѝ зубы золотомъ, срѣбломъ, цементомъ и т. п. 2276 13—0

Д-ръ Михаилъ Король,

адвокатъ краєвый,

ôдкрывъ зъ початкомъ сего року канцелярію адвокатску

2294 **въ ЖОВКВИ.**

Найбôльша въ краю

Читальня

31 000 дѣлъ

польскихъ, нѣмецкихъ, францускихъ и англійскихъ

такожь 2240 3—0

Складъ нотъ

на всѣ инструменты и до спѣву.

Выпозичальня нотъ

52.000 штукъ

давнѣйше

КАРОЛЯ ВИЛЬДА

доповненѝ *найсвѣжшими* новостями

полученѝ зôстали зъ книгарнею при пляцу Катедральнôмъ

Условія абонаменту и катальоги розсылаються на жаданье franco.

Губриновича и Шмидта

МОЛОЧАРНЯ ЦЕНТРАЛЬНА

при улици Коперника ч. 13 (въ огоронѣ), филіи Хорущина ч. 12, Паньска ч. 15, Ягайлоньска ч. 18 доставляє молоко и сметанку въ абонаментѣ домôвъ по умѣркованыхъ цѣнахъ.

2272 10—?

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночій) пл. Галицкій 17
Дръ Е Лебедовичь (нед. внутрѣшній и очій) ул. Корняктôвъ (Нар. Дôмъ).
Д-ръ Т. Ендель (недуги нервовій и жѣночій) ул. Валова 31.
Д-ръ І. Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Антики:

З. Рукеръ ул. Краковска

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краєвый ул. Костюшки (будынокъ соймовый).
Банкъ гипотечный пляцъ Галицкій.
А Шеленберегъ (конт. вымѣны) ул. Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лилієнъ (конт. вымѣны) ул Гетьманьска 6

Готелѣ и Реставраціи:

Готель французкій и рест. швехатска пл. Маріяцкій.
Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Краковска 9.

Фотографы:

Е. Тшемескій найбôльше завед. фотогр Гот. Европейскій.

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устиляновичь, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичь (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склепы:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгнеръ (найтаньшій магазинъ галантерійный) ул. Галицка 16.
А. Гальскій (товары зелѣзнѣ) пляцъ Маріяцкій 9
Стахевичь и Дрыгасовскій (матеріи на сукнѣ) Ринокъ 32
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20.
Вольфъ Чопъ (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ) ул. Жовкôвка 1.

Заведенія рукодѣльничѣ:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигіи).

Подяка.

Тяжкій ударъ нанесла менѣ судьба, бо неумолима смерть выдерла менѣ найдорожшу подругу житя, бл. п. Неонилю зъ Копкôвъ Констанкевичь. Въ тôмъ такъ тяжкôмъ горю единою ôдрадою було для мене се спôвчутье и тая потѣха, яку для мого зболѣлого серця принесли добрій люде. Не могучи имъ всѣмъ ôддячитися за ихъ послѣдну прислугу ôддану моѣй покôйнôй женѣ, бодай на тôмъ мѣсци кôлькома словами плывучими зъ серця; дякую имъ за все добро, яке для мене учинили. Передовсѣмъ дякую Впр. и Всч. Отцямъ сусѣдамъ обохъ обрядôвъ, Своякамъ, Другамъ и Знакомымъ, котрій мимо прикрого часу прибули ôдпровадити покôйну на мѣсце вѣчного ôдпочинку. За все то щиро-руске „спаси-Бôгъ“ Вамъ!

Ялипъ 24 л. сѣчня 1888.

І. Хр. Констанкевичь, зъ дѣтьми Єленою и Михайломъ.

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поручае 1833 85—?

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катарь, кашель и хрипку. Цѣна одной пачки 20 кр. На провинцію зъ опакованьемъ 30 кр.

Вытягъ зъ розкладу ѣзды зелѣзниць державныхъ

важный ôдъ 1 жовтня 1887.

Ôдѣздъ зô Львова: О 6 год. рано до Гусятына; — о 6 год. 10 мин. рано до Лавочного, Будапешту, Стрыя; — о 11 год. 27 мин. рано передъ полуд. до Стрыя, Хирова, Станиславова; — о 12 год. 02 мин. въ полудне до Гусятына; — о 7 год. 44 мин. вечеромъ до Стрыя, Хирова.

Пріѣздъ до Львова: О 1 год. 15 мин. въ ночи зъ Будапешту, Стрыя, Лавочного, Станиславова, Хирова; о 8 год. 39 мин. рано зъ Хирова, Стрыя; — о 3 год. 10 мин. по полудни зъ Гусятына; — о 4¼ год. 15 мин. по полуд. зô Станиславова, Хирова, Стрыя; — о 9 год. 43 мин. вечеромъ зъ Гусятына.

Плякаты зъ розкладомъ ѣзды на линіяхъ галицкихъ можна дôстати на стаціяхъ зелѣзниць державныхъ по 6 кр 2238 8—?

Цѣс. кор. упривилеєвана

Рафинерія спиритусу

И ФАБРИКА ОЦТУ

ЮЛІЯ МИКОЛЯША

у ЛЬВОВѢ

выробляе

НАЙЧИСТѢЙШИЙ СПИРИТУСЪ

здалый для панôвъ антикарѣвъ, фабрикъ ликерôвъ и т. п.

2316 котрый продае 1—?

по цѣнахъ умѣренныхъ

Поручае такожь найлѣпшого рода горѣвки, ликеры и розолисы.

БУЛІОНЪ

Сольковского въ Крисовицяхъ почта Мостиска.

Ôдзначеный на выставахъ ярославскôй и краковскôй.

Порученый краковскимъ Товариствомъ лькарскимъ не лише якъ буліонъ въ стислôмъ того слова значеню, але надто заступити може заграничній екстракты мясній

Пôсля хемичного розбору, доконаного проф. д ръ Ольшевскимъ маe сей буліонъ бôльше тѣлъ органичныхъ, нѣжь рôзній мясній екстракты заграничній, перевышае деякій скôлькостею азоту а дорôвнуе скôлькостею тѣлъ екстрактовыхъ.

Набути можна у всѣхъ бôльшихъ торговляхъ товарôвъ колоніяльныхъ и деликатесôвъ а заразомъ въ Рускихъ Торговляхъ. 2248 3—4

Готель пôдъ „Золотымъ Орломъ“

въ Станиславовѣ при улици Бельведерскôй.

Маe 15 покоѣвъ приладженыхъ зъ всякимъ комфортомъ, зъ того 10 комнатъ фронтовыхъ, а 5 въ официнахъ.

Для **Всечестного Духовеньства** цѣны комнатъ о 50% дешевше, т. є. ôдъ 50 кр. до 1 зр. за одну комнату.

Пôдписаный маe надѣю, що П. Т. Публичнôсть зволить ласкаво ôдвѣдувати сей готель, а буде вповнѣ вдоволена.

Моріцъ Яноверъ,

2216 9—? властитель готелю пôдъ „Золотымъ Орломъ“.

ЖИГМОНДЪ МОЗЕРЪ И СЫНЪ

у Львовѣ, улиця Красицкихъ ч. 5.

ВЕЛИКІЙ СКЛАДЪ

готовыхъ звонôвъ, сикавокъ, помпъ ôдливôвъ

зъ зелѣза, мосяжу, томбаку и т. п.

ЛЮДВИСАРНЯ

ôдзначена на выставѣ краєвôй дипломомъ почетнымъ приймае замовленя на ôдливы

2271 **ЗВОНÔВЪ** 5—7

до найбôльшихъ розмѣрôвъ и всякихъ иншихъ предметôвъ, котрій выконуе найсовѣстнѣйше.

Цѣс. кор. уприв. гал. акційный

БАНКЪ ИПОТЕЧНЫЙ

выдаѐ

почавши ôдъ дня 1 цвѣтня 1887

у Львовѣ и при филіяхъ въ Краковѣ, Чернôвцяхъ и Тернополи

АСИГНАТЫ КАСОВÎ

3½% платнî въ 30 днѣвъ по выповѣдж.
4% „ „ 60 „ „ „
4½% „ „ 90 „ „ „

Львôвъ 1 цвѣтня 1887.

2223 60—? **ДИРЕКЦІЯ.**

(Передрукъ не буде плаченый.)

Въ Бережанахъ

пôдъ ч. 328 на продажъ зъ вôльной руки дôмъ мурованый въ дуже добрôмъ станѣ о чотырохъ комнатахъ зъ кухнею, коморою, пивницею стайнею, возôвнею комôрками, зъ огородомъ и садомъ шляхотныхъ овочѣвъ, обему около одного морга, все въ дуже добрôмъ станѣ.

Вѣдомôсть близша у Б. Г у Львовѣ ул. Зиморовича 15 перший поверхъ, число дверей 4. Посередникôвъ не принимаеся. 2297 3—3

По 90 кр.

ШАПКИ

имит. астрахану и баранку.

Правдивî крымскî и астрахановî рôвно-жь всь товары зимовî

2228 3—? ТОРГОВЛЯ

Братей Лянгнеръ

Львôвъ, Галицка ч. 16

Цѣнники даромъ и франко.

Маю честь повѣдомити Вп. Публику,

що головный складъ

Пива бутелькового

рôзного рода, а именно:

Пильзеньске експортове,
Пильзеньскій лежакъ,
Окоцимске мартове,
Львôвске мартове зъ бровару Лилієнфельда,
Портеръ краєвый, выробу І. Геца въ Окоцимѣ, и
Bock окоцимскій,

находиться у мене при улици СИКСТУСКÔЙ ч. 14.

Ласкавî замовленя на провинцію сейчасъ выконую.

2289 6—12 Зъ поважаньемъ

С. ВИЗЕРЪ.

Телефонъ ч 148, до уживаня Вп Публичности.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знаменемъ

„СИРІЮСЪ“

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручае добру и выдатну каву спроваджену безпосередно ôдъ продуцентôвъ зъ Америки полудневой.

Коштуе у Львовѣ:

1 кильо 2 зр.

на провинціи:

4¾ кильо 10·10 зр. франко.

Ôдбирателямъ надъ 50 к. опустъ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родôвъ кавы, котрій оголошуютъ иншій пôдъ назвою мого знамени. Спроваджую каву просто ôдъ продуцентôвъ, що можу доказати, и продаю ей найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбурзѣ и Трiестѣ можна дôстати каву вже лишь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродае гуртôвникови на мѣсци, той знову гуртôвникои въ Европѣ, ôдъ тыхъ купуе комисіонеръ, а ôдъ него ажь купець и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожуючого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дôстане де инде по тôй цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2227 106—?

„Господарь и Промышленникъ“

зъ року 1886 (11 чиселъ) и зъ року 1887 (12 чиселъ) можна дôстати въ Администраціи „Дѣла“ разомъ за **1 зр. 50 кр.** (замѣсть 2·50) вразъ зъ пересылкою. (1—?)

КАЗИМИРЪ ЛЕВИЦКІЙ у Львовѣ ул. Трибунальска ч. 6.

Головный складъ для Галичины Порцеляны, Скла и товарôвъ мѣшаныхъ, заложеный въ роцѣ 1845.

Хиньске срѣбло н-ръ 1.

въ найлѣпшôмъ родѣ фасонъ гладкій (Alpaka Silber).

Шт.		зр.	кр.
12	ложокъ столовыхъ	17	—
12	ложочокъ до кавы або чаю	8	75
12 / 12	вилокъ / ножôвъ } разомъ 12 паръ	32	50
12 / 12	вилочокъ / ножикôвъ } десеровыхъ разомъ 12 п.	25	50
1	полонникъ (хохля) великій	6	—
1	„ середный	5	50
1	полонничокъ	2	80
1	ложка полумискова	4	—
1	вилка полумискова	3	50
1	ложка до росолу для дѣтей	1	20
12	пôдставокъ пôдъ ножѣ и вилки	7	20
		10	—

АЛЬПАКА к-ръ 1.

Шт.		зр	кр
12	ложокъ столовыхъ	6	75
12	ложочокъ до кавы або чаю	3	60
12 / 12	вилокъ / ножôвъ } разомъ 12 паръ	14	25
12 / 12	вилочокъ / ножикôвъ } десеровыхъ разомъ 12 паръ	11	25
1	1 полонникъ	2	50
1	1 полонничокъ	1	20
1	1 ложка до росолу для дѣтей	—	50

Чайники зъ металю Британія.

Н-ръ вел.	Цѣна одной штуки	зр	кр
1	мѣст. ¼ литра	2	80
2	„ ½ „	3	50
3	„ ¾ „	4	—
4	„ 1 „	5	50
5	„ 1¼ „	6	50
6	„ 1½ „	8	—
8	„ 2 „	10	—

Великій иншій предметы зъ хиньского срѣбла и срѣбла платерованого (d'argen placque) суть въ великôмъ выборѣ на складѣ якъ: пукорнички, щипчики до пукру, ситка до чаю, сервисики до оцту и оливы, свѣчники, канделябры, пушки на тоалеты, тацы, кошѣ на овочѣ, етажерки на пукры, роженця до печенѣ и т. д.

2093 15—0 ***Заразомъ поручаю:***

САМОВАРЫ РОССІЙСКІ

Тацы деревляній и Тацы зъ лякерованои бляхи. Мыло до чищеня металѣвъ — штука 30 кр.

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признанн, а на выставѣ всемирнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдличній выробы косметичній, тоалетовій и перфумы именно:

Грисикъ тоалетовый до мытя рукъ

до вынѣжиеня згрубѣлого нашкôрка. — Пуделко 90 кр.

Порошокъ до чищеня нôгтѣвъ

до наданя нôгтямъ бѣлости рожевои ôдтѣни и красного ôдлыску. — Пуделко по 25 кр.

Антилентилія

Нѣякій артикулъ тоалетовый не може остоятись зô взгляду наслѣдства и доброты зъ Антилентилією. Средство се одержане зъ ôдсвѣжаючихъ субстанцій, усуваe въ короткôмъ часѣ веснянки, опаленя сонячній, плямы печѣнковій, слѣды по ранахъ и т. д, надаe лицю свѣжôсть и нѣжнôсть. — Цѣна 2 зр.

Пилиптонъ волосю сивому и споловѣлому по кôлькоразовôмъ ужитю привертаe красну барву. Пилиптонъ не фарбуe лише ôдмолоджуe волосье, котре пôдъ вплывомъ сего ôдличного средства ôдзыскуe первѣстну барву, мягкôсть и ôдлыскъ. — Цѣна флякону 1 зр 50 кр.

Цезаринъ певне средство на выгубленье нагнѣткôвъ — Пуделко 40 кр.

Найлѣпше чорнило глицеринове

пахуче до обуви, даe красный ôдлыскъ, мягчить шкôру и хоронить ôдъ пуканя. — Пуделко по 10 и 20 кр.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул, Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНôВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2. 2257 14—?

Миколай Людвигъ

у ЛЬВОВѢ при улици Галицкôй ч. 14.

поручае свôй обильно заосмотреный **Магазинъ дрôбницъ жѣночихъ** такожь приладôвъ до гафту, шитя и кравецтва по цѣнахъ умѣренныхъ. 2318 1—6

Шнурôвки французкій въ великôмъ выборѣ.

Зарядъ копальнѣ нафтовои въ Схôдници

Княгинѣ Любомирскои

поручае **свою незапальну, подвôйно рафинована, майже безъ вони.**

НАФТУ

лише до набутя въ тврговляхъ

КАРОЛЯ КЛИМОВИЧА

00 кришталева 1 литръ . . . 22 кр.
1-а цѣлкомъ бѣла 1 литръ . . 29 кр.
2-а зъ ôдтѣнею жовтавою 1 литръ . 18 кр

Въ бочкахъ по 150 кильо за 100 кильо кришталевои 23 зр. — за 100 кильо бѣлои 1-а 22 зр. — за 100 кильо зъ ôдтѣнею жовтавою 21 зр. зъ ôдставою до зелѣзницѣ.

Ôдставляю въ начиняхъ бляшаныхъ пломбованыхъ по 5 и 10 литрôвъ домôвъ не числячи за доставу.

Ôдбирателямъ квиткôвъ за 10 зр. даю 5% провизіи, котрî то въ кождôй моѣй торговли можна дôстати. — Найрадше удѣляю бôльшимъ домамъ на рахунокъ мѣсячный або квартальный.

Поручаючи за якôсть и незапальнôсть товару, котрого цѣны якъ найнизшî я поклавъ (6—?) 2263 пишуся зъ поважаньемъ

Кароль Климовичь, ул. Яблоновскихъ ч. 6. Телефонъ ч 252.

Неомильне средство

на выгубленье нагнѣткôвъ, бородавокъ и иншихъ подôбныхъ наростей шкôрныхъ, безъ болю и безъ жаднои небезпечности.

Цѣна флякону 50 кр.

Встрикненье и капсулки

зъ ростины „MATICO“

въ недугахъ мужескихъ неоцѣненое средство

поручае Аптика

К. КРИЖАНОВСКОГО

у ЛЬВОВѢ.

Цѣна флящки встрикнень 40 кр.
Капсулокъ 80 кр.

2274 5—?

Гербата зъ Бродôвъ!

Гербата зъ Бродôвъ! Зъ давенъ давна звѣстна зъ своеи доброты и запаху **Гербата Россійска** въ Торговли **В. Адамовича** въ Бродахъ. Фунтъ дуже доброи . зр. 1·40 „ найлѣпшои . зр. 2·50 въ оригинальныхъ ½, ⅓ и ¼ фт. пачкахъ. 2124 14—? Гербата зъ Бродôвъ!

ДѢЛЦЕ

Чеслава Чиньского

Языкъ межинародный для торговлѣ, промыслу и комунікаціи

Volapük

опустило вже печатню въ 3 частяхъ: Граматика Воляпикъ, выданье П, 15 кр. Вправы 25 кр., Словарець въ 3 языкахъ: польско-француско-воляпикъ 20 кр. Набути можна у всѣхъ книгарняхъ або за пересылкою почтовою 65 кр. **у выдавця въ Podgôrzu przy Krakowie.** Замовленя ôдворотною почтою.

2208 11—12

Въ книгарни Ставр. Института

продаeся

Галицко-руска Бібліографія

XIX-го столѣтя

зъ увзглядненьемъ рускихъ выдань, котрій появилися въ Буковинѣ и Угорщинѣ. [1801—1886].

Уложивъ **Иванъ Ем. Левицкій.**

Выпускъ І. 1—?

Цѣна выпуска 1 зр. а. в.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 15. Львôвъ, Середа 20 сѣчня (1 лютого) 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одного стрôчки печатнои, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Відни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, I. Schülerstrasse 8; G. L. Daube & Co. Rudolf Mosse; F. A. Richter. Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургъ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ.

Для Австрiи:	Для Заграницѣ:
на цѣлыи рôкъ . . 18 зр	на цѣлый рôкъ . 24 зр.
на пôвъ року . . 9 зр.	на пôвъ року . . 12 зр.
на чверть року . 4·50 зр.	на чверть року . . 6 зр.

У Львовѣ:
на цѣлый рôкъ . . . . . 16 зр.
на пôвъ року . . . . . 8 зр.
на чверть року . . . . . 4 зр.

Експедиція пôдъ ч. 8. ул. академична.

Редакція и Администрація пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лишь на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Запросины до предплаты

на рôкъ 1888.

Ôдъ 1 (13) сѣчня **„Дѣло“ почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускй свята.

„Библіотека найзнаменитшихъ повѣстей“ буде являтися яко складова часть часописи.

Предплата „Дѣла“ зъ „Библіотекою н. пов.“ (зъ почтовою пересылкою на провинцію) буде стояти

На провинціи:	*У Львовѣ:*
На цѣлый рôкъ 18 зр.	16 зр.
На пôвъ року 9 „	8 „
На чверть року 4·50 „	4 „
На 1 мѣсяць 1·50 „	1·35 „

Поодиноке число 8 кр.

За границями Австро-Угорщины:

На цѣлый рôкъ 24 зр.
На пôвъ року 12 зр.
На чверть року 6 зр.

Просимо поспѣшати зъ предплатою, щобъ мы могли управильнити накладъ „Дѣла“ зъ „Библіотекою“.

Рада державна.

I. (180.) **Засѣданье палаты послôвъ зъ дня 25 л. сѣчня 1888.**

(*Конець.*)

На сѣмъ засѣданю дававъ гр. Таффе ôдповѣди на деякй интерпеляціи меншои ваги, а мин. Дунаевскій давъ ôдповѣдь на интерпеляцію пос. Штайнера въ справѣ опусту податкôвъ зъ причины посухи въ хомутôвскôмъ (Komotau) повѣтѣ въ Чехахъ. Министеръ сконстатувавъ, що на прошеня 2149 властителѣвъ посѣлостей признано опустъ 1697 властителямъ въ сумѣ 20.098 зр.

Найцѣкавѣйшою була ôдповѣдь министра Гавча на интерпеляцію антисемитôвъ. Д-ръ Гавчь сказавъ: „На засѣданю зъ 11 мая м. р. поставлено менѣ интерпеляцію, котра такъ звучить: „Министеръ просвѣты мавъ — якъ кажуть — дати приказъ академичному сенатови вѣденьского университету выточити слѣдство противъ „буршѣвъ“ и нѣмецко-народныхъ товариствъ студентскихъ за то, що они пôдписали письмо выслане до одного зъ послôвъ за єго промову зъ дня 29 цвѣтня м. р. Поза-якъ закидъ зробленый въ сѣй бесѣдѣ молодежи, що она дае вщѣпляти въ себе отрую ненависти, заздрости и политичнои заѣлости, вызывае безъусловно до обороны и кождый, отже и молодѣжь, а особливо нѣмецко-народнй студенты на университетахъ, мають не лишь право але и обовязокъ ôдперти всяку неоправдану лайку зъ цѣлою рѣшучостею, то позволяють собѣ пôдписанй запытати: Чи думае Є Ексцеленція якими небудь мѣрами ослабити въ нѣмецко-народнôй молодежи одушевленье для величины и чести нѣмецкого народу або думае, що зможе колись зъ академичныхъ обивателѣвъ поробити рабскй характеры?“ — Маю честь заявити, що того рода запытанье не уважаю зовсѣмъ за интерпеляцію и ôдказую на ню формальнои ôдповѣди. За то позволю собѣ рѣчь пояснити палатѣ. Зъ початкомъ мая минувшого року появилась въ газетахъ вѣсть, що кôлька товариствъ студентскихъ выслали письмо до пос. Томащука, въ котрôмъ выступили противъ него за єго бесѣду при послѣдньôй дебатѣ буджетовôй. Того рода выступленье уважавъ я за грубе надъужитье академичнои свободы и за тяжке нарушенье академичнои дисциплины. Я поручивъ отже въ короткôй дорозѣ академичному сенатови выточити слѣдство и здати собѣ о тôмъ справу. Слѣдство выказало, що все то була правда. Сенатъ отже поступивъ собѣ пôсля права и релегувавъ головного виновника, а шестьомъ давъ нагану. На конець мушу заявити, що я вправдѣ буду боронити академичнои свободы, о скôлько она дасться погодити зъ правами и академичнымъ порядкомъ, але и выступлю зъ цѣлою строгостію противъ всякого невôдповѣдного поступованя молодежи академичнои, особливо на политичнôмъ полю.“

Дальше дававъ министеръ просвѣты ще ôдповѣдь на интерпеляцію въ справѣ вѣденьского учителя, жида Аллины, котрый повѣвъ дѣти народнои школы до причастія до церкви и тамъ неприлично заховувався, черезъ що прийшло мѣжь нимъ и закристіяномъ до сцисіи, а ôдтакъ и до процесу. Д-ръ Гавчь уважавъ се нарушеньемъ обовязку надзору шкôльного и давъ за то дотычнôй власти строгу нагану, а ôдтакъ ще пригадавъ всѣмъ властямъ правила, якихъ въ сѣмъ взглядѣ маються держати.

Коли министеръ скôнчивъ свою бесѣду, поставивъ пос. Шенеръ внесенье, щобы ôдкрыти дискусію надъ ôдповѣдею „ренегата Гавча и любимця жидôвскои прасы вѣденьскои“. Президентъ палаты давъ єму за тй слова нагану, а въ тôй хвили ôдозвався одинъ антисемитъ: „Красный менѣ то панъ! Зъ нимъ будемо мусѣли ще острѣйше поговорити.“

Пос. Цалингеръ поставивъ ôдтакъ интерпеляцію до министра просвѣты, чи увôльненье професорôвъ шкôлъ середныхъ, выбраныхъ на послôвъ, ôдъ ученя въ школѣ наступило на основѣ арт. 24. точка 2. приписôвъ испытовыхъ? Коли такъ, то якъ оправдае министеръ розпорядженье зъ 26 жовтня 1887 и §. 8. закона зъ 26 грудня 1867?

Зъ порядку дневного поставивъ пос. Бернрайтеръ внесенье, щобы касы помôчничй були обовязанй здавати точно справу зъ своеи дѣяльности, а держава щобы мала право сй справозданя контролювати. Внесенье се передано комисіи промысловôй и на тôмъ закôнчено засѣданье.

---

2. Засѣданье палаты послôвъ зъ дня 27 сѣчня 1888.

Министеръ правосудія предложивъ на сѣмъ засѣданю проєктъ закона о устнôмъ поступованю сумаричнôмъ. — Пос. Розеръ и товаришѣ поставили резолюцію, взываючу правительство, щобы оно занялося справою заведеня въ школахъ касъ щадничихъ. — Пос. Тавше доказувавъ, що зниженье тарифъ на зелѣзницяхъ для угорскихъ млынôвъ приносить велику шкоду млынамъ ческимъ и запытувавъ, якъ думае министерство торговлѣ охоронити промыслъ млынарскій ôдъ сеи шкоды.

Гр. Таффе дававъ ôдповѣдь на интерпеляціи въ кôлькохъ для насъ меншои ваги справахъ, якъ н. пр. въ справѣ будовы дороги Макарска-Дуаре и т. д. — Мин. Пражакъ ôдповѣдавъ на интерпеляцію пос. Майслера, длячого ôдказано субъективного поступованя карного за двѣ статіи, котрй появилися въ газетѣ „Česky Sever“ противъ рады мѣста Терезіенштадтъ. Министеръ заявивъ, що прокураторія и надпрокураторія видѣли въ сихъ статьяхъ лишь остру критику, а нѣчого такого, що треба-бы карати ажь пôсля закона карного. — Мин. Бакегемъ заявивъ на интерпеляцію Урзина, що законъ о розноснôй торговли по домахъ вже выготовленый и переданый палатѣ торговельнôй до одобреня. На интерпеляцію Верганіого, длячого на биржевыхъ сензалѣвъ не принимаються христіяне, ôдповѣвъ министеръ, що справа сензалѣвъ належить до автономіи биржи, а впрочѣмъ послѣднымъ разомъ подавались лишь самй жиды сензалѣ.

Пос. Форетеръ и товаришѣ поставили слѣдуюче внесенье: „Министеръ правосудія заявивъ въ комисіи буджетовôй, що ôнъ выдавъ розпорядженье о вписуваню до книгъ грунтовыхъ въ окрузѣ высшого суду краевого въ Грацу и не може до сего розпорядженя выказати правнои пôдставы. Въ виду того отже, що министеръ самъ признае се розпорядженье неправнымъ, ставлять они внесенье: Палата зволить ухвалити: заявленье министра правосудія въ комисіи буджетовôй дня 26 сѣчня 1888 р. передаеся до розслѣду и справозданя комисіи языковôй.“ Внесенье се принято.

Зъ порядку дневного мотивувавъ пос. Райхеръ своє внесенье о застановленю екзекуціи противъ резервистôвъ, ляндверистôвъ и ополченцѣвъ по переведенôй мобилизаціи. Внесенье се передано комисіи податковôй. — Пос. Мечникъ здававъ справу о предложеню правительства въ справѣ податку ôдъ цукру и предкладавъ, щобы перейти до спеціяльнои дебаты. Справоздатель меншости пос. Пленеръ жадавъ, щобы замѣсть сталои преміи ôдъ цукру завести постепенну скалю, въ наслѣдокъ котрои премія зменшалась-бы зъ кождымъ рокомъ, а рôвночасно пôдносивсь-бы податокъ.

Кôлько насъ коштують „польскй бецирки“?

II.

Зъ загального числа 74 повѣтôвъ Галичины, подае урядова статистика выдатки всѣхъ радъ повѣтовыхъ кромѣ стрыйскои и живецкои. Загальна сума выдаткôвъ 72 радъ повѣтовыхъ, представляе въ р. 1884 цифру 1,046.779 зр. Значенье сеи цифры розъясниться намъ, коли возьмемо въ руки загально-державный буджетъ Австріи и поглянемо, якй выдатки припадають зъ сего буджету на Галичину зъ титулу удержаня державныхъ урядôвъ, шкôлъ и другихъ публичныхъ институцій, остаючихъ на державнôмъ етатѣ.

Въ р. 1884 коштовало Галичину удержанье цѣлои политичнои администрациі 1,501.480 зр., значить, що самй рады повѣтовй выдали трохи не тôлько гроша, кôлько припало на край яко тягаръ удержаня тяжкого и коштовного апарату политичныхъ и администраційныхъ властей. А що говорити вже про другй выдатки на науковй або гумэнитарнй цѣли? Супротивъ тыхъ выдаткôвъ стае згадана цифра загальныхъ выдаткôвъ радъ повѣтовыхъ справдѣ въ застрашаючôй нерôвности! И такъ прим. зъ титулу удержаня народныхъ шкôлъ, припало на Галичину въ 1884 роцѣ 264.443 зр., а зъ титулу удержаня шкôлъ фаховыхъ и промысловыхъ лише 52.200 зр., т. є. въ першôмъ случаю $^1/_4$, а въ другôмъ лишь $^1/_{20}$ часть выдаткôвъ радъ повѣтовыхъ.

Загальна цифра выдаткôвъ радъ повѣтовыхъ въ Галичинѣ выносить, обчисляючи пôсля чиселъ зъ 1884 року 10% всѣхъ податкôвъ безпосередныхъ, якй платить цѣла Галичина т. є. податку грунтового, домового, зарôбкового и доходового, а 18% всѣхъ, цѣлою Галичиною плаченыхъ, податкôвъ посередныхъ.

Погляньмо теперь, зъ якихъ позицій выходить тая загальна цифра, якй выдатки складаються на неи? Найповажнѣйшй сумы середъ повѣтовыхъ выдаткôвъ представляють кошты заряду и выдатки дороговй. Другй выносять 55%, першй 26%, загальнои цифры выдаткôвъ. До коштôвъ дороговыхъ почислене вже удержанье урядникôвъ дороговыхъ и служебы дороговои а такожь и кошты объѣздôвъ, значить, що рубрика заряду обнимае лише число административный персоналъ радъ повѣтовыхъ. А кошты удержаня сего персоналу выносять разомъ у всѣхъ 72 радъ повѣтовыхъ ажь 184.022 зр. т. є. на одну раду повѣтову припадае на удержанье административного пер-

---

2) ## Роля шляхты въ исторіи польскôй.

(*Розвьдка А. Уманьского.*)

II.

Служивша зъ початку видамъ двора и надовсе обовязана єму за своє вывысшенье, шляхта посягнула скоро и на королѣвску власть, щобы зъ неи учинити для себе послушне орудіе. Пôсля смерти Жигмонда Августа [1573] послѣдного зъ династіи Ягайлôвъ, выбрала шляхта, яко єдина повноправна представителька народу, Генриха Вальоа и въ кôнци досягла вершины свого панованя. Такъ званй pacta conventa, заключенй при єго выборѣ, лишили короля, — ôдъ тои поры вже не дѣдичного — и послѣдныхъ останкôвъ власти. Ôнъ не мôгъ уже бôльше на свою руку нѣ обявляти воєнъ, нѣ скликувати ополченя шляхты, безъ одобреня сенату и сойму. Пакта тй освободжали также нарôдъ ôдъ послуху на припадокъ, коли-бъ король що-небудь замышлявъ противъ свобôдъ народу т. є. шляхты — она вже здѣлала ся всѣмъ. Такимъ чиномъ, въ наслѣдокъ зôткнувшихъ-ся сприяючихъ тому обставинъ, здвигнувъ шляхтичъ — якъ говоритъ польскій историкъ Смоленьскій — на розвалинахъ правъ мѣщанъ и селянъ, на обломкахъ королѣвскои власти, будову свого всевластя. Тôлько для себе ôдчинивъ ôнъ всѣ шлюзы свободы и, пересвѣдченый о своихъ силахъ ухопивъ смѣло на своє плече тягаръ судебъ цѣлого королѣвства.

Пôдъ той часъ, т. є. пôдъ конець XVI. столѣтя представляеся положенье шляхты въ ось такихъ чертахъ. До неи, выключно, належало право займати всѣ повинности въ Рѣчипосполитôй. Безъ попередного судового рѣшеня не можна було посадити шляхтича до вязницѣ, позбавити єго почестей, конфискувати єго землю; а въ єго домѣ, наче въ якôмъ азилю, не вôльно було арештувати злочинця. Майно шляхтича було свобôдне ôдъ податкôвъ и повинностей; ôнъ не плативъ мыта, а навѣть сôль єму продавано дешевше, анѣжь мѣщанамъ. Тôлько єму єдиному свобôдно було покрывати свои благороднй члены шовкомъ, дорогоцѣнностями и богатыми кожухами. Єму приналежало право „приймати слово“ т. є. говорити на соймахъ и соймикахъ, при выборѣ монарха и мавъ ôнъ право самъ бути выбраным на короля. За мнѣнье, котре дотыкало дѣлъ державныхъ, шляхтича не можна було покликувати до одвѣчалности, де бы ôнъ и не высказавъ и въ якій бы ôнъ способъ высказавъ свою гадку. Ôнъ плативъ лише тй податки, що ихъ самъ на себе наложивъ; повинувався тôлько тымъ законамъ, що ихъ самъ на соймѣ потвердивъ; ôнъ самъ и судивъ себе черезъ свобôдно выбраныхъ урядникôвъ. Короля ôнъ не боявся анѣ крыхты, но згôдно зъ правиломъ: „нѣчого на насъ безъ насъ“ розмѣривъ и обмеживъ старанно кругъ єго власти. Теперь ôнъ цѣлкомъ справедливо говоривъ о собѣ: „Я бôльше якъ шляхтичъ, бо я не тôлько elector regis але и reparator legis“. Зъ того часу попали судьбы державы въ руки самолюбнои касты, вѣнцемъ панованя котрои зробило ся звѣстне liberum veto, т. є. право одного, звалити на соймахъ и соймикахъ постановы всѣхъ. А що на соймъ посылались депутаты ôдъ соймикôвъ, звязанй инструкціями, то конець-кôнцѣвъ одинъ шляхтичъ мôгъ въ теоріи здержати розвôй цѣлои державы. Розумѣеся, що въ практицѣ оно показалось неможливымъ, але якъ бы оно собѣ тамъ и було, а liberam veto выявилось важною перепоною до всякихъ змѣнъ и къ чому именно оно й служило.

Досягнувши такого выключного становища въ державѣ, шляхта зъ властивои чоловѣкови потребы, старалась оправдати єго въ власныхъ очехъ и найти для него идейну та моральну пôдвалину, Зверненый къ тôй цѣли, шляхотскій умъ вытворивъ собѣ власну оригинальну философію, оригинальнй понята и погляды, котрй въ XVI. столѣтю достигли свого совершеньства. Правда, що тй понята не становлять чогось властивого єдино шляхтѣ польскôй, — они всюды були основою дворяньского принципу, — однакъ ледви де они выразились въ такъ острôй формѣ и ледви де набрали такои характеристичнои цѣхи якъ въ Польщи. Смоленьскій, одинъ зъ молодыхъ польскихъ историкôвъ, уложивъ въ прекрасноô своѣй студіи „Schlachta w świetle własnych opinij“ богато урывкôвъ зъ творôвъ польскихъ писателѣвъ XVI. и XVII. вѣкôвъ, що тй понята характеризують. Основою своихъ правъ на выключне становище уважала шляхта дѣдичность и, якъ замѣчае Смоленьскій, „зъ той, цѣкаво въ природѣ пôдгляненои дѣдичности выкисли дрôжджѣ, що на нихъ пышно выросла булка шляхотскои свободы“. Горницкій, такъ само и многй иншй писателѣ зъ XVI. вѣку, писавъ на прикладъ, що „природа въ кождôй рѣчи посѣяла зерно, котре передае свои властивости потомству, и оно робить єго тымъ способомъ подôбнымъ до себе.“ Красиньскій говоривъ, що „шляхотство есть то само, що благородство, а добрй свойства предкôвъ суть дѣдичными“. Шаржиньскій твердивъ, що „левъ не родить трусливыхъ заяцѣвъ, а ôдважна орлиця голубôвъ, и зъ тыхъ самыхъ причинъ благороднй люде родять тôлько благородныхъ“. Пôсля тогдѣшного понятя наслѣджувавъ шляхтичъ: розсудливôсть, здержанôсть, справедливôсть и мужество, а черезъ цѣле своє житье ôнъ мусѣвъ горячо бажати прислужитись своѣй отчинѣ, боронити вѣры и добитись на вôйнѣ славы. — „Уже по самôй натурѣ своѣй — говоривъ король-философъ Лещиньскій въ звѣстнôй, своѣй книзѣ: Głos wolny wolność zabezpieczający — шляхтичъ володѣе всякими талантами и высшостями, по тôй причинѣ и нема на свѣтѣ такого стану, котрый бы мôгъ рôвнятися зъ польскимъ шляхотствомъ.“ Вкôнци яснѣвъ шляхтичъ не лише душевными свойствами; онъ навѣть — думали — и физичными силами совершеннѣйшій ôдъ кождого плебея. По-при те мавъ кождый рôдъ шляхотскій такожь и унаслѣджень вызначаючй єго свойства. Одинъ н. пр. свѣтивъ бôльше всего честнотою, другій вѣрностею королямъ, третій мужествомъ и т. д. А стрѣчались де якй недостатки, то були они все ще благороднй, якъ: склоннôсть до жѣночого роду, до вина, честолюбивôсть, гордôсть, щедрота, и тому подôбнй.

При такôмъ взглядѣ на унаслѣдженье мала въ житю тыхъ часôвъ родословна картина величезне значенье. Щобы посередъ людей иншихъ станôвъ шляхтичъ стоявъ неначе ливаньска кедрина, що ôдъ всѣхъ прочихъ деревъ ôдрôзняеся и осôбною зеленею и запахомъ, жадано двохъ основныхъ условій: въ жилахъ єго повинна була течи стара а чиста шляхотска кровь. Загально принятымъ було тогды, що славнѣйша рѣчь родитись шляхтичемъ, нѣжь добытись шляхотства. Недавно нобилитованый шляхтичъ не мавъ дотя права на высшй посады въ рѣчипосполитой, доки єго кровь не перейшла жилъ трехъ поколѣнь,

соналу пересѣчно 2,564 зр. на саму платню, не вчисляючи тутъ анѣ коштôвъ подорожи и комисій, котрî выносять для всѣхъ радъ повѣтовыхъ 23.378 зр. а однои пересѣчно 325 зр. рôчно, анѣ выдаткôвъ канцелярійныхъ и удержаня льокалѣвъ, котрî зновь окремо выносять на всѣ рады повѣтовî 59.626 зр. а на одну пересѣчно 828 зр. рôчно.

Администраційный персоналъ (не вчисляючи урядникôвъ технично-дороговыхъ, котрыхъ платня помѣщена въ другôй рубрицѣ), складаєся пересѣчно зъ 2—3 осôбъ т. є. секретаря, канцелиста або люстратора и писаря-діюрниста. Мѣжь тыхъ двохъ або трохъ людей роздѣляєсь пересѣчна цифра рôчнои платнѣ 2.564 зр. Зваживши, що платня писаря не сягає звычайно высше 200—250 зр. остає на секретаря и канцелиста або люстратора 2.314 зр., котра подѣлена въ звычайнôмъ ôдношеню 2 : 3 представить намъ пересѣчнî цифры платнѣ 1.543 зр. для секретаря а 771 зр. для канцелиста або люстратора рады повѣтовои. Тымчасомъ статистика урядова выказує, що на 72 повѣтовыхъ секретарѣвъ лише 22 отже менше якъ $^1/_3$ часть має укôнченî университетскî науки и то переважно безъ испытôвъ, а зъ канцелистôвъ та люстраторôвъ не має жадный не то вже университетскои, але въ загалѣ нѣякои высшои науки, позаякъ суть то переважно люде, котрî покôнчили лише народнî школы або двѣ-тры клясы шкôлъ середныхъ.

Помимо сеи недоконче свѣтлои квалификаціи побирають тіи функціонеры радъ повѣтовыхъ, а особливо секретарѣ такî платнѣ, до якихъ даромъ зôтхають довголѣтнî труженики при державныхъ урядахъ и школахъ, котрî не лише покôнчили университеты, але и поскладали всѣ приписанî теоретичнî и практичнî испиты, а часто и докторaты! Тымъ и толкуєсь такъ высока цифра першои рубрики выдаткôвъ. Зъ рускихъ повѣтôвъ Галичины выказують въ тôй рубрицѣ найвысшу суму повѣты: ярославскій (надъ 4000 зр.), перемыскій, самбôрскій, коломыйскій, яворôвскій, рогатыньскій, каменецкій, скалатскій, тернопôльскій, теребовельскій, чорткôвскій и бучацкій (надъ 3000 зр.)

Въ другôй рубрицѣ обнимаючôй кошты будовы и удержаня дорôгъ стрѣчаємо найвысшî цифры при повѣтахъ мазурскихъ. Зъ рускихъ повѣтôвъ выказують тутъ найвысшî сумы повѣты скалатскій (18.080 зр.), теребовельскій (10.756 зр.), мостискій (10 686 зр.) и дрогобыцкій (10.567 зр.) Нѣякихъ выдаткôвъ не выказали въ тôй рубрицѣ повѣты надвôрняньскій, богородчаньскій и калускій. Шкода велика, що справозданье выдѣлу краєвого не подає ще автентичныхъ датъ статистичныхъ що-до результатôвъ тыхъ выдаткôвъ на дороги т. є. кôлько кильометрôвъ побудовано взглядно направлено, бо се дало-бъ намъ змогу сконстатувати продуктивнôсть сего поважного выдатку. Тымчасомъ на продуктивнôсть тую велить намъ скептично глядѣти хочь-бы сей одинъ фактъ, що на дороги повѣтовî выдала Галичина въ року 18·4 далеко бôльше, бо 584.596 зр. на 1.502 кильометрôвъ, отже 390 зр. на одинъ кильометръ, а въ тôмъ самôмъ роцѣ на 2.889 кильометрôвъ дорôгъ державныхъ, выдано 953.297 зр. т. є. лишь 330 зр. на одинъ кильометръ, и що мимо того дороги державнî всюды майже суть добрî, пôдчасъ коли дуже поганый станъ т. зв. автономичныхъ дорôгъ увôйшовъ уже въ пословицю.

Меншî позиціи въ рубрицѣ выдаткôвъ, становлять сплаты довгôвъ затягненыхъ повѣтами (7% загальнои сумы выдаткôвъ), удѣленî позички и задатки (4%), выдатки на цѣли просвѣты всего 1%, выдатки на цѣли добродѣйнî (1%), на пôднесенье господарства и промыслу (0·42%), а вкôнци рôзнî надзвычайнî выдатки (2%). Се образъ дѣйстныхъ выдаткôвъ повѣтôвъ Галичины.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Герберсдорфъ.

[Метода лѣченя въ заведеню гербсрсдорфскôмъ.]

Перебуваючи въ тутешнôй мѣсцевости лѣчничôй ôдъ довшого часу, хочу Вамъ донести дещо и подѣлитися зъ читателями „Дѣла“. Въ Галичинѣ сухоты часта слабôсть, а зъ другои стороны то лихо, що Русины не мають доволѣ грошей, щобъ ôдповѣдно и радикально лѣчитися. Другî народы лѣчаться въ самôмъ початку слабости, и въ той спосôбъ скорше та дешевше приходять до здоровля, — у насъ противно, особливо-жь слабости легкихъ зъ початку багателузються; хто богато кашляє, або часомъ кровію плює, то кажуть, що се нѣчо, то переминаючій нежитъ. Правда, що суть гдекотрî такъ щасливî, що такî проявы у нихъ переходять безъ глубшихъ слѣдôвъ, але у бôльшои части вывязуєся зъ того невылѣчима хороба, котра вже тôлько рускихъ цвѣтôвъ передъ часомъ пôдкосила.

Заведенье лѣчниче въ Герберсдорфѣ заложене въ 1854 роцѣ и знане на цѣлый свѣтъ, а задача єго єсть — болѣзни груднî вповнѣ вылѣчити. До того служать — по мысли д-ра Бремера, котрый першій пôдня въ цѣль лѣченя сухотъ, — три средства.

Перше: свѣжій гôрскій воздухъ безъ рôзницѣ, чи зимный чи теплый, длятого пацієнты зôстають тутъ цѣлый день на дворѣ, и то навѣть при найбôльшихъ морозахъ, 20—25° Реомира и чи дощь чи снѣгъ, — очевидно добре и тепло убранî, особливо на ногахъ. Выимку чинить тôлько вѣтеръ, котрый слабымъ на груди дуже шкодить, длятого при вѣтрѣ треба зôстати въ комнатѣ запертôй; отворивши ôкно такъ, щобы продуву не було, и добре убравшися, треба тогдѣ сидѣти въ хатѣ.

Друге средсто — то т. зв. Terraincur. Д-ръ Бремеръ каже що сухотники мають розмѣрно за мале серце и оно за борзо бьє, отже треба серце змôцнити, а до того служить ходженье по горахъ, однакъ дуже а дуже повôльно, щобы не мучило. Въ тутешнôмъ заведенью єсть паркъ, а въ парку въ тôй цѣли уряджені дороги. Дороги тî пôдносяться зъ початку повôльно, а потому що разъ стрôмше. При нихъ єсть богато сотокъ лавокъ, щобы що кôлька крокôвъ спочити. Лѣченье се вымагає дуже богато уваги, бо кожде и найменше змученье шкодить и мститься особливо у тыхъ, що суть склоннî до выбухôвъ крови. Длятого треба сѣдати перше, нѣжь чоловѣкъ змучиться, и заразъ вертати въ долину, якъ силы зменшаються.

Третье средство — дієта, харчь. Передовсѣмъ богато ѣсти и то коли хто може пять разôвъ на день: о годинѣ 8, 10, 1, 4, и 7-мôй. Рано въ годинахъ 8 та 10 и о 4 по полудни молока, кôлько хто може и очевидно незбираного, але котре по выдоєню двѣ годины стояло, а до молока разовый хлѣбъ зъ масломъ. (Дръ Бремеръ єсть противный питю молока просто ôдъ коровы.) О годинѣ 1-ôй обѣдъ, о 7-мôй вечера, — на обѣдъ все два мяса, на вечерю одно; овочѣ и легомины нѣколи, хиба ягоды и виноградъ.

Таке лѣченье помагає особливо въ початкахъ и тымъ, у кого слабôсть не дуже ще розвилась, — але треває довго: кôлька, кôльнацять мѣсяцѣвъ и навѣть два и три лѣта, а при тôмъ дорога, бо мѣсячно коштує найменше 200 зр. Хто отже не має 1.000 або 2.000 зр. на свою слабôсть, то не має по що сюда и ѣхати.

Але меншимъ коштомъ можна въ нашихъ Карпатахъ то само зыскати. Можна сюды приѣхати на кôлька недѣль, придивитись системови и научитися, якъ жити. Нашî Карпаты доволѣ высокî, воздухъ здоровъ, вода добра, — хто отже ôдповѣдно жиє, тому той воздухъ скорше поможе, якъ всѣ другî дорогî мѣсця лѣчничî.

Тутешнî пацієнты складаються зô всѣхъ народностей Европы, навѣть зъ Италіи, а досыть ихъ єсть навѣть зъ Америки и зъ Бразиліи.

Д-ръ К. Ч.

Зъ судовои салѣ.

[Процесъ польскихъ соціялистôвъ въ Познани.]

Черезъ цѣлый сѣчень велася въ Познани судова розправа противъ польскихъ соціялистôвъ. Обжалованыхъ було 17 людей, по найбôльшôй части челядникôвъ ремѣсничихъ зъ Познаня и Берлина. Проводиремъ сеи агитаціи соціялистичнои подавъ актъ обжалованя Бронислава Славиньского, студента зъ Женевы. Прокураторія закидала обжалованымъ, що ôдъ р. 1885 брали участь, яко члены або основателѣ, въ заказаныхъ товариствахъ, котрыхъ цѣль єсть тайною, а на всякій спосôбъ суперечною зъ законами. Деякî зъ обжалованыхъ ширили польскî соціялистичнî брошуры, котрыхъ змѣстъ революційный и пôдбурюючій. Одинъ зъ обжалованыхъ, Іосифъ Янишевскій, вже третій разъ засѣдає яко обжалованый о пропаганду соціялизму. Два зъ обжалованыхъ заявили, що суть атеистами.

Свѣдкôвъ переслухано 30, мѣжь тыми найбôльше урядникôвъ полиційныхъ. Полиція познаньска и берлиньска пильно слѣдила за всякими змаганями соціялистôвъ, — и тутъ выказались тî славнî прускî agents provocateurs. Польска литература соціялистична єсть досыть богата и понайбôльше продукуєся въ Женевѣ, зъ-ôдки розходиться по польскихъ земляхъ.

Деякî зъ обжалованыхъ перечили, мовь-бы они належали до соціяльныхъ демократôвъ, а до знакомства зъ проводирами прийшли въ спосôбъ звычайный середъ клясы ремѣсничои въ гостинницяхъ, по скôнченю щоденнои роботы.

Вчора выдала карна палата засудъ. Пятьохъ головныхъ обжалованыхъ засуджено на кары ôдъ $1^1/_2$ до $2^3/_4$ року вязницѣ, сѣмохъ ôдъ 4 до 9 мѣсяцѣвъ, а лишь чотырохъ увôльнено.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

При кôнци вчерашного засѣданя палаты послôвъ предложивъ мин. Дунаєвскій проєктъ закона о податку ôдъ оковиты. Въ проєктѣ тôмъ сказано: Въ объємѣ цѣлого круга мытового пôдпадає оковита податкови, котрый ôдповѣдно до рода горальнѣ и єи круга буде платитися яко податокъ ôдъ продукту, або пôдъ контролею правительства яко податокъ консумційный. Яко податокъ ôдъ продукту має выносити за степень и гектолитеръ 35 кр. — Податокъ консумційный розпадаєся на двѣ позиціи 35 и 15 кр. за степень и гектолитеръ. Що до низше оподаткованои позиціи, то въ цѣлôй австро-угорскôй монархіи може выроблятися лишь 1,878.000 гектолитрôвъ. Зъ того числа припадає 997.000 на Австрію, а 872.000 на Угорщину, останокъ на Босну. Наколи-бъ правительство переконалося, що та скôлькôсть єсть за мала, то може єи для обохъ половинъ державы въ тôй самôй пропорціи пôдвысшити. Що-до роздѣлу тои скôлькости межи поодинокî округи рѣшають законодательнî тѣла обохъ половинъ державы. Дрôжджѣ, выроблюванî при продукціи оковиты, мають бути такожь оподаткованî по $2^1/_2$ кр. ôдъ одного литра алькоголю. Спиритусъ, що высылаєся яко такій або яко ликеръ, румъ и т. д. не пôдпадає податкови консумційному; ôдъ сихъ выробôвъ побираєся лишь належитôсть контрольну въ сумѣ 3 кр. за гектолитеръ. Для горалень будуть такî увзглядненя: Горальнѣ, що выробляють 4 до 7 гектол. на день, мають експортову премію въ сумѣ 1 зр. на гектолит.; горальнѣ выробляючî 2 до 4 гектол. 2 зр., а тî що менше выробляють якъ 2 гектол. 3 зр. При вывозѣ ликерôвъ въ скôлькости що найменше 25 литрôвъ буде премія експортова выносити $1^2/_3$ кр. ôдъ литра. — При спиритусѣ необтяженôмъ податкомъ консумційнымъ, наступає при вывозѣ зарахованье звороту податкового по $17^1/_2$ кр. ôдъ литра алькоголю; буде то ôдбуватися переказами платными по шести мѣсяцяхъ по вывозѣ. Цѣла премія не може однакожь въ протягу кампаніи горальничои выносити бôльше, якъ миліонъ зр. За плыны горальничî, котрî ôдъ 1. вересня с. р. будуть находитися въ границяхъ мытовои линіи, має оплачуватися податокъ въ видѣ додатковои оплаты 24 кр. за литеръ. Увôльненî ôдъ оплаты суть скôлькости понизше 20 литрôвъ для цѣлей зарôбковыхъ. Хто має бôльше якъ 20 литрôвъ, мусить о тôмъ заразъ повѣдомити власти финансовî, бо въ противнôмъ случаю заплатить 8 до 12 разôвъ бôльшу кару. Постановы о горальняхъ господарскихъ ôдносяться до всѣхъ горалень въ Галичинѣ зъ выѣмкою 7, котрî зачислено до рода фабричного.

До молодо-ческого клюбу приступили послы: Грегръ, Бляжекъ, Вашатый, Енгель, гр. Кауницъ, Герольдъ и гр. Лажаньскій. Клюбъ сей выбравъ головою пос. Енгеля и назвався клюбомъ независимымъ ческихъ послôвъ. Такимъ способомъ єсть теперь въ радѣ державнôй 12 клюбôвъ. Клюбъ сей постановивъ голосувати противъ внесеня кн. Лихтенштайна, а въ повнôй палатѣ буде въ сѣй справѣ промовляти пос. Грегъ.

Пôсля новѣйшихъ вѣстей, наспѣвшихъ зъ Вѣдня, здаєся, що внесенье кн. Лихтенштайна перепаде вже въ самôй комисіи шкôльнôй. Єсть фактомъ, що анѣ правительство, анѣ екзекутивный комитетъ правицѣ, анѣ навѣть тî фракціи, що стоятъ въ близшôй звязи зъ клюбомъ Лихтенштайна, не знали нѣчого о сѣмъ внесеню и нѣхто не порозумѣвався зъ ними въ сѣй справѣ. Старо-Чехи, хочь, въ певнôй мѣрѣ годяться зъ симъ внесеньемъ, не мають однакожь ôдваги выступити отверто за нимъ. — Поляки — якъ доносить „Sonn- und Montagsztg.“ — мають бути єму рѣшучо противнî, хочь ôнъ робить имъ деякî концесіи. Словенцѣ и другî члены правицѣ хотять зновъ, щобы въ внесеню були пороблені змѣны, котрî однакожь суть неможливî. Правительство зновъ уважає 5 точокъ сего проєкту за такî, котрî конче вымагають змѣны конституціи.

— —

Зъ Петербурга доносять до „N. fr. Presse“, що тамошна праса приписує бесѣдѣ мин. Тиссы занепокоюючій характеръ. Пôсля погляду тои прасы, єсть бесѣда Тиссы мутна и неясна, а якъ разъ для того, що повторяє то, що вже неразъ говорилося, укрѣпляє — якъ кажуть „Новости“ — то переконанье, що Австрія рѣшилася переводити свои цѣли навѣть хочь бы за цѣну вôйны и сподѣваєся при тôмъ, що зброєня Европы змусять Россію до уступокъ для єи намѣрень.

Бруксельскій „Nord“ одержавъ письмо зъ Петербурга, въ котрôмъ сказано, що межинародне положенье єсть все ще запутане и нѣхто не журиться о то, щобы ту запутанину усунути. Справа болгарска н. пр. порохнавѣє пôдъ вплывомъ дипломатичнои бездѣльности... Публичне мнѣнье, видко, волить, щобы справа болгарска потревала довше въ теперѣшнôмъ станѣ, якъ щобы була порѣшена въ некористь Россіи. Або отже возьмеся хтось и залагодить справу болгарску пôсля постановъ берлиньскои угоды, або она позôстане и дальше непорѣшена, бо Россія не може пристати на нѣякій компромисъ, доки кн. Фердинандъ буде панувати въ Софіи. Позаякъ державы, зъ котрыми ôдбувались ôдъ якогось часу довѣрочнî переговоры, не заявляють охоты выйти Россіи на стрѣчу на поле, на якôмъ она мусить незмѣнно позôстати, то трудно припустити, щобы такъ скоро прийшло до дѣйстныхъ переговорôвъ, а тымъ менше до остаточного порѣшеня болгарскои кризы.

Выходило-бы отже зъ сего письма, що межи державами середнои Европы а Россією велися дѣйстно якîсь переговоры, але не довели до нѣчого. Россія домагаєся, щобы державы усунули насампередъ кн. Фирдинанда, а ôдтакъ приступили до залагодженя справы, а державы жадають насампередъ компромису Россіи, а ôдтакъ доперва можна-бы все залагодити.

Дальше доказує „Nord“, що лишь Россія бажає мира, а не т. зв. лиґа мира, котра стараєся пôдбурити всѣ державы противъ Россіи. Пôзнати се можна було зъ напору, якій роблено на короля Миляна, щобы ôнъ усунувъ прихильного Россіи Ристича; пôзнати то можна такожь зъ пôдозрѣня киданого на Россію, що она хоче розширити свои посѣлости въ Малôй Азіи. Суть то средства, за помочею ко-

---

щобы черезъ те зробилась достаточно благородною. За для тои постановы не мали мѣшанî супружества нѣякои поваги: хто походивъ зъ матери або бабки плебейки, не мôгъ зôстати н. пр. пралатомъ. „Польща мерзиться охлопленымъ, — говорить знаменитый проповѣдникъ-реформаторъ XVI. вѣку, Оржеховскій, — она хоче мати справдешну шляхту, а не скормлену ремѣсничою и баришôвницкою кровію“. Понятье то держалось довго и упôрно, а соймъ ôдкинувъ звѣстный проєктъ закона Андрѣя Замойского, длятого що тамъ говорилось о законныхъ наслѣдкахъ звязи селянина зъ шляхтянкою. Ба навѣть и въ XVIII. столѣтю остерѣгавъ публику писатель Островскій, кажучи, що велику кривду чинять тî, що въ намѣреныхъ подружяхъ не кладуть ваги на рôзницю станôвъ. При тôмъ, хотяй шляхотска демократія проповѣдувала рôвнôсть и нападала на вельможь, що бралися таксувати шляхту пôсля майна и публичного значеня, а все-таки и демократизмъ и рôвнôсть шляхотска були дуже релятивнî. Звѣстне степенованье и нерôвнôсть въ шляхотскôмъ станѣ истнувала завсе, а навѣть въ теоріи, тôлько що основою тои рôзницѣ не було анѣ богатство, анѣ публичне значенье, а древнôсть и благородство крови. Чимъ старшій бувъ рôдъ, тымъ и благороднѣйшій; тому то кождый старався выцофати своихъ предкôвъ якъ найдальше въ глубину минулости. За-для тыхъ то причинъ выводить Папроцкій, звѣстный геральдикъ XVI. вѣку, старинні шляхотскî роды або ôдъ Ноя або навѣть зъ часôвъ будованя вавилоньскои вежи, зсылаючись при тôмъ на авторитетъ многихъ другихъ писателѣвъ.

Шляхта вязала благородство своє, зъ своими занятями и длятого уважала за єдино благороднî: воєнне ремѣсло и державну службу. „Шляхтичь — по тогдѣшнôй думцѣ — стоить на правдѣ, а правда бридиться грошевыми дѣлами и не може мати нѣчого спôльного зъ ремѣсломъ и торговлею“. На мѣста, що въ нихъ гнѣздились ненавистнî єму ремѣсла и баришôвництво, ôнъ позиравъ зъ погордою, яко на гнѣзда ложи и пôдлости, а село уважавъ за найприличнѣйше мѣсце для свого пробуваня. Занимаючися самъ управою землѣ ôнъ не бачивъ въ хлѣборобствѣ нѣчого понижаючого, не похвалявъ тôлько роботы самои, приличнои єдино грубымъ невѣжамъ. Принявши на себе тôлько вôйну и публичну дѣяльнôсть а дивлячись — подôбно Спенсеру — на товариство людске якъ на якій организмъ, шляхтичь уважавъ въ нѣмъ себе грудею, короля головою, а селянъ купецтво и ремѣсникôвъ ногами, длятого що „они, по єго гадцѣ, повзаючи по земли, своимъ трудомъ лишь тôлько кормять и украшають рѣчьпосполиту.“ „Тому то щаслива Польща, — говоривъ ôнъ въ „Двоєсловѣ“ Гурницкого — що оперлась на шляхтѣ якъ на стовпѣ каменнôмъ, а тымъ що грошѣ грôшми робять, ремѣсломъ занимаються, або зъ плугомъ на другихъ працюють, лишила въ королевствѣ таке мѣсце, яке мають у господаря слуги.“ Уважаючи себе наповненымъ благородною кровію, маючи такъ велике значенье въ державѣ, шляхтичь и цѣнивъ себе высоко по оцѣнцѣ головы въ тыхъ часахъ. „Палець шляхтича — говорить Смоленскій — мавъ таку саму цѣну, якъ цѣла голова прикрѣплена до шляхотского туловища“. Пôсля статута Великопольщѣ, плативъ убійникъ шляхтича 30 гривенъ кары, але коли бувъ самъ шляхтичемъ, тôлько 15, а за палець 3 гривны.

Натомѣсть, коли шляхтичь убивъ плебея, плативъ 6 гривенъ кары а за рану $1^1/_2$ гривны. Пôсля статута Болеслава Мазовецкого, плативъ шляхтичь за насилованье плебейки копу гривенъ, а за ту саму провину поповнену плебеємъ („сохрани Боже!“ восклицає статутъ) на шляхтянцѣ була вызначена кара смерти. Пôзнѣйше, коли за Степана Баторія бувъ выданый указъ, пôсля котрого убійника не-шляхтича карано вже смертею, — шляхтичь, убивши хлопа, плативъ тôлько 10 гривенъ, потôмъ 30, а ôдъ 1631 сто. Дотычно того була корона т. є. справдешна Польща консервативнѣйшою ôдъ Литвы звязанои зъ нею унією, а то длятого, що у неи статутъ Литовскій уже ôдъ 1588 р., що каравъ всѣхъ безрозлично за убійство смертею, найшовъ примѣненье ажь въ 1768 р. То поясняєся бôльшою старанностею и бôльшимъ сконсолидованьемъ польскои шляхты въ порôвнаню до литовскои.

Такими то були, по свѣдоцтву историкôвъ и историчныхъ памятникôвъ взгляды шляхты на себе, на свои права, єи ôдносины ко другимъ станамъ и выходячî зъ нихъ наслѣдки. Нѣчо дивного, що, маючи въ своихъ рукахъ управу державы, яко станъ въ нѣй упривилеєваный и завѣдуючій публичнымъ майномъ, яко интелигенція, шляхта старалась не выпустити зъ рукъ того оружія. Всѣми силами держалась она при власти рѣчи-посполитои и старала ся публичнымъ имѣньемъ правити такъ, щобъ оно єи пôддержувало. Такимъ способомъ шляхта перебула яко єдиный повноправный станъ три столѣтя и росла по мѣрѣ свого незабаромъ наступившого упадку — въ суспôльнôмъ сепаратизмѣ и въ консерватизмѣ своихъ зацофаныхъ поглядôвъ.

(Дальше буде.)

трыхъ хочеся Туреччину и Англію наклонити до приступленя до потрôйного союза. Подôбнымъ способомъ стараєся лиґа позискати такожь народы балканьскй, а доказомъ того була недавна гостина румуньского министра Стурдзы въ Фридрихсруге.

Въ босаньско-герцоговиньскôй справѣ каже „Nord“, що Россія не мала нѣколи и не маѣ доси намѣреня квестіонувати становища Австріи въ сихъ краяхъ, управленого угодами. Говорять однакожь, що Австрія думаѣ анектувати тй краѣ, що очевидно противилось-бы интересамъ Россіи; добре бы отже було — каже „Nord“ — щобы гр. Кальноки заперечивъ сй вѣсти.

„Pol. Corr.“ доносить, що въ россійскихъ кругахъ правительственныхъ ностяся зъ гадкою выслати зновъ дипломатичного представителя до Риму и навязати безпосереднй ôдносины зъ курiєю римскою.

——

„Kreuzztg.“ доносить, що становище кн. Бисмарка що до усуненя кн. Фердинанда єсть слѣдуюче: Россія повинна порозумѣтися въ сѣй справѣ зъ Портою, яко верховною властею Болгарiи, закимъ ще державы будуть могли що-небудь предприняти.

Зъ документôвъ, якй одержавъ пос. Зингеръ ôдъ швайцарского комисаря въ Цириху, Фишера, а котрй предложивъ въ нѣмецкôмъ парляментѣ, выходить, що арештованый нѣмецкй агентъ полицiйный Гавитъ признавъ, що черезъ 7 лѣтъ служивъ берлиньскôй полиціи зъ разу въ Парижи, а ôдтакъ въ Женевѣ. Совѣтники берлиньскои полиціи Криґеръ и Гаке посѣщали єго особисто въ Женевѣ и давали єму инструкціи. Криґеръ казавъ єму, що ôнъ повиненъ пхатися помежи проживаючихъ въ Женевѣ Россіянъ и Полякôвъ и старатися позискати ихъ довѣрiє. Шредеръ зôзнавъ, що яко агентъ побиравъ ôдъ берлиньскои полиціи платню 250 марокъ мѣсячно. Коли полиція швайцарска зробила у него ревизію, найшла скринку зъ динамитовыми набоями. Одинъ зъ тыхъ набоѣвъ, походячихъ зъ прускои фабрики, показувавъ Зингеръ въ парляментѣ.

Єсть майже рѣчею певною, що парляментъ не ухвалить анѣ експатрiяціи анѣ нѣякого заостреня дотеперѣшного закона о соціялистахъ, а що найбôльше продовжить давный законъ ще на два роки. Ходить вѣсть, що Путкамеръ буде мусѣвъ уступити, бо єго незручнôсть дуже не на руку кн. Бисмаркови. — Баварія выступила рѣшучо противъ експатрiяціи.

——

Швайцарска газета „Bund“ пише: „Заходы прускихъ агентôвъ полицiйныхъ въ Швайцарiи суть загально звѣстнй. Чи комисарь Фишеръ допустився недискреціи, даючи Зингерови и Бебельови автентичнй вѣсти о дѣяльности агентôвъ, того не можемо на разѣ осудити, але єсть то рѣчею пôдрядною въ виду факту, що все, о чôмъ говорено въ нѣмецкôмъ парляментѣ, єсть правдою. Нѣмецка полиція удержуѣ своихъ агентôвъ въ Швайцарiи, оплачуѣ ихъ а они выступають въ роли agents provocateurs, роблять порядокъ и спокôй въ краю непевнымъ, компромитують край, выховують анархистôвъ и учать ихъ того ремѣсла а декотрй навѣть самй, якъ Шредеръ, уживають динамиту. Наколи-бъ отже хто, то певно Швайцарiя мала-бы право жалуватись, що ѣй вже дуже докучають прускй институціи.“ — Правительство швайцарске заказало прускимъ агентамъ полицiйнымъ Еренбергови, Шпеновi, Мацлерови и Гавитови, проживати въ Швайцарiи.

——

Поголоска, котра вже ходить ôдъ довшого часу, що нѣбы то въ кабинетѣ Сальсберого мало настати якесь роздвоєнье, єсть неправдива. Говорено именно, що въ кабинетѣ настало якесь непорозумѣнье за-для реформы мѣсцевои администрацiи. Канцлерь державный заперечивъ теперь рѣшучо сю поголоску въ своѣй бесѣдѣ, котру мавъ въ Гастингъ. Ôнъ сказавъ, що въ Англiи не було ще такъ зґôдного кабинету якъ сей и правительство рѣшилося старатися о скôлько можна, щобы нова сесiя парляментарна була зовсѣмъ нормальна.

——

Агентiя Стефани доносить, що король абессиньскiй єсть въ клопотѣ за-для непевнвго становища, яке занявъ теперь король Менеликъ. Негусъ видѣвся отже змушенымъ, выслати свого полководця Расъ Михайла зъ частею войска на полудне, де єсть такожь загроженый и ôдъ Судану, а зъ другою частею поступивъ ажь до Ґундеръ, зъ ôдки посунеся або на захôдъ до Касалѣ або на пôвнôчь до Керенъ и Массавы. Италіянцѣ укрѣпляються тымъ часомъ чимъ разъ бôльше и займуть незадовго Саати.

——

Зъ Софiи доносять до „Pol. Corr.“, що въ тамошныхъ кругахъ политичныхъ уважають подорожь кн. Фердинанда по Всхôднôй Румелiи за офицiяльный доказъ, що ôнъ бере въ посѣданье сю автономичну провинцiю и думаѣ надати ѣй таку саму управу якъ и цѣлому княжеству. — Зъ Константинополя доносять, що Порта намѣряѣ выслати до Софiи нового представителя. — Правительство болгарске мало довѣдатись, що зъ Адрiянополя вырушили новй ватаги ворохобникôвъ и посуваються до границѣ Всхôднои Румелiи.

НОВИНКИ

— **Поминальне богослуженье** за бл. п. членôвъ товариства „Просвѣта“ ôдбулось нынѣ рано въ Успеньскôй церкви. Богослуженье ôдправили оо. Павликôвъ и Яримовичь а до парастасу станули кромѣ сихъ двохъ ще о. К. Селецкiй зъ Жужеля и о. Рейтаровскiй.

— **Въ Сяноцѣ** устроюють тамошнй Русины дня 2 н. ст. лютого вечерокъ зъ танцями, зъ котрого чистый дохôдъ призначеный въ користь бѣднои шкôльнои молодежи.

— **Наслѣдки за великои ревности ц. к. жандармерiи.** О. Ст. Высочаньскiй, завѣдатель Красного, пише намъ: „Отримавши ôдъ Всч. митроп. Консисторiи припорученье, написану адресу св. Отця папы римского по причинѣ єго 50-лѣтного ювилею священичого людямъ въ церквѣ перечитати и просити письменныхъ громадянъ, щобы на блянкетѣ присланôмъ пôдписалися, зробивъ я все якъ найточнѣйше. Однакожь мимо пояснюваня людемъ ще осôбно, о що тутъ иде, люде до пôдписôвъ не спѣшаться. Почавъ я слѣдити за причиною тои неохоты и довѣдався, що виною всего єсть жандармъ, котрый дуже заинтересувався пôдписами, почавъ вывѣдуватися: чи богато вже пôдписалося? а хто пôдписався? де? на чôмъ? Розумѣеся, интервенція жандарма такъ ôдстрашила людей, що теперь нѣхто за нѣчо въ свѣтѣ адресы до св. Отця въ Краснôмъ не пôдписавъ-бы. Тожь Всесв. митроп. Консисторiя зъ уряду парохiяльного въ Краснôмъ дôстане блянкетъ адресы для св. Отця зъ пôдписомъ священика и двохъ людей. Хтожь виновникомъ того, — я вже вказавъ.“

— **Зъ Босны пишуть намъ:** Сегорôчна зима лютиться у насъ страшенно. Великй заметы снѣговй залягають дороги и доходять часомъ до 3 метрôвъ высоты. Всякй змаганя усувати нагромадженый снѣгъ суть часами цѣлкомъ безуспѣшнй, бо пôвнôчный вѣтеръ, званый тутъ „бора“, задуваѣ въ однôй хвили пробитй дороги. Въ округѣ Ливно перестала всяка комуникацiя и лише поодиноко пôсланцями можна удержати яку звязь мѣжь важнѣйшими мѣсцевостями. Недавно тому на дорозѣ до Синю замерзло 40 волôвъ. Лявины снѣжнй засыпують часто отары овець и кôзъ, а також и вовки досыть часто роблять значнй шкоды мѣжь домашною худобою. Рôвно-жь надходять частй вѣсти о погибшихъ людяхъ въ заметахъ снѣговыхъ.

— **Зô Стрыя пишуть намъ:** Дня 29 н. ст. сѣчня умеръ въ нашôмъ мѣстѣ горожанинъ стрыйскiй, бувшiй властитель села Пукиничь коло Стрыя, Едвардъ Гошь. Покôйный завѣщаньемъ полишивъ одинъ зô своихъ домôвъ для мѣста Стрыя, громадѣ Пукиничѣ (котра була єго власностею) 5000 зр., а на церковь въ Пукиничахъ 1000 зр. Зъ громады Пукиничь явилися селяне на похоронъ до Стрыя зъ парохомъ и сотрудникомъ, зъ хоругвами и тяжку металеву домовину несли ôдъ хаты ажь до костела. Зъ костела на кладовище вѣзъ домовину пышный караванъ спровадженый зô Львова разомъ зъ прислугою. Надъ могилою промовлявъ по руски о. Громницкiй, сотрудникъ зъ парохiи Лисятичь (до котрои належать и Пукиничѣ.) По польски-же промовивъ офицiялъ почтовый п. Кавецкiй.

— **Пок. о. І. Коростеньскій,** парохъ въ Грушовôй, за часъ своеи 30-лѣтнои трудолюбивои дѣятельности въ тôмъ селѣ, призбиравъ дрôбными датками ôдъ прихожанъ при вѣнчаняхъ, хрестинахъ и т п., досыть значну суму на кôлька фондôвъ. И такъ зôбравъ ôнъ коренный фондъ на школу въ сумѣ 4 000 зр., на фондъ бѣдныхъ громады Грушовы 2000 зр., на фондъ для удержаня дяка 1500 зр. и т. д. Всѣ тй фонды выносять около 12.000 зр. и суть умѣщенй въ книжочкахъ щадничихъ зъ тымъ застереженьемъ, що введенй будуть въ житье ажь тогдѣ, коли дôйдуть до такои сумы, що самыми процентами буде можна покрыти розходы котрого небудь фонда. Кромѣ того зложивъ покôйный въ „Народнôмъ Домѣ“ у Львовѣ на фондъ стипендiйный для ученика зъ Грушовы 200 зр., на фондъ вывѣнованя письменнои дѣвчины зъ Грушовы 200 зр., на фондъ двохъ читалень въ Грушовѣ надъ 100 зр. и на стипендiйну запомогу свого имени 40 зр.

— **До жидачѣвскои рады повѣтовои** при доповняючôмъ выборѣ 5 членôвъ зъ бôльшихъ посѣлостей выбранй: властителѣ дôбръ Каз. Винницкiй, Стан. Павликовскiй и Левъ Яримовскiй; асистентъ санитарный Зд. Ляховичь и ц. к. нотарь Кароль Ванекъ.

— **Редакція Рускои Ист. Библіотеки** звѣщае своихъ предплатникôвъ, що розсылка І т. Богдана Хмельницкого розпôчнеся въ суботу. Предплатники оправныхъ примѣрникôвъ дôстануть сей томъ вразъ зъ другимъ, котрый появиться въ цвѣтни 1888. Хто до тыждня не дôставъ-бы, зволить реклямувати.

— **Крил. о. А. Петрушевича** почтили питомцѣ львôвскои семинарiи въ день єго именинъ адресою зъ пôдписами въ гарнôй тецѣ выготовленôй въ славно-знанôмъ заведеню переплетничôмъ Мих. Спожарского.

— **„На гвалтъ“ у найбôльшій дзвôнъ** ударивъ сегодня „Kurj. Lwow.“ зъ причины „страшнои“ вѣсти. Ото — пише тая газета въ статейцѣ „Gospodi pamiłuj“ — донесено до Львова зъ Петербурга, що гр. Iосифъ Потоцкiй, сынъ гр. Альфреда, щобы спасти посаговй землѣ своеи матери, дочки пок. Романа Сангушка, не тôлько принявъ пôданьство россiйске, але и православiє. Мавъ того выразно зажадати царь и недався нѣкому ублагати, навѣть гр. Марiи Потоцкôй. „Вѣсть тая, — пише „Kurjer“ — дуже занепокоила тутъ Полякôвъ. Прецѣнь же они таке ôдступство Наумовича и Шпундера назвали злочиньствомъ, а ôддають честь пôдляскимъ селянамъ, котрыхъ не вспилували до змѣны вѣры ôтцѣвъ анѣ утрата майна, анѣ катованя, анѣ засланье до оренбургскои области! Хрестъ гр. Iосифа Потоцкого мавъ ôдбутися передъ кôлькома мѣсяцами въ ваниѣ зъ цѣлымъ приписанымъ обрядомъ, — не знати тôлько хто були кумы“. „Kurjer“ поки-що не хоче вѣрити, щобъ все то могло бути правдою...

— **Цѣна войсковыхъ обѣдôвъ.** Министерство вôйны рѣшило, спôльно зъ министерствомъ обороны краєвои платити за обѣды, якй горожане будуть доставляти войску, у Львовѣ по $21\frac{1}{2}$ кр., въ Краковѣ по 21 кр., а въ иншихъ мѣстахъ Галичины по $14\frac{1}{2}$ кр. Цѣны тй суть важнй на часъ ôдъ 1. сѣчня до 31 грудня 1888 р.

— **Зъ Букôвэна пишуть** до „Kurjer-a Lwowsko-го“: „Рôкъ тому назадъ ôдбулись въ Букôвску выборы до рады громадскои. Выбрано самыхъ жидôвъ и противъ того выбору внесено протестъ до намѣстництва. Вже майже рôкъ минаѣ ôдъ того часу, а о протестѣ нема нѣ наймеошои звѣстки....“ Намѣстництво галицке звычайно такъ „поспѣшаѣ“!

— **Самоубійство.** Дня 29 н. ст. сѣчня ранкомъ ôдобравъ собѣ житье выстрѣломъ зъ карабину повѣтовый командантъ жандармерiи въ Стрыю, вахмайстеръ Мих. Червѣньскiй. Въ повненю своеи службы бувъ вôнъ вельми пильный, урядъ свôй полишивъ въ знаменитôмъ порядку а будучи безженнымъ мався досыть ообре. Имовѣрно ôдобравъ собѣ житье въ наслѣдокъ якоись физичнои недуги.

— **Кару податкову въ высотѣ пôвъ милiона зр.** наложили власти финансовй у Вѣдни на капиталиста Г. Ляндауа за то, що затаѣвъ высоту побираного найму зъ готелю о 20.000 зр.

— **Пожаръ въ костелѣ.** Дня 24 н. ст. сѣчня около 1 год зъ полудня выбухъ огонь въ закристiи латиньского костела въ Надвôрнôй и знищивъ нагромадженй тамъ церковнй приборы. При енергичнôмъ ратунку мѣсцевого населеня, особливо жидôвъ, пожаръ обмежено лишь на закристiю. Въ самôмъ костелѣ обкоптѣли ôдъ дыму малюнки и позолота. Шкода неубезпечена выходить на 1000 зр. Причиною огню була неосторожнôсть прислуги, що зложила въ закристiи не добре загашенй свѣчки.

— **Паленье мерцѣвъ.** Въ роцѣ 1887 спалено въ Готѣ 110 помершихъ людей. Въ тôмъ мѣстѣ ôдъ 1878 до 1887 року спалено ледви 494 мощей. Такожь по иншихъ мѣстахъ не було богато случаѣвъ такихъ похоронôвъ. Министерство справедливости въ Данiи заказало сего рода похороны.

— **Що кому служить.** Въ Italiи лѣчать кашель ледомъ, у насъ такимъ лѣченьемъ можна-бы загнатись въ сухоты; доза опiюмъ, котру щоденно заживаѣ Турокъ, певно убила-бы мешканця Норвегiи; сильна горѣвка, яку пють въ пôвнôчнôй Россiи, ôдобрала-бы житье найсильнѣйшому мешканцеви горячихъ краѣвъ, а Киргизы ѣдять троючй грибы безъ найменшои шкоды для здоровля.

— **Палата зъ леду.** Въ Петербурзѣ будують теперь палату зъ леду. Около 100 робôтникôвъ вытѣсують величезнй брылы леду, а треба ихъ до будовы 5.000 штукъ. Такожь урядженье у внутрѣ будынку буде зъ леду. Будова коштуѣ 4 до 5.000 рублѣвъ.

— **Добре вдавъ!** Залукве, король острова Гайти бувъ великiй поклôнникъ Наполеона I. и тому звертався ôнъ часто до своихъ Негрôвъ зъ историчными высказами французского цѣсаря. Наполеонъ I. якъ вѣдомо сказавъ до свого войска въ Єгиптѣ: „Памятайте, що зъ высоты отсихъ пирамидъ глядить на васъ чотыри тысячѣ лѣтъ!“ А король Залукве, разъ при переглядѣ войска, ôдозвався: „Памятайте, що зъ высоты отсихъ пальмовыхъ деревъ глядить на васъ чотыри тисячѣ малпъ!“ Наслѣдуючи великого цѣсаря украшавъ Залукве власноручно груди своихъ жовнѣрôвъ орденами, але они не конечно любили такй декораціи, бо король ордеры пришпилювавъ имъ шпилькою до голыхъ грудей, — войско въ Гайти ходило полу-наге.

— **Електро-техники американьскй** выдумують що разъ новй апараты електричнй для ôдбираня життя злочинцямъ засудженымъ на смерть. Славный Едисонъ, коли єго спытано о гадку, якъ-бы ужити електрики при карѣ смерти, ôдказавъ ся прямо, що о тôмъ не хоче и думати, бо єсть противникомъ караня смертею. При тôмъ додавъ, що електрики повинно ся радше уживати щобъ привертати житье, а не убивати. Мимо того предложили деякй електро-техники свои вынаходы И такъ апаратъ Ґариссона складаеся зъ плыты цинковои, на котру стаѣ засужденый и зъ обойчика, котрый накладають єму на шию. Плыта и обойчикъ сполученй дротами зъ батерiєю електричною. За однымъ натискомъ ґузика електричного, токъ електричный въ сѣй хвили убиваѣ засудженого. Апаратъ Мендера рôзниться ôдъ попереднього тымъ, що замѣсть обойчика прикладаються дроты електричнй до скраней зъ обохъ сторôнъ головы. Яблочковъ предложивъ фотель, на котрôмъ сѣдаѣ засужденый и въ сѣй хвили перестаѣ жити. При проєктахъ не хибло и рôзныхъ дотепныхъ выгадôвъ. И такъ одинъ електротехникъ выгадавъ бутельку вина, ôдповѣдно сконструовану, зъ котрои маѣ собѣ засужденый налити вина — и въ сѣй хвили перестаѣ жити. Не вадить додати, що по бôльшихъ мѣстахъ якъ въ Америцѣ такъ и въ Европѣ ôдъ довшого часу убивають звѣрята на зарѣзъ електрикою.

— **Случай летаргу** приключився сими днями въ Штутгардѣ. Померла нагле 34-лѣтна женщина, пôсля высказу лѣкаря, на апоплексiю. На третiй день, коли вже заложили вѣко домовины, померша почала ôддыхати и порушатись, — ôджила.

— **Сконфискованй цигара.** Въ Лянґенау выкрыла финансова сторожа въ однôй не замкненôй стодолѣ 30.000 циґаръ, перепачкованыхъ зъ заграницѣ, въ вартости 1.100 зр. Циґара сконфисковано, а проти властивелѣвъ стодолы, котрй о сѣмъ складѣ нѣчого не знали, заряджено слѣдство.

— **Дивнй зъявища метерологичнй.** Въ губернiи виленьскôй мѣжь Краснымъ а Радошковичами зъ темнои хмары пôдчасъ густои метели снѣжнои вынавъ грôмъ и спаливъ селяньску стодолу; въ кôлька днѣвъ потôмъ пôдчасъ холодного погôдного вечера можна було бачити черезъ кôлька годинъ сильнй блыскавицѣ. Такожь яснѣла довгiй часъ въ тыхъ сторонахъ на пôвнôчно всхôднôмъ небосклонѣ пôвнôчна зоря вразъ зъ звычайною при такихъ зъявищахъ змѣною барвы. Розумѣеся, що темный народъ добачаѣ въ сихъ незвычайныхъ зъявищахъ природы ворожбу нещасть: голоду, помору и вôйны.

— **Въ Индiяхъ погибло ôдъ дикихъ звѣрятъ и гадинъ** въ 1886 роцѣ 24.841 людей, зъ того ôдъ гадинъ 22.134 людей. Тигры убили 928, вовки 222, шакалѣ 477 а крокодилѣ 198 людей. Худобы погибло ôдъ дикихъ звѣрѣвъ 57.541 штукъ.

— **Дрôбнй вѣсти.** Гр. Альфредъ Потоцкiй выѣхавъ на два мѣсяцѣ до купелей въ Cannes въ товариствѣ кôлькохъ осôбъ зъ родины и протомедика д-ра Бѣсядецкого; въ цвѣтни выѣде гр. Потоцкiй до Парижа, а въ половинѣ мая прибуде до Галичины. — Дня 7 н. ст. лютого ôдбудеся вѣнчанье укôнченого богослова п. Михайла Ревакôвича зъ панною Ольгою Охримовичѣвною, дочкою пароха въ Сенечолѣ. — Затьмѣня мѣсяця не бачено въ Чернôвцяхъ, у Вѣдни и въ Берлинѣ задля хмарного небосклону. — Въ Мадритѣ згорѣвъ театръ Варiєте. Зъ людей нѣхто не згинувъ. — У Вѣдни лютилася въ ночи зъ 26 на 27 л. сѣчня страшна буря и наробила богато шкоды. Такожь кôлькоро людей пôдчасъ сеи хуртовины потерпѣло тѣлесней ушкодженя. — Въ Инсбруку погорѣла велика друкарня университетска.

Надôслане.

Невôдповѣдна назва.

Дуже часто зовуть жѣночiй полъ „слабымъ“, однакъ ся назва єсть невôдповѣдна, бо женщина часто подаѣ намъ способôбнôсть подивляти силу єи волѣ, а се именно коли она терпить и страдаѣ яко матѣрь и жѣнка. Назва „слабый рôдъ“ мабуть ôдъ сего походить, що єсть много женщинъ, котрй, стративши своѣ здоровлье, суть нервовыми и слабовитыми а замѣсть, щобы при такихъ недугахъ усунути основу слабости, лѣчиться симтомы: нервовости, мигрены, невралогiи, болю головы, неправильностей и мѣсцевыхъ схиблень. Розумѣяся найчастѣйше безъ наслѣдкôвъ, бо головна причина такого недужого стану и злои крови полишаѣсь не увзглядненою. Треба брати Варнера Safe Cure, велике средство лѣчниче, котре дѣлаючи на нирки и печѣнку, доставляѣ чисту кровь, а черезъ се здоровлье и нову силу житя. Такъ пише такожь панъ Хр. Колъ въ Каровъ, Р.-Б. Магдебургъ: „Надôсланй менѣ 2 фляшки Варнера Safe Cure разомъ зъ належачими до того пигулками оказались при недузѣ моеи жѣнки вельми знаменитыми, за що я не можу полишити моеи найбôльшои подяки“. — Продажь и розсылка лише черезъ антики. Цѣна 2 зр. 80 кр. Складъ: Жигм. Рукеръ, Іоанъ Вевiорскiй, д-ръ Кароль Миколяшъ у Львовѣ. Головный складъ: Einhorn Apotheke (Max. Fanta's) въ Празѣ.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 1 н. ст. лютого. Противъ внесеня кн. Лихтенштайна надходять численнй протесты зъ рôзныхъ сторôнъ державы. Рады громадскй въ Баденъ, Штаєръ, Бернѣ и Чернôвцяхъ ухвалили резолюцiи противъ сего внереня.

Берлинъ 1. н. ст. лютого. Кн. Бисмаркъ буде мати певно зъ кôнцемъ сего тыждня политичну бесѣду; кажуть, що въ пятницю.

Римъ 1 н. ст. лютого. Нынѣ мають Italiянцѣ заняти мѣсто Саати, ôддалене ôдъ моря лишь на 24 кильометры, и заразъ перенесуть туды головну кватиру. Король Менеликъ мавъ повстати противъ негуса. Войско абессиньске заняло позицiи ôдъ стороны гôръ а нападъ на Italiянцѣвъ єсть дуже имовѣрный.

Берлинъ 1. н. ст. лютого. Post доказуе, що военна партiя въ Россiи хоче своѣ неповеденье на Балканѣ ôдшкодувати на Заходѣ. Всѣ приготовленя въ Россiи вказують на то, що Россiя думаѣ выступити офензывно противъ Нѣмеччины.

Софiя 1. н. ст. лютого Кн. Фердинандъ приѣхавъ до Старои Загоры а жителѣ вытали єго зъ великимъ одушевленьемъ. Княгиня Климентина осталась въ Филиполи.

Бѣлградъ 1 н. ст. лютого. Агитацiя выборча до скупштины ведеся завзято въ цѣлôмъ краю.

Вѣдень 1 н. ст. лютого. Пос. Клюнъ поставивъ въ радѣ державнôй внесенье въ справѣ платнѣ професорôвъ при заведеняхъ теологичныхъ. — Проєктъ закона противъ пiянъства передано комисiи економичнôй.

Петербургъ 1 н. ст. лютого. Царь затвердивъ пляны укрѣпленя Варшавы, Ковна, Осôвця и Батума и затвердивъ такожь розпорядженье обмежаюче будову приватныхъ домôвъ въ окрузѣ фортификацiйнôмъ.

Берлинъ 1 н. ст. лютого. Рада звязкова ухвалила затягнути позичку въ сумѣ 278,333.562 марокъ на потребы войсковй.

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

1. л. лютого 1888.

Львôвъ: Пшениця 6·20 до 6.75, жито 4·40 до 4·05, ячмѣнь 4·— до 5·50, овесъ 3·90 до 4·30, горохъ 4·50 до 8— вика 4·— до 4.60, рѣпакъ 9·50 де 10·75, лнянка — до —, конюшина червона 32·— до 46·—, конюшина бѣла 40·— до 48·—, конюшина шведска — до —, хмѣль ôдъ 15 до 55.— зр. за 56 кило въ мѣсци, оковита за 10.000 литрôвъ 24·25 до 24·75 зр.

Тернопôль: Пшениця 6·— до 6·60, жито 4·25 до 4·80, ячмѣнь 3·75 до 6 50, овесъ 3·70 до 4 20, горохъ 4·— до 8.—, вика 3·85 до 4·50, рѣпакъ 9·50 до 10.60, лнянка — до —, конюшина червона 30·— до 44·—, конюшина бѣла 30.— до 45·,— конюшина шведска — до —.

Пôдволочиска: Пшениця 6·— до 6·50, жито 4·15 до 4·70, ячмѣнь 3·50 до 6·—, овесъ 3·60 до 4·—, горохъ 4.— до 8.—, вика 3·75 до 4·35, рѣпакъ 9·— до 10·50, лнянка — до —, конюшина червона 30·— до 45·—, конюшина бѣла 30·— до 45·—, конюшина шведска — до —.

Ярославъ: Пшениця 6·50 до 7·—, жито 4·55 до 5·10, ячмѣнь 4·— до 6.50, овесъ 3·90 до 4·50 горохъ 4·75 до 8·50, вика 4·10 до 4·80, рѣпакъ 9·65 до 11·— лнянка — до —, конюшина червона 35·— до 46·—, конюшина бѣла 33·— до 46·—, конюшина шведска. — до —.

Вѣдень: Пшениця 7·67, жито 6·25, овесъ 6·05, кукурудза 6·52.

Надôслане.

МОЛОЧАРНЯ ЦЕНТРАЛЬНА

при улици Коперника ч. 13 (въ огоронѣ), филiи Хорущина ч. 12, Паньска ч. 15, Ягайлоньска ч. 18 доставляѣ молоко и сметанку въ абонаментѣ домôвъ по умѣркованыхъ цѣнахъ.

2272 11—?

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:
Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночій) пл. Галицкій 17.
Дръ Е Лебедовичь (нед. внутрѣшнѣ и очнѣ) ул. Корняктôвъ (Нар. Дôмъ).
Д-ръ Т. Ендель (недуги нервовѣ и жѣночѣ) ул. Валова 31
Д-ръ І Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Антики:
З. Рукеръ ул. Краковска

Банки и Конторы вымѣны:
Банкъ краевый ул. Костюшки (будынокъ соймовый)
Банкъ гипотечный пляцъ Галицкій.
А Шелекбергъ (конт. вымѣны) ул. Кароля Людвика 1
Сокаль & Лилієнъ (конт. вымѣны) ул Гетьманьска 6.

Готелѣ и Реставраціи:
Готель французкій и рест. швехатека пл. Маріяцкій.
Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Краковска 9.

Фотографы:
Е. Тшемескій найбольше завед. фотогр. Гот. Европейскій.

Артисты и Рѣзбарѣ:
К. Н. Устыяновичь, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4

Друкарнѣ и Литографіи:
Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичъ (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склепы:
Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгнеръ (найтаншій магазинъ галантерійный) ул Галицка 16
А. Гальскій (товары зелѣзнѣ) пляцъ Маріяцкій 9
Стахевичъ и Абрамовскій (матеріи на сукнѣ) Рынокъ 32.
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:
І. Н. Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул Галицка 20.
Вольфъ Чопъ (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ) ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничѣ:
М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигіи)

НАДÔСЛАНЕ.

Д-ръ мед. Теодоръ Ендель

по студіяхъ на клиникахъ проф. Розенталя у Вѣдни и проф. Шаркота (Salpêtrier) въ Парижи ординуе въ хоробахъ нервовыхъ и жѣночихъ щоденно ôдъ 2—4

улиця Валова число 31.

Гистерію лѣчить гипнотизмомъ методою проф. Шаркота и П. Рихтера. 2119 26—0

Д-ръ Іоанъ Рознеръ

був. асистентъ клиники положн., гинек. унив. Ягайлоньского, осѣвъ у Львовѣ и ординуе яко лѣкарь недугъ жѣночихъ и акушеръ

Валова 7. дôмъ п. Балабана, І. поверхъ

2317 (ôдъ 3—5 по полудни). 1—0

АРНОЛЬДЪ ВЕРНЕРЪ
львôвъ
ДÔМЪ КОМИСОВЫЙ
удержуе складъ
Печей кафлевыхъ и порцеланевыхъ
Фабрика выробôвъ церамичныхъ
въ Глиньску

2280 рôвно-жь 5—10

дахôвокъ, дренôвъ, цеголъ огнетревалыхъ, Цементу портляндского, ванна гидравличного, панки до покрытя дахôвъ, плытъ изоляційныхъ, Касъ огнетревалыхъ

Выконуе помосты мозаиковѣ, терраццовѣ и бетоновѣ.

Упрашаю Всч. о. Антонія Гутковского, гр. к. пароха въ Залôзцяхъ, щобы зволивъ порозумѣтися зô мною якъ найскорше **въ справѣ вересневôй** та щобы не зайшла потреба просити кого иншого полагодити сю для насъ обохъ такъ дуже интересну справу. 1 3

Мыслѣте Слово Твердо.

Целина Mainardi

артистка оперы италійскои ученица Франца Лампертіого (ôтця) удѣляе **лекцій сольового спѣву.** Курсъ почався зъ днемъ 1 вересня; приймае щоденно ôдъ годины 10-тои рано до 12 въ полудне.

Улиця Ôрменьска ч. 31 І поверхъ. 2322 1—3

А. РОЗМАШИТЪ
КРАКÔВЪ
ФАБРИКА ПАРОВА
Цикоріи, Сурогатôвъ кавы и Кавы ф. говои

Выробляе зъ сырого продукту власнои плянтаціи всякѣ роды цикоріи и штучнои кавы, котрѣ ôдзначаються богатствомъ частей пожывныхъ а такожь знаменитымъ смакомъ и запахомъ. 2—0
2286

Фабрика поручае передовсѣмъ:
Сурогатъ кавы аъ коробкахъ (шуфлядкахъ).
Сурогатъ кавы въ склянкахъ
Шротову каву францускy Розманита.
Цикорію краковску гôрку.
Каву фигову.
Цикоряну каву перлову. (Новôсть!!)
Каву краковску добôрну въ скриночкахъ.

Набути можна у всѣхъ важнѣйшихъ скленахъ.

Товары добôрнѣ по найтаньшихъ цѣнахъ поручае

Перша ц. к. уприв. фабрика краєва

розличныхъ Вôзочкôвъ для дѣтей и товарôвъ кошиковыхъ

Кароля Келлєра у Львовѣ
ул. св. Павла
власный будынокъ фабричный.

Найбôльша фабрика въ Державѣ австро-угорскôй заложена въ р. 1850.

Всякѣ замовленя зъ провинціи выконуються ôдворотною почтою, цѣники даромъ и оплатно.

Хто любить дѣти — сей охотно купить

наймоднѣйшій вôзочокъ для дѣтей на ресорахъ зъ полукôшкомъ плетенымъ, котрый есть вельми елегантный а при тôмъ користный до воженя дѣтины по спацерахъ и т. д. 2324 1—3

Такій вôзокъ — сей найлѣпшій дарунокъ для нашихъ маленькихъ потѣхъ.

C. SIKOR, TROPPAU (австр. Шлезія)
Чай и Ямайка-Румъ Спеціяльнôсть.
2150 20—24

Чай пôсля якости за кільо ôдъ	3·50 до 12·—	зр.
Порошокъ зъ чаю зъ найлучшихъ сортôвъ	4·—	„
„ „ гôршихъ „	3·—	„
Ямайка Румъ дуже добрый за літрову фляшку	2·40	„

Высылка за готôвку або послѣпалату.

Ôдзначенѣ медалями заслуги на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ, такожь державнымъ медалемъ на послѣдньôй выставѣ краковскôй.

СРЕДСТВА ЛѢКАРСКѢ и ТОАЛЕТНѢ
ІОСИФА ТРАУЧИНЬСКОГО
аптикаря „Пôдъ Короною“ въ Краковѣ.

Вино хинцове и вино хинове зъ зелѣзомъ, поручен Тов. Лѣкарôвъ краковскихъ, выроблюваний зъ найлѣпшои коры хиновои, а ôдповѣдаючи всякимъ вымогамъ медицины, сталися необходимѣ въ ординаціяхъ лѣкарскихъ. — Се средство взмôцнюе цѣлый организмъ, пôдпомагае травленье и апетитъ, неоцѣненымъ стаеси для реконвалесцентôвъ по тифусѣ, запаленю легкихъ, дифтеріи, скарлатинѣ и т. п., въ катарахъ жолудка и кишокъ, въ сухотахъ, блѣдачцѣ, въ роздразненяхъ нервовыхъ, въ высиленю организму, въ опôрныхъ фебрахъ. Для дѣтей слабовитыхъ есть се одинокимъ средствомъ. Цѣна фляшки 2 зр., пôвъ фляшки 1 зр. 20 кр.

Вино пецсинове, въ нестравности, браку апетиту и въ много иншихъ недугахъ жолудка. Ц. 1 зр. 50 кр.

Вино румбарбарове, въ недугахъ жолудка, печѣнки, жовтачцѣ, затканю и т. п. Цѣна 1 зр. 50 кр.

Розчинъ „Lerasa“, маe пирофосфорань зелѣза и соды, котрый въ браку крови, блѣдачцѣ, роздразненяхъ нервовыхъ, ослабленю и винищеню цѣлого организму, признали найславнѣйшій лѣкарѣ за найсильнѣйше средство, бо робить кровь молодою и свѣжою. Цѣна 50 кр.

Бальсамъ здоровля, есть се ôдличне средство домове въ недугахъ, що повстали зъ злого жолудка. Оказалось оно спасеннымъ въ катарѣ, боляхъ и корчахъ жолудка, гемероидахъ, браку апетиту, згазѣ, заткапихъ, боляхъ и заворотахъ головы. Цѣна фляшки 1 зр., пôвъ фляшки. 50 кр. Численнѣ свѣдоцтва суть доказомъ его успѣшности.

Впов. Пане! Для жены моеи, недужои на хроничный катаръ жолудка, бôль головы, омлѣлôсть, привѣзъ я Вашъ „Бальсамъ здоровля“. Вже при зажитю першои половины фляшки жена моя почулась далеко сильнѣйшою и здоровшою, а нынѣ находиться вже въ найлѣпшôмъ здоровлю.

Варшава д. 29 мая 1886 р. *Юлій Потоцкій.*

Сиропъ бальсамично-зеловый. Цѣна 75 кр. **Пастильки зеловѣ.** Цѣна 50 кр. Оба ей средства зложенѣ зъ вытягôвъ гôрскихъ зелъ, ôдличного смаку, ôддаляють найопôрнѣйшій кашель сухій и нервовый, давленье, коклюшь, плюванье кровію, хрипку, духоту и флегму.

Зела карпатскѣ ôддаляють довготревалый кашель, катаръ легкихъ, давленье въ горлѣ. Цѣна 40 кр.

Екстрактъ шпильковый есть знаменитымъ средствомъ для недужихъ на легки и горло, астму, бракъ воздуха, бо розбрыскапый брызкавкою въ воздусѣ наповняе комнату тревалою и здоровою вонею лѣсôвъ шпильковыхъ. Цѣна фляшки 1 зр. 50 кр. пôвъ фляшки 75 кр. Брыскавка до того 1 зр. 20 кр.

Зела противревматичнѣ я противгоестцевѣ, суть неоцѣненѣ для недужихъ на ревматизмъ, гостець подагру, ломанье въ крижахъ, заразомъ чистячи кровь, привертають организмови здоровѣ соки. Лѣчать чудово золотуху застарѣлу такъ у дозрѣлыхъ якъ и у дѣтей. Цѣна 1 зр.

Смаpованье бальсамично-зелове. Цѣна 1 зр. 50 кр. **Експелеринъ** Цѣна 30 кр., 60 кр. и 1 зр. 50 кр Натираючи мѣсця недужѣ однымъ зъ тыхъ средствъ два разы на день, ôддаляеся задавненѣ ревматизмы, гостець, ревматизмъ въ головѣ, такожь хвилевый паралижь рукъ и нôгъ.

Бальсамъ на ôдмороженье. Средство неомильне. Цѣна 50 кр. **Верруцинъ,** нищить цѣлкомъ ôдтиски, бородавки и згрубѣлости шкôры. Цѣна 50 кр. **Каплѣ чудесѣ** зъ кокаиною. По зажитю тыхъ капель устае навѣть найсильнѣйшій бôль зубôвъ. Цѣна 50 кр. **Вата** лагодяча бôль зубôвъ 15 кр. **Аллиль** до натираня противъ мигрены, флюксіи и штрыканю въ ушахъ и лици. Цѣна 1 зр.

Регенераторъ есть незрôвнанымъ средствомъ, бо привертаючи сивымъ и сполоѣлымъ волосямъ первѣстну барву та взмôцнюючи ихъ, надае незвыклу мягкôсть и полыскъ, до того нищить паршѣ и прищѣ. Передъ ужитьемъ не треба волося мити въ содѣ и мылѣ, але зросити волосье снмъ плыномъ, а по 8—10 днихъ одержать они первѣстну барву. Плынъ сей не плямить нѣ шкôры нѣ бѣли, и черезъ се переходить всѣ доси знанѣ средства. Цѣна 3 зр. и 1 зр. 50 кр.

Пудеръ знаменито пристаючій до тѣла въ трехъ барвахъ, бѣлый, рожевый для бльондинокъ, кремовый для шатинокъ и брунетокъ. Цѣна коробки 30 и 50 кр., и 1 зр. — Пудеръ мого выробу ôдзначаеся деликатностею, знаменитымъ прилганьемъ до тѣла такъ дуже, що нѣхто не догадаесь пудру; не маe такожь шкôдливыхъ складникôвъ, тому уживати его ямъ найлѣпше поручаю.

Паста красоты. (Crême de beaute), ôддаляе морщинки, веснянки, плямы печѣнковѣ, прыщѣ, червонôсть носа, однымъ словомъ есть се средство ôдмолоджуюче и надаюче лицю надзвычайну нѣжнôсть и свѣжôсть. Цѣна 85 кр. **Кремъ глицериновый** надае тѣлу мягкôсть не допускаючи заразомъ, щобы руки и лице попадалися. Ц. 75 кр.

Вода до устъ. Цѣна 75 и 30 кр. **Паста до зубôвъ** Цѣна 50 и 25 кр. Не допускають порохнѣти и чорнѣти зубамъ, кровавити и ослаблятись ясламъ, а до того нищать непріемну воню, котра выходить часто зъ устъ.

Ессенція мятова тôлько мого выробу есть добра полокати рано и по обѣдѣ уста бо ôддаляе немилу воню а заразомъ вскрѣпляе и ôдсвѣжае цѣле пôднебенье. Цѣна 50 кр.

Ессенція лопухова. Цѣна 50 кр. **Олѣй лопуховый.** Цѣна 80 кр., и **Ессенція танно-лопухова.** Цѣна 80 кр. не допускають выпаданя волося, творени парилѣвъ, грибкôвъ и половѣти волосю.

Лиліонеза, ôдзначаесь незвыклымъ милымъ запахомъ. Выбѣлюе и выпѣкнюе шкôру, лагôдно дѣлае на пашкôрокъ и тому вырôвнюе морщинки и долики по ôспѣ. Запобѣгае паданю лица и рукъ, лущенню и пуканю шкôры. Усуваe прищѣ, лишаѣ, плямы, веснянки и т. д., хоронячи заразомъ ôдъ опаленя. Цѣна 75 кр.

Мыло зелове. Надае лицю незвычайну бѣлôсть и нѣжнôсть. Цѣна 25 кр. **Мыло глицеринове плынне,** одинôке до захованя барвы лица до пôзной старости, удержуе ей безнастанно свѣжо и нѣжно и хоронить ôдъ опаленя, плямъ печѣнковыхъ и т. п. Ц. 60 кр. **Вода кольоньска,** власного выробу, маe загальне признанье. Цѣна 70, 35 и 2·50 кр. **Чудесный пластеръ краковскій** на всѣ задавненѣ раны и скалѣченя. Цѣна 40 кр. **Порошокъ** усуваючій молѣ, блощицѣ и иншій домовѣ насѣкомѣ. Цѣна 25 кр.

Аптека есть заосмотрена у всѣ средства лѣчничѣ **найновѣйшои медицины,** крôмъ того у всѣ выробы лѣчничѣ, косметичнѣ и перфумерiи зъ первородныхъ фабрикъ французкихъ и нѣмецкихъ. Складъ водъ минеральныхъ, приладôвъ хирургичныхъ и средствъ гомеопатичныхъ.

2287 1—? **Цѣнники и брошурки даромъ и оплатно.**

Шкôры! Шкôры! Шкôры!
Найтанше жерело.
Товариство Торговлѣ Шкôръ
У ЛЬВОВѢ
заложене въ роцѣ 1876
складъ головный въ Рынку число 10.
Филія: Будынокъ театральный ôдъ стор. пл Краковского.

Шкôры всякого рода зъ первородныхъ фабрикъ краєвыхъ и заграничныхъ, для шевцѣвъ, рымарѣвъ, тапицерôвъ, поворозникôвъ, рукавичникôвъ, переплетчикôвъ и т. п. и всякѣ прилады до обуви якъ то: полотна, фильцъ, прунеля, еластика, пряжа жовта и сѣра до шитя, тасьмы до ухъ, нитки машиновѣ, капелѣ и замочки пружиновѣ до обуви, корки до вкладаня, чорнило (шварцъ), лякеръ плынный до лякерованя обуви, чорный зъ полыскомъ золотымъ, такожь лякеръ до лякерованя упряжи, товщь до ôдсвѣжаня обуви и т. п. **Поясы до машинъ шкôряный рôзнои величины.** 2321 1—1

Цыны сталѣ и однаковѣ такъ для членôвъ, якъ такожь и для приватныхъ.

ПРАКТИЧНѢ а ДЕШЕВѢ ДАРУНКИ НА РÔЗДВО!
Годѣ часъ тратити!
Найсвѣжша новôсть!
Лише 5 зр. 25 кр.
2166 коштуе найновѣйшій 17—20
Вашингтоньскій ремонтоаръ

до вакручуваня безъ ключика при ушку, зъ 5-лѣтнею гварантією за добрый хôдъ. Тôлько сей годинникъ можe заступити **золотый годинникъ**, а то по перше черезъ добре урегульованье, по друге черезъ **правдиво роскôшну куверту** и дялего можна его кождому якъ найлучше поручити.

Лише 1·20 зр. коштуе красный покоевый **стѣнный годинникъ** зъ добрымъ регульованымъ веркомъ, зъ ланцушкомъ и тягарками, зъ выпуклыми бронзовыми прикраесами. **Лише 2·50 зр.** коштуе пышный прикрасный **стѣнный годинникъ** зъ дзвôнковымъ будильникомъ, въ рамкахъ горѣховыхъ, зъ всказуючимъ, самосвѣтячимъ щитомъ иде и будить пунктуально.

Лише 3·90 зр. коштуе французкій, золото-бронзеваный **Будильникъ годинниковый** зъ голосно бючимъ приладомъ будильнымъ. Окраса для кождого чи то въ хатѣ, чи въ подорожи, зъ веркомъ тревалымъ, не знищаемымъ и пунктуально идучимъ.

Лише 4·50 зр. коштуе срѣбно-никльовый годинникъ, кишеневый цилиндеръ зъ дсконалымъ регульованымъ веркомъ и пышно украшеною оправою зъ кришталовымъ пласкимъ скломъ, незвычайно гарный.

Лише 50 кр. гарный, позолочуваный **ланцушокъ** зъ гачикомъ, до годинника.

Лише 1·20 зр. гарный **ланцушокъ до годинника**, въ золотôмъ фасонѣ зъ брильокомъ печатковымъ, роботы артистичнои.

Лише 3·75 зр. патентованый годинникъ зъ маятникомъ, зъ приладомъ бючимъ годины и пôвгодины, оправленый въ найделикатнѣше политурованѣ рамы, якъ найлучше наслѣдуючѣ горѣхове дерево, зъ вагаломъ и бронзовыми вагами. Крôмъ тыхъ прикметъ маe сей годинникъ и тую неоцѣнену властивôсть, що въ ночи пагенгованый щатъ его свѣтить чудымъ фіолетовымъ, чатуючо гарымъ свѣтломъ, за силу котрого **гарантуеся черезъ 10 лѣтъ.**

Несчисленна скôлькôсть ôдбирателѣвъ, котра сей годинникъ бачила и купила, була немовѣ очарована сею небувалою и неимовѣрною дешевостею.

Выключно тôлько набути его можна за попередною высылкою грошей або послѣпалтою.

Wiener Uhren-Depot und Versandt
Balsam, Wien
II. Schiffamtsgasse 14. T.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ
ц. к. уприв. галицкого
Акційного Банку Гипотечного
2222 106—? купуе и продае
ВСѢ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ
пôдъ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечнѣ и 5% Листы Гип. преміованѣ,
котрыхъ пôволя закона зъ дня 2 липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвысшои постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталôвъ фондовыхъ, пупилярныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадія

можна одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльосованя зъ 10% премією т. є. по **110 за 100**)

Всѣ припорученя зъ провинціи залагоджуються безъ проволоки по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякои провизіи.

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА
ИВАНА ИГНАТОВИЧА
магистра фармаціи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемирнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдличнѣ выробы косметичнѣ, тоалетовѣ и перфумы именно:

Валентинъ найсильнѣйше выпаданье волося вздержуе цибульки волосянѣ взмôцняе и до вытворюваня та поросту волося побуджае Лисины покрываються краснымъ волосьемъ — Цѣлый фляконъ 3 зр. Пôвъ фляконъ 1 зр. 60кр

Віолинъ
противъ прѣтя рукъ и пахвъ. Фляконъ 50 кр.

Пудръ салицилевый противъ прѣтя и ôдпареня нôгъ Пуделко 50 кр.

Магнолина, бѣла, пôдъ выключнымъ дѣланьемъ Магнолины ôдзыскуе молодечій выразъ и красоту. Червонôсть носа и лицн безповоротно уступае. Фляконъ 1 зр. 50 кр.

Орієнталина (пудеръ плынный)
надае лицю красну и приемну бѣлôсть, ôдсвѣжуе лице и консервуе. Цѣна 1 зр губка 10 кр.

Ессенція мятова до полоканя устъ,
кромѣ приемного покрѣпляючого смаку и запаху, дуже користно дѣлае на ясла и зубы. — Фляконъ 50 кр

Атраментъ до значеня бѣля безъ гумы
фляшочка 30 кр.

Атраментъ чорный кампешовый
не плѣснѣе, не осѣдае, пера не псуе, есть завсѣгды гарный и плынный и цѣлковито нешкôдливый. — Фляконь по кр. 10, 15, 25, 30, и 50.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул, Коперника ч. 3. Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч 20 и въ ЧЕРНôВЦЯХЪ Рынокъ ч 2. 2257 15—?

Выпродажь
Вина Шампаньского
десерового менше солодкого
призначеного для вывозу до Королевства Польского, а котрого, въ причины значного сладку валюты россійскои, высылки мусѣли бути вздержанѣ
Спродажь ôдъ 10 бутельокъ высше по цѣнѣ 1 зр. 75 кр. за велику бутельку.
Поручаемо заразомъ П. Т. Публицѣ всякій вишій гатунки
Винъ Шампаньскихъ
также fleur mousseuse
DE COGNAC.
К. РЖОНЦА и ХМУРСКІЙ
въ Краковѣ
продуценты натуральныхъ винъ 2256 шампаньскихъ 7—10

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“
подае до вѣдомости, що выдало и маe на складѣ слѣдуючѣ
Формулярѣ для касъ пожичковыхъ
на ладъ
„Закомарскои Правды“:

1) Книга касова, одна либра	40	кр.
2) Книга маетку зелѣзного, одна либра	40	кр.
3) Книга маетку пôдручного, одна либра	40	кр.
4) Скриптъ, 100 примѣрникôвъ	55	кр.
5) Протоколъ, одна либра	40	кр.
6) Книга довжникôвъ, одна либра	45	кр.

Товариство „ПРОСВѢТА“ поручае
Илюстрованый Календарь Просвѣты
на рôкъ 1888.
Цѣна 50 кр., зъ пересылкою 55 кр.
Дôстати можна въ канцеляріи „Просвѣты„ и вô всѣхъ бôльшихъ складахъ.

При закупнѣ товарôвъ просимо поклыкуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Чорляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 16. Львôвъ, Четверъ 21 сѣчня (2 лютого) 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô вгорокъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошенія принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ однои стрôчки печатнои, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул Коперника ч 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M Dukes, I. Schülerstrasse 8; G. L. Daube & Co. Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & V gler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ.

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлыи рôкъ . .	18 зр	на цѣлый рôкъ .	24 зр.
на пôвъ року . .	9 зр.	на пôвъ року . .	12 зр.
на чверть року .	4 50 зр.	на чверть року . .	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ . . . . . 16 зр.
на пôвъ року . . . . . 8 зр.
на чверть року . . . . . 4 зр.

Експедиція пôдъ ч. 8. ул. академична.

Редакція и Администрація пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лишь на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр а. в.

Запросины до предплаты

на рôкъ 1888.

Ôдъ 1 (13) сѣчня **„Дѣло“ почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускй свята.

„Библіотека найзнаменитшихъ повѣстей“ буде являтися яко складова часть часописи.

Предплата „Дѣла“ зъ „Библіотекою н. пов.“ (зъ почтовою пересылкою на провинцію) буде стояти

	На провинціи:	*У Львовѣ:*
На цѣлый рôкъ	18 зр.	16 зр.
На пôвъ року	9 „	8 „
На чверть року	4·50 „	4 „
На 1 мѣсяць	1·50 „	1·35 „

Поодиноке число 8 кр.

За границями Австро-Угорщины:

На цѣлый рôкъ **24 зр.**
На пôвъ року **12 зр.**
На чверть року **6 зр.**

Просимо поспѣшати зъ предплатою, щобъ мы могли управильнити накладъ „Дѣла“ зъ „Библіотекою“.

XX. Загальнй зборы товариства „Просвѣта“.

Сегорôчнй Загальнй Зборы товариства „Просвѣта“, XX-тй зъ ряду, ôдбулись вчера при великôй участи Русинôвъ. Провинція доставила дуже значне число участникôвъ, такъ, що цѣлый обширный льокаль „Рускои Бесѣды“ бувъ биткомъ наповненый а загальне число вписавшихъ-ся членôвъ доходило числа 200. Священики зъ найдальшихъ сторôнъ нашого краю, учителѣ народнй, мѣщане и селяне, котрй яко представителѣ поодинокихъ читалень завитали на Загальнй Зборы, громадно засѣли до нарадъ. Такожь и свѣтска интелигенція, такъ львôвска якъ и зъ провинціи, мала своихъ численныхъ представителѣвъ. Однымъ словомъ сказавши, кождый кутокъ нашои Галичины, де бьесь щироруске серце и де досягли животворнй лучѣ товариства „Просвѣты“, бувъ репрезентованый на сихъ Загальныхъ Зборахъ.

Загальнй Зборы розпочавъ голова тов. „Просвѣта“ д-ръ Ом. Огоновскій промовою, котра прошибала серце звѣстною краснорѣчивостею бесѣдника и переведеньемъ рѣчи. Котортко перейшовъ Вп. бесѣдникъ розвитокъ товариства ôдъ самого заложеня, представивъ дѣятельнôсть поодинокихъ виднѣйшихъ членôвъ та высказавъ хосенность сего для галицкихъ Русинôвъ вельми заслуженого товариства. Промову сю приняли зôбранй грôмкими оплесками, а судія п. Т. Реваковичь высказавъ подяку и признанье ôдъ Загальныхъ Зборôвъ д-ру Огоновскому за его трудолюбивй заходы около розвитку „Просвѣты“.

Зъ черги мали наступити справозданя касіера и економа, однакъ Зборы звôльнили ихъ на внесенье п. В. Шухевича ôдъ сего обовязку, позаякъ друкованй справозданя розôслано зъ часописею „Дѣло“, а кромѣ того всѣ зôбранй окремо одержали такй справозданя.

Именемъ комисіи контрольнои здавъ справу п. В. Шухевичь и внѣсъ подяку за ревнй заходы для касіера п. Петра Огоновского и библіотекара п. Костя Панькôвского.

Приступлено до выбору нового выдѣлу и Зборы перервано на короткій часъ для нарады и выписаня на карткахъ девяти членôвъ выдѣлу. Мѣсце предсѣдателя на часъ Зборôвъ занявъ о. Юрій Гладиловичь, деканъ и парохъ зъ Хирова.

Пôдчасъ коли комисія скрутаційна обчислювала результатъ голосованя, Загальнй Зборы розпочали дискусію надъ внесенями уступаючого выдѣлу. Выдѣлъ поставивъ внесенье: „Загальнй Зборы завзывають нововыбраный выдѣлъ, щобы вже въ сѣмъ роцѣ старався по можности що мѣсяця выдавати книжочки для членôвъ. — Д-ръ Кость Левицкій мотивуючи се внесенье вказувавъ на потребу такого выдавництва, котрого домагаються численнй зазывы зъ провинціи, а котрого потребу остатными часами вказувавъ о. Вас. Чернецкій зъ Сѣльця белзкого.

Розпочалась дискусія. П. Ив. Журковскій, учитель, попиравъ се внесенье. — Д-ръ Теоф. Окуневскій годився радо зъ такимъ предложеньемъ. Будучи въ Гуцульщинѣ — казавъ бесѣдникъ — бачивъ ôнъ сильный попытъ за выданями „Просвѣты“, особливо за календаремъ. Змѣстъ книжочокъ повиненъ бути практичный, теоретичнй квестіи на нѣчо не здадуться. — Д-ръ Мел. Бучиньскій попиравъ внесенье выдѣлу, але въ виду побôльшеня коштôвъ радивъ объемъ календаря обмежити. — Проф. Ол. Барвѣньскій въ имени филіи тернопôльскои горячо промовлявъ за частѣйшимъ выдаваньемъ книжочокъ. Будуть они менше обемистй, тому и кошты не надто побôльшаться. Радо годиться бесѣдникъ зъ д-ромъ Т. Окуневскимъ що-до практичного змѣсту книжочокъ, однакъ рѣшучо противиться тому, щобы не выдавати житя святыхъ. Се головна — каже бесѣдникъ — точка въ нашôмъ народнôмъ выхованю. Такожь гадае, що добре було-бы, щобы всѣ книжочки товариства мали однакій форматъ, бо деякй члены хотять собѣ по кôлька книжочокъ разомъ оправляти. — Учитель Воробець промавлявъ за тымъ, щобы „Просвѣта“ выдала пôдручникъ о выхованю дѣтей. Такожь повинна бути що року хоть одна книжочка историчного змѣсту, щобы розбуджала патріотизмъ у нашихъ селянъ. — Проф. Волод. Шухевичь добачуе трудности въ мѣсячнôмъ выдаваню книжочокъ, тому радить ôдновити „Письмо зъ Просвѣты“, въ котрôмъ можна-бы було помѣщати и бôльшй илюстраціи та готовый матеріялъ до друку ôдповѣдно роздѣлити на цѣлый рôкъ. — Проф. Ол. Барвѣньскій, ôдповѣдаючи попереднымъ бесѣдникамъ, вказувавъ на то, що книжочками педагогичного змѣсту занимаесь руске Товариство Педагогичне. Такожь и часопись не була-бы теперь ôдповѣдною, бо политичнй справы нашого народу обговорюе „Батькôвщина“, а подавати ôдповѣднй основнй вѣдомости науковй, се рѣчь книжочокъ — О. Данило Танячкевичь зôбравши все доси сказане о напрямѣ выдавництва, вносивъ, щобы або самъ выдѣлъ, або выбрана до того окрема анкета предложила на слѣдуючй Загальнй Зборы плянъ систематичного выдавництва. „Просвѣта“ пôсля его погляду повинна пôдготовити поле до окремыхъ товариствъ, котрй займились-бы спеціяльными выданями зъ поодинокихъ галузей всесвѣтнои науки. — Учитель Гр. Врецьона радивъ обдумати основну программу на цѣлый рôкъ и розписувати конкурсъ на поодинокй працѣ пôсля поданого тематy. — Д-ръ Теоф. Окуневскій вказувавъ на то, що на провинціи радо взялись-бы до роботы пôсля оголошеного плану и тематy. — Проф. Ол. Борковскій пригадувавъ, що вже давными часами була выбрана анкета до докладного предложеня плану выдавництва, але якось нѣчого не чути про ей роботу. На теперь радивъ-бы ôнъ доповнити розпочату исторію Руси ажь до найновѣйшихъ часôвъ, щобы селяне мали пôдъ рукою цѣлу исторію. — Д-ръ Омелянъ Огоновскій пояснивъ, що справдѣ проф. Юліянъ Медведскій выготовивъ бувъ вже давнѣйше такій систематичный плянъ выдавництвъ и по змозѣ товариство сего придержувалось. Такожь и що до доповненя исторіи Руси не призабувъ выдѣлъ а проф. Ол. Барвѣньскій обѣцявъ доповнити свою розпочату роботу. — П. Мих. Спожарскій вносивъ, щобы выданя „Просвѣты“ були бôльшими черенками друковани, бо сего домагаються по селахъ. — Ч. Ив. Сѣкорскій, селянинъ зъ Бѣлки и секретарь тамошнои читальнѣ, промовлявъ загально о выданяхъ „Просвѣты“, хваливъ ихъ собѣ, и просивъ, щобы предметы въ книжочкахъ були зъ исторіи рускои, медицины, господарства и ветеринаріи. Такожь радъ-бы ôнъ знати, чому тутъ у Львовѣ суть партіи помѣжь Русинами. Се пытанье пояснивъ проф. Грвг. Цеглиньскій присутнымъ селянамъ, и выказавъ рôзницю, яка есть помѣжь поодинокими товариствами рускими у Львовѣ. — При голосованю принято одноголосно внесенье выдѣлу и внесеня о. Д. Танячкевича та проф. Ом. Борковского, котрй мають бути директивою для нововыбраного выдѣлу. Внесенье п. Мих. Спожарского о друкованю бôльшими черенками упало.

Друге внесенье уступаючого выдѣлу ôдносилось до змѣны §. 23. статутôвъ. Змѣненый параграфъ маe звучати: „Выдѣлъ центральный скликуе Загальнй Зборы разъ въ рôкъ до Львова або до якого иншого мѣста въ краю.“ Д-ръ Кость Левицкій, мотивуючи сю змѣну, згадавъ, що сей проектъ выйшовъ вже давнѣйше ôдъ п. Григ. Врецьоны и додавъ, що черезъ таку змѣну буде можна розбудити житье просвѣтне на провинціи. П. Григ. Врецьона додавъ ôдъ себе поправку, щобы Зборы могли ôдбуватись и по селахъ. — Д-ръ Т. Окуневскій не годився на сю поправку. — Д-ръ Ом. Огоновскій предкладавъ, щобы Зборы ôдбувались по жнивахъ, въ загалѣ въ догôдный часъ такъ для львôвскихъ Русинôвъ якъ и селянъ. — Внесенье выдѣлу приймили Загальнй Зборы безъ поправки п. Григ. Врецьоны.

Селянинъ Иванъ Сѣкорскій вносивъ, щобы членьску вкладку зменшити на 50 кр. рôчно, такъ щобы и найбѣднѣйшй могли вписуватись въ члены товариства. — По выясненю д-ра Ом. Огоновского и о. Заячкôвского зъ Лопянки, що таке зменшенье вкладокъ неможливе при величезныхъ выдаткахъ товариства и що выдѣлъ увзглядняe бѣдныхъ та высылаe имъ даромъ книжки, внескодатель ôдступивъ ôдъ свого внесеня.

Ôдчитано внесенье учителя Зенона Грушкевича зъ Залѣся, щобы продовжати выдаванье „Рускои Библіотеки Игн. Онишкевича“ въ формѣ додатку до литературнои часописи „Зоря“. Се внесенье ôдступлено Товариству

Поручения зъ провинціи сейчасъ залагоджуються, безъ дочисления провизіи.

СОКАЛЬ и ЛИСЕНЪ дôмъ банковый и контора купуютъ и продаютъ пôдъ найкористнѣйшими по змозѣ условіями

Всякй облигаціи, листы заставнй, ренты, акціи банковй и приватнй, льосы державнй и земскій, монеты и банкноты выменяны.

Деякй замѣтки про часы Маркіяновй.

Нынѣ обходить вся Галицка Русь 50-лѣтну память выходу „Русалки Днѣстровои“. Значенье сего свята есть всѣмъ намъ добре звѣстне. Однакожь мало хто зъ живучихъ памятаe часы Маркіяновй на стôлько, щобъ зъ поодинокихъ объявôвъ тогдашного житя змôгъ собѣ зложити цѣлковитый и всесторонный образъ такъ званого духа часу, въ котрôмъ покôйный Маркіянъ живъ, и вѣрный образъ тыхъ людей, посередъ котрыхъ Маркіянъ обертався, а котрй певно на душу его посѣдали не малый вплывъ. Суспôльнôсть наша живе такъ скоро, що нынѣшнй враженя затирають въ памяти характеръ вчерашного дня, не то часу передпятьдесятьлѣтного. Не буде про-то ôдъ рѣчи, що на сѣмъ мѣсци подамо бодай короткй замѣтки о лѣтахъ, поодинокихъ лицяхъ и обставинахъ, въ якихъ Маркіянъ живъ и якй вплывали або вплывати могли на способъ его думаня и въ загалѣ на настрôй душѣ его.

Замѣтки тй выймаемо зъ устъ отця К. В., шкôльного товариша Маркіянового зъ наукъ богословскихъ. Поважаный о. К. отъ що оповѣдаe про часъ ôдъ 1820 до 1840 рокôвъ: „Маркіяна Шашкевича тямлю я досыть добре зъ семинаріи генеральнои у Львовѣ. Ростомъ середный, не дуже видкій и не дуже крѣпкій тѣломъ, пріемный зъ лица, волося яснѣйшого, синоокій, дуже симпатичный въ розговорѣ и любленый всѣма. Увагу свою звернувъ я на Маркіяна по его першôй рускôй проповѣди зъ амвона семинарскои церкви у Львовѣ. Було се мабуть въ 1837 роцѣ. Шашкевичь выголосивъ першій въ семинаріи духовнôй руску проповѣдь. Тематомъ ей були добродѣйства, якй сплынули на Русинôвъ ôдъ родины Габсбургôвъ. Хто ôдтакъ по Маркіянѣ деинде по церквахъ львôвскихъ проповѣдувавъ по руски, не знаю. Знаю однакожь то, що другй питомцѣ лише для того не проповѣдували по руски, бо загалъ тогдашныхъ семинаристôвъ не вмѣвъ на стôлько языка рускего, щобъ нимъ говорити, не то проповѣдувати. Лише мала частина семинаристôвъ глумилась зъ рускои проповѣди Маркіяна; бôльша частина подивляла высшу ученôсть Маркіяна, що ôнъ въ рускôмъ языцѣ змôгъ выголосити догму и мораль. Языкомъ рускимъ володѣвъ тогды загалъ семинарицкій дуже слабо або и нѣчого. Супериоры говорили мѣжь собою и зъ питомцями лишь по польски. Доперва на четвертôмъ роцѣ богословія, коли вже частина питомцѣвъ стала думати серіознѣйше о будучôмъ своемъ становиску и званю, — доперва тогдѣ починали они на стôлько способитись до апостольства, що выучались простого читаня старословеньского языка ôдъ своихъ товаришѣвъ шкôльныхъ. Писати по руски, кождый уважавъ злишнымъ.

Треба такожь знати, що писати по руски — значило наслѣдувати письмомъ кирильскй печатнй буквы. Знанье скорописи було такъ рѣдкою рѣчею, що деканы въ обѣжникахъ, написавши яке слово скорописею, значенье его додавали заразъ въ скобкахъ буквами латиньскими. Про науку старо-словеньскои граматики нѣхто въ семинаріи не мавъ не то найменшого понятя, але нѣхто не знавъ навѣть, чи есть де яка така граматика на свѣтѣ. Зô шкôлъ середныхъ не выношено анѣ дрôбочокъ знаня свого матерного языка. Тамъ все ишло по латинѣ и по нѣмецки. По домахъ священичихъ говорено звычайно по польски, только деякй родины традиційно удержували у себе языкъ рускій и то такъ строго, що поповичь, высланый першій разъ до великомѣскои нормальнои школы, приходивъ сюды мовьбы межи чужихъ людей и доперва мусѣвъ вслухуватися въ языкъ польскій.

Зъ нотъ спѣвали вже семинаристы въ часахъ Маркіяновыхъ. Нынѣшный парохъ Любѣня, о. Сѣнкевичь, учивъ ихъ потного спѣву. Ритуалôвъ учились питомцѣ приватно ôдъ кôлькохъ своихъ товаришѣвъ прихапцемъ на IV-тôмъ роцѣ, и то по бôльшôй части ôдъ дяковскихъ сынôвъ. Семинаристы не занимались дома нѣчимъ побôчь науки богословія. Нѣ газетъ, нѣ якихъ-небудь книжокъ не вôльно було читати. Ректоратъ глядѣвъ за тымъ дуже пильно. За збороненымъ овочемъ робились часто ревизіи, а посѣданье якихъ-небудь книжокъ не богословскихъ карано выключеньемъ. О скôлько знаю, читано крадькомъ нѣмецкй фильософичнй книжки и на той тематъ велись неразъ по „числахъ“ семинарскихъ розправы. Такимъ „Философомъ“ за моихъ часôвъ (1837 и 1838 р.) бувъ питомець Сьокало. Питомцямъ сходивъ весь часъ на переписуваню скриптôвъ богословскихъ, розумѣеся въ языцѣ латиньскôмъ. Въ карты не грано, бо кромѣ „дурака“, нѣхто не мавъ нѣ найменьшого понятя о якôйнебудь грѣ. „Дурака“ грано за то по майстерски. Въ часѣ мясниць давано деколи масковй балѣ. Питомцѣ перебиралися за Гуцулôвъ и Мадярôвъ и танцювали козака коломыйки и чардаша. Именно студенты, що приходили зъ Пряшева и Кошиць, вытинали сего чардаша.

Пѣсень свѣтскихъ спѣвано въ загалѣ мало. Деякй грали лишь на гитарѣ и скрипкахъ, и то звычайно танцѣ або маршѣ. Зъ пѣсень польскихъ спѣвано за моихъ часôвъ въ семинаріи и по священичихъ домахъ оттакй примѣромъ:

„Kochałem niegdyś Basię,
Bo mi się podobało,
Nie chciała patrzeć na się
Mnie się też odechciało.“

Або другу:

„Kobietki są dla nas rajem,
Bo z niemi dobra sprawa,
Kochają nas nawzajem“. и т. д.

Зъ нѣмецкихъ сучасныхъ пѣсень тямлю одну товариску, що спѣвано ей звычайно при чарцѣ; „Es kam ein Fuhrmannswagen mit einer schweren Last und als er nicht konnte weiter fahren, da spannte er seinen Schimmel an und schrie: vihi, vihi, vihi!“ Держачій чарку пивъ въ тôй хвили, а хоръ кôнчивъ: „Jetzt kann er wiederum fahren!“ Бувало, ту пѣсню спѣвають и по празникахъ, або заступають ей польскою: „Do ciebie sąsiedzie, ja na śmiało piję, zdrowie gospodarza, niech nam sto lat żyje!“

Зъ рускихъ пѣсень спѣвано: „Ты дѣвчино, ты зъ Подоля“ або тую цѣкавшу:

Занутився котикъ на чужое сало,
Ходивъ ôнъ до него, поки его стало,
Ажь чоловѣкъ уважае, що ту сала убуваe,
Якъ сала не много, чатуе на него.

Празники ôдбувались ôдмѣнно ôдъ теперѣшныхъ. На богослуженье рано зъѣздились самѣ отцѣ, ихъ жѣнки безъ дочокъ зъѣздились доперва зъ-полудня и то лише зъ найблизшого сусѣдства. Застава на столахъ була проста, стравы звычайнй, по-найбôльше вепровина дома приправлена и дрôбъ. Тѣсточокъ, тортôвъ, присмакôвъ не було нѣякихъ. Жѣнки въ суконкахъ перкалевыхъ, зъ очѣпками, зъ коралями на шиѣ; въ плыткихъ черевичкахъ; отцѣ въ довгихъ капотахъ, бо „реверендъ“ не

им. Шевченка до можливого увзгляднення. — Друге внесенье, щобы сего року выдати II. часть „Географіи Руси“ и постаратись о апробату шкôльныхъ властей, ôдступлено выдѣлови до залагодженя, позаякъ проф. Ол. Барвѣньскій пояснивъ, що зъ Украины обѣцяли надôслати знамениту працю на сей тематъ. — Трете внесенье п. Зенона Грушкевича, щобы выготовити друге выданье I. части „Исторіи Руси“ и довести цѣлу исторію Руси ажь до найновѣйшихъ часôвъ, признано вже залагодженымъ въ попереднôй дискусіи.

П. Володимиръ Левицкій ставивъ внесенье: „Выдѣлъ постараєся о выданье своимъ коштомъ и заходомъ повнои и докладнои карты географичнои цѣлои Руси-Украины въ етнографичныхъ границяхъ въ якôмъ заграничнôмъ заведеню литографичнôмъ.“ — О. Д. Танячкевичь пригадавъ, що подôбне внесенье ставивъ ôнъ передъ двома роками, тому и теперь радо его пôдпирає. — Д-ръ Ом. Огоновскій и проф. Барвѣньскій поясняють, що выданье такои карты за границею, отъ примѣромъ въ картографичнôмъ институтѣ въ Готѣ, коштувало-бы до 3.000 марокъ. По сёмъ выясненю ôдступивъ п. Левицкій ôдъ того, щобы выданье такои карты залагодити за границею — Въ дальшôй дискусіи надъ симъ предметомъ вносивъ п. Титъ Реваковичь, щобы вже разъ доконче выеднати въ министерствѣ просвѣты и въ шкôльнôй радѣ краєвôй выданье гльобôвъ и стѣнныхъ мапъ для шкôлъ въ рускôмъ языцѣ. — О. Ив. Чапельскій заявивъ въ имени руского Товариства Педагогичного, що сею справою занимаєсь выдѣлъ сего товариства и має надѣю, що ви успѣшно переведе. — Загальнй Зборы поручили ôдтакъ выдѣлови выдати карту географичну Руси-Украины въ етнографичныхъ границяхъ. — Проф. Ол. Барвѣньскій предкладавъ закупити альбумъ кольороване типôвъ селянъ для музея „Просвѣты“. Альбумъ таке выготовивъ фотографъ тернопôльскій для Є. Выс. архикн. Рудольфа и ôдзначаєсь оно великою старанностею въ выконаню и вѣрнымъ представленьемъ. Коштувати буде оно до 300 зр. а обнимає надъ 50 поодинокихъ фотографій групъ селяньскихъ. — Внесенье се ухвалили Зборы одноголосно.

О. Ив. Кулицкій промовлявъ за будовою власного „Дому Просвѣты“, де моглобы бути и помѣщенье для руского театру, котрый не може знайти теперь пристановища мѣжь Русинами у Львовѣ, тому вносивъ: Свѣтлй Зборы зволять ухвалити въ тôй цѣли: а) Оголосити въ „Дѣлѣ“ и „Батькôвщинѣ“ ôдозву до Русинôвъ; б) постаратися о то, щобы священики збирали складки по селахъ; в) щобы свѣтскй люде при всякихъ нагодахъ, якъ вечеркахъ, забавахъ и т. д. збирали складки; г) щобы филіи Просвѣты щиро занялися сею справою; д) и щобы выдѣлъ сю рѣчь довѣвъ до скорого кôнця. — Учитель Мих. Воробець вповнѣ пôдпиравъ сю гадку. — Дръ Кость Левицкій пояснивъ, що выєднати у правительства позволенье на збираняе складокъ, було-бы на разѣ труднымъ а приватно збирати складки можуть и повинй всѣ Русины. Выдѣлъ розрадахъ повѣтовыхъ, де Русины суть въ дуже значнôй меншости, або де вправдѣ єсть кôлькохъ Русинôвъ, однакъ мѣжь ними нема жадного ширшого та свѣтлѣйшого чоловѣка котрый умѣвъ-бы повести за собою другихъ членôвъ.

Правдивôсть того нашого погляду оправдана єсть вповнѣ статистичными датами. Найбôльшй цифры загальныхъ выдаткôвъ представляють въ всхôднôй Галичинѣ повѣты ярославскій (26.447 зр.), дрогобыцкій (14.997 зр.), пôдгаєцкій (17.207 зр.), скалатскій (28.448 зр.), борщѣвскій (12.205 зр.) и бучацкій (17.546 зр.). Въ всѣхъ тыхъ повѣтахъ мають Поляки а спеціяльно властителѣ бôльшихъ посѣлостей або заступники двôрскихъ обшарôвъ и жиды дуже сильну перевагу въ повѣтовыхъ репрезентаціяхъ надъ Русинами. До того бракъ въ тыхъ повѣтахъ мѣжь рускими членами радъ повѣтовыхъ щирыхъ та тямучихъ провôдникôвъ зъ помѣжь интелигенціи. И такъ въ ярославскôй радѣ повѣтовôй засѣдає на кôльканайцять дѣдичѣвъ и представителѣвъ мѣстъ жидôвъ и Полякôвъ всего 6 Русинôвъ, зъ котрыхъ 5 єсть селянами а лишь одинъ священикомъ, а въ выдѣлѣ повѣтовôмъ не засѣдає анѣ одинъ Русинъ. (NB. все дотыкає тутъ бдносинъ р. 1884, зъ котрого беремо всѣ даты до сеи розвѣдки). Въ пôдгаєцкôй радѣ повѣтовôй засѣдає 12 Русинôвъ а 15 шляхтичѣвъ разомъ зъ лат. ксьондзами. Для того и славна рада повѣтова въ Пôдгайцяхъ зъ своихъ стипендійныхъ пôдмогъ для Змартвыхвстанцѣвъ, а въ дальшôй консеквенціи и зъ импонуючои цифры загальныхъ выдаткôвъ. Въ скалатскôмъ выдѣлѣ повѣтовôмъ нема анѣ одного Русина, а въ радѣ повѣтовôй кромѣ двохъ священикôвъ-холмчакôвъ самй селяне. Такъ само въ бучацкôмъ выдѣлѣ повѣтовôмъ нема анѣ одного Русина, а въ радѣ повѣтовôй кромѣ двохъ священикôвъ-холмчакôвъ самй селяне. Такъ само въ бучацкôмъ выдѣлѣ повѣтовôмъ нема анѣ одного рускои душѣ.

За то зновъ найменшй цифры выдаткôвъ выказують тй повѣты, въ котрыхъ удалось Русинамъ займити хочь не безусловно переважаюче, але все таки вплывове становиско. Належать тутъ повѣты богородчаньскій (сума выдаткôвъ 2.669 зр.), калускій (4.551 зр.), гусятыньскій (4.183 зр) и збаразкій (2.880 зр.).

Примѣры тй вповнѣ оправдують высказаный нами высше поглядъ и повинй стати для всѣхъ доказомъ, хто способнѣйшій у насъ до веденя господарства публичнымъ добромъ и кому то добро бôльше лежить на серци. Примѣры тй суть рôвночасно доказомъ, що рады повѣтовй могли-бы удержуватись у насъ и повнити свои задачѣ безъ великого обтяженя населеня, треба-бы однакъ, щобы складъ ихъ змѣнився, щобы увôйшли тамъ люде, котрй хочуть и умѣють чесно трудитись для добра повѣту, а котрыхъ выбôръ дотеперь, на жаль, дуже часто стараються кромѣ перепонъ самои ординаціи выборчои спинити завзятою агитаціею.

ω.

Кôлько насъ коштують „польскй бецирки“?

III.

Въ рубрицѣ приходôвъ, котра представляє загальну суму 1,207.644 зр., найбôльше виднѣють повѣтовй додатки до податкôвъ. Загальна сума тыхъ додаткôвъ зъ цѣлои Галичины выносить 648.955 зр., отже 54% цѣлои рубрики доходôвъ.

Найбôльшй сумы вплатили тыми додатками повѣты захôднои Галичины; зъ повѣтôвъ всхôднои Галичины выпала найвысша цифра на повѣты: теребовельскій (13.595 зр.), бучацкій (12.422 зр.), скалатскій (11.993 зр.), тѣшанôвскій (11.707 зр.), ярославскій (11.551 зр.) и тернопôльскій (11.080 зр.), найнизша на повѣты: жидачѣвскій (4.930 зр.), гусятыньскій (4.714 зр.), дрогобыцкій (4.639 зр.), калускій (4.545 зр.) и збараскій (2.567 зр.).

Увзглядняючи высоту проценту, якій представляють додатки повѣтовй въ пропорціи до безпосередныхъ податкôвъ, побачимо передовсѣмъ, що загальна пересѣчна стопа процентова для цѣлого краю пôднеслася въ протягу часу ôдъ р. 1873—1885 о 2¾%. Коли въ р. 1873 выносили додатки повѣтовй въ цѣлôмъ краю пересѣчно 7% податкôвъ безпосередныхъ, то въ р. 1885 выносили они вже 9¾% тыхъже податкôвъ. Значить, що тягаръ удержаня репрезентацій повѣтовыхъ збôльшаєся значно зъ року на рôкъ, а то тымъ певнѣйше, позаякъ росте не лишь цифра процентова, але росте все и пôдстава вымѣру повѣтовыхъ додаткôвъ, т. є. самй безпосередній податки. Зъ-помѣжь повѣтôвъ всхôднои Галичины мають найвысшу стопу додатку повѣтового повѣты: чорткôвскій (20%), коссôвскій (17%), пôдгаєцкій (12½%), равскій и городецкій (по 11%), скалатскій, мостискій, добромильскій и старомѣскій (по 10%). Найнизшу процентову стопу мають повѣты дрогобыцкій (4½%), бережаньскій, перемыскій (по 4%) и збараскій (3%).

Другимъ жереломъ доходу повѣтовыхъ фондôвъ суть приходы зъ мыта дорогового и мостового. Выносять они въ всѣхъ повѣтахъ суму 128.854 зр., котра становить 1% загальнои сумы приходôвъ. Приходы сен рубрики ôдповѣдають рубрицѣ выдаткôвъ на дороги. Повѣты, котрй выказують бôльшй выдатки на дороги, выказують такожь бôльшй приходы зъ мытъ. Суть се переважно повѣты захôднои Галичины.

Третимъ жереломъ доходу повѣтового фонду суть субвенціи и добровôльнй датки на будову дорôгъ. Субвенціи такй удѣляє повѣтамъ, не маючимъ великихъ власныхъ фондôвъ, а предпринимаючимъ значнѣйшй будовы дорôгъ, выдѣлъ краєвый, а о скôлько дорога має стратегичне значенье такожь и скарбъ державный. Такй субвенціи одержало въ року 1884 — 26 повѣтôвъ. Въ всхôднôй части Галичины выказують найвысшй цифры субвенцій повѣты скалатскій (14.377 зр.) и каменецкій (6.000 зр.).

Приходы зъ закладового маєтку повѣтового являються лишь въ 23 повѣтахъ майже переважно въ всхôднôй Галичинѣ и выносять разомъ всего 7.398 зр. т. є. лишь 0·61% загальнои сумы приходôвъ.

Звороты удѣленыхъ позичокъ и задаткôвъ якъ и приходы позичокъ затягненыхъ повѣтомъ, творять разомъ суму 121.769 зр., або 10% загальнои сумы приходôвъ.

Вкôнци суть жереломъ приходôвъ повѣтового фонду такожь и кары грошевй, якй выдѣлъ повѣтовый має право въ выповненю своєи власти дисциплинарнои накладати на зверхности громадскй ажь до высоты 20 зр. Кары такй выказує зъ захôднои Галичины лишь 5, а зъ всхôднои 20 повѣтôвъ. Мѣжь послѣдными выказують значнѣйшй цифры повѣты: коломыйскій (110 зр.), калускій (128 зр.), товмацкій (131 зр.) и залѣщицкій (192 зр.) Загальна сума тыхъ каръ выносить 1.541 зр., а становить 0·13% загальнои цифры всѣхъ приходôвъ.

За-для характеристики и близшого поясненя загальнои цифры выдаткôвъ радъ повѣтовыхъ хочемо пôднести ще одну дуже цѣкаву точку а се именно вплывъ складу радъ повѣтовыхъ на ихъ господарство а спеціяльно же на ихъ выдатки. Перейшовши зъ урядовымъ шематизмомъ въ руцѣ позиціи выдаткôвъ всѣхъ радъ повѣтовыхъ всхôднои Галичины, пересвѣдчились мы, що тй рады, въ котрыхъ знаходиться поважнѣйше число щирыхъ Русинôвъ а бодай двохъ або трохъ зъ нихъ належить до свѣтнѣйшои рускои интелигенціи, выдатки суть далеко меншй, якъ въ тыхъ

знавъ нѣхто. На параду брали лише жѣнки делій, пôдбиванй лисами. За столомъ ишла горѣвка палена, вишнякъ, мѣдъ власного выробу, рѣдше вино. Якъ стало часомъ веселѣйше, то котрыйсь зъ отцѣвъ пôйде козачка, але solo, безъ музики и безъ пары. Бувъ то рôдъ показаня своєи удалости. Свѣтскй люде не брали участи въ празникахъ. Комисарь, мандаторъ, староста (одинокй тогдашнй урядники), уважались дуже высокими урядниками, а попôвскй пороги выдавались имъ за низькй. Хиба лѣсничій зъ сусѣдства, звычайно Нѣмець, являвся часомъ на такихъ забавахъ.

Ще и то додамъ, що священикôвъ тогдашныхъ можна було подѣлити на два окремй роды. Старшй були такъ званои antiquae educationis. Они не слухали богословія на университетѣ, а були высвященй ще въ давнôй Польщи. За то и не побирали ôдъ правительства австрійского нѣякои конгруы. Кромѣ Практикъ церковныхъ, въ котрыхъ були всесторонно „битй“, не обходила ихъ нѣлка наука. Они и мало интересувалися свѣтомъ, а бôльше трудились въ господарствѣ. Деякй любувались въ добрыхъ коняхъ, хочь тй конѣ убирано лише въ простй шлиѣ. Шорôвъ не знавъ нѣхто, брички були сѣльского выробу. Покôнченй университетники сторонили трохи ôдъ отцѣвъ старои даты и поводились трохи окремо. Тематомъ розговорôвъ по празникахъ були згадки про професорôвъ философіи, про ихъ нѣмецкй и латиньскй выклады про житье семинарске, або про пригоды въ сусѣднôмъ, найблизшôмъ мѣсточку.

Одинй и другй отцѣ не интересувались нѣколи справами политичными або народными въ нынѣшнôмъ розумѣню. Въ деякихъ домахъ говорено по польски, въ иншихъ по руски, але безъ выробленого понятя о національности. Часомъ лише хтось умѣвъ розказати про Наполеона I., якъ переходивъ Польщу въ походѣ на Россію. „Gazeta Lwowska“, одинока часопись въ тыхъ часахъ, выходила въ однôмъ аркуши тыжднево, але ви читали лише староста, мандаторъ або панъ въ селѣ. Не можна такожь посуджувати тогдѣшныхъ священикôвъ о якій небудь патріотизмъ польскій. Въ рукахъ польского народу, а властиво шляхты въ 1830-ыхъ рокахъ и пôзнѣйше не брало духовеньство руске нѣякои участи. Польска або руска бесѣда по домахъ священичихъ выходила зъ простои традиціи, зъ простого звычаю.

Въ слѣдъ за симъ и питомцѣ семинаріи духовнои дѣлились на два роды пôдъ взглядомъ народности. Одинй приходили зъ польскимъ, другй зъ рускимъ языкомъ на устахъ, але нѣ одинй нѣ другй не посѣдали выробленого понятя о національности и вазѣ національного розвою.

Маркіянъ Шашкевичь мусѣвъ про-то всѣмъ товаришамъ своимъ выдаватись трохи незвычайнымъ чоловѣкомъ. Его певно не розумѣвъ загалъ семинаристôвъ. Рôвно-жь не знавъ нѣхто цѣли, для якои Маркіянъ такъ ревнувавъ за рускостею въ семинаріи и для чого важився на таку сильну опозицію противъ звычаєвои польскости, що ажь выголосивъ першу проповѣдь въ языцѣ рускôмъ. Такъ суперіоратъ семинарскій якъ и ординаріятъ могли его за то дуже покарати. Зважившй, що се дѣялось въ 1830-тыхъ рокахъ, небавомъ по революціи польскôй, що всюды вѣтрено лише заговоры и що правительство не любило нѣякого духового руху, бо темнота уважалась одинокимъ добрымъ средствомъ до правленя народами, выступленье Маркіяна выдасться навѣть малымъ героизмомъ.

Мимо того зъумѣвъ Маркіянъ найти для свого дѣла вже въ семинаріи кôлькохъ товаришѣвъ. Тямлю добре, що руску пропаганду вели въ семинаріи въ 1837 и 1838 рокахъ Скоморовскій, Шухевичь и Соневицкій. Скоморовскій укладавъ словарь рускій, збираючи слова ôдъ своихъ товаришѣвъ зъ всеи Галичины, учивъ навѣть товаришѣвъ своихъ руского языка и письма.

Ще и то замѣчу, що про процесъ, якій вѣвъ тогдѣшный ректоръ семинаріи Венедиктъ Левицкій зъ Шашкевичемъ, Головацкимъ и Вагилевичемъ, мы въ семинаріи не знали нѣчого. Я зъ здивованьемъ ôдчитавъ протоколы помѣщенй въ ч. 1 „Зорѣ“ зъ сего року. Маркіянъ, пытаный до протоколу, яка була цѣль выдавництва „Русалки Днѣстровои“ каже: „Ich versuchte mich in der ruthenischen Sprache als meiner Muttersprache, die von der Kirchensprache und der grossrussischen (moscovitischen) bedeutend verschieden ist, und glaubte zu ihrer weiteren Cultiwirung den Grundstein zu legen und dadurch dem Mangel der ruthenischen Literatur abzuhelfen“. Видко и ректоратъ, и „трôйця руска“ удержували за-для якихсь важныхъ причинъ цѣлу справу въ великôй тайнѣ.“

Сихъ кôлька замѣтокъ, котрй змогуть послужити до лучшого зрозумѣня Маркіянового часу, подаємо на сёмъ мѣсци зъ бажаньемъ, щобъ и другй сучасники Маркіяновй зволили свои спостереженя подавати до прилюднои вѣдомости. Бо лише въ тôй способѣ зберемо матеріялъ до всесторонного и вѣрного оцѣненя труду, початого нашимъ великимъ патріотомъ трицятыхъ рокôвъ.

И. В.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Въ радѣ державнôй закôнчилася онодгы загальна дебата надъ закономъ о податку ôдъ цукру а вчера розпочалися надъ симъ предметомъ спеціяльнй дебаты.

Въ центральнôй комисіи для справъ науки промысловои принято до вѣдомости справозданье о организаціи высшои школы промысловои въ Краковѣ, школы для промыслу артистичного у Львовѣ и школы шлюсарскои въ Свіонтникахъ.

„Münch. Allg. Ztg.“ каже, що бесѣда Тиссы не лишає нѣчого бôльше до бажаня особливо зô взгляду на тѣсну звязь австро-нѣмецкого союза. Въ Петербурзѣ — каже згадана газета — зробить та бесѣда може не конче добре враженье, бо въ нѣй нема нѣчого, на чѣмъ можна-бы оперти надѣю на яку-небудь „окрему“ угоду межи Россіею а Австріею.

„Pest. Lloyd“ пише о ситуаціи такъ: Австро-Угорщина и Нѣмеччина будуть незадовго мусѣли числитися зъ тымъ фактомъ, що на ихъ границяхъ буде розложена могуча армія россійска въ такôмъ станѣ, котрый лишь дуже мало буде рôзнитися ôдъ повнои готовости до вôйны, и они будуть мусѣли завести ôдповѣдно до того свои заряджения. Ôдповѣдна сему концентрація австро-угорского войска въ Галичинѣ або нѣмецкого войска въ пограничныхъ провинціяхъ нѣмецкихъ єсть, якъ зовсѣмъ природно, для австро-угорскои и нѣмецкои армій за-для ихъ територіяльнои системы зовсѣмъ выключена. Була-бы то однакожь неконче розумна льогика, вносити зъ того, що россійскимъ мѣрамъ на граници не можна ôдповѣсти такими-жь самыми, що мы пôддаємось фаталиетично судьбѣ и пôддаємось безчинно и не боронячись всему тому, що постановила зробити зъ нами нескрупулятна россійска рада воєнна. Суть то гадки, котрыхъ не выкликали нынѣшнй або вчерашнй приключеня, анѣ не выкликало ихъ хочь бы и поясненье Тиссы. Они датуються ôдъ першого дня, въ котрôмъ значенье енергичнои дислокаціи россійского войска на граници стало зовсѣмъ ясне. Але що они такъ само нынѣ суть оправданй, якъ и того першого дня, ба, теперь стали ще бôльше конечными, якъ то можна

було тогды сказати, — то доказуе поважный и тайкомъ поступаючій характеръ кризы.

Берлиньска „Post“ пише о теперѣшнôй ситуаціи зъ нѣмецкого становища такъ: Нѣмеччина заявляе свою миролюбивôсть тымъ, що на безъустанне зброенье Россіи не ôдповѣдае такими самыми мѣрами, бо они прискорили-бъ лишь вôйну. Не можна однакожь вѣрити россійскимъ завѣренямъ, що Россія не хоче приступити до офензивы. Середъ внутрѣшныхъ обставинъ политичныхъ, въ виду небезпечности нигилистôвъ, був-бы для неи той ворогъ, що пустивсь-бы въ ею глубину, дуже небезпечный для неи; Россія змушева отже до офензивы, якъ то вже давнѣйше признавъ бувъ Скобелевъ. Отже сама россійска партія военна признае, що она не вдоволиться лишь самими успѣхами на балканьскôмъ пôвъостровѣ, але що неудача, яку она потерпѣла зъ власнои вины дае ѣй найлѣпшу нагоду повести россійску армію на захôдъ.

——

До „N. fr. Presse“ доносять зъ Бродôвъ, що войсковй доставники въ Бессарабіи одержали довѣрочне запытанье, яке число мундурôвъ и артикулôвъ поживы могли-бы доставити до якогось речинця; на разѣ поинформовано однакожь тыхъ доставникôвъ, що правительство не жадае въ сей хвили нѣякои надзвычайнои доставы.

——

Нѣмецка рада звязкова ухвалила предложенье правительства, въ котрôмъ жадаеся 278,335.562 марокъ на цѣли военній; сума та маe роздобутися въ дорозѣ позички. Зъ сеи сумы припадае на Прусы, Альзацію и Льотарингію 213 мил., на Саксонію 19,296.000, на Виртембергію 13,643 000, на Баварію 32,164.000. Предложенье се ôдослано теперь до парляменту.

Въ берлинньскихъ кругахъ политичныхъ не хотять вѣрити въ то, щобы войско россійске дôстало приказъ ôдступити ôдъ границѣ на 30 верстъ. Говорять загально, що ситуація не змѣнилася. Есть певною рѣчею, що кн. Бисмаркъ буде при кôнци сего тыждня промовляти, але въ якôмъ дусѣ, сего не звѣстно. Одинъ зъ виднѣйшихъ финансистôвъ мавъ набрати зъ розговору зъ кн. Бисмаркомъ переконаня, що ôнъ буде промовляти въ мирнôмъ дусѣ. Коли-бъ такъ дѣйстно мало бути, то дивнымъ выглядало-бы, длячого канцлеръ нѣмецкій выбравъ собѣ якъ разъ предложенье войскове, щобы о нѣмъ говорити.

——

Зъ найновѣйшихъ ôдзывôвъ италійскихъ газетъ якъ „Esercito“ и „Reforma“ выходить, що Италійцѣ постановили не выступати зачѣпно противъ Абессинцѣвъ и поки що залишили свôй плянъ „мести за Догали“. Саати есть — якъ здаесь — послѣдною точкою походу италійского войска. Въ Римѣ вправдѣ сподѣваються, що Абессинцѣ самй зачѣплять, но ся надѣя, здаесь, не оправдаесь. Тактика генерала Санъ Марцано есть певно розумна, но правительство италійске повинно було вже зъ самого початку заявити, що не думае высылати свое войско ажь въ глубину Абессиніи. Загальне мнѣнье въ Италіи було-бы тымъ успокоилося; тымчасомъ голошено загально таку завзяту борбу, що теперь зовсѣмъ справедливо въ народѣ настало велике недовѣріе до правительства, бо припускаеся, що силы италійского войска въ Африцѣ суть за слабй, щобы розпочати офензиву. Зъ всего, що доси звѣстно, здаесь выходити, що положенье италійского войска въ въ Африцѣ есть дѣйстно критичне. Абессинцѣ розложились въ великôй силѣ пôдъ горами по сторонѣ ôдъ Саати и стережуть пильно кождый рухъ италійского войска. Италіянцѣ зôбрали зновъ були дня 30 сѣчня всѣ свои силы и вырушили на Саати. Якъ отже теперь рѣчи стоять, не звѣстно. Кажуть, що негусъ выдавъ вже бувъ свому полководцеви, Расъ-Михаилови, приказъ, щобы напавъ на Италіянцѣвъ, але мусѣвъ ôдтакъ здержатись ôдъ сего кроку и ôдкликавъ приказъ, бо показалось, що противъ него збунтувався король Мениликъ. Зъ Асмары и Тигры надходять такожь вѣсти, що Мениликъ пôднявъ ворохобню противъ негуса, але въ Ассабѣ не знають о тôмъ ще нѣчого, хочь тамъ могла-бы була надôйти вѣсть зъ Шоы вже о 14 днѣвъ скорше. Позаякъ однакожь шпѣгуны, що въ великôмъ числѣ заходять до Абессинiи, говорять о тôй ворохобни яко о певнôй рѣчи, то здаесь, що на сей вѣсти есть щось и правды.

——

Правительство болгарске одержало вѣсть зъ достовѣрного жерела, що въ адріянопольскôмъ виляетѣ збираються ватаги ворохобникôвъ пôдъ проводомъ россійскихъ официрôвъ и що они думають впасти до Всхôднои Румелiи. Правительство завело отже на граници всякй мѣры осторожности и поробило ôдповѣднй кроки у Порты.

НОВИНКИ

— **Загальнй Зборы „Народнои Рады“** прибрали видъ величнои всенароднои манифестаціи. Зъ всѣхъ сторôнъ галицкои Руси явились нынѣ представителѣ всѣхъ клясъ нашои суспôльности. Руска интелигенція выслала свôй найкрасшій цвѣтъ, своихъ найзнаменитшихъ дѣятелѣвъ такъ зъ-помѣжь духовныхъ якъ и свѣтскихъ патріотôвъ. Рускій народъ, руске селяньство и мѣщаньство доставило на покликъ выдѣлу „Народнои Рады“ дуже поважный контингентъ патріотôвъ селянъ и маломѣщанъ. Загальне число участникôвъ выносить надъ 400. Переважають селяне зô всѣхъ сторôнъ краю. Вступна рѣчь д-ра Олександра Огоновского выкликала незвычайне одушевленье. На предсѣдателя Зборôвъ, коли пос. Романчукъ зрѣкся, выбрано судію зъ Пôдбужа п. Тита Реваковича, котрый веде Зборы енергично, а на секретарѣвъ покликано д-ра Горбачевского и Паньковского. На внесенье д-ра Омел. Огоновского рѣшивъ Збôръ одноголосно выслати привѣтну телеграму Ивану Борысѣкевичеви въ Увислѣ а на внесенье д-ра Олесницкого таку саму телеграму пос. Качалѣ. Справозданье провизоричного выдѣлу представлене д-ромъ К. Левицкимъ и програмову рѣчь д-ра Олександра Огоновского принято одноголосно и зъ одушевленими ознаками признаня. Збôръ рѣшивъ на внесенье о. Танячкевича зложити подяку уступаючому провизоричному выдѣлови а особливо д-ру Ол. Огоновскому, пос. Романчукови и д-рови К. Левицкому. На внесенье п. Кисѣля высказавъ Збôръ признанье и подяку сов. В. Ковальскому за попиранье шкôльныхъ справъ въ радѣ держ. По перервѣ, въ котрôй ôдбулось голосованье на новый выдѣлъ выбрано скрутаторôвъ и розпочато дебаты надъ внесенями поодинокихъ членôвъ. Участники Зборôвъ-селяне поставили сейчасъ на порядокъ дневный Збôръ законъ дорожовый. На внесенье д-ра Олесницкого упросивъ Збôръ п. Сѣчиньского, щобы справу реформы дорогового закона представивъ въ властивôмъ свѣтлѣ. Пос. Сѣчиньскій забравъ голосъ а въ довгôй, дуже основнôй промовѣ пояснивъ згадану справу. Въ хвили, коли се пишемо, т. є. о год. $2^1/_2$ попол., ведуться дальше нарады въ справѣ закона дорогового, а скрутиніюмъ выборôвъ до выдѣлу ще не скôнчилось.

— **Депутація галицкихъ панôвъ**, зложена зъ президента палаты послôвъ д-ра Смольки и властителѣвъ дôбръ п. Володислава Федоровича и Юліяна Корытовского, маe нынѣ вручити архикн. Рудольфови прекрасне альбомъ зъ фотографій и акварель представляючихъ образы и виды зъ етнографичнои выставы въ Тернополи.

— **Товариство „Академичне Братство“** порозсылало уже запросины на свôй баль, що ôдбудеся въ великій сали „Народного Дому“ дня 16 н. ст. лютого. Строй на баль визитовый або народный. Початокъ о годинѣ $7^1/_2$ вечеромъ. Вступъ ôдъ особы 1 зр. Билетôвъ можна дôстати въ товариствѣ „Академичне Братство“ при улици Калѣчôй ч. 1, а въ день вечерка при касѣ. — Рôвно-жь розôслано запросины на пять вечеркôвъ зъ танцями въ компатахъ „Рускои Бесѣды“ (при ул. Ôрменьскôй ч. 27) въ дняхъ 7 и 23 н. ст. лютого и 1, 6 и 15 н. ст. марта.

— **Краевй беззворотнй запомоги и позички на будову дорôгъ.** Зъ сумы 140.000 зр., котру соймъ призначивъ на беззворотнй запомоги на будову дорôгъ, удѣливъ выдѣлъ краевый у всхôднôй Галичинѣ ось такй субвенціи: Выдѣлови пов. въ Стрыю на будову громадскои дороги зъ Стрыя до Журавна 2500 зр. — Выдѣлови пов. въ Жовкви на дорогу доѣздну до стаціи зелѣзничои въ Глиньску 600 зр. — Выдѣлови пов. въ Скалатѣ обѣцявъ выдѣлъ кр. дати беззворотну запомогу въ высотѣ 50% загальныхъ коштôвъ на будову громадскихъ дорôгъ зъ Илавча на Сороцко до Пôзнанки гетьманьскои, а зъ-ôдси зъ однои стороны до Зарубинець для полученя зъ краевою дорогою, ведучою до Скалату, а зъ другои стороны на Глѣбôвъ до Грималова; субвенція на сй всѣ три дороги не може переходити сумы 8.000 зр., бо и такъ сей повѣтъ рôкъ-рôчно дôстаe запомогу на будову дороги зъ Пôдволочискъ до Грималова. — Выдѣлови пов. въ Теребовли беззворотну запомогу въ высотѣ 50% загальныхъ коштôвъ на будову дороги ôдъ границѣ повѣта скалатского въ громадѣ Илавче до Теребовлѣ; ся дорога есть продовженьемъ проектованои дороги зъ Пôзнанки гетьманьскои до Илавча. — Въ кôнци обѣцявъ выдѣлъ кр. удѣлити выдѣлови пов. въ Скалатѣ безпроцентову позичку 10.000 зр., зворотну въ 10 лѣтахъ, на будову высше наведеныхъ дорôгъ.

— **Петербурскій „Kraj“** умѣстивъ въ остатнôмъ числѣ допись „зъ пôдъ Кракова“, де мѣжь иншимъ позволяе собѣ, „засягнувши, якъ хвалиться, вѣдомостей зъ доброго жерела“, тягнути некористну для нашого Впр. митрополита паралелю мѣжь „записаньемъ“ у Вѣдни Впр. Сильвестра Сембратовича а лат. архіепископа кс. Моравского. А енунціяцію свою стараеся пôдперти тымъ фактомъ, що лат. архіепископъ кс. Моравскій, хочь зôставъ бôльше-менше рôвночасно архіепископомъ якъ Впр. Сильвестеръ митрополитомъ, одержавъ достоиньство тайного совѣтника, отже и титулъ „ексцеленціи“, а митрополитъ рускій того не удостоився. „Чому-жь рускій митрополитъ не есть доси екеценціею? — пытаe дописователь и давай per longum et latum толкувати на той самый тематъ, якъ свого часу по загальныхъ зборахъ „Народного Дому“ толкувавъ „Dziennik Polski“. „Чому рускій митропокитъ не есть доси ексцеленціею?“ — мы того не знаемо, може колись ще буде, але мы спытаемось пана дописователя зъ пôдъ Кракова: А чому доси б. митрополитъ рускій Іосифъ не есть кардиналомъ, якъ се довгій часъ обѣцювано, а надъ краковскôмъ епископомъ кс. Дунаевскимъ капелюхъ кардинальскій уже майже висить? Въ кождôмъ-же случаю ôдповѣдь выпаде одна: „бо Русинови трудно, — а Полякови все чомусь лекше...“

— **Зъ пôдъ Щирця пишуть намъ**: Громада Брôдки, дбала о просвѣту своихъ дѣтей а бачучи, що теперѣшна школа не може помѣстити всѣх дѣтворы, задумала взятись за будову новои мурованои школы. Головно горячо занялись тымъ дѣломъ нарохъ о. Цѣпановскій и старшина громадска Семко Воробець и Вячеславъ Травничокъ. Кромѣ того громада, бачучи зъ однои стороны ревнôсть и заслуги учителя, а зъ другои недостатокъ его матеріяльный, закупила для школы 2 морги доброго поля и 1 моргъ огорода. Честь такôй громадѣ!

— **Злодѣй обôкравший касу податкову въ Выжници**, арештованй въ Устьечку, призналися по части до вины въ судѣ. Суть то жиды Мошко Моргенштернъ, Ельо Гершь Дрекслеръ, Хаимъ Аксельрадъ и Ерухимъ Мандшугъ. Натомѣсть выпираеся всякои участи въ тôмъ злочиньствѣ шинкарь въ Устьечку Маеръ Маркъ, у котрого въ рôжныхъ крыѣвкахъ знайдено 11.222 зр. зъ тои крадежи. Увязнено такожь жидôвочку Файгу Маркъ и селянина Ивана Мандзюка, котрый знайшовши въ заѣздѣ Марка банкнотъ на 1000 зр., хотѣвъ его пустити, думаючи що се 10 зр. При ревизіи халатôвъ чотырохъ головныхъ виновникôвъ крадежи знайдено 521 зр. 50 кр.

— **Россійске министерство просвѣты** выготовило проектъ, що при кождôй семинаріи учительскôй въ Россіи мусить бути интернатъ для кандидатôвъ стану учительского и кандидаты мусять жити въ интернатахъ. Безъ интернату не може бути семинаріи учительскои. Коштъ на интернаты мають понести скарбъ державный и земства.

— **Жидъ-милiонеръ бар. Гиршь зъ Парижа** зложивъ на жидôвъ въ Россіи 20 милiонôвъ рублѣвъ. На засѣданю потербурского „Товариства для ширеня просвѣты мѣжь жидами“, була вже дебата, що зъ тыми милiонами почати? Бôльшôсть була за тымъ, щобы помагати ширити ремѣсла мѣжь жидами, а адвокатъ и писатель Кулишеръ горячо промовлявъ за основаньемъ банку, котрый бы жидамъ дававъ позички на набуванье землѣ. Остаточно справы ще не порѣшено.

— **На ювилей Папѣ** не зложили благожеланя зъмѣжь католицкихъ державъ тôлько италійска и республика Гватемаля въ середнôй Америцѣ. (Гватемаля веде теперь борбу зъ католицкою церквою). Зъ некатолицкихъ державъ не зложивъ благожеланя тôлько король шведскій, заявивши, що его, яко некатолика, ювилей папы не обходить.

— **Полиція львôвска увязнила факторку Фаерштайнову**, якъ зъ дѣвчатами выбиралася на Всхôдъ, щобъ тамъ запродати ихъ до домôвъ розпусты. Зроблено ревизію въ домѣ Фаерштайновои и знайдено множество письмъ, зъ котрыхъ показуеся, що тая факторка ôдъ кôлькохъ лѣтъ вела обширну переписку зъ Всходомъ та зъ Америкою и торгувала дѣвчатами. Фаерштайнова разомъ зô спôльниками маe бути суджена въ найблизшôй каденціи судôвъ присяжныхъ.

— **Кароль Миколяшь**, властитель знанои антики у Львовѣ, померъ позавчера въ 51 роцѣ житя. Покôйный бувъ чоловѣкъ образованый, докторъ философіи, и тѣшився середъ суспôльности львôвскои симпатiею и поважаньемъ.

— **Яець курячихъ вывезено зъ Россіи** за границю въ 1886 роцѣ 400 милiонôвъ штукъ на 5,678.000 рублѣвъ. Въ 1887 роцѣ вывôзъ збôльшився о 100 милiонôвъ штукъ яецъ або на $1^1/_2$ милiона рублѣвъ. Найбôльше вывезено до Австріи (157 мил.) до Нѣмеччины (148 мил.), до Англіи (22 мил.) и т. д. Головнй осередки, де збираеся сей матеріялъ до вывозу, мѣста Варшава и Одесса.

— **Песъ въ окулярахъ.** Въ Нельсонѣ въ державѣ Кентуки одинъ пристрастный ловець маe старого пса „Тома“, котрый почавъ уже недобачати и коли панъ ишовъ на ловы, бѣдный „Томъ“ мусѣвъ зъ тугою лишатись дома. Одного разу дѣти ловця, граючись наложили „Томови“ окуляры зъ сильными склами. „Томъ“ замѣсть розсердитись, дуже утѣшився, повеселѣйшавъ и почавъ скакати урадуваный коло дѣтей. Панъ, побачивши то, прикрѣпивъ псови окуляры и взявъ его того-жь дня на ловы. „Томъ“ ставъ цѣлкомъ иншій, першій по-надъ всѣ псы, все бувъ на передѣ. Але якось середъ ловôвъ упали ему окуляры зъ носа. Розумный „Томъ“ пôднявъ окуляры и принѣсъ ихъ панови, такъ ажь майже промовлявъ до него, щобы ему зновъ ихъ прикрѣпивъ...

— **Дрôбнй вѣсти** Маршалокъ краевый гр. Тарновскій выѣхавъ вчора до Кракова а зъ-ôдтамъ поѣде до Вѣдня. — Въ Новôмъ-Санчи померъ адвокатъ д-ръ Тома Янчура въ 39 р. житя. — На стаціи Мигаево мѣжь Одесою а Кіевомъ поѣздъ особовый зôткнувся зъ товаровымъ и въ наслѣдокъ того 6 возôвъ розбилось а зъ людей 6 згинуло, кôлькапацять потерпѣло тяжку ушкоду тѣла, а кôлькадесять легку. — Въ Краковѣ отворено вчора торжественно консерваторію музичну. — Намѣстникъ Галичины п. Залескій мавъ оногды авдiенцію у цѣсаря и у архикн. Альбрехта.

Послѣднй вѣсти.

Зборы „Народнои Рады“ скôнчилися о 4 год. по полудни. До выдѣлу выбранй: Д-ръ Олександеръ Огоновскій головою; Юліянъ Романчукъ, Иванъ Белей, д-ръ Кость Левицкій, Василь Нагôрный, д-ръ Омелянъ Огоновскій и о. Олександеръ Стефановичъ; заступникамн выдѣловыхъ выбранй: Д-ръ Евгенiй Олесницкій, Кирило Кахникевичъ и д-ръ Андрѣй Косъ. — Д-ръ Окуневскій зложивъ именемъ патріотôвъ зъ Косôвщины 50 зр. на оплату шкôльну для ученикôвъ рускои гимназiн въ Перемышли.

Телеграмы „Дѣла“.

Берлинъ 2 н. ст. лютого. Въ добре поинформованыхъ кругахъ завѣряють, що Россія въ послѣдныхъ дняхъ переговорювала успѣшно зъ парискими банкирами въ справѣ позички 300 мил. руб. Позичка потребуе мабуть ще лишь санкціи царя.

Вѣдень 2 н. ст. лютого. Переговоры румуньского министра Стурдзы зъ гр. Кальнокимъ не довели мабуть до нѣчого. Кажуть, що Австро-Угорщина не хоче навязувати зъ Румунiею нѣякихъ переговорôвъ въ справѣ ей неутральности на случай вôйны, щобы тымъ способомъ не давати нѣякои пôдставы до провокаціи Россіи. Зъ другои стороны говорять, що Стурдза маe бути зовсѣмъ вдоволеный зъ своей мисіи у Вѣдни. Кажуть, що Струдза выѣхавъ до Вѣдня на выразне жаданье кн. Бисмарка.

Римъ 2 н. ст. лютого. Зъ Массавы надôйшла вѣсть, що тамъ кождои хвилѣ сподѣваються нападу; патрулѣ сигнализували вже неприятеля. Ген. Санъ Марцано ôдôйшовъ вже зъ генеральнымъ штабомъ, бригадою пѣхоты и гôрскою батерiею до Саати.

Брукселя 2 н. ст. лютого. Россійскій представитель переговорювавъ дальше зъ французко-бельгійско-голяндскою групою финансистôвъ въ справѣ позички и яко гарантію дававъ доходы зъ зелѣзниць державныхъ. Рôвночасно мають завестися въ Бельгіи и Голяндіи выпертй зъ Берлина россійскй вальоры; доси мало ихъ вже перейти бôльше якъ 72 мил. до Бельгіи.

Берлинъ 1 н. н. ст. сѣчня. Вѣсть о уступленю Путкамера потвердилася.

Наука, штука и литература.

— **Историчный журналъ „Кіевская Старина“**, що выходивъ книжками мѣсячными въ Кіевѣ пôдъ ред. Ѳ Лебединцева ôдъ початку 1882 року до кôнця 1887-ого, переходить пôдъ редакцію А. С. Лашкевича. Новый властитель и редакторъ „Кіевскои Старины“ писавъ до того журналу за редакціи Лебендицева и маe широкй звязи зъ ученными и белетристами на земляхъ украиньскихъ. Лашкевичъ задумуе розширити програму журнала въ той спосôбъ, щобы подававъ не тôлько матеріялы и студіи историчнй, але и белетристичнй творы. Кажуть, що въ тôй цѣли новый редакторъ „Кіевскои Старины“ запросивъ до сотрудництва знаныхъ белетристôвъ В. Короленка, Мачтета и др.

— **Два украиньскй театры** Старицкого и Кропивницкого помѣнялися мѣсцемъ побыту: Старицкій выѣхавъ зъ своею трупою зъ Москвы до Петербурга и тамъ въ „Малôмъ Театрѣ“ дае представленя „зъ великимъ успѣхомъ и при симпатiяхъ публики“ (якъ читаемо въ россійскихъ газетахъ), а Кропивницкій переѣхавъ зъ своею трупою зъ Петербурга до Москвы и въ театрѣ „Парадизъ“, рôвножь тѣшиться симпатiею публики. На першôмъ представленю „Наймички“ Карпенка-Карого публика обдарувала паню Заньковецку прекрасною тацою зъ хрустальнымъ сервисомъ, прикрашенымъ срѣбломъ. Репертуаръ трупы Кропивницкого збôльшився новою штукою талантливого и плôдного писателя драматичного Карпенка-Карого: „Мартинъ Боруля“, комедія въ 5 актахъ.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Перенесеня.** Дирекція почтъ и телеграфôвъ перенесла асистента почтового І. Стрѣлецкого зъ Бялои до Золочева.

Надôслане.

МОЛОЧАРНЯ ЦЕНТРАЛЬНА

при улици Коперника ч. 13 (въ огоронѣ), филіи Хорущина ч. 12, Паньска ч. 15, Ягайлоньска ч. 18 доставляе молоко и сметанку въ абонаментѣ домôвъ по умѣркованыхъ цѣнахъ.

2272 12—?

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поручае 1833 86—?

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катарь, кашель и хрипку. Цѣна однои пачки 20 кр. На провинцію зъ опакованьемъ 30 кр.

Всѣхъ наукъ лѣкарскихъ

Д-ръ А. ГОНЬКА

по укôнченю спеціяльныхъ студій дентистичныхъ въ закладахъ университитскихъ дентистичныхъ въ **Берлинѣ**

маe **Ателіе дентистичне**

при улици Коперника ч. 5 и ординуе ôдъ годины 9—1 и ôдъ 3—5.

Всѣ операціи дентистичнй на жаданье безъ болю, обезчувствляючи кокаинною або газомъ розвеселяючимъ (Lustgas). — Штучнй зубы осадженй на золотѣ, кавчуку и т. д. 2120 29—?

Вытягъ зъ розкладу ѣзды зелѣзниць державныхъ

важный ôдъ 1 жовтня 1887.

Ôдѣздъ зô Львова: О 6 год. рано до Гусятына; — о 6 год. 10 мин. рано до Лавочного, Будапешту, Стрыя; — о 11 год. 27 мин рано передъ полуд. до Стрыя, Хирова, Станиславова; — о 12 год. 02 мин. въ полудне до Гусятына; — о 7 год. 44 мин. вечеромъ до Стрыя, Хирова.

Приѣздъ до Львова: О 1 год. 15 мин. въ ночи зъ Будапешту, Стрыя, Лавочного, Станиславова, Хирова; о 8 год. 39 мин. рано зъ Хирова, Стрыя; — о 3 год. 10 мин. по полудни зъ Гусятына; — о 4¼ год 15 мин. по полуд. зô Станиславова, Хирова, Стрыя; — о 9 год. 43 мин. вечеромъ зъ Гусятына.

Плякаты зъ розкладомъ ѣзды на линiяхъ галицкихъ можна дôстати на стаціяхъ зелѣзниць державныхъ по 6 кр. 2238 9—?

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:
Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночй) пл. Галицкій 17.
Дръ Е Лебедовичъ (нед. внутрѣшнй и очнй) ул. Корняктôвъ (Нар. Дôмъ).
Д-ръ Т. Єндель (недуги нервовй и жѣночй) ул. Валова 31.
Д-ръ І Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Антики:
З. Рукеръ ул. Краковска.

Банки и Конторы вымѣны:
Банкъ краевый ул. Костюшки (будынокъ соймовый).
Банкъ гипотечный пляцъ Галицкій.
А Шеленбергъ (конт. вымѣны) ул. Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лилiенъ (конт. вымѣны) ул Гетьманьска 6.

Готелѣ и Реставрації:
Готель французскій и рест. швехатска пл. Маріяцкій.
Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Краковска 9.

Фотографы:
Е. Тшемескій найбôльше завед. фотогр. Гот. Европейскій.

Артисты и Рѣзбарѣ:
К. Н. Устьяновичъ, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4.

Друкарнѣ и Литографіи:
Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичъ (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склепы:
Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгеръ (найтаншій магазинъ галантерійный) ул Галицка 16
А. Гильскій (товары зелѣзнй) пляцъ Маріяцкій 9.
Стахевичъ и Абрысовскій (матеріи на сукнѣ) Ринокъ 32.
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:
І. Н. Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20.
Вольфъ Чопъ (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ) ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничй:
М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигiи).

Робôтня и складъ выробôвъ ножôвничихъ

пôдъ фирмою

ЮЛІЯНЪ ДУНИКОВСКІЙ

давнѣйше **при ул. Собѣского ч. 2,** теперь **при ул. Галицкій ч. 16.**

поручае свôй складъ выробôвъ власныхъ, якъ и заграничныхъ: французкихъ, англійскихъ и швайцарскихъ въ найлѣпшôмъ родѣ, рôвно-жь всякихъ иншихъ въ объемъ ножôвництва входячихъ, яко то:

ножѣ, ножички, бритвы, сцизорики и инструменты хирургичнй

принимае заразомъ всякй замовленя и направы котрй якъ найскорше
2323 и при цѣлковитôмъ вдоволеню Вп Публики залагоджуе. 1—7

Упрашаю Веч. о. Антонія Гутковского, гр. к. пароха въ Залôщяхъ, щобы зволивъ порозумѣтися зô мною якъ найскорше **въ справѣ вересневôй** та щобы не зайшла потреба просити кого иншого полагодити сю для насъ обохъ такъ дуже интересну справу. 2—3
2320 *Мыслъте Слово Твердо.*

Посредствомъ всѣхъ книжныхъ складôвъ можна дôстати

КАРПАТСКІЙ НОВЕЛЛИ

Петра Полянского

выданй книгарскою фирмою Вольфганга Гергарда въ Липску яко 48 ый и 49-ый томы „Библіотеки Гергарда"

по цѣнѣ 2 зр. 60 кр. за оба томы разомъ

Записовати можна або у самого накладателя (Verlagsbuchhandlung Wolfgang Gerhard, Leipzig, Lessingstrasse 1") або въ Галичинѣ въ книгарни Ставропигійского Института на Буковинѣ же въ книгарни Г Пардиного.
2243 3—5

УНИВЕРСАЛЬНЙ ПЛУГИ

цѣлй зъ зелѣза и стали доставляють найлѣпший и найтанший

УМРАТЪ и Комп.,

ФАБРИКА МАШИНЪ ГОСПОДАРСКИХЪ
2313 ***Прага-Бубна.*** 1—?

Каталоги на жданье даромъ.

Кальошѣ и Парасолѣ

Кафтаники, калесоны, шкарпитки вовняній и бавовняній

заразомъ 2228 6—0

Бѣлье д-ра Єгера

поручае найдешевше

Торговля

Братя Лянгперъ

Львôвъ, Галицка ч. 16

Цѣнники франко.

Машины до шитя

Зингера ножнй

до выбору зъ 6 найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и вѣдеьскихъ въ цѣнѣ ôдъ 36 до 60 зр. на раты — готôвкою о 10% дешевше, гваранція 5 лѣтъ.

Іосифъ Иваницкій

механикъ и спеціялистъ

Львôвъ, Готель Жоржа

тôлько безъ факторôвъ, агентôвъ, пявкелесôвъ и шмайгелесôвъ, котрй выкористовують нашу публичнôсть — спродають тандету и беруть за се 20%.
2231 10—20

Закладаюся

за всяку пѣну, що жаденъ зъ монхъ конкурентôвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжь для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій краевыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мôй богатый складъ такожь
1962 Веч. Духовеньству 62—0

Замовленя въ мѣсци и зъ провинціи выконуються точно и ретельно. На жаданье высылаю взоры даромъ и франко

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужескои одежи гуртомъ и подрôбно.

Львôвъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложеный 1848.

Какао въ порошку

позбавленый товстыхъ частей, на способъ гольендерскій выроблюваный въ пушкахъ: 1/2 кильо, 1/4 кильо и 1/8 к.

Цѣна зр. 1.40, 70 и 35 кр.

1/2 кило найлучшихъ цукрôвъ десеровыхъ . . . зр. 1·20

Такожь чеколяду въ рôжныхъ гатункахъ поручае:

Генрихъ Третеръ

Фабрика парова чеколяды и цукрôвъ десеровыхъ у Львовѣ 2—?
2296

улиця Коперника ч. 3.

Миколай Людвигъ

у ЛЬВОВѢ при улици Галицкôй ч. 14.

поручае свôй обильно заосмотреный **Магазинъ дрôбниць жѣночихъ** такожь прилядôвъ до гафту, шитя и кравецтва по цѣнахъ умѣренныхъ. 2—6
2318

Шнурôвки французкй въ великôмъ выборѣ.

ЛЕВЪ КОЧОРОВСКІЙ

лякерникъ

у Львовѣ при улици Костюшки ч. 3.

поручаеся Вп. Публицѣ до мальованя дверей, ôконъ, знарядôвъ домовыхъ розличного рода, комплетныхъ выставъ склеповыхъ, шильдôвъ, повозôвъ и всякихъ иншихъ знарядôвъ входячихъ въ границѣ штуки мальованя и лякерованя. Принимае такожь замовленя зъ провинціи, котрй выготовляе въ якъ найкоротшôмъ часѣ.
2304 2—2

Зарядъ копальнѣ нафтовои въ Схôдници

Княгинѣ Любомирскои

поручае **свою незапальну, подвôйно рафиновану, майже безъ вони.**

НАФТУ

лише до набутя въ тврговляхъ

КАРОЛЯ КЛИМОВИЧА

00 кришталева 1 литръ . . .	**22 кр.**
1-а цѣлкомъ бѣла 1 литръ . .	**29 кр.**
2-а зъ ôдтѣнею жовтавою 1 литръ .	**18 кр**

Въ бочкахъ по 150 кильо за 100 кильо кришталевои 23 зр. — за 100 кильо бѣлои 1-а 22 зр. — за 100 кильо зъ ôдтѣнею жовтавою 21 зр. зъ ôдставою до зелѣзницѣ.

Ôдставляю въ начиняхъ бляшаныхъ пломбованыхъ по 5 и 10 литрôвъ домôвъ не числячи за доставу.

Ôдбирателямъ квитковъ за 10 зр. даю 5% провизіи, котрй то въ кождôй моѣй торговли можна дôстати. — Найрадше удѣляю бôльшимъ домамъ на рахунокъ мѣсячный або квартальный.

Поручаючи за якôсть и незапальнôсть товару, котрого цѣны якъ найнизшй я поклавъ (7—?) 2263
пишуся зъ поважаньемъ

Кароль Климовичь, ул. Яблоновскихъ ч. 6. Телефонъ ч. 252.

Готель пôдъ „Золотымъ Орломъ"

въ Станиславовѣ при улици Бельведерскôй.

Маѣ 15 покоѣвъ приладженыхъ зъ всякимъ комфортомъ, зъ того 10 комнатъ фронтовыхъ, а 5 въ официнахъ.

Для Всечестного Духовеньства цѣны комнатъ о 50% дешевше, т. е. ôдъ 50 кр. до 1 зр. за одну комнату.

Пôдписаный маѣ надѣю, що П. Т. Публичнôсть зволить ласкаво ôдвѣдувати сей готель, а буде вповнѣ вдоволена.

Морицъ Яноверъ,

2216 10—? властитель готелю пôдъ „Золотымъ Орломъ".

Плынне золото и срѣбло до позолочуваня и направы рамъ, дерева металю, скла, порцеляны и т. д. и всѣхъ предметôвъ Пышне и трѣвке. Ужитокъ для кождого дуже простый. Цѣна фляшки вразъ зъ пензлемъ зр. 1, 6 фляшокъ зр. 5, 12 фляшокъ зр 9.

Плынне чорнило до чобôтъ. Найлѣпше средство до захованя обувя и шкôры. Блищиться и схне сей часъ робить непромакаючимъ. Знамените для всѣхъ родôвъ обувя и кôньскихъ прибôровъ.

Цѣна за скринку зъ 2 вел. фл. зр. 1 30 вôльне ôдъ оплаты.

„ „ „ „ 6 „ „ „ 3— „ „ „
„ „ „ „ 12 „ „ „ 4 80 „ „ „

Плынный олей рыбный (синдетиконъ) есть признанымъ найлѣпшимъ средствомъ до споюваня матерій всякого рода, **клеить, лѣпить, китуе и лучить:** скло, камѣнь, алябастеръ, гипсъ, порцеляну, мармôръ, кôсть слоневу, дерево, шкôру, папѣръ и т. д. Позôстае лѣтами незмѣннымъ въ своѣй доброте, **завсѣгдю плынный, затымъ готовый до ужитку.** Цѣна великои фляшки 50 кр., 6 фляшокъ 2 зр, 12 фляшокъ 3 50 за кильо зр 1·80, почтове коли зъ 4 1/4 кильо нетто зр. 6 50 франко.

Консерваторъ меблѣвъ усуває зъ найбôльшою легкостею всякунечистоту, такожь вытрепане зъ меблѣвъ и надае имъ ихъ давный полыскъ зновъ. За 1/4 — литрову фляшку зр. 1, 6 фляшокъ 4·80.

Гевроса (смерть атраментовымъ плямамъ) усуває въ одной хвили зъ паперу плямы атраментовй цѣлй записаній стрôчки и т. д. якъ такожь фарбу печаткову. Цѣна фляшки 50 кр, 6 фляшокъ зр. 2 20.

Универсальна политура до чищеня. Успѣхъ величезный! Перевышае всѣ препараты до чищеня и политуровання и привертае на всѣхъ лякерованыхъ и полированыхъ, черезъ уживанье стертыхъ предметахъ зъ дерева, металю або шкôры, якъ такожь на олѣйныхъ образахъ за одноразовымъ употребленьемъ новый, лискучій и тревкій полыскъ. Цѣна фляшки 50 кр., 6 фляшокъ зр. 2·20. 2179 10—10

Розсылае за послѣплатою або попереднымъ надôсланьемъ грошей: Karl Pröls in Brünn, 139 (Mähren).

ПЕТРО КРОКЕВИЧЬ

аптикарь въ Краковѣ

улиця Баштова при плянтахъ (рôгъ Рынку Клепарского)

поручае власнй выробы

яко правдиву одиноку добычь найновѣйшихъ часôвъ, приносячу хорому неоцѣненй, спасеннй користы, о чѣмъ свѣдчать щоразъ численнѣйшй признаня похвалы и т. п., якъ неменше посвѣдченье лѣкарске, а именно:

До Высокоповажаного пана Петра Крокевича, аптикаря у Краковѣ.

Выробы фармацевтичнй Пана Петра Крокевича, аптикаря пôдъ Львомъ у Краковѣ, пôсля предложеныхъ менѣ приписôвъ лѣкарскихъ зроблень, не мѣстять нѣявихъ шкôдливыхъ складникôвъ и въ ôдповѣдныхъ немочахъ ужитй, дуже успѣшно дѣлають.

Д-ръ Юровичь.

У Краковѣ дня 23 липня 1887. докторъ всѣхъ наукъ лѣкарскихъ.

Вино хинове, средство лѣчниче, взмагаюче силы, стравность, надзвычайно поручане, особливо у женщинъ слабосильныхъ, блѣдыхъ и т п

Вино хинове зъ зелѣзомъ, поручане молодымъ особамъ для осягненя зросту и розвою тѣла, надае крови силу, збôльшаючи скôлькôсть тѣлокъ крови, змôцняючи жолудокъ пôдносить апетитъ, лѣчить загальнй ослабленя, блѣдачку и т. п., а одиноке для реконвальесцентôвъ по хоробахъ горячковыхъ вынищаючихъ.

Вино зелово-ромбарбарове, вытягъ винный зъ правдивого корѣня Ревеня хиньского (Radix rhei chinensis) и зелъ. збôльшаючихъ рухи хробачковй кишокъ черезъ то легко розвôльняюче; знамените въ затканяхъ, часто повтаряючихъ-ся здутяхъ, довготреваючôмъ катарѣ, дванацятницѣ и въ упорчивôй жовтачцѣ.

Вино зелово-пепсинове, вытягъ зъ зелъ краевыхъ и найлѣпшои пепсины de Rostock, одиноке успѣшне средство пôдносяче травленье, розпускаюче бѣлко, затымъ одиноке въ нестравности, хроничныхъ катарахъ жолудка або на тлѣ туберкуличнôмъ атоніи кишокъ у людей старыхъ дуже помôчне у дѣтей зле ôдживлюваныхъ, анемичныхъ и шкрофуличныхъ.

Амигренъ, незрôвнана помôчь въ сильнôмъ болю головы. Ложочка ôдъ кавы зажита успокоюе найсильнѣйшу мигрену.

Кальйонъ, одиноке средство на найстаршй и найдолеглывѣйшй нагнѣтки. Но насмароваю нагнѣтокъ сейчасъ перестае болѣти, а въ 24 годинахъ ôдиадае безъ найменшого болю.

Хильоль, лагодить по кôлькоразовôмъ ужитю найбôльшй болѣ ревматичнй пострѣлы, подагру и т. п

Сарсапариліянъ зъ корою хиновою, узнаный яко найлѣпше средство въ немочахъ походячихъ зъ збпсутя сокôвъ и зъ ôдти повстаючого вадливого складу крови, въ недокровности и т. п.

Зѣлье грудне зô свѣжихъ, лѣчничихъ зелъ волоскихъ, котрй вже неразъ навѣть въ прикрыхъ розличныхъ выпадкахъ слабости давали надсподѣване полѣпшенье терплячому, то въ слабостяхъ грудныхъ то легкихъ, противъ астмы, всякои душности и т п. Усуваютъ они тяжку дыхавицю, всякй закатареня легкихъ и грудей, зафльегмленя, кольки въ грудехъ, упорчивый кашель и т. п. Цѣна зр. 1·20

Сиропъ грудный при тяжкихъ або застарѣлыхъ немочахъ, уживаный буваe рôвночасно зъ зѣльемъ льоретаньскимъ противъ сухотъ и слабостей грудныхъ и легкихъ и т. п Цѣна 2 зр.

Кроплѣ жолудковй. Средство знамените и незрôвнане у всѣхъ слабостяхъ жолудка. Цѣна 35 кр. 2068 19—0

Замовленя выконуеся ôдворотною почтою.

Зъ численныхъ подякъ наводимо ось тй:

Высокоповажаный Пане Аптикарю!

Бажаю, щобы кождому хорому такъ знаменитый успѣхъ давали лѣки зъ Вашихъ выробôвъ, якъ моѣй женѣ, котрй надсподѣвано успѣшно дѣлали и прошу о надôсланье менѣ ще Амигренъ и капель жолудковыхъ.

Пшôвъ д 3 липня 1887 р Зъ поважаньемъ
Леополдъ Ковалихъ
(Рыбникъ, Oberschlesien).

Высокоповажаный Пане!

Узнаю дѣйстну успѣшнôсть Вашихъ выробôвъ, досвѣдчивши на собѣ
Се посвѣдчаю ретельно.
Schönpriesen b. Aussig 25 мая 1787 р. Зъ поважаньемъ
Новаковскій
директоръ фабрики цукру.

Вп Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви въ Краковѣ.

Страдаючи ôдъ пôвтора року на сильный, невылѣчимый кашель, сполученый зъ рôзными тяжкими недугами, мимо тутешныхъ радъ лѣкарскихъ, чувся я безъ надѣе житя, а яко отець кôлькоро дѣтей, хапаючись вкôнци рôзныхъ способôвъ до поратованя здоровля, случайно зъ порады чужои приязнои менѣ особы, уживъ я „Зѣля грудного" выробу аптикаря Вповажаного Пана Петра Крокевича, и по ужитю чотырохъ пачокъ „Зѣля грудного" и Сиропу ôдзыскавъ цѣлковито здоровлье, могучи о власныхъ силахъ уже працювати и тымъ чиномъ бодай частину щастя дѣтемъ моимъ удѣлити. Чуюсь тому спонуканымъ заявити найщиршу вдячнôсть Вповажаному Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви мѣсцевому, за выробъ „Зѣля грудного", бо житье моѣ лишь ужитю того Зѣля завдячую.

Зъ глубокимъ поважаньемъ
Кракôвъ, дня 28 мая 1886 р *Михаилъ Трыбальскій,*
друкарь литографичный

Высокоповажаный Пане!

Вычитавши зъ газетъ дня 28 мая с. р. пôдяку Вамъ Вповажный Пане, а почуваючись зарôвно до обовязку вдячности, маю честь тую-жь въ высокôй степени заявити Вамъ, Вповажный Пане, бо Ваше „Зѣлье грудне и „Сиропъ", и въ загалѣ Вашй выробы не лишь менѣ самому, але дуже многимъ, де заходили сумнѣвы що-до здоровля давали чудный успѣхъ. Маючи отже много завдячити Вашимъ выробамъ, приймѣть Вповажаный Пане выразы моеи вдячности, а заразомъ зичливости, успѣху въ дальшôмъ розвою своихъ выробôвъ такъ для добра власного, якъ и зъ пожиткомъ для людскости!

Остаю зъ довжнымъ поважаньемъ *Кс. Е. Вернеръ,*
Кракôвъ 1 червня 1886 р. Реформатъ.

Честный Пане!

Страдаючи ôдъ 20 лѣтъ на гемороиды и упрямый бôль въ жолудку, на дыхавицю и сполучене зъ нею замуленье мѣхура, на затвердженье и иншй долегливости, уживъ я кôлька фляшокъ „Капель жолудковыхъ", котрй зробили менѣ надзвычайну пôльгу, що посвѣдчаю згôдно зъ правдою и совѣстею.

Фишеръ,
Ряшѣвъ, дня 21 червня 1886 р. совѣтникъ ц. к. суду.

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Одзначена на выставахъ краевыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемирнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдличнй выробы косметичнй, тоалетовй и перфумы именно:

Вода львôвска. Приемный, нѣжный и довготревалый запахъ той воды здѣлавъ се, що въ Антверпіи на выставѣ всемирнôй зôстала публично проклямована и ôдзначена Цѣна фляшки меншого 80 кр, бôльшого 1.50.

Нигретина. Выборне средство до фарбованя въ сейчасъ волося на тревалу и красну барву чорну и темну; есть цѣлкомъ нешкôдливе а въ ужитю цѣлкомъ повединче. — Цѣна 1 зр.

СРЕДСТВА ДО ВЫВАБЛЕНЯ ПЛЯМЪ.

Одалина вывабляе плямы зъ пороху, поту, товщу, пива молока, плѣсни и т п 35 кр — **Бензолина** вывабляе Плямы товстй зъ покосту и мази 20 и 30 кр. — **Етилина** вывабляе плямы зъ фарбъ ôдъ помоcту, фляконъ 25 кр. — **Явелина** вывабляе плямы зъ овочей и вина червоного, фляконъ 20 кр. — **Оксалина** вывабляе плямы, що повстали зъ иржи, крови и атраменту — **Бразилина,** матеріи чорнй споловѣлй и поплямленй выпраній въ Бразелинѣ ôдзыскають давну барву и ôдлыскъ, пакетъ 8 кр — **Квилая** до праня вовняныхъ и шовковыхъ матерій, пакетъ 6 кр — **Мыло жовчне** до вывабляня застарѣлыхъ плямъ, шт. 25 кр.

!!! БѢЛЙ и ГАРНЙ РУКИ !!!

Найбôльше червонй и попаданй руки выбѣляться и вынѣжняться по кôлькаразовôмъ натертю **Кремомъ ростиниôмъ.** Слоикъ 80 кр.

Смаровило литовске до обуви и шкôръ, мягчить шкôру, робить ею непромакаючою и тревалою Пуделко по 50 кр. и 1 зр

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул, Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Сукенницѣ ч 20 и въ ЧЕРНôВЦЯХЪ Ринокъ ч 2 2257 16—7

Неомильне средство

на выгубленье нагнѣткôвъ, бородавокъ и иншихъ подôбныхъ наростей шкôрныхъ, безъ болю и безъ жаднои небезпечности.

Цѣна фляшку 50 кр.

Встрикненье и капсулки

зъ ростины „MATICO"

въ недугахъ мужескихъ поцѣ нене средство

поручае Аптика

К. КРИЖАНОВСКОГО

у ЛЬВОВѢ.

Цѣна фляшки встрикнень 40 кр.
Капсулокъ 80 кр.
2274 6—?

Прошу пересвѣдчитися!!

Краева фабрика дугокъ цигаретныхъ

С. Верушь Немойовского

Львôвъ. Ринокъ ч. 25.

2278 7—7 поручае

Знанй зъ доброты и дешевости

ДУТКИ ЦИГАРЕТНЙ

выроблюваный зъ правдивыхъ французкихъ папериѣвъ.

100 штукъ ôдъ 12 крейцарôвъ!

Замовленя зъ провинціи залагоджуесь ôдворотною почтою.

Прошу пересвѣдчитись!!

Товары добôрнй по найтаньшихъ цѣнахъ поручае

Перша ц. к. уприв. Фабрика краєва

розличныхъ Вôзочкôвъ для дѣтей и товарôвъ кошиковыхъ

Кароля Келлєра у Львовѣ

ул. св. Павла

власный будынокъ фабричный.

Найбôльша фабрика въ Державѣ австро-угорскôй заложена въ р. 1850.

Всякй замовленя зъ провинціи выконуються ôдворотною почтою, цѣнники даромъ и оплатно.

Хто любить дѣти — сей охотно купить

наймодньйшій вôзочокъ для дѣтей на ресорахъ зъ полукôшкомъ плетенымъ котрый есть вельми елегантный а при тôмъ користный до воженя дѣтины по спацерахъ и т. д. 2324 2—3

Такій вôзокъ — сей найлѣпшій дарунокъ для нашихъ маленькихъ потѣхъ.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 17. Львôвъ, Пятниця 22 сѣчня (3 лютого) 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô вгорокь и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаются по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул Коперника ч 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M Dukes, I. Schülerstrasse 8; G. L. Daube & Co. Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & V gler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ.

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлыи рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:
на цѣлый рôкъ . . . . . 16 зр.
на пôвъ року . . . . . 8 зр.
на чверть року . . . . . 4 зр.

Експедиція пôдъ ч. 8. ул. академична.

Редакція и Администрація пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лишь на попередне застереженье.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Запросины до предплаты
на рôкъ 1888.

Ôдъ 1 (13) сѣчня „Дѣло“ почало **выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускй свята.

„Библіотека найзнаменитшихъ повѣстей“ буде являтися яко складова часть часописи.

Предплата „Дѣла“ зъ „Библіотекою н. пов.“ (зъ почтовою пересылкою на провинцію) буде стояти

	На провинціи:	*У Львовѣ:*
На цѣлый рôкъ	18 зр.	16 зр.
На пôвъ року	9 „	8 „
На чверть року	4·50 „	4 „
На 1 мѣсяць	1·50 „	1·35 „

Поодиноке число 8 кр.

За границями Австро-Угорщины:

На цѣлый рôкъ 24 зр.
На пôвъ року 12 зр.
На чверть року 6 зр.

Просимо поспѣшати зъ предплатою, щобъ мы могли управильнити накладъ „Дѣла“ зъ „Библіотекою“.

Загальнй зборы „Народнои Рады“.

До найкрасшихъ днѣвъ, якй галицка Русь прожила въ послѣднôй добѣ свого политичного житя, належить безперечно день вчорашный, день першихъ загальныхъ зборôвъ „Народнои Рады“.

Такого одушевленя, такои солидарности и однодушности въ поглядѣ на найжизненнѣйшй пытаня нашого народного житя, такихъ проявôвъ горячого патріотизму и такъ зрѣлои самосвѣдомости и почутя народныхъ обовязкôвъ, якй показали всѣ верствы нашои суспôльности репрезентованй на загальныхъ зборахъ „Народнои Рады“, може намъ позавидувати кождый навѣть дуже образованый и высоко культурный нарôдъ!

Була се манифестація загально-народна, бо взяли въ нѣй участь всѣ станы, всѣ клясы нашои суспôльности. Сѣдоголовй дѣятелѣ 1848-го року, члены першои „Головнои Рады Рускои“ стрѣтились тутъ зъ своими сынами и внуками, щобы разомъ зъ ними высоко-высоко въ гору двигнути той самъ прапоръ, ôдсвѣженый результатами 40-лѣтного національного розвою и пôддержуваный вже тысячами свѣтлои интелигенціи и милiонами самосвѣдомого патріотичного люду!

Були се першй жнива, якй жали нашй щедрй сѣвачѣ зъ добы першого нашого національного ôдродженя! Посѣяне ними зерно принялось, а хочь опôсля намаганось придавити его кукôлемъ, то все таки на нашихъ нивахъ розцвилась буйно золотоколоса пшениця — благословилась сѣйба добрыхъ сѣвачѣвъ, а киненый злобною рукою кукôль змарнѣвъ и дасть Богъ небавомъ не стане зовсѣмъ его на нашôмъ народнôмъ полi!

Бувъ се величный могучій тріюмфъ цѣлого рускаго народу. Русь Галицка пôдняла высоко свôй народный стягъ, могучимъ одинодушнымъ окликомъ зазначила свое политично-народне становище, а голосъ сей розôйшовся широкимъ ôдгомономъ по всѣхъ рускихъ земляхъ ôдъ Карпатъ и Сяну до Дону и Днѣпра-Словутицѣ!

Бувъ се въ кôнци тріюмфъ тои идеѣ, котра одушевляла инiціаторôвъ новои всенароднои политичнои акціи на Галицкôй Руси — а тріюмфъ сей бувъ справдѣ повный и свѣтлый, бо на вчорашныхъ зборахъ стремленя и програму ихъ санкціонувала цѣла Галицка Русь, устами своихъ многочисленныхъ а найзнаменитшихъ представителѣвъ!

Загальнй зборы „Народнои Рады“ попередило богослуженье въ Успеньскôй церквѣ. Литургію ôдправивъ крил. Павликôвъ въ сослуженю дiяконôвъ, а до панахиды за пок. Волод. Барвѣньского стануло въ великôмъ пôвкрузѣ 25 священикôвъ. Церковъ була переповнена народомъ и интелигенцiею. Хоръ нашихъ академикôвъ выпавъ дуже хорошо и причинився много до пôднесеня торжества.

Богослуженье скôнчилось о год. 10¼. О год. 10½ наповнилась велика саля „Народного Дому“ по самй береги участниками зборôвъ. Вже подали мы загальне число участникôвъ высше 400, нинѣ додамо ще то, що зъ причины заверухи и дуже тяжкои комуникаціи богато членôвъ спôзнилось и поприѣздило доперва на вечеръ. На концертѣ въ память 50. роковинъ выданя „Русалки Днѣстровои“, котрый ôдбувся вчера вечеромъ, бачили мы богато людей зъ провинціи, котрй выѣхавши на зборы прибули вже по зборахъ до Львова.

Мѣжь участниками зборôвъ були, якъ сказано, представителѣ всѣхъ сторôнъ нашого краю и всѣхъ станôвъ нашои суспôльности Найсильнѣйше явились селяне и маломѣщане. Бачили мы селянъ зъ повѣтôвъ станиславôвского, тернопôльского, збараского, бобрецкого, стрыйского, долиньского, калуского, пôдгаєцкого и др.

Интелигенція духовна поставила якъ до кождого патріотичного дѣла такъ и тутъ дуже поважный контингентъ своихъ представителѣвъ. Мы бачили богато сѣдоголовыхъ патріотôвъ, котрыхъ имена добре звѣстнй цѣлôй Галицкôй Руси, а кромѣ того дуже богато священникôвъ молодшихъ. Свѣтска интелигенція выступила въ такъ повнôмъ числѣ и заманифестувалась такъ поважнымъ числомъ людей зо всякого званя и на рôзныхъ становищахъ, якого не бачили мы на жадныхъ ще рускихъ зборахъ. Вчорашнй зборы показали що у насъ т. зв. середна кляса розвилась широко и ôдзначаєсь блескучою интелигенцiею и знаменитымъ патріотизмомъ. Всѣ майже мѣста и значнѣйшй мѣсточка выслали поважне число своихъ представителѣвъ. Такъ бачили мы Русинôвъ зъ Станиславова, зъ Коломыѣ, Стрыя, Тернополя, Камѣнки, Жовквы (д-ръ Дрималикъ), Калуша, Комарна, Болехова, Долины, Войнилова и т. д. О год. 10¾ передъ полуднемъ ôдкрывъ зборы голова провизоричного выдѣлу д-ръ Олександеръ Огоновскій такою промовою:

Свѣтлый Зборе!

Скликала насъ справа великои ваги, — рѣчь иде о наше положенье политичне, такъ мало позавидне, що заострюєсь оно вже до пытаня: чи бути намъ, чи не бути.

Неволя пятивѣкова зломила насъ морально и матеріяльно. Пôдъ могучимъ покровомъ Австріи заблисли намъ свободы конституційнй, але тiи не полѣпшили нашого быту, бо поданй они обезсиленымъ а не подвигненымъ. Лишенй на долю свобôднои конкуренціи, и безпомочно вызискуванй черезъ силу оборотнѣйшу, впадаємо економично въ нужду що-разъ то бôльшу, а и въ житю публичнôмъ взяла надъ нами перевагу сила дужша.

Конституція запоручила намъ свободу и рôвноуправненье, — але въ практицѣ житя рѣшає сила, а зъ тымъ елементомъ числяться и правительства. Зъ сего-жь выйшло, що ôсталась намъ автономія краю безъ автономіи народôвъ; що краєвый статутъ зъ р. 1861. здавъ насъ безпощадно на перевагу и верховодство народности другои, що засада рôвноуправненя національного, высказана въ артикулѣ XIX. основныхъ законôвъ державныхъ, по нынѣ жде свого переведеня въ дорозѣ законодавчôй.

Слабшй силою були мы, Русины, цѣною, за яку купували собѣ централисты польску опозицію, не соромлячись при тôмъ хвальбы, що они то Русь нарочно вынайшли, абы Польщу окалѣчити.

Безпосереднй выборы до рады державнои, котрй дають намъ 17 мѣсць на 63 (а мали мы ихъ вже 13 на 38) приспорили намъ ½ рускои гимназiи, двѣ провизоричнй катедры на университетѣ и кôлька авансôвъ, — але побратимамъ нашимъ ôстався за те опôсля свôй министеръ, котрый выборовъ языкъ польскій въ школахъ и урядахъ навѣть всхôднои Галичины. Насъ обдарено, за пôдпиранье правительства концесiею на банкъ, побратимамъ же зъ опозиціи ôстався въ наслѣдокъ компромису — статутъ краєвои рады шкôльнои.

Тою дорогою иде справа наша и по нинѣ, — и мы стоимо на тôмъ, що прадѣдна земля наша урядово прибрала характеръ краю польского, — въ жаднôмъ майже тѣлѣ, котре справами нашими руководить, не маємо заступництва ôдповѣдного достоиньству и интересамъ великого народу; тягарѣ житя автономичного давлять насъ а не приспорюють користи, не бачимо ôбалости о подвигненье нашого розвою чи культурного, чи економичного, а маємо гегемонію, негуючу потребы и интересы нашои народности, гегемонію вымѣрену на вынародовленье насъ.

Ту не вôльно намъ закладати рукъ, доки не вычерпали мы всѣхъ законныхъ вольностей, якихъ намъ ще не ôдобрано. А суть у насъ силы жизненнй!

Наша сила, придавлена нынѣ, не мала. Культурою нашою розжилась було Польща, живилась и Россія; не спинюванй въ своемъ розвою, здолѣли-бъ мы оттакъ выдвигнутись до высоты занятои другими народами.

Економично хоть роздроблений и выпищенй, становимо ще й нынѣ велику силу податкову, а вызволенй зъ пôдъ гнету тяжкихъ обставинъ, дорôвнали-бъ мы силѣ другихъ.

Позбавленй мы голосу въ парляментахъ и другихъ тѣлахъ безпосередно вплываючихъ на хôдъ нашои справы, возьмѣмось за выхôсованье способôвъ другихъ, якй по-за тамтыми подає намъ ще наша конституція.

Намъ не ôдобрано ще права стоваришень, права зборôвъ и радженя надъ нашими дѣлами, права выповѣданя нашихъ гадокъ и высказуваня нашихъ домагань, — ту ще не мало средствъ розвивати и заявляти наше народне житье.

Мы й не заспали сего! Безъ помочи постороннои, безъ шляхты, безъ капиталôвъ, при борбѣ о хлѣбъ насущный, повстають у насъ, самыми лишь силами дрôбными, народнй институціи и товариства, засновуються сотнѣ читалень, заводяться торговлѣ, селянинъ горнесь до просвѣты, стремить до поступу, пôдноситься и самосвѣдомôсть стану мѣщанского...

Але робота наша не зъорганизована. Блукаємось одиницями, особнякомъ, рвемось въ роботѣ безпрограмнôй на рôзнй стороны, самй ослабляємо свои и такъ не великй силы и поступъ нашь, хоть незаперечно видный, не дорôвнює далеко поступамъ елементу противного.

Конституційне упослѣдженье наше, треваюче звыжь чверть вѣку, довело елементъ намъ противный до такого скрѣпленя, що нынѣ борба о рôвноуправненье далеко труднѣйша, якъ въ першихъ рокахъ конституціи. Майоризованье тôльколѣтне выкликало середъ нашои людности велику знеохоту, а середъ верховодцѣвъ выродило буту. Дорывочно пôдниманй заходы и подвиги нашихъ патріотôвъ не лячнй для нихъ. Соймова бôльшôсть добираєсь безцеремонно уже и до решты ще незагиреныхъ правъ нашои автономіи громадскои, власти политичнй, яко екзекутива парляментарнои бôльшости, ведуть дѣло своє конечно тôлько на ладъ єи поглядôвъ и бажань, — а мы мимо нашого поступу тратимо що разъ бôльше грунту пôдъ ногами, и попадаємо въ бездѣльнôсть або апатію...

Намъ крайна пора взятися перше всего до основнои и тревалои организаціи нашихъ силъ, щобы до борбы станути солидарно. Треба поставити ясно цѣль, до котрои стремимо, щобы перенялись и оживили нею всѣ, а правительство и противники добре пôзнали, зъ кимъ и о що числитись мають. Треба зорганизувати и працю саму, щобы ишла она ладомъ запевнючимъ хосенъ.

Ту треба намъ взятись за трудъ безнастанный, розбирати и высвѣчувати пильно всѣ справы тыкаючй нашого народу, высказувати наше становище супротивъ нихъ, розбирати зъ нашого становища дѣяльнôсть парляментôвъ, высказувати нашй потребы и кривды, удержувати ясный переглядъ всѣхъ ôдносинъ нашого суспôльно-политичного житя, переглядъ вплывôвъ устрою автономичного на то житье, переглядъ дѣяльности всякихъ чи то автономичныхъ чи неавтономичныхъ институцій и тѣлъ. Треба утворити и пôддержувати звязь живу мѣжь народомъ а интелигенцiею рускою, дбати о политичне оживленье и выховуванье народу. Словомъ жде насъ богато працѣ трудной, — але крайна пора єи и пôднятися. Политика наша не може спускатись на ласку, чи то Нѣмцѣвъ чи Полякôвъ — доля наша все була-бы безвôдрадною. Живучу силу быту свого мусимо, якъ кождый нарôдъ черпати изъ себе самыхъ!

Для указанои цѣли завязалось товариство „Народна Рада“.

Въ имени провизоричного выдѣлу сего товариства витаю Васъ, Высокоповажнй Родимцѣ, що прибули нынѣ сюда зъ близькихъ, далекихъ и дуже далекихъ сторôнъ, щобы взяти участь въ першихъ нашихъ загальныхъ зборахъ. Нехай тая хвиля буде щасливымъ починомъ нашои политично-народнои дѣяльности!

Нынѣ святкують львôвскй Русины торжество 50-лѣтного ювилею розбудженя рускои словесности въ Галичинѣ трудами незабутого Маркіяна Шашкевича

Обставина тая нехай стане для насъ щасливою ворожбою и нехай хвиля нынѣшна буде починомъ нашого ôдродженя политичного.

Сю промову д-ра Ол. Огоновского приняли всѣ зобранй грôмкими оплесками и безнастанными окликами „славно!“

(Дальше буде.)

Рада державна.

3. Засѣданье палаты послôвъ зъ дня 30 сѣчня 1888.

На сѣмъ засѣданю предложивъ министеръ финансôвъ провектъ закона о належитостяхъ стемплевыхъ въ устнôмъ поступованю сумаричнôмъ. — Послы Пикертъ, Вайтльофъ, Гайльсбергъ и тов. поставили до министра правосудія ось таку интерпеляцію въ справѣ конфискаты газетъ: „Практика при конфискатѣ газетъ — сказано въ интерпеляціи, — прибирає ôдъ часу существованя теперѣшного министерства що-разъ то самовôльнѣйшій видъ, такъ, що черезъ то не лишь заручене основными законами право свобôдного высказу думокъ именно-жь нѣмецкихъ обывателѣвъ державы, дôзнає що-разъ то бôльшого обмеженя, но и що повага ц. к. властей при такихъ конфискатахъ спôвдѣлаючихъ въ наслѣдокъ очевиднои самоволѣ, въ очахъ населеня дôзнає дôймаючои страты. Яко доказъ такои самоволѣ наводять интерпелянты конфискату ч. 44. выходячои у Вѣдни газеты „Deutsche Gewerbezeitung“, котра мѣжь иншими помѣстила ôдчитъ посла Думрайхера, выголошеный въ вѣденьскôмъ товариствѣ „Fortschritsverein“. Фактъ конфискаты тымъ бôльше разячій, що присутный на зборахъ товариства правительственный комисарь не видѣвъ нѣякои незаконности въ ôдчитѣ посломъ Думрайхеромъ выголошенôмъ. Ôдчитъ Думрайхера держаный бувъ впрочѣмъ въ тонѣ дуже умѣреннôмъ, а змѣстъ его не що иншого, якъ чисто обѣктивне представленье фактичныхъ ôдносинъ. Наколи бы такe констатованье було для державы або для публичного спокою небезпечне, тогдѣ сумно було-бы зъ державою, а министерство мусѣло бы само признати, що его система выкликала достойнй пожалованя ôдносины. На кождый случай встыдно для кождого обывателя австрійского, коли свобода печаты въ нашôй державѣ такими мѣрами державныхъ органôвъ илюструєся. Интерпелянты ставлять отже до управителя министерства правосудія пытанье: 1) Чи уважає панъ министеръ згадану конфискату за оправдану и якй постановы законнй уважає ôнъ нарушеными сконфисковаными мѣсцями? — 2) Що думає ôнъ зробити, щобы повздержати що-разъ бôльшу самоволю при выконуваню обѣктивного поступованя?

Пос. Врабецъ и тов. интерпелювали министра финансôвъ въ справѣ недогôдностей при штемпльованю векслѣвъ почтовыми урядами филiяльными и урядами акцизовыми у Вѣдни.

По интерпеляціи пос. Поша въ справѣ гнету податкового стирійскихъ товариствъ молочныхъ, приступлено до дневного порядку: именно до доповняючого выбору до комисій. До комисіи войсковои выбрано пос. Серватовского; до комисіи правничои Вайгингера и гр. Кинбурга; для комисіи прагматики службовои Цѣньского; до комисіи для регулямину касъ щадничихъ Нѣмчиновского; до комисіи для закона карного Августа Леваковского; до комисіи для подат. консумційныхъ д-ра Рутовского; до комисіи буджетовои пос. гр. Волькенштайна; до комисіи для закона противъ анархистôвъ и комисіи санитарнои гр. Мнѣшка.

Пос. Поповскій здававъ справу о провектѣ закона що до покликаня краєвои обороны и резервы на семидневнй вправы въ уживаню нового карабина. — Пос. Венцлиске запытувавъ, чи министеръ приступає до погляду высказаного въ справозданю, що по вправленю краєвои обороны резервистôвъ въ уживаню нового карабина законъ сей перестане бути правосильнымъ и що въ аналогичныхъ новыхъ случаяхъ буде выданый новый законъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Якъ звѣстно, мала гостина румуньского министра просвѣты. Стурдзы, въ Берлинѣ и Вѣдни стояти въ звязи зъ якимись переговорами въ справѣ неутральности Румуніи на случай вôйны. О скôлько вѣсть та єсть правдива, трудно знати, але треба то зазначити, що въ послѣдныхъ часахъ почала ходити дуже голосна поголоска, що кн. Бисмаркъ стараєся всякими силами позыскати для потрôйного союза ще двѣ меншй державы, а именно Румунію и Швецію. Що до Румуніи, то кажуть, що кн. Бисмаркъ самъ завôзвавъ Стурдзу до Фридрихсруге и оба мужѣ умовилися тамъ що-до приступленя Румуніи до потрôйного союза. Зъ другои стороны заперечують зновъ тому, будьто-бы Румунія вже дѣйстно приступила до сего союза Ся справа позôстає отже на разѣ неясна. Що же до Швеціи и Норвегіи, то одна зъ англійскихъ газетъ доносить, що нѣмецке правительство казало вже кôлька разôвъ розвѣдувати въ Штокгольмѣ, яке становище заняли-бы Швеція и Норвегія на случай континентальнои вôйны. Правительство шведске не дало однакожь доси нѣякои яснои ôдповѣди, а кн. Бисмаркъ напирає теперь конче на то, щобы одержавъ ясну ôдповѣдь. Незадовго має уступити зъ своєи посады нѣмецкій посолъ въ Штокгольмѣ, Пфиль; кажуть отже, що кн. Бисмаркъ скористає зъ сеи нагоды и обсаджуючи опорожнену посаду, зажадає ôдъ Швеціи остаточного поясненя, яке становище заняла-бы она на случай вôйны межи Францією и Россією зъ однои стороны а союзными державами зъ другои.

— —

Россійскій министеръ просвѣты Деліяновъ розпорядивъ, щобы сегорôчный курсъ лѣтный тревавъ за-для розрухôвъ студентскихъ ажь до червня. Петербурскій университетъ має бути ôдкрытый 2 (14) лютого, але число лекцій буде поки-що обмежене. Початокъ выкладôвъ на всѣхъ университетахъ назначеный на день 19 (31) марта.

Ôдъ якогось часу ходять вѣсти, що Россія стараєсь всякими силами затягнути позичку за границею. Скоро першій разъ появилась того рода вѣсть, здементовано єи заразъ пôвъурядово зъ Петербурга. Теперь же доносять зъ Берлина, що въ тамошныхъ добре поинформованыхъ кругахъ знають напевно, що правительство россійске переговорювало въ послѣдныхъ дняхъ въ Парижи въ справѣ позички, котра має выносити 300 мил. рублѣвъ и що тй переговоры недалекй вже укôнченя; щобы приняти тй тяжкй условія, якй ставлять въ Парижи, треба „санкціи найвысшои инстанціи", отже царя Александра.

До „Corr. de l' Est" доносять зъ Берлина, що бесѣда, котру кн. Бисмаркъ буде мати найдальше въ слѣдуючій понедѣлокъ, буде розбирати не такъ загальну ситуацію якъ особливо нѣмецко-австрійскій союзъ. Нынѣ пише кореспондентъ згаданои газеты, котрый имовѣрно належить до якогось круга дипломатичного — неможливе межи Нѣмеччиною а Австро-Угорщиною нѣяке непорозумѣнье, а нѣмецко-австро-угорскій союзъ єсть нынѣ далеко крѣпшій якъ коли небудь. Се покажесь певно зъ пояснень кн. Бисмарка. Воєнна сила кождого союзника мусить ôдповѣдати потрѣбнôй силѣ ôдпорнôй союза. Австро-Угорщина ступила теперь такожь на лѣпшу дорогу и готова взяти войсково таку участь въ союзѣ, яку вже ôдъ давна бере дипломатично. То єсть найлѣпша порука удержаня мира и внутрѣшнои тревалости нѣмецко-австрійского союза.

До „Pol. Corr." пишуть зъ Константинополя, що турецкй власти одержали приказъ слѣдити пильно за кождымъ рухомъ болгарскихъ емигрантôвъ. Становище россійскои дипломатіи супротивъ справы болгарскои стало теперь ще острѣйше. Нелидовъ заявивъ недавно тому болгарскому агентови Вулковичеви, що хочь и якъ ôнъ поважає єго особу, то однакожь не може єго приняти. — Порта высылає до Софіи свого комисаря Кляима-пашу, котрый має тамъ заняти таке становище, яке свого часу занимавъ Гадбанъ-паша. Фактъ сей має бути доказомъ, що вплывъ Россіи въ Константинополи ослабъ значно, що Порта хочь посередно признає теперь князя болгарского и єго правительство.

Конфликтъ мѣжь Францією а Туреччиною, котрый наставъ въ наслѣдокъ того, що власти турецкй мали арештувати якогось чоловѣка въ францускôмъ консулятѣ въ Дамаску, буде вже незадовго зовсѣмъ залагодженый. Правительство француске порозумѣвшися зъ Портою, постановило именувати комисаря, котрый рôвночасно зъ оттоманьскимъ комисаремъ мавъ-бы справу розслѣдити и означити точно середъ якихъ обставинъ наступило арештованье. Характеристичнымъ єсть, що слѣдство се розтягнено такожь и на Альгієрцѣвъ проживаючихъ въ Сиріи, щобы отже симъ способомъ зарадити тому станови рѣчей, на котрый Франція вже ôдъ давна жалуєся.

НОВИНКИ

— **Ювилейный концертъ въ память выходу „Русалки Днѣстровои"** ôдбувся вчера вечеромъ въ сали „Народного Лому" дуже а дуже величаво. Зъ причины недостачи мѣсця въ нынѣшнôмъ числѣ „Дѣла" не можемо подати ширшого опису того концерту — учинимо се пôзнѣйше, — а поки-що скажемо, що велика саля „Народного Дому" була биткомъ повна самого цвѣту Руси зъ столицѣ и зъ провинціи, дальше що програма, знаменито уложена, була и переведена якъ не можна красше, на загальне одушевленье публики. Вступна рѣчь проф. Вахнянина була коротка, а горячо патріотична, одушевляюча. Всѣ вокальнй и музикальнй точки выпали знаменито, рôвно-жь и деклямаціи панны Н. Лопатиньскои и п. Корнила Н. Устіяновича. Зъ цѣлого краю и зъ по-за границь краю наспѣло множество привѣтныхъ телеграмъ. — По концертѣ зôйшлися гостѣ въ реставраціи Гживѣньского, щѣльно заповнили обширну салю и довго при музицѣ, спѣвѣ, промозахъ и деклямаціяхъ, забавлялися немовь одна родина. Выголошено богато патріотичныхъ промовъ и тоастôвъ, а милою несподѣванкою була для Русинôвъ промова молодого Серба, п. Кошутича. Та о всѣмъ тôмъ розкажемо нашимъ Вп. читателямъ ширше въ слѣдуючихъ числахъ „Дѣла".

— **„Кружокъ славяньскій"**. Пôдъ такимъ именемъ завязалось товариство зъ молодежи академичнои львôвского университету. Цѣль сего кружка чисто наукова, а именно члены єго мають познакомлятися зъ духовнымъ житьемъ цѣлои Славянщины. Щобъ осягнути сю цѣль, устроює „Кружокъ славяньскій" самостôйнй ôдчиты зъ литературы и граматики поодинокихъ народôвъ славяньскихъ и справозданя зъ найновѣйшихъ творôвъ славяньскихъ, предплачує науковй часописи, устроює вечерки въ честь знаменитыхъ людей Славянщины та уряджує курсы науки поодинокихъ языкôвъ славяньскихъ. Початокъ зробиться ôдъ науки руского языка Членомъ сего кружка може бути кождый академикъ-Славянинъ. Засѣданя кружка ôдбуваються разъ въ тыждень. Языкъ засѣдань, ôдчитôвъ и ôдозвъ єсть рускій и польскій. На случай розвязаня кружка переходить єго маєтокъ и библіотека по половинѣ на „Академичне Братство" и на „Czytaln-ю Akademick-у" у Львовѣ. — Загальнй зборы „Кружка славяньского" ôдбулись дня 29 л. сѣчня с. р. и на нихъ выбрано головою Серба Радована Кошутича головного иниціятора сего кружка, секретаремъ Русина Людвика Барского а касієромъ Поляка Антона Сѣницкого.

— **Д-ръ Корнило Чайковскій** пробуваючій въ Герберсдорфѣ (въ Нѣмеччинѣ) зôбравъ тамъ и приславъ на руки нашои редакціи 14 марокъ и 62 феникôвъ для бѣдныхъ ученикôвъ рус. гимназіи.

— **Гр. Романъ Потоцкій** умѣстивъ въ Neue freie Presse заявленье, що подана въ „Kurjer-ѣ Lwowsk-ôмъ" вѣсть, мовь-бы братъ єго Іосифъ приймаючи пôдданьство россійске принявъ такожь и православіє, єсть неправдивою. Впрочѣмъ нѣхто того ôдъ єго брата и не домагався.

— **Шѣсть вовняныхъ вечеркôвъ зъ танцями** устроює Руске Касино въ сали „Народного Дому" въ дняхъ 4, 11, 18, 25 н. ст. лютого 3 и 10 н. ст. марта (все въ суботу). Билетъ ôдъ особы 1 зр., для академикôлъ 50 кр. Стрôй для дамъ визитовый, для мужчинъ балевый. Початокъ о 8 год. вечеромъ.

— **Другій вечерокъ зъ танцями** уряджують слухателѣ львôвскои политехники дня 13 н. ст. лютого въ сали мѣского Касина. Щобъ оминути недогôдности за-для переповненя салѣ, буде выдане лише обмежене число билетôвъ. Танцями проводити-ме п. Адольфъ Абрагамовичь.

— **Дирекція почтъ и телеграфôвъ** повѣдомляє, що зъ днемъ 1 н. ст. лютого стаціи зелѣзницѣ львôвско-белзецкои Мацошинъ буде приймати и высылати депешй телеграфичнй, урядовй и приватнй ôдъ 10 годины рано до 2 по полудни.

— **Молодй емигранты.** Ôсѣмъ ученикôвъ однои зъ львôвскихъ середныхъ шкôлъ постановили выйти до Америки, бо дôстали злу клясу въ першôмъ пôвроцѣ. Узбирали въ тôй цѣли 120 зр. и выйшли зô Львова пѣшки на Зимну Воду до Америки. Полиція зарядила потрѣбнй мѣры, щобы охолодити молодечій жаръ до емиграціи.

Телеграмы „Дѣла".

Вѣдень 3. н. ст. лютого. Вчора ôдбулася рада министрôвъ пôдъ проводомъ цѣсаря.

Вѣдень 3 лютого. 600 учителѣвъ зъ мѣста Вѣдня и околицѣ запротестували енергично проти внесеня Лихтенштайна.

Парижь 2 н. ст. лютого. Маючій великй шансы на министра президента Фльоке́, представленый министромъ торговлѣ Моренгаймови, запросивъ Моренгайма на пиръ. — Завтра буде внесена интерпеляція Касаняка и правицѣ въ справѣ торгованя ордерами.

Берлинъ 3 н. ст. лютого. Kreuzzeitung доносить, що Россія чотири баталіоны стрѣльцѣвъ розмѣстила на граници всхôдныхъ Прусъ, а Ковно укрѣплене до помѣщеня 300 тысячь войска.

Софія 3 н. ст. лютого. Порта схопила 41 повстанцѣвъ, що хотѣли пôдбурювати въ Бургасѣ, и замкнула въ Адріянополи. На жалобы Болгаріи Порта заборонила ремаркерамъ переѣздити Босфоръ.

Филипополь 3 лютого. Князя Фердинанда приймали въ Сливнѣ зъ оваціями. Князь переглядавъ войско и увôльнивъ деякихъ засудженыхъ за справы политичнй. Княгиня Климентина, звиджуючи школы, обдарувала молодѣжь.

Константинополь 3 лютого. Въ Болгаріи запанувало обуренье, що Обаре, предсѣдатель зелѣзниць, нотою до Порты запротестувавъ противъ ѣзды кн. Фердинанда безъ дозволу товариства зелѣзниць.

Вѣдень 3 лютого. На нинѣшнôмъ засѣданю палаты послôвъ пос. Вайтльофъ внѣсъ интерпеляцію въ справѣ рескрипту мин. Гавча о учителяхъ выбраныхъ послами до рады державнои.

Петербургъ 3 н. ст. лютого. „Новое Время" ôдповѣдає нѣмецкимъ часописямъ, що Россія мусить громадити войска на границяхъ Австріи и Нѣмеччины, щобъ не бути заскоченою, отже тôлько для ôдпору нападу, а не має замыслôвъ офензивныхъ.

Надôслане.

МОЛОЧАРНЯ ЦЕНТРАЛЬНА

при улици Коперника ч. 13 (въ огоронѣ), филіи Хорущина ч. 12, Паньска ч. 15, Ягайлоньска ч. 18 доставляє молоко и сметанку въ абонаментѣ домôвъ по умѣркованыхъ цѣнахъ.

2272 13—?

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продає по курсѣ дневнôмъ

5% Листы гипотечнй

якъ такожь

5% преміованй листы гипот.

Порученя зъ провинціи выповняє ôдворотною почтою безъ провизіи.

2220 90—0

НАЙЛУЧШІЙ

ПАПѢРЪ ЦИГАРЕТОВЫЙ

єсть правдивый

LE HOUBLON

1934 францускій фабрикатъ 16—36

CAWLEY-а & HENRY-ого въ Парижи.

Передъ пôдробкою остерегаєся!

Сей папѣръ поручаютъ якъ найлучше пп. д-ръ І. І. Поль, дръ Е. Людвигъ, дръ Е. Липманъ, професоры хеміи при вѣденьскôмъ университетѣ а то для єго знаменитои якости, єго абсолютнои чистоты и для того, що до него не домѣшанй жаднй шкôдливй здоровю матеріи.

FAC-SIMILE DE L'ÉTIQUETTE 17, rue Béranger, à PARIS

Найбôльша въ краю

Читальня

31 000 дѣлъ

польскихъ, нѣмецкихъ, францускихъ и англійскихъ

такожь 2240 4—0

Складъ нотъ

на всѣ инструменты и до спѣву.

Выпозичальня нотъ

52.000 штукъ

давнѣйше

КАРОЛЯ ВИЛЬДА

доповненй *найсвѣжшими* новостями

полученй зôстали зъ книгарнею при пляцу Катедральнôмъ

Условія абонаменту и катальоги розсылаються на жаданье franco.

Губриновича и Шмидта

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемѣрнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдличнй выробы косметичнй, тоалетовй и перфумы именно:

Пудръ княжій не мѣстить жадныхъ металевыхъ примѣшокъ, єсть се найчистѣйша и найнѣжнѣйша мучка ростинна, приємно прилягає до лиця надає красну, природну бѣлôсть и єсть неоцѣненымъ средствомъ до окрасы лиця. — Пуделко мале бѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр, зъ лебедикомъ 1 зр 50 кр. Рожевый для бльондинокъ и кремовый для шатинокъ и брунетокъ, мале пуделко по 70 кр., бôльше зр. 1.20 зъ пуделкомъ зр. 1 60.

Вода фіялкова. Усуває зъ лиця прищѣ, лишаѣ, угрики, попаданье и лущенье шкôры, выгладжує морщинки и долики ôсповй. Лице ôдсвѣжує, выбѣлює и вынѣжнює до тои степени, що яко средство тоалетово-гигієничне зôстало ôдзначене медалемъ заслуги на выставѣ природничо-лѣкарскôй въ Краковѣ. Цѣна 1 зр.

Мыло косметичне лагôдно дѣлає на нашкôрокъ, запобѣгає попаданю рукъ и лиця, дуже нѣжно очищує шкôру. — *Усуває веснянки и жовто-брунатнй плямы зъ лиця* Цѣна 60 кр.

Порошокъ ростинно-алькаличный до чищеня зубôвъ.

Усуває камѣнь и квасы, котрй наводять бôль и порохнавѣнье зубôвъ. — Пуделко 30 и 60 кр.

Фарбы до стампилій

сыня, фіолетова, червона, чорна. — Фляконъ по 50 кр

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул, Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка, рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч 2.

2257 17—?

СѢВНИКИ

найлѣпшого и найтревалѣйшого рода доставляють пôдъ довголѣтною гарантією

УМРАТЪ и Комп.

ФАБРИКА МАШИНЪ ГОСПОДАРСКИХЪ

Филія у Львовѣ пôдъ власною фирмою

2312 **ПРАГА-БУБНА.** 1—?

Каталоги на жаданье даромъ.

Выпродажь

Вина Шампаньского

десерового менше солодкого

призначеного для вывозу до Королевства Польского, а котрого, зъ причины значного спадку валюты россійскои, высылки мусѣли бути вздержанй

Спродажь ôдъ 10 бутельокъ высше по цѣнѣ 1 зр. 75 кр. за велику бутельку.

Поручаємо заразомъ П. Т. Публицѣ всякй иншй гатунки

Винъ Шампаньскихъ

такожь fleur mousseuse

DE COGNAC.

К. РЖОНЦА и ХМУРСКІЙ

въ Краковѣ

продуценты натуральныхъ винъ шампаньскихъ.

2256 8—10

Цѣс. кор. упривилеєвана

Рафинерія спиритусу

И ФАБРИКА ОЦТУ

ЮЛІЯ МИКОЛЯША

у ЛЬВОВѢ

выробляє

НАЙЧИСТѢЙШІЙ СПИРИТУСЪ

здалый для панôвъ аптикарѣвъ, фабрикъ ликерôвъ и т. п.

2316 котрый продає 2—?

по цѣнахъ умѣренныхъ.

Поручає такожь найлѣпшого рода горѣвки, ликеры и розолисы.

А. РОЗМАНИТЪ

КРАКÔВЪ

ФАБРИКА ПАРОВА

Цикоріи, Сурогатôвъ кавы и Кавы фуговои

Выробляє зъ сырого продукту власнои плянтаціи всякй роды цикоріи и штучнои кавы, котрй ôдзначаються богатствомъ частей поживныхъ а такожь знаменитымъ смакомъ и запахомъ.

2286 3—0

Фабрика поручає передовсѣмъ:

Сурогатъ кавы въ коробкахъ (шуфлядкахъ).

Сурогатъ кавы въ склянкахъ

Шротову каву французску Розманита.

Цикорію краковску гôрку.

Каву фигову.

Цикоряну каву перлову. (Новôсть!!)

Каву краковску добôрну въ скриночкахъ.

Набути можна у всѣхъ важнѣйшихъ склепахъ.

Маю честь повѣдомити Вп. Публику,

що головный складъ

Пива бутелькового

рôзного рода, а именно:

Пильзненьске експортове,
Пильзненьскій лежакъ,
Окоцимске мартове,
Львôвске мартове зъ бровару Лилієнфельда,
Портеръ краєвый, выробу І. Геца въ Окоцимѣ, и
Bock окоцимскій,

находиться у мене при улици СИКСТУСКÔЙ ч. 14.

Ласкавй замовленя на провинцію сейчасъ выконую.

2289 7—12 Зъ поважаньемъ

С. ВИЗЕРЪ.

Телефонъ ч 148, до уживаня Вп Публичности.

Целина Mainardi

артистка оперы италійскои учениця Франца Лямпертіого (ôтця) удѣляє **лекцій сольового спѣву**. Курсъ почався зъ днемъ 1 вересня; приймає щоденно ôдъ годины 10-тои рано до 12 въ полудне.

Улиця Ôрменьска ч. 31 І поверхъ. 2322 2—3

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 18. Львôвъ, Субота 23 сѣчня (4 лютого) 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ однои стрôчки печатнои, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“. Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, I. Schülerstrasse 8; G. L. Daube & Co. Rudolf Mosse; F. A. Richter. Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ.

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.
на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.

Експедиція пôдъ ч. 8. ул. академична.

Редакція и Администрація пôдъ ч 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лишь на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр а в.

Запросины до предплаты на рôкъ 1888.

Ôдъ 1 (13) сѣчня „Дѣло“ почало **выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускй свята.

„Библіотека найзнаменитшихъ повѣстей“ буде являтися яко складова часть часописи.

Предплата „Дѣла“ зъ „Библіотекою н. пов.“ (зъ почтовою пересылкою на провинцію) буде стояти

	На провинціи:	*У Львовѣ:*
На цѣлый рôкъ	18 зр.	16 зр.
На пôвъ року	9 „	8 „
На чверть року	4·50 „	4 „
На 1 мѣсяць	1·50 „	1·35 „

Поодиноке число 8 кр.

За границями Австро-Угорщины:

На цѣлый рôкъ 24 зр.
На пôвъ року 12 зр.
На чверть року 6 зр.

Просимо поспѣшати зъ предплатою, щобъ мы могли управильнити накладъ „Дѣла“ зъ „Библіотекою“.

Загальнй зборы „Народнои Рады“.

II.

По своѣй вступнôй промовѣ представивъ д-ръ Олекс. Огоновскій зôбранымъ правительственного комисаря п. Соболяка и предложивъ выбрати предсѣдателемъ Зборôвъ п. Тита Реваковича, судію зъ Пôдбужа. П. Реваковичь предложивъ ôдъ себе, выбрати предсѣдателемъ увôйшовшого пôдъ тую хвилю до салѣ пос. Романчука. На се предложенье згодились однодушно всѣ зôбранй и повитали любимого посла грôмкими оплесками, однакъ п. Романчукъ заявивъ рѣшучо, що выбору на предсѣдателя зборôвъ приняти не може, бо самъ бувъ членомъ конституючого выдѣлу, котрый выступає передъ зборами въ роли справоздавця. Въ наслѣдокъ того звернулись теперь зôбранй зновъ до п. Реваковича зъ просьбою обняти провôдъ. П. Реваковичь приймивъ сей урядъ и повитаный оплесками вступивъ на естраду и знявъ слово до зôбраныхъ. Подякувавши за честь оказану єму ôдданьемъ проводу, пôднѣсъ въ короткихъ горячихъ словахъ значенье хвилѣ и при тôй нагодѣ згадавъ такожь, що свобода, зъ якою мы австрійскй Русины приступаємо до политичнои акціи сполученй въ товариствѣ „Народнои Рады“, єсть выплывомъ конституціи нашои державы. Не всѣ-жь Русины можуть тѣшитись такою свободою; бôльша часть рускои народности въ сѣй хвили має замкненй уста (*Оплески и голосы: Правда, правда!*), спомянѣмъ же тыхъ братôвъ и ихъ долю, а пôзнаючи, о скôлько користнѣйше положенье наше въ конституційнôй державѣ, пôднесѣмъ Тому, хто надавъ намъ тую конституцію, цѣсареви Францъ-Іосифови I., трикратне „многая лѣта“! На зазывъ сей повстали всѣ зôбранй зô своихъ мѣсць и пôднесли три разы окликъ „многая лѣта!“ — На секретарѣвъ збору покликано д-ра Ант. Горбачевского и К. Панькôвского, и на вôзванье предсѣдателя встаньемъ зъ мѣсць ôддано честь памяти помершихъ членôвъ бл. п. Мих. Глѣбовицкого, декана и пароха зъ Бережанъ, Емил Брылиньского, декана и пароха зъ Угриня, и Остапа Чвартацкого, гимназійного учителя зъ Бучача.

Заки приступлено до порядку дневного, забравъ голосъ проф. д-ръ Омелянъ Огоновскій и навязуючи до торжества згадку про заснованье першои Головнои Рады Рускои въ р. 1848., коло котрого найбôльше потрудився живучій ще нынѣ въ закутку Подôля въ Увислѣ ветеранъ-патріотъ Иванъ Борисикевичь, подавъ до вѣдомости збору, що якъ-разъ одержавъ письмо ôдъ сего жь старенького патріота, въ котрôмъ той-же, не могучи прибути на зборы, шле листомъ товариству „Народнôй Радѣ“ и першимъ єи загальнымъ зборамъ сердечный привѣтъ и бажаня якъ найкрасшого успѣху єи дѣятельности. Бесѣдникъ отже вносить, щобъ зôбранй ôддали честь патріотови Ив. Борисикевичу встаньемъ зъ мѣсць и высланьемъ привѣтнои телеграмы. — Збôръ принявъ зъ ентузіязмомъ се внесенье, голосный окликъ „многая єму лѣта!“ роздався широко по сали и всѣ присутнй встали зô своихъ мѣсць.

Въ слѣдъ за тымъ внѣсъ д-ръ Евг. Олесницкій, щобы таку-жь саму привѣтну телеграму выслати и другому нашому ветеранови-патріотови пос. Стеф. Качалѣ, котрого лишь недогôдна пора зупинила въ приѣздѣ на нинѣшнй зборы. — Внесенье се принято однодушно и зъ невысказанымъ ентузіязмомъ. (Зъ рускихъ послôвъ соймовыхъ явились на зборахъ три: проф. Романчукъ, о. Ник. Сѣчиньскій и судія п. Лѣниньскій.)

Потôмъ секретарь провизоричного выдѣлу „Народнои Рады“ д-ръ Кость Левицкій ôдчитавъ докладне справозданье зъ дотеперѣшнои дѣятельности выдѣлу.

Справозданье зъ дѣятельности политичного товариства „Народна Рада“ у Львовѣ за часъ ôдъ заснованя товариства, т. є. ôдъ 12 (24) жовтня 1885 р. до 31 грудня 1887 р.

Ôдчувана ôдъ кôлькадесяти лѣтъ конечна потреба политичнои организаціи Русинôвъ на галицкôй земли, по розвязаню Головнои Рады Рускои у Львовѣ въ роцѣ 1851, оставалась довгій часъ лише гадкою та близше невыясненымъ бажаньемъ всѣхъ добре-мыслячихъ людей руского краю. Ажь наспѣла хвиля.

„Такъ довше не повинно, не може бути, коли не маємо дôждатись долѣ нашихъ братôвъ въ Угорщинѣ! Ставайте до насъ! горнѣмся разомъ!“ — ось такъ ôдозвалась невеличка громада львôвскихъ Русинôвъ-народовцѣвъ, зъ ветеранами-народовцями зъ 1848 року и послами соймовыми на чолѣ — до всѣхъ вѣрныхъ сынôвъ Руси, на ново пôднимаючи прапоръ Головнои Рады Рускои, пускаючи въ свѣтъ статутъ ново-основаного товариства политичного „Народна Рада“ въ дни 24 н. ст. жовтня 1885 року.

Ôдъ тои хвилѣ минуло звыжь два роки истнованя нашого товариства, нашихъ тяжкихъ пробъ дѣланя политичного, а нынѣ маючи за собою сотки явныхъ приклонникôвъ идеѣ народнои по цѣлôмъ краю, мы ôдважились запросити васъ, Высокодостойнй, на велику раду, щобы здати Вамъ справу зъ нашого дѣланя дотеперѣшного та порадитися зъ Вами: що намъ на дальше треба робити.

По оповѣщеню статутôвъ нашого товариства зôбралися львôвскй члены-основателѣ яко першій провизоричный выдѣлъ товариства дня 26. жовтня 1885 р. на перше засѣданье и выбрали головою проф. д-ра Олександра Огоновского, заступникомъ посла Юліяна Романчука, касієромъ п. Василя Нагôрного, секретаремъ д-ра Костя Левицкого, а по кôлькохъ дняхъ розôслано ôдозву разомъ зъ статутомъ до Русинôвъ на провинціи, запрошуючи вступати въ члены товариства.

Въ першихъ дняхъ листопада 1885 року на внесенье п. Романчука, выдѣлъ розôславъ по мѣстахъ и мѣсточкахъ всхôднои Галичины взоры петицій до сойму за основуваньемъ народныхъ шкôлъ по мѣстахъ зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ, а такожь петицій до сойму за змѣною закона ловецкого, щобъ убезпечено людей ôдъ шкôдъ чиненыхъ дикими звѣрами. Мало се на цѣли подати нагоду и улекшити нашимъ громадамъ доходити свого права и пôдносити жалобы на свои кривды. Зъ взорôвъ тыхъ петицій скористало богато нашихъ громадъ.

Товариство не могло дивитись рôвнодушно на негованье рôвноправности мовы рускои на державныхъ зелѣзницяхъ нашого краю и длятого на пôдставѣ прислугуючихъ правъ выдѣлъ удався до головного заряду державныхъ зелѣзниць у Вѣдни зъ представленьемъ, щобы всякого рода написи и оповѣщеня на всѣхъ шляхахъ девжавныхъ зелѣзниць въ рускôмъ краю були умѣщенй и въ языцѣ рускôмъ, а такожь щобы на рускй письма осôбъ приватныхъ давано ôдповѣди въ рускôмъ языцѣ и щобы на палатѣ державныхъ зелѣзниць у Львовѣ побôчь нѣмецкои и польскои була умѣщена и руска напись (въ первѣстнôмъ плянѣ призабута и поминена). На се представленье одержало товариство зовсѣмъ вдоволяючу ôдповѣдь ôдъ ц. к. генеральнои Дирекціи державныхъ зелѣзниць у Вѣдни зъ дня 3 грудня 1886 р., ч. 5251/VI. Рѣшенье-жь генеральнои Дирекціи переведено вповнѣ на всѣхъ новыхъ шляхахъ державныхъ зелѣзниць въ краю, а на давныхъ змѣна довершуєся постепенно по мысли наведеного розпорядженя. Ôдноситься се до змѣны дотеперѣшныхъ нѣмецко-польскихъ написей и оповѣщень на нѣмецко-польско-рускй. И передъ отвореньемъ руху на зелѣзници Львôвъ-Рава-Белзець внѣсъ выдѣлъ „Народнои Рады“ прошенье такого самого змѣсту до Дирекціи Львôвско-Черновецко-Ясскои зелѣзницѣ — и рôвно-жь зъ успѣхомъ, бо Дирекція умѣстила всюды написи рускй.

Слѣдувала справа немила але не мало важна для насъ, — справа усуненя п. Тита Будзиновского, бувшого управителя одинокои рускои школы вправъ у Львовѣ. Справа та не була нова. Жалобы противъ дѣланя того п. управителя, вымѣреного на розбитье сеи школы, пôдношено публично ôдъ кôлькохъ уже лѣтъ. Однакожь протекторы п. управителя все говорили своє, що нема причинъ до усуненя єго, боронили єго, величали дуже добрымъ управителемъ школы и докоряли Русинамъ, що они мовь-то шукають собѣ напасти. Задачею товариства було отже зôбрати докладно и безсторонно всѣ факты незаконностей, закидуваныхъ публично п. управителеви, и пôдперти доказами правды. Се выдѣлови вповнѣ удалося. По кôлькохъ жалобахъ внесеныхъ до министерства просвѣты у Вѣдни и по переведенôмъ доходженю дисциплинарнôмъ, министеръ д-ръ Гавчь усунувъ п. Тита Будзиновского зъ управителя рускои школы вправъ у Львовѣ, а єго мѣсце занявъ поважаный и заслуженый педагогъ п. Корнило Червиньскій.

Сумнй подѣѣ зъ послѣдныхъ выборôвъ до рады державнои, именно же выступы ц. к. староства въ Золочевѣ противъ особы руского кандидата, сов. Л. Рожанковского, спонукали выдѣлъ „Нар. Рады“ внести до министерства справъ внутрѣшныхъ представленье всѣхъ надужить власти функціонерôвъ властей политичныхъ при выборахъ и домагатись усуненя на будуще всѣхъ неправильностей, а покараня тыхъ, що провинилися.

Зъ весною 1886 р. дôйшли до вѣдомости товариства численнй случаѣ незаконного выступованя властей политичныхъ въ краю супротивъ рускихъ товариствъ. особливо читалень народныхъ, заказôвъ основуваня и зборôвъ, та розвязуваня. Щобъ сему зарадити, удалася дня 14 цвѣтня 1886 р. делегація ôдъ выдѣлу (зложена зъ д-ра Ол. Огоновского, проф. Романчука и ред. Белея) до Ексц. п. намѣстника зъ жалобою, выказуючи въ тôмъ взглядѣ кривды народу руского. П. намѣстникъ запевнивъ делегатôвъ, що не єсть противникомъ читалень рускихъ, коли

Пôдъ недѣлю.

Най мене Богъ боронить ôдъ того, щобъ я коли ставъ великимъ чоловѣкомъ або якимъ высокимъ достойникомъ. Такій чоловѣкъ, то якъ яка статуя середъ широкои площины. Хто йде, обзирає зъ переду и зъ заду тай судить, якъ знає. Сему — нôсъ за великій, тому — за довгй ноги, — третёму — погано стоить, а зновъ иншому таки зовсѣмъ не повиненъ стояти. Оттаке дѣєся и зъ владикою Естремадуры. Естремадура — провинція въ Испаніи, а владика тои провинціи має дуже тяжке становище, бо партія єзуитско-революційна хотѣла-бы мати зъ него пôдле оружіє для своихъ цѣлей, а ôнъ, якъ може, не даєся, хоть въ многôмъ не годенъ имъ цѣлкомъ опертись. Длятого дневникъ тои партіи стараєся всѣми способами здискредитувати єго якъ въ народѣ, такъ и у правительства. Разъ ѣй не въ ладъ, що владика по улици ходить, въ-друге не „*рехтъ*“, що ôнъ зовсѣмъ не показуєсь, такъ и кажуть собѣ доносити зъ Мадриду, що владика Естремадуры стративъ у властей довѣріє и дôстане „*абшидъ*“. Естремадурцѣ — нарôдъ лепскій, але дуже легковѣрный; владика зновъ дуже дразливый, тожь и не диво, що єзуитско-революційна партія має надѣю, що штука ѣй удасться: владика ôдпекаєся всего и пôйде до Уневиллѣ спокôйно вѣку доживати, а зарядъ діецезіи заняла-бъ тогдѣ она.

У насъ дѣєся такожь щось подôбного, що въ Естремадурѣ. Однакъ тутъ не Естремадуара, мы були-бы правдивй „екстра-бандуры“, коли-бъ не догадувались, куды лисъ ходить кури красти, и вѣрили незручнымъ выбрехенькамъ вѣденьского кореспондента „Dziennik-a Polsk-ого“.

Що мы не Естремадурцѣ, то показалося на зборахъ „Просвѣты“ и „Народнои Рады“. Вся Русь тамъ була, кромѣ одныхъ шкаралупникôвъ. А концертъ! Хиба-жь Львôвъ бачивъ красшій вечерокъ? Що за милый соловѣйный голосъ у панны Павликôвнои! Що за гарна симфонія Вербицкого! Що за прекрасный теноръ Гушалевича и якъ ôнъ ôддавъ оригинальну музику Лисенка! А хиба-жь опера Вахнянина не наповнила радостею и гордостею грудь руску? Жаль, великій жаль, що на концертѣ такъ мало було зъ тамтои парафіи! И они бы були тѣшилися зъ нами. И они бы почувствували силу и выйшли-бы були якъ и мы одушевленй до всякихъ пожертвовань за Русь нашу, бо побачили-бъ, що 50-лѣтнй труды батькôвъ нашихъ и нашй не були даремнй, що мы жиємъ, що мы двигаємось и що побѣда Руси залежить тôлько ôдъ нашого ентузіязму, ôдъ нашихъ пожертвовань, а бôльшь усего ôдъ твердости и вытревалости нашои. О, они-бъ були намъ подали руку и празникъ Маркіяна бувъ-бы закôнчився такимъ гремучимъ псаломомъ, ôдъ якого падають китайскй стѣны неволѣ и тьмы. Но жаль, не було ихъ. Они поховалися, щобъ не чути нашои пѣсни, щобъ не приймати нашого слова, щобъ не побачити того, якъ Русь двигаєсь наша. А прецѣ-жь бувъ то празникъ галицкій, празникъ нашого ôдроду и апотеоза всѣхъ першихъ борцѣвъ нашихъ за Русь Галицку и за свободу!... Не було ихъ, а замѣсть нихъ прийшла „Лютня“, а въ нѣй и Ляхи, проти котрыхъ мы двигались. Прийшла „Лютня“, спѣвацка спôлка Русинôвъ и Полякôвъ, и єи братерскôй участи, єи прекрасному хорови дякуємо выконанье геніяльного твору Вахнянина. Згода мѣжь Русинами а Ляхами въ „Лютни“ свѣдчить дуже противъ керманичѣвъ политики польскои. Ой Ляхи, Ляхи! Якъ бы вы всѣ були такими, якъ тй въ „Лютни“, — якъ бы вы вже разъ погодилися зъ мыслею, що Русь жиє и буде жити, — якъ бы вы не замыкали дверей нашôй правдѣ, — якій бы рай, словяньскій рай зробили мы собѣ зъ Галичины! Але вы не хочете. Вашй идеалы иншй, а нашъ идеалъ довго ще мабуть буде для васъ незрозумѣлый...

Ну, та Богъ зъ Вами! Чей и вы колись отямитесь, якъ отсе я въ сѣй хвили отямився: хотѣвъ щось веселого набалакати, а втявъ проповѣдь. Тôлько не кажѣть нѣкому, бо я не маю titulum mensae, а рукополагавъ мене хиба учитель въ другôй нормальнôй клясѣ за то, що я побивъ шевчика за посмѣхъ надъ моимъ бойкôвскимъ строємъ. Тôлько не смѣйтесь! Нѣмецкій „шульмайстеръ“ самого навѣть Наполеона рукополагавъ, а теперь, кажуть, затирає руки на когось другого. Я чувъ ôдъ одного великого политика, що то затьмѣнье мѣсяця...

Почекайте! „Затьмѣнье“ назва не пригожа, щось трохи зъ-польска, и хиба-бъ я вже не Русинъ щобъ не спробовати найти якусь лѣпшу. Всѣ у насъ филологизують и volapükують по руски, треба й менѣ показати, що я не гôршій ôдъ господина Свистуна, котрый вывѣвъ „Ковшевича“ ôдъ скандинавця „Iskusevi“, „грôмъ“ ôдъ нѣмецкого „Grimm-a“, а польского „Бобчиньского“ ôдъ скандинавского „Apubkara“. И такъ, якъ намъ конечно треба разъ установити, що маємо ѣсти: чи „бульбу“, чи „бараболю,“ — такъ само треба намъ знати, якъ Mondesfinsterniss назвати. Гмъ... земля кидає тѣнь на мѣсяць, значить що мѣсяць въ затѣни, а „затѣнь“ слово дуже гарне и означає у насъ въ горахъ затѣнене мѣсце. Отъ и найшовъ! Можна-бъ также добре слово утворити ôдъ глагола „тьмити“. Мы-жь и говоримо: тьма, пôтьма, чому не маємо говорити и „затьма“? Але, якъ тамъ собѣ вже хочете. Я не присягну на євангеліє, котре зъ тыхъ слôвъ найлѣпше, длятого вертаю до рѣчи.

— То затьмѣнье мѣсяця — каже до мене одинъ зъ нашихъ великихъ политикôвъ — ворожить певно якесь лихо!

— Щó за лихо? — одвѣчаю. — Свѣтъ не пропаде! Gazeta Lwowska кидає тѣнь на насъ, ôдъ коли Таффе народився, а Русь все таки жиє и жити буде. Затьма зашкодила намъ вправдѣ трохи, але затьма не мѣсяця, а головъ декотрыхъ передовцѣвъ. Я вамъ щось цѣкавѣйшого скажу. Теперь мясницѣ, все гуляє, а старôй сидули Европѣ забаглося попôгратись въ прижмурки зъ позабутыми народами. Русь маленька стояла въ колесѣ чемненько, а єи пышна сусѣдка все выступала передъ неи тай заодно сварила: „не пхайся!“ Политика европейска чи тамъ сама Европа ходила зъ завязаными очима и дотыкаючи дипломатичною нотою то сего то того, завзялася, по голосѣ розпôзнати особу, що на неи наважила. А кого, гадаєте, шукала она собѣ? Руси, бôгме, Руси! Та була-бъ єи певно не най-

Всякй облигаціи, листы заставнй, ренты, акціи банковй и зелѣзничй, льосы державнй и приватнй купують и продають пôдъ найкористнѣйшими по змозѣ условіями СОКАЛЬ и ЛИЛЕНЪ дôмъ банковый и контора вымѣны. Порученя зъ провинціи сейчасъ залагоджуються, безъ дочисленя провизіи.

тôлько стоять на законнôй основѣ, и обѣцявъ всякî можливî надужитя усувати. Коли однакожь въ рôкъ пôзнѣйше таке поступованье властей политичныхъ повторилося у насъ на пôставѣ ложныхъ информацій и ворожихъ доносôвъ въ староствѣ рогатиньскôмъ: въ Свистѣльникахъ, Рогатинѣ и иншихъ мѣсцевостяхъ, — то выдѣлъ „Народнои Рады“ бувъ приневоленый внести представленье цѣлого стану рѣчи Ексц. президентови министрôвъ, гр. Таффому, и на пôставѣ законôвъ основныхъ домагатись охороны нарушуваныхъ правъ народу руского. До нынѣ справа та ще не порѣшена. О скôлько вѣдомо выдѣлови, п. министеръ-президентъ переславъ се представленье президіи галицкого намѣстництва до выясненя. Одну зъ справъ того рода, именно справу громадянъ (Льва Бурака и товаришѣвъ) зъ села Винникъ пôдъ Жовквою, въ котрôй ц. к. намѣстництво и министерство справъ внутрѣшныхъ заборонило основанье товариства приватнои касы позичковои въ Винникахъ, внѣсъ выдѣлъ „Народнои Рады“ передъ трибуналъ администраційный у Вѣдни, а той вырокомъ зъ дня 21 сѣчня 1887 р. знѣсъ рескриптъ министерства яко противный духови закона и призволивъ на заснованье товариства касы позичковои въ Винникахъ пôдъ Жовквою пôсля закона о товариствахъ зъ року 1867. Була се справа важна зъ огляду на матеріяльне пôддвигненье нашого народу. При нынѣшнôмъ прикрôмъ станѣ економичнôмъ въ краю и при великôй некористи банковыхъ позичокъ для нашихъ селянъ, есть рѣчею не малои ваги подати нашому чоловѣкови дешеву позичку на мѣсци. Таку цѣль мають касы позичковî по громадахъ, понятî яко добродѣйнî институціи. Скажемо-жь селянинови засновувати по селахъ банки, то симъ засуджували-бъ єго на ще бôльшу руину.

Въ послѣдныхъ рокахъ збôльшилося значно число шляхôвъ державныхъ зелѣзниць, при чѣмъ наше правительство всѣмъ урядникамъ и станови учительскому надало право до зниженыхъ картъ ѣзды, а священикôвъ выключено вдъ сего права. Выдѣлъ старався запобѣгти сему невластивому станови рѣчи, внѣсъ отже представленье до министерства торговлѣ у Вѣдни, доказуючи, що нашî священики сповняють богато обовязкôвъ цивильныхъ урядникôвъ (ведуть книги цивильного стану — всѣ метрики, выдають зъ нихъ урядовî выказы, выписи и посвѣдченя для властей шкôльныхъ, политичныхъ, судовыхъ и войсковыхъ) а при тôмъ всѣмъ платня ихъ досыть низька — просивъ отже о удѣленье такожь нашому священьству права до зниженыхъ картъ ѣзды на всѣхъ шляхахъ державныхъ зелѣзниць. Министерство торговлѣ рѣшеньемъ зъ д. 12 серпня 1887. ч. 15098 вдмовило сему домаганю, не узнаючи священикôвъ за урядникôвъ державныхъ. Було-бъ се може заслугою руского клюбу послôвъ рады державнои у Вѣдни, коли-бъ они сею справою схотѣли занятися и єи пôднесли въ самôй радѣ державнôй або передъ министерствомъ, котрому сей клюбъ при кождôй нагодѣ иде на руку.

При помочи того-жь клюбу послôвъ-Русинôвъ въ радѣ державнôй могла-бы знайти вельми користне полагодженье и справа забезпеченя вдôвъ и сирôтъ по священикахъ, коли-бъ нынѣшнî фонды вдовичо-сирôтскî переняло правительство и въ замѣну за то взяло вдовы по священикахъ на етатъ державный, подôбно якъ се мають всѣ урядники державнî. Симъ запобѣглось-бы великôй бѣдѣ, въ якôй теперь проживають вдовы и сироты по священикахъ, а при тôмъ датки на тую цѣль були-бы менший, якъ нынѣ. Кому-жь бôльше лицюе выступити зъ того рода справою, якъ не послови-священикови?

Одною зъ найважнѣйшихъ справъ публичныхъ теперѣшнои хвилѣ було основанье руского гимназіи въ Перемышли и рускихъ семинарій учительскихъ у всхôднôй Галичинѣ. Пос. Юл. Романчукъ поставивъ бувъ въ соймѣ краєвôмъ въ роцѣ 1885. знане внесенье, основно доказане потребами руского народу въ Галичинѣ и датами статистичными. Здавалося, що бôльшôсть соймова не зможе сему вдказати, бо не знайде выходу въ звычайно пôдношенôмъ замѣтѣ: „Русины лише загально все нарѣкають а нѣколи не скажуть, отсего намъ треба, се намъ дайте!“ Сталось однакожь инакше: внесенье, хотяй за нимъ заявилось було навѣть правительство, упало, а въ сей спосôбъ и правительство и цѣлый край мали нагоду переєвѣдчитись наочно, що полагодженье вдносинъ народныхъ межи верховодячою въ краю партіею шляхотско-польскою а Русинами есть неможливе. Лишилася ще одна дорога: представити цѣлу справу центральному правительству, — нехай Корона зробить ужитокъ зъ прислугуючого ѣй права и не допустить до того, щобъ добродѣйствами свобôдъ державныхъ, запоручаючихъ рôвноправнôсть всѣмъ народностямъ, хôснувались одни коштомъ другихъ.

Минає рôкъ, якъ въ справѣ основання гимназіи рускои въ Перемышли и рускихъ семинарій учительскихъ у всхôднôй Галичинѣ выдѣлъ „Народнои Рады“ першій внѣсъ петицію до рады державнои у Вѣдни на руки посла сов. двору Вас. Ковальского и представленье до министерства просвѣты. Печатану вдпись своєи петиціи розбславъ выдѣлъ всѣмъ посламъ въ радѣ державнôй, а такожь по цѣлôмъ краю, зъ вбзваньемъ, щобъ громады, села и мѣста, численно пôдписували єи. Въ сей спосôбъ преважною для галицкои Руси справою занявся цѣлый край, а на руки „Народнои Рады“ наплывали сотки петицій зъ численными пôдписами вдъ громадъ, селъ та мѣстъ, и вдъ поодинокихъ людей. Можна сказати смѣло, що симъ разомъ цѣлый нарôдъ нашъ, а по разъ першій селяне, высказали публично свою волю. Помôчнымъ тôй нашôй акціи явився пос. Ковальскій — спаси Бôгъ єму за те! — бо вносивъ въ радѣ державнôй всѣ пересыланî єму выдѣломъ „Народнои Рады“ петиціи зъ краю и пôднѣсъ въ тôй нашôй справѣ голосъ въ палатѣ послôвъ.

На тôмъ однакожь выдѣлъ нашъ не переставъ. Зъ рады державнои дôсталася справа до министерства просвѣты и тутъ треба було запобѣгти неодному, що могло перешкодити користному порѣшеню справы. Длятого выдѣлъ „Народнои Рады“ въ имени товариства выславъ пп. дра Ол. Огоновского и Юл. Романчука до Вѣдня и они въ дни 13 цвѣтня 1887 р. докладно представили цѣлу справу президентови министрôвъ гр. Таффому и министрови просвѣты д-ру Гавчови на авдієнціяхъ, звертаючи при тôй нагодѣ увагу пп. министрôвъ загаломъ на станъ Русинôвъ та на вдділованье того, що дѣеся въ Галичинѣ, на интересы монархіи. Делегаты вручили такожь пп. министрамъ пропамятнî письма, гр. Таффому въ справѣ политичнôй, а д-ру Гавчу въ шкôльнôй.

Пôдчасъ побыту п. министра Гавча минувшои осени въ Галичинѣ (д. 5 жовтня 1887 р. у Львовѣ) зновъ явилася депутація „Народнои Рады“ у п. министра пôдъ проводомъ головы выдѣлу и зновъ поручила опѣцѣ п. министра прихильне порѣшенье справы. Небавомъ и ставъ несподѣвано звѣстнымъ цѣсарскій рескриптъ зъ д. 7 серпня 1887 р., котрымъ призволено на отворенье самостôйныхъ рускихъ клясъ паралельныхъ въ Перемышли зъ початкомъ шк. року 1888/9 — на великій гнѣвъ цѣлои польскои прасы та нѣбы то „оскорбленого“ сойму. Справа-жь рускихъ семинарій учительскихъ доси не порѣшена. Згадати-бъ то, що пос. Романчукъ бажавъ внести въ соймѣ дотычне внесенье сеи сесіи, але не мôгъ зôбрати потрѣбного числа пôдписôвъ послôвъ.

(Конецъ справозданя п. секретаря и дальшій хôдъ нарадъ Зборôвъ въ дальшихъ числахъ.)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Урядова „Wiener Abendpost“ оголосила вчера зовсѣмъ несподѣвано змѣстъ австро-нѣмецкои угоды, котрый есть слѣдуючій: „Зважывши, що оба монархи уважають то за свôй необходимый обовязокъ стерегти безпечности своихъ краѣвъ и спокою своихъ народôвъ середъ всякихъ обставинъ; зважывши, що оба можуть, подôбно якъ и въ попередныхъ союзныхъ вдносинахъ, сповняти успѣшно сей обовязокъ; зважывши и напослѣдокъ, що коли обѣ державы будуть держатися спôльными силами, то се нѣкому зашкодити не може, а для удержаня стипуляцій берлиньскои угоды есть великои ваги, прирекли собѣ оба монархи не надавати нѣколи свому порозумѣню въ цѣляхъ обороны и въ нѣякôмъ напрямѣ тенденціи агресивнои. До заключеня мирнои угоды и спôльнои обороны дали оба монархи право гр. Андрассому и кн. Райсови. Угода звучить: Арт. I. Наколи-бъ противъ припущеня и щирого бажаня обохъ союзникôвъ Россія напала на одну зъ державъ, то союзники обовязанî станути собѣ въ помочи зъ цѣлою милитарною силою и лишь спôльно миръ заключати. — Арт. II. Наколи-бъ одного зъ союзникôвъ напала яка друга держава, то другій союзникъ обовязуеся симъ, не то що не помагати напастникови, але що найменше заховувати прихильну неутральнôсть. Наколи-бъ однакожь Россія помагала тому напастникови, чи то въ формѣ чиннои участи, чи военными средствами грозячими мирови, то заходить тутъ єлучай стипульованый въ арт. I., вымагаючій спôльнои обороны цѣлою збройною силою. — Арт. III. Угода ся, по причинѣ свого мирного характеру и щобы не допустити до хибного єи пояснюваня, має держатися въ тайнѣ, а третôй державѣ подасться до вѣдомости ажь тогды, коли приступить до союза. Оба союзники мають однакожь по вдзывахъ царя въ Александровѣ надѣю, що зброєня Россіи не будуть грôзными и не мають жаднои причины до спôльного дѣланя. Коли-бъ однакожь та надѣя завела, оба союзники уважалибы за обовязокъ льояльности повѣдомити о тôмъ царя Александра що найменше довѣрочно, що нападъ на одного зъ нихъ уважали бы за вымѣреный проти обохъ. — Пôдписанî: Андрасси, Райсъ. — Вѣдень 7 жовтня 1879.“

Оголошенье повысшои угоды наробило дуже богато шуму въ цѣлôмъ свѣтѣ политичнôмъ. У Вѣдни выкликало оно страшный переполохъ мимо того, що появилося вже пôзно вечеромъ и по замкненю биржи. За „Wien. Abendpost“, котра выйшла о 7 год. бувъ такъ великій попытъ, що въ годину пôзнѣйше плачено за число по кôлька гульденôвъ. — Въ Берлинѣ уважають оголошенье сеи угоды за фактъ, означаючій вельми поважну ситуацію, бо лишь въ надзвычайныхъ случаяхъ приступаеся до такъ незвычайныхъ средствъ, якъ оголошенье державныхъ документôвъ. — На Угорщинѣ выкликала вѣсть о оголошеню сеи угоды великій переполохъ, тымъ бôльше, що розбйшлась була вѣсть, що войско россійске въ силѣ 80.000 переступило границю; въ мадярскихъ кругахъ политичныхъ не приписують однакожь сему оголошеню нѣякого значеня провокаційного.

Засѣданя рады державнои будуть вдъ теперь вдбуватися що дня, щобы тымъ способомъ до часу, коли будуть скликанî спôльнî делегаціи, т. є., ажь до половины мая, можна залагодити всѣ справы. — Въ палатѣ послôвъ велася вчера дальша дебата надъ закономъ о податку вдъ цукру и залагоджено єго ажь до §. 24. — Пос. Вайтльофъ интерпелювавъ правительство въ справѣ розпорядженя д-ра Гавча о учителяхъ шкôлъ середныхъ, выбраныхъ послами до рады державнои.

Судьба внесеня кн. Лихтенштайна ще доси не порѣшена, бо екзекутивный комитетъ правицѣ, не ухваливъ ще нѣчого доси. Звѣстно лишь, що противъ сего внесеня выступлять рѣшучо клюбъ Коронинiого, трентиньскій, молодоческій, цѣла лѣвиця и богато послôвъ зъ правицѣ. — Дня 2 н. ст. лютого збралося було у Вѣдни 600 учителѣвъ и учительокъ, котрî енергично запротестували противъ сего внесеня.

Клюбъ Коронiого выбравъ своимъ предсѣдателемъ гр. Коронiого а заступниками предсѣдателя послôвъ Дубского и Ковальского. — Клюбъ ческій постановивъ голосувати за переданьемъ проєкту закона о податку вдъ оковиты окремôй комисіи.

Въ комисіи правничôй поставивъ пос. Штурмъ внесенье въ справѣ устного поступованя сумаричного. Въ нарадѣ надъ симъ внесеньемъ промовлявъ такожь и мин. д-ръ Пражакъ, вказуючи на великî трудности и кошты новои загальнои процедуры цивильнои; онъ заявивъ однакожь, що готовъ завести нове поступованье на пробу въ справахъ торговельныхъ. Опôсля можна-бы легко розширити се поступованье насампередъ на передмѣстя Вѣдня, а вдтакъ и на провинцію. Поки-що однакожь могло-бы внесенье Штурма зарадити злому. — Для формального трактованя проєкту закона о тарифахъ адвокатскихъ выбрано референтомъ пос. Фандерлика и постановлено розвѣдатись въ министерствѣ правосудія о сихъ тарифахъ и предложити ихъ комисіи.

Польскî газеты доносять зъ Варшавы, що тамошный ген.-губернаторъ Гурко выѣхавъ до Петербурга и вже не поверне на свою давну посаду. Онъ має обняти якусь высшу коменду въ войску а на єго мѣсце прийде до Варшавы або котрыйсь зъ великихъ князѣвъ або гр. Дундуковъ-Корсаковъ.

Въ справахъ политичныхъ грає и етикета двôрска не послѣдну ролю; для схарактеризованя теперѣшнои межинароднои ситуаціи политичнои подають отже слѣдуючій фактъ зъ двôрскои етикеты въ Петербурзѣ: Доси бувъ звычай на петербурскôмъ дворѣ, що въ часѣ балю царица казала просити до третого танцю найстаршого вѣкомъ предсѣдателя дипломатичного тѣла въ Петербурзѣ ген. Швайница, а вице-предсѣдателя Шакира-пашу до першого кадриля. Сего року сталося инакше, бо царица замѣсть Шакира-пашу попросила зовсѣмъ несподѣвано австрійского посла. Въ Петербурзѣ пояснюють сей фактъ якоюсь надзвычайною прихильностію для Австріи. Зъ другои стороны можна сей фактъ уважати такожь за доказъ, що вдносины межи Россією а Туреччиною значно погôршилися. Ся обставина здаєсь мѣжь иншимъ выходити ще и зъ того, що Туреччина приказала теперь выступати енергично противъ ворохобникôвъ болгарскихъ.

Въ нѣмецкôмъ парляментѣ велася дня 1 н. ст. лютого дебата надъ внесенемъ консерватистôвъ и либералôвъ о продовженю законодательного часу парляменту зъ 3 на 5 лѣтъ. Противъ сего внесеня выступувъ бувъ Виндгорстъ въ имени центра и доказувавъ, що внесенье есть вымѣрене на знесенье парляментаризму. Фактомъ есть — казавъ бесѣдникъ — що кн. Бисмаркъ зажадавъ мнѣня одного зъ професорôвъ штрасбурского университету, якимъ способомъ можна-бы змѣнити конституцію державы и усунути заразомъ парляментъ. Траба однакожь, щобы нарôдъ бравъ участь въ житю публичнôмъ черезъ частѣйшî выборы. Пôдчасъ послѣдныхъ выборôвъ обрѣхувано нарôдъ и страшено єго вôйною зъ Францією. Въ тôмъ дусѣ промовлявъ такожь и Бамбергеръ (либераль). Бамбергерови вдповѣдавъ Бенигзенъ, котрый прийшовши въ своѣй бесѣдѣ на септенатъ сказавъ, що тамтого року Франція два разы мало що вже не напала на Нѣмеччину и лишь розвага Гревіого не допустила до вôйны. Зважывши, якъ цѣсарь Вильгельмъ вдзывався зъ признаньемъ о Гревимъ въ часѣ послѣднои кризы президентскои въ Франціи, то можна припустути, що Бенигзенъ опирає свои слова на добрôй информаціи зъ нѣмецкого министерства дѣлъ заграничныхъ.

——

Кн. Фердинандъ объѣзджає все ще Всхôдну Румелію и має доперва въ понедѣлокъ разомъ зъ кн. Климентиною вернути до Софіи. Въ Сливнѣ було принятье князя дуже ентузіястично, а князь помилувавъ кôлькохъ политичныхъ виновникôвъ, арештованыхъ въ послѣдныхъ часахъ. Зъ Сливна выѣхавъ князь до Бургаса, де — якъ доносять офиціяльно — принятье було такожь ентузіястичне. — Въ Болгаріи запанувало велике обуренье противъ президента касы публичного довгу, Обарета, въ Константинополи, котрый яко президентъ товариства звязковыхъ зелѣзниць, выславъ до Порты протестъ противъ подорожи кн. Фердинанда до Филипополя на линіяхъ належачихъ до звязковыхъ зелѣзниць, безъ дозволу товариства.

шла, бо та паня, що коло нашои мальотки стояла, закрыла єи своєю величезною а старомодною кринолиною тай все єи тручала въ задъ. Але жь вдъ чого Бисмаркъ? Онъ доглядѣвъ, що такимъ чиномъ Европа до суду-вѣку не знайде скромненькои Руси, такъ и повелѣвъ Гартманови звôльнити трохи Европѣ платокъ, що нимъ закрыла очи, и — она прозрѣла. Штуку сю запримѣтила сусѣдка Руси и крикнула гнѣвно: „Прошу, дуже прошу! Та тутъ якесь шахрайство! Я чекаю въ саетахъ и атласахъ уже сто лѣтъ на те, щобъ мене Европа выбрала, а ѣй пôдсуваютъ якусь попелюшку!“

Ой такъ, дорогî краяны! Панъ Гартманъ каже, що Русь можлива и для Европы потрѣбна, — то хто знає, чи зъ нею ще таке не станесь, якъ зъ тою бѣдною а гарною дѣвчиною у казцѣ, що у запѣчка въ попелѣ мусѣла ховатись, ажь єи таки найшовъ королевичь любый. Ну, мы-бъ за те на ѣмость Европу не дуже гнѣвались и устроили-бы собѣ Кіевске королѣвство „якъ Богъ приказавъ“. Може оно до того колись и прийде, а тымчасомъ сушить собѣ нами голову Бисмаркъ, а властиво панъ Гартманъ. Онъ, коли тямите, порадивъ бувъ Бисмаркови колонизацію Познаньщины Нѣмцями... Зъ-вдки той діявольскій концептъ! Чи не перенявъ онъ єго вдъ тыхъ галицкихъ шовинистôвъ, що то радî сколонизувати Русь нашу Мазурами? Правда чи неправда, а Гартманъ хоче Руси! Одна тôлько бѣда, що у насъ нема шляхты, а Европа не може насъ такъ самопасъ пустити. Всѣ народы мають своихъ панôвъ, а то, кажуть, така добра рѣчь, що хиба и намъ на то пристати. Нагода добра. Польщѣ не буде, бо она Европѣ — до хрѣну. Гартманъ каже, що коли Австрія має свои „гинтерлянды“, Боснію-Герцеговину, то и Бисмаркъ мусить зъ Литвы и Польщѣ зробити свои для Прусъ. Тогдѣ шляхта польска буде якъ панна на вдданю, — и може насъ ущасливити собою. Спаси Бôгъ и за шляхту, кобы тôлько не гола, бо голый шляхтичъ — то вартъ тôлько, що панъ Черкавскій яко професоръ всеучилища у Львовѣ: платню за професорство бере, а цѣлый рôкъ сидить то въ соймѣ, то въ радѣ державнôй, то въ делегаціяхъ, то на вакаціяхъ. Хорони насъ Боже вдъ такои шляхты, що до насъ за хлѣбомъ прийде! А знаєте? гола шляхта бôльше всѣхъ надѣеся на нове руске королѣвство. Князь Пузина розмахався вже перейти на унію, графъ Шептицкій учиться „азбуки“, а Голыевскій подався, вже чую, на досмертного члена будущого выдѣлу краєвого въ Кіевѣ! Тожь не журися руска ненько! Шляхту мати будешь! Шляхты тôлько тамъ нема, де не дають надъ собою старшувати, а мы сироты... насъ є 20 миліонôвъ, земля наша богата и обильна, — мы вже всѣхъ и вся кликали, щобы насъ за лобъ брали... есть у насъ вкôнци й море, будуть отже и морскî купелѣ... о рульету постараємось, о ордеры постараеся нашь Баттенбергъ, чи хто тамъ у насъ королемъ буде, — а чого-жь бôльше шляхотскôй души потреба? Хиба Єзуитôвъ та Змартвыхвстанцѣвъ! Але тî нехай собѣ не острять зубôвъ на Кіевску Лавру! То приютъ для старои гвардіи рускои, що такъ любить кавяръ и медокъ, а я подався тамъ уже на архимандрита... тожь Лавры не дамъ и буду всѣхъ посягателѣвъ букомъ гнати!

Нѣ, бôгме, нема страху! Що якъ що, а панôвъ будемо мати, але що зробимо зъ нашими перекинчиками? Тажь то вельми заслуженî люде! Га, не всѣ-жь могуть бути панами, треба щобы хтось и въ грубѣ топивъ. Не дивниця, що межи ними великій страхъ. Редакторъ „Gazet-ы Narodow-oн“, панъ Старкель, Полякъ чистои крови, зателефонувавъ въ тôмъ клопотѣ до небôщика Ивася Добрянского (давнѣйшого редактора), также Поляка чистои крови: що чинити? Jaйcio тогдѣ якъразъ вдшептувавъ на тôмъ свѣтѣ покутный псаломъ за свои брехнѣ, що ними за житя чорнивъ Русь нашу, и ажь посинѣвъ прочитавши телеграму. „Tu niema rady! Musicie stać sie wszyscy moskalofilami, a nie, to was diabli wezmą“ — вдтелефонувавъ Старклеви.

Ну, москалефилемъ бути — то рѣчь не погана, — я такожь Москалѣвъ люблю, — а все-таки переставъ-бы я ихъ любити, якъ бы мене та стара сидуля Европа поставила королемъ Кіевскимъ. Болѣло-бы мене, правда, дуже, якъ бы „матушку“ покладали такъ, якъ она за Николая покладала нашî магнатки украиньскî за то, що говорили рôднымъ языкомъ, — але своя хата все-жь таки щось варта, а коли намъ єи Гартманъ дає, то берѣмъ! Хочете? Добре. Тôлько не кваптесь, бо матушка зъ неи ще не выпровадилась и готова п. Гартмана такъ привитати, що той не тôлько покине насъ, але зречесь и тыхъ „гинтерляндôвъ“, на котрî такъ ласый. Однакъ Гартманъ не Гартманъ — не теперь то у четверъ — а Русь буде, Русь мусить бути, бо Руси потреба!

К. И. Устіяновичъ

НОВИНКИ

— **П. Антôнъ Горбачевскій**, конципіентъ адвокатскій, бувшій редакторъ „Дѣла“, одинъ зъ найспособнѣйшихъ нашихъ юристôвъ и найдѣяльнѣйшихъ патріотôвъ, одержавъ нинѣ на львôвскôмъ университетѣ степень и титулъ доктора правъ.

— **Выдѣлъ товариства „Читальня въ Заваловѣ“** на своѣмъ засѣданю зъ дня 1 лютого с. р. ухваливъ устроити дня 14 л. лютого вечерокъ деклямаційно-музикальный въ память незабутого нашого патріота Вол. Барвѣньского. Програма вечерка ось така: 1) Вдчитъ: „О житю и подвигахъ Волод. Барвѣньского“. 2) Псаломъ Бортняньского: „Блаженны людіе“, вдспѣває хоръ мѣшаный. 3) Деклямація: „На гробѣ Вол. Барвѣньского“, стихъ Корн. Устіяновича 4) Спѣвъ „Прийди весно“ В. Матюка. 5) Вдчитъ: „О хрещеню Руси Володимиромъ

Великимъ". 6) „Туга за Вол. Барвѣньскимъ", стихъ Якова Савицкого. 7) Хоръ мѣшаный: „Стоить явôръ надъ водою", М. Лисенка. 8) Деклямація: „Про одну слёзу надъ гробомъ Вол. Барвѣньского." 9) „Гей працюйте руски дѣти" В. Матюка, хоръ мѣшаный. — Дохôдъ зъ вечерка призначеный на памятникъ Вол. Барвѣньского. Дня 15 н. ст. лютого ôдправиться заходомъ читальнѣ завалôвскои поминальне богослуженье за душу бл. п. Володимира въ церквѣ завалôвскôй. — Одъ выдѣлу читальнѣ въ Заваловѣ. *Свящ. Евгеній Гузарь*, голова: *Лука Скальскій*, секретарь.

— **Мнимого шпѣгуна россійского**, жида зъ Россіи, увязнено дня 31 н. ст. сѣчня вечеромъ на зелѣзничôмъ двôрци въ Коломыи на донесенье снятиньскои жандармеріи. Увязненый поки-що не хоче сказати, якъ называеся. Мали знайти при нѣмъ 800 рублѣвъ, 100 австрійскихъ гульденôвъ, пляны и паперы.

— **Клясификація учениковъ рускои академичнои гимназіи у Львовѣ** въ першôмъ пôвроцѣ шкôльнôмъ выпала въ загалѣ добре. И такъ було:

		Зъ ôдзнач.	*I клясъ*	*II клясъ*	*III клясъ*
Въ клясѣ пôдгот.		3	20	6	1
Въ кл.	I. а.	3	28	5	7
„ „	I. б.	4	22	4	3
„ „	II	3	43	9	2
„ „	III. а.	1	27	4	1
„ „	III. б.	2	20	5	6
„ „	IV. а.	4	23	5	—
„ „	IV. б.	3	21	3	3
„ „	V.	6	17	9	5
„ „	VI. а.	3	25	1	1
„ „	VI. б.	1	23	5	—
„ „	VII.	4	31	10	2
„ „	VIII.	4	27	6	2

Зъ того выходить, що на всѣхъ 473 ученикôвъ гимназіи 41 мало ôдзначенье, 327 першу клясу, 72 другу а 33 третю. Процентъ злыхъ клясъ, всего 105 на 473, ще до того на першій курсъ, есть невеликій. Ôдрадно то, що молодѣжь нашои гимназіи, хочь и якъ загаломъ взявши бѣдна, пильнуеся въ науцѣ. Пильнуйся и учись, руска молодежи! На тобѣ надѣя не тôлько батькôвъ та матерей твоихъ, але и Руси! Длятого то старшій патріоты рускій не забувають на тебе, складають жертвы на помôчь тобѣ въ твоѣмъ убожествѣ. Показуйся-жь достойною тои добросердности и того довѣрія, яке въ тобѣ покладае старша патріотична Русь!

— **Село Кретôвцѣ** въ повѣтѣ збараскôмъ закупивъ ôдъ п. Завадского одинъ жидъ. Въ Збаражчинѣ жидова забрала уже не мало паньско-польскихъ маєткôвъ, отъ Грицѣвцѣ, Лубянки высшій и низшій, Капустинцѣ а теперь Кретôвцѣ... Що то буде, якъ такъ дальше пôйде?

— **Стипендію** зъ фонду наукового, 105 зр. рôчно призначену для рускои молодежи академичнои, надало ц. к. намѣстництво Григорію Величкови, слухателеви II. року выдѣлу философичного на университетѣ львôвскôмъ.

— **Рухъ поѣздôвъ зелѣзницѣ Львôвъ-Белзець** здержано вчера знову за-для заметôвъ снѣговыхъ.

— **Рада повѣтова въ Жовкви** ухвалила фондъ 3.000 зр. въ честь 40-лѣтного ювилею цѣсарского.

— **Знана справа обманьства селянъ шляхтичами** при парцеляціи грунтôвъ въ Роздѣли гôрнôмъ на Мазурахъ ôддана вже пôдъ розглядъ суду карного.

— **Селяне громады Братковець** въ повѣтѣ станиславôвскôмъ намѣряють купити бôльшу посѣлôсть ôдъ свого дѣдича п. Глуховского, а то 300 моргôвъ землѣ, лѣсъ, пропинацію и млынъ — за 40.000 зр. Не обходиться при тôмъ намѣренôмъ купнѣ безъ перепонъ, але коли-бъ громада добила торгу, було-бы се дѣломъ краснымъ и величнымъ для громадянъ Братковець.

— **Изъ Щирця пишуть намъ:** Въ селѣ Г. два 12-лѣтній школярѣ, Лучка Стасѣвъ и Андрухъ Гельмасъ, побилися по-за школою, при чѣмъ Андрухъ Гельмасъ бивъ Лучку патикомъ по плечехъ тай ще кинувъ ему патикомъ въ лице, пôдбивши око. Идучи за примѣромъ старшихъ, удався Лучка до судового лѣкаря въ Щирци та одержавши свѣдоцтво лѣкарске, заподавъ свого товариша шкôльного до суду. Судъ вызначивъ терминъ, а переслухавши свѣдкôвъ (такожь школярѣвъ) выдавъ пôдъ днемъ 30 грудня 1887 до ч. 8926 такій вырокъ: „Андрей Гельмасъ зъ Г., лѣтъ 12, ученикъ III. клясы, при батьку, некараный, есть виненъ, що *дня 18 грудня 1887, бьючи кіемъ по плечахъ* Лучку Стасевого и кидаючи кій тому-жь въ лице, розмысльно въ той способъ дѣлавъ, що той-же (Лучка Ст.) потерпѣвъ легке ушкодженье тѣла зъ очевидными знаками и наслѣдками въ свѣдоцтвѣ лѣкарскôмъ зъ 21 грудня 1887 близше описаными, споводувавши 10 до 12 дневне нарушенье здоровля и нездôбнôсть до працѣ, — и черезъ то допустився переступленя зъ §. 273; укаранье того-жь ôдступаеся по мысли §. 273 з. к. (зъ причины, що пôдсудный не укôнчивъ 14 рокôвъ житя) урядови громадскому въ Г. зъ такою замѣткою (по польски): „Ôдступаеся Свѣтлому урядови громадскому въ Г. до дальшого властивого урядованя и повѣдомленя въ своѣмъ часѣ тутешный судъ о результатѣ." — Теперь въ тôй громадѣ журяться та заходять въ голову: що зъ виновникомъ робити? Бити не вôльно, арештувати нема, кайданôвъ нема, то-жь незнатоньки, якъ єго укарати. Зъ такимъ, „закрученымъ" юридичнымъ фактомъ треба-бы хиба удатись до Америки, щобы якъ слѣдъ справу розсудили безъ довгои писанины.

— **Ôдъ Комарна пишуть намъ:** Въ Комарнѣ мостове побираe обшаръ двôрскій, а выбôрку того мыта арендували давнѣйше жиды, ôдтакъ мѣщане, а передъ рокомъ заарендувавъ оденъ селянинъ зъ Якимчичь. Есть се потѣшный проявъ, що и селяне нашій беруться до промыслу, кобы не тота дурна манорія, що такій промысловець радъ бы заразъ пописуватись передъ людьми тымъ, чого не вмѣe. Ось недавно тому ѣхала я до того мѣста, а платячи мостове за tour и retour, кажу до мостового цербера, щобы мене не спинявъ, якъ поѣду назадъ, бо вже маe все заплачено. Видячи, що я не проста селянка, але гей-бы якась „панѣ", хотѣвъ мытникъ пописатися своею „цимбализацією" та каже: „Kobym nie zabędził!" (хотѣвъ сказати: кобы-мь не забувъ). — Ха! ха! ха! — зареготались жидиска, що недалечко стояли, та нуже передразнювати: „Кобымь нье забендзѣлъ!... Гей Дацьку, а де ты набрався такои циганьскои мовы? Ха! ха! ха! „Кобы-мь нье забендзѣлъ!..." А менѣ не такъ було до смѣху, якъ радше жаль зробилося, коли я погадала, що то вже така дурна манорія у нашого народу, що якъ похапае бодай кôлька чужихъ слôвъ, то заразъ береся калѣчити бодай по цыганьски, абы не по свому. Тай по правдѣ я того навѣть второпати не могу, чому оно такъ e, коли у насъ хоть-бы якій панъ нытльованець цѣлкомъ добре зрозумѣe по руски, бо-жь межи рускимъ народомъ жиe тай рускимъ воздухомъ ôддыхае. На щастье, розумнѣйшій нашій мѣщане та селяне понехують уже тую дурну придыбашку та у всѣхъ урядахъ та судахъ говорять ино по руски. И такъ оно повинно бути! — *Ярина Л.*

— **Зъ Бучача** пишуть, що тамъ мѣсто платить 350 зр. одному жидови тôлько за то, що выбирае въ громадѣ податки, хочь урядъ податковый есть въ мѣсци! И якъ же мѣщаньство не маe упадати пôдъ тягарами!

— **„Москаль"**. Черновецка „Gazeta Polska" подае такій забавный фактъ: Одинъ священикъ въ Самбôрщинѣ одержавъ зъ Ряшева листъ фрахтовый на посылку товарову, а пôдъ своею адресою побачивъ дописане слово: „Moskal". Обуреный тымъ, пише листъ до купця и грозить ему жалобою. Купець, нѣчо не виненъ, здивувався, бо анѣ на думку ему не наплыло оскорбляти въ той спôсôбъ купуючого у него священика, а догадуючись, що се хтось собѣ такого збытка позволивъ на почтѣ, удався до начальника почты. Начальникъ розсмѣявся, — „M skal" — се було прôзвище возьного почтового, що важить посылки и мусить на фрахтовôмъ листѣ пôдписатися...

— **Цѣкавый причинокъ до торговлѣ нашихъ селянъ худобою** подае дописователь „Батькôвщины" зъ пôдъ Солотвины. По Аннинôмъ Зачатю стрѣчавъ ôнъ коло Солотвины и Богородчанъ богато людей зъ сторôнъ ôдъ Калуша и Долины, якъ вертали зъ ярмарку ажь зъ Выжницѣ на Буковинѣ. Деякій гнали красній волоскій волы, куплений досыть дешево, хто для свого ужитку, а хто на ôдпродажь. Оденъ газда зъ Небылова купивъ 8 паръ и вже по дорозѣ ôдпродавъ одну пару въ Надвôрнôй, заробивши 20 зр., а другу въ Солотвинѣ — зъ заробкомъ 25 зр. Такъ все чинять запопадній Небылôвчане, а и другій села зъ тыхъ сторôнъ долиньскихъ и калускихъ ведуть таку торговлю.

— **Дрôбній вѣсти.** П. Єремія Собель, жидъ, урядникъ при зелѣзници въ Ожидовѣ, перейшовъ тамъ-же дня 31 н. ст. сѣчня на вѣру христіяньско-католицку обряду латиньского. — Цѣсарь даруваъ громадѣ Стратинъ въ пов. рогатиньскôмъ 100 зр. на внутрѣшне устроенье церкви. — Корниль Гайнрихъ, совѣтникъ ц. к. намѣстництва, померъ вчера въ Сяноцѣ у своеи родины.

Надôслане.

Столѣтье вынаходôвъ.

Справедливо такъ называють теперѣшне столѣтье, бо вынаходы непрерывно надходять. Було-бы се не нонятнымъ нещастьемъ, если-бы прийшлось зазначити новій вынайденя у всѣхъ галузяхъ, а лише не на поли медицины. А однакъ не есть такъ, бо недуги, котрій перше цѣлкомъ „невылѣчимыми" зазначувано, мусять теперь уступити передъ поединчими нововынайдеными средствами лѣчничими. Еще до недавна уходила недуга цукрова за невылѣчиму, зъ вынайденьемъ Варнера Safe Diabetes Cure и сей выпятокъ упавъ. Се доказуe такожь слѣдуюче письмо пана кантора и першого учителя Шондуба въ Брайтенгаенъ коло Магдебурга: „Въ наслѣдокъ ужитя Вашого Варнера Safe Diabetes Cure вылѣчився мôй сусѣдъ товарищь, панъ Фехманъ въ Гр. Розенбургъ, зъ недуги цукровои". — Продажь и розсылка лише черезъ антики. Цѣна 2 зр. 80 кр. Складъ: Жигм. Рукеръ, Іоанъ Вевіорскій, д-ръ Кароль Миколяшь у Львовѣ. Головный складъ: Einhorn Apotheke (Max. Fanta's) въ Празѣ.

Телеграмы „Дѣла".

Вѣдень 4. н. ст. лютого. Всѣ урядовій часописи австрійскій оповѣщують угоду мѣжь Австрією а Нѣмеччиною. (Гл. „Переглядъ политичный" въ нынѣшнôмъ числѣ „Дѣла".) — „Fremdenblatt" каже, що угода маe пересвѣдчити всѣхъ о мирныхъ и консервативныхъ интенціяхъ Австріи, угода та есть нынѣ и буде основою австрійскои политики. Угода выяснить всюда фактичный станъ рѣчи. „Presse" пише, що угоду оповѣщено тôлько для успокоеня всѣхъ приятелѣвъ мира и удержаня мира. Нема однакъ сумнѣву, що угода сильно вразить публичне мнѣнье въ Россіи. — „Neue fr. Presse" признаe, що союзній правительства бажають мира, але побоюeсь, чи оповѣщенье угоды змѣнить ситуацію. — „Wien. Allg. Ztg." уважаe оповѣщенье угоды осторогою для Россіи.

Пештъ 4 лютого. Оповѣщенье австронѣмецкои угоды выкликало въ кругахъ угорскихъ велике вражѣнье. По недавнôмъ заявленю кн. Бисмарка, оповѣщенье се толкують въ некористь удержаня мира.

Берлинъ 4 лютого. Тутъ уважають оповѣщенье австро-нѣмецкои угоды за крайне уже средство до удержаня мира.

Петербургъ 4 лютого. „Новое Время" умѣстило статью, въ котрôй говорить, що побôльшенье арміи Нѣмеччины грозить удержаню мира. Нѣмеччина — пише „Новое Время" — може въ 14 дняхъ кинути милiонъ войска на границю россійску.

Парижь 4 лютого. „Journal des Debats" пише, мовь-то президентъ парляменту Фльоке жалувався, що посолъ россійскій въ Парижи Моренгаймъ не старався навязати зъ нимъ зносинъ и въ наслѣдокъ того правительство россійске вôзвало Моренгайма порозумѣтися зъ Фльокетомъ.

Брукселя 4 лютого. Россія веде тутъ переговоры о позичку 500 милiонôвъ рублѣвъ зъ добрымъ доси для себе успѣхомъ. Переговоры близькій вже доброго кôнця.

Берлинъ 4 лютого. Дебата въ парляментѣ нѣмецкôмъ надъ позичкою, яку намѣряe чимъ скорше затягнути Нѣмеччина, розпôчнеся въ понедѣлокъ. Кн. Бисмаркъ маe заразъ першого дня зняти голосъ и кинути поглядъ на нынѣшну ситуацію политичну, а поки-що ôдбувъ конференцію зъ провôдниками партій парляментарныхъ за-для попередного вырозумѣня и порозумѣня.

Лондонъ 4 лютого. Times пишуть, що оповѣщенье австро-нѣмецкои угоды есть для Россіи ударомъ въ лице, але оно було потрѣбне, щобъ дався ще удержати миръ. Россія теперь маe до выбору. Ôдъ ви ôдповѣди зависять великій наслѣдки. Коли вôйна выбухне, то доти не буде ѣй кôнця, доки матеріяльна порука тревалого мира не буде осягнена. Такъ само промовляe и „Standard".

Парижь 4 н. ст. лютого. Вчора въ парляментѣ внѣсъ пос. Касанякъ интерпеляцію въ справѣ циганьствъ ордеровыхъ. Пос. Дельонай пôднѣсъ, що головного виновника (Вильсона) не потягнено до одвѣчальности. Мин. Фалліеръ оправдувавъ правительство а въ интерпеляціи добачуe тôлько натискъ на суды, однакъ годѣ. Палата ухвалила 305 голосами, противъ 175 бажаный правительствомъ простый перехôдъ надъ интерпеляцією до порядку дневного.

Вѣдень 4 лютого. Въ радѣ державнôй ведесь нынѣ дальша дебата надъ проeктомъ податку ôдъ цукру.

Санъ Ремо 4 лютого. Д-ръ Макенціе выѣхавъ зъ-ôдси до Лондону. Ôдбувались нарады лѣкарскій, а результатъ нарадъ бувъ для недужого користный.

Наука, штука и литература.

— **„Батькôвщины" число 5.** мѣстить статью вступну: „По соймѣ", справозданя зъ засѣдань сойму краeвого и зъ загальныхъ зборôвъ товариства „Просвѣта", бесѣду пос. Лѣниньского (трохи скоротивши), вѣсти зъ краю, политику та новинки и въ фейлетонѣ оповѣданье Ос. Федьковича „Побратимъ". — „Батькôвщина" уже десятый рôкъ щиро служить справѣ народнôй, освѣчуючи простолюдина въ справахъ рускихъ и свѣтовыхъ и розбуджуючи у него патріотизмъ горячими статьями и совѣстными справозданями, а сего року — на нашь поглядъ зовсѣмъ зъ користею для читателѣвъ — запровадила редакція ще й фейлетонъ белетристичный. Въ загалѣ-жь такъ веденои популярнои часописи, якъ „Батькôвщиина", можуть Русинамъ позавидувати и другій высше культурою стоячій народы.

Вѣсти зъ Аеп. Львôвскои.

Речинець до рукополаганя вызначеный рѣшеньемъ зъ 2 н. ст. лютого (число 889) на день 20 н. ст. марта с. р.

Канон. институцію одержавъ на Зарудцѣ, дек. львôвско-загородского, о Волод. Проскурницкій.

Завôзваній до канон. институціи на Струтинъ о. Ант. Яновичь, а на Красне о. Стеф. Высочаньскій.

О. Іоанъ Дудиньскій, парохъ Ходачкова великого, дек. терпопôльского, бажае замѣняти свôй прихôдъ, обнимаючій 102 моргôвъ орного поля, 1 моргъ сѣножати и додатокъ конгруальный 21 зр. 49 кр. а ôддаленый 1½ милѣ ôдъ стаціи зелѣзницѣ, за прихôдъ менше-бôльше рôвно дотованый въ давнѣйшихъ округахъ бережаньскôмъ, стрыйскôмъ або золочѣвскôмъ.

На конкурсъ зъ речинцемъ до 22 марта 1888 р. розписаній парохіи: до ч. 530 Клѣщôвна, дек. нараѣвского и до ч. 645 Ладанцѣ, дек. нараѣвского.

Намѣстництво надало презенту на парохію Струтинъ, дек. перегиньского, о. Евст. Меруновичу, пароху зъ Толщева, дек. щирецкого.

Презенту на парохію Нестерôвцѣ, дек. залозецкого, одержавъ о. Волод. Поховскій.

Канон. институцію на пар. Будылôвъ. дек. бережаньского, ôдержавъ о. Григ. Чубатый.

Введеный яко завѣдатель пар. Буцнева, дек. тернопôльского, о. Маріянъ Заячкôвскій.

Президія намѣстництва годиться на каноничну институцію запрезентованыхъ оо.: Ант. Яновича на Струтинъ, дек. золочѣвского и Стеф. Высочаньского на Красне, дек. унѣвского.

Митр. Консисторія вставилася до ц. к. намѣстництва о запомогу зъ фонду религійного для о. Филярета Бачиньского.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Цѣсарь именувавъ шефа секціи и совѣтника трибуналу администраційного д-ра Кароля бар. Лемаера (Lemayer) презесомъ сенату при тôмъ-же трибуналѣ. — Д-ръ І. Кересъ (Kieres) именованый министерскимъ конципистомъ въ министерствѣ справъ внутрѣшныхъ, але остаeсь и на дальше въ выдѣлѣ прасовôмъ въ президіи рады министрôвъ и буде якъ доси держати рефератъ прасы рускои и польскои.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **Жертвы на руску бурсу въ Тернополи.** Вп. п-нѣ Марія Варапучиньска зъ Прошовы надôслала 4 горцѣ крупъ гречаныхъ, 4 горцѣ крупъ ячмѣнныхъ, 10 горцѣвъ муки кукурудзяной, 10 горцѣвъ гороху и 3 горцѣ сыра, за що именемъ Выдѣлу Рускои Бурсы складаю прилюдно щиру подяку. — *Ол. Барвѣньскій.* Тернопôль 19 сѣчня 1888 р.

Надôслане.

МОЛОЧАРНЯ ЦЕНТРАЛЬНА

при улици Коперника ч. 13 (въ огоронѣ), филіи Хорущина ч. 12, Паньска ч. 15, Ягайлоньска ч. 18 доставляе молоко и сметанку въ абонаментѣ домôвъ по умѣркованыхъ цѣнахъ.

2272 14—?

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поручае 1833 87—?

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катарь, кашель и хрипку. Цѣна однои пачки 20 кр. На провинцію зъ опакованьемъ 30 кр.

ЛѢКАРЬ ДЕНТИСТЪ

МАРКЪ

дипломованый на университетѣ вѣденьскôмъ створивъ

АТЕЛІЄ ДЕНТИСТИЧНЕ

при ул. Галицкôй ч. 1. I. поверхъ, и ординуe ôдъ 9 до 6 год.

Выготовляe штучній зубы и цѣлій щоки, опертій на тисненю воздуха пôсля найновѣйшои американьскои системы. Выконуe всякій операціи безъ болю при помочи кокаины. Пломбуe надписаній зубы золотомъ, срѣбломъ, цементомъ и т. п. 2276 6—8

Консорціюмъ

завязане въ цѣли *забудованя кôльканацяти парцель* въ комплексѣ Вп. Емиля Бертемиліяна Браєра, при улицяхъ Браєрôвскôй, Подлевского, Шопена, Монюшка у Львовѣ, *приймае зголошеня* на закупно поодинохихъ грунтôвъ, *выготовляе проєкты, пляны, кошторисы*, и удѣлюe близшихъ информацій. Листы и т. п. ôдбирае: „Зарядъ реальности Емилія Бертемиліяна.

2298 2—?

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночій) пл. Галицкій 17.
Дръ Е. Лебедовичь (нед. внутрѣшній и очній) ул. Корнякτôвъ (Нар. Дôмъ).
Д-ръ Т. Єндель (недуги нервовій и жѣночій) ул. Валова 31.
Д-ръ І. Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Антики:

З. Рукеръ ул. Краковска.

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краєвый ул. Костюшки (будынокъ соймовый).
Банкъ гипотечный пляцъ Галицкій.
А Шеленбергъ (конт. вымѣны) ул. Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лилієнъ (конт. вымѣны) ул Гетьманьска 6.

Готелѣ и Реставраціи:

Готель французскій и рест. швехатска пл. Маріяцкій.
Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Краковска 9.

Фотографы:

Е Тшемескій найбôльше завед. фотогр. Гот. Европейскій.

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устьяновичь, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичь (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склепы:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгеръ (найтаншій магазинъ галантерійный) ул Галицка 16
А. Гальскій (товары зелѣзній) пляцъ Маріяцкій 9.
Стажевичъ и Абрысовскій (матерій на сукнѣ) Ринокъ 33.
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матерій и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20.
Вольфъ Чопп (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ) ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничій:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигіи).

М. ШАЛИТЪ

годинникарь

у Львовѣ при ул. Сикстускôй число 17

преміованый почетнымъ дипломомъ на выставѣ въ роцѣ 1879.

за власноручный выробъ годинника

поручае свою въ роцѣ 1875 основану

Робôтню и складъ зигарôвъ и зигаркôвъ

зъ найлучшихъ фабрикъ женевскихъ, по наймѣрнѣйшихъ цѣнахъ.

Всякій репарациі выповняються совѣстно зъ цѣлорôчною гарантією. — Замовленя зъ провинціи сповняе якъ найскорше. 2290 3—8

АРНОЛЬДЪ ВЕРНЕРЪ

ЛЬВôВЪ

ДôМЪ КОМИСОВЫЙ

удержуe складъ

Печей кафлевыхъ и порцеланевыхъ

Фабрика выробôвъ церамичныхъ

въ Глиньску

2280 рôвно-жь 6—10

дахôвокъ, дренôвъ, цеголъ огнетревалыхъ, Цементу портляндского, вапна гидравличного, папки до покрытя дахôвъ, плытъ изоляційныхъ, Касъ огнетревалыхъ

Выконуe помосты мозаиковій, терраццовій и бетоновій.

ВАТРА,

литературный Збôрникъ **Василя Лукича**, выданый коштомъ членôвъ рускаго касина въ Стрыю на дохôдъ того-жь, вже появилась въ розпродажи.

Цѣна 1 примѣрника, зъ пересылкою рекоменд. **1 зр. 50 кр.** Замовляти можна черезъ часописи рускій або вôдносячись впростъ до Выдѣлу касина.

Властивою въ тôмъ краю розширеною хоробою єсть

НЕСТРАВНÔСТЬ.

Нова кухня и новый способъ житя суть причинами тои недуги, на котру зъ нечевя западаємо. Деякй люде терплять болѣ въ грудехъ и бокахъ, деколи такожь болѣ въ спинѣ; чуються ослабленими и сонными, мають злый посмакъ въ устахъ, особливо зъ рана; якійсь рôдъ липкого слизу громадиться на зубахъ; апетитъ ихъ єсть лихій, въ жолудку лежить у нихъ мовь якійсь тяжкій тягаръ, а часами чують въ жолудковôй ямѣ якійсь неозначеный рôдъ ослабленя, котрый не дається усунути поживаньемъ стравы. Очи западають, руки и ноги зимнѣють и стаються липкими; по якôмсь часѣ являєся кашель, зъ початку сухій але по кôлькохъ мѣсяцяхъ въ супроводѣ зеленавыхъ харкотинъ; дôткненый тою недугою чуєся завсѣгды втомленымъ. сонъ здаєсь єму не приносити нѣякого выпочинку; потôмъ стаєся нервовымъ, дразливымъ и невдоволенымъ, догадуєся завсѣгды чогось злого: коли нагально пôднесеся, запоморочує єго и здаєся єму, що цѣла голова довкола ходить; єго внутренности затыкаються, єго шкôра стаєся часомъ сухою и горячою; кровь густѣє и лѣниво кружить, бѣлко въ оцѣ прибирає жовтаву барву; мочь ôдходить менше и темноибарвы и лишає по довшôмъ стояню осадъ на сподѣ; опôсля ôдбиваєсь єму часто страва при чѣмъ запримѣчає деколи солодкій, деколи квасный смакъ и часто въ супроводѣ битя серця; єго зрокъ зменшаєся, мурашки стають му передъ очима и дôзнає чутя тяжкого утомленя и великои безсильности. Всѣ тіи ознаки выступають на перемѣну и припускаєся, що майже третина людности того краю терпить одну або другу форму тои недуги. Черезъ „Shäker-Extrakt" бере кисненье стравъ такій оборотъ, що пожива дôстаєся хорому тѣлу и давне здоровлье вертає. Сила того лѣку єсть справдѣ чудова. Миліоны и миліоны фляшокъ уже спродано а число свѣдоцтвъ, котрй цѣлющои силы того лѣку доказують, єсть надзвычайне. Сотки хоробъ, котрй мають найрозличнѣйшй имена, суть наслѣдками нестравности; но коли се послѣдне лихо усунеся, то сщезають такожь другй, бо тіи суть лише ознаками правдивои хоробы. Лѣкомъ тымъ єсть „Shäker-Extrakt". Свѣдоцтва тысячей, котрй говорять похвально о цѣлющихъ прикметахъ того-жь, доказують се понадъ всякй сумнѣвы. Сего знаменитого лѣку можна у всѣхъ аптикахъ дôстати. 2134 (7—24)

Особамъ, котрй терплять на затканье, потреба „Сайгеля пигулокъ прочищуючихъ" въ полученю зъ Shäker-Extrakt-омъ. **Сайгеля пигулки прочищаючй** лѣчать затканье, проганяють пропасницю и простудженя, освободжають ôдъ болю головы и не допускають жовтачки. Хто ихъ разъ спробовавъ, той певно ихъ буде дальше уживати. Они дѣлають повôльно и не справляють болѣвъ. — Цѣна: 1 фляшка Shäker-Extrakt-у зр. 1·25, 1 коробка „Сайгеля пигулокъ прочищаючихъ" 50 кр.

Властитель „Shäker-Extrakt-у" и Сайгеля пигулокъ A. I. White, Limited, London 35 Faringdan Read E. C.

Haupt-Depot und Central-Versandt Johann Nep. Harna,
Apotheker „Zum goldenen Löwen" in Kremsier (Mähren) und in den meisten Apotheken Oesterreichs zu beziehen.

C. SIKOR, TROPPAU (австр. Шлезія)

2150 21—24

Чай и Ямайка-Румъ Спеціяльнôсть.

Чай пôсля якости за кільо ôдъ	3·50 до 12·—	зр.
Порошокъ зъ чаю зъ найлучшихъ сортôвъ	4·—	„
„ „ гôршихъ „	3·—	„
Ямайка Румъ дуже добрый за літрову фляшку	2·40	„

Высылка за готôвку або послѣплату.

Лише невыбухаюча нафта.

Лише улиця Собѣского число 1.

Р. ДИТМАРЪ

у Львовѣ

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ

ГАЛИЦКОИ НАФТЫ НЕЗАПАЛЬНОИ.

Выключна продажь „Р. Дитмара петролю невыбухаючого".

продає 1 литръ нафты сальоновои подвôйно рафинованои 24 кр.
„ „ господарскои „ „ 22 „
„ „ „Р. Дитмара невыбухаючои" 33 „

При одноразовôмъ закупнѣ або при предплатахъ на побьранье частями (4—10) 2245

опускаю при 10 литрахъ 2 крейцарѣ на литрѣ
„ бочкахъ ваги около 140 кильо, ôдповѣдный рабатъ.

Безплатна ôдстава до дому ôдъ 5 литрôвъ почавши на власнôмъ возѣ.

Найдобôрнѣйшій олѣй до лямпъ поправн.

Телефону н-ръ 226.

Миколай Людвигъ

у ЛЬВОВѢ при улици Галицкôй ч. 14.

поручає свôй обильно заосмостреный **Магазинъ дрôбниць жѣночихъ** такожь приладôвъ до гафту, шитя и кравецтва по цѣнахъ умѣренныхъ.
2318 3—6

Шнурôвки францускй въ великôмъ выорбѣ.

„Нема бôльше Ревматизму, Простуды и ихъ наслѣдкôвъ"!

Бо вынайдено прирядъ електро-гальваничный, по примѣненю котрого перестають сейчасъ майже чудомъ долегливости, а именно: ревматизмъ, гостець, мигрена, епилепсія, спаралижованье, пухлина, товстôсть, блѣдниця, бôль зубôвъ, безсоннôсть, гемороиды, — загаломъ хоробы нервовй або наслѣдки простуды.

Знаменито помôчнымъ оказався той апаратъ для дѣтей, коли дôстають зубки, — дѣти перебували сю небезпечну хоробу безъ нѣякихъ болѣвъ, уймаючи всяку журбу родителямъ. 2195 9—12

Апаратъ електро-гальваничный Адольфа Винтера

розслѣдженый заприсяжеными повагами науковыми, якъ тайнымъ совѣтникомъ здоровля von Ґеденъ, хемикомъ судовымъ д-ромъ Папстомъ и иншими — дѣлаючи чудно въ згаданыхъ долегливостяхъ и зъ приятностею уживаный недужими, знайшовъ широчезне примѣненье и розповсюдненье, а разомъ и численнй подяки вылѣченыхъ хорыхъ на цѣлôмъ свѣтѣ. Дуже численнй подяки и признаня можна переглянути у фабриканта, а всѣ правдивй, автентичнй.

Поодинокій приладъ коштує 5 зр., зложеный 10 зр. и єсть далеко скуточнѣйшій а лѣкарями дуже порученый.

Одинокій складъ на Галичину чудного апарату електро-гальваничного А. Винтера въ аптицѣ Вп. Петра Крокевича ул. Баштова въ Краковѣ.

Розсылка за послѣплатою ôдворотною почтою.

На мясницѣ!

Пôвъ килогр. найзнаменитшихъ **цукрôвъ десеровыхъ** мѣшаныхъ въ кôлькадесяти родахъ 1 зр 20 кр
Пôвъ килогр. **кармелькôвъ** мѣшаныхъ 75 кр.
КАКАО въ порошку (entölt) въ пушкахъ по 40, 75 кр. и 1 зр. 50 кр. — поручає

2296 **Генрикъ Третеръ** 2—?

Парова фабрика шоколяды
Львôвъ ул. Коперника ч. 3.

ПРАКТИЧНЙ а ДЕШЕВЙ ДАРУНКИ НА РÔЗДВО!

Годѣ часъ тратити!

Найсвѣжша новôсть!

Лише 5 зр. 25 кр.

2166 коштує найновѣйшій 18—20

Вашинтоньскій ремонтоаръ

до накручуваня безъ ключика при ушку, зъ 5-лѣтнею гварантією за добрый хôдъ. Тôлько сей годинникъ може заступити **золотый годинникъ**, а то по перше черезъ добре урегульованье, по друге черезъ **правдиво роскôшну куверту** и длятого можна єго кождому якъ найлучше поручити.

Лише 1·20 зр. коштує красный покоєвый **стѣнный годинникъ** зъ добрымъ регульованымъ веркомъ, зъ ланцушкомъ и тягарками, зъ выпуклыми бронзовыми прикрасами. **Лише 2·50 зр.** коштує пышный прикрасный **стѣнный годинникъ** зъ дзвôнковымъ будильникомъ, въ рамкахъ горѣховыхъ, зъ вказуючимъ, самосвѣтячимъ щитомъ иде и будить пунктуально.

Лише 3·90 зр. коштує францускій, золото-бронзованый **Будильникъ годинниковый** зъ голосно бючимъ приладомъ будильнымъ. Окраса для кождого чи то въ хатѣ, чи въ подорожи, зъ веркомъ тревалымъ, не знищимымъ и пунктуально идучимъ.

Лише 4·50 зр. коштує **срѣбно-пикльовый годинникъ, кишеневый цилиндеръ** зъ досконалымъ регульованымъ веркомъ и пишно украшеною оправою зъ кришталовымъ пласкимъ скломъ, незвычайно гарный.

Лише 30 кр. гарный, позолочуваный **лавцушокъ** зъ гачикомъ, до годинника.

Лише 1·20 зр. гарный **ланцушокъ до годинника**, въ золотôмъ фасонѣ зъ брильокомъ печатковымъ, роботы артистичнои.

Лише 3·75 зр. патентованый годинникъ зъ маятникомъ, зъ приладомъ бючимъ годины и пôвгодины, оправленый въ найделикатнѣйше политурованй рамы, якъ найлучше наслѣдуючй горѣхове дерево, зъ вагаломъ и бронзовыми вагами. Крôмъ тыхъ прикметъ має сей годинникъ и тую неоцѣнену властивôсть, що въ ночи патентованый щитъ єго свѣтить чуднымъ фіолетовымъ, чаруючо гарнымъ свѣтломъ, за силу котрого **гарантуєся черезъ 10 лѣтъ.**

Несчислена скôлькôсть ôдбирателѣвъ котра сей годинникъ бачила и купила, була немовь очарована сею небувалою и неимовѣрною дешевостею.

Выключно тôлько набути єго можна за попередною высылкою грошей або послѣплатою.

Wiener Uhren-Depot und Versandt
Balsam, Wien
II. Schiffamtsgaess 14 T.

ОПИРАЮЧИ-СЬ НА ДОВѢРІЮ

зъ якимъ ôдносяться майже ôдъ 20 лѣтъ до нашого „Якорного проганяча недугъ" (Anker-Pain-Expeller) уважаємо своєю повинностею такожь тыхъ запросити до спробованя, котрй сего улюбленого средства домового ще не знають. Оно не єсть нѣякимъ средствомъ тайнымъ, але **строго ретельнымъ, умѣєтко** зложенымъ препаратомъ, котре справедливо заслугу, щобы єго всѣмъ **терплячимъ на гостець и ревматизмъ яко зовсѣмъ певне** поручити. Найлѣпшимъ доказомъ того, що многй хорй, котрй выпробовали другй дуже захвалювнй средства, **зновъ таки до успѣшного Pain-Expeller-а беруться**. Черезъ порôвнанье власне пересвѣдчилися, що не лише **ревматичнй болѣ, якъ ломанье въ членахъ и пр.** а такожь **болѣ зубôвъ, головы, хребта, кольки и проч.** найпевнѣйше уступають черезъ натиранье „експедеромъ". За **дешеву цѣну 40 кр** 70 кр, взгл. зр. 1·20 може навѣть небогатый набути, а грошѣ якъ безчисленнй успѣхи доказують, надармо не выкидаються. Стерегтись треба передъ шкôдливыми пôдробленями и приймати лише „Pain-Expeller" зъ знакомъ **якора** яко правдивый. На складѣ въ премногихъ аптикахъ, головный складъ: Apotheke zum Goldenen Löwen въ Празѣ. Близшй вѣсти подають: F. Ad. Richter et C° Вѣдень
2161 11—51

РЕСТАВРАЦІЯ

пôдъ

„ПИЛЬЗНЕНЬСКИМЪ ЖЕРЕЛОМЪ"

пляцъ Маріяцкій, Ч. 3.

поручає Вповажанôй П. Т. Публичности

ПИЛЬЗНЕНЬСКЕ ПИВО

зъ бровару акційного,

ОХОЦИМСКЕ, МАРЦЕВЕ И БОКЪ,

на мѣру и на бутельки,

такожь **ВИНА** добôрнй и **МѢДЪ** знаменитый.

Звертаю рôвно-жь увагу Впов. П. Т. Публичности на нашу ôдличну

2315 **КУХНЮ,** 1—4

въ котрôй можна дôстати *снѣданя обѣды и вечерѣ.*

Абонаменты на **обѣды и вечерѣ** принимають по найтаншôй цѣнѣ.

Вхôдъ до Реставраціи такожь зъ улицѣ Крутои ч. 2.

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемѣрнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдличнй выробы косметичнй, тоалетовй и перфумы именно:

Грисикъ тоалетовый до мытя рукъ

до вынѣжненя згрубѣлого пашкôрка — Пуделко 90 кр.

Порошокъ до чищеня нôгтѣвъ

до наданя нôгтямъ бѣлости рожевои ôдтѣни и красного ôдлыску. — Пуделко по 25 кр.

Антилентилія

Нѣякій артикулъ тоалетовый не може остоятись зô взгляду наслѣдства и доброты зъ Антилентиліею. Средство се одержане зъ ôдсвѣжаючихъ субстанцій, усуває въ короткôмъ часѣ веснянки, опаленя сонячнй, плямы печѣнковй, слѣды по ранахъ и т. д., надає лицю свѣжôсть и нѣжнôсть. — Цѣна 2 зр.

Пилиптонъ волосю сивому и споловѣлому по кôлькоразовôмъ ужитю привертає красну барву. Пилиптонъ не фарбує, лише ôдмолоджує волосье, котре пôдъ впливомъ сего ôдличного средства ôдзыскує первѣстну барву, мягкôсть и ôдлыскъ. — Цѣна флякону 1 зр 50 кр.

Цезаринъ певне средство на выгубленье нагнѣткôвъ — Пуделко 40 кр.

Найлѣпше чорнило глицириновe

пахуче до обуви, дає красный ôдлыскъ, мягчить шкôру и хоронить ôдъ пуканя. — Пуделко по 10 и 20 кр.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои. Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2. 2257 18—?

НЕМА НѢЯКОГО БОЛЮ ЗУБÔВЪ

при уживаню славнои въ свѣтѣ правдивои ц. к. надворного дентиста

Д-ра ПОППА Анатериновои воды до устъ

котра має першеньство передъ кождою иншою водою до зубôвъ яко презерватива проти всѣхъ хоробъ зубôвъ, устъ и шыѣ, и при рôвночаснôмъ уживаню зъ 2177 5—26

Д-ра Поппа порошкомъ або пастою до зубôвъ

удержує завсѣгды здоровй и краснй зубы.

Д-ра Поппа Пльомба до зубôвъ

Найлѣпше средство до затыканя самому собѣ дѣравыхъ зубôвъ

Д-ра Поппа Мыло зелове проти всякихъ высыпокъ шкôрныхъ и такожь знамените до купелѣ.

Цѣна: Анатеринова вода до устъ 50 кр., зр. 1 — и зр. 1·40; Анатеринова паста до зубôвъ въ пушкахъ зр 1·22; Аромат. паста до зубôвъ по 35 кр.; Порошокъ до зубôвъ въ коробкахъ 63 кр.; Пльомба до зубôвъ въ скриночцѣ зр. 1 — Мыло зелове 30 кр

Передъ закупномъ пôдроблюванои анатериновои воды до устъ, котра пôсля анализы мѣстить по бôльтôй части здоровлю шкодливй примѣшки, остерѣгаєся выразно.

Головный складъ: Wien, I. Bugnergasse 2.

Дôстати можна у всѣхъ аптикахъ, дрогеріяхъ и парфумеріяхъ

Нагороджена на выставахъ:

въ Краковѣ въ р. 1887 срѣбнымъ медалемъ правительственнымъ (нагорода почетна выс. ц. к. Министерства торговлѣ); въ Чернôвцяхъ въ р. 1886 срѣбнымъ медалемъ заслуги; у Львовѣ въ р. 1886 листомъ похвальнымъ галиц. Тов. господ. 2291 3—6

Фабрика выробôвъ химичныхъ и навозовыхъ

Спôлки командатовои ЮЛІЯНА ВАНГА у Львовѣ

поручає господарямъ сельскимъ пôдъ засѣвы весняни

Мучку кôстяну навозову

такъ парену, якъ и препаровану сѣрковою кислотою зъ совѣстною порукою єи чистоты и скôлькости заключеныхъ въ нѣй складовыхъ частей по цѣнахъ найумѣреннѣйшихъ.

КОНТОРА: улиця Ягайлоньска ч. 12.

ЗМѢНА ЛЬОКАЛЮ!

Звѣстна ôдъ 10-ти лѣтъ РОБÔТНЯ

всякого рода одежи мужескои

СЕВЕРИНА ВАЛИГУРСКОГО

У ЛЬВОВѢ

перенесеною зôстала

на улицю Сикстуску ч. 6.

Працюючи черезъ довшій протягъ часу въ *перворядныхъ закладахъ кравецкихъ такъ въ краю якъ и заграницею* и заосмотривши свôй магазинъ *въ добôрнй матеріялы берненьскй, францускй, англійскй и т. д.* єсьмъ въ станѣ найперебôрнѣйшимъ вымогамъ Поважанои П. Т. Публики зовсѣмъ ôдповѣсти.

Всякй замовленя на одѣжь цивильну, урядову, войскову и для Преподобныхъ Священикôвъ, такожь либерійнй, выконую на часъ, модно, до вподобы, тревало и по умѣркованыхъ цѣнахъ.

Поручаючися ласкавымъ взглядамъ Поважанои П. Т. Публики, остаюсь зъ высокимъ поважаньемъ:

2151 9—10 СЕВЕРИНЪ ВАЛИГУРСКІЙ.

Выпродажь

Вина Шампаньского

десерового менше солодкого

призначеного для вывозу до Королевства Польского, а котрого, зъ причины значного спадку валюты россійскои, высылки мусѣли бути вздержанй

Спродажь ôдъ 10 бутельокъ высше по цѣнѣ 1 зр. 75 кр. за велику бутельку.

Поручаємо заразомъ П. Т. Публицѣ всякй иншй гатунки

Винъ Шампаньскихъ

такожь fleur mousseuse

DE COGNAC.

К. РЖОНЦА и ХМУРСКІЙ

въ Краковѣ

продуценты натуральныхъ винъ шампаньскихъ.
2256 9—10

БРИТВЫ

швайцарскй и англійскй,

Ременцѣ до острень, Ящики на мыло, мыла, гребенѣ щѣтки зеркалця и всѣлякй приборы тоалетовй.

Складъ картъ до граня

поручає найдешевше

2228 5—? ТОРГОВЛЯ

Братей Лянгнеръ

Львôвъ, Галицка ч. 16

Цѣнники даромъ и франко.

Торговля карльсбадскихъ коронокъ

ИВАНА РАЙЦНЕРА

при улици Театральнôй ч. 8. побôчь костела оо. Єзуитôвъ

поручає величезный выбôръ церковныхъ коронокъ, лентъ, аксамитокъ, велоникôвъ.

Паньчохи, Запаски Хусточки. Прилады до шитя и гафтôвъ.

Шлярки и вставки гафтованй по чудово низькихъ цѣнахъ. 2303 2—2

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знаменемъ

„СИРІЮСЪ"

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручає добру и выдатну каву спроваджену безпосередно ôдъ продуцентôвъ зъ Америки полудневои.

Коштує у Львовѣ:

1 кильо 2 зр.

на провинціи:

4¾ кильо 10·10 зр. франко.

Ôдбирателямъ надъ 50 к. опустъ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родôвъ кавы, котрй оголошують иншй пôдъ назвою мого знамени. Спроваджую каву просто ôдъ продуцентôвъ, що можу доказати, и продаю єи найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбурзѣ и Трієстѣ можна дôстати каву вже лишь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродає гуртôвникови на мѣсци, той знову гуртôвникови въ Европѣ, ôдъ тыхъ купує комисіонеръ, а ôдъ него ажь купець и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожуючого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дôстане де инде по тôй цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2227 107—?

А. РОЗМАНИТЪ

КРАКÔВЪ

ФАБРИКА ПАРОВА

Цикоріи, Сурогатôвъ кавы и Кавы фиговои

Выробляє зъ сырого продукту власнои плянтаціи всякй роды цикоріи и штучнои кавы, котрй ôдзначаються богатствомъ частей поживныхъ а такожь знаменитымъ смакомъ и запахомъ.
2286 4—0

Фабрика поручає передовсѣмъ:

Сурогатъ кавы въ коробкахъ (шуфлядкахъ).
Сурогатъ кавы въ склянкахъ
Шротову каву француску Розманита.
Цикорію кракôвску гôрку.
Каву фигову.
Цикоряну каву перлову. (Новôсть!!)
Каву кракôвску добôрну въ скриночкахъ.

Набути можна у всѣхъ важнѣйшихъ склепахъ.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 19. Львôвъ, Понедѣлокъ 25 сѣчня (6 лютого) 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ щодня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ однои стрôчки печатнои, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул Коперника ч 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Відни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, I. Schülerstrasse 8; G. L. Daube & Co. Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Woilzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & V gler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ.

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлыи рôкъ	18 зр	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:
на цѣлый рôкъ . . . . . 16 зр.
на пôвъ року . . . . . 8 зр.
на чверть року . . . . . 4 зр.

Експедиція пôдъ ч. 8. ул. академична.

Редакція и Администрація пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лишь на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанѝ вôльнѝ ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр а. в.

Запросины до предплаты

на рôкъ 1888.

Ôдъ 1 (13) сѣчня **„Дѣло“ почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускѝ свята.

„Библіотека найзнаменитшихъ повѣстей“ буде являтися яко складова часть часописи.

Предплата „Дѣла“ зъ „Библіотекою н. пов.“ (зъ почтовою пересылкою на провинцію) буде стояти

На провинціи:		*У Львовѣ:*	
На цѣлый рôкъ	18 зр.		16 зр.
На пôвъ року	9 „		8 „
На чверть року	4·50 „		4 „
На 1 мѣсяць	1·50 „		1·35 „

Поодиноке число 8 кр.

За границями Австро-Угорщины:

На цѣлый рôкъ **24 зр.**
На пôвъ року **12 зр.**
На чверть року **6 зр.**

Просимо поспѣшати зъ предплатою, щобъ мы могли управильнити накладъ „Дѣла“ зъ „Библіотекою“.

Нѣмецко-австрійска угода.

Въ послѣднôмъ числѣ подали мы змѣстъ нѣмецко-австрійскои угоды лише въ скороченю, теперь же подаємо єи за-для великои єи ваги въ дословнôмъ переводѣ разомъ зъ урядовымъ коментаремъ до неи. Урядова „Wiener Abendpost“, оповѣщуючи угоду, каже такъ:

„Правительства австро-уг. монархіи и Нѣмеччины уважали рѣчею ôдповѣдною оголосити свою угоду, заключену 7 жовтня 1879 р., лятого, щобы зробити конецъ всѣмъ сумнѣвамъ, якѝ проявилися зъ рôзныхъ сторôнъ, о єи чисто дефензивнôмъ намѣреню, а котрѝ выкористуються въ рôзныхъ цѣляхъ. Оба союзнѝ правительства руководяться въ своѣй политицѣ змаганьемъ удержати миръ и о скôлько змога, не допустити до нарушеня єго; они пересвѣдченѝ, що оповѣщенье сеи угоды усуне всякѝ сумнѣвы о нѣй, и длятого постановили подати єи до прилюднои вѣдомости. Угода звучить:

Зваживши, що Є. Вел. цѣсарь австрійскій а король угорскій и цѣсарь нѣмецкій а король прускій уважають своимъ необходимымъ обовязкомъ монархичнымъ старатись о безпечнôсть своихъ державъ и о спокôй своихъ народôвъ середъ всякихъ обставинъ;

зваживши, що оба монархи будуть въ силѣ подôбно якъ и въ давнѣйшихъ ôдносинахъ союзныхъ черезъ тѣснѣше спôльне дѣланье лекше и успѣшнѣйше сповнити свôй обовязокъ;

зваживши наконецъ, що тѣсне поступованье спôльне Австро-Угорщины и Нѣмеччины не може нѣкому угрожати, а противно, есть въ силѣ сконсолидувати европейскій миръ, сотвореный берлиньскими стипуляціями, постановили Є. Вел. цѣсарь австрійскій, король угорскій

и

цѣсарь нѣмецкій,

заключити союзъ мира и спôльнои обороны, прирѣкаючи собѣ торжественно, що Своѣй чисто дефензивнôй умовѣ не думають нѣколи и въ нѣякôмъ напрямѣ надавати агресивнои тенденціи.

Въ тôй цѣли заименували Ихъ Величества своими повномочниками:

Єго Величество цѣсарь австрійскій и король угорскій

Єго Величества тайного совѣтника, министра цѣсарского дому и дѣлъ внутрѣшныхъ, фельдмаршалъ-поручника гр. Юл. Андрассого зъ Чикъ-Сентъ-Кирали и Красна-Горка и т. д.,

Єго Величество цѣсарь нѣмецкій

Єго Величества надзвычайного и уповномôцненого посла, ген.-поручника кн. Генриха VII. Райса и т. д., котрѝ, зôбравшися сегодня у Вѣдни и обмѣнявшись своими за добрѝ и достаточнѝ признаными повномочіями, умовились якъ слѣдуе:

Артикулъ I.

Коли-бъ ненадѣйно и мимо щирого бажаня обохъ высокихъ контрагентôвъ зачепила Россія одну зъ обохъ державъ, то высокѝ контрагенты обовязанѝ помагати собѣ взаимно цѣлою воєнною силою своихъ державъ и ôдповѣдно до того заключати миръ лише спôльно и згôдно.

Артикулъ II.

Наколи-бъ одну зъ высокихъ контрагуючихъ сторôнъ зачепила яка друга держава, то другій высокій контрагентъ обовязуєся симъ не лишь не давати зачѣпаючому нѣякои помочи противъ свого высокого союзника, але заняти що-найменше прихильне становище неутральне супротивъ свого союзника.

Наколи-бъ однакожъ въ такôмъ случаю Россія помагала зачѣпаючôй державѣ, чи то въ формѣ активнои кооперації, чи воєнными мѣрами, и се загрожувало-бы зачѣпленому, то стипуляція арт. I. сеи угоды о обовязку взаимнои помочи зъ цѣлою силою воєнною стаєсь и въ сѣмъ случаю заразъ правосильною а оба высокѝ союзники мають и тогдѣ вести вôйну спôльно ажь до спôльного заключеня мира.

Артикулъ III.

Сю угоду за-для єи мирного характеру и щобъ не допустити до фальшивого єи толкованя, мають оба высокѝ контрагенты держати въ тайнѣ и подати єи до вѣдомости третôй державѣ лише за порозумѣньемъ обохъ сторôнъ и въ мѣру спеціяльнои згоды.

Оба высокѝ контрагенты, по высказаню поглядôвъ царя Александра при стрѣчи въ Александровѣ, мають надѣю, що зброєня Россіи не покажуться въ дѣйстности для нихъ небезпечными и за-для того не мають на теперь нѣякои причины до якогось повѣдомленя; наколи-бъ однакожъ та надѣя неожидано показалась хибною, то оба высокѝ контрагенты уважали-бы обовязкомъ своєи льояльности повѣдомити о тôмъ царя Александра що-найменше довѣрочно, що зачѣпленье одного зъ нихъ будуть мусѣли уважати за вымѣрене противъ нихъ обохъ.

Въ силу того пôдписали сю угоду оба повномочники власною рукою и приложили свои печати.

Сталося у Вѣдни, дня 7. жовтня 1879.

(м. п.) Пôдпис.: *Андрасси.*
(м. п.) Пôдпис.: *Генрихъ VII. Райсъ.*

Вельми важный сей документъ лежить отже передъ нами въ цѣлôй своѣй основѣ. Оповѣщенье єго въ теперѣшну пору замыкає цѣлый рядъ дипломатичнои роботы и ставить ситуацію политичну въ нову фазу, въ фазу, котру лѣкарь въ хорôмъ организмѣ называє кризою и ôдъ котрои для того организму надѣєсь або рѣшучого подужаня або смерти. Теперь мусить конче рѣшитися — и то певно, що вже въ недалекôмъ часѣ — чи миръ дастьсѧ удержати, чи мусить настати вôйна.

Урядова газета, подаючи до прилюднои вѣдомости сей документъ, каже вправдѣ, що оголошуе єго лише для того, щобы зробити конецъ всякимъ сумнѣвамъ, якѝ проявилися про чисто дефензивне намѣренье нѣмецко-австрійского союза, а котрѝ выкористуються въ рôзныхъ цѣляхъ, — але зъ документу самого выходить зовсѣмъ що иншого. Въ арт. III. сказано выразно такъ: „Ся угода маѣ податися до вѣдомости третои державы въ порозумѣню обохъ сторôнъ и въ мѣру спеціяльнои згоды...“ Дальше говориться о зброєню Россіи и кажеся, „що на теперь (т. є. въ часѣ, коли заключувано угоду) нема потребы подавати сеи угоды до вѣдомости Россіи .. але коли-бы показалась потреба, то оба союзники уважали-бъ обовязкомъ льояльности повѣдомити царя Александра що-найменше довѣрочно“ и т. д.

Що-жь выходить зъ арт. III. сеи угоды? Не що иншого, якъ що вже показалася потреба не то що повѣдомити царя Александра довѣрочно, але навѣть подати сей документъ до прилюднои вѣдомости. Закимъ оповѣщено сей документъ, мусѣло наступити насампередъ ще довѣрочне повѣдомленье царя, бо того вымагала заявлена въ документѣ льояльнôсть обохъ союзникôвъ. Коли се сталося, чи може въ часѣ гостины царя въ Берлинѣ, чи ажь по приѣздѣ нѣмецкого посла Швайница до Петербурга, — се не звѣстно; але що такъ мусѣло статися, то рѣчь певна, бо того вымагаѣ угода. Се довѣрочне повѣдомленье не помогло очевидно нѣчого и царь дôставъ — якъ бы звычаѣмъ россійского „управленія по дѣламъ печати“ — „второе предостереженіе“, симъ разомъ прилюдне. Союзники сказали до Россіи, не зачѣпай нѣ одного зъ насъ, бо коли думаѣшь, що зачепишь одного, то зачепишь обохъ!

Таке рѣшуче сказанье, хочь и въ якъ деликатнôй формѣ, мусить выкликати и рѣшучу ôдповѣдь Россіи. Она буде мусѣла або перестати зброитись, або пробовати щастя въ рѣшучôмъ выступленю противъ союзникôвъ. До першого не допустить єи обиджена гордôсть, а ôдъ другого буде могла ôдклонитися, хиба въ той способъ, що зверне цѣлу свою силу противъ Болгаріи и схоче практично надати берлиньскôй угодѣ того значеня, якого на дармо домагалася на теоретичнôй дорозѣ.

На всякій же случай настала теперь рѣшуча хвиля въ европейскôй политицѣ: миръ чи вôйна? Се питанье мусить рѣшитися вже въ найблизшôмъ часѣ, а чого найскорше можна сподѣватись, се зъ однои стороны предсказати трудно, а зъ другои може и не потреба, бо недалекій уже часъ дасть намъ самъ найлѣпшу ôдповѣдь.

Исторія нѣмецко-австрійскои угоды есть коротко така:

Коли справа болгарска прийшла передъ конгресъ берлиньскій, а той змѣнивъ значно окремый договôръ Россіи зъ Туреччиною въ Санъ-Стефано, настало въ Россіи велике негодованье. Овочѣ вôйны, що пожерла тысячѣ людей и милiоны рублѣвъ, були страченѝ для Россіи. Се змѣркувавъ дуже добре и тогдѣшный канцлеръ россійскій и самъ царь Александеръ II. Кн. Бисмаркъ предвиджувавъ наслѣдки берлиньскои угоды и длятого старався заздалегôдъ забезпечитись ôдъ нихъ. Цѣсарь Вильгельмъ, хочь и якъ бувъ лично прихильный цареви Александрови II., дѣлавъ очевидно пôсля директивы кн. Бисмарка.

Въ 1879 р. зъѣхався цѣсарь Вильгельмъ дня 9 серпня першій разъ зъ цѣсаремъ австрійскимъ въ Гастайнѣ и тогдѣ вже виала всѣмъ въ очи велика дружба обохъ монархôвъ. Въ тôй самôй порѣ розбѝшлась була вѣсть, що австрійскій министеръ дѣлъ заграничныхъ гр. Юл. Андрасси маѣ уступити. Рôвночасно обнявъ управу Долитавіи кабинетъ гр. Таффого и говорено, що Андрассого заступить бар. Гаймерлье. Коли ôдтакъ по выѣздѣ нѣмецкого цѣсаря зъ Гастайну приѣхавъ туды на купелѣ кн. Бисмаркъ, здивувало то всѣхъ немало, що туды выѣхавъ такожь и гр. Андрасси и черезъ два днѣ (27 и 28 серпня) конферувавъ до пôзнои ночи зъ кн. Бисмаркомъ. Коли опôсля оба сѝ мужѣ державнѝ розъѣхались въ свои

Ювилейный вечеръ Маркіяновый.

I.

До дѣйстно богатого духового пиру засѣла Русь Галицка въ четверъ (2 н. ст. лютого) въ сали „Народного Дому“. Интелигенція, мѣщане, селяне, старшѝ, молодшѝ, чоловѣки, женщины, дѣти, львовяне и за-мѣсцевѝ гостѣ зô всѣхъ закуткôвъ краю, всѣ зъ святочнымъ настроѣмъ въ души, згромадились въ одну, однымъ духомъ перенятy родину, щобъ достойно помянути пятьдесятьлѣтницю выходу „Русалки Днѣстровои“. Такъ численно навѣщеного концерту давно не бувало у Львовѣ. Билетôвъ вступу не стало. Глянувши зъ естрады, здавалось, великаньска лявина вкотилася въ простôръ и розпре стѣны хочь якъ великои салѣ. На щастье були се живѝ, одною гадкою одушевленѝ почитателѣ трудôвъ Маркіяновыхъ.

Вечеръ ôдкрывъ голова вечеркового комитету товариствъ рускихъ проф. Наталь Вахнянинъ ось такою рѣчею:

„Въ имени рускихъ Товариствъ львôвскихъ маю честь повитати Васъ, Высокодостойнѝ почитателѣ трудôвъ Маркіяновои музы.

Яке значенье вся Русь Галицка вяже зъ лицемъ великого покôйника — говорити зайвѣ. Плоды благодатного луча огню, що зъ Маркіянового часу горить въ груди кождого вѣрного Руси сына, при котрого блеску послѣдна стремлень нашихъ цѣль всякому стала ясною, — плоды тѝ надто видкѝ и ними смѣло и найдостойнѣйше можемо нынѣ звеличати память галицкого Прометея.

Божественный духъ осѣнивъ въ тôй хвили смиренну душу Маркіяна и божественну силу дало Провидѣнье своему избранникови, коли передъ пятьдесятьма роками грôмкимъ громомъ понеслось по нашôй земли животворне єго слово: Руси вставай! Ôтчино моя дорога ожий, воскресни, бо наспѣвъ и для тебе часъ — въ родинѣ словяньскôй заняти достойне мѣсце!

И якъ на вѣще слово Тараса на зеленôй Украинѣ „трупы встали и очи розкрыли и братъ зъ братомъ обнялися и проговорили слово тихои любови“ — такъ и на земли Даниловôй ôдъ русальнои пѣсни повѣяло чарами, ôдъ котрыхъ народъ рамя объ рамя станувъ до труду коло свого національного ôдродженя.

И чи есть де земна сила, щобъ ростучу струю народнои нашои жизни спинити змогла? Великимъ керманичамъ Украины и пôдкарпатскои Руси наспѣвъ у помôчь весь народъ и безпечно плыве човенъ долѣ нашои до красшои пристани. Будучнôсть наша! бо и цѣль, до котрои стремимо, благородна и высока. Не до ратища, не до распрѣ, — не нищити, а созидати — двигнулись потомки Осьмомысла. Вѣрнѝ завѣтамъ предкôвъ, чужого не бажаємъ, але дорогу спадщину ôтцѣвъ зъумѣемъ переховати, зъумѣемъ оборонити, а добромъ зъ розвою єи подѣлимось зъ тымъ, що намъ братомъ стане.

Порукою побѣды есть правда, за котрою стоимо. А правда та вызначилась ажь надто въ исторіи нами пережитôй. Пытаюсь:

О чию грудь розбилась сила Готôвъ, Гунôвъ, Обрôвъ, Хазаръ, Печенѣгôвъ, Половцѣвъ? Чиѐ рамя сперло Моголôвъ, Татарôвъ, Туркôвъ и всякого азійского и не-азійского варварства?

Хто предкôвъ гордои пôвночи высвободивъ зъ-пôдъ скиптра Саркелю? Хто скольонизувавъ бѣднѝ стороны Радимичанъ и Вятичанъ? Хто зъ кольонизацією першій понесъ туды свѣтло Христовои правды? Чия рука розсыпала тамъ плоды просвѣтного труду першихъ апостолôвъ словяньскихъ? Чиѝ уста голосили глухôй пôвночи божественне слово Златоустыхъ и Назіянзенôвъ? Хто понесъ туды законъ, хто ладъ державный, хто всѣ добутки клясичнои культуры византійскои?

А хто ôдтакъ надѣливъ землѣ Гедимина державнымъ значеньемъ? Хто першій заливъ огонь Знича словомъ Христовои истины? Хто устоявся пôдъ Грунвальдомъ, коли ôдъ зелѣзного рамени тевтоньского приснула польска сила? Кимъ станула и стояла Ягайлоньска Польща? Де выростали гетьманы и мужѣ державнѝ всѣхъ трехъ Жигмонтôвъ?

Передъ кимъ дрожавъ Босфоръ, Византія, Синопъ, Требизондъ, Варна? Хто найуспѣшнѣйше коривъ буту пôвмѣсяца, затыченого на софійскôмъ храмѣ? Де выростали хрестоносцѣ XVII. вѣку? Зъ якои землѣ несли они кару Татарамъ и Туркамъ за кривды всеи Европы?

А чиѝ то дѣти збирали науку въ Сорбонѣ, Римѣ, Больоніи, Празѣ, и весь Орієнтъ знакомили зъ культурою захôднои Европы? Хто выдавъ обохъ славныхъ Острожскихъ, Смотрицкого, Галятовского, Барановича, Скорину, Ставровецкого, Радивиловского, Могилу, Гизеля, Зизанія, Беринду, Славинецкого, Полоцкого и другѝ десятки мужѣвъ свѣтлыхъ наукою, дѣйстныхъ просвѣтителѣвъ свого народу?

Хто удержавъ въ силѣ реформы Петра Великого въ Россіи противъ реакціи темноты, якъ не славный Теофанъ Прокоповичъ? Хто пôдготовивъ розрôстъ литературы россійскои въ часахъ Катерины? Хто пôдготовивъ ѣй золотый вѣкъ? Де выросли Гоголь, Максимовичь, Срезневскій, Костомарôвъ и другѝ десятки сучасныхъ мужѣвъ науки въ Россіи?

Якимъ воздухомъ поилась грудь польскихъ поетôвъ такъ званои украиньскои школы? Чиѐю пѣснею грѣлась душа ихъ до найчуднѣйшихъ поематôвъ?

А хто посередъ славяньскихъ народôвъ богатшій ôдъ насъ на плоды устнои словесности?

И державну и политичну, и культурну, а тымъ самымъ высоку, гуманну задачу довершавъ народъ рускій черезъ цѣле тысячьлѣтье.

Була и есть у него своя штука, свôй артизмъ питоменный, за котрымъ нынѣ вся Европа зъ цѣкавостею слѣдить и котрый подивляе. И пѣсня єго лунаѐ найголоснѣйше въ родинѣ словяньскôй. И духовѣ способности у него не малѝ и рѣчь єго величають всѣ найкрасшою въ Словянщинѣ.

Хочь три разы незавидна судьба ломила культурнѝ труды нашого народу, а все таки двигаѐсь ôнъ смѣло и скоро въ передъ, стоячи несхитно на сторожи свого духового и матеріяльного розвою на національныхъ основахъ.

Такѝ народы не пропадають. Прийде часъ, — и Европа и Словянщина мусять зъ

стороны, наставъ другій важный фактъ, котрого значеня годѣ було тогдѣ зрозумѣти: въ дняхъ 3 и 4 вересня ôдбувся въ мѣстѣ Александрово на россійскôй сторонѣ зъѣздъ цѣсаря Вильгельма зъ царемъ Александромъ II. О чѣмъ була бесѣда на тôмъ зъѣздѣ, можна догадатися зъ оповѣщенои теперь угоды. Здаѣсь, що цѣсарь Вильгельмъ мавъ надѣю залагодити зростаюче що-разъ бôльше непорозумѣнье мѣжь обома державами черезъ личну интервенцію, але се ѣму не удалось. Говорено тогдѣ, що кн. Бисмаркъ бувъ невдоволеный зъ сего кроку нѣмецкого цѣсаря. Дня 21 вересня пріѣхавъ бувъ кн. Бисмаркъ до Вѣдня, а ѣго приняли на двôрци гр. Андрасси и кн. Райсъ. Пригадуѣмо собѣ дуже добре, зъ якимъ ентузіязмомъ выступивъ бувъ тогдѣ мало-що не цѣлый Вѣдень передъ „Hôtel Imperial“, щобы подивляти зелѣзного канцлера, думаючи, що ôнъ пріѣхавъ лише налюбуватись мѣстомъ „надъ синымъ Дунаѣмъ“. Вѣчливѣ Вѣденцѣ злобились трохи на нѣмецкого канцлера за то, що ôнъ, ступаючи попередъ нихъ, не конче хотѣвъ здôймити свôй ширококрысый „бандитскій“ капелюхъ и показати имъ, чи дѣйстно маѣ на головѣ лише три волоски, але мимо того все таки витали ѣго и пращали дуже сердечно, анѣ не догадуючись, чого ôнъ бувъ до Вѣдня заѣхавъ.

Въ двѣ недѣлѣ опôсля пôдписано тихенько и безъ шуму угоду, котра ажь до недавнои поры була тайною для цѣлого свѣта.

Загальнѣ зборы „Народнои Рады“.

III.

(*Д-ръ Костъ Левицкій такъ читавъ дальше своѣ Справозданье:*)

„Давно минули часы, коли при министерствѣ у Вѣдни бувъ Русинъ постôйнымъ референтомъ въ якôмъ-небудь ôддѣлѣ, а яко обôзнаный зъ ôдносинами краю, мôгъ неразъ пояснити тамъ правдивый станъ рѣчи. По уступленю крил. Григ. Шашкевича зъ посады совѣтника при министерствѣ просвѣты, ôдъ 25-ти лѣтъ до нынѣшного дня не покликано до нѣякого министерства на высшу посаду анѣ одного Русина! Найважнѣйшою може ѣсть для насъ обсада бодай одного мѣсця нашимъ чоловѣкомъ при министерствѣ просвѣты и вѣроисповѣдань, де рѣшаються справы школы и церкви. Выказуючи сей неприродный а для насъ дуже прикрый станъ, якого нѣкотрый бôльше нарôдъ въ нашôй державѣ не дôзнаѣ, выдѣлъ „Народнои Рады“ удавався до министра просвѣты д-ра Гавча зъ представленьемъ, щобы зарадивъ тôй кривдѣ Русинôвъ, и зъ просьбою, щобы покликавъ якъ найскорше бодай одного Русина ôдповѣдно уздôбненого на постôйну высшу посаду при министерствѣ просвѣты. О скôлько домаганье наше буде увзгляднене, покаже недалекій часъ. Мы свôй обовязокъ сповнили.

Тôлько далось-бы сказати загально о нашôмъ дотеперѣшнôмъ дѣланю народно-политичнôмъ, не згадуючи про акцію выборчу при доповняючôмъ выборѣ посла до сойму краевого зъ округа выборчого Долина-Болехôвъ въ р. 1886, де зъ причины невластивого поступованя власти политичнои, рускій выборцѣ здержалися зовсѣмъ ôдъ голосованя. Бувъ се явный протестъ народу проти всего того, що дѣялось въ часѣ выборôвъ. Допусканье до зневаги правъ другого народу — немало шкôдне навѣть для интересôвъ монархіи. Безъ агитацій выборчихъ нѣгде не обходиться, тôлько-жь до агитацій не повинні мѣшатися органы политичні, а противно, повинні ще на сторожи стояти законности агитацій. У насъ при всякихъ неправильностяхъ и незаконныхъ агитаціяхъ добиваються мандатôвъ посольскихъ люде, не покликані и не здôбні заступати интересы руского народу. Якій же зъ того выходять наслѣдки, показуѣ новый законъ дороговый и въ загалѣ настрôй въ краю.

Выдѣлъ „Народнои Рады“ ôдбувъ 48 звычайныхъ, а скликавъ 7 обширнѣйшихъ засѣдань, т. зв. зôбрань членôвъ товариства по мысли §. 2. а) статутôвъ, и все раджено надъ важными справами народными. Число членôвъ товариства до нынѣшного першого збору перейшло чотыри сотки.

Не згадуѣмо на сѣмъ мѣсци о многихъ публичныхъ справахъ бôльше домашного значеня або о справахъ меншои ваги, якими займався выдѣлъ. Члены выдѣлу удѣляли безкористно порадъ — переважно въ дѣлахъ публичныхъ — всѣмъ, хто до „Народнои Рады“ зголосився и просивъ порады.

Въ послѣдныхъ часахъ взяло товариство ініціятиву въ справѣ будовы руского народного театру у Львовѣ. Бракъ ôдповѣдного мѣсця у Львовѣ на представленя нашого театру даѣся чути ôдъ давныхъ лѣтъ, а въ остатнôмъ часѣ закôнчилася справа призволеня великои салѣ „Народного Дому“ на представленя руского народного театру ôдмовнымъ рѣшеньемъ Загального Збору членôвъ „Народного Дому“. Тымъ бôльше отже треба було подумати надъ тымъ, щобы спасти честь народну и постаратись о здвигненье святинѣ музы народнои. На разѣ завязався у Львовѣ комитетъ театральный, котрый приймати буде всякого рода жертвы и складки на театръ, маѣ внести до сойму краевого петицію зъ просьбою, щобы при вызначуваню зъ фондôвъ краевыхъ запомоги на будову польского театру у Львовѣ, рôвно-жь и на будову руского народного театру удѣлювано що року запомогу въ ôдповѣднôй высотѣ, а вкôнци маѣ старатись, щобы громада мѣста Львова за дешевѣ грошѣ ôдступила яке мѣсце пôдъ будову театру.

Початокъ дѣланя нашого Товариства, якъ кождый початокъ, не такъ бувъ легкій, якъ бы се комусь могло здаватися. Вытревалои, тяжкои и позитивно-серіознои працѣ намъ треба ще богато, поки насъ пôзнають и назвуть народомъ, що гôденъ свободы и житя, бо умѣѣ за нихъ постояти! Якій у насъ силы будуть тутъ на мѣсци, щобы Вашу волю, голосъ народу выконати, — того всего за мало. Цѣлый нарôдъ, всѣ ѣго верствы мусять жити спôльною, одною провôдною гадкою: разомъ въ ѣдности и карности народнôй выступати и на кождôмъ мѣсци боронити своихъ правъ! Не якась слѣпа и повна злобныхъ намѣрôвъ борба, але честна, на законахъ оперта борба за нашi природно-народнi права та пôдъ окликомъ получшеня економичного быту нашого народу — маѣ пробудити насъ всѣхъ зъ дрѣмоты та маловаженя своѣи власнои силы.

Рукъ у насъ треба богато, бо до жнивъ бы уже часъ, а тутъ рôля стоить ще облогомъ. Новый выдѣлъ, що нынѣ буде выбраный, знайде не мало справъ, що ждуть полагодженя. Наближаѣся часъ новыхъ выборôвъ до сойму и до рады державнои, справа реформы устрою громадского, справа змѣны дорогового закона, справы шкôльнi, кривды языка руского въ урядахъ и судахъ — и т. д., и т. д. — все то пекучi и важнi для насъ справы, котрыми треба занимати въ найблизшôмъ часѣ.

Симъ кôнчу справозданье въ имени уступаючого нынѣ выдѣлу, а осудъ ѣго ôддаю пôдъ всесторонну розвагу Всесвѣтлого Збору.“

Справозданье секретаря д-ра Левицкого выслухали зôбранi зъ великою увагою, даючи при многихъ точкахъ голосный выразъ свого вдоволеня и згоды. Коли д-ръ Левицкій, читаючи про пôднятi провизоричнымъ выдѣломъ заходы за-для будовы руского театру у Львовѣ, згадавъ про сумно-звѣстный ôдказъ салѣ „Народного Дому“ для нашого театру, озвалися мѣжь зôбраными численнi голосы обуреня и оклики: „То соромъ!“

На внесенье о. Дан. Танячкевича зборы приняли до вѣдомости справозданье провизоричного выдѣлу и зложили подяку выдѣлови товариства за ѣго щирi заходы для Руси, пôдносячи особливо неутомимi труды головы товариства д-ра Олександра Огоновского, заступника головы пос. Романчука и секретаря д-ра К. Левицкого.

На внесенье п. Кисѣля высказали зôбраннi подяку сов. Вас. Ковальскому, яко послови рады державнои за все то, що було пôднесене въ справозданю выдѣлу „Народнои Рады“ и порѣшили ухвалу тую вписати до протоколу зборôвъ.

Потôмъ знявъ слово старенькій патріотъ о. Іосифъ Заячкôвскій зъ Лопянки. Зворушенымъ ôдъ глубокого патріотичного чувства голосомъ, повитавъ бесѣдникъ фактъ заснованя „Народнои Рады“ а ôдтакъ звернувъ увагу, що се не першій крокъ Русинôвъ злучитися въ политичне товариство. Передъ лѣтами завязано у насъ вже одно товариство политичне („Русску Раду“ у Львовѣ), однакъ заслѣпилена партійнôсть и нетерпимôсть провôдникôвъ того товариства не позволили Русинамъ-народовцямъ трудитися въ тôмъ товариствѣ. А що то товариство стануло тôлько на партійнôмъ становищи, то показалася конечна потреба завязати нове политичне товариство, котре обнялобы всю Галицку Русь, безъ огляду на партійнi ôдтѣни. Такимъ товариствомъ ѣсть „Народна Рада“. (*Грôмкій оплески.*) Длятого витаѣ ѣи щиро цѣлый галицко-рускій нарôдъ, а зъ сумомъ глядить на партійне заслѣпленье деякихъ лиць и институцій. И такъ насъ на селѣ — мовивъ бесѣдникъ — ôткнуло дуже болючо, що до отсего Института „Народного Дому“, не принято зновъ недавно такихъ людей, котрi суть нашою гордостею и славою! (*Окличи въ цьлôй сали: Знаѣмо, знаѣмо! То соромъ, ганьба!*) Чи богато маѣмо мы такихъ людей, (послы Романчукъ, Лѣниньскій, пп. Нагôрный, Врецьона и другi) та чи годиться такъ зъ ними поступати?!“ Однакъ мимо такихъ сумныхъ фактôвъ не тратить бесѣдникъ надѣѣ, що оно змѣниться на лучше. Порукою сего ѣсть характеръ товариства „Народнои Рады“ и стремленя ѣго представителѣвъ. Дѣятелѣ „Народнои Рады“ руководяться тôлько любовiю до цѣлои рускои родины, они служать правдѣ, а сонце правды огрѣти мусить скорше чи пôзнѣйше весь свѣтъ и дôйти навѣть до закостенѣлыхъ сердець. Тепло щирого патріотизму переможе холодне партійне заслѣпленье! Супротивъ непримиримыхъ въ табору противного Русинамъ-народовцямъ радить бесѣдникъ держатися пословицѣ: „ôнъ на мене каменемъ, я на него хлѣбомъ,“ — тыхъ людей зъ противного табору нехай „Народна Рада“ завôзве вступати въ ѣи члены.

Горяче и патріотичне слово достойного старця-патріота приняли Зборы дуже сердечно и окрыли грôмкими оплесками.

Ôдтакъ ôдчитано надоспѣвшi зъ рôзныхъ сторôнъ краю телеграмы, а опôсля зборы приняли до вѣдомости касове справоздане провизоричного выдѣлу, представлене п. Нагôрнымъ. Товариство мало (зъ членьскихъ вкладокъ) 557 зр. доходу а 318 зр. розходу,— остаѣ отже въ касѣ товариства готôвкою 239 зр.

(*Дальше буде.*)

Дописи „Дѣла“.

Зъ Перемыского.

[Въ справѣ вдовично-сирôтского фонда.]

Въ однôмъ зъ попередныхъ чиселъ „Дѣла“ закинено въ комуникатѣ зô сферъ компетентныхъ священьству байдужнôсть до вдовично-сирôтского института, нарѣкаючи на то, що значна часть ôдпоручнакôвъ деканальныхъ не прибула на зôбранье до Перемышля.

Въ комуникатѣ однакожь не взято на увагу, що при сегорôчныхъ заметахъ снѣжныхъ трудно було зъ села до села дôстатися, отже деканаты що опôзнилися зъ выборомъ ôдпоручника, потôмъ не могли зъѣхатись, а може и не оденъ выбраный уже ôдпоручникъ мусѣвъ зъ тои причины лишитись дома.

Впрочѣмъ таки и по правдѣ можна „збайдужнѣти“. Такій сервилизмъ, якъ у насъ панує, певно нѣкого не загрѣѣ до справы. Нехай тôлько хто изъ такъ званыхъ „повагъ“ нашои ѳрархіи щось задумаѣ, муситься перевести за всяку цѣну! Такъ було зъ румуньскими акціями, такъ и теперь зъ „Общимъ рôльничо-кредитнымъ Заведеніѣмъ.“ Коли-жь оно такъ, то по що-жь ôдпоручникамъ и зъѣзджатися та тôлько труду и кошту поносити? Нехай робять, кобы здоровi, самi „поваги“, коли опонувати имъ — не вôльно!

Вкôнци жалуѣся комуникатъ, що членьскихъ вкладокъ мало вплынуло. На то я скажу, що оно буде чимъ разъ менше вплывати, если не буде выяснена справа зъ „Заведеніѣмъ“. Бо 26.000 дати Михалкамъ — се трохи за богато! Нехай отже перше почуѣмо слово тыхъ, котрi давнѣйше ручили своимъ майномъ за тіи грошѣ, розумѣѣся — ручили тôлько на честне слово...

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Оголошенье нѣмецко австрійскои угоды наступило рôвночасно у Вѣдни, въ Пештѣ и въ Берлинѣ и то на жаданье кн. Бисмарка. Въ Берлинѣ зробило се оголошенье велику сензацію и хочь ѣму не приписують тамъ безъусловно значеня воѣнного, то все таки уважають ѣго за фактъ великои ваги. Въ добре поінформованыхъ кругахъ доказують, що цѣлею оголошеня сего документу було выключно лишь дати Европѣ поясненье, що змаганя союзникôвъ суть лишь мирнi и що ѣсть конечна потреба доповнити нѣмецке войско. Що до довѣрочного повѣдомленя Россіи о сѣй угодѣ кажуть въ Берлинѣ, що кн. Бисмаркъ сказавъ о нѣй цареви ще въ часѣ ѣго гостины въ Берлинѣ.

Праса нѣмецка розбираѣ значенье сего оголошеня середъ величезного враженя. „Vos. Ztg.“ доказуѣ, що угода ся вымѣрена выключно лишь противъ Россіи, бо стаѣ лишь тогды правосильною, коли або Россія сама зачѣпить або буде давати помôчь зачѣпаючому. Газета ся нагадуѣ слова кн. Бисмарка зъ минувшого року, котрый сказавъ, що на случай вôйны зъ Россіею Нѣмеччина не буде сама стояти и що вôйна Россіи противъ Австріи вызове такожь и Нѣмеччину противъ Россіи. — „Tageblatt“ пише: Въ виду очевидно мирного стремленя союза залежить теперь выключно лишь ôдъ царя, чи ôнъ схоче удержати миръ и берлиньску угоду. — „Nordd. Allg. Ztg.“ уважаѣ оголошенье угоды дѣломъ далекосягаючого значеня, котре тымъ спокôйнѣйше треба розбирати, чимъ менше можна зъ гори вже тому заперечити, що таке несподѣване поступованье берлиньского и вѣденьского кабинету ôдповѣдаѣ въ сѣмъ случаю потребамъ незвычайнои ситуаціи. — „Post“ каже: Въ сѣмъ оголошеню видимо лишь одну, а може вже и послѣдну часть заперечень тыхъ покрывокъ, пôдъ котрыми Россія ôдъ осены 1886 р. веде свои зброѣня и напасти своѣи прасы на Нѣмеччину. Першою брехнею було, що Нѣмеччина пôслала Австрію до Босны; другою, що она посадила Кобурга на болгарскôмъ престолѣ; третою, що Россія мусить зброитися, бо потребуѣ боронитися ôдъ напасти державъ середнои Европы.. Сею угодою може нѣмецкій канцлеръ промовити смѣло до совѣсти цѣлои Европы. Насуваѣсь ще пытанье, чи панславизмъ може ще вернутись назадъ и чи очевидно лагодячій-ся кабинетъ Фльокета и сполученье републиканôвъ суть можливѣ на иншôй основѣ, якъ на основѣ реванжу. Стоимо отже передъ великими змѣнами въ европейскôй исторіи.

Бруксельскій „Nord“ каже: На першій поглядъ трудно змѣркувати, якъ може выкликати успокоѣнье оголошенье угоды, вымѣренои противъ Россіи; мимо того треба бажати, щобы се оголошенье мало такій успѣхъ, якій сподѣваються по нѣмъ въ Берлинѣ и Вѣдни.

Француска праса доказуѣ, що оголошенье угоды не застрашить царя и ôнъ не выступить зъ своѣи мирнои резервы. Впрочѣмъ всѣ майже газеты французскi признають, що ситуація ѣсть грôзна. „Republ. Française“, каже що оголошенье ѣсть далеко небезпечнѣйше якъ самъ змѣстъ угоды. „Matin“ уважаѣ оголошенье за голосъ бубна, за котрымъ послѣдуѣ гукъ пушокъ.

„Osservat. Rom.“ каже, що оголошенье якогось урядового акту ѣсть вже само въ собѣ скорше ознакою небезпечнои ситуаціи. Арт. III. угоды надаѣ оголошеню видъ ясного и не успокоюючого заявленя. — „L'Esercito“ пише: Оголошенье нѣмецко-австрійскои угоды ѣсть послѣднымъ крокомъ до порѣшеня, чи маѣ бути миръ чи вôйна. — „Fanfula“ каже, що се оголошенье треба уважати за дуже оглядно уложене ультиматумъ; мимо того ѣсть то вельми поважне дѣло, котре передовсѣмъ маѣ миръ на оцѣ. — „Riforma“ каже: Два послѣднi артикулы умовы выстають, щобы доказати характеръ теперѣшного положеня. Оголошенье було дѣломъ льояльности и доказомъ зручности. Ѣсть пôдстава думати, що оно буде мати абсолютно добрый вплывъ на удержанье мира.

— —

Въ вѣденьскихъ кругахъ говорять, що оголошенье угоды наступило на жаданье зъ Берлина разъ длятого, що Россія затягаѣ теперь позичку, що кн. Бисмаркови ѣсть дуже не на руку, а ôдтакъ и длятого, що ôнъ самъ маѣ зажадити ôдъ парляменту ухваленя ще бôльшои сумы на цѣли воѣннi, якъ доси постановлено и хоче до того самого спонукати такожь и австрійске правительство. — Въ кругахъ, що нѣколи не довѣряли Нѣмеччинѣ, дивляться дуже песимистично на теперѣшну ситуацію и доказують, що Нѣмеччина уважаѣ справу всякôдну завсѣгды ще яко таку, котра ѣи нѣчого не обходить, а угода мовчить зовсѣмъ о тôй справѣ.

„Pest. Lloyd“ пише о оголошеню угоды, що мимо ѣи мирного и ôдпорного значеня було-бы то рѣчею зовсѣмъ дитинною уважати оголошенье ѣи за ознаку нормальнои и мирнои ситуаціи. Австро-Угорщина и Нѣмеччина уважають очевидно зброѣня Россіи за дуже грôзнi, а оголошенье угоды означаѣ лишь ще бôльше заостренье кризы, тымъ бôльше, що царь бувъ вже рôкъ тому назадъ поінформованый о змѣстѣ угоды. Оголошенье то маѣ ще разъ и то тымъ сильнѣйше остерегти царя, тымъ бôльше, що ôдъ того часу кругъ союза не то що не зменшився, але противно поширшавъ такъ що-до объему якъ и змѣсту, може навѣть ще бôльше, якъ то хонимъ почислитись а вразъ зъ нимъ пôдбати о лучшу для него долю. Се наша вѣра, а вѣру ту вливъ въ душу Галичанъ незабутный Маркіянъ.

Тому въ торжественнôй сегоднѣйшôй хвили, при нынѣшнôмъ всенароднôмъ святѣ, при духовôй тризнѣ всеи Галицкои Руси тиснеся зъ груди лишь одно слово: Витай духомъ Твоимъ при насъ, великій Маркіяне, и крѣпи до дальшого дѣла!“

Рѣчь проф. Н. Вахнянина принято зъ повнымъ одушевленьемъ, а потôмъ силы артистичнi „Лютнѣ“ и аматорскi приступили до выконаня поодинокихъ точокъ програмы концерту.

На першôмъ мѣсци стояла симфонія C-moll Михаила Вербицкого, рѣчь чисто оркестральна о шести частяхъ, о тематахъ переважно народныхъ. Мабуть третю зъ ряду симфонію Вербицкого представлено на сѣмъ концертѣ, зъ девяти, якi написавъ покôйный для руского театру въ 1860-ыхъ рокахъ, а котрi закупила по смерти ѣго „Бесѣда Руска“ у Львовѣ. Хотяй утворы тi не пôдходять точно пôдъ правила, нормуючi симфонію въ понятю строго музичнôмъ, все таки остануться они дуже любою памяткою по передчасно помершôмъ талантливôмъ плекателю народныхъ мотивôвъ въ Галичинѣ. Симфонію выконала оркестра 15-ого полку, пôдъ проводомъ свого капельмайстра п. Тайбельрайтра, зъ хорошимъ зрозумѣньемъ и повною точностею.

За тымъ слѣдувало сольо тенорове „Цвѣтка дрôбная“, утвôръ о. Виктора Матюка до слôвъ Маркіяна. Утвором тымъ, повнымъ нѣжнои мельодіи, прикрашувано вже неразъ концерты рускi. Мимо популярности, слухала публика пѣснь тую зъ великимъ занятьемъ, бо-жь и выконанье поручено многонадѣйному нашому артистови, п-ну Евг. Гушалевичеви. П. Гушалевичь спѣвавъ ще и другій нумеръ: „Менѣ однаково“ композицію Лисенка до слôвъ Тараса. Обѣ пѣсни выйшли вповнѣ удачно, зъ якъ найбôльшимъ ефектомъ и зъ закроѣмъ дѣйстного артизму, а звôнкимъ и хорошо выробленымъ голосомъ одушевлена публика, нагородила спѣвака грôмкими и добре заслужеными оплесками.

Панна Неониля Лопатиньска, въ хорошôмъ гуцульскôмъ строю, выголосила Маркіяна поематъ: „Побратимови“ спокôйно и нѣжненько и удостоилась изъ стороны публики рôвно рясныхъ оплескôвъ. Надѣѣмось про те ще неразъ почути симпатичну декляматорку на нашихъ обходахъ народныхъ.

За то авторъ „Мойсея“ своимъ повного огню и артистичного совершеньства выголошеньемъ власныхъ двохъ поематôвъ: „На споминъ Маркіянови“ и „Гуляй, молодче, гуляй“ заполонивъ, вѣрно сказавши, всю публику и вихромъ пôрвавъ ѣи за собою. Оцѣнити словами деклямацію п. К. Устіяновича — трудно; треба чути и бачити нашого поета и артиста, щобы вытворити собѣ понятье о могучости живого слова, наколи оно вылѣтаѣ зъ душѣ, повнои чистого патріотизму и любови свого народу. Скажемо хиба коротко: авторъ „Мойсея“ выдеръ сего вечера всѣмъ композиторамъ и артистамъ пальму побѣды. Нѣ, — за богато сказано! — ôнъ подѣлився побѣдою — зъ артисткою въ повнôмъ значеню сего слова, панною Маріѣю Павликôвною. Такъ и дѣйстно було!

тять признати круги урядовй. — До тои самои газеты доносять зъ Вѣдня, що тамъ повѣдомлено передъ оголошеньемъ угоды россійского посла кн. Лабанова. На то мавъ Лабановъ ôдновѣсти именемъ свого правительства, що Россія не буде противъ сего робити нѣякихъ урядовыхъ замѣтокъ.

Въ кругахъ парляментарныхъ рады державнои було оголошенье нѣмецко-австрійскои угоды предметомъ оживленыхъ розговорôвъ. „N. fr. Presse“ доносить, що враженье, яке се оголошенье зробило на бôльшôсть парляментарну, було подѣлене. Найбôльше були зъ сеи угоды вдоволенй Поляки, а Чехи и центрумъ вказували недовѣрчиво на то, що въ угодѣ говориться про якйсь „давнй ôдносины союзнй“. Найбôльше — розумѣесь — тѣшилась сею угодою цѣла лѣвиця, котра хотѣла навѣть зъразу въ якійсь способôъ заманифестувати се своє вдоволенье, але ôдтакъ надумалась и дала спокôй. Всѣй радости и смуткови зробила конець дебата надъ податкомъ ôдъ цукру. — Сими днями стане на порядку дневнôмъ справа податку ôдъ оковиты, а за нею пôйде ôдтакъ внесенье кн. Лихтенштайна, котре ще передъ великодными святами мае бути залагоджене. На порядокъ дневный завтрѣшного засѣданя поставлено мѣжь иншимъ угоду торговельну зъ Италiею и Нѣмеччиною, перше читанье провекту закона о товариствахъ академичныхъ и о податку ôдъ оковиты. — Палата панôвъ збереся ажь по ухваленю законôвъ торговельныхъ зъ Италiею и Нѣмеччиною, а ôдтакъ зберуться около 15 мая спôльнй делегациi въ Пештѣ.

Министеръ вôйны гр. Биляндтъ-Райдтъ мае незадовго уступити въ наслѣдокъ слабого здоровля. Єго заступае теперь ген. Меркель.

Зъ Брукселѣ доносять, що Россiи удалося затягнути позичку въ сумѣ 400 милiонôвъ рублѣвъ; половину сеи сумы мае давати Францiя, а на другу половину складаються Бельгiя и Голяндiя, зъ котрыхъ кожда дае по сто мил. рублѣвъ.

До „Pol. Corr.“ доносять зъ Варшавы, що въ захôдныхъ губерніяхъ Россiи, а особливо на Волыни, збôже пôшло значно въ гору, головно длятого, що єго купують въ великôй масѣ для войска. Въ залогахъ Ковна и Дубна не було доси нѣякихъ змѣнъ. Роботы фортификацiйнй ведуться дальше, о скôлько на то дозволяє теперѣшна пора.

Ген. Гурка принято на петербургскôмъ дворѣ дуже прихильно и ôнъ бувъ на довшiй авдiєнцiи у вел. кн. Володимира Александровича. — Комендантъ 1. корпуса россiйскои армiи Барклай де Толли одержавъ ôдпустку разомъ зъ усуненьемъ зъ посады коменданта и зъ полишеньемъ лишь ранги ген.-адъютанта. Єсть то кара за то, що ôнъ — якъ звѣстно — дозволивъ своихъ внукôвъ охрестити въ протестантскôй вѣрѣ.

Чи кн. Бисмаркъ буде говорити въ парлямантѣ нынѣ чи ажь завтра, доси ще не звѣстно. Конференцiи, якй кн. Бисмаркъ мавъ въ послѣдныхъ дняхъ зъ проводирами всѣхъ виднѣйшихъ партiй а навѣть и зъ центромъ, кажуть догадуватися, що въ розговорѣ порушено такожь и загальну ситуацiю политичну. Характеръ розговорôвъ не звѣстный, бо змѣстъ ихъ держиться въ великôй тайнѣ.

Загальну увагу звернувъ на себе фактъ, що у министра торговлѣ явився недавно тому на пирѣ россiйскiй пос. бар. Моренгаймъ, и подавъ тамъ руку Фльокетови, президентови палаты а ôдтакъ и ôддавъ єму визиту. Фльоке — якъ звѣстно — повитавъ бувъ свого часу пок. царя Александра II. въ часѣ єго гостины въ Парижи словами: „Vive la Pologne, Monsieur!“ (Най жиє Польща, Пане!) Ôдъ того часу почивъ бувъ на нѣмъ гнѣвъ россiйскихъ царѣвъ а теперь, коли ôнъ ставъ грати важну ролю политичну, россiйскй дипльоматы не хотѣли зъ нимъ нѣколи сходитись. Фльоке жалувався и казавъ, що робить вже що може, щобы подобатись Россiи а все на дармо. Моренгаймъ довѣдавшись о тôмъ, ôднѣся до свого правительства а то дало єму право навязати близшй ôдносины зъ Фльокетомъ. Наслѣдкомъ того була отже та сцена повитаня у французского министра торговлѣ, Дотресма, и ревизита Моренгайма у Фльокета. Теперь говорять загально, що Фльоке буде министромъ, бо доси противився тому президентъ републики побоюючись, що Россiя на то не згодиться. Днѣ кабинету Тирарда мають отже бути почисленй.

Румуньскiй президентъ министрôвъ, котрый заразомъ єсть и заступникомъ министра войны, принимавъ минувшои середы членôвъ комисiи, що мала розслѣдити репетiєровый карабинъ Рубиніого. Розходиться все що о то, чи принятй карабинъ Манлихера чи Рубиніого. — Ôдъ 1 (13) лютого мае пѣхота румуньска (доробанцы) збôльшитися о три полки. — При выборахъ зъ першого круга вышло 48 кандидатôвъ правительственныхъ а 16 зъ опозицiи.

Пôсля приватныхъ вѣстей зъ Софiи, выкрыто въ Румелiи дня 30 сѣчня атентатъ на кн. Фердинанда. Коли ôнъ именно мавъ ѣхати зелѣзницею коло Радне Магале, вырвавъ бувъ хтось шины на шляху. Служба однакожь добачила то завчасу и не допустила до нещастя. Виновникомъ сего атентату мае бути якiйсь священикъ-руссофилъ. Болгарске правительство, котре хоче ту вѣсть утаити, казало богато людей въ Филипополи и єго окрестности арештувати. — Кажуть, що Набоковъ и Бояновъ не погибли пôдъ Бургасомъ лишь повтѣкали на турецку сторону.

НОВИНКИ

— Щобы остаточно накладъ и експедицiю „Дѣла“ управильнити, просимо всѣхъ нашихъ П. Т. читателѣвъ, щобы найдальше до 1/13 лютого выразно зголосили предплату, бо зъ тымъ днемъ перестанемо высылати дотеперѣшнымъ читателямъ, котрй не ôднови-ли ще предплаты на сей рôкъ.

— На II. засѣданю центрального выдѣлу товариства „Просвѣта“ рѣшено: На найблизшôмъ засѣданю застановитися надъ справою систематичныхъ выдавництвъ товариства и заснованя новыхъ филiй. — Принято до друку рукопись „Про силы природы“. — Андрѣеви Шмигельскому ухвалено подарувати всѣ книжочки, де писано о Шевченку. — Вызначено ремунерацiю авторови „Спѣваника“ и поставлено цѣну єго на 40 кр. за примѣрникъ. — Новымъ членамъ Иларiонови Ортиньскому, медикови въ Краковѣ, Миколѣ Гринюкови въ Вербôвци, Іоану Кропильницкому въ Старôмъ-Коссовѣ и Ф. И. Дзенцеловскому въ Городищу королевскôмъ выслати „Календарь на рôкъ 1888“. — Для дѣтей школы св. Мартина ухвалено дати 15 примѣрникôвъ Молитвеника на руки катихита тои школы. — Принято до вѣдомости письмо п. Барты, въ котрôмъ ôнъ обѣцюе выготовити для товариства працю „Якъ повиниося управляти рôлю, якъ сѣяти и якъ збирати?“ — Предложеня „Рускои Бесѣды“ въ Чернôвцяхъ, щобы закупити у неи деякй книжки, не принято, бо выдѣлъ стремить до зменшеня магазину товариства. — Подаровано книжочки: громадѣ Руда и читальни въ Єзуполи. — Вступили въ члены товариства: 1. Громада Руда, 2. Клим. Рогозиньскiй въ Ягольници старôй, 3. Вас. Бурачокъ въ Заланôвѣ, 4. Ив. Вышиваный тамъ-же, 5. Вас. Квасниця тамъ-же, 6. о. Конст. Строцкiй въ Судникахъ, 7. Павло И. Гоцукъ въ Ператинѣ, 8. Мих. Медвѣдь въ Будзановѣ, 9. Вас. Нагôрнякъ въ Краснôй, 10. Мик. Ванчицкiй въ Вôльцѣ, 11. о. Нв. Гаваньскiй въ Высыпôвцяхъ, 12. Читальня въ Єзуполи, 13. Григ. Угриньчукъ въ Трофанôвцѣ, 14. о. Ант. Зарихта въ Шельпакахъ, 15. Мих. Иванчукъ въ Илинцяхъ, 16. о. Викт. Жегестовскiй въ Криници, 17. Гр. Кравець въ Лобозвѣ, 18. Пант. Сидорикъ въ Ходовичахъ, 19. о. Мих. Гаврилюкъ въ Новици, 20. Андр. Руцайлюкъ въ Супранôвцѣ, 21. Мих. Цьокань въ Краснôмъ, 22. Евст. Слупецкiй въ Ходовичахъ, 23. Макс. Луковскiй въ Островѣ, 24. Лука Давосиръ тамъ-же, 25. Гнатъ Давосиръ тамъ-же, 26. Гр. Луковскiй тамъ-же, 27. Андр. Смукъ въ Синьковѣ, 28. Мих. Гуменюкъ въ Торговѣ, 29. Ив. Михалюкъ въ Жидатичахъ, 30. Стеф. Волочанинъ въ Краснôмъ, 31. Юр. Патрiй въ Перегиньску, 32. о. Ник. Ярославъ Кирчôвъ въ Лопянцѣ. — Дарували товариству Вп. Кость Андруховичъ зъ Звинячки 26 монетъ, Ц Бурачиньска зъ Криворôвни 13 книжокъ, Стахъ Редкевичъ 3 паперовй банкноты, Викторъ Кокорчукъ зъ Креховець 1 книжку. За тiи дары Выдѣлъ складае Вп. Дателямъ щиру подяку.

— Уряды почтовй въ Галичинѣ починають що-разъ бôльше занедбувати свôй обовязокъ: держати рускй друксорты для ужитку рускои публики. Такъ доносять намъ, що на почтахъ въ Самборѣ и Дрогобичи за нѣякй грошѣ не дôстане рускихъ друксортôвъ, не говорячи вже про трафики! Въ Дрогобичи урядникъ п. Р. просто ôдповѣвъ: „Nie ma takich!“ Що то значить: „nie ma“?! Повинн бути! — Мы зъ своєи стороны радимо кождому покривдженому на своѣмъ правѣ Русинови — внести заразъ жалобу до ц. к. Дирекцiи почтъ у Львовѣ, а тая певно зарядить розслѣдъ справы. Мы знаємо зъ досвѣду, що Дирекцiя почтъ строго глядить на то, щобы по почтахъ бувъ ладъ, бо почта для публики, а не публика для почты. Наша редакцiя внесла разъ жалобу на одного трафиканта у Львовѣ, що не держить рускихъ друксортôвъ, въ наслѣдокъ нашои жалобы явився комисарь почтовый въ дотычнôй трафицѣ для розслѣдженя справы, а коли переcвѣдчився, що трафикантъ дѣйстно не держить всѣхъ рускихъ друксортôвъ, — то Дирекцiя заразъ на другiй день ôдобрала трафикантови право продажи знакôвъ почтовыхъ. Коли Дирекцiя такъ поступае зъ трафикантами, то тымъ строгше бере рѣчь, коли неправильности панують по ц. к. урядахъ. Длятого за кождый разъ треба удаватись зъ жалобою до Дирекцiи, а не обмежатись тôлько на стверджуваня фактôвъ по часописяхъ.

— Зъ причины новыхъ заметей снѣговыхъ здержано рухъ пôездôвъ на рôзныхъ шляхахъ галицкихъ зелѣзниць. Позавчора пôездъ особовый, що выѣхавъ зô Львова до Стрыя, мусѣвъ вернутись до Львова, а вчора нѣякiй пôездъ туда не ôдôйшовъ. Межи Ярославомъ а Сокалемъ зовсѣмъ застановлено ѣзду, а межи Львовомъ а Дембицою здержано пôезды тягаровй; особовй-жь пôезды зъ тяжкою бѣдою ходять, але опôзняються. — Мѣжь Львовомъ а Жовквою заметы зôрвали були всяку комуникацiю; кондукторъ почтовый, выѣхавши саньми въ тую сторону, мусѣвъ зô Збоискъ вертатись назадъ до Львова.

— Зъ Гусятиньского пишуть намъ: Въ нашôй околици множиться число польскихъ костелôвъ. На се звертали мы вже неразъ увагу въ „Дѣлѣ“. Теперь доносимо Вамъ, що недавно збудовано костелъ въ Нижбôрку, а теперь почато будову костела въ Василькôвцяхъ пôдъ Гусятиномъ, пôвъ милѣ ôдъ Нижбôрка. — Цѣкава стала ту рѣчь: Жиды зъ австрiйского Гусятина украли зъ божницѣ въ Гусятинѣ россiйскôмъ — „тойру“. Що зъ того буде? Може casus belli?

— П. Теодора Бѣлоуса, ôдъ 1868 року директора гимназiи въ Бохни, спенсiоновано.

— Зъ Дрогобича пишуть намъ: У насъ на жупѣ сôльнôй, де зъ сыровицѣ выварюють сôль въ великихъ отвореныхъ кôтлахъ („панвахъ“), сталася нещастна пригода: роботникъ зъ тыхъ, що довгими коцюбами мѣшають кипучу сыровицю, хотѣвъ ôдгорнути „омокъ“, що чѣпаеся панвы, на середину, перехилився и упавъ стрômголовъ въ окрôпъ. Коли єго вытягнено, живъ ще кôлька годинъ и умеръ. Питанье: чи панва повинна бути така низька?!

— Въ Коломыи гр. Едмундъ Старженьскiй устроивъ ôдъ дня 1 и. ст. лютого до 1 марта с. р. „Выставу творôвъ штуки польскои и старинностей звязаныхъ зъ исторiею Польщѣ“. На выставѣ знаходяться: 23 образы олѣйнй, 4 рѣзьбы, 5 акварель и 5 рисункôвъ — власности гр. Старженьского, а 32 образы иншихъ властителѣвъ. Мѣжь старинностями (власнôсть выставця або иншихъ особъ) знаходяться: давна збруя, мундуры, одежа, годинники, выкопалины, рукописи, друки, документы, листы королѣвъ и гетьманôвъ, монеты, медалѣ и т. п. — Зъ ôддѣлу штуки можуть цѣкавити Русинôвъ образы зъ Гуцульщины Іосифа Ярошиньского („Бандерiя Гуцулôвъ“, „Гуцулы въ дорозѣ“, „Конѣ гуцульскй при бродѣ“, „Гуцулка“, „Гуцулка зъ навючеными кôньми“ и др.), образы Тад. Рыбковского (скицы: „Гуцулка“ и „Церковь въ Ланчинѣ“), акварела Мих. Созаньского („Дѣвчина зъ Делятина“), Юл. Макаревича („Хлопъ зъ-пôдъ Жовкви“), Якова Бачиньского („Водопадъ Прута пôдъ Дорою“) и др. — Въ ôддѣлѣ старинностей цѣкавй (якъ бачимо зъ надôсланого намъ „Каталога выставы“) для Русинôвъ зъ много иншихъ рѣчей: кресиво козацке высаджуване коралями, выкопане зъ курганôвъ въ Могильници пов. теребовельского, пергаминовй документы королѣвъ польскихъ зъ привилеями мѣсту Снятинови, молитвословъ виленьскiй зъ 1624 р., листы королѣвъ Жигмонта-Августа, Михайла, Ивана III. и др., два листы гетьмана Украины Ивана Мазепы, катôвскiй мечь и нôжь зъ часôвъ, коли Снятинъ яко городове староство мало право меча, рôзна збруя и т. д.

— Загадочна смерть. Въ селѣ Парищи, пов. надвôрняньского, проѣзжiй жидъ Ватенбергъ поступивъ до хаты вдовицѣ Явдохи Юрцевои и побачивъ въ свѣтлици надъ постелею повѣшеного на ремѣнци 12-лѣтного сына Явдошиного Дмитра. Въ хатѣ не було нѣкого. Ватенбергъ перелякався, выйшовъ зъ хаты та не говоривъ въ Парищи нѣкому о тôмъ случаю. Хлопця поховали, бо Явдоха и єи старшiй 25-лѣтный сынъ Никола сказали передъ оглядачемъ мерцѣвъ, що малый Дмитро бувъ ôдъ кôлькохъ днѣвъ хорый та тому и померъ. Ажь по похоронѣ проговорили въ селѣ, що хлопець померъ повѣсившись. Мати и сынъ признали передъ парохомъ, що се правда и що они замовчали о тôмъ зъ боязни. Заряджено ôдкопанье и секцiю тѣла и добачено познаки задушеня Дмитра кимось третимъ. Дальше слѣдство ведеся въ тôй справѣ.

— Фальшôвника грошей выслѣдили жандармы въ селѣ Лысокани, пов. бохняньского. Єсть се тамошный слюсарь Иванъ Стаховичь. Пôдроблявъ ôнъ зъ цинку срѣбнй гульдены. При ревизiи знайшли въ єго хатѣ прилады до фальшованя. Разомъ зъ нимъ увязнили жандармы ще и Войтѣха Менкину зъ села Клаю, котрый, пôсля признаня Стаховича, учивъ єго фальшувати. Здаеся, що пôдроблений гульденъ, котрый Стаховичь выдавъ въ Неполомицяхъ, бувъ першимъ зробленымъ на пробу.

— Баль польскiй у Вѣдни д. 4 н. ст. лютого, ôдвѣдали архикн. Рудольфъ и Стефанiя и архикн. Кароль-Людвикъ зъ жѣнкою. Архикн. Рудольфъ розмовлявъ зъ деякими аристократами польскими, а гр. Л. Водзицкого спытавъ: „Якiй настрôй панує въ Галичинѣ?“

— На случай австрiйско-россiйскои вôйны на веснѣ 1888 року — пише нѣмецкiй авторъ, брошуры „Der Krieg in Galizien im Frühjahr 1888.“ — 47-ма бригада инфантерiи всяде рано въ Перемышли на корабель, а вечеромъ стане вже у Львовѣ“... Будемо видѣти, якъ то буде!

— На недавнôй редутѣ артиотичнôй у Львовѣ було незвычайно глôтно, хоць комитетъ не продавъ надто богато билетôвъ. Показуеся теперь, що якiйсь жидокъ пôдробивъ и пустивъ на продажь 400 билетôвъ!

— Дрôбнй вѣсти. Въ Италiи упали знову великй снѣги, такъ що цѣла Кампанiя римска засыпана — Въ Огiо въ Америцѣ згорѣвъ новый деревляный театръ; акторы ледви утекли зъ театру, а зъ публики згорѣвъ лишь одинъ чоловѣкъ. — Каролина По (Poh) вдова по старостѣ, померла у Львовѣ.

Телеграмы „Дѣла“.

Парижь 6 лютого. „Journal des Debats“ сумнѣваеся, щобы оголошена угода зъ 1879-го року ôдповѣдала нынѣшному станови ôдносинъ мѣжь Австрiею, Нѣмеччиною и Италiею и длятого высказуе домаганье, щобы оголошено такожь угоду Нѣмеччины зъ Италiею. (Французы пôдозрѣвають, що кн. Бисмаркъ перевѣвъ зъ Италiею таку саму угоду зъ огляду на Францiю, якъ зъ Австрiею зъ огляду на Россiю. — *Прим. Ред.*)

Вѣдень 6 лютого. Яко причину голошенои димисiи министра вôйны гр. Биляндта-Райдта подають загально єго слабôсть по перебутôй тяжкôй хоробѣ. — Урядово вѣсть про тую димисiю заперечують.

Римъ 6. лютого. Деякй газеты промовляють за тымъ, щобы зъ огляду на ситуацiю въ Европѣ ôдкликати войско зъ Африки

Парижь 6. лютого. Радикальнй дневники домагаються министерства охочого до вôйны.

Парижь 6 лютого. Деякй газеты французкй домагаються въ виду нѣмецко-австрiйско-италiйскои угоды — союза французско-англiйско-россiйского.

Парижь 6 н. ст. лютого. „Temps“ каже, що повна безпечнôсть Европы зависить ôдъ того, чи Австро-Угорщина уважала-бы выступленье Россiи въ Болгарiи за casus belli и чи Нѣмеччина дозволила-бы на залагодженье спору безпосередно зъ царемъ.

Петербургъ 6 н. ст. лютого. Праса петербурска обговорюе оголошенье нѣмецко-австрiйскои угоды зъ резервою. „Новое Время“ каже, що Россiя дала доказы бажаня мира. Не хотячи нѣкого нападати, може она спокôйно глядѣти на союзъ, хочь ôнъ мае намѣреня противнй Россiи. Коли оголошенье угоды мае справдѣ миръ на цѣли, то Россiя жде на фактичнй доказы того. — „Petersb. Ztg“ сожалѣе надъ тымъ, що угоду заключено ще за царя Александра II., найбôльшого нриятеля Нѣмеччины. Нынѣшный царь бажае мира. — „Правительств. Вѣстникъ“ пише, що належить бажати, щобы цѣль удержаня мира, высказана при оголошеню угоды, була осягнена.

Наука, штука и литература.

— „Буковины“ чч. 1 и 2 (въ купѣ) выйшли въ Чернôвцяхъ дня 14 (28) сѣчня с. р. пôдъ редакцiею п. Павла Кирчова и мѣстять въ собѣ дуже богато цѣкавого матеріялу. Попередъ всего три статьѣ посвященй памяти б. редактора „Буковины“ пок. Осипа Федьковича, потôмъ справозданье зъ дѣятельности тов. „Рускои Бесѣды“ за 1887 р., дальше пять дописей зъ рôзныхъ сторôнъ буковиньскои Руси про справы народнй, переглядъ политичный, дѣла буковиньскихъ товариствъ рускихъ, новинки, ôддѣлъ для науки та забавы и оповѣстки литературнй. — „Буковина“ знаменито заступае интересы буковиньскои Руси, тожь и заслугуе на патрiотичну пôддержку Русинôвъ. Выходить двѣчи на мѣсяць въ великôмъ аркуши печатнôмъ, а коштуе тôлько 3 зр. на рôкъ, 1·50 на 1/2 року а 1 зр. на 4 мѣсяцѣ. (Адреса: „Редакцiя Буковины въ Чернôвцяхъ, улиця Лилiйна ч. 29.)

Вѣсти зъ Aeп. Львôвскои.

Новопоставл нй пресвитеры одержали: Іос. Фолисъ прив. сотрудництво въ Кустини, дек. холоѣвского; Дим. Бахталовскiй сотр. въ Сассовѣ, дек. олеського; Теоф. Войтовичь сотр. въ Рогатинѣ.

Введенй оо: Левъ Тарнавскiй яко завѣдатель въ Пôдлысю, дек. олеського, и Юст. Гаврисевичь яко сотрудникъ въ Солонцѣ, дек. щирецкого.

Митроп. консисторiя вставилася до ц. к. намѣстництва о згоду на канонiчну институцiю о. Волод. Поховского на Нестерôвцѣ.

Презенту на Ворощôвъ, дек. городецкого, одержавъ о. Мих. Яцишинъ, сотр. зô Щирця.

Вѣсти зъ Еп. Перемыскои.

Именованй: мѣсто-деканъ мокряньскiй о. Юл. Чайковскiй, парохъ въ Городници, завѣдателемъ деканату мокряньского, а о. Александеръ Саноцкiй, парохъ въ Мацошинѣ, завѣдателемъ деканату жовкôвского.

Завѣдательство въ Девятири, дек. потелицкого, дôставъ о. Мих. Калимонъ зъ Монастирця, дек. горожаньского.

Вѣсти зъ Еп. Станиславôвскои.

Именованй: о. Петро Мицьковскiй, парохъ зъ Чорноконець великихъ завѣдателемъ скальского деканату, а оо. Іоанъ Гордѣевскiй, парохъ зъ Шманьковець и Петро Лобода, парохъ зъ Глубôчка вице-деканами скальскими. До того о. Лобода именованый комисаремъ сервитутовымъ а о. Гордѣевскiй школьнымъ.

Посмертнй вѣсти.

Никола Басарабъ, одинъ зъ нашихъ найзнаменитшихъ господарѣвъ патрiотôвъ, господарь въ Ляхôвцяхъ (повѣту богородецкого), старшiй братъ церкви, членъ рады громадскои и повѣтовои, довголѣтный членъ товариства „Просвѣты“, упокоився по короткôй а тяжкôй недузѣ д. 20 рус. сѣчня 1888. Заслуженый высоко коло просвѣты и пôддвигненя свого народу, цѣле житье тверезый и примѣрный господарь, самъ обôзнаный зъ творами нашихъ найбôльшихъ писателѣвъ, провадивъ до науки и всего доброго свою громаду и цѣлу окрестнôсть, бо у богато селахъ мавъ знакомыхъ. При всѣхъ выборахъ дѣяльный и неустрашимый, не жалувавъ нѣколи труду прибувати зъ численнымъ товариствомъ на зборы та ôдчиты филiи „Просвѣты“ у Станиславовѣ. Велична повага и достоинство въ выступленю вразъ зъ добротою и нѣжностею еднали єму серця всѣхъ, священьство и свѣтска интелигенцiя якъ и господарѣ та мѣщане — всѣ єго высоко поважали. Бувавъ ôнъ часто въ домѣ пок. Евгенiя Желехôвского. Похороны ôдбулися въ суботу. Честь трудамъ и заслугамъ сего свѣтлого селянина!

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— Именованя. Лѣкаремъ заведеня карного въ Станиславовѣ именованый д-ръ Леодгардъ Генсьоровскiй зъ Виснича.

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

6. л. лютого 1888.

Львôвъ: Пшеница 6·25 до 6.85, жито 4·50 до 4·80, ячмѣнь 4·— до 5·50, овесъ 4·60 до 4·90, горохъ 4·— до 5·50 вика 4·— до 4.60, рѣпакъ 9·50 до 10·75, лнянка — до —, конюшина червона 28·— до 45·—, конюшина бѣла 40·— до 48·—, конюшина шведска — до —, хмѣль ôдъ 15 до 55.— зр. за 56 кильо въ мѣсци, оковита за 10.000 литрôвъ 25·25 до 25·50 зр.

Переписка Редакцiи и Администрацiи.

Вп. П. Т. въ Конюшкахъ. До п. О. адресуйте въ редакцiю „Дѣла“. — **Вп. д-ръ В. З. въ Т.** За сѣчень и лютый 1888 заплачено. — **Всч. М. Т. въ Ш.** Просимо поспѣшити; зъ р. 1887 ще 6 зр. — **Всч. И. А. въ Н.** 1/4-рôчно 4·50 зр. — **Всч. А. Г. въ Волковѣ.** За сѣчень и лютый 1888 заплачено. — **Всч. Д. Ч. въ Гумниснахъ.** — Вамъ высылаеся „Дѣло“ ôдъ початку; чи не доходить? — **Вп. Ю. Ч. въ Романôвцѣ.** Высылаємо ôдъ 1 н. ст, лютого; просимо о предплату.

НАДѢСЛАНЕ.

Осторога! Якъ фальшѣвникъ грошей заходить-ся безвартостнымъ металемъ, надаючи вагу ѣдповѣдну правдивымъ грошамъ, полискъ, внѣшный вытискъ обманути поверховный поглядъ публики, такъ само поступають деякѣ въ средствахъ не перебираючи промысловцѣ, котрымъ не дає спокою величезный успѣхъ аптикаря Рих. Брандта зъ єго улюбленими швайцарскими пигулками. Тому уважайте! Треба при закупнѣ швайцарскихъ пигулокъ Рих. Брандта ѣдняти способѣ уживаня, котрый єсть придержаный нагумованою опаскою доокола пуделка, и сейчасъ переєвѣдчитись, чи на круглѣй червонѣй етикетѣ суть черными буквами въ округъ написанѣ слова: „Apotheker Rich Brandt's schweizer Pillen". По середнѣ червоного тла му„ суть бути бѣлый хрестъ а на нѣмъ пѣдписъ имени **Rchd. Brandt**. Цѣна 70 кр. въ аптикахъ.

Надѣслане.

МОЛОЧАРНЯ ЦЕНТРАЛЬНА

при улици Коперника ч. 13 (въ огоронѣ), филіи Хорущина ч. 12, Паньска ч. 15, Ягайлоньска ч. 18 доставляє молоко и сметанку въ абонаментѣ домѣвъ по умѣрковаиыхъ цѣнахъ.

2272 15—?

Д-ръ мед. Теодоръ Єндель

по студіяхъ на клиникахъ проф. Розенталя у Вѣдни и проф. Шаркота (Salpêtrier) въ Парижи ординує въ хоробахъ нервовыхъ и жѣночихъ щоденно ѣдъ 2—4

улиця Валова число 31.

Гистерію лѣчить гипнотизмомъ методою проф. Шаркота и П. Рихтера. 2119 27—0

Всѣхъ наукъ лѣкарскихъ

Д-ръ А. ҐОНЬКА

по укѣнченю спеціяльныхъ студій дентистичныхъ въ закладахъ университитскихъ дентистичныхъ въ **Берлинѣ**

має **Ателіе дентистичне**

при улици Коперника ч. 5 и ординує ѣдъ годины 9—1 и ѣдъ 3—5.

Всѣ операціи дентистичнѣ на жаданье безъ болю, обезчувствляючи кокаиною або газомъ розвеселяючимъ (Lustgas). — Штучнѣ зубы осаджени на золотѣ, кавчуку и т. д. 2120 30—?

Вытягъ зъ розкладу ѣзды зелѣзниць державныхъ

важный ѣдъ 1 жовтня 1887.

Одѣздъ зѣ Львова: О 6 год. рано до Гусятына; — о 6 год. 10 мин. рано до Лавочного, Будапешту, Стрыя; — о 11 год. 27 мин рано передъ полуд. до Стрыя, Хирова, Станиславова; — о 12 год. 02 мин. въ полудне до Гусятына; — о 7 год. 44 мин. вечеромъ до Стрыя, Хирова.

Пріѣздъ до Львова: О 1 год. 15 мин. въ ночи зъ Будапешту, Стрыя, Лавочного, Станиславова, Хирова; о 8 год. 39 мин. рано зъ Хирова, Стрыя; — о 3 год. 10 мин. по полудни зъ Гусятына; — о 4¼ год; 15 мин по полуд. зѣ Станиславова, Хирова, Стрыя, — о 9 год. 43 мин. вечеромъ зъ Гусятына.

Плякаты зъ розкладомъ ѣзды на линіяхъ галицкихъ можна дѣстати на стаціяхъ зелѣзниць державныхъ по 6 кр 2238 10—?

Банкъ рѣльничій у Львовѣ.

Приймає замовленя на **НАСѢНЬЕ** до засѣву весняного, удержує на складѣ макъ, конюшину червону, бѣлу, шведску, люцерну француску, кукурузу американьску „Virginia", кѣньскій зубъ и новый рѣдъ кукурузы американьскои „la Plata" и т. д., ѣвсы, ячмена, пшеницѣ въ рѣзныхъ ѣдмѣнахъ, найдобѣрнѣйшихъ родахъ и по найдоступнѣйшухъ цѣнахъ въ мѣру запасѣвъ

Всякѣ поясненя удѣляє якъ найраднѣйше

2329 1—3 **ДИРЕКЦІЯ.**

Товары добѣрнѣ по найтаньшихъ цѣнахъ поручає

Перша ц. к. уприв. фабрика краєва

розличныхъ Вѣзочкѣвъ для дѣтей и товарѣвъ кошиковыхъ

Кароля Келлєра у Львовѣ

ул. св. Павла

власный будынокъ фабричный.

Найбѣльша фабрика въ Державѣ австро-угорскѣй заложена въ р. 1850.

Всякѣ замовленя зъ провинціи выконуються ѣдворотною почтою, цѣники даромъ и оплатно.

Хто любить дѣти — сей охотно купить

наймоднѣйшій вѣзочокъ для дѣтей на ресорахъ зъ полукѣшкомъ плетенымъ, котрый єсть вельми елегантный а при тѣмъ користный до воженя дѣтины по спацеряхъ и т. д. 2324 3—3

Такій вѣзокъ — сей найлѣпшій дарунокъ для нашихъ маленькихъ потѣхъ.

ЛІЯРНЯ ДЗВОНѢВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФИНА

въ КАЛУШИ, почта и стація желѣзницѣ тамже.

Получивши на власнѣсть по старѣй фирмѣ „Ивана и сына Серафина" **„Ліярню дзвонѣвъ"** въ Калуши, ѣтзначену срѣбнымъ медалемъ заслуги, листомъ похвальнымъ и признаньемъ на выставѣ тов. им Качковского въ Коломыи (якъ о тѣмъ свого часу газеты доносили, — маю и теперь на складѣ готовѣ дзвоны, выконую скоро замовленя и пріймаю старѣ або ушкоджени дзвоны до переливаня за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи всѣмъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за всѣ дотеперѣшнѣ замовленя въ давнѣйшѣй спѣльнѣй а теперь моѣй власнѣй ліярни дзвонѣвъ прошу о ласкавѣ замовленя такъ на поодинокѣ новѣ дзвоны якъ и на цѣлѣ групы. За тревалѣсть матеріялу и гармоничный звукъ моихъ дзвонѣвъ ручу и для того осмѣляюся припоручати ихъ Вп. П. Т. публицѣ.

2327 1—24 Съ глубокимъ поважаньемъ

Антоній Серафинъ.

Ѣддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночѣ) пл. Галицкій 17
Дръ Е Лебедовичъ (нед. внутрѣшнѣ и очнѣ) ул. Корняктѣвъ (Нар. Дѣмъ).
Д-ръ Т. Єндель (недуги нервовѣ и жѣночѣ) ул. Валова 31.
Д-ръ І. Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Антики:

З. Рукеръ ул. Краковска.

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краєвый ул. Костюшки (будынокъ соймовый)
Банкъ гипотечный пляцъ Галицкій.
А Шеленберґъ (конт. вымѣны) ул. Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лилієнъ (конт. вымѣны) ул Гетьманьска 6.

Готелѣ и Реставраціи:

Готель французскій и рест. швехатска пл. Маріяцкій.
Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Краковска 9.

Фотографы:

Е. Тшемескій найбѣльше завед. фотогр. Гот. Европейскій.

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устьяновичъ, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т. Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4.

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичъ (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склепы:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дѣмъ Народный).
Братя Лянгнеръ (найтаншій магазинъ галантерійный ул Галицка 16
А. Гильскій (товары зелѣзнѣ) пляцъ Маріяцкій 9
Стажевичъ и Абрысовскій (матеріи на сукнѣ) Ринокъ 32.
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н. Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20.
Вольфъ Чопъ (фабрика масы до помостѣвъ и фарбъ) ул. Жовкѣвка 1.

Заведеня рукодѣльничѣ:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пѣдвалье (Дѣмъ Ставропигіи).

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

у Львовѣ („Народный Дѣмъ"), **въ Станиславовѣ** (пляцъ Францъ-Іосифа, дѣмъ Горовицѣвъ), **Перемышли** (коло моста), **Тернополи**, (ринокъ дѣмъ Ляндау-а) **Дрогобичи** (ринокъ), **Коломыи** (готель Краковскій) **и Стрыю** (ринокъ, готель пѣдъ „Чорнымъ Орломъ")

поручає зѣ своихъ складѣвъ и посередничень:

Чай каравапный, спровадженый сухимъ путемъ черезъ Кяхту, Иркутскъ, Москву, розваженый пѣдъ надзоромъ дирекціи въ нльомбованой пачки, ¼ фунта по 70, 80, 90, 100, 125, кр, ½ фунта за половину повысшои цѣны. 2226

Кавy фунтъ по 90, 96, 100, 105, и 110 кр. Въ пять кильограмовыхъ мѣшочкахъ по зр. 9·20, 9·80, 10·70 и зр. 11·20 франко.

Поручаючися такожь зъ прочими артикулами Вноѣ, Родимцямъ, заявляємо готовѣсть доложити всякихъ старань, щобы вдоволити Пч. Купуючихъ такъ подрѣбно якъ и при почтовыхъ зелѣзничихъ посылкахъ

Съ высокимъ поважаньемъ

Дирекція Пародноп Торговлѣ у Львовѣ.

Неомильне средство

на выгубленье нагнѣтковъ, бородавокъ и иншихъ подѣбныхъ наростей шкѣрныхъ, безъ болю и безъ жаднои небезпечности.

Цѣна флякону 50 кр.

Встрикненье и капсулки

зъ ростины „MATICO"

въ недугахъ мужескихъ неоцѣнене средство

поручає Аптика

К. КРИЖАНОВСКОГО

у ЛЬВОВѢ.

Цѣна фляшки встрикнень 40 кр.
Капсулокъ 80 кр.

2274 7—?

Вже выйшовъ (въ языцѣ польскѣмъ):

„Галицкій законъ дороговый и будовничій на провинціи".

Зборникъ законѣвъ, розпоряджень, инструкцій и т. п. дороговыхъ и будовничихъ обовязуючихъ въ Галичинѣ зъ выимкомъ мѣстъ Львова и Кракова.

2331 1—3 Зобравъ и выдавъ *Др І А ГИБЛЬ*

Цѣна въ оправѣ 2 зр. а. в.

Есть се одинокій и перший доси комплетный до послѣднихъ днѣвъ доведеный зборникъ закона дорогового и будовничого.

Можна дѣстати въ кождѣй книгарни и у накладника

О. Цукеркандля и Сына въ Золочевѣ.

На бажанье розсылаєся подрѣбный проспектъ.

„Господарь и Промышленникъ"

зъ року 1886 (11 чиселъ) и зъ року 1887 (12 чиселъ) можна дѣстати въ Администраціи „Дѣла" разомъ за **1 зр. 50 кр.** (замѣсть 2·50) вразъ зъ пересылкою. (1—?)

БУЛІОНЪ

Сольковского въ Крисовицяхъ почта Мостиска.

Одзначеный на выставахъ ярославскѣй и краковскѣй.

Порученый краковскимъ Товариствомъ лькарскимъ не лише якъ буліонъ въ стисломъ того слова значеню, але надто заступити може заграничнѣ екстракты мяснѣ

Пѣсля хемичного розбору, доконаного проф. д ръ Ольшевскимъ мае сей буліонъ бѣльше тѣлъ органичныхъ, нѣжь рѣзнѣ мяснѣ екстракты заграничнѣ, перевышае деякѣ скѣлькостею азоту а дорѣвнуе скѣлькостею тѣлъ екстрактовыхъ.

Набути можна у всѣхъ бѣльшихъ торговляхъ товарѣвъ колоніяльныхъ и деликатесѣвъ а заразомъ въ Рускихъ Торговляхъ. 2248 4—4

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Одзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признанн, а на выставѣ всемырнѣй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ѣдличнѣ выробы косметичнѣ, тоалетовѣ и перфумы именно:

Валентинъ найсильнѣйше выпаданье волося вздержуе цибульки волоснѣ взмѣцняе и до вытворюваня та порасту волося побуджае Лисины покрываються краснымъ волосьемъ —Цѣлый фляконъ 3 зр. Пѣвъ фляконъ 1 зр. 60кр

Віолинъ

противъ пртя рукъ и пахвъ. Фляконъ 50 кр.

Пудръ салицилевый противъ пртя и ѣдпарення нѣгъ Пуделко 50 кр.

Магнолина, шкѣра попрыщена, хропава, нерѣвна и згрубѣла, пѣдъ выключнымъ дѣланьемъ Магнолины ѣдзыскуе молодечій выразъ и красоту. Червонѣсть носа и лица безповоротно уступае. Фляконъ 1 зр. 50 кр.

Орієнталина (пудеръ плынный)

надае лицю красну и приємну бѣлѣсть, ѣдсвѣжуе лице и консервуе. Цѣна 1 зр. губка 10 кр.

Єссенція мятова до полоканя устъ,

кромѣ приємного покрѣпляючого смаку и запаху, дуже користно дѣлае на ясла и зубы. — Фляконъ 50 кр

Атраментъ до значеня бѣля безъ гумы

фляшочка 30 кр

Атраментъ чорный кампешовый

не плѣснѣе, не осѣдае, пера не псуе, єсть завсѣгды гарный и плынный и цѣлковито нешкѣдливый. — Фляконъ по кр. 10, 15, 25, 30, и 50.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул, Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка рѣгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНѢВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2 2257 19—?

ГАЛИЦКІЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимає вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовуе ихъ по

4½ % на рѣкъ.

2219 2—?

Змѣна льокалю!

ФАБРИКА ETUIS

и галантерійный закладъ артистичный

Вильгельма Климка

находячій-ся дотеперь

у Львовѣ, при улици Собѣского число 16

перенесеный зѣставъ

до дому пѣдъ числомъ 1 при улици Чарнецкого

(поббчь цукорнѣ Вп. Костецкого. на долѣ).

Закладъ сей выробляє:

касеты на срѣбла и всякѣ етуи на бижутеріи оригинальнѣ Рамы на фотографіи, акварелѣ и портреты, оздобленѣ въ плюшь, аксамитъ. атласъ и т д. Пышнѣ Passepartous

Приймає всякѣ репараціи галантерійнѣ зъ дерева шкѣры и картону

Выладжуе

Альбумы, теки и футералы на дипломы, теки на адресы.

Дякуючи Вп. П Т. Публичности за дотеперѣшнѣ увзглядненя мене численными замовленями, прошу и на дальше о ласкаве попиранье.

2285 4—5 Зъ поважаньемъ:

Вильгельмъ Климекъ.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкого

Акцийного Банку Гипотечного

2222 107—? купуе и продае

всѣ ефекты и монеты

пѣдъ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечнѣ и 5% Листы Гип. преміованѣ,

котрыхъ пѣсля закона зъ дня 2 липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвысшои постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталѣвъ фондовыхъ, пупилярныхъ, кавцій супружескихъ вѣйковыхъ, на кавцію и вадія

можна одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльосованя зъ 10% премію т. є. по 110 за 100)

Всѣ припорученя зъ провинціи залагоджуються безъ проволоки по курсѣ дневнѣмъ, не числячи нѣякои провизіи.

Упрашаю Вч. о. Антонія Гутковского, гр. к. пароха въ Залѣзцяхъ, щобы зволивъ порозумѣтися зѣ мною якъ найскорше **въ справѣ вересневѣй** та щобы не зайшла потреба просити кого иншого полагодити сю для насъ обохъ такъ дуже интересну справу. 3 3

2320 *Мыслѣте Слово Твердо.*

Машины до шитя

Зингера ножнѣ

до выбору зъ 6 найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и вѣденьскихъ въ цѣнѣ ѣдъ 36 до 60 зр. на раты — готѣвкою о 10% дешевше, гваранція 5 лѣтъ.

Іосифъ Иваницкій

механикъ и спеціялистъ

Львѣвъ, Готель Жоржа

тѣлько безъ факторѣвъ, агентѣвъ, пявкелесѣвъ и шмайгелесѣвъ, котрѣ выкористовують нашу публичнѣсть — спродають тандету и беруть за се 20%.

2231 11—20

УНИВЕРСАЛЬНѢ ПЛУГИ

цѣлѣ зъ зелѣза и стали

доставляють найлѣпшѣ и найтаньшѣ

УМРАТЪ и Комп.,

ФАБРИКА МАШИНЪ ГОСПОДАРСКИХЪ

Филія у Львовѣ пѣдъ власною фирмою

2313 ***Прага-Бубна.*** 2—?

Каталоги на жаданье даромъ.

Гербата зъ Бродовъ!

Гербата зъ Бродовъ!

Зъ давенъ давна звѣстна зъ своеи доброты и запаху

Гербата Россійска

въ Торговли

В. Адамовича

въ Бродахъ.

Фунтъ дуже доброи . зр 1 40
„ найлѣпшои . зр. 2 50
въ оригинальныхъ ½, ¼ и ⅛ фт. пачкахъ. 2124 16—16

Гербата зъ Бродовъ!

Гербата зъ Бродовъ!

Закладаюся

за всяку цѣну, що жаденъ зъ моихъ конкурентѣвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжъ для мужчинъ и хлощѣвъ зъ матерій краєвыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мѣй богатый складъ такожь 1962 Вч. Духовеньству. 63—0

Замовленя въ мѣсци и зъ провинціи выконуються точно и ретельно. На жаданье высылаю взоры даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужескои одежи гуртомъ и подрѣбно.

Львѣвъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложеный 1848.

Готель пѣдъ „Золотымъ Орломъ"

въ Станиславовѣ при улици Бельведерскѣй.

Маѣ 15 покоѣвъ приладженыхъ зъ всякимъ комфортомъ, зъ того 10 комнатъ фронтовыхъ, а 5 въ оффицинахъ. Для Всечестного Духовеньства цѣны комнатъ о 50% дешевше, т. є. ѣдъ 50 кр. до 1 зр. за одну комнату. Пѣдписаный маѣ надѣю, що П. Т. Публичность зволить ласкаво ѣдвѣдувати сей готель, а буде вповнѣ вдоволена.

Морицъ Яновер,

2216 10—? властитель готелю пѣдъ „Золотымъ Орломъ".

Лишь правд съ маркою „Котва

Страдаючимъ на гостець и ревматизмъ поручаєся симъ правдивый

Pain-Expeller

съ „котвою" яко дуже успѣшне средство домове.

Въ запасѣ майже въ всѣхъ аптикахъ

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пѣдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 20. Львôвъ, Второкъ 26 сѣчня (7 лютого) 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ однои стрôчки печатнои, въ рубр. „Надôслане по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler. Wallfischgasse 10; M. Dukes, I. Schülerstrasse 8; G. L. Daube & Co. Rudolf Mosse; F. A. Richter. Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ.

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлыи рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.
на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.

Експедиція пôдъ ч. 8. ул. академична.

Редакція и Администрація пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лишь на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. а. в.

Запросины до предплаты на рôкъ 1888.

Ôдъ 1 (13) сѣчня „Дѣло“ почало выходити що дня, вынявши недѣлѣ и рускй свята.

„Библіотека найзнаменитшихъ повѣстей“ буде являтися яко складова часть часописи.

Предплата „Дѣла“ зъ „Библіотекою н. пов.“ (зъ почтовою пересылкою на провинцію) буде стояти

	На провинціи:	*У Львовѣ:*
На цѣлый рôкъ	18 зр.	16 зр.
На пôвъ року	9 „	8 „
На чверть року	4·50 „	4 „
На 1 мѣсяць	1·50 „	1·35 „

Поодиноке число 8 кр.

За границями Австро-Угорщины:

На цѣлый рôкъ 24 зр.
На пôвъ року 12 зр.
На чверть року 6 зр.

Просимо поспѣшати зъ предплатою, щобъ мы могли управильнити накладъ „Дѣла“ зъ „Библіотекою“.

Загальнй зборы „Народнои Рады“.

IV.

Головною точкою загальныхъ зборôвъ „Народнои Рады“ була програма политично-народного становища, змагань и дѣятельности Русинôвъ, яку именемъ провизоричного выдѣлу представивъ зборамъ голова товариства проф. д-ръ Олександеръ Огоновскій. Ôнъ такъ промовивъ:

„Свѣтлый Зборе!

Пôднимаючи нову политичну акцію въ нашôмъ товариствѣ, котрого задачею єсть обняти цѣлый галицко-рускій нарôдъ — мусимо передовсѣмъ ясно и докладно ôдповѣсти на пытаня: хто мы, чого бажаємо и до чого стремимо, зазначити ясно и всесторонно наше становище, высказати нашу политично-народну програму, а то и зъ огляду на нашихъ противникôвъ та правительство. Для насъ буде высказана ясно програма дороговказомъ на пути политичного житя, а для нашихъ противникôвъ и для правительства буде она поясненьемъ, зъ кимъ єсть тутъ дѣло и чого ôдъ насъ можна надѣятись!

Наше политично-народне становище и выплываюча зъ-ôдси програма дѣятельности Русинôвъ.

Мы, Русины Галицкй, первобытнй жителѣ сеи землѣ, єсьмо частиною великого, 20-миліонового народу (мало-)руского, самостôйного посередъ громады народôвъ славяньскихъ, окремого якъ ôдъ народу польского такъ и россійского.

Свѣдомй своєи индивидуальности народнои, котрои батьки нашй кровю боронили, хочемо въ хатѣ своѣй своєи добутись правды, и силы, и волѣ, стоимо отже надовсе за охороною и розвоємъ нашои народности, — мы народовцѣ.

Запоруку нашои будучности, яко народу, хочемо шукати въ розвою згôднôмъ зъ духомъ часу и идеями вѣку, хочемо поступу, — мы поступовцѣ и либералы.

Правдивымъ либерализмомъ уважаємо лишь такій, котрый и протавникови дає повну свободу, котрый до свободы и рôвноуправненя допускає не лишь одиницѣ, але и народы, — противнй мы отже всякому вызыскуваню свобôдъ на користь поодинокихъ лишь клясъ, партій або народôвъ; исторія указує намъ надто людъ, яко пôдставу нашого народного быту и силы: мы хочемо ôдтакъ добитись правды для того люду, — мы демократы.

А наше мѣсце въ громадѣ народôвъ славяньскихъ, нашй границѣ етнографичнй, нашй досвѣды историчнй кажуть намъ шукати идеалу житя правно-политичного въ федерализмѣ, — мы федералисты.

За судьбами тяжкими упала наша колишня самодѣльнôсть громадска и самостôйнôсть державна, котра твердою грудею боронила Европу проти варварства Азіи. — пôдтялась наша сила матеріяльна и спинився нашь розвôй духовый; — всѣ злиднѣ не зломили однакожь нашои народнои сути: хоть обезсиленй матеріяльно и морально, не вынародовились мы пôдъ гноблячою насъ управою польскои шляхетчины, не утратили навѣть нашои територіяльнои ôдрубности пôдъ централистичною системою польскои политики, и прийшли пôдъ управу Австріи яко Княжество Руске.

Монархи австрійскй узнали и узнають нашу народнôсть, наколи они надѣлили насъ свободами конституційными, коли основными законами державными признали намъ повне право до розвою народно-политичного и коли державный устрôй монархіи по понеханю системъ централизаціи и гегемоніи пôднявся задачѣ помиреня народôвъ на пôдставѣ ихъ рôвноуправненя, то интересы нашй стали ще бôльше схожими зъ интересомъ и силою австрійскои державы, а наша справа повинна въ Австріи и при помочи єи найти полагодженье справедливе. Хочемо отже свобôдно розвиватись пôдъ могучимъ покровомъ Австріи, а про-те стоимо мы Русины галицкй вѣрно при престолѣ Габсбургôвъ, бажаючи щиро скрѣпленя австрійскои державы для власного добра.

Однакожь принципъ рôвноуправненя доси ще не увôйшовъ для насъ въ дѣло.

Конституція, зъ покликомъ: свобода для всѣхъ и рôвне право для всѣхъ, — найшла насъ, неволею вѣковою зломаныхъ, недорослыми до збереженя удѣлу рôвномѣрного при спôльнôй тôй трапезѣ, правительство же не подало намъ конечнои охороны и пôдмоги.

Блудный либерализмъ лишаючій елементы не рôвно сильнй на долю свобôднои конкуренціи, загнавъ насъ въ нужду остаточну, а централизмъ, що для пôддержаня своєи гегемоніи средствами не перебиравъ, здавъ насъ и политично на перевагу елементôвъ противныхъ намъ, и такъ стоимо мы нынѣ дуже малыми участниками тыхъ правъ и свобôдъ конституційныхъ, якими другй народы австрійскои державы зъ давна вже хôснуються.

Краєвый статутъ зъ 1861 р. здавъ насъ безпощадно на майоризацію черезъ елементъ польскій; намъ ôднята можнôсть и въ державнôй репрезентаціи добитись заступництва свого, гôдного достоиньству и значеню народу великого; у всѣхъ тѣлахъ автономичныхъ чи неавтономичныхъ мы упослѣдженй, не маємо ôдтакъ зовсѣмъ нѣякого вплыву на хôдъ и розвôй справъ державныхъ чи краєвыхъ, и зъ жалемъ мусимо дивитись, якъ для насъ, а безъ насъ выдаються законы, потребамъ и интересамъ нашого народу просто суперечнй, якъ навѣть зарядженями административными Галичинѣ надається характеръ краю польского.

При такôмъ станѣ рѣчей, мы Русины не можемо стояти за ненарушимостею дотеперѣшнои конституціи, мусимо бажати змѣны єи, именно же змѣны выборчихъ ординацій ôдповѣдно до правъ и интересôвъ нашихъ, — мы отже противники централистичнои вѣрноконституційности, и не станемо за правительствомъ, котре конституційнои обороны правъ и интересôвъ нашихъ не пôдôйме.

Выпертй на теперь зъ житя парляментарного, не хочемо животѣти самою ласкою могучихъ, — будемо отже организувати у внутрѣ нашй силы жизненнй, щобъ рука объ руку силами сполучеными имитись за двигненье нашого народу всѣми другими способами, якй подає намъ конституція ще й по-за парляментами. Хочемо при тôмъ дбати, щобъ нѣ одробины не уронити изъ правъ уже добутыхъ, пôддержати права негованй, а доборотись належныхъ новыхъ; хочемо безъ помочи чужои подвигнути питому свою силу, щобы противникôвъ зневолити до пошанованя нашого достоиньства, а такъ дѣйстну рôвнôсть зъ народами другими здобути.

До сеи працѣ, до твердого труду реального надъ добромъ власнымъ, взываємо нынѣ всѣхъ патріотôвъ, накликуємо ихъ до солидарности.

Домагаючися свого, не бажаємо чужого; хочемо зъ другими поступати у любвѣ и згодѣ, и готовй мы завсѣгды запоручити на Руси елементамъ чужимъ всѣ права, якй вяжуться зъ ихъ майномъ и интелигенцією.

Ворожня мѣжь нами а Поляками иде тôлько изъ сего, що намъ заперечують правъ нашихъ навѣть на питомôй нашôй земли. Нехай залишать забаганокъ такого панованя, а буде миръ.

Автономія, то форма первобытна нашихъ звязкôвъ суспôльныхъ; стоимо и нынѣ въ принципѣ за нею, яко найприроднѣйшою формою управы: мы бажаємо однакъ автономіи не тôлько для територій, але и для звязкôвъ народныхъ интересôвъ: хочемо автономіи краѣвъ и автономіи народôвъ, — а доки не позыскаємо тои другои, не можемо одушевлятись для першои, бо безъ тамтои стає она гегемонією, а централизмъ краєвый, въ котрого рукахъ средства вынародовлюваня, не лѣпшій для насъ ôдъ централизму державного. Въ теперѣшнôмъ складѣ рѣчей тратимо интересъ и для пытаня, чи рада державна чи соймы мати будуть бôльшій кругъ дѣятельности, бо въ нѣчôмъ не змѣнить се долѣ нашои якъ довго нѣ тамъ нѣ тутъ не маємо належного заступництва народного и обезпеки проти майоризаціи.

Для свого краю бажаємо добра и всѣхъ условій економичного єго розвитку, на першôмъ же мѣсци ставимо обовязкомъ нашимъ оборону економичныхъ интересôвъ нашого селяньства и мало-мѣщаньства, они бо майже зовсѣмъ занедбанй,

Ювилейный вечеръ Маркіяновый.

II.

Въ поезіи „На споминъ Маркіянови“ авторъ и декляматоръ п. К. Н. Устіяновичь описує кôлькома широкими чертами положенье Галицкои Руси передъ Маркіяномъ Шашкевичемъ. „Темно було ще и зимно“ — каже. — „Зоря народôвъ вставала, а про неи не знала Русь наша а догаряла на своѣй могилѣ, коли по-надъ нею являєсь „божа птиця“, той жайвороночокъ, розганяє нôчнй мары, зарево стрѣчає и Русалку Днѣстрову, вабить зъ темнои филѣ и зове до житя Русь свою неньку. Ôнъ єи кличе поранкомъ весны, кличе птицею яри, кличе словомъ-громомъ, а той голосъ розлягаєсь по галицкôй земли, гомонить въ Бескидахъ... Обôзвались, розспѣвались райскіи всѣ птицѣ (цѣлый хоръ нашихъ поетôвъ), и на ихъ голосъ будиться Русь, оживає, а авторъ кличе:

Ожила Русь и буде жити!
Хоть ярь холодна, якъ зима,
Хоть щастя долѣ ѣй нема, —
Ожила Русь и буде жити!

Она переймає всѣ нашй чутя, она насъ загрѣває до працѣ та до борбы и днесь въ отсѣмъ Народнôмъ нашôмъ Домѣ, празнує она память того Шашкевича, — она жиє, она двигаєсь.“

Въ другôй поезіи „Гуляй, молодче, гуляй!“ авторъ описує коротко а живо рускй гулящй вечерницѣ и ôдзываєсь до молодця: „Гуляй! Днесь твôй Великдень, днесь твôй май, — а ôнъ мине тобѣ якъ сонъ. Колись задумаєшся и побачишь, що на могилѣ ты гулявъ, що ты на гробѣ танцювавъ и гôрко ты заплачешь.“ И тутъ приводить намъ авторъ на гадку нашу минулôсть тяжку, характеризуючи єи кôлькома зелѣзными словами, и немовь въ розпуцѣ каже, що всѣ тй боѣ, вся та кровь и все то горе було надаремно, бо нашь селянинъ и тямки не має о тôмъ, остаючи въ вѣковôй погордѣ и забутю. Тожь авторъ показує молодцеви, яка задача молодости, взыває єго до любови народу та до працѣ надъ людомъ и кôнчить.. „А пôдоймешь свôй людъ изъ грязи, єго на волю выведешь и — коли Господь Богъ розкаже — на пиръ, на иншій вже пôйдешь, до иншои вечерѣ сядешь и иншу любку въ танець попровадишь!“

Панна Марія Павликôвна спѣвала въ II. актѣ оперы „Купало“ головну сопранову ролю Одарки; спѣвала партію сольову, спѣвала въ двохъ ансамбляхъ и въ двохъ великихъ хорахъ, мѣшанôмъ и мужескôмъ. Що-жь сказати о голосѣ самôмъ? Рôвный, сильный, круглый, надмѣрно симпатичный, теплый, о кольоритѣ бôльше драматичнôмъ, але и не менше лиричный, голосъ сей, пôддержаный доброю школою, лився зъ молодои груди чаруючою всѣхъ струєю, одушевлявъ всѣхъ и поивъ солодощами. Львовяне давно не мали нагоды нѣ въ концертахъ, нѣ въ театрѣ Скарбкôвскôмъ чути артистки зъ такъ хорошимъ и богатымъ ударованьемъ голосовымъ. Пôдъ симъ зглядомъ панна Марія Павликôвна пригадувзла намъ паню Артó въ молодôмъ вѣку. Зъ погляду же на зрозумѣнье ролѣ и выконанье — партія Одарки выйшла дѣйстно артистично. Безъ пересады кажучи и не пôдхлѣбляючи, такъ солодкого, нѣжного, артистичного и совершеного спѣву и такъ доброи деклямаціи могла-бъ нашôй аматорцѣ позавидувати не одна первостепенна артистка европейска. Такъ впрочѣмъ не мы самй, але весь свѣтъ артистичный львôвскій оцѣняє выступленя концертовй панны М. Павликôвнои. Намъ тôлько радуватись и чванитись талантомъ єи яко Русинки.

Партію тенорову (Степана) спѣвавъ звѣстный ширшôй публицѣ п. Ст. Цетвиньскій, довголѣтный диригентъ „Лютнѣ“, а спѣвавъ єи рôвно удачно якъ завсѣгды. Партію басову (Максима) спѣвавъ п. Славичекъ, хотя зъ малою тремою, але хорошо. Мы подивляли именно широкій матеріялъ голосу у п. Славичка. Маленьку ролю посла (басову) ôддавъ довголѣтный членъ „Лютнѣ“ и звѣстный вже зъ концертовыхъ продукцій п. Стотанчикъ зовсѣмъ ôдповѣдно.

Хоръ мѣшаный, хотя по нашôй думцѣ за малочисленный до повнои оркестры, выконавъ „Молитву“ передъ нападомъ татарскимъ зъ всякою прецизією и точностею. Хоръ козакôвъ, идучихъ до бою (хоръ мужескій), выйшовъ зъ огнемъ та повною силою и завершивъ цѣле представленье. Рôвно-жь и оркестра 15. полку вывязалася зъ своєи задачѣ всесторонно, хотя авторъ именно въ Allegro, илюструючôмъ нападъ Татарôвъ, нагромадивъ смычковымъ инструментамъ (тріолями) дуже богато трудностей.

При тôмъ най буде намъ вôльно згадати бодай коротко и о скôлько се можна зробити по одноразовôмъ слуханю, о самôй композиціи. На вступѣ малює авторъ вечеръ. Одарка, героиня оперы, находиться въ гаю, де ино-що вѣнокъ киненый на рѣку въ вечеръ купальный выворожив ѣй не конче щасливу долю. Она сумна. Тутъ стрѣчає єи козакъ Степанъ, єи судженый и пытаєсь про причину сумованя. „Не пытай, — каже Одарка, — бо самъ ты, друже, добре знаєшь, якій теперь тревожный часъ: Татарва люта все гуляє, полонъ и смерть несе до насъ!“ Одарка розказує дальше, якъ Татаринъ неодно щастье родинне понищивъ, убивши молодого, а молоду повѣвши въ ясиръ. Степанъ ободрює єи, велить уповати на свою шаблю, котрою буде въ силѣ оборонити щастье єи передъ лютымъ Татариномъ, а въ кôнци заклинає єи на свою любовь. Одарка веселѣйшає и обоє молодй сповѣдаються зъ взаимнои любови и прирѣкають собѣ вѣрнôсть.

Любовну тую сцену илюструвавъ авторъ родомъ музичнои балляды и дуетомъ. Тутъ стрѣчає обоихъ батько Одарки. Ôнъ тѣшиться щастьемъ дѣтей и въ басовôй, поважнôй аріи благословить ихъ. Одушевленй тымъ спѣвають всѣ терцеть о сподѣванôмъ „раю любви“. На се приходить вѣсть о нападѣ татарскôмъ. Люде (хоры) бѣжать на сцену зô всѣхъ сторôнъ зъ словами на устахъ: „Татаре идуть!“ Музика выражає велику тревогу, а потôмъ старый батько Одарки взыває всѣхъ до молитвы. Молитву ту выконує квартетъ сольовый и хоръ мѣшаный. Потôмъ приходить наказъ ôдъ гетьмана, щобъ судженый Одарки обнявъ начальство надъ походомъ проти Татарôвъ. Ôнъ прощаєсь отже зъ судженою (арія тенорова), ôддає єи пôдъ опѣку батька, а самъ стає на чолѣ козакôвъ, що являються на сценѣ и йде въ непевный похôдъ (хоръ козакôвъ).

О скôлько авторъ ситуацію въ загалѣ, а ôдтакъ чувства любови, тревоги, жалю и огню воєнного зъумѣвъ ôддати музикою, о тôмъ подрôбно тутъ говорити трудно. Тôлько фахове перо могло-бы принятись за таке оцѣненье.

Не беручись за фахову оцѣнку скажемо лишь то, що враженье, яке выкликавъ II. актъ

Всякй облигаціи, листы заставнй, ренты, акціи банковй и зелѣзничй, льосы державнй и приватнй купують и продають пôдъ найкроистнѣйшими по змозѣ условіями СОКАЛЬ и ЛИПЕНЪ дôмъ банковый и контора вымѣны. Порученя зъ провинціи сейчасъ залагоджуються, безъ дочисленя провизіи.

а черезъ то и самй головнй основы нашого народного житя и розвою пôдкопанй. До добробыту веде по-при иншôмъ просвѣта; просвѣта дає народамъ силу, будитъ и пôддержує почутье гôдности и чести народнои, — „свѣтло!“ буде про-те тоже окликомъ нашимъ.

Въ теоретичныхъ пытаняхъ культурныхъ лишаємо кождому повну свободу пересвѣдченя, — але вѣра и нарôдъ, обрядъ и народнôсть звязанй у насъ такъ тѣсно зъ собою, що тыхъ святощей легковажити не смѣємо. Змѣна обряду спольщила нашу шляхту, а руска церковь зберегла нашу народнôсть въ найтруднѣйшихъ часахъ. Деякй експерименты на тлѣ совѣсти противнй суть нашому народови, — уважаємо ихъ неоправдаными и шкôдными, — стоимо отже за повагою и силою нашои церкви, и за єи автономією, и будемо берегти, щобъ єи пôдлежачй дѣла рѣшались лишь єи духовными властями и згôдно зъ давными правилами и звычаями безъ посторонного вмѣшуваня.

То наша програма въ начерку загальнôмъ. Подрôбности домагань нашихъ и нашого дальшого поступованя дають выпровадитись изъ примѣненя єи до обставинъ фактичныхъ, въ якихъ находимось або находитись будемо. Найважнѣйшй потребы нашй теперѣшнй були всенародно обговоренй на вѣчахъ зъ рр. 1880 и 1883. Въ нашôмъ положеню дотычнôмъ доси нѣщо не змѣнилося, — пôддержуємо отже на теперь надовсе резолюціи ухваленй вже на тыхъ-то вѣчахъ.

При всѣмъ тôмъ годѣ однакъ не признати, що хочь-бы зреализувались всѣ домаганя, высказанй въ повысшôй програмѣ, то все ще мы Русины не осягнули-бъ въ Галичинѣ того, що належиться намъ яко автохтонамъ сеи землѣ. Хочь-бы выбороли мы для охороны нашихъ правъ выданье въ дорозѣ конституційнôй закона о меншостяхъ (Minoritätengesetz), то и сей законъ не принѣсъ-бы намъ ще того, до чого мы яко нарôдъ великій, повный жизненнои силы и свѣдомый своихъ національныхъ правъ, змагати повиннй и змагати мусимо.

Помимо закона о меншостяхъ не будемо мати языка руского выкладовымъ у всѣхъ школахъ, урядовымъ у всѣхъ урядахъ рускои части Галичины, — якъ того вымагає наша честь народна и справедливôсть для правъ первобытныхъ жителѣвъ. Все то осягнути могли-бы мы тôлько черезъ подѣлъ Галичины на двѣ части: руску и польску.“

Такого подѣлу домагались Русины въ р. 1848. и бачили въ тôмъ одинокій можливый спосôбъ переведеня повнои рôвноправности обохъ народôвъ Галичины безъ взаимнои кривды. Въ пропамятнôмъ письмѣ зъ Головнои Рады Рускои въ 1848 р. п. заг. „Darstellung der gegenwärtigen Zustände in Galizien“ — читаємо ось яке домаганье: „Руска народнôсть мусить на то наставати, щобы въ рускôй части Галичины руска мова заведеною була у всѣхъ властяхъ, урядахъ, судахъ и у всѣхъ школахъ, щобы отже признана була головною краєвою мовою и щобы всхôдный обрядъ мавъ першеньство въ краю, — а не може нѣякъ на то призволити, щобы нѣмецка мова заступлена була польскою, якъ домагаєся того партія польска. Зъ другои-жь стороны єсть зовсѣмъ рѣчею справедливою, щобы въ мазурскôй части Галичины знайшла польска народнôсть всѣ условія свого розвою, а такожь признає руска народнôсть всѣмъ не-рускимъ жителямъ рускои територіи право — розвивати безъ нѣякихъ перешкодъ свою народнôсть, науку, литературу, и дає имъ безъ нарушеня своихъ правъ рôвноправнôсть ихъ языка и вѣроисповѣданя. Такій національный розвôй може осягнутись лише черезъ подѣлъ Галичины на руску и польску часть, и лише тою дорогою можна довести до повного ладу и супокою...“

Се слова меморіялу зъ р. 1848, се идеалъ политичный тогдѣшныхъ Русинôвъ. Того идеалу — хоть ôнъ выразно не обнятый представленою высше нашою програмою — не можемо, думаю, мы Русины нѣякъ зрѣкатися! Станъ такій, якій можливый тôлько по переведеню подѣлу нашого краю и по запевненю намъ на рускій територіи не якогось пôдрядного, хочь-бы и конституційнымъ закономъ меншостей обезпеченого, але доминуючого становища, — не перестане нѣколи бути идеаломъ нашихъ политичныхъ бажань, бо тогдѣ лише зможемо мы оправдати то, що стверджує исторія, зреализувати завѣтне право нашои народности, що автохтонами и господарями сеи землѣ, се — мы!“

Програму, выголошену головою „Народнои Рады“, выслухали всѣ зôбранй зъ великою увагою и видно було, що вже ôдъ самого початку влучила она до пересвѣдченя всѣхъ присутныхъ, бо що-хвиля въ знакъ згоды пôдносились голосы згоды и грôмкй оплески, а одобренье програмы выявилось найодушевленѣйше при заявленю д-ра Ол. Огоновского, що Русины галицкй не можуть зрѣкатись идеалу патріотôвъ Головнои Рады Рускои зъ 1848 р., высказаного въ наведенôмъ уступѣ ихъ пропамятного письма, де мова о подѣлѣ Галичины. Програму приняли зборы однодушно, безъ дискусіи, и, якъ сказано, зъ великимъ одушевленьемъ.

(Дальше буде.)

Рада державна.

(Дальше зъ числа 17 „Дѣла“.)

Въ дебатѣ надъ закономъ о покликаню резервистôвъ взявъ наостатокъ слово пос. д-ръ Штурмъ и зажадавъ ôдъ правительства выразного заявленя, що законъ ôдноситься лише до одноразового покликаня. Жаданье то оправдувавъ бесѣдникъ тымъ, що покликанье резервистôвъ, котрыхъ разомъ зъ краєвою обороною єсть 400—500 тысячь людей, потягає за собою не лишь особистй жертвы покликаныхъ, але и кошты до двохъ миліонôвъ зр. Въ загалѣ коштує сей оружный миръ Австрію дуже богато бо 150 миліонôвъ зр. рôчно, отже близько 500.000 зр. денно. Такій миръ высысає жизненнй соки державы и робить єи неспосôбною до вôйны. Єсть се не приготованье а ослаблюванье: силы потрѣбнй до вôйны нищаться въ часѣ оружного мира. Вкôнци перейшовъ бесѣдникъ на загальнѣйше поле и навязуючи свою рѣчь до факту, що полки Моравіи ôдзначуються интелигенцією и великою вправностею, вказавъ на краѣ, импонуючй числомъ не умѣючихъ анѣ читати анѣ писати, якъ на пр. Галичина, де анальфабетôвъ єсть ажь 75% всего населеня, и высказує сумнѣвъ, чи часъ 7-дневныхъ вправъ достаточный для освѣченыхъ резервистôвъ Моравіи покажеся достаточнымъ для резервистôвъ Галичины? Пôдставу силы арміи добачає бесѣдникъ не лише въ самôмъ устрою внутрь войска, але и въ народнôмъ шкôльництвѣ, котре має приготовити матеріялы для арміи. Доки въ Австріи народна школа буде поступова, не буде обмежуватись на катихизмъ (алюзія до внесеня кн. Лихтенштайна. — Ред.) але подавати буде вѣдомости зъ исторіи, географіи и другихъ наукъ, — доти и армія буде все скрѣплятись и доростати до высоты своєи задачѣ. Моравскй полки ôдзначуються интелигенцією длятого, бо въ соймѣ моравскôмъ не предкладано нѣколи такихъ реакційныхъ внесень въ справѣ шкôльництва, якй мы тутъ ось недавно чули (внесенье Лихтенштайна). Середъ оплескôвъ лѣвицѣ критикує бесѣдникъ то внесенье и кôнчить словами: „Коли хочете мати сильну армію, не ôдбирайте, ѣй того загального образованя яке, може подати свобôдна народна школа. — Министеръ краєвои обороны Вельсерсгаймбъ по кôлькохъ загальныхъ фразахъ на тему спасенного вплыву народнои школы заявивъ, що законъ ôдноситься дѣйстно лише до одноразового покликаня. — Пос. Поповскій ставъ въ оборонѣ галицкихъ полкôвъ. Бувъ ôнъ передъ двома роками яко офицеръ на маневрахъ въ Галичинѣ и пересвѣдчився о великôй вправности и зручности галицкихъ полкôвъ и длятого успокоює д-ра Штурма, увѣряючи єго, що и для Галичины выстануть 7-дневнй вправы резервистôвъ. — Опôсля законъ о покликаню резервистôвъ принято въ третôмъ читаню.

Принято такожь законъ о увôльненю добродѣйныхъ заведень въ память 40-лѣтного ювилею вступленя на престолъ цѣсаря ôдъ обовязкôвъ стемплевыхъ и оплаты правныхъ належитостей. За тымъ закономъ голосувала вправдѣ цѣла палата, однакъ послы Врабецъ и Кронаветтеръ заявили при тôй нагодѣ, що правительство зробило-бы було далеко красше, коли-бъ зъ нагоды сего ювилею увôльнило загаломъ всѣ добродѣйнй, науковй и въ загалѣ гуманитарнй заведеня и институціи ôдъ стемплѣвъ та оплаты належитости.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На засѣданю комисіи буджетовои заявивъ министеръ краєвои обороны, Вельзерсгаймбъ, що зъ кредитôвъ на узброєнье ополченя закуплено зброю и амуницію. Позаякъ вôйна єсть можливою въ зимѣ, то закуплено такожь за 342.000 зр. теплыхъ кафтаникôвъ, а 1,200.000 зр. будуть ужитй на головный складъ для ополченцѣвъ. Дальше казавъ министеръ, що на случай вôйны постаранося вже о все, що буде потреба для поодинокихъ ôддѣлôвъ. Потреба ще лишь центральна резерва: 50% зброи, 100% чобôтъ и 20% другихъ реквизитôвъ; на то потрѣбный центральный магазинъ. Єсть такожь велика потреба кадетôвъ, а при краєвой оборонѣ треба конче збôльшити число вправныхъ рекрутôвъ зô взгляду на ситуацію политичну, длятого зажадає министеръ вже въ найблизшихъ дняхъ ôдъ рады державнои кредиту въ сумѣ около 534.000 зр. — На жаданье пос. Бера, щобы министеръ давъ близшй поясненя, заявивъ Вельзерсгаймбъ, що може дати лишь поясненя войсковои натуры, але не поясненя ситуаціи политичнои. Цѣлый свѣтъ бажає мира, а всѣ зброяться. Австрія тому невиновата. Правительство стараєся въ мирныхъ часахъ обмежити выдатки войсковй на самй конче потрѣбнй рѣчи; длятого заповѣдженй вже жаданя не суть ще всѣ. Поважна ситуація политична вымагає бôльше, а о тôмъ буде въ своѣмъ часѣ бесѣда.

Вѣденьскй газеты доносять, що въ генеральнôмъ штабѣ працюють теперь надъ програмою сегорôчнои подорожи ген. штабу и великихъ осѣнныхъ маневрôвъ. — Бюро кореспонденційне одержало уповажненье заперечити вѣсть о недалекôй вже димисіи министра вôйны Биляндъ Райдта. — Зъ Берлина розпущено дуже неимовѣрну поголоску, що нѣмецкій генералъ Вальдерзе має приѣхати до Вѣдня и обняти тамъ пôдъ проводомъ архикн. Альбрехта начальство генерального штабу.

Вчера мавъ кн. Бисмаркъ въ нѣмецкомъ парляментѣ давно заповѣджену бесѣду, а ôдгомôнъ єи розôйшовся по цѣлôмъ свѣтѣ. Яке вражѣнье зробила она въ свѣтѣ политичнôмъ, поки що не знати, бо и сама бесѣда мало ще звѣстна въ цѣлôй своѣй основѣ. Закимъ отже будемо могли подати єи дословный змѣстъ, подаємо лишь то що звѣстно зъ телеграмôвъ. Князь Бисмаркъ явився по 1. годинѣ въ парляментѣ и такъ промовивъ: „Забираю нынѣ голосъ не для того, щобы промовляти за предложеньемъ войсковымъ, бо знаю, що парляментъ прийме єго и безъ того; але промовляю для того, щобы дати поглядъ на загальну ситуацію политичну въ Европѣ для вѣдомости краю и заграницѣ. Наколи-бъ я мовчавъ, дивились-бы на то ще бôльше песимистично, якъ коли буду говорити. Можу покликатися на то, що я вже тутъ рôкъ тому назадъ сказаъ. Тогды мы побоювались вôйны зъ Францією; теперь рѣчи змѣнилися скорше на лѣпше. Въ Франціи выбрано миролюбивого президента и можна бути певнымъ, що Франція буде и дальше держатись мирнои политики. Можу отже успокоити публичне мнѣнье и сконстатувати, що погляды Франціи стались далеко мирнѣйшй якъ минувшого року... И въ Россіи, думаю, не стоять рѣчи гôрше якъ минувшого року. Торôкъ сказавъ я: „Наша дружба зъ Россією єсть высша понадъ всякй пôдозрѣня и не боимося зъ сеи стороны нападу.“ То переконанье маю ще и нынѣ Длячого загально думають инакше, походить се зъ того, що зъ однои стороны праса россійска наробила богато шуму, а зъ другои, що въ Россіи почалось перемѣщуванье войска. Для мене має праса россійска такъ само якъ и француска, лишь значенье чорнила друкарского и не маю нѣ найменшои причины думати, що за кождымъ артикуломъ стоить якась вплывова особистôсть. Що бôльше, праса россійска не може навѣть рôвнатися зъ францускою; ѣй вôльно лишь то писати, що перепускає цензура а єи голосъ не вплыває зовсѣмъ на правительство... Зъ розговору зъ царемъ я переконався, що ôнъ не думає вести вôйны зачѣпнои. Прасѣ не вѣрю, але цареви вѣрю рѣшучо; не праса але царь веде политику Россіи. Що до розмѣщеня войска на граници, то хочь оно на око може выдаватись грôзнымъ для сусѣдныхъ державъ, то однакожь я въ то не вѣрю. Нападати на неприготовленыхъ сусѣдôвъ, не лежить въ ха-

---

оперы „Купало“ було справдѣ величне и импонуюче. Мельодія и инструментація оперы наповнили серця присутныхъ Русинôвъ якимсь солодкимъ чаромъ а разомъ и гордостею. Въ нашôй уявѣ бачили мы одинъ епизодъ геройскои нашои минувшости, зъидеализованый артизмомъ композитора, овѣяный чародѣйными звуками питомыхъ мелодій и спосôбный полишити незатерте враженье въ души слухателя. Особливо порывали и ентузіазмували публику хоры, молитва и кôнцева боєва пѣснь. У кождого зродилось одиноке бажанье, щобы тую перлу рускои музики можна якъ найскорше побачити въ цѣлости и коли-бъ можливо на рускôй сценѣ, хочь бы скрѣпленôй аматорскими силами.

По концертѣ зôбралось до 300 осôбъ въ великôй сали Гживиньского на импровизованый комерсъ. Бувъ се рôдъ празника, зааранжованого на велику скалю. При довгихъ столахъ засѣла одна велика родина. Въ часѣ угощеня пригравала музика войскова на галеріи. Зъ гостей першій забравъ голосъ ветеранъ народовцѣвъ и будитель духа молодежи въ початкахъ 1860-ыхъ рокôвъ, поважный о. Данило Танячкевичь: „Цѣлй два днѣ, пережитй нами, — сказавъ бесѣдникъ, — суть тріюмфомъ народовства, котре черезъ пôвъ вѣку перейшло дуже тяжкй пробы, однакожь устоялось и побѣдило всякй супротивнй змаганя. Весь нарôдъ стоить за нами и при насъ, а коли-бъ треба було, то за нашу идею святу за нашу свободу душу й тѣло всѣ положимъ и покажемъ, що мы братя, козацкого роду!“ По тоастѣ тôмъ, повнôмъ патріотичного огню, загремѣла цѣла саля грôмкимъ хоромъ: „Ще не вмерла Украина!“ Була се хвиля и поважна и свята, повна одушевленя и серіозного настрою. Другій тоастъ пôднѣсъ посолъ о. Ник. Сѣчиньскій. Мысль о пожертвованю себе для добра народу розвѣвъ соймовый поборникъ правъ нашихъ трохи ширше и загрѣвавъ всѣхъ до дальшого вытревалого труду. Опôсля забирали голосъ п. Гурикъ, поважный господарь зъ Угринова, п. Теницкій, мѣщанинъ калускій и п. Сѣкорскій, господарь зъ Перемышляньского, высказуючи свою радôсть зъ всего того, що бачили на зборахъ „Народнои Рады“ та на Маркіяновôмъ вечери, завѣряючи, що селяньство и мѣщаньство будяться зъ вѣкового сну и приходять до свѣдомости горожаньскои та народнои, и бажаючи патріотичнôй интелигенціи рускôй, щобъ єи благороднй заходы чимъ скорше могли увѣнчатися побѣдою нашои правды. Ôдтакъ промовляли ще п. К. Устіяновичь, пôдносячи, що намъ Русинамъ треба одушевланя и характерôвъ, и проф. Ол. Барвѣньскій до молодежи, котра въ исторіи нашого розвою народного все стояла въ першихъ рядахъ, а не мовь у ôдповѣдь на промову сего поважного дѣятеля красно ôдозвалися пп Лопатиньскій и Колесса. Дуже любо вразила всѣхъ зôбраныхъ отся промовова молодого Серба п. Радована Кошутича:

Штована Господо!

Срце ми је казивало, да доджем у средину Вашу. Радујем се, што као син српског народа налазим се меджу Вама у тако свечаномъ тренутку, као што је препороджај кньижевности Ваше, што Вас могу поздравити речима песника српског Јакшича:

Хеј, Козаче, брате бојни!
Кад отидеш своме крају
Козачкоме, завичају
И засвирам балалајку —
Поздрави ми стару мајку
Украину!

Нема може бити меджу словенским племенима два народа, која би по симпатијама својим и хисторијским догаджајима тако близу један другом били, као исто је народ српски и малоруски. И Ви и ми гинули смо хильадама,[1]) да одбранимо тамни средньи век и запад европски од најезде: Ви татарске а ми турске.

Са неслоге и клетог фатума словенског пао српски народ, то огньиште балканске просвете, на польу Косову. Све нас оставило. Поштено племеньо изгинуло а непоштено одродило се, полетело у тудже јато.[2]) Ренегати наши то су фанатци бехови босански. Осимъ гусала, мача и путира[3]) не остало народу ништа — Европа мислила, да нас нема, да смо мртви. И гле! На початку деветнастог века диже[4]) се српски народ „за крст часни и слободу златну“. Ни у кога нисме се уздали, веч у себе — кад год смо чекали помоч од Европе, били смо преварени. Са препороджајем политичним дигла се и кньижевност српска. Оно, исто характерише препороджај свију словенских народа: индивидуальност народа и кньижевност народним језиком писана, догодило се и у насъ. Рад Вуков[5]) и народно песништо пронели име наше по Словенству и Европи.

И с Вама, Малорусима, било тако исто. Претрпели сте од найближег племена словенског страшне ударце на веру, језик и народност. Цела шлехта оставила Вас. Не жалите је! Гаврани траже пльен — где га је више, тамо лете. Не стало бојара, свет мислио, да се и народ претопио. Ал народ као лава у Вулкану кипи, чека, а кад додже час, тражи права своја! Рад друштва Кирило-Методејског и дочнија дружина украјинска будили осечај народни и словенски. Политични догаджаји деветнастог века пробудили и Русине у Галицији, а патријоте дижу заставу под лозинком: „Равни с равнима, слободни са слободнима!“ И кньижевност се препородила. Језик народни тражи своје.

Ту имамо ми Срби великих заслуга за Вашу литературу, а особито за „Русалку Дньистрову“. На Вука угледали се први народни кньижевници Ваши, имали у нас готов правопис, отвореним рукама помагали смо Вам, као брачи својој, свуда, где смо могли. „Русалка Дньистрова“ изашла је помочу нашем. Била Вам то мала хвала, Брачо словенска, за хильада жртава, што сте их принели на олтар слободе српске. Потоци крви козачке пролили се на Балкану, да нас из ропства избаве! Хвала Вам!

Крв та нека нас споји на братски рад! Поджимо далье по примеру претходника својих! Будимо народ из сна! Радимо заједно! У крајевима овим, особито у Угарској, дави нас једно зло. Ширимо просвету у народ, нек нас перо стреми за важне догаджаје. Познајме се! Примите и по ново српски поздрав наш речима српског песника:

Хеј, Козаче, брате бојни!
Кад ожидеш своме крају
Козачкоме, завичају
И засвирам балалајку,
Поздрави ми стару мајку
Украину!

Въ подяку щирому братови Сербови, окружила єго численна громада и ôдспѣвала кôлька патріотичныхъ пѣсень сербскихъ.

Комерсъ протягнувся до 2 годины въ ночи и лишивъ въ кождôй души рускôй, що тамъ була, память однои зъ найлюбѣйшихъ хвиль житя товариского.

(Дальше буде.)

[1]) Тысячами. — [2]) У чуже гнѣздо. — [3]) Окрôмъ гусли, меча и чашѣ — [4]) Двигаєсь. — [5]) Робота Вукова (Вука Караджича).

рактерѣ россійского монарха и противиться єго заявленю. Не виджу такожь цѣли и причины такои зачѣпки. Я переконаный, що коли бъ навѣть въ Франціи неспокôйный елементъ взявъ верхъ, то до вôйны зъ Россією не прийде; але противно, скоро-бы лишь рушилась Россія, то и выбухне вôйна зъ Франціею.

Австрія поступила собѣ въ 1870 р. дуже оглядно, не слухаючи намовы Франціи и поступаючи спôльно зъ Нѣмеччиною. Австрія єсть нашимъ природнымъ союзникомъ въ небезпечности грозячôй намъ ôдъ Франціи и Россіи. Россійскои ненависти не маємо чого боятися. Сила наша выстане, щобы успокоити публичне мнѣнье: скрѣпити ту силу єсть нашою задачею. На пôдставѣ предложеного теперь закона зможемо на кождôй зъ нашихъ границь выставити миліонъ добрыхъ воякôвъ, поза котрыми стануть резервы. Не можна сказати що и другй то зможуть; противно, они того не потрафлять.

Коли-бъ мало прийти до вôйны, то булабы то вôйна всхôдна, а та насъ на разѣ нѣчого не обходить. Мы можемо ждати, чи тй интересованй въ сѣй справѣ державы помиряться чи побються. Проєктъ нового закона не зависить ôдъ хвилевои ситуаціи; ходить тутъ о тревалу постанову... Кôлька разôвъ були Прусы надъ берегомъ вôйны. Въ 1857 и 1863 не хотѣли Прусы зачѣпати, а выступили ажь 1870, коли ихъ вызвано. Теперѣшнй зброєня Франціи и Россіи змушують и насъ зброитися.

Коли бы хто спытавъ мене, що значить то перемѣщенье войска на граници, то я ôдповѣвъ-бы, що не треба жадати поясненя тои справы ôдъ министерства дѣлъ заграничныхъ. Въ тôй справѣ не можу дати автентичныхъ заявлень або пояснень. Припускаю однакожь, що Россія думає, що въ найблизшôй кризѣ европейскôй єи голосъ въ европейскôй радѣ буде мати тымъ бôльшу вагу, чимъ крѣпшою почувствуєсь она на захôдныхъ границяхъ своєи державы. Такимъ поглядомъ руководилась Россія неразъ; не треба отже думати, що она розмѣщуючи свои войска хоче конче на насъ нападати. Може однакожь бути дуже легко, що при выбуху або заостреню всхôднои справы, бажає Россія выказати важке и далекосягаюче слово... Коли та криза настане, трудно сказати; може бути, що не передъ 1899 рокомъ. Не треба отже чорнѣйше глядѣти въ нашу будучнôсть якъ доси.

Въ оголошеню угоды добачено якесь ультиматумъ, якусь погрозу. Все то неправда; угода ся єсть выразомъ спôльности обохъ контрагентôвъ, подôбно якъ и згода зъ Италією має лишь на цѣли усуненье спôльнои небезпечности и удержанье мира. Стараємося удержати давнй ôдносины зъ Россією, але не понижимось. Коли Россія зажадає ôдъ насъ, щобы мы пôдперли єи жаданя въ Болгаріи въ дипломатичнôй дорозѣ, то зробимо то... На послѣдокъ закôнчивъ кн. Бисмаркъ: Хто насъ зачѣпить, той застане насъ узброєныхъ ôдъ головы до нôгъ, побачить кождого вояка, готового ôддати кровь и житье за ôтчину зъ окликомъ въ устахъ: „Зъ нами Богъ!“

Кн. Бисмаркъ скôнчивъ говорити, а въ палатѣ роздались грôмкй оплески. Палата приняла ôдтакъ предложенье войскове, а кн. Бисмаркъ подякувавъ парляментови за сповненье сего тяжкого обовязку, котрого наслѣдки будуть вельми спасеннй.

— —

До „Pol. Corr.“ доносять зъ Букарешту, що тамошнй круги политичнй, котрй стоять въ близшихъ зносинахъ зъ правительствомъ, суть вельми вдоволенй успѣхами министра Стурдзы, якй єму дались осягнути въ часѣ єго послѣднои гостины въ Нѣмеччинѣ и Австро-Угорщинѣ. Въ часѣ конференцій єго зъ рѣшаючими чинниками австро-угорскои и нѣмецкои политики проявилася та згôднôсть интересôвъ и поглядôвъ, котра вытворила и скрѣпила тѣснй ôдносины Румуніи до середно европейскихъ державъ. Въ часѣ гостины Стурдзы у Вѣдни порушено такожь въ загальныхъ чертахъ торговельно-политичнй ôдносины мѣжь обома державами и показалося, що обѣ стороны бажають щиро зарядити злому и заключити вже разъ угоду. — Зъ наведеного повысше погляду румуньскихъ сферъ политичныхъ выходить чейже досыть ясно, що и Румунія станула по сторонѣ союзныхъ державъ.

— —

Польскй газеты доносять, що зброєня Россіи ведуться теперь дуже скоро и на величезнй розмѣры. До перевозу войска нагромаджено на двôрцяхъ зелѣзниць велике число вагонôвъ, котрыхъ не вôльно до нѣчого бôльше уживати. Штабовымъ официрамъ мали пороздавати книжочки зъ инструкціями якъ мають поступати, коли перейдуть черезъ границю. Того рода книжочки мали одержати лишь тй официры, що стоять на австрійскôй граници. Официры рôзнои зброи высылають свои родины въ глубину краю. Фактомъ єсть, що въ высшихъ комендахъ войсковыхъ настали великй змѣны и заименовано новыхъ комендантôвъ, що очевидно стоить въ звязи зъ дислокаціею войска.

„Münchener давнѣйше (Augsburger) Allgem Ztg.“, мѣстячи справозданье зъ польского обходу въ Женевѣ 25-лѣтного ювилею повстаня польского зъ 1863 року, таку ôдъ себе чинить увагу: „зъ цѣлого серця бажаємо Полякамъ всякого можливого успѣху, — жалуємо однакъ що не можемо дѣлити ихъ надѣй, сповненье котрыхъ здаєсь имъ такъ близькимъ. Особливо ôдноситься то до надѣѣ и змагань до ôдбудованя Польщѣ историчнои, о котрыхъ здавалось свѣдчили „погонь литовска“ и „архангелъ кієвскій“ умѣщенй въ гербѣ Польщѣ (въ сали обходу). Литвины и Малорусины — покликуємось тутъ на численнй выданя кієвского професора Драгоманова — не хотять нѣчого чути о ôдбудованю державы польскои на ихъ земляхъ. Всяка манифестація патріотизму польского въ тôмъ дусѣ мусить конче остатись безплодною и выкликувати реакцію навѣть противъ управненыхъ змагань Полякôвъ въ обсягу ихъ границь етнографичныхъ.“

— —

Зъ Скодару въ Альбаніи доносять, що власти турецкй выкрыли въ кôлькохъ мѣсцяхъ въ Альбаніи великй склады оружія, котре — якъ загально пôдозрѣвають — походить зъ Чорногоры. — Комисарь турецкій для Болгаріи не выѣхавъ до Софіи, бо россійскій посолъ Нелидовъ спротивився тому и заявивъ, що въ такôмъ случаю мусѣвъ-бы выѣхати зъ Константинополя. — Кн. Фердинандъ мавъ вчера приѣхати ди Софіи.

— —

Зъ Массавы доносять до Риму, що ген. Санъ-Марцано занявъ ще 1 с. м. мѣсто Саати, а пôвъурядовй газеты италійскй доказують, що на тôмъ кôнчиться похôдъ воєнный и що Италія не думає посуватися дальше въ глубину Абессиніи. Коли негусъ схоче зачѣпити Италіянцѣвъ, най ихъ зачѣпає, а они ôдôйдуть єго зъ своихъ укрѣпленыхъ позицій. Въ виду теперѣшного непевного положеня въ Европѣ не думає Италія запускатися въ предприємства воєннй и обмежиться на оборонѣ ново занятыхъ точокъ, котрй займала передъ поражкою пôдъ Догали.

НОВИНКИ

— **„Кружокъ славяньскій“**, що то про заснованье єго мы недавно доносили, дає въ середу о год. 7 вечеромъ въ „Читальни академичнôй“ першій ôдчитъ: „О спорôдненю языкôвъ славяньскихъ“. Такожь ôдъ нынѣ починаються лекціи языка руского и будуть ôдбуватися що втôрка и пятницѣ о год. 3 по полудни. Рôвно-жь заповѣджено ôдчиты: „Думы и пѣсни сербскй о Коссовôмъ поли“ академика Людв. Барского (Русина) и „Справозданье зъ „Jitřny Pisny“ Сватоплюка Чеха“, академика Радована Кошутича (Серба).

— **Новй округи шкôльнй.** Краєва рада шкôльна ухвалила на послѣднôмъ засѣданю розвязати истнуючй шкôльнй рады окружнй зъ выимкомъ львôвскои и кракôвскои мѣскои рады шкôльнои, а зорганизувати 74 новыхъ радъ окружныхъ у всѣхъ повѣтахъ. Що-до мѣсця осѣлости инспекторôвъ шкôльныхъ ухвалила шкôльна рада установити ось тй округи шкôльнй ôдъ 1 липня с. р: Живець-Бяла (зъ мѣсцемъ осѣлости въ Живци), Вадовицѣ-Хшанôвъ (м. ос. въ Вадовицяхъ), Кракôвъ-Величка (м. ос. въ Краковѣ), Сянôкъ-Березôвъ (м. ос. въ Сяноцѣ), Лѣсько-Добромиль (м. ос. въ Лѣську), Перемышль-Мостиска (м. ос. въ Перемышли), Городокъ-Яворôвъ (м. ос. въ Городку), Самбôръ-Рудки (м. ос. въ Самборѣ), Турка-Старемѣсто (м. ос. въ Турцѣ), Дрогобичь, Тернопôль, Скалатъ-Збаражь (м. ос въ Скалатѣ), Львôвъ замѣска (м. ос. у Львовѣ), Бôбрка-Перемышляны (м. ос. въ Бôбрцѣ), Рогатинъ, Жидачѣвъ, Стрый, Золочѣвъ, Броды, Камѣнка струмилова и Сокаль. Територіи и мѣсця всѣхъ иншихъ округôвъ шкôльныхъ лишаються незмѣнеными. Шкôльна рада поручила всѣмъ инспекторамъ окружнымъ, щобы ôдбули окружнй конференціи зъ учителями въ кождôмъ повѣтѣ осôбно въ маю с. р. въ цѣли выбору делегатôвъ зъ учительского стану до новыхъ шкôльныхъ радъ окружныхъ.

— **Зъ Калуша пишуть намъ:** Дня 28 н. ст сѣчня устроили у насъ Поляки баль въ касинѣ на покрытье закупленои акціи „Банку ратункового въ Познани“. Мѣжь господинями балю були Русинки панѣ: Бачиньска, Рожаньска и Скоробогата. Рускй панѣ не такъ дуже радо кôлька лѣтъ тому назадъ заходилися коло вечерка, котрый загадала була устроити вандруюча молодѣжь руска зô Львова! — Третёго дня Рождества Хр. ôдбулося посвяченье церкви въ Голини. Около будовы єи заходилися щиро тамошный о. парохъ и громада, котра не належить до засôбныхъ въ нашôмъ повѣтѣ. Щось говорено о перешкодахъ въ посвященю, зъ причины трираменного хреста, але-жь звѣстно, що постанова римскои Конгрегаціи не каже тыхъ хрестôвъ нищити, котрй вже поставлено. Ихъ має знищити „зубъ часу“! — *К.*

— **Про емисаріѣвъ россійскихъ въ Галичинѣ** знає все найбôльше донести „Dziennik Polski“, — тôлько якось нѣчого не чути, щобы бачне око властей австрійскихъ впало на слѣдъ тыхъ безчисленныхъ емисаріѣвъ, особливо — якъ „Dzien. Pol.“ каже — въ повѣтахъ надграничныхъ. Нынѣ зновъ доносить той-же дневникъ, що мовь-то архимандритъ зъ Почаєва розôславъ бувъ нарочныхъ емисаріѣвъ до Галичины, щобы спрошували дякôвъ до Почаєва на день 29 сѣчня на торжественне богослуженье архієрея варшавского. — однакъ мимо того, що нѣбы-то дякамъ роздано рублѣ на дорогу, прибуло до Почаєва лишь кôлькохъ дякôвъ, и то такихъ, що тамъ давнѣйше училися...

— **Зъ причины заметôвъ снѣговыхъ** здержано рухъ поѣздôвъ зелѣзниць державныхъ въ Сянôцкôмъ на часъ неозначеный, а на зелѣзници Лупкôвскôй на два днѣ. — Зъ Сянока пишуть: „Ôдъ двохъ днѣвъ цѣлкомъ насъ задуло снѣгомъ, поѣзды зелѣзничй не ôдходять, почты не одержуємо, газетъ не маємо. Цѣла наша почта залежує въ Загôрю, $^3/_4$ милѣ ôдъ Сянока, а нашь зарядъ почтовый анѣ не гадає зъ-ôдтамъ єи привозити“.

— **Дрôбнй вѣсти.** — Дня 20 н. ст. лютого ôдбудеся въ Станиславовѣ головна розправа противъ Василя Ткачука, за убійство вôйта. — Намѣстникъ п. Залевскій вернувъ вчора зъ Вѣдня до Львова. — Кароль Гаєвскій, учитель гимназіяльный, померъ въ Перемышли.

НАДÔСЛАНЕ.

Страданя Танталя.

Пôдъ такою назвою розумѣють найбôльшй страданя и болѣ, якимъ пôдпадає смертный чоловѣкъ. Мѣжь тымъ хроничный недугъ нирокъ наводить безусловно найстрашнѣйшй страданя, якй може чоловѣкъ довгй часы выносити. Трѣвожне чувство, тяжкій ôддыхъ, недуги жолудка, томлячй болѣ головы и пропасниця, великй болѣ въ органахъ мочевыхъ, колючй рваня въ крижахъ, — то однй зъ недугъ, котрымъ пôдпадає недужій на нирки. На жаль, дуже многй блудять значно въ тôмъ, що заходяться около поодинокихъ ознакъ слабости, замѣсть около головнои причины т. є. при недужôмъ станѣ нирокъ. Въ тôмъ єсть Варнера Safe-Cure найнепохибнѣйшимъ средствомъ. Се посвѣдчає такожь п. В. Калькгаке въ Оппендорфѣ коло Веденъ пишучи: „Повѣдомляю Васъ, що двѣ фляшки Вашои Варнера Safe-Cure и Вашй Safe-пигулки вылѣчили мене цѣлковито зъ страшнои недуги нирокъ и я тѣшусь теперь найзнаменитшимъ здоровльемъ. — Продажь и розсылка лише черезъ аптики. Цѣна 2 зр. 80 кр. Складъ: Жигм. Рукеръ, Іоанъ Вєвіорскій, д-ръ Кароль Миколяшь у Львовѣ. Головный складъ: Einhorn Apotheke (Max. Fanta's) въ Празѣ.

Послѣднй вѣсти.

Зъ Риму доносять „Dziennik-ови Pol.“: „Въ кругахъ Ватиканьскихъ на серіо займаються справою наданя кардинальскои пурпуры еп. Дунаєвскому. Коли-жь зъ огляду каноничного показалася перешкода, а именно, що можуть зайти колизіи мѣжь епископомъ-кардиналомъ, а єго зверхникомъ архіепископомъ львôвскимъ, то секретарь державный має ôднестись до австрійского правительства зъ просьбою, щобы епископску столицю въ Краковѣ пôднести до достоиньства архіепископскои cum omnibus honoribus ecclesiae avitae primatialis.

Рôвночасно одержала Congregatio de propaganda fide in negotiis orientalibus зъ власнои иниціятивы Льва XIII порученье; щобъ якъ найскорше розслѣдила и поставила внесенье, чи-бы не годилося епископскй столицѣ рускй въ Угорщинѣ пôддати пôдъ юрисдикцію гр.-кат. митрополіи львôвскои, надаючи ѣй титулъ патріярхату, о котрый Русины ôдъ 40 лѣтъ упоминаються. Причиною намѣренои реформы має бути упадокъ духа релегійного и панованье москво-та шизмо-фильства мѣжь рускимъ духовеньствомъ въ Угорщинѣ.

При принятю польско-рускои депутаціи папа имовѣрно скаже щось рѣшучого о обохъ сихъ справахъ“

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 6 лютого. Урядова „Politische Corresp.“ доносить: Цѣсарь Францъ-Іосифъ I. надѣливъ патрôвъ Єзуитôвъ реформуючихъ оо. Василіянъ въ Добромили, щедрымъ дарункомъ 1000 зр. зъ своєи приватнои калитки.

Вѣдень 7 лютого. Министеръ торговлѣ домагаєся въ палатѣ послôвъ додаткового кредиту 1,600.000 на будову зелѣзниць державныхъ.

Берлинъ 7 лютого. Бисмаркъ голосивъ свою промову двѣ годины. Въ льожи дипломатичнôй були представителѣ всѣхъ державъ, кромѣ россійского и француского. Канцлера ôдпровадили до дому товпы народу пôдносячи оклики на єго честь.

Петербургъ 6 лютого. „Новое Время“ называє промову Бисмарка артистичною, спокôйною и здаєсь щирою та миролюбивою. Однакожь то, що Бисмаркъ закинувъ прасѣ россійскôй, ôдноситься въ рôвнôй мѣрѣ и до нѣмецкои та австрійскои.

Вѣдень 7 лютого. Арх. Рудольфъ приймавъ вчора депутацію галицку (маршалка гр Тарновского, д-ра Смольку и Володисл. Федоровича) зъ дарункомъ альбому на памятку побыту єго въ Галичинѣ. На промову маршалка арх. Рудольфъ ôдповѣвъ, що подорожь по Галичинѣ останесь на все у него одною зъ наймилѣйшихъ згадокъ, а обомъ народамъ краю теперь и на будуще остане прихильнымъ. Потôмъ дуже довго розмовлявъ зъ депутатами про оповѣщенье нѣмецко-австрѣйскои угоды про справы парляментарнй. П. Федоровича спытавъ: „Теперь певно злй дороги на Подôлю?“ П. Федоровичь потвердивъ, а архикнязь сказавъ: „На россійскôмъ Подôлю певно такожь злй“.

Парижь 7 н. ст. лютого. Француска праса уважає промову Бисмарка тôлько на око миролюбивою.

Лондонъ 7. н. ст. лютого. Англійскй дневники рôзно ôдзываються о мовѣ Басмарка: деякй называють єи порукою мира, другй же сумнѣваються, чи она запобѣгне выбухови вôйны.

Вѣсти зъ Аеп. Львôвскои.

Въ пропозицію на Пôдгôрки, дек. калуского, принятый о. І. Козакъ, тамошный завѣдатель.

Введеный о. Як. Вергановскій яко парохъ въ Кієвци, дек. роздôльского.

Завѣдательство Букачовець дек. журавеньского, одержавъ о. Мих. Тындюкъ.

Увôльненый ôдъ завѣдательства въ Коростовѣ о. Ник. Бачиньскій.

Поправа похибки зъ ч. 18 о. Исид. Глиньскій введеный яко завѣдатель Буцнева, дек. тернопôльского, а о. Маріянъ Заячкôвскій, бувшій завѣдатель Буцнева, перенесеный на сотрудника въ Островѣ, дек. тернопôльского.

Митроп. Консисторія вставилася до ц. к. намѣстництва о даръ зъ ласки зъ фонда религійного для панѣ Ивановичевои вдовы по пароху о. Ивановичу, и для сироты Евгеніи по о. Мих. Коновальцю, пароху Зашкова.

Свѣдоцтво здôбности на пôвця церковного и ôдпустку зъ заведеня дякôвского при архикатедр. церкви одержавъ Андрѣй Шеремета.

Вѣсти зъ Еп. Перемыскои.

На конкурсъ зъ речинцемъ до 15 н. ст. марта розписанй парохіи: Немирôвъ, дек. любачôвского, и Лѣщины, дек. бѣцкого.

Новопоставленй пресвитеры одержали посады: Ник. Котецкій сотрудництво въ Селискахъ, дек. бирчаньского; Ив. Михальчукъ сотрудництво въ Хировѣ; Богданъ Ниль Ломницкій сотрудництво въ Вишатичахъ, дек. перемыского; Илярій Солтикевичь сотрудництво въ Ботельцѣ выжнôй, дек. высочаньского; Мих. Шатиньскій сотрудництво въ Сяноцѣ; Іосифъ Ленчикъ завѣдательство Чорнорѣкъ, дек. коросняньского; Максимъ Хомишинъ завѣдательство Беньовои, дек. высочаньского.

Вѣсти зъ Еп. Станиславôвскои.

Презенту на пар. въ Коссовѣ одержавъ о. Ник. Саврасевичь зъ Ценявы.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Конкурсы.** Ц. к. нотаріяльна палата перемыско-самбôрско-сяноцка оголосила конкурсъ на мѣсце нотаря въ Римановѣ зъ речинцемъ до 20 л. лютого с. р. — Ц. к. надпрокураторія державна въ Краковѣ розписує конкурсъ на мѣсце лѣкаря заведеня карного въ Висничу зъ речинцемъ до кôнця лютого с. р. — На мѣсце адъюнкта при судѣ пов. въ Выжници въ IX ранзѣ можна вносити поданя до 20 л. лютого с. р. до президіи ц. к. суду краєвого въ Чернôвцяхъ. — Окружна рада шкôльна въ Городку розписує конкурсъ до 15 марта с. р. на мѣсця учителѣвъ народныхъ при етатовыхъ школахъ: въ Добрянахъ, Лозинѣ, Ляшкахъ завязаныхъ и Вербѣжи; при школахъ филіяльныхъ: въ Зашковицяхъ, Угерцяхъ, Погôрцяхъ и Поверховѣ; на управителѣвъ: при 4-кл. школѣ въ Рудкахъ и 2-кл. школѣ въ Рôмнѣ.

— **Именованя.** Стеф. Вольфъ, адъюнктъ суд въ Чернôвцяхъ, именованый судією повѣтовымъ въ Кимполюнзѣ. — Ц. к. министерство скарбу именовало въ службѣ евиденціи катастру податку грунтового Волод. Слушкевича инспекторомъ у Львовѣ. Волод. Томашевского геометромъ I. кл. въ Бродахъ; Ал. Войдаловича, Стеф. Киліяна и Ант. Герцушкевича геометрами II. кл., першого въ Новôмъ Торзѣ, другого въ Жидачевѣ а третёго въ Грибовѣ; Люд. Мусялу, Льва Вѣржейского и Ал. Тацрайтера адъютоваными елевами; Волод. Рыльского, Окт. Хмѣлевского и Стан. Глузиньского неадъютоваными елевами евиденційными.

— **Краєва рада шкôльна** заименувала суплентами: Тад. Левицкого для III гимназіи у Львовѣ и Келест. Ляховского для гимназіи въ Золочевѣ; перенесла Омеляна Кордасевича зъ Станиславова до Коломыѣ, а Лукіяна Чеховича зъ сем. учит. въ Ряшевѣ до тамошнои гимназіи въ характерѣ суплента. Дальше ухвалила постаратись (по затвердженю ординаріяту) о выданье руского „Спѣваника церковного для шкôлъ народныхъ“, уложеного проф. Н. Вахняниномъ. Науку религіи для ученикôвъ гр.-кат. вбряду въ гимназіи въ Ярославли ôддано о. Вас. Ромоновскому.

— **Перенесеня.** Теофиль Мацѣлиньскій, надкомисарь при финансовôй дирекціи въ Станиславовѣ перенесеный до Коломыѣ, а конципистъ финансовый Юліянъ Радевичь перенесеный зô Львова до Станиславова.

Надôслане.

МОЛОЧАРНЯ ЦЕНТРАЛЬНА

при улици Коперника ч. 13 (въ огоронѣ), филіи Хорущина ч. 12, Паньска ч. 15, Ягайлоньска ч. 18 доставляє молоко и сметанку въ абонаментѣ домôвъ по умѣркованыхъ цѣнахъ.

2272 16—?

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночй) пл. Галицкій 14.
Дръ Е Лебедовичь (нед. внутрѣшнй и очнй) ул. Корняктôвъ (Нар. Дôмъ).
Д-ръ І Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Антики:

З. Рукеръ ул. Кракôвска

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краєвый ул. Костюшки (будынокъ соймовый).
Банкъ гипотечный пляцъ Галицкій.
А Шеленбергъ (конт вымѣны) ул. Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лилієнъ (конт. вымѣны) ул Гетьманьска 6.

Готелѣ и Реставраціи:

Готель францускій и рест. швехатска пл. Маріяцкій.
Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Кракôвска 9.

Фотографы:

Е Тшемескій найбôльше завед. фотогр. Гот. Европейскій.

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устыяновичь, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4.

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичь (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склепы:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгнеръ (найтаншій магазинъ галантерійный) ул Галицка 16
А. Гальскій (товары зелѣзнй) пляцъ Маріяцкій 9
Стахевичь и Абрысовскій (матеріи на сукнѣ) Ринокъ 32.
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н. Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20.
Вольфъ Чоппъ (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ) ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничй:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигіи).

Надѳслане.

ЛѢКАРЬ ДЕНТИСТЪ

МАРКЪ

дипломованый на университетѣ вѣденьскѳмъ етворивъ

АТЕЛІЄ ДЕНТИСТИЧНЄ

при ул. Галицкѳй ч. 1. I. поверхъ, и ординуе ѳдъ 9 до 6 год.

Выготовляе штучнѝ зубы и цѣлѝ щоки, опертѝ на тисненю воздуха пѳсля найновѣйшои американьскои системы. Выконуе всякѝ операціи безъ болю при помочи коканны. Пломбуе надписованѝ зубы золотомъ, срѣбломъ, цементомъ и т. п. 2276 7—8

АРНОЛЬДЪ ВЕРНЕРЪ

ЛЬВѲВЪ

ДѲМЪ КОМИСОВЫЙ

удержуе складъ

Печей кафлевыхъ и порценалевыхъ

Фабрика выробѳвъ церамичныхъ

въ Глиньску

2280 рѳвно-жь 7—10

дахѳвокъ, дренѳвъ, цеголъ огнетревалыхъ, Цементу портляндского, вапна гидравличного, папки до покрытя дахѳвъ, плытъ изоляційныхъ, Касъ огнетревалыхъ

Выконує помосты мозаиковѝ, терраццовѝ и бетоновѝ.

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поручае 1833 88—?

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катарь, кашель и хрипку. Цѣна одпои пачки 20 кр. На провинцію зъ опакованьемъ 30 кр.

Найбѳльша въ краю

Читальня

31 000 дѣлъ

польскихъ, нѣмецкихъ, французскихъ и англійскихъ

також ж 2240 5—0

Складъ нотъ

на всѣ инструменты и до спѣву.

Выпозичальня нотъ

52.000 штукъ

давнѣйше

КАРОЛЯ ВИЛЬДА

доповненѝ *найсвѣжшими* новостями

полученѝ здѳстали зъ книгарнею при плацу Катедральнѳмъ

Условія абонаменту и катальоги розсылаються на жаданье franco

Губриновича и Шмидта

Klejnoty Miasta Krakowa.

Альбумъ пышне величины 40/50 м., въ оздѳбныхъ окладинкахъ, мѣстяче 24 видѳвъ въ хромолитографіяхъ представляючихъ *найвеличавѣйшій и найкрасшій*

СТАРИННОСТИ и ПАМЯТКИ КРАКОВА

пѳсля оригинальныхъ акварель

ЮЛІЯ КОССАКА и СТ. ТОНДОСА,

зъ текстомъ историчнымъ о 24 аркушахъ проф д-ра Вл. Лущкевича и зъ переднымъ словомъ проф. д-ра Мар. Соколовского, выйшло накладомъ фирмы:

КУТРЖЕБА и МУРЧИНЬСКІЙ въ Краковѣ.

Знамените се дѣло, оброблене перворядными силами артистичными нашого краю и вытотовлене въ найбѳльшѳмъ европейскѳмъ заведеню артистичнѳмъ, поручити можна радо Вповажанѳй Публичности. 2330 1—12

Цѣна примѣрника 50 зр. ав. вал.

Для улекшеня закупна продаесь такожь и на сплаты мѣсячнѝ.

Можна оглянути въ книгарни Губриновича и Шмидта у Львовѣ.

Зарядъ копальнѣ нафтовои въ Схѳдници

Княгинѣ Любомирскои

поручае **свою незапальну, подвѳйно рафинована, майже безъ вони.**

НАФТУ

лише до набутя въ тварговляхъ

КАРОЛЯ КЛИМОВИЧА

00 кришталева I литръ . . .	**22 кр.**
I-а цѣлкомъ бѣла I литръ . .	**29 кр.**
2-а зъ ѳдтѣнею жовтавою I литръ .	**18 кр.**

Въ бочкахъ по 150 кило за 100 кило кришталевои 23 зр. — за 100 кило бѣлои 1-а 22 зр. — за 100 кило зъ ѳдтѣнею жовтавою 21 зр. зъ ѳдставою до зелѣзницѣ.

Ѳдставляю въ начиняхъ бляшаныхъ пломбованыхъ по 5 и 10 литрѳвъ домѳвъ не числячи за доставу

Ѳдбирателямъ квиткѳвъ за 10 зр. даю 5% провизіи, котрѝ то въ кождѳй моѣй торговли можна дѳстати. — Найрадше удѣляю бѳльшимъ домамъ на рахунокъ мѣсячный або квартальный.

Поручаючи за якѳсть и незапальнѳсть товару, котрого цѣны якъ найнизшѝ я поклавъ (8—?) 2263

пишуся зъ поважаньемъ

Кароль Климовичь, ул. Яблоновскихъ ч. 6. Телефонъ ч. 252.

Выпродажъ

Вина Шампаньского

десерового менше солодкого

призначеного для вывозу до Королевства Польского, а котрого, зъ причины значного спадку валюты российскои, высылки мусѣли бути вздержанѝ

Спродажъ ѳдъ 10 бутельокъ высше по цѣнѣ 1 зр. 75 кр. за велику бутельку.

Поручаемо заразомъ П. Т. Публицѣ всякѝ иншѝ гатунки

Винъ Шампаньскихъ

також fleur mousseuse

DE COGNAC.

К. РЖОНЦА и ХМУРСКІЙ

въ Краковѣ

продуценты натуральныхъ винъ 2256 шампаньскихъ. 10—10

БѢЛЬЕ

Сорочки, калесоны, ковнѣры, манжеты, скарпетки, хусточки до носа, спинки до сорочокъ и до манжетѳвъ, *заразомъ*

2228 СКЛАДЪ БѢЛЯ 6—0

Д-ра ЄҐЕРА

найдешевше въ торговли

БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ

Львѳвъ, Галицка ч. 16.

Цѣнники даромъ!

Л. І. Малевскій

ул. Доминиканьска ч. 5

ЛЬВѲВЪ

поручае выроблюванѝ въ своѣй

фабрицѣ корки каталоньскѝ

до бочокъ и бутельокъ въ лѣпшѳй якости ѳдъ заграничныхъ, якъ такожь дерева корковѝ и колеса до меленя пшона. заразомъ пѳдошвы и корочки дамскѝ.

Надто мушу остеретти П. Т. Публику передъ шумными оповѣщенями овеликихъ складахъ коркѳвъ заграничныхъ, котрѝ не могуть нѣякимъ способомъ дорбнати моимъ.

І. Гал. фабрика коркѳвъ каталоньскихъ

заснована въ роцѣ 1877.

2092 8—12

Маю честь повѣдомити Вп. Публику,

що головный складъ

Пива бутелькового

рѳзного рода, а именно:

Пильзненьске експортове,
Пильзненьскій лежакъ,
Окоцимске мартове,
Львѳвске мартове зъ бровару Лилієнфельда,
Портеръ краєвый, выробу І. Геца въ Окоцимѣ, и
Bock окоцимскій,

находиться у мене при улици СИКСТУСКѲЙ ч. 14.

Ласкавѝ замовленя на провинцію сейчасъ выконую.

2289 8—12 Зъ поважаньемъ

С. ВИЗЕРЪ.

Телефонъ ч 148, до уживаня Вп Публичности.

КАЗИМИРЪ ЛЕВИЦКІЙ у Львовѣ ул. Трибунальска ч. 6

Головный складъ для Галичины Порцеляны, Скла и товарѳвъ мѣшаныхъ, заложеный въ роцѣ 1845.

Хиньске срѣбло н-ръ 1.

въ найлѣпшѳмъ родѣ фасонъ гладкій (Alpaka Silber).

Шт.		зр	кр
12	ложокъ столовыхъ	17	—
12	ложочокъ до кавы або чаю	8	75
12 / 12	вилокъ / ножѳвъ } разомъ 12 паръ	32	50
12 / 12	вилочокъ / ножикѳвъ } десеровыхъ разомъ 12 п.	25	50
1	полонникъ (хохля) великій	6	—
1	„ середный	5	50
1	полонничокъ	2	80
1	ложка полумискова	4	—
1	вилка полумискова	3	50
1	ложка до росолу для дѣтей	1	20
12	пѳдставокъ пѳдъ ножѣ и вилки	7 / 10	20 / —

АЛЬПАКА н-ръ 1.

Шт.		зр	кр
12	ложокъ столовыхъ	6	75
12	ложочокъ до кавы або чаю	3	60
12 / 12	вилокъ / ножѳвъ } разомъ 12 паръ	14	25
12 / 12	вилочокъ / ножикѳвъ } десеровыхъ разомъ 12 паръ	11	25
1	1 полонникъ	2	50
1	1 полонничокъ	1	20
1	1 ложка до росолу для дѣтей	—	50

Чайники зъ металю Британія.

Н-ръ вед	Цѣна одной штуки	зр	кр
1	мѣст. 1/4 литра	2	80
2	„ 1/2 „	3	50
3	„ 3/4 „	4	—
4	„ 1 „	5	50
5	„ 1 1/4 „	6	50
6	„ 1 1/2 „	8	—
8	„ 2 „	10	—

Всякѝ иншѝ предметы зъ хиньского срѣбла и срѣбла платерованого (d'argen placque) суть въ великѳмъ выборѣ на складѣ якъ: цукорнички, щипчики до цукру, ситка до чаю, сервисики до оцту и оливы, свѣчники, канделябры, пушки на тоалеты, тацы, кошѣва овочѣ, етажерки на цукры, роженця до печенѣ и т. д.

2093 16—0 ***Заразомъ поручаю:***

САМОВАРЫ РОССІЙСКІЙ

Тацы деревляни и Тацы зъ лякерованои бляхи. Мыло до чищеня металѣвъ — штука 30 кр.

!!! ДУЖЕ ВАЖНЄ !!!

ЗАКОНЪ О ЗАГАЛЬНѲМЪ ОПОЛЧЕНЮ

для королевствъ и краѣвъ репрезентованыхъ въ радѣ державнѝ.

Розпорядженье министерства оборони краєвои

дотыкаюче списаня обовязаныхъ до служѳы въ загальнѳмъ ополченю и удержуваня ихъ въ евіденціи, — а такожь

приписы дотыкаючѝ организаціе загальнего ополченя.

(Дословный перекладъ зъ Дневника законѳвъ державныхъ)

Цѣна 40 кр., зъ пер. почт. 45 кр.

Замовляти можна пѳдъ адресою: Друкарня имени товариства Шевченка и черезъ всѣ рускѝ часописи.

Устава тая, задля своѣи важности для всѣхъ, повинна знаходитися у кождого начальн. громады, въ кождѳй и читальни въ рукахъ кождогописьменного чоловѣка.

Целина Mainardi

артистка оперы италійскои ученица Франца Лямпертіого (ѳтця) удѣляе **лекцій сольового спѣву.** Курсъ почався зъ днемъ 1 вересня; приймае щоденно ѳдъ годины 10-тои рано до 12 въ полудне.

Улиця Ѳрменьска ч. 31 I поверхъ. 2322 3—3

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Ѳдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемирнѝй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ѳдличнѝ выробы косметичнѝ, тоалетовѝ и перфумы именно:

Вода львѳвска. Приемный, нѣжный и довготревалый запахъ тои воды здѣлавъ се, що въ Антверпіи на выставѣ всемирнѝй здобула публично проклямована и ѳдзначена Цѣна флякону меншого 80 кр, бѳльшого 1.50.

Нигретина. Выборне средство до фарбованя въ сейчасъ волося на тревалу и красну барву чорну и темну; есть цѣлкомъ нешкѳдливе а въ ужитю цѣлкомъ повединче. — Цѣна 1 зр.

!!! БѢЛЙ и ГАРНЙ РУКИ !!!

Найбѳльше червонѝ и попаданѝ руки выбѣляться и вынѣжняться по кѳлькаразовѳмъ натертю **Кремомъ ростинновымъ.** Слоикъ 80 кр.

Смаровило литовске до обуви и шкѳръ, мягчить шкѳру, робить ѣи непромакаючою и тревалою. Пуделко по 50 кр. и 1 зр

СРЕДСТВА ДО ВЫВАБЛЕНЯ ПЛЯМЪ.

Одалина вывабляе плямы зъ пороху, поту, товщу, пива, молока, плѣсни и т п 35 кр — **Бензолина** вывабляе Плямы товстѝ зъ покосту и мази 20 и 30 кр. — **Етилина** вывабляе плямы зъ фарбъ ѳдъ помо ту, фляконъ 25 кр. — **Явелина** вывабляе плямы зъ овочей и вина червоного, фляконъ 20 кр. — **Оксалина** вывабляе плямы, що повстали зъ иржи, крови и атраменту — **Бразилина,** матерій чорнѝ споловѣлѝ и поплямленѝ выпранѝ въ Бразелинѣ ѳдзыскають давну барву и ѳдлыскъ, пакетъ 8 кр — **Квилая** до прання вовняныхъ и шовковыхъ матерій, пакетъ 6 кр. — **Мыло жовчне** до вывабляня застарѣлыхъ плямъ, шт. 25 кр.

Набути можна у ЛЬВѲВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул, Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка, рѳгь Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч 20 и въ ЧЕРНѲВЦЯХЪ Ринокъ ч 2. 2257 20—?

Миколай Людвигъ

у ЛЬВОВѢ при улици Галицкѳй ч. 14.

поручае свѳй обильно заосмотреный **Магазинъ дрѳбниць жѣночихъ** також приладѳвъ до гафту, шитя и кравецтва по цѣнахъ умѣренныхъ. 2318 3—6

Шнурѳвки французскѝ въ великѳмъ выорбѣ.

ЖИГМОНДЪ МОЗЕРЪ И СЫНЪ

у Львовѣ, улиця Красицкихъ ч. 5.

ВЕЛИКІЙ СКЛАДЪ

готовыхъ звонѳвъ, сикавокъ, помпъ ѳдливѳвъ

зъ зелѣза, мосяжу, томбаку и т. п.

ЛЮДВИСАРНЯ

ѳдзначена на выставѣ краєвѳй дипломомъ почетнымъ приймяе замовленя на ѳдливы

2271 **ЗВОНѲВЪ** 6—7

до найбѳльшихъ розмѣрѳвъ и всякихъ иншихъ предметѳвъ, котрѝ выконуе найсовѣстнѣйше.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пѳдъ знаменемъ

„СИРІЮСЪ“

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручае добру и выдатну каву спроваджену безпосередно ѳдъ продуцентѳвъ зъ Америки полудневои.

Коштуе у Львовѣ:

1 кило 2 зр.

на провинціи:

4¾ кило 10·10 зр. франко.

Ѳдбирателямъ надъ 50 к. опустъ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родѳвъ кавы, котрѝ оголошують иншѝ пѳдъ назвою мого знамени. Спроваджую каву просто ѳдъ продуцентѳвъ, що можу доказати, и продаю ѣи найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбурзѣ и Трієстѣ можна дѳстати каву вже лишь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродае гуртѳвникови на мѣсци, той знову гуртѳвникови въ Европѣ, ѳдъ тыхъ купуе комисіонеръ, а ѳдъ него аж купець и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожуючого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дѳстане де инде по тѳй цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2227 108—?

Ц. к. уприв. зелѣзниця Львѳвско-Черновецко-Ясска.

Ч. 1475/V.

На рѳкъ 1888 розписуеся въ дорозѣ офертъ

ДОСТАВА

рѣни, камѣня, цеглы, вапня, гипсу, також тачокъ, гонтѳвъ, кѳля будового, пѳдоймъ, держакѳвъ, колѣсцятъ до тачокъ, дальше конопляныхъ чесаныхъ, вкѳнци вугля деревляного, терпентины, мази а такожь свѣчокъ лоєвыхъ и мыла.

Оферты приналежно остемплеванѝ, опечатанѝ и заосмотренѝ въ напись: „Оферта на доставу рѳзныхъ матеріялѳвъ“ треба внести найдальше **18 лютого с. р. до годины 11 передъ полуднемъ** до Дирекціи руху у Львовѣ; рѳвночасно, однакъ окремо ѳдъ оферты, уплатити при збѳрнѳй касѣ сеи Дирекціи вадіюмъ въ высотѣ 10% жертвованои доставы.

Выказы що-до скѳлькости, постановы лицитаційнѝ и условія доставы можна переглянути въ бюрѣ Заряду матеріялѳвъ у Львовѣ або также по уплаченю почтового, могуть бути пересланѝ на вказане мѣсце.

Львѳвъ, въ лютѳмъ 1888.

Дирекція руху.

2333 1—1

При закупнѣ товарѳвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пѳдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 21. Львôвъ, Середа 27 сѣчня (8 лютого) 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских святъ) о 5-ôй год. по полудни Литературный додатокъ **„Библіотека найзнам. повѣстей“** выходить вô второкъ и вô вгородъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одного стрôчки печатной, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул Коперника ч 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Відни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, I. Schülerstrasse 8; G. L. Daube & Co. Rudolf Mosse; F. A. Richter. Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ.

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлыи рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.
на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.

Експедиція пôдъ ч. 8. ул. академична.

Редакція и Администрація пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лишь на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Ôдъ 1 (13) сѣчня **„Дѣло“ почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускй свята. Условія предплаты повысше на заголовку.

Бесѣда кн. Бисмарка

выголошена д. 6 н. ст. лютого въ парламентѣ нѣмецкôмъ при дебатѣ надъ позичкою на войско.

Коли я нынѣ беру слово, то не длятого, щобъ предложенье (о позичку) пôдпирати. Я не боюсь о принятье ей. Я маю до парляменту повне довѣріе, що ôнъ то пôдвысшенье нашои силы военнои до высоты, якои мы доси не мали и на яку мы въ рокахъ 1867 и 1882 помалу зрезигнували були, знову намъ дасть, не зъ огляду на хвилеве положенье, не зъ огляду на побоюваня, що сегодня можуть порушити публичне мнѣнье, але зъ огляду на загальне положенье Европы. Тожь менѣ выпаде бôльше о тôмъ говорити, якъ о предложеню. Чиню се нерадо, бо въ такôй рѣчи одно слово незручно высказане може богато попсувати, а богато слôвъ можуть не много помогти, а хиба причинитись до розъясненя стану своимъ горожанамъ. Але я боюсь, що коли бъ я мовчавъ, то при ожиданю мого слова при нынѣшнôй дебатѣ занепокоѣнье публичного мнѣня и нервовый настрôй нашои и чужихъ суспôльностей скорше зростали-бы, якъ зменшалися. Я мôгъ-бы обмежитись на повторенье тôлько того, що я тутъ бôльше якъ передъ рокомъ сказавъ, — ôдъ того часу ситуація мало змѣнилася, ба, можу сказати, що коли змѣнилася, то скорше на лучше, якъ на зле.

Тогдѣ мы боялися о товчокъ до вôйны, що мавъ прийти зъ Франціи. Ôдъ того часу у Франціи уступивъ миролюбивый президентъ, а другій миролюбивый занявъ его мѣсце. То вже добра ознака, що французкій нарôдъ при выборѣ не сягнувъ до пушки Пандоры, и каже намъ довѣрювати, що президентъ Карнô итиме путемъ Гревія. Крôмъ того мы маємо въ французкôмъ министерствѣ той успокоюючій моментъ великои ваги, що министры, котрй були здôбнй свои личнй цѣли ставити по-надъ миръ, уступили, а ихъ мѣсця заняли такй, що сего не чинять. Признаю отже радо, що зъ Франціи нынѣ далеко мирнѣйше вѣе, якъ торôкъ.

Выринувшй въ остатнôмъ роцѣ побоювання бôльше навязувались до Россіи, якъ до Франціи, або сказавъ-бымь до обмѣны вызываньи и пôдбурювань мѣжь россійскою и французкою прасою. Але я думаю рôвно-жь, що справа въ Россіи не стоить гôрше, якъ торôкъ. Вольнодумна газета (National-Ztg. — *Ред.*) вказуе на мôй тогдѣшный высказъ: „Наша приязнь зъ Россіею нѣчимъ не зôрвана. Мы не ждемъ ôдъ Россіи нѣякого нападу.“ Що се напечатано товстыми черенками, се мабуть длятого, щобъ менѣ улекшити свою рѣчь навязати до того. (*Веселôсть.*) Може такожь, щобъ натякнути, що я обманувся въ своѣмъ довѣрію. Такъ оно не есть. Мнимй причины такои гадки лежали по части въ россійскôй прасѣ а по части въ громадженю россійскихъ войскъ. До прасы я не могу привязувати рѣшаючои ваги. Кажуть: въ Россіи праса маѣ бôльше значенье, якъ у Франціи, — я-жь думаю: на ôдворôтъ. Въ обохъ случаяхъ для мене праса значить — чорнило друкарске, папѣръ. За кождою газетною статьею стоить прецѣ лишь одинъ чоловѣкъ, що ей писавъ, а при россійскôй газетѣ, котра може стоить въ звязи зъ французскими фондами, правда, ще и „протекторъ“, т. е. якійсь россійскій политикъ, що загнався въ политику партійну. Оба они мало значать супротивъ политики царя. Въ Россіи праса есть що-найбôльше барометромъ того, що пôсля россійского права прасового допускаѣся, але не втягаючи въ то царя. Противъ россійскои прасы я маю свѣдоцтво самого царя Александра, мавши ôдъ кôлькохъ лѣтъ зновъ передъ кôлькома мѣсяцями честь, що ôнъ мене приймавъ. Я при тôмъ пересвѣдчився, що царь Александеръ нѣякъ не думаѣ насъ нападати. Россійскôй прасѣ я не вѣрю, цареви Александрови вѣрю безусловно. Его свѣдоцтво маѣ для мене рѣшаючу вагу.

Приходжу до громадженя войскъ. Супротивъ насъ се не новина. И впередъ бували великй громадженя войскъ; они въ нынѣшнôмъ угрожаючôмъ видѣ выявилися ôдъ р. 1879, по укôнченю вôйны турецкои. Ово легко може здаватися, мовь-бы громадженье россійскихъ войскъ близь нѣмецкои та австрійскои границь, въ околиции, де удержанье войска дорожше и тяжше, якъ у внутрѣ краю, мало на цѣли несподѣвано sans dire gare напасти сусѣдній краѣ. Ну, я въ то не вѣрю. Се не въ характерѣ россійского монарха и перечило бъ его заявленямъ. Потôмъ тяжко було-бъ и цѣль нападу зрозумѣти. Россія не може мати на цѣли забирати пруськй або австрійськй части краѣвъ, — я думаю, ей досыть уже Полякôвъ, а ôдъ Австріи чого-жь иншого хотѣла-бы дôстати. Нема причины за-для чого бы Россія мала нападати своихъ сусѣдôвъ, а моѣ довѣріе иде такъ далеко, що коли-бъ навѣть мы черезъ якесь выбухаюче явище у Франціи замотались у вôйну зъ Франціею, — то вôйна зъ Россіею не наступила бы безпосередно. А на-ôдворôтъ, думаю, коли-бъ россійска вôйна выбухла, то Француска була-бы безусловно певною. Але що-до Россіи заявляю ще й нынѣ, що я не сподѣваюся ôдъ неи нападу.

Вы спытаѣтесь: А на що-жь громадить вôйска? Ба, се пытаня, на якй я ôдъ кабинету заграничного, котрый въ тôмъ маѣ участь, не такъ легко можу домагатись пояснень. Якъ пытанье, такъ и ôдповѣдь выпали-бъ шрубовато, а то могло-бы звести поважнй наслѣдки. Громадженя войскъ — то не рѣчи, якй залагоджуеся по студентски, шорстко домагаеся пояснень, — нѣ, супротивъ нихъ заряджуеся свои мѣры. Я не можу собѣ тыхъ россійскихъ мѣръ нѣякъ автентично пояснити, але можу, обôзнаный ôдъ правѣку зъ россійскою политикою, мати о тôмъ свою гадку. Допускаю, що россійскій кабинетъ маѣ пересвѣдченье, — а оно не безъ пôдставы — що вага голосу Россіи буде тымъ тяжша, чимъ сильнѣйше она стоить на европейскôй граници. Она яко союзникъ и яко противникъ тымъ дужша, чимъ дужше стоить на захôднôй граници. Той поглядъ зъ-давна руководивъ россійскою политикою. Вже въ кримскôй вôйнѣ она мала таку сильну армію въ Польщи, що коли-бъ тая-жь була въ Кримѣ, вôйна була-бы може выпала инакше. Я отже зъ того згромадженя войскъ не потребую заразъ заключати охоту нападу на насъ. Имовѣрно хочуть тамъ дожидати всхôднои кризы, при котрôй зъ армією не стоиться десь въ Казани. Коли та криза наступить, годѣ менѣ сказати. Сего столѣтя мали мы чотыри кризы всхôднй: 1809, 1829, 1854 и 1878, отже вôйны въ етапахъ що 20 лѣтъ. Длячого-бъ найблизша не мала наступити ажь въ р. 1899? Такожь польскй повстаня, змѣны правительства у Франціи наступали въ подôбныхъ періодахъ Може при такихъ подѣяхъ Россія хоче говорити важке слово зъ дипломатіею, за котрою стоить войско готове до бою.

Сй погляды, котрыхъ я бôльше догадуюсь, анѣжь-бы мавъ вѣрити грозьбамъ и крикамъ газетъ, для насъ ще не причина глядѣти въ будучнôсть чорнѣйше, якъ глядимо ôдъ 40 лѣтъ. Найимовѣрнѣйша найблизша криза — се всхôдна. Мы въ нѣй близше не интересованй, можемо выждати, щобъ на передъ интересованй въ Середземнôмъ мори и въ Малôй Азіи державы порѣшили свои справы и, якъ хотять, зъ Россіею або погодилися або билися. То отже не причина, щобъ на наше положенье такъ поважно глядѣти, щобы якъразъ нынѣшна хвиля, нынѣшна ситуація мала оправдувати то величезне збôльшенье войскъ нашихъ. Я бы се предложенье зовсѣмъ вылучивъ ôдъ хвилевого положеня. Тутъ иде о тревалу установу, о тревалу крѣпкôсть нѣмецкои державы.

(*Дальше буде.*)

Загальнй зборы „Народнои Рады“.

V.

По принятю програмы Русинôвъ Галицкихъ предсѣдатель зборôвъ перервавъ засѣданье и зарядивъ выборъ выдѣлу картками. На скрутаторôвъ покликавъ д-ра Т. Окуневского, д-ра Дѣдошака, о. Виктора Єзерского и Льва Гузара Коли скрутаторы зôбрали картки, розпочалась дебата надъ поодинокими внесенями членôвъ.

Першій выступивъ п. Сѣкорскій, господарь зъ перемышляньского повѣта зъ жалобами на великй кривды, якй терпить нарôдъ въ тôмъ повѣтѣ черезъ несправедливй постановы нового закона дорогового. Въ повѣтѣ перемышляньскôмъ повôдробляли деякй громады точно всѣ свои робочй днѣ, а коли опôсля при кôнци року показались ще дороговй потребы и громады удались до повѣтового выдѣлу, выдѣлъ не хотѣвъ дати грошей и порадивъ собѣ въ той способъ, що бôдроблень громадами днѣ почисливъ лише за половину днѣвъ и казавъ громадамъ ще разъ робити. Бесѣдникъ пôдносить що додатки громадъ на цѣли дорôгъ забираютъ 1) инжинеры, 2) дорожники повѣтовй, 3) контрольоръ повѣтовый и 4) двôрскій обшаръ за деревляный матеріялъ и хворостъ. Навѣвши покривдженя въ справѣ дороговôй деякихъ спеціяльныхъ громадъ повѣта перемышляньского, внесъ бесѣдникъ, щобы выбрати депутацію до Его Вел. цѣсаря, котра бы упросила Монарха о зарядженье змѣны дорогового закона.

Господарь зъ Угринова п. Гуриакъ критикувавъ новый дороговый законъ въ знаменитôй якъ що-до рѣчи, такъ и що-до формы промовѣ Бесѣдникови здаѣсь несправедливою постанова, щобы дѣдичь и селянинъ однаке число днѣвъ ôдробляли: Адже дѣдичь маѣ сотки худобы и возить все великй тягары, а господарь маѣ пару худобы а тягары возить дуже рѣдко. Бесѣдникъ есть противный въ загалѣ всякôй престаціи въ натурѣ и заявляѣся за такою реформою закона дорогового, яку предложивъ въ соймѣ пос. о. Сѣчиньскій. Въ дотеперѣшнôмъ дороговôмъ законодавствѣ не добачаѣ бесѣдникъ справедливои рôвномѣрности. Теперѣшну рôвноправнôсть представляѣ собѣ бесѣдникъ такъ: якъ „дай!“ — то всѣ рôвнй, а якъ „на!“ — то лишь деякимъ! (*Грôмкй оплески.*) Бесѣдникъ нарѣкаѣ на шарварки, при котрыхъ мусять нынѣ селяне середъ найбôльшого снѣгу робити цѣлый день за 20 кр для старшихъ а 15 кр для молодшихъ. Длятого просить бесѣдникъ выдѣлъ „Народнои Рады“ щобы въ сѣй справѣ ôднѣсся до выдѣлу краѣвого и постарався, щобы за розкидуванье снѣгôвъ плачено по 5 кр. за одну годину.

Промова сего селянина патріота була пôдъ кождымъ взглядомъ такъ свѣтла и выкôнчена що могла-бы бесѣдникови честь принести хочь-бы и въ якôмъ соймѣ або парляментѣ. Збôръ принявъ тую промову зъ правдивымъ ентузіязмомъ и порѣшивъ прихильно внесенье бесѣдника.

Позаякъ зô всѣхъ сторôнъ почались ôдзывати голосы присутныхъ селянъ, наводячй поодинокй факты кривдъ зъ причины дорогового закона и справа тая въ загалѣ мѣжь всѣми селяньскими участниками зборôвъ збудила незвычайный интересъ, длятого поставивъ д-ръ Евг. Олесницкій внесенье, щобы зôбранй попросили присутного о. Сѣчиньского, котрый справу тую въ соймѣ розслѣджувавъ, о представленье зборови цѣлои справы въ властивôмъ свѣтлѣ и о вказанье дорôгъ, якими повиннй покривдженй стремѣти до усуненя кривдъ и котрыми рускій загалъ повиненъ добиватися ôдповѣднои змѣны закона.

Коли цѣлый збôръ звернувся до о. Сѣчиньского зъ голоснымъ окликомъ „Просимо“ а волю тую збору предложивъ ще разъ предсѣдатель п. Реваковичь, забравъ о. Сѣчиньскій голосъ въ тôй справѣ и въ довшôй промовѣ основно пояснивъ справу закона дорогового.

(*Дальше буде.*)

Бесѣда д-ра Омеляна Огоновского,

головы товариства „Просвѣта“ при ôдкрытю загальныхъ Зборôвъ сего товариства д. 20 сѣчня (1 лютого) 1888 р.

Свѣтлый Зборе!

Двацять лѣтъ тому назадъ засновано товариство „Просвѣта“. Въ першихъ мѣсяцяхъ 1868 р. деякй горячй патріоты молодй, якъ Володимиръ Барвѣньскій, В. Навроцкій, В. Ганкевичь, Мелитонъ Бучиньскій, Иванъ Верхратскій, Андрѣй Сѣчиньскій и ин., бувши студентами львôвского университету, задумали ввести въ житье гадку славного патріота Степана Качалы, высказану неразъ въ часописи „Слово“ про потребу заснованя товариства просвѣтного Та й крайна була потреба, просвѣтити незрячихъ-темныхъ братôвъ наукою въ мовѣ рôднôй, бо пôтьма духова розлягалась мертвотою на нашôй батькôвщинѣ. Хоча бо въ 1848 р. пробудилась галицка Русь до нового житя національного й просвѣтного, то вже въ 1853 р. тогдѣшнй письменники переставали займатись просвѣтою люду та морочили духа своихъ земляковъ мовою мертвою, якою нѣхто не говорить. А вже-жь Галицкоруска Матиця, що поставила собѣ задачу, старатись о добрй книжки для народу, выдавала лишь церковнй молитвословы и деякй книжки для ученыхъ людей въ незрозумѣлôмъ твердôмъ языцѣ. Коли-жь въ 1866 р. пôсля злощастнои битвы пôдъ Садовою въ Чехахъ Пруси завдали нашôй державѣ тяжкій ударъ, то найшлись у насъ деякй люде, що копали могилу нашôй батькôвщинѣ, заявляючи, що нема руского народу, що галицкй Русины не суть Русинами, але Россіянами, се-бъ то Москалями. Противъ такои неправды выступила часопись „Правда“, що ôдъ р. 1867 смѣло обороняла народнй нашй права противъ настямъ своихъ и чужихъ ворогôвъ. Ôдтакъ въ тôмъ-самôмъ часѣ молодй тй патріоты бажали понести свѣтло науки неписьменнымъ селянамъ и мѣщанамъ, щобъ на засновку рôдни просвѣты здвиглась молода, сильна, народна Русь. Сю гадку студентôвъ-академикôвъ переймили деякй старшй патріоты та рѣшились до великого дѣла. То не горстка смѣливыхъ охотникôвъ всѣла на байдакъ и пустилась на безкрайѣ, ворушливе море, то кôлька десятокъ рускихъ патріотôвъ задумали середъ неприязныхъ обставинъ ити межи нарôдъ и наукою довести его до ôдродженя національного.

Ôдъ того часу минае двацять лѣтъ, се-бъ то пята частина цѣлого столѣтя. Двацять лѣтъ! — се богато часу въ розвою поодинокого чоловѣка. Двацятилѣтній молодикъ довершуе вже свою науку и ось-ось приготовлюеся до практичного житя въ свѣтѣ. Одначе народы розвиваються поволи, бо жиють вѣками; про-те наша двацятилѣтна институція народна перебула часъ своихъ родинъ, станула на свои ноги и намагаѣся простувати до меты своеи просвѣтнои дѣяльности. Коли-жь товариство „Просвѣта“ святкуе сего року двацятилѣтнй роковини свого истнованя, то есть моимъ обовязкомъ, въ кôлькохъ головныхъ нарисахъ представити исторію нашого товариства ôдъ того часу, якъ его засновано, ажь до нынѣшныхъ загальныхъ зборôвъ. Такъ зможе свѣтлый Збôръ придивитись бôльшому образови зъ народного нашого житя и ôдтакъ оцѣнити, чи й о скôлько просвѣтне наше товариство сповнило доси програму, яку поклало собѣ при своѣмъ заснованю.

Першй загальнй зборы нового товариства ôдбулись 26 падолиста (8 студня) 1868 р. пôдъ проводомъ головы конституючого выдѣлу, професора Наталя Вахнянина. Въ сали мѣскои стрѣльницѣ явилось около 60 членôвъ. Се були тй смѣлй патріоты, що мовь-то на хисткôмъ байдаку пустились на безкрайѣ море. Та не були то самй молодй люде: Явились межи ними старенькій обыватель мѣста Львова Иванъ Товарницкій, сивоволосый патріотъ Йосипъ Заячкôвскій, священикъ зъ Лопянки, совѣтникъ шкôльный и директоръ академичнои гимназіи Василь Ильницкій и деякй иншй. А вже-жь Іосипъ Заячкôвскій бувъ тогдѣ керманичемъ того байдака, що выплывавъ въ далеку далечину, здобути золоте руно въ святыни просвѣты. Въ промовѣ своѣй до збору заохочувавъ ôнъ молодшихъ братчикôвъ до невсыпущои працѣ, кажучи: „Дѣлайте нынѣ щиро, кождый въ своѣмъ заводѣ. Бѣдна Русь мати, бѣднй и вы, сыны ей. Праця, се вашь капиталъ, зъ котрого маѣте сплатити найсвятѣйшій довгъ народови.“ Щирый сей патріотъ поставивъ тогдѣ внесокъ, щобъ мене выбрати головою товариства и всѣ присутнй притакнули сему предложеню. Одначе я просивъ збору, щобъ выбрано головою „Просвѣты“ того молодого професора, що вже був головою выдѣлу конституючого. Такъ отже ставъ Наталь Вахнянинъ першимъ головою нашого товариства. Мило було тогдѣ дôзнатись, що завязанье „Просвѣты“ повитали радо Юрій Федьковичь, Никола Устіяновичь, Йосипъ Лозиньскій, Степанъ Качала, Михайло Глиньскій и деякй другй. Именно привѣтъ Федьковича („Здоровъ честному субору Просвѣты“) залунавъ въ галицкôй Руси веселымъ гомономъ и загрѣвавъ земляковъ до просвѣтнои працѣ въ хосенъ люду. Ось важнѣйшй слова сего патріотичного поклику:

О! збйрайтесь, о! злѣтайтесь,
Усѣ рускй дѣти!
О! збйрайтеся, злѣтайте
Изъ усього всюду:
Дайте рады, дайте свѣтла,
Ваша слава буде!
Буде слава по вѣкъ-вѣки,
А буде велика,
Що просвѣтите нôчь темну,
И довгу и дику...

Члены выдѣлу товариства взялись зъ молодечимъ запаломъ до великого дѣла. Вже перша книжочка, выдана выдѣломъ пôдъ заголовкомъ „Зоря“ подобалась землякамъ нашимъ, изъ-за чого Иванъ Наумовичь приславъ молодому товариству щире, привѣтне слово. Але-жь „Просвѣтѣ“ треба було перебути тяжке лихолѣтье. Свои перевертнѣ стали голосити, що се товариство завязали недоляшки и такй Русины, що хочуть служити Польщи. Именно прихильники часописи „Слово“ и деякй старшй священики выступали неприязно противъ нашого товариства, и ôдраджували селянамъ та мѣщанамъ, читати книжочки выдавництва просвѣтного. Ой, супротивна встала фиря противъ хисткого байдака на широкôмъ морю, але громадка веслярѣвъ не тратила духа: межи ними був Качала й Заячкôвскій, що въ житю перебули не одну хуртовину-невзгодиню. Патріотичнй змаганя членôвъ выдѣлу показали свѣту, що „Просвѣта“ есть зборомъ справдѣшныхъ Русинôвъ, котрй сповняють програму рускихъ проводирѣвъ зъ р. 1848.

На другôмъ загальнôмъ зборѣ товариства д. 14. (27.) мая 1870 р. поставивъ Ксенофонтъ Климковичь важный внесокъ, щобъ выдѣлъ

„Просвѣты“ зложивъ комисію. котра выготовила-бъ школьнѝ книжки, особливо-жь книжки для школъ середнихъ. И ось небавомъ стараньемъ и коштомъ товариства выйшло кôльканацять книжокъ для гимназій. Се дѣло повелось именно изъ-за того гараздъ, що вице маршалокъ сойму краєвого, Юліянъ Лаврôвскій, котрого на другôмъ загальнôмъ зборѣ выбрано головою товариства, выєднувавъ сему выдавництву пôдмогу то въ министерствѣ, то въ соймѣ краєвôмъ.

Коли Лаврôвскій бувъ головою „Просвѣты“, бажавъ митрополитъ Йосипъ Сембратовичь (въ грудню 1870. р.) погодити мѣжь собою „рускѝ сторонництва“ въ Галичинѣ, котрѝ вели зъ собою домашню усобицю Про-те запросивъ ôнъ до себе репрезентантôвъ „Просвѣты“ и „Русскои Рады“ на спôльну нараду. Точки до примиреня предложивъ крилошанинъ Михайло Малиновскій, завзываючи такъ одно, якъ и друге „сторонництво“ до выявленя своихъ гадокъ въ сѣй справѣ. Ôдтакъ товариство „Просвѣта“ подало 3. марта 1871 р. „пропамятне письмо“, уложене д-ромъ Корниломъ Сушкевичемъ. Въ сѣмъ письмѣ заявлено мѣжь иншимъ отъ-се: „Головною причиною розъединеня въ галицкôй Руси, котре въ новѣйшихъ часахъ такъ дражливѣ формы приняло, є та околичнôсть, що многѝ зъ галицкихъ Русинôвъ покинули засаду, выречену Головною Рускою Радою въ р. 1848., и утворили особне сторонництво, исповѣдуюче єднôсть народну зъ Великороссами. — Анѣ зъ тыми родимцями, котрѝ покинули свою народнôсть, исповѣдують єднôсть народну зъ Поляками, анѣ зъ тыми, котрѝ признаються до єдности народнои зъ Великороссами, не може сторонництво народне єднатися. Поєднанье могло-бы наступити лишь въ разѣ повороту ихъ на лоно нашои народности, т. є. въ разѣ повороту ихъ до засадъ, выреченыхъ пôдъ зглядомъ народнымъ Головною Рускою Радою въ роцѣ 1848., заключаючихъ ся такожь въ нашôй програмѣ.“ Супротивъ рѣшучихъ и переконуючихъ слôвъ того „пропамятного письма“ „Русская Рада“ не зъумѣла дати нѣякои категоричнои ôдповѣди. По тôй причинѣ про дальшѝ переправы въ сѣмъ дѣлѣ вже не було чутно, и ôдтакъ хосенна тая гадка митрополита не могла осущитись.

Впрочѣмъ выдѣлъ товариства заявивъ въ 1872 р. широку дѣятельнôсть просвѣтну, бо подавъ двѣ петиціи, одну до выдѣлу краєвого, щобъ ôнъ постарався у правительства о заведенье рускихъ выкладôвъ въ V. клясѣ академичнои гимназіи львôвскои, а другу петицію до министерства просвѣты въ справѣ заснованя катедры рускои исторіи на университетѣ львôвскôмъ, о утворенье третои инспектуры для шкôлъ людовыхъ округôвъ чисто-рускихъ въ Галичинѣ и о введенье въ житье розпорядженя министерского про выкладовый языкъ рускій въ семинаріяхъ утраквистичныхъ. Членами дѣятельного того выдѣлу були мѣжь иншими: д-ръ Корнило Сушкевичь, д-ръ Юліянъ Пелешь, нынѣшній епископъ станиславôвскій, Василь Ильницкій, д-ръ Олександеръ Огоновскій и Володимиръ Навроцкій. Того року придбало собѣ товариство знамениту силу для выдавництва просвѣтныхъ книжочокъ, спровадивши зъ Буковины до Львова Осипа (Юрія) Федьковича, щó въ 14 мѣсяцяхъ зладивъ кôлька многоцѣнныхъ творôвъ, мѣжь котрыми вызначуєся повѣсть „Село Фармазоны“ (1873).

Хоча-жь Лаврôвскій изъ-за свого патріотизму и становища политичного мôгъ бути найлучшимъ провôдникомъ народовцѣвъ въ житю національнôмъ и просвѣтнôмъ, то однако небавомъ опôсля, якъ (1870) выбрано єго головою „Просвѣты“, втративъ ôнъ тéє довѣріе, зъ якимъ горнулись до него всѣ щирѝ Русины. Свою бо угодову политику, (котрою хотѣвъ примирити Русинôвъ зъ Поляками), вѣвъ ôнъ такъ нещасливо, що не тôлько не досягъ своєи цѣли, але противно, народовцѣвъ ослабивъ и ихъ ще бôльше зъ руссофилами розъєднавъ.

На пятôмъ загальнôмъ зборѣ членôвъ „Просвѣты“, 10 (22) мая 1873 р. выбрано ôдтакъ головою Володислава Федоровича, властителя дôбръ земскихъ. До сего молодого и енергичного головы звернулись члены товариства зъ великими надѣями. Всѣмъ Русинамъ, не тôлько народовцямъ але и руссофиламъ, подобалась вельми перша єго промова, въ котрôй высказавъ ôнъ политичну свою програму словами: „Русь для Русинôвъ!“ Два роки опôсля на загальнôмъ зборѣ (15 мая 1875) дарувавъ ôнъ товариству „Просвѣта“ дванацять тысячь зр., якѝ були интабульованѝ на добрахъ Клебанôвки, повѣту збаражского, и такъ ставъ ôнъ великимъ добродѣємъ молодого товариства, подавши єму средства до ширшои дѣяльности просвѣтнои. Але-жь симпатія, заявлена Федоровичеви именно въ 1873 р., остигала що-разъ бôльше: явилось богато такихъ, котрѝ пôдносили, що ôнъ обѣцювавъ богато въ програмовôй своєй бесѣдѣ, а ôдтакъ не розвинувъ одвѣтнои дѣяльности въ хосенъ товариства, позаякъ перезажно живъ на селѣ, ôддалеки ôдъ просвѣтного и національного змаганя Русинôвъ-народовцѣвъ.

Ôдтакъ на загальнôмъ зборѣ членôвъ „Просвѣты“ 31 мая 1877 р. выбрано головою мене. Въ тôмъ-то роцѣ „Просвѣта“ перебула нове лихолѣтье. Люде злои волѣ розголошували про се товариство неправдивѣ вѣсти. Саме-тогдѣ ôдбувалась нагôнка за соціялистами; ôдтакъ деякѝ руссофилѣ намагались пôдкопати повагу „Просвѣты“ мѣжь людомъ, голосячи, що книжки, выданѝ товариствомъ, суть властею забороненѝ, нигилистичнѝ, що тѝ книжки бувають конфискованѝ при ревизіяхъ и наводять на людей пôдозрѣнье властей. Але правда выйде все якъ олива на верхъ. Всякѝ клеветы замовкли супротивъ горячого патріотизму и безкористнои працѣ членôвъ товариства въ хосенъ рускихъ селянъ и мѣщанъ.

А вже-жь найбôльшу нагороду за свои просвѣтнѝ труды одержало наше товариство д. 2 (14) вересня 1880 р., коли рускѝ товариства повитали нашого цѣсаря Франць-Іосифа I. въ великôй сали „Народного Дому“. Єго Величество, розвѣдавшись у головы про дѣла товариства „Просвѣта“ и дôзнавшись, що богато тысячь популярныхъ книжочокъ розходиться що-рôкъ помѣжь людъ рускій, зволивъ изъ-за того заявити найвысше своє вдоволенье и замѣтивъ: „Се товариство єсть вельми хосенне“ („Ein sehr nützlicher Verein!“)

Видячи, що найважнѣйшѝ услуги просвѣтѣ народнôй ôддають читальнѣ мѣщанськѝ и селяньскѝ, выдѣлъ при кождôй нагодѣ завзывавъ и заохочувавъ громадянъ рускихъ, засновувати тѝ читальнѣ, посылаючи на жаданье вже готовый статутъ и книжочки просвѣтнѝ давнѣйшихъ выдань даромъ, пôдъ тою вымѣнкою, щобы ново-заснована читальня вступила въ члены товариства „Просвѣта“.

Въ студни 1882 р. выславъ выдѣлъ депутацію до Преосвященного Епископа Сильвестра Сембратовича, щобъ заявити єму благожеланя по причинѣ именованя єго администраторомъ галицкои митрополіи. Тогдѣ побôчь желаній высказавъ я такожь надѣ, якѝ мы въ найвысшôмъ достойнику церковнôмъ покладаємо, замѣчаючи при тôмъ именно се, що Преосвященный Епископъ, выдаючи народный молитовникъ, розваливъ мовь громоносным тараномъ неподвижнѝ заборола тои закостенѣлости, щó не дозволяла молитись до Отця небесного мовою рôдною; що ôнъ симъ важнымъ дѣломъ зближився до народу и поклавъ угольный камѣнь до религійнои єго просвѣты.

Въ 1884 р. поручивъ выдѣлъ. пп. В. Нагôрному и д-рови Костеви Левицкому утворити „комитетъ для читалень“, котрый бы залагоджувавъ всѣ справы читалень: переписувався зъ основателями, удѣлявъ своихъ радъ и въ потребѣ не щадивъ свого труду, зъѣхати на мѣсце заснованои читальнѣ. Ôдтакъ оба сѝ дѣяльнѝ патріоты занялись запопадливо сею справою. Небавомъ по утвореню сего комитету при центральнôмъ товариствѣ, заснувався такій-же комитетъ и при филіи тернопôльскій нашого товариства, а то именно заходомъ головы тои филіи, проф. Олександра Барвѣньского. Комитетъ тернопôльскій оказався вельми дѣяльнымъ, бо высылавъ своихъ делегатôвъ зъ ôдчитами на ôдкрытье кождои читальнѣ въ окрестности Тернополя. Такъ отже въ тôмъ 1884 р. вступило въ товариство „Просвѣта“ ажь 392 новыхъ членôвъ, мѣжь ними 130 читалень и 2 братства церковнѝ.

Въ 1886 р. звернувъ выдѣлъ бачну увагу на библіотеку товариства и закупивъ богато книжокъ; ôдтакъ выдавъ ôдозву до земляκôвъ, щобы схотѣли книжки всякого змѣсту до товариства надсылати. На ôдозву тую наспѣло дѣйстно богато книжокъ, такъ що библіотека зъ 636 книжокъ зросла до 1.786 творôвъ въ 2.237 томахъ. Годиться тутъ спôмнути, що въ уладженю сеи библіотеки поклавъ велику заслугу п. Кость Панькôвскій. Въ тôмъ роцѣ зроблено початокъ до заснованя народного музея, котрый що-разъ збогачуєся дарами жертволюбивыхъ земляκôвъ.

Въ часѣ гостины у Львовѣ Єго Высочества Наслѣдника трону, Архикнязя Рудольфа, выдѣлъ товариства представився єму зъ делегатами зъ провинціи д. 4 н. ст. липня 1887 р. въ великôй сали „Народного Дому“ разомъ зъ иншими товариствами рускими. Вкôнци годиться ще спôмнути, що разомъ зъ „Народною Радою“ подавъ выдѣлъ петицію до министерства и до рады державнои о заснованье рускои гимназіи въ Перемышли и рускихъ семинарій учительскихъ въ Галичинѣ.

Ось и образъ просвѣтного змаганя товариства нашого ôдъ єго заснованя ажь до сего часу. Правда, що образъ сей не зовсѣмъ ще выкôнченый та лишь въ головныхъ нарисахъ начертаный, однако все-таки видно въ нѣмъ якесь житье, видно тиху працю старшихъ побôчь горячого змаганя молодшихъ братôвъ, видно въ дальшôй перспективѣ такожь селянъ и мѣщанъ, що по довгôмъ снѣ пробудились до житя просвѣтного и народного. Изъ моєго справозданя можна дôзнатись, що въ деякихъ рокахъ бôльше, а въ иншихъ менше вдѣяно для просвѣты. Се-жь зависѣло не такъ ôдъ складу членôвъ выдѣлу, якъ радше ôдъ участи земляκôвъ въ просвѣтныхъ працяхъ тыхъ кôлькохъ мужѣвъ, котрѝ бувши обтяженѝ невъ-мѣру рôзнородными занятями, такожь въ хосенъ товариства безкористно схотѣли трудитись. А вже-жь товариство „Просвѣта“ розвинулось чи-мало черезъ 20 лѣтъ свого истнованя и придбало собѣ симпатію въ широкихъ кругахъ рускои суспôльности, изъ-за чого пôдъ хоругвь „Просвѣты“ горнуться всѣ тѝ, що щиро люблять Русь. Хоча-бъ отже товариство „Просвѣта“ и не сповнило доси всѣхъ точокъ своєи широкои програмы, то все-таки положило оно чи-малу заслугу тымъ, що привело селянъ и мѣщанъ въ великôй части до свѣдомости національнои, навчаючи ихъ: хто мы? чия правда, чия кривда и чии мы дѣти? Впрочѣмъ найлучшимъ доказомъ животныхъ силъ нашого товариства єсть поважне число єго членôвъ. Въ члены „Просвѣты“ вписуються всѣ тѝ, котрымъ добро батькôвщины лежить на серцю. Не тôлько земляки нашѝ въ Галичинѣ, але й Русины на Буковинѣ, въ комитатѣ бачскôмъ на Угорщинѣ ба й Русины-колонисты въ Америцѣ бажають просвѣты въ рôдной мовѣ и сполучаються зъ нами въ союзъ горячои любови для народныхъ святощей. Отъ, и нынѣшный численный збôръ членôвъ „Просвѣты“ єсть доказомъ, що руска суспôльнôсть щиро займаєся справами нашого товариства. Тôлько покликъ живои институціи мôгъ зобрати земляκôвъ зъ рôзныхъ станôвъ до спôльнои нарады надъ долею батькôвщины: мертва институція не здужала-бъ бути осередкомъ просвѣтного змаганя тямущихъ людей.

Мило менѣ отже повитати васъ, дорогѝ земляки-громадяне! Ось бачу мѣжь вами кôлькохъ старшихъ патріотôвъ, якъ Йосипа Заячκôвского, Юрія Гладиловича, Кирила Селецкого, Тита Реваковича, котрѝ всѣ свои силы присвятили службѣ народнôй. Здоровѝ були, славнѝ борцѣ про права народнѝ! Вы держите высоко хоругвь народну и горнете около себе молодшихъ братôвъ, що щиро полюбили рôдну неньку, и пôдъ вашимъ проводомъ готовѝ трудитись для добра незрячихъ-темныхъ братôвъ.

Здоровѝ були три патріоты-провôдники филій товариства „Просвѣта“, се-бъ то професоръ Олександеръ Барвѣньскій, голова филіи тернопôльскои, д-ръ Мелитонъ Бучиньскій, голова филіи станиславôвскои, и нотарь Йосипъ Онишкевичь, голова филіи золочѣвскои, що звеличили нынѣшнѝ зборы своимъ присутствомъ.

Здоровѝ були вы, честнѝ отцѣ духовнѝ, що идете слѣдомъ за Качалою, Заячκôвскимъ, та стоите смѣло при знаменахъ „Просвѣты“! Вы пôзнали правду, та вчите повѣрену собѣ паству духовну, бути добрыми христіянами и добрыми громадянами-Русинами. Вы здôймаєте полуду зъ очей незрячихъ вашихъ парохіянъ и вказуєте имъ свѣтъ ясный, невечерный въ рôдной батькôвщинѣ. Ваша заслуга въ просвѣтѣ темного люду є справдѣ велика! Пôдъ вашимъ проводомъ заводяться читальнѣ и засновуються хосеннѝ порядки громадскѝ. При вашôй помочи товариство „Просвѣта“ заспокоює религійнѝ потребы своихъ членôвъ, выдаючи часъ ôдъ часу книжочки религійно моральнѝ и житьеписи святыхъ. Слава вамъ, чечтнѝ священики-патріоты!

Ôдтакъ здоровѝ були вы всѣ панове, щó вызначуєтеся именемъ свѣтскои интелигенціи: вы адвокаты, докторы, лѣкарѣ, инжинеры, редакторы, урядники, професоры, учителѣ, молодѝ академики! Якихъ гарныхъ сынôвъ має теперь мати-Русь! Передъ сорокъ роками мôгъ бысь на пальцяхъ почислити тыхъ свѣтскихъ людей, щó придержувались нашои церкви и тихцемъ признавались, що они Русинами. Тогдѣ репрезентували Русь тôлько священики та бѣдни хлѣборобы. А теперь, кôлько то красного цвѣту выросло зъ землѣ зрошеной потомъ и кровію нашихъ батькôвъ! Се наша надѣя! се нашѝ просвѣтнѝ воєвники, що понайбôльше выйшли зъ по-мѣжь люду, и словомъ правды выборюють єму лучшу долю. Здоровѝ-жь були, вы „ôрлята украиньскѝ“, котрѝ по словамъ Маркіяна Шашкевича „и веселять душу й серце загрѣвають“. Вы стараєтеся здоровою наукою двигнути земляκôвъ зъ упадку просвѣтного й економичного, и зъявляєте дѣлами, що найвысшимъ добромъ вашимъ єсть „братолюбіе“. — Здоровѝ були именно вы учителѣ сѣльскѝ, щó выховуєте молоденьку Русь, що кладете угольный камѣнь пôдъ святиню народну! Вы єсте мовь-то народною сторожею въ нашôмъ змаганю просвѣтнôмъ, вы єсте неначе живчикомъ въ тѣлѣ, щó вказує на бôльше або менше здоровье въ организмѣ. Слава-жь вамъ, що при нищетѣ апостольскôй и при звѣстныхъ злидняхъ вы полюбили просвѣту и науку въ мовѣ рôдной, та єсте вѣрными сынами матери-Руси.

А що-жь маю сказати вамъ, мѣщане й селяне-громадяне? Якимъ словомъ маємо васъ витати? Ось витаємо васъ такимъ сердечнымъ словомъ, якимъ голубить матѣрь єдину свою дитину, щó по довгôй недузѣ твердо заснула, и пробудившись вытягнула ручки до своєи неньки. Дорогѝ земляки-громадяне! вы спали довго-довго, бо були приголомшенѝ недолею-неволею. Та, слава Богу, що пробудились! Вставайте-жь, соколята! вставайте въ имя Боже, бо вже часъ протерти очи и взятись до роботы на вашôй батькôвщинѣ. Вставайте и крѣпѣться по довгôй недузѣ розумною наукою письменныхъ своихъ братôвъ, котрѝ суть кôсть ôдъ кости и кровь ôдъ крови вашои, та бажають вашого добра й вашои щастнои долѣ Вже-жь бо въ нынѣшныхъ тяжкихъ часахъ самѝ собѣ не дасте рады, самѝ безъ помочи нашои не зъумѣєте выдобутись зъ бѣды и станути на свои ноги на своєй батькôвщинѣ. Такъ отже мы подаємо вамъ руку помочи, подаємо вамъ потрѣбну науку и разомъ зъ вами хочемо працювати для добра Руси. О, здоровѝ були, милѝ нашѝ гостеньки! Вы тутки зъ нами, мовь одна родина; подайте-жь и вы намъ дружню руку и будьте щирыми нашими братьми! Мѣщане й селяне нашѝ то накорѣнокъ руского народу; якъ той накорѣнокъ буде здоровъ и крѣпкій, то й весь нарôдъ буде сильный, а тогдѣ не буде попыхачемъ на рôдной земли.

Отъ, и сказали мы собѣ „здоровъ бувъ!“ та й засѣли до рады въ справѣ просвѣты народнои. Нынѣшный и завтрѣшный день будуть намъ довго памятнѝ въ житю: сегодня єсть мовь-то „навечеріе“ великого свята народного — дня першихъ загальныхъ зборôвъ политичного товариства „Народна Рада“ и вечера въ 50-лѣтнѝ роковины выданя „Русалки Днѣстровои“, першои руско-народнои книжки Маркіяна Шашкевича. Се трояке свято народне запишеся золотыми буквами въ народнôй нашôй лѣтописи. Нехай отже кождый зъ насъ весело святкує нынѣшне народне свято, нехай всякій забуде про лихолѣтье въ нашôмъ житю су спôльно-національнôмъ, слухаючи отсихъ слôвъ Маркіяна Шашкевича:

Ôдкинь той камѣнь, щó ти серце тисне!
Дозволь, въ той сумный тынъ
Най свободоньки сонѣчко заблысне, —
Ты не неволѣ сынъ!

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державнои.] На вчерашнôмъ засѣданю палаты послôвъ мавъ прийти пôдъ нарады законъ о товариствахъ и зборахъ студентскихъ; перше читанье того закона ôдложено однакожь на нынѣ. До голосу при першôмъ читаню записалися за: Бляжекъ, Цукеръ, Вашатый и Герольдъ; противъ: Богатый, Тиркъ, Пикертъ, Майслеръ и Пернерсдорферъ. — Пос. Кноцъ и товаришѣ поставили внесенье, щобы угоду нѣмецко-австрійского союза вписати межи конституційнѝ законы Австро Угорщины и жадали, щобы внесенье палата передала комисіи зъ 36 членôвъ. Правиця приняла се внесенье зъ смѣхомъ. — Законъ о податку ôдъ цукру ухвалено вразъ зъ дотычными резолюціями. — Вчера ôдповѣдавъ министеръ торговлѣ на интерпеляцію Гайльсберга въ справѣ рефакцій при перевозѣ вугля на зелѣзницяхъ, а Пикертъ поставивъ внесенье, щобы надъ сею ôдповѣдею ôдкрыто дускусію. Нынѣ отже мала ôдбутися дискусія надъ симъ предметомъ. — Клюбъ ческій постановивъ голосувати за новымъ проєктомъ закона о податку ôдъ оковиты.

Угорскій парламентъ принявъ законъ о заложеню фабрики оружія. Мин. Феєрвари доказувавъ ще передъ тымъ доброту карабина системы Манлихера и заявивъ, що въ фабрицѣ буде уживатися выключно краєвый матеріялъ. — Вѣсть, яка кружила въ послѣдныхъ дняхъ въ Будапештѣ, що нѣбы то въ мартѣ мають бути скликанѝ спôльнѝ делегаціи на надзвычайну сесію, показалась зовсѣмъ неправдива и безпôдставна.

— —

Бесѣда кн. Бисмарка тревала майже двѣ годины. Галеріи були переповненѝ а въ дипльоматичнôй льожи були всѣ представителѣ державъ крôмъ россійского и французского. Кн. Бисмаркъ выглядає добре и бувъ въ добрôмъ гуморѣ; пôдчасъ бесѣды попивавъ воду зъ румомъ. Разъ попросивъ палату, щобы єму вôльно було сидячи говорити, але по чверти годины вставъ знову. Конець бесѣды выкликавъ въ палатѣ ентузіязмъ. По бесѣдѣ вертавъ кн. Бисмаркъ пѣшкомъ до своєи палаты а величезна товпа народу ôдводила єго середъ неумовкаючихъ окликôвъ. Здвигъ народу бувъ такъ великій, що полиція не могла нѣякъ удержати порядку.

Бесѣду кн. Бисмарка оцѣняє свѣтъ политичный найрôзнороднѣйше, однакожь перемагає той поглядъ, що она має мирный характеръ. У Вѣдни зробила бесѣда єго величезне вражѣнье и тутъ уважають єи за ознаку мира, бо кажуть, що коли кн. Бисмаркъ не боиться нападу Россіи на Нѣмеччину, то выходить зъ того, що и не боиться, щобы Россія напала и на Австрію, позаякъ пôсля нѣмецко-австрійскои угоды нападъ на Австрію мусѣвъ-бы уважатися такожь и нападомъ на Нѣмеччину. Коли мимо того кн. Бисмаркъ уважає конечнымъ доповнити воєнный станъ Нѣмеччины, то для Австріи мусить бути се дѣло такожь рѣшаючимъ. — Въ Будапештѣ звертають увагу на то, що зъ бесѣды кн. Бисмарка выходить, що Нѣмеччина не допустить до окупаціи Болгаріи черезъ Россію; впрочѣмъ признають бесѣдѣ такожь мирный характеръ.

Въ берлиньскихъ кругахъ политичныхъ доказують, що бесѣда кн. Бисмарка має чисто мирный характеръ; думають лишь, що коли охота удержаня мира проявилася доси лишь зъ стороны царя и Нѣмеччины, то недовѣріе не уступить доти, доки Франція и Россія не выскажуться такожь рѣшучо за удержаньемъ мира.

Въ Парижи оцѣняють бесѣду кн. Бисмарка найрôзнороднѣйше; загально же доказують, що кн. Бисмаркъ боиться россійско-нѣмецкого союза. „France“ каже для того: На бесѣду Бисмарка єсть лишь одна ôдповѣдь: заключити союзъ зъ Россією а коли далось-бы, такожь зъ Англією и Туреччиною. „Journ. des Debats“ каже, що бесѣда нѣмецкого канцлера єсть держана въ мирнôмъ дусѣ и пôдлещує дуже Россіи.

„Нов. Врем.“ доказує, що бесѣда кн. Бисмарка єсть дѣломъ артистичнымъ, спокôйна, повна певности, щира и безъ сумнѣву мирна. Можна-бы ѣй зробити деякѝ закиды, але до того єсть она занадто ясна. Декотрѝ точки єи, що ôдносяться до Россіи не суть зовсѣмъ зрозумѣлѝ. Закиды, якѝ кн. Бисмаркъ робить прасѣ, ôдносяться такъ само до прасы французкои якъ и до австро-угорскои. Декотрѝ уступы єи суть того рода, що мôгъ-бы ихъ повторити зъ приятностею кождый патріотъ россійскій. Особливо глубоко обдуманымъ єсть конець бесѣды.

— —

„Budapest Corr.“ доказує, що оголошенье нѣмецко-австро-угорскои угоды приготовлялось вже ôдъ давна, бо ще ôдъ половины сѣчня, але лишь на той случай, наколи-бъ показалась конечна потреба того — а часъ оголошеня назначено якъ разъ передъ самимъ оголошеньемъ. — Въ римскихъ кругахъ политичныхъ доказують, що оголошенье угоды наступило для того, бо зъ Парижа надôйшла вѣсть, що Россія думає заключити союзъ зъ Францією.

Зъ Бѣлграду пишуть до „N. fr. Presse“ що оголошенье нѣмецко-россійскои угоды зробило въ русофильскихъ кругахъ сербскихъ вельми пригнобляюче вражѣнье. Первѣстно думали въ тыхъ кругахъ, що оголошенье наступило лишь въ австро-угорскихъ кругахъ урядовыхъ и приняли для того то оголошенье за пресію, яку Австро-Угорщина хоче зробити на Нѣмеччину. досыть рôвнодушно. Коли же сербскѝ руссофилы довѣдались опôсля, що угоду оголосили такожь и нѣмецкѝ газеты рôвночасно зъ урядовыми газетами въ Пештѣ и Вѣдни, то вѣсть ся облила ихъ мовь-бы холодною водою.

Въ италійскôмъ парляментѣ промовлявъ пôдчасъ дебаты буджетовои, президентъ кабинету Криспи и зазначивъ, що положенье єсть дуже поважне и що оголошенье нѣмецко-австрійскои угоды не єсть погрозою а лишь остереженьемъ тыхъ, що хотять зруйнувати мирне дѣло союзникôвъ. „Мы и нашѝ союзники — казавъ бесѣдникъ — накажемо миръ, наколи-бъ єму грозила небезпечнôсть.“ Тымъ способомъ зазначивъ Криспи ясно тѣсну звязь Италіи зъ державами середнои Европы и давъ зрозумѣти, що середъ певныхъ условій забез-

печена єсть такожь и на случай вôйны участь Италіи. Говорять, що незадовго такожь буде оголошена угода зъ Італією а має оголосити єи кабинетъ италійскій, котрый одержавъ вже на то дозволенье зъ Вѣдня и Берлина.

——

Дальша програма парляментарнои роботы єсть слѣдуюча: залагодженье торговельнои угоды зъ Нѣмеччиною и Італією; предложенье правительства оôднсинахъ властей академичныхъ до товариствъ и зборôвъ студентскихъ; законъ о податку ôдъ оковиты; перше читанье внесеня Лихтенштайна и нарады буджетовѣ. Перше читанье внесеня Лихтенштайна ôдбудеся або ще передъ дебатою буджетовою або пôдчасъпеціяльныхъ нарадъ буджетовыхъ. Скликанье спôльныхъ делегацій назначено вже майже рѣшучо на день 15 мая с. р.

———

Реакція въ Россіи прибирає чимъ разъ бôльшѣ розмѣры. Гр. Толстой стремить чимъ разъ бôльше до рѣшучого переведеня свого давного пляну централизаційного. Зъ Петербурга доносять теперь, що министеръ внутрѣшныхъ дѣлъ предложивъ госуд. совѣтови проєктъ повного знесеня земствъ, въ котрыхъ мѣсцевôй управѣ була лишена ще яка-така автономія.

„Гражданинъ“ кн. Мещерского, котрый стоить въ звязи зъ вилывовыми кругами на россійскôмъ дворѣ, доказує, що въ политичныхъ кругахъ петербурскихъ говорять досыть голосно и не безпôдставно, що оголошенье нѣмецко-австрійскои угоды наступило въ порозумѣню и за дозволеньемъ царя.

До „N. fr. Presse“ доносять зъ Петербурга, що генералъ-майоръ Гребенчиковъ, комендантъ стаціонуючого въ Варшавѣ гринадирского полку имени цѣсаря Францъ Іосифа має выѣхати до Вѣдня, щобы тамъ представитися свому шефови полку. Має то статися на спеціяльне бажанье царя, котрый принимавъ недавно Гребенчикова и надѣливъ єго ордеромъ св. Станислава I. клясы. Ген. Гребенчиковъ представивсь-бы отже въ такôмъ случаю перший разъ австрійскому цѣсареви, свому шефови, хочь єсть вже ôдъ трохъ лѣтъ комендантомъ того полку.

——

Выборы въ Румунiи выпадуть, якъ вже теперь показуєсь, зовсѣмъ въ користь правительства, хочь и опозиція не буде такъ конче слаба. Доси выбрано зъ першого круга, т. є. зъ бôльшихъ посѣлостей 49 кандидатôвъ правительственныхъ а 17 зъ опозиціи Зъ другого круга выбрано 43 кандидатôвъ правительственныхъ, а 18 зъ опозиціи. Позôстають ще выборы зъ третого круга.

——

Въ Бѣлградѣ ôдбулися дня 5. с. м. зборы партіи Ристича, на котрыхъ Ристичь предложивъ програму партіи зъ 1883 р. Головнѣ точки сеи програмы суть: Конфедерація балканьскихъ державъ, автономія церкви, политична свобода и самостôйнôсть, ощаднôсть въ господарцѣ державнôй и т. д. Постановлено дальше въ виду надходячихъ выборôвъ завязувати на провинціи комитеты выборчѣ и ставити своихъ кандидатôвъ. На послѣдокъ ухвалено въ интересахъ партійныхъ заложити газету „Српска Независност“. Проф. Сречковичь промовлявъ за прилученьемъ Сербіи до Россіи. На зборахъ сихъ явились були такожь болгарскѣ емигранты якъ майоръ Пôповъ и другѣ.

———

Кн. Фердинандъ и кн. Климентина вернули въ понедѣлокъ по полудни зъ Филипополя до Софіи. — Радославовъ организує свою партію и розпочинає дѣяльнôсть политичну. Ухвалено утворити либеральный клюбъ центральный зъ бюромъ въ Софіи и выдавати свою газету. Партія Радославова буде выступати противъ теперѣшного правительства. — На день 4 марта розписанѣ выборы до радъ окружныхъ.

НОВИНКИ

— **Повѣтова „Торговля Народна“ въ Снятинѣ** ôдбула д. 3 н. ст. лютого конституючѣ загальнѣ зборы. До рады управляючои выбрано о. А. Сѣчиньского головою; п. Н. Пиндзина, адъюнкта податкового єго заступникомъ; п. Ив. Мардаровича, адъюнкта податкового, секретаремъ, а п. Он. Поповича, учителя, єго заступникомъ; дальше оо. Е. Ганкевича, І. Трильовского и Мих. Заревича, мѣщанина В. Дутчака и селянъ Гриника, Курилюка, Филипчука и Майданьского. До дирекціи-жь выбрано пп. Н. Дрогомирецкого, Ст. Лабаша и Амировича, а заступниками: о. Ю. Проскурницкого и пп. Данкевича и Стрыйского. (Се выймаємо зъ одержанои зъ Снятина дописи, котру умѣстимо пôзнѣйше. — Ред.)

— **Кадры Змартвыхвстанцѣвъ** переносяться поволи зъ гимназiи рускои до гимназій польскихъ. Вже зъ початкомъ сего року шкôльного, а навѣть и давнѣйшими роками деякѣ кадристы вписалися до гимназій польскихъ, нынѣ зъ другимъ пôврокомъ перенесено туды зъ III. А. клясы рускои гимназiи двохъ елевôвъ, хотяй по нашôй думцѣ безъ всякои причины, бо хлопцѣ одержали добру загальну ноту за першій пôврôкъ. Видко, що позôрна програма пок. кс. Калинки: выховувати „prawdziwych Rusinów“ уступає мѣсце тенденціи польонизаціи рускихъ дѣтей. Подаємо фактъ сей до вѣдомости тыхъ сферъ соймовыхъ, що такъ крѣпко стояли ще недавно за субвенцією краєвою для сего института. Шило вылазить зъ мѣшка.

— **Руско-народный театръ** пôдъ дирекцією Биберовича и Гриневецкого переѣхавъ до Р я ш е в а. — Другій рускій театръ п. Бачиньского опинився ажь въ Подгуржу пôдъ Краковомъ и давъ тамъ на перше цредставленье „Наталку Полтавку“.

— **Зъ Яворова пишуть намъ:** Хочу вамъ пояснити справу мнимого арештованя тутешныхъ мѣщанъ пп. Британôвъ. Такъ було: Въ грудни мин. року одного понедѣлка по добрôмъ торзѣ, зайшли нашѣ мѣщане-торговцѣ до гостинницѣ и тутъ при склянцѣ почали розговоры о положеню политичнôмъ и що станеся зъ Галичиною. Розговорамъ прислуховалися Поляки, Нѣмцѣ, та жиды — и одинъ Полякъ подавъ доносъ, що мовь-то деякѣ мѣщане зъ чимсь выговорилися. Зъ окружного суду зъ Перемышля въ передодень Богоявленія зъѣхавъ до Яворова урядникъ и перевѣвъ строге слѣдство. Нѣкого однакожь не увязнено. Що дальше буде, годѣ вгадати.

— **Въ читальни (мѣшанôй) въ Лопатинѣ** ôдбулися въ другôй половинѣ сѣчня загальнѣ зборы членôвъ. Въ 1887 роцѣ читальня мала 80 членôвъ, а 72 зр. 53 кр. доходу; въ библіотецѣ було 1200 томôвъ книжокъ. На зборахъ ухвалено знизити вкладку мѣсячну въ 7 мѣсяцяхъ року на 5 кр., а въ лѣтныхъ мѣсяцяхъ вкладку зовсѣмъ знести; щобы-жь придбати якихсь доходôвъ для читальнѣ, ухвалено на внесенье судіи п. Черного устроювати вечерницѣ и т. п. Зъ рускихъ выдань ухвалено предплачувати для читальнѣ „Батькôвщину“, книжочки товариствъ „Просвѣта“ и им. Качковского, „Библіотеку для молодежи“ и въ загалѣ спроваджувати оригинальнѣ выданя популярнѣ.

— **Совѣтъ „Народного Дому“** надѣливъ стипендійною запомогою имени о. Льва Мацѣлиньского рôчно 50 зр. Марію Фитьо, дочку зарôбника, ученицю VII-ои клясы выдѣловои у Львовѣ, а на пôдмогу выдавництва „Галицко русскои Библіографіи“ Ив. Ем. Левицкого удѣливъ 100 зр. запомоги.

— **Выбôръ гр. Стефана Замойского** на маршалка рады повѣтовои въ Ярослави затвердивъ цѣсарь.

— **Зелѣзница Кароля Людвика** завела на рôкъ 1888 рôчнѣ билеты абонамеетовѣ II клясы, важнѣ для ѣзды мѣжь Львовомъ, Пôдволочисками и Бродами. Такій билетъ абонаментовый разомъ зъ належитостею стемплевою коштує 160 зр.

— **Ц. к. генеральна Дирекція зелѣзниць державныхъ** повѣдомляє, що на сегорôчнôй ювилейнôй выставѣ промысловôй у Вѣдни буде уряджена спеціяльна выстава предметôвъ входячихъ въ обсягъ зелѣзниць. Такои выключнои выставы зелѣзничои не було ще нѣколи въ нашôй державѣ, бо и въ р. 1873 на всесвѣтнôй выставѣ у Вѣдни предметы зелѣзничѣ були заступленѣ въ рôзныхъ групахъ, а не разомъ, черезъ що не можна було побачити въ цѣлости образу нашихъ средствъ транспортовыхъ.

— **Буджетъ державный** въ сполученыхъ державахъ въ Америцѣ выказавъ въ доходахъ надвышки 50,303.041 долярôвъ. Доходы выносили 192,319.941 а выдатки 142,016.900 долярôвъ.

— **Статистика нещастныхъ случаѣвъ на мори.** Пôсля выказу лондоньского бюра Veritas въ однôмъ мѣсяци грудни 1887 р. розбилось 108 парусныхъ кораблѣвъ на мори, помѣжь котрыми було 7 австрійскихъ, и 21 пароходôвъ.

— **Нещастный случай** на зелѣзницѣ черновецкôй приключився вчера мѣжь стаціями Львôвъ-Ходорôвъ. Зô Львова выслали машину зъ плугомъ, щобы ôдгорнути нагромадженый снѣгъ. Одно колесо при плузѣ пукло, машина и плугъ выскочили зъ шинъ, а при тôмъ одинъ роботникъ тяжко ушкожденый въ голову, а инжиниръ Строичакъ легко въ руку.

— **Въ чудный способъ** выратовався одинъ селянинъ ôдъ вовкôвъ въ Дубнѣ на Волыни. Вѣзъ ôнъ дрова зъ лѣса, коли въ тôмъ напали на него вовки. Кôнь наполохався, сѣпнувъ и зломивши голоблѣ махнувъ въ село а селянинъ и песъ, котрого взявъ ôнъ зъ собою, ледви змогли выхопитись на высоку фѣру дровъ. Селянинъ хопивъ сокиру и такъ пересидѣвъ пару годинъ. На певно бувъ-бы ôнъ замерзъ, кобы не надъѣхали люде зъ села, котрѣ побачивши въ селѣ коня зъ упряжею, догадалися, що зайшло якесь нещастье. Черезъ цѣлый сей часъ, заки надбѣгли люде, довкола фѣры крутились вовки та ôдбрѣхувались псови, котрый безпастанно уѣдавъ на нихъ.

— **Кандидатки до супружества** мабуть все будуть, чого доказомъ отъ хотяй-бы слѣдуючій случай: Одинъ мужчина забажавъ оженитись и тому подавъ анонсъ до однои зъ газетъ выходячихъ въ Прусахъ. Въ наслѣдокъ неуваги складчика выйшла похибка въ лѣтахъ, бо замѣсть „лѣтъ 37“ выдруковано 87. Але що додане було въ анонсѣ, що мужчина єсть маючій, тому надôслано зъ рôзныхъ сторôнъ Европы и Америки ажь 147 офертъ. Всѣ кандидатки обѣцювали „подати старикови щастье при кôнци єго житя и осѣнити послѣдній єго днѣ“. Наймолодша зъ нихъ числить 17 а найстарша 65 лѣтъ, а всѣ хвалилися, що „суть добрыми газдинями, люблять родинне житье, мають добре серц , суть веселого успособленя, красавицѣ и т. п.“ Деякѣ навѣть подавали, що вмѣють заходитись при хорыхъ. Похибка въ лѣтахъ мабуть не зробила найменшои рôзницѣ всѣмъ тымъ кандидаткамъ.

— **Бурѣ зъ громами и блыскавками** лютилися послѣдными днями въ деякихъ окрестностяхъ полудневои Угорщины и Босны пôдчасъ великои метелицѣ снѣговои и низькои температуры. Въ Сараєвѣ пôдчасъ такого вихру упавъ грубый градъ.

— **Вчорашный вечерокъ** „Академичного Братства“ и „Рускои Бесѣды“ (въ компатахъ Бесѣды) що-до забавы удався дуже добре, хочь танцюючихъ паръ не було надто богато. Весела забава протягнулась до 4-ои годины рано.

— **Дрôбнѣ вѣсти.** Д-ръ Омелянъ Стокласа отворивъ канцелярію адвокатску въ Залѣщикахъ. — Громадѣ Любича, пов. равского, даруєвъ цѣсарь 100 зр. на будову школы. — Наслѣдникъ престола вразъ зъ женою удаються дня 10 л. с. м. до Будапешту, де пробудуть якiйсь часъ. — Баронъ Тимотей Беесъ, пенсіонованый официръ и почтмайстеръ въ Маріямполи померъ въ 63 р. житя. — Концесію на третю антику въ Коломыи одержавъ п. Юліянъ Новицкій, аптикарь зъ Печенѣжина. — Людвикъ Грибовскій, родомъ зъ Винникъ пôдъ Львовомъ, одержавъ на университетѣ въ Краковѣ степень доктора правъ. — Адвокатъ д-ръ Стан. Клясевичь переноситься въ мартѣ с. р. до Мостискъ. — Въ Глубôчку, пов. борщѣвского, повѣсився 13-лѣтный Михайло Паскаль въ стайни свого службодавця; причины самоубійства не дослѣджено. — Въ Монастирискахъ явився якiйсь незнакомый жидъ, убраный зъ нѣмецка, и д. 31 сѣчня хотѣвъ въ торговли Деглера купити револьверъ, а що не було тамъ револьверôвъ, то поѣхавъ зелѣзницею до Бучача и зъ-ôдтамъ за кôлька годинъ повернувши, застрѣлився биля двôрця монастириского. — Въ Штокерау пôдъ Вѣднемъ застрѣлився пôдофицеръ 6 ескадроны 11 полку уланôвъ Иванъ Маріяновскій. — Въ Коломыи померъ д. 6 л. с. м. лѣкарь д-ръ Романъ Гарбиньскій. — Д-ръ Вильгельмъ Рашь, адвокатъ краєвый въ Коломыи, выхрестився на обрядъ рим. кат. Родина єго вже ôдъ кôлькохъ лѣтъ була католицкою.

Послѣднѣ вѣсти.

З ъ Пешту доносять „Gazet-ѣ Narodow-ôй“:

Пôднесенье гадки прилученя двохъ руско-уніятскихъ епископій въ Угорщинѣ, пряшѣвскои и ужгородскои, до гр.-кат. митрополіи львôвскои не находить тутъ вѣры, бо Угорщина на основѣ своєи самостôйности на то не згодиться. Епископства тѣ, якъ уніятске, румуньске, въ Блажевѣ (Blasendorf) въ Семигородѣ и въ загалѣ всѣ католицкѣ въ Угорщинѣ, були и суть пôдъ угорскимъ примасомъ, а Галичину Угры уважають належачою до державы чужои.

Телеграмы „Дѣла“.

Римъ 8 лютого. Зъ Массавы наспѣла вѣсть, що межи италійскими войсками а ôддѣломъ абессиньского войска пôдъ проводомъ Расъ-Аллулы прийшло до малои зачѣпки; зъ абессиньскои стороны єсть шѣсть убитыхъ, Италіянцѣ не мають нѣякои страты.

Вѣдень 8 лютого. „Fremdenblatt“ каже, що бесѣда кн. Бисмарка єсть найлѣпшимъ коментаремъ нѣмецко-австрійскои угоды, котра выплыває не зъ политики але зъ взаимныхъ однаковыхъ интересôвъ.

Парижъ 8 лютого. О скôлько теперь можна осудити, выкликала тутъ бесѣда кн. Бисмарка успокоюче вражѣнье, хочь всѣ глядять на ню дуже скептично. „Temps“ домагаєся стипуляціи спôльныхъ крокôвъ зъ Россією.

Берлинъ 8 лютого. Комисія буджетова ухвалила одноголосно 280 мил. позички на цѣли воєннѣ.

Букарештъ 8 лютого. Остаточный результатъ выборôвъ такій: 116 кандидатôвъ правительственныхъ, 43 зъ опозиціи, 5 независимыхъ; въ 10 округахъ прийде ще до тѣснѣйшого выбору.

Кремсъ 8. лютого. Дефравданта Залевского ôдвезено до заведеня карного въ Штайнъ.

Берлинъ 8 лютого. Парляментъ ухваливъ 185 голосами противъ 95 законъ о пятилѣтнôмъ періодѣ законодательнôмъ. — Въ Щетинѣ и сусѣдныхъ округахъ заведено малый станъ облоги.

Вѣсти зъ Аеп. Львôвскои.

Введеный о. Яковъ Вергановскій яко парохъ въ Кієвци, д. роздôльского.

Намѣстництво годиться на канон. институцію о. Ник. Сенишина на Покрôвцѣ, д. стрыйского.

Рукоположенье пресвитерôвъ розпôчнеся д. 20 н. ст. марта с. р.

Посмертнѣ вѣсти.

† **О. Григорій Домбровицкій** парохъ въ Глубôчку, дек. тернопôльского, упокоився дня 2 н. ст. лютого с. р. Вѣчна єму память!

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Совѣтникъ финансовый д-ръ Викторъ Корнъ именованый надсовѣтникомъ и прокураторомъ финансовымъ въ Чернôвцяхъ.

— **Ôдзначенье.** Цѣсарь надавъ шамбеляньство комисареви повѣтовому, Львови Скорупцѣ, занятому при министерствѣ справъ внутрѣшныхъ.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На весѣлю** у п. Михаила Вѣтвицкого въ Долинѣ дня 31 сѣчня с р. зложили гостѣ весѣльнѣ на внесенье о. Иляріона Пачовского, бувшого ученика рускои гимназіи, 17 зр. 65 кр. для убогихъ ученикôвъ тоижь гимназіи. Именно: обоє п. молодѣ 3 зр. 50 кр.; староста весѣльный Д-ръ Кришталовичь 1 зр.; п. Титусова Заячкôвска 1 зр, о. Заячкôвскій 1 зр., о. Иванъ Пачовскій 1 зр., о. Иляріонъ Пачовскій зъ женою 2 зр., о. Адамъ Вѣтвицкій 1 зр., п. Новорыта 1 зр. п. Красовскій 60 кр., п. Вількъ 50 кр., Н. Н. 50 кр., Н. Н. 50 кр, И. П. 50 кр. п. Соболевскій 50 кр., зъ дрôбныхъ складокъ 2 зр. 5 кр. — Щирымъ добродѣямъ, що при весѣльнôй забавѣ памятали на бѣдныхъ рускихъ школярикôвъ складаємъ сердечный спасибôгъ а вѣнчанôй парѣ многая лѣта. — Одъ дирекціе рускои гимназіи.

В. Ильницкій.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. А. К. въ Лисôвцяхъ. Заплачено до 30 червня 1888. — **Всч. Ф. О. въ Джуровѣ.** 18 зр. дôстали; числа выслали; таки по правдѣ не стало вже терпеливости. — **Всч. І. Б. въ Лис.** За конець роману „Вина и кара“ прийде окрема доплата 1 зр. — **Всч. Д. Е. въ Чабарôвцѣ.** 6 зр. дôстали — **Всч. А. М. въ Фульштинѣ.** Грошѣ на Календарь передали „Просвѣтѣ“; чому Вамъ не выслано, годѣ намъ знати, але чейже ще мають. — **Всч. Я. К. въ Торкахъ.** На р. 1888 заплачено 2·50 зр. — **Всч. І. Т. въ Будиловѣ.** Чи не доходить „Дѣло“ правильно? — **Вп. Т. З. въ Будзановѣ.** Заплачено до 30 червня 1888.

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

8. л. лютого 1888.

Львôвъ: Пшениця 6·25 до 6.85, жито 4·50 до 4·80, ячмѣнь 4·— до 5·50, овесъ 4·60 до 4·90, горохъ 4·— до 9·50 вика 4·— до 4.60. рѣпакъ 9·50 до 10·75, лнянка — до —, конюшина червона 28·— до 45·—, конюшина бѣла 40·— до 48·—, конюшина шведска — до —, хмѣль ôдъ 15 до 55.— зр. за 56 кильо въ мѣсци, оковита за 10.000 литрôвъ 25·— до 25·50 зр.

Курсъ Львôвскій

зъ дня 7. л. лютого 1888.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жад
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	— —	195 —
Зелѣз. Львôв.-Чернов. по 200 зр. а. в.	— —	211 —
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в. . .	— —	281 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в. .	— —	216 —
Листы заставнѣ за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в	96 50	98 —
Банку гипот. гал. 5% а. в. выльос. зъ 10% прем.	100 —	101 25
Банку краєвого 4½% а. в. льос. 51 л.	90 50	92 —
Товариства кредит. гал. 5% а. в. . .	99 50	100 75
Товариства кредит. гал. 4% а. в. . .	— —	96 —
Товар кред. гал. 5% а. в. льос. 37 л.	99 50	100 75
Товар. кред гал. 4% а в. льос. 41½ л.	— —	92 —
Товар. кред. гал. 4½% а в. льос. 52 л.	92 50	93 50
Листы довжнѣ за 100 зр.		
Гал Зав кред. сел. 3% а. в (давн. 6%) въ ликв.	— —	54 —
Гал. Зав. кред. сел 2½% (давн. 5%) въ ликв	— —	48 —
Общ. роль. кред Завед. 6% льос. въ 15 л.	— —	— —
Облиги за 100 зр.		
Индемнизац. галицкѣ 5% м. к. . . .	100 —	101 50
Комунальнѣ Банку краєв. 5%, I емис.	100 —	101 —
Позички краєв. зъ 1873 по 5% а. в. .	— —	105 —
Позички краєв зъ 1883 по 4½% а. в.	— —	93 —
Льосы:		
Мѣста Кракова	— —	19 —
Мѣста Станиславова	— —	35 50
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	5 92	6 02
Наполеондоръ	9 94	10 05
Пôвъимперіялъ	10 33	10 43
Рубель срѣбный	1 40	1 50
Рубель паперовый	1 10	1 11
100 марокъ нѣмецкихъ	61 75	62 40

Вôзванье.

Подаю до вѣдомости, що въ ц. к. Урядѣ податковôмъ въ Ряшевѣ знаходиться въ масѣ бл. п. Андрея Семеновича, колись гр. кат. пароха въ Лежайску, фонды на рѣчь не знаныхъ зъ мѣсця побуту Викторіи и Маріянны Семеновичь; заразомъ яко судово установленый кураторъ тыхъ послѣдныхъ, завзываю ихъ (або ихъ наслѣдникôвъ), щобы зголосилися до мене въ цѣли выдôстаня сихъ фондôвъ. 2336 1—3

Ряшôвъ дня 1 лютого 1888.

Д-ръ Алойсій Рыбицкій.

НАДÔСЛАНЕ.

Д-ръ Іоанъ Рознеръ

був. асистентъ клиники положн., гинек. унив. Ягайлоньского, осѣвъ у Львовѣ и ординує яко лѣкарь недугъ жѣночихъ и акушеръ

Валова 7. дôмъ п. Балабана, I. поверхъ

2317 (ôдъ 3—5 по полудни). 2—0

Всѣхъ наукъ лѣкарскихъ

Д-ръ А. ГОНЬКА

по укôнченю спеціяльныхъ студій дентистичныхъ въ закладахъ университитскихъ дентистичныхъ въ Берлинѣ

має **Ателіе дентистичне**

при улици Коперника ч. 5 и ординує ôдъ годины 9—1 и ôдъ 3—5.

Всѣ операціи дентистичнѣ на жаданье безъ болю, обезчувствляючи кокаиною або газомъ розвеселяючимъ (Lustgas). — Штучнѣ зубы осадженѣ на золотѣ, кавчуку и т д. 2120 31—

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночѣ) пл. Галицкій 14.
Дръ Е Лебедовичь (нед. внутрѣшнѣ и очнѣ) ул. Корнякτôвъ (Нар. Дôмъ .
Д-ръ І Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Антики: 2292

З. Рукеръ ул. Краковска

Банки и Конторы вымены:

Банкъ краєвый ул. Костюшки (будынокъ соймовый).
Банкъ гипотечный пляцъ Галицкій.
А Шеленбергъ (конт вымены) ул Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лилієнъ (конт. вымены) ул Гетьманьска 6.

Готелѣ и Реставраціи:

Готель французскій и рест. швехатска пл. Маріяцкій.
Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Краковска 9.

Фотографы:

Е Тшемескій найбôльше завед. фотогр. Гот. Европейскій.

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устыяновичь, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4.

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичь (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склепы:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгеръ (найтаншій магазинъ галантерійный) ул Галицка 16.
А. Гальскій (товары зелѣзнѣ) пляцъ Маріяцкій 9.
Стажевичь и Абрысовскій (матеріи на сукнѣ) Ринокъ 32.
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н. Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20.
Вольфъ Чопп (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ) ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничѣ:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигіи).

Надбсланне.

МОЛОЧАРНЯ ЦЕНТРАЛЬНА

при улици Коперника ч. 13 (въ огородѣ), филіи Хорущина ч. 12, Паньска ч. 15, Ягайлонська ч. 18 доставляє молоко и сметанку въ абонаментѣ домовъ по умѣркованыхъ цѣнахъ.

2272 17—?

На кождой фляшцѣ видна повысша винета.

Выстерегатись передъ подроблонями.

На фляшках выпечатена фирма Бразая.

Бразая французка горѣвка дуже успѣшно дѣлає на бѣль головы, мигрену, бѣль ушей, очей и зубовъ, на давленя, гостець, нежить, высыпи шкѣрний, остуды, весинки, одає знаменитѣ услуги яко средство захвоующе уста и зубы и надаесь найлѣпше до змыванія головы, змоцненя пороту волося и до усуванія порилѣвъ. Цѣны зъ приписомъ уживанія: малафлашка 40 кр. велика флашка 80 кр.

Правдиву дістане у

Львовѣ: у Жиг. Рукера, Ив. Валляха 2048 5—12 и Сына.

Цѣс. кор. упривилеєвана

Рафинерія спиритусу
И ФАБРИКА ОЦТУ
ЮЛІЯ МИКОЛЯША
у ЛЬВОВѢ
выробляє

НАЙЧИСТѢЙШИЙ СПИРИТУСЪ

здалый для панбвъ аптикарѣвъ, фабрикъ ликербвъ и т. п.

2316 котрый продає 3—?

по цѣнахъ умѣренныхъ.

Поручає такожь найлѣпшого рода горѣвки, ликеры и розолисы.

Появився уже

РУСКІЙ СПѢВАНИКЪ

уложеный черезъ Костя Панькбвского, а накладомъ Товариства Просвѣты". Мѣстить въ собѣ въ 9-ти аркушахъ большихъ на велиновбмъ паперѣ 255 пѣсень на 288 сторонахъ. Пѣсни тѣ суть то перлы поезіи руско-украньскои найвыдатнѣйшихъ нашихъ поетбвъ, якъ Шевченко, Федькович, Млака, Гушалевичъ, Маркіянъ и Володимиръ Шашкевичѣ и премногій найдобрнѣйшій народнѣ пѣсни. Найзнаменитшій рускій композиторы уложившій до нихъ музику суть по правбй сторонѣ пѣсень подписанѣ. Цѣна Спѣваника 40 кр, зъ пересылкою 45 кр. При закупнѣ 10-ти примѣрниковъ въ канцеляріи Товариствъ дается 20% рабату Набути можна ихъ такожь по всѣхъ книгарняхъ 2337 Галичины и Буковины 1—?

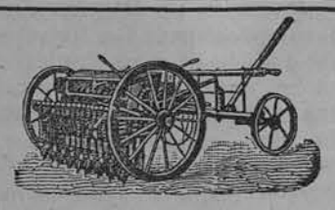

СѢВНИКИ

найлѣпшого и найтревалѣшого рода

доставляють подъ довголѣтною гарантією

УМРАТЪ и Комп.

ФАБРИКА МАШИНЪ ГОСПОДАРСКИХЪ

Филія у Львовѣ подъ власною фирмою

2314 ПРАГА-БУБНА. 2—?

Каталоги на жаданье даромъ

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармациіи и хемика судового

Одзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломамя признанія, а на выставѣ всемырной въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за бдличнй выробы косметичнй, тоалетовй и перфумы именно:

Пудръ княжій не мѣстить жадныхъ металевыхъ примѣшокъ, есть се найчистѣйша и найнѣжнѣйша мучка ростинна, приємно прилягае до лиця надае красну, природну бѣлбсть и есть неоцѣненымъ средствомъ до окрасы лиця. — Пуделко мале бѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр., зъ лебедикомъ 1 зр 50 кр Рожевый для бльондинокъ и кремовый для шатинокъ и брунетокъ, мале пуделко по 70 кр., больше зр. 1 20 зъ пуделкомъ зр 1 60.

Вода фіялкова. Усуває зъ лиця прищѣ, лишаѣ, угрики, попаданье и лущенье шкбры, выгладжуе морщинки и долики бсповй Лиця бдевѣжуе. выбѣлюе и вынѣжнюе до тои степени, що яко средство тоалетово-гигіеничне здобтало бдзначене медалемъ заслуги на выставѣ природничо-лѣкарскбй въ Краковѣ Цѣна 1 зр.

Мыло косметичне лагбдно дѣлає на нашкброкъ, запобѣгае попаданю рукъ и лиця, дуже нѣжно очищуе шкбру. — *Усуває весняки и жовто-брунатнй плямы зъ лиця* Цѣна 60 кр.

Порошокъ ростинно-алькаличный до чищенія зуббвъ.

Усуває камѣнь и квасы, котрй наводять ббль и порохнавѣнье зуббвъ. — Пуделко 30 и 60 кр.

Фарбы до стампилій

сыня, фіолетова, червона, чорна. — Фляконъ по 50 кр.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка, рбгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч 20 и въ ЧЕРНбВЦЯХЪ Ринокъ ч 2. 2257 21—?

ПЕТРО КРОКЕВИЧЬ

аптикарь въ Краковѣ

улиця Баштова при плянтахъ (рбгъ Рынку Клепарского)

поручае власнй выробы

яко правдиву одиноку добычь найновѣйшихъ часбвъ. приносячу хорому неоцѣненй спасеннй користы. о чѣмъ свѣдчать щоразъ численнѣйшй признанія похвалы и т. п., якъ неменше посвѣдченье лѣкарске, а именно:

До Высокоповажаного пана Петра Крокевича, аптикаря у Краковѣ.

Выробы фармацевтичнй Пана Петра Крокевича, аптикаря пбдъ Львомъ у Краковѣ, пбсля предложеныхъ менѣ приписбвъ лѣкарскихъ зробленй, не мѣстять нѣякихъ шкбдливыхъ складникбвъ и въ бдповѣдныхъ немочахъ ужитй, дуже успѣшно дѣлають.

Д-ръ Юровичь.

У Краковѣ дня 23 липня 1887. докторъ всѣхъ на къ лѣкарскихъ.

Вино хинове, средство лѣчниче, взмагаюче силы. стравнбсть, надзвычайно поручане, особливо у женщинъ слабосильныхъ. блѣдыхъ и т п

Вино хинове зъ зелѣзомъ, поручане молодымъ особамъ для осягненя зросту и розвою тѣла, надае крови силу, збольшаючи скблькбсть тѣлокъ крови. змбцняючи жолудокъ пбдносить апетитъ, лѣчить загальнй ослабленя. блѣдачку и т. п., а *одиноке для реконвальесцентбвъ* по хоробахъ горячковыхъ вынищаючихъ.

Вино зелово-ромбарбарове, вытягъ винный зъ правдивого корѣня Ревеня хиньского (Radix rhei chin nsis) и зелъ. збольшаючихъ рухи хробачковй кишокъ черезъ то легко розвольняюче; знамените въ затканяхъ. часто повтаряючихъ-ся здутяхъ, довготреваючбмъ катарѣ, дванацятницѣ и въ упорчивбй жовтачцѣ.

Вино зелово-пепсинове вытягъ зъ зель краєвыхъ и найлѣпшои пепсины de Rostock, одиноке успѣшне средство пбдносяче травленье, розпускаюче бѣлко, затымъ одиноке въ нестравности, хроничныхъ катарахъ жолудка або на тлѣ туберкуличнбмъ атоніи кишокъ у людей старыхъ дуже помбчне у дѣтей зле бджившованыхъ, анемичныхъ и шкрофуличныхъ.

Амгренъ, незрбвнана помбчь въ сильнбмъ болю головы. Ложочка бдъ кавы зажита успокоюе найсильнѣйшу мигрену.

Кальльонъ, одиноке средство на найстаршй и найдолегливѣйшй нагнѣтки. По насмарованю нагнѣтокъ сейчасъ перестае болѣти, а въ 24 годинахъ бдпадае безъ найменшого болю.

Хильоль, лагодить по кблькоразовбмъ ужитю найбольшй болѣ ревматичнй пострѣлы. подагру и т п

Сарсапариліанъ зъ корою хиновою, узнаный яко найлѣпше средство въ немочахъ походячихъ зъ збпсутя соковъ и зъ бдги повстаючого вадливого складу крови, въ недокровности и т. п.

Зѣлье грудне зб свѣжихъ, лѣчничихъ зелъ волоскихъ, котрй вже неразъ навѣть въ прикрыхъ розличныхъ выпадкахъ слабости давали надсподѣване полѣшенье терплячому, то въ слабостяхъ грудныхъ то легкихъ, противъ астмы, всякои душности и т. п. Усувають они тяжку дыхавицю всякй закатареня легкихъ и грудей. зафльегмленя, кольки въ грудехъ, упорчивый кашель и т п. Цѣна зр. 1·20

Сиропъ грудный при тяжкихъ або застарѣлыхъ немочахъ, уживаный бувае рбвночасно зъ зѣлъемъ льоретаньскимъ противъ сухотъ и слабостей грудныхъ и легкихъ и т. п Цѣна 2 зр.

Кроплѣ жолудковй. Средство знамените и незрбвнане у всѣхъ слабостяхъ жолудка. Цѣна 35 кр. 2065 20—0

Замовленя выконуєся бдворотною почтою.

Зъ численныхъ подякъ наводимо ось тй:

Высокоповажаный Пане Аптикарю!

Бажаю, щобы кождому хорому такъ знаменитый успѣхъ давали лѣки зъ Вашихъ выроббвъ, якъ моёй женѣ, котрй надсподѣвано успѣшно дѣлали и прошу о надбсланье менѣ ще Амигренъ и капель жолудковыхъ.

Зъ поважаньемъ

Пшбвъ д 3 липня 1887 р *Леопольдъ Ковалик*ъ

(Рыбникъ, Oberschlesien).

Высокоповажаный Пане!

Узнаю дѣйстну успѣшность Вашихъ выроббвъ, досвѣдчивши на собѣ

Се посвѣдчаю ретельно. Зъ поважаньемъ

Schönpriesen b. Aussig 25 мая 1787 р. *Новаковскй*

директоръ фабрики цукру.

Вп Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви въ Краковѣ.

Страдаючи бдъ пбвтора року на сильный, невылѣчимый кашель, спольченый зъ рбзными тяжкими недугами, мимо тутешныхъ радъ лѣкарскихъ, чувся я безъ надѣе житя, а яко отець кблькоро дѣтей, хапаючись вкбнци рбзныхъ способбвъ до поратованя здоровля, случайно зъ порады чужои пріязнои менѣ особы. уживъ я „Зѣля грудного" выробу аптикари Вповажаного Пана Петра Крокевича, и по ужитю чотырохъ пачокъ „Зѣля грудного" и Сирону бдыскавъ цѣлковито здоровье, могучи о власныхъ силахъ уже працювати и тымъ чиномъ бодай частину щастя дѣтемъ моимъ удѣлити. Чуюсь тому спонуканымъ заявити найщиршу вдячность Вповажаному Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви мѣсцевому, за выробъ „Зѣля грудного", бо житье моe лишь ужитю того Зѣля завдячую.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Кракбвъ, дня 28 мая 1886 р *Михаилъ Трыбальскй*,

друкарь литографичный.

Высокоповажаный Пане!

Вычитавши зъ газетъ дня 28 мая с. р. пбдяку Вамъ Вповажный Пане, а почуваючись зарбвно до обовязку вдячности маю честь тую-жь въ высокбй степени заявити Вамъ, Вповажный Пане, бо Ваше „Зѣлье грудне и „Сиропъ „ и въ загалѣ Вашй выробы не лишь менѣ самому але дуже многимъ, де заходили сумнѣвы що-до здоровля давали чудный успѣхъ Маючи отже много завдячити Вашимъ выробамъ, приймѣть Вповажаный Пане выразы моеи вдячности, а заразомъ зичливости, успѣху въ дальшбмъ розвою своихъ выроббвъ такъ для добра власного, якъ и зъ пожиткомъ для людскости!

Остаю зъ довжнымъ поважаньемъ *Кс. Е. Веркеръ*,

Кракбвъ 1 червня 1886 р Реформатъ.

Честный Пане!

Страдаючи бдъ 20 лѣтъ на гемороиды и упрямый ббль въ жолудку. на дыхавицю и сполучене зъ нею замуленье мѣхура, на затвердженье и иншй долегливости. уживъ я кблька фляшокъ „Капель жолудковыхъ", котрй зробили менѣ надзвычайну пбльгу, що посвѣдчаю згбдно зъ правдою и совѣстею.

Фишеръ,

Ряшѣвъ, дня 21 червня 1886 р. совѣтникъ ц. к. суду.

Закладаюся

за всяку цѣну, що жаденъ зъ моихъ конкурентбвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжь для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій краєвыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мбй богатый складъ такожь

1962 Вск. Духовенъству 62—0

Замовленя въ мѣсци и зъ провинціи выконую я точно и ретельно, На жаданье высылаю взоры даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужескои одежи гуртомъ и подрббно.

Львбвъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложеный 1848.

ПРАКТИЧНЙ а ДЕШЕВЙ ДАРУНКИ НА РОЗДВО!

Годѣ часъ тратити!

Найсвѣжша новбсть!

Лише 5 зр. 25 кр.

2166 коштуе найновѣйшій 19—20

Вашинтоньскій ремонтоаръ

до накручуваня безъ ключика при ушку, зъ 5-лѣтнею гварантією за добрый бдъ. Тбльо сей годинникъ може заступити **золотый годинникъ**, а то по перше черезъ добре урегульованье, по друге черезъ **правдиво роскбшну куверту** и дялтого можна его кождому якъ найлучше поручити.

Лише 1·20 зр. коштуе красный покосвый **стѣнный годинникъ** въ добрымъ регульованымъ верком, зъ ланцушкомъ и тягарками, зъ выпукламы бронзовыми прикрасами. **Лише 2·50 зр.** коштуе вышный прикрасный **стѣнный годинникъ** зъ дзвбниковымъ будильникомъ, въ рамкахъ горѣховыхъ, зъ всказуючимъ, самоосвѣтячимъ щатомъ, иде и будить пунктуально.

Лише 3·90 зр. коштуе французкій, волото бронзеваный **Будильникъ годинниковый** зъ голосно бючимъ придадомъ будильчымъ. Окраса для кождого чи то въ хатѣ, чи въ подорожи, зъ веркомъ тревалымъ, не знищимымъ и пунктуально идучимъ.

Лише 4·50 зр. коштуе **срѣбно-никльовый годинникъ, кишеневый цилиндеръ** зъ дскональымъ регульованымъ веркомъ и пишно украшеною оправою зъ кришталовымъ пласкимъ скломъ, незвычайно гарный.

Лише 30 кр. гарный, позолочуваный **лавцушокъ** зъ гачикомъ, до годинника.

Лише 1·20 зр. гарный **ланцушокъ до годинника**, въ золотбмъ фасонѣ зъ брильокомъ печатковымъ, роботы артистичнои.

Лише 3·75 зр. патентованый годинникъ зъ маятникомъ, зъ придадомъ бючимъ годины и пбвгодины, оправленый въ найделикатнѣйше полигуваный рамы, якъ найлучше наслѣдуючій горѣхове дерево, зъ вагаломъ и бронзовыми вагами. Крбмъ тыхъ прикметъ маесей годинникъ и тую неоцѣнену властивбсть, що въ ночи патентованый щатъ его свѣтить чуднымъ фіолетовымъ, часуючо гарнымъ свѣтломъ, за силу котрого **гарантуеся черезъ 10 лѣтъ.**

Несчислена скількбсть бдбирателѣвъ, котра сей годинникъ бачила и купила, була немовѣ очарована сею небувалою и неимовѣрною дешевостею.

Выключно тбльо набути его можна за попередною высылкою грошей або послѣплатою.

Wiener Uhren-Depot und Versandt

Balsam, Wien

II. Schiffamtsgasse 14 T.

ПЕРВЫЙ ВЫПУСКЪ ДОРОГОВЫЙ И БУДОВНИЧІЙ НА ПРОВИНЦІИ.

Вже выйшовъ (въ языцѣ польскбмъ):

„Галицкій законъ дороговый и будовничій"

Збирникъ законбвъ, розпорядженъ инструкцій и т. п. дороговыхъ и будовничихъ обовязуючихъ въ Галичинѣ зъ выимкою головныхъ мѣстъ Львова и Кракова

2331 2—3 Збравъ и выдавъ *Ар. Гилель*

Цѣна въ оправѣ 2 зр. а. в.

Есть се **одинокій и першій** доси комплетный до послѣднихъ днівъ доведеный збирникъ закона дорогового и будовничого.

Можна дбстати въ кождой книгарни и у накладника

О. Цукеркандля и Сына въ Золочевѣ.

На бажанье розсилаеся подробный проспектъ.

ВПрепод. Отцямъ и Вповажаному Духовенству

Теофиль Копыстыньскій,

Львбвъ, ул. Краковска ч. 20.

НАЙЛѢПША ОБУВЬ!

Знана фирма **ФРАНЦА ГАВЛИКА**, истнуюча бдъ кблькапяти лѣтъ **у Львовѣ**, поручае знаменитый свбй выробъ зъ найлѣпшихъ матеріялбвъ.

Кождый въ цѣлости одержить бдповѣдну обувь, коли тбльо схоче, замавляючи, означити мѣрою центиметровою слѣдуючій тутъ взорець: довготу стопы с. е бдъ половины пяты ажь до великого пальця якъ *a* до *b*, дальше въ пальцяхъ (довкола кбстки) якъ *c*, *d*, дальше такъ само линію якъ *e*, *f* и пбдбитье с. е. обводячи ногу бдъ пяты ажь до ей зогнятя якъ се означае буква *g*, *h*; есть се рѣчь надзвычайно легка, а кождый може бути певнымъ, що въ цѣлости жадану обувь одержить.

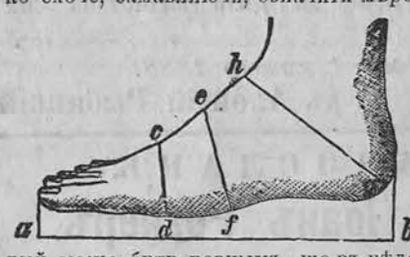

Адреса:

Магазинъ и роббтня обуви

ФРАНЦЪ ГАВЛИКЪ

2328 1—3 **улиця Стрѣлецка число 2 у Львовѣ.**

Банкъ рбльничій у Львовѣ.

Приймае замовленя на **НАСѢНЬЕ** до засѣву весняного, удержуе на складѣ макъ, *конюшину* червону, бѣлу, шведску, люцерну французку, кукурузу американьску „Virginia", кбньскій зубъ и новый рбдъ кукурузы американскои „La Plata" и т. д., бвсы, ячмена, пшеницѣ въ рбзныхъ бдмѣнахъ, найдобрнѣйшихъ родахъ и по найдоступнѣйшухъ цѣнахъ въ мѣру запасбвъ

Всякй поясненя удѣляе якъ найраднѣйше

2329 2—3 **ДИРЕКЦІЯ.**

Цѣс. кор. уприв. гал. акційный

БАНКЪ ИПОТЕЧНЫЙ

выдае

почавши бдъ дня 1 цвѣтня 1887

у Львовѣ и при филіяхъ въ Кракове, Черновцяхъ и Тернополи

АСИГНАТЫ КАСОВЙ

$3\frac{1}{2}\%$ платнй въ 30 днѣвъ по выповѣдж.

4% „ „ 60 „ „ „

$4\frac{1}{2}\%$ „ „ 90 „ „ „

Львбвъ 1 цвѣтня 1887.

2223 61—? **ДИРЕКЦІЯ.**

(Передрукъ не буде плаченый.)

2150 22—24

Чай и Ямайка-Румъ Спеціяльность.

Чай бсля якости за кілько бдъ . 3·50 до 12·— зр.

Порошокъ зъ чаю зъ найлучшихъ сортбвъ . 4·— „

„ „ гбрщихъ . 3·— „

„ Ямайка Румъ дуже добрый за літрову фляшку 2·40 „

Высылка за готбвку або послѣплату.

(вастр. Шлезія)

С. Шкоп, Тропау

При закупнѣ товарбвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пбдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 22. Львôвъ, Четверъ 28 сѣчня (9 лютого) 1888. Рôчникъ IX.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей выходить вô второкъ и вô вгорокъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. Надôслане по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler. Wallfischgasse 10; M Dukes, I. Schülerstrasse 8; G. L. Daube & Co. Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Woilzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & V gler, G. L. Daube & Co.

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлыи рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ . . . . . 16 зр.
на пôвъ року . . . . . 8 зр.
на чверть року . . . . . 4 зр.

Експедиція пôдъ ч. 8. ул. академична.

Редакція и Администрація пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лишь на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатаній вôльній ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Ôдъ 1 (13) сѣчня **„Дѣло“ почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускй свята. Условія предплаты повысше на заголовку.

Вѣсти про патріярхатъ у Львовѣ.

Онôгды подали мы вѣсть зъ Риму зъ датою 6 лютого, що мовь-то Конгрегація въ справахъ вѣры на Всходѣ одержала ôдъ папы Льва XIII порученье, щобы въ якъ найкоротшôмъ часѣ розслѣдила справу и поставила внесенье, чи не належало-бъ рускй епископства на Угорщинѣ пôдчинити пôдъ юрисдикцію гр.-кат. митрополіи львôвскои, надѣляючи ѳи титуломъ патріярхату, о якій Русины ôдъ 40 лѣтъ упоминалися. Мотивомъ до тои реформы мавъ-бы бути упадокъ духа религійного межи духовеньствомъ рускимъ на Угорщинѣ и розширене тамъ-же москво- и схизмофильство. При принятю польско-рускои депутаціи, папа мавъ-бы сказати о тôй справѣ вже щось рѣшучого.

Хотяй вѣсть тую мы поки що мусимо уважати лише приватною, то мимо того витаємо саму мысль заснованя патріярхату рускокатолицкого въ Галичинѣ зъ неуданою радостею. Вже сама звѣстка признає, що заснованье патріярхату було-бы лише сповненьемъ давныхъ бажань Русинôвъ Галицкихъ, котрй ачей-же самй найлучше знають потребы своеи церкви.

Заснованье патріярхату, въ котрого складъ увôйшли-бъ епископаты угорскй, безперечно сконсолидувало-бы католицку церковь на окраинахъ Австріи. Може давнѣйшими часами, при пассивности святѣйшого синоду петербургского, така консолидація не здавалася дотычнымъ сферамъ конче на потребѣ, але нынѣ въ виду агресивнои роботы, яку розвинувъ синодъ ôдъ кôлькохъ лѣтъ зъ иниціативы свого оберпрокурора Побѣдоносцева не тôлько въ Россіи, на Балканахъ, на Орієнтѣ, але и въ самôй Австріи, — нынѣ добре понятый интересъ церкви католицкои домагаєсь того безъусловно. Понято, що агресивнôсть дасться ôдперти лишь рôвно сильною агресивностею, а до того треба сконсолидованя силъ руско-католицкои церкви.

Чи на Угорщинѣ дѣйстно розвелось яке небудь схизмо-фильство о тôмъ мы Галичане не чули нѣчого позитивного. Але католицизмови Русинôвъ угорскихъ грозить, по нашôй думцѣ, не менча небезпечнôсть ôдъ кальвинизму мадярского. Зъ мадяризацією Русинôвъ угорскихъ, котру тамъ Мадяры стараються дуже приспѣшити, може легко упасти и вѣра греко католицка. Епископы угорскй самй въ собѣ не въ силѣ опертись тôй грозѣ, — скрѣплений однакожь близшимъ сполученьемъ зъ митрополією львôвскою, могли-бъ на певно не тôлько устоятись противъ кальвинизму, але и дѣлати позитивно въ користь церкви католицкои.

Надѣємось проте, що конгрегація de propaganda fide, розслѣдивши основно справу, згодиться на давне бажанье Русинôвъ Галицкихъ и поставить внесенье въ дусѣ бажань самого-жь верховника церкви. Боимось лише двохъ рѣчей, именно закулисовыхъ интригъ деякихъ личностей польскихъ, звѣстныхъ и дуже частыхъ путникôвъ до Риму, а не менше и шовинизму мадярского, котрый всѣми силамм буде опиратись такôй мовь-то аномаліи, щобы епископы короны св. Стефана пôдлягали юрисдикціи долитавского патріярха. Шовинизмъ сей не дасть Мадярамъ зрозумѣти хôсна. якій выйшовъ-бы зъ патріярхату Галицкого и для нихъ самыхъ, усторонюючи якъразъ все то, що самымъ Мадярамъ выдаєсь нынѣ дуже нѣбезпечнымъ...

Бесѣда кн. Бисмарка

выголошена д. 6 н. ст. лютого въ парлямѣнтѣ нѣмецкôмъ при дебатѣ надъ позичкою на войско.

(*Дальше*)

Щобы зрозумѣти, що тутъ не йде о хвилеве зарядженье, прошу перейти зô мною небезпечности вôйны, якй мы ôдъ 40 лѣтъ мали, не впадаючи нѣколи въ нервовый неспокôй. Въ 1848 р. мали мы два грубо-воєнній питаня: польске и шлезвиго-гольштиньске. Перший крикъ по мартовыхъ дняхъ бувъ: Вôйна противъ Россіи за ôдбудованье Польщѣ! Небезпечнôсть, попасти въ европейску кризу, була дуже близько. Не потребую пôдносити, що въ р. 1850 черезъ Оломуцку угоду оминено велику заверуху. Наступили два спокôйнѣйшй роки, але повнй невдоволеня. Я бувъ тогдѣ посломъ въ Франкфуртѣ. Вже въ 1853 р. давались ôдчувати ознаки вôйны кримскои, она тревала до р. 1856 и за весь часъ ѳи мы були безпосередно на березѣ пропасти, де мы мали „у вôйну помогти собѣ“. Я мусѣвъ тогдѣ, ôдъ 1853 до 1857. мовь маятникъ въ годиннику ходити мѣжь Франкфуртомъ а Берлиномъ, бо пок. король уживавъ мене за адвоката своеи независимои политики. Коли захôднй державы натискали, щобъ мы Россіи вôйну выповѣли, то я мусѣвъ королеви все выслати якусь приязну Россіи депешу. Прусы були тогдѣ на березѣ великои вôйны и выставленй на вороговане цѣлои Европы, коли не хотѣли зôрвати зъ Россією. Мы взяли тогдѣ участь въ конгресѣ парискôмъ и тамъ, зовсѣмъ проти моеи гадки, зготовили собѣ Каноссу. Въ 1857 р. прийшла справа нефшательска; я бувъ высланый до Парижа на переговоры зъ Наполеономъ о прохôдъ прускихъ вôйскъ черезъ Швайцарію. И то була небезпечнôсть вôйны, коли бъ король не бувъ порозумѣвся зъ Австрією. Пôдчасъ италійскои вôйны (1 59 р) мы дôйшли до мобилизаціи и були-бъ ударили, коли-бъ не миръ въ Виллафранка, може за скорый для Австріи, але для насъ дуже въ пору. Тогдѣ були-бъ мы вôйну вели при дуже несприяючихъ условіяхъ. Такъ дôйшли мы до 1860-тыхъ рокôвъ.

Вже 1863 р. була зновъ велика небезпечнôсть вôйны; публика зможе ѳи понятй ажь по отвореню тайныхъ архивôвъ. Пôдчасъ польского повстаня явились до мене ранкомъ послы американьскій Buchanan и французкій Talleyrand и въ кипучôй смолѣ мене купали за то, що пруска политика держалась зъ россійскою, а въ полудне я мавъ потому приятнôсть, въ соймѣ прускôмъ выслухати майже то само, що рано ôдъ обохъ чужихъ послôвъ. Я то выдержавъ, але царевн Александрови тогдѣ не стало вже терпцю. Ôнъ бувъ готовъ въ союзѣ зъ нами выступити и битися. Але мы тогдѣ мовчки ôдмовили, а смерть короля данського звела потôмъ всѣхъ интересованыхъ на иншй гадки, — а все таки треба було одного „такъ“ замѣсть „нѣ“ ôдъ короля зъ Гастайну, а була-бы велика вôйна, вôйна коалиційна. Ôдъ хвилѣ, якъ нашй вôйска переступили Ейдеру, я кождои хвилѣ бувъ приготованый, що вмѣшаються другй державы. Вже тогдѣ я мôгъ спостерегти, що Прусъ и Австріи, коли стоять разомъ, прецѣнь Европа не нападе.

Въ 1865 р. фронтъ змѣнився, вже тогдѣ почалось приготованье до вôйны, що нашъ нѣмецкій годинникъ зрегульовано на столѣтье. Въ 1866 р. выбухла вôйна и була велика небезпечнôсть, щобы зъ того новôдинку мѣжь Прусами а Австрією не выйшла велика вôйна европейска. Але и ôдъ того часу до 1870 року мы разъ-у-разъ боялись вôйны, до якои пôдбурювавъ панъ Байстъ у Франціи и Италіи. Боязнь передъ вôйною була така велика, що на мене купцѣ и промысловцѣ напирали, щобъ ударити, абы тôлько непокоєви конецъ положити. Мы ждали, ажь на насъ ударять, и мы добре на тôмъ выйшли, що були стороною нападеною

А по великôй вôйнѣ бувъ хочь одинъ рôкъ безъ небезпечности воєнноі? Заразъ якъ мы до дому повернули, думано, що въ пяти лѣтахъ буде вôйна ôдплатна. Одинъ членъ центра сказавъ тогдѣ: Россія рѣшае Въ р. 1876 зновъ захмарилось на полудни, и я пригадую, що мы по вôйнѣ всходнôй тôлько черезъ конгресъ ухоронились передъ европейскою заверухою. Потôмъ проявилась нова небезпечнôсть за для того, що Россія за зле взяла намъ наше поведенье на конгресѣ. Опôсля якійсь часъ успокоивъ насъ союзъ трицѣсарскій. Але при найдрôбнѣйшôмъ симптомѣ публичне мнѣнье такъ само непокоилось, — хочь я тогдѣ, якъ и нынѣ особливо, уважавъ се безосновнымъ.

Не хочу однакъ зъ того заключати, щобъ мы не потребували скрѣпленя нашои силы вôйсковои, противно. Щобы то 40-лѣтне tableau було повне, мусимо кождои хвилѣ бути такь сильными, щобъ зъ самосвѣдомостею дужого народу були мы сильнй и супроти всякои коалиціи, а мы можемо бути сильнѣйшими, якъ кождый иншій народъ. Мы потребуємо лишь тои не надто великои грошевои сумы, — кажу не дуже великои, бо Франція за остатныхъ 10 лѣтъ зъужила на войсковй цѣли 3 миліярды, а мы и 1½ миліярда не зъужили. Коли я кажу, що мы мусимо безпечно станути супроти всѣхъ можливостей, то тымъ я высказую, що мы повинній ще бôльше змагатись, якъ другй державы, — за-для нашого географичного положеня. Мы маємо три фронты до нападу, а Франція и Россія лишь по одному. Мы выставленй на бôльшу небезпечнôсть коалиціи, якъ якій-небудь иншій народъ. Богъ осадивъ насъ въ таке положенье, що намъ сусѣды не дають попасти въ байдужнôсть и забагненье. Попередъ всего давъ намъ найохôтнѣйшій до вôйны, найнеспокôйнѣйшій народъ, Французôвъ, а въ Россіи дозволивъ зрости склонности до вôйны, чого въ давнѣйшихъ столѣтяхъ не було Щупаки въ европейскôмъ ставѣ карасевôмъ не дають намъ бути карасями. Прасы француска и россійска зъединять насъ. Тôлько-жь мусимо статись такъ сильными, щобъ щупаки нѣчо иншого не могли намъ учинити, якъ хиба насъ пôдохотити.

Минули часы святого аліянсу и нѣмецкого „бунду“, коли мы не мали смѣлости рота отворити и не важились высказати своеи гадки, заки другй не выговорились. Нынѣ инакше. По кримскôй вôйнѣ оба упали. А хочь намъ выбореныхъ успѣхôвъ великихъ не могуть простити, то все таки мушу сказати, що нашихъ добрыхъ зносинъ зъ Россією не зôрвала и вôйна зъ 1866 р., и признаю, що тогдѣ Россія зовсѣмъ не перешкаджала утворенню пôвнôчно-нѣмецкого звязку, але навѣть була тому рада Россія не выступила тогдѣ недовѣрчиво до нашои политики. Ну, тогдѣ россійска политика зробила великій скокъ. За россійску политику мы особливо вдячнй цареви Александрови I. Ôнъ пôдперъ насъ 1813 р.. ôнъ мôгъ же ôдъ польскои границѣ вернутися и намъ дати упасти, — не учинивъ того. За то мы цареви, а коли хотѣти бути скептичнымъ — россійскôй политицѣ маємо подякувати Тую вдяку мы ôдъ Фридриха-Вильгельма III. все й заявляли. Сальдо Россіи въ прускôмъ контѣ наша приязнь — нѣ, скажу бôльше, — нашй услуги, якй царь Николай вызыскавъ, змазано въ Оломуцу, де Николай не станувъ по сторонѣ Прусъ и насъ не бороннвъ. Ôнъ въ загалѣ бôльше любивъ Австрію якъ Прусы. Мы-жь не зломали давнои традиціи зъ Россією и держались ѳи особливо въ вôйнѣ кримскôй. Я радивъ тогдѣ пок. королеви, котрый не бувъ вôйнолюбивый, замѣсть 100.000 поставити 200.000 людей а cheval на граници, щобъ можна було обертатись и на лѣво и на право. Що король того не зробивъ, мусимо ѳму подякувати. Я бувъ тогдѣ ще молодшій, менше досвѣдный. Зъ кримскои вôйны выйшли мы отже яко приятелѣ Россіи, а се особливо менѣ выйшло на приятнôсть, коли я бувъ посломъ въ Петербурзѣ.

На вôйну нашу зъ Австрією дивилась Россія зъ вдоволеньемъ и тѣшилася зъ погрому Австрія. Въ 1870 р. мы прислужилися на Чорнôмъ мори нашимъ россійскимъ приятелямъ, чого учинити не були-бъ мы въ силѣ, коли-бъ насъ були побили. Отже вôйна 1870 р не принесла намъ въ наслѣдкахъ своихъ знеохоченя Россіи проти насъ. А наводжу я все се длятого, щобъ выяснити генезу тôлько-що оголошеноі угоды и щобы политику Его Величества ôдъ всякихъ закидôвъ оборонити.

По 1870 р. було прецѣнь въ першихъ лѣтахъ тихо а ажь 1875 р. почавъ мôй давнѣйшій другъ а пôзнѣйшій товаришъ Горчаковъ обявляти наклôнъ шукати популярности бôльше въ Франціи, нѣжь у насъ. Тогдѣ то появилась и та телеграма о маимыхъ намѣрахъ нашихъ напасти на Францію. То мене не на жартъ здивувало и я горячо перемовився по тôй причинѣ зъ Горчаковомъ. Однакъ я заложивъ собѣ удержати миръ, що ще 1872 р. завязався при ôдвѣдинахъ обохъ цѣсарѣвъ въ Берлинѣ и черезъ пôзнѣйшй стрѣчи. Ажь 1876 р. поставила намъ Россія деякй забаги, але мы за нихъ подякували. По тôй причинѣ звернулась Россія просто до Вѣдня и тамъ то прийшло — коли не мылюся — въ сѣчни 1877 р. до умовы про всходну кризу и Россія признала Австріи окупацію Босніи. Опôсля надôйшла вôйна и я бувъ дуже радъ зъ того, що туча насъ минула и генъ далеко на полудни розбралась. За помочею конгресу прийшло и до мира, що ѳго попередивъ бувъ договôръ Санъ-Стефаньскій. — Те, що постановлено въ Санъ-Стефано, не було богато небезпечнѣйшимъ ôдъ того, що принесъ конгресъ. Шкода, причинена конгресомъ договорови Санъ Стефаньскому, була маловажна. Чи той миръ однакъ бувъ майстерскимъ дѣломъ, того сказати годѣ. Тогдѣ прошено мене, щобъ я проводивъ конгресови. Я бувъ недужій въ Фридрихсруге и не мавъ до того охоты. Приневолили мене до того: почуттье повинности и память на царя Александра I. Россія осягнула призвôлъ Англіи, я принявъ на себе приєднати Австрію, и такъ прийшло до конгресу. Ролю свою понявъ я такъ, якъ бы я бувъ четвертымъ россійскимъ повномочникомъ, ба нѣ, третымъ, бо Горчакова не мôгъ я такимъ признати. И не було на конгресѣ объявленого анѣ одного россійского бажаня, щобъ я ѳго бувъ не переперъ. Я прийшовъ въ ночи до ложа хорого льорда Дизраеліого пôдъ ту хвилю, коли конгресъ мавъ уже розбитись и не допустивъ до того, — и я собѣ думавъ: коли-бъ я ще не мавъ найвысшого россійского ордеру зъ брилянтами, то мусѣвъ-бымъ ѳго теперь дôстати! И якъ же я опôсля здивувався, коли въ Россіи незабаромъ розпочалась газетна вôйна противъ Нѣмеччины, а напады тй зажадали ôдъ насъ натиску на Австрію. До такого дѣла не мôгъ я подати руки, бо коли-бъ мы собѣ зразили Австрію, мусѣли-бъ мы, не хотячи, стояти изольовано, статись залежными ôдъ Россіи. Я пôзнавъ зъ огôрченя Россіи противъ конгресу, що навѣть тогдѣ, коли-бъ мы пôйшли на выслуги россійскимъ забагамъ, не будемо певными того, чи не попадемо въ споры и вôйну зъ Россією, навѣть хочь-бы того и не хотѣли. Дôйшло до очевидныхъ воєнныхъ угрозъ, а тй грозьбы змусили мене до выбору межи нашими сусѣдами, до такого выбору, що я ѳго оминавъ черезъ лѣтъ двацять. Я тогдѣ конферувавъ въ Гастайнѣ и у Вѣдни, а оголошена умова зъ Австрією стоить до нынѣ. Оголошенье поняли газеты хибно мовь то якесь ультиматумъ або погрозу. Того оголошенье не могло хотѣти, бо змѣстъ умовы давно вже бувъ вѣдомый россійскому кабинетови. Було се моимъ обовязкомъ супротивъ царя Александра заявити ѳму, якъ єсть.

Наколи-бъ мы доси тои угоды не мали, то мусѣли-бъ ѳи теперь заключити. Она має всѣ прикметы межинародного договору, она єсть выразомъ обопôльныхъ тревалыхъ интересôвъ. Бувають договоры, що ихъ нѣ одна великодержава надовго триматись не може, коли не схоче увôйти зъ власнымъ народомъ въ колизію. Але въ сѣмъ договорѣ не ма нѣчого такого, бо тутъ не йде тôлько о договôръ зъ Австрією, але такожь о подôбнй договоры нашои имперіи зъ другими державами, а именно умовы зъ Италією суть тôлько выразомъ спôльного змаганя и спôльнои небезпечности. Мы и Италія мусѣли право — консолидуватись, доперва у Австріи выбороти, а теперь обоє стараємось вразъ зъ Австрією забезпечити супокôй и внутрѣшный розвôй.

Якъ великій обопôльный интересъ має той договôръ, показалося въ Никольсбургу и въ роцѣ 1877. Уже въ Никольсбургу побачили мы, що безъ сильнои Австріи надовго обôйтись намъ годѣ. Вправдѣ въ р. 1870 многимъ въ Австріи не давала спокою покуса — ôдплатити за рôкъ 1866, однакъ розважна политика австрійского кабинету рекла собѣ зъ горы, що коли-бъ насъ змогли Франція и Австрія, то Австрія добилась бы вправдѣ назадъ въ Нѣмеччинѣ свого давнѣйшого становища, але оно-бъ було осягнене неначе той реньскій звязокъ за Наполеона I, а Прусы мусѣли-бъ кинутися безповоротно въ обôймы Россіи. Такъ само єсть теперь и у насъ въ Нѣмеччинѣ. Не будь Австріи, а станемо межи Россією и Францією, двома найбôльшими милитарными державами, изольованй, або попадемо въ зависимôсть чи то ôдъ однои чи ôдъ другои. Держава, якъ Австрія, не пропадае, але стаєсь чужою для опустившого ѳи въ потребѣ и подае руку противникови непевного друга. Спôльнôсть интересôвъ придбала намъ двохъ союзникôвъ, на котрыхъ можемо спуститись. Союзниками нашими стали они не зъ любови — бо народы воюють вправдѣ зъ собою неразъ зъ ненависти, але не лучаться зъ любви. Ба и зъ ненависти не завсѣгды выходить вôйна, бо инакше мусѣла-бы Франція вести ѳи безнастанно. Нашихъ союзникôвъ зъѣднали намъ не лишь однаковй змагання але найважнѣйшй интересы европейскои рôвновагы. Для того, думаю, панове, що вы одобрите политику цѣсаря, що заключивъ договôръ.

(*Конець буде.*)

Загальнй зборы „Народноі Рады“.

VI.

Посолъ о. Ник. Сѣчиньскій, завôзваный зôбраными и предсѣдателемъ п. Реваковичемъ при грôмкихъ оплескахъ, почавъ свою бесѣду и высказавши въ довшôй промовѣ всѣ недогôдности теперѣшного закона дорогового и кривды селянъ (промову тую обѣцявъ намъ о. посолъ надôслати — *Ред.*) закôнчивъ тымъ, що законъ можна змѣнити тôлько закономъ, а се належить до сойму, до послôвъ. Селяне выбирають собѣ послôвъ, тожь при недалекихъ уже выборахъ до сойму нехай памятають, що въ ихъ рукахъ спочиває ихъ власне добро! (*Довгй оплески.*) А за той часъ кождe село повинно вносити петицію до сойму, а „Народна Рада“ повинна обдумати способъ, щобы правительство державне высказало явно, а не пôвсловами, своє бажанье змѣны теперѣшного закона дорогового. Таке заявленье вплынуло-бы дуже користно на упертыхъ шляхотскихъ послôвъ въ соймѣ. (*Грôмкй оплески.*)

На внесенье о. Исид. Зельского ухвалено замкнути дальшу дискусію въ сій справѣ.

Предсѣдатель п. Т. Реваковичь ôдчитавъ выслѣдъ голосованя на выдѣлъ, а п. А. Горбачевскій ôдчитавъ богато наспѣвшихъ телеграмъ поздоровныхъ.

По рѣшеню загальныхъ зборôвъ, щобы выборъ головы „Народнои Рады“ перевести черезъ аклямацію, предложивъ о. Дан. Танячкевичь на голову д-ра Олександра Огоновского. Въ сали розлягались грôмкій оплески. — Д-ръ Огоновскій дякувавъ за выборъ, заявляючи, що ôнъ радъ бы видѣти на тôмъ достойнôмъ мѣсци пос. Юл. Романчука. По заявленю пос. о. Сѣчиньского, що п. Юл. Романчукъ, потерпѣвши велике нещастье родинне, рѣшучо выпрошувався, щобъ ему на теперь полишити трохи супокою и по новôй промовѣ о. Танячкевича за выборомъ д-ра Ол. Огоновского, зборы зновъ грôмкими оплесками заявилися за д-ромъ Олекс. Огоновскимъ и ôнъ, приймаючи достоиньство, обнявъ провôдъ дальшихъ нарадъ загальныхъ зборôвъ.

П. Ив. Сѣкорскій, селянинъ зъ Бѣлки зложивъ заявленье, що громады вповнѣ годятся на внесенье дорогове рускихъ послôвъ въ соймѣ. П. Павло Кирчôвъ внѣсъ, щобы въ оговореной справѣ закона дорогового поставити якесь внесенье, въ загалѣ надати ѣй якусь форму. — Пос. о. Сѣчиньскій пояснивъ, що се неможливо и завôзвавъ ще разъ до вношения петицій до сойму, а дальше веденье сеи справы полишити выдѣлови „Народнои Рады“ и рускимъ посламъ въ соймѣ.

Предсѣдатель ôдчитавъ внесенье о. Іосифа Заячкôвского зъ Лопянки, щобы членôвъ „Народного Дому“ запрошено вступити въ члены „Народнои Рады“. Они, правда, не приняли до „Нар. Дому“ такихъ патріотôвъ якъ Романчукъ, Лѣниньскій, Нагôрный, Врецьона, але намъ не треба брати зъ нихъ примѣру, а радше добромъ платити за кривду. — *Зборы грôмкими оплесками заявили свою згоду на внесенье старця-патріота зъ р. 1848.*

О. Дан. Танячкевичь въ короткôй а ясно и проймаючо высказанôй промовѣ представивъ найновѣйше посягненье польскои бôльшости соймовои на права и автономію громадъ — именно сегорôчну ухвалу соймову про ôдобранье права презентованя учителѣвъ мѣсцевымъ радамъ шкôльнымъ. Зарадити погубнымъ наслѣдкамъ сего закону — бесѣдникъ уважаѳ рѣчею доконче потрѣбною и тому ставить внесенье: „Народна Рада“ удасться до министерства зъ прошеньемъ: не предкладати сего закона о презентованю учителѣвъ до найвысшои санкціи“. (*Грôмкій оклики: славно!*) „Народну Раду“ повинній пôдперти всѣ Русины, надати тымъ велику вагу сему нашому бажаню, то-жь найлѣпше було-бъ розôслати по краю петиціи, котрій бы всѣ пôдписували.

Д-ръ Теофиль Окуневскій взявъ слово и промовивъ: прибуваю зъ-мѣжь Гуцулôвъ, зъ нашои славнои Коссôвщины. Всѣ патріоты тамошній славлять щиро змаганя нашихъ рускихъ послôвъ, а именно посла Юл. Романчука, въ справахъ шкôльныхъ и заявляють свое загальне признанье ихъ дѣятельности. Щобъ и дѣломъ потвердити свои щирій слова, зложили они 50 зр. на оплату шкôльну для першихъ ученикôвъ, що вступлять до рускои гимназіи въ Перемышли, и тій грошѣ складають на руки выдѣлу „Народнои Рады“. Най ся пôдмога причиниться до якъ найчисленнѣйшого впису въ тую гимназію нашои молодежи. Дай Боже, щобы потреба рускихъ гимназій у всхôднôй Галичинѣ показалася пôдпертою дѣйстными доказами! (*Грôмкій оплески: слава патріотамъ!*)

П. Ив. Сѣкорскій заявивъ въ гарнôй промовѣ именемъ селянъ, що они радо приступають до всѣхъ ухвалъ нынѣшныхъ загальныхъ зборôвъ „Народнои Рады“ въ справѣ дороговôй и шкôльнôй. „Нар. Рада“ въ своѣмъ щиро-рускôмъ змаганю може все певно числити на то, що селяне будуть ѳи щиро пôдпирати. Дальше высказавъ бесѣдникъ свои погляды въ деякихъ справахъ, якъ въ справѣ примусовои асекурациі, заявляючись противъ неи; въ справѣ стяганя податкôвъ, котре громадамъ накинено, а касіерôвъ громадскихъ за ихъ тяжку роботу не вынагороджуѳся зъ фондôвъ державныхъ. Потôмъ бесѣдникъ высказавъ бажанье, щобы товариства „Просвѣта“, „Народна Рада“, „им. Качковского“ и въ загалѣ всѣ тавариства рускій могли находитися разомъ — въ тôмъ „Народнôмъ Домѣ“, що ѳго здвигнули всѣ Русины безъ рôзницѣ своихъ политичныхъ пересвѣдчень, а до котрого, на жаль, уже и руского народного театру не впустили. Бесѣдникъ смутиться тымъ и радъ бы сердечно, щобъ того не було! (*Загальній оплески.*)

П. Іосифъ Гурикъ, господарь зъ Угринова долѣшного въ Станиславôвщинѣ, повитаный оплесками, пôдперъ внесенье о. Д. Танячкевича, а гадки ѳго плыли такъ консеквентно и льогично, що могло-бъ декому здаватись, мовь они мають передъ собою довголѣтного парляментарного бесѣдника. „Ще гôрше, якъ устава дорогова, — говоривъ бесѣдникъ, — прошибла наше серце селяньске вѣсть о ôдобраню громадамъ права презентованя учителѣвъ. Се цѣлкомъ несправедливо, бо громады въ *найбôльшôй* пайцѣ удержують учителѣвъ. Вже й теперь, коли ще нема такого закона, презентують часомъ проти волѣ громадъ, а що то буде, коли законъ одержить найвыссу санкцію!“ Тутъ бесѣдникъ подавъ примѣръ, що одинъ учитель Полякъ хотѣвъ пôдкупити мѣсцеву раду шкôльну и тому не дôставъ ôдъ неи презенты, але за то окружна рада шкôльна проти волѣ громады ѳго запрезентувала. „Шѣсть лѣтъ — говоривъ дальше бесѣдникъ — учаться дѣти въ школѣ, а неразъ нѣчо зъ-ôдтамъ не вынесуть. А кôлько то каръ заплатить селяннинъ, коли дитина опустить школу! Великои ваги для селянина ѳсть языкъ, въ якôмъ учаться дѣти въ школѣ. Дитина, почувши руске слово ôдъ образованого учителя, вслухувалась-бы и сама переняла-бы ѳго. А, на жаль и соромъ, у насъ учать про „Wand-ы“, а зъ исторіи рускои нѣхто анѣ словомъ нѣчо не згадаѳ, пѣсень свѣтскихъ рускихъ не учать, вже не говорити про церковнй, а за то можна ôдъ дитины почути: „Lazł kotek na płotek...“

Учитель п. Павло Кирчôвъ, при нагодѣ обговорюваня справъ шкôльныхъ, змалювавъ яркими красками теперѣшный станъ народного шкôльництва и сумну долю народного учителя. Три фонды суть заснованй на удержанье школы, и всѣ тій фонды платять майже самій селяне. И якъ пôсля теперѣшного закона неразъ лучалося, що за ихъ грошѣ краѳва рада шкôльна не заименувала запрезентованого громадою учителя, и громада мусѣла заименованого терпѣти, — такъ ôдъ теперь треба буде вже здатись цѣлкомъ на чужу ласку чи неласку. Вправдѣ окружній рады шкôльній — се мовь органы правительственнй, але годѣ сего якось добачити, — они на скрôзь показуються польскими. Ба и теперь выборы до шкôльныхъ радъ мѣсцевыхъ не ôдбуваються правильно, але тій уряды стаються часомъ наслѣдными для властителѣвъ обшарôвъ двôрскихъ. Въ однôмѣ селѣ коло Перемышлянъ бувъ дѣдичь предсѣдателемъ шкôльнои рады мѣсцевои, померъ, а на ѳго мѣсце вступивъ 20-лѣтный сынъ правомъ наслѣдства. Про окружныхъ инспекторôвъ, про ихъ господарку, говорять уже не лише самі Русины, але и Поляки, якъ отъ посолъ Бобжиньскій въ соймѣ. Всего навѣть не выговоривъ бы. Примѣромъ най будуть недавній подѣ въ Рогатинщинѣ. Деякій инспекторы не выставляють посадъ на конкурсъ, а при презентованю ôдносяться до громадъ, формально мовь диктаторы автономичній. Нехай се буде сказане зъ уваги на теперѣшнй змаганя сойму при реформѣ шкôльництва народного и краѳвои рады шкôльнои.

Пос. о. Сѣчиньскій пояснивъ справу дотаціи учителѣвъ народныхъ, представивъ, що цѣла шкôдливôсть ухваленого нового закона шкôльного лежить въ нарушеню правъ громады. На внесенье о. Д. Танячкевича вповнѣ годиться. — То внесенье, пôддане пôдъ голосованье, *приняли всѣ зобранй* однодушно.

За-для спôзненои поры (раджено безъ перервы до 4 год. пополудни) мусѣвъ предсѣдатель закрыти загальній зборы теплою промовою до зобраныхъ, горячо подякувавши имъ за участь въ зборахъ та обрадахъ, и запросивъ ка ювилейный вечеръ въ честь Маркіяна Шашкевича.

(*Конецъ буде.*)

Дописи „Дѣла“.

Зъ Яворова.

[Зъ дѣвочои школы чч. Василіянокъ.]

Дня 30 н. ст. сѣчня с. р. ôдбулася клясификація учениць дѣвочого воспиталища чч. Василіянокъ въ Яворовѣ за зимовый пôврôкъ. Зъ початкомъ сего року шкôльного було въ пансіонѣ всѣхъ воспитаниць 74, зъ тыхъ 5 ôдôйшло заразъ зъ початку курсу, а зъ позôсталыхъ 69 учениць одержали степень першій зъ ôдзначеньемъ 29 а зъ добрымъ успѣхомъ 40.

Въ III кл. зъ ôдзначеньемъ: 1. Алискевичь Марія, 2. Венгриновичь Олимпія, 3. Венгриновичь Константія и 4. Петровичь Ѳлена, а 1. Вислоцка Ядвига, 2. Смольницка Аделя, 3. Гомза Ѳлена, 4. Козакевичь Александра, 5. Гайдукевичь Наталія, 6. Лысякъ Ольга и 7. Смольницка Емилія зъ добрымъ поступомъ.

Въ IV. кл. зъ ôдзначеньемъ: 1. Вахняннъ Марія, 2. Назаревичь Анна, 3. Шихъ Ѳлена, 4. Таращукъ Ѳлена, 5. Кобляньска Наталія, 6. Ильницка Ѳлена и 7. Нѣмцôвъ Александра, а 1. Авдиковичь Юлія, 2. Була Мелянія, 3. Сумикъ Ярослава, 4. Суликъ Стефанія, 5. Серватка Марія, 6. Кордасевичь Зеновія, 7. Желехôвска Юлія и 8. Хлопецка Ольга зъ добрымъ поступомъ.

Въ V. кл. зъ ôдзначеньемъ: 1. Кордуба Ѳлена, 2. Желехôвска Ѳлена, 3. Петровска Наталія, 4. Тимкевичь Софія, 5. Левицка Марія и 6. Крайчикъ Мелянія — а 1. Строньска Александра, 2. Венгриновичь Евгенія, 3. Матковска Августина, 4. Стояньска Аполонія, 5 Козакевичь Марія, 6. Левицка Діонисія, 7. Березовска Ольга, 8. Коссакъ Марія, 9. Адамецъ Ангеля, 10 Лѣсиньска Антонина, 11. Илевичь Анна, 12. Гладиловичь Софія, 13. Райфъ Павлина, 14 Илевичь Марія, 15. Матіяшь Марія, 16 Добровольна Людвика, 17. Блюмъ Цецилія, 18. Ольшаньска Софія и 19. Черкавска Исидора зъ добрымъ поступомъ.

Въ VI. кл. зъ ôдзначеньемъ: 1. Мацюракъ Наталія, 2. Козакевичь Ольга, 3. Куривчакъ Леонтина, 4. Тимкевичь Наталія, 5. Левицка Мальвина, 6. Петрикъ Евгенія и 7. Леховичь Марія, а 1. Воляньска Святослава, 2. Козаневичь Ольга, 3. Гладиловичь Павлина, 4. Мацѣлиньска Лидія, и 5. Глиньска Іоанна зъ добрымъ поступомъ.

Въ VII. кл. зъ ôдзначеньемъ: 1. Насѣчиньска Евгенія, 2. Шеховичь Ѳремія 3. Чайковска Климентина, 4. Куманецка Ванда, и 5. Думинъ Рослава а Вилькъ Володислава зъ добрымъ поступомъ.

Въ нашôмъ отже заведеню знаходяться дѣти зъ 27 повѣтôвъ, зъ близкихъ и найдальшихъ сторôнъ Галичины, богатыхъ и убожшихъ родичѣвъ. а навѣть крайній сироты, а було-бы ще бôльше, але за-для браку мѣсця мусѣвъ зарядъ заведеня ôдмовити родичамъ принятя ихъ дѣтей. Число воспитанниць нашихъ пôдноситься зъ кождымъ рокомъ, а заохотою ѳсть предовсѣмъ то, що нашй инокинѣ не числять такъ на зыскъ, а бôльше образованье убожшои молодежи мають на цѣли; дальше забудованье нашого конвикту окружене прекраснымъ огородомъ, рѣкою а недалеко и лѣсомъ, ôдповѣдаѳ, якъ много вже особъ высказало, всякимъ вымогамъ санитарнымъ; опôсля конвиктъ нашъ, одержавши въ минувшôмъ роцѣ ôдъ Выс. министерства просвѣты характеръ школы публичнои, а маючи при тôмъ силы учительскій квалификованй, ôдповѣдаѳ вповнѣ плянамъ науковымъ. Кромѣ того учаться дѣти такожь французского языка и музики, до чого суть особнй силы квалификованй; учаться и спѣву нотного, котрого удѣляѳ имъ п. Коновалець, учитель школы мѣскои, а въ хвиляхъ свôбôдныхъ ôдъ науки дѣвчата вправляються въ роботахъ ручныхъ и въ господарствѣ практичнôмъ. а въ недѣлѣ и свята устроюють собѣ представленя театральнй и забавы зъ танцями.

Такъ отже воспиталище наше, ôдповѣдаючи всякимъ вымогамъ въ образованю молодежи нашои, и приносило-бы безъохибно дуже великій хосенъ для нашого краю, — але стоить тому на перепонѣ лишь бракъ одвѣтного льокалю на помешканье для дѣтей. Треба-бы доконче забудованье конвикту розширити.

Се то зауважали нашй инокинѣ и ôдъ давна щадячи зô своихъ скупыхъ доходôвъ, зложили на тую цѣль 1000 золотыхъ. Крôмъ того одержали на ту саму цѣль ôдъ Вп. о. Матюка, крилошанина и декана ярославского 200 зр., ôдъ Свѣтл. совѣта „Народного Дому“ у Львовѣ 50 зр., ôдъ Вп. гр. К. Лянцкороньского, дѣдича Яворова, 150 зр., ôдъ Свѣтл. Рады повѣтовои въ Равѣ рускôй 50 зр., ôдъ Свѣтл. Рады громадскои въ Яворовѣ часть деревляного матеріялу на будову, ôдъ Свѣтл. Рады пов. въ Яворовѣ звышь 100 зр., а и ôдъ Выс. Сойму маѳмо надѣю одержати на тую цѣль запомогу. За тіи щедрій дары складаѳмо Вп. Жертводавцямъ щиро-руске спаси Бôгъ!

А позаякъ пôсля выготовленого кошторису кошты тои будовы выносити будуть звышь 7.000 зр., а узбираный на тую цѣль капиталъ выносить ледво одну третю часть выдаткôвъ; дальше-жь хотячи обмежитись на власній силы, мусѣли-бъ мы нашу будову ôдложити на часъ неограниченый, — и тымъ пôзбавили-бъ неодну бѣдну дитину образованя, — осмѣляѳмось про-то въ тôй такъ наглячôй потребѣ удатися зъ умильнымъ прошеньемъ до жертволюбивыхъ сердецъ нашихъ Патріотôвъ о помôчь, а мы зъ нашими вдячными воспитанницями будемо молити Бога о всяку благополучнôсть для нашихъ Благодѣтелѣвъ!

О. Стефанъ Петрикъ,
катихитъ, въ имени заряду заведеня.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державнои.] На вчерашнôмъ засѣданю палаты послôвъ предложивъ министеръ краѳвои обороны гр. Вельзерсгаймбъ додатковый кредитъ при титулѣ „краѳва оборона“ въ сумѣ 510.130 зр. а на потребы жандармеріи 24.000 зр. — Ôдтакъ ôдповѣдавъ мин. просвѣты д-ръ Гавчь на интерпеляцію пос. Цалингера въ справѣ увôльненя учителѣвъ шкôлъ середныхъ, выбраныхъ послами до рады державнои, ôдъ ученя въ школѣ. Цалингеръ интерпелювавъ именно, чи таке увôльненье, коли треваѳ довше якъ 5 лѣтъ, уважаѳся перервою, котрои наслѣдкомъ ѳсть утрата права уздôбненя. Гавчь ôдповѣвъ на то, що такого увôльненя учителѣвъ и директорôвъ шкôлъ середныхъ не можна ставити на рôвни зъ предвидженою въ приписахъ екзаминаційныхъ перервою, котра потягаѳ за собою утраты свѣдоцтвъ квалификаційныхъ, бо приписы тій ôдносяться лишь до кандидатôвъ учительскихъ, закимъ ще одержали посаду учительску, а не до стало именованыхъ учителѣвъ. — Опôсля станула на порядку дневнôмъ угода торговельна зъ Италіею. По промовѣ референта Швегля принято сю угоду безъ змѣны.

Перше засѣданье палаты панôвъ ôдбудеся по всѣй имовѣрности въ суботу, т. ѳ. 11 с. м.

——

Въ справѣ оголошеня нѣмецко-австрійскои угоды пише „Fremdenblatt“ такъ: „Pest. Lloyd“ оголосивъ зъ Вѣдня депешу въ котрôй сказано: „Министеръ дѣлъ заграничныхъ, гр. Кальноки, повѣдомивъ россійского амбасадора, кн. Лабанова, о намѣренôмъ оголошеню нѣмецко-австрійскои угоды мира, а кн. Лабановъ мôгъ на то ôдповѣсти, що маѳ право ôдъ свого правительства заявити формально, що петербургскій кабинетъ не видить причины пôдносити офиціяльнои рекриминаціи противъ оголошеня згаданого акту“. Въ добре поинформованыхъ кругахъ уважають отже ту вѣсть за зовсѣмъ неимовѣрну, бо ѳсть рѣчь неможлива, щобы кн. Лабановъ, хочь бы ѳго передъ тымъ бувъ повѣдомивъ мин. гр. Кальноки о маючôй оголоситися угодѣ, мôгъ вже знати, якій ѳсть поглядъ ѳго правительства.

„Nemzet“, органъ угорского правительства, записуѳ поголоски, якй кружать по Угорщинѣ, що нѣбы то правительства обохъ половинъ монархіи мають зажадати значного кредиту на цѣли военнй, и каже, що всѣ тій поголоски суть безпôдставнй. Наколи-бъ межинародна ситуація — каже „Nemzet“ — сталася такою, що вымагала-бы акціи нашои державы, то рѣчь проста, що въ такôмъ случаю не могло-бъ обôйтися безъ значныхъ жертвъ; але теперѣшна ситуація не ѳсть того рода, щобы вымагала новыхъ кредитôвъ.

——

Ôдгомôнъ бесѣды кн. Бисмарка буде ще довго звучати по цѣлôй Европѣ. Праса европейска переповнена теперь справозданями о нѣй и всѣлякими поглядами на ню. Цѣкавй суть такожь описы цѣлои сценеріи нѣмецкого парляменту, середъ котрои нѣмецкій канцлеръ выголосивъ свою бесѣду. Парлямент нѣмецкій, будынокъ неконче обширный, бувъ биткомъ набитый вже ôдъ самого рана, а всѣ мѣсця въ льожахъ такъ занятй, що на одно мѣсце припадало по двѣ особы. Були однакожь люде, котрі думали, що ще въ послѣднôй хвили будуть могли дôстатися до палаты и длятого въ присѣнкахъ зôбралась була такъ величезна маса народу, що здавалося, що розсадить будынокъ. Льожа дипльоматична була такожь переповнена. Загальну увагу звернуло такожь, що въ палатѣ явився кн. Вильгельмъ, сынъ нѣмецкого наслѣдника престола, котрый приѣхавъ бувъ разомъ зъ кн. Бисмаркомъ въ ѳго каритѣ. Коли товпы народа на улици побачили — якъ каже одна берлиньска газета — „обохъ союзникôвъ“, пôдняли грôмкій окликъ въ честь обохъ достойникôвъ. Въ палатѣ розпочалось було тымъ часомъ засѣданье зъ всѣми формальностями, що выкликало було майже невдоволенье всѣхъ зôбраныхъ. Невдоволенье се не тревало однакожь дуже довго, бо кн. Бисмаркъ явився въ сали и не поздоровляючи навѣть нѣкого, хочь звычайно не робивъ того, засѣвъ заразъ на своѣмъ мѣсци и поставивъ передъ себе звѣстну свою червону теку, розложивъ ѳи и выймивъ зъ неи малу пачку паперѣвъ. Въ тôй хвили оголосивъ президентъ палаты, що приступаѳ до порядку дневного. Кн. Бисмаркъ вставъ и попросивъ о голосъ. Въ палатѣ стало теперь тихо, хочь макъ сѣй. Всѣ слухали бесѣдника зъ напруженою увагою, а запримѣчено загально, що може найуважнѣйше въ цѣлôй палатѣ слухавъ ѳго кн. Вильгельмъ. Коли кн. Бисмаркъ переставъ говорити, роздалися въ палатѣ грôмкій оклики довѣрія. Проводирѣ поодинокихъ партій забирали теперь лишь длятого голосъ, щобы заявити, що не хотять дискутувати надъ промовою канцлера и заявляють въ имени своихъ товаришѣвъ повне довѣріѳ.

Бôльша часть французкои прасы доказуѳ, що бесѣда кн. Бисмарка ѳсть мирна бôльше на око якъ въ дѣйстности. — Агенція Гаваса доноситъ, що въ кругахъ политичныхъ констатують, що и народъ нѣмецкій такожь того бажаѳ, але пытаються, чи кн. Бисмаркъ служить дѣйстно справѣ мира, проклямуючи милитарну гегемонію Нѣмеччины словами, котрі ображають любовь власну другихъ державъ и оправдують зброѣнье Россіи.

„Новости“ доказують, що бесѣда кн. Бисмарка не змѣнила ситуаціи, бо не вказала нѣякого способу залагодженя кризы. Нѣмеччина потребуѳ Австріи длятого и пôдпираѳ ѳи. Вôйна межи Россіею а Австріею — каже згадана газета — ѳсть нехибна а тому винно само правительство австрійске. Мадяры хотять вôйны и думають, зброѣня державъ середнои Европы змусять Россію пôддатися политицѣ австрійскôй. — „Петерб. Вѣд.“ кажуть: Ôддѣляти Россію ôдъ Европы, то значило-бы зôхнути ѳи на становище другостепеннои державы. Кн. Бисмаркъ хоче всхôдну справу залагодити некористно для Россіи а то прецѣ не значить удержувати миръ. — Парискй газеты доносять, що оголошенье угоды вразило царя дуже немило а бесѣда Бисмарка выкликала въ Россіи велике розъярене. — „Times“ пише: Мимо завѣрень кн. Бисмарка буде публика все таки разъ въ разъ пытатися, що станеся, коли Россія схоче переперти ситуацію въ Болгаріи а Австрія буде тому противитись? О тôй точцѣ замовчавъ кн. Бисмаркъ, змушеный може до того потребою; але ѳго мовчанзе не усуваѳ сего предмету зъ гадки зажуренои Европы.

——

Зъ Берлина доносять теперь о близшихъ условіяхъ угоды мира, заключеной межи Нѣмеччиною а Италіею. О скôлько тій вѣсти суть правдивй, трудно на разѣ знати. Кажуть отже, що такъ, якъ нѣмецко-австрійска угода ѳсть вымѣрена противъ Россіи, такъ зновъ угода зъ Италіею вымѣрена противъ Франціи, лишь угода ся не обовязуѳ обѣ стороны помагати собѣ зъ цѣлою силою военною. На случай наколи-бъ Франція напала на Нѣмеччину, то Италія обовязана выставити лишь 300.000 людей свого войска въ альпейскихъ вывозахъ; а коля-бъ зновъ Франція хотѣла напасти на Италію, то Нѣмеччина обовязалась выставити таку саму силу военну на граници французскôй. Угода ся маѳ отже выключно лишь на

оцѣ нападъ Франціи. На случай нападу якоись другои державы на одну зъ союзныхъ державъ єсть друга обовязана до дружнои неутральности; casus foederis наступае лишь тогды наколи-бъ Франція хотѣла помагати другой державѣ, що хотѣла-бы напасти на Нѣмеччину.

Зъ Петербурга доносять до „N. fr. Presse“, що оголошенье нѣмецко-австрійскои угоды выкликало тамъ досыть пригноблюючe враженье а то для того, що всѣ круги, не лишь національно-россійскі прийшли теперь до переконаня, що дипломатія россійська була ажь до послѣднои майже хвилѣ забавкою въ рукахъ кн. Бисмарка. То пригнобленье єсть ще тымъ бо́льше, що Россія на захо́дньой своѣй граници далеко ще не такъ готова до во́йны, якъ того потреба. Въ войсковыхъ кругахъ навѣть не таяться зъ тымъ а праса доказуе навѣть зовсѣмъ отверто, що цѣла организація, а особливо устрой зелѣзниць, маѣ всѣ тѣ самѣ хибы, якѣ проявились були по́дчасъ послѣднои во́йны такъ, що на случай новои во́йны, войско осталось-бы безъ провіянту, безъ коней, ба навѣть безъ достаточныхъ средствъ перевозу. Хто оцѣняе ро́внодушно оголошенье угоды, потѣшаюсь тымъ, що каже, що угоду оголошено лишь для того, щобы доказати Россіи и Европѣ, що Нѣмеччина не буде солидарно поступати зъ Австрією, скоро та напирала бы до во́йны за-для якоись справы на Балканѣ.

Зъ ро́зныхъ вѣстей о руху россійского войска выходить, що анѣ оголошенье угоды анѣ бесѣда кн. Бисмарка не вплынули успокоюючо на Россію и не змусять ѣи до иншого поступованя якъ доси. Въ россійскихъ кругахъ дипломатичныхъ кажуть, що Россія не предложить нѣякого внесеня въ справѣ болгарскої, доки въ Болгаріи буде кн. Фердинандъ и якъ довго Нѣмеччина сприяе Австріи, котра знову не хоче допустити вплыву Россіи въ Болгаріи. Дальше доносять, що Россія не перестае зброитися и все посылае свои войска на захо́дъ. Коло Ивангорода (Демблина) приказано вырубати всѣ лѣсы доокола сеи кре́пости а транспортъ войска до захо́дныхъ губерній о́дбуваюсь все ще мимо великихъ заметовъ снѣговыхъ.

„Politik“ одержала черезъ Крако́въ вѣсть зъ Россіи, що въ Петербурзѣ сподѣваються вже въ найблизшо́мъ часѣ уступленя Гирса и его помо́чника Влангалíого; сей послѣдный маѣ бути именованый посломъ въ Тегеранѣ. До сеи газеты доносять такожь, що Россія концентруе значні о́ддѣлы кавалеріи надъ Днѣстромъ и Прутомъ, отже въ Бессарабіи.

Агентія Стефани доносить зъ Массавы, що неправильне войско италійске, котре мало боронити и заслонити о́дхо́дъ племенъ Ахеръ, Джедамтега и Троа змушене було розпочати борбу зъ малымъ о́ддѣломъ Расъ Аллули, который хотѣвъ о́дтяти дорогу тымъ племенамъ. Шѣсть Абессинцѣвъ упало; при убитыхъ найдено три италійскі карабины системы Фетерлього — очевидно походячі зъ тыхъ, що ген. Жене давъ ихъ Расъ-Аллулѣ въ окупѣ. Племя Айлетъ по́ддалося Италіянцямъ, просило нхъ о оборону о́дъ Абессинцѣвъ, обѣцюючи боронити сво́й край.

До „Pol. Corr.“ доносять зъ Константинополя, що слѣдство зъ трома ворохобниками, котрыхъ арештовано въ Адріянополи а котрі хотѣли разомъ зъ другими выкликати ворохобню въ Болгаріи, выкрыло важні доказы революційнои организаціи на Балканѣ. Полиція турецка слѣдить теперь за закопанымъ оружіемъ, що мало служити для тыхъ двохъ ватагъ, котрі организувалися въ Адріянополи и въ Мустафа-Паша а котрі завчасу выкрыто. Дотеперѣшне слѣдство выказало, що давнѣйшій представитель Чорногоры при Портѣ, Бакичь, бувъ повѣдомленый о всякихъ подро́бностяхъ сего руху революційного. Виднѣйшу участь въ сѣмъ руху брали такожь звѣстный во́льный козакъ Ашиновъ и якійсь Мадяровъ. Суть певні доказы, що ще и теперь велике число россійскихъ и чорногорскихъ емисаріевъ працюе надъ тымъ, щобы такъ въ Болгаріи якъ и въ загалѣ на Балканѣ выкликати зъ весною въ ро́зныхъ сторонахъ ворохобню.

Кн. Фердинандъ и кн. Клементина вернули — якъ мы то вже доносили — въ понедѣлокъ до Софіи. Принятье въ Софіи було дуже торжественне; войско, наро́дъ и молодѣжь шко́льна творили шпалѣръ о́дъ дво́рця ажь до княжои палаты а на дво́рци явились були всѣ министры, высшій офицеры и урядники, духовеньство и т. д. — Оголошенье нѣмецко-атстрійскои угоды, выкликало ту велику радо́сть и додало Болгарамъ охоты до дальшои вытревалости. Говорять, що скоро бы лишь Нѣмеччина и Австрія почали мобилизуватися, то и въ Болгаріи буде наказана мобилизація. Тымчасомъ правительство болгарске пильнуе дуже границь и стараѣсь всякими силами, щобы недопустити до якои ворохобнѣ а въ то́мъ дѣлѣ допомагае ѣму такожь и правительство турецке, котре зъ своѣи стороны слѣдить такожь дуже пильно за ворохобниками.

НОВИНКИ

— **Товариство „Академичне Братство“** повѣдомляе, що вже росо́слало ко́лькасотъ запросинъ на вечерокъ зъ танцями, котрый о́дбудеся дня 16 н. ст. лютого въ велико́й сали „Народного Дому“. Хто бы задля недокладности адресы не одержавъ запросинъ, зволить о́днестись до товариства „Академичне Братство“ (ул. Калѣча ч. 1.) Тамъ такожь можна одержати билеты щоденно въ годинахъ о́дъ 12—3 въ полудне и о́дъ 6—8 вечеромъ; въ день вечерка при касѣ. Вступъ о́дъ особы 1 зр., билетъ для академико́въ 50 кр.

— **Наш руский промысловцѣ.** Пишуть намъ: Въ селѣ Бо́брцѣ коло Устрикъ долѣшныхъ при станціи зелѣзничои О́льшаниця отворили братя Павло и Іосифъ Шулякевичѣ (сыны тамошного священика) робо́тню всѣхъ знарядо́въ ро́льничихъ, и выробляють плуги, зелѣзні грабки, сѣчкарнѣ, молотѣльнѣ одно и пароконні, кераты, плужки до огортаня бульбы, млынки до чищеня збо́жа и т. п. Выконують они тѣ знаряды зъ добо́рного матеріялу и солидно а дешевше, якъ неодна загранична фабрика. Цѣнники свои розо́шлють небавомъ по всѣхъ деканатахъ.

— **Въ Черно́вцяхъ** выбравъ комитетъ панского ювилею крил. К. Костецкого своимъ мѣсто-предсѣдателемъ, а о. Каратницкого секретаремъ. Въ нарадахъ сего комитету бере участь лише 20 со́бъ, зъ Русино́въ кромѣ обохъ згаданыхъ нашихъ священико́въ ще и о. Ник. Огоновскій.

— **Министерство торговлѣ** дозволило гр. Людв. Водзицкому предприняти техничні роботы до будовы зелѣзницѣ льокальнои о́дъ стациі Ряшо́въ на Тычинъ, Блажову, Дыно́въ до Сянока, а инжинирови Мацѣевскому на такі-жь роботы будовы зелѣзницѣ зъ Ряшева на Дуклю або Ясло до границѣ угорскои.

— **Зъ университету львовского.** Колегія професоро́въ предкладае на опорожнену катедру минералогіи д-ра Ем. Дуниковского unico loco, а на катедру клясичнои филологіи (по бл. п. Венцлевско́мъ) директора гимназіяльного д-ра Самолевича зо́ Львова и д-ра Кручкевича зъ Кракова, обохъ ex aequo.

— **Шпѣгуны и непевні индивидуа** — кажуть польскі газеты, — появляються мовь грибы по дощи. И такъ дня 6 л. с. м. по́дчасъ заметы снѣговои о 4 год. зъ полудня мали придержати въ Судовой Вишни побо́чь будуючогося костела якогось чоловѣка, котрый здоймавъ пляны зъ околицѣ засипанои снѣгомъ! Арештованый не хоче подати нѣякихъ выясненъ.

— **Зъ Глинянъ пишуть намъ:** Якісь дивні варварскі звычаѣ панують у насъ на почтѣ. Дверѣ, ведучі зъ надвору до канцеляріи почтовои зачинені, а по́сланцѣ мусять выжидати ласкавого о́дчиненя о́конця въ будѣ зъ дощокъ, прибудовано́й до головного будынку. Ба и въ то́й будѣ такъ мало мѣсця, що ледви одинъ чоловѣкъ може помѣститись, всѣ инші мусять выжидати на дворѣ по́дчасъ студени и морозо́въ. На запытанье, чому заведено такі порядки, о́дповѣдае Нѣмець: „Ich habe es für die Bauern gemacht!“ Жаль, що п. почтмайстеръ не маѣ хочь дро́бки людского чувства и обходиться зъ людьми мовь зъ звѣрами. А що ще насъ бо́льше дивуе, що и панна експедиторка, котра славиться въ околици взо́рцемъ всѣхъ жѣночихъ честнотъ, маѣ таке тверде серце и може споко́йно приглядатись тымъ практикамъ нѣмецкимъ...

— **Зъ зелѣзницѣ Кароля Людвика** оповѣщають, що зъ днемъ 9 л. с. м. всѣ поѣзды на головно́й линіи будуть ходити по́сля розкладу ѣзды, такожь товаровѣ поѣзды мѣжь Дембицею а Львовомъ. Лише на зелѣзницяхъ льокальныхъ мѣжь Ярославомъ а Сокалемъ и Дембицею а Надбжезьемъ рухъ поѣздо́въ ще здержаный.

— **Нъ зелѣзницяхъ державныхъ** ходять поѣзды лише мѣжь Станиславомъ а Стрыемъ и мѣжь Стрыемъ а Лавочнымъ.

— **Зъ Лобо́звы коло Устрикъ долѣшныхъ** пишуть намъ: Розалія Новацка, селянка зъ Лобо́звы, вертала во́ второкъ д. 31 л. сѣчня зъ Телешницѣ домо́въ, несучи зъ млына троха муки. Зблудивши зъ дороги, зайшла до одного потока. Перейшла ще на другій бо́къ потока але не могучи вже дальше йти за для замети, усѣла въ снѣгу, по́стеливши трохи ломача. Такъ перебула она въ снѣгу ажь до пятницѣ въ полудне, т. є. три доы, де ѣи о́днайдено — на чудо! — живу и здорову, лише зъ о́дморожеными ногами. Сидѣла она, по́дперши руками голову. Розалія нѣма зъ роду. Муку, що несла зъ млына, загубила десь въ дорозѣ. — У насъ такі бурѣ зъ метелицею снѣговію, що въ селѣ перервана всяка комуникація, а люде не могуть до́статись навѣть до церкви.

— **Огнѣ.** На стациі зелѣзничо́й въ Золочевѣ згорѣла огрѣвальня льокомотивъ, убезпечена на 5000 зр. — Въ селѣ Турильчу, пов. борщѣвского, згорѣла школа народна зъ причины злои будовы комина. Школа була обезпечена.

— **Гарно забавився въ мясницѣ** селянинъ Федько Бесуханичь, господарь зъ села Бо́берки, пов. турчаньского. Прийшовши на ярмарокъ въ Турку, такъ собѣ тамъ сподобавъ, що не вернувъ домо́въ, а черезъ ко́льканацять днѣвъ запивався, и за то до́стався до „Ивановои хаты“. О́дбувши кару повѣсився въ хатѣ Лейбы Перля Петриняка.

— **Слѣпый селянинъ** Федько Гоцюкъ зъ Ланчина, пов. надво́рняньского, вертаючи вечеромъ зъ мѣста домо́въ, змыливъ дорогу та впавъ до пропасти надъ берегомъ Прута, де на другій день знайшли его неживого. Сына его потягли до одвѣчальности судовои за то, що не пильнувавъ слѣпого о́тця.

— **Дирекція ц. к. австрійскихъ зелѣвниць державныхъ** оголошуе: Позаякъ дуже часто замовленя на сшитки абонаментовѣ зъ марками приходять до ц. к. генеральнои дирекціи, то оголошуеся ще разъ, що такі сшитки марковѣ выдають дирекціи руху у Вѣдни, Линцу, Инсбруку, Вілляху, Полѣ, Празѣ, Пильзнѣ, Львовѣ и Краковѣ черезъ стациі зелѣзничѣ. Выдаються сшитки на 150 зр. за уплатою 123 зр., такожь и додатковѣ сшитки зъ марками на 30 зр. за цѣну 19 зр. За сѣ марки можна купувати билеты на звычайну ѣзду о́дъ и до всѣхъ стацій, такожь на поѣзды особовѣ и поспѣшнѣ для довольныхъ клясъ. Цѣны ѣзды оплачуваній марками суть однаковѣ зъ звычайными цѣнами билето́въ ѣзды. Про близшій постановы можна до́знатись зъ порозлѣплюваныхъ оповѣщень по стаціяхъ.

— **Велика межинародна выстава промыслу и наукъ въ Бруксели въ р. 1888.** Комитетъ сеи выставы полишивъ для начальника племени Пагуино́въ зъ середнои Африки, при посредництвѣ великихъ домо́въ торговельныхъ бельгійскихъ на африканьско́мъ побережу, мѣсце на выставѣ на просторони 1800 кв. метро́въ, де буде можна оглядати сихъ мешканцѣвъ чорнои части свѣта зъ ихъ природными прикметами. А що се племя зъ нетыканыхъ лѣсо́въ середнои Африки по-разъ перший появиться на земли найстаршого культурного континету, то безъ сумнѣву знайде оно великій успѣхъ и дуже займе етнольго́въ. Описы подорожнико́въ по Африцѣ, котрі звиджували край Габону, ще тымъ бо́льше зацѣкавлюють побачити мешканцѣвъ сего краю. По замкненю бруксельскои выставы перейдуть Пагуины на выставу въ Парижи.

— **Державный урядникъ не може звйматися приватными дѣлами.** Такъ рѣшивъ найвысшій трибуналъ администраційный у Вѣдни. Именно одинъ урядникъ финансовои прокураторіи въ Инсбруку, обнявши посаду секретаря при мѣско́й торговельно́й палатѣ, подавъ ро́вночасно прошенье о спенсіонованье. Просьбѣ о́дмовлено, а коли справа до́йшла ажь передъ найвысшій трибуналъ, то сей рѣшивъ, що державный урядникъ повиненъ всѣ свои силы жертвувати для державы, а коли приймае приватну службу, то тымъ самымъ резигнуе зъ своѣи службы державнои, пенсія отже ѣму не належиться.

— **Дро́бні вѣсти.** Цѣсарь и цѣсарева разомъ зъ архикн. Валерією выѣдуть 10 л. с. м. до Будапешту и проведуть тамъ 6 тыжднѣвъ; и наслѣдникъ престола зъ женою приѣдуть тамъ на 10 днѣвъ; по́дчасъ того побуту въ Будапештѣ о́дбудеся дво́рскій баль.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 9 лютого. Палата посло́въ ухвалила угоду торговельну зъ Италією.

Москва 9 лютого. „Московскія Вѣдомости“ мали одержати якесь письмо зъ Петербурга, въ котро́мъ сказано, що лордъ Черчиль, котрый недавно тому перебувавъ въ Россіи, стараеся теперь сполучити Францію и Россію противъ середно-европейскои лиги мира. (Рѣчь дуже неимовѣрна. *Ред.*)

Парижь 9 лютого. Судія слѣдчій передавъ справу Вильсона трибуналови полиційному а головна розправа о́дбудеся дня 16 лютого.

Берлинъ 9 лютого. Ходить тутъ поголоска, що станъ здоровля нѣмецкого наслѣдника престола значно погоршився и операція єсть конче потрѣбна. Вчера о́дбулося въ Санъ Ремо два разы консиліюмъ, лѣкарѣ не ухвалили нѣчого рѣшучого.

Вѣдень 9. лютого. Игнатій Зборовскій, президентъ краєвого суду высшого въ Краковѣ, одержавъ титулъ „ексцеленціи“, а совѣтникъ при высшо́мъ судѣ краєво́мъ у Львовѣ Шимоновичь именованый надпрокуратотомъ державнымъ въ Краковѣ.

Петербургъ 9. лютого. Министерство во́йны наказало утворити при головно́мъ зарядѣ артилеріи о́ддѣлъ мобилизаційный, на котрый ухвалено вже о́дповѣдні сумы.

Вѣдень 9 лютого. Нѣмецкій амбасадоръ кн. Райсъ конферувавъ вчера черезъ по́втретя годины зъ россійскимъ амбасадоромъ кн Лабановомъ Кажуть, що на конференціи сѣй велася бесѣда головно лишь о справѣ болгарско́й.

Петербургъ 9. лютого. Министеръ финансо́въ Вышнеградскій о́дмовивъ кредиту на закупно 6000 вагоно́въ на цѣли военні. — „Гражданинъ“ доказуе, що мѣжь россійскими патріотами въ Петербурзѣ найдуться люде, котрі зложать потрѣбні сумы на закупно скороплавныхъ кораблѣвъ, котрі на случай во́йны робили-бъ службу крайсеро́въ.

Вѣдень 9. лютого. Правительство предложить въ суботу палатѣ посло́въ проєктъ закона о управильненю вѣроисповѣдныхъ о́досинъ жидо́вскихъ.

Вѣдень 9 лютого. Президентъ сенату при найвысшо́мъ трибуналѣ, Іоанъ Вербицкій, одержавъ ордеръ зелѣзнои короны II. клясы.

Загребъ 9 лютого. Проводира хорватскои опозиціи Старцевича о́дставлено до заведеня карного въ Лейполава, де маѣ о́дсидѣти кару дволѣтнои вязницѣ.

Вѣдень 9 лютого. Намѣстництво вѣденьске розвязвязало академичне товариство „Тевтонія“.

Петербургъ 9. лютого. Харко́вскій университетъ о́дкрыто на ново.

Вѣсти зъ Аеп. Льво́вскои.

Грамоту архіерейску зъ правомъ употребляти сутану єрейску зъ експозиторіями крилошаньскими и архіерейске благословенье одержавъ о. І. Токаръ въ По́дгайчикахъ.

Дѣйстнымъ деканомъ бускимъ именованый о. Гр. Словицкій зъ Козлова.

Митроп. Консисторія вставилася до ц. к. намѣстництва о даръ ласки зъ фонду религійного для Теофилѣ Желехо́вскои, вдовы по о. Мих. Желехо́вско́мъ пароху въ Оравѣ.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Конкурсы.** Шко́льна рада окружна въ Калуши оголошуе конкурсъ зъ речинцемъ до ко́нця марта с. р. на мѣсця учительскі: при школахъ етатовыхъ въ Красно́мъ, Небыловѣ, Завадцѣ, Надѣевѣ, Струтинѣ нижно́мъ, Тури великóй и Витвици; при школахъ филіяльныхъ: въ Бережници шляхотско́й, Добро́влянахъ, Довпотевѣ, Камени, Копанкахъ, Медини, Перево́зци, Ро́внѣ, Сѣвцѣ калуско́й, Угриновѣ середно́мъ, Вѣстово́й, Зборѣ, Брочковѣ, Брошневѣ, Чолганахъ, Гозѣевѣ, Новошинѣ, и въ По́дбережи; на мѣсце молодшого учителя въ Перегиньску и молодшои учительки въ Долинѣ.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На оплату шко́льну для ученико́въ будущихъ руских паралельокъ въ Перемышли** зложили въ Косо́вщинѣ Вп. о. Ин. Окуневскій зъ Яворова 10 зр., Вол. Ясеницкій судія пов. зъ Выжницѣ 5 зр., Исид. Лучако́вскій адъюнктъ судов. зъ Выжницѣ 2 зр., Софія Ступницка зъ Кутъ 2 зр., Юл. Козакевичь зъ Кутъ 2 зр., Мат. Петро́въ зъ Яворова 2 зр., о. Іос. Домбчевскій зъ Ясенева 3 зр. Мих. Дорундякъ канд. адвок. зъ Косова 2 зр., Ив. Ясеницкій 5 зр. и Єр. Глѣбовицкій зъ Гриневы 2 зр., о. Іос. Бурачиньскій зъ Криво́рвнѣ 1 зр., І. Бѣлоусъ зъ Бѣлоберезки 1 зр., о. Волод. Коржиньскій зъ Жабя 2 зр., Є. К. зъ Жабя 1 зр., К. Б. зъ Криво́рвнѣ 1 зр., Мих. Ковбляньскій зъ Кутъ 2 зр., д-ръ Скоморовскій 2 зр. и К. С. 2 зр., о. Алексей Заклиньскій зъ Москалѣвки 3 ср. и Ник. Колцунякъ учитель зъ Яворова 1 зр. — Грошѣ тѣ зложивъ въ сумѣ 51 зр. д-ръ Теофиль Окуневскій на загальныхъ зборахъ „Народнои Рады“ на руки видѣлу того товариства.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вп. А. Ч. въ Терн. За 1887 р. прийде ще 2 зр. — **Вп. Т. Г. въ Ордовѣ.** На р. 1888 до́стали мы доперва 1 зр. — **Вп. І. В. въ Поверговѣ.** Заплачено до 29 лютого. — **Всч. І. К. въ Солукви.** 10·50 зр. до́стали.

Антика РУКЕРАу Львовѣ

поручае 1833 88—?

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катарь, кашель и хрипку. Цѣна однои пачки 20 кр. На провинцію зъ опакованьемъ 30 кр.

Курсъ Льво́вскій

зъ дня 8. л. лютого 1888.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жад
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	— —	195 50
Зелѣз. Львов.-Чернов по 200 зр. а. в.	— —	213 —
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в. . .	— —	281 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в. .	— —	216 —
Листы заставні за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в	96 50	98 —
Банку гипот. гал. 5% а. в. выльос. зъ 10% прем.	100 —	101 25
Банку краєвого 4½% а. в. льос. 51 л.	90 50	92 —
Товариства кредит. гал. 5% а. в. . .	99 50	100 75
Товариства кредит. гал. 4% а. в. . .	— —	96 —
Товар. кред. гал. 5% а. в. льос. 37 л.	99 50	100 75
Товар. кред гал. 4% а в. льос. 41½ л	— —	92 —
Товар. кред. гал. 4½% а в. льос. 52 л.	92 50	93 50
Листы довжні за 100 зр.		
Гал Зав кред. сел. 3% а. в (давн. 6%) въ ликв.	— —	54 —
Гал. Зав кред. сел 2½% (давн. 5%) въ ликв	— —	48 —
Общ. роль. кред Завед. 6% льос. въ 15 л.	— —	— —
Облиги за 100 зр.		
Индемнизац. галицкі 5% м. к. . . .	100 —	101 50
Комунальні Банку краєв 5%, I емис.	100 —	101 —
Позички краєв зъ 1873 по 5% а. в .	— —	105 —
Позички краєв зъ 1883 по 4½% а. в.	— —	93 —
Льосы:		
Мѣста Кракова	— —	19 —
Мѣста Станиславова	— —	35 50
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	5 92	6 02
Наполеондоръ	9 94	10 05
По́вэимперіялъ	10 33	10 43
Рубель срѣбный	1 40	1 50
Рубель паперовый	1 71½	1 91½
100 марокъ нѣмецкихъ	61 70	62 35

Во́звание.

Подаю до вѣдомости, що въ ц. к. Урядѣ податково́мъ въ Ряшевѣ знаходиться въ масѣ бл. п. Андрея Семіоновича, колись гр. кат. пароха въ Лежайску, фонды на рѣчь не знаныхъ зъ мѣсця побуту Викторіи и Маріянны Семіоновичь; заразомъ яко судово установленый кураторъ тыхъ послѣдныхъ, завзываю ихъ (або ихъ наслѣднико́въ), щобы зголосилися до мене въ цѣли выдо́станя сихъ фондо́въ. 2336 2—3

Ряшо́въ дня 1 лютого 1888.

Д-ръ Алойсій Рыбицкій.

Вытягъ зъ розкладу ѣзды зелѣзниць державныхъ

важный о́дъ 1 жовтня 1887.

О́дѣздъ зо́ Льво́ва: О 6 год. рано до Гусятына; — о 6 год. 10 мин. рано до Лавочного, Будапешту, Стрыя; — о 11 год 27 мин рано передъ полуд. до Стрыя, Хирова, Станиславова; — о 12 год. 02 мин. въ полудне до Гусятына; — о 7 год. 44 мин. вечеромъ до Стрыя, Хирова.

Приѣздъ до Льво́ва: О 1 год. 15 мин. въ ночи зъ Будапешту, Стрыя, Лавочного, Станиславова, Хирова; о 8 год. 39 мин. рано зъ Хирова, Стрыя; — о 3 год. 10 мин. по полудни зъ Гусятына; — о 4½ год; 15 мин по полуд. зо́ Станиславова, Хирова, Стрыя, — о 9 год 43 мин вечеромъ зъ Гусятына.

Плякаты зъ розкладомъ ѣзды на линіяхъ галицкихъ можна до́стати на стаціяхъ зелѣзниць державныхъ по 6 кр 2238 11—?

ВАТРА,

литературный Збо́рникъ **Василя Лукича**, выданый коштомъ члено́въ рускаго касина въ Стрыю на дохо́дъ того-жь, вже появилась въ розпродажи.

Цѣна 1 примѣрника, зъ пересылкою рекоменд. **1 зр. 50 кр.** Замовляти можна черезъ часописи рускі або во́дносячись впростъ до Выдѣлу касина.

Ôддѣлъ информацiйный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночй) пл. Галицкій 14.
Дръ Е. Лебедовичь (нед. внутрѣшнй и очнй) ул. Корняктôвъ (Нар. Дôмъ).
Д-ръ І. Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Антики: 2292

З. Рукеръ ул. Кракôвска.

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краєвый ул. Костюшки (будынокъ соймовый).
Банкъ гипотечный пляцъ Галицкій.
А Шеленбергъ (конт. вымѣны) ул. Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лилієнъ (конт. вымѣны) ул Гетьманьска 6.

Готелѣ и Реставраціи:

Готель францускій и рест. швехатска пл. Маріяцкій.
Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Кракôвска 9.

Фотографы:

Е. Тшемескій найбôльше завед. фотогр. Гот. Европейскій.

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устыяновичь, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т. Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4.

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичь (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склепы:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгнеръ (найтаншій магазинъ галантерійный) ул Галицка 16.
А. Гальскій (товары зелѣзнй) пляцъ Маріяцкій 9
Стахевичь и Абрысовскій (матеріи на сукнѣ) Ринокъ 32.
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н. Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20.
Вольфъ Чоппъ (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ) ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничй:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигіи).

Надôслане.

МОЛОЧАРНЯ ЦЕНТРАЛЬНА

при улици Коперника ч. 13 (въ огородѣ), филіи Хорущина ч. 12, Паньска ч. 15, Ягайлоньска ч. 18 доставляє молоко и сметанку въ абонаментѣ домôвъ по умѣркованыхъ цѣнахъ.
2272 18—?

Найбôльша въ краю
Читальня
31 000 дѣлъ
польскихъ, нѣмецкихъ, францускихъ и англійскихъ
такожь 2240 6—0
Складъ нотъ
на всѣ инструменты и до спѣву.
Выпозичальня нотъ
52.000 штукъ
давнѣйше
КАРОЛЯ ВИЛЬДА
доповненй *найсвѣжшими* новостями
полученй зôстали зъ книгарнею при пляцу Катедральнôмъ
Условія абонаменту и катальоги розсылаються на жаданье franco.

Губриновича и Шмидта

Билянсъ Народнои Торговлѣ

Актива. зъ днемъ 31 грудня 1887. **Пасива.**

Готôвка въ касѣ центральнôй			4885	10
„ „ „ Станиславова	272	23		
„ „ „ Перемышля	463	39		
„ „ „ Тернополя	543	26		
„ „ „ Дрогобыча	323	66		
„ „ „ Коломыѣ	511	28		
„ „ „ Стрия	427	25	2541	07
Товары на складѣ Львова	34492	71		
„ „ „ Станиславова	19846	85		
„ „ „ Перемышля	13750	59		
„ „ „ Тернополя	21172	—		
„ „ „ Дрогобича	13458	84		
„ „ „ Коломыѣ	21103	51		
„ „ „ Стрыя	8236	57	132061	07
Товары въ магазинѣ центральнôмъ			17225	37
Дебиторы			8656	13
Мобилія давнѣйшихъ складôвъ	7541	10		
„ Стрыйского складу	524	61	8065	71
Устройство давнѣйшихъ складôвъ	2442	—		
„ Стрыйского складу	301	94	2743	94
Зарядъ центральный	3477	66		
„ складу Львова	2538	06		
„ „ Станиславова	1854	14		
„ „ Перемышля	1597	22		
„ „ Тернополя	2250	93		
„ „ Дрогобича	1239	61		
„ „ Коломыѣ	1505	72		
„ „ Стрыя	301	96	14765	30
Ôдсотки щадничй			2019	29
„ фонду пенсійного			14	40
			192977	38

Фондъ резервовый			2603	15
„ пенсійный			590	63
Удѣлы			36167	35
Залегла дивиденда ôдъ удѣлôвъ			635	12
Стемплева належитôсть			41	77
Залеглй податки			756	20
„ тантіємы			91	12
Приходы на товарахъ скл. Львова	6773	12		
„ „ „ „ Станисл.	4484	64		
„ „ „ „ Перемыш.	3594	04		
„ „ „ „ Тернопол	3616	63		
„ „ „ „ Дрогобич.	2928	55		
„ „ „ „ Коломыѣ	3708	87		
„ „ „ „ Стрыя	1649	97	26785	82
Провизія ôдъ Нар. Торговл. въ Сян.			20	92
„ „ „ „ Рогат			11	35
Есконтъ			1601	09
Приходы зъ магазину центрального			3205	88
Ôдсотки ôдъ дебиторôвъ			125	12
Щадниця центральна	42672	18		
„ повѣтова	34203	80	76875	98
Кредиторы			43465	85
			192977	38

ЛІЯРНЯ ДЗВОНÔВЪ
АНТОНІЯ СЕРАФИНА
въ КАЛУШИ, почта и стація желѣзницѣ тамже.

Получивши на власнôсть по старôй фирмѣ „Ивана и сына Серафина" „Ліярню дзвонôвъ" въ Калуши, ôтзначену срѣбнымъ медалемъ заслуги, листомъ похвальнымъ и признаньемъ на выставѣ тов. им Качковского въ Коломыи (якъ о тôмъ свого часу газеты доносили, — маю и теперь на складѣ готовй дзвоны, выконую скоро замовленя и пріймаю старй або ушкодженй дзвоны до переливаня за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи всѣмъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за всѣ дотеперѣшнй замовленя въ давнѣйшôй спôльнôй а теперь моѣй власнôй ліярни дзвонôвъ прошу о ласкавй замовленя такъ на поодинокй новй дзвоны якъ и на цѣлй групы. За тревалôсть матеріялу и гармоничный звукъ моихъ дзвонôвъ ручу и для того осмѣляюся припоручати ихъ Вп. П. Т. публицѣ

2327 2—24 Съ глубокимъ поважаньемъ
Антоній Серафинъ.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ
ц. к. уприв. галицкого
Акційного Банку Гипотечного
2222 108—? купує и продає
всѣ ефекты и монеты
пôдъ найприступнѣйшими условіями.
5% Листы Гипотечнй и
5% Листы Гип. преміованй,
котрыхъ пôсля закона зъ дня 2 липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвысшои постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталовъ фондовыхъ, пупилярныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ на кавцію и вадія
можна одержати въ сѣй Конторѣ.
(до выльосованя зъ 10% премією т. є. по 110 за 100)
Всѣ припорученя зъ провинціи залагоджуються безъ проволоки по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякои провизіи

А. РОЗМАНИТЪ
КРАКÔВЪ
ФАБРИКА ПАРОВА
Цикоріи, Сурогатôвъ кавы и Кавы фиговои

Выробляє зъ сырого продукту власнои плянтаціи всякй роды цикоріи и штучнои кавы, котрй ôдзначаються богатствомъ частей поживныхъ а такожь знаменитымъ смакомъ и запахомъ. 2285 6—0

Фабрика поручає передовсѣмъ:
Сурогатъ кавы въ коробкахъ (шуфлядкахъ).
Сурогатъ кавы въ склянкахъ
Шротову каву француску Розманита.
Цикорію кракôвску гôрку.
Каву фигову.
Цикоряну каву перлову. (Новôсть!!)
Каву кракôвску добôрну въ скриночкахъ.

Набути можна у всѣхъ важнѣйшихъ склепахъ.

Появився уже
РУСКІЙ СПѢВАНИКЪ
уложеный черезъ Костя Паньковского, а накладомъ Товариства Просвѣты". Мѣстить въ собѣ въ 9-ти аркушахъ бôльшихъ на велиновôмъ паперѣ 255 пѣсень на 288 сторонахъ. Пѣсни тй суть то перлы поезіи руско-украиньскои найвыдатнѣйшихъ нашихъ поетôвъ, якъ Шевченко, Федьковичь, Млака Гушалевичь, Маркіянъ и Володимиръ Шашкевичѣ и премногй найдобрнѣйшй народнй пѣсни Найзнаменитшй рускй композиторы уложившй до нихъ музику суть по правôй сторонѣ пѣсень пôдписанй. Цѣна Спѣваника 40 кр., зъ пересылкою 45 кр. При закупнѣ 10-ти примѣрникôвъ въ канцеляріи Товариствъ дается 20% рабату Набути можна ихъ такожь по всѣхъ книгарняхъ
3337 Галичины и Буковины 1—?

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА
ИВАНА ИГНАТОВИЧА
магистра фармаціи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемѣрнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдличнй выробы косметичнй, тоалетовй и перфумы именно:

Пилиптонъ волосю сивому и споловѣлому по кôлькоразовôмъ ужитю привертає красну барву. Пилиптонъ не фарбує лише ôдмолоджує волосье, котре пôдъ вплывомъ сего ôдличного средства ôдзыскує первѣстну барву, мягкôсть и ôдлыскъ. — Цѣна флякону 1 зр 50 кр.

Цезаринъ певне средство на выгубленье нагнѣткôвъ — Пуделко 40 кр.

Антилентилія

Нѣякій артикулъ тоалетовый не може остоятись зô взгляду наслѣдства и доброты зъ Антилентілією Средство се одержане зъ ôдсвѣжаючихъ субстанцій, усуває въ короткôмъ часѣ веснянки, опаленя сонячнй, плямы печѣнковй, слѣды по ранахъ и т. д., надає лицю свѣжôсть и нѣжнôсть. — Цѣна 2 зр.

Найлѣпше чорнило глицириновe
пахуче до обуви, дає красный ôдлыскъ, мягчить шкôру и хоронить ôдъ пуканя — Пуделко по 10 и 20 кр.

Грисикъ тоалетовый до мытя рукъ
до вынѣжненя згрубѣлого нашкôрка — Пуделко 90 кр.

Порошокъ до чищеня нôгтѣвъ
до наданя нôгтямъ бѣлости рожевои ôдтѣни и красного ôдлыску. — Пуделко по 25 кр.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул., Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч 2. 2257 22—?

Klejnoty Miasta Krakowa. Альбумъ пышне величины 40/50 м., въ оздôбныхъ окладинкахъ, мѣстяче 24 видôвъ въ хромолитографіяхъ представляючихъ *найвеличавѣйшй и найкрасшй*
СТАРИННОСТИ и ПАМЯТКИ КРАКОВА
пôсля оригинальныхъ акварель
ЮЛІЯ КОССАКА и СТ ТОНДОСА,
зъ текстомъ историчнымъ о 24 аркушахъ проф. д-ра Вл Лущкевича и зъ переднымъ словомъ проф. д-ра Мар Соколовского, выйшло накладомъ фирмы:
КУТРЖЕБА и МУРЧИНЬСКІЙ въ Краковѣ.
Знамените се дѣло, оброблене перворядными силами артистичными нашого краю и вытотовлене въ найбôльшôмъ европейскôмъ заведеню артистичнôмъ, поручити можна радо Вповажанôй Публичности. 2330 2—12
Цѣна примѣрника 50 зр. ав. вал.
Для улекшеня закупна продаєсь такожь и на сплаты мѣсячнй
Можна оглянути въ книгарни Губриновича и Шмидта у Львовѣ

Убезпеченье ôдъ огню
пôдъ условіємъ статутôвъ, що выплачено буде цѣле ôдшкодованье безъ нѣякихъ потручень.

Важнôсть убезпеченя ôдъ огню уже загально узнаєся и тая галузь убезпечень мѣжь всѣми прочими найбôльше розширена. Но публика доси мало уважає, щобы внесеня асекураційнй були все якъ найкористнѣйше для асекуруючого зробленй, т. є. такъ, **щобы описанье будынкôвъ було точне и заасекурована вартôсть годилася зъ дѣйстною вартостею будынку въ его фактичнôмъ станѣ.** Єсли зголоситься до убезпеченя цѣна низша, може въ случаю тôлько частичнои шкоды огневои асекуруючій въ наслѣдокъ низького оцѣненя одержати тымъ низше ôдшкодованье а єсли заасекуруєся вартôсть бôльша ôдъ дѣйстнои, то платить асекуруючій непотрѣбно бôльшу премію, а въ случаю шкоды не може дôстати бôльше якъ вартôсть згорѣвшого будынку пôдчасъ его знищеня черезъ огонь, хотяйбы за суму якъ найбôльшу бувъ оплачувавъ премію.

Такому пошкодованому видиться, що при ликвидаціи єму **богато урывають,** ôнъ чуєся скривдженымъ, а прецѣнь бôльше дôстати не може, бо асекурація не смѣє бути жереломъ зыску, а тôлько средствомъ до вынагороды чистои шкоды.

Єсли-жь убезпеченье заключене въ „СЛАВІИ" въ мысль єи §. 11. стат. секціи огневои на основѣ подрôбного оцѣненя черезъ знатока будôвничого на коштъ внескодателя, выплатиться ôдшкодованье (§. 15 стат.) точно пôсля сего оцѣненя, безъ взгляду на зъужитье будынку, отже **безъ нѣякихъ потручень.**

Выгоду тую подає членамъ зô всѣхъ заведень асекураційныхъ доси тôлько одна „Славія", банкъ взаимныхъ убезпечень въ Празѣ, и радимо всѣмъ громадамъ, урядамъ парохіяльнымъ, конкуренціямъ, радамъ шкôльнымъ и т. д. якъ такожь всѣмъ властителямъ коштовнѣйшихъ будынкôвъ, щобы на основѣ такого подрôбного оцѣненя убезпеченя своихъ будынкôвъ заключали.

Но такожь для тыхъ, котрй не могуть зъ §. 11 стат. секціи огневои користати а лишь на основѣ внесень тôлько **бôлько менше дѣйстну вартôсть** будынкôвъ асекурують, подають статуты „СЛАВІИ" безпеченьство, всяку можливôсть скривдженя ихъ выключаюче, бо въ мысль §. 14 стат. секціи огневои „СЛАВІИ" **кожду шкоду що-до квоты цифровои розслѣдить повномочникъ „Славіи" зъ двома мужами довѣрія, зъ котрыхъ одного выбирає обезпеченый, а другого „Славія",** звычайно зъ тои-жь або сусѣднои громады.

„СЛАВІЯ" числить у всѣхъ секціяхъ своеи дѣятельности около чверть миліона заасекурованыхъ членôвъ. — Рôчный дохôдъ преміи зъ принал. перевысшає 2 миліоны золотыхъ, а фонды „СЛАВІИ" выносили уже зъ кôнцемъ 1886 року 6,725.239 зр. 54 кр.

Велику користь мають члены секціи огневои „СЛАВІИ", що могуть зголошуватись въ тôмъ-же асекураційнôмъ банку о позичку на свои реальности пôдъ вельми лагôдными условіями. „СЛАВІЯ" удѣлила своимъ членамъ въ секціи огневôй заасекурованымъ уже бôльше якъ $1^1/_2$ миліона золотыхъ риньскихъ въ позичкахъ ипотечныхъ.

„СЛАВІЯ" удѣляє громадамъ на пôдставѣ приступленя цѣлои громады до убезпеченя въ „СЛАВІИ" одвѣтно до доходу премійного бôльшй або меншй сикавки до гашеня огню и удѣлила по конець р. 1886 сикавки зъ потрѣбными снарядами до гашеня 335 громадамъ въ цѣнѣ 121.970 зр. 4 кр.

На всякй пытаня въ повысшôмъ дѣлѣ якъ найохотнѣйше одвѣчає и потрѣбнй дальшй поясненя подає кожде мѣсцеве заступництво або Головне заступництво „Славіи" у Львовѣ,
2339 1—12 евентуально

Головна Дирекція „Славіи", банку взаимныхъ обезпечень въ Празѣ.

Миколай Людвигъ
у ЛЬВОВѢ при улици Галицкôй ч. 14.
поручає свôй обильно заосмостреный **Магазинъ дрôбницъ жѣночихъ** такожь приладôвъ до гафту, шитя и кравецтва по цѣнахъ умѣренныхъ.
318 4—6
Шнурôвки францускй въ великôмъ выорбѣ.

Неомильне средство
на выгубленье нагнѣткôвъ, бородавокъ и иншихъ подôбныхъ наростей шкôрныхъ, безъ болю и безъ жаднои небезпечности.
Цѣна флякону 50 кр.
Встрикненье и капсулки
зъ ростины „MATICO"
въ недугахъ мужескихъ неоцѣнене средство
поручає Аптика
К. КРИЖАНОВСКОГО
у ЛЬВОВѢ.
Цѣна фляшки встрикнень 40 кр.
Капсулокъ 80 кр.
2274 8—?

Какао въ порошку
позбавленый товстыхъ частей, на спосôбъ гольендерскій выроблюваный въ пушкахъ: $^1/_2$ кильо, $^1/_4$ кильо и $^1/_8$ к.
Цѣна зр. 1.40, 70 и 35 кр.
$^1/_2$ кильо найлучшихъ цукрôвъ десеровыхъ . . . зр. 1·20
Такожь чеколяду въ рôжныхъ гатункахъ поручає:
Генрихъ Третеръ
фабрика парова чеколяды и цукрôвъ десеровыхъ у Львовѣ
2296 2—?
улиця Коперника ч. 3.

Машины до шитя
Зингера ножнй
до выбору зъ 6 найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и вѣденьскихъ въ цѣнѣ ôдъ 36 до 60 зр. на раты — готôвкою о 10% дешевше, гваранція 5 лѣтъ.
Іосифъ Иваницкій
механикъ и спеціялистъ
Львôвъ, Готель Жоржа
тôлько безъ факторôвъ, агентôвъ, пявкелесôвъ и шмайгелесôвъ, котрй выкористовують нашу публичнôсть — спродають тандету и беруть за се 20%.
2231 12—20

Порадникъ для крамниць
зъ пересылкою 20 кр.
Статутъ „Соколôвъ"
товариствъ сторожи огневои, выготовленый въ такôмъ форматѣ, якъ подаєся до ц. к. намѣстництва, вразъ зъ поданьемъ и ôдповѣдными увагами въ 6 примѣрникахъ зъ пересылкою почтою 50 кр.
Выдавъ и высылає **Василь Пагôрный у Львовѣ.** 1—0

КАРТЫ ДО ГРЫ,
Касетки, штоны марки, Домино, шахи зъ фигурами, Ножики, ножички, пуляресы, канчуки и др. артикулы
2228 **Табакерки** 6—0
роговй зъ шильдкрету поручає найдешевше торговля
Братей Лянгнеръ
Львôвъ, Галицка ч. 16
Цѣнники даромъ!

„Рускій Правотарь домовый"
або приступне поясненье, въ якій спосôбъ кождый при грамотахъ правныхъ всякого рода самъ заступатись и потрѣбнй письма, якъ поданя, просьбы и т. п. безъ помочи адвоката съ повною силою правною споряджати може.
Уложили Василь Лукичь и Юліянъ Семигинôвскій.
Томъ I: **Законъ цивильный** вразъ зъ дотычными доповненями, поясненями — и бôльше якъ 200 рôзнородными взôрцями та прикладами. Сторôнъ 432 + XVI въ 8° або 28 аркушѣвъ друку.
Цѣна 1 примѣрника въ книгарняхъ выносить 4 зр. а в
Хто купує у п. В Левицкого въ Станиславовѣ, платить за 1 прим. тôлько 3 зр. 30 кр. — Для предплатникôвъ „Дѣла" и „Батькôвщины" цѣна знижена на 2 зр. 50 кр а в., а съ пересылкою почтовою 2 зр. 75 кр
Проспекты обширнй высылає на жаданье п. В. Левицкій въ Станиславовѣ. Въ вынятковыхъ злучаяхъ дається 1 примѣрникъ (не по зниженôй цѣнѣ) на сплату въ двохъ ратахъ.
(16—10)

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 23. Львôвъ, Пятниця 29 сѣчня (10 лютого) 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. Надôслане по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч 11. и Бюро газетъ улица Кароля Людвика 9. *У Відни* Haasenstein & Vogler Wallfischgasse 10; M. Dukes, I. Schülerstrasse 8; G. L. Daube & Co. Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлыи рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:
на цѣлый рôкъ . . . . . 16 зр.
на пôвъ року . . . . . 8 зр.
на чверть року . . . . . 4 зр.

Експедиція пôдъ ч. 8. ул. академична.

Редакція и Администрація пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Руконписи звертаються лишь на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатаній вôльній ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Ôдъ 1 (13) сѣчня **„Дѣло“ почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускй свята. Условія предплаты повысше на заголовку.

Бесѣда кн. Бисмарка

выголошена д. 6 н. ст. лютого въ парламентѣ нѣмецкôмъ при дебатѣ надъ позичкою на войско.

(*Конецъ.*)

Предложенье нынѣшне дає намъ надзвычайну силу. Наше войско одержує прирôстъ въ збройныхъ людяхъ, прирôстъ, котрый можемо дома лишити, наколи намъ будэ непотрѣбный, але коли схочемо нимъ розпоряджати, то треба єго надѣлити доброю зброєю. Пригадую собѣ карабины, доставленй нашôй оборонѣ краєвôй Англіею въ 1813 р.; до того карабину я яко стрѣлець заправлявся. Они не вартували нѣчого; але маючи добру зброю, нынѣшный законъ скрѣпить гарантію мира и убезпечить насъ въ такôй мѣрѣ, якъ коли-бъ зъ нами получилася ще четверта велика держава, найсильнѣйша, зъ 700.000 войска. Се успокоить нашихъ земляковъ и вилыне на нервовôсть прилюдного мнѣня, нашои биржи та нашои прасы. Надѣюсь, они змякнуть. Зъ хвилею, якъ почнемо законъ выконувати, — будуть люде, и зброя найшлась-бы, але зброю треба намъ лучшу справити. Якъ вытворимо армію зъ найлѣпшого матеріялу людского, якій посѣдаємо въ народѣ нашôмъ межи батьками родинъ въ вѣцѣ надъ 30 лѣтъ, то мусимо для нихъ мати и найлѣпшу зброю. Ихъ не можемо тымъ збронити, що уйде для молодои арміи линіевои. Крѣпкй мужчины, ôтцѣ родины, на котрыхъ мужну стать я собѣ пригадую въ хвили, коли они обсадили мôстъ въ Версайли мусять мати найлѣпшій карабинъ на плечехъ, найлучше узброенье и найвыдатнѣйшій матеріялъ. Якъ же-жь прийде до того, що насъ зачеплять зъ двохъ сторôнъ, то на обохъ границяхъ зможемо выставити по міліонови добрыхъ воякôвъ. Крôмъ того будемо мати ще резерву пôвъ- або цѣло-міліонову. Може хто замѣтить, що и другй державы помножать тогдѣ свои силы. Того не потрафлять... число таке осягнули вже и другй краѣ давно. Въ 1867 р. не хотѣли мы дôйти до такого числа, думаючи, що пôвнôчному союзови нѣмецкому сего не буде потрѣбно. Але нашй сусѣды дôйшли скоро до того, адоптували довшу службу воєнну и побрали 19- и 20-лѣтныхъ воякôвъ. Але мимо всего не перестигнуть насъ въ добротѣ войска. Воякôвъ, выслуженыхъ въ часѣ супокою и вôйны, такихъ, що своєи службы не забули, не маѣ жаденъ народъ на свѣтѣ. До того посѣдаємо армію официрôвъ и пôдъофицирôвъ, котрои стане, щобы проводити великаньскою тою армією и въ тôмъ насъ нѣхто въ свѣтѣ не достигне, бо нашъ обовязокъ до службы воєннои найдовшій, а и образованье, потрѣбне официрамъ и пôдъофицирамъ до команды, якои потребуе воякъ, обймаѣ ширшй круги народу якъ деинде. У насъ сей матеріялъ численнѣйшій и лучшій, якъ въ другихъ краяхъ. Скрѣпленье войска, яке достигнемо черезъ нынѣшный законъ, и та широка машинерія, котру посѣдаѣ наша армія, то все якъ-разъ здержуе насъ ôдъ зачѣпнои вôйны.

Якъ бы я вамъ навѣть сказавъ, що мы ôдъ Франціи и Россіи дуже загроженй, що они насъ имовѣрно побьють, що потрѣбно намъ сейчасъ ударити, и якъ бы я станувъ передъ соймомъ державнымъ зъ предложеньемъ кредиту миліардового до зачѣпнои вôйны противъ обохъ сусѣдôвъ и якъ бы вы мали навѣть до мене довѣріѣ — надѣюсь, що єго не маєте (*Веселôсть*) — то мусѣла-бъ се бути вôйна, на котру весь народъ мусѣвбы згодитись, котру треба-бы намъ вести зъ ентузіязмомъ зъ 1870 року. Але було-бы дуже трудно, розтолкувати потребу такои вôйны союзнымъ нашимъ державамъ и ихъ населеню Свята Россія обрушилась-бы, Франція наѣжилась-бы цѣлою зброею и всѣ необчислимй результаты припали-бы въ користь нашимъ ворогамъ. Але и таку вôйну вели-бы мы зъ огнемъ и завзятьемъ. Инакше однакожь представляѣсь рѣчь, якъ бы насъ зачеплено. Ôдъ Нѣмна ажь до Боденьского озера зôрвалась-бы вся Нѣмеччина якъ порохова мина, наѣжилась-бы багнетами и мы приймили-бъ ворога зъ звѣстнымъ furor teutonicus! (*Брава.*)

Россійске прилюдне мнѣнье выкинуло за дверѣ сильного и певного друга. Мы не накидаємось! Мы старались давнй ôдносины назадъ навязати, але не будемо за нѣкимъ бѣгти! (*Браво*). Мы дотержали Россіи договору. Она на берлиньскôмъ конгресѣ набула собѣ въ Болгаріи певнй права, котрыхъ до 1885 р. нѣхто не нарушавъ. Я приготовивъ рѣшеня конгресу и вразъ зъ другими пôдписавъ ихъ, и всѣ були мы тогдѣ тои гадки, що Россіи належиться переважный вилывъ на Болгарію, тымъ бôльше, коли она зреклася Всхôднои Румеліи (800.000 душь) и вдоволилась вилывомъ на 3 міліоны душь. Въ наслѣдокъ такого розумѣня конгресу именувала Россія до 1885. р. князя близького свояка царского дому, о котрôмъ тогдѣ нѣхто не думавъ, що ôнъ чимсь иншимъ стане, якъ тôлько вѣрнымъ приклонникомъ россійскои политики Россійскій министеръ вôйны именувавъ велику часть официрôвъ, — коротко кажучи, Россія панувала въ Болгаріи. О тôмъ не можна сумнѣватись. Болгаре, або частина ихъ, або князь, — не знаю вже хто — не були тымъ вдоволенй, прийшло до coup d' état, до ôдпаденя ôдъ Россіи. Зъ того выйшовъ фактичный станъ, котрого силою оружія лѣчити мы не маємо обовязку, а котрымъ не можна въ теорій перечити правъ, якй Россія набула на конгресѣ Чи выйшли бы зъ того якй трудности, коли-бъ Россія силою схотѣла доходити тыхъ правъ, — не знаю, се насъ и не обходить. Мы не будемо пôддержувати насильныхъ средствъ и не станемъ до того дораджувати. Не думаю навѣть, щобъ хто того хотѣвъ. Я досыть певный, що сего нѣхто не бажаѣ. Але якъ Россія въ дипломатичнôй дорозѣ буде пробовати, або зъ иниціятивы верховного володаря Болгаріи, султана, дôйти до правъ своихъ, то задачею льояльнои политики Нѣмеччины буде, держатись при цѣлôмъ дѣлѣ чисто постановъ берлиньского договору въ тôмъ дусѣ, въ якôмъ я вже давнѣйше пояснивъ. Болгарія, краєць межи Дунаємъ а Балканами, не єсть впрочѣмъ предметомъ достаточно великимъ, щобы вязати зъ нимъ певнй консеквенціи, або щобы всю Европу, ôдъ Москвы до Пиринеѣвъ, ôдъ Нѣмецкого моря по Палермо кинути въ вôйну, котрои кôнця жаденъ человѣкъ не годенъ предвидѣти. По вôйнѣ не знавъ-бы навѣть нѣхто, о що боролась Европа! (*Веселôсть*).

Грôзьбы россійскои прасы не здержать насъ, щобъ мы дипломатично не пôддержали дипломатичныхъ заходôвъ Россіи до ôдысканя вилыву на Болгарію. Мы вже давнѣйше старалися выконати довѣрочнй бажаня Россіи въ тôй справѣ. Але нашу роботу представляла ôдтакъ праса россійска якъ найбôльше ворожу. Якъ вôзве насъ Россія офиціяльно щобъ мы ей заходы у султана до ôдысканя становища свого въ Болгаріи пôдперли, то не будемо надумуватись вдоволити тому завôзваню, тымъ бôльше, що насъ вяжуть спôльнй монархичнй интереси стремлячй до упорядкованя ôдносинъ въ Европѣ, а котрй то справы монархъ россійскій добре розумѣе и такъ веде, якъ сего интересы єго великои держави и єго сотки міліонôвъ жителѣвъ вымагають.

Отже лишь на случай потребы хочемо скрѣпитися. Не буде того потрѣбно, тымъ лучше. Мы не змагаємо до того, щобы зъ сего скрѣпленя ажь корыстати. Змаганье то все таки утрудняють намъ вмѣшуваня и погрозы изъ внѣ. Я позволивъ-бы собѣ просити заграницю, щобъ тй погрозы покинула, — то до нѣчого! Мы не боимось результату вôйны, мы такъ вѣримо въ свою побѣду якъ якій небудь заграничный лейтнантъ при склянцѣ шампану, — але якъ-разъ при свѣдомости своєи силы хочемо полишити провидѣнію божому, чи поки-що не щезне конечнôсть вôйны. Огонь мусить хтось пôдложити, — мы єго не пôдложимо. Мимо нашои силы и нашихъ союзôвъ будемо дальше старатись удержати миръ. Мимо погрозъ и клеветъ прасы, все таки будемо старатись удержати миръ, особливо зъ Россіею. Що-до Франціи, то наклôнъ того сусѣда до шпіоньства не спровадить нѣякои національнои вôйны. То нѣ сетнѣницѣ... мудрый имъ уступае. Тй погрозы, не ôдъ правительства але въ прасѣ, зовсѣмъ глупй. Мы того не боимось. Прихильнôсть мы радо приймаємо, але на грозьбы мы не чуткй. Мы Нѣмцѣ боимось тôлько Бога, а бôльше нѣкого; любимо приятелѣвъ и приязнь, але хто намъ грозить, той пересвѣдчиться, що любовь ôтчины, пôднимаюча зъ радостею бôй, котра 1813 р. цѣле населенье тогдѣ ще слабыхъ и малыхъ Прусъ вôзвала пôдъ хоруговь, — нынѣ сталася спôльнымъ майномъ Нѣмцѣвъ, а кождый воякъ маѣ тверду въ серци вѣру, що зъ нами Богъ!

Загальнй зборы „Народнои Рады“.

VII.

Кôнчимо наше справозданье зъ зборôвъ „Народнои Рады“, подаючи ще наспѣвшй телеграмы привѣтнй.

На зборы „Народнои Рады“, якъ уже зъ самого початку сказано було, прибули патріоты зô всѣхъ сторôнъ краю. Велика саля „Народного Дому“ була повна самыхъ поважныхъ членôвъ товариства — мимоходомъ сказавши, выдѣлъ строго наглядавъ за тымъ, щобы до салѣ не втиснулися не-члены, люде чи старшй, чи молодики, все одно, — и безперечно великій то бувъ тріюмфъ „Народнои Рады“ — а всякй недоброжелателѣ ей не могуть того переболѣти, — що першй загальнй зборы и числомъ (звышь 400) участниковъ-членôвъ и повагою нарадъ выпали такъ величаво, такъ славно!

Мимо того, що, якъ сказано, майже всѣ околицѣ Галицкои Руси мали своихъ представителѣвъ на зборахъ, прибуло ще и значне число привѣтныхъ телеграмъ и писемъ. Ось они:

Бѣлка и Костенѣвъ коло Перемышлянъ. (Письмо): Въ день зборôвъ „Нар. Рады“ мы обѣ громады згôднй зъ програмою, дѣлами и внесенями, якй зборы ухвалять. Радьте! Мы зъ Вами. Упоминайтесь за громадскй кривды. Най Господь Богъ доведе нашй товариства до згоды. Згода будуе, а незгода руйнуе. Петиціи про всякй громадскй кривды вышлемо небавомъ. — Ив. Сѣкорскій, Пилипъ Маричь и Онуфр. Качоровскій, повномочники.

Бережаны. Не могучи прибути на зборы „Нар. Рады“, душею я зъ Вами. Надѣюсь, що такъ якъ доси гôдно будете заступати нашу бѣдну Русь! — Д-ръ Д. Савчакъ.

Богородчаны. Духъ Руси крѣпне, стае до борбы за права и волю народу. Борба та — наша девиза, въ борбѣ ôднайдемъ свободу. Тожь смѣло ставайте вы борцѣ! Про-

Передъ вôйною!

[Новый фейлетонъ зъ старои теки Падуры.]

Чи буде вôйна, чи нѣ? Таке пытанье мабуть нынѣ кождому, неначе голоднôй кумѣ, на умѣ; зъ такимъ пытаньемъ звертаѣсь кождый до себе, сусѣда, приятеля, знакомого; въ въ тôй цѣли предплачуе часопись и жадными очима пытаѣ „Перегляду политичного“, „Телеграмъ“: буде вôйна, чи нѣ? Одначе годѣ: нѣ сусѣдъ нѣ приятель, нѣ знакомый нѣ часопись не въ силѣ на се ôдповѣсти. Чи зъ короткого телеграму, чи зъ довшого вже перегляду политичного, чи и зъ найдовшои вступнои статьѣ, заносить одною и тою самою ôдповѣдею: або буде або нѣ. И не дивниця; ôдповѣсти на се пытанье не може человѣкъ звычайный, — ôдповѣсти може лишь „высшій, вѣщій нôсъ“, зъ якимъ маю честь представитись достойнымъ читателямъ.

Тому й приступаю до ôдповѣди ôдъ разу и кажу коротко: вôйна буде! А пôзнаю се — зновъ не якъ звычайнй политики зъ дипломатичныхъ нотъ, промовъ або зъ ôдбувшого-ся недавно на небосклонѣ небеснôмъ затьмѣня мѣсяця, а пôзнаю се зъ знаменъ иншихъ, о много знаменнѣйшихъ и вальорнѣйшихъ. Пôзнаю се насамперед: зъ глубокои тишины, яка запанувала на цѣлôй линіи бл. п. рѣчи посполитои „od morza do morza“; пôзнаю се по друге: зъ глубокои тишины, яка запанувала мѣжь нашими гостями чорненькими въ Добромили, Хировѣ, Гощевѣ, Креховѣ, Львовѣ, etc. etc. Бо бачите, анѣ ихъ не чути, нѣ однои мисіи ихъ нема! А прецѣнь Русь грѣшить такъ якъ грѣшила торôкъ и поза торôкъ: и проти заповѣдей польскихъ и проти заповѣдей змартвыхвстаньскихъ... Чому-жь бодай однои мисіи не чувати? А вже-жь въ навечерію вôйны, де, якъ кажуть, легенько дуже запропастити тѣло, та радъ бы человѣкъ хоть душу очистити, — а ту анѣ рушь, нѣ однѣсенькои мисіи! Кажуть знатоки, що по великихъ степахъ гнѣздяться птицѣ, чорненькй, веселенькй, не величкй, але такй дотепнй, що якъ зачувають степову пожежу, то зарываються въ землю наче жабы и не выходять на верхъ, ажь мине пожежа. Зовуть ихъ тому aves nigrocapi..., але що по имени, за фактъ ручу, — имя нынѣ поставить оденъ ученый таке, а завтра другій инше..

Зъ того отже выходить, що вôйна буде певно, безъ найменшого сумнѣву. Иде лишь о те, якъ бы тую вôйну повести такъ, щобъ она намъ якъ найкрасше повелась — такъ монархіи нашôй якъ и намъ грѣшнымъ. Правда, могли-бы мы сказати, якъ прим. Ьгасіа нашй зъ-надъ Полтвы и Вислы: „Якъ намъ ранiе tego монархія не дасть певнои поруки на те, що мы знаємъ а они розумѣють, то лише сповнимо нашъ горожаньскій обовязокъ; коли-жь намъ дадуть поруку, певну и безпечну, контрасигновану зъ однои стороны обома правительствами, зъ другои законными наслѣдниками короны Яна III. (маѣ се бути якась стара баба, але се не вадить, бо маѣ ще всѣ условія до прилюдного „zamążpójsciа“), — коли отже те все намъ дадуть и пôдпишуть, то окрôмъ горожаньского обовязку (т. е. набити або датись набити) змобилизуємо все наше вôйско королѣвско-польске: всю нашу гвардію: соколôвъ, Фаврманôвъ, ветеранôвъ зô всѣми ихъ прирядами набитыми и ненабитыми, зô всею ихъ амуниціею пальною и непальною!)“*)

*) Гл. „Dziennik Polski“: „My w obec wojny; рôвночасно „Reforma“, „Kurjer Lw.“ и др.

Але мы сего не скажемо. Не скажемъ на злôсть Нѣмцямъ и Мадярямъ, котрй насъ наче дѣтокъ недосвѣдченыхъ ôддали пôдъ опѣку нѣбы розумнѣйшои braci. Не скажемо, хочь-бы братя нашй (отъ якъ „Kurjer Lw.“ зъ вôвтôрка) и якъ на се дыбали, хочь-бы Нѣмцѣ и Мадяре пѣнитись мали, не скажемо и не скажемо; — противно, мы осмѣлимось навѣть подати деякй стратегичнй рады, щобы тую вôйну якъ найкрасше и найхосеннѣйше повести.

Першъ усего, — а говоримо, повторяю, зô становища чисто-стратегичного, нѣякого политичного або національного, — належить скрѣпити Галицкй форты. Фортъ перемыскій — се крѣпость не абы яка. А вже-жь особливои силы додасть ему фортъ, що маѣся збудувати р. 1888. Одначе то буде фортъ лишь однолинійный, мы радили-бъ змѣнити єго и то якъ найскорше въ фортъ осьмолинійный системы Романчука, системы дуже практичнои и особливои тревалости. На сѣмъ не конець. Такй форты належить збудувати ще въ Коломыи, Станиславѣ, Бережанахъ, Тернополи, Золочевѣ, Бучачи, Самборѣ, пункты великои стратегичнои ваги, — а на котрй — пожалься Боже — дотепершня стратегія анѣ крихты не звернула уваги. Форты тй могуть бути осьмолинійнй або и трилинійнй, — послѣднй особливо тамъ, де суть семинаріи учительскй. Крôмъ того належить наказати або лишь позволити громадамъ будувати собѣ такй форты (очевидно меншй) въ кождôмъ селѣ, въ кождôй громадѣ. До теперь єсть ихъ справдѣ кôлька сотень, — звуть ихъ читальнями — але такй слабй, що явиться лишь жандармъ — и вже по фортѣ. Отже сильнѣйшй мусять бути и зъ лучшого матеріялу. Надто ôддати ихъ треба пôдъ „команду“ свѣтлѣйшихъ людей, найлучше священикôвъ, учителѣвъ, або й свѣтлыхъ громадянъ, — а жандармамъ наказати, стояти зъ-далека и лишь уважати, щобъ не пôдкрадались пôдъ нихъ якй воры або warchoły.. Але надъ усе треба зглянутись и на форты львôвскй. Столиця краю майже безоружна супроти ворога. Ще цитаделя, якъ цитаделя, але н. пр. той фортъ низше цитаделѣ — универзитетъ зве ся, — таки дуже слабонькій. Тому треба-бъ и єго скрѣпити кôльканацяти линіями рускои системы, а стане крѣпкимъ забороломъ проти всякихъ ворожихъ змагань. Не кажу вже, що и фортъ всхôдный — будынокъ соймовый, — слабонькій. Ôнъ заслонюе лишь одну частину краю, друга выставлена цѣлкомъ. Тому яло-сь-бы и єго збôльшити кôлькадесяти линіями рускими, — а рускй линіи, страхъ, якій матеріялъ твердый — и бий и бий, а такй не розббешь! Пок. гр. Голуховскій, — земля єму перомъ, — звертавъ увагу ще на оденъ фортъ львôвскій. Зъ нѣмецка якось называвъ єго: die Festung der st. Georgspartei. Правда, що се була „твердиня“! О, що твердиня, то твердиня! Отже о тôй твердини говоривъ покôйникъ, — земля єму у друге перомъ, — diese Festung muss gesehleift werden! Але покôйный намѣстникъ земля єму у третье перомъ, — хочь и бувъ може добрымъ политикомъ та зовсѣмъ недобрымъ стратегомъ. Тои твердинѣ не тôлько що не треба зносити, противно, о скôлько можь скрѣпити и стовпами новыми и штабомъ знаменитымъ.

Окрôмъ сихъ фортификаційныхъ линій, котрй зъ становища стратегичного уважаємо за конечнй, треба подумати и о забезпеченю ихъ изъ внѣ. Такъ прим. крѣпость Перемыска сама собою нѣчого, и дужа и высока. Але она маѣ одну зъ найбôльшихъ вадъ, яку лише

тивника лякатись не треба! Въ народѣ воля, и правда своя и сила, знать бôльша бдъ ада. Зъ народомъ сильна и правдива на всѣгды одна най буде „Народна Рада!“ — Галиковскій. Левицкій, Струтиньскій, Индишевскій, Добряньскій.

Вѣдень. На програму „Нар. Рады“ годяться вповнѣ — Русины вѣденьскй.

Городенка. Осѣмдесятьлѣтный старець прилучає голосъ до „Нар. Рады“, и не могучи взяти участи, поздоровляє присутныхъ: щасть Боже! — Теофанъ Глиньскій зъ Городницѣ.

Городенка. Слава Вамъ борцѣ за народнй права! Мы духомъ зъ Вами! — Члены читальнѣ въ Городенцѣ.

Зелена. (Письмо): „Народна Рада“ най стоить на сторожи нашихъ прадѣдныхъ правъ, и веде, и береже рускаго народу на рускôй земли, а до того святого дѣла и мы зъ Вами и шлемо: „щасть Боже до великои працѣ!“ — П. Голубъ, начальникъ громады, Он. Маликъ, Ив. Вимчукъ, М. Музика, Ив. Стельмащукъ, Ол. Гаврищишинъ, І. Маликъ, Т. Хамрикъ, М. Когутъ, Т. Турмань, Ив. Музика, Иванъ Катрусякъ.

Коломыя. Годимося зовсѣмъ на рѣшенье „Нар Рады“, выступаючои смѣло въ оборонѣ правъ рускаго народу. — Коломыйскй мѣщане народовцѣ.

Коломыя. Труженикамъ на поли народнôмъ щасть Боже! Духомъ зъ Вами! — Кирило Геникъ зъ Березова.

Коломыя. Свѣдомй значеня руско-украиньского житя, шлемо щирый привѣтъ першому загальному зборови „Нар. Рады“. — Русинки коломыйскй.

Лѣсько. Смѣло держѣть праворъ народный! Мы всѣ зъ Вами! — Русины лѣськй.

Обертинъ. Ваша задача велика й благородна. Щасть Боже до правныхъ подвигôвъ о народнй права! Мы вповнѣ прилучаємося! — Русины окрестности Обертина.

Пôдгайцѣ. Щасть Боже у всѣхъ Вашихъ змаганяхъ для добра матери нашои Руси-Украины! Мы духомъ зъ Вами! — Гальшка, Евгенiй, Богданъ, Всеволодъ и Мирославъ Гузарѣ въ Заваловѣ.

Рогатинъ. Щасть Боже въ предпринятôмъ дѣлѣ! Борѣтесь крѣпко за права Руси! — Рогатиньскй Русины.

Рящôвъ. Хвально почата 900-лѣтня рôчниця культуры Руси — єдиненьемъ силъ до дальшого культурного розвитку народу! За правду и за волю нашу борѣтеся! Поборете, бо за правдою Богъ! Зъ послѣднои позиціи рускои на заходѣ — Негребецкій.

Зъ-пôдъ Радимна. Честь патріотамъ Руси, що дбають о єи добро! Слава оборонцямъ рускаго народу! Зъ вѣрою въ нашу силу, въ надѣи красшои будучности и зъ любовію до тыхъ бѣдныхъ сельскихъ хатъ рускихъ, радьте щасливо надъ добромъ рускаго народу, а Всевышній да поможе Вамъ въ тяжкôй праци, а въ нагороду причинить здоровля! Зъ дотеперѣшною програмою „Народнои Рады“ мы вповнѣ годимось, отже и зъ рѣшенями загальныхъ зборôвъ того жь товариства напередъ солидаризуємось! — Русины зъ-пôдъ Радимна.

Новый-Санчь. Щасть Боже народно-рускому дѣлу! Мы духомъ зъ Вами! — Русины сандецкй.

Тернопôль. Щасть Боже першимъ Зборамъ „Народнои Рады“ и святкуючимъ 50-лѣтну рôчницю першого твору рускаго „Русалки“. — Русины-Тернопôльцѣ.

Яворôвъ. Най Богъ допомагае и пожаданымъ успѣхомъ увѣнчае труды пôднятй для добра, щастя и славы пригнетенои Руси нашои! — Яворôвска филія общества им. Качковского. Іос. Лозиньскій.

Шидлôвцѣ (Письмо). Зôбрались Вы, сыны святои Руси, щобы утворити твердиню котра маѣ боронити нашь рускій народъ, нашй намъ бдъôтцѣвъ полишенй права на нашôй прадѣдньй земли, маѣте утворити „Народну Раду“, щобы провадила и стерегла наше дѣло. А въ тôй важньй хвили и мы зъ Вами, а свѣтлому Зборови шлемо наше щирое „помагай Бôгъ!“ — Стеф. Гузаръ, начальникъ громады, Ст. Лоза, Мих. Кузикъ, Дм. Прокопôвъ, Бартко Оглоданый, Т. Холоднюкъ, Мих. Зеленецкій, Т. Шевчукъ, Михайло Дзиндра.

Ôдъ ветерана-патріота зъ 1848 р. п. Ив. Борисикевича, котрому пôсля ухвалы зборôвъ выслано телеграму зъ поздоровленьемъ, наспѣла така телеграфична ôдповѣдь:

Хорôсткôвъ. За признанье моихъ трудôвъ дякую. Вашй намѣреня най благословить Провидѣнье. А програму Вашу зборомъ ухвалену най прийме зъ восторгомъ Галицка Русь! — Иванъ Борисикевичь.

Знаный нашь патріотъ о. Ем. Левицкій зъ Тартакова надôславъ до выдѣлу „Нар. Рады“ уже по зборахъ письмо, де мѣжь иншимъ такъ пише:

„Жаль, що не мôгъ-ѣмь бути на зборахъ „Народнои Рады“ и на вечерку въ память Маркіяна Шашкевича. Въ поѣздѣ белзецкои зелѣзницѣ засыпаный за Равою снѣгомъ, мусѣвъ я вертатись назадъ до дому. Та тѣшуся, що зборы ôдбулися величаво Щасти Вамъ, Боже, въ праци для нашого народу!“

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державнои.] На вчерашнôмъ засѣданю рады державнои станула на порядку дневнôмъ справа угоды торговельнои зъ Нѣмеччиною. Въ справѣ сѣй промовлявъ насамперед пос. Барайтеръ, а переходячи зъ союза торговельного на политичный, выступивъ противъ славяньскои Австріи, котра протегуе галицку оковиту и ческій цукеръ коштомъ податникôвъ. Щастье ще — казавъ бесѣдникъ — що министерство дѣлъ заграничныхъ маѣ ще характеръ нѣмецкій и удержуе монархію. Барайтеръ промовлявъ за утвореньемъ австро-нѣмецкого округа мытового. — Посолъ Менгеръ критикувавъ поодинокй позиціи новои тарифы диференціальнои и доказувавъ, що система мыта охоронного показалась для Австріи хосенною; такъ само показалось то такожь и въ Нѣмеччинѣ. Успѣхи були-бы ще бôльшй, наколи бъ обѣ державы могли спôльно боронитись противъ Россіи и Америки. Мимо народнои рôзницѣ мусять всѣ признати користи одностайности митовои, подôбно якъ и всѣ политики, що не руководяться мрѣями, мусѣли признати хосенность угоды мира. Чехôвъ тягне вправдѣ серце на Всхôдъ, але потреба культуры и цивилизаціи пре ихъ на Захôдъ. Поляки знов подôбно якъ и Мадяре мусять въ виду французко-россійского союза опиратись на Нѣмеччину. — Пос. Тиркъ высказався такожь за союзомъ мытовымъ и жалувавъ, що обѣ дружнй державы стоять на поли економичнôмъ ворожо противъ себе. — Мин. Бакегемъ заявивъ, що уважае угоду зъ Нѣмеччиною за конче потрѣбну для нашого вывозу. — Гр. Таффе звертавъ увагу на то, що теперѣшне правительство старалось завсѣгды удержати угоду торговельну зъ Нѣмеччиною. Переходячи до бажань Менгера, щобы Чехи заключили угоду зъ Нѣмцями, каже гр. Таффе, що и Нѣмцѣ повинй старатись жити въ згодѣ зъ Чехами. — Опôсля промовлявъ пос. Хлюмецкій и славословивъ угоду нѣмецко-австрійску та бесѣду кн. Бисмарка, а ôдтакъ складавъ подяку тымъ, що ту угоду заключили и що єи ще удержують. — Молодоческій пос. Герольдъ сказавъ звертаючись до ультра-нѣмецкихъ послôвъ: Коли такъ выхвалюете нѣмецкй ôдносины, то дайте намъ таку автономію, яку маѣ котрый зъ тыхъ краѣвъ, що належать до Нѣмеччины. Пос. Менгеръ радить намъ, щобъ мы не лучились зъ Россіею, а зъ Нѣмеччиною; гляньте-жь на Полякôвъ, що пôдъ Прусами! Такого союза мы не можемо бажати. Бесѣдникъ противився тому, щобы нѣмецко-австрійску угоду вписати до законôвъ конституційныхъ нашои державы. — По промовѣ ще кôлькохъ бесѣдникôвъ, ôдложено дальшу дебату на нынѣ. — Справу податку ôдъ горѣвки передано на внесенье пос. Яворского комисіи зъ 36 членôвъ.

Якъ звѣстно, поставивъ пос. Кноцъ и кôлькохъ антисемитôвъ внесенье въ радѣ державнôй, щобы нѣмецко-австрійску угоду мира вписати мѣжь конституційнй законы австрійскои державы. Внесенье се не пôдписали другй клюбы нѣмецкй, якъ кажуть, длятого, що имъ не предложено сего внесеня, на дѣлѣ однакожь длятого, що они не хотѣли симъ внесеньемъ скомпромитуватись. Пôвъурядова „Presse“ дае нѣмецкимъ загорѣлцямъ за то внесенье таку ôдправу. „Союзъ сей — каже згадана газета — опираѣ свою сильнôсть и тревалôсть на солидарности жизненныхъ интересôвъ державныхъ, а сильнôсть та и тревалôсть позбстануть такъ довго ненарушимй, якъ довго будуть истнувати внѣшнй змушуючй до того ôдносины, якъ довго Россія съ цѣлою вагою стомиліоновои державы, а Франція зъ своимъ необчислимымъ и неспокôйнымъ народомъ будуть загрожувати мирови и могучости центральныхъ державъ, положеныхъ мѣжь ними. Въ тôй солидарности лежить практична вартôсть союза. Ся межинародна угода набралабы ледви бôльшои силы, наколи-бъ єи межинародный характеръ перемѣнився на союзъ державно-правный, якъ того домагалися въ радѣ державнôй панове Кноцъ и товаришѣ. По тôмъ величезнôмъ и пôдносячôмъ видовищу, яке представлявъ тогды нѣмецкій парляментъ, мусить сегодняшне внесенье нѣмецко-національного сполученя выдатися яко нещаслива комедія, котра може лишь поставити нашь парляментаризмъ въ компромитуючôмъ свѣтлѣ. Чи тй панове, що уважають себе за найвысшихъ сторожевъ нѣмецко-національнои идеѣ, не догадуються, що они своимъ крокомъ компромитують лишь рѣчь, котрôй хотять помагати. Союзъ заключено безъ помочи якои небудь партіи парляментарнои, бо того вымагавъ интересъ державы и ôнъ буде за-для тои самои причины и дальше истнувати. Парляментарна тактика фракційна влѣзливои групы не змѣнить въ нѣмъ нѣчого...“

„Московск. Вѣдом.“ одержали якесь письмо зъ Петербурга — якъ сказано, зъ дуже достовѣрного жерела — въ котрôмъ пояснюється значенье гостины лорда Черчиля въ Россіи. Въ письмѣ тôмъ сказано, що Черчиль мавъ припоручену собѣ мисію въ Россіи дѣлати выключно противъ европейскои лиги мира. Лордъ Рандольфъ маѣ именно бути того переконаня, що лига европейска есть небезпечною для другихъ державъ въ Европѣ и они мусять длятого забезпечити собѣ спôльными силами свободу акціи, котру загрожуе кн. Бисмаркъ, основатель лиги мира. Лордъ Черчиль розвивавъ тй свои пляны въ Петербургѣ и предкладавъ, щобы Англія и Россія гарантували собѣ взаимно свободу акціи противъ „бисмаркôвского цезаризму“. Условія були-бы лишь такй, що Англія и Россія мусѣли-бы боронити ненарушимости Франціи, але веденье цѣлои акціи припало-бы Россіи и Англіи, бо Франція, заохочена союзниками, готова-бы напасти на Нѣмеччину. Лордъ Черчиль мавъ отже обговорити вже цѣлый плянъ сей зъ россійскими политиками, а теперь зависить все лишь ôдъ того, щобы Черчиль взявъ въ своѣмъ краю управу въ свои руки и надавъ сему плянови практичне значенье. — На сей поглядъ „Моск. Вѣдом.“ треба лишь то сказати, що лордъ Черчиль вже давно самъ заявивъ прилюдно, що подорожь его до Россіи не мала рѣшучо нѣякои цѣли политичнои.

„Journal de St. Ptbg“ заперечуе поголоску о уступленю Гирса. — „Русск. Инвалидъ“ оголосивъ указъ придѣляючій штабовыхъ официрôвъ до управы мѣсцевыхъ бригадъ.

Въ недузѣ нѣмецкого наслѣдника престола дôйшла криза вже до найвысшои точки и операція показалась необходимою. Вчера передъ полуднемъ мôгъ вже наслѣдникъ престола ледви ôддыхати а по полудни треба було приступити до трахеотоміи (розрѣзаня дыхавки), бо можна було побоюватись, що пацієнтъ удуситься. Операція ôдбулася щасливо о $4^1/_2$ год. Операцію доконавъ д-ръ Брайнеръ. Первѣстно постановлено було завôзвати до того д-ра Бергмана зъ Берлина, але небезпечнôсть стала такъ грôзна, що операція сталась була необходима. При операціи були докторы Мекенци, Гавель, Шредеръ и Кравзе. Само розрѣзуванье тревало лишь кôлька минутъ а Мекенци заявивъ, що операція ôдбулась знаменито. Наслѣдникъ престола почувъ заразъ по операціи таку пôльгу, що знаками дякувавъ лѣкарямъ.

Парляментъ нѣмецкій ухваливъ проекты военнои позички. За симъ проектомъ голосували всѣ послы, а лишь три соціялисты мали ôдвагу голосувати противъ. — Ходять знов вѣсти, що ген. Вальдерзе бувъ присутный на нарадахъ австрійского генерального штабу и предложивъ тамъ плянъ вôйны уложеный ген. Мольтке. На случай вôйны мали-бы австрійскй официры бути придѣленй до нѣмецкого ген. штабу и на ôдворотъ; говорять такожь, що король саксоньскій одержавъ-бы на случай вôйны важне командо. Все то суть однакожь вѣсти безъ пôдставы.

Въ францускôй палатѣ послôвъ ôдбуваються нарады буджетовй. Въ послѣдныхъ дняхъ стоявъ на порядку дневнôмъ етатъ маринарки. Правительство зажадало скрѣпленя сеи силы военнои мотивуючи тымъ, що военна сила Франціи на водѣ есть за слаба. — Ôдъ часу оголошеня нѣмецко-австрійскои угоды ôдзываються въ Франціи чимъ разъ голоснѣйше голосы, щобы Франція приступила до союза зъ Россіею. Доси ще не зроблено вправдѣ нѣчого въ сѣмъ напрямѣ, але якъ сказано, навѣть вилывовй голосы домагаються того, щобы коли вже не заключиться формальна угода, бодай оба министерства дѣлъ заграничныхъ т. в. россійске и француске умовились що-до спôльного поступованя. Въ Парижи думають навѣть загально, що вже сими днями прийде до заключеня союза мѣжь Францією а Россією. Россійскй газеты знов доносять, що теперѣшный безбарвный кабинетъ Тирарда упаде рѣшучо вже въ недалекôмъ часѣ а єго мѣсце займе прихильный для Россіи кабинетъ Фльокета, до котрого вôйде такожь и ген. Булянже яко министеръ вôйны. Таку надѣю робить бодай Россіи петербурскій „Свѣтъ“.

Вчера ôдбулося ôдкрытье англійского парляменту а престольна бесѣда высказуе надѣю на удержанье мира и повѣдомляе палату, що англійско-россійске непорозумѣнье въ середнôй Азіи усунено вже зовсѣмъ. Праса консервативна есть повна надѣ. „Standard“ каже, що становище теперѣшного кабинету есть далеко сильнѣйше, якъ було передъ пôвъ рокомъ а то для того, що союзъ консерватистôвъ зъ либеральными унiонистами ставъ далеко тѣснѣйшій. Ôдъ кôлькохъ вже днѣвъ ходять вѣсти, що англійска ескадра на Середземнôмъ мори маѣ бути значно побôльшена. Фактъ сей маѣ стояти въ звязи зъ загальною ситуацією политичною а ôдтакъ такожь и зъ союзомъ англьо-италійскимъ. Чи скрѣпленье ескадры мало-бы стояти въ звязи зъ италійскою експедицією противъ Абессинiи — якъ то доказують декотрй газеты — можна сумнѣватись.

НОВИНКИ

— **Перша филія рускаго товариства Педагогичного** завязуеся въ Щирецкôмъ. Завтра въ суботу мають ôдбутися загальнй зборы членôвъ филіи товариства. Щасти-жь Боже! Хочь завязанье сеи филіи нашого товариства Педагогичного — якъ чули мы — дуже коле въ очи даякихъ шовинистôвъ польскихъ а головно „перевертнѣвъ“ нашихъ, — то мы на те не зважаймо. Може польске товариство Педагогичне мати въ краю десятки филій (ôддѣлôвъ), — то хто смѣе зборонювати того права Русинамъ! Нехай же ростуть филіи нашого товариства Педагогичного скрôзь по краю!

— **Комитетъ концерту для ювилею Маркіянового** удѣливъ 23 зр. 20 кр. (яко частину доходу) на бѣдныхъ ученикôвъ школы имени Маркіяна Шашкевича у Львовѣ. — За той щедрый даръ — сердечне спаси Бôгъ!

— **Зъ Лемкôвщины пишуть намъ:** Наша Лемкôвщина чогось посоловѣла. Лѣто и осѣнь були перепадистй, тому и вся майже паша зôгнила. Зима ще гôрша. Снѣги такй завалили, що анѣ до лѣса по паливо добутись, нѣ худобины на торгъ выгнати, а ту нѣ зъ-ôдки заробôтку. А теперь ще и боязни передъ весною. Коли весняне сонѣчко припече, а снѣги нагло потають, збере вода въ тысячныхъ потокахъ и забере урожайну землицю, довголѣтный трудъ нашого селянина, та занесе далеко ôдъ нашихъ гôръ. До того ще и жерело нашого добробыту, доходы зъ Америки, застановились. Вѣдома рѣчь, що велика сила нашихъ Лемкôвъ глядить зарôбку въ Америцѣ и зъ-ôдти надсылае грошѣ домôвъ. Теперь и въ Америцѣ не стало зарôбку и доляры не такъ часто заглядають до насъ, якъ передъ тымъ. Бѣда тай годѣ!

— **Зъ Калускаго пишуть намъ:** Вѣсть „Дѣла“ про господарство балеве нашихъ пань Рожаньскои, Бачиньскои и Скоробогатои на балю польскôмъ въ Калуши, па дохôдъ банку ратункового въ Познани, доповняемо ше отсею не новиною: Звѣстно, коли интелигенція руска такъ примѣрно-патріотично забавляся, рôвночасно майже мѣщане калускй трудились на зборы „Народнои Рады“ до Львова. Отже панѣ тй, щобъ не засоромитись передъ патріотизмомъ рускихъ мѣщанъ, постановили не скидати бѣлыхъ господарскихъ рукавичокъ, ажь дадуть такій самый баль на дохôдъ рускаго „Народного Дому“ въ Калуши Такъ мали постановити панѣ, знаходять однакъ въ „твердôмъ“ опорѣ мужѣвъ велику перешкоду. Отже вельми цѣкаво теперь, що переважить: чи „мягке“ успособленье пань-господинь, чи „тверде“ пересвѣдченье мужѣвъ-господарѣвъ?

— **Альбомъ**, врученый архикнязеви депутацією галицкою на памятку тернопôльскои выставы етнографичнои, выглядае дуже величаво. Касета, выроблена и вырѣзьблена зъ дерева грушевого братами Шкрибляками, на причудъ красна. Фотографіи знимавъ п. Скислевичь, а клишѣ спровадивъ п. Вол. Федоровичь зъ Парижа. Альбомъ складаеся зъ кôлькадесять картонôвъ, а мѣжь тыми дуже красній: група (чоловѣкъ и жѣнка) зъ Калускаго, селянинъ зъ Залѣщицкого и пара селянъ зъ Городенки. Кромѣ альбома привѣзъ п. Вол. Федоровичь въ дарѣ ще й величавый килимъ; нимъ закрыто стôлъ, на котрôмъ зложила депутація альбомъ. Картоны альбомовй послужать за матеріялъ до илюстрацій твору „Oesterreich in Wort und Bild“, що выходить пôдъ протекторатомъ арх. Рудольфа. На Галичину прийде черга за три роки.

— **Министерство обороны краевои** зарядило, щобы власти вели поименнй выказы инжинирôвъ цивильныхъ, котрй належать до загального ополченя, подôбно якъ ведуться списы цивильныхъ лѣкарѣвъ и ветеринарѣвъ. Иде тутъ очевидно о вызысканье фаховыхъ силъ до цѣлей войсковыхъ; инжинирôвъ до будованя фортôвъ и дорôгъ пôдчасъ вôйны.

крѣпость мати може: заслоненый краєвидъ пунктами Хирôвскимъ и Добромильскимъ. Тй пункты не тôлько що заслонюють далевидъ крѣпости, але подають ворогови спромогу пôдкрастися пôдъ нихъ и острѣлювати перемыскй форты. Тй пункты треба отже позносити. Жаль то правда, и шкода, — не буде де й душѣ занести, — але що робити? — въ вôйнѣ безъ жертвъ не обôйдеся! Такъ само треба позносити и буряны на Пекарскôмъ и Жовкôвскôмъ у Львовѣ, бо они вельми недогôдно заслонюють видъ зъ цитаделѣ и форту университетского. Шкода и сего, то правда, але жителѣвъ ихъ, хоть яка тамъ ихъ сердешныхъ шкода, можна попереносити въ мѣсце безпечнѣйше; до якого монастыря або въ кôнци и до Болгаріи.

Тôлько до линій фортификаційныхъ.

А теперь взятись намъ треба до якъ найскоршои направы телеграфôвъ польныхъ, почтъ, судôвъ и урядôвъ. Старй и поржавѣлй апараты Морзого, що то лишь по латиньскй фунгуютъ, належить заступити апаратами новыми, що и по руски друкують. Такй машины треба позаводити по всѣхъ почтахъ и телеграфахъ, судахъ и урядахъ, щобъ жваво, безъ спорôвъ и толкôвъ языковыхъ ишли вѣсти зъ одного кôнця до другого. Недогôдность старыхъ апаратôвъ показатись може зъ самого початку вôйны. Такъ н. пр. прибѣгае хлопъ и доносить телеграфистови: „Москаль коло Сяну вже“, а старый апаратъ несе депешу: „Moskalisko siano żre“. Або й такій може бути трафунокъ: христянинъ прибѣгае и доносить зъ поклономъ: „Москаль коло Бога е“, а старый апаратъ ôдбиває: „Moskal kole buhaje...“ Що зъ такихъ депешъ не буде для стратегіи пожитку, рѣчь очевидна.

На сихъ намекахъ не кôнчаться однакъ реформы нашй. Маємо ще на думцѣ кôлька плянôвъ администраційныхъ, котрй якъ и попереднй вчисляємъ до найживотнѣйшихъ. Звѣстно, пѣхотою то мы ще потримаємось, але кôннота наша таки слабша ôдъ россійскои. Належить тому якъ найострѣйше заказати вывôзъ всякихъ „гуцулкôвъ“ зъ краю. Въ тôй цѣли треба якъ найскорше ôдобрати концесіи знанымъ фирмамъ вывозовымъ, Живный, Адольфъ Ивановичь et comp., а натомѣсть надѣлити ихъ концесіями на вывôзъ на всѣ чотири вѣтры мулôвъ и ослôвъ галицкихъ, до вôйны нездалыхъ. Кажуть вправдѣ, що вывезеный Венедиктъ Михайловичь засѣдае теперь въ радѣ генерального штабу, але се чиста сплетня. Венедиктъ Михайловичь мусѣвъ-бы тогдѣ ѣхати на кони — а ôнъ страхъ, якъ боиться! — впрочѣмъ „Московскія Вѣдомости“ оногды донесли, що Венедиктъ Михайловичь зôставъ комендантомъ второго баталіона баґажѣвъ, а въ тôй бранжи баталіонный командиръ сидить собѣ безпечно въ путни за возомъ...

Коли повысшй немѣродайнй мѣры нашй найдуть послухъ „въ горѣ“, то не побоимось мы ворога нѣякого. Єму прийде тогдѣ добувати кожду пядь землѣ, прийдесь тиняти ôдъ форту до форту, ôдъ твердинѣ до твердинѣ; за кождою линією знайде руску грудь, якъ кремѣнь тверду, неподатливу, непобѣдиму, уперту; скорше, чимъ амуниціи, не стане єму охоты, и ôнъ скрикнувши „нехай имъ бѣсъ!“ пôйде туда, де перець росте. Але першъ усего, треба до того приготовитись, отъ такъ, якъ мы показали: тактично, стратегично, щобы було втѣшно и успѣшно!

— **Краєва Рада шкôльна** вôзвала всѣ ординаріяты епископскй, суперинтенданта Евангеликôвъ и рабинôвъ, щобы вызначили испытователѣвъ и делегатôвъ до испыту зъ науки религіи до тыхъ мѣстъ, де урядують комисіи испытовй для учителѣвъ шкôлъ народныхъ. На основѣ минист. розпоряженя зъ р. 1886 мусять всѣ кандидаты и кандидатки учительскй складати при квалификаціи испытъ зъ религіи. Испытователѣ и делегаты выдають оцѣнку испыту зъ религіи и можуть такожь осôбно въ присутности директора комисіи квалификаційнои пытати кандидатôвъ зъ религіи. Здавши такій испытъ, можуть учителѣ учити религіи въ заступствѣ катихитôвъ, а уздôбненье для шкôлъ народныхъ маѣ значенье и для шкôлъ выдѣловыхъ. Директоры комисій квалификаційныхъ мають звертати увагу на методичне трактованье науки религіи при испытахъ и свôй осудъ зъ тыхъ испытôвъ удѣляти репрезентантамъ ôдповѣдного вѣроисповѣданя.

— **Зъ зелѣзниць державныхъ.** Поѣзды особовй мѣжь Львовомъ а Стрыємъ почали ходити ôдъ вчора.

— **Доповнаючій выбôръ** одного члена рады повѣтовои въ Яворовѣ зъ громадъ мѣскихъ розписаный на день 14 н. ст. марта с. р.

— **Заспы снѣговй въ горахъ повѣта яслиского** такй величезнй, що часто мусять селяне зъ хаты до хаты перекопуватись. Всѣ яруги и русла потокôвъ цѣлкомъ зарôвнало снѣгомъ, такъ що не можна вказати мѣсця, куды плыве рѣка. Розумѣється, що всяка комуникація перервана а навѣть въ самôмъ Яслѣ черезъ чотыри днѣ не дôстали почты. Коли-бъ нагло почало таяти, то можна-бы побоюватись великихъ повеней.

— **Церковь згорѣла** д. 2 лютого въ Гуснôмъ нижнôмъ пов. турчаньского. Нѣчо не выратовано. Неубезпечена шкода 3179 зр.

— **Поѣзды ходять уже** и на линіяхъ Ярославъ-Сокаль, Львôвъ-Белзець и на льокальныхъ коломыйскихъ.

— **Дрôбнй вѣсти.** Левъ Ясевичь, родомъ зъ Яцмѣра, одержавъ на краковскôмъ университетѣ степень доктора правъ. — Въ Краковѣ задумують поставити памятникъ поетови Жигм. Красѣньскому. — Дня 4. с. м. въ краковскôй школѣ штукъ красныхъ першій разъ торжественно роздавали ученикамъ медалѣ. — Бурмистромъ Вѣдня выбрано дня 9. с м. знôвъ дотеперѣшного бурмистра дра Уля 90 голосами на 116 голосуючихъ. — Въ заведеню божевôльныхъ въ Дальдорфѣ померъ дня 7 с. м. нѣмецкій поетъ Альбертъ Линднеръ. — У Львовѣ померла Фр. зъ Келерманôвъ Вѣнковска, вдова по совѣтнику финансовôмъ, послѣ до рады державнои зъ р. 1848. — Въ Кульпарковѣ въ заведеню божевôльныхъ померъ Іосифъ Малецкій, бувшій комисарь полиціи львôвскои. — До ново-отворенои консерваторіи товариства музичного въ Краковѣ вписалося доси 70 ученикôвъ, а виписы тревати-муть до 15 с. м. — Bianca Bianchi, надворна спѣвачка оперы вѣденьскои, дасть у Львовѣ д. 25 л. лютого концертъ. — Минувшого тыждня на ловахъ въ добрахъ князя Огиньского въ селѣ Новосѣлцѣ убито 22 дикôвъ на 25 выполошеныхъ. — На зелѣзници льокальнôй Гатна-Кимполюнгъ выхопилася д. 5. с. м. льокомотива поѣзду тягарового зъ шинъ; машинистъ, ведучій поѣздъ упавъ жертвою пригоды. — У Львовѣ въ гостинници Бомбаха при улици Казимирôвскôй явився якійсь жидôвскій пророкъ, а великй товпы жидôвъ рôзного пола вѣку спѣшать туды дôзнатися будущого. — Дня 7. с. м. приймавъ цѣсарь на публичнôй авдіенціи тайныхъ совѣтникôвъ: гр. Сѣмѣньского, гр. І. Тарновского и д-ра Смольку; послôвъ до рады державнои: гр. Ром. Потоцкого и гр. Гомпеша; гр. Воляньского, гр. Козебродского и ново-именованого шамбеляна д-ра Скорушку. — Маршалокъ краєвый, гр. Ив. Тарновскій повернувъ нынѣ до Львова. — Рада громадска мѣста Рогатина надала на засѣданю зъ 7. л. лютого почестне горожаньство Ник. Торосевичеви, маршалкови рогатиньскои рады повѣтовои, и Викторинови Райхельтови, рогатиньскому ц. к. старостѣ, — за що годѣ намъ вгадати.

Надôслане.

Цѣлющй и чудесний.

Сй двѣ прикметы додають тй, котрй уживають лѣчничого средства Варнера Safe Cure. Въ многихъ случаяхъ, де вже все инше на дармо пробовано, помагало се лѣкарство. Такожь панѣ Марія Вольльзенъ въ Боель коло Зидербрарупъ додає Варнера Safe Cure сй высше наведенй прикметы въ своемъ письмѣ: „Нынѣ рôкъ одержала я першу высылку Вашого цѣлющого лѣкарства, Варнера Safe Cure. По девятилѣтнôй упôрнôй болестнôй недузѣ мѣхура, котру не змогли усунути всѣ уживанй лѣкарскй средства, почала я зъ повнымъ довѣрiємъ лѣченье. Иншй слабости, котрй зъ тымъ лучаться, зôстали до нового року усуненй и при совѣстнôмъ выповненю приписôвъ могла я уважати зъ початкомъ мая лѣченье за скôнчене. Теперь коли я пересвѣдчилася, що моя недуга проминула, уважаю за мôй найбôльшій обовязокъ Вамъ высказати публично мою подяку. Кромѣ Бога Вамъ належиться моя найсердечнѣйша подяка и я желаю Вамъ, щобы Ваше такъ чудесне лѣкарство ще и иншимъ подôбно недужимъ помогло. Зъ радостею удѣлю я выясненя кождому, хто до мене удасться. — Продажь и розсылка лише черезъ аптики. Цѣна 2 зр. 80 кр. Складъ: Жигм. Рукеръ, Іоанъ Вевіорскій, д-ръ Кароль Миколяшь у Львовѣ. Головный складъ: Einhorn Apotheke (Max. Fanta's) въ Празѣ.

Телеграмы „Дѣла“.

Санъ Ремо 10 лютого. Станъ здоровля нѣмецкого наслѣдника престола по довершенôй операціи єсть вдоволяючій, хочь небезпечнôсть єсть велика. Головно ходить о то, щобы недужій не дôставъ запаленя бронхій (bronchitis). Недужому не вôльно нѣчого говорити и може приймати лишь плынну поживу.

Вѣдень 10 лютого. Законъ о правныхъ ôдносинахъ жидôвскихъ громадъ вѣроисповѣдныхъ признає симъ громадамъ широку автономію а громада така може управлятися на пôдставѣ статуту, котрый сама ухваляє.

Берлинъ 10 лютого. Ходять вѣсти, що незадовго маѣ бути скликаный конгресъ европейскій.

Лондонъ 10 лютого. Бесѣда престольна згадує про вытыченье афганьскои границѣ, въ наслѣдокъ чого спôръ межи Россiєю а Англiєю залагоджено, про мисію до негуса абессиньского, про угоду суецку, але не згадує нѣчого анѣ про ситуацію въ Европѣ анѣ про справу болгарску.

Лондонъ 10 лютого. Пôдчасъ нарадъ надъ адресою заявивъ лордъ Сальсбери, що годиться зовсѣмъ на погляды кн. Бисмарка, що миръ дасться удержати. Ôнъ такъ само якъ и кн. Бисмаркъ маѣ повне довѣрiє до завѣрень царя и можна мати надѣю, що царь зробить все, що дасться, щобы удержати миръ.

Берлинъ 10 лютого. Мимо того, що операція наслѣдника престола удалася, думають берлиньскй лѣкарѣ, що станъ здоровля наслѣдника єсть критичный.

Мадридъ 9. лютого. Славный Кастеляръ державъ въ парляментѣ мадридскôмъ бесѣду политичну о ситуаціи европейскôй и о политицѣ Испанiи. Тенденцiєю бесѣды було выказати, що коли Америка що-разъ красше розвиваєся, Европа упадає и псуєся зъ причины великихъ тягарôвъ милитарныхъ. А причину до того дали Прусы, вышрубовавши милитаризмъ до небувалои высоты. Нынѣ тенденцiєю державъ повинно бути роззброєнье. Щобы се могло статись Нѣмеччина повинна звернути Франціи Альзацію и Лотарингію. Италія не повинна була вязатись въ союзъ зъ Нѣмеччиною и Австрiєю проти Франціи. Испанія-жь не повинна зъ нѣкимъ вязатися а стояти зовсѣмъ неутрально.

Вѣдень 10 лютого. До Corr. de l' Est пишуть зъ Парижа: Бисмаркъ мавъ радити Стурдзѣ збôльшати вôйска, а коли-бъ Россія хотѣла черезъ Румунію переходити, противитись, а державы Румунію пôддержать.

Вѣдень 10 лютого. Доходять приватнй вѣдомости зъ Петербурга, мовь-бы тонъ урядовыхъ газетъ не годився зъ интенціями сферъ правительственныхъ. Царь що-до Болгаріи не згодиться на дипломатичне трактованье, котре лишь усмирить Россію. Указанье Бисмарка на силу войскову Нѣмеччины наказує Россіи такожь збôльшати силы войсковй.

Вѣсти зъ Арх. Львôвскои.

Грам ту архіерейску зъ правомъ уживати експозиторій крилошаньскихъ и архіерейске благословенье одержали оо. Павло Бачиньскій, парохъ въ Глинянахъ и Петро Дольницкій, парохъ въ Станиславчику.

Признанье и подяку ôдъ митр. Ординаріяту за старанье и ревнôсть около будовы церкви въ Мизуни одержавъ п. Макс. Палласъ, управитель дôбръ камеральныхъ въ Мизуни.

Введенй: яко управитель въ духовныхъ въ Жовчевѣ, дек. рогатиньского, о. Дим. Розлуцкій; яко завѣдатель Завидовиць, дек. городецкого, о. Волод. Ганицкій (по увôльненю єго ôдъ сотрудництва въ Сасовѣ).

Президія намѣстництва годиться на канон. институцію о Льва Чемериньского на Пѣтричѣ.

Рѣшенье на просьбу о звôльненье ôдъ прихода одержавъ о. Анд. Яворскій, парохъ Крушельницѣ, въ тôмъ змыслѣ, що на случай замѣны прихода Крушельницѣ на Суходôлъ удѣляєся увôльненье ôдъ декрету.

Вѣсти зъ Еп. Станиславôвскои.

Презенту одержали оо: І. Охримовичь, сотруд. зъ Богородчанъ на Грабовець, дек. богородчаньского; на Чортовець, дек. жукôвского, Вас. Каргутъ ôдъ п-ѣ Пшибыславскои, Юл. Дворянинъ ôдъ п-ѣ К. Лукасевичевои а Ник. Волошиньскій ôдъ еписк. Ординаріяту.

Въ пропозицію принятй оо.: на Загвôздье дек. станиславского, І) Ем. Каратницкій зъ Кутискъ, ІІ) Ник. Кумановскій зъ Нѣмшина, ІІІ) Мих. Бабякъ зъ Пилявы, 4. І. Порайко зъ Станиславова, 5. Вас. Крыницкій зъ Посѣча и 6. Анд. Завадскій зъ Ферескулѣ; на Яргорôвъ, дек. бучацкого, І) І. Ляторовскій зъ Сапогова, ІІ) Марк. Сѣрацкій зъ Делявы, ІІІ) Вол. Познаньскій зъ Давидковиць, 4. Л. Шустъ зъ Хоросткова, 5, Юл. Дрогомирецкій зъ Яргорова и 6. А. Войтѣховскій зъ Устя зеленого.

Институцію одержавъ о. Илія Мардаровичь зъ Волчинця на Камѣнки великй, дек. жукôвского.

Надôслане.

МОЛОЧАРНЯ ЦЕНТРАЛЬНА

при улици Коперника ч. 13 (въ огородѣ), филіи Хорущина ч. 12, Паньска ч. 15, Ягайлоньска ч. 18 доставляє молоко и сметанку въ абонаментѣ домôвъ по умѣркованыхъ цѣнахъ.

2272 19—?

Консорціюмъ

завязане въ цѣли *забудованя кôлканацяти парцель* въ комплексѣ Вп. Емиля Бертемиліяна Браєра, при улицяхъ Враєрôвскôй, Подлевского, Шопена, Монюшка у Львовѣ, *приймає зголошеня* на закупно поодинохихъ грунтôвъ, *выготовляє проекты, пляны, кошторисы*, и удѣлює близшихъ информацій. Листы и т. п. ôдбирає: „Зарядъ реальности Емилія Берт емиліяна.

ЛѢКАРЬ ДЕНТИСТЪ

МАРКЪ

дипломованый на университетѣ вѣденьскôмъ етворивъ

АТЕЛІЕ ДЕНТИСТИЧНЕ

при ул. Галицкôй ч. 1. І. поверхъ, и ординує ôдъ 9 до 6 год.

Выготовляє штучнй зубы и цѣлй щоки, опертй на тисненю воздуха пôсля найновѣйшои американскои системы. Выконує всякй операціи безъ болю при помочи кокаины. Пломбує надписованй зубы золотомъ, срѣбломъ, цементомъ и т. п. 2276 8—8

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Дръ Щ. Сельскій (недуги жѣночй) пл. Галицкій 14.
Дръ Е. Лебедовичь (нед. внутрѣшнй и очнй) ул. Корняктôвъ (Нар. Дôмъ).
Д-ръ І. Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Антики: 2292

З. Рукеръ ул. Краковска.

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краєвый ул. Костюшки (будынокъ соймовый).
Банкъ гипотечный пляцъ Галицкій.
А Шеленбеугъ (конт вымѣны) ул. Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лилiєнъ (конт. вымѣны) ул Гетьманьска 6.

Готелѣ и Реставрації:

Готель французскій и рест. швехатска пл. Маріяцкій.
Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Краковска 9.

Фотографы:

Е Тшемескій найбôльше завед. фотогр. Гот. Европейскій.

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устыяновичь, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4.

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичь (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склепы:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгнеръ (найтаншій магазинъ галантерійный) ул Галицка 16
А. Гальскій (товары зелѣзнй) пляцъ Маріяцкій 9.
Стахевичь и Абрысовскій (матеріи на сукнѣ) Ринокъ 32.
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н. Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20.
Вольфъ Чопъ (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ) ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничй:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигiи).

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

купує и продає

всякй вартостнй паперы и монеты

по курсѣ дневнôмъ.

Порученя зъ провинціи выповняє ôдворотною почтою безъ провизіи. 2221 91—0

АРНОЛЬДЪ ВЕРНЕРЪ

ЛЬВÔВЪ

ДÔМЪ КОМИСОВЫЙ

удержує складъ

Печей кафлевыхъ и порцеланевыхъ

Фабрика выробôвъ церамичныхъ

въ Глиньску

2230 рôвно-жь 8—10

дахôвокъ, дренôвъ, цеголъ огнетревалыхъ, Цементу портляндскоро, ванна гидравличного, папки до покрытя дахôвъ, плытъ изоляційныхъ, Касъ огнетревалыхъ

Выконує помосты мозаиковй, терраццовй и бетоновй.

Vlejnoty Miasta Krakowa.

Альбумъ пышне величины 40/50 м., въ оздôбныхъ окладинкахъ, мѣстяче 24 видôвъ въ хромолитографіяхъ представляючихъ *найвеличавѣйшій и найкрасшй*

СТАРИННОСТИ и ПАМЯТКИ КРАКОВА

пôсля оригинальныхъ акварель

ЮЛІЯ КОССАКА и СТ. ТОНДОСА,

зъ текстомъ историчнымъ о 24 аркушахъ проф д-ра Вл. Лущкевича и зъ переднымъ словомъ проф. д-ра Мар Соколовского, выйшло накладомъ фирмы:

КУТРЖЕБА и МУРЧИНЬСКІЙ въ Краковѣ.

Знамените се дѣло, оброблене перворядными силами артистичными нашого краю и вытотовлене въ найбôльшôмъ европейскôмъ заведеню артистичнôмъ, поручити можна радо Вповажанôй Публичности. 2330 3—12

Цѣна примѣрника 50 зр. ав. вал.

Для улекшеня закупна продаєсь такожь и на сплаты мѣсячнй

Можна оглянути въ книгарни Губриновича и Шмидта у Львовѣ.

ИСИДОРЪ ВОЛЬ

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 6

поручае Вшов. П. Т. Публицѣ свôй выключный складъ

Россійскон гербаты.

Одержуе правильно що тыждень свѣжій транспортъ найлѣпшои гербаты зъ Москвы и поручае ей пôсля побôчь стоячого цѣнника

Замовленя залагоджуеся найретельнѣйше и скоро, такожь за послѣплатою, опакованье франко.

Особливо звертаеся увагу на ознаменитй роды К. & С. Попова.

		зр	кр
Кайсовъ, знам. чорна	½ кильо	1	60
„ „ мелянжь	„ „	1	80
Сушонгъ, знаменита	„ „	2	—
„ найлѣпша	„ „	3	—
Мелянжь каравanna	„ „	4	—
Фу-чу-фу (Ч. І.	„ „	3	20
„ (Ч. ІІ.	„ „	4	60
„ (Ч. ІІІ.	„ „	6	—
К. & С. Поповъ (фунтъ	1 р. 60 р.	2	40
„ („	2 „ — „	3	—
„ („	2 „ 50 „	3	75
Высѣвки (знаменита	½ кильо	1	60
„ (Г. prima	„ „	1	80
„ (non plus ultra	„ „	2	50

Ласкавй порученя почтою, опакованье франко. 2083 13—20

Вже выйшовъ (въ языцѣ польскôмъ):

„Галицкій законъ дороговый и будôвничій на провинціи“.

Збôрникъ законôвъ, розпоряджень, инструкцій и т. п. дороговыхъ и будôвничихъ обовязуючихъ въ Галичинѣ зъ выимкою головныхъ мѣстъ Львова и Кракова

2331 3—3 Збôравъ и выдавъ ***Дрô І А ГИБЛЬ***

Цѣна въ оправѣ 2 зр. а. в.

Єсть се одинокій и першій доси комплетный до послѣдныхъ днѣвъ доведеный збôрникъ закона дерогового и будôвничого.

Можна дôстати въ кождôй книгарни и у накладника

О. Цукеркандля и Сына въ Золочевѣ.

На бажанье розсылаеся подрôбный проспектъ.

ЗМѢНА ЛЬОКАЛЮ!

Звѣстна ôдъ 10-ти лѣтъ РОБÔТНЯ

всякого рода одежи мужескои

СЕВЕРИНА ВАЛИГУРСКОГО

У ЛЬВОВѢ

перенесеною зôстала

на улицю Сикстуску ч. 6.

Працюючи черезъ довшій протягъ часу въ *перворядныхъ закладахъ краевецкихъ такъ въ краю якъ и заграницею* и заосмотривши свôй магазинъ *въ добôрнй матеріялы берненьскй, французскй, англійскй и т. д.* єсьмъ въ станѣ найперебôрнѣйшимъ вымогамъ Поважанои П. Т. Публики зовсѣмъ ôдповѣсти.

Всякй замовленя на одѣжь цивильну, урядову, войскову и для Преподобныхъ Священникôвъ, такожь либерійнй, выконую на часъ, модно, до вподобы, тревало и по умѣркованыхъ цѣнахъ.

Поручаючися ласкавымъ взглядамъ Поважанои П. Т. Публики, остаюсь зъ высокимъ поважаньемъ:

2154 10—10 **СЕВЕРИНЪ ВАЛИГУРСКІЙ.**

НАЙЛѢПША ОБУВЬ!

Знана фирма **ФРАНЦА ГАВЛИКА**, истнуюча ôдъ кôлканацяти лѣтъ **у Львовѣ**, поручае знаменитый свôй выробъ зъ найлѣпшихъ матеріялôвъ.

Кождый въ цѣлости одержить ôдповѣдну обувь, коли тôлько схоче, замавляючи, означити мѣрою центиметровою слѣдуючій

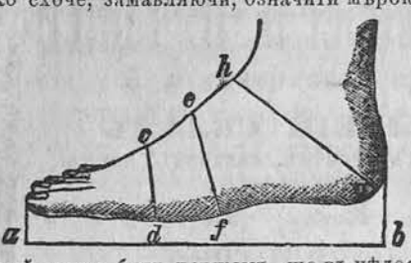

тутъ взорець: довготу стопы с. є. ôдъ половины пяты ажь до великого пальця якъ *a* до *b*, дальше въ пальцяхъ (довкола кôстки) якъ *c*, *d*, дальше такъ само лiнію якъ *e*, *f* и пôдбитье с. є. обводячи ногу ôдъ пяты ажь до єи збгнятя якъ се означае буква *g*, *h*; єсть се рѣчь надзвычайно легка, а кождый може бути певнымъ, що въ цѣлости жадану обувь одержить.

Адреса:

Магазинъ и робôтня обуви

ФРАНЦЪ ГАВЛИКЪ

2328 2—3 улиця Стрѣлецка число 2 у Львовѣ.

!!! ДУЖЕ ВАЖНЕ !!!

ЗАКОНЪ О ЗАГАЛЬНÔМЪ ОПОЛЧЕНЮ

для королевствъ и краєвъ репрезентованыхъ въ радѣ державнй.

Розпорядженье министерства оборонy краєвои

дотыкаюче списаня обовязаныхъ до службы въ загальнôмъ ополченю и удержуваня ихъ въ евиденціи, — а такожь

приписы дотыкаючй организаціе загального ополченя.

(Дословный перекладъ зъ Дневника законôвъ державныхъ.)

Цѣна 40 кр., зъ пер. почт. 45 кр.

Замовляти можна пôдъ адресою: Друкарня имени товарпства Шевченка и черезъ всѣ рускй часописи.

Устава тая, задля своеи важности для всѣхъ, повинна знаходитися у кождого начальн. громады, въ кождôй и читальни въ рукахъ кождогописьменного чоловѣка.

SEIGEL'A пигулки розвôльняючй.

Найлучше средство противъ запору и лѣнивого дѣланя утробы.

Они не погôршують, якъ иншй лѣки, стану слабого, нѣмъ ôнь лучше чуеся Ихъ дѣланье, хочь лагôдне, але цѣлковите и безъ неприэмныхъ наслѣдкôвъ, якъ млоѣня, рѣзаня въ жолудку и п. Seigel'a розвôльняючй пигулки суть найлучшимъ средствомъ, яке лишь коли вынайдено. Они чистять кишки ôдъ всѣхъ дразнячихъ субстанцій и удержують внутренности въ здоровю Найлучше средство противъ ницителѣвъ нашого житя, злого травленя и лѣнивого дѣлания утробы. Сй пигулки суть охороннымъ средствомъ противъ пропасницѣ и всѣхъ родôвъ слабости, они всѣ труючй складники зъ внутренностей ôддаляють. Пигулки дѣлають скоро а однакъ лагôдно не справляючи жадныхъ болѣвъ. Коли хто маѣ прикрый катаръ, або сподѣваясь пропасницѣ, чуе болѣ въ головѣ, въ плечехъ або суставахъ, то Seigel'a пигулки катаръ усунуть а пропасницю ôдженуть Причиною обложеня языка зъ солонымъ смакомъ суть шкôдни матерiи въ жолудку. Кôлька дозъ Seigel'a пигулокъ очищують жолудокъ, усувають злый смакъ а поправляють апетитъ; зъ тымъ вертаѣ здоровлье — Попсована пожива спроваджуе блювоту, млоѣнье и розвôльненье. Коли однакъ кишки ôдъ тыхъ нечистостей одною дозою Seigel'a розвôльняючихъ пигулокъ очиститься, то зникають неприемнй наслѣдки и здоровлье повертаѣ. Seigel'a розвôльняючй пигулки, бранй передъ спаньемъ и не шкодячи спаню, усувають такожь всѣ зъ надмѣрного ѣдженя або питя повсталй злй наслѣдки — ЦѢНА одной коробки Seigel'a розвôльняючихъ пигулокъ **50 кр.** а. в. Дôстати ихъ можна въ подовгастыхъ пуделкахъ по всѣхъ аптикахъ Австро-Угорщины.

2135 4—12 Радôвцѣ 21 марця 1887.

До п. аптикаря **I. Гарны** въ Кремсiеръ. Впов. Пане! Мушу признати, що въ „Wiener Bote“ о Вашôмъ Shäker-Екстрактѣ и Seigel-а пигулкахъ не за богато говориться, бо мой жена по выжитю одной фляшки того и скрутлика пигулокъ вылѣчилася зъ довголѣтной недуги, въ котрôй всѣ лѣкарскй средства не могли нѣчого помочи. Прошу проте менѣ 4 фляшки Shäker-Екстракту и 4 скрутлики Seigel-а розвôльняючихъ пигулокъ за послѣплатою надôслати, бо може зможу и иншимъ недужимъ черезъ то помôчь подати. Остаю зъ поважаньемъ ***Валентiй Геннгго***, старшй мельникъ, Радôвцѣ, Буковина.

До п. аптикарiя I. Гарны въ Кремсiеръ. Впов. Пане! Бракуе менѣ слôвъ, щобы высказати Вамъ найсердечнѣйшу подяку за Ваший знаменитй лѣкарства, именно за Shäker-Екстрактъ и Seigel-а пигулки. Въ моѣй довгôй, утяжливôй недузѣ уживавъ я рôзныхъ средствъ лѣчничихъ, однакъ нѣяке зъ нихъ не подѣлало такъ певно на мои недуги жолудковй, якъ Shäker Екстрактъ и Seigel-а пигулки, бо моя недуга *промнула* цѣлковито и я чую себе теперь загально здоровымъ. Такожь два мои сусѣды дуже хвалять дѣланье сихъ средствъ лѣчничихъ и высказують Вамъ найщиршу подяку. Прошу Васъ надôслати менѣ и т. д. (Слѣдуе замовленье). Дякуючи Вамъ въ имени моѣмъ и выздоровѣвшихъ остаю ***Іоанô Леножô***, Озникъ Ч. 133, почта Литомишль дня 7. цвѣтня 1886.

Властитель: A. I. WHITE, Limited, 35 Farringdon Road, London.

Головный складъ и головне мѣсце высылки „Seigel'a пигулокъ“: Johann Nep. Harna, Apotheke „zum goldenen Löwen“ in Kremsier (Моравiя).

„Нема бôльше Ревматизму, Простуды и ихъ наслѣдкôвъ“!

Бо вынайдено прирядъ електро-гальваничный, по примѣненю котрого перестають сейчасъ майже чудомъ долегливости, а именно: ревматизмъ, гостець, мигрена, епилепсiя, спаралижованье, пухлина, товстôсть, блѣдниця, бôль зубôвъ, безсоннôсть, гемороиды, — загаломъ хоробы нервовй або наслѣдки простуды.

Знаменито помôчнымъ оказався той апаратъ для дѣтей, коли дôстають зубки, — дѣти перебували сю небезпечну хоробу безъ нѣякихъ болѣвъ, уймаючи всяку журбу родителямъ. 2195 10—12

Апаратъ електро-гальваничный Адольфа Винтера

розслѣдженый заприсяженими повагами науковыми, якъ тайнымъ совѣтникомъ здоровля von Геденъ, хемикомъ судовымъ д-ромъ Папстомъ и иншими — дѣлаючи чудно въ згаданыхъ долегливостяхъ и зъ приятностею уживаный недужими, знайшовъ широчезне примѣненье и розповсюдненье, а разомъ и численнй подяки вылѣченыхъ хорыхъ на цѣлôмъ свѣтѣ. Дуже численнй подяки и признаня можна переглянути у фабриканта, а всѣ правдивй, автентичнй.

Поодинокій приладъ коштуе 5 зр., зложеный 10 зр. и есть далеко скуточнѣйшій а лѣкарями дуже порученый.

Одинокій складъ на Галичину чудного апарату електро-гальваничного А. Винтера въ аптицѣ Вп. Петра Крокевича ул. Баштова въ Краковѣ.

Розсылка за послѣплатою ôдворотною почтою.

ЖИГМОНТЪ МОЗЕРЪ И СЫНЪ

у Львовѣ, улиця Красицкихъ ч. 5.

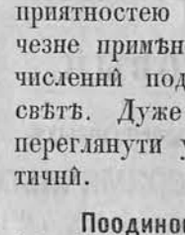

ВЕЛИКЙ СКЛАДЪ

готовыхъ звонôвъ, сикавокъ, помпъ ôдливôвъ

зъ зелѣза, мосяжу, томбаку и т. п.

ЛЮДВИСАРНЯ

ôдзначена на выставѣ краевôй дипломомъ почетнымъ приймяе замовленя на ôдливы

2271 **ЗВОНÔВЪ** 7—7

до найбôльшихъ розмѣрôвъ и всякихъ иншихъ предметôвъ, котрй выконуе найсовѣстнѣйше.

Банкъ рôльничій у Львовѣ.

Приймае замовленя на **НАСѢНЬЕ** до засѣву весняного, удержуе на складѣ макъ, конюшину червону, бѣлу, шведску, люцерну француску, кукурузу американьску „Virginia“, кôньскій зубъ и новый рôдъ кукурузы американьскоп „La Plata“ и т. д. ôвсы, ячмена, пшеницѣ въ рôзныхъ ôдмѣнахъ, найдоôбрнѣйшихъ родахъ и по найдоступнѣйшихъ цѣнахъ въ мѣру запасôвъ

Бякй поясненя удѣляе якъ найраднѣйше

2329 3—3 **ДИРЕКЦIЯ.**

Вправный учитель

спѣву хорального

по при другôмъ занятю пр. яко писарь громадскій може въ протягу 4 мѣсяцѣвъ выучити нотного спѣву и рôвночасно пôдготовити управителя хору, щобы хоръ въ будучности самъ мôгъ розвиватися.

Зголошеня можна присилати на адресу: **„Громада Мôстки, почта Наварiя.**

Свѣдоцтва и иншй документы на жаданье може предложити.

2341 1—2

На мясницѣ!

Пôвъ килогр. найзнаменитшихъ **цукрôвъ десеровыхъ** мѣшаныхъ въ кôлькадесяти родахъ 1 зр 20 кр

Пôвъ килогр. **кармелькôвъ** мѣшаныхъ 75 кр.

КАКАО въ порошку (entöit) въ пушкахъ по 40, 75 кр. и 1 зр. 50 кр. — поручае

Генрикъ Третеръ

Парова фабрика шоколяды

Львôвъ ул. Коперника ч. 3.

2263

РОБÔТНЯ

рѣзьбъ и орнаментôвъ зъ дерева

и всякихъ выробôвъ шницерскихъ

Т. СОКУЛЬСКОГО

Львôвъ,

ул. Пекарска ч. 4.

поручае

рамы рѣзблень натуральнй, масовй, металевй, оксидованй, дубовй и чорнй.

Выконуе

ôлтарѣ, иконостасы, амвоны, феретроны и реставруе такожь старй.

2252 3—4

Маю честь повѣдомити Вп. Публику,

що головный складъ

Пива бутелькового

рôзного рода, а именно:

Пильзненьске експортове,
Пильзненьскій лежакъ,
Окоцимске мартове,
Львôвске мартове зъ бровару Лилiенфельда,
Портеръ краевый, выробу I. Геца въ Окоцимѣ, и
Воск окоцимскій,

находиться у мене при улици СИКСТУСКÔЙ ч. 14.

Ласкавй замовленя на провинцію сейчасъ выконую.

2289 9—12 Зъ поважаньемъ

С. ВИЗЕРЪ.

Телефонъ ч 148, до уживаня Вп Публичности.

ОПИРАЮЧИ-СЬ НА ДОВѢРIЮ

зъ якимъ ôдносяться майже ôдъ 20 лѣтъ до нашого „Якорного проганяча недугъ“ (Anker-Pain-Expeller) уважаемо ссею повинностею также тыхъ запросати до спробованя, котрй сего улюбленого средства домового ще не знаютъ Оно не есть нѣякимъ средствомъ тайнымъ, але **строго ретельнымъ, умѣетно** зложеным препаратомъ, котре справедливо заслугуе, щобы его всѣмъ **терплячимъ на гостець и ревматизмъ** яко **зовсѣмъ певне** поручити. Найлѣпшимъ доказ мъ того, що многй хорй, котрй выпробовали другй дуже захвалювнй средства, **зновъ таки до успѣшного Pain-Expeller-а** беруться Черезъ порôвнанье власне пересвѣдчилися, що не лише **ревматичнй болѣ**, якъ **ломанье въ членахъ и пр.** а также **болѣ зубôвъ, головы, хребта, кольки и проч.** найпевнѣйше уступаютъ черезъ натиранье „екзпелеромъ“. За **дешеву** цѣну **40 кр** 70 кр. взгл. зр. 1·20 може навѣть небогатый набуге, а грошѣ якъ безчисленй успѣхи доказуютъ, надармо не выкидаютъся Стережись треба передъ шкôдливыми пôдробленями и брати мати лише „Pain-Expeller“ зъ знакомъ **якора** яко правдивый На складѣ въ премногихъ аптицахъ, головный складъ: Apotheke zum Goldenen Löwen въ Празѣ Близшй вѣсти подаютъ: F. Ad. Richter et C° Вѣдень

2161 12—51

Лише невыбухаюча нафта.

Лише улиця Собѣского число 1.

Р. ДИТМАРЪ

у Львовѣ

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ

ГАЛИЦКОЙ НАФТЫ НЕЗАПАЛЬНОЙ.

Выключна продажь „Р. Дитмара петролю невыбухаючого“.

продае 1 литръ нафты сальоновой подвôйно рафинованой 24 кр.
„ „ господарской „ „ 22 „
„ „ Р Дитмара невыбухаючой“ 33 „

При одноразовôмъ закупнѣ або при предплатахъ на побыранье частями (5—10) 2245

опускаю при 10 литрахъ 2 крейцарѣ на литрѣ

„ бочкахъ ваги около 140 кильо, ôдповѣдный рабатъ.

Безплатна ôдстава до дому ôдъ 5 литрôвъ почавши на власнôмъ возѣ.

Найдобрнѣйшій олѣй до лямпъ поправн.

Телефону н-ръ 226.

Цѣс. кор. упривилеѣвана

Рафинерiя спиритусу

И ФАБРИКА ОЦТУ

ЮЛIЯ МИКОЛЯША

у ЛЬВОВѢ

выробляе

НАЙЧИСТѢЙШIЙ СПИРИТУСЪ

здалый для панôвъ аптикарѣвъ, фабрикъ ликерôвъ и т. п.

2316 котрый продае 4—?

по цѣнахъ умѣренныхъ.

Поручае такожь найлѣпшого рода горѣвки, ликеры и розолисы.

Зарядъ копальнѣ нафтовой въ Схôдници

Княгинѣ Любомирской

поручае **свою незапальну, подвôйно рафинованую, майже безъ вони.**

НАФТУ

лише до набутя въ тврговляхъ

КАРОЛЯ КЛИМОВИЧА

00 кришталева I литръ . . .	**22 кр.**
I-а цѣлкомъ бѣла I литръ . . .	**29 кр.**
2-а зъ ôдтѣнею жовтавою I литръ .	**18 кр.**

Въ бочкахъ по 150 кильо за 100 кильо кришталевой 23 зр. — за 100 кильо бѣлой 1-а 22 зр. — за 100 кильо зъ ôдтѣнею жовтавою 21 зр. зъ ôдставою до зелѣзницѣ.

Ôдставляю въ начиняхъ бляшаныхъ пломбованыхъ по 5 и 10 лнтрôвъ домôвъ не числячи за доставу

Ôдбирателямъ квиткôвъ за 10 зр. даю 5% провизiи, котрй то въ кождôй моѣй торговли можна дôстати. — Найрадше удѣляю бôльшимъ домамъ на рахунокъ мѣсячный або квартальный.

Поручаючи за якôсть и незапальнôсть товару, котрого цѣны якъ найнизшй я поклавъ (9—?) 2263

пишуся зъ поважаньемъ

Кароль Климовичь, ул. Яблоновскихъ ч. 6. Телефонъ ч. 252.

Нагороджена на выставахъ:

въ Краковѣ въ р. 1887 срѣбнымъ медалемъ правительственнымъ (нагорода почетна выс. ц к. Министерства торговлѣ); въ Чернôвцяхъ въ р 1886 срѣбнымъ медалемъ заслуги; у Львовѣ въ р 1886 листомъ похвальнымъ галиц. Тов. господ 2291 4—6

Фабрика выробôвъ химичныхъ и навозовыхъ

Спôлки командатовой ЮЛIЯНА ВАНГА у Львовѣ

поручае господарямъ сельскимъ пôдъ засѣвы весняній

Мучку кôстяну навозову

такъ парену, якъ и препарована сѣрковою кислотою зъ совѣстною порукою ея чистоты и скôлькости заключеныхъ въ нѣй складовыхъ частей по цѣнахъ найумѣренiйшихъ.

КОНТОРА: **улиця Ягайлоньска ч. 12.**

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармацiи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краевыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемырнôй въ Антверпiи дипломомъ почетнымъ за ôдличнй выробы косметичнй, тоалетовй и перфумы именно:

Валентинъ найсильнѣйше выпаданье волося вздержуе цибульки волоснй взмôцняе и до вытворюваня та поросту волося побуджае Лисины покрываються краснымъ волосьемъ —Цѣлый фляконъ 3 зр. Пôвъ флякону 1 зр. 60кр

Віолинъ

противъ прѣтя рукъ и пахвъ Фляконъ 50 кр.

Пудръ салицилевый противъ прѣтя и ôдпарення нôгъ Пуделко 50 кр.

Магнолина, шкôра попрышена, хропава, нерôвна и згрубѣла, пôдъ выключнымъ дѣланьемъ Магнолины ôдзыскуе молодечій выразъ и красоту Червонôсть носа и лиця безповоротно уступае. Фляконъ 1 зр. 50 кр.

Орiєнталина (пудеръ плынный)

надае лицю красну и приемну бѣлôсть, ôдсвѣжуе лице и консервуе. Цѣна 1 зр. губка 10 кр.

Ессенцiя мятова до полоканя устъ,

кромѣ приемного покрѣпляючого смаку и запаху, дуже корыстно дѣлае на ясла и зубы. — Фляконъ 50 кр

Атраментъ до значеня бѣля безъ гумы

фляшочка 30 кр

Атраментъ чорный кампешовый

не плѣснѣе, не осѣдае пера не псуе, есть завсѣгды гарный и плынный и цѣлковито *нешкôдливый*. Фляконъ по кр. 10, 15, 25, 30, и 50.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул, Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовой Въ филiяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНôВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2 2257 23—?

Прошу **Вп пана В. Мисика,** укôнченого богослова, щобы зволивъ подати менѣ свою адресу на руки Администрацiи „Дѣла“.

А. Б.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знаменемъ

„СИРIЮСЪ“

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручае добру и выдатну каву спроваджену безпосередно ôдъ продуцентôвъ зъ Америки полудневой.

Коштуе у Львовѣ:

1 кильо 2 зр.

на провинцiи:

4¾ кильо 10·10 зр. франко.

Ôдбирателямъ надъ 50 к. опустъ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родôвъ кавы, котрй оголошують иншй пôдъ назвою мого знамени. Спроваджую каву просто ôдъ продуцентôвъ, що можу доказати, и продаю ей найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбурзѣ и Трiестѣ можна дôстати каву вже лишь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродае гуртôвникови на мѣсци, той знову гуртôвникови въ Европѣ, ôдъ тыхъ купуе комисiонеръ, а ôдъ него ажъ купець и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожуючого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дôстане де инде по тôй цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2227 109—?

Посредствомъ всѣхъ книжныхъ складôвъ можна дôстати

КАРПАТСКIИ НОВЕЛЛИ

Петра Полянского

выданй книгарскою фирмою Вольфганга Гергарда въ Липску яко 48-ый и 49-ый томы „Библiотеки Гергарда“

по цѣнѣ 2 зр. 60 кр. за оба томы разомъ

Записовати можна або у самого накладателя (Verlagsbuchhandlung Wolfgang Gerhard, Leipzig, Lessingstrasse 12) або въ Галичинѣ въ книгарни Ставропигiйского Института на Буковинѣ же въ книгарни Г. Пардиного.

2243 4—5

ПРАКТИЧНЙ а ДЕШЕВЙ ДАРУНКИ

НА РÔЗДВО!

Годѣ часъ тратити!

Найсвѣжша новôсть!

Лише 5 зр. 25 кр.

2166 коштуе найновѣйшій 20—20

Вашинтоньскій ремонтоаръ

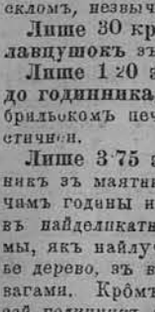

до накручуваня безъ ключика при ушку, зъ 5-лѣтнею гварантiею за добрый хôдъ. Тôлько сей годинникъ може заступити **золотый годинникъ**, а то по перше черезъ добре урегульованье, по друге черезъ **правдиво роскôшну куверту** и дятого можна его кождому якъ найлучше поручити.

Лише 1·20 зр. коштуе красный покосный **стѣнный годинникъ** зъ добрымъ регульованымъ веркомъ, зъ ланцушкомъ и тягарками, зъ выпуклыми бронзовыми прикрасами. **Лише 2·50 зр.** коштуе пышный прикрасный **стѣнный годинникъ** зъ дзвôнковымъ будильникомъ, въ рамкахъ горѣховыхъ, зъ вказуючимъ, самосвѣтячимъ щитомъ, яде и будить пунктуально.

Лише 3·90 зр. коштуе французкій, золото-бронзеваный **Будильникъ годинниковый** зъ голосно бючимъ приладомъ будильнымъ. Окраса для кождого чи то въ хатѣ, чи въ подорожи, въ веркомъ тревалымъ, не знищимымъ и пунктуально идучимъ.

Лише 4·50 зр. коштуе **срѣбно-никльовый годинникъ, кишеневый цилиндеръ** зъ дескональымъ регульованымъ веркомъ и пишно украшеною оправою зъ кришталевымъ пласкимъ скломъ, незвычайно гарный.

Лише 30 кр. гарный, позолочуваный **ланцушокъ** зъ гачикомъ, до годинника.

Лише 1·20 зр. гарный **ланцушокъ до годинника,** въ золотôмъ фасонѣ зъ брильокомъ печатковымъ, роботы артистичнôй.

Лише 3·75 зр. патентованый годинникъ зъ маятникомъ, зъ приладомъ бючымъ годины и пôвгодины, оправленый въ найделикатнѣйше политурованй рамы, якъ найлучше наслѣдуючй горѣхове дерево, зъ вагаломъ и бронзовыми вагами. Крôмъ тыхъ прикметъ маѣ сей годинникъ и тую неоцѣнену властивôсть, що въ ночи патентованый щитъ его свѣтить чудным фiолетовым, чаруючо гарнымъ свѣтломъ, за силу котрого **гарантуеся черезъ 10 лѣтъ.**

Несчислена скôльвôсть ôдбирателѣвъ, котра сей годинникъ бачила и купила, була немовь очарована сею небувалою и неимовѣрною дешевостею.

Выключно тôлько набути его можна за попередною высылкою грошей або послѣплатою.

Wiener Uhren-Depot und Versandt

Balsam, Wien

II. Schiffamtsgasse 14 T.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 24. Львôвъ, Понедѣлокъ 1 (13) лютого 1888. Рôчникъ IX.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека пайзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаются по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Відни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, I. Schülerstrasse 8; G. L. Daube & Co. Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & V gler, G. L. Daube & Co.

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австрiи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлыи рôкъ	18 зр	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ . . . . . 16 зр.
на пôвъ року . . . . . 8 зр.
на чверть року . . . . . 4 зр.

Експедиція пôдъ ч. 8. ул. академична.

Редакція и Администрація пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лишь на попередне застереженье.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Ôдъ 1 (13) сѣчня **„Дѣло“ почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускй свята. Условія предплаты повысше на заголовку.

Новый податокъ ôдъ цукру и єго економично-политичне значенье.

I.

Послѣдными днями скôнчилися въ палатѣ послôвъ вѣденьскои рады державнои дебаты надъ новымъ податкомъ ôдъ цукру. Палата послôвъ приняла проєктъ правительства безъ змѣны. За проєктомъ тымъ голосувала цѣла правиця, вынявши деякй поправки (прим. що-до контролѣ купцѣвъ), за котрыми голосували деякй Поляки и другй члены правицѣ противъ Чехôвъ, котрй не давали зъ проєкту выпустити анѣ одной комы.

Новый законъ о податку реформуѣ зовсѣмъ дотеперѣшне законодавство въ тôмъ предметѣ. Дотеперѣшнй законы оподатковували цукоръ въ рôзныхъ стадіяхъ єго выробу. Пôсля закона зъ дня 18 мая 1875 (ч. 84 В. з. д.) оподатковувано свѣжй бураки въ цукроварни (80 кр. ôдъ 100 кильо) а пôсля закона зъ 18 червня 1880 (ч. 74) оподатковано сушенй бураки 5 разôвъ высшимъ податкомъ якъ свѣжй. Пôсля иншои системы оподатковувано зновъ цукоръ робленый зъ иншихъ землеплодôвъ.

Новый законъ вводить податокъ ôдъ готового фабрикату и то въ высотѣ 11 зр. ôдъ 100 кильо. Кромѣ того ôдзначаѣся новый законъ тымъ, що вводить и выразно означае щодо высоты премію вывозову ôдъ цукру. Премія вывозова єсть одною зъ формъ, въ якихъ правительства пôдпирають певнй галузы продукціи. Пôдпиранье то лежить въ тôмъ, що при вывозѣ дотычного продукту за границю, выплачуеся продуцентови на граници певна сума, въ котрôй мѣститься звычайно заплаченый ôдъ вывоженого продукту продукційный податокъ. А дѣятись може то въ двоякій именно спосôбъ. Або въ кождôмъ поодинокôмъ случаю обчисляѣсь податокъ, якій припавъ бувъ на вывоженый продуктъ и звертаѣся єго, або установляѣсь певну означену суму, котра маѣ звертатись при вывозѣ продуцентови и котра повинна бути бôльше-менше зближена до сумы заплаченого податку, буваѣ однакъ инодѣ значно высшою ôдъ нея, а то именно тогдѣ, коли правительство хоче фаворизувати тую галузь продукціи. Тая означена сума, котру звертаѣсь продуцентови на граници при вывозѣ продукту, єсть премією вывозовою.

Австрійске законодавство стояло доси що-до цукру на першôмъ становищи. На граници звертано заплаченый податокъ, однакъ высота звороту не була означена закономъ. Була се т. зв. премія скрыта. Новый законъ вводить премію явну и означуѣ єи высокôсть. Для цукру сырого кладе новый законъ премію въ высотѣ 1 зр. 50 кр.. для рафинованого въ высотѣ 2 зр. 30 кр. Премія поставлена новымъ закономъ єсть сорозмѣрно дуже высока. Въ первѣстнôмъ проєктѣ предкладало правительство премію въ высотѣ лишь 1 зр. 16 кр. взглядно 1 зр. 55 кр., опôля же само пôднесло єи, помимо завзятои опозиціи меншости въ комисіи, котра домагалась рѣшучого зниженя премій.

Се суть головнй точки нового закона. Спеціяльнй постановы поминаѣмо, згадаѣмо лише, що кладуть они великій тягаръ дуже строгои контролѣ на купцѣвъ, продаючихъ цукоръ, а то щобы запобѣгти дефравдаціямъ.

Хотячи розôбрати новый податокъ ôдъ цукру зъ економичнои стороны, мусимо приглянутись єму зъ троякого становища, а именно: зъ становища продукціи, консументôвъ и скарбу державного.

Интересъ продукціи цукру и єи представителѣвъ ôдограваъ при приготовленю и порѣшеню сего закона перворядну ролю. При генеральнôй дебатѣ замѣтивъ справедливо пос Пленеръ, що въ палатѣ говоряться такій рѣчи, наче-бъ тутъ ишло не о податковый законъ, а о законъ о пôднесеню цукрового промыслу. Цѣла-жь вага закона лежить для продуцентôвъ якъ-разъ въ установленю преміи и то преміи дуже высокои.

Беручи за пôставу цифры дотеперѣшнои статистики и примѣняючи до нихъ премію въ установленôй высотѣ, выказуе Пленеръ. що теперь будуть выносити преміи въ цѣлôй Австріи 5 миліонôвъ зр. рôчно, значить, що 5 миліонôвъ заплатить загалъ податникôвъ въ хосенъ цукровои продукціи репрезентованои въ цѣлôй Австріи ледво 200 фабрикантами-капиталистами. Выходить зъ того, що загалъ податникôвъ на саму премію, отже зовсѣмъ дармо заплатить кождому зъ тыхъ капиталистôвъ по 25.000 зр. рôчно. Протекція державы выде тутъ въ хосенъ дуже малôй горстцѣ людей, — супротивъ того годѣ єи оправдати, а то тымъ менше, що економично продукція могла-бы стояти и безъ неи на сильныхъ ногахъ, а зъ погляду суспôльного дѣлаѣ она навѣть шкôдливо, бо докладаѣ капиталôвъ тамъ, де и такъ вже ихъ богато и тымъ способомъ збôльшуе ще суспôльнй нерôвности.

Оборонцѣ-жь нового закона, а мѣжь ними особливо министеръ финансôвъ д-ръ Дунаєвскій, старалися вытягнути въ єго оборонѣ дуже модныи аргументы, а именно взгляды суспôльного господарства. Промыслъ цукровый — говорили они — єсть великои ваги для суспôльного господарства въ загалѣ, для рôльничого въ особенности и зъ тои причины належить єго пôдпирати. Тымчасомъ та аргументація мусить по близшôмъ розглядѣ выдатись скорше фразою, якъ дѣйстною правдою. О загально-господарскôмъ значеню промыслу цукрового въ цѣлôй Австріи не може бути бесѣды вже зъ тои причины, що цвите ôнъ лише въ 2—3 краяхъ (найбôльше въ Чехіи и Моравіи), а и тамъ, де дѣйстно цвите, не вплываѣ на економичнй ôдносины загалу такъ користно, якъ то старанося представити зъ министерскои лавы. Бо одна користь, яку могло-бы цукрôвництво принести селяньству въ тыхъ краяхъ, де оно истнуѣ, лежить въ пôднесеню цѣны бураквъ, а и та одинока користь стаѣ неможливою якъ-разъ зъ причины заведеня высокои преміи вывозовои. Высшу цѣну бураквъ могла-бы выкликати лише высша цѣна цукру буракового, а высока премія уможливляѣ краєвымъ продуцентамъ продавати цукоръ на торгахъ заграничныхъ зъ зысками за низшу цѣну, а тымъ самымъ уже не схочуть они пôдносити коштôвъ на закупно матеріялу.

Аргументаціи министра скарбу показалися дуже слабими супроти выводôвъ Пленера, котрый выказавъ, що протегованье цукрового промыслу не маѣ нѣякои раціи и що єсть въ державѣ богато другихъ галузей промыслу, отъ хочь-бы н. пр. гôрництво, котрй заслугуютъ коли не бôльше, то певно въ рôвнôй мѣрѣ на помôчь ôдъ правительства та не тѣшаться такими взглядами, якъ цукровый промыслъ, бо не мають за собою такъ великои форсы вплывовыхъ капиталистôвъ.

Коли бесѣда о преміи вывозовôй, то не завадить примѣтити, що въ науцѣ найзнаменитшй економисты глядять на тую премію дуже скептично. Навѣть тѣ ученй, що въ принципѣ стоять за протекційною системою и протегують охоронній мыта, уважають вывозовй преміи неоправдаными а навѣть шкôдливыми. Такои гадки єсть мѣжь иншими такожь д-ръ Штайнъ, котрый называе преміи вывозовй хибными средствами державнои помочи (Д-ръ Штайнъ: Handbuch der Verwaltungslehre, стор. 374). Вывозовй преміи можуть бути двоякого рода, т. є. постôйнй або движимй. Першй платяться все въ однаковôй высотѣ, другй змѣняються пôсля потребы, выкликанои економичными ôдносинами. Проєктъ правительства прийнявъ премію постôйну и она удержалась, хочь противъ неи промовляли не лишь противники проєкту, якъ Пленеръ, але такожь и сторонники єго, якъ н. пр. д-ръ Менгеръ. Аргументаціи Пленера и д-ра Менгера були дуже переконуючй. Они вказували на то, що въ наслѣдокъ высокои преміи може продукція цукру збôльшитись до надто великихъ розмѣрôвъ, а тогдѣ мало-бы правительство свобôдну руку ôдповѣднымъ зниженьемъ преміи здержати неприродный зрôстъ продукціи. Мимо того однакъ удержався проєктъ правительства и ухвалено премію постôйну.

Переглядъ часописей.

[„Kraj“ о ювилею п. Платона Костецкого.]

Петербургскій „Kraj“ умѣстивъ въ остатнôмъ (4-тôмъ) числѣ цѣкаву допись зъ-пôдъ Кракова, про ювилей 30-лѣтныхъ дневникарскихъ трудôвъ п. Платона Костецкого сотрудника „Gazet-ы Narodow-oи“. Допись тая заслугуе на нашу увагу, бо подаѣ кôлька дуже удачныхъ поглядôвъ на ôдносины въ Галичинѣ.

Авторъ напередъ чинить коротку замѣтку о ювилеяхъ въ Галичинѣ. „Послѣдне десятилѣтье — каже — можна-бъ назвати въ Галичинѣ епохою ювилейною. Ôдъ часу ювилею Крашевского (въ Краковѣ — Ред.) всякимъ ювилеямъ у насъ нема кôнця. Совѣтникови, котрый заслужився хиба тымъ, що черезъ 25 лѣтъ порпався въ фасцикулахъ, пôдвладнй урядники справляють ювилей и славлять єго, наче лицаря. Професорови, що чверть вѣку стоявъ на катедрѣ, але по-надъ то нѣчого бôльше не зробивъ, товаришѣ и ученики устроюють ювилей и пôдъ небеса выносять єго чины незвычайнй, и т. д. Рѣчь однакожь дивна, що такимъ н. пр. людямъ, якъ правдиво знаменитому историкови пок. Каз. Стадницкому, що 50 лѣтъ трудився, якъ найбôльшому ученому у Львовѣ д-рови Ант. Малецкому, якъ найстаршому политикови Фр. Смольцѣ — нѣхто нѣякого ювилею не робивъ и не робить. За то бувъ ювилей Генр. Реваковича а теперь Пл. Костецкого.“

„Платонъ Костецкій — пише дальше авторъ допису — маючій нынѣ 55 лѣтъ, єсть сыномъ уніятского священика. На сей фактъ кладу натискъ, бо ôнъ дуже важный. Заки скôнчивъ университетъ, посвятився дневникарству и ôдъ 30 лѣтъ трудиться въ тôмъ званю. Ôдъ р. 1862 ажь до нынѣ єсть сотрудникомъ „Gazet-ы Narodow-oи“, котрои властителемъ и головнымъ керманичемъ бувъ до недавна пок. Янъ Добжаньскій. Уважаючи Добжаньского чоловѣкомъ геніяльнымъ, Костецкій вѣривъ въ него якъ въ Бога. По смерти Добжаньского Костецкій намагався въ публицистицѣ воскресити — завмираючу на щастье краю — тромтадрацію романтичну и въ „Gaz. Nar.“ умѣстивъ бувъ стихъ, де сказавъ: „Polak, czy śpi, czy je, czy kradnie — zawsze na dnie duszy nosi mandat apostolski“. „Gazet-y Nar.“ передавъ опôля гидропатъ д-ръ Червѣньскій гумористови п. Зайончковскому а той ôддавъ редакцію п. Юл. Старклеви. П. Костецкій зôстаѣ отже нынѣ зновъ сотрудникомъ при тôй-же газетѣ. По що-жь ювилей єго? Послухайте.“

„Платонъ Костецкій єсть доси найвиднѣйшимъ представителемъ того сторонництва, до котрого въ своѣмъ часѣ належавъ такожь Добжаньскій, а котре въ справѣ рускôй вывѣсило яко хоруговь фразу: „Gente Ruthe-

Вязкй облигаціи, листы заставнй, ренты, акціи банковй и всякій другій державній и приватній папіры купуютъ и продаютъ по найкрайнимъ условіямъ

СОКАЛЬ и ЛИСЕНЪ ДОМЪ БАНКОВЫЙ и КОНТОРА ВЫМѢНЫ.

Порученія зъ провинціи сейчасъ залатвляются, безъ дочекуваня проізіи.

---

3)

Роля шляхты въ исторіи польскôй.

(*Розвѣдка А. Уманьского.*)

III.*)

Якъ далъше побачимо, въ дѣйстности шляхта польска не показалась такою, за яку себе мала. Передъ всѣмъ треба замѣтити, що се було товариство ще молоде та политично незрѣле и не дорôвнувало сучасному розвоєви державному. „За королемъ и дворомъ — каже Шуйскій — на соймахъ, конфедераціяхъ, сеймикахъ, вкôнци и въ домашнôмъ житю, шляхта представляла товариство, стоячe позаду европейскихъ ôдносинъ. Образованнôсть, що выдвигнулась высоко за Казимира Великого и єго наслѣдникôвъ, упала значно въ наслѣдокъ кольонизаційного змаганя польскои народности на Всхôдъ. Процесъ амальгамаціи зливъ рôзнородній части „рѣчи-посполитои“: Польщу, Прусы и Литву въ одну масу гербованои громады, звязанои часто кровью, и вытворивъ зъ неи товариство зъ єдничымъ кольоритомъ, котрому однакожь не доставало прикметъ потрѣбныхъ для стану, що мавъ управляти державою. Шляхта выробила въ собѣ зъ часомъ богато и красныхъ прикметъ: побожнôсть, родинній честноты, сильну свѣдомôсть народности, але при тôмъ и богато темныхъ. Хочь якъ высоко хотѣвъ-бы хто цѣнити добрй стороны шляхты, то все таки годѣ признати ѣй права до тыхъ свобôдъ, якй посѣдала, и до того широкого круга дѣланя, якій розкрывався для неи. При цѣлôй своѣй незрѣлости и представляючи собою „товпу людей, що не мала свѣдомости цѣла“, шляхта брала на себе самолично и безпосередно управу державы.

Недавнôсть шляхты и особливости єи поглядôвъ ôдбивались и на формахъ державного житя, котре она двигнула. Розсмотрюючи тѣ формы, историкъ Бобжиньскій называе ихъ „чудовищно-погаными“. Передъ всѣмъ, перше всякихъ державностныхъ понять, видно въ нихъ змаганье замаркувати шляхотску личнôсть и и шляхотскй интересы. Була тамъ дѣйстно не одна, але стôлько державъ, скôлько було въ рѣчи посполитôй воєводствъ. Кожде воєводство посылало на соймъ депутатôвъ, звязаныхъ инструкціями, при чôмъ постановы, якъ на соймѣ такъ и на соймикахъ, рѣшалися однодушно. Соймъ не мôгъ выдѣлити зъ себе нѣякои комисіи и збирався всего разъ на два роки, засѣдаючи не довше, якъ шѣсть недѣль.

Одвѣчальный за все король не мавъ въ дѣйстности нѣякои власти; державнй потребы ôнъ покривавъ зъ доходôвъ коронныхъ посѣлостей, навѣть изъ свого власного маетку, и тôлько въ надзвычайныхъ выпадкахъ ôдважувався звернутись до сойму, щобы той поставновивъ збôръ податкôвъ. Короля въ єго дѣланяхъ контролювали сенаторы и досмертнй урядники: державный скарбникъ (podskarbi), канцлеръ и гетьманы, при чôмъ кождый зъ нихъ мôгъ єму выповѣсти послухъ.

Кромѣ политичнои незрѣлости шляхты ôдбилась на устрою рѣчи-посполитои ще й неконсеквентнôсть шляхотского демократизму, котрый, самъ тримаючись традиціи, ôдносився зъ поважаньемъ до всѣхъ традиційныхъ установъ: въ практицѣ ôнъ позбавлявъ ихъ силы, але за то хоронивъ поверховно. Разомъ зъ тымъ, яко наслѣдокъ вѣчнои боязни шляхты, щобы магнаты и король не нарушили правъ шляхотскихъ и вольностей, явилася въ державнôмъ механизмѣ постанова независимыхъ а ворожихъ собѣ властей, обмеженье ad minimum воєнной силы, и вкôнци liberum veto. Все то впрочѣмъ не перепиняло шляхтѣ бути зарозумѣлою на той устрôй державный, що єго сама выробила.“ Въ тѣ часы булося того безпечнымъ — говорить Бобжиньскій, — що необмежена свобода шляхты представляе идеалъ, черезъ досягненье котрого Польща станула высше всѣхъ иншихъ народôвъ.“ На дѣлѣ однакъ той державный устрôй тôлько ôдчинявъ законный простôръ безпорядкамъ черезъ то, що пôдъ истнуючимъ законодавствомъ тôлько нарушенье єго давало можнôсть увести въ житье що-небудь нове. Узаконеною була такъ звана, „конфедерація“, т. є. фактична збройна опозиція якои небудь партіи противъ нелюбои постановы въ державѣ. Конфедерація застановляла на часъ liberum veto и вытворювала сильну екзекутивну власть, на чолѣ котрои стоявъ начальникъ конфедераціи.

Недостатки въ шляхотскôмъ товариствѣ и устрою выступили особливо рѣзко на яву въ XVII вѣцѣ, коли шляхта почала быстро клонитись до упадку. На него не треба було довго чекати, а то длятого, що ôнъ розпочався майже рôвночасно зъ досягненьемъ вершины панованя шляхты. „Пôдчинивши собѣ по черзѣ — говорить Шуйскій — короля, аристократію, духовеньство, выключивши и майже знищивши економично селянина и мѣщанина, она неминучо досягла гипертрофіи, що веде за собою смерть.“ Коли она почула себе єдиною, коли зъ борючонся зробилась лише хôсную чою зъ добутыхъ плодôвъ, она стала на скрôзь консервативною. Зъ природного страху о саму себе, она мусѣла побоюватись всякихъ проблесковъ критичного ума. „Шляхта — говорить той самъ Шуйскій — кланялась панôвни, але тôлько дотй, доки той прилещувався до неи, доки голосно заявлявъ що: шляхтичь на загородѣ рôвный воєводѣ“. Любила и поважала ксьондза, коли ôнъ не говоривъ ѣй правды въ очи, якъ того позвалявъ собѣ Скарга. Ставила надо все короля, коли той не змагавъ до реформъ, и поважала ученого, коли той ученый писавъ ѣй панегирики, якъ Бѣржановскій. Однымъ словомъ, „золота воля — кажучи словами историка Бобжиньского — ненавидѣла кождого, хто характеромъ своимъ, умомъ або новою гадкою поважився пôднятись по-надъ загалъ; рôвняючи всѣхъ, она клала на товариство безнадѣйне пятно умовôи рôвности сирѣчь глупоты.“ Умова нивеляція зробилась окликомъ шляхты, а въ наслѣдокъ того явилася убогôсть въ научаню, въ словесности и въ державнôмъ житю. Ôдъ свѣтлого періоду Кохановского и Рея литература нагло упала до споду безглуздои ерудиціи, историчнои ложи, декляматорскихъ фразъ и т. зв. „макароничнои поезіи“, де варварскй виршѣ мѣшалися зъ поганою латиною. Въ дѣлѣ народнои освѣты змѣнились прекраснй школы періоду реформаціи колегіями єзуитскими, що довбнею убивали умъ и закоренили въ питомцяхъ блуды суспôльности. Школы тѣ були однакъ у шляхты популярными длятого, що зъ нихъ выходили люде нѣ розумнѣйшй нй глупшй ôдъ всѣхъ прочихъ. Достигнувши всего, шляхта немôвь забажала ще одного — привести умы пôдъ одну линію. Капризна зъ пересыту, она давала преміи за удальство, глупоту, буйнôсть, а ненавидѣла и выключала зъ свого товариства умныхъ. Скоро тôлько Собѣскій зробився зъ непопулярного популярнымъ, єго убили ненавистею за то, що задумавъ управляти. Августъ Сильный, король, що о роздѣлъ Польщѣ вѣвъ переговоры зъ чу-

*) Уступы I. и II. гл. чч. 14 и 15.

nus, natione Polonus“. По гадцѣ тыхъ панôвъ (оба зъ роду Русины) Русинъ може бути обряду уніятского, вôльно ємý навѣть якъ нѣхто не чує, розмовляти по руски, — однакожь мыслити и чувствовати повиненъ тôлько яко Полякъ, бо тôлько роду єсть рускаго, народности же польскои. Въ дикôй тôй програмѣ мѣстилась отже цѣлковита негація рускои народности. Оба сй дневникарѣ такъ були загорѣлй въ тôй точцѣ, що нѣякй переконуваня не були-бъ звели ихъ зъ блуднои дороги. Добжаньскій умеръ, Костецкій однакъ жиє и въ поглядахъ своихъ на справу руску зôстався такимъ самымъ, якъ бувъ передъ 30 лѣтами. И годѣ дивуватись ємý. Чоловѣкъ зъ розбуявшою фантазіéю, котрои не вяжуть холоднй кайданы мысленя логичного, не знаючій анѣ свѣта анѣ власного краю, вѣруючій мовь въ догму неохибну въ то, що разъ собѣ выдумавъ, — мусить бути глубоко пересвѣдченый, що формулка нимъ вынайдена, — особливо, що самъ єсть зъ рускаго роду, — розвяже справу руску безсумнѣвно. Хочь по остатнôй вôйнѣ всхôднôй люде зробились у насъ богато тверезѣйшими и вже рѣдше кличуть „od morza do morza!“, то все таки романтична минувшôсть оставила намъ ще горстку могиканôвъ, що програму Костецкого уважають єдиною и непохибною. И тая то горстка, на доказъ пóчести для великого а консеквентного политика, устроила ємý ювилей. Що крокъ той, головно зъ огляду на Русинôвъ, котрй о програмѣ Костецкого и чути не хотять, бувъ дуже неполитичный, навѣть нерозважный, то чей же кождый зрозумѣє.“

Опôсля авторъ дописи наводить ще другій мотивъ ювилею, а се: честнôсть характеру Пл. Костецкого. „Въ краю нашôмъ — каже — характерôвъ чистыхъ, некористолюбивыхъ, неподатливыхъ єсть менче якъ денебудь инде. Зложились на то всѣлякй причины. Разъ, при кôнци рѣчипосполитои стояла у насъ моральнôсть, и суспôльна и политична, на дуже низькôмъ ступени; потôмъ и правительства нѣмецкй, зъ своимъ принципомъ divide et impera,ôдносинъ не поправили, а радше погôршили; до того додати деморализацію сервилизму, а наконець нужду загальну, въ яку край що-разъ бôльше западає. Се причины, чому въ Галичинѣ такъ мало чистыхъ характерôвъ. Дезерція зъ одного табору до другого у насъ на дневнôмъ порядку. Посолъ, що ще вчора запекло боровся зъ правицею, нынѣ выступає яко горячій єи речникъ, бо за то дôставъ кôлька интратныхъ синекуръ; писатель, що ще вчора бувъ поступовцемъ, черезъ закристію переходить до табору консервативного, але за то небавомъ село собѣ купить; а дневникарь, що въ небувалый доси способъ выперся своєи минувшости, щобы пôйти въ службу великимъ панамъ и финансистамъ, хочь буває за то явно битый, нѣчо собѣ зъ того не робить, бо за кіѣ добре ємý платять. Середъ такихъ ôдносинъ чистый характеръ єсть рѣдкостею и длятого належиться ємý честь... Костецкій нѣкому не продавався, хочь неразъ и бѣдувавъ — и то друга причина єго ювилею... Але я уважавъ потрѣбнымъ той ювилей представити въ правдивôмъ свѣтлѣ, бо многй, не обзнанй зъ нашими ôдносинами, могли-бы хибно думати, що цѣла Галичина подѣляє погляды Платона Костецкого на справу руску и длятого почтила єго ювилеємъ. Тымчасомъ ѣй то анѣ не снилося!“

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державнои.] На засѣданю палаты послôвъ зъ дня 10 с. м. ставивъ пос. Пленеръ интерпеляцію до правительства въ справѣ закона санитарного, принятого ческимъ соймомъ. — Пернерсторферъ домагався, щобы правительство предложило проєктъ закона о палатахъ робôтничихъ. — Угоду торговельну зъ Нѣмеччиною приняла палата одноголосно.

Проєктъ правительства о податку ôдъ оковиты передала палата послôвъ окремôй комисіи зъ 36 членôвъ. — Слѣдуюче засѣданье палаты ôдбудеея доперва въ четверъ т. є. дня 16 с. м.

Въ справѣ закона о податку ôдъ оковиты доносять зъ Вѣдня, що въ компетентныхъ тамошныхъ сферахъ завѣряють, що правительство зô взгляду на Угорщину на нѣякй змѣны въ законѣ о сѣмъ податку не годиться. Зъ другои стороны здаєся — и такъ голосять польскй газеты — що „коло польске“ не буде голосувати за симъ закономъ, котрый пôсля ихъ погляду єсть шкôдливый такъ для продуцента якъ и для консумента.

Палата панôвъ ухвалила законъ о покликаню резервистôвъ и законъ о забезпеченю робôтникôвъ на случай недуги. Законъ о податку ôдъ цукру и законъ о управильненю жидôвскихъ ôдносинъ вѣроисповѣдныхъ, передано дотычнымъ комисіямъ.

Нѣмецкій клюбъ розбславъ слѣдуюче поясненье въ справѣ внесеня пос. Кноца и товаришѣвъ о вписаню нѣмецко-австрійскои угоды мировои до законôвъ конституційныхъ: „Вже зъ самого початку теперѣшнои сесіи рады державнои, умовились були предсѣдателѣ клюбôвъ опозиційныхъ, щобы въ важныхъ справахъ спôльно поступати и радити надъ ними спôльно. Сю умову задержано такожь, коли кн. Лихтенштайнъ поставивъ своє внесенье о школахъ вѣроисповѣдныхъ. Коли опôсля пос. Штайнвендеръ порушивъ въ розговорѣ дня 4 с. м. справу нѣмецко-австрійскои угоды, заявили предсѣдателѣ клюбôвъ нѣмецкого и нѣмецко-австрійского, що готовй радити спôльно надъ сею справою. Тымчасомъ нѣмецко-народне сполученье не увзгляднило сеи постановы и пос. Кноцъ предложивъ своє внесенье дня 7 с. м., т. є. якъ рзаъ того дня, коли мавъ єго поставити въ палатѣ, обомъ другимъ клюбамъ и то на початку засѣданя въ часѣ, коли они вже не въ силѣ порадитись въ сѣй справѣ и зажадавъ ôдъ нихъ пôдпису.“

„N. fr. Presse“ каже, що мирова угода межи Австрією а Італією опираєсь на слѣдуючихъ точкахъ: Австрія прирѣкає Італіи прихильну неутральнôсть на случай італійско-францускои вôйны, а таку саму неутральнôсть прирѣкає Італія Австріи на случай вôйны австро-россійскои. За то прирѣкає Австрія протекцію італійскихъ интересôвъ на середземнôмъ мори и не возьмесь до нѣякого дѣла на балканьскôмъ пôвъостровѣ безъ вѣдомости Італіи. Крôмъ того обовязуєся Італія выступити до борбы, наколи-бъ Франція и Россія напали на Нѣмеччину и Австрію. О скôлько ся вѣсть єсть правдива, трудно знати и длятого треба єи приймати зъ всякою резервою. — Кажуть, що звѣстна угода мѣжь Нѣмеччиною а Австрією була первѣстно заключена на сѣмъ лѣтъ; ôдтакъ продовживъ єи гр. Кальноки на пять лѣтъ зъ тымъ условіємъ, що коли того буде потреба, то угода ся позôстане и на дальше правосильною.

——

Мимо того що зъ рôзныхъ сторôнъ надходять вѣсти, доказуючй, що удержанье мира єсть далеко имовѣрнѣйше, якъ вôйна, уважають въ вѣденьскихъ кругахъ политичныхъ ситуацію не то що за зовсѣмъ незмѣнену, але навѣть за дуже напружену и грôзну. Подôбно маєсь рѣчь такожь и въ Нѣмеччинѣ. „Voss. Ztg.“ пише такъ: Фактично єсть образъ теперѣшныхъ ôдносинъ мѣжь обома пôвнôчными монархіями такъ мутный, якъ лишь въ загалѣ може бути мутнымъ при рôвночаснôмъ удержуваню мира, а хочь кн. Бисмаркъ перемѣнивъ сей образъ однымъ почеркомъ свого пензля на веселый и ясный, то робить се лишь честь єго зручности и миролюбивости, але образъ все таки не зыскавъ черезъ то на природнôй вѣрности. Ôдъ порѣшеня царя зависить миръ або вôйна. Безперечно були вже бôльше миролюбивй володарѣ, якъ царь Александеръ III, а все таки попхнули ихъ до злощастнои вôйны вплывы, котрй супротивъ поваги самодержця суть легкй. якъ перо. Фридрихъ Великій сказавъ разъ, що въ деякôмъ положеню вôйна не зависить ôдъ Єго Величества цѣсаря або короля, але ôдъ „Єго Величества случаю“. Нынѣ може дуже легко самъ въ собѣ зовсѣмъ незначный случай выкликати вôйну, одна искорка выкликати найстрашнѣйшу експльозію. — „Corr. de l'Est““ доносять зъ Константинополя, що тамошный нѣмецкій консулятъ завôзвавъ всѣхъ проживаючихъ тамъ нѣмецкихъ пôдданыхъ, котрй належать до линіи або до резервы, якъ такожь и тыхъ, що мають теперь ставитися до войска, щобы безпроволочно подали свои адресы и були кождои хвилѣ готовй вертати назадъ до краю.

——

Бруксельскій „Nord“ доказує, що бесѣда кн. Бисмарка не зробила въ Россіи нѣякого вражѣня и каже, що Россія не сумнѣваєсь о оборонномъ характерѣ союза, а то тымъ бôльше, що нападъ союзныхъ державъ на Россію бувъ-бы такъ само нерозважнымъ, якъ и нападъ Россіи на сусѣдôвъ. Бесѣда Бисмарка єсть цѣнною манифестацією мира. Россія єсть зовсѣмъ вдоволена завѣренями Бисмарка, що ôнъ готовъ помагати привернути вплывъ Россіи въ Болгарію. Россія переконана, що Бисмаркъ пôдопре свои слова и дѣлами. Справа болгарска увôйде незадовго въ стадіюмъ акціи дипломатичнои.

Здаєсь, чи „Nord“ не ошибаєсь въ своѣмъ повысшôмъ поглядѣ на враженье бесѣды кн. Бисмарка въ Россіи. Правда, що въ першôй хвили, коли бесѣда та стала звѣстна лишь зъ телеграмъ, праса россійска почала ôдноситись до неи досыть прихильно; теперь же, коли она стала звѣстна цѣлымъ своимъ змѣстомъ, то выкликала далеко бôльше вражѣнье, якъ первѣстно. — „Русск. Кур.“, розбираючи становище Россіи супротивъ лиги мира доказує, що и Россія повинна оглянутись за союзниками, а тыхъ легко може найти. Перша Франція стоить вже нынѣ по сторонѣ Россіи; треба лишь заключити зъ нею формальный союзъ. Ôдтакъ можна-бы притягнути до союза Англію, а на послѣдокъ каже згадана газета: „мы могли-бы также точно завербовать себѣ въ союзники и самого папу!“ Атже и кн. Бисмаркъ, протестантъ и вѣчный ворогъ католицтва, зôйшовся зъ папою! Папѣ треба-бы зробити лишь деякй уступки, а бнъ приступивъ-бы скорше до союза зъ Россією, зъ краємъ славяньскимъ и православнымъ, якъ зъ германьскимъ и протестантскимъ. Такъ знайшла-бъ Россія, скоро хотѣла-бы лишь пошукати, далеко бôльше союзникôвъ, якъ кн. Бисмаркъ.

Зъ Петербурга доносять, що царь мимо того, що на внѣ заявляє великій спокôй, єсть дуже невдоволеный оголошеньемъ нѣмецко-австрійскои угоды и бесѣдою кн. Бисмарка. Загально обурює всѣхъ въ Россіи то, що кн. Бисмаркъ предкладає свои услуги въ справѣ болгарскôй.

Зъ Брукселѣ доносять, що Россія не затягнула тамъ позички 500 мил. руб. Въ послѣдньй хвили не хотѣвъ царь дати санкціи для сеи позички, а то длятого, що условія позички були за надто тяжкй. Въ наслѣдокъ того бельгійскй банкиры выступили зъ консорціюмъ.

До „Pol. Corr.“ доносять зъ Варшавы, що хочь зъ однои стороны нема нѣякихъ ознакъ, щобы россійске министерство залишило переводити плянъ воєнныхъ рухôвъ, заповѣдженый въ „Русск. Инвалидѣ“, то зъ другои стороны нема такожь нѣякихъ ознакъ, щобы перемѣщенье войска, розпочате ще въ осени, велось теперь на бôльшй розмѣры.

——

Станъ здоровля нѣмецкого наслѣдника престола зробивъ пригнобляюче вражѣнье въ цѣлôй Нѣмеччинѣ. не такъ може самъ про себе якъ черезъ то, що рôвночасно настала такожь и дуже непевна ситуація политична. Єсть рѣчею певною що наслѣдникъ престола має рака въ гортанцѣ и що послѣднымъ ще ратункомъ була-бъ нова операція — вырѣзанье гортанки. О сѣй евентуальности однакожь доси ще нѣхто не говорить. Бюлетины урядовй констатують лишь, що загальный станъ здоровля наслѣдника престола єсть стало добрый и нема анѣ горячки анѣ нѣякихъ болѣвъ. При сѣй нагодѣ мусимо сконстатувати, що операцію на наслѣднику престола довершивъ д-ръ Браманъ а не д-ръ Брайнеръ якъ мы се первѣстно донесли. Въ высшихъ кругахъ берлиньскихъ ôдложено пôдъ вражѣньемъ вѣсти о станѣ здоровля нѣмецкого наслѣдника престола всякй забавы.

Кн. Бисмаркъ одержує за выголошенье своєи бесѣды въ парляментѣ численнй гратуляціи а мѣжь иншими одержавъ такожь гратуляцію ôдъ короля саксоньского. — Комисія, котрôй передано законъ противъ соціялистôвъ, ôдкинула внесеня правительства и внесенье Виндгорста а ухвалила продовжити теперѣшный законъ на два роки.

——

Въ палатѣ послôвъ англійского парляменту заявивъ министеръ Фергуснъ на дотычну интерпеляцію, що правительство англійске не заключило нѣякои такои умовы, котра-бы змушувала Англію до матеріяльнои акціи а о котрôй бы палата незнала нѣчого. Пос. Лябушеръ запытавъ тогдѣ, яка єсть рôзниця межи акцією въ загалѣ а акцією матеріяльною. На то ôдповѣвъ Фергуснъ, що акція матеріяльна вымагала-бы милитарного выступленя. Супротивъ сего дивною трохи мусить выдатися слѣдуюча вѣсть, котру подала була „Krz Ztg.“. Газета ся написала именно недавно: Зъ достовѣрного жерела довѣдуємось, що лордъ Сальсбери рѣшивъ фактично збôльшити англійску ескадру на Середземнôмъ мори для охороны англійскихъ и италійскихъ интересôвъ... Можна майже бути певнымъ, що Англія пôдпирала-бы середно-европейскій союзъ не лишь платонично, але такожь и своєю фльотою.

——

Вѣсть, будьто-бы правительство италійске постановило ôдкликати своє войско зъ Африки и залишити тамъ зовсѣмъ дальшй кроки воєннй, єсть безпôдставною. Може бути, що причину до сеи вѣсти дало то, що министерство вôйны ôдкликало зъ Африки 1120 людей. — Зъ Риму доносять, що тамошный амбасадоръ австрійскій, повѣдомляючи правительство италійске о оголошеню нѣмецко-австрійскои угоды, предложивъ Криспіому, щобы и Італія оголосила угоду. Криспи зажадавъ на то проволоки и сказавъ, що Італія оголосила-бы ту угоду ажь тогды, наколи-бъ переговоры зъ Франціи въ справѣ угоды торговельнои зовсѣмъ розбилися.

Зъ Александріи доносять, що король Менеликъ зловивъ емира Гаррару, котрый свого часу приказавъ бувъ убити италійского подорожника Порро и богато людей зъ єго експедиціи, и ôддавъ єго въ руки проводирôвъ италійского войска.

——

Вѣсть, будьто-бы Порта рѣшилась не высылати свого комисаря Кіязима-пашу до Болгаріи для того, що россійскій посолъ загрозивъ ѣй зôрваньемъ ôдносинъ дипломатичныхъ, має бути неправдою. Зъ другои стороны доносять зновъ, що Болгаре мали заявити, що скоро Порта не схоче прислати свого комисаря, то они будуть уважати се за знакъ, що Порта годиться зовсѣмъ на независимôсть Болгаріи. Неправдою має такожь бути, що Порта выдала правительству чорногорскому тыхъ Чорногорцѣвъ, котрыхъ арештовано за ворохобню въ Бургасѣ. Порта задержала ихъ и дальше въ вязници а въ ôдповѣди своѣй покликалась на 31 арт. берлиньскои угоды.

Въ справѣ гостины румуньского министра Стурдзы въ Фридрихсруге и Вѣдни, пише „Corr. de l' Est“ такъ: Въ Фридрихсруге и Вѣдни не було и бесѣды о тôмъ, щобы союзнй державы гарантували неутральнôсть Румунiи. Нѣмеччина и Австрія хотѣли-бъ противно мати въ Румуніи сильного союзника, котрый мôгъ-бы имъ помагати и самъ боронитися а не ставсь-

---

жинцями, бувъ шляхтѣ любый, бо ломавъ пôдковы и умѣвъ добре пити, а благородный Лѣщиньскій мавъ въ Польщи тôлько холодну симпатію людей свѣтлыхъ Чарторыйскихъ, яко мужѣвъ державныхъ не навидѣли, а „Panie Kochanku“ и Канѣвскій знанй всѣмъ пострѣленцѣ, були популярными лицарями. И въ загалѣ, шляхотска демократія въ двохъ послѣдныхъ вѣкахъ свого панованя проявила ознаки розпусты и апатіи, властивй товариствамъ упадаючимъ.

(*Дальше буде.*)

Ювилейный вечеръ Маркіяновый.

III.

Подавши уже справозданье зъ концерту и опôсля комерсу, кôнчимо телеграмами, якй наспѣли на той торжественный вечеръ:

Бережаны. Пятьдесять лѣтъ, якъ появилась „Русалка“, пристроєна вѣнцемъ первоцвѣтôвъ народнои нивы. Тои самои нивы цвѣтами квѣтчаєте єи нынѣ опять. Приймѣть и ôдъ насъ щиру цвѣтку до вѣнця, зъ того закутка рôднои землицѣ, де вѣщій Маркіянъ выкохавъ першй цвѣтки своєи музы! — Бережанцѣ.

Вѣдень. И мы, вѣрнй сыны народу, пôдносимо грôмкій окликъ радости и одушевленя, якими горять серця нашй, хочь розлученй. Празнуємо зъ Вами велике свято ôдродженя мовы батькôвскои. Пôвъ столѣтя минає, якъ сплѣснѣлй струны забутои лѣры украиньскои зазвенѣли солодкими звуками пѣсни народнои... Честь и слава дѣятелямъ, що своимъ могучимъ словомъ и перомъ научили насъ любити и поважати бесѣду, якои насъ ненька учила! Честь и слава имъ, що нашому незабутому языкови, котрого рôднй сыны цурались и свѣдомо єго псували, привернули до повного блеску! Слава великому Маркіянови, тому правдивому пастиреви народу и люду, и єго товаришамъ, що мову рôдню, сей кивотъ завѣта, зъ котрого процвитає щастье и будучнôсть народу, намъ назадъ ôддали! Воскресъ языкъ, воскресла идея и самопôзнанье народне, воскресне и народъ зъ своєи недолѣ. Ще не вмерла Украина! — Товариство „Сѣчь“.

Вѣдень. Срби у Бечу славе брачо у духу, тако исто педесетогодишницу појаве „Русалке Дньистрове“. Нека зрак прве светлости кньижевне све јаче сија! — Студенти: Савчич, Поповић, Николић, Дјовић, Анович, Мојић, Томић, Вулетић, Станковић, Јовановић, Вујић, Милдиновић, Алексић, Андејевић, Атаначковић, Маркуш, Дамјановић, Карамат, Суботић, Мичић, Радованович.

Дрогобичъ. Честь Вамъ и слава, що вмѣєте почтити память першого ратая народнои нивы, незабутого Маркіяна. — Молодѣжь.

Жидачѣвъ. При нагодѣ торжества народного ôдродженя честь и слава Вамъ, братя! — Боднаръ, Лукавецкій, Винницкій.

Коломыя. Ювилей положеня каменя угольного пôдъ литературу народню та ôдродженье наше на основахъ народныхъ черезъ „Русалку Днѣстрову“ святкують зъ Вами духомъ, въ надѣи на красшу будучнôсть — Товариства коломыйскй.

Перемышль. Честь и слава Вамъ, братя, що такъ щиро полюбили „Русалочку“, выпещену горячимъ Маркіяновымъ серцемъ! Спаси Бôгъ Вамъ дорогй, що такъ величаво святкуєте день нашого литературного ôдродженя! — Перемыскй богословы.

Новый Санчь. Витаємо по щиро-руски Васъ, поминаючихъ память незабутого нашого Маркіяна! — Русины сандецкй.

Стрый. Łączę się duchem z serca z Wami, Bracia Rusini, ku uczczeniu znakomitego patrjoty Markiana Szaszkiewicza. Niech pamięć Jego przetrwa wieki! Jan z Oleksowa Gniewosz.

Сучава. Имя генія, що стрясъ оковы темрявы и першій показавъ намъ лучѣ сонця, най славиться ôдъ рода въ рôдъ! Слава Вамъ празнуючимъ нынѣшне свято! Мы духомъ зъ Вами! — Коралевичъ, Шихъ.

Ярославъ. Честь Вамъ, що празнуєте память великого генія Маркіяна, Мы душею зъ Вами. — Биберовичъ и Гриневецкій, директоры руско-народного театру.

Чернôвцѣ. Члены „Рускои Бесѣды“, присутнй на головныхъ зборахъ, прилучаються духомъ до великого свята Галицкихъ братôвъ, поминаючихъ незабутного Маркіяна, показавшого свѣтъ. О, кобы спôльна наша трôйця, Тарасъ, Маркіянъ и Осипъ — получила насъ въ нерозрывну дружню громаду, загрѣла до взаимнои любови и помочи во славу матери-Руси!

Стрый. Честь, честь Вамъ, що у Вашôй груди Маркіянова идея луна, — ôдбилась звукомъ величавымъ — и днесь насъ будить до житя! — Стрыйска молодѣжь руска.

Краковъ (Письмо). Засужденй на чужинѣ зустрѣчати нынѣшне свято всенародне, мы думкою сердечною до Васъ линемо, родинонько дорога, щаслива, бо маєшь кого поминати; сильна, бо гôдного сына поминаєшь; вѣковѣчна, бо умѣешь цѣнити пожертвованье одинвцѣ для милiонôвъ. Нехай же свято нынѣшне стане звѣстникомъ лучшои долѣ нашого занапащеного народу! — Краковскй академики.

Радимно (Письмо). Зôйшло зерно Маркіянове, противъ тучамъ и громамъ Венедиктôвъ, и цвѣтомъ окрывався! То-жь не пропаде Русь-удовиця, а жити-ме во вѣки, бо має сынôвъ вѣрныхъ, що дбають о добро и славу єи. Честь тѣнямъ незабутого Маркіяна и поклôнъ Єго „Русалцѣ“! Честь и Вамъ, почитателѣ Руси воскресителя! — Хащованенко, Захарясевичъ.

Честинѣ (Письмо). И мы ихъ учули:

...тй батькôвскй клики учули:
...якъ зъ-ôдси ажь по Чорне море
Воздухи голосъ намъ рôдненькій поре;
То Мати кличе на велике свято
И дѣтей стало богато, богато!

И всѣ поминаємъ и будемъ поминати, доки єго вѣще слово не вмре, не загине... а

...буде лѣтати
И буде спѣвати,
И о рускôй славѣ
Скрôзь свѣту казати!
Честиньскй Русины.

Жовтанцѣ (Письмо). Возрадуйся блаженна тѣне Маркіянова, бо Твое вѣще слово, Твоя пѣсня, що выросла колись зъ Твого живого серця, процвила нынѣ — и зъ весною та молодою мы всѣ зъ Тобою! — Жовтанецкй Русины.

бы для нихъ тягаремъ. Кн. Бисмаркъ давъ отже Румунамъ раду збôльшати що разъ свою воєнну силу, а на случай конфликту Румунія певно не останесь сама. Таке вражѣнье мавъ вывезти Стурдза зъ своєи гостины въ Фридрихсруге и у Вѣдни. Наколи-бъ Россія хотѣла вступити до Румуніи, хочь-бы лишь для того, щобы туды перейти до Болгаріи, то Румунія спротивилась-бы тому зъ оружіемъ въ руцѣ, а союзнѝ державы не дали-бъ ѣй ôдтакъ марно загинути.

НОВИНКИ

— **Выдѣлъ тов. „Просвѣта“** на першôмъ засѣданю дня 9 с. м. уконституовався, выбравши заступникомъ головы ректора политехники п. Юл. Медведского, секретаремъ и директоромъ канцеляріи управителя школы вправъ п. К. Червиньского, скарбникомъ проф. Петра Огоновского, контрольоромъ о. сов. К. Куницкого, магазинеромъ п. К. Панькôвского а библіотекаремъ п. Вол. Коцовского. — Опôсля полагоджено отсѝ справы: 1) Ôдчитано письмо п. Ивана Борисикевича, зъ подякою за Календарь и обѣцянкою надôслати даръ до библіотеки. 2) Читальни въ Заваловѣ даровано портретъ Шевченка и Географію Руси. 3) Въ виду того, що переплетчикъ п. Федуньо внѣсъ до товариства оферту, рѣшено и п. Спожарского до того-жь вôзвати. 4) Професорови университетскому п. Сумцову рѣшено выслати книжки. 5) Книгареви снятыньскому п. Погориллесови рѣшено застановити высылку выдань въ комисъ до часу, доки не сплатить бодай половины довгу. 6) Ухвалено внести поданье до Выдѣлу Краєвого о выплату признанои Соймомъ запомоги. 7. Рѣшено устроити спôльно зъ иншими товариствами въ XXVII. роковины смерти Шевченка вечеръ музикально-деклямаційный и выбрано до спôльного комитету пп. Вол. Коцовского и Костя Панькôвского. 8. Выделеговано до переведеня письменнои умовы зъ зарядомъ друкарнѣ тов. им. Шевченка пп. д-ра К. Левицкого и Вол. Коцовского. 9. Принято до вѣдомости подяки Читальнѣ въ Пôзнанцѣ и п. А. Шмигельского за дары книжокъ. 10. Ôдчиты п. Вол. Максимовича: а) О марнованю землѣ, б) О користяхъ садôвництва, в) О навозѣ пôдъ садовину и г) О живоплотахъ — передано до реценэіи п. Червѣньскому. 11) Читальнямъ въ Василевѣ, Ляцкôмъ шляхотскôмъ и громадѣ Клѣщѣвка ухвалено дары книжокъ. 12) Принято новыхъ членôвъ: 1) Ив. Чопака, госп. въ Зубеньску, 2) Олексу Толочка госп. въ Пôдгôрцяхъ, 3) Ив. Дудкевича правника у Львовѣ, 4) Ев. Паславского правника у Львовѣ, 5) Яр. Витошиньского фил. у Львовѣ, 6) В. Козакевича, правн. у Львовѣ, 7) о. Т. Кобляньского зъ Стрыя, 8) В. Дубицкого зъ Стрыя, 9) П. Банаха, учит. въ Лѣсичникахъ, 10) Н. Гинкалюка, 11) П. Копельчука, 12) Вас. Столащука, 13) Вас. Лосюка-Базолюка, 14) Стефана Шкрибляка-Штеника, 15) Вас. Корпанюка, 16) Илька Данилюка-Костеюка, 17) Дм. Гуменюка, 18) Ол. Чорномудяка, господарѣвъ зъ Яворова коло Косова, 19) М. Кушкенюка, госп. въ Соколôвцѣ, 20) Олексу Хавлюка, пѣвця церк. въ Торговици, 21) о. Т. Войтовича въ Медведôвцѣ, 22) о Ив. Товарницкого въ Клѣщѣвнôй, 23) Громаду Клѣщôвна, 24) Ив. Кусеня въ Годовѣ, 25) Маркила Попеля въ Галичи, 26) Вас. Пилата, учит. въ Замочку, 27) Ан. Гназдовского, пѣвця церк. въ Мосорôвцѣ, 28) Луку Швеця въ Любичи, 29) о. Яр. Майковского въ Обертинѣ, 30) Г. Солонинку, купця въ Колендянахъ, 31) Іос. Копита, учит. Чернишѣвцѣ, 32) Клима Федуня, переплетчика у Львовѣ, 33) Народну Читальню въ Ляцкôмъ, 34) Ник. Боднара, госп. въ Чернишôвцѣ, 35) Досинчука Теодора въ Житомири. — До библіотеки товариства подарували: 1) Тов. им Шевченка „Зорю“ р. 1887 и 15 книжокъ; 2) о. Ал. А. Левицкій старинну библію и 3) проф. Сумцовъ зъ Кіева одно цѣнне дѣло. Выдѣлъ выказуе Впов. Дателямъ щиру подяку!

— **На вечерокъ „Академичного Братства“** въ четверъ 16 л. с. м. въ великôй сали „Народного Дому“, выбираються, якъ зачуваемо, численнѝ родины зô Львова и зъ провинцiн, тожь добре бы було поспѣшатися зъ замовленями билетôвъ. Комитетъ вечерковый зъ своєи стороны поробивъ усякѝ можливѝ приготованя, щобы вечерокъ сей бувъ найудалѣйшимъ зô всѣхъ, якѝ устроювали сихъ мясниць Русины у Львовѣ.

— **Заметы снѣговѝ.** Позавчора и вчора мала бути велика хуртовина мѣжь Тарновомъ а Перемышлемъ, и длятого поѣзды зелѣзницѣ Кароля-Людвика на тôмъ шляху перестали ходити. Въ наслѣдокъ сеи перервы вся почта, листы и часописи зъ Вѣдня, Берлина, Кракова и зъ Россіи, не дôйшли до Львова, залягши въ Тарновѣ. — Зъ днемъ 11 л. лютого почали ходити вже поѣзды и на шляху Станиславôвъ-Гусятинъ.

— **Впреосв. митрополитъ Сильв. Сембратовичъ** ôдправивъ вчора службу Божу въ костелѣ патрôвъ Єзуитôвъ въ сослуженю крилошанъ Готеровского, Бѣлецкого, Комарницкого и Пакижа, та оо. Федевича и Петрушевича Проповѣдавъ о. Климъ Сарницкій, розумѣеся — по польски.

— **Слѣдство въ процесѣ д-ра Кароля Живного**, редактора „Parlamentaera“, завзятого ворога Русинôвъ, уже довѣвъ судъ вѣденьскій до кôнця. Д-ръ Живный стане въ днях 24 и 25 н. ст. лютого передъ судъ присяжныхъ яко обжаловвный о головну зраду.

— **Министерство вôйны** рѣшило покликати сего року до побору войскового и четверту клясу бранцѣвъ въ Галичинѣ и Краинѣ.

— **Питомцѣ греко-кат. семинаріи у Львовѣ** одержали замѣсть давныхъ т. зв. „папафій“ новѝ шапки, въ родѣ „бірета“ польского, тôлько шестигранниѝ, и даються зовсѣмъ якъ папафіи зложити. Кажуть, що та новôсть менше практична, якъ давне накрытье головы.

— **Якъ то выглядавъ той небезпечный шпѣгунъ московскій**, недавно, пôсля польскихъ газетъ, увязненый въ Судовôй-Вишни, — о тôмъ пише въ польскихъ газетахъ самъ интересованый п. Іосифъ Копыткевичъ: „Дня 6 н. ст. лютого о год. 4 зъ полудня пôдчасъ сиѣговои метелицѣ рисувавъ я монастырь кcc. Бернардинôвъ, зъ порученя кс. гвардіяна. Монастырь въ Судовôй-Вишни має вôйти до альбому польскихъ монастирѣвъ въ дарѣ для св. отця. Въ часѣ пôвгодиннôмъ (хотяй монастырь лежить за мѣстомъ) ôдвѣдало мене трохъ панôвъ и выпытувались, що за цѣль мого рисованя. Мабуть мои ôдповѣди не вдоволили тыхъ панôвъ, бо коли я вернувъ до монастиря, прийшовъ ще и ревизоръ полиційный, панъ К. Розвѣдавшись докладно о цѣлôй справѣ, полишивъ мене въ супокою.“ — А въ польскихъ газетахъ, а за польскими и въ нѣмецкихъ, можна було читати сензаційну вѣсть о арештованю „rossyjskiego szpiega“...

— **Зъ Винникъ коло Львова пишуть намъ:** Дня 5. н. ст. сѣчня с. р. въ навечерiе Рождества Хр., на самъ святый вечеръ, явився въ Винникахъ жандармъ и позабиравъ зъ хатъ людей. декотрыхъ навѣть въ половинѣ вечерѣ, а деякѝ, якъ н. пр. Андрей Банахъ, передъ тымъ нѣколи ще не були каранѝ. Велике свято Рôздва мусѣли бѣднѝ провадити въ арештѣ. И за що-жь то ихъ поарештовано въ такiй торжественый часъ? Ото: за непосыланье дѣтей до школы. Не можна було кару за таку провину ôдложити на посвята Рôздва Хр.?

— **Зъ Лемкôвщины пишуть намъ:** Недавно була въ „Дѣлѣ“ звѣстка про смерть въ Букôвску судiи пов. Іос. Бавмана. Покôйный бувъ двацять и кôлька лѣтъ судiею въ нашôмъ повѣтѣ и память о нѣмъ записана золотыми буквами у вдячныхъ серцяхъ нашихъ Лемкôвъ. Нарôдъ платить серце серцемъ, а що покôйный бувъ для народу правдивымъ батькомъ, тому и нарôдъ пращавъ єго сынôвскимъ серцемъ. Не зважаючи на метелицю и хуртовину, прибуло богато народу зъ найдальшихъ сторôнъ зъ своими отцями духовными на похоронъ и зъ горемъ супровадили домовину. Покôйный бувъ зъ имени Нѣмець, родомъ зъ Галичины, а зъ пересвѣдченя космополитъ, однакъ щиро полюбивъ край и нарôдъ, мѣжь котрымъ живъ. Доступный для люду, ознакомленый зъ єго мовою и звычаями, котрыми все, стыкаючися зъ людомъ, послугувався, подававъ покôйный кождому потребуючому раду, ôдраду и помôчь. Знаємо богато фактôвъ, де небôщикъ зъ власнои кишенѣ плативъ сторонамъ за ставанье на терминъ, веденый гуманитарностею и серцемъ. Правда, пок. Бавманъ не бувъ бюрократомъ, не придержувався може твердо буквы закона, — за для того ôдъ своихъ властей не удостоився признаня, — однакъ судячи єго яко чоловѣка, пôсля єго серця, идей и змагань, якѝ все проявлявъ, выйдуть судъ и память о помершôмъ якъ найгарнѣйшѝ. — Знаючи, якъ великои ваги єсть для цѣлого повѣта становище судiи пов., бажаємо, щобы наслѣдникъ покôйника бувъ подôбный до него въ своихъ змаганяхъ гуманитарныхъ.

— **Зъ Золочѣвского пишуть намъ:** На день 11 н. ст. лютого т. є. на день Трехъ Святителей староста нашъ п. Флехнеръ вôзвавъ всѣхъ вôйтôвъ на 8 годину до льосованя. Торôкъ п. Флехнеръ вôзвавъ бувъ зновъ моихъ парохiянъ на само Благовѣщенье, а коли я просивъ о пошанованье рускихъ святъ, то п. Словицкій въ заступствѣ п. старосты въ строгôмъ письмѣ своѣмъ назвавъ моє упôмненье „ремонстрацiею противъ цѣсарскои власти“, доказуючи, що выпадокъ мною наведеный бувъ наглый, отже и вôзванье ц. к. староства цѣлкомъ було оправдане. Коли-жь льосованье єсть такожь рѣчею наглою, то дивуе мене, чому не вызначено на то термину на 10 лютого? Тяжко такожь допустити, щобы дiюрнисты въ Золочевѣ могли помылятись, якъ то дениде буває. Я внѣсъ жалобу до ц. к. намѣстництва. — *П. Б.*

— **Зъ-надъ Збруча пишуть намъ:** Въ маєтку Єрмакôвка пôдчасъ 4-дневныхъ ловôвъ при кôнци сѣчня с. р. убито зъ девяти ручниць: 4 дики, 4 рогачѣ, 1 лиса, 223 заяцѣвъ и 1 пугача. — Въ Турильчу, борщѣвского повѣта, згорѣла сими днями школа народна, збудована допервa передъ двома роками. Причиною пожару була зла будова комина, якъ то все нашi люде на своє лихо будують...

— **До рады повѣтовои въ Жидачевѣ** выбрано при доповняючôмъ выборѣ п. Адольфа Гиртлера, судiю пов.

— **Комитетъ балевый слухателѣвъ политехники** просить насъ занотувати, що билеты на нынѣшный ихъ баль продаються ôдъ 6 годины вечеромъ при касѣ въ мѣскôмъ касинѣ.

— **Недавну мову кн. Бисмарка** ще того самого дня розôслано урядомъ телеграфичнымъ въ Берлинѣ на всѣ стороны свѣта въ 1.218 депешахъ а въ 194.296 словахъ. Цѣла бесѣда має 10.997 слôвъ. Щобы прискорити высылку депешъ, працювало 235 урядникôвъ при 222 апаратахъ телеграфичныхъ.

— **Взаимно выратувались.** Священикъ А. О. парохъ Винны, пов. бѣльского, губернiи гродненьскои, вертавъ саньми пôзно вечеромъ ôдъ хорого. Въ дорозѣ побачивъ въ ровѣ спячого чоловѣка а придивившись близше, пôзнавъ мѣсцевого жандарма, котрый зъ запою попавъ въ таке положенье. Мовь милосердный Самаританинъ пôднявъ о. О. урядника, посадивъ на санки и завѣзъ до дому. Тамъ зложили непритомного въ покою, побôчь спальнѣ о. О. Наразъ по пôвночи почувъ жандармъ якiйсь ломôтъ въ сусѣднôмъ покою, зôрвався и выбѣгъ на двôръ. Въ освѣтленôмъ ôкнѣ комнаты священика побачивъ страшну сцену. О. О. висѣвъ на сволочѣ, а по хатѣ увивались якiсь замаскованi люде. Не надумуючись довго, вынявъ револьверъ и стрѣливши крôзь ôкно, положивъ трупомъ одного зъ розбишакъ. Два другiѝ утекли задными дверми. Потôмъ жандармъ тимъ скорѣйше вскочивъ черезъ ôкно до комнаты и шаблею розтявъ посторонокъ, на котрôмъ висѣвъ о. О. Въ сей спôсôбъ ôдплатився за выратованье себе ôдъ смерти на морозѣ. Слѣдство выказало, що розбишаками були мѣсцевый паламарь, дякъ и одинъ вôзникъ зъ села.

— **Прокураторія львôвска** сконфискувала онодгы брошуру „Jest tylko jeden Bóg prawdziwy i jedna religija prawdziwa“, а авторови брошуры Маріи Венявѣ (псевдонимъ), пôдданому прускому, наказала забратися до кôлькохъ днѣвъ зъ Австріи. Тымчасомъ, коли авторъ почавъ думати надъ тымъ, куды бы выѣздити, єго увязнено.

— **За знане побитье п. Людв. Масловского**, редактора „Przegląd-у“, увязненого п. Цѣхоцкого, найбôльше обтяженого въ тôмъ дѣлѣ, выпущено вчора на волю, хочь судiя слѣдчiй все ще взываe до переслухуваня свѣдкôвъ въ тôй справѣ.

— **Дрôбнѝ вѣсти.** Дня 28 н. ст. лютого ôдбудеся вѣнчанье п. Кароля Бардина зъ панною Антонiею Любѣнецкою въ Монастирци, въ Турчаньскôмъ. — Дня 6 н. ст. марта ôдбудеся у Львовѣ (въ церкви св. Юра) вѣнчанье п. Володимира Левицкого зъ панною Евгенiею Витковицкою. — Дня 8 лютого одержавъ кн. Бисмаркъ въ дарунку 20 фунтôвъ астраханьского кавяру зъ сорты, призначенои для россiйского царя; кавяръ сей приславъ канцлерови гр. Петро Шуваловъ, амбасадоръ берлиньскiй, за призволомъ царя.

Послѣднѝ вѣсти.

Зъ Тарнова доносять нынѣ до „Gazet-ы Lwowsk-ои“, що тiи снѣги и бурѣ, якѝ черезъ суботу и недѣлю лютились мѣжь Перемышлемъ а Тарновомъ, все ще не утихли, головно-жь на шляху Ярославъ-Дембица. Черезъ то и въ ночи зъ нынѣ на завтра рухъ поѣздôвъ буде имовѣрно перерваный.

Почта зъ Вѣдня и Кракова, що мала до Львова прийти вчора рано, прийшла ажь нынѣ надъ вечеръ.

Львовяне не можуть тому начудоватись, зъ-ôдки беруться мѣжь Перемышлемъ а Тарновомъ такѝ снѣги и бурѣ, коли у Львовѣ якъ-разъ въ тыхъ дняхъ зробився воздухъ спокôйный и сонце тепленько пригрѣвае.

Телеграмы „Дѣла“.

Лондонъ 13 лютого. Англiйскѝ мѣродайнѝ газеты перечать, мовь-бы Англiя мала лучитися зъ Россiею и Францiею въ союзъ противъ коалиціи Нѣмеччины, Австрiи и Италiи. Англiя не може входити въ нѣякѝ союзы, анѣ зачѣпнѝ анѣ ôдпôрнѝ, а буде старатись удержати въ силѣ трактаты, якѝ пôдписала.

Санъ Ремо 13 лютого. Престолонаслѣдникъ по операціи маєся досыть добре. Вчора вставъ бувъ уже зъ лôжка на кôлька годинъ, однакожь лѣкарѣ не велѣли допускати до него нѣкого.

Берлинъ 13 лютого. Сюды доходять вѣсти зъ Санъ-Ремо, що станъ престолонаслѣдника не конче добрый. Недужiй має сильну пропасницю.

Вѣдень 13 лютого. „Sonn u. Montags-Ztg.“ каже, що нещасливый конець нѣмецкого престолонаслѣдника готовъ ослабити ôдносины мѣжь Нѣмеччиною и Англiею и улекшити контръ-аліянсъ.

Вѣдень 13 лютого. Сюды доносять, що агентъ товариства зелѣзниць румелiйскихъ сконфискувавъ конѣ и поѣздъ кн. Фердинанда, длятого, що князь не стараючись о дозволенье ôдъ товариства, ѣздивъ па линiяхъ тои зелѣзницѣ.

Парижъ 13 лютого. Публичне тутъ мнѣнье таке, що на случай вôйны цѣла италiйска армія выступить проти Францiи. Въ офицiяльныхъ кругахъ говорять, що Россія стараєся Австрiю компензатами на Всходѣ ôдлучити ôдъ аліянсу зъ Нѣмеччиною.

Вѣдень 13 лютого. До „W. Allg. Ztg.“ доносять зъ Риму, що прилученье Испанiи до союза трехъ державъ єсть можливе.

Константинополь 13 лютого. Нелидовъ домагаєся выданя скомпромитованыхъ Чорногорцѣвъ.

Филипополь 13 лютого. Ходить тутъ вѣсть про можливôсть недалекои мобилизаціи болгарскои арміи.

Вѣсти зъ Ап. Львôвскои.

Митроп. Консисторiя вставилася до ц. к. намѣстництва о згоду на канон. институцiю о. Мих. Яцишина на Вороцôвъ, д. городецкого.

Презенту на Протесы, д. журавеньского, одержавъ о. І. Павлусевичъ.

Въ пропозицiю на Лѣсники, д. бережаньского, принятый о. Петро Чумакъ, сотрудникъ зъ Бережанъ.

Завѣдательство Глубôчка великого, д. тер. понôльского, одержавъ о. Ем. Чайковскiй.

Увольненый ôдъ испыту конкурсового о. Григ. Аліськевичъ, парохъ въ Перепѣльникахъ.

Намѣстництво выасигнувало на руки крил. о. І. Величка по 50 зр. на удержанье пресвитерôвъ: Теоф. Войтовича, Дим. Бахталовского и Іос. Фолиса.

Вѣсти зъ Ап. Станиславôвскои.

На конкурсъ розписанѝ: 1) зъ речинцемъ до 1 цвѣтня 1888 р. Угринь, дек. скальского; Надорожна, дек. товмацкого; 2) зъ речинцемъ до 8 цвѣтня 1888 р. Молотковъ, дек. богородчаньского, и Чортовець, жукôвского, бо при першôмъ розписаню конкурсу нѣхто зъ кандидатôвъ не одержавъ ôдъ коляторôвъ бôльшости голосôвъ.

Введенѝ оо.: Стеф. Чолганъ яко завѣд. въ Чернятинѣ; Теоф. Билинкевичъ яко прив. сотр. въ Цуциловѣ; Тад. Левицкiй яко парохъ въ Манявѣ.

Завѣдательства одержали оо.: Ник. Бачиньскiй въ Угрини, д. скальского; Ем. Ковальскiй въ Надорожнôй, д. скальского; Ант. Левицкiй въ Волчинци д. станисл.

Сотрудництва приватнѝ одержали оо.: Ник. Красицкiй въ Саджавцѣ, д. надвôрн.; П. Петрицкiй въ Ягольници, д. чортк.; К. Дольницкiй въ Зазулинцяхъ, д. залоз.; Сев. Грицина въ Живачевѣ, д. жукôв.; Т. Гаморакъ въ Топорôвцяхъ, д. город.; Д. Вакулиньскiй въ Говиловѣ, д. гусят.; Ев. Проскурницкiй въ Карловѣ, Вол. Нанасый, въ Угринкôвцяхъ, д. залѣщ. — Сотрудництва системизованѝ одержали оо.: Мих. Медвецкiй въ Космачи, и Кир. Дольницкiй въ Зазулинцяхъ.

Посмертнѝ — ∓ — оповѣстки.

— **Антонина зъ Левицкихъ Турчмановичева**, жена приходника зъ Колодѣева коло Галича, упокоилася по короткôй недузѣ запаленя легкихъ д. 6 н. ст. лютого. Вѣчна ѣй память!

— **Михаилъ Косевичъ**, ц. к. судiя повѣтовый (въ суспензiи) упокоився позавчора у Львовѣ по тяжкôй хоробѣ (на рака) въ 46. роцѣ житя. Покôйный, хочь сынъ священника, зъ доброи рускои родины, зробився „gente Ruthenus, natione Polonus“ и ставъ противникомъ Руси. Русиномъ гордивъ, а пявся до польского аристократизму. Се и привело покôйного, яко б. судiю въ Делятинѣ, до знаного процесу въ Станиславовѣ. Плякаты посмертнѝ, лише въ польскôмъ языцѣ, пôддержали характеристику покôйного ажь до самои єго могилы. Свята земля приняла уже єго до себе, она выpôвнуе всѣ рахунки мѣжь помершими а живыми, — нехай же она и не буде єму тяжкою!

Господарство торговля и промыслъ.

— **Выстава сѣменъ** ôдбудесь у Львовѣ ôдъ 2 до 5 н. ст. марта с. р. пôдчасъ засѣдань рады Товариства господарского Въ тôй цѣли комитетъ Товариства господарского взываe всѣхъ продукуючихъ сѣмена рôльничѝ и лѣсовѝ, щобы найдальше до 26 н. ст. лютого прислали франко пôдъ адресою комитету (ул. Оссолиньскихъ ч. 6) прôбки тыхъ сѣменъ, подаючи заразомъ свою адресу, рôдъ сѣмени, кôлько мають на продажь и цѣну продажну. Сѣмена мають надсылатись въ полотняныхъ мѣшечкахъ, по одному кильограмови. Такою выставою хоче Товариство господарске улекшити продажь продукованыхъ въ краю сѣменъ.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Краєва рада шкôльна именовала у Львовѣ: Фил. Борецкого управителемъ въ школѣ им. Єлисаветы, а дѣйстными учителями: Ем. Топольницкого школы им. Єлисаветы, Вол. Гампля школы им. Чацкого, Єрон. Гофмана школы им. св. Анны, Фр. Варжиницю школы им. Пирамовича, Мих. Сокальского школы им. Конарского, Генр. Загурского школы им. Чацкого, Людв. Форнельского школы им. Чацкого, Іосифа Танчаковского школы св. Мартина. — Конциписты финансовѝ Чабанъ, Тирка, Кочеркевичъ, Найманъ и Бентковскiй именованѝ комисарями финансовыми.

— **Конкурсы.** Краєва рада шкôльна оголошуе конкурсъ зъ речинцемъ до кôнця лютого сего року на одно мѣсце учителя клясичнои филологiи и польского языка яко головного предмету при гимназiяхъ: III. въ Краковѣ, въ Стрыю и въ Золочевѣ.

— **Перенесеня.** Краєва рада шкôльна перенесла учителѣвъ народныхъ у Львовѣ: Вол. Кропиньского до школы им. Конарского, Жиг. Лущиньского до школы имени Єлисаветы. Брон. Хмуровича до школы им. св. Маріи Магдалины, Едм. Герговича до школы им. Єлисаветы.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. Д. В. въ Зеленôй. Рôчна вкладка до „Народнои Рады“ 1 зр. посылаеся на руки п. Василя Нагôрного, директора „Народнои Торговлѣ“; за конець повѣсти „Вина и кара“ прийдесь доплатити 1 зр. — **Вп. Читальня мѣсц. въ Снятынѣ.** Оба зр. передали мы администраціи „Батькôвщины“, маємо поквитованье.— **Всч. І. С. Сабатъ.** Конець повѣсти „Вина и кара“ коштуе 1 зр. якъ се було вже въ „Дѣлѣ“ оповѣщено.

Надôслане.

Всѣхъ наукъ лѣкарскихъ

Д-ръ А. ГОНЬКА

по укôнченю спеціяльныхъ студiй дентистичныхъ въ закладахъ университитскихъ дентистичныхъ въ **Берлинѣ**

має **Ателіе дентистичне**

при улицы Коперника ч. 5 и ординуе ôдъ годины 9—1 и ôдъ 3—5.

Всѣ операнiи дентистичнѝ на жаданье безъ болю, обезчувствляючи кокаиною або газомъ розвеселяючимъ (Lustgas). — Штучнѝ зубы осадженѝ на золотѣ, кавчуку и т. д. 2120 32—

Д-ръ мед. Теодоръ Єндель

по студiяхъ на клиникахъ проф. Розенталя у Вѣдни и проф. Шаркота (Salpêtrier) въ Парижи ординуе въ хоробахъ нервовыхъ и жѣночихъ щоденно ôдъ 2—4

улиця Валова число 31.

Гистерiю лѣчить гипнотизмомъ методою проф. Шаркота и П. Рихтера. 2119 28—0

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поручае 1833 88—?

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катарь, кашель и хрипку. Цѣна одного пачки 20 кр. На провинцiю зъ опакованьемъ 30 кр.

Вôзванье.

Подаю до вѣдомости, що въ ц. к. Урядѣ податковôмъ въ Ряшевѣ знаходиться въ масѣ бл. п. Андрея Семiоновича, колись гр. кат. пароха въ Лежайску, фонды на рѣчь не знаныхъ зъ мѣсця побуту Викторiи и Маріянны Семiоновичъ; заразомъ яко судово установленый кураторъ тыхъ послѣдныхъ, завзываю ихъ (або ихъ наслѣдникôвъ), щобы зголосилися до мене въ цѣли выдôстаня сихъ фондôвъ. 2336 3—3

Ряшôвъ дня 1 лютого 1888.

Д-ръ Алойсiй Рыбицкiй.

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночй) пл. Галицкій 14
Дръ Е. Лебедовичь (нед. внутрѣшнй и очнй) ул. Корняктôвъ (Нар. Дôмъ).
Д-ръ І. Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Антики: 2292

З. Рукеръ ул. Кракôвска.

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краєвый ул. Костюшки (будынокъ соймовый)
Банкъ гипотечный пляцъ Галицкій.
А. Шеленбергъ (конт. вымѣны) ул. Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лилієнъ (конт. вымѣны) ул Гетьманьска 6.

Готелѣ и Реставраціи:

Готель францускій и рест. швехатска пл. Маріяцкій.
Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Кракôвска 9.

Фотографы:

Е Тшемескій найбôльше завед. фотогр. Гот. Европейскій.

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устьяновичь, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичь (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склепы:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгнеръ (найтаншій магазинъ галантерійный) ул Галицка 16
А. Гальскій (товары зелѣзнй) пляцъ Маріяцкій 9
Стахевичь и Абрысовскій (матеріи на сукнѣ) Ринокъ 32.
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н. Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул Галицка 20.
Вольфъ Чоппъ (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ) ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничй:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигіи).

Одержавши на дняхъ транспортъ прямо зъ Кольомбо

КАВЫ ЦЕЙЛОНЪ II-а

чистои въ смаку и ароматичнои

подаємо єи:

въ 5-килевыхъ тонкихъ мѣшочкахъ

франко по 9 зр. 80 кр.

Кава Цейлонъ I-а 10 зр. 70 кр.
„ „ 0 11 „ 20 „

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ.

2235 1—3

М. ШАЛИТЪ

годинникарь

у Львовѣ при ул. Сикстускôй число 17

преміованый почетнымъ дипломомъ на выставѣ въ роцѣ 1879.

за власноручный вырôбъ годинника

поручає свою въ роцѣ 1875 основану

Робôтню и складъ зигарôвъ и зигаркôвъ

зъ найлучшихъ фабрикъ женевскихъ, по наймѣрнѣйшихъ цѣнахъ.

Всякй репараціи выповняються совѣстно зъ цѣлорôчною гарантією. — Замовленя зъ провинціи сповняє якъ найскорше. 2290 4—5

„СЛАВІЯ“

банкъ взаимныхъ убезпечень въ Празѣ.

Забезпеку, яку подає асекурація на житье кождому якъ бѣдному такъ богатому, не можна ощадностею иншого рода узыскати, або не можна заперечити правдѣ, що найскорше той ощаджає, хто заасекуруєся на житье.

На примѣръ: Урядникъ, учитель, священикъ и т. д. забезпечить въ своѣмъ вѣцѣ 30 лѣтъ для родины на случай своєи смерти 1.000 зр. а. в. за що платить квартально тôлько 5 зр. 94 кр.

40 лѣтъ числячій отець забезпечить для однорôчнои дитины капиталь 1000 зр. выплатимый по дожитю 24 року доньцѣ або сынови, за квартальну премію 8 зр. 30 кр. Єсли отець умирає передъ выплатою забезпеченои сумы, перестає плаченье преміи а заасекурованый сынъ або донька получить въ условленôмъ часѣ цѣлу заасекуровану суму; если-же дотычный сынъ або донька умре передъ тымъ часомъ, звертає „СЛАВІЯ“ всю вплачену премію.

Молодый мужчина забезпечить капиталъ 1.000 зр. на случай дожитя и смерти. Єсли дожиє 55 року житя одержить самъ заасекурованый капиталъ; если-жь умре передъ тымъ часомъ, выплаченый буде капиталъ цѣлый въ полиси наведенымъ спадкоємцямъ. Квартальна премія есть 7 зр. 27 кр.

На полиси що-найменше 3 роки важнй и доси выплатимй выдасть головна Дирекція на осôбне жаданье члена зъ кôнцемъ кождого дальшого року удѣловй полисы на тіи квоты, на котрй членъ за вплачену премію право набувъ.

До заплаченя кождои навѣть мѣсячнои раты преміи есть дозволеный терминъ до 90 днѣвъ.

По 5-лѣтнôмъ треваню убезпеченя може асекураційна сума бути выплачена навѣть тогды, если убезпеченый умеръ въ поєдинку або самъ собѣ житье ôдобравъ.

Всякій зыскъ дѣлиться помежи убезпеченыхъ. Резерва зыску для убезпечень житьевыхъ выносить зъ кôнцемъ 1886 р. 175.570 зр. 92 кр.

Сума выплаченыхъ на житье убезпеченыхъ капиталôвъ по конець р. 1886 выносить 1,333.023 зр. 86 кр.

Зъ кôнцемъ р. 1886 числить „СЛАВІЯ“ въ ôддѣлѣ житьевôмъ 40.497 членôвъ зъ убезпеченымъ капиталомъ 22,835.193 зр. 31 кр.

На всякй пытаня якъ найохотнѣйше одвѣчає и тарифы высылає головне Заступництво банку „Славія“ у Львовѣ. 2340 1—24

Вже выйшовъ I томъ знаменитого дѣла

М. Костомарова

Богданъ Хмельницкій.

II томъ друкуєся и выйде въ цвѣтни с. р.

Предплата на цѣле дѣло зъ пересылкою 5 зр (въ оправѣ 6 зр. 20 кр.), такожь на раты

Адресувати: **Ол Барвѣньскій, Тернопôль.** 1—5

ОПИРАЮЧИ-СЬ НА ДОВѢРІЮ

зъ якимъ ôдносяться майже ôдъ 20 лѣтъ до нашого „Якорного проганяча недугъ“ (Anker-Pain-Expeller), уважаємо своєю повинностею такожь **тыхъ** запросити до спробованя, котрй сего улюбленого средства домового ще не знають. Оно не єсть нѣякимъ средствомъ тайнымъ, але **строго ретельнымъ, умѣєтно** зложенымъ препаратомъ, котре справедливо заслугу, щобы его всѣмъ **терплячимъ на гостець и ревматизмъ** яко **зовсѣмъ певне** поручити. Найлѣпшимъ доказомъ того, що многй хорй, котрй выпробовали другй дуже захвалювнй средства, **зновъ таки до успѣшного Pain-Expeller-а беруться**. Черезъ порôвнанье власне пересвѣдчилися, що не лише **ревматичнй болѣ**, якъ **ломанье зъ членахъ и пр.** а такожь **болѣ зубôвъ, головы, хребта, кольки и проч.** найпевнѣйше уступають черезъ натиранье „експелеромъ“. За **дешеву цѣну 40 кр**, 70 кр, взгл. зр. 1·20 може навѣть небогатый набути, а грошѣ якъ безчисленнй успѣхи доказують, надармо не выкидаються. Стерегтись треба передъ шкôдливыми пôдробленями и принимати лише „Pain-Expeller“ зъ знакомъ **якора** яко правдивый. На складѣ въ премногихъ аптикахъ, головный складъ: Apotteke zum Goldenen Löwen въ Празѣ. Близшй вѣсти подають: F. Ad. Richter et C° Вѣдень

2161 13—51

Першій гал. гол. Складъ инструментôвъ музичныхъ

И. КАПРАЛИКА

у Львовѣ ул. Скарбкôвска ч. 6. противъ театру

поручає Впов. П. Т. численный выбôръ всякихъ инструментôвъ зъ найлѣпшихъ фабрикъ, а то: скрипки ôдъ 1 зр. и т. д., челя, басы, флеты, клярнеты ôдъ 3.75 зр. гитары; инструменты дутй а то: трубки цилиндровй по 15 зр., флиґельгорны 17·50 зр. Цитры зъ найлѣпшихъ фабрикъ ôдъ 7·50 зр и т. д. Одержавъ свѣжій транспортъ правдивыхъ италійскихъ струнъ якъ такожь **концертовыхъ Ruffini** (pour soliste), признаныхъ загально за найлѣпшй, и поручає тіи-жь пôдъ гарантією по цѣнахъ фабричныхъ.

Уживанй и старй инструменты купуються.

Адресы учителѣвъ на всякй инструменты на жаданье подаються.

2343 1—4

Готель пôдъ „Золотымъ Орломъ“

въ Станиславовѣ при улици Бельведерскôй.

Має 15 покоѣвъ приладженыхъ зъ всякимъ комфортомъ, зъ того 10 комнатъ фронтовыхъ, а 5 въ официнахъ.

Для **Всечестного Духовеньства** цѣны комнатъ о 50% дешевше, т. є. ôдъ 50 кр. до 1 зр. за одну комнату.

Пôдписаный має надѣю, що П. Т. Публичнôсть зволить ласкаво ôдвѣдувати сей готель, а буде вповнѣ вдоволена.

Морицъ Яноверъ,

2216 12—? властитель готелю пôдъ „Золотымъ Орломъ“.

Миколай Людвигъ

у ЛЬВОВѢ при улици Галицкôй ч. 14.

поручає свôй обильно заосмостреный **Магазинъ дрôбниць жѣночихъ** такожь приладôвъ до гафту, шитя и кравецтва по цѣнахъ умѣренныхъ.

2318 5—6

Шнурôвки францускй въ великôмъ выорбѣ.

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемѣрнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдличнй выробы косметичнй, тоалетовй и перфумы именно:

Вода львôвска. Приємный, нѣжный и довготревалый запахъ тои воды здѣлавъ се, що въ Антверпіи на выставѣ всемѣрнôй зôстала публично проклямована и ôдзначена. Цѣна флякону меншого 80 кр, бôльшого 1,50.

Нигретина. Выборне средство до фарбованя въ сейчасъ волося на тревалу и красну барву чорну и темну; єсть цѣлкомъ нешкôдливе а въ ужитю цѣлкомъ поєдинче. — Цѣна 1 зр.

!!! БѢЛЙ и ГАРНЙ РУКИ !!!

Найбôльше червонй и попаданй руки выбѣляться и вынѣжняться по кôлькаразовôмъ натертю **Кремомъ ростиннôмъ**. Слоикъ 80 кр.

Смаровило литовске до обуви и шкôръ, мягчить шкôру, робить єи непромакаючою и тревалою. Пуделко по 50 кр. и 1 зр

СРЕДСТВА ДО ВЫВАБЛЕНЯ ПЛЯМЪ.

Одалина вывабляє плямы зъ пороху, поту, товщу, пива, молока, плѣсни и т п 35 кр — **Бензолина** вывабляє Плямы товстй зъ покосту и мази 20 и 30 кр. — **Етилина** вывабляє плямы зъ фарбъ ôдъ помосту, фляконъ 25 кр. — **Явелина** вывабляє плямы зъ овочей и вина червоного, фляконъ 20 кр. — **Оксалина** вывабляє плямы, що повстали зъ иржи, крови и атраменту. — **Бразилина**, матеріи чорнй споловѣлй и поплямленй выпранй въ Бразелинѣ ôдзыскають давну барву и ôдлыскъ, пакетъ 8 кр. — **Квилая** до праня вовняныхъ и шовковыхъ матерій, пакетъ 6 кр. — **Мыло жовчне** до вывабляня застарѣлыхъ плямъ, шт. 25 кр.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул, Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч 2. 2257 21—?

РУКАВИЧКИ

всякого рода 2228

Шлейки, Пôдвязки, Подушки сафяновй, Бандажѣ, Суспензоріи, Простирала шкôрянй, Сканделѣ и выробы рукавичничй

поручає найдешевше

ТОРГОВЛЯ

БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ

Львôвъ, Галицка ч. 16.

Цѣнники даромъ.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкого

Акційного Банку Гипотечного

2222 109—? купує и продає

всѣ ефекты и монеты

пôдъ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечнй и
5% Листы Гип. преміованй,

котрыхъ пôсля закона зъ дня 2 липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвысшои постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталôвъ фондовыхъ, пупилярныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадія

можна одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльосованя зъ 10% премією т. є. по 110 за 100)

Всѣ припорученя зъ провинціи залагоджуються безъ проволоки по курсѣ дневнôмъ, не числячи нѣякои провизіи.

Маю честь повѣдомити Вп. Публику,

що головный складъ

Пива бутелькового

рôзного рода, а именно:

Пильзненьске експортове,
Пильзненьскій лежакъ,
Окоцимске мартове,
Львôвске мартове зъ бровару Лилієнфельда,
Портеръ краєвый, выробу І. Геца въ Окоцимѣ, и
Bock окоцимскій,

находиться у мене при улици СИКСТУСКÔЙ ч. 14.

Ласкавй замовленя на провинцію сейчасъ выконую.

2289 10—12 Зъ поважаньемъ

С. ВИЗЕРЪ.

Телефонъ ч 148, до уживаня Вп. Публичности.

А. РОЗМАНИТЪ

КРАКÔВЪ

ФАБРИКА ПАРОВА

Цикоріи, Сурогатôвъ кавы и Кавы фиговои

Выробляє зъ сырого продукту власнои плянтаціи всякй роды цикоріи и штучнои кавы, котрй ôдзначаються богатствомъ частей поживныхъ а такожь знаменитымъ смакомъ и запахомъ. 2286 7—0

Фабрика поручає передовсѣмъ:

Сурогатъ кавы аъ коробкахъ (шуфлядкахъ).
Сурогатъ кавы въ склянкахъ.
Шротову каву францускy Розманита.
Цикорію кракôвску гôрку.
Каву фигову.
Цикоряну каву перлову. (Новôсть!!)
Каву кракôвску добôрну въ скриночкахъ.

Набути можна у всѣхъ важнѣйшихъ склепахъ.

КАЗИМИРЪ ЛЕВИЦКІЙ у Львовѣ ул. Трибунальска ч. 6

Головный складъ для Галичины Порцеляны, Скла и товарôвъ мѣшаныхъ, заложеный въ роцѣ 1845.

Хиньске срѣбло н-ръ 1. въ найлѣпшôмъ родѣ фасонъ гладкій (Alpaka Silber).

Шт.		зр	кр
12	ложокъ столовыхъ	17	—
12	ложочокъ до кавы або чаю	8	75
12 12	вилокъ ножôвъ } разомъ 12 паръ	32	50
12 12	вилочокъ ножикôвъ } десеровыхъ разомъ 12 п.	25	50
1	полонникъ (хохля) великій	6	—
1	„ середный	5	50
1	полонничокъ	2	80
1	ложка полумискова	4	—
1	вилка полумискова	3	50
1	ложка до росолу для дѣтей	1	20
12	пôдставокъ пôдъ ножѣ и вилки	7 10	20 —

АЛЬПАКА н-ръ 1.

Шт.		зр	кр
12	ложокъ столовыхъ	6	75
12	ложочокъ до кавы або чаю	3	60
12 12	вилокъ ножôвъ } разомъ 12 паръ	14	25
12 12	вилочокъ ножикôвъ } десеровыхъ разомъ 12 паръ	11	25
1	1 полонникъ	2	50
1	1 полонничокъ	1	20
1	1 ложка до росолу для дѣтей	—	50

Чайники зъ металю Британія.

Н-ръ вел	Цѣна однои штуки	зр	кр
1	мѣст. 1/4 литра	2	80
2	„ 1/2 „	3	50
3	„ 3/4 „	4	—
4	„ 1 „	5	50
5	„ 1 1/4 „	6	50
6	„ 1 1/2 „	8	—
8	„ 2 „	10	—

Всякй иншй предметы зъ хиньского срѣбла и срѣбла платерованого (d'argen placque) суть въ великôмъ выборѣ на складѣ якъ: цукорнички, щипчики до цукру, ситка до чаю, сервисики до оцту и оливы, свѣчники, канделябры, пушки на тоалеты, тацы, кошѣ на овочѣ, стажерки на цукры, роженця до пеневѣ и т. д

2093 17—0 ***Заразомъ поручаю:***

САМОВАРЫ РОССІЙСКЙ

Тацы деревлянй и Тацы зъ лякерованои бляхи. Мыло до чищеня металѣвъ — штука 30 кр

Змѣна льокалю!

ФАБРИКА ETUIS

и галантерійный закладъ артистичный

Вильгельма Климка

находячій-ся дотеперь

у Львовѣ, при улици Собѣского число 16

перенесеный зôставъ

до дому пôдъ числомъ 1 при улици Чарнецкого

(побôчь цукорнѣ Вп. Костецкого, на долѣ).

Закладъ сей вырабляє:

касеты на срѣбла и всякй етуи на бижутеріи оригинальнй Рамы на фотографіи, акварелѣ и портреты, оздобленй въ плюшь, аксамитъ, атласъ и т д. Пышнй Passepartous

Приймає всякй репараціи галантерійнй зъ дерева шкôры и картону

Выладжує

Альбумы, теки и футералы на дипломы, теки на адресы.

Дякуючи Вп. П Т. Публичности за дотеперѣшнй увзглядненя мене численными замовленями, прошу и на дальше о ласкаве попиранье.

2285 5—5 Зъ поважаньемъ:

Вильгельмъ Климекъ.

УНИВЕРСАЛЬНЙ ПЛУГИ

цѣлй зъ зелѣза и стали доставляють найлѣпшй и найтаншй

УМРАТЪ и Комп.,

ФАБРИКА МАШИНЪ ГОСПОДАРСКИХЪ

Филія у Львовѣ пôдъ власною фирмою

2313 ***Прага-Бубна.*** 2—?

Каталоги на жаданье даромъ.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

у Львовѣ при ул. Ягайлоньскôй ч. 3.

Почавши ôдъ дня 7 падолиста 1885

2218 13—0 выдає

АСИГНАТЫ КАСОВЙ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ
5% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

Передрукъ не буде плаченый **Дирекція.**

Закладаюся

за всяку цѣну, що жаденъ зъ моихъ конкурентôвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжь для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій краєвыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мôй богатый складъ такожь

1962 Всч. Духовеньству. 61—0

Замовленя въ мѣсци и зъ провинціи выконуються точно и ретельно. На жаданье высылаю взоры даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужескои одежи гуртомъ и подрôбно.

Львôвъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложеный 1848.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 25. Львôвъ, Середа 3 (15) лютого 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ однои стрôчки печатнои, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, I. Schülerstrasse 8; G. L. Daube & Co. Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Woilzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & V gler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлыи рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.
на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.

Експедиція пôдъ ч. 8. ул. академична.

Редакція и Администрація пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лишь на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанѝ вôльнѝ ôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. а. в.

Ôдъ 1 (13) сѣчня **„Дѣло“ почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускѝ свята. Условія предплаты повысше на заголовку.

Бесѣда кн. Бисмарка.

Мимо того, що кн. Бисмаркъ въ двогодиннôй рѣчи старався пояснити нынѣшне положенье Европы, то все таки горизонтъ политичный не ставъ яснѣйшимъ и праса европейска не умѣє ôдгадати, що станеся зъ весною? Певна рѣчь, що Нѣмеччина, Австрія и Италія звязались обороннымъ союзомъ противъ Россіи и Франціи; певне, що всѣ три державы готовлять свои силы оружнѝ на дуже широку скалю; певне и то, що Россія свои воєннѝ силы громадить на заходѣ, що про-то всѣ ожидають скорше вôйны якъ супокою. Але кожда зъ тыхъ державъ ручить, що тôлько вызвана стане до бою и то для обороны своихъ власныхъ интересôвъ, а не для заборôвъ.

Що мало-бы бути причиною до вôйны, о тôмъ не каже выразно навѣть самъ зелѣзный канцлеръ. По єго думцѣ найимовѣрнѣйша и найблизша криза — се всхôдна, т. є. болгарска. Реванжу изъ стороны Франціи кн. Бисмаркъ не предвиджує на теперь, разъ для того, що кабинетъ францускій єсть мирно успособленый, а ôдтакъ по тôй дуже важкôй причинѣ, що Нѣмеччина сильными крѣпостями окружила Францію надъ Реномъ, Мозою и Мозелею и не дасть войскамъ францускимъ такъ легко перебратися черезъ границю. Але и найимовѣрнѣйшои кризы не пояснивъ кн. Бисмаркъ основно и не подавъ способу до єи розвязаня такого, въ котрый бы самъ вѣривъ або на якій бы Россія могла пристати.

Способомъ тымъ мало-бы бути приверненье status quo берлиньского договору, и то въ дорозѣ мирнôй. Кн. Бисмаркъ признає Россіи право вплыву на Болгарію, жертвує ѣй навѣть свою дипломатичну помôчь, але ôдраджує ôдъ средствъ насильныхъ. Що сталось-бы, коли-бъ Россія хотѣла силою доходити тыхъ правъ въ Болгаріи, — сего пытаня зелѣзный канцлеръ ясно не розвязує. Говорить вправдѣ, що Болгарія Нѣмеччину не обходить, що за-для Болгаріи Европа не вдалась-бы въ вôйну, але остаточно велить парляментови нѣмецкому ухвалити капиталы воєннѝ и грозить „яростею германьскою“ (furor germanicus). Зъ того и видко, що кн. Бисмаркъ не вѣрить въ дипломатичне полагодженье пытаня болгарского и думає, що зъ насильнымъ розвязаньемъ сего пытаня готово прийти до вôйны европейскои.

Коли-жь Бисмарковѝ поясненя положеня европейского такѝ загадочнѝ и двозначущѝ, неначе Питіи дельфійскои оракулы, то спробуємо высказати гадку, яка насуваєсь кождому, хто пильно слѣдивъ за змаганями европейскихъ державъ въ послѣдныхъ десяткахъ лѣтъ и знає, въ чѣмъ интересы тыхъ державъ зъ собою колидують.

Якъ довго Австрія мала гегемонію въ Нѣмеччинѣ, такъ довго точка тяжести єи интересôвъ спочивала на Заходѣ и такъ довго не було нѣякихъ суперечностей межи Австрією и Россією на Всходѣ. Противно навѣть цѣлый вѣкъ ишла Россія въ справѣ освободженя Славянъ балканьскихъ рука въ руку зъ Австрією и обѣ державы поклали на тôмъ поли майже однаковѝ заслуги. Боѣ Австріи зъ Туреччиною почалися навѣть скорше (1396 р.) и були бôльше кровавѝ и постôйнѝ.

Зъ 1866 рокомъ змѣнилось положенье. Австрія, выперта насильно зъ Нѣмеччины, и то якъ-разъ политикою кн. Бисмарка, и кинена бôльше на Всхôдъ, найшла тутъ для себе новѝ интересы и нову точку тяжести. Ставши не-нѣмецкою, а нѣбы бôльше славяньскою, зрозумѣла она, що єи будучнôсть опираєсь о Балканы. Але-жь тутъ новѝ єи интересы стрѣтились якъ-разъ зъ интересами Россіи. Колизія выйшла ще изъ за того, що, на поглядъ освѣченыхъ верствъ балкано-славянскихъ народôвъ, Австрія яко конституційна держава може Славянамъ балканьскимъ подати бôльшу гарантію розвою національного, якъ абсолютна и централистична Россія. Самъ часъ ôдтакъ принѣсъ зъ собою то явище, що краѣ балканьскѝ, Сербія и Болгарія, стали бôльше симпатизувати зъ конституційною Австрією якъ зъ системами Катковыхъ и Побѣдоносцевыхъ, котрѝ Славянамъ балканьскимъ готовѝ ôдняти то, за що они довгѝ вѣки боролися зъ свѣтомъ бисурманьскимъ. Чи кн. Бисмаркъ предвидѣвъ тѝ колизіи Австро-россійскѝ на Всходѣ, — се пытанье на нынѣ вже безпредметове, але ôдносины на Балканахъ зложились дѣйстно такъ, що интересы Австріи колидують зъ агресивною политикою Россіи.

Справа болгарска єсть на Всходѣ европейскôмъ лише частиною великои справы, котра мусить рѣшитись въ часѣ недалекôмъ. Чи зъумѣє Европа полагодити єи въ дорозѣ дипломатичнôй, безъ вôйны, и то къ задоволеню обохъ интересованыхъ сторôнъ, въ тôмъ суть пытаня. Дати Россіи перевагу на Всходѣ, значило бъ нынѣ не тôлько ослабити Австрію, зôпхнути єи на ступень другоряднои державы, але и пôдорвати єи розвôй на будуще. Австрія, окружена зъ полудня державами славяньскими, зависимыми ôдъ Россіи, сталась бы вазалькою Россіи.

Кн. Бисмаркъ добре розумѣє що ôнъ въ 1866 р. стався головнымъ виновникомъ нынѣшныхъ колизій на Всходѣ и що рôвновага европейска — очевидно интересъ Нѣмеччины — вымагає обороны интересôвъ австрійскихъ. Предложенье кн. Бисмарка, щобы въ дорозѣ мирнôй розвязати справу болгарску, але лише справу болгарску, и то на точкахъ договору берлиньского, єсть на нашъ поглядъ родомъ ultimatum, по-за котре не можна-бъ Россіи выйти безъ нарушеня интересôвъ австрійскихъ. Але, о скôлько самъ зелѣзный канцлеръ не вѣрить въ таку евентуальнôсть, о стôлько бачить ôнъ потребу, щобы державы середнои Европы зброились на найбôльшу скалю. Тôлько оружнымъ миромъ можна, по думцѣ кн. Бисмарка, ôдвернути посяганя Россіи на балканьскій пôвъ-островъ, хочь давнѣйшій вплывъ въ Болгаріи рѣшився ôнъ перевернути Россіи. Коли отже такою цѣною Россія вдоволиться, то на теперь безъ вôйны обôйдесь; коли-жь партія панславистична попре царя до ширшихъ претенсій на Всходѣ, тогдѣ зброєня Европы найдуть для себе широке примѣненье въ практицѣ...

Новый податокъ ôдъ цукру и єго економично-политичне значенье.

II.

Коли для продуцентôвъ цукру новый податокъ такъ дуже користный, що майже рôвнаєсь державнôй гарантіи зыскôвъ, поданôй продуцентамъ, то далеко не такѝ наслѣдки приносить ôнъ для консументôвъ.

Сама стопа податку єсть уже доволѣ высока и становить значне обтяженье консумціи. Обтяженье то не дасться оправдати аргументомъ, що цукоръ не єсть артикуломъ конечно потрѣбнымъ до житя и для того можна обтяжити єго и высшимъ податкомъ, бо станъ такій, въ котрôмъ безъ цукру можна обôйтись, проминувъ для всѣхъ народôвъ Австріи, а теперѣшный степень ихъ культуры велить абсолютно зачисляти цукоръ до артикулôвъ конечно потрѣбныхъ до житя. Пôсля правилъ науки, артикулы консумціи конечно потрѣбнѝ до житя не можуть бути обтяженѝ податкомъ консумційнымъ, тымъ менше отже оправданымъ представляєсь обтяженье ихъ податкомъ высокимъ.

Кромѣ властивого податку консумційного дôткне консументôвъ такожь и премія вывозова. Коли идучи за статистикою послѣдныхъ лѣтъ приймемо рôчну консумцію цукру на два миліоны метричныхъ сотнарôвъ, то побачимо, що введена експортова премія подорожить цѣлу консумцію цукру о 4·6 миліонôвъ зр. Експортова премія позволить продуцентови на заграничныхъ торгахъ цукру, головно въ Лондонѣ, продавати цукоръ дешевше ôдъ другихъ о цѣлу высоту преміи, котра припадає єму дармо и о котрои высокôсть зменшаються у него кошты продукціи. Кромѣ того стане цукоръ на заграничныхъ торгахъ дешевый ще и зъ тои причины, що премія буде заохочувати численныхъ продуцентôвъ до вывозу цукру за границю, а зъ-ôдси выйде численна подача сего артикулу, котра при великôй и численнôй конкуренціи продаючихъ, природою рѣчей мусить цѣну знизити.

Наслѣдки експортовои преміи проявляться отже для краю и заграницѣ въ двохъ зовсѣмъ противныхъ напрямахъ. Для заграницѣ цукоръ стане дешевшій въ некористь заграничныхъ продуцентôвъ, а въ користь тамошныхъ консументôвъ, для краю же цукоръ подорожѣє въ хосенъ краєвыхъ продуцентôвъ, а въ некористь цѣлого населеня, котре артикулу сего потребує до щоденнои консумціи.

Некористь тая, яка припадає въ участи консументамъ, мѣжь котрыми переважають числомъ середнѝ и низшѝ клясы, не дасться зъ економичного становища нѣчимъ оправдати, бо зъ однои стороны, якъ мы се высше выказали, єсть цукоръ артикуломъ конечнои консумціи, а зъ другои стороны форитованье 200 капиталистôвъ-продуцентôвъ не може зовсѣмъ уважатись достаточною причиною незвычайного и дôткливого обтяженя миліонôвъ переважно убогихъ консументôвъ.

При дебатѣ въ парляментѣ сказавъ зовсѣмъ справедливо демократичный посолъ Кронаветеръ, що тутъ „бѣднѝ будуть платити на богатыхъ“, а тая обставина велить намъ и зъ суспôльного становища признати сей новый податковый законъ схибленымъ продуктомъ форитованя односторонныхъ интересôвъ.

Для скарбу державного має новый податокъ ôдъ цукру то безпосередне а найблизше значенье, що збôльшить значно суму доходôвъ зъ консумціи цукру. Фактъ сей не свѣдчить однакъ ще самъ про себе о вартости закона навѣть зъ чисто фискального становища.

Розумна скарбова политика числиться не лише зъ высотою доходу, але и зъ тревалостею єго. Законъ податковый може тогдѣ лишь уважатись користнымъ для державного скарбу, коли запевняє єму тревалый дохôдъ и не наражує державы въ будучности на можливѝ страты. Сего не можна безусловно сказати о законѣ вводячôмъ новый податокъ ôдъ цукру. Заведена постôйна премія не позволить на зменшенье того дорогого окупу, якій щорôчно держава буде мусѣла складати въ

---

4)

Роля шляхты въ исторіи польскôй.

(Розвѣдка А. Уманьского.)

IV.

Въ тыхъ часахъ упадку шляхотскои суспôльности заглушавъ тероризмъ опиніи публичнои проявы правды якъ въ словесности, де заказувано навѣть творы про минулôсть, на пр. исторію Длугоша, такъ и въ житю, характеристичнымъ знакомъ котрого показався упадокъ цивильнои ôдваги. Хочь кождый шляхтичь добре розумѣвъ шкôдливôсть liberum vet-a [о Сициньскôмъ, що єго першій уживъ, ходили слухи, мовь єго не приймає земля], однакъ сказати то голосно не ôдважувався — и liberum veto находило лише хвалителѣвъ, политичныхъ мистикôвъ, що єго выносили пôдъ хмары. Зъ починаючимъ-ся упадкомъ темнои и фанатичнои шляхотскои касты щезла также не довговѣчна вѣротерпимôсть, що появилась була въ наслѣдокъ слабости аристократіи и ворогувавшихъ изъ собою церквей; тероризмъ тои касты заглушувавъ всяку прояву критичнои мысли. Аріяньскѝ святинѣ порозвалювано, дисидентскѝ костелы замыкали одинъ за другимъ, дисиденты потратили всѣ политичнѝ права, надъ книгами постановлено строгу религійну цензуру а Єзуиты дôстали монополь шкôльный. Посередъ державного упадку, гнету и умовôи тьмы однѝ тôлько послы на соймахъ не переставали напушистыми бесѣдами прославляти вольнôсть и благобытъ рѣчи-посполитои.

Въ додатку сама шляхта, що то такъ много глаголала о свободѣ, попала въ економичну завислôсть ôдъ магнатôвъ. Рôвно зъ моральнымъ упадкомъ шляхты, поступавъ и розкладъ єи яко суспôльности, великій переворотъ въ економичнôмъ фундаментѣ єи поглядôвъ. Ôдъ часôвъ Торуньского мира 1466 р. мала Польща береги Балтійского моря. Воднѝ артеріи сполучали зъ моремъ богатѝ и многолюднѝ мѣсцевости державы и пробудили незвычайный економичный рухъ. По свѣдоцтву сучасникôвъ, до 60.000 волôвъ, величезнѝ стада овець, баранôвъ и коней высылано рôкъ-рôчно въ иншѝ краѣ Купцѣ, що закуповували збôже, будôвлеве дерево, шерсть, вôскъ, кожухи, коноплѣ и ленъ, приѣздили зъ Австріи, Франціи, Фляндріи, Голяндіи, Швеціи, Норвегіи, Англіи, Ирляндіи, Шкотіи, Даніи и Нѣмеччины. Торгова горячка шляхты прискорила придавленье селянъ до землѣ, введенье бôльшихъ „фôльварочныхъ“ господарствъ на обширныхъ просторахъ краѣвъ прилученыхъ до Польщѣ. Торговли тôй помагало знесенье пограничныхъ мытъ и змѣна способу войованя, черезъ заступленье наємнымъ войскомъ недисциплинарного „посполитого рушеня“ шляхты. Шляхта дôйшла тогды до нечуваныхъ богатствъ; запалена горячкою зыскôвъ она колонизує Русь, иде слѣдъ въ слѣдъ за утѣкаючимъ на Запороже хлопомъ, щобы прикувати єго до плуга, и выкликує страшнѝ соціяльнѝ вôйны. Дякувати торговли, выростали великаньскѝ маєтки. Такъ н. пр. въ однôй маєтности въ Великопольщи було 30.000 волôвъ, а декотрѝ паны володѣли такъ многими маєтностями, що разомъ ихъ взявши, покрывали десять до трицять милевый простôръ. Перевага обширныхъ маєткôвъ потягнула за собою упадокъ меншихъ господарствъ, бо тѝ не могли зъ тамтыми выдержати конкуренціи. Тратячи пôдъ ногами землю, т. є. обезземлюючись, дрôбна шляхта або проживала гурмами при дворахъ магнатôвъ, або кидались до ремесла и торговлѣ, — дармá, що соймы не позваляли на теє. А торговля була тымъ выгôднѣйша для неи, що не уплачуючи податкôвъ за товары привоженѝ для власного ужитку, она могла користно конкуровати зъ мѣщанами. И такъ шляхта пôдкопавши благобытъ мѣстъ, а знищивши майже станъ купецкій и ремѣсничій, занимала такимъ чиномъ сама, розпадаючись, полишене, опорожнене мѣсце.

Великій сей переворотъ, що выбивъ шляхту зъ економичныхъ єи рамъ, и супротивнôсть зъ практикою, въ яку єи погляды и основаный на нихъ устрôй державный попали, выразились въ ще бôльшôй анархіи. Побиваючись за зыскомъ, шляхта упала морально ще низше, стала рôвнодушною для публичныхъ интересôвъ и до всего доходила пôдкупствомъ. Пôдкупство то розрослось тымъ бôльше, що єму сприявъ духъ конституціи польскои. Король мавъ право роздавати уряды и староства, а для уменшеня опозиціи и збôльшеня свого значеня давався охотно пôдкупувати. Се вôйшло такъ въ звычай, що, примѣромъ сказавши, одинъ шляхтичь, не одержавши староства, а опонуючи ôдтакъ на соймѣ Володиславови IV., кричавъ злобно: „Королю! ось тобѣ староство!“ Суды зробилися скрôзь продажными и при тôмъ не мали нѣякои власти супротивъ богатыхъ и сильныхъ. Магнаты, роблячи зъ пôдвластною собѣ шляхтою „наѣзды“, граблячи чужѝ землѣ и забираючи ихъ для себе, смѣялись надъ ихъ засудами. Панъ Лящъ ходивъ въ плащи, пôдбитôмъ самыми „баниціями“, т. є. засудами на выгнанье. Домашне пôдкупство, а ôдтакъ и пôдкупства зъ-заграницѣ пôдрывали организмъ державы польскои. Обычай выбирати короля зъ-мѣжь заграничныхъ князѣвъ, принѣсъ зъ собою конечнôсть, що магнаты, навѣть ôдданѝ якôйсь политичнôй идеи, брали ôдъ заграничныхъ претендентôвъ грошѣ на кошты выбору. Зъ разу були се невиннѝ датки, але ôдтакъ перемѣнилися въ просте пôдкупство. Зъ часомъ, зъ упадкомъ моральности, сталось навѣть такъ, що значна частина шляхты жила постôйно на пенсіи заграничныхъ дворôвъ, щобы служити ихъ интересамъ, неразъ навѣть на шкоду свого краю.

Конець-кôнцемъ на початку XVIII. вѣку, шляхта яко така захиталась у всѣхъ точкахъ своихъ поглядôвъ. Поки становила ще одноцѣльный и одною идеєю одушевленый станъ, недостатки єи принципôвъ и державного устрою не выявлялись такъ дуже рѣзько. Держава все ще займала почестне мѣсце межи другими европейскими державами и навѣть здавалась досыть цвѣтучою. Але зъ часомъ выявились тѝ недостатки дуже выразно и привели цѣлковитый моральный упадокъ и розстрôй шляхты. Шляхетска вôльнôсть перемѣнилась тогдѣ въ неволю, зруйнована держава животѣла лише зъ волѣ Провидѣня, сама же шляхта, замѣсть свѣтити честнотами, поражала пороками. Сполучивши въ собѣ лихѝ стороны шляхетства и мѣщаньства, представлялась она якимсь чудовищемъ.

(Дальше буде.)

дарѣ продуцентамъ въ цукрѣ. Коли-бъ принятою була премія движима, тогдѣ могла-бы держава, якъ радивъ д-ръ Менгеръ, въ рокахъ великихъ финансовыхъ клопотовъ зменшити высоту премій и частину зъ призначеной на тую цѣль сумы обернути на полѣпшенье своихъ финансовъ. Постойна премія робить державу въ томъ взглядѣ зовсѣмъ безоружною.

Не можна оминути тутъ ще одной небезпечности, яку спроваджує заведенье премій вывозовой. Якъ выказано высше, має премія тая мѣжь иншими той наслѣдокъ, що мусить спровадити загальне обниженье цѣны цукру на заграничныхъ торгахъ, а спеціяльно на головномъ торзѣ въ Лондонѣ. Се выйде въ велику некористь тамошныхъ продуцентовъ, а коли интересы ихъ зачнуть черезъ то терпѣти надто великій шкоды, то результатомъ того може бути, що Англія може наложити въ охоронѣ своихъ продуцентовъ на транспорты цукровій, приходячій зъ Австріи, охоронне мыто. Не потреба доказувати, що таке охоронне мыто було-бы спосо́бне убити продукцію цукру въ Австріи, а такимъ способомъ премій експортовій выкликали-бъ якъ-разъ противный результатъ о́дъ того, якій хотѣвъ ними осягнути законодавець. Видно зъ того, що новый податковый законъ и зъ чисто скарбового становища тяжко назвати зовсѣмъ щасливымъ и безпечнымъ для скарбового интересу монархіи.

Представивши новый податокъ зъ економично-скарбового становища, маємо о́дповѣсти ще на одно пытанье, а именно: якій причины выкликали змѣну податку о́дъ цукру въ тій а не въ другій формѣ и cui bono положено на жертвеннику цукрового промыслу то́лько многоважныхъ и жизненныхъ интересовъ?

О́дповѣдь на то пытанье дотыкає якъразъ политичного значеня нового закона. Якъ мы зазначили вже на вступѣ, переперла той законъ въ парляментѣ правиця. Зъ правицѣ мали тутъ найбо́льшій а можна сказати выключный интересъ Чехи, бо въ Чехіи и на Моравіи концентруєсь майже вся цукрова продукція зъ цѣлои Австріи въ рукахъ найсильнѣйшихъ тамошныхъ капиталистовъ. Въ Чехіи грає тая справа такъ важну ролю, що, якъ пишуть дотепно деякій нѣмецкій газеты, само слово „цукоръ“ зъумѣло-бы нынѣ втихомирити опозицію Чехо́въ противъ правительства. Проєктъ сего податку знайшовъ отже въ Чехахъ дуже сильну по́дпору, а предложило єго правительство въ хосенъ Чехо́въ и, якъ кажуть, здаєсь не зовсѣмъ безпо́дставно, въ то́й цѣли, щобы осолодити пожаданою для ческого промыслу цукровою реформою той го́ркій полинъ, якій подано Чехамъ по́дъ видомъ шко́льныхъ реформъ министра просвѣты Гавча. Не диво отже, що Чехи такъ завзято вхопились проєкту правительства и що всѣми силами старались єго переперти.

Инша рѣчь зъ другими членами правицѣ. Численна делегація польска, котра голосувала за податкомъ, знала дуже добре, що иде противъ интересо́въ свого краю, котрый продукціи цукровои зовсѣмъ не має, а въ котро́мъ консументамъ прийдесь по-при дуже значныхъ тягарахъ понести по́двышенье и сего податку. На засѣданю „kol-a“ польского зъ д. 26 сѣчня с. р. розбирано тую справу и признано одноголосно, що проєктованый податокъ не вяжеся зъ интересомъ Галичины. Здавалось отже, що сама льогика не велить голосувати за предложеньемъ, котре приносить для краю тягаръ, а не приносить нѣякихъ користей. Сталось инакше. Чехи мали для галицкихъ Полако́въ одно-однѣсеньке слово справдѣ чародѣйнои якоись, магичнои силы, котре въ одно́й хвили немовь електричною искрою пробѣгло цѣлу польску делегацію и скаптувало єи безъусловно для ческихъ домагань. Слово то було: „пропинація!“ Поляки бачили, що незадовго, бо ще тои самои сесіи, жде ихъ въ парляментѣ завзята кампанія при податку о́дъ горѣвки, а до тои кампаніи придадуться союзники. Такъ отже за цѣну ческои помочи при податку о́дъ горѣвки о́ддали польскій послы свои голосы за проєктомъ податку о́дъ цукру.

Податокъ выйшовъ дорогою компромису. До компромису сего не станули однакъ интересы народо́въ або суспо́льностей, а интересы горстки ческихъ капиталисто́въ и польскихъ пано́въ, властителѣвъ пропинаціи. Компромисъ списано на шко́рѣ контрибуенто́въ, котрій понесуть такожь єго кошты въ формѣ по́двышеного консумційного податку.

Зъ сеи причины мусимо уважати новый той законъ однымъ зъ довгого ряду тыхъ продукто́въ нашого законодавства, котрій приносить краєви въ дарѣ рада державна а ще частѣйше нашь соймъ краєвый, — въ хосенъ горстки капиталисто́въ або касты феодало́въ, а на некористь обтяженого загалу. ω.

Дописи „Дѣла“.

Зо Стрыя.

[Вечеръ Маркіяновый въ Стрыю.]

И наша по́дбескидска сторона почтила окремымъ вечеромъ 50-лѣтну память выходу „Русалки Днѣстровои“.

На зазывъ мѣсцевого комитету, що уконституовався по́дъ цроводомъ декана о. Шанковского, прибула на недѣльный концертъ вся мѣсцева и замѣсцева интелигенція въ повно́мъ числѣ. Якъ у Львовѣ, такъ и у насъ не стало билето́въ вступу. Простора саля „Ресурсы“ зъ прибочными комнатами була биткомъ набита.

Вечеръ о́дкрывъ проф. Горбаль згадкою про Маркіяна. Въ рѣчи своѣй начеркнувъ бесѣдникъ короткими словами вагу Маркіяновои „Русалки“ въ розвою литературы рускои. Потомъ выконали члены львовскои „Лютнѣ“ по́дъ управою проф. Нат. Вахнянина пять пречудесныхъ хоро́въ зъ великою точностею и дѣйстно артистично. Панну Ол. Бажаньску за выконанье рапсодіи Листа о тематахъ рускихъ прикрыто оплесками. Ро́вно-жь подобався всѣмъ спѣвъ сольовый панны Дворскои, ученицѣ д-ра Богданьского, котра выконала арію зъ оперы Лисенка „Ро́здвяна Но́чь“: „Нема, нема єго“; пѣсню Варлаамова: „Люба пташиночко“ и одну пѣсню Пашкова. О спѣвѣ панны Дворскои була вже похвальна рецензія зъ Тернополя, зъ котрою и мы вповнѣ солидаризуємось. Але пальму побѣды выдеръ знову всѣмъ п. Корнило Устіяновичь, выголосивши зъ дѣйстно поетичнымъ жаромъ двѣ свои поезіи: „На споминъ Маркіянови“ и другу „Мясницѣ“. Оплескамъ не було ко́нца, а одушевленье зросло до кульминаційной точки.

По концертѣ почались танцѣ, до котрыхъ ставало до 80 паръ. Всѣ бавились охочо мовь въ кружку родинно́мъ до бѣленького дня. Въ часѣ вечеры внесено ко́лька тоасто́въ, именно въ честь мужнои арміи нашои въ руки мѣсцевого коменданта, и на здоровье Поляко́въ и Чехо́въ, що взяли участь въ ювилейно́мъ вечерѣ. Для мѣсцевои „Бурсы Рускои“ лишиться досыть значный дохо́дъ. Замѣтно и се, що всѣ представителѣ властей цѣсарскихъ и автономичныхъ взяли щиру участь въ нашо́мъ народно́мъ святѣ.

Зъ Вѣдня.

[Святкованье памяти сербского поета Гукдулича.]

Дня 8 сѣчня 1588 р. родився въ Дубровнику, столично́мъ мѣстѣ цвитучои речи посполитои рагузаньскои, Иванъ Гундуличь, первородный геній, поетъ народный. Коли по́дъ той часъ весь сербскій наро́дъ перебувавъ сумній хвилѣ свого политичного и культурного житя, стогнучи въ ярмѣ турецко́мъ, то одинъ Дубровникъ почавъ уже ривализувати своими свободами и богатствомъ зъ сусѣдною Венецією — и выдавъ щирого и славного сына сербского народу — Гундулича, котрого творы свѣдчать нынѣ о тогдѣшно́мъ ступени культуры дубровницкои. Память 300-ыхъ роковинъ уродженя того генія въ Славянщинѣ звеличено по цѣло́й Сербіи, а тутешне академ. товариство „Зора“ устроило д. 26 сѣчня концертъ, въ котро́мъ взяли участь перворядній силы артистичній.

По концертѣ наступивъ комерсъ вечеромъ 28 сѣчня въ Kaiserhof-ѣ. На комерсъ явилися представителѣ всѣхъ славяньскихъ товариствъ у Вѣдни, кромѣ хорватского, бо Хорваты уважають Гундулича своимъ поетомъ и вже попередно о́дсвяткували єго память. Велике значенье политичне мала на сѣмъ комерсѣ присутно́сть д-ра Паппі, делегата зъ Дубровника на се торжество. Католицке мѣсто Дубровникъ дало симъ найлучшій доказъ признаваня себе до єдности народу сербского (языкъ хорватскій не ро́зниться о́дъ сербского, а сепаратизмъ хорватскій опертый головно на ро́зници вѣроисповѣданя). Промова д-ра Паппі въ имени католицкого Дубровника и численній телеграмы привѣтній зъ Дубровника (31 телеграмъ, а одна зъ нихъ изъ 400 по́дписами) були доказомъ признаваня тои єдности.

По́сля промовы д-ра Паппі выголосивъ бесѣду голова товариства „Сѣчи“, по́дносячи старинно́сть и значенье культуры сербскои, котрои представителемъ єсть Гундуличь. Опо́сля по́днѣсъ, що Сербы въ Будапештѣ допомогли нашо́й „Русалцѣ Днѣстровой“ побачити свѣтъ, чого не судилося ѣй на ро́дно́й земли, — и ствердивъ дружній о́дносины „Сѣчи“ зъ „Зорою“.

Бесѣду сю приняли Сербы зъ великимъ одушевленьемъ. Потомъ промовляли ще: по россійски п. Куриловичь зъ тов. „Буковина“, по польски п. Клобуковскій голова „Ogniska“, Болгаринъ и Словенець. Бесѣды переплѣтували чаруючій мельодіи пѣсень сербскихъ.

Залунала и наша руска пѣсня. Знатокъ єи, спѣвакъ оперы въ Загребѣ п. Дескашевъ, звернувся до численно зо́браныхъ Русино́въ и мѣжь иншимъ сказавъ:

„Велична Ваша пѣсня такъ живо нагадує менѣ тужливу нуту сербску. Я думавъ, що нема такои краснои пѣсни якъ моя ро́дна сербска, поки першій разъ не почувъ украиньскои пѣсни на сценѣ театру въ Бѣлградѣ. Тогдѣ я пересвѣдчився, що єсть на свѣтѣ ще друга не менше чаруюча пѣсня — украиньска. Пѣсня народна сербска стала витяземъ свого народу, — тожь пью и на розво́й малоруского народу, у котрого пѣсня народна — не менче цѣнный скарбъ, — нехай же доведе єго до красшои будучности!“

Въ имени тов. „Сѣчи“ подякувавъ п. Дескашеву за щиру симпатію д-ръ О—скій, а въ доказъ нашои симпатіи для народу сербского вказавъ на переводы зъ сербщины уже въ першо́й ласто́вцѣ нашои литературы въ Галичинѣ, въ „Русалцѣ Днѣстровой“. Д-ръ О. закончивъ свою промову чистою сербщиною при гро́мкихъ оплескахъ брато́въ Серво́въ.

Одкрыте письмо

до Св. Выдѣлу краєвого у Львовѣ.

Ще 2 падолиста м. р. выслали мы, громадяне села Вербѣжа по́дъ Коломыею, обширне пропамятне письмо до Свѣтл. Выдѣлу краєвого у Львовѣ, въ котро́мъ ясно якъ на долони описана була недбала, несовѣстна и руйнуюча громадскій маєтокъ господарка громадска. Въ то́мъ письмѣ стояло дальше, якъ о́дъ ко́льканацяти лѣтъ по́дъ проводомъ одного богачика верховодить въ радѣ громадско́й партія, складаюча-ся переважно зъ єго кро́вняко́въ, котра о маєтокъ громадскій зовсѣмъ не дбає, а по просту стараєся свои чересы наповняти. То письмо по́дписало насъ 137 господарѣвъ грунтовыхъ въ надѣи, що Свѣтл. Выдѣлъ краєвый прихилиться до нашои просьбы и вышле зъ свого рамени на мѣсце комисію, котра бы „на грунтѣ“ переконалась о нашо́й оплаканой доли и совѣстно переглянула всѣ доходы и розходы громадскій, а переконавшись о нечисто́й господарцѣ декотрыхъ зверхнико́въ, потягнула ихъ до строгои одвѣчальности. Але мы въ своихъ надѣяхъ зовсѣмъ завелися. До нынѣшного дня не то́лько, що о нѣяко́й комисіи и чутки нема, але мы ще и боимось, чи не по́йшло наше письмо до коша...

Тожь нынѣ постановили мы удатись зъ просьбою до Свѣтл. Редакціи „Дѣла“, щобъ она позволила намъ публично запытатись Свѣтл. Выдѣлу краєвого: що зъ нашимъ письмомъ сталося и якъ довго мы будемо кривду терпѣти?

Мы въ нашо́мъ высланно́мъ до Выдѣлу краєвого письмѣ домагались ось чого:

1. Знести ухвалу рады громадскои въ Вербѣжи въ справѣ выарендованя толокъ громадскихъ.

2. Зарядити доходженье стану маєткового громады, бо уже о́дъ 35 лѣтъ заряджує нимъ одна особа, не складаючи нѣколи и передъ нѣкимъ жадныхъ рахунко́въ.

3. Розпорядити такъ, щобы громада завѣдувала лѣсомъ громадскимъ и щобы установлено справедливу норму, по́сля котрои не лишь одна родина, но всѣ члены громады могли-бы користати.

4. Во́звати всѣхъ тыхъ, котрій зъ лѣса громадского формальну торговлю черезъ 20 и ко́лька лѣтъ вели и тымъ способомъ громаду кривдили, щобъ они бодай приближно шкоду громадѣ нанесену вынагородили.

5. Вилынути на выборы въ той спосо́бъ, щобы въ нашо́й радѣ громадско́й не лише члены однои родины по́дъ проводомъ головы тоижь родины, но щобы въ загалѣ и другій члены громады, хоть не належачій до тои родины и по́дъ проводомъ начальника громадского въ складъ рады громадскои увойти могли.

Вербѣжь въ лютомъ 1888 р.

(*Сльдує 137 по́дписо́въ*).

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Въ роботѣ парляментарно́й наставъ теперь малый о́дпочинокъ; палата послово́въ а зъ нею и всѣ комисіи парляментарній о́дпочивають. „N. fr. Presse“ звертає увагу на то, що комисія буджетова мимо того, що правительство бажає якъ найскорше залагодити справу буджетову, щобы о́дтакъ можна въ маю скликати спо́льнѣ делегаціи, забираєсь якось дуже поволи до своєи роботы. Комисія та не то що лишь недавно розпочала свою роботу, але теперь зновъ о́дпочиває довшій часъ, а члены єи въ загалѣ беруться якось дуже зълегка до роботы. На одно́мъ зъ першихъ засѣдань мусѣвъ предсѣдатель сеи комисіи завозвати навѣть членовъ досыть енергично до роботы. Згадана газета догадуєсь, що екзекутивному комитетови правицѣ залежить на то́мъ, щобы роботы въ комисіи буджетово́й якъ найдовше проволѣкати. Кажуть, що перерва въ роботѣ сеи комисіи настала зъ тои причины, що бо́льшо́сть парляментарна якъ що року, такъ и теперь веде переговоры зъ членами кабинету. Чехи ведуть мабуть якіесь переговоры въ справѣ шко́лъ середныхъ, але д-ръ Гавчь має бути для нихъ мало прихильный. Поляки зновъ загнѣвались и студіюють теперь податокъ о́дъ оковиты, а референтъ буджетовый, членъ польского клюбу, навѣть занедужавъ и не скорше подужає, ажь ско́нчаться переговоры Поляко́въ зъ правительствомъ и выготовить о́дтакъ ще завчасу сво́й рефератъ.

Комисія для справы податку о́дъ оковиты выбрала своимъ предсѣдателемъ пос. Яворского, а єго заступникомъ пос. Пленера.

Въ першихъ дняхъ марта має зо́братися у Вѣдни въ архіепископско́й палатѣ конференція австрійскихъ епископо́въ по́дъ проводомъ кард. Гангльбавера. На порядку дневно́мъ сего засѣданя має станути кро́мъ ко́лькохъ справъ чисто церковнои натуры такожь справа становища австрійского епископату супротивъ внесеня кн. Лихтенштайна о школахъ вѣроисповѣдныхъ.

На завтрѣшно́мъ засѣданю рады державнои розпо́чнеся дебата надъ проєктомъ правительства о о́дносинахъ властей академичныхъ до товариствъ и зборо́въ студентскихъ. До голосу записалися за проєктомъ послы: Бляжекъ, Цукеръ, Вашатый, Герольдъ (Чехи), Бобжиньскій, Ромашканъ и о. Пшайденъ; противъ, послы: Богатый, Копиъ, Сомаруга, Барайтеръ, Полякъ, Пернерсторферъ, Штайнвендеръ, Гокъ, Патай, Фусъ, Лиґеръ и Пикертъ.

——

Вѣсть о змѣстѣ союзнои угоды Австріи зъ Италією, котру недавно тому подала була „N. fr. Presse“, а котру и мы такожь повторили, потверджують теперь зъ ро́зныхъ сторо́нъ. Такъ доносять до „Köln. Ztg.“ зъ Берлина, що въ тамошныхъ кругахъ дипломатичныхъ уважають сю вѣсть за зовсѣмъ правдиву. Переговоры, котрій стались по́дставою сеи угоды, розпочались були ще зъ початкомъ 1887 р. и зако́нчились около половины лютого, якъ разъ по́дъ ту пору, коли въ Нѣмеччинѣ о́дбувались выборы до парляменту. Въ то́мъ часѣ по́дписано угоду потро́йного союза, а видимымъ знакомъ приступленя Италіи до союза Нѣмеччины и Австріи було наданье гр. Робилянтови ордера чорного орла. Въ загалѣ — каже „Köln. Ztg.“ — стоять теперь рѣчь такъ, що наколи-бъ Франція сама хотѣла зачѣпити Нѣмеччину або Италію, вызвала-бы заразъ противъ себе обохъ союзнико́въ Нѣмеччину и Италію. Такъ само, коли-бъ Россія хотѣла зачѣпити Нѣмеччину або Австрію, мусѣла-бъ боротися зъ обома сими державами. Коли-бъ на послѣдокъ Россія и Франція хотѣли спо́льно выступити хочь-бы противъ однои зъ союзныхъ державъ, вызвали-бы тымъ до борбы всѣ три союзнѣ державы. Вѣсть сю потверджує такожь и „Nation. Ztg.“, а „Kreuzztg.“ сомнѣваєсь о єи правдивости.

——

Загальну увагу звертає на себе великій рухъ въ дипломатичныхъ кругахъ Берлина и Вѣдня. Гр. Павло Шуваловъ, россійскій посолъ въ Берлинѣ, приѣхавъ тамъ онодгы зъ Петербурга и конферувавъ заразъ въ ко́лька годинъ по своѣмъ приѣздѣ дуже довго зъ секретаремъ державнымъ гр. Гербертомъ Бисмаркомъ. У Вѣдни зновъ конферувавъ въ недѣлю гр. Кальноки дуже довго зъ нѣмецкимъ посломъ кн. Райсъ, а ро́вночасно зробивъ давный посолъ россійскій при вѣденьско́мъ дворѣ, Новиковъ, котрый приѣхавъ въ суботу до Вѣдня, визиту россійскому послови, кн. Лабанову, котра протягнулася о́дъ 9 год. рано ажь до 2 год. зъ полудня. Зъ сихъ конференцій, котрі уважають загально за якіесь надзвычайнѣ, вносять, що имовѣрно прийде до вымѣны гадокъ мѣжь державами мабуть въ справѣ болгарско́й. До сеи догадки спонукує ще и то, що мин. Гиреъ має выслати окружникъ до державъ, въ котро́мъ намѣряє доказувати, що теперѣшный станъ въ Болгаріи єсть незаконный. Зъ другои стороны однакожь доказують, що кн. Лабановъ мавъ въ розговорѣ зъ ко́лькома дипломатами сказати, що Россія постановила рѣшучо и теперь не брати нѣякои дипломатичнои инціятивы до залагодженя болгарскои справы, анѣ не робити державамъ нѣякихъ предложень, котрі не годились-бы зъ дотеперѣшною политикою Россіи.

——

Зъ добре поинформованыхъ жерелъ доносять, що коменданты войскъ россійскихъ, розложеныхъ въ захо́дныхъ губерніяхъ, мали предложити въ Петербурзѣ того рода справозданье о готовости до во́йны, що и найбо́льшій шовинисты россійскій стратять охоту до зачѣпнои борбы. Зъ справозданя сего выходить, що Россія не була-бъ теперь въ силѣ вести навѣть о́дпорнои во́йны, бо не єсть до того ще зовсѣмъ приготовлена. Новій крѣпости не мають ще навѣть о́дповѣднои залоги. Декотрій крѣпости мають бути дуже лихо побудованій, а о Ивангородско́й крѣпости кажуть навѣть, що она завалилась-бы заразъ по першихъ выстрѣлахъ зъ пушокъ. До „Voss. Ztg.“ доносять такожь зъ Петербурга, що тамъ мала недавно о́дбутися рада воєнна по́дъ проводомъ царя, на котро́й ген. Гурко и Рихтеръ мали рѣшучо о́драджувати цареви посувати войско на захо́дну границю. — До Вѣдня надо́йшли вѣсти, що санитарный станъ въ арміи россійско́й має бути дуже лихій; середъ войска панує сильный тифусъ и червѣнка.—Зъ ро́зныхъ сторо́нъ доносять однакожь, що Россія не перестає зброитися, а теперь звертає головну свою увагу на полудневій стороны; въ Бесарабіи мають збиратися значнѣйшій силы воєннѣ а надъ Чорнымъ моремъ лагодиться фльота воєнна. Вѣсть, що въ окрестности Пинчова мають прийти чотыри кавалерійскій полки Черкесо́въ, єсть вже для того самого неправдива, що то́лько полко́въ черкескихъ нема въ Россіи. — „Kreuzztg.“ доносить, що мимо бесѣды кн. Бисмарка, партія воєнна въ Россіи пре до во́йны и Россія концентрує значнѣ силы воєннѣ надъ Прутомъ.

——

Мин. Флюранъ, котрый выступає въ полуднево́й Франціи яко кандидатъ на посла до парляменту, мавъ въ Бріансонъ и Анбренъ бесѣды, въ котрыхъ згадавъ такожь де-що про о́дносины Франціи до Италіи. Италійскій газеты доказують, що о́дповѣдею на бесѣды Флюренса суть зброєня Италіи.

——

Въ Италіи подалися ажь три министры до димисіи а именно министеръ просвѣты, публичныхъ робо́тъ и ро́льництва. — Велике вражѣнье зробили въ Римѣ слова Флюранса сказанѣ до мера въ Бріансонъ. Флюранъ мавъ сказати: „Я приѣхавъ сюды черезъ италійску сторону, щобы переконатись, чи наша граница добре о́дъ тои стороны замкнена.“ — Въ арсеналахъ въ Неаполи, Пуццоли и Кастельмаре ведеся теперь горячкова робота а порты въ Неаполи и Кастельмаре суть замкненій торпедами. Флота англійска стоить въ пристани коло Генуы.

Туреччина має клопоты зъ ро́зныхъ сторо́нъ. Зъ О́рменами все ще не упоралась и выдко недовѣряє имъ, бо каже ихъ численно арештувати. Кро́мъ того боиться она зачѣпки зъ двохъ сторо́нъ: Россія зброиться дуже сильно на Чорно́мъ моры, на що Порта, розумѣєсь, не може дивитись ро́внодушно а о́дтакъ побоюєсь она якоись диверзіи зо стороны Франціи въ Сиріи. — Зъ Константинополя доносять, що Порта выдала Чорногорѣ всѣхъ тыхъ чорногорскихъ по́дданыхъ, котрыхъ арештувала була за ворохобню по́дъ Бургасомъ.

НОВИНКИ

— **Зъ руско-народного театру.** Вертаючи зъ Ряшева поступить нашь театръ на загальну просьбу рускои и польскои публики до Перемышля и выставить въ сали „по́дъ Провидѣніемъ“ невідклично 6 представлень. На перше представленье — въ четверъ д. 16 л. лютого — выставить ком. оперу въ 3 актахъ „Гаспароне“. Потомъ по́йдуть: въ суботу 18 лютого „Зеленый островъ“ ком. опера въ 3 актахъ, а въ недѣлю 19 лютого „Павло Полуботокъ“, исторична трагедія Ос. Барвѣньского, по цѣнахъ звычайныхъ не по́двышеныхъ. — Зъ Перемышля заѣде нашь театръ до Добромиля на три представленя а потому выбересь до Дрогобича.

— **Зъ Ряшева пишуть намъ:** Мазуры не конче гостинно приняли нашь театръ въ Ряшевѣ. Вправдѣ и пора не зовсѣмъ догодна, бо конець карнавалу, и зъ околицею за-для заметей нема майже нѣякои комуникаціи, а все таки въ мѣстѣ такъ многолюдно́мъ, якъ Ряшевъ, при добро́й воли повинно знайтись на сто́лько публики, щобъ невеличку салю хочь въ половинѣ заповнити. На 6 представлень, якій доси нашь театръ въ Ряшевѣ выставивъ, дохо́дъ зъ 4-охъ не покрывъ навѣть звычайныхъ кошто́въ вечѣрныхъ. На дармо отже

полишились всѣ горячѝ поклики тутешного „Kurjera Rzeszowiko go“, щобы публика заманифестувала свою прихильнôсть до рускои народности численными ôдвѣдинами руского театру... Не помогли нѣ прихильна оцѣнка выставленыхъ штукъ нѣ похвала гры артистôвъ и декорацій, польскои публики не зберешь въ театръ. Ба и всѣхъ рящѣвскихъ Русинôвъ не змогло руске слово звабити до театру, кромѣ о. Негребецкого, пароха зъ Залѣся, и ин. Чорненьского, комисаря скарбового та Любѣнецкого, начальника почты, котрѝ на всѣхъ выставахъ бувають въ театрѣ, всѣхъ иншихъ Русинôвъ не можна бачити. Дôзнавши такого принятя Диркеція руского театру залишла гадку ôдвѣдати Тарнôвъ, Кракôвъ и натомѣсть вернесь на Перемышль назадъ до всходнои Галичины.

— **Зъ-пôдъ Наварiи пишуть намъ:** Обшаръ двôрскій въ Гуменци маѣ на пôдставѣ акту организаційного платити до школы въ Мôсткахъ. О стягненье датку ôдъ того обшару двôрского ôдносилася мѣсцева рада шкôльна кôльканацять разôвъ до ц. к. окружнои рады шкôльнои и за кождый разъ доси безуспѣшно! Порадьте, добрѝ люде, що робити! Чи можна де знайти яке право?! — *М. Шеремета.*

— **Зъ Щирця пишуть намъ:** П. Петро Бялецкій, вправный учитель спѣву хорального, зъорганизувавъ недавно хоръ въ Николаєвѣ, а теперь зновъ въ Щирци, въ тôмъ такъ запущенôмъ мѣстѣ рускôмъ, зложивъ хоръ изъ селянъ зъ Острова. Въ чотырохъ мѣсяцяхъ п. Бялецкій такъ выучивъ хоръ, що той ѥсть уже въ силѣ самъ устоятись на дальше. Щирѝ заходы и труды п. Бялецкого заслугують на повне признанье. — *Дмитро.*

— **Зъ Рогатина пишуть намъ:** Руске духовеньство зъ Рогатинщины задумало устроити д. 4 н. ст. марта с. р. торжество въ честь папы Льва XIII. На богослуженье въ той день маѣся запросити до Рогатина Впр. митр. Сильвестра и хоръ зъ двацяти и кôлькохъ питомцѣвъ. Вечеромъ того-жь дня ôдбувсь бы концертъ (зъ спѣвами и деклямаціями) а по концертѣ танцѣ. Вечерки рогатиньскѝ выробили собѣ, хвала Богу, добру славу, тому-жь нема сумнѣву, що и той вечеръ, єдиный рускій сихъ мясниць въ Рогатинѣ, красно удасться. Торжественне богослуженье въ честь папы ôдбудеся въ мѣскôй церкви. Вправдѣ о. Вол. Чировскій (ôнъ на остатныхъ зборахъ „Народного Дому“ бувъ противъ ôдступленя салѣ руско-народному театрови) поставивъ бувъ внесенье, щобы богослуженье руске ôдбулося въ костелѣ (?! — *Ред.*), але комитетъ очевидно на се не згодився. Якъ бы то выглядало, коли-бъ Русины свого владику мали приймати въ костелѣ, маючи чотыри церкви?! — Дня 26 н. ст. сѣчня застрѣлився тутъ уланъ 4-го полку Станиславъ Новемберскій, прошивши собѣ кулею голову. Причина самоубійства не звѣстна; ажуть, що туга за родиною, зъ-за якои чотыри разы дезертерувавъ.

— **Порядки на нашихъ почтахъ и телеграфахъ.** П. А. Ж. зъ Станиславова надôславъ нами рецеписъ зъ уряду почтового въ Станиславовѣ (Ч. 2259. зъ 26 сѣчня с. р.) на переказъ почтовый — рецеписъ польскій на адресу руску. Може бы Хв. Дирекція вглянула въ тую справу и поучила дотычного урядника о єго обовязку! — П. Е. надôславъ намъ зновъ телеграму, надану въ Золочевѣ до Радехова, де такъ стоить: „Wiworom proidu do Pigłosia prosbu tam o koni na południe“, а то мало значити: „Вô второкъ приѣду до Пôдлися, прошу о конѣ на полудне“. — Розумѣеся телеграма тая була дармо оплачена, а черезъ то, що урядникъ не умѣе навѣть переслябизувати рускихъ слôвъ! А прецѣнь Золочѣвъ на Руси и телеграфистъ для публики а не публика для телеграфиста! Такѝ то дива дѣються на галицкôй Руси!

— **Дрогобицка рада повѣтова** ухвалила 4.000 зр. на цѣли гуманитарнѝ въ честь 40-лѣтного ювилею цѣсаря Францъ-Іосифа.

— **Консулятъ французко-испаньскій.** П. Альфонсъ de Richard именованый консулемъ французко-испаньскимъ въ Коломыи. Урядовати пôчне уже за кôлька днѣвъ.

— **Ôдчиты у Львовѣ.** Дня 18 и 21 н. ст. лютого буде читати гр. Войтѣхъ Дѣдушицкій на дохôдъ польского „Товариства просвѣты народнои“: про „Давный и сучасный соціялизмъ“. Д-ръ Іосифъ Олеськôвъ, професоръ высшои школы рôльничои въ Дублянахъ, ôдчитае дня 19 н ст. с. м. пôдчасъ зборôвъ львôвского товариства господарского: „О управѣ огородовины.“

— **Оригинальне оголошенье** Въ „Kurjer-ѣ Lw.“ читаємо въ рубрицѣ „Надôслане“ ось що: „Kto chce wiedzieć, jak się robi waśń narodowa, niech jedzie na ponkę do Gwardiana oo. Bernardynów w Zbarażu. Maciej Wszelaczyński.“

— **Добра Закопане** закупивъ на першôмъ терминѣ лицитаційнôмъ дня 9 н. ст. с. м. за 380.224 зр. Яковъ Гольдфингеръ, властитель фабрики масы зъ дерева въ Закопанôмъ Всѣ проекты Полякôвъ, щобы славне Закопане купити або на власнôсть краю або на даръ ювилейный цѣсареви, минулись марно, — оно перейшло въ руки Гольдфингера, мабуть жида...

— **Зъ Самбôрского пишуть намъ:** Годиться подати до ширшои вѣдомости и отсей фактъ: Иванъ Васильковскій, родомъ зъ Волицѣ, обряду латиньского, хотѣвъ повѣнчатися зъ Русинкою, и въ тôй цѣли удався до свого душпастыря кс Гросса въ Воютичахъ. Той переслухавши молоду пару, казавъ молодому, Васильковскому, мовити молитвы. Васильковскій почавъ мовити по руски: „Отче нашъ, иже єси..“ Кс. Гроссъ зôрвався и прогнавъ жениха, наказавши ему выучитися молитовъ по польски. Васильковскій, що ôдъ дитины инакше не молився якъ по руски, не сповнивъ волѣ кс. Гросса, а пôйшовъ до Самбора пытати о раду. Тутъ знайшовъ писаря котрый ему сказавъ: Рада дуже легка. Напишу тобѣ до ц. к староства поданье, що хочешь перейти на обрядъ рускій а староство заразъ позволить. Я вже кôлька подань такихъ зробивъ тымъ, що хотѣли перейти зъ обряду руского на латиньскій и староство все сейчасъ позволяло.“ Васильковскій урадовався, бо буде мôгъ зъ рускою молитвою повѣнчатися, купивъ стемпель, заплативъ писареви и занѣсъ просьбу до староства. Але симъ разомъ справа не пôйшла такъ легко, якъ въ попередныхъ случаяхъ: позволеня такъ скоренько не выдано, а натомѣсть написали листъ до кс. Гросса. Що було въ тôмъ листѣ, не знати, але то знати, що Васильковского вже бôльше не пытано молитвы, оголошено оповѣди и повѣнчано зъ дѣвчиною руского обряду.

— **Межинародный конкурсъ.** Оскаръ II., король шведскій, при нагодѣ 60-лѣтныхъ роковинъ уродженя (д. 21 сѣчня 1889 р.) вызначивъ нагороду за важне ôдкрытье зъ обему высшои анализы математичнои. О нагороду: 2500 коронъ и медаль золотый вартости 1000 рублѣвъ, могуть добиватись ученѝ всѣхъ краѣвъ.

— **Зъ статистики Россіи.** Въ найновѣйшôмъ выпуску статистичного рôчника, выдаваного заходомъ россійского министерства дѣлъ внутрѣшныхъ, находимо такѝ даты. Загальне населенье Россіи въ р. 1885 було 108,787.235 душь, зъ чого припадаѥ на 50 губерній кореннои Россіи (невластиво вчисляє ту министерст. и Русь-Украину) 81,725.185, на королѣвство польске 7,960 304, на велике князѣвство финляндске 2,176.422, на краѣ кавкаскѝ 7,234 547, на Сибиръ 4.313.680 а на всѣ иншѝ посѣлости въ Азіи 5,327.098 людей. Всѣхъ мѣстъ въ царствѣ россійскôмъ ѥсть 1.274 зъ 13.760.000 мешканцями а 525.901 селъ, замешканыхъ 77,595.271 душь. Решта людности складають кочуючѝ племена, котрѝ не маютъ постôйного замешканя. Зъ мѣстъ чотыри: Петербургъ, Москва, Одесса и Варшава маютъ по-надъ 200.000 мешканцѣвъ; мѣстъ по-надъ 100.000 мешканцѣвъ ѥсть девять, а надъ 50.000 ѥсть 23. Заведень науковыхъ въ р. 1885 було 41.492, а ходило до нихъ 2,489.934 ученикôвъ, 1,850.964 мужчинъ а 638.970 женщинъ. Шкôлъ рôльничихъ и лѣсовыхъ було 16 зъ 2156 учениками.

— **Выдѣлъ читальнѣ въ Заваловѣ** ухваливъ на засѣданю зъ д. 1 лютого с. р. заявити щиру подяку выдѣлови „Рускои Бесѣды“ у Львовѣ за порученье а Дирекціи руского театру за ласкаве надôсланье до переписаня партитуръ: „Капраля Тимка“, „Наталки Полтавки“ и „Сватаня на Гончарѣвцѣ“, котрѝ то штуки маютъ ôдограти члены читальнѣ завалôвскои. — *Евг. Гузарь*, голова читальнѣ; *Л. Скальскій*, секретарь.

— **Дрôбнѝ вѣсти.** Завѣдательство львôвскои аптики покôйного Петра Миколяша обнявъ магистеръ фармаціи, п. Влад. Грущиньскій. — Въ Псарахъ померъ гр. Людв. Рей. — Въ Грацу выгнали зъ университету 5 студентôвъ за ексцесы на комерсѣ (они усунули були бюсты цѣсаря зъ салѣ комерсовои), а кромѣ того выточено слѣдство дисциплинарне одному зъ професорôвъ, що намовлявъ студентôвъ опиратися полиціи. — Богато толкôвъ мѣжь сельскимъ народомъ въ околици Львова выкликали остатнымъ часомъ два случаѣ, одинъ въ селѣ Задвôрю пôдъ Глинянами а другій въ Пôдбôрцяхъ пôдъ Львовомъ, де „ôдновилися“ образы. — Въ Грабôвцѣ, пов. калуского, при рубаню дерева въ лѣсѣ, упадаюче дерево придавило одного селянина. — Комитетъ, завязаный при университетѣ въ Москвѣ для здвигненя памятника Ник. Гоголеви, зôбравъ доси 23.623 вублѣвъ.

Надôслане.

Ôдзывы публики.

Хвальна Редакція зволить ласкаво принятѝ отсе повѣдомленье: „Передъ осьми лѣтами набавився я при страшнôмъ зимнѣ недуги въ низшихъ частяхъ тѣла. Появилась твердôсть въ ногахъ ажь до колѣнъ и менѣ здавалось, мовь-бы пôдошвы безнастанно були въ леду. Я ôддався въ опѣку майже 15 лѣкарямъ, уживавъ купелей, втирань, електрики, натуральныхъ лѣкарствъ, однако все безъ наслѣдкôвъ. Твердôсть въ ногахъ позôстала. Тѣло моє погрубѣло и ствердло и не було майже нѣякихъ ôдходôвъ. Я почавъ заживати Ваше Варнера Safe Cure, и теперь, коли я майже десять фляшокъ выживъ, мушу отверто вызнати, що Вашь лѣкъ зробивъ менѣ велику прислугу. Бо до мого страшного недугу долучились и хвилевѝ судороги и моя бесѣда стала незрозумѣлою. Сѝ судороги щезли въ наслѣдокъ Вашого лѣку, а бесѣда стала зновъ цѣлкомъ нормальною. Тому я пересвѣдчився, що Ваше Варнера Safe Cure ѥсть знаменитымъ лѣкомъ и я можу поручити єго горячо кождому чоловѣкови. — Августъ Штаудке, 26 ул. ветеранôвъ Берлинъ.“—Продажь и розсылка лише черезъ аптики. Цѣна 2 зр. 80 кр. Складъ: Жигм. Рукеръ, Іоанъ Вевіорскій, д-ръ Кароль Миколяшъ у Львовѣ. Головный складъ: Einhorn Apotheke (Max. Fanta's) въ Празѣ.

Наука, штука и литература.

— **„Зорѣ“ число 3 мѣстить:** Старосвѣтскѝ батюшки и матушки, повѣсть И. Левицкого (дальше). — Елегія, стишокъ В. Сивенького. — О митольогіи словѣньскôй, начеркъ Илiѣ Кокорудза (дальше). — Думка, стихъ Єронима. — На пôвночи, оповѣданье Ивана Спôлки. — Зъ поезій Кирила Студиньского: „До Сокола!“ (присвячено Миколѣ Лисенкови) и „Измѣнникамъ!“ — Исторія литературы рускои, Омеляна Огоновского (дальше). — Де лѣпше? — економичнѝ ескизы, написавъ Семенъ Жукъ. — Вѣсти біографичнѝ. Олена Пчôлка (конець). — Замѣтки критичнѝ и библіографія.

— **Книжки шкôльнѝ:** „Малый катихизмъ о христіяньско-католицкôй вѣрѣ“ пôсля І. Дегарба, зô взглядомъ на обрядъ греко-католицкій“ и „Исторія библійна старого и нового завѣта для шкôлъ народныхъ“, зъ 52 образками и картою Палестины поручила краєва рада шкôльна до ужитку у всѣхъ школахъ народныхъ въ діецезіи станиславôвскôй, бо книжки тѝ потвердивъ уже станиславôвскій еп. Ординаріятъ.

— **„Молодый проповѣдникъ** или книга, содержащая 40 проповѣдей на недѣли и праздники сочинилъ Александръ Манастирскій правосл.-восточн. душепастырь въ селѣ Слобозія-Баниловъ на Буковинѣ. Въ II отдѣлахъ. Черновцы 1888 года. Типографія Архіепископска“. Въ вел. VIII-цѣ, стор. 154.

Вѣсти зъ Аеп. Львôвскои.

Презенту на Пôдгôрки, дек. калуского, одержавъ о. І. Козакъ там. завѣдатель.

Намѣстництво годиться на канон. институцію о. Льва Фицаловича на Молодинче, д. ходорôвского.

Вôзваный до канон. институціи на Струтинъ, д. перегиньского, о. Евст. Меруновичъ зъ Товщева.

Введеный яко завѣдатель Стѣнки, дек. золочѣвского, о. Вол. Дорошь.

Увôльненѝ ôдъ испыту конкурсового оо. Мих. Кордуба, парохъ Сушна, и Вол. Скоморовскій, парохъ Остапя д. скалатского.

Вѣсти зъ Еп. Станиславôвскои.

Комисія управляюча вдовичо-сирôтскимъ фондомъ Станисл. епархіи такъ уконституовалася: о. крил. І. Литвиновичъ предсѣдатель; асесоры оо. крил. Л. Туркевичъ, крил. Т. Шанковскій, проф. гим. І. Лопушиновскій, Ст. Ленкавскій зъ Угорникъ, Кар. Харкевичъ зъ Кривотулъ и И. Мардаровичъ зъ Камѣнокъ; заступниками асесорôвъ Т. Петрушевичъ зъ Єзуполя и Т. Косевичъ зъ Оришковець; секретарь І. Порайко; касіеръ Ник. Котлярчукъ; контрольоръ І. Городискій; скрутаторы Іос. Тиховичъ зъ Хлѣбичина лѣсного и Вол. Козоровскій зъ Братковець; синдикъ д-ръ І. Ключенко, кандидатъ адвокат. въ Станиславовѣ.

Намѣстництво выасигнувало плату на одинъ рôкъ для П. сотрудника въ Надвôрнôй.

Вставленося до ц. к. намѣстництва въ дѣлѣ: ремунераціи для о. Иляр. Алексевича зъ Нѣвры за завѣд. ex curr. въ Турильчи; щобъ зôставлено личный додатокъ на дальше о. Сильв. Дрогомирецкому зъ Вербôвця; щобъ лишено при давнôй конгруи оо. Евст. Новосада въ Ковалѣвцѣ, Дольницкого зъ Зазулинець и пароха въ Сорокахъ, дек. бучацкого; щобъ вызначено ремунерацію для о. І. Грабовича за завѣдат. въ Пѣстини; щобъ асигновано дотацію для сотрудника въ Хомчинѣ при слабôмъ о. Спир. Колянковскôмъ; о даръ зъ ласки вдовѣ по о. Ант. Бобикевичу пар. въ Викторовѣ.

Конкурсъ розписуеся на посаду гремiяльного крилошанина при станисл. Капитулѣ зъ дотацiею 840 зр. и вôльнымъ мешканьемъ; реч. до кôнця лютого с. р.

Именованѝ оо. Кл. Карачевскій зъ Окна духовнымъ еписк. совѣтникомъ.; Теод. Трачь, пароxъ заведеня карного въ Станиславовѣ, дѣйстнымъ референтомъ и совѣтникомъ консисторіи.; ординаріятскими комисарями шкôльными: Кир. Пачовскій на дек. богородч., Ник. Дрогомирецкій на дек. бучацкій, Ник. Гошовскій на дек. галицкій, Айт. Кобриньскій на дек. городеньскій, Вас. Богоносъ на дек. гусят. Ник. Волошиньскій на дек. жукôв., Евг. Алексевичъ на дек. залѣщ., У. Кобляньскій для мѣста Коломыѣ, Юл. Дворянинъ на дек. колом, Мих. Колянковскій на дек. косôвскій, Мих. Гулла на дек. кудринецкій, Корн. Мандичевскій на дек. надвôрн., Гр. Тимнякъ на дек. пѣстинь., І. Гордѣевскій на дек. скальскій, Мих. Коржиньскій на дек. снятиньскій, Теодатъ Шанковскій для мѣста Станиславова, Левъ Витошиньскій на дек. станислав., І. Партицкій на дек. товмацкій, Левъ Калиньскій на дек. тысьмениц., Анд. Стотанчикъ на дек. устецкій, Ал. Малатокъ на дек. чорткôв., Кел. Костецкій на дек буков., І. Порайко, именованый заступ. катихита при ц. к. семинаріи учительскôй въ Станисл, Ник. Котлярчукъ І. сотрудникомъ и П. проповѣдникомъ катедр. Мих. Єднакій катихитомъ при І. етат. школѣ мужескій и капеляномъ при ц. к. судѣ окружнôмъ.

Еп. Ординаріятъ надѣливъ грамотою похвальною Мих. Миронюка, господаря зъ Брошковець (на Буковиоѣ) за жертву на гр.-кат. церковь въ своѣмъ селѣ въ квотѣ 200 зр, и поручивъ буковиньскому урядови высказати признанье и подяку начальникови громады Брошковець, Мих. Долиньскому, за даръ 50 зр. зъ касы громадскои на украшенье церкви.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя** Краєва рада шкôльна именувала дѣйстными учителями: Ан. Видрака въ Выбудовѣ и Станислава Данка въ Ясѣннôй. — Практикантъ концептовый въ намѣстництвѣ д-ръ Стан. гр. Мицьельскій придѣленый до службы при кракôвскôмъ староствѣ.

— **Конкурсы.** Дирекція почтъ и телеграфôвъ розписуѥ конкурсъ на почтмайстра въ Сендзишовѣ, пов. ропчицкого; кавція 500 зр.; платня 820 зр; речинець до 28 н. ст. лютого с. р. — Дирекція доменъ и лѣсôвъ у Львовѣ оголошуѥ конкурсъ на мѣсце лѣсничого зъ платою 400 зр. и 25% додаткомъ активальнымъ. Речинець до 3 н. ст. марта с. р. — Опорожнене мѣсце учителя старшого въ ц. к. учительскôй семинаріи женьскôй у Львовѣ зъ групы языковои и историчнои, а именно до науки языка нѣмецкого; речинець до 31 н. ст. марта на руки краєвои рады шк. — Намѣстництво розписуѥ конкурсъ на мѣсце совѣтника будôвництва въ VII. ранзѣ, надъинженера VIII. р. а евентуально инжинира IX р. и адъюнкта X ранги. Речинець до кôнця лютого с. р.

Телеграмы „Дѣла“.

Санъ Ремо 15. лютого. Станъ здоровля нѣмецкого наслѣдника престола ѥсть загально добрый.

Берлинъ 15. лютого. „Kreuzztg.“ доносить, що пôсля приватныхъ вѣстей, наспѣвшихъ зъ Россіи воєнна партія працюѥ успѣшно надъ тымъ, щобы довести до вôйны.

Константинополь 15. лютого. Бюро Райтера доносить, що Порта приказала увôльнити провизорично тыхъ Чорногорцѣвъ, котрыхъ арештовано за ворохобню пôдъ Бургасомъ, щобы ихъ ôдтакъ выдати чорногорскому правительству.

Вѣдень 15 лютого. Министерство краєвои обороны приказало выготовити точный списъ всѣхъ тыхъ инжинерôвъ, що обовязанѝ служити въ ополченю, щобы ихъ можна ôдтакъ ужити при будовѣ укрѣплень. Такъ само маються також списувати всѣ аптикарѣ и лѣкарѣ.

Вѣдень 15. лютого. Совѣтникъ высшого суду у Львовѣ Володиславъ Шимоновичъ именованый надпрукуратôромъ въ Краковѣ; прокураторъ въ Золочевѣ, Адольфъ Френдль и совѣтникъ краєвого суду у Львовѣ Немети, именованѝ совѣтникама высшого суду у Львовѣ.

Берлинъ 15. лютого. Въ наслѣдокъ нового закона войскового не буде нѣмецка краєва оборона дѣлитися, явъ доси, на полки и баталіоны лишь будуть заведенѝ округѝ баталіоновѝ въ цѣлôй Нѣмеччинѣ.

Лондонъ 15 лютого. Фергуснъ заявивъ въ палатѣ послôвъ, що Англія не зъобовязалася нѣякою угодою, котра вымагала-бы якось акціи єи на мори. — На интерпеляцію посла Лябушера, чи нема якои угоды зъ Італіею, котра вымагала-бы акціи Англіи на мори, не хотѣвъ Фергуснъ дати нѣякои ôдповѣды.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. В. Г. въ Завидовичъ. Чи не дôстаєте? **Всч. Т. П. въ Кор.** Богъ зъ Вами! Хто-бы на свою шкоду бувъ упертый? Ч. 13 высылаємо зновъ, вже не знаємо котрый разъ. — **Всч. С. Т. въ Луковôмъ.** О скôлько будуть ще жаданѝ аркушѣ, вышлемо; жаль, що пôзно реклямуєте, бо за кôлька лѣтъ може й не стати поодинокихъ аркушѣвъ. — **Всч. І. Г. въ Шманькôвцяхъ.** На 1888 р. зôстало 4 зр. — **Всч. Л. Л. въ Трибухôвцяхъ.** — 1 зр. заплачено за 1887 р., а 2 зр. на 1888. — **Всч Р. Л. въ Городищу.** За сѣчень и лютый 1888 дôстали. — **Вп. В. К. въ Самборѣ.** За р. 1887 заплачено 3 зр. и на 1888 р. 3 зр. — **Всч. Л. Л. въ Девятникахъ,** Ще 2 зр. — **Всч. П Ч. въ Помôрцяхъ.** Зайшла похибка; ще 3 зр.; реклямованѝ числа выслано. — **Всч. І. С. въ Вишнôвчику.** За І. чвертьрôкъ заплачено; „Правотарь“ можна дôстати черезъ нашу Администрацію по зниженôй цѣнѣ (2·75 зр. зъ пересылкою). — **Вп. А. Б. у Львовѣ.** Адреса п. В. Мисика: Войткова коло Хирова. — **Всч. В. Б. въ Страдчи.** 4·50 зр. за І чвертьрôкъ дôстали. — **Пчт. Касино Руске въ Рогатынѣ.** За лютый не за мартъ. — **Всч. В. Р. въ Тѣснôй.** 9 зр. за ½ р. дôстали. — **Всч. К. К. въ Пôдпечерахъ.** За цѣлѝ лѣта не було стôлько реклямацій, що за сихъ 2 мѣсяцѣ; може и заметы тому виннѝ, але безъ сумнѣву найбôльше почта; у насъ контролюѥся кожду експедицію. Коли такъ дальше пôде, то внесемо жалобу до Дирекціи почтъ. — **Всч. І. Б. въ Сервирахъ.** Реклямованѝ числа выслано вдруге.

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

15. л. лютого 1888.

Львôвъ: Пшеница 6·25 до 6·90, жито 4·50 до 4·90, ячмѣнь 4·— до 5·50, овесъ 4·60 до 4·90, горохъ 4·— до 9·50 вика 4·— до 4.60, рѣпакъ 9·50 до 10·—, лнянка — до —, конюшина червона 28·— до 42·—, конюшина бѣла 40·— до 48·—, конюшина шведска — до —, хмѣль ôдъ 15 до 55.— зр. за 56 кильо въ мѣсци, оковита за 10.000 литрôвъ 25·— до 25·50 зр.

Надôслане.

ОКУЛИСТЪ

Мед. Хир. Ак. Окул. и проч.

Д-ръ І. Ротъ

б. лѣкарь шпиталю вѣденьского, б. асистентъ въ клиницѣ профес. Галензовского въ Парижи.

Ординуѥ ôдъ 8—9 рано и ôдъ 2—4 попол.

Улиця Трибунальска ч. 16. 2230 3—3

Подяка.

Дня 31 л. сѣчня с. р. неумолима смерть выдерла менѣ найдорожшого мужа и бѣднымъ сиротамъ найлучшого отця, Тому, заступника обшару двôрского въ Бурдякôвцяхъ. Въ сѣмъ великôмъ болю уважаємо святымъ обовязкомъ, хочь кôлькома словами зъ глубины серця высказати прилюдну подяку: Передъ всѣмъ Впр. крил. л. обр. Єнджеєвскому, парохови покôйного, вразъ зъ єго сотрудникомъ зъ Скалы, а такожъ Впр. оо. руск. обр.: Л Бонковскому зъ Шупарки, Левицкому зъ Скалы, Кушику зъ Иванкова, А. Левицкому зъ Бурдяковець, Чубатому зъ Лосяча, Стрѣльбицкому зъ Иванкова и А. Капустиньскому зъ Кудринець, що мимо студени и злои дороги навѣть зъ дальшихъ околиць зъ службою Божою цѣлкомъ безинтересовно ласкаво прибули, ôддати послѣдну прислугу покôйному. Особливо-жь дякуємо Вамъ Впр. оо. О. Левицкій зъ Скалы за Ваше трогаюче надгробне слово въ память покôйного и Вамъ о. Чубатый за красне слово потѣхи выголошене въ церкви. Вы ôддали мому пок. дорогому мужеви, а моимъ бѣднымъ сиротамъ найлѣпшому ôтцю найбôльшу прислугу, яку лишь зробити могли, бо ажь въ нещастю пôзнаѥ чоловѣкъ правдивыхъ приятелôвъ. Будьте увѣренѝ, що такъ, якъ покôйный бувъ для Васъ, Вп. оо., зъ найбôльшимъ поважаньемъ, а для руского народу найщиршимъ приятелемъ, такъ и въ нашôмъ серцю та любовь до смерти не згасне! Нехай Васъ Господь ôдъ нещастя стереже и потѣшаѥ въ кождôй хвили житя, якъ Вы въ тôй сумнôй доли мене потѣшали! — Не менше дякуємо якъ найсердечнѣйше Вп. кревнымъ и знакомымъ, що численно на доказъ любови и приязни на сумный обрядъ зôбралися. Такожъ Ч. Братству церк. и жителямъ Бурдяковець, що зъ цѣлого села зôйшлися заявити послѣдну честь и любовь для покôйного. Приймѣть ще разъ Всѣ нашу найщиршу подяку и спаси-Бôгъ!

Бурдякôвцѣ дня 8 лютого 1888.

Іоанна Студзинецка, жена; Станислава, Іосифъ и Викторія, дѣти.

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночи̂) пл. Галицкій 14.
Дръ Е Лебедовичъ (нед. внутрѣшни̂ и очни̂) ул. Корняктôвъ (Нар. Дôмъ).
Д-ръ І. Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Аптики: 2292

З. Рукеръ ул. Кракôвска.

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краєвый ул. Костюшки (будынокъ соймовый)
Банкъ гипотечный пляцъ Галицкій.
А Шеленбергъ (конт. вымѣны) ул. Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лилієнъ (конт. вымѣны) ул. Гетьманьска 6.

Готелѣ и Реставраціи:

Готель францускій и рест. швехатска пл. Маріяцкій.
Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Кракôвска 9.

Фотографы:

Е Тшемескій найбôльше завед. фотогр. Гот. Европейскій.

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устыяновичъ, маляръ-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4.

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичъ (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склепы:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгнеръ (найтаншій магазинъ галантерійный) ул Галицка 16
А. Гальскій (товары зелѣзни̂) пляцъ Маріяцкій 9
Стахевичъ и Абрысовскій (матеріи на сукнѣ) Ринокъ 32
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н. Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20.
Вольфъ Чоппъ (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ) ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничи̂:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигіи)

Вытягъ зъ розкладу ѣзды зелѣзниць державныхъ

важный ôдъ 1 жовтня 1887.

Ôдѣздъ зô Львова: О 6 год. рано до Гусятына; — о 6 год. 10 мин. рано до Лавочного, Будапешту Стрыя; — о 11 год. 27 мин рано передъ полуд. до Стрыя, Хирова, Станиславова; — о 12 год. 02 мин. въ полудне до Гусятына; — о 7 год. 44 мин. вечеромъ до Стрыя, Хирова.

Приѣздъ до Львова: О 1 год. 15 мин. въ ночи зъ Будапешту, Стрыя, Лавочного, Станиславова, Хирова; о 8 год. 39 мин. рано зъ Хирова, Стрыя; — о 3 год. 10 мин. по полудни зъ Гусятына; — о 4½ год; 15 мин по полуд. зô Станиславова, Хирова, Стрыя, — о 9 год 43 мин вечеромъ зъ Гусятына.

Плякаты зъ розкладомъ ѣзды на линіяхъ галицкихъ можна дôстати на стаціяхъ зелѣзниць державныхъ по 6 кр. 2238 12—?

АРНОЛЬДЪ ВЕРНЕРЪ
ЛЬВÔВЪ
ДÔМЪ КОМИСОВЫЙ
удержує складъ
Печей кафлевыхъ и порценалевыхъ
Фабрика выробôвъ церамичныхъ
въ Глиньску
2250 рôвно-жь 9—10
дахôвокъ, дренôвъ, цеголъ огнетревалыхъ, Цементу портляндского, вапна гидравличного, папки до покрытя дахôвъ, плытъ изоляційныхъ, Касъ огнетревалыхъ
Выконує помосты мозаикови̂, терраццови̂ и бетонови̂.

ГАЛИЦКІЙ
КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ
принимає вкладки на
КНИЖОЧКИ
и опроцентовує ихъ по
4½% на рôкъ.
2219 3—?

C. SIKOR, TROPPAU (австр. Шлезія).
2150 23—24
Чай и Ямайка-Румъ Спеціяльнôсть.
Чай пôсля якости за кільо ôдъ . 3·50 до 12·— зр.
Порошокъ зъ чаю зъ найлучшихъ сортôвъ . 4·— „
„ „ гôршихъ „ . 3·— „
Ямайка Румъ дуже добрый за літрову фляшку 2·40 „
Высылка за готôвку або послѣплату.

Въ Станиславовѣ
можна дôстати по рôзнôй цѣнѣ:
Букеты весѣльни̂, балеви̂, Короны миртови̂, Вѣнцѣ, Деревця овочеви̂ въ рôзныхъ родахъ, штука по 35 кр.; такожь зъ весною фляпцы огородовинъ, цвѣты грунтови̂ и покоєви̂. 2348 (1—4)
Остаю зъ поважаньемъ:
А. ШМИДТЪ
огородникъ мѣскій.

Маю честь повѣдомити Вп. Публику,
що головный складъ
Пива бутелькового
рôзного рода, а именно:
Пильзненьске експортове,
Пильзненьскій лежакъ,
Окоцимске мартове,
Львôвске мартове зъ бровару Лилієнфельда,
Портеръ краєвый, выробу І. Геца въ Окоцимѣ, и
Bock окоцимскій,
находиться у мене при улици СИКСТУСКÔЙ ч. 14.
Ласкави̂ замовленя на провинцію сейчасъ выконую.
2289 11—12 Зъ поважаньемъ
С. ВИЗЕРЪ.
Телефонъ ч 148, до уживаня Вп. Публичности.

Klejnoty Miasta Krakowa. Альбумъ пышне величины 40/50 м., въ оздôбныхъ окладинкахъ, мѣстяче 24 видôвъ въ хромолитографіяхъ представляючихъ *найвеличавѣйши̂ и найкрасши̂*
СТАРИННОСТИ и ПАМЯТКИ КРАКОВА
пôсля оригинальныхъ акварель
ЮЛІЯ КОССАКА и СТ. ТОНДОСА,
зъ текстомъ историчнымъ о 24 аркушахъ проф. д-ра Вл. Лущкевича и зъ переднымъ словомъ проф. д-ра Мар Соколовского, выйшло накладомъ фирмы:
КУТРЖЕБА и МУРЧИНЬСКІЙ въ Краковѣ.
Знамените се дѣло, оброблене перворядными силами артистичными нашого краю и вытотовлене въ найбôльшôмъ европейскôмъ заведеню артистичнôмъ, поручити можна радо Вповажанôй Публичности. 2330 4—12
Цѣна примѣрника 50 зр. ав. вал.
Для улекшеня закупна продаєсь такожь и на сплаты мѣсячни̂
Можна оглянути въ книгарни Губриновича и Шмидта у Львовѣ

Сердачки або Кожушки
закопаньски̂ и угорски̂, мужески̂, жѣночи̂ и дитинни̂, красно вышивани̂, бѣли̂ або жовти̂.
Зъ рукавами до газдôвства дуже практични̂ и легки̂.
Кромѣ того маю на складѣ такъ звани̂ **Криничанки** або **Уланки** зъ гранатового сукна зъ червоными вылогами. 2332 1—5
Все те робить пôсля мѣры и по доступныхъ цѣнахъ.
І. РАЧИНЬСКІЙ
НОВЫЙ-САНЧЪ.

Цѣс. кор. упривилеєвана
Рафинерія спиритусу
И ФАБРИКА ОЦТУ
ЮЛІЯ МИКОЛЯША
у ЛЬВОВѢ
выробляє
НАЙЧИСТѢЙШІЙ СПИРИТУСЪ
здалый для панôвъ аптикарѣвъ, фабрикъ ликерôвъ и т. п.
2316 котрый продає 5—?
по цѣнахъ умѣренныхъ.
Поручає такожь найлѣпшого рода горѣвки, ликеры и розолисы.

Неомильне средство
на выгубленье нагнѣткôвъ, бородавокъ и иншихъ подôбныхъ наростей шкôрныхъ, безъ болю и безъ жаднои небезпечности.
Цѣна флякону 50 кр.
Встрикненье и капсулки
зъ ростины „MATICO“
въ недугахъ мужескихъ неоцѣнене средство
поручає Аптика
К. КРИЖАНОВСКОГО
у ЛЬВОВѢ.
Цѣна фляшки встрикнень 40 кр.
Капсулокъ 80 кр.
2274 9—?

Ôдзначени̂ медалями заслуги на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ, такожь державнымъ медалемъ на послѣднôй выставѣ кракôвскôй.

СРЕДСТВА ЛѢКАРСКИ̂ и ТОАЛЕТНИ̂
ІОСИФА ТРАУЧИНЬСКОГО
аптикаря „Пôдъ Короною“ въ Краковѣ.

Вино хинове и вино хинове зъ зелѣзомъ, порученй Тов. Лѣкарôвъ кракôвскихъ, выроблювани̂ зъ найлѣпшои коры хиновои, а ôдповѣдаючи̂ всякимъ вымогамъ медицины, сталися необходими̂ въ ординаціяхъ лѣкарскихъ. — Се средство взмôцняє цѣлый организмъ, пôдпомагає травленье и апетитъ, неоцѣненымъ стаєся для реконвалесцентôвъ по тифусѣ, запаленю легкихъ, дифтеріи, скарлатинѣ и т. п., въ катарахъ жолудка и кишокъ, въ сухотахъ, блѣдачцѣ, въ роздразненяхъ нервовыхъ, въ высиленю организму, въ опôрныхъ фебрахъ. Для дѣтей слабовитыхъ єсть се одинокимъ средствомъ. Цѣна фляшки 2 зр., пôвъ фляшки 1 зр. 20 кр.

Вино пепсинове, въ нестравности, браку апетиту и въ много иншихъ недугахъ жолудка. Ц. 1 зр. 50 кр.

Вино румбарбарове, въ недугахъ жолудка, печѣнки, жовтачцѣ, затканю и т. п. Цѣна 1 зр. 50 кр.

Розчинъ „Lerasa“, має пирофосфоранъ зелѣза и соды, котрый въ браку крови, блѣдачцѣ, роздразненяхъ нервовыхъ, ослабленю и винищеню цѣлого организму, признали найславнѣйши̂ лѣкарѣ за найсильнѣйше средство, бо робить кровь молодою и свѣжою. Цѣна 50 кр.

Бальсамъ здоровля, єсть се ôдличне средство домове въ недугахъ, що повстали зъ злого жолудка. Оказалось оно спасеннымъ въ катарѣ, боляхъ и корчахъ жолудка, гемероидахъ, браку апетиту, згазѣ, затканяхъ, боляхъ и заворотахъ головы. Цѣна фляшки 1 зр., пôвъ фляшки. 50 кр. Численни̂ свѣдоцтва суть доказомъ єго успѣшности.

Впов. Пане! Для жены моєи, недужои на хроничный катаръ жолудка, бôль головы, омлѣлôсть, привѣзъ я Вашъ „Бальсамъ здоровля“. Вже при зажитю першои половины фляшки жена моя почулась далеко сильнѣйшою и здоровшою, а нынѣ находиться вже въ найлѣпшôмъ здоровлю.

Варшава д. 29 мая 1886 р. *Юлій Потоцкій*

Сиропъ бальсамично-зеловый. Цѣна 75 кр. **Пастильки зелôв.** Цѣна 50 кр. Оба си̂ средства зложени̂ зъ вытягôвъ гôрскихъ зелъ, ôдличного смаку, ôддаляють найопôрнѣйшій кашель сухій и нервовый, давленье, коклюшь, плюванье кровію, хрипку, духоту и флегму.

Зела карпатски̂ ôддаляють довготревалый кашель, катаръ легкихъ, давленье въ горлѣ. Цѣна 40 кр.

Екстрактъ шпильковый єсть знаменитымъ средствомъ для недужихъ на легки и горло, астму, бракъ воздуха, бо розбрысканый брызкавкою въ воздусѣ наповняє комнату тревалою и здоровою вонею лѣсôвъ шпильковыхъ. Цѣна фляшки 1 зр. 50 кр. пôвъ фляшки 75 кр. Брыскавка до того 1 зр. 20 кр.

Зела противревматични̂ и противгостцеви̂, суть неоцѣнени̂ для недужихъ на ревматизмъ, гостець, подагру, ломанье въ крижахъ, заразомъ чистячи кровь, привертають организмови здорови̂ соки. Лѣчать чудово золотуху застарѣлу такъ у дозрѣлыхъ якъ и у дѣтей. Цѣна 1 зр.

Смарованье бальсамично-зелове. Цѣна 1 зр. 50 кр. **Експелеринъ** Цѣна 30 кр., 60 кр. и 1 зр. 50 кр. Натираючи мѣсця недужи̂ однымъ зъ тыхъ средствъ два разы на день, ôддаляєся задавнени̂ ревматизмы, гостець, ревматизмъ въ головѣ, такожь хвилевый паралижь рукъ и нôгъ.

Бальсамъ на ôдмороженье. Средство неомильне. Цѣна 50 кр. **Верруцинъ,** нищить цѣлкомъ ôдтиски, бородавки и згрубѣлости шкôры. Цѣна 50 кр. **Каплѣ чудесни̂** зъ кокаиною. По зажитю тыхъ капель устає навѣть найсильнѣйшій бôль зубôвъ. Цѣна 50 кр. **Вата** лагодяча бôль зубôвъ 15 кр. **Аллиль** до натираня противъ мигрены, флюксіи и штриканю въ ушахъ и лици. Цѣна 1 зр.

Реґенераторъ єсть незрôвнанымъ средствомъ, бо привертаючи сивымъ и споловѣлымъ волосямъ первѣстну барву та взмôцнюючи ихъ, надає незвыклу мягкôсть и полыскъ, до того нищить парплѣ и прищѣ. Передъ ужитьемъ не треба волося мити въ содѣ и мылѣ, але зросити волосье симъ плыномъ, а по 8—10 дняхъ одержать они первѣстну барву. Плынъ сей не плямить нѣ шкôры нѣ бѣля, и черезъ се переходить всѣ доси знани̂ средства. Цѣна 3 зр. и 1 зр. 50 кр.

Пудеръ знаменито пристаючій до тѣла въ трехъ барвахъ, бѣлый, рожевый для бльондинокъ, кремовый для шатинокъ и брунетокъ. Цѣна коробки 30 и 50 кр., и 1 зр. — Пудеръ мого выробу ôдзначаєся деликатностею, знаменитымъ приляганьемъ до тѣла такъ дуже, що нѣхто не догадаєсь пудру; не має такожь шкôдливыхъ складникôвъ, тому уживати єго якъ найлѣпше поручаю.

Паста красоты. (Crême de beaute). ôддаляє морщинки, веснянки, плямы печѣнкови̂, прыщѣ, червонôсть носа, однымъ словомъ єсть се средство ôдмолоджуюче и надаюче лицю надзвычайну нѣжнôсть и свѣжôсть. Цѣна 85 кр. **Кремъ глицериновый** надає тѣлу мягкôсть не допускаючи заразомъ, щобы руки и лице попадалися. Ц. 75 кр.

Вода до устъ. Цѣна 75 и 30 кр. **Паста до зубôвъ** Цѣна 50 и 25 кр. Не допускають порохнѣти и чорнѣти зубамъ, кровавити и ослаблятись ясламъ, а до мого нищать неприємну воню, котра выходить часто зъ устъ.

Ессенція мятова тôлько мого выробу єсть добра полокати рано и по обѣдѣ уста бо ôддаляє немилу воню а заразомъ вскрѣпляє и ôдсвѣжає цѣле пôднебѣнье. Цѣна 50 кр.

Ессенція лопухова. Цѣна 50 кр. **Олѣй лопуховый.** Цѣна 80 кр., и **Ессенція танно-лопухова.** Цѣна 80 кр. не допускають выпаданя волося, твореня парилѣвъ, грибкôвъ и половѣти волосю.

Лиліонеза, ôдзначаєсь незвыклымъ милымъ запахомъ. Выбѣлює и вынѣжнює шкôру, лагôдно дѣлає на нашкôрокъ и тому вырôвнює морщинки и долики по ôспѣ. Запобѣгає паданю лиця и рукъ, лущеню и пуканю шкôры. Усуває прищѣ, лишаѣ, плямы, веснянки и т. д., хоронячи заразомъ ôдъ опаленя. Цѣна 75 кр.

Мыло зелове Надає лицю незвычайну бѣлôсть и нѣжнôсть. Цѣна 25 кр. **Мыло глицеринове плынне,** одиноке до захованя барвы лиця до пôзнои старости, удержує єи безнастанно свѣжо и нѣжно и хоронить ôдъ опаленя, плямъ печѣнковыхъ и т. п. Ц. 60 кр. **Вода кольоньска,** власного выробу, має загальне признанье. Цѣна 70, 35 и 2·50 кр. **Чудесный плястеръ кракôвскій** на всѣ задавнени̂ раны и скалѣченя. Цѣна 40 кр. **Порошокъ** усуваючій молѣ, блощицѣ и инши̂ домови̂ насѣкоми̂. Цѣна 25 кр.

Аптика єсть заосмотрена у всѣ средства лѣчничи̂ **найновѣйшои медицины,** крôмъ того у всѣ выробы лѣчничи̂, косметични̂ и перфумеріи зъ перворядныхъ фабрикъ францускихъ и нѣмецкихъ. Складъ водъ минеральныхъ, приладôвъ хирургичныхъ и средствъ гомеопатичныхъ.

2287 2—? **Цѣнники и брошурки даромъ и оплатно.**

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА
ИВАНА ИГНАТОВИЧА
магистра фармаціи и хемика судового
Ôдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемѣрнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдлични̂ выробы косметични̂, тоалетови̂ и перфумы именно:

Пудръ княжій не мѣстить жадныхъ металевыхъ примѣшокъ, єсть се найчистѣйша и найнѣжнѣйша мучка ростинна, приємно прилягає до лиця надає красну, природну бѣлôсть и єсть неоцѣненымъ средствомъ до окрасы лиця. — Пуделко мале бѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр., зъ лебедикомъ 1 зр 50 кр Рожевый для бльондинокъ и кремовый для шатинокъ и брунетокъ, мале пуделко по 70 кр., бôльше зр. 1.20 зъ пуделкомъ зр 1 60.

Вода фіялкова. Усуває зъ лиця прищѣ, лишаѣ, угрики, попаданье и лущенье шкôры, выгладжує морщинки и долики ôспови̂. Лице ôдсвѣжує, выбѣлює и вынѣжнює до тои степени, що яко средство тоалетово-гигієничне зôстало ôдзначене медалемъ заслуги на выставѣ природничо-лѣкарскôй въ Краковѣ Цѣна 1 зр.

Мыло косметичне лагôдно дѣлає на нашкôрокъ, запобѣгає попаданю рукъ и лиця, дуже нѣжно очищує шкôру. — *Усуває веснянки и жовто-брунатни̂ плямы зъ лиця* Цѣна 60 кр.

Порошокъ ростинно-алькаличный до чищеня зубôвъ.
Усуває камѣнь и квасы, котри̂ наводять бôль и порохнавѣнье зубôвъ. — Пуделко 30 и 60 кр.

Фарбы до стампилій
сыня, фіолетова, червона, чорна. — Фляконъ по 50 кр.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул, Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка, рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч 20 и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч 2. 2257 25—?

А. РОЗМАНИТЪ
КРАКÔВЪ
ФАБРИКА ПАРОВА
Цикоріи, Сурогатôвъ кавы и Кавы фиговои
Выробляє зъ сырого продукту власнои плянтаціи всяки̂ роды цикоріи и штучнои кавы, котри̂ ôдзначаються богатствомъ частей поживныхъ а такожь знаменитымъ смакомъ и запахомъ. 2286 8—0
Фабрика поручає передовсѣмъ:
Сурогатъ кавы аъ коробкахъ (шуфлядкахъ).
Сурогатъ кавы въ склянкахъ
Шротову каву францускy Розманита.
Цикорію кракôвску гôрку.
Каву фигову.
Цикоряну каву перлову. (Новôсть!!)
Каву кракôвску добôрну въ скриночкахъ.
Набути можна у всѣхъ важнѣйшихъ склепахъ.

Зарядъ копальнѣ нафтовои въ Схôдници
Княгинѣ Любомирскои
поручає **свою незапальну, подвôйно рафиновану, майже безъ вони.**
НАФТУ
лише до набутя въ тврговляхъ
КАРОЛЯ КЛИМОВИЧА
00 кришталева 1 литръ . . . 22 кр.
1-а цѣлкомъ бѣла 1 литръ . . 29 кр.
2-а зъ ôдтѣнею жовтавою 1 литръ . 18 кр.
Въ бочкахъ по 150 кильо за 100 кильо кришталевои 23 зр. — за 100 кильо бѣлои 1-а 22 зр. — за 100 кильо зъ ôдтѣнею жовтавою 21 зр. зъ ôдставою до зелѣзницѣ.
Ôдставляю въ начиняхъ бляшаныхъ пломбованыхъ по 5 и 10 литрôвъ домôвъ не числячи за доставу
Ôдбирателямъ квиткôвъ за 10 зр. даю 5% провизіи котри̂ то въ кождôй моѣй торговли можна дôстати. — Найрадше удѣляю бôльшимъ домамъ на рахунокъ мѣсячный або квартальный.
Поручаючи за якôсть и незапальнôсть товару, котрого цѣны якъ найнизши̂ я поклавъ (10—?) 2263
пишуся зъ поважаньемъ
Кароль Климовичь, ул. Яблоновскихъ ч. 6. Телефонъ ч. 252.

Складъ кавы
АРТУРА КОСЦИЦКОГО
пôдъ знаменемъ
„СИРІЮСЪ“
у Львовѣ, Хорущина ч. 22
поручає добру и выдатну каву спроваджену безпосередно ôдъ продуцентôвъ зъ Америки полудневои.
Коштує у Львовѣ:
1 кильо 2 зр.
на провинціи:
4¾ кильо 10·10 зр. франко.
Ôдбирателямъ надъ 50 к. опустъ.
Не маю зовсѣмъ тыхъ родôвъ кавы, котри̂ оголошують инши̂ пôдъ назвою мого знамени. Спроваджую каву просто ôдъ продуцентôвъ, що можу доказати, и продаю єи найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбурзѣ и Трієстѣ можна дôстати каву вже лишь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродає гуртôвникови на мѣсци, той знову гуртôвникови въ Европѣ, ôдъ тыхъ купує комисіонеръ, а ôдъ него ажь купець и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожуючого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дôстане де инде по тôй цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2227 110—?

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 26. Львôвъ, Четверъ 4 (16) лютого 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ однои стрôчки печатнои, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, I. Schülerstrasse 8; G. L. Daube & Co. Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Woilzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & V gler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.
на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.

Експедиція пôдъ ч. 8. ул. академична.

Редакція и Администрація пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лишь на попередне застереженье.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. а. в.

Ôдъ 1 (13) сѣчня **„Дѣло“ почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускй свята. Условія предплаты повысше на заголовку.

Наука доповняюча въ школахъ народныхъ.

(Допись зъ-надъ Липы)

Якъ вѣдомо, въ 1886 роцѣ шкôльнôмъ введено по всѣхъ школахъ народныхъ въ Галичинѣ науку доповняючу (замѣсть давнѣйшои науки недѣльнои) пôсля нового статута организаційного, выданого ц. к. краєвою радою шкôльною, котрый и министерство въ цвѣтни 1886 р. затвердило.

Наука доповняюча має по мысли сего статута цѣль, щобъ ученики, — якъ уже само названье єи вказує, — доповнити тутъ могли набутй въ школѣ народнôй вѣдомости въ напрямѣ практичнôмъ. Школа доповняюча мала-бъ отже зовсѣмъ практичну ознаку, була-бъ доповняючою, бо доповнила-бы своимъ практичнымъ напрямомъ непрактичнôсть нашихъ шкôлъ народныхъ.

Однакожь чи плянъ науковый, доданый до того-жь статута, поведе дѣйстно науку доповняючу на „благую путь“ практичного доповненя, — о тôмъ сумнѣваємось, бо и той плянъ научный мусѣвъ-бы мати напрямъ практичный, — а тымчасомъ науки о „pierwiastkach i potęgach“ годѣ назвати практичною. Мы тутъ лише для примѣру згадали про тй „pierwiastk-и“, що ихъ учити треба вже на курсѣ другôмъ, а о иншихъ подôбно „практичныхъ“ забаганкахъ теперь не станемо згадувати, бо маємо на разѣ важнѣйшу справу пôднести, що обходить спеціяльно насъ Русинôвъ. Скажу коротко, що и на тыхъ курсахъ доповняючихъ дѣєся рускому языкови кривда. Ось якъ она ведеся:

Въ плянѣ научнôмъ єсть межи иншими предметами и „język krajowy“: выраженье, якъ бачите, елястичне та неясне — въ краю, де живе не одна тôлько народнôсть. Зъ тои неясности выходить таке, що по нашихъ селахъ чисто-рускихъ велять учити руского и польского, а по мѣсточкахъ и мѣстахъ, въ котрыхъ переважне число ученикôвъ становить руска молодѣжь, лишь польского языка. Въ мѣстѣ не треба отже, пôсля тои практики, доповнювати знанье руского языка и стилистики, — мѣскій ученикъ не потребує познакомитись, якъ пишеся рускій листъ, квитъ и иншй письма въ повседневнôмъ житю такъ доконче потрѣбнй, — най не знає такожь и про бувальщину руску, бо коли въ мѣстахъ языкомъ „краєвымъ“ єсть выключно языкъ польскій, то и исторія „краєва“; пляномъ приписана хиба єсть лишь польска!

Знаємо зъ досвѣду, що окружнй рады шкôльнй, котрыхъ складъ єсть прямо неприхильный до нашихъ руско-народныхъ змагань, тôй кривдѣ не запобѣгнуть. Въ декотрыхъ мѣсточкахъ звертали навѣть учителѣ Поляки увагу своихъ радъ шкôльныхъ на то и просили, але безуспѣшно, о унормованье тои неясности. За-для того повиннй тй, до кого се належить, постаратись у краєвои рады шкôльнои о унормованье науки руского языка въ школѣ доповняючôй дорогою розпоряджень въ той спосôбъ, щобы въ мѣстахъ всхôднои Галичины рускій языкъ краєвый мавъ однакове число годинъ, що языкъ польскій.

Згадуючи про складъ окружныхъ радъ шкôльныхъ, не можемо поминути того сумного факту, що учителѣ-Русины выбирають своими делегатами такихъ людей, котрй густо-часто не тôлько що не боронять справъ учителѣвъ-Русинôвъ и въ загалѣ справъ рускихъ, але навѣть ворожо супротивъ нихъ выступають, и черезъ то помножують неприхильный намъ елементъ въ радахъ шкôльныхъ. Байдужнôсть се, чи сервилизмъ? Тажь Русины учителѣ суть у всхôднôй Галичинѣ въ бôльшости, мають значну перевагу! Святымъ ихъ отже обовязкомъ: выбирати Русина, котрый бы непохитно стоявъ по сторонѣ учителѣвъ а при тôмъ справъ рускихъ боронивъ, не зважаючи, якъ се до вподобы иншимъ буде, — тымъ бôльше, що по радахъ окружныхъ, зъ выимкою ординаріятского делегата, звычайно жаденъ бôльше Русинъ не засѣдає.

Пôсля ухваленого сего року закона шкôльного, котрый имовѣрно одержить найвысшу санкцію, рады окружнй мати-муть богато бôльшій вплывъ на долю учителѣвъ народныхъ, бо въ ихъ рукахъ презентація учителѣвъ, запомога и т. п. Тутъ отже рѣшаються найжизненнѣйшй справы учительства и народного шкôльництва. Длятого не сумнѣваємось, що при найблизшихъ выборахъ, котрй мабуть въ маю с. р. мають ôдбутися, увôйдуть до радъ шкôльныхъ окружныхъ яко делегаты учителѣвъ самй Русины. Учителѣ народнй сповнять симъ тôлько свôй обовязокъ — обовязокъ народнои чести!

Организація жидôвскихъ конфесійныхъ громадъ.

Ôдъ довшого вже часу пôдносилися въ цѣлôй Австріи голосы, вказуючй на конечну потребу ясного и докладного унормованя вѣроисповѣдныхъ ôдносинъ жидôвъ въ законодательнôй дорозѣ.

Тайный и непрослѣдимый характеръ религійнои науки и религійныхъ мистерій, ширенье принципôвъ дуже часто ворожихъ для другихъ вѣроисповѣдань, факты грубои нетерпимости а иногдѣ навѣть злочиньствъ, выплываючихъ зъ религійныхъ забобонôвъ особливо низшои клясы жидôвъ, — дальше широка и нѣчимъ не спинена власть рабинôвъ-чудотворцѣвъ, вызыскуючихъ иногдѣ дуже несовѣстно свою духову паству — се принципы, доволѣ оправдуючй жаданье загалу, щобы держава разъ уже вмѣшалася въ тй ôдносины и управильнила ихъ правными нормами.

Кромѣ того наказувавъ се державѣ єи власный интересъ и обовязокъ. До державы яко такои належить наглядъ надъ наукою религіи въ народныхъ школахъ, а и жидôвска религія не може бути вынята зъ-пôдъ сего нагляду; держава мусить дальше въ власнôмъ интересѣ унормувати правне становище жидôвскихъ духовникôвъ, котрымъ ôддає въ руки веденье такъ важныхъ актôвъ, якъ метрики родинъ, вѣнчань и смерти.

Жидôвска вѣроисповѣдна организація мала доси въ ôдносинахъ до державнои власти далеко бôльше свободы, якъ всѣ другй правно признанй вѣроисповѣданя, бо коли ôдносины церкви католицкои унормовано законами маєвыми зъ р. 1874 а церкви євангелицкои патентомъ зъ 8 цвѣтня 1861, то для жидôвскихъ не було доси нѣякихъ правныхъ постановъ и нѣхто не бувъ въ силѣ выслѣдити: щó тамъ дѣєсь и якй люде ведуть керму религійного а рôвночасно и суспôльного житя многочисленнои и въ житю цѣлои суспôльности такъ вплывовои верствы.

Тôй потребѣ має зарадити внесеный министромъ просвѣты и вѣроисповѣдань дня 11 с. м. въ парляментѣ проєктъ закона о организаціи жидôвскихъ конфесійныхъ громадъ.

Законъ сей має задержати дотеперѣшну форму религійнои организаціи жидôвъ, т. є. конфесійнй громады або кагалы и запоручає имъ що-до чисто-внутрѣшного устрою повну автономію. Яко задачу кождои конфесійнои громады означає законъ: старатись о заспокоєнье религійныхъ потребъ своихъ членôвъ въ границяхъ поставленыхъ загально обовязуючими законами, а дальше удержувати и розвивати заведеня и институціи ведучй до сеи цѣли.

Кожда конфесійна громада має обнимати якійсь територіяльно означеный округъ, въ котрôмъ може мѣститись лише та одна громада. Кождый жидъ належить до тои конфесійнои громады, въ окрузѣ котрои має свою осѣлôсть.

Кожда конфесійна громада мусить мати свого окремого начальника, котрый має управляти єи религійными справами. Близшу организацію начальства такои громады, якъ выбôръ и складъ конфесійнои рады або выдѣлу, полишає законъ означеню окремыхъ статутôвъ, зъ тымъ однакъ обмеженьемъ, що до начальства можуть бути покликанй тôлько такй особы, котрй належать до мѣсцевои конфесійнои громады, суть австрійскими горожанами и уживають вповнѣ всѣхъ горожаньскихъ правъ. До религійнои службы можна уживати лише такихъ людей, котрй не провинились нѣчимъ якъ що-до моральности такъ и горожаньскихъ обовязкôвъ.

Кожда конфесійна громада мусить мати свого рабина. Постанова тая дуже важна, бо розрывае тѣсну звязь, яка лучила доси бôльшй округи жидôвъ пôдъ власть одного рабина. Такій рабинъ мусить кромѣ повысшихъ загальныхъ условій мати такожь скôнченй щонайменше гимназіяльнй науки. Лишь такій зъ кождого погляду уквалификованый рабинъ може сповняти обовязки конфесійнй, котрй ôддає въ руки рабинôвъ цивильный кодексъ, а именно голосити оповѣды, вѣнчати и позваляти на сепарацію або роздѣлъ супружества.

Важну тую постанову що-до науковои квалификаціи рабинôвъ переводить законъ не ôдъ разу, а именно не усуває ôдъ разу всѣхъ дотеперѣшныхъ рабинôвъ, що не мають сеи квалификаціи. Законъ дає министрови вѣроисповѣдань право черезъ десять першихъ лѣтъ удѣляти рабинамъ диспензы ôдъ сеи вымоги.

Вкôнци кладе законъ границю такожь и необмеженôй высотѣ грошевыхъ даткôвъ, якй накладають рабины на жидôвъ за-для конфесійныхъ цѣлей, постановляючи, що всѣ оплаты и належитости мають бути докладно означенй въ окремыхъ статутахъ.

То головнй постановы проєкту. Не можна занеречити, що постановы тй змѣнять не одно на лучше, — зъ другои однакъ стороны и то певна рѣчь, що они не будуть въ силѣ запобѣгти всѣмъ тымъ надужитямъ, про якй згадали мы на вступѣ. Ôдноситься то особливо до Галичины де жидôвскій елементъ має таку велику перевагу пôдъ кождымъ взглядомъ и де жиды умѣють такъ зручно лучити зъ своими чисто-религій-

5)

Роля шляхты въ исторіи польскôй.

(Розвѣдка А. Уманьского.)

V.

Такъ мы выказали, що польска шляхта въ дѣйстности представляла рѣзькій контрастъ зъ быстроумною теорією о наслѣдности всѣхъ честнотъ шляхотскихъ, и сей контрастъ не мôгъ не впадати въ очи „Замѣсть авреолѣ идеального лицаря — пише Смоленьскій — подыбуються темнй стороны и недостатки чоловѣка реального; замѣсть розсудливости, умѣрености, справедливости и лицарства — тыхъ шляхотскихъ прикметъ, бачили всѣ розпусту, зухваль, дурноту и грабежи.“ Длятого рôвночасно якъ шляхта пôднеслась, стали голоснй жалобы на єи недостатки, и характеристичне то, що тй жалобы давались чути въ першôмъ періодѣ єи упадку, коли на блыскучôй поверхни єи ледви зарисувались темнй пятна. Деякй говорили вже пôдъ конець XV. и въ початку XVI. вѣку, въ часѣ найбôльшого розцвѣту шляхты: „Шляхотска свобода все одно що licentia, а вôльный шляхтичь то само, що inobediens Deo, regi et legi“. Проповѣдникъ Радовецкій говоривъ: „Чотыри єсть гербы шляхотскй: „ambitio, libido, contemptus legum et rapina“. Критика ишла ще дальше и замѣчала темнй стороны шляхты и въ ôдносинахъ єи до другихъ станôвъ. „Въ Польщи — говоривъ Оржеховскій, — свинѣ дорожшй ôдъ людей. Нарѣкають на насъ мѣщане и селяне, бо мы обходимось зъ ними якъ зъ невôльниками.“ А найрадикальнѣйшій критикъ шляхотского товариства, Фричь-Моджевскій, каже мѣжь иншимъ: „Не знаю, чи тй, що постановили за убійство хлопа платити всего 10 гривенъ, а хлопа за убійство шляхтича карати головою, не хотѣли головами хлопôвъ грати якъ кôстками?“

Жаль сказати, всѣ тй жалобы були скорше результатомъ личнои благородности критикôвъ, якъ щобъ выходили зъ зрозумѣня льогичнои ложи шляхотского принципу. При тôмъ жалуванося найбôльше на то, що „шляхта перековує зброю на плуги и мѣряє шоломомъ овесъ, або выводить въ нѣмъ качки“, а такожь, що „въ наслѣдокъ баришôвникованя она не дає вже нѣчого на оборону краю“. „Въ тôмъ всѣмъ, въ жалобахъ тыхъ — якъ справедливо запримѣчає Смоленьскій — чути нарѣканье, що шляхта не стоить на высотѣ тыхъ понять, якй тогдѣшнй писателѣ о нѣй зложили. Але нѣхто не починавъ борбы зъ понятями о наслѣдности або зъ основанымъ на наслѣдности горожаньскимъ ладомъ.“ Одинъ хиба Моджевскій, але и єго погляды показують тôлько, якъ твердо засѣли въ шляхотскихъ головахъ становй понятя. Моджевскій видѣвъ яснѣйше ôдъ всѣхъ недостатки шляхты и дисгармонію межи идеаломъ а дѣйстностею. По тôй причинѣ нехтує ôнъ навѣть теорію наслѣдности. „Честнота — каже ôнъ — не унаслѣдуєсь, длятого нерозумно чванитися предками, коли хто своєю гнусностею поганить красоту свого роду.“ Але навыкши до мысли, що годѣ обôйтись безъ шляхты, яко першого стану, Моджевскій хотѣвъ мати замѣсть шляхты наслѣднои, шляхту заслуги. Однакъ бôльшôсть шляхты потапала що разъ глубше въ суспôльныхъ своихъ заблудахъ, такъ выгôдныхъ для неи, а при тôмъ старалась не добачати практичныхъ неконсеквенцій.

Зъ часомъ и въ мѣру того, якъ збôльшався упадокъ шляхты, голосы критики, приглушуванй публичнымъ мнѣньемъ розъузданои товпы, почали роздаватись що-разъ острѣйше. Заразомъ спостерѣгаєся що-разъ бôльшій упôръ шляхты, въ мѣру того якъ дѣйстнôсть розходилась зъ ними въ своихъ принципахъ. Коли шляхта въ практицѣ була цѣла въ торговôй горячцѣ, соймъ выдававъ заодно указъ за указомъ, стараючися здержати промысловый нагôнъ шляхты, на то, щобы єи втрутити назадъ до старого русла. Въ р. 1633. выдано указъ, пôсля котрого тй, що поселившися въ мѣстахъ занимаються торговлею и коршмарствомъ, тратять шляхотство разомъ зô своимъ потомствомъ. Розумѣєся, що постанова та не могла застановити невздержаного потока, и длятого въ 1689 р. нова постанова сойму говорила зновъ: „позаякъ множество шляхты надуживає praerogativa nobilitatis монополями, коршмами и займаєсь opificiis mechanicis... то законъ зъ 1633 р. знову потверджуєся“. Постановы тй були выгôднй особливо для кермуючои шляхтою магнатеріи, длятого одна брошура зъ XVIII. в. догадуєся, що тй постановы „появились, выкликанй интригами вельможь, котрыхъ интересамъ перечила независимôсть тои шляхты, що ратувалася промысломъ“. Не озираючись на то, а може именно за-для противоречныхъ собѣ фактôвъ житя, рôсъ заразомъ передъ другою половиною VIII. в. — постôйно и сепаратизмъ шляхты въ єи ôдносинахъ до решты суспôльности. Указъ зъ 1663 ôдбиравъ шляхотство всѣмъ тымъ, що не держалися постановъ прежныхъ соймôвъ що-до нобилитаціи и ще въ 1768 р. пытанье о нобилитаціи причисляєсь до основныхъ пытань державныхъ. Той самъ слѣпый консерватизмъ добачаємъ и въ ôдносинахъ що-до шляхотскои вольности, котра въ практицѣ показалась неволею и анархією. Въ протягу двохъ столѣть озвалось лишь кôлька голосôвъ противъ liberum veto, а мечника Яблоновского, що выступивъ явно противъ него и противъ анархіи, въ брошурѣ зъ р. 1733 „Skrupuł bez skrupułu“, такъ зненавиджено и переслѣдовано, що зъ грызоты и померъ. Бôльшôсть шляхты, боячися змѣнъ, вдоволялася тымъ станомъ рѣчипосполитои, закрывала очи передъ єи недостатками, бажаючи лишь одного: jeść, pić i popuszczać pasa“. Коли зло вже надто кидалося въ очи, шляхта впадаючи въ доктринерство, вытворювала чудовищнй доктрины, доказуючи, що именно то зло служить на гараздъ рѣчи посполитôй. — Середъ оплаканого стану державы, въ першй лѣта панованя Станислава-Августа, Вельгорскій доказувавъ на соймѣ 1766 р., що Польща не пропаде, що сусѣднй державы не дадуть ѣй упасти, поки она буде слаба, длятого, що въ противнôмъ случаю она грозила-бы европейскôй рôвновазѣ. Въ загалѣ принялась була въ рѣчи-посполитôй гадка, що: „Polska nierządem stoi“.

Досыть рѣдко голошенй морали не могли бути небезпечнй шляхтѣ; при тôмъ нѣхто-жь серіозно и не критикувавъ, а ôдъ неи самои годѣ було и выжидати критики. „На доказъ, що она має право на занятy нею позицію, —

Всякй облигаціи, листы заставнй, ренты, акціи банковй и зелѣзничй, льосы державнй и приватнй купують и продають пôдъ найкроистнѣйшими по змозѣ условіями СОКАЛЬ и ЛИЛЕНЪ дôмъ банковый и контора вымѣны. Порученя зъ провинціи сейчасъ залагоджуються, безъ дочисленя провизіи.

ными справами найрѣзнороднѣйшій интереси матеріяльній, роблячи зѣ своихъ кагалѣвъ осередки спекуляційныхъ заходѣвъ для експльоатації христіяньского населеня.

Длятого тяжко надѣятись, щобы реформы внѣшныхъ ѣдносинъ жидѣвскихъ конфесійныхъ громадъ, оставляючій при тѣмъ жидамъ повну автономію внутрѣшного устрою, могли выкоренити все зло зъ-посередъ елементу, котрый все такъ складно умѣе обходити букву закона...

Шовинизмъ германьскій въ радѣ державнѣй.

На 189 засѣданю рады державнои стояла справа продовженя договору торговельного, заключеного въ 1879 р. межи Австрією и Нѣмеччиною до кѣнця червня с. р. При тѣй нагодѣ и пѣдъ вплывомъ недавно оповѣщеного, дефензивного союза австрійско-нѣмецкого, забрали деякій послы нѣмецкій зъ лѣвицѣ голосъ, межи ними Барайтеръ, Менгеръ и другій, и старались пересвѣдчити палату послѣвъ, що не ѣдъ рѣчи було-бы замѣсть договору торговельного заключати зъ Нѣмеччиною формальну унію мытову, т. е. влучити Австрію въ Нѣмеччину въ такѣй формѣ, въ якѣй, примѣромъ сказавши, стоить до Нѣмеччины Баварія або Саксонія зъ огляду на ѣдносины торговельній. Въ наслѣдокъ того упали-бъ або обнизились-бы значно всякій граничній мыта, а продукты индустріи нѣмецкои могли-бы свобѣдно заливати всю Австрію.

Не входимо въ шовинистичній аргументы, якихъ уживали на оправданье уніи мытовои послы зъ лѣвицѣ. Замѣчаемо лише, що серця панѣвъ Менгерѣвъ, Кноцѣвъ и Барайтрѣвъ такъ далеко вже розгорѣлись любовію до кн. Бисмарка, що радѣ-бъ Австрію нашу зробити вазальною державою Нѣмеччины. Користаючи зъ того, що интереси политичній Австріи и Нѣмеччины на нынѣ идентичній, хотѣли-бы тѣ панове Австрію зробити суставною частиною великои и ними обожанои Германіи. Рѣчи тыхъ панѣвъ доходили вже до крайнои импертиненціи, а цѣль ихъ була та, щобы зблизившись до Нѣмеччины, Австрію, въ котрѣй, якъ вѣдомо, елементъ славянскій маѣ перевагу, поволи германизувати.

На дивне диво, послы польскій зъ правицѣ мовчали въ часѣ цѣлои тои розправы и нѣ одинъ зъ нихъ не уступився за повагою державы и за внутрѣшною политикою нынѣшного кабинету, котрый будь-щобудь першій зломивъ нѣмецкій централизмъ въ Австріи, а зъ Полякѣвъ зробивши нарѣдъ „избранный“ наділивъ ихъ значными привилеями. Лише ческій посолъ д-ръ Герольдъ давъ шовинистамъ нѣмецкимъ добру ѣдправу. „Передъ кѣлькома днями — казавъ ѣнъ, — хотѣли вы союзъ австро-нѣмецкій инартикулувати въ нашу конституцію (внесенье Кноца), нынѣ унією мытовою хочете зновъ, деградувати велико-державность австрійску! Интересы австрійскій суть у васъ одній, що нѣмецкій. Але дайте собѣ сказати, що наша держава не маѣ ще характеру державы нѣмецкои и не буде его мати, якъ довго елементъ славяньскій посѣдаѣ въ нѣй перевагу. Давнѣйше, коли Австрія належала до союза нѣмецкого, можна було такій унія заключати, и Метернихъ хотѣвъ того, — але нынѣ рѣчи змѣнилися. Кажете, що унія така похожа була-бъ на подружье заключене на основахъ розуму (eine Vernunft-Ehe). Якъ таке подружье въ практицѣ выглядаѣ, о тѣмъ могли-бы вамъ богато розказати Поляки позаньскій. Мы не тужимо за такимъ подружьемъ! Мы навѣть не одушевляѣмось дуже союзомъ обороннымъ, заключеным зъ Нѣмеччиною, бо не вѣримо, що Нѣмеччина бажаѣ мира. Тымъ менше зможемо призволити, щобъ Австрія вязалася зъ Нѣмеччиною якими-небудь правно-державными договорами. Хто бажаѣ независимости Австріи, той нѣколи не пристане на проѣкты панѣвъ Кноцѣвъ и его товаришѣвъ!“

говорить Смоленьскій — она мусѣла выхваляти наслѣдность и такій другій понятя, що на нихъ опирався порядокъ суспѣльный. Критикувати себе она не могла, бо то значило-бъ одно, що рыти пропасть пѣдъ власными ногами. Не дивниця, що лишена постороннои критики, на власній думцѣ, якъ на добре вытресованѣмъ жеребци, шляхта выѣзджала завсе на протоптану дорѣжку; не дивниця, що разъ выробленій понятя шляхотскій, мимо своѣи нестѣйности, процвитали цѣлій три столѣтя.“ Не дивниця такожь — додамо зъ своѣи стороны, — що шляхта закрывала уперто очи ѣдъ сумнои дѣйстности, що противъ неи высказалась, и що она падала безъ ратунку въ пропасть, рвучи за собою и цѣлу рѣчь посполиту. Пропасть та була тымъ певнѣйша, що ѣи неначе рожами прикрывала офиціяльна ложь. При кѣнци XVIII. столѣтя, рѣчь посполита представляла собою уже державу, о котрѣй писали французскому послови, маркизу Польмі, що „ѣи годѣ брати на серіо за державу“, а шляхта була товпою безъ карности, до котрои Нарушевичь, поетъ и историкъ, звернувся бувъ въ знаменитѣй своѣй сатирѣ: „Głos umarłych“, кажучій:

Rozbiegliście się jako liche trzody —
Bez rządu, rady, wodza i obrony.

(*Конецъ буде.*)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На нынѣшнѣмъ засѣданю палаты послѣвъ стоить на порядку дневнѣмъ справа надзору товариствъ и зборѣвъ академичныхъ. Въ палатѣ пороблено всякій надзвычайній мѣры осторожности, бо ѣсть обава, що студенты готовій зробити якусь демонстрацію. На галерію выдано лишь мале число картъ.

Польскій газеты доносять, що законъ о податку ѣдъ оковиты буде имовѣрно принятый, мимо того, що коло польске буде голосувати противъ него, бо Чехи и цѣла лѣвиця будуть за нимъ голосувати.

Зъ Вѣдня доносять, що станъ здоровля министра вѣйны Биляндта-Райдта вже такъ значно поправився, що ѣнъ вже не буде брати ѣдпустки, якъ то первѣстно бувъ постановивъ, але незадовго обѣйме давну свою функцію. Всѣ вѣсти о его заступництвѣ суть отже неправдивій.

——

До „Pol. Corr.“ доносять зъ Варшавы, що власти россійскій зъ великимъ поспѣхомъ выкѣнчують дороги пограничній. Въ Рѣвнѣмъ на Волыни почалася будова новыхъ касарень и збѣльшено залогу о двѣ батеріи. — „Temps“ доносить, що царь приймавъ маркиза Вельопольского и маршалкѣвъ польскои шляхты; розходиться мабуть о якіись важній реформы администраційній въ Царствѣ польскѣмъ. Польскій газеты нотують такожь поголоску, що варшавскій ген.-губернаторъ Гурко маѣ уступити а его мѣсце займе кн. Дундуковъ-Корсаковъ. Гурко, якъ кажуть, маѣ обняти команду надъ войсками въ округахъ вильненьскѣмъ, варшавскѣмъ и кіевскѣмъ.

До недавна говорено, що Россія мабуть рѣшилась выступити чинно въ справѣ болгарскѣй; до „N. fr. Presse“ доносять теперь зъ Петербурга, що вѣсть сю треба дуже осторожно принимати. Политична ситуація поправилась, позаякъ усунено всякій сумнѣвы о мирныхъ намѣреняхъ Нѣмеччины.

„Истор. Вѣстникъ“ друкуе теперь мѣжь иншими урядовыми актами такожь и ѣдповѣди Ивана Аксакова на пытаня, якій ему ставлено въ „третьемъ отдѣленіи“ пѣдчасъ его арештованя въ 1849 р. Аксаковъ казавъ тогды: „Я думаю, що и тѣ, що мене пытають, сомнѣваються о дурнотѣ франкфуртского збору и що Австрія переобразуесь на славяньску монархію. Я не сомнѣваюсь, що нѣмецкій елементъ вже надисувався и що ще лишь Славяне пѣддержують Австрію; ѣсть однакожь можливымъ, що Австрія позѣстане ще и въ теперѣшнѣмъ своѣмъ видѣ. Анѣ я, анѣ мои свояки не суть славянофилами въ тѣмъ значеню, въ якѣмъ поставлено пытанье. Мы не вѣримо въ панславизмъ. Ѣнъ не можливый, бо католицкій Чехи и Поляки були-бъ ворожимъ елементомъ, котрый не згодивсь-бы зъ православными Славянами. Ѣдтакъ славяньскій елементы розплылись-бы лишь въ Россіи. Крѣмъ того ще бѣльша часть австрійскихъ Славянъ заразилась захѣднымъ либерализмомъ, котрый въ Россіи нѣколи не приймеся. Я признаюся, що мене обходить Россія бѣльше, якъ всѣ Славяне; мому братови Константинови роблять навѣть закиды, що ѣнъ супротивъ Славянъ зовсѣмъ рѣвнодушный, зъ выимкою хиба въ Россіи, спеціяльно же въ Велико-Россіи.“ На сѣмъ мѣсци стоить на листѣ зъ пытанями слѣдуюча замѣтка царя Николая: „Розумно, все проче то мрѣ. Будучнѣсть зависить ѣдъ Бога. Наколи-бъ однакожь ѣдносины довели до сполученя, то було-бы се згубою Россіи.

„Русск. Старина“ доносить, що кн. Горчаковъ просивъ свого часу зъ слезами въ очахъ, щобы его выслано на конгресъ до Берлина, бо въ своѣй наивности уважавъ кн. Бисмарка своимъ ученикомъ. Пѣзнѣйше лютився Горчаковъ дуже на своихъ товаришѣвъ зъ конгресу, особливо же на свого товариша россійского, на котрого спыхавъ свою власну вину. „Нов. Врем.“ додаѣ до того, що исторія конгресу позѣстане ще довго неясною.

„Nordd. Allg. Ztg.“ констатуе, що теперѣшне положенье политичне наповняе правительства и народы чувствомъ неспокою, котре великимъ тягаромъ спочило на умахъ всѣхъ. Правительства мусять зъ одной стороны старатися, щобы грозяча криза не закѣнчилась катастрофою, а зъ другои стороны мусять дбати о то, щобы повѣренѣ ихъ опѣцѣ найжизненнѣйшій интересы не стались несподѣвано жертвою якогось злобного атентату. Льогика теперѣшнои констеляціи политичнои обертаѣсь теперь въ тѣмъ, що зъ одной стороны ѣсть нехибно нехристіяньска охота до нападу на сусѣдный нарѣдъ, а зъ другои стороны, що збѣльшаѣсь конечнѣсть збѣльшити средства оборони.

Зъ Берлина доносять, що тамъ уважають ситуацію за досыть небезпечну мимо того, що кн. Бисмаркъ мавъ зновъ сказати, що не вѣрить, будьто-бы Россія бажала вѣйны. Мимо заперечень урядовыхъ газетъ, здаѣсь, що гр. Шуваловъ поробивъ тутъ якіись предложеня що до залагоджеви справы болгарскои. „Berl. Tagblt.“ доказуе, що Россія жадаѣ, щобы въ Болгаріи управляли комисарѣ турецкій и россійскій разомъ зъ двома консулями и щобы ѣй вѣльно було удержувати въ Болгаріи черезъ одинъ рѣкъ 30.000 войска. Зъ иншихъ жерелъ доказують зновъ, що дипломатія россійска стараеь о то, щобы спонукати державы европейскій до того, щобы тѣ зновъ вплынули на Порту и наклонили ѣи до позитивныхъ крокѣвъ противъ кн. Фердинанда.

——

Французскій министеръ дѣлъ заграничныхъ, Флюранъ, кандидуе — якъ мы вже доносили — до парляменту и объѣзджаѣ теперь департаментъ горѣшныхъ Альпъ, т. е. якъ разъ тѣ стороны, що притыкають найблизше до италійскои границѣ. Всюды, де перебувавъ Флюранъ пѣдчасъ своѣи подорожи, мавъ ѣнъ бесѣды до выборцѣвъ, але завсѣгды старався досыть осторожно говорити; ажь наразъ вырвався зъ чимсь въ Бріансонѣ, що немило вразило Италіянцѣвъ. Що Флюранъ тутъ сказавъ такого, доси ще незвѣстно, бо бесѣду его маѣмо доси лишь въ короткѣмъ вытягу телеграфичнѣмъ. Пѣсля сеи вѣсти телеграфичнои гратулювавъ меръ Бріансону Флюрансови его дипломатичныхъ успѣхѣвъ, а Флюранъ ѣдповѣвъ на то: „Головна заслуга належиться краеви. За границею знали добре, що въ моихъ словахъ бье серце Франціи и то надало имъ успѣху. Такъ само треба-бы приписати заслугу добрыхъ успѣхѣвъ оружія патріотичнымъ чувствамъ французскихъ обывателѣвъ и привязаню ихъ до нашихъ институцій, наколи-бъ Франція мала бути зачѣплена. Такій самій чувства привели мене и до васъ, а ѣдучи до васъ, выбравъ я умысно дорогу, що веде по-надъ италійску границю до Бріансону яко до головнои стаціи, высуненои до границѣ, щобы придивитися приготовленямъ до обороны краю.“ На замѣтку мера, що треба-бы ще скрѣпити воѣнну силу въ Бріансонѣ, ѣдповѣвъ Флюранъ: „Яко Французъ и патріотъ, займався я доси пильно справою обороны границь, а и на будуче о тѣмъ не забуду“. — Повысшій слова Флюранса выкликали отже въ Италіи досыть прикре вражѣнье, хочь праса италійска ѣдзываесь о нихъ досыть вздержаливо, доказуючи, що автентичный змѣстъ бесѣды Флюранса не ѣсть ще звѣстный.

Дня 13 с. м. ѣдбувся у президента французскои палаты послѣвъ, Фльокета, великій пиръ дипломатичный, на котрѣмъ явився такожь и россійскій пос. бар. Моренгаймъ. Ѣсть се першій разъ, що россійскій посолъ явився у президента палаты. Стрѣча обохъ достойникѣвъ була дуже сердечна. По пѣвъ до семои год. вечеромъ явився такожь и президентъ республики. На пиръ сей були такожь запрошенѣ представителѣ французскои и заграничнои прасы. О политицѣ говорено пѣдчасъ пиру дуже мало.

Француска палата послѣвъ ѣдкинула по довшѣй дебатѣ жаданый кредитъ въ сумѣ 20 мил. для Тонкину. Президентъ министрѣвъ, Тираръ, заявивъ тогды, що не знаѣ, що се маѣ значити: чи ухвалу палаты маѣ уважати яко вотумъ недовѣрія, чи лишь яко жаданье, щобы въ выдаткахъ заведено ощадность. Наколи палата домагаѣся сего послѣдного, то правительство жадаѣ кредиту въ сумѣ 19,800.000 фр. Палата ухвалила ѣдтакъ сей кредитъ 264 голосами противъ 256.

——

Ѣдносины мѣжь Италіею а Францією стали въ послѣдныхъ часахъ дуже напруженій. Коли не настане яка надзвычайна змѣна, то межи обома державами выбухне зъ кѣнцемъ сего мѣсяця завзята вѣйна мытова, о котрѣй можна мати понятье, коли зважиться, якій пороблено вже предложеня въ французскѣмъ парляментѣ. Франція хоче знищити италійску торговлю вывозову и длятого хоче наложити на италійскій товары мыто о 100% высше, якъ для всѣхъ другихъ державъ. Ѣсть то очевидна злѣсть Франціи на Италію за то, що она приступила до середно-европейского союза и готова въ рѣшучѣй хвили выступити зъ цѣлою силою воѣнною въ оборонѣ публичного права въ Европѣ.

Газета „Caffaro“, выходяча въ Генуи, доносить, що адмиралъ англійскои фльоты, стоячи въ генуеньскѣй пристани, принимаючи на кораблі депутацію властей громадскихъ мѣста Генуы, мавъ до неи бесѣду, въ котрѣй згадавъ про дружбу Италіи зъ Англією, котра на случай потребы проявиться практично тымъ, що обѣ фльоты сполучаться разомъ. — Коло острова Магдалины мѣжь Корсикою а Сардинією стоить сконцентрована велика ескадра италійска.

——

До „Pol. Corr.“ доносять зъ Константинополя, що ѣдносины мѣжь турецкимъ правительствомъ а Ѣрменами въ Малѣй Азіи заострились мимо конференціи великого везира зъ нотаблями ѣрменьскими такъ, що не можна навѣть предвидѣти, коли тѣ ѣдносины полѣпшаться. Зъ Ѣрменіи надходять вѣсти, що власти турецкій ведуть тамъ енергичній слѣдства и приказали арештувати богато ѣрменьскихъ достойникѣвъ. — До „Corr. de l'Est“ доносять зновъ, що укрѣпленя мѣста Ерзерумъ въ Ѣрменіи вже зовсѣмъ готовій и заосмотренѣ по найбѣльшѣй части новыми пушками. Крѣпости коло Адріянополя кѣнчаться вже такожь, а пять фортѣвъ около сего мѣста ѣсть вже зовсѣмъ готовыхъ и узброеныхъ. Ухваленый и оголошеный минувшого року законъ войсковый, пѣсля котрого кождый магометанинъ обовязаный служити въ войску до 60 р. житя, маѣ зъ початкомъ турецкого нового року, т. е. зъ днемъ 13 мая статися правосвльнымъ.

Кажуть, що зброеня Россіи на Чорнѣмъ мори стались причиною того, що Туреччина стараѣсь теперь чимъ скорше укрѣпити Дарданелѣ. — Россійскій амбасадоръ, Нелидовъ, мавъ недавно тому авдіенцію у султана и жадавъ сплаты ѣдшкодованя воѣнного. Порта вымовилась тымъ, що въ Малѣй Азіи, зъ ѣдки доходы призначено на ту сплату, панує голодъ.

НОВИНКИ

— **Черновецка „Бесѣда Руска“**, набувши ще позаторѣкъ ѣдъ пок. Ос. Федьковича выключне право до выдаваня его печатаныхъ и непечатаныхъ творѣвъ, постановила взятися до повного выданя всѣхъ творѣвъ поета и дѣло се поручила проф. унив. д-ру Стоцкому. Печатанье маѣ розпочатись уже въ серпни с. р. Чистый зыскъ зъ продажи творѣвъ призначила „Бесѣда“ на основанье фонду имени Федьковича на цѣли литературній.

— **Новый доказъ непошанованя рускихъ святъ.** Судъ повѣтовый въ Калушы завѣзвавъ до ч. 5411/87 Іосифа Матишака въ Сливкахъ до розправы головнои на день 11 н. ст. лютого на 9 год. рано. Кромѣ того були на той-же день иншій люде изъ Сливокъ вѣзваній яко свѣдки. Жиды свѣдки, вѣзваній на сей день, були переслухаій въ пятницю, бо 11 лютого припадала субота, а жидѣвскій и латиньскій свята — дуже точно заховують галицкій суды...

— **Зъ Микулинець пишуть намъ:** Засѣвъ о. І. Витошиньского зъ Денисова сходить гарно въ нашѣй околици. Д. 24 сѣчня ѣдбувся спѣвацко-деклямаційный вечерокъ въ Струсовѣ, заходомъ тамошнои (мѣшанои) читальнѣ. На тѣмъ вечерку выступивъ хоръ струсѣвскихъ мѣщанъ, вправленый въ спѣвѣ ученикомъ школы о. Витошиньского. Хоръ той дуже красно спѣваѣ въ церкви, звеличуючи тымъ дуже красно спѣваѣ въ церкви, звеличуючи тымъ нашъ обрядъ, и продукуеся на приватныхъ зѣбраняхъ. На вечерку читальнянѣмъ явилися середъ мѣщанъ и селянъ такожь гостѣ зъ интелигенціи (мѣжь иншими гр. В. Баворовскій зъ родиною, о. Витошиньскій и ще кѣлькохъ евященикѣвъ, староста п. Розвадовскій, д-ръ Ольпиньскій бурмистръ теребовельскій, кѣлькохъ священикѣвъ, народній учителѣ, деякій урядники). Пѣсни хоральній переплели двѣ деклямаціи, одна руска („Галичъ“ К. Устіяновича) и одна польска. Въ промовахъ пѣднешено рѣзній многолѣтства (мѣжь иншими о. Цегельскій, голова читальнѣ, внѣсъ „многая лѣта“ о. Витошиньскому за его заслуги при ширеню спѣву). По части спѣвацко-деклямаційнѣй наступили танцѣ и при веселости загальнѣй протягнулись до ранку. Доходу зъ вечерка було 92 зр. — Въ Теребовли дано 8 н. ст. лютого баль на дохѣдъ тов. Червоного Хреста въ штучно розширенѣй сали магистратскѣй, прибранѣй красными диванами п. Федоровича. Гостѣ забавлялись весело ажь до рана, але при великихъ коштахъ вечерка ледви чи упаде яка десятка Червоному Хрестови, бо многій гостѣ, на якихъ числено, за-для злои дороги не прибули.

— **Ѣдъ п. Я. К. зъ Калуша** одержуемо таку допись: Въ 20 ч. „Дѣла“ була зъ-ѣдси звѣстка, що мѣжь господинями польского балю на „Bank ziemski“ въ Познани були такожь Русинки пп. Бачиньска, Рожаньска и Скоробогата, а дальше чинить докѣръ, що рускій панѣ не такъ дуже радо займались вечеркомъ рускимъ, якій загадали були устроити вандруючій академики. Докѣръ п. дописователя несправедливый, бо до тогдѣшного вечерка руского комитетъ не запрошувавъ пань на господинь вечерка, але радо повитали вечерокъ и дѣйстно майже вся интелигенція Калущины на нѣмъ явилася. Панѣ Бачиньска доперва рѣкъ въ Калуши, отже прибула сюды ажь по рускѣмъ вечерку, а вкѣнци и то пѣднесу, що паньство Бачиньскій и Скоробогатій навѣть не прибули на баль польскій, хочь комитетъ тіи панѣ самъ зъ власнои иниціятивы выбравъ ихъ господинями. То можу сказати, що мы не маѣмо найменшои причины жалуватись на калуску окрестну интелигенцію руску.

— **Зъ Борщева пишуть намъ:** „Rusina na burmistrza wybierać nie można!“ — такъ горлае „hierarchia społeczna“ и не допускае до выбору громадского начальника въ Борщевѣ. Дѣйстно! кѣльканацять радныхъ мѣсточка, по бѣльшѣй части лат. обряду, поставили кандидатомъ п. Д. Але що и староста, Саламонъ, радъ бы на тѣмъ урядѣ видѣти свого друга, тожь нароблено крику якъ бы земля валилася. „Въ теперѣшныхъ часахъ — горлають шовинисты — правительство не може допустити Русина на бурмистра!“ И такъ уже цѣлый рѣкъ не дають выбрати начальника мѣста! Якъ то Русинъ не може бути бурмистромъ? Якій-жь то „нынѣшній часы“? Якъ можна, хто смѣе такимъ обманомъ тероризувати мѣщаньство! То въ такій спосѣбъ може пѣдтримуеся згоду мѣжь народностями?! Въ мѣстѣ панує велике на то обуренье, бо якъ можна въ конституційнѣй державѣ перечити горожанинови Русинови належного ему права выбору! Ѣдкликуемось до высшихъ властей: чи можна не допускати то выбору бурмистра кандидата-Русина, тѣлько длятого, що ѣнъ Русинъ?!

— **Щобъ зрозумѣти оригинальне оголошенье,** помѣщене въ „Kurjer-ѣ Lw.“ а подане нами въ ч. 25 „Дѣла“: „Kto chce wiedzieć, jak się robi waśń narodowa, niech jedzie na poukę do Gwardiana oo. Bernardynów w Zbarażu“, замѣчаемо, що до такои „waśni“ дали дѣйстно причину оо. Бернардины зѣ Збаража на похоронахъ панѣ Федоровичевои, жены бл. п. Антонія Федоровича, стрыя п. Володислава зъ Ѣкна. Рѣчь була така, що на тѣ похороны запрошено кромѣ оо. Бернардинѣвъ такожь шѣсть священикѣвъ рускихъ. Рускій священики прибули скорше и — не пождали кѣлька годинъ, поки ажь патры збараскій зволять явитись на екзеквіи, але ѣдправили свое богослуженье и станули до парастасу. Въ тѣмъ лежала вся оскорба и тымъ такъ розгорячився о. гвардіянъ, що не хотѣвъ такъ довго стануги до похоронѣвъ, доки ему хтось зъ родины покѣйнои не нагадавъ, що о его упорѣ можна донести телеграфично архіепископови львѣвскому. О. гвардіянъ змякъ тогдѣ, але черезъ весь часъ остентативно поглядавъ на рускихъ священикѣвъ. Тымъ огорчилася родина покѣйнои такъ дуже, що ажь прилюдно въ „Kurjer-ѣ Lw.“ подякувала о. гвардіянови згаданымъ инсератомъ.

— **Зъ Калуша пишуть намъ:** Звѣстно уже зъ многихъ давнѣйшихъ дописей въ „Дѣлѣ“, кѣлько то и якихъ надужить допускаються по селахъ въ пов. калускѣмъ протегованцѣ „hierarchi-a społeczn-oи“. Въ справѣ дефравдантѣвъ зъ селъ Небылова, Ясеня, Сливокъ и т. д. ѣдбудеся вже незадовго судова розправа передъ судіями присяжными въ Станиславовѣ. Теперь зновъ стало на порядку дневнѣмъ село Петранка, де ѣдъ близько вже 40 лѣтъ господаруе Иванъ — нѣ, Янъ Сенчина, що бувъ у великихъ ласкахъ у давнѣйшого старосты п. Свѣтальского. Громадка независимыхъ господарѣвъ взялася до дѣла и ѣддала справу нашому выдѣлови повѣтовому. Выдѣлъ списавъ стосы паперѣвъ, переслухавши множество свѣдкѣвъ, а на засѣданю 8 н. ст. лютого ухваливъ: „Янъ Сенчина ѣсть виненъ, що надуживавъ власти урядовои и за то засуджуеся его на заплату коштѣвъ комисійныхъ и даеся ему „nagane“ — а при урядѣ остаеся дальше, — очевидно, буде мѣгъ бути дѣяльнымъ при всякихъ выборахъ, манифестаціяхъ и т. п. Зачуваемо, що громадяне

Петранки, невдоволений тымъ рѣшеньемъ „польского бецирку“, загадують выбратися до п. маршалка краєвого.

— **О. І. Кобриньскій зъ Мышина** оголосивъ ôдкрыте письмо до о. Ст. Качалы пôдъ заг. „Брату Качалѣ“. Въ статьѣ тôй о. Кобриньскій, звертаючись до о. Качалы, предкладае неохибне средство на сполученье всѣхъ галицкихъ Русинôвъ въ одну згôдну громаду. Средство то: приняти Русинамъ языкъ церковный. „Ты ще, дай Боже прожити Тобѣ сто лѣтъ, — пише о. Кобриньскій о. Качалѣ, — не „образумился“! Памятаешь, въ сороковыхъ рокахъ приходивъ до насъ до семинаріи покôйный Стефанъ Сѣмашь, урядникъ ôдъ бухгальтеріи, чоловѣкъ „русскій“; ôнъ инакше не говоривъ зъ нами, лишь на „словено-русскомъ языцѣ“, кажучи, що лишь на тôмъ языцѣ можливе ôдродженье Руси. Мы молодики смѣялись ему въ очи, роздробились, пôшли кождый во свояси, розсыпались манôвцями.. Мы не порозумѣли Сѣмаша, ôдкинули „старорусское“,... будували на пѣскахъ и весь нашъ трудъ хитаеся. Отже „возвратимся до первыхъ началъ, возмимъ въруки Псалтыръ и Апостолъ, учимся русскому слову!.. Пора оставити споры о языцѣ. Вопросъ сей рѣшила исторія 100 (? — Ред.) лѣтъ тому назадъ. Не Тобѣ, любезный другъ, прати противъ рожна... Миръ Вамъ братья всѣмъ приносимъ! Вонъ съ роздорами! Работай намъ братъ въ дусѣ и направленіи русскомъ многая лѣта!“ — Якій-небудь серіозный коментарь до сего письма бувъ-бы, здаесь намъ, злишный.

— **П. Іосифъ Танчаковскій**, учитель у Львовѣ, призначеный недавно до школы им. св. Мартина, лишаеся зô взглядôвъ службовыхъ и на дальше при школѣ им. Маркіяна Шашкевича.

— **Дописователь зъ Кракова** до „Dziennik-a Poznańsk-ого“ завѣряе, що мавъ нагоду читати листъ писаный высокимъ достойникомъ римскимъ про двѣ порушенй недавно въ часописяхъ справы пôднесеня епископства краковского на архіепископство та именованя кс. Дунаевского кардиналомъ, и пôдданье рускихъ епископій зъ Угорщины митрополитови (взглядно патріярхови) львôвскому. Що-до першои справы, то дописователь называе еи можливою, бо нѣчого не стоить ѣй на перешкодѣ, тымъ бôльше, що кс. Дунаевскій persona grata не тôлько въ Римѣ але и у Вѣдни, — але що-до другои справы, то думае, що Мадяры нѣколи не позволять, щобъ епископства зъ Угорщины пôдлягали митрополитови чи патріярхови въ Галичинѣ (якъ они кажуть: въ другôй державѣ).

— **Каноникъ д-ръ Винк. Смочиньскій** парохъ зъ Тенчинка оповѣщуе въ польскихъ часописяхъ зъ порученя высшои власти духовнои ôдозву о вандрôвцѣ галицкихъ Полякôвъ до Риму на ювилей папы Льва XIII. Вандрôвка та (а якъ звѣстно нашй владики постановили вандрувати спôльно зъ Поляками) збереся въ Краковѣ и дня 6 н. ст. цвѣтня пополудни выѣде зъ Кракова на Вѣдень до Падуы. Зъ Падуы выѣде до Лорето, потôмъ до Ассижу, а зъ ôдтамъ (на 11 цвѣтня) до Риму. Въ Римѣ перебуде 10 днѣвъ; 21 цвѣтня выѣде. Хто бы хотѣвъ скорше выѣхати, може то учинити, маючи билетъ поворотный; ѣдучи на Фльоренцію, Больонію и Венецію, може и задержуватись въ тыхъ мѣстахъ, але подорожь цѣла ôдъ часу выѣзду зъ краю не може тревати довше, якъ 60 днѣвъ. Тыми мѣстами буде вертати и вандрôвка, всюды задержуючись. Зъ Венеціи ôдѣде до Вѣдня, а зъ-ôдси кождый поверне собѣ домôвъ. Цѣна ѣзды зелѣзницею зъ Кракова до Риму и назадъ до Кракова: І. клясою 111 зр. 13 кр., ІІ. кл. 79 зр. 11 кр., ІІІ. кл. 48 зр. 25 кр. Кс. Смочиньскій нарочно вже ѣздивъ до Риму, щобы тамъ полагодити справу помѣщеня вандрôвникôвъ и замовивъ мешканя зъ харчемъ на звыжь 800 осôбъ. Цѣны мешканя зъ постелею, услугою и харчемъ (двѣчи на день мясни стравы и вино): для священикôвъ, пань и панôвъ, и въ загалѣ для всѣхъ женщинъ 2 зр. 40 кр. на день, або за 10 днѣвъ 24 зр. Хотяй нѣкого не силуесь мешкати и харчуватись такъ, якъ тутъ сказано, однакожь женщины ѣдучй ІІІ-ою клясою мусять присылаючи грошѣ за билетъ прислати конечно и 24 зр. на мешканье и харчь. Селяне и мужчины незаможнй можуть дôстати дешевше умѣщенье (на соломѣ) и ѣду по 1 зр. 25 кр. денно, або за 10 днѣвъ за 12 зр. 50 кр. — и тую суму мусять такожь надôслати разомъ зъ грôшми на билетъ ІІІ. клясы, — инакше грошѣ и на билетъ не будуть принятй. Пожива въ часѣ подорожи до Риму и назадъ, такожь нôчлѣгъ, де выпаде, перевôзъ рѣчей и фякры и всякй такй выдатки — належать до кождого подорожного окремо.

— **Товариство спѣвацке „Лютня“** дае 17 н. ст. лютого въ сали Касина мѣщаньского вечерокъ музикальный. Ôдспѣвають и ôдограють поодинокй точки програмы: панна Павликôвна, Т. Борковскій и Славичекъ и панны Зильберштайнъ, Паткевичь, Портъ и Сидоровичь. Вступъ на салю 1 зр. Початокъ о годинѣ 7¼ вечеромъ.

— **Украиньскій театръ Кропивницкого** выѣхавъ зъ Москвы до Одессы и дае тамъ уже представленя.

— **Вѣсти зъ Америки.** Зъ Миннеаполя пише п. Андрѣй Тарасаръ до „Америки“, що Русины въ Минеаполи забираються на добре до будовы церкви. Завязана въ тôй цѣли рада сходиться часто на оговоры и збирае потрѣбнй грошѣ на будову храму Божого. Радили они надъ тымъ, щобъ церковь выбудувати ще до святъ Великодныхъ. — Рôздвяній свята — пише „Америка“ — обходили Русины въ Америцѣ свѣтло. Народу въ церкви черезъ цѣлй свята було дуже много. Богато на той часъ було позъѣздилося зъ рôзныхъ сторôнъ, бо за-для страйку нашй люде мають часу досыть. Днѣ були трохи хмарнй, але се не вадило. Въ церкви спѣвавъ красно шенандорскій хоръ. Зъ Центрілю було прийшло 16 честныхъ рускихъ громадянъ на Рôздво до Шенандору, опустивши, мимо заказу наставника, на одинъ день вуглярню; не могли вытримати, щобъ маючи пôдъ бокомъ церковь, не навѣстили еи въ св. Рôздво. Коли другого дня вернули до роботы, наставникъ уже ихъ не принявъ, и нѣякй представленя не помогли. Зажурились бѣдаки, бо задля страйку трудно де знайти роботу, деякй хотѣли уже выѣздити до старого краю, — але за кôлька днѣвъ самъ наставникъ зайшовъ до нихъ ажь до хаты и назадъ давъ имъ роботу.

— **„Америка“** почала вже выходити чотыри разы на мѣсяць, що четверга, и въ збôльшенôмъ обемѣ (замѣсть въ 2-охъ — въ 4-охъ картахъ), пôдъ редакцією п. Вол. Сѣменовича, а яко власнôсть компаніи зложенои зъ найвиднѣйшихъ людей въ Шенандорѣ. Предплата въ Америцѣ выносить на рôкъ 2 доляры, а въ Европѣ 4 зр. Адреса редакціи: America's Printing Office P. O. box 68. Shenandoa Pa. Редакція установила въ рôзныхъ мѣстахъ американьскихъ свои агентіи, черезъ котрй можна предплачувати „Америку“. Такими агентами суть: пп. Діон. Салей, Мих. Поточный, Левъ Вахновскій, Ив. Неметъ, Якимъ Охничь, Якôвъ Руданичь, Андр. Тарасаръ и Олекса Єдинакъ. Въ 1-шôмъ числѣ „Америки“ на вступѣ читаеме горячу ôдозву ôдпоручникôвъ компаніи пп. Ферґісона и Рабенса до Русинôвъ въ Америцѣ. Зъ тои ôдозвы годиться навести першій уступъ: „Дорогй братя Русины! Деякй зъ васъ, котрй давно тутъ въ Америцѣ жиють, пригадують собѣ тй давнй часы, якй мусѣли Русины перебувати, коли першій разъ вступили на американьску землю. Тогды Русинôвъ не уважали за нѣчо лучшого ôдъ дикихъ людей або Ҳинчикôвъ, и такъ оно дѣялось ажь до часу, доки не прийшовъ до Америки любый вашь о. Ив. Воляньскій, а нашъ приятель. Ажь тогды пôзнали мешканцѣ Америки, що Русины — то народъ, народъ, зъ котрого може мати Америка користь и добрыхъ обывателѣвъ, — треба-бы тôлько той народъ довести до єдности и розуму. Найлѣпшій способъ до того, думаемо собѣ, буде бодай разъ въ тыждень добра газета. Якъ зъ нею обôйдесь народъ рускій — се покаже намъ, що вартй тй люде, за котрыми хочемо мы обставати. Братя Русины! Мы мыслимо собѣ, що вы не схочете бути гôршими ôдъ Хинчикôвъ, безбожныхъ поганъ, котрй ажь три газеты маютъ въ Америцѣ! Думаемо, що вы не будете гôршими ôдъ Италіянôвъ, Туркôвъ и другихъ людей, котрй утримують у себе сли бодай не одну, то бôльше газетъ, — а Русины, яко народъ честный и правый, не мôгъ-бы одну газету у себе утримати?“ — П. Вол. Сѣменовичь яко редакторъ веде „Америку“ дуже добре: подае новины политичнй, статьѣ про мѣсцевй справы, н. пр. про великій „страйкъ“ въ Пенсильваніи (теперь 50,000 робôтникôвъ покинуло роботу, маючи звыжь 200.000 душь родинъ), подае вѣсти зъ „старого краю“, розвѣдки поучаючй и оповѣданя зъ народного побыту, смѣшну всячину, вѣсти американьско-рускй и т. д. Бажаемо-жь „Америцѣ“ при еи розростѣ якъ найкрасшого успѣху въ патріотичнôмъ дѣланю мѣжь американьскими Русинами.

— **Убезпеченье на случай вôйны.** Въ министерствѣ справъ внутрѣшныхъ нараджуються теперь, чи не наказати-бы товариствамъ асекуреційнымъ обовязково завести у себе ôддѣлъ убезпечень на случай вôйны. Въ сей способъ задумало правительство принести пôльгу тымъ, що хотять убезпечитись на случай вôйны, бо доси мусять они платити досыть значнй преміи додатковй.

— **Авдієнція Змартвыхвстанцѣвъ у папы.** „Moniteur de Rome“ доносить, що кс. Пшевлоцкій, генералъ Змартвыхвстанцѣвъ, въ товариствѣ прокуратора римскои колегіи и 20 ученикôвъ колегіи тогожь збору були на авдієнціи у папы и зложили ему дарунки кôлькохъ домôвъ сего чина а именно пышне бюро ôдъ Змартвыхстанцѣвъ зъ Канады; образъ матери Божои, красно вышиваный, ôдъ Змартвыхвстанцѣвъ зô Львова; альбомъ и цѣнный манускриптъ зъ XIV. столѣтя суммы Contra gentes св. Томы зъ Аквину — ôдъ Змартвыхвстанцѣвъ зъ Адріянополя.

— **Знову шпѣгуны!** Зъ Тарнобжега доносять до „Przegląd-y“, що нѣбы-то кôлькохъ официрôвъ россійскихъ, перебраныхъ по цивильному, перейшло коло Сандомира черезъ Вислу на нашу сторону и зайшли въ глубь краю. Дано знати жандармамъ, що се шпѣгуны россійскй, бо розвѣдуються покватно о нашихъ ôдносинахъ комуникаційныхъ, и розпочалась облава, однакъ доси безъ успѣху.

— **Паперовый рубель россійскій** упавъ такъ дуже, якъ не падавъ ôдъ часу вôйны кримскои. Въ цвѣтни 1887 р., коли въ Берлинѣ на перегоны збувано россійскй вальоры, рубель упавъ бувъ на 178½ феникôвъ; зъ початкомъ червня пôднѣсся бувъ на 186¾, а 11 серпня, коли Кобургъ прибувъ до Болгаріи, упавъ зновъ на 178, потôмъ въ половинѣ грудня на 177, а въ лютôмъ с. р. на 173¼, а наконець на 172. Навѣть въ часѣ остатнои вôйны россійско-турецкои стоявъ въ Нѣмеччинѣ рубель на 200½. Бисмаркъ отже завзято веде вôйну проти вальорôвъ россійскихъ, не зважаючи на то, що оно выходить на шкоду и посѣдателямъ тыхъ вальорôвъ въ Нѣмеччинѣ. Въ Австріи рубель упавъ на 1 зр. 7 кр. У Вѣдни говорять, що на тôмъ не конець: въ мартѣ стане рубель al pari зъ гульденомъ, а въ цвѣтни зôйде низше гульдена. Чи такъ буде, побачимо.

— **Добре вдавъ!** „N. W. Tagblatt“ любить давати своимъ статямъ сензаційнй написи, и такъ надъ статьею обговорюючою союзъ французско-россійскій давъ напись: „Francaise und Kolomejka“. Гадавъ швабиско, що наша галицка коломыйка — россійскій танець!

— **Магистратъ мѣста Нижнева** одержавъ недавно ôдъ нижнѣвского горожанина Арона П. таке письмо, (за-для недискреціи дôйшло оно скоренько черезъ польскй газеты до прилюдноси вѣдомости): „Swietny Magistracie: Na ulicy N. N. pod oknem podpisanego, można widzieć od wczesnym ranem do późnym wieczorem osoby kuczujące rozmaitym stanem.. Podpisany dopuki mając młodsze dzieciom, nie żinował sobie wcale z tego i wigląd sobie z otwartem oknom i zażiwał swiżego powietrza. Teraz jednak gdy podpisany ma dzieciów dorosłych, szczególnie z curkiem, która nie może obojętnie patrzeć i musi sobie rumienić, a podpisany będąc obiwatel dbający o przikroczenia bez pieczeństwa moralnościów swoi curki i niechcąc sobie wstydzić, uprasza świetny magistrat by tam pod oknem nie było nieprzyzwoitoszczów tylko — troszki dali... Z uniżonym sługiem. *Aron P.*

— **Дрôбнй вѣсти.** На послѣднôмъ засѣданю надзыраючои рады фундаціи гр. Ст. Скарбка принято до заведеня 65 сирôтъ; черезъ то загальне число сирôтъ, крôмъ старушокъ, дôйшло до 400.

— До Львова маe приѣхати дня 1 л. марта циркъ Саламоньского зъ Варшавы. Будынокъ цирковый стане на пляцу св. Юра. — Царь не дозволивъ на супружество морганатичне 26-лѣтнего вел. князя Михайла Михайловича зъ наймолодшою дочкою гр. Игнатьева. — Въ Краковѣ одержавъ п. Антôнъ Филимовскій, родомъ зъ Гутиска, степень доктора всѣхъ наукъ лѣкарскихъ. — Въ Копачицяхъ коло Станиславова померъ Ант. Спрочиньскій, властитель того села. — У Львовѣ померъ Вол. Курковскій, властитель заведеня похоронного. — Цѣсарь дарувавъ громадѣ Выжняны, пов. перемышляньского, 50 зр. на будову школы. — Варшавска фирма книгарѣвъ Гебетнеръ и Вольфъ переняла ôдъ сына пок. Крашевского всѣ права на выдаванье творôвъ батька. — Въ Пенсильваніи въ Америцѣ вылетѣла въ воздухъ фабрика стрѣльного пороху, найбôльша зъ фабрикъ въ пôвнôчнôй Америцѣ, пôдпалена двома ôдправлеными робôтниками; десятеро людей згинуло а гукъ и потрясенье можна було чути на 20 миль англійскихъ довкола. — Кн. Филипа Бурбона сына кн. Аквиля, засудивъ паріскій трибуналъ карный на 13 мѣсяцѣвъ вязницѣ за звычайне обманьство. — На университетѣ вѣденьскôмъ мають небавомъ отворити осôбну катедру для науки конституційныхъ законôвъ австрійскихъ. — Въ ряшѣвскôй радѣ повѣтовôй зрезигнувавъ маршалокъ Едвардъ Єнджеевичь зô свого достоиньства. — Въ Ваттенъ въ Тироли спрофановано тамошный костелъ, сплямивши всѣ престолы, де ставляеся найсв. Тайны; костелъ на приказъ епископа замкнено, а урядъ мѣскій на знакъ жалобы заказавъ всякй забавы, балѣ, выставы театральнй, и т. п. — Выдѣлъ краєвый именувавъ д-ра Загурского лѣкаремъ при ôддѣлѣ недугôвъ очныхъ въ шпитали ряшѣвскôмъ. — Архикнязь Райнеръ выѣхавъ вчера зъ Вѣдня вразъ зъ ген. бар. Вальдштетеромъ и полковникомъ Бекомъ до Кракова и Львова на инспекцію баталіонôвъ обороны краєвои. — Березовскій, котрый допустився атентату на царя Александра П. 1867 р. въ Парижи, мавъ утечи зъ острова Нова-Каледонія, де бувъ засланый до тяжкихъ робôтъ на цѣле житье. — Правительство французке розôслало телеграмы до всѣхъ пристаней, де заходять кораблѣ зъ Австраліи, щобы Березовского сейчасъ арештовано. — Євгенія Воробкевичь, сынова нашого поета о. Исид. Воробкевича померла въ сѣчни въ молодôмъ вѣцѣ по роцѣ супружого житя. — П. Илар. Окуневскій, офиціялъ почт. въ Чернôвцяхъ, котрому лѣкарѣ оперували горло, маеся лучше и приходить до силъ.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Конкурсы.** Повѣтовый выдѣлъ въ Золочева оголошуе конкурсъ зъ речинцемъ до 15 марта с. р. на мѣсце провизор. секретаря зъ платнею 900 зр. рôчно. — На мѣсце адъюнкта судового въ Чернôвцяхъ зъ платнею IX ранги можна подаватись до 25 л. лютого с. р. до президіи ц. к. суду краєвого въ Чернôвцяхъ.

— **Именованя.** Для капитана обороны краєвои въ Станиславовѣ, Ем. Домбровицкого, застережено степень майора. Капитанъ-авдиторъ 93 полку, Жигм. Гекайло, перенесеный на етатъ дѣйстныхъ урядникôвъ обороны краєвои. — Іосифъ Сидоръ именованый дѣйстнымъ учителемъ религіи въ гимназіи въ Сяноцѣ. — Конципистами скарбовыми въ Х. ранзѣ именованй: Теоф. Бѣлый, Ген. Костурскій, Левъ Дзьедзицъ, Исаакъ Гершдерферъ, Ник. Чернявскій; офиціялами канцелярійными: Винк. Крупка и Ник. Пеца; канцелистами скарбовыми: Григ. Хомицкій и Левъ Служевскій.

— **Ôдзначенье.** Цѣсарь надавъ Каролеви Целецкому достоиньство ц. к. шамбеляна.

Господарство торговля и промыслъ.

— **Льосы мѣста Станиславова.** При послѣднôмъ тягненю льосôвъ мѣста Станиславова выграли н-ръ 4447 — 10.000 зр., а н-ры 2859 и 3889 по 400 зр.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На погорѣльцѣвъ Сасова** надôслали Вп. оо.: Левъ Цегельскій ôдъ себе и парохіянъ зъ Голосковичь 33 штуки бѣля и 2 кôрцѣ збôжа; І. Мриглодовичь ôдъ себе и парохіянъ зъ Диткôвець 13 зр. 14 кр.; Вас. Долиньскій, парохъ Березова выжного, 1 зр. 30 кр. — За тй щедрй датки сердечно дякуе именемъ нещасливыхъ — *Сим. Пытущевскій*, парохъ Сасова.

Телеграмы „Дѣла“.

Санъ Ремо 16. лютого. Станъ здоровля нѣмецкого наслѣдника престола не змѣнився; часомъ лишь проявляесь бôль головы. Д-ръ Мекенци ще не ôдъѣхавъ.

Лôндонъ 16. лютого. „Standard“ каже, що Англія мусить въ справѣ болгарскôй держатися буквы берлиньскои угоды. Наколи-бъ Россія хотѣла въ дипломатичнôй дорозѣ выступити противъ Болгаріи, то берлиньска угода дае приятелямъ свободы Болгаріи достаточну пôдставу, щобы не жертвувати Болгаріи цареви и Россіи.

Берлинъ 16. лютого. Кн. Бисмаркъ высказавъ надѣю, що ôдносины Нѣмеччины до Россіи стануть дружнѣйшй. Ôдзывамъ прасы россійскои не можна вѣрити и треба добре правительство ôдъ прасы ôдрôзняти. Правительство маe вплывъ лишь на двѣ, три газеты а прочй пишуть на знакъ своихъ протекторôвъ.

Парижъ 16 лютого. Министеръ Флюранъ сказавъ въ своѣй бесѣдѣ въ Гапъ, що всѣ сусѣднй державы концентрують свои военнй силы а тымъ дають и Франціи примѣръ, щобы она занялась реформою свого войска. Франція бажае однакожь лишь поступу въ демократіи а то може довершитися лишь въ мирнôй дорозѣ.

Пештъ 16 лютого. „Pest. Lloyd“ доказуе, що въ послѣдныхъ дняхъ не сталося нѣчого такого, що погôршило-бы ситуацію.

Вѣдень 16. лютого. На нынѣшнôмъ засѣданю палаты послôвъ зажадавъ гр. Таффе додаткового кредиту 16.500 зр. на урядженье асекураційного департаменту при министерствѣ дѣлъ внутрѣшныхъ, потрѣбного въ наслѣдокъ введеня въ житье асекураційного заведеня для робôтникôвъ.

Вѣдень 15 лютого. Pol. Corr. доносить, що заходы россійского посла въ Константинополи, Нелидова, щобы притягнути Грецію до союза зъ Россією, остались безъуспѣшнй. Ôдъ часу Санъ-Стефаньского договору не думае правительство грецке и цѣлый грецкій народъ лучитися зъ Россією а кабинетъ Трикуписа въ загалѣ не хоче вязатися союзомъ зъ нѣякою державою и хоче зъ Туреччиною жити въ мирѣ. Наколи-бъ вже Грецію мала лучитися зъ якою державою, то хиба зъ Австрією.

Крακôвъ 16 лютого. Архикн. Райнеръ приѣхавъ тутъ на инспекцію краєвои обороны; зъ ôдси пôѣде до Львова а позавтру вертае назадъ до Вѣдня.

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

16. л. лютого 1888.

Львôвъ: Пшениця 6·25 до 6·90, жито 4·50 до 4·90, ячмѣнь 4·— до 5·50, овесъ 4·60 до 4·90, горохъ 4·— до 9·50 вика 4·— до 4.60, рѣпакъ 9·20 до 10·—, лнянка — до —, конюшина червона 28·— до 42·—, конюшина бѣла 40·— до 48·—, конюшина шведска — до —, хмѣль ôдъ 15 до 55.— зр. за 56 кильо въ мѣсци, оковита за 10.000 литрôвъ 25·— до 25·50 зр.

Курсъ Львôвскій

зъ дня 16. л. лютого 1888.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жад
Зелѣз. гал Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	— —	196 —
Зелѣз. Львôв.-Чернов по 200 зр. а. в.	— —	211 50
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в. .	— —	281 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в. .	— —	216 —
Листы заставн за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в	96 50	98 —
Банку гипот. гал. 5% а. в. выльос. зъ 10% прем.	100 —	101 25
Банку краєвого 4½% а. в. льос. 51 л.	90 75	92 25
Товариства кредит. гал. 5% а. в. . .	99 50	101 —
Товариства кредит. гал. 4% а. в. . .	— —	96 —
Товар кред. гал. 5% а. в. льос. 37 л.	99 50	101 —
Товар. кред гал. 4% а в. льос. 41½ л.	— —	92 —
Товар. кред. гал. 4½% а в. льос. 52 л.	92 75	93 75
Листы довжн за 100 зр.		
Гал Зав кред. сел. 3% а. в (давн. 6%) въ ликв.	— —	54 —
Гал. Зав кред. сел 2½% (давн. 5%) въ ликв	— —	48 —
Общ. роль. кред Завед. 6% льос. въ 15 л.	— —	— —
Облиги за 100 зр.		
Индемнизац. галицкй 5% м. к. . . .	100 —	101 50
Комунальнй Банку краєв 5%, I емис.	100 —	101 —
Позички краєв зъ 1873 по 5% а. в .	— —	105 —
Позички краєв зъ 1883 по 4½% а. в.	89 50	91 —
Льосы:		
Мѣста Кракова	— —	19 —
Мѣста Станиславова	— —	35 50
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	5 92	6 02
Наполеондоръ	9 97	10 08
Пôвъимперіялъ	10 33	10 43
Рубель срѣбный	1 40	1 50
Рубель паперовый	1 07	1 09
100 марокъ нѣмецкихъ	61 80	62 45

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поручае 1833 88—0

Спеціяльности и универсальнй средства французскй и иншй, якъ черезъ ню такъ и черезъ иншй фирмы оповѣщуванй.

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночй) пл. Галицкій 14.
Дръ Е. Лебедовичь (нед. внутрѣшнй и очнй) ул. Корнякτôвъ (Нар. Дôмъ).
Д-ръ І. Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Аптики: 2292

З. Рукеръ ул. Краковска.

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краєвый ул. Костюшки (будынокъ соймовый).
Банкъ гипотечный пляцъ Галицкій.
А. Шеленберґъ (конт вымѣны) ул. Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лилієнъ (конт. вымѣны) ул. Гетьманьска 6.

Готелѣ и Реставрації:

Готель французскій и рест. швехатска пл. Маріяцкій.
Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Крακôвска 9.

Фотографы:

Е Тшемескій найбôльше завед. фотогр. Гот. Европейскій.

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устыяновичь, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4.

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичь (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склепы:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгнеръ (найтаншій магазинъ галантерійный) ул Галицка 16.
А. Гальскій (товары зелѣзнй) пляцъ Маріяцкій 9.
Стахевичь и Абрысовскій (матеріи на сукнѣ) Ринокъ 32.
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н. Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20.
Вольфъ Чопъ (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ) ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничй:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигіи).

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продає по курсѣ дневнôмъ

5% Листы гипотечнî

якъ такожь

5% преміованî листы гипотечнî

Порученя зъ провинціи выповняє ôдворотною почтою безъ провизіи.

2220 91—0

Цѣнники франко.

Всякî товары зимовî

поручає найдешевше

ТОРГОВЛЯ

БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ

Львôвъ, Галицка ч. 16.

2228 10—0

Найбôльша въ краю

Читальня

31 000 дѣлъ

польскихъ, нѣмецкихъ, францускихъ и англійскихъ

такожь 2240 7—0

Складъ нотъ

на всѣ инструменты и до спѣву.

Выпозичальня нотъ

52.000 штукъ

давнѣйше

КАРОЛЯ ВИЛЬДА

доповненî *найсвѣжшими* новостями

полученî зôстали зъ книгарнею при пляцу Катедральнôмъ

Условія абонаменту и катальоги розсылаються на жаданье franco.

Губриновича и Шмидта

БАТРА,

литературный Збôрникъ **Василя Лукича**, выданый коштомъ членôвъ руского касина въ Стрыю на дохôдъ того-жь, вже появилась въ розпродажи.

Цѣна 1 примѣрника, зъ пересылкою рекоменд. **1 зр. 50 кр.** *Замовляти можна черезъ часописи* рускî або вôдносячись впростъ до Выдѣлу касина.

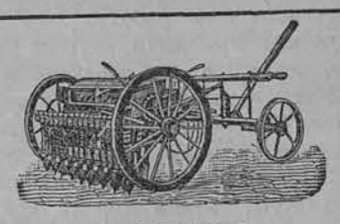

СѢВНИКИ

найлѣпшого и найтревалѣйшого рода

доставляють пôдъ довголѣтною гарантією

УМРАТЪ и Комп.

ФАБРИКА МАШИНЪ ГОСПОДАРСКИХЪ

2314 ПРАГА-БУБНА. 3—?

Филія у Львовѣ пôдъ власною фирмою

Каталоги на жаданье даромъ.

Машины до шитя

Зингера ножнî

до выбору зъ 6 найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и вѣденьскихъ въ цѣнѣ ôдъ 36 до 60 зр. на раты — готôвкою о 10% дешевше, гваранція 5 лѣтъ.

Іосифъ Иваницкій

механикъ и спеціялистъ

Львôвъ, Готель Жоржа

тôлько безъ факторôвъ, агентôвъ, пявкелесôвъ и шмайгелесôвъ, котрî выкористовують нашу публичнôсть — спродають тандету и беруть за се 20%.

2231 13—20

Вправный учитель

спѣву хорального

по при другôмъ занятю пр. яко писарь громадскій може въ протягу 4 мѣсяцѣвъ выучити нотного спѣву и рôвночасно пôдготовити управителя хору, щобы хоръ въ булучности самъ мôгъ розвиватися.

Зголошеня можна присилати на адресу: **„Громада Мôстки, почта Наварія.**

Свѣдоцтва и иншî документы на жаданье може предложити.

2341 2—2

Появився уже

РУСКІЙ СПѢВАНИКЪ

уложеный черезъ Костя Паньковского, а накладомъ Товариства Просвѣты". Мѣстить въ собѣ въ 9-ти аркушахъ бôльшихъ на велиновôмъ паперѣ 255 пѣсень на 288 сторонахъ. Пѣсни тî суть то перлы поезіи руско-украиньскои найвыдатнѣйшихъ нашихъ поетôвъ, якъ Шевченко, Федьковичь, Млака Гушалевичь, Маркіянъ и Володимиръ Шашкевичѣ и премногî найдобôрнѣйшî народнî пѣсни. Найзнаменитшî рускî композиторы уложившî до нихъ музику суть по правôй сторонѣ пѣсень пôдписанî. Цѣна Спѣваника 40 кр., зъ пересылкою 45 кр. При закупнѣ 10-ти примѣрникôвъ въ канцеляріи Товариствъ дається 20% рабату. Набути можна ихъ такожь по всѣхъ книгарняхъ

3237 Галичины и Буковины 2—?

„Перший Вінок"

Жіночий Альманах.

выданый Оленою Пчôлкою и Нат. Кобриньскою можна дôстати у п. Наталіи Кобриньскои въ Болеховѣ або черезъ Администрацію „Дѣла" по цѣнѣ 2 зр. безъ пересылки почтовои.

6—6 2187

Klejnoty Miasta Krakowa.

Альбумъ пышне величины 40/50 м., въ оздôбныхъ окладинкахъ, мѣстяче 24 видôвъ въ хромолитографіяхъ представляючихъ *найвеличавѣйшî и найкрасшî*

СТАРИННОСТИ и ПАМЯТКИ КРАКОВА

пôсля оригинальныхъ акварель

ЮЛІЯ КОССАКА и СТ. ТОНДОСА,

зъ текстомъ историчнымъ о 24 аркушахъ проф. д-ра Вл. Лущкевича и зъ переднымъ словомъ проф. д-ра Мар. Соколовского, выйшло накладомъ фирмы:

КУТРЖЕБА и МУРЧИНЬСКІЙ въ Краковѣ.

Знамените се дѣло, оброблене перворядными силами артистичными нашого краю и вытотовлене въ найбôльшôмъ европейскôмъ заведеню артистичнôмъ, поручити можна радо Вповажанôй Публичности. 2330 5—12

Цѣна примѣрника 50 зр. ав. вал.

Для улекшеня закупна продаєсь такожь и на сплаты мѣсячнî.

Можна оглянути въ книгарни Губриновича и Шмидта у Львовѣ.

ПЕТРО КРОКЕВИЧЬ

аптикарь въ Краковѣ

улиця Баштова при плянтахъ (рôгъ Ринку Клепарского)

поручає власнî выробы

яко правдиву одиноку добычь найновѣйшихъ часôвъ, приносячу хорому неоцѣненî, спасеннî користы, о чѣмъ свѣдчать щоразъ численнѣйшî признаня похвалы и т. п., якъ неменше посвѣдченье лѣкарске, а именно:

До Высокоповажаного пана Петра Крокевича, аптикаря у Краковѣ.

Выробы фармацевтичнî Пана Петра Крокевича, аптикаря пôдъ Львомъ у Краковѣ, пôсля предложеныхъ менѣ приписôвъ лѣкарскихъ зробленî, не мѣстять нѣякихъ шкôдливыхъ складникôвъ и въ ôдповѣдныхъ немочахъ ужитî, дуже успѣшно дѣлають.

Д-ръ Юровичь.

У Краковѣ дня 23 липня 1887. докторъ всѣхъ наукъ лѣкарскихъ.

Вино хинове, средство лѣчниче, взмагаюче силы, стравнôсть, надзвычайно поручане, особливо у женщинъ слабосильныхъ блѣдыхъ и т. п.

Вино хинове зъ зелѣзомъ, поручане молодымъ особамъ для осягненя зросту и розвою тѣла, надає крови силу, збôльшаючи скôлькôсть тѣлокъ крови, змôцняючи жолудокъ пôдносить апетитъ, лѣчить загальнî ослабленя, блѣдачку и т. п., а одиноке для реконвальесцентовъ по хоробахъ горячковыхъ вынищаючихъ.

Вино зелово-ромбарбарове, вытягъ винный зъ правдивого корѣня Ревеня хиньского (Radix rhei chin nsis) и зелъ збôльшаючихъ рухи хробачковî кишокъ черезъ то легко розвôльняюче; знамените въ затканяхъ часто повтаряючихъ-ся здутяхъ, довготреваючôмъ катарѣ, дванацятницѣ и въ упорчивôй жовтачцѣ.

Вино зелово-пепсинове вытягъ зъ зелъ краєвыхъ и найлѣпшои пепсины de Rostock, одиноке успѣшне средство пôдносяче травленье, розпускаюче бѣлко, затымъ одиноке въ нестравности, хроничныхъ катарахъ жолудка або на тлѣ туберкуличнôмъ атоніи кишокъ у людей старыхъ дуже помôчне у дѣтей зле ôдживлюваныхъ, анемичныхъ и шкрофуличныхъ.

Амигренъ, незрôвнана помôчь въ сильнôмъ болю головы. Ложочка ôдъ кавы зажита успокоює найсильнѣйшу мигрену.

Кальльонъ, одиноке средство на найстаршî и найдолегливѣйшî нагнѣтки. *По насмарованю нагнѣтокъ сейчасъ перестає болѣти*, а въ 24 годинахъ ôдпадає безъ найменшого болю.

Хильоль, лагодить по кôлькоразовôмъ ужитю найбôльшî болѣ ревматичнî пострѣлы подагру и т. п.

Сарсапариліянъ зъ корою хиновою, узнаный яко найлѣпше средство въ немочахъ походячихъ зъ зôпсутя сокôвъ и зъ ôдти повстаючого вадливого складу крови, въ недокровности и т. п.

Зѣлье грудне зô свѣжихъ, лѣчничихъ зелъ волоскихъ, котрî вже неразъ навѣть въ прикрыхъ розличныхъ выпадкахъ слабости давали надсподѣване полѣпшенье терплячому, то въ слабостяхъ грудныхъ то легкихъ, противъ астмы, всякои душности и т. п. Усувають они тяжку дыхавицю, всякî закатареня легкихъ и грудей, зафльегмленя, кольки въ грудехъ, упорчивый кашель и т. п. Цѣна зр. 1·20

Сиропъ грудный при тяжкихъ або застарѣлыхъ немочахъ, уживаный буває рôвночасно зъ зѣльемъ льоретаньскимъ противъ сухотъ и слабостей грудныхъ и легкихъ и т. п. Цѣна 2 зр.

Кроплѣ жолудковî. Средство знамените и незрôвнане у всѣхъ слабостяхъ жолудка. Цѣна 35 кр. 2068 21—0

Замовленя выконуєся ôдворотною почтою.

Зъ численныхъ подякъ наводимо ось тî:

Высокоповажаный Пане Аптикарю!

Бажаю, щобы кождому хорому такъ знаменитый успѣхъ давали лѣки зъ Вашихъ выробôвъ, якъ моѣй женѣ, котрî надсподѣвано успѣшно дѣлали и прошу о надôсланье менѣ ще Амигренъ и капель жолудковыхъ.

Зъ поважаньемъ

Пшôвъ д. 3 липня 1887 р. *Леопольдъ Ковалинъ* (Рыбникъ, Oberschlesien).

Высокоповажаный Пане!

Узнаю дѣйстну успѣшнôсть Вашихъ выробôвъ, досвѣдчивши на собѣ

Се посвѣдчаю ретельно. Зъ поважаньемъ

Schönpriesen b. Aussig 25 мая 1787 р. *Новаковскій* директоръ фабрики цукру.

Вп. Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви въ Краковѣ.

Страдаючи ôдъ пôвтора року на сильный, невылѣчимый кашель, сполученый зъ рôзными тяжкими недугами, мимо тутешныхъ радъ лѣкарскихъ, чувся я безъ надѣѣ житя, а яко отець кôлькоро дѣтей, хапаючись вкôнци рôзныхъ способôвъ до поратованя здоровля, случайно зъ порады чужои приязнои менѣ особы, уживъ я „Зѣля грудного" выробу аптикаря Вповажаного Пана Петра Крокевича, и по ужитю чотырохъ пачокъ „Зѣля грудного" и Сиропу ôдзыскавъ цѣлковито здоровлье, могучи о власныхъ силахъ уже працювати и тымъ чиномъ бодай частину щастя дѣтемъ моимъ удѣлити. Чуюсь тому спонуканымъ заявити найщиршу вдячнôсть Вповажаному Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви мѣсцевому, за вырôбъ „Зѣля грудного", бо житье моє лишь ужитю того Зѣля завдячую.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Кракôвъ, дня 28 мая 1886 р. *Михаилъ Трыбальскій*, друкарь литографичный.

Высокоповажаный Пане!

Вычитавши зъ газетъ дня 28 мая с. р. подяку Вамъ Вповажный Пане, а почуваючись зарôвно до обовязку вдячности маю честь тую-жь въ высокôй степени заявити Вамъ, Вповажный Пане, бо Ваше „Зѣлье грудне и Сиропъ", и въ загалѣ Вашî выробы не лишь менѣ самому але дуже многимъ, де заходили сумнѣвы що-до здоровля давали чудный успѣхъ. Маючи отже много завдячити Вашимъ выробамъ, приймѣть Вповажаный Пане выразы моєи вдячности, а заразомъ зичливости, успѣху въ дальшôмъ розвою своихъ выробôвъ такъ для добра власного, якъ и зъ пожиткомъ для людскости!

Остаю зъ довжнымъ поважаньемъ *Кс. Е. Вернеръ*,

Кракôвъ 1 червня 1886 р. Реформатъ.

Честный Пане!

Страдаючи ôдъ 20 лѣтъ на гемороиды и упрямый бôль въ жолудку, на дыхавицю и сполучене зъ нею замуленье мѣхура, на затвердженье и иншî долегливости, уживъ я кôлька фляшокъ „Капель жолудковыхъ", котрî зробили менѣ надзвычайну пôльгу, що посвѣдчаю згôдно зъ правдою и совѣстею.

Фишеръ,

Ряшѣвъ, дня 21 червня 1886 р. совѣтникъ ц. к. суду.

Миколай Людвигъ

у ЛЬВОВѢ при улици Галицкôй ч. 14.

поручає свôй обильно заосмостреный **Магазинъ дрôбницъ жѣночихъ** такожь приладôвъ до гафту, шитя и кравецтва по цѣнахъ умѣренныхъ.

2318 6—6

Шнурôвки францускî въ великôмъ выорбѣ.

Цѣс. кор. уприв. гал. акційный

БАНКЪ ИПОТЕЧНЫЙ

выдає

почавши ôдъ дня 1 цвѣтня 1887

у **Львовѣ** и при филіяхъ въ **Краковѣ, Чернôвцяхъ** и **Тернополи**

АСИГНАТЫ КАСОВÎ

$3\frac{1}{2}\%$ платнî въ 30 днѣвъ по выповѣдж.

4% „ „ 60 „ „ „

$4\frac{1}{2}\%$ „ „ 90 „ „ „

Львôвъ 1 цвѣтня 1887.

2223 62—? **ДИРЕКЦІЯ.**

(Передрукъ не буде плачевый.)

Робôтня и складъ выробôвъ ножôвничихъ

пôдъ фирмою

ЮЛІЯНЪ ДУНИКОВСКІЙ

давнѣйше **при ул. Собѣского ч. 2**, теперь **при ул. Галицкій ч. 16.**

поручає свôй складъ выробôвъ власныхъ, якъ и заграничныхъ: францускихъ, англійскихъ и швайцарскихъ въ найлѣпшôмъ родѣ, рôвно-жь всякихъ иншихъ въ объємъ ножôвництва входячихъ, яко то:

ножѣ, ножички, бритвы, сцизорики и инструменты хирургичнî

принимає заразомъ всякî замовленя и направы, котрî якъ найскорше и при цѣлковитôмъ вдоволеню Вп. Публики залагоджує.

2323 2—7

Готель пôдъ „Золотымъ Орломъ"

въ Станиславовѣ при улици Бельведерскôй.

Має 15 покоѣвъ приладженыхъ зъ всякимъ комфортомъ, зъ того 10 комнатъ фронтовыхъ, а 5 въ официнахъ.

Для **Всечестного Духовеньства** цѣны комнатъ о 50% дешевше, т. є. ôдъ 50 кр. до 1 зр. за одну комнату.

Пôдписаный має надѣю, що П. Т. Публичнôсть зволить ласкаво ôдвѣдувати сей готель, а буде вповнѣ вдоволена.

Морицъ Яноверъ,

2216 13—? властитель готелю пôдъ „Золотымъ Орломъ".

Какао въ порошку

позбавленый товстыхъ частей, на спосôбъ гольендерскій выроблюваный въ пушкахъ: $\frac{1}{2}$ кильо, $\frac{1}{4}$ кильо и $\frac{1}{8}$ к.

Цѣна зр. 1.40, 70 и 35 кр.

$\frac{1}{2}$ кильо найлучшихъ цукрôвъ десеровыхъ . . . зр. 1·20

Такожь чеколяду въ рôжныхъ гатункахъ поручає:

Генрихъ Третеръ

фабрика парова чеколяды и цукрôвъ десеровыхъ у Львовѣ

2296 3—?

улиця Коперника ч. 3.

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемѣрнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдличнî выробы косметичнî, тоалетовî и перфумы именно:

Пилиптонъ волосю сивому и споловѣлому по кôлькоразовôмъ ужитю привертає красну барву. Пилиптонъ не фарбує лише ôдмолоджує волосье, котре пôдъ впливомъ сего ôдличного средства ôдзыскує первѣстну барву, мягкôсть и ôдлыскъ. — Цѣна флякону 1 зр. 50 кр.

Цезаринъ певне средство на выгубленье нагнѣткôвъ — Пуделко 40 кр.

Антилентилія

Нѣякій артикулъ тоалетовый не може *остоятись зô взгляду* наслѣдства и доброты зъ Антилентілією. Средство се одержане зъ ôдсвѣжаючихъ субстанцій, усуває въ короткôмъ часѣ вѣснянки, опаленя сонячнî, плямы печѣнковî, слѣды по ранахъ и т. д., надає лицю свѣжôсть и нѣжнôсть. — Цѣна 2 зр.

Найлѣпше чорнило глицириновe

пахуче до обуви, дає красный ôдлыскъ, мягчить шкôру и хоронить ôдъ пуканя — Пуделко по 10 и 20 кр.

Грисикъ тоалетовый до мытя рукъ

до вынѣжненя згрубѣлого нашкôрка — Пуделко 90 кр.

Порошокъ до чищеня нôгтѣвъ

до паданя нôгтямъ бѣлости рожевои ôдтѣни и красного ôдлыску. — Пуделко по 25 кр.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка, рôгъ Валовои. Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2

2257 26—?

Ц. к. придворна ліярня звонôвъ

П. ГИЛЬЦЕРА въ Винеръ-Найштадтъ

поручаєся до **замовлень звонôвъ и гармонійныхъ складôвъ всякои величины и голосу. Гарантія** за певный голосъ кождого звона, чистый гармонійный акордъ складу и за найлѣпшій металь. Монтованье звонôвъ **головами зъ кованого зелѣза**, черезъ що можна звонами дуже легко звонити. **Припорученя** сповняються якъ найскорше, точно и **дуже дешево** при **найвыгôднѣйшихъ условіяхъ заплаты**

Ôдзначеня: *Золотый хрестъ заслуги зъ короною за повне заслуги дѣланье Выстава вѣденьска 1873 р., два медалѣ за поступъ за складъ звонôвъ для вѣденьскои Votivkirche 260 сотнарôвъ ваги. Выстава промыслова у Вѣсни 1880 р. золотый медаль.*

Заложена 1838. Доставила 4420 звонôвъ, 1,189.240 кильогр. ваги. Зъ сего до Вѣдня для 31 церквей 83 штукъ звонôвъ 86.069 кильогр. ваги разомъ и 2 звоны до годинникôвъ для нового ратуша 3345 клр. ваги.

Гармонійнî склады до закристій зъ 4 звôнками по 25 зр.

Гармонійнî склады до престолôвъ зъ сильными и голосными звôночками.

2301 1—12

Зô альпаки: 1 складъ зъ 4 звôн. по 14 зр., зъ 3 зв. по 11 зр.

Зô мосяжу: 1 складъ „ 4 „ „ 10 „ „ 3 „ „ 8 „

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 27. Львôвъ, Пятниця 5 (17) лютого 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй год. по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошения принимаются по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул Коперника ч 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Відни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, I. Schülerstrasse 8; G. L. Daube & Co. Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Woilzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & V gler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлын рôкъ . .	18 зр.	на цѣлый рôкъ .	24 зр.
на пôвъ року . .	9 зр.	на пôвъ року . .	12 зр.
на чверть року .	4·50 зр.	на чверть року . .	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ . . . . . 16 зр.
на пôвъ року . . . . . 8 зр.
на чверть року . . . . . 4 зр.

Експедиція пôдъ ч. 8. ул. академична.

Редакція и Администрація пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лишь на попереднє застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Ôдъ 1 (13) сѣчня **„Дѣло“ почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускй свята. Условія предплаты повысше на заголовку.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державной.] На вчерашнôмъ засѣданю палаты послôвъ зажадавъ гр. Таффе кредиту въ сумѣ 16.500 зр. на введенье закона о забезпеченю робôтникôвъ на случай недуги. — Пос. Штайнвендеръ и тов. поставили внесенье, щобы законъ о податку ôдъ оковиты ажь тогды ставъ правосильнымъ, коли податокъ консумційный ôдъ вина и мощу буде зниженый а ôдъ мяса знесеный, и щобы ухвалити законъ, пôсля котрого вôльно буде продавати сôль для худобы за половину цѣны. — Пос. Фусъ предложивъ петицію учителѣвъ зъ 10.000 пôдписами противъ внесеня кн. Лихтенштайна. — Опôсля розпочалась дискусія надъ закономъ о надзорѣ товариствъ и зборôвъ академичныхъ. Мимо того що выдано лишь мале число билетôвъ, були галеріи переповненй студентами. Передъ палатою зôбралась *була величезна товпа людей* а послы особливо Шенереръ, Патай и Тиркъ вводили студентôвъ на галеріи а навѣть и до льожь для послôвъ. Въ палатѣ наставъ великій неспокôй. Передъ ôдкрытьемъ дебаты внѣсъ пос. Штурмъ три петиціи противъ сего закона а президентъ Смолька ôдчитавъ ôдтакъ списъ всѣхъ тыхъ послôвъ, що записалися до голосу за або противъ нового закона. Зъ Полякôвъ записалися за проектомъ послы: Бобжиньскій, Ромашканъ и Поповскій. Противъ закона промовлявъ першій пос. Пихлеръ. Бесѣдникъ зазначивъ насамперед, що не може зрозумѣти, де ѳсть властива причина, за-для котрои правительство домагаѳться заведеня такого закона. Молодѣжь университетска въ Австріи маѳ найлѣпшу волю а поодинокй случаѣ, котря тутъ або тамъ проявилися и котрй могли-бы промовляти противъ молодежи, не повиннй ще давати причины, щобы выступати заразъ зъ такими законами противъ всеи молодѣжи. Бесѣдникъ заявивъ отже, що буде голосувати противъ сего закона, такъ, якъ голосувавъ противъ всѣхъ законôвъ вынимковыхъ. — Пос. Бляжекъ годився на проѳктъ и заявивъ, що уважаѳ ѳго лишь новелею до дисциплинарныхъ розпоряджень для университетôвъ. Ôнъ поставивъ внесенье, щобы проѳктъ сей ôдослати до комисіи, котра маѳся выбрати спеціяльно для сего закона. — Мин. Гавчь зазначивъ насамперед, що законъ сей не нарушуѳ зовсѣмъ свобôдъ университетскихъ, ôнъ маѳ лишь заповнити недостачу въ законахъ, котра чувствуѳся вже ôдъ давна. Крôмъ того проявилися въ кôлькохъ товариствахъ академичныхъ того рода факты, котрй конче вымагають того, щобы имъ зарадити. Законъ сей не маѳ на цѣли усувати молодѣжь ôдъ житя политичного, але и не можна дозволити, щобы молодѣжь займалася лишь политикою. Для мене — казавъ бесѣдникъ — жаденъ крокъ, хочь-бы зробленый въ задъ, скоро лишь стремить до удержаня ладу и порядку, не значить ще реакцію, хочь ѳго такъ называють. — Опôсля промовлявъ пос. Тиркъ. Бесѣдникъ назвавъ новый законъ, закономъ выимковымъ ч. 2., по котрôмъ прийде ще законъ о паленю и тортуровaню антисемитôвъ, а ôдтакъ право, постановляюче, що всѣ жиды въ Австріи суть высшими существами, а кождый министеръ австрійскій мусить перейти на жида и т. д. Дѣятельнôсть министра просвѣты ѳсть звернена противъ Нѣмцѣвъ. Министры ческій и польскій стережуть свою народнôсть, а нѣмецкй пôдкопують свою. Тиркъ закôнчивъ свою бесѣду тымъ, що буде голосувати противъ закона. — Пос. Цукеръ жадавъ, щобы проѳктъ сего закона ôдослати до комисіи шкôльной. — Пос. Ромашканъ поставивъ внесенье на замкненье дискусіи. Середъ страшного крику и шуму ôдкинено се внесенье 105 голосами противъ 96, а принято внесенье на закрытье засѣдання. — Пос. Шенереръ и товаришѣ поставили ще интерпеляцію до правительства, для чого заказано выслати депешу нѣмецкихъ народовцѣвъ въ Грацу до кн. Бисмарка.

——

Бюро Райтера доносить зъ Петербурга, що проѳктъ россійскои позички не маѳ нѣякихъ выглядôвъ на успѣхъ и длятого правительство лагодить иншу комбинацію. Недавна позичка въ сумѣ 14 мил. рублѣвъ нѣбы то на потребы зелѣзниць не була нѣчимъ иншимъ, якъ лишь тайною позичкою державною. Цѣла та сума маѳ бути ужита на сплату купонôвъ, котрй маються незадовго выплачувати.—„Бирж. газ.“ доносить, що россійскй паперы зелѣзничй мають теперь великій покупъ въ Копенгазѣ.

До „Pol. Corr.“ доносять зъ Варшавы, що губернаторъ подольскои губерніи, котрый недавно тому объѣзджавъ свою область, звернувъ головну свою увагу на дороги и выдавъ кôлька важныхъ розпоряджень що-до удержуваня дорôгъ. Въ загалѣ звертають теперь власти россійскй велику увагу на дороги въ сторонахъ положеныхъ недалеко ôдъ границѣ и приказують ихъ направляти, о скôлько можна найскорше. — „Kreuzztg.“ доказуе, що Россія не то що не перестаѳ зброитися, але переводить концентрацію войска въ захôдныхъ губерніяхъ и надъ Прутомъ зъ цѣлою консеквенцію. Россійскй генералы обчисляють, що Россія ѳсть въ силѣ выставити тримиліонову армію и 13.000 пушокъ, а Франція могла-бы въ такôмъ случаю выставити два милioны; крôмъ того помагала-бъ Россіи ще Данія и другй поменшй державы.

На Кавказѣ заведено сего року першій разъ загальный обовязокъ службы войсковои. До „Нов. Врем.“ доносять отже теперь, що дуже богато тамошныхъ родинъ вывандровуѳ теперь до Туреччины и навѣть цѣлй села лагодяться вже въ дорогу, щобы зъ весною перенестися до Туреччины. — „Моск. Вѣдом.“ остерѣгають Англію, щобы она не лучилася зъ Нѣмеччиною, котра въ спôлцѣ зъ Голяндіею хоче ослабити ѳи морску силу, а тымъ самымъ выперти ѳи зъ ѳи кольоній.

Зъ Петербурга доносять, що переговоры гр. Шувалова зъ кн. Бисмаркомъ розпочались доперва дня 14 с. м. Визиту россійского посла Моренгайма у президента французскои палаты, Фльокета, витають россійскй газеты дуже радôстно и уважають ѳи за знакъ, що россійска дипломатія вступаѳ на нову дорогу. Поминувши вже союзъ — каже „Нов. Врем.“ — мусить Россія зъ радостею повитати ознаку, що внутрѣшнй конфликты не стоять Франціи на перешкодѣ, щобы она спôльно зъ мирною Россіею выступила противъ лиги мира и тымъ способомъ допомогла забезпечити миръ европейскій.

Недавно тому донесли були вѣденьскй газеты, що въ наслѣдокъ телеграмы, яку царь выславъ бувъ до папы, розпочались на ново переговоры межи Ватиканомъ а кабинетомъ петербурскимъ. Першимъ крокомъ до сего була визита, яку недавно тому зробивъ вѣденьскій нунцій Галимберти россійскому послови кн. Лабанову. Тогды говорено, що давный россійскій представитель при Ватиканѣ, Бутеневъ, поверне мабуть назадъ до Риму. Теперь зновъ говорять, що курія римска думаѳ выслати свого представителя до Петербурга. Телеграму царя и ôдповѣдь папы передавала француска амбасада при Ватиканѣ.

——

Цѣсарь Вильгельмъ санкціонувавъ вже новый законъ войсковый. — Зборъ сеніорôвъ нѣмецкого парляменту радивъ дня 14 с. м надъ тымъ, чи не треба бы закрыти засѣданя парляменту вже 20 с. м. — „Nordd. Allg. Ztg.“ подаѳ вѣсть о австро-нѣмецко-италійскôй угодѣ, котру свого часу подала була „N fr. Presse“ безъ всякого коментаря; здаѳсь отже що вѣсть ся, хочь може и не точна, то все таки въ головныхъ своихъ чертахъ ѳсть правдива. То потверджують и другй газеты нѣмецкй.— О станѣ здоровля нѣмецкого наслѣдника падходять все ще успокоюючй вѣсти, хочь треба мати то на увазѣ, що вѣсти тй дотыкають головно стану ѳго по операціи. Що же до головноі недуги, то станъ ѳи, здаѳсь, незмѣнився въ нѣчôмъ.

——

Французка праса розпочала теперь завзяту борбу противъ Италіи. Касанякъ оголосивъ отверте письмо до кн. Ѳронима Наполеона, въ котрôмъ взываѳ ѳго, щобы вôнъ приказавъ своему сынови выступити зъ италійскои армiи, котра стоить въ службѣ Нѣмеччины. — До „Kreuzztg“ доносять зъ Парижа, що вилывы россійскй стараються тамъ довести до порозумѣня мѣжь Фльокетомъ а Ферримъ, щобы такъ позыскати обохъ до нового кабинету, въ котрôмъ Фльоке обнявъ-бы президію а Ферри дѣла заграничнй. Згода президента Карнота на сей кабинетъ маѳ бути забезпечена а такимъ способомъ були-бъ днѣ кабинету Тирарда почислений. Вѣсть ся не ѳсть вправдѣ зовсѣмъ певна але такожь и не зовсѣмъ ненмовѣрна.

——

Въ Болгаріи звертають теперь велику увагу на политику европейску, бо всѣ переконанй, що Болгарія ѳсть причиною непорозумѣня мѣжь Россіею и Австріею. Головно же звертають увагу на то, що Россія мала зажадати въ цѣли залагодженя справы болгарскои усуненя кн. Фердинанда. Въ мѣродайныхъ кругахъ болгарскихъ уважають однакожь се условіѳ за таке, котрого не можна нѣякъ приняти. Всѣ Болгаре, навѣть и цанковисты кажуть теперь: Мы хочемо жити зъ Россіею въ згодѣ але не хочемо бути россійскими пôддаными.

——

Правительство сербске мало одержати зъ Константинополя вѣсть, що тамъ лагодиться якась анти-династична акція на великй розмѣры. Проводиремъ сего руху маѳ бути проводиръ ворохобнѣ зъ 1883 р., Пасичь, котрого король Милянъ не хотѣвъ при недавнôй амнестіи помилувати. О якôмсь руху, котрый зновъ опираѳсь на Чорногору, доносить такожь и „Pester Lloyd“.

НОВИНКИ

— **Вчорашный вечерокъ товариства „Академичного Братства“** въ великôй сали „Народного Дому“ удався знаменито. Самыхъ гостей було около 10. годины 200, пôзнѣйше прибуло ще бôльше зелѣзницею зъ Станиславова и другихъ мѣсць. Забаву розпочавъ коломыйкою п. К. У. зъ рускою пяниcткою и писателькою панною О. Б. Танцѣ йшли незвычайно оживлено и нашй гостѣ бавились якъ одна родина. Саля „Дому Народного“ представляла видъ живого моря цвѣтôвъ, такъ хорошй и такъ повабнй були строѣ дамъ, именно строѣ народнй, котрыхъ було що-найменче чотыри пятыхъ. Тоалеты въ загалѣ були прекрасній. Прекрасныхъ дамъ було такъ много, що и найлучшій знатокъ бувъ-бы въ великôмъ клопотѣ, котрôй зъ тыхъ богинь подати вѣнець побѣды. До першого кадриля стануло 82 паръ, музика грала жваво, а пп. „плясоводы“ вывязувалися зъ труднои своеи задачѣ мовь якй стратеги. Оживлена и весела забава трѣвала до самого рана, — не було нѣ однои панны зъ „петрушками“, порядокъ въ гостинници и гардеробѣ бувъ належитый и комитетъ устроившій той вечерокъ заслуживъ на загальну похвалу. Жаль тôлько за одно, що львôвскихъ рускихъ родинъ було — въ порôвнаню до приѣзжихъ гостей, надто мало.

— **Впреосв. митроп. Сильвестеръ** выдавъ куренду, въ котрôй взываѳ до подорожи до Риму и подаѳ близшій условія про выѣздъ на ювилей. Выѣздъ зô Львова наступить около 6 н. ст. цвѣтня. Хотячй ѣхати до Риму мають зголоситись черезъ уряды деканальнй найдальше до 25 н. ст. лютого, а грошѣ для папы збиранй по церквахъ мають надôслатись до 15 марта. Кошты ѣзды зъ Кракова до Риму и другй условія тй самй, що були поданй въ вчорашнôмъ ч. „Дѣла“.

— **Богородчаньска рада повѣтова** ухвалила, якъ звѣстно, на своѣмъ засѣданю протестъ противъ закона галицкого сойму, ôдбираючого громадамъ право презентованя учителѣвъ народныхъ. Староста богородчаньскій Штрассеръ засуспендувавъ сю ухвалу рады повѣтовои.

---

6)

Роля шляхты въ исторiи польскôй.

(Розвѣдка А. Уманьского.)

(Конецъ.)

При всѣй своѣй гидкости мавъ розкладъ шляхты пôдъ конець XVIII. в., с. ѳ. тогдѣ, коли ôнъ досягнувъ значного розвою, такожь и свою добру сторону. Онъ позвалявъ на деякій простôръ мысли длятого, що прилюдне мнѣнье не придавляло личностей такъ сильно, якъ то давнѣйше бувало. Тому то стрѣчаѳмо зъ кôнцемъ минулого вѣку вже и многй пробы перестрою державного ладу и суспôльного житя шляхты. Пробы тй то стояли, якъ барска конфедерація, на почвѣ старошляхотскои Польщѣ и старалися цофнути неумоленне колесо судьбы, то зновъ змагались вывести шляхту зъ ѳи вузкогляднои шкаралупки и попхати житье польского товариства русломъ новымъ. Старошляхотскй понятя, по внѣшности несокрушенній, були пôдъ той часъ уже такъ пôдгнили и пристарѣлись, що чотыролѣтный соймъ въ 1790 р. занимався торгомъ нобилитацій, щобы тôлько скрѣпити финансы. Они и рухнули въ той-же часъ, при першôмъ порывѣ критичнои мысли, що нею повѣяло зъ Франціи.

Соймъ 1791 р. давъ права мѣщаньству и дозволивъ мѣщанамъ высылати на соймъ своихъ представителѣвъ, а шляхтѣ заниматись ремеслами и торговлею. На тôмъ пунктѣ навѣть старошляхотска партія зробила уступку, хоть и не безъ заднои мысли: найти по мѣстахъ опôръ при защитѣ бôльше важныхъ для шляхты правъ. Та партія почала опонувати, коли конституція 3. мая поставила селянъ пôдъ защиту законôвъ, скасувала liberum veto, а въ законѣ о соймикахъ посягнула на власть олигархіи постановою, що тôлько землевладцѣ могуть бути выборцями. Послѣдна постанова вырывала опору зъ-пôдъ нôгъ олигархôвъ, не допускаючи до соймикôвъ ихъ послушнй орудія, зависимыхъ ôдъ нихъ чиншовникôвъ и безземельну шляхту. Шляхотскй понятя, переставши бути звязуючимъ звеномъ розпавшои-ся суспôльности, зробились тôлько щитомъ категоріи магнатôвъ, при оборонѣ ихъ выключныхъ интересôвъ.

Змаганье до реформы приняло въ Польщи, ôдповѣдно всему оригинальному характерови ѳи исторіи и суспôльного устрою, формы оригинальнй, ôдмѣнний ôдъ подôбныхъ же змагань на заходѣ Европы. Коли въ Франціи королѣвска власть, здѣйстнивши слова Людвика XIV. „l'état c'est moi“ зъосередила въ одной особѣ всѣ функціи державного житя, — въ Польщи подôбну ролю ôдограла шляхта зъ своимъ liberum veto. Длятого, коли въ Франціи поступомъ являлось обмеженье королѣвскои власти, — то въ Польщи противно, поступомъ було скрѣпленье тои жь, щобъ обмежити надмѣрну власть шляхты а de facto магнатôвъ. То останне показалось тымъ бôльше конечнымъ, бо не було другои суспôльности, котра бы могла була выповнити ту ролю; селяне, якъ и всюды не стояли на высотѣ державного розвою, а численне мѣщаньство проявляло тôлько слабй признаки житя. Коли лѣпшй поступовй писателѣ XVIII. в. Сташицъ, Нарушевичь, Колонтай, проповѣдали збôльшенье королѣвскои власти, вельможество жертвувалося за загрожену свободу, за liberum veto, и фантазувало навѣть про вѣчне bezkrólewie.

Конституція 3. мая, якъ найспособнѣйша проба переобразованя, поняла правдивй потребы краю и була длятого цѣлкомъ оригинальною и найбôльше ôдповѣдаючою тогдѣшнымъ услôвямъ. Въ житье увôйти впрочѣмъ она не могла, разъ длятого, що була пôднята надто пôзно и надто рано, т. ѳ. тогдѣ, коли розкладаючася шляхта не встигла ще вжитися въ новй формы, а такожь и длятого, що проба переобразованя послужила за сигналъ до роздѣлу Польщѣ, ôдъ давна вже животѣвшои лише за-для незгоды сусѣдныхъ державъ. (Першй проѳкты ôдносяться до 1704 р. и 1710 р.) Рѣчь-посполита упала и, можна сказати, въ значнôй мѣрѣ въ наслѣдокъ того, що якъ каже Шуйскій, „зробилась одною шляхотскою семьею и зборищемъ шляхотскихъ интересôвъ, а зъ моральною смертею шляхты мусѣла наступити такожь и смерть республики и державы“.

Богато высказано ôдъ тои поры рôзныхъ гадокъ зъ причины того выпадку въ житю польского народу, бо выпадокъ той забравъ Полякамъ державну самостôйнôсть и послуживъ имъ за пунктъ выходу пôввѣковыхъ безплодныхъ пробъ до воскрешеня Польщѣ. Зô всѣхъ однакъ гадокъ, намъ видиться найбôльше справедливою высше наведена гадка Шуйского, котру ôнъ впрочѣмъ сказавъ тôлько такъ, мимоходомъ, въ одной зъ малыхъ статей въ зôбрнику: „Roztrząsania i opowiadania historyczne“. Иншй показують ще й на велике угнетенье народу, на религійно-соціяльнй вôйны зъ малорускимъ козацтвомъ, и на самй властивости народного характеру Полякôвъ. Всѣ тй гадки, хочь такожь не безъ правды, уступають передъ одною, головною причиною, передъ розкладомъ самои шляхотскои суспôльности, котра була въ державѣ всѣмъ а всѣмъ. И въ другихъ державахъ положенье народу не було ôдрадне, и деинде велись борбы религійнй и соціяльнй, а наколи они не мали такихъ сумныхъ наслѣдкôвъ, якъ въ Польщи, то лишь длятого, що не було тамъ однои головнои причины упадку. Тому, розглянувшись въ исторiи шляхты, мусимо годитись на гадку Шуйского, що она була головною причиною упадку державы польскои, именно ѳи внутрѣшный розкладъ. Можна навѣть сказати, що упадокъ Польщѣ бувъ лишь однымъ зъ епизодôвъ исторiи шляхты. Розрôсшись широко и зъорганизувавшися въ касту, забрала она въ свои руки всю управу державы, але небавомъ стала клонитись до упадку въ наслѣдокъ внутрѣшныхъ суперечностей.

——

По подѣлахъ Польщѣ щезъ изъ арены суспôльного житя могучій станъ шляхотскій, але ѳго идеѣ остались. Они путаються ще въ богато головахъ и неразъ проявилися въ политичнôмъ житю народу въ видѣ интересôвъ бôльшихъ посѣдателѣвъ. Самъ станъ шляхотскій, не маючи по подѣлахъ державы нѣякои пôддержки, розпався скоро на групы, и помѣшався зъ станомъ купцѣвъ и ремѣсникôвъ. Але характеръ сего стану задержався ще доси въ житю мѣщанъ и все объявляѳсь при рôзныхъ нагодахъ.

— **Зъ Рогатиньского пишуть намъ:** На ювилейне богослуженье и концертъ въ честь папы, котрй мають ôдбутися въ Рогатинѣ дня 4 н. ст. марта мавъ-бы пôсля програмы приѣхати Впр. митрополитъ зô Львова зъ двома чи трома крилошанами и зъ хоромъ питомцѣвъ въ суботу д. 3 марта рано поспѣшнымъ поѣздомъ до Бурштина. Въ Бурштинѣ бувъ-бы на обѣдѣ у о. Ник. Винницкого, а вечеромъ выѣхавъ-бы до Рогатина. Д. 4. марта було-бы торжественне богослуженье въ рогатиньскôй церкви, а по богослуженю обѣдъ у о. Чировского въ Бабинцяхъ. Вечеромъ Впреосвященый ôдвѣдавъ-бы концертъ.

— **Зъ Бурштиньского пишуть намъ:** Дня 29 сѣчня ôдбуло ся величаво посвященье церкви зъ мягкого матеріялу въ селѣ Куропатникахъ коло Бурштина, здвигненои заходомъ трудолюбивого пароха о. Ант. Билинкевича.

— **Зъ Гусятиньского пишуть намъ:** Костелы, про будованье котрыхъ доносили мы въ однôмъ зъ недавныхъ чиселъ „Дѣла", суть въ Гусятинщинѣ въ отсихъ мѣсцяхъ: въ Гусятинѣ, Хоростковѣ, Копичинцяхъ, Сидоровѣ и Личкôвцяхъ, — то давнй костелы. Зъ новѣйшихъ же часôвъ походять костелы: въ Жабинцяхъ, Чорнокôнцяхъ и Нижбôрку; кромѣ того зачинають будувати костелъ въ Василькôвцяхъ. Въ Коцюбинчикахъ єсть маленька капличка на двôрскôмъ городѣ, де пару разôвъ до року ôдправляють Єзуиты.

— **Краєва рада шкôльна** затвердила выбôръ о. А. Саноцкого на делегата окружнои рады шкôльнои въ Жовкви а директора гимназіи въ Новôмъ-Санчи Еман. Кишакевича на заступника предсѣдателя тамошнои рады окружнои; именовала Ю. Козиньского суплентомъ въ гимназіи въ Новôмъ-Санчи; поручила заступство дирекціи женьскои учительскои семинаріи въ Перемышли лат. катихитови кс. Бѣдѣ; приняла до вѣдомости рескриптъ министерскій о спенсіонованю директора гимназіи въ Бохни Теодора Бѣлоуса; призволила Доминиканкамъ въ Равѣ завести приватну школу; перемѣнила народну школу въ Поронинѣ на 2-клясову, а въ Стрѣлискахъ на 3-клясову; рѣшила зорганизувати филіяльнй школы въ Шумлянахъ и Комарôвцѣ; наконець затвердила ухвалу рады громадскои въ рускôмъ селѣ Плаучи, щобы завести тамъ польскій языкъ яко выкладовый въ школѣ!

— **До костела св. Лазаря у Львовѣ** при улици Коперника закралися вчора по пôвночи злодѣѣ и обрабували єго. Забрали все бѣлье церковне, 14 фелонôвъ, 3 чашѣ позолочуванй, 2 срѣбнй позолочуванй дарохранильницѣ, кôлька свѣчникôвъ срѣбныхъ и металевыхъ, навѣть свѣчки забрали. Крадѣжь сповнили дуже зручно и ôдважно.

— **Рабôвники касы податковои въ Выжинци на Буковинѣ** (що розбили касу Вертгаймôвску и забрали 41.487·32 зр. въ готôвцѣ та паперахъ) вже, якъ у насъ було доношено, увязненй. Не схопленый и глядаєся судово одинъ тôлько спôльникъ, 36-лѣтный жидъ Борухъ Вайнштайнъ, зъ Россіи, слюсарь Борухъ забравъ зъ собою паперôвъ на 8.797·76 зр. и стемплѣвъ на 1.243·83 зр.

— **Въ селѣ Иваню,** пов. залѣщицкого, ôдкрыто дня 4 н. ст. лютого читальню. Вписалося до неи 37 членôвъ. На торжество ôдкрытя прибули оо.: дек. Гаваньскій зъ Устьечка, Глиньскій и Федюкъ зъ Городницѣ, Балицкій зъ Поточискъ и В. Ростковичь зъ Жежавы. До выдѣлу выбранй: о. Ем Ростковичь, тамошный приходникъ, яко голова, Ковальскій, мѣсцевый учитель, и господарѣ. Въ Залѣщицкôмъ читальня то рѣдка птиця, тожь всѣхъ приятелѣвъ поступу народного мусить тѣшити ôдкрытье тои читальнѣ.

— **Дефравданта Филемона Залевского** умѣщено въ криминалѣ въ Штайнъ въ окремôй келіи и дано єму займатись роботами картоновыми для фабрики паперу Тайеръ-Гардтмутъ. — Нагороду за пôйманье Залевского роздѣлила вѣденьска прокураторія скарбу въ сей спосôбъ: 6000 зр. дôстане Цецилія Цвикерôвна, дѣвчина на котрои имя ôнъ хотѣвъ выробити собѣ паспортъ и котра донесла полиціи; акушерка Гринцова дôстане 3000 злр. за то, що намовила Цвикерôвну донести полиціи о Залевскôмъ; фельдвебель Ляйденфростъ 3000 зр. за то, що ôнъ слѣдивъ Емиля Залевского, коли Цвикерôвна ходила зъ доносомъ до полиціи, а вкôнци 3.000 зр. маршалокъ американьскои полиціи Бернардъ, котрый арештувавъ Залевского на корабли.

— **Рада мѣста Львова** именувала адъюнктомъ уряду будôвничого п. Теоф. Джулиньского, а о. Красноперѣ, сотрудникови при церкви св. Параскевіи, признала релютумъ на помешканье въ квотѣ 15 зр.

— **Братоубійство.** Теоф. Старжевскій укôнченый фармацевтъ, приѣхавъ зъ Вѣдня до свого брата Франца, посесора въ Рѣпинцяхъ, пов. бучацкого, щобы приготовлятись до испыту. Въ Рѣпинцяхъ проживали у брата стара мати и сестра. Францъ Старжевскій дуже часто упивався и зле обходився зъ матерею и сестрою, а теперь ще хотѣвъ прогнати зъ дому и Теофиля. Дня 12 жовтня мин. року Францъ запився и почавъ уганятись за матерею и братомъ зъ сокирою въ руцѣ. Теофиль утѣкъ на пôдъ, взявши зъ собою стрѣльбу. Тамъ знайшовъ єго Францъ и кинувся на него зъ сокирою. Тогдѣ то въ оборонѣ житя, выстрѣливъ Теофиль и убивъ брата. Дня 10 л. лютого ôдбулась судова росправа въ Станиславовѣ, а судіи присяжнй увôльнили майже одноголосно братоубійцю ôдъ вины.

— **Галицке заведенье слѣпыхъ у Львовѣ** мало въ минувшôмъ роцѣ 17.106 зр. 89 кр. доходу, а 17.208 зр. 76 кр. розходу. Маєтокъ власный заведеня выносить 210.652 зр. 87 кр. На сей рôкъ вставлено въ прелиминарь доходу 12·217 а розходу 12.750 зр. Недобôръ задумує дирекція покрыти зъ надзвычайныхъ доходôвъ. Въ заведеню було зъ кôнцемъ року 19 хлопцѣвъ и 12 дѣвчатъ. На выставѣ кракôвскôй признано нагороды за выконанй роботы ручнй ученикамъ и похвалу управителямъ сего заведеня.

— **Бôльшй комплексы посѣлостей земскихъ въ Галичинѣ.** Архикнязь Альбрехтъ має въ Галичинѣ 79.265 моргôвъ землѣ; ôдъ року 1885 побôльшились єго добра о 9.265 моргôвъ. Бôльше ôдъ архикнязя мають: вѣденьске товариство кредитове земске въ околици Надвôрнои 150.000 моргôвъ, и гр. Альфредъ Потоцкій, по-надъ 80.000 моргôвъ.

— **Теля зъ двома головами** уродилось сими днями въ Задобрôвцѣ пôдъ Садагорою. Туловище теляти цѣлкомъ нормальне и сильне; ажь ôдъ шиѣ починаєся ненормальнôсть. Задна часть головы зрослась (и длятого єсть всего два уха), а до переду чашка двоиться и выходить въ два писки, звернені въ противнй боки, а на кождôмъ писку по двоє очей, нôздрѣ и т. д. Чудовище то находиться теперь у ветеринаря п Недоєда въ Чернôвцяхъ.

— **Дрôбнй вѣсти.** Дня 28 н. ст. лютого ôдбудеся вѣнчанье п. Кирила Левицкого, укôнченого богослова, зъ панною Маріею Шеферъ въ Болшôвци. — Громады Загочевье и Новосѣлки, въ пов. лѣськôмъ, одержали ôдъ цѣсаря по 50 зр. запомоги на докôнченье будовы шкôлъ. — Въ лѣсѣ коло села Прилуки, пов. кольбушôвского, найшли жидôвку Мирлю Зингеръ окровавлену зъ пятьма тяжкими ранами на головѣ. — Громада Ôльшанка, пов. равского, може побирати 75% додатку до податку на пôдставѣ ухвалы сойму, санкціонованои цѣсаремъ. — До Праги приѣхавъ дня 12 л. с. м. композиторъ россійскій Чайковскій, щобы взяти участь въ концертѣ ческого товариства штукъ красныхъ. — Въ Зальцбурзѣ померъ писатель д-ръ Мерцротъ. Головно писавъ ôнъ комедіи и гуморески до „Fliegende Blätter". — Для зъѣзду природознавцѣвъ и лѣкарѣвъ польскихъ у Львовѣ призначивъ выдѣлъ краєвый 2000 зр. запомоги. — Въ Будапештѣ арештовано якогось обманщика, Ферштендиґа, котрый збиравъ складки на погорѣльцѣвъ Ряшева (не погорѣвшого). — Дня 10 н. ст марта якійсь ворогъ пôдпаливъ стодолу Григ. Мурина, господаря зъ Ляцкого великого коло Золочева; стодола зъ збôжемъ и пашею згорѣла до тла. — Въ селѣ Поршнѣ коло Наваріи сказилось кôлька псôвъ, поранили троє людей и худобу; покусанй безроги господарѣ порѣзали и спожили. — Одинъ brat mojżeszowego wyznania зъ Кутъ написавъ таке письмо „czistem polskim mowem": „Zebe Pan Napisal sobe Weli Kloze Na Kaczde Schechty Bezij se Renbaz te zeby ja witak znal Sumuf Wyela Kloze aufschesky Besie, odbir Pan 3 smize Je zeby Pan Dosral Zeby Niebel Sohkoda. Jankel Blasberg." — Въ Петербурзѣ товариство глухо-нѣмыхъ дає выставы театральнй; слухателями суть глухо-нѣмй, а артисты ôдграють творы сценичнй на миги; пôдчасъ выставы панує тишина, перерывана лише часомъ грôмкимъ смѣхомъ.

Вѣсти зъ Аеп. Львôвскои.

Митроп. Консисторія назначила, въ мысль рѣшеня министерства просвѣты, комисарями ординаріятскими при испытахъ квалификаційныхъ учителѣвъ для шкôлъ народныхъ и выдѣловыхъ зъ наукъ религіи: у Львовѣ о. крил. І. Величка а въ Тернополи о. дек. Вас. Фортуну; а екзаминаторами зъ науки религіи: у Львовѣ о. Алек Стефановича а въ Тернополи о. Игн. Левицкого.

Президія намѣстництва годиться на канон. институцію оо.: І. Кузьмовича на Бруховичѣ, Вол. Юзычиньского на Острôвъ и Льва Фицаловича на Молодинче.

Введенй оо: Волод. Дорошь яко завѣдатель Стѣнки дек. золочѣвского, и Дм. Бахталовскій яко сотрудникъ въ Сасовѣ, дек. олеського.

Посмертнй — ⚹ — оповѣстки.

— **Варвара зъ Адамскихъ Браникова,** жена професора гимназіи въ Чернôвцяхъ, упокоилася тамъ дня 12 н. ст. лютого. Вѣчна ѣй память!

— **Емиліянъ Михальскій,** учитель зъ Замарстинова, упокоився вчора въ головнôмъ шпитали у Львовѣ въ 26 роцѣ житя. Вѣчна єму память.

Господарство торговля и промыслъ.

— **Зараза на безроги** панує въ повѣтахъ бережаньскôмъ, бучацкôмъ, чорткôвскôмъ, стрыйскôмъ, тернопôльскôмъ, золочѣвскôмъ и жидачѣвскôмъ. Зъ тои причины буковиньске правительство зборонило перепускати до Буковины безроги зъ тыхъ повѣтôвъ.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Конкурсы.** Опорожненй мѣсця експедієнтôвъ почтовыхъ въ Дзѣковци, пов. кольбушôвского, въ Марунковичахъ, пов. нов.-сандецкого и въ Угерску, пов. стрыйского; речинець до 8 л. марта с. р.

— **Именованя.** Казим. Михальчевска именована дѣйстною учителькою при школѣ женьскôй въ Золочевѣ.

Телеграмы „Дѣла".

Вѣдень 17. лютого. Вѣсть будьто-бы Россія поробила якйсь предложеня въ справѣ болгарскôй єсть безъосновна.

Парижь 17 лютого. Въ францускôй палатѣ послôвъ розôйшлась вѣсть, що президентъ француского кабинету, Тираръ, має податися до димисіи.

Петербургъ 17. лютого. Указомъ министерства вôйны, придѣлено по одному пôдполковнику до 73 баталіонôвъ резервы въ европейскôй Россіи.

Парижь 18. лютого. Нынѣ розпочався процесъ противъ Вильсона. Въ актѣ обжалованя сказано, що Вильсонъ бравъ участь въ обманьствѣ осôбъ, що хотѣли одержати ордеры.

Массава 17. лютого. Ходить вѣсть, що мѣжь Абессинцями а Суданцями прийшло до кровавои борбы и що Суданцѣ впали до Абессиніи.

Лондонъ 17. лютого. Въ палатѣ послôвъ заявивъ Фергуснъ, що теперѣшна пора невôдповѣдна, щобы палатѣ предкладати кореспонденцію въ справѣ ситуаціи въ Европѣ.

Вѣдень 17 лютого. Въ радѣ державнôй дальша дебата надъ закономъ о товариствахъ академичныхъ. — Пос. Шенереръ поставивъ внесенье, щобы правительство предложило проєктъ закона, пôсля котрого не вôльно бы було продавати селяньскôй грунтъ до трохъ лѣтъ почавши ôдъ часу єго закупленя.

Софія 17 лютого. По приѣздѣ кн. Фердинанда но Софіи розпочалися приготовленя воєннй. Стяганье п[illegible]ткôвъ на заплату доставы для войска выказ[illegible] такъ добрй успѣхи, що можна буде Тур[illegible]ѣ заплатити ще и другу рату дани. Вѣсть о мобилизаціи арміи болгарскои єсть однакожь безосновна.

Берлинъ 17. лютого. Ген. Вердеръ выѣхавъ до Петербурга. Кажуть, що подорожь єго не має нѣякого значеня политичного.

Берлинъ 17 лютого. Kreuzztg. доносить, що Испанія має приступити до лиґи мира и що въ сѣй справѣ ведуться вже переговоры мѣжь Италією а Испанією.

Букарештъ 17 лютого. „Indep. Roumaine" доносить, що Россія намѣряє окупувати Болгарію а ôдтакъ думає выслати своихъ комисарѣвъ, котрй приготовили-бы выбôръ нового князя.

НАЙЛУЧШІЙ
ПАПѢРЪ ЦИГАРЕТОВЫЙ
єсть правдивый
LE HOUBLON
1934 францускій фабрикатъ 17—36
CAWLEY-а & HENRY-ого въ Парижи.

Передъ пôдробкою остерегаєся!

Сей папѣръ поручають якъ найлучше пп. д-ръ І. І. Поль, дръ Е. Людвигъ, дръ Е. Липманъ, професоры хеміи при вѣденьскôмъ университетѣ а то для єго знаменитои якости, єго абсолютнои чистоты и для того, що до него не домѣшанй жаднй шкôдливй здоровю матеріи.

FAC-SIMILE DE L'ETIQUETTE 17, rue Béranger, à PARIS

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночй) пл. Галицкій 14.
Дръ Е. Лебедовичь (нед. внутрѣшнй и очнй) ул. Корняктôвъ (Нар. Дôмъ).
Д-ръ І. Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Аптики: 2292

З. Рукеръ ул. Кракôвска.

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краєвый ул. Костюшки (будынокъ соймовый).
Банкъ гипотечный пляцъ Галицкій.
А Шеленбергъ (конт. вымѣны) ул. Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лилієнъ (конт. вымѣны) ул Гетьманьска 6.

Готелѣ и Реставраціи:

Готель францускій и рест. швехатска пл. Маріяцкій.
Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Кракôвска 9.

Фотографы:

Е. Тшемескій найбôльше завед. фотогр. Гот. Европейскій.

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устыяковичь, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4.

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичь (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склепы:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгнеръ (найтаншій магазинъ галантерійный) ул Галицка 16

А. РОЗМАНИТЪ
КРАКÔВЪ
ФАБРИКА ПАРОВА
Цикоріи, Сурогатôвъ кавы и Кавы фиговои
Выробляє зъ сырого продукту власнои плянтаціи всякй роды цикоріи и штучнои кавы, котрй ôдзначаються богатствомъ частей поживныхъ а такожь знаменитымъ смакомъ и запахомъ. 9—0
2286
Фабрика поручає передовсѣмъ:
Сурогатъ кавы зъ коробкахъ (шуфлядкахъ).
Сурогатъ кавы въ склянкахъ
Шротову каву французску Розманита.
Цикорію кракôвску гôрку.
Каву фигову.
Цикоряну каву перлову. (Новôсть!!)
Каву кракôвску добôрну въ скриночкахъ.
Набути можна у всѣхъ важнѣйшихъ склепахъ.

Маю честь повѣдомити Вп. Публику, що головный складъ
Пива бутелькового
рôзного рода, а именно:
Пильзненьске експортове,
Пильзненьскій лежакъ,
Окоцимске мартове,
Львôвске мартове зъ бровару Лиліенфельда,
Портеръ краєвый, выробу І. Геца въ Окоцимѣ, и
Bock окоцимскій,
находиться у мене при улици СИКСТУСКÔЙ ч. 14.
Ласкавй замовленя на провинцію сейчасъ выконую.
2289 12—12 Зъ поважаньемъ
С. ВИЗЕРЪ.
Телефонъ ч 148, до уживаня Вп Публичности.

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА
ИВАНА ИГНАТОВИЧА
магистра фармаціи и хемика судового
Ôдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемѣрнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдличнй выробы косметичнй, тоалетовй и перфумы именно:
Валентинъ найсильнѣйше выпаданье волося вздержує цибульки волоснй взмôцняє и до вытворюваня та поросту волося побуджає Лисины покрываються краснымъ волосьемъ —Цѣлый фляконъ 3 зр. Пôвъ флякону 1 зр. 60кр.
Віолинъ противъ прѣтя рукъ и пахвъ Фляконъ 50 кр.
Пудръ салицилевый противъ прѣтя и ôдпареня нôгъ Пуделко 50 кр.
Магнолина, шкôра попрыщена, хропава, нерôвна и згрубѣла, пôдъ выключнымъ дѣланьемъ Магнолины ôдзыскує молодечій выразъ и красоту. Червонôсть носа и лиця безповоротно уступає. Фляконъ 1 зр. 50 кр.
Орієнталина (пудеръ плынный) надає лицю красну и приємну бѣлôсть, ôдсвѣжує лице и консервує Цѣна 1 зр. губка 10 кр.
Ессенція мятова до полоканя устъ, кромѣ приємного покрѣпляючого смаку и запаху, дуже користно дѣлає на ясла и зубы. — Фляконъ 50 кр
Атраментъ до значеня бѣля безъ гумы фляшочка 30 кр
Атраментъ чорный кампешовый не плѣснѣє, не осѣдає, пера не псує, єсть завсѣгды гарный и плынный и цѣлковито нешкôдливый. — Фляконъ по кр. 10, 15, 25, 30, и 50.
Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул, Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч 2
2257 27—?

Появився уже
РУСКІЙ СПѢВАНИКЪ
уложеный черезъ Костя Паньковского, а накладомъ „Товариства Просвѣты". Мѣстить въ собѣ въ 9-ти аркушахъ бôльшихъ на велиновôмъ паперѣ 255 пѣсень на 288 сторонахъ. Пѣсни тй суть то перлы поезіи руско-украиньскои найвыдатнѣйшихъ нашихъ поетôвъ, якъ Шевченко, Федьковичь, Млака Гушалевичь, Маркіянъ и Володимиръ Шашкевичѣ и премногй найдобôрнѣйшй народнй пѣсни Найзнаменитшй рускй композиторы уложившй до нихъ музику суть по правôй сторонѣ пѣсень пôдписанй. Цѣна Спѣваника 40 кр, зъ пересылкою 45 кр. При закупнѣ 10-ти примѣрникôвъ въ канцеляріи Товариствъ даєся 20% рабату Набути можна ихъ такожь по всѣхъ книгарняхъ
3237 Галичины и Буковины 2—?

Цѣс. кор. упривилеєвана
Рафинерія спиритусу
И ФАБРИКА ОЦТУ
ЮЛІЯ МИКОЛЯША
у ЛЬВОВѢ
выробляє
НАЙЧИСТѢЙШІЙ СПИРИТУСЪ
здалый для панôвъ аптикарѣвъ, фабрикъ ликерôвъ и т. п.
2316 котрый продає 6—?
по цѣнахъ умѣренныхъ.
Поручає такожь найлѣпшого рода горѣвки, ликеры и розолисы.

Неомыльне средство
на выгубленье нагнѣткôвъ, бородавокъ и иншихъ подôбныхъ наростей шкôрныхъ, безъ болю и безъ жаднои небезпечности.
Цѣна флякону 50 кр.
Встрикненье и капсулки зъ ростины „MATICO"
въ недугахъ мужескихъ неоцѣнене средство
поручає Аптика
К. КРИЖАНОВСКОГО
у ЛЬВОВѢ.
Цѣна фляшки встрикнень 40 кр.
Капсулокъ 80 кр.
2274 10—?

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 28. Львôвъ, Субота 6 (18) лютого 1888. Рôчникъ IX.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека пайзнам. повѣстей“ выходитъ вô второкъ и вô второκ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. Надосланε по 20 кр. а. в

Предплату и инсерат принимаютъ: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул Коперника ч 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, I. Schülerstrasse 8; G. L. Daube & Co. Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австрiи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:
на цѣлый рôкъ . . . . . 16 зр.
на пôвъ року . . . . . 8 зр.
на чверть року . . . . . 4 зр.

Експедиція пôдъ ч. 8. ул. академична.

Редакція и Администрація пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лишь на попередне застереженье.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Ôдъ 1 (13) сѣчня **„Дѣло“ почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускй свята. Условія предплаты повысше на заголовку.

Крайна пора!

По довшихъ трудахъ удалось патріотамъ нашимъ передъ пяти лѣтами заснувати „Руске товариство педагогичне“. Головною цѣлею основаня єго було: зôбрати не тôлько рускихъ педагогôвъ въ одно тѣло на основѣ статутôвъ, але подати всему образованому загалови можнôсть, подбати о дѣло шкôльництва руского въ краю нашôмъ. Нема коронного краю въ Австрiи, де не було-бы педагогичного товариства, бо всякій знає и розумѣє вагу голосу, якій посѣдають такй товариства въ справахъ шкôльныхъ; знає, що фаховй люде вразъ зъ родичами зъумѣють найвôдповѣднѣйше вплынути якъ на организацію такъ и на ведень та поправу шкôлъ, и що факторы тй яко найбôльше интересованй приложать найбôльше стараня коло морального и національного выховання молодшихъ поколѣнь.

Рухъ, якій повставъ послѣдными днями у всѣхъ товариствахъ педагогичныхъ Долитавщины по причинѣ внесеня Лихтенштайна, стремлячого до основныхъ змѣнъ пляну лекційного и надзору въ школахъ народныхъ, єсть найлучшимъ доказомъ, о скôлько товариства педагогичнй суть на потребѣ, а голосъ ихъ заважившъ на нынѣ вже на стôлько, що внесенье Лихтенштайна пôйде имовѣрно до коша.

Нашй сусѣды посѣдають своє товариство педагогичне ôдъ кôльканацяти лѣтъ. Усильными стараннями довели они заразъ зъ-разу до того, що въ члены свого товариства втягнули не тôлько цѣле учительство польске, але и множество людей не фаховыхъ, графôвъ, князѣвъ, дѣдичѣвъ, духовеньство латиньске, адвокатôвъ, купцѣвъ, лѣкарѣвъ, нотарѣвъ, инжинирôвъ, дневникарѣвъ, друкарѣвъ. ремѣсникôвъ, бурмистрôвъ, жѣнокъ патріотокъ, приватныхъ офиціялистôвъ, — въ загалѣ всю польску интелигенцію. Кромѣ сего удалось имъ нозыскати для себе и кôлькасотъ учителѣвъ-Русинôвъ, а по при тôмъ и малу частину духовеньства руского.

Фактъ, що Русины вписалися зъ-разу въ члены польского товариства педагогичного, давався навѣть оправдувати, але лише такъ довго, поки не було свого окремого товариства. Нынѣ належати до польского товариства педагогичного, а не бути членомъ руского, єсть вже зрадою супроти власного народу. Значить се не тôлько то, що бути рôвнодушнымъ для образованя національного молодого поколѣня, але и помагати Полякамъ до осущеня тыхъ тенденцій полонизаційныхъ, котрй польске товариство педагогичне має заєдно на оцѣ, а о чѣмъ свѣдчать факты.

Знаємо однакожь, на соромъ нашъ, що нынѣ на 1800 членôвъ польского товариства педагогичного майже чи не половина єсть Русинôвъ. Тысячѣ руского гроша вплынули до касы сего товариства, а за тй грошѣ заснувало оно и удержуе школы промысловй въ Бережанахъ, Дрогобичи, Ярославли, Перемышли, Станиславовѣ. Новôмъ Санчи, Ряшевѣ та Тарновѣ, и высшй школы женьскй въ Стрыю, Сяноцѣ, Яслѣ, отже-жь по бôльшôй части на земли рускôй, але въ школахъ тыхъ языкомъ выкладовымъ єсть выключно языкъ польскій. Доживаємо отже того сумного явища, що власными грôшми причиняємось самй до польонизацiи краю, именно до вынародовленя нашихъ будучихъ промысловцѣвъ и женщинъ, того найважнѣйшого фактора въ національнôмъ выхованю.

Що бôльше! То само товариство завязало въ Галичинѣ 43 ôддѣлôвъ и 45 „kółek“, въ котрыхъ Русинамъ забороняєсь навѣть говорити своимъ языкомъ. Звѣстно бо всѣмъ, що такихъ Керекяртôвъ єсть въ краю нашôмъ кôлькадесять. Товариство се не тôлько накидае громадамъ рускимъ органъ свôй „Szkoł-y“, але деякй инспекторы, фасону и Керекярта, посылають навѣть громадамъ тымъ карныхъ посланцѣвъ и насильно стягають предплату за се выдавництва.

Товариство се выдае, щобъ точно описати єго дѣяльнôсть на Руси, рускй книжочки, печатанй польскимъ абецадломъ, додаючи до того лишь одно ô. Ôдъ людей того товариства идуть „okólnik-и“ до старшихъ учителѣвъ народныхъ, въ котрыхъ поручаєсь имъ вплывати морально на молодшихъ, щобъ тй вписувались въ члены товариства педагогичного польского. Въ загалѣ всюды видко лишь роботу въ користь польщины за — рускй грошѣ.

И се товариство, котре повинно бути далеке ôдъ всякого шовинизму, се товариство, выдаючи „Szkoł-y“ пише въ першôмъ числѣ зъ сего року ще таку наругу по причинѣ бесѣды пос. Романчука на послѣднôй сесiи сеймовôй: „W rozprawie sejmowej nad budżetem szkolnym z dnia 3 stycznia poseł Romańczuk odświeżył starą baśń (!) o zmuszaniu nauczycieli ruskich do prenumerowania „Szkoły“, nie poparłszy tego oczywiście żadnym dowodem. Komisarz rządowy, radca Namiestnictwa, p Laskowski, stanowczo (?) zarzut ten uchylił jako nieprawdziwy.“

Пытаємо, а де соромъ дѣла редакція „Szkoły“, котра чейже знае, що учителямъ новѣтôвъ львôвского и бобрецкого наказано выразно окремымъ обѣжникомъ на двѣ школы предплачувати звѣстный органъ товариства, и що карнй пôсланцѣ стягали предплату зъ учителѣвъ насильно! Той тероризмъ и єсть причиною, що послы рускй справу тую мусять выводити ажь передъ соймъ и брати учителѣвъ и громады въ оборону.

Вкôнци редакція „Szkoł-ы“ дякуе ще пос. Романчукови зъ иронiею — и думае въ своєй наивности, що бесѣда єго въ соймѣ зробила „Szkol-ѣ“ рекляму. Що-жь сказати на то? Проста рада: Русины не повинни належати до польского товариства, для нихъ нема тамъ мѣсця! А натомѣсть треба намъ всѣмъ згорнутись въ Педагогичнôмъ Товариствѣ Рускôмъ и грôшь рускій обернути въ выключный хосенъ рускои школы и рускихъ дѣтей. Зôбравшись разомъ зъумѣємо на своєй земли устоятись противъ всякои шиканады, а „okólnik-и“ кинемо пôдъ ноги тымъ, що думають насъ тероризувати. Товариство руске розвиваєсь нынѣ по змозѣ. Єго, хочь нечисленнй выдавництва, приймае народъ зъ охотою, а теперѣшный выдѣлъ дае повну поруку, що при спôльнôмъ трудѣ въ своєй хатѣ зъумѣємо заступити достойно всѣ права народнои школы. Рускій кровавый грôшь най ôдъ нынѣ иде въ рускй руки, на рускй выдавництва, котрй найуспѣшнѣйше спинять тенденціи польонизаційнй, а рускаго учителя увôльнять разъ на все ôдъ секатуръ карныхъ пôсланцѣвъ.

Новый податокъ ôдъ горѣвки и интересы пропинаціи.

I.

Вже ôдъ осени 1887 р. розпочався мѣжь галицкою шляхтою на саму вѣсть, що правительство приготовляе проєктъ нового податку ôдъ горѣвки, незвычайный рухъ. Не чутку на всякй другй законодательнй змѣны, голосуючу безъ нѣякого угрызеня совѣсти за всякими обтяженями другихъ верствъ суспôльности галицку шляхту наповнила вже сама звѣстка про реформу податку ôдъ горѣвки незвычайнымъ неспокоємъ. По газетахъ польскихъ розпочалась жива дискусія фаховыхъ и нефаховыхъ горальникôвъ, а *оба* галицкй (recte панъскй) Господарскй товариства, т. е. львôвске и краковске, поручили выбранôй зъ мѣжь себе постôйнôй комисiи для справъ горалень выготовити трогаючій меморiялъ до сойму, въ котрôмъ бы представлено яскравыми красками нещастне положенье шляхтичѣвъ-властителѣвъ горалень и руину, яка имъ грозить ôдъ намѣренои реформы. Меморiялъ той мавъ выказати такожь, яку безконечну благодать приносить продукція горалень для цѣлого краю и всѣхъ клясъ єго населеня; мавъ пересвѣдчити наглядно всѣхъ, що упадокъ тои продукціи потягнувъ-бы для цѣлого краю страшну економичну кризу. А конклюзія зô всего того мала выйти така, що правительство не може и не повинно выдавати такихъ законôвъ податковыхъ, котрй хочь-бы въ дечѣмъ лише не сподобались панамъ властителямъ горалень, бо инакше тй панове зречуться повненои доси ними зъ такимъ посвященьемъ мисiи ущасливляти бѣдный край горѣвчаною продукцiею и занехають сей промыслъ, а тымъ самымъ зготовлять краєви економичну погибель.

Меморiялъ выготовлено, выпечатано и предложено соймови зъ жаданьемъ внесеня шляхотскихъ постулятôвъ въ формѣ резолюціи до правительства. Меморiялъ сей бувъ рôвночасно передсказаньемъ становища, яке займе польска делегація у Вѣдни при дебатахъ надъ податковымъ закономъ въ парлямантѣ. Словомъ, шляхта розпочала на всѣхъ точкахъ приготованя до завзятои борбы, а тй приготованя разомъ зъ зловѣщими цифрами справозданя выдѣлу краєвого, котрй выказали въ послѣднихъ лѣтахъ певный пôдъупадокъ горѣвчаного промыслу въ Галичинѣ, выкликали зъ 589 грудей властителѣвъ горалень въ Галичинѣ трѣвожный окликъ: „Propinacja upada!“ Окликъ сей пробѣгъ блискавицею цѣлый край и зелектризувавъ навѣть тыхъ, котрыхъ нервôвъ не могли вже подразнити и ляменты на тематъ загроженои Польщѣ черезъ пруску комисiю колонизаційну...

И чого-жь такъ налякались панове властителѣ пропинаціи въ Галичинѣ? чому не можуть успокоити ихъ навѣть завѣрюваня офиціяльного кореспондента офиціяльнои газеты краєвои, котрый стараєся проєктъ податкового закона представити въ якъ найкористнѣйшôмъ свѣтлѣ? Не вже-жь задумуе правительство справдѣ новымъ податкомъ убити продукцію горѣвки въ Галичинѣ, знищити упривилеєваный промыслъ галицкои шляхты, выкупити и продаяти найкрюпст-нѣйшими, по змозѣ условiями

СОКАЛЬ и ЛИСЕНЬ ДôМЪ бôлковый и контора вымѣны.

Поручени зъ провинцiи сейчасъ залагодженя, безъ дочисленя провизiи.

Пôдъ недѣлю.

За добрыхъ часôвъ, коли то ще бульба родилась, а мясо ходило по 4 кр. „конвенціонсъ-минце“ фунтъ, живъ собѣ у Львовѣ Ляшокъ, звався Гонсьоровскій. Ôнъ бувъ французофилъ — а французофильство було тогдѣ ще небезпечнѣйше, чимъ нынѣ москвофильство. А мавъ ôнъ приятеля Монсьоровского, котрый бувъ simplex servus Dei и не знавъ по французки анѣ слова. Выпало такъ, що Гонсьоровскій написавъ до друга листъ и заадресувавъ его, не люблячи нѣмеччины, по французки: A Monsieur, Monsieur Monsiorowski. Панъ Монсьоровскій читае и читае.... впадае въ фурію и ôписуе: A Gonsior Gonsior Gonsiorowski. И вже по приязни!

Подôбнй недорозумѣня почались тогды и мѣжь Русинами. Одни були русинофилами, якъ Шашкевичь, Головацкій, Устіяновичь и Вагилевичь, —другй старо-словенофилами, що зновъ не було тогди такъ „staatsgefärlich“, якъ нынѣ. Межи послѣдными вславився бувъ ученостею и патріотофильствомъ нѣкій Сѣмашь, чоловѣкъ дуже дотепный, бо — якъ розповѣдають — стрѣченый разъ своимъ знакомымъ господиномъ Пакошемъ словами: Jak się masz, panie Siemasz? — ôдрѣзавъ якъ стôй: Jakoż tako panie Pakosz!

Сѣмашь належавъ, якъ кажу, до тыхъ Галичанъ, котрымъ душа говорила, що они не Поляки, однакъ выхованй въ шляхотскихъ переказахъ Польщѣ, не могли и допустити гадки, щобы колись можна було освѣченому чоловѣкови говорити и писати языкомъ „хлопскимъ“ сирѣчь народнымъ. А що они читали пана Руссо и перенялись его гадками повороту людства до „давныхъ добрыхъ часôвъ“, то побачивши, що Русь треба ратувати, попали на церковщину и почали на серіо а зъ чистою совѣстею Русь болгарщити. Початокъ тяжкій! Треба було ôдъ дѣтей починати и господинъ Сѣмашь написавъ книгу: „Благонравнія чтенія для благоразумныхъ чадъ“ — а той „чадъ“ нашому мышиньскому о. Іосафатови ще й до нынѣ зъ головы вывѣтрѣти не може, — мабуть уже и до Іосафатовои долины не вывѣтрѣе. „Ты, брате, знавъ пок. Сѣмаша, а и до нынѣ ще не уразумился!“ — кличе мышиньскій Іосафатъ до шельпацкого Стефана. Ой, правда! — о. Стефанъ „не уразумился!“ Сорокъ лѣтъ служить руско-народнôй идеи, жертвуе и словомъ, и дѣломъ, и майномъ, и здоровьемъ для тои Руси — тай ще „не уразумился“, хоть уже надъ гробомъ, а пôдносить костенѣючй руки благословлячи Русь свою и каже: „Дѣточки! Осьде въ моємъ серци є ще одна капля живои крови, — берѣть ей! — може она ще здасться для нашои Руси!“ Бачите, таки „не уразумился!...“ Але, але, хто знае, чи й не практичный то помыслъ о. Іосафата, коли всѣй рускôй интелигенціи каже вертатись до старо-словеньскои „Псалтири“. То то бы зъ насъ Болгаре були, Болгаре! И то не нынѣшнй, — заступи Боже! — а старо Болгаре, зъ часôвъ св. Кирила и Методія! Нынѣшныхъ Болгаръ самъ о. Іосафатъ не хотѣвъ-бы зъ насъ мати, — прочитайте, що „Московскія Вѣдомости“ про нихъ говорять: „мошенники“, „палочники“! Ну, мы, старо-Болгаре, якъ-бы намъ тôлько зъ сѣвера пальцемъ кивнули, сейчасъ въ Пôдволочискахъ збудували-бы браму тріюмфальну для мингрельского Дадіяна.. Яке бы то було gaudium для цѣлои Европы! Кн. Бисмаркъ тôлько по животику бы себе гладивъ... ѣй Богу, староболгарска квестія пôшла-бы у насъ якъ по маслѣ...

Ну, але поки-що, мы ще Русины а не старо-Болгаре, и у Львовѣ „пôдъ кавками“ п. Дадіянъ ще не резидуе, а въ палатѣ соймовôй парадують Голыевскй, а до Народного Дому „старй“ Русины „молодыхъ“ не впускають. Чекайте-жь, о. Іосафате, заки мы зболгарщимось! Тогдѣ нѣбы мае настати згода мѣжь Русинами. О. Іосафате! пошануймо тôлько другъ друга, а згода буде! Хто єи не хоче! Я бы на-вколѣшкахъ лазивъ ôдъ одного до другого, поки бы всѣхъ не звѣвъ въ одну громаду! Та може оно и безъ того обôйдесь и на добро выйде...

Нагадавъ менѣ о. Іосафатъ молодй часы. Гей, гей, милый Боже! що то бувъ за часъ, що за люде! Якъ нынѣ виджу того поцтивого Цѣпановского. Иде ôнъ, стрѣчае надъ болотомъ хлопа тай пытае: „Вопрошаю вы, земледѣлецъ, аще ли возможно сквозѣ сiе бренiе безъ поврежденія сапогъ перегрязти?“ — „Не розумѣю по нѣмецки, прошу єгомостѣ“ — одвѣчае смиренно хлопъ. — „Глаголеши, аки бы не былъ єси бдящъ.“ — „Таки не розумѣю, прошу єгомостѣ.“ — „Гряди вонъ, гряди!“ — „А, про гряды пытаєте? Та де ту якй гряды... то болото.“ Отъ бачите, то зôйшлися були два Русины зъ обохъ нашихъ парафій. Не сварились, а вкôнци таки порозумѣлись.

Ба, кажете, тутъ иде не о дурницю, а о милiоны! — чи насъ 20, чи 60 милiонôвъ. И то дурница! Свята то була теорія покôйного мого учителя ще зъ „парвы“: „Das Vaterland muss grösser sein!“ Що то за Русинъ патріотъ бувъ! Пôсля єго теорiи можна начислити Русинôвъ — кôлько хочете? — 100, 200, милiонôвъ? Добре! Русь сягае свѣтами. Городъ Smyrna — то руска „Смирна“; „Tripolis“ — то „Триполе“; „Kreta“ — то „Крыта“; „Babilonia“ — то „Бабыломыя“ (якъ Коломыя), а ихъ короля „Небокаднезаръ“, хибно записаного переписчикомъ Геродота, уже Мицкевичь поправивъ на нашого „Не богъ а но царь“; славный философъ Скитôвъ „Zamolksis“ -- то властиво „Замолкшій“; нѣбы-жидôвске „Adonaj“ — то властиво московске „Адиной“. Але що ту богато говорити! Навѣть американьскій „Ню-Йоркъ“ — то властиво нашъ „Новый Ъ“.. Отже in puncto милiонôвъ, якъ бачите, я готовъ до найдальшихъ границь и мы погодимось. Суть ще и иншй точки, що можна-бы взяти за безпечнй пôдвалины нашои згоды, н. пр. пироги. Чи єсть де якій Русъ, щобъ ихъ не любивъ? Хиба якій перекинчикъ! И то диво, що Русинови ôнъ — пирôгъ а не перекинчикъ! — нѣколи не приѣсться. Чужинцеви, правда, приѣсться. Отъ кн. Бисмаркови уже приѣвся московскій пирôгъ, ôдъ коли у Андрассого закушавъ мадярского гуляша.

И щожь-же ты на то скажешь, моя Россіе? Захотѣлося тобѣ печеного леду, тай на холодный сѣла. Тай хиба-жь ты Бога не мала въ серци, що полюбила кальвина? Де-жь ты й очи мала, дѣвче? Такій старый, лысый, на єго гарбузѣ лишь три щетинки, якъ у чорта?.. Але де тамъ! бачила, добре бачила, але... ôнъ єи гладивъ по шийцѣ, слѣпки завертавъ до неи, щиривъ до неи свои вставленй зубки... а она й повѣрила. Ой, небого, було Нѣмчика коцюбою ôдъ хаты гнати! Покинувъ тебе, иншу засватавъ, ôдъ коли вже! — 9 лѣтъ тебе дурывъ! Добре тобѣ такъ! Було зъ нимъ не ходити до Скерневиць на „шпацiрки“, було зъ нимъ не заѣдати Sauerkraut mit Knödeln тай не пити Blümchenkaffee mit Butterbämchen. Хиба-жь ты не мала дома своихъ „ще“ украиньскихъ „варениковъ“ та польского „бiгосу“! Є, хвала Богу, достатки свои. Але забаглося дѣвцѣ нѣмецкои люрки тай каже: „най повисну, а нехай хлысну“. Чи гараздъ хлыснула — не знаю, але що повисла, то правда. Ще бы тй „шпацiрки“ якъ „шпацiрки“, але де ты дѣла соромъ, що погнала до него — до гранатира чи тамъ кирасира — ажь у той Берлинъ! Ты все спѣвала: „Kir, kir, Kürassier ist Cavalier und hat Manier“ — а Козакъ — то

дерти ѣй зъ рукъ жерело величезныхъ доходôвъ, якѣ давала ѣй доси рôкъ-рôчно пропинація?!

На пытанье се тогдѣ лишь зможемо ясно и докладно ôдповѣсти, коли розберемо бодай въ найголовнѣйшихъ точкахъ проєктованый податокъ, порôвняємо єго зъ дотеперѣшнымъ и на тôй пôдставѣ розважимо, якій вплывъ може мати новый податокъ на доходы зъ пропинаціи.

Зачнѣмъ ôдъ дотеперѣшного стану.

Пôсля обовязуючихъ законôвъ (т. є. зъ рр. 1878 и 1884) побирано консумційный податокъ ôдъ горѣвки не пôсля однаковои системы, а рôзнородно. Деякѣ горалнѣ платили податокъ обчисленый въ той способъ, що вымѣрено объемъ заквасныхъ начинь (въ котрыхъ розроблюєсь кваша зъ роздробленыхъ бараболь) и пôсля сего объему вымѣрювано податокъ; другѣ платили податокъ ôдъ готового продукту и то або на основѣ угоды зъ властителемъ горалнѣ пôсля имовѣрнои скôлькости вытвореного алькоголю або пôсля означеня спеціяльного приладу, т. зв. контролюючого зигара.

Пôсля першои системы т. зв. „павшальнои“ платили податокъ горалнѣ рôльничѣ, т. є. такѣ, де продуцентъ зъужитковувавъ бараболѣ и въ загалѣ продукты зô своихъ власныхъ ланôвъ; пôсля другои системы оподатковувано горалнѣ великѣ, фабричнѣ.

Податокъ павшальный бувъ для рôльничихъ горалень дуже догôдный. Администрація скарбова вымѣрювала для нихъ податокъ, выходячи зъ того погляду, що въ начиняхъ, котрыхъ объемъ вымѣрено, ôдбуваєсь денно тôлько одноразова продукція, т. є. що тôлько одинъ разъ на день гониться въ нихъ горѣвка, коли тымчасомъ горалнѣ зъ добрыми апаратами (а такихъ було найбôльше) могли гонити горѣвку два и бôльше разôвъ на день и тымъ зыскувати то, що друга и дальшѣ гôнки фактично не оплачували вже нѣякого податку. Кромѣ того признавано рôльничимъ горалнямъ значный опустъ. Горалнѣ, котрыхъ заквасни начиня мали лише до 20 гектолитрôвъ объему, одержували опустъ въ высотѣ 25% загальнои податковои сумы; горалнѣ, котрыхъ начиня обнимали 20—35 гектолитрôвъ объему, одержували опустъ въ высотѣ 20%, а вкôнци горалнѣ зъ начинями объему 35—50 гектолитрôвъ, одержували опустъ въ высотѣ 10%. Высота податку консумційного выносила 11 зр. ôдъ гектолитра.

Такій бувъ станъ оподаткованя горѣвки пôсля дотеперѣшныхъ податковыхъ законôвъ. Поглянемо-жь въ найблизшôмъ числѣ, якѣ змѣны вводить проєктъ нового закона.

Дописи „Дѣла“.

Зъ глухои Пôдмолдавіи.

[Про ôдносины Русинôвъ на окраинѣ Буковинѣ.]

Пôдмолдавію, т. є. закутокъ обнимаючій повѣты серетскій, сучавскій и радовецкій, назвавъ я тутъ „глухою“ не тому, мовь-бы то тамъ люде нѣчого не чули — де-жь тамъ! — они и чують, и говорять, ба и выборы всякѣ ôдбуваються у нихъ такъ само якъ де инде, а при нихъ и всехвальнѣ власти забирають голосъ такій же могучій, якъ примѣромъ въ нашôй блаженнôй Галилеи, — сей закутокъ „глухій“ лише въ ôдношеню до насъ Русинôвъ, бо анѣ Русь про него анѣ ôнъ про Русь нѣчого не чує. Та може справдѣ сему такъ и бути; сказано — тутъ собѣ самѣ Румуны, тожь щô ихъ Русины або они Русинôвъ обходити можуть? Ну, якъ бы се направду такъ було, то я певно послѣдный осмѣлився-бъ заберати непотрѣбною дописею мѣсце въ часописи, котра лишь самымъ жизненнымъ справамъ народу рускаго кожду свою стрôчку маєприсвячувати и присвячує.

Та якъ же-жь выглядає въ тôй Пôдмолдавіи? Чи справдѣ живуть тамъ якѣ Русины и яке оно те житье ихъ? На се пытанье постараюся дати по змозѣ вѣрну ôдповѣдь.

Повѣты сучавскій и радовецкій, правда, переважно румуньскѣ, але ще й теперь припадає на руску народность повна четвертина ихъ народонаселеня; за то повѣтъ серетскій выявився бувъ при конскрипціи въ р. 1880 переважно рускимъ. Такъ „выявився бувъ“, але якимъ выявиться при слѣдуючôмъ списѣ людности, — се вже „вѣдають бози“! Бози-жь тѣ въ нашôмъ кутѣ — се паны „комисарѣ“-конскрибенты зъ цѣлою чередою агентôвъ, а найпаче „панъ-отцѣ“ мѣсцевѣ. Сѣ послѣдній певно въ нѣякôмъ иншôмъ дѣлѣ, хочь-бы навѣть дотыкаючôмъ самого спасенія ихъ паствы духовнои, не завдали собѣ нѣколи такои працѣ, якъ при минувшôй конскрипціи. Они являлись першѣ въ канцеляріи и зъ неимовѣрною терпеливостею досиджували въ нѣй до кôнця спису цѣлои громады, щобъ, хорони Господи, нѣ одна руска овечка не ôдблукалась ôдъ священнои рубрики „rumänisch“ та не попалась въ горющу геенну рубрики „ruthenisch“. Тожь бози оттѣ, хоть не всевѣдущѣ, а все-жь таки „вѣдають“ они дуже добре, що при наближаючôмъ-ся списѣ людности ихъ єдиноспасаюча рубрика збогатиться не одною тысячкою душечокъ рускихъ. О, тогды и Впр. о. протоєрею а теперѣшному шкôльному инспекторови рускаго повѣту, прийдеся о много зъ лекшимъ серцемъ, о много гладше навѣть выречися своєи рôднои дитины — давнѣйшои брошуры про автохтоннôсть Русинôвъ на Буковинѣ, и замѣсть того (нимъ самымъ такъ названого) „Jugendstreich-у“ пустити въ свѣтъ „Altersstreich“ про автохтоннôсть Румунôвъ въ тôй-же самôй краинѣ! — Впрочѣмъ задача тыхъ могучихъ „богôвъ“ не такъ-то дуже й тяжка: Пôтьма темна залягає весь людъ якъ румуньскій такъ и рускій, тожь и не диво, що не найдешь въ нѣмъ анѣ искры самосвѣдомости національнои, и ôнъ дає собою поводити, куды кому угôдно. Отсе-то послѣдне нещастье веде за собою именно такъ скоре вынародовленье руского люду. Бо и на чѣмъ же єму темному опертись? Панъ-отець, хоть часто зъ роду Русинъ, єсть завзятымъ Румуномъ; учитель Румунъ; богослуженье въ церкви румуньске, наука въ школѣ по румуньскѣ; ба, навѣть въ судахъ и урядахъ цѣсарскихъ не прозывають — якъ се зъ нами въ Галичинѣ дѣєся — румуньску мову „мужицкою“, а шанують єи, и кождый урядникъ, чи высшій чи низшій, чи Нѣмець чи Полякъ, говорить нею, ажь любо слухати. При такихъ обставинахъ не диво, що темный Русинъ думає, мовь-бы уживанье румуньскои мовы на Буковинѣ не лишь митрополитомъ черновецкимъ наказано, але може и самымъ Богомъ узаконено. Оттакъ вяне-усыхає поволи народность руска, мовь та цвѣтка вырвана зъ свого грунту, усыхає, несвѣдома навѣть, що колись жила!

И чи-жь нема вже въ тыхъ сторонахъ, — замѣтить хто, — нѣкого зъ освѣченыхъ Русинôвъ, що змôгъ-бы хоть трохи такому вынародовленю запобѣгти? — На жаль, треба признати, що такихъ нема. Одни священики-уніяты дѣлають, щô можуть. Але скôлько-жь тыхъ священикôвъ? — На цѣлôмъ великôмъ просторѣ всего-на-всего пятьохъ, а и сѣ, хоть бы радѣ, не можуть розширити своєи дѣяльности по-за границѣ свого мѣсця пробуваня, а зневолень обмежити єи на ту жменю Русинôвъ-парохіянъ въ мѣсци, бо зъ подалекими рѣдко коли и стрѣчаються, а для Русинôвъ православныхъ они зовсѣмъ чужѣ.

То чейже ôдраднѣйше представляється руске житье помѣжь интелигенцією, — озвеся хтось иншій, — бо-жь не безъ того, щобъ хочь по кôлькохъ такихъ людей, бодай по мѣстахъ, не находилось? — То правда, що „находяться“, лишь бѣда, що не всюды зъ собою „сходяться“! Одинъ Серетъ-мѣсто становить тутъ ôдрадну выимку, бо тутъ, хочь всего лише три виднѣйшѣ Русины, а здобули собѣ своєю приязною солидарностею мѣжь собою и своими честнотами таке пошанованье у чужихъ, що безъ всякого труду удалось имъ навѣть свою часопись — „Дѣло“ — до Касина провадити. За те-жь бувають мѣсцевости, де интелигентнѣ Русины себе ледви зъ лица пôзнати постарались, а хочь колись припадокъ зведе ихъ разомъ, то обертаються до себе зъ такою французскою чи нѣмецкою конвенціональностею, що тебе ажь морозомъ перейме и всяке слово про яку-будь руску справу таки на устахъ заумерає. Згадаешь зъ тугою на рускѣ серця Реваковичѣвъ, Михалякôвъ, тай почнешь для людского ока, знôвъ нѣбы зъ веселымъ лицемъ, цвенькати по нѣмецки!...

Хиба закôнчити, бо и такъ невеселу картину розложивъ я передъ очима Галицкои Руси, — певно не скортить єи такъ скоро, почути знôвъ голосъ зъ „глухои Пôдмолдавіи“!

Ічинъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державнои.] На вчерашнôмъ засѣданю палаты послôвъ велася дальша дебата надъ законôмъ о надзорѣ товариствъ и зборôвъ академичныхъ. Въ палатѣ були при сутнѣ всѣ министры. По залагодженю формальностей поставивъ пос. Шенереръ внесенье, щобы правительство предложило законъ о охоронѣ грунтôвъ селяньскихъ, пôсля котрого не вôльно-бы продавати селянамъ грунтôвъ скорше якъ до трохъ лѣтъ ôдъ часу, коли грунтъ закуплено. — Опôсля промовивъ президентъ палаты дръ Смолька и звернувъ насампередъ увагу на той фактъ, що на попереднôмъ засѣданю напхалося множество людей на галеріи а навѣть и до льожъ посольскихъ, що явилася криклива депутація студентôвъ до пос. Патая, що послы самѣ вроваджували студентôвъ и т. д. а ôдтакъ ôдчитавъ розпорядженье президіи, пôсля котрого не вôльно посламъ принимати въ палатѣ або на коридорахъ бôльшихъ депутацій. Президія зъ своєи стороны зарядила все, що потреба, щобы удержати порядокъ а послы зъ своєи стороны повинни такожь старатися удержати повагу палаты. — Зъ порядку дневного приступлено до дальшои дебаты. — Першій промовлявъ пос. Пернерсторферъ. Бесѣдникъ выступивъ въ краснôй промовѣ дуже остро противъ д-ра Гавча и доказувавъ, що свобода не доводить нѣколи до одичѣлости. Министеръ хоче молодѣжи лишити лишь стôлько свободы, скôлько єи потреба на устроєнье овацій для особъ, що держать керму въ своихъ рукахъ. За причину свого проєкту подає министеръ якѣсь факты, що сталися въ Грацу и Вѣдни, але замовчує подрôбности тыхъ фактôвъ, бо знає, що послы представили-бы ихъ въ иншôмъ свѣтлѣ. Министеръ каже, що студенты запиваються, треба отже обмежити свободу академичну. Але-жь я знаю министрôвъ, що иногдѣ любять такожь выпити бôльше, якъ потреба. Выбрики молодѣжи лучаються всюды. Знаю одного молодого женатого князя, котрый по гучнôй піятицѣ разомъ зъ своими княжими товаришами добувався до комнаты своєи жены. Другій князь задержавъ мѣщаньскій похоронъ, щобы конемъ перескочити кôлька разôвъ черезъ домовину. (*Въ палатѣ заворушенье.*) Третій примѣръ аристократичныхъ ексцесôвъ єсть такъ поганый, що не хочу єго наводити. А то не єсть наша мѣщаньска молодѣжь, то молодѣжь зъ высокого княжого свѣта, выхована Єзуитами! Чому-жь д-ръ Гавчь не журиться зовсѣмъ тою золотою молодѣжею? Такои бездоннои пôдлости надармо шукавъ-бы хто у молодѣжи, що выходить зъ простого люду... Ôдтакъ переходить бесѣдникъ на именованье професорôвъ университетскихъ и каже, що якійсь Ельтеръ одержавъ катедру философіи при университетѣ въ Чернôвцяхъ лишь для того, що бувъ домашнымъ учителемъ у одного князя и написавъ брошуру „о борбѣ глядіяторôвъ“. За то мусять нашѣ австрійскѣ ученѣ ити за границю, бо не подобаються декотрымъ панамъ. Такъ поступаєся теперь зъ университетскими професорами... За слова „дурный австрійскій патріотизмъ министра“ одержавъ бесѣдникъ нагану ôдъ президента, а зъ своєи стороны запротестувавъ противъ того, що въ стенографичныхъ справозданяхъ додано до бесѣды д-ра Гавча: „грôмкѣ оплески“, пôдчасъ коли се єсть фалшомъ, бо оплесковъ не було. Дальше казавъ бесѣдникъ, що хоче лишь доказати неправду фактôвъ наведеныхъ Гавчомъ, а о тôмъ вôльно єму говорити хочь-бы и до вечера. Впрочѣмъ перерываєго Смолька на приказъ зъ горы. (Фухсъ кричить: *Такъ есть, я видѣвъ, що Таффе того жадавъ.*) Пернерсторферъ говорить дальше: Намѣреный законъ хоче довести университетскихъ професорôвъ до податливости. Гавчь не єсть, якъ самъ о собѣ говорить, министромъ порядку, але министромъ розпоряджень. (*Брава зъ лѣвицѣ.*) Живемо въ часахъ законôвъ полиційныхъ и для того лишь можна предкладати такій законъ. Законъ сей мусить довести молодѣжь и професорôвъ до деморализаціи. Молодѣжь, що вправляєся добровôльно въ службѣ полиційнôй, єсть найпôдлѣйшою зô всего, що лишь можу собѣ представити. Зъ ôдни настане ера карієровичѣвъ, котрѣ пôсля примѣру зъ горы будуть добиватися найвысшихъ становищъ. Бесѣдникъ кôнчить бесѣду тымъ, що новый законъ зверненый не лишь противъ Нѣмцѣвъ, але и противъ всѣхъ другихъ народностей, бо що нынѣ одныхъ стрѣчає, то може завтра стрѣтити и другихъ. Всѣ народности повинни отже спôльно выступити противъ сего закона. Одинъ лишь клерикалы вытають радо новый законъ полиційный. На жаль, здаєся, що и Поляки, котрѣ мають за собою минувшôсть революційну, будуть и теперь, якъ завсѣгды, пôдпирати правительство. Бесѣдникъ вносивъ, щобы палата ôдкинула а limine сей законъ.

Черезъ цѣлый часъ сеи бесѣды мôгъ д-ръ Гавчь ледви удержатись въ спокою и паленѣвъ ôдъ гнѣву; ôдтакъ старався збивати свого попередника, але нѣхто єго не слухавъ. — Опôсля промовлявъ пос. Вашатый и критикувавъ остро цѣлый законъ, доказуючи, що черезъ него стались-бы университеты експозитурами полиціи. Вашатый завôзвавъ палату, щобы она ôдкинула сей законъ и высказала министрови вотумъ недовѣрія.

По замкненю дискусіи промовляли генеральный бесѣдники: Копецъ говоривъ противъ закона и жадавъ, щобы єго ôдослано до комисіи шкôльнои, въ тôй надѣи, що тамъ єго на вѣки похоронять. — Бобжиньскій промовлявъ за закономъ. Онъ боронивъ закона и казавъ, що и въ Краковѣ пробовано ширити межи молодѣжею якусь агитацію, але то не удалося. Ôдтакъ жалувався бесѣдникъ на то, що ректорôвъ университетскихъ выбираєся лишь на одинъ рôкъ, що професоры не можуть остро поступати зъ молодѣжею, бо студенты не записувались-бы ôдтакъ на выклады, черезъ що професоры могли-бы мати значну страту, бо оплата наукова не єсть управильнена. — На послѣдокъ ухвалено 159 голосами противъ 52 передати законъ комисіи шкôльнôй. Противъ сего голосувала лишь скрайна лѣвиця, демократы и молодо-Чехи.

——

На вчерашнôмъ засѣданю палаты послôвъ мавъ такожь пос. Герольдъ (молодо-Чехъ) поставити внесенье, щобы всѣ школы народнѣ стались краєвыми, т. є. щобы министерство просвѣты не мало на нихъ нѣякого вплыву. Языкъ выкладовый маєбути лишь одинъ, а именно языкъ матерный; другого языка краєвого маємолодѣжь учитися въ школахъ выдѣловыхъ. Надзôръ надъ наукою религіи маємати церковь пôсля того, якъ то означить краєве законодавство. Школа народна маєбути для всѣхъ безъ рôзницѣ вѣроисповѣданя приступна, а наука маєтревати 8 лѣтъ. Соймы краєвѣ мають выключну власть надъ школами народными. Въ семинаріяхъ учительскихъ можна за дозволомъ сойму учити такожь и якогось иншого языка новожитного.

Комисія петиційна ôдкинула внесенье Шенерера, въ котрômъ жадаєся, щобы жидамъ заграничнымъ не вôльно було осѣдати въ Австріи. За то рѣшила комисія завôзвати правительство, щобы оно строго примѣняло приписы о чужинцяхъ такожь и до всехôдноєвропейскихъ жидôвъ и пильнувало того, щобы жиды выконували точно приписы о супружествахъ и школахъ.

——

Зъ Вѣдня пишуть до „Czas-у“, що теперѣшна ситуація политична єсть и дальше мирна, а въ высшихъ кругахъ политичныхъ суть загально переконанѣ, що миръ дасться ще удержати бодай одинъ рôкъ. „Въ нынѣшныхъ часахъ — пише „Czas“ — рôкъ, то вже дуже богато.“ Слаба то потѣха для занепокоєныхъ умôвъ!

Чи въ справѣ болгарскôй ведуться теперь якѣ переговоры мѣжь кабинетами, трудно ôдгадати, бо праса, по воли чи по неволи, замотала такъ цѣлу справу, що годѣ розôбрати, що на всѣхъ вѣстяхъ о тыхъ переговорахъ єсть правдивого. До „Fremdenblatt-у“ пишуть зъ Берлина (зъ дня 15 с. м.), що тамъ ведуться ôдъ кôлькохъ днѣвъ оживленѣ переговоры въ справѣ болгарскôй. Въ кругахъ политичныхъ припускають, що дипломатія россійска стараєсь спонукати державы середнои Европы, щобы они вилынули на Порту и наклонили єи до позитивного кроку противъ кн. Фердинанда. — „Köln. Ztg.“ пише въ сѣй справѣ знôвъ такъ: „Ôдъ часу, якъ гр. Шуваловъ вернувъ зъ Петербурга и мавъ кôлька нарадъ зъ канцлеромъ и гр. Гербертомъ Бисмаркомъ, звертаєся цѣла цѣкавôсть кругôвъ дипломатичныхъ передовсѣмъ до того, о скôлько Россія рѣшилась выступити зъ власными пропозиціями до залагодженя справы болгарскои. Кн. Бисмаркъ заявивъ выразно, що готовъ помагати Россіи ôдыскати давный вплывъ въ Болгаріи и що буде пôдпирати у султана всяки єи кроки згôднѣ зъ угодою берлиньскою. Задачею Россіи мусить отже бути знайти передовсѣмъ пôдставу, на котрôй зъ увзглядненьемъ берлиньскои угоды Австрія и Италія могли-бъ дати своє призволенье на залагодженье справы болгарскои. Найблизшѣ днѣ мусять показати, чи новѣ пропозиціи, котрѣ привезъ гр. Шуваловъ до Берлина а котрѣ зъ горы могли числити на пôдпору кн. Бисмарка, о скôлько обертаються въ обемѣ берлиньскои угоды, зближать справу болгарску до рѣшучого залагодженя. — Въ тôй самôй справѣ пише „Pol. Corr.“ такъ: Зъ двохъ рôзныхъ сторôнъ доходять до насъ теперь вѣсти, котрѣ уважаютъ всякѣ поголоски о новыхъ дипломатичныхъ крокахъ Россіи въ справѣ болгарскôй за передвчаснѣ. Зъ другои стороны видко зъ тыхъ вѣстей, що въ столицяхъ европейскихъ ширить поглядъ, що Россія скорше чи пôзнѣйше приступить до новыхъ переговорôвъ въ справѣ болгарскôй а въ сферахъ дипломатичныхъ не перечать теперь тому такъ рѣшучо якъ давнѣйше. Зъ одной стороны доносять отже, що Россія думає выступити зъ такими пропозиціями, котрѣ ôдповѣдали бы поглядамъ, якѣ выголосивъ князь Бисмаркъ въ своѣй бесѣдѣ а зъ другои кажуть сподѣватися лишь академичнои манифестаціи петербургского кабинету, котра буде мала на цѣли звернути лишь увагу кабинетôвъ на теперѣшный станъ справы болгарскои, стоячи въ суперечности зъ угодою берлиньскою, и на конечнôсть усуненя того стану. Тымъ способомъ порушивъ бы кабинетъ берлиньскій знôвъ справу болгарску и выкликавъ-бы переговоры. Вже та супе-

---

тôлько на то, щобы царици черевички чистивъ! Га? Ну, побачимо. Ще подякуєшь Богу, коли тя бодай той Французъ возьме. Чулась же сама, якъ Гамбета ôдрѣзавъ твому сватови Скобелеву: „У насъ, каже, не женяться безъ посагу!“

Але не гадайте собѣ, що я щось проти Французôвъ маю. Нѣ! Я ихъ люблю и они у насъ въ Галичинѣ дуже популярнѣ: до всего притакують и кождого „вуйомъ“ кличуть. А все таки я бы не выдавъ нашои Руси за Француза. — Щô ôнъ зъ Польщею зробивъ! Колись панъ Фльоке якъ кричавъ: „Vive la Pologne!“ — а нынѣ якъ усмѣхаєсь до свата Москаля Моренгайма... Впрочѣмъ овва! — моя Русь маєза кого йти! Правда, що єи взяли люде въ зубы зъ-за тыхъ Єзуитôвъ та Змартвыхвстанцѣвъ, але смѣйтеся зъ того! Она дѣвчина честива, не дасться на пôдмову, хочь Єзуиты знахарѣ великій. Я знавъ було мѣжь ними такого характерника, що коли въ пôстъ поставить передъ собою гуску та промовить: „fiat piscis!“ — то єсть и єсть и анѣ разу не спорзниться. Але що-до нашои Руси, то пищи не пищи, а на Польку єи не переробишь! Я все маю надѣю, що она молода ще, бѣлявка, партію не злу зробить. Отъ кобы то дядечко Таффе — не выпивши — схотѣвъ для неи бути сватомъ, то... але! Ôнъ бы вже знавъ, якъ и за кого.

То то бы мы заручины выправили! И польскѣ властителѣ пропинаціи при тôмъ бы заробили, особливо якъ бы имъ теперь справу податку ôдъ „юшки зъ бульбы“ п. Дунаѣвскій бодай такъ повѣвъ, якъ ческимъ панамъ справу податку ôдъ цукру. И наша „Народна Торговля“ заробила-бы, — тôлько не такъ якъ въ Стрыю заробляє. Ото здыбую я онодгы на рынку въ Стрыю Микиту Патріоткевича тай пытаю: „А зъ ôдки и куды?“ — А ôнъ каже: „Ôдъ Абрумка, до Торговлѣ; бо я тамъ скинувъ кальошѣ, якъ ишовъ на купно до Абрумка.“ — А я и кажу: „У Абрумка грошѣ, въ Торговли кальошѣ! Дуже добре! Лишь такъ дальше, а станешь голый и босый!“... И гулянку-жь то мы бы собѣ втяли на тыхъ заручинахъ! Господи! Однымъ тôлько заѣхавъ намъ мышинь скій Іосафатъ, що каже намъ: „все по псалтирному!“ Якъ то я буду „плясоводительствовати“? Ей, а ôдъ чого-жь добра воля! Ану! Зачинаєсь коломыйка. Я кричу: „Господа! возведите женъ къ тому бѣсовскому скакоплясанищу, къ сице нарицаємой коломыйцѣ, юже плящутъ русскіе Смерды!“ Все йде гладко. Потôмъ кадриль. Я кричу: „Вчетверошествоплясіе!“ Всѣ стають. Ну, потôмъ иде: „первыє порты“ (pantalon) „предоивзадошествіе“ (en avant) — „восколебаніе со рукообратнокружіемъ“(balancé et tour des mains) — „двоюбокобокошествіе“ (double etait) — „мужемужеженоженообертаніе“ (poule) — „столпостояніе“ (colonne) и такъ дальше. — Я аранжую и всѣ дуже добре розумѣють, бо деякѣ команда живцемъ зъ „русского“ взятѣ: н. пр. „двоюбокобокошествіе“, „предоивзадошествіе,“ „столпостояніе“ — у всѣхъ тыхъ позахъ можна у насъ и нынѣ, заки ще що буде, богато людей бачити. Конець-кôнцемъ нѣякои „перешкоды“ не буде, а хто бы може знавъ о якôй перешкодѣ, — нехай донесе низше пôдписаному.

К. И. Устіяновичъ

речнôсть крокôвъ, якî має нѣбы то предприняти Россія, доказує, що теперь нема пôдставы до оцѣнки новои фазы, въ яку мабуть мала вступити справа болгарска.

— —

„Бирж. Вѣдом.“ доносять, що министеръ Вышнеградскій предложивъ госуд. совѣтникови проєктъ о введенье металевои валюты яко пôдготовляючого зарядженя для консолидаціи россійского обороту грошевого.

Правительство россійске выдало до розпорядженя зъ 1885 р., забороняючого Полякамъ ôднаймати ôдъ правительства грунты въ захôдныхъ губерніяхъ, нове розпорядженье, котрымъ дозволяє особамъ походячимъ зъ польскои шляхты и зъ р. к. мѣщаньства, записаного до стану селяньского, ôднаймати тî грунты, лишь особы тî мусять выказатися свѣдоцтвомъ ôдъ губернатора, що они дѣйстно займаються рôльництвомъ.

— —

„N. fr. Presse“ каже, що єсть певною рѣчею, що гр. Шуваловъ робивъ кн. Бисмаркови якîсь предложеня въ справѣ болгарскôй и що кн. Бисмаркъ здававъ о тôмъ заразъ справу цѣсареви Вильгельмови. До сего мабуть ôдносяться такожь и слова кн. Бисмарка, высказанî недавно на дипломатичнôмъ пирѣ о можливости удержаня мира. — Парляментъ нѣмецкій принявъ законъ о соціялистахъ въ третôмъ читаню а мин. Путкамеръ выступавъ ще разъ въ оборонѣ прускои полиціи и доказувавъ, що она не послугуєсь провокуючими агентами. — Мимо офиціяльныхъ вѣстей, що станъ здоровля нѣмецкого наслѣдника престола єсть добрый, говорять голосно, що такъ не єсть. До вѣденьского министерства дѣлъ заграничныхъ надôйшла вѣсть, що станъ здоровля єго єсть лихій. Наслѣдникъ престола выглядає зъ кождымъ днемъ гôрше а жена єго мала ажь посивѣти зъ журы. Знатоки лѣкарѣ доказують, що ôнъ не пожиє довше якъ ще кôлька недѣль. — Въ Берлинѣ удержуєсь упорно поголоска о установленю регентіи.

НОВИНКИ

— **Єще лише три вечерки** устроює товариство „Руска Бесѣда“ у Львовѣ, а именно 23 л. лютого и 1 та 6 л. марта. Тому повиннî Русины мѣсцевî и зъ окрестности численно явитись на сихъ вечеркахъ Кромѣ осôбныхъ запросинъ, розôсланыхъ „Рускою Бесѣдою“, мають значенье и запросины зъ дня 16. л. с. м. тов. „Акадамичне Братство“ на вечерокъ въ „Народнôмъ Домѣ“.

— **Зборы членôвъ Щирецкои филіи Руского товариства Педагогичного** ôдбулися д. 11 н. ст. лютого. На зборы явилося 27 членôвъ, учителѣвъ и учительокъ зъ околиць Щирця. Зô Львова прибули голова товариства о. Чапельскій и членъ выдѣлу п. Ром. Заклиньскій. Окрôмъ членôвъ товариства було ще присутныхъ до 20 осôбъ. О. Чапельскій ôдкрывъ зборы промовою, въ котрôй пôднѣсъ велике значенье филіи зъ погляду на осягненье практичныхъ цѣлей товариства черезъ обговорюванье на конференціяхъ, призволеныхъ статутомъ, справъ шкôльництва и выхованя. Выхованье обходить не лишь поодинокихъ людей, але и державу, въ котрôй якъ въ зеркалѣ повиннî ôдбиватись лучшî цѣли суспôльности, — оно мусить опиратись на народнôй основѣ, єсли має образувати чоловѣка до практичного житя. Наше товариство має тую благородну цѣль и повинно собѣ знайти признанье по всѣмъ краю. — По промовѣ о. Чапельского перечитано статутъ филіи, — принято єго одноголосно, — и постановлено выслати єго черезъ центр. выдѣлъ товариства Педагогичного ц. к. намѣстництву до затвердженя. — По зборахъ заимпровизовано забаву. Зôбранî гостѣ забавлялися охочо до пôзнои ночи. Въ загалѣ учителѣ въ окрузѣ щирецкôмъ, Русины и Поляки, жиють дружно и займаються щиро выхованьемъ молодежи.

— **Зъ руско-народного театру.** Дирекція театру повѣдомляє, що по причинѣ здержаня поѣздôвъ тягаровыхъ мѣжь Ряшевомъ а Перемышлемъ — перше представленье театральне въ Перемышли ôдбудеся ажь вô второкъ дня 21 н. ст. лютого. Представлена буде опера комична въ 3 актахъ „Гаспароне“.

— **Зновъ не ходять поѣзды зелѣзничî** ôдъ д. 17. н. ст. лютого мѣжь Краснымъ а Пôдволочисками — за-для заметей снѣговыхъ.

— **Въ львôвскôмъ судѣ карнôмъ** ведесь розправа проти знаного агитатора польского зъ Городка, Іосифа Смыка, заступника бурмистра, и противъ инспектора полиційного Кар. Домичка, обжалованыхъ о обманьство. Пôдчасъ маневрôвъ 1886 р. они сховали до кишенѣ часть грошей взятыхъ на пôдводы ôдъ кватирмайстра арх. Альбрехта.

— **Кароль Собота**, властитель села Пôдгôрокъ въ повѣтѣ калускôмъ, совѣтникъ судовый, б. маршалокъ рады повѣтовои въ Калуши, 81-лѣтный старець, застрѣлився дня 16 н. ст. лютого. Револьверъ мала єму подати панѣ О. В., котра такожь стрѣлила до себе, але зранилась лише легко въ скрань. Пок. К. Собота назначивъ наслѣдникомъ свого значного маєтку п Кароля Соботу, нотаря въ Богородчанахъ. Записы доходять сумы 146.000 зр., мѣжь тыми 26 тысячь на стипендіи и иншî добродѣйнî цѣли. Громадѣ Пôдгôркамъ записавъ небôщикъ 5000 зр. на громадску касу позичкову, а для молодежи шкôльнои, родомъ зъ Калуша, 2000 зр. на стипендію.

— **Зъ села пишуть намъ:** „Музика будучности“ Ришарда Вагнера дивно дѣлає на людей, одныхъ вводить въ восторгъ, другихъ упоює, а декому завертає голову, одурює До тыхъ послѣдныхъ належить англійскій миліонеръ Piri, мешкаючій въ своихъ добрахъ въ Уестморльендъ. Передъ рокомъ п. Piri вояжувавъ по Європѣ та залюбки прислухувався операмъ Вагнера, а повернувши домôвъ, поручивъ свому управителеви вышукати кружокъ высокихъ бѣлявокъ-дѣвчатъ, котрымъ прирѣкъ дуже значну пенсію. О кандидатки не було трудно, и якъ лишь кружокъ бувъ дôбраный, призначивъ для кождои дѣвчины расового коня и дуже оригинальный костюмъ, назвавъ ихъ своими „Валькиріями“ та примѣстивъ въ окремôмъ крылѣ свого замку. Одинъ зъ своякôвъ того пана хотѣвъ зъ причины тои фантазіи ôддати єго пôдъ курателю, але судъ рѣшивъ, що всякому вольна воля, чи ôнъ держить службу мужеску чи жѣночу, кôнну чи пѣхотну, однымъ словомъ — вôльно дурѣти, коли приступає. Ôдтакъ тому новôтному „Вотанови“ лишено безъ перепоны єго дѣвоцку дружину. — Ось стôлько вычитала я въ однôй не-рускôй газетѣ про „музику будучности“ Вагнера. Чому тая музика такъ называєся: чи тому, що мовь-бы то люде теперѣшнî єи не годнî належито поняти та оцѣнити, — я того не вмѣю сказати, хоть я чула кôлька композицій Вагнера. Нашî музики зроблять велику прислугу намъ сельскимъ любителькамъ музики, коли въ сѣмъ предметѣ зволять дещо написати въ нашôмъ многоцѣннôмъ „Дѣлѣ“, а Вп. Редакція, надѣюсь, не ôдмовить мѣсця такôй статьѣ. Теперь бо, якъ „Дѣло“ стало газетою щоденною, сподѣємось неразъ вычитати въ нѣмъ дещо поучаючого и забавного такожь изъ ширшого свѣта. — Въ додатку до „Дѣла“ подаєте намъ дуже цѣкаву повѣсть „Родина Бухгольцѣвъ“. Я єи читала по нѣмецки та признаюся, що дуже менѣ припала до вподобы. Въ Нѣмеччинѣ такій нечуваный бувъ за нею попытъ, що въ протягу трехъ рокôвъ розôйшлася въ кôлькадесяти выданяхъ и кôлькохъ перекладахъ. И въ чѣмъ же залежить вартôсть сеи повѣсти? Ото въ вѣрнôмъ зображеню берлиньскои мѣщанки. Авторъ наскрôзь перестудіювавъ свою богатирку, пôдглянувъ найтайнѣйшî порушеня єи серця. высондувавъ всѣ єи жѣночî примхи, забаги та замыслы, приглянувся ѣй въ усѣхъ хвиляхъ житя та представляє єи такою, якою она єсть въ житю приватнôмъ, въ взаєминахъ зъ родиною, зъ сусѣдами, та знакомыми, и т. д. Но помимо то авторъ нѣколи не попадає въ пересаду анѣ тривіяльнôсть, а умѣє читателя и плѣнити и забавити. Языкъ перекладу єсть добрый. Тожь бажаю моимъ посестрамъ и всѣмъ читателямъ, щобы зъ такою приятностею читали тую повѣсть по руски, якъ я недавно читала єи по нѣмецки. — *Ярина Л.*

— **Стенлі** (Stanley), славный англійскій слѣдитель внутрѣшнои Америки, згинувъ зъ цѣлою своєю дружиною, зложеною зъ 700 людей, въ краинѣ Маґадъ межи областею рѣки Конґо а Занзибаромъ. Послѣднî листы ôдъ него були датованî зъ кôнця червня мин. року, и ôдъ тогды нема о нѣмъ нѣякои чутки. Посуваючись все напередъ, мавъ ôнъ звычай высылати послôвъ зъ листами до послѣднои стаціи, тая мала вѣсти подавати передпослѣднôй и т. д., ажь поки листы не дôйшли Ст.-Павльо до Льоанда а зъ ôдси до Европы. Коли-жь ôдъ ôсьмохъ мѣсяцѣвъ уже не надходять жаднî вѣсти, то се доказомъ сумнои кôнчины подвигôвъ Стенлія. Може згинувъ зъ рукъ розбишацкихъ ватагъ арабскихъ, що въ тыхъ сторонахъ уганяються за муринами, щобъ ихъ забрати въ неволю, але скорше постигла нещасливыхъ смерть зъ голоду, бо въ тыхъ сторонахъ панувавъ торôкъ голодъ, а бананôвъ, на котрî числено, не знайдено на стôлько, щобы можна було ними выживити такъ численну ватагу. До того додати належить, що въ жовтни настають въ тыхъ сторонахъ періодичнî довго треваючî дощѣ, котрî мусѣли спинити выхôдъ зъ того нещасливого краю. Наука утерпѣла зъ смертею Стенлія величезну утрату.

— **Огнѣ.** Въ селѣ Пôдлѣскахъ малыхъ пôдъ Львовомъ згорѣвъ млынъ и стайня на обшарѣ двôрскôмъ та дахъ на хатѣ господаря Миколы Макогона. — Въ Канчузѣ коло Бялои при пожарѣ дому Андрѣя Кубляка, стратили житье въ огни самъ властитель дому зъ жѣнкою и служницею.

— **Дрôбнî вѣсти.** Въ послѣдныхъ дняхъ приключились катастрофы на шляхахъ зелѣзниць въ Италіи коло Риму и въ Россіи на шляху варшавско-петербургскôмъ. Въ обохъ случаяхъ богато людей убитыхъ и пораненыхъ. — Пôсля найновѣйшихъ обчислень має Берлинъ 1,362.384 мешканьцѣвъ; буджетъ єго на сей рôкъ переходить суму 62,000.000 марокъ, а довгу має мѣсто 164,363 597 марокъ. — Въ Новôмъ Йорку при будовѣ зелѣзницѣ посередъ мѣста урвалася зъ линвъ балька зелѣзна, ваги 10.000 кильограмôвъ, впала на переѣзджаючій вôзъ трамваєвый и роздушила цѣлый вôзъ, при чѣмъ люде и конѣ знайшли смерть на мѣсци.

Надôслане.

Жерело житя.

Вѣчне круженье, котре мы въ системѣ свѣтовôй замѣчаємо, безнастанна вымѣна матеріи, має пристосованье и въ нашôмъ системѣ тѣлеснôмъ. Безнастанно счезають ôдумершî частинки и заступаються новыми, выкликаными черезъ круженье крови. Доброю кровію выводиться нашь системъ и придержуєся, злою нищиться. Єсли кровь перетяжена нечистотою, то се певный знакъ, що апараты до фильтрованя крови, се значить нирки и печѣнка не добре функціонують. Надъ сими то органами має Варнера Safe Cure позитивну власть цѣлющу. „Одинацять мѣсяцѣвъ бувъ я недужій“, такъ пише п. Фил. Шульцъ, замешкалый въ Цвайбрикенъ, „на хроничный недугъ нирокъ а мои ноги, кости и мѣшочки очнî набренѣли въ воднôй пухлинѣ. Я лѣчився у многихъ лѣкарѣвъ, однакъ жаденъ зъ нихъ не довѣвъ до вдоваляючого результату. По выжитю пôсля припису трехъ фляшокъ Вашого лѣку, чую я полѣпшенье а набренѣлости подôбнî до воднои пухлины уступили.“ — Продажь и розсылка лише черезъ аптики. Цѣна 2 зр. 80 кр. Складъ: Жигм. Рукеръ, Іоанъ Вєвіорскій, д-ръ Кароль Миколяшь у Львовѣ. Головный складъ: Einhorn Apotheke (Max. Fanta's) въ Празѣ.

Вѣсти зъ Аеп. Львôвскои.

Митроп. Консисторія вставилася до ц. к. намѣстництва на прошеня оо.: Амвр. Зарѣцкого, пар. Романова, Викт. Тарнавского, пар. Сморжева и Кар. Левицкого, пар. Ольщаницѣ, о выєднанье платы зъ фонду религійного въ квотѣ 300 зр. для прив. сотрудникôвъ.

Увôльненый о. Фаб. Жуковскій яко ординаріятскій комисарь шкôльный для шкôлъ народныхъ зборôвского деканату за-для старости и при сѣй нагодѣ высказує єму митроп. Ординаріятъ подяку за многолѣтне совѣстне повненье обовязкôвъ; на єго мѣсце поставленый о. Евст. Клосевичь.

Кан. институцію одержали оо.: Стеф. Высочаньскій на пар. Красне, дек. унѣвского и Ант. Яновичь на пар. Струтинъ, дек. унѣвского.

Посмертнî — ⚹ — оповѣстки.

— **Леопольдина Шведицка**, вдова по бл. п. о. крил. Яковѣ Шведицкôкъ, упокоилась у Львовѣ вчора дня 17 л. с. м. въ 68 роцѣ. Похоронъ ôдбудеся въ недѣлю дня 19 л. с. м. Вѣчна ѣй память!

— **Кристина зъ Шведицкихъ Туркевичева** вдова по бл. п. о. І. Туркевичу, пароху въ Книгиничахъ и декану ходорôвскôмъ, упокоилася дня 16 л. с. м., проживши 74 лѣтъ. Вѣчна ѣй память!

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 18. лютого. Въ понедѣлокъ ôдбудеся верификація выбору пос. Сѣнгалевича.

Парижь 18. лютого. Президентъ кабинету, Тирардъ, постановивъ на представленье Фльокета не подаватися до димисіи.

Вѣдень 18. лютого. „N. fr. Presse“ каже: Нѣмеччина, для котрои порозумѣнье зъ Россією єсть важнѣйше якъ судьба Болгаріи, може бути прихильною для россійскихъ бажань; инакше однакожь думають у Вѣдни, въ Римѣ и Лондонѣ.

Вѣдень 18 лютого. Министерство торговлѣ ôдкинуло прошенье горальникôвъ, котрî домагалися того, щобы торговля оковитою була въ той спосôбъ за иниціятивою правительства управильнена, щобы єи продавано на вагу а не якъ доси на мѣру.

Вѣдень 18 лютого. „Köln. Ztg.“ каже, що мимо того, що часть народу россійского єсть противна вôйнѣ, то все таки єсть ще сильна партія, котра пре до вôйны. Найбôльше пруть до вôйны скрайнî панслависты. Они бажають вôйны, хочь-бы и нещасливои для Россіи, бо тымъ способомъ захитався-бы престолъ и ослабла-бы династія Романовыхъ, котра для нихъ єсть занадто нѣмецка.

Парижь 18. лютого. Правительство приказало уставити на всѣхъ границяхъ сторожу, зложену зъ резервистôвъ и територіяльного войска, для стереженя зелѣзниць и всѣхъ доѣздôвъ.

Римъ 18. лютого. Король принявъ димисію министра просвѣты Коппина и заименувавъ рôвночасно министромъ просвѣты посла Боселліого.

Вѣдень 18. лютого. Ситуація въ справѣ болгарскôй єсть така сама, якъ була доси; зъ жаднои стороны не пороблено крокôвъ до єи залагодженя.

Санъ Ремо 18. лютого. Говорять тутъ, що рана наслѣдника престола не гоиться нормально. Лѣкарѣ доказують, що станъ недужого єсть критичный.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. С. Н. въ Ковалѣвцѣ. На р. 1888 зôстало 2 зр. — **Всч. И. С. въ Вишнѣвчику.** Высылаємо безъ перервы; чи не доходить?

Зъ симъ числомъ розсылаємо 12 и 13 аркушь II. тому роману Ф. Достоєвского „Вина и кара“ всѣмъ ПТ., що собѣ замовили дальшу высылку.

НАДÔСЛАНЕ.

Д-ръ Іоанъ Рознеръ

був. асистентъ клиники положн., гинек. унив. Ягайлоньского, осѣвъ у Львовѣ и ординує яко лѣкарь недугъ жѣночихъ и акушеръ

Валова 7. дôмъ п. Балабана, І. поверхъ

2317 (ôдъ 3—5 по полудни). 3—0

Консорціюмъ

завязане въ цѣли *забудованя кôльканацяти парцель* въ комплексѣ Вп. Емиля Бертемиліяна Браєра, при улицяхъ Враєрôвскôй, Подлевского, Шопена, Монюшка у Львовѣ, *приймає зголошеня* на закупно поодинохихъ грунтôвъ, *выготовляє проєкты, пляны, кошторисы*, и удѣлює близшихъ информацій. Листы и т. п. ôдбирає: „Зарядъ реальности Емилія Бертемиліяна.

Подяка.

Нечуване, невыносиме горе постигло мене. Въ протягу двохъ мѣсяцѣвъ утративъ я любезну жену, матѣрь численнои родины, сына одного, укôнченого питомця, и сына другого, ученика гимназіяльного. Ударъ за ударомъ послѣдувавъ зъ такою скоростею и безпощадностею, що коли-бъ не св. вѣра и жичливôсть добрыхъ людей, прийшлось-бы пôдъ тымъ тяжкимъ допустомъ упасти. Ще нынѣ слова заумирають на моихъ устахъ, коли згадаю о пережитыхъ тяжкихъ хвиляхъ; длятого такъ пôзно и тôлько въ короткихъ словахъ складаю подяку зъ глубины зболѣлого серця всѣмъ Всеч Собратямъ такъ нашого якъ и лат. обряду за ласкаву участь у всѣхъ трехъ похоронахъ найдорожшихъ моєму серцю лиць; въ особенности же Впр. о. Бѣлиньскому зъ Илавча за трогательне слово надъ гробомъ жены и сына. Велике спаси Бôгъ и Вамъ, честнî питомцѣ львôвского сѣменища, що не забулисте свого дорого товариша и любимця, и помянули єго поминальнымъ богослуженьемъ дня 2 лютого въ церкви семинарицкôй. Най Богъ заховає всѣхъ людей ôдъ такихъ злиднѣвъ!

Андрей Иневичь, зъ родиною.

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночî) пл. Галицкій 14.
Дръ Е. Лебедовичь (нед. внутрѣшнî и очнî) ул. Корняктôвъ (Нар. Дôмъ).
Д-ръ І. Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Аптики: 2292

З. Рукеръ ул. Кракôвска.

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краєвый ул. Костюшки (будынокъ соймовый).
Банкъ гипотечный пляцъ Галицкій.
А. Шеленбергъ (конт. вымѣны) ул. Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лилієнъ (конт. вымѣны) ул Гетьманьска 6.

Готелѣ и Реставраціи:

Готель францускій и рест. швехатска пл. Маріяцкій.
Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Кракôвска 9.

Фотографы:

Е Тшемескій найбôльше завед фотогр. Гот. Европейскій.

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устьяновичь, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4.

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичь (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склепы:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгнеръ (найтаншій магазинъ галантерійный) ул Галицка 16
А. Гальскій (товары зелѣзнî) пляцъ Маріяцкій 9
Стахевичь и Абрысовскій (матеріи на сукнѣ) Ринокъ 32.
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20.
Вольфъ Чоппъ (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ) ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничî:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигіи).

Тысячѣ людей слабують на РЕШЕТИНЦЯ!

Не многî знають правдиву причину ихъ ненастанного нездоровля.

Пôдъ гарантією усуваєсь **кождого решетинця,**

зъ головкою, якъ такожь и всѣ иншî хробаки у дѣтей и дорослыхъ въ протягу пôвъ годины безъ болю и небезпечности, безъ попередного голодованя и перервы въ звыклôмъ занятю, посредствомъ средства легко заживаючого-ся, котре и на пробу зажите цѣлкомъ не шкодить.

Многихъ недужихъ на решетинця лѣчать яко недужихъ на бракъ крови и на жолудокъ.

Ознаки сего недуга суть: Въ ôдходахъ завважати можна кусники подôбнî до лазанокъ або сѣменъ гарбузовыхъ та иншî хробаки, блѣде лице, матовый взôръ, синî обвôдки довкола очей, зсхудненье, замуленье, обложеный языкъ, слабе травленье, бракъ апетиту на перемѣну зъ великимъ голодомъ, млоєнье, а навѣть безпритомнôсть при порожнôмъ жолудку або по деякихъ стравахъ, пôдходженье якогось клубка ажь пôдъ шию, сильный наплывъ слины въ губѣ, квасъ въ жолудку, згага, часте ôдбиванье, заворотъ, частый бôль головы, неправильный ôдхôдъ, свербячка въ задници и носѣ, кольки, заворôтъ головы и хитаючій-ся хôдъ, колючî болѣ въ кишкахъ, битье серця, перерва въ менструаціи, чувство ослабленя и т. д.

При замовленю треба подати вѣкъ недужого.

Плата вразъ зъ лѣкомъ 6 зр. а. в.

Такожь лѣчить листовно и скоро пôсля найновѣйшои спеціяльнои методы пôдъ гарантією певного выслѣду: всякî тайнî недуги, слабости низшои части тѣла и пола, ослабленье мужеске, лишаѣ, раны, болячки, недуги шкôры (такожь лиця), жолудка, ревматизмъ, корчѣ и нервовî недуги, моченье пôдъ себе, бѣлî уплавы, неправильности въ крови и всякого рода недуги жѣночî. Лѣки надсылаються сейчасъ и дискретно.

Подяки не оголошуються.

Лѣкарь-спеціялистъ **РАППАПОРТЪ,**

Дрогобичь (Галичина). 2347 1—10

Маріяцельскî каплѣ жолудковî

знаменито дѣлаючî у всѣхъ недугахъ жолудка.

Schutzmarke.

Незрôвнанî при браку апетиту, слабôмъ жолудку, воняючôмъ ôддыху, кваснôмъ ôдгиканю, здутю, кольцѣ, катарѣ жолудка, згазѣ, твореню ся пѣску и камѣньчикôвъ въ мѣхури, при надто великôй флегмѣ, жовтачцѣ, ôдкиненю и блюваню, болю головы (єсли походить зъ жолудка), корчахъ жолудка, задненю, перетяженю жолудка стравами и напоями, при хробакахъ, недугахъ селезѣнки, печѣнки и гемороидахъ. — Цѣна фляшочки разомъ зъ **приписомъ 35 кр., подвôйнои 60 кр.**

Головна высылка у аптикаря

КАРОЛЯ БРАДИ КРОМЕРИЖЬ (Kremsier) МОРАВА.

Маріяцельскî каплѣ жолудковî не суть нѣякимъ средствомъ потайнымъ. Складовî части поданî суть при кождôй фляшочцѣ въ **приписѣ.**

Правдивî можна купувати у всѣхъ аптикахъ.

2351 1—52

ОСТЕРЕЖЕНЬЕ! Правдивî Маріяцельскî каплѣ жолудковî рôзно фальшують и наслѣдують. — **На знакъ правдивости** мусить кожда фляшка бути завинена въ червоне запакованье, заосмотрене въ **повысшу марку охоронну** и при кождôй фляшочцѣ на приписѣ мусить находитися, що сей приписъ друкованый у Г. Гуска въ Кромерижу.

Правдивî можна купити: У ЛЬВОВѢ въ аптикахъ: Якова Байзера, Г. Блюменфельда, Петра Ґайльгофера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколяша, Якова Пипеса, Жиг. Рукера, Кар. Склепиньского, І. Вевюрского, Арн. Раппапорта. — ВЪ БЕЛЗѢ у ап. Ґросса. — ВЪ БОБРЦѢ у ап. Бальбины Мендлицкои. — ВЪ БРОДАХЪ у ап. Бронисл. Витославского, Мих. Куляки, Вильг. Ляндесберга. — ВЪ БЕРЕЖАНАХЪ у ап.: Ад. Дурета, Іос. В. Лобоса. — ВЪ ДОЛИНѢ у ап. С. М. Траунфельнера. — ВЪ ДРОГОБИЧИ у ап.: Айхмилера, П. Партикевича. — ВЪ ГЛИНЯНАХЪ у ап. А. Гельма. — ВЪ МЕЛЬНИЦИ у ап. Кроковского. — ВЪ МОСТАХЪ ВЕЛИКИХЪ у ап. І. Жолиньского. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛЯНАХЪ у ап. Омел. Барановского. — ВЪ РАДЕХОВѢ у ап. Яськевича. — ВЪ РОЗВАДОВѢ у ап. Винк. Грабовского. — ВЪ РОЗДОЛѢ у ап. Людв. Мержвиньского. — ВЪ САМБОРѢ у ап.: І. Алексевича, К. Мареша. — ВЪ СКОЛѢМЪ у ап. С. А. Лецковского. — ВЪ СОКОЛОВѢ у ап. Андр. Данчака. — ВЪ СОКАЛИ у ап. Евг. Высочаньского. — ВЪ СТАРÔМЪ МѢСТѢ у ап. Ад. Палеского. — ВЪ СТРЫЮ у ап.: Чальбазаніого, В. Коморовского. — ВЪ ТУРЦѢ у ап. Жиг. Козицкого. — ВЪ ВАРЯЖУ у ап. Венед. Кшивоблоцкого. — ВЪ ЗОЛОЧЕВѢ у ап. Франца Петеша.

Властивою въ тôмъ краю розширеною хоробою єсть

НЕСТРАВНÔСТЬ.

Нова кухня и новый способъ житя суть причинами тои недуги, на котру зъ нечевя западаємо. Деякй люде терплять болѣ въ грудехъ и бокахъ, деколи такожь болѣ въ спинѣ; чуються ослаблеными и сонными мають злый посмакъ въ устахъ, особливо зъ рана; якійсь рôдъ лапкого слизу громадиться на зубахъ; апетитъ ихъ єсть лихій, въ жолудку лежить у нихъ мовь якійсь тяжкій тягаръ, а часами чують въ жолудковôй ямѣ якійсь неозначеный рôдъ ослабленя, котрый не дається усунути поживаньемъ стравы. Очи западають, руки и ноги зимнѣють и стаються липкими; по якôмсь часѣ являєся кашель, зъ початку сухій але по кôлькохъ мѣсяцяхъ въ супроводѣ зеленавыхъ харкотинъ; дôткневый тою недугою чуєся завсѣгды втомленымъ с нъ здаєсь єму не приносити нѣякого выпочинку; потôмъ стаєся нервовымъ дразливымъ и невдоволенымъ, догадуєся завсѣгды чогось злого: коли нагально пôднесеся, запоморочує єго и здаєся єму, що цѣла голова довкола ходить; єго внутренности затыкаються, єго шкôра стаєся часомъ сухою и горячою; кровь густѣє и лѣниво кружить, бѣлко въ оцѣ прибирає жовтаву барву; мочь ôдходить менше и темнонбарвы и лишає по довшôмъ стояню осадъ на сподѣ; опôсля ôдбиваєсь єму часто страва при чѣмъ запримѣчає деколи солодкій деколи квасный смакъ и часто въ супроводѣ битя серця; єго зрокъ зменшаєся, мурашки стають му передъ очима и дôзнає чутя тяжкого утомленя и великои безсильности. Всѣ тіи ознаки выступають на перемѣну и припускаєся, що майже третина людности того краю терпить одну або другу форму тои недуги. Черезъ „Shäker-Extrakt" бере кисненье стравъ такій оборотъ, що пожива дôстаєся хорому тѣлу и давно здоровлье вертає. Сила того лѣку єсть справдѣ чудова. Миліоны и миліоны фляшокъ уже спродано а число свѣдоцтвъ, котрй цѣлющои силы того лѣку доказують, єсть надзвычайне. Сотки хоробъ, котрй мають найрозличнѣйшй имена, суть наслѣдками нестравности; но коли се послѣдне лихо усунеся, то сщезають такожь другй бо тіи суть лише ознаками правдивои хоробы. Лѣкомъ тымъ єсть „Shäker-Extrakt". Свѣдоцтва тысячей, котрй говорять похвально о цѣлющихъ прикметахъ того-жь, доказують се понадъ всякй сумнѣвы. Сего знаменитого лѣку можна у всѣхъ аптикахъ дôстати. 2134 (8—24)

Особамъ, котрй терплять на затканье, потреба „Сайгеля пигулокъ прочищуючихъ" въ полученю зъ Shäker-Extrakt-омъ. **Сайгеля пигулки прочищаючй** лѣчать затканье, проганяють пропасницю и простудженя, освободжають ôдъ болю головы и не допускають жовтачки. Хто ихъ разъ спробовавъ, той певно ихъ буде дальше уживати. Они дѣлають повôльно и не справляють болѣвъ. — Цѣна: 1 фляшка Shäker-Extrakt-у зр. 1·25, 1 коробка „Сайгеля пигулокъ прочищаючихъ" 50 кр.

Властитель „Shäker-Extrakt-у" и Сайгеля пигулокъ A. I. White, Limited, London 35 Faringdan Read E. C.

Haupt-Depot und Central-Versandt Johann Nep. Harna, Apotheker „Zum goldenen Löwen" in Kremsier (Mähren) und in den meisten Apotheken Oesterreichs zu beziehen.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкого

Акцiйного Банку Гипотечного

2222 110—? купує и продає

всѣ ефекты и монеты

пôдъ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечнй и 5% Листы Гип. преміованй,

котрыхъ пôсля закона зъ дня 2 липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвысшои постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталовъ фондовыхъ, пупилярныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ на кавцію и вадія

можна одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльосованя зъ 10% премією т. є. по **110** за **100**)

Всѣ припорученя зъ провинціи залагоджуються безъ проволоки по курсѣ дневнôмъ, не числячи нѣякои провизіи.

C. SIKOR, TROPPAU (австр. Шлезія).

2150 24—24

Чай и Ямайка-Румъ Спеціяльнôсть.

Чай пôсля якости за кільо ôдъ	3·50 до 12·—	зр.
Порошокъ зъ чаю зъ найлучшихъ сортôвъ	4·—	„
„ „ гôршихъ „	3·—	„
Ямайка Румъ дуже добрый за літрову фляшку	2·40	„

Высылка за готôвку або послѣплату.

„Нема бôльше Ревматизму, Простуды и ихъ наслѣдкôвъ"!

Бо вынайдено прирядъ електро-гальваничный, по примѣненю котрого перестають сейчасъ майже чудомъ долегливости, а именно: ревматизмъ, гостець, мигрена, епилепсія, спаралижованье, пухлина, товстôсть, блѣдниця, бôль зубôвъ, безсонность, гемороиды, — загаломъ хоробы нервовй або наслѣдки простуды.

Знаменито помôчнымъ оказався той апаратъ для дѣтей, коли дôстають зубки, — дѣти перебували сю небезпечну хоробу безъ нѣякихъ болѣвъ, уймаючи всяку журбу родителямъ. 2195 11—12

Апаратъ електро-гальваничный Адольфа Винтера

розслѣдженый заприсяжеными повагами науковыми, якъ тайнымъ совѣтникомъ здоровля von Ґеденъ, хемикомъ судовымъ д-ромъ Папстомъ и иншими — дѣлаючи чудно въ згаданыхъ долегливостяхъ и зъ приятностею уживаный недужими, знайшовъ широчезне примѣненье и розповсюдненье, а разомъ и численнй подяки вылѣченыхъ хорыхъ на цѣлôмъ свѣтѣ. Дуже численнй подяки и признаня можна переглянути у фабриканта, а всѣ правдивй, автентичнй.

Поодинокій приладъ коштує 5 зр., зложеный 10 зр. и єсть далеко скуточнѣйшій а лѣкарями дуже порученый.

Одинокій складъ на Галичину чудного апарату електро-гальваничного А. Винтера въ аптицѣ Вп. Петра Крокевича ул. Баштова въ Краковѣ.

Розсылка за послѣплатою ôдворотною почтою.

ОПИРАЮЧИ-СЬ НА ДОВѢРІЮ

зъ якимъ ôдносяться майже ôдъ 20 лѣтъ до нашого „Якорного проганяча недугъ" (Anker-Pain-Expeller) уважаємо се єю повинностею такожь **тыхъ** запросити до спробованя, котрй єго улюбленого средства домового ще не знають. Оно не єсть нѣякимъ средствомъ тайнымъ, але **строго ретельнымъ, умѣетно** зложенымъ препаратомъ, котре справедливо заслугу, щобы єго всѣмъ **терплячимъ на гостець и ревматизмъ** яко **зовсѣмъ певне** поручити. Найлѣпшимъ доказомъ того, що многй хорй, котрй выпробовали другй дуже захвалювнй средства, **зновъ таки до успѣшного Pain-Expeller-а беруться.** Черезъ порôвнанье власне пересвѣдчилися, що не лише **ревматичнй болѣ, якъ ломанье въ членахъ и пр.** а такожь **болѣ зубôвъ, головы, хребта, кольки и проч.** найпевнѣйше уступають черезъ натиранье „експелеромъ". За **дешеву цѣну 40 кр.**, 70 кр, взгл. зр. 1·20 може навѣть небогатый набути, а грошѣ якъ безчисленнй успѣхи доказують, надармо не выкидаються. Стерегтись треба передъ шкôдливыми пôдробленями и принимати лише „Pain-Expeller" зъ знакомъ **якора** яко правдивый. На складѣ въ премногихъ аптикахъ, головный складъ: Apotteke zum Goldenen Löwen въ Празѣ. Близшй вѣсти подають: F. Ad. Richter et Cº Вѣдень.

2161 14—51

РОБÔТНЯ

рѣзьбъ и орнаментôвъ зъ дерева

и всякихъ выробôвъ шницерскихъ

Т. СОКУЛЬСКОГО

Львôвъ,

ул. Пекарска ч. 4.

поручає

рамы рѣзбленй натуральнй, масовй, металевй, оксидованй, дубовй и чорнй.

Выконує

ôлтарѣ, иконостасы, амвоны, феретроны и реставрує такожь старй.

2252 4—4

Машины до шитя

Зингера ножнй

до выбору зъ 6 найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и вѣденьскихъ въ цѣнѣ ôдъ 36 до 60 зр. на раты — готôвкою о 10% дешевше, гваранція 5 лѣтъ.

Іосифъ Иваницкій

механикъ и спеціялистъ

Львôвъ, Готель Жоржа

тôлько безъ факторôвъ, агентôвъ, пявкелесôвъ и шмайгелесôвъ, котрй выкористовують нашу публичнôсть — спродають тандету и беруть за се 20%.

2231 14—20

На мясницѣ!

Пôвъ килогр. найзнаменитшихъ **цукрôвъ десеровыхъ** мѣшаныхъ въ кôлькадесяти родахъ 1 зр 20 кр

Пôвъ килогр **кармелькôвъ** мѣшаныхъ 75 кр.

КАКАО въ порошку (entölt) въ пушкахъ по 40, 75 кр. и 1 зр. 50 кр. — поручає

2296 Генрикъ Третеръ 4—?

Парова фабрика шоколяды

Львôвъ ул. Коперника ч. 3.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знаменемъ

„СИРІЮСЪ"

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручає добру и выдатну каву спроваджену безпосередно ôдъ продуцентôвъ зъ Америки полудневои.

Коштує у Львовѣ:

1 кильо 2 зр.

на провинціи:

4¾ кильо 10·10 зр. франко.

Ôдбирателямъ надъ 50 к. опустъ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родôвъ кавы, котрй оголошують иншй пôдъ назвою мого знамени. Спроваджую каву просто ôдъ продуцентôвъ, що можу доказати, и продаю єи найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбурзѣ и Тріестѣ можна дôстати каву вже лишь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродає гуртôвникови на мѣсци, той знову гуртôвникови въ Европѣ, ôдъ тыхъ купує комисіонеръ, а ôдъ него ажь купець и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожуючого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дôстане де инде по тôй цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку 2227 111—?

КУФРЫ

и всякй приборы до дороги

Приборы до фехтунку

плястоны, рукавицѣ и маски.

Рôзнй бандажѣ и рукавички власного выробу. 2228

4—0

найдешевше въ торговли

БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ

Львôвъ, Галицка ч. 16.

Цѣнники даромъ!

Вже выйшовъ I томъ знаменитого дѣла

М. Костомарова

Богданъ Хмельницкій.

II томъ друкуєся и выйде въ цвѣтни с. р.

Предплата на цѣле дѣло зъ пересылкою 5 зр (въ оправѣ 6 зр. 20 кр.), такожь на раты

Адресувати: Ол Барвѣньскій, Тернопôль. 1—5

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемѣрнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдличнй выробы косметичнй, тоалетовй и перфумы именно:

Вода львôвска. Приємный, нѣжный и довготревалый запахъ тои воды здѣлавъ се, що въ Антверпіи на выставѣ всемѣрнôй зôстала публично проклямована и ôдзначена. Цѣна флякону меншого 80 кр., бôльшого 1.50.

Нигретина. Выборне средство до фарбованя въ сейчасъ волося на тревалу и красну барву чорну и темну; єсть цѣлкомъ нешкôдливе а въ ужитю цѣлкомъ поєдинче. — Цѣна 1 зр.

!!! БѢЛЙ и ГАРНЙ РУКИ !!!

Найбôльше червонй и попаданй руки выбѣляться и вынѣжняться по кôлькаразовôмъ натертю Кремомъ ростиннôмъ. Слоикъ 80 кр.

Смаровило литовске до обуви и шкôръ, мягчить шкôру, робить єи непромакаючою и тревалою. Пуделко по 50 кр. и 1 зр

СРЕДСТВА ДО ВЫВАБЛЕНЯ ПЛЯМЪ.

Одалина вывабляє плямы зъ пороху, поту, товщу, пива, молока, плѣсни и т. п 35 кр — **Бензолина** вывабляє Плямы товстй зъ покосту и мази 20 и 30 кр. — **Етилина** вывабляє плямы зъ фарбъ ôдъ помоту, фляконъ 25 кр — **Явелина** вывабляє плямы зъ овочей и вина червоного, фляконъ 20 кр. — **Оксалина** вывабляє плямы, що повстали зъ иржи, крови и атраменту — **Бразилина** матерія чорнй споловѣлй и поплямленй выпранй въ Бразелинѣ ôдзыскають давну барву и ôдлыскъ, пакетъ 8 кр — **Квилая** до праня вовняныхъ и шовковыхъ матерій, пакетъ 6 кр — **Мыло жовчне** до вывабляня застарѣлыхъ плямъ, шт. 25 кр.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои. Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2. 2257 28—?

Klejnoty Miasta Krakowa.

Альбумъ пышне величины 40/50 м., въ оздôбныхъ окладинкахъ, мѣстяче 24 видôвъ въ хромолитографіяхъ представляючихъ *найвеличавѣйшй и найкрасшй*

СТАРИННОСТИ и ПАМЯТКИ КРАКОВА

пôсля оригинальныхъ акварель

ЮЛІЯ КОССАКА и СТ. ТОНДОСА,

зъ текстомъ историчнымъ о 24 аркушахъ проф д-ра Вл. Лущкевича и зъ переднымъ словомъ проф. д-ра Мар Соколовского, выйшло накладомъ фирмы:

КУТРЖЕБА и МУРЧИНЬСКІЙ въ Краковѣ.

Знамените се дѣло, оброблене перворядными силами артистичными нашого краю и вытотовлене въ найбôльшôмъ европейскôмъ заведеню артистичнôмъ, поручити можна радо Вповажанôй Публичности. 2330 6—12

Цѣна примѣрника 50 зр. ав. вал.

Для улекшеня закупна продаєсь такожь и на сплаты мѣсячнй.

Можна оглянути въ книгарни Губриновича и Шмидта у Львовѣ.

НЕМА НѢЯКОГО БОЛЮ ЗУБÔВЪ

при уживаню славнои въ свѣтѣ правдивои ц. к. надворного дентиста

Д-ра ПОППА Анатериновои воды до устъ

котра має першеньство передъ кождою иншою водою до зубôвъ яко презерватива проти всѣхъ хоробъ зубôвъ, устъ и шыѣ, и при рôвночаснôмъ уживаню зъ 2177 6—26

Д-ра Поппа порошкомъ або пастою до зубôвъ

удержує завсѣгды здоровй и краснй зубы.

Д-ра Поппа Пльомба до зубôвъ

Найлѣпше средство до затыканя самому собѣ дѣравыхъ зубôвъ

Д-ра Поппа Мыло зелове проти всякихъ высыпокъ шкôрныхъ; и такожь знамените до купелѣ.

Цѣна: Анатеринова вода до устъ 50 кр., зр. 1 — и зр. 1·40 Анатеринова паста до зубôвъ въ пушкахъ зр. 1·22; Аромат. паста до зубôвъ по 35 кр.; Порошокъ до зубôвъ въ коробкахъ 63 кр.; Пльомба до зубôвъ въ скриночцѣ зр. 1 — Мыло зелове 30 кр

Передъ закупномъ пôдроблюванои анатериновои воды до устъ, котра пôсля анализы мѣстительно бôльшôй части здоровлю шкодливй примѣшки, остерѣгаєся выразно.

Головный складъ: Wien, I. Bognergasse 2.

Дôстати можна у всѣхъ аптикахъ, дрогеріяхъ и парфумеріяхъ.

Зарядъ копальнѣ нафтовои въ Схôдници

Княгинѣ Любомирскои

поручає свою незапальну, подвôйно рафиновану, майже безъ вони.

НАФТУ

лише до набутя въ торговляхъ

КАРОЛЯ КЛИМОВИЧА

00 кришталева 1 литръ	22 кр.
1-а цѣлкомъ бѣла 1 литръ	29 кр.
2-а зъ ôдтѣнею жовтавою 1 литръ	18 кр

Въ бочкахъ по 150 кильо за 100 кильо кришталевои 23 зр. — за 100 кильо бѣлои 1-а 22 зр. — за 100 кильо зъ ôдтѣнею жовтавою 21 зр. зъ ôдставою до зелѣзницѣ.

Ôдставляю въ начиняхъ бляшаныхъ пломбованыхъ по 5 и 10 литрôвъ домôвъ не числячи за доставу

Ôдбирателямъ квиткôвъ за 10 зр. даю 5% провизіи, котрй то въ кождôй моѣй торговли можна дôстати. — Найрадше удѣляю бôльшимъ домамъ на рахунокъ мѣсячный або квартальный.

Поручаючи за якôсть и незапальнôсть товару, котрого цѣны якъ найнизшй я поклавъ (11—?) 2263

пишуся зъ поважаньемъ

Кароль Климовичь, ул. Яблоновскихъ ч. 6. Телефонъ ч. 252.

Першій гал. гол. Складъ инструментôвъ музичныхъ

И. КАПРАЛИКА

у Львовѣ ул. Скарбкôвска ч. 6. противъ театру

поручає Впов. П. Т. численный выбôръ всякихъ инструментôвъ зъ найлѣпшихъ фабрикъ, а то: скрипки ôдъ 1 зр. и т. д., челя, басы, флеты, клярнеты ôдъ 3.75 зр. гитары; инструменты дутй а то: трубки цилиндровй по 15 зр., флиґельгорны 17·50 зр. Цитры зъ найлѣпшихъ фабрикъ ôдъ 7·50 зр. и т. д.

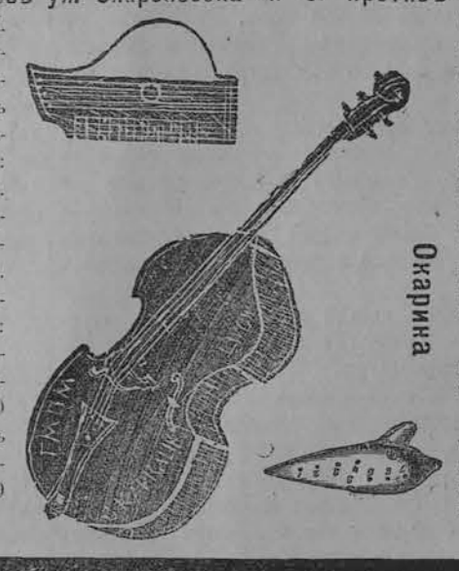

Одержавъ свѣжій транспортъ правдивыхъ италійскихъ струнъ якъ такожь **концертовыхъ Ruffini** (pour soliste), признаныхъ загально за найлѣпшй, и поручає тіи-жь пôдъ гарантією по цѣнахъ фабричныхъ.

Уживанй и старй инструменты купуються.

Адресы учителѣвъ на всякй инструменты на жаданье подаються.

2343 2—4

Лише невыбухаюча нафта.

Р. ДИТМАРЪ

у Львовѣ

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ

ГАЛИЦКОИ НАФТЫ НЕЗАПАЛЬНОИ.

Выключна продажь „Р. Дитмара петролю невыбухаючого".

продає 1 литръ нафты сальоновои подвôйно рафинованои 24 кр.
„ „ господарскои „ „ 22 „
„ „ Р. Дитмара невыбухаючои" 33 „

При одноразовôмъ закупнѣ або при предплатахъ на побранье частями (6—10) 2245

опускаю при 10 литрахъ 2 крейцарѣ на литрѣ
„ бочкахъ ваги около 140 кильо, ôдповѣдный рабатъ.

Безплатна ôдстава до дому ôдъ 5 литрôвъ почавши на власнôмъ возѣ.

Лише улиця Собѣского число 1.

Найдобôрнѣйшій олѣй до лямпъ поправн.

Телефону н-ръ 226.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 29. Львôвъ, Понедѣлокъ 8 (20) лютого 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни Литературный додатокъ „Библіотека пайзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второк и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул Коперника ч 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, I. Schülerstrasse 8; G. L. Daube & Co. Rudolf Mosse; F. A. Richter. Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Woilzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & V gler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлыи рôкъ . .	18 зр	на цѣлый рôкъ .	24 зр.
на пôвъ року . .	9 зр.	на пôвъ року . .	12 зр.
на чверть року .	4 50 зр.	на чверть року . .	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ . . . . . 16 зр.
на пôвъ року . . . . . 8 зр.
на чверть року . . . . . 4 зр.

Експедиція пôдъ ч. 8. ул. академична.

Редакція и Администрація пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лишь на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатай вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Ôдъ 1 (13) сѣчня **„Дѣло“ почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускй свята. Условія предплаты повысше на заголовку.

Новый законъ о товариствахъ и зборахъ академикôвъ.

Черезъ два днѣ велись въ палатѣ послôвъ рады державнои горячй розправы надъ предложеньемъ министерства просвѣты, дотыкаючимъ проекту нового закона о товариствахъ и зборахъ университетскоп молодежи. Двацять чотырохъ бесѣдникôвъ записались до голосу, щобы pro або contra зъ цѣлымъ завзятьемъ зломити копія о то, чи бути чи не бути новому законови. Справозданье о тôмъ подаємо въ ôдповѣдноô рубрицѣ. Тутъ хочемо бодай загально начеркнути, въ якій способъ спорючй таборы въ палатѣ послôвъ угрупувались и якими поглядами на справу руководились. Погляды тй можуть заразомъ послужити до характеристики змагань нынѣшного министерства просвѣты, такъ богатого на всякй дрôбнѣйшй розпорядженя въ справахъ шкôлъ середныхъ и надѣлившого насъ въ своѣмъ часѣ пôдвысшеною оплатою шкôльною, що не лишалась безъ сумныхъ наслѣдкôвъ на духовый розвôй краю нашого.

Противъ проекту до нового закона выступила въ загалѣ нѣмецка лѣвиця, ведена духомъ либерализму; за закономъ, а взглядно за ôдосланьемъ его до комисіи шкôльной. станула сильною фалянгою вся ческо-польско-клирикально-шляхотска правиця зъ выимкою послôвъ молодо-ческихъ. Такъ званый „рускій клюбъ“ зсолидарызувався — розумѣеся мовчки — зъ правицею. Зъ польскихъ послôвъ записалось 5 до голосу за предложеньемъ, однакожь лишь одинъ Бобжиньскій, професоръ университету краковского и головный речникъ станьчикôвского сторонництва, добився при кôнци дебаты до слова яко генеральный бесѣдникъ.

Бесѣдники зъ табору опозиціи узнали предложенье министерства просвѣты реакційнымъ. Пôсля ихъ погляду проектъ нового закону пôддае молодѣжь университетску пôдъ дуже строгій полиційный надзôръ. За найменшу провину мала-бы ту молодѣжь досягнути рука дисциплинарна. Товариства академичнй зависѣли-бъ ôдъ указôвъ сенату университетского. Молодѣжь университетска перемѣнилась-бы въ отару бездушныхъ, безидейныхъ манекинôвъ. Въ публичноô житю и въ житю національноô непосмѣла-бъ та молодѣжь брати нѣякои участи. Кождый крокъ ей пôдлягавъ-бы, безъ всякого рекурсу, властямъ университетскимъ. Товариства академичнй мали-бъ за задачу лишь суху науку, а не способили-бъ молодежи до пôзнѣйшого житя горожаньского и честноть горожаньскихъ. Ôдъ политики и идей сучасныхъ, порушаючихъ суспôльноôсть, ôдграничавъ-бы ей высокій, китайскій муръ. Въ загалѣ новый законъ ôдобравъ-бы молодежи университетскôй всякй горожаньскй права, якими тѣшилась-бы молодѣжь поза-университетска, знищивъ-бы звязь ей зъ народомъ и выховувавъ-бы бездушный, кастовый матеріялъ, неспособный въ пôзнѣйшоô житю до якои-небудь вниціятивы и труду по-за своимъ урядовымъ званьемъ.

Мотивуючи погляды свои, лѣвиця зовсѣмъ не щадила нѣ п. министра просвѣты, нѣ навѣть президента нынѣшного кабинету. Министрови просвѣты кинено въ очи непотизмомъ, и тымъ дуже нарушено его повагу и становище. Проектови до нового закону пôдсунено кромѣ змагань реакційныхъ такожь семитофильство; сказано, мовь-то обмеженя звернень лишь противъ духа антисемитского, якій проявився не безъ причинъ позитивныхъ и оправданыхъ именно на университетахъ у Вѣдни и въ Градци. Сказано дальше, що въ горѣ все бôльше протегують жидôвъ якъ христіянъ. При тôмъ взяла лѣвиця въ сильну оборону молодѣжь университетôвъ австрійскихъ, и не бачучи достаточной причины, за-для якои министерство бажае ввести станъ облоги на университетахъ, ударила на хибне выхованье молодежи аристократичнои, на ей соблазней повне житье, и радила министрови просвѣты, щобы скорше занявся выхованьемъ сей „золотои молодежи“, якъ чемныхъ и моральныхъ дѣтей стану мѣщаньского и селяньского.

Въ проектѣ до нового закону доглянула лѣвиця такожь тенденцію, зробити професорôвъ университетскихъ органами полиційными, знищити ихъ повагу въ очехъ студентôвъ и на нихъ за поведенье молодежи звалити всю одвѣчальноôсть. Въ загалѣ сказавши, лѣвиця станула въ цѣлôй справѣ на становищи либеральнôмъ, и высказала мнѣнье, що дотеперѣшнй розпорядженя и постановленя администраційнй, нормуючй житье молодежи университетскои, суть достаточнй до удержаня ладу на университетахъ.

Якъ же жь аргументація лѣвицѣ, выявши провокуючу рѣчь посла Тирка, була основна и всесторонна, такъ зъ другои стороны рѣчи правицѣ ôдзначались млавостею. Правда се давна, що боронити справу неясну и законъ, котрого не выкликала дѣйстна потреба, а лишь доктринерія и укрытй реакційнй намѣреня, есть завсѣгды дуже труднымъ дѣломъ. Але честь правицѣ вымагала вже того, щобъ узброитись лучше въ аргументы за проектомъ министерства Знаменитшй представителѣ клюбôвъ правицѣ не забирали навѣть слова. Анѣ Ригеръ, анѣ Гогенвартъ, анѣ Яворскій (вицепрезесъ „kol a“) не записались до голосу, а зъ Полякôвъ кромѣ Бобжиньского хотѣвъ мѣрятися зъ лѣвицею бурмистръ Городенки бар. Ромашканъ.

Якои судьбы дожие проектъ въ комисіи шкôльноô, куды его остаточно зъ чемности для п. министра просвѣты ôдослано, се питанье на теперь зайшне. Нынѣ нотуємо лишь то явище, що делегація польска станула въ оборонѣ проекту до закона, котрому, наколибы перейшовъ колись, пôдпала-бы и молодѣжь польска обохъ университетôвъ Галичины Делегація польска зсолидаризувалась тымъ самымъ зъ реакцією и зъ тенденцією, убити у власнои молодежи духа національного и горожаньского. Бо годѣ не признати, що при нынѣшнôмъ станѣ товариствъ университетскихъ молодѣжь та завсѣгды ще могла интересуватись справами публичными, выробляла въ собѣ любовь до народу свого, и заправлялась бодай въ части до пôзнѣйшого житя горожаньского. Якъ буде выглядати будуче поколѣнье польске, котрого частина образуєсь нынѣ въ Хировѣ, друга у Піярôвъ въ Краковѣ, а третôй прийдесь пôддати пôдъ строгй правила нового закону, не трудно ôдгадати. Але фактъ лишиться, що батьки самй приложили руку до того, щобъ сыны заправились уже заздалегôдь до крайнои байдужности для тыхъ честнотъ, котрыми стоять и розвиваються народы.

Для насъ Русинôвъ новый законъ бувъбы въ двое прикрый. Молодѣжь наша не тôлько пôдпала-бы пôдъ строгй правила его въ загалѣ, але хто знае, чи существовало-бъ у насъ яке товариство академичне руске, наколи-бъ о тôмъ мали рѣшати сенаты обохъ университетôвъ, въ котрыхъ елементъ польскій находиться въ перевазѣ. Безъ того закону доживаємо нынѣ сумного явища, що молодѣжь руска университету краковского не може звязатись въ окреме товариство лише длятого, що сенатъ боиться сепаратизму рускаго. Здаєсь, що при новôмъ законѣ наступивъ-бы всюды утраквизмъ и Русинамъ велено-бы мѣститися въ товариствахъ польскихъ.

Вкôнци мусимо замѣтити, що анѣ молодѣжь руска, анѣ польска не дала своимъ дотеперѣшнымъ поведеньемъ причины делегаціи польскôй, обставати за острѣйшими мѣрами. Наколи въ якôмъ случаю, то певно въ тôмъ могла делегація польска жадати для Галичины выимкового становища. Але прикладати руку до моральноп смерти власного народу — се бôльше, якъ непатріотично...

Новый податокъ ôдъ горѣвки и интересы пропинаціи.

II.

Проектъ правительства заводить для обохъ категорій горалень, т. е. для рôльничихъ и фабричныхъ, одинъ спôльный способъ опôдаткованя, а именно консумційный податокъ ôдъ готового продукту пôсля его скôлькости и алькоголичнои силы, котрый оплачуватись мае въ хвили, коли горѣвка иде зъ горальнѣ въ торговельный оборотъ або прямо на консумцію. Дотеперѣшна павшальна система буде задержана лише въ малыхъ горальняхъ, котрй перетворюють овочѣ або поносоване збôже. Горалень такихъ нема однакъ въ Галичинѣ, длятого и система павшальна не буде насъ зовсѣмъ обходити.

Высота податку выносити мае 35 кр. ôдъ одного гектолитра и ôдъ одного степеня алькоголю. На пôдставѣ того податку однакъ не можна буде продукувати горѣвки безъ обмеженя. Пôсля постановъ проектованого закона не може въ протягу однорôчнои горѣвчанои кампаніи (т. е. ôдъ 1 вересня до 31 серпня) въ цѣлôй австрійско-угорскôй монархіи выпродукуватись на пôдставѣ згаданого податку бôльше горѣвки, якъ 1,87-.000 гектолитрôвъ, зъ котрои то загальнои сумы припадае на Долитавію 997.458, на Залитавію 872.542, а на Боснію и Герцеговину 8000 гектолитрôвъ. Коли бы выпродуковано горѣвки бôльше, якъ означують тй числа, тогдѣ надвыжка буде оподатковуватись не по 35 кр. а по 45 кр. ôдъ кождого гектолитра-степеня (т. е. ôдъ кождого гектолитра и кождого степеня алькоголю въ тôмъ гектолитрѣ). На случай, коли-бъ оба правительства пересвѣдчились, що вымѣрили за низьку границю податку по 35 кр. ôдъ гектолитра степеня, то можуть за спôльнымъ порозумѣньемъ пôдвысшити ей; пôдвысшенье то однакъ могло-бъ наступити при задержаню того розкладу мѣжь три части монархіи, якій представляють цифры 8000 : 872.542 : 997.458. Натомѣсть роздѣлъ продукцій алькоголю мѣжь поодинокй провинціи мае ôдбуватись въ кождôй зъ тыхъ трохъ частей монархіи въ звычайноô законодательноô дорозѣ.

То обмеженье скôлькости алькоголю, яку можна продукувати при низшôй оплатѣ, мае на цѣли запобѣгти надто великôй продукціи и обниженю цѣны горѣвки. Обмеженье то есть вже по части средствомъ охороны для рôльничихъ горалень, бо обниженье цѣны горѣвки, котре зъупиняе то средство, дôткнуло-бы гôрше рôльничй горальнѣ якъ фабричнй, котрй скорше и довше зносять низьку цѣну анѣжь рôльничй.

Кромѣ того однакъ дае новый законъ рôльничимъ горальнямъ дѣйстну и безпосередну охорону, признаючи имъ великй пôльги. Пôльги тй лежать въ тôмъ, що рôльничй горальнѣ мають удержувати за кождый гектолитръ алькоголю, котрый выданый буде зъ магазину для обороту, нагороду зъ касы державнои. Нагорода та не буде однака для всѣхъ рôльничихъ горалень. Чимъ бôльше зближаєсь рôльнича горальня своею величиною и своими апаратами до горальнѣ фабричнои, тымъ меншу признае имъ законъ пôльгу, тымъ низшу дае ей нагороду ôдъ вытвореного гектолитра алькоголю. И такъ для горалень продукуючихъ пересѣчно 4—7 гектолитрôвъ алькоголю денно, выносить нагорода ôдъ одного гектолитра 1 зр., въ горальняхъ продукуючихъ на одинъ день пересѣчно 2—4 гекторитры — 2 зр., а въ горальняхъ продукуючихъ пересѣчно найбôльше 2 гекторитры денно, выносить нагорода 3 зр. ôдъ одного гектолитра.

Горѣвка выроблювана зъ власныхъ продуктôвъ на домашный ужитокъ буде и пôсля нового закова, такъ якъ доси, зовсѣмъ вôльною ôдъ податку; въ кождôмъ однакъ случаю не може сила алькоголю въ тôй до домашного ужитку призначенôй горѣвцѣ перевысшати 50 степенѣвъ на метричноô скали.

Такъ само вôльный ôдъ консумційного податку буде и дальше алькоголь призначеный до фабрикаціи ликерôвъ, араку, до заправленя винъ, до робленя оцту и т. п. фабрикатôвъ, при котрыхъ алькоголь становить лише помôчне средство.

За то въ горальняхъ, де сполученый есть зъ продукцією горѣвки выробъ дрôжджей, буде побиратись ôдъ кождого литра алькоголю окрема оплата по $2^1/_2$ кр.

Кромѣ обмеженя границь продукцій и нагородъ выплачуваныхъ зъ касы державнои, котрыми то средствами новый законъ пôдпирає горѣвчану продукцію спеціяльно въ рôльничихъ горальняхъ, постановляе ôнъ, за-для форитованя сеи продукціи въ загалѣ, такожь и для горѣвки, подôбно якъ для цукру, премію експортову, плачену продуцентамъ при вывозѣ горѣвки за границю. Дотычнй постановы закона дадуться коротко зôбрати въ отсихъ словахъ:

Коли горѣвка, на котрôй тяжить консумційный податокъ, буде вывозитись въ бочкахъ або другихъ не-менше якъ 50-литровыхъ начиняхъ по-за мытову границю монархіи, то за кождый гектолитро-степень буде ей признаватись експортова премія въ высотѣ 5 кр. ôдъ литра. При вывозѣ ликерôвъ въ бочкахъ або въ фляшкахъ, коли пересылка выносити буде що-найменше 25 литрôвъ, буде выносити премія $1^2/_3$ кр. ôдъ литра. Коли буде вывозитись горѣвка, ôдъ котрои заплачено вже консумційну оплату, въ такôмъ случаю додасться зворотъ оплаты до звычайноп преміи. Загальна сума всѣхъ премій заплаченыхъ при експортѣ горѣвки не може однакъ бути высшою якъ одинъ милiонъ зр. на рôкъ. Длятого буде правительство при вывозѣ выплачувати лише половину преміи, а другу половину выплатить ажь по замкненю рôчнои кампаніи, коли по счисленю выказовъ всѣхъ мытовыхъ коморъ пересвѣдчиться, що зъ монархіи вывезено лише тôлько горѣвки, кôлько потреба, щобы преміи не перевысшили сумы одного миліона зр. Коли-бъ оказалось, що вывезено ей бôльше, въ такôмъ случаю репартиція невыплаченои ще сумы наступила-бы въ такій способъ, щобы загальна сума премій не перевысшила одного миліона зр. Коли-бъ зновъ вывезено горѣвки за мало и правительство зачисляючи експортерамъ половину припадаючихъ имъ премій, не выдало навѣть пôвъ миліона зр., то въ такôмъ случаю мають експортеры дôстати бôльшй преміи, якъ въ засадѣ вызначуе законъ, бо на ихъ преміи пôйдуть всѣ грошѣ ажь до высоты призначеного на то миліона зр. Такъ отже сума миліона зр. мусить на кождый способъ припасти продуцентамъ горѣвки. Вкôнци на случай, коли-бъ вывезено тôлько горѣвки, що правительство вже по выплатѣ половины преміи вычерпало-бы цѣлый милiонъ, накладае законъ на експортерôвъ обовязокъ: ôдповѣдно до высоты зачисленои дѣйстно преміи звернути правительству цѣлу надъ одинъ милiонъ надплачену суму а то въ 14 дняхъ пôдъ загрозою екзекуціи.

Другй постановы, котрыхъ тутъ вже не наводимо, трактують про контролю надъ горальнями, про технику горалень, про рафинеріи и кары за податковй надъужитя.

Пôдвысшенье податку мусѣло, розумѣеся, вплынути такожь и на высоту мыта (цла), котре не есть нѣчимъ иншимъ, якъ лишь консумційнымъ податкомъ, оплачуваным ôдъ предметôвъ приходячихъ зъ-за границѣ и длятого мусить все що-до своеи высоты примѣнятись до податку консумційного, накладаного на такй самй предметы консумціи у внутрѣ державы.

Зъ тои причины змѣняе проектованый законъ рôвночасно ôдповѣдній позиціи мытовои тарифы въ той способъ, що дотеперѣшне мыто збôльшае пôсля сумы будучого консумційного податку. Длятого всѣ алькоголевй напитки, якъ ликеры, пончевй есенціи, коняки и т. п., будуть платити пôсля нового закона ôдъ 100 кило мыто въ высотѣ 76 зр. замѣсть дотеперѣшныхъ 40 зр. а в.

То головнй точки проектованого податку. Надъ значеньемъ ихъ застановимось въ дальшôй части сего огляду.

Зъ рады державнои.

Дебата надъ проектомъ закона о академичныхъ товариствахъ и зборахъ.

Мы представили коротко поодинокй фазы цѣкавои борбы парляментарнои, яку выкликавъ бувъ проектъ закона о академичныхъ товариствахъ и зборахъ, а для лѣпшого перегляду и доповненя подаємо теперь хôдъ цѣлои сеи займаючои дебаты.

Дебату розпочавъ ще въ четверъ пос. Пихлеръ. Ôнъ зазначивъ насампередъ, що проектованый законъ ставить академичнй товариства пôдъ надзôръ полиціи и грозить карами за найменшу провину. За-для якои причины? Одній кажуть, що законъ мае стеретти молодѣжь ôдъ такихъ крокôвъ, котрй не дають ей осягнути цѣль академичну; другй кажуть, що ôнъ мае стеретти ей ôдъ идей соціялистичныхъ. То лишь можна сказати, що законъ сей не дасться оправдати и найлѣпшими намѣренями въ свѣтѣ. Самъ же министеръ просвѣты хваливъ ще тамтои сесіи австрійскій патріотизмъ молодѣжи и не може теперь сказати, щобы сей патріотизмъ ослабъ. Послѣдній днѣ выказали якъ разъ, якъ дуже мусить Австрія старатись удержати миръ у внутрѣ и що мы все мусимо жалуватись, що мимо союза зъ Нѣмеччиною въ Австріи ôдтручають Нѣмцѣвъ, а опираються на Славянахъ. Та-жь и найзавзятѣйшій германофагъ мусить признати, що Бисмаркъ есть великій человѣкъ, треба отже дозволити молодѣжи, щобы она по цѣсарю ôддавала ему першому честь. За-для провины поодинокихъ не можна ще установляти выимковыхъ законôвъ. — Пос. Бляжекъ казавъ, що уважае сей проектъ лишь управильненьемъ перестарѣлыхъ розпоряджень и обговорюючи ôдтакъ поодинокй параграфы закона. При §. 11, въ котрôмъ сказано, що за нарушенье сего закона маєся накладати кара шестинедѣльного арешту або 200 зр., каже бесѣдникъ: Я спаленѣвъ-бы зô встыду, коли-бъ мавъ студента ôддати полиціи за такй провины. Прошу отже палату передати сей законъ до дотычнои комисіи, а та най его похоронить.—Мин. Гавчь дякувавъ насампередъ за слова „негуманный“, „драконьскій“ и т. д., якими его обкидано, а ôдтакъ доказувавъ, що предложивъ длятого сей законъ, бо доси нема ôдповѣдного закона для товариствъ академичныхъ. Въ цѣлôй Австріи есть 236 товариствъ академичныхъ, а тй потребують якогось ладу. Крôмъ того проявилось въ декотрыхъ товариствахъ стремленье, котре ôнъ не може инакше назвати, якъ лишь національнымъ схибленьемъ, бо они проявля-

ють просто анти-австрійску идею. Бесѣдникъ казавъ, що ôнъ не думаѥ выступати противъ свободы академичнои, але не хоче, щобы молодѣжь середъ сеи свободы дичѣла, щобы простачѣла, и щобы ѥи выкористувано. Министеръ звертаѥсь ôдтакъ противъ того, будьто-бы теперь велась борба противъ нѣмецкого духа. Чи борба та — каже бесѣдникъ — проявляѥсь въ тôмъ, що министерство стараѥсь позыскати для университетôвъ знаменитыхъ ученыхъ? (Пос. Пернерсторферъ: Ельтеръ зъ Черновець!) Бесѣдникъ наводить ще слова Дп Боа Реймонда, котрый сказавъ: „Университеты суть гвардiею гогенцолернскои династiи“. То ѥсть нѣмецкiй духъ — каже бесѣдникъ — и я бажавъбы, щобы ѥго нашi университеты переводили добре въ австрійскôмъ значенiю. — До сихъ слôвъ навязавъ свою бесѣду пос. Тиркъ и казавъ, що австрійскi Нѣмцѣ того бажають, бо тогды не потребували-бы заниматись министромъ Гавчомъ. Предложеный законъ — казавъ бесѣдникъ — дальше ѥсть вымѣреный не лишь противъ Нѣмцѣвъ, але и противъ Чехôвъ, Италiянцѣвъ и Полякôвъ. Коли министеръ хоче, щобы люде були такi, якъ ôнъ того бажаѥ, то най-же ихъ собѣ выдестилюѥ зъ реторты. Они повиннi бути безъ серця, безъ крови, безъ мяса и чувства (Голосъ зъ помежи антисемитôвъ: *Лишь щобы були жидôвскими попихачами, бôльше нiчого!*) Сей законъ ѥсть закономъ вымковымъ ч. 2., третый буде о выгнаню и тортуроваю антисемитôвъ. (*Въ палатѣ смѣхъ.*) Може насъ тогды спалять, якъ чарôвникôвъ. Ôдтакъ прийде законъ ч. 4, що всѣ жиды въ Австрiи суть высшими существами. (*Смѣхъ, писканье и неспокôй на галерiяхъ. Президентъ взываѥ галерiю до порядку*) Опôсля прийде ще законъ, що на будуще маѥ талмудъ стати правосильнымъ... Студентамъ роблять такожь закиды, що они суть антисемитами. Чи-жь можуть они бути иншими, коли хотять бути народовцями. Атже жиды стоять до насъ далеко дальше якъ всѣ инши народности. Въ послѣдныхъ часахъ увôльнились студенты ôдъ жидôвъ. Чи се не диво? Чи се не забиваѥ народного духа, коли германьскiй молодець спѣваѥ пѣсню нѣмецкихъ мужѣвъ а ѥи спѣваѥ такожь пейсатый студентъ. Най собѣ жидôвскi студенты завязують окремi товариства; я имъ додамъ ще й поета: най собѣ возьмуть свого Гайного. Министеръ не хоче, щобы зъ молодежи выраблялись характеры, але щобы выростали лизуны. Министеръ просвѣты бувъ-бы лѣпшiй на министра полицiи, ôнъ же посылаѥ полицейскихъ шпѣгунôвъ на зборы студентôвъ! Ѥго першимъ дѣломъ було, що установивъ новый день нормальный, ôдтакъ очистивъ библiотеки шкôльнi зъ прускои заразы; дальше прийшло обрѣзанье обывательского права професорôвъ. „Обрѣзанье“ то рѣчь интересна! (*Въ палатѣ настаѥ великiй смѣхъ*) Ôдтакъ принимавъ кутногорску депутацiю, передъ котрою представився яко нѣмецкiй императоръ и усмиритель Чехôвъ а опôсля заводить замѣсть знесеныхъ славяньскихъ шкôлъ школы промысловi (Пос. Вашатый: *Ой, ой!*), а Нѣмцямъ не даѥ нѣчого. Опôсля взявся направляти зошиты и знѣсъ четверъ яко день феріяльный, бо той бувъ для него такожь не патрiотичный. (*Въ палатѣ великiй смѣхъ*) Ѥсть то великiй министеръ для малыхъ рѣчей. Передъ рокомъ казавъ я, що ôнъ для мене сфинксъ. теперь вже знаю ѥго на скрôзь. Коли намъ Чехи заздростять такого министра (Пос. Гевера: *Нъ! нъ!*), то най собѣ ѥго тримають... Нашi народовцѣ не посивѣють зъ журбы о судьбу Нѣмеччины а що министеръ посивѣвъ, то се походить ôдъ зовсѣмъ чого иншого. Бесѣдникъ, перерываный колька разôвъ президентомъ, закôнчивъ свою бесѣду тымъ, що поставивъ внесенье, щобы законъ сей передати комисiи шкôльнôй. По бесѣдѣ завôзвавъ ще президентъ Тирка два разы до порядку за перекрученье слôвъ министра и за ѥго образу. — По промовѣ пос. Цукера, котрый поставивъ такожь внесенье, щобы законъ сей передати комисiи шкôльнôй, закрыто засѣданье.

На другiй день велась дебата дальше. Першiй промовлявъ Пернерсторферъ а про ѥго бесѣду згадували мы вже обширнѣйше въ „Переглядѣ политичнôмъ“.

(*Конецъ буде.*)

Дописи „Дѣла“.

Ôдъ Снятина.

[„Народна Торговля“ въ Снятинѣ и ѥи зборы. — Читальнѣ въ Снятинщинѣ. — Опорожненый мандатъ посольскiй.]

Наша кранна, далека ôдъ великого свѣта, що-разъ бôльше оживляѥся. И такъ заходами нашихъ патрiотôвъ завязалося въ Снятинѣ товариство „Повѣтова Народна Торговля“. Нашъ неусыпно рухливый патрiотъ о. Трильовскiй ще передъ двома роками старався о то, щобы въ Снятинѣ основано филiю львôвскои „Народнои Торговлѣ“, а ще бôльше напиравъ по смерти купця Бема, одинокого христiяньского въ Снятинѣ. Львôвска дирекцiя однакожь ôдповѣдала, що не може пôднятись того дѣла, бо не маѥ на стôлько свого персоналу, щобы обсадити филiю снятиньску, по отвореню филiи въ Стрыю, — але дораджувала заснувати въ Снятинѣ повѣтову „Торговлю“, на взорець рогатиньскои або сянôцкои, а она (львôвска Торговля) радо подасть помôчну руку новôй Торговли повѣтовôй. Такъ и прийшло до основаня снятиньскои Торговлѣ повѣтовои. Завязався комитетъ тымчасовый, розвинувъ агитацiю и на день 3 лютого скликавъ зборы. Удѣлы призбирано, старшину выбрано и дѣло сякъ-такъ довершено.

Правда, зборы не представилиеь такъ сильно, якъ бы належало було вымагати; и священникôвъ явилось взглядно не богато и селянъ та мѣщамъ прибуло не стôлько, якъ можна було надѣятись при розбудженôмъ въ околици руху читальнянôмъ. Причиною того у селянъ була несвѣдомôсть справы; навѣть мѣжь прибувшими на зборы були такi, що думали, мовь-то тутъ иде о щось въ родѣ „польского бецирку“. Рѣчь однако выяснилась, и надѣятися, що справа пôйде спôрнѣйше. За то ручить и выбôръ старшины Торговлѣ зъ усякихъ верствъ а навѣть вѣроисповѣдань. И такъ выбрано до рады надзыраюючои: о. А. Сѣчиньского головою; адъюнкта податкового п. Н. Пиндзина заступникомъ головы; адъюнкта податк. п. Ив. Мардаревича секретаремъ, а заступникомъ секретаря учителя (православного) п. Он. Поповича; дальше о. Е. Ганкевича, о. I. Трильовского, о. Мих. Заревича, мѣщанина п. В. Дутчака и селянъ Гриника, Курилюка, Филипчука и Майданьского. До дирекцiи выбрано: пп. Н. Дрогомирецкого, Ст. Лабаша (бувшого управителя сянôцкои Торговлѣ) и Амировича, а заступниками: о. Ю. Проскурницкого и пп. Данкевича и Стрыйского. Можна отже сподѣватися. що якъ выбранi такъ и другi члены будуть старатися що-силы о придбанье новыхъ участникôвъ, и що такимъ чиномъ збереся недостаючiй ще потрѣбный капиталъ. Снятиньска повѣтова Торговля маѥ тымъ бôльше будучнôсть передъ собою, бо комитетъ ѥи усунувъ въ мирный способôъ грозячу конкурерцiю и она буде одинокимъ христiяньскимъ склепомъ въ цѣлôмъ Снятинѣ. Знайшлися, правда, одиницѣ зъ „hierarchii społeczn-oи“, що старалися пôдрыти взношену доперва будôвлю, але загалъ интелигенцiи польскои ôднѣсся до дѣла досыть прихильно.

Користаючи зъ нагоды радъ бы я дôткнути и ще деякихъ другихъ справъ Снятиньскои землѣ.

Читальнѣ въ Снятинщинѣ якось живуть, а навѣть, мило менѣ се ствердити, пôдготовляѥся основанье трехъ новыхъ. То лишь бѣда, що для нашихъ „читальникôвъ“ починаѥ уже недоставати духового корму, бо теперѣшна подажь не заспокоюѥ уже попыту. Даѥся ôдчувати особливо недостача легкихъ белетристичныхъ книжокъ. Товариство „Просвѣта“ выдало торôкъ лише двѣ книжки того рода: „Сагайдачного“ и „Календарь“ — на всякiй случай за мало. „Батькôвщина“ почала сего року подавати белетристичный фейлетонъ, — але и того ще за мало. Нарôдъ по читальняхъ разъу-разъ допытуѥся за повѣстями, розплываѥсь надъ „Захаремъ Беркутомъ“, „Паньскими жартами“ — а тымчасомъ матерiяльнi средства читальнѣ рѣдко позволяють на закупно такихъ дорогихъ книжокъ. Чи не добре бы було, щобы „Просвѣта“ ширила такi книжки? Набутй нею „Гальшка Острожска“ и „Шляхта ходачкова“ дуже надобляться до сеи цѣли..

Повѣтъ снятиньскiй остався недавно круглымъ сиротою, якъ п. Титъ Сѣнгалевичь зложивъ свôй мандатъ посла до сойму. Незадовго колись отже мусить прийти до conclave, а кардиналы и не-кардиналы зачинають поволи гуторити про кандидатôвъ. А тыхъ, хвалу Богу, не хибуѥ. Не говориться о нихъ уже публично, а такъ ще въ приватныхъ кругахъ. Одинъ зъ кандидатôвъ дуже небезпечный, бо не згадуючи вже про ѥго приязнь зъ потентатами „зъ пôдъ чорнои галки“, маѥ и другi шансы за собою. Недавно посвоячився зъ однымъ дѣдичемъ, котрый зъ великои прихильности для розвою краѥвого промыслу завѣвъ у себе славну фабрику дуже важного фактора при галицкихъ выборахъ. Коминъ сеи фабрики красуѥся на синôмъ зимовôмъ небѣ недалеко верхôвъ снятиньскихъ церквей та костелѣвъ и грозить упасти на кождого, хто бы поважився ставити чоло нашôй любôй „hierarchii społeczn-ej“... Але то ще не всѣ шансы. Въ осени той кандидатъ справлявъ свое весѣлье, а щирi руки постарались не лишь о трiюмфальну браму при костелѣ, але и о кôльканацять паробкôвъ на гуцулкахъ, котрi (паробки не конѣ) зъ возгласами „Осанна!“ супроводили молодятъ до костела и назадъ, — за що удостоились двохъ гарцѣвъ польско-краѥвого продукту (здаѥсь за карамболѣ, бо теренъ у насъ неровный, конѣ ôдъ плуга не привыкли до кавалерiйскихъ шаржь, а въ додатку ще тутъ сѣдла не въ модѣ). И ще на тôмъ не конець. Идучи за примѣромъ одного достойника зъ нашого „польского бецирку“, чоловѣка дуже милого въ товарискôмъ житю и „великого приятеля Русинôвъ“ — але се не перешкаджаѥ ѥму по змозѣ причинюватись до ухвалъ всякихъ хлопофобскихъ законôвъ, — кандидатъ „hierarchii społeczn-ej“ зачинаѥ бути що-разъ бôльше зъ нашимъ хлопомъ „на писки“ (въ конституцiйнôмъ а не панщизняноôмъ значенiю) — а така проява, пôсля народного повѣря, вѣщуѥ не добре.

Нашi отже вченi люде дôстали великого „боя“ и — ôдповѣдно рускôй традицiи — вхопились ôдъ разу за кôлькохъ кандидатôвъ. Одинъ зъ нихъ — се личнôсть давно знана не лише зъ „мирнои“ але и зъ военнои исторiи нашого повѣту. Ôнъ же пôдчасъ остатныхъ выборôвъ до рады державнои порôвнювавъ себе печатно зъ „каноною“ и симъ выкликавъ такiй пострахъ, що оферта за офертою почала злѣтати въ незнане пôдгôрске село ôдъ всякихъ „крiгсъ-комисiй“ та комитетôвъ, ажь нарештѣ Всесвѣтл. митр. Консисторiя побачила себе зневоленою удѣлити ѥму ôдповѣднои заслугамъ почести и такъ бодай на часъ заспокоѥно небезпечну для европейского мира амбицiю кандидата. Що-до другихъ кандидатôвъ, то говориться и сюды и туды — але ѥсть надѣя, що по зрѣлôй розвазѣ верхъ возьме кандидатура того, хто зъ однои стороны мати-ме найбôльшi шансы, а зъ другои и характеромъ та способностями своими дасть Русинамъ поруку, що честно и розумно заступати буде справы повѣту и справы Руси.

Климъ О.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Вѣденьскi круги политичнi суть вельми занепокоѥнi предложеняими россiйскими въ справѣ болгарскôй и становищемъ, яке въ сѣй справѣ занявъ кабинетъ берлиньскiй.

Министеръ угорскiй Трефоръ занедужавъ небезпечно на запаленье легкихъ и ѥсть обава катастрофы.

Варшавска „Gazeta Polska“ подаѥ вѣсть зô Львова, пôсля котрои мають у насъ настати важнi змѣны. Маршалокъ краѥвый гр. Тарновскiй маѥ именно зрезигнувати зъ свого дотеперѣшного становища а намѣстникъ, п. Залескiй, маѥ такожь уступити. Ихъ наслѣдниками мають бути кн. Сапѣга и гр. Баденi. Вѣсть сю подаѥмо зъ всякимъ застереженьемъ; мусимо однакожь додати, що и у Львовѣ ходила передъ кôлькома днями поголоска, що кн. Сапѣга маѥ заняти въ краю якесь высоке становище.

Недавно доносили мы, що указомъ россiйского министерства вôйны придѣлено до 73 баталiонôвъ резервовыхъ по одному полковникови. Выходить зъ сего, що россiйске министерство вôйны займаѥсь теперь дуже ревно организацiею пѣшихъ баталiонôвъ резервовыхъ, котрi властиво суть лишь кадрами а зъ котрыхъ на случай вôйны мають творитися резервовi полки; полки тi сполученi ôдтакъ въ дивизiи мають ити на помôчь оперуючôй армiи. Недавно тому збôльшено сi кадровi баталiоны зъ 96 на 102, а до кождого зъ нихъ придѣлено по одному официрови зъ генерального штабу, котрi мають занятися переведеньемъ мобилизацiи. Нове розпорядженье о полковникахъ сихъ баталiонôвъ дотыкаѥ лишь тыхъ баталiонôвъ, що суть въ европейскôй Россiи. Кождый такiй баталiонъ складаѥся въ часѣ мира зъ пять компанiй, зъ котрыхъ кожда пôдчасъ вôйны переобразовуѥсь на баталiонъ. Чотыри зъ тыхъ баталiонôвъ приступають ôдтакъ до оперуючои армiи, а пятый остаѥсь въ резервѣ и для внутрѣшнои службы. Ново именованi полковники мають очевидно обняти команду тыхъ пятехъ баталiонôвъ; ихъ занменовано имовѣрно длятого вже теперь, щобы они могли завчасу познакомитись зъ службою въ резервѣ. Наколи-бъ се дѣйстно такъ мало бути — каже „N. fr. Presse“, то бувъ-бы се доказъ, що Россiя переводить важнi приготовляючi мѣры, щобы на случай потребы змобилизувати ще и 26 дивизiю резервову, котру ще може выставити.

Петербургскiй кореспондентъ англiйскои газеты „Times“ подаѥ слѣдуюче поясненье до бесѣды кн. Бисмарка, въ котрôй канцлеръ нѣмецкiй згадувавъ такожь мѣжь иншимъ и о ôдносинахъ Нѣмеччины до Россiи заразъ по берлиньскôмъ конгресѣ. Якъ звѣстно, сказавъ кн. Бисмаркъ, що заразъ по конгресѣ въ Берлинѣ грозила Нѣмеччинѣ небезпечнôсть вôйны зъ стороны Россiи и ôнъ видѣвся тогды сполуканымъ старатись о дружбу Австрiи. Кореспондентъ той доказуѥ отже, що згадка ся ôдноситься до приватного листу царя Александра II. до цѣсаря Вильгельма, въ котрôмъ покôйный царь грозивъ Нѣмеччинѣ. Причина сего листу була така: Заразъ по берлиньскôмъ конгресѣ, по котрôмъ Россiя, якъ звѣстно, стала себе уважати покривдженою, подавъ тогдѣшный министеръ вôйны Милютинъ плянъ, шобы вздовжь захôднои границѣ уставити великi масы кавалерiи. Зваживши, що Россiя не була-бы въ силѣ такъ скоро змобилизувати свою армiю якъ Нѣмеччина, то пôсля пляну Милютина мала кавалерiя россiйска стояти готовою на граници и чимъ скорше нищити все такъ, щобы въ кождôмъ напрямѣ здержати мобилизацiю противника и не дати ѥму скорше уставитись, доки ажь не збереся войско россiйске. Правительство нѣмецке довѣдалось завчасу о сѣмъ плянѣ, а ген. Швайницъ заявивъ рѣшучо невдоволенье свого правительства зъ того, що Россiя середъ глубокого мира починаѥсь зброити. Се заявленье такъ розлютило царя Александра II., що ôнъ сѣвъ заразъ и написавъ власноручно письмо до цѣсаря Вильгельма не порадившись навѣть наперед своихъ дипломатичныхъ дорадникôвъ. Письмо се выкликало въ Берлинѣ ще бôльше занепокоѥнье, бо було просто грозячимъ. Якiйсь приятель (кореспондентъ не каже, чiй) вмѣшався однакожь завчасу въ цѣлу справу и ѥму удалось залагодити ѥи мирно. Наслѣдкомъ того бувъ ôдтакъ зъѣздъ обохъ монархôвъ въ Александровѣ, котрый приготовлено дуже скоро и въ хвили, коли кн. Бисмарка не було. Се приключенье дотыкало выключно лишь обохъ монархôвъ и выяснилось ôдтакъ зовсѣмъ на вдоволенье обохъ цѣсарѣвъ.

„N. fr. Presse“ одержала вѣсть зъ Софiи, що въ полудневыхъ сторонахъ Всхôднои Румелiи, котрi припирають до адрiянопольского виляѥту въ Туреччинѣ а головно въ округахъ ямбольскôмъ и бургаскôмъ мавъ зновъ проявитися революцiйный рухъ, симъ разомъ головно мѣжь сѣльскимъ населеньемъ. Въ многихъ сторонахъ прогнано жандармôвъ и другi власти. Пôдпрефектъ Омуръ-Факи мавъ зажадати зъ Ямболя войсковои помочи.

Ѥсть майже певною рѣчею, що теперь пороблено вже якiсь кроки, щобы справу болгарску залагодити въ мирный способôъ, но що и якъ зроблено, доси ще не знати. Въ справѣ сѣй пише пôвъурядова „Presse“ такъ: „Пôсля всѣхъ вѣстей, надходячихъ зъ Берлина, можна уважати вже за рѣчь певну, що теперь стараються зновъ залагодити болгарску справу въ дипломатичнôй дорозѣ. Правда, що доси, якъ здаѥсь, не зроблено бôльше, якъ лишь вступнi кроки, а хочь передъ кôлькома днями сигнализовано оживленi переговоры дипломатичнi, то вѣсть ся була все таки трохи за скора. То однакожь здаѥся бути певнымъ, що розговоры гр. Шувалова зъ кн. Бисмаркомъ не позôстануть безъ очевидного результату и що наслѣдки ихъ выявляться може вже въ недалекôмъ часѣ яко офицiяльнi внесеня або предложеня. О шансахъ такого предложеня не можна въ теперѣшнôмъ станѣ рѣчей нѣчого рѣшучого сказати, тымъ бôльше, що все держиться въ великôй тайнѣ, але та обставина, що при уложеню внесеня кн. Бисмаркъ бувъ „кумомъ“, може выйти для него лишь на велику користь.“ — Въ тôй самôй справѣ пише зновъ „N. fr. Presse“: „Въ дипломатичныхъ кругахъ сподѣваються, що Россiя зробить вже за кôлька днѣвъ урядовый крокъ въ справѣ болгарскôй, и то, якъ здаѥсь, рôвночасно у всѣхъ державъ, пôдписавшихъ берлиньску угоду. Сподѣваються, що сей крокъ буде дуже умѣренный и обмежиться лишь на то, що предложить заявленье, въ котрôмъ буде сказано, що кн. Фердинандъ Кобургскiй уважаѥсь незаконнымъ княземъ. Догадуються, що Россiя стремить симъ до того, щобы таке заявленье державъ предложити Портѣ. Може однакожь бути, що россiйскiй кабинетъ сполучить зъ симъ предложеньемъ ще и иншi внесеня. Кажуть, що сей крокъ Россiи ѥсть зовсѣмъ добровôльный и може уважатись лишь наслѣдкомъ бесѣды кн. Бисмарка“.

До „Corr. de l'Est“ доносять зъ Петербурга, що межи вѣденьскою нунцiятурою а россiйскимъ посломъ кн. Лабановомъ ведуться теперь переговоры въ справѣ управильненя становища католикôвъ въ Россiи. Кн. Лабановъ маѥ незадовго выѣхати до Петербурга и завезти туды конкретнi и подрôбнi предложеня Ватикану.

Грошева криза въ Россiи здаѥсь вже доходити до тои точки, де вже починаѥсь грошева катастрофа. Рубель паде несподѣвано скоро зъ кождымъ днемъ. Онодгы доносили мы за „Бирж. Вѣдом.“, що россiйскiй министеръ финансôвъ, Вышнеградскiй, думаѥ завести для консолидацiи грошевого обороту металеву валюту. Очевидно ходить ѥму о то, щобы въ якiй небудь способъ зарадити тому, щобы грошѣ россiйскi не тратили такъ страшно на вартости. Чи се ѥму удасться теперь, то иншe пытанье. „Петерб. газ.“ каже: Дня 1 сѣчня давъ царь слово, що бажаѥ удержаня мира и кн. Бисмаркъ тому повѣривъ, а курсъ рубля спавъ. Союзнi державы середнои Европы оголосили угоду зъ 8 жовтня 1879 р., щобы дати доказъ, що не мають вôйны на цѣли, а курсъ зновъ упавъ. Ôдтакъ промовивъ кн. Бисмаркъ, а ѥго бесѣду приняла цѣла Европа за найбôльшу ознаку мира, тымчасомъ курсъ рубля упавъ якъ-разъ ще бôльше. Де-жь причина сего? Легко то говорити, що то берлиньскi жиды стараються довести Россiю до банкрутства. Коли-бъ въ Берлинѣ хотѣли дѣйстно обнижати курсъ рубля, то тамъ выйшли-бы якъ-разъ найгôрше, бо-жь Нѣмеччина маѥ якъразъ величезну масу россiйскихъ папiрôвъ и банкнотôвъ. Спадокъ нашого гроша маѥ, здаѥсь, экономичну а не политичну причину. За границею беруть рублѣ дуже нерадо, а мимо того иде паперовыхъ рублѣвъ ажь за надто богато за границю, — разъ длятого, що мы за-для злыхъ ôдносинъ торговельныхъ не маѥмо нѣякого иншого средства до заплаты, а зъ другои стороны и за-для того, що фискусъ платить паперами навѣть тамъ, де повиненъ платити золотомъ и спонукуѥ своихъ довжникôвъ до того, що они продають ихъ по курсѣ, якiй можуть одержати, щобы покрыти свои потребы. Коли на то потреба бôльше, далеко бôльше папiрôвъ, якъ въ лѣпшихъ часахъ, то ôдповѣдно до того и даѥся бôльше папiрôвъ — а результатъ зъ того такiй, що вартôсть рубля паде чимъ разъ бôльше, хочь-бы политика и якъ добрi выказувала успѣхи.

Станъ здоровля нѣмецкого наслѣдника престола ѥсть все ще критичный. Пôсля бюлетину зъ Санъ Ремо мавъ недужiй минувшу нôчь спокôйну и кашель ѥго не мучивъ, але мимо того побоюються кождои хвилѣ погôршеня недуги. — Въ Берлинѣ не умовкають поголоски о маючôмъ выдатися законѣ о регентiи. Поголоску сю розпустивъ одинъ зъ консервативныхъ проводирôвъ, котрый на засѣданю комисiи парляментарнои сказавъ, що проѥктъ такого закона ѥсть вже фактомъ, надъ котрымъ и парлямент буде мусѣвъ застановитися. Въ консервативныхъ кругахъ говорять, що розходиться насамперед о право до выконуваня регентiи на случай смерти цѣсаря Вильгельма а ôдтакъ и о право спôвъ-регентiи зъ поминеньемъ наслѣдника престола для кн. Вильгельма, котрый мавъ-бы цѣсаря заступати. — Князь Бисмаркъ бувъ зновъ на авдiѥнцiи у цѣсаря Вильгельма.

Зъ Софiи пишуть до „Pol. Corr.“ що вѣсть, будьто-бы заступникъ товариства будовы турецкихъ зелѣзниць, котрый мавъ перевозити рѣчи кн. Фердинанда зъ Филипополя до Софiи, приѣхавши до Беловы задержавъ тамъ поѣздъ и сконфискувавъ рѣчи князя, ѥсть неправдива. Въ Беловѣ мусѣвъ поѣздъ лишь для того задержатись, що були великi заспы снѣговi а скоро лишь ихъ усунено, поѣздъ поѣхавъ дальше до Софiи. Дальше доносять такожь, що предсѣдатель управляючого совѣта турецкихъ зелѣзниць сполучаючихъ, Обаре, одержавъ строгу нагану ôдъ парискои групы финансистôвъ, що займались будовою сихъ зелѣзниць.

НОВИНКИ

— **Ново-выбраный выдѣлъ „Народнои Рады“** ôдбувъ пôдъ проводомъ головы д-ра Олекс. Огоновского уже два звычайнi засѣданя (засѣданя ôдбуваються кождои суботы). Попередъ всего новый выдѣлъ уконституувався. Зъ причины, що бувшiй заступникъ головы проф. пос. Романчукъ за-для тяжкого удару (смерти жены) выпросився на якiйсь

часъ ôдъ робôтъ въ выдѣлѣ „Нар. Рады“, выдѣлъ покликавъ на єго мѣсце д-ра Андрѣя Коса, першого заступника выдѣловыхъ, а заступникомъ головы выбравъ катихита о. Олександра Стефановича. Секретаремъ выбрано на ново д-ра Костя Левицкого, а касієромъ п. Вас. Нагôрного. — Ôдчитано протоколъ зъ загальныхъ зборôвъ и рѣшено выповнити всѣ переданѣ выдѣлови до полагодженя справы (выготовленье яко взôрця для громадъ петиціи до сойму въ справѣ закона дорогового; выготовленье меморіялôвъ до министра-президента гр. Таффого и до министра просвѣты д-ра Гавча въ справѣ ухваленого соймомъ ôднятя громадамъ права презентаціи учителѣвъ; выготовленье представленя до выдѣлу краєвого въ справѣ инструкціи дороговои). — Ухвалене Зборами внесенье о. Іос. Заячкôвского, щобы членôвъ „Нар. Дому“ запросити въ члены „Нар. Рады“, выдѣлъ сповнить ôдозвою въ часописи. — Совѣтови „Народного Дому“ ухвалено выслати подяку за ôдступленье великои салѣ на зборы членôвъ „Нар. Рады“. — Дальше выдѣлъ обговорювавъ и рѣшивъ кôлька справъ бôльшои ваги, — они однакъ поки-що не дозрѣли ще до прилюдного оповѣщеня; недискрецію сповнимо хиба дотычно однои ухвалы, а именно, щобы на основѣ узбираного, — мимоходомъ сказавши — богатого матеріялу, внести до министерства просвѣты жалобу на львôвско-бобрецкого инспектора шкôльного п. Керекярта, котрый остатными роками уже такъ далеко посуваєся въ звѣстнôмъ напрямѣ, якъ рѣдко котрый другій инспекторъ окружный въ Галичинѣ. — Члены „Народнои Рады“ домагаються ôдъ выдѣлу, щобы описъ першихъ загальныхъ єи зборôвъ выйшовъ окремою книжочкою и бувъ розôсланый всѣмъ членамъ. Остаточне рѣшенье сеи справы (що-до обему такои книжочки и уложеня єи) западе на найблизшôмъ засѣданю. — Устнѣ орудки до выдѣлу „Народнои Рады“ приймають щоденно вечеромъ въ канцеляріи товариства (ул. Орменьска ч. 29, I. поперхъ) голова або секретарь товариства, а письма треба адресувати до выдѣлу „Народнои Рады“ (адреса якъ высше). Грошѣ готôвкою або переказомъ чи листомъ грошевымъ можна пересылати такожь на адресу касіера п. Вас. Нагôрного, директора „Народнои Торговлѣ“ (въ „Народнôмъ Домѣ“). Розумѣеся, и редакціи рускихъ газетъ („Батькôвщина“, „Зоря“ и „Дѣло“) всякѣ присланѣ на ихъ руки грошевѣ сумы (вкладки чи патріотичнѣ датки) зъ найбôльшою охотою приймають и передають выдѣлови „Народнои Рады“.

— **Руске Касино въ Стрыю** устроює дня 26 л. лютого послѣднѣ сихъ мѣсяць вечерницѣ въ власныхъ комнатахъ. Тоалеты звычайнѣ; вступъ для членôвъ Касина и ихъ родинъ по 60 кр. ôдъ особы, для не-членôвъ 1 зр. Початокъ о год. 7½ вечеромъ.

— **Въ вичерку музикально-декляматорскôмъ въ Рогатинѣ** дня 4 н. ст. марта въ честь ювилею папы, возьмуть участь питомцѣ львôвскои гр. к. семинаріи, панна Павликôвна и п. Петрасевичь, а вступне слово выголосить о. Вол. Чировскій. Вступъ на салю 2 зр.; билеты можна купувати въ „Народнôй Торговли“ а въ день вечерка при касѣ.

— **Въ Черновцяхъ** ôдбудеся дня 8 с. ст. цвѣтня с. р. концертъ въ честь ювилею папы. Промавляти будуть: сов. Винницкій по руски, пр. Гиллеръ по нѣмецки и проф. Дворскій по польски. Торжество ôдбудеся въ сали музичнôй о год. 11½ рано; вступъ буде безплатный. По громадахъ католицкихъ на Буковинѣ збираються пôдписы на адресу, котру вышлють Буковинцѣ до Риму.

— **П. Льва Саса Терлецкого**, укôнченого богослова а потôмъ принявшого православіе, остатными часами агента банку „Славія“ въ Устю епископскôмъ, спровадили жандарми — якъ доносить „Gaz. Polska“ — до Черновець яко „шпѣгуна россійского“. Чи п. de Сасъ Терлецкій грогрѣшився чимъ бôльше, якъ той рисовникъ въ Судовôй-Вишни, небавомъ чей дôзнаємось.

— **Зъ-пôдъ Синевôдска пишуть намъ:** Въ нашихъ сторонахъ цѣсарскій гостинець теперь въ такôмъ занедбаню, якъ коли-бъ яка „польска“ дорога Ôдъ потока Стинавки до Любѣнець, а зъ-ôдтамъ до рогачки на болоню — такѣ выбоѣ, такѣ ямы, що небезпечно ѣхати, можна житьемъ переплатити! Чи се може честь приносити зарядови цѣсарскихъ дорôгъ? И за що такъ солоно рогатки люде оплачують?!

— **Зъ Глиньска пôдъ Жовквою пишуть намъ:** Дня 31 н. ст. сѣчня зôбрался всѣ тутешнѣ гончарѣ, старѣ и молодѣ, въ помешканю свого наставника Михаила Глутковского и ухвалили пôдъ проводомъ начальника громадского Василя Щура и директора товариства гончарского, заснованого передъ рокомъ въ Глиньску, Михаила Гавроньского, що нѣхто зъ нихъ ôдъ теперь не поступить въ коршму и нѣчого не купить въ коршмѣ, а замѣсть того постановѣли заснувати свôй власный склепъ и выставити громадскій дôмъ, де має помѣститись такожь читальня. Всѣ тѣ порядки заводять кромѣ высше названыхъ ще и иншѣ громадяне, якъ Антôнъ Чахля, Михайло Казьоркевичь и др. вразъ зъ своимъ парохомъ, котрого они люблять и поважають и до котрого у всѣхъ важнѣйшихъ справахъ удаються о пораду. *(Прим. Ред.* Добрымъ починанямъ чч. громадянъ Глиньска бажаємо щиро: щасть Боже!)

— **Конкурсъ зголосивъ широко-звѣстный у Львовѣ фотографъ Едвардъ Тшемескій**, властитель одного зъ найстаршихъ фотографичныхъ фирмъ въ краю. Головною причиною упадку того ще недавно голосного предприємства було головно то, що п. Тшемескій пôднимався великихъ артистичныхъ польскихъ накладôвъ, а тіи знаходили въ краю дуже малый покупъ. То пôдкопувало чимъ бôльше матеріяльне положенье п. Тшемеского. Зъ робôтнѣ єго выйшли мѣжь иншими ювилейне выданье Ставропигійского Института и пышный альбомъ львôвскои археологичнои выставы. Тымчасовымъ управителемъ конкурсовои масы установивъ судъ краєвого адвоката д-ра Попеля.

— **Спростованье дописи зъ Глинянъ въ 22 ч. „Дѣла“.** Нашъ дописователь зъ Глинянъ донѣсъ намъ оногды, що на тамошнôй почтѣ запанувало „варварство“: до канцеляріи почтовои людей не пускають, а прибудували будку зъ дощокъ, де хиба одинъ чоловѣкъ може змѣститися, а прочѣ люде мусять середъ зимна стояти на дворѣ. Почтмайстеръ Нѣмець каже, що ôнъ тую будку зробивъ „für die Bauern“. Потôмъ додає дописователь: „Ще насъ бôльше дивує, що и панна експедиторка, котра славиться въ околици взôрцемъ всѣхъ жѣночихъ честнотъ, має таке тверде серце и може спокôйно приглядатись тымъ практикамъ нѣмецкимъ“. На тую допись одержуємо и мѣстимо отсе спростованье. „Не входячи въ моральну вартôсть дописи зъ Глинянъ, мушу явно сказати, що п. дописователь за много мусить мати въ своѣй головѣ дотепу, коли єго ажь на невинну и безоружну дѣвицю-сироту выливає публично по часописяхъ. Оставъ, Пане, бѣдну и невинну дѣвицю-сироту, котра тяжко працює на хлѣбъ насущный и своимъ прикладнымъ поведеньемъ въ кождôмъ взглядѣ на поважанье заслугує! Коли-жь маєшь що противъ неи, то выступи явно, якъ я выступаю въ оборонѣ єи чести! — *Павло Бачиньскій*, священикъ.

— **Фальшованье поживы у Львовѣ.** Мѣскій урядъ торговельный у Львовѣ ôдбуває ôдъ часу до часу ревизіи въ поодинокихъ торговляхъ жидôвскихъ и пôдозрѣнѣ товары ôддає пôдъ хемичный розбôръ. И такъ знайшли въ крамѣ жидôвки Суры Шпетъ при ул. Костельнôй великій складъ меленои и въ зернахъ кавы, фальшованои паленою вовкинею (лубиномъ). Кромѣ того знайшли ще и перець, змѣшаный зъ зернятами зъ штучнои масы, котра хотяй и не єсть отрує, то все таки не причиниться до здоровля споживаючихъ. Коли фальшуються такѣ дешевѣ продукты, якъ перець, то що-жь говорити о дорожшихъ, якъ вино, чай, ликеры и т. п., продаваныхъ въ крамницяхъ львôвскихъ жидôвскихъ частей мѣста: Зарваницѣ, Краковского, Жовкôвского! Недавно тому забрано зъ торговлѣ Б. Шрайбера въ ринку шѣсть фасокъ зôпсованого, воняючого масла и кôлька кôпъ нездалыхъ яєць. Провины такѣ повинны каратись строгими карами грошевыми, бо лишь такимъ чиномъ можна запобѣгти жидôвскимъ обманьствамъ.

— **Дрôбнѣ вѣсти.** П. Василь М. Поляньскій, санитетскій поручникъ въ Вальево (въ Сербіи) повѣнчався дня 7 рус. лютого въ Пожаревачу зъ панною Даринкою, дочкою Стояна Дмитриєвича, судіи пожаревачского суду окружного. — Въ Гаклетонъ въ Пенсильваніи пôдчасъ забавы гôрникôвъ зъ пôвнôчнои Угорщины розбилась лямпа нафтова и въ однôй хвили цѣла саля станула въ огни. Десятеро людей спалилося а богато єсть пораненыхъ. — Мôстъ д'Арколь, выбудованый въ Парижи въ самôмъ ринку, почавъ валитися. Мôстъ сей, уважаный за славне архитектоничне дѣло, має лишь одно вязанье и єсть 80 метрôвъ довгій а 20 широкій. — Посолъ Николай Воляньскій одержавъ титулъ графа. — На всѣхъ почтахъ цѣлого свѣта було въ минувшôмъ роцѣ 1.174,851.710 листôвъ, щоденно отже пересѣчно 3,200.000. — Въ Римѣ увôльнили судіѣ присяжнѣ професора университету Молія ôдъ злочиньства убійства, сповненого черезъ застрѣленье любовника своеи жѣнки, придибавши єго въ своѣмъ домѣ. — Въ Бернѣ померъ Игн. Гавранекъ, професоръ нѣмецкои школы реальнои; передъ тымъ бувъ ôнъ професоромъ школы реальнои у Львовѣ, заки введено польскій языкъ выкладовый. — Въ мѣсцевости Селетинъ на Буковинѣ, повѣта радовецкого, оснувало министерство правосудія новый судъ повѣтовый, котрый зачне урядувати ôдъ 1 н. ст. червня с. р. — Въ Коломыи застрѣлився жовнѣрь, слуга официра зъ 58 полку — Радѣ мѣста Коломыѣ надôславъ папа подяку и блогословленье за высланѣ єму ювилейнѣ благожеланя.

Вѣсти зъ Аеп. Львôвскои.

Въ пропозицію принятѣ оо: на Бѣлкôвъ, дек. зборôвского, лише І. Чировскій, завѣдатель въ Нестерôвцяхъ; на Путятинцѣ, дек. рогатиньского: І. Іос. Любѣнецкій зъ Путятинець, П. Стеф. Лежогубскій зъ Шукова, ІІІ. Іос. Яворскій зъ Горбачѣвъ, епархіи перемыскои.

Презенты на Игровицю, дек. тернопôльского, и на Несторôвцѣ, дек. залозецкого одержавъ о. Волод. Поховскій ôдъ дотычныхъ коляторôвъ

Завôзваный до канон. институціи на Брухо вичѣ, дек. нараѣвского, о. І. Кузьмовичь.

Митроп. Консисторія вставилася до ц. к. намѣстництва о дотацію зъ фонду религ. по 300 зр. рôчно для сотрудникôвъ при слабыхъ парохахъ: о. Ст. Качалѣ въ Шельпакахъ, дек. збараского, и о. Іос. Скоморовскôмъ въ Березовици, дек. тернопôльского; о згоду на канон. институцію для о. І. Козака, запрезентованого на Пôдгôрки, дек. калуского.

Впр. митроп. Сильвестеръ взыває курендою зъ д. 15 лютого всѣ уряды деканальнѣ, щобы надôслали найдальше до 5 л. марта належитôсть на билеты ѣзды на ювилей въ Римъ. Цѣна билетôвъ зъ Кракова тамъ и назадъ І. кл. 111 зр. 13 кр., ІІ. кл. 79 зр. 11 кр., ІІІ. кл. 48 зр. 25 кр. Хто хоче користати зъ замовленого помешканя и харчу въ Римѣ має надôслати додатково 24 зр.; на скромнѣйше помѣщенье и харчь въ Римѣ 12 зр. 50 кр. Кромѣ того мають интересованѣ надôслати 15 кр на выдатки почтовѣ и подати докладну адресу. Зъ Кракова выѣзджають путники 6 л. цвѣтня.

Посмертнѣ — ∓ — оповѣстки.

— **О. Григорій Савчиньскій**, приходникъ-ювилатъ въ Звенигородѣ, членъ товариствъ рускихъ, упокоився д. 16 н. ст. лютого въ 84 роцѣ житя. Покôйный бувъ дѣятельнымъ ôдъ часу першого нашого народного ôдродженя въ р. 1848., писавъ поезіи, оповѣдання и поучаючѣ статьѣ популярнѣ. Вѣчна єму память!

— **Марія Грабовичева**, мати писателя Иляріона Грабовича, вдова по пароху зъ Шманковець, померла въ глубокôй старости въ селѣ Кустини. Вѣчна ѣй память!

— **Матинкевичь**, сынъ бл. п. катихита въ Тернополи, померъ недавно въ Москвѣ. Покôйный укôнчивъ политехнику у Вѣдни и пересилився въ Москву, де зъ початку бувъ занятый при фабрицѣ, потôмъ яко учитель въ лицею им. царевича Николая. — Вѣчна єму память!

Наука, штука и литература.

— **Концертъ товариства „Лютня“** ôдбувся минувшои пятницѣ (17 с. м.) въ сали мѣщаньского касина при дуже численнôй участи публики. Концертъ выпавъ въ загалѣ добре. Зъ инструментальнои части належить пôднести Падеревского „менуетъ“ ôдограный зъ великою техникою панною Сидоровичѣвною, зъ вокальнои мѣшанѣ хоры старо-французскихъ пѣсень, зъ котрыхъ найлучше подобались два т. є. „Pastorale“ и пѣснь про млынъ. Зъ сольовыхъ продукцій выпавъ дуже гарно квартетъ зъ Мозартôвского Донъ-Жуана и два соля баритоновѣ п. Т. Борковского, котрый выкликавъ своимъ сильнымъ а милозвучнымъ голосомъ грôмкѣ оплески и приневоленый бувъ повторити другу арію. Не менше гарно вывязалися зъ своеи задачѣ п-ны Портъ и Паткевичь, ôдспѣвавши дуеты Рубинштайна и Желеньского, однакъ пальма першенъства припала тутъ нашôй знаменитôй спѣвачцѣ паннѣ Маріи Павликôвнôй, котра такъ въ Мозартôвскôмъ квартетѣ, якъ и въ сольовыхъ уступахъ середъ жѣночихъ хорôвъ прямо чарувала публику своимъ прегарнымъ голосомъ и рутинованымъ спѣвомъ. Въ програмѣ концерту ôдчувався дуже бракъ мужеского хору, котрый сего вечера не ôдспѣвавъ самъ анѣ однои пѣсни. Браку сего не заступивъ хоръ жѣночій, хочь дуже вправный, бо товариство „Лютня“ славиться якъ-разъ знаменитымъ мужескимъ хоромъ и ôнъ єсть властиво магнесомъ притягаючимъ до „Лютнѣ“ всю публику.

Господарство торговля и промыслъ.

— **Про ярмарокъ въ Букôвску пишуть намъ:** Звѣстнѣ суть въ цѣлôй пôдбескидскôй краинѣ славнѣ ярмарки въ Букôвску „на вступницю“, т. є. въ остатныхъ двохъ дняхъ мясниць и въ двохъ першихъ дняхъ посту польского. Звѣстнѣ суть именно тѣ ярмарки изъ згону и скупу волôвъ расы пôдбескидскои або такъ званои „рускои“. Єсть се раса волôвъ не такъ высокихъ якъ угорскѣ, званѣ „сойки“, але кущѣ заграничнѣ пошукують тѣ волы за-для ихъ грубости и товстости, а тутешнѣ газды за-для ихъ силы и вытревалости въ роботѣ. Мѣру ихъ попыту найлучше окаже цѣна: за пару грубыхъ быкôвъ рускихъ неопасеныхъ платять ôдъ 170—200 зр.; а за пару такихъ быкôвъ опасеныхъ 350 зр. и бôльше. — Сего року за-для заметей снѣговыхъ и застоѣ на зелѣзницяхъ заграничнѣ кущѣ не прибули, а навѣть мало було и продуцентôвъ зъ дальшихъ гôрскихъ осадъ, — а все таки зôгнано на ярмарокъ до 2000 волôвъ, та на робочѣ волы бувъ досыть добрый торгъ мѣжь тутешными мешканцями. — Лѣпшій бувъ торгъ на безроги, котрѣ нашѣ гôрняки плекають въ великôй силѣ и дуже раціонально. Коли на Подôлю годують уже дорослѣ безроги на опасъ и продажь, то противно, гôрняки плекають и выпасають безроги уже ôдъ ссучого поросяти и рѣдко лучиться побачити у гôрняка старшу надъ рôкъ безрогу. Цѣна на безроги тутъ дуже велика: за ссуче порося платять ôдъ 5 зр. до 8 зр., за кôлькамѣсячне доходить 10 до 20 зр., а за рôчняка годованого дають 60 зр. и бôльше. На ярмарокъ зôгнано кôлька тысячѣвъ штукъ и продано за кôлькадесять тысячѣвъ зр. — Торгъ на конѣ бувъ дуже слабый, бо и мало було коней, мало кущѣвъ и цѣна не высока. — Овець не було цѣлкомъ на ярмарку, бо Лемки не тримають овець въ зимѣ.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** І. Небельскій именованый дѣйстнымъ учителемъ въ Соколôвцѣ.

— **Ôдзначенье.** Д-ръ Августъ Туркевичь, лѣкарь у Вѣдни, одержавъ достоиньство цѣсарского совѣтника.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На бѣдныхъ ученикôвъ рускихъ паралельокъ въ Перемышли** зложивъ д-ръ Олекс. Огоновскій 1 зр. на руки касіера „Народнои Рады“ п. Вас. Нагôрного. Якъ звѣстно, на загальныхъ зборахъ „Нар. Рады“ д-ръ Теофиль Окуневскій зложивъ въ „Народнôй Радѣ“ 51 зр. зôбраныхъ въ Косôвщинѣ ôдъ тамошныхъ патріотôвъ. „Народна Рада“, котра не мало вже доси заслужилась для тои новои рускои школы середнои, зъ найбôльшою охотою пôднялась и приниманя жертвъ на фондъ для бѣднои молодежи будущои школы. Дотеперѣшну въ єи розпорядимости суму 52 зр. вложено на окрему книжочку щадничу въ „Нар. Торговли“. Патріотична Русь, надѣятись, поспѣшить зъ жертвами и доповняти-ме щедрый початокъ, зроблены патріотами зъ Косôвщины! Наша Редакція кождый датокъ зъ охотою передасть до выдѣлу „Народнои Рады“.

— **Всп. о. Василь Небыловець**, парохъ въ Перегиньску, прославъ для „Народнои Рады“ въ дарѣ 5 зр. — „Немогучи — пише о. Небыловець — бути на зборахъ „Народнои Рады“ за-для заверухи и слабого здоровля, посылаю на єи цѣли 5 зр.“

— **На дохôдъ мужескои Бурсы въ Перемышли** устроєный „Рускою Бесѣдою“ вечерокъ принѣсъ чистого доходу 64 зр. вразъ зъ наддатками и поза-мѣсцевыми жертвами. Жертвы тѣ зложили: на поминальнôмъ богослуженю въ Свидници у о. А. Маляркевича: оо. І. Гладишовскій, Маляркевичь, І. Отто, А. Вархолякъ по 1 зр., М. Кручковскій 1·20 зр., Обушкевичь, Желеховскій по 50 кр, Ганасевичь 30 кр. — разомъ 6 зр. 50 кр.; деканатъ судово-вишеньскій на соборчику зложивъ 8 зр. 40 кр., а именно дали оо.: Пасѣчиньскій, 2 зр., Войтовичь, Паславскій, Левъ, Лысякъ, Петрикъ, Савула по 1 зр., Дмитрасевичь 40 кр.; надôслали почтою: оо. Макс. Мильковичь зъ Полянчика, Вик. Нероновичь зъ Райтаровичь, Як. Нероновичь зъ Розбора и Андр. Габла зъ Тырявы сôльнои по 2 зр., Теоф. Поляньскій зъ Дорогошева 1·50 зр., В. Чернецкій зъ Сѣльця белского 1 зр., разомъ 10 зр. 50 кр.; при касѣ жертвували: д-ръ Дворскій, бурмистръ Перемышля, 5 зр., крил. Гр. Шашкевичь 4 зр., староста Горецкій 2 зр., а оо. І. Хотинецкій, Дмоховскій, Федоровичь, Л. Воляньскій и Людкевичь по 50 кр.

— **Ôдъ д-ра К. Чайковского** одержала вчора наша Редакція 15 марокъ нѣмецкихъ (въ банкнотахъ á 5 марокъ), котрѣ д-ръ Ч. зôбравъ мѣжь гостями въ лѣчничôмъ заведеню въ Герберсдорфѣ на рускѣ гуманитарнѣ цѣли. Зъ тои сумы д-ръ Ч. половину призначує для тов. „Шкôльна Помôчь“, а половину для ремѣсничого товариства „Зоря“ у Львовѣ-

Телеграмы „Дѣла“.

Брукселя 19. лютого. Вѣсть, мовь то Бельгія прилучуєсь до союза трехъ державъ, тутъ заперечують. Въ парляментѣ сподѣваються внесеня интерпеляціи въ тôмъ дѣлѣ.

Петербургъ 19. лютого. Царь має зъ весною удатись на инспекцію граничныхъ войскъ въ Конгресôвцѣ.

Петербургъ 19. лютого. „Гражданинъ“ кн. Мещерского каже, що ôдъ теперь праса россійска повинна змагати до реставраціи монархіи у Франціи, бо союзъ Россіи зъ Францією можливый тôлько при монархіи.

Софія 19. лютого. Вѣсть подана въ „Temps“ въ дѣлѣ независимости Болгаріи єсть зовсѣмъ неправдива. (Ôдноситься то до поголоски, будьто-бы Болгаре думали оголосити повну независимôсть Болгаріи а кн. Фердинанда проклямувати королемъ. *Ред.*)

Массава 20. лютого. Потверджуєсь вѣсть, що Суданцѣ, котрѣ напали були на Дембеа Гударъ, побили Абесинцѣвъ. Италіянцѣ заняли мѣсто Ойлетъ.

Вѣдень 20. лютого. Говорять тутъ загально, що єсть певною рѣчею, що Австрія, Нѣмеччина и Румунія порозумѣлись що-до спôльного поступованя, хочь нѣякои угоды въ сѣмъ дѣлѣ не заключено.

Парижь 18. лютого. Говорять загально, що президентъ кабинету Тираръ має вже сими днями податися до димисіи.

Букарештъ 20 лютого. Король ôдкрывъ парляментъ. Въ престольнôй бесѣдѣ сказано, що єсть надѣя на удержанье мира, однакожь въ виду теперѣшного трудного положеня, яке панує въ цѣлôй Европѣ, показуєсь велика потреба скрѣпити внутрѣшнѣ ôдносины.

Санъ Ремо 20. лютого. Станъ здоровля нѣмецкого наслѣдника престола трохи поправився и лѣкарѣ мають надѣю не допустити до bronchitis.

Константинополь 20. лютого. Пôвъурядова газета „Тарикъ“ доказує, що кн. Фердинанда треба конче удержати въ Софіи, бо инакше выбухне въ Болгаріи анархія. — Пароходъ, що перевозивъ Чорногорцѣвъ, котрѣ брали участь въ ворохобни пôдъ Бургасомъ, розбився въ Дарданеляхъ.

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

20. л. лютого 1888.

Львôвъ: Пшениця 6·15 до 6·80, жито 4·50 до 4·90, ячмѣнь 4·— до 6·—, овесъ 4·60 до 4·90, горохъ 4·— до 9·50 вика 4·50 до 5·—, рѣпакъ 9·50 до 10·—, лнянка — до —, конюшина червона 26·— до 42·—, конюшина бѣла 40·— до 48·—, конюшина шведска — до —, хмѣль ôдъ 25 до 45.— зр. за 56 кильо въ мѣсци, оковита за 10.000 литрôвъ 24·25 до 24·75 зр.

Тернопôль: Пшениця 6·— до 6·60, жито 4·25 до 4·50, ячмѣнь 4·— до 5·—, овесъ 4·30 до 4·60 горохъ 4·— до 9.—, вика 3·85 до 4·50, рѣпакъ 9·— до 10.—, лнянка — до —, конюшина черво, на 25·— до 40·—, конюшина бѣла 25.— до 40·— конюшина шведска — до —.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. А. С. въ Борышкôвцяхъ. Вамъ высылалося „Дѣло“ безъ перервы; чи не дôставали? — **Всч. В. П. въ Синьковѣ.** На 1888 р. зôстало 4 зр. — **Всч. І. К. въ Ялинѣ.** Прийде 1 зр.; реклямованѣ числа высылаеся вдруге. — **Вп. Мих. Залѣзнякъ.** Оповѣданье „Кожда пригода до мудрости дорога“ знадобиться намъ и по часѣ дамо єму мѣсце въ фейлетонѣ „Дѣла“.

Поѣзды зелѣзничѣ

(пôсля годинника львôвского)

приходять до Львова:

Зъ Кракова: о год. 5 мин. 40 рано поѣздъ поспѣшный, о год. 9 мин. 27 вечеромъ поѣздъ особовый, о год. 11 мин. 35 передъ полуднемъ поѣздъ мѣшаный, о год. 7 мин. 6 вечеромъ поѣздъ льокальный.

Зъ Черновець: о год. 10 мин. 3 вечеромъ поѣздъ поспѣшный, о год. 3 мин. 35 рано поѣздъ особовый и о год. 3 мин. 30 по полудни поѣздъ мѣшаный.

Зъ Пôдволочискъ (на дворець Пôдзамче): о г. 10 м 10 вечеромъ поѣздъ поспѣшный, о год. 2 мин. 28 рано поѣздъ особовый и о год. 3 мин. 19 по полудни поѣздъ мѣшаный.

Зъ Стрыя: о год. 8 мин 59 рано и о год 4 мин. 35 по полудни поѣздъ особовый а о год. 1 мин. 35 въ ночи поѣздъ особовый.

Ôдходять зô Львова:

До Кракова: о год. 10 мин. 44 вечеромъ поѣздъ поспѣшный, о год. 4 мин. 10 рано поѣздъ особовый, о год. 4 мин. 50 по полудни поѣздъ мѣшаный, о год. 8 мин. 8 рано поѣздъ льокальный.

До Черновець: о год. 6 мин. 20 рано поѣздъ поспѣшный, о год. 12 мин. 22 въ полудне поѣздъ мѣшаный и о год. 11 мин 6 въ ночи поѣздъ особовый.

До Пôдволочискъ (зъ дворця Пôдзамче): о год. 6 мин. 22 рано поѣздъ поспѣшный, о год. 1 мин. 8 по полудни поѣздъ мѣшаный и о год. 10 мин. 55 вечеромъ поѣздъ особовый.

До Стрыя: о год. 8 мин. 4 вечеромъ и о год. 11 мин. 47 передъ полуднемъ поѣздъ особовый а о год. 6 мин 30 рано поѣздъ особовый.

НАДОСЛАНЕ.

Д-ръ мед. Теодоръ Ендель

по студіяхъ на клиникахъ проф. Розенталя у Вѣдни и проф. Шаркота (Salpêtrier) въ Парижи ординує въ хоробахъ нервовыхъ и жѣночихъ щоденно одъ 2—4

улиця Валова число 31.

Гистерію лѣчить гипнотизмомъ методою проф. Шаркота и П. Рихтера. 2119 29—0

Курсъ Львовскій

зъ дня 20. л. лютого 1888.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жад
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	— —	195 —
Зелѣз. Львов.-Чернов. по 200 зр. а. в.	— —	211 —
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в. . .	— —	281 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в. .	— —	216 —
Листы заставн за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в	96 50	98 —
Банку гипот. гал. 5% а. в. вылъос. зъ 10% прем.	100 —	101 25
Банку краєвого 4½% а. в. льос. 51 л.	90 75	92 25
Товариства кредит. гал. 5% а. в. . .	99 50	101 —
Товариства кредит. гал. 4% а. в. . .	— —	95 —
Товар кред. гал. 5% а. в. льос. 37 л.	99 50	101 —
Товар. кред гал. 4% а в. льос. 41½ л	— —	92 —
Товар. кред. гал. 4½% а в. льос. 52 л.	92 75	93 75
Листы довжн за 100 зр.		
Гал Зав. кред. сел. 3% а. в (давн. 6%) въ ликв.	— —	54 —
Гал. Зав. кред. сел 2½% (давн. 5%) въ ликв	— —	48 —
Общ. роль. кред Завед. 6% льос. въ 15 л.	— —	— —
Облиги за 100 зр.		
Индемнизац. галицкй 5% м. к. . . .	100 50	102 —
Комунальнй Банку краєв 5%, I емис.	100 —	101 —
Позички краєв. зъ 1873 по 5% а. в .	— —	105 —
Позички краєв. зъ 1883 по 4½% а. в.	89 50	91 —
Льосы:		
Мѣста Кракова	— —	19 —
Мѣста Станиславова	— —	35 50
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	5 92	6 02
Наполеондоръ	9 97	10 08
Повъимперіялъ	10 33	10 43
Рубель срѣбный	1 40	1 50
Рубель паперовый	1 06	1 08
100 марокъ нѣмецкихъ	61 80	62 45

Одѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночй) пл. Галицкій 14
Дръ Е. Лебедовичь (нед. внутрѣшнй и очнй) ул. Корниктовъ (Нар. Домъ).
Д-ръ І. Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Аптики: 2292

З. Рукеръ ул. Краковска.

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краєвый ул. Костюшки (будынокъ соймовый)
Банкъ гипотечный пляцъ Галицкій.
А. Шеленбергъ (конт. вымѣны) ул. Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лилієнъ (конт. вымѣны) ул. Гетьманьска 6

Готелѣ и Реставрації:

Готель французскій и рест. швехатска пл. Маріяцкій.
Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Краковска 9

Фотографы:

Е Тшемескій найбольше завед фотогр. Гот. Европейскій.

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устьяновичь, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичь (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склепы:

Народна Торговля ул. Орменьска (Домъ Народный).
Братя Лянгнеръ (найтаншй магазинъ галантерійный) ул Галицка 16
А. Гальскій (товары зелѣзнй) пляцъ Маріяцкій 9
Стахевичь и Абрысовскій (матеріи на сукнѣ) Ринокъ 32
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н. Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20.
Вольфъ Чопп (фабрика масы до помостовъ и фарбъ) ул. Жовковска 1.

Заведенія рукодѣльничй:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Подвалье (Домъ Ставропигіи).

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поручае 1833 89—0

Спеціяльности и универсальнй средства французскй и иншй, якъ черезъ ню такъ и черезъ иншй фирмы оповѣщуванй.

Вытягъ зъ розкладу ѣзды зелѣзниць державныхъ

важный одъ 1 жовтня 1887

Одѣздъ зо Львова: О 6 год. рано до Гусятына: — о 6 год. 10 мин. рано до Лавочного, Будапешту, Стрыя; — о 11 год. 27 мин рано передъ полуд. до Стрыя, Хирова, Станиславова; — о 12 год. 02 мин. въ полудне до Гусятына; — о 7 год. 44 мин. вечеромъ до Стрыя, Хирова.

Приѣздъ до Львова: О 1 год. 15 мин. въ ночи зъ Будапешту, Стрыя, Лавочного, Станиславова, Хирова; о 8 год. 39 мин. рано зъ Хирова, Стрыя; — о 3 год. 10 мин. по полудни зъ Гусятына; — о 4½ год. 15 мин по полуд. зо Станиславова, Хирова, Стрыя, — о 9 год 43 мин вечеромъ зъ Гусятына.

Плякаты зъ розкладомъ ѣзды на линіяхъ галицкихъ можна достати на стаціяхъ зелѣзниць державныхъ по 6 кр 2238 13—?

АРНОЛЬДЪ ВЕРНЕРЪ

ЛЬВОВЪ

ДОМЪ КОМИСОВЫЙ

удержуе складъ

Печей кафлевыхъ и порцепалевыхъ

Фабрика выробовъ церамичныхъ въ Глиньску

2230 рѣвно-жь 10—10

даховокъ, дренювъ, цеголъ огнетревалыхъ, Цементу портляндского, ванна гидравличного, панки до покрытя дахювъ, плытъ изоляційныхъ, Касъ огнетревалыхъ

Выконуе помосты мозаиковй, терраццовй и бетоновй.

ВАТРА,

литературный Збѣрникъ **Василя Лукича**, выданый коштомъ членювъ рускаго касина въ Стрыю на дохѣдъ того-жь, вже появилась въ розпродажи.

Цѣна 1 примѣрника, зъ пересылкою рекоменд. **1 зр. 50 кр.** Замовляти можна черезъ часописи рускй або вѣдносячись впростъ до Выдѣлу касина.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

у Львовѣ („Народный Домъ"), **въ Станиславовѣ** (пляцъ Францъ-Іосифа, домъ Горовицювъ), **Перемышли** (коло моста), **Тернополи**, (ринокъ домъ Ляндау-а) **Дрогобичи** (ринокъ), **Коломыи** (готель Краковскій) и **Стрыю** (ринокъ, готель подъ „Чорнымъ Орломъ")

поручае зо своихъ складювъ и посередничень:

Свѣтло церковне всѣмъ Чест. Братствамъ церковнымъ для замовлюваня за нашимъ посредництвомъ просто зъ фабрики Есть то найдешевшй способъ закупна дочисляемо въ такомъ случаю по 80 кр. за I-а. по 72 кр за II-а одъ кольограма (скринка безплатно) кромъ фрахту, котрый купуючій на своѣй зелѣзничой стаціи оплатить, а то около 4 зр. одъ 100 кильогр

Въ той способъ принимаються замовленя найменше на 30 килгр.: може въ томъ бути рѣзне свѣтло; просимо только при замовленяхъ выразно подати, якой величины маe бути свѣтло, а если оно мале, то чи до рукъ чи до паукювъ або на прилѣпки, т. е. коротше а грубше, або тонше а довше. 2224

На свѣтло замовлене зъ фабрики треба чекати около 14 днѣвъ Въ складахъ нашихъ у Львовѣ, Станиславовѣ, Перемышли, Тернополи Дрогобичи, Коломыи и Стрыю можна въ кождомъ часѣ достати всякого рода свѣтло

Поручаючися такожъ зъ прочими артикулами Впов. Родимцямъ, заявляемо готовость доложити всякихъ старань, щобы вдоволити Пч. Купуючихъ такъ подрѣбно якъ и при почтовыхъ зелѣзничихъ посылкахъ

Зъ высокимъ поважаньемъ

Дирекція Народной Торговлѣ у Львовѣ.

Вже выйшовъ I томъ знамени того дѣла

М. Костомарова

Богданъ Хмельницкій.

II томъ друкуеся и выйде въ цвѣтни с. р.

Предплата на цѣле дѣло зъ пересылкою 5 зр (въ оправѣ 6 зр. 20 кр.). также на раты

Адресувати: Ол Барвѣньскій, Тернополь. 3—5

Появився уже

РУСКІЙ СПѢВАНИКЪ

уложеный черезъ Костя Панькювского, а накладомъ „Товариства Просвѣты". Мѣстить въ собѣ въ 9-ти аркушахъ большихъ на велиновомъ паперѣ 255 пѣсень на 288 сторонахъ. Пѣсни тй суть то перлы поезій руско-украиньскои найвыдатнѣйшихъ нашихъ поетювъ, якъ Шевченко, Федьковичь, Млака Гушалевичь, Маркіянъ и Володимиръ Шашкевичь и премногй найдобрнѣйшй народній пѣсни Найзнаменитшй рускй композиторы уложивший до нихъ музику суть по правой сторонѣ пѣсень подписаний. Цѣна Спѣваника 40 кр, зъ пересылкою 45 кр При закупнѣ 10 ти примѣрникювъ въ канцелярии Товариствъ дается 20% рабату Набути можна ихъ такожъ по всѣхъ книгарняхъ 3237 Галичины и Буковины 3—?

Просимо уважати на побочь стоячу марку охоронну, щобы обманамъ запобѣгти!

Одсвѣжаючій, озономъ богатый

Лѣсный воздухъ въ комнатѣ

лишь черезъ аптикаря Ghillany-a

WALDBOUQUET.

Першими лѣкарскими новагами признане и поручене!

Аптикарія Гилянія „Waldbouquet" есть найсильнѣйшимъ екстрактомъ деревъ шпильковыхъ, найуспѣшнѣйшимъ и найприятнѣйшимъ средствомъ очищаючимъ мешканя. Оно **десинфекціонуе, поправляе воздухъ и оживляе органы оддыховй,** есть отже въ **комнатахъ для дѣтей и хорыхъ, въ спальняхъ и въ загалѣ въ мешкапяхъ необходиме Яко додатокъ до купелѣ дѣлае користно на нервы и шкору,** такъ само **яко додатекъ до воды до умыванья.** Гиллянія Waldbouquet належиться] першенство **передъ кождымъ другимъ средствомъ десинфекційнымъ** а задля одсвѣжаючого, душистого занаху также яко **комнатна и хустинкова парфума** зовсѣмъ одповѣдна.

Цѣна на мѣсци у Вѣдни: 1 великій фляконъ 1 зр., 1 малый 60 кр Головный складъ и выробъ: 2183 4—5

G. Wettendorf, Wien-Hernals, Veronikagasse 32.

Сей „Waldbouquet" выдае въ высокой степени озонъ, для того оддае оно яко средство прочищаюче воздухъ и десинфекційне въ мешканяхъ дуже добрй услуги, тожь и поручаeся дуже въ хоробахъ, а особливо въ епидеміяхъ.

Я самъ уживаю того средства вже довго въ своимъ мешканю въ згаданыхъ цѣляхъ.

Хем. д-ръ проф. Ришардъ Годеффроа

начальникъ хемичнои лабораторіи въ вѣденьскій школѣ фармацевтичной.

Склады: у **Львовѣ:** Петро Миколяшъ, аптикарь „Пародна Торговля" и всѣ филіи Въ **Краковѣ:** К. Вишневскій. Вильг. Фенцъ. ринокъ; **Броды:** В Ляндесбергъ, аптикарь; **Копычинцѣ:** Макс. Редеръ аптикарь.

НАЙЛѢПША ОБУВЬ!

Знана фирма **ФРАНЦА ГАВЛИКА**, истнуюча одъ кольканацяти лѣтъ **у Львовѣ**, поручае знаменитый свой выробъ зъ найлѣпшихъ матеріялювъ.

Кождый въ цѣлости одержить одповѣдну обувь, коли только схоче, замавляючи, означити мѣрою центиметровою слѣдуючій

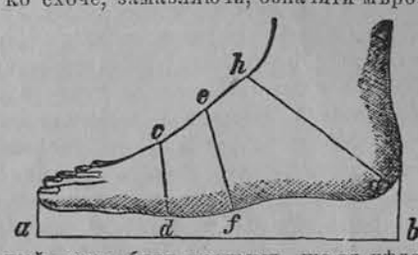

тутъ взорець: довготу стопы с. е. одъ половины пяты ажь до великого пальця якъ *a* до *b*, дальше въ пальцяхъ (довкола костки) якъ *c*, *d*, дальше такъ само линію якъ *e*, *f* и подбитье с. е. обводячи ногу одъ пяты ажь до ей зогнятя якъ се означае буква *g*, *h*: есть се рѣчь надзвычайно легка, а кождый може бути певнымъ, що въ цѣлости жадану обувь одержить.

Адреса:

Магазинъ и роботня обуви

ФРАНЦЪ ГАВЛИКЪ

2328 3—3 **улиця Стрѣлецка число 2 у Львовѣ.**

Цѣс. кор. уприв. гал. акційный

БАНКЪ ИПОТЕЧНЫЙ

выдае

почавши одъ дня 1 цвѣтня 1887

у Львовѣ и при филіяхъ въ Коковѣ, Черновцяхъ и Тернополи

АСИГНАТЫ КАСОВЙ

3½% платнй въ 30 днѣвъ по выповѣдж.
4% „ „ 60 „ „ „
4½% „ „ 90 „ „ „

Львовъ 1 цвѣтня 1887.

2223 63—? **ДИРЕКЦІЯ.**

(Передрукъ не буде плаченый.)

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Одзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признания, а на выставѣ всемырной въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за одличный выробы косметичнй, тоалетовй и перфумы именно:

Пудръ княжій не мѣстить жадныхъ металевыхъ примѣшокъ, есть се найчистѣйша и найнѣжнѣйша мучка ростинна, приемно прилягае до лица надае красну, природну бѣлость и есть неоцѣненымъ средствомъ до окрасы лица. — Пуделко мале бѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр., зъ лебедикомъ 1 зр 50 кр Рожевый для блъондинокъ и кремовый для шатинокъ и брунетокъ, мале пуделко по 70 кр., больше зр. 1 20 зъ пуделкомъ зр 1 60.

Вода фіялкова. Усуває зъ лица прищѣ, лишаѣ, угрики, попаданье и лущенье шкоры, выгладжуе морщинки и долики осповй. Лице одсвѣжуе, выбѣлюе и вынѣжнюе до тои степени, що яко средство тоалетово-гигіеничне зостало одзначене медалемъ заслуги на выставѣ природничо-лѣкарскій въ Краковѣ Цѣна 1 зр.

Мыло косметичне лагодно дѣлае на нашкорокъ, запобѣгае попаданю рукъ и лица, дуже нѣжно очищуе шкору. — *Усуває веснянки и жовто-брунатнй плямы зъ лица* Цѣна 60 кр.

Порошокъ ростинно-алькаличный до чищеня зубювъ.

Усуває камѣнь и квасы, котрй наводять боль и порохнавѣнье зубювъ. — Пуделко 30 и 60 кр

Фарбы до стампилій

сыня, фіолетова, червона, чорна. — Фляконъ по 50 кр

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка рогъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНОВЦЯХЪ Ринокъ ч 2 2257 29—?

Въ Станиславовѣ

можна достати по рознои цѣнѣ:

Букеты весѣльнй, балевй, Короны миртовй, Вѣнцѣ, Деревця овочевй въ рознихъ родахъ, штука по 35 кр.; такожъ зъ весною флянцы огородовинъ, цвѣты грунтовй и покоевй. 2348 (2—4)

Остаю зъ поважаньемъ:

А. ШМИДТЪ

огородникъ мѣскій.

ВПреподоб. Отцямъ и Впов. рускій Публицѣ залучаю сердечну подяку за удѣленье образовъ церковныхъ и всякихъ иншихъ праць входячихъ въ обемъ малярства до выконаня. Рѣвно-жь и на дальше уклонно прошу о ласкаву память и замовленя на адресу подписаного. 2237 6—10

Остаю зъ глубокимъ поважаньемъ

Теофиль Копыстыньскій,

Львовъ, ул. Краковска ч. 20.

Сердачки або Кожушки

закопаньскй и угорскй, мужескй, жѣночй и дитинній, красно вышиванй, бѣлй або жовтй.

Зъ рукавами до газдовства дуже практичнй и легкй.

Кромѣ того маю на складѣ такъ званй **Криничанки** або **Уланки** зъ гранатового сукна зъ червоными вылогами. 2332 2—5

Все те робить посля мѣры и по доступныхъ цѣнахъ.

І. РАЧИНЬСКІЙ

НОВЫЙ-САНЧЬ.

УНИВЕРСАЛЬНЙ ПЛУГИ

цѣлй зъ зелѣза и стали доставляють найлѣпшй и найтанший

УМРАТЪ и Комп.,

ФАБРИКА МАШИНЪ ГОСПОДАРСКИХЪ

2313 ***Прага-Бубна.*** 3—?

Филія у Львовѣ подъ власною фирмою

Каталоги на жаданье даромъ.

Л. І. Малевскій

ул. Доминиканьска ч. 5

ЛЬВОВЪ

поручае выроблюванй въ своѣй

фабрицѣ корки каталоньскй

до бочокъ и бутельокъ въ лѣпшой якости одъ заграничныхъ, якъ также дерева корковй и колеса до м. леня пшона, заразомъ подошвы и корочки дамскй.

Надто мушу остеречти П. Т. Публику передъ шумными оповѣщенями оведикихъ складахъ корковъ заграничныхъ, котрй не могуть нѣякимъ способомъ дорѣвнати моимъ.

І. Гал. фабрика корковъ каталоньскихъ

заснована въ роцѣ 1877.

2092 9—12

А. РОЗМАНИТЪ

КРАКОВЪ

ФАБРИКА ПАРОВА

Цикоріи, Сурогатовъ кавы и Кавы фиговои

Выробляе зъ сырого продукту власнои плянтаціи всякй роды цикоріи и штучнои кавы, котрй одзначаються богатствомъ частей поживныхъ а также знаменитымъ смакомъ и запахомъ. 10—0 2286

Фабрика поручае передовсѣмъ:

Сурогатъ кавы въ коробкахъ (шуфлядкахъ).
Сурогатъ кавы въ склянкахъ
Шротову каву француску Розманита.
Цикорію краковску горку.
Каву фигову.
Цикоряну каву перлову. (Новость!!)
Каву краковску добрну въ скриночкахъ.

Набути можна у всѣхъ важнѣйшихъ склепахъ.

Готель подъ „Золотымъ Орломъ"

въ Станиславовѣ при улици Бельведерскій.

Маe 15 покоевъ приладженыхъ зъ всякимъ комфортомъ, зъ того 10 комнатъ фронтовыхъ, а 5 въ официнахъ.

Для **Всечестного Духовенства** цѣны комнатъ о 50% дешевше, т. е. одъ 50 кр. до 1 зр. за одну комнату.

Подписаный маe надѣю, що П. Т. Публичность зволить ласкаво одвѣдувати сей готель, а буде вповнѣ вдоволена.

Моришъ Яноверъ.

2216 14—? властитель готелю подъ „Золотымъ Орломъ".

Незвычайне зниженье цѣнъ

только для передплатникювъ газетъ

„Батькювщина" „Дѣло", и „Буковина".

ВАТРА, літературный збѣрникъ Василя Лукича зъ р. 1887. На 14 аркушахъ дрѣбного друку (Стор. 216) помѣщенй творы найзнаменитшихъ нашихъ писателѣвъ. Цѣна только 1 злр. (въ книгарняхъ коштуе 1 злр. 50 кр.)

РУСКІЙ ПРАВОТАРЬ ДОМОВЫЙ — Василя Лукича и Юліяна Семигиновского. На 28 аркушахъ дрѣбного друку (Стор. 448) мѣстить цѣлый законъ цивільный зъ поясненями, численными взорцями та прикладами. Цѣна только 2 зр. 50 кр. (въ книгарняхъ — 4 зр.).

УГОРСКА РУСЬ — передставлена Василемъ Лукичемъ Стор. 30 въ 8-ку дуже дрѣбного друку. Цѣна только 12 кр. (въ книгарняхъ 15 кр.).

На пересылку почтову треба додавати на „Правотаря" або на „Ватру" по 25 кр. а на „Русь угорску" 2 кр.

До продажи по зниженыхъ цѣнахъ призначено только по 50 примѣрниковъ. Тожь зъ замовленями просимо спѣшитись.

Замовленя (за готовку або послѣплату) приймають *выключно* дотычнй редакціе.

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка подъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 30. Львôвъ, Второкъ 9 (21) лютого 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр ôдъ однои стрôчки печатнои, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул Коперника ч 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, I. Schülerstrasse 8; G. L. Daube & Co. Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Woilzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & V gler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлыи рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.
на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.

Експедиція пôдъ ч. 8. ул. академична.

Редакція и Администрація пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лишь на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Ôдъ 1 (13) сѣчня „Дѣло“ почало выходити що дня, вынявши недѣлѣ и рускй свята. Условія предплаты повысше на заголовку.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державнои.] На вчерашнôмъ засѣданю предложивъ пос. Крофта внесенье о управильненю администраційного поступованя въ справахъ дозволôвъ и заказôвъ полиційныхъ, а такожь о компетенціи и процедурѣ въ случаяхъ провинъ полиційныхъ. — Пос. Чарторыйскій поставивъ внесенье, щобы нарады комисіи для податку ôдъ оковиты ôдбувалися публично. Внесенье се принято. — Опôсля слѣдувало перше читанье внесеня пос. Катрайна о змѣнѣ закона о податку ôдъ будынкôвъ. Законъ передано комисіи податковôй. По сѣмъ наступило читанье внесеня пос. Герольда о школахъ народныхъ. Внесенье се пôдпирали такожь и Поляки мабуть длятого, що знають, що оно не перейде. — Слѣдуюче засѣданье ôдбудеся завтра.

Комисія легитимаційна постановила була первѣстно — якъ доносять зъ Вѣдня до „Dzien. Pol.“ — предложити палатѣ уневажненье выбору гр. Романа Потоцкого; пôзнѣйше однакожь настало порозумѣнье того рода, що лѣвиця мае голосувати за признаньемъ выбору Потоцкого, а правиця за признаньемъ выбору пос. Авсшпица. Се поступованье выкликуе тымъ бôльше невдоволенье, що антисемиты думають на найблизшôмъ засѣданю палаты выступити дуже остро противъ признаня выбору Авсшпица и вытягнуть згадане порозумѣнье передъ палату.

„Pesti Naplo“ довѣдуесь, що правительство австрійске постановило спôльно зъ угорскимъ правительствомъ выготовити проектъ закона карного, вымѣреного противъ неправного выявлюваня урядовои тайны, оголошуваня войсковыхъ и иншихъ документôвъ и т. д. Законъ той мае бути обробленый на ладъ француского и нѣмецкого закона о шпѣгунахъ.

Министерство краевои обороны, порозумѣвшись зъ министерствомъ вôйны и зъ угорскимъ министерствомъ гонведôвъ, повѣдомило комендантôвъ краевои обороны, що войсковй пенсіонисты краевои обороны безъ войскового характеру обовязанй служити въ ополченю, въ мѣру здôбности до войсковои службы, ажь до скôнченого 60 року житя и що ôдповѣдно до того, безъ взгляду на то, чи добровôльно зложили характеръ официра або урядника войскового, або чи имъ сей характеръ ôдобрано, можуть бути покликанй до загального ополченя. Тй, котрымъ ôдобрано характеръ официрскій, не мають нѣякого права домагатися одержаня назадъ ранги официрскои.

Урядова „Gazeta Lwowska“ заперечуе вѣсть, подану варшавскою „Gaz. Pol.“, будьтобы краевый маршалокъ гр. Тарновскій и намѣстникъ Галичины п. Залевскій мали уступити а ихъ мѣсце мали заняти кн. Сапѣга и гр. Бадені. Такъ само заперечуе урядова газета такожь и вѣсть подану варшавскимъ „Kur. codz.“, що до Кракова приѣхала комисія намѣстництва, щобы тамъ порозумѣвшись зъ властями войсковыми, вынайти помѣщенье для центральнои касы податковои, касы ощадности и т. д, наколи бъ показалась потреба того.

— —

Вѣсти о якихсь переговорахъ въ справѣ болгарскôй не умовкають. Бруксельскій „Nord“ пише въ сѣмъ дѣлѣ такъ: Минувшого тыждня розôйшлись були всѣлякого рода поголоски о Россіи. Говорено, що розпочались переговоры въ справѣ болгарскôй и догадуванось навѣть, що тй переговоры доведуть до цѣли. То трохи за скоро. Ôдбувалася вправдѣ вымѣна гадокъ, але того не можна ще уважати за переговоры. Хочь-бы и розпочались переговоры, то трудности, якй можна стрѣтити, не дозволяють ще, щобы можна вже заповѣдати добрый успѣхъ.

Декотрй политики ломлять собѣ теперь голову надъ тымъ, до чого властиво змѣряе теперь Россія, коли дала иниціятиву до вымѣны гадокъ въ справѣ болгарскôй. Для тыхъ политикôвъ приходить дуже въ пору слѣдуючій артикулъ „Köln. Ztg.“, походячій очевидно зъ вельми компетентного жерела. Згадана газета порушуе именно ту часть бесѣды кн. Бисмарка, въ котрôй нѣмецкій канцлеръ сказавъ о стипуляціяхъ Санъ Стефаньского договору, що не знае, чи они були майстерскимъ дѣломъ дипломатичнои штуки. „Köln. Ztg“ звертае отже увагу на то, що договоръ той застерѣгаючи Россіи право удержувати въ Болгаріи черезъ два роки спеціяльного комисаря для залагодженя болгарскои справы, не мѣстить въ собѣ нѣякихъ застережень на случай, наколи бъ черезъ тй два роки не настали такй ôдносины, якихъ бажае собѣ Россія. Згадана газета каже дальше такъ: „Наколи-бъ Санъ-Стефаньскій договôръ мѣстивъ бувъ въ собѣ въ тôмъ напрямѣ якй застереженя въ користь Россіи, то застереженя тй принявъ-бы бувъ безъ сумнѣву и конгресъ берлиньскій, бо кн. Бисмаркъ сказавъ выразно въ своѣй бесѣдѣ, що на конгресѣ берлиньскôмъ були всѣ тои гадки, що Россіи належиться переважный вплывъ въ Болгаріи. Коли отже на конгресѣ хотѣли Россіи забезпечити той вплывъ, то бувъ-бы ѣй такожь нѣхто не ôдмовивъ средствъ до его переведеня. Але Россія анѣ на конгресѣ анѣ навѣть въ Санъ-Стефаньскôмъ договорѣ не подумала о тôмъ, щобы забезпечити собѣ тй средства. Вина клопотôвъ, якй для неи зъ ôдси выходить, спадае отже выключно на еи дипломатôвъ.“ — Зъ сего — якъ сказано — очевидно пôвъурядового комуникату, догадуються отже декотрй, що предложеня якй привѣзъ Шуваловъ до Берлина, мають на цѣли заповнити ту недостачу въ угодѣ Въ Берлинѣ однакожь, навѣть и по заявленю кн. Биѣмарка що ôнъ готовъ-бы пôдпирати всякй жаданя Россіи, не выходячи поза объемъ берлиньскои угоды, уважають тй жаданя Россіи за того рода, що не мали-бы выгляду на успѣхъ. — Зъ другои стороны догадуються зновъ, що Россія жадае доси лишь усуненя дотеперѣшного стану въ Болгаріи и до того лишь обмежае свое тымчасове жаданье, а що державы могли-бы рѣшитись на то пôдъ условіемъ ясного означеня насампередъ того, що мае дальше наступити, и въ тôмъ напрямѣ будуть имовѣрно ôдбуваттся дальшй переговоры Згаданый артикулъ „Köln Ztg“ мае отже имовѣрно зарадити тому, щобы Россія въ формулованю своихъ дальшихъ бажань не переступила объему берлиньскои угоды а особливо границю такихъ постановъ, котрыхъ навѣть Санъ Стефаньскій договоръ не зазначивъ въ и користь.

Въ берлиньскихъ кругахъ дипломатичныхъ говорять, що розвѣдуванье гр. Шувалова, о скôлько державы готовй бы пôдпирати жаданя Россіи въ справѣ болгарскôй, не выказали доброго успѣху. Россія жадае ôдъ державъ, щобы они наперли на Порту, абы та выступила противъ кн. Фердинанда. Нѣмеччина може бы и пристала на то, але Австрія и Италія противляться тому рѣшучо. — Зъ Берлина доносять такожь, що акція дипломатична въ справѣ болгарскôй роспочалася. „Nat. Ztg.“ доказуе, що Австрія мусить найбôльше причинитися до мирного залагодженя болгарскои справы и найбôльше поробити концесій, бо она осягнула черезъ берлиньску угоду найбôльше користей.

— —

Россія не перестае зброитися. Приготовленя военнй робляться теперь головно въ портахъ надъ Чорнымъ моремъ а роботы ведуться такъ скоро, що робôтники роблять навѣть въ ночи при електричнôмъ свѣтлѣ. — Зъ Варшавы доносять до польскихъ газетъ, що до Петрикова прислано 300 шатеръ повстянныхъ для войска и що полки козацкй и драгоньскй вправляються въ высаджуваню въ воздухъ динамитомъ мостôвъ, зелѣзниць и т д.

До „Corr. de l'Est“ пишуть зъ Варшавы, що позволенье ôднаймати шляхтичамъ польскимъ и р. кат. мѣщанамъ державныхъ земель есть ознакою, що Россія думае рѣшучо змѣнити свое дотеперѣшне поступованье супротивъ Полякôвъ и хоче имъ поробити деякй концесіи. Другою зъ такихъ концесій мае бути пôсля згаданои газеты и то, що въ Царствѣ польскôмъ заводяться теперь филіи банку рôльничого. — До „Gaz. Nar.“ доносять зъ Петербурга, що госуд. совѣтъ постановивъ дати Полякамъ ще бôльшй концесіи; именно мае бути польскій языкъ заведеный въ школахъ народныхъ и середныхъ, уряды мають бути польскй, мае бути дана повна свобода вѣроисповѣданя, а членъ царскои родины мае бути именованый губернаторомъ въ Варшавѣ.

— —

Урядовй бюлетины зъ Санъ Ремо доказують все ще, що станъ здоровля нѣмецкого наслѣдника престола не есть такъ дуже грôзный, а навѣть въ певнôй мѣрѣ и не злый. Инакше говорять приватно. Въ вѣденьскихъ кругахъ лѣкарскихъ кажуть, що станъ здоровля кн. Фридриха Вильгельма есть безнадѣйный и що вже незадовго наступить катастрофа. Парискій „Soleil“ доносить, що въ гортанцѣ недужого ôдбуваесь процесъ розкладовый, котрый ширить забиваючу чуткôсть. — Кн. Вильгельмови мае бути приданый одинъ совѣтникъ, котрый буде его информувати о всѣхъ важнѣйшихъ справахъ публичныхъ и державныхъ. — Цѣсарь Вильгельмъ принимавъ дня 17 с. м. депутацію россійского полку пѣхоты зъ Калуги, котрого есть властителемъ.

Зъ судовои салѣ.

[Якъ то въ Городку оперувалося на хлопску шкôру?]

Въ суботу пôзно вечеромъ скôнчилася дводнева розправа въ львôвскôмъ краевôмъ судѣ карнôмъ передъ судіями присяжными противъ Іосифа Смыка, заступника бурмистра въ Городку, головнои пôдпоры нашои „hierarchii społeczn-ои“ при всякихъ выборахъ, и Кароля Домичка, урядника полиційного въ тôмъ-же мѣстѣ. Прокураторія обжалувала обохъ о злочиньство спроневѣреня (§. 181 зак. кар.) грошей по-надъ 100 зр. зъ загальнои сумы 375 зр., котру то суму выплативъ имъ обомъ капитанъ Теодоръ Ганке, кватирмайстеръ архикнязя Альбрехта пôдчасъ цѣсарскихъ маневрôвъ въ роцѣ 1886.

Рѣчь цѣла, пôсля акту обжалованя внесеного заступникомъ прокураторіи п. Литвиновичемъ, представляеся такъ: Рада громадска мѣста Городка выбрала до полагодженя справъ кватерунковыхъ пôдчасъ маневрôвъ, що въ дняхъ 12, 13 и 14 вересня 1886 р. ôдбувалися въ околици Городка, трехъ делегатôвъ: І. Смыка, К. Домичка и Платона Завалкевича. Комисія та мала доставляти и пôдводы для войска. Капитанъ Т. Ганке зажадавъ ôдъ К. Домичка доставы 25 пôдводъ, щобы перевести рѣчи и службу арх. Альбрехта зъ Беньковои Вишнѣ до Угерець и Городка. Пôдводъ мало бути 25 занятыхъ черезъ 3 днѣ, и п. Ганке выплативъ по 5 зр. за одну пôдводу на добу, отже разомъ 375 зр. въ руки К Домичка дня 15 вересня 1886 р Смыкъ и Домичекъ справдѣ взяли 25 селяньскихъ пôдводъ, але не заплатили имъ, якъ взяли ôдъ п. Ганкого, по 15 зр, але тôлько по 10 зр. Зъ загальнои сумы 375 зр. утонуло въ кишеняхъ Смыка и Домичка 125 зр. Покривдженй селяне упоминались о свои грошѣ, але годѣ. Ажь якъ кôлькохъ покривдженыхъ селянъ внесло жалобу до ц. к. намѣстництва, а Смыкъ и Домичекъ понюхали, що може бути зле, тогдѣ доперва выплативъ Домичекъ чотиромъ селянамъ додатково по 5 зр., а иншимъ ажь дня 25 марта 1887 р., коли уже они внесли донесенье до державнои прокураторіи.

Обжалованй на розправѣ складали вину одинъ на другого, а все вымовлялися тымъ, що остаточно селянамъ всѣ грошѣ выплатили. Судіѣ присяжнй 10 голосами увôльнили обохъ обжалованыхъ ôдъ вины.

НОВИНКИ

— **Сегорôчна зима.** Здавалося намъ Львовянамъ, що настала у насъ загальна ôдлига, по улицяхъ Львова почали щезати величезнй валы-снѣгу, коли наразъ въ ночи зъ суботы на недѣлю зôрвалася ще разъ зима и наслала намъ стôлько снѣгу, що ранкомъ навѣть львôвскій трамвай не ходивъ по своихъ шляхахъ. Не було се выключнымъ дарункомъ для Львова або Галичины, а можна сказати для цѣлои Европы. И такъ Вѣдень и Парижь засипанй снѣгами; тысячѣ робôтникôвъ усувають зъ улиць снѣги, а магистраты нарѣкають на сей надзвычайный выдатокъ въ буджетѣ. — Въ Швайцаріи навалило стôлько снѣгу, що поѣзды зелѣзничй перестали ходити, а въ тунелю горы св. Готарда засыпало выхôдъ и поѣздъ зелѣзницѣ ажь по двохъ дняхъ мôгъ перебратись на другу сторону, до Италіи — Въ Боснѣ и Герцеговинѣ перервана всяка комуникація а мѣжь людьми уже починае проявлятись голодъ Правительство вызначило ôдповѣднй сумы грошей, щобы ратувати бѣдакôвъ. — Сусѣдна Чорногора вже цѣлу зиму сегорôчну голодуе, а въ наслѣдокъ послѣдныхъ острыхъ морозôвъ многй родины Чорногорцѣвъ перейшли границю герцоговиньску, щобы знайти помôчь у сусѣда. — У Вѣдни выдано въ сѣчни с. р. на робôтникôвъ, що усували снѣгъ зъ улиць, 60.000 зр. Въ Угорщинѣ зарядъ зелѣзниць державныхъ выдавъ до кôнця сѣчня 340000 зр.

— **Здержанье поѣздôвъ на нашихъ зелѣзницяхъ.** Задля великои снѣговицѣ въ послѣдныхъ дняхъ перестали ходити поѣзды зелѣзницѣ Кароля-Людвика мѣжь Львовомъ-Краснымъ и Пôдволочисками и на шляху Красне-Броды. На шляху Львôвъ-Кракôвъ змôгъ зарядъ зелѣзницѣ удержати рухъ поѣздôвъ, уживши всякихъ можливыхъ средствъ до усуненя заметей снѣговыхъ, але и тутъ перестали-бы ходити поѣзды, коли-бъ повторилися снѣговй хуртовины. — Зелѣзницѣ державнй здержали рухъ поѣздôвъ на шляхахъ Сянôкъ-Кросно и Станиславôвъ-Гусятинъ. — На льокальныхъ зелѣзницяхъ коломыйскихъ такожь поѣзды не ходять.

— **Заповѣдженый вечеръ зъ танцями въ Бережанахъ** на день 7 н. ст. лютого 1888 р. въ користь тутешнои „Рускои Бурсы“ ôдбувся того-жь дня Зъ початку здавалося, що той вечерокъ зъ причины заверухи не удасться, а навѣть побоюванося, що треба буде его на иншій день ôдложити. Мимо тои непоборимои перешкоды вечерокъ ôдбувся и не тôлько зъ погляду морального, але и матеріяльного удався, хочь зъ окрестности тôлько тй гостѣ приѣхали, хто вчаснѣйше выбрався, а иншй, котрй мали охоту взяти удѣлъ въ тôмъ вечерку, а завчасу зъ дому не выѣхали, мусѣли — якъ намъ зъ рôзныхъ сторôнъ доносять, — черезъ заметѣль ôдъ того намѣреня ôдступити, а неодинъ уже зъ дороги до дому вернувся. Бавленося до бѣлого дня. До кадриля и мазура ставало по 34 пары. 1. Билетôвъ вступу при касѣ въ день вечерка продано за 98 зр. 2. За розôсланй билеты надôслано належитôсть до дня нынѣшного черезъ почту або доручено лично 120 зр. 3. Въ часѣ забавы продано букетôвъ за 18 зр. 50 кр. Дохôдъ brutto выносить отже 236 зр. 50 кр. Потрутивши ôдъ того всѣлякй кошты, якъ музику, печатанье и розсылку запросинъ, освѣтленье салѣ, обслугу, закупно ордерôвъ та букетôвъ и т. д., котрй кругло 100 зр. выносять, лишаеся чистого доходу въ користь „Рускои Бурсы“ 136 зр. 50 кр. — Пôдписаный Выдѣлъ почуваеся до обовязку всѣмъ тымъ, хто до такъ свѣтлого успѣху въ теперѣшныхъ тяжкихъ часахъ причинився, зложити щиру и сердечну подяку. — Ôдъ Выдѣлу „Рускои Бурсы“ въ Бережанахъ, дня 15 н. ст. лютого 1888.

— **Министерство обороны краевои** рѣшило за згодою министерства вôйны, що всѣ пенсіонисты чи то зъ чиннои службы чи зъ обороны краевои, мусять брати участь въ загальнôмъ ополченю до укôнченого 60 року житя пôсля своихъ здôбностей до службы. Покликуесь ихъ до ополченя безъ огляду на то, чи они свôй характеръ войсковый добровôльно зложили, чи ихъ спенсіоновано, — тôлько въ сѣмъ другôмъ случаю не мають они права домагатись о свою давну рангу.

— **Вп. о. Василя Чернецкого** зъ Сѣльця белского, неутомимого просвѣтителя народу, постигло нещастье родинне. „Нынѣ — пише ôнъ намъ дня 20 н. ст. лютого — копаю грôбъ на сховокъ моеи единои многонадѣйнои 11-лѣтнои донѣ. Трудно перо удержати въ руцѣ!“ Сердечне сочувство наше и всѣхъ, хто тôлько пôзнавъ о. В. Чернецкого и годенъ оцѣнити его заслуги, нехай стануть ему бодай малою полекшею въ нынѣшнôмъ его горю.

— **Зъ Коломыѣ пишуть намъ:** До нового выдѣлу коломыйскои касы щадничои (на 17 членôвъ-выдѣловыхъ) увôйшли три Русины: пп. Григорій Кульчицкій, директоръ школы народнои; Михайло Бѣлоусъ, властитель друкарнѣ, и Ромуальдъ Перфецкій, професоръ гимназіи. Выбôръ ôдбувся дня 14 н. ст. лютого, на три роки. — Дня 20 н. ст. лютого розпочаласа въ тутешнôмъ судѣ окружнôмъ розправа карна противъ убійцѣвъ економа зъ Семаковець.

— **Огнѣ.** Дня 15 л. лютого згорѣвъ фôльварокъ обшару двôрского въ Доброводахъ, коло Монастирискъ. Згорѣли два будынки господарскй, 600 кôпъ пшеницѣ и 200 кôпъ жита. Шкоду цѣнять на 10.0000 зр. Будынки були убезпеченй, але збôже нѣ. — Въ селѣ Псарахъ коло Ходорова згорѣла дня 16 л. с. м. палата гр. Рея. День передъ тымъ бувъ похоронъ молодого гр. Рея и въ палатѣ були ще многй гостѣ похороннй. Огонь выбухъ на подѣ о годинѣ 8 вечеромъ. Палата выгорѣла до тла, лишилися тôлько нагй, попуканй муры. Внутрѣшне уладженье змогли селяне и гостѣ по найбôльшôй части выратувати. Родина графска знайшла першій свôй приютъ въ домѣ пароха о. Барусевича. Згорѣвшу палату збудовала графиня Рейова въ р. 1876. пôсля пляну проф. Захаріясевича, въ стилю ресенансовôмъ, коштомъ 100.000 зр.

— **Зъ Тернопôльщины** помѣстила „Батькôвщина“ въ послѣднôмъ числѣ замѣтну допись, въ котрôй дописователь-селянинъ яркими красками представляе своеродный спосôбъ вызыскуваня темноты и недосвѣду нашихъ селянъ, яке практикуеся на велику скалю въ подôльскôй столици, Тернополи. Въ мѣстѣ тôмъ живе цѣла товпа жидкôвъ-факторôвъ, котрй поставили собѣ задачу експлоатувати кишенѣ и добру вѣру селянъ, потребуючихъ правнои порады и помочи въ хосенъ покутныхъ писарѣвъ або такихъ правныхъ дорадникôвъ, котрй не въ силѣ навѣть порозумѣтися зъ селяниномъ, а дбають лишь о то, щобы вытягнути ôдъ него якъ найбôльше кровавого гроша. Згаданй факторы устроили свôй интересъ такъ, що коли лише селянинъ въѣде до мѣста, нападають на него заразъ коло рогатки и доти скачуть коло него, доки не уберуть его въ якого покутного писаря або и адвоката такого, котрый не умѣе и слова по руски сказати и, хочь-бы хотѣвъ, не може докладно вырозумѣти свого кліента, а тымъ самымъ и ôдповѣдно повести его справы. Такимъ способомъ пропадае марно богато справъ нашихъ селянъ, а ще бôльше пропадае тяжко заробленого ихъ гроша. Дописователь „Батькôвщины“ каже, що и самъ трохи що не упавъ бувъ жертвою тернопôльскихъ жидкôвъ-факторôвъ, коли-бъ священикъ зъ его села не бувъ порадивъ ему удатись до одного зъ двохъ Русинôвъ-адвокатôвъ въ Тернополи, котрый справу его перевѣвъ и дешево и зъ добрымъ успѣхомъ. — Намъ здаеся, що супротивъ того обовязкомъ нашои интелигенціи въ цѣлôй Тернопôльщинѣ есть хоронити бѣдный нарôдъ ôдъ вызыскуваня и справляти всѣхъ потребуючихъ правнои помочи до одного зъ рускихъ адвокатôвъ въ Тернополи. Тернопôльскй Русины-адвокаты д-ры Володимиръ Лучаковскій и Володимиръ Зарицкій, знанй широко не лишь яко вельми спосôбнй и вправнй юристы, але и яко люде великои честноты и щиро-руского серця. Они певно не ôдмовлять порады и найбѣднѣйшому селянинови и збережуть его передъ пропастею, до якои майже правильно доводять нашихъ селянъ звязи зъ покутными писарями.

— **„Шпѣгунъ россійскій“**, що то, якъ телеграфовано недавно до польскихъ газетъ, арештовано его на двôрци въ Коломыи, показався звычайнымъ злодѣемъ жидомъ, Гершкомъ Пукманомъ зъ губерніи каменецкои. Заразъ по арештованю его прибули въ погоню за нимъ два россійскй жиды, котрымъ ôнъ спроневѣривъ 1.150 рублей и збирався утечи до Америки.

— **Вѣсти зъ Кіева.** О Иванъ Наумовичь проживае въ Кіевѣ яко мисіонеръ кіевскои діецезіи, але що ôдъ двохъ лѣтъ тôлько одинъ разъ и то безъ найменшого успѣху зробивъ екскурзію мѣжь штундистôвъ, — то (якъ доносить „Кіевское Слово“)

зачислено єго до персоналу церковного при старокієвскôй церкви Вознесенія и тамъ за дозволомъ пароха може ôдправляти богослуженя. — Цензоромъ въ Кієвѣ на мѣсце померщого торôкъ Рафальского, заѣлого противника малорусчины, именовано професора университету Ромера. — Въ 1887 роцѣ переведено въ однôмъ дни списъ мешканцѣвъ Кієва. Всѣхъ мешканцѣвъ начислено 170.216 душь (въ р. 1874 було 127.000). Православныхъ монахôвъ въ Кієвѣ начислено 702, а монахинь 85. Єсть се цифра дуже велика на одно мѣсто. Въ цѣлôй Галичинѣ (всхôднôй и захôднôй) було въ 1880 роцѣ 895 монахôвъ, уже разомъ зъ новиціями. Цѣла руска дієцезія перемыска мало-що бôльше числить душпастирѣвъ (786), якъ Кієвъ монахôвъ!

— **Довголѣтный процесъ о Тысьменицю** (спадокъ по пок. Каролю Мйончиньскôмъ) уже закôнчився добровôльною угодою: Гр Емиль Потоцкій бере на власнôсть добра Тысьменицю зъ приналежностями, а гр. Никодемъ Потоцкій значну готôвку.

— **Въ Женевѣ** почала выходити нова россійска часопись пôдъ заг.: „Свобода, политическій органъ русской интелигенціи“. Въ програмѣ высказуесь цѣль: выбороти для россійскои интелигенціи вплывъ и значенье въ справахъ россійскои державы, осягнути политичну волю и замѣнити теперѣшну политику царску на политику народну.

— **Дрôбни вѣсти.** Въ Медіолянѣ померъ монахъ д-ръ Корбеля и наказавъ тѣло своє спалити; власти спытали архіепископа о єго поглядъ а сей дозволивъ сповнити волю померщого, але ôдмовивъ всякихъ религійныхъ обрядôвъ. — Въ копальняхъ вугля въ Сарбрикенъ д. 16 с. м. при выбуху погибло надъ 40 робôтникôвъ. — Голова тов. „Лютнѣ“ Ромуальдъ Макаревичь здавъ завѣдуванье справами сего товариства на часъ своєи кôлькатыждневои ôдпустки, заступникови головы, п. Володимирови Шухевичеви. — Амбасадоръ австрійскій гр. Волькенштайнъ продавъ свои добра въ губерніи сѣдлецкôй (въ наслѣдокъ указу о чужинцихъ) фабрикантови цигаръ Боголанову за $1^1/_2$ миліона рублѣвъ. — На университетѣ краковскôмъ одержавъ степень доктора всѣхъ наукъ лѣкарскихъ п. Вл. Копачиньскій, родомъ зъ Самбора. — Въ Рудѣ коло Стрыя померла Ванда Петруска, властителька сего села, въ 82^1_4 роцѣ житя. — Ем. Обертиньскій, урядникъ выдѣлу кр., упавъ на ховзанцѣ такъ нещасливо, що зломивъ ногу. — Въ Станиславовѣ померъ І. Гофманъ, пенсіонованый капитамъ обороны краєвои.

— **На выставѣ старинностей и етнографіи въ Коломыи,** (устроєнôй гр. Старженьскимъ) звертають на себе увагу (*якъ намъ пишуть зъ Коломыѣ*) особливо: два письма гетьмана Украины Ивана Мазепы. Одно (универсалъ) писане 17 липця 1699 р. въ Батуринѣ, ôдноситься до гôрода Кієва. Дуже добре удержалась на тôмъ письмѣ печать гетьманьска: Запорожець въ повнôй збруи, выразно представленый. — Два дипломы писанй по руски, выданй зъ пôдписомъ Жигмонта III. — Молитвословъ польскій зъ 1624 року, друкованый у Вильнѣ, а въ нѣмъ може на 30 карткахъ и рускй молитвы. Тексты, и рускій и польскій, печатанй готицкими буквами. — Плоскорѣзьба зъ Скиту Манявского, представляюча Матѣрь Божу зъ Исусомъ Христомъ на рукахъ (власнôсть начальника зелѣзницѣ — набута ôдъ Гуцулôвъ). — Грошѣ битй за Казимира, Людвика угорского, Володислава Опольского и Володислава Ягайла яко руска монета для Руси: на однôй сторонѣ — левъ, а по другôй буква К або L и по берегахъ надпись: Moneta Russiae. — Цѣкавй образы зъ житя гуцульского. — И богато иншого цѣкавого.

Вѣсти зъ Аеп. Львôвскои.

Завôзванй до канон. институціи въ марти с. р. оо.: Левъ Чемериньскій на Пѣтричѣ, Левъ Фицаловичь на Молодинче, Юст. Лучакôвскій на на Плавѣ и Волод. Юзичиньскій на Острôвъ.

Введенй яко пароси оо.: Сильв. Богачевскій въ Манаєвѣ и Петро Богачевскій въ Гарбузовѣ.

Президія намѣстництва годиться на канон. институцію о. Вол. Поховского на Нестерôвцѣ.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Министеръ судôвництва именувавъ: совѣтниками суду краєвого: прокуратора держ. Евг. Зборовского зъ Коломыѣ для Львова и судію пов. Конст. Старосôльского зъ Болехова для Станиславова; — судіями повѣтовыми: Маркила Тустановского зъ Самбора для Буска, Зенона Соколовского зъ Станиславова для Букôвска, Созимона Ковбляньского зô Львова для Болехова, Софр. Фолюсевича зъ Коломыѣ для Делятина и Волод. Пивоцкого зô Львова для Мостôвъ великихъ; — адъюнктами судовыми адъюнктôвъ повѣтовыхъ: Кароля Шипайла зъ Перемышлянъ для Самбора, Михайла Кушнѣра зъ Залозець для Золочева, Вл. Димля зъ Ярославля для Львова, Фрид. Дитриха-Вехтльофъ зъ Сѣнявы для Самбора, Клима Воляньского зъ Зборова для Станиславова, І. Наленчь-Лекчиньского зъ Лѣська для Коломыѣ, Іос. Голковского зъ Березова для Сянока, Едв. Наглика зъ Дрогобича для Перемышля, Вацл. Шомка зъ Рожнятова для Сянока и д-ра Петра Уръ Стебельского для Львова; адъюнктами судôвъ повѣтовыхъ: адъюнкта (безъ вызначеного мѣсця) Фр. Сльончку для Лѣська и авскультантôвъ: Михайла Глиджука для Перемышлянъ, Март. Вербицкого для Дрогобича, Фил. Литошиньского для Залозець, Едм. Филиппа для Сокаля, Володимира Гащица и Людв. Яниша для округу высшого львôвского суду кр., Тад. Янусевича для Борщева, Флор. Малиновского для Турки, Маркила Гавацкого для Луки, Фил. Дрекслера для Сѣнявы, Іос. Огановича для Равы, Іоахима Лысяка для Зборова, Теоф. Тенчу для Балигороду, Кар Виновского для Рожнятова, д-ра Тад. Прагловского для Ярославля и Влад. Смульского для Березова. — Краєва дирекція скарбу именувала: контрольора Ст. Концевского побирателемъ податк. въ IX кл. ранги, адъюнкта под. Фр. Дудзиньского контрольоромъ въ X кл. ранги, а практикантôвъ подат.: Влад. Пульнаровича, Фел. Выробка, Григорія Федака, Волод. Вельцля, Юл. Презенткевича, Ст. Рехира, Іос. Дошлю и Мих. Свицарского адъюнктами под. въ IX кл. ранги. — Выдѣлъ краєвый именувавъ д-ра Витолда Левицкого и Леонарда Кешковского адъюнктами концептовыми extra statum, Данила Старецкого асистентомъ концептовымъ extra statum, Вацл. Квятковского апликантомъ концептовымъ, а Фел. Пинтковского асистентомъ инжинирскимъ.

— **Перенесеня.** Министеръ судôвництва перенѣсъ: совѣтника суду кр. Ант. Лежаньского зъ Станиславова до Львова; адъюнктôвъ Маріяна Маєра зъ Заставнои до Городка, Люд. Айзельта зъ Балигороду до Надвôрнои, а Ивана Лазорика зъ Борщева и Ивана Вислоцкого зъ Луки — обохъ до Добромиля.

— **Конкурсъ.** Выдѣлъ краєвый розписуе конкурсъ зъ реченцемъ до 1 л. цвѣтня с. р. на учителя и разомъ директора при школѣ рôльничôй въ Черниховѣ.

Телеграмы „Дѣла“.

Парижь 20 лютого. Доказують тутъ, що Россія зажадала окружникомъ ôдъ великихъ державъ европейскихъ, щобы они заявили Портѣ, що становище кн. Фердинанда яко князя болгарского єсть незаконне. Наколи однакожь кн. Фердинандъ позôстане и дальше, то Россія не предприйме нѣякихъ репресійныхъ мѣръ, лишь зажадає, щобы султанови поручено мандатъ сповнити волю Европы. Згоды Нѣмеччины єсть Россія певна а ôдповѣдь Франціи, котра також на то годиться, вже ôдôйшла. Англія, Австрія и Италія не дали ще нѣякои ôдповѣди.

Бѣлградъ 20. лютого. Вчерашнй зборы партіи радикальнои приняли одноголосно програму Грунча.

Петербургъ 20. лютого. Сподѣваються тутъ доброго залагодженя справы болгарскои.

Вѣдень 21. лютого. „Pol. Corr.“ доноситъ, що въ Англіи и Италіи сподѣваються предложеня Россіи, щобы державы заявили спôльно Портѣ, що выбôръ кн. Фердинанда єсть незаконный; доси однакожь не предложила Россія нѣякихъ средствъ примусовыхъ.

Вѣдень 21. лютого. Въ наслѣдокъ звѣстныхъ дебатъ въ радѣ державнôй надъ закономъ *о товариствахъ и зборахъ академичныхъ* має бути становище министра Гавча сильно захитане.

Вѣдень 21 лютого. Кальноки выѣхавъ до цѣсарского двору до Пешту, де має залагодити якйсь важнй справы. Кажуть, що поѣздка ся стоить въ звязи зъ болгарскою справою.

Букарештъ 21 лютого. Агентія Гаваса доносить, що арештовано тутъ одного генерала и одного полковника за надъужитя при доставахъ войсковыхъ. — Бувшій министеръ вôйны, Ангелеско, выступивъ зъ войска.

Наука, штука и литература.

— **И. П. Котляревского** „Виргилева Енеида, на украиньску мову перелицьована“ — выйшла 1888 р. въ Кієвѣ въ десятôмъ уже выданю.

— **Историкъ Н. В Стороженко** выдавъ въ Кієвѣ 1888 р. свою працю: „Западно-русскіе провинціальные сеймы въ II. половинѣ XVII. вѣка“. Цѣна книжки 1 рубель.

— **„Славяне и Угры“**, историческій очеркъ В. А. Абазы, выйшовъ 1888 р. въ Петербурзѣ. Цѣна 30 кр.

Надôслане.

Аптика РУКЕРА у Львовѣ
поручае 1833 90—0
росу красоты и всякй косметики такъ черезъ мене якъ и иншй фирмы поручанй.

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночй) пл. Галицкій 14.
Дръ Е Лебедовичь (нед. внутрѣшнй и очнй) ул. Корняктôвъ (Нар. Дôмъ.
Д-ръ І Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Аптики: 2292

З. Рукеръ ул. Краковска

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краєвый ул. Костюшки (будынокъ соймовый).
Банкъ гипотечный пляцъ Галицкій.
А Шелсбергъ (конт вымѣны) ул Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лилѣнъ (конт. вымѣны) ул Гетьманьска 6.

Готелѣ и Реставраціи:

Готель францускій и рест. швехатска пл. Маріяцкій.
Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Краковска 9.

Фотографы:

Е Тшемескій найбôльше завед фотогр. Гот. Европейскій.

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устьяновичь, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4.

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичь (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склепы:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгнеръ (найтаншій магазинъ галантерійный) ул Галицка 16
А. Гальскій (товары зелѣзнй) пляцъ Маріяцкій 9.
Стахевичь и Абрысовскій (матеріи на сукнѣ) Ринокъ 32.
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н. Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20.
Вольфъ Чоппъ (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ) ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничй:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигіи).

Закладаюся

за всяку цѣну, що жаденъ зъ моихъ конкурентôвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжь для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій краєвыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мôй богатый складъ такожь
1962 Всч. Духовеньству. 64—0

Замовленя въ мѣсци и зъ провинціи выконуються точно и ретельно. На жаданье высылаю взоры даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,
магазинъ мужескои одежи гуртомъ и подрôбно.
Львôвъ, ул. Галицка ч. 8.
Заложеный 1848.

НА ЗИМУ. 2228
Кафтаники, калесоны, скарпитки, огрѣвачѣ колѣнъ, лыдокъ, живчика, хустки на шию вовняній и шовковй; Рукавички, Шапки футряній, суконній и рôзній имитаціи баранцѣвъ; Папучѣ, чоботы суконній и фильцовй, мешты, пантофлѣ и др.
поручае найдешевше
ТОРГОВЛЯ
БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ
Львôвъ, Галицка ч. 16.
Цѣнники даромъ.

Неомыльне средство
на выгубленье нагнѣткôвъ, бородавокъ и иншихъ подôбныхъ наростей шкôрныхъ, безъ болю и безъ жаднои небезпечности.
Цѣна фляшки 50 кр.
Встрикненье и капсулки
зъ ростины „MATICO“
въ недугахъ мужескихъ неоцѣнене средство
поручае Аптика
К. КРИЖАНОВСКОГО
у ЛЬВОВѢ.
Цѣна фляшки встрикнень 40 кр.
Капсулокъ 80 кр.
2274 11—?

Klejnoty Miasta Krakowa. Альбумъ пышне величины 40/50 м., въ оздôбныхъ окладинкахъ, мѣстяче 24 видôвъ въ хромолитографіяхъ представляючихъ *найвеличавѣйшй и найкрасшй*
СТАРИННОСТИ и ПАМЯТКИ КРАКОВА
пôсля оригинальныхъ акварель
ЮЛІЯ КОССАКА и СТ. ТОНДОСА,
зъ текстомъ историчнымъ о 24 аркушахъ проф. д-ра Вл. Лущкевича и зъ переднымъ словомъ проф. д-ра Мар Соколовского, выйшло накладомъ фирмы:
КУТРЖЕБА и МУРЧИНЬСКІЙ въ Краковѣ.
Знамените се дѣло, оброблене перворядными силами артистичными нашого краю и вытотовлене въ найбôльшôмъ европейскôмъ заведеню артистичнôмъ, поручити можна радо Вповажанôй Публичности. 2330 7—12
Цѣна примѣрника 50 эр. ав. вал.
Для улекшеня закупна продаесь такожь и на сплаты мѣсячнй
Можна оглянути въ книгарни Губриновича и Шмидта у Львовѣ.

Цѣс. кор. упривилеєвана
Рафинерія спиритусу
И ФАБРИКА ОЦТУ
ЮЛІЯ МИКОЛЯША
у ЛЬВОВѢ
выробляе
НАЙЧИСТѢЙШІЙ СПИРИТУСЪ
здалый для панôвъ антикарѣвъ, фабрикъ ликерôвъ и т. п.
2316 котрый продае 7—?
по цѣнахъ умѣренныхъ.
Поручае також найлѣпшого рода горѣвки, ликеры и розолисы.

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА
ИВАНА ИГНАТОВИЧА
магистра фармаціи и хемика судового
Ôдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признанй, а на выставѣ всемырнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдличнй выробы косметичнй, тоалетовй и перфумы именно:
Пилиптонъ волосю сивому и споловѣлому по кôлькоразовôмъ ужитю привертае красну барву. Пилиптонъ не фарбуе, лише ôдмолоджуе волосье, котре пôдъ вплывомъ сего ôдличного средства ôдзыскуе первѣстну барву, мягкôсть и ôдлыскъ. — Цѣна фляшку 1 зр. 50 кр.
Цезаринъ певне средство на выгубленье нагнѣткôвъ — Пуделко 40 кр.
Антилентилія
Нѣякій артикулъ тоалетовый не може остоятись зô взгляду наслѣдства и доброты зъ Антилентилією. Средство се одержане зъ ôдсвѣжаючихъ субстанцій, усуває въ короткôмъ часѣ веснянки, опаленя сонячнй, плямы печѣнковй, слѣды по ранахъ и т. д, надае лицю свѣжôсть и нѣжнôсть. — Цѣна 2 зр.
Найлѣпше чорнило глицириновe
пахуче до обуви, дае красный ôдлыскъ, мягчить шкôру и хоронить ôдъ пуканя. — Пуделко по 10 и 20 кр.
Грисикъ тоалетовый до мытя рукъ
до вынѣжненя згрубѣлого нашкôрка — Пуделко 90 кр.
Порошокъ до чищеня нôгтѣвъ
до наданя нôгтямъ бѣлости рожевои ôдтѣни и красного ôдлыску. — Пуделко по 25 кр.
Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул, Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНôВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2. 2257 30—?

Товариство „ПРОСВѢТА“ поручае
Илюстрованый Калєндарь Просвѣты
на рôкъ 1888.
Цѣна 50 кр., зъ пересылкою 55 кр.
Дôстати можна въ канцеляріи „Просвѣты„ и вô всѣхъ бôльшихъ складахъ.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ
ц. к. уприв. галицкого
Акційного Банку Гипотечного
2222 111—? купуе и продае
ВСѢ ЄФЄКТЫ И МОНЄТЫ
пôдъ найприступнѣйшими условіями.
5% Листы Гипотечнй и 5% Листы Гип. преміованй,
котрыхъ пôсля закона зъ дня 2 липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвысшои постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталôвъ фондовыхъ, пупилярныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадія
можна одержати въ сѣй Конторѣ.
(до выльосованя зъ 10% премією т. є. по **110** за **100**)
Всѣ припорученя зъ провинціи залагоджуються безъ проволоки по курсѣ дневнôмъ, не числячи нѣякои провизіи.

Складъ кавы
АРТУРА КОСЦИЦКОГО
пôдъ знаменемъ
„СИРІЮСЪ“
у Львовѣ, Хорущина ч. 22
поручае добру и выдатну каву спроваджену безпосередно ôдъ продуцентôвъ зъ Америки полудневои.
Коштуе у Львовѣ:
1 кило 2 зр.
на провинціи:
$4^3/_4$ кило 10·10 зр. франко.
Ôдбирателямъ надъ 50 к. опустъ.
Не маю зовсѣмъ тыхъ родôвъ кавы, котрй оголошують иншй пôдъ назвою мого знамени. Спроваджую каву просто ôдъ продуцентôвъ, що можу доказати, и продаю ей найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбурзѣ и Трієстѣ можна дôстати каву вже лишь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродае гуртôвникови на мѣсци, той знову гуртôвникови въ Европѣ, ôдъ тыхъ купуе комисіонеръ, а ôдъ него ажь купець и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожуючого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дôстане де инде по тôй цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2227 112—?

Исторія Скиту Манявского
вразъ зъ
Збôрникомъ грамотъ, листôвъ и деякихъ судовыхъ документôвъ, дотычныхъ того монастиря.
Написавъ и уложивъ
Д-рô Юліянъ Целевичъ,
професоръ прип. к ак. гим. у Львовѣ.
У Львовѣ, 1887. Накладомъ автора.
Цѣна 1 зр.; зъ рекомандованою пересылкою о 20 кр. бôльше.
Дôстати можна въ книгарни Инст. Ставропигійского и Миликовского (п. Старжика) у Львовѣ. Можна також замовляти черезъ канцелярію Просвѣты або черезъ редакціи рускихъ газетъ у Львовѣ.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 31. Львôвъ, Середа 10 (22) лютого 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека пайзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ однои стрôчки печатнои, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул Коперника ч 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, I. Schülerstrasse 8; G. L. Daube & Co. Rudolf Mosse; F. A. Richter. Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Woilzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & V gler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр
на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.

Експедиція пôдъ ч. 8. ул. академична.

Редакція и Администрація пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лишь на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. а. в.

Всяйк облигаціи, листы заставнй, ренты, акціи банковй и зелѣзничй, льосы державнй и приватнй купують и продають пôдъ найкроистнѣйшими по змозѣ условіями СОКАЛЬ и ЛИЛІЕНЪ дôмъ банковый и контора вымѣны. Порученя зъ провинціи сейчасъ залагоджуються, безъ дочисленя провизіи.

Ôдъ 1 (13) сѣчня **„Дѣло“ почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускй свята. Условія предплаты повысше на заголовку.

Герольда проєктъ закона шкôльного.

Ще не перешумѣвъ крикъ проти внесеня Лихтенштайна, котрымъ сторонництво клирикальне, за цѣну розширеня автономіи краєвои въ справахъ шкôльныхъ, хоче надѣлити церковь бôльшимъ вплывомъ на школу народну, а вже появився въ радѣ державнôй другій проєктъ закона шкôльного зъ табору молодо-Чехôвъ. Авторомъ проєкту єсть посолъ Герольдъ, а головною тенденцією проєкту: удержати въ силѣ дотеперѣшный надзôръ шкôльный властей свѣтскихъ, але соймамъ краєвымъ дати такожь ширшій объємъ дѣланя въ справахъ шкôльництва народного. Проєктъ Герольда бувъ ôдчитаный на понедѣлковôмъ засѣданю палаты послôвъ и єго пôдперли такожь Поляки.

Поглядъ на внесенье Лихтенштайна высказали мы ще въ ч. 14 „Дѣла“. На случай єго зреализованя, — се однакожь не єсть имовѣрнымъ, — зыскалôбы вправдѣ духовеньство наше бôльшій вплывъ на выхованье молодежи, але користь та була-бы дуже незначною супротивъ обставины, що пôсля проєкту Лихтенштайна на организацію школы народнои и семинарій учительслихъ одержавъ-бы соймъ галицкій якъ найширшій, майже выключный вплывъ.

Внесенье Герольда стремить такожь до розширеня законодавства краєвого въ справахъ шкôльництва. Соймы краєвй мали-бы право основувати, удержувати, устроювати, вести и надзирати всякй приватнй и публичнй школы народнй, выдѣловй и семинаріи учительскй; ôдтакъ рѣшала-бъ о плянахъ та средствахъ научныхъ, о обовязку шкôльнôмъ, квалификаціи учителѣвъ, тягарахъ на удержанье шкôлъ и о надзорѣ шкôльнôмъ. Духовеньство не зыскало-бы нѣчого, а єго обовязкомъ було-бы въ границяхъ нынѣшного закона учити молодѣжь религіи.

Пôдъ однымъ взглядомъ однакожь єсть проєктъ Герольда оригинальный, а примѣненый до шкôлъ народныхъ въ Галичинѣ, усунувъ-бы задавнѣле у насъ лихо полиглотизму. §. 3. проєкту каже именно, що школа народна єсть одноязычна, а языкомъ выкладовымъ єи єсть матерный языкъ молодежи, навѣщаючои школу. Доперва въ школахъ выдѣловыхъ (§ 5.) допускає проєктъ науку обохъ краєвыхъ языкôвъ. При тôмъ кладе ôнъ вагу на практичне образованье молодежи шкôлъ народныхъ (§. 4.), на пôдготовленье молодежи шкôлъ выдѣловыхъ до шкôлъ фаховыхъ (§. 5.) и увзглядняє такожь науку господарства та спѣву церковного въ семинаріяхъ учительскихъ (§. 10.). Прочй параграфы, менше есенціональнй, не рôзняться богато ôдъ параграфôвъ законôвъ шкôльныхъ, нынѣ обовязуючихъ, але розходятся значно зъ проєктомъ Лихтенштайна, нормуючи, що учителемъ въ школѣ може бути всякій горожанинъ безъ рôзницѣ вѣроисповѣданя (§. 13), коли противно, внесенье Лихтенштайна жадає, щобы учитель и директоръ школы народнои бувъ однои вѣры зъ дѣтьми шкôльными. Замѣтно и то, що §. 12. становить науку въ семинаріяхъ учительскихъ безплатною, отже противиться найновѣйшому розпорядженю министерства просвѣты.

Либеральный сей проєктъ Герольда можна уважати яко антидотъ противъ внесеня Лихтенштайнового. Яка однакожь буде єго доля въ комисіи шкôльнôй и о скôлько обкроєный чи доповненый выйде ôнъ зъ-ôдтамъ, годѣ предвидѣти. То лишь певно, що въ радѣ державнôй запанувало нынѣ змаганье, розширити автономію краєву въ справахъ шкôльныхъ. До сего змагають и Чехи, и Поляки, и сторонництво клерикальне.

Надѣѣ, щобы Поляки, зробивши нашй школы народнй полиглотичными, а семинаріи утраквистичными, згодились на постановы проєкту о одноязычности шкôлъ народныхъ и на матерный языкъ яко выкладовый, — надѣѣ тои годѣ намъ мати. До того прийшли-бъ и семинаріи учительскй зъ-пôдъ заряду министерства пôдъ зарядъ властей шкôльныхъ краєвыхъ, розумѣєся на шкоду Русинôвъ, такъ, що трудно сподѣватись намъ Русинамъ поправы долѣ шкôльництва нашого и ôдъ проєкту Герольда. Мимо того повиннй нашй товариства заинтересуватись нынѣ сею справою и ôдповѣднй представленя въ формѣ проєкту предложити комисіи шкôльнôй рады державнои. На клюбъ рускій рады державнои годѣ здатися. Ôнъ мовчить завзято и годѣ угадати, чи заинтересуєся ôнъ сею многоважною справою въ часѣ, коли въ комисіи шкôльнôй на той тематъ почнуться розправы.

Новый податокъ ôдъ горѣвки и интересы пропинаціи.

III.

Проєктованый податокъ пригадує дуже новый податокъ нѣмецкій ôдъ горѣвки, котрый очевидно служивъ взôрцемъ для австрійского правительства при укладаню проєкту. Та не лише въ поодинокихъ постановахъ пригадує проєктъ закона нѣмецкій податокъ, але въ постановахъ єго въ загалѣ пробиваєсь сучасна Бисмаркôвска економична политика — политика державного соціялизму, змагаючого до признаня державѣ рѣшучого вплыву въ економичнôмъ житю народôвъ.

То єсть перше характеристичне знамя проєктованого податку. Оно пробиваєсь головно въ постановѣ, що въ цѣлôй монархіи можна продукувати рôчно при низшôй податковôй стопѣ 35 зр. ôдъ гектолитра всего лишь 1.878,000 гектолитрôвъ горѣвки. Цѣль постановленя такого контигенту продукціи горѣвки пояснена докладно въ мотивахъ правительства. Тамъ сказано, що держава хоче тымъ податкомъ завести рôдъ регулятора обєму горѣвчанои продукціи и подати въ такій спосôбъ особливо рôльничимъ горальнямъ охорону противъ надто великои продукціи и выплываючого зъ неи зниженя цѣны горѣвки. Тенденція правительства высказана тутъ ясно. Зъ слôвъ тыхъ очевидною єсть воля державы: означити законодательною дорогою якъ мѣру продукціи и консумціи, такъ и высоту цѣны горѣвки.

Такъ далеко идучій безпосередный вплывъ державы на економичнй процесы, котрй повиннй переводитись пôдъ вплывомъ свобôдного дѣланя интересованыхъ сторôнъ и бути образомъ дѣйстныхъ потребъ суспôльности, моглобы бути оправданымъ лише въ дуже выимковыхъ случаяхъ и лишь супротивъ дуже важныхъ высшихъ цѣлей.

Въ тôмъ случаю єсть тою дуже важною высшою цѣлею интересъ капиталистôвъ, значить правительство забавилось въ державный соціялизмъ въ тôй цѣли, щобы могло — обтяжуючи зъ скарбовыхъ зглядôвъ горѣвку дуже высокимъ податкомъ — о скôлько можна ôдхилити сей тягаръ ôдъ капиталистôвъ-продуцентôвъ, а зôпхати єго на тыхъ, котрй при кождôй нагодѣ мусять платити тяжку контрибуцію ôдъ своєи нужденнои екзистенціи.

То веде насъ до другои характеристичнои черты нового податку, т. є. до єго фискализму.

Зъ тымъ замѣтомъ подыбувались мы, читаючи про новый податокъ, въ дуже многихъ дневникахъ найрôзнороднѣйшихъ ôдтѣней. Польско-шляхотскй органы зовуть такожь новый податокъ продуктомъ фискализму, котрый простягнувъ свою тверду руку на святу та нетыкальну пропинацію. И мы добачаємо въ новôмъ податку фискализмъ, та не въ тôмъ, наче-бъ ôнъ несправедливо и тяжко дотыкавъ продукцію, а длятого, що бачимо якъ-разъ противно зверненый цѣлый тягаръ на консумцію.

Панове, котрй тôлько кричать про загроженый интересъ пропинаціи, не повиннй були забути, що податокъ ôдъ горѣвки єсть податкомъ консумційнымъ, котрый зъ природы рѣчи мусить ôдбитися на консументѣ и єго дôткнути.

Оно чудно трохи, що у насъ въ Австріи, коли лише треба пôднести доходы, пôдносяться правильно податки посереднй, дотыкаючй бôльше низшй верствы, а не безпосереднй, дотыкаючй переважно капиталôвъ. Змаганье то бачимо не лише въ проєктахъ правительства, предкладаныхъ радѣ державнôй, але такожь и въ тыхъ внесеняхъ, котрй приходять на дневный порядокъ сойму, якъ то выказали мы минувшого року въ серіи статей п. з. „Краєвый податокъ консумційный яко средство зменшеня недобору въ краєвôмъ фондѣ“.

Та сама политика руководила правительствомъ и при внесеню сего проєкту. Министрови скарбу треба було пôднести буджетъ доходôвъ о 50 миліонôвъ и ôнъ шукає жерела тыхъ миліонôвъ въ податку консумційнôмъ ôдъ горѣвки, и роблячи при тôмъ все можливе, щобы велике обтяженье консументôвъ не ôдбилося некористно на продукціи.

Въ тôй цѣли поставлено вже форму выбираня таку, що нею збережено чисто консумційный характеръ податку, — коли пôсля дотеперѣшного стану рѣчей оподаткованье наступало середъ продукціи такъ, що продуцентъ мусѣвъ зачислювати податокъ за консумента. Хочь своєю дорогою ôдбивавъ собѣ єго опôсля при продажи, — то проєктованый законъ звôльняє продуцента навѣть ôдъ такого зачислюваня, приближаючи хвилю оподаткованя до самого акту консумціи, т. є. до хвилѣ, коли готовый продуктъ приходить зъ рукъ продуцента до рукъ консумента. Такимъ способомъ новый податокъ не лише трафляє консумента, але трафляє єго прямо и безпосередно.

Отже нѣхто иншій, а самй консументы понесуть тягаръ тыхъ 50 миліонôвъ зр., о котрй хоче министеръ скарбу пôдвысшити дохôдъ зъ горѣвки, а то въ формѣ пôдвысшенои цѣны горѣвки. Коли теперь цѣна одного гектолитра спиритусу у Вѣдни при податку 11 зр. выносить 26 зр. 50 кр., то опôсля при пôдвысшеню податку на 35 зр. буде выносити о 24 зр. бôльше, т. є. 50 зр. 50 кр.

Супротивъ того мôгъ-бы хто пôднести сумнѣвъ, чи при такôмъ пôдвысшеню цѣны не обмежиться консумція, а въ наслѣдокъ того чи не зменшиться попытъ, котрый приневолить зновъ продуцентôвъ знизити цѣну горѣвки, а тымъ самымъ понести такожь хочь въ части некористи нового податку.

Оно було-бы такъ безперечно, коли бы правительство зъ горы не було заслонило продуцентôвъ передъ такою можливостею, а то именно якъ-разъ черезъ установленье контингенту горѣвчанои продукціи, т. є. максимального числа 1,878.000 гектолитрôвъ для цѣлои монархіи, котрй вôльно продукувати при низшôмъ податку 35 зр. А контингентъ сей обчислило правительство, якъ бачимо то зъ мотивôвъ, беручи за пôдставу минимальну консумцію и ôдтругивши вже можливый убутокъ въ консумціи, спровадженый черезъ пôдвысшенье

Жалобы громады Мшанця зъ XVIII. столѣтя.

(Подавъ Михайло Зубрыцкій.)

Село Мшанець лежить въ пов. старо-мѣскôмъ. За Польщѣ належало до дôбръ коронныхъ, а за Австріи перейшло на власнôсть камеры. Въ Самбôрщинѣ майже всѣ села належали до дôбръ коронныхъ. Жили въ нихъ солтисы, станъ посередный межи шляхтою а хлопами, и пôдданй. Шляхта забирала лучшй землѣ, на гôрскй не лакомилась. Але коли не було вже чого роздавати, а лучалися люде, що мали рôзнй заслуги, то мабуть давали польскй королѣ такимъ заслуженымъ и добра короннй. Такъ лучилося певно и Мшанцеви. Лежить ôнъ, якъ на гôрске село, въ досыть користнôмъ положеню. Зъ заходу идуть рôвнобѣжно двѣ горы, перетятй рѣкою, впрочѣмъ бôльше-менше рôвнина. Тому и Мшанець уважають за маєтне село. Тутешнй люде занимались и занимаються перекупномъ волôвъ, овець и свиней. Суть тутъ старшй люде, що бували и кôлька разôвъ въ Оломуцу.

Жалобы, котрй подаю прилюдно, схоронялись въ церкви. Про змѣстъ ихъ нема вже найменшои памяти въ селѣ. Лише одинъ 80-лѣтный старець оповѣдає про минувшôсть села таке: „Були тутки три родины солтискй: Стецковицѣ, Петричковичѣ и Гузельовичѣ. Ажь ту прийшовъ якійсь панъ Воловскій зъ правомъ до села. Три родины дали єму щось 80 червôнцѣвъ и ôнъ зъ села забрався. Тогды робили тымъ солтисамъ пôдданй панщину. По Воловскôмъ зайшовъ въ село Пиркôвскій (Piurkowski, Skarbnik) и занявъ вôйтôвство. Але сей якось чи не певно сидѣвъ, чи що, поѣхавъ до Варшавы выходити право на село. Коли вертавъ, утопився въ Днѣстрѣ, переѣзжаючи єго понизше Головецка долѣшного. Розôрвався вôзъ и лише вôзникъ дôстався на переднôй телѣзѣ на другій берегъ. Поле, що осталось по нѣмъ, розôбрали люде. Въ церкви фундувавъ ôнъ престôлъ побôчный, а зъ одежи єго ушили два фелоны, що ще до недавна були въ церкви“. Тôлько зъ оповѣданя.

Въ першôй жалобѣ згадка про пропоѣ. Кобы зôбрати все, що ще дасться зôбрати, то може знали-бъ мы, зъ-ôдки йшло всяке зôпсутье и деморализація въ нашь нарôдъ. То одно смѣло повѣсти можна, що нашь нарôдъ давъ чужинѣ, що мавъ найлучшого, а бравъ, хоть и не хотѣвъ, що найгôршого. Пропинація несла въ часѣ жалобы 12 сотъ (певно зол. польскихъ), а нынѣ щось надъ 200 зр. Мабуть таки значна рôзниця, коли зважимо, що тому надъ 100 лѣтъ.

Перша жалоба звучить:

„Jaśnie Wielmożny Miłościwy Panie a Panie y Dobrodzieiu Nasz.

My ubodzy poddani ze pszanca upadami Spokorno Suppliko Naszo do Nozek Jaśnie Wielmoznego Miłosciwego Pana a Pana y Dobrodzeia naszego W naszym Wielkim uciemierzeniu y krzywdzie od Jmc. Pana Piurkowskiego Skarbnika Upadami do nuzek.

1mo W pansczyznie ze naspendzo co ieno tilo potrzeba na dworskie potrzebe to iest Zwołami do gnoiu od zrana do wieczora a nie wimy za co y co a iak by ktoren nie chciał wyiechać tak zaraz posyła po niego y kaze wsadzic doszpiklirza apotym biy prawie co ieno tilo nie naśmierć. Z cepami Z grabiami Z kosami z Pługami y z Bronami y co ieno tilo pługow potrzeba y Bron iak wiesieni tak y na wiosne pędzi a pędzi puty puki nie zasieie a powinnosci Swoiey Jmc Pan Skarbnik nie pilnuie tey co ieno my Cała Gromada powinni robić.

2do Pole Gromadzkie odebrano y Do młynu dano czego przettym nie bywało Las odebrano, w Czarnym grzędzie, y na dwur Sieio gromackie.

3tio odebrano u Fedia Sysy Łonki na wozow pięc na dwur Co Fedio Sysa z dziada pradziada uzywał te Łąkie

4to w Drugim Miescu Las gromadzki odebrał na Dwur

5to Ilka Paraszczaka Ogrot przybudował stodołami.... abyło gdzie y na wuytowstwie postawić nie na groma.....

6to w Paswisku nieiezdesmy wolni bo iak gdzie zastanie czy lito robocze woły konie to zaraz zaganiaią do dworu nie tilo bydło bo więcy teraz Wuytowstwa nizeli gromackiego gruntu.

7mo Oręda ydzie dwanascieset to Aręndarz niema z kąt zapłacić to na nas kładno y rachujo czy winien czy nie winien propoiu to daway, a iak nie dasz to zaraz na Exekucyie posyła Jmc Pan Piurkowski swoich koni trzy a Jmc Pana Kraynika trzy to zaraz szesc koni stawi y daway Obrok siano y kontętacyi z kazdey chałupy po groszy trzy na dzien boday całe wies obiechał to day a iak nie da to co moze zarwać w chałupie to nieso do karczmy a zastawiaią, to tego nie mało poprzepadało, a gnembio nas to Exekucyio dwa razy na rok, to iuz naste propoie Ze wsi powyganiaio. Za tego pana bo cy winien cy nie winien propoiu to daway y Do tego ieszcze Owsa daiemi. Osypu puł miarkow 40 na swoie miare dworskie odbira a na teraznieysze miare nie chce brac.

8vo Podczas załózenia cyrkwi S (1762 року) Hrycia Bilaka Jmc Pan Skarbnik Zbił go okrutnie y drugich przytym to iest Zawabiłszy do dworu Hrynia Paszka zbił smiertelnie yWana Paraszczaka Za robocizne wiego domu czelac y Zbili go y Oko wybili, aniesłusznie. Fedia Chanusza y doncy Ziarmarku y przeszli go na drodze y wzieli do dworu y wsadzili do szpiklirza na całe noc w zimie ledwie z niego dusza nie wyszła y Dziewięc talerów bitych od niego odebrali anie wiedzić za co y do dzis dnia tego niema

9mo Jacka Troska Wyiechałszy wpole ztrzema sługami y kazał go wziąc do dworu y dał mu kanczukow szeszdziesiąt y pięc anie wiedziec za co

1(0)mo Michała Demuszku wzioł od woza y kołami go takoy na drodze zbił

11mo Jacka Drohonycza kazał wziąc z domu y włanc wsadzono a potym powlikano kanczukiem piędziesiąt razy uderzono y szesc anie wiedziec zaco

(1)2 mo Jasnie Wielmozny Panie Uskarzamy się Cała gromada na Jwana Kohuta Myskowego. Ze Unte wszystkie fawory robi y Z Jmc Panem skarnikiem y namawia na to wszystko bo tam zaiedno siedzi to gi i piie y Pana ynformuie a sam na nas naprowadza y cokolwiek się ziawi w gromadzie to zaraz ydzie du karczmy y piie na nas to iak mu co ktoren muwi to zaraz muwi albo mi co ty ieden z drugim zrobisz Gromade zastawił za czerwonych złotych pietnascie abramowi Kaluskiemu a nie wiedzic na co potym pięc taleruw bitych wzioł za staynie u pana

цѣны. Такъ отже правительство противставало тутъ зъ горы природному обмеженю попыту (котрый спровадивъ-бы зниженье цѣны) штучне обмеженье подачи горѣвки, котре якъ-разъ не допустить до сего зниженя и збереже интересы продуцентôвъ, котрî удостоились тутъ такъ далеко идучои державнои помочи.

Консументы — тая misera contribuens plebs — не удостоились анѣ крыхты тыхъ взглядôвъ, якими обсыпало правительство сильныхъ економично продуцентôвъ горѣвки. Для консументôвъ пôднесено податокъ зъ 11 зр. на 35 зр., отже бôльше якъ о 200%, а пôднесено єго ôдъ продукту, котрый при нынѣшнôмъ культурнôмъ станѣ нашои суспôльности належить до круга конечныхъ потребъ и котрый тымъ самымъ усуваєся зъ-пôдъ такъ высокого оподаткованя.

Вправдѣ покликуєсь державный проєктъ въ своихъ мотивахъ на примѣръ другихъ краѣвъ, де податокъ ôдъ горѣвки бôльше приносить доходôвъ, анѣжь въ Австріи, якъ н. пр. на Францію, де податокъ ôдъ горѣвки приносить 125 миліонôвъ фр. и на Англію, де приносить ôнъ 220 миліонôвъ зр. (22 мил. фунтôвъ штерлингôвъ), тî однакъ примѣры зовсѣмъ не суть сильными аргументами за державнымъ проєктомъ, бо найперше, у Франціи и Англіи представляють консументы далеко бôльшу силу податкову, якъ въ Австріи, а по друге, державы тî не перестають на высокихъ посередныхъ податкахъ наложеныхъ на бѣднѣйшî клясы населеня, але дотыкають и высшî клясы суспôльности податками люксусовыми. Такъ н. пр. принесли въ Франціи вже въ р. 1873 податки люксусовî 91,159.000 франкôвъ, а въ Англіи принесли тî податки въ 1872 роцѣ 2,892.367 фунтôвъ штерлингôвъ, т. є. надъ 28 мильонôвъ зр. (гл. Vocke „Geschichte der Steuern des britischen Reiches“ стор. 492 и сл.). Въ тыхъ державахъ обтяжуєсь не лишь конечна або що-найменше дуже потрѣбна консумція клясъ убогихъ, але и люксусова консумція клясъ богатыхъ. У насъ противно, нема люксусового податку, а весь тягаръ опираєсь на убогихъ клясахъ консументôвъ, котрымъ прийдесь дальше може платити и за консумцію воздуха, котрымъ ôддыхають...

Зъ становища отже тыхъ консументôвъ, котрыхъ обтяжає проєктъ новымъ тягаромъ 50 миліонôвъ зр., мусимо назвати новый податокъ плодомъ чистого фискализму, неоправданымъ якъ зъ економичныхъ такъ и суспôльныхъ поглядôвъ.

Остає намъ ще поговорити про ôдносины нового податку до продукціи горѣвки въ цѣлôй Австріи а спеціяльно въ Галичинѣ.

Зъ рады державнои.

Дебата надъ проєктомъ закона о академичныхъ товариствахъ и зборахъ.

(*Конецъ.*)

Довгу промову пос. Пернерсторфера подали мы вже оногды въ вытягу въ „Переглядѣ политичнôмъ“. За высказъ о министру Гавчу, що у него єсть „bornirter österreichischer Patriotismus“, удѣливъ єму президентъ д-ръ Смолька нагану. Факты про именованя професорами университетскими домашныхъ инструкторôвъ дѣтей въ паньскихъ родинахъ (якъ Ельтера въ Чернôвцяхъ) зробило въ палатѣ велике впечатлѣнье. Одинъ уступъ бесѣды пос. Пернерсторфера звучить: „Вчора тутъ було сказано, що п. министеръ уродився за пôзно, — ôнъ належить до часôвъ Метерниха. Я думаю противно: министеръ єсть чоловѣкомъ нынѣшного дня, бо тôлько въ нынѣшнôй добѣ, коли мы въ цѣлôй Европѣ живемо пôдъ полиційными законами, було можливо предкладати такій законъ. Ледви именовано министра Гавча, що дня въ вѣденьскихъ газетахъ писали тôлько про Гавча и про Гавча. (*Веселôсть.*) Министеръ просвѣты разъ-у-разъ стоявъ на порядку дневнôмъ. Прецѣнь ôнъ робивъ нескôнчено богато, хочь у всѣхъ єго розпорядженяхъ нѣчого не було. При тôмъ ôнъ такій любезный, и на лавѣ министрôвъ ôнъ побôчь одного австрійского Бисмарка — другій австрійскій Бисмаркъ. (*Веселôсть*)

Пос. Вашати (молодо-Чехъ) розпочавши свою промову полемикою зъ мин. Гавчомъ, доказувавъ на §§-ахъ проєкту, що „студентамъ, цвѣтови молодежи, будущимъ посламъ и министрамъ (*Веселôсть*), хоче министеръ ôдобрати такî права, якî мають челядники ремѣсничî, а школы высшî зробити експозитурами полиціи“. (*Веселôсть*). Министеръ не навѣвъ нѣякихъ мотивôвъ до свого предложеня. „Вчора було поставлене внесенье, щобы проєктъ ôдослати до комисіи шкôльнои. Я и бôльше представителѣвъ ческого народу мусѣли-бы въ тôмъ бачити вотумъ довѣрія для министра просвѣты, котрый показався такимъ ворогомъ для ческого народу, якъ нѣякій доси министеръ австрійскій, — для того министра, що бувъ зухвалый выдати розпорядженье, що учителѣ середныхъ шкôлъ на будуще не смѣють вносити ческихъ подань до министерства. Такъ низько ще не упавъ ческій нарôдъ! До Єго Вел. цѣсаря можна по чески говорити и подавати, ажь мусѣвъ прийти сей зухвалый министеръ, щобы ческій нарôдъ такъ понизити! Я и мои близшî товаришѣ будемо голосувати проти ôдосланя проєкту до комисіи шкôльнои. Симъ хочемо дати вотумъ недовѣрія тому зухвалому министрови.“

По замкненю дискусіи промовляли яко генеральнî бесѣдники д-ръ Копъ „противъ“ а пос. Бобжиньскій „за“. Оба говорили спокôйно.

Справы краєвî.

[Рѣшеня выдѣлу краєвого въ справахъ громадского законодавства. — Надѣя на ôдкрытье суду повѣт. въ Поморянахъ.]

Выдѣлъ краєвый рѣшивъ взятись выготовити основы до закона громадского для мѣстъ и мѣсточокъ (т. є. для поменшихъ мѣстъ, що не входять въ проєктъ, предложеный соймови на послѣднôй сесіи).

Дальше рѣшивъ выдѣлъ краєвый выготовити новелю до закона о репрезентаціи повѣтовôй и новелю о квалификаціи писарѣвъ громадскихъ. Проєктъ новелѣ до закона о повѣтовôй репрезентаціи має заключати постановы що до квалификаціи секретарѣвъ радъ повѣтовыхъ и що-до обовязку удержуваня выдѣлами повѣтовыми люстраторôвъ громадскихъ.

Выготовленî проєкты розгляне найперше окрема комисія, зложена выдѣломъ краєвымъ, а опôсля проєкты тî будуть переданî правительству, щобъ оно высказало свôй поглядъ.

Рôвно-жь вôзвавъ выдѣлъ краєвый всѣ повѣтовî выдѣлы, щобы выготовили до мѣсяця и надôслали выдѣлови краєвому выказы всѣхъ громадъ въ своихъ повѣтахъ, подали при кождôй громадѣ писаря громадского, єго квалификацію и высоту побиранои платнѣ. Тî выказы доставлять потрѣбного матеріялу до проєктованои новелѣ о писаряхъ громадскихъ.

Що-до выконуваня мѣсцевои полиціи — сеи найбôльше уємнои стороны автономичнои въ администраціи сельскихъ громадъ — поручивъ выдѣлъ краєвый всѣмъ репрезентаціямъ повѣтовымъ, щобы розширили обємъ дѣятельности люстраторôвъ и делегатôвъ, — котрî занимаються доси майже выключно буджетомъ громадскимъ, шконтромъ касъ и справозданьемъ зъ замкнень рахунковыхъ. Именно домагаєсь выдѣлъ краєвый, щобы тî люстраторы и делегаты при нагодѣ рахунково-касовыхъ люстрацій звертали такожь пильну увагу на то, чи поодинокî задачѣ мѣсцевои полиціи выконуються въ громадѣ ôдповѣдно, и щобы про добаченî непорядки сейчасъ доносили выдѣламъ повѣтовымъ, абы тіи могли ôдповѣдно лиху зарадити. Средство се не вымагає анѣ значнѣйшихъ выдаткôвъ, анѣ побôльшеня силъ, а все таки може причинитись до поправы дотеперѣшныхъ ôдносинъ, коли тôлько люстраторы и делегаты пильно будуть слѣдити всякî занедбаня и сейчасъ про нихъ повѣдомлять выдѣлъ повѣтовый.

Рôвночасно удався выдѣлъ краєвый зъ просьбою до ц. к. намѣстництва, щобъ оно наказало жандармамъ при ихъ патроляхъ по селахъ, пильно наглядати за неправильностями въ полиціи мѣсцевôй и о тôмъ сейчасъ доносити староствамъ, котрî зъ своєи стороны повѣдомляли-бы о всѣмъ тôмъ выдѣлы повѣтовî.

Торôкъ кôльканацять громадъ золочѣвского повѣту внесли були петицію до сойму, щобы ôдкрыто судъ повѣтовый въ Поморянахъ. Тую петицію ôдступивъ соймъ выдѣлови, а той удався зъ нею до высшого суду краєвого. Высшій судъ краєвый, перевѣвши ôдповѣднî дослѣды, высказавъ свою гадку, що основанье нового суду въ Поморянахъ було-бы дуже користне для доокрестныхъ мешканцѣвъ, а суды повѣтовî въ Зборовѣ и Золочевѣ дôзнали-бы пôльги и могли-бы справы залагоджувати спôрнѣйше и основнѣйше. До нового суду въ Поморянахъ бажають безусловного придѣленя громады: зъ суду пов. въ Золочевѣ: Поморяны, Лапаѣвка, Загробля, Богутинъ, Бôбщаны, Годôвъ, Кальне, Махнôвцѣ, Розходôвъ, Торгôвъ, Жабинъ; зъ суду повѣтового въ Зборовѣ: Вицинь зъ Мерешôвкою, Кропивна, Коропець, Угôрцѣ; зъ суду пов. въ Перемышлянахъ: Дунаѣвъ и т. д. Люднôсть сихъ мѣсцевостей доходить до 13.000, тожь судъ въ Поморянахъ зачислявся-бы до найменшихъ судôвъ пов. у всхôднôй Галичинѣ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державнои.] На порядку дневнôмъ нынѣшного засѣданя стоить мѣжь иншимъ такожь и верификація выборôвъ послôвъ о. Сѣнгалевича, Цѣньского, Нѣмчиновского, Леваковского, Мнишка, Авшпица, Урзина, Герольда и другихъ. Предметъ сей поставленый бувъ вже на порядокъ дневный въ понедѣлокъ, не прийшовъ однакожь пôдъ нараду.

Комисія буджетова ôдбуває теперь що дня свои засѣданя, а на слѣдуючій тыждень предложить вже прелиминарь буджету повнôй палатѣ. Вчера розпочалася въ комисіи дебата надъ буджетомъ министерства просвѣты, а „N. fr. Presse“ каже, що зъ того, що дебата надъ симъ предметомъ такъ скоро розпочалася, можна уважати за рѣчь певну, що Чехи погодилися зъ министромъ просвѣты, лишь не знати, за яку цѣну; впрочѣмъ выкаже то може дебата. Та-жь сама газета каже, що Чехи и Поляки домагалися за свои услуги въ нагороду по одному совѣтникови двору при трибуналѣ администраційнôмъ, котрыми мали бути именованî якîсь послы, се однакожь не удалося, бо комисія буджетова ôдкинула дотычный прелиминарь. Клерикалы зновъ побоюються, що чимъ дальше будуть поступати нарады въ комисіи буджетовôй, тымъ менше будуть ихъ союзники мати охоты пôдпирати внесенье кн. Лихтенштайна. Длятого напирає кн. Лихтенштайнъ въ комитетѣ екзекутивнôмъ, щобы єго внесенье поставлено якъ найскорше на порядокъ дневный. — На вчерашнôмъ засѣданю комисіи интерпелювавъ пос. Черкавскій министра просвѣты въ справѣ шкôльныхъ инспекторôвъ окружныхъ въ Галичинѣ, а д-ръ Гавчь ôдповѣвъ на єго интерпеляцію, що поки-що будуть заименованî лишь инспекторы для Кракова, Вадовиць, Сянока и Тернополя, а въ слѣдуючôмъ роцѣ буде на то вставлена въ буджетѣ сума бôльша о 7000 зр. — На интерпеляцію пос. Гавзнера въ справѣ книжокъ шкôльныхъ ôдповѣвъ д-ръ Гавчь, що ôнъ робить, що може, щобы книжки були дешевî, а спеціяльно для Львова будуть книжки по ôдновленю угоды зъ институтомъ Оссолиньскихъ значно дешевшî. — Пос. Русъ интерпелювавъ зновъ министра просвѣты, яке становище думає ôнъ заняти супротивъ внесеня кн. Лихтенштайна. Д-ръ Гавчь ôдповѣвъ на то выминаючо и сказавъ, що мусить насампередъ дожидати, яке становище займе парляментъ.

„Sonn u. Montags-Ztg.“ доносить, що приготовляючî роботы въ справѣ уложеня буджету министерства вôйны вже розпочалися и скôнчаться въ послѣдныхъ дняхъ марта, а ôдтакъ будуть предложенî спôльнôй радѣ министрôвъ для остаточного ихъ розслѣдженя и одобреня.

Въ справѣ податку ôдъ оковиты ôдбулася у Вѣдни въ недѣлю нарада кола польского и комисіи краєвои головно надъ тымъ, якій вплывъ буде мати новый податокъ на пропинацію. Въ понедѣлокъ мала комисія краєва послѣдне засѣданье, а члены єи вертають назадъ и зъѣдуться знову, коли буде того потреба.

Въ справѣ конференціи австрійскихъ епископôвъ доносить „Vaterland“, що то не збереся загальна конференція епископôвъ, якъ то газеты первѣстно доносили, лишь сталый выдѣлъ, выбраный на великôй конференціи епископôвъ въ 1885 р. Чи и о скôлько той выдѣлъ займеся такожь справою шкôлъ вѣроисповѣдныхъ, не можна ще теперь нѣчого рѣшучого сказати.

— —

О новôй акціи въ справѣ болгарскôй одержала „Presse“ слѣдуючу близшу информацію зъ Берлина: „Въ тутешныхъ кругахъ дипломатичныхъ — пишуть до згаданои газеты — ходять нынѣ трохи точнѣйшî вѣсти о акціи, яку розпочавъ гр. Шуваловъ. Правительство россійске не поробило поки-що нѣякихъ урядовыхъ предложень въ дусѣ бесѣды кн. Бисмарка, лишь послухавши рады Бисмарка, почало розвѣдувати, якъ приняли-бы державы середнои Европы єго предложенье. Не зробимо великои похибки, коли вже нынѣ скажемо, що першî кроки россійского розвѣдуваня остались безъуспѣшнî. Россіи ходить головно о то, щобы наклонити державы до якогось дипломатичного напору на Порту въ тôмъ дусѣ, щобы она завела въ Болгаріи законный станъ. Тутъ зъумѣлися недостачею россійскои програмы, бо треба було припускати, що россійске правительство мусить знати, якî трудности стрѣтить переведенье сеи програмы у Порты и що оно на ню лишь плятонично зможе вплынути. Длятого думають тутъ навѣть и въ политичныхъ кругахъ, що переговоры не доведуть до нѣякихъ успѣшныхъ результатôвъ. Навѣть, коли-бъ Нѣмеччина и рѣшилася завôзвати Порту, то рѣчь бôльше якъ певна, що другî державы спротивились-бы тому. Якъ мало тутъ на серіо беруть иниціятиву Россіи, доказують слова однои тутешнои особы политичнои, котра сказала, що Россія лишь длятого розпочала цѣлу акцію, щобы по ôдкиненю єи предложень поставитись зновъ на становище обидженого и зброитись дальше. Тутешна праса высказуєсь такожь скептично о новôй дипломатичнôй ситуаціи. Лишь одна „Nordd. Allg. Ztg.“ доказує, що вже то єсть добрымъ знакомъ, що въ загалѣ ведуться якîсь переговоры, хочь и заразъ додає, що праса россійска стараєсь о то, щобы не конче робити собѣ великои надѣѣ.“

„Standard“ доносить, що Австрія, Англія и Италія ôдмовили взяти участь въ якôйсь акціи противъ кн. Фердинанда Кобургского, доки не будуть знати, хто має бути новымъ кандидатомъ на престолъ болгарскій. Усуненье кн. Фердинанда, не порозумѣвшись о єго наслѣднику, було-бы небезпечнымъ для ладу и спокою въ Болгаріи, а Болгарія по всѣй имовѣрности спротивилась-бы межицарствію. Въ справѣ ужитя силы державы такожь трудно могли бы погодитися. Поглядъ сей „Standard-у“ —каже „Presse“—годиться зовсѣмъ зъ поглядами, якî вже передъ кôлькома мѣсяцями проявились въ сѣй справѣ у Вѣдни, въ Римѣ и Лондонѣ, але не думаємо, щобы згаданî правительства мали въ послѣдныхъ дняхъ яко причину дати таке заявленье або єго формально ôдновити. Може бути, що Россія поробила якîсь кроки, щобы вплынути на Порту, абы та завела въ Болгаріи законный станъ, але Австрія, Италія и Англія ледви чи могли вже дати въ сѣй справѣ яку ôдповѣдь. — Характеристичнымъ єсть, що такъ само якъ „Standard“, каже такожь и „Nordd. Allg. Ztg.“, що Австрія, Англія и Италія жадають, щобы насампередъ порозумѣтися що-до наслѣдника кн. Фердинанда и сумнѣваєся, чи розпочатî переговоры въ справѣ болгарскôй будуть мати якій успѣхъ.

Зъ Вѣдня доносять, що нема сумнѣву, що межи Петербургомъ, Вѣднемъ, Берлиномъ и Константинополемъ ведуться переговоры въ справѣ болгарскôй. До Вѣдня приѣхавъ кн. Барьятинскій, довѣрочна особа царя, котрому вже не разъ поручано важну мисію дипломатичну а до Петербурга выѣхавъ зъ Берлина ген. Вердеръ, котрому такожь приписують важну мисію дипломатичну.

„Corr de l' Est“ доносить, що правительство россійске выслало до Женевы двохъ агентôвъ полиційныхъ, котрî мають слѣдити за проживаючими тамъ емигрантами зъ Россіи, бо довѣдалось, що тамъ лагодиться новый рухъ революційный. Має бути именно плянъ зворохобити цѣлу Украину на случай, наколи бъ Россія запуталась въ яку вôйну.

— —

Станъ здоровля нѣмецкого наслѣдника престола не змѣнився. Урядовî вѣсти доказують навѣть, що недужій мався вчера найлѣпше за цѣлый часъ ôдъ операціи. Приватнî вѣсти доказують однакожь, що станъ здоровля недужого єсть все ще критичный. — Виртембергске правительство одержало вѣсть, що король виртембергскій, котрый теперь проживає въ Фльоренціи мавъ небезпечно занедужати.

— —

До Константинополя має приѣхати католицко-ôрменьскій патріархъ, котрый привезе султанови власноручне письмо ôдъ папы зъ подякою за присланî дарунки ювилейнî. Православно ôрменьскій патріахъ Вегабадіянъ погодився въ Портою и наказавъ духовеньству напоминати свою паству до вѣрности для султана. Порта зъ своєи стороны поробила Ôрменамъ концесіи въ справахъ шкôльныхъ.

НОВИНКИ

— **Посолъ о. Николай Сѣчиньскій** доносить намъ, що дня 1 н. ст. марта стане передъ своими выборцями въ Гусятинѣ и здасть имъ справу зъ своєи посольскои дѣятельности въ краєвôмъ соймѣ.

— **Коломыйска рада повѣтова** вызначила 1000 зр. на основанье фундаціи памятнои въ честь ювилею цѣсаря Франца-Іофифа I.

— **Украиньскî театры въ Россіи** Якъ доносять „Московскія Вѣдомости (ч. 35 зъ 4 (16) лютого), число украиньскихъ театрôвъ въ Россіи теперь уже подвоилося. Передъ пару лѣтами бувъ лишь одинъ украиньскій театръ (спôлка Старицкій и Кропивницкій), пôзнѣйше подѣлились на два окремî Старицкого и Кропивницкого, оба зъ численнымъ персоналомъ мужескимъ и женьскимъ до комедій и драматôвъ и зъ сильнымъ хоромъ до оперетъ и оперъ. Зъ тыхъ театрôвъ въ нынѣшнôй хвили одинъ театръ пробуває въ Петербурзѣ, другій, Кропивницкого, въ Одессѣ. Теперь же по-при тî двѣ украиньскî трупы драматичнî постали ще двѣ. Одна трупа Василенка дає — якъ пишуть „Моск. Вѣдомости“ — зъ успѣхомъ представленя въ Царствѣ Польскôмъ, а друга,

---

Dubnuwicza a za petrowego Zubala y nie wiedziec gdzie podział y za staynie mu nic nie dał Uparaszczaka wzioł złł 21 cy to na swoie potrzebe y teraz nam kaze dac Jmc Pan Skarbnik talerow bitych pięc owsa putmiarkow pięc y krowe anie wimi za co a to wszystko znamowy tego kohuta y tych wsczystkich propoiuw puty nie bywało puky Jwan Kohut nie postanowił y z panem posiła dawac mami y czego nie bywało to teraz poznawiali sobie y przysięzny musi siedziec w dworze przez cały dzien y wyganiac panszczyzne a nie powinien teraz sopplikuiemi azebysmy wiedzieli iakie powionosci mamy

Wtym Upadami do nuk JWWMC Pana Apana Jmc. Dobrodzieia naszego w tey Krzywdzie o łaskawe miłosierdzie nadnami poddanemi Zebysmy się nie rozchodzili y dzieci nasze a my Za mile Zdrowie y dlugoletnie Zycie y Panowanie Jasnie Wielmoznemu Panu Apanu y Dobrodzieiowi naszemu z dziecmi naszemi Maiestat Boski błagac będziemy iako wierni poddany

Potym pan Kraynik Słucha pana Skarbnika Oco go prosi to zaraz pan Kraynik sprawiedliwosc robi y z nas gromady cy słusznie cy nie nie słusznie ato wszystko y Z pana Skarbnika poddani Ze psanca Cała gromada tudziez y Wdowy podpisuiemy się

D 26. 7bris 1768° Anno Jacko Drahunicz Sam podał ad manus admini... (затерто).

Надпись: Pokorna Supplika do Jasnie Wielmoznego Pana Apana y Dobrodzieia naszego d 26. 7bris 1768 Anno Ze wsi Psanca.“

Друга жалоба:

„Jasnie Wielmozne Panowie y Dobrodzieie nasi

Myzniczona Gromada Mszanecka Zalani krwawemy Łzami scielimi się pod Stopy JW Milosciwych Panow Dobrodziow naszych, zebrząc Łaskawey Klemencij y protekcyi w krzywdach naszych które od lat kylkanascie ponosiem y cierpiem Suplikowalismi prawie corok do JWM Panow naszych, kazano nam Czekac Przeswietney Komissi, ktorey doczekać sie niemozemi znosilismi krzywdey rozne kary niesłusne pokismo mogli na lepszych Latach teraz P Bog przepuscił Lata niewrodzayne Rok po Roku grady inne plagi na nas y ciągniemi się abysmi skarbowi zadości uczyniły y czyniemi.“

Въ другôй жалобѣ читаємо:

... Але вже не можуть выдержати черезъ Лучку Иванкового сына (здаєсь сына того Ивана Когута, заушника польского, про котрого була мова въ першôй жалобѣ). Лучка уживає грунтôвъ людскихъ (kmieci), страшно розбиває людей, жѣнокъ, и дѣтей. забирає до роботы собѣ худобу ôдъ людей, забирає чужî латры дровъ, зъ ручницею и зъ бердишемъ ходить, и вже люде житя свого не певнî. Передъ скарбникомъ же nas Hultaiami czyni Buntwikami co Jmc Pan Skarbnik za nami strzylał y Pa Bog kul nas Bronił dołemposzli owo zgoła wszystkich sposobow na ostatne nas zniszczenie wynachodzą chcąc tego aby dziesięci kmieciowego się siekyro zachodziło już są y tego początkie gdyz się to praktykuie ieze tedy w tym nie nastąpi Łaskawa Klemęncia Jw Panow y Dobrodzieiow nasz o zapobiezenie tey naszey nieszezęśliwosci my za Długie tez Panowanie i Miły Zdrowie Błagać Maiestat Boski nie przestaniem

JW Panow y Dobrodzieiow naszych Wierni poddani y podnoszkowie Gromada Mszaniecka

На верхи: Supplika pokorna.“

панѣ Андрієнковои, тôлько-що зложена, буде грати сего лѣта въ Харковѣ въ тамошнôмъ театрѣ Суржиньского,

— **Украиньска капеля Гордовского**, зложена зъ 100 людей, дає нынѣ въ Москвѣ въ сали „Благородного собранія“ концертъ. Участники концерту выступлять — якъ доносять „Моск. Вѣд.“ — въ костюмахъ Запорожцѣвъ зъ XVII. и XVIII столѣть. Капеля Гордовского зъ великимъ успѣхомъ давала концерты въ Харковѣ, Варшавѣ и въ другихъ мѣстахъ.

— **Зъ-пôдъ Тернополя пишуть намъ**: Вертаючи зъ далекои дороги, довелося менѣ за-про заметѣль та лиху дорогу переночувати въ Глубочку великôмъ, пôдъ Тернополемъ, у тамошного господаря К. Тамъ заставъ я кôлькохъ поважныхъ тамошныхъ господарѣвъ, що вели розмову про свого покôйного отця Григорія Домбровицкого. Слухаючи ихъ бесѣды, мимо волѣ прийшли менѣ на гадку Тарасовй слова: „Нѣхто й не гавкне, не лайне, неначе й не було мене“. Справдѣ-жь бо, хочь покôйникъ упокоився ще 2 лютого с. р., а и доси не довелось менѣ хочь-бы и малесеньку згадочку прочитати въ нашôй печати про сего тихого але ревного Русина-труженика, окрôмъ звычайнои згадки, що померъ. Я бачивъ покôйника за житя всего два чи три разы, а тымъ, що чувъ я про него ôдъ єго-жь прихожанъ про єго заслуги, мушу подѣлятися зъ Вп. читателями „Дѣла“, разъ, щобы ôддати належну честь тихому труженикови, а ôдтакъ показати молодшому поколѣню взôрець. Пок. Григорій бувъ се поважный священикъ, що доживъ 88 лѣтъ въ непорочнôй статочности. Про єго труды въ приходѣ и дбалôсть о прихожанъ своихъ нѣхто нѣколи не чувавъ, бо покôйникъ не любивъ хвалитись тымъ, що зробивъ кому доброго въ своѣмъ житю, а ще менше тымъ, що чинивъ въ своѣмъ приходѣ. Прийшовши передъ 56 лѣтами на приходство до Глубочка, заставъ тамъ тôлько фундаменты тои величавои церкви зъ пышною вежою, крытою бляхою, що на милю зъ далека зъ мурованого гостинця бачишь. Се трудъ и старанье покôйника. Коли 1848 р. знесено панщину и дозволено нашимъ меншимъ братамъ-салянамъ побирати науку въ школахъ, пок. О. Григорій бувъ въ Тернопôльщинѣ одинъ зъ першихъ, що постарався о школу въ Глубочку, щобъ дѣти єго прихожанъ могли тамъ просвѣщатися. Ся школа була все пôдъ бачнымъ окомъ покôйника ажь до послѣднои хвилѣ єго житя; а коли вже опôсля старечій вѣкъ зробивъ покôйника отяжѣлымъ, то все таки не лишавъ шкôльнои молодежи безъ духовнои своєи опѣки, и не було тыждня, щобы ôнъ бодай разъ не загостивъ до неи зъ наукою катихитичною. В. Консисторія, узнаючи заслуги б. п. Григорія, ôдзначила єго ôдзнаками крилошаньскими, зробила ординаріятскимъ комисаремъ для шкôлъ народныхъ, и настоятелемъ деканата тернопôльского, за котрый то чинъ покôйникъ бувъ подякувавъ. И послѣдными роками б. п. Григорій, хотяй уже 80-лѣтный старець, не лишався по-за другими молодшими труженниками, а займаючись живо всѣми справами рускими, усердно багнувъ здвигнути своихъ прихожанъ и морально и матеріяльно. Тожь на старости своѣй доложивъ всѣхъ силъ и заложивъ братство тверезости и читальню, за що нехай буде память єго ôдъ рода въ родъ! — Такъ розповѣдали собѣ прихожане, шануючи память покôйного о. Григорія Домбровицкого. Я ôдъ себе додамъ ще тôлько те, яка стрѣча менѣ самому лучилася у покôйника. Передъ рокомъ бувъ я змушеный заѣхати до покôйника. Входжу до єго кôмнаты — сивый старець сидить при ôкнѣ та держучи одинъ томъ „Историчнои Библіотеки“ Ол. Барвѣньского, читає зъ такимъ жаромъ, що и не почувъ, коли я увôйшовъ въ хату. „Що робите, татуню?“ — сказавъ я витаючись. — „Вчуся!“ — сказавъ поважный старець, кладучи книжку на столѣ. — „Ось бачите, се така добра рѣчь, що кождый правый Русинъ повиненъ єи на память знати, якъ *Отченашь*. Коли-бъ нашй Русины були насъ ôдъ 1848 року надѣляли такими книжками, а мы ихъ вывчили на память та й межи нарôдъ защепили, не такъ бы мы нынѣ стояли якъ стоимо!“ И пôйшла у насъ розмова про справы нашй народнй. Старець зъ одушевленьемъ слухавъ моихъ росказôвъ про змаганя Русинôвъ, высказувавъ свои здоровй погляды, зъ сумомъ судивъ та докорявъ тымъ, що покинувши дбати про масы народнй, збилися зъ пути та ще й доси не перестають „баламутити“ и „каламутити“. Я глянувъ по столѣ та зазрѣвъ розтворену книжку, заглянувъ до неи, та побачивши повѣсти Марка Вовчка, я усмѣхнувся. „Смѣєтеся, що я и те читаю?“ — сказавъ до мене старець. — „Правда, оно смѣшно трохи, що я надъ гробомъ стоячій старець, читаю мовь якій школярикъ або панночка такй повѣстки. Менѣ радше-бы вже читати псалтирю та промышляти о тамтôмъ свѣтѣ! Але-жь бо я и до гробовои дошки не перестаю учитися. И зъ-ôдси учуся языка, того прегарного языка, якимъ отсй повѣстки писанй. И ôдъ коли я почавъ такимъ языкомъ до моихъ прихожанъ промовляти, бачу, що они мене скорше розумѣють.“ — Ось такій то бувъ пок. о. Григорій Домбровицкій, тихій, неголосный труженикъ и патріотъ, якихъ, на жаль, не надто богато маємо не то що межи старшими, але навѣть межи молодшими. Тымъ то зовсѣмъ оправданою уважаю журбу тамошныхъ прихожанъ, якого то теперь они дôстануть душпастиря та чи схоче ôнъ дальше повести добре розпочате дѣло покôйника. — *Б.*

— **Стипендію** фундаціи бл. п. Мих. Попеля, рôчно 80 зр, одержавъ Корнилій Чайковскій, ученикъ III. клясы гимн., и має єи побирати въ пôврôчныхъ ратахъ, почавши ôдъ шк. року 1887|8.

— **Урядъ телеграфичный** отворено дня 18 л. с м. въ Судовôй Вишни въ полученю зъ урядомъ почтовымъ и зъ обмеженою службою денною.

— **Фабрика асфальту у Львовѣ.** Инжиниръ Лычкевичь отворивъ дня 18. л. с. м. у Львовѣ при ул. Корытнôй фабрику асфальту и тектуръ огнетревалыхъ до покрываня дахôвъ. Зъ великои скôлькости нагромадженого сырого матеріялу въ сѣй фабрицѣ можна мѣркувати, що фабрика львôвска конкуренцію зробить подôбнымъ выробамъ вѣденьскимъ и заграничнымъ.

— **Въ львôвскôмъ судѣ карнôмъ** розпочалася вчора розправа противъ коршмара Хаима Вурма, обжалованого о отроєнье въ роцѣ 1883 въ Тудорковичахъ, селѣ пов. сокальского, селянина Ивана Веца, котрому Хаимъ бувъ виненъ грошѣ. Вурмъ утѣкъ бувъ до Россіи, тамъ єго пôймали и спровадили до Галичины. Въ р. 1886 бувъ Вурмъ засудженый уже на смерть. Трибуналъ касаційный знѣсъ той засудъ и въ маю 1887 р. другій разъ ôдбувалася розправа. И зновъ порервано розправу для доповненя слѣдства. Вчора почалась она по разъ третій.

— **Въ тяжкôй пригодѣ** знайшовся одинъ панъ польскій. Выѣхавши отсеи зимы пôдъ вечеръ зъ дому до не конче далекого сусѣда, зблукався зъ дороги. Вже й нôчь запала, а ôнъ все ѣхавъ и ѣхавъ, а тутъ за снѣговѣйницею и свѣта не видко. Наконець заѣхавъ въ такй снѣговй завалы, що анѣ кроку рушитись. Морозъ трѣскучій, вѣтеръ смалить, — що тутъ робити? — хиба смерти ждати. Але вôзникъ зобачивъ, що въ однôмъ мѣсци недалеко мрѣє щось нѣбы хата. Ну, будь-що-будь, треба тамъ якось дôстатись. Зъ не высказанымъ трудомъ, западаючи по пахвы въ снѣгъ, ледви-не-ледви добрели туды — але якъ засумувались, коли побачили, що се не хата а стирта сѣна! Сумували, сумували, ажь наконець панови блысла гадка: няйся дѣє божа воля!... вынявъ сѣрники зъ кишенѣ и пôдпаливъ стирту. Почала величезна стирта горѣти, поломѣнь бухає, луна стала на небѣ... За якійсь часъ надбѣгають люде, задыханй, стомленй... То були двораки самого пана: панъ пôдпаливъ свою власну стирту! Двораки не могли тому начудуватись, бо двôръ бувъ уже не конче далеко..

— **Панъ начальникъ громады** — дарма, котрои, бо такихъ богато, — любить судити справы въ коршмѣ, а хочь и нема на порядку дневнôмъ нѣякои справы, ôнъ не обôйдесь безъ того, щобъ не вступити до коршмы и не выпити, добре таки выпити. По пяному рôзнй уже мавъ пригоды, але такои, якъ ось недавно єму лучилася, не мавъ ще нѣколи. Середъ бѣлого дня вертавъ зъ коршмы „мыслѣтами“ сильно вже закропленый, до дому. Звычайно ворота у него були запертй и ôнъ перелазивъ черезъ перелазъ въ плотѣ. Симъ разомъ ворота стояли отворомъ, ôнъ красно прôйшовъ ними, а все собѣ въ пянôй головцѣ розбирає: „Де вже разъ той перелазъ?“ Середъ подвôря стояла кирниця. Панъ начальникъ якъ-разъ наткнувся на кирницю и здержався при цимбринѣ. — „Ну, ось перелазъ!“ Перекладає ногу, „перелазить“ и бебевхъ! — въ кирницю. Не утопився, люде вытягнули єго — и ôнъ дальше начальникує, але та пригода такъ єго зворушила, що ôнъ ôдъ тогды вже не вертає зъ коршмы самъ до дому, а жде, ажь поки хто по него зъ дому не прийде...

— **„Aczkolwiek“ и „atoli“.** У Львовѣ стають дуже часто передъ судомъ жиды, властителѣ склепôвъ, обжалованй о обманьство и фальшиве банкротство. А якъ мѣжь адвокатами львôвскими суть спеціялисты до обороны поодинокихъ злочиньствъ, такъ и до фальшивыхъ банкротствъ єсть одинъ спеціялистъ-адвокатъ, жидъ, котрый въ своихъ оборонахъ послугуєсь „czistym polskim literackim językiem“, уживаючи чи треба чи не треба слôвъ „aczkolwiek“ и „atoli“. Сими днями зъявивсь у сего спеціялиста одинъ жидокъ и просивъ о оборону въ розправѣ судовôй По довгôмъ торзѣ приставъ уже жидокъ на высоку заплату 25 зр., але застерѣгъ собѣ: „Aber. Herr Doctor, vertheidigen Sie mich mit „aczkolwiek“ und „atoli“.

— **Королевичь италійскій**, Викторъ Емануилъ, має на веснѣ сего року подорожувати по Австріи и Нѣмеччинѣ. Товаришами королевича будуть полковникъ Озіо и одинъ єго учитель.

— **Дрôбнй вѣсти.** Генеральнымъ субститутомъ помершого адвоката въ Новôмъ Санчи, д-ра Томы Янчуры, именованый д ръ Володиславъ Барбацкій, адвокатъ въ Новôмъ Санчи. — Выкладъ габилитаційный въ школѣ политехничнôй у Львовѣ буде мати въ четверъ, л. 23 д. с. м. п. Ст. Нѣментовскій и читати-ме: „О антраценѣ зô становища науки и промыслу“. — У Львовѣ померъ Мавр. Адльманъ, ревидентъ рахунковый краєвои дирекціи скарбу. — Въ американьскихъ сполученыхъ державахъ єсть около 250.000 жидôвъ. — У Львовѣ померъ вчера Францъ Момоцкій, слюсарь и радный мѣста Львова, проживши 59 лѣтъ.

Надôслане.

Преміи цукровй.

Сей тематъ стягнувъ на себе послѣдными часами загальну увагу. Чи такй преміи суть практичнй або нѣ, не хочемо тутъ о тôмъ розправляти, але се єсть незбыте, що хороба цукрова и мочева суть дуже небезпечными недугами. До нынѣ одиноке знане средство лѣчниче єсть Варнера Safe Diabetes Cure и панѣ Д. Еппштайнъ зъ Мильтенбергу пише, що слѣдує: „Вже ôдъ многихъ лѣтъ будучи недужною, показалися передъ кôлькома мѣсяцями симтомы, котрй навели мене на догадъ, що я слаба на хоробу цукрову. Неустанна спрага, великій апетитъ, незвычайно велике пертье мочу, слабый взôръ очей, суха шкôра и языкъ, и моє успособленье духове таке, що зъ найменшои причины я заливалась слезами. Рôзнй анализы подали, що мочь заключає въ собѣ цукоръ. Тодѣ звернула мою увагу одна приятелька, котра слабувала на нирки и зъ добрымъ успѣхомъ уживала Варнера Safe Diabetes Cure, на Вашь лѣкъ, а що до моихъ недугôвъ долучились ще и страшнй болѣ въ суставахъ, тому почала я вживати сего лѣку. По ужитю вже першихъ кôлькохъ фляшокъ змѣнився мôй станъ. Въ першій разъ по лѣтахъ мала я знова вохкй губы и языкъ, шкôра стала знова елястичною, незвычайна спрага и великій апетитъ зменшали, часте моченье минулося, болѣ въ суставахъ, котрй перше не давали менѣ анѣ ôдпочати анѣ рушатись, цѣлкомъ проминули. Зъ вдяки за одержанй успѣхи, могу я сей лѣкъ всѣмъ недужимъ поручити и радо подамъ близшй выясненя“. — Продажь и розсылка ли-ше черезъ аптики. Цѣна 2 зр. 80 кр. Складъ: Жигм. Рукеръ, Іоанъ Вєвіорскій, д-ръ Кароль Миколяшь у Львовѣ. Головный складъ: Einhorn Apotheke (Max. Fanta's) въ Празѣ.

Наука, штука и литература.

— **„Вѣстникъ Европы“**, журналъ петербурскій, помѣстивъ въ 2-гôй книзѣ (за лютый) письмо до редакціи О. Я. Кониського: „Осипъ Федьковичь“. Въ тôй-же книзѣ находиться очеркъ А. Н. Пыпина „Новые романы Сенкевича“, Вол. Соловєва „Россія и Европа“, труды Н. Я. Данилевского и Н. Н. Страхова, и др.

— **Новй украиньскй штуки драматичнй.** М. П. Старицкій написавъ нову штуку, дозволену уже цензурою, п. заг. „По модному“, а Олена Пчôлка подала до цензуры свою драму зъ народного житя въ 5 дѣяхъ, п. заг. „Злочинниця“.

Вѣсти зъ Аеп. Львôвскои.

Митроп Консисторія вставилася до ц. к. намѣстництва о плату за фонда религійного рôчно по 300 зр. для сотрудникôвъ при парохахъ: о. Ипол. Малецкôмъ въ Небыловѣ и о. Мих. Кордубѣ въ Сушнѣ; о пôдвысшенье платы для сотрудника въ Пôйлѣ, о. І. Тимцюрака, зъ 210 зр. на 300 зр. рôчно.

Намѣстництво асигновало о. Прок. Белею, дефиціенту, плату 425 зр. рôчно, почавши ôдъ 15 грудня 1887 р.

Завôзваный вдруге до кан институціи о. Лука Бубровичь на пароха при львôвскôмъ головнôмъ шпитали.

Господарство торговля и промыслъ.

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

22. л. лютого 1888.

Львôвъ: Пшениця 6·15 до 6·80, жито 4·50 до 4·90, ячмѣнь 4·— до 6·—, овесъ 4·60 до 4·90, горохъ 4·— до 9·50 вика 4·50 до 5·—, рѣпакъ 9·50 до 10·—, лнянка — до —, конюшина червона 28·— до 45·—, конюшина бѣла 40·— до 48·—, конюшина шведска — до —, хмѣль ôдъ 25 до 45.— зр. за 56 кильо въ мѣсци, оковита за 10.000 литрôвъ 24·25 до 24·75 зр.

Тернопôль: Пшениця 6 — до 6·60, жито 4·25 до 4·50, ячмѣнь 4·— до 5·—, овесъ 4·30 до 4 60 горохъ 4·— до 9.—, вика 3·85 до 4·50, рѣпакъ 9·— до 10.—, лнянка — до —, конюшина черво, на 25·— до 40·—, конюшина бѣла 25.— до 40·— конюшина шведска — до —.

Пôдволочиска: Пшениця 6·— до 6·50, жито 4·— до 4·45, ячмѣнь 3·75 до 4·20, овесъ 4·— до 4·30, горохъ 4.— до 9.—, вика 3·75 до 4·35, рѣпакъ 9·— до 9·75, лнянка — до —; конюшина червона 25·— до 43·—, конюшина бѣла 30·— до 45·—, конюшина шведска — до —.

Ярославъ: Пшениця 6·50 до 7·05, жито 4·65 до 5·10, ячмѣнь 4·— до 6.50, овесъ 4·85 до 5·20 горохъ 4·— до 9·50, вика 4·10 до 4·80, рѣпакъ 9·65 до 10·50 лнянка — до —, конюшина червона 35·— до 46·—, конюшина бѣла 33·— до 46·—, конюшина шведска. — до —.

Вѣдень: Пшениця 7·48, жито 6·—, овесъ 0·—, кукурудза 0·—.

— **Льосы мѣста Станиславова.** При тягненю д. 15 л. лютого головнѣйшй выгранй припали на числа: ч. 4447 — 10.000 зр., чч. 2859 и 3889 по 400 зр., чч. 4157, 5105, 9261, 9293, 21351, 23048 и 23987 по 50 зр. Выплата выграныхъ починаєся 15 л. серпня 1888 р.

— **3% льосы австрійского заведеня кредит. земского** (Bodencredit-Anstalt Prämien-Pfandbriefe). При тягненю премієвôмъ выграли: сер 3777 ч. 30 — 50.000 зр., сер. 1544 ч. 26 — 2.000 зр., а сер. 1618 ч. 52 и сер. 3786 ч. 54 по 1.000 зр.; при тягненю амортизаційнôмъ вытягнено серіи 484, 1684, 1921, 2138 и 2797. За всѣ льосы зъ сихъ пятьохъ серій выплачуєся по 100 зр. зъ днемъ 1 червня 1887 р., а кромѣ того дôстаються асигнаты, беручй удѣлъ въ дальшихъ льосованяхъ премієвыхъ.

— **Хоробы заразливй** у звѣрятъ домашныхъ дослѣджено въ Галичинѣ ôдъ 10 до 17 лютого ось якй: Зараза писка и ратиць у худобы въ селахъ: Александровѣ коло Бôрокъ малыхъ, пов. скалатского, и Денисовѣ, пов. тернопôльского. Пархи у коней въ селѣ Потоцѣ, пов. бережаньского.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Перенесеня.** Гр. Андрѣй Потоцкій, ataché при амбасадѣ австрійскôй въ Парижи, перенесеный до министеріюмъ справъ внутрѣшныхъ у Вѣдни.

— **Конкурсы.** При львôвскôмъ высшôмъ судѣ краєвôмъ єсть опорожнене мѣсце совѣтника IV. кл. ранги; подаватись можна до 15 марта с. р. до президіи высшого суду краєвого. — При судѣ повѣтовôмъ въ Сколѣмъ потреба дієтарія до заводженя книгъ грунтовыхъ. Плата денна 1 зр.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На бѣдныхъ ученикôвъ рускои гимназіи** прислали щедрй датки Добродѣѣ: п. Лонгинъ Репецкій, инспекторъ податковый въ Кроснѣ, 5 зр. (за присылку „Справозданя“гимназіи); п. Кульчицкій зъ Будзанова 2 зр.; д-ръ Чайковскій зъ Герберсдорфу 9 зр. 9 кр.; Вп. Мих. Ковшевичь зъ Ульгôвка 1 зр.; о. Сабатъ зъ Тысьменичанъ 3 зр; о. Алексей Кадапскій зъ Грушки 4 зр; о. Т. Ковальскій зъ Спасова 5 зр.; п. Теодоръ Сеникъ зô складки при будовѣ будôвлѣ зъ фундаціи князя Острогского 4 зр. 15 кр. Зъ нами Богъ! — *В Ильницкій.*

— **Для „Рускои Бурсы“ въ Бережанахъ** въ часѣ ôдъ 15 липня 1887 до 15 лютого 1888 кромѣ належитости за розôсланй билеты на вечерокъ зъ танцями въ день 7 н. ст. лютого 1888 зложили: О. Ульваньскій зъ Лѣсникъ 2 зр.; о. Г. Медицкій зъ Слободы 2 зр.; о. Евг. Гузаръ зъ Завалова 2 зр.; о. Лежогубскій зъ Рыбникъ 2 зр; о. В. Филиповскій 1 зр.; о. Павло Филиповкій 1 зр.; п. Иларіонъ Савчиньскій 1 зр.; п. Як. Битнеръ зъ Сернокъ 10 зр.; о. Ил. Стеткевичь 2 зр.; о. Застирець 2 зр.; о. Ив. Дурбакъ 1 зр.; о. Вол. Чировскій 2 зр,; панѣ Зарицка зъ Бережанъ 1 зр.; о. Ивасечко зъ Вербова 1 зр.; о. Лужцицкій зъ Жукова 3 зр.; п. Вѣдавскій зъ Будзанова 1 зр.; п. Ціосъ зъ Литатина 2 зр.; п. Дмитро Вываль зъ Тростянця 1 зр.; о. Кисѣлевскій зъ Скоморохъ старыхъ 50 кр; п. Гр. Стефановичь 8 зр.; п. О. Кроховскій 2 зр.; д-ръ Андр. Чайковскій 1 зр.; панѣ Емилія Филиповска даръ 50 зр.; о. Корытк зъ Богатковець 1 зр.; о. П. Филиповскій зъ Новошина 1 зр.; ч. Братство церк. зъ Новошина вкладку изъ колядъ 2·50 зр.; ч. Братство парубоцке зъ Новошина 50 кр.; о. Т. Кекишь зъ Дусанова 1 зр.; о. Дурбакъ зъ Увся 1 зр.; ч. Братство зъ Увся 64 кр.; о. І. Кузьмовичь зъ Бруховичь 1 зр.; о. І. Мойсеовичь зъ Ценева 2 зр.; о. І. Лужницкій зъ Жукова вкладку членьску 1 зр.; ч. Братство церк. зъ Жукова 2 зр.; ч. Братство зъ Сновичь 2 зр.; ч. Браство церк. зъ Шумлянъ 1 зр.; п. В. Вольскій зъ Сновичь 5 зр; о. А. Лежогубскій зъ Рыбникъ 1 зр.; о. Т. Задорецкій зъ Выпискъ 1 зр.; о. К. Тилявскій зъ Дôбща 2 зр,; о. Воляньскій зъ Стратина 3 зр; о. Макогоньскій 2 зр.; ч. Громада Липниця горѣшна 2 зр.; о. Д. Розлуцкій 2 зр. — Ôдъ Выдѣлу „Рускои Бурсы“ въ Бережанахъ дня 15 н. ст. лютого 1888.

Телеграмы „Дѣла“.

Парижъ 21 лютого. Рада министрôвъ постановила нынѣ поставити при нарадѣ надъ тайнымъ фондомъ министерства дѣлъ внутрѣшныхъ вотумъ довѣрія. Въ кругахъ посольскихъ уважають кризу кабинету за нехибну и говорять голосно, що наслѣдникомъ Тирарда буде Фльоке.

Римъ 21 лютого. „Opinione“ пише: Наколи предложеня Россіи стремлять до того, щобы усунути кн. Фердинанда, то Австрія, Англія и Италія на то не згодяться. Въ такôмъ случаю треба-бы ще постаратися о нового князя, бо анархія послужила-бы лишь Россіи за причину до войсковои окупаціи.

Вѣдень 22 лютого. Рубель россійскій упавъ на 1·04; фактъ сей выкликавъ тутъ великій переполохъ.

Лондонъ 22. лютого. „Times“ доказує, що Англія для забезпеченя власнои торговлѣ, для удержаня европейскои рôвноваги и зô взгляду на симпатіи и дружбу має обовязокъ выступити рѣшучо въ оборонѣ италійскои маринарки и не допустити, щобы Франція мала перевагу на Середземнôмъ мори.

Петербургъ 22. лютого. Приѣхавъ тутъ ген. Вердеръ зъ Берлина и мешкає яко гôсть царя въ Зимовôмъ двôрци.

Одесса 22 лютого. Зарядъ полудневозахôдныхъ зелѣзниць одержавъ приказъ зъ Петербурга мати кождои хвилѣ готовыхъ 4000 вагонôвъ до перевозу войска.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вп. І. Т. въ Груш. Просимо о залеглости. — **Всч. К. Л. въ Вербовѣ.** Довгъ за 1883 р. дôстали и за І. кварталъ 1888; числа ôдъ 1 лютого выслали. — **Вп. В. О. въ Залучи.** И овшѣмъ; намъ прецѣнь выгôднѣйше ¼-рôчно нѣжь мѣсячно дôстати предплату. — **Всч. Н. Р. въ Шумл...** На р. 1888 зôстало 2 зр.; „Дѣло“ выслано; у насъ така практика, що хто хоче по скôнченôй предплатѣ дôставати „Дѣло“, мусить намъ донести, що бажає дальшои высылки. — **Всч. І Р. въ Трост.** На 1888 р. зôставъ 1 зр. — **Всч. Н. К. въ Тарнавцѣ.** На р. 1888 зôставъ 1 зр. — **Всч. О. Г. въ въ Худик.** Грошѣ дôстали, на р. 1888 зôстало 1·50 зр. — **Всч. А. К. въ Ракôвци.** Прийде 2 зр. — **Всч Ю. С. въ Костѣльн.** За І. кв. дôстали.

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночй) пл. Галицкій 14.
Дръ Е Лебедовичь (нед. внутрѣшнй и очнй) ул. Корняктôвъ (Нар. Дôмъ).
Д-ръ І. Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Аптики: 2292

З. Рукеръ ул. Кракôвска.

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краєвый ул. Костюшки (будынокъ соймовый).
Банкъ гипотечный пляцъ Галицкій.
А Шеленбергъ (конт вымѣны) ул. Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лилієнъ (конт. вымѣны) ул. Гетьманьска 6.

Готелѣ и Реставраціи:

Готель францускій и рест. швехатска пл. Маріяцкій.
Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Кракôвска 9.

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устыяновичь, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т. Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4.

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичь (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склепы:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгнеръ (найтаншій магазинъ галантерійный) ул Галицка 16.
А. Гальскій (товары зелѣзнй) пляцъ Маріяцкій 9.
Стахевичь и Абрысовскій (матеріи на сукнѣ) Ринокъ 32.
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20.
Вольфъ Чоппъ (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ) ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничй:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигіи).

Подяка.

Дня 7 л. сѣчня 1888 неумолима смерть забрала менѣ любезного мужа, а дѣточкамъ сердечного батька, Максима Стасюка, учителя въ Зубковѣ, сокальского округа. Похоронъ ôдбувся 8. сѣчня, на который зволили явитися: Всч. оо. Ем. Яремкевичь и Л. Яремкевичь, зъ Зубкова. о. Ем. Левицкій зъ Тартакава и о. Фолисъ зъ Розджалова. Зъ пп. учителѣвъ прибули пп.: А. Олѣярникъ зъ Пересны зъ своимъ хоромъ, Сподаръ зъ Тартакова, Бѣчай зъ Пождемира, Денега зъ Я-

струбичь, Яворчаковскій зъ Спасова, Пѣлецкій зъ Волицѣ комаровои, Иваницкій зъ Копытова и п-ѣ Крупчакова зъ Комарева, а п. Лѣсковацкій зъ Бышова бувъ неôдступнымъ потѣшителемъ сирôтъ и зарядителемъ цѣлого сумного обходу. Прибуло такожь богато сусѣднои интелигенціи и зôбрався здвигъ народу.

Охолонувши зъ тяжкого горя, складаємо Всч. Отцямъ найсердечнѣйшу подяку за всякй безинтересовнй при похороннôмъ обрядѣ труды, а особливо: о. Луцѣ Яремкевичу за парастасы а о. Фолису за прощальну въ церкви промову, а такожь Ч. Братству церковн. зъ Зубкова за всякй услуги и выдатки. Всѣмъ, що потрудилися, сердечне щиро-руске Спасибôгъ!

Павлина Стасюкова, вдова, Богуслава, Клявдиля и Зенонъ, сироты.

Маріяцельскй каплѣ жолудковй

знаменито дѣлаючй у всѣхъ недугахъ жолудка.

Schutzmarke.

Незрôвнанй при браку апетиту, слабôмъ жолудку, воняючôмъ ôддыху, квасно̂мъ ôдгиканю, здутю, кольцѣ, катарѣ жолудка, згазѣ, твореню ся пѣску и камѣньчикôвъ въ мѣхури, при надто великôй флегмѣ, жовтачцѣ, ôдкиненю и блюваню, болю головы (єсли походить зъ жолудка), корчахъ жолудка, задненю, перетяженю жолудка стравами и напоями, при хробакахъ, недугахъ селезѣнки, печѣнки и гемороидахъ. — Цѣна фляшочки разомъ зъ **приписомъ 35 кр., подвôйнои 60 кр.**

Головна высылка у аптикаря

КАРОЛЯ БРАДИ КРОМЕРИЖЬ (Kremsier) МОРАВА.

Маріяцельскй каплѣ жолудковй не суть нѣякимъ средствомъ потайнымъ. Складовй части поданй суть при кождôй фляшочцѣ въ **приписѣ.**

Правдивй можна купувати у всѣхъ аптикахъ.

2351 2—52

ОСТЕРЕЖЕНЬЕ! Правдивй Маріяцельскй каплѣ жолудковй рôзно фальшують и наслѣдують. — **На знакъ правдивости** мусить кожда фляшка бути завинена въ червоне запакованье, заосмотрене въ **повысшу марку охоронну** и при кождôй фляшочцѣ на приписѣ мусить находитися, що сей приписъ друкованый у Г. Гуска въ Кромерижу.

Правдивй можна купити: У ЛЬВОВѢ въ аптикахъ: Якова Байзера, Г. Блюменфельда, Петра Ґайльгофера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколяша, Якова Пипеса, Жиг. Рукера, Кар. Склепиньского, І. Вевюрского, Арн. Раппапорта. — ВЪ БЕЛЗѢ у ап. Ґросса. — ВЪ БОБРЦѢ у ап. Бальбины Мендлицкои. — ВЪ БРОДАХЪ у ап. Бронисл. Витославского, Мих. Куляки, Вильг. Ляндесберга. — ВЪ БЕРЕЖАНАХЪ у ап.: Ад. Дурета, Іос. В. Лобоса. — ВЪ ДОЛИНѢ у ап. С. М. Траунфельнера. — ВЪ ДРОГОБИЧИ у ап.: Айхмилера, П. Партикевича. — ВЪ ГЛИНЯНАХЪ у ап. А. Гельма. — ВЪ МЕЛЬНИЦИ у ап. Кроковского. — ВЪ МОСТАХЪ ВЕЛИКИХЪ у ап. І. Жолиньского. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛЯНАХЪ у ап. Омел. Барановского. — ВЪ РАДЕХОВѢ у ап. Яськевича. — ВЪ РОЗВАДОВѢ у ап. Винк. Грабовского. — ВЪ РОЗДОЛѢ у ап. Людв. Мержвиньского. — ВЪ САМБОРѢ у ап.: І. Алексевича, К. Мареша. — ВЪ СКОЛѢМЪ у ап. С. А. Лецковского. — ВЪ СОКОЛОВѢ у ап. Андр. Данчака. — ВЪ СОКАЛИ у ап. Евг. Высочаньского. — ВЪ СТАРÔМЪ МѢСТѢ у ап. Ад. Палеского. — ВЪ СТРЫЮ у ап.: Чальбазаніого, В. Коморовского. — ВЪ ТУРЦѢ у ап. Жиг. Козицкого. — ВЪ ВАРЯЖУ у ап. Венед. Кшивоблоцкого. — ВЪ ЗОЛОЧЕВѢ у ап. Франца Петеша.

Юліянъ Стрѣлецкій

передъ тымъ

И. ОСТРОВСКІЙ и И. СТРѢЛЕЦКІЙ

Магазинъ ювилерскій, у ьвовѣ

Рынокъ 45 2188 4—6

поручає всѣлякй выробы зъ срѣбла, золота и дорогихъ каменѣвъ, именно: брошки, ковтики, брансолеты, перстенѣ, гузики, спинки, аграфы, срѣбну посуду столову, тацы, цукорницѣ, штуцы т. є. ножѣ, ложки, вилки, такожь сервисы до чаю и кавы зъ первостепенныхъ фабрикъ заграничныхъ.

Магазинъ сей, звѣстный ôдъ пôвъ столѣтя зъ ретельности и совѣстности, припоручує такожь **власну робôтню всѣхъ направъ и репарацій.**

Робить такожь всѣлякй предметы, потрѣбнй до церковногоужитку якъ: **монстранціи, чашѣ** и т. д. пôсля найновѣйшихъ рисункôвъ, а уживанй **позолочує и посрѣблює** по умѣренныхъ цѣнахъ.

Має такожь одиноку въ Галичинѣ Репрезентацію выробôвъ **Христофля зъ Парижа** славно звѣстного срѣбла хиньского **по фабричныхъ цѣнахъ.**

Найбôльша въ краю

Читальня

31 000 дѣлъ

польскихъ, нѣмецкихъ, францускихъ и англійскихъ

такожь 2240 8—0

Складъ нотъ

на всѣ инструменты и до спѣву.

Выпозичальня нотъ

52.000 штукъ

давнѣйше

КАРОЛЯ ВИЛЬДА

доповненй *найсвѣжшими* новостями

полученй зôстали зъ книгарнею при пляцу Катедральнôмъ

Условія абонаменту и катальоги розсылаються на жаданье franco.

Губриновича и Шмидта

ВАТРА,

литературный Збôрникъ **Василя Лукича**, выданый коштомъ членôвъ руского касина въ Стрыю на дохôдъ того-жь, вже появилась въ розпродажи. Цѣна 1 примѣрника, зъ пересылкою рекоменд. **1 зр. 50 кр.** Замовляти можна черезъ часописи рускй або вôдносячись впростъ до Выдѣлу касина.

„СЛАВІЯ"

банкъ взаимныхъ убезпечень въ Празѣ.

Забезпеку, яку подає асекурація на житье кождому якъ бѣдному такъ богатому, не можна ощадностею иншого рода узыскати, або не можна заперечити правдѣ, що найскорше той ощаджає, хто заасекуруєся на житье.

На примѣръ: Урядникъ, учитель, священикъ и т. д. забезпечить въ своѣмъ вѣцѣ 30 лѣтъ для родины на случай своеи смерти 1.000 зр. а. в. за що платить квартально тôлько 5 зр. 94 кр.

40 лѣтъ числячій отець забезпечить для однорôчнои дитины капиталь 1000 зр. выплатимый по дожитю 24 року доньцѣ або сынови, за квартальну премію 8 зр. 30 кр. Єсли отець умирає передъ выплатою забезпеченои сумы, перестає плаченье преміи а заасекурованый сынъ або донька получить въ условленôмъ часѣ цѣлу заасекуровану суму; єсли-же дотычный сынъ або донька умре передъ тымъ часомъ, звертає „СЛАВІЯ" всю вплачену премію.

Молодый мужчина забезпечить капиталъ 1.000 зр. на случай дожитя и смерти. Єсли дожие 55 року житя одержить самъ заасекурованый капиталъ; єсли-жь умре передъ тымъ часомъ, выплаченый буде капиталъ цѣлый въ полиси наведенымъ спадкоємцямъ. Квартальна премія єсть 7 зр. 27 кр.

На полиси що-найменше 3 роки важнй и доси выплатимй выдасть головна Дирекція на осôбне жаданье члена зъ кôнцемъ кождого дальшого року удѣловй полисы на тіи квоты, на котрй членъ за вплачену премію право набувъ.

До заплаченя кождои навѣть мѣсячнои раты преміи єсть дозволеный терминъ до 90 днѣвъ.

По 5-лѣтнôмъ треваню убезпеченя може асекураційна сума бути выплачена навѣть тогды, єсли убезпеченый умеръ въ поєдинку або самъ собѣ житье ôдобравъ.

Всякій зыскъ дѣлиться помежи убезпеченыхъ. Резерва зыску для убезпечень житьевыхъ выносить зъ кôнцемъ 1886 р. 175.570 зр. 92 кр.

Сума выплаченыхъ на житье убезпеченыхъ капиталôвъ по конець р. 1886 выносить 1,333.023 зр. 86 кр.

Зъ кôнцемъ р. 1886 числить „СЛАВІЯ" въ ôддѣлѣ житьевôмъ 40.497 членôвъ зъ убезпеченымъ капиталомъ 22,835.193 зр. 31 кр.

На всякй пытаня якъ найохотнѣйше одвѣчає и тарифы высылає головне Заступництво банку „Славія" у Львовѣ. 2340 2—24

Зарядъ копальнѣ нафтовои въ Схôдници

Княгинѣ Любомирскои

поручає **свою незапальну, подвôйно рафиновану, майже безъ вони.**

НАФТУ

лише до набутя въ тврговляхъ

КАРОЛЯ КЛИМОВИЧА

00 кришталева 1 литръ . . .	**22 кр.**
1-а цѣлкомъ бѣла 1 литръ . .	**29 кр.**
2-а зъ ôдтѣнею жовтавою 1 литръ .	**18 кр.**

Въ бочкахъ по 150 кильо за 100 кильо кришталевои 23 зр. — за 100 кильо бѣлои 1-а 22 зр. — за 100 кильо зъ ôдтѣнею жовтавою 21 зр. зъ ôдставою до зелѣзницѣ.

Ôдставляю въ начиняхъ бляшаныхъ пломбованыхъ по 5 и 10 литрôвъ домôвъ не числячи за доставу.

Ôдбирателямъ квиткôвъ за 10 зр. даю 5% провизіи, котрй то въ кождôй моѣй торговли можна дôстати. — Найрадше удѣляю бôльшимъ домамъ на рахунокъ мѣсячный або квартальный.

Поручаючи за якôсть и незапальнôсть товару, котрого цѣны якъ найнизшй я поклавъ (12—?) 2263

пишуся зъ поважаньемъ

Кароль Климовичь, ул. Яблоновскихъ ч. 6. Телефонъ ч. 252.

Машины до шитя

Зингера ножнй

до выбору зъ 6 найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и вѣденьскихъ въ цѣнѣ ôдъ 36 до 60 зр. на раты — готôвкою о 10% дешевше, гваранція 5 лѣтъ.

Іосифъ Иваницкій

механикъ и спеціялистъ

Львôвъ, Готель Жоржа

тôлько безъ факторôвъ, агентôвъ, пявкелесôвъ и шмайгелесôвъ, котрй выкористовують нашу публичнôсть — спродають тандету и беруть за се 20%.

2231 14—20

ВЫДАНЯ ТОВАРИСТВА „ПРОСВѢТЫ"

Географія Руси

часть перша

Русь галицка, буковиньска и угорска

зъ картою тыхъ земель.

Цѣна 45 кр. (зъ пересылкою почтою 50 кр.)

Карта Галичины, Буковины и угорскои Руси сама про себе 10 кр. (зъ перес. почт. 12 кр.)

Народно-рускій Молитовникъ

для дѣтей, одобреный Впр. Митроп. Сильвестромъ (сторôнъ 143). Цѣна дуже низька, бо лише **20 кр.** (въ красшихъ оправахъ **25 кр.** и **35 кр.**). При купнѣ за 10 зр. опускаєся 20% рабату. Той молитвословець надаєся на дарунки (мѣжь иншимъ на памятку епископскихъ визитацій каноничныхъ). При замовленю бôльшого числа примѣрникôвъ можна жадати (за малу оплату) ôдповѣдныхъ золотыхъ написей на оправѣ.

А. РОЗМАНИТЪ

КРАКÔВЪ

ФАБРИКА ПАРОВА

Цикоріи, Сурогатôвъ кавы и Кавы фиговои

Выробляє зъ сырого продукту власнои плянтаціи всякй роды цикоріи и штучнои кавы, котрй ôдзначаються богатствомъ частей поживныхъ а такожь знаменитымъ смакомъ и запахомъ. 2286 11—0

Фабрика поручає передовсѣмъ:

Сурогатъ кавы аъ коробкахъ (шуфлядкахъ).
Сурогатъ кавы въ склянкахъ
Шротову каву францускy Розманита.
Цикорію кракôвску гôрку.
Каву фигову.
Цикоряну каву перлову. (Новôсть!!)
Каву кракôвску добôрну въ скриночкахъ.

Набути можна у всѣхъ важнѣйшихъ склепахъ.

ЛІЯРНЯ ДЗВОНÔВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФИНА

въ КАЛУШИ, почта и стація желѣзницѣ тамже.

Получивши на власнôсть по старôй фирмѣ „Ивана и сына Серафина" „**Ліярню дзвонôвъ**" въ Калуши, ôтзначену срѣбнымъ медалемъ заслуги, листомъ похвальнымъ и признаньемъ на выставѣ тов. им Качковского въ Коломыи (якъ о тôмъ свого часу газеты доносили, — маю и теперь на складѣ **готовй дзвоны**, выконую скоро замовленя и пріймаю старй або ушкодженй дзвоны до переливаня за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи всѣмъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за всѣ дотеперѣшнй замовленя въ давнѣйшôй спôльнôй а теперь моѣй власнôй **ліярни дзвонôвъ** прошу о ласкавй замовленя такъ на поодинокй новй дзвоны якъ и на цѣлй групы. За тревалôсть матеріялу и гармоничный звукъ моихъ дзвонôвъ ручу и для того осмѣляюся припоручати ихъ Вп. П. Т. публицѣ.

2327 3—24 Съ глубокимъ поважаньемъ

Антоній Серафинъ.

Вже выйшовъ I томъ знаменитого дѣла

М. Костомарова

Богданъ Хмельницкій.

II томъ друкуєся и выйде въ цвѣтни с. р.

Предплата на цѣле дѣло зъ пересылкою 5 зр. (въ оправѣ 6 зр. 20 кр.), такожь на раты

Адресувати: **Ол. Барвѣньскій, Тернопôль.** 4—5

Лишь правд съ маркою „Котва"

Страдаючимъ на гостець и ревматизмъ поручаєся симъ правдивый

Pain-Expeller

съ „котвою" яко дуже успѣшне средство домове.

Въ запасѣ майже въ всѣхъ аптикахъ

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемѣрнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдличнй выробы косметичнй, тоалетовй и перфумы именно:

Валентинъ найсильнѣйше выпаданье волося вздержує цибульки волоснй взмôцняє и до вытворюваня та поросту волося побуджає Лисины покрываються краснымъ волосьемъ —Цѣлый фляконъ 3 зр. Пôвъ флякону 1 зр. 60кр

Віолинъ

противъ прѣтя рукъ и пахвъ Фляконъ 50 кр.

Пудръ салицилевый противъ прѣтя и ôдпареня нôгъ Пуделко 50 кр.

Магнолина, шкôра попрыщена, хропава, нерôвна и згрубѣла, пôдъ выключнымъ дѣланьемъ Магнолины ôдзыскує молодечій выразъ и красоту. Червонôсть носа и лиця безповоротно уступає. Фляконъ 1 зр. 50 кр.

Орієнталина (пудеръ плынный)

надає лицю красну и приємну бѣлôсть, ôдсвѣжує лице и консервує. Цѣна 1 зр. губка 10 кр.

Ессенція мятова до полоканя устъ,

кромѣ приємного покрѣпляючого смаку и запаху, дуже користно дѣлає на ясла и зубы. — Фляконъ 50 кр

Атраментъ до значеня бѣля безъ гумы

фляшочка 30 кр

Атраментъ чорный кампешовый

не плѣснѣє, не осѣдає, пера не псує, єсть завсѣгды гарный и плынный и цѣлковито нешкôдливый. — Фляконъ по кр. 10, 15, 25, 30, и 50.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул, Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка, рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2. 2257 31—?

Найдешевше выдавництво

„Библіотеки музикальнои"

выходить уже ôдъ року у Львовѣ. Доси появилося десять выпускôвъ, обнимаючихъ такій музикальный матеріялъ:

1. „Гуляли", хоръ муж. О. Нижанковского 20 кр.
2. „Наша жизнь", хоръ муж. Н. Вахнянина 20 кр.
3. „Молитва", имнъ М. Лисенка 15 кр.
4. „Зъ Окрушкôвъ", хоръ муж. Нижанковского 20 кр.
5. „Закувала та сива зазуля", хоръ съ фортепяномъ П. Нѣщиньского 25 кр.
6. „Не чужого мы бажаємъ", дуетъВербицкого 20 кр.
7. „Quod-libet", хоръ муж. М. Лисенка 30 кр.
8. „Помарнѣла", сольо барит. Вахнянина 10 кр.
9. „Двѣ вязанки на цитру" М. Кумановского 20 кр.
10. „У Петрôвку" и „Якъ-бымъ знала" квартеты муж. Ис. Воробкевича 25 кр.

Дальшй выпуски друкуються уже въ Липску у Редера и обнимати будуть що-найкрасшй творы нашихъ композиторôвъ. Громадна пôдмога всеи рускои Родины зможе користно вплынути на розцвѣтъ першого въ тôмъ родѣ руского выдавництва. Адресъ: Львôвъ, ул. Скарбка. ч. 2.

КАЗИМИРЪ ЛЕВИЦКІЙ у Львовѣ ул. Трибунальска ч. 6

Головный складъ для Галичины Порцеляны, Скла и товарôвъ мѣшаныхъ, заложеный въ роцѣ 1845.

Хиньске срѣбло н-ръ 1.

въ найлѣпшôмъ родѣ фасонъ гладкій (Alpaka Silber).

Шт.		зр	кр.
12	ложокъ столовыхъ	17	—
12	ложочокъ до кавы або чаю	8	75
12 12	вилокъ ножôвъ } разомъ 12 паръ	32	50
12 12	вилочокъ ножикôвъ } десеровыхъ разомъ 12 п.	25	50
1	полонникъ (хохля) великій	6	—
1	„ середный	5	50
1	полонничокъ	2	80
1	ложка полумискова	4	—
1	вилка полумискова	3	50
1	ложка до росолу для дѣтей	1	20
12	пôдставокъ пôдъ ножѣ и вилки	7 10	20 —

АЛЬПАКА н-ръ 1.

Шт.		зр	кр
12	ложокъ столовыхъ	6	75
12	ложочокъ до кавы або чаю	3	60
12 12	вилокъ ножôвъ } разомъ 12 паръ	14	25
12 12	вилочокъ ножикôвъ } десеровыхъ разомъ 12 паръ	11	25
1	1 полонникъ	2	50
1	1 полонничокъ	1	20
1	1 ложка до росолу для дѣтей	—	50

Чайники зъ металю Британія.

Н-ръ вел	Цѣна однои штуки	зр	кр
1	мѣст. 1/4 литра	2	80
2	„ 1/2 „	3	50
3	„ 3/4 „	4	—
4	„ 1 „	5	50
5	„ 1 1/4 „	6	50
6	„ 1 1/2 „	8	—
8	„ 2 „	10	—

Всякй иншй предметы зъ хиньского срѣбла и срѣбла платерованого (d'argen placque) суть въ великôмъ выборѣ на складѣ якъ: цукорнички, щипчики до цукру, ситка до чаю, сервисики до оцту и оливы, свѣчники, канделябры, пушки на тоалеты, тацы, кошѣ на овочѣ, етажерки на цукры, роженця до печенѣ и т. д.

2093 18—0 ***Заразомъ поручаю:***

САМОВАРЫ РОССІЙСКЙ

Тацы деревлянй и Тацы зъ лякерованои бляхи. Мыло до чищеня металѣвъ — штука 30 кр

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

у Львовѣ при ул. Ягайлоньскôй ч. 3.

Почавши ôдъ дня 7 падолиста 1885

2218 14—0

выдає

АСИГНАТЫ КАСОВЙ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ

5% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

Передрукъ не буде плаченый. **Дирекція.**

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 32. Львôвъ, Четверъ 11 (23) лютого 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул Коперника ч 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Відни* Haasenstein & Vogler Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чвертъ року	4 50 зр.	на чвертъ року	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ . . . . . 16 зр.
на пôвъ року . . . . . 8 зр.
на чверть року . . . . . 4 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Ôдъ 1 (13) сѣчня **„Дѣло“ почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускй свята. Условія предплаты повысше на заголовку.

Новеля дорогова зъ р. 1885.

Письмо пос. Ник. Сѣчиньского.

Внесенье руского клюбу, домагаюче-ся змѣны обовязуючои новелѣ дороговои, зъ ѣи инструкцією та регуляминомъ, и приготовленя матеріялôвъ до реформы закона дорогового, було осталось не полагоджене въ соймѣ. На основѣ справозданя комисійного появилися въ газетахъ (польскихъ) толки о нѣмъ неприхильнй, односторонній, а навѣть тенденційнй. Одна польска газета пôдсуває посламъ рускимъ намѣренье злобного ятреня, киданя кости незгоды суспôльнои. Въ ôдповѣдь на згаданый закидъ, сповняю зъ приятностею пригаданый менѣ въ „Дѣлѣ“ обовязокъ, и посылаю Свѣтлôй Редакціи до оголошеня предметову критику зачепленои новелѣ и мôй судъ о справозданю комисійнôмъ.

I.

Въ чѣмъ рôзниться новеля ôдъ давного закона зъ 1886 року?

1. Новеля впровадила що-до престацій въ роботизнѣ засадничихъ змѣнъ три:

а) постановою сталого и рôвного для всѣхъ обовязку ôдробляти по чотири днѣ шарварку ôдъ нумеру дому;

б) постановою, що невôдробленый и невыробленый шарварокъ мусить бути сплаченый;

в) що релютумъ за сплачену роботизну невôдроблену и позосталôсть зъ невыробленого релютумъ за выкуплену роботизну — мають вплывати зъ закôнченымъ рокомъ до касы повѣтовои и можуть бути ужитыми на цѣли дорôгъ громадскихъ инчои мѣсцевости и на покрытье выдаткôвъ дороговыхъ инчои натуры (оплаченя службы дороговои, выкупно грунту, закупно дерева, камѣня для дорôгъ громадскихъ въ повѣтѣ цѣлôмъ).

2. Новеля впровадила що-до престацій въ матеріялѣ деревлянôмъ засадничихъ змѣнъ чотири:

а) силу (quantum) матеріялу обмежено до высоты 5% ôдъ податкôвъ безпосередныхъ обшаромъ оплачуваныхъ, зъ обовязкомъ взглядным, бо залежнымъ тôлько ôдъ узнанои потребы однорôчнои, отже зъ огляду на пересѣчну тревалôсть мостôвъ тôлько хвилевои;

б) quantum матеріялу зроблено залежнымъ ще ôдъ цѣнъ установлюваныхъ радою повѣтовою;

в) скоро бы тй цѣны выпали за низько, вôльно ôдъ престаціи въ матеріялѣ выкупитись и то зъ року на рôкъ и не зъ увзглядненьемъ цѣнъ фактичныхъ або радою установленыхъ, але на пôставѣ рахунку 5% ôдъ податкôвъ.

г) недобôръ въ матеріялѣ мав шукати покрытя въ повѣтовôмъ фондѣ дорôгъ громадскихъ, котрый повстає: зъ 3% додатку до податкôвъ безпосередныхъ, въ цѣлôмъ повѣтѣ оплачуваныхъ всѣми оподатковаными въ поодинокихъ громадахъ катастральныхъ, зъ доходôвъ плывучихъ зъ выкупна неужитыхъ въ тягу року престацій въ роботизнѣ, зъ неужитыхъ сплатъ грошевыхъ за роботизну, и зъ дотаціи повѣтовои, котрои необмежену законом высоту ухвалює рада повѣтова, а котру складають зновъ оподаткованй цѣлого повѣта.

II.

На чию користь тй змѣны? Чи увзглядненo въ нихъ засады правилъ администрацiйныхъ и господарства суспôльного? Чи забезпечують они интересъ самыхъ дорôгъ? Чи оглядаються зъ однакою дбалостею на интересъ контрибуентôвъ?

На перше пытанье най ôдповѣсть самъ читатель. Одна тôлько ôдповѣдь можлива зъ выключеньемъ всякого упередженя, всякои неохоты, — одна тôлько ôдповѣдь пожадана, ôдповѣдь правдива, правды бажаюча и на правдѣ оперта.

На друге пытанье ôдповѣдаю — „нѣ“.

На третье — „нѣ“.

На четверте — „нѣ“.

1.

Всѣ вычисленй рôзницѣ межи давнымъ закономъ и новелею зъ р. 1885 дадуться спровадити до одной точки. Ôдъ ореченя, чимъ суть дороги громадскй, залежить выхôдна точка засадничого трактованя обовязкôвъ на цѣли тыхъ дорôгъ.

Наука державного права австрійского дѣлить дороги публичнй на державнй (ераріяльнй), котрй держава будує и удержує, и на дороги автономичнй, будованй и удержуванй тѣлами автономичными. Публичными дорогами автономичными суть дороги краєвй, повѣтовй и громадскй. О тôмъ, до котрои зъ трехъ категорій дорога публична належить, рѣшає тôлько степень ѣи потребы и важности, а узнанье дороги за належачу до одной зъ трохъ категорій потягає за собою тôлько розширеня або звуженя розтяглости обовязку — поносити кошта будовы ѣи и удержуваня. Всѣ дороги публичнй въ краю, котрыхъ не узнано за краєвй або повѣтовй, суть громадскими; кождаж дорога громадска може стати повѣтовою або краєвою На понятье кождои зъ трехъ категорій складаються два знамена: кожда єсть публичною, т. є. для ужитку загального и въ интересѣ загальнôмъ; кожда єсть средствомъ комуникаційнымъ. Тй знамена лучать зъ кождою дорогою публичною комуникаційною интересъ краю такъ тѣсно, що всѣ дороги публичнй комуникаційнй въ краю суть дорогами краєвыми въ властивôмъ значеню слова. Зъ-ôдси высновуєся зъ одной стороны право репрезентаціи краєвои рѣшати о обовязкахъ на цѣли дороговй, а зъ другои стороны обовязокъ поодинокихъ членôвъ суспôльности до двиганя тягарôвъ на цѣли дороговй есть такъ загальнымъ, що въ засадѣ не допускає нѣякихъ выняткôвъ.

Дороги краєвй суть добромъ звязку територіяльного, одинокою отже оправданою системою для дорôгъ краєвыхъ єсть розложенье тягарôвъ на будованье тыхъ дорôгъ на всѣхъ мѣрою силы податковои; до коштôвъ удержуваня тыхъ дорôгъ могуть безъ ображеня засады въ невеликôй мѣрѣ потягань бути звязки интересôвъ, т. є. округи конкуренційнй. Дороги повѣтовй суть добромъ звязкôвъ интересôвъ утвореныхъ зъ звязкôвъ територіяльныхъ зъ границями територіяльными и характеромъ организаціи краєвои; кошты будовы и удержуваня тыхъ дорôгъ спадають на интересованыхъ на пôставѣ системы конкуренційнои мѣрою силы податковои и при помочи силы податковои повѣту и цѣлого краю.

Дороги громадскй на територіи громады и обшару двôрского суть добромъ звязку територіяльного въ найпростѣйшôй формѣ, скрѣпленого тымъ, що до него приступає звязокъ интересу, обшаръ двôрскій, за цѣну тягарôвъ, котрыхъ мѣрою мав бути не ôдношенье ѣго интересу але ôдношенье ѣго силы податковои, — а то за-для тои простои причины, що штучный и неприродный утвôръ суспôльный — обшаръ двôрскій, єсть звязкомъ низшого ряду, якъ природный утвôръ звязку громадского, и злучуючися зъ нимъ для достиженя цѣли публичнои, мусить пôддатися правиламъ выплываючимъ зъ природы цѣли публичнои и зъ засадъ звязку територіяльного, а правиламъ тымъ противна система розкладаюча тягары пôсля нумерôвъ дому або пôсля числа роданъ безъ оглядуна силу податкову. Характеръ пожитку дорôгъ громадскихъ єсть чисто льокальный, а зъ того выходить правило, що дороги громадскй будуватись и удержуватися повинній средствами льокальными т. є. коштомъ громады катастральнои складаючоися зъ громады политичнои и обшару двôрского. Правилови тому не противна засада субвенціонованя ôдъ случаю до случаю, але противна впроваджена новелею засада переливаня надвышки засобôвъ однои громады на цѣли дороговй другои громады; противна такожь система конкуренційна, впроваджена 3% додаткомъ до податкôвъ, котрого доходы вплывати мають до фонду повѣтового, зъ призначеньемъ покрывати недоборы загально, дѣти-жь покажуться, безъ мѣры пожитковання и зъужитковання складниками тыхъ импровизованыхъ округôвъ конкуренційныхъ. Система конкуренційна мав своє оправданье въ мѣрѣ, въ якôй поодинокй конкуренты користають, уживають и зъуживають дорогу, а сама тяглôсть дорôгъ громадскихъ въ повѣтѣ ѣи не оправдує. Зъ того выплывае друге кардинальне правило, що на цѣли дорôгъ громадскихъ не повиннося на громаду катастральну бôльше тягарôвъ накладати, якъ на удержанье ихъ дѣйстно потреба.

Давный законъ опирався на засадѣ, що дороги громадскй мають бути удержуванй въ добрôмъ станѣ коштомъ громады и обшару двôрского, и орѣкавъ, що высота що-рôчныхъ потребъ въ роботизнѣ и що-рôчныхъ потребъ въ матеріялѣ становить о высотѣ престаційного обовязку що-рôчного. Двôръ мавъ давати „потрѣбный“ (т. є. кôлько потреба) матеріялъ деревляный, а громада роботизну; бôльше надъ фактичну потребу въ матеріялѣ не можна було ôдъ обшару двôрского вымагати; бôльше якъ 6 днѣвъ рôчно не можна було и ôдъ селянъ на дороги громадскй жадати; всѣ доходы мѣсцевй пшли на мѣсцеву цѣль. Засада була консеквентно переведена, а ѣи ясность, легкôсть и певнôсть — надавали давному законови тую практичность и легкôсть въ выконаню. Єго-жь хибы лежали въ тôмъ, що тягаръ не ôдповѣдавъ силѣ податковôй, що допускавъ перетяженя въ декотрыхъ околицяхъ селянъ, а въ декотрыхъ обшарôвъ двôрскихъ, и що селянъ всѣхъ зарôвно обтяжувавъ безъ огляду на силу податкову поодинокихъ.

Тй хибы давного закона мала усунути новеля, — но дѣйстно хибъ не усунула и засаду попсувала, и то зъ шкодою для самыхъ дорôгъ и зъ кривдою для селянъ и мѣщанъ.

(*Дальше буде.*)

Переглядъ часописей.

[„Slovensky Narod“ о внесеню Лихтенштайна. — 50-лѣтный ювилей священьства епископа Стросмаєра. — Проф. Ламанскій въ „Славяньскихъ Извѣстіяхъ“. — „Figaro“ парискій о вôйнѣ.]

О внесеню Лихтенштайна пише часопись Словѣнцѣвъ кранньскихъ „Slovensky Narod“:

„Внесенье то о школахъ вѣроисповѣдныхъ могли-бъ мы лишь тогдѣ принять, яколи до школы народнои примѣнено бъ національный принципъ, а языкомъ выкладовымъ ставъ-бы лише языкъ материный. Мы не противимось тому, щобъ у школѣ народнôй вѣра и мораль христіяньска найшли для себе ширше поле, але національне образованье єсть не менше важнымъ ôдъ религійного. Крайна пора, щобы многоязычна Австрія одержала школы, приступнй кождому народови, крайный часъ подавати науку молодежи въ ѣи рôднôмъ языцѣ, въ способѣ найприроднѣйшій и нарозумнѣйшій. О се повинна постарати сь держава и о тôмъ не можуть рѣшати поодинокй краѣ коронній, бо бôльшости національнй будуть завсѣгды тиранизувати меншости. На основѣ внесеня Лихтенштайна були-бы Словѣнцѣ въ Стирiи, Каринтiи, Горицяхъ и Побережю Адрійскôмъ змайоризованй. Въ нынѣшнôй формѣ не вôльно жадному Словенцеви стояти за проєктомъ Лихтенштайна, тымъ менше, що самъ внескодавець нѣколи не симпатизувавъ зъ народомъ словеньскимъ.“

——

„Найвѣрнѣйшій сынъ свого народу“ епископъ дяковарскій Стросмаєръ обходивъ 16 н. ст. лютого въ Загребѣ 50-лѣтный ювилей свого священьства. На богослуженье, котре правивъ въ церкви св. Катерины ученый крилошанинъ д-ръ Рачкій, явилися всѣ патріоты хорватскй, духовеньство, представителѣ науки, аристократія и мѣщаньство въ повнôмъ числѣ. И якъ не ôддати чести мужеви, що весь трудъ житя свого, все майно зложивъ на жертвеннику ôтчины своеи дорогои, а въ хвиляхъ найприкрѣйшихъ бодро стававъ на чолѣ защитникôвъ правъ народу свого противъ шовинизму мадярского! Университетъ, академія наукъ, галерія образôвъ и богато другихъ институцій дякують ему своє истнованье. Стросмаєръ єсть майже одинокимъ епископомъ въ нынѣшнôмъ свѣтѣ католицкôмъ, що интересы церкви умѣє погодити зъ рôвно важными интересами національными. Прототипомъ ѣго на Руси бувъ лише пок. епископъ Снѣгурскій, а давнѣйшими часами кіевскій Петро Могила. Въ день ювилейный одержавъ Стросмаєръ множество желань ôдъ своихъ землякôвъ, а зъ рады державнои наспѣла телеграма гратуляційна, пôдписана послами славяньскими. Члены руского клюбу чомусь не пôдписали тои телеграмы. Чи имъ може нѣхто не предкладавъ?

——

Въ „Извѣстіяхъ Петербургскаго Славянского Общества“, органѣ панславистôвъ россійскихъ, помѣстивъ проф. Ламанскій статью пôдъ заг.: „Восточный славянскій вопросъ“. Въ статьѣ тôй усомнився Ламанскій въ успѣхъ обединительнои теорiи панславистôвъ, добачаючихъ спасенье всѣи Славянщины въ оправославленю и омосковщеню. „Справы: польска, болгарска и въ загалѣ славяньска тымъ суть замотанй, — каже Ламанскій — що въ Россіи нѣхто доси не взявся пояснити змаганя и цѣли поодинокихъ народôвъ славяньскихъ, — не сказавъ, де кôнчаться управненй интересы автономіи и партикуляризму сеи або другои національности славяньскои, а де починаються загально-славяньскй цѣли и интересы. Доки сего не буде, о практичнôмъ розвязаню всѣи справы не можна и думати“. — Сей высказъ Ламанского повитала дуже симпатично „Русская Мысль“ кажучи: „Якъ бы россійскй панслависты десять лѣтъ тому назадъ були заговорили такимъ словомъ и старалися пересвѣдчити правительство, що не тôлько Россія потрѣбна для Славянъ, але ще бôльше Славяне для Россіи, — пытанье славяньске було-бъ доси инакше розвинулось... жаденъ народъ славяньскій — каже дальше „Русская Мысль“, — не дасть собѣ выдерти своѣи культуры, нѣ языка, нѣ вѣры. Симпатіи, якй спорадично являються для Россіи межи Славянами, не тôлько не суть загальнй, але можуть легко змѣнитись, наколи Россія и на дальше не зрозумѣє становища свого и не зречеся плянôвъ т. зв. „обрусенія“. Жадне племя славяньске не прийме языка россійского Суть то фантазіи Впрочѣмъ культорою стоять деякй племена высше ôдъ Россіи. Въ загалѣ лише тогдѣ може Россія числити на Славянъ, коли перестане нищити то, що вытворила исторія.“

Зъ обохъ статей видко, що и самй найревнѣйшй обединителѣ россійскй въ виду факту, що утопіи ихъ не находять для себе въ свѣтѣ славяньскôмъ нѣякого грунту, починають нынѣ капитулювати. Чи капитуляція та на словахъ найде примѣненье въ практицѣ, покаже часъ. На всякій способъ статья Ламанского єсть проблескомъ здоровѣйшои якось мысли и ѣи повиннй собѣ передъ всѣмъ взяти до серця и нашй домородній утописты, котрй черезъ тôлько лѣтъ „безъ сознанія“ дули въ сопѣлку глупого „обрусенія“ (омосковщеня) — а здоровый розвôй національностей славяньскихъ уважали зрадою на Славянщинѣ. Богъ да простить имъ, наколи-бъ лишь „образумились“...

——

Французкій „Figaro“, розбираючи въ основнôй статьѣ наслѣдки вôйны европейскои, каже:

„Всюды удомашнилась думка, що мовьто нынѣшне критичне положенье, спроваджене загальнымъ зброєньемъ, годна покôнчити лише вôйна. Думка та хибна. Наколи воюючй стороны зрôвноважать собѣ, то кожда зъ нихъ стратить 7 до 8 миліярдôвъ и по якихъ 700.000 людей найздоровѣйшихъ. Наколи одна сторона возьме верхъ, то побѣдженый заплатить около 20 миліардôвъ и буде чистымъ банкротомъ. Бисмаркъ сказавъ дуже ясно, що побѣдженому выточать всю кровь, заберуть все ѣго майно и ôнъ щезне зъ поля бодай на якихъ 30 лѣтъ. Побѣдившій народъ рôвно-жь не достигне великихъ користей. Противно, по вôйнѣ запануе у него дома строгій цезаризмъ, котрый наложить ярмо и на духа и на совѣсть. Исторія славить звычайно побѣдникôвъ, апотеозуе ихъ навѣть. але не каже, якими погаными дорогами ходили они передъ тымъ и по тôмъ. А чи-жь побѣдженый зречеся вже разъ на все своихъ правъ? Чи не оживе въ нѣмъ охота ôдплаты, расова ненависть? Вôйна отже не полагодить нынѣшного положеня. Оно єсть результатомъ давнѣйшихъ вôйнъ. Зъ стратою людей, способныхъ до працѣ, упаде и матеріяльне добро народôвъ. Кожда одиниця ôдъ 20—40 лѣтъ продукуе на свою власну потребу, а надвышку ôддає старцямъ, женщинамъ, дѣтямъ и калѣкамъ. Зъ смертею сеи одиницѣ гине и та надвышка працѣ, гине и добробытъ загалу. Зъ зачарованого колеса можна выйти лише въ той способъ, що не станемо дальше лѣзти глубше въ зло. Причиною нынѣшнои кризы єсть ненависть и страхъ. Сусѣдъ ненавидить сусѣда и придумуе способъ, якъ бы ѣго убити. Хто любить свôй край и людскôсть, той не повиненъ братися за средства насильнй, а повиненъ выстерѣгатися всего, що дразнить. Тогдѣ загалъ увôльниться ôдъ мары воѣннои...“

Дописи „Дѣла“.

Одъ Галича

[Громадска автономія въ Галичи.]

Зъ всѣхъ кôнцѣвъ Руси надходять вѣсти до нашого „Дѣла“, а тôлько старинный гóродъ нашъ Галичъ спить сномъ твердымъ и нѣхто не може чи не хоче єго зъ того сну розбурхати. Здавалось-бы, що надъ Галичемъ така благодать розпостерлась, що Галичане, „благоденствуючи“ не потребують о собѣ нѣякои вѣсти подати. А тымчасомъ оно не такъ! Здаєсь, на цѣлôй широкôй Руси-Украинѣ гóрше лихо не твориться, якъ у насъ въ Галичи, и длятого хочу Вамъ подати дещо зъ нашихъ ôдносинъ.

Въ Галичи, якъ и по всѣхъ мѣсточкахъ всхôднои Галичины народнôсть руска переважає: Русинôвъ єсть 2 части, а на третю складаються Поляки, Жиды и Караиты. Але пануючою народностею суть жиды. А се длятого, бо ихъ пôддержують тіи нашй „bracia organicznej pracy“ — горстка маленька, але маючи высокй маломѣскй поваги на чолѣ, — якъ лат. священика (каноника) и судію повѣт., передъ котрыми все кориться, и прибравши до того „хрунѣвъ“ якъ польскои такъ и рускои народности, господарують по свому, хочь народнôсть руска, якъ сказано, два разы бôльша, то однакъ въ радѣ мѣскôй засѣдає двѣ третыхъ жидôвъ, бо треба до нихъ дочислити Русинôвъ и Полякôвъ — жидôвъ „необрѣзаныхъ“. А варто придивитись тôй ихъ господарцѣ!

Здаєсь на цѣлу Галичину нѣяке мѣсточко не може повеличатись такими доходами, якъ Галичъ, бо въ Галичи єсть поля и лѣса громадского до 2000 моргôвъ. Поле то ôднаймає громада, а властиво зверхнôсть громадска на часъ вынайму по 6 лѣтъ, по кôлька моргôвъ и въ бôльшôмъ обемѣ, безъ огляду на майно наймаючихъ, черезъ лицитацію. До такои лицитациі якъ всюды такъ и у насъ въ Галичи по-найбôльше приступають жиды и зложивши вадіюмъ та пôдогнавши дуже высоко цѣну вынайму поля, остаються наемщиками. Але вынаймивши то поле, чи поодиноко чи въ спôлцѣ, — не платять чиншу черезъ два-три роки а часомъ и черезъ цѣлыхъ 6 лѣтъ, маючи-жь перевагу въ радѣ мѣскôй и будучи дуже часто самй радными громадскими, остаються довжными по 1.000 зр. и бôльше. Коли жь урядъ громадскій по довгôй розвазѣ нагадаєсь упôмнутися о залеглый чиншъ найму и поробить одвѣтнй кроки судовй, — то приходить до того, що тй довжникй все своє майно записали на жѣнки або такъ єго обдовжили, що шкода було и коштôвъ судовыхъ! Здавалось-бы, що урядъ громадскій пошпотавшися разъ, въ друге повиненъ бути трохи уважнѣйшимъ и не повиненъ-бы вже бôльше такимъ довжникамъ поля въ полѣтье давати. Но оно дѣєсь инакше: тй самй довжники, чи то на своє имя чи пôдставивши другого жидка, котрый такожь нѣякого майна не посѣдає, беруть зновъ поле громадске въ полѣтье...

Не лѣпше дѣєся и зъ касою позичковою, заложеною зъ доходôвъ громадскихъ и стоячою пôдъ надзоромъ зверхности громадскои. И тутъ по-найбôльше користають жиды зъ кривдою христіянъ; и тутъ не уважаєся, чи позичаючій зможе ôддати грошѣ, а бачуть на то, щобы позичаючій добрый могоричь заплативъ. Рахункôвъ зъ веденя тои касы радѣ громадскôй не предкладають и въ тôй касѣ такожь єсть бôльше якъ 1000 зр., котрй можна на певно за пропалй уважати, бо довжники, не посѣдаючи нѣчого, не въ силѣ ôддати, хиба выграли-бъ на льотеріи.

Не лѣпша ведесь господарка и зъ лѣсомъ громадскимъ. Лѣса громадского въ Галичи єсть до 80 моргôвъ, але пожалься Боже, — то вже не лѣсъ, а корчѣ и голй скалы. Лѣсъ той, що єго прадѣды зашанували, — нынѣ нищить зверхнôсть громадска, що ажь серце болить дивитись. Рада громадска уповажнила начальника, щобы потребуючимъ дававъ по фѣрѣ топлива, а той дає, кому хоче, безъ огляду на то, чи хто потребує чи нѣ, — и ту въ $^{9}/_{10}$ частяхъ користають зъ того жиды, зъ кривдою христіянъ. Що найгôрше, що жидъ, дôставши квитъ на фѣру топлива, бере двѣ для себе, а двѣ для того хто єму привезе, — и нѣхто въ то не вглядає. Коли та господарка громадска довше потреває, то за рôкъ а найбôльше за два зъ красного лѣса остануться хиба скалы, бо въ зрубѣ, хочь єсть побережникъ громадскій, худоба пасесь и єго нищить. Давнѣйшій же зрубъ рада громадска що три роки пень въ пень рубає и той хащь мѣжь громадянъ роздѣлює, а прецѣнь при умѣлôй господарцѣ лѣсовôй, зъ того зруба зъ часомъ можна-бъ гарного лѣса дочекатись. Що бôльше: кавалокъ того зруба, до 5 моргôвъ, присвоивъ собѣ одинъ громадянинъ и нынѣ вже зъ того зрубу хорошій лѣсъ має.

Суть такожь въ Галичи луги громадскй, котрй що 3 лѣта рубаєсь и роздѣлюєсь межи громадянъ потребуючихъ оплеты. Але и ту радній громадскй, набравши для себе, скôлько можна, роздѣлюють решту прутя безъ огляду, хто потребує оплеты; зъ того выходить, що одній то прутье продають, другй нимъ топлять, а неодинъ потребуючій нѣчо не дôстане.

Писарь громадскій въ Галичи лѣпше матеріяльно стоить, якъ якій тамъ маршалокъ „турецкій“, бо не тôлько що дôстає 500 зр. платнѣ рôчно, але ще тримають єму другого писаря до помочи, а ще й третёго принаймають. Мешканье має въ домѣ громадскôмъ, слуги мѣскй (полиціянты и сторожѣ) єму на услуги, (коровы єму годують, дрова рубають, розумѣєсь, не єго, а громадскй). Мавъ передъ тымъ мешканье на долинѣ въ домѣ громадскôмъ, а треба було въ тôмъ мешканю умѣстити урядъ податковый, — отже щобы п. секретарь схотѣли зъ того мешканя уступитись, дала єму рада громадска 1.200 зр. на побудованье дому. П. секретарь, кобы здоровъ, грошѣ взявъ и перенѣсся на мешканье въ тôмъ самôмъ домѣ громадскôмъ, котре передъ тымъ займавъ гр.-к. сотрудникъ; о. сотрудника рада громадска вытранспортувала за мѣсто, щобы п. секретареви зробити мѣсце. Отже п. секретарь дôставъ 1.200 зр. за то, що перенѣсся зъ долины на першій поверхъ — и зновъ даромъ въ громадскôмъ будынку мешкає. Секретарь п. Тот, 2 разы тыжднево, яко прокураторъ, перейдесь до суду, а всѣ дѣла громадскй веде п. пôдписарь. Але того певно въ цѣлôмъ свѣтѣ нема, щобы т. зв. „цюпасника“, притриманого жандармерією и даного до арешту громадского, безъ жадного высшого рѣшеня зробити п. пôдписаремъ, т. є. третимъ писаремъ... Характеристичне и то, що у насъ були такй начальники громадскй, що п. писаря въ руку цѣлують, а прочй громадяне зъ далеку вже шапку здôймають...

На теперь буде, а другимъ разомъ подамъ дещо бôльше, якъ о выборахъ, о нашôмъ шкôльництвѣ, и о другихъ рѣчахъ. А єсть що писати, и на воловôй шкôрѣ не змѣстивъ-бы.

М. П.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державнои.] На вчерашнôмъ засѣданю палаты послôвъ поставивъ п. Герольдъ внесенье, щобы петиціи ческихъ студентôвъ противъ закона о товариствахъ и зборахъ академичныхъ вписати до стенографичного протоколу Палата однакожь ôдкинула се внесенье, що выкликало велику сенсацію, бо того рода внесенье ôдкинено першій разъ. — Зъ порядку дневного приступлено до верификациі выборôвъ. Выборъ пос. Сѣнгалевича и Клянча одобрено безъ дискусіи. Ôдтакъ приступлено до верификациі выбору цос. Авшпица. Противъ сего выбору выступивъ енергично пос. Жачекъ и доказувавъ мѣжь иншимъ, що агентъ Авшпица дававъ одному священикови письмо Авшпица, въ котрôмъ той предкладавъ єму 20.000 зр, щобы лишь не выступавъ противъ єго выбору. Бесѣдникъ завôзвавъ всѣ партіи правительственнй, щобы голосували за ôдосланьемъ актôвъ выборчихъ до комисіи для розслѣдженя наведеныхъ нимъ фактôвъ. Внесенье се принято значною бôльшостею. — Слѣдуюче засѣданье палаты послôвъ въ суботу.

——

Жаданя Россіи въ справѣ болгарскôй выступають теперь чимъ разъ яснѣйше. Зъ Парижа доносять (а то само потверджують такожь зъ Вѣдня и Берлина), що Россія зажадала, щобы державы заявили спôльно, що правительство кн. Фердинанда Кобургского въ Болгаріи не годиться зъ постановами берлиньскои угоды. Наколи-бъ однакожь кн. Фердинандъ хотѣвъ ставити опôръ европейскому засудови, то Россія не буде жадати, щобы ѣй дано мандатъ до сповненя волѣ Европы лишь султанови. „N. fr, Presse“ каже, що Россія зажадала урядово ôдъ всѣхъ кабинетôвъ, щобы они признали правительство кн. Фердинанда незаконнымъ, але поза то жаданя Россіи не идуть дальше, хочь розумѣєсь, що насуваєсь само собою пытанье, що буде, коли мимо такого заявленя анѣ кн. Фердинандъ анѣ єго дорадники не схотять респектувати волѣ Европы? Що таке спôльне заявленье — каже згадана газета — дасться зробити, не можна майже сумнѣватись; не певне єсть лишь єго практичне значенье. Наколи то заявленье позôстане безуспѣшне, то Россія зажадає мандату Европы для султана. Тутъ отже робиться великій знакъ пытаня. Чи Австро-Угорщина, Англія и Италія згодяться на то? Чи султанъ прийме мандатъ? А коли нѣ, то ситуація позôстане незмѣненою и критичною Ся перспектива спонукує такожь и „Nordd. Allg. Ztg.“ сумнѣватись о успѣхахъ россійского предложеня. Говорять вправдѣ, що Порта мала дипломатично зблизитись до петербургского кабинету и зажадала мабуть, щобы рôвночасно зъ справою болгарскою взяти пôдъ нараду такожь и справу Босны и Герцеговины, але и се не мало-бы нѣякого успѣху, бо въ Петербурзѣ знають дуже добре, що всѣ россійскй предложеня, котрй мали-бы розширитись и въ сѣмъ напрямѣ, не мали-бы вже зъ горы нѣякого успѣху. Лишь умѣренность россійскихъ жадань може имъ надати ще якогось значеня.

„Pest. Lloyd“ доносить, що на авдіенціи гр. Кальнокого у цѣсаря ухвалено ôдповѣдь Австріи на предложеня Россіи въ справѣ болгарскôй. Австро-Угорщина признає, що кн. Фердинандъ пробуває неправно въ Болгаріи, але признає єго выбôръ зовсѣмъ законнымъ. Австрія бажає, щобы Россія якъ найдокладнѣйше сформуловала свои жаданя.

Зъ Вѣдня пишуть до „Czas-у“ о теперѣшнôй ситуациі такъ: Загальне успособленье єсть тутъ спокôйне и чимъ разъ холоднѣйше задивляються тутъ на справу болгарску, що навѣть ôдъ кôлькохъ днѣвъ проявляєсь въ пештеньскихъ газетахъ. Въ кругахъ дипломатичныхъ незнають нѣчого, щобы приѣздъ Барьятинского до Вѣдня, о котрôмъ донесла була онôгды „N. fr. Presse“, стоявъ въ якôй звязи зъ справою болгарскою. „N. fr. Presse“ помѣняла очевидно того Барьятинского зъ помершимъ генераломъ, приятелемъ не теперѣшного але попередного царя. Теперь нема Барьятиньского, котрый бы гравъ политичну ролю.

Мимо того, що ситуація политична єсть досыть спокôйна, то на биржи вѣденьскôй не може прийти до нормального стану; въ финансовыхъ сферахъ не думають навѣть, щобы ситуація могла скоро полѣпшитися. Сего неперестаючого занепокоєня биржи не приписують однакожь ситуациі политичнôй а лишь тому, що вальоры россійскй тратять вартôсть на берлиньскôмъ торзѣ, въ наслѣдокъ чого сей торгъ єсть обтяженый и знемагає, а що ôнъ має провôдъ на торгахъ европейскихъ, то черезъ него непокоиться цѣлый свѣтъ грошевый. Рубель не перестає спадати. Вчера спавъ на 1.04 и выкликавъ на биржи величезне вражѣнье; доказують загально, що курсъ рубля зрôвнаєся зъ маркою.

До „Pol. Corr.“ пишуть зъ Парижа, що найновѣйшій крокъ россійского кабинету стоить въ звязи зъ тыми заходами, якй Россія робила ажь до недавна въ Константинополи а котрй спонукали Порту заняти явне и недвозначне становище до панованя кн. Кобургского въ Болгаріи. Въ россійскихъ кругахъ обѣцюють собѣ зъ такого выступленя Порты, коли-бъ єи ще пôднерла своимъ значеньемъ Европа. такъ великого успѣху, що справа ужитя якихсь надзвычайныхъ мѣръ була-бы имовѣрно зовсѣмъ злишна. Французкій кабинетъ — сказано дальше — заявивъ, що готовъ прилучитися до того спôльного заявленя въ Константинополи, котрого домагаєсь Россія и повѣдомивъ вже о тôмъ россійскій кабинетъ черезъ французского посла въ Петербурзѣ.

——

Россійске министерство дѣлъ внутрѣшныхъ заборонило дрôбну розпродажь „Гражданина“. Заказъ сей єсть о стôлько замѣтный, що газета кн. Мещерского уважаєсь органомъ министра финансôвъ Вышнеградского, черезъ котрого „Гражданинъ“ одержувавъ запомогу, безъ котрои кн. Мещерскій не мôгъ-бы бувъ перемѣнити своєи газеты, котра выходила досы два разы на тыждень, на щоденну газету. Пôдчасъ коли майже всѣ бôльшй газеты петербургскй выступали зъ острою критикою финансовои системы Вышнеградского, одинъ „Гражданинъ“ боронивъ єи. Говорять такожь, що „Гражданинъ“ єсть одинокою газетою, котру читає самъ царь.

„Русск. Инвалидъ“ оголосивъ розпорядженье министерства вôйны, выдане ще въ вересню минувшого року, а котре зъ початкомъ сего року мало статись правосильнымъ, пôсля котрого всѣ батеріи гвардійскй, польнй, резервовй, гôрскй и легкй мають уживати при вправахъ по 183 гранатôвъ, 164 шрапнелѣвъ и 10 картачѣвъ а при маневрахъ въ острôмъ стрѣляню кожда пѣша батерія крôмъ того 7 гранатôвъ и 13 шрапнелѣвъ.

Зъ Хинъ надôйшли вѣсти до Парижа зъ котрыхъ выходить, що Хинцѣ думають на случай якого конфликту Россіи въ Европѣ, ôдограти такожь якусь ролю. Хины зброяться такожь на великй розмѣры а цѣла Манджурія ôдъ стороны Сибири выглядає якъ одинъ великій таборъ воєнный. Зôбранй тамъ масы войска надѣляються новыми карабинами набиваными зъ заду. Здаєсь що Хины думають при нагодѣ впасти на россійску територію.

——

Лордъ Дифференъ зрезигнувавъ зъ своєи посады индійского вицекороля а єго мѣсце занявъ маркизъ Ленсдавнъ, позаякъ однакожь Дифференъ не хоче покинути своєи карієры дипломатичнои, то має бути занименованый посломъ въ Римѣ на мѣсце серъ Джона Лемлея, котрый має пôйти въ ôдставку. Фактъ сей бувъ-бы въ теперѣшну пору вельми великои ваги, бо доказувавъ-бы, що Англія хоче станути въ тѣснѣйшу звязь зъ Италією и длятого хоче мати въ Римѣ чоловѣка на котрого вповнѣ може спуститися. Вѣсть ся набирає ще тымъ бôльшого значеня, коли зважиться то, що гр. Робилянтъ, той самъ, що довѣвъ Италію до союза зъ Нѣмеччиною и Австрією, має бути именованый посломъ въ Лондонѣ.

Въ парляментѣ англійскôмъ сказавъ Фергуснъ, що ôдносины Англіи до Франціи суть якъ найлѣпшй а заграничча политика Франціи иде поручь зъ политикою Англіи. Рôвночасно заявивъ Фергуснъ, що оголошенье актôвъ, дотыкаючихъ загальнои ситуациі политичнои єсть неможливе. Небезпечнôсть нарушеня мира єсть однакожь нынѣ менша, якъ була въ тôй самôй порѣ минувшого року.

——

О станѣ здоровля нѣмецкого наслѣдника престола ходять все ще рôзнородній вѣсти. Офиціяльнй справозданя доказують, що недужій маєся значно лѣпше и що рана починає зъ верха гоитися. „Journal des Deb.“ доносить зновъ, що єсть обава, що у недужого наступить зараженье крови.

Въ берлиньскихъ кругахъ политичныхъ лагодяться на довгй и трудній переговоры въ справѣ жадань Россіи що до залагодженя справы болгарскои и сумнѣваються, чи они доведуть до доброго результату, взглядно чи дадуться практично перевести.

„Corr. de l'Est“ довѣдуєсь — якъ каже — зъ достовѣрного жерела, що пруске министерство вѣроисповѣдань має незадовго одержати приказъ ôдкрыти въ Познани назадъ католицку семинарію духовну.

——

До „N. fr. Presse“ пишуть зъ Риму, що надѣя на заключенье торговельнои угоды Италіи зъ Францією ослабла зновъ и майже щезла. Здаєся, що правительство французке єсть за слабе, щобы могло опертись ворожому настроєви парляменту противъ Италіи. Що перешкоды суть политичнои натуры а не экономичнои, доказує становище Италіи, котра готова бы згодитись на ôдновленье старои угоды, выключаючи зелѣзо, ажь до 1891 р. „Riforma“ жалує, що Французы такъ заслѣпленй и каже, що Италія бажає экономичного и милитарного мира и готова до всякихъ концесій, щобы дати доказъ, що уважає зôрванье переговорôвъ за зло, котре далось-бы оминути. Зъ Франціи надходять вѣсти, що въ тамошныхъ приморскихъ арсеналахъ, особливо же въ Рошфоръ и Шербургу ведеся горячкова робота. Тамъ узброюються теперь 13 кораблѣвъ воєнныхъ и такожь лагодиться ескадра Середземного моря, щобы була готова кождои хвилѣ выплысти на отверте море. Всѣ тй зброєня мають бути вымѣренй противъ Италіи. Зъ доброго жерела надходять вѣсти, що Франція скрѣпляє значно залоги въ Сабавдіи и высылає на италійску границю войско, вертаюче зъ Тонкину.

——

„Rev. de l'Or.“ доносить, що Греція веде теперь дуже оживлену и добре обдуману агитацію въ Македоніи. Калостипись, высшій урядникъ въ министерствѣ дѣлъ заграничныхъ въ Атинахъ, написавъ брошуру пôдъ заголовкомъ „La Macédoine“ и присвятивъ єи наслѣдникови престола Константинови, а котру въ 10.000 примѣрникахъ розкинено въ Македоніи. Въ брошурѣ тôй называєся Македонію серцемъ гелленизму, основою величины и будучности грецкого народу, бо Македонія єсть ключемъ до дальшого розвитку всхôдного пытаня.

Розбійшлась вѣсть, що въ Константинополи выкрыто заговôръ на житье султана, но вѣсть ся здаєсь бути такъ само дуже неимовѣрна якъ и та, що Англія мала зробити Портѣ предложенье, щобы флота англійска замкнула Дарданелѣ.

——

Зъ Филипополя доносять, що часть залоги въ тôмъ мѣстѣ и залога въ Сливници, одержали приказъ вымашерувати до Бургаса. Говорять, що Бургасъ и Варна мають бути укрѣпленй. Россія думає внести противъ того протестъ на пôдставѣ берлиньскои угоды. — Въ ямбольскôмъ окрузѣ въ Всхôднôй Румеліи мали селяне убити одного члена собранія, належачого до партіи правительственнои.

НОВИНКИ

— **Загальнй зборы** товариства рускихъ ремѣсникôвъ „Зоря“ ôдбудуться дня 26. л. лютого о 4 год. зъ полудня у власныхъ комнатахъ.

— **Вечерокъ зъ танцями въ Теребовли** на цѣли добродѣйнй ôдбудеся дня 4 л. марта въ салѣхъ теребовельского магистрату. — Доходять вѣсти, що на сей вечерокъ выбираєся богато нашихъ красавиць, тому можна надѣятись, що и забава знаменито удасться и на цѣли добродѣйнй збереся красный грôшь.

— **Вечерокъ въ память пок. Володимира Барвѣньского.** Зъ Завалова пишуть намъ: „На одну цеголку до здвигненя памятника для автора книжочокъ: „Вексель и лихва“ та „Трицять лѣтъ тверезости“, для незабутого патріота нашого та незрôвнаного труженика народного Володимира Барвѣньского — пересылають читальники Завалôвскй на руки Хв. Администрациі „Дѣла“ квоту 5 зр. яко чистый дохôдъ зъ вечерка деклямаційно-музикального, що ôдбувся заходомъ читальнѣ дня 14 с. м. въ память Володимира. Здивує Васъ, чому такъ мало? Послухайте, бо то цѣкава рѣчь. Позаякъ комната читальнѣ выдалась намъ на такій вечерокъ за малою, то выдѣлъ подавъ прошенье до Выс. ц. к. краєвои рады шкôльнои о ôдступленье салѣ шкôльнои, въ котрôй выгôдно могло-бъ до 200 людей помѣститись. Се дѣялось 2 сѣчня. Мы надѣялись певно, що рада шкôльна призволить, тожь и приладили кôлькадесять запрошень до окрестныхъ громадъ и интелигенціи. Ждали мы на ôдповѣдь рады шкôльнои до 12 лютого, а коли она не надôйшла, то мы були приневолений задержати запрошеня и празнувати се свято народне въ комнатѣ нашои читальнѣ, де майже половина заставлена сценою а въ другôй половинѣ могло ледви 50—60 людей помѣститись. Позаякъ и безъ запрошеня наспѣло кôльканацять селянъ зъ чужихъ селъ, а такожь и нашй отцѣ духовнй: И. Стеткевичь зъ Божикова, Л. Боднаръ зъ женою и донькою зъ Свистѣльникъ и Ив. Навроцкій зъ женою зъ Голгочь, — то нашй завалôвскй люде мусѣли по части стояти въ сѣнехъ а бôльша ихъ часть, бо надъ сто людей мусѣло пôйти зъ жалемъ до дому, нарѣкаючи, що не вôльно имъ у тôй школѣ, котру они своєю кервавицею здвигнули, обходити своє народне свято. Отъ причина, за-для котрои выдѣлъ такъ маленькій даточокъ пересылає на памятникъ Барвѣньского. Чому ôдповѣдь зъ краєвои рады шк. не наспѣла, — не наша рѣчь судити. — Однакъ мимо тѣсноты и духоты ôдбулися вечерницѣ досыть удало и величаво. Зачались они ôдчитомъ: „О житю и значеню Вол. Барвѣньского для насъ Русинôвъ“, котрый выголосивъ голова читальнѣ о. Евгеній Гузаръ. Опôсля зачалось представленье театральне „Арендарь“. Всѣ особы ôдограли свои ролѣ дуже гарно и за то присутнй нагороджували ихъ грôмкими оплесками. Мѣжь ôдслонами ôддеклямовала дѣвчина Марійка Сальска одну а господиня Палагія Ференция другу деклямацію програмову. Особливо выголошенье деклямациі господинѣ-селянки сподобалася гостямъ. Крôмъ деклямацій ôдспѣвавъ селяньскій хоръ мѣшаный зъ Завалова мѣжь актами обѣ програмовй пѣсни, а псальму годѣ було задля великои духоты и зачинати. Чи хоръ вывязався зъ своєи задачѣ, не наша рѣчь судити, бо мы свои, тожь и своихъ хвалити годиться. Оцѣнку сего лишаємо чужимъ гостямъ. Вечерокъ скôнчився о $9^{1}/_{2}$ год. — На другій день о 9 год. рано ôдслуживъ мѣсцевый о. парохъ службу Божу поминальну за душу бл. п. Володимира. До парастасу станули ще оо. Гавр. Боднаръ и Ив. Навроцкій. — Читальники нашй загадали були въ день 11 марта дати вечеръ деклямаційно-музикальный въ память кобзаря нашого Тараса. Та мы єго дамо — але що-жь? — певно зновъ лише для малого числа нашихъ Завалôвчанъ. Заборона салѣ шкôльнои хиба стôлько добра та хôсна намъ принесла, що читальники нашй загадали зъ весною приставити до комнатки своєи велику салю, въ котрôй могло-бы бути касино та могли-бъ ôдбуватися представленя театральнй и вечерки деклямаційно-музикальнй. Не стояли-бъ мы тогдѣ о нѣчию ласку! — Вкôнци потѣшаюча и се новина, що заходомъ нашои читальнѣ завязались доси у двохъ сусѣдныхъ селахъ крамницѣ та незадовго мають податись статуты касиновй до потвержденя. Дай ино Боже, щобъ се якъ найскорше сповнилося! — *Ôдъ выдѣлу читальнѣ.*

— **Зъ Кракова пишуть намъ:** Нетерпеливо дожидали мы рѣшеня ц. к. намѣстництва въ справѣ нашои „Академичнои Громады“ — и вкôнци дôждались. Намѣстництво ôдкинуло статуты, мотивуючи се тымъ, що въ статутахъ не означенй докладно права, якй прислугувати-муть членамъ почетнымъ. Мы гадали, що отворимо нашу „Громаду“ вечеркомъ въ честь Маркіяна Шашкевича а теперь не позôстало намъ нѣчо иншого, якъ

змѣнивши статуты по гадцѣ наведеныхъ мотивôвъ въ-другe выслати ихъ до намѣстництва. На загальныхъ зборахъ нашихъ бувъ проф. Корчиньскій, яко делегатъ сенату университетского, и подавъ намъ добрѝ информаціи до сего другого поданя статутôвъ, такъ що теперь маємо надѣю що вже нѣчо не стане на завадѣ отворити нашу „Академичну Громаду“. А поки-що рѣшили мы „не злымъ тихимъ словомъ“ згадати намять нашихъ першихъ апостолôвъ народного слова. Польска „Читальня Академична“ и теперь не ôдмовила намъ своєи гостинности и помочи, ухваливши однодушно на однôмъ зô своихъ послѣдныхъ засѣданьвыдѣлу — устроити ювилейный вечерокъ. — До насъ у Краковъ заѣхавъ въ гостину театръ п. Бачиньского. Зразу дававъ представленя на предмѣстю Кракова „Пôдгôрю“, а въ понедѣлокъ 20 с. м. выставивъ въ краковскôмъ театрѣ нашу вѣчно свѣжу „Наталку Полтавну“. Гра артистôвъ була не зла, тôлько спѣвы панѣ Бачиньскои въ роли „Наталки“ цѣлкомъ зле выпали. Мимо того публика польска вдивлялась пильно въ руско украиньскій образъ житя а козакъ въ чотыри пары мусѣвъ бути повтореный.

— **Зъ зелѣзниць галицкихъ**. Застановленый рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ за-для заметей снѣговѣхъ, уже по троха приверненый. И такъ ôдъ вчера поѣзды чч. 1, 2, 7 и 8 почали ходити мѣжь Львовомъ а Пôдволочисками, и поѣзды ч. 101, 102, 107 и 108 мѣжь Краснымъ а Бродами; поѣзды нôчнѝ ч 9, 10, 109 и 110 не будуть на разѣ ще курсувати. На шляху зелѣзниць державныхъ Кросно-Сянôкъ ходять лише поѣзды особовѝ, а мѣжь Станиславовомъ а Гусятиномъ всякій рухъ ще здержаный.

— **Въ Стебнику коло Нановы** — пишуть намъ — въ мѣсцевости заселенôй Нѣмцями-кольонистами, въ серединѣ майже осады, дивнымъ якимсь дивомъ затримався при земли прадѣднôй одинокій чоловѣкъ нашь — Никола Микита. Тай бувъ то собѣ газда честный, тверезый, побожный, а зажиточный, що рôвного єму въ селѣ не було. Коли церковь у Стебнику згорѣла була, то ôнъ мѣжь другими найревнѣйше занимався будовою новои. Де було треба, ôнъ не щадивъ нѣ гроша нѣ труду, абы лишь дôмъ Божій якъ найскорше до кôнця привести. Нѣмцямъ ôнъ бувъ дуже не въ догоду. Одно: хата єго стара по давному збудована, дуже зле ôдбивала ôдъ чистыхъ побѣленыхъ домкôвъ швабскихъ, уставленыхъ въ рядъ въ одну улицю; а друге: особливший мавъ звычай при першôй лѣпшôй суперечцѣ вытикати своимъ сусѣдамъ, що они „недовѣрки, лютріяне, Бога не знають на небѣ“ и таке инше. Нѣмцѣ зненавидѣли єго за то дуже и будь-що-будь постановили збутись єго зъ-мѣжь себе. Робили єму всякѝ збытки: плоты въ ночи валили, ôкна въ хатѣ выбивали, абы собѣ зъ бôльшими шибами справивъ, стрѣху обдирали, абы гонтами побивъ, и т. п. Разъ навѣть одинъ несподѣвано напавъ на него на гладкôй дорозѣ и фляшкою голову єму проваливъ (зъ того бѣдачиско бувъ навѣть на якійсь часъ *збожеволѣвъ*). Пустились були и на процесы зъ нимъ. За що будь, була причина або й нѣ, спроваджували рôзнѝ комисіи зъ Добромиля, самѝ собѣ досвѣдчили и все було ихъ на верха. Але Микита якось не давався. Заможный бувъ; хоть и заплативъ, та не дуже знати по нѣмъ було. Послѣдными часами завзялись були сусѣды доконче всадити єго до „Ивановои хаты“, а знаючи, що Микита нѣчо такого не поброить, взялись на способбъ. День въ день розпочинали зъ нимъ сварку нарокомъ, а тымчасомъ тягнули єго тôлько за слово. И штука та удалась имъ цѣлковито. Разу одного до крайности посуненый въ гнѣвѣ, коли єму судомъ чи прокураторіею грозили, сказавъ, а властиво мавъ сказати (бо ôнъ собѣ того не пригадувавъ) щось напротивъ суду. То донесли сейчасъ до прокураторіи, справа пôйшла передъ судъ, кольонисты, розумѣєсь, зновъ посвѣдчили и Микита „нѣ сѣло нѣ пало“ дôставъ 2 мѣсяцѣ тяжкои вязницѣ. Противъ того засуду бѣдачиско мавъ рекурсувати, но до розправы вже не стававъ. Самъ фактъ такого засуду такъ сильно на него вплынувъ, що въ кôлька днѣвъ потôмъ розболѣвся тяжко и вже не вставъ бôльше. Страшне марево вязницѣ, котрои за цѣле житье не бачивъ, зъ свѣта єго зôгнало. Єсть се не рѣдкій случай у нашого народу (хочь и якъ єго по худобячому трактують), що радше смерти пожие, анѣжь перенесе ганьбу...

— **Хто виненъ?** Кôлькадесять лѣтъ цѣле наше Пôдгôрье коломыйске стогнало пôдъ превеликимъ тягаремъ одного жидôвского шахрайства. На дорозѣ зъ Яблонова до Коломыѣ, несповна двѣ милѣ цѣсарскои дороги, стояли ажь двѣ рогачки, за котрѝ треба було платити туда и назадъ по 40 кр. Именно перша рогачка $1^1/_2$ милѣ ôдъ Коломыѣ въ селѣ Мишинѣ стояла на неправнôмъ мѣсци, бо тамошный жидъ Авраамъ Грайфъ, вынаймаючи рогачки ôдъ скарбу державного, зъумѣвъ черезъ кôлькадесять лѣтъ шахрайствомъ взяти єи все о чотыри кильометры дальше якъ була фактично, и черезъ то неправно обдиравъ цѣлу нашу околицю — села: Мишинъ, Стопчатôвъ, Яблонôвъ, Лючу, Березôвъ нижный, середный и выжный, Баню березôвску, Лючки, Текучу и Акрешоры. А самоволя того жида доходила до того, що люде, котрѝ тягли руками бѣлу глину въ вôзку або несли поросята на рукахъ, мусѣли платити єму рогачку. Додати треба, що всѣ наведенѝ села дуже часто въ роцѣ до Коломыѣ удавалися, тожь яка велика сума рôчна въ жидôвскôй кишени — ôдъ фѣры по 40 кр. — застрягла! Жидъ збивъ маєтокъ дуже великій. Лучалося, що и передже люде зъ околицѣ пôдносили на сю самоволю жалобы, але жидъ кождого разу умѣвъ справу придушити Ажь въ роцѣ 1887 цѣлу справу предложено министерству, головно заходомъ о. Павлюка зъ Текучи, а тоє справу въ короткôмъ часѣ такъ залагодило, що наказало дирекціи скарбовôй въ Коломыи зъ днемъ 1 сѣчня 1888 р. рогачку на мѣсце правомъ приписане, т. є. о 4 кильометры дальше посунути якъ стояла Розумѣєся, жидъ уже єи не выарендувавъ, бо „гешефту“ для него не стало — по увôльненю наведеныхъ селъ ôдъ оплаты.— *К.*

— **Телеграфичнѝ похибки.** Звѣстно кôлько то недавно наробило гамору и стратъ опущене слово „не“ въ бесѣдѣ Тисы. Щось подôбного лучилося недавно на дротахъ телеграфичныхъ мѣжь Вѣднемъ а Сараєвомъ. Спôльне министерство скарбу вызначило телеграфично 500 зр. запомоги для бѣдакôвъ въ Сараєвѣ. Урядникъ телеграфичный у Вѣдни уже помылився и додавъ одинку, — выйшло отже 1500. Въ Сараєвѣ урядникъ ôдчитавъ депешу и въ скорости додавъ одну нулю — и выйшовъ загальный даръ министерства въ сумѣ 15.000 зр. Правительство боснійске зрадовалося и почало чимъ скорше роздѣлювати грошѣ мѣжь бѣдакôвъ. Вже роздѣлено 6.000 зр., коли поясняєсь похибка. Урядники потерплять похибки на власнôй шкôрѣ...

— **Въ коломыйскôмъ судѣ окружнôмъ** оголошено вчора засудъ въ справѣ убійства Цѣхоцкихъ. Обжалованѝ Гаменюкъ и Цвѣкло мають бути повѣшенѝ; Гаменюкъ яко менше виноватый, передъ Цвѣкломъ. Кромѣ того признавъ судъ двомъ старшимъ сиротамъ по убитыхъ Цѣхоцкихъ по 200 зр., а тремъ молодшимъ по 300 зр.

— **Архидіецезія львôвска обр. латиньского** числить 674.461 людей, 463 священикôвъ, 74 питомцѣвъ и 63 хлопцѣвъ въ семинаріи, 143 монахôвъ, 60 питомцѣвъ по монастиряхъ, 82 ляикôвъ и 503 монахинь.

— **Дрôбнѝ вѣсти.** Громада Лѣсочники, пов. залѣщицкого, дôстала 50 зр. запомоги ôдъ цѣсаря на внутрѣшне приладженье школы. — У п. намѣстника будуть принятя гостей въ днихъ 26 лютого и 4 та 11 марта. — При пожарѣ палаты въ Псарахъ пропавъ паробокъ Павло Яцкôвъ, а коли найшли недопалений останки тѣла людского въ згарищахъ, то можна допустити, що Яцкôвъ згинувъ въ огни. — У Львовѣ померъ Авг. Емисбергеръ, адъюнктъ судовый, въ 43 роцѣ житя.— Зелѣзница Кароля Людвика выдала доси около 800.000 зр. на усуваньe снѣгу зô шляхôвъ. — Архикнязь Альбрехтъ приѣде д. 24 л. с. м. до Оломуца, щобы придивитись войсковымъ вправамъ зъ новымъ карабиномъ Манлихера. — Въ Штутгардѣ померъ Маврикій Моль, звѣстный економистъ. — Цѣсарь подарувавъ дальшу кару 93 увязненымъ: зъ того числа припадає 11 мужчинъ на Львôвъ, 6 на Станиславôвъ, 2 на Висничь, и 7 женщинъ на Львôвъ.

Вѣсти зъ Аеп. Львôвскои.

На конкурсъ розписанѝ слѣдующѝ парохіи зъ рочинцемъ до 12 цвѣтня 1888 р.: Липовица, дек. перегиньского, над. цѣс.; Черепинъ, дек. щирецкого, над. прив.; Ôльховець, дек. бережаньского, над. прив.; Лолинъ, дек. перегиньского, над. ордин.; Шишкôвцѣ, дек. залозецкого, над. прив.; и Плетеничѣ, дек. нараѣвского над. ординар.

Посмертнѝ — ∓ — оповѣстки.

Иванъ Шухевичь, зарядникъ ц. к. дôбръ камеральныхъ, померъ вчора въ Лѣщинахъ коло Добромиля на грудну недугу въ 34 роцѣ житя. Покôйный бувъ попередно асистентомъ въ Рахини, опôсля зарядникомъ въ Поляници, пов. долиньского, и всюди полишивъ по собѣ якъ найкрасшѝ згадки яко чоловѣкъ и урядникъ. При тôмъ бувъ то щирый патріотъ Русинъ. Своєи народности не то не запирався, якъ то неразъ лучаєся мѣжь малодухами Русинами-урядниками, але всюди смѣло манифестувався Русиномъ. Нашу часопись предплачувавъ ôдъ самого єи появленя ажь до смерти своєи, а за симпатію свою до кандидатуры проф. Романчука въ Долиньскôмъ пôдчасъ выборôвъ до рады державнои — стягнувъ на себе великѝ неприятности: денунціяціи, протоколы и т. п. Про все то могли-бы розказати акты ц. к. староства долиньского и намѣстництва у Львовѣ. Неприятности тѝ вплынули були на здоровлье покôйного патріота, уже тогдѣ недужого на груди, дуже некористно. Постаравшись о перепесенье зъ гористого прикрого терену на рôвнѣйшій, до Лѣщинъ, тамъ по пару рокахъ, ôддавъ праведникъ Богу духа! Перомъ єму земля!

Милославъ Іосифъ Гурбанъ, звѣстный провѣдникъ Словакôвъ, померъ дня 21 н. ст. лютого въ Будапештѣ. Передъ революціею мадярскою бувъ ôнъ пасторомъ євангелицкимъ въ селѣ Глубока, и тамъ займався студіями ческого и словацкого языка. Въ своихъ творахъ литературныхъ выступавъ ôнъ все смѣло и отверто противъ зненавидженыхъ Мадярôвъ. Въ 1848 р. зорганизовавъ ôнъ бувъ кôлька разôвъ народне повстанье Словакôвъ противъ Мадярôвъ, такъ що Мадяры на єго голову наложили були цѣну. Въ р. 1850 вернувся Гурбанъ назадъ до Глубокои, де подалеки ôдъ политики трудився надъ своими литературными творами. Однакъ Мадяры все ненавидѣли єго и пôдоймали всякѝ можливѝ процесы противъ него. И померъ въ вязницѣ слѣдчôй въ Будапештѣ.

Господарство торговля и промыслъ.

— **Ужитокъ рядковыхъ сѣвачокъ.** Хто хоче дешево продукувати, дивиться на то, щобы насѣнье було дешеве, щобы мало сѣяти а щобы выдатокъ жнива бувъ однаковый або навѣть и бôльшій. До сего надаються дуже добре рядковѝ сѣвачки. До недавна уживано такихъ машинъ лишь въ великихъ господарствахъ и они були такъ тяжкѝ, що треба було запрягати до нихъ два сильнѝ конѣ, а до обслугу треба було 2 або 3 робôтникôвъ. Теперь же роблять такѝ машины далеко менший а що важнѣйше и дешевший такъ, що и малый господарь може ихъ собѣ купити и зъ користею уживати та ще и другимъ за заплату позичати.

Ось якъ выглядають тѝ машины: Найважнѣйша часть єсть скриня на насѣнье. Въ нѣй обертаєсь цѣлый апаратъ, котрый часами служить и до розкидуваня навозу. Для малого господаря выстане сѣвачка зъ 9 рядками одинъ ôдъ другого 30 до 34 цалѣвъ, що для практика дуже догôдно, хочь часами добре и бôльше ôддаленье именно 4 и звышь 4 цалѣ. Така сѣвачка зъ фабрики Умрата важить лишь 300 кило и коштує 150 до 160 зр., а можна нею засѣяти що найменше 2 морги. Въ скрини обертаєсь валокъ на котрôмъ суть черпачки або кружѣлця зъ ложочками. Теперь уживаються найбôльше черпачки и они высыпують дуже добре всѣляке насѣнье до лѣйкôвъ, зъ ôдки оно черезъ *проводовѝ* рурки впадає ôдповѣдно глубоко въ землю, въ рôвцѣ, котрѝ робить копачь (Drillschuh).

Давнѣйше не можна було сѣяти такими сѣвачками на горбистихъ и крутыхъ рôляхъ, бо пôдъ гору сѣяли они густѣйше а зъ горы рѣдше; але теперь, ôдъ коли скриню роблять такъ, що она стоить все до ваги, то того вже нема и ними можна сѣяти всюды дуже добре.

Поминувши вже дешевôсть — хочь не все, що дешеве, добре — машины тѝ даються ще и легко вести и уставляти, якъ потреба, а до того не потреба ажь ученого робôтника; такою сѣвачкою може сѣяти и середно здôбный робôтникъ.

Давнѣйше треба було до такои 11-або 13-рядовои машины ажь 3 людей: одного до коней, одного до переднои керми а одного до скринѣ; нынѣ, де при малыхъ машинахъ єсть керма зъ заду, выстане и одинъ розважный робôтникъ. Новѝ сѣвачки суть не лишь лекше роблени, якъ н. пр. старѝ сѣвачки Гаррета, але и цѣлый приладъ до запрягу и колѣсницѣ єсть далеко ôдповѣднѣйшій. Такою машиною можуть робити цѣлый день безъ змѣны хочь-бы и два слабшѝ и старшѝ конѣ. Можна такожь уживати и пару волôвъ; ба, показалося, що волами навѣть лѣпше робити, бо они тягнуть спокôйнѣйше и одностайнѣйше а насѣнье сѣєся правильнѣйше.

Коли може пôзнѣйше поговоримо о великôй користи сѣвачокъ для господаря, то при нагодѣ згадаємо такожь и про звѣстну въ ширшихъ кругахъ господарскихъ фирму Умрата и спôлки въ Празѣ, котрои машины мають всѣ тѝ користи, якихъ дхвнѣйше шукалося хиба лишь въ заграничныхъ фабрикахъ. Минули вже часы, коли заграниця була для насъ взôрцемъ.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Конкурсы.** Можна подаватись о мѣсце почтмайстра въ Варяжу, пов. сокальского, до 18 марта с. р.

— **Именованя.** Богуславъ Кешковскій, вицесекретарь въ министерствѣ справъ внутрѣшныхъ, именованый старостою въ Галичинѣ.

Телеграмы „Дѣла“.

Брукселя 22 лютого. Россія одержала ôдъ француско-бельгійско-голендерскои спôлки финансовои готôвкою 150 мил. франкôвъ задатку на позичку; бôльша позычка була-бы — якъ кажуть — лишь тогды можлива наколи-бъ справа болгарска була мирно залагоджена.

Римъ 23 лютого. Министерство вôйны поставить въ парламентѣ предложенье о кредитѣ въ сумѣ 24 мил. на надзвычайнѝ потребы воєннѝ.

Софія 23 лютого. Вѣсть, що болгарскѝ емигранты думають знову впасти ôдъ стороны моря до Всхôднои Румеліи, спонукала правительство болгарске завести якъ найбôльшѝ мѣры осторожности.

Лондонъ 23 лютого. Думають тутъ, що переговоры въ справѣ болгарскôй потягнуться довго, бо дискусія надъ симъ предметомъ буде вымагати точного поясненя зô стороны Россіи, а ôдтакъ треба ще буде чекати и на дальшій розвôй справы.

Петербургъ 23 лютого. „Правительст. Вѣстн.“ оголосивъ статію, въ котрôй правительство россійске высказує свôй поглядъ на справу болгарску. Въ статіи тôй сказано, що погляды тѝ вже зъ засады вымагали того, щобы не думати, що Россія думає насильно и при помочи збройнои силы завести въ Болгаріи законный станъ.

Берлинъ 23 лютого. Вальоры россійскѝ спалы вчера дуже значно на тутешнôй биржи.

Римъ 18. лютого. Въ пограничнôмъ мѣсточку Моданѣ прийшло до конфликту мѣжь Французами а Италіянцями. Въ якôйсь кавярни наставъ спôръ мѣжь италійскимъ ветеринаремъ а французскимъ лѣкаремъ штабовымъ. Лѣкаръ приказавъ ôдтакъ французскимъ воякамъ привести ветеринаря зъ єго дому до кавярнѣ и казавъ єго тутъ замкнути на цѣлу нôчь. Въ мѣстѣ настало велике занепокоєнье. Правительство италійске приказало жандармамъ не уступати зъ двôрця зелѣзницѣ анѣ на хвилю.

Фрибургъ 23. лютого. Кн. Людвикъ, другій сынъ вел. кн. Баденьского, померъ.

Софія 23 лютого. Въ Софіи и на провинціи роблять великѝ приготовленя до торжественного святкованя именинъ кн. Фердинанда припадаючихъ на 26 с. м.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. Д. Л. въ Винятинцяхъ. Д 13 сѣчня дôстали мы Вашѝ грошѣ, и заразъ 16 сѣчня передали 3 зр. Дирекціи рускои гимназіи, а 1 зр редакціи „Батькôвщины“, и маємо на то поквитованье. — **Вп. панѣ Е. В. въ Стецевôй.** Вашѝ грошѣ на 2 прим. „Жѣночого Альманаха“ передали мы ще 27 сѣчня п. Франкови, щобы Вамъ книжки выславъ; що дальше, не знаємо. — **Вп. Л. В. въ С.** Мы постановили собѣ всѣ — якъ Вы справедливо называєте — „гавканя“ того органу на „Дѣло“ и народовцѣвъ игнорувати. Безъ лаяня ôнъ не мôгъбы дыхати, якъ рыба безъ воды, бо о чѣмъ-же иншôмъ и писавъ-бы?! Нехай собѣ здоровъ лає, кôлько хоче, — насъ то анѣ свербить, анѣ болить. Мы йдемо пôсля програмы руско-народнои свѣдомо, правою и честною дорогою — а на кождый лай — чи то „Czas-у“ чи „Черв. Руси“, — мы глухѝ... и глухими останемось, хотяй знаємо, що лаючого наша мовчанка дуже болить...

Надôслане.

По правдѣ. *Виноградыколо Праги.* Маю лѣтъ 65, сильно нездужаю на гостець а кромѣ того богато страдаю на дуже выступаючу килу. Першій недугъ домагаєсь цѣлкомъ сидячого способу житя а въ наслѣдокъ того затканье стôльця. Многѝ лѣта вживавъ я рôзнѝ розвôльняючѝ средства, але нѣяке зъ тихъ не вдоволило мене, бо не осягнувъ я управильненого, легкого ôдходу, ажь коли передъ 2 лѣтами я купивъ у тутешнього аптикаря Фирста пуделко швайцарскихъ пигулокъ Рих. Брандта. Теперь знайшовъ я саме добре. Швайцарскѝ пигулки, котрѝ цѣлкомъ приємно заживаються, зробили вже въ першихъ дняхъ чудесно; я полишився охотно при нихъ ажь до нынѣшного дня, и буду ихъ ажь до послѣдного дня мого житя заживати, бо лише ними можу я мôй столець такъ управильнити, що не чую нѣякихъ болѣвъ въ наслѣдокъ килы. Коли-бъ лише кождый подôбio недужій уживавъ швайцарскихъ пигулокъ, то мусѣвъ-бы высказатись о нихъ похвально, такъ якъ я Зъ высокимъ поважаньемъ Вашъ найнизшій Едвардъ Шреммеръ, ул. Клипера 125. — Аптикаря Рих. Брандта швайцарскѝ пигулки можна дôстати въ аптикахъ пуделко по 70 кр., лише треба уважати на бѣлый крестъ въ червонôмъ поли и на имя Рих. Брандта.

Курсъ Львôвскій

зъ дня 22. л. лютого 1888.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жад.
Зелѣз. гал Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	— —	194 50
Зелѣз. Львôв.-Чернов. по 200 зр. а. в.	— —	211 —
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в. . .	— —	281 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в. .	— —	216 —
Листы заставн за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в	96 50	98 —
Банку гипот. гал. 5% а. в. выльос. зъ 10% прем.	100 —	101 25
Банку краєвого $4^1/_2$% а. в. льос. 51 л.	90 75	92 25
Товариства кредит. гал. 5% а. в. . .	99 50	101 —
Товариства кредит. гал. 4% а. в. . .	— —	95 50
Товар кред. гал. 5% а. в. льос. 37 л.	99 50	101 —
Товар. кред. гал. 4% а. в. льос. $41^1/_2$ л.	— —	92 —
Товар. кред. гал. $4^1/_2$% а в. льос. 52 л.	92 75	93 75
Листы довжн за 100 зр.		
Гал Зав кред. сел. 3% а. в (давн. 6%) въ ликв.	— —	54 —
Гал. Зав. кред. сел. $2^1/_2$% (давн. 5%) въ ликв	— —	48 —
Общ. роль. кред. Завед. 6% льос. въ 15 л.	— —	— —
Облиги за 100 зр.		
Индемнизац. галицкѝ 5% м. к. . . .	100 50	102 —
Комунальнѝ Банку краєв. 5%, I емис.	100 —	101 —
Позички краєв. зъ 1873 по 5% а. в. .	— —	105 —
Позички краєв. зъ 1883 по $4^1/_2$% а. в.	89 50	91 —
Льосы:		
Мѣста Кракова	— —	19 —
Мѣста Станиславова	— —	35 50
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	5 92	6 02
Наполеондоръ	9 97	10 08
Пôвъимперіялъ	10 33	10 43
Рубель срѣбный	1 40	1 50
Рубель паперовый	1 05½	1 07½
100 марокъ нѣмецкихъ	61 85	62 50

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночѝ) пл. Галицкій 14.
Дръ Е Лебедовичь (нед. внутрѣшнѝ и очнѝ) ул. Корняктôвъ (Нар. Дôмъ).
Д-ръ І Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Аптики: 2292

З. Рукеръ ул. Краковска.

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краєвый ул. Костюшки (будынокъ соймовый).
Банкъ гипотечный пляцъ Галицкій.
А Шеленбергъ (конт вымѣны) ул. Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лилієнъ (конт. вымѣны) ул Гетьманьска 6.

Готелѣ и Реставраціи:

Готель французскій и рест. швехатска пл. Маріяцкій.
Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Краковска 9.

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устиляновичь, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т. Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4.

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичь (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склепы:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгеръ (найтаншій магазинъ галантерійный) ул Галицка 16
А. Гальскій (товары зелѣзнѝ) пляцъ Маріяцкій 9.
Стахевичь и Абрысовскій (матеріи на сукнѣ) Ринокъ 32.
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н. Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20.
Вольфъ Чопп (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ) ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничѝ:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигіи).

Подяка.

Въ тяжкôй моєй недузѣ, яка навѣстила мене передъ рокомъ и ôдорвала ôдъ трудôвъ на руско-народнôй сценѣ, выслали мене лѣкарѣ на клинику до Кракова, щобы тамъ пôддатись радикальному лѣченю. Пробуваючи 5 недѣль на клиницѣ въ Краковѣ, остававъ я пôдъ лѣкарскою опѣкою ВДост. професора медицины д-ра Корчиньского, котрый не пожалѣвъ заходôвъ и трудôвъ, щобы розслѣдити мою недугу и ужити всякихъ средствъ до повного єи вылѣченя. Всѣ тѝ заходы и труды пôднявъ сей Высокодостойный Мужь зовсѣмъ безинтересовно и занявся мною такъ щиро, що я по 5-недѣльнôмъ побутѣ на клиницѣ пôдъ Єго ласкавою опѣкою ôдзыскавъ уже въ значнôй части здоровлье и дасть Богъ, буду мôгъ зъ часомъ и дальше трудитись для рôднои сцены. Не могучи въ иншій способбъ ôддячитись Впов. проф. д-ру Корчиньскому за єго превелику ласкавôсть для мене, складаю Єму симъ найсердечнѣйшу прилюдну подяку, яко мому великому и справдѣшному Добродѣеви! Не менше сердечно дякую такожь Вп. докторови медицины Ант. Скислевичу, котрый яко асистентъ Вп. проф. д-ра Корчиньского окружавъ мене такожь Своєю ласкавою опѣкою и не мало причинився до мого подужаня.

Приймѣть Вп. Добродѣ ôдъ убогого рускогo артиста сердечне щиро-руске „спаси-Бôгъ“!

Въ Перемышли, въ лютôмъ 1888.

Иванъ Гриневецкій,
артистъ и директоръ руско-народного театру.

Вытягъ зъ розкладу ѣзды зелѣзниць державныхъ

важный ôдъ 1 жовтня 1887.

Ôдѣздъ зô Львова: О 6 год. рано до Гусятына: — о 6 год. 10 мин. рано до Лавочного, Будапешту, Стрыя; — о 11 год. 27 мин рано передъ полуд. до Стрыя, Хирова, Станиславова; — о 12 год. 02 мин. въ полудне до Гусятына; — о 7 год. 44 мин. вечеромъ до Стрыя, Хирова.

Приѣздъ до Львова: О 1 год. 15 мин. въ ночи зъ Будапешту, Стрыя, Лавочного, Станиславова, Хирова; о 8 год. 39 мин. рано зъ Хирова, Стрыя; — о 3 год. 10 мин. по полудни зъ Гусятына; — о 4½ год; 15 мин по полуд. зô Станиславова, Хирова, Стрыя, — о 9 год 43 мин. вечеромъ зъ Гусятына.

Плякаты зъ розкладомъ ѣзды на линіяхъ галицкихъ можна дôстати на стаціяхъ зелѣзниць державныхъ по 6 кр. 2235 14—?

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поручає 2356 91—0

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катарь, кашель и хрипку. Цѣна однои пачки 20 кр. На провинцію зъ опакованьемъ 30 кр.

I. & C. КЕССЛЕРЪ въ БЕРНѢ (BRÜNN)

улиця Фердинанда Ч. 7/d

высылають за послѣплатою:

Сорочки мужескй, бѣлй и кольоровй 1 штука Іа. зр. 1.80 Іа. зр. 1.20

Сорочки робôтничй зъ доброго оксфорду, 3 штуки зр. 2.

Ногавицѣ мужескй, зъ барханту або полотна, 3 пары Іа. зр. 2.50, Іа. зр. 1.80.

Полотнянй шапки, для мужчинъ и хлопцѣвъ, 3 шт. зр. 1·20.

Скарпетки мужескй, бѣлй або кольоровй, робленй 6 паръ зр. 1·10.

Скарпетки втягаючй пôтъ, зъ финису шовкового, 12 паръ зр. 1·20.

Пледы до подорожи, 3·50 метрôвъ довгй, 2·60 м. широкй, 1 штука зр. 4·50.

Матеріи на мужескй уборы, новôтнй, 3.10 метрôвъ Іа. зр. 5·50. Іа. зр. 3·75.

Матеріи на иберцигеры, добрй, найновѣйшй барвы, 2.10 метр. зр. 6.

Нормальни сорочки и ногавицѣ, зъ чистои вовны, системъ Єгера, 1 штука зр. 3·50.

Зреформоване нормальне бѣлье, (втягаюче пôтъ) 1 сорочка або 1 ногавицѣ зр. 2.

Бѣлье зъ Gummi, 2 пары маншетôвъ, 2 стоячй або лежачй ковнѣрики зр. 2·50.

Матеріи лѣтнй камгарновй на мужескй уборы, найновѣйшй десенѣ, 6.5 метрôвъ зр. 3.

Сорочки жѣночй, зъ шифону, гафтованй, 3 штуки зр. 2·50.

Сорочки жѣночй, зъ мѣцного полотна зъ зубками 6 штукъ зр. 3·25.

Корсеты пôчнй, зъ шифону, численно прикрашенй, 3 штуки зр. 1·80.

Спôдницѣ, зъ сырого полотна, Crifton и Rouge 3 штуки зр. 3.

Запаски жѣночй, зъ оксфорду, кретону и сырого полотна 6 штукъ зр. 1·60.

Паньчохи жѣночй, робленй, бѣлй або кольоровй, 6 паръ зр. 1·50.

Паньчохи жѣночй, (втягаючй пôтъ) зъ шовкового финису 6 паръ зр. 1·20.

Намѣтки зъ Mohair-у, у всѣхъ краскахъ 3 штуки зр. 1·20.

Намѣтки зъ Foil-у, краснй десенѣ, 6 штукъ зр. 1·20.

Жакеты лѣтнй Jersey, зъ чистои вовны, у всѣхъ краскахъ 1 шт. гладка зр. 2·50 тамбурована зр. 4.

Хустинки до носа, зъ кольоровымъ краемъ, 1 тузинъ мужескихъ зр. 1·20, жѣночихъ зр. 1.

Взôрцѣ даромъ и франко.

2345 1—26

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемѣрнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдличнй выробы косметичнй, тоалетовй и перфумы именно:

Вода львôвска. Приємный, нѣжный и довготревалый запахъ тои воды здѣлавъ се, що въ Антверпіи на выставѣ всемѣрнôй зôстала публично проклямована и ôдзначена. Цѣна флякону меншого 80 кр, бôльшого 1.50.

Нигретина. Выборне средство до фарбованя въ сейчасъ волося на тревалу и красну барву чорну и темну; єсть цѣлкомъ нешкôдливе а въ ужитю цѣлкомъ поєдинче. — Цѣна 1 зр.

!!! БѢЛЙ и ГАРНЙ РУКИ !!!

Найбôльше червонй и попаданй руки выбѣляться и вынѣжняться по кôлькаразовôмъ натертю **Кремомъ ростиннôмъ.** Слоикъ 80 кр.

Смаровило литовске до обуви и шкôръ, мягчить шкôру, робить єи непромакаючою и тревалою. Пуделко по 50 кр. и 1 зр

СРЕДСТВА ДО ВЫВАБЛЕНЯ ПЛЯМЪ.

Одалина вывабляє плямы зъ пороху, поту, товщу, пива молока, плѣсни и т. п 35 кр — **Бензолина** вывабляє Плямы товстй зъ покосту и мази 20 и 30 кр. — **Етилина** вывабляє плямы зъ фарбъ ôдъ помосту, фляконъ 25 кр. — **Явелина** вывабляє плямы зъ овочей и вина червоного, фляконъ 20 кр. — **Оксалина** вывабляє плямы, що повстали зъ иржи, крови и атраменту. — **Бразилина**, матеріи чорнй споловѣлй и поплямленй выпранй въ Бразелинѣ ôдзыскають давну барву и ôдлыскъ, пакетъ 8 кр. — **Квилая** до праня вовняныхъ и шовковыхъ матерій, пакетъ 6 кр. — **Мыло жовчне** до вывабляня застарѣлыхъ плямъ, шт. 25 кр.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул, Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2. 2257 32—?

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкого

Акційного Банку Гипотечного

2222 112—? купує и продає

всѣ ефекты и монеты

пôдъ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечнй и

5% Листы Гип. преміованй,

котрыхъ пôсля закона зъ дня 2 липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвысшои постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталовъ фондовыхъ, пупилярныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадія

можна одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльосованя зъ 10% премією т. є. по 110 за 100)

Всѣ припорученя зъ провинціи залагоджуються безъ проволоки по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякои провизіи.

Глядає лекціи на село

до ученикôвъ зъ шкôлъ народныхъ бувшій учитель народный въ стрыйскôмъ окрузѣ зъ довголѣтною практикою, за умѣреною заплатою

Неомыльне средство

на выгубленье нагнѣткôвъ, бородавокъ и иншихъ подôбныхъ наростей шкôрныхъ, безъ болю и безъ жаднои небезпечности.

Цѣна флякону 50 кр.

Встрикненье и капсулки

зъ ростины „MATICO“

въ недугахъ мужескихъ неоцѣнене средство

поручає Аптика

К. КРИЖАНОВСКОГО

у ЛЬВОВѢ.

Цѣна фляшки встрикнень 40 кр.

Капсулокъ 80 кр.

2274 12—?

Готель пôдъ „Золотымъ Орломъ“

въ Станиславовѣ при улици Бельведерскôй.

Має 15 покоѣвъ приладженыхъ зъ всякимъ комфортомъ, зъ того 10 комнатъ фронтовыхъ, а 5 въ официнахъ.

Для **Всечестного Духовеньства** цѣны комнатъ о 50% дешевше, т. є. ôдъ 50 кр. до 1 зр. за одну комнату.

Пôдписаный має надѣю, що П. Т. Публичнôсть зволить ласкаво ôдвѣдувати сей готель, а буде вповнѣ вдоволена.

Морицъ Яноверъ,

2216 15—? властитель готелю пôдъ „Золотымъ Орломъ“.

Появився уже

РУСКІЙ СПѢВАНИКЪ

уложеный черезъ Костя Паньковского, а накладомъ Товариства Просвѣты“. Мѣстить въ собѣ въ 9-ти аркушахъ бôльшихъ на велиновôмъ паперѣ 255 пѣсень на 288 сторонахъ. Пѣсни тй суть то перлы поезіи руско-украиньскои найвыдатнѣйшихъ нашихъ поетôвъ, якъ Шевченко, Федьковичь, Млака Гушалевичь, Маркіянъ и Володимиръ Шашкевичѣ и премногй найдобôрнѣйшй народнй пѣсни Найзнаменитшй рускй композиторы уложившй до нихъ музику суть по правôй сторонѣ пѣсень пôдписанй. Цѣна Спѣваника 40 кр, зъ пересылкою 45 кр. При закупнѣ 10-ти примѣрникôвъ въ канцеляріи Товариствъ дається 20% рабату. Набути можна ихъ такожь по всѣхъ книгарняхъ 3237 Галичины и Буковины. 4—?

Исторія Скиту Манявского

вразъ зъ

Збôрникомъ грамотъ, листôвъ и деякихъ судовыхъ документôвъ, дотычныхъ того монастиря.

Написавъ и уложивъ

Д-ръ Юліянъ Целевичь,

професоръ при ц. к. ак. гим у Львовѣ. У Львовѣ, 1887 Накладомъ автора.

Цѣна 1 зр.; зъ рекомандованою пересылкою о 20 кр. бôльше.

Дôстати можна въ книгарни Инст. Ставропигійского и Миликовского (п. Старжика) у Львовѣ. Можна такожь замовляти черезъ канцелярію Просвѣты або черезъ редакціи рускихъ газетъ у Львовѣ.

Klejnoty Miasta Krakowa.

Альбумъ пышне величины 40/50 м., въ оздôбныхъ окладинкахъ, мѣстяче 24 видôвъ въ хромолитографіяхъ представляючихъ *найвеличавѣйшй и найкрасшй*

СТАРИННОСТИ и ПАМЯТКИ КРАКОВА

пôсля оригинальныхъ акварель

ЮЛІЯ КОССАКА и СТ ТОНДОСА,

зъ текстомъ историчнымъ о 24 аркушахъ проф д-ра Вл Лущкевича и зъ переднымъ словомъ проф. д-ра Мар Соколовского, выйшло накладомъ фирмы:

КУТРЖЕБА и МУРЧИНЬСКІЙ въ Краковѣ.

Знамените се дѣло, оброблене перворядными силами артистичными нашого краю и вытотовлене въ найбôльшôмъ европейскôмъ заведеню артистичнôмъ, поручити можна радо Вповажанôй Публичности. 2330 8—12

Цѣна примѣрника 50 зр. ав. вал.

Для улекшеня закупна продаєсь такожь и на сплаты мѣсячнй

Можна оглянути въ книгарни Губриновича и Шмидта у Львовѣ.

ПЕТРО КРОКЕВИЧЬ

аптикарь въ Краковѣ

улиця Баштова при плянтахъ (рôгъ Ринку Клепарского)

поручає власнй выробы

яко правдиву одиноку добычь найновѣйшихъ часôвъ, приносячу хорому неоцѣненй спасеннй користы, о чѣмъ свѣдчать щоразъ численнѣйшй признаня похвалы и т. п., якъ неменше посвѣдченье лѣкарске, а именно:

До Высокоповажаного пана Петра Крокевича, аптикаря у Краковѣ.

Выробы фармацевтичнй Пана Петра Крокевича, аптикаря пôдъ Львомъ у Краковѣ, пôсля предложеныхъ менѣ приписôвъ лѣкарскихъ зробленй, не мѣстять нѣякихъ шкôдливыхъ складникôвъ и въ ôдповѣдныхъ немочахъ ужитй, дуже успѣшно дѣлають.

Д-ръ Юровичь.

У Краковѣ дня 23 липня 1887. докторъ всѣхъ наукъ лѣкарскихъ.

Вино хинове, средство лѣчниче, взмагаюче силы, стравнôсть, надзвычайно поручане, особливо у женщинъ слабосильныхъ, блѣдыхъ и т п

Вино хинове зъ зелѣзомъ, поручане молодымъ особамъ для осягненя зросту и розвою тѣла, надає крови силу, збôльшаючи скôлькôсть тѣлокъ крови змôцняючи жолудокъ пôдносить апетитъ, лѣчить загальнй ослабленя, блѣдачку и т. п., а одиноке для реконвальєсцентôвъ по хоробахъ горячковыхъ вынищаючихъ.

Вино зелово-ромбарбарове, вытягъ винный зъ правдивого корѣня Ревеня хиньского (Radix rhei chin nsis) и зелъ. збôльшаючихъ рухи хробачковй кишокъ черезъ то легко розвôльняюче; знамените въ затканяхъ, часто повтаряючихъ-ся здутяхъ, довготреваючôмъ катарѣ, дванацятницѣ и въ упорчивôй жовтачцѣ.

Вино зелово-пепсинове, вытягъ зъ зелъ краєвыхъ и найлѣпшои пепсины de Rostock, одиноке успѣшне средство пôдносяче травленье, розпускаюче бѣлко, затымъ одиноке въ нестравности, хроничныхъ катарахъ жолудка або на тлѣ туберкуличнôмъ атоніи кишокъ у людей старыхъ дуже помôчне у дѣтей зле ôдживлюваныхъ, анемичныхъ и шкрофуличныхъ.

Амигренъ, незрôвнана помôчь въ сильнôмъ болю головы. Ложочка ôдъ кавы зажита успокоює найсильнѣйшу мигрену.

Кальльонъ, одиноке средство на найстаршй и найдолегливѣйшй нагнѣтки. По насмарованю нагнѣтокъ сейчасъ перестає болѣти, а въ 24 годинахъ ôдпадає безъ найменшого болю.

Хильоль, лагодить по кôлькоразовôмъ ужитю найбôльшй болѣ ревматичнй, пострѣлы, подагру и т. п.

Сарсапариліянъ зъ корою хиновою, узнаный яко найлѣпше средство въ немочахъ походячихъ зъ зôпсутя сокôвъ и зъ ôдти повстаючого вадливого складу крови, въ недокровности и т. п.

Зѣлье грудне зô свѣжахъ, лѣчничихъ зелъ волоскихъ, котрй вже неразъ навѣть въ прикрыхъ розличныхъ выпадкахъ слабости давали надсподѣване полѣпшенье терплячому, то въ слабостяхъ грудныхъ то легкихъ, противъ астмы, всякои душности и т. п. Усувають они тяжку дыхавицю, всякй закатареня легкихъ и грудей, зафльегмленя, кольки въ грудехъ, упорчивый кашель и т. п. Цѣна зр. 1·20

Сиропъ грудный при тяжкихъ або застарѣлыхъ немочахъ уживаный буває рôвночасно зъ зѣльемъ льоретаньскимъ противъ сухотъ и слабостей грудныхъ и легкихъ и т. п Цѣна 2 зр.

Кроплѣ жолудковй. Средство знамените и незрôвнане у всѣхъ слабостяхъ жолудка Цѣна 35 кр. 2068 22—0

Замовленя выконуєся ôдворотною почтою.

Зъ численныхъ подякъ наводимо ось тй:

Высокоповажаный Пане Аптикарю!

Бажаю, щобы кождому хорому такъ знаменитый успѣхъ давали лѣки зъ Вашихъ выробôвъ, якъ моѣй женѣ, котрй надсподѣвано успѣшно дѣлали и прошу о надôсланье менѣ ще Амигренъ и капель жолудковыхъ.

Зъ поважаньемъ

Пшôвъ д 3 липня 1887 р *Леопольдъ Коваликъ* (Рыбникъ, Oberschlesien).

Высокоповажаный Пане!

Узнаю дѣйстну успѣшнôсть Вашихъ выробôвъ, досвѣдчивши на собѣ

Се посвѣдчаю ретельно. Зъ поважаньемъ

Schönpriesen b. Aussig 25 мая 1787 р. *Новаковскій* директоръ фабрики цукру.

Вп Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви въ Краковѣ.

Страдаючи ôдъ пôвтора року на сильный, невылѣчимый кашель, сполученый зъ рôзными тяжкими недугами, мимо тутешныхъ радъ лѣкарскихъ чувся я безъ надѣѣ житя, а яко отець кôлькоро дѣтей, хапаючись вкôнци рôзныхъ способôвъ до поратованя здоровля, случайно зъ порады чужои приязнои менѣ особы, уживъ я „Зѣля грудного“ выробу аптикаря Вповажаного Пана Петра Крокевича, и по ужитю чотырохъ пачокъ „Зѣля грудного“ и Сиропу ôдзыскавъ цѣлковито здоровлье, могучи о власныхъ силахъ уже працювати и тымъ чиномъ бодай частину щастя дѣтемъ моимъ удѣлити. Чуюсь тому спонуканымъ заявити найщиршу вдячнôсть Вповажаному Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви мѣсцевому, за вырôбъ „Зѣля грудного“, бо житье моє лишь ужитю того Зѣля завдячую.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Кракôвъ, дня 28 мая 1886 р *Михаилъ Трыбальскій,* друкарь литографичный.

Высокоповажаный Пане!

Вычитавши зъ газетъ дня 28 мая с. р. подяку Вамъ Вповажный Пане, а почуваючись зарôвно до обовязку вдячности маю честь тую-жь въ высокôй степени заявити Вамъ, Вповажный Пане, бо Ваше „Зѣлье грудне и „Сиропъ“, и въ загалѣ Вашй выробы не лишь менѣ самому але дуже многимъ, де заходили сумнѣвы що-до здоровля давали чудный успѣхъ. Маючи отже много завдячити Вашимъ выробамъ, приймѣть Вповажаный Пане выразы моєи вдячности, а заразомъ зичливости, успѣху въ дальшôмъ розвою своихъ выробôвъ такъ для добра власного, якъ и зъ пожиткомъ для людскости!

Остаю зъ довжнымъ поважаньемъ *Кс. Е. Вернеръ,*

Кракôвъ 1 червня 1886 р Реформатъ.

Честный Пане!

Страдаючи ôдъ 20 лѣтъ на гемороиды и упрямый бôль въ жолудку, на дыхавицю и сполучене зъ нею замуленье мѣхура, на затвердженье и иншй долегливости, уживъ я кôлька фляшокъ „Капель жолудковыхъ“, котрй зробили менѣ надзвычайну пôльгу, що посвѣдчаю згôдно зъ правдою и совѣстею.

Фишеръ,

Ряшѣвъ, дня 21 червня 1886 р. совѣтникъ ц. к. суду.

Закладаюся

за всяку цѣну, що жаденъ зъ моихъ конкурентôвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжь для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій краєвыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мôй богатый складъ такожь 1962 Веч. Духовеньству 65—0

Замовленя въ мѣсци и зъ провинціи выконуються точно и ретельно. На жаданье высылаю взоры даромъ и франко

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужескои одежи гуртомъ и подрôбно

Львôвъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложеный 1848.

Какао въ порошку

позбавленый товстыхъ частей, на спосôбъ гольендерскій выроблюваный въ пушкахъ: ½ кильо, ¼ кильо и ⅛ к.

Цѣна зр. 1.40, 70 и 35 кр.

½ кильо найлучшихъ цукрôвъ десеровыхъ . . . зр. 1·20

Такожь чеколяду въ рôжныхъ гатункахъ поручає:

Генрихъ Третеръ

фабрика парова чеколяды и цукрôвъ десеровыхъ у Львовѣ 2296 4—?

улиця Коперника ч. 3.

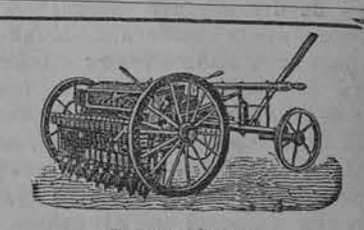

СѢВНИКИ

найлѣпшого и найтревалѣйшого рода доставляють пôдъ довголѣтною гарантією

УМРАТЪ и Комп.

ФАБРИКА МАШИНЪ ГОСПОДАРСКИХЪ

2314 ПРАГА-БУБНА. 4—?

Филія у Львовѣ пôдъ власною фирмою

Каталоги на жаданье даромъ

КРАВАТКИ

Шалики, хустки шовковй

на шию и до фрака

Цилиндры складанй

2.28 Chapeau claque

атласовй и тибетовй

Капелюхи мягкй, Шапки

и т. д.

поручає найдешевше

ТОРГОВЛЯ

БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ

Львôвъ, Галицка ч. 14.

Цѣнники даромъ.

Посредствомъ всѣхъ книжныхъ складôвъ можна дôстати

КАРПАТСКІИ НОВЕЛЛИ

Петра Полянского

выданй книгарскою фирмою Вольфганга Гергарда въ Липску яко 48-ый и 49-ый томы „Библіотеки Гергарда“

по цѣнѣ 2 зр. 60 кр. за оба томы разомъ

Записовати можна або у самого накладателя (Verlagsbuchhandlung Wolfgang Gerhard, Leipzig, Lessingstrasse 12) або въ Галичинѣ въ книгарни Ставропигійского Института на Буковинѣ же въ книгарни Г. Пардиного. 2243 5—5

„Рускій Правотарь домовый“

або приступне поясненье, въ якій спосôбъ кождый при грамотахъ правныхъ всякого рода самъ заступатись и потрѣбнй письма, якъ поданя, просьбы и т. п. безъ помочи адвоката съ повною силою правною споряджати може.

Уложили Василь Лукичь и Юліянъ Семигинôвскій.

Томъ I: **Законъ цивильный** вразъ зъ дотычными доповненями, поясненями — и бôльше якъ 200 рôзнородными взôрцями та прикладами. Сторôнъ 432 + XVI въ 8° або 28 аркушѣвъ друку.

Цѣна 1 примѣрника въ книгарняхъ выносить 4 зр. а. в

Хто купує у п. В. Левицкого въ Станиславовѣ, платить за I прим. тôлько 3 зр. 30 кр. — Для предплатникôвъ „Дѣла“ и „Батькôвщины“ цѣна знижена на 2 зр. 50 кр а. в., а съ пересылкою почтовою 2 зр. 75 кр.

Проспекты обширнй высылає на жаданье п. В. Левицкій въ Станиславовѣ. Въ вынятковыхъ злучаяхъ дається 1 примѣрникъ (не по зниженôй цѣнѣ) на сплату въ двохъ ратахъ. (16—10)

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 33. Львôвъ, Пятниця 12 (24) лютого 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошенія принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ однои стрôчки печатнои, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул Коперника ч 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & Vozler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.
на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатаи вôльни ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Ôдъ 1 (13) сѣчня **„Дѣло“ почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускі свята. Условія предплаты повысше на заголовку.

Въ справѣ патріярхату у Львовѣ

подыбуемо въ „Wiener Allgem. Zeitung“ (ч. 2870 зъ 22 н. ст. лютого) таку цѣкаву статью, надôслану зô Львова п. заг. „Угорскі Русины“:

„Недавно принѣсъ „Dziennik Polski“ зъ Риму телеграфичну вѣсть, що папа зъ власного пôчину поручивъ конгрегаціи de propaganda fide in negotiis orientalibus, щобы высказала свôй поглядъ, чи не було-бы добре, пôддати греко-кат. епископôвъ зъ Угорщины пôдъ юрисдикцію львôвского митрополита руского и того жь надѣлити титуломъ и рангою патріярха. Тую вѣсть потверджуе наспѣле передъ кôлькома днями офиціозне письмо одного римского протонотаря до одного тутешного (львôвского — *Ред.*) достойника духовного“.

„Безпосередну понуку до порушеня тои справы мали дати: мнимый упадокъ религійного духа и инші невôдрадні тенденціи, що вкоренилися середъ за-литавского греко-кат. духовеньства, а зъ другои стороны обставина, що Льва XIII. прикро дôймило рѣшучо удокументоване невдоволенье Русинôвъ зъ деякихъ новѣйшихъ рѣшень Риму, именно же рѣшенье про трираменні хресты. Папа — сказано въ згаданôмъ письмѣ — бажае, щобы всѣ управнені чинники спôльно брали участь въ синодахъ, на котрыхъ бы мали розбиратися всѣ обрядові и дисциплинарні справы на основѣ правилъ всхôднои церкви. Передовсѣмъ бажае, щобы дотычні ухвалы мали характеръ загальный и одноцѣльный, бо рѣшеня на основѣ поглядôвъ поодинокихъ епископôвъ, окремо подаваныхъ а часто собѣ противныхъ, Курію тôлько въ клопôтъ вводять. [Се сталося и въ справѣ забороны трираменныхъ хрестôвъ: зъ трехъ владикъ рускихъ, якъ вѣдомо, митр. Сильвестеръ и еп. Пелешь були за удержаньемъ трираменного хреста, а еп. Іоанъ за скасованьемъ. *Ред.*] Наконець згадуеся въ тôмъ письмѣ и на обѣцянку, дану пôдчасъ торжества Методійского папою, що ôнъ зъ церковно-политичныхъ причинъ буде старатися пôднести блескъ уніятскои церкви“.

„Въ тутешныхъ кругахъ рускихъ принято згадані вѣсти холодно (?—Ред.) и коментуеся ихъ всяко. Очевидно була-бы то величезна змѣна въ поглядахъ Курії и мала-бы значенье важного кроку въ реализованю запорученои уніятскôй церкви автономіи актами унії и булями папскими, — но тутъ беруть се на увагу, що подôбні сентиментальні порывы ôдъ часу звѣстного выреченя Венедикта XIV. „O mei cari Rutheni, per vos ego Orientem convertendum spero!“ дуже часто повтарялися, але сповненье прихильныхъ намѣрôвъ деякихъ панъ все перебили Єзуиты та „непримиримі“ въ колегіи кардиналôвъ и всѣ автономні змаганя бували придушені заразъ въ першихъ порахъ императивнымъ выступленьемъ Курії“.

„Такожь справедливу чинять увагу, що угорске правительство. поминувши его чуткôсть въ справахъ самостôйности угорскои, безъ сумнѣву не згодиться на згаданый проектъ ще и длятого, що таке сполученье мало-бы далеко сягаючу вагу для пôднесеня и скрѣпленя народнои свѣдомости середъ Русинôвъ угорскихъ — а се не згôдне зъ державною рацією Мадярôвъ.“

Новеля дорогова зъ р. 1885.

Письмо пос. Ник. Сѣчиньского.

2.

Ôдъ селянъ и мѣщанъ жадае новеля безъ огляду на льокальну потребу по 4 днѣ шарварку и каже имъ надвыжку сплачувати до повѣтового фонду; ôдъ обшарôвъ двôрскихъ жадае, безъ огляду на льокальну потребу, невеликои частины потрѣбного матеріялу, а недобôръ переказуе до заплаченя касѣ фонду повѣтового. До роботизны каже селянамъ доплачувати 3% додаткомъ, до матеріялу каже дворамъ доплачувати 3% додаткомъ и шарваркомъ 4-дневнымъ ôдъ кождого нумеру дому, а все на користь фонду повѣтового.

На око выглядало-бы, що та комбинація системôвъ доведе и до вырôвнаня тягарôвъ пôдъ мѣру силы податковои и поодинокихъ контрибуентôвъ, и забезпечить бодай розвôй дорôгъ. Нѣ, она навѣть не въ силѣ удержати ихъ въ тôмъ станѣ, въ якôмъ переймила по попередници, а то головно длятого, що забула, що добрі мосты — то перша вымога доброи дороги. Новеля каже обшарамъ двôрскимъ матеріялъ давати по цѣнѣ установленôй бôльшостею рады повѣтовои, бôльшостею интересованою въ тôмъ, щобы цѣна выйшла якъ найвысшою, бо чимъ высшою она буде, тымъ менше кождый обшаръ двôрскій дасть матеріялу въ престаціи обовязковôй, не перевысшаючôй 5% ôдъ его податкôвъ, и тымъ бôльше грошей возьме зъ фонду повѣтового за надвыжку матеріялу выданого.

За добрі грошѣ можемо мати добру цѣну „повѣтову“ на дерево мостове, але мостôвъ добрыхъ, якъ старі поваляться, не надѣятися! Не буде кому за ними встояти, а кождый, що загадавъ-бы о нихъ упôмнутися, най згадае, що нема границѣ для „повѣтовои“ цѣны дерева, и цѣна та, неоспорима жадными рекурсами нѣ протестами, не боиться и конкуренціи, бо въ вартости до 5% ôдъ податкôвъ мусить громада дерево по цѣнѣ „повѣтовôй“ приймити, а недобору не може, де було-бы дешевше, купити, бо се обовязокъ и заразомъ права рады повѣтовои — о покрытье недобору промышляти. Скоро-бы котра рада повѣтова здужала переперти справедливу цѣну „повѣтову“, ôдповѣдаючу цѣнамъ фактичнымъ, — най задумаеся надъ тымъ, що бере клопôтъ на голову, бо новеля обшарôвъ не обовязуе въ способѣ категоричный матеріялъ по цѣнѣ повѣтовôй давати и по-надъ вартôсть 5% ôдъ податкôвъ, и, якъ обшаръ выдасть свое, не можна его вcилувати, щобы продавъ решту потрѣбну. До того ще вôльно обшарамъ и выкупитися ôдъ даваня и тои одробины матеріялу, и якъ тôлько буде въ тôмъ интересъ, повыкуплюються, сплачуючи 5% ôдъ податку тогдѣ, коли прелиминарь выкаже, що матеріялу богато треба, а буде надѣя, що можна буде вызыскати потребу. Маю пересвѣдченье, що небавомъ дôйде до того, що касы фондôвъ повѣтовыхъ будуть порожні, а мосты дѣраві!

И авторъ проекту новелѣ мусѣвъ чогось подôбного побоюватись и длятого выдумавъ обовязокъ дотаціи повѣтовои. Боюся тои дотаціи, и дай Боже, щобы старі мосты вѣкъ перестояли и дотаціи не потребували, бо она — не знаю чи мостамъ дасть раду, але опôдатковамымъ дасться въ знаки! Прибуде тягару богато зъ збôльшаючою-ся дотацією, мосты будуть красні муровані на „фамилійныхъ“ дорогахъ, а на звычайныхъ „польскихъ“, будуть традиційні мосты зъ дѣрами! Теорія не знае того рода дорôгъ, але знае его краевый департаментъ дороговый, знають его зъ процентовыхъ и безпроцентовыхъ позичокъ и субвенцій краевыхъ декотрі повѣты, — не знали его доси ще громадскі дороги...

(*Дальше буде.*)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Комисія для податку ôдъ оковиты мала вчера перше засѣданье. На засѣданю явився мин. Дунаевскій и шефъ секціи Бавмгартнеръ. На внесенье предсѣдателя постановлено дискутовати насамперед надъ податкомъ ôдъ оковиты а ôдтакъ ôдъ пива. — Пос. Рутовскій зазначивъ насамперед, що законъ ôдъ оковиты есть зô всѣхъ, якій коли небудь въ радѣ державнôй предкладано, найважнѣйшій а для Галичины спеціяльно маe дуже великій интересъ. Новый проектъ збôльшае въ десятеро теперѣшный податокъ а Галичина заплатить 15, а коли продукція не буде обмежена, 18 миліонôвъ. Горѣвка есть въ Галичинѣ необходимымъ продуктомъ консумційнымъ а консумція выносить що найменше 6 литрôвъ на одного чоловѣка. Въ Галичинѣ суть троякі горальнѣ: рôльничі малі и великі и фабричні, а кожда зъ нихъ була инакше опôдатковапа. Новый законъ рôвнае всѣ. Промыслъ горальничій и рôльництво можуть черезъ то пôдупасти. Треба также увзгляднити пропинацію, котра есть въ рукахъ бôльшихъ властителѣвъ громадъ автономичныхъ и 40 мѣстъ, котрі черезъ зменшенье доходу потерпѣли-бы велику страту. — Пос. Ковальскій выступавъ также енергично противъ закона и жадавъ его змѣны. Менгеръ высказався за закономъ, але пôдъ условіемъ, що правительство поробить улекшеня въ иншихъ податкахъ. Пленеръ заявивъ именемъ австро-нѣмецкого клюбу, що его партія буде голосувати за закономъ, бо була завсѣгды за пôдвысшеньемъ податку ôдъ горѣвки. Пос. Розенштокъ вносивъ выборъ комитету зъ 7 членôвъ. Внесенье се пôдпиравъ пос. Ковальскій а ôдтакъ перервано засѣданье. Опôсля заявивъ мин. Дунаевскій: Тымъ посламъ, котрі думають, що зъ надвышки податку ôдъ оковиты може настати улекшенье въ иншихъ податкахъ ôдповѣдаю: Пôдвысшенье доходôвъ державы есть конечне, бо при кождôй дискусіи буджетовôй ставляться за взгляду на зелѣзницѣ, дороги и школы таки жаданя, котрыхъ не можна заспокоити безъ дотеперѣшныхъ доходôвъ. Кôлько разôвъ заводиться новый податокъ, то жадаеся улекшеня въ податкахъ; такъ н. пр. при податку ôдъ будынкôвъ 5 мил., при податку ôдъ соли 8 мил., ôдъ льотеріи 8 мил. и ще маe дозволитись опустъ при податку грунтовôмъ. Улекшенья ті забрали-бы цѣлый дохôдъ зъ податку ôдъ горѣвки въ сумѣ 30 миліонôвъ. Нема также причины побоюватись, що въ Галичинѣ потерпѣвъ-бы кредитъ гипотечный, нѣбы для того, що при тôмъ кредитѣ береся за пôдставу также пропинацію, бо, якъ досвѣдъ учить, пропинація въ то не втягаеся. На послѣдокъ сказавъ министеръ, що уважае сей законъ такъ якъ на пр. будову зелѣзницѣ черезъ державу, при чѣмъ не увзгляднаeсь поодинокихъ предметôвъ и интересôвъ.

Въ комисіи мытовôй интерпелювавъ пос. Абрагамовичъ министра торговлѣ, чи правительство думае пôдвысшити мыто ôдъ збôжа, бо збôже россійске выперте мытомъ зъ Нѣмеччины могло-бы залити цѣлу Галичину. Министеръ торговлѣ ôдповѣвъ на то, що ему звѣстно, що въ соймахъ Галичины, Чехъ и Моравы пороблено въ сѣй справѣ ухвалы, але правительство не заняло ще супротивъ нихъ нѣякого становища, бо дожидае резултату переговорôвъ зъ Нѣмеччиною.

——

Статія въ „Правит. Вѣст.“ въ справѣ болгарскôй, о котрôй мы подали вчера телеграфичну звѣстку, звучить такъ: Послѣдні приватні депешѣ заграничні подали вѣсть, будьто-бы россійскій амбасадоръ въ Берлинѣ поробивъ якісь предложеня нѣмецкому правительству въ справѣ болгарскôй. Для точного зрозумѣня теперѣшнои ситуаціи треба конче мати на увазѣ погляды правительства россійского въ сѣй справѣ. Угода берлиньска служить за пôдставу установленого порядку на балканьскôмъ пôвостровѣ. Лишь она заключае межинародну гарантію противъ заворушень, котрі въ будучности можуть статися небезпечными для молодыхъ державъ балканьскихъ. Зъ тои точки погляду оцѣняло правительство россійске приключеня, котрі проявилися въ Болгарии ôдъ часу абдикаціи першого князя. Приѣздъ князя Фердинанда до Софіи есть насильнымъ присвоеньемъ собѣ княжои власти и противне стимуляціямъ угоды. Въ наслѣдокъ того заявило правительство вже тогды, що не думае признати князя володѣтелемъ Болгарии и старалося наклонити и другі кабинеты до такого заявленя. Въ виду загального бажаня зробити разъ конецъ ôдносинамъ, даючимъ причину до занепокоеня и выплываючимъ зъ двозначного положеня, уважало правительство россійске своимъ обовязкомъ зробити нову пробу и спонукати державы высказатись що-до ненарушимости берлиньскои угоды въ справѣ болгарскôй и высказати конечнôсть заведеня назадъ законного стану въ Болгарии. Природнымъ наслѣдкомъ того було бы конечнымъ, щобы державы поробили представленя въ Константинополи и спонукали султана заявити Болгарамъ, що мужь, котрый теперь именуеся княземъ болгарскимъ, не есть ихъ законнымъ володѣтелемъ, лишь узурпаторомъ власти. Иниціятива належить безперечно до султана, котрого верховні права теперѣшный станъ рѣчей въ Болгарии безпосередно нарушуе. Правительство россійске не маe потребы тяти способу своеи акціи, яку готово розвинути въ справѣ болгарскôй, наколи будуть усунені причины дальшои кризы. Россія, котрôй Болгарія завдячуе свое существованье, буде по усуненю узурпатора дожидати першого щирого заявленя зъ стороны болгарского народу, высказаного его представителемъ, щобы ôдтакъ, позабувши на все, старатися завести ôдносины, опертi на взаимнôмъ довѣрію, не нарушуючи въ нѣчôмъ поруки свободы, внутрѣшного устрою и заряду Болгарии. Не гнетъ але оборона правъ народу болгарского есть призначеньемъ Россіи. Наколи Болгаре ôдречуться особистыхъ стремлень, ôдпаде всяка чужа интервенція и ôдбудеся осадженье на престолѣ будучого князя безъ перешкодъ на основѣ берлиньскои угоды. Тѣ погляды спонукали правительство россійске залишити ôдъ початку гадку завести силою законный станъ въ Болгарии. Въ виду того всего розумѣесь само собою, що доки узурпаторъ не буде усуненый, правительство царя буде завсѣгды уважати станъ рѣчей въ Болгарии за незаконный въ тôмъ переконаню, що усуненье того стану есть найпевнѣйшимъ средствомъ до забезпеченя загального мира.

——

До Pol. Corr. доносять зъ Лондону, що першу иниціятиву до теперѣшныхъ переговорôвъ въ справѣ болгарскôй дало россійске правительство въ той способѣ, що приказало своимъ представителямъ заявити устно свои жаданя всѣмъ кабинетамъ. Наспѣвшій до Лондону справозданя доказують, що жадна держава не спротивиться жаданямъ Россіи, але що загальный характеръ тыхъ жадань вымагае дальшого поясненя, а закимъ то наступить, не можна нѣчого рѣшучого сказати о становищи державъ до сихъ жадань.

„Pest. Lloyd“, згадуючи про авдіенцію гр. Кальнокого у цѣсаря по причинѣ переговорôвъ въ справѣ болгарскôй, выступивъ зъ передовымъ артикуломъ, въ котрôмъ каже, що на довѣрочні запытаня може бути лишь дана довѣрочна ôдповѣдь. Ôдповѣдь впрочѣмъ не може зъ жаднои стороны выпасти такъ рѣзка, щобы Россія ôдступила ôдъ формального предложеня своихъ жадань. Въ тôмъ годяться всѣ державы, що становище кн. Фердинанда не есть зовсѣмъ законне, але Россія доказуе и незаконнôсть его выбору и выводить такій консеквенціи, що лѣпше, щобы теперѣшні переговоры розбилися, якъ щобы справа та велася ще дальше.

„Republ. francaise“ одержала вѣсть зъ Риму, пôсля котрои Австрія, Англія и Италія въ порозумѣню зъ Нѣмеччинною уважали бы окупацію Болгарии черезъ Россію за casus belli.

——

Кабинетъ Тирарда удержався. Палата ухвалила фондъ диспозиційный 248 голосами противъ 220. Тымъ способомъ одержали министры Тирасель и Саріенъ а зъ ними цѣлый кабинетъ вотумъ довѣрія.

——

„Pol. Corr.“ нотуе поголоску, пôсля котрои цанковисты мали утворити въ Тирновѣ тайне правительство и заложили по цѣлôмъ краю богато тайныхъ комитетôвъ. Вѣсть ся, розпущена имовѣрно для того, щобы занепокоити умы въ Болгарии. Правительство болгарске закупило въ Бельгіи 15 миліонôвъ набоѣвъ.

НОВИНКИ

— **На засѣданяхъ выдѣлу „Рускаго товариства Педагогичнаго“** въ дняхъ 4 та 9 сѣчня и 19 лютого порѣшено отсй справы: 1) Внесено просьбу до ц. к. краевои рады шкôльнои, щобы усунула заряженье шкôльного инспектора округа львôвскозамѣского (знаного п. Керекарта — *Ред*), зменшаюче число днѣвъ ферійныхъ, означеныхъ Выс. ц. к. министерствомъ просвѣты и краевою радою шкôльною. 2) Ухвалено ôднестись до митрополичои Консисторіи, щобы въ рускихъ селахъ день навечерія Богоявленія и день храмовый, хотяй несвяточный, були вôльні ôдъ науки шкôльнои, а также щобы родичѣ, покарані арештомъ за непосыланье дѣтей до школы, не ôдсиджували своеи кары въ днѣ святочній. 3) Згодженося на предложенье членôвъ товариства зъ околицѣ Щирця, щобы основати тамъ филію товариства, и на ôдкрытье филіи выслано двохъ членôвъ выдѣлу. 4) Рѣшено выдати кôлька книжочокъ илюстрованыхъ для молодежи, мѣжь тыми красно илюстрованого „Робинзона“ и въ тôй цѣли навязано переписку зъ фирмами накладовыми въ Берлинѣ и Штутгардѣ. 5) Принято 9 новыхъ членôвъ и обговорено текучій справы товариства.

— **Вечерокъ въ 50-лѣтній роковины выходу „Русалки днѣстровои“** принѣсъ разомъ 68 зл. 99 кр. чистого доходу. Зъ того удѣливъ комитетъ; 1) Вп. Юліи Шашкевичôй 21 зр.; школѣ им. Маркіяна Шашкевича 24 зр. 99 кр; 3) тов. „Шкôльна Помôчь“, (для рускои школы вправъ) 23 зр. — Пôдписаный комитетъ складае на сѣмъ мѣсци найсердечнѣйшу подяку Свѣт. Совѣтови „Народного Дому“ за ôдступленье салѣ; Вп. паннамъ Маріѣ Павликôвъ и Неонили Лопатиньскôй за ласкавый спôвудѣлъ; проф. Н. Вахнянинови за горячу, одушевляючу промову, якъ также за артистичне провôдництво вечерка; К. Устіяновичу, Е. Гушалевичу, Ст. Цетвиньскому, І. Славичкови, и Хв. товариству „Лютня“ — за ласкавый спôвудѣлъ. — За комитетъ: — *Дръ Юліянъ Целевичъ.*

— **Зъ руско-народного театру.** Театръ пôдъ дир. Биберовича и Гриневецкого выставить въ Перемышли: дня 26 л. лютого, въ недѣлю, историчну трагедію О. Барвѣньского „Павло Полуботокъ; д. 28 л. лютого, вô второкъ, на дохôдъ „Рускои Бурсы“ въ Перемышли, оперету Воробкевича „Панѣ Молода зъ Босны“; д. 1 л. марта, въ четверъ, „Баронъ циганьскій“ оперу Стравса; д. 3 л. марта, въ суботу, „Гаспароне“, оперу комичну Милекера и д. 4. л. марта, въ недѣлю, на послѣдне представленье „Олегъ Святославичъ“, историчну трагедію К. Устіяновича зъ музикою Н. Вахнянина.

— **Вечерокъ вчерашный „Рускои Бесѣды“** удався знаменито. Бавились всѣ охочо до годины 7-ои рано, хотяй и не надто богато наръ ставало до танцю.

— **Зъ зелѣзниць державныхъ.** Перешкоды на шляху Станиславôвъ-Гусятинъ вже усунено и поѣзды почали уже правильно ходити.

— **Урядники почтовій и телеграфичній** одержали наказъ, найдальше ôдъ 1 цвѣтня с. р. урядувати въ мундурахъ и при шпадахъ.

— **Пôсля обчисленя шематизмовыхъ** числить архіепархія Львôвска 921.682 душь, епархія Станиславôвска 768.930, епархія Перемыска 977.124, разомъ 2,667.736 душь греко-кат. обряду.

— **Голубôвъ до слуужбы воєннои на мори** хоче для пробы тресувати адмиралиція француска. Въ тôй цѣли поставлено на покладѣ парохода St. Louis въ портѣ тульоньскôмъ голубникъ пôвтретя метра высокій а пôвтора широкій и умѣщено єго въ самôй серединѣ мосту, призначеного для команды межи двома великими гарматами. Голубникъ складаєся зъ двохъ поверхôвъ, въ кождôмъ три клѣтки, разомъ єсть отже 6 гнѣздъ. Стѣны голубника зъ верха намальованй краскою яркою червоною и зеленою, щобы пернатй єго мешканцѣ могли здалека пôзнати своє домôвство. Двохъ моряковъ ôдставлено умысно до тресуры и тй поступили вже зъ своими хованками о стôлько, що корабель набавомъ ôдлыне для пробы безъ голубôвъ до островчикôвъ чіерскихъ, ôдъ Тульону бôльше якъ двѣ милѣ, по чѣмъ выпущенй голубы будуть мусѣли ôдшукати єго самй. То само буде потôмъ робитися межи двома кораблями на отвертôмъ мори, щобы голубôвъ приучити до службы кореспонденційнои. Ще о то буде ходити, щобы ихъ призвычаити до гуку гарматъ и въ тôй цѣли дадуть зъ обохъ гарматъ въ протягу одного тыждня 600 разôвъ огню, а ôдтакъ выпустять воздушныхъ морякôвъ середъ грому и гуку гарматного. — Вже то Французы выдумують що-разъ новй способы для цѣлей воєнныхъ. Вправы въ орудованю бальономъ для такихъ цѣлей не перестають, а на граници альзатскôй тресують псôвъ до службы при пікетахъ. Въ тôй цѣли перебирають одинъ ôддѣлъ войсковый въ пруськй мундуры, кажуть тымъ прускимъ Французамъ ховатися за корчѣ и тровлять на нихъ псôвъ. Побачивши пікельгавбы, чотироножна пікета кидаєся на нихъ зъ лютостею и починає такъ завзято гавкати и выти, мовь-бы ôдкрыла леговище медвѣдвъ.

— **Дрôбній вѣсти.** Дня 28 л. с. м. ôдбудеся въ Зазулинцяхъ вѣнчанье п. Ивана Велигорского, укôнч. богослова, зъ панною Оленою Дольницкою, дочкою мѣсцевого пароха о. Мих. Дольницкого, а того-жь дня въ Буцикахъ коло Грималова, вѣнчанье п. Корн. Слюзара, укôнч. бог., зъ панною Емилією Ганкевичѣвною, дочкою о. Ив. Ганкевича, мѣсцевого пароха. — Громада Добрôвляны, пов. бобрецкого, одержала ôдъ цѣсаря 50 зр. въ дарѣ на будову школы. — Ученики школы музичнои п. В. Маньковского будуть публично продукуватись д. 26 л. с. м въ сали ратушевôй. — Въ Букарештѣ увязнили двохъ братей Maicaн, знатныхъ войсковыхъ урядникôвъ. Одинъ изъ нихъ єсть генераломъ и командантомъ фльоты, а молодшій полковникомъ при артилеріи и черезъ довшій часъ бувъ шефомъ ôддѣлу въ министерствѣ вôйны. Закидають имъ пôдкупство при ливерунку пôдчасъ вôйны въ р. 1877. — Въ Римѣ збанкротовавъ великій дôмъ банкирскій братей Мороні; довги доходять 48 миліонôвъ лирôвъ. — Ухвала соймова, дозволяюча громадѣ Копычинцѣ побирати 100% додатку до податку консумційного ôдъ мяса и вина, одержала цѣсарску санкцію — Епископъ зъ Оломуца, кардиналъ Фирстенбергъ, выѣхавъ 23 н. ст. лютого до Риму разомъ зъ депутацією и везе 50.000 зр въ дарѣ для папы ôдъ своєи діецезіи. — Въ ночи зъ 18 на 19 н. ст. лютого обôкравъ хтось костелъ въ Печенѣжинѣ. — Въ понедѣлокъ д. 27. н. ст. лютого розпôчнеся зновъ у Львовѣ перерваный процесъ о надужитя въ львôвскôмъ урядѣ цловôмъ. — Въ Нѣмеччинѣ обходжено д. 22 н. ст. лютого столѣтнй роковины уродинъ славного философа-пессимиста Артура Шопенгавера. — Въ Коломыи отворивъ въ-друге канцелярію адвокатску пенс. совѣтникъ Павло Ильницкій.

Ôдозва.

Зъ десять лѣтъ тому буде, — хочь докладно року собѣ не пригадую, — ôддавъ я товариству „Просвѣта“ власноручно листы незабутого Федьковича, писанй до мене въ рокахъ 1862—1865, на власнôсть. Довѣдуюся теперь, що тыхъ листôвъ въ архивѣ товариства, котрый, якъ знаю, такъ старанно новѣйшими часами упорядковано, нема. Не инакше, ино мусѣвъ хтось изъ нашихъ панôвъ-„просвѣчанъ“, интересуючій-ся живо поетомъ, взяти тй листы до перечитаня до дому, тай тамъ они, небоги, собѣ залежали. Прошу-жь тому дорогихъ земляковъ, щобы зволили перешукати свои домашнй архивы и ôднайшовши тй листы, у кого-бъ они були, повернути ихъ теперѣшному властителеви с. є. товариству „Просвѣта“ у Львовѣ. Вартôсть сихъ листôвъ для біографа нашого покôйного поета и загально для историка нашои литературы дуже велика. Сама жарка творючôсть єго припадає на тй лѣта. А вплывали на то тй важнй, великй змѣны, пригоды, ôдрады, надѣѣ, розчарованя въ єго житю, що ôдбувалися власне въ тыхъ рокахъ якъ: побутъ у вôйску на чужинѣ, въ Семигородѣ, частй ôдклики щиро-прихильныхъ молодыхъ другôвъ зъ родины, що певне подавали ôдраду, по не безъ того, щобы и не наносили тугу за родиною; тяжка хороба тамъ-же; дôзнане пожалованье и скора матеріяльна пôдмога на лѣченье ôдъ львôвскои молодежи семинарицкои; выздоровленье; выступъ зъ вôйска; — надѣѣ привязанй до повороту на родину; поворотъ до дому, — все те находить тамъ въ тыхъ листахъ свôй вѣрный рефлексъ.

Данило Танячкевичъ.

[*Прим. Ред.* Прикра бы то була дуже и неприятна справа, коли-бъ листы пок. Федьковича ôданй товариству „Просвѣта“ въ переховокъ, яко въ певнй руки, мали затратитись .. Тому-жь сподѣваємось, що всѣ лиця интересованй въ тôй справѣ (члены бувшихъ выдѣлôвъ ôдъ десяти лѣтъ, а особливо библіотекарѣ) займуться горячо дослѣдомъ, у кого знаходиться нынѣ коллекція листôвъ Федьковича взята зъ архиву „Просвѣты“.]

Вѣсти зъ Аеп. Львôвскои.

Въ пропозицію на Букачôвцѣ, дек. журавеньского, принятй оо.: І. Теод. Величковскій зъ Вишнева, П. Игн. Юхновичъ зъ Помоняты и Ш. Юл. Бачиньскій, сотр. въ Журавнѣ.

Введеный яко сотрудникъ въ Кустини о. Іос. Фолисъ.

Декретъ похвальный за труды при будовѣ новои церкви одержавъ о. Антоній Билинкевичъ, нарохъ въ Куропатникахъ.

Митроп. Ординаріятъ выдавъ (до ч. 161 Орд.) оттакій окружникъ: „Звертаєся увагу ВЧ. архидіец. Духовеньства на то, що нова руска газета, у Вѣдни выходича пôдъ заг. „Русска Правда“, якъ видко зъ содержаня першихъ чиселъ, здаєсь редагована авторомъ некатолического вѣроисповѣданя и писана для Русинôвъ такъ называючихъ себе православныхъ, ôдъ єдинои правдивои кат. Церкви Хр. ôдлученыхъ, и длятого може на нашъ народъ въ тôмъ найважнѣйшôмъ взглядѣ соединеня зъ єдиною правдивою Церквою Бога и Спасителя нашого шкôдливо вплывати. Зъ тои причины обовязуєся ВЧ. священикôвъ въ совѣсти, щобы въ памяти на одвѣтъ, якій на судѣ Божôмъ здати мусять, и самй газеты тои якъ и всякихъ иншихъ творôвъ особливо религійного содержания яко майже все вѣрѣ св. Церкви католицкои противныхъ и шкôдливыхъ, не пôддержували, и всякимъ правнымъ способомъ старалися, щобы и нашй товариства, читальнѣ и поединчй лиця того рода часописей и дѣлъ не пренумерували и не купували. — Львôвъ д. 18 лютого 1888. *Сильвестеръ*, Митроп.

Вѣсти зъ Еп. Станиславôвскои.

Станиславôвскій Ординаріятъ выдавъ окружникъ, де взыває до участи въ подорожи до Риму. Подорожники выѣдуть д. 4 н. ст. цвѣтня зъ Станиславова до Кракова, тамъ ôдправиться торжественне богослуженье въ день празника Благовѣщеня Пр. Богородицѣ, — длятого подорожники мають явитися рано д. 4 н. ст. цвѣтня въ Станиславовѣ у преосв. еп. Пелеша або д. 5 н. ст цвѣтня по полудни въ Краковѣ.

Посмертнй — ∓ — оповѣстки.

— **О. Северинъ Горбачевскій**, священикъ-ювилатъ консист. совѣтникъ, приходникъ въ Кудринцяхъ, упокоився 7 (19) лютого въ 81 роцѣ житя. В. є. п.

— **Иванъ Лѣщиньскій**, заможный мѣщанинъ, упокоився у Львовѣ и якъ говорять, мавъ полишити записи на церкви св. Юра и при „Нар. Домѣ“. В. є. п.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Конкурсы.** Опорожненй мѣсця прокураторôвъ державныхъ въ Золочевѣ и Коломыи въ VII клясѣ ранги; речинець до 12 н. ст. марта. — Намѣстництво розписує конкурсъ на посагъ зъ фундаціи д-ра І. Фрида имени архикн. Гизелѣ для бѣднои осиротѣлои дѣвчины селяньскои повѣта львôвского. Дѣвчина має бути сирота, 18 до 25 лѣтъ, бѣдна, мусѣла скôнчити зъ добрымъ успѣхомъ 3 клясы школы народнои и має выйти за селянина, котрый такожь скôнчивъ зъ добрымъ успѣхомъ 3 клясы шкôлъ народныхъ. Вѣнчанье убѣгаючои-ся о сей посагъ має ôдбутись дня 20 н. ст. цвѣтня с. р., або коли заходить яка перепона церковна, въ найблизшôмъ дни, коли єи усунено. Выплатиться посагъ на другій день по вѣнчаню. Речинець конкурсу до кôнця марта с. р.

Телеграмы „Дѣла“.

Парижъ 23 лютого. „Temps“ заперечує, будто-бы Франція дала вже прихильну ôдповѣдь на жаданье Россіи въ справѣ болгарскôй.

Софія 23 лютого. Мимо россійскои акціи дипломатичнои панує тутъ загально настрôй спокôйный. Всѣ партіи готовѣ рѣшучо на случай потребы станути по сторонѣ князя.

Петербургъ 23 лютого. „Нов. Врем.“ высказує поглядъ, що справа болгарска далась-бы въ мирный способъ залагодити, наколи-бъ лишь кн. Бисмаркови удалось спонукати своихъ союзникôвъ до бльокады болгарскихъ портôвъ.

Вѣдень 24. лютого. О. Михаилъ Семенôвъ именованый дѣйстнымъ катихитомъ при станиславôвскôй гимназіи.

Парижъ 24. лютого. Процесъ Вильсона скôнчився; выровъ буде оголошеный за ôсѣмъ днѣвъ.

Петербургъ 24. лютого. „Journ. de St. Peterbg.“ заперечує вѣсть, будто-бы Россія выслала акій окружникъ до державъ въ справѣ болгарскôй.

Надôслане.

„ФРАНЦУСКА ГОРѢВКА“ (Franzbranntwein) Пôдъ такимъ заголовкомъ выйшла брошурка котрои авторомъ и выдавцемъ єсть звѣстный пештеньскій купець и продуцентъ загально улюбленои, выпробованои и правдивои „Француской горѣвки“, Кольманъ Бразай. Та пожиточна брошурка звертае передовсѣмъ увагу на пôдробки сего знаменитого средства домашного а ôдтакъ учить, якъ его уживати П. Бразай яко знатокъ, описуе тй недуги проти котрыхъ „Француска горѣвка“ уживаєсь зъ найлучшимъ успѣхомъ. Въ додатку помѣщенй похвальнй письма ôдъ сторôнъ и списъ складôвъ въ краю и заграницею, де можна дôстати правдивои „Француской горѣвки“. Брошуру высилае п. Бразай даръмъ и безъ оплаты почтовои на жаданье. Можна єи дôстати такожь у Львовѣ у Жигмонта Рукера та Ивана Валяха и Сына.

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

купує и продає

всякй вартостнй паперы и монеты

по курсѣ дневнôмъ.

Порученя зъ провинціи выповняе ôдворотною почтою безъ провизіи. 2221 92—0

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночй) пл. Галицкій 14.
Дръ Е. Лебедовичъ (нед. внутрѣшнй и очнй) ул. Корняктôвъ (Нар. Дôмъ.
Д-ръ І. Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Аптики: 2292

З. Рукеръ ул. Краковска

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краєвый ул. Костюшки (будынокъ соймовый).
Банкъ гипотечный пляцъ Галицкій.
А. Шеленбергъ (конт вымѣны) ул Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лилієнъ (конт. вымѣны) ул Гетьманьска 6

Готелѣ и Реставрація:

Готель французскій и рест. швехатска пл. Маріяцкій.
Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Краковска 9.

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устьяновичъ, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т. Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичъ (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склены:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгнеръ (найтаншій магазинъ галантерійный) ул Галицка 16
А. Гальскій (товары зелѣзнй) пляцъ Маріяцкій 9
Стахевичъ и Абрысовскій (матеріи на сукнѣ) Ринокъ 32.
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н. Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20.
Вольфъ Чопъ (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ) ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничй:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигіи).

Найбôльша въ краю

Читальня

31 000 дѣлъ

польскихъ, нѣмецкихъ, французскихъ и англійскихъ

такожь 2240 9—0

Складъ нотъ

на всѣ инструменты и до спѣву.

Выпозичальня нотъ

52.000 штукъ

давнѣйше

КАРОЛЯ ВИЛЬДА

доповненй *найсвѣжшими* новостями

полученй здстали зъ книгарнею при пляцу Катедральнôмъ

Условія абонаменту и катальоги розсылаються на жаданье franco.

Трубини и цимбалы

А. РОЗМАНИТЪ

краковъ

ФАБРИКА ПАРОВА

Цикоріи, Сурогатôвъ кавы и Кавы фигового

Выробляе зъ сырого продукту власнои плянтаціи всякй роды цикоріи и штучнои кавы, котрй вдзначаються богатствомъ частей пожывныхъ а такожь знаменитымъ смакомъ. 2286 12—0

Фабрика поручае передовсѣмъ:

Сурогатъ кавы ат коробкахъ (шуфлядкахъ).
Сурогатъ кавы въ скринкахъ
Шротову каву французску Розманита.
Цикорію краковску гôрку.
Каву фигову.
Цикоряну каву перлову.
Каву краковску добôрну въ скриночкахъ.

Набути можна у всѣхъ важнѣйшихъ склепахъ.

Глядае лекціи на село

до ученикôвъ зъ шкôлъ народныхъ будшій учитель народный въ стрыйскôмъ окрузѣ зъ довголѣтною практикою, за умѣреною заплатою

Машины до шитя

Зингера новый

до выбору зъ 6 найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и вѣденскихъ въ цѣнѣ бôдъ 36 до 60 зр. на раты — готôвкою о 10% дешевше, гваранція 5 лѣтъ.

Іосифъ Иваницкій

механикъ и спеціялистъ

Львôвъ, Готель Жоржа

тôлько безъ факторôвъ, агентôвъ, пикелесбунъ и шмайгелесбунъ, котрй выкористовуютъ нашу путрй выкористовуютъ нашу путрй выкористовуютъ нашу пут

Ч. 34. Львôвъ, Субота 13 (25) лютого 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр ôдъ однои стрôчки печатнои, въ рубр. Надôслане по 20 кр. а в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler. Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.
на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. а. в.

Ôдъ 1 (13) сѣчня **„Дѣло“ почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускй свята. Условія предплаты повысше на заголовку.

Новый податокъ ôдъ горѣвки и интересы пропинаціи.

IV.

Переходячи до розгляду ôдносинъ проєктованого податку до продукціи горѣвки, кладемо мы собѣ задачею обмежитись головно на Галичину и єи горѣвчану продукцію.

На вступѣ нашого огляду зазначили мы вже, що сама вѣсть про намѣрену австрійскимъ правительствомъ реформу податку ôдъ горѣвки выкликала мѣжь галицкими властителями горалень страшный переполохъ. Переполохъ той збôльшився ще, коли правительство предложило проєктъ податкового закона радѣ державнôй. Противъ того проєкту посыпались зъ стороны польскихъ панôвъ властителѣвъ горалень голоснй протесты, а послѣдными часами выѣхала до Вѣдня депутація, зложена зъ самыхъ передовыхъ представителѣвъ польскои шляхты, щобы ôдвернути ôдъ горѣвчанои продукціи той страшный ударъ, якимъ грозить єму проєктованый законъ.

Succus et sanguis голосôвъ, якй пôднялись противъ нового податку середъ галицкои шляхты, а рôвночасно и головнй точки жаданъ єи на поли горальництва мѣстяться въ згаданôмъ нами на вступѣ меморіялѣ, предложенôмъ краєвому соймови постôйною горальничою комисією, выбраною зъ рамени обохъ галицкихъ товариствъ господарскихъ. А меморіялъ сей справдѣ дуже цѣкавый и характеристичный.

Меморіялъ сей, то не аргументація противъ закона податкового, не выказуванье дѣйстныхъ некористей продукціи — то апольогія монополю, то борба о збереженье останкôвъ феодализму — не вже передъ знесеньемъ и загладою, а передъ обтяженьемъ. Прочитавши меморіялъ сей, мусимо справдѣ подивляти вытревалôсть польскои шляхты тамъ, де ино позôръ якои небезпечности грозить єи кастовымъ привилеямъ. О, въ такихъ хвиляхъ ôдживає въ здегенерованыхъ потомкахъ мужна кровь лицарскихъ предкôвъ и они стають зъ завзятьемъ до тяжкои борбы зъ законодательными намѣрами, обмежаючими хочь въ де-чôмъ ихъ привилеѣ, и ще до тяжшои зъ здоровою логикою, духомъ часу и справедливостею!

Змѣстъ меморіялу дасться представити коротко: Пропинація не може бути не тôлько знесена, але и обтяжена, бо она єсть великимъ добродѣйствомъ для краю и интересомъ першорядной краєвои ваги (ipsissima verba меморіялу).

Въ чѣмъ лежать тй добродѣйства и та першорядна краєва вага пропинаціи, то збуває меморіялъ короткими, але за то дуже аподиктично высказаными аргументами.

Аргументы тй однакъ важнй для насъ и цѣкавй, и мы думаємо, що рускій загалъ, не мавши щастя мати въ рукахъ меморіялу stałej komisyi gorzelnianej, подякує намъ за то, коли за авторами меморіялу ôтворимо єму очи на тй превеликй добродѣйства, якими обсыпує єго ôдъ тôлько вже лѣтъ шляхотска пропинація въ Галичинѣ.

Першій аргументъ меморіялу єсть такій: Боронѣмъ пропинаціи всѣми силами передъ всякимъ обтяженьемъ, бо горальня у насъ одинока продукція промыслова!

Свята правда! Коли возьмемо до рукъ статистику промыслу въ Галичинѣ и станемо числити заведеня промысловои продукціи, котра перероблює сырй матеріялы въ готовй фабрикаты и въ пôвъ-фабрикаты, то побачимо, що (поминувши млыны яко конечнôсть вызвану першими потребами житя) супротивъ числа горалень никне и малѣє ad minimum число промысловыхъ заведень у всѣхъ другихъ галузяхъ продукціи. Урядова статистика выдѣлу краєвого зъ р. 1886. выказує въ цѣлôй Галичинѣ всѣхъ гутъ зелѣза 2, цинку 2, фабрикъ гидравличного вапна 3, цементу 2, гипсу 9, гутъ скляныхъ 11, фабрикъ сукна 15, фабрикъ паперу 7, а всѣхъ горальнь 588. Яка-жь тутъ пропорція мѣжь попередными числами а послѣднымъ. При числѣ горалень никне навѣть число броварôвъ (187), хоть пиво має безперечно бôльше культурне значенье, якъ горѣвка. Горальня займає у насъ дѣйстно пануюче и не лишь пануюче але майже выключаюче всѣ другй галузи промысловои продукціи становище и въ тôй точцѣ мають авторы меморіялу повну рацію. Та друга рѣчь зновъ въ тôмъ. чи становище то опираєсь на дѣйстныхъ потребахъ краю та чи выкликали єго природнй ôдносины.

Пôсля неоспоримого економичного принципу, за котрымъ стоить теперь вся наука, лежить добробытъ краю въ тôмъ, щобы ôнъ зъ однои стороны якъ найбôльше перероблювавъ тй сырй матеріялы, якй має въ своѣмъ нутрѣ и вывозивъ за границю якъ найбôльше готовыхъ фабрикатôвъ, а зъ другои стороны, щобы якъ найменше вывозивъ сырыхъ матеріялôвъ и якъ найменше потребувавъ готовыхъ матеріялôвъ зъ-за границѣ. Причина того проста. Край, котрый перероблює у себе дома сырй матеріялы, не платить чужимъ капиталистамъ коштôвъ и зыскôвъ за перетворюванье ихъ въ продукты готовй, а не допускаючи вывозу своихъ сырыхъ матеріялôвъ за границю, не тратить тымъ самымъ великои силы многоважныхъ для краєвого господарства ôдпадôвъ, котрй пôйшли бы зъ вывезенымъ сырôвцемъ на пôднесенье продуктивнои силы чужои землѣ. Вытворюючи у себе дома, зыскує дальше край не тôлько кошты транспорту але и кошты всякихъ факторôвъ, посередникôвъ и купцѣвъ, котрй опôсля, розумѣєсь, мусять ôдбитись на фабрикатѣ и пôднести єго цѣну, — зыскує отже дешевôсть фабрикату. Въ интересѣ отже кождого краю лежить плекати промыслову продукцію у всякихъ єи галузяхъ, т. є. въ тыхъ, для котрыхъ суть въ краю ôдповѣднй условія, и не допускати, щобъ єго сырй матеріялы вывозились за границю и ажь тамъ перероблялись.

Тымчасомъ у насъ въ Галичинѣ дѣєся зовсѣмъ противно. У насъ идуть за границю такй сырй продукты, якъ вовна та прядиво, длятого що нема фабрикъ полотна, а суконныхъ єсть дуже мало и тй устроєнй не зовсѣмъ ôдповѣдно; у насъ вывозиться збôже, котре мôгъ-бы промыслъ зъ сторичными ôдсотками зъуживати на мѣсци; зъ нашихъ волôвъ роблять за границею мяснй екстракты, котрй мы ôдтакъ переплачуємо по торговляхъ яко чужій продуктъ. Словомъ, у насъ нема майже нѣякои промысловои продукціи — а причиною того не що друге, якъ то, що вся продукційна сила краю, всѣ капиталы, все утопилось въ однôй упривилеєванôй галузи промысловои продукціи, котрою єсть — пропинація.

Пôдъ покровомъ сего нечуваного, нѣгде непрактикованого привилею, выросла и скрѣпилась у насъ продукція горѣвки въ якъ найширшихъ розмѣрахъ. Самъ меморіялъ komisyi gorzelnianej признає, що зъ 588 горалень обнимає кожда 3, 4 а навѣть и бôльше фôльваркôвъ. Взявши пересѣчне число 4, одержимо цифру 2352, а зваживши що одинъ фôльварокъ припадає звычайно на одну сельску громаду и що всѣхъ сельскихъ громадъ єсть въ Галичинѣ 5933, то побачимо, що безпосередна благодать паньскои пропинаціи дотыкає майже кождои другои громады А що ще при тôмъ вельми характеристичне, то се, що благодать тая розливаєсь, якъ въ загалѣ вся шляхотско-польска культура, по всхôднôй части Галичины далеко обильнѣйшими струями, якъ по захôднôй. Меморіялъ обчисляє всѣ въ року 1885/6 фунгуючй горальнѣ загальнымъ числомъ 583. Зъ того припадає на захôднй повѣты краю всего 152, а на всхôднй 431 горалень, — видно отже, що и число тыхъ щасливыхъ громадъ, котрй стоять у самого жерела ублагородняючои паньскои культуры, у всхôднôй Галичинѣ далеко поважнѣйше, якъ въ захôднôй. Для того и квестія пропинаціи єсть у насъ далеко бôльше пекуча, якъ въ захôднôй Галичинѣ.

Въ цѣлôмъ краю уживаєсь рôчно до 60.000 гектарôвъ землѣ пôдъ бараболю на горѣвку, а цѣле горальництво представляє у насъ рôчный дохôдъ 10 до 13 миліонôвъ приходу.

Що при такôй всемогучôй и забезпеченôй привилеями монополю продукціи, всяка друга продукція не може устоятись — ся рѣчь не потребує доказу. Коли при всякôй другôй продукціи треба капиталу и працѣ, щобы фабрику заложити и удержувати, треба вѣчнои старанности, щобы вынаходити и притягати до себе консументôвъ, боротись всякими средствами зъ конкуренцією, — то тутъ властитель пропинаціи родиться уже фабрикантомъ, а такъ само родяться для него готовй консументы. Розумѣєся, що така продукція, котру монополь хоронить ôдъ всякои конкуренціи, мусѣла убити всяку другу продукцію и притягнути до себе всѣ економичнй соки краю.

А що се єсть безперечно для краю дуже шкôдливе, бо робить єго у всѣхъ другихъ галузяхъ продукціи зависимымъ ôдъ заграницѣ и контрибуентомъ въ хосенъ чужихъ капиталистôвъ, ergo — ратуймо пропинацію и хоронѣмъ єи ôдъ всякого обтяженя! Отсе логика и першій головный аргументъ меморіялу.

Русь Буковиньска проти внесеня кн. Лихтенштайна.

Русины на Буковинѣ выступили рѣшучо и завзято противъ проєкту кн. Лихтенштайна въ радѣ державнôй, щобы школы народнй зробити конфесійными.

Нашй братя буковиньскй цѣлкомъ природно бояться того, що коли-бъ духовеньство дôстало бôльше вплыву на школы, то въ Буковинѣ, де духовеньство православне веде политику румунизаторску и стараєся вынародовлювати Русинôвъ, — станъ шкôлъ рускихъ ще значно погôршивсь-бы.

Протестъ противъ внесеня кн. Лихтенштайна выслало уже буковиньско-руске товариство педагогичне въ Чернôвцяхъ „Руска Школа“, а — якъ намъ пишуть зъ Берегомета надъ Прутомъ — въ повѣтѣ кôцманецкôмъ выготовили самй селяне рускй, зъ власного почину, петицію и збирають пôдписы противъ внесеня кн. Лихтенштайна. Петицію свою думають выслати до рады державнои на руки пос. Томащука.

Окр. рада шкôльна въ Тернополи

выдала ось такій окружникъ (по польски) до шкôлъ свого округа зъ кôнцемъ минувшого року (5/10 1887) до ч. 2627.:

Ôдозвою зъ дна 27. цвѣтня 1887. р. до ч. 178., надôславъ головный Зарядъ Towarzystwa Pedagogicznego выказъ шкôлъ народныхъ тутешного округа, котрй въ роцѣ 1887. предплатили „Szkołę“. Зъ выказу того набула окружна Рада шкôльна сумного пересвѣдченя, що на 140 шкôлъ тутешново округа тôлько 32 предплачує „Szkołę“. А що фактъ сей свѣдчить дуже некористно о учителяхъ тутешного округа, бо стверджує, що учителѣ не дбають о дальше своє образованье фахове, — то окружна Рада шкôльна взыває симъ всѣ заряды шкôлъ усильно старатися, щобы часопись „Szkoła“ зъ фондôвъ мѣсцевыхъ для

Пôдъ недѣлю.

Русинъ не любить, щобы собѣ зажартувати, або — не дай Боже — закпити зъ него. „Мене уже и такъ бѣда бє!“ — каже. И будь же ту „веселякомъ“ для Русинôвъ обохъ конфесій! Надъ Нѣмцями смѣятись годѣ, бо они горою; надъ Ляхами не по христіяньски, бо они що-тôлько надягли жалобу по останнôй своѣй аспираціи; надъ Москалями не можна бо они тому не виноватй, що ихъ царь не дре таліи картъ головою а тôлько руками; а надъ Русинами грѣхъ, бо они нещасливй Длятого бьюся въ груди и признаю, що кому якъ кому а менѣ не годилось-бы пôднимати на смѣхъ моихъ краянôвъ. Та ба! не выдержу, бо втнуть часомъ таке, що ажь проситься, ажь вызыває до кпинъ. Але-жь якъ ту найти мѣру, щобы „не пересадити сакраменту“? Годѣ-жь и всѣмъ догодити. Одинъ н. пр. не любить, коли єму хто жѣнку любить; другій бы може и радъ бувъ зъ того, та не лучаються люде; а я знавъ, було, и такого, що заплакавъ зъ радости, коли побачивъ, якъ єго любу дружину... щось такъ трохи голосно розуму вчили. Выпадокъ то справдѣ феноменальный, и лучаєся тôлько въ дуже солодкôмъ ярмѣ супружнôмъ, однакъ.. „трапляється таки инодѣ“. Панъ на Бережанахъ, небôщикъ Стан. Потоцкій, обявивъ свою любовь до своєи-жь жѣнки въ спосôбъ цѣлкомъ иншій: ôнъ полишивъ въ завѣщаню всѣмъ своимъ економамъ такй высокй емеритуры, що єго вдовици лишився по нѣмъ, кромѣ довгôвъ, тôлько солодкій споминъ єго сердечнои и горячои любови.

Однакъ вы скажете: щó намъ до Потоцкого? — ôнъ прецѣнь не Русинъ!... Ну, панъ Голыѣвскій графъ, нашъ славный етнографъ соймовый каже, що Русинъ, бо кровь руска зъ польскою такъ „помѣшалася“, що навѣть такй ученй люде, якъ Жигм. Савчиньскій, не можуть дôйти, колько въ ихъ жилахъ „атомôвъ“ крови рускои, а кôлько польскои Правда, паны Потоцкй не зъ Руси походять, а десь ажь зъ Пилявъ — wohlgemerkt: nicht „Pilaf“ тôлько „Пилява“, — але то на одно выходить, бо турецкій піляфъ дуже подôбный до польского біґосу — а вы прецѣнь знаєте хто и якого біґосу наваривъ въ Польщи?... То однакъ ще не квалификація на Русина, бо на такій падъ бувъ-бы Русиномъ и посолъ Бобжиньскій, що выратувавъ ситуацію „Koła“ у Вѣдни, коли станьчики дуже хотѣли а встыдно якось було хапатись руками и ногами за той „Studenten-Maulkorbgesetz“... Але-жь ôдъ чого пословиця: „Богови свѣчку, а й чортови огарокъ“? П. Бобжиньскій, ученый чоловѣкъ — розуму зъ плота не выломавъ — о, ôнъ заразъ „знайшовся въ ситуаціи“! Такъ само якъ посолъ Бѣлиньскій — не той, що въ соймѣ, — а той зъ рады державнои. ученый професоръ економіи. Тямите, якъ ôнъ въ своѣй книзѣ выступавъ за удержавлюваньемъ зелѣзниць, а коли прийшло до дѣла, коли була розправа надъ тымъ: чи зелѣзницю Пôвнôчну переняти на державу чи єи на дальше полишити Ротшильдамъ, — ôнъ станувъ якъ муръ Ротшильдамъ у пригодѣ. О, де йде о жида, — тамъ теорія, хочь-бы найкрасша, найрозумнѣйша — прочь! Тому й нема що нарѣкати на пана Поляновского, що ôнъ яко експертъ въ справахъ пропинаціи ломить собѣ у Вѣдни голову надъ тымъ, якъ бы ратувати „przemysł wódczany“. Гараздъ буде, бôгме гараздъ! — бо хто-жь сю справу знає лучше, якъ не панъ Поляновскій! Ôнъ же такъ залюбився въ нѣй, такъ цѣлымъ єстествомъ своимъ ôддався ѣй, що богато въ житю своѣмъ стративъ, а лишь одного Мошкова не давъ собѣ выдерти и все ще — панъ на Мошковѣ! Де Мошко тамъ шинкфасъ, де шинкфасъ тамъ „wódka“, а де „interes wódczany“ ...та вже-жь п. Поляновскій буде сю справу лѣпше розумѣти, якъ панъ Піотръ Гроссъ, котрый такожь не абыякій знатокъ справъ „narodowych“. Намъ тôлько дивно що клюбъ рускихъ послôвъ чомусь доси не выскаже своєи гадки въ справѣ кривдженои министерствомъ сивухи. Розумнй, зъ бѣса розумнй! Они знають, що: панна та найчестивѣйша, о котрôй нѣчого не говорять..

Паннамъ — коли мы вже на панны зôйшли — теперь дуже добре Дають нôжкамъ знати и выходять замужь. Я бы такожь оженився, та якось не йде. И я приподоблююсь тому селянинови, котрого ôдвѣдавъ кумъ у недѣленьку вранцѣ тай каже: — „Ходи кумцю до коршмы, выпьємо по чарцѣ... я плачу́!“ А кумъ сидить босый — бо жѣнка пôйшла въ єго чоботахъ до церкви — тай повѣдає: — „Годѣ, любчику. Смѣхъ буде людемъ!“—„Гадки не май! — каже кумъ — Нѣхто тебе не буде видѣти. Улицею не пôйдемъ!“ Сердечному слинка забѣгла въ ротѣ, взявъ шапку, подивився ще разъ на свои босй ноги и каже зъ тиха: „Та хиба по-пôдъ плôтъ?“ Якъ бачите: тяжко! Тяжше, чимъ дôстатись Русинови до сойму; тяжше, тяжше, чимъ добитись єму якого автономичного уряду.

Та мы — Богомъ а правдою сказавши — не такъ то напастно и добиваємось. Мы надто мягко сердечнй. И гараздъ робимо, бо и зъôдки бы жили Голыѣвскй, Емигрантскй и Дармоѣдскй? Хто бы нами орудувавъ и панувавъ надъ нами? „Każdy ma swego mola, co go gryzie“ — треба-жь и намъ єго ввѣчливо годувати. Мы-жь такъ и робимо, а тй невдячники кажуть, що мы ихъ не любимо и радй противъ Польщѣ бунтуватися.

Та де намъ до бунту? Мы навѣть и аспирацій нѣякихъ не маємо. Десь... другй народы до чогось стремили и вкôнци прийшли до якихъ-такихъ добуткôвъ. Греки, Сербы, Чорногорцѣ, Румуны, Болгаре... всѣ они мають уже свою хату. А якъ бы такъ показалося, що насъ въ Европѣ потреба, бо чей мы не гôршй ôдъ Болгаръ, — то Русинъ заразъ и буде проситись... Я чувъ недавно тому таку бесѣду: „Та куды намъ до Болгаръ? Мы не маємо нѣ исторіи, нѣ культуры, — мы въ Европѣ то, що въ улію трутень!“

Що за скромнôсть! яка овеча добрôсть! „На що намъ кошары, на що пастиря? Мы-жь кормимо тѣломъ нашимъ вовка и медведя... они бы сердечнй зъ голоду погибли, якъ бы намъ пастирь и власна хата... Лишѣть намъ тôлько солому тай перегрызки сѣна — лишѣть намъ „ъ“ та „ы“, а все инше вамъ даруємо...

Ой такъ! Все бери, лишь „ъ“ не зачѣпай, навѣть жартомъ не рушь! За ту святощь напавъ на мене якійсь тамъ Т. К. Б. — не пôдписуєсь, бачите, повнымъ именемъ, а такъ тôлько зъ-за плота на чоловѣка лає. Ну, єму вôльно. Ôнъ авторитетъ. Московска академія наукъ пôшле єму заразъ дипломъ, коли почує, що ôнъ св. Володимира учивъ писати и закручувати „ъ“. Я самъ признаю, що ôнъ критикъ добрый. Ôнъ хоть и не читавъ моєи поезіи, що о нѣй була згадка въ „Дѣлѣ“, и знає зъ неи лишь двѣ стрѣчки: „Гуляй молодче мôй гуляй! И серцемъ серце бий въ

Всяк облигаціи, листы заставнй, ренты, акціи банковй и зелѣзничй, льосы державнй и приватнй купують и продають пôдъ найкроистнѣйшими по змозѣ условіями СОКАЛЬ и ЛИПЕНЪ дôмъ банковый и контора вымѣны. Порученя зъ провинціи сейчасъ залагоджуються, безъ дочисленя провизіи.

кождои школы була предплачена. Окружна Рада шкôльна при затверджуваню прелиминарѣвъ буде строго доходити, о кôлько повысше **розпорядженье** сповнено; надто провадити буде осôбно выказъ тыхъ шкôлъ, для котрыхъ мѣсцевй рады шкôльнй вставили до прелиминаря потрѣбну квоту на предплату, бо бувають дуже густо выпадки, що помимо фондôвъ, на предплату призначеныхъ, часописи „Szkoła“ не предплачено, а то зъ причины рôвнодушности учителя.

Зъ ц. к. окружнои Рады шкôльнои. Тернопôль д. 5. жовтня 1887.

Ц. к. совѣтникъ намѣстництва и презесъ *Мадуровичь.* (Инспекторъ) *Михаловскій.*“

Тымчасомъ мѣстимо сей документъ безъ коментаря.

Зъ судовои салѣ.

[Жидъ отруившій селянина.]

Передъ судомъ присяжныхъ у Львовѣ станувъ Хаимъ Вурмъ, арендарь въ селѣ Тодорковичахъ, повѣту сокальского, 50-лѣтный отець четверо дѣтей, обжалованый о отроєнье аршеникомъ д. 26 жовтня 1883 р. Ивана Веца, господаря зъ того села. Отрую подавъ Хаимъ Вецови въ гербатѣ, котрою єго погостивъ. Причиною до сего злочиньства була обставина, що Вурмъ бувъ винен Вецови 350 зр, на котрый довгъ не було нѣякихъ документôвъ, хотѣвъ отже Веца позбутися. Доконавши убійства Вурмъ утѣкъ до Россіи, и ховався тамъ черезъ два роки. Пôйманый и приставленый до Львова, стававъ уже передъ судомъ въ р. 1886 и бувъ засужденый на кару смерти черезъ повѣшенье. Однакожъ трибуналъ касаційный знѣсъ першу розправу. Друга ôдбулася въ марти 1887 р. Сю розправу ôдложено для доповненя слѣдства и такъ прийшло до третёи розправы, котра теперь черезъ чотыри днѣ ôдбувалась у Львовѣ. Вчера, на пôдставѣ одноголосного затвердженя вины судіями присяжными, трибуналъ засудивъ Вурма на кару смерти черезъ повѣшенье. Оборонець не внѣсъ жалобы неважности, а тôлько просивъ трибуналъ предложити засудженого ласцѣ монарха. Довкола суду можна було бачити вчера величезнй товпы львôвскои жидовы и ажь сторожа вôйскова мусѣла здержувати єи передъ дверми будынку судового.

[Процесъ о обманьство на мытовôй коморѣ.]

Въ понедѣлокъ дня 27 н. ст. лютого зачнеся передъ львôвскимъ судомъ на ново розправа противъ Карпа и товаришѣвъ о надужитя починень на мытовôй коморѣ у Львовѣ. Президія суду вызначила той самъ трибуналъ, що урядувавъ при попередньôй розправѣ, именно: сов. Малярквича предсѣдателемъ, а вотантами сов. Богданіого и Маєвского. Выдѣлъ палаты адвокатôвъ такожъ вызначивъ зъ уряду тыхъ самыхъ оборонцѣвъ що и при першôй розправѣ, вынявши одного д-ра Т. Шидловского, на котрого мѣсце назначеный д-ръ Дзендзелевичь. Такъ отже оборонцями будуть д-ры: Попель, Макъ, Дульемба, Дзендзелевичь, Левенштайнъ и Соловѣй. Прокураторію заступати-ме п. Гайдереръ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Въ комисіи буджетовôй интерпелювавъ пос. Стажиньскій мин. торговлѣ въ справѣ сполученя зелѣзницѣ Львôвъ-Рава руска зъ зелѣзницями россійскими. Мин. Бакегемъ ôдповѣвъ на то, що переговоры въ сѣй справѣ ведуться вже ôдъ довшого часу. — Въ комисіи для податку ôдъ оковиты промовлявъ пос. Мавтнеръ противъ проекту закона и доказувавъ, що черезъ обниженье вартости пропинаціи мусять потерпѣти и кредитъ гипотечный въ Галичинѣ. Рихтеръ промовлявъ за монополемъ горѣвки. — Пос. Абрагамовичь доказувавъ, що для горалень рôльничихъ надаєсь ще найлѣпше система павшальна. Галичина заплатить за свою консумцію що найменше 9 мил. бôльше, а тымчасомъ вже теперь ледви можна стягнути податки. Противъ закона промовляли ще пос. Стирцеа и Шуклье, а ôдтакъ перервано дискусію.

Чехамъ удалося зновъ добути для себе деякй користи на поли шкôльництва. Наколи наспѣвшй нынѣ вѣсти зъ Вѣдня суть правдивй, то министеръ просвѣты обѣцявъ имъ заложити въ Пильзнѣ ческу школу реальну, кôлька шкôлъ промысловыхъ и фаховыхъ и знести на правничôмъ выдѣлѣ ческого университету испыты въ нѣмецкôмъ языцѣ.

Зъ Пешту доносять, що онодгы выѣхавъ до Вѣдня секретарь угорского министерства торговлѣ Векерлье, въ справѣ закона о податку ôдъ горѣвки и що правительство угорске не допустить до нѣякихъ змѣнъ въ проєктѣ.

Въ асекураційно-техничнôмъ департаментѣ министерства дѣлъ внутрѣшныхъ збираєся теперь матеріялъ, потрѣбный до выготовленя приписôвъ для введеня въ житье закона о забезпеченю роботникôвъ на случай калѣцтва. „Presse“ доносить въ сѣй справѣ, що передовсѣмъ буде выготовленый выказъ истнуючихъ предприємствъ промысловыхъ и рукодѣльничихъ, а дотычне розпорядженье буде вже имовѣрно въ мартѣ оголошене. Точный выказъ що до числа и подѣлу предприємствъ єсть потрѣбный въ першôй линіи для територіяльного обмеженя поодинокихъ заведень асекураційныхъ. Именованье прибочнои рады наступить, якъ здаєся, такожъ передъ 1 цвѣтня. Рада тая маєскладатися зъ представителѣвъ промыслу господарства лѣсного, техники промысловои и институцій асекураційныхъ; ѣй мусять предкладатися до одобреня всякй приписы выконавчй. Законъ о забезпеченю роботникôвъ на случай недуги буде введеный скорше въ житье якъ законъ о убезпеченю на случай калѣцтва, а то длятого, що сей другій законъ вымагає далеко бôльше часу. Припускають, що забезпеченье на случай недуги буде заведене вже зъ початкомъ 1889 р., а тамто друге забезпеченье ажь ôдъ липня того-жь року.

—

Въ берлиньскихъ кругахъ политичныхъ такъ характеризують теперѣшну ситуацію политичну: Нѣмеччина ôдноситься симпатично до россійскихъ жадань, а хочь сумнѣваесь, чи они дадуться практично перевести, то все-жь таки буде перша, котра пôдпише завôзванье до Порты, скоро на то згодяться и другй державы. Франція заявила вже, що буде пôдпирати жаданя Россіи. Австрія, Англія и Италія не рѣшились ще позитивно, але здаєсь, що они не видять въ теперѣшнôй програмѣ Россіи достаточнои поруки успѣху и для того держаться въ резервѣ що до переговорôвъ въ сѣй справѣ.

Зъ Лондону доносять, що лордъ Сальсбери заявився въ палатѣ лордôвъ противъ конференціи въ справѣ болгарскôй, наколи-бъ не було выглядôвъ на повну згоду. Дальше заявивъ ôнъ, що не думає, щобы справа болгарска сама собою могла выкликати якійсь небезпечный конфликтъ и годиться зовсѣмъ зъ поглядами кн. Бисмарка, що було-бы то ганьбою для Европы, наколи-бъ такъ маловажна рѣчь якъ справа болгарска довела до вôйны.

„Nordd. Allg. Ztg.“ каже, що предложеня Россіи не потребують помочи ажь всѣхъ державъ, щобы ихъ Порта приняла. Порта може зъ власнои инициятивы заявити, що власть кн. Фердинанда єсть незаконна. Коли якась держава, а именно Россія зажадає ôдъ Порты, щобы она завела въ Болгаріи законный ладъ, то Порта не може ôдкинути сего жаданя a limine. Россія має право ставити таке жаданье. Нѣмеччина держиться угоды зъ 1878 р. безъ взгляду на ей нарушенье въ 1885 р. и готова безвзгядно прилучитись до внесеня Россіи, скоро оно лишь буде поставлене Кажуть, що поглядъ сей, высказаный въ згаданôй газетѣ, коли вже не выйшовъ зъ-пôдъ пера кн. Бисмарка, то єсть написаный пôдъ єго вплывомъ.

Зъ Риму доносять, що правительство италійске постановило не прилучатись навѣть платонично до заявленя державъ въ справѣ болгарскôй, котре ôдтакъ ужито-бы противъ свободы Болгаріи. Криспи уважає пôдпиранье жадань Россіи за незгôдне зъ традицією Италіи. Европа повинна бажати, щобы Болгаре могли удержати свою автономію.

—

До „N. fr. Presse“ доносять, що 19 дивізія россійскои пѣхоты, котра доси перебувала въ Ставрополи, въ кавкаскôмъ окрузѣ военнôмъ, одержала приказъ вымашерувати на границю всходнои Галичины въ окрестность Проскурова (трета стація зелѣзницѣ ôдъ Пôдволочискъ — Ред.). Першй ôддѣлы тои дивизіи маються явити вже сими днями въ Проскуровѣ До тои самои газеты доносять зъ Познаня, що россійскй офицеры въ мѣсцевостяхъ вздовжь прускои границѣ роблять списы коней и запасôвъ збôжа а у декотрыхъ Полякôвъ роблять такожъ ревизіи по домахъ за оружіемъ и амуниціею. Зъ архивôвъ поменшихъ мѣстъ въ Конгресôвцѣ перенесено богато важнѣйшихъ актôвъ до Варшавы. Вѣсть, будто-бы правительство россійске думало поробити Полякамъ деякй концесіи, єсть неправдива. Дальше доносить „N fr Presse“, що въ московскôмъ благотворительнôмъ комитетѣ ôдбуваються теперь що тыждня по два засѣданя, на котрыхъ обговорюєсь головна справа болгарска и „интеллектуальна“ помôчь для австро угорскихъ Славянъ. Для болгарскихъ емигрантôвъ, котрй перебувають въ Россіи, Румуніи и Сербіи, вызначила президія тогожь комитету значнй сумы на запомоги.

До польскихъ газетъ доносять зъ Варшавы, що правительство россійске думає покликати т. зв. ратникôвъ, т. є. людей, котрй були вже асентерованй, але котрыхъ нѣколи не покликувано до войска. Они одержали червонй карты покликаня и имъ не вôльно выѣзджати поза границѣ державы, а зъ однои губернии до другои можуть ѣхати лишь за паспортомъ на 14 днѣвъ и за приреченьемъ на письмѣ, що на случай потребы вернуть до трохъ днѣвъ.

Побôчь справы болгарскои звертає нынѣ найбôльшу увагу на себе фактъ, що рубель спадає надзвычайно скоро и обнизився вже такъ якъ ще нѣколи доси, бо спавъ у Вѣдни на 1·04 зр. Всѣ пытають, що за причина, що рубель такъ скоро спадає? Въ ôдповѣди на то подала „W. Allg. Ztg.“ вѣсть зъ Берлина, въ котрôй доказуеся, що се обниженье вартости рубля стоить въ звязи зъ проектомъ российского министерства финансôвъ, Вышнеградского, котрый хоче завести въ Россіи металеву валюту. Зъ сеи одже причины — кажеся въ згаданôй депеши зъ Берлина — праса, выбиваюча рублѣ, функціонуе неправильно и безъ контролѣ, въ наслѣдокъ чого за границею появляєсь множество новыхъ банкнотôвъ, бôльше якъ выносить вартость товарôвъ, котрй зъ заграницѣ ввозяться до Россіи. До варшавскои газеты „Wiek“ доносять зъ Петербурга, що спадокъ рубля має за причину зле зрозумѣнье проекту министра Вышнеградского.

—

Французкй радикалы, котрй доси найбôльше кокетували зъ Россіею, зачинають теперь очевидно зовсѣмъ инакше дивитись на справы заграничнй. „Justice“, органъ Клеманса, розбираючи теперѣшну ситуацію политичну, пише такъ: Очи Франціи звернулися на Рос сію и на союзъ зъ нею. Думаємо часами, що то єсть зручность, кидатись комусь безъ церемонiи въ обнятя. Франція єсть вправдѣ козиремъ въ россійскôй грѣ, але Россія въ грѣ французскôй єсть лишь непевною картою. Тѣснѣйша звязь обохъ державъ була-бы вправдѣ въ интересѣ мира добра и пожадана, але Франція повинна холоднокровно думати о своѣмъ интересѣ, але стерегтися дрѣмоты, до котрои можуть ей довести великодушнй але недорѣчнй мрѣѣ. Пробудженье могло-бы незвычайно богато коштувати.

Якъ вже звѣстно, министры Тираръ и Сарієнъ одержали вотумъ довѣрія въ палатѣ послôвъ, котра на ихъ жаданье ухвалила фондъ диспозиційный министерства дѣлъ внутрѣшныхъ. Ставляючи вотумъ довѣрія въ сѣй справѣ доказували они, що фондъ сей єсть конче потрѣбный, вже хочь бы для того, що не можна залишити нѣякихъ средствъ оборони, особливо же противъ шпѣгуньства.

—

Нѣмецкій наслѣдникъ престола маєся вже ôдъ кôлькохъ днѣвъ значно лѣпше. Д-ръ Мекенци має сими днями ôдъѣхати и поверне ажь тогды, коли-бъ показалась потреба новои операціи. Зъ Берлина выѣхавъ до Санъ Ремо д-ръ Гергардтъ, спеціялистъ въ недугахъ горла. — Зъ Лондону доносять, що королева англійска одержала такожъ вѣсть зъ Санъ Ремо, що станъ здоровля нѣмецкого наслѣдника престола значно поправився.

—

Въ бельгійскôй палатѣ послôвъ интерпелювавъ пос. Нежанъ правительство, чи правда єсть, що Бельгія прилучилась до якого союза, бо одній доказували, що Бельгія прилучилась до потрôйного союза, а другй говорили, що она станула по сторонѣ Россіи. На то ôдповѣвъ министеръ дѣлъ заграничныхъ, що въ ôдносинахъ Бельгіи до сусѣдныхъ державъ не змѣнилось нѣчого и що не заключено анѣ нѣякого союза анѣ умовы и що Бельгія позбстане вѣрна обовязкамъ своєи неутральности. „Kreuzztg.“ доказуе теперь, що въ становищу Бельгіи и Голяндіи не розходилось о формальне ихъ приступленье до лиги мира, але що суть загальнй умовы, котрй ôдповѣдають стремленямъ тои лиги.

НОВИНКИ

— **Комитетъ концерту въ Стрыю въ честь М. Шашкевича** почуваєсь до милого обовязку зложити прилюдну сердечну подяку Вп. паннѣ Ол Бажанскôй, проф. Н. Вахнянинови, членамъ хору львôвскои „Лютнѣ“, п. Корн. Устіяновичеви за ласкавый спôвъ-удѣлъ въ концертѣ, и Хв. товариству „Ресурса“ за ласкаве ôдступленье льокалю. — За комитетъ: *Левъ Шанковскій, Ив. Вахнянинъ.*

— **Зъ Буковины пишуть намъ:** У насъ на Буковинѣ страшенній заметы снѣговй. — Мѣжь дѣтьми панують великй слабости и черезъ то богато шкôлъ заперто. — Золотый перстень зъ брилянтами, ôдъ архикн. Рудольфа, що то господарь О. Купчанко зъ Бергомета зъ власнои причины бувъ згубивъ, уже знайшовся; знайшли єго два селяне зъ Становець. (Не правда отже, що той перстень бувъ кимсь украденый.)

— **Зъ Коломыѣ пишуть намъ:** Выстава старинностей на загальне бажанье буде отворена ще до дня 12 н. ст. марта (Гр. Е. Старженьскій призначивъ цѣлый дохôдъ брутто зъ сеи выставы на банкъ ратунковый въ Познани). Въ послѣдныхъ дняхъ надôйшли на выставу цѣннй образы Грабовского, Созаньского, Альтамонтія и деякій новый матеріялъ старинностей. — Дня 3 н. ст. марта ôдбудеся въ сали касина мѣского концертъ пань Ванды и Ядвиги Булевскихъ. Мають они свѣтову славу: перша яко пяністка, а друга яко віолинистка.

— **Ôдчиты популярнй.** Панъ А. М. Барта, учитель школы рôльничои въ Дублянахъ, розпôчне въ мѣсяци марти с. р. другу серію популярныхъ ôдчитôвъ рôльничихъ въ языцѣ рускôмъ въ громадахъ повѣту львôвского: Малехôвъ, Грибовичѣ, Гряда, Пôдлѣски малй, Жидатичѣ, Сороки коло Ляшокъ, Стронятинъ, Знесѣнье, Збоиска, Зарудцѣ и Завадôвъ. — Въ языцѣ же польскôмъ въ громадахъ: Костѣвъ, Зубря, Прусы, Голоско и Клепарôвъ. Читати буде п. А. М. Барта въ недѣлѣ и свята по вечѣрни.

— **До рады повѣтовои въ Ярослави** выбрано зъ бôльшихъ посѣлостей при доповняючôмъ выборѣ п. Влад. Гурского, властителя дôбръ.

— **Новый урядъ почтовый.** Зъ днемъ 1 л. марта 1888 р. буде отвореный новый урядъ почтовый въ Майданѣ сѣнявскôмъ (пов. ярославскій). Урядъ сей буде приймати и выдавати почту листову и грошеву, такожъ переказы почтовй и послѣплаты не переходячй сумы 300 зр. При тôмъ урядѣ буде и щаднича каса почтова. Що дня одинъ разъ буде ôдходити пôсланець почтовый зъ Майдану до Сѣнявы. До округу сего уряду почтового будуть належати громады и обшары двôрскй: Майданъ, Адамôвка и Красне та обшаръ двôрскій Добча. Ôддаленье Майдану ôдъ Сѣнявы выносить 18 кильометрôвъ.

— **До костеля въ Печенѣжинѣ** закрався бувъ въ ночи зъ дня 18 на 19 л. с. м. — якъ мы вже коротко згадували, — злодѣй до сѣней и забравъ грошѣ зъ двохъ скарбонокъ. Хотѣвъ мабуть дôстатись и до самого костела, але наполоханый, залишивъ розбивати дверѣ. Пôдозрѣвають о сю крадѣжь 18-лѣтного хлопака, родомъ зъ Ланчина, котрый передъ тымъ въ ночи обôкравъ тамошного начальника судового.

— **Промыслъ нафтовый въ Галичинѣ.** Рôчникъ статистичный министерства рôльництва подає даты про промыслъ нафтовый въ Галичинѣ въ 1887 роцѣ. Всѣхъ роботникôвъ при добуваню ропы було 2.917 (2790 мужчинъ, 71 женщинъ, 53 молодыхъ хлощѣвъ и 3 дѣтей); зъ того припадає на повѣтъ ясліскій 1.689. на дрогобицкій 504 а на станиславôвскій 714 роботникôвъ Добуто въ Галичинѣ 425.387 сотнарôвъ метричныхъ ропы

полонъ“ — а сейчасъ найшовъ, що тамъ повинно властиво стояти: „И серце серцемъ полони“ т. є. бери въ полонъ. Я согрѣшивъ, нѣкуды правды дѣти, и ôнъ правъ, коли менѣ дорѣкає: „не клепти глупыи „вірши“... але-жь бо я не такій геній якъ ôнъ. Кобы менѣ та наука, що въ него! — Кобы менѣ той сальоновый стиль, що ôнъ нимъ величаєсь, — то я бы послухавъ єго порады и пôйшовъ чистити чоботы не то панамъ, але навѣть тому польскому ксьондзикови зъ пелеринкою, що бувало заѣздить до него въ справѣ... ну... Т. К. Б. самъ добре знає... Але я анѣ ученый, анѣ сальоновець, тожь и буде зъ мене, коли пôдъ другу недѣлю вычищу чоботы преславному нашому поетови Титови Кириличу Блоньскому, що во время оно писавъ въ „Галичаннѣ“ а потôмъ (якъ „Зоря“ каже) на 300 лѣтъ заснувъ сномъ праведного, — отже чоботы єго мусѣли дуже заплѣснѣти... Згадавши однакъ того польского ксьондзика зъ пелеринкою... и дещо инше, розпôзнавъ я ôдъ разу, що велика наука г. Т. К. Б. походить, якъ ôнъ самъ признаєся, „кромѣ непремѣнно внѣшныхъ причинъ еще и отъ грѣховъ и немощи естества человѣческого: себелюбія, гордости и корыстолюбія“... Такъ, такъ! На однôмъ тôлько выловивъ я г. Т. К. Б. Ôнъ каже, що фейлетонъ „Дѣла“ писавъ: „самъ куренный лирникъ гурту“. То, г. Т. К. Б., ложь! Я на лѣрѣ грати не знаю. Я граю тôлько на „цимбалахъ“, бо Русь молоденька, гуляти раденька!

Але — гуляй же ту, коли намъ зновъ другій каже псалтиру читати. Та пождѣть трошка! Ще зъ насъ нѣхто не умеръ... Тожь самй гаразды знаєте: коли то у насъ дякъ псалтиру читає? Не журѣться! будемо єи читати и по Змартвыхвстанцяхъ и по Єзуитахъ, и по комъ хочете! Тôлько шануйтесь, щобы ще по насъ не заспѣвано „вѣчная память“ та не читано псалтиры...

Та на чôмъ же то я станувъ? Ага, на цимбалахъ, — нѣ, на г. Т. К. Б. Кажуть люде, що ôнъ хоть и має богато розуму,' а все таки — якъ на одного чоловѣка — трохи за мало. То не правда, то клевета! Хто-жь изъ васъ знає языкъ „сторецкій“ (Diebs u Vagabundensprache)? А ôнъ пише, що знає. Де то ôнъ, сердечный, студіювавъ єго?!

Для насъ Галичанъ має г. Т. К. Б. однакъ ще бôльше значенье. Ôнъ намъ поставивъ новый догматъ: „Аще кто — гримить ôнъ зъ-за плота — не пишетъ ъ и ы, той безуменъ, своєволенъ, безначальный — (щось якъ самъ Господь Богъ) — и противенъ нашой церкви, не будетъ даже беатификованъ — анаѳема!“

Намъ не страшно. Мы пишемо всюды „ъ“ и „ы“, але що то буде зъ органомъ россійскихъ ученыхъ, зъ „Филологическим Вѣстникôм“, на котрого покликуєся вся парафія „Народного Дому“, коли хоче вдарити на народовцѣвъ — таже той нѣколи не пише „ъ“! Га, пôйде до пекла... Але де тамъ! не пôйде!

Звѣстна бо рѣчь, що „ъ“ и „ы“ не суть такъ спасительными а властиво єдиноспасительными буквами якъ Ѱ, Θ, Ѵ. Давидъ бо не писавъ: „псаломъ“ тôлько „Ѱаломъ“ и Давидъ чей-же высшій авторитетъ, якъ Борисъ — а за Θ и Ѵ грозили намъ въ школѣ побоями... до каденціи. Длятого бачу ясно, що якъ стане нашъ славный патріотъ Ѳеодоръ у ворôтъ небесныхъ, то св. Петро заразъ єго впустить и скаже: „Гряди блаженный Ѳеодоре! твое бо єсть царствіе небесное!“ За то горе буде, горе Титу Кирилличу Блонскому! Ôнъ не пише себе „Кирілличь“, а „Кирилличь“. — „А де твоя ижица? — спытає св. Петро, — покажи но ей!“ ..тай ключами по спинѣ, та по спинѣ! „Пашолъ вонъ, окаянный! Здѣсь безъ ижицы, не пріймаютъ нікаво!“ Що-жь тогдѣ зробить зъ собою бѣдный нашъ Кириличь? Або ляже зновъ на 300 лѣтъ спати, або пôйде до гієнны Длятого удаюсь до васъ, ученый нашъ критику Т. К Б., уразумѣть разъ — бôйтеся Бога, — нашого поэтивого Кирилича, нехай ôнъ ратує спасенія Руси и своє та пише: „Кирило черезъ ѵ або бодай по етимологичному черезъ ы, бо попаде въ єресь и намъ грѣшнымъ не буде вôльно по нѣмъ навѣть псалтиры прочитати...

Вкôнци мушу зъ г. Т. К. Б. попращатися — не въ гнѣвѣ а добрымъ словомъ:

„Богато мухъ на образы сѣдає,
Плює на нихъ, поганить и каляє,
Та жадна зъ нихъ, хоть-бы й бажала того,
Не вымалюе намъ нѣчого...
И жаль сказати, що тй мухи
Бувають часто — клапоухй...

К. И. Устіяновичь

въ вартости 1,601.207 зр., числячи одинъ метричный сотнаръ по 3 зр. 90 кр. Зъ тои загальнои продукціи паде на повѣтъ яслискій 139.065 метр. сотн. (32·3%) вартости 619.154 зр. (36·8%), числячи по 4 зр. 45 кр.; на повѣтъ дрогобицкій 42·814 метр. сотн. (9·9%) вартости 158.936 зр. (9·5%) числячи по 3 зр. 71 кр; а на повѣтъ станиславôвскій 249.168 метр. сотн. (57·8%) вартости 903.147 зр. (53·7%) числячи по 3 зр. 62 кр. — При добуваню воску земного робило 7071 робôтникôвъ (6 358 мужчинъ, 453 женщинъ, 240 молодыхъ хлощёвъ и 20 дѣтей). Зъ чого припадае на повѣтъ дрогобицкій 6.872, а на станиславôвскій 199 робôтникôвъ. Добули они загально 94.963 метр. сотнарôвъ воску земного вартости 2,409.759 зр. числячи сотнаръ по 25 зр. 37 кр. Зъ сеи продукціи припадае на повѣтъ дрогобицкій 92.763 сотн. метр. вартости 2,379.489 зр. числячи по 25 зр. 65 кр. за одинъ сотн., а на повѣтъ станиславôвскій 2900 сотн. метр. вартости 30.300 зр., числячи за-для лихои якости продукту лише по 13 зр. 77 кр. за одинъ сотнаръ. — Въ Галичинѣ есть до продукціи нафты 205 предприемствъ а до воску земного 111; зъ того числа въ 1887 роцѣ въ галузи промыслу нафтового було 180 въ руху а въ галузи воску 96 предприемствъ. Для добуваня роны було 1604 ямъ а кромѣ того 44 машинъ до верченя ручныхъ и 129 паровыхъ. Резервоарôвъ було 20 зъ зелѣза а 875 зъ дерева, загального обему 7100 метрôвъ квадр. Нещасливыхъ случаёвъ було 62, зъ тыхъ 34 смертельныхъ а 28 тяжкихъ. Касы для робôтникôвъ були лише двѣ зъ капиталомъ 14.289 зр.; зъ нихъ побирало запомогу 219 членôвъ. Рôчна вкладка одного робôтника до касы выходить пересѣчно на 3 зр. 6 кр.

— **Злодѣй и десять заповѣдей Божихъ.** Въ однôмъ селѣ побачивъ господарь, що єго краснои капусты въ огородѣ все убуває. Постановивъ отже пôдсѣсти и злодѣя зловити. Вечеромъ, взявши добрый костуръ въ руки, пôдсѣвъ за коморою. Коло 10 годины въ ночи приходить сусѣдъ зъ серпомъ и зъ мѣшкомъ, зачинає капусту рубати тай рахуе: „Разъ, два, три, чотыри, пять, шѣсть — семе не кради!“ — и сему головку лишає, и дальше зновъ зъ початку зачинає и зновъ сему лишає. Господарь выскочивъ зъ-за коморы, вхопивъ злодѣя за гриву, кинувъ до землѣ, обробляє єго костуромъ и рахуе: „Разъ, два, три, чотыри — пяте не убий!“ — и зновъ дальше костуромъ гатить, а при пятôмъ разѣ каже „не убий“ и зновъ зъ початку зачинае... Ôдъ того часу капуста вже була безпечна ôдъ злодѣйскихъ рукъ.

— **Дôрбнй вѣсти.** Зъ Нового Йорку доносять, що въ державѣ Illinois лютилась страшенна буря и знищила до 500 домôвъ. Пôдчасъ бурѣ выбухъ огонь въ мѣстѣ Mount-Vernon и знищивъ одну часть мѣста; въ пожарѣ згинуло 29 людей а 100 людей тяжко попеклося. — Доньки кн. чорногорского Николая, Милица и Станя, ôдѣзджають до Петербурга, запрошенй въ гостину до царя. — У Львовѣ померъ д-ръ С. Келеръ, лѣкарь-гомеопатъ. — Маршалокъ краевый, тр. Тарновскій, повернувъ до Львова и почавъ урядовати въ выдѣлѣ краевôмъ. — Цѣсарь отворить дня 1 л. марта торжественно межинародну выставу штукъ у Вѣдни.

Надôслане.

Послѣдна ôдслона.

Не чудуймося зъ того, що намъ стаєсь житье въ старости дорожшимъ, якъ оно було въ молодости, — послѣдна ôдслона якоись штуки всегда найбôльше насъ занимае. „Передъ девяти роками“, пише учитель панъ Алекс. Вольфъ зъ Кенигебергу надъ Егромъ въ Чехахъ, „зъявились у мене перши познаки недуги нирокъ Брайта. Я мавъ тогдѣ 70 лѣтъ. Прикликаному лѣкареви, физикови мѣскому зъ Егру, завдячую, що я змôгъ по 15 тыжднях полишити лôжко и почати науку. Однако все ще полишились останки. Въ цвѣтни 1887 появились наново ознаки сеи недуги. Записанй тутешнымъ лѣкаремъ пигулки не принесли успѣху. Я зуживъ сѣмь фляшокъ Варнера Safe Cure и фляшочку Safe пигулокъ и глянь, лѣченье удалось цѣлкомъ вдоволяючо. Я высказую Вамъ мою найсердечнѣйшу подяку и поручаю Вашу Safe Cure по всѣхъ усюдахъ якъ найлѣпше.“ — Продажь и розсылка лише черезъ аптики. Цѣна 2 зр. 80 кр. Складъ: Жигм. Рукеръ, Іоанъ Вєвіорскій, д-ръ Кароль Миколяшь у Львовѣ. Головный складъ: Einhorn Apotheke (Max. Fanta's) въ Празѣ.

Наука, штука и литература.

— **Велика илюстрована Енцикльопедія** въ чесиôмъ языцѣ (Slovnik naučny, illustrovana encyklopaedie obecnych vědomosti) почала выходити въ Празѣ накладомъ ческого книгаря-накладника І. Отта. Доси выйшли два выпуски въ форматѣ лексиконовôмъ (2 стовпцѣ на сторону), кождый выпускъ по 48 сторôнъ гарного дрôбного друку (*A. Absorpce*). Енцикльопедія обчислена на бôльше-менче 300 выпускôвъ, буде выходити по 3 выпуски мѣсячно, а выпускъ обнимати-ме 40 — 48 сторôнъ. Цѣна одного выпуска 36 кр., отже цѣлои енцикльопедіи около 108 зр. Буде се перша енцикльопедія славяньска, що заступить нѣмецкй, францускй и англійскй енцикльопедіи, а надто ще подасть новый богатый матеріялъ зъ славяньского свѣта. Редакцію енцикльопедіи ведуть професоры праского университету ческого и ческои политехники, а спôвробôтникôвъ уже теперь есть кôлькасотъ, а буде и значно бôльше. Мѣжь спôвробôтниками бачимо нашого земляка, проф. унив. въ Празѣ, д-ра Ивана Горбачевского (спеціялиста въ хеміи медичнôй).

Вѣсти зъ Аеп. Львôвскои.

Въ пропозицію на Бережаны принятй оо.: І. І. Макаревичъ зъ Сваричева, П. Юл. Копыстяньскій зъ Галича, Ш. Ник. Сѣчиньскій зъ Черниховець; въ списѣ 4) Теод. Кордуба съ Нараєва, 5) Онифр. Криницкій зъ Дубровицѣ, 6) Сильв. Лепкій зъ Поручина, 7) Ат. Юркевичъ зъ Сухорѣкъ, 8) Евг. Гузаръ зъ Завалова и 9) Ник. Балицкій зъ Утѣшкова.

Презенту на Саранчуки, дек. пôдгаецкого, одержавъ о. Дан. Зарицкій, а що такожь и другу презенту на Пеняки одержавъ, тому резегнуе зъ Пенякъ а просить институвати єго на Саранчуки.

Вседенный яко завѣдатель Глубôчка великого о. Ем. Чайковскій.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Краковскій судъ высшій именувавъ безплатными авскультантами въ своёмъ округѣ Конст. Чирняньского и д-ра Тад. Федоровича.

Послѣднй вѣсти.

Процесъ Кароля Живного, редактора „Parlamentär-a“, розпочався вчера у Вѣдни передъ присяжными. Прокураторія закидуе ему головну зраду, сповнену кôльканацять статьями въ єго часописи, котрыми на основѣ панславизму старався дѣлати на шкоду Австріи а въ користь Россіи. За то дôстававъ зъ Россіи грошѣ. „Parlamentär“ мавъ всего 300 предплатникôвъ и вже зъ того видно, що Живный не мôгъ жити выгôдно у Вѣдни зъ родиною безъ субвенціи; але суть и доказы на то, що зъ Россіи бравъ рублѣ; о тôмъ свѣдчать листы. Живный въ своёй довгôй оборонѣ заявивъ, що ôнъ есть добрымъ патріотомъ австрійскимъ, признае Нѣмцямъ право доминуюче въ Австріи, але Славянъ хоче скрѣпити, сполучивши ихъ черезъ россійскій языкъ и православіе. Зъ ходу розправы показалося, що Живный дôстававъ грошѣ зъ Россіи (деякй черезъ о. И. Наумовича) ôдъ осôбъ приватныхъ и ôдъ Слав. Благотв. Общества (2000 рублёвъ на „Parlamentär-a“ а окремо за агитацію православну). Шуринъ єго, 18 лѣтный гимназистъ Скрейшовскій, ѣздивъ до Россіи и тамъ збиравъ грошѣ; ôдъ вдовы по Аксаковѣ дôставъ 100 рублёвъ. Въ однôмъ листѣ той-же Скрейшовскій просить архимандрита Троицкого монастиря о рублѣ, а въ другôмъ предкладае, чи царь не бувъ-бы єму за кума при переходѣ на православіе... Зъ ôдчитаныхъ писемъ выходить, що Живный бувъ агентомъ Слав. Благотв. Комитету для агитаціи въ католицко-славяньскихъ краяхъ австрійскихъ. (Ширше справозданье зъ процесу одержимо ôдъ нашого спеціяльного кореспондента.)

Телеграмы „Дѣла“.

Петербургъ 24 лютого. Выступленье Россіи зъ дотеперѣшнои резервы приписують тутъ тому, що цѣсарь Вильгельмъ мавъ сказати цареви, що бажавъ-бы ще передъ смертею бачити справу болгарску залагоджену и що рôвночасно одержавъ царь приреченье пôдмоги россійскихъ предложень и ôдъ другихъ державъ.

Софія 24 лютого. Вчерашна рада министрôвъ нараджувалась, яке евентуально становище мае заняти супротивъ предложеня Россіи и рѣшила стояти крѣпко по сторонѣ кн. Фердинанда.

Лондонъ 25 лютого. Думають тутъ, що Россія черезъ сконцентрованье интересôвъ на Болгарію хоче ôдвернути увагу ôдъ дальше сягаючихъ плянôвъ; въ тôмъ змыслѣ понимають тутъ и заявленье лорда Сальсберого въ палатѣ лордôвъ, що справа болгарска сама собою не становить ще нѣякои небезпечности.

Вѣдень 25 лютого. Выровъ въ процесѣ Живного буде имовѣрно нынѣ оголошеный.

Вѣдень 25. лютого. Министерство судôвництва перенесло нотарôвъ Антонія Нѣментовского зъ Жовквы до Коломыѣ и Іосифа Гайда зъ Грималова до Жовквы.

Вѣдень 25. лютого. Гр. Кальноки мае зновъ выѣхати до Пешту на авдієнцію у цѣсаря.

Софія 25. лютого. Вѣсть, будьто-бы правительство побоювалось ворохобнѣ войскови залоги въ Рущуку и Варнѣ, нѣбы то для того, що въ тыхъ залогахъ проявилось якесь невдоволенье, єстъ безъосновна. — Въ кругахъ офиціяльныхъ говорять, що Болгаре готовй навѣть тогды ôдкинути предложеня Россія, коли-бъ навѣть и всѣ державы на нихъ згодились.

Господарство торговля и промыслъ.

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

25. л. лютого 1888.

Львôвъ: Пшеница 6·10 до 6·85, жито 4·25 до 4·80, ячмѣнь 4·50 до 6·20, овесъ 4·15 до 4·70, горохъ 5·— до 9·25 вика 4·50 до 5·—, рѣпакъ 9·50 до 10·—, лнянка — до —, конюшина червона 26·— до 44·—, конюшина бѣла 40·— до 48·—, конюшина шведска — до —, хмѣль ôдъ 25 до 45.— зр. за 56 кило въ мѣсци, оковита за 10.000 литрôвъ 24·25 до 24·75 зр.

Тернопôль: Пшеница 6 — до 6·65, жито 4·— до 4·60, ячмѣнь 4·— до 5·—, овесъ 4·30 до 4·60 горохъ 4·— до 9.—, вика 3·85 до 4·50, рѣпакъ 9·— до 10.—, лнянка — до—, конюшина черво, на 25·— до 4·—, конюшина бѣла 25.— до 40·— конюшина шведска — до —.

Курсъ Львôвскій

зъ дня 24. л. лютого 1888.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жад
Зелѣз. гал Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	— —	194 50
Зелѣз. Львôв.-Чернов по 200 зр. а. в.	— —	210 —
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в. . .	— —	281 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в. .	— —	316 —
Листы заставн за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в	96 50	98 —
Банку гипот. гал. 5% а. в. выльос. зъ 10% прем.	100 —	101 25
Банку краевого 4½% а. в. льос. 51 л.	90 75	92 25
Товариства кредит. гал. 5% а. в. . .	99 75	101 —
Товариства кредит. гал. 4% а. в. . .	— —	95 50
Товар кред. гал. 5% а в. льос. 37 л.	99 75	101 —
Товар. кред гал. 4% а в. льос. 41½ л	— —	92 —
Товар. кред. гал. 4½% а в. льос. 52 л.	92 75	93 75
Листы довжн за 100 зр.		
Гал Зав кред. сел. 3% а. в (давн. 6%) въ ликв.	— —	54 —
Гал. Зав. кред. сел 2½% (давн. 5%) въ ликв	— —	48 —
Общ. роль. кред. Завед. 6% льос. въ 15 л.	— —	— —
Облиги за 100 зр.		
Индемнизац. галицкй 5% м. к. . . .	100 50	102 —
Комунальнй Банку краєв 5%, I емис.	100 —	101 —
Позички краєв. зъ 1873 по 5% а. в .	— —	105 —
Позички краєв зъ 1883 по 4½% а. в.	89 50	91 —
Льосы:		
Мѣста Кракова	— —	19 —
Мѣста Станиславова	— —	35 50
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	5 92	6 02
Наполеондоръ	9 98	10 09
Пôвъимперіялъ	10 34	10 44
Рубель срѣбный	1 40	1 50
Рубель паперовый	1 04	1 06
100 марокъ нѣмецкихъ	61 85	62 50

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. И. Т. въ Беремôвцяхъ. Заплачено до 31 марта 1888 — **Всч. Н. Я. въ Кальнôмъ.** Числа высылаємо, за 1887 р. ще 3 зр.; чому Вы хочь не замовили? — **Всч. Т. К. въ Тростянци.** Жаданй числа высылаємо въ-друге. **Всч. В. М. въ Оплуцку.** Вамъ высылаеся безъ перервы; жаданй числа высылаємо въ друге и вносимо жалобу на почту.

Поѣзды зелѣзничй

(пôсля годинника львôвского)

приходять до Львова:

Зъ Кракова: о год. 5 мин. 40 рано поѣздъ поспѣшный, о год. 9 мин. 27 вечеромъ поѣздъ особовый о год 11 мин. 35 передъ полуднемъ поѣздъ мѣшаный, о год 7 мин 6 вечеромъ поѣздъ льокальный.

Зъ Черновець: о год 10 мин. 3 вечеромъ поѣздъ поспѣшный, о год. 3 мин. 35 рано поѣздъ особовый и о год 3 мин. 30 по полудни поѣздъ мѣшаный.

Зъ Пôдволочискъ (на дворець Пôдзамче): о г. 10 м 10 вечеромъ поѣздъ поспѣшный, о год. 2 мин. 28 рано поѣздъ особовый и о год 3 мин. 19 по полудни поѣздъ мѣшаный.

Зъ Стрыя: о год. 8 мин 59 рано и о год 4 мин. 35 по полудни поѣздъ особовый а о год. 1 мин. 35 въ ночи поѣздъ особовый.

Ôдходять зô Львова·

До Кракова: о год. 10 мин. 44 вечеромъ поѣздъ поспѣшный, о год. 4 мин. 10 рано поѣздъ особовый, о год. 4 мин. 50 по полудни поѣздъ мѣшаный, о год. 8 мин. 8 рано поѣздъ льокальный.

Надôслане.

Аптика РУКЕРА у Львовѣ
поручае 2356 92—0

Зѣлье Зебургера яко певне средство н катарь, кашель и хрипку. Цѣна однои пачки 2 кр. На провинцію зъ опакованьемъ 30 кр.

Консорціюмъ

завязане въ цѣли *забудованя кôльканацяти парцель* въ комплексѣ Вп. Емиля Бертемиліяна Браєра, при улицяхъ Врaєрôвскôй, Подлевского, Шопена, Монюшка у Львовѣ, *приймае зголошеня* на закупно поодинохихъ грунтôвъ, *выготовляе проекты, пляны, кошторисы*, и удѣлюе близшихъ информацій. Листы и т. п. ôдбирае: „Зарядъ реальности Емилія Бертемиліяна.

Д-ръ Іоанъ Рознеръ

був. асистентъ клиники положн., гинек. унив. Ягайлоньского, осѣвъ у Львовѣ и ординуе яко лѣкарь недугъ жѣночихъ и акушеръ

Валова 7. дôмъ п. Балабана, I. поверхъ

2317 (ôдъ 3—5 по полудни). 4—0

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночй) пл. Галицкій 14.
Дръ Е. Лебедовичъ (нед. внутрѣшнй и очнй) ул. Корняктôвъ (Нар. Дôмъ).
Д-ръ І. Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Аптики: 2292

З. Рукеръ ул. Кракôвска.

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краевый ул. Костюшки (будынокъ соймовый).
Банкъ гипотечный пляцъ Галицкій.
А. Шеленбергъ (конт вымѣны) ул Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лилієнъ (конт. вымѣны) ул Гетьманьска 6.

Готелѣ и Реставраціи:

Готель францускій и рест. швехатска пл. Маріяцкій.
Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Кракôвска 9.

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устыяновичъ, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т. Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4.

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичъ (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склены:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгнеръ (найтаншій магазинъ галантерійный) ул Галицка 16
А. Гальскій (товары зелѣзнй) пляцъ Маріяцкій 9.
Стахевичъ и Абрысовскій (матеріи на сукнѣ) Ринокъ 32.
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н. Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20.
Вольфъ Чопъ (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ) ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничй:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигіи).

М. ШАЛИТЪ

годинникарь

у Львовѣ при ул. Сикстускôй число 17

преміованый почетнымъ дипломомъ на выставѣ въ роцѣ 1879

за власноручный вырôбъ годинника

поручае свою въ роцѣ 1875 основану

Робôтню и складъ зигарôвъ и зигаркôвъ

зъ найлучшихъ фабрикъ женевскихъ, по наймѣрнѣйшихъ цѣнахъ.

Всякй репараціи выповняються совѣстно зъ цѣлорôчною гарантією. — Замовленя зъ провинціи сповняе якъ найскорше 2290 5—8

Тысячѣ людей слабують на РЕШЕТИНЦЯ!

Не многй знають правдиву причину ихъ ненастанного нездоровля.

Пôдъ гарантією усуваесь **кождого решетинця,**

зъ головкою,

якъ такожь и всѣ иншй хробаки у дѣтей и дорослыхъ въ протягу пôвъ годины безъ болю и небезпечности, безъ попереднього голодованя и перервы въ звыклôмъ занятю, посредствомъ средства легко заживаючого-ся, котре и на пробу зажите цѣлкомъ не шкодить.

Многихъ недужихъ на решетинця лѣчать яко недужихъ на бракъ крови и на жолудокъ.

Ознаки сего недуга суть: Въ ôдходахъ завважати можна кусники подôбнй до лазанокъ або сѣменъ гарбузовыхъ та иншй хробаки, блѣде лице, матовый взôръ, синй обвôдки довкола очей, зсхудненье, замуленье, обложеный языкъ, слабе травленье, бракъ апетиту на перемѣну зъ великимъ голодомъ, млоѣнье, а навѣть безпритомнôсть при порожнôмъ жолудку або по деякихъ стравахъ, пôдложенье якогось клубка ажь пôдъ шию, сильный наплывъ слины въ губѣ, квасъ въ жолудку, згага, часте ôдбиванье, заворôтъ, частый бôль головы, неправильный ôдхôдъ, свербячка въ заднищи и носѣ, кольки, заворôты головы и хитаючій-ся хôдъ, колючй болѣ въ кишкахъ, битье серця, перерва въ менструаціи, чувство ослабленя и т. д.

При замовленю треба подати вѣкъ недужого.

Плата вразъ зъ лѣкомъ 6 зр. а. в.

Такожь лѣчить листовно и скоро пôсля найновѣйшои спеціяльнои методы пôдъ гарантією певного выслѣду: всякй тайнй недуги, слабости низшои части тѣла и пола, ослабленье мужеске, лишаѣ, раны, болячки, недуги шкôры (такожь лиця), жолудка, ревматизмъ, корчѣ и нервовй недуги, моченье пôдъ себе, бѣлй уплавы, неправильности въ крови и всякого рода недуги жѣночй. Лѣки надсылаються сейчасъ и дискретно.

Подяки не оголошуються.

Лѣкарь-спеціялистъ **РАППАПОРТЪ,**

Дрогобичъ (Галичина). 2347 2—10

Klejnoty Miasta Krakowa. Альбумъ пышне величины 40/50 м., въ оздôбныхъ окладинкахъ, мѣстяче 24 видôвъ въ хромолитографіяхъ представляючихъ *найвеличавьйшй и найкрасшй*

СТАРИННОСТИ и ПАМЯТКИ КРАКОВА

пôсля оригинальныхъ акварель

ЮЛІЯ КОССАКА и СТ. ТОНДОСА.

зъ текстомъ историчнымъ о 24 аркушахъ проф. д-ра Вл. Лущкевича и зъ переднымъ словомъ проф. д-ра Мар Соколовского, выйшло накладомъ фирмы:

КУТРЖЕБА и МУРЧИНЬСКІЙ въ Краковѣ.

Знамените се дѣло, оброблене перворядными силами артистичными нашого краю и вытотовлене въ найбôльшôмъ европейскôмъ заведеню артистичнôмъ, поручити можна радо Вповажанôй Публичности. 2330 9—12

Цѣна примѣрника 50 зр. ав. вал.

Для улекшеня закупна продаесь такожь и на сплаты мѣсячнй.

Можна оглянути въ книгарни Губриновича и Шмидта у Львовѣ.

Товариство „ПРОСВѢТА“ поручае

Илюстрованый Калєндарь Просвѣты

на рôкъ 1888.

Цѣна 50 кр., зъ пересылкою 55 кр.

Дôстати можна въ канцеляріи „Просвѣты„ и вô всѣхъ бôльшихъ складахъ.

Кождый

може собѣ спродаючи всѣлякй роды законно дозволеныхъ

Льосôвъ на раты

рôчно що найменше

1200 золотыхъ заробити. Звернутися треба на адресу: **Wechselhaus H. Fuchs, Budapest, Dorotheergasse Nr 9.**

2258 1—10

Въ Станиславовѣ

можна дôстати по рôзнôй цѣнѣ:

Букеты весѣльнй, балевй, Короны миртовй, Вѣнцѣ, Деревця овочевй въ рôзныхъ родахъ, штука по 35 кр.; такожь зъ весною флянцы огородовинъ, цвѣты грунтовй и покоєвй. 2348 (3—4)

Остаю зъ поважаньемъ:

А. ШМИДТЪ

огородникъ мѣскій.

Нагороджена на выставахъ:
въ Краковѣ въ р. 1887 срѣбнымъ медалемъ правительственнымъ (нагорода почетна выс. ц. к. Министерства торговлѣ); въ Чернôвцяхъ въ р. 1886 срѣбнымъ медалемъ заслуги; у Львовѣ въ р. 1886 листомъ похвальнымъ галиц. Тов. господ. 2291 5—6

Фабрика выробôвъ химичныхъ и навозовыхъ
Спôлки командатовои ЮЛІЯНА ВАНГА у Львовѣ
поручае господарямъ сельскимъ пôдъ засѣвы весняни̂

Мучку кôстяну навозову

такъ парену, якъ и препаровану сѣрковою кислотою зъ совѣстною порукою еи чистоты и скôлькости заключеныхъ въ нѣй складовыхъ частей по цѣнахъ найумѣреннѣйшихъ.
КОНТОРА: улиця Ягайлоньска ч. 12.

Лише невыбухаюча нафта.

Лише улиця Собѣского число 1.

Р. ДИТМАРЪ

у Львовѣ
ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ
ГАЛИЦКОИ НАФТЫ НЕЗАПАЛЬНОИ.

Выключна продажь „Р. Дитмара петролю невыбухаючого“.

продае 1 литръ нафты сальоновои подвôйно рафинованои 24 кр.
„ „ господарскои „ „ 22 „
„ „ „Р. Дитмара невыбухаючои“ 33 „

При одноразовôмъ закупнѣ або при предплатахъ на побьранье частями (7—10) 2245

опускаю при 10 литрахъ 2 крейцарѣ на литрѣ
„ бочкахъ ваги около 140 кильо, ôдповѣдный рабатъ.

Безплатна ôдстава до дому ôдъ 5 литрôвъ почавши на власнôмъ возѣ.

Найдобôрнѣйшій олѣй до лямпъ поправн.

Телефону н-ръ 226.

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО-КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемѣрнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдлични̂ выробы косметични̂, тоалетови̂ и перфумы именно:

Пилиптонъ волосю сивому и споловѣлому по кôлькоразовôмъ ужитю привертае красну барву. Пилиптонъ не фарбуе лише ôдмолоджуе волосье, котре пôдъ вплывомъ сего ôдличного средства ôдзыскуе первѣстну барву, мягкôсть и ôдлыскъ. — Цѣна флякону 1 зр. 50 кр.

Цезаринъ певне средство на выгубленье нагнѣткôвъ — Пуделко 40 кр.

Антилентилія

Нѣякій артикулъ тоалетовый не може остоятись зô взгляду наслѣдства и доброты зъ Антилентілією. Средство се одержане зъ ôдсвѣжаючихъ субстанцій, усуває въ короткôмъ часѣ веснянки, опаленя сонячни̂, плямы печѣнкови̂, слѣды по ранахъ и т. д., надає лицю свѣжôсть и нѣжнôсть. — Цѣна 2 зр.

Найлѣпше чорнило глицириновe

пахуче до обуви, дає красный ôдлыскъ, мягчить шкôру и хоронить ôдъ пуканя. — Пуделко по 10 и 20 кр.

Грисикъ тоалетовый до мытя рукъ

до вынѣжненя згрубѣлого нашкôрка — Пуделко 90 кр.

Порошокъ до чищеня нôгтѣвъ

до наданя нôгтямъ бѣлости рожевои ôдтѣни и красного ôдлыску. — Пуделко по 25 кр.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои. Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2. 2257 31—?

„Нема бôльше Ревматизму, Простуды и ихъ наслѣдкôвъ“!

Бо вынайдено прирядъ електро-гальваничный, по примѣненю котрого перестають сейчасъ майже чудомъ долегливости, а именно: ревматизмъ, гостець, мигрена, епилепсія, спаралижованье, пухлина, товстôсть, блѣдниця, бôль зубôвъ, безсоннôсть, гемороиды, — загаломъ хоробы нервови̂ або наслѣдки простуды.

Знаменито помôчнымъ оказався той апаратъ для дѣтей, коли дôстають зубки, — дѣти перебували сю небезпечну хоробу безъ нѣякихъ болѣвъ, уймаючи всяку журбу родителямъ. 2195 12—12

Апаратъ електро-гальваничный Адольфа Винтера

розслѣдженый заприсяжеными повагами науковыми, якъ тайнымъ совѣтникомъ здоровля von Ґеденъ, хемикомъ судовымъ д-ромъ Папстомъ и иншими — дѣлаючи чудно въ згаданыхъ долегливостяхъ и зъ приятностею уживаный недужими, знайшовъ широчезне примѣненье и розповсюдненье, а разомъ и численни̂ подяки вылѣченыхъ хорыхъ на цѣлôмъ свѣтѣ. Дуже численни̂ подяки и признаня можна переглянути у фабриканта, а всѣ правдиви̂, автентични̂.

Поодинокій приладъ коштує 5 зр., зложеный 10 зр. и єсть далеко скуточнѣйшій а лѣкарями дуже порученый.

Одинокій складъ на Галичину чудного апарату електро-гальваничного А. Винтера въ аптицѣ Вп. Петра Крокевича ул. Баштова въ Краковѣ.

Розсылка за послѣплатою ôдворотною почтою.

ОПИРАЮЧИ-СЬ НА ДОВѢРІЮ

зъ якимъ ôдносяться майже ôдъ 20 лѣтъ до нашого „Якорного проганяча недугъ“ (Anker-Pain-Expeller), уважаємо своєю повинностею такожь тыхъ запросити до спробованя, котри̂ сего улюбленого средства домового ще не знають. Оно не єсть нѣякимъ средствомъ тайнымъ, але строго ретельнымъ, умѣєтно зложенымъ препаратомъ, котре справедливо заслугу, щобы єго всѣмъ терплячимъ на гостець и ревматизмъ яко зовсѣмъ певне поручити. Найлѣпшимъ доказомъ того, що многи̂ хори̂, котри̂ выпробовали други̂ дуже захвалювни̂ средства, зновъ таки до успѣшного Pain-Expeller-а беруться. Черезъ порôвнанье власне пересвѣдчилися, що не лише ревматични̂ болѣ, якъ ломанье въ членахъ и пр. а такожь болѣ зубôвъ, головы, хребта, кольки и проч. найпевнѣйше уступають черезъ натиранье „експелеромъ“. За дешеву цѣну 40 кр., 70 кр., взгл. зр. 1·20 може навѣть небогатый набути, а грошѣ якъ безчисленни̂ успѣхи доказують, надармо не выкидаються. Стерегтись треба передъ шкôдливыми пôдробленями и принимати лише „Pain-Expeller“ зъ знакомъ якора яко правдивый. На складѣ въ премногихъ аптикахъ, головный складъ: Apotteke zum Goldenen Löwen въ Празѣ. Близши̂ вѣсти подають: F. Ad. Richter et C° Вѣдень.
2161 15—51

10.000

паръ до вывозу призначеныхъ сподень мужескихъ мусѣло въ наслѣдокъ новои пôдвысшенои тарифы мытовои тутъ остатись и я дôставъ порученье тіи поодиноко або цѣлыми партіями за яку-небудь цѣну выпродати. Затымъ продаю пару тыхъ пôсля найновѣйшои вѣденьскои моды найлѣпше зробленыхъ и цѣлкомъ готовыхъ

Мужескихъ зимовыхъ сподень

лише за 2 зр. 20 кр.

(за саму цѣну роботы) кождому и щобы нѣхто не сумнѣвався заявляю, що се суть красни̂, мôцни̂ и тепли̂ споднѣ, а приймаю ихъ назадъ, коли се не правда — Позаякъ споднѣ скоро розпродуються то зволить кождый поквапитися зъ замовленьемъ своеи потребы у мене. Упрашаеся при замовленяхъ подати величину кроку. — Посылка лише за послѣплатою або за готôвку.

2357 Адреса замовленя: 1—3

M. APFEL
Wien I. Bezirk, Wollzeile Nr. 29/IX.

Глядає лекціи на село

до ученикôвъ зъ шкôлъ народныхъ бувшій учитель народный въ стрыйскôмъ окрузѣ зъ довголѣтною практикою, за умѣреною заплатою

На мясницѣ!

Пôвъ килогр. найзнаменитшихъ цукрôвъ десеровыхъ мѣшаныхъ въ кôлькадесяти родахъ 1 зр. 20 кр.
Пôвъ килогр. кармелькôвъ мѣшаныхъ 75 кр.
КАКАО въ порошку (entölt) въ пушкахъ по 40, 75 кр. и 1 зр. 50 кр. — поручає

2296 **Генрикъ Третеръ** 5—?

Парова фабрика шоколяды
Львôвъ ул. Коперника ч. 3.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знаменемъ
„СИРІЮСЪ“
у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручає добру и выдатну каву спроваджену безпосередно ôдъ продуцентôвъ зъ Америки полудневои.

Коштує у Львовѣ:
1 кильо 1·90 зр.
на провинціи:
4¾ кильо 9·60 зр. франко.
Ôдбирателямъ надъ 50 к. опустъ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родôвъ кавы, котри̂ оголошують инши̂ пôдъ назвою мого знамени. Спроваджую каву просто ôдъ продуцентôвъ, що можу доказати, и продаю еи найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбурзѣ и Тріестѣ можна дôстати каву вже лишь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродає гуртôвникови на мѣсци, той знову гуртôвникови въ Европѣ, ôдъ тыхъ купує комисіонеръ, а ôдъ него ажь купець и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожуючого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дôстане де инде по тôй цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2227 1—3—?

ВОДУ КОЛЬОНЬСКУ

5—9 **правдиву** 2228

всяки̂ перфумы, мыла зъ рôзными запахами, пудры зъ фабрикъ перворядныхъ, губки, коробки на пудеръ и мыла Лабедики, — дальше

Выробы д-ра Поппа

а такожь
мыла зелояи̂, воду анатеринову, пасту и порошокъ до зубôвъ
поручає найдешевше
Торговля
Братя Лянгнеръ
Львôвъ, Галицка ч. 16
Цѣнники франко.

I. & C. КЕССЛЕРЪ въ БЕРНѢ (BRÜNN)

улиця Фердинанда ч. 7/d
высылають за послѣплатою:

Матерія модна въ кратки, на сукнѣ жѣночи̂, зъ чистои вовны 90 цм. широка, 10 м. зр. 8·50.
WOLL-ATLAS, у всѣхъ модныхъ краскахъ, 90 цм. ширины, 10 м. зр. 6·50.
Кашмиръ, у всѣхъ модныхъ краскахъ, 90 цм. ширины, 10 м. зр. 4·50.
BAIGE, найновѣйши̂ краски, 100 цм. ширины, 10 м. зр. 9·50.
Матерія брокатъ, у всѣхъ краскахъ, 60 цм. ширины, найновѣйши̂ десенѣ, 10 м. зр. 4.
Кретонъ, на сукнѣ жѣночи̂, добрый до праня, найнов. взоры, 70 цм. шир. 10 м. зр. 2·80.
Dreidraht, 60 цм. шир. ясно або темно сѣрый, 10 м. Іа. зр. 3·50, IIа. зр. 2·80.
Матерія на шляфроки, (такожь на жѣночи̂ сукнѣ) 60 цм. шир. въ кратки, 10 м. зр. 2·50.
Гарнитуры покрывалъ, (2 на лôжко а 1 на стôлъ) зъ рипсу зр. 4·50, зъ джуты зр. 3·50.
Запавѣсы джутови̂, турецки̂ десенѣ (2 бôчни̂ и 1 драперія) загально зр. 2·30.
КИЛИМКИ ДО ХОДУ, дуже тревали̂, 10—11 м. довги̂ Іа. зр. 6·—, IIа. зр. 3·50.
Ковдра до накрываня, зъ атласу зр. 8·50, зъ rouge зр. 3.

ПОЛОТНО ДОМОВЕ, 29 вѣдень. лôктѣвъ, 1 штука 5/4 зр. 5·50, 4/4 зр. 4·20.
Веба Книгъ, 30 лôктѣвъ, лѣпша ôдъ полотна, 1 шт. 5/4 зр. 7·50, 4/4 зр. 5·80.
ШИФОНЪ, 30 лôктѣвъ, 90 цм. шир. 1 шт. Іа. зр. 5·50, IIа. зр. 4·50.
ОКСФОРДЪ, 29 лôктѣвъ, найновѣйши̂ взоры, 1 шт. Іа. зр. 6·50, IIа. зр. 4·50.
КАНЕВАСЪ, на простирала, 29 лôктѣвъ, 1 шт. Іа. зр. 6·—, IIа. зр. 5·20.
Адамашковый Градль 30 лôктѣвъ, 1 шт. Іа. зр. 8·50, IIа. зр. 5·50.
СКАТЕРТИ, полотняни̂, у всѣхъ краскахъ, 3 шт. 8/4 зр. 2·—, 6/4 зр. 1.
СЕРВЕТЫ, полотняни̂, 4/4 въ квадратѣ, 6 шт. зр. 1·20.
РУЧНИКИ, полотняни̂, 6 шт. зъ торовами зр. 1·80, зъ бордюрою зр. 1·20.
ПРОСТИРАЛА, несшивани̂, 2 м. довги̂, 1½ м. широки̂, 1 шт. зр. 1·50.
СѢННИКИ зъ джутового полотна, комплетни̂, великі̂, 1 шт. Іа. зр. 1·40, IIа. 90 кр.
Ящики передъ лôжко, найновѣйши̂ десенѣ, зъ флянелѣ, 1 пара зр. 2·—, зъ джуты зр. 1·30.

Взôрцѣ даромъ и франко.

2346 1—26

ИСИДОРЪ ВОЛЬ

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 6
поручає Впов. П. Т. Публицѣ свôй выключный складъ
Россійскои гербаты.

Одержує правильно що тыждень свѣжій транспортъ найлѣпшои гербаты зъ Москвы и поручає еи пôсля побôчь стоячого цѣнника.

Замовленя залагоджуеся найретельнѣйше и скоро, такожь за послѣплатою, опакованье франко.

Особливо звертаеся увагу на 3знаменити̂ роды К. & С. Попова.

	зр	кр
Кайсовъ, знам. чорна ½ кильо	1	60
„ „ мелянжь „ „	1	80
Сушонгъ, знаменита „ „	2	—
„ найлѣпша „ „	3	—
Мелянжь караванна „ „	4	—
Фу-чу-фу (Ч. I. „ „	3	20
„ (Ч. II. „ „	4	60
„ (Ч. III. „ „	6	—
К. & С. Поповъ (фунтъ 1 р. 60 р.	2	40
„ („ 2 „ — „	3	—
„ („ 2 „ 50 „	3	75
Высѣвки (знаменита ½ кильо	1	60
„ (Г. prima „ „	1	80
„ (non plus ultra „ „	2	50

Ласкави̂ порученя почтою, опакованье франко. 2083 14—20

ПЕТРО КРОКЕВИЧЪ

аптикарь въ Краковѣ
улиця Баштова при плянтахъ (рôгъ Ринку Клепарского)

поручає власни̂ выробы

яко правдиву одиноку добычь найновѣйшихъ часôвъ, приносячу хорому неоцѣнени̂, спасенни̂ користы, о чѣмъ свѣдчать щоразъ численнѣйши̂ признаня похвалы и т. п., якъ неменше посвѣдченье лѣкарске, а именно:

До Высокоповажаного пана Петра Крокевича, аптикаря у Краковѣ.

Выробы фармацевтични̂ Пана Петра Крокевича, аптикаря пôдъ Львомъ у Краковѣ, пôсля предложеныхъ менѣ приписôвъ лѣкарскихъ зроблени̂, не мѣстять нѣякихъ шкôдливыхъ складникôвъ и въ ôдповѣдныхъ немочахъ ужити̂, дуже успѣшно дѣлають.

Д-ръ Юровичъ,
У Краковѣ дня 23 липня 1887. докторъ всѣхъ наукъ лѣкарскихъ.

Вино хинове, средство лѣчниче, взмагаюче силы, стравнôсть, надзвычайно поручане, особливо у женщинъ слабосильныхъ блѣдыхъ и т. п.

Вино хинове зъ зелѣзомъ, поручане молодымъ особамъ для осягненя зросту и розвою тѣла, надає крови силу, збôльшаючи скôлькôсть тѣлокъ крови змôцняючи жолудокъ пôдносить апетитъ, лѣчить загальни̂ ослабленя, блѣдачку и т. п., а одиноке для реконвальесцентовъ по хоробахъ горячковыхъ вынищаючихъ.

Вино зелово-ромбарбарове, вытягъ винный зъ правдивого корѣня Ревеня хиньского (Radix rhei chinensis) и зелъ збôльшаючихъ рухи хробачкови̂ кишокъ черезъ то легко розвôльняюче; знамените въ затканяхъ часто повтаряючихъ-ся здутяхъ, довготреваючôмъ катарѣ, дванацятницѣ и въ упорчивôй жовтачцѣ.

Вино зелово-пепсинове вытягъ зъ зелъ краєвыхъ и найлѣпшои пепсины de Rostock, одиноке успѣшне средство пôдносяче травленье, розпускаюче бѣлко, затымъ одиноке въ нестравности, хроничныхъ катарахъ жолудка або на тлѣ туберкуличнôмъ атоніи кишокъ у людей старыхъ дуже помôчне у дѣтей зле ôдживлюваныхъ анемичныхъ и шкрофуличныхъ.

Амигренъ, незрôвнана помôчь въ сильнôмъ болю головы. Ложочка ôдъ кавы зажита успокоює найсильнѣйшу мигрену.

Кальльонъ, одиноке средство на найстарши̂ и найдолегливѣйши̂ нагнѣтки. По насмарованю нагнѣтокъ сейчасъ перестає болѣти, а въ 24 годинахъ ôдпадає безъ найменшого болю.

Хильоль, лагодить по кôлькоразовôмъ ужитю найбôльши̂ болѣ ревматични̂ пострѣлы подагру и т. п.

Сарсапариліянъ зъ корою хиновою, узнаный яко найлѣпше средство въ немочахъ походячихъ зъ зôпсутя сокôвъ и зъ ôдти повстаючого вадливого складу крови, въ недокровности и т. п.

Зѣлье грудне зô свѣжихъ, лѣчничихъ зелъ волоскихъ, котри̂ вже неразъ навѣть въ прикрыхъ розличныхъ выпадкахъ слабости давали надсподѣване полѣпшенье терплячому, то въ слабостяхъ грудныхъ то легкихъ, противъ астмы, всякои душности и т. п. Усувають они тяжку дыхавицю, всяки̂ закатареня легкихъ и грудей, зафльегмленя, кольки въ грудехъ, упорчивый кашель и т. п. Цѣна зр. 1·20.

Сиропъ грудный при тяжкихъ або застарѣлыхъ немочахъ, уживаный буває рôвночасно зъ зѣльемъ льоретаньскимъ противъ сухотъ и слабостей грудныхъ и легкихъ и т. п. Цѣна 2 зр.

Кроплѣ жолудкови̂. Средство знамените и незрôвнане у всѣхъ слабостяхъ жолудка. Цѣна 35 кр. 2068 23—0

Замовленя выконуєся ôдворотною почтою.

Зъ численныхъ подякъ наводимо ось ти̂:

Высокоповажаный Пане Аптикарю!

Бажаю, щобы кождому хорому такъ знаменитый успѣхъ давали лѣки зъ Вашихъ выробôвъ, якъ моѣй женѣ, котри̂ надсподѣвано успѣшно дѣлали и прошу о надôсланье менѣ ще Амигренъ и капель жолудковыхъ.

Зъ поважаньемъ
Пшôвъ д. 3 липня 1887 р. *Леопольдъ Коваликъ*
(Рыбникъ, Oberschlesien).

Высокоповажаный Пане!

Узнаю дѣйстну успѣшнôсть Вашихъ выробôвъ, досвѣдчивши на собѣ.
Се посвѣдчаю ретельно. Зъ поважаньемъ
Schönpriesen b. Aussig 25 мая 1787 р. *Новаковскій*
директоръ фабрики цукру.

Вп. Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви въ Краковѣ.

Страдаючи ôдъ пôвтора року на сильный, невылѣчимый кашель, сполученый зъ рôзными тяжкими недугами, мимо тутешныхъ радъ лѣкарскихъ чувся я безъ надѣѣ житя, а яко отець кôлькоро дѣтей, хапаючись вкôнци рôзныхъ способôвъ до поратованя здоровля, случайно зъ порады чужои приязнои менѣ особы, уживъ я „Зѣля грудного“ выробу аптикаря Вповажаного Пана Петра Крокевича, и по ужитю чотырохъ пачокъ „Зѣля грудного“ и Сиропу ôдзыскавъ цѣлковито здоровлье, могучи о власныхъ силахъ уже працювати и тымъ чиномъ бодай частину щастя дѣтемъ моимъ удѣлити. Чуюсь тому спонуканымъ заявити найщиршу вдячнôсть Вповажаному Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви мѣсцевому, за вырôбъ „Зѣля грудного“, бо житье моє лишь ужитю того Зѣля завдячую.

Зъ глубокимъ поважаньемъ
Кракôвъ, дня 28 мая 1886 р. *Михаилъ Трыбальскій,*
друкарь литографичный.

Высокоповажаный Пане!

Вычитавши зъ газетъ дня 28 мая с. р. подяку Вамъ Вповажный Пане, а почуваючись зарôвно до обовязку вдячности маю честь тую-жь въ высокôй степени заявити Вамъ, Вповажный Пане, бо Ваше „Зѣлье грудне“ и „Сиропъ“, и въ загалѣ Ваши̂ выробы не лишь менѣ самому але дуже многимъ, де заходили сумнѣвы що-до здоровля давали чудный успѣхъ. Маючи отже много завдячити Вашимъ выробамъ, приймѣть Вповажаный Пане выразы моеи вдячности, а заразомъ зичливости, успѣху въ дальшôмъ розвою своихъ выробôвъ такъ для добра власного, якъ и зъ пожиткомъ для людскости!

Остаю зъ довжнымъ поважаньемъ *Кс. Е. Вернеръ,*
Кракôвъ 1 червня 1886 р. Реформатъ.

Честный Пане!

Страдаючи ôдъ 20 лѣтъ на гемороиды и упрямый бôль въ жолудку на дыхавицю и сполучене зъ нею замуленье мѣхура, на затвердженье и инши̂ долегливости, уживъ я кôлька фляшокъ „Капель жолудковыхъ“, котри̂ зробили менѣ надзвычайну пôльгу, що посвѣдчаю згôдно зъ правдою и совѣстею.

Фишеръ,
Ряшѣвъ, дня 21 червня 1886 р. совѣтникъ ц. к. суду.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 35. Львôвъ, Понедѣлокъ 15 (27) лютого 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни. Литературный додатокъ „Бібліотека найзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошення принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ однои стрôчки печатнои, въ рубр. Надôслане по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Neuelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австрiи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.
на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Ôдъ 1 (13) сѣчня **„Дѣло“ почало выходити що дня**, вышавши недѣлѣ и рускй свята. Условія предплаты повысше на заголовку.

Ôдозва.

Дня 11 н. ст. марта 1888 р. о годинѣ 3-тôй по полудни ôдбудуться въ Яблоновѣ (коло Коломыѣ) въ домѣ п. Теодора Ковальского

Загальнй Зборы

маючои отворитись въ Яблоновѣ

„Крамницѣ Карпатскои“.

Комитетъ крамницѣ запрошуе всѣхъ П. Т. Панôвъ, що вже пôдписали заявленье приступленя до товариства, такожъ тыхъ, що ще хотѣли-бы приступити зъ удѣломъ, щобы якъ найчисленнѣйше явилися на тiи Зборы.

Удѣлъ поодинокого члена выносить 5 зр., а вписове 50 кр. Грошѣ на удѣлы комитетъ просить пересылати на руки о. С. Павлюка, пароха въ Текучи, п. п. Яблонôвъ, або черезъ „Народну Торговлю“ въ Коломыи.

Цѣлею Зборôвъ въ дни 11 н. ст. марта въ Яблоновѣ есть: завязанье товариства и пôдписанье статута.

Яблонôвъ въ лютôмъ 1888.

Комитетъ.

Симеонъ Павлюкъ, парохъ Текучи. — Яковъ Семенъ, начальникъ громадскій. — Стефанъ Арсеничь. — Кирило Геникъ. — Иванъ Лопатиньскій. — Юлiянъ Кисѣлевскій, начальникъ „Народнои Торговлѣ“ въ Коломыи. — Олександеръ Слюсарчукъ.

„Крамница Карпатска“ — се перша ластôвка нового рода торговельнои организаціи нашои — и дуже насъ радуе, що она являе ся якъ-разъ въ нашихъ горахъ въ Гуцульщинѣ (межи Коломыею, Печинѣжиномъ и Косовомъ), де жидова всю торговлю загарбала въ свои руки и розживаючись роскôшно, обманюе людъ крещеный.

„Крамница Карпатска“ маe задачу заспокоювати всѣ потребы сельского народу цѣлои околицѣ Яблонова, тожъ буде мѣстити въ собѣ все, чого тôлько окрестне селяньство потребуе.

На людей, що въ свои руки взяли патріотичне благородне се дѣло, можна безпечно покладати, — и мы не сумнѣваемось, що „Крамница Карпатска“ сповнить свою задачу — вызволяючи бодай въ части околичный людъ зъ-пôдъ економичнои зависимости жидôвскои.

Тожъ збирайтеся патріоты зъ Коломыйщины та Косôвщины на загальнй зборы до Яблонова, горнѣться въ члены товариства, и опѣкуйтеся „Крамницею Карпатскою“ на добро бѣдного, вызискованого народу!

Ôдкрыте письмо до головы

повѣт. „Народнои Рады“ въ Долинѣ.

Въ нашôмъ повѣтѣ дѣються ôдъ довшого часу такй нечуванй рѣчи, що мы Русины въ имени права повинний голосно проти всѣхъ неправностей и надужить запротестувати.

Дефравдантôвъ касъ громадскихъ (Перегиньско и околиця) та церквей (Сливки) не година досягнути рука справедливости, — натомѣсть кары и суспензіи досягають людей невинныхъ...

Шовинизмъ дôйшовъ въ нашôмъ повѣтѣ до кульминаційнои точки: не приймають рускои буквы, рускаго слова, — не дають ôдповѣди на руске письмо... Знай-жь у насъ справы зъ вытягами метрикальными, пашпортами, таблицями и т. д.

Въ справы чисто церковнй, де тôлько одна власть духовна компетентна рѣшати, — мѣшаються особы до того не покликанй... Звѣстна-жь у насъ справа хрестова.

Нашъ селянинъ, горожанинъ краю и державы, що кровью и майномъ платить за свои права конституційнй, повиненъ бути всюда належно шанованый...

Мы маемо въ Долинѣ свою „Народну Раду“. Пора намъ зôйтися!

Мы не дивуемось, чому теперѣшный много-поважаный голова о. Iосифъ Зачкôвскій не скликавъ доси загальныхъ сн зборôвъ: пригнетеный неудачами выборôвъ, слабосилый и навѣщеный въ остатныхъ часахъ тяжкими ударами родинными, — склонивъ сиву голову, — але не опустивъ зъ рукъ прапора.

Тожъ и звертаемось до Васъ, Отче, провôдниче нашъ! На Вашъ покликъ мы зберемось! Пôднесѣть прапоръ — мы его всѣ пôдержимо!

А вже-жъ Вы близько 60 лѣтъ служите вѣрно церкви, народови, монархови и державѣ! Се признають Вамъ навѣть вороги Вашй. Вы выховали кôлька поколѣнь „вѣрныхъ Тирольцевъ“... а коли на Васъ за руске письмо наложено кару грошеву — то всѣ мы просимо Бога, щобъ додавъ Вамъ силы и бодрости!

Покличте отже, щобъ мы звязалися, скрѣпились и станули въ оборонѣ конституційныхъ правъ и чести рускаго загалу и одиниць! Зъ нами Богъ!

Одинô вô имени многихъ.

Податокъ ôдъ горѣвки въ радѣ державнôй.

Комисія выбрана палатою послôвъ за-для розгляду справы оподаткованя горѣвки, ôдбула д. 23 лютого своe перше засѣданье. Забирали голосъ послы: Рутовскій, Менгеръ, Струшкевичь, Розенштокъ и сов. Ковальскій противъ закона, а Пленеръ и Надгерный за закономъ.

Пос. Рутовскій выступавъ противъ закона головно зъ причины интересôвъ продукціи въ Галичинѣ и домагався задержаня для рôльничихъ горалень дотепершнои навшальнои системы. Нарѣкавъ ôнъ на то, що новый податокъ обнизить дохôдъ зъ пропинацiи; що дасться болюче почути особливо мѣстамъ.

Пос. Менгеръ заявивъ, що предложеного правительствомъ проекту не можна оцѣнити такъ довго, якъ довго правительство не предложить такожъ проекту що-до роздѣлу контингенту т. е. того quantum горѣвки, котре маe пôдпасти низшôй консумційнôй оплатѣ, т. е. 35 зр. ôдъ гектолитра алькоголю.

Пос. Вас. Ковальскій занявъ супротивъ проектованого закона таке становище, яке наказують спецiяльно галицкй ôдносины. Ôнъ выступивъ противъ закона передовсѣмъ въ имя интересу консументôвъ. Проектованый законъ пôдвысшить значно цѣну горѣвки, котрои убогій народъ въ Галичинѣ при тяжкôй роботѣ и при рослиннôй пожывѣ уживати мусить бôльше, бо не маe въ краю вина, а пиво звычайно дуже лихе и дороге. Такожъ пôднѣсъ пос. Ковальскій противъ закона той замѣтъ, що ôнъ зменшить доходы зъ пропинацiи въ Галичинѣ и знизить цѣну добръ табулярныхъ. Замѣтъ сей, думаемо, неконче стôйный, бо мимо пôдвысшеня цѣны горѣвки, доходы пропинацiи не зменшаться супротивъ тыхъ охоронныхъ средствъ, якй самъ проектованый законъ даe рôльничимъ горальнямъ въ Галичинѣа цѣна добръ табулярныхъ формуеся у насъ зовсѣмъ независимо ôдъ права пропинацiи. Вкôнци высказавъ бесѣдникъ свôй жаль зъ причины, що оба правительства, австрiйске и угорске, згодилися вже на той законъ, и що то буде вже неначе пресiею за принятьемъ его въ тôмъ видѣ. Радить однакъ, щобы парляментъ оперся, а въ такôмъ случаю нехай правительство вводить новый податокъ въ дорозѣ министерского розпоряженя.

За закономъ говорили пп. Надгерный, пôдпираючи его въ цѣлости и безъ змѣнь и Пленеръ, обстаючи въ принципѣ за проектомъ, домагаючись однакъ, щобы дати рôльничимъ горальнямъ ще бôльшй пôльги и щобы пôднести контингентъ горѣвка, котра маe пôдпасти низшому консумційному податкови т. е. 35 зр. ôдъ гектолитра.

Въ кôнци говоривъ ще министеръ Дунаевскій, боронячи проекту правительства. Въ промовѣ его найцѣкавѣйше було то, що ôнъ признавъ зовсѣмъ отверто, що новый податокъ маe на цѣли збôльшити дохôдъ скарбу безъ обтяженя продукціи, що отже цѣлый тягаръ маe упасти на консументôвъ.

Процесъ д-ра Кароля Живного.

Дня 24 н. ст. лютого розпочався у Вѣдни процесъ передъ судiями присяжными противъ д-ра Кароля Живного, редактора „Parlamentär-a“ обжалованого о головну зраду. Предсѣдателемъ трибуналу бувъ сов. Гольцингеръ, обжалованье вносивъ прокураторъ Соосъ, а обжалованого боронивъ д-ръ Маркбрайтеръ. Судiе присяжнй — самй Нѣмцѣ.

Актъ обжалованя внесеный противъ д-ра Живного звучить:

„Ц. к. прокураторiя державна у Вѣдни обжаловуе д-ра Кароля Живного, уродженого въ Лошницъ на Моравiи, маючого 29 лѣтъ, женатого, выдавця и одвѣчального редактора часописи „Parlamentär“, що той-же черезъ написанье и напечатанье въ часѣ ôдъ половины липня до 24 грудня 1887 въ часописи „Parlamentär“ девяти инкриминованыхъ статей и черезъ помѣщенье яко одвѣчальный редакторъ тои часописи десяти чужихъ однакъ прочитаныхъ нимъ статей старався черезъ печать взывати, побуджувати и наклонювати до такихъ дѣлъ, котрй мали спровадити або збôльшити для австрiйскои державы грозячу небезпечнôсть изъ внѣ, — а тымъ допустився, зъ уваги, що тй его заходы не осягнули результатôвъ и що не стояли въ звязи зъ другими злочинными намѣрами, злочиньства головнои зради, предвиджени въ §. 58 c) з. к.“

Въ мотивахъ пôдносить актъ обжалованя передовсѣмъ фактъ, що въ другôй половинѣ XIX. вѣку розбудилася въ Австрiи квестiя национального житя поодинокихъ славяньскихъ народôвъ. О скôлько рухъ сей обертався въ границяхъ 19. артикулу основныхъ законôвъ держ., о стôлько есть ôнъ зовсѣмъ легальный и держава не може ставити ему нѣякихъ перепонъ. Однакъ рухъ сей, выкликаный розбудженьемъ пытаня национального у поодинокихъ славяньскихъ народôвъ австрiйскои державы, зродивъ такй плоды, котрыхъ досягнôсть може ôдбитись дуже шкôдливыми наслѣдками на интересахъ и судьбѣ Австрiи, позаякъ выйшовъ по-за зазначенй згаданымъ закономъ границѣ и выказавъ такй змаганя, котрй поборювати есть обовязкомъ кождого вѣрного австрiйского патріота.

Такимъ плодомъ есть панславизмъ.

Пôдъ панславизмомъ розумѣе актъ обжалованя идею национальнои, культурнои и политичнои злуки всѣхъ Славянъ якъ въ Австрiи, такъ и по-за ею границями. Одна партiя австрiйскихъ Славянъ стремить до переведеня такои злуки всѣхъ Славянъ пôдъ супремацiею Россiи. До тои революційнои цѣли стремить тая партiя при помочи т. зв. литературного панславизму и черезъ усуненье рôзницъ религійныхъ мѣжь поодинокими славяньскими народами.

Литературный панславизмъ стремить до того, щобы пôдготовити не-россійскихъ Славянъ до сеи будучои великои державы, пропагуючи мѣжь ними науку россійского языка.

Та, смѣло и що-разъ бôльше отверто ведена панславистична агитація грозить особливо въ теперѣшнôй порѣ при неневнôй межинароднôй политичнôй констеляціи великою небезпечностею зъ внѣ для Австрiи, якъ о тôмъ учать насъ отверто заграничнй дневники, доказуючи своими ôдзывами, що панславизмъ въ границяхъ нашои державы есть у всѣхъ своихъ видахъ и змаганяхъ головною зрадою.

Однымъ зъ агитаторôвъ того панславизму есть обжалованый, а его средствомъ агитацiйнымъ есть выдаваный нимъ „Parlamentär“. Вправдѣ стрѣчаються въ его статьяхъ уступы намаркованй австрiйскимъ патріотизмомъ, то однакъ маe на цѣли ôдвернути увагу властей ôдъ властивого ихъ змаганя и есть якъ разъ доказомъ, що панславистичнй агитацiи ведуться у насъ дуже осторожно и зручно. Часопись „Parlamentär“ переводила такожъ поволи и осторожно, однакъ консеквентно свою цѣль, котрою було: приготовляти теренъ для державы, маючи обняти всѣхъ Славянъ.

Змагаючи до тои цѣли, „Parlamentär“ безнастанно заохочувавъ своихъ читателѣвъ, пôдъ позоромъ национального и культурного обединеня Славянъ, щобы учились россійского языка, котрый одинъ маe право до истнованя яко славяньскій языкъ литературный.

Всѣ инкриминованй статьѣ подôбнй одна до другои, у всѣхъ нихъ пробиваѣсь одна и та сама гадка, що тягнесь наче червона нитка черезъ цѣлу публицистичну дѣятельнôсть „Parlamentär-a“. А позаякъ до оправданя квалификацiи злочиньства зъ §. 58. c) з. к. досыть, коли печатнй творы являються очевиднымъ средствомъ, приготовляючимъ зреализованье тыхъ для цѣлости австрiйскои державы небезпечныхъ идей, длятого признаe актъ обжалованя инкриминованй статьѣ „Parlamentär-a“ вповнѣ достаточными до обжалованя д-ра Живного о то злочиньство.

Всяке приготованье хочь-бы и якъ далеке ôдъ довершеня цѣли есть уже злочиньствомъ, коли есть приготованьемъ свѣдомымъ и якъ-разъ на ту цѣль вымѣренымъ. Такимъ приготованьемъ була дѣятельнôсть обжалованого.

Обжалованый одержавши въ року 1883 на краковскôмъ университетѣ степень доктора правъ, оженився заразъ опôсля зъ Мартою, дочкою I. Скрейшовского, редактора часописей „Tribüne“ и „Parlamentär“. По смерти тестя (въ жовтни 1883 р.) обнявъ ôнъ редакцію „Parlamentär-a“. Тогдѣ не мавъ ôнъ нѣякого маетку, а теперь запевняе, що доходы зъ сеи часописы суть его единокимъ средствомъ удержаня.

Обжалованый признаe, що зъ инкриминованыхъ статей написавъ самъ 9, а 10 читавъ передъ ôданьемъ до друку. Вправдѣ звиняся обжалованый тымъ, що въ статьяхъ тыхъ мавъ ôнъ на думцѣ лише литературне и религійне зъединенье всѣхъ Славянъ, а оно не стоить въ нѣякôй звязи зъ политичною злукою, и покликуеся на австрiйску льояльнôсть, яка пробиваeся въ деякихъ мѣсцяхъ тыхъ статей, то однакъ обжалованье не даe тому вѣры, уважаючи все то лишь за покрыву, пôдъ которою хотѣвъ обжалованый тымъ безпечнѣйше приготовити злочиньство. Бо и на що-жь придасться въ Австрiи говорити все и безнастанно про литературне та религійне зъединенье Славянъ, коли конституційнй законы даютъ можнôсть кождôй народности розвивати въ цѣлôй повнотѣ свôй языкъ и литературу, а кождому вѣроисповѣданю запевняють якъ найширшу рôвноправнôсть?

Очевидно отже не о то ходило обжалованому, а о цѣли, що скрываються въ понятю панславизму, т. е. о злуку политичну всѣхъ Славянъ.

За виною обжалованого промовляе то, що ôнъ стоявъ въ тѣснôй звязи зъ найголоснѣйшими панславистами якъ въ Австрiи такъ и за границею, якъ прим. зъ д-ромъ Барвичемъ, зъ котрымъ агитувавъ ôнъ въ панславистичнôмъ дусѣ на зборахъ скликаныхъ 21 серпня 1887 р. въ Хонишь коло Голешова; зъ Иваномъ Метличичемъ, зъ котрымъ вѣвъ живй панславистичнй переговоры у Вѣдни; дальше, що ôнъ и его родина стояли въ тѣсныхъ зносинахъ зъ панславистами за границею, ôдъ котрыхъ дôставали грошевй пôдмоги въ такôй высотѣ, що ихъ не можна нѣякъ уважати самою предплатою „Parlamentär-a“, а лишь нагородою за панславистичну роботу въ Австрiи. „Parlamentär“ мавъ всего 300 платныхъ абонентôвъ, а кошты друку выносили тыжднево 65 зр. — якъ отже мôгъ обжалованый, котрый самъ признаe, що не мавъ нѣякого бôльше маетку, жити выставно зъ родиною и платити за само помешканье 800 зр. рôчного чиншу?

Противъ обжалованого свѣдчить такожъ и то, що ôнъ перейшовъ въ р. 1886 зъ жѣнкою и шуриномъ Володимиромъ Скрейшовскимъ зъ религiи римо-католицкои на православiе, а того самого року высылавъ своимъ коштомъ того жь свого шурина до Россiи, пôдъ позоромъ переговорôвъ зъ редакторами газетъ въ Кiевѣ, Москвѣ, Варшавѣ и Петербурзѣ щодо обмѣны газетами, котру то справу можна було далеко лекше и безъ коштôвъ полагодити дорогою переписки. Всѣ тй факты свѣдчать безперечно о тôмъ, що обжалованый стоявъ въ дуже тѣснôй звязи зъ вилывовыми панславистами и одержувавъ ôдъ нихъ численнй пôдмоги.

Що звязь тая выкликала у обжалованого дѣятельнôсть вымѣрену на шкоду державныхъ интересôвъ Австрiи, о тôмъ не можна сумнѣватись, особливо коли зважиться, що россійскій языкъ, котрый силою накидавъ ôнъ своимъ читателямъ, не есть языкомъ уживанымъ въ державѣ, и що у обжалованого знайдено листъ якогось Стефановича, котрый ясно говорить о политичнôмъ панславизмѣ. Вправдѣ пôдносить обжалованый, що Стефановичь есть старый, здитинѣвшій чоловѣкъ и що ôнъ не дѣлить его поглядôвъ, однакъ листъ сей высказуе, зъ якими людьми стоявъ ôнъ въ зносинахъ и що всѣ его аргументы, дотыкаючй лише религійного та литературного зъединеня Славянъ, суть простою маскою, пôдъ которою крыеся политичный панславизмъ.

Всѣ тй обставины обовязуеся прокураторiя державна доказати д-рови Живному при розправѣ — и на тôй пôдставѣ уважае актъ обжалованя вповнѣ оправданымъ.

По ôдчитаню акту обжалованя забравъ голосъ обжалованый д-ръ Живный и въ двогодиннôй промовѣ збивавъ замѣты акту обжалованя. Змѣстъ его обороны такiй:

„Я не чуюсь виннымъ закиненои менѣ головнои зрады. Въ своeй часописи я все выступавъ льояльно. Попередъ всего я заступавъ справы династiи австрiйскои, уважавъ Австрiю державою династичною. Интересъ династiи есть интересомъ Австрiи у внутрь и на внѣ. Що-до политики заграничнои я выступавъ за приязными ôдносинами Австрiи зъ Россiею и Нѣмеччиною. Що-до политики внутрѣшнои я стоявъ за єдностею державы, а бувъ противный дуализмови. Єсмь за такою державою, яка була за Баха и Шмерлинга. Такъ само я бувъ противникомъ федерализму. Я выступавъ за признаньемъ нѣ-

мецкого языка яко державного и въ арміи и за то провадивъ вôйну зъ своими земляками (Чехами). Я выступавъ за переведеньемъ артикулу 19. законôвъ основныхъ, але и противъ автономіи краѣвъ, бо та автономія єсть въ великôй части причиною народныхъ борбъ въ Австріи. Тому я бувъ противникомъ автономіи. Точне переведенье арт. 19. значило-бы — знесенье автономіи краѣвъ. На основѣ тыхъ моихъ принципôвъ я станувъ навѣть по сторонѣ министра Гавча, коли мои земляки наробили стôлько гамору, бо я пересвѣдченый, що правительство маѳ на оцѣ лишь переведенье рôвноправности. Я и не бувъ-бы стоявъ въ опозиціи, коли-бъ инше правительство держало керму управы. Я похваляю точку погляду нѣмецкихъ политикôвъ, що докладне переведенье рôвноправности уважають можливымъ тôлько мѣжь такими народами, що стоять на тôмъ самôмъ степени розвою. Славяньскимъ же народамъ треба ще доступити того ступеня, на якôмъ стоять нынѣ Нѣмцѣ, коли маѳ бути рôвноправность. А въ тôй цѣли всѣ Славяне повинни сотворити собѣ одну письменну мову, якъ мають Нѣмцѣ. Коли Нѣмцѣ можуть вказувати на культурну свою єдность зъ соплеменниками въ нѣмецкôй державѣ, то длячого-жь мало-бы бути не вôльно то само Славянамъ? Нехай-бы и Славяне по-за Австрією такъ само поступали, якъ Нѣмцѣ, що въ Берлинѣ заложили „Allgemeinen deutschen Schulverein“. Таке славяньске товариство не було-бы нѣякимъ злочинствомъ и зрадою державы, такъ само якъ пос. Кноца не называють зрадникомъ державы за то, що ôнъ все кладе натискъ на нѣмецку свѣдомôсть племенну. Культурне зъединенье не єсть рôвнозначуще зъ политичнымъ. Якъ нѣмецке племя стремить до культурного зъединеня, такъ и славяньске. И пропаганды православія не можна уважати зрадною агитаціею для сполученя зъ Россією, бо треба-бы и всѣхъ Австрійцѣвъ, що переходять на протестантизмъ, уважати зрадниками державы длятого, бо цѣсарь Вильгельмъ протестантъ. Россійскій языкъ належить зробити спôльнымъ языкомъ письменнымъ всѣхъ Славянъ, бо Россія велика и трудно ôдъ нея домагатись, щобъ она брала языкъ меншого народу; меншôсть мусить все пôддатись бôльшости. Россійскои литературы нынѣ нѣхто легковажити не може. И „N. fr. Presse“ писала, що Россія въ литературѣ сильно поступила. То само було сказано и въ нѣмецкôмъ парляментѣ. А що россійска мова єсть для насъ загранична, — то се не може становити зрады державнои, бо н. пр. мова француска єсть розговôрною мовою и дипломатичнѣ ноты нею пишуться. Цѣсарь Іосифъ II. завѣвъ бувъ въ львôвскôмъ университетѣ выклады россійского (? — *Ред.*) языка. Австрійскѣ Россіяне неразъ цѣсареви а ось остаточнымъ часомъ и архикнязеви Рудольфови пôдчасъ єго подорожи въ Галичинѣ заявили вѣрнôсть австрійскôй державѣ... Я не агитаторъ панславистичный. Мои зносины зъ моими однодумцями були льояльнѣ. За перехôдъ на православіе нѣхто не може менѣ замѣту чинити, бо кождому чоловѣкови вôльно зъ одноі церкви перейти до другов. А що до моихъ матеріяльныхъ ôдносинъ, то я дôстававъ пôдмоги ôдъ свого стрыя и субвенцію ôдъ одного бувшого министра австрійского. Конець-кôнцемъ, я не змагавъ до политичного сполученя Славянъ, отже о политичнôмъ панславизмѣ и бесѣды тутъ бути не може. Я выступавъ за національнымъ сполученьемъ Славянъ. То бувъ мôй обовязокъ яко Славянина, такъ само, якъ я, яко политикъ, выступавъ за єдностею Австріи. Тожь зрадникомъ державы мене уважати не можна.“

На пытанье предсѣдателя трибуналу, розказуѳ Живный, що ôнъ 1883 р. зробивъ докторать въ Краковѣ и того року оженився. Єго тесть, Скрейшовскій, редакторъ выходившои свого часу у Вѣдни газеты „Tribüne“ а ôдтакъ „Parlamentär“, померъ въ сумныхъ обставинахъ, бо лишивъ 30.000 зр. довгôвъ. „Parlamentär“ мавъ лише 80 предплатникôвъ, коли єго Живный обнявъ. Кавцію за газету зложивъ одинъ изъ сотрудникôвъ, до котрого належала часть економична. Пôзнѣйше дôйшовъ „Parlamentär“ до 300 предплатникôвъ, а въ наслѣдокъ такъ малого числа предплатникôвъ лишався що року дефицитъ въ сумѣ около 800 зр., котрый ôнъ покрывавъ по части зъ майна жѣнки (доньки Скрейшовского), по части же запомогою, яку одержувавъ ôдъ стрыя и ôдъ одного бувшого министра австрійского. Имени того министра не хотѣвъ Живный навести, сказавъ лише, що министеръ той належавъ до кабинету ще передъ 1871 р. Дальше оповѣдавъ Живный, що єго шуринъ, давнѣйше Ярославъ а теперь Владимиръ Скрейшовскій, студентъ, лѣтъ 20, котрый займався администраціею газеты, ѣздивъ въ 1886 р. до Кіѳва, Москвы и Петербурга старатися о то, щобы россійскѣ редакціи присылали „Parlamentär-ови“ свои газеты въ обмѣну а Живный давъ єму тогды на дорогу 250 зр.

Предсѣд.: За тѣ грошѣ могли вы були предплатити множество россійскихъ газетъ!

Живный: Такъ, але лише на одинъ рôкъ.

Предсѣдатель сконстатувавъ, що Скрейшовскій бувъ въ Москвѣ у вдовицѣ по Аксаковѣ и она дала єму 100 рублѣвъ запомоги и передала Живному творы Аксакова. Живный признаѳ, що одержавъ тѣ творы.

Предсѣд.: На що?

Живный: На то, щобъ ихъ мати.

Предсѣд.: То вказуѳ на якусь звязь зъ змаганями Аксакова.

Дальше предсѣдатель пытавъ обжалованого, що було причиною, що ôнъ перейшовъ на православіе.

Живный: Щобы слухати старо-славянскои литургіи.

Предсѣд: Тажь вы могли почути єи и въ уніятскôй церквѣ. Баша жѣнка, вашь шуринъ перейшли такожь на православіе. Отже бачитѳ, що тутъ ходило лишь о демонстрацію. Коли ѣздивъ вашь шуринъ до Россіи?

Живный: При кôнци 1886 р.

Предсѣд.: Отже бачите, насампередъ перейшли вы на православіе, а ôдтакъ наступила подорожь до Россіи, щобы тамъ зôйтися зъ панславистами.

Прокур.: Знаѳте, що значить панславизмъ?

Живный: Національне сполученье...

Прокуроръ поясняѳ обжалованому, що не пытаѳсь о той панславизмъ, якъ єго представляѳ собѣ обжалованый, а о той, до якого змагаѳ панславистична партія въ Россіи. — Живный каже, що въ Австріи нема такои партіи, а панславистична пропаганда ведесь лишь для Всходу. — Прокуроръ наводить тогдѣ цитаты зъ рôзныхъ панславистичныхъ писателѣвъ, а мѣжь иншими такожь Антона Будиловича, котрый каже, що панславизмъ стремить до сполученя всѣхъ Славянъ въ Австріи и по-за Австрією. — На пытанье прокуратора, чи обжалованый знаѳ, хто єсть Погодинъ, ôнъ ôдповѣдаѳ, що нѣ. Прокуроръ наводить отже зъ панслависта Погодина слова: „Россія єсть покликана станути на чолѣ сполученыхъ Славянъ; мусить станути федеративна славяньска держава пôдъ верховодствомъ Россіи. Було-бы добре сполучити въ сѣй цѣли литературы всѣхъ славяньскихъ народностей...“ Чи вамъ се звѣстно? — пытаѳ прокуроръ. Живный: Нѣ. — Прокуроръ наводить дальше слова Фадѣѳва: Доки по-за карпатами нема россійскои партіи, доти выгляды панславизму суть все ще слабѣ Россія мусить розширити свою власть ажь по Адріятске море...“

Навѣвши то, прокуроръ пытаѳ обжалованого: якъ думаѳте, чи така цѣль панславистôвъ єсть зрадою супротивъ Австріи?

Живный: Я не мавъ тои цѣли на оцѣ, лише культурне сполученье Славянъ.

Прокур.: Вырозумѣйте мене добре. Чи вы тую цѣль, яка выходить зъ наведеныхъ цитатôвъ, уважали-бы за зраду?

Живный: Сполученье литературы....

Прокур. (перебиваѳ и напираѳ на обжалованого): Чи була-бы то зрада державы, наколи-бъ политичне сполученье Славянъ наступило въ той спôсобъ, якъ я то навѣвъ?

Живный: Певно, що була-бы.

Прокур.: Отже бачите! Тѣ писателѣ кажуть: „Задачею всѣхъ, що працюють для нашои идеѣ, єсть тымчасомъ пôдготовити Славянъ поволи до того, стараючись сполучити ихъ що-до языка та религіи и щобъ учились по россійски“, а вашь органъ якъ-разъ проповѣдувавъ Славянамъ: „Сполучайтесь що-до языка и религіи!“

Живный: Я тыхъ письмъ не читавъ.

Прокур.: То дивно, що той, хто пропагуѳ тую идею, не интересуѳсь того рода письмами!

Живный: Прокураторія робить менѣ замѣты, що я тыхъ письмъ не студіювавъ, а коли-бъ я ихъ бувъ читавъ, то була-бъ менѣ имовѣрно за то такожь робила замѣты. Я выступавъ лише за національнымъ сполученьемъ. Чи може австрійскѣ Нѣмцѣ допускаються такожь зрады, коли такъ само пишуть якъ Нѣмцѣ въ Берлинѣ?

На пытанье оборонця д-ра Маркбрайтера, кôлько предплатникôвъ мавъ Живный въ Россіи, каже обжалованый, що около 50; впрочѣмъ не мôгъ навѣть въ Россіи выробити для своѣи газеты почтового дебиту, а се єсть доказомъ, якъ мало єго тамъ люблять.

Предсѣд.: Не розумѣю, що вы хочете тымъ доказати. Тутъ же нѣхто не каже, що мовь-то россійске правительство брало васъ въ опѣку. Панславистична партія въ Россіи не стоить въ нѣякôй звязи зъ россійскою короною. Вы, кажете, мали 50 предплатникôвъ въ Россіи, — хто-жь були тѣ предплатники?

Живный: Члены одного Россійского Благотворительного Комитету. Обжалованый толкуѳ ôдтакъ, що Благотворительнѣ Комитеты не мають политичныхъ цѣлей, хочь дають запомоги политичнымъ емигрантамъ.

Предсѣд.: Тѣ комитеты не называють себе политичными и того нема въ статутахъ, але на дѣлѣ суть такими. Они выдали одно письмо, въ котрôмъ пропагуѳся головно сполученье Славянъ въ одну державу.

Прокур.: Яка велика була сума, котру вы одержали ôдъ россійскихъ предплатникôвъ?

Живный: 500 рублѣвъ рôчно.

Прокур.: 500 рублѣвъ рôчно ôдъ комитету, що выдаѳ такѣ письма и запомагаѳ политичныхъ емигрантôвъ, то не суть грошѣ предплатнѣ, то субвенція. То така сама сума, яку дôстають „Slovan,“ „Vyxod“, „Moravsky Slovan“ и другѣ того рода газеты зъ того самого жерела, нѣбы то яко предплату, а властиво яко запомогу. Такѣ сумы даѳ товариство того рода лише на якѣсь цѣли.

На пытанье оборонця каже обжалованый, що ôнъ дôстававъ запомогу кромѣ ôдъ одного бувшого министра зъ-передъ 1871 р. такожь и ôдъ другого бувшого министра австрійского зъ давнѣйшихъ часôвъ.

Д-ръ Маркбрайтеръ: До якои партіи належать тѣ министры?

Живный: До консервативнои.

Предсѣд.: Чи та запомога перестала ити ôдъ якогось часу, чи тревала ажь до послѣднои поры?

Живный: Можу сказати, що ще вчера одержавъ я грошѣ ôдъ одного зъ нихъ.

Предсѣд.: Може лише яко помôчь для ваших своякôвъ; але доки йшли тѣ грошѣ яко правильна запомога?

Живный: Ажь до половины минувшого року.

Д-ръ Маркбрайтеръ: Чи правда, що при ревизіи найдено у васъ листъ одного панслависта проф. Стефановича, котрый вы вже хотѣли єму ôдослати? — Обжалованый потверджуѳ то, а прокураторъ каже, що въ листѣ тôмъ було мѣжь иншимъ написано, що „славяньскѣ рѣки мусять злитися въ россійскôмъ мори“. Выходить зъ сего, що Стефановичь мусѣвъ уважати Живного за свого однодумця, бо инакше не бувъ-бы такъ писавъ до него.

Свѣдокъ Дреслеръ, властитель друкарнѣ, де друкувався „Parlamentär“, каже, що всего друкувалося 500 примѣрникôвъ одного накладу, а кошты выносили на одинъ разъ 58 зр.

* * *

По одногодинноôй перервѣ наступило ôдчитанье письмъ, забраныхъ при ревизіи у Живного.

Перше письмо єсть листъ молодого Скрейшовского до архимандрита Троицкого монастиря въ Россіи. Скрейшовскій представляѳся въ тôмъ листѣ яко „православный Чехъ“ и сынъ „звѣстного славяньского патріота“ и просить о запомогу. Близше о нѣмъ розвѣдатись можна у протоіерея Александра Николаѳвского (настоятеля церкви при россійскôй амбасадѣ у Вѣдни).

Друге письмо такожь Скрейшовского, адресоване до самого царя и зачинаѳсь такъ: „Ваше Императорске Величество! Всемилостивѣйшій Государю! Яко щирый Славянинъ и одинокій сынъ славного патріота Скрейшовского, хочу змѣнити свою вѣру, хочу ôдступити ôдъ римскои церкви и приняти вѣру православну...“ просить отже Государя, щобы зволивъ бути за кума при єго хрестѣ — и пôдписався: „Ярославъ Скрейшовскій, ученикъ гимназіяльный“.

Въ третôмъ письмѣ, адресованôмъ до Ярослава Ивановича (Скрейшовского) пише якійсь Димитрій Влимовъ, що єго то дуже дивуѳ, зъ-ôдки така смѣлôсть звертати за для переходу на православіе ажь увагу царя, коли въ Россіи перехôдъ на православіе щось зовсѣмъ звычайного. Що дня переходять лютераны и другѣ на православіе, и годѣ бы цареви бути кумомъ для кождого. Крôмъ того мѣжь Славянами зъ двохъ рôзныхъ краѣвъ не повинна вестись переписка инакше, якъ по россійски а тымъ бôльше, коли пишеся до Россіянина.

Въ четвертôмъ письмѣ до Скрейшовского сказано: „Всечестнѣйшій отець приказавъ менѣ ôдповѣсти Вамъ, що Вы вже одержали грецѣ ôдъ Анны Федоровны Аксаковои 100 руб. на дорогу до дому, а не ужили тыхъ грошей до того; ôнъ отже не може рѣшитись дати Вамъ другихъ 100 рублѣвъ. Впрочѣмъ прийдѣть вечеромъ до него и розкажѣть єму цѣле свое положенье“ Пôдписано: Самаринъ.

Въ пятôмъ письмѣ зъ пôдписею Влимова, писанôмъ зъ Петербурга до Владимира Ивановича (Скрейшовского), каже авторъ, що ôнъ тôлько-що приѣхавъ до Петербурга и выславъ для него (Владимира Ивановича) 30 рублѣвъ на руки Ивана Григорієвича (Наумовича) а 500 рублѣвъ для Карла Ивановича (Живного).

Предсѣдатель пытаѳ обжалованого: Кôлько лѣтъ було тогды вашому шуринови? — Живный: 18. — Предс. А хто єсть той Наумовичь? — Живный: Я не знаю. — Прокуроръ: То я вамъ скажу. Наумовичь выдававъ тутъ „Науку“, а теперь проживаѳ въ Кіевѣ; я єго знаю дуже добре.

Въ пятôмъ листѣ сказано дальше, що жаль, що адресатъ не найшовъ въ Россіи такого славяньского духа, якимъ ôдзначаються Чехи, але Россіяне суть мимо того правдивыми Славянами и не потребують, щобы у нихъ ширити славяньске чувство.

Дальше ôдчитано двѣ телеграмы зъ Петербурга и Кіева, высланѣ свого часу на Кирило-Методіевске торжество въ Голешовѣ на Моравѣ; письмо якогось Крестича въ Бѣлоцерквѣ на Угорщинѣ (Weisskirchen); листъ зъ Задару ôдъ Бѣлановича, въ котрôмъ той доноситъ єму, що въ дальматиньскôмъ соймѣ буде постановлене внесенье о заведеню россійского языка въ гимназіяхъ; листъ якогось Серба, въ котрôмъ той єму каже, що въ Бачцѣ (коло Банату на Угорщинѣ) далось-бы щось зробити, бо тамъ єсть 60.000 „Буневачѣвъ“, котрыхъ за Маріи Терезы пороблено католиками, а школы тамъ мадярскѣ; письмо якогось С. Стефановича зъ Баньскои Щавницѣ (Schemnitz) писано по словацки, котрый пише, що єго дивизою єсть: славяньскѣ рѣки мусять сплыстись въ россійскôмъ мори. При ревизіи у Живного сконфисковано дальше брошуры: „Nomenclatur der österreichisch-ungarischen Russen von A. Iw....tsch.“ „Matetial zur Denkschrift der galizischen Russen... v. A. Iw...tsch“ и кôлька ще иншихъ.

Судія присяжный Зоммеръ пытаѳ Живного, котру клясу скôнчивъ єго шуринъ, а обжалованый каже, що цѣлу гимназію.

Присяж. Зоммеръ: Зъ чого-жь живъ ôнъ въ Россіи? — Живный: Стрый помагавъ єму, котрый єсть лѣсничимъ въ Россіи. — Зоммеръ: Длячого-жь ôнъ не кôнчивъ радше студій а ѣздивъ по Россіи? — Живный: Ôнъ залагоджувавъ и мои справы. — Зоммеръ: Ôнъ же перебувавъ въ Россіи ажь цѣлый рôкъ, чи на то треба було тôлько часу? — Живный: Я самъ дивувався, що ôнъ тамъ такъ довго проживавъ.

Предсѣд. То впадаѳ въ очи, що ôнъ такъ довго проживавъ въ Россіи. Вы дали єму 250 зр. а ôдъ Аксаковои дôставъ 100 рублѣвъ; зъ чого-жь ôнъ живъ цѣлый рôкъ, де ôнъ перебувавъ? — Живный: Три недѣлѣ въ Петербурзѣ, а ôдтакъ въ Москвѣ и Кіевѣ.

(*Конецъ буде.*)

* * *

Въ суботу запавъ выркъ въ процесѣ Живного. Судіѣ присяжнѣ признали єго 7 голосами противъ 5 невиннымъ, а позаякъ прокураторія не поставила ôдклику неважности, выпущено обжалованого на волю.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Золочѣвского.

[Рухъ „Правдъ“ въ Золочѣвщинѣ.]

На дни 12 лютого с. р. ôдбулися першѣ загальнѣ зборы товариства „Правда Пѣтрицка“ (въ Пѣтричахъ, пов. золочѣвского). До рады єи выбранѣ: о. Дан. Танячкевичь яко голова; Федько Тихолѣзъ, господарь зъ Пѣтричь, яко заступникъ головы, а радными: Ив. Застрѣжный, Вас. Застрѣжный, господарѣ зъ Пѣтричь, Никола Штохмалъ, дякъ, и Кость Сидоровичь господарь зъ Острôвця; — на заступникôвъ радныхъ: Никола Штохмалъ (провизоръ) и Ив. Застрѣжный (Куббвъ). — Такъ истнують, сусѣдуючи зъ собою, въ тôй сторонѣ чотири „Правды“: Закомарска, Бѣло-каменецка, Скварѣвска и Пѣтрицка — а се конечно мусить вплывати на ихъ розвитокъ, бо вытворюѳся певна емуляція, и на ширенье тои институціи въ иншихъ сусѣдныхъ мѣсцевостяхъ.

Цѣкаво буде певно Вп. читателямъ „Дѣла“ довѣдатися про политичну кондуиту „Правдъ“. Отже можемо доставити въ тôмъ взглядѣ певнѣ, автентичнѣ даты. Комуникатъ ц. к. староства, повѣдомляючій основателѣвъ такои однои „Правды“ о єи затвержденю Выс. ц. к. намѣстництвомъ, додаѳ заразомъ: „Wzywam PP. założycieli, żeby się ściśle stosowali do postanowień ustawy z dnia 15-ego listopada 1867, gdyż każde najmniejsze wykroczenie pociągnęło by za sobą natychmiastowe rozwiązanie towarzystwa“. Въ той самъ спосôбъ ôдзываѳся ц. к. староство на повѣдомленье о довершеныхъ рôчныхъ выборахъ въ нашôй „Правдѣ“. (Сама ôдозва така по такому поводу єсть вже щось рѣдкого, непрактикованого.) По що тои загрозы, того полоханя? Та-жь се институціи щиро, на скрôзь, выключно гуманитарнѣ. зъ политикою не мають нѣякого дѣла, зродились на пôдставѣ закона зъ 15 падолиста 1867, нѣчого иншого не пильнують, якъ щобы ратувати бѣдныхъ людей. И такѣ можуть ще выдаватись якимись непевными, небезпечными? Хиба вже тôлько длятого, що рускѣ! Звертаѳмо увагу нашои „Народнои Рады“, щобъ и сѣ факты не занехала записати собѣ pro bona notitia.

O.

Зъ села.

[„Pielgrzymka polska.“]

Намъ попалося случайно ч. 19. „Czas-у“, де въ хроницѣ вычитали мы, що „pielgrzymka polska до Риму пôдъ проводомъ ихъ Екс. оо. Архіепископôвъ и Епископôвъ всѣхъ трехъ обрядôвъ выѣде зъ Кракова д. 6 цвѣтня с. р...“ А зъ кимъ же, питаѳмось, поѣдуть нашѣ Русины, коли подорожь польска побере зъ собою всѣхъ нашихъ архіереѣвъ?! А ту для Русинôвъ заповѣдженый посланіями архіерейскими такожь день 6 цвѣтня яко речинець выѣзду зъ Кракова! Выходило-бы зъ того, що нашѣ Русины-сêромахи будуть самѣ собѣ лишенѣ, бо хто обôйме провôдъ надъ ними? А вже-жь грубо потерпѣло-бы на тôмъ наше достоиньство народне, наколи-бъ мы мали служити польскôй „pielgrzymce“ за сателитôвъ або, просто сказавши, приняли на себе незавидну ролю польскихъ прихвостнѣвъ!

Не хочемо посуджувати „Czas“ о крайный обскурантизмъ, щобъ ôнъ ще до нынѣ не знавъ, що Галичину крôмъ Полякôвъ заселюють такожь въ переважнôмъ числѣ Русины, котрѣ такъ якъ и ихъ митрополитъ суть обряду греко-католицкого. Намъ видиться, що хроникарь „Czas-у“, коли писавъ свою статью въ справѣ „pielgrzymki polskiej“, державъ у рукахъ мѣсяцесловъ и зъ него довѣдався, що день 6. цвѣтня єсть днемъ торжественнымъ по всѣй Руси, того бо дня святкують Русины празникъ Благовѣщеня. Той день рускѣ священники, котрѣ имовѣрно становили-бы численный контигентъ рускихъ путникôвъ, мусѣли-бы опровадити въ Краковѣ, а черезъ то потерпѣли-бъ ихъ парохіяне, утрату богослуженя. А ту ось Великій пôстъ, починаѳсь Великодна сповѣдь — у всѣхъ церквахъ повинна правитись въ середы и пятницѣ Преждеосвященна служба Божа. Весь той такъ важкій трудъ прийшлось-бы полишити сусѣднымъ священикамъ, котрѣ въ своихъ парохіяхъ, якъ зъ сказаного явно, будуть мати пребогато занятя. Текъ черезъ ôдходъ душпастирѣвъ въ тôмъ часѣ зô своихъ парохій, богато потерпѣла-бы повѣрена имъ паства.

Зôвсѣмъ же инакше нашимъ сусѣдамъ латиньского обряду! Для нихъ — се дуже одвѣтна пора до ѣзды у Римъ. Ото скôнчать они пôстъ святый и опровадять Великоднѣ свята въ своихъ семяхъ — тожь ся подорожь ad limina S. Petri особливо для душпастирѣвъ буде дуже увеселяючою, — они по трудахъ душпастирства свобôдно ôдотхнуть пôдъ погôднымъ италійскимъ небомъ...

Тымъ то и слова „Czas-у“, що polska pielgrzymka пôдъ проводомъ архіереѣвъ трехъ обрядôвъ поспѣшить у Римъ, на нашъ поглядъ, зъ правдою згôднѣ — и грубо помилився-бы той, хто бы хотѣвъ зъ нихъ заключати, що „Czas“ ще до нынѣ стоить упôрно на становищи негаціи Руси въ Галичинѣ...

Зъ судовои салѣ.

[Убійство економа и єго жѣнки въ Коломыйщинѣ]

Въ ночи зъ дня 4 на 5 грудня 1887 р. межи Заболотовомъ а Коломыею на фôльварку въ Семакôвцяхъ два селяне въ жестокій спосôбъ убили економа Цѣхоцкого и єго жѣнку. Жандармы выкрыли убійцѣвъ, Цвѣкла и Гаменюка и увязнили ихъ. По переведенôмъ слѣдствѣ поставлено ихъ въ Коломыи передъ судъ присяжныхъ. Предсѣдателемъ трибуналу бувъ президентъ Тхуржницкій, а вотантами сов. Кавецкій и Клюсикъ. Боронили обжалованыхъ д-ры Фрайденбергъ и Гольдфарбъ.

При розправѣ обжалованій боронилися въ той способъ: Економъ Цѣховскій — казали — кривдивъ ихъ, займавъ имъ дуже часто худобу, коли забѣгла на грунтъ фольварку, а потомъ здиравъ зъ нихъ великій „штрофы“. Они постановили его за то побити, а зовсѣмъ не мали намѣреня убити его на смерть. Коли однакъ побачили, що економъ подъ ихъ побитями сконавъ, постановили убити вже и жѣнку, щобы спрятати одинокого свѣдка злочиньства. Жѣнка Цѣхоцкого крикнула: „Выйми ножь зъ тѣла!“ и кинулась до трупа свого чоловѣка. При томъ вырвала зъ головы одному зъ убійцѣвъ жмѣнку волося, котре и найдено въ ей рукахъ.

Судіѣ присяжній признали злочиньство скрытоубійства що до Цѣхоцкого только большестею голосовъ а злочиньство скрытоубійства жѣнки одноголосно. Трибуналъ же засудивъ обохъ обжалованыхъ на кару смерти черезъ повѣшенье въ той способъ, що першого повѣсять менше винного Гаменюка а другого Цвѣклу. Кромѣ того засуджені мають выплатити двомъ старшимъ сиротамъ по Цѣхоцкимъ 200 зр. а тремъ молодшимъ 400 зр. Засуджені просили о три днѣ надуматись, чи мають зголосити жалобу неважности розправы.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державной.] На суботнѣшномъ засѣданю палаты пословъ предложивъ министеръ дѣлъ внутрѣшныхъ проектъ закона о запомозѣ въ сумѣ 50.000 зр. зъ скарбу державного для жителѣвъ Гориціи и Градиски, котрій страшно голодують и середъ котрыхъ выбухла хороба, звана пелягра, котра походить зъ того, що люде живляться майже выключно стухлою кукурудзою. — Наспѣвшій петиціи академиковъ противъ закона о товариствахъ и зборахъ академичныхъ не вписано вновъ до протоколу, зъ чого антисемиты були дуже невдоволені. — Гр. Таффе вдповѣдавъ на интерпеляцію Пленера въ справѣ ческого закона санитарного, котрый по посля погляду интерпелянта мае бути шкодливый для Нѣмцѣвъ и нѣмецкихъ лѣкарѣвъ. Гр. Таффе сказавъ, що не видѣвъ того злого въ томъ законѣ и для того предложивъ его до санкціи; законъ одержавъ санкцію 23 лютого с. р. — Пленеръ поставивъ вдтакъ внесенье, щобы надъ сею вдповѣдею вдкрыти дискусію, але палата вдкинула внесенье 120 голосами противъ 87. За внесеньемъ голосувала лишь лѣвиця и клюбъ Коронинїого. — Выборы пословъ Урзина Нѣмчиновского, Леваковского, Цѣньского, Мнишка, Бѣлиньского и Герольда одобрено. — Зъ порядку дневного приступлено до нарады надъ предложеньемъ правительства о вырбванню податку грунтового. Пос. Томащукъ звернувъ увагу на то, що се предложенье було поставлене въ палатѣ ще 29 жовтня 1886, а ажь теперь прийшло подъ нараду. Предложенье се вдослано до комисіи податковои до точного розслѣдженя и зложеня зъ него справы. — Пос. Гокъ поставивъ интерпелацію до министра просвѣты, чи онъ згодився на то, щобы на теологичномъ факультетѣ въ Целовацу именовано Єзуитовъ професорами мимо того, що противъ того були численні протесты? — На сѣмъ закончилось засѣданье, а слѣдуюче засѣданье вдбудесь завтра. На порядку дневномъ слѣдуючого засѣданя стоить мѣжь иншимъ справозданье комисіи школьной о змѣнѣ закона о катихитахъ и верификація выбору пословъ Струшкевича и Гайнриха.

Сбльній делегаціи мають бути скликаній — якъ доносить „N. fr. Presse“ — на день 12 мая с. р.

Въ колѣ польскомъ постановлено голосувати за закономъ о катихитахъ, але подъ условіемъ, що буде принята поправка, посля котрои высоту платнѣ мае ухвалювати соймъ. Пос. Авг. Леваковскій поставивъ въ колѣ внесенье, щобы при интабуляціи грунтовъ селяньскихъ знижено оплату стемплеву вдъ актовъ на 12 а вдъ облигатовъ на 5 кр. Ухвалено такожь голосувати за подвышеньемъ фонду меліораційного зъ 500.000 зр. на милионъ и жадати заведеня курсу горальничого въ Дублянахъ.

——

Въ справѣ болгарскій маемо нынѣ до занотованя слѣдуючій вѣсти:

Въ берлиньскихъ кругахъ политичныхъ суть все ще того переконаня, що россійскій предложеня, хочь ихъ Нѣмеччина подпирае а Россія формально доси нѣчого не зажадала, позбставуть безъ успѣху. Ситуація, кажуть тутъ, есть все ще непокояча, хочь нѣхто не вѣрить въ недалеку войну. До „Voss. Ztg.“ пишуть зъ Лондону, що тамъ наспѣла депеша зъ Петербурга, посля котрои Порта мала заявити, що наколи-бъ всѣ державы згодились на то, щобы признати незаконность княжои власти Кобурга, то она готова выслати таке заявленье до Софіи, але дальшого кроку або навѣть матеріяльного не зробить. „Nat. Ztg.“ подае зъ застереженьемъ вѣсть зъ Софіи, посля котрои кн. Фердинандъ готовъ приняти соборне завозванье державъ и зложити болгарску корону, але буде дожидати выбору нового князя таки въ Болгаріи, бо переконаный, що новый выборъ выпаде въ его користь. Тажь сама газета доносить, що Россія не жадае односторонного залагодженя болгарскои справы, а спольне ей залагодженье черезъ державы не есть неможливе. Одвѣчальность за вѣсть, що есть можливе покликанье назадъ Батенберга, не бере згадана газета не себе.

Зъ Петербурга пущуть до „N. fr. Presse“, що Россія заявила охоту до порозумѣня въ справѣ болгарскій навѣть за цѣну якихсь концесій лишь для того, що въ тамошныхъ верховодячихъ кругахъ есть переконанье, що скоре и Россію зовсѣмъ вдоволяюче залагодженье болгарскои кризы есть можливе лишь черезъ окупацію Болгаріи, а вдтакъ черезъ знесенье конституціи. Позаякъ царь бажае абсолютно мира, то Россія буде старатись осягнути ту цѣль мирными средствами, хочь до того треба богато часу, може и вѣку одного чоловѣка. Россійска дипломатія мае однакожь терпеливость, котрои не мае россійскій нарбдъ. Она буде терпеливо заповняти той часъ концесіями и дипломатичными переговорами, ажь прийде догбдна пора, коли всѣдне пытанье выступить въ цѣломъ своемъ объемѣ. Нелидовъ мавъ россійскому кабинетови припоручити, щобы онъ збиравъ свои силы ажь до тои поры, коли подогнила Туреччина стане валитися.

Бюро Райтера доносить зъ Константинополя, що Нелидовъ мавъ предложити Портѣ заявленье, въ котромъ звертае ей увагу на незаконне становище кн. Фердинанда. Послы гр. Монтебелльо и Радовиць явились такожь въ Портѣ и предложили ѣй таке саме заявленье.

Вѣденьска „Sonn-u. Montags-Ztg.“ доносить на подставѣ вѣрыдостойныхъ информацій, що ситуація погоршилася. Дипломатія австрійска есть переконана, що предложеня Россіи мають лишь ту цѣль, щобы зыскати на часѣ для докончења узброења.

Новѣйшій вѣсти зъ Константинополя доказують, що султанъ нѣякимъ способомъ не дасться наклонити взяти инициятиву въ справѣ болгарскій. Въ томъ намѣреню поддержують султана Австрія и Англія а Италія заявила, що есть рѣшучо противна тому, щобы порта мѣшалася въ теперѣшній упорядкованій вдносины Болгаріи.

——

Недавно розбйшлаеь була вѣсть, що правительство италійске постановило вдкликати з Африки за-для надходячои горячои поры свое войско и лишити тамъ лишь залогу 6000 людей для обороны укрѣпленыхъ позицій въ Массавѣ и Саати. Теперь же давъ ген. Санъ Марцано знати, що король Оганнесъ прийшовъ зъ своимъ войскомъ до Годо-Фелласи и готовъ имовѣрно розпочати офензиву. О вдкликаню войска зъ Африки нема отже на теперь и бесѣды. — Въ справѣ конфликту въ Моданѣ, де—якъ звѣстно — французскій лѣкарь штабовый казавъ вывести италійского ветеринаря зъ дому и за якусь обиду замкнувъ его въ кавярни, зробивъ Криспи предложенье французскому министрови дѣлъ заграничныхъ, щобы залога на двбрци въ томъ мѣстѣ мѣнялася и була одного разу француска а другого италійска Флюранъ вдповѣвъ на то, що дасть вдповѣдь на то предложенье ажь тогдѣ, коли розслѣдить акты згаданого конфликту.

——

Въ станѣ здоровля нѣмецкого наслѣдника престола нема доси нѣякои змѣны, але найповажнѣйшій берлиньскій газеты доказують, що нема нѣякои надѣѣ, щобы его удержати при житю. Французскій газеты доносять, що цѣсарь Вильгельмъ мавъ высказати бажанье, що хотѣвъ-бы хочь ще разъ видѣтися зъ своимъ сыномъ.

——

Зъ Бѣлграду доносять, що скупштина буде скликана въ половинѣ марта. Выборы выпадуть имовѣрно зовсѣмъ въ користь радикаловъ. „Видело“, органъ Гарашанина, оголосивъ цѣкавый документъ зъ турецко-россійскои войны, котрый по всѣй имовѣрности походить вдъ Гарашанина, котрый бувъ тогды въ россійскій головной квартирѣ коло Плевны. Есть то депеша вел. кн. Николая Николаевича, коменданта россійскои арміи, що осадила була Плевну. Въ депеши сей сказано: „Спѣшѣть В. кн. Выс. намъ на помочь. Турки знищать насъ. Выбирайте яке небудь мѣсце до переходу черезъ Дунай. Спѣшѣть и не щадѣть средствъ. Якій небудь условія поставите, будуть Вамъ признанѣ, спѣшѣть лишь, бо христіянамъ грозить найбольша небезпечность.“ Якъ звѣстно, стратила Румунія по войнѣ плодовиту Бессарабію, а одержала за то малозначну Добруджу.

——

Зъ Софіи доносять, що вчерашный день, яко день именинъ кн. Фердинанда обходжено такъ въ столици якъ и въ цѣломъ краю дуже торжественно. Въ многихъ мѣсцевостяхъ не оббйшлось навѣть безъ формальныхъ демонстрацій въ честь князя.

НОВИНКИ

— **Выдѣлъ „мужескои Бурсы“ въ Перемышли** запрошуе на театральне представленье „Панѣ молода зъ Босны“, комичнои опереты Ис. Воробкевича, котру выставить руско-народный театръ во второкъ дня 15 (28) лютого въ сали „подъ Провидѣньемъ“ на дохбдъ сеи-жь Бурсы, — *Л. Шухевичь* и *И. Тиховичь* за Комитетъ. — Въ виду, що основанье такои мужескои Бурсы для рускихъ ученикбвъ въ Перемышли есть необходимою потребою зъ огляду на будучу руску гимназію, — можна надѣятись, що нашій патріоты зъ Перемышля и окрестности численно являться на то представленье и въ сей способъ причиняться до основаня тои Бурсы.

— **Загальній зборы „Зорѣ“**, львбвского товариства рускихъ ремѣсниковъ, не вдбулися вчора за-для неприсутности головы сего товариства, п. Василя Нагбрного, котрый выѣхавши до Тернополя, не могъ дбстатися до Львова за-для застоѣ въ руху поѣздовъ зелѣзничихъ.

— **Зъ Белского пишуть намъ:** Нашому неутомимому труженникови на нивѣ народнои просвѣты о. Вас. Чернецкому забрала смерть едину 11-лѣтню дочку Евгенію. Гарна та дѣвочка, розумна и щебетуха, звеселяла батькови та матери гбркій хвилѣ, якихъ такъ часто лучалось имъ въ житю зазнати. Не дивниця, прото. що смерть ей выкликала жаль загальный у всѣхъ тыхъ, що близше знали дѣятельного ей батька. На похоронъ померши поспѣшили доокрестнѣ и подально проживаючій отцѣ духовній, зъ деканату белского и зъ сокальского, не зважаючи на заметель. Дванацять священикбвъ окружило домовину померши; мѣжь тыми Вп. оо. Роздѣльскій зъ Сокаля, Паславскій зъ Белза, Левицкій зъ Тартакова. Явились такожь священики лат. обряду.

— **Вдъ Болехова пишуть намъ:** Въ ч. 12 „Дѣла“ зъ с. р було донесенье зъ Долиньского, що въ селѣ Тростянци въ самъ день Богоявленія Госп. выхрестився посля грецкого обряду еврей Ш. Мальбергъ. Отже той молодый „неофитъ“, покинувъ вѣру жидбвску только для спекуляціи. Заразъ по охрещеню пустився на вандры по сусѣдныхъ селахъ и збиравъ для себе у селянъ и священикбвъ датки — роблячи тымъ добрый „гешефтъ“. Призбиравши доволѣ, Шмуль — Рудольфъ задумавъ зробити ще лучшій интересъ вдъ „braci mojżeszowego wyznania“ и сими днями въ Долинѣ зголосивъ урядово, що переходить на — юдаизмъ! Всѣ селяне тымъ дуже огбрченѣ..-

— **Зъ галицкихъ зелѣзниць.** На зелѣзници Кароля-Людвика, въ суботу дня 25 л. с. м. при поѣздѣ поспѣшномъ ч. 2. пукло колесо воза особового и цѣлый поѣздъ выкотився зъ шинъ на стаціи Родатичѣ. Сейчасъ направлено ушкодженье и поѣздъ мбгъ вдъѣхати до Кракова. Зъ ѣдучихъ нѣхто не потерпѣвъ на томъ. — Зновъ позадувало снѣгомъ шляхи нашихъ зелѣзниць, такъ що поѣзды перестали ходити на шляхахъ: Рава-Сокаль, Львбвъ-Броды-Подволочиска, Львбвъ-Белзець, Стрый-Хирбвъ, Станиславбвъ-Гусятинъ, Чернбвцѣ-Новоселица и на льокальныхъ зелѣзницяхъ коломыйскихъ.

— **Доповняючій выборъ** одного члена дрогобицкои рады повѣтовои зъ мѣста Дрогобича, вызначеный на день 6 н. ст. лютого с. р., не вдбувся за-для браку комплету рады громадскои, тому намѣстництво розписуе выборъ на день 22 н ст. марта сего року.

— **Польска политика на ц. к. почтахъ.** Почтовый урядъ въ Збаражи на рускій переказъ почтовый и руске письмо (ч. 432 зъ $^{16}/_{12}$ 1887) выдавъ не рускій, якъ правомъ обовязаный, але польскій рецепись и по польски. Годѣ за кождый разъ о свое упомнутись, бо часто приходиться посылати на почту посланця неписьменного. — Въ Лѣську продавець значковъ почтовыхъ не держить рускихъ картъ кореспонденційныхъ. Чому урядъ почтовый не покараѣ его вдобраньемъ концесіи на продажь?!

— **Новый степень официрскій.** Министерство войны задумало зменшити число школъ кадетскихъ, щобы тымъ способомъ здержати велике число аспирантовъ официрскихъ. Такожь загадало утворити новый степень официрскій, именно „другого поручника“; такій степень завели въ иншихъ арміяхъ подъ назвою „seconde- або sousliеutenant“. Що року выходить зо школъ до 1000 кадетовъ а рбвночасно отворюесь лише 100 мѣсць официрскихъ. Въ сей способъ подалось-бы кадетамъ и скоршій авансъ и лѣпшу платню. Посля обчисленя „Budap. Tagbl.“ се нове зарядженье коштувало-бы рбчно одинъ милионъ

— **На пос. Пернерторфера**, котрый недавно промовлявъ въ радѣ державной противъ закона о товариствахъ академичныхъ напало въ его помешканю у Вѣдни колькохъ мущинъ — якъ кажуть — официры одягненій по цивильному, и страшно его побили. Фактъ сей выкликавъ у Вѣдни велику сензацію,

— **Атентату на предсѣдателя суду въ Бѣлградѣ**, Дмитра Радовича, допустився Лазарь Цветковичь, управитель суду повѣтового. Цветковича зясуджено на 12 лѣтъ вязницѣ за убійство своеи пасербицѣ, а предсѣдатель, Радовичь, не дозволивъ на нове доходжене судове. Се було и причиною атентату. Цветковичь отворивъ дверѣ салѣ розправъ, до президувавъ Радовичь, и чотыри разы стрѣливъ до него зъ револьверу. На щастье всѣ стрѣлы хибили. Цветковичь гадаючи, що убивъ Радовича, замкнувся въ другій комнатѣ и тамъ двома выстрѣлами вдобравъ собѣ житье.

— **Дробній вѣсти.** На университетѣ краковскомъ одержавъ степень доктора правъ Жигм. Кулиньскій родомъ зъ Тернополя — Астрономы въ Африцѣ на розѣ Доброи Надѣѣ; вдкрыли нову комету, котру въ маю буде можна и у насъ въ Европѣ бачити.

Наука, штука и литература.

— **П. Андрѣй Чичковичь**, професоръ тернопольскои гимназіи, ладить до печати — якъ намъ доносять зъ Тернополя, — новій свои студіи зъ поля клясичнои философіи.

— **О. Слюсарчукъ**, нашъ священикъ на Буковинѣ, трудиться дальше надъ переводомъ „Псалтири“ на чисто руско-народну мову. Одна половина уже готова и львбвскимъ митроп. Ординаріятомъ потверджена. Цѣла праця буде до повъ року доведена до конца.

— **Одинъ зъ молодыхъ священикбвъ нашихъ** въ епархіи перемыскій выготовивъ до друку переклады на нашу мову: „Орлеаньску дѣву“ Шиллера и „Павла и Виргинію“ Бернардина Санъ-Піера.

— **Опера Лисенка „Рбздвяна ночь“** грана теперь театромъ Старицкого въ Петербурзѣ, — якъ доносять „Москов. Вѣдомости“ — дуже сподобалась Петербуржанамъ и приносить великій доходы.

Вѣсти зъ Aеп. Львбвскои.

Въ пропозицію принятій оо.: на Кутище, дек. залозецкого, Іос. Бородіевичь тамошный завѣдатель; на Лукавицю, дек. стрыйского, З. Шепаровичь тамошный завѣдатель.

Презенту на Крушельницю, дек. скольского, одержавъ о. Вол. Левицкій, парохъ зъ Суходола, въ дорозѣ замѣны зъ о. Яворскимъ.

Завѣдательства одержали оо.: въ Звенигородѣ о. І. Палѣѣвъ, тамошный сотрудникъ; въ Игровици, дек. тернопольского, о. Маріянъ Заячковскій.

Вдпустку на 5 днѣвъ одержавъ о. І. Цѣпановскій, пар. въ Бродкахъ, а заступати мае о. Левицкій въ Щирци.

Вѣсти зъ Еп. Перемыскои.

Правительство вызначило 300 зр. платы на одинъ рокъ для маючого надатися сотрудника въ Краковци, дек. яворовского.

Еписк. Ординаріятъ выдавъ обѣжникъ до ч. 910 зъ дня 19 л. с. м., въ котромъ взывае до участи въ подорожи до Риму и подае цѣны билетовъ на зелѣзницяхъ такъ само якъ се подали мы зъ архіеп. львбвскои и станиславбвскои.

Речинецъ ординацій кандидатовъ священичихъ назначеный на день 27 н. ст. марта с. р.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Перенесеня.** Министеръ справъ внутрѣшныхъ перенѣсъ ц. к. старостовъ: Норберта Льорша зъ Бучача до Городенки, Жигмонта Масюка зъ Городенки до Рудокъ, д-ра Теоф. Созаньского зъ Рудокъ до Скалату и І. Янера зъ Скалату до Перемышлянъ; секретаря намѣстництва и управителя староства въ Домбровбй, Омеляна Шутта до Бучача, а старосту Богуслава Кешковского до Домбровои.

Телеграмы „Дѣла“.

Брукселя 26. лютого. Финансова позичка Россіи имовѣрно удасться. Зъ одси выѣхали нынѣ три деректоры француско-бельгійско-голяндскои консорціи до Петербурга, щобы остаточно зъ Вышнеградскимъ покончити операціи финансовій.

Константинополь 27. лютого. Консулѣ россійскій, французскій и нѣмецкій одержали вдъ своихъ правительствъ инструкціи въ формѣ идентичныхъ припоручень въ справѣ болгарскій, котрій предложать Портѣ. Консулѣ австрійскій, италійскій и англійскій не одержали доси нѣякихъ припоручень. Думають тутъ загально, що Порта вздержиться вдъ всѣхъ насильныхъ средствъ противъ Болгаріи и полишить довершенье сеи задачѣ державамъ подписавшимъ берлиньску угоду.

Берлинъ 27 лютого. Посля донесеня „Nation. Ztg.“ выдасть цѣсарь Вильгельмъ розпорядженье кабинетове, на основѣ котрого буде именована прибочна рада для информованя кн. Вильгельма у всѣхъ державно-правныхъ справахъ. Тымъ подготовлюесь будуча регентія кн. Вильгельма.

Парижь 27 лютого. На вчерашномъ пополудневомъ представленю въ театрѣ „Varietes“ повставъ огонь въ гардеробѣ артистовъ, на щастье подъ конець представленя бо о $5^1/_2$ год. сполудня. Публика щастливо выйшла. Нема нѣ случаю смерти нѣ калѣцтва.

Константинополь 27 лютого. Агентія Гаваса доноситъ, що въ Дамаску повторились напады на французскій консулятъ. Порта обѣцяла дати всяку сатисфакцію. — Въ министерствѣ вдбулась вчера нарада надъ заявленьемъ Нелидова въ справѣ болгарскій.

Петербургъ 27 лютого. „Journ. de St. Ptbg.“ каже згбдно зъ поглядомъ, высказанымъ въ „Nordd. Allg. Ztg.“, що не потреба згоды всѣхъ державъ, щобы поставити жаданье до Порты що-до залагодженя справы болгарскои на подставѣ берлиньскои угоды. Добре бы однакожь було, щобы всѣ державы прилучились до крокбвъ, якій думае Россія поробити, бо инакше анархія въ Болгаріи буде тревати дальше.

Парижь 27 лютого. Въ Гапъ выбрано Флюранса. Булянже одержавъ въ Етіенъ и Дижонъ богато голосовъ.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вп. Гр. Бѣг. въ Б. н. П. За надбслане дякуемо и просимо частѣйше до насъ вдзыватися. — **Вп. І. Г. въ ?.** „Пригоды зъ в.“ помѣстити-бъ мы не могли за-для тыхъ причинъ, що Вы догадуетесь. Що-до другого — недоглядъ коректуры, а змѣняти було годѣ. Впрочѣмъ, якъ то кажуть, свѣтъ не завалиться. — **Вп. Теодоръ Стефанюкъ учитель въ Сковятинѣ.** О котру допись Вамъ иде, не знаемо, бо то вже часъ давный. Мы сумнѣваемось, щобы Васъ могъ хто посуджувати о допись про инспектора п. Костецкого. Писана она въ загалѣ не учителемъ, а иншого званя чоловѣкомъ.

НАДБСЛАНЕ.

Д-ръ мед. Теодоръ Єндель

по студіяхъ на клиникахъ проф. Розенталя у Вѣдни и проф. Шаркота (Salpêtrier) въ Парижи ординуе въ хоробахъ нервовыхъ и жѣночихъ щоденно вдъ 2—4

улиця Валова число 31.

Гистерію лѣчить гипнотизмомъ методою проф. Шаркота и П. Рихтера. 2119 30—0

Поѣзды зелѣзничій

(посля годинника львбвского)

приходять до Львова:

Зъ Кракова: о год. 5 мин. 40 рано поѣздъ поспѣшный, о год. 9 мин. 27 вечеромъ поѣздъ особовый. о год 11 мин. 35 передъ полуднемъ поѣздъ мѣшаный, о год 7 мин 6 вечеромъ поѣздъ льокальный.

Зъ Черновець: о год 10 мин. 3 вечеромъ поѣздъ поспѣшный, о год. 3 мин. 35 рано поѣздъ особовый и о год 3 мин. 30 по полудни поѣздъ мѣшаный.

Зъ Подволочискъ (на дворець Пбдзамче): о г. 10 м 1-вечеромъ поѣздъ поспѣшный, о год. 2 мин. 20 рано поѣздъ особовый и о год 3 мин. 19 по по8 лудни поѣздъ мѣшаный.

Зъ Стрыя: о год. 8 мин 59 рано и о год 4 мин. 35 по полудни поѣздъ особовый а о год. 1 мин. 35 въ ночи поѣздъ особовый.

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночй) пл. Галицкій 14.
Дръ Е. Лебедовичь (нед. внутрѣшнй и очнй) ул. Корняктôвъ (Нар. Дôмъ).
Д-ръ І. Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Аптики: 2292

З. Рукеръ ул. Кракôвска.

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краєвый ул. Костюшки (будынокъ соймовый).
Банкъ гипотечный пляцъ Галицкій.
А Шеленбергъ (конт вымѣны) ул. Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лилієнъ (конт. вымѣны) ул Гетьманьска 6.

Готелѣ и Реставраціи:

Готель францускій и рест. швехатска пл. Маріяцкій.
Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Кракôвска 9.

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устыяновичь, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т. Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4.

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичь (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склепы:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгнеръ (найтаншій магазинъ галантерійный) ул Галицка 16.
А. Гальскій (товары зелѣзнй) пляцъ Маріяцкій 9.
Стахевичь и Абрысовскій (матеріи на сукнѣ) Ринокъ 32
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н. Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20.
Вольфъ Чоппъ (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ) ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничй:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигіи).

Вытягъ зъ розкладу ѣзды зелѣзниць державныхъ

важный ôдъ 1 жовтня 1887.

Ôдѣздъ зô Львова: О 6 год. рано до Гусятына: — о 6 год. 10 мин. рано до Лавочного, Будапешту, Стрыя; — о 11 год. 27 мин рано передъ полуд. до Стрыя, Хирова, Станиславова; — о 12 год. 02 мин въ полудне до Гусятына; — о 7 год. 44 мин. вечеромъ до Стрыя, Хирова.

Приѣздъ до Львова: О 1 год. 15 мин. въ ночи зъ Будапешту, Стрыя, Лавочного, Станиславова, Хирова; о 8 год. 39 мин. рано зъ Хирова, Стрыя; — о 3 год. 10 мин. по полудни зъ Гусятына; — о 4 год. 15 мин. по полуд. зô Станиславова, Хирова, Стрыя; — о 9 год. 43 мин. вечеромъ зъ Гусятына.

Плякаты зъ розкладомъ ѣзды на линіяхъ галицкихъ можна дôстати на стаціяхъ зелѣзниць державныхъ по 6 кр. 2238 15—?

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

у Львовѣ („Народный Дôмъ"), **въ Станиславовѣ** (пляцъ Францъ-Іосифа, дôмъ Горовицôвъ), **Перемышли** (коло моста), **Тернополи**, (ринокъ дôмъ Ляндау-а) **Дрогобичи** (ринокъ), **Коломыи** (готель Кракôвскій) и **Стрыю** (ринокъ, готель пôдъ „Чорнымъ Орломъ")

поручає зô своихъ складôвъ и посередничень:

НАСѢНЬЕ

огородове и цвѣточне, конюшины и травъ.

2354 1—?

На жаданье цѣнникъ franco. О скорй замовленя упрашає умыльно.

Поручаючися такожь зъ прочими артикулами Впов. Родимцямъ. заявляємо готовôсть доложити всякихъ старань, щобы вдоволити Пч. Купуючихъ такъ подрôбно якъ и при почтовыхъ зелѣзничихъ посылкахъ

Зъ высокимъ поважаньемъ

Дирекція Народнои Торговлѣ у Львовѣ.

Найбôльша въ краю

Читальня

31 000 дѣлъ

польскихъ, нѣмецкихъ, францускихъ и англійскихъ

такожь 2240 10—0

Складъ нотъ

на всѣ инструменты и до спѣву.

Выпозичальня нотъ

52.000 штукъ

давнѣйше

КАРОЛЯ ВИЛЬДА

доповненй *найсвѣжшими* новостями

полученй зôстали зъ книгарнею при пляцу Катедральнôмъ

Условія абонаменту и катальоги розсылаються на жаданье franco

Губриновича и Шмидта

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемѣрнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдличнй выробы косметичнй, тоалетовй и перфумы именно:

Валентинъ найсильнѣйше выпаданье волося вздержує цибульки волоснй взмôцняє и до вытворюваня та поросту волося побуджає. Лисины покрываються краснымъ волосьемъ —Цѣлый фляконъ 3 зр. Пôвъ флякону 1 зр. 60кр

Віолинъ

противъ прѣтя рукъ и пахвъ Фляконъ 50 кр.

Пудръ салицилевый противъ прѣтя и ôдпареня нôгъ Пуделко 50 кр.

Магнолина, шкôра попрыщена, хропава, нерôвна и згрубѣла, пôдъ выключнымъ дѣланьемъ Магнолины ôдзыскує молодечій выразъ и красоту. Червонôсть носа и лиця безповоротно уступає. Фляконъ 1 зр. 50 кр.

Орієнталина (пудеръ плынный)

надає лицю красну и приємну бѣлôсть, ôдсвѣжує лице и консервує. Цѣна 1 зр. губка 10 кр.

Ессенція мятова до полоканя устъ,

кромѣ приємного покрѣпляючого смаку и запаху, дуже користно дѣлає на ясла и зубы. — Фляконъ 50 кр

Атраментъ до значеня бѣля безъ гумы

фляшочка 30 кр

Атраментъ чорный кампешовый

не плѣснѣє, не осѣдає, пера не псує, єсть завсѣгды гарный и плынный и цѣлковито нешкôдливый. — Фляконъ по кр. 10, 15, 25, 30, и 50.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч 2. 2257 35—?

Зарядъ копальнѣ нафтовои въ Схôдници

Княгинѣ Любомирскои

поручає свою незапальну, подвôйно рафиновану, майже безъ вони.

НАФТУ

лише до набутя въ тврговляхъ

КАРОЛЯ КЛИМОВИЧА

00 кришталева 1 литръ . . .	22 кр.
1-а цѣлкомъ бѣла 1 литръ . .	29 кр.
2-а зъ ôдтѣнею жовтавою 1 литръ .	18 кр.

Въ бочкахъ по 150 кильо за 100 кильо кришталевои 23 зр. — за 100 кильо бѣлои 1-а 22 зр. — за 100 кильо зъ ôдтѣнею жовтавою 21 зр. зъ ôдставою до зелѣзницѣ.

Ôдставляю въ начиняхъ бляшаныхъ пломбованыхъ по 5 и 10 литрôвъ домôвъ не числячи за доставу

Ôдбирателямъ квиткôвъ за 10 зр. даю 5% провизіи, котрй то въ кождôй моѣй торговли можна дôстати. — Найрадше удѣляю бôльшимъ домамъ на рахунокъ мѣсячный або квартальный.

Поручаючи за якôсть и незапальнôсть товару, котрого цѣны якъ найнизшй я поклавъ (14—?) 2263

пишуся зъ поважаньемъ

Кароль Климовичь, ул. Яблоновскихъ ч. 6. Телефонъ ч. 252.

Сердачки або Кожушки

закопаньскй и угорскй, мужескй, жѣночй и дитиннй, красно вышиванй, бѣлй або жовтй.

Зъ рукавами до газдôвства дуже практичнй и легкй.

Кромѣ того маю на складѣ такъ званй **Криничанки** або **Уланки** зъ гранатового сукна зъ червоными вылогами. 2332 3—5

Все те робить пôсля мѣры и по доступныхъ цѣнахъ.

І. РАЧИНЬСКІЙ

НОВЫЙ-САНЧЪ.

Закладаюся

за всяку цѣну, що жаденъ зъ моихъ конкурентôвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжь для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій краєвыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мôй богатый складъ такожь 1962 Всч. Духовеньству. 66—0

Замовленя въ мѣсци и зъ провинціи выконуються точно и ретельно. На жаданье высылаю взоры даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужескои одежи гуртомъ и подрôбно.

Львôвъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложеный 1848.

А. РОЗМАНИТЪ

КРАКÔВЪ

ФАБРИКА ПАРОВА

Цикоріи, Сурогатôвъ кавы и Кавы фиговои

Выробляє зъ сырого продукту власнои плянтаціи всякй роды цикоріи и штучнои кавы, котрй ôдзначаються богатствомъ частей поживныхъ а такожь знаменитымъ смакомъ и запахомъ. 2286 13—0

Фабрика поручає передовсѣмъ:

Сурогатъ кавы аъ коробкахъ (шуфлядкахъ).
Сурогатъ кавы въ склянкахъ
Шротову каву француску Розманита.
Цикорію кракôвску гôрку.
Каву фигову.
Цикоряну каву перлову. (Новôсть!!)
Каву кракôвску добôрну въ скриночкахъ.

Набути можна у всѣхъ важнѣйшихъ склепахъ.

Фабрика машинъ до праня бѣля.

Выпробовавши основно машины до праня бѣля отворивъ я фабрику зъ рôчною доставою 2.000 штукъ.

Машины мого выробу суть звыклои конструкціи, вельми тревалй бо можуть служити и 20 лѣтъ, перуть дуже легко, красно и скоро, заощаджують о половину мыла и дровъ, а надовсе часъ, бо замѣсть 2 або 3 днѣвъ звычайного праня въ баліи, переся теперь на машинѣ 3 або 6 годинъ.

Выслѣдъ пробы, що ôдбулася въ моѣмъ помешканю, єсть слѣдуючій:

Бѣля домового 105 штукъ. О год. 2 зъ полудня ставъ я самъ до машины, а о год. 8 вечеромъ бувъ я готовый зъ праньемъ и фарбованьемъ; рано на пôдъ. По высушеню и выпрасованю було бѣлье далеко бѣлѣйше чимъ ôдъ праня руками

Докладно переглянувши бѣлье, не було нѣ одного роздертя, тому прошу Впов. Панѣ безъ упередженя и зъ цѣлымъ довѣріємъ мостити дорогу новôй машинѣ, котра побôчь машины до шитя стане необходимымъ артикуломъ въ кождôй родинѣ

Цѣна однои машины до праня бѣля 35 зр.

Приладъ до вытисканя воды зъ бѣля 15 зр.

ЮСИФЪ ИВАНИЦКІЙ

2352 1—6 *механикъ у Львовѣ въ готели Жоржа.*

Готель пôдъ „Золотымъ Орломъ"

въ Станиславовѣ при улици Бельведерскôй.

Має 15 покоѣвъ приладженыхъ зъ всякимъ комфортомъ, зъ того 10 комнатъ фронтовыхъ, а 5 въ официнахъ.

Для Всечестного Духовеньства цѣны комнатъ о 50% дешевше, т. є. ôдъ 50 кр. до 1 зр. за одну комнату.

Пôдписаный має надѣю, що П. Т. Публичнôсть зволить ласкаво ôдвѣдувати сей готель, а буде вповнѣ вдоволена.

Морицъ Яноверъ,

2216 16—? властитель готелю пôдъ „Золотымъ Орломъ".

УНИВЕРСАЛЬНЙ ПЛУГИ

цѣлй зъ зелѣза и стали доставляють найлѣпшй и найтаншй

УМРАТЪ и Комп.,

ФАБРИКА МАШИНЪ ГОСПОДАРСКИХЪ

2313 ***Прага-Бубна.*** 4—?

Филія у Львовѣ пôдъ власною фирмою

Каталоги на жаданье даромъ.

ЗАВЕДЕНЬЕ КРАЄВЕ

Продукція насѣня, травъ и ростинъ на пашу

Пржецлава зъ Славна Славиньского

въ Клєчи гôрнôй почта Вадовицѣ.

Розсылає на замовленя за уплатою належитости або за послѣплатою на зелѣзницѣ слѣдуючй насѣня:

Мѣшанку Нр. I. середне обсѣянье морга	8 гарцѣвъ,	добре	½ кôрця,	корець	5·50 зр. — 50 кл.	16 зр.
„ „ II. „ „ „	8 „	„	½ „	„	8·50 зр. — 50 кл.	21 зр.
„ „ III. „ „ „	8 „	„	½ „	„	14·— зр. — 50 кл.	30 зр.
„ „ IV. „ „ „	8 „	„	½ „	„	18·— зр. — 50 кл.	32 зр.
„ „ V. ôдъ 10 до 16 гарцѣвъ на моргъ.				„	30·— зр. — 50 кл.	50 зр.

Лише сѣянье насѣня на пашу мѣшану дає найбôльшу поруку обильного збору, бо рôзнои высоты ростины выповняють густо всю траву, живляться рôзними соками и подають собѣ ихъ взаимно, а природа намъ показує, що сѣножати зъ рôзными ростинами выдають найбôльше поживы и доброго рода сѣно.

Мѣшанки Нр. I и II, властивй на найслабшй грунты до сѣяня въ овесъ, выдають на другій рôкъ ôдповѣднй покосы сѣна и пожитки.

Мѣшанка Нр. III на середнй грунты а мѣшанка Нр. IV на сильнй; сй обѣ засѣваються або самй або найлѣпше яко додатокъ до конюшины червонои а на слабшихъ грунтахъ до бѣлои.

Мѣшанка Нр. V. ôдповѣдна лише на закладанье новыхъ лукъ або на поправу старыхъ здичѣлыхъ.

Окремй роды:

Тимотка	корець	29 зр.	50 кильо	22 зр.	Трава медова . .	корець	6·50 зр.	50 кильо	26·50 зр.
Лисячій хвôстъ . .	„	24 „	„	68 „	Манна	„	32·— „	„	48·— „
Райграсъ францускій .	„	20 „	„	43 „	Могаръ	„	20·— „	„	12·— „
„ англійскій .	„	18 „	„	20 „	Шпорекъ	„	18·50 „	„	—·— „
„ италійскій .	„	24 „	„	38 „	Люпинъ жовтый .	„	10·— „	„	—·— „
Стоколоса великаньска.	„	26 „	„	40 „	Урзетъ	„	18·— „	„	—·— „
„ мягка . .	„	18 „	„	40 „	Конюшина червона				
Пимпинеля	„	29 „	„	31 „	„ шведска				
Золотый овесъ . .	„	32 „	„	— „	„ бѣла				
Томка пахуча . . .	„	40 „	„	— „	„ хмелевата жовта				
Поа гориста. . . .	„	48 „	„	56 „	„ великаньска				
Песяча трава . . .	„	34 „	„	60 „	„ комониця рогата				

Цѣнѣ змѣняються, треба попередъ порозумѣтись листовно.

Бульба корець 4·50 зр., 50 кильо 2·50 зр.

Упадокъ цѣны збôжа въ наслѣдокъ заморскои конкуренціи, котрôй не можемо дорôвнати и не зменшенй кошты продукціи въ ôдношеню до цѣны продуктôвъ, наказують намъ зменшити засѣвъ збôжа а обмежитись на сильныхъ пожиткахъ, на сконцентрованôй силѣ обôрнику вразъ зъ докладною и въ ôдповѣднôмъ часѣ управою рôлѣ и черезъ те подаючою намъ поруку обильного збору, бо лише такій оплатиться въ теперѣшныхъ условіяхъ; позôставшй проте обшары, щобы не дармовали, повиннй обернутусь пôдъ пашу, а обава надпродукціи мяса и набѣлу не повинна насъ знеохочувати, бо хотяй-бы и таньше ихъ треба спродати, то и такъ за-для меншихъ коштôвъ продукціи буде чистый дохôдъ, а єще и позôстануть выпочатй и скрѣпленй рôлѣ, ужитй пôдъ пашу, тай и бôльша продукція обôрнику.

Замовляючимъ безпосередно подаємо на зазывъ (маючи многолѣтный досвѣдъ) всякй рады и поясненя такъ що-до добору и способу ужитя мѣшанокъ и иншого насѣня на пашу при поданыхъ условіяхъ, якъ и що-до властивостей кождого рода травы поодиноко.

Скôлькôсть высѣву на моргъ подаємо середну, однако треба завважати, що засѣявши густѣйше моргъ (½ кôрця) поноситься и бôльшй кошты, хотяй се выплатиться густѣйшою травою а черезъ те и бôльшимъ зборомъ сѣна вже въ першôмъ роцѣ.

Яко интересованый не могу поручити густыхъ засѣвôвъ, однако маю обовязокъ звернути на се увагу и порадити робити пробы въ сѣмъ напрямѣ.

2355 1—3

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкого

Акційного Банку Гипотечного

2222 113—? купує и продає

всѣ ефекты и монеты

пôдъ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечнй и 5% Листы Гип. преміованй,

котрыхъ пôсля закона зъ дня 2 липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвысшои постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталôвъ фондовыхъ, пупилярныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадія

можна одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльосованя зъ 10% премією т. є. по 110 за 100)

Всѣ припорученя зъ провинціи залагоджуються безъ проволоки по курсѣ дневнôмъ, не числячи нѣякои провизіи.

„Рускій Правотарь домовый"

або приступне поясненье, въ якій спосôбъ кождый при грамотахъ правныхъ всякого рода самъ заступатись и потрѣбнй письма, якъ поданя, просьбы и т. п. безъ помочи адвоката съ повною силою правною споряджати може.

Уложили Василь Лукичь и Юліянъ Семигинôвскій.

Томъ I: **Законъ цивильный** вразъ зъ дотычными доповненями, поясненями — и бôльше якъ 200 рôзнородными взôрцями та прикладами. Сторôнъ 432 + XVI въ 8° або 28 аркушѣвъ друку.

Цѣна 1 примѣрника въ книгарняхъ выносить 4 зр. а в.

Хто купує у п. В. Левицкого въ Станиславовѣ, платить за 1 прим. тôлько 3 зр. 30 кр. — Для предплатникôвъ „Дѣла" и „Батькôвщины" цѣна знижена на 2 зр. 50 кр а. в., а съ пересылкою почтовою 2 зр. 75 кр.

Проспекты обширнй высылає на жаданье п. В. Левицкій въ Станиславовѣ. Въ вынятковыхъ злучаяхъ даєся 1 примѣрникъ (не по зниженôй цѣнѣ) на сплату въ двохъ ратахъ. (16—10)

!!! ДУЖЕ ВАЖНЕ !!!

ЗАКОНЪ О ЗАГАЛЬНÔМЪ ОПОЛЧЕНЮ

для королевствъ и краѣвъ репрезентованыхъ въ радѣ державнй.

Розпорядженье министерства обороны краєвои

дотыкаюче списаня обовязаныхъ до службы въ загальнôмъ ополченю и удержуваня ихъ въ евіденціи, — а такожь

припи[illegible]ы дотыкаючй организаціѣ загального ополченя.

(Дословный перекладъ зъ Дневника законôвъ державныхъ)

Цѣна 40 кр., зъ пер. почт. 45 кр.

Замовляти можна пôдъ адресою: Друкарня имени товариства Шевченка и черезъ всѣ рускй часописи.

Устава тая, задля своєи важности для всѣхъ, повинна знаходитися у кождого начальн. громады, въ кождôй и читальни въ рукахъ кождогописьменного чоловѣка.

Лишь правд съ маркою „Котва"

Страдаючимъ на гостець и ревматизмъ поручаєся симъ правдивый

Pain-Expeller

съ „котвою" яко дуже успѣшне средство домове.

Въ запасѣ майже въ всѣхъ аптикахъ

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 36. Львôвъ, Второкъ 16 (28) лютого 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ однои стрôчки печатнои, въ рубр. Надôслане по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.
на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. а. в.

Ôдъ 1 (13) сѣчня „Дѣло“ **почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускй свята. Условія предплаты повысше на заголовку.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державнои.] Зъ Вѣдня доносять, що дебата буджетова розпôчнеся дня 15 марта и потреває имовѣрно ажь до великодныхъ святъ а феріи великоднй будуть тревати лишь до 5 цвѣтня. — Вчера ôдбулося довше засѣданье комисіи буджетовои, на котрôмъ пос. Гавзнеръ зажадавъ ôдъ министра рôльництва заложеня досвѣдовои стаціи для плеканя морвъ. Мин. Фалькенгайнъ заявивъ, що буде о то старатися, на скôлько выстануть на то средства. Пос. Стажиньскій зажадавъ пôдвысшеня субвенціи на пôднесенье расы худобы. Министеръ ôдповѣвъ на то, що комисія приняла вже дотычну резолюцію. — Анкета для справы податку ôдъ оковиты высказала своє мнѣнье, що зъ цѣлои продукціи оковиты припадаючои на Долитаву 997.000 гектолитр. треба 800.000 гектолитр. признати горальнямъ рôльничимъ а лишь 200.000 гектолитр. иншимъ горальнямъ. Контигенсъ той має бути важный на три роки и дотыкає лишь теперь функціонуючихъ горалень.

——

Въ справѣ предложень россійскихъ надôйшли нынѣ слѣдуючй вѣсти:

До „Pest Lloyd-у“ пишуть зъ Вѣдня, що крокъ россійского правительства у Порты, котрого пôдперли лишь Нѣмеччина и Франція, стративъ характеръ европейскои акціи, якій єму Россія хотѣла надати. Тымъ способомъ рѣшилась судьба россійскихъ предложень.

Въ Берлинѣ суть того погляду, що кн. Бисмаркъ пôдпираючи жаданя Россіи у Порты сповнивъ тымъ и своє приреченье и теперь єсть вôльный вôдъ всякихъ дальшихъ зобовязань.

„Pol. Corr.“ доносить, що Румунія буде пôдпирати мирнй стремленя союзныхъ державъ, хочь не приступила до ихъ союза.

Зъ Риму доносять, що межи Англією, Италією и Австрією ведуться переговоры въ справѣ заключеня окремого союза на случай, наколи-бъ Россія хотѣла окупувати Болгарію. Австрія — кажуть — довго не могла рѣшитись ôдступити ôдъ Нѣмеччины, але по заявленю кн. Бисмарка, що на случай конфликту зъ причины болгарскои справы ôнъ не буде интервеніовати, послухала она рады Криспіого. Говорять однакожь, що сей новый союзъ завязуєся на дѣлѣ пôдъ протекторатомъ кн. Бисмарка, котрый дурить Россію обѣцянками а своимъ союзникамъ дає добрй рады.

Зъ Лондону доносять до „Presse“, що тамъ суть зовсѣмъ переконанй о безъуспѣшности россійскои акціи дипломатичнои. Англія и Италія особливо не хотять згодитися на предложеня петербурского кабинету, доки ôнъ не предложить россійского кандидата и не скаже, якъ треба-бы поступати въ часѣ межицарствія въ Болгаріи. Наколи ся вѣсть потвердиться — додає згадана газета ôдъ себе — то Россія дôйшла-бы вже до кôнця зъ своєю акцією дипломатичною, хиба що згодилась-бы на жаданя Англіи. Але и въ сѣмъ случаю бувъ-бы позитивный результатъ дуже непевный.

——

При ôдкрытю петербургского университету, котрый доси бувъ—якъ звѣстно— закритый, проявились зновъ демонстраціи студентôвъ такъ, що ажь полиція мусѣла вмѣшатись и арештувала богато студентôвъ. Студенты домагаються, щобы професоры университетскй були выбиранй, а не якъ доси именованй правительствомъ; щобы заведено назадъ сенатъ университетскій и щобы инспекторы не роздавали стипендій, бо стипендіи не на то, щобы робити шпѣгунôвъ; щобы знесено розпорядженье Деліянова, пôсля котрого лишь сыны богатыхъ родичѣвъ можуть приниматися до университету а на послѣдокъ щобы покликано назадъ професорôвъ Ореста Миллера и Андрієвского а усунено безъусловно теперѣшного ректора Владиславлева.

До „Corr de l' Est“ доносять зъ Букарешту, що московскій благотворительный комитетъ постановивъ утворити двѣ филіи, одну въ Кієвѣ а другу въ Рени надъ самою румуньскою границею. Въ Рени перебуває теперь богато болгарскихъ емигрантôвъ, котрыхъ тамошнй жителѣ радо гостять у себе. Сюды отже мають спровадити и другихъ емигрантôвъ, а филія комитету буде старатися о ихъ удержанье.

——

Станъ здоровля нѣмецкого наслѣдника престола мабуть зновъ погôршився, бо лѣкарѣ при недужôмъ завôзвали зъ Штрасбурга д-ра Кусмавля, щобы оглянувъ недужого и сконстатувавъ, чи ôнъ не занемôгъ на легки, бо рана, походяча зъ операціи, не хоче гоитися, а то вказує на то, що легки мусять бути заатакованй. Кусмавль приѣхавъ отже до Санъ Ремо и сконстатувавъ, що легки недужого суть здоровй, а ôдтакъ выславъ телеграфичне справозданье до цѣсаря Вильгельма. Зъ Берлина доносять отже, що пôсля сего справозданя недуга єсть дуже небезпечна.

Нѣмецка рада звязкова приняла ухвалу парляменту о заведеню пятилѣтного періоду законодательного. Найблизшй выборы будуть отже мати значенье на пять лѣтъ. — „Voss. Ztg.“ доносить, що гр. Гербертъ Бисмаркъ выѣде на ôсѣмъ днѣвъ до Англіи. — Въ Берлинѣ ходить поголоска, що гр. Вальдерзе, ген. кватирмайстеръ нѣмецкои арміи и заступникъ гр. Мольткого въ ген. штабѣ, має бути именованый комендантомъ корпуса а теперѣшну єго посаду має заняти ген. Гезелеръ, котрый въ нѣмецкôй арміи має велику славу. — „Kurj. Pozn.“ доносить, що въ справѣ духовнои семинаріи въ Познани не мôгъ архиеп. Диндеръ згодитися на особу, котру правительство предкладало на префекта семинаріи и длятого пероговоры будуть вестися дальше.

——

Зъ Парижа доносять, що кабинетъ Тирарда удержався для того, що монархисты боячись, щобы не наставъ кабинетъ Фльокета, вздержались ôдъ голосованя. Крôмъ того вздержалось ôдъ голосованя такожь и 45 радикалôвъ. Говорять однакожь, що радикалы мимо того будуть такожь старатися довести до того, щобы мѣсце Тирарда занявъ Фльоке. Не знати лишь чи на то згодиться президентъ републики и чи поручивъ-бы Фльокетови утворенье нового кабинету, наколи-бъ Тираръ уступивъ. Все здаєсь за тымъ промовляти, що Карно хоче, щобы Флюранъ обнявъ президентуру кабинету. Се єсть теперь вже навѣть можливе, позаякъ Флюранъ выбраный теперь посломъ.

——

Пôсля вѣстей надходячихъ теперь зъ Адену, має бути можливымъ, що король абессиньскій готовъ по рôзныхъ неудачахъ, а головно зъ причины, що противъ него збунтувався король Менеликъ зъ Шоы зложити корону. Правительство италійске має бути на то приготовлене и навязує теперь ôдносины зъ рôзными старшинами племенъ въ Абессиніи. Наколи-бъ негусъ добровôльно абдикувавъ, то абессиньскій, престолъ обнявъ-бы єго найстаршій сынъ Расъ-Ареа.

——

Зъ Константинополя доносять, що ген. Ристовъ-паша одержавъ приказъ, щобы въ сей часъ выѣхавъ на инспекцію укрѣплень Дарданелѣвъ. Передъ тымъ ще бувъ Ристовъ на авдієнціи у Султана. — Въ министерствѣ ôдбулась оногды нарада надъ заявленьемъ Нелидова въ справѣ болгарскôй. Говорять загально, що Порта не зробить въ сѣй справѣ нѣякого кроку. — Комисія войскова въ турецкôмъ министерствѣ вôйны постановила, що передъ скôнченымъ 20 рокомъ житя не вôльно нѣкого покликати до войска.

——

Зъ Бѣлграду доносять, що вѣсть, будьтобы сербскій король Милянъ жадавъ ôдъ царгородского патріярха, щобы ôнъ дозволивъ сербскимъ священикамъ вдôвцямъ другій разъ женитися, єсть безъосновною. Въ загалѣ король не думає робити въ православію нѣякого розколу. — Сербско-турецку угоду торговельну пôдписано въ Константинополи ще 18 с. м.

——

До „Presse“ доносять зъ Филипополя, що правительство болгарске робить тихцемъ великй приготовленя воєннй. Варны и Бургаса постановлено на разѣ не укрѣпляти, але за то ôдъ Варны, Шумлѣ и Шипки посунено значнй ôддѣлы войска до Казанлика и въ загалѣ до турецкои границѣ.

Процесъ д-ра Кароля Живного.

(*Конець.*)

Наступило переслуханье шурина обжалованого, Володимира Скрейшовского. Ôнъ каже, що давнѣйше назывався Ярославъ и скôнчивъ 7-му клясу гимназіяльну, а ôдтакъ покинувъ школу, бо не мавъ средствъ до науки.

Предсѣд.: Для чого вы перейшли на православіє? — Скрейшовскій: Зъ переконаня. — Предсѣд.: Менѣ видиться, що вы навѣть не знаєте рôзницѣ въ догматахъ? — Скрейш.: Я думаю, що догматы суть однаковй. — Предсѣд.: Отже бачите, що не знаєте догматôвъ и вамъ не йшло о пересвѣдченье. — Скрейш: Я не хотѣвъ признати непогрѣшимости папы.

Предсѣд.: Вы подавали прошенье до царя, щобы ôнъ васъ державъ до хресту? — Скрейш.: Я написавъ лише концептъ, але одинъ мôй знакомый въ Петербурзѣ сказавъ менѣ, що то не можна. — Предсѣд.: Певно, царь буде дуже журитися, чи вы православный, чи католикъ? Вы дôстали ôдъ Аксаковои 100 рублѣвъ? — Скрейшовскій признає то.

Прокур.: Се впадає въ очи.—Скрейш.: Для чого? — Прок.: — Чи та дама така богата, що молодымъ людямъ дає по 100 рублѣвъ? — Скрейш.: Она знала мого батька.

Опôсля ôдчитано письмо староства въ Голешовѣ, зъ котрого выходить, що Живный сходився зъ тамошнымъ агитаторомъ Барвичемъ и разъ на такихъ сходинахъ пôднесли тоастъ въ честь царя.

Зъ полиційнои ноты выходить, що Живный мавъ въ славяньскôмъ товариствѣ робôтничôмъ ôдчиты и писавъ до радикального органу ческихъ робôтникôвъ „Delnicke Listy“, котрый опôсля власть заказала. Ôнъ писавъ въ тôй газетѣ статью „Культурнй студіи“, въ котрôй зъ матеріялистичного становища выступавъ дуже остро противъ библійного оповѣданя о сотвореню свѣта. Ôдъ коли ставъ выдавати „Parlamentär-а“, стоявъ въ звязи зъ ексъ-гофратомъ А. Добряньскимъ, о. Наумовичемъ, д-ромъ Барвичемъ въ Голешовѣ и зъ купцемъ Ив. Милковичемъ. Въ осени 1885 р. ѣздивъ ôнъ до Россіи, щобы тамъ порозумѣтися зъ панславистичными комитетами. Въ Петербурзѣ представлено єго митрополитови и тамъ одержавъ ôнъ припорученье звертати увагу Славянъ въ Австріи на Россію и ширити православіє и россійскій языкъ. На „Parlamentär-а“ вызначено єму рôчну запомогу въ сумѣ 2000 зр., а за перехôдъ на православіє ще бôльшу нагороду. О всѣмъ тôмъ має такожь знати и настоятель россійскои церкои при вѣденьскôй амбасадѣ Алекс. Николаєвскій, котрый мавъ выплачувати єму грошѣ ажь до послѣдныхъ днѣвъ. Минувшои осени ѣздивъ Живный до Голешова, щобы тамъ вести агитацію, а о тôмъ може тамошне староство бôльше розказати.

Предсѣд. Длячого-жь то пôдношено тоастъ въ честь царя?

Живный: Тоастъ бувъ для нашого цѣсаря. По старо-славяньски называєся цѣсарь Австріи „царемъ“ такъ само якъ царь Россіи.

Прокур.: А якъ-же кажеся „Kaiser“ по чески?

Живный: Cisar.

Прокур.: Отже, коли вноситься тоастъ для цѣсаря австрійского, то якъ будеся казати?

Живный: Тамъ говорилося по старославяньски. Старославяньске теперь въ такôй особливôй почести, якъ das Mittelhochdeutsche.

Предсѣд.: А все таки нѣхто ще не вносивъ тоасту въ Mittelhochdeutsch. (*Веселôсть.*)

*

Другого дня розпочалось читанье инкриминованыхъ статей „Parlamentär-а“. Обжалованый зновъ толкувався тымъ, що ôнъ нѣчого иншого не хотѣвъ, якъ лишь такого духового и литературного обєдиненя Славянъ, яке єсть межи Нѣмцями Австріи а Германіи. На то замѣтивъ прокураторъ, що єго порôвнанье мало-бы рацію, коли-бъ въ Германіи була така пангерманьска партія, якъ єсть панславяньска въ Россіи.

По ôдчитаню статей и письмъ забравъ голосъ прокураторъ д-ръ Соосъ. Въ рѣчи своѣй указавъ ôнъ на параграфы 13, 14 и 19 основныхъ законôвъ, котрыми конституційный монархъ всѣмъ краямъ и народамъ запоручивъ вольности національнй и горожаньскй, и спытавъ, чи обжалованый провинився, взываючи або намовляючи до чогось, що державѣ грозило-бы якоюсь небезпечностею. Оборонець скаже вамъ — мовивъ прокураторъ — що намовляти когось до науки языка якогось або принятя иншои вѣры не єсть злочиньствомъ, бо и католицкй мисіонеры роблять таке дѣло. Такъ не єсть! Живного дѣланье на позôръ невинне, могло на державу нашу навести бôльшу небезпечнôсть. Пытаю васъ, пп. присяжнй, чи єсть Живный панславистичнымъ агитаторомъ? Коли єсть, то єго дѣланье буде зрадою державы, коли-жь нѣ, то нѣ. Але Живный бувъ якъ-разъ наймитомъ заграничнои панславистичнои партіи и ширивъ єи пляны и цѣли, обчисленй на шкоду державы австрійскои. Ôнъ бувъ піонеромъ того, що та партія уважає пôдготовляючимъ средствомъ до своихъ цѣлей, а тымъ пôдготовляючимъ средствомъ бувъ зазывъ Живного: „Учѣться языка россійского и приймайте православну вѣру!“ Не хочу повтаряти дефиниціи о панславизмѣ. Загнаный въ кутъ, Живный самъ признавъ яко юристъ, що средства, захвалюванй панславистами, суть зрадою державы, а тй средства захвалювавъ ôнъ въ своѣй часописи. Нарôдъ россійскій, пôсля поглядôвъ деякихъ етнографôвъ, вырôсъ зъ иншого кореня, якъ нашй Славяне. То потомки Варягôвъ и суть чимсь зовсѣмъ иншимъ, якъ Славяне австрійскй. Ученй кажуть, що кирилизму и методизму чепились они доперва недавно, яко средства агитаційного. Агитація обжалованого набирає черезъ то тымъ бôльшого значеня. Що Живный єсть агентомъ панславистôвъ, на то маю пôдъ рукою доказы, мимо того, що ôнъ въ „Parlamentär-ѣ“ писавъ и льояльнй статьѣ, бравъ въ оборону Нѣмцѣвъ и патріотично заховався въ справѣ Генціого. Я єму не ôдказую освѣчености и зручности, бо въ сѣй сали боронився ôнъ противъ моихъ замѣтôвъ зручно и быстро. Але запытаный о одно: чи єму звѣстнй цѣли и средства панславистôвъ, ôдповѣвъ: „нѣ“! То „нѣ“ було чистою ложею. Чоловѣкъ, що весь свôй розумъ и свою силу зъуживає на оборону Славянъ, а при тôмъ каже, що ôнъ не знає того, що кожда мала дитина у насъ въ Австріи, той — бреше! Невинный не потребує перечити. Але Живный заперечивъ якъ-разъ то, що въ цѣлôй справѣ було найважнѣйше. И то єсть доказомъ, що ôнъ панславистичный агитаторъ. — Въ часѣ розправы навѣвъ я доказы, що Живный стоявъ въ близькихъ зносинахъ зъ славянофилями краєвыми и за границею. Єго часопись писана по агитаторски. Однй и тй самй статьѣ повтаряються заєдно. Выдавництво не оплачувалось и ôнъ, якъ самъ признався, бравъ запомоги ôдъ рôзныхъ осôбъ, котрыхъ имена замовчавъ. Зъ Петеруурга дôставъ 500 рублѣвъ, мовь-то предплату. Я уважаю тую суму яко запомогу зъ „Благотв. Комитету“ въ Петербурзѣ, котрый свою руку має и въ Австріи и котрого агитаційнй письма мы тутъ ôдчитували. Предплату присылають до редакцій звычайно поодинокй люде а не товариство. Тй рублѣ були нагородою за дѣятельнôсть публицистичну Живного. Шуринови Живного не роблю замѣту за єго перехôдъ на православіє, але сумнѣваюся, чи зробивъ ôнъ се зъ пересвѣдченя религійного. Сей молодець, укôнченый семокласистъ, ѣздить 13 мѣсяцѣвъ по Россіи, и то якъ-разъ въ тôмъ часѣ, коли Живному дуже зле йде. На то Живный дає 300 зр. и каже, що єго шуринъ хотѣвъ лише пôзнати Россію. То зновъ ложь. Подорожь мала на цѣли навязати близшй ôдносины межи Живнымъ а „Благотвор. Комитетомъ“. Якъ ще се розважите и пригадаєте собѣ, що Скрейшовскій стоявъ въ зносинахъ зъ деякими личностями въ Россіи, то наберете пересвѣдченя, що Живный бувъ дѣйстно агентомъ панславистичнымъ, а єго часопись средствомъ агитаційнымъ. Обжалованый заявивъ себе приятелемъ Нѣмцѣвъ. Я єму не вѣрю. Ôнъ называє себе оборонцемъ уярмленыхъ Славянъ, а уярмленый нѣколи не любить свого томителя. Годѣ, щобы ôнъ вѣденьскихъ горожанъ позыскавъ для себе тыми солодкими словами. Ôдъ часу до часу помѣщавъ ôнъ мовь-то льояльнй статьѣ, але-жь за то бравъ такожь грошѣ ôдъ льояльныхъ людей. Тымъ маскувавъ лише свои дѣйстнй цѣли. А тй цѣли суть грôзнй для державы нашои. Якъ бы они осуществились, тогдѣ треба-бы всѣмъ станути въ оборонѣ державы. Всѣ мусѣли-бъ станути пôдъ зброю и коштувало-бы се богато крови. Стремленьемъ Монарха нашого єсть удержати миръ межи народами и зъ сусѣдами. Патріотизмъ велить намъ ити тою самою дорогою, а усувати противну роботу тыхъ, що хотѣли-бы сѣяти инше зерно. Вкôнци взыває прокураторъ присяжныхъ до справедливого вердикту.

Д-ръ Живный: Я не вносивъ въ своѣмъ часѣ замѣту противъ обжалованя, бо хотѣвъ справу цѣлу вынести передъ судъ присяжныхъ. Я не винный. — Я не робивъ нѣчого иншого надъ то, що робить нѣмецко-либеральна праса. Прокураторъ закинувъ менѣ ложь за моє сказанье, що я о цѣляхъ партіи панславистичнои нѣчого не знаю. Я не знаю лише письмъ, наведеныхъ прокураторією. Якъ бы зъ того зроблено менѣ замѣтъ, що Россія не предплачують мою часопись, то можна-бы сказати, що я стою и на нѣмецкôмъ жолдѣ, бо и нѣмецкій посолъ єсть моимъ предплатникомъ. Якъ мене обжаловують за то, що стою въ зносинахъ зъ „Благотвор. Комитетомъ“, то най-бы обжаловано и еп. Стросмаєра, котрого недавно именовано почетнымъ членомъ сего товариства.

Оборонець, д-ръ Маркбрайтеръ, по звычайнôмъ вступѣ, навѣвъ такожь фактъ, що еп. Стросмаєреви благожелали недавно послы рады державнои, а ôнъ єсть почетнымъ членомъ „Благотв. Комитету“. Живный не мавъ иншихъ цѣлей, якъ тôлько ту, щобы примѣнити принципъ національный и до Славіянъ австрійскихъ. Прокураторія не поставила доказу, що Живный бувъ агитаторомъ. Ôнъ не державъ нѣгде анѣ рѣчей, анѣ не агитувавъ потайно, а лише писавъ. А и тй статьѣ не хотѣвъ п. прокураторъ дати ôдчитати при розправѣ судамъ присяжнымъ. Тутъ нема зрады державы. То, що Живный робивъ, не грôзне для Австріи. Зелѣзный канцлеръ сказавъ недавно, що миръ европейскій єсть забезпеченый. „Parlamentär“ не зôрве єго. Статьямъ Живного можна-бы лише то закинути, що они нудно читаються, якъ п. прокураторъ сказавъ, а такй статьѣ, котрыхъ не можна два разы читати, не грôзнй Австріи...

По резиме президента удалися присяжнй о $8^1/_2$ год. на нараду и по $2^1/_2$ годиннôй нарадѣ лише 7 голосôвъ потвердило вину Живного, а 5 заперечило. Прокураторъ не внѣсъ рекурсу, Живного отже выпущено. — Купка приятелѣвъ Живного повитала вердиктъ радôстными криками.

Зъ судовои салѣ.

[Самосудъ громадскій на вѣроломныхъ супругôвъ.]

Въ селѣ Брисковоли, въ повѣтѣ ланьцутскôмъ, живъ собѣ и живе нынѣ господарь Михайло Горячій. Не злюбивъ ôнъ своєи „бабы“, а знюхався зъ молодицею Маріянною, жѣнкою Боркa. По якôмсь часѣ Горячій прогнавъ свою жѣнку а Боркова спровадилася до єго хаты. Панъотець, довѣдавшись о тôмъ, середъ проповѣди въ недѣлю ударивъ на тую соблазнь и порôвнявъ Брисковолю зъ Содомою, що то єи спалили сѣрковѣ громы Люде сплакалися, а по хвалѣ Божôй почали домагатися ôдъ уряду громадского, щобы зробивъ въ селѣ порядокъ. И на тôмъ стало: щось конечно зробити треба!

Що-жь бы такого зробити? — думавъ вôйтъ Брисковолѣ, Матѣй Петровскій. Думавъ, думавъ и выдумавъ. Дня 12 цвѣтня 1887 року зъ-рана уже мавъ плянъ готовый. „На ôдвагу“ казавъ собѣ приладити чаю зъ румомъ и выпивъ дванацять горнятокъ. Потôмъ скликавъ урядникôвъ громадскихъ, ôдкрывъ имъ свôй плянъ, взявъ въ руки палицю, казавъ взяти бубенъ, — и пôйшли. Наближаючись до хаты Горячого, вôйтъ давъ наказъ окружити дôмъ єго, щобы нѣхто не утѣкъ. Начальство застало въ хатѣ самого Горячого. — „А де Боркова?“ — спытавъ вôйтъ. — „Нема“, ôдповѣвъ Горячій. Тогдѣ вôйтъ казавъ перевести ревизію дому и цѣлого обôйстя. Боркову знайдено въ хлѣвѣ и приведено на обору. Але тымчасомъ Горяій вырвався и почавъ утѣкати. Урядники пустились за нимъ, дôгнали єго и привели передъ вôйта. Вôйтъ казавъ бити въ барабанъ. На той алярмъ все, що жило въ селѣ, збѣглося и залягло подвôрье Горячого. Вôйтъ давъ команду: — „Дзяло до головы!“ Дзяло, що бувъ старостою на весѣлю Борковои, приступивъ до неи, ударивъ єи двѣчи въ лице и кажучи: — „Я бувъ старостою на твоѣмъ весѣлю: я тебе зачепчивъ — то й розчепчу тебе!“ — схопивъ двѣ єи косы и чепеликомъ ôдрѣзавъ при самôй головѣ. Потôмъ принесено зелѣзнѣ пута зъ коней и сковано обоє вѣроломцѣвъ за ноги. Боркову положили на камѣнь, а вôйтъ, выголосивши ôдповѣдну промову на тематъ морального житя, палицею вôбивъ ѣй тую науку въ память. Потôмъ взято „паньство молодыхъ“ (якъ зъ насмѣшкою ихъ называно) на посторонокъ, а кôнцѣ посторонка дано одному урядникови. Ударено въ барабанъ и весь похôдъ рушивъ вздовжь села. Що десята хата мешкае десятникъ, тожь передъ кождою десятою похôдъ пристававъ, десятникъ выступавъ передъ „молодыхъ“, державъ рѣчь о моральности, а потôмъ „молоду“ покладали и били. Такъ ишло ажь до коршмы. Прийшовши сюда, пôднеслися голосы: „мази! мази! умаѣти панну молоду!“ (Се звычай, що вѣроломнôй обливають голову мазею и натыкають перами.) Однакожь до того не прийшло. Мовь deus ex machina зъявився середъ товпы панъ-отець, Маріянна Борковна прирекла, що поправиться, и панъ-отець вызволивъ єи, казавъ пустити.

Сей самосудъ громадскій не подобався ц. к. прокураторіи въ Ряшевѣ и она обжалувала вôйта Петровского, Михайла Дзяла и девять иншихъ громадянъ о злочиньство публичного насилія зъ §. 93 зак. кар. По переведенôмъ слѣдствѣ дня 22 н. ст. лютого ôдбулася въ окружнôмъ судѣ карнôмъ въ Ряшевѣ публична розправа въ тôмъ дѣлѣ и скôнчилася тымъ, що вôйта засудивъ трибуналъ на 6 мѣсяцѣвъ, „старосту“ Дзяла на 5 мѣсяцѣвъ, а прочихъ девять по 2 мѣсяцѣ и по 6 недѣль тяжкои вязницѣ.

НОВИНКИ

— **Пригадуємо, що єще лише два вечерки зъ танцями** устроить „Руска Бесѣда“ сегорѣчныхъ мясниць. Ôдбудуться они въ четверъ 1 н. ст. марта и вô второкъ 6 н. ст. марта, тому повинни Русины львôвскѣ и зъ окрестности явитись на нихъ якъ найчисленнѣйше.

— **Въ львôвскôй мужескôй семинаріи учительскôй** ôдбуваються теперь испыты учительскѣ кандидатôвъ и кандидатокъ. При испытѣ показалося, що зъ выняткомъ кôлькохъ нѣхто зъ испытованыхъ не знавъ терминольогіи рускои зъ предметôвъ, якъ математика, геометрія, исторія природна, физика и т. п. Кандидаты и кандидатки, ôдповѣдаючи по руски про „дзьенцьолы“, „тьмы“ (єму) „вагадло“, „средницю“ (średnica), „оскшелѣ“ и т. д. Слухаючи то робилося смѣшно и сумно! Сама комисія екзаминаційна побачила, що конечно-бы треба, тому запобѣгти, и ухвалила напечатати окремѣ настѣнни карты зъ терминильогією рускою, до всѣхъ предметôвъ науки и удатись зъ предложеньемъ до краєвои рады шкôльнои, щобы такѣ карты були розвѣшени на стѣнахъ клясъ и служили немовь за пôдручникъ до науки рускои терминольогіи въ семинаріяхъ учительскихъ.

— **Зъ Станиславова пишуть намъ**: Въ дняхъ 20—24 н. ст. лютого с. р. ôдбувалися тутъ испыты учителѣвъ шкôлъ народныхъ. Кандидатôвъ зголосилось було 10, але комисія ôдкинула два зголошеня за-для слабои конкомитаціи ôдъ окружныхъ радъ шкôльныхъ. Прочи 8 зложили испытъ; именно же: Онуфр. Власѣйчукъ (зъ ôдназн.), Конст. Вѣрейскій (зъ ôдназч.), Пет. Богуневичь, Пав. Гринишакъ, Володисл. Криштофовичь, Ив. Посацкій, Кар. Рокицкій и Ант. Рольскій. Всѣ одержали такожь ноту до удѣляня науки религіи свого обряду, а канд. Власѣйчукъ одержавъ ще ноту до удѣлюваня нѣмецкого языка яко предмету наукового. Пôсля нового розпорядженя министерского испыты тѣ мають теперь бôльше напрямъ практичный, а годиться занотувати, що инсп. п. Болеславъ Барановскій, совѣтникъ и директоръ комисіи уважавъ на то, щобы предметы реалистични пытани були по руски.

— **Вѣсти зъ „Америки“**. Зъ Шенандору выѣхавъ п. Стефанъ Яновичь, Русинъ зъ Галичины, до Филядельфіи на науку купецтва въ торговельнôй академіи. Тамъ побуде зъ пôвъ року, а скôнчивши „каліджъ“ (колегію) буде мати въ рукахъ певный и поплатный кусень хлѣба. П. Яновичь — першій галицкій Русинъ академикъ въ Америцѣ. — Въ Лянсдорфѣ померъ Мойсей Русиникъ, въ 40 роцѣ житя, родомъ зъ Смерекôвця повѣта горлицкого. — Ивана Палюхняка, зъ повѣту лиского стрѣтила пригода. Обѣцявъ бувъ однôй дѣвчинѣ, що буде зъ нею женитись, а потôмъ нôзнався зъ другою. Уже молодята и гостѣ весѣльни збирались на вѣнчанье, коли прийшла полиція и замѣсть до дому Божого завела Ивася до „Ивановои хаты“. Перша дѣвчина внесла позôвъ на него о 100 долярôвъ, яко ôдшкодованье за зломане слово, а Иванъ не мавъ чимъ заплатити, тожь передъ-медовй мѣсяцѣ мусить провести не конче приятно...

— **Въ селѣ Тисовѣ**, повѣта перемыского, кôнчиться будова краснои мурованои церкви, а въ серпни 1888 р. буде церковь посвящена. Заслуга около будовы того гарного дому Божого передовсѣмъ мѣсцевого пароха о. Мартина Ливчака.

— **Авскультанты яко судіѣ въ справахъ карныхъ**. „Wiener Ztg.“ доносить, що министеръ Пражакъ выдавъ розпорядженье до президій всѣхъ судѣвъ краєвыхъ, взбороняючи уживати на дальше авскультантôвъ яко самостôйныхъ судіѣвъ въ справахъ карныхъ. Може се статися лише въ крайнôй потребѣ, але тогдѣ начальникъ суду мусить одержати дозвôлъ ôдъ президіи суду высшого. Передовсѣмъ заказуєся, щобы авскультанты при мѣскихъ судахъ делегованыхъ повняли функціи самостôйныхъ судіѣвъ.

— **Дирекція зелѣзницѣ Кароля-Людвика** звѣщае, що ôдъ 29 н. ст. лютого будуть уже ходити поѣзды въ день мѣжь Львовомъ-Подволочиськами-Бродами.

— **Выжница**, власнôсть пп. Кшиштофовича и Венгриновича, продана сими днями за 375.000 зр. жидови Фишлеви Ямполерови, властителеви броварy у Львовѣ.

— **„Новороссійскій Телеграфъ“** (дневникъ одескій) напечатавъ статью о успѣхахъ велико-руского языка за границею и на першôмъ мѣсци кладе Русинôвъ австрійскихъ, котрй всѣ говорять уже не инакше, якъ по велико-руски. „Въ Австріи — каже — на немъ говорятъ всѣ южно-Руссы, населяющіе Угорскую Русь, Буковину и Восточную Галицію“. Самодуры, самодуры!

Вѣсти зъ Еп. Львôвскои.

На конкурсъ зъ речинцемъ до 10 цвѣтня с. р. розписанй: Завидовичѣ, дек. городецкого, над. приват.; Тисôвъ, дек. болехôвского, над. цѣс.; Глубôчокъ великій, дек. тернопôльского, над. прив. и Звенигородъ дек. бобрецкого, над. прив.

Въ пропозицію принятй оо.: на Голоско Вол. Борисевичь тамошный завѣдатель; на Помоняту, дек. ходорôвского, І. Игн. Юхновичь, тамошный завѣдатель и П. Юл. Бачиньскій, сотруд. зъ Журавна; на Лютовище, дек. залозецкого, Іос. Бородіевичь зъ Кутущъ.

Завôзваный до канон. институціи въ половинѣ марта о. Григ. Лонкевичь на Чехи, дек. олеського.

Вѣсти зъ Еп. Перемыскои.

Кан. институцію на Лобôзву, дек. устрицкого, одержавъ о. Вас. Яремкевичь, тамошный завѣдатель.

Именованй оо.: крил. Миронь Подолиньскій ординаріятскимъ комисаремъ до испытôвъ квалификаційныхъ для учителѣвъ шкôлъ народныхъ, а Левъ Воляньскій, префектъ сѣменища, испытователемъ при тыхъ-же испытахъ.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 28. лютого. Побитье пос. Пернерсторфера двома (якъ загально догадуються) паничами зъ аристократіи выкликало у Вѣдни велике обуренье. Єсть се огидне нарушенье свободы слова посольского. Приятелѣ посла остерѣгали єго уже въ кôлька днѣвъ по єго бесѣдѣ, щобы мався на бачности. Теперь въ дирекціи полиціи дано Пернерсторферови раду, щобы ходивъ зъ револьверомъ. (Пернерсторфера паничѣ палицями ранили въ голову, а жѣнку єго въ руку, але ôдважна жѣнка подрапала имъ лиця.) Президентъ Смолька довѣдувався о здоровье посла, клюбъ нѣмецко-австрійскій рѣшивъ высказати єму сожалѣнье, а пос. Штайнвендеръ поставивъ нынѣ въ палатѣ интерпеляцію до президента въ тôмъ дѣлѣ. Смолька ôдповѣвъ, що поза мурами парляменту не маѣ власти, слѣдство веде судъ, а всѣ послы певно сочувствують оскорбленому.

Софія 28 лютого. День именинъ князя обходжено богослуженьемъ, войсковою парадою, илюминаціею и серенадою. Пôдчасъ обѣду князь заявивъ, що вповнѣ посвятився Болгаріи, вôзвавъ зôбраныхъ, щобы пôдпирали єго, а ôнъ пересвѣдченый, що цѣль осягне.

Вѣдень, 28 лютого. „Fremdenblatt“ доносить, що Купчанко, редакторъ „Русскои Правды“, выступивъ судово черезъ адвоката проти митроп. С. Сембратовича о перенкоджуванье єму въ зарôбку. (Митрополитъ выдавъ куренду противъ „Русс. Правды“.)

Парижъ 28 лютого. Рада министрôвъ буде завтра радити, чи ôдобрати командо Булянжерови, котрый яко кандидатъ при выборахъ въ семи округахъ ôставъ 54.671 голосôвъ.

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночй) пл. Галицкій 14
Дръ Е Лебедовичь (нед. внутрѣшнй и очнй) ул. Корняктôвъ (Нар. Дôмъ.
Д-ръ І Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Антики: 2292

З. Рукеръ ул. Краковска.

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краевый ул. Костюшки (будынокъ соймовый).
Банкъ гипотечный пляцъ Галицкій.
А Шелєнбергъ (конт вымѣны) ул Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лиліенъ (конт. вымѣны) ул Гетьманьска 6.

Готелѣ и Реставрації:

Готель французскій и рест. швехатска пл. Маріяцкій.
Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Краковска 9

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устыяновичь, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4.

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичь (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склепы:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгнеръ (найтаншій магазинъ галантерійный) ул Галицка 16
А. Гальскій (товары зелѣзнй) пляцъ Маріяцкій 9.
Стахевичь и Абрылевскій (матеріи на сукнѣ) Ринокъ 32.
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н. Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20.
Вольфъ Чопп (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ) ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничй:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигіи).

Надôслане.

Антика РУКЕРА у Львовѣ

поручає 2356 93—0

Зѣлье Зебургера яко певне средство и катарь, кашель и хрипку. Цѣна однои пачки 2 кр. На провинцію зъ опакованьемъ 30 кр.

Складъ кавы АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знаменемъ

„СИРІО СЪ“

у Львовѣ, Хоружина ч. 22

поручаѣ добру и выдатну каву спроважену безпосередно ôдъ producentôвъ зъ Америки полудневя.

Коштуе у Львовѣ:

1 кило 1·90 зр.

на провинціи:

4¾ кило 9·60 зр. франко.

Ôдъ 4¾ кило 9·60 зр. франко.

Ôдъ 4¾ кило 9·60 зр. франко.

Ôдъ 4¾ кило 9·60 зр. франко.

Ôдъ 4¾ кило 9·60 зр. франко.

Ч. 37. Львôвъ, Середа 17 (29) лютого 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ однои стрôчки печатнои, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и писераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул Коперника ч 11. и Бюро газетъ улици Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:
на цѣлый рôкъ . . . . . 16 зр.
на пôвъ року . . . . . 8 зр.
на чверть року . . . . . 4 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатаній вôльній ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

ôдъ 1 (13) сѣчня **„Дѣло“ почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускі свята. Условія предплаты повысше на заголовку.

По процесѣ д-ра К. Живного.

Читателѣ наші мають уже въ рукахъ повне справозданье зъ процесу д-ра Кароля Живного, редактора „Parlamentär-a“, и певно мусѣли вже процесъ той належно оцѣнити. Однакъ все таки зъ обовязку нашого мусимо высказати свôй поглядъ на хôдъ и результатъ процесу.

Д-ра Живного увôльнили присяжнѣ Нѣмцѣ; до засуду хибло одного голосу. Увôльненье д-ра Живного можна було заразъ предвидѣти, якъ тôлько оголошено актъ обжалованя. Прокураторія будь-що-будь перецѣнила свôй матеріялъ доказовый, коли може була певною засуду редактора „Parlamentär-a“. А може бути, що тутъ не ишло конечно о засудъ, а бôльше о вытягненье на яву руху т. зв. „объединительного“ въ Австріи, для якихсь тамъ на будуще мѣръ правительства, котре устами прокуратора высказало, що рухъ такій уважае небезпечнымъ для интересôвъ державы. Д-ръ Живный боронився зручно: зъ однои стороны пôдхлѣбивъ Нѣмцямъ, поставившись на централистичну нѣмецку точку погляду, такъ зненавиджену Чехами-патріотами, а зъ другои стороны выперся идеѣ политичного „объединенія“ Славянъ, а вказувавъ тôлько на культурне „объединіе“ черезъ принятье россійского языка и православія, — повторивши якъ „za papią-matką“ все то, що свого часу на львôвскôмъ процесѣ выголосивъ гофратъ Адольфъ Добрянський, пôзнѣйше покровитель молодого и спрытного Живного. И судіѣ Нѣмцѣ увôльнили Чеха-„объединетеля“. Сталося то дуже добре и справедливо.

Д-ръ Живный, якъ показавъ процесъ, не есть политичнымъ дѣятелемъ якоись ваги, що его потрѣбно бы було брати богато на серіо, дуже числитися зъ нимъ. Зовсѣмъ нѣ! Зъ процесу представився ôнъ однымъ зъ тыхъ звычайныхъ людцѣвъ, що то, бувае, зôбьются зъ правои пути народнои и пустяться на спекуляцію, а якъ мають бодай трохи спрыту, то легко и не злѝ роблять интересы, и въ кулакъ смѣються зъ тыхъ наивныхъ „дурнѣвъ“-патріотôвъ, що справы народнѝ беруть серіозно. Такій Чехъ Живный, апостолъ россійского панславизму, зовсѣмъ отверто говорить передъ судомъ, що ôнъ однею рукою бере гульдены ôдъ бувшого австрійского министра за пропаганду въ „Parlamentär-ѣ“ идей нѣмецко-централистичныхъ, проклинаныхъ его власнымъ народомъ, — а другою рукою бере рублѣ ôдъ россійск. Благотворительного Комитету за пропаганду культурного „объединенія“ россійского... Характерно!—нема що казати. Але-жь за те д-ръ Живный, пôдбивши число предплатникôвъ свого панславистичного органу зъ 80 на 300, може у Вѣдни выгôдно жити и трудитись для „славяньскои идеи“ — сирѣчь для утопіи „объединенія“ языкôвъ славяньскихъ... Дають Москалѣ рублѣ, — чому-жь ихъ не брати?! И отъ высланый д-ромъ Живнымъ до Россіи „старатись о обмѣну газетъ“ молоденькій гимназистъ, шуринъ его (по православному „Владиміръ“, по католицкому „Ярославъ“) Скрейшовскій дре очи не тôльло Комитетамъ, але и бѣдноѝ вдовѣ по бл. п. Иванѣ Аксаковѣ та монахамъ по монастиряхъ... ну, а при всѣмъ тôмъ для своеи достойнои особы — шуринъ же ôнъ редактора „Parlamentär-a“! — просить царя Россіи собѣ за кума..

И можна-жь такои дѣятельности „славяньскои“, такихъ піонерôвъ хочь-бы и политичного „объединенія“ боятися?! Може Славяньство австрійске, хочь-бы навѣть хотѣло повѣрити въ утопію „объединенія“, ставитись пôдъ прапоръ такихъ Живныхъ?!

Пятьомъ присяжнымъ Нѣмцямъ, що ôдповѣли „нѣ“ на пытанье, чи виненъ д-ръ Живный, — кождый розумный Славянинъ може тôлько вдячнымъ бути. Не есть въ интересѣ Славяньства такихъ людей, якъ д-ръ Живный, робити мученками за „славяньску“ идею... Мимоходомъ сказати, не було-бы то и въ интересѣ Россіи, ut docet исторія нашого п. Венедикта Площаньского, ô. редактора „Слова“...

Мандатъ гр. Романа Потоцкого.

I.

Въ комисіи палаты послôвъ рады державнои заговорено недавно про верификацію выбору гр. Романа Потоцкого. Може бути, що и стане вже колись на порядку дневнôмъ палаты выбôръ того графа на посла зъ меншихъ посѣлостей округа Бережаны-Пôдгайцѣ-Рогатинъ. Противъ того выбору внесли выборцѣ рускѝ въ своемъ часѣ, т. е. ще 5 серпня 1885 року протестъ до палаты послôвъ рады державнои. Мимо того протесту гр. Романъ засѣдаѐ по нынѣ въ радѣ державнôй, хочь зовсѣмъ нелегально, и ажь по трехъ лѣтахъ нагадалась комисія верификаційна спробовати, чи не найшлась-бы въ палатѣ бôльшôсть, щобы сей выбôръ одобрила...

Зъ огляду на важнôсть справы хочемо бодай въ загальнôмъ начерку подати тѝ точки, на якихъ основуеся протестъ выборцѣвъ рускихъ.

„Сила передъ правомъ“ — таке есть мотто протесту, здаѐсь оправдане въ виду неправильностей, котрѝ супроводили славный выбôръ гр. Романа Потоцкого. Тримиліоновый народъ рускій въ Галичинѣ, — кажуть нашѝ протестанты, — мôгъ-бы зъ меншихъ посѣлостей выслати до Вѣдня делегацію зъ 17 послôвъ. Не ôдповѣдаѐ ся цифра чисельнôй силѣ народу рускаго, але такъ велить ординація выборча и зъ тымъ поки-що треба Русинамъ освоитися. Однакожь и до такои цифры своихъ заступникôвъ Русинамъ далеко-далеко! Треба бо знати, якъ тутъ переводяться выборы.

Уже передъ выборомъ — сказано дальше въ протестѣ — польска праса ôднеслась якъ найбôльше ворожо противъ нашого кандидата рускаго, д-ра Дамяна Савчака. Се не дивниця и буденне дѣло тои прасы. Але дивуватись, що и другѝ сферы стали явными противника ми выбору нашого кандидата! Якъ тôлько стало звѣстнымъ, що Русины ставлять кандидатуру д-ра Савчака, заразъ наспѣло зô Львова письмо до повѣтôвъ выборчихъ, що гр. Романъ Потоцкій мусить бути выбраный посломъ. Кромѣ того покликувавъ одинъ панъ предсѣдателя и заступника львôвского рускоего комитету виборчого и заявивъ имъ, що д-ръ Савчакъ есть небезпечный (!) для державы и що наколи комитетъ рускій кандидатуру его пôддержить, то правительство выступить якъ найострѣйше проти всѣхъ кандидатôвъ рускихъ. Зъ ôдки така инсинуація проти д ра Савчака, трудно ôдгадати, тымъ труднѣйше, що д-ръ Савчакъ есть урядникомъ цѣсарскимъ въ службѣ чинноѝ. Оба представителѣ комитету рускаго улягли — и комитетъ рускій въ наслѣдокъ того не поставивъ д-ра Савчака кандидатомъ на посла въ згаданôмъ округѣ выборчôмъ. Осудъ того факту лишае протестъ посламъ рады державнои.

Нелегальности передвыборчѝ були на порядку дневнôмъ. Списы выборцѣвъ не предкладано нѣгде до перегляду сторôнъ интересованыхъ, тожь и вносити реклямацій не можна було. Якъ тôлько розписано правыборы, кинувся до акціи цѣлый персоналъ приватнои службы гр. Потоцкого, ôдъ повномочника до послѣдного побережника, вразъ зъ куплеными агентами, котрыхъ имена протестъ точно наводить. Уживано всякихъ средствъ: пôдкупства и грôзьбы, щобъ тôлько выборцями стали люде „свои“ — приклонники графа. Передъ правыборами пили правыборцѣ горѣвку бочками, а все на коштъ графа Потоцкого. Протестъ вычисляе ôдтакъ способы, якими довершено правыборы въ поодинокихъ селахъ, зъ обставинами, котрѝ не перейшли-бы въ часописи цензуру прокураторску, але о нихъ комисія верификаційна зможе выробити собѣ зовсѣмъ точне на актахъ оперте понятье зъ самого протесту. Правыборы выпали отже не пôсля гадки правыборцѣвъ, а по думцѣ тыхъ, що ними управляли.

Хочь §. 28. alinea 3. ординаціи выборчои выразно постановляе, що предсѣдателями комисій правыборчихъ мають бути лише мѣсцевѝ начальники громадъ, то лучалося такъ, що въ тыхъ комисіяхъ брали участь за-мѣсцевѝ экономы и лѣсничѣ графа. Мимо того въ богато мѣсцевостяхъ не выпали правыборы по нутру графа — и протестъ наводить тѝ мѣсцевости. Але и на то найдено способъ: такѝ правыборы заразъ зношено пôдъ рôзными позорами. Звычайно протестовано длятого, що нѣбы-то правыборы не були всѣмъ точно оповѣщенѝ. Таке сталося, примѣромъ сказавши, въ селѣ Курянахъ, де о. Галькевича формально стеторизовано. Двохъ прочихъ выборцѣвъ голосы, Гнѣвчиньского и Нѣмчиновского зъ Курянъ, що упали на гр. Ром. Потоцкого, суть нелегальнѝ, бо вже правыборы въ Курянахъ були нелегально переведенѝ. Въ Ищковѣ уневажнено легальнѝ правыборы, бо три выборцѣ показалися приклонниками д-ра Савчака. Три ново-выбранѝ далися уняти и голосували ôдтакъ нелегально на гр. Р. Потоцкого. Въ Бурштинѣ переведено першѝ правыборы зовсѣмъ легально, пôдъ проводомъ правит. комисаря. Выбрано 5 Русинôвъ, 3 Полякôвъ и 1 жида. Комисарь заявивъ о. Винницкому, парохови Бурштина, що все ôдбулося въ порядку и що нема нѣякихъ причинъ до протесту. Але мимо того розпоряджено новѝ правыборы безъ докладного оповѣщеня и зъ тыхъ, по довгихъ махинаціяхъ (котрѝ въ протестѣ докладно

Всякій обіжаній, листы заставній, ренты, акціи бôнковѝ и залѣзничнѝ, льосы державнѝ и приватнѝ купуютъ и продаютъ пôдъ найкрайшими условіями. СОКАЛЬ и ЛИЛІЕНЪ ДОМЪ бôнковый и контора выміны.

Д-ръ Іосифъ Милославъ Гурбанъ.

Посмертна згадка.

Дня 21. н. ст. лютого 1888 померъ въ 71 роцѣ житя въ селѣ Глубокôй въ Словаччинѣ священикъ д-ръ Іосифъ Милославъ Гурбанъ, великій патріотъ словацкій, одинъ зъ основателѣвъ словацкои литературы, уталантованый писатель и проповѣдникъ, провôдникъ Словакôвъ.

Іосифъ Гурбанъ, сынъ евангелицкого лютераньского пароха въ мѣсточку Бечковѣ, уродився 19. марта 1817 р. Першѝ науки побиравъ въ Тренчинѣ, а 1830 р. вступивъ до лицея въ Бретиславли (Прешбурзѣ). Укôнчивши евангелицке богословіе, въ р. 1839 ôдбувавъ подорожь по сусѣдноѝ Моравіи и Чехіи, въ 1840 р. ставъ капеляномъ въ мѣсточку Брезовѣ, а въ 1843 р. пароxомъ въ Глубокôй, близько моравскои границѣ. Тутъ оставався до кôнця житя.

До евангелицкого лицея въ Бретиславли горнулося богато словацкои молодежи и той лицей выдавъ многихъ дѣятелѣвъ словацкихъ на поли словесности, науки и политики. Рôвночасно зъ Гурбаномъ пробувавъ тогдѣ въ лицею Людевитъ Штуръ и ôнъ бувъ душею, провôдникомъ кружка словацкои молодежи. Студенты-Словаки сходилися що середы и суботы. На схôдинахъ тыхъ поодинокôй товаришѣ читали творы клясичныхъ поетôвъ славяньскихъ, потôмъ всѣ могли высказувати свои погляды на прочитане, учились ческои граматики (Словаки тогдѣ не мали ще свого языка письменного, а уживали ческого), исторіи литературы, и языкôвъ европейскихъ: англійского, французского и италійского. На сходинахъ спѣвали патріотичнѝ пѣсни, а мѣжь ними найулюбленѣйшу до старинного, словацкого гôрода Нітры:

Nitra, milá Nitra, ty vysoká Nitra!
Kdeže su tie časy, v ktorych si ty kvitla?

Nitra, milá Nitra, ty slovenská mati!
Čo pozrem na teba, musim zaplakati!

Ti si bola nekdy všetkich krajin hlava,
V ktorych tečie Dunaj, Visla i Morava.

Ti si bola sidlo králá Svatopluka,
Ked' tu panovala jeho mocná ruka.

Teraz tvoja slava v tôni skryta leži:
Tak sa časy menia, tak tento svet beži!...

Очевидно, середъ кружка молодежи будився горячій патріотизмъ словацкій. Зъ одноѝ стороны навѣвало на молодѝ душѣ жаль-тугу за давною минувшостею народною, пригадувало силу политично-народну зъ IX. столѣтя за Ростислава и Святополка, князѣвъ велико-моравскои державы, — силу, зруйнована Мадярами въ битвѣ пôдъ Бретиславлемъ 907 р. Зъ другои-жь стороны новочасный рухъ національный въ Европѣ и въ Славянщинѣ додававъ молодымъ патріотамъ надѣѐ и вѣры въ ôдродженье и свого народу. Передъ вакаціями Штуръ збиравъ товаришѣвъ и кождому поручавъ пôдчасъ ферій выглядувати въ краю молодѝ таланты и высылати ихъ до Бретиславля, збирати и записувати народнѝ пѣсни, казки, звычаѣ, въ загалѣ языковый и побытовый матеріялъ, такъ конечно потрѣбный до пôзнаня народу, его свѣтогляду, его духа, его идеалôвъ. И мабуть студіи тыхъ матеріялôвъ языковыхъ та побытовыхъ выродили середъ кружка молодежи словацкои пôдъ проводомъ Л. Штура — гадку: покинути языкъ ческій яко письменный, а звернутися до свого народного (якъ Чехи называють: „нітраньско-тренчиньского нарѣчія“).

Іосифъ Гурбанъ, осѣвши 1840 р. въ Брезовѣ, дописувавъ зъ-ôттамъ до ческихъ часописей по чески. Але небавомъ почавъ писати по словацки (Словаки кажуть: по „slovensk-и“) а що бувъ чоловѣкомъ дуже способнымъ и горячимъ, то стався однымъ зъ першихъ стовпôвъ словацкои письменности. Молодѝ патріоты словацкѝ почали выдавати альманахъ „Nitra“. Перша книга „Nitr-ы“ выйшла 1842 р. ще по чески, а друга 1844 р., пôдъ редакцією І. Гурбана, уже по словацки. Въ тôмъже 1844 р. завязали патріоты словацкѝ литературне товариство „Tatran“ пôдъ проводомъ Годжѣ. Дальше Л. Штурови удалося по довгихъ заходахъ добути дозвôлъ выдавати часопись словацку и въ серпни 1845 р. выйшло пôдъ его редакцією 1-ше число „Slovensk-ихъ Narodn-ихъ Novin“, а потôмъ белетристичный додатокъ „Орелъ Татраньскій“. На другій рôкъ зновъ І. Гурбанъ почавъ выдавати науковый журналъ „Slovenskje Pohlady“ (1846—1851). Такимъ чиномъ языкъ словацкій ôдъ разу ставъ на твердôй певноѝ основѣ до дальшого розвитку свого. Нѣчо не вдѣяли великѝ крики Чехôвъ а навѣть старшихъ Словакôвъ на новину и на молодыхъ новаторôвъ, — Штуръ и Гурбанъ крѣпко боронили языка словацкого, доказуючи, що для просвѣты народнои и до борбы зъ Мадярами Словакамъ конечно потрѣбно живого слова.

Яко священикъ дбавъ Гурбанъ и о добро своихъ парохіянъ и въ загалѣ сельского люду. Въ 1846 р. основавъ ôнъ въ Глубокôй „spolek mirnosti“ и выдавъ брошуру о потребѣ и способѣ основуваня такихъ товариствъ мѣрности мѣжь простолюдьемъ.

Трудячись на поли литературы для своеи народности, І. Гурбанъ рôвночасно (1846 р.) пôднявъ и славно перевѣвъ борбу зъ Мадярами такожь на поли религійнôмъ. Мадяронъ гр. Зай, генеральный инспекторъ евангелицкои церкви, хотячи усунути славяньскій и нѣмецкій языки зъ богослуженя а заступити ихъ мадярскимъ, предложивъ плянъ церковноѝ уніи лютеранôвъ зъ кальвинистами. Очевидно, при такôй уніи Словаки-лютеране попали-бы були въ зависимôсть ôдъ кальвинôвъ-Мадярôвъ и стратили-бы були самостôйнôсть своеи церкви, дуже важну пôдпору народности. І. Гурбанъ ясно зрозумѣвъ небезпечнôсть такои уніи для Словакôвъ и енергично та умѣло выступивъ до борбы противъ неи учеными письмами. За знаменитый твôръ „Unia cili spojeni Lutheranov s Kalviny“ университетъ въ Липску надавъ ёму степень доктора теологіи. І. Гурбанъ побѣдивъ Зая — проектъ уніи мусѣвъ зъ соромомъ упасти. Але молодый пароxъ Глубокои цѣлою своею дѣятельностею и своимъ поведеньемъ зробився нелюбимъ для Мадярôвъ...

Надôйшовъ памятный рôкъ 1848. и отворивъ І. Гурбанови широке поле дѣятельности. Пароxъ Глубокои зробився организаторомъ революційнымъ.

Ледви наступили мартовѝ подѣѐ 1848 р., І. Гурбанъ, проглянувши ситуацію, змѣркувавъ, що хвиля дуже наручна — увôльнити свôй народъ зъ-пôдъ мадярскои кормиги. Скоренько удався до Вѣдня. Тамъ наплыло на той часъ богато Славянъ и рухъ панувавъ мѣжь ними. І. Гурбанъ бувавъ на зборахъ славяньскихъ, говоривъ горячѝ бесѣды и звернувъ на себе увагу. Въ цвѣтни 1848 р. вернувъ до Глубокои и почавъ потайно и явно пôдготовляти повстанье противъ Мадярôвъ а въ интересѣ династіи Габсбургскои. Понавязувавъ зносины зъ провôдниками въ Чехіи та Моравіи и мѣжь полудневыми Славянами. Славяне угорскѝ мали выступити спôльно проти Мадярôвъ. Словакôвъ І. Гурбанъ збиравъ то по мѣстахъ, то пôдъ голымъ небомъ, выясняючи имъ ситуацію

Поручения зъ провинціи сейчасъ задагодкуются, безъ дочисления провизіи.

наведенѣ) выйшло 5 выборцѣвъ, приклонныхъ гр. Потоцкому.

Счисливши все, показуєся, що 10 выборцѣвъ, именно: зъ Курянъ (2), Ищкова (3) и Бурштина (5) голосували на гр. Потоцкого нелегально.

Новый податокъ ѳдъ горѣвки и интересы пропинаціи.

V.

Дальше аргументуѣ меморіялъ stałej komisyi gorzelnianej въ той способѣ: Горальня маѣ дуже велике значенье для економичныхъ интересѳвъ краю, бо перемѣняѣ на мѣсци тяжкій сырѣ продукты (бараболѣ, збѳже), котрѣ легко можуть поисуватись и дуже непригѳднѣ суть до вывозу, въ спиритусъ, котрый може довго консервуватись и котрый легко уживати до експортовои торговлѣ.

Аргументъ сей бувъ-бы справдѣ дуже важкій, коли-бъ досвѣдъ та статистика не стояли зъ нимъ въ дуже разячѳй суперечности.

Горальня мала-бы загально краѣву економичну вартѳсть, коли-бъ справдѣ Галичина експортувала горѣвку на заграничнѣ торги, а не зъуживала єи всеи дома и то въ дорозѣ не якои-будь фабричнои консумціи, т. є. яко средство помѳчне або и матеріялъ для выробу другихъ продуктѳвъ, але въ дорозѣ звычайнои консумціи особистои.

Тымчасомъ статистика даѣ пѳдъ тымъ взглядомъ нашому краѣви дуже сумне свѣдоцтво.

Зъ давнѣйшихъ статистичныхъ трудѳвъ годиться тутъ навести трудъ п. Оттона Гавзнера, звѣстного члена польскои делегаціи у Вѣдни, п. з. „Versuch einer vergleichenden Monographie der Carl-Ludwig-Bahn. Lemberg 1875“, въ котрѳмъ подаѣ авторъ цифры привозу до Галичины и вывозу зъ Галичины рѳзнородныхъ продуктѳвъ, а мѣжь ними и горѣвки. Пѳсля обчисленя Гавзнера вывезено въ минувшѳмъ десятилѣтю рѳчно пересѣчно зъ Галичины 15.387 сотнарѳвъ горѣвки, а привожено до Галичины бѳльше якъ чотыри разы тѳлько, бо пересѣчно 64.084 сотнарѳвъ на одинъ рѳкъ.

Цифръ нынѣшного привозу и вывозу продуктѳвъ до Галичины, а взглядно зъ Галичины не маѣмо пѳдъ рукою, бо урядова статистика выдѣлу краѣвого доси ще не постаралась о ихъ зѳбранье и опубликованье, однакъ дѳзнаѣмось дещо цѣкавого въ тѳмъ предметѣ зъ выданого при кѳнци року 1887 статистичнымъ бюромъ выдѣлу краѣвого труду проф. д-ра Пилята п. з. „Handel Galicyi i Bukowiny w r. 1885 z cesarstwem niemieckiem“. Въ трудѣ тѳмъ сказано на стор. 13, що такъ въ роцѣ 1885 якъ и въ попередныхъ рокахъ Галичина майже зовсѣмъ не вывозила горѣвки до Нѣмеччины, а коли вывозила трохи, то певно пять разѳвъ бѳльше довозила до краю зъ Нѣмеччины. Зваживши, що Нѣмеччина ѳсть одною зъ державъ, зъ котрою Австрія стоить въ найтѣснѣйшѳй торговельнѳй звязи, можемо припустити, що не иншій результатъ показалабы торговельна статистика и въ ѳдношеню до иншихъ краѣвъ, або иншими словами, що пѳдъ взглядомъ цифры вывозу и привозу горѣвки до Галичины станъ рѣчей нынѣ не богато змѣнився ѳдъ того часу, до котрого ѳдносяться цифры труду Гавзнера. А сей станъ рѣчей доказуѣ наглядно, що Галичина не лишь не вывозить горѣвки, але ще и привозить до краю горѣвку зъ чужихъ краѣвъ, консумуѣ отже не лишь цѣлу свою продукцію, але и надвыжку привозу надъ вывозомъ, а консумція та ѳсть майже выключно особиста, бо продукція промыслова вишихъ галузей у насъ такъ якъ бы зовсѣмъ не истнувала, отже и горѣвка взглядно спиритусъ знаходить въ тѳй продукціи дуже мало примѣненя.

Значить отже, що край не зыскуѣ нѣчого зъ тои перемѣны сырыхъ продуктѳвъ землѣ на мѣсци въ горѣвку и що зыскавъ-бы певно бѳльше, коли-бъ тѳ продукты ужито до иншои продукціи, котра не выроджувала-бы надто великои, а до того шкѳдливои пѳдъ многими взглядами особистои консумціи въ краю — а тымъ самымъ оказуѣсь той аргументъ комисіи позбавленымъ всякои стѳйности

Меморіялъ мотивуѣ дальше: Горальня ѳсть великимъ добродѣйствомъ для нашого селяньства, бо даѣ кождои зимы заробокъ 7000—8000 людямъ.

То правда, горальня даѣ заробокъ, але то ще не свѣдчить о тѳмъ, щобы горальня була добродѣйствомъ для того народу, котрый заробляѣ въ нѣй. Противно, она ѳсть для него згубою и то не пѳдъ однымъ, а пѳдъ многими взглядами.

Мы поминаѣмо вже не маловажну зовсѣмъ тутъ сторону моральну, поминаѣмо фактъ, що въ мѣсцяхъ, де ѳсть горальня, найтяжше шириться тверезѳсть мѣжь народомъ и найбѳльше все ще лучаѣсь злочиньствъ, а пѳднесемо головно лишь сторону економичну. Зъ того становища мусимо замѣтити передовсѣмъ, що платня роботникѳвъ при гораль няхъ ѳсть звычайно дуже низька и не покрываѣ зовсѣмъ анѣ страты часу, анѣ страты силъ роботника, не говорячи вже про ѳдшкодованье некористей, якѣ поносить роботникъ при гораль няхъ пѳдъ взглядомъ фізіологичнымъ та моральнымъ.

Що бѳльше, самъ фактъ розширеня горалень и збѳльшеня продукціи горѣвки потягаѣ за собою зниженье платнѣ роботникѳвъ, а то тымъ бѳльше, позаякъ роботники рѳльничѣ не мають анѣ того духа солидарности, анѣ не знають тыхъ способѳвъ самопомочи, якими бороняться роботники при другихъ фабрикахъ.

Що въ тыхъ краяхъ, де росте продукція горѣвки и споводована нею консумція особиста, зовсѣмъ пропорціонально знижаѣсь платня роботника въ загалѣ, выказують слѣдуючѣ цифры, зѳставленѣ пѳсля урядовыхъ оголошень державнои статистичнои комисіи:

Назва краю	На 100 публичныхъ льокалѣвъ ѳсть горѣвчаныхъ шинкѳвъ	Платня пересѣчна роботника выносить дневно
Галичина	95	46 кр.
Буковина	93	55 кр.
Моравія	87	56 кр.
Шлезія	82	58 кр.
Чехія	53	66 кр.
Крайна	70	80 кр.
Стирія	13	80 кр.
Зальцбургъ	5	90 кр.
Австрія горѣш.	2	94 кр.

и т. д.

Замѣтити належить, що выказана высше пересѣчна цифра платнѣ роботника въ Галичинѣ въ загалѣ ѳсть значно бѳльшою ѳдъ пересѣчнои цифры платнѣ роботника при гораль няхъ.

Кромѣ того маѣ той выхваленый меморіяломъ заробокъ, якій даютъ гораль нѣ нашому народови, и той благодатный наслѣдокъ, що ѳдтягаѣ нарѳдъ ѳдъ другихъ способѳвъ труду и заробкованя. Въ зимовѣ днѣ, де роботы коло рѳльничого господарства мало, розвиваютъ въ другихъ краяхъ рѳльники-селяне домашный промыслъ, котрый приноситъ имъ часомъ далеко бѳльше доходѳвъ, якъ рѳля, а при тѳмъ не нищить ихъ физичныхъ и моральныхъ силъ, а противно скрѣпляѣ ихъ такъ само, якъ скрѣпляѣ и звязи родинного житя, бо не ѳдрываѣ рѳльникѳвъ ѳдъ ихъ домѳвъ, а противно лучить цѣлу родину при одной роботѣ.

У насъ нема що и думати про домашный промыслъ а то именно тамъ, де ѳсть горальня, бо легкій заробокъ сполученый зъ другими принадами тягне рѳльничій нарѳдъ до горалень, котрѣ нищать ихъ силы и здоровье, а не ѳдплачуютъ нѣчимъ тыхъ жертвъ, якѣ милѳны нашого народу поклали на жертвенникъ всепожираючого мольоха нашого бѣдного краю — горѣвки!

Зъ кѳлькохъ тыхъ слѳвъ выходить ажь надто ясно, кѳлько правды въ словахъ шляхотского меморіялу, котрыми пѳдносить добродѣйства горальнѣ для сельского рѳльничого народу.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Черновець.

[Румуньскій шовинизмъ а православіе.]

Дякувати Богу и людемъ доброи волѣ, иде у насъ зъ самопѳзнаньемъ народу несогѳрше.. хотяй куды ступишь, давлять Руму ны, тай ще и свои („Русская Правда“) не дуже жалують, а все таки зерно бл. п. Осипа прозябаѣ и кѳльчиться, бо здорове, крѣпке та выхухане пѳдъ самымъ серцемъ.

Одною зъ першихъ руско буковиньскихъ громадъ, що зъ дрѣмоты вѣковѣчнои пробудились до працѣ надъ собою, ѳсть безперечно громада Раранче коло Черновець. Не довгій се часъ ѳдъ коли тамъ читальня завязалася, а успѣхи єи величезнѣ; правдива радѳсть поговорити зъ котрымъ изъ читальникѳвъ... они смѣло сказати можна, могли-бъ и неодного малодуха интелигентного научити патріотизму та любови до рѳдного слова. Не зважають они, що давлять жандармы, паны, пѳдпанки а навѣть румунизаторы священики православнѣ; не зважають, що ворожа рука пѳдпалюѣ ихъ домѳвства (голову читальнѣ Ст. Дутку уже два разы спалили) а горнуться до свого огнища та тамъ розгрѣваються до працѣ. Та бачите, любѣ Читателѣ, се Румунамъ не гараздъ, бо бачуть, що ихъ панованье жде трогаюча для нихъ „вѣчная память“, — тому-жь зѳ своимъ митрополитомъ „Andrieviciuciu“ (давнѣйше Андрієвичемъ) знеохочують, страшать, зневоляють, манять приобѣцянками слѣпыхъ людей, остерѣгаючи ихъ передъ сташною Медузою просвѣты. Слабодухи або й темнѣ масы — покорнѣ, бо така вдача Русина, то зъ боязни, то въ надѣѣ щось дѳстати (vide священики православнѣ рускаго роду), мовчать, хилять голову пѳдъ ярмо румуньске, та хочь имъ въ нѣмъ не до-лиця, то все таки тягнуть тую величезну борону, що вырываѣ руске корѣнье та румуньскою глиною єго прикрываѣ. Та не такъ легко иде имъ зъ тыми, котрѣ помѣркувавши письмо носомъ, за працю взялись и пѳзнали, що ихъ болить и якимъ способомъ бѳль загоити.

Ось въ селѣ Раранчу розпаздувалися румунизаторы на велику скалю., выбрали собѣ двѳрникомъ Красовского а ѳнъ господаривъ, якъ самъ хотѣвъ та якъ хотѣли тѳ велебнѣ паны, що єго двѳрникомъ поставили. На него права нѣгде найти не було можна, єму все позволявъ одинъ §. — а тымъ параграфомъ були выборы; увиваѣся пѳдчасъ нихъ, якъ лишь сердега мѳгъ, бо-жь двѳрництво було доброю заплатою. Знищити читальню, се було головною задачею єго, бо она парализувала всѣ єго замѣры, — и тутъ поступавъ мовь справдешный Макіавелі. Надоѣло се людямъ: жалуються, просять, молять... нѣчо не помагаѣ; ихъ голосъ бувъ „гласомъ вопіющого во пустини“. Ажь на конецъ задумали они думку: пѳйти до митрополита, та мовь у батька пожалуватись на все то, що ихъ давить. Громадно зѳбралась майже цѣла читальня и пѳйшли просто до свого владики. Розповѣли все, пожалувались, отворили передъ нимъ цѣлу болючу грудь та чекають, що ѳнъ порадить. Ой порадивъ! — всѣхъ ажь за серце ймило. — „Лишѣть — каже — се пусте дѣло! Лишѣть вашу читальню, котру Дутка бунтомъ збудувавъ, а все буде добре!“ Глянувъ одинъ на другого.. а зъ устъ до устъ поплыло тихцемъ: „Що? Читальня пусте дѣло?... Ходѣмъ братя, ходѣмъ чимъ скорше!... намъ тутъ не бути! Рѳдну маму покинути?... Сего мы нѣколи не зробимо.“ И мовь одинъ мужь опустили они дорогу палату, въ котрѳй рады шукали, а пѳйшли — пѳйшли громадно до крил. о. Костецкого. Тутъ почули зовсѣмъ що инше, якъ въ палатѣ митрополита Морарію, — тожь и заявили, що надъ 500 щиро-рускихъ душъ зъ Раранча хоче привлучитись до тои церкви, котра ихъ питомими святощами кормити буде. При тѳмъ просили, щобы доконче дѳстали свого окремѣшного провѳдника, котрый зъумѣвъ-бы ихъ по всѣхъ тернистыхъ дорогахъ певною рукою попровадити. О. Костецкій приобѣцявъ, що о то всѣми силами буде старатись у Вирсв. еп. Юліяна.

Заявленя переступу на греко-кат. вѣру почали вже громадно сыпатися зъ Раранча до черновецкого ц. к. староства...

Чи се не отямить слѣпыхъ румунизаторѳвъ? Часъ покаже.. та я въ тѳмъ дѣлѣ пессимистъ... не вѣрю. *К.*

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державнои.] На вчерашнѳмъ засѣданю палаты послѳвъ явився Пернерсторферъ, а послы обступили єго доокола и выпытували єго о пригодѣ, яка єму лучилася. Пернерсторферъ бувъ не зовсѣмъ здоровъ але оповѣдавъ зъ гумором, що разомъ зъ жѣнкою оббивъ добре напастникѳвъ. Заразъ на початку засѣданя пос. Штайнвендеръ именемъ нѣмецкого клюбу внѣсъ интерпеляцію до президента палаты, що ѳнъ думаѣ предприняти, щобы забезпечити послѳвъ ѳдъ напастныхъ розбишакѳвъ. Бесѣдникъ доказувавъ, що причиною нападу на Пернерсторфера була єго бесѣда въ палатѣ послѳвъ. Президентъ Смолька высказавъ своѣ обуренье по причинѣ сего факту, але заявивъ, що не може нѣчого зробити, бо по-за палатою не маѣ нѣякои власти. Обиженый мусить самъ шукати собѣ сатисфакціи. Не знаю — казавъ президентъ — чи сей фактъ стоить въ звязи зъ бесѣдою, яку ѳнъ мавъ въ радѣ державнѳй. — Зъ порядку дневного приступлено до дебаты надъ проѣктомъ закона о знесеню примусу легализаційного документѳвъ въ дрѳбныхъ справахъ грунтовыхъ. По промовѣ референта Фукса промовлявъ пос. Тиркъ и выступивъ енергично въ оборонѣ селянъ, жадаючи знесеня такого примусу. Бесѣдникъ выступивъ остро противъ палаты за то, що она завсѣгды накладаѣ великій тягары на селянъ и поставивъ внесенье, щобы примусъ легализаційный починався доперва ѳдъ 500 зр. а не ѳдъ 100 зр., якъ то предкладаѣ комисія. Пос. Розеръ казавъ, що бувъ за повнымъ знесеньемъ такого примусу, але позаякъ нема на то теперь надѣѣ, то пѳдпираѣ внесенье Тирка. Пос. Гаригафтъ доказувавъ, що примусъ легализаційный не устереже ѳдъ обманьства, а обтяжаѣ лишь селянъ въ користь нотарѣвъ. — Мин. Пражакъ заявивъ, що правительство не згодиться нѣколи на знесенье того примусу ажь до высоты 500 зр. Внесенье Тирка пѳдперли такожь послы Бинертъ и Рогль (селянинъ), а сей послѣдный доказувавъ, що легализація для селянъ ѳсть непотрѣбна и руйнуюча; легализувати могли-бы и вѳйты. — Пос. Кронаветтеръ выказувавъ на пѳдставѣ власного досвѣду, якій шкоды выходять для селянъ зъ несправедливого примусу и казавъ, що позаякъ при обсаджуваню посадъ нотарѣвъ правительство маѣ рѣшучій вплывъ, то здѳбныхъ и вольнодумныхъ кандидатѳвъ поминаѣся, а за то протегуѣся мѣрноту. Бесѣдникъ не може поняти, якъ може рада державна ухвалювати примусъ легализаційный противъ волѣ и бажаня всѣхъ интересованыхъ — селянъ, выключно лишь для того, щобы мала кляса нотарѣвъ мала товстій доходы. Селяне идуть часто цѣлыми процесіями до нотаря, щобы легализувати малозначнѣ акты. Крѳмъ звычайныхъ коштѳвъ стемпелевыхъ и таксъ мусять они спроваджувати ще свѣдкѳвъ и разомъ зъ ними марнувати цѣлій днѣ въ канцеляріи нотаря. Бесѣдникъ заявивъ, що на разѣ буде голосувати за внесеньемъ Тирка. Опѳсля приступлено до спеціяльнои дебаты — При кѳнци засѣданя поставивъ Шенереръ интерпеляцію о однѳмъ фактѣ, въ котрѳмъ офицеръ збиткувався надъ воякомъ. — Слѣдуюче засѣданье въ пятницю.

——

О скѳлько вже теперь предвидѣти можна, розбилась акція россійска въ справѣ болгарскѳй. Якъ звѣстно, Россія зажадала була насамперед, щобы всѣ державы, пѳдписавшій берлиньску угоду, заявили спѳльно Портѣ, що уважають становище кн. Фердинанда въ Болгаріи за незаконне, и щобы зажадали ѳдъ Порты, щобы она выступила въ тѳмъ дусѣ енергично и загрѣвавъ до борбы о волю народню. Довго тревати така агитація не могла. І. Гурбанъ мусѣвъ утѣкати зъ Глубокои а за нимъ бувъ выданый листъ гѳнчій. Кидався на всѣ боки: у Вѣдни вѣвъ переговоры зъ провѳдниками славяньскими; въ Празѣ бравъ участь въ славяньскѳмъ зъѣздѣ; спроваджувавъ для повстания оружіе; бувъ въ сербскѳй Воєводинѣ, въ Бѣлградѣ, въ Хорватіи, въ Славоніи, всюды загрѣваючи до борбы...

Прийшло наконецъ и до повстаня Славянъ. Гурбанъ — а зъ нимъ Штуръ, Годжа и ще кѳлькохъ товаришѣвъ — бувъ головнымъ проводиремъ повстаня Словакѳвъ и зробивъ двѣ выправы на Мадярѳвъ. Мадяры були значно дужшій, тожь першій борбы мусѣли выпасти въ некористь Славянъ. Дня 13. жовтня 1848 р. І. Гурбанъ явився до Праги и тутъ зъ Штуромъ и Годжею готовивъ другу выправу. Тогдѣшный командантъ Праги кн. Виндишгрецъ — кажуть, що зъ порученя Єлячича — не зборонявъ организаціи повстанчои. И на що мавъ зборонювати? Се дѣялось прецѣнь въ интересѣ династіи и цѣлости монархіи! Друга та выправа була щасливѣйшою. Дня 11. грудня 1848. Мадярѳвъ выперто за Ваґу, 14. сѣчня 1849. І. Гурбанъ стоявъ таборомъ въ Мосѳвцяхъ, а 8. лютого въ Ст-Ніклясъ, куда громадно спѣшили охотники зъ нітраньского, тренчиньского, туроцкого и иншихъ округѳвъ... навѣть зъ рускихъ. „Зоря Галицка“ ще зъ 10. сѣчня 1849. доносила: „Цѣлый Сѣверъ Угорщины вже слобѳдно ѳддихаѣ, а коло священника Гурбана горнутъ ся всѣ Словаки и Русины на охоту противъ вороговы, щоб' го дѳстати въ єго власнѳмъ гнѣздѣ...“ Не будемо тутъ описувати вѳйны мадярскои.. хѳдъ єи вѣдомый.. прийшли „ребята“ царя Николая... Дьердій капитулювавъ...

Але заки велася вѳйна, І. Гурбанъ кинувся рѳвночасно дѣлати дипломатично для народнои справы. Уже въ мартѣ 1849 р. Гурбанъ на чолѣ великои депутаціи являѣся въ Оломуцу. Дня 20 марта депутація була на авдіенціи у цѣсаря Франць Іосифа І. Депутація, покликуючись на права народнѣ и на вѣрнѳсть та дѣломъ горячо заявлену ѳдданнѳсть династіи, просила молодого цѣсаря о признанье Словаччинѣ автономіи. Цѣсарь принявъ депутацію дуже ласкаво. Дня 22 серпня 1849 р. Гурбанъ разомъ зъ Штуромъ подавъ министрови Бахови пропамятне письмо о положеню Словаччины и о потребѣ автономіи для краю. Була надѣя, що Словакамъ „усмѣхнеться доля“. Русины галицкій, котрѣ тогдѣ ѳдгравали въ Австріи таку саму ролю, якъ Словаки, дѣлили надѣю провѳдникѳвъ словацкихъ. „Єсть надѣя, — писала „Зоря Галицка“ д. 3 жовтня 1849 р., — же Словаччина буде ѳтъ Угорщины ѳтдѣлена и буде становити окремѣшну область. Народное посланничество предложило тую рѣчь въ прошенію до министерства яко желаніе народа, выказало потребу того, и просило, абы такожь край угорскихъ Русинѳвъ ѳтъ Угорщины бувъ ѳтлученый и становивъ свои столицѣ. Маршалъ Радецкій, котрому посланничество такожъ представлялося, мавъ обѣцяти тую справу поперати.“ Въ жовтни зновъ депутація Словакѳвъ мала авдіенцію у цѣсаря и просила о утворенье зъ Словаччины самостойного краю коронного пѳдъ старымъ именемъ „Словеньска“. Надѣѣ розвѣялись...

І. Гурбанъ вернувся до своѣи Глубокои. Ѳнъ бувъ суспендованый и выточено проти него слѣдство. Судъ признавъ І. Гурбана невиннымъ и зновъ введено єго въ урядъ пароха. Теперь ѳддався ѳнъ тихимъ трудамъ литературнымъ. Коли славный Коляръ ѳдѳйшовъ до Вѣдня на катедру славяньскихъ старинностей, Гурбана выбрано на єго мѣсце проповѣдникомъ словацкои громады евангелицкои въ Пештѣ, — але ѳнъ не принявъ тои почести, волѣвъ остатися на парохіи въ Глубокѳй.

По италійскѳй вѳйнѣ 1859 р., коли упала Бахѳвска реакція и въ Австріи засвитала доба конституційна, Гурбанъ зновъ выйшовъ зъ свого затишку. Въ 1861 р. ѳнъ явився на зъѣздъ Словакѳвъ въ св. Мартинѣ туроцкѳмъ, промовлявъ тамъ и взявъ участь въ высланѳй того року депутаціи до цѣсаря зъ домаганьемъ переведеня рѳвноправности народу словацкого...

Хѳдъ исторіи знаный — а Словаччина дуже богато маѣ схожого зъ Галичиною. И галицкій Русины въ 1848 р. слали депутаціи и мали надѣю на подѣлъ Галичины... а зъ засвитаньемъ конституціи надѣялися рѳвноправности... Мало-по малу карта исторіи почала обертатися... въ Словаччинѣ прийшли до власти Мадяры, а въ Галичинѣ Поляки, проти котрыхъ 1848 р. Словаки и Русины пѳднесли були оружіе въ интересѣ цѣлости монархіи...

Tak sa časy menia, tak tento svet beži...

Розумѣѣся, не гараздъ уже жилося ѳдъ тогдѣ І Гурбанови. Гадки єго не здѣйстнилися, Мадяры не гладили єго по головѣ, але ѳнъ все зносивъ зъ достоинствомъ, не покидаючи трудитись всѣми силами для добра свого народу и все вѣруючи въ красшу долю... Въ 1871 р. пересидѣвъ за прасову провину въ вязници въ Коморнѣ и умеръ въ судовѳмъ слѣдствѣ...

Велика то страта для Словакѳвъ. Не стало чоловѣка-патріота, що въ найтяжшихъ хвиляхъ житя народного зъ свѣдомостею великои цѣли и зъ енергіею проводивъ свому народови и до кѳнця житя не стративъ высокои идеѣ народнои.. Була се, на всякій способъ, одна зъ выдатнѣйшихъ личностей въ Славянщинѣ сего столѣтя. Честь єго памяти!

Ив. Б. Ле—й

гично противъ Кобурга и завела законный станъ въ Болгарiи. Ся акцiя Россiи очевидно не удалася, бо она хочь не формально, то однакожь фактично вже покинула єи и пôшла за радою, яку подала ѣй недавно „Nordd. Allg. Ztg.“, т. є. звернулась зъ своимъ жаданьемъ безпосередно до Порты. Минувшои суботы предложивъ именно россiйскiй пос. Нелидовъ повысше жаданье Портѣ, а єго пôдперли послы Нѣмеччины и Францiи. Австрiя, Италiя и Англiя не прилучились до сего жаданя Россiи. Коли отже Россiя клала первѣстно велику вагу на то, щобы всѣ державы спôльно выступили противъ кн. Фердинанда а теперьôдступила ôдъ того, то тымъ самымъ и зреклась въ сѣй справѣ великои акцiи европейскои, а тымъ самымъ и улекшила Туреччинѣ єи становище. Порта теперь рѣшучо не зробить нѣчого въ справѣ болгарскôй и буде могла выгôдно покликатись на то, що нема згоды всѣхъ державъ, отже и она не може нѣчого предприняти. Выступленье всѣхъ державъ спôльно, було-бы Туреччину впровадило въ далеко бôльшiй клопôтъ; теперь же може она бути спокôйною. Що Порта не зробить въ болгарскôй справѣ нѣчого, потверджує такожь и „Pol. Corr.“, котра одержала зъ Константинополя таку вѣсть: Въ тутешныхъ кругахъ дипломатичныхъ сумнѣваються загально о безпосереднôмъ практичнôмъ успѣху россiйскои акцiи, котру пôдперли такожь Нѣмеччина и Францiя. Уважають тутъ за рѣчь дуже имовѣрну, що Порта ôдложить своє рѣшенье на часъ пôзнѣйшiй и буде проволѣкати справу въ той спосôбъ, що стане доказувати, що насамперед треба послухати, якъ на цѣлу справу будуть дивитися другi кабинеты.

Въ тôмъ самôмъ дѣлѣ пишуть зъ Вѣдня до „Czas-y“ такъ: „Дипломатичнi рѣчи стоять теперь такъ, що Россiя предложила султанови першу точку своихъ довѣрочныхъ предложень, въ котрыхъ жадає, щобы Туреччина оголосила незаконнôсть власти кн. Фердинанда въ Болгарiи. Єи пôдперли такожь Нѣмеччина и Францiя, а вздержались ôдъ того Австрiя, Италiя и Англiя. Крôмъ сего не звѣстно доси нѣчого певного. Занотувати хиба треба поголоску, пôсля котрои цѣсарь Вильгельмъ мавъ написати власноручнi письма до цѣсаря Францъ Iосифа и царя Александра III. (Наша телеграма зъ Вѣдня донесла була о тôй поголосцѣ вже давнѣйше. *Ред.*), въ котрыхъ каже, що хотѣвъ-бы ще передъ смертею видѣти болгарску справу залагоджену. Пôсля тои самои поголоски мавъ цѣсарь Францъ Iосифъ заявити, що хотѣвъ-бы залагодити цѣлу справу мирно и мировымъ судомъ. Чи такъ єсть, годѣ знати, але наколи-бъ такъ мало бути дѣйстно, то треба-бы дожидати якоись змѣны австрiйскои политики вже супротивъ першои точки россiйскихъ предложень. Тутъ запримѣчено, що пôвъурядовi газеты италiйскi ôдносяться якось дуже дружно и згôдно до найновѣйшого становища Россiи.“

„N. fr. Presse“ *нотує за „Моск. Вѣдом.“* вѣсть, що Порта признала офицiяльно болгарского агента Вулковича представителемъ Болгарiи. На замѣтку Нелидова, що се противиться становищу Порти супротивъ незаконного правительства въ Болгарiи, мала Порта ôдповѣсти, що она придержуєсь берлинъскои угоды, котра дозволяє, щобы Болгарiя мала при Портѣ свого законного представителя.

——

Зъ Варшавы доносять до „Pol. Corr.“, що россiйске министерство вôйны закупило въ послѣдныхъ днiяхъ на Волыни и Подôлю 150.000 четвертей (1 четвертъ = 177 килогр.) збôжа. Половина тои доставы єсть призначена до крѣпостей въ Луцку, Рôвнôмъ и Дубнѣ, а останокъ для другихъ залогъ въ захôдныхъ губернiяхъ. Въ округахъ люблинъскои губернiи списали комисiи войсковi всѣ конѣ и артикулы провiянтовi, котрi въ данôмъ случаю будуть потрѣбнi для войска.

Въ дипломатiи россiйскôй має настати мала змѣна. Посолъ при перскôмъ дворѣ кн. Долгоруковъ має вернути до Петербурга, а на єго мѣсце пôде теперѣшный посолъ въ Чорногорѣ Аргиропуло Посломъ въ Чорногорѣ має бути именованый сынъ министра дѣлъ заграничныхъ, Михаилъ Гирсъ.

Спадокъ рубля заворушивъ нынѣ цѣлый свѣтъ финансовый. „N. fr. Presse“ пише въ сѣмъ дѣлѣ такъ: Валюта россiйска стоить нынѣ пôдъ напоромъ страшнои паники. Не можна вже говорити навѣть о паденю курсу рубля, а хиба лишь о упадку цѣлого россiйского кредиту грошевого. За 100 рублѣвъ золотомъ треба нынѣ платити паперовыми рублями не менше якъ 196.3; россiйске ажiо выносить отже 96.3% Такъ скорый спадокъ може исторiя финансова лишь дуже рѣдко записувати. У Вѣдни плачено рубель дня 27 с. м. по 1 зр. $2^{3}/_{4}$ кр. На берлинъскôмъ торзѣ выкликавъ особливо велике занепокоєнье спадокъ курсôвъ россiйского банку для заграничнои торговлѣ. Акцiи того банку, номинальнои вартости 250 рубл. паперовыхъ, нотовано по 38·5% въ золотѣ. Все то доказує, що Россiя находиться середъ великои кризы економичнои Моск. нѣмецка газета подає вѣсть, що въ Петербурзѣ запанувавъ на биржи страшный переполохъ а въ Москвѣ єсть по сѣй причинѣ також великiй неспокôй. „Нов. Врем.“ старалося успокоити трохи умы тымъ, що рознесло вѣсть, будьто бы Вышнеградскiй взявъ назадъ свôй проектъ о заведеню факультативнои валюты металичнои, але тому нѣхто не хоче вѣрити. Загально впадає въ очи, що появилося дуже богато новыхъ банкнотôвъ рублевыхъ и загально думають, що Вышнеградскiй думає симъ способомъ стягнути золото зъ заграницѣ до краю.

——

Офицiяльнi бюлетины о станѣ здоровля нѣмецкото наслѣдника престола доносять безустанно, що недужiй маєся не зле; вѣсти тi однакожь здаються мати лишь ту цѣль, щобы не непокоити цѣсаря Вильгельма, на дѣлѣ же станъ здоровля недужого єсть критичный а князь самъ має бути переконаный, що вже довго не пожиє.

——

Паризкiй „Figaro“ подавъ бувъ недавно вѣсть, що кн. Фердинанъ мавъ высказатися дуже легковажно о заслугахъ гр. Зичого въ справѣ єго выбору. Гр. Зичи оголосивъ отже теперь письмо въ угорскихъ газетахъ, въ котрôмъ каже, що не знає, зъ ôдки кн. Фердинандъ мôгъ прийти на ту гадку, що ôнъ (Зичи) хвалився передъ кимсь тымъ, що допомôгъ до єго выбору „Я — каже Зичи — анѣ не довѣвъ до того выбору анѣ не мавъ-бы чимъ хвалитися. Справы, якi теперь ведуться въ Болгарiи, уважаю за важнѣйшi якъ яку небудь особу, єи добрi стороны або моральнi хибы. Впрочѣмъ князь знає, що має зробити яко джентельменъ. Я не хочу запускатись зъ нимъ въ дискусiю.

НОВИНКИ

— **Посолъ о. Н. Сѣчиньскiй** повѣдомляє насъ, що на домаганье своихъ выборцѣвъ мусѣвъ ôдложити своє справозданье посольске на весну Выборцѣ въ теперѣшну пору при тяжкихъ дорогахъ не могли бы числено зъѣхатись до Гусятина.

— **Громадный переходъ ка унiю православныхъ Русинôвъ въ селѣ Раранчи на Буковинѣ** (гл. допись зъ Черновець въ нынѣшнôмъ числѣ „Дѣла“) єсть — и мы скажемо за нашимъ Вп. дописователемъ — грôзне memento для буковиньскихъ румунизаторôвъ. Хто сѣє вѣтеръ, жне бурю!

— **Зъ Тернополя пишуть намъ:** Зъ оголошеныхъ чотырохъ вечеркôвъ, що мали въ нашôй „Бесѣдѣ“ выповнити сезонъ мясниць, ôдбувся д. 19 н. ст. лютого уже третiй и удався дуже добре. На першихъ двохъ було менше гостей, а на сей мимо злои дороги прибуло досыть зъ околицѣ. Забава велась дуже весело и протяглась ажь до рана. Одно годиться примѣтити, що въ народнôмъ строю була лишь одна панночка, хочь и всѣ иншi строѣ нашихъ красавиць були гарнi. — Заразомъ пригадуємо, що останный вечерокъ ôдбудеся 11 н. ст. марта и надѣємось також богато гостей.

— **Зъ Стрыя пишуть намъ:** Щобы вволити волю участникôвъ послѣдныхъ вечерниць, устроює вы дѣлъ „Рускаго Касина“ ще одну забаву зъ танцями, а то въ недѣлю мясопустну, 11 н. ст. марта, — и має честь запросити Вп. Родимцѣвъ зъ родинами. — При сѣй нагодѣ хочемо попращатися сердечно зъ Вп. о. Вергановскимъ зъ Лукавицѣ, котрый ôдъ хвилѣ заснованя нашого товариства зачислявся до дѣятельнѣйшихъ членôвъ того-жь, а переносячись въ Золочѣвске, опускає теперь Стрыйщину, въ котрôй красными прикметами душѣ своєи зъєднавъ собѣ щире поважанье и сердечну любовь. — *Ôдъ выдѣлу „Рускаго Касина“.*

— **Зъ Теребовлѣ пишуть намъ:** Якъ зачуваємо, прокидаєся сего року и въ Теребовли якесь житье народне. *Дня* 11 н. ст. марта с. р. має ôдбутися вечеръ въ память XXVII. роковинъ смерти генiя нашого Тараса Шевченка. Зъ огляду однакъ на то, що д. 11 н. ст. марта дає вечеръ зъ танцями „Бесѣда Руска“ въ Тернополи, чи не пораднѣйше було-бы змѣнити часъ, поки ще нема розôсланыхъ оповѣщень и запросинъ, а выминенье колизiй може на лучше выйти якъ для комитетôвъ такъ и для публики.

— **Имонованье почетныхъ крилошанъ** львôвскои архiепархiи опôзняєсь — якъ зачуваємо — за-для того, що министерство звернуло списъ предложеныхъ кандидатôвъ назадъ до намѣстництва, жадаючи точного поданя стану маєткового кождого зъ кандидатôвъ.

— **Великопôстнi проповѣди** для гр.-кат. воякôвъ львôвского гарнизону буде держати въ днiяхъ 21 и 28 марта капелянъ войсковый о. Климентiй Литиньскiй, а въ днiяхъ 4 и 11 цвѣтня капелянъ войск. о. Касiянъ Куницкiй въ церкви св. Юра.

— **Церковь сс. Василiянокъ у Львовѣ** при улици Зыбликевича (давнôй Стрыйскôй) буде зъ весною будуватися дальше и на ту цѣль зложено вже надъ 600 зр. Пора вже, щобы будова сеи церковцѣ, перервана ôдъ пяти лѣтъ, була докôнчена.

— **Зъ Черновець пишуть намъ:** П. Павло Кирчôвъ обнявъ посаду секретаря „Народного Дому“ въ Чернôвцяхъ а рôвночасно веде редакцiю „Буковины“. — Комитетъ черновецкiй для ювилею папского постановивъ выдати адресу буковиньскихъ католикôвъ книжочкою въ трехъ языкахъ: рускôмъ, польскôмъ и нѣмецкôмъ. — Дня 26 с. м. найдено пôдъ цвинтаремъ черновецкимъ двое дѣтей неживыхъ, пôдкиненыхъ; слѣдство ведеся. — Немало шуму наробивъ тутъ фактъ пропажи однои дѣвчины: по 14 днiяхъ найдено єи въ кирници пана Стирчи.

— **О. Клим. Литиньскiй**, выбраный загальными зборами яко членъ управляючого совѣта „Народного Дому“, має — якъ зачуваємо — зложити се достоiньство.

— **Впр о. Стефанъ Качала** пише намъ въ листѣ мѣжь иншимъ: „Я дуже радъ, що зборы „Народнои Рады“ ôдбулися величаво. Телеграму (привѣтну ôдъ зборôвъ — *Ред.*) отримавъ я другого дня коло полудня, то вже й не часъ було ôдповѣдати“. Дальше звѣщає насъ Впов. о. Стефанъ, що якъ тôлько весною повѣє и потеплѣє, возьме за перо и писати-ме для нашои часописи.

— **Дирекцiя заведенья лѣчничого въ Любѣни** вызначила чотыри сезоны въ часѣ ôдъ 1 червня до 20 вересня, въ котрыхъ можуть чотыри бѣднi священики одержати безплатно купелѣ и помешканье, а за се обовязанi будуть въ часѣ свого побутя ôдправити щоденно службу Божу въ каплици тамошнього заведенья. Священики потребуючi такихъ купелей, зволять зголоситися до заряду заведенья лѣчничого въ Любѣни, а сей вызначить часъ, въ котрôмъ сезонѣ просячiй о тое священикъ може приѣхати до купелей.

— **До контролѣ войсковои** покликано недавно тому кôлькохъ священикôвъ зъ Тернопôльщины до Львова, хочь пôсля закона священики не суть обовязанi до того. Добре було-бы, щобы митроп. Консисторiя подала дотычну уставу до вѣдомости духовенъства, щобы на случай потребы дотычнi особы знали, якъ мають поступати, могли на ню покликатись и не выставлялись безъ потребы на выдатки далекои подорожи.

— **Кураторiя школы рôльничои въ Ягольници** на засѣданю въ Чортковѣ признала найспособнѣйшимъ на управителя сеи школы Антона Свѣжавского и предложила єго выдѣлови краєвому до именованя.

— **Зъ Тернопôльского доносять намъ:** Тернопôльскiй округъ шкôльный объѣзджають теперь совѣтникъ краєвои рады шкôльнои п. Мандибуръ и тернопôльскiй инспекторъ шкôлъ народныхъ.

— **Дрôбнi вѣсти.** Въ Будапештѣ здефравдувавъ надпоручникъ при артилеріи, Иванъ Витасъ, 30.000 зр. зъ ôдданои єму касы и утѣкъ имовѣрно до Россiи. — Въ Варшавѣ въ переповненôй божници жидôвскôй почалася въ суботу пôдчасъ свята „пуримъ“ сварка помѣжь женщинами на галеріи; черезъ то зробився заколотъ и кôлька осôбъ задушено а богато потерпѣло ушкоды на тѣлѣ. — Дня 6 л. марта ôдбудеся вѣнчанье п. Клементiя Слюзара, укôнченого богослова, зъ панною Стефанiєю Студиньскою въ Кипячцѣ коло Тернополя.

Надôслане.

Переважаюче число.

Не доказано єще статистично въ нашôй науцѣ, якъ великiй процентъ женщинъ страдає на жѣночi недуги; однако на кождый случай єсть се вельми переважаюче число. Кождый дѣйствуючiй недугъ низшихъ органôвъ тѣла и богато иншихъ, хотяй и не органичныхъ недугôвъ у женщинъ проминули-бы — якъ учать лѣкарскi поваги — если-бы нирки и печѣнка були безпастанно въ цѣлковито здоровôмъ станѣ. Безъ пожитку прийдеся основно вылѣчити жѣночi недуги, если перше не усунеся головнi причины сихъ недугôвъ: Квасы, причины запалень и соки, зъ котрыхъ повстають боляки и абсцесы, мусять выдѣлитись дѣланьемъ печѣнки и нирокъ. Се робить Варнера Safe Cure лѣпше якъ кожде инше знане средство лѣчниче, се посвѣдчає також панѣ Марiя Духтъ, мешкаючи въ Кенингсбергу у всх. Прусахъ при Neurosegärter Kirchgasse 13 B, бо пише: „Якъ можу высказати я се словами, що Вы менѣ доброго зробили Вашимъ знаменитымъ Варнера Safe Cure. Я чую таке полѣпшенье, що сей лѣкъ буду поручати всѣмъ недужимъ.“ — Продажь и розсылка лише черезъ аптики. Цѣна 2 зр. 80 кр. Складъ: Жигм. Рукеръ, Iоанъ Вевiорскiй, д-ръ Кароль Миколяшь у Львовѣ. Головный складъ: Einhorn Apotheke(Max. Fanta's) въ Празѣ.

Вѣсти зъ Арх. Львôвскои.

Презенту на мѣсто Залôзцѣ одержавъ о. Сологубъ зъ Неслухова.

Президiя намѣстництва годиться на каноничну институцiю о. Вол. Яновича, запрезентованого на Луку, дек. журавеньского,

Ôдпустку на довшiй часъ зъ семинарiи одержавъ Юх. Козиньскiй, слухатель IV р. богословiя.

Окружна рада шкôльна мѣска у Львовѣ повѣдомляє, що вызначаєся ремунерацiю гр. к катихитѣ въ школѣ народнôй им. Марк. Шашкевича почавши ôдъ шкôльного року 18 7|88 за кождую годину науки религiи въ тыждни по 25 зр. рôчно; тому выплатиться теперѣшному катихитѣ о. I. Чапельскому за 7 годинъ науки религiи тыжднево рôчна ремуннрацiя въ сумѣ 175 зр. въ пôврôчныхъ ратахъ зъ долу.

Вѣсти зъ Еп. Перемыскои.

Именованi оо.: ординарiятскими ôдпоручниками до окружныхъ радъ шкôльныхъ: I. Гавришкевичь, деканъ потелицкiй, въ Равѣ; Титъ Дуркотъ, деканъ дукляньскiй, въ Ярославлi; I. Дуркотъ м.-деканъ мушиньскiй, въ Новôмъ-Санчи; I. Хотинецкiй, м.-деканъ ярославскiй, въ Ярославлi; Ал. Сембратовичь, деканъ любачѣвскiй, въ Цѣшановѣ; Мих. Прухницкiй, деканъ высочаньскiй, въ Турцѣ; Петро Левицкiй, м.-деканъ канчуцкiй, въ Ряшевѣ.

Посмертнi — ✝ — оповѣстки.

Iоанна Красицка, жена о. Iосифа Красицкого зъ Дернова, упокоилася по довгôй недузѣ дня 14 (26) лютого с. р. Вѣчна ѣй память!

Наука, штука и литература.

— **„Зорѣ“ ч. 4** мѣстить: Старосвѣтскi батюшки и матушки, повѣсть И. Левицкого (дальше). — Елегiя, писана на сельскôмъ кладовищи, — зъ англiйского перевѣвъ Юлiянъ Рожанковскiй. — О митольогiи словяньскôй, начеркъ Илiѣ Кокорудза (дальше). — *** стихъ Лесѣ Украинки. — Исторiя литературы рускои Омеляна Огоновского (дальше). — Де лѣпше? економичнi ескизы Семена Жука (конець). — Дубровничанинъ Иванъ Гундуличь, ювилейна згадка К. Лучаковского. — Замѣтки критичнi.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Конкурсы.** Опорожнена посада директора гимназiи въ Бохни; речинець до кôнця марта с. р.

— **Именованя.** Адъюнктъ Каз. Лучкевичь и конципистъ Евг. Ярошь именованi секретарями прокураторiи скарбу.

Послѣднi вѣсти.

Вѣдень 29 лютого. До Вѣдня зъѣхалися, зъ iницiятивъ галицкого товариства господарского, польскi депутаты многихъ радъ повѣтовыхъ ôддѣлôвъ господарского товариства и властителѣ горалень та пропинацiй. Котрi рады повѣтовi не выслали депутатôвъ, надôслали телеграмы. Зъѣздъ высказавъ вотумъ довѣрiя для „Коła“ польского и благавъ послôвъ, щобы предложеня правительственного не брали за основу дѣланя; дальше зъѣздъ ухваливъ, згôдно зъ недавною ухвалою постôйнои польскои анкеты т. зв. „wódczan-ои“ пробуваючои у Вѣдни, щобы задержано системъ павшальный и застережено права пропинацiйнi. До Грохольского до Абазiи выславъ зъѣздъ телеграму, взываючи ветерана подôльского, щобы чимъ скорше прибувавъ до Вѣдня, бо пропинацiя въ небезпечности. Рôвножь *зателеграфовано до* маршалка краєвого, щобы приѣздивъ и провадивъ депутацiю радъ повѣтовыхъ до министра скарбу д-ра Дунаєвского. Наконець ухваливъ зъѣздъ написати просьбу до „Коła“ польского, щобы оно установило зъ своєи стороны комисiю, котра порозумѣласьбы зъ депутацiями дальше выбрати зъ посереть зъѣзду комитетъ екзекутивный и ще двѣ комисiи, одну зъ радъ повѣтовыхъ а другу а другу зъ ôддѣлôвъ рôльничихъ, для побираня информацiй ôдъ „Коła“ и ôдъ мин. Земляковского.

Телеграмы „Дѣла“.

Лôндонъ 28. лютого. Гр. Гербертъ Бисмаркъ задержувався тутъ въ переѣздѣ до Дублина до свого приятеля вицекороля Ирляндiи. Подорожь єго стоить въ звязи зъ потребою порозумѣня що-до становища Англiи въ теперѣшнôй политицѣ европейскôй

Парижь 29 лютого. Въ прасѣ французскôй и публичнôмъ мнѣню настала мала змѣна въ некористь Россiи. Причиною того єсть загальне недовѣрiє до успѣхôвъ Россiи и єи лихiй станъ финансовый.

Берлинъ 29. лютого. Публичне мнѣнье що-до подужаня нѣмецкого наслѣдника престола єсть тутъ сильно пôдкопане.

Берлинъ 29 лютого. „Nordd. Ztg.“ каже, що розпочата акцiя дипломатична въ справѣ болгарскôй стремить до розломаня того блудного колеса, въ якôмъ знаходилась справа болгарска такъ довго зъ некористею для мира европейского. — „Post“ удержує, що и думати не можна о тôмъ, щобы поспôльнi ôдносины Австрiи, Италiи и Англiи въ якiйсь спосôбъ охолодли въ наслѣдокъ россiйского предложеня. Державы тi идуть рука объ руку въ справахъ Всходу, бо тiи дотыкають ихъ становища безпосередно и бôльше, анѣжь Нѣмеччины.

Римъ 29 лютого. Папа приймавъ вчора тѣло дипломатичне зъ благожеланями.

Римъ 29 лютого Министерство одержало депешу зъ Массавы, що негусъ едиктомъ покликавъ всѣхъ здôбныхъ до оружiя противъ Италiянъ и має надѣю ихъ знищити. Єсть також поголоска, що Абессинцѣ хотятъ вырушити противъ Италiянъ.

Вѣдень 29. лютого „Fremdenblatt“ выступивъ нынѣ енергично противъ всякихъ агитацiй панславистичныхъ въ Австрiи.

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

29. л. лютого 1888.

Львôвъ: Пшениця 6·— до 6·75, жито 4·25 до 4·60, ячмѣнь 4·50 до 6·20, овесъ 4·15 до 4·70, горохъ 5·— до 9·25 вика 4·50 до 5·—. рѣпакъ 9·50 до 10·—, лнянка — до —, конюшина червона 28·— до 42·—, конюшина бѣла 40·— до 48·—, конюшина шведска — до —, хмѣль ôдъ 25 до 45.— зр. за 56 кильо въ мѣсци, оковита за 10.000 литрôвъ 24·25 до 24·75 зр.

Курсъ Львôвскiй

зъ дня 29. л. лютого 1888.

Акцiи за штуку безъ купона.	Плат.	Жад
Зелѣз гал Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	— —	194 —
Зелѣз. Львôв.-Чернов по 200 зр. а. в.	— —	210 —
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в. . .	— —	281 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в. .	— —	216 —
Листы заставн за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в	96 50	98 —
Банку гипот. гал. 5% а. в. выльос. зъ 10% прем.	100 —	101 25
Банку краєвого $4^{1}/_{2}$% а. в. льос. 51 л.	91 —	92 25
Товариства кредит. гал. 5% а. в. . .	99 75	101 —
Товариства кредит. гал. 4% а. в. . .	— —	95 50
Товар кред. гал. 5% а в. льос. 37 л.	99 75	101 —
Товар. кред гал. 4% а в. льос. $41^{1}/_{2}$ л	— —	89 50
Товар. кред. гал. $4^{1}/_{2}$% а в. льос. 52 л.	92 50	93 50
Листы довжнi за 100 зр.		
Гал Зав кред. сел. 3% а. в (давн. 6%) въ ликв.	— —	54 —
Гал. Зав. кред. сел $2^{1}/_{2}$% (давн. 5%) въ ликв	— —	48 —
Общ. роль. кред Завед. 6% льос. въ 15 л.	— —	— —
Облиги за 100 зр.		
Индемнизац. галицкi 5% м. к. . . .	100 50	102 —
Комунальнi Банку краєв 5%, I емис.	100 —	101 —
Позички краєв зъ 1873 по 5% а. в .	— -	105 —
Позички краєв зъ 1883 по $4^{1}/_{2}$% а. в.	89 50	91 —
Львосы:		
Мѣста Кракова	— —	19 —
Мѣста Станиславова	— —	35 50
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскiй	5 92	6 02
Наполеондоръ	9 98	10 09
Пôвъимперiялъ	10 34	10 44
Рубель срѣбный	1 40	1 50
Рубель паперовый	1 02	1 04
100 марокъ нѣмецкихъ	61 85	62 50

Переписка Редакцiи и Администрацiи.

Вп. Р. З въ Яр. Деякi будуть, то подайте котрыхъ Вамъ бракує. — **Всч. В. Я. въ Лобôзвѣ.** „Вина и кара“ посылаємо; „Просвѣтѣ и Нар. Радѣ“ передали. — **Всч. В. П. въ Саджавѣ** На рôкъ 88. заплачено 10 зр. — **Всч Ю. Г. въ Покрôвцяхъ.** 2 зр., дôстали зъ тыхъ записано 50 кр. за рôкъ 87 а 1·50 зр. за сѣчень 88 р.

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночй) пл. Галицкій 14
Дръ Е Лебедовичь (нед. внутрѣшнй и очнй) ул. Корняктôвъ (Нар. Дôмъ).
Д-ръ І Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Аптики: 2292

З. Рукеръ ул. Кракôвска.

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краєвый ул. Костюшки (будынокъ соймовый)
Банкъ гипотечный пляцъ Галицкій.
А Шеленбергъ (конт. вымѣны) ул. Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лилієнъ (конт. вымѣны) ул Гетьманьска 6.

Готелѣ и Реставраціи:

Готель францускій и рест. швехатска пл. Маріяцкій.
Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Кракôвска 9

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устьяновичь, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т. Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4.

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичь (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склепы:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгнеръ (найтаншій магазинъ галантерійный ул Галицка 16
А. Гальскій (товары зелѣзнй) пляцъ Маріяцкій 9
Стахевичь и Абрысовскій (матеріи на суднѣ) Ринокъ 32
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20.
Вольфъ Чоппъ (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ) ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничй:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигіи).

Поѣзды зелѣзничй

(пôсля годинника львôвского)

приходять до Львова:

Зъ Кракова: о год. 5 мин. 40 рано поѣздъ поспѣшный, о год. 9 мин. 27 вечеромъ поѣздъ особовый, о год 11 мин. 35 передъ полуднемъ поѣздъ мѣшаный, о год 7 мин 6 вечеромъ поѣздъ льокальный.

Зъ Черновець: о год 10 мин. 3 вечеромъ поѣздъ поспѣшный. о год. 3 мин. 35 рано поѣздъ особовый и о год. 3 мин. 30 по полудни поѣздъ мѣшаный.

Зъ Пôдволочискъ (на дворець Пôдзамче): о г. 10 м 1- вечеромъ поѣздъ поспѣшный, о год. 2 мин. 20 рано поѣздъ особовый и о год. 3 мин. 19 по по8 лудни поѣздъ мѣшаный.

Зъ Стрыя: о год. 8 мин 59 рано и о год 4 мин. 35 по полудни поѣздъ особовый а о год. 1 мин. 35 въ ночи поѣздъ особовый

Ôдходять зô Львова:

До Кракова: о год. 10 мин. 44 вечеромъ поѣздъ поспѣшный, о год. 4 мин. 10 рано поѣздъ особовый, о год. 4 мин. 50 по полудни поѣздъ мѣшаный, о год. 8 мин. 8 рано поѣздъ льокальный.

До Черновець: о год. 6 мин. 20 рано поѣздъ поспѣшный, о год. 12 мин. 22 въ полудне поѣздъ мѣшаный и о год. 11 мин 6 въ ночи поѣздъ особовый

До Пôдволочискъ (зъ двôрця Пôдзамче): о год. 6 мин. 22 рано поѣздъ поспѣшный, о год 1 мин. 8 по полудни поѣздъ мѣшаный и о год 10 мин. 55 вечеромъ поѣздъ особовый

До Стрыя: о год. 8 мин. 4 вечеромъ и о год. 11 мин 47 передъ полуднемъ поѣздъ особовый а о год 6 мин 30 рано поѣздъ особовый.

КАЗИМИРЪ ЛЕВИЦКІЙ у Львовѣ ул. Трибунальска ч. 6

Головный складъ для Галичины Порцеляны, Скла и товарôвъ мѣшаныхъ, заложеный въ роцѣ 1845.

Хиньске срѣбло н-ръ 1. въ найлѣпшôмъ родѣ фасонъ гладкій (Alpaka Silber).

Шт.		зр	кр.
12	ложокъ столовыхъ	17	—
12	ложочокъ до кавы або чаю	8	75
12 12	вилокъ ножôвъ } разомъ 12 паръ	32	50
12 12	вилочокъ ножикôвъ } десеровыхъ разомъ 12 п.	25	50
1	полонникъ (хохля) великій	6	—
1	„ середный	5	50
1	полонничокъ	2	80
1	ложка полумискова	4	—
1	вилка полумискова	3	50
1	ложка до росолу для дѣтей	1	20
12	пôдставокъ пôдъ ножѣ и вилки	7 10	20 —

АЛЬПАКА н-ръ 1.

Шт.		зр	кр
12	ложокъ столовыхъ	6	75
12	ложочокъ до кавы або чаю	3	60
12 12	вилокъ ножôвъ } разомъ 12 паръ	14	25
12 12	вилочокъ ножикôвъ } десеровыхъ разомъ 12 паръ	11	25
1	1 полонникъ	2	50
1	1 полонничокъ	1	20
1	1 ложка до росолу для дѣтей	—	50

Чайники зъ металю Британія.

Н-ръ вел	Цѣна однои штуки	зр	кр
1	мѣст. 1/4 литра	2	80
2	„ 1/2 „	3	50
3	„ 3/4 „	4	—
4	„ 1 „	5	50
5	„ 1 1/4 „	6	50
6	„ 1 1/2 „	8	—
8	„ 2 „	10	—

Всякй иншй предметы зъ хиньского срѣбла и срѣбла платерованого (d'argen placque) суть въ великôмъ выборѣ на складѣ якъ: цукорнички, щипчики до цукру, ситка до чаю, сервисики до оцту и оливы, свѣчники, канделябры, пушки на тоалеты, тацы, кошѣ на овочѣ, етажерки на цукры, роженця до печенѣ и т. д.

2093 19—0 *Заразомъ поручаю:*

САМОВАРЫ РОССІЙСКЙ

Тацы деревлянй и Тацы зъ лякерованои бляхи. Мыло до чищеня металѣвъ — штука 30 кр

Цѣс. кор. уприв. гал. акційный

БАНКЪ ИПОТЕЧНЫЙ

выдає

почавши ôдъ дня 1 цвѣтня 1887

у **Львовѣ** и при филіяхъ въ **Краковѣ, Чернôвцяхъ** и **Тернополи**

АСИГНАТЫ КАСОВЙ

3 1/2 % платнй въ 30 днѣвъ по выповѣдж.
4 % „ „ 60 „ „ „
4 1/2 % „ „ 90 „ „ „

Львôвъ 1 цвѣтня 1887.

2223 64—? **ДИРЕКЦІЯ.**

(Передрукъ не буде плаченый.)

Глядає лекціи на село

до ученикôвъ зъ шкôлъ народныхъ бувшій учитель народный въ стрыйскôмъ окрузѣ зъ довголѣтною практикою, за умѣреною заплатою.

ВПрепод. Отцямъ и Впов. рускôй Публицѣ залучаю сердечну подяку за удѣленье образôвъ церковныхъ и всякихъ иншихъ працъ входячихъ въ обемъ малярства до выконаня. Рôвно-жь и на дальше уклôнно прошу о ласкаву память и замовленя на адресу пôдписаного. 2237 7—10

Остаю зъ глубокимъ поважаньемъ

Теофиль Копыстыньскій,

Львôвъ, ул. Кракôвска ч. 20.

Фабрика машинъ до праня бѣля.

Выпробовавши основно машины до праня бѣля отворивъ я фабрику зъ рôчною доставою 2.000 штукъ.

Машины мого выробу суть звыклои конструкціи, вельми тревалй, бо можуть служити и 20 лѣтъ, перуть дуже легко, красно и скоро, заощаджують о половину мыла и дровъ, а надовсе часъ, бо замѣсть 2 або 3 днѣвъ звычайного праня въ баліи, переся теперь на машинѣ 3 або 6 годинъ.

Выслѣдъ пробы, що ôдбулася въ моѣмъ помешканю, єсть слѣдуючій:

Бѣля домового 105 штукъ. О год. 2 зъ полудня ставъ я самъ до машины, а о год. 8 вечеромъ бувъ я готовый зъ праньемъ и фарбованьемъ; рано на пôдъ. По высушеню и выпрасованю було бѣлье далеко бѣлѣйше чимъ ôдъ праня руками.

Докладно переглянувши бѣлье, не було нѣ одного роздертя, тому прошу Впов. Панѣ безъ упередженя и зъ цѣлымъ довѣріємъ мостити дорогу новôй машинѣ, котра побôчь машины до шитя, стане необходимымъ артикуломъ въ кождôй родинѣ

Цѣна однои машины до праня бѣля 35 зр.

Приладъ до вытисканя воды зъ бѣля 15 зр.

ІОСИФЪ ИВАНИЦКІЙ

2352 2—6 *механикъ у Львовѣ въ готели Жоржа.*

Зарядъ копальнѣ нафтовои въ Схôдници

Княгинѣ Любомирскои

поручає свою незапальну, подвôйно рафиновану, майже безъ вони.

НАФТУ

лише до набутя въ тврговляхъ

КАРОЛЯ КЛИМОВИЧА

00 кришталева 1 литръ . . .	22 кр.
1-а цѣлкомъ бѣла 1 литръ . .	29 кр.
2-а зъ ôдтѣнею жовтавою 1 литръ .	18 кр.

Въ бочкахъ по 150 кильо за 100 кильо кришталевои 23 зр. — за 100 кильо бѣлои 1-а 22 зр. — за 100 кильо зъ ôдтѣнею жовтавою 21 зр. зъ ôдставою до зелѣзницѣ.

Ôдставляю въ начиняхъ бляшаныхъ пломбованыхъ по 5 и 10 литрôвъ домôвъ не числячи за доставу.

Ôдбирателямъ квиткôвъ за 10 зр. даю 5 % провизіи, котрй то въ кождôй моѣй торговли можна дôстати. — Найрадше удѣляю бôльшимъ домамъ на рахунокъ мѣсячный або квартальный.

Поручаючи за якôсть и незапальнôсть товару, котрого цѣны якъ найнизшй я поклавъ (15—?) 2263

пишуся зъ поважаньемъ

Кароль Климовичь, ул. Яблоновскихъ ч. 6. Телефонъ ч. 252.

Неомыльне средство

на выгубленье нагнѣткôвъ, бородавокъ и иншихъ подôбныхъ наростей шкôрныхъ, безъ болю и безъ жаднои небезпечности.

Цѣна флякону 50 кр.

Встрикненье и капсулки

зъ ростины „MATICO“

въ недугахъ мужескихъ неоцѣнене средство

поручає Аптика

К. КРИЖАНОВСКОГО

у ЛЬВОВѢ.

Цѣна фляшки встрикнень 40 кр.

Капсулокъ 80 кр.

2274 13—?

Ôдзначенй медалями заслуги на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ, такожь державнымъ медалемъ на послѣднôй выставѣ кракôвскôй.

СРЕДСТВА ЛѢКАРСКЙ и ТОАЛЕТНЙ

ІОСИФА ТРАУЧИНЬСКОГО

аптикаря „Пôдъ Короною“ въ Краковѣ.

Вино хинове и вино хинове зъ зелѣзомъ, порученй Тов. Лѣкарôвъ кракôвскихъ, выроблюванй зъ найлѣпшои коры хиновои, а ôдповѣдаючй всякимъ вымогамъ медицины, сталися необходимй въ ординаціяхъ лѣкарскихъ. — Се средство взмôцняє цѣлый организмъ, пôдпомагає травленье и апетитъ, неоцѣненымъ стаєся для реконвалесцентôвъ по тифусѣ, запаленю легкихъ, дифтеріи, скарлатинѣ и т. п., въ катарахъ жолудка и кишокъ, въ сухотахъ, блѣдачцѣ, въ роздразненяхъ нервовыхъ, въ высиленю организму, въ опôрныхъ фебрахъ. Для дѣтей слабовитыхъ єсть се одинокимъ средствомъ. Цѣна фляшки 2 зр., пôвъ фляшки 1 зр. 20 кр.

Вино пепсинове, въ нестравности, браку апетиту и въ много иншихъ недугахъ жолудка. Ц. 1 зр. 50 кр.

Вино румбарбарове, въ недугахъ жолудка, печѣнки, жовтачцѣ, затканю и т. п. Цѣна 1 зр. 50 кр.

Розчинъ „Lerasa“, має пирофосфоранъ зелѣза и соды, котрый въ браку крови, блѣдачцѣ, роздразненяхъ нервовыхъ, ослабленю и винищеню цѣлого организму, признали найславнѣйшй лѣкарѣ за найсильнѣйше средство, бо робить кровь молодою и свѣжою. Цѣна 50 кр.

Бальсамъ здоровля, єсть се ôдличне средство домове въ недугахъ, що повстали зъ злого жолудка. Оказалось оно спасеннымъ въ катарѣ, боляхъ и корчахъ жолудка, гемероидахъ, браку апетиту, згазѣ, затканяхъ, боляхъ и заворотахъ головы. Цѣна фляшки 1 зр., пôвъ фляшки. 50 кр. Численнй свѣдоцтва суть доказомъ єго успѣшности.

Впов. Пане! Для жены моєи, недужои на хроничный катаръ жолудка, бôль головы, омлѣлôсть, привѣзъ я Вашъ „Бальсамъ здоровля“. Вже при зажитю першои половины фляшки жена моя почулась далеко сильнѣйшою и здоровшою, а нынѣ находиться вже въ найлѣпшôмъ здоровлю.

Варшава д. 29 мая 1886 р. *Юлій Потоцкій.*

Сиропъ бальсамично-зеловый. Цѣна 75 кр. **Пастильки зеловй.** Цѣна 50 кр. Оба сй средства зложенй зъ вытягôвъ гôрскихъ зелъ, ôдличного смаку, ôддаляють найопôрнѣйшій кашель сухій и нервовый, давленье, коклюшь, плюванье кровію, хрипку, духоту и флегму.

Зела карпатскй ôддаляють довготревалый кашель, катаръ легкихъ, давленье въ горлѣ. Цѣна 40 кр.

Екстрактъ шпильковый єсть знаменитымъ средствомъ для недужихъ на легки и горло, астму, бракъ воздуха, бо розбрысканый брызкавкою въ воздусѣ наповняє комнату тревалою и здоровою вонею лѣсôвъ шпильковыхъ. Цѣна фляшки 1 зр. 50 кр. пôвъ фляшки 75 кр. Брыскавка до того 1 зр. 20 кр.

Зела противревматичнй и противгостцевй, суть неоцѣненй для недужихъ на ревматизмъ, гостець, подагру, ломанье въ крижахъ, заразомъ чистячи кровь, привертають организмови здоровй соки. Лѣчать чудово золотуху застарѣлу такъ у дозрѣлыхъ якъ и у дѣтей. Цѣна 1 зр.

Смарованье бальсамично-зелове. Цѣна 1 зр. 50 кр. **Експелеринъ** Цѣна 30 кр., 60 кр. и 1 зр. 50 кр. Натираючи мѣсця недужй однымъ зъ тыхъ средствъ два разы на день, ôддаляєся задавненй ревматизмы, гостець, ревматизмъ въ головѣ, такокь хвилевый паралижь рукъ и нôгъ.

Бальсамъ на ôдмороженье. Средство неомильне. Цѣна 50 кр. **Верруцинъ,** нищить цѣлкомъ ôдтиски, бородавки и згрубѣлости шкôры. Цѣна 50 кр. **Каплѣ чудеснй** зъ кокаиною. По зажитю тыхъ капель устає навѣть найсильнѣйшій бôль зубôвъ. Цѣна 50 кр. **Вата** лагодяча бôль зубôвъ 15 кр. **Аллиль** до натираня противъ мигрены, флюксіи и штриканю въ ушахъ и лици. Цѣна 1 зр.

Реґенераторъ єсть незрôвнанымъ средствомъ, бо привертаючи сивымъ и споловѣлымъ волосямъ первѣстну барву та взмôцнюючи ихъ, надає незвыклу мягкôсть и полыскъ, до того нищить парплѣ и прищѣ. Передъ ужитьемъ не треба волося мити въ содѣ и мылѣ, але зросити волосье симъ плыномъ, а по 8—10 дняхъ одержать они первѣстну барву. Плынъ сей не плямить нѣ шкôры нѣ бѣля, и черезъ се переходить всѣ доси знанй средства. Цѣна 3 зр. и 1 зр. 50 кр.

Пудеръ знаменито пристаючій до тѣла въ трехъ барвахъ, бѣлый, рожевый для бльондинокъ, кремовый для шатинокъ и брунетокъ. Цѣна коробки 30 и 50 кр., и 1 зр. — Пудеръ мого выробу ôдзначаєся деликатностею, знаменитымъ приляганьемъ до тѣла такъ дуже, що нѣхто не догадаєсь пудру; не має такожь шкôдливыхъ складникôвъ, тому уживати єго якъ найлѣпше поручаю.

Паста красоты. (Crême de beaute), ôддаляє морщинки, веснянки, плямы печѣнковй, прыщѣ, червонôсть носа, однымъ словомъ єсть се средство ôдмолоджуюче и надаюче лицю надзвычайну нѣжнôсть и свѣжôсть. Цѣна 85 кр. **Кремъ глицериновый** надає тѣлу мягкôсть не допускаючи заразомъ, щобы руки и лице попадалися. Ц. 75 кр.

Вода до устъ. Цѣна 75 и 30 кр. **Паста до зубôвъ** Цѣна 50 и 25 кр. Не допускають порохнѣти и чорнѣти зубамъ, кровавити и ослаблятись ясламъ, а до мого нищать неприємну воню, котра выходить часто зъ устъ.

Ессенція мятова тôлько мого выробує сть добра полокати рано и по обѣдѣ уста бо ôддаляє немилу воню а заразомъ вскрѣпляє и ôдсвѣжає цѣле пôднебѣнье. Цѣна 50 кр.

Ессенція лопухова. Цѣна 50 кр. **Олѣй лопуховый.** Цѣна 80 кр., и **Ессенція танно-лопухова.** Цѣна 80 кр. не допускають выпаданя волося, твореня парилѣвъ, грибкôвъ и половѣти волосю.

Лиліонеза, ôдзначаєсь незвыклымъ милымъ запахомъ. Выбѣлює и вынѣжнює шкôру, лагôдно дѣлає на нашкôрокъ и тому вырôвнює морщинки и долики по ôспѣ. Запобѣгає паданю лиця и рукъ, лущеню и пуканю шкôры. Усуває прищѣ, лишаѣ, плямы, веснянки и т. д., хоронячи заразомъ ôдъ опаленя. Цѣна 75 кр.

Мыло зелове. Надає лицю незвычайну бѣлôсть и нѣжнôсть. Цѣна 25 кр. **Мыло глицеринове плынне,** одиноке до захованя барвы лиця до пôзнои старости, удержує єи безнастанно свѣжо и нѣжно и хоронить ôдъ опаленя, плямъ печѣнковыхъ и т. п. Ц. 60 кр. **Вода кольоньска,** власного выробу, має загальне признанье. Цѣна 70, 35 и 2·50 кр. **Чудесный плястеръ кракôвскій** на всѣ задавненй раны и скалѣченя. Цѣна 40 кр. **Порошокъ** усуваючій молѣ, блощицѣ и иншй домовй насѣкомй. Цѣна 25 кр.

Аптика єсть заосмотрена у всѣ средства лѣчничй **найновѣйшои медицины,** крôмъ того у всѣ выробы лѣчничй, косметичнй и перфумеріи зъ перворядныхъ фабрикъ францускихъ и нѣмецкихъ. Складъ водъ минеральныхъ, приладôвъ хирургичныхъ и средствъ гомеопатичныхъ.

2287 3—? **Цѣнники и брошурки даромъ и оплатно.**

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемѣрнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдличнй выробы косметичнй, тоалетовй и перфумы именно:

Пудръ княжій не мѣстить жадныхъ металевыхъ примѣшокъ, єсть се найчистѣйша и найнѣжнѣйша мучка ростинна, приємно прилягає до лиця надає красну, природну бѣлôсть и єсть неоцѣненымъ средствомъ до окрасы лиця. — Пуделко мале бѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр., зъ лебедикомъ 1 зр 50 кр Рожевый для бльондинокъ и кремовый для шатинокъ и брунетокъ, мале пуделко по 70 кр., бôльше зр. 1 20 зъ пуделкомъ зр 1 60.

Вода фіялкова. Усуває зъ лиця прищѣ, лишаѣ, угрики, попаданье и лущенье шкôры выгладжує морщинки и долики ôсповй. Лице ôдсвѣжує, выбѣлює и вынѣжнює до тои степени, що яко средство тоалетово-гигієничне зôстало ôдзначене медалемъ заслуги на выставѣ природничо-лѣкарскôй въ Краковѣ Цѣна 1 зр.

Мыло косметичне лагôдно дѣлає на нашкôрокъ, запобѣгає попаданю рукъ и лиця, дуже нѣжно очищує шкôру. — *Усуває веснянки и жовто-брунатнй плямы зъ лиця* Цѣна 60 кр.

Порошокъ ростинно-алькаличный до чищеня зубôвъ.

Усуває камѣнь и квасы, котрй наводять бôль и порохнавѣнье зубôвъ. — Пуделко 30 и 60 кр

Фарбы до стампилій

сыня, фіолетова, червона, чорна. — Фляконъ по 50 кр

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч 20 и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2. 2257 37—?

А. РОЗМАНИТЪ

КРАКÔВЪ

ФАБРИКА ПАРОВА

Цикоріи, Сурогатôвъ кавы и Кавы фиговои

Выробляє зъ сырого продукту власнои плянтаціи всякй роды цикоріи и штучнои кавы, котрй ôдзначаються богатствомъ частей поживныхъ а такожь знаменитымъ смакомъ и запахомъ. 2286 14—0

Фабрика поручає передовсѣмъ:

Сурогатъ кавы въ коробкахъ (шуфлядкахъ).
Сурогатъ кавы въ склянкахъ
Шротову каву француску Розманита.
Цикорію кракôвску гôрку
Каву фигову.
Цикоряну каву перлову. (Новôсть!!)
Каву кракôвску добôрну въ скриночкахъ.

Набути можна у всѣхъ важнѣйшихъ склепахъ.

Лишь правд съ маркою „Котва“

Страдаючимъ на гостець и ревматизмъ поручаєся симъ правдивый

Pain-Expeller

съ „котвою“ яко дуже успѣшне средство домове.

Въ запасѣ майже въ всѣхъ аптикахъ

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 38. Львôвъ, Четверъ 18 лютого (1 марта) 1888. Рôчникъ IX.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Відни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ . . . . . 16 зр.
на пôвъ року . . . . . 8 зр.
на чверть року . . . . . 4 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Ôдъ 1 (13) сѣчня **„Дѣло“ почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускй свята. Условія предплаты повысше на заголовку.

Новеля дорогова зъ р. 1885.

Письмо пос. Ник. Сѣчиньского.

3.

Кажуть, що за зниженье и обмеженье обовязку престаціи въ матеріялѣ ôдъ общарôвъ двôрскихъ, наложено на обшары новый тягаръ въ шарваркахъ по 4 днѣ ôдъ кождого нумеру дому на обшарѣ двôрскôмъ положеного. Се выглядало-бъ хиба на жартъ, коли-бъ хто хотѣвъ твердити, що наложеный тягаръ рôвноважить знесеному що-до ваги, тяжкости и выдатности. Правда, що не маємо докладныхъ датъ до обчисленя, кôлько тягаръ престаціи въ матеріялѣ пôсля давного закона представлявъ рôчно вартости грошевои, але се безъ пересады сказати можна, що при монополю лѣсовôмъ въ значнôй части краю постанова давного закона ôддала розвоєви комуникацій въ краю знаменитй прислуги и що змѣна введена новелею ôдобьеся на здоровлю того-жь розвою. Новеля лишає при обшарахъ двôрскихъ обовязокъ давати частину матеріялу, але таку маленьку, що она въ загальнôмъ рахунку ледви выстане на поправу рôчну мостôвъ, а въ доповненю того тягару маленького бере ôдъ нихъ то, чого и такъ вже достаткомъ маєе: роботизну — и предвиджуючи, що тои роботизны буде за богато, каже ѳи сплачувати, щобы до матеріялу було чимъ доплатити. Прелиминарѣ мѣсцевй мають выказувати, кôлько злишки буде въ роботизнѣ, а кôлько не стане въ матеріялѣ.

Для выробленя собѣ суду о тягарѣ въ престаціи въ матеріялѣ, выпадає сягнути до датъ справозданя выдѣлу краєвого зъ р. 1877. Хочь я вже зазначивъ, що даты ôдносячй-ся до займаючого насъ тягару за давного закона зъ натуры рѣчи абсолютно вѣродостойными бути не могуть, то все-жь ихъ повага пôднеслася значно сего року, бо комисія дорогова въ сегорôчнôмъ справозданю на нихъ покликуєся.

Пôсля рахунку, на основѣ датъ предложеныхъ 1877 р. выдѣломъ краєвымъ, рôчный тягаръ въ матеріялѣ, спадаючій пôсля давного закона на обшары двôрскй въ цѣлости, представлявъ рôчно, въ пересѣчнôмъ рахунку зъ дванацять до пятнацятьлѣтнои тревалости мостôвъ, менче-бôльше 450.000 зр. Новеля жь вкладає на обшары двôрскй въ цѣлости рôчного тягару на дороги громадскй 246.581 зр. а то: въ шарваркахъ 43 101 зр. (ôдъ 30.787 домôвъ по 35 кр. день числячи); въ додатку 3% ôдъ безпосередныхъ податкôвъ обшарами двôрскими оплачуваныхъ рôчно 76.305 зр.; въ престаціи въ матеріялѣ въ высотѣ 5% ôдъ податкôвъ — 127.175 зр

Поминувши то, що тягаръ въ матеріялѣ не єсть постôйнымъ; що высокôсть єго рôчна залежна ôдъ пересѣчнои рôчнои потребы, маєе закономъ назначену границю максимальну, а не маєе минимальнои — що отже въ поодинокихъ мѣсцевостяхъ зъ титулу тои престаціи може въ деякихъ рокахъ поодинокй обшары двôрскй той тягаръ цѣлкомъ не дôткнути; що въ декотрыхъ мѣсцевостяхъ въ поодинокихъ рокахъ може той тягаръ не досягати и 3% ôдъ податкôвъ, а въ жаднôмъ роцѣ и въ жаднôй мѣсцевости не може перевысшати 5% ôдъ податкôвъ, а мимо того не выдане пропадає на користь обшару двôрского, — то все таки максимальный тягаръ теперѣшный єсть менчій о 200.000 зр. ôдъ того тягару, якій давный законъ накладавъ на обшары двôрскй. То зниженье тягару репрезентуе 7·5% ôдъ безпосередныхъ податкôвъ обшарами двôрскими оплачуваныхъ. Сума тягару теперѣшного — рôчныхъ 246.581 зр. — репрезентуе 9·7% ôдъ тыхъ-же податкôвъ. Порôвнанье межи 9% и 7% дає мѣру, кôлько тягару на обшары новелею наложено, а кôлько здôймлено, а сли зважимо, що давный тягаръ пôсля закона зъ р. 1866 ôдповѣдавъ 17% ôдъ безпосередныхъ податкôвъ двôрскихъ, а теперѣшный, въ силу новелѣ, тягаръ (stante praemisso: що кождый обшаръ дасть що року за цѣлыхъ 5% ôдъ податкôвъ матеріялу, и що цѣна повѣтова всюды буде згôдна зъ цѣнами торговыма), ôдповѣдаe въ цѣлости 9% ôдъ безпосередныхъ податкôвъ, — то стане ясною правдою, що новеля знизила тягаръ общарôвъ двôрскихъ майже о половину въ абсолютнôй минимальнôй сумѣ о 203.429 зр., а взглядно до податку, зъ кождого золотого риньского скарбовыхъ податкôвъ здôймила що-найменче 8 кр. тягару.

Почислѣмъ же, чи принесла новеля пôльгу въ тягарахъ и громадамъ, и въ якôй мѣрѣ?

Що-до престаціи въ шарваркахъ, то обовязокъ злекшено, але тягаръ тôлько номинально знижено а навѣть въ якôмсь взглядѣ актуально пôдвысшено. Перше могло обôйтись и однымъ днемъ шарварку, и двома, и трома, якъ до потребы мѣсцевои, а теперь мусить кождый замешкалый въ сельскôй и мѣскôй громадѣ по 4 днѣ шарварку ôдъ нумеру дому чи числа родинъ двигати. Перше невôдроблене пропадало, а выроблене въ декотрыхъ рокахъ и въ максимальнôй высотѣ 6-дневнôй могло вырôвнятися и упасти въ пересѣчнôмъ рахунку зъ кôлькохъ рокôвъ и низше 4 днѣвъ на одинъ рôкъ. Але приймѣмъ для ясности, що давный законъ накладавъ обовязково на кождого постôйный тягаръ по 6 днѣвъ шарварку рôчно, — то тягаръ той, перемѣненый на грошѣ по 35 кр. за день, представлявъ рôчно въ круглыхъ цифрахъ до 2 милiоны зр. Теперѣшный тягаръ въ шарваркахъ дѣйстный и постôйный выносить 1,343.792 зр. рôчно, а въ додатку 3% ôдъ податкôвъ безпосередныхъ громадами оплачуваныхъ, рôчно 159.371 зр., отже разомъ 1,503.163 зр. рôчно и постôйно. Рôзниця отже о майже 500.000 зр. рôчно, се значить, (stante praemisso, що за давного закона кождый дѣйстно 6 днѣвъ рôчно дававъ), зменчено новелею громадамъ тягару о 500.000 зр. рôчно. То зниженье репрезентуе 9% ôдъ податкôвъ громадами оплачуваныхъ. Сума тягару теперѣшного (рôчно 1,503.163 зр.) репрезентуе 28·29% безпосередныхъ податкôвъ. Порôвнанье межи 28·29% и 9% дає мѣру, кôлько тягару на мешканцѣвъ громады новеля наложила а кôлько здôймила, — а коли зважимо, що давный тягаръ пôсля закона зъ р. 1866 ôдповѣдавъ що-найвысше 37% ôдъ безпосередныхъ податкôвъ громадскихъ, а теперѣшный въ силу новелѣ ôдповѣдаe въ цѣлости 28·29%, то стане ясною правдою, що новеля знизила тягару громадамъ лишь о одну четверту часть, въ абсолютнôй максимальнôй сумѣ о 497.000 зр., а взглядно до податку, зъ кождого золотого риньского хлопскихъ и мѣщаньскихъ податкôвъ здôймила що-найбôльше до 9 кр. тягару.

Пôсля давного закона кождый золотый риньскій безпосередныхъ податкôвъ оплачуваныхъ обшарами двôрскими, двигавъ тягару дорогового за 17 крейцарôвъ рôчно, и зъ тыхъ 17 кр. звôльнила новеля обшарамъ що найменче 8 кр. рôчно, а 9 крейцарами що-найбôльше обтяжила на дальше кождый зол. риньскій податку на цѣли дорôгъ громадскихъ. Пôсля давного закона кождый зол. риньскій безпосередныхъ податкôвъ оплачуваныхъ громадами, двигавъ тягару дорогового що-найбôльше за 37 крейцарôвъ, и зъ тыхъ 37 кр. звôльнила новеля громадамъ що-найбôльше 9 крейцарôвъ рôчно, а 28 крейцарами постôйно и певно обтяжила на дальше кождый зол. риньскій податку тягаромъ дороговымъ. Тою самою подвôйною крейдкою, котрою писано старый законъ, писано и новелю: обшарамъ двôрскимъ зменчено тягаръ о бôльшу половину, а громадамъ тôлько о менче якъ о половину зъ половины. Новеля отже дѣйстно принесла обшарамъ двôрскимъ значну пôльгу въ тягарахъ, а громадамъ не принесла майже жаднои, бо зниженье тягару о четверту часть ôдповѣдало-бы зниженю шарварку зъ 6 днѣвъ на 4 и ½ днѣвъ, а вѣдомо прецѣнь, що за старого закона мало въ котрôй громадѣ по 6 днѣвъ робили, а въ богато громадахъ и чотирма днями обходилося, що бôльше, якъ 6 днѣвъ правно вымагати не можна було, и невôдроблене пропадало.

Теоретично осуджуючи змѣну, она такъ представляeся: Для обшарôвъ двôрскихъ взято зъ давного абсолютного обовязку актуальне минимумъ тягару и придѣлено то минимумъ яко релятивный обовязокъ, бо залежно ôдъ фактичнои що-рôчнои потребы.

Для громадъ взято зъ давного факультативного обовязку „summum“ тягару актуального въ границяхъ давного „maximum“ и то „summum“ придѣлено яко постôйный и абсолютный тягаръ.

Практично такъ змѣна презентуeся: Новеля переказала обшарамъ двôрскимъ обовязокъ давати тôлько половину потрѣбного (и тогдѣ тôлько якъ потреба, и кôлько въ граници до половины потреба) матеріялу на дороги, а за другу половину мають громады заплатити самй въ сплатѣ за шарварки и 3% додаткомъ, а якъ того ще не стане, то решту доплатить „дотація повѣтова“, на котру платити будуть пôсля податкôвъ и громады и обшары двôрскй. Для того то при шарваркахъ прелиминарь маe вказувати, кôлько сплаты буде за шарварки, а при матеріялѣ прелиминарь маe вказувати, кôлько доплаты треба буде за матеріялъ; длятого то невôдробленый и не выробленый шарварокъ маe бути сплаченый, и грошѣ тй мають разомъ зъ 3% додаткомъ плысти до повѣтовои касы.

Мандатъ гр. Романа Потоцкого.

II.

Протестъ описуe ôдтакъ самъ актъ выборчій и каже, що въ нѣмъ кромѣ управненыхъ до голосу выборцѣвъ, взяли пильну надъ сподѣванье участь и не-выборцѣ, ц. к. урядники. Въ Бережанахъ и Пôдгайцяхъ ôдбулись выборы досыть въ порядку, хочь въ Бережанахъ предсѣдатель комисіи выборчои забувъ передъ роспочатьемъ голосованя пояснити выборцямъ ихъ вольне право выбору. Оба кандидаты одержали по 166 голосôвъ и голосованье скôнчилось коло 1 годины въ полудне.

Не такъ сталось въ третôмъ выборчôмъ мѣсци, въ Рогатинѣ, хочь выборами правивъ самъ ц. к. староста Подвиньскій. Салю выборчу залягла товпа агентôвъ платныхъ. Выборцѣвъ не допущено до голосованя на членôвъ комисіи. Картокъ не складано до урны, а кладено на стôлъ. Зь ôдси бравъ ихъ бурмистръ рогатиньскій, мѣшавъ зъ власными, готовыми картками и вручавъ старостѣ. На се суть свѣдки. Тôлько одного о. Макогоньского выбрано тымъ способомъ до комисіи выборчои, а се потягнуло другй недобрй для рускаго кандидата наслѣдки. Комисію выбрала ледви одна третина выборцѣвъ. Въ часѣ голосованя на посла товпа агентôвъ напастувала входячихъ до салѣ выборцѣвъ; деякихъ колено шпильками. И на то суть свѣдки. Священика Филиповского, що нотувавъ собѣ голосы, товпа та ледви не выкинула черезъ ôкно, вырвавши ѳму всѣ записки. Въ сали зроблено бурду, щобъ усунути деякихъ ц. к. урядникôвъ, котрй не були на руку комисіи, хотяй товпу агентôвъ лишено въ супокою. Выборцямъ пôдповѣдано имя графа; тыхъ, що голосували на д-ра Савчака, ругано и бито, а предсѣдатель комисіи, котрого увагу на тй неправильности звернено, не чувъ себе управненымъ спинити тй скандалы Голосъ Ивана Пайкуша зъ Кутцѣвъ уневажнено длятого лише, що ôнъ голосувавъ на кандидата рускаго. Сказано, що се не той Пайкушь, а якійсь пôдставленый (!). Выборцямъ зъ Гнильча сказавъ одинъ урядникъ (имя наводить протестъ): „Не голосуйте на д ра Савчака, бо ôнъ иде противъ цѣсаря“. Выборець Федько Олексôвъ ôдтягнувся ôдъ голосованя, спонуканый до того пресiею изъ стороны двохъ урядникôвъ. Выборцѣвъ зъ Саранчукъ позыскавъ одинъ урядникъ обѣцянкою, що за голосованье графъ Потоцкій подаруe громадѣ довгъ въ сумѣ 863 зр.

О 1½ годинѣ, якъ вже покôнчено выборы въ Бережанахъ и Пôдгайцяхъ, перервавъ предсѣдатель нежданно голосованье, щобы предприняти якйсь новй мѣры противъ кандидата рускаго, котрый въ Рогатинѣ все мавъ 5—10 голосôвъ бôльше ôдъ гр. Потоцкого. Двогодинного перестанку ужито добре. По перервѣ въ сали выборчôй наставъ ще бôльшій натовпъ. По хвили хтось крикнувъ: „Гр. Потоцкій маe бôльшôсть! vivat!“ Потôмъ заразъ заграла въ передпокою музика. Зробився страшный шумъ и крикъ, але мимо того голосовано дальше, хочь нѣхто не чувъ, на кого падали голосы. Якихъ 20 голосôвъ записано въ користь гр. Потоцкого. Богато выборцѣвъ, знеохоченыхъ, опустило салю. Другихъ не пущено вже до салѣ. Доказомъ того єсть фактъ, що въ Рогатинѣ голосувало лише 246 выборцѣвъ, хотяй всѣхъ управленыхъ до голосу було 190. Передъ перервою выборчого акту мавъ гр. Потоцкій въ Рогатинѣ до 100 голосôвъ, д-ръ Савчакъ до 114. По перервѣ записано всѣ голосы въ користь графа, а голосы, що упали на д-ра Савчака узнано або неважными, або сказано, що голосы розстрѣлились. Такимъ свѣтомъ сталось, що гр. Потоцкій одержавъ по перервѣ мовь-то до 25 голосôвъ бôльше ôдъ противъ-кандидата руского и ставъ нѣбы выбранымъ. Предсѣдатель комисіи выборчои не мавъ однакожь смѣлости оголосити результатъ выборôвъ, бо самъ усомнився про ихъ важнôсть. И длятого телеграфувавъ ôнъ до Бережанъ: „Въ обчисленю голосôвъ зайшла похибка: гр. Романъ Потоцкій не маe бôльшости. Най выборцѣ не розходяться, треба буде приступити до выбору тѣснѣйшого.“ Але та телеграма наспѣла до Бережанъ уже тогдѣ, якъ тамъ актъ выборчій покôнчено, акты всѣ опечатано, выбôръ графа оголошено, а комисія выборча и выборцѣ уже розбйшлись. Зъ Бережанъ дано отже ôдповѣдь, що новыхъ выборôвъ не можна вже предприняти и що рѣшенье о всѣмъ треба полишити намѣстникови. Черезъ два днѣ говорено, що ôдбудуться новй выборы, ажь третёго дня наспѣла несподѣвана вѣсть, що зъ выборôвъ выйшовъ гр. Потоцкій.

Оттаке дѣялось при выборахъ въ Рогатинѣ. На все суть доказы и протестъ наводить имена 20 клясичныхъ свѣдкôвъ.

III.

Не хибувало такожь пôдкупствъ, — каже дальше протестъ. — Уже то ôдъ лѣтъ звѣстна практика въ Галичинѣ, що на выборы идуть великй грошѣ, бôльшй, якъ на кожду иншу справу. У всѣхъ трехъ повѣтахъ выборчихъ пôдкуплюваво, и тымъ одну частину выборцѣвъ здеморализовано. Такъ, примѣромъ сказавши, надѣлено людей села Дубще дубами зъ лѣса шибалиньского за то, що выбрали выборцѣвъ приклонныхъ гр. Потоцкому. Дубщаны, везучи тй дубы домôвъ, смѣялися зъ Шибалинцѣвъ, що они за голосы данй на д-ра Савчака не одержали нѣякои нагороды. Выборцямъ зъ Мечищова давали жиды агенты (имена наведенй въ протестѣ) на руки начальника громадского 500 зр. передъ выборами зъ обѣцянкою другихъ 500 зр. по выборахъ, щобъ ихъ наклонити до голосованя за гр. Потоцкимъ. Начальникъ ôдкинувъ тй предложеня и не взявъ такожь даваныхъ ѳму 50+150 зр. другимъ жидомъ. Але остаточно успѣхъ бувъ, и 4 выборцѣ зъ Мечищова голосували при выборахъ дуже невыразно, а деякй ôдтягнулися зовсѣмъ. Правыборцямъ семяковецкимъ дававъ одинъ панокъ (имя наводить протестъ) 50 кôрцѣвъ бараболѣ на то, щобъ єго выбрали выборцемъ. На се єсть свѣдокъ. Двомъ выборцямъ зъ Фраги давъ агентъ графа по 3 зр. зъ обѣцянкою дати имъ по выборахъ ще по 7 зр., наколи-бъ лише голосували на Потоцкого. Коли-жь выборцѣ голосували на д-ра Савчака, то сей агентъ зъ Пôдбоча домагався звороту 6 зр. Що правыборы въ Пôдгайцяхъ ôдбулися въ користь гр. Потоцкого лише при помочи грошей, се выкаже процесъ, якій выточила прокураторія бережаньска. Оба выборцѣ зъ Бышева одержали ôдъ графского агента по 10 зр., на що єсть 5 свѣдкôвъ. Той самъ агентъ вразъ зъ другимъ жидомъ пôдкупивъ 3 выборцѣвъ зъ Товстобабъ. Въ загалѣ можна сказати, що лише дуже мале число голосôвъ не пôдкупленыхъ упало на гр. Потоцкого и що тй выборы коштували 15 до 20.000 зр., якъ самъ графъ въ розговорѣ зъ о. Х. (имя наведене въ протестѣ) жалувався.

Новый податокъ ôдъ горѣвки и интересы пропинаціи.

VI.

Въ попередныхъ артикулахъ выказали мы наглядно неправдивôсть и безпôдставнôсть всѣхъ аргументôвъ, котрыми галицкй панове

властителѣ горалень стараються выказати мнимy идентичнôсть интересôвъ пропинаціи зъ интересами краю. Мы выказали, що интересы пропинаціи не лишь не годяться зъ интересами краю, але стоять зъ ними въ діяметрально противнôмъ ôдношеню. Самъ интересъ пропинаціи не мôгъ бы отже оправдати нѣякъ жаданя пôльгъ податковыхъ, хочь-бы податокъ дѣйстно обтяжувавъ продукцію горѣвки, бо продукція тая маѣ у насъ въ Галичинѣ въ правѣ пропинаціи такъ широкй и такъ неоправданй а навѣть и куріозній привилегіи, що обтяженье ей якъ зъ одной стороны не булобы зовсѣмъ несправедливостею, такъ зъ другой не выйшло-бы зовсѣмъ на шкоду краю, коли бы обтяженье то понесли дѣйстно самй панове продуценты.

Тымчасомъ цѣлый крикъ властителѣвъ права пропинаціи въ Галичинѣ не маѣ нѣякой пôдставы, бо намѣреный податокъ обходиться зъ продукцiєю горѣвки дуже лагôдно и ласкаво и не грозить зовсѣмъ интересамъ нашихъ монополистôвъ.

Проектованый законъ пôдносить вправдѣ податокъ а за нимъ и цѣну горѣвки, однакъ убезпечаѣ рôвночасно продуцентôвъ передъ шкôдливыми наслѣдками того пôдвысшеня. Пôдвысшенье цѣны горѣвки дало-бы ôдчутись горальнямъ лишь тогдѣ, коли-бъ обнизило консумцію такъ, що продуценты мусѣли-бъ зъ огляду на конкуренцію давати горѣвку дешевше, т. е. вдоволятись меншими зысками, якъ доси. Тымчасомъ передъ тою евентуальностею хоронить продуцентôвъ самъ законъ, обмежуючи зъ горы скôлькôсть горѣвки до высоты згадуваного высше контингенту. Обмеженье то есть для продуцентôвъ великой ваги, бо мѣстить въ собѣ регуляцію цѣны горѣвки, запобѣгаючу ей обниженю. Обмеженье то запевняе зъ горы продуцентôвъ що бôльше горѣвки не выпродукуѣсь, якъ будуть могли и хотѣли спотребувати консументы, що отже можуть смѣло держатись въ цѣнѣ, бо не грозить имъ въ продукціи нѣяка непредвиджена конкуренція.

Контингентъ той маѣ велике значенье особливо для Галичины и для ей рôльничихъ горалень. Бо коли прим. въ Угорщинѣ припаде переважна часть зъ призначенои на сей край скôлькости горѣвки обтяженои низшимъ податкомъ по 35 зр. ôдъ гектолитра на горальнѣ фабричнй, такъ що рôльничй дѣйстно будуть мусѣли, коли не схочуть пôддатись (а взглядно своихъ консументôвъ) высшому податкови 45 зр., — продукувати менше, то въ Галичинѣ, де на 597 горалень есть лишь 11 фабричныхъ, припаде цѣлый контингентъ майже на самй рôльничй горальнѣ такъ, що властителѣ права пропинаціи не лишь не будуть нараженй на опусты въ цѣнѣ зъ причины зменшеня попыту, але такожь не будуть нараженй на примусове обмеженье продукціи, значить, що пропинація буде все якъ и була доси — górą!

Друга велика пôльга для рôльничихъ горалень мѣститься пôсля проектованого податкового закона въ тыхъ нагородахъ, якй выплачувати маѣ державный скарбъ властителямъ горалень ôдъ кождого гектолитра алькоголю, выдаваного до торговельного обороту, въ высотѣ поданôй въ однôмъ зъ попереднихъ уступôвъ того огляду. А нагорода та буде для властителѣвъ горалень о много корыстнѣйшою якъ опусты податковй, якй признавали имъ дотеперь обовязуючй законы.

Выкажесь то докладно зъ порôвнаня обохъ тыхъ пôльгъ.

Коли возьмемо за пôдставу скôлькôсть алькоголю приняту правильно яко навшальну норму, т. е. 6½ литра алькоголю на кождый гектолитръ объему заквасныхъ начинь, то побачимо, що дотеперѣшный опустъ 25% т. е. 2 зр. 75 кр. припадаѣ дотеперь на горальнѣ продукуючй дневно до 1·30 гектолитрôвъ алькоголю, коли тымчасомъ при новôмъ податку нагорода въ высотѣ 3 зр. т. е. 8·57% обнимати буде и тй горальнѣ и кромѣ того посунесь ажь до горалень, котрй продукують дневно по 2 гектолитры. т. е. до горалень, котрй маютъ заквасній начиня досягаючй объемомъ ажь до 31 гектолитрôвъ. Опустъ 20% т. е. 2 зр. 20 кр припадаѣ дотеперь на горальнѣ продукуючй 1·31 до 2·27 гектолитрôвъ алькоголю, коли тымчасомъ пôсля нового закона нагорода 2 зр. т. е. 5·71% обнимати буде горальнѣ продукуючй дневно 2·01 до 4 гектолитрôвъ т е. такй, котрыхъ заквасній начиня маютъ ôдъ 31 до 61 гектолитрôвъ объему. Въ кôнци опустъ 10% т. е. 1 зр. 10 кр. припадаѣ дотеперь на горальнѣ, котрй продукують дневно 2·28 до 3·25 гектолитрôвъ, коли тымчасомъ пôсля нового закона нагорода 1 зр. припадати буде на горальнѣ, продукуючй 4·01 до 7 гектолитрôвъ т. е. такй, котрыхъ заквасній начиня обнимають 62 до 108 гектолитрôвъ.

Зъ порôвнаня того видно, що тая пôльга пôсля нового закона буде для деякихъ горалень высшою якъ дотеперь, а на кождый спосôбъ буде она корыстнѣйшою для горальництва въ загалѣ, бо обнимати буде далеко ширшй круги горалень, якъ дотеперѣшний опусты податковй.

Коли додамо до того обставину, що проектованый податокъ буде выбиратись въ порѣ далеко корыстнѣйшой для продуцентôвъ якъ дотеперѣшный, бо не середъ продукціи а при ôдданю готового продукту въ оборотъ, де сейчасъ зможе продуцентъ ôдбити запланченый податокъ на консументѣ, а такожь и то, що до повысшихъ пôльгъ докладаѣ проектъ властителямъ горалень въ подарунку милiонъ зр. пôдъ видомъ експортовыхъ премій, то годѣ намъ буде зрозумѣти тй ереміяды, якй выводить нынѣ польска шляхта на тему проектованого закона.

Новый податокъ не дôткне отже продукціи, але дôткне тяжко консумцію, якъ мы то вже высше докладно выяснили. На засѣданю выбранои радою державною комисіи для того податку заявивъ выразно министеръ п. Дунаєвскій опозиціи зъ галицкои шляхты, що тутъ заплатить цѣле пôдвысшенье податку консументъ. Значить, що у насъ въ Галичинѣ пôдвысшеный податокъ понесе зновъ хлопска шкôра а трохи ôдобѣся ôнъ и на середныхъ верствахъ, однакъ властителѣ пропинаціи не потерплять нѣякихъ некористей.

А що они на саму вже можливôсть и на самъ позборъ обтяженя ихъ затремтѣли о своѣ право пропинаціи. тую найважнѣйшу решткy ихъ историчнои традиціи на рускôй земли — тому зовсѣмъ не можна и чудуватись. Адже жь всякій чоловѣкъ стереже своѣ право тымъ старанньйше, чимъ оно менше оправдане а бôльше хитке, чимъ менше спосôбне оно само про себе справдити своѣ истнованье и оперти на справедливости свою ненарушимôсть. А право пропинаціи стаѣ зъ всѣми выплываючими зъ него прерогативами страшною аномалiєю середъ правныхъ институцій нашого краю и борше чи пôзнѣйше мусить оно зникнути разомъ зъ всѣми останками тои историчнои минувшости, середъ котрои оно повстало и такъ буйно розрослося на многострадальнôй рускôй земли!

ω.

Россійско-французскій союзъ.

„Revue des deux Mondes“ ставить въ широкôй, основно написанôй статьи пытанье: Чи въ виду тридержавного союза межи Австрiєю, Италiєю и Нѣмеччиною прийде до союза Россіи зъ Францiєю?

Франція — каже згаданый органъ — есть нынѣ неспосôбна до нѣякои бôльшои акціи за-для своеи внутрѣшнои политики. Коли по Европѣ буря гуде, не посѣдаѣ парляментъ французскій нѣ одного знаменитшого чоловѣка въ родѣ Гамбеты, що бувъ-бы въ силѣ вытворити крѣпку управу. Бôльшости парляментарнй и министры змѣняються що хвилѣ. Нема одноцѣльности въ политицѣ заграничнôй, нема постоянности, зъ кимъ тутъ входити въ союзъ? Дверники не тямлять именъ тыхъ министрôвъ, що въ послѣдныхъ часахъ держали рôзнородній портфелѣ. Все стремить до радикализму. Одна хиба армія стоить ще на сторонѣ и есть дѣйстною обороною народу французского.

Таке непевне положенье внутрѣшне утрудняе всяку заграничну политику. Суверены посторонній не тôлько не довѣряють радикализмови, але видячи, що радикализмъ слабить Францію, неохотно простягають руки до союза. Франція есть изольована. Она шукаѣ за союзомъ. Гамбета навязувавъ дружбу зъ княземъ Уельскимъ (Англiєю), хотѣвъ ôдновити давный природный союзъ захôдныхъ державъ. Се не удалось. Modus vivendi зъ Нѣмеччиною розбився зъ упадкомъ Феріого. Єгипетске питанье ôдчужило Англію, занятье Тунизіи Италію. Франція лишилась сама якъ и Россія. Та послѣдна обидилась на Нѣмеччину за берлиньскій трактатъ, прогнѣвалась на Австрію и тымъ прискорила тридержавный союзъ. На Россію споглядаѣ нынѣ Франція, хоче зъ нею подружитись, хотя та дружба стôлько разôвъ рвалась. Францію и Россію дѣлила справа польска, суперечнôсть всѣхъ политичныхъ идей и стремлень, атентатъ Березовского, демонстраціи бруковй противъ Александра II., котрого въ Парижи стрѣчано окликами: Vive la Pologne, Monsieur! Заедно навязувано дружбу и заедно безъ успѣху. Нигилисты Гартманъ и Кропоткинъ находили приязный приемъ въ Франціи, а се зъобиджало царя. Радикалы ôдчужали его ще бôльше, а россійскій императоръ клонився заедно радше до монархôвъ Австріи и Нѣмеччины. Ажь болгарска справа розбрвала приязнь, ажь тогдѣ показалась Россія охотною ужити Францію за атутъ въ политицѣ европейскôй. Панъ Льокраѣ и генералъ Булянже плакали разомъ надъ гробомъ Каткова. Россія выкорыстуѣ прихильнôсть Франціи, бажаѣ зъ нею союза, ôдграваѣ ролю ôдданицѣ, усмѣхаѣсь, коли Французы бьють оплески имнови: „Боже царя храни“, але не допускаѣ Марсилiянки въ свои границѣ. Россія выкористуѣ Францію, що кидаѣсь цареви на шию, але нѣхто не розбираѣ при тôмъ, чи союзъ зъ Россiєю ôдповѣдаѣ интересамъ французскимъ, чи цѣли обохъ державъ однаковй, чи однаковй и користи зъ однодушнои политики? Чижь Франція не есть суперникомъ Россіи на Всходѣ? Вôйна Кримска не була пустымъ плодомъ фантазіи Наполеона III. Россія веде свою пропаганду на Орiєнтѣ на основѣ свого языкового и религійного спорôдненя. А вже-жь була тамъ колись Франція найбôльше могучою силою. Не ярмо а культуру несла она жителямъ Леванты. Она довершила тамъ велику историчну миссію, пôддержувала католицизмъ. А вся та добычь пропаде зъ тою хвилею, коли Россія стане ногою въ Царгородѣ. Она не стерпить нѣякого другого вплыву на Орiєнтъ, посягне и за Сирiєю и загрозить Єгиптови

Звычайно кажуть Французы: Що намъ до Орiєнту? Россія маѣ тамъ свои интересы, але не мы. Такою балаканиною тратить Франція всю добычь, узыскану цѣлымъ тысячлѣтьемъ, сходить на становиско другостепенной держави, опускаѣ своихъ давныхъ приятелѣвъ на Всходѣ.

Такому понятю противиться однакожь холодный, критичный розумъ. Розумъ сей наказуѣ розслѣдити основнѣйше пôдставы союза межи Францiєю а Россiєю. Добрый союзъ не повиненъ подабати на ôдносины, въ якихъ зôстаѣ чоловѣкъ до коня, на котрôмъ сидить. Зыски и страты винній бути однаковй. Щожь зроблено послѣдными часами? Скажуть: Франція и Россія помагали собѣ взаимно въ политицѣ. Россія уступилась за Францiєю въ Єгиптѣ, Франція за Россiєю въ Болгарiи. Чижь се еквивалентъ? Россія, стремлячи до неутрализаціи каналу суецкого, выпыхаючи Англію зъ Єгипту, боронить рôвночасно и свôй интересъ. Франціи же все одно, хто пануѣ въ Болгарiи. Можна-бъ навѣть сказати, що Франція въ Болгарiи трудиться на свою власну шкоду. Въ дни, коли Россіяне вôйдуть до Болгарiи, зрозумѣе кождый Англичанинъ, що Єгипетъ треба зубами держати. Услуги Россіи въ справѣ єгипетскôй не суть про-то компензатою за услуги, якй даѣ Франція Россіи въ справѣ болгарскôй, бо Россія скрѣпляѣ тымъ свои интересы въ Єгиптѣ, а Франція шкодить собѣ, помагаючи царевi до уярмленя Болгарiи. Суперечнôсть показуѣсь ще и въ другôй точцѣ.

Вузломъ нынѣшнои политики европейскои суть суперечній интересы Россіи и Австріи. Наколи-жь есть яка держава, що повинна мати великій интересъ въ существованю Австріи, то тою державою есть Франція. Въ дни, колибы Австрію обмежено на краѣ короны св. Стефана, бувъ-бы и конець Франціи. Франція упала-бъ тогдѣ низше чимъ нинѣ Испанія, бо межи Францiєю а Нѣмеччиною нема Пиренеѣвъ. Першимъ интересомъ Франціи есть удержати Австрію бодай въ ей историчныхъ рамахъ. Жадна зъ тыхъ державъ не устоиться при великодержавности, якъ одна зъ нихъ упаде. Хочь-бы въ часѣ вôйны обѣ стояли въ супротивныхъ таборахъ, то жадна не може бажати упадку другои. Все нещастье, що коли-небудь постигло Францію, выйшло зъ ослабленя Австріи, а нынѣшный интересъ спôльный Россіи и Франціи повиненъ бути той, щобы не дати Австрію попхати на Орiєнтъ. Австрія мусить остатись центральною держава въ Европѣ, щобъ Нѣмеччина не запанувала ôдъ моря Нѣмецкого по Адрію. Може хто скаже, що зближенье Австріи до Россіи есть нинѣ соннымъ привидомъ. Але и сонній привиды оправдуються, а Франція повинна до того стремѣти всѣми силами. Россія лишь послугуѣсь нынѣ Францiєю, щобъ Нѣмеччину держати зъ далека ôдъ боевища, на котрôмъ хоче Австрію повалити. Въ часѣ той вôйны будуть проти себе стояти Франція и Нѣмеччина самй и вже взглядъ на Австрію наказуе Франціи бути въ резервѣ.

Добре зробила-бъ Франція, наколи-бъ трохи лучше приглянулась свому союзникови. Великаны суть часомъ найслабшй. Управа Россіи есть погана, она слухаѣ одного чоловѣка, котрого бомба величины помаранчѣ го дна знищити. Россія стоить на краю финансовои руины, хлопочесь обнижкою рубля. Есть и въ неи добре вôйско, добрй вожды, але якъ зложаться рѣчи на случай вôйны? Франція и Нѣмеччина поставлять въ 24 годинахъ милiонову армію. Россія потребуе до того днѣвъ, тыжднѣвъ, мѣсяцѣвъ. „Русскій Инвалидъ“ признавъ самъ, що та обставина могла-бъ для Россіи бути фатальною. Инвазіи она не боиться, инвазія не шкодила ей нѣколи богато. А чи стоить такъ дѣло зъ Францiєю? На случай побѣднои офензивы стояли-бъ Нѣмцѣ по першôй битвѣ въ Шампаніи, по другôй пôдъ Парижемъ. А хто жь помôгъ-бы тогдѣ Франціи? Россія? Россія не могла здобути Плевны безъ помочи Румунôвъ. Она дуже тяжка. Якй жь користи мала-бъ Франція пôшовши Россіи въ помôчь? Навела-бъ лишь на себе вôйну може зъ трехъ бокôвъ, мусѣла-бъ боронитись и на суши и на мори, и въ Европѣ и въ Африцѣ. Зъ того и явно, що всѣ користи зъ вôйны припали бъ Россіи, всѣ шкоды союзници ей, Франціи.

И политичне положенье Россіи користнѣйше чимъ наше. Царь може кождого часу забажати супокою, а въ Берлинѣ и въ Вѣдни приймуть его радо. Зъ побѣдженымъ обойдуться побѣдителѣ завсѣгды пощаднѣйше, якъ зъ Францiєю. Францію противникъ розграбить. Зблизитись до Россіи може про-то Франція въ виду тридержавного союза, але розумъ политичный каже держатись въ повной резервѣ.

Така основа статьи „Revue des deux Mondes“. Правды въ нѣй богато именно въ уступѣ, що упадокъ Франціи бувъ наслѣдкомъ ослабленя Австріи черезъ хибну политику Наполеона въ лѣтахъ 1859 и 1866. Ослабивши Австрію на користь Италіи и Прусъ, Наполеонъ здвигнувъ сильну Нѣмеччину и Италію, котрй теперь грозять ей бôльше, якъ коли-небудь Австрія. Австрія высунена на Всходъ Прусами попала въ колизію зъ Россiєю въ справѣ болгарскôй, а може и въ боснацкôй. Австрія ослаблена Россiєю розвяже Нѣмеччинѣ руки до новои акціи противъ Франціи. Побѣджена Россія дасть Нѣмеччинѣ ще вôльнѣйшу руку на Заходѣ. Франція розумѣе своѣ небезпеченьство и проектуючи резерву хоче тымъ самымъ удержати рôвновагу силъ, готовлячихъ вôйну. Подôбну гадку высказали мы въ статьи, коментуючôй рѣчь кн. Бисмарка. И мы узнали его головнымъ виновникомъ нинѣшныхъ колизій на Всходѣ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Комисія правничa радила вчера и позавчера надъ предложеньемъ правительства о тарифахъ адвокатскихъ. Пос. Штурмъ жадавъ, щобы та тарифа була установлена въ законодательнôй дорозѣ, бо инакше будуть адвокаты за надто зависимй ôдъ правительства. Томащукъ домагався, щобы министеръ судôвництва подавъ для примѣру деякй позиціи тои тарифы. Мин. Пражакъ заявивъ, що тарифы въ поодинокихъ краяхъ и округахъ судовыхъ будуть рôзнй; установленье ихъ треба лишити министрови судôвництва. Ôдтакъ подавъ министеръ кôлька примѣрôвъ вѣденьскои тарифы, пôсля котрои жалобы до сумы 50 зр. будуть коштувати 1·50 зр., поданя о екзекуцію ôдъ 125 до 500 зр. — 6 зр., копіе 10 кр. ôдъ кождои партіи. На тôмъ перервано засѣданье и постановлено приступити до спеціяльнои дискусіи.

На вчерашнôмъ засѣданю комисіи для податку ôдъ оковиты закôнчено генеральну дискусію и выбрано пôдкомисію зъ 9 членôвъ. До комисіи вôйшли: Рутовскій, Альф. Чайковскій, Пленеръ, Менгеръ, Спенсъ, Роґль, Стирцеа, Межникъ и Надгерный. Пôдчасъ дебаты жадавъ пос. Штайнвендеръ, щобы въ виду великого податку ôдъ оковиты знесено податокъ ôдъ худобы на зарѣзъ и податокъ консумційный въ мѣсцевостяхъ замкненыхъ, або щобы бодай зменшено цѣну соли. Менгеръ жадавъ, щобы разомъ зъ податкомъ ôдъ оковиты зреформовано такожь податокъ консумційный и знижено податокъ домовый, якъ такожь зменшено цѣну соли.

„Narod. Listy“ доносять, що мин. Дунаєвскій принимавъ онодгы депутацію галицкихъ властителѣвъ горалень и заявивъ, що 35-риньскова тарифа не дасться змѣнити. Та сама газета доносить, що правительство готове розвязати раду державну и для того пос. Яворскій агитуе мѣжь Поляками, щобы они приняли законъ о податку ôдъ оковиты безъ змѣны.

——

Якъ закôнчиться найновѣйша акція Россіи въ справѣ болгарскôй, не можна ще напевно знати, але есть богато ознакъ, що она — якъ то кажуть — забагниться. Заразъ по заявленю Нелидова зôбрались були турецкй министры на нараду, що маѣ Порта зробити зъ жаданьемъ Россіи, Нѣмеччины и Франціи, котрй хотять, щобы становище кн. Фердинанда признати незаконнымъ. Здаѣсь отже що министры прийшли до того заключеня, що на разѣ не треба нѣчого робити, доки до жаданъ Россіи, Нѣмеччины и Франціи не прилучиться такожь Австрія, Англія и Италія. На то однакожь нема поки що выгляду, хочь здаѣсь, що дипломатія працюе и дальше надъ тымъ, щобы всѣ державы довести до якогось порозумѣня. На якôй пôдставѣ — каже „N. fr. Presse“ — мало-бы настати то порозумѣньe, есть доси тайною, але ходять вже вѣсти — якъ здаѣсь, зъ россійскихъ жерелъ — що Россія думаѣ выступити зъ новыми предложеньями. Такъ кажуть, що Россія готова предложити, щобы тымчасовому комисареви россійскому въ Софіи придати ще межинародну комисію. Зъ другои стороны кажуть зновъ що въ Россіи представляють собѣ такъ залагодженье болгарскои справы: Коли-бъ всѣ державы признали и княжу власть Кобурга незаконною, то министерство болгарске мусѣлобы тогды выдалити князя зъ краю. Представителѣ державъ въ Болгаріи — а розумѣесь, такожь и россійскій — станули бы тогдѣ въ звязя зъ провизоричнымъ правительствомъ министерскимъ и допильнували-бы, щобы було скликане правильне собраніе для выбору нового князя. Собраніе, зôбравшися, мало-бы выслати депутацію до царя, щобы его повѣдомити, що зôбралося вже для выбору князя. Въ признаню за ту сатисфакцію не именувавъбы вже тогды царь анѣ цивильного анѣ войскового заступника при правительствѣ болгарскôмъ а собраніе могло-бы тогды приступити на пôдставѣ берлиньскои угоды до выбору законного князя, на котрого згодились-бы всѣ державы. Здаѣсь що все то есть лишь конъюктурална политика Россіи и маѣ що найбôльше хиба лишь то одно на цѣли, щобы заявити свѣтови, що Россія думаѣ ще дальше протягати болгарску справу въ дипломатичнôй дорозѣ.

Зъ Риму доносять, що ôдповѣдь Италіи, Австріи и Англіи на предложеня Россіи есть однозвучна и заявляе, що кн. Фердинандъ обнявъ вправдѣ престолъ болгарскій незаконно але выбôръ его бувъ законный и не можна змушувати Порту до залагодженя и порѣшеня сеи справы. Здаѣся, що Туреччина ôдповѣсть такъ само.

——

Нѣмецкй газеты починають зновъ доказувати, що Россія концентруе на нѣмецкôй граници значній масы войска. „Kreuzztg.“ доносить именно, що на прускôй граници сконцентровано дуже богато россійскои пѣхоты, а официры россійскй говорять голосно, що зъ весною розпôчнеся похôдъ.

Зъ Константинополя доносять, що правительство россійске непокоить Туреччину тымъ, що доказуе ей, що незадовго прийде до огололошеня независимости Болгаріи.

Зъ Кіева пишуть до „Corr. de l' Est“, що тамъ арештовано пять студентôвъ университетскихъ, самыхъ Украинцѣвъ. Въ кругахъ урядовыхъ говорять, що арештованье наступило въ наслѣдокъ якогось заговору нигилистичного, але цѣле мѣсто знаѣ о тôмъ, що арештованй студенты не суть нигилистами а належать лишь до украиньского кружка литературного, котрый збираѣ складки на цѣли литературнй. Студенты Украинцѣ кіевского университету маютъ бути въ загалѣ дуже невдоволенй. Зъ товаришами своими Великороссами не сходяться, а професорôвъ своихъ, насыланыхъ зъ Москвы и Петербурга не любять, бо уважають ихъ за шпѣгунôвъ, платныхъ правительствомъ.

——

Вѣсти о станѣ нѣмецкого наслѣдника престола суть чимъ разъ сумнѣйшй. Наростки въ гортанцѣ недужого материзують безъустанно а чуткôсть матеріи есть причиною, що навѣть лѣкарѣ не можуть довго бути при князю. Въ выкиненôй матеріи найдено слѣды, котрй доказують, що недужій маѣ рака. Кажуть, що до сеи недуги прилучилась ще такожь и зле вылѣчена недуга зъ молодшихъ лѣтъ. Станъ недуги есть въ загалѣ того рода, що нынѣ не помогла-бы вже и екстирпація гортанки. —

„Börs. Cour.“ доносить, що князь онодгы мало що неудусився а станъ здоровля загально погôршився. Пôсля нынѣшныхъ вѣстей зъ Берлина нова операція есть необходима. Зъ Лондону доносять, що тамъ страчено вже всяку надѣю на подужанье князя. — Гр. Гербертъ Бисмаркъ, котрый задержався бувъ лишь короткій часъ въ Лондонѣ, поѣхавъ до Деблину до вицекороля Ирляндіи, свого давного приятеля. Гр. Гербертъ маѣ якусь важну мисію политичну. — На берлиньскôй биржи ходила вчера поголоска о уступленю Вышне-

градского; поголоска та есть однакожь безъосновна.

Якъ звѣстно одержавъ бувъ ген. Булянже при выборахъ майже 60.000 голосовъ. Рада министровъ постановила отже застановитися надъ сею справою и потягнути Булянжера до одвѣчальности а наколи-бъ показалося, що онъ дѣйстно старався о свой выборъ одобрати, ему командо. Булянже каже, що онъ зовсѣмъ не старався о свой выборъ и не вѣвъ въ томъ дусѣ нѣякои агитациѣ. Префекты одержали отже приказъ розслѣдити цѣлу справу и предложити правительству справозданье. „National“ ставить теперь такѣ пытаня: Чи правда, що ген. Булянже замѣсть держатися зъ далека одъ выборовъ вплывавъ на нихъ? Чи правда, що агентія Тибода робила въ интересѣ и въ порозумѣню зъ ген. Булянжеромъ? Чи правда есть, що правительство маѣ ключь до шифрованыхъ кореспонденцій, якѣ велися межи ген. Булянжеромъ а Тибодомъ и що тѣ кореспонденціи суть небезпечнои натуры?

Зъ Парижа доносять, що Клемансо розговорювавъ оногды довшій часъ зъ министромъ дѣлъ заграничныхъ Флюрансомъ и доказувавъ ему, що Франція не повинна въ справѣ болгарскои выступати анѣ противъ кн. Фердинанда анѣ за нимъ, а правительство не повинно робити пресіи на Туреччину въ некорысть Болгаріи. Флюранъ мавъ ему на то одповѣсти, що Франція займе въ справѣ болгарскои инше становище, зовсѣмъ таке якъ Англія.

Зъ Букарешту доносять, що румуньске министерство войны постановило укрѣпити мѣсто Фокшаны, положене мѣжь Яссами а Букарештомъ, зъ одки розходяться чотыри зелѣзницѣ и въ той цѣли замовило въ нѣмецкихъ фабрикахъ 60 вежь панцирныхъ за 3,600.000 франковъ. Въ загалѣ въ войску румуньскомъ запанувавъ одъ якогось часу великій рухъ. Король приймавъ передъ колькома днями на авдіенціи генераловъ Цернета и Фалцеана.

Зъ Бѣлграду доносять до „Pol. Corr.“, що подъ проводомъ ген. Лешанина зобралася комисія, котра маѣ выготовити планъ административного подѣлу Сербіи и згодилася на слѣдуючи точки, котрѣ маѣ предложити правительству. 1) Дотеперѣшнѣ 21 округи мають бути знесенѣ; 2) 62 повѣты мають бути зредуковапѣ на 40; 3) тѣ повѣты мають бути подѣленѣ на 5 губерній а въ кождой зъ нихъ маѣ бути установленый одинъ губернаторъ. Рада министровъ маѣ въ слѣдуючомъ тыждни радити надъ симъ предметомъ.

Въ справѣ бургаскои ворохобнѣ пишуть до „Pol. Corr“, що россійскій посолъ Нелидовъ, коли переперъ выданье Чорногорцѣвъ, арештованыхъ зъ причины сеи ворохобнѣ, зажадавъ такожь дуже енергично выпущеня на волю арештованыхъ Болгаръ. Симъ разомъ показалась Порта однакъ не такъ дуже податливою а рада министровъ выдала приказъ, щобы арештованыхъ за-для удержаня повагы Порты выслати до Бруссы и тамъ ихъ интернувати. Загально говорять однакожь, що того рода кара для ворохобниковъ есть безъ всякого значеня, бо ихъ заразъ пустять на волю, скоро они лишь прибудуть на свое мѣсце призначеня. Цѣле слѣдство въ сѣй справѣ застановлено на высшій приказъ.

Минувшого тыждня одбулася подъ проводомъ чорногорского князя нарада найвыше ихъ достойниковъ чорногорскихъ, въ якій способъ можна-бы зарадити великой нуждѣ, въ якой край одъ якогось часу находиться а котра есть причиною, що чимъ разъ больше людей покидаѣ край и иде въ чужину. Въ послѣдныхъ часахъ выйшла майже половина людей зъ многихъ горскихъ селъ. Позаякъ правительство чорногорске не есть въ силѣ зъ краевыхъ фондовъ дати своимъ поддапымъ достаточну помочь, то князь постановивъ удатися о помочь до царя Александра III.

НОВИНКИ

— **Ювилей 50-лѣтного священьства епископа д-ра Стросмаєра**, празнованый недавно въ столици Хорватіи въ Загребѣ, буде ще торжественнѣйше обходитись въ столици епископскои ювилята, въ Діяковарѣ, д. 19 н. ст. марта с. р. Зо всѣхъ сторонъ Хорватіи наспѣють депутаціи. И у Вѣдни товариства славяньскихъ студентовъ почтять ювилей епископа Славянина-патріота д. 18 марта богослуженьемъ, а 19 марта концертомъ. Въ загалѣ, чимъ больше нѣмецка и мадярска праса кидаються на Славянъ за почесть оказану Стросмаєрови уже подчасъ обходу его ювилею въ Загребѣ, — тымъ больше середъ Славянъ зростаѣ намѣренье день 19. марта зробити манифестаційнымъ. Нѣмецкі и мадярскі газеты найбольше кидаються на славяньскихъ послововъ рады державнои, що (зъ выимкою чомусь послововъ рускихъ) выслали поздоровну телеграму Стросмаєрови, и на раду мѣста Праги, котра именувала Стросмаєра почетнымъ горожаниномъ. Мадярска и нѣмецка праса удержуе, що послы рады державнои не повинні були мѣшатись „въ справы угорскі“, т. е. славити чоловѣка, противника Мадяровъ, и що рада мѣста Праги поступила незаконно, бо надала почетне горожаньство чоловѣкови зъ иншои державы (зъ Залитавіи). Не хочемо задержуватись на тыхъ напастяхъ шовинистичнои прасы, а звернемо, для характеристики еп. Стросмаєра, увагу на его одповѣдь товариству праскихъ академиковъ ческихъ, котре почтило его поздоровною телеграмою. Еп. Стросмаєръ пише до нихъ: Горяча дяка Вамъ за гарнѣ Вашѣ желаня! Одъ першои молодости своеи и до нинѣ все бувъ я того пересвѣдченя, що священикъ, коли хоче одповѣсти свому покликаню, повиненъ все а все любовь до Бога и свого уряду лучити зъ любовію до отчины и до свого народу. Высокій примѣръ того оставивъ намъ самъ Основатель вѣчного царства, на хрестѣ, а по нѣмъ особливо св. Павло. То въ житю доси було менѣ провідною идеею и зостане до послѣдного оддыха. Дорога тая певно не засѣяна рожами а терньемъ, але що дѣяти? — коли такъ суджено, що до всякои высшои, святѣйшои цѣли только дорогою боротьбы и хреста дойти можна. Коли Богъ и Спаситель нашъ упавъ подъ тягаремъ хреста, — на помочь приспѣвъ ему чоловѣкъ; въ вынагороду за тую любовь Онъ одъ часу воскресеня и побѣды Своеи завсѣгды спѣшить на помочь праведному чоловѣкови, коли подъ хрестомъ упадаѣ, и муки та страданя его за справедливу справу свого народу перетворюе въ цѣну и поруку воскресеня и вѣчного житя. Се чоловѣка праведного, коли на него спадають тяжкі муки, клеветы и осуды, потѣшаѣ, скрѣпляѣ и до кождого подвигу одваги додаѣ... Я пересвѣдченый, що все то, до чого змагають нашѣ народы (ческій и хорватскій — *Ред.*), есть справедливе, природне Богу и праведнымъ людямъ миле, ... свобода, просвѣта и поступъ — се тѣ рѣчи, зъ котрыхъ анѣ въ одной, особливо въ нинѣшныхъ часахъ, не можна занедбатись, бо хто бодай въ одной зъ нихъ зупиняесь, — то въ задъ иде. Того я одъ давна бувъ вповнѣ свѣдомый и зъ тою свѣдомостею бажаю стати и передъ лицемъ Бога. Богъ да крѣпить насъ, поддержуе и потѣшае! Хвального Товариства покорный слуга Стросмаєръ, епископъ.“ — Чи богато знайдеться въ Славянщинѣ епископовъ зъ такими высоко гуманными поглядами, якъ епископъ діяковарскій? Чоломъ передъ Стросмаєромъ!

— **Зъ Дрогобича пишуть намъ:** На зазывъ о. А. Тороньского зобралася майже вся руска интелигенція и представителѣ мѣщаньства мѣста Дрогобича дня 28 л. лютого въ сали рады мѣскои и выбрали комитетъ зъ 15 членовъ въ цѣли устроеня литературно-музикального вечерка въ честь Т. Шевченка и М. Шашкевича. Вечерокъ одбудеся дня 25 л. марта въ великой сали гимнастичной, котру обѣцявъ п. бурмистъ безплатно одступити разомъ зъ мѣсцевою послугою. Богато панновъ и пань обѣцяли взяти участь въ томъ вечурку а такожь и Поляки не одказались одъ участи, тому цѣлый вечерокъ выконаеся мѣсцевыми силами. Програму уложено лише въ головныхъ зачеркахъ и мають войти: вступне слово, одчитъ, деклямація, хоры (мѣшаный и мужескій), дуетъ, сольо спѣвъ, фортепянъ сольо и на чотири руки. Надѣемось, що и окрестность возьмѣ численну участь въ томъ вечерку. Подробну оповѣстку подамо поснѣйше.

— **Зъ зелѣзницѣ Кароля Людвика** доносять, що вже усунено заспы снѣгови на поодинокихъ шляхахъ и одъ дня 29 лютого будуть ходити правильно поѣзды помѣжь Ярославлемъ а Сокалемъ и на шляху Львовъ-Броды-Подволочиска зъ выѣмкою ночныхъ поѣздовъ нр. 9 и 10 мѣжь Львовомъ и Подволочисками та нр. 109 и 110 мѣжь Краснымъ а Бродами. — Въ загалѣ за-для змѣнноі погоды на нашихъ зелѣзницяхъ застановляють и отвирають рухъ поѣздовъ такъ ненадѣйно, що ѣдучи лише зъ непевностею можуть выпускатись въ дорогу.

— **До вѣдомости ц. к. дирекціи почтъ и телеграфовъ** Въ трафицѣ подъ ч. 3 А. на улици Городецкой не то що нема рускихъ переказовъ, але властитель еще и одгрожуеся, що ихъ не буде держати, хотяй-бы ему и сама дирекція почтова наказала.

— **Для люстрациі** громадского господарства мѣста Станиславова выславъ выдѣлъ краевый совѣтника Михальчевского и адъюнкта рахункового Паклерского. Комисію зажадавъ самъ бурмистръ Станиславова, Игнатій Камѣньскій, щобы одперти закиды, якѣ робила ему одна партія мѣщаньска.

— **Стація зелѣзнича Хировъ** на зелѣзници перемыско-лунковскій одержала одъ 1 л. марта назву „Посада хировска“; „Хировъ“ же называтись буде нова стація побудована недалеко давнои.

— **Про товариство задаткове у Львовѣ** почали не конче добре говорити у Львовѣ, навѣть голошено, що товариство се сильно захитане. Показуеся, що одинъ зъ бувшихъ урядниковъ товариства спроневѣривъ 20.000 зр., але дирекція зъобовязалася страту покрыти.

— **Краева рада школьна** именувала Винк. Франка суплентомъ для гимназіи въ Яслѣ а Іос. Бобра заступникомъ учителя школы вправъ при львовскій семинаріи учительскій и удѣлила школьному фондови окружному въ Станиславовѣ 2000 зр. зворотнои позички.

— **Нападъ на ц. к. жандарма.** Дня 17 л. лютого жандармъ зъ Будзанова, пов. теребовельского, Іосифъ Ал. Камѣньскій, выйшовъ на патроль въ окрестность и до дня 25 л. лютого анѣ не повернувъ до Будзанова анѣ не одналшли его инший жандармскі патролѣ. Дослѣджено за то, що Камѣньскій приѣхавъ саньми зъ Лѣсковичь до корчмы, зв. „Выгодою“ и довѣдавшись, що тамошному коршмареви украли опаньчу, удався до Кольчиць и зъ-одтамъ повернувъ подъ ночь назадъ до коршмы, щобы розвѣдатись про близшій обставины сеи крадежѣ. Коли розмавлявъ зъ коршмаремъ, напали на него зъ заду два селяне зъ Лѣсковичь, Василь Ваврикъ и Левъ Кучма, и почали намагатись вырвати карабинъ жандармови, однакъ коршмарь выпхавъ ихъ за дверѣ зъ корчмы. Въ повъ годины опосля выйшовъ Камѣньскій зъ коршмы и тамъ на ново напали на него сі селяне. Одганаючись одъ нихъ зранивъ Камѣньскій шаблею Кучму тяжко въ голову а Ваврика легко въ лице. Мимо сего змогъ одинъ зъ напастниковъ выдерти жандармови шаблю зъ рукъ и вдаривъ нею колька разовъ по головѣ Камѣньского, такъ що онъ упавъ на землю. Коршмарь зъ жѣнкою и одною селянкою прибѣгли на помочь и тяжко ранного Камѣньского занесли до хаты та положили на лавѣ, де онъ лежавъ майже двѣ годины. Одтакъ подвѣвся и выбрався въ дорогу, кажучи, що иде до Лѣсковичь. Одъ теперь не можна розвѣдатись нѣчого про Камѣньского, а що тогдѣ стала на дворѣ страшна заметѣль, то можливымъ есть, що онъ ослабленый одплывомъ крови запавъ въ снѣгъ и згинувъ въ якой ярузѣ, бо высланій люде не могли однайти его слѣдовъ. Обохъ селянъ напастниковъ арештовали, а дальше слѣдство ведеся.

— **Похоронъ Іосифа Гурбана**, провідника Словаковъ, одбувся въ Глубокой не безъ перешкодъ. Якъ читаемо въ „Pest. Lloyd-ѣ“ громадяне були для свого пароха выкопали могилу по серединѣ кладовища на виднѣйшомъ мѣсци. Политична власть довѣдавшись о томъ, велѣла тую могилу засыпати, а поховати Гурбана де выпало, за чергою. „Се выкликало — констатуе „Pest. Lloyd“ — огорченье середъ Словаковъ, але до нарушеня порядку не прийшло.“ На похоронъ зобралось пару тысячь народу, 16 еванг. священиковъ, домовину окрыто вѣнцями. — „Pester Lloyd“ наводить изъ промовъ бесѣдниковъ деякі уступы, щобы выказати нельояльность Словаковъ. Такъ о. Леско мавъ поспя „Pest. Lloyd-a“ одозватись въ церквѣ до покойника: „Ты жалувавъ, що мусѣвъ одойти и свой народъ лишати въ ярмѣ неволѣ. Колись мы, яко вольный народъ, ходити-мемъ на богомолье до твоеи могилы!“ — а адвокатъ Дулля мавъ сказати надъ могилою: „Ты вытягнувъ мечь за права свого народу. Въ хвили потребы и мы вытягнемо его зъ похвы и зъ горъ та долновъ зберемось довкругъ Твоеи могилы Тобѣ зложити дяку за те, що Ты насъ довѣвъ до цѣли!“ Може бути, що „Pest. Lloyd“ приперчивъ бесѣды въ честь покойника, а все Словаки знали, кого ховають.

— **Адреса до королевои италійскои Маргареты.** Галицкі Полькы выслали сего мѣсяця адресу зо Львова до Риму королевой Маргаретѣ зъ подякою за задержанье каплицѣ св. Станислава Костки при перебудованю Квиріналу. Адресу зъ емблемами и гербами Польщѣ маѣ доручити королевой якась княгиня Людмила зъ Голиньскихъ Фальконіері-Карпеня.

— **Въ Англіи** лагодяться до торжественного обходу срѣбного весѣля наслѣдника престола князя Валіи въ дни 10 н. ст. марта с. р. Подчасъ сего торжества одбудуться заручины найстаршого сына кн. Валіи, Альберта, зъ княгинею грецкою Александрою, и найстаршои дочки кн. Валіи, Людвики, зъ княземъ Спарты, наслѣдникомъ грецкого престола.

— **Дробни вѣсти.** Дня 6 л. марта одбудеся вѣнчанье укôнченого богослова Вол. Чепѣля зъ панною Юліею Глодзѣньскою, донькою священика въ Угрыновѣ старомъ; дня 11 л. марта одбудуться вѣнчаня укончeныхъ богослововъ: Василя Навроцкого зъ п. Мелянією Радикевичь, донькою пароха въ Шоломыи и Антона Слоньского зъ п. Плятекъ, донькою пароха въ Татарахъ. — По помершомъ князю Людвику Баденьскомъ, внуку цѣсаря Вильгельма, заряджена на австрійскомъ дворѣ жалоба черезъ осѣмъ днѣвъ одъ 28 лютого до 6 марта. — Громада Чернятинъ, пов. городеньского, одержала одъ цѣсаря 100 зр. запомоги на будову церкви. — Въ Турцѣ знайшли въ урядѣ податковомъ 11 зр., котрі хтось загубивъ. Згубу сю можна одобрати въ тамошномъ староствѣ. — Въ Тонкинѣ згорѣло мѣсто Ганоа; до 1500 домовъ вразъ зъ магазинами и фабриками згорѣло до тла. — Въ Подгуржу одбулась въ понедѣлокъ адаптація мѣского будынку на помѣщенье 8-кл. гимназіи; намѣстництво выслало делегацію, въ котрой взяли участь: совѣтникъ намѣстництва Гильдъ, инспекторъ Чарковскій и инжиниръ зъ Кракова Саре. — У Вѣдни померъ Мих. Кляпп, звѣстный писатель драматичный. — Въ Коломыи померъ д-ръ Вильг. Рашь, адвокатъ краевый, заступникъ бурмистра и синдикъ мѣста Коломыѣ. — Князь Гогенльоге, секретарь амбасады нѣмецкои въ Петербурзѣ, тяжко пострѣлився зъ револьверу, хотѣвши одобрати собѣ житье. — Въ Будапештѣ померъ Кольоманъ Гичи, бувшій угорскій министеръ скарбу. — У Львовѣ померли: Альфр. Росновичь, адъюнктъ уряду податкового и Адольфъ Залевскій, пенсіонованый поручникъ рахунковый. — Палата торговельна и промыслова въ Бродахъ выбрала предсѣдателемъ Альфр. Быка, а заступникомъ Витославского.

Вѣсти зъ Деп. Львовскои.

Въ пропозицію принятій оо.: на Якимовъ, дек. бускаго, І. Юл. Твардіевичь зъ Якимова, П. Іос. Бородіевичь зъ Кутищь, Ш. Андр. Дольницкій зъ Почапъ.

Завізваній до кан. институціи въ другой половинѣ марта оо.: Ник. Сенишинъ на Покровцѣ и І. Мазановскій на Руду.

Кан. институцію одержавъ о. І. Кузьмовичь на Бруховичѣ дек. нараѣвского.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Краева Рада школьна именувала дѣйстнымъ учителемъ Брон. Зарудзкого въ Заболотцяхъ и Елену Котлярску дѣйстною учителькою въ Туховѣ.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На „Народнои Домъ“ въ Черновцяхъ** жертвували П. Т. Добродѣѣ зъ Галичины: Впреосв. Еп. Перемыскій киръ Іоанъ de Сатурнусъ Ступницкій, 25 зр. — Впр. крил. Сѣнгалевичь, посолъ рады державнои, 5 зр. — Впр. о. Теофиль Глиньскій зъ Городницѣ вписову членьску таксу 2 зр. — Д-рндъ Володим. Коцовскій зо Львова 1 зр. 50 кр. — Вп. панове професоры рускои гимназіи у Львовѣ 16 зр. 60 кр. — Вп. п. Теодоръ Стахевичь, купець зъ Станиславова, 5 зр. — Вп. п Яковъ Цапъ, учитель зъ Козары, 1 зр. — Впр. о. І. Заячковскій зъ Лопянки 1 зр. — Впр. о. Кирчовъ зъ Лопянки 1 зр. — Ярославъ Кирчовъ зъ Долины 1 зр, — Впр. о. Курпякъ 1 зр. — разомъ 60 зр. 10 кр. — На сѣмъ мѣсци высказуе выдѣлъ „Народного Дому“ щедрымъ Патріотамъ щире „спаси-Богъ! и поручаѣ черновецкій „Народный Домъ“ ласкавой памяти и опѣцѣ рускои Публичности, котра чей знаѣ значенье „Народного Дому“ для будучности Руси и до неи одзываемось голосомъ мольбы о помочь. — Въ Черновцяхъ 27 лютого 1888. *Выдѣлъ.*

— **Для бѣдныхъ учениковъ рускои гимназіи** приславъ Впр. о. Теод. Турчмановичь, деканъ жукотиньскій и парохъ въ Рипянѣ, складку зобрану на соборчику деканальномъ въ Михновци. Въ складцѣ взяли участь: Вп. о. Павло Стукачь зъ Галовки 5 зр; о. Корн. Яворскій зъ Ломны 1 зр.; о. Алойсій Поляньскій зъ Тисовицѣ 1 зр., о. Іос. Гамерскій зъ Головецка долѣшн. 1 зр., о. Макс. Калиничь зъ Жукотина 1 зр., о. Мих. Флюнтъ зъ Грозьовы 1 зр., о. Илія Приставь зъ Михновця 1 зр., о. Мих. Зубрицкій зъ Мшанця 1 зр., о. Дим. Марчакъ зъ Головецка горѣшн. 1 зр., о. Левъ Бѣрецкій зъ Гвоздця 1 зр, о. Дим. Габла зъ Линя 1 зр., о. Теод. Турчмановичь зъ Рипяны 1 зр и п. Ив. Манько, учит. нар. въ Михновци 50 кр. — Впов. Добродѣямъ бѣднои молодежи складаѣ щиру подяку за щедрый даръ — *В. Ильницкій*, дир. гим.

Послѣдни вѣсти.

Рухъ поѣздовъ межи Львовомъ а Стрыемъ и межи Станиславовомъ а Гусятиномъ привернено. Въ загалѣ на всѣхъ шляхахъ зелѣзниць державныхъ ходять поѣзды правильно.

Новы выборы до рады повѣтовои въ Турцѣ розписало ц. к. намѣстництво. Дня 10 н. ст. цвѣтня одбудуться выборы зъ групы селъ, 12 цвѣтня зъ мѣстъ а 17 цвѣтня зъ групы большихъ посѣлостей.

Телеграмы „Дѣла“.

Берлинъ 29 лютого. Князь Вильгельмъ, сынъ нѣмецкого наслѣдника престола, маѣ выѣхати нинѣ въ ночи до Санъ-Ремо.

Парижъ 29 лютого. Палата по промовѣ министра дѣлъ заграничныхъ Флюранса, ухвалила 294 голосами противъ 240 кредитъ на амбасаду въ Ватиканѣ, котрый комисія буджетова була вычеркнула.

Берлинъ 1. марта. „Post“ констатуе, що позичка Россіи длятого не удалася, бо высота еи — до 600 міліоновъ рублевъ — выкликала подозрѣнье войны.

Парижъ 1. марта. Булянже старався повернути до Парижа, але доставъ наказъ зостати до розпорядженя на теперѣшномъ становищи.

Константинополь 1 марта. Бюро Райтера потверджуе, що Порта рѣшила не одповѣдати на предложеня Россіи, доки Австрія, Италія и Англія на нихъ не згодяться, — хочь уважаѣ се за рѣчь неимовѣрну, а думаѣ, що Кобургъ останеся въ Софіи, хочь-бы цѣла Европа узнала его побытъ незаконнымъ.

Софія 1. марта. Въ Варнѣ наказано будувати новѣ укрѣпленя.

Римъ 1 марта. На товары французкій подвысшено мыто одъ сего мѣсица.

Софія 1 марта. До правительственныхъ круговъ надойшла вѣсть, що Порта здержалася одъ репресалій, бо тіи розбились-бы о опоръ Болгаріи.

Відень 1 марта. Комисія буджетова поднесла дотацію на зелѣзницѣ державнѣ въ Галичинѣ.

НАДОСЛАНЕ.

Позаякъ Всеч. Духовеньство наше даѣ звычайно въ часѣ св. Великого Посту **ЄВАНГЕЛІОНЫ** до переплету, то звертаю ласкаву увагу Его, що я заосмотривъ мое переплетниче заведеньe въ найлучшій переплетничій машины и знаряды та дуже хорошій матеріялы, для того могу вдоволити всѣмъ, навѣть дуже выпуканымъ вымогамъ. Приймаю отже до переплету **ЄВАНГЕЛІОНЫ** за рожнѣ, навѣрно дуже умѣрковані цѣны, а то въ рожноцвѣтну кожу, всѣлякі оксамиты, бляху и т. п. Образки (иконки) на Евангеліоны даю на желанье, або металевѣ, або на блисѣ и порцелинѣ (емаліи) мальованѣ. Одновляю и доповняю также старѣ окутя и украшеня на Евангеліонахъ. До кождого Евангеліона додаю на желанье, польстровану скринку и рожноцвѣтнѣ ленты зъ золотыми френзлями. Выготовляю также **Книги братствъ церковныхъ,** старшихъ и молодшихъ, по **3 зр., 5 зр.** и **8 зр.,** маю на складѣ **МОЛИТВЕННИКИ** въ рознихъ форматахъ и въ рознихъ парадныхъ и скромныхъ переплетахъ, також **„Помяники усопшихъ“** по цѣнѣ **2 зр. 50 кр., 4 зр.** и **6 зр., „Книги братствъ тверезости“** по **2 зр., 3 зр.** и **5 зр.,** приймаю до переплету всѣ **церковнѣ книги** и додаю на желанье, до **Литургиконовъ** на мѣсце знищеныхъ, **новѣ** литургіи св. Іоанна Златоустого, — також всѣлякі свѣтскі книги, метрики, протоколы, карты (маны) и т. инше. О **скоре** надсыланье Евангеліоновъ прошу, щобы я могъ тіи-жь передъ Страстною Седмицею выготовити и розослати.

Зъ глубокимъ поважаньемъ:

МИХАЙЛО СПОЖАРСКІЙ

переплетчикъ, въ домѣ Ставропигійского Института

2361 1—3 ***во Львовѣ.***

Одділъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночій) пл. Галицкій 14.
Дръ Е Лебедовичь (нед. внутрѣшнѣ и очнѣ) ул. Корняктовъ (Нар. Домъ.
Д-ръ І Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Антики: 2292

З. Рукеръ ул. Краковска.

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краевый ул. Костюшки (будынокъ соймовый).
Банкъ гипотечный пляцъ Галицкій.
А Шеленберегъ (конт вымѣны) ул. Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лилієнъ (конт. вымѣны) ул Гетьманьска 6.

Готелѣ и Реставрациі:

Готель французскій и рест. швехатска пл. Маріяцкій.
Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Краковска 9.

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устыяновичь, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4.

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичь (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склепы:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгнеръ (найтаншій магазинъ галантерійный ул. Галицка 16.
А. Гальскій (товары зелѣзнй) пляцъ Маріяцкій 9
Стахевичь и Абрысовскій (матеріи на сукнѣ) Ринокъ 32.
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н. Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20.
Вольфъ Чоппъ (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ) ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничй:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигіи).

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продає по курсѣ дневнôмъ

5% Листы гипотечнй

якъ такожь

5% преміованй листы гипотечнй

Порученя зъ провинціи выповняє ôдворотною почтою безъ провизіи.

2220 92—0

Надôслане.

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поручає 2376 94—0

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катарь, кашель и хрипку. Цѣна однои пачки 25 кр. На провинцію зъ опакованьемъ 30 кр.

НАЙЛУЧШІЙ

ПАПѢРЪ ЦИГАРЕТОВЫЙ

єсть правдивый

LE HOUBLON

1934 **францускій фабрикатъ** 18-36

CAWLEY-a & HENRY-ого въ Парижи.

Передъ пôдробкою остерегаєся!

Сей папѣръ поручаютъ якъ найлучше пп. д-ръ І. І. Поль, дръ Е. Людвигъ, дръ Е. Липманъ, професоры хеміи при вѣденьскôмъ университетѣ а то для єго знаменитои якости, єго абсолютнои чистоты и для того, що до него не домѣшанй жаднй шкôдливй здоровю матеріи.

LE HOUBLON 500 FEUILLES FORMAT C. C. FRANÇAIS LE HOUBLON

FAC-SIMILE DE L'ÉTIQUETTE 17, rue Béranger, à PARIS

Золотыхъ **100—200** Золотыхъ

або за мѣсячною платею — пôсля умовы — можуть заробити особы кождого стану, котрй схотять заниматись продажею законно дозволеныхъ въ Австріи преміовыхъ льосôвъ позичковыхъ. — Ôдноситись до **Max-a Lustig-a**, дôмъ банковый въ **Будапештѣ**.

2360 2—25

Машины до шитя

Зингера ножнй

до выбору зъ 6 найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и вѣденьскихъ въ цѣнѣ ôдъ 36 до 60 зр. на раты — готôвкою о 10% дешевше, гваранція 5 лѣтъ.

Іосифъ Иваницкій

механикъ и спеціялистъ

Львôвъ, Готель Жоржа

тôлько безъ факторôвъ, агентôвъ, пявкелесôвъ и шмайгелесôвъ, котрй выкористовують нашу публичнôсть — спродають тандету и беруть за се 20%.

2231 16—20

Klejnoty Miasta Krakowa.

Альбумъ пышне величины 40/50 м., въ оздôбныхъ окладинкахъ, мѣстяче 24 видôвъ въ хромолитографіяхъ представляючихъ *найвеличавѣйшй и найкрасшй*

СТАРИННОСТИ и ПАМЯТКИ КРАКОВА

пôсля оригинальныхъ акварель

ЮЛІЯ КОССАКА и СТ. ТОНДОСА,

зъ текстомъ историчнымъ о 24 аркушахъ проф. д-ра Вл. Лущкевича и зъ переднымъ словомъ проф. д-ра Мар Соколовского, выйшло накладомъ фирмы:

КУТРЖЕБА и МУРЧИНЬСКІЙ въ Краковѣ.

Знамените се дѣло, оброблене перворядными силами артистичными нашого краю и вытотовлене въ найбôльшôмъ европейскôмъ заведеню артистичнôмъ, поручити можна радо Вповажанôй Публичности. 2330 11—12

Цѣна примѣрника 50 зр. ав. вал.

Для улекшеня закупна продаєсь такожь и на сплаты мѣсячнй.

Можна оглянути въ книгарни Губриновича и Шмидта у Львовѣ.

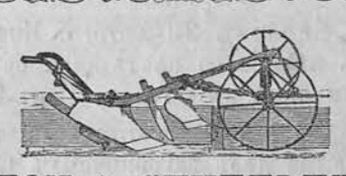

CLAYTON & SHUTTLEWORTH

фабрика машинъ рôльничихъ

Львôвъ, улиця Городецка Ч. 22

поручають на зближаючій-ся **весняный сезонъ** свои найновѣйшй выробы **плугôвъ, боронъ, вальцѣвъ и сѣвачокъ**, а яко **выключнй заступники R. Sacka** знанй фабрикаты того-жь по цѣнахъ оригинальныхъ.

Направы выконуються въ своѣмъ якъ найлѣпше уладженôмъ варштатѣ якъ найдокладнѣйше и дешево.

Илюстрованй цѣнники на бажанье даромъ и франко.

Складъ комисовый мають **Л. & С. Чеконьскй** въ **Чортковѣ.**

2363 1—12

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

подає до вѣдомости, що выдало и має на складѣ слѣдуючй

Формулярѣ для касъ пожичковыхъ

на ладъ

„Закомарскои Правды“:

1) Книга касова, одна либра . . . 40 кр.
2) Книга маєтку зелѣзного, одна либра . 40 кр.
3) Книга маєтку пôдручного, одна либра . 40 кр.
4) Скриптъ, 100 примѣрникôвъ . . . 55 кр.
5) Протоколъ, одна либра . . . 40 кр.
6) Книга довжникôвъ, одна либра . . 45 кр.

Кальошѣ и Парасолѣ

Кафтаники, калесоны, шкарпитки вовнянй и бавовняни

заразомъ 2228 7—0

Бѣлье д-ра Єгера

поручає найдешевше

Торговля

Братя Лянгнеръ

Львôвъ, Галицка ч. 16

Цѣнники франко.

Какао въ порошку

позбавленый товстыхъ частей, на спосôбъ гольендерскій выроблюваный въ пушкахъ: 1/2 кильо, 1/4 кильо и 1/8 к.

Цѣна зр. 1.40, 70 и 35 кр.

1/2 кильо найлучшихъ цукрôвъ десеровыхъ . . . зр. 1·20

Такожь **чеколяду** въ рôжныхъ гатункахъ поручає:

Генрихъ Третеръ

фабрика парова чеколяды и цукрôвъ десеровыхъ у Львовѣ 5—?

2296

улиця Коперника ч. 3.

ПЕТРО КРОКЕВИЧЬ

аптикарь въ Краковѣ

улиця Баштова при плянтахъ (рôгъ Ринку Клепарского)

поручає власнй выробы

яко правдиву одиноку добычь найновѣйшихъ часôвъ, приносячу хорому неоцѣненй, спасеннй користы, о чѣмъ свѣдчать щоразъ численнѣйшй признаня похвалы и т. п., якъ неменше посвѣдченье лѣкарске, а именно:

До Высокоповажаного пана Петра Крокевича, аптикаря у Краковѣ.

Выробы фармацевтичнй Пана Петра Крокевича, аптикаря пôдъ Львомъ у Краковѣ, пôсля предложеныхъ менѣ приписôвъ лѣкарскихъ зробленй, не мѣстять нѣякихъ шкôдливыхъ складникôвъ и въ ôдповѣдныхъ немочахъ ужитй, дуже успѣшно дѣлають.

Д-ръ Юровичь,
докторъ всѣхъ наукъ лѣкарскихъ.

У Краковѣ дня 23 липня 1887.

Вино хинове, средство лѣчниче, взмагаюче силы, стравнôсть, надзвычайно поручане, особливо у женщинъ слабосильныхъ, блѣдыхъ и т п

Вино хинове зъ зелѣзомъ, поручане молодымъ особамъ для осягненя зросту и розвою тѣла, надає крови силу, збôльшаючи скôлькôсть тѣлокъ крови, змôцняючи жолудокъ пôдносить апетитъ, лѣчить загальнй ослабленя, блѣдачку и т. п., а одиноке для реконвальесцентôвъ по хоробахъ горячковыхъ вынищаючихъ.

Вино зелово-ромбарбарове, вытягъ винный зъ правдивого корѣня Ревеня хиньского (Radix rhei chinensis) и зелъ, збôльшаючихъ рухи хробачковй кишокъ черезъ то легко розвôльняюче; знамените въ затканяхъ, часто повтаряючихъ-ся здутяхъ, довготреваючôмъ катарѣ, дванацятницѣ и въ упорчивôй жовтачцѣ.

Вино зелово-пепсинове, вытягъ зъ зелъ краєвыхъ и найлѣпшои пепсины de Rostock, одиноке успѣшне средство пôдносяче травленье, розпускаюче бѣлко, затымъ одиноке въ нестравности, хроничныхъ катарахъ жолудка або на тлѣ туберкуличнôмъ атоніи кишокъ у людей старыхъ, дуже помôчне у дѣтей зле ôдживлюваныхъ, анемичныхъ и шкрофуличныхъ.

Амигренъ, незрôвнана помôчь въ сильнôмъ болю головы. Ложочка ôдъ кавы зажита успокоює найсильнѣйшу мигрену.

Кальльонъ, одиноке средство на найстаршй и найдолегливѣйшй нагнѣтки. По насмарованю нагнѣтокъ сейчасъ перестає болѣти, а въ 24 годинахъ ôдпадає безъ найменшого болю.

Хильоль, лагодить по кôлькоразовôмъ ужитю найбôльшй болѣ ревматичнй, пострѣлы, подагру и т. п.

Сарсапариліянъ зъ корою хиновою, узнаный яко найлѣпше средство въ немочахъ походячихъ зъ зôпсутя сокôвъ и зъ ôдти повстаючого вадливого складу крови, въ недокровности и т. п.

Зѣлье грудне зô свѣжихъ, лѣчничихъ зелъ волоскихъ, котрй вже неразъ навѣть въ прикрыхъ розличныхъ выпадкахъ слабости давали надсподѣване полѣпшенье терплячому, то въ слабостяхъ грудныхъ то легкихъ, противъ астмы, всякои душности и т. п. Усувають они тяжку дыхавицю, всякй закатареня легкихъ и грудей, зафльегмленя, кольки въ грудехъ, упорчивый кашель и т. п. Цѣна зр. 1·20

Сиропъ грудный при тяжкихъ або застарѣлыхъ немочахъ, уживаный буває рôвночасно зъ зѣльемъ льоретаньскимъ противъ сухотъ и слабостей грудныхъ и легкихъ и т. п Цѣна 2 зр.

Кроплѣ жолудковй. Средство знамените и незрôвнане у всѣхъ слабостяхъ жолудка. Цѣна 35 кр. 2068 24—0

Замовленя выконуєся ôдворотною почтою.

Зъ численныхъ подякъ наводимо ось тй:

Высокоповажаный Пане Аптикарю!

Бажаю, щобы кождому хорому такъ знаменитый успѣхъ давали лѣки зъ Вашихъ выробôвъ, якъ моѣй женѣ, котрй надсподѣвано успѣшно дѣлали и прошу о надôсланье менѣ ще Амигренъ и капель жолудковыхъ.

Зъ поважаньемъ
Леопольдъ Коваликъ
(Рыбникъ, Oberschlesien).

Пшôвъ д 3 липня 1837 р

Высокоповажаный Пане!

Узнаю дѣйстну успѣшнôсть Вашихъ выробôвъ, досвѣдчивши на собѣ

Се посвѣдчаю ретельно.
Schönpriesen b. Aussig 25 мая 1787 р.

Зъ поважаньемъ
Новаковскій
директоръ фабрики цукру.

Вп Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви въ Краковѣ.

Страдаючи ôдъ пôвтора року на сильный, невылѣчимый кашель, сполученый зъ рôзными тяжкими недугами, мимо тутешныхъ радъ лѣкарскихъ, чувся я безъ надѣѣ житя, а яко отець кôлькоро дѣтей, хапаючись вкôнци рôзныхъ способôвъ до поратованя здоровля, случайно зъ порады чужои приязнои менѣ особы, уживъ я „Зѣля грудного“ выробу аптикаря Вповажаного Пана Петра Крокевича, и по ужитю чотырохъ пачокъ „Зѣля грудного“ и Сиропу ôдзыскавъ цѣлковито здоровлье, могучи о власныхъ силахъ уже працювати и тымъ чиномъ бодай частину щастя дѣтемъ моимъ удѣлити. Чуюсь тому спонуканымъ заявити найщиршу вдячнôсть Вповажаному Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви мѣсцевому, за вырôбъ „Зѣля грудного“, бо житье моє лишь ужитю того Зѣля завдячую.

Зъ глубокимъ поважаньемъ
Михаилъ Трыбальскій,
друкарь литографичный.

Кракôвъ, дня 28 мая 1886 р.

Высокоповажаный Пане!

Вычитавши зъ газетъ дня 28 мая с. р. подяку Вамъ Вповажный Пане, а почуваючись зарôвно до обовязку вдячности, маю честь тую-жь въ высокôй степени заявити Вамъ, Вповажный Пане, бо Ваше „Зѣлье грудне и „Сиропъ“, и въ загалѣ Вашй выробы не лишь менѣ самому, але дуже многимъ, де заходили сумнѣвы що-до здоровля давали чудный успѣхъ. Маючи отже много завдячити Вашимъ выробамъ, приймѣть Вповажаный Пане выразы моеи вдячности, а заразомъ зичливости, успѣху въ дальшôмъ розвою своихъ выробôвъ такъ для добра власного, якъ и зъ пожиткомъ для людскости!

Остаю зъ довжнымъ поважаньемъ
Кс. Е. Вернеръ,
Реформатъ.

Кракôвъ 1 червня 1886 р.

Честный Пане!

Страдаючи ôдъ 20 лѣтъ на гемороиды и упрямый бôль въ жолудку, на дыхавицю и сполучене зъ нею замуленье мѣхура, на затвердженье и иншй долегливости, уживъ я кôлька флишокъ „Капель жолудковыхъ“, котрй зробили менѣ надзвычайну пôльгу, що посвѣдчаю згôдно зъ правдою и совѣстею.

Фишеръ,
совѣтникъ ц. к. суду.

Ряшѣвъ, дня 21 червня 1886 р.

Готель пôдъ „Золотымъ Орломъ“

въ Станиславовѣ при улици Бельведерскôй.

Має 15 покоѣвъ приладженыхъ зъ всякимъ комфортомъ, зъ того 10 комнатъ фронтовыхъ, а 5 въ официнахъ.

Для **Всечестного Духовеньства** цѣны комнатъ о 50% дешевше, т. є. ôдъ 50 кр. до 1 зр. за одну комнату.

Пôдписаный має надѣю, що П. Т. Публичнôсть зволить ласкаво ôдвѣдувати сей готель, а буде вповнѣ вдоволена.

Морицъ Яноверъ,

2216 17—? властитель готелю пôдъ „Золотымъ Орломъ“.

Появився уже

РУСКІЙ СПѢВАНИКЪ

уложеный черезъ Костя Панькôвского, а накладомъ Товариства Просвѣты“. Мѣстить въ собѣ въ 9-ти аркушахъ бôльшихъ на велиновôмъ паперѣ 255 пѣсень на 288 сторонахъ Пѣсни тй суть то перлы поезіи руско-украиньскои найвыдатнѣйшихъ нашихъ поетôвъ, якъ Шевченко, Федьковичь, Млака Гушалевичь, Маркіянъ и Володимиръ Шашкевичѣ и премногй найдобôрнѣйшй народнй пѣсни Найзнаменитшй рускй композиторы уложившй до нихъ музику суть по правôй сторонѣ пѣсень пôдписанй. Цѣна Спѣваника 40 кр, зъ пересылкою 45 кр. При закупнѣ 10-ти примѣрникôвъ въ канцеляріи Товариствъ даєся 20% рабату. Набути можна ихъ такожь по всѣхъ книгарняхъ Галичины и Буковины.

3237 5—?

Кождый

може собѣ спродаючи всѣлякй роды законно дозволеныхъ

Льосôвъ на раты

рôчно що найменше

1200 золотыхъ заробити. Звернутися треба на адресу: **Wechselhaus H. Fuchs, Budapest, Dorotheergasse Nr 9**

2258 2—10

І. & С. КЕССЛЕРЪ въ БЕРНѢ (BRÜNN)

улиця Фердинанда Ч. 7/d

высылають за послѣплатою:

Сорочки мужескй, бѣлй и кольоровй 1 штука Іа. зр. 1.80 IIа. зр. 1.20

Сорочки робôтничй зъ доброго оксфорду, 3 штуки зр. 2.

Ногавицѣ мужескй, зъ барханту або полотна, 3 пары Іа. зр. 2.50, IIа. зр. 1.80.

Суконнй шапки, для мужчинъ и хлопцѣвъ, 6 шт. зр. 1·20.

Скарпетки мужескй, бѣлй або кольоровй, робленй 6 паръ зр. 1·10.

Скарпетки втягаючй пôтъ, зъ финису шовкового, 12 паръ зр. 1·20.

Пледы до подорожи, 3·50 метрôвъ довгй, 1·60 м. широкй, 1 штука зр. 4·50.

Матеріи на мужескй уборы, новôтнй, 3.10 метрôвъ Іа. зр. 5·50. IIа. зр. 3·75.

Матеріи на иберцигеры, добрй, найновѣйшй барвы, 2.10 метр. зр. 6.

Нормальни сорочки и ногавицѣ, зъ чистои вовны, системъ Єгера, 1 штука зр. 3·50.

Зреформоване нормальне бѣлье, (втягаюче пôтъ) 1 сорочка або 1 ногавицѣ зр. 2.

Бѣлье зъ Gummi, 2 пары маншетôвъ, 2 стоячй и 2 лежачй ковнѣрики зр. 2·50.

Матеріи лѣтнй камгарновй на мужескй уборы, найновѣйшй десенѣ, 6.5 метрôвъ зр. 3.

Сорочки жѣночй, зъ шифону, гафтованй, 3 штуки зр. 2·50.

Сорочки жѣночй, зъ мѣцного полотна зъ зубками 6 штукъ зр. 3·25.

Корсеты нôчнй, зъ шифону, численно прикрашенй, 3 штуки зр. 1·80.

Спôдницѣ, 6 зъ сырого полотна, Chiffon и Rouge 3 штуки зр. 3.

Запаски жѣночй, зъ оксфорду, кретону и сырого полотна 6 штукъ зр. 1·60.

Паньчохи жѣночй, робленй, бѣлй або кольоровй, 6 паръ зр. 1·50.

Паньчохи жѣночй, (втягаючй пôтъ) зъ шовкового финису 6 паръ зр. 1 20.

Намѣтки зъ Mohair-у, у всѣхъ краскахъ 3 штуки зр. 1·20.

Намѣтки зъ Foil-у, краснй десенѣ, 6 штукъ зр. 1 20.

Жакеты лѣтнй Jersey, зъ чистои вовны, у всѣхъ краскахъ 1 шт. гладка зр. 2·50 тамбурована зр. 4.

Хустинки до носа, зъ кольоровымъ краємъ, 1 тузинъ мужескихъ зр. 1·20, жѣночихъ зр. 1.

Взôрцѣ даромъ и франко.

2345 2—26

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемѣрнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдличнй выробы косметичнй, тоалетовй и перфумы именно:

Пилиптонъ волосю сивому и споловѣлому по кôлькоразовôмъ ужитю привертає красну барву. Пилиптонъ не фарбує лише ôдмолоджує волосье, котре пôдъ вплывомъ сего ôдличного средства ôдзыскує первѣстну барву, мягкôсть и ôдлыскъ. — Цѣна флякону 1 зр. 50 кр.

Цезаринъ певне средство на выгубленье нагнѣткôвъ — Пуделко 40 кр.

Антилентилія

Нѣякій артикулъ тоалетовый не може остоятись зô взгляду наслѣдства и доброты зъ Антилентіліею. Средство се одержане зъ ôдсвѣжаючихъ субстанцій, усуває въ короткôмъ часѣ веснянки, опаленя сонячнй, плямы печѣнковй, слѣды по ранахъ и т. д, надає лицю свѣжôсть и нѣжнôсть. — Цѣна 2 зр.

Найлѣпше чорнило глицириновe

пахуче до обуви, дає красный ôдлыскъ, мягчить шкôру и хоронить ôдъ пуканя. — Пуделко по 10 и 20 кр.

Порошокъ до чищеня нôгтѣвъ

до наданя нôгтямъ бѣлости рожевои ôдтѣни и красного ôдлыску. — Пуделко по 25 кр

Грисикъ тоалетовый до мытя рукъ

до вынѣжненя згрубѣлого нашкôрка — Пуделко 90 кр.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул, Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка, рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч 2 2257 38—?

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 39. Львôвъ, Пятниця 19 лютого (2 марта) 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека пайзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одного стрôчки печатной, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler. Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ . . . . . 16 зр.
на пôвъ року . . . . . 8 зр.
на чверть року . . . . . 4 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Ôдъ 1 (13) сѣчня **„Дѣло“ почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускй свята. Условія предплаты повысше на заголовку.

Въ матни.

Розглянувшись въ теперѣшнôй ситуаціи политичнôй, прийде кождый, хочь-бы и якъ поверховный политикъ, до пересвѣдченя, що цѣла вага теперѣшнои ситуаціи политичнои перенеслась на Всхôдъ и спѣшить тутъ скорымъ крокомъ до остаточного порѣшеня. Хочесь майже думати, що т. зв. справа болгарска то лишь поверховна назва для цѣлого всхôдного пытаня, котре чимъ разъ скорше близиться до свого кôнця Бо чи сама болгарска справа, яко така, була-бы въ силѣ такъ сильно непокоити цѣлу Европу? Чи Россія за-для самои Болгаріи старалась-бы такъ всѣми силами залагодити сю справу въ своѣмъ дусѣ и пôсля своихъ поглядôвъ, або чи за-для удержаня Кобурга на болгарскôмъ престолѣ другй державы европейскй ставалибы въ такъ великôй суперечности до Россіи? Не треба бути ажь великимъ политикомъ, щобы доглянути, що тутъ не плятонична любовь до маленького народу а ще менше до особы якогось тамъ доси майже незвѣстного князя грає такъ велику ролю. Нѣ, тутъ розходиться о реальнй интересы, для котрыхъ справа болгарска єсть лишь етапою, а хто на тôй етапѣ стане першій, того майже и побѣда въ цѣлôмъ всхôднôмъ пытаню. Зъ ôдси отже и та суперечнôсть въ поглядахъ мѣжь Россіею а другими державами Европы.

Бувъ часъ, коли здавалося, що Россія перша стане на тôй етапѣ. И она була-бы дѣйстно станула, але єи политика внутрѣшна, похибки єи дипломатіи, а ôдтакъ и заходы конкурентôвъ не дали єй осягнути той цѣли, до котрои она зъ давенъ-давна стремѣла. И ось бачимо явище, яке лучаєсь часомъ и зъ поодинокимъ чоловѣкомъ: грачь, котрому довгій часъ щастилося, починає програвати, — ставить все на послѣдну карту и думає, що ще тымъ способомъ выдобудеся зъ матнѣ, въ яку попавъ. Въ матню попала и Россія въ хвили, коли безперечно законный князь Болгаріи, Александеръ Батенбергскій, вернувши по своѣмъ вывезеню назадъ до краю, покорився цареви може бôльше якъ було потреба и пôславъ єму чолобитну телеграму. Ôдъ того часу грає вже Россія непевну гру, а нинѣ доходить вже майже до того, що она змушена ставити все на послѣдну карту.

Послѣдна дипломатична акція Россіи поставила єи въ таке положенье, зъ котрого майже нема для неи выходу, якъ лишь або признати отверто програну, або взятись ще до послѣдного але небезпечного средства. Не звѣстно ще, що думає правительство россійске зробити дальше въ болгарскôй справѣ, але вже то, що Россія рѣшилась безъ згоды всѣхъ державъ, пôдписавшихъ берлиньску угоду, поставити Портѣ свои предложеня, вказує на то, що она рѣшилась поступати самостôйно и вести цѣлу справу на власну руку. Першій єи самостôйный крокъ показався безуспѣшнымъ; єи пôдперли лише Нѣмеччина и Франція. Австрія, Англія и Италія не думають пôдпирати єи домагань и заявили недвозначно, що хочь побытъ кн. Фердинанда въ Болгаріи уважають незаконнымъ, то однакожь выбôръ єго признають законнымъ, бо бувъ згôдный зъ постановами берлиньскои угоды. Туреччина зновъ, найбôльше интересована и найкомпетентнѣйша въ сѣй справѣ, рѣшилась — якъ доносить бюро Райтера зъ Константинополя — не давати ôдповѣди на предложеня Россіи, доки на нихъ не згодяться Австрія, Англія и Италія Матня отже готова и зъ неи нема выходу. Въ Константинополи знають дуже добре, що Австрія, Англія и Италія не згодяться нѣколи на таке полагодженье болгарскои справы, якого домагаєсь Россія, и длятого Порта рада, що може свою ôдповѣдь ôдложити на пôзнѣйше. Туреччина може чекати, але чи схоче Россія?

Якй жь шансы дипломатичнои акціи Россіи? Мабуть въ Россіи самôй не думають инакше, якъ лише, що дуже лихй. Ось якъ пишуть „Биржев. Вѣдом.“: „Анѣ Австрія анѣ Англія не будуть явно противитися теперѣшному ходови справы и будуть зручно и двозначно обходити раду Нѣмеччины. Але по-за тымъ тая-жь сама Австрія и Англія не перестануть тайкомъ опѣкуватись кн. Фердинандомъ и давати єму добрыхъ радъ для удержаня свого становища въ Болгаріи, а кн. Бисмаркъ буде на то все, розумѣєсь, глядѣти крôзь пальцѣ и звинятись тымъ, що ôнъ обѣцявся давати лише дипломатичну помôчь. Якъ бы и не було, теперѣшна пора єсть одною зъ найважнѣйшихъ для нашои дипломатіи и вымагає великои рѣшимости та осторожности.“ „Свѣтъ“ знову каже: „Теперь уже зависить ôдъ волѣ Россіи означити пору, коли має пôдняти кинену єй рукавицю и закликати: Прочь зъ руками! Але тяжкй похибки кн. Горчакова, котрый зруйнувавъ до тла все то, що Россія вѣками засѣвала на христіянськôмъ Всходѣ, дадуться ледви по десяткахъ лѣтъ направити. Не дивниця отже, що теперѣшне непохитно выжидаюче становище Россіи мучить обохъ союзникôвъ и що они зъ нервовымъ роздразненьемъ дожидають тои поры и удають то бажанье мира, то грозять и вôйною, и тевтоньскою фурією, а все дрожать зô страху за-для своєи зрадливои и обманнои политики на балканьскôмъ пôвъостровѣ, де не можуть панувати.“ Такъ отже праса россійска перечуває вже, що для Россіи надходить уже рѣшуча пора, коли она буде мусѣла цѣлу справу сякъ або такъ рѣшити: або уступитись Европѣ, або пôйти противъ єи волѣ.

Двѣ ще лишь позôстали дороги для Россіи выдобутися зъ матнѣ, въ яку попала: або признати теперѣшный станъ въ Болгаріи довершенымъ фактомъ, — що, розумѣєсь, не ôдповѣдало-бъ анѣ єи чести анѣ дотеперѣшнымъ змаганямъ, — або старатися силою полагодити то, чого бажає. Дальшй кроки дипломатичнй для Россіи майже неможливй, бо очевидно були-бы безхосенній. Допустѣмъ навѣть найлучшій случай, що всѣ державы згодились-бы на предложеня Россіи и наперли на Порту а та вôзвала-бы кн. Фердинанда, щобы ôнъ вынѣсся зъ Болгаріи. Що-жь сталось-бы тогдѣ, наколи-бъ кн. Фердинандъ не хотѣвъ уступитись а жадна держава навѣть и Туреччина не мала-бъ охоты проганяти єго зъ оружіемъ въ руцѣ? Россія хиба мусѣла-бы сама екзеквувати свои жаданя, а на то не згодились-бы певно другй державы. Не позôстає отже майже нѣчого, якъ хиба тôлько силою переперти свои жаданя и мимо волѣ Европы взятись до порѣшеня болгарскои справы въ своѣмъ дусѣ. Надходять вѣсти зъ Петербурга, що мовь-то Россія рѣшилась выповѣсти берлиньску угоду, наколи-бъ державы не полагодили справы болгарскои въ єи дусѣ. Выповѣдь угоды була-бъ напевно послѣднымъ дипломатичнымъ крокомъ Россіи, по котрôмъ мусѣлобы промовити оружіе.

Мандатъ гр. Романа Потоцкого.

IV.

Протестъ оцѣняє ôдтакъ важнôсть ôддатыхъ на обохъ кандидатôвъ голосôвъ. Въ Бережанахъ и Пôдгайцяхъ комисіи выборчй згодилися зъ горы на то, що голосы, якй упали на „д-ра Савчука“ замѣсть на Савчака, суть важнй, тымъ бôльше, що голосуючй додавали всюди до имени кандидата руского и єго становище: ц. к. адъюнктъ судовый, а другого кандидата зъ подôбнымъ именемъ не було. Се сталось правильно. Обчислѣмъ теперь голосы.

Въ Пôдгайцяхъ голосувало 165 выборцѣвъ. Зъ тыхъ ôддало на д-ра Дамяна Савчака 101 выборцѣвъ свои голосы, 62 на гр. Романа Потоцкого. Два голосы узнано неважными. Въ Бережанахъ упало на гр. Р. Потоцкого 104 голосôвъ, а 65 на д-ра Д. Савчака. Въ обохъ сихъ выборчихъ повѣтахъ одержали про-то оба кандидаты по 166 голосôвъ. Ôдъ 166 голосôвъ, що упали на гр. Романа Потоцкого, треба однакожь ôдтягнути 5 голосôвъ выборцѣвъ зъ Курянъ и Ищкова, бо выбôръ тыхъ выборцѣвъ бувъ, якъ высше доказано, неправильный. Ôдтакъ бувъ такожь голосъ Андрѣя Тишковского зъ Гайворонки неважный, бо сей выборець належить до бôльшихъ посѣдателѣвъ и тамъ при выборахъ голосує. Выбраный въ Потуторахъ Іосифъ Копыстиньскій єсть швайцарскимъ пôдданымъ и длятого не мавъ права голосувати при выборахъ, а єго голосъ упавъ въ користь гр. Р. Потоцкого. Зъ того и выходить, що гр. Р. Потоцкій въ сихъ двохъ повѣтахъ выборчихъ одержавъ всего на всего лише 159 голосôвъ важныхъ противъ 166, якй упали на д-ра Д. Савчака.

Въ Рогатинѣ голосувало 246 выборцѣвъ. Зъ тыхъ голосувало на гр. Р. Потоцкого 125, на д-ра Д. Савчака 121. Кажемо 121, бо всѣ голосы, що упали на Савчука або Дôмека, Домека, Давида, Яндама або Романа Савчака уважаємо важными, тымъ певнѣйше, що выборцѣ до кождого зле выголошеного имени додавали завсѣгды: судовый адъюнктъ въ Бережанахъ. Особа руского кандидата була прото докладно означена, ôдповѣдно вымогамъ §-у 44. ординаціи выборчои. Голосы тй належало узнати важными и задля того, що комисія выборча въ Рогатинѣ узнала важными въ користь гр. Романа Потоцкого такй голосы, якъ: графъ Потоцкій (безъ имени), „грабя Романовскій“ и др. Належить и то примѣтити, що имена записувавъ яко членъ комисіи выборчои Остернъ, жидъ, котрый зъ христіяньскими именами не єсть добре познакомленый и ихъ легко мôгъ перекручувати безъ свѣдомости. Певна рѣчь и то, що жаденъ выборець не мôгъ голосувати на „Давида“, бо то имя носять въ Галичинѣ лише жиды.

Письмо зъ провинціи.

Высокоповажаный Пане Редакторе!

Зазываєте мене Вашимъ ласкавимъ письмомъ до помочи въ „Дѣлѣ“ и сподѣваєтесь зъпôдъ пера, по Вашôй думцѣ нѣбы „вправного“, якихъ статейокъ теплыхъ, щобы другихъ загрѣли! Ну, нѣщо говорити, радъ-бы я изъ серця пôйти за Вашою принукою, радъ-бы подѣлитися зъ якою гадкою, хоть-бы не зовсѣмъ оригинальною, хоть-бы тôлько ôдгрѣтою, бо, бачите, я самъ перебѣрчивый въ ѣдѣ, то гадаю, що знайшлось-бы бôльше такихъ, котрымъ бы и ôдгрѣвана страва сякъ-такъ могла смакувати, та одно тôлько немале лихо, научили-бъ Вы мене, якъ то загрѣвати другихъ, коли огникъ въ груди за-для старости лѣтъ попелѣє, поломѣнь чи фантазія потахає, быстрота ока слабне, паморочиться, словомъ... чоловѣкъ старѣєсь. Тожь не здивуйтесь, коли Вамъ скажу щиру правду, що зазывъ Вашь видиться менѣ — позвольте ужити порôвнаня мясничного — неначе „анґажма“ до танцю, о'обливо, коли „дамы выбирають“ и хорошапрехороша молодиця, зъ блискучимъ и веселымъ ôдъ вдоволеня окомъ до тебе, забутого, наближаєсь и... до вальса просить! Ехъ, милый Боже! якъ же дивно стане тобѣ на души, якъ заграє кровь въ крыхкихъ уже жилахъ! Голова завернулась печальнымъ шумомъ, голоснѣйшимъ ôдъ грôмкои музики; жижки задрожали въ тактъ, выбиваный розгойданымъ серденькомъ, а хоть оно уже трохи и пристарковате, хоть пригодилось-бы хиба лишь на чиръ до закуреня люльки, то таки ôживиться за дôткненьемъ якои аксамитнои ручки, заграє тихо-нѣмо пѣсоньку зъ давныхъ лѣтъ, зъ тыхъ лѣтъ, коли ты бувъ молодый и свѣтови, — именно красному свѣтови де-що обѣцювавъ, — и око твоє, хоть самъ того не видишь а тôлько чуєшь, сплыло якъ галушка въ розтопленôмъ маслѣ, блысло, якъ... потахаючій .. каганець.

Оттака пригода й лучилась менѣ сихъ мясниць. Чого ѣй, тôй чаровнôй крали забагаєсь? — подумавъ я собѣ, бачучи, якъ зъ надобною усмѣшкою наближалась, легенько рамена розвертаючи, до вальса зазвала. Чи вже-жь ѣй заимпонувавъ сѣдый иней, що голову журну припорошивъ? — чи любуєся въ бороздахъ прооранихъ на лици або на чолѣ? Бо-жь „бабське лѣто“, що обснувало мовь сѣрымъ шовкомъ те мѣсце, де передъ сорокъ лѣтами матуся кучерѣ крутила, те бабине лѣто ачей не могло єи потягнути до мене? И що-жь було, пытаю Васъ, добрй люде, робити? Ôдказатись? звинитись, що бачь, не танцюю, забувъ або не вмѣю? Нѣ, на стôлько ôдваги симъ разомъ я не спромôгся. „Самоотворженье“ стоичне не було нѣколи моею вдачею, и теперь вволивъ я, не-то єи волю, а вгодивъ моѣй... пристрасти естетичнôй, дався на хвилину очарувати єи усмѣшцѣ, єи очамъ, єи стати розколысанôй и... взяла мене, старого коршуна... въ полонъ. Серце стрепенулось, душа зôрвалась до раю „танцюристого“, и я думавъ, що моя русалка синоока зъ темно-каштановыми косами — найкрасшій, якъ менѣ видѣлось, цвѣтъ мѣжь творами Божими, въ моихъ обôймахъ почуєсь бодай въ третину, въ четвертину такъ щасливою, якъ се я почувсь... Та — ба! пôдтоптанй мои ноги ôдказали послуги серцю; ухо, якъбы приголомшене, не уловило такту музики, и моя краля-русалка, обкрутивши безвольнымъ и безсильнымъ кôлька разôвъ, скоро змотыкалась и въ першôмъ куточку якъ обсмалене помело лишила. Такъ! лишила и пôйшла дальше, а може й погадала: танцювавъ, танцювавъ, тай не уклонився! А я справдѣ не стямився, що зо мною сталось, стоявъ на мѣсци наче прикипѣвъ, блымавъ тôлько за нею очима, а далѣй зôтхнувъ, чи може зѣвнувъ якъ щупакъ безъ воды, и выйшовъ шукати прохолоды, якъ се у мене навычка, коли дуръ головы береся.

Може оно й правда, що сказавъ старый Гете: Was man in der Jugend wünscht, des' hat man im Alter die Fülle... але бôльше правды добачаю въ нашôмъ: старôсть не радôсть, а вже не мала бѣда, коли чоловѣкъ старый а жѣнка молода. А на менѣ ще й надто сконлась пословиця „тато при палици — дѣти при лавици“... Та коли-бъ бодай хлопцѣ, то бы ще, якъ кажуть, пôвъ бѣды-лиха; чоловѣкъ бы пôдгодувавъ, мати-бъ выростила, та-й жилибы хоть кому чужому на потѣху. А то бо бѣдолашнй дѣвчатка, хоть собѣ нѣвроку не поганенькй, та хто имъ угадає долю? Отець-мати плекає-кохає, любить-голубуть, зростаєсь зъ ними, здається невôдлучно, якъ зъ власною душею, а опôсля, коли рочки наспѣють, радъ бы ихъ позбутись, скинути зъ себе той тягаръ — потѣху батькôвску, а коли бы було чимъ, радо-бъ и заплативъ кому, „щобы взявъ клопôтъ зъ дому“, та часто доводиться, що „той милый десь забарився“. Ой, невеселй думки снуються по головѣ щасливого батька, хочь-бы и въ мясницѣ, де всюды и гучно и бучно; де и зъ-ôдси и зъ-ôдти лунає музика, залѣтає тупôтъ „голубцѣвъ“ а инде черезъ ôдхилене ôконце промикаєсь зъ горячою задухою голосный гамôръ охочихъ соколикôвъ, перемѣшаный зô смѣхомъ щебетливыхъ ласточокъ, нѣжныхъ горличокъ и зазульокъ, що то не люблять звивати собѣ питомого кубелечка, дѣточокъ цураються и забувають объ своихъ мужахъ, що десь въ третôй або четвертôй комнатѣ до віста або преферанса позасѣдали...

Невеселй гадки и менѣ приходили — оно ще, правда, далеко передо мною, якъ то оно буде, коли Богъ допоможе дѣточки впровадити въ свѣтъ-торговицю — и придесь за „купцемъ“ глядѣти... Кобы бодай не дармо на той торгъ трудитись, якъ се у насъ довго-довго трудився ексъ-совѣтникъ, батько чотирохъ доньокъ здоровыхъ, тому и щасливый, а тымъ нещасливый, що всѣ до трицяти, а старшй и у верхъ трицяти лѣтъ дожидали — и мабуть не дôждалися своихъ суженыхъ. Жалко менѣ его, сердечно жалко; дбавъ и запопадавъ, щобы ихъ до людей довести, водивъ и возивъ по всѣхъ вечерницяхъ, театрахъ и баляхъ... спершу всѣ чотири A, B, C, D разомъ, опôсля практикувавъ рахунокъ комбинаціи „зъ повторенъемъ и безъ повторення“: разъ A B, потôмъ AC, AD, BC, BD... нѣщо не помагало, та выбрався зъ нашоя парафіи, щобы, коли на мѣсци камѣнь порастає, и дѣточки его мохомъ не поросли. А що-жь, коли-бъ Господь менѣ и моѣй подрузѣ ще зо двѣ донечки зъ неба скинувъ, чи не прийдеться менѣ заняти въ парафіи мѣсце старого ексъ-совѣтника? Боже, воля Твоя да будетъ!

Дѣйстно, жаль менѣ тыхъ батькôвъ и тыхъ матѣнокъ, що зъ своими дѣточками возяться, тратяться, а тутъ — зъ чимъ баба на торгъ, зъ тымъ и зъ торгу. Поглядаю я на тую недолю людску вже не ôдъ нинѣ, и дивуюсь, що се за „пришийна“, що на т. зв. вечѣркяхъ, — чи вовняныхъ, чи якихъ тамъ,

Що голосъ Ивана Пайкуша зъ Кутцѣвъ бувъ важный, доказано вже высше. Зъ 125 голосôвъ однакожь, що упали въ Рогатинѣ на гр. Потоцкого, належить ôдтягнути: а) 5 голосôвъ выборцѣвъ зъ Бурштина, выбраныхъ нелегально. б) Вирильный голосъ Ивана Мйонсовича, бо ôнъ въ часѣ выборôвъ не бувъ властителемъ фôльварку Крижанôвщины, переливши право властителя уже 1881 р. на свою жѣнку Антонину, а кромѣ того злицитовано сей фôльварокъ уже 1884 р. на рѣчь Галицкого Ипотечного банку у Львовѣ, о чѣмъ свѣдчить долученый до протесту табулярный витягъ. в) Голосъ выборця Дидацкого зъ Бурштина есть такожь неважный, бо Дидацкій есть бôльшимъ посѣдателемъ Дубя и яко такій голосуе при выборахъ зъ бôльшихъ посѣлостей, о чôмъ свѣдчить выказъ выборцѣвъ, помѣщеный въ „Gazet-ѣ Lwowsk-ôй“. г) Лайбъ Дорфманъ зъ Линицѣ голосувавъ такожь неправно, бо бувъ засужденый за злочиньство обманьства. д) Рôвножь неважній голосы семохъ выборцѣвъ вирильныхъ зъ Жолчева (имена наводить протестъ), бо они суть лише спôввластителями грунтôвъ доминикальныхъ въ тôй мѣсцевости, а не выказались повномочіемъ своихъ спôввластителѣвъ.

На такій спосôбъ одержавъ польскій кандидатъ въ повѣтѣ выборчôмъ рогатиньскôмъ лише 110 важныхъ голосôвъ, а не 125. Наколи-жь теперь увзгляднится, що гр. Р. Потоцкій одержавъ 10 голосôвъ неважныхъ ôдъ выборцѣвъ зъ Курянъ, Ищкова и Бурштина, що голосы Мйонсовича, Дидацкого, Тишковского, Копыстиньского, Дорфмана и 7 вирилистôвъ зъ Жолчева — разомъ 12 голосôвъ — були також неважнѣ, то выйде, що **гр. Р. Потоцкій у всѣхъ трехъ повѣтахъ выборчихъ одержавъ 269 голосôвъ** (не 291), **а д-ръ Д. Савчакъ 287, а въ найгôршôмъ случаю 280 голосôвъ.** Долучивши до того обчисленя, опертого на актахъ, надужитя, якій дѣялись при самыхъ выборахъ въ Рогатинѣ, всѣлякій пресіи, и то, що якихъ 20 выборцѣвъ не ôддало навѣть свого голосу въ Рогатинѣ; зваживши ôдтакъ, що всюды выборцѣвъ пôдкуплювано — приходимо до пересвѣдченя, що **не гр. Романъ Потоцкій але д-ръ Дамянъ Савчакъ выйшовъ зъ выборôвъ въ згаданôмъ округѣ выборчôмъ.**

Протестъ выборцѣвъ рускихъ кôнчиться апострофою до палаты послôвъ рады державнои и прошеньемъ о уневажненье выбору гр. Романа Потоцкого. Протестъ пôдписали выборцѣ всѣхъ трехъ повѣтôвъ выборчихъ.

Переглядъ часописей.

[Fremdenblatt и Politik о процесѣ д-ра Живного.]

Нѣмецкій газеты всякихъ ôдтѣней выкористали на всѣ боки процесъ Живного и злонамѣрено скандальну тую справу поставили въ звязь зъ ювилеемъ еп. Стросмаєра. Навѣть органъ министра справъ заграничныхъ не поставився высше и оцѣняючи процесъ Живного не поминувъ згадки и про ювилей Стросмаєра. Вступна статья „Fremdenblatt-a“ про панславизмъ мала бути инспирована и выявляє погляды и намѣреня правительства зъ уваги на интересы монархіи, тожь и не можна ёи помивнути.

„Процесъ Живного — пише органъ гр. Кальнокого — мавъ той успѣхъ, що ôдхиливъ заслону и позволивъ глубоко вглянути въ агитацію, що ведесь въ цѣли зъамальгамованя Славянъ зъ Москвою. Вѣденьскій присяжній увôльнили Живного, — се мабуть и пред виджуваєъ самъ прокураторъ. Теорія науки права, що до зрады державы не потрѣбно ажь карыдостойныхъ пôчинôвъ, не зрозумѣла для не-правникôвъ горожанъ. Безъ сумнѣву, присяжній показали зрѣлôсть и безпристрастнôсть, — кобы такъ само Чехи поступали зъ Нѣмцями. Однакожь цѣль процесу осягнена, бо здемасковано панславистичну агитацію политичну пôдъ покрывою агитаціи средствами языка московского и православія. Се-жь пригодиться яко осторога для другихъ центрôвъ панславистичнои агитаціи... Коли-бъ Живнымъ ишло тôлько о „Филологичный панславизмъ“, то той, яко неосущимый, не бувъ-бы небезпечный. Але тутъ есть звязи зъ Благотвор. Комитетомъ, россійскимъ товариствомъ политичнымъ. Коли йде тôлько о „Филологичный“ панславизмъ, то досыть граматики до рукъ, — а по що-жь звязи зъ Мекою политичного панславизму?.. Правительство длятого мусить переслѣдувати той панславизмъ, де тôлько его стрѣтить.... Се не першій разъ выступаєъ власть проти того панславизму. — Она зъ Благотворит. Комитомъ зôткнулась уже була въ Галичинѣ, въ краю. що то его Комитетъ въ особливу взявъ опѣку. Власть ôдкрыла тамъ его дѣланя и поставила передъ судъ Наумовича и его товаришѣвъ, покарала путникôвъ на Методіевске торжество до Петербурга и выславшихъ адресу секретареви Благотв. Комитету. Одна часть тутешнои прасы узнала се яко „Bedrückung des Ruthenenthums“. Отже потрѣбно було ажь въ митрополіи державы розточити весь образъ, зъ котрого показалося що австрійскій панслависты — то маріонетки Благотв. Общества, що всюды радѣ мати своихъ агентôвъ, де тôлько живуть Славяне, не для студій филологичныхъ, але для политичныхъ цѣлей. Се для власти досыть пôдставы — на будуще енергичнѣйше обходитися зъ тыми „панславистичными филологами“, а супротивъ манифестацій панславистичныхъ, де небудь они проявляться, поступати пôсля набутого теперь пересвѣдченя.“

Ческій часописи, оцѣняючи процесъ Живного, пятнують его яко чоловѣка упавшого и констатують, що ôнъ не належавъ до ческои организаціи, а все робивъ на власну руку, навѣть на шкоду ческôй народности. Досыть сказати, що его пôдпиравъ такій Бахъ, на котрого Чехи не знайдуть доброго слова. Зъ численныхъ голосôвъ ческихъ наводимо одинъ уступъ зъ „Politik-и“, органу Ригера:

„Всякій вѣденьскій газеты намагаються выкористати въ звычайный свôй перфидный спосôбъ послѣдный панславистичный процесъ о зраду державы. Мы могли-бы обмежитись на вказанье вердикту судіѣвъ присяжныхъ, однакожь хочемо на тій перфидній инсинуаціи ще разъ выразно заявити, що хочь-бы одиницѣ. не належачій до народнои организаціи, якій-небудь коли мали цѣли, то зъ нашои стороны нѣколи не говорилось о злитю Славянъ на основѣ россійского языка и православнои вѣры Нѣякому ческому патріотови не приходило й на гадку — залишати нашь литературный языкъ въ користь россійского. Пôдъ литературнымъ панславизмомъ розумѣемо мы не що иншого, якъ лише заинтересованье литературою и языкомъ всѣхъ иншихъ славяньскихъ народôвъ, а не лишь Россіянъ, — зъ застереженьемъ, що и они на дѣлѣ такъ само займуться нашою литературою и языкомъ, котрій о много старшій, якъ прим. россійскій. Нѣколи не подумано у насъ навѣть на-пôвъ серіозно о тôмъ, щобы нашь старый и сильно розвитый языкъ пôдпорядкувати якомусь иншому славяньскому або и не-славяньскому. Такъ само не понимаємо мы панславизму въ змыслѣ церковного зъединеня. Поодинокимъ людямъ вôльно пôсля законôвъ державныхъ прилучитись до сего або того вѣроисповѣданя, а дотычній ихъ мотивы выключаються зъ-пôдъ дискусіи. Але щобы мѣжь нами була яка партія або лишь яке змаганье до переходу масами на православіе, сего не видко анѣ зъ вѣденьского процесу, анѣ нема на то нѣякихъ доказôвъ. Литературне и церковне зъединенье Славянъ на основѣ россійского языка и православнои вѣры есть фантомъ, котрому лишь тій можуть надавати великого значеня, що не мають нѣякого понятя о славяньскихъ ôдносинахъ, або котрій хотять за всяку цѣну пôдозрѣвати. Всякій змаганя до такого зъединеня можуть лише заострити рôзницѣ мѣжь поодинокими народами славяньского племени и тому заслугують на те, щобъ ихъ пôдпомагали такій „приятелѣ Славянъ“ якъ - Бахъ. Якъ можуть вѣденьскій и пештеньскій газеты лучити епископа Стросмаєра зъ тымъ процесомъ, есть тымъ бôльше загадочнымъ, бо-жь звѣстно, що епископъ діяковарскій нѣколи не высказався за принятьемъ россійского литературного языка, анѣ за переходомъ на православіе.“

Дописи „Дѣла“.

Зъ Вѣдня.

[Замѣтки о процесѣ д-ра Живного.]

Яко кореспондентъ Вашого „Дѣла“ одержавъ я въ судѣ карту до т. зв. „льожѣ справоздавцѣвъ“ на процесъ д-ра Живного, редактора „Parlamentär-a“ и черезъ оба днѣ пильно слѣдивъ я за ходомъ процесу того Чеха-„объединителя“. Справозданье Вы вже подали, — теперь позвольте менѣ ще дещо докинути, чого не могло бути въ справозданю.

На совѣстного чоловѣка процесъ той чинивъ дуже прикре впечатлѣнье. Зъ однои стороны прикро було бачити, якъ передъ Нѣмцями стоить Славянинъ и мавъ оправдуватись зъ претяжкого замѣту зрады державы, — зъ другои знову ще прикрѣйше було слухати, якимъ той Славяннъ передъ чужими людьми представляєся и якій выголошуе рѣчи. Не потребувавъ-бы бувъ того, коли-бъ справа его була чиста, народно-патріотична, — коли-бъ яко Чехъ бувъ чистымъ патріотомъ ческимъ и славяньскимъ. Треба було видѣти и чути, зъ якимъ легкимъ серцемъ ôнъ говоривъ про субвенціи, що побиравъ на свого „Parlamentär-a“ зъ рôзныхъ бокôвъ, — мовь-бы то побирати субвенціи, отже вирягатися въ чужій вôзокъ и тягнути, куда скажуть тій, що платять, — було чимсь зовсѣмъ натуральнымъ и моральнымъ... Боже милый! Якій то всякій бувають люде на свѣтѣ... та якій то у людей всякій мôрали!

Д-ръ Живный пôдчасъ цѣлои розправы поводився супокôйно и смирно. Ôдповѣди его на чистôй нѣмеччинѣ декуды були досыть зручній, а декуды знову дуже нещасливій. Де йшло о якесь теоретичне поясненье въ предметѣ панславизму, ôнъ тамъ заразъ зручно звернувъ на пангерманизмъ, але де йшло о якійсь поясненя що-до личныхъ его ôдносинъ, тамъ ôнъ путався и навѣть безъ потребы кидавъ на себе тѣнь пôдозрѣня. Такъ н. пр. на пытаня, чи знає що о панславистахъ Аксаковѣ и Погодинѣ, ôнъ ôдповѣвъ: „Першій разъ про нихъ чую!“ — на пытанье, длячого перейшовъ на православіе, ôнъ ôдповѣвъ: „щобы слухати литургіи въ словяньскôмъ языцѣ“; — на пытанье, чи ôнъ знае, хто есть Наумовичь, на котрого руки Благотвор. Комитетъ, якъ стояло въ листѣ, выславъ для него 500 а для его шурина Скрейшовского 50 рублѣвъ, ôнъ ôдповѣвъ, що не знае, хто есть Наумовичь; — дальше на дотычне пытанье заявивъ, що ôнъ Аксакова „Руси“ нѣколи въ рукахъ не мавъ, и т. д. Все то не тôлько послужило прокураторови за дуже наручный матеріялъ проти него въ послѣднихъ выводахъ. — Der Schuldfreie, сказавъ ôнъ, hat keine Ursache etwas abzuleugnen, — але и середъ розправы въ такôмъ случаю маркувавъ: „Hier sagte uns Živny eine Unwahrheit, eine Lüge.“ На одномъ тôлько пунктѣ прокураторъ, — хочь, якъ кажуть, два мѣсяцѣ студіювавъ справы славяньскій — не мôгъ полапатися и скапитулювавъ передъ блягою Живного, а то на пунктѣ галицкихъ Русинôвъ. За добру монету принято выказъ Живного, що мовь-то цѣсарь Іосифъ II. основавъ бувъ катедры россійского языка въ университетѣ львôвскôмъ, а дальше его сказанье: „Es wäre unbillig die russische Sprache als eine ausländische zu betrachten, zumal 4 Millionen Bewohner Oesterreichs, die Russen, — fälschlich Ruthenen genannt — diese Sprache sprechen, und gerade die Ruthenen stets wegen ihres oesterreichischen Patriotismus belobt werden, und die Deutschen sich ihrer immer angenommen haben.“ На щастье Живного, въ судѣ у Вѣдни не було нѣкого, хто бы способный бувъ осудити, чи ôнъ говорить правду, бо Галичина для Нѣмця „Halbasien“ — мало ôнъ нею интересуеся.

Прокураторъ Соосъ выголосивъ свое пледое знаменито. Здавалося, мовь-то Демостенъ выголошуе свою Филипику. Розправа вилынула на присяжныхъ далеко менше, якъ та Филипика прокураторска. На розвязанье пытаня, длячого Живный декуды въ „Parlamentär-ѣ выступавъ такожь зъ тономъ льояльнымъ, ôнъ клавъ велику вагу и старався доказати, що „вудвудъ хочь зъ пѣря красный, а воняе“. Оборонець Маркбрайтеръ, хочь маe славу найлучшого адвоката у Вѣдни, не дуже много мôгъ вилынути на присяжныхъ. Декуды уживъ досыть зручныхъ аргументôвъ, але декуды знову нудивъ своими учеными выводами про Римлянъ, Атенцѣвъ, Солона и т. п. „Gemein und niedrig — сказавъ ôнъ зъ патосомъ — брати рублѣ, але се ще не Hochverrath!“

Авдиторію пôдчасъ цѣлои розправы заповняли майже выключно Славяне и то понайбôльше студенты, молодо-Чехи, Хорваты и члены „Буковины“. Зъ иншихъ славяньскихъ товариствъ ледви де-не-хто зъявився. По оголошеню трибуналомъ увôльненя обжалованого дались чути лишь несмѣло деякій голосы „слава“ и „живіо“. (Нѣмецкій газеты тенденційно сю рѣчь представили, щобы компромитувати Славянъ.) Предсѣдатель трибуналу лишь махнувъ рукою на знакъ, щобы публика спокôйно розходилась, и всѣ розбѣшлись безъ нѣякои интервенціи. *С. Подолюхъ.*

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Въ доповненю до попередныхъ вѣстей подаємо, що мин. Пражакъ заявивъ въ комисіи правничôй, що тарифа адвокатска буде введена пôсля внесень высшихъ судôвъ для поодинокихъ округôвъ судовыхъ. Тарифа буде обôймати 5 клясъ а именно: До першои клясы належить Вѣдень, до другои провинціональній столицѣ, до третои другій мѣста а четверта и пята будуть установленій для Тиролю. Информаціи и окремій выдатки суть выключенй зъ тарифы. Гонорарію мъ взросло въ бдношеню до спорнои справы до 30 зр. (доси до 25 зр.). За звычайну жалобу назначено 1·50 до 2 зр., за жалобу екзекуційну 1·50 до 6 зр., контумаціонованье 1·50 зр., выдатки на ѣзду за пôвъ годины 1·50 зр. для адвоката, 1 зр. для концепіента и двохъ солицитаторôвъ третои клясы. На внесенье Вайгингера постановлено, щобы такожь особамъ приватнымъ, котрій особливо при жалобахъ о посѣданю заступають стороны, признати деякій вынагородженя коштôвъ.

Въ комисіи буджетовôй зажадавъ пос. Гнѣвошь при титулѣ „будова дорôгъ“ помноженя числа сталыхъ урядникôвъ техничныхъ въ Галичинѣ. На тайнôмъ засѣданю сеи комисіи ôдбувалася нарада надъ справою проституціи, надъ газардовою грою въ клюбѣ джокейскôмъ у Вѣдни и надъ справою нападу на Пернерсторфера. Пос. Штурмъ навѣвъ мѣжь иншимъ, що бар. Шарингеръ програвъ въ джокейскôмъ клюбѣ до кôлькохъ днѣвъ 220.000 зр Гр. Таффе сказавъ на то, що знае о тôмъ фактѣ, але тамъ грано „безика“, а та гра не есть газардовною. Директоръ полиціи Кравсъ зауримѣтивъ, що супротивъ замкненыхъ клюбôвъ полиція не маe нѣякои власти. Другій бесѣдники домагалися розширеня контролѣ.

Порядокъ парляментарнои роботы, на котрый вже згодилися всѣ партіи бôльшости парляментарнои, есть слѣдуючій: Ажь до 24 марта, коли имовѣрно рада державна буде ôдрочена, будуть ôдбуватися засѣдання два разы въ тыждень, а на послѣдныхъ засѣданяхъ прийдуть до першого читаня внесеня кн. Лихтенштайна и пос. Герольда въ справѣ шкôлъ народныхъ. Тымчасомъ закôнчить комисія буджетова свои нарады такъ, що заразъ по великодныхъ святахъ буде могла розпочатися дебата буджетова. По великодныхъ святахъ прийде такожь на порядокъ дневный и законъ о податку ôдъ оковиты. Позаякъ вже 12 мая мають бути скликанй спôльній делегаціи, то палата буде мусѣла спѣшитися, щобы до мѣсяця залагодити буджетъ и законъ о податку ôдъ оковиты.

„Corr. de l'Est“ одержала зъ Праги слѣдуючу вѣсть: Въ кругахъ прагскои шляхты сподѣваються, що незадовго будуть могли въ Празѣ повитати цѣсаря. Оберштгофмайстеръ кн. Гогенльоге оглядавъ сими днями самъ цѣсарску палату въ Градчинѣ. Жителѣ ческои столицѣ не видѣли свого любимого монарха вже ôдъ ôсѣмь лѣтъ; радôсть була бы отже загальна, наколи-бъ та вѣсть потвердилася. Була-бы нагода для обохъ народностей краю заявити монарсѣ свою льояльнôсть и повитати его торжествами въ новыхъ будынкахъ Праги, якъ въ ческôмъ народнôмъ театрѣ, въ новôмъ нѣмецкôмъ театрѣ и въ Рудольфинумъ. — Зъ Вѣдня доносять, що цѣсарь маe выѣхати до Чехъ дня 18 л. марта.

Въ справѣ болгарскôй настала теперь застоя, бо — якъ звѣстно — Порта постановила доти не давати ôдповѣди, доки Австрія, Англія и Италія не згодяться также на предложеня якій поставила Россія за згодою Нѣмеччины и Франціи. Говорять однакожь, що дипломатія буде теперь старатися спонукати также и другій держави, щобы они такъ само выступили въ Константинополи и зблизилися тымъ до становища Россіи. Дипломатія маe надѣю, що се ій удасться, позаякъ Россія готова вже въ найближшомъ часѣ поробити деякій уступки тымъ державамъ, котрій доси не згодилися на ея предложеня и заспокоить ихъ що-до дальшого розвитку болгарскои справы Зъ Лондону доносять, що на якесь предложенье, котре мало выйти зъ россійскои чи нѣмецкои стороны маe буги скликана конференція амбасадорôвъ; сему однакожь нѣхто не вѣрить.

Зъ Берлина доносять, що дипломатія россійска принимаe свою нову неудачу очевидно дуже холоднокровно. Дипломаты россійскій кажуть, що були приготованй на то, але будуть мимо того старатися вести справу и дальше въ мирный способъ. На пôдставѣ сего ôдзыву россійскои дипломатіи одержала, здѣсь, и „Pol. Corr.“ вѣсть зъ Берлина, въ котрôй сказано, що Россія готова ставити новій предложеня, котрій були-бы доказомъ ея миролюбивости и мабуть носиться навѣть зъ гадкою, що найлѣпше було-бы справу, порушену ôдповѣдями державъ на россійскій предложеня, залагодити черезъ конференцію. Поки що есть се лишь догадка, котра маe лишь тôлько имовѣрности за собою, що на таку конференцію згодились-бы всѣ державы и що она була-бы ще послѣднымъ средствомъ Россіи до залагодженя болгарскои справы въ тôй дорозѣ, на котру Россія теперь вступила. Бюро Вольфа заперечуе однакожь рѣшучо всякій поголоски о европейскôй конференціи. У Вѣдни не вѣрять такожь поголоскамъ о скликаню европейскои конференціи.

Зъ Ясъ доносять, що до Кишенева наспѣли чотыри новій полки пѣхоты зъ ôдповѣдною кавалерією и артилерією, треномъ и корпусомъ инжинерскимъ. Наколи вѣсть ся правдива, то бувъ-бы се новый доказъ, що Россія не дуже вѣрить въ успѣхи дипломатичній и ладиться до рѣшучои акціи, котрои першій кроки розпочались бы по всѣй имовѣрности на полудни.

Зъ Петербурга доносять, що центральный комитетъ протестантского товариства въ Нѣмеччинѣ выславъ бувъ до царя въ часѣ, коли ôнъ перебувавъ въ Данiи, адресу зъ прошеньемъ, щобы ôнъ взявъ въ оборону протестантôвъ въ прибалтійскихъ провинціяхъ. На приказъ царя ôдповѣвъ теперь Побѣдоносцевъ, що протестантôвъ въ тыхъ краяхъ нѣхто не зачѣпав а противно они выступають зачѣпно. На послѣдокъ заявивъ Побѣдоносцевъ, що терпимôсть вѣроисповѣдна въ захôднôй Европѣ есть лишь теоретична, якъ то можна переконатися зъ процесу Добряньского и Наумовича и зъ становища, яке заняло протестантске товариство Густава Адольфа супротивъ петиціи Славянъ въ справѣ славяньскои литургіи.

Агентія Стефани доносить, що доси не було ще дѣйстныхъ переговорôвъ межи Ватиканомъ а Россією въ справѣ католикôвъ въ Россіи, були лишь т. зв. „pourparles“, котрій однакожь не довели до нѣчого, бо Россія жадала, щобы царь мавъ право именувати епископôвъ, щобы въ католицкихъ церквахъ уживався въ проповѣдяхъ, катихизаціи и въ загалѣ у всѣмъ, що не маe тѣсно литургичного характеру, языкъ россійскій и щобы дѣти мѣшаныхъ супружествъ хрестилися въ православнôй вѣрѣ.

На приказъ царя усунено декана правничого выдѣлу петербурского университету, Сергѣевского, за то, що ôнъ мавъ нѣбы то за-

охочувати студентôвъ до розрухôвъ въ послѣдныхъ часахъ. Зъ Харкова доносять, що тамъ выбухли знôвъ непокоѣ мѣжь студентами и що университетъ тамошный буде имовѣрно знôвъ закрытый.

——

Зъ Берлина доносять, що тамъ ходить погολоска, будьто-бы цѣс. Вильгельмъ пôдписавъ документъ, на пôдставѣ котрого кн. Вильгельмъ маѣ бути именованый регентомъ. — Станъ здоровля нѣмецкого наслѣдника престола мусить вже бути дуже грôзный, коли, якъ кажуть, ажь самъ старенькій цѣсарь хотѣвъ ѣхати до него и лишь незвычайна студѣнь єго ôдъ того вздержала. Кн. Вильгельмъ выѣхавъ вже онôгды до Санъ Ремо. Офиціяльный бюлетинъ подаѣ до вѣдомости, що недужій мавъ послѣдну нôчь трохи неспокôйну, а выдѣлюванье матеріи трохи збôльшилося. Зъ Берлина доносять, що лѣкарѣ постановили держати въ тайнѣ результатъ консультациі. Зъ Берлина покликано до Санъ Ремо д-ра Вальдеєра а д-ръ Бергманъ одержавъ приказъ ôдъ цѣсаря не выѣзджати зъ Санъ Ремо, доки ажь не приѣде кн. Вильгельмъ. У Вѣдни ходила навѣть вчера погολоска, що нѣмецкій наслѣдникъ престола вже померъ.

——

Въ французскôй палатѣ послôвъ мавъ онôгди пос. Маркизъ Бретейль (монархистъ) бесѣду, въ котрôй порушивъ политичну ситуацію Европы и сказавъ мѣжь иншимъ, що не сумнѣваѣся о силѣ тридержавного союза. Бисмаркъ виноватый тому, що Европа упадаѣ пôдъ тягаромъ зброєнь. На жаль, казавъ бесѣдникъ, Франція не умѣѣ користати зъ хвилѣ. Лишь царь ѣсть порукою мира. Франція повинна показати цареви, що ѣсть доброю и дискретною приятелькою. Монархисты не бажають зачѣпки вôйны, але и не бояться ѣи. — Потверджуѣсь, що рада министрôвъ займалася справою кандидатуры Булянжера и радила, якій мѣры треба предприняти супротивъ Булянжера, але не покликала єго — якъ то первѣстно говорено — до Парижа. Булянже заявивъ вправдѣ охоту ставитись до Парижа, але одержавъ приказъ, щобы остався на мѣсци.

——

Урядова италійска газета оголосила законъ, пôсля котрого ôдъ вчера маѣ бути наложене значно бôльше мыто на французскій товары якъ доси. Пôдвышене мыто наложено головно на слѣдуючй товары: вино, оковита, кава, цукеръ, шоколада, олива, мило. парфумерія, фарбы, меблѣ, забавки зъ дерева, карабины, мука, мучнй стравы, консервы, рыба, свѣчки, вахлярѣ, фортеніяны и т. д Мыто ôдъ ткацкихъ выробôвъ, шкôръ, вагонôвъ, выробôвъ зъ глины, шкла маѣ выносити 50%, ôдъ зелѣза 20% а ôдъ машинъ 30%. Якъ бачимо мѣжь обома державами розпочалась досыть остра вôйна мытова.

——

Зъ Софіи доносять до „Times“ на пôдставѣ заявлень министра дѣлъ внутрѣшныхъ Страньского и бувшого министра Начевича, що усуненье кн. Фердинанда довело-бы лишь до анархіи, котрои бажають ворогы Болгаріи. Правительство доложить для того всѣхъ силъ, щобы до того не допустити. Болгаре уступлять лишь передъ силою, але насамперед будуть завзято боротися за свою независимôсть, котру признавъ и конгресъ берлиньскій. — Кажуть, що правительство болгарске мало заявити Портѣ, що мусить ôдперти всякй проѣкты, котрй нарушують теперѣшный порядокъ въ Болгаріи. — Въ болгарскôй арміи панує великій рухъ. Правительство займаѣсь розмѣщеньемъ войска въ Всходнôй Румелія. Кн. Фердинандъ думаѣ, по розмѣщеню армія, предприняти другу подорожь по Румелія. — Въ Варнѣ маютъ ставитися кôлька новыхъ редутъ. Правительство болгарске думаѣ, що въ наслѣдокъ послѣдныхъ розпоряджень войсковыхъ буде мати кождои хвилѣ готовый корпусъ зъ 30.000 людей въ Румелія.

НОВИНКИ

— **Вчерашный вечерскъ зъ танцями „Рускои Бесѣды“** у **Львовѣ** удався знаменито. Мабуть недалекій конець сегорôчныхъ мясниць причинився не въ малôй мѣрѣ до того, що комнаты „Рускои Бесѣды“ наповнились вчера численными парами охочихъ до забавы. До першого кадриля стануло 24 пары, а до послѣдного о 5 год. рано 22 паръ, бо наший академики вмѣли удержати хôдъ цѣлого вечерку въ приналежнôмъ темпѣ и охотѣ. Тому пригадуѣмо, що вже лише одинъ послѣдный вечерокъ дня 6. л. марта устроюе „Руска Бесѣда“ въ своихъ комнатахъ.

— **Товариство „Руска Бесѣда“ въ Станиславовѣ** устроюѣ въ четверъ дня 25 лютого (8 л. марта) въ сали Касина мѣщаньского вечеръ зъ танцями т. зв. „вовняный“, на котрый запрошуе такъ мѣсцеву якъ и доокрестну публику. Вступъ ôдъ особы 1 зр.; початокъ вечерка о год. 8. вечеромъ. Билетôвъ можна дôстати въ торговли п. Стахевича а въ день вечерка ôдъ год. 6½ при касѣ.

— **Учьмся исторіи власного народу!** Выйшовъ уже IX. томъ „Историчнои Библіотеки“, що выходить въ Тернополи пôдъ редакцією неутомленого патріота и писателя, проф. Ол. Барвѣньского. Книжка ся дае намъ въ плавнôмъ перекладѣ часть многоцѣнной монографіи, знаменитого руского историка, Николы Костомарова „Богданъ Хмѣльницкій“. Перша часть, що недавно що выйшла зъ пôдъ прасы, починаѣсь на пановању Володислава IV. и на зносинахъ єго зъ Козаками, выясняе причины великои революціи на Украинѣ, пôсля найлучшихъ жерелъ, веде насъ черезъ побѣдоносній битвы и руину палаючои Украины и кôнчить на выѣздѣ зъ Переяслава воеводы Кисѣля, злощастного парляментера Польщѣ, — а все то описане такъ легко и такъ живо, що читаѣсь неначе повѣсть, а не яко дѣло такъ учене, за яке єго весь свѣтъ ученый величае. Якъ многоцѣнне и пожиточне для насъ се выдавництво, зрозумѣе кождый, хто ôдноситься до народу зъ любовію, до нашои минулости зъ поважаньемъ, а до будучности зъ надѣею и вѣрою. Однакъ, жаль сказати, що исторія своеи ôтчины ѣсть именно тою вѣдомостею, котру мы дуже мало культивуемо. Жаль, бо хто не знае исторіи свого народу; кого не заболѣло серце надъ довговѣчнымъ а незаслуженымъ горемъ нашого люду; кого не загрѣвали и не одушевляли великій характеры и геніяльній умы нашои давнины, тй, що такъ скажу, „звѣзды рускоукраиньского неба“, — той носить имя Русина не яко чисту блискучу зброю жертвуючого себе за ôтчину Коклеса, а яко мерзавый тягаръ, що єго и соромно носити и гôрко признатись до него. Не знаючи минулости свого народу, тôлько зъ далека, поверховно ôнъ и судить, и не бачить въ нѣй нѣ лицарства, нѣ святощѣвъ, а бачить тôлько розкладъ и смерть Ôдъ цѣлои нашои исторіи, ба навѣть ôдъ себе самого запосить до него трупомъ и ôнъ жие безъ учора и безъ завтра, жие безъ всякои идеѣ — въ нѣмъ ôдзываѣсь ще тôлько духъ негаціи и ôнъ не вѣрить анѣ въ поступъ, анѣ въ лучшу долю Руси и вялить своею недовѣрчивостею и цинизмомъ навѣть найенергичнѣйшй змаганя лицарѣвъ рускои народнои идеи.... Учѣмся-жь нашои исторіи! Подивѣмся на нашихъ предкôвъ и загляньмо имъ око въ око! Они промовлять до насъ проникливымъ словомъ и научать насъ, якъ ôдомкнути дверь, що веде до долѣ и волѣ. Такъ ѣсть! Въ исторіи минулости лежить оправданье нынѣшного нашого положеня, лежить и ключь до дверей будучности малоруского племени. Именно книга „Богданъ Хмѣльницкій“ ѣсть то одна зъ тыхъ книгъ, що ѣи кождый Русинъ повиненъ мати на своемъ столѣ. Часы гôркй неволѣ и мучеництва цѣлого нашого люду, часы повстаня и ôдроды... часы Богдана суть для насъ такъ важнй и такъ поучаючй, що мимохôть порôвнуѣшь — читаючи про нихъ — тамтой вѣкъ зъ нашимъ и розбираючи критично дѣла и похибки предкôвъ, приходишь на слѣдъ тои спасеннои пути, щобы насъ була могла завести до своеи хаты, приходишь и до пересвѣдченя, що наша праця не ѣсть надаремна, що будучнôсть наша залежить тôлько ôдъ насъ самыхъ, и що явиться она на нашь кличь и дарує нарôдъ нашь долею, котра ѣму належиться, на котру однакъ не ждеся зъ заложеными руками,... на котру въ потѣ чола заслужити треба!

— **Галицка рôвноправнôсть** Сими днями потвердило намѣстництво статуты „Галицко-русской Матицы“, змѣненй въ деякихъ §-ахъ послѣднымъ загальнымъ зборомъ сего товариства. Зъ другои стороны потвердило намѣстництво статуты: „Towarzystwa wzajemnej pomocy uczestników powstania polskiego z r. 1863/4“.

— **Громада Гнѣздичôвъ**, пов. жидачѣвекого, вызначила 20 зр. зъ фондôвъ громадскихъ до диспозиціи выдѣлу краєвого на цѣли гуманитарній въ честь 40-лѣтного ювилею панованя нашого цѣсаря. Выдѣлъ краєвый принявъ сю жертву, але не рѣшивъ ще на яку цѣль ѣи призначити, бо сподѣваеся, що може ще якій рускій громады пришлють жертвы подôбно якъ Гнѣздичôвъ. Тогдѣ выдѣлъ краєвый щось порѣшить — н. пр. якусь стипендію, зъ котрои Поляки будуть користати, або може фондъ ще на одно мѣсце для кандидата до школы войсковои...

— **Вильсонъ**, зять бувшого президента французскои републики Гревіого, чоловѣка вельми поважаного всѣми, дочекався сумного кôнця. Трибуналъ судейскій засудивъ єго на 2 роки вязницѣ, 3000 франкôвъ кары и утрату горожаньскихъ правъ на 5 лѣтъ. Такъ закôнчивъ чоловѣкъ, котрый безъ всякихъ здôбностей и безъ высшихъ якихсь идей хотѣвъ грати велику ролю политичну, а заслоняючись найвысшимъ значеньемъ свого тестя гонивъ за наживою. Кажуть, що жѣнка Вильсона хоче зъ нимъ розвестися.

— **Два польскй священники** увôйшли въ складъ римскихъ конгрегацій папскихъ. Кс. Залескій именованый урядникомъ въ Конгрегаціи пропаганды а д-ръ Фр. Старовѣйскій, зъ перемыскои епархіи въ секретаріятѣ державнôмъ.

— **Десять заповѣдей для хлѣборoба.** „Ощаднôсть, праця и метκôсть можуть вывести тебе зъ довгôвъ лихвярскихъ и зъ жидôвскои неволѣ: 1) Не будешь обтяжати своеи землѣ довгомъ, котрого сама земля въ твоихъ рукахъ не зможе сплатити. 2) Не будешь брати грошей, анѣ пôдпису твого ближнѣго, не маючи цѣлковитои певности, що довгъ ôддашь. 3) Памятай, свято додержувати речинцѣвъ. 4) Шануй грошѣ и люби свою землю. 5) Не убивай свого маєтку ризиковными вкладами. 6) Не господарюй на помацки пôсля чужихъ взôрцѣвъ, учись зъ примѣрôвъ и книжокъ а примѣнюй пôсля власного розуму. 7) Не кради свого часу, слугамъ платнѣ, стравы и омасты, а худобѣ пашѣ. 8) Не свѣдчи фальшиво передъ ближнымъ о своемъ господарствѣ. 9) Не бажай на своѣй рôли знатныхъ зыскôвъ банкирскихъ. 10) Анѣ блеску, анѣ славы, анѣ жадноі рѣчи, котра належить до великого свѣта. Будешь любити своє обôйстье передъ всѣмъ, а трудитись на честь у своихъ сусѣдôвъ.

— **Нѣмеччина празнувала недавно ювилей Артура Шопенгавера**, одного зô своихъ найбыстрѣйшихъ мыслителѣвъ. Ôнъ родився въ Гданьску 22 лютого 1788 року. Проживавъ за молоду то въ Франціи то въ Англіи и запôзнався тамъ основно зъ словесностею обохъ краѣвъ. Въ р. 1809 записався на университетъ въ Гетингенъ, де єго професоръ Готльобъ Шульце заохотивъ до студій философіи. Въ р. 1811 замешкавъ ôнъ въ Берлинѣ, слухати выкладôвъ славного Фихте, а 1813 р. одержавъ промоцію въ Єнѣ. Въ Ваймарѣ познакомився опôсля зъ Гетымъ и зъ оріенталистомъ Фр. Маєромъ, а опôсля осѣвъ въ Дрезденѣ, де и поставивъ философичну систему въ найлучшôмъ зô своихъ дѣлъ: „Свѣтъ яко воля и представленье“. Якъ Лейбницъ бувъ философомъ оптимизму, такъ въ Шопенгаверѣ бачимо философа пессимизму. Въ противности до по-Кантôвскихъ философôвъ, котрй свѣтъ a priori конструювали, дивиться Шопенгаверъ на свѣтъ якъ на велику тайну, силуѣсь ôдгадати ѣи, а добачивши въ свѣтѣ такъ богато нужды и зла, приходить до заключеня, що мы нужденній и зъ горы призначений на бѣду, бо наша воля ѣсть безъ пôзнаня, а воля всѣхъ проти всѣхъ чинить неможливымъ всякій райскій порядокъ. Парискій оріенталистъ Анкетіль di Перонъ выдавъ бувъ въ першихъ рокахъ XIX.-ого столѣтя индійскй „Упанішады Ведôвъ“, а ся религійна книга сталась для Шопенгавера щоденнымъ молитвенникомъ и потѣшницею при житю и смерти. Ôнъ порôвнуе мыслею всѣ важнѣйшй религіи и находить, що двѣ зъ нихъ суть оптимистичній, а двѣ другій пессимистичній, и що добрй власности двохъ першихъ становлять чорну сторону двохъ другихъ. Догматъ першихъ двохъ религій монотеистичныхъ каже, що „свѣтъ сотворенъ найсовершеннѣйшою интелигенціею“. Хосенъ тои науки лежить въ заохотѣ людей до стремленя до совершеньства, хиба лежить въ тôмъ, що монотеизмъ не може достаточно выяснити и умотивувати „свѣтового горя“. За то религія Будги обясняе причину нашого горя лучше, але-жь зъ другои стороны ôднимае намъ всяку енергію до житя та прогресу и кидае въ цѣлковиту апатію, ставляючи намъ за совершеньство „Нірвану“, т. є. забутье — розплывъ въ етерѣ. Слѣпе замилованье въ „будизмѣ“ було може и причиною того, що Шопенгаверъ женщину дуже низько цѣнивъ и цѣлкомъ пôдчинявъ мужчинѣ — а тою доктриною стававъ ôнъ въ противнôсть Стюартови Мильови, котрый хотѣвъ для женщинъ еманципаціи. Мимо то не любивъ ôнъ жѣнокъ тôлько на папери; про него-жь и про єго любку панну Мету зложено въ Дрезденѣ дотепне слово, що: „Шопенгаверъ займаѣся бôльше „физикою Меты“, анѣжь „Метафизикою“. За то ставивъ ôнъ добре серце высше всякого ума-розума, и ôдповѣвъ на пытанье: „По що бôль? По що смерти въ житю“ — святыми словами: „щобы насъ зъ житя вылѣчити и щобъ насъ приневолити до взаимного милосердія“. А на инщôмъ мѣсци каже зновъ: „Не невôдгадна тайна вселенны, не умъ и наука ѣсть наконечною цѣлею философіи и нашого житя, а моральна очистка и радôстна резигнація“. Письма свои Шопенгаверъ писавъ дотепно и дуже гарною нѣмеччиною, мимо того не мавъ ôнъ узнаня, ажь доперва при кôнци свого житя т. є. ôдъ р 1851, коли то въ Нѣмеччинѣ почалась реакція и всѣ надѣѣ на лучше поникли, повяли. Тогдѣ вся Германія кинулась до книжокъ Шопенгавера, бо въ нихъ находила лѣкъ для своеи зболѣлои душѣ и ôдъ тогдѣ живъ ôнъ силенъ и здоровъ въ повазѣ и славѣ ажь до 21 вересня 1880 р., на котрôмъ то дни, по снѣданю спокôйно заснувъ сномъ вѣчнымъ, ôдказуючи маєтокъ, наслѣдненый по батькови, на дôмъ инвалидôвъ, а полишенй письма одному зъ ученикôвъ своихъ.

— **Жидъ министромъ финансôвъ.** Въ княжествѣ баденьскôмъ зôставъ министромъ финансôвъ жидъ Ельштетеръ. Ѣсть се першій случай въ Нѣмеччинѣ, щобы жидъ займавъ таке знатне становище.

— **Товариство св. Іосифа зъ Ариматеи**, що займаѣся безплатными похоронами убогихъ мѣста Львова, ôдбуло загальній зборы д. 25 лютого. Заходомъ товариства поховано въ 1887 р. 362 мужчинъ и 385 женщинъ а то гр.-кат. обряду 202, лат. 446, лютеранôвъ 6 и незвѣстного вѣроисповѣданя 17. Доходôвъ въ р. 1887 було 3.616 зр. а розходôвъ 2499 зр. Значнѣйшй доходы були: ôдъ выдѣлу кр. 500 зр., ôдъ рады мѣста Львова 200 зр., ôдъ гал щадницѣ 100 зр. и зôбранй складки на цвинтари въ день всѣхъ Святыхъ 208 зр. — Головою товариства выбрано кс. Одельгевича, а до выдѣлу увôйшовъ такожь о. Адольфъ Василевский.

— **Нова хороба.** Въ Городенщинѣ въ селѣ Серафинцяхъ появилась сими днями нова, нечувана доси хороба. Чи заразлива она, не знати еще дотеперь, бо близше не розслѣджена. Тамошный оглядачь мерцѣвъ, выставляючи картку посмертну, такъ ѣи здефиніювавъ и назвавъ: „Wasyl Kozaczenko zmarł dnia 24 lutego 1888 na zaziębienie mrozu“.

— **Дрôбнй вѣсти.** Въ Чернôвцяхъ померъ нагло дня 27. л. л. І. Лукасевичъ, судія новѣтовый зъ Кôцманя. Помершій числивъ 65 лѣтъ и полишивъ вдову и семеро дѣтей. Похороны ôдбулися 28 л. лютого. — Въ Италіи горѣшнôй снали такъ великій снѣги, що богато хатъ завалилось а поѣзды зелѣзничй цѣлкомъ перестали ходити. — Процесъ о розвôдъ гр. Яна Замойского закôнчився дозволомъ куріи римскои въ Ватиканѣ. Ущасливленый графъ десь пропавъ, и лише догадуються, що постригся въ черцѣ.

Вѣсти зъ Аеп. Львôвскои.

Завôзваній до кан. институціи въ другôй половинѣ марта оо.: Іос. Вергановскій зъ Лукавицѣ на Почапы, Теоф. Гутковскій завѣдатель Лютовискъ на Сгѣнку, дек. золочѣвского и Вол. Поховскій сотрудникъ въ Залôзцяхъ на Нестерôвцѣ, дек. зборôвского.

Намѣстництво годиться на кан. институцію о. Мих. Яцишина, запрезентованого на Ворцôвъ.

Декреты на представителѣвъ гр. к. обряду одержали оо.: І. Слюзаръ, деканъ скалатскій, въ ц. к. окружнôй радѣ шкôльнôй въ Скалатѣ, а о. Вас. Залозецкій, зъ Гôрного въ ц. к. окруж. радѣ шк. въ Стрыю.

Господарство торговля и промыслъ.

— **При тягненю льосôвъ** зъ р. 1864 дня 1 л. марта у Вѣдни головна выграна 150.000 зр. выпала на серію 2557 ч. 8, 20.000 зр на с. 1268 ч. 14, 10.000 зр на с. 2013 ч. 28, а по 5.000 зр. серія 849 ч. 58 и 2197 ч. 88. Кромѣ того выльосовано отсй серій: 84, 123, 359, 642, 683, 703, 849, 879, 1033, 1268, 1718, 1723, 1765, 2013, 2097, 2112, 2197, 2365, 2462, 2519, 2537, 2597, 2993, 3256, 3493, 3629, 3907.

Послѣднй вѣсти.

Зъ Риму доносять, що въ справѣ рускаго патріярхату у Львовѣ наспѣло тамъ довѣрочне письмо угорского примаса, кардинала Симора, зъ заявленьемъ, що ôнъ бы зъ охотою зрѣкся своеи досихчаснои юрисдикціи надъ епископами рускими въ Угорщинѣ, однакожь за-для недуги министра просвѣты и вѣросповѣдань, Трефорта, не мôгъ розслѣдити гадки правительства, якъ оно думаѣ про вылученье рускихъ епархій, а евентуально якій ставило-бъ условія. Намѣрену реформу ôнъ однакожь буде своимъ вплывомъ пôдпирати.

——

„Варшавскій Дневникъ“, субвенціонованый органъ реакційно-„объединительный“, умѣстивъ недавно статью про загальнй зборы „Народнои Рады“ и „Просвѣты“, ôдъ початку до кôнця повну жовчи и коршемнои лайки. На зборахъ, каже, було кôлькасотъ „нигилистôвъ“, „голота“, громада „дуракôвъ“ и т. д. „Варшавскій Дневникъ“ просто казиться особливо за то, що въ програмѣ „Нар. Рады“ сказано: „Мы Русины, нарôдъ 20-миліонный“, дальше за то, що Русины галицкй уживають языка калоруского („Варш. Дневникъ“ называе єго „дикимъ жаргономъ“, „volapük-омъ“ и т. д.), и за то, що „Русины хотять розвивати свою народнôсть въ Австріи“. Дôсталось при тôмъ и митроп. Сильвестрови за то, що выдавъ „Молитвенникъ“ въ „псевдо украинофильскôмъ volapük-у“. Конець-кôнцемъ всѣ галицкй Русины „пôдлй духомъ и розумомъ“...

Мы не гнѣваемось на „Варш. Дневникъ“ за таку єго про Русь галицку мову, бо знаѣмо, що ôдъ россійскои прасы „объединительнои“ годѣ чого иншого и сподѣватися. Се така метода ихъ — до пригортаня и объединюваня Славянъ, — добре выпрактикована въ Болгаріи...

Телеграмы „Дѣла“.

Римъ 2. марта. Въ наслѣдокъ застановленя робôтъ при кôлькохъ будынкахъ настали розрухи робôтникôвъ. Кôлькасотъ робôтникôвъ напало на крамницѣ пекарскй и забирали хлѣбъ, котрый имъ пекарѣ впрочѣмъ добровôльно давали. Робôтники пробовали ити на Капитоль, щобы тамъ жадати роботы, але войско спинило ихъ. Робôтники обкидали воякôвъ камѣньемъ и ранили кôлькохъ. Богато робôтникôвъ арештовано. Бурмистръ заявивъ делегаціи робôтникôвъ, що правительство приказало розпочати новй будôвлѣ.

Константинополь 2. марта. Правительство турецке заборонило продажь и вывôзъ до Болгаріи хустокъ зъ портретомъ кн. Александра Батенбергского, котрй походять зъ англійскихъ фабрикъ.

Софія 2 марта. Правительство болгарске не одержало ще нѣякого офіціяльного повѣдомленя о предложеняхъ Россіи, але мимо того поручило свому агентови въ Константинополи щобы представивъ Портѣ, що предложеня Россіи можуть нарушити спокôй въ Болгаріи и пануючій тамъ теперь порядокъ.

Парижъ 2 марта. Спôвъобжалоаяныхъ въ процесѣ Вильсона засудивъ трибуналъ: секретаря Вильсона, Рибода, на 8, Дибрейля на 4 а Гербета на мѣсяць вязницѣ. Паню Ратацци увôльнено.

Відень 2 марта. Гр Кальноки выѣхавъ вчера до Пешту, щобы тамъ здати цѣсареви справу зъ ситуаціи политичной.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вп. Олена В. Даруйте, але годѣ намъ помѣстити, — не мало-бы практичнои цѣли. Оно певно не конче добре, але лучаеся всюды.

☞ До нинѣшного числа долучаеся, о скôлько выстае запасъ, „Вытягъ зъ головного цѣнника огородничого заведеня Николая Волиньского у Львовѣ.“

Поѣзды зелѣзничй

(пôсля годинника львôвского)

приходять до Львова:

Зъ Кракова: о год. 5 мин. 40 рано поѣздъ поспѣшный, о год. 9 мин. 27 вечеромъ поѣздъ особовый, о год 11 мин. 35 передъ полуднемъ поѣздъ мѣшаный, о год 7 мин 6 вечеромъ поѣздъ льокальный.

Зъ Черновець: о год 10 мин. 3 вечеромъ поѣздъ поспѣшный, о год. 3 мин. 35 рано поѣздъ особовый и о год 3 мин. 30 по полудни поѣздъ мѣшаный.

Зъ Пôдволочискъ (на дворець Пôдзамче): о г. 10 м 1-вечеромъ поѣздъ поспѣшный, о год. 2 мин. 20 рано поѣздъ особовый и о год 3 мин. 19 по пол8 лудни поѣздъ мѣшаный.

Зъ Стрыя: о год. 8 мин 59 рано и о год 4 мин. 35 по полудни поѣздъ особовый а о год. 1 мин. 35 въ ночи поѣздъ особовый.

Ôдходять зô Львова·

До Кракова: о год. 10 мин. 44 вечеромъ поѣздъ поспѣшный, о год. 4 мин. 10 рано поѣздъ особовый, о год. 4 мин. 50 по полудни поѣздъ мѣшаный, о год. 8 мин. 8 рано поѣздъ льокальный.

До Черновець: о год. 6 мин. 20 рано поѣздъ поспѣшный, о год. 12 мин. 22 въ полудне поѣздъ мѣшаный и о год. 11 мин 6 въ ночи поѣздъ особовый.

До Пôдволочискъ (зъ двôрця Пôдзамче): о год. 6 мин. 22 рано поѣздъ поспѣшный, о год 1 мин. 8 по полудни поѣздъ мѣшаный и о год 10 мин. 55 вечеромъ поѣздъ особовый

До Стрыя: о год. 8 мин. 4 вечеромъ и о год. 11 мин. 47 передъ полуднемъ поѣздъ особовый а о год. 6 мин 30 рано поѣздъ особовый.

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночи̂) пл. Галицкій 14
Дръ Е Лебедовичь (нед. внутрѣшни̂ и очни̂) ул. Корняктôвъ (Нар. Дôмъ).
Д-ръ І. Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Аптики: 2292

З. Рукеръ ул. Кракôвска.

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краєвый ул. Костюшки (будынокъ соймовый)
Банкъ гипотечный пляцъ Галицкій.
А Шеленбергъ (конт вымѣны) ул. Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лилієнъ (конт. вымѣны) ул. Гетьманьска 6.

Готелѣ и Реставраціи:

Готель францускій и рест. швехатска пл. Маріяцкій.
Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Кракôвска 9

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устыяновичь, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т. Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичь (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склепы:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный)
Братя Лянгнеръ (найтаншій магазинъ галантерійный, ул Галицка 16
А. Гальскій (товары зелѣзни̂) пляцъ Маріяцкій 9
Стахевичь и Абрысовскій (матеріи на сукнѣ) Ринокъ 32.
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н. Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20.
Вольфъ Чоппъ (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ) ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничи̂:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигіи).

Вытягъ зъ розкладу ѣзды зелѣзниць державныхъ

важный ôдъ 1 жовтня 1887

Ôдѣздъ зô Львова: О 6 год. рано до Гусятына: — о 6 год. 10 мин. рано до Лавочного, Будапешту, Стрыя; — о 11 год. 27 мин рано передъ полуд. до Стрыя, Хирова, Станиславова; — о 12 год. 02 мин въ полудне до Гусятына; — о 7 год. 44 мин. вечеромъ до Стрыя, Хирова.

Приѣздъ до Львова: О 1 год. 15 мин въ ночи зъ Будапешту, Стрыя, Лавочного, Станиславова. Хирова; о 8 год. 39 мин. рано зъ Хирова, Стрыя; — о 3 год. 10 мин. по полудни зъ Гусятына; — о 4 год. 15 мин по полуд. зô Станиславова, Хирова, Стрыя; — о 9 год. 43 мин. вечеромъ зъ Гусятына.

Плякаты зъ розкладомъ ѣзды на линіяхъ галицкихъ можна дôстати на стаціяхъ зелѣзниць державныхъ по 6 кр. 2238 16—?

Исторія Литературы Рускои

ТОМЪ І.

Д-ра О. Огоновского

выйшла вже зъ друку и можна єи дôстати въ друкарни товариства „им. Шевченка" (ул. Академична ч. 8.), въ тов. „Просвѣта" (ул. Ôрменьска ч. 27), у автора (ул. Пôдвалье ч. 9) и въ книгарняхъ: Ставропигійскôй и Миликовского (Старжика)

по цѣнѣ 1·70 зр, для Россіи 2 рублѣ.

Замовляючимъ просто въ товариствѣ „им. Шевченка" або черезъ руски̂ часописи „Дѣло", „Зорю" и т. д. высылаєся книжка франко.

Маріяцельски̂ каплѣ жолудкови̂

знаменито дѣлаючи̂ у всѣхъ недугахъ жолудка.

Schutzmarke.

Незрôвнани̂ при браку апетиту, слабôмъ жолудку, воняючôмъ ôддыху, квасно̂мъ ôдгиканю, здутю, кольцѣ, катарѣ жолудка, згазѣ, твореню ся пѣску и камѣньчикôвъ въ мѣхури, при надто великôй флегмѣ, жовтачцѣ, ôдкиненю и блюваню, болю головы (если походить зъ жолудка), корчахъ жолудка, задненю, перетяженю жолудка стравами и напоями, при хробакахъ, недугахъ селезѣнки, печѣнки и гемороидахъ. — Цѣна фляшочки разомъ зъ **приписомъ 35 кр., подвôйнои 60 кр.**

Головна высылка у аптикаря

КАРОЛЯ БРАДИ КРОМЕРИЖЪ (Kremsier) МОРАВА.

Маріяцельски̂ каплѣ жолудкови̂ не суть нѣякимъ средствомъ потайнымъ. Складови̂ части подани̂ суть при кождôй фляшочцѣ въ **приписѣ.**

Правдиви̂ можна купувати у всѣхъ аптикахъ.

2351 3—52

ОСТЕРЕЖЕНЬЕ! Правдиви̂ Маріяцельски̂ каплѣ жолудкови̂ рôзно фальшують и наслѣдують. — **На знакъ правдивости** мусить кожда фляшка бути завинена въ червоне запакованье, заосмотрене въ **повысшу марку охоронну** и при кождôй фляшочцѣ на приписѣ мусить находитися, що сей приписъ друкованый у Г. Гуска въ Кромерижу.

Правдиви̂ можна купити: У ЛЬВОВѢ въ аптикахъ: Якова Байзера, Г. Блюменфельда, Петра Гайльгофера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколяша, Якова Пипеса, Жиг. Рукера, Кар. Склепиньского, І. Вевюрского, Арн. Раппапорта. — ВЪ БЕЛЗѢ у ап. Гросса. — ВЪ БОБРЦѢ у ап. Бальбины Мендлицкои. — ВЪ БРОДАХЪ у ап. Бронисл. Витославского, Мих. Кулики, Вильг. Ляндесберга. — ВЪ БЕРЕЖАНАХЪ у ап.: Ад. Дурета, Іос. В. Лобоса. — ВЪ ДОЛИНѢ у ап. С. М. Траунфельнера. — ВЪ ДРОГОБИЧИ у ап.: Айхмилера, П. Партикевича. — ВЪ ГЛИНЯНАХЪ у ап. А. Гельма. — ВЪ МЕЛЬНИЦИ у ап. Кроковского. — ВЪ МОСТАХЪ ВЕЛИКИХЪ у ап. І. Жолиньского. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛЯНАХЪ у ап. Омел. Барановского. — ВЪ РАДЕХОВѢ у ап. Яськевича. — ВЪ РОЗВАДОВѢ у ап. Винк. Грабовского. — ВЪ РОЗДОЛѢ у ап. Людв. Мержвиньского. — ВЪ САМБОРѢ у ап.: І. Алексевича, К. Мареша. — ВЪ СКОЛѢМЪ у ап. С. А. Лецковского. — ВЪ СОКОЛОВѢ у ап. Андр. Данчака. — ВЪ СОКАЛИ у ап. Евг. Высочаньского. — ВЪ СТАРÔМЪ МѢСТѢ у ап. Ад. Палеского. — ВЪ СТРЫЮ у ап.: Чальбазаніого, В. Коморовского. — ВЪ ТУРЦѢ у ап. Жиг. Козицкого. — ВЪ ВАРЯЖУ у ап. Венед. Кшивоблоцкого. — ВЪ ЗОЛОЧЕВѢ у ап. Франца Петеша.

Найбôльша въ краю

Читальня

31 000 дѣлъ

польскихъ, нѣмецкихъ, францускихъ и англійскихъ

такожь 2240 11—0

Складъ нотъ

на всѣ инструменты и до спѣву.

Выпозичальня нотъ

52.000 штукъ

давнѣйше

КАРОЛЯ ВИЛЬДА

доповнени̂ *найсвѣжшими* новостями

получени̂ зôстали зъ книгарнею при пляцу Катедральнôмъ

Условія абонаменту и катальоги розсылаються на жаданье franco

Губриновича и Шмидта

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемѣрнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдлични̂ выробы косметични̂, тоалетови̂ и перфумы именно:

Валентинъ найсильнѣйше выпаданье волося вздержує цибульки волосни̂ взмôцняє и до вытворюваня та поросту волося побуджає. Лисины покрываються краснымъ волосьемъ — Цѣлый фляконъ 3 зр. Пôвъ флякону 1 зр. 60кр

Віолинъ

противъ прѣтя рукъ и пахвъ Фляконъ 50 кр.

Пудръ салицилевый противъ прѣтя и ôдпареня нôгъ Пуделко 50 кр.

Магнолина, шкôра попрыщена, хропава, нерôвна и згрубѣла, пôдъ выключнымъ дѣланьемъ Магнолины ôдзыскує молодечій выразъ и красоту. Червонôсть носа и лиця безповоротно уступає. Фляконъ 1 зр. 50 кр.

Орієнталина (пудеръ плынный)

надає лицю красну и приємну бѣлôсть, ôдсвѣжує лице и консервує. Цѣна 1 зр. губка 10 кр.

Ессенція мятова до полоканя устъ,

кромѣ приємного покрѣпляючого смаку и запаху, дуже користно дѣлає на ясла и зубы. — Фляконъ 50 кр

Атраментъ до значеня бѣля безъ гумы

фляшочка 30 кр

Атраментъ чорный кампешовый

не плѣснѣє, не осѣдає, пера не псує, єсть завсѣгды гарный и плынный и цѣлковито нешкôдливый. — Фляконъ по кр. 10, 15, 25, 30. и 50.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул, Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка, рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч 2 2257 39—?

Цѣс. кор. упривилеєвана

Рафинерія спиритусу

И ФАБРИКА ОЦТУ

ЮЛІЯ МИКОЛЯША

у ЛЬВОВѢ

выробляє

НАЙЧИСТѢЙШІЙ СПИРИТУСЪ

здалый для панôвъ аптикарѣвъ, фабрикъ ликерôвъ и т. п.

2316 котрый продає 10—?

по цѣнахъ умѣренныхъ.

Поручає такожь найлѣпшого рода горѣвки, ликеры и розолисы.

Робôтня и складъ выробôвъ ножôвничихъ

пôдъ фирмою

ЮЛІЯНЪ ДУНИКОВСКІЙ

давнѣйше **при ул. Собѣского ч. 2,** теперь **при ул. Галицкій ч. 16.**

поручає свôй складъ выробôвъ власныхъ, якъ и заграничныхъ: францускихъ, англійскихъ и швайцарскихъ въ найлѣпшôмъ родѣ, рôвно-жь всякихъ иншихъ въ объємъ ножôвництва входячихъ, яко то:

ножѣ, ножички, бритвы, сцизорики и инструменты хирургични̂

принимає заразомъ всяки̂ замовленя и направы котри̂ якъ найскорше и при цѣлковитôмъ вдоволеню Вп Публики залагоджує. 2323 5—7

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

у Львовѣ при ул. Ягайлоньскôй ч. 3.

Почавши ôдъ дня 7 падолиста 1885

2218 15—0 выдає

АСИГНАТЫ КАСОВИ̂

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ

5% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

Передрукъ не буде плаченый **Дирекція.**

Въ Станиславовѣ

можна дôстати по рôзнôй цѣнѣ:

Букеты весѣльни̂, балеви̂, Короны миртови̂, Вѣнцѣ, Деревця овочеви̂ въ рôзныхъ родахъ, штука по 35 кр.; такожь зъ весною флянцы огородовинъ, цвѣты грунтови̂ и покоєви̂. 2348 (4—4)

Остаю зъ поважаньемъ:

А. ШМИДТЪ

огородникъ мѣскій.

Вже выйшовъ І томъ знаменитого дѣла

М. Костомарова

Богданъ Хмельницкій.

II томъ друкуєся и выйде въ цвѣтни с. р.

Предплата на цѣле дѣло зъ пересылкою 5 зр. (въ оправѣ 6 зр. 20 кр.), такожь на раты

Адресувати: **Ол. Барвѣньскій, Тернопôль.** 5—5

Неомыльне средство

на выгубленье нагнѣткôвъ, бородавокъ и иншихъ подôбныхъ наростей шкôрныхъ, безъ болю и безъ жаднои небезпечности.

Цѣна флякону 50 кр.

Встрикненье и капсулки

зъ ростины „MATICO"

въ недугахъ мужескихъ неоцѣнене средство

поручає Аптика

К. КРИЖАНОВСКОГО

у ЛЬВОВѢ.

Цѣна фляшки встрикнень 40 кр.

Капсулокъ 80 кр.

2274 14—?

СѢВНИКИ

найлѣпшого и найтревалѣйшого рода доставляють пôдъ довголѣтною гарантією

УМРАТЪ и Комп.

ФАБРИКА МАШИНЪ ГОСПОДАРСКИХЪ

2314 ПРАГА-БУБНА. 5—?

Филія у Львовѣ пôдъ власною фирмою

Каталоги на жаданье даромъ.

А. РОЗМАНИТЪ

КРАКÔВЪ

ФАБРИКА ПАРОВА

Цикоріи, Сурогатôвъ кавы и Кавы фиговои

Выробляє зъ сырого продукту власнои плянтаціи всяки̂ роды цикоріи и штучнои кавы, котри̂ ôдзначаються богатствомъ частей поживныхъ а такожь знаменитымъ смакомъ и запахомъ. 2286 14—0

Фабрика поручає передовсѣмъ:

Сурогатъ кавы аъ коробкахъ (шуфлядкахъ).
Сурогатъ кавы въ склянкахъ
Шротову каву францускy Розманита.
Цикорію кракôвску гôрку.
Каву фигову.
Цикоряну каву перлову. (Новôсть!!)
Каву кракôвску добôрну въ скриночкахъ.

Набути можна у всѣхъ важнѣйшихъ склепахъ.

МАГАЗИНЪ ФАБРИЧНЫЙ

жѣночои конфекціи

намѣтокъ и мантиль

Х. СТАУБЕРА

у Львовѣ, ул. Галицка Ч. 3. І поверхъ (напротивъ лат. катедры).

Замовленя выконуються въ 24 годинахъ такъ у Львовѣ, якъ и на провинціи. 2293 1—1

„Перший Вінок"

Жіночий Альманах.

выданый Оленою Пчôлкою и Нат. Кобриньскою можна дôстати у п Наталіи Кобриньскои въ Болеховѣ або черезъ Администрацію „Дѣла по цѣнѣ 2 зр безъ пересылки почтовои 6—6 2178

Найдешевше выдавництво

„Библіотеки музикальнои"

выходить уже ôдъ року у Львовѣ. Доси появилося десять выпускôвъ, обнимаючихъ такій музикальный матеріялъ:

1. „Гуляли", хоръ муж. О. Нижанковского 20 кр.
2. „Наша жизнь", хоръ муж. Н. Вахнянина 20 кр.
3. „Молитва", имнъ М. Лисенка 15 кр.
4. „Зъ Окрушкôвъ", хоръ муж. Нижанковского 20 кр.
5. „Закувала та сива зазуля", хоръ съ фортепяномъ П. Нѣщиньского 25 кр.
6. „Не чужого мы бажаємъ", дуетъ Вербицкого 20 кр.
7. „Quod-libet", хоръ муж. М. Лисенка 30 кр.
8. „Помарнѣла", сольо барит. Вахнянина 10 кр.
9. „Двѣ вязанки на цитру" М. Кумановского 20 кр.
10. „У Петрôвку" и „Якъ-бымъ знала" квартеты муж. Ис. Воробкевича 25 кр.

Дальши̂ выпуски друкуються уже въ Липску у Редера и обнимати будуть що-найкрасши̂ творы нашихъ композиторôвъ. Громадна пôдмога всеи рускои Родины зможе користно вплынути на розцвѣтъ першого въ тôмъ родѣ руского выдавництва. Адресъ: Львôвъ, ул. Скарбка. ч. 2.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкого

Акційного Банку Гипотечного

2222 114—? купує и продає

всѣ ефекты и монеты

пôдъ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечни̂ и

5% Листы Гип. преміовани̂,

котрыхъ пôсля закона зъ дня 2 липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвысшои постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталôвъ фондовыхъ, пупилярныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадія

можна одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльосованя зъ 10% премією т. є. по 110 за 100)

Всѣ припорученя зъ провинціи залагоджуються безъ проволоки по курсѣ дневнôмъ, не числячи нѣякои провизіи.

Фабрика машинъ до праня бѣля.

Выпробовавши основно машины до праня бѣля отворивъ я фабрику зъ рôчною доставою 2.000 штукъ.

Машины мого выробу суть звыклои конструкціи, вельми тревали̂, бо можуть служити и 20 лѣтъ, перуть дуже легко, красно и скоро, заощаджують о половину мыла и дровъ, а надовсе часъ, бо замѣсть 2 або 3 днѣвъ звычайного праня въ баліи, переся теперь на машинѣ 3 або 6 годинъ.

Выслѣдъ пробы, що ôдбулася въ моѣмъ помешканю, єсть слѣдуючій:

Бѣля домового 105 штукъ. О год. 2 зъ полудня ставъ я самъ до машины, а о год. 8 вечеромъ бувъ я готовый зъ праньемъ и фарбованьемъ; рано на пôдъ. По высушеню и выпрасованю було бѣлье далеко бѣлѣйше чимъ ôдъ праня руками.

Докладно переглянувши бѣлье, не було нѣ одного роздертя, тому прошу Впов. Панѣ безъ упередженя и зъ цѣлымъ довѣріємъ мостити дорогу новôй машинѣ, котра побôчь машины до шитя стане необходимымъ артикуломъ въ кождôй родинѣ

Цѣна однои машины до праня бѣля 35 зр.

Приладъ до вытисканя воды зъ бѣля 15 зр.

ЮСИФЪ ИВАНИЦКІЙ

2352 3—6 *механикъ у Львовѣ въ готели Жоржа.*

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 40. Львôвъ, Субота 19 лютого (2 марта) 1888. Рôчникъ IX.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошенія принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одного стрôчки печатной, въ рубр. „Надосланé“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австрiи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:
на цѣлый рôкъ . . . . . 16 зр.
на пôвъ року . . . . . 8 зр.
на чверть року . . . . . 4 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Ôдъ 1 (13) сѣчня **„Дѣло“ почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускй свята. Условія предплаты повысше на заголовку.

Розмовмося!

Даруйте за слово, але зъ пѣною скаженои „скотины“ на устахъ повитавъ „Дневникъ Варшавскій“ въ ч. 35. зъ лютого, у вступнôй статьи, найновѣшй подвиги Руси галицкои, а именно програму „Народнои Рады“, выголошену д-ромъ Олекс. Огоновскимъ на першихъ загальныхъ зборахъ сего товариства, и вступну рѣчь д ра Омел. Огоновского при ôдкрытю сегорôчныхъ зборôвъ „Просвѣты“. Хочь правила чемности дневникарскои супротивъ читателѣвъ не велять рефлектувати на статьѣ того рода, писанй не чорниломъ а грязею, то на сей разъ робимо выимку и мѣстимо въ часописи нашôй ядреннѣйшй уступы зъ сеи благовоннои китицѣ, яку пôднѣсъ намъ органъ губернатора варшавского. Зъ неи зволять собѣ читателѣ нашй вытворити вѣрне понятье о сердечности, зъ якою пôвъ-урядовый дневникъ ôднѣся до рускаго дѣла національного въ Галичинѣ, а може зложать собѣ и образъ щастя, якого дôзнають нашй братя за кордономъ ôдъ тыхъ „восточныхъ культурникôвъ“...

Згадуючи про загальнй зборы „Народнои Рады“, пише „Дневн. Варшавскій“: „Въ другôй половинѣ сѣчня ôдбулися зборы провôдникôвъ галицкои федераційно-нигилистичнои драгоманôвщины и кулѣшôвщины. Они называють себе „украинофилами“, мовь-то приятелями Украины або Малороссіи вразъ зъ Русею галицкою, а на дѣлѣ суть аспидными ворогами Украины. Зъ справозданя, умѣщеного въ „Дѣлѣ“, видко, що тй провôдники заявили дѣйстно діявольску ненависть до народу россійского въ рѣчахъ, безпримѣрно зухвалыхъ и безличныхъ, доказуючихъ, що нынѣ та банда утратила вже соромъ и чувство народне...“

На ту вязаночку вышуканыхъ чемностей, дурниць и инсинуацій ôдповѣдаємо: Вызначуємо нагороду для кождого, хто бы найшовъ дефиницію партіи „федераційно-нигилистичнои“. Другу премію вызначуємо тому, хто знайде въ рѣчахъ выголошеныхъ на заг. зборахъ „Нар. Рады“ якусь „ненависть“ до народу россійского. Драгомановъ вырôсъ въ Россіи, а не въ галицкôй Руси. Кулѣшъ служивъ найперше намъ, ôдтакъ вамъ, спеціяльно въ Варшавѣ, а пôдъ конець станьчикамъ краковскимъ, — послѣдователѣвъ пересвѣдчень его тропсвъ Австріи Бахôвско-Шмерлингôвского централизму? Га, може бути! Они, видно, такъ уже полюбили Австрію, що стоять „Habt Acht“ — на граници и просяться у нашу державу, — мабуть чи не ôдъ того запанувала у насъ така сибирска студѣнь... Але-жь бо они ще платили Живному и за пропаганду православія. Страченый грôшь, справдѣ страченый! — бо и якъ-же буде той апостолувати, хто самъ признався въ судѣ, що хочь и зъ пересвѣдченя перейшовъ на православіе, а все таки не знаé навѣть догмату всхôднои церкви! Мене то, правду сказати, дуже здивувало. Хиба-жь то такъ тяжко було запамятати? Тажь цѣлый свѣтъ знаé, що въ „объединенію“ тôлько одинъ артикулъ вѣры: „Держи морду! а якъ нѣ, то въ Сибиръ!“ Шкода васъ, „господа объединителѣ!“ Попробуйте лише зôгнати всѣхъ вашихъ плаченыхъ апостолôвъ на одно мѣсце и появѣться мѣжь ними... шию даю, що, по хвили, у кождого зъ васъ не стане золотыхъ часôвъ! А хочете вже конче „объединенія“, то инакше берѣться до рѣчи. Я вамъ, коли хочете, пораджу. Попередъ всего, грошей не давайте нѣкому, — то деморализація! — а тôлько берѣть! заберѣть всѣ, де якй лишь е у Славянъ, — тогдѣ и поéднаéте братію, и не будете потребувати просити у бельгійскихъ жидôвъ позвки. Дальше накажѣть всѣмъ Славянамъ носити кацапскй бороды, волосье стригчи „пôдъ дашокъ“ и ходити въ халатахъ. (Розумѣéся, Слав. Благотворительный Комитетъ мусить свои „Славянскія Извѣстія“ перемѣнити на „Славянскій Журналъ Модъ“ и редакцію зъ рукъ проф. Ламанского передати проф. Безобразову.) Кавы тыхъ и характеру змѣнчивого въ Галичинѣ нашôй не подыблешь зô свѣчкою. Украину любить Русь галицка, бо тамъ живуть браты ей по крови и кости. До народу россійского, яко народу славяньского, братного, Русинъ ненависти не маé. Чувство народне éсть якъ разъ у насъ, и длятого кидаéтесь на насъ въ своихъ дневникахъ *à la* „Дневникъ Варшавскій“! Коли маéте въ Австріи ворогôвъ, то се плоды вашого власного труду...

Дальше „Дневникъ Варшав.“ пише: „На зборахъ було кôлькасотъ нигилистôвъ: професоры, адвокаты, докторы правъ и философіи, священики и селяне-господарѣ, але не було чоловѣка „зъ царемъ въ головѣ“ и зъ совѣстею въ души. Рѣчи ихъ ôдзначались федераційно-нигилистичною дикостею. Сволочь та дала д-рови Олекс. Огоновскому mandat imperatif, а сей плéвъ: „Мы, Русины Галицкй, есьмо частиною великого 20-миліонного народу рускаго, котрый стоить зовсѣмъ окремо межи многими народами славяньскими и займаé зовсѣмъ окреме становище якъ до польского, такъ и велико-руского народу“.

До сихъ слôвъ най буде намъ вôльно сказати, що информація „Дневника Варш.“ про зборы éсть въ части вѣрна. Дѣйстно, на зборахъ „Народнои Рады“ бувъ цвѣтъ Руси галицкои — тôлько не нигилисты, а бодрй защитники правъ національныхъ и конституційныхъ народу рускаго въ Галичинѣ. „Дневникъ Варш.“ може намъ въ тôй справѣ повѣрити на слово. Що значить уступъ: „не було чоловѣка зъ царемъ въ головѣ“, — сего не розумѣємо. Интелигентнй люде: докторы, професоры, священики и селяне не суть нѣ въ Австріи нѣ въ Галичинѣ „сволочею“, а мабуть и въ Россіи мають они ôдповѣдне поважанье. Що тй люде говорили смѣло на зборахъ, — се не дивниця, бо люблять свôй народъ и за него ôддали-бъ и житье свое, а слова д-ра Ом. Огоновского най намотаé собѣ редакція „Дневника Варш.“ добре на вусъ, най зъ ними числиться, а не лютиться безъ потребы. Мы, Русины, éсьмо дѣйстно тымъ, ôдъ Польщѣ и Московщины окремымъ великаномъ, зъ понятьемъ котрого треба освоитися. „Czas“ лютився такожь якійсь часъ тымъ великаномъ, але се не змѣнило дѣйстности етнографичнои и историчнои.

Дальше „Дневн. Варш.“ каже: „Думавъ-бы хто, що въ тôй громадѣ глупцовъ сидѣвъ дѣйстно Великій князь того „Княжества Кіéвского“, про котре писавъ ихъ органъ за Гартманомъ, що недавно въ брошурѣ своéй покравъ всю Европу...“

Отъ щô заболѣло „Дневника Варшавск.“! — Княжество Кіéвске! Бѣдный! боиться, щобы кн. Бисмаркъ не схотѣвъ на правду заснувати Княжества Кіевского зъ окремымъ великимъ княземъ! Тажь на то éсть рада! Може бы „Дневникъ Варшавскій“ занявся сею справою та зъ любови до Руси и славянофильства, щобъ чужинцямъ не давати можности мѣшатись у внутрѣшнй справы Россіи, выхлопотавъ для Украины на разѣ бодай свободу національного розвою, бодай скасованье указу зъ 1876 р., котрымъ заборонено розвиватись нашôй мало-рускôй письменности, заведенье мало-рускаго языка бодай въ народныхъ школахъ на Украинѣ, и т. п. — нехай, кажемо, выхлопоче для Руси-Украины бодай свободу національну, коли вже не политичну! Впрочѣмъ справа та надто поважна, щобъ о нéй довше зъ такимъ „Варш. Дневникомъ“ толкувати. Але то можемо на сѣмъ мѣсци сказати, що „Дневникъ Варш.“ системою своéю скорше покраé Россію, якъ Гартманъ перомъ. Система та вытворила, що Балканъ замѣсть на „сéверъ“, подивився нинѣ куда инде. Славяне доси не объéдиненй не суть уже такъ наивнй, щобъ легкодушно прикладали нôжь до свого организму національного. И національна и политична автономія дорожша имъ ôдъ утопій „объединительныхъ“, а часы великодержавности свѣтовои Римлянъ и Оттонôвъ минули безповоротно, бо не лишили по собѣ позитивного добра, добра культурного. Остаточна цѣль людскости не лежить въ стремленяхъ, котрыми колись одушевлявся Чингисханъ...

„Дневн. Варш.“ смѣéсь ôдтакъ надъ тымъ, що Русины галицкй обявили себе „народовцями, поступовцями, либералами, демократами и федералистами“. А мы спытаéмось, чи булобы красше коли-бъ Русины були „перевертнями, регресистами, реакціонерами, аристократами и централистами“? Чи похваливъ бы ихъ „Дневникъ Варш.“ за то, наколи-бъ они стремѣли до Польщѣ або Мадярôвъ? наколи-бъ завмерли въ византизмѣ? клонили бездушно головы пôдъ роботы всякихъ патрôвъ и февдалôвъ? помагали Нѣмцямъ австрійскимъ до централизаціи въ користь елементу нѣмецкого?! Чейже и „Дневникъ Варш.“ исповѣдуе такожь якійсь поступъ и стоить на якôмсь становищи народнôмъ? Понятье о тыхъ честнотахъ можна мати и въ Россіи. Мимо того дôстались Русинамъ галицкимъ за тй горожаньскй честноты такй епитеты, якъ „фарисеé“, люде, що хотять свôй народъ звести зъ дороги культурнои и на мѣсце „обще-русского литературного языка“ завести свôй „дикій жаргонъ“, свôй „volapük“...

Епитеты тй, можемо упевнити „Дневникъ Варш.“, не зъобидили насъ, бо мы знаéмо, зъ якъ достойныхъ устъ они выйшли. Але отъ въ чôмъ суть цѣлои справы! „Дневникови Варш.“ жаль, що Русины галицкй не хотять „языково объéдинитись“. Inde iгае и длятого тй чемности и компліменты. Тожь най „Дневникъ Варш.“ дасть собѣ ще разъ найвыразнѣйше сказати, що мы при „дикôмъ жаргонѣ“ таки лишимось, и то якъ-разъ длятого, що не вѣримо, щобы колись якій-небудь volapük змôгъ объединити народы европейскй, хочь-бы ôнъ бувъ такъ высоко культурный, якъ сальоновый языкъ статьѣ „Дневника Варш.“. Впрочѣмъ, часъ бы вже ударитись по чолѣ и урозумитись, що „языкове объéдиненіе“ éсть балаканкою de lana caprina. Полудневй Славяне проливали свою кровь за народнôсть давно вже передъ Плевною. Чехи боролись ôдъ битвы на Бѣлôй Горѣ зъ германизмомъ не для красныхъ очей „Дневника Варш.“, а мы Русины — то спеціялисты въ оборонѣ своéи національности. Пятьсотъ лѣтъ Польщѣ, двѣста лѣтъ Россіи не лишили по собѣ нѣякои познаки, але то сталось якъ-разъ лишь для того, що Русины були заéдно „народовцями“, що такъ дуже не подобаéсь варшавскому менторови...

Черезъ насъ Русинôвъ дôсталось въ статьи „Дневника Варш.“ такожь Австріи. За слова д-ра Ол. Огоновского: „Хочемо (Русины) розвиватись самостôйно пôдъ могучою опѣкою Австріи и т. д.“, напавъ „Дневникъ Варшав.“ мокрымъ рядномъ и на саму Австрію и каже: „Австрія éсть державою нѣмецкою, сварить Славянъ межи собою, у внутрѣ пануе псевдо-автономія народностей, на внѣ самостôйнôсть народôвъ балканьскихъ, а Русины галицкй, ошоломленй своими шалеными фантазіями — таке говорять въ своéй програмѣ!...“

Що-жь намъ на се сказати? Попередъ всего Русины не мають вплыву на внутрѣшну и заграничну политику Австріи, отже и ôдповѣди на себе брати не можуть, а зборы „Народнои Рады“ якъ-разъ заложили протестъ противъ „псевдо-автономіи“ народностей, поставивши домаганье подѣлу Галичины на коронный край рускій и польскій. Правда, въ Австріи живуть въ сварцѣ два (лише) племена славяньскй: Русины и Поляки, але мы спытаéмо: чи въ Россіи Россіяне зъ Поляками живуть въ згодѣ? „Дневника Варш.“ очевидно болить то, що Австрія будь-що-будь перестала бути державою нѣмецкою и що, хочь не Русинамъ, але другимъ народамъ славяньскимъ у себе дала автономію народну та и що задля того на Балканѣ проявилася для нея

Всякй обявленй, листы заставнй, ренты, акціи обявковй и заставнй, льосы державнй и приватнй купуютъ и продаютъ пôдъ найкористнѣйшими по змозѣ условіями. СОКАЛЬ и ЛИСЕНЪ дôмъ банковый и контора вымѣны.

Пôдъ недѣлю.

Нема то, якъ бути инспекторомъ школъ народныхъ за-львôвского округа! Панъ Керекярто ходить собѣ помѣжь школы, якъ той бузько по болотѣ и робить порядокъ. Що встромить нôсъ въ школу то й вытягне заразъ якогось бѣдного учителя, — „и не благай! не умолять нѣ дѣти нѣ жѣнка“. Пенсіонуе, усуваé... Часомъ же, коли котрого тяжко позбутися, складаéсь передъ нимъ, якъ той лисъ, що убравшись въ фелонъ. голосивъ гусямъ проповѣдь... бере учителя за серце, представляе ёму всѣ благодати спенсіонованя... Словомъ, дипломатъ!

Але ще бôльшій дипломатъ Чехъ Живный. Той бо не пускавъ нѣкого зъ торбами, але самъ взявъ торбы тай гайда по милостиню, кажуть, ажь у Пітьеръ... Не диво, що тамъ такъ перестудився, що горло его було въ наглѣйшôй небеспецѣ, нѣжь пруского престолонаслѣдника. Дякувати присяжнымъ, надворнымъ лѣкарямъ „Ивановои хаты“ у Вѣдни, горланотомія показалася злишною и хорый, хвала Богу, выздоровѣвъ. Цѣкава тôлько рѣчь: хто були тй два министры въ Австріи, що ёму давали милостиню? Панъ Дунаéвскій певно нѣ: той любить лише брати, а давати не любить. Министры, що дають грошѣ, то рѣчь нечувана, и длятого я про себе гадаю, що то були тôлько министры „мальованй“ — може тôлько „гофраты“, кандидаты на министрôвъ... Та нехай ихъ! Давали — то давали за австрійскій патріотизмъ, але за що давали Москалѣ, — то éй Богу, не розумѣю! За пропаганду

То тожь буде танець, танець, якъ медвѣдь гавру розмече! — а буде мати що розмѣтувати, — и нашй та московскй обединювачѣ стануть до... польонеса. Варта бы видѣти:

Z tej strony tłumy cnej złotej młodzieży
W czarnych cylindrach, w frakowej odzieży,
Dzwonią w kieliszki i w karty trzaskają,
Za tartuszkami bacznie spoglądają, —

A z tamtej strony w szyneli i zbroi
Objedinitiel nieruchomy stoi, —
Wzrok swój utkwiony w przeciwne kieliszki
Połyka ślinkę i klnie „Polacziszki“.

Но заки прийде до тои страшнои борбы, ôдбудеся може въ Бережанахъ-Рогатинѣ-Пôдгайцяхъ концертъ въ честь святѣйшого ôтця — нѣ, кампанія выборча, бо панъ Романъ, — якъ показуéся, — купувавъ краденй голосы, що належали Савчакови — и Русины подали вже три роки тому сильно умотивованый протестъ противъ его выбору. Що зроблять у Вѣдни зъ тымъ протестомъ, не можна предвидѣти; може панъ Романъ, такъ само якъ панъ Стадницкій пересидить у Вѣдни до самого кôнця каденціи и не буде верификація, а може на два-три днѣ передъ кôнцемъ каденціи уневажнять его выбôръ... Одно тôлько ясно зъ нашихъ всѣхъ протестôвъ, що мы народъ честный, смирный и не бунтôвливый. Якъ-бы такъ н. пр. въ якôмъ мадярскôмъ мѣстѣ осмѣлився хто въ комисіи маневрувати картками въ такій спосôбъ, якъ се дѣялось въ Рогатинѣ, то бы певно дôставъ по личку такъ, щобы ёму зубки пятами вылетѣли! Що бы то Чехи зробили зъ такимъ, хто бы ихъ спинявъ въ выконуваню правъ конституційныхъ! А у насъ?...

Поручення зъ провинціи сейчасъ залагоджуються, безъ дочисленя провизіи.

симпатія. „Дневникови Варшавскому“ не сподобалась сила центрипетальна, котру Австрія стала у себе выробляти, хочь нѣ Мадяры нѣ Поляки галицкій въ тôмъ ѣй не суть помôчнї та ще часомъ дуже люблять „держатися въ резервѣ“. Натомѣсть чує „Дневникъ Варш.“, що въ єго хатѣ выробляєсь великій центрифугализмъ. Славяне балканьскій не тужать по Кавльбарсахъ, въ Россіи-жь самôй все мовчить, але кождый своє знає. „Общелитературный языкъ“ и „панправославіе“ показуються надто дряхлимъ средствомъ до вытвореня атракційнои силы. Россія находиться въ тôмъ самôмъ процесѣ, що колись Каролемъ Великимъ объединена Франконія, Германія и Италія. Сальоновый языкъ „Дневника Варшавского“ лучить такъ лихо народы россійскій, якъ колись lingua rustica въ державѣ Кароля! Що австрійскій мужѣ державнї не зъумѣли доси оцѣнити вартости системы повного рôвноуправненя всѣхъ народôвъ австрійскихъ и тымъ несвѣдомо спиняють скрѣпленье Австріи, — се мы говоримо при кождôй нагодѣ, — але що въ редакціи „Дневника Варш.“ нема нѣ найменшого понятя о условіяхъ силы державнои, — се рѣчь певна.

——

Коментарь до поглядôвъ „Дневника Варш.“ на рѣчь д-ра Ом. Огоновского подамо въ другôй статьи.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Кракова.

[Представленя польско-рускои трупы п. Бачиньского.

Въ однôмъ зъ послѣдныхъ чиселъ Вашои поважнои часописи помѣстили Вы допись зъ Кракова, де згадуєсь мѣжь иншими такожь про рускій театральнї выставы трупы п. Бачиньского въ краковскôмъ театрѣ. Згадка та обмежуєсь ляконично на сконстатованю, що представленя були и що польска публика приняла ихъ дуже симпатично. Я позволяю собѣ нинѣ доповнити тую згадку, а роблю то въ интересѣ самои рускои штуки, а такожь и задля того, щобы высказати однодушну гадку цѣлои громадки краковскихъ Русинôвъ.

Театръ п. Бачиньского прибувъ найперше до Подгуржа (передмѣстье Кракова, творяче однакъ окрему громаду) и заповѣвъ тамъ по кôлькохъ польскихъ представленяхъ такожь и рускій, котрй публика приняла дуже привѣтливо. Ôдограно тамъ „Наталку Полтавку“ и „Сибирачку“, а що краковска интелигенція польска заинтересувалась рускими штуками, а було ѣй невыгôдно ѣздити ажь до Подгуржа, тожь польскій краковскій театръ за иниціятивою деякихъ вплывовыхъ людей увôйшовъ зъ п. Бачиньскимъ въ переговоры и запросивъ єго товариство пôдъ дуже користными условіями (половина доходу) до выступôвъ на своѣй сценѣ.

Перше представленье заповѣджено на день 20 лютого с. р. На сценѣ польскои столицѣ мало загомонѣти першій разъ руске слово, залунати першій разъ украиньска мельодія вѣчно свѣжихъ спѣвôвъ безсмертнои Наталки Полтавки. Можна собѣ представити всѣ тѣ чувства, якї ворушились въ нашихъ грудяхъ, коли ишли мы вечеромъ всѣ Русины, кôлько насъ єсть въ Кракôвѣ, а зъ кôтрыхъ богато або зовсѣмъ ще або дуже вже давно не бачило рускои штуки на сценѣ. Всѣ мали мы одно лишь горяче бажанье: щобы наша рôдна штука запрезентувалась достойно чужимъ, щобы наша пѣсня выйшла повна того чару и тои свѣжости, якою надѣливъ єи вдохновеный народными мотивами композиторъ.

Театръ переповненый бувъ биткомъ самою добôрною публикою. Мѣжь присутными бачили мы богато професорôвъ университету, особливо медичного выдѣлу, президента мѣста, богато высокихъ урядникôвъ и виднѣйшихъ достойникôвъ. Льожѣ заповнивъ пышно построєный жѣночій свѣтъ, партеръ ажь угинався пôдъ товпами молодежи.

О годинѣ 7½ вечеромъ пôднялась занавѣса а музика почала грати чудову прелюдію до пѣсни „Вѣють вѣтры...“ На сцену въ роли молоденькои Наталки выступила пôдстарѣла, колись, якъ розказують нашї батьки, славна, але нинѣ вже до такихъ рôль нѣякъ непригôдна артистка п-ѣ Бачиньска; сама єи поява на сценѣ смѣшила польску молодѣжь на партерѣ. До того и спѣвъ п-ѣ Бачиньскои кôнчився все лишь на „усилію“. Мы волѣли-бы були щобъ и того усилія не було, та щобы музика сама лише ôдограла була чудовї аріи Наталки. Якъ выйшли они въ интерпретаціи п-ѣ Бачиньскои, котра нинѣ не посѣдає анѣ крихты того, що зовуть люде голосомъ — того годѣ описати, годѣ и згадувати, не наводячи на думку дуже немилыхъ споминôвъ. Зовсѣмъ не лѣпше выпали и другї ролѣ, кромѣ Выборного, котру ôдограв зъ кождого погляду добре талановитый артистъ п. Гембицкій. А треба до того знати, що въ трупѣ п. Бачиньского, кромѣ пп. Бачиньскихъ, Гембицкого и Лукасевича бôльше нѣхто зъ артистôвъ не умѣє по руски, тожь можна представити собѣ, якъ мусѣли выглядати на сценѣ закидаючи зъ польска Терпелиха, Петро, Микола и др. До того гардероба и инсценизація представились низше всякои критики. Досыть сказати, що Козаки на сценѣ були дуже подôбнї до краковскихъ „express-ôвъ“.

Мимо всего того публика тутешна незднеслась симпатично до трупы п. Бачиньского по представленю Наталки. Польскї газеты помѣстили о нѣй вправдѣ ляконичнї, однакъ прихилильнї ôдзывы, а п. Бачиньскій заповѣвъ въ польскôмъ театрѣ друге представленье, зложене зъ народныхъ оперетокъ „Школярь на мандрôвцѣ“ и „Украинцѣ“. Въ першôй штучцѣ ратували честь представленя пп. Гембицкій (воякъ) и Бачиньскій (дякъ), друга однакъ дôткнула и обурила насъ всѣхъ до живого. На сценѣ бачили мы самї карикатуры, самыхъ пяниць та безглуздыхъ людей, на котрыхъ видъ заносилась ôдъ смѣху паньска публика, а котрї мали представляти нашъ честный народъ. Дѣйстно, що тому, хто выставляє такї штуки, ôдмовити мусимо не лишь естетичного смаку и образованя, але и крихты руского чувства Коли зъ першого представленя выйшли мы лише зъ соромомъ, то друге опустили мы зъ обуреньемъ. Здавалося, що буде вже разъ конець тымъ неудалымъ пробамъ пародіованя рускои штуки — такъ нѣ, п Бачиньскій заповѣвъ ще одно руске представленье а именно „Гната Приблуду“, перехрещеного въ польскôмъ на „Kaprassу Kłusownicу“ (?!). Якъ се представленье выпаде, не тяжко ôдгадати...

Зъ Тернопôльщины.

[Покривдженье рускаго языка.]

Ц. к. окружна рада шкôльна въ Тернополи выдала до всѣхъ шкôлъ народныхъ въ окрузѣ такій обѣжникъ (по польски) ч. 320 зъ 3 лютого с. р.:

„Въ мысль рескрипту Выс. Президіи краєвои Рады шкôльнои зъ д. 16 н. ст. сѣчня 1888 р., ч. 817, ôдбудеся сегорôчна конференція окружна въ маю — дни и мѣсци, де она ôдбудеся, будуть всѣ Заряды шкôлъ пôзнѣйше повѣдомленї. Окружна Рада шкôльна призначила пять слѣдуючихъ тематôвъ до обробленя:

1) Якї замѣты спостережено при науцѣ доповняючôй ôдъ часу введеня нового статуту и пляну до тои науки?

2) Якъ повиненъ поступати учитель, абы старшу молодѣжь шкôльну а именно учениковъ школы доповняючои заохотити до користаня зъ библіотекъ шкôльныхъ и въ якій способôъ належало-бы стремѣти до побôльшеня тыхъ-же библіотекъ?

3) Поучити дѣти на пôдставѣ уступу „Мѣсяць“ (уступъ 47. книжка руска для II клясы) о змѣнахъ мѣсяця. (Сей одинъ тематъ въ языцѣ рускôмъ.)

4) На примѣрахъ добре медотично зôбраныхъ вказати переходъ ôдъ науки о числахъ многоименныхъ до чиселъ десятныхъ, щобъ выробити въ ученикахъ правдиве понятье о дробахъ десятныхъ замѣсть чиселъ многоименныхъ въ житю щоденнôмъ.

5) Въ якій способôъ буде вплывати учитель на здоровлье дѣтей, ходячихъ до школы пôдъ єго опѣкою?

Кождый зъ учителѣвъ обовязаный обробити, що-найменче два темата, першій однакъ тематъ (о науцѣ доповняючôй) всѣ учителѣ мають обробити. А що выробы мають бути призначенї секціямъ до реферату, то належить выробы (кождый осôбно) надôслати окр. Радѣ шкôльнôй до кôнця н. ст. цвѣтня 1888 р., однакъ лучше було-бы вчаснѣйше надôслати.

Зъ ц. к. окр. Рады шкôльнои. Тернопôль д. 3 лютого 1888. — Ц. к. сов. намѣстництва и презесъ *Мадуровичъ*.“

Зъ своєи стороны можемо тôлько се додати, що коли въ окрузѣ знаходиться бôльше шкôлъ зъ языкомъ выкладовымъ рускимъ, длятого могла була Тернопôльска ц. к. Рада шкôльна ще зо два тематы вызначити до обробленя по руски, абы дати можность учителямъ въ языцѣ выкладовôмъ образуватися. Справедливости домагаємось, бôльше нѣчого!

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державнои.] На вчерашнôмъ засѣданю палаты послôвъ запытувавъ пос. Шенереръ, чи правда, що комисія постановила голосувати, щобы надъ петиціею противъ наплыву заграничныхъ жидôвъ до Австро-Угорщины перейти до порядку дневного. На то ôдповѣвъ предсѣдатель тои комисіи кс. Ручка, що референтъ тои справы, пос. Аґереръ выготовивъ вправдѣ обширный рефератъ, але ôдтакъ зложивъ мандатъ. Комисія мае отже теперь рѣшити, чи той рефератъ треба выдрукувати, чи нѣ. — Зъ порядку дневного приступлено до дальшои дебаты надъ примусомъ легализаційнымъ. Въ спеціальнôй дискусіи о легализаціи актôвъ табулярныхъ що-до гипотекованя сумъ низше 100 зр. принято внесенье Тирка, щобы въ проєктѣ замѣсть слôвъ „низше 100 зр.“ поставити слова „ажь до 500 зр.“ — Пос. Кинбергъ домагався улекшень при примусѣ легализаційнôмъ и поставивъ внесенье, щобы проєктъ ôдослати назадъ до комисіи. Пос. Зигль заявивъ, що буде голосувати за принятьемъ проєкту зъ поправкою Тирка, евентуально за принятьемъ проєкту такъ, якъ єго ухвалила комисія. На послѣдокъ принято цѣлый проєктъ, а слѣдуюче засѣданье назначено на понедѣлокъ.

Въ справѣ закона о податку ôдъ окови ты доносить „Fremdenblatt“, що мимо того, що правительство хотѣло-бы, щобы проєктъ сего закона бувъ якъ найскорше залагоджены, єсть рѣчею майже неможливою, щобы проєктъ сей станувъ вже передъ великодными святами на порядку дневнôмъ повнои палаты. — До „Dzien. Pol.“ пишуть зъ Вѣдня, що проєктъ правительства въ справѣ податку ôдъ оковиты має въ колѣ польскôмъ забезпечену бôльшôсть. Декотрї члены кола ставили єму рѣшучо опôръ, але правительство зъумѣло черезъ послôвъ Бобжиньского и Воляньского позыскати для себе бôльшôсть.

Въ справѣ закона о катихитахъ зголосилися до генеральнои дискусіи бесѣдники Гайнрихъ и Шнелина за законом а Фусъ, Вайтльофъ, Тиркъ и Кронаветеръ противъ него.

Угорска палата послôвъ приняла значною бôльшостею голосôвъ граничну уговôду зъ Румунією.

„Corr. de l'Est“ довѣдуєсь, що переговоры межи Австро-Угорщиною а Румунією въ справѣ торговельнои угоды ведуться користно дальше.

——

Въ дотеперѣшнôмъ становищи справы болгарскои нема нѣякои змѣны. Зъ Константинополя пишуть де „Pol. Corr.“, що Порта не рѣшилася ще доси анѣ приняти анѣ ôдкинути предложеня Россіи а нарады министрôвъ надъ симъ предметомъ все ще ôдбуваються. Англійскій амбасадоръ въ Константинополи одержавъ ôдъ свого правительства приказъ, щобы супротивъ россійскихъ предложень, пôдпираныхъ Нѣмеччиною и Францією, держався въ строгôй резервѣ и не вплывавъ въ нѣякôмъ напрямѣ на рѣшенье Порты. Кажуть що амбасадоры Австро-Угорщины и Италіи одержали такій самъ приказъ.

Зъ Вѣдня доносять, що такъ въ тамошныхъ якъ и пештеньскихъ кругахъ мѣродайныхъ не перестають уважати становище кн Фердинанда за незаконне и незгôдне зъ берлиньскою угодою, але зъ другои стороны не можуть заперечити, що ôдъ коли ôнъ приѣхавъ до Болгаріи нанує тамъ спокôй и порядокъ и для того було-бы не ôдповѣднымъ пôдносити рѣшучу програму управильненя ситуаціи въ тôмъ краю. Въ вѣденьскихъ кругахъ дипломатичныхъ есть поглядъ, що то становище Австро Угорщины забезпечує ѣй таке становище дипломатичне, котре не дасть зачѣпити. Въ виду переважаючихъ нинѣ всюды мирныхъ стремлень, думають тутъ, що Россія буде мусѣла сформулувати новї и яснѣйшї предложеня.

До „Czas-у“ пишуть зъ Вѣдня зновъ такъ: Державы, котрї недавно не прилучилися до выступленя другихъ державъ въ Константинополи въ справѣ болгарскôй, зробили то въ формѣ и дусѣ дуже примирительнôмъ и ввôчливôмъ. Станули однакожь на досыть сильнôмъ становищи, що въ засадѣ не мають нѣчого противъ оголошеня незаконности правительства кн. Фердинанда, бо самї признають, що та незаконнôсть не дасться заперечити, що однакожь теперѣшный станъ рѣчей въ Болгаріи удержуе пожаданый для всѣхъ миръ и порядокъ и для того они — т. є. тї державы не хотять причинитися до нарушеня того стану рѣчей, не знаючи, що ôдтакъ бы наступило и безъ поруки, що то щось забезпечило-бы въ въ рôвнôй мѣрѣ пожаданый для всѣхъ миръ и порядокъ. Таке отже становище заняли Австрія, Англія и Италія и пôдъ тымъ взглядомъ не настала доси нѣяка змѣна. Може бути, що въ наслѣдокъ того появляться вѣсти, що Россія готова дати поясненя того евентуального стану рѣчей въ Болгаріи, котрый мавъ-бы ôпôсля наступити, щобы усунути обаву державъ, котрї не пôдперли теперѣшныхъ предложень Россіи. Впрочѣмъ загальный настрôй єсть тутъ дуже мирный.

Зъ Берлина пишуть до „Pol. Corr.“, що въ тамошныхъ добре поинформованыхъ кругахъ допускають, що Россія пôдъ безпосереднымъ вплывомъ нечуваного спадку валюты на всѣхъ торгахъ европейскихъ готова поробити новї предложеня, котрї бы дали доказъ єи миролюбивости. Мѣжь иншимъ застановляються въ Петербурзѣ надъ гадкою скликаня конгресу для управильненя заходячихъ трудностей. Подôбну вѣсть доносять такожь и зъ Вѣдня и кажуть, що Россія готова покинути дотеперѣшну пасивну политику и поробити передвступнї кроки до скликаня конференціи. Подорожь гр. Герберта Бисмарка до Англіи має стояти такожь въ звязи зъ конференцією. Въ загалѣ думають у Вѣдни, що справа болгарска вôйшла зновъ въ нову фазу.

——

Перемѣщуванье россійского войска не зменшаєсь. Ось що доносять въ сѣй справѣ до „Pol. Corr.“ зъ Варшавы: Пересуванье нагромадженого въ осены войска въ захôдныхъ губерніяхъ Россіи ôдбуваєся безъ перервы и то въ той способъ, що пересуваєсь єго меншими ôддѣлами а плянъ того пересуваня и остаточна цѣль єго держиться въ великôй тайнѣ. Головно перемѣщуєсь теперь артилерія и кавалерія. Кôлька недѣль тому выслано н. пр. зъ Пилицы (губ. петрôвска) стоячій тамъ залогою ôддѣлъ артилеріи, щобы заступити єго другимъ ôддѣломъ зъ 6 пушками. Перемѣщенье козацкихъ полкôвъ має наступити вже въ найблизшôмъ часѣ и буде переведене рôвночасно въ кôлькохъ мѣсцевостяхъ, при чѣмъ прийде до збôльшеня ôддѣлôвъ, посуненыхъ близше до границѣ. Зарядъ зелѣзницѣ Ивангородъ-Домброва одержавъ приказъ, щобы мати готовыхъ значне число крытыхъ вагонôвъ товаровыхъ на головныхъ стаціяхъ. Чи то зарядженье стоить въ звязи зъ намѣреннымъ транспортомъ воєнныхъ матеріялôвъ трудно на разѣ сказати

Урядовый комуникатъ берлиньскои „Post“ доносить, що Россія пробовала зновъ затягнути позичку въ Амстердамѣ, Лондонѣ, Парижи а навѣть и въ Америцѣ. Высота позички малабы выносити 250 до 600 мил. рублѣвъ. Всюды ôдмовлено ѣй тои позички зъ причины, що она есть занадто высока и насуває догадку, що правительство россійске думає ужити єи на иншї якъ на мирнї цѣли.

Спадокъ рубля и въ загалѣ россійскихъ вальорôвъ выкликавъ въ цѣлôй Россіи великій переполохъ. „Нов. Время“ остерѣгає публику, щобы не давалась биржамъ лякати, бо хочь жерело сего спадку не звѣстне, то все-жь таки анѣ економичный анѣ политичный станъ Россіи не суть такъ злї, щобы грозила яка небезпечнôсть.

——

О станѣ здоровля нѣмецкого наслѣдника престола ходять рôзнї непокоячї поголоски, але доси не звѣстно нѣчого певного, бо лѣкарѣ въ Санъ Ремо одержали приказъ не подавати журналистамъ нѣякихъ вѣдомостей. Кн. Вильгельмъ приѣхавъ вже до Санъ-Ремо.

——

Строгій выровъ въ процесѣ Вильсона стався теперь предметомъ дня не лишь въ Парижи але и въ цѣлôй Франціи. Публика парыска зачудувана симъ выровомъ починає ставати по сторонѣ засудженого. По оголошеню выроку складало богато послôвъ визиту Гревіому. Вильсонъ внѣсъ рекурсъ до высшого суду и думає выѣхати до Шкоціи и тамъ дожидати кôнця своєи справы. — Ген. Буляжера пôдозрѣвають, що ôнъ стремить до диктатуры и въ звязи зъ тымъ має стояти єго кандидатура на посла.

——

Въ италійскôмъ парляментѣ интерпелювавъ пос. Кавальотти Криспіого въ справѣ найновѣйшихъ розрухôвъ робôтницкихъ. Криспи ôдповѣвъ, що розрухи тї выкликали спекулянты и тайнї комитеты. При арештованыхъ найдено грошѣ и письма, котрї доказують, що бôльшу часть грошей на выкликанье сихъ розрухôвъ доставила чужа держава. Сї послѣднї слова, котрї очевидно ôдносяться до Франціи, выкликали въ палатѣ велику сенсацію.

——

насъ потрутити або уколоти шпилькою, то мы лишь до Таффого: „татунцю ратуй!“... тай тôлько.

Та дарма! Не „на кôлъ“ саджали нашихъ выборцѣвъ, — то бувало геть-геть давно, передъ 300 лѣтами, — теперь саджали ихъ лишь „на шпильки“, а все таки держались они досыть добре: у всѣхъ трехъ повѣтахъ на Савчака упало 287 голосôвъ, а на Потоцкого лише 269. Але абсолютно взявши, намъ ще далеко далеко до другихъ народôвъ! Передъ очима стоить менѣ сивенькій діяковарскій владика зъ остатныхъ выборôвъ въ Кроатіи. Борба выборча йде на ножѣ... чути крики раненыхъ... бôй кипить... а ôнъ протискається крôзь розъюшенї товпы мадяронôвъ и поважно та спокôйно, наче до престола, иде до салѣ выборчои и ôддає свôй голосъ на кандидата народного...

Такї Стросмаєры то рѣдкôсть! — скажете. Нѣ, не така они рѣдкôсть. Суть и у насъ патріоты львиного серця, але треба намъ всѣмъ статись такими, а може сповниться то, чого краковскій проводиръ-станьчикъ гр. Стан. Тарновскій бôльше всего нещастя боиться, т. є. щобы „żywioł małoruski nie ozwał się do Europy: jestem!“ (Гл. єго книгу „Po wakacyach“). Тогдѣ-бъ и нашї объединювачѣ иншои заспѣвали.

Але поки-що розгукався на Русь галицку „Варшавскій Дневникъ“ за то, що мы осмѣляємося жити безъ єго кнутохвальнои протекціи и прозиває насъ и нашого митрополита нигилистами. Та може ôнъ и правду каже, бо кромѣ серця и трохи розуму — котрого годѣ шукати въ „Дневнику“ — мы не маємо нѣчого, т. є. nihil. Мы всѣ бѣднї. У насъ и одного рубля не найде, а о нашôй ôтчинѣ сливе загадка: „Щó то за сторона, що въ нѣй нѣмецкій рядъ, польскій ладъ, руска земля, а жидôвска власнôсть?“ За то закидъ, що на „Народнôй Радѣ“ не було анѣ одного Русина, котрый бы носивъ въ головѣ своѣй царя, єсть несправедливый. Насъ бо и такъ уже голова болить ôдъ благоденствія, що у насъ панує, а коли бы намъ до того ще й царь влѣзъ въ нашу голову, то певно дôстали-бъ мы рôзмякъ мозку, якъ той господинъ, що писавъ на насъ статью въ „Дневнику“. Однакъ я прощаю „Дневникови“. Ôнъ прецѣнь „Варшавскій“, а зъ-ôдтамъ Русь галицка нѣколи добра не сподѣвалась.

Але ôнъ называє мене заступникомъ галицко-руского народу и каже, що мы тѣшимось протекцією высокихъ австрійскихъ сферъ. Вѣсть та обрадувала мене дуже, бо я подався передъ 9 ти мѣсяцями о артистичну запомогу зъ фондôвъ державныхъ и що тôлько хотѣвъ писати до єго Ексцеленціи п. Гавча:

„Herr von Minister!
Sagt! vielleicht wisst Ihr,
Wo da steckt mein Gesuch? —
Hat's einen Leistenbruch
Und ist am Weg krepiert,
Oder in d' Höll' spaziert?
Liegt's gar im Wochenbett
Mit Tausend Gulden? —
Na, na! dann zürn' ich net...
Werd' mich gedulden...“

Давъ-бы то Богъ, щобы Австрія Русинôвъ, а спеціяльно мене протегувала! Якъразъ доносять менѣ, що я стипендіи не одержавъ, але якійсь Ляшокъ, бо п. Гавчь хоче мене при „Дѣлѣ“ мати и каже, що мене шкода до Риму.

Ну, тои протекціи чей менѣ не позавидує „Дневникъ Варшавскій“ и не здивуєся коли заспѣваю: „Многая лѣта нашимъ протекторамъ у Вѣдни!“

К. И. Устіяновичъ.

Ôдъ кôлькохъ недѣль — каже „Presse“ — ведеся въ Сербіи сильна агитація въ користь Россіи, котра, якъ здаѥсь, маѥ на цѣли вилынути рѣшучо на новѝ выборы. Коли правда — каже згадана газета — що Кавльбарсъ маѥ зôстати посломъ въ Бѣлградѣ, а чорногорскій политикъ Павловичь, що объѣзджувавъ недавно Загребъ, Дякованъ и Новый Садъ маѥ приѣхати до Бѣлграду, то жерело и цѣль сеи агитаціи були-бы зовсѣмъ ясни.

НОВИНКИ

— **Загальнѝ зборы львôвского товариства рускихъ ремѣсникôвъ „Зоря“**, заповѣдженѝ на 26 л. лютого, ôдбудуться въ недѣлю, д. 4 л. марта, о 4 год. зъ полудня въ комнатахъ власныхъ товариства.

— **Рускій народный театръ** пп. Биберовича и Гриневецкого въ Перемышли дає завтра т. є. въ недѣлю 4 л. марта послѣдне представленье въ Перемышли (Олегъ драма К. Устіяновича). Въ понедѣлокъ, второкъ и середу дасть нашъ театръ три представленя въ Добромили. Именно представленѝ будуть тамъ комичнѝ оперы: въ понедѣлокъ (5 с. м.) „Ґаспароне“, вô второкъ (6 с. м.) „Баронъ циганьскій“ и въ середу (7 с. м.) „Запорожець за Дунаємъ“. Въ суботу дня 10 марта розпôчне нашъ театръ рядъ представленъ въ Дрогобичи. На перше представленье ôдограна буде комична опера „Ґаспароне“. Поручаємо той одинокій нашъ а такъ що-до репертоару, якъ и що-до силъ знаменитый театръ найгорячѣйшôй оцѣнѣ всеи ВП. рускои Публики.

— **Министерство торговлѣ** дозволило побôльшити maximum скорости поѣздôвъ на зелѣзници Ярославъ-Сокаль. Поѣзды будуть могли уѣхати 30 кильометрôвъ на годину, замѣсть дотеперѣшныхъ 25 кильом.

— **Жалобу неважности**, внесену д-ромъ Яцковскимъ противъ засуду львôвского суду высшого, ôдкинувъ трибуналъ касаційный у Вѣдни.

— **Огнѣ.** Въ Лятачи, селѣ пов. залѣщицкого, згорѣли на обшарѣ двôрскôмъ стайня и значнѝ припасы збôжа.

— **Нечистый въ Белелуи.** Въ хатѣ вдовицѣ пôдъ ч. 127 ôдъ кôлькохъ недѣль занепокоивъ нечистый цѣлу родину и всѣхъ сусѣдôвъ. Люде сходилися до хаты, щобы буги свѣдками сихъ страхôвъ. Неразъ и повна хата сидѣла людей, тай то по тверезому (рѣчь нечувана въ Белелуи) и пересвѣдчилися, що таки въ хатѣ сидить нечистый. Всѣ выгадки нечистого звернулись на сына вдовы, Петра, школяря 6 року науки. Около 10 годины въ ночи починавъ нечистый гримати по стѣнѣ за печею, де спавъ Петро, а потôмъ бивъ по лици сироту такъ крѣпко, що всѣ пробуджувались зô сну, а бѣдный хлопчина заходився въ плачу зъ болю и страху. Брали люде хлопця помѣжь себе але и то не помогло нѣчого, бо коли всѣ заснули, давне повтарялося. Вдовиця спрошує на нôчь людей, люде приходять, кропляти хату *свяченою водою*, але нечистому нѣ въ гадцѣ заперестати своихъ жартôвъ. Порадились свого священика, а той наказавъ засѣстись на нечисто го, а певно єго зловлять. И дѣйстно однои ночи кôлькохъ моторныхъ паробкôвъ прийшло до хаты, засвѣтили свѣтло и по якôмсь часѣ поклались спати. Не заснули они, а лише удавали спячихъ. Коло пôвночи вытягае школярикъ руку зъ пôдъ кожуха, пôдъ котрымъ спавъ на печи, и лусъ по стѣнѣ кулакомъ. За хвилю вытягнувъ Петро обѣ руки и плеснувъ въ долонѣ а самъ починае кричати, що нечистый вдаривъ єго по лици. Паробки встали, стягнули нечистого-школярика и дали єму добру прочуханку. Причина сего страшења ось яка. Вдова хоче ôддаватись за вдôвця та перейти въ єго хату. Зять вдовицѣ хоче, щобы теща єму, а взглядно донцѣ записала свою хату, але вдова не годиться на се. Тому намовили хлопця сестра и єи чоловѣкъ, щобы по ночахъ страшивъ, а мати-вдова узнасть хату за нечисту и запише єи пôсля ихъ волѣ.

— **Надужитя въ арміи.** Вô второкъ на засѣданю рады державнои внесли послы-антисемисты интерпеляцію до министра обороны краєвои ось якого змѣсту: „Дня 15 лютого задумало кôлькохъ піонерôвъ выѣхати зъ Линцу до Боклябрикъ Стояли на перонѣ двôрця зелѣзницѣ и выжидали поѣзду. Одинъ поручникъ зъ полку крѣпостнои артилеріи, von Plattner, котрый такожь тымъ поѣздомъ мавъ выѣхати, перейшовъ попри тыхъ піонерôвъ. Они зробили приписаный фронтъ и засалютовали. Тогдѣ выкликавъ поручникъ одного піонера зъ ряду и поспытавъ єго, чому не салютовавъ пôсля припису. Жовнѣръ ôдповѣвъ, що сего не мôгъ зробити, бо мавъ въ рукахъ пакунокъ и плащь. Поручникъ не выслухавъ сего оправданя, лише вытягнувъ шаблю и замахнувши въ голову черезъ лице поваливъ піонера на землю. Не зважаючи на кровь, що текла зъ глубокои раны, тявъ поручникъ ще два разы шаблею лежачого жовнѣра. Зъ уваги на то, що сей случай не приключився выимково, бо передъ кôлькома тыжднями одинъ офицеръ въ Вельсъ убивъ въ ночи на улици драгона зъ свого полку, а до сеи поры о слѣдствѣ нѣчого не чути — пытаються интерпелянты п. министра, чи знае ôнъ про сѝ случаѣ, и чи зарядивъ що въ цѣли покараня виноватыхъ.“

— **Библіотеки зелѣзничѝ.** Якъ доносить Zeitschrift für Eisenbahnen ôдбулась минувшого тыжня у Вѣдни конференція делегатôвъ зелѣзниць австрійскихъ въ цѣли устроєня библіотекъ зелѣзничихъ. Проєктъ сей выйшовъ ôдъ англійского товариства „Globe Company“. Рѣшено завести такѝ библіотеки найперше на зелѣзницяхъ державныхъ, на зелѣзници пôвнôчнôй, Кароля Людвика и Львôвско-Черновецкôй Ѣдучій буде мôгъ на стаціи, на котрôй всѣдае до поѣзду, выпозичити книжку до читаня за зложеньемъ кавціи 1 зр., а высѣдаючи на стаціи, по зворотѣ книжки одержить 50 кр.

— **Загадочне злочиньство.** Недавно тому подали мы вѣсть, що при пожарѣ въ Каньчузѣ, пов. бяльского, згорѣвъ въ власнôмъ домѣ Андр. Кубаякъ, разомъ зъ жѣнкою и служпицею. Слѣдство, ведене въ сѣй справѣ выказало, що огонь пôдложивъ въ ночи злочинець, котрый убивъ передъ тымъ всѣ три згаданѝ особы. Судъ розписавъ листы гоньчѝ за симъ злочинцемъ, котрый зъ заводу маѥ бути годинникаремъ.

— **Смерть жандарма.** Вѣсть про пропавшого жандарма Іос. Ал. Камѣньского зъ Будзанова, доповняють польскѝ газеты тымъ, що дня 28 л лютого ôднайшовъ вахмайстеръ жандармеріи трупа Камѣньского, засыпаного снѣгомъ. Въ головѣ знайшли двѣ раны ôдъ куль. Слѣдство ведеся, щобы выслѣдити, чи Камѣньскій стався жертвою убійства, чу може самъ позбавився житя зô страху передъ карою, що давъ собѣ вырвати шаблю зъ рукъ.

— **Ц. к. дирекція руху зелѣзниць державныхъ** повѣдомляе, що зъ днемъ 26 л. лютого с. р. отворено рухъ на просторони (Nieder Lindenwiese-Ziegenhals) льокальнои зелѣзницѣ (Hausdorf-Ziegenhals) зъ слѣдуючими стаціями: Nieder Lindenwiese, Freiwaldau, Böhmischdorf и перестанками: Sandhübel Gröditz и Niklasdorf. Повысшѝ стаціи суть отвертѝ для загального руху, а перестанки лише для особового и пакункового.

— **Дрôбнѝ вѣсти.** Вѣнчаня укôнченыхъ богословôвъ ôдбудуться: дня дня 6 л. марта Брон. Давидовича въ Лубнôй коло Динова зъ панною Александрою Желехôвскою; дня 11 л. марта Вик. Цебровского въ Прошовôй у о. Варапучиньского зъ панною Маріею, сиротою по бл. п. о. Струминьскôмъ и дня 11 л марта Ив. Гошовского въ Галичи зъ панною Єленею Копыстяньскою, донькою тамошного пароха.

Надôслане.

Найбôльше богацтво

посѣдае сей, хто тѣшиться добрымъ здоровьемъ а щобы єго заховати або ôдзыскати назадъ, коли стратиться, то передвсѣмъ необходимо треба уважати, щобы кровь була чиста и покрѣпляюча якъ такожь и апараты до єи фильтрованя, с є. щобы нирки и печѣнка дѣйствовали здорово и правильно. Єсли-жь сѝ органы недужѝ, то сейчасъ мусять выступити въ рôзныхъ частяхъ тѣла хоробливѝ симптомы, бо здорова кровь, що протѣкае черезъ недужѝ органы, замѣсть щобы прочиститись, ще бôльше ôдъ нихъ наповниться хоробливою матерією. Въ тôмъ случаю єсть Варнера Safe Cure найпевнѣйшимъ средствомъ. „Симъ повѣдомляю Васъ“, пише п. В. Ляспе въ Гетингенъ, Nicolaikirchhof, ч. 4., „що я по выжитю Варнера Safe Cure, чуюсь цѣлкомъ здоровымъ и сильнымъ, н. пр. короткій ôддыхъ, тяжке мочене и все иные минулось“. —Продажь и розсылка лише черезъ аптики. Цѣна в зр. 80 кр. Складъ: Жигм. Рукеръ, Іоанъ Веліорскій, д-ръ Кароль Миколящь у Львовѣ. Головный складъ: Einhorn Apotheke (Max. Fanta's въ Празѣ.

Вѣсти зъ Аен. Львôвскои.

Декретъ до повненя функцій гр. кат. капеляна и катихита въ краєвôй школѣ рôльничôй въ Дублянахъ одержавъ о. Емил. Бонковскій, священикъ епархіи холмскои, пробуваючій у Львовѣ.

Декретъ на представителя гр. к вѣроисповѣданя въ окружнôй радѣ шкôльнôй въ Городку одержавъ о. деканъ Мих. Кульматицкій.

Кан. институвався о. Вл. Юзичиньскій зъ Хоросна на Острôвъ, дек. ходорôвского.

Завѣдательство Хоросна, дек. щирецкого, одержавъ о. Медвецкій зав. Острова.

Митр. Консисторія взыває курендою до ч. 1409 всѣхъ настоятелѣвъ деканатôвъ до енергичного стаганя належитостей до фонду вдовичого, бо залеглѝ вкладки въ арх. львôвскôй перевышають 35.000 зр., а черезъ се найбôльше терплять вдовы и сироты по священикахъ.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Конкурсы** Въ мѣсточку Козловѣ, пов. бережаньского, можна обняти мѣсце лѣкаря мѣского зъ платнею 400 зр. рôчно и додаткомъ за оглядины худобы, призначенои на зарѣзъ. Подаватись можна до 30 марта с. р. до зверхности громадскои въ Козловѣ.

— **Именованя** Капелянами войсковыми въ гр. к. епархіи перемыскôй именованѝ оо.: І. Дмитрасевичь, Вол. Ясеницкій, Филем. Кисѣлевскій, Стеф. Киричиньскій и Мих. Сапрунъ.

Господарство торговля и промыслъ.

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

3. л. марта 1888.

Львôвъ: Пшеница 6·— до 6·85, жито 4·— до 4·60, ячмѣнь 4·50 до 6·20, овесъ 4·15 до 4·70, горохъ 5·— до 9·50 вика 4·50 до 5·—. рѣпакъ 9·50 до 10·—, лнянка — до —, конюшина червона 15·— до 38·—, конюшина бѣла 40·— до 48·—, конюшина шведска — до —, хмѣль ôдъ 15 до 55.— зр. за 56 кило въ мѣсци, оковита за 10.000 литрôвъ 25·— до 25·50 зр.

Тернопôль: Пшеница 6 — до 6·60, жито 4·— до 4·35, ячмѣнь 4·— до 5·—, овесъ 4·30 до 4·60 горохъ 4·— до 9.—, вика 3·85 до 4·50, рѣпакъ 9·— до 10.—, лнянка — до —, конюшина черво, на 27·— до 41·—, конюшина бѣла 14·— до 36·— конюшина шведска — до —.

Чернôвцѣ: Пшеница 6·— до 6·70, жито 4·25 до 4·70, ячмѣнь 4·30 до 5.65, овесъ 3·50 до 3.85 горохъ 4·80 до 8·50, вика 4·10 до 4·80, рѣпакъ 9·— до 10·— лнянка — до —, конюшина червона 16·— до 34·—, конюшина бѣла 33·— до 46·—, конюшина шведска — до —.

Пôдволочиска: Пшеница 6·— до 6·45, жито 4·— до 4·45, ячмѣнь 3·75 до 4·20, овесъ 3·80 до 4·20, горохъ 5.— до 9.—, вика 3·75 до 4·35, рѣпакъ 9·— до 9·75, лнянка — до —; конюшина червона 13·— до 35·—, конюшина бѣла 26·— до 45·—, конюшина шведска — до —.

Вѣдень: Пшеница 7·48, жито 6·—, овесъ 0·—, кукурудза 0·—.

— **До Вѣдня** пригнано въ р. 1887 худобы на зарѣзъ зъ Галичины 40.258 штукъ. Порôвнавши зъ минувшими лѣтами, показуєсь, що вывôзъ худобы зъ Галичины збôльшився въ послѣдныхъ часахъ, хотяй рôкъ 1887 не дописавъ такъ само, якъ послѣднѝ два роки. Въ р. 1882 пригнано до Вѣдня 29.088 штукъ, въ р. 1883 33.256, въ р. 1884 39.241, въ р. 1885 49.476, а въ р. 1886 49.858 штукъ.

— **Выказъ выльосованыхъ** а дня 1 вересня 1888 платныхъ 5% преміов. га л. листôвъ ипотечныхъ: Серія А. по 100 зр. Нр 281, 360, 549, 635, 922, 942, 1256, 1982, 2099, 2284, 2327, 2384, 2388, 2389, 2390, 2516, 2752, 2953, 3232, 3376, 3426, 4002, 4033, 4460, 4473, 4537, 4566, 5089, 5170, 5549, 6411, 6418, 6755, 6782, 6876, 7304, 7309, 7361, 7515, 7566, 7741, 7785. Сер. В. по 500 зр. Нр. 45, 330, 350, 351, 1025, 1404, 1532, 1602, 1765, 1858, 1897, 2145, 2388, 2746, 2799, 2952, 3087, 3374, 3735, 4217, 4229 4405, 5019, 5081, 5304, 5462. Сер. С. по 1000 зр. Нр. 247, 759, 805, 844, 1021, 1472, 1509, 1703, 2043, 2464, 2561, 2837, 2841, 2872, 3045, 3368, 3453, 4020, 4395, 4430, 4606, 4823, 5623, 5998, 6138, 6207, 6367, 6715, 6729, 6890. Сер. Д. по 5000 зр. Нр. 337 и 541. Слѣдуюче льосованье зъ кôнцемъ серпня 1888 р.

— **При 16 тягненю угорскихъ льосôвъ Червоного Хреста** головна выграна 25.000 зр. впала на серію 7445 ч. 79, 2000 зр. выгравъ льосъ сер. 2340 ч. 37, по 1000 зр. с. 3842 ч. 31 и с. 4035 ч. 81, по 500 зр. с. 185 ч. 80, с. 1123 ч. 69, с 2159 ч. 7, с. 4640 ч. 3 и с. 7700 ч. 19.

— **При 5 тягненю льосôвъ Basilica“** (Dombauloose въ Будапештѣ) выграли: 75.000 зр. серія 1224 ч. 36, 5000 с. 3625 ч. 50; по 1000 зр. с. 4163 ч. 79, с. 4228 ч. 57 и с. 7043 ч. 40; по 500 зр. с. 289 ч. 85, с. 2095 ч. 49, с. 5381 ч. 37 и с. 1961 ч. 76.

Телеграмы „Дѣла“.

Берлинъ 3. марта. „Nordd. Allg. Ztg.“ доносить, що нѣмецкій наслѣдникъ престола дуже змѣнився, ôнъ постарѣвся а борода посивѣла; давнѣйше сильный чоловѣкъ, важить нинѣ лишь 70 кильо. Пôсля тои самои газеты зробивъ вже наслѣдникъ престола политичне завѣщанье въ користь свого сына кн. Вильгельма.

Софія 3 марта. При нагодѣ своихъ именинъ одержавъ кн. Фердинандъ бôльше якъ 2000 телеграмъ гратуляційныхъ зъ рôзныхъ сторôнъ Болгаріи.

Берлинъ 3 марта. „Post“ доказує, що спадокъ рубля не єсть наслѣдкомъ змѣны заграничныхъ ôдносинъ Россіи, але походить зъ того, що Россія робить выдатки надъ потребу и змушена ôдтакъ накладати величезнѝ податки. Торговля, промыслъ и рôльництво упадаютъ; жерела доходôвъ зменшаються а мимо того мѣжь выдатками Россіи а доходами збôльшаєсь разъ въ разъ непропорціональнôсть. То проявилося особливо въ послѣдныхъ лѣтахъ, а вѣрителѣ Россіи суть для того дуже занепокоєнѝ. „Post“ нагадує тѝ величезнѝ сумы, якѝ пожерла флота, утворена на Чорнôмъ мори и тѝ, котрѝ выдала Россія сеи зимы на удержанье 300.000 войска на граници и на послѣдокъ намѣрена будова воєнного порту въ Либавѣ.

Вѣдень 3. марта. Пôсля „Kreuzztg.“ мала Порта повѣдомити болгарске правительство, що буде въ справѣ звѣстного предложеня Россіи держатися такъ довго въ резервѣ, доки Австрія, Англія и Италіи не згодяться на тѝ предложена.

Берлинъ 3. марта. Предложенье нѣмецкого правительства въ справѣ кредиту на будову стратегичныхъ зелѣзниць до всхôднои границѣ выносить 20 миліонôвъ марокъ.

Римъ 3 марта. Зъ Массавы наспѣла вѣсть, що зъ Ґура надôйшли значнѝ силы Абессинцѣвъ и сконцентрувалися коло Дебароа.

Лондонъ 3 марта. Въ палатѣ послôвъ заявивъ Фергуснъ, що для торговлѣ ôдъ побережа Червоного моря до Судану знесенѝ всякѝ обмеженя.

Пештъ. 3. марга. Гр Кальноки бувъ вчера рано на довшôй авдієнціи у цѣсаря а ôдтакъ конферовавъ по полудни зъ Тиссою.

Брукселя 3. марта. „Nord“ каже, що переговоры въ справѣ болгарскôй продовжаються дальше. Єсть се доказомъ, що Австрія, Англія и Италія не постановили рѣшучо не прилучутись до предложень Россіи. Можна сподѣватись, що тѝ державы не высказали ще свого послѣдного слова. Справа болгарска вымагае акціи цѣлоя Европы и можна сподѣватись, що она не стрѣтить опору.

☛ Зъ симъ числомъ розсылаємо 12 и 13 аркушь II. тому роману Ф. Достоєвского „Вина и кара“ всѣмъ ПТ., що собѣ замовили дальшу высылку.

Надôслане.

Д-ръ мед. Теодоръ Єндель

по студіяхъ на клиникахъ проф. Розенталя у Вѣдни и проф. Шаркота (Salpêtrier) въ Парижи ординуе въ хоробахъ нервовыхъ и жѣночихъ щоденно ôдъ 2—4

улиця Валова число 31.

Гистерію лѣчить гипнотизмомъ методою проф. Шаркота и П. Рихтера. 2119 30—0

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поручае 2356 94—0

препараты зъ гумы и выробы кавчуковѝ для потребъ хирургичныхъ и иншихъ подôбныхъ.

Д-ръ Іоанъ Рознеръ

був. асистентъ клиники положн., гинек. унив. Ягайлоньского, осѣвъ у Львовѣ и ординуе яко лѣкарь недугъ жѣночихъ и акушеръ

Валова 7. дôмъ п. Балабана, I. поверхъ

2317 (ôдъ 3—5 по полудни). 4—0

Консорціюмъ

завязане въ цѣли *забудованя кôльканацяти парцель* въ комплексѣ Вп. Емиля Бертемиліяна Браєра, при улицяхъ Враєрôвскôй, Подлевского, Шопена, Монюшка у Львовѣ, *приймае зголошения* на закупно поодинохихъ грунтôвъ, *выготовляе проекты, пляны, кошторисы*, и удѣлюе близшихъ информацій. Листы и т. п. ôдбирае: „Зарядъ реальности Емилія Бертемиліяна.

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночѝ) пл. Галицкій 14.
Дръ Е Лебедовичь (нед. внутрѣшнѝ и очнѝ) ул. Корняктôвъ (Нар. Дôмъ).
Д-ръ І. Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Аптики: 2292

З. Рукеръ ул. Кракôвска.

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краєвый ул. Костюшки (будынокъ соймовый).
Банкъ гипотечный пляцъ Галицкій.
А Шеленберґъ (конт вымѣны) ул. Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лиліенъ (конт. вымѣны) ул. Гетьманьска 6.

Готелѣ и Реставраціи:

Готель французскій и рест. швехатска пл. Маріяцкій.
Спадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Кракôвска 9.

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устыяновичь, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4.

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичь (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склены:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянґнеръ (найтаншій магазинъ галантерійный, ул Галицка 16
А. Гильскій (товары зелѣзнѝ) пляцъ Маріяцкій 9
Стахевичъ и Абрысовскій (матеріи на сукнѣ) Ринокъ 32.
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н. Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20.
Вольфъ Чопъ (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ) ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничѝ:

М. Спожарскій (переплотчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигіи)

М. ШАЛИТЪ

годинникарь

у Львовѣ при ул. Сикстускôй число 17

преміованый почетнымъ дипломомъ на выставѣ въ роцѣ 1879

за власноручный выробъ годинника

поручае свою въ роцѣ 1875 основану

Робôтню и складъ зигарôвъ и зигаркôвъ

зъ найлучшихъ фабрикъ женевскихъ, по наймѣрнѣйшихъ цѣнахъ.

Всякѝ репарації выповняються совѣстно зъ цѣлорôчною гарантією. Замовленя зъ провинціи сповняе якъ найскорше 2290 5—8

Тысячѣ людей слабуютъ на РЕШЕТИНЦЯ!

Не многѝ знають правдиву причину ихъ ненастанного нездоровля.

Пôдъ гарантією усуваєсь **кождого решетинця,**

зъ головкою, якъ такожь и всѣ иншѝ хробаки у дѣтей и дорослыхъ въ протягу пôвъ годины безъ болю и небезпечности, безъ попередного голодованя и перервы въ звыкломъ занятю, посредствомъ средства легко заживаючого-ся, котре и на пробу зажите цѣлкомъ не шкодить.

Многихъ недужихъ на решетинця лѣчать яко недужихъ на бракъ крови и на жолудокъ.

Ознаки сего недуга суть: Въ ôдходахъ завважати можна кусники подôбни до лазанокъ або сѣменъ гарбузовыхъ та иншѝ хробаки, блѣде лице, матовый взôръ, синѝ *обводки довкола очей*, зсхудненье, замуленье, обложеный языкъ, слабе травленье, бракъ апетиту на перемѣну зъ великимъ голодомъ, млоѥнье, а навѣть безпритомнôсть при порожнôмъ жолудку або по деякихъ стравахъ, пôдходженье якогось клубкаажь пôдъ шию, сильный наплывъ слины въ губѣ, квасъ въ жолудку, згага, часте ôдбиванье, заворотъ, частый бôль головы, неправильный ôдхôдъ, свербячка въ задници и носѣ, колькы, заворôтъ головы и хитаючій-ся хôдъ, колючій болѣ въ кишкахъ, битье серця, перерва въ менструаціи, чувство ослабленя и т. д.

При замовленю треба подати выкô недужого.

Плата вразъ зъ лѣкомъ 6 зр. а. в.

Такожь лѣчить листовно и скоро пôсля найновѣйшои спеціяльнои методы пôдъ гарантією певного выслѣду: всякѝ тайнѝ недуги, слабости низшои части тѣла и пола, ослабленье мужеске, лишаѣ, раны, болячки, недуги шкôры (такожь лиця), жолудка, ревматизмъ, корчѣ и нервовѝ недуги, моченье пôдъ себе, бѣлѝ уплавы, неправильности въ крови и всякого рода недуги жѣночѝ. Лѣки надсылаються сейчасъ и дискретно.

Подяки не оголошуються.

Лѣкарь-спеціялистъ **РАППАПОРТЪ,**

Дрогобичь (Галичина). 2347 2—10

Властивою въ тôмъ краю розширеною хоробою єсть

НЕСТРАВНÔСТЬ.

Нова кухня и новый способъ житя суть причинами тои недуги, на котру зъ нечевя западаємо. Деякй люде терплять болѣ въ грудехъ и бокахъ, деколи такожь болѣ въ спинѣ; чуються ослаблеными и сонными, мають злый посмакъ въ устахъ, особливо зъ рана; якійсь рôдъ липкого слизу громадиться на зубахъ; апетитъ ихъ єсть лихій, въ жолудку лежить у нихъ мовь якій ь тяжкій тягаръ, а часами чують въ жолудковôй ямѣ якійсь неозначеный рôдъ ослабленя, котрый не даєся усунути поживаньемъ стравы. Очи западають, руки и ноги зимнѣють и стаються липкими; по якôмсь часѣ являєся кашель, зъ початку сухій але по кôлькохъ мѣсяцяхъ въ супроводѣ зеленавыхъ харкотинъ; дôткненый тою недугою чуєся завсѣгды втомленымъ с нъ здаєсь єму не приносити нѣякого выпочинку; потôмъ стаєся нервовымъ, дразливымъ и невдоволенымъ, догадуєся завсѣгды чогось злого: коли нагально пôднесеся, запоморочує єго и здаєся єму, що цѣла голова довкола ходить; єго внутренности затыкаються, єго шкôра стаєся часомъ сухою и горячою; кровь густѣє и лѣниво кружить, бѣлко въ оцѣ прибирає жовтаву барву; мочь ôдходить менше и темнои барвы и лишає по довшôмъ стояню осадъ на сподѣ; опôсля ôдбиваєсь єму часто страва при чѣмъ запримѣчає деколи солодкій, деколи квасный смакъ и часто въ супроводѣ битя серця; єго зрокъ зменшаєся, мурашки стають му передъ очима и дôзнає чутя тяжкого утомленя и великои безсильности. Всѣ тіи ознаки выступають на перемѣну и припускаєся, що майже третива людности того краю терпить одну або другу форму тои недуги. Черезъ „Shäker-Extrakt" бере кисненье стравъ такій оборотъ, що пожива дôстаєся хорому тѣлу и давне здоровлье вертає. Сила того лѣку єсть справдѣ чудова. Миліоны и миліоны фляшокъ уже спродано а число свѣдоцтвъ, котрй цѣлющои силы того лѣку доказують, єсть надзвычайне. Сотки хоробъ, котрй мають найрозличнѣйшй имена, суть наслѣдками нестравности; но коли се послѣдне лихо усунеся, то сщезають такожь другй, бо тіи суть лише ознаками правдивои хоробы. Лѣкомъ тымъ єсть „Shäker-Extrakt". Свѣдоцтва тысячей, котрй говорять похвально о цѣлющихъ прикметахъ того-жь, доказують се понадъ всякй сумнѣвы. Сего знаменитого лѣку можна у всѣхъ аптикахъ дôстати. 2134 (9—24)

Особамъ, котрй терплять на затканье, потреба „Сайгеля пигулокъ прочищуючихъ" въ полученю зъ Shäker-Extrakt-омъ. **Сайгеля пигулки прочищаючй** лѣчать затканье, проганяють пропасницю и простудженя, освободжають ôдъ болю головы и не допускають жовтачки. Хто ихъ разъ спробовавъ, той певно ихъ буде дальше уживати. Они дѣлають повôльно и не справляють болѣвъ. — Цѣна: 1 фляшка Shäker-Extrakt-у зр. 1·25, 1 коробка „Сайгеля пигулокъ прочищаючихъ" 50 кр.

Властитель „Shäker-Extrakt-у" и Сайгеля пигулокъ A. I. White, Limited, London 35 Faringdan Read E. C.

Haupt-Depot und Central-Versandt Johann Nep. Harna,

Apotheker „Zum goldenen Löwen" in Kremsier (Mähren) und in den meisten Apotheken Oesterreichs zu beziehen.

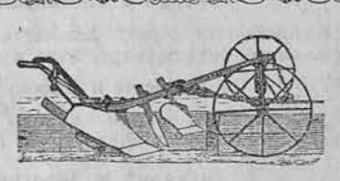

CLAYTON & SHUTTLEWORTH

фабрика машинъ рôльничихъ

Львôвъ, улиця Городецка Ч. 22

поручають на зближаючій-ся **весняный сезонъ** свои найновѣйшй выробы **плугôвъ, боронъ, вальцѣвъ и сѣвачокъ,** а яко **выключнй заступники R. Sacka** знанй фабрикаты того-жь по цѣнахъ оригинальныхъ.

Направы выконуються въ своѣмъ якъ найлѣпше уладженôмъ варштатѣ якъ найдокладнѣйше и дешево.

Илюстрованй цѣнники на бажанье даромъ и франко.

Складъ комисовый мають **Л. & С. Чеконьскй** въ **Чортковѣ.**

2363 2—12

I. & С. КЕССЛЕРЪ въ БЕРНѢ (BRÜNN)

улиця Фердинанда ч. 7/d

высылають за послѣплатою:

Матерія модна въ кратки, на сукнѣ жѣночй, зъ чистои вовны 90 цм. широка, 10 м. зр. 8·50.

WOLL-ATLAS, у всѣхъ модныхъ краскахъ, 90 цм. ширины, 10 м. зр. 6·50.

Кашмиръ, у всѣхъ модныхъ краскахъ, 90 цм. ширины, 10 м. зр. 4·50.

BAIGE, (найновѣйшй краски, 100 цм. ширины, 10 м. зр. 9·50.

Матерія брокатъ, у всѣхъ краскахъ, 60 цм. ширины, найновѣйшй десенѣ, 10 м. зр. 4.

Кретонъ, на сукнѣ жѣночй, добрый до прани, найнов. взоры, 70 цм. шир. 10 м. зр. 2·80.

Dreidraht, 60 цм. шир. ясно або темно сѣрый, 10 м. Іа, зр. 3·50, IIа. зр. 2.80.

Матерія на шляфроки, такожь на жѣночй сукнѣ) 60 цм. шир. въ кратки, 10 м. зр. 2·50.

Гарнитуры покрывалъ, (2 на лôжко а 1 на стôлъ) зъ рипсу зр. 4·50, зъ джуты зр. 3·50

Занавѣсы джутовй, турецкй десенѣ (2 бôчнй и 1 драперія) загально зр. 2·30.

КИЛИМКИ ДО ХОДУ, дуже тревалй, 10—11 м. довгй Іа. зр. 6·—, IIа. зр. 3·50.

Ковдра до накрываня, зъ атласу зр. 8·50, зъ rouge зр. 3.

ПОЛОТНО ДОМОВЕ, 29 вѣдень. лôктѣвъ, 1 штука 5/4 зр. 5·50, 4/4 зр. 4·20

Веба Кинъ, 30 лôктѣвъ, лѣпша ôдъ полотна, 1 шт. 5/4 зр. 7·50, 4/4 зр. 5·80.

ШИФОНЪ, 30 лôктôвъ, 90 цм. шир. 1 шт. Іа. зр. 5·50, IIа. зр. 4·50.

ОКСФОРДЪ, 29 лôктѣвъ, найновѣйшй взоры, 1 шт. Іа. зр. 6·50, IIа. зр. 4·50.

КАНЕВАСЪ, на простирала, 29 лôктѣвъ, 1 шт. Іа. зр. 6, IIа. зр. 5·20.

Адамашковый Градль 30 лôктѣвъ, 1 шт. Іа. зр. 8·50, IIа. зр. 5·50.

СКАТЕРТИ, полотнянй, у всѣхъ краскахъ, 3 шт. 8/4 зр. 2.— 6/4 зр. 1

СЕРВЕТЫ, полотнянй, 4/4 въ квадратѣ, 6 шт. зр. 1·20.

РУЧНИКИ, полотнянй, 6 шт. зъ тороками зр. 1·80 зъ бордюрою зр. 1·20.

ПРОСТИРАЛА, несшиванй, 2 м. довгй, 1½ м. широкй, 1 шт. зр. 1·50.

СѢННИКИ, зъ джутового полотна, комплетнй, великй, 1 шт. Іа. зр. 1·40, IIа. 90 кр.

Коцики передъ лôжко, найновѣйшй десенѣ, зъ флянелѣ, 1 пара зр. 2., зъ джуты зр. 1·30.

Взôрцѣ даромъ и франко.

2346 2—26

Товариство „ПРОСВѢТА" поручає

Илюстрованый Калєндарь Просвѣты

на рôкъ 1888.

Цѣна 50 кр., зъ пересылкою 55 кр.

Дôстати можна въ канцеляріи „Просвѣты" и вô всѣхъ бôльшихъ складахъ.

Золотыхъ 100—200 Золотыхъ

або за мѣсячною платею — пôсля умовы — можуть заробити особы кождого стану, котрй схотять заниматись продажею законно дозволеныхъ въ Австріи преміовыхъ льосôвъ позичковыхъ. — Ôдноситись до **Max-a Lustig-a,** дôмъ банковый въ **Будапештѣ.**

2360 3—25

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знаменемъ

„СИРІЮСЪ"

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручає добру и выдатну каву спроваджену безпосередно ôдъ продуцентôвъ зъ Америки полудневои.

Коштує у Львовѣ:

1 кильо 1·90 зр.

на провинціи:

4¾ кильо 9·60 зр. франко.

Ôдбирателямъ надъ 50 к. спустъ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родôвъ кавы, котрй оголошують иншй пôдъ назвою мого знамени. Спроваджую каву просто ôдъ продуцентôвъ, що можу доказати, и продаю єи найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбурзѣ и Трієстѣ можна дôстати каву вже лишь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродає гуртôвникови на мѣсци, той знову гуртôвникови въ Европѣ, ôдъ тыхъ купує комисіонеръ, а ôдъ него ажь купець и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожуючого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дôстане де инде по тôй цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2227 1 5—?

БРИТВЫ

швайцарскй и англійскй,

Ременцѣ до острень, Ящики на мыло, мыла, гребенѣ щѣтки, зеркалця и всѣлякй приборы тоалетовй.

Складъ картъ до граня

поручає найдешевше

2228 6—? ТОРГОВЛЯ

Братей Лянгнеръ

Львôвъ, Галицка ч. 16

Цѣнники даромъ и франко.

ОПИРАЮЧИ-СЬ НА ДОВѢРІЮ

зъ якимъ ôдносяться майже ôдъ 20 лѣтъ до нашого „Якорного проганяча недугъ" (Anker-Pain-Expeller), уважаємо се єю повинностею такожь **тыхъ** запросити до спробованя, котрй сего улюбленого средства домового ще не знають. Оно не єсть нѣякимъ средствомъ тайнымъ, але **строго ретельнымъ, умѣєтно** зложенымъ препаратомъ, котре справедливо заслугу, щобы єго всѣмъ **терплячимъ на гостець и ревматизмъ** яко **зовсѣмъ певне** поручити. Найлѣпшимъ доказомъ того, що многй хорй, котрй выпробовали другй дуже захвалювнй средства, **зновъ таки до успѣшного Pain-Expeller-а беруться.** Черезъ порôвнанье власне пересвѣдчилися, що не лише **ревматичнй болѣ,** якъ **ломанье зъ членахъ и пр.** а такожь **болѣ зубôвъ, головы, хребта, кольки и проч.** найпевнѣйше уступають черезъ натиранье „експелеромъ". За **дешеву цѣну 40 кр** 70 кр, взгл. зр. 1·20 може навѣть небогатый набути, а грошѣ якъ безчисленнй успѣхи доказують, надармо не выкидаються. Стерегтись треба передъ шкôдливыми пôдробленями и принимати лише „Pain-Expeller" зъ знакомъ **якора** яко правдивый. На складѣ въ премногихъ аптикахъ, головный складъ: Apotteke zum Goldenen Löwen въ Празѣ. Близшй вѣсти подають: F. Ad. Richter et C° Вѣдень.

2161 16—51

Машины до шитя

Зингера ножнй

до выбору зъ 6 найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и вѣденьскихъ въ цѣнѣ ôдъ 36 до 60 зр. на раты — готôвкою о 10% дешевше, гваранція 5 лѣтъ.

Іосифъ Иваницкій

механикъ и спеціялистъ

Львôвъ, Готель Жоржа

тôлько безъ факторôвъ, агентôвъ пявкелесôвъ и шмайгелесôвъ, котрй выкористовують нашу публичнôсть — спродають тандету и беруть за се 20%.

2231 17—20

Klejnoty Miasta Krakowa.

Альбумъ пышне величины 40/50 м., въ оздôбныхъ окладинкахъ, мѣстяче 24 видôвъ въ хромолитографіяхъ представляючихъ *найвеличавѣйшй и найкрасшй*

СТАРИННОСТИ и ПАМЯТКИ КРАКОВА

пôсля оригинальныхъ акварель

ЮЛІЯ КОССАКА и СТ. ТОНДОСА,

зъ текстомъ историчнымъ о 24 аркушахъ проф. д-ра Вл. Лущкевича и зъ переднымъ словомъ проф. д-ра Мар. Соколовского, выйшло накладомъ фирмы:

КУТРЖЕБА и МУРЧИНЬСКІЙ въ Краковѣ.

Знамените се дѣло, оброблене перворядными силами артистичными нашого краю и вытотовлене въ найбôльшôмъ европейскôмъ заведеню артистичнôмъ, поручити можна радо Вповажанôй Публичности. 2330 12—12

Цѣна примѣрника 50 зр. ав. вал.

Для улекшеня закупна продаєсь такожь и на сплаты мѣсячнй

Можна оглянути въ книгарни Губриновича и Шмидта у Львовѣ.

ИСИДОРЪ ВОЛЬ

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 6

поручає Впов. П. Т. Публицѣ свôй выключный складъ

Россійскои гербаты.

Одержує правильно що тыждень свѣжій транспортъ найлѣпшои гербаты зъ Москвы и поручає єи пôсля побôчь стоячого цѣнника.

Замовленя залагоджуєся найретельнѣйше и скоро, такожь за послѣплатою, опакованье франко.

Особливо звертаєся увагу на 3 знаменитй роды К. & С. Попова.

	зр	кр
Кайсовъ, знам. чорна ½ кильо	1	60
„ „ мелянжь „ „	1	80
Сушонгъ, знаменита „ „	2	—
„ найлѣпша „ „	3	—
Мелянжь караванна „ „	4	—
Фу-чу-фу (Ч. I. „ „	3	20
„ (Ч. II. „ „	4	60
„ (Ч. III. „ „	6	—
К. & С. Поповъ (фунтъ 1 р. 60 р.	2	40
„ („ 2 „ — „	3	—
„ („ 2 „ 50 „	3	75
Высѣвки (знаменита ½ кильо	1	60
„ (Г. prima „ „	1	80
„ (non plus ultra „	2	50

Ласкавй порученя почтою, опакованье франко. 2083 15—20

Нагороджена на выставахъ:

въ Краковѣ въ р. 1887 срѣбнымъ медалемъ правительственнымъ (нагорода почетна выс. ц. к. Министерства торговлѣ); въ Чернôвцяхъ въ р. 1886 срѣбнымъ медалемъ заслуги; у Львовѣ въ р. 1886 листомъ похвальнымъ галиц. Тов. господ. 2291 6—6

Фабрика выробôвъ химичныхъ и навозовыхъ

Спôлки командатовои ЮЛІЯНА ВАНГА у Львовѣ

поручає господарямъ сельскимъ пôдъ засѣвы весняни

Мучку кôстяну навозову

такъ парену, якъ и препаровану сѣрковою кислотою зъ совѣстною порукою єи чистоты и скôлькости заключеныхъ въ нѣй складовыхъ частей **по цѣнахъ найумѣреннѣйшихъ.**

КОНТОРА: **улиця Ягайлоньска ч. 12.**

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемѣрнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдличнй выробы косметичнй, тоалетовй и перфумы именно:

Вода львôвска. Приємный, нѣжный и довготревалый запахъ тои воды здѣлавъ се, що въ Антверпіи на выставѣ всемѣрнôй зôстала публично проклямована и ôдзначена. Цѣна флякону меншого 80 кр, бôльшого 1.50.

Нигретина. Выборне средство до фарбованя въ сейчасъ волося на тревалу и красну барву чорну и темну; єсть цѣлкомъ нешкôдливе а въ ужитю цѣлкомъ поєдинче. — Цѣна 1 зр.

!!! БѢЛЙ и ГАРНЙ РУКИ !!!

Найбôльше червонй и попаданй руки выбѣляться и вынѣжняться по кôлькаразовôмъ натертю **Кремомъ ростиннôмъ.** Слоикъ 80 кр.

Смаровило литовске до обуви и шкôръ, мягчить шкôру, робить єи непромакаючою и тревалою. Пуделко по 50 кр. и 1 зр.

СРЕДСТВА ДО ВЫВАБЛЕНЯ ПЛЯМЪ.

Одалина вывабляє плямы зъ пороху, поту, товщу, пива, молока, плѣсни и т. п. 35 кр. — **Бензолина** вывабляє Плямы товстй зъ покосту и мази 20 и 30 кр. — **Етилина** вывабляє плямы зъ фарбъ ôдъ помосту, фляконъ 25 кр. — **Явелина** вывабляє плямы зъ овочей и вина червоного, фляконъ 20 кр. — **Оксалина** вывабляє плямы, що повстали зъ иржи, крови и атраменту — **Бразилина** матеріи чорнй споловѣлй и поплямленй выпранй въ Бразелинѣ ôдзыскають давну барву и ôдлыскъ, пакетъ 8 кр. — **Квилая** до праня вовняныхъ и шовковыхъ матерій, пакетъ 6 кр. — **Мыло жовчне** до вывабляня застарѣлыхъ плямъ, шт. 25 кр.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка, рôгъ Валовои. Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2. 2257 40—?

Лише невыбухаюча нафта.

Р. ДИТМАРЪ

у Львовѣ

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ

ГАЛИЦКОИ НАФТЫ НЕЗАПАЛЬНОИ.

Выключна продажь „Р. Дитмара петролю невыбухаючого".

продає 1 литръ нафты сальоновои подвôйно рафинованои 24 кр.
„ „ господарскои „ „ 22 „
„ „ „Р. Дитмара невыбухаючои" 33 „

При одноразовôмъ закупнѣ або при предплатахъ на побьранье частями (8—10) 2245

опускаю при 10 литрахъ 2 крейцарѣ на литрѣ
„ бочкахъ ваги около 110 кильо, ôдповѣдный рабатъ.

Безплатна ôдстава до дому ôдъ 5 литрôвъ почавши на власнôмъ возѣ.

Лише улиця Собѣского число 1.

Найдобôрнѣйшій олѣй до лямпъ поправн.

Телефону н-ръ 226.

Кождый

може собѣ спродаючи всѣлякй роды законно дозволеныхъ

Льосôвъ на раты

рôчно що найменше

1200 золотыхъ заробити. Звернутися треба на адресу: **Wechselhaus H. Fuchs, Budapest, Dorotheergasse Nr. 9.**

2358 3—10

Нове вынайденье!

Лише зр. **3.50** коштує ц. к. пат.

МАСНИЧКА,

въ котрôй при помочи 10-лѣтнои дитины можна выробити въ трехъ минутахъ зъ **молока, сметанки** або **сметаны** найбôльшу скôлькôсть найчистѣйшого и дуже смачного масла.

Ся машина зладжена зъ найлѣпшого металю и признана многими фаховыми знатоками на многихъ выставахъ за необходиму въ домовôмъ господарствѣ, ôдзначена золотыми и срѣбными медалями и єсть кромѣ своихъ чудовыхъ выробôвъ оздобою въ господарствѣ. Цѣны суть значно зменшенй: Нр. 1, на 5 литрôвъ обєму, лише зр. 3.50, Нр. 2, на 10 литрôвъ обєму, лише зр. 5·50 (разомъ зъ термометромъ и способомъ уживаня).

зр. 5·25

новый 100-годинный,

вѣденьскій маятниковый годинникъ.

Сей величавый годинникъ маятникъ єсть около 50 цм. высокій, лише разъ **на 100 годинъ** накручуєся безъ тягарôвъ пружиною и зъ **патент. свѣтячимъ циферблятомъ,** докладно урегульованый въ довгôй политерованôй скрипочцѣ.

Лише зр. 5·25

коштує ново выроблюваный

Вашингтоньскій годинникъ-Remontoir

накручуєся ушкомъ безъ ключика, зъ 5-лѣтн. гарантією за добрый хôдъ, вразъ зъ пышнымъ ланцушкомъ зъ американьского золота Double. 2359 2—3

Розсылка за попереднымъ надосланьемъ належитости або за послѣплатою. Невôдповѣдный товаръ принимаєсь назадъ и сейчасъ **звертаєся грошѣ.**

Замавляти можна лише въ

Waarenhaus „Zur Monarchie", Wien, III., Hintere Zollamtsstrasse 9/g.

На мясницѣ!

Пôвъ килогр. найзнаменитшихъ **цукрôвъ десеровыхъ** мѣшаныхъ въ кôлькадесяти родахъ 1 зр. 20 кр.

Пôвъ килогр. **кармелькôвъ** мѣшаныхъ 75 кр.

КАКАО въ порошку (entölt) въ пушкахъ по 40, 75 кр. и 1 зр. 50 кр. — поручає

2296 **Генрикъ Третеръ** 6—?

Парова фабрика шоколяды

Львôвъ ул. Коперника ч. 3.

10.000

паръ до вывозу призначеныхъ сподень мужескихъ мусѣло въ наслѣдокъ новои пôдвысшенои тарифы мытовои тутъ остатись и я дôставъ порученье тіи поодиноко або цѣлыми партіями за яку-небудь цѣну выпродати. Затымъ продаю пару тыхъ пôсля **найновѣйшои вѣденьскои моды найлѣпше зробленыхъ и цѣлкомъ готовыхъ**

Мужескихъ зимовыхъ сподень

лише за 2 зр. 20 кр.

(за саму цѣну роботы) кождому, и щобы нѣхто не сумнѣвався, заявляю, що се суть **краснй, мôцнй и теплй споднѣ,** а приймаю ихъ назадъ, коли се не правда — Позаякъ споднѣ скоро розпродуються, то зволить кождый поквапитися зъ замовленьемъ своеи потребы у мене. Упрашаєся при замовленяхъ подати величину кроку. — Посылка лише за послѣплатою або за готôвку.

2357 Адреса замовленя: 2—3

M. APFEL

Wien I. Bezirk, Wollzeile Nr. 29/IX.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 41. Львôвъ, Понедѣлокъ 22 лютого (5 марта) 1888. Рôчникъ IX.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руссихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека пайзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошення принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ однои стрôчки печатнои, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:
на цѣлый рôкъ . . . . . 16 зр.
на пôвъ року . . . . . 8 зр.
на чверть року . . . . . 4 зр.

Администрація и Екеспедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльний ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Ôдъ 1 (13) сѣчня **„Дѣло“ почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускй свята. Условія предплаты повысше на заголовку.

Розмовмося!

II.

„Дневникъ Варшавскій“ выливае гôрку свою жовчь такожь на д-ра Омеляна Огоновского, яко голову „Просвѣты“, а властиво на 20-лѣтну патріотичну дѣятельнôсть сего-жь товариства. Пôсля информацій, якй въ тôй справѣ подали „Дневникови Варшав.“ его сердечнй приятелѣ зô Львова, „Просвѣту“ заснували „недоваренй головы молодежи университетскои“. „Товариство стоить пôсля его думки, субсидіями сойму и намѣстництва и его уживають тй сферы противъ старыхъ патріотôвъ, згромадженыхъ въ „Русскôй Радѣ“, „Товариствѣ им. Качковского“ и редакціи „Слова“. „Просвѣта“ сѣе полову псевдо-украиньского нигилизму“ и т. п. dulce in infinitum.

Въ словахъ тыхъ „Дневника Варшав.“ стôлько ложи, скôлько слôвъ. Найперше не университетска молодѣжь заснувала „Просвѣту“, а люде на становищахъ; законы университетскй не позваляють молодежи университетскôй хочь-бы и „доваренôй“ засновувати товариства того рода и зъ такими цѣлями. Молодѣжь университетска дала починъ до того дѣла, и то належить ѣй вмѣнити въ заслугу. Молодежею, що такъ патріотично думае, мôгъ-бы кождый нарôдъ лише почванитись. А при тôй нагодѣ най дôзнаесь „Дневникъ Варш.“, що причиною до заснованя „Просвѣты“ була крайна индоленція якъ-разъ тыхъ людей, що були коло „Слова“, а пôзнѣйше згромадились въ „Русскôй Радѣ“. Рухъ національный, якій розбудився у насъ въ 1848 р., завмеръ дуже скоро. Въ 1853 р. упала вже „Зоря Галицка“ а ôни заступили „Антологіи“ зъ творôвъ россійскихъ поетôвъ и „Конюшѣ“. Въ 1860 р. пробудилась зновъ галицка Русь, заснувала „Руску Бесѣду“, театръ народный и „Слово“, котре до 1864 р. голосило тй самй „украинофильскй“ тенденціи, на якй „Дневникъ Варш.“ нынѣ такъ дуже лютиться. Тôлько-жь якъ „Слово“ въ 1866 р. вступило на дорогу „объединенія языкового“, то Русь галицка мусѣла подумати о сконсолидованю силъ своихъ деинде, якъ при редакціи сеи часописи. Въ 1867 р. почала выходити „Правда“, а въ 1868 р. станула „Просвѣта“. Що се товариство згорнуло ôдтакъ майже всѣхъ патріотôвъ рускихъ до себе; що нимъ зразу одушевився и самъ о. Иванъ Наумовичь, и що ôдъ сеи критичнои для теорій „Дневника Вар.“ хвилѣ таборъ „Слова“ почавъ меньшати, — въ тôмъ не вина „Просвѣты“, а вина живои идеѣ, котра обгорнула интелигенцію галицку и навѣть селяньство. „Дневникъ Варш.“ може за добрыми часами „Антологій“ и „Слова“ поплакати собѣ въ кулакъ — на се позваляемо ему — але при тôмъ може бути певный, що задушевнымъ его бажанямъ Русь галицка заспѣвала вже давно: „вѣчная память!“. „Объединеніе языкове“ — tempi passati въ Галичинѣ, бо Галичина, борючись о національнй права для себе и стараючись двигнути просвѣтою нарôдъ духово и економично, не мае лишного часу учитись volapük-у объединяючого. Навѣть приятелѣ и кореспонденты „Дневника Варш.“ зъ-пôдъ руинъ колишнои библіотеки университетскои не завдали собѣ доси на стôлько труду, щобъ научитись сальонового языка „Дневника Варш.“ и редакція знае добре, скôлько труду коштувало ôи — приспособляти кореспонденціи львôвскй до печати въ своемъ выдавництвѣ..

Субсидій зъ намѣстництва „Просвѣта“ нѣякихъ не мала и не мае, а запомога, яку сôймъ дававъ, давнѣйше навѣть за стараньемъ о. Наумовича, на выданиство учебникôвъ шкôльныхъ и книжочокъ популярныхъ, — се грошѣ податковй народу руского та до нихъ „Просвѣта“ мае повне право.

Проектъ до заснованя „Русскои Рады“ выйшовъ якъ-разъ зъ кружка „народовцѣвъ“, а не поклонникôвъ идеѣ объединительнои. и о тôмъ мôгъ бувъ дôзнатись „Дневникъ Варш.“, наколи-бъ его кореспонденты въ часѣ заснованя сего товариства не були ще ходили безъ ременця. Длятого и информація выйшла зовсѣмъ ложною. Якъ-бы дѣйстно такъ не було, мы не старались-бы сеи справы пояснювати „Дневникови Варш.“, але органъ губернiи варшавскои повиненъ уже разъ въ интересѣ власнôмъ набрати переcвѣдченя, що его „надувають“ и що ôнъ самъ себе дурить. А „надувають“ его длятого, бо хотять поставити доказъ, що субвенціи „Благотворительныхъ Комитетôвъ“ не пропадають въ Галичинѣ марно, а за нихъ щось нѣбы-то робиться.

Якъ-жежь „Дневникъ Варш.“ хоче знати, чи „Просвѣта“ сѣе полову межи народомъ, чи науку, — то найлучше постаратись о вывыдавництва товариства, а не бавитись въ инсинуаціи, котрй редакціи певно не приносять чести. „Просвѣта“ выдала уже кôлькасотъ тысячь популярныхъ книжочокъ, а що они розходяться въ величезнôмъ числѣ межи нарôдъ, о тôмъ свѣдчать щорôчнй справозданя економату товариства. Въ „Просвѣтѣ“ есть и комитетъ информаційный для засновуваня читалень, и члены „Просвѣты“, а не хто другій, ѣздять зъ ôдчитами до тыхъ читалень. А можна бы навѣть розписати нагороду для того, хто хочь разъ бачивъ на читальни котрогонебудь зъ приятелѣвъ „Дневника Варш.“! Сумный се фактъ, але правдивый.

Замѣтъ противъ митрополита Сильвестра за то, що ôнъ яко суфраганъ першій потвердивъ Молитвенники въ народнôй мовѣ, есть дуже марный. „Дневникъ Варш.“ знае чейже, що всѣ народы европейскй моляться Богу въ рôднôмъ своемъ языцѣ, що навѣть и нарôдъ московскій посѣдае перекладъ Библіи на языкъ народный и що духовеньство въ Россіи не проповѣдуе въ языцѣ старо-словеньскôмъ. Чого-жь тутъ лютитися? Чи се не дѣтвацтво? Але не то болить редакцію „Дневника“. Ôи болить та обставина, що церковь наша станула на грунтѣ національнôмъ мало рускôмъ, а не велико-рускôмъ. Сепаратизмъ языковый коле его въ очи и тому проливае ôнъ слезы крокодиля надъ паденьемъ Руси галицкои, а труды ôи называе нигилистичными и т. д.

Дальше пôдозрѣвае „Дневн. Варш.“, мовьто мы зъ Галичины ширимо въ губерніяхъ кіевскôй, подôльскôй и харкôвскôй протестантску „штунду“. На се скажемо, що жереломъ „штунды“ суть въ першôй линіи проповѣди московскй, якими духовеньство малоруске мусить правду Христову голосити народови малорускому. Не розумѣючи тыхъ проповѣдей, нарôдъ бере Библію мало-руску до рукъ и справа покôнчена. До того не треба ажь агитаціи зъ Галичины. Ôдъ насъ до васъ нѣхто не ѣздить. Хиба допустите, що „штунду“ тую ширять тй Галичане, що въ 1860-тыхъ рокахъ пôйшли въ Холмщину? А може сему винована слаба интелигенція вашого духовеньства? може мала моральна его вартôсть? може пониженье стану духовного, надъ чимъ особливо ревно трудиться московске дворянство? може атеистичный настрôй майже всеи интелигенціи вашои? Отъ пытаня, надъ якими треба бы вамъ добре перше призадуматись, заки вôльно вамъ буде пôдозрѣвати кого-небудь иншого о ширенье „штунды“ пôдъ зоркимъ окомъ властей вашихъ!

Народови нашому, бачите, милѣйшій „дикій жарiонъ“ свôй, якъ ваша лѣпянка языкова, котру подобаесь вамъ называти культурною. Подумайте лише, що языкъ вашь литературный — то староболгарщина зъ Ломоносôвщиною, и що доперва новѣйшй вашй писателѣ зближують его до народного велико-рускаго кореня. Варяги дали вамъ сотки слôвъ, потôмъ Моголы [н. пр. ярликъ (зелѣзный листъ), казна (скарбница), караулъ (сторожа), деньга (грôшь), алтынъ, кирпичь, карандашь и т. д.], латино-польска культура зъ XVI. вѣку внесла до васъ богато слôвъ латиньско-польскихъ, такій-же стиль и звороты въ бесѣдѣ, а часы реформъ Петра Вел. засыпали васъ тысячами слôвъ голяндскихъ, нѣмецкихъ, французскихъ и англійскихъ, именно на поли технологіи, ремесла, штукъ, маринарки и науки. У васъ же въ десятеро бôльше варваризмôвъ, анѣ-жь въ нашôмъ, якъ називаете „дикôмъ жаргонѣ“! И тымъ языковымъ конгломератомъ хочете насъ и всю Славянщину ущасливити? Чи не значить се зъ пустого переливати въ порожне? И чи дѣйстно есть у васъ вѣра, що такій експериментъ удасться? що Славяне то бездушнй и безглуздй люде, котрй для сего конгломерату зречуться кровію окупленои спадщины батькôвъ?!

Наговоривши всѣлякихъ чемностей, кôнчить „Дневникъ Варшав.“: „Безъ сумнѣву украинофилы суть подлй розумомъ и духомъ“. Чи-жь не гарна незабудька для насъ въ тôй благовоннôй китичци? Дѣйстно, почувши тй всѣ чемности, можемо „Дневникъ Варшав.“ упевнити, що коли чимъ, то сею статьею мôгъ ôнъ розвѣяти всякй илюзіи и у своихъ галицкихъ приятелѣвъ и въ загалѣ въ Славянщинѣ! Але мимо того радимо „Дневникови Варш.“ не переставати въ початôмъ трудѣ. Скажена лютôсть его — буде для насъ завсѣгды доказомъ, що стоимо на добрôй дорозѣ и ободрить насъ до дальшого вытревалого труду.

Тарифа для адвокатôвъ.

Комисія правнича рады державнои укôнчила вже дебаты надъ проектомъ тарифы для адвокатôвъ, въ котрôй означитись мае высота гонорара, якій припадае имъ ôдъ сторôнъ за поодинокй правнй кроки.

Правительство пôдняло гадку поставити тую тарифу безперечно зъ тои причины, щобъ охоронити публику ôдъ вызискуваня деякими несовѣстными адвокатами, — що лучалось особливо давнѣйше, коли адвокатôвъ було меньше, а публика не була ще анѣ троха втаемничена въ мистеріи юриспруденціи и судовои процедуры. Нинѣ стають подôбнй случаѣ рѣдшими, гонорары адвокатôвъ обнижаються особливо по великихъ мѣстахъ силою самои конкуренціи, а и публика познакомилася доволѣ бодай зъ головнѣйшими формами судовои процедуры и умѣе сама вже бôльше-менше оцѣнити вартôсть трудôвъ свого заступника. Лучаесь однакъ и нинѣ, що адвокатъ, коли есть человѣкомъ несовѣстнымъ а мае де при браку

Вѣсти зъ Украины.

(Украиньскій театръ п Старицкого и иншй укр. театры. — Новй книжки. — Школа имени М. Гоголя въ Миргородѣ. — Право власности до творôвъ и рукописей М. Костомарова; нове выданье его исторiи — Дрôбнй вѣсти)

Ôдъ бôльшь мѣсяця дае украиньскій театръ пôдъ управою п. Старицкого драматичнй выставы въ надневскôй столици. Окрôмъ знаныхъ и галицкôй публицѣ творôвъ якъ Наталка Полтавка, Назарь Стодоля, Гаркуша, Кумъ мѣрошникъ, Сватанье на вечерницяхъ, — зъ новыхъ выставлено доси (по кôлька разôвъ) оперету „Утопленa“ [слова Старицкого, музика Лисенка] и драматичну оперу „Нôчь пôдъ Ивана Купала“ [слова А. Шабельскои, музика Лисенка], — а заповѣджено выставы „Пилипъ Музика“ (комедія въ 5 дѣяхъ Старицкого), — „Свѣтова рѣчь“ (Олены Пчôлки), — „По модному“ (водевіль въ 1 дѣи Старицкого), — „Не знавши броду, не сунься въ воду“, — „За Немань иду“, — „Не ходи Грицю на вечерницѣ“ и т. п. Мы очевидно будемо говорити тôлько про выставленй а незнанй въ Галичинѣ творы, именно про „Утоплену“ и про „Нôчь пôдъ Ивана Купала“. Почнемо зъ фантастично-комичнои опереты „Утоплена“.

Повна задушевнои поезіи и чаруючихъ подробиць повѣсть М. Гоголя про русалку-панночку, що ôдшукала свого ворога-мачоху и ôдтакъ нагороджуе молодого козака рукою коханои нимъ дѣвчины за те, що ôнъ помôгъ ôдшукати сего ворога, сама проситься, щобъ ѣи вывести въ драматичнôмъ творѣ, розумѣеся, украиньскими артистами, позаякъ сюжетъ ѣи украиньскій. Завданье илюстровати артистичный литературный твôръ живыми людьми въ выконаню талановитыхъ представителѣвъ трупы п. Старицкого, народною украиньскою музикою и картинами украиньскои природы, рисоваными рукою досвѣдченого и вмѣлого декоратора — являється якъ не можь вже краснымъ и благороднымъ. Се завданье выконало товариство п. Ст-ого (за кождымъ разомъ) зовсѣмъ вдоволячо, причѣмъ особливе вражѣнье выкликувала чудова музика майстра украиньскои пѣснѣ, трудна особливе въ соляхъ, — и на причудъ гарнй та ефектовй декораціи (Шишкова и Яковлева). Що до веселости, жвавости и оживленя, то выстава не вымагала нѣчого бôльшого и красшого. Хоры йшли дружно и складно.

Оперета „Нôчь пôдъ Ивана Купала“ (въ 4 дѣяхъ а 5 ôдслонахъ) интересна головно тымъ, що дуже реально представляе бытъ украиньского села и знакомить насъ зъ купальными грами и обрядами украиньского народу. Поодинокй образы представляють намъ улицю украиньского села зъ пышноцвѣтною громадою дѣвчатъ и паробкôвъ, сѣнокосы, пасѣку, криницѣ и леваду въ ночи на Ивана Купала. Драматична завязка есть доволѣ слаба, за те поодинокй сцены суть вельми ефектовнй, а музика ôдзначаеться незвычайною свѣжостею и мелôдійностею. На першôмъ мѣсци треба однакожь поставити хоры, котрй прямо порывають своею силою и красою.

До знаменитшихъ артистôвъ въ тôй трупѣ належать панѣ Боярска, Вѣрина, Кохановска и Стороженко — и панове Манько, Грицай и Косиненко. Поводиться театрови добре, причѣмъ заслуга сеи трупы лежить головно и въ тôмъ, що потрафила здобувати головну условину всякого успѣху, — а именно интересъ новости, представлюваный украиньскими драматичными творами. — П. Старицкій забавить зъ своею трупою въ Петербурзѣ тôлько до кôнця мясниць, бо зъ початкомъ першого тыждня великого посту мае намѣръ перенести свою артистичну дѣяльнôсть въ самый, можна-бъ сказати, музикальный центръ всего славяньского свѣта — въ Прагу, въ столицю ческого королѣвства. Намъ, розумѣеться, треба тѣшитись, що п. Старицкій впавъ на ту щасливу думку. Мы сильно пересвѣдченй, що музикальна, исторично — такъ сказати-бъ — выхована на народныхъ мельодіяхъ ôтчина Гуса и Єронима зъумѣе оцѣнити всю чаръ-красу, природну и нештучну глубѣнь проявъ чисто народного духа, народного житя и поезіи, котрй становлять разомъ ту силу, що головно тягне и приманюе до украиньскои сцены...

Але трупа д. Старицкого — се не одинокій украиньскій театръ въ Россіи. Есть ихъ теперь 3 а властиво 4. Такъ въ Одессѣ дае теперь украиньскй выставы театръ п. Кропивницкого, котрый якъ що-до складу персоналу, такъ и що-до выставлюваня творôвъ о богато стоить высше якъ театръ п. Стар., хочь зновъ остатнiй мае выключне право представляти творы зъ музикою М. Лисенка (свого шурина). Що-до персоналу выстане згадати такихъ артистôвъ, якъ самъ директоръ Кропивницкій, п-ѣ Заньковецка, Садовскій, Саксаганьскій и иншй. Такими справдѣ не повстыдавъ-бы ся хочь якій-небудь столичный театръ. Третя трупа — се п. Васильенка, що дае теперь выставы въ Королѣвствѣ польскôмъ, — а четверту зложила отсе теперь п. Андрiенкова и въ недовзѣ пôчне давати выставы въ Харковѣ.

Зъ того, що мы высше представили, видно, що наша штука драматична на Украинѣ яко тако розвиваеться и рôкъ-рôчно репертуары нашихъ театрôвъ збôльшаються заедно новыми и въ переважнôй частинѣ доволѣ цѣнными творами. Мимоволѣ насуваеться питанье, якъ стоить справа зъ розвоемъ нашои литературы на Украинѣ. На жаль, про се треба хиба повторити те, що говорено тамтого и передтамтого року. Урядъ россійскій та зъ порученя его цензура гнетуть въ нечуваный справдѣ спосôбъ наше слово, нашу пѣсню... Мы за цѣлыхъ першихъ 2 мѣсяцѣвъ (сѣчень и лютый) с. р. не въ силѣ занотувати появы хочь-бы однои украиньскои книжки, а все тôлько черезъ те, що цензура нѣчого не пускае, дарма, що сумно ославленый украинофилъ цензоръ Рафальскій померъ вже: рукописи лежать въ цензурѣ лѣтами та инколи и пропадають, якъ се сталось зъ вельми цѣннымъ перекладомъ Гомеровои Иліяды пок. Руданьского и т. п. — а якъ про око на друкъ чого выдасть дозвôлъ, то вже певно на таку мизерію, що бôльшои годѣ подумати: звѣстно бо, що рôзнй люде рôзне добрó подають въ цензуру, а она се выкористуе тôлько въ тôй цѣли, щобы украиньску литературу компромитувати. Зъ тымъ цензоры и не таяться... Трохи-жь за те лагôднѣйше ôдноситься цензура до такихъ творôвъ, що писанй московскою мовою. Отсѣй

конкуренціи фактичный монополь, або зновъ *маѣ дѣло зъ клієнтомъ темнымъ и легковѣрнымъ*, допускаѣсь несовѣстного здирства и вызискуваня людей, котрй попадуться ёму въ руки, и для такихъ случаѣвъ буде мати тарифа дѣйстно не мале значенье.

Проѣктъ правительства установляѣ 5 клясъ, якъ то мы вже попередно коротко згадували. До першои клясы зачисляѣ лишь одинъ Вѣдень, до другои столицѣ провинцій, до третои всѣ другй мѣсця. Четверта кляса маѣ обнимати нѣмецку, а пята италійску часть Тиролю.

Тарифа ставить за позвы до 50 зр. въ I и II кл. 1 зр. 50 кр., въ третбй 1 зр. 20 кр. Належитбсть тая росте зъ вартостею предмету спору найвыше до 10 зр. — Звычайнй поданя выносять въ I и II кл. 1 зр. 50 кр. — 2 зр., въ III кл. 1 зр.—1 зр. 50 кр.—Поданя екзекуційнй I и II кл. 1 зр. 50 кр. — 10 зр., въ III кл. 1 зр. — 10 зр. — Поданя о выданье грошей або иншихъ цѣнныхъ предметбвъ зъ депозиту въ I и II кл. 2—10 зр., въ III кл. 1 зр. 50 кр. — 10 зр. — Повномочія 50 кр. — Ставаня на терминахъ судовыхъ зъ бдложеньемъ термину въ I и II кл. 1 зр. 50 кр. — 2 зр. 50 кр., въ III кл. 1—2 зр., зъ переведеньемъ контумаціи въ I и II кл. 1 зр. 50 кр. — 3 зр., въ III кл. 1—2 зр. 50 кр.

За конференціи довготы до пбвъ годины кладе проѣктъ нагороду 1 зр. До тои позиціи заявивъ министеръ судбвництва въ комисіи, що тутъ розумѣються тблько звычайнй бѣжучй конкуренціи, а що властивй консультаціи правнй мають нагороджуватись окремо. Поясненье то министра вызвавъ пос. Штурмъ замѣткою, що консультація адвоката стоить часомъ ббльше, якъ переведенье цѣлого процесу. — Коли адвокатъ або хто зъ ёго урядового персоналу пбднимаѣ въ справѣ клієнта подорожь, тогдѣ належиться адвокатови, кромѣ особного гонорара за полагодженье справы, ще за страту часу 1 зр. бдъ кождои годины, кошты першои клясы зелѣзницѣ або парокбннои повбзки, а за кожду нбчь 5 зр.; конципієнтови же адвокатскому за страту часу 60 кр. бдъ кождои годины, кошты другои клясы зелѣзницѣ або однокбннои повбзки, а за кожду нбчь 3 зр. — Соллицитаторы (манипуляційный персоналъ въ адвокатскбй канцелярій) мають уживати, де тб можливе, трамваѣвъ та омнибусбвъ, а за страту часу припадаѣ имъ за першу пбвгодину 50 кр., за кожду дальшу 25 кр.

Тарифа та маѣ обовязувати и нотарѣвъ, коли ведуть справы пбдпадаючй пбдъ адвокатску тарифу. Особамъ приватнымъ, котрй не суть анѣ адвокатами анѣ нотарями, а котрымъ вбльно въ деякихъ справахъ бути повномочниками сторбнъ, належиться одна третя часть означеног тарифою належитости. Тая постанова перейшла на внесенье послбвъ Вайгингера и Мадейского, хочь другй послы спротивлялись ёй сильно, називаючи ёи премією для покутныхъ писарѣвъ. Пос. Мадейскій мотивувавъ своѣ внесенье тымъ, що панбвъ заступають часто ихъ офиціялисты въ спорахъ провизоріяльныхъ, не выпадаѣ ихъ отже лишати безъ всякои нагороды. Паньскій интересъ знайшовъ отже и тутъ бдгомбнъ...

Бдозва Заряду „Народнои Торговлѣ“ въ Снятинѣ.

П. Т.!

Неутомима и широко розвинена дѣятельнбсть около основаня „Повѣтовои Народнои Торговлѣ въ Снятинѣ“ найшла радый привѣтъ въ нашбй окрестности, а доказомъ того, що при збораню дня 22 сѣчня стоваришенье завязалося и яко таке вже существуѣ, а на дняхъ розпбчне свою дѣятельнбсть въ льокали, *де находилася торговля бл. п. Бема.*

Успѣхъ той завдячуѣмо тымъ П. Т. Родимцямъ, котрй помимо студени и прикрои дороги на збораню явилися, — дальшй же успѣхи въ тбй справѣ залежати будуть бдъ охоты и доброжелательности цѣлои нашои окрестности для того великого и красного дѣла.

Не сумнѣваѣмося, що гадкою основаня „Народнои Торговлѣ“ одушевилося и пбднеслося кожде щире руске серце, не сумнѣваѣмося длятого, що у всѣхъ Васъ, П. Т. Родимцѣ, близькй и далекй, богатй и бѣднй, найдесь и охота по можности тую въ наслѣдкахъ своихъ для розвою нашои народности и ёи добробыту такъ донеслу справу словомъ и дѣломъ пбдперти и укрѣпити.

Щобы вже зъ самого початку „Народну Торговлю въ Снятинѣ“ на твердыхъ и непоборимыхъ основахъ збудувати и всяку конкуренцію зъ нею унеможливити, — хотѣли-бы мы ёи одвѣтно до того урядити. При дотеперѣшнбмъ складѣ рѣчей не можемъ однакъ ще добре знати, въ якихъ розмѣрахъ выпадаѣ дѣло тоѣ вести, бо не ѣсть намъ дотеперь вѣдомо, на якъ велике число удѣлбвъ може наша Торговля числити Длятого бднсимося до Васъ, П. Т. Родимцѣ, зъ просьбою, щобы Вы поспѣшили такъ зъ субскрипцією на удѣлы, якъ такожь зъ уплатою субскрибованыхъ вже удѣлбвъ, при чбмъ замѣчаѣся, що удѣлы (по 10 зр.) можна по зложеню вписового въ квотѣ 1 злр. а. в. або наразъ готбвкою уплачувати, або такожь и субскрибовати зъ обовязкомъ уплаченя цѣлого удѣлу въ довбльныхъ ратахъ (найлучше по 1 злр. мѣсячно) въ протягу 10 мѣсяцѣвъ.

Въ тбй цѣли упрашаѣмъ удаватися до директора „Повѣтовои Народнои Торговлѣ“ въ Снятинѣ п. Николая Дрогомирецкого, котрый до прийманя всякихъ дотычныхъ деклярацій и грошей въ имени Народнои Торговлѣ збставъ уповномоченый.

Такъ удѣлы, якъ и всякй иншй заявленя можна надсылати такожь и письменно.

Кождый членъ отримаѣ по зложеню цѣлого удѣлу книжочку удѣлову.

Всечестне священьство, Впчт. учителѣвъ, начальникбвъ громадъ, читальнѣ и въ загалѣ всѣхъ добромыслячихъ и справѣ нашбй прихильныхъ людей упрашаѣмо усильно потрудитися для початого нами дѣла, пояснити цѣль и користь Народнои Торговлѣ въ найближшбмъ собѣ кругу, заохочувати до приступованя въ члены и въ загалѣ по можности словомъ и дѣломъ причинитися для зведеня твердыхъ основъ для выгоды и добробыту нашои окрестности и користи для нашои народнои справы.

Дѣло вже почате! Тожь возьмѣмся разомъ за руки и горнѣмся всѣ до пбддержаня такъ взнеслои, патріотичнои и користнои для насъ цѣли, а маленькй труды и жертвы нашй стануть для насъ славою и памятею для нашихъ наслѣдникбвъ.

Безъ особливших трудностей дасться намѣрена цѣль осягнути, а бдрадно и мило стане намъ на серцю, коли укбнчивши дѣло будемо могли сказати:

„Въ нашбй хатѣ наша сила и правда и воля!“

Въ Снятинѣ, въ мѣсяци лютбмъ 1888.

А. Сѣчиньскій, предсѣдатель.
Ив. Мардаровичь, секретарь.
Н. Дрогомирецкій,
В. Амировичь, директоры.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

„N. fr. Presse“ доносить, що вступнй роботы до спбльного буджету на слѣдующій рбкъ вже кбнчаться. Зъ кбнцемъ марта буде прелиминаръ готовый. Около великодныхъ святъ буде скликана спбльна конференція министрбвъ, до котрои будуть покликанй такожь краевй министры обохъ половинъ державы. Конференція та займеся остаточнымъ уложеньемъ прелиминаря.

Комисія санитарна скбнчила свою роботу въ справѣ внесеня пос. Розера о заведеню державного уряду санитарного и предкладаѣ палатѣ послбвъ таку резолюцію: 1. а) щобы при кождбмъ медичнбмъ факультетѣ завести катедру для гигіены и бактерологіи; б) розпорядити, що наука гигіены ѣсть для кождого студента медицины предметомъ обовязковымъ. — 2) Улѣпшити якъ найскорше публичну службу санитарного надзору черезъ полѣпшенье становища и зббльшенье числа лѣкарѣвъ, удержуваныхъ державою и завести для кождого округа администраційного бдповѣдне число санитарныхъ инспекторбвъ. — 3) Доповнити и розширити кругъ дѣланя якъ такожь и средства найвысшого уряду санитарного и краевыхъ урядбвъ санитарныхъ черезъ покликанье фаховыхъ знатокбвъ гигіены, будбвництва, статистики и т. д. Особливо требабы урядови санитарному придати до помочи тй институты, котрй були-бъ въ силѣ подати науковй пбдставы до пбдготовляючихъ робботъ для санитарного законодавства. — 4) Публичнымъ органамъ санитарнымъ дати въ чисто фаховыхъ справахъ ббльшу независимбсть въ ставленю внесень зъ власнои инніятивы супротивъ начальныхъ властей политичныхъ. — 5) Занятися реформою аптикарства а особливо старатись о то, щобы кождый практикантъ аптикарскій, вступаючи до практики, мавъ ббльше образованье.

На суботнѣшнбмъ засѣданю комисіи економичнои по нарадѣ надъ управильненьемъ границѣ бдъ стороны Румуніи, прийшовъ на порядокъ дневный законъ о піяньствѣ. Пос. Шуклье промовлявъ затымъ, щобы предложенье правительства взяти за пбдставу до спеціяльнои нарады, бо піяньство ширится въ страшный способбъ. При нарадѣ надъ поодинокими параграфами выступивъ бнъ противъ того, що политичнымъ властямъ краевымъ може бути дозволено робити выимку и назвавъ §. 5, приказуючій замыкати шинки въ недѣлѣ и свята, драконьскимъ. Противъ закона промовлявъ ще пос. Сохоръ а за закономъ пос. Просковецъ.

Въ комисіи промысловбй постановлено для справы запомоговыхъ касъ гбрничихъ (Bruderladen) покликати знатокбвъ и послухати ихъ погляду. На знатокбвъ мають бути покликанй чотири робботники гбрники, одинъ представитель гбрництва, по одному знатоковы зъ копалень солы и галицкихъ копалень нафты а на послѣдокъ сов. Каанъ яко фаховый въ справѣ убезпечень и проф Геслеръ.

Зъ Вѣдня доносять до „Politik“, що становище Полякбвъ супротивъ нового закона о податку бдъ оковиты въ послѣдныхъ дняхъ значно полѣпшилося. Лишь незначна меншбсть выступаѣ все ще остро противъ нового закона и въ суботу агитовала за тымъ, щобы збрався пбдкомитетъ, котрый мавъ-бы рѣшити чи треба скликати ширшу анкету чи нѣ. Цѣль ясна Радикальнй польскй елементы выволѣкли внесенье пос. Менгера, поставлене въ комисіи, и хотять тымъ способомъ проволѣкати справу. Ббльшбсть на то не згодилася бо коло польске приходить теперь до переконаня, що законъ сей ѣсть конечный и середъ теперѣшныхъ обставинъ мусѣвъ-бы кождый министеръ финансбвъ наложити ббльшій податокъ на оковиту. Бдъ постановъ о контингентѣ сподѣваються такихъ мѣръ, на якй може згодитися министеръ финансбвъ на пбдставѣ досвѣду збораного въ анкетѣ, не нарушаючи закона о оковитѣ въ ёго засадахъ и цѣляхъ. Захитаня становища Дунаѣвского не бажають самй Поляки, бо знають, що дальшій ихъ опбръ выкликавъ-бы зовсѣмъ иншй наслѣдки.

——

Нѣмецкй газеты лютяться дуже на тыхъ послбвъ, що выслали адресу еп. Стросмаѣрови и доказують теперь, що ся манифестація була выкликана лишь пбдступомъ словеньского посла Витезича, котрый предложивъ посламъ до пбдпису адресу написану по словеньски, котрои пбдписуючй не розумѣли.

Выѣздъ гр. Кальнокого до Пешту стоить — якъ догадуються у Вѣдни загально — въ звязи зъ якимись новыми предложеняма въ справѣ болгарскбй. Кажуть именно, що гр. Кальноки мавъ предложити цѣсареви якйсь новй условія, пбдъ котрыми Австрія могла-бы згодитися на приступленье до спбльнои акціи въ Константинополи въ справѣ болгарскбй. Говорять такожь, що нѣмецкій амбасадоръ въ Константинополи мавъ дати Портѣ до зрозумѣня, що наколи-бъ султанъ не схотѣвъ вдоволити жаданямъ Россіи, то она буде уважатися звбльненою бдъ зъобовязань супротивъ него, выплываючихъ зъ берлиньскои угоды и пошукаѣ сатисфакціи не въ Болгаріи, де не хоче нарушати европейского мира, але въ Малбй Азіи. Може бути що въ звязи зъ сею поголоскою стоить такожь и вѣсть, котру подаѣ „Gauloi“ именно, що Россія думаѣ выповѣсти берлиньску угоду. До того самого мабуть бдносяться такожь наспѣвшй нынѣ вѣсти, що Нѣмеччина робить велику прессію на султана, щобы бнъ згодився на предложенье Россіи.

Якъ то вже коротенько донесла наша телеграма зъ суботы, одержало болгарске правительство вѣсть зъ Константинополя, що Порта постановила не робити нѣякого кроку въ справѣ жаданя Россіи, предложеного пос. Нелидовомъ, доки Австрія Англія и Италія не згодяться такожь на тй жаданя; въ Константинополи уважають однакожь таку згоду зграданых повыше державъ за неможливу. Въ турецкихъ кругахъ правительственныхъ думають, що закимъ бы мало наступити заявленье, що правительство кн. Фердинанда и въ загалѣ теперѣшный станъ въ Болгаріи ѣсть незаконный, то мусѣла-бы ще передъ тымъ збратися анкета, котра мала-бы розслѣдити причины сеи незаконности и мусѣла-бы сягнути ажь до того часу, въ котрбмъ кн. Александеръ Батенбергскій бувъ змушеный зложити корону. Наколи бъ вѣсть ся, котру впрочбмъ „Kreuzztg.“ и „N. fr. Presse“ подають однозвучно, була правдивою, то бувъ-бы ее лишь доказъ того, що звѣстно цѣлому свѣтови а именно, що Порта умѣѣ по майстерски проволѣкати всякй справы дипломатичнй. Кблько жь то часу буде потреба, щобы залагодити остаточно справу болгарску! Насамперед треба скликати анкету — що прецѣ такожь не такъ скоро можна зробити, котра бы занялась насамперед розслѣдженьемъ незаконности правительства кн. Фердинанда. До того потребувала-бы она дуже богато часу, бо мала-бы величезный матеріялъ до розслѣдженя — все що сталось бдъ абдикаціи кн Александра Батенбергского ажь до выбору Фердинанда Кобургского. Що сѣмъ бдбувались-бы имовѣрно вже на пбдставѣ готового реферату нарады надъ самымъ заявленьемъ незаконности. Бдтакъ наступило-бы заявленье, зъ котрого кн. Фердинандъ не робивъ-бы собѣ имовѣрно нѣчого. То могло-бы статись опбсля причиною до скликаня европейскои конференціи и т. д. in dulce infinitum, а залагодженье справы болгарскои, коли-бъ такъ зависелo бдъ Туреччины, могло-бы безпечно почекати добрый десятокъ лѣтъ. Впрочбмъ коли-бъ навѣть и такъ сталося, що всѣ державы згодились-бы на предложенье Россіи и спбльно дали мандатъ Портѣ заявити кн. Фердинандови що ёго правительство ѣсть незаконне, то Порта все таки не боиться — якъ доносять зъ Константинополя — нѣякихъ небезпечныхъ комплікацій, бо думаѣ що кн. Фердинандъ мбгъ-бы остатись въ Болгаріи, хочь бы и цѣла Европа признала незаконнбсть ёго правительства.

„Times“ подаѣ вѣсть зъ Константинополя, що россійскій пос. Нелидовъ зробивъ Портѣ нове предложенье въ справѣ болгарскбй. Потвердженя сеи вѣсти досп нема. Може отже бути, що Нелидовъ хотѣвъ своимъ новымъ выступленьемъ надати лишь ббльшои ваги первѣстному предложеню, а може поставивъ и якесь нове.

Зъ Константинополя доносять, що въ наслѣдокъ великого напору Нѣмеччины думала Порта предложити жаданя Россіи, але въ трохи змѣненбй формѣ. Правительство болгарске, повѣдомлене о тбмъ, просило Порту, щобы она, зважившп то, що правительство болгарске въ послѣдныхъ часахъ зъумѣло удержати въ краю спокбй и порядокъ, пбдпирала ёго а заразомъ и заявило, що мусѣло-бы бдперти всякй змаганя, стремлячй до нарушеня становища князя.

——

Въ станѣ здоровля нѣмецкого наслѣдника престола нема значнои змѣны, хочь урядово доносять, що недужому трохи лѣпше. До Санъ Ремо покликано зъ Парижа дентиста д-ра Евана, котрый маѣ оглянути горло недужого. До Берлина мали надбйти непокоячй вѣсти, але певного нѣчого не звѣстно. Цѣсарь Вильгельмъ выѣде имовѣрно въ маю до Санъ Ремо.

——

Зъ Бѣлграду доносять, що министеръ финансбвъ хоче завести въ буджетѣ якъ найббльшу ощадность, а найббльшу вагу кладе

„снисходительности“ цензуры треба завдячити, що саме теперь выйшли у свѣтъ божій двѣ такй книжки.

Однои заголовокъ ось якій:

Т. Г. Шевченко. Поэмы, повѣсти и разсказы, писанныя на русскомъ языкѣ, съ портретомъ автора. (Кіевъ 1888, стор. 744 въ 8-ку. Цѣна 4 рублѣ.)

Покбйный нашъ поетъ, якъ звѣстно, писавъ окрбмъ Дневника такожь повѣсти и оповѣданя на московскбй мовѣ. Но дивна доля постигла ёго творы, написанй не на рбднбй мовѣ: нѣ одного зъ 14 творбвъ (хиба зъ выимкою двохъ и то не въ цѣлости: „Никита Гайдай“ та „Тризна“) не надруковано за житя ихъ автора. Въ тбмъ часѣ, коли украиньска ёго поема „Гайдамаки“, „Кобзарь“ та иншй творы давно зробили имя поета славнымъ на цѣлбй Украинѣ-Руси, Россіи, та по усѣхъ усюдахъ, про московскй ёго творы не вѣдавъ нѣхто окрбмъ близькихъ ёго приятелѣвъ. Ту не мѣсце говорити про причины такои появы. Скажемо тблько, що деякй зъ московскихъ творбвъ безсмертного кобзаря Руси-Украины появились друкомъ якъ разъ въ 20 лѣтъ пбсля ёго смерти, а иншй ажь въ 25—26 лѣтъ. Пбсля Шевченковои смерти, творы тй первѣстно хоронились у „душеприкащика“ поета М. М. Лазаревского, а бдтакъ перейшли до М. Костомарова, у котрого лежали повныхъ 20 лѣтъ. У сего остатного, въ наслѣдокъ ёго личныхъ безнастанныхъ праць та занять, такъ мало було вольного часу, що ёму нѣколи було занятись упорядкованьемъ и выданьемъ въ свѣтъ оставшихъ творбвъ покбйного приятеля, — и тблько завдяки инніятивѣ п. В Л. Беренштама, творы сй побачили свѣтъ божій. Въ 1881 р. надруковавъ бнъ повѣсть „Несчастный“ въ журналѣ „Историческій Вѣстникъ“, и „Музыкантъ“ въ кіевскбй газетѣ „Трудъ“; бдтакъ въ 1884 р. въ журналѣ „Кіевская Старина“ появилась повѣсть „Княгиня“, — а въ 1886 и 1887 р. тамъ такожь: „Слѣпая“, — „Варнакъ“, — „Наймичка“, — „Близнецы“, — „Художникъ“ и „Прогулька съ удовольствіемъ и не безъ морали“. Отсе саме теперь усѣ тй творы выдано въ Кіевѣ бддѣльною великою книгою, до котрои долучивъ выдавець прегарный портретъ поетбвъ. Се зовсѣмъ оригинальный портретъ, котрый ѳ скблько собѣ пригадую ще не являвъ ся въ печати. Безсмертный поетъ Украины звѣстный ббльше по портрету въ баранковбй шапцѣ (такй въ ббльшбй части и розповсюднень погрудя [бюсты] поета) и въ кожусѣ. Ту однакожь бнъ зъображеный въ цѣлый рбстъ, зъ непокрытою головою, и высоке благородне чоло придавъ особливу красу цѣлому лицю нашого кобзаря. Портретъ выконаный въ фотографичнбмъ закладѣ Шерера и Набгольца въ Москвѣ. „Своѳродкый и сильный талантъ поета, — каже выдавець въ переднбмъ словѣ, — кладе въ тыхъ творахъ особливый характеръ и робить ихъ интересною для студій литературною появою даного часу, зб взгляду на перемагаючій въ ихъ сюжетахъ народный елементъ и безприкладный по силѣ протестъ проти крепацтва, що доходить мѣсцями до болючого плачу и стону. Належить завважати, що поетъ на собѣ вынѣсъ весь гнетъ крѣпостного права, длятого що самъ выйшовъ зъ крѣпостного селяньства и тблько завдячуючи участи своихъ добродѣвъ — поета Жуковского и великого Брюлова — выкуплено ёго на волю за 10.000 рублѣвъ асигнаціями. — Очевидно въ нашбй нотатцѣ ледви можна-бъ, хочьбы коротко, подати оцѣнку кождого твору книги, заголовокъ котрои мы подали высше; но бб всѣхъ нихъ выявляѣться великій талантъ и рѣдка анализа. На пр. въ повѣсти „Близнецы“ Ш-ко неначе мимоходомъ дотыкаѣться того вплыву, якій выкликала на суспбльнбсть поява „Мертвыхъ душъ“ М. Гоголя, поява „зъ шумомъ“, якъ бнъ выражаѣться. „Библіотека для чтенія“, — а окрбмъ сего и солидней добромыслячй люде — каже бнъ — высмѣяли книжку и автора, называючи книжку неморальною, а автора прямо сѣвачемъ половы на нивѣ выхованя благороднои молодѣжи. Не вважаючи одначе на сторожѣвъ моральности — говорить бнъ — „Мертвыя души“ розлетѣлись быстрѣйше птиць небесныхъ по широкбй Росіи. Прилетѣло кблька примѣрникбвъ и въ старый Кіевъ и дебютовали, очевидно, въ университетѣ. Инспекторъ зъ невдоволеньемъ а навѣтъ зб страхомъ завважавъ, що студенты збираються въ кружки и щось читають зб смѣхомъ. Зъ початку бнъ подумавъ: певно яка небудь „каналія“ написала на мене пашквіль; но запримѣтивши, що студенты читають друковану книгу, стало ёму на серци лекше и страхъ десь пбйшовъ; и яко чоловѣкъ, що мало слѣдивъ за розвоѳмъ литературы а притбмъ не належавъ до товариства чи банды сторожѣвъ моральности, пбзнавши, що заголовокъ книжки „Мертвыя души“, — и то ще якъ кажуть „страшнй“ (душѣ), махнувши рукою сказавъ: „Нехай ихъ собѣ читають, щобъ тблько не пянствовали та на „кресты“ не ходили бконъ бити. — „Прогулька“ написана вже въ 1858 р. на 3 роки до смерти автора, що пбдписався на нѣй псевдонимомъ „Дармограй“. — Шкода тблько, що 2 творбвъ (зъ 14 писаныхъ по московски) доси не найдено, хочь про нихъ згадувала „Основа“ въ 9 книжцѣ за 1862 р.

(*Конецъ буде.*)

В Сѣчовикѣ.

на ощаднôсть въ администраціи и войску. Вчера ôдбулися въ Сербіи выборы до скупштины, але результатъ ихъ ще незвѣстный.

— —

Въ Македоніи проявляєсь зновъ якійсь небезпечный рухъ. Надъ рѣкою Олимпомъ на болгарскôй граници, появилось кôлька збройныхъ ватагъ, кожда въ силѣ 25 до 30 людей. Кажуть, що то мають бути вѣщуны недалекои ворохобнѣ. — До Цетинѣ привезено дня 3 л. марта 18 Чорногорцѣвъ, котрыхъ арештовано въ Туреччинѣ за ворохобню пôдъ Бургасомъ, а ôдтакъ выдано Чорногорѣ. Всѣхъ замкнено до вязницѣ, а незадовго має розпочатись противъ нихъ судова розправа.

НОВИНКИ

— **Загальнй зборы тов. рускихъ ремѣсникôвъ „Зоря“ у Львовѣ** ôдбулися вчора пополудни. Голова товариства п. Вас. Нагôрный повитавъ численно зôбраныхъ дѣйстныхъ и почетныхъ членôвъ товариства, згадавъ коротко про змаганя уступаючого выдѣлу, котрый старався всѣми силами побôльшити маєтокъ товариства, завести въ товариствѣ карнôсть и порядокъ, та о товарискй забавы для членôвъ „Зорѣ“. Промову сю вповнѣ потвердило ôдчитане справозданье секретаря. Въ роцѣ 1887 ôдбувъ выдѣлъ 37 засѣдань, на котрыхъ залагоджувано справы важнй для товариства. Публичныхъ вечеркôвъ було два въ великôй сали „Нар. Дому“ и одинъ фестинъ, зъ котрого половину чистого доходу 12 зр. 20 кр. призначено на кольоніи вакаційнй Въ осени ôдбувались майже кождои недѣлѣ въ комнатѣ товариства вечерницѣ, на котрыхъ выголошували поучаючй ôдчиты професоры рускои гимназіи и д-ръ Ом. Лебедовичь. На Рождество и Воскресеніє устроювавъ выдѣлъ спôльный пиръ, на котрôмъ явилися ôдпоручники польскихъ ремѣсничихъ товариствъ и многй львôвскй Русины. При нагодѣ ремѣсничого вѣча въ Краковѣ выслано тамъ двохъ ôдпоручникôвъ и они достойно заявили жизненнôсть „Зорѣ“. Выдѣлъ не призабувъ и на фахове образованье членôвъ свого товариства и зложивъ оплату за 6 ученикôвъ въ школѣ промысловôй у Львовѣ. Для членôвъ постаранося о зниженье цѣны лѣкôвъ, а хорыхъ пôдпомагано значными запомогами грошевыми. Въ 1887 роцѣ пôднесено гадку утворити хоръ зъ членôвъ „Зорѣ“, а учитель п. Бандуровичь радо занявся сею справою и пôсля єго заявленя можна надѣятись колись гарного хору рускихъ ремѣсникôвъ. Вкôнци поробивъ выдѣлъ ôдповѣднй кроки, щобы выєднати у совѣта „Нар. Дому“ обширнѣйше примѣщенье для товариства и выбрано комитетъ, котрый має занятись устроєньемъ фантовои льотеріи пôдчасъ фестину въ р. 1888. — По деякихъ формальныхъ поясненяхъ зборы приняли се справозданье до вѣдомости. — Слѣдувало справозданье касієра. Доходу було до 26 лютого 1888 року 1132 зр. 11 кр., а розходу въ тôмъ часѣ 343 зр. 99 кр., отже маєтокъ товариства 788 зр. 12 кр. Всѣ тй грошѣ умѣщенй на книжочкахъ щадничихъ „Народнои Торговлѣ“. Вкладки и вписове въ тôмъ роцѣ принесли 219·99 зр., а мѣжь розходами виднѣє 115 зр. запомоги для недужихъ членôвъ. Коли опôсля комисія контрольна, выбрана загальными зборами, найшла всѣ рахунки въ порядку, приняли зôбранй справозданье касове до вѣдомости — Библіотека товариства числить 612 книжокъ, котрй дуже радо вызичають члены товариства. — Потôмъ слѣдувала дебата надъ поодинокими внесенями и директивами для нового выдѣлу. Рѣшено для побôльшеня маєтку устроювати якъ найчастѣйше забавы, а для образованя членôвъ ôдчиты науковй. Выбрано комисію контрольну зъ трехъ членôвъ, котра бы передъ загальными зборами провѣрила рахунки касовй тай библіотеку, и здала зъ того справу. Одноголосно рѣшено заявити публичну подяку лѣкарямъ д-рамъ Сельскому, Сушкевичеви и Дубановичеви, а кромѣ того д-ра Сельского именувати почетнымъ членомъ за щире и безинтересôвне лѣченье членôвъ товариства. Такожь высказали зборы подяку редакціямъ газетъ, котрй безплатно ôдступають для товариства свои выданя, и совѣтови „Народного Дому“ за удѣленье помѣщеня для товариства. — До нового выдѣлу выбрано майже одноголосно зъ-помѣжь почетныхъ членôвъ п В. Нагôрного, о. И. Чапельского и п. А. Скородиньского; зъ-мѣжь дѣйстныхъ членôвъ пп. Ант. Щербу, Дм. Ковальского, Кучиньского, Стецькова, Данилюка и Бѣленького; на заступникôвъ пп. Федуня, Кобильника и Греняка. Выдѣлъ уконституєся въ середу на своѣмъ засѣданю. — При кôнци загальныхъ зборôвъ высказали зôбранй свою подяку пп. В. Нагôрному, А. Скородиньскому и учителеви Бандуровичеви та членови уступаючого выдѣлу п. Тиблючиньскому. О год. 7 вечеромъ зборы закôнчилися.

— **Въ Чернôвцяхъ** въ минувшôмъ тыждни ôдбулася лицитація библіотеки и рѣчей, оставшихъ по бл. п. О. Федьковичу. Товариство „Руска Бесѣда“ закупило по покôйнôмъ двѣ лѣры, деякй книжки и меблѣ. — Рѣзьбарь черновецкій, п. Кукурудза, выготовлює памятникъ для бл. п. Осипа, пôсля єго завѣщаня. Въ день поставленя памятника ôдправиться поминальне богослуженье а вечеромъ торжественный обхôдъ памяти поета заходомъ „Рускои Бесѣды“ въ Чернôвцяхъ.

— **Зъ Городенщины пишуть намъ:** Якъ довѣдуємося зъ „Дѣла“, нашого ц. к. старосту п. Масюка, перенесли зъ Городенки до Рудокъ. П. Масюкъ лишить тутъ по собѣ загальный жаль середъ интелигенціи и народу, — а тѣшитися зъ перенесеня єго буде хиба горстка „hierarchii społeczn-ои“ репрезентована тутъ кôлькома недобитками Араратскими... Интересы повѣту лежали п. Масюкови щиро на серци: всему, що служить для просвѣты, уморальненя и пôднесеня добробыту народного, ôнъ дававъ свободу розвитку и свою опѣку. Ярмарки въ найбôльшй свята рускй (на Новый Рôкъ, Стрѣтенье, Благовѣщенье, Петра и Павла, Успеніє, Димитрія и т. д.), що ôдъ давныхъ часôвъ давали властителямъ пропинаціи и жидамъ нагоду до розпоюваня люду и збираня зъ него мытъ, — ôнъ перенѣсъ на буднй днѣ торги, що мѣсто Городенка (а властиво єи бурмистръ гр. Ромашканъ) вызначило було на недѣлю, перенѣсъ на вôвтôрки; дерево, яке жидова масами держала по улицяхъ, передъ хатами, на подахъ для продажи, — на єго строгій наказъ вытранспортовано за мѣсто на торговицю, мимо завзятого опору бурмистра и бурмистровыхъ приятелѣвъ-жидôвъ. Годѣ вычислювати всего, кôлько ôнъ за короткій часъ добра зробивъ въ повѣтѣ! За те дуже не злюбивъ єго „плечистый“ бурмистръ Городенки — и по короткôмъ побутѣ въ Городенцѣ п. Масюкъ мусить ôдходити деинде. Нехай-же буде певный, що зъ собою увезе ôдъ насъ велику симпатію и щиру вдячнôсть!

— **Святкованье памяти Тараса Шевченка въ Пôдгаєччинѣ.** Выдѣлъ читальнѣ въ Заваловѣ ухваливъ обходити XXVII. роковины смерти кобзаря Тараса въ самъ день єго смерти, с. є. 28 лютого (11 марта), въ недѣлю мясопустну, вечеркомъ деклямаційно-музикальнымъ. А що окружна рада шкôльна не надôслала ще доси свого дозволу ôдступленя салѣ шкôльнои въ Заваловѣ (оно певно надôйде ажь по 11-ôмъ марта), тому выдѣлъ читальнѣ ухваливъ не просити нѣкого зъ окрестности задля недостачѣ мѣсця и лише самй члены читальнѣ будуть се торжество святкувати. Прикро се для Завалôвянъ, бо они радй побачити у себе гостей сусѣдôвъ! — Въ Пôдгайцяхъ ôдбудеся дня 25 л. марта въ сали касиновôй вечерокъ деклямаційно-музикальный въ память смерти Т. Шевченка при спôвъудѣлѣ хору завалôвского. Програма буде оповѣщена пôзнѣйше.

— **Выдѣлъ тов. „Академичне Братство“** взыває всѣхъ давныхъ своихъ членôвъ, що ще не сплатили своихъ довгôвъ, щобы поспѣшили зъ сплатою найдальше до 15 цвѣтня с. р. Въ противнôмъ случаю подасться ихъ имена до загальнои вѣдомости.

— **Зъ нагоды цѣсарского ювилею** рада повѣтова въ Жидачевѣ ухвалила 1000 зр. на реставрацію церкви и костела; рада пов. въ Перемышли ухвалила давати 200 зр. що року на запомоги при будовѣ церквей и шкôлъ, а рада мѣста Перемышля постановила оснувати дôмъ притулку для 30 бѣдныхъ мѣщанъ и ôдкрыти єго торжественно д. 2. грудня с. р.

— **П. Цѣхоцкій**, членъ товариства „Ґвязды“, що то бувъ увязненый за побитье п. Масловского, редактора „Przegląd-у“ одержавъ актъ обжалованя о злочиньство зъ §. 98 зак. кар.

— **Вп. о. Карпъ Винтонякъ зъ Бужка** въ Золочѣвщинѣ доносить нашôй Редакціи, що въ тамошныхъ сторонахъ голосно говорять, мовь-то ôнъ разомъ зъ о. Д. Танячкевичемъ зъ Закомаря єсть авторомъ дописи „Зъ Золочѣвщины“ въ ч. 6 „Дѣла“, де пôдъ заг. „Чому зовуть нашь край „Halb-Asien?“ описано п. Каз. Яворского, властителя села Острôвчика, сына презеса „koła“ польского. Въ интересѣ правды уважаємо своимъ обовязкомъ заявити, що о. Карпъ Винтонякъ (рôвно якъ и о. Д. Танячкевичь) не єсть авторомъ тои дописи. Походить она ôдъ иншои особы.

— **Заразу** писка у ратиць и худобы сконстатовано въ Хмѣлискахъ и Клекотовѣ, пов. скалатского и въ Держевѣ, пов. жидачѣвского.

— **Вѣкъ звѣздъ.** Недавно мавъ въ Парижи на загальныхъ зборахъ академіи парискои славный астрономъ Iaussen ôдчитъ о вѣцѣ звѣздъ. Ôнъ твердить, що звѣзды, подôбно якъ земля, охолоджуються що-разъ бôльше въ своихъ розжареныхъ масахъ а тымъ самымъ тратять и на свѣтлѣ, — то дасться доказати спектроскопомъ. Въ тôй дорозѣ можна оцѣнити, котра звѣзда знаходиться доперва въ початкахъ свого розвитку, а котра поступила дальше. Спектроскопъ поучає насъ не лишь о хемичнôмъ складѣ тѣлъ небесныхъ але и о ихъ температурѣ. Коли тѣло небесне єсть лише розôгрѣте, а не єсть въ станѣ розжаренôмъ, то спектроскопъ не выкаже промѣня свѣтячого, а лишь барвы темнй або темно червонй. Тѣло-же жарѣюче выказує промѣня свѣтячй, а чимъ бôльше суть жарѣючй, тымъ выразнѣйше выступлять барвы пурпуровй. Выходить зъ того, що тѣло небесне, богате въ своѣмъ спектрумъ въ барвы пурпуровй, має ще дуже высоку температуру. Такихъ звѣздъ єсть въ просторахъ небесныхъ число дуже велике; суть то тй, котрыхъ свѣтло выдаєсь нашому оку бѣлымъ або синявымъ. Зъ помежи нихъ єсть найбôльше яркій Сиріюсъ, найблизша ôдъ насъ по сонци звѣзда стала. Знаходиться ôнъ, якъ вѣдомо, въ продовженю линіи, котра лучить три звѣзды, званй Косарями, але въ продовженю до заходу, отже назадъ. Єго спектрумъ показує, що ôнъ єсть обведеный величезною атмосферою водороду, котра заслонює всякй иншй промѣня въ образѣ спектральнôмъ. Єго захованье взглядомъ спектроскопу показує, що ôнъ єсть сонцемъ въ повнôй силѣ своєи дѣяльности. Подôбнй обявы дослѣджено при всѣхъ майже перворядныхъ звѣздахъ, котрй даються видѣти безъ телескопу. У звѣздъ другорядныхъ выказує спектрумъ вже значне згущенье ихъ матеріи; замѣсть атмосферы чистого водороду, суть въ нихъ уже слѣды пары металичнои, котрй даються вже дослѣдити и въ атмосферѣ нашого сонця; много звѣздъ, коли вôльно такъ сказати, пережило вже свою молодôсть, а починають старѣтись. Нема въ нихъ вже того блеску, того бѣлого свѣтла, котрымъ ôдзначаються звѣзды перворяднй, а декотрй зъ нихъ прибрали вже барву жовтаву або помаранчеву. Кромѣ сонця належать до нихъ: Альдебаранъ (въ продовженю линіи, потягненои ôдъ Косарѣвъ до всходу, отже напередъ), Арктуръ (въ продовженю двохъ крайныхъ звѣздъ дышля ôдъ Воза) и иншй. Можна означити звѣзды, котрй въ своѣмъ розвитку поступили ще дальше и ще бôльше охолодли. Барвы пурпуровои, того знаку температуры высокои, не выказує ихъ спектрумъ майже зовсѣмъ, а натомѣсть суть променѣ барвъ темныхъ, котрй вказують на атмосферу згущену и збиту. Ихъ спектрумъ має за то барвы темно-помаранчевй, котрй переходять часами въ темно-червонй, а до тыхъ належить велика звѣзда въ Оріонѣ, Бетайґайце, котра знаходиться межи Косарями а Молочною дорогою.

— **Дрôбнй вѣсти.** Громады Улицко-Середковичь и Улицко-зарубане одержали ôдъ цѣсаря 100 зр. на будову школы. — Въ парни жидôвскôй въ Бôбрцѣ утопився въ басенѣ зв. „миква“ зарôбникъ Яць Н. зъ Долинянъ. — До пôдгаєцкои рады повѣтовои выбраный при доповняючôмъ выборѣ зъ бôльшихъ посѣлостей, п. Юл. Єловицкій, властитель дôбръ. — „Kurj. Lw.“ доносить, що въ Микуличинѣ, пов. надвôрняньского убили братя Кирило и Дмитро Росиньскй та Иванъ Волощукъ дѣвку Анну Мелницку. Убита Анна була дуже спокôйна и роботяща и звыкла убиратись по мужески, бо якъ казала, въ такôмъ уборѣ выгôднѣйше при роботѣ. Убійцѣ збыткувалися надъ своєю жертвою, бо кромѣ поломаня рукъ и розбитя чашки выдовбали ѣй очи. Двѣ иншй невѣсты, що мешкали разомъ зъ Анною, такожь ледви могли утечи передъ дикими убійцями. Жандармы ôдставили злочинцѣвъ до суду. Найстаршій зъ нихъ має 23 лѣтъ. — Въ громадѣ Олеши, пов. товмацкого, 29 н. ст. лютого одна жѣнка, мати троихъ дѣтей повернувши зъ весѣля по пяному до дому, застала мужа спячого и сокирою два разы зарубала єго въ голову а два разы въ лице; до чого горѣвка допровадила!

Вѣсти зъ Аеп. Львôвскои.

Въ пропозицію принятй оо: на Дубравку I. Титъ Березовскій зъ Дубравки, II Ом. Левицкій зъ Долины и III Петро Чикалюкъ зъ Зборы; на Щуровичѣ, дек. колоѣвского, лишь Мих. Громадка, там. завѣдатель.

Именованй ôдноручниками до шкôльныхъ радъ окружныхъ оо.: Игн. Губчакъ, деканъ калускій, въ Калуши, а Мих. Лотоцкій, деканъ бродскій, въ Бродахъ.

Митр. коисисторія вставилася до президіи намѣстництва о згоду на канон. институцію о. I. Сологуба на Залôзцѣ.

Завôзваный до кан. институціи о. Вол. Яновичь на Луку, дек. журавеньского.

Принятый до заведеня дякôвского при церкви архикатедральнôй у Львовѣ Ник. Юркôвъ, на мѣсце Луки Климкова.

Вѣсти зъ Еп. Перемыскои.

Именованй ôдпоручниками до шкôльныхъ радъ окружныхъ оо: Юл. Низовый зъ Завадова въ Яворовѣ, Волод. Комарницкій, деканъ комарняньскій, въ Рудкахъ; Ал. Нестеровичь, деканъ самбôрскій въ Самборѣ; Гр. Копистяньскій, м.-деканъ мушиньскій, въ Грибовѣ и Іос. Лѣсковацкій зъ Мостискъ въ Мостискахъ.

Господарство торговля и промыслъ.

— **Справозданье „Банку рôльничого“** зъ дня 2 л. марта: Мимо трохи прихильнѣйшои тенденціи на декотрыхъ торгахъ заграничныхъ, рухъ въ торговли збôжевôй не мôгъ оживитися а въ виду безъустанно непевнои ситуаціи политичнои и досыть значныхъ запасôвъ въ краю, ôдбирателѣ держаться выжидаючо. Продажь насѣня якъ конюшины и т. д. дуже трудна. Нынѣ нотовано за 100 кильо loco Львôвъ: Пшениця готова 6·30 до 6·80; жито готове 4·40 до 4·70; Овесъ 4·30 до 4·85; Ячмѣнь 4 до 6·10; рѣпакъ 10 до 10·25; горохъ 4 до 8·50; вика 4·50 до 5; кукурудза 4·25 до 5; конюшина червона 25 до 38; оковита за 10 000 литр. 24·50 до 25 зр.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** П. Людвикъ Вербицкій именованый центральнымъ инспекторомъ зелѣзницѣ Черновецко-Ясскои на всѣхъ шляхахъ сеи зелѣзницѣ.

— **Конкурсы.** Въ Яворовѣ опорожнене мѣсце адъюнкта суду повѣтового въ IX клясѣ ранги; речинець до 20 л. марта с. р.

Послѣднй вѣсти.

Зъ Россіи одержуємо вѣдомôсть, що въ Петербурзѣ полиція мала дослѣдити якйсь познаки приготовуваного на 1-го марта нового атентату на царя. Близшй данй поки-що не звѣстнй, але то фактъ, що въ наслѣдокъ того дослѣду полиціи пôйшла въ Петербурзѣ, въ Кієвѣ и въ иншихъ мѣстахъ велика нагôнка полиційна. Всюды починено дуже много ревизій и поарештовано богато людей, особливо студентôвъ, розумѣєся невинныхъ. (Ся вѣсть, одержана нами зъ Россіи, безперечно стоить въ звязи зъ оногдѣшнымъ донесеньемъ вѣденьского бюра „Corresp. de l' Est“ про арештованя студентôвъ университдту св. Володимира.)

Телеграмы „Дѣла“.

Берлинъ 5. марта. „Montagsblatt“ доносить, що кн. Фердинандъ Кобургскій носиться зъ гадкою перейти на православіє. Мимо того Россія не признала-бы єго княземъ Болгаріи, бо на дѣлѣ князь думає пôдчинити Болгарію папѣ.

Пештъ 5. марга. На зелѣзници коло Гатванъ на Угорщинѣ стовкнувся поѣздъ особовый зъ тягаровымъ, при чѣмъ одинъ машинисть погибъ на мѣсци а два палячѣ смертельно раненй.

Римъ 5 марта. Наспѣла тутъ вѣсть зъ Массавы, що Абессинцѣ збираються въ Ґура въ значнôй силѣ а войска италійскй побоюються нападу кождои хвилѣ.

Берлинъ 5 марта. Кн. Вильгельмъ має завтра выѣхати зъ Санъ Ремо назадъ до Берлина. Пôсля урядового заявленя нема и бесѣды о тôмъ, щобы наслѣдника престола можна теперь привезти до Берлина.

Букарештъ 5 марта. Цѣлый кабинетъ подався до димисіи. Приватнй вѣсти голосять, що король думає приняти димисію кабинету и поручити утворенье нового кабинету кн. Ґика, котрый належить до партіи, що хотѣла-бы вести анти-россійску политику.

Мадритъ 5 марта. Розпущено тутъ поголоску, що королева-регентка думає абдикувати. Вѣсть ся єсть неправдива. Редакціямъ газетъ, котрй ширили ту поголоску, выточено процесъ.

Вѣдень 5 марта. „Montagsrevue“ доносить, що цѣсарь Вильгельмъ перестудився и занедужавъ легко, въ наслѣдокъ чого не мôгъ, якъ звычайно, показатися въ звѣстнôмъ историчнôмъ ôкнѣ.

НАДÔСЛАНЕ.

Позаякъ Всеч. Духовеньство наше дає звычайно въ часѣ св. Великого Посту **ЄВАНГЕЛІОНЫ** до переплету, то звертаю ласкаву увагу Єго, що я заосмотривъ моє переплетниче заведенье въ найлучшй переплетничй машины и знаряды та дуже хорошй матеріялы, для того могу вдоволити всѣмъ, навѣть дуже вышуканымъ вымогамъ. Приймаю отже до переплету **ЄВАНГЕЛІОНЫ** за рôжнй, навѣрно дуже умѣркованй цѣны, а то въ рôжноцвѣтну кожу, всѣлякй оксамиты, бляху и т. п. Образки (иконки) на Євангеліоны даю на желанье, або металевй, або на блясѣ и порцелянѣ (емаліи) мальованй. Ôдновляю и доповняю также старй окутя и украшеня на Євангеліонахъ. До кождого Євангеліона додаю на желанье, польстровану скринку и рôзноцвѣтнй ленты зъ золотыми френзлями. Выготовляю также **Книги братствъ церковныхъ,** старшихъ и молодшихъ, по **3 зр., 5 зр.** и **8 зр.**, маю на складѣ **МОЛИТВЕННИКИ** въ рôзныхъ форматахъ и въ рôзныхъ парадныхъ и скромныхъ переплетахъ, такожь **„Помяники усопшихъ“** по цѣнѣ **2 зр. 50 кр., 4 зр.** и **6 зр., „Книги братствъ тверезости“** по **2 зр., 3 зр.** и **5 зр.,** приймаю до переплету всѣ **церковнй книги** и додаю на желанье, до **Литургиконôвъ** на мѣсце знищеныхъ, **новй** литургіи св. Іоанна Златоустого, — такожь всѣлякй свѣтскй книги, метрики, протоколы, карты (мапы) и т. инше. О **скоре** надсыланье Євангеліонôвъ прошу, щобы я мôгъ тіи-жь передъ Страстною Седмицею выготовити и розôслати.

Зъ глубокимъ поважаньемъ:

МИХАЙЛО СПОЖАРСКІЙ

переплетчикъ, въ домѣ Ставропигійского Института во Львовѣ.

2361 2—3

Вôзванье.

Комитетъ церковно-парохіяльный въ Плотичи взыває сницаря п. **Іосифа Ключевского**, незнаного зъ мѣсця перебуваня, абы роботу коло нашои церкви, до котрои обовязався, выконавъ, бо полишеный зъ єго руки до позолоченя и мальованя иконостаса и престола Іоанъ Федусевичь зъ Губиня, взявши ôдъ комитету часть грошей, до роботи цѣлкомъ не явився, хотяй уже цѣлый рôкъ минувъ. На вѣдомôсть чекаємо до 14 днѣвъ.

Комитетъ церк.-парох. въ Плотичи, почта Ходачкôвъ великій.

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночй) пл. Галицкій 14.
Дръ Е Лебедовичь (нед. внутрѣшнй и очнй) ул. Корняктôвъ (Нар. Дôмъ.
Д-ръ I Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Аптики: 2292

З. Рукеръ ул. Кракôвска.

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краєвый ул. Костюшки (будынокъ соймовый).
Банкъ гипотечный пляцъ Галицкій.
А Шеленбергъ (конт вымѣны) ул. Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лилієнъ (конт. вымѣны) ул Гетьманьска 6.

Готелѣ и Реставраціи:

Готель францускій и рест. швехатска пл. Маріяцкій.
Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Кракôвска 9.

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устыяновичь, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4.

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
I. Косткевичь (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склепы:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгнеръ (найтаншій магазинъ галантерійный, ул Галицка 16
А. Гальскій (товары зелѣзнй) пляцъ Маріяцкій 9.
Стахевичь и Абрысовскій (матеріи на сукнѣ) Ринокъ 32.
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

I. Н. Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20.
Вольфъ Чоппъ (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ) ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничй:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигіи).

Вытягъ зъ розкладу ѣзды зелѣзниць державныхъ

важный ôдъ 1 жовтня 1887.

Ôдѣздъ зô Львова: О 6 год. рано до Гусятына; — о 6 год. 10 мин. рано до Лавочного, Будапешту, Стрыя; — о 11 год. 27 мин рано передъ полуд. до Стрыя, Хирова, Станиславова; — о 12 год. 02 мин. въ полудне до Гусятына; — о 7 год. 44 мин. вечеромъ до Стрыя, Хирова.

Приѣздъ до Львова: О 1 год. 15 мин. въ ночи зъ Будапешту, Стрыя, Лавочного, Станиславова, Хирова; о 8 год. 39 мин. рано зъ Хирова, Стрыя; — о 3 год. 10 мин. по полудни зъ Гусятына; — о 4 год. 15 мин по полуд. зô Станиславова, Хирова, Стрыя; — о 9 год 43 мин. вечеромъ зъ Гусятына.

Плякаты зъ розкладомъ ѣзды на линіяхъ галицкихъ можна дôстати на стаціяхъ зелѣзниць державныхъ по 6 кр. 2238 17—?

БАТРА,

литературный Збôрникъ **Василя Лукича**, выданый коштомъ членôвъ руского касина въ Стрыю на дохôдъ того-жь, вже появилась въ розпродажи. Цѣна 1 примѣрника, зъ пересылкою рекоменд. **1 зр. 50 кр.** Замовляти можна черезъ часописи рускй або вôдносячись впростъ до Выдѣлу касина.

Фабрика машинъ до праня бѣля.

Выпробовавши основно машины до праня бѣля отворивъ я фабрику зъ рôчною доставою 2.000 штукъ

Машины мого выробу суть звыклои конструкціи, вельми тревалй. бо можуть служити и 20 лѣтъ, перуть дуже легко, красно и скоро, заощаджують о половину мыла и дровъ, а надовсе часъ, бо замѣсть 2 або 3 днѣвъ звычайного праня въ баліи, переся теперь на машинѣ 4 або 6 годинъ.

Выслѣдъ пробы, що ôдбулася въ моѣмъ помешканю, єсть слѣдуючій:

Бѣля домового 165 штукъ. О год. 2 зъ полудня ставъ я самъ до машины, а о год. 8 вечеромъ бувъ я готовый зъ праньемъ и фарбованьемъ; рано на пôдъ. По высушеню и выпрасованю було бѣлье далеко бѣлѣйше, чимъ ôдъ праня руками.

Докладно переглянувши бѣлье, **не було нѣ одного роздертя, тому прошу Впов. Панѣ безъ упередженя и зъ цѣлымъ довѣріємъ** мостити дорогу новôй машинѣ, котра побôчь машины до шитя, стане необходимымъ артикуломъ въ кождôй родинѣ

Цѣна однои машины до праня бѣля 35 зр.

Приладъ до вытисканя воды зъ бѣля 15 зр.

ЮСИФЪ ИВАНИЦКІЙ

2352 4—6 *механикъ у Львовѣ въ готели Жоржа.*

Русинка,

сирота по священнику укôнчивши 8 клясу выдѣлову, пошукує мѣсця учительки на село — найрадше въ домѣ священика.

Близша вѣдомôсть въ Администраціи Дѣла. 2366 1—3

ВПрепод. Отцямъ и Впов. рускôй Публицѣ залучаю сердечну подяку за удѣленье образôвъ церковныхъ и всякихъ иншихъ праць входячихъ въ обємъ малярства до выконаня. Рôвно-жь и на дальше уклôнно прошу о ласкаву память и замовленя на адресу пôдписаного. 2337 8—10

Остаю зъ глубокимъ поважаньемъ

Теофиль Копыстыньскій,

Львôвъ, ул. Кракôвска ч. 20.

Фабрика въ р. 1782 заложена.

СТАРКА

зъ ц. к. упр. фабрики ликерôвъ, розол. и оцту **І. А. Бачевского** ц. к. придворного доставника у Львовѣ.

Марка	въ фляшцѣ à 3/4 литр.	Цѣна.
*	зр.	—·70
* *	„	—·90
* * *	„	1·00
1860	„	1·20
1850	„	1·50

СТАРКА ЛѢЧНИЧА

зъ р. 1840	зр.	2·50
зъ р. 1830	„	3.00

Ôдъ коли заложена фабрика, с. є. бôльше якъ ôдъ столѣтя, найбôльше заходу було вырôбъ житнои ***СТАРКИ***, такъ въ краю якъ и за границею вельми цѣненои, улѣпшити и поручаю тую-жь яко напитокъ о знаменитôмъ и нѣжнôмъ, а лагôднôмъ смаку, котрый тысячѣ моихъ Впов. ôдбирателѣвъ уживає замѣсть **COGNAC-У**. Продуктъ сей вывожу въ значнôй скôлькости до *Нѣмеччины, Италіи, Румуніи и до Орієнту, а въ Австро-Угорщинѣ* сей рôдъ выключно числить тысячѣ ôдбирателѣвъ.

Найдогôднѣйше спроваджати СТАРКУ почтою въ пакетахъ à 5 кильо, маючихъ 2 фляшки. 2361 1—52

ЛІЯРНЯ ДЗВОНÔВЪ
АНТОНІЯ СЕРАФИНА

въ КАЛУШИ, почта и стація желѣзницѣ тамже.

Получивши на власнôсть по старôй фирмѣ „Ивана и сына Серафина“ „Ліярню дзвонôвъ“ въ Калуши, ôтзначену срѣбнымъ медалемъ заслуги, листомъ похвальнымъ и признаньемъ на выставѣ тов. им Качковского въ Коломыи (якъ о тôмъ свого часу газеты доносили, — маю и теперь на складѣ **готовй дзвоны**, выконую скоро замовленя и пріймаю старй або ушкодженй дзвоны до переливаня за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи всѣмъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за всѣ дотеперѣшнй замовленя въ давнѣйшôй спôльнôй а теперь моѣй власнôй **ліярни дзвонôвъ** прошу о ласкавй замовленя такъ на поодинокй новй дзвоны якъ и на цѣлй групы. За тревалôсть матеріялу и гармоничный звукъ моихъ дзвонôвъ ручу и для того осмѣляюся припоручати ихъ Вп. П. Т. публицѣ

2327 4—24 Съ глубокимъ поважаньемъ

Антоній Серафинъ.

А. РОЗМАНИТЪ
КРАКÔВЪ

ФАБРИКА ПАРОВА

Цикоріи, Сурогатôвъ кавы и Кавы фиговои

Выробляє зъ сырого продукту власнои плянтаціи всякй роды цикоріи и штучнои кавы, котрй ôдзначаються богатствомъ частей поживныхъ а такожь знаменитымъ смакомъ и запахомъ. 2286 15—0

Фабрика поручає передовсѣмъ:

Сурогатъ кавы въ коробкахъ (шуфлядкахъ).
Сурогатъ кавы въ склянкахъ
Шротову каву француску Розманита.
Цикорію кракôвску гôрку.
Каву фигову.
Цикоряну каву перлову. (Новôсть!!)
Каву кракôвску добôрну въ скриночкахъ.

Набути можна у всѣхъ важнѣйшихъ склепахъ.

Закладаюся

за всяку цѣну, що жаденъ зъ моихъ конкурентôвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжь для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій краєвыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мôй богатый складъ такъ 1962 Веч. Духовеньству 67

Замовленя въ мѣсци и зъ провинціи выконують ся точно и ретельно. На жаданье высылаю взоры даромъ и франко

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужескои одежи гуртомъ и подрôбно.

Львôвъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложеный 1848.

UMRATH & COMP. PRAG-BUBNA

УНИВЕРСАЛЬНЙ ПЛУГИ

цѣлй зъ зелѣза и стали доставляють найлѣпшй и найтаншй

УМРАТЪ и Комп.,

ФАБРИКА МАШИНЪ ГОСПОДАРСКИХЪ

2313 ***Прага-Бубна.*** 5—?

Филія у Львовѣ пôдъ власною фирмою

Каталоги на жаданье даромъ.

ПЕТРО КРОКЕВИЧЬ

аптикарь въ Краковѣ

улиця Баштова при плянтахъ (рôгъ Ринку Клепарского)

поручає власнй выробы

яко правдиву одиноку добычь найновѣйшихъ часôвъ, приносячу хорому неоцѣненй, спасеннй користы, о чѣмъ свѣдчать щоразъ численнѣйшй признаня похвалы и т. п., якъ неменше посвѣдченье лѣкарске, а именно:

До Высокоповажаного пана Петра Крокевича, аптикаря у Краковѣ.

Выробы фармацевтичнй Пана Петра Крокевича, аптикаря пôдъ Львомъ у Краковѣ, пôсля предложеныхъ менѣ приписôвъ лѣкарскихъ зробленй, не мѣстять нѣякихъ шкôдливыхъ складникôвъ и въ ôдповѣдныхъ немочахъ ужитй, дуже успѣшно дѣлають.

Д-ръ Юровичь.

У Краковѣ дня 23 липня 1887. докторъ всѣхъ наукъ лѣкарскихъ.

Вино хинове, средство лѣчниче, взмагаюче силы, стравнôсть, надзвычайно поручане, особливо у женщинъ слабосильныхъ, блѣдыхъ и т п

Вино хинове зъ зелѣзомъ, поручане молодымъ особамъ для осягненя зросту и розвою тѣла, надає крови силу, збôльшаючи скôлькôсть тѣлокъ крови, змôцняючи жолудокъ пôдносить апетитъ, лѣчить загальнй ослабленя, блѣдачку и т. п., а одиноке для реконвальесцентôвъ по хоробахъ горячковыхъ вынищаючихъ.

Вино зелово-ромбарбарове, вытягъ винный зъ правдивого корѣня Ревеня хиньского (Radix rhei chinensis) и зелъ, збôльшаючихъ рухи хробачковй кишокъ черезъ то легко розвôльняюче; знамените въ затканяхъ, часто повтаряючихъ-ся здутяхъ, довготреваючôмъ катарѣ, дванацятницѣ и въ упорчивôй жовтачцѣ.

Вино зелово-пепсинове, вытягъ зъ зелъ краєвыхъ и найлѣпшои пепсины de Rostock, одиноке успѣшне средство пôдносяче травленье, розпускаюче бѣлко, затымъ одиноке въ нестравности, хроничныхъ катарахъ жолудка або на тлѣ туберкуличнôмъ атоніи кишокъ у людей старыхъ, дуже помôчне у дѣтей зле ôдживлюваныхъ, анемичныхъ и шкрофуличныхъ.

Амигренъ, незрôвнана помôчь въ сильнôмъ болю головы. Ложочка ôдъ кавы зажита успокоює найсильнѣйшу мигрену.

Кальльонъ, одиноке средство на найстаршй и найдолегливѣйшй нагнѣтки. По насмарованю нагнѣтокъ сейчасъ перестає болѣти, а въ 24 годинахъ ôдпадає безъ найменшого болю.

Хильоль, лагодить по кôлькоразовôмъ ужитю найбôльшй болѣ ревматичнй пострѣлы, подагру и т. п

Сарсапариліянъ зъ корою хиновою, узнаный яко найлѣпше средство въ немочахъ походячихъ зъ зôпсутя сокôвъ и зъ ôдти повстаючого вадливого складу крови, въ недокровности и т. п.

Зѣлье грудне зô свѣжихъ, лѣчничихъ зелъ волоскихъ, котрй вже неразъ навѣть въ прикрыхъ розличныхъ выпадкахъ слабости давали надсподѣване полѣпшенье терплячому, то въ слабостяхъ грудныхъ то легкихъ, противъ астмы, всякои душности и т п. Усувають они тяжку дыхавицю, всякй закатареня легкихъ и грудей, зафльегмленя, кольки въ грудехъ, упорчивый кашель и т п Цѣна зр. 1·20

Сиропъ грудный при тяжкихъ або застарѣлыхъ немочахъ, уживаный буває рôвночасно зъ зѣльемъ льоретаньскимъ противъ сухотъ и слабостей грудныхъ и легкихъ и т. п Цѣна 2 зр

Кроплѣ жолудковй. Средство знамените и незрôвнане у всѣхъ слабостяхъ жолудка Цѣна 35 кр. 2068 25—0

Замовленя выконуєся ôдворотною почтою.

Зъ численныхъ подякъ наводимо ось тй:

Высокоповажаный Пане Аптикарю!

Бажаю, щобы кождому хорому такъ знаменитый успѣхъ давали лѣки зъ Вашихъ выробôвъ, якъ моѣй женѣ, котрй надсподѣвано успѣшно дѣлали и прошу о надôсланье менѣ ще Амигренъ и капель жолудковыхъ.

Пшôвъ д 3 липня 1887 р Зъ поважаньемъ *Леопольдъ Коваликъ* (Рыбникъ, Oberschlesien).

Высокоповажаный Пане!

Узнаю дѣйстну успѣшнôсть Вашихъ выробôвъ, досвѣдчивши на собѣ

Се посвѣдчаю ретельно. Зъ поважаньемъ

Schönpriesen b. Aussig 25 мая 1787 р. *Новаковскій* директоръ фабрики цукру.

Вп Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви въ Краковѣ.

Страдаючи ôдъ пôвтора року на сильный, невылѣчимый кашель, сполученый зъ рôзными тяжкими недугами, мимо тутешныхъ радъ лѣкарскихъ чувся я безъ надѣѣ житя, а яко отець кôлькоро дѣтей, хапаючись вкôнци рôзныхъ способôвъ до поратованя здоровля, случайно зъ порады чужои приязнои менѣ особы уживъ я „Зѣля грудного“ выробу аптикаря Вповажаного Пана Петра Крокевича, и по ужитю чотырохъ пачокъ „Зѣля грудного“ и Сиропу ôдзыскавъ цѣлковито здоровлье, могучи о власныхъ силахъ уже працювати и тымъ чиномъ бодай частину щастя дѣтемъ моимъ удѣлити. Чуюсь тому спонуканымъ заявити найщиршу вдячнôсть Вповажаному Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви мѣсцевому, за вырôбъ „Зѣля грудного“, бо житье моє лишь ужитю того Зѣля завдячую.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Кракôвъ, дня 28 мая 1886 р *Михаилъ Трыбальскій*, друкарь литографичный.

Высокоповажаный Пане!

Вычитавши зъ газетъ дня 28 мая с. р. подяку Вамъ Вповажный Пане, а почуваючись зарôвно до обовязку вдячности, маю честь тую-жь въ высокôй степени заявити Вамъ, Вповажный Пане, бо Ваше „Зѣлье грудне и Сиропъ“, и въ загалѣ Вашй выробы не лишь менѣ самому але дуже многимъ, де заходили сумнѣвы що-до здоровля давали чудный успѣхъ. Маючи отже много завдячити Вашимъ выробамъ, приймѣть Вповажаный Пане выразы моеи вдячности, а заразомъ зичливости, успѣху въ дальшôмъ розвою своихъ выробôвъ такъ для добра власного, якъ и зъ пожиткомъ для людскости!

Остаю зъ довжнымъ поважаньемъ *Кс. Е. Вернеръ*,

Кракôвъ 1 червня 1886 р Реформатъ.

Честный Пане!

Страдаючи ôдъ 20 лѣтъ на гемороиды и упрямый бôль въ жолудку, на дыхавицю и сполучене зъ нею замуленье мѣхура, на затвердженье и иншй долегливости, уживъ я кôлька фляшокъ „Капель жолудковыхъ“, котрй зробили менѣ надзвычайну пôльгу, що посвѣдчаю згôдно зъ правдою и совѣстею.

Фишеръ,

Ряшѣвъ, дня 21 червня 1886 р. совѣтникъ ц. к. суду.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкого

Акційного Банку Гипотечного

2222 115—? купує и продає

всѣ ефекты и монеты

пôдъ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечнй и 5% Листы Гип. преміованй,

котрыхъ пôсля закона зъ дня 2 липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвысшои постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталôвъ фондовыхъ, пупилярныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадія

можна одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльосованя зъ 10% премією т. є. по 110 за 100)

Всѣ припорученя зъ провинціи залагоджуються безъ проволоки по курсѣ дневнôмъ, не числячи нѣякои провизіи.

Зарядъ копальнѣ нафтовои въ Схôдници

Княгинѣ Любомирскои

поручає свою незапальну, подвôйно рафиновану, майже безъ вони.

НАФТУ

лише до набутя въ тврговляхъ

КАРОЛЯ КЛИМОВИЧА

00 кришталева 1 литръ	22 кр.
1-а цѣлкомъ бѣла 1 литръ	29 кр.
2-а зъ ôдтѣнею жовтавою 1 литръ	18 кр.

Въ бочкахъ по 150 кильо за 100 кильо кришталевои 23 зр. — за 100 кильо бѣлои 1-а 22 зр. — за 100 кильо зъ ôдтѣнею жовтавою 21 зр. зъ ôдставою до зелѣзницѣ.

Ôдставляю въ начиняхъ бляшаныхъ пломбованыхъ по 5 и 10 литрôвъ домôвъ не числячи за доставу.

Ôдбирателямъ квиткôвъ за 10 зр. даю 5% провизіи, котрй то въ кождôй моѣй торговли можна дôстати. — Найрадше удѣляю бôльшимъ домамъ на рахунокъ мѣсячный або квартальный.

Поручаючи за якôсть и незапальнôсть товару, котрого цѣны якъ найнизшй я поклавъ (16—?) 2263

пишуся зъ поважаньемъ

Кароль Климовичь, ул. Яблоновскихъ ч. 6. Телефонъ ч. 252.

„СЛАВІЯ“

банкъ взаимныхъ убезпечень въ Празѣ.

Забезпеку, яку подає асекурація на житье кождому якъ бѣдному такъ богатому, не можна ощадностею иншого рода узыскати, або не можна заперечити правдѣ, що найскорше той ощаджає, хто заасекуруєся на житье.

На примѣръ: Урядникъ, учитель, священикъ и т. д. забезпечить въ своѣмъ вѣцѣ 30 лѣтъ для родины на случай своеи смерти 1.000 зр. а. в. за що платить квартально тôлько 5 зр. 94 кр.

40 лѣтъ числячій отець забезпечить для однорôчнои дитины капиталъ 1000 зр. выплатимый по дожитю 24 року доньцѣ або сынови, за квартальну премію 8 зр. 30 кр. Єсли отець умирає передъ выплатою забезпеченои сумы, перестає плаченье преміи а заасекурованый сынъ або донька получить въ условленôмъ часѣ цѣлу заасекуровану суму; если-же дотычный сынъ або донька умре передъ тымъ часомъ, звертає „СЛАВІЯ“ всю вплачену премію.

Молодый мужчина забезпечить капиталъ 1.000 зр. на случай дожитя и смерти. Єсли дожие 55 року житя одержить самъ заасекурованый капиталъ; если-жь умре передъ тымъ часомъ, выплаченый буде капиталъ цѣлый въ полиси наведенымъ спадкоємцямъ. Квартальна премія єсть 7 зр. 27 кр.

На полиси що-найменше 3 роки важнй и доси выплатимй выдасть головна Дирекція на осôбне жаданье члена зъ кôнцемъ кождого дальшого року удѣловй полисы на тіи квоты, на котрй членъ за вплачену премію право набувъ.

До заплаченя кождои навѣть мѣсячнои раты преміи єсть дозволеный терминъ до 90 днѣвъ.

По 5-лѣтнôмъ треваню убезпеченя може асекураційна сума бути выплачена навѣть тогды, если убезпеченый умеръ въ поединку або самъ собѣ житье ôдобравъ.

Всякій зыскъ дѣлиться помежи убезпеченыхъ. Резерва зыску для убезпечень житьевыхъ выносить зъ кôнцемъ 1886 р. 175.570 зр. 92 кр.

Сума выплаченыхъ на житье убезпеченыхъ капиталôвъ по конець р. 1886 выносить 1,333.023 зр. 86 кр.

Зъ кôнцемъ р. 1886 числить „СЛАВІЯ“ въ ôддѣлѣ житьевôмъ 40.497 членôвъ зъ убезпеченымъ капиталомъ 22,835.193 зр. 31 кр.

На всякй пытаня якъ найохотнѣйше одвѣчає и тарифы высылає головне Заступництво банку „Славія“ у Львовѣ. 2340 3—24

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемирнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдличнй выробы косметичнй, тоалетовй и перфумы именно:

Пудръ княжій не мѣстить жадныхъ металевыхъ примѣшокъ, єсть се найчистѣйша и найнѣжнѣйша мучка ростинна, приємно прилягає до лиця, надає красну, природну бѣлôсть и єсть неоцѣненымъ средствомъ до окрасы лиця. — Пуделко мале бѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр., зъ лебедикомъ 1 зр. 50 кр Рожевый для бльондинокъ и кремовый для шатинокъ и брунетокъ, мале пуделко по 70 кр., бôльше зр 1 20 зъ пуделкомъ зр 1 60.

Вода фіялкова. Усуває зъ лиця прищѣ, лишаѣ, угрики, попаданье и лущенье шкôры, выгладжує морщинки и долики ôсповй. Лице ôдсвѣжує, выбѣлює и вынѣжнює до тои степени, що яко средство тоалетово-гигієничне зôстало ôдзначене медалемъ заслуги на выставѣ природничо-лѣкарскôй въ Краковѣ Цѣна 1 зр.

Мыло косметичне лагôдно дѣлає на нашкôрокъ, запобѣгає попаданю рукъ и лиця, дуже нѣжно очищує шкôру. — *Усуває веснянки и жовто-брунатнй плямы зъ лиця* Цѣна 60 кр.

Порошокъ ростинно алькаличный до чищеня зубôвъ.

Усуває камѣнь и квасы, котрй наводять бôль и порохнавѣнье зубôвъ. — Пуделко 30 и 60 кр.

Фарбы до стампиль

синя, фіолетова, червона, чорна. — Флякопъ по 50 кр

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч 2 2257 41—?

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 42. Львôвъ, Второкъ 23 лютого (6 марта) 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека пайзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ однои стрôчки печатнои, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler. Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.
на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. а. в.

Ôдъ 1 (13) сѣчня „Дѣло“ почало **выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускй свята. Условія предплаты повысше на заголовку.

„Крамниця Карпатска“.

Допись зъ Коломыѣ.

Вычитавши въ „Дѣлѣ“ оповѣстку, що д. 11 н. ст. марта мають ôдбутися загальнй зборы нашого товариства „Карпатска Крамниця“, хочу трохи обширнѣйше подати до вѣдомости публичнои головну цѣль того товариства. Може не буде оно цѣлкомъ докладно, але напишу то, що чувъ я ôдъ людей, котрй тою справою щиро займаються и разомъ зъ о. С. Павлюкомъ и Кириломъ Геникомъ около отвореня сеи крамницѣ трудяться, а мы, т. є. члены сего товариства, имъ помагаємо.

Абы разъ на все положити конець панованю жидôвскому въ нашихъ Карпатахъ, постановлено оснувати таке товариство, котре бы могло взяти въ свои руки цѣлый промыслъ Гуцулôвъ и нимъ заряджувати такъ, щобы зъ часомъ мати по цѣлôй Галичинѣ а навѣть и за границями свои склады зъ выробами гуцульскими. За найвôдповѣднѣйшій спосôбъ до того узнано завязанье товариства торговельного и названо єго „Карпатскою Крамницею“, а на мѣсце пробуваня того-жь назначено Яблонôвъ. „Карпатскою“ названо Крамницю длятого, бо она буде утримувати на своѣмъ складѣ выробы и продукты Гуцулôвъ карпатскихъ, а „Крамницею“ тому, бо у насъ вже принята тая назва и кождый хочь-бы найбôльшій склепъ называє нашъ Гуцулъ „крамомъ“ або „крамницею“.

Пôчинъ до нашои „Крамницѣ Карпатскои“ подала намъ „Народна Торговля“, котра въ нашôй околици розбудила духа купецкого и за єи помочею та радою повстало въ нашихъ горахъ богато крамниць приватныхъ, власнôсть не зовсѣмъ заможныхъ селянъ. Видимо такй крамницѣ въ Березовѣ, Шешорахъ, Космачи, Рѣчцѣ и по иншихъ селахъ; не зле тымъ крамницямъ ведеся, а пôдтримує ихъ коломыйска „Народна Торговля“, радо помагаючи и матеріяльно и морально. Бѣда, що не всюда можна таку крамницю мати, бо жиды, взявшися за руки, стараються всякими способами нашй крамницѣ христіяньскй понищити або не допускають заложитись, а бѣдного Гуцула вызыскують, радше скажу, рабують, що мога. — „Довго тому не бути!“ — сказали декотрй народолюбцѣ, — „мусимо тому конець разъ зробити!“ — и дѣйстно взялись до дѣла. Не маючи надѣѣ, щобъ одинъ мôгъ такого сильного противника побороти, постановлено завязати товариство и спôльными силами выступити проти него.

Комитетъ зложеный зъ семи членôвъ, котрыхъ имена въ „Дѣлѣ“ оголошено, зачавъ енергично трудитися, а пôзнаємо се по тôмъ, що до теперь пôдписало деклярацiи около 100 членôвъ въ высотѣ надъ 2.000 зр. а. в., и єсть надѣя, що число то въ короткôмъ часѣ значно збôльшиться, бо до товариства щоденно приступають новй члены. Той Комитетъ купивъ уже мѣсце пôдъ „Крамницю“, котра має муруватися зъ весною.

Въ „Крамници“ мають триматись, кромѣ товарôвъ корѣнныхъ, всѣ тй товары, якй нашй гуцулы продукують, а котрй на Подôлю мають великій покупъ. До тыхъ зачисляються: выробы зъ дерева, якъ коновки, цебры, бочки, барылки, колеса, снасти, лопаты, ложки, ящики на масло, маснички, миски деревянй, корыта, топôрцѣ, порошницѣ и т. п.; дальше выробы ткацкй зъ вовны и пряжѣ, якъ коцы, сукна, полотна всякого рода; выробы гончарскй, славнй на все Покутье; уголь деревный (для ковалѣвъ); сôль (Косôвъ); дальше грибы, овочѣ сушенй, повила, бриндзя, — словомъ, все що лишь нашй горы можуть мати, буде триматись на складѣ и вывозити на Подôлье. Щобъ улекшити розпродажь маєся зъ часомъ позакладати въ Городенцѣ, Залѣщикахъ, Чортковѣ и Обертинѣ склады, въ котрыхъ будуться нашй товары выпродувати, а зъ-ôдтамъ довозитись буде для нашихъ гôрскихъ околиць збôже, де того нема. Той спосôбъ може доѣхати жидамъ кôнця, бо до теперь они мали въ своихъ рукахъ торговлю збôжемъ и неразъ мусѣвъ бѣдный гуцулъ въ двоє тôлько дати, що збôже варта, а якъ продававъ що, то за пôвъ-дармо. Теперь оно вже инакше може бути. „Крамниця Карпатска“ платити-ме за выробы тôлько, що они варта, а за збôже зновъ буде брати то, що належиться. Нѣхто не буде потребувавъ ѣхати „долѣвъ“ для розпродажи своихъ выробôвъ, або за закупномъ збôжа, бо дома буде мôгъ черезъ се товариство чи продати чи купити, а зыскає на тôмъ много, бо за той часъ, що мусѣвъ бы ѣхати „долѣвъ“ зъ орудками, може у двоє тôлько заробити, сидячи дома и пильнуючи свого ремесла. Добродѣйство отже зъ „Крамницѣ“ для гуцулôвъ може бути велике, бо зможуть збувати и набувати товары безъ страты дорогого часу та корыстно и не будуть наражуватись на обманьства жидôвскй.

Зважишши таку высоку цѣль нашого товариства, думаємо, що кождый охотно до него приступить, маючи на гадцѣ не лишь матеріяльну але и моральну цѣль, а своимъ хоть малымъ удѣломъ прислужиться немало бѣдному народови, що до теперь ще стогне пôдъ тяжкимъ ярмомъ жидôвскимъ.

Слава и честь належитъся трудолюбивымъ проводирямъ нашимъ, що перенялись гадкою основаня такои „Крамницѣ“ а мы стараймося всѣми силами ихъ пôдпирати, вступаючи и заохочуючи другихъ вступати въ члены товариства!

Загальнй зборы гал. товариства кредитового земского

тои головнои кредитовои институціи галицкои шляхты, ôдбулися въ послѣдныхъ дняхъ лютого и першихъ дняхъ марта с. р. при численнôмъ зъѣздѣ репрезентантôвъ паньскои посѣлости зô всѣхъ сторôнъ Галичины. Зô справоздань, яке предложила дирекція зборамъ, выймаємо найважнѣйшй даты. И такъ выносила сума несплаченыхъ позичокъ зъ кôнцемъ р. 1887 разомъ 72,253.502 зр. а вартôсть гипотекъ, на котрыхъ позички тй обезпечено, представлено въ высотѣ 156,197.138 зр. Зъ выданыхъ до кôнця 1887 року листôвъ заставныхъ єсть въ обѣгу невыльосованыхъ листôвъ на 72,187.585 зр., котрй мають покрытье въ згаданыхъ высше гипотечныхъ позичкахъ. Сума листôвъ заставныхъ, выльосованыхъ въ грудни 1887 року а припадаючихъ до заплаты въ червни с. р. выносить 366.365 зр.

Въ загалѣ представляються интересы товариства въ минувшôмъ роцѣ не конче свѣтло. Найперше потерпѣло товариство въ оборотѣ листôвъ заставныхъ значнй страты. Загальна страта зъ обороту листôвъ выносить 6.373 зр., страта до билянсу 13.887 зр. — разомъ 20.260 зр. Страты тй потерпѣло товариство въ наслѣдокъ зниженя курсу листôвъ, котре толкує справозданье загальною непевностею, яка запанувала на биржи въ другôй половинѣ 1887 р.

Дальшою некористною появою въ интересахъ товариства було то, що сума залягаючихъ т. є. въ терминѣ несплаченыхъ ратъ позичковыхъ не досягнула нѣколи такои высоты, якъ въ р. 1887. Навѣть такй члены, котрй доси нѣколи не залягли анѣ зъ одною ратою, не поплатили ратъ въ 1887 роцѣ. Справозданье пôдносить той фактъ яко трѣвожный объявъ для товариства, а контролююча комисія поставила на зборахъ внесенье, щобы ужити всѣхъ найенергичнѣйшихъ средствъ навѣть тамъ, де залягає одна тôлько рата. Причиною разячои неточности уважає комисія головно то, що товариство дає додатковй позички такимъ шляхтичамъ, котрй залягають зъ ратами давнѣйшихъ меншихъ позичокъ. Дôставши додаткову позичку, вырôвнує звычайно довжникъ давнй залеглости, однакъ опôсля тымъ менше може платити высшй раты збôльшеного довгу.

Для насъ буде особливо цѣкавымъ зъ предметôвъ зборôвъ внесенье п. Марассé, делегата товариства зъ Бжеска, щобы товариство удѣляло позичокъ не лишь на паньскй але и на селяньскй грунты, котрыхъ вартôсть єсть высшою ôдъ 100 зр., такъ, щобы найнизша позичка могла выносити и 50 зр. Внесенье то, предложене ще передъ зборами, пôдперъ на зборахъ горячо гр. Круковецкій, а завзято выступавъ противъ него гр. Голѣєвскій. Дирекція товариства спротивилась такожь въ своѣмъ справозданю внесеню п. Марассé, вказуючи на сумну долю банку селяньского, котрый бавився въ хлопскій кредитъ, и боронячи принципу, що товариство кредитове земске має служити выключно интересамъ бôльшои посѣлости. Внесенье п. Марассé ôдослано вкôнци до комисіи ревизійнои до розслѣду и справозданя въ слѣдуючôмъ роцѣ.

По замкненю офиціяльнои части зборôвъ зôбралась шляхта на довѣрочну нараду въ справѣ головнои на теперь для неи ваги, т. є. въ справѣ податку ôдъ горѣвки.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Спôльнй делегаціи зберуться — якъ довѣдуєсь „Fremdenblatt“ — ажь по 15 мая с. р. Та-жь сама газета доносить, що буджетъ и законъ о податку ôдъ оковиты прийдуть доперва по великодныхъ святахъ передъ повну палату.

Судьба закона о примусѣ легализаційнôмъ єсть все ще непевна, бо не знати, чи знайдесь бôльшôсть для сего проєкту, котрый по всѣй имовѣрности буде ôдосланый назадъ до комисіи.

Екзекутивный комитетъ правицѣ заявивъ на послѣднôмъ засѣданю, що не годиться на погляды лѣвицѣ, котра доказує, що проєктъ закона о катихитахъ нарушує основнй законы державнй.

Въ комисіи верификаційнôй ôдбулося вчера засѣданье, на котрôмъ розбиралася справа выбору пос. Авшпица. Лѣвиця, котра була на засѣданю въ бôльшости, поставила внесенье, щобы вести дальше слѣдство въ сѣй справѣ и хотѣла тымъ способомъ проволѣчи справу. Тогдѣ пос. Жачекъ выйшовъ и здекомплетувавъ засѣданье.

Въ справѣ заведеня палатъ робôтничихъ пише „Politik“ такъ: Пôдкомитетъ комисіи для палатъ робôтничихъ скôнчивъ вже, якъ звѣстно, свою роботу. Дивнымъ дивомъ стався однакожь настрôй послôвъ для сеи справы дуже холоднымъ. Поминувши вже Полякôвъ, котрй суть противнй заведеню такихъ палатъ и правительства, котре не выступає зъ своєи резервы, ослабла навѣть ревнôсть и самыхъ внескодателѣвъ зъ лѣвицѣ. Не можна отже сподѣватися, щобы проєктъ сей прийшовъ такъ скоро передъ повну палату. — До польскихъ газетъ доносять нинѣ зъ Вѣдня, що лѣвиця єсть дуже обурена на послôвъ Бобжиньского и кс. Хотковского, черезъ котрыхъ махинаціи справа заведеня палатъ робôтничихъ майже зовсѣмъ вже въ самôй комисіи упала.

Клюбъ ческій радивъ оногды дуже довго надъ внесеньемъ кн. Лихтенштайна. Опозиція въ клюбѣ противъ сего внесеня була досыть сильна, але проводирѣ клюбу доказували, що не годиться ôдкидати a limine внесеня, котре поставила одна фракція правицѣ; треба отже голосувати за переданьемъ сего внесеня комисіи. Дальшй нарады надъ симъ внесеньемъ ôдложено на пôзнѣйше.

Въ комисіи для закона о податку ôдъ оковиты ухвалено на послѣднôмъ засѣданю скликати анкету въ справѣ податку ôдъ пива. До сеи анкеты запрошено Швайкгофера, проф. академіи рôльничои у Вѣдни, Ґорина, директора школы рôльничои въ Медлинґу, проф. Бѣлогубка зъ Праги, Ґеца зъ Окоцима, по одному заступникови вѣденьского товариства броварникôвъ, австрійского союза броварникôвъ и товариства броварникôвъ ческихъ. Анкета ся має зôбратися въ суботу и ѣй будуть предложенй 6 пытань.

На нынѣшнôмъ засѣданю палаты послôвъ а рôвночасно такожь и въ угорскôмъ парляментѣ має бути предложеный законъ о маркахъ торговельныхъ. Пôсля сего закона буде для декотрыхъ фабрикатôвъ заведеный примусъ марковый. Фалшованье марокъ буде каратися вязницею.

Є. Вел. цѣсарь має въ четверъ приѣхати зъ Пешту до Вѣдня на постôйне проживанье. Вѣсть о подорожи цѣсаря до Чехъ була безъосновна и о подорожи такôй теперь нѣчого не чувати. — Архикн. Альбрехтъ має приѣхати дня 9 с. м. до Оломуца а 10 с. м. до Берна на вправы резервистôвъ въ новôмъ карабинѣ Манлихера.

——

Наколи можна повѣрити правдивости найновѣйшихъ вѣстей, то справа болгарска вôйшла-бы вже въ нову фазу. Зъ Софіи доносять именно, що Порта пôддалася напорови Россіи, Нѣмеччины и Франціи и постановила по вчерашнôй конференціи министрôвъ приняти предложенье Россіи и признати незаконнôсть правительства кн. Фердинанда. Кажуть, що навѣть ухвалено вже форму, въ якôй ся незаконнôсть має бути заявлена болгарскому правительству. Вѣсть ся потребує однакожь ще потвердженя.

Майже вся праса европейска лучила выѣздъ гр. Герберта Бисмарка зъ справою болгарскою и догадувалась, що она має на цѣли скликанье конференціи въ сѣй справѣ. Теперь же пише „Köln. Ztg.“ такъ: Вѣсть будьто-бы гр. Гербертъ Бисмаркъ пôдчасъ своєи гостины въ Англіи мавъ дораджувати скликанье конференціи вже въ найблизшôмъ часѣ, єсть зовсѣмъ безъосновною. Наколи-бъ навѣть гр. Гербертъ при случайнôй стрѣчи зъ англійскими мужами державными порушивъ справу болгарску и становище Нѣмеччины въ сѣй справѣ, то, зъ уваги на досвѣдъ, якій Нѣмеччина зробила ôдъ часу берлиньского конгресу, уникавъ-бы безперечно всего, що могло бы зновъ стягнути на Нѣмеччину неприятнôсть конференціи або конгресу.

„Budap. Corr.“ доносить, що гр. Кальноки, перебуваючи въ Пештѣ, бувъ дня 3 с. м. два разы на довшихъ конференціяхъ у цѣсаря а ôдтакъ конферувавъ зъ Тиссою. Дня 4 с. м. вернувъ гр. Кальноки назадъ до Вѣдня.

——

О переговорахъ Россіи зъ Ватиканомъ одержала „Corr. de l' Est“ — якъ каже, зъ достовѣрного жерела зъ Петербурга — таку вѣсть: Телеграфичне донесенье „Агентіи Стефани“ о переговорахъ Россіи зъ Ватиканомъ не ôдповѣдають пôдъ нѣякимъ взглядомъ правдивому змѣстови и хвилевому станови вымѣны гадокъ межи Россією а Ватиканомъ. Песимистичный тонъ того донесеня стоить въ повнôй суперечности зъ дѣйстнымъ положеньемъ, котре противно стануло на точцѣ дуже користнои змѣны. Покажеся то незадовго. Въ тôй самôй справѣ пишуть зъ Вѣдня до „Czas-у“ такъ: „Можу васъ завѣрити, що поданй агентією Стефаніого подрôбности о россійскихъ условіяхъ и пôдставахъ переговорôвъ межи Ватиканомъ а Россією не годяться зъ правдою. Переговоры будуть тягнутися довго и имовѣрно безъуспѣшно. Россія не хоче заключати новыхъ ôдносинъ дипломатичныхъ зъ Ватиканомъ, доки не стане угода. Замѣтна и повна гордости ôдповѣдь Побѣдоносцева, въ котрôй пробиваєся той самъ тонъ, що и въ телеграмѣ царя до папы, дана швайцарскому комитетовы протестаньского товариства, єсть доказомъ, въ якôмъ дусѣ ведуться переговоры зъ Ватиканомъ. Нема сумнѣву, що на порядку дневнôмъ переговорôвъ стоить справа языкова. Кн. Лабановъ поѣде имовѣрно доперва по великодныхъ святахъ до Петербурга може для того, щобы завезти точнѣйшй поясненя становища Австріи въ справѣ болгарскôй, що однакожь єсть лишь догадкою.

До „Schles. Ztg.“ доносять зъ Варшавы, що коменданты россійскихъ крѣпостей одержали новй инструкціи, котрй значно розширяють кругъ ихъ власти навѣть и въ часѣ мира. Полиція обовязана здавати имъ справу зъ настрою жителѣвъ и о переѣздѣ осôбъ чужихъ, а комендантъ має право прогнати зъ мѣста кождого, хто бы єму здавався бути небезпечнымъ. Закупно недвижимостей въ окрузѣ крѣпости потребує потвердженя коменданта. Комендантъ має право выдалити зъ мѣста въ часѣ вôйны значну часть жителѣвъ, заставляти ихъ до роботы при укрѣпленяхъ и т. д. словомъ, комендантъ має власть диктаторску.

Въ Петербурзѣ суть того погляду, що оголошенье незаконности правительства кн. Фердинанда выстане, щобы нарôдъ болгарскій прогнавъ єго наколи-бъ ôнъ самъ не хотѣвъ уступитись. Тогды митрополитъ Климентій именувавъ-бы нове министерство и перевѣвъ-бы новй выборы до Собранія. Нове собраніє выслало-бы тогдѣ депутацію до царя, а царь помилувавъ-бы ôдтакъ Боргаръ, а цѣла справа болгарска щезла-бы на завсѣгды.

——

Въ парискихъ кругахъ политичныхъ ходить зновъ ôдъ якогось часу поголоска, що палата послôвъ буде розвязана. Кажуть такожь, що правительство постановило не поручати вже бôльше посламъ якоись тымчасовои мисіи и длятого завôзвало теперь пос. Констанса, щобы ôнъ або зложивъ мандатъ, або зрезигнувавъ зъ посады губернатора францускои колоніи въ Хинахъ.

Француска рада министрôвъ займалася на засѣданю въ суботу справою зôрваня угоды о пароходнôй плавбѣ мѣжь Францією а Италією, въ наслѣдокъ котрого зôрваня францускй кораблѣ не можуть вже заходити до италійскихъ портôвъ. Рада министрôвъ постановила выготовити проєктъ закона, котрый заборонивъ-бы италійскимъ кораблямъ заходити до портôвъ францускихъ. Проєктъ сего закона буде незадовго предложеный палатѣ послôвъ.

——

Для Италіянцѣвъ лагодиться въ Абессиніи мабуть щось недоброго. Ген. Санъ Марцано думає, що оба великй корпусы абессиньскй нападуть рôвночасно на италійске войско и для того давъ приказъ ген. Жене, щобы зъ цѣлою своєю бригадою занявъ Саати. На дорозѣ до Айлетъ прийшло вже оногды до малои реконесансовои борбы, въ котрôй италійскй стрѣлцѣ побили и прогнали малый ôддѣлъ Абессинцѣвъ. Характеристичнымъ для сеи кампаніи єсть то, що стрый негуса, Дебебъ, станувъ бувъ первѣстно по сторонѣ Италіянцѣвъ а розвѣдавши докладно ихъ силу и пляны зрадивъ ихъ теперь и перейшовъ на сторону Абессинцѣвъ.

——

Зъ Бѣлграду доносять, що выборы до скупштины выпали рѣшучо въ користь радикалôвъ, котрй, о скôлько доси звѣстно, узыскали 150 мандатôвъ. Зъ партіи Ристича выбрано лишь 12 а крôмъ того ще и 7 безбарвныхъ. Зъ семи округôвъ результатъ выборôвъ ще незвѣстный.

НОВИНКИ

— **Учителѣ польского кружка звенигородского** загадують утворити осôбный кружокъ руского товариства Педагогичного на ладъ теперѣшныхъ кружкôвъ польскихъ и вже выделеговано одного члена до центрального выдѣлу товариства для ôдповѣдныхъ информацій. Додатково въ програму кружка має бути взято, щобы поодиноки члены кружка могли ѣздити зъ популярными поучаючими ôдчитами по читальняхъ околици.

— **Перемыска рада повѣтова** ухвалила, якъ вѣдомо, оснувати ювилейну фундацію на пôдпомогу громадъ при будовахъ шкôлъ народныхъ. Додаємо, що внесенье се поставивъ кн. Адамъ Сапѣга, а всѣ сподѣваються, що теперь школа въ Красѣчинѣ, въ мѣсци резиденціи кн. Адама, дочекаєсь якогось лучшого будынку.

— **Интернатъ Змартвыхвстанцѣвъ**, выдавъ своє рôчне справозданье. Головнѣйшй данй ось якй: Ми-

нувшого року шкôльного було въ интернатѣ 47 ученикôвъ, мѣжь ними два Болгаре, слухателѣ университету. Всѣ мали добрѝ клясы, а 7 здало испытъ зрѣлости зъ ôдзначеньемъ. За удержанье платило 12 ученикôвъ, а сынôвъ священичихъ було въ интернатѣ 13. — Сего року въ першôмъ пôвроцѣ шкôльнôмъ було 71 ученикôвъ, зъ того 64 Русинôвъ, 4 Полякôвъ и 3 Болгаръ. До рускои гимназіи ходило 53, до польскои 13, до школы реальнои 1, а на университетъ 4. Платячихъ було 30, сынôвъ священичихъ 24. Двохъ выслали Змартвыхвстанцѣ до Риму, а сими днями выѣздить третій. Стипендій ôдъ радъ повѣтовыхъ и осôбъ приватныхъ було въ тôмъ пôвроцѣ 1.900 зр. а родичѣ ученикôвъ уплатили 2767 зр. Въ прелиминари доходôвъ на рôкъ 1888 знаходяться позиціи: запомога ôдъ сойму 4.500 зр. оріека львôвска зложить 4 501 зр., оріека краковска 3.541 зр., а зъ Великопольщи (зъ Прусъ) прийде 4.825 зр.

— **Дешеву, а прекрасну и велику деревану церкву** выбудовала собѣ, заходомъ ревного свого пароха о. В. Паука, громада Саджава. Церкву сю поставивъ селянинъ зъ старыхъ Богородчанъ: Семенъ Костей талантливый архитектъ-самоукъ за 3.268 зр. На сю суму зложила громада 1196 зр. грôшми, а 1072 зр. роботою. Цѣсарь дарувавъ 100 зр., колляторка гр. Стадіонова грôшми 300 а будульцемъ 600. До того принесла и складка въ 5-ти повѣтахъ 488 зр. и тымъ то способомъ станувъ величавый храмъ Божій въ Саджавѣ а громада такъ собѣ єго сподобала, що не пожаловала грошей поставити такожь и Иконостасъ великій и хорошій. Послѣдными часами задумали Саджавяне о хорошôмъ обмалёваню своєи церкви и за порадою о. В. Паука покликали и згодили въ тôй цѣли маляря К. Н. Устіяновича, котрый тамъ зъ весною розпôчне роботу.

— **Въ Краковѣ** ôдбулося дня 2 л. марта вѣче академикôвъ, на котрôмъ ухвалено петицію до Kola polsk-ого у Вѣдни, щобы послы польскѝ голосували противъ закона о товариствахъ академичныхъ, внесеного министромъ Гавчомъ. Петицію пôдписало надъ 600 академикôвъ и выбрали депутацію, котра мала доручити сю петицію делегаціи польскôй у Вѣдни. Сенатъ университетскій заборонивъ выѣхати делегатамъ пôдъ загрозою утраты стипендій и выключеня зъ университету.

— **Ôдгомôнъ процесу Живного.** До „Pester Lloyd-y“ пишуть зъ Вѣдня: Безпосереднымъ наслѣдкомъ процесу Живного буде то, що власти бачно будуть наглядати въ тыхъ округахъ, котрѝ пô дозрѣвають о наклôнъ до панславизму. Богато членôвъ вѣденьского москвофильского товариства „Буковина“ дôстали вôзванье до полиціи, и тамъ доходжено, въ якихъ зносинахъ стоять они зъ панславистичными агитаторами.

— **Одинъ зъ епильогу т.зв. „маслованя“** редактора „Przegląd-y“. Въ комедіи Мозера „Зъ приятностею“ уживъ оногды артистъ львôвскій п. Гасиньскій слова „маслованье“ замѣсть „масованье“ (massage). За тѝ слова засудила полиція п. Гасиньского на кару 10 зр., або 48 годинъ арешту, подаючи яко мотивъ засуду, що „черезъ тѝ слова допустився засудженый алюзіи до нападу на п. Масловского, котрый єсть предметомъ карно-судового слѣдства та що въ соблазняючій способѣ ôдступивъ ôдъ властивого тексту драматичного твору“. П. Гасиньскій внѣсъ ôдкликъ до намѣстництва, а евентуально задумуе ôдкликатись и до министерства.

— **Жалобу неважности внесену адвокатомъ д-ромъ Яцковскимъ**, якъ уже мы згадували, ôдкинувъ найвысшій трибуналъ. Приятелѣ єго у Львовѣ выготовили просьбу до цѣсаря, щобы подарувавъ ємy кару. Просьбу пôдписало надъ 1500 людей.

— **Въ наслѣдокъ заметôвъ снѣговыхъ** перестали ходити повѣзды зелѣзничѝ мѣжь Равою рускою и Сокалемъ, Львовомъ а Белзцемъ и на шляху зелѣзниць державныхъ Нове Загôрье-Ясло.

— **Новый шляхъ зелѣзничій.** Сими днями почнуть будувати новый шляхъ на зелѣзници трансверсальнôй зъ Кракова до Скавины.

— **Дрôбнѝ вѣсти.** Громада Кальникôвъ, пов. мостиского, одержала ôдъ цѣсаря 100 зр. на будову школы. — Доповняючій выбôръ одного члена рады повѣтовои въ Городенцѣ зъ бôльшихъ посѣлостей ôдбудеся дня 18 л. марта. — Замерзли послѣдными днями: Илько Максимець въ Гуситинѣ и Федько Бѣдочко въ Чортковѣ. — Товариство „Лютня“ дае концертъ дня 11 л. марта въ сали „Сокола“ на доходъ кольоній вакаційныхъ. Кромѣ хорôвъ „Лютнѣ“ спѣвати-муть панна Павликôвна и пп. Гушалевичъ и Витошиньскій. — Въ селѣ Бабчу, пов. богородчаньского, убивъ Вас. Клибусь Дмитра Мартинюка; д. 24 лютого прийшовъ Мартинюкъ зъ кôлькома паробками до хаты Клибуся, а коли паробки ôдôйшли, ударивъ Клибусь пару разôвъ Мартинюка ломакою по головѣ; причиною убійства мали бути любовнѝ зносины Мартинюка зъ донькою Клибуся. — Въ недѣлю ôдбувся у намѣстника другій сего посту равъ. — Померли у Львовѣ: гр. Мечиславъ Дунинъ Борковскій въ 82 р. и Ст. Чарнецкій, асистентъ политехники львôвскои въ 27 р. житя. — Въ Каменци подôльскôмъ померъ Іосифъ Ролле, отець знаного историка польского д-ра Антонія І., проживши 105 лѣтъ. — Засѣданя рады завѣдуючои тов. взаимнои помочи офиціялистôвъ приватныхъ пôчнуться у Львовѣ дня 22 л. марта. — Краковске товариство правниче почне выдавати мѣсячну часопись пôдъ заг. „Kronika prawnicza“ пôдъ редакцією д-ра Фр. Каспарка, професора университету. — „Nowa Polska“ газетка въ Перемышли упокоилася проживши тôлько два нумеры.

Вѣсти зъ Еп. Львôвскои.

Въ пропозицію принятѝ оо: на Новошины, дек. журавеньского, І. Павло Филиповскій, зав. Новошинъ, и П. Игн. Юхновичъ зав. Помонятъ.

Именованѝ ôдноручниками консист. до шкôльныхъ радъ окружныхъ оо.: Ипол. Штогринъ, пар. въ Стрѣлкахъ, въ Бôбрцѣ; Григ. Словицкій, пар. въ Козловѣ, въ Камѣнцѣ струмиловôй и Юл. Онишкевичъ, пар. въ Конюхахъ, въ Бережанахъ.

Намѣстництво выасигнувало для о. Корн. Бачиньского, префекта закристіи при львôвскôй архикат. церкви рôчну платню 400 зр. въ мѣсячныхъ ратахъ почавши ôдъ 18 жовтня 1887 р.; — годиться на кан. институцію о. І. Козака, запрезентованого на Пôдгôрки, дек. калуского.

Введеный о. І. Палѣвъ яко завѣдатель Звенигорода, дек. бобрецкого.

Вѣсти зъ Еп. Перемыскои.

На конкурсѣ зъ речинцемъ дв 26 мая 1888 р. розписанѝ парохіи: Беньова дек. высоч., Ветлина, дак. балиг., Девятеръ, дек. потел., Горянка, дек. балиг., Гладишôвъ, дек бѣц., Днѣстрикъ дуб., дек жукот., Долины, дек. бѣц., Дубрôвка, дек. канч., Замочокъ, дек. жовк., Зындранова, дек. дукл., Криве, дек балиг.. Лѣнинка мала, дек. старосамб., Липы, дек. жукот., Милькôвъ, дек. олещ., Мишлятичѣ, дек. мост., Порѣче грунтъ, дек горож., Прислôпъ, дек. высоч., Радоцина, дек. дукл., Рихвальдъ, дек. бѣц., Свидникъ, дек. старосамб., Шумячь, дек. высоч., Чорнорѣки, дек. коросн. Яворникъ, дек. ясл, Бонарôвка, дек коросн. Добра, дек. бирч., — всѣ наданя приватного; Камяна, дек. мушинь., Кракôвъ — наданя цѣсарского; Береги горѣш., дек. затвар., Волиця, дек. сянôц., Грушева, док. мокр., Рабы, дек., балиг, Смольники, дек. затвар., Хмѣль, дек. затвар., Цариньске, дек. затвар., — у тыхъ право наданя почивае.

Презенту на Уйковичѣ, дек. перемыского, одержавъ о. Клим. Хотинецкій, сотрудникъ въ Болозвѣ, дек. старосôльского.

Посмертнѝ — ✝ — оповѣстки.

Николай Кульчицкій, професоръ клясичнои филологіи при гимназіи въ Перемышли, (якъ доносять до „Kurj. Lw.“) упокоився сими днями, по кôлькалѣтнôй тяжкôй недузѣ. Вѣчна ємy память!

Коннурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Директоръ урядôвъ помôчныхъ при судѣ краєвôмъ у Львовѣ, Алойс. Рожановскій одержавъ титулъ совѣтника зъ увôльненьемъ ôдъ таксы. — Катихитъ при низшôй школѣ реальнôй въ Тернополи, Анаст. Нѣжинецкій, именованый катихитомъ женьскои семинаріи учительскои у Львовѣ. — Юрій Пивоцкій, ц. к. повѣт. комисарь, покликаный до службы въ министерствѣ справъ внутрѣшныхъ. — Алекс. Пачовскій, нотарь въ Маковѣ и Гавр. Орзакевичь, нотарь въ Жабнѣ, зложили присягу службову и обняли урядованье.

Послѣднѝ вѣсти.

„Egyetertes“ дементуе — якъ каже, на пôдставѣ дуже вѣродостойныхъ информацій — вѣсть, будто-бы кард. Симоръ пôдписавъ въ Римѣ плянъ, щобы гр. кат. епископы на Угорщинѣ стояли на будуще пôдъ властею львôвского митрополита.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 6. марта. Говорять тутъ, що княгиня Климентина маѣ приѣхати сюды зъ Софіи около 15 с. м.

Константинополь 6. марта. Вѣсть, будто-бы Туреччина заключила угоду зъ Англією, на пôдставѣ котрои Англія мала-бы право обсадити Дарданелѣ, єсть неправдива.

Букарештъ 6. марта. Агентія Гаваса доносить, хо кн. Іоанъ Гика пôднявся зложити новый кабинетъ зъ молодо-либиральнои партіи. Проводиръ тои партіи, Карпъ, бувшій амбасадоръ румуньскій у Вѣдни, обôйме имовѣрно теку министерства дѣлъ заграничныхъ.

Берлинъ 6 марта. „Reichsanzeiger“ доносить, що цѣсарь Вильгельмъ перестудився и буде мусѣвъ кôлька днѣвъ лежати въ постели. Говорять, що недугу цѣсаря выкликали сумнѝ вѣсти зъ Санъ Ремо и що она маѣ поважнѣйшій характеръ.

Римъ 6. марта. Въ палатѣ послôвъ поставивъ пос. Феррари интерпеляцію въ справѣ болгарскôй. Криспи обѣцявъ дати ôдповѣдь на найблизшôмъ засѣданю.

Петербургъ 6. марта. Газеты россійскѝ починають мирнѣйше промовляти. Публицистъ Кокоревъ доказуе, що Россія виновата тому, що не може станути на рôвни зъ Нѣмеччиною, ослаблена довгами повинна она выстерѣгатись вôйны, полагодитись зъ Нѣмеччиною и занятись внутрѣшными справами.

Римъ 6 марта. На внесенье посла Сонино Сидней ухвалила палата выслати женѣ нѣмецкого наслѣдника престола кондоленційне письмо. За симъ промовлявъ и Криспи.

Парижь 6 марта. Говорять тутъ, що вел. везиръ маѣ на пôдставѣ ухвалы министрôвъ заявити Стамбулову незаконнôсть правительства кн. Фердинанда.

Зъ симъ числомъ розсылаємо 14 и 15 аркушъ II. тому роману Ф. Достоєвского „Вина и кара“ всѣмъ ПТ., що собѣ замовили дальшу высылку.

Аптика РУКЕРА у Львовѣ
поручае 2356 95—?
препараты зъ гумы и выробы кавчуковѝ для потребъ хирургичныхъ и иншихъ подôбныхъ.

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночѝ) пл. Галицкій 14.
Дръ Е Лебедовичь (нед. внутрѣшнѝ и очнѝ) ул. Корняктôвъ (Нар. Дôмъ).
Д-ръ І. Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Аптики: 2292

З. Рукеръ ул. Кракôвска.

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краєвый ул. Костюшки (будынокъ соймовый).
Банкъ гипотечный пляцъ Галицкій.
А. Шеленбергъ (конт вымѣны) ул. Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лилієнъ (конт. вымѣны) ул. Гетьманьска 6.

Готелѣ и Реставрації:

Готель французскій и рест. швехатска пл. Маріяцкій.
Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Кракôвска 9.

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устыяновичь, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т. Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4.

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичь (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склепы:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгнеръ (найтаншій магазинъ галантерійный, ул Галицка 16
А. Гальскій (товары зелѣзнѝ) пляцъ Маріяцкій 9.
Стахевичь и Абрысовскій (матерія на сукнѣ) Ринокъ 32.
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матерія и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н. Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20.
Вольфъ Чопикъ (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ) ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничѝ:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигіи)

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА
ИВАНА ИГНАТОВИЧА
магистра фармаціи и хемика судового
Ôдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемирнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдличнѝ выробы косметичнѝ, тоалетовѝ и перфумы именно:

Пилиптонъ волосю сивому и споловѣлому по кôлькоразовôмъ ужитю привертае красну барву. Пилиптонъ не фарбуе, лише ôдмолоджуе волосье, котре пôдъ вплывомъ сего ôдличного средства ôдзискуе первѣстну барву, мягкôсть и ôдлыскъ. — Цѣна флякону 1 зр 50 кр.

Цезаринъ певне средство на выгубленье нагнѣткôвъ — Пуделко 40 кр.

Антилентилія
Нѣякій артикулъ тоалетовый не може остоятись зô взгляду наслѣдства и доброты зъ Антилентиліею. Средство се одержане зъ ôдсвѣжаючихъ субстанцій, усуває въ короткôмъ часѣ веснянки, опаленя сонячнѝ, плямы печѣнковѝ, слѣды по ранахъ и т. д, надае лицю свѣжôсть и нѣжнôсть. — Цѣна 2 зр.

Найлѣпше чорнило глициринове
пахуче до обуви, дае красный ôдлыскъ, мягчить шкôру и хоронить ôдъ пуканя. — Пуделко по 10 и 20 кр.

Порошокъ до чищеня нôгтѣвъ
до наданя нôгтямъ бѣлости рожевои ôдтѣни и красного ôдлыску. — Пуделко по 25 кр.

Грисикъ тоалетовый до мытя рукъ
до вынѣжненя згрубѣлого нашкôрка — Пуделко 90 кр.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНôВЦЯХЪ Ринокъ ч 2 2257 4—?

Неомыльне средство
на выгубленье нагнѣткôвъ, бородавокъ и иншихъ подôбныхъ наростей шкôрныхъ, безъ болю и безъ жаднои небезпечности.
Цѣна флякону 50 кр.
Встрикненье и капсулки
зъ ростины „MATICO“
въ недугахъ мужескихъ неоцѣнене средство
поручае Аптика
К. КРИЖАНОВСКОГО
у ЛЬВОВѢ.
Цѣна фляшки встрикнень 40 кр.
Капсулокъ 80 кр.
2274 15—?

Глядае лекціи на село
до ученикôвъ зъ шкôлъ народныхъ бувшій учитель народный въ стрыйскôмъ окрузѣ зъ довголѣтною практикою, за умѣреною заплатою.

Золотыхъ 100—200 Золотыхъ
або за мѣсячною платею — пôсля умовы — можуть заробити особы кождого стану, котрѝ схотятъ заниматись продажею законно дозволеныхъ въ Австріи преміовыхъ льосôвъ позичковыхъ. — Ôдноситись до **Max-a Lustig-a**, дôмъ банковый въ Будапештѣ.
2360 4—25

БѢЛЬЕ
Сорочки, калесоны, ковнѣры, манжеты, скарпетки, хусточки до носа, спинки до сорочокъ и до манжетôвъ, *заразомъ*
2228 СКЛАДЪ БѢЛЯ 7—0
Д-ра ЄҐЕРА
поручае найдешевше
Торговля
Братя Лянгнеръ
Львôвъ, Галицка ч. 16
Цѣнники франко.

Цес. кор. упривилеєвана
Рафинерія спиритусу
И ФАБРИКА ОЦТУ
ЮЛІЯ МИКОЛЯША
у ЛЬВОВѢ
выробляе
НАЙЧИСТѢЙШІЙ СПИРИТУСЪ
здалый для панôвъ аптикарѣвъ, фабрикъ ликерôвъ и т. п.
2316 котрый продае 11—?
по цѣнахъ умѣренныхъ.
Поручае такожь найлѣпшого рода горѣвки, ликеры и розолисы.

Складъ кавы
АРТУРА КОСЦИЦКОГО
пôдъ знаменемъ
„СИРІЮСЪ“
у Львовѣ, Хорущина ч. 22
поручае добру и выдатну каву спроваджену безпосередно ôдъ продуцентôвъ зъ Америки полудневои.
Коштуе у Львовѣ:
1 кило 190 зр.
на провинціи:
4¾ кило 9·60 зр. франко.
Ôдбирателямъ надъ 50 к. опустъ.
Не маю зовсѣмъ тыхъ родôвъ кавы, котрѝ огородошують иншій пôдъ назвою мого знамени. Спроваджую каву просто ôдъ продуцентôвъ, що можу доказати, и продаю єи найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбурзѣ и Трієстѣ можна дôстати каву вже лишь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродае гуртôвникови на мѣсци, той знову гуртôвникови въ Европѣ, ôдъ тыхъ купуе комисіонеръ, а ôдъ него ажь купець и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого абе подорожуючого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дôстане де инде по тôй цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2227 1 6—

Вже выйшовъ I томъ знаменитого дѣла
М. Костомарова
Богданъ Хмельницкій.
II томъ друкуеся и выйде въ цѣлыни с. р.
Предплата на цѣле дѣло зъ пересылкою 5 зр. (въ оправѣ 6 зр. 20 кр.), такожь на раты
Адресувати: **Ол Барвѣньскій, Тернопôль.** 5—5

НА СВЯТЫЙ ПôСТЪ.

При помочи одной 8-лѣтнои дитины перемѣняе въ 3—5 минутахъ моя ново выналдена для цѣлои Европы ц. к. выкл. прив. подвôйно дѣлаюча **МАСНИЦЯ-EXPRESS** найменшу скôлькôсть солодкого молока, сметанки и сметаны въ найчистѣйше и найвкуснѣйше масло.
Щобы улегшити закупно моєи масницѣ, котра зладжена зъ вельми тревалого металю, и тому такожь служить яко прикраса начиня кухонного, ôдъ многихъ знаменитостей признана необходимою въ газдôвствѣ, ôдзначена на многихъ выставахъ золотыми и срѣбными медалями зъ огляду на єи величезне запотребованье, подаю тѝ масницѣ по можливо низькихъ цѣнахъ, а именно:

	зр.	кр.	
Нр. I. 5 литр. сметаны обôйм.	8	—	рискъ за перевозъ.
„ II 10 „ „ „	11	50	
„ III 20 „ „ „	18	—	
„ IV. 50 „ „ „	45	—	

Всѣ иншій величины выконуються лише на жаданье.
Высылаеся по присланю грошей або за послѣплатою.

До ласкавои уваги.
Въ интересѣ П. Т. Публики, позволю собѣ звернути увагу щобы при закупнѣ масницѣ докладно дивитись на мою марку охоронну, бо тогдѣ лише ручу я за тревалôсть и доброту та обовязуюся сейчасъ звернути грошѣ кождому въ случаю, если масниця не подобаеся по єи одержаню. — Ласкавѝ замовленя прошу надсылати:
B. BALSAM,
властитель патенту и фабрикантъ ц. к. выкл. прив. масниць-Express,
у Вѣдни, II. Schiffamtsgasse Nr. 14. T.
Цѣнники даромъ и оплатно. Ôдпродаючимъ рабатъ. 2369 1—12

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 43. Львôвъ, Середа 24 лютого (7 марта) 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ однои стрôчки печатнои, въ рубр. Надôслане по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.
на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. а. в.

Всякй облигаціи, листы заставнй, ренты, акціи банковй и зелѣзничй, льосы державнй и приватнй купують и продають пôдъ найкористнѣйшими по змозѣ условіями СОКАЛЬ и ЛИЛІЕНЪ дôмъ банковый и контора вымѣны. Порученя зъ провинціи сейчасъ залагоджуються, безъ дочисленя провизіи.

Ôдъ 1 (13) сѣчня „Дѣло“ почало **выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускй свята. Условія предплаты повысше на заголовку.

Новеля дорогова зъ р. 1885.

Письмо пос. Ник. Сѣчиньского.

III.*)

Рахунокъ выказавъ, що на змѣнѣ закона дорогового черезъ новелю зъ р. 1885 добре выйшли обшары двôрскй, а нѣчого майже не скористали громады. Призначивши грошѣ за выкупно ôдъ шарварку и за невôдробленый шарварокъ на мосты, т. є. на помôчь обшарамъ двôрскимъ, треба було конечно для евиденціи, и списôвъ, и прелиминарôвъ, и листоплатôвъ, и квитôвъ. Се вразило немило селянъ. Нетактъ декотрыхъ выдѣлôвъ повѣтовыхъ и неоглядность ихъ функціонерôвъ причинилися богато до того, що рѣшучій протестъ селянъ загаломъ противъ тыхъ постановъ формального права въ декотрыхъ сторонахъ краю обявився завзятымъ упоромъ пасивнымъ, а въ численныхъ селахъ перейшовъ въ чинне супротивленье зарядженямъ властей.

Но хибно було-бы казати, що тôлько формальна сторона права выкликала невдоволенье. Я пильно прислухувався голосамъ селянъ, прислухувався и розправамъ судовымъ въ справѣ „бунтôвъ“ зъ Цѣшанôвского и Равского, и запамятавъ докладно, що обжалованй передъ трибуналомъ говорили: „Панъ дававъ перше матеріялъ а мы роботу, — теперь настало, що и панъ має по 4 днѣ шарварку давати, але за матеріялъ треба єму доплатити. Перше робили мы, кôлько треба було коло дорôгъ, — а теперь кажуть кождому по 4 днѣ ôдробити, а що не ôдробишь—заплатишь грôшми, тай ще 3 крейцарѣ ôдъ риньского податку дай!“ Инчй говорили: „Не хочемо зъ дворомъ шарваркôвъ робити; мы самй обробимо нашй дороги, а панъ най робить коло своихъ; и по 20 днѣвъ будемо робити, але не будемо сплачувати. А де-жь то не кривда, що и найбѣднѣйшій въ селѣ мусить 4 днѣ робити або сплатити ôдъ свого нумеру, и богачь такъ само, и панъ-дѣдичь має давати по 4 днѣ ôдъ свого нумеру дому!“ Матеріяльне право выкликало невдоволенье въ однакôй мѣрѣ якъ и формальне, и не треба давати збаламутитись тымъ, що тôлько при введеню въ житье постановъ формального права невдоволенье обôзвалося голосомъ протесту. Се рѣчь такъ природна, що коли-бы протестъ дотыкавъ тôлько самого матеріяльного права, було-бы непохибнымъ доказомъ, що ôнъ выкликаный посторонными агитаціями.

Хто мимо того вѣрить, що матеріяльне право новелѣ дороговои добре, а тôлько формальне не домагає, най застановиться надъ тымъ, що то матеріяльне право винно тому, що при шарваркахъ прелиминарь має вказувати, кôлько сплаты буде за шарварокъ, а при матеріялѣ, кôлько доплаты треба буде за матеріялъ. Засада, котрои введенье въ новелю выкликало тую рôзницю, — то вада in principio, — зъ тои рôзницѣ принципальнои выплыває все проче. Рôзниця та выйшла зъ того, що поставлено засаду, що тягары на цѣли дорôгъ громадскихъ повиннй поносити громады, а обшары двôрскй мають тôлько въ частинѣ причинятись до тыхъ тягарôвъ, и то въ частинѣ, котра цѣлкомъ не ôдповѣдає анѣ силѣ податковôй обшарôвъ двôрскихъ, анѣ сорозмѣрно посѣданôй ними земли, анѣ ôдношеню, въ якôмъ они зъуживають дорôгъ, анѣ въ загалѣ жадному зъ тыхъ ôдношень, котрй становлять пôдставу и критерію наукову системôвъ розкладу тягарôвъ дороговыхъ. Давный законъ грѣшивъ несправедливымъ розкладомъ тягарôвъ; замѣсть усунути зло, побôльшено єго. Новеля — то латанина безъ провôднои одноцѣльнои засады; одну тôлько тенденцію въ нѣй видно: зменчити тягарѣ спадаючй пôсля старого закона на обшары двôрскй.

Щобы то односторонне зменченье тягарôвъ якось закрыти, придумано спосôбъ. Зменчено номинально и громадамъ тягаръ зъ максимальныхъ 6 днѣвъ на сталй 4 днѣ, наложено и на обшары двôрскй шарварокъ по 4 днѣ ôдъ нумеру дому, а позаякъ обшарамъ бôльше опущено, якъ на нихъ наложено, то додано ще третій родъ тягару на нихъ въ 3% додатку ôдъ податкôвъ, и тымъ тягаромъ обложено и громады. И зъ тои дивнои мѣшанины выйшло таке, що дѣйстно обшарамъ двôрскимъ лекше стало о половину давного тягару, а громадамъ на папери щось о одну четверту часть, а въ дѣйстности **анѣ о волосъ**. Тую тенденцію освѣчує постанова, що невыробленый шарварокъ має бути сплаченый, а грошѣ тй мають ити до повѣтового фонду, бо они потрѣбнй будуть на докупленье матеріялу. Тôй тенденціи пожертвовано отже и другу засаду, впроваджено дивный акордъ въ гармонію суспôльну, велено хлопамъ въ сплатѣ шарваркôвъ складатися на докупно тои части матеріялу, ôдъ котрои обшары двôрскй звôльнено; велено пôдъ позоромъ солидарности обовязкôвъ при тяглости дорôгъ въ повѣтѣ, грошамъ зъ однои громады вандрувати черезъ руки касы повѣтовои до другои громады, але не на то, щобы тамъ оплатити надвышку потрѣбныхъ шарваркôвъ, але на то, щобы тамъ головно доплатити за матеріялъ. Пôдъ позоромъ, що належить зарадити перетяженю декотрыхъ обшарôвъ двôрскихъ въ тыхъ околицяхъ, де богато и великй мосты, зроблено презентъ всѣмъ обшарамъ двôрскимъ, знижуючи для всѣхъ обовязокъ давати матеріялъ тôлько до высоты 5% ôдъ податкôвъ, и орѣкаючи, що и то має обшаръ давати о тôлько, о скôлько однорôчна потреба вымагає. Правда, и въ давнôмъ законѣ було слово „потрѣбный матеріялъ“ але „потрѣбный“ значило „весь“ — кôлько єго треба и коли треба, и не бôльше якъ треба; въ теперѣшнôй новели то слово „потрѣбный“ має значенье, що и тои частины до 5% можна ôдъ него жадати тôлько тогдѣ якъ треба, а якъ не треба, то нѣчо не можна жадати. Якъ треба тôлько за 1% ôдъ податкôвъ, то тôлько за 1% дасть, я якъ на другій рôкъ треба буде за 6%, то обшаръ обовязаный дати тôлько за 5%, а решту треба докупити и то такъ зъ року на рôкъ. Се слово „потрѣбный“ въ давнôмъ законѣ могло дати повôдъ до перетяженя декотрыхъ обшарôвъ двôрскихъ, а въ новели то слово „потрѣбный“ — тягаръ въ матеріялѣ для декотрыхъ обшарôвъ спроваджує до зера. То слово „потрѣбный“ було знаменемъ засады въ давнôмъ законѣ, а въ новели єсть оно знаменемъ тенденційности; оно знайшлося въ давнôмъ законѣ въ интересѣ дорôгъ и принципу, а въ новелю впало яко цѣна компромису. Наслѣдки того будемо могли оцѣнити доперва по кôльканацяти рокахъ, скоро — Боже борони — новеля пережиє ихъ. Чому-жь для шарварку не сказано „потрѣбный до границѣ 4 днѣвъ“? — бо сплата за шарварки „потрѣбна“ зновъ, щобы докупити матеріялу, якъ де въ повѣтѣ „потреба“ єго буде бôльше, якъ за 5%. Чи-жь можна при тôмъ вѣрити, що право матеріяльне новелѣ безъ доганы?!

Заложивши собѣ цѣль, перекинути часть тягарôвъ дотыхчасовыхъ зъ обшарôвъ двôрскихъ въ цѣлости взятыхъ на громады при тыхъ самыхъ формахъ обтяженя обшарôвъ двôрскихъ и громадъ, — мусѣлося и тй тягары пôсля инчои засады розкладати на одныхъ и другихъ. Пригляньмося тому прославленому праву зъ того боку зъ близька.

Шарварки розкладає оно на громады пôсля нумерôвъ дому однакою мѣрою по 4 днѣ рôчно на кождый, безъ огляду на то, чи ôнъ належить до господаря грунтового, чи до халупника, чи до заможного господаря, чи до харлака-зарôбника. Се поголовне, котрого мѣрою нумеръ, чи коминъ. Де тутъ слѣдъ того здобутку новочаснои науки, котра голосить, що сила податкова одиниць дає мѣру того, чого суспôльнôсть жадати може ôдъ одиниць на цѣли публичнй, приймаючи (яко звязокъ) на себе обовязокъ заспокоювати потребы ихъ въ тôй мѣрѣ, въ якôй се ôдповѣдає єго интересамъ и интересови одиниць! Шарварокъ чи яка-будь престація на рѣчь повинностій горожаньскихъ въ однакôй мѣрѣ ôдъ кождого — се глумъ науцѣ; оправданымъ бувъ-бы такій принципъ хиба при такихъ повинностяхъ, котрыхъ потреба для обороны самои екзистенціи звязку суспôльного, а не для осягненя хочь-бы и якъ важныхъ єго цѣлей.

И на обшары двôрскй розкладає новеля шарварокъ пôсля нумерôвъ дому, але пôдставою того розкладу вже инча засада, бо скôлькôсть домôвъ на обшарѣ двôрскôмъ стоить все въ якôмсь ôдношеню до обсягу обшару, до засôбности властителя, до єго силы податковои, и єсть до певнои степени выразомъ єго силы податковои.

Другій родъ престаціи достаченя дерева потрѣбного, розкладає новеля на обшары двôрскй такожь хоть въ приближеню мѣрою силы податковои, жадаючи ôдъ кождого въ вартости до высоты максимальнои 5% ôдъ єго податкôвъ безпосередныхъ.

Давный законъ цѣлкомъ не увзгляднявъ при розкладѣ тягарôвъ силы податковои одиниць, новеля тôлько для обшарôвъ двôрскихъ єй въ рахунокъ взяла и до нихъ то правило приложила; а для громадъ задержала давный принципъ, єго прикрôсть и несправедливôсть о тôлько, що 3%-вымъ додаткомъ ôдъ податкôвъ безпосередныхъ одиницями оплачуваныхъ, мовь-бы регуляторомъ, зменчила хоть троха разячій нерозмѣръ межи жаданою престацією на цѣль дорôгъ громадскихъ, а интересомъ кождого въ осягненю тои цѣли.

Ефектъ того регулятора ослаблено и скривлено постановою, що 3% додатокъ вплыває до фонду повѣтового на цѣли загальнй дороговй въ цѣлôмъ повѣтѣ, а не призначено єго бодай передовсѣмъ на льокальнй цѣли дороговй. Се блудъ права матеріяльного, котрого нѣяке розумованье о „тяглости дорôгъ

*) Гл. чч. 32 33 и 38 зъ с. р.

Вѣсти зъ Украины.

(Украиньскій театръ п. Старицкого и иншй укр. театры. — Новй книжки. — Школа имени М. Гоголя въ Миргородѣ. — Право власности до творôвъ и рукописей М. Костомарова; нове выданье єго исторіи. — Дрôбнй вѣсти.)

(*Конець.*)

Друга книжка, що будить для насъ интересъ, выйшла зъ пôдъ пера старого нашого ученого п. Ал. Лазаревского. Заголовокъ єи „Описаніе старой Малороссіи, матеріялы для исторіи заселенія, землевладѣнія и управленія“ (Кіевъ 1888, Цѣна 2 руб.). Авторъ давно вже звѣстный зô своихъ працъ про исторію Украины мѣщеныхъ въ журналахъ „Русскій Архивъ“, „Кіевская Старина“, а такожь выдаваныхъ ôддѣльными книжками. Цѣль сеи працѣ бачимо вже зô слôвъ автора въ переднôмъ словѣ: „Въ нашôй книзѣ — говорить авторъ — описується „Малорусь“ лѣвого берега Днѣпрового, що становить теперь губерніи Чернигôвску и Полтавску, причѣмъ описъ має на оцѣ головно періодъ часу ôдъ прилученя Малоруси до Московскои державы въ 1654 р. до введеня въ нѣй московскихъ формъ горожаньскои управы въ 1782 р. черезъ заведенье намѣстництвъ. Опись наша мѣстить въ собѣ пробу злучити въ одну цѣлôсть зôбранй черезъ довгй лѣта матеріялы для исторіи кольонизаціи, землевладѣня и управы Украины-Руси въ згаданôмъ періодѣ. Зôбраный матеріялъ роздѣлено пôсля того администраційного подѣлу Украины-Руси, котрый въ нѣй истнувавъ до заведеня намѣстництвъ.“ А позаякъ до заведеня намѣстництвъ войсковою и администраційною одиницею Украины-Руси бувъ полкъ, то матеріялъ до опису тогдѣшнои Украины-Руси дѣлиться ôдповѣдно до числа полкôвъ, котрыхъ въ поданый высше періодъ було 10. Отся-жь книга се доперва першій выпускъ I-ого тому зъ десяти, котрй авторъ задумавъ. Въ тôмъ выпуску мѣститься историчный нарисъ мѣсцевости, що становила стародубскій полкъ, и вычисленй бувшй въ нему полковники, середъ котрыхъ авторъ оставляється на Рославци, Самôйловичахъ (Семенѣ и Яковѣ), Михайлѣ Миклашевскôмъ. Иванѣ Скоропадскôмъ (опôсля гетьманъ), Журавцѣ и Дуровѣ, и на декотрыхъ старшинахъ. Ту такожь находимо географичный нарисъ стародубского полку (пôвнôчнои частины теперѣшнои Чернигôвскои губерніи), ôдтакъ подѣлъ стародубского полку на сотнѣ, описъ полкового мѣста Стародуба, характеристику єго магистрату и вôйтôвъ. Дальше авторъ дає подрôбный описъ сотень и на шестôй сотни урываєсь I-ій выпускъ.

Думка завести школу имени Миколы Гоголя починає вже по-малу реализуватись. Въ 1880 р. заходами Миргородского земства. Полтавске губернске земске „собраніє“ розписало въ цѣлôмъ царствѣ россійскôмъ складку, щобы за зôбранй грошѣ отворити въ мѣстѣ родиннôмъ М. Гоголя школу єго имени, яко памятника найбôльше ôдповѣдного єго славѣ. На зазывъ той зô всѣхъ кôнцѣвъ державы, навѣть зъ Сибири и Середнои Азіи, стали вплывати чималй жертвы. Д. 1 сѣчня сего року капиталъ зъ тыхъ жертвъ досягъ значнои сумы 31.000 рублѣвъ, и теперь можна вже въ житье увести дѣло задумане Полтавскимъ земствомъ. Застановляючись надъ пытаньемъ, якого рода науковый закладъ належало бъ отворити на честь М. Гоголя — губернска земска управа прийшла до того пересвѣдченя, що закладъ не повиненъ бути анѣ початковою школою, анѣ звычайнымъ середнымъ науковымъ закладомъ, а найкрасше було-бъ отворити школу промыслову, и то не звычайну ремѣсничу, але артистично-промыслову (художественно-профессіональную). Въ школѣ тôй учено-бы такихъ галузей ремѣсничого и домового промыслу, котрй представляють поле для выявленя штуки и артистичного таланту. Сюды могли-бъ належати: лѣпленье и выливанье формъ зъ глины, рѣзьба зъ дерева и зелѣза, токарске ремесло, ґравированье, модельованье и т. и. Отворенье такои школы въ мѣсци родиннôмъ М. Гоголя вповнѣ ôдповѣдає потребамъ Миргородского уѣзду, що лежить майже въ центрѣ рейона Полтавскои губерніи, де найбôльше розвитый домашный промыслъ, а дерево, зелѣзо и глина становлять три головнй виды сырого матеріялу. Школа мусѣла-бъ длятого мати бодай три ôддѣлы. При школѣ треба-бъ отворити музей або кабинетъ взôрцѣвъ и моделѣвъ. Позаякъ проєктована школа має бути солидныхъ розмѣрôвъ, то годѣ бъ помѣстити єи въ маленькôмъ сельци Василѣвцѣ, де родився М. Гоголь, а належало-бъ конечно завести въ мѣстѣ, при чѣмъ выбôръ можна зробити тôльки мѣжь Полтавою и Миргородомъ. Выбрано Миргородъ. Звертаючись до проєкту уставу проєктованои школы, вкажемо тôлько на деякй головнй точки єго: 1) Въ школѣ мають учити: лѣпленя и ôдливаня формъ, а ôдтакъ и выконуваня выробôвъ зъ глины, гипсу и т. и., декоративного малярства, бронзованя и лякированя; рѣзьбы на деревѣ, токарскои штуки и золоченя на деревѣ; слюсарско-механичныхъ робôтъ, ґальванопластики (золоченя, посрѣблюваня и нікльованя) и т. и. 2) Школа має 4 ôддѣлы. 3) Школярѣ, що належать до родинъ, котрй беруть участь въ земскихъ тягарахъ мѣсцевыхъ, учаться безплатно; иншй-жь платять по 10 зр. на рôкъ. 4) До школы приймають дѣтей зô всѣхъ станôвъ въ лѣтахъ ôдъ 13—16. 5) Школярѣ, що покôнчили зъ успѣхомъ повный курсъ школы, коли схотять отворити робôтнѣ, ôдповѣдаючй ихъ спеціяльностямъ, въ границяхъ Полтавскои губерніи, користуються пôдмогою земства. — Одноразовй выдатки на урядженье школы, на придбанье до музея артистичныхъ взôрцѣвъ, моделѣвъ и т. и. выносять пôсля обрахунку губ. управы 53 000 руб., а щорôчный розхôдъ на удержанье школы, безъ интернату, обраховано на 10.000 рубл. — Коли отже высшй власти потвердять проєктъ, мати-ме Миргородъ уже въ-недовзѣ школу, котра може ôддати цѣлôй губерніи и краєви великй прислуги.

На остатныхъ зборахъ „Литературного фонда въ Петербурзѣ“ выдѣлъ єго подавъ до вѣдомости, що вдова по знаменитôмъ нашôмъ историку, панѣ Алина Л. Костомариха, ôдступає на основѣ свого завѣщаня „фондови“ литературнй права на всѣ творы и рукописи пок. М. И. Костомарова, а заразомъ и всѣ выданя ихъ, котрй остануть неспродаными до єи смерти. Доходы зъ сего становити-муть ненарушимый капиталъ имени Костомарова, зъ котрого ôдсоткôвъ мають бу-

громадскихъ въ повѣтѣ“ не оправдуе. И теорія наукова и „розумъ хлопскій“ згоджуються въ осужденю того принципу „переливаня засобовъ престаційныхъ на цѣли льокальнѣ дорогъ громадскихъ, зъ однои громады на користь другои“. Постанова о 3% додатку не не знати длячого она увойшла въ §. 12. новелѣ, коли ви мѣсце властиве въ §. 13., хиба та причина може бути, що треба було чимсь наштукувати очевидно зменчену выдатность престаціи обшаровъ дворскихъ въ матеріялѣ, — але-жь раціональнѣйше було ви штукувати постановою, що обшаръ дворскій обовязаный що року за 5% одъ податковъ выдати матеріялу, а що не выдасть, сплатити. Така постанова справедлива, була-бъ усунула потребу накладати и на хлопвъ 3% додатку, и була-бъ богато причинилась до удержаня мостовъ и рівномѣрности въ обтяженю всѣхъ обшаровъ дворскихъ, а при томъ всѣмъ ще таки тягаръ дороговый, на обшары дворскѣ наложеный въ цѣлости всѣми родами престацій, бувъ-бы о половину менчій одъ давного зъ старого закона. (*Дальше буде*).

Чорнѣ карты зъ економичного житя Галичины.

I.

Зъ початкомъ сего року появився зъ печати обемистый трудъ Ст. Щепановского, посла до рады державнои, п. з. „Nędza Galicyi w cyfrach i program energicznego rozwoju gospodarstwa krajowego“. Авторъ адресуе свій трудъ въ першомъ рядѣ своимъ выборцямъ яко свое вѣроисповѣданье и програму въ справѣ краевого господарства и розкриваe въ досадно а вѣрно змальованыхъ образахъ сучасный станъ економичного положеня краю и его мешканцѣвъ.

Хотяй трудъ п. Щепановского не вольный одъ деякихъ признаковъ польского шовинизму; хочь авторъ не може здобутись на только объективности, щобы краевѣ справы трактувати зъ справдѣ краевого а не выключно польского становища, то все таки трудъ сей, поминувши тую потрохи шовинистичну односторонность, одъ котрои тяжко одвыкнути навѣть и больше поступовымъ польскимъ писателямъ, — маe только добрыхъ сторонъ, подае только цѣкавыхъ а на фактичномъ станѣ рѣчей опертыхъ моментовъ зъ економичного житя нашого краю и обнимае только напрямовъ того житя, — що то само вже робить его цѣкавымъ для кождого, кого обходять тѣ жизненнѣ питаня нашого сучасного житя, якѣ розвинувъ авторъ зъ великою старанностею и майже зъ кождого погляду въ правдивомъ представивъ свѣтлѣ.

Трудъ автора набираe богато значеня черезъ то, що не обмежуeсь онъ на выказаню сумного стану, але стараeся подати средства, котрыми можна-бы по его думцѣ запобѣгти злому, а зъ другои стороны розбираючи причины теперѣшного стану рѣчей, не лякаeся глядати его часомъ и середъ тыхъ сферъ, котрѣ доси особливо зъ польскои стороны уживали озовсѣмъ неоправданого права нетыкальности.

Згаданѣ прикметы твору пос. Щепановского выстануть зовсѣмъ на оправданье нашого намѣру — подати своимъ Вп. читателямъ головный змѣстъ сего твору, его важнѣйшѣ гадки и аргументы. О скольке бы погляды нашѣ суперечнѣ були зъ гадками автора, то зазначимо при кождой нагодѣ, а думаeмо такожь, що питаня поднятѣ п. Щепановскимъ суть такъ жизненнѣ и пекучѣ, що самѣ собою выкличуть дискусію и межь рускою публикою, котра дасть починъ и спромогу до обговореня нихъ уже не зъ односторонного а зъ зовсѣмъ загального, чисто-краевого становища. Для такои дискусіи все отворенѣ будуть стовпцѣ нашои часописи.

Авторъ починae одъ обговореня силъ краю, однакъ переходить до потребъ и тягаровъ краю, а на основѣ одного и другого представляe билянсъ краевого господарства.

Галичина есть краемъ рольничимъ и то рольничимъ par excellence. Нѣякій край не то въ Европѣ але въ цѣломъ свѣтѣ не маe соразмѣрно только рольничого населеня, що Галичина, де на оденъ кильометеръ припадае 60 мешканцѣвъ-рольниковъ. Видно зъ того, що при такомъ складѣ населеня краю (74% людности, котру удержуe роля) повинно рольництво стояти въ Галичинѣ дуже высоко, высше якъ у всѣхъ другихъ краяхъ Европы. Тымчасомъ досвѣдъ и статистика учать, що рольництво въ Галичинѣ не то не стоить найлѣпше, але противно, найгорше зо всѣхъ краевъ Европы а навѣть зо всѣхъ краевъ цѣлого свѣта.

Сумный той фактъ выказуe авторъ въ отсей способъ:

Головнѣ плоды рольництва — то: збоже, худоба и молоко.

Продукція збожа выносить послѣдными лѣтами въ Галичинѣ пересѣчно на одинъ рокъ 16½ милионовъ сотнаровъ метричныхъ а бараболь 30 мил. сотнаровъ метр. Суть то цифры дуже некористнѣ въ порівнаню до другихъ краевъ, котрѣ соразмѣрно маютъ менше рольничого населеня, якъ Галичина Сама Конгресовка, котра що до населеня рольничого стоить зо всѣхъ краевъ найблизше до Галичины, выказуe продукцію збожа высшу о 8½, а продукцію бараболь высшу о 7 милионовъ метр. сотнаровъ. Продукція збожа у всѣхъ другихъ краяхъ представляeся ще безъ порівнаня користнѣйшою.

Ще горше представляeся Галичина зъ огляду на число и якость худобы пле канои при рольництвѣ. Въ Галичинѣ припадае на 1000 головъ рольничого населеня 551 штукъ худобы. Въ Конгресовцѣ припадае на таке саме число рольничого населеня штукъ худобы 587, въ Угорщинѣ 760, Нѣмеччинѣ 1028, Франціи 1060, Румуніи 1162, Ирляндіи 1350, Англіи 1645. Въ Галичинѣ отже продукуe рольництво соразмѣрно найменче худобы, а до того ще худоба та есть найгорша. Галицкѣ волы важать у Вѣдни пересѣчно по 340, свинѣ по 40 кило, коли французкѣ волы важать пересѣчно 500 а свинѣ 116 кило, а англійскѣ ще больше. Такъ само дѣeся и зъ молокомъ. Пересѣчну выдатность молока одъ коровъ числять въ Англіи и Бельгіи на 2000 литровъ рочно, а въ Галичинѣ ледви на 650. Ще важнѣйшою представляeсь обставина, що въ краяхъ зъ поступовымъ рольництвомъ зменшено штучно часъ годованя товару на зарѣзъ. Овцѣ, котрѣ давнѣйше бито въ третомъ або четвертомъ роцѣ, бьють нинѣ въ двацятомъ мѣсяци; волы давнѣйше въ пятомъ або шестомъ роцѣ, а теперь въ третомъ. Зъ тои самои вже причины приносить таке саме число худобы въ Англіи, Франціи або Нѣмеччинѣ далеко больше доходу, якъ рівне число худобы въ Галичинѣ.

Авторъ представляe цѣлу продукцію рольничу кождого краю въ однѣй цифрѣ, редукуючи мясо и бараболѣ до одповѣдного еквиваленту збожа въ той способъ, що бараболѣ приймае въ вартости однои четвертои части збожа, а мясо приймае въ вартости сѣмь разовъ больщѣй одъ збожа. На тѣй подставѣ одержуe авторъ цифру загальнои рольничои продукціи въ Галичинѣ въ высотѣ 32½ мил. сотнаровъ метр., а цифра та являeся знова значно меншою одъ одержаныхъ подобною дорогою цифръ загальнои рольничои продукціи всѣхъ другихъ краевъ Европы.

Пбсля такого обчисленя припадае въ Галичинѣ на одну голову рольничого населеня Галичины вытворенихъ рольничихъ плодовъ 6¾ сотнаровъ метр, въ Конгресовцѣ 9·1, Угорщинѣ 93, Ирляндіи 11·4, Нѣмеччинѣ и Франціи 16, Бельгіи и Англіи 22 сотнаровъ метр. Отже що-до скольксти рольничихъ продуктовъ Галичина найнизше стоить зо всѣхъ краевъ цивилизованого свѣта.

Не лучше представляeся рѣчь и що-до вартости рольничои продукціи, а потомъ и що до вартости цѣлои краевои продукціи въ Галичинѣ.

Беручи зъ урядовои статистики галицкого выдѣлу краевого выпродуковану скольксть збожа и цѣны торговѣ, подае авторъ максимальну вартость выпродукованыхъ въ Галичинѣ рочно ростинныхъ плодовъ на суму 190 мил. зр., вартость мяса (числячи 1,200.000 сотн. метр. по 40 кр. за кило) на 48 мил. зр, вартость молока (7½ мил. гектол. по 4 кр. одъ литра) на 30 мил. зр., яйця и дробъ на 15 мил. зр., вовну, шкору и другѣ одпады на 5 мил. зр. Вартость рочного приросту дерева приймае авторъ на подставѣ датъ статиски выдѣлу краевого въ рочнѣй сумѣ 5 мил. зр., вартость продукціи промысловои въ высотѣ 40 мил. зр., горничои въ сумѣ 8 мил. зр. Такимъ способомъ выходить вартость цѣлои краевои продукціи въ Галичинѣ на 341 мил. зр. або беручи за подставу роздѣлу теперѣшне число мешканцѣвъ 6,400.000 по 53 зр. на голову. Значить, вартость рочнои продукціи одного чоловѣка въ Галичинѣ выносить пересѣчно 53 зр. Цифра та покажесь дуже малою, коли порівнаeмо ви зъ подобною цифрою другихъ краевъ. И такъ въ Конгресовцѣ, на Угорщинѣ и въ Румуніи припадае зъ титулу роздѣлу вартости загальнои продукціи на одну голову 91 зр.. отже майже два разы, а въ Англіи 300 зр., отже шесть разовъ только, що въ Галичинѣ. До того додати ще треба, що коли въ Галичинѣ иде якась часть доходу зъ краевои продукціи на заплату зыску одъ чужихъ капиталовъ, умѣщеныхъ чужинцями въ предприемствахъ нашого краю, то противно, краѣ богатѣ якъ Англія або Франція, побирають кромѣ доходу зъ питомои продукціи також великѣ одсотки одъ капиталовъ умѣщеныхъ въ чужихъ краяхъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державнои.] На вчерашномъ засѣданю палаты пословъ предложило правительство проектъ закона о маркахъ торговельныхъ. Одчитано жаданье суду повѣтового въ Городенцѣ о дозволенье выточити пос. Романканови судове слѣдство за нарушенье приписовъ будовничихъ. — Менгеръ интерпелювавъ министра торговлѣ, коли буде предложеный проектъ закона о складахъ збожевыхъ. — Вайтльофъ и товаришѣ поставили внесенье, щобы правительство предложило проектъ закона, пбсля котрого одсотки одъ позичокъ, затягненыхъ на будовлѣ, котрѣ по причинѣ своеи цѣли суть вольнѣ одъ податку, були вольнѣ одъ податку доходового. — Опбсля наступила дальша дебата надъ примусомъ легализаційнымъ На внесенье пос. Кинбурга зъ лѣвицѣ одослано сей проектъ назадъ до комисіи зъ тымъ припорученьемъ, щобы она въ протягу 14 днѣвъ здала о нѣмъ справу. Сталося се для того, що часть Поляковъ и Чеховъ вздержалася одъ голосованя. — Внесенье правительства въ справѣ удѣленя запомоги въ сумѣ 50.000 зр. жителямъ Гориціи и Градиски на зарадженье противъ пеляґры принято безъ дебаты. — Въ дискусіи надъ системизованьемъ катихитовъ здававъ пос. Черкавскій справу яко справоздатель большости комисіи и поставивъ именемъ тои большости внесенье, въ котромъ сказано що о сколько до выконаня сего закона потрѣбнѣ суть окремѣ законы краевѣ, то законъ сей стане ажь тогдѣ правосильнымъ, коли будуть правосильнѣ и дотычнѣ законы краевѣ. — Пос. Зисъ яко справоздатель меншости комисіи доказувавъ, що перенесенье коштовъ науки религіи на рахунокъ загальныхъ выдатковъ школьныхъ дотыкае змѣны законовъ основныхъ и длятого правосильность ухвалы сего закона вымагае ⅔ голосовъ. Въ засадѣ – казавъ бесѣдникъ — годяться всѣ партіи на системизованье катихитовъ и неправдою есть будьто-бы либералы уважали науку религіи за непотрѣбну; розходиться лишь о арт. 3., котрого постановы мають бути зависимѣ одъ законовъ краевыхъ. Онъ заявивъ на послѣдокъ, що коли правиця буде обставати при томъ, то лѣвиця буде голосувати противъ закона и не допустить его. Въ ген. дебатѣ забиравъ голосъ пос. Фусъ и доказувавъ, що лѣвиця дбае завсѣгды о науку религіи; тымъ больше есть она теперь за платнею для катихитовъ, а то длятого, що священики належать до найбѣднѣйшихъ. Бесѣдникъ жадавъ однакожь, щобы школа и церковь не були мѣсцемъ агитаціи политичнои и навѣвъ колька примѣровъ такои агитаціи. Въ однѣй церквѣ н. пр. мавъ якійсь священикъ выголосити замѣсть проповѣди одчитъ о внесеню кн. Лихтенштайна. Бесѣдникъ просить отже министра просвѣты, щобы онъ сповнивъ свій обовязокъ. Д ръ Гавчь сказавъ на то, що онъ и безъ выразного завозваня сповнить свій обовязокъ. Министеръ замѣтивъ, що въ засадѣ годяться внесеня большости и меншости и длятого просить, щобы сей законъ принято. Пос. Гайнрихъ доказувавъ, що въ школѣ народнѣй посвячуeся мало часу на науку религіи; поставивъ отже внесенье, взываюче комисію школьну, щобы она застановилася надъ реформою науки религіи въ школахъ народныхъ. — Слѣдуюче засѣданье палаты пословъ одбудеся въ пятницю.

Якъ зачувати, маe внесенье кн. Лихтенштайна прийти вже дня 13 с. м. до першого читаня въ палатѣ. Въ поодинокихъ клюбахъ ведеся теперь — якъ доносить „N. fr. Presse“ — сильна агитація за симъ внесеньемъ, але доси лишь одинъ клюбъ Гогенварта ухваливъ рѣшуче поступованье при голосованю надъ симъ внесеньемъ. Говорять також, що декотрѣ члены ческого клюбу и кола польского вздержаться одъ голосованя.

Клюбъ молодо-ческій оголосивъ заявленье супротивъ вѣстей, подаваныхъ вѣденскими и пештеньскими газетами, будьто-бы ческѣ послы, подписуючѣ адресу до еп. Стросмаера, не знали, що подписують, що клюбъ сей годиться зовсѣмъ зъ змѣстомъ и формою згаданои адресы.

Минувшого понедѣлка зобралась у Вѣдни комисія австрійскихъ епископовъ. Въ комисіи явилися: архіеп. прагскій и епископы зъ Грацу, Любляны, Берна, Бриксенъ и Ст. Пельтенъ. Председателемъ комисіи есть вѣденьскій архіеп. кард. Ганґльбаверъ. Кажуть, що комисія та поробить якѣсь кроки въ справѣ вѣроисповѣднои школы не лишь у правительства, але вручить такожь и цѣсареви дотычну петицію. Кромъ того займеся она не лишь внесеньемъ кн. Лихтенштайна, але такожь и проектомъ Линбахера, котрый вже зобравъ потрѣбне число подписовъ и предложить его палатѣ пословъ.

——

Въ справѣ болгарскій настала отже знова нова фаза Нынѣ доносять вже зъ рознихъ сторонъ, що Порта уступаючи напорови россійского посла Нелидова, котрому ще помагали Нѣмеччина и Франція, приняла предложенье Россіи и выслала вчера депешу до Софіи, въ котрій нотификуe незаконность пробуваня кн. Фердинанда въ Софіи. Депеша выслана на руки Стамбулова и маe бути лишь репродукцією телеграмы, котру Порта ще въ серпню минувшого року выслала була кн. Фердинандови. Чи змѣстъ депешѣ есть дѣйстно того рода чи нѣ, доси ще не звѣстно, але коли-бъ такъ дѣйстно було, то дипломатичный успѣхъ Россіи не бувъ-бы великій, бо Порта въ такомъ случаю не зазначила-бы абсолютно незаконность правительства кн. Фердинанда, отже не признала-бы також незаконность его выбору, а просто лишь его побутъ въ Болгаріи. Вага цѣлои справы болгарскои перенеслась теперь знова до самои Болгаріи, а Россія зыскала поки що, хиба лишь то одно, що перепершы заявленье незаконности правительства кн. Фердинанда буде могла числити на якійсь рухъ революційный въ самій Болгаріи. Дальшій хбдъ болгарскои справы буде отже теперь зависѣти не лишь одъ самои дипломатіи, але також и одъ стану рѣчей въ Болгаріи.

Якого значеня може бути повышій крокъ Порты въ справѣ болгарскій, доказуe письмо, якъ въ сѣй справѣ одержала „N. fr. Presse“ зъ Константинополя. Въ письмѣ томъ сказано, що Порта въ виду енергичнои рады нѣмецкого посла Радовица готова охотно выслати до Софіи плятоничне заявленье въ томъ дусѣ, въ якомъ бажае Россія, скоро бы лишь она мала надѣю, що се заявленье ставесь для Россіи золотымъ мостомъ до льояльного залагодженя болгарскои справы згодно зъ волею цѣлои Европы. Есть рѣчею певною, що Порта не думае и нынѣ зробити якогось позитивного кроку въ справѣ болгарскій, на котрый не згодилась-бы Европа. Зъ одси походить вся розважность и проволѣканье, бо Порта каже, що, щобы вдоволити Россію, треба, щобы уступило и правительство въ Софіи, а тогдѣ змѣнялись-бы одинъ по другомъ: Радославовъ, Каравеловъ, а на послѣдокъ и Цанковъ, ажь доки бы Россія не заняла Болгаріи.

До „Czas-у“ доносять зъ Вѣдня, що Россія одержала въ дорозѣ повъурядовій критичнѣ замѣтки що-до ви предложеня, а також и пытня зо стороны Австріи. Гр. Кальноки мавъ въ тій справѣ розмову зъ кн. Лабановомъ и кн. Райсомъ. Россія не дала доси на то одповѣди.

——

Англійскій ген Вольслей мавъ недавно бесѣду въ одномъ зъ лондоньскихъ товариствъ стрѣлецкихъ, въ котрій доказувавъ, що флота англійска есть такъ слаба, що не була-бы въ силѣ оборонити береговъ Англіи и не допустити чужого войска. Щобы всякимъ такимъ толкамъ зробити разъ конець, постановила англійска адмиралиція устроити вже въ найблизшомъ часѣ великѣ маневры флоты и поставити всѣ порты англійскѣ на стопу военну. Въ тій цѣли буде каналова флотиля покликана назадъ до Англіи и маe тамъ станути зъ початкомъ цвѣтня. Направивши кораблѣ не буде она вже готовитись, якъ що року, до лѣтныхъ маневровъ а возьмесь заразъ до мобилизаціи. О снихъ интересныхъ маневрахъ не чути ще нѣчого больше якъ лишь то, що въ нихъ маe взяти участь значне число кораблѣвъ военныхъ, канонѣрокъ и лодей торпедовыхъ, котрѣ доси не стоять въ практичнѣй службѣ флоты.

——

Що було причиною, що румуньске министерство подалося до димисіи, доси ще точно не звѣстно; здаeсь однакожь що до того причинилося колька справъ чисто внутрѣшныхъ а именно ось якѣ: Недавно назвавъ бувъ посолъ Филипеско въ парляментѣ всѣхъ министровъ злодѣями а о президентѣ кабинету сказавъ, що онъ належить до дому поправы. Коли одтакъ выкрылись великѣ надъужитя въ войску, въ котрѣ вмѣшаный есть також бувшій министеръ войны Ангелеску, выступила опозиція ще сильнѣйше противъ кабинету. На становище кабинету вплынуло здаeсь також немало и то, що журналиста Пану, котрого за обиду короля засуджено на два роки вязницѣ, а котрый утѣкъ бувъ до Россіи, выбрано посломъ до парляменту.

НОВИНКИ

— **Въ XXVII. роковины смерти Тараса Шевченка** устроюють львовскѣ руски товариства въ великій сали „Народного Дому“, во Второкъ, д. 13 л. марта, музикально-декляматорскій вечеръ. Подробна програма буде оголошена познѣйше.

— **Гостина Впр. митроп. Сильвестра въ Рогатинѣ.** Въ суботу рано поспѣшнымъ поѣздомъ выѣхавъ митрополитъ зо Львова и станувъ о 8½ въ Бур-

---

ти установленѣ двѣ стипендіи при Харковскомъ университетѣ для филологичного факультету, а особливо для студентовъ, що займаються исторіею; одна стипендія имени М. И. Костомарова (зъ першенствомъ до неи Украинцевъ [„Малороссовъ“], а друга имени покойнои пасербицѣ его, С. М. Котельниковои. Понадто остаючѣ зъ стипендіи грошѣ мають уживатись на доходъ фонду на выхованье дѣтей писателевъ и ученыхъ. — Теперь якъразъ выйшло нове выданье звѣстного твору Костомарова: „Русская исторія въ жизнеописаніяхъ ея главнѣйшихъ дѣятелей. Томъ I. Господство дома св. Владиміра X—XVI столѣтія.“ (Петербургъ 1888. Цѣна 3 руб. 50 коп.).

На закончене отсего мого фелетону — ще колька дробниць.

Якъ доносять „С. Петер. Вѣдомости“, на весну с. р. прибуде на Украину бувшій студентъ парискои консерваторіи Реньé, збирати украинськѣ мотивы народнѣ. Щобы се збиранье йшло ему спорнѣйше, выучився вже потрохи украинськои мовы, а теперь студіюe ви ще дальше. — Зъ концемъ 1887 р. выйшла въ Петербурзѣ украинська книжка п. заг. „Оповидання: 1. Скрыня. 2. Грошоидъ, М. М. Имшенецкого.“ (Цѣна 25 коп.). — Звѣстный нашь писатель Д. Мордовець (співроботникъ „Новостей“) написавъ для журнала „Наблюдатель“ повѣсть „Поздняя любовь“, а въ „Новостяхъ“ мѣстивъ въ сѣчни с. р. историчне оповѣданье „Любовь спасла“ — обѣ, на жаль, не въ нашій а въ велико-рускій мовѣ. Шкода, що п. Мордовець такъ рѣдко одзываeться по нашому, хочь цѣла Русь-Украина высоко цѣнить его писаня. — На памятку хрещеня Руси, одъ котрои то хвилѣ минаe 900 лѣтъ, выготовляють при россійскомъ министерствѣ внутрѣшныхъ справъ илюстрованый нарисъ исторіи Волынѣ, подъ редакцією П. Н. Батюшка. Текстъ нарису выготовивъ проф. кіевскои дух. академіи Н. И. Петровъ при участи проф. тои-жь академіи И. И. Малишевского, а поясненя до илюстрацій — М. И. Городецкій. Нарисъ складаeться зъ 10 роздѣловъ и подае исторію не только Волыньскои землѣ, но и Кіевскои, що почасти увойшла въ складъ нинѣшнои Волыни. До тексту буде долучено надъ 60 илюстрацій, кромѣ заголовныхъ буквъ въ кождомъ роздѣлѣ, взятыхъ зо старыхъ волыньскихъ рукописей. — Д. 31 ст. ст. сѣчня одбулося въ Кіевѣ засѣданье историчного товариства лѣтописця Нестора, на котромъ голова товариства, проф. Вол. А. Антоновичь одчитавъ вельми основну працю зъ археологіи, п. заг. „О характеристикѣ древлянскихъ могильниковъ по послѣднимъ раскопкамъ“.

14 (26) лютого 1888.

В. Сѣчовикъ.

штинѣ: Тутъ выжидала Дост. гостя депутація священикôвъ зъ дек. рогатиньского и депутація зъ епархіи станиславôвскои пôдъ проводомъ декана галицкого. Въ краснорѣчивôй промовѣ высказавъ о. Мохъ радôсть всѣхъ зъ сеи гостины владики въ Рогатинщинѣ. Впреосвященый подякувавъ, а потôмъ ôдъѣхавъ до дому бурштиньского пароха о. Н. Винницкого. По обѣдѣ выѣхавъ митрополитъ около 4 годины зъ полудня до Рогатина. Тутъ выжидали приѣзду архипастиря богато народу зъ представителями властей правительственныхъ и автономичныхъ. Староста рогатиньскій повитавъ митрополита короткою промовою и супроводивъ Впр-ого до брамы тріюмфальнои. Тутъ бурмистръ промовивъ и подавъ Дост. гостеви хлѣбъ-сôль (якъ староста такъ и бурмистръ промовляли по польски). Одинъ зъ мѣщанъ промовивъ по руски. Потôмъ пôднявся цѣлый здвигъ народу и митрополитъ процесіонально до костела. По ôдспѣваню питомцями псалому, удѣливъ митрополитъ зôбранымъ свого архіерейского благословеня. Зъ костела двигнувся похôдъ до церкви въ Бабинцяхъ и тамъ ôдправлено короткій молебенъ. По тôмъ удався Впреосвященый на нôчь до бабинецкого пароха о. Вол. Чировского. На другій день, въ недѣлю, по год. 9. рано почалось богослуженье архіерейске въ церкви рогатиньскôй въ сослуженю оо.: крил. Готеровского, ректора Бачиньского, Винницкого зъ Бурштина, Медвецкого зъ Вербиловець, Стеткевича зъ Божикова и декана Макогоньского. Хоръ питомцѣвъ ôдспѣвавъ дуже гармонійно цѣлу службу Божу, а о. Мащакъ, сотрудникъ зъ Бурштина, выголосивъ прегарну проповѣдь. По богослуженю ôдбувся обѣдъ у о. Чировского въ Бабинцяхъ, на котрôмъ явилися староста рогатиньскій, маршалокъ Торосевичь, начальникъ суду, гр. Дѣдушицкій и дооокрестне духовеньство. Вечеромъ того дня ôдбувся вечерокъ ювилейный въ честь папы. На другій день, въ понедѣлокъ, выѣхавъ Впр. митрополитъ зъ Бабинець и прибувъ вечеромъ до Львова.

— **Вчорашный вечеръ зъ танцями**, устроєный въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“ заходомъ рускихъ академикôвъ, удався ще лѣпше, якъ попередный. Гостей було дуже много такожь зъ провинціи. До кадриля стануло по двацять кôлька паръ, а весела и оживлена забава тревала до бѣлого дня. Многій зъ дѣвчатъ вызначувались и вродою и гарными народными строями. Забавою проводивъ умѣло аранжеръ п. К-ичь. — Въ четверъ, 15 с. м., устроює „Акад. Братство“ въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“ вечеръ зъ ôдчитомъ въ роковины смерти незабутнои памяти Володимира Навроцкого.

— **Вечерокъ въ честь Тараса Шевченка** устроюють ученики рускои гимназіи въ сали „Народного Дому“. Вступне слово выголосить проф. Лучакôвскій. Близшій вѣсти и програма подадуться сими днями.

— **Вечерокъ въ честь Тараса Шевченка.** Якъ доносить „Kur. Lw.“ — ôдбувся дня 1 л. марта въ сали засѣдань рады повѣтовои въ Залѣщикахъ якійсь „мѣшаный“ руско-польскій вечерокъ при великôй участи интелигенціи и кôлькохъ селянъ зъ Блыщанки. Вступне слово выголосивъ по польски управитель школы п. Лиґенза. Потôмъ слѣдувавъ ôдчитъ учителя п. Єзерского въ языцѣ рускôмъ о житю Шевченка. Деклямацій було двѣ: руска „Гамалія“ и польска „Zgon Szewczenki“. Ôдспѣвано дуетъ „Не чужого мы бажаємъ“ такъ хорошо, що оба спѣваки учителѣ пп. Гулевичь и Онишкевичь мусѣли єго ще разъ повторити. Була ще гра на фортепянѣ, два терцеты смычковôй и два соля пѣсень польскихъ. Дохôдъ зъ вечерка, призначеный на дохôдъ бѣднои молодежи школьнои, принѣсъ brutto 50 зр.

— **„Шлендріянъ автономичный“.** Що у насъ въ Галичинѣ усе не такъ, якъ у людей, що у насъ панує „шлендріянъ“ непростимый, се рѣчь певна и загально знана, а рѣчь, на яку хочемо звернути увагу, буде такожь однымъ зъ доказôвъ тои т. зв. „polnische Wirthschaft“. Ото, въ мѣсяци жовтни кождого року вносить молодѣжь школьна поданя о стипендіи. Министерство просвѣты выдало передъ кôлькома лѣтами розпорядженье, що всѣ стипендійнй справы повинній бути полагоджені въ трехъ мѣсяцахъ ôдъ часу пôчину року школьного. И у всѣхъ краяхъ коронныхъ такъ дѣєся, — одинъ лишь галицкій выдѣлъ краєвый у Львовѣ до нинѣшного дня, хочь маємо уже, хвала Богу, 6 марта, ще не зволивъ навѣть оголосити, хто дôставъ яку стипендію, не розбславъ декретôвъ и асигнатъ! Курсъ въ гимназіи давно уже скôнчився, на университетѣ кôнчиться за тыждень, — а тутъ стипендисты, що повинній вже були до половины сѣчня дôстати стипендіи за I-шій курсъ школьного року, — до сего часу не мають навѣть декретôвъ! Якъ можна такъ мучити молодѣжь, розумѣєся убогу, бо звычайно така подаєсь о стипендіи! Може бути, що выдѣлъ краєвый змилосердиться и до кôнця марта полагодить справу, але кôлько черезъ то може причинити прикрости и клопоту стипендистамъ зъ молодежи университетскои, котрй за-для ферій святочныхъ та евентуального выѣзду професорôвъ, не могли-бы зложити потрѣбныхъ колоквій або дôстати пôдпису ôдъ референта стипендійного... На всякій способъ такій „шлендріянъ“ можливый тôлько въ Галичинѣ!

— **Дѣяльнôсть товариства „Школьна Помôчь“ у Львовѣ:** На зиму роздавъ выдѣлъ 66 бундъ для хлопцѣвъ и 27 плащикôвъ для дѣвчатъ. За бунды плачено по 3 зр., а за плащикъ по 2·80 зр., що разомъ чинить суму 273·60 зр. Зъ тыхъ грошей заплачено кравцеви ино 160 зр. Чобôтокъ куплено 120 паръ за 188 зр. и роздано убогимъ дѣтямъ. Грошевй заномоги дано 4 ученицямъ и ученикамъ въ сумѣ 16 зр.; 15 учениць и ученикôвъ одержало одѣжь потрѣбну за 29 зр. Одному доброму ученикови Стеф. Базюкови платить выдѣлъ станцію 1 зр. мѣсячно и дає запомогу на харчь що мѣсяця по 3 зр. На ручнй роботы для дѣвчатъ призначивъ выдѣлъ 2 зр., прибôровъ до писаня взято въ „Народнôй Торговли“ за 30 зр. (Ще не заплачено). Маємо надѣю, що патріоты рускй помôжуть намъ сповнити залягаючй довги!—*Выдѣлъ.*

— **Вечеръ зъ танцями „Рускихъ Дамъ“** ôдбудеся завтра д. 8 н. ст. марта. Протекторатъ того вечерка обнявъ бувъ Впр. митроп. Сильвестеръ, але „по поводу независимыхъ отъ впреосвященого препятствій“ (якъ пише одна газета) передавъ тую честь о. архидіяконови Готеровскому.

— **Въ статьѣ „Мандатъ гр. Романа Потоцкого“**, умѣщенôй въ чч. 37—39 зайшли двѣ похибки, котрй оттутъ поправляємо. Въ ч. 38 въ уступѣ II. напечатано, що „одинъ урядникъ позыскавъ выборцѣвъ зъ Саранчукъ обѣцянкою, що за голосованье гр. Потоцкій подарує громадѣ довгъ 863 зр. Отожь въ тôмъ мѣсци закралась похибка друкарска: повинно було бути напечатано: „комисарь позыскувавъ (старався позыскати)“. Сю похибку друкарску уважаємо своимъ обовязкомъ справити тымъ бôльше, що всѣ три выборцѣ зъ Саранчукъ, мимо великого на нихъ натиску зъ стороны графскои, ôддали свои голосы на д-ра Дам. Савчака, а начальникъ громады п. Павло Гавдиба на намову урядника ôдповѣвъ: „П. графъ не має тôлько грошей, щобы перекупивъ мене и нашу громаду!“ — а звѣстно, якій то Крезъ бувъ пок. гр. Станиславъ Потоцкій! По выборахъ зарядъ дôбръ Бережаньскихъ зажадавъ бувъ ôдъ громады Саранчуки звороту тыхъ 863 зр., але та претенсія не була справедлива, бо ей графъ уже при нагодѣ иншихъ выборôвъ дарувавъ бувъ громадѣ. — Въ уступѣ IV. наведено, що выборець Лейба Дорфманъ зъ Липницѣ бувъ за обманьство караный. Той замѣтъ не ôдноситься до особы Лейбы Дорфмана, а якогось иншои назвы жида.

— **Дирекція зелѣзниць державныхъ** повѣдомляє, що зъ днемъ 6 л. марта застановлено рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ на шляху Станиславôвъ-Гусятинъ за-для заметей снѣговыхъ.

— **Любимець щастя.** Великій льосъ льотеріи въ Ніццѣ на суму 500.000 франкôвъ выгравъ убогій халупникъ Pericouche. Не зазнавъ однакъ и зъ того щастя. Одинъ журналистъ ôдвѣдавъ єго и оповѣдає о нѣмъ таке: „Донесѣть, ласкавый пане, — сказавъ до него безталанный любимець щастя, — що я выбираюся до Америки, бо тутъ не маю спокою ôдъ безчисленныхъ просьбъ и листôвъ, якими мене засыпують. Доведесь менѣ, збитися зъ глуздôвъ. Одинъ править ôдъ мене 10.000 франкôвъ, бо инакше зробить своему житю конець; велике число иншихъ петентôвъ просить о запомогу, иншй жадають, щобъ я свого сына засватавъ зъ котрою ихъ дочокъ або ôддавъ мои дочки за ихъ сынôвъ, хочь найстарша моя дитина має доперва десять лѣтъ! Вже маю до нинѣ 550 подôбныхъ листôвъ, а кождого дня приходить новый величезный стулень всѣлякихъ письмъ. Коли-бъ я хотѣвъ вволити волю кождого петента, то не стало-бы вже тыхъ 500.000 франковъ!“ Журналистъ давъ єму раду, щобы теперь не читавъ жадного листу, лишь нехай ихъ ховає на пôзнѣйше, а ôдтакъ по якômсь часѣ, коли буде мати бôльше охоты и свобôдну хвилю, тогдѣ нехай ихъ собѣ перечитує, не потребує однакожъ ôдповѣдати нѣкому.

— **Вправы зъ новымъ карабиномъ Манлихера въ Бернѣ** уже покôнчились и выпали вдоволяючо. Брали въ тыхъ вправахъ участь резервисты покликанй на 7 днѣвъ и офицыры резервовй покликанй на 28 днѣвъ. По двохъ дняхъ резервисты уже умѣли обходитися зъ репетьеровыми карабинами. На ôддалину 2100 до 2800 крокôвъ до половины цѣли було 33% добрыхъ стрѣлôвъ. Лишь незвычайна скорôсть въ стрѣляню не дозволяла удержати потрѣбнои карности при командѣ.

— **Катастрофа на зелѣзници.** Дня 4 л. марта о год. 7 вечеромъ выѣхавъ поѣздъ особовый зъ Гатванъ на Уграхъ до стаціи Тура. Въ пôвъ годины ôнъ въѣхавъ на стацію Тура и машинистъ Нельгибель, ведучій сей поѣздъ, побачивъ, що зъ противнои стороны надъѣжає иншій поѣздъ зъ великою скоростею по тôмъ самômъ шляху. Нельгибель побачивши, що о якômсь ратунку не можна вже й подумати, зôскочивъ зъ машины и въ сѣй хвили поѣзды стовкнулися. Льокомотивы наѣхали на себе и кôлька першихъ возôвъ, на щастье товаровыхъ, розбилося въ куснѣ. Въ нещастю тôмъ згинувъ кондукторъ пôѣзду особового, Д. Френкль, а машинистъ Нельгибель, машинистъ поѣзду товарового Крайцеръ та деякй зъ обслуги поѣздôвъ тяжко поранений, Зъ пасажирôвъ нѣкому нѣчо не сталося. Причиною катастрофы бувъ машинистъ Крайцеръ, котрый, мабуть пяный, здрѣмався и тому поѣздъ въѣхавъ на шляхъ, призначеный для поѣзду особового зъ Гатванъ.

— **Зъ исторіи паперу.** Архикн. Райнеръ закупивъ велике множество єгипетскихъ папирусôвъ, выкопаныхъ въ горѣшнôмъ Єгиптѣ. Сй папирусы переховалися цѣлкомъ не ушкоджені въ сухôмъ пѣску пустинѣ, такъ що безнастанній студіи надъ ними подали богато новыхъ поглядôвъ на найтемнѣйшй мѣсця въ исторіи першихъ столѣть нашои еры. Славнй орієнталисты професоры Карабачикъ и Визнеръ выкрыли мѣжь иншими такожь и то, що мѣжь сими папирусами находяться документы писанй на папери, выроблюванôмъ изъ шматъ. Такъ отже нема сумнѣву, що Арабы знали фабрикацію паперу зô шматъ уже въ VIII. вѣцѣ по Христѣ и що хибно приписувано винайденье паперу Італійцямъ або Нѣмцямъ. На тôмъ папери можна бачити такожь ôдтиски моделѣвъ зъ дерева и подôбну орнаментику, такъ що винайденье Ґутенберґа стаєсь черезъ то старшимъ о 500 лѣтъ. Ôдъ того часу фабриковано такій папѣръ на Всходѣ черезъ цѣлй середнй вѣки и найперше дôстався ôнъ до Европы черезъ Русь. Свѣдчать о тôмъ документы писанй князями рускими на папери вже тогдѣ, коли цѣлый Захôдъ ще анѣ не мавъ понатя о тôмъ винайденю. Музей кн. Чарторыйскихъ въ Краковѣ має документъ князя Дмитра Ольгердовича зъ XIV. столѣтя, писаный на папери.

— **Княгинѣ чорногорскй** Милена и Анастазія выѣхали сими днями на запросины царя до Петербурга. На граници австрійскôй въ Щаковѣ повитавъ ихъ спеціяльный делегатъ царскій, полковникъ, губернаторъ и кôлькохъ официрôвъ жандармеріи Промавляли по французки и россійски, а княгинѣ ôдповѣдали по сербски.

— **Здезертерувала цѣла ескадра** 6-го полку французскихъ стрѣльцѣвъ въ St. Michel. По ôсьмохъ годинахъ повôднаходили въ окрестности дезертерôвъ. Причиною такои громаднои дезерціи було то, що старшина погано обходилася зъ вояками.

— **Найновѣйшій ужитокъ зъ телефону.** По шпиталяхъ англійскихъ має кождый недужій на заразливу хоробу надъ своимъ лôжкомъ телефонъ, черезъ котрый можна зъ нимъ розмовлятися безъ небезпечности заразитися.

— **Пачкарство галицке** потерпѣло богато въ наслѣдокъ низького курсу рубля. При такômъ станѣ не оплачуються пачкарямъ товары россійскй и тому вже въ многихъ окрестностяхъ Кракова перестали тамошнй жиды и селяне заниматися пачкарствомъ.

— **Дрôбнй вѣсти.** Громада Стронибабы, пов. золочѣвского, одержала ôдъ цѣсаря 100 зр. пôдпомоги на будову церкви. — Гр. Альф. Мнишка затвердивъ цѣсарь на вицемаршалка рады пов. въ Ниску. — Въ Яссахъ згорѣвъ дня 1 л. марта театръ, зв. „народнымъ“. — Пристань въ Одессѣ на ново замерзла; въ наслѣдокъ того даєсь чути въ полудневыхъ губерніяхъ недостатокъ вугля камѣнного на зелѣзницяхъ и фабрикахъ. — Комисія филологичного товариства американьского признала новый языкъ „volapük“ за цѣлкомъ непôдповѣдный своѣй цѣли. — Въ Парижи збереся д. 8 цвѣтня католицкій конгресъ науковый; мають зъѣхатися представителѣ всѣхъ народôвъ католицкихъ. — Цѣсарь австрійскій именувавъ князя Валіи властителемъ 12-го полку гузарôвъ. — Маршалокъ краєвый, гр. Тарновскій, выѣхавъ нинѣ разомъ зъ членомъ выдѣлу краєвого, п. Берещиньскимъ, до Кракова, въ справѣ угоды зъ краковскимъ товариствомъ убезпечень и зъ магистратомъ краковскимъ що-до закладаня тамъ ссыпôвъ збôжевыхъ. — Трясенье землѣ далось почутп сими днями въ Инсбруцѣ о год. 6 вечеромъ и тревало лишь кôлька секундъ, не зробивши нѣякихъ шкôдъ. — Въ касарни Яблоновскихъ застрѣлився воякъ 15 полку Іосифъ Крижановскій; недавно тому выхрестився ôнъ на обрядъ латиньскій. — Трупа театральна Бачиньского выѣхала зъ Кракова до Освѣнцима. — На зелѣзници Львôвъ-Белзець вызначено вчера нову стацію коло дороги янôвскои и названо „Львôвъ-Клепарôвъ.“ — Ряшѣвска полиція завернула домôвъ 4 селянъ зъ Ранижова, ѣдучихъ до Америки; мали они при соѣб лише 300 зр., а пôсля найновѣйшого закона американьского, емигранты мусять мати при собѣ достаточнй средства на подорожь и удержанье, що найменьше по 200 зр. на особу. — Въ Перемышлянахъ — якъ доносить Przegląd — учитель народный В., отець 6 дѣтей и вже ôдъ 20 лѣтъ учитель, допустився злочиньства на 8-лѣтнôй дѣвчинѣ, дочцѣ урядника; злочиньства допустився по годинахъ школьныхъ; злочинця арештовано и ôддано до суду.

Надôслане.

Злй интересы.

Три купецкй агенты розмовляли по обѣдѣ, котрый они спожили разомъ въ гостинници. Взаимно представились собѣ и побачили, що одинъ ѣздивъ яко агентъ складу домовинъ, другій складу надгробныхъ памятникôвъ, а третій ѣздивъ за Варнера Safe Cure, и се заявленье спонукало обохъ иншихъ агентôвъ сейчасъ ôдъѣхати, бо де продаєся Варнера Safe Cure, тамъ могли они лише „злй интересы“ робити. Най буде станъ здоровля вже и безъ надѣѣ то все таки се велике средство лѣчниче помогло въ тысячныхъ случаяхъ де все инше уживано на дармо. Такъ пише такожь вдова панѣ Вильг. Фри, въ Лянгензальца, Holzgasse 12: „Довгй лѣта терпѣла я на катаръ въ мѣхури и мимо всякого пожертвованя не змогла я одержати жаднои пôльги. Якъ вельми тѣшуся теперь, що я звôльнена ôдъ моихъ великихъ болѣвъ и зъ моєи тяжкои недуги выратована, що кождому чоловѣкови здавалось неимовѣрнымъ, що я такъ довго була недужою а лѣкарѣ не могли помочи.“ Средство, котре менѣ помогло, єсть Варнера Safe Cure — Продажь и розсылка лише черезъ антики. Цѣна в зр. 80 кр. Складъ: Жигм. Рукеръ, Іоанъ Вєніорскій, д-ръ Кароль Миколяшь у Львовѣ. Головный складъ: Einhorn Apotheke (Max. Fanta's въ Празѣ.

Вѣсти зъ Аєи. Львôвскои.

Грамоту архіерейску зъ правомъ уживати сутану єврейску зъ експозиторіями крилошаньскими одержавъ о. Исидоръ Райтаровскій, парохъ въ Лубянкахъ, дек. збараского.

Митроп. консисторія вставилася до ц. к. намѣстництва о згоду на канон институцію для о. Дан. Зарицкого зъ Пенякъ, запрезентованого на Саранчуки, дек. пôдгаєцкого.

Президія намѣстництва годиться на канон. институцію для о. І. Павлусевича, запрезентованого на Протесы.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Конкурсы.** Зверхнôсть громадска въ Нижанковичахъ розписує конкурсъ на посаду лѣкаря мѣского зъ платнею 400 зр. рôчно; речинець до 30 л марта с. р.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 7. марта, Депутаціи мѣстъ Тернополя, Золочева, Самбора и Тарнова въ справѣ податку ôдъ горѣвки мають нинѣ авдієнцію у министрôвъ Дунаєвского и Земляковского.

Константинополь 7. марта. Порта повѣдомила турецкихъ амбасадорôвъ о высланю на руки Стамбулова депешѣ о незаконности правительства кн. Фердинанда.

Софія. „Търновска Конституциа“ оголошує въ першôмъ числѣ програму партіи Каравелова, въ котрôй доказує, що Россія єсть идеаломъ Болгаріи а ненасытна Австрія уважає Македонію за дорогу до Чорного моря; идеаломъ же Россіи єсть, щобы Македонія належала до Болгаріи.

Римъ 7 марта. Кн. Бисмаркъ приславъ дуже сердечну подяку за ухвалу парляменту въ справѣ нѣмецкого наслѣдника престола и за промову Криспіого въ парляментѣ а въ подяцѣ сѣй кладе головну вагу на дружбу, котра сполучає Нѣмеччину зъ Італією.

Пештъ 7. марта. „Pest Lloyd“ доказує, що димисія кабинету Браціяна наступила въ наслѣдокъ внутрѣшныхъ трудностей. Та-жь сама газета доносить, що Россія не ôдповѣла ще на пытаня Италіи и Англіи, що має статися по усуненю Кобурга.

Римъ 7 марта. Криспи заявивъ россійскому амбасадорови, що Италія признає законнôсть выбору кн. Фердинанда и для того не выступить противъ него.

Берлинъ 7 марта. Въ недузѣ цѣсаря Вильгельма нема нѣякои змѣны; цѣсарь лежитъ въ постели и не приймає нѣкого.

Вѣдень 7. марта. Пôсля „Pol. Corr.“ одержали начальники стацій на зелѣзници Рôвне-Вильно приказъ, щобы ôдъ 1 ст. ст. марта не приймали бôльшихъ транспортôвъ товаровыхъ, бо може бути, що треба буде возôвъ до перевозу войска.

Берлинъ 7. марта. Лѣкарѣ нѣмецкого наслѣдника престола оголосили въ урядовôй газетѣ заявленье, що мѣжь ними нема рôзницѣ въ поглядахъ що-до недуги наслѣдника престола и не думають, щобы недуга мала вже въ найблизшôмъ часѣ статись небезпечною.

Букарештъ 7. марта. Король не принявъ ще рѣшучо димисіи Браціана а кн. Ґика стараєсь при помочи Браціяна утворити новый кабинетъ.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вп. И. В. въ Стрыю. 9 зр. ôдъ п. Ст. дôстали. — **Вп. панѣ Є. Н. въ Берж.** Рахунки згôднй; аркушѣ выслано. — **Вп. И. Ж. въ Воли жовт.** Ще 6·50 зр. — **Всч. О. К. въ Кустини.** А якъ зовеся той господарь, за котрого Вы прислали 1 зр.? — **Вп. А. Ч. въ Терн.** На 1888 р. записано доперва 50 кр. — **Всч. Д. Б. въ Билинѣ.** Просимо поспѣшати. — **Всч. А. Л въ Коршовѣ.** Чи въ лютôмъ прислали? — **Вп. М. К. въ П.** Бюро редакційне о 4 год. по пол. замкнене, а Администрація „Дѣла“ при ул. Академичнôй ч. 8. — **Вп. І. К. въ Яновѣ.** Льосованье льосôвъ „Базилика“ и „Червоно Хреста“ було подане въ тôмъ самômъ числѣ „Дѣла“.

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

7. л. марта 1888.

Львôвъ: Пшениця 6·— до 6·75, жито 4·35 до 4·70, ячмѣнь 3·80 до 6·—, овесъ 4·30 до 4·70, горохъ 5·— до 9·50 вика 4·50 до 5·—, рѣпакъ 9·50 до 10·—, лнянка — до —, конюшина червона 25·— до 40·—, конюшина бѣла 40·— до 48·—, конюшина шведска — до —, хмѣль ôдъ 15 до 55.— зр. за 56 кило въ мѣсци, оковита за 10.000 литрôвъ —·— до —·— зр.

Тернопôль: Пшениця 6 — до 6·65, жито 4·05 до 4·55, ячмѣнь 4·— до 5·—, овесъ 4·10 до 4·50 горохъ 4·— до 9.—, вика 3·85 до 4·50, рѣпакъ 9·— до 10.—, лнянка — до —, конюшина черво, на 22·— до 37·—, конюшина бѣла 14·— до 36·— конюшина шведска до —.

Вѣдень: Пшениця 7·43, жито 6·—, овесъ 5·68, кукурудза 5·62.

Волôвъ пригнано на торгъ до Вѣдня дня 5 с. м. 4923 штукъ а мѣжь тыми 666 галицкихъ и 913 угорскихъ. За галицкй тученй плачено 47 до 51 зр., за угорскй 46 до 52 зр., за селяньскй 45 до 50 зр., за бугаѣ и коровы 44 до 51 зр. за метр. сотнаръ мертвои ваги.

Курсъ Львôвскій

въ дня 7. л. марта 1888.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жад
Зелѣз гал Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	— —	194 —
Зелѣз Львôв.-Чернов по 200 зр. а. в.	— —	210 —
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в. . .	— —	281 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в. .	— —	216 —
Листы заставн за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в	96 50	98 —
Банку гипот. гал. 5% а. в. выльос. зъ 10% прем	99 50	100 75
Банку краєвого 4½% а. в. льос. 51 л.	91 —	92 50
Товариства кредит. гал. 5% а. в. . .	99 60	101 —
Товариства кредит гал. 4% а. в. . .	— —	95 50
Товар кред. гал. 5% а в. льос. 37 л.	99 60	101 —
Товар. кред гал. 4% а в. льос. 41½ л	— —	91 —
Товар. кред. гал. 4½% а в. льос. 52 л.	92 20	93 20
Листы довжнй за 100 зр.		
Гал Зав кред. сел. 3% а. в (давн. 6%) въ ликв.	— —	54 —
Гал. Зав кред. сел 2½% (давн. 5%) въ ликв	— —	48 —
Общ роль. кред Завед. 6% льос. въ 15 л.	— —	— —
Облиги за 100 зр.		
Индемнизац галицкй 5% м. к. . . .	100 —	101 50
Комунальнй Банку краєв. 5%, I емис.	100 —	101 —
Позички краєв зъ 1873 по 5% а. в. .	— —	105 —
Позички краєв. зъ 1883 по 4½% а. в.	87 50	89 —
Льосы:		
Мѣста Кракова	— —	19 —
Мѣста Станиславова	— —	35 50
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	5 92	6 02
Наполеондоръ	9 98	10 09
Пôвъимперіялъ	10 34	10 44
Рубель срѣбный	1 40	1 50
Рубель паперовый	1 02	1 04
100 марокъ нѣмецкихъ	61 90	62 55

Надôслане.

Найлѣпшій лѣкарь домовый. Вѣдома рѣчь, що завсѣгды добре мати дома таке средство, що подає на всѣлякй часто приходячй недуги певну и скору помôчь, якъ пр. на бôль головы и зубôвъ, на недугу очей и нежитъ, зле травленьс, мигрену, потовченье, сѣпанье въ составахъ, выпаданье волося, вонючій ôддыхъ и пр. У всѣхъ тыхъ и многихъ другихъ недугахъ єсть французска горѣвка Brandy-я зъ-давна выпробованымъ найлучшимъ средствомъ. Просимо отже пов. читателѣвъ звернути увагу на дотычный инсератъ.

НАДÔСЛАНЕ.

Позаякъ Всеч. Духовеньство наше дає звычайно въ часѣ св. Великого Посту **ЄВАНГЕЛІОНЫ** до переплету, то звертаю ласкаву увагу Єго, що я заосмотривъ моє переплетниче заведенье въ найлучший переплетничий машины и знаряды та дуже хороший матеріялы, для того могу вдоволити всѣмъ, навѣть дуже вышуканымъ вымогамъ. Приймаю отже до переплету **ЄВАНГЕЛІОНЫ** за рôжнй, навѣрно дуже умѣркованй цѣны, а то въ рôжноцвѣтну кожу, всѣлякй оксамиты, бляху и т. п. Образки (иконки) на Євангеліоны даю на желанье, або металевй, або на блясѣ и порцелинѣ (емалiи) мальованй. Одновляю и доповиняю также старй окутя и украшеня на Євангеліонахъ. До кождого Євангеліона додаю на желанье, польстрованy скринку и рôзноцвѣтнй ленты зъ золотыми френзлями. Выготовляю также **Книги братствъ церковныхъ,** старшихъ и молодшихъ, по **3 зр., 5 зр.** и **8 зр.,** маю на складѣ **МОЛИТВЕННИКИ** въ рôзныхъ форматахъ и въ рôзныхъ парадныхъ и скромныхъ переплетахъ, также **„Помяники усопшихъ“** по цѣнѣ **2 зр. 50 кр., 4 зр.** и **6 зр., „Книги братствъ тверезости“** по **2 зр., 3 зр.** и **5 зр.,** приймаю до переплету всѣ **церковнй книги** и додаю на желанье, до **Литургиконôвъ** на мѣсце знищеныхъ, **новй** литургiи св. Іоанна Златоустого, — также всѣлякй свѣтскй книги, метрики, протоколы, карты (мапы) и т. иние. О **скоре** надсыланье Євангеліонôвъ прошу, щобы я мôгъ тiи-жь передъ Страстною Седмицею выготовити и розсилати.

Зъ глубокимъ поважаньемъ:

МИХАЙЛО СПОЖАРСКІЙ

переплетчикъ, въ домѣ Ставропигійского Института

2361 3—3 ***во Львовѣ.***

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

у Львовѣ („Народный Дôмъ“), **въ Станиславовѣ** (пляцъ Францъ-Іосифа, дôмъ Горовицôвъ), **Перемышли** (коло моста), **Тернополи,** (ринокъ дôмъ Ляндау-а) **Дрогобичи** (ринокъ), **Коломыи** (готель Краковскій) **и Стрыю** (ринокъ, готель пôдъ „Чорнымъ Орломъ“)

поручае зô своихъ складôвъ и посередничень:

Вина угорскй. Увôйшовши въ звязь зъ продуцентами можемо Впов. Родимцямъ посер дничити въ замовленяхъ винъ бочкали Єсть то найдешевшй способôъ закупна, бо если вино оминае нашй склады, одпадае подвôйный транспортъ и значна акциза.

Можемо доставити бочку (около 130 литрôвъ) вина Гегіяльского по 35, 45, 48, 55, 65, 85, 100, 105, 130 до 340 зр.; крôмъ того прийде Вп. Покупникови уплатити ще фрахтъ 4—5 зр. одъ бочки.

На складахъ нашихъ у Львовѣ, Станиславовѣ Перемышли, Дрогобичи Тернополи Коломыи и Стрыю удержуемо всякого рода вина по взглядно высшихъ цѣнахъ.

Вина въ бочѣлкахъ 4-литровыхъ зъ доставою франко по 3 зр., 3·30 кр., 3·70 кр., 4·10 кр., 4·50, 4·90 кр

Дорожнй вина поручаеся выписувати фляшками. За бочѣлки звертаеся 45 кр. 2225 1—0

Поручаючися также зъ прочими артикулами Впов, Родимцямъ, заявляемо готовôсть доложити всякихъ старань, щобы вдоволити Пч. Купуючихъ такъ подрôбно якъ и при почтовыхъ зелѣзничихъ посылкахъ

Зъ высокимъ поважаньемъ

Дирекція Народнои Торговлѣ
у Львовѣ.

Найбôльша въ краю

Читальня

31 000 дѣлъ

польскихъ, нѣмецкихъ, французскихъ и англійскихъ

також ь 2240 12—0

Складъ нотъ

на всѣ инструменты и до спѣву.

Выпозичальня нотъ

52.000 штукъ

давнѣйше

КАРОЛЯ ВИЛЬДА

доповненй *найсвѣжшими* новостями

полученй зостали зъ книгарнею при пляцу Катедральнôмъ

Условія абонаменту и катальоги розсылаются на жаданье franco

Выстерѣгатись передъ пôдробленями.

На фляшках вытиснена фирма Бразая.

На кождой фляшцѣ видна повбрска винта.

Бразая французска горѣвка дуже успѣшно дѣлае на бôль головы, мигрену, бôль ушей, очей и зубôвъ, на давленя, гостець, нежитъ, высынки шкôряний, остуды, весняники, ôддае знаменитй услуги яко средство заховуюче уста и зубы и надаесь найлѣпше до змываня головы, змôцненя поросту волося и до усуваня порилѣвъ. Цѣны зъ принисомъ уживаня: малафляшка 40 кр. велика фляшка 80 кр.

Правдиву дôстане у **Львовѣ: у Жиг. Рукера, Ив. Валяха и Сына.**

2048 6—12

Маріяцельскй каплѣ жолудковй

знаменито дѣлаючй у всѣхъ недугахъ жолудка.

Незрôвнанй при браку апетиту, слабôмъ жолудку, вопяючôмъ ôддыху, кваспôмъ ôдиканю, здутю, кольцѣ, катарѣ жолудка, згазѣ, творенiю си пѣску и камѣньчикôвъ въ мѣхури, при надто великôй флегмѣ, жовтацѣ, ôдкиненю и блюваню, болю головы (если походить зъ жолудка), корчахъ жолудка, задненю, перетяженю жолудка стравами и напоями, при хробакахъ, недугахъ селезѣнки, печѣнки и гемороидахъ. — Цѣна фляшочки разомъ зъ **принисомъ 35 кр., подвôйнои 60 кр.**

Головна высылка у аптикаря

КАРОЛЯ БРАДИ КРОМЕРИЖЬ (Kremsier) МОРАВА.

Маріяцельскй каплѣ жолудковй не суть нѣякимъ средствомъ потайнымъ. Складовй части поданй суть при кождôй фляшочцѣ въ **принисѣ.**

Правдивй можна купувати у всѣхъ аптикахъ.

2351 4—52

ОСТЕРЕЖЕНЬЕ! Правдивй Маріяцельскй каплѣ жолудковй рôзно фальшують и наслѣдують. — **На знакъ правдивости** мусить кожда фляшка бути завинена въ червоне запаковане, заосмотрене въ **новысшу марку охоронну** и при кождôй фляшочцѣ на принисѣ мусить находитися, що сей принисъ друкованый у Г. Гуска въ Кромержижу.

Правдивй можна купити: У ЛЬВОВѢ въ аптикахъ: Якова Байзера, Г. Блюменфельда, Петра Гайльгофера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколяша, Якова Пипеса, Жиг. Рукера, Кар. Склепиньского, І. Вевюрского, Арн. Раппапорта. — ВЪ БЕЛЗѢ у ап. Гросса. — ВЪ БОБРЦѢ у ап. Бальбины Мендлицкои. — ВЪ БРОДАХЪ у ап. Бронисл. Витославского, Мих. Кулики, Вильг. Линдесберга. — ВЪ БЕРЕЖАНАХЪ у ап.: Ад. Дурета, Іос. В. Лобоса. — ВЪ ДОЛИНѢ у ап. С. М. Траунфельнера. — ВЪ ДРОГОБИЧИ у ап.: Айхмилера, П. Партикевича. — ВЪ ГЛИНЯНАХЪ у ап. А. Гельма. — ВЪ МЕЛЬНИЦИ у ап. Кроковского. — ВЪ МОСТАХЪ ВЕЛИКИХЪ у ап. І. Жолиньского. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛЯНАХЪ у ап. Омел. Барановского. — ВЪ РАДЕХОВѢ у ап. Яськевича. — ВЪ РОЗВАДОВѢ у ап. Винк. Грабовского. — ВЪ РОЗДОЛѢ у ап. Людв. Мержвиньского. — ВЪ САМБОРѢ у ап.: І. Алексевича, К. Мареша. — ВЪ СКОЛѢМЪ у ап. С. А. Лецковского. — ВЪ СОКОЛОВѢ у ап. Андр. Данчака. — ВЪ СОКАЛИ у ап. Евг. Высочаньского. — ВЪ СТАРôМЪ МѢСТѢ у ап. Ад. Палеского. — ВЪ СТРЫЮ у ап.: Чальбазаніого, В. Коморовского. — ВЪ ТУРЦѢ у ап. Жиг. Козицкого. — ВЪ ВАРЯЖУ у ап. Венед. Кшиволоцкого. — ВЪ ЗОЛОЧЕВѢ у ап. Франца Нетеша.

ПАВЛО ЛЕВИЦКІЙ

въ Добрачинѣ (*почта Кристинопôль*)

предприймае всякого рода будовы: церквей, будынкôвъ конкуренційныхъ, парохіяльныхъ и шкôльныхъ, горалень, въ загалѣ всякихъ будынкôвъ, и выконуе солидно и дешево.

Всѣ выконанй нимъ будôвлѣ зыскали загальне признанье, чого доказомъ кôлька наведеныхъ свѣдоцтвъ:

„Въ р. 1886, повѣривъ комитетъ церковный въ РОЗДЖАЛОВѢ, пов. сокальского, п. Левицкому зъ Добрачина будованье мурованои церкви въ Розджаловѣ. Можемо заручити кождому, що церковь уже на укôнченю, а п. Левицкій вдоволивъ всѣмъ вымогамъ правнымъ и всѣмъ жаданямъ майстерекимъ, тому его яко предприемця до бôльшихъ будôвель рекомендовати можемо.

Розджаловъ д. 14 лютого 1888.

Мих. Фолисъ приходникъ, *Стеф. Покимброда*, членъ комитету, *Фед. Жеребецкій*, нач. громады.“

„Громада СУШНО, пов. каменецкого, повѣрила мин. року п. Левицкому зъ Добрачина будову мурованои двоклясовои школы зъ одповѣднымъ помешканьемъ для учителя. Тую будову провадить онъ точно пôсля поданыхъ ему плянôвъ и указокъ зъ повнымъ вдоволеньемъ мѣсцевои рады шк. и начальства громадского. Можемо отже смѣло сего поважаного предприемця, яко честного, совѣстного и порядного чоловѣка якъ найдальше и найщирше поручити.

Сушно дня 8 лютого 1888.

Мих. Кордуба, предс. рады шкôльнои. *Досько Баранъ*, начальникъ громады. *I. Brennenstuhl*, Gem. Vorst“

„Панъ П. Левицкій зъ Добрачина принявъ предприемство нового мурованого приходства въ КОРЧМИНѢ. Ту будову, вже на укôнченю, веде онъ зъ повнымъ вдоволеньемъ комптету парохіяльного, котрый его може яко честного, совѣстного и дуже порядного предприемця вдоволяючого-ся малымъ доходомъ, кождому интересованому припоручити.

Корчминъ, дня 18 лютого 1888.

І. Черезко, предсѣдатель комитету парохіяльного.“

На всяке вôзванье приѣздить заразъ на мѣсце.

Цѣс. кор. уприв. гал. акційный

БАНКЪ ИПОТЕЧНЫЙ

выдае

почавши одъ дня 1 цвѣтня 1887

у Львовѣ и при филіяхъ въ Краковѣ, Черновцяхъ и Тернополи

АСИГНАТЫ КАСОВЙ

$3\frac{1}{2}\%$ платнй въ 30 днѣвъ по выповѣди
4% „ „ 60 „ „ „
$4\frac{1}{2}\%$ „ „ 90 „ „ „

Львôвъ 1 цвѣтня 1887.

2223 65—?

ДИРЕКЦІЯ.

(Передрукъ не буде плаченый.)

ВИНО

чисте и природне (Середняньске) **єсть на продажъ у Впр. о. ІОАНА ДЕШКО,** руского архидіякона и приходника, продуцента **въ Мукачевѣ,** до котрого въ сѣмъ дѣлѣ ôднестись треба. За-для выпродажи винницѣ цѣна прежня 40 кр. ôдъ 1 литра **обнижена на 35 кр.** 2367 1—3

Машины до шитя

Зингера ножнй

до выбору зъ 6 найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и вѣденьскихъ въ цѣнѣ ôдъ 36 до 60 зр. на раты — готôвкою о 10% дешевше, гваранція 5 лѣтъ.

Іосифъ Иваницкій

механикъ и спеціялистъ

Львôвъ, Готель Жоржа

тôлько безъ факторôвъ, агентôвъ пявкелесôвъ и шмайгелесôвъ, котрй выкористовують нашу публичнôсть — спродають тандету и беруть за се 20%. 2231 18—20

А. РОЗМАНИТЪ

КРАКÔВЪ

ФАБРИКА ПАРОВА

Цикоріи, Сурогатôвъ кавы и Кавы фигови

Выробляе зъ сырого продукту власнои плянтаціи всякй роды цикорiи и штучнои кавы, котрй ôдзначаются богатствомъ частей пожывныхъ а такожь знаменитымъ смакôмъ и запахомъ. 16—0 2286

Фабрика поручае передовсѣмъ:

Сурогатъ кавы аъ коробкахъ (шуфлядкахъ).
Сурогатъ кавы въ склянкахъ
Шротову каву французку Розманита.
Цикорію краковску гôрку.
Каву фигову.
Цикоряну каву перлову. (Новôсть!!)
Каву краковску добôрну въ скриночкахъ.

Набути можна у всѣхъ важнѣйшихъ склепахъ.

КАЗИМИРЪ ЛЕВИЦКІЙ у Львовѣ ул. Трибунальска ч. 6.

Головный складъ для Галичины Порцеляны, Скла и товарôвъ мѣшаныхъ, заложеный въ роцѣ 1845.

Хиньске срѣбло н-ръ 1. въ найлѣпшôмъ родѣ фасонъ гладкій (Alpaka Silber).

Шт.		зр	кр
12	ложокъ столовыхъ	17	—
12	ложочокъ до кавы або чаю	8	75
12 12	вилокъ ножôвъ } разомъ 12 паръ	32	50
12 12	вилочокъ ножикôвъ } десеровыхъ разомъ 12 п.	25	50
1 1	полонникъ (хохля) великій „ середный	6 5	— 50
1	полонничокъ	2	80
1	ложка полумискова	4	—
1	вилка полумискова	3	50
1	ложка до росолу для дѣтей	1	20
12	пôдставокъ пôдъ ножѣ и вилки	7 10	20 —

АЛЬПАКА н-ръ 1.

Шт.		зр	кр
12	ложокъ столовыхъ	6	75
12	ложочокъ до кавы або чаю	3	60
12 12	вилокъ ножôвъ } разомъ 12 паръ	14	25
12 12	вилочокъ ножикôвъ } десеровыхъ разомъ 12 паръ	11	25
1 1	1 полонникъ 1 полонничокъ	2 1	50 20
1	1 ложка до росолу для дѣтей	—	50

Чайники зъ металю Британія.

Н-ръ вел	Цѣна одной штуки	зр	кр
1	мѣст. $\frac{1}{4}$ литра	2	80
2	„ $\frac{1}{2}$ „	3	50
3	„ $\frac{3}{4}$ „	4	—
4	„ 1 „	5	50
5	„ $1\frac{1}{4}$ „	6	50
6	„ $1\frac{1}{2}$ „	8	—
8	„ 2 „	10	—

Великй выборъ предметы зъ хиньского срѣбла и срѣбла платерованого (d'argen placque) суть въ великôмъ выборѣ на складѣ якъ: цукорнички, щипчики до цукру, ситка до чаю, сервисики до оцту и оливы, свѣчники, канделябры, пушки на тоалеты, тацы, кошѣ на овочѣ, етажерки на цукры, роженця до пе.енѣ и т. д.

2093 20—0 ***Заразомъ поручаю:***

САМОВАРЫ РОССІЙСКІЙ

Тацы деревляни и Тацы зъ лякерованои бляхи. Мыло до чищеня металѣвъ — штука 30 кр

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Означена на выставахъ краевыхъ и загранычныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признания, а на выставѣ всемирнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôд личнй выробы косметичнй, тоалетовй и перфумы именно:

Валентинъ найсильнѣйше выпаданье волося вздержуе цибульки волосiй змôцняе и до вытворюваня та поросту волося побуджае Лисины покриваються краснымъ волосьемъ —Цѣлый фляконъ 3 зр. Пôвъ флякону 1 зр. 60кр

Віолинъ

противъ прѣтя рукъ и пахвъ Фляконъ 50 кр.

Пудръ салицилевый противъ прѣтя и ôдпареня ногъ Пуделко 50 кр.

Магнолина, шкôра попрышчена, хронава, нерôвна и згрубѣла, пôдъ выключнымъ дѣланьемъ Магнолины ôдзыскуе молодечій выразъ и красоту. Червонôсть носа и лиця безповоротно уступае. Фляконъ 1 зр. 50 кр.

Орієнталина (пудеръ плынный)

надае лицю красну и приемну бѣлôсть ôдсвѣжуе лице и консервуе. Цѣна 1 зр. губка 10 кр.

Ессенція мятова до полоканя устъ,

кромѣ приемного покрѣпляючого смаку и запаху, дуже корыстно дѣлае на ясла и зубы. — Фляконъ 50 кр

Атраментъ до значеня бѣля безъ гумы

фляшочка 30 кр

Атраментъ чорный кампешовый

не плѣснѣе, не осѣдае, пера не псуе, есть завсѣгды гарный и плынный и цѣлковито нешкôдливый. — Фляконъ по кр. 10, 15 25, 30, и 50.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул, Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улица Галицка рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Сукенницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНôВЦЯХЪ Ринокъ ч 2 2257 4—?

Перша галицка

ФАБРИКА МАКАРОНôВЪ

въ Стрыю

высылае franco 5 кило своихъ выробôвъ за 1 зр. 75 кр.

Пробки за-для великого ôдъ нихъ порта не высылаеся. 2371 1—3

Л. І. Малевскій

ул. Доминиканьска ч. 5

ЛЬВôВЪ

поручае выроблюванй въ своѣй

фабрицѣ корки каталоньскій

до бочокъ и бутельокъ въ лѣпшôй якости ôдъ заграничныхъ, якъ такожь дерева корковй и колеса до м леня пшона заразомъ пôдошвы и корочки дамекй

Надто мушу остерегти П. Т. Публику передъ шумными оповѣщенями овеликихъ складахъ корковъ заграничныхъ, котрй не могуть нѣякимъ способомъ дорôвнати моимъ

І. Гал. фабрика корковъ каталоньскихъ

заснована въ роцѣ 1877

2097 10—12

Фабрика машинъ до праня бѣля

Выпробовавши основно машины до праня бѣля отворивъ я фабрику зъ рôчною доставою 2.000 штукъ.

Машины мого выробу суть звыклои конструкціи, вельми тревалй, бо можуть служити и 20 лѣтъ, перуть дуже легко, красно и скоро, заощаджують о половину мыла и дровъ, а надовсе часъ, бо зайсть 2 або 3 днѣвъ звычайного праня въ балiи, переся теперь на машинѣ 3 або 6 годинъ.

Выслѣдъ пробы, що ôдбулася въ моѣмъ помешканю, есть слѣдуючій:

Бѣля домового 105 штукъ. О год. 2 зъ полудня ставъ я самъ до машины, а о год. 8 вечеромъ бувъ я готовый зъ праньемъ и фарбованьемъ; рано на пôдъ. По высушеню и выпрасованю було бѣлье далеко бѣлѣйше чимъ ôдъ праня руками.

Докладно переглянувши бѣлье, не було нѣ одного роздертя, тому прошу Впов. Панѣ безъ упередженя и зъ цѣлымъ довѣрiемъ мостити дорогу новôй машинѣ, котра побôчь машины до шитя стане необходимымъ артикуломъ въ кождôй родинѣ

Цѣна однои машины до праня бѣля 35 зр.

Приладъ до вытисканя воды зъ бѣля 15 зр.

ЮСИФЪ ИВАНИЦКІЙ

2352 5—6 *механикъ у Львовѣ въ готели Жоржа.*

При закупнѣ товарôвъ просимо поклинуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 44. Львôвъ, Четверъ 25 лютого (8 марта) 1888. Рôчникъ IX.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходитъ вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр ôдъ одной стрôчки печатном, въ рубр. Надосланe по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимаютъ: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошенъ, ул Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Відни* Haasenstein & Vogler. Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:
на цѣлый рôкъ . . . . . 16 зр.
на пôвъ року . . . . . 8 зр.
на чверть року . . . . . 4 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодинокe число коштуе 8 кр. а. в.

Ôдъ 1 (13) сѣчня **„Дѣло“ почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускй свята. Условія предплаты повысше на заголовку.

Теперѣшна ситуація въ Европѣ.

Дивлячись окомъ спокôйного зрѣтеля на все то, що дѣеся нинѣ въ Европѣ, мимо волѣ приходимо до заключеня, що теперь ôдбуваеся мѣжь народами Европы той процесъ, котрого наслѣдкомъ може бути якесь нове переобразованье такъ пôдъ взглядомъ политичнымъ якъ и економичнымъ и культурнымъ. Куды не глянемо, всюды борба. Тутъ бореся нарôдъ о своé существованье, тамъ ведесь борба о перевагу политичну, деинде видко борбу принципôвъ религійныхъ зъ философичными, а въ цѣлôй майже Европѣ ведесь завзята борба соціяльна и економична. Словомъ сказати, всюды слѣдно загальный розстрôй, котрый въ кôнци мусить довести до такого стану рѣчей, котрого остаточнымъ наслѣдкомъ може бути лишь переобразованье теперѣшныхъ ôдносинъ, бо лишь тогдѣ уступить все то, що нинѣ ѳсть пôдставою загального розстрою. Звѣстна рѣчь, що не можна напередъ означити, коли маé настати така змѣна, але що иде до того, се чуе кождый, що слѣдить за розвиткомъ людскости такъ само, якъ той, що привыкъ слѣдити за змѣнами въ природѣ. Що мы проживаемо теперь критичну пору въ розвитку народôвъ въ Европѣ, не дасться заперечити.

Середъ такои критичнои поры добре ѳсть представити собѣ хочь въ загальныхъ чертахъ образъ всего того, що въ данôй хвили около насъ дѣеся, а тогдѣ и лекше буде оцѣнити дѣйстный станъ рѣчей. Погляньмо отже, якъ представляеся нинѣ станъ рѣчей въ Европѣ.

Найперше мѣсце занимаé безперечно справа болгарска, бо около неи концентруються интересы кôлькохъ найбôльшихъ державъ въ Европѣ. Справа ся поступила о стôлько напередъ, що Порта — якъ звѣстно — заявила, що уважаé правительство кн. Фердинанда незаконнымъ и то своé заявленье выслала до Софіи. На тôмъ мабуть и скôнчилась акція Порты. Що въ Софіи приймуть се заявленье зовсѣмъ рôвнодушно, се рѣчь бôльше якъ певна; оно мало-бы лишь тогдѣ значенье, наколи-бъ за нимъ послѣдувала и акція матеріяльна. Такои акціи Туреччина не пôдоймеся, бо се значило-бы наложити руку на власне горло. И Россія такожь, бодай на разѣ, не схоче екзеквувати сего заявленя матеріяльно, але она маé до того иншй средства. Партія въ Болгаріи, прихильна Россіи, зачинаé вже поволи пôдносити голову. „Тырновска Конституциа“ заявляé вже отверто, що тй, котрыхъ она репрезентуе, стоять по сторонѣ Россіи, котра придержуесь тои засады, що Македонія повинна належати до Болгаріи. За цѣну Македонiи готова Россія зыскати знов перевагу въ Болгаріи. Найтяжше лишь, щобы Болгаре зробили разъ нерозважный крокъ, що скомпромитувавъ-бы тыхъ, що пôддержують теперѣшный станъ въ Болгаріи, а Россія выгралабы вже справу майже на певно. Чи такъ само легко могла-бы Россія выграти справу въ дорозѣ дипломатичнôй, о тôмъ можна сумнѣватись. Доси — якъ звѣстно — пôдпирають Россію лишь Франція и Нѣмеччина, а ся послѣдна зъ цѣлою силою. Италія, о скôлько доси звѣстно, высказалась рѣшучо противъ жаданя Россіи. Австрія, якъ кажуть, дожидаé якихсь дальшихъ поясненъ ôдъ Россіи. Англію здаеся Нѣмеччина притягати на сторону Россіи. Нинѣ говорять чимъ разъ голоснѣйше, що гр. Гербертъ Бисмаркъ выѣхавъ до Лондону выключно лишь въ справѣ болгарскôй, а що туды выбираесь сими днями такожь и архикн. Рудольфъ, то можна зъ сего вносити, що тамъ справа болгарска не буде трактуватись лишь односторонно, хочь при теперѣшнôмъ станѣ рѣчей стаеся справа болгарска для Англіи майже рôвнодушною. Россія зблизилась нинѣ закаспійскою зелѣзницею до англійскихъ посѣлостей такъ, що до 18 днѣвъ може дуже значнй силы военнй кинути на границю афганьску, а зъ ôдси до 14 днѣвъ може станути въ Гератѣ и на граници англійскихъ посѣлостей въ Индіяхъ. Для Англіи отже — якъ сказано — стаеся въ виду сего справа болгарска майже зовсѣмъ рôвнодушна и безъ значения. Справа болгарска зависить нынѣ головно ôдъ самыхъ Болгаръ, а дальше ôдъ становища Австро-Угорщины, Италіи, а по части и ôдъ Нѣмеччины. Наколи Нѣмеччина маé певну пôдставу, що справа болгарска дасться залагодити въ дипломатичнôй дорозѣ и безъ шкоды для Австріи и на тôй пôдставѣ дѣлаé, то сама справа тратить своé грôзне значенье. Рѣшуче выступленье Италіи здаеся однакожь доказувати, що такъ не ѳсть, а всѣ заходы дипломатіи можна уважати яко такй, котрй мають на цѣли провôлѣчи сю справу ажь до хвилѣ, котра для интересованыхъ державъ була-бы найдогôднѣйша. Такъ чи сякъ справа болгарска не скоро перестане непокоити Европу, хочь вступила въ нову фазу.

Въ прикрôмъ положеню находиться Россія. Одна неудача за другою, криза финансова и економична, нарушена честь національна и прочй внутрѣшнй ôдносины понихають ѳи сильно до енергичнои акціи. Россія станула — що такъ скажемо — надъ берегомъ пропасти, черезъ котру можна лишь смѣлымъ и щасливымъ крокомъ перебратись або въ котру можна упасти и ôдтакъ довгій часъ зъ нея добуватись. Найновѣйшй ôдзывы россійскои прасы, то суть рефлексіи чоловѣка, котрый мѣрить окомъ ширину пропасти и выбираé, що для него користнѣйше. Нечуваный спадокъ рубля опамятавъ Россію и отворивъ ѣй очи та показавъ, де шукати добра для себе. Россійскій публицистъ Кокоревъ каже, що Россія сама тому виновата, що не може стоити на рôвни зъ Нѣмеччиною. Пригнетена довгами, повинна она держатись зъ-далека ôдъ всякихъ путанинъ европейскихъ и повинна жити зъ Нѣмеччиною въ давнôй дружбѣ; навѣть не повинна противитись евентуальному нападови Нѣмеччины на Францію, а звернути цѣлу свою увагу на внутрѣшнй справы. Россія потребуе що найменше 20 лѣтъ, щобы отрястись зъ довгôвъ, а тогдѣ политичне значенье ѳи въ Европѣ прийде само ôдъ себе. „Новости“ знов кажуть, що наколи найновѣйшій дипломатичный крокъ Россіи не удасться, то она повинна на якійсь часъ забути на Болгарію и на берлиньску угоду, а повинна выступити противъ збройного мира. Коли балканьскй и австрійскй Славяне побачать, що Россія не ѳсть ихъ ворогомъ и на будуще готова вести вôйну въ ихъ интересѣ, то половина задачѣ буде вже тогдѣ зроблена. Ôдзывы сй суть очевидно наслѣдкомъ финансовои кризы, котра однакожь не стоить на перешкодѣ дальшому збросню Россіи.

Положенье Нѣмеччины сталось теперь несподѣвано дуже непевне и небезпечне. Въ серединѣ мѣжь двома могучими державами, зъ котрыхъ одна ѳсть явнымъ ворогомъ а друга удаé спокôйного сусѣда, ѳсть Нѣмеччина загрожена внутрѣшною кризою, котра дуже легко може змѣнити дотеперѣшный станъ рѣчей. Нѣмецкій цѣсарь, дряхлый старикъ, лежить теперь на ложи недуги, котра, хто знаé, чи не станесь для него и ложемъ смерти. Сынъ ѳго, законный наслѣдникъ, ѳсть невылѣчимо недужій и такожь близькій смерти. Катастрофа въ пануючôй нѣмецкôй родинѣ може мимо змагань кн. Бисмарка довести до важныхъ и великихъ змѣнъ политичныхъ а бодай станути о стôлько на перешкодѣ, що треба буде цѣлу увагу звернути на внутрѣшнй справы и менше зважати на то, що роблять сусѣды. Хто знаé, чи повысша евентуальнôсть не спонукала навѣть кн. Бисмарка старатися о то, щобы звести справу болгарску на дипломатичну дорогу и провôлѣчи ѳи бодай такъ довго, якъ то лишь въ людскôй силѣ. Симъ хиба лишь дасться пояснити та велика ревнôсть, зъ якою выступаé теперь Нѣмеччина въ користь Россіи, бо щобы она робила на шкоду Австріи, свого одинокого союзника природного, сего не можна навѣть допускати.

Франція не може нѣякъ выйти зъ того хаосу, въ якій ввела ѳи борба республиканизму зъ монархизмомъ и безупинна охота реванжу а скрайный либерализмъ починаé ѣй грозити диктатурою. Внутрѣшна борба, ненависть до Нѣмеччины и соперництво ѳи зъ Италією на Середземнôмъ мори и въ Африцѣ, роблять нынѣ ѳи становище дуже непевнымъ.

Италія, хочь у внутрѣ досыть сконсолидована, запуталась въ вôйну въ Абессиніи, котрои наслѣдки дуже непевнй а овочѣ, хочь-бы и по щасливôмъ закôнченю ѳи, не конче принадній. Становище ѳи до тридержавного союза а ôдтакъ и ôдносины до Франціи змушують ѳи скрѣпляти свои силы военнй и она робить все, щобы станути на высотѣ своеи задачѣ.

На послѣдокъ погляньмо ще на балканьскій пôвъостровъ. Тутъ збираеся, поминувши вже Болгарію, чимъ разъ бôльше пального матеріялу. Въ Македоніи, въ Альбаніи, въ Чорногорѣ и Сербіи, ба навѣть и въ Боснѣ и Герцеговинѣ лагодиться очевидно якійсь рухъ ворохобничій. Агитація ведеся на велику скалю. Агенты розъѣзджають по цѣлôмъ балканьскôмъ пôвъостровѣ а въ слѣдъ за тымъ проявляються вже навѣть поодинокй ватаги, зложенй зъ 10, 20 або 30 людей. Въ Сербіи побѣдили радикалы рѣшучо а становище ихъ теперь, коли они прийшли до власти, не буде имовѣрно того рода, якъ доси. Въ Румуніи опозиція прихильна Россіи пôдноситъ такожь голову. Одна лишь Туреччина зъ фатализмомъ правдивого магометанина держиться спокôйно и чекаé, що зъ того всего выйде.

Додаймо до сего всего ще борбу економичну и суспôльну майже въ цѣлôй Европѣ, борбу папства зъ свѣтскою властею въ Италіи, католицизму зъ протестантизмомъ въ Нѣмеччинѣ, православія зъ католицизмомъ и протестантизмомъ въ Россіи, а будемо мати маленькій образъ всѣхъ тыхъ стремлень и змагань, котрй разомъ складаються на то, щобы чимъ разъ сильнѣйше непокоити Европу и нагадувати ѣй, що наближаесь пора рѣшучои змѣны.

Новеля дорогова зъ р. 1885.

Письмо пос. Ник. Сѣчиньского.

(Дальше.)

Для освѣченя, якъ дуже хибне ѳсть матеріяльне право новелѣ дороговои, прошу приглянутись рахункови взятому зъ житя, реальному. Маю передъ собою на грошѣ, пôсля цѣнъ „повѣтовыхъ“, перемѣненый рôчный тягаръ дороговый контрибуентôвъ въ одной громадѣ, и той тягаръ такъ дивно розложеный, що тяжко увѣрити, щобы той розкладъ бувъ закономъ опредѣленый. Господарь 20-морґовый даé въ роботизнѣ и въ грошехъ на цѣль дорôгъ громадскихъ рôчно о 34 крейцарѣвъ бôльше, якъ сусѣдъ ѳго, господаръ 8-морґовый, а той послѣдный о 19 крейцарѣвъ бôльше якъ ѳго сусѣдъ халупникъ, що жиé зъ денного заробку и навѣть грядки землѣ не маé. Дѣдичъ того села, властитель 640 морґôвъ поля, пропинаціи и млына, даé на тую-жь цѣль рôчно стало одинацять разôвъ тôлько, якъ той халупникъ-заробникъ, а матеріялу давъ сего року за 12 зр. 20 кр., то значить цѣлый тагаръ вложеный новелею на дѣдича бувъ сего року девятьнацять разôвъ такъ великій, якъ тягаръ вложеный на денного заробника-халупника, а жадного року не выпаде такъ, щобы бувъ надъ 23 разôвъ бôльшимъ ôдъ тягару того бѣдака, що зъ деннои працѣ удержуе себе и родину и крôмъ хаты не маé жаднои власности. Халупникъ даé за хату, бо се цѣлый ѳго маéтокъ; господарь грунтовый за хату и грунтъ, и дѣдичъ за хату, грунтъ и промысловй заведеня, — а прецѣнь прославлене право матеріяльне такъ престацію розчисляе, що на властителя обшару двôрского припадаé цѣлого тягару по 5½ крейцарѣвъ ôдъ морґа поля; на господаря 20-морґового по 11 кр. ôдъ морґа поля; на господаря 8-морґового по 23 кр. ôдъ морґа поля, а на халупника за ѳго грядочку землѣ припадаé 29 разôвъ тôлько, кôлько властитель обшару двôрского ôдъ кождого морґа свого поля даé на цѣль дорôгъ громадскихъ!

Пôсля катастру грунтового въ Галичинѣ, мають обшары двôрскй 5,640.000 морґôвъ землѣ; громады мають 7,430.000 морґôвъ. Припадаé отже пôсля постановъ „новелѣ дороговои“ пересѣчно на морґъ поля двôрского рôчно по 4 крейцарѣ а на морґъ поля не-двôрского по 20 крейцарѣвъ тягару дорогового; а коли зважити, що значна часть поля не-двôрского, будучи въ уживаню руки, котра закономъ громадскимъ звôльнена ôдъ тягарôвъ громадскихъ, — то выходить зъ того, що пересѣчный тягаръ рôчный дороговый, котрымъ обтяженый кождый морґъ землѣ „хлопскон“ есть звышь 5 разôвъ бôльшимъ, якъ тягаръ, котрымъ обтяженый морґъ землѣ „доминикальнои“. Се привилей, котрый темне свѣтло кидаé на гармонію суспôльну и неяснымъ промѣньемъ озарюе лица тыхъ героѣвъ економичнои борбы (для иронiи прозванои „гармонiею суспôльною“), котрй зъ крѣселъ „сенаторскихъ“ и зъ катедръ университетскихъ стають въ ѳи оборонѣ!

Коли-бъ рѣчь не була надто серіозною, можна-бы розсмѣшити читателя доказомъ, що не тôлько земля „доминикальна“ упривилеёвана при розкладѣ тягарôвъ на дороги громадскй, але и инвентарь живый, годованый землею, але зъуживаючій дороги, не одною мѣрою обтяженый тягаромъ на цѣли дорôгъ громадскихъ. На одну худобу робучу „хлопску“ новеля вкладаé майже два разы тôлько тягару дорогового, якъ на штуку робучои худобы „доминикальнои“.

(Се обчисленé вытягнене зъ катастру худобы рогатои и катастру коней зъ того повѣта; въ повѣтахъ бѣднѣйшихъ ôдношенье ще яскравѣйшимъ бути мусить.)

Въ краю рôльничимъ дороги добрй мають велике значенье економичне; ихъ станъ вплываé такожь и на ренту грунтову землѣ орнои, сѣножатей, пасовискъ а найбôльше лѣсôвъ. Ясна рѣчь, що интересъ економичный господаря на обшарѣ двôрскôмъ, — обôймаючôмъ орнои землѣ тôлько, що ѳи продукты на вывôзъ идуть, дальше лѣсы, котрыхъ рентовна експлоатація условлена доброю комуникацiею, — бôльше звязаный зъ интересомъ дорôгъ громадскихъ, якъ интересъ господаря хлопа, котрый кôлька кôрцѣвъ збôжа на рôкъ на продажъ маé, не говорячи о интересѣ тои великои части селянъ господарѣвъ, котрыхъ продукція рôльна збутку не шукаé. Поглядъ той высказавъ нашъ економистъ въ сѣраку на зборахъ „Народнои Рады“ словами: „Паны бôльше потребують и эъуживають дороги, якъ мы“. И поглядъ той хлопскій скорше устоиться передъ критикою науки економіи, якъ паньско-„економскій“ поглядъ накоренку „доробкевичѣвъ“, обнятый нѣсенѣтницею: „Хлопъ заробляе на грунтахъ доминикальныхъ, на фѣрманкахъ и доставахъ, — повиненъ отже часть тягарôвъ дороговыхъ за обшаръ двôрскій поносити“...

Дивоглядный такожь поглядъ, що кождый мешканець громады однаково потребуе дороги, тожь кождый повиненъ однаково высокою престацiею въ роботизнѣ до удержуваня ѳи причинятися. Поминаю дивогляднôсть того принципу, и зазначую, що навѣть коли-бъ онъ бувъ оправданымъ, то ще нинѣшный розкладъ тягару въ роботизмѣ бувъ-бы несправедливый. Рôчна вартôсть престацій въ роботизнѣ выноситъ 1,386.893 зр. и зъ тои величезнои сумы припадаé на одинъ обшаръ пересѣчно 8 зр. 40 кр. а на одну громаду пересѣчно 207 зр. 20 кр. рôчно, а позаякъ на одинъ обшаръ припадаé середно 6 домôвъ зъ 51 мешканцями, а на одну громаду середно 148 домôвъ зъ 914 душами, то выходить зъ того, що новеля на цѣли дорôгъ громадскихъ накладаé шарваркомъ на одну душу на обшарѣ двôрскôмъ рôчного тягару за 16½ крейцаря, а на одну душу мешкаючу „въ громадѣ“ того тягару за 22⅔ крайцаря рôчно!

Всёго тягару на дороги громадскй поноситъ край цѣлый, зъ выключеньемъ мѣстъ, 1,749.745 зр. рôчно, а то:

Въ шарваркахъ . . .	1,386.893 зр.
[числячи по 35 кр. день роботизны].	
въ 3%-вôмъ додатку . .	235.677 „
въ факультативнôмъ обовязку даваня матеріялу до евентуальнои максимальнои высоты . .	127.175 „
Разомъ	1,749.745 зр.

Суму ту розкладаé новеля мѣжь обшары двôрскй и громады такъ, що на обшары припадаé 246.581 зр. рôчно а на громады 1,503.163 зр., то значить: на кождый крейцарь, плаченый обшарами двôрскими на дороги, даютъ громады 6½ крейцарѣвъ, а то значить: мимо переченя комисiи дороговои, громады даютъ 6½ разôвъ

тôлько, якъ обшары двôрскî, на цѣли дорôгъ громадскихъ Сума 246.581 зр. представляє $9^{7}/_{10}$ процентъ ôдъ податкôвъ безпосередныхъ обшарами двôрскими оплачуваныхъ, значить: **обшары двôрскî** дають на цѣли дорôгъ громадскихъ $9^{7}/_{10}$ **процентъ ôдъ своихъ податкôвъ.** Сума 1,503.163 зр. представляє $28^{3}/_{10}$ процентъ ôдъ податкôвъ безпосередныхъ, громадами оплачуваныхъ, значитъ: **громады** дають на цѣли дорôгъ громадскихъ $28^{3}/_{10}$ **процентъ ôдъ своихъ податкôвъ безпосередныхъ.** На кождыхъ 9 крейцарѣвъ даваныхъ обшарами двôрскими ôдъ кождого риньского своихъ податкôвъ, — мусять мешканцѣ громадъ дати по 28 крейцарѣвъ ôдъ кождого риньского своихъ податкôвъ!

Кождый морґъ поля „хлопского“ двигає пять разôвъ такъ великій тягаръ дороговый якъ морґъ поля „доминикального“; кождый „хлопскій“ риньскій податку державного двигає три разôвъ такъ великій тягаръ дороговый якъ „двôрскій“ риньскій податку державного (Рôзниця межи 5 и 3 зъ-ôдси, що при регуляціи податку грунтового хлопôвъ покривджено.)

(*Конець буде.*)

Переглядъ часописей.

[Варш. „Słowo“ о галицко-польскôй „политицѣ пропинаційнôй“. — Петерб. „Kraj“ о gente Ruthen-ахъ, natione Polon-ахъ. — Росс. дневники „Свѣтъ“ и „Нов. Время“ о проєктѣ Гартмана. — „Politik“ про статью „Варш. Дневника“ о галицкихъ народовцяхъ]

„Бували — пише „Słowo“ въ статьѣ „Polityka propinacyjna“ въ ч. 50 зъ 2 марта с. р. — въ свѣтѣ, у Вѣдни або и въ Галичинѣ всѣлякî важнî справы, але нѣ одна зъ нихъ не зворушила такъ глубоко Галичины, якъ реформа податку ôдъ оковиты. Що-день доносить телеграфъ о якихсь зборахъ и анкетахъ у Вѣдни. По-при польскôмъ „колѣ“, котре краєвî справы чей-же знати повинно, засѣдає ще и окрема комисія интересованыхъ зъ Галичины; рады повѣтовî и господарскî ôддѣлы посылають тамъ спеціяльныхъ репрезентантôвъ, приѣздять безнастанно властителѣ горалень и пропинацій; телеграфують по недужого провôдника „кола“ до Абазіи, по маршалка краю; мѣста и села (радше сельскî властителѣ пропинацій *Ред.*) идуть поручь себе и запанувала така загальна гармонія, що навѣть посолъ Ковальскій лишає на хвилю миніятурнî „мішь-машь сторонництва“ (клюбъ Коронинія) и йде згôдно зъ польскимъ „коломъ“.

Дарма! мы розумѣємо, зъ ôдки ся загальна гармонія и то оживленье. Правительство намѣряє значно пôдвысшити податокъ ôдъ оковиты, а потôмъ и улекшити вывôзъ єи за границю; длятого проєктъ увзглядняє бôльше, нѣжь то доси було, фабрикацію велику зъ кривдою т. зв. рôльничихъ горалень. Галицкî властителѣ горалень невдоволенî тымъ, бо въ Галичинѣ бôльшихъ експортуючихъ горалень майже нема, а суть лише горальнѣ малî, продукуючî оковиту єдино на ужитокъ краю.

Интересъ той розумѣємо цѣлковито, але не менше и болѣємо надъ нимъ. Застарѣлый спосôбъ фабрикаціи въ Галичинѣ єсть уже зъ огляду санитарного просто неможливый. Незалежно ôдъ того, що надмѣрный ужитокъ спиритусôвъ въ загалѣ шкодить здоровлю, то ужитокъ гôршои, недочищенои оковиты шкодить бôльше, анѣжь очищенои, — а вѣдомо, що оковита очищуєсь ажь на 90 степеняхъ, горальнѣ-жь галицкî продукують лишь 40 степенну оковиту.

Що намъ такожь — дарма, що зрозумѣле, однакъ вже не тôлько несимпатичне, просто огидливе, — то тî вандрôвки до Вѣдня властителѣвъ пропинаціи, що ѣдуть зъ протестомъ проти пôдвысшеня податку, боячись о свои доходы. Податокъ пôднесе лишь цѣну горѣвки, а то не все уменчує єи консумцію. Кажуть, що мѣста суть оселями интелигенціи — але-жь интелигенція цѣлого свѣта воює противъ алькоголизму, а репрезентанты мѣстъ галицкихъ мали-бъ ѣздити до Вѣдня, протестувати проти пôдвысшеня податку на оковиту, бо то могло-бы уменчити консумцію горѣвки? Коли сполученî державы пôвнôчнои Америки станули — по причинѣ надмѣру великихъ засобôвъ державныхъ — передъ альтернативою обниженя мыта, що очевидно зашкодити-бъ могло краєвому промыслови, або обниженя податку зъ оковиты, — то президентъ рѣшився на перше, боячись, щобы друге не причинилося до збôльшеня піяньства..

Рôльництво Галичины, оперте нинѣ переважно на продукціи оковиты, повинно само якъ зъ однои стороны прямувати до зреформованя тои продукціи горѣвчанои въ той спосôбъ, щобъ она и господарчимъ служила цѣлямъ и вытворювала товаръ такожь на вывôзъ — зъ другои-жь стороны повинно глядати иншихъ жерелъ доходу. Годѣ, щобъ и на дальше истнували обставины, що забезпечують звѣстнымъ лицямъ и громадамъ найвысшій дохôдъ зъ розпоюваня масъ и причиняються до того, що найважнѣйшî справы економичнî въ Галичинѣ розбираєся зъ становища „политики пропинаційнои“...

„Петерб. „Kraj“ помѣстивъ бувъ свого часу знану нашимъ читателямъ статью про ювилей Платона Костецкого, въ котрôй дописователь зъ Галичины высмѣявъ окликъ „gente Ruthenus, natione Polonus“ и запротестувавъ проти погляду, мовь-бы всѣ Поляки годились на политику такихъ амфибій польско рускихъ. „Dziennik-ови Pol.“ очевидно дуже не припала до вподобы допись въ „Kraj-у“ и ôнъ написавъ: „Авторъ тои дописи єсть певно одинъ зъ тыхъ цивилизаторôвъ и піонерôвъ россійскихъ, котрымъ костею въ горлѣ такî люде, якъ Пл. Костецкій, що выдержливо стоить при оклицѣ „gente Ruthenus, natione Polonus“. Справдѣ соромъ, що знайшлася часопись польска, котра называє „дикою“ програму, пôсля котрои Русинъ, люблячій и плекаючій свою народнôсть, не повиненъ прецѣнь забути, що єго исторично и силою фактôвъ лучить зъ Полякомъ.“ — „Kraj“ же дає „Dziennik-ови“ таку ôдповѣдь:

„Отсе разъ крутарство полемичне! Дописователь протестувавъ противъ маскараднои политики, котра казала называти „prawdziwymi Rusinami“ тыхъ, що якъ Зыбликевичь, Добжаньскій, Костецкій, не мали зъ Русею, кромѣ роду, нѣчого спôльного: по руски не говорили, по руски не писали, по руски не мыслили, не брали нѣякои участи въ житю рускôмъ, и котрыхъ нѣякій Русинъ не узнававъ своими Думати, що тою дорогою и при помочи такои тактики дасться полагодити пытанье быту и будучности $2^{1}/_{2}$ миліонового народу (руского въ Галичинѣ), — то значить: обманювати себе и другихъ ..“

Знана нашимъ читателямъ студія политична нѣмецкого философа Гартмана, помѣщена въ журналѣ „Gegenwart“, выкликала велике обуренье въ россійскихъ дневникахъ. По найбôльшôй части полемика зъ Гартманомъ ведесь лаяньемъ „Прусака“, автора „Философіи несвѣдомости“, але декуды можна подыбати дещо про саму рѣчь. Такъ н. пр. „Свѣтъ“ ôдзываєся до Гартмана зъ ироніею, що коли ôнъ зъ мало-рускихъ земель творить 18-миліонове „Королѣвство Кієвске“, то чому-жь не зробить королѣвства и зъ Бѣлорусинôвъ? Бѣлорусь етнографично прецѣнь такъ само стоить супроти Великоруси, якъ Малорусь. Ага — ôдповѣдає „Свѣтъ“ — Гартманъ уважає Бѣлорусь Польщею, длятого, що тамъ интелигенція нѣбы польска. Найбôльше однакъ гнѣваєсь „Свѣтъ“ на то, що Гартманъ свôй проєктъ представляє яко интересъ царскои самодержавности, кажучи, що „организація федераційна стоить въ суперечности зъ необмеженымъ абсолютизмомъ царя россійского.“ — „Новое Время“ зазначивши, що Гартманъ „сотворивши королѣвство балтицке, королѣвство кієвске и ще щось тамъ, а Россіи полишивши ледви 52 миліоны мешканцѣвъ, при помочи котрыхъ може она цивилизувати Азію“ — такъ дальше пише: „Нѣхто не перешкодить Гартманови розбору Россіи. И нашъ же питомый философъ В. С. Соловьевъ помѣстивъ въ „Вѣстнику Европы“ студію, де доказує, що Россія уже зовсѣмъ до нѣчого не здасться, нѣчого не посѣдає: анѣ исторіи, анѣ языка, анѣ литературы, анѣ философіи. Очевидно два философы, прускій и россійскій доповнили одинъ другого... союзъ заключеный. Тѣшимося лишь зъ того, що Гартманъ однаково не жичливый для Россіянъ и для Полякôвъ... окреме королѣвство польске, каже, було-бы ще шкôднѣйше для Европы, якъ Россія. Мы се розумѣємо: оба тî словяньскî народы не хотять податись Нѣмцямъ, ôдъ давна ненавидяться, але хто знає, що ихъ жде въ будучности?... На всякій спосôбъ мы себе не уважаємо ще пропащими. Нехай Нѣмцѣ все мають лучше, нѣжь мы, нехай навѣть Богъ запишеся до „ляндверы“ нѣмецкои, — мы ще живемо.“

Праска „Politik“, нотуючи знану филипику „Дневника Варшавского“ противъ Русинôвъ галицкихъ за зборы товариства „Народнои Рады“ та „Просвѣты“, и напровадивши всѣ „сальоновî“ выразы того органу, — называє статью тую: „erheiternder Wuthausbruch“! Характеристика удачна.

Чорнî карты зъ економичного житя Галичины.

II.

Зовсѣмъ не лучше, якъ зъ рѣчевою продукцією стоить рѣчь такожь зъ продукцією робôтничихъ услугъ въ Галичинѣ, а именно услугъ робôтника рôльничого. Звычайна цѣлодневна платня такого робôтника выносить у насъ 30—60 кр. т. є. 1 зр. 80 кр.—3 зр. 60 кр. тыжднево. Въ Англіи выносить тыжднево платня рôльничого робôтника 7—14 зр. т. є. чотири разы бôльше, якъ у насъ. Помимо того доходить авторъ до пересвѣдченя, що англійскій робôтникъ зробить бôльше якъ чотири разы тôлько, що нашъ робôтникъ, якъ о тôмъ учили примѣры порôвнаня роботы англійскихъ и галицкихъ робôтникôвъ при будовѣ черновецкои зелѣзницѣ, що свѣдчить зновъ въ некористь нашого робôтника, бо выказує, що єго продуктивнôсть єсть майже о одну четвертину менша, якъ продуктивнôсть робôтника въ цивилизованыхъ краяхъ.

Причина того не лежить въ натурѣ и свойствахъ нашого робôтника, а въ цѣлôмъ складѣ обставинъ, середъ котрыхъ ôдбуваєсь у насъ продукція. Тî самî робôтники показуються въ Америцѣ (особливо Пенсильваніи), въ Нѣмеччинѣ и на Шлезіи дуже зручными и спосôбными а навѣть у насъ въ Галичинѣ подыбуємо въ деякихъ варстатахъ зелѣзниць (у Львовѣ, Станиславовѣ и Стрыю) и въ деякихъ копальняхъ нафты, дуже вправныхъ краєвыхъ робôтникôвъ. Єсть то доказомъ, що и нашъ робôтникъ має такî самî спосôбности якъ робôтники другихъ краѣвъ, та лишь при такôмъ веденю продукціи, яка у насъ практикуєсь, нема зъ тыхъ спосôбностей ôдповѣднои признаки. Поглядъ той автора заслугує на велику увагу, а то тымъ бôльше, позаякъ доси спыхано у насъ всю вину застою на промысловôмъ поли на непридатнôсть, лѣнивство та другî хибы краєвого робôтника. Авторъ не спыхає єи выключно на робôтника а добачає єи въ загальныхъ условіяхъ розвитку продукціи. Одною зъ причинъ спиняючихъ продукцію уважає авторъ бракъ капиталôвъ и дуже спôзнену организацію кредиту.

И институціи кредитовî розвинулись у насъ дуже ôдъ недавна. Ще въ р. 1860 выносивъ капиталъ, котрымъ оперували всѣ тогдѣшнî финансовî институціи ледво $^{3}/_{4}$ миліона зр., нинѣ выносить ôнъ вже надъ 80 мил. зр. т. є. близко 13 зр. на кождого жителя краю. Помимо того безперечного поступу стоить Галичина и пôдъ тымъ взглядомъ найнизше зъ всѣхъ другихъ краѣвъ Европы. Коли въ Галичинѣ припадає зъ нагромадженыхъ по финансовыхъ институціяхъ капиталôвъ на одну голову пересѣчно лишь 13 зр., то въ Угорщинѣ припадає на одну голову 34 зр, Италіи 57 зр.. Ирляндіи 115 а въ Англіи 200 зр

Лучше трохи стоить Галичина зъ огляду на комуникацію, бо має зелѣзницѣ въ загальнôй довготѣ 2.500 кильометрôвъ, на тысячь кильометрôвъ квадратовыхъ територіи краю припадає отже въ Галичинѣ 32·5 кильом, а на 100.000 населеня 40 кильом. зелѣзницѣ. Значить, що Галичина стоить пôдъ тымъ взглядомъ лучше ôдъ Угорщины и Италіи. За то стоять тî два краѣ тымъ высше ôдъ Галичины, що тамъ обняло правительство при помочи державныхъ зелѣзниць всю контролю тарифъ перевозу, коли тымчасомъ мы були до часу ôтвореня трансверзальнои зелѣзницѣ ôдданî на ласку або неласку товариствъ зелѣзницѣ, а и теперь ще не маємо и въ части того вплыву на справы тарифъ, якій въ Угорщинѣ и Италіи показавсь доконче потрѣбнымъ до ôдповѣдного розвитку економичныхъ силъ.

Скôнчивши на тôмъ рѣчь про силы и економичне пôдготовленье краю, приступає авторъ до огляду потребъ и тягарôвъ єго и тутъ зъупиняєсь найперше на найконечнѣйшôй потребѣ т. є. на проживленю населеня.

Могло-бы здаватись декому, що Галичина яко рôльничій край зъумѣє своими продуктами бодай заспокоити вповнѣ потребы прокормленя свого населеня. Тымчасомъ и тутъ представляєсь становище Галичины дуже сумно, и тутъ єсть Галичина послѣдною мѣжь всѣми другими краями Европы

Цѣла продукція збôжа выносить въ Галичинѣ рôчно 12 мил сотнарôвъ метр. Зъ того загального числа иде 2 мил. с. м. на засѣвъ, 2 мил. на експортъ. $^{3}/_{4}$ мил. на вырôбъ пива або горѣвки, значить що на консумцію лишаєсь всего $7^{1}/_{4}$ мил сот. метр. або на одного жителя 114 кильо на рôкъ (менше якъ $^{1}/_{3}$ кильо на день на хлѣбъ и всѣ стравы зъ муки). Въ Угорщинѣ припадає збôжа на одну голову 182 кильо, въ Бельгіи 235, Англіи 217, Франціи 284 кильо.

Мяса продукуєсь въ Галичинѣ рôчно 1·2 мил. сот. метр., зъ того иде на експортъ 0·6, лишаєсь отже на консумцію всего 0·6 мил. сот. метр. або на одну голову 10 кильо рôчно (навѣть не цѣле кильо на мѣсяць). Въ Угорщинѣ припадає на одну голову рôчно 24, Нѣмеччинѣ 33, Франціи 34, Англіи 50 кил мяса.

За то консумує Галичина стосунково найбôльше бараболь, бо рôчно припадає тутъ на одну голову 310 кильо (въ Нѣмеччинѣ 300, Франціи 255, Англіи 160, Угорщинѣ 100 кил)

Зъ повысшихъ циферъ бачимо, що зъ выняткомъ бараболь не доходить консумція збôжа и мяса въ Галичинѣ анѣ до половины консумціи другихъ краѣвъ. Навѣть тогдѣ, коли бы Галичина не вывозила зовсѣмъ анѣ збôжа, анѣ мяса, то не мала-бы на голову бôльше, якъ 144 кильо збôжа и 20 кильо мяса т. є. половину консумціи Французôвъ. Значить, що якъ бы жителѣ Галичины хотѣли такъ добре жити, якъ Французы, то мусѣли-бъ кромѣ власнои рôльничои продукціи, ще друге тôлько довозити зъ-за границѣ. Порôвнавши продуктивнôсть працѣ и масу матеріялôвъ прокормленя въ Галичинѣ, приходить авторъ до пересвѣдченя, що „кождый житель Галичины працює за чверть а ѣсть за пôвъ чоловѣка“.

Сумнî тî появы стоять зъ собою въ причиновôй звязи, такъ що перша зъ нихъ являєсь въ значнôй части наслѣдкомъ другои.

Жителѣ Галичины не заспокоюють потребъ особистои консумціи въ такій спосôбъ, якій єсть конечный вже зъ огляду на найпершî гигієничнî вымоги. Пôсля обчисленя нѣмецкого физіолога Voit-а потребує кождый дозрѣлый, мѣрно працюючій, чоловѣкъ дневно спожити що найменше 118 грамôвъ бѣлковыхъ або азотовыхъ частиць и 56 грамôвъ товщевыхъ частиць, а може спожити, не наражуючись на неможнôсть стравленя, дневно 500 грамôвъ мучныхъ частиць. Числячи на рôкъ, одержуємо яко минимальну консумцію дозрѣлого мужчины що-найменше 45 кильо частиць бѣлковыхъ и 20 кильо товщевыхъ а що-найбôльше 180 мучныхъ частиць. Увзглядняючи, що на населенье краю складаються кромѣ доспѣлыхъ мужчинъ такожь женщины и дѣти, и зменшаючи ôдповѣдно число потрѣбныхъ частиць, одержимо цифры пересѣчнî для цѣлого населеня краю, пôсля котрыхъ припадає пересѣчно на одну голову потреба спожити рôчно що-найменше 30 кильо частиць бѣлковыхъ и 14 товщевыхъ, а що-найбôльше 120 частиць мучныхъ. Тымчасомъ споживає рôчно пôсля выказанои высше скôлькости остаючихъ-ся въ краю артикулôвъ консумціи кождый пересѣчный Галичанинъ 30 кильо бѣлковыхъ, 8 товщевыхъ а 120 кильо мучныхъ частиць, значить, запыхає зъ однои стороны жолудокъ надмѣрною масою мучныхъ артикулôвъ (бараболь), а зъ другои терпить бракъ бѣлковыхъ частиць въ высотѣ 50%, а товщевыхъ въ высотѣ 60% сконсумованои масы артикулôвъ консумціи. Найбôльшій отже недобôръ являєсь въ омастѣ. Такъ отже ясна рѣчь, що пересѣчный житель Галичины не має такои поживы, яка вказана єсть вже першими правилами гигієны, а коли зважимо, що певна категорія людей у насъ ôдживляєсь добре а навѣть люксусово, то пожива оставшого населеня представиться намъ ще значно гôршою. Цѣлый нашъ нарôдъ жиє далеко гôрше, якъ англійскî жебраки а скôлькôсть поживы не лишь не выстає на вытворенье силы продукційнои, але навѣть на удержанье житя и здоровля.

Краєва комисія промыслова

ôдбула въ выдѣлѣ краєвôмъ (по новôй организаціи своѣй) перше засѣданье въ дд. 4 и 5 с. м. пôдъ проводомъ краєвого маршалка. Въ нарадахъ взяли участь члены комисіи: инсп. шк. Бол. Барановскій, проф. Быковскій, кн. Юрій Чарторыйскій, проф. Франке, д-ръ Фавст. Якубовскій, сов. нам. Лясковскій, президентъ Мохнацкій, инсп. пром. Навратиль, банкиръ Шеленберґъ, д-ръ Ферд. Вайґель, д-ръ Верещиньскій, инсп. зелѣзн. Вержбицкій, проф. Захарієвичь, д-ръ Зґурскій и дир. щадн. Зѣма Не прибули два члены: Волод. Федоровичь и гр. Лянцкороньскій.

Ôдкрываючи перше засѣданье комисіи зъорганизованои пôсля ухвалы остатнои сесіи сойму, нагадавъ маршалокъ, що при выдѣлѣ кр. истнує уже ôдъ десяти лѣтъ той дорадчій органъ, котрого цѣлею єсть опѣкуватися справами промыслу краєвого. Зъ первопочатку, по выставѣ зъ 1877 р., комитетъ той бувъ тôлько тымчасовымъ; 1879 р зъ него зробилась постôйна „кураторія для промыслу домового“; ôдъ 1884 р. „комисія краєва для промыслу домового и ремѣсничого“; а теперь тую комисію скрѣплено новыми силами. Рубрика XVI. краєвого буджету на р. 1888 выказує суму 93.492 зр. на цѣли промысловî, а фондъ кравый промысловый выносить уже надъ 100.000 зр. Той фондъ треба упорядкувати и вычеркнути то, чого нѣякъ стягнути не можна. Администрацією того фонда займаєсь Банкъ краєвый.

По бесѣдѣ маршалка выбрано на ново дотеперѣшныхъ вице-предсѣдателѣвъ: гр. Вол. Дѣдушицкого и кн. Юр. Чарторыйского. По ширшôй дискусіи выдѣлено тымчасовый комитетъ, котрый до цвѣтня с. р. має выготовити проєктъ подѣлу членôвъ комисіи на секціи фаховî.

Обѣцяно забезпечити магистратови м. Перемышля безповоротну запомогу до 1000 зр. зъ фондôвъ краєвыхъ на устроєнье мѣского базару выпродажи выробôвъ краєвыхъ однакъ зъ застереженьемъ вплыву и контролѣ.

Вкôнци згодженося на стипендіи: Ант. Ґолиґовскому, сницареви, на выѣздъ за границю для науки керамичного модельованя 300 зр.; 10 ученицямъ школы коронкарскои въ Закопанôмъ по 60 зр. рôчно, разомъ 600 зр.

Проф. Франке дôставъ порученье предплатити фаховî часописи и закупити дѣла для ужитку комисіи за 200 зр.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

„Presse“ доносить, що въ кругахъ парляментарныхъ думають, що засѣданя рады державнои протягнуться ажь до червня. Дебаты надъ буджетомъ розпôчнуться ажь по великодныхъ святахъ а вѣсть, будьто-бы загальна дебата надъ прелиминаремъ мала розпочатись ще передъ святами, єсть на всякій случай передвчасна. Дебата надъ закономъ о податку ôдъ горѣвки розпôчнеся ажь по засѣданяхъ спôльныхъ делегацій.

Засѣданя спôльныхъ делегацій розпочнуться не скорше якъ въ другôй половинѣ мая а то для того що рада державна не буде могла — якъ каже „Fremdenblatt“ — такъ скоро покôнчити свои роботы.

Екзекутивный комитетъ правицѣ ухваливъ залагодити спôръ конституційный при законѣ о системизованю катихитôвъ, що не буде приняте анѣ внесенье бôльшости анѣ меншости а буде лишь долучена звычайна клявзуля о єго выконаню.

Зъ Вѣдня доносять до польскихъ газетъ, що депутаціи мѣстъ Самбора и Тарнова въ справѣ податку ôдъ горѣвки выѣхали не бувши навѣть у мин. Дунаєвского, бо вже зъ горы були переконанî, що нѣчого не вдѣють. Депутаціи мѣстъ Золочева и Тернополя були у министра финансôвъ. Именемъ депутацій промовлявъ п. Гайне зъ Золочева и доказувавъ министровя, що новый законъ єсть въ силѣ зруйнувати всѣ мѣста. Дохôдъ н. пр. самого Золочева выносить 39.000 зр. а зъ того дає лишь сама пропинація 31.000 зр. Дунаєвскій принявъ вправдѣ депутаціи чемно, але заявивъ имъ, що хочь має завсѣгды интересъ краю на оцѣ, то однакожь симъ разомъ край мусить зробити жертву для державы. Держава мусить мати грошѣ а прецѣ лѣпше наложити податокъ на горѣвку якъ н. пр. подвоити податокъ домовый. Депутація була ôдтакъ у мин. Землковского але и той не зробивъ ѣй великои надѣѣ; сказавъ лишь, що може горальнѣ рôльничѣ будуть мати яку пôльгу. Що до самого закона то сказавъ, що опозиція кола польского даремна, бо законъ має запевнену бôльшôсть. Характеристичною и вельми важною для насъ єсть слѣдуюча вѣсть, котру подає зъ Вѣдня кореспондентъ „Dzien. Polsk-ого“ своѣй газетѣ: „Одинъ зъ членôвъ депутаціи — каже той кореспондентъ — звертає мою увагу, що навѣть при теперѣшнôмъ низькôмъ податку збôльшаєся мѣжь рускими селянами робленье горѣвки зъ кишеныхъ плодôвъ н.пр. зъ малинъ и т. д въ дома. Умыснî агитаторы намовляють селянъ до того, щобы пôдкопати пропинацію двôрску. Предложеный законъ звôльняє таку фабрикацію ôдъ податку, зъ чого може зъ часомъ выйти велика конкуренція для пропинацій.“

——

Телеграма, котру одержавъ Стамбуловъ ôдъ Порты, звучить: „Въ серпню телеграфували мы кн. Фердинандови, що приѣздъ его єсть незаконнымъ, бо державы не потвердили єго выбору. Позаякъ теперѣшна ситуація єсть така сама, то побутъ єго въ Софіи єсть незаконнымъ и суперечнымъ зъ угодою берлиньскою.“ Що теперь зробить кн. Фердинандъ и тѝ, що єго пôддержують, не знати. Въ Константинополи не вѣрить нѣхто, щобы депеша Порты зробила якій небудь вплывъ на кн. Фердинанда. — „Figaro“ доносить, що Стамбуловъ заявивъ єго кореспондентови, що Болгаре готовѝ ставити Россіи завзятый опôръ и не пустять кн. Фердинанда навѣть тогдѣ, коли-бъ и ôнъ самъ хотѣвъ покинути Болгарію. Характеристичнымъ єсть, що Італія стоить въ справѣ болгарскôй рѣшучо при своѣмъ давнôмъ заявленю и каже, що хочь-бы и яка настала змѣнá въ наслѣдокъ теперѣшнои акціи дипломатичнои, то она буде стояти при тôмъ, що болгарскій престолъ може бути обсадженый лишь тымъ княземъ, котрого выберуть собѣ Болгаре свобôдно.

„Pest. Lloyd“ доказуе — мабуть зъ якось высшои инспираціи — що справа болгарска не поступить анѣ на крокъ на передъ черезъ то, що Порта оголосила незаконнôсть правительства кн. Фердинанда, доки Россія не заявить, що маѣ статися, коли заявленье незаконности принесе успѣхъ або позôстане безъ успѣху. Такъ само доказуѣ въ пôвъурядовôмъ „Nemzet-é“ пос. Чернатоній и каже що заявленье Порты въ Софіи єсть безъ значеня, скоро лишь Болгаре будуть могли якъ разъ теперь опертися напорови Россіи. Австрія и Италія не будуть Россіи помагати.

Гр. Гербертъ Бисмаркъ выѣхавъ вже вчера по конференціи зъ лордомъ Сальсберимъ назадъ до Берлина. Въ Лондонѣ ходить поголоска, що въ Болгаріи выбухла революція и що кн. Фердинандъ въ виду непрахильного становища Нѣмеччины буде мусѣвъ абдикувати. Говорять такожь, що Россія ставить кандидатуру кн. Ляйхтеньбергского. Въ лондоньскихъ кругахъ дипломатичныхъ говорять, що наколи бъ заявленье незаконности правительства кн. Фердинанда позôстало безуспѣшнымъ, то Россія спонукаѣ Порту, щобы она завôзвала єго урядово до уступленя зъ Болгаріи.

„Standard“ доказуѣ, що Австрія, Англія и Италія не признали-бы нѣякого князя, о котрôмъ можна-бы припускати, що ôнъ выдавъ-бы Болгарію Россіи

Въ Берлинѣ и Вѣдни розбѣшлась була вчера поголоска, що цѣсарь нѣмецкій померъ. Поголоска ся була, розумѣвсь, безпôдставна, але все-жь таки станъ здоровля нѣмецкого цѣсаря есть того рода, що можна кождои хвилѣ побоюватись катастрофы. Недуга мѣхура и пухлина змоглася, а нѣякí лѣки не приносять вже пôльги, що єсть доказомъ, що организмъ цѣсаря стративъ вже всяку жизненну силу и хилиться скоро до розкладу. Цѣсарь западаѣ ôдъ часу до часу въ глубокій сонъ летаргичный. Вчера спавъ ôнъ такъ ôдъ 1 годины въ ночи ажь до 3 зъ полудня. Коли пробудився, бувъ трошки сильнѣйшій и зовсѣмъ притомный. Понадъ вечеръ однакожь проявилась небезпечнí ознаки и цѣсарь стративъ притомнôсть. Урядовый бюлетинъ констатуе, що недужого опускають вже силы. Вѣсть о грôзномъ станѣ здоровля нѣмецкого цѣсаря выкликала великій неспокôй въ цѣлôмъ мѣстѣ. Тысячѣ людей зôбрались передъ цѣсарскою палатою и чекали тамъ до пôзна въ вечеръ. Сторожа войскова ступала до палаты безъ музики. Вчера рано повѣдомлено телеграфично наслѣдника престола о грозячôй небезпечности.

Кн. Вильгельмъ найстаршій сынъ нѣмецкого наслѣдника престола одержавъ вже формальну канцелярію прибочну. До цивильныхъ рапортôвъ придано єму — якъ кажуть, на предложенье кн. Бисмарка — д-ра Гнайста, а для справъ войсковыхъ ген. Виттиха. Самъ князь покликавъ ще до своеи канцеляріи Бранденштайна.

Рада звязкова займалася вже внесеньемъ що-до будовы новыхъ стратегичныхъ линій зелѣзничихъ въ всхôдныхъ провинціяхъ. Постановлено передовсѣмъ занятися проектомъ поставленя другого шляху на готовыхъ вже зелѣзницяхъ. Прелиминарь коштôвъ на ту цѣль маѣ выносити 90 мил. марокъ.

Парискí газеты доносять о заложеню новои газеты пôдъ заголовкомъ „La Cocarde“, котра маѣ бути органомъ ген. Булянжера а котрои програма єсть слѣдуюча: „Выбôръ президента републики маѣ переводитися черезъ нарôдъ посредствомъ однои палаты“. Єсть то стара програма найскрайнѣйшихъ радикалôвъ... Умѣренна праса француска ôдзываѣсь дуже неприхильно о сѣй новôй газетѣ, а парискій „National“ доказуе, що прихильники Булянжера лагодять якійсь заговôръ. — Пôсля вѣстей зъ Парижа стоить теперь въ тульоньскôмъ портѣ 18 кораблѣвъ военныхъ и множество людей торпедовыхъ готовыхъ кождои хвилѣ выплысти на отверте море. Крôмъ того єсть тамъ такожь богато кораблѣвъ до перевозу войска.

Выборы въ Сербіи выпали для партіи радикальнои свѣтло. Въ 156 округахъ зыскала партія Ристича всего лишь 13 мандатôвъ. Побѣда правительства — каже „N. fr. Presse“ — єсть тымъ бôльша, що выбрано зновъ давныхъ послôвъ радикальныхъ. Для Ристича мусить бути несподѣвана поражка тымъ прикрѣйша, що навѣть въ бѣлградскôмъ и крагуѣвацкôмъ окрузѣ, де ôнъ доси мавъ ще найбôльшій вплывъ, выйшли зъ выбору радикалы. Проводиръ либералôвъ сербскихъ скôнчивъ вже свою политичну ролю. Стративши всякій вплывъ въ краю закôнчивъ ôнъ вже и свою карiéру, бо указомъ королевскимъ перенесеный вже въ сталый станъ спочинку. — Дня 5 с. м. ôдбулося въ цѣлôй Сербіи роковины оголошеня ея королевствомъ. При сѣй нагодѣ принимавъ король всѣхъ представителѣвъ державъ, а бельгійскій посолъ яко предсѣдатель тѣла дипломатичного въ Бѣлградѣ мавъ до короля промову, въ котрôй складавъ такъ королеви и єго родинѣ якъ такожь и цѣлому краеви желаня щасливого розвитку именемъ цѣлого тѣла дипломатичного. Король подякувавъ єму въ дуже щирôй и довшôй промовѣ. При нагодѣ сего торжества одержали министры Велимировичъ и Милошавлевичъ, а ôдтакъ ще и богато другихъ достойникôвъ сербскихъ высокôй ордеры.

До „Presse“ доносять зъ Букарешту, що богато официрôвъ при залогахъ, котрí стоять въ Всхôднôй Румелiи думали оголосити Болгарію републикою, але правительство болгарске выкрыло ще завчасу заговôръ и приказало арештувати 40 официрôвъ. Мабуть до сего факту ôдносяться всѣ поголоски о новôй ворохобни въ Болгаріи.

НОВИНКИ

— **Послѣдний замети снѣговí** навѣстили не лишь нашу Галичину; розтяглись они по цѣлôй майже середньôй Европѣ. И такъ засыпанí Прусы, Познаньске, Саксонія, Конгресôвка, Чехи, пôвнôчна Угорщина и т. д. У всѣхъ тыхъ краяхъ всяка комуникація зелѣзницями здержана а до насъ не доходять нѣякí посылки почтовí зъ тыхъ краѣвъ.

— **Школу хмелярску** переносить гал. товариство господарске сего року зъ Середополець до Старого села (власнôсть гр. Альфр. Потоцкого, стація зелѣзницѣ Черновецкои). Курсъ науки тревати-ме 7 мѣсяцѣвъ, ôдъ 8 цвѣтня до 8 падолиста. При тôмъ розписуе товариство господарске конкурсъ на 8 стипендiй по 60 зр. рôчно; першеньство будуть мати ученики школы хмелярскои зъ давныхъ лѣтъ и огородники. Ученикъ-стипендистъ мусить укôнчити 18 лѣтъ, мати своѣ бѣлье и постѣль. Кромѣ роботы въ заведеню школьнôмъ будуть ученики робити въ хмелярни гр. Потоцкого, за що будуть побирати платню. Половина сеи платнѣ ужиѣсь на удержанье ученика въ школѣ, а друга половина выплатиться єму по скôнченôмъ курсѣ. Подаватись можна до 20 л марта на руки тов. господарского (ул. Оссолиньскихъ ч. 5.)

— **Вѣче бурмистрôвъ и ôдпоручникôвъ мѣстъ въ Галичинѣ** маѣ ôдбутися дня 11 л. марта у Львовѣ за-для нарады надъ податкомъ ôдъ горѣвки. Проектъ вѣча выйшовъ ôдъ рады громадскои въ Дрогобичи.

— **Клюбы въ радѣ державнôй.** Пôсля урядового зôставленя клюбы послôвъ въ радѣ державнôй чисельно такъ представляються: Клюбъ нѣмецко-австрійскій числить членôвъ 87, ческій 57, польскій 56, правого центра (гр. Гогенварта) 34, нѣмецкій 24, центра (кн. Лихтенштайна) 19, нѣмецко-народный 18, центра либерального 11, Трентино 7, независимыхъ ческихъ послôвъ (Молодочехôвъ) 7, союзъ нѣмецко-народный 6, и клюбъ рускій 4 членôвъ. Такимъ чиномъ єсть въ радѣ державнôй 12 клюбôвъ, а кромѣ того клюбъ „дикихъ“, котрый складаѣся зъ демократôвъ и 10 послôвъ зъ бôльшихъ посѣлостей. Теперь єсть опорожненыхъ 7 мандатôвъ посольскихъ.

— **Дирекція державныхъ зелѣзниць** доносить, що зъ днемъ 7 марта перестали ходити такожь поѣзды зелѣзничí на шляхахъ Львôвъ-Стрый и Стрый-Станиславôвъ. Якъ довго тревати-ме ся перерва, не можна знати. — На зелѣзници Черновецкôй не прийшовъ анѣ не ôдôйшовъ вчера нѣякій поѣздъ. — Такожь и на шляхахъ зелѣзницѣ Кароля-Людвика перестали ходити поѣзды.

— **Розкопы кургану въ Рижанôвцѣ.** На послѣднôмъ засѣданю академіи наукъ въ Краковѣ здававъ справу п. Г. Оссовскій зъ розкопаня кургану Рижанôвского. Передъ чотирма лѣтами почавъ сей курганъ розкопувати д-ръ Гринцевичъ. Селяне, побачивши деякí выкопанí предметы, почали и собѣ розкопувати, надѣючись дôйти до закопаныхъ скарбôвъ. Коли однако разъ въ ночи подыбали черепъ людскій, заперестали своихъ дальшихъ розкопôвъ археологичныхъ. Дальшí розкопы вѣвъ п. Оссовскій и подыбавъ пôдземный ходникъ. Туды то зайшовъ ôнъ до криипты гробовои, де подыбавъ жѣночій скелетъ, цѣлый покрытый ôдъ горы до долу рôзными золотыми прикрасами. Були се прегарнí заушницѣ, нашийникъ, браслеты, поясъ, перстенѣ и иншí вырѣзуванí зъ золотои бляхи прикрасы, тригранни̂ и округлí. Характеръ тыхъ прикрасъ єсть по бôльшôй части грецкій и походить зъ кольониі Пантикапеи, бо въ перстеняхъ находяться монеты сеи кольониі, выбиванí мѣжь 450—480 роками передъ Хр. Побôчь скелету коло головы лежали и рôзнí начиня бронзовí, срѣбнí и зъ глины. Всѣ они вызначаються прегарнымъ выробомъ и стильомъ зъ часôвъ найвысшого розвою штуки грецкои Мѣжь иншими предметами найкрасшій отъ сí: вѣдерце бронзове зъ дзюбкомъ, выробленымъ на подобу пащеки львиной и срѣбне начинье прикрашене рисункомъ, показуючимъ здогоны звѣрятъ.

— **Поворотъ бузькôвъ.** Галицке товариство охороны звѣрятъ оголошуе слѣдуючу ôдозву: Красный, пожиточный птахъ, нашъ бузько повертаѣ до своеи оселѣ. Покидаѣ красни̂ полудневí краѣ а спѣшить до своеи пôвнôчнои батькôвщины; спѣшить, щобы не гадали, мовь то ôнъ для роскôшного житя забувъ о родимôмъ гнѣздѣ. Нетерпеливо выжидаѣмо мы повороту бузькôвъ, вѣщунôвъ весны. Вже за кôлька днѣвъ, около св. Іосифа 19 марта, побачимо єго. Але що жь выжидаѣ єго у нашôмъ краю? Люта зима, величезни̂ снѣги, острí вѣтры, однымъ словомъ смерть зъ голоду. Тысячí ихъ загибли марно минувшои весны; нинѣ выжидаѣ ихъ цѣлковита погибель, если не прийдемо имъ зъ помочею. Заки пустять леды, снѣги стопнѣють, заки розведуться моклаки и болота, подаймо имъ помôчну руку Въ кождôмъ домѣ, въ кождôй хатѣ селяньскôй буде троха бульбы; зваривши ихъ и подробивши, а такожь и патрохи при справляню птицѣ домашнои, все те выкинене на мѣсця для нихъ доступнí, выратуе ихъ ôдъ погибели. Бузьки самí пôдходять безъ боязни ажь до хатъ, пхаються до сѣней, просячи о поратунокъ. Не даймо имъ проте загинути помѣжь нами!

— **Величезный сугъ** (Lavine) засыпавъ дня 3 л. марта оселю Buglage въ Ломбардіи. До теперь выдобули 10 людей безъ житя. — Зъ Швайцаріи надходять безнастанно вѣсти про страшнí суги. Въ долинѣ Кальканъ (кантонъ Грабиндтенъ) засыпавъ сугъ цѣле селце Сельма, маючe 80 мешканцѣвъ, такъ що лише вежа церковцѣ сторчить изъ снѣгу. Такъ само въ долинѣ Висперъ (кантонъ Валисъ) недалеко села Ранда засыпало 40 будынкôвъ. Зъ обохъ снихъ мѣсцевостей люде ще змогли завчасу утечи. Вкôнци цѣле село Траскара на граници италійско-швайцарскôй засыпали снѣговí суги.

— **Дрôбнí вѣсти.** Маршалокъ кр. выѣде зъ Кракова до своихъ дôбръ въ Конгресôвцѣ а около 15 л. марта верне до Львова. — Въ Пештѣ померъ Павло Сомсичъ, членъ угорскои палаты панôвъ и бувшій президентъ палаты послôвъ. — Д-ръ Самуилъ Берсонъ вписаный на листу адвокатôвъ въ Перемышли. — Въ справѣ дôбръ Закопане оголошуе тов. Татряньске въ Краковѣ ôдозву, щобы зголошувалися патріоты польскí на удѣлы по 1000 зр.; коли збересь 200 такихъ удѣлôвъ, то завяжеся спôлка, котра возьме участь въ можливôй поновнôй лицитаціи тыхъ дôбръ. — Цѣсарску палату въ Берлинѣ сполучено безпосередно дротомъ телеграфичнымъ зъ вилею въ Санъ Ремо, щобы можна удержувати безпосередну комуникацію мѣжь цѣсарскою родиною а наслѣдникомъ престола.

Вѣсти зъ Арх. Львôвскои.

Въ пропозицiю на Полоничну принятí оо: І. Ник. Бѣлевичъ, ІІ. Іос. Шанковскій, и ІІІ. Іос. Бородіевичъ.

Митроп. Ординарiятъ высказавъ писемно похвальне признанье за ревне удѣлянье науки религіи въ школахъ и катехизаціи оо: Мих. Левицкому въ Сѣвцѣ; въ деканатѣ журавеньскôмъ: Иляр. Гошовскому, Томѣ Березовскому, Льву Фицаловичу, Апол. Гриневецкому, Ник. Ковшевичу, Іос. Величковскому, Ем. Чирняньскому, Альб. Раковскому и Игн. Гарасевичу; въ дек. залозецкôмъ: Ал. Балтаровичу зъ Серетця; въ дек. холоѣвскôмъ: І. Проскурницкому, Стеф. Петрушевичу, І. Завадовскому, Луцѣ Петлику, І. Жегаловичу и Діон. Свистуну.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Конкурсы.** Опорожненí при галицкôй ц. к. прокураторіи скарбу посады: адъюнкта въ IX. кл. ранги и одного а евент. двохъ конципистôвъ въ X. кл. ранги. Речинець до 28 л. марта. — Окр. рада шк. въ Стрыю выставляѣ на конкурсъ зъ речинцемъ до 15 цвѣтня с. р. мѣсця учительскí: 1) въповѣтѣ стрыйскôмъ при школахъ етат.: Браткôвцѣ, Дашава, Фелицiенталь, Ямельница, Карльсдорфъ, Корчинъ, Либохора, Орава, Плавье, Сѣхôвъ, Славско, Сморже, Соколôвъ, Стинава выжна, Тарнавка, Тухля, Тухолька, Уричь, Вижлôвъ, Жупанье, Гутаръ и Яленковате; та при школахъ филiяльныхъ: Бережница, Лукавица выжна, Пôдгôрцѣ, Стриганцѣ и Труханôвъ; 2) въ повѣтѣ жидачѣвскôмъ при школахъ етат.: Баличѣ пôдгôрнí, Черница, Иванôвцѣ, Ляховичѣ подор., Махлинець, Нове-село и Жирава; при школахъ филiял.: Баличѣ подорож., Бережница королѣвска, Цуцулôвцѣ, Илôвъ, Исидорôвка, Кiевець, Межирѣче, Млыниска, Облазница, Пчаны, Пѣсочна, Руда, Устье, Воля велика и Заболотôвцѣ.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **Для товариства „Шкôльна Помôчь“** зложили на весѣлю Вп. Вол. Левицкого, укôнчен. богослова, и п. Евг. Витковицкои, въ домѣ Вп. Потелицкихъ, Вп. весѣльнí гостѣ 23 зр. 60 кр., — за що Выдѣлъ сего товариства складаѣ сердечну подяку и просить заразомъ дорогихъ Землякôвъ не забувати въ радôстныхъ хвиляхъ на нашихъ бѣдныхъ школярикôвъ!

— **Въ користь Бурсы Братства св. О. Николая въ Станиславовѣ** ôдъ початку року шкôльного 1887/88 ажь до нинѣ вплынули

Добровôльнí жертвы и датки:

Ôдъ Св. Выдѣлу Рады повѣт. въ Надвôрнѣ	25·—	кр.
„ Вп. Є. Г. зъ Т.	1·—	„
„ „ Кадайского зъ Грушки . .	—·95	„
„ „ Мацѣлиньского зъ Коропця .	2·—	„
„ „ Бачиньского	1·—	„
„ уряду податкового въ Косовѣ легатъ по бл. п. Гриню Козлянюку . .	30·22	„
„ „ Соболевского зъ Станиславова .	1·—	„
„ „ Грицея зъ Демянова . . .	1·—	„
„ „ Братства цекр. зъ Демянова .	3·—	„
„ „ Комитету устроившого въ честь Є. Св. папы вечерокъ, половина чистого доходу . . .	40·67½	„
„ „ Елермана, старосты въ Станисл.	5·—	„
„ Св. Институту Ставропигiйского ôдсотки ôдъ легату бл. п. Коссака	24·80	„
„ Вп. Скординьского зъ Пôдмихайля .	2·—	„
Зô складки заряженои Всч. о. Мардаровичемъ на именинахъ у Впр. о. Ип. Малецкого, а именно ôдъ п. Ю. Малецкого, Ант. Иваницкого, Ив. Литвиновича, Ив. Черкавского, І. Рошкевича, А. Тишиньского, Ил. Мардаровича, Єрон. Кордасевича, Сильв. Голубовского, Ив. Бориса, Вол. Козеровского, Вас. Фацiевича, Бородайкевича, суд. Гарасимовича, о. Гарасимовича, по 1 зр. ôдъ Вп. Иваницкого 80 кр., о. Билинкевича 27 кр. а в., разомъ	17·07	„
Ôдъ Вп. Чапельского зъ Станиславова	5·—	„
„ „ о. Лугового	1·—	„
„ „ о. Гиля	3·—	„
На весѣлю у Г. Зиса узбирали пп. Горбачевскій и комисарь Радиловичъ. .	6·37	„
Св. Рада повѣт. въ Богородчанахъ .	40·—	„
Впр. о. Куиловскій, архипресвитеръ	2·—	„
„ „ Фацiевичъ, архидiяконъ	2·—	„
„ „ Туркевичъ . . .	2·—	„

Телеграмы „Дѣла“.

Берлинъ 7. марта Ослабленье цѣсаря Вильгельма єсть дуже небезпечне. Лѣкарѣ ночують въ цѣсарскôй палатѣ а внукъ цѣсаря (имовѣрно кн. Вильгельмъ. *Ред.*) въ найблизшôмъ сусѣдствѣ цѣсаря. Зъ парляменту завôзвано кн. Бисмарка и гр. Мольткого. Цѣсарь не спôзнавъ кн. Бисмарка. Завôзвано такожь телеграфично вел. князя Баденьского. Служба двôрска противъ звычаю ôдмовляѣ всякихъ вѣстей.

Букарештъ 7. марта. До нового кабинету вôйшли: кн. Гика, Ферекидесъ, Протопопескулъ, Берендей, Авреліяну и Генеа.

Вѣдень 8. марта. Вчерашна биржа вечѣрна була вельми занепокоѣна вѣстями зъ Берлина; говорено, що цѣсарь Вильгельмъ померъ.

Берлинъ 8. марта. Сподѣваються тутъ нинѣ приѣзду вел. князя Баденьского зъ женою и шведского наслѣдника престола.

Санъ Ремо 8 марта. Наслѣдникъ престола маѣ сими днями выѣхати до Висбаденъ; круги политичнí жадають теперь єго присутности въ Нѣмеччинѣ. Лѣкарѣ тому не противляться.

Софія 8 марта. Депеша Порты не зробила тутъ великого враженя; правительство болгарске єсть зовсѣмъ спокôйне и не спѣшиться ôдповѣдати, тымъ бôльше, що знаѣ вже, що въ Константинополи ôдмовляють депеши всякого практичного значеня.

Вѣдень 8 марта. Тутешный амбасадоръ турецкій повѣдомивъ особисто гр Кальнокого, що Порта выслала до болгарского правительства депешу о незаконности кн. Фердинанда.

Вѣдень 8 марта. Депутаціямъ галицкихъ мѣстъ въ справѣ податку ôдъ горѣвки заявивъ мин. Дунаєвскій, що держава потребуе грошей и що край мусить зробити жертву. Мин. Земляковскій сказавъ депутаціи, що законъ о податку ôдъ горѣвки маѣ забезпечену бôльшôсть въ радѣ державнôй. (Гляди переглядъ политичный. *Ред.*)

Вѣдень 8 марта. Клюбъ ческій постановивъ голосувати за ôдосланьемъ внесень послôвъ кн. Лихтенштайна и Герольда до комисіи шкôльнои.

Берлинъ 8 марта. Дневникъ законôвъ державныхъ оголосивъ розпорядженье цѣсарске зъ дня 17 падолиста 1887 р., пôсля котрого кн. Вильгельмъ маѣ заступати цѣсаря и короля въ правительствѣ.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. Н. Г. въ въ Княждворѣ. Заплачено доперва до $^{30}/_{4}$ а не до $^{30}/_{6}$. — **Всч. о. М. въ Липѣ.** „Душпастырь“ коштуе 2 зр; редакція: пляцъ св Юра 5. — **Всч. А. М. въ Фульштинѣ.** Зъ ч. 40. не розсылано повѣсти „Вина и кара“. Оповѣстка выйшла зъ неуваги зецера. — **Всч. Р. Ч. въ Ходачковѣ.** 1 зр. за 1887 а 3 зр. 50 кр. на 1888 р. — **Вп. Т. Н. въ Чемеринцяхъ.** Доперва за лютый.

НАДÔСЛАНЕ.

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поручаѣ 2356 96—?

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катарь, кашель и хрипку. Цѣна однои пачки 25 кр. На провинцію зъ опаковань емъ 30 кр.

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночí) пл. Галицкій 14.
Дръ Е Лебедовичъ (нед. внутрѣшнí и очнí) ул. Корнякгôвъ (Нар. Дôмъ).
Д-ръ І Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Аптики: 2292

З. *Рукеръ* ул. Краковска.

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краевый ул. Костюшки (будынокъ соймовый).
Банкъ гипотечный пляцъ Галицкій.
А Шеленбергъ (конт вымѣны) ул Кароля Людвика 1.
Сбкаль & Лилiенъ (конт. вымѣны) ул Гетьманьска 6.

Готелѣ и Реставрацiи:

Готель французскій и рест. швехатска пл. Маріяцкій.
Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Краковска 9.

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устьяновичъ, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т Сокольскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4.

Друкарнѣ и Литографiи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичъ (литографiя и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склепы:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгнеръ (найтаншій магазинъ галантерійный, ул Галицка 16
А. Гальскій (товары зелѣзнí) пляцъ Маріяцкій 9
Стахевичъ и Абрысовскій (матерiи на сукнѣ) Ринокъ 32.
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матерiи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н. Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20.
Вольфъ Чопъ (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ) ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничí:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигiи).

Вытягъ зъ розкладу ѣзды зелѣзниць державныхъ

важный ôдъ 1 жовтня 1887.

Ôдѣздъ зô Львова: О 6 год. рано до Гусятына. — о 6 год. 10 мин. рано до Лавочного, Будапешту, Стрыя; — о 11 год. 27 мин рано передъ полуд. до Стрыя, Хирова, Станиславова; — о 12 год. 02 мин. въ полудне до Гусятына; — о 7 год. 44 мин. вечеромъ до Стрыя, Хирова.

Приѣздъ до Львова: О 1 год. 15 мин. въ ночи зъ Будапешту, Стрыя, Лавочного, Станиславова, Хирова; о 8 год. 39 мин. рано зъ Хирова, Стрыя; — о 3 год. 10 мин. по полудни зъ Гусятына; — о 4½ год. 15 мин по полуд. зô Станиславова, Хирова, Стрыя; — о 9 год. 43 мин вечеромъ зъ Гусятына.

Плякаты зъ розкладомъ ѣзды на линiяхъ галицкихъ можна дôстати на стацiяхъ зелѣзниць державныхъ по 6 кр. 2238 18—?

Кождый

може собѣ спродаючи всѣлякй роды законно дозволеныхъ

Льосôвъ на раты

рôчно що найменше

1200 золотыхъ заробити. Звернутися треба на адресу: **Wechselhaus H. Fuchs, Budapest, Dorotheergasse Nr. 9**

2358 4—10

Закладаюся

за всяку цѣну, що жаденъ зъ моихъ конкурентôвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжь для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій краєвыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мôй богатый складъ такожъ

1962 Всч. Духовеньству. 68—0

Замовленя въ мѣсци и зъ провинціи выконуються точно и ретельно. На жаданье высылаю взоры даромъ и франко

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужескои одежи гуртомъ и подрôбно.

Львôвъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложеный 1848.

Русинка,

сирота по священику укôнчивши 8 клясу выдѣлову, пошукує мѣсця учительки на село — найрадше въ домѣ священика

Близша вѣдомôсть въ Администраціи Дѣла. 2366 2—3

Сердачки або Кожушки

закопаньскй и угорскй, мужескй, жѣночй и дитиннй, красно вышиванй, бѣлй або жовтй.

Зъ рукавами до газдôвства дуже практичнй и легкй.

Кромѣ того маю на складѣ такъ званй **Криничанки** або **Уланки** зъ гранатового сукна зъ червоными вылогами. 2332 4—5

Все те робить пôсля мѣры и по доступныхъ цѣнахъ.

І. РАЧИНЬСКІЙ

НОВЫЙ-САНЧЬ.

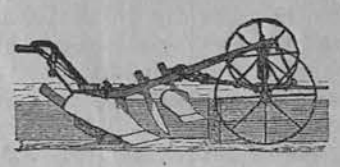

CLAYTON & SHUTTLEWORTH

фабрика машинъ рôльничихъ

Львôвъ, улиця Городецка Ч. 22

поручають на зближаючій-ся **весняный сезонъ** свои найновѣйшй выробы **плугôвъ, боронъ, вальцѣвъ и сѣвачокъ,** а яко **выключнй заступники R. Sacka** знанй фабрикаты того-жь по цѣнахъ оригинальныхъ.

Направы выконуються въ своѣмъ якъ найлѣпше уладженôмъ варштатѣ якъ найдокладнѣйше и дешево.

Илюстрованй цѣнники на бажанье даромъ и франко.

Складъ комисовый мають **Л. & С. Чеконьскй** въ **Чортковѣ.**

2363 3—12

Зарядъ копальнѣ нафтовои въ Схôдници

Княгинѣ Любомирскои

поручає свою незапальну, подвôйно рафиновану, майже безъ вони.

НАФТУ

лише до набутя въ тврговляхъ

КАРОЛЯ КЛИМОВИЧА

00 кришталева 1 литръ . . .	22 кр.
1-а цѣлкомъ бѣла 1 литръ . .	20 кр.
2-а зъ ôдтѣнею жовтавою 1 литръ .	18 кр.

Въ бочкахъ по 150 кильо за 100 кильо кришталевои 23 зр. — за 100 кильо бѣлои 1-а 22 зр. — за 100 кильо зъ ôдтѣнею жовтавою 21 зр. зъ ôдставою до зелѣзницѣ.

Ôдставляю въ начиняхъ бляшаныхъ пломбованыхъ по 5 и 10 литрôвъ домôвъ не числячи за доставу.

Ôдбирателямъ квиткôвъ за 10 зр. даю 5% провизіи, котрй то въ кождôй моѣй торговли можна дôстати. — Найрадше удѣляю бôльшимъ домамъ на рахунокъ мѣсячный або квартальный.

Поручаючи за якôсть и незапальнôсть товару, котрого цѣны якъ найнизшй я поклавъ (17—?) 2263

пишуся зъ поважаньемъ

Кароль Климовичь, ул. Яблоновскихъ ч. 6. Телефонъ ч. 252.

І. & С. КЕССЛЕРЪ въ БЕРНѢ (BRÜNN)

улиця Фердинанда Ч. 7/d

высылають за послѣплатою:

Сорочки мужескй, бѣлй и кольоровй 1 штука Іа. зр. 1.80 IIа. зр. 1.20

Сорочки робôтничй зъ доброго оксфорду, 3 штуки зр. 2.

Ногавицѣ мужескй, зъ барханту або полотна, 3 пары Іа. зр. 2.50, IIа. зр. 1.80.

Суконнй шапки, для мужчинъ и хлопцѣвъ, 6 шт. зр. 1·20.

Скарпетки мужескй, бѣлй або кольоровй, робленй 6 паръ зр. 1·10.

Скарпетки втягаючй пôтъ, зъ финису шовкового, 12 паръ зр. 1·20.

Пледы до подорожи, 3·50 метрôвъ довгй, 1·60 м. широкй, 1 штука зр. 4·50.

Матеріи на мужескй уборы, новôтнй, 3.10 метрôвъ Іа. зр. 5·50. IIа. зр. 3·75.

Матеріи на кберцигеры, добрй, найновѣйшй барвы, 2.10 метр. зр. 6.

Нормальни сорочки и ногавицѣ, зъ чистои вовны, системъ Єгера, 1 штука зр. 3·50.

Зреформоване нормальне бѣлье, (втягаюче пôтъ) 1 сорочка або 1 ногавицѣ зр. 2.

Бѣлье зъ Gummi, 2 пары маншетôвъ, 2 стоячй и 2 лежачй ковнѣрики зр. 2·50.

Матеріи лѣтнй камгарновй на мужескй уборы, найновѣйшй десенѣ, 6.5 метрôвъ зр. 3.

Сорочки жѣночй, зъ шифону, гафтованй, 3 штуки зр. 2·50.

Сорочки жѣночй, зъ мѣцного полотна зъ зубками 6 штукъ зр. 3·25.

Корсеты пôтнй, зъ шифону, численно прикрашенй, 3 штуки зр. 1·80.

Спôдницѣ, 6 зъ сырого полотна, Chiffon и Rouge 3 штуки зр. 3.

Запаски жѣночй, зъ оксфорду, кретону и сырого полотна 6 штукъ зр. 1·60.

Паньчохи жѣночй, робленй, бѣлй або кольоровй, 6 паръ зр. 1·50.

Паньчохи жѣночй, (втягаючй пôтъ) зъ шовкового финису 6 паръ зр. 1 20.

Намѣтки зъ Mohair-у, у всѣхъ краскахъ 3 штуки зр. 1·20.

Намѣтки зъ Foil-у, краснй десенѣ, 6 штукъ зр. 1 20.

Жакеты лѣтнй Jersey, зъ чистои вовны, у всѣхъ краскахъ 1 шт. гладка зр. 2·50 тамбурована зр. 4.

Хустинки до носа, зъ кольоровымъ краємъ, 1 тузинъ мужескихъ зр. 1·20, жѣночихъ зр. 1.

Взôрцѣ даромъ и франко.

2345 3—26

МАГАЗИНЪ НОВОСТЕЙ ЖѢНОЧИХЪ

ИВАНА РАЙЦНЕРА

при улици Театральнôй ч. 8, (биля костела оо. Єзуитôвъ)

поручає свôй одинокій складъ карльсбадскихъ и краєвыхъ коронокъ а такожь величезный выбôръ церковныхъ коронокъ.

Кризки и выпустки до обшиванъ жѣночихъ суконь, найновѣйшй взоры завсѣгды на складѣ.

Тюлѣ, серпанки, газы, стяжки, аксамитки, корсеты францускй и вѣденьскй, паньчохи, запаски

Прилады до шитя, гафту и робôтъ шиловыхъ.

Ласкавй порученя зъ провинціи выконує скоро и докладно.

Одноразове закупно пересвѣдчить кождого о добôрнôмъ товарѣ и чудово низькихъ цѣнахъ. 2370 1—3

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО-КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемирнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдличнй выробы косметичнй тоалетовй и перфумы именно:

Вода львôвска. Приємный, нѣжный и довготревалый запахъ тои воды здѣлавъ се, що въ Антверпіи на выставѣ всемѣрнôй зôстала публично проклямована и ôдзначена. Цѣна флякону меншого 80 кр., бôльшого 1.50.

Нигретина. Выборне средство до фарбованя въ сейчасъ волося на тревалу и красну барву чорну и темну; єсть цѣлкомъ нешкôдливе а въ ужитю цѣлкомъ поєдинче. — Цѣна 1 зр.

!!! БѢЛЙ и ГАРНЙ РУКИ !!!

Найбôльше червонй и попаданй руки выбѣляться и вынѣжняться по кôлькаразовôмъ натертю **Кремомъ ростиннôмъ.** Слоикъ 80 кр.

Смаровило литовске до обуви и шкôръ, мягчить шкôру, робить єи непромакаючою и тревалою. Пуделко по 50 кр. и 1 зр

СРЕДСТВА ДО ВЫВАБЛЕНЯ ПЛЯМЪ.

Одалина вывабляє плямы зъ пороху, поту, товщу, пива, молока, плѣсни и т п 35 кр — **Бензолина** вывабляє Плямы товстй зъ покосту и мази 20 и 30 кр. — **Етилина** вывабляє плямы зъ фарбъ ôдъ помосту, фляконъ 25 кр. — **Явелина** вывабляє плямы зъ овочей и вина червоного, фляконъ 20 кр. — **Оксалина** вывабляє плямы, що повстали зъ иржи, крови и атраменту — **Бразилина** матеріи чорнй споловѣлй и поплямленй выпранй въ Бразелинѣ ôдзыскають давну барву и ôдлыскъ, пакетъ 8 кр. — **Квилая** до праня вовняныхъ и шовковыхъ матерій, пакетъ 6 кр — **Мыло жовчне** до вывабляня застарѣлыхъ плямъ, шт. 25 кр.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул, Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч 2. 2257 44—?

ПЕТРО КРОКЕВИЧЬ

аптикарь въ Краковѣ

улиця Баштова при плянтахъ (рôгъ Ринку Клепарского)

поручає власнй выробы

яко правдиву одиноку добычь найновѣйшихъ часôвъ, приносячу хорому неоцѣненй, спасеннй користы, о чѣмъ свѣдчать щоразъ численнѣйшй признаня похвалы и т. п., якъ неменше посвѣдченье лѣкарске, а именно:

До Высокоповажаного пана Петра Крокевича, аптикаря у Краковѣ.

Выробы фармацевтичнй Пана Петра Крокевича, аптикаря пôдъ Львомъ у Краковѣ, пôсля предложеныхъ менѣ приписôвъ лѣкарскихъ зробленй, не мѣстять нѣякихъ шкôдливыхъ складникôвъ и въ ôдповѣдныхъ немочахъ ужитй, дуже успѣшно дѣлають.

Д-ръ Юровичь,

У Краковѣ дня 23 липня 1887. докторъ всѣхъ наукъ лѣкарскихъ.

Вино хинове, средство лѣчниче, взмагаюче силы, стравнôсть, надзвычайно поручане, особливо у женщинъ слабосильныхъ, блѣдыхъ и т п

Вино хинове зъ зелѣзомъ, поручане молодымъ особамъ для осягненя зросту и розвою тѣла, надає крови силу, збôльшаючи скôлькôсть тѣлокъ крови, змôцняючи жолудокъ пôдносить апетитъ, лѣчить загальнй ослабленя, блѣдачку и т. п., а одиноке для реконвальесцентôвъ по хоробахъ горячковыхъ вынищаючихъ.

Вино зелово-ромбарбарове, вытягъ винный зъ правдивого корѣня Ревеня хиньского (Radix rhei chinensis) и зелъ, збôльшаючихъ рухи хробачковй кишокъ черезъ то легко розвôльняюче; знамените въ затканяхъ, часто повтаряючихъ-ся здутяхъ, довготреваючôмъ катарѣ, дванацятницѣ и въ упорчивôй жовтачцѣ.

Вино зелово-пепсинове, вытягъ зъ зелъ краєвыхъ и найлѣпшои пепсины de Rostock, одиноке успѣшне средство пôдносяче травленье, розпускаюче бѣлко, затымъ одиноке въ нестравности, хроничныхъ катарахъ жолудка або на тлѣ туберкуличнôмъ атоніи кишокъ у людей старыхъ, дуже помôчне у дѣтей зле ôдживлюваныхъ, анемичныхъ и шкрофуличныхъ.

Амигренъ, незрôвнана помôчь въ сильнôмъ болю головы. Ложочка ôдъ кавы зажита успокоює найсильнѣйшу мигрену.

Кальльопъ, одиноке средство на найстаршй и найдолегливѣйшй нагнѣтки. По насмарованю нагнѣтокъ сейчасъ перестає болѣти, а въ 24 годинахъ ôдпадає безъ найменшого болю.

Хильоль, лагодить по кôлькоразовôмъ ужитю найбôльшй болѣ ревматичнй пострѣлы, подагру и т п

Сарсапариліянъ зъ корою хиновою, узнаный яко найлѣпше средство въ немочахъ походячихъ зъ зôпсутя сокôвъ и зъ ôдти повстаючого вадливого складу крови, въ недокровности и т. п.

Зѣлье грудне зô свѣжихъ, лѣчничихъ зелъ волоскихъ, котрй вже неразъ навѣть въ прикрыхъ розличныхъ выпадкахъ слабости давали надсподѣване полѣпшенье терплячому, то въ слабостяхъ грудныхъ то легкихъ, противъ астмы, всякои душности и т п. Усувають они тяжку дыхавицю, всякй закатареня легкихъ и грудей, зафльегмленя, кольки въ грудехъ, упорчивый кашель и т п Цѣна зр. 1·20

Сиропъ грудный при тяжкихъ або застарѣлыхъ немочахъ, уживаный буває рôвночасно зъ зѣльемъ льоретаньскимъ противъ сухотъ и слабостей грудныхъ и легкихъ и т. п Цѣна 2 зр.

Кроплѣ жолудковй. Средство знамените и незрôвнане у всѣхъ слабостяхъ жолудка Цѣна 35 кр. 2068 26—0

Замовленя выконуєся ôдворотною почтою.

Зъ численныхъ подякъ изводимо ось тй:

Высокоповажаный Пане Аптикарю!

Бажаю, щобы кождому хорому такъ знаменитый успѣхъ давали лѣки зъ Вашихъ выробôвъ, якъ моѣй женѣ, котрй надсподѣвано успѣшно дѣлали и прошу о надôсланье менѣ ще Амигренъ и капель жолудковыхъ.

Зъ поважаньемъ

Пшôвъ д 3 липня 1887 р *Леопольдъ Коваликъ* (Рыбникъ, Oberschlesien).

Высокоповажаный Пане!

Узнаю дѣйстну успѣшнôсть Вашихъ выробôвъ, досвѣдчивши на собѣ

Се посвѣдчаю ретельно. Зъ поважаньемъ

Schönpriesen b. Aussig 25 мая 1787 р. *Новаковскій* директоръ фабрики цукру.

Вп Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви въ Краковѣ.

Страдаючи ôдъ пôвтора року на сильный, невылѣчимый кашель, сполученый зъ рôзными тяжкими недугами, мимо тутешныхъ радъ лѣкарскихъ чувся я безъ надѣѣ житя, а яко отець кôлькоро дѣтей, хапаючись вкôнци рôзныхъ способôвъ до поратованя здоровля, случайно зъ порады чужои приязнои менѣ особы, уживъ я „Зѣля грудного" выробу аптикаря Вповажаного Пана Петра Крокевича, и по ужитю чотырохъ пачокъ „Зѣля грудного" и Сиропу ôдзыскавъ цѣлковито здоровлье, могучи о власныхъ силахъ уже працювати и тымъ чиномъ бодай частину щастя дѣтемъ моимъ удѣлити Чуюсь тому спонуканымъ заявити найщиршу вдячнôсть Вповажаному Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви мѣсцевому, за выробъ „Зѣля грудного", бо житье моє лишь ужитю того Зѣля завдячую.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Кракôвъ, дня 28 мая 1886 р *Михаилъ Трыбальскій,* друкарь литографичный

Высокоповажаный Пане!

Вычитавши зъ газетъ дня 28 мая с. р. подяку Вамъ Вповажный Пане, а почуваючись зарôвно до обовязку вдячности, маю честь тую-жь въ высокôй степени заявити Вамъ, Вповажный Пане, бо Ваше „Зѣлье грудне и „Сиропъ", и въ загалѣ Вашй выробы не лишь менѣ самому але дуже многимъ, де заходили сумнѣвы що-до здоровля давали чудный успѣхъ. Маючи отже много завдячити Вашимъ выробамъ, приймѣть Вповажаный Пане выразы моеи вдячности, а заразомъ зичливости, успѣху въ дальшôмъ розвою своихъ выробôвъ такъ для добра власного, якъ и зъ пожиткомъ для людскости!

Остаю зъ довжнымъ поважаньемъ *Кс. Е. Вернеръ,*

Кракôвъ 1 червня 1886 р. Реформатъ.

Честный Пане!

Страдаючи ôдъ 20 лѣтъ на гемороиды и упрямый бôль въ жолудку, на дыхавицю и сполучене зъ нею замуленье мѣхура, на затвердженье и иншй долегливости, уживъ я кôлька фляшокъ „Капель жолудковыхъ", котрй зробили менѣ надзвычайну пôльгу, що посвѣдчаю згôдно зъ правдою и совѣстею.

Фишеръ,

Ряшѣвъ, дня 21 червня 1886 р. совѣтникъ ц. к. суду.

ЗАВЕДЕНЬЕ КРАЄВЕ

Продукція насѣня, травъ и ростинъ на пашу

Пржецлава зъ Славна Славиньского

въ Клєчи гôрнôй почта Вадовицѣ.

Розсылає на замовленя за уплатою належитости або за послѣплатою на зелѣзницѣ слѣдуючй насѣня:

Мѣшанку Нр. I. середне обсѣянье морга	8 гарцѣвъ,	добре	½	кôрця,	корець	5·50 зр.	—	50 кл.	16 зр.
„ „ II. „ „ „	8 „	„	½	„	„	8·50 зр.	—	50 кл.	21 зр.
„ „ III. „ „ „	8 „	„	½	„	„	14·— зр.	—	50 кл.	30 зр.
„ „ IV. „ „ „	8 „	„	½	„	„	18·— зр.	—	50 кл.	32 зр.
„ „ V. ôдъ 10 до 16 гарцѣвъ на моргъ.					„	30·— зр.	—	50 кл.	50 зр.

Лише сѣянье насѣня на пашу мѣшану дає найбôльшу поруку обильного збору, бо рôзнои высоты ростины выповняють густо всю траву, живляться рôзними соками и подають собѣ ихъ взаимно, а природа намъ показує, що сѣножати зъ рôзными ростинами выдають найбôльше поживы и доброго рода сѣно.

Мѣшанки Нр. I и II, властивй на найслабшй грунты до сѣяня въ овесъ, выдають на другій рôкъ ôдповѣднй покосы сѣна и пожитки.

Мѣшанка Нр. III на середнй грунты а мѣшанка Нр. IV на сильнй; сй обѣ засѣваються або самй або найлѣпше яко додатокъ до конюшины червонои а на слабшихъ грунтахъ до бѣлои.

Мѣшанка Нр. V. ôдповѣдна лише на закладанье новыхъ лукъ або на поправу старыхъ здичѣлыхъ.

Окремй роды:

Тимотка	корець	29 зр.	50 кильо	22 зр.	Трава медова . .	корець	6·50 зр.	50 кильо	26·50 зр.
Лисячій хвôстъ . .	„	24 „	„	68 „	Манна	„	32·— „	„	48·— „
Райграсъ францускій .	„	20 „	„	43 „	Могаръ	„	20·— „	„	12·— „
„ англійскій .	„	18 „	„	20 „	Шпорекъ	„	18·50 „	„	—·— „
„ италійскій .	„	24 „	„	38 „	Люпинъ жовтый .	„	10·— „	„	—·— „
Стоколоса великаньска.	„	26 „	„	40 „	Урзетъ	„	18·— „	„	—·— „
„ мягка . .	„	18 „	„	40 „	Конюшина червона				
Пимпинеля	„	29 „	„	31 „	„ шведска				
Золотый овесъ . .	„	32 „	„	— „	„ бѣла				
Томка пахуча . . .	„	40 „	„	— „	„ хмелевата жовта				
Поа гориста. . . .	„	48 „	„	56 „	„ великаньска				
Песяча трава . . .	„	34 „	„	60 „	„ комониця рогата				

Цѣнѣ змѣняються, треба попередъ порозумѣтись листовно.

Бульба корець 4·50 зр., 50 кильо 2·50 зр.

Упадокъ цѣны збôжа въ наслѣдокъ заморскои конкуренціи, котрôй не можемо дорôвнати и не зменшенй кошты продукціи въ ôдношеню до цѣны продуктôвъ, наказують намъ зменшити засѣвъ збôжа а обмежитись на сильныхъ пожиткахъ, на сконцентрованôй силѣ обôрнику вразъ зъ докладною и въ ôдповѣднôмъ часѣ управою рôлѣ и черезъ те подаючою намъ поруку обильного збору, бо лише такій оплатиться въ теперѣшныхъ условіяхъ; позôставшй проте обшары, щобы не дармовали, повиннй обернутусь пôдъ пашу, а обава надпродукціи мяса и набѣлу не повинна насъ знеохочувати, бо хотяй-бы и танше ихъ треба спродати, то и такъ за-для меншихъ коштôвъ продукціи буде чистый дохôдъ, а єще и позôстануть выпочатй и скрѣпленй рôлѣ, ужитй пôдъ пашу, тай и бôльша продукція обôрнику.

Замовляючимъ безпосередно подаємо на зазывъ (маючи многолѣтный досвѣдъ) всякй рады и поясненя такъ що-до добору и способу ужитя мѣшанокъ и иншого насѣня на пашу при поданыхъ условіяхъ, якъ и що-до властивостей кождого рода травы поодиноко.

Скôлькôсть высѣву на моргъ подаємо середну, однако треба завважати, що засѣявши густѣйше моргъ (½ кôрця) поноситься и бôльшй кошты, хотяй се выплатиться густѣйшою травою а черезъ те и бôльшимъ зборомъ сѣна вже въ першôмъ роцѣ.

Яко интересованый не могу поручити густыхъ засѣвôвъ, однако маю обовязокъ звернути на се увагу и порадити робити пробы въ сѣмъ напрямѣ.

2355 2—3

Какао въ порошку

позбавленый товстыхъ частей, на спосôбъ гольендерскій выроблюваный въ пушкахъ: ½ кильо, ¼ кильо и ⅛ к.

Цѣна зр. 1.40, 70 и 35 кр

½ кильо найлучшихъ цукрôвъ десеровыхъ . . . зр 1·20

Такожь чеколяду въ рôжныхъ гатункахъ поручає:

Генрихъ Третеръ

фабрика парова чеколяды и цукрôвъ десеровыхъ у Львовѣ

2296 6—?

улиця Коперника ч. 3.

Золотыхъ 100—200 Золотыхъ

або за мѣсячною платею — пôсля умовы — можуть заробити особы кождого стану, котрй схотять заниматись продажею законно дозволеныхъ въ Австріи преміовыхъ льосôвъ позичковыхъ. — Ôдноситись до **Max-a Lustig-a,** дôмъ банковый въ **Будапештѣ.**

2360 5—25

КАРТЫ ДО ГРЫ,

Касетки, штоны, марки, Домино, шахи зъ фигурами, Ножики, ножички, пуляресы, канчуки и др. артикулы

2228 **Табакерки** 7—0

роговй зъ шильдкрету поручає найдешевше торговля

Братей Лянгнеръ

Львôвъ, Галицка ч. 16

Цѣнники даромъ!

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 44. и 45. Львôвъ, Пятница 26 лютого (9 марта) 1888. **Рôчникъ IX.**

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни. Литературный додатокъ „**Библіотека пайзнам. повѣстей**“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошенія принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. Надôслане по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler. Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ . . . . . 16 зр.
на пôвъ року . . . . . 8 зр.
на чверть року . . . . . 4 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатай вôльний ôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. а. в.

ôдъ 1 (13) сѣчня **„Дѣло“ почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускí свята. Условія предплаты повысше на заголовку.

Теперѣшна ситуація въ Европѣ.

Дивлячись окомъ спокôйного зрѣтеля на все то, що дѣється нинѣ въ Европѣ, мимо волѣ приходимо до заключеня, що теперь ôбудувався мѣжь народами Европы той процесъ, котрого наслѣдкомъ може бути якесь нове переобразованье такъ пôдъ взглядомъ политичнымъ якъ и економичнымъ и культурнымъ. Куды не глянемо, всюды борба. Тутъ бореся нарôдъ о своє существованье, тамъ ведесь борба о перевагу политичну, деинде видко борбу принципôвъ религійныхъ зъ философичными, а въ цѣлôй майже Европѣ ведесь завзята борба соціяльна и економична. Словомъ сказати, всюды слѣдно загальный розстрôй, котрый въ кôнци мусить довести до такого стану рѣчей, котрого остаточнымъ наслѣдкомъ може бути лишь переобразованье теперѣшныхъ ôдносинъ, бо лишь тогдѣ уступить все то, що нинѣ єсть пôдставою загального розстрою. Звѣстна рѣчь, що не можна напередъ означити, коли має настати така змѣна, але що иде до того, се чує кождый, що слѣдить за розвиткомъ людскости такъ само, якъ той, що привыкъ слѣдити за змѣнами въ природѣ. Що мы проживаємо теперь критичну пору въ розвитку народôвъ въ Европѣ, не дасться заперечити.

Середъ такои критичноі поры добре єсть представити собѣ хочь въ загальныхъ чертахъ образъ всего того, що въ данôй хвили около насъ дѣється, а тогдѣ и лекше буде оцѣнити дѣйстный станъ рѣчей. Погляньмо отже, якъ представляється нинѣ станъ рѣчей въ Европѣ.

Найперше мѣсце занимає безперечно справа болгарска, бо около неи концентруються интересы кôлькохъ найбôльшихъ державъ въ Европѣ. Справа ся поступила о стôлько напередъ, що Порта — якъ звѣстно — заявила, що уважає правительство кн. Фердинанда незаконнымъ и то своє заявленье выслала до Софіи. На тôмъ мабуть и скôнчилась акція Порты. Що въ Софіи приймуть се заявленье зовсѣмъ рôвнодушно, се рѣчь бôльше якъ певна; оно мало-бы лишь тогдѣ значенье, наколи-бъ за нимъ послѣдувала и акція матеріяльна. Такои акціи Туреччина не пôдоймеся, бо се значило-бы наложити руку на власне горло. И Россія такожь, бодай на разѣ, не схоче екзеквувати сего заявленя матеріяльно, але она має до того иншí средства. Партія въ Болгаріи, прихильна Россіи, зачинає вже поволи пôдносити голову. „Търновска Конституциа“ заявляє вже отверто, що тí, котрыхъ она репрезентує, стоять по сторонѣ Россіи, котра придержуєсь тои засады, що Македонія повинна належати до Болгаріи. За цѣну Македоніи готова Россія зыскати знов перевагу въ Болгаріи. Найтяжше лишь, щобы Болгаре зробили разъ нерозважный крокъ, що скомпромитувавъ-бы тыхъ, що пôддержують теперѣшный станъ въ Болгаріи, а Россія выгралабы вже справу майже на певно. Чи такъ само легко могла-бы Россія выграти справу въ дорозѣ дипломатичнôй, о тôмъ можна сумнѣватись. Доси — якъ звѣстно — пôдпирають Россію лишь Франція и Нѣмеччина, а ся послѣдна зъ цѣлою силою. Италія, о скôлько доси звѣстно, высказалась рѣшучо противъ жаданя Россіи. Австрія, якъ кажуть, дожидає якихсь дальшихъ поясненъ ôдъ Россіи. Англію здаєсь Нѣмеччина притягати на сторону Россіи. Нинѣ говорять чимъ разъ голоснѣйше, що гр. Гербертъ Бисмаркъ выѣхавъ до Лондону выключно лишь въ справѣ болгарскôй, а що туды выбираєсь сими днями такожь и архикн. Рудольфъ, то можна зъ сего вносити, що тамъ справа болгарска не буде трактуватись лишь односторонно, хочь при теперѣшнôмъ станѣ рѣчей стаєсь справа болгарска для Англіи майже рôвнодушною. Россія зблизилась нинѣ закаспѣйскою зелѣзницею до англійскихъ посѣлостей такъ, що до 18 днѣвъ може дуже значнí силы воєннí кинути на границю афганьску, а зъ ôдси до 14 днѣвъ може станути въ Гератѣ и на граници англійскихъ посѣлостей въ Индіяхъ. Для Англіи отже — якъ сказано — стаєсь въ виду сего справа болгарска майже зовсѣмъ рôвнодушна и безъ значеня. Справа болгарска зависить нынѣ головно ôдъ самыхъ Болгаръ, а дальше ôдъ становища Австро-Угорщины, Италіи, а по части и ôдъ Нѣмеччины. Наколи Нѣмеччина має певну пôдставу, що справа болгарска дасться залагодити въ дипломатичнôй дорозѣ и безъ шкоды для Австріи и на тôй пôдставѣ дѣлає, то сама справа тратить своє грôзне значенье. Рѣшуче выступленье Италіи здаєсь однакожь доказувати, що такъ не єсть, а всѣ заходы дипломатіи можна уважати яко такí, котрí мають на цѣли проволѣчи сю справу ажь до хвилѣ, котра для интересованыхъ державъ була-бы найдогôднѣйша. Такъ чи сякъ справа болгарска не скоро перестане непокоити Европу, хочь вступила въ нову фазу.

Въ прикрôмъ положеню находиться Россія. Одна неудача за другою, криза финансова и економична, нарушена честь національна и прочí внутрѣшнí ôдносины понихають єи сильно до енергичнои акціи. Россія станула — що такъ скажемо — надъ берегомъ пропасти, черезъ котру можна лишь смѣлымъ и щасливымъ крокомъ перебратись або въ котру можна упасти и ôдтакъ довгій часъ зъ нея добуватись. Найновѣйшí ôдзывы россійскои прасы, то суть рефлексіи чоловѣка, котрый мѣрить окомъ ширину пропасти и выбирає, що для него користнѣйше. Нечуваный спадокъ рубля опамятавъ Россію и отворивъ ѣй очи та показавъ, де шукати добра для себе. Россійскій публицистъ Кокоревъ каже, що Россія сама тому виновата, що не може стояти на рôвни зъ Нѣмеччиною. Пригнетена довгами, повинна она держатись зъ-далека ôдъ всякихъ путанинъ европейскихъ и повинна жити зъ Нѣмеччиною въ давнôй дружбѣ; навѣть не повинна противитись евентуальному нападови Нѣмеччины на Францію, а звернути цѣлу свою увагу на внутрѣшнí справы. Россія потребує що найменше 20 лѣтъ, щобы отрястись зъ довгôвъ, а тогдѣ политичне значенье єи въ Европѣ прийде само ôдъ себе. „Новости“ знов кажуть, що наколи найновѣйшій дипломатичный крокъ Россіи не удасться, то она повинна на якійсь часъ забути на Болгарію и на берлиньску угоду, а повинна выступити противъ збройного мира. Коли балканьскí и австрійскí Славяне побачать, що Россія не єсть ихъ ворогомъ и на будуще готова вести вôйну въ ихъ интересѣ, то половина задачѣ буде вже тогдѣ зроблена. Ôдзывы сí суть очевидно наслѣдкомъ финансовои кризы, котра однакожь не стоить на перешкодѣ дальшому зброєню Россіи.

Положенье Нѣмеччины сталось теперь несподѣвано дуже непевне и небезпечне. Въ серединѣ мѣжь двома могучими державами, зъ котрыхъ одна єсть явнымъ ворогомъ а друга удає спокôйного сусѣда, єсть Нѣмеччина загрожена внутрѣшною кризою, котра дуже легко може змѣнити дотеперѣшный станъ рѣчей. Нѣмецкій цѣсарь, дряхлый старикъ, лежить теперь на ложи недуги, котра, хто знає, чи не станесь для него и ложемъ смерти. Сынъ єго, законный наслѣдникъ, єсть невылѣчимо недужій и такожь близькій смерти. Катастрофа въ пануючôй нѣмецкôй родинѣ може мимо змагань кн. Бисмарка довести до важныхъ и великихъ змѣнъ политичныхъ а бодай станути о стôлько на перешкодѣ, що треба буде цѣлу увагу звернути на внутрѣшнí справы и менше зважати на то, що роблять сусѣды. Хто знає, чи повыша евентуальнôсть не спонукала навѣть кн. Бисмарка старатися о то, щобы звести справу болгарску на дипломатичну дорогу и проволѣчи єи бодай такъ довго, якъ то лишь въ людскôй силѣ. Симъ хиба лишь дасться пояснити та велика ревнôсть, зъ якою выступає теперь Нѣмеччина въ користь Россіи, бо щобы она робила на шкоду Австріи, свого одинокого союзника природного, сего не можна навѣть допускати.

Франція не може нѣякъ выйти зъ того хаосу, въ якій ввела єи борба републиканизму зъ монархизмомъ и безъупинна охота реваншу а скрайный либерализмъ починає ѣй грозити диктатурою. Внутрѣшна борба, ненависть до Нѣмеччины и соперництво єи зъ Италіею на Середземнôмъ мори и въ Африцѣ, роблять нынѣ єи становище дуже непевнымъ.

Италія, хочь у внутрѣ досыть сконсолидована, запуталась въ вôйну въ Абессинии, котрои наслѣдки дуже непевнí а овочѣ, хочь-бы и по щасливôмъ закôнченю єи, не конче принадній. Становище єи до тридержавного союза а ôдтакъ и ôдносины до Франціи змушують єи скрѣпляти свои силы воєннí и она робить все, щобы станути на высотѣ своєи задачѣ.

На послѣдокъ погляньмо ще на балканьскій пôвъостровъ. Тутъ збираєся, поминувши вже Болгарію, чимъ разъ бôльше нального матеріялу. Въ Македоніи, въ Альбанія, въ Чорногорѣ и Сербіи, ба навѣть и въ Боснѣ и Герцеговинѣ лагодиться очевидно якійсь рухъ ворохобничій. Агитація ведеся на велику скалю. Агенты розъѣзджають по цѣлôмъ балканьскôмъ пôвъостровѣ а въ слѣдъ за тымъ проявляються вже навѣть поодинокí ватаги, зложенí зъ 10, 20 або 30 людей. Въ Сербіи побѣдили радикалы рѣшучо а становище ихъ теперь, коли они прийшли до власти, не буде имовѣрно того рода, якъ доси. Въ Румунія опозиція прихильна Россіи пôдноситъ такожь голову. Одна лишь Туреччина зъ фатализмомъ правдивого магометанина держиться спокôйно и чекає, що зъ того всего выйде.

Додаймо до сего всего ще борбу економичну и суспôльну майже въ цѣлôй Европѣ, борбу папства зъ свѣтскою властею въ Италіи, католицизму зъ протестантизмомъ въ Нѣмеччинѣ, православія зъ католицизмомъ и протестантизмомъ въ Россіи, а будемо мати маленькій образъ всѣхъ тыхъ стремлень и змагань, котрí разомъ складаються на то, щобы чимъ разъ сильнѣйше непокоити Европу и нагадувати ѣй, що наближаєсь пора рѣшучои змѣны.

☞ Вчорашне 44 ч. „Дѣла“ сконфискувала намъ ц. к. прокураторія державна за статью „Новеля дорогова зъ р. 1885. Письмо пос. Ник. Сѣчиньского“. Зъ причины, що сконфисковано пôзно, не могла редакція выдати и розôслати другого накладу. Выдаємъ отже сегодня 44. и 45. чч. разомъ, заповняючи опорожнене мѣсце новымъ матеріяломъ зъ нинѣшного дня. Въ нагороду нашимъ Вп. Читателямъ завтрѣшне число выдамо въ $1^1/_2$ аркуша.

Редакція „Дѣла“.

Переглядъ часописей.

[Варш. „Słowo“ о галицко-польскôй „политицѣ пропинаційнôй“. — Петерб. „Kraj“ о gente Ruthen-ахъ, natione Polon-ахъ. — Росс. дневники „Свѣтъ“ и „Нов. Время“ о проєктѣ Гартмана. — „Politik“ про статью „Варш. Дневника“ о галицкихъ народовцяхъ.]

„Бували — пише „Słowo“ въ статьѣ „Polityka propinacyjna“ въ ч. 50 зъ 2 марта с. р. — въ свѣтѣ, у Вѣдни або и въ Галичинѣ всѣлякí важнí справы, але нѣ одна зъ нихъ не зворушила такъ глубоко Галичины, якъ реформа податку ôдъ оковиты. Що-день доносить телеграфъ о якихсь зборахъ и анкетахъ у Вѣдни. По-при польскôмъ „колѣ“, котре краєвí справы чей-же знати повинно, засѣдає ще и окрема комисія интересованыхъ зъ Галичины; рады повѣтовí и господарскí ôддѣлы посылають тамъ спеціяльныхъ репрезентантôвъ, приѣздять безнастанно властителѣ горалень и пропинацій; телеграфують по недужого провôдника „кола“ до Абазіи, по маршалка краю; мѣста и села (радше сельскí властителѣ пропинацій *Ред.*) идуть поручь себе и запанувала така загальна гармонія, що навѣть посолъ Ковальскій лишає на хвилю миніятурнí „мішь-машь сторонництва“ (клюбъ Коронинія) и йде згôдно зъ польскимъ „коломъ“.

Дарма! мы розумѣємо, зъ-ôдки ся загальна гармонія и то оживленье. Правительство намѣряє значно пôдвысшити податокъ ôдъ оковиты, а потôмъ и улекшити вывôзъ єи за границю; длятого проєктъ увзглядняє бôльше, нѣжь то доси було, фабрикацію велику зъ кривдою т. зв. рôльничихъ горалень. Галицкí властителѣ горалень невдоволений ты ъ, бо въ Галичинѣ бôльшихъ експортуючихъ горалень майже нема, а суть лише горальнѣ малí, продукуючí оковиту єдино на ужитокъ краю.

Интересъ той розумѣємо цѣлковито, але не менше и болѣємо надъ нимъ. Застарѣлый способъ фабрикаціи въ Галичинѣ єсть уже зъ огляду санитарного просто неможливый. Незалежно ôдъ того, що надмѣрный ужитокъ спиритусôвъ въ загалѣ шкодить здоровлю, то ужитокъ гôршои, недочищеної оковиты шкодить бôльше, анѣжь очищеної, — а вѣдомо, що оковита очищуєсь ажь на 90 степеняхъ, горальнѣ-жь галицкí продукують лишь 40 степенну оковиту.

Що намъ такожь — дарма, що зрозумѣле, однакъ вже не тôлько несимпатичне, просто огидливе, — то тí вандрôвки до Вѣдня властителѣвъ пропинаціи, що ѣдуть зъ протестомъ проти пôдвысшеня податку, боячись о свои доходы. Податокъ пôднесе лишь цѣну горѣвки, а то не все уменчує єи консумцію. Кажуть, що мѣста суть оселями интелигенціи — але-жь интелигенція цѣлого свѣта воює противъ алькоголизму, а репрезентанты мѣстъ галицкихъ мали-бъ ѣздити до Вѣдня, протестувати проти пôдвысшеня податку на оковиту, бо то могло-бы уменчити консумцію горѣвки? Коли сполученí державы пôвнôчнои Америки станули — по причинѣ надмѣру великихъ засобôвъ державныхъ — передъ альтернативою обниженя мыта, що очевидно зашкодити-бъ могло краєвому промыслови, або обниженя податку зъ оковиты, — то президентъ рѣшився на перше, боячись, щобы друге не причинилося до збôльшеня піяньства...

Рôльництво Галичины, оперте нинѣ переважно на продукціи оковиты, повинно само якъ зъ одной стороны прямувати до зреформованя тои продукціи горѣвчанои въ той способъ, щобъ она и господарчимъ служила цѣлямъ и вытворювала товаръ такожь на вывôзъ — зъ другои-жь стороны повинно глядати иншихъ жерелъ доходу. Годѣ, щобъ и на дальше истнували обставины, що забезпечують звѣстнымъ лицямъ и громадамъ **найвысшій дохôдъ зъ розпоюваня масъ** и причиняються до того, що найважнѣйшí справы економичнí въ Галичинѣ розбираєся зъ становища „политики пропинаційнои“...

„Петерб. „Kraj“ помѣстивъ бувъ свого часу знану нашимъ читателямъ статью про ювилей Платона Костецкого, въ котрôй дописователь зъ Галичины высмѣявъ окликъ „gente Ruthenus, natione Polonus“ и запротестувавъ проти погляду, мовь-бы всѣ Поляки годились на политику такихъ амфибій польско рускихъ. „Dziennik-ови Pol.“ очевидно дуже не припала до вподобы допись въ „Kraj-у“ и ôнъ написавъ: „Авторъ тои дописи єсть певно одинъ зъ тыхъ цивилизаторôвъ и піонерôвъ россійскихъ, котрымъ костею въ горлѣ такí люде, якъ Пл. Костецкій, що выдержливо стоить при оклицѣ „gente Ruthenus, natione Polonus“. Справдѣ соромъ, що знайшлася часопись польска, котра называє „дикою“ програму, пôсля котрои Русинъ, люблячій и плекаючій свою народнôсть, не повиненъ прецѣнь забути, що єго исторично и силою фактôвъ лучать зъ Поляками.“ — „Kraj“ же дає „Dziennik-ови“ таку ôдповѣдь:

„Отсе разъ крутарство полемичне! Дописователь протестувавъ противъ **маскараднои политики**, котра казала называти „prawdziwymi Rusinami“ тыхъ, що якъ Зыблікевичъ, Добжаньскій, Костецкій, не мали зъ Русею, кромѣ роду, нѣчого спôльного: по руски не говорили, по руски не писали, по руски не мыслили, не брали нѣякои участи въ житю рускôмъ, и котрыхъ **нѣякій** Русинъ не узнававъ своими. Думати, що тою дорогою и при помочи такои тактики дасться полагодити питанье быту и будучности $2^1/_2$ мілiонового народу (рускаго въ Галичинѣ), — то значить: обманювати себе и другихъ ..“

Знана нашимъ читателямъ студія политична нѣмецкого философа Гартмана, помѣщена въ журналѣ „Gegenwart“, выкликала велике обуренье въ россійскихъ дневникахъ. По найбôльшôй части полемика зъ Гартманомъ ведесь лаяньемъ „Прусака“, автора „Философіи несвѣдомости“, але декуды можна подыбати дещо про саму рѣчь. Такъ н. пр. „Свѣтъ“ ôдзываєся до Гартмана зъ проніею, що коли ôнъ зъ мало-рускихъ земель творить 18-мілiонове „Королѣвство Кіевске“, то чому-жь не зробить королѣвства и зъ Бѣлорусинôвъ? Бѣлорусь етнографично прецѣнь такъ само стоить супроти Великоруси, якъ Малорусь. Ага. — ôдповѣдає „Свѣтъ“ — Гартманъ уважає Бѣлорусь Польщею, длятого, що тамъ интелигенція нѣбы польска. Найбôльше однакъ гнѣваєсь „Свѣтъ“ на то, що Гартманъ свôй проєктъ представляє яко интересъ царскои самодержавности, кажучи, що „организація федераційна стоить въ суперечности зъ необмеженымъ абсолютизмомъ царя россійского.“ — „Новое Время“ зазначивши, що Гартманъ „сотворивши королѣвство балтицке, королѣвство кіевске и ще щось тамъ, а Россіи полишивши ледви 52 мілiоны мешканцѣвъ, при помочи котрыхъ може она цивилизувати Азію“ — такъ дальше пише: „Нѣхто не перешкодить Гартманови розбору Россіи. И нашъ же питомый философъ В. С. Соловьевъ помѣстивъ въ „Вѣстнику Европы“ студію, де доказує, що Россія уже зовсѣмъ до нѣчого не здасться, нѣчого не посѣдає: анѣ исторіи, анѣ языка, анѣ литературы, анѣ философіи. Очевидно два философы, прускій и россійскій доповнили одинъ другого... союзъ заключеный. Тѣшимося лишь зъ того, що Гартманъ однаково не жичливый для Россіянъ и для Полякôвъ... окреме королѣвство польске, каже, було-бы ще шкôднѣйше для Европы, якъ Россія. Мы се розумѣємо: оба тí словяньскí народы не хотять податись Нѣмцямъ, ôдъ давна нена-

видяться, але хто знає, що ихъ жде въ будучности?... На всякій спосôбъ мы себе не уважаємо ще пропащими. Нехай Нѣмцѣ все мають лучше, нѣжь мы, нехай навѣть Богъ запишеся до „ляндверы“ нѣмецкои, — мы ще живемо.“

Праска „Politik“, нотуючи знану филипику „Дневника Варшавского“ противъ Русинôвъ галицкихъ за зборы товариства „Народнои Рады“ та „Просвѣты“, и напровадивши всѣ „сальоновî“ выразы того органу, — называє статью тую: „erheiternder Wuthausbruch“! Характеристика удачна.

Чорнî карты зъ економичного житя Галичины.

II.

Зовсѣмъ не лучше, якъ зъ рѣчевою продукцією стоить рѣчь такожь зъ продукцією робôтничихъ услугъ въ Галичинѣ, а именно услугъ робôтника рôльничого. Звычайна цѣлодневна платня такого робôтника выносить у насъ 30—60 кр т. є. 1 зр. 80 кр.—3 зр. 60 кр. тыжднево. Въ Англіи выносить тыжднево платня рôльничого робôтника 7—14 зр. т. є. чотири разы бôльше, якъ у насъ. Помимо того доходить авторъ до пересвѣдченя, що англійскій робôтникъ зробить бôльше якъ чотири разы тôлько, що нашъ робôтникъ, якъ о тôмъ учили примѣры порôвнаня роботы англійскихъ и галицкихъ робôтникôвъ при будовѣ черновецкои зелѣзницѣ, що свѣдчить зновъ въ некористь нашого робôтника, бо выказує, що єго продуктивнôсть єсть майже о одну четвертину менша, якъ продуктивнôсть робôтника въ цивилизованыхъ краяхъ.

Причина того не лежить въ натурѣ и свойствахъ нашого робôтника, а въ цѣлôмъ складѣ обставинъ, середъ котрыхъ ôдбуваєсь у насъ продукція. Тî самî робôтники показуються въ Америцѣ (особливо Пенсильваніи), въ Нѣмеччинѣ и на Шлезіи дуже зручными и спосôбными а навѣть у насъ въ Галичинѣ подыбуємо въ деякихъ варстатахъ зелѣзниць (у Львовѣ, Станиславовѣ и Стрыю) и въ деякихъ копальняхъ нафты, дуже вправныхъ краєвыхъ робôтникôвъ. Єсть то доказомъ, що и нашъ робôтникъ має такî самî спосôбности якъ робôтники другихъ краѣвъ, та лишь при такôмъ веденю продукціи, яка у насъ практикуєсь, нема зъ тыхъ спосôбностей ôдповѣднои признаки. Поглядъ той автора заслугує на велику увагу, а то тымъ бôльше, позаякъ доси спыхано у насъ всю вину застою на промысловôмъ поли на непридатнôсть, лѣнивство та другî хибы краєвого робôтника. Авторъ не спыхає єи выключно на робôтника а добачає єи въ загальныхъ условіяхъ розвитку продукціи. Одною зъ причинъ спиняючихъ продукцію уважає авторъ бракъ капиталôвъ и дуже спôзнену организацію кредиту.

И институціи кредитовî розвинулись у насъ дуже ôдъ недавна Ще въ р. 1860 выносивъ капиталъ, котрымъ оперували всѣ тогдѣшнî финансовî институціи ледво $^3/_4$ миліона зр., нинѣ выносить ôнъ вже надъ 80 мил. зр. т. є. близко 13 зр. на кождого жителя краю. Помимо того безперечного поступу стоить Галичина и пôдъ тымъ взглядомъ найнизше зъ всѣхъ другихъ краѣвъ Европы. Коли въ Галичинѣ припадає зъ нагромадженыхъ по финансовыхъ институціяхъ капиталôвъ на одну голову пересѣчно лишь 13 зр., то въ Угорщинѣ припадає на одну голову 34 зр, Италіи 57 зр., Ирляндіи 115 а въ Англіи 200 зр

Лучше трохи стоить Галичина зъ огляду на комуникацію, бо має зелѣзницѣ въ загальнôй довготѣ 2.500 кильометрôвъ, на тысячь кильометрôвъ квадратовыхъ територіи краю припадає отже въ Галичинѣ 32·5 кильом., а на 100.000 населеня 40 кильом. зелѣзницѣ. Значить, що Галичина стоить пôдъ тымъ взглядомъ лучше ôдъ Угорщины и Италіи. За то стоять тî два краѣ тымъ высше ôдъ Галичины, що тамъ обняло правительство при помочи державныхъ зелѣзниць всю контролю тарифъ перевозу, коли тымчасомъ мы були до часу ôтвореня трансверзальнои зелѣзницѣ ôдданî на ласку або неласку товариствъ зелѣзницѣ, а и теперь ще не маємо и въ части того вплыву на справы тарифъ, якій въ Угорщинѣ и Италіи показавсь доконче потрѣбнымъ до ôдповѣдного розвитку економичныхъ силъ.

Скôнчивши на тôмъ рѣчь про силы и економичне пôдготовленье краю, приступає авторъ до огляду потребъ и тягарôвъ єго и тутъ зъупиняєсь найперше на найконечнѣйшôй потребѣ т. є. на проживленю населеня.

Могло-бы здаватись декому, що Галичина яко рôльничій край зъумѣє своими продуктами бодай заспокоити вповнѣ потребы прокормленя свого населеня. Тымчасомъ и тутъ представляєсь становище Галичины дуже сумно, и тутъ єсть Галичина послѣдною мѣжь всѣми другими краями Европы

Цѣла продукція збôжа выносить въ Галичинѣ рôчно 12 мил. сотнарôвъ метр. Зъ того загального числа иде 2 мил. с. м. на засѣвъ, 2 мил. на експортъ. $^3/_4$ мил. на вырôбъ пива або горѣвки, значить що на консумцію лишаєсь всего $7^1/_4$ мил. сот. метр. або на одного жителя 114 кильо на рôкъ (менше якъ $^1/_3$ кильо на день на хлѣбъ и всѣ стравы зъ муки). Въ Угорщинѣ припадає збôжа на одну голову 182 кильо, въ Бельгіи 235, Англіи 217, Франціи 284 кильо.

Мяса продукуєсь въ Галичинѣ рôчно 1·2 мил. сот. метр., зъ того иде на експортъ 0·6, лишаєсь отже на консумцію всего 0·6 мил. сот. метр. або на одну голову 10 кильо рôчно (навѣть не цѣле кильо на мѣсяць). Въ Угорщинѣ припадає на одну голову рôчно 24, Нѣмеччинѣ 33, Франціи 34, Англіи 50 кил мяса.

За то консумує Галичина стосунково найбôльше бараболь, бо рôчно припадає тутъ на одну голову 310 кильо (въ Нѣмеччинѣ 300, Франціи 255, Англіи 160, Угорщинѣ 100 кил)

Зъ повысшихъ циферъ бачимо, що зъ выняткомъ бараболь не доходить консумція збôжа и мяса въ Галичинѣ анѣ до половины консумціи другихъ краѣвъ. Навѣть тогдѣ, коли-бы Галичина не вывозила зовсѣмъ анѣ збôжа, анѣ мяса, то не мала-бы на голову бôльше, якъ 144 кильо збôжа и 20 кильо мяса т. є. половину консумціи Французôвъ. Значить, що якъ бы жителѣ Галичины хотѣли такъ добре жити, якъ Французы, то мусѣли-бъ кромѣ власнои рôльничои продукціи, ще друге тôлько довозити зъ-за границѣ. Порôвнавши продуктивнôсть працѣ и масу матеріялôвъ прокормленя въ Галичинѣ, приходить авторъ до пересвѣдченя, що „кождый житель Галичины працює за чверть а ѣсть за пôвъ чоловѣка“.

Сумнî тî появы стоять зъ собою въ причиновôй звязи, такъ що перша зъ нихъ являєсь въ значнôй части наслѣдкомъ другои.

Жителѣ Галичины не заспокоюють потребъ особистои консумціи въ такій спосôбъ якій єсть конечный вже зъ огляду на найпершî гигієничнî вымоги. Пôсля обчисленя нѣмецкого физіолога Voit-а потребує кождый дозрѣлый, мѣрно працюючій, чоловѣкъ дневно спожити що найменше 118 грамôвъ бѣлковыхъ або азотовыхъ частиць и 56 грамôвъ товщевыхъ частиць, а може спожити, не наражуючись на неможнôсть стравленя, дневно 500 грамôвъ мучныхъ частиць. Числячи на рôкъ, одержуємо яко минимальну консумцію дозрѣлого мужчины що-найменше 45 кильо частиць бѣлковыхъ и 20 кильо товщевыхъ а що найбôльше 180 мучныхъ частиць. Увзглядняючи, що на населенье краю складаються кромѣ доспѣлыхъ мужчинъ такожь женщины и дѣти, и зменшаючи ôдповѣдно число потрѣбныхъ частиць, одержимо цифры пересѣчнî для цѣлого населеня краю, пôсля котрыхъ припадає пересѣчно на одну голову потреба спожити рôчно що-найменше 30 кильо частиць бѣлковыхъ и 14 товщевыхъ, а що-найбôльше 120 частиць мучныхъ. Тымчасомъ споживає рôчно пôсля выказанои высше скôлькости остаючихъ-ся въ краю артикулôвъ консумціи кождый пересѣчный Галичанинъ 30 кильо бѣлковыхъ, 8 товщевыхъ а 120 кильо мучныхъ частиць, значить, запыхає зъ однои стороны жолудокъ надмѣрною масою мучныхъ артикулôвъ (бараболь), а зъ другои терпить бракъ бѣлковыхъ частиць въ высотѣ 50%, а товщевыхъ въ высотѣ 60% сконсумованои масы артикулôвъ консумціи. Найбôльшій отже недобôръ являєсь въ омастѣ. Такъ отже ясна рѣчь, що пересѣчный житель Галичины не має такои поживы, яка вказана єсть вже першими правилами гигієны, а коли зважимо, що певна категорія людей у насъ ôдживляєсь добре а навѣть люксусово, то пожива оставшого населеня представиться намъ ще значно гôршою. Цѣлый нашъ нарôдъ жиє далеко гôрше, якъ англійскî жебраки а скôлькôсть поживы не лишь не выстає на вытворенье силы продукційнои, але навѣть на удержанье житя и здоровля.

Краєва комисія промыслова

ôдбула въ выдѣлѣ краєвôмъ (по новôй организаціи своѣй) перше засѣданье въ дд. 4 и 5 с. м. пôдъ проводомъ краєвого маршалка. Въ нарадахъ взяли участь члены комисіи: инсп. шк. Бол. Барановскій, проф. Быковскій, кн Юрій Чарторыйскій, проф. Франке, д-ръ Фавст. Якубовскій, сов. нам. Лясковскій, президентъ Мохнацкій, инсп. пром. Навратиль. банкиръ Шеленберґъ, д-ръ Ферд. Вайґель, д-ръ Верещиньскій, инсп. зелѣзн. Вержбицкій, проф. Захарієвичь, д-ръ Зґурскій и дир. щадн. Зѣма Не прибули два члены: Волод. Федоровичь и гр. Лянцкороньскій.

Ôдкрываючи перше засѣданье комисіи зъорганизованои пôсля ухвалы остатнои сесіи сойму, нагадавъ маршалокъ, що при выдѣлѣ кр. истнує уже ôдъ десяти лѣтъ той дорадчій органъ, котрого цѣлею єсть опѣкуватися справами промыслу краєвого. Зъ первопочатку, по выставѣ зъ 1877 р., комитетъ той бувъ тôлько тымчасовымъ; 1879 р зъ него зробилась постôйна „кураторія для промыслу домового“; ôдъ 1884 р. „комисія краєва для промыслу домового и ремѣсничого“; а теперь тую комисію скрѣплено новыми силами. Рубрика XVI краєвого буджету на р. 1888 выказує суму 93.492 зр. на цѣли промысловî, а фондъ краєвый промысловый выносить уже надъ 100.000 зр. Той фондъ треба упорядкувати и вычеркнути то, чого нѣякъ стягнути не можна. Администрацією того фонда займаєсь Банкъ краєвый.

По бесѣдѣ маршалка выбрано на ново дотеперѣшныхъ вице-предсѣдателѣвъ: гр. Вол. Дѣдушицкого и кн. Юр. Чарторыйского. По ширшôй дискусіи выдѣлено тымчасовый комитетъ, котрый до цвѣтня с. р. має выготовити проєктъ подѣлу членôвъ комисіи на секціи фаховî.

Обѣцяно забезпечити магистратови м. Перемышля безповоротну запомогу до 1000 зр. зъ фондôвъ краєвыхъ на устроєнье мѣского базару выпродажи выробôвъ краєвыхъ однакъ зъ застереженьемъ вплыву и контролѣ.

Вкôнци згодженося на стипендіи: Ант. Ґолиґовскому, сницареви. на выѣздъ за границю для науки керамичного модельованя 300 зр.; 10 ученицямъ школы коронкарскои въ Закопанôмъ по 60 зр. рôчно, разомъ 600 зр.

Проф. Франке дôставъ порученье предплатити фаховî часописи и закупити дѣла для ужитку комисіи за 200 зр.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

„Presse“ доносить, що въ кругахъ парляментарныхъ думають, що засѣданя рады державнои протягнуться ажь до червня. Дебаты надъ буджетомъ розпôчнуться ажь по великодныхъ святахъ а вѣсть, будьто-бы загальна дебата надъ прелиминаремъ мала розпочатись ще передъ святами, єсть на всякій случай передвчасна. Дебата надъ закономъ о податку ôдъ горѣвки розпôчнеся ажь по засѣданяхъ спôльныхъ делегацій.

Засѣданя спôльныхъ делегацій розпочнуться не скорше якъ въ другôй половинѣ мая а то для того, що рада державна не буде могла — якъ каже „Fremdenblatt“ — такъ скоро покôнчити свои роботы.

Екзекутивный комитетъ правицѣ ухваливъ залагодити спôръ конституційный при законѣ о системизованю катихитôвъ, що не буде приняте анѣ внесенье бôльшости анѣ меншости а буде лишь долучена звычайна клявзуля о єго выконаню.

Зъ Вѣдня доносять до польскихъ газетъ, що депутаціи мѣстъ Самбора и Тарнова въ справѣ податку ôдъ горѣвки выѣхали не бувши навѣть у мин. Дунаєвского, бо вже зъ горы були переконанî, що нѣчого не вдѣють. Депутаціи мѣстъ Золочева и Тернополя були у министра финансôвъ. Именемъ депутацій промовлявъ п. Гайне зъ Золочева и доказувавъ министровя, що новый законъ єсть въ силѣ зруйнувати всѣ мѣста. Дохôдъ н. пр. самого Золочева выносить 39.000 зр. а зъ того дає лишь сама пропинація 31.000 зр. Дунаєвскій принявъ вправдѣ депутаціи чемно але заявивъ имъ що хочь має завсѣгды интересъ краю на оцѣ, то однакожь симъ разомъ край мусить зробити жертву для державы. Держава мусить мати грошѣ а прецѣ лѣпше наложити податокъ на горѣвку якъ н. пр. подвоити податокъ домовый. Депутація була ôдтакъ у мин. Земялковского але и той не зробивъ ѣй великои надѣѣ; сказавъ лишь що може горальнѣ рôльничѣ будуть мати яку пôльгу. Що до самого закона то сказавъ, що опозиція кола польского даремна, бо законъ має запевнену бôльшôсть. Характеристичною и вельми важною для насъ єсть слѣдуюча вѣсть, котру подає зъ Вѣдня кореспондентъ „Dzien. Polsk-ого“ своѣй газетѣ: „Одинъ зъ членôвъ депутаціи — каже той кореспондентъ — звертає мою увагу, що навѣть при теперѣшнôмъ низькôмъ податку збôльшаєся мѣжь рускими селянами робленье горѣвки зъ кишеныхъ плодôвъ н.пр. зъ малинъ и т. д въ дома. Умыснî агитаторы намовляють селянъ до того, щобы пôдкопати пропинацію двôрску. Предложеный законъ звôльняє таку фабрикацію ôдъ податку, зъ чого може зъ часомъ выйти велика конкуренція для пропинацій.“

Телеграма, котру одержавъ Стамбуловъ ôдъ Порты, звучить: „Въ серпню телеграфували мы кн. Фердинандови, що приѣздъ єго єсть незаконнымъ, бо державы не потвердили єго выбору. Позаякъ теперѣшна ситуація єсть така сама, то побутъ єго въ Софіи єсть незаконнымъ и суперечнымъ зъ угодою берлиньскою.“ Що теперь зробить кн. Фердинандъ и тî, що єго пôддержують, не знати. Въ Константинополи не вѣрить нѣхто, щобы депеша Порты зробила якій небудь вплывъ на кн. Фердинанда. — „Figaro“ доносить, що Стамбуловъ заявивъ єго кореспондентови, що Болгаре готовî ставити Россіи завзятый опôръ и не пустять кн. Фердинанда навѣть тогдѣ, коли-бъ и ôнъ самъ хотѣвъ покинути Болгарію. Характеристичнымъ єсть, що Италія стоить въ справѣ болгарскôй рѣшучо при своѣмъ давнôмъ заявленю и каже, що хочь-бы и яка настала змѣна въ наслѣдокъ теперѣшнои акціи дипломатичнои, то она буде стояти при тôмъ, що болгарскій престолъ може бути обсадженый лишь тымъ княземъ, котрого выберуть собѣ Болгаре свобôдно.

„Pest. Lloyd“ доказує — мабуть зъ якоись высшои инспираціи — що справа болгарска не поступить анѣ на крокъ на передъ черезъ то, що Порта оголосила незаконнôсть правительства кн. Фердинанда, доки Россія не заявить, що має статися, коли заявленье незаконности принесе успѣхъ або позôстане безъ успѣху. Такъ само доказує въ пôвъурядовôмъ „Nemzet-ѣ“ пос. Чернатоній и каже що заявленье Порты въ Софіи єсть безъ значеня, скоро лишь Болгаре будуть могли якъ разъ теперь опертися напорови Россіи. Австрія и Италія не будуть Россіи помагати.

Гр. Гербертъ Бисмаркъ выѣхавъ вже вчера по конференціи зъ лордомъ Сальсберимъ назадъ до Берлина. Въ Лондонѣ ходить поголоска, що въ Болгаріи выбухла революція и що кн. Фердинандъ въ виду неприхильного становища Нѣмеччины буде мусѣвъ абдикувати. Говорять такожь, що Россія ставить кандидатуру кн. Ляйхтеньбергского. Въ лондоньскихъ кругахъ дипломатичныхъ говорять, що наколи бъ заявленье незаконности правительства кн. Фердинанда позôстало безъуспѣшнымъ, то Россія спонукає Порту, щобы она завôзвала єго урядово до уступленя зъ Болгаріи.

„Standard“ доказує, що Австрія, Англія и Италія не признали-бы нѣякого князя, о котрôмъ можна-бы припускати, що ôнъ выдавъ-бы Болгарію Россіи.

Въ Берлинѣ и Вѣдни розôйшлась була вчера поголоска, що цѣсарь нѣмецкій померъ. Поголоска ся була, розумѣєсь, безпôдставна, але все-жь таки станъ здоровля нѣмецкого цѣсаря єсть того рода, що можна кождои хвилѣ побоюватись катастрофы. Недуга мѣхура и пухлина змоглася, а нѣякî лѣки не приносять вже пôльги, що єсть доказомъ, що организмъ цѣсаря стративъ вже всяку жизненну силу и хилиться скоро до розкладу. Цѣсарь западає ôдъ часу до часу въ глубокій сонъ летаргичный. Вчера спавъ ôнъ такъ ôдъ 1 годины въ ночи ажь до 3 зъ полудня. Коли пробудився, бувъ трошки сильнѣйшій и зовсѣмъ притомный. Понадъ вечеръ однакожь проявились небезпечнî ознаки и цѣсарь стративъ притомнôсть. Урядовый бюлетинъ констатує, що недужого опускають вже силы. Вѣсть о грôзнôмъ станѣ здоровля нѣмецкого цѣсаря выкликала великій неспокôй въ цѣлôмъ мѣстѣ. Тысячѣ людей зôбралися передъ цѣсарскою палатою и чекали тамъ до пôзна въ вечеръ. Сторожа войскова ступала до палаты безъ музики. Вчера рано повѣдомлено телеграфично наслѣдника престола о грозячôй небезпечности.

Кн. Вильгельмъ найстаршій сынъ нѣмецкого наслѣдника престола одержавъ вже формальну канцелярію прибочну. До цивильныхъ рапортôвъ придано єму — якъ кажуть, на предложенье кн. Бисмарка — д-ра Ґнайста, а для справъ войсковыхъ ген. Виттиха. Самъ князь покликавъ ще до своєи канцеляріи Бранденштайна.

Рада звязкова займалася вже внесеньемъ що-до будовы новыхъ стратегичныхъ линій зелѣзничихъ въ всхôдныхъ провинціяхъ. Постановлено передовсѣмъ занятися проєктомъ поставленя другого шляху на готовыхъ вже зелѣзницяхъ. Прелиминарь коштôвъ на ту цѣль має выносити 90 мил. марокъ.

Парискî газеты доносять о заложеню новои газеты пôдъ заголовкомъ „La Cocarde“, котра має бути органомъ ген. Булянжера а котрои програма єсть слѣдуюча: „Выбôръ президента републики має переводитися черезъ нарôдъ посредствомъ однои палаты“. Єсть то стара програма найскрайнѣйшихъ радикалôвъ... Умѣренна праса француска ôдзываєсь дуже неприхильно о сѣй новôй газетѣ, а парискій „National“ доказує, що прихильники Булянжера лагодять якійсь заговôръ. — Пôсля вѣстей зъ Парижа стоить теперь въ тульоньскôмъ портѣ 18 кораблѣвъ военныхъ и множество лодей торпедовыхъ готовыхъ кождои хвилѣ выплысти на отверте море. Крôмъ того єсть тамъ такожь богато кораблѣвъ до перевозу войска.

Выборы въ Сербіи выпали для партіи радикальнои свѣтло. Въ 156 округахъ зыскала партія Ристича всего лишь 13 мандатôвъ. Побѣда правительства — каже „N. fr. Presse“ — єсть тымъ бôльша, що выбрано зновъ давныхъ послôвъ радикальныхъ. Для Ристича мусить бути несподѣвана поражка тымъ прикрѣйша, що навѣть въ бѣлградскôмъ и крагуєвацкôмъ окрузѣ, де ôнъ доси мавъ ще найбôльшій вплывъ, выйшли зъ выбору радикалы. Проводиръ либералôвъ сербскихъ скôнчивъ вже свою политичну ролю. Стративши всякій вплывъ въ краю закôнчивъ ôнъ вже и свою карієру, бо указомъ королевскимъ перенесеный вже въ сталый станъ спочинку. — Дня 5 с. м. ôдбулися въ цѣлôй Сербіи роковины оголошеня єи королевствомъ. При сѣй нагодѣ принимавъ король всѣхъ представителѣвъ державъ, а бельгійскій посолъ яко предсѣдатель тѣла дипломатичного въ Бѣлградѣ мавъ до короля промову, въ котрôй складавъ такъ королеви и єго родинѣ якъ такожь и цѣлому краєви желаня щасливого розвитку именемъ цѣлого тѣла дипломатичного. Король подякувавъ єму въ дуже щирôй и довшôй промовѣ. При нагодѣ сего торжества одержали министры Велимировичь и Милошавлевичь, а ôдтакъ ще и богато другихъ достойникôвъ сербскихъ высокî ордеры.

До „Presse“ доносять зъ Букарешту, що богато официрôвъ при залогахъ, котрî стоять въ Всхôднôй Румеліи думали оголосити Болгарію републикою, але правительство болгарске выкрыло ще завчасу заговôръ и приказало арештувати 40 официрôвъ. Мабуть до сего факту ôдносяться всѣ поголоски о новôй ворохобни въ Болгаріи.

НОВИНКИ

— **Послѣднî замети снѣговî** навѣстили не лишь нашу Галичину; розтяглись они по цѣлôй майже середнôй Европѣ. И такъ засыпанî Прусы, Познаньске, Саксонія, Конгресôвка, Чехи, пôвнôчна Угорщина и т. д. У всѣхъ тыхъ краяхъ всяка комуникація зелѣзницями здержана а до насъ не доходять нѣякî посылки почтовî зъ тыхъ краѣвъ.

— **Замѣть снѣгова** въ двохъ остатныхъ дняхъ ôдтяла Львôвъ цѣлкомъ ôдъ решты свѣта. Нѣякî поѣзды зелѣзничî анѣ не приходять, анѣ не ôдходять зô Львова. Почту зô Львова выслано позавчера саньми до Перемышля, а ôдтамъ въ подôбный спосôбъ надôслано вчера въ ночи залягавшî въ Перемышли посылки. — Подôбну вѣстку подають зъ Черновець и зъ иншихъ мѣстъ.

— **Зъ Сокаля пишуть намъ:** Въ нашôмъ мѣсци жандармъ заколовъ одного мѣщанина багнетомъ на смерть, коли той опирався ариштованю.

— **Школу хмелярску** переносить гал. товариство господарске сего року зъ Середополець до Старого села (власнôсть гр. Альфр. Потоцкого, стація зелѣзницѣ Черновецкои). Курсъ науки тревати-ме 7 мѣсяцѣвъ, ôдъ 8 цвѣтня до 8 падолиста. При тôмъ розписує товариство господарске конкурсъ на 8 стипендій по 60 зр. рôчно; першеньство будуть мати ученики школы хмелярскои зъ давныхъ лѣтъ и огородники. Ученикъ-стипендистъ мусить укôнчити 18 лѣтъ, мати своє бѣлье и постѣль. Кромѣ роботы въ заведеню шкôльнôмъ будуть ученики робити въ хмелярни гр. Потоцкого, за що будуть побирати платню. Половина сеи платнѣ ужиєсь на удержанье ученика въ школѣ, а друга половина выплатиться єму по скôнченôмъ курсѣ. Подаватись можна до 20 л. марта на руки тов. господарского (ул. Оссолиньскихъ ч. 5.)

— **Вѣче бурмистрôвъ и ôдпоручникôвъ мѣстъ въ Галичинѣ** має ôдбутися дня 11 л. марта у Львовѣ за-для нарады надъ податкомъ ôдъ горѣвки. Про-

ектъ вѣча выйшовъ ôдъ рады громадскои въ Дрогобичи.

— **Депутація академикôвъ краковскихъ** зъ предсѣдателемъ читальнѣ академичнои, мимо заказу университетского сенату, приѣхала 7 н. ст. марта до Вѣдня, щобы вручити „колу“ польскому меморіялъ противъ проектованого закона о товариствахъ академичныхъ.

— **Роковины смерти І. И. Крашевского** будуть львôвскі Поляки обходити сего року вечерками. Польска читальня академична устроює дня 17 н ст. марта вечерокъ въ сали ратушевôй, а „Коło literackie“ дня 29 марта богослуженье поминальне и вечеръ того дня въ сали ратушевôй.

— **Товариство „Братнои Помочи слухателѣвъ политехники“** просить насъ оповѣстити, що въ 415 роковины уродженя Николая Коперника устроює выдѣлъ сего товариства дня 17 н. ст. марта, въ суботу, вечерокъ-музикально-вокальный въ авли школы политехничнои. Артистичного устроєня пôднялись пп. Вшелячиньскій и Желязовскій, а панѣ Пишникъ, Ґрацка и Сидоровичь та пп. Борковскій и Деринґъ обѣцяли взяти участь въ сѣмъ вечерку. Початокъ о 7 год. вечеромъ.

— **Д-ра Альфреда Бесядецкого**, протомедика, пробувавшого въ Самборѣ, поразивъ бувъ дня 7 н. ст. марта зъ рана атакъ апоплектичный. Скора помôчь цивильныхъ и войсковыхъ лѣкарѣвъ въ Самборѣ ухилила грôзну небезпечнôсть и д-ръ Бесядецкій змôгъ уже встати зъ лôжка и прибуде до Львова.

— **Дирекція державныхъ зелѣзниць** доносить, що зъ днемъ 7 марта перестали ходити такожь поѣзды зелѣзничй на шляхахъ Львôвъ-Стрый и Стрый-Станиславôвъ. Якъ довго тревати-ме ся перерва, не можна знати. — На зелѣзници Черновецкôй не прийшовъ анѣ не ôдôйшовъ вчера нѣякій поѣздъ. — Такожь и на шляхахъ зелѣзницѣ Короля-Людвика перестали ходити поѣзды.

— **Заведенье божевôльныхъ въ Кульпаркові.** На предложенье выдѣлу краєвого, чи сестры милосердія обняли-бы опѣку и надзôръ такожь надъ службою на ôддѣлѣ мужескôмъ въ тôмъ заведеню, згодилася визитаторка згромадженя сестеръ пôдъ тыми самыми условіями, на якихъ остають сестры на ôддѣлѣ жѣночôмъ. Около 15 н. ст. марта маѣ приѣхати визитаторка до Львова, щобы порозумѣтися зъ выдѣломъ краєвымъ що-до числа сестеръ и иншихъ условій.

— **Клюбы въ радѣ державнôй.** Пôсля урядового зôставленя клюбы послôвъ въ радѣ державнôй чисельно такъ представляються: Клюбъ нѣмецко-австрійскій числить членôвъ 87, ческій 57, польскій 56, правого центра (гр. Гогенварта) 34, нѣмецкій 24, центра (кн. Лихтенштайна) 19, нѣмецко-народный 18, центра либерального 11, крентино 7, независимыхъ ческихъ послôвъ (Мо-Тодочехôвъ) 7, союзъ нѣмецко-народный 6, и ллюбъ рускій 4 членôвъ. Такимъ чиномъ єсть въ радѣ державнôй 12 клюбôвъ, а кромѣ того клюбъ „дикихъ“, котрый складаєся зъ демократôвъ и 10 послôвъ зъ бôльшихъ посѣлостей. Теперь єсть опорожненыхъ 7 мандатôвъ посольскихъ.

— **Розкопы кургану въ Рижанôвцѣ.** На послѣднôмъ засѣданю академіи наукъ въ Краковѣ здававъ справу п. Г. Оссовскій зъ розкопаня кургану Рижанôвского. Передъ чотирма лѣтами почавъ сей курганъ розкопувати д-ръ Гринцевичь. Селяне, побачивши деякй выкопанй предметы, почали и собѣ розкопувати, надѣючись дôйти до закопаныхъ скарбôвъ. Коли однако разъ въ ночи подыбали черенъ людскій, заперестали своихъ дальшихъ розкопôвъ археологичныхъ. Дальшй розконы вѣвъ п. Оссовскій и подыбавъ пôдземный ходникъ. Туды то зайшовъ ôнъ до крипты гробовои, де подыбавъ жѣночій скелетъ, цѣлый покрытый ôдъ горы до долу рôзными золотыми прикрасами. Були се прегарнй заушницѣ, нашийникъ, браслеты, поясъ, перстенѣ и иншй вырѣзуванй зъ золотои бляхи прикрасы, тригранй и округлй. Характеръ тыхъ прикрасъ єсть по бôльшôй части грецкій и походить зъ кольоніи Пантикапеи, бо въ перстеняхъ находяться монеты сеи кольоніи, выбиванй мѣжь 450—480 роками передъ Хр. Побôчь скелету коло головы лежали и рôзнй начиня бронзовй, срѣбнй и зъ глины. Всѣ они вызначаються прегарнымъ выробомъ и стильомъ зъ часôвъ найвысшого розвою штуки грецкои. Мѣжь иншими предметами найкрасшй отъ сй: вѣдерце бронзове зъ дзюбкомъ, выробленымъ на подобу пащеки львинои и срѣбне начинье прикрашене рисунком, показуючимъ здогоны звѣрятъ.

— **Поворотъ бузькôвъ.** Галицке товариство охороны звѣрятъ оголошує слѣдуючу ôдозву: Красный, пожиточный птахъ, нашъ бузько повертає до своєи оселѣ. Покидає красній полудневй краѣ а спѣшить до своєи пôвнôчнои батькôвщины; спѣшить, щобы не гадали, мовь то ôнъ для роскôшного житя забувъ о родимôмъ гнѣздѣ. Нетерпеливо выжидаємо мы повороту бузькôвъ, вѣщунôвъ весны. Вже за кôлька днѣвъ, около св. Іосифа 19 марта, побачимо єго. Але що жь выжидає єго у нашôмъ краю? Люта зима, величезнй снѣги, острй вѣтры, однымъ словомъ смерть зъ голоду. Тысячй ихъ загибли марно минувшои весны; нинѣ выжидає ихъ цѣлковита погибель, єсли не прийдемо имъ зъ помочею. Заки пустять леды, снѣги стопнѣють, заки розведуться моклаки и болота, подаймо имъ помôчну руку. Въ кождôмъ домѣ, въ кождôй хатѣ селяньскôй буде троха бульбы; зваривши ихъ и подробивши, а такожь и патрохи при справляню птицѣ домашнои, все те выкинене на мѣсця для нихъ доступнй, выратує ихъ ôдъ погибели. Бузьки самй пôдходять безъ боязни ажь до хатъ, пхаються до сѣней, просячи о поратунокъ. Не даймо имъ проте загинути помѣжь нами!

— **Величезный сугъ** (Lavine) засыпавъ дня 3 л. марта оселю Buglage въ Ломбардіи. До теперь выдобули 10 людей безъ житя. — Зъ Швайцаріи надходять безнастанно вѣсти про страшнй суги. Въ долинѣ Кальканъ (кантонъ Ґрабиндтенъ) засыпавъ сугъ цѣле селце Сельма, маюче 80 мешканцѣвъ, такъ що лише вежа церковцѣ сторчить изъ снѣгу. Такъ само въ долинѣ Висперъ (кантонъ Валисъ) недалеко села Ранда засыпало 40 будынкôвъ. Зъ обохъ сихъ мѣсцевостей люде ще змогли завчасу утечи. Вкôнци цѣле село Траскара на граници италійско-швайцарскôй засыпали снѣговй суги.

— **Дрôбній вѣсти.** Маршалокъ кр. выѣде зъ Кракова до своихъ ôбръ въ Конгресôвцѣ а около 15 л. марта верне до Львова. — Въ Пештѣ померъ Павло Сомсичь, членъ угорскои палаты панôвъ и бувшій президентъ палаты послôвъ. — Д-ръ Самуилъ Берсонъ вписаный на листу адвокатôвъ въ Перемышли. — Въ справѣ дôбръ Закопане оголошує тов. Татряньске въ Краковѣ ôдозву, щобы зголошувалися патріоты польскй на удѣлы по 1000 зр.; коли збересь 200 такихъ удѣлôвъ, то завяжеся спôлка, котра возьме участь въ можливôй поновнôй лицитаціи тыхъ дôбръ. — Цѣсарску палату въ Берлинѣ сполучено безпосередно дротомъ телеграфичнымъ зъ вилею въ Санъ Ремо, щобы можна удержувати безпосередну комунікацію мѣжь цѣсарскою родиною а наслѣдникомъ престола.

Вѣсти зъ Арц. Львôвскои.

Въ пропозицію на Полоничну принятй оо І. Ник. Бѣлевичь, ІІ. Іос. Шанковскій, и ІІІ. Іос. Бородіевичь.

Митроп. Ординаріятъ высказавъ писемно похвальне признанье за ревне удѣлянье науки религіи въ школахъ и катехизаціи оо: Мих. Левицкому въ Сѣвцѣ; въ деканатѣ журавеньскôмъ: Иляр. Гошовскому, Томѣ Березовскому, Льву Фицаловичу, Апол. Гриневецкому, Ник. Ковшевичу, Іос. Величковскому, Ем. Чирняньскому, Альб. Раковскому и Игн. Гарасевичу; въ дек. залозецкôмъ: Ал. Балтаровичу зъ Серетця; въ дек. холоѣвскôмъ: І. Проскурницкому, Стеф. Петрушевичу, І. Завадовскому, Луцѣ Петлику, І. Жегаловичу и Діон. Свистуну

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Конкурсы.** Опорожненй при галицкôй ц. к. прокураторіи скарбу посады: адъюнкта въ IX. кл. ранги и одного а евент. двохъ концепистôвъ въ X. кл. ранги. Речинець до 28 л. марта. — Окр. рада шк. въ Стрыю выставляє на конкурсъ зъ речинцемъ до 15 цвѣтня с. р. мѣсця учительскй: 1) въповѣтѣ стрыйскôмъ при школахъ етат.: Браткôвцѣ, Дашава, Фелиціенталь, Ямельница, Карльсдорфъ, Корчинъ, Либохора, Орава, Плавье, Сѣхôвъ, Славско, Сморже, Соколôвъ, Стинава выжна, Тарнавка, Тухля, Тухолька, Уричь, Вижлôвъ, Жупанье, Гутаръ и Яленковате; та при школахъ филіяльныхъ: Бережница, Лукавица выжна, Пôдгôрцѣ, Стриганцѣ и Труханôвъ; 2) въ повѣтѣ жидачѣвскôмъ при школахъ етат.: Баличѣ пôдгôрнй, Черница, Иванôвцѣ, Ляховичѣ подор., Махлинець, Новс-село и Жирава; при школахъ филіял.: Баличѣ подорож., Бережница королѣвска, Цуцулôвцѣ, Илôвъ, Исидорôвка, Кіевець, Межирѣче, Млыниска, Облазница, Пчаны, Пѣсочна, Руда, Устье, Воля велика и Заболотôвцѣ.

— **Именованя.** Львôвскій высшій судъ краєвый именувавъ авскультантами судовыми: конципієнта ц. к. прокураторіи скарбу у Львовѣ Юл. Пича; практикантôвъ судовыхъ: Павла Бѣлинського, Іос. Цѣлецкого, Ювен. Турка, Тад. Стрѣлецкого, Вильг. Любиха, Алекс. Лысяка, Маріяна Раппе, Волод. Покривницкого, Іос. Кунце, Тому Задуровича, Юл. Кульчицкого, д-ра Волод. Ивасечка, Едв. Шулиславского, Петра Жуковского, Станислава Дулевского, и Стан. Монне; провизоричныхъ авскультантôвъ въ Боснѣ: Мих. Тимчишина и Франца Трушкевича. — Краєва рада шкôльна именувала дѣйстными учителями: Лазаря Гуминиловича въ Попѣльникахъ, Іос. Новоцкого въ Заздрости и Костя Рыбачевского въ Млыскахъ.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **Для товариства „Шкôльна Помôчь“** зложили на весѣлю Вп. Вол. Левицкого, укôнчен. богослова, и п. Евг. Витковицкои, въ домѣ Вп. Потелицкихъ, Вп. весѣльнй гостѣ 23 зр. 60 кр., — за що Выдѣлъ сего товариства складає сердечну подяку и просить заразомъ дорогихъ Землякôвъ не забувати въ радôстныхъ хвиляхъ на нашихъ бѣдныхъ школярикôвъ!

— **Въ користь Бурсы Братства св. О. Николая въ Станиславовѣ** ôдъ початку року школьного 1887/88 ажь до нинѣ вплынули

Добровôльнй жертвы и датки:

Ôдъ Св. Выдѣлу Рады повѣт. въ Надвôрнѣ	25·—	кр.
„ Вп. Є. Г. зъ Т.	1·—	„
„ „ Кадайского зъ Грушки . .	—·95	„
„ „ Мацѣлиньского зъ Коропця .	2·—	„
„ „ Бачиньского	1·—	„
„ уряду податкового въ Косовѣ легатъ по бл. п. Гриню Козлянюку . .	30·22	„
„ „ Соболевского зъ Станиславова .	1·—	„
„ „ Грицея зъ Демянова . . .	1·—	„
„ „ Братства цекр. зъ Демянова .	3·—	„
„ „ Комитету устроившого въ честь Є. Св. папы вечерокъ, половина чистого доходу . . .	40·67½	„
„ „ Елермана, старосты въ Станисл.	5·—	„
„ Св. Институту Ставропигійского ôдсотки ôдъ легату бл. п. Коссака	24·80	„
„ Вп. Скординьского зъ Пôдмихайля .	2·—	„
Зô складки заряженои Всч. о. Мардаровичемъ на именинахъ у Впр. о. Ип. Малецкого, а именно ôдъ п. Ю. Малецкого, Ант. Иваницкого, Ив. Литвиновича, Ив. Черкавского, І. Рошкевича, А. Тишиньского, Ил. Мардаровича, Єрон. Кордасевича, Сильв. Голубовского, Ив. Бориса, Вол. Козеровского, Вас. Фаціевича, Бородайкевича, суд. Гарасимовича, о. Гарасимовича, по 1 зр. ôдъ Вп. Иваницкого 80 кр., о. Билинкевича 27 кр. а в., разомъ	17·07	„
Ôдъ Вп. Чапельского зъ Станиславова	5·—	„
„ „ о. Лугового	1·—	„
„ „ о. Гиля	3·—	„
На весѣлю у Г. Зиса узбирали пп Горбачевскій и комисарь Радиловичь.	6·37	„
Св. Рада повѣт. въ Богородчанахъ	40·—	„
Впр. о. Куиловскій, архипресвитеръ	2·—	„
„ „ Фаціевичь, архидіяконъ	2·—	„
„ „ Туркевичь . . .	2·—	„

Телеграмы „Дѣла“.

Берлинъ 7. марта Ослабленье цѣсаря Вильгельма єсть дуже небезпечне. Лѣкарѣ ночують въ цѣсарскôй палатѣ а внукъ цѣсаря (имовѣрно кн. Вильгельмъ. *Ред.*) въ найблизшôмъ сусѣдствѣ цѣсаря. Зъ парляменту завôзвано кн. Бисмарка и гр. Мольткого. Цѣсарь не спôзнавъ кн. Бисмарка. Завôзвано такожь телеграфично вел. князя Баденьского. Служба двôрска противъ звычаю ôдмовляє всякихъ вѣстей.

Букарештъ 7. марта. До нового кабинету вôйшли: кн. Ґика, Ферекидесъ, Протопопескулъ, Берендей, Авреліяну и Ґенеа.

Вѣдень 8. марта. Вчерашна биржа вечôрна була вельми занепокоєна вѣстями зъ Берлина; говорено, що цѣсарь Вильгельмъ померъ.

Берлинъ 8. марта. Сподѣваються тутъ нинѣ приѣзду вел. князя Баденьского зъ женою и шведского наслѣдника престола.

Санъ Ремо 8 марта. Наслѣдникъ престола має сими днями выѣхати до Висбаденъ; круги политичнй жадають теперь єго присутности въ Нѣмеччинѣ. Лѣкарѣ тому не противляться.

Софія 8 марта. Депеша Порты не зробила тутъ великого враженя; правительство болгарске єсть зовсѣмъ спокôйне и не спѣшиться ôдповѣдати, тымъ бôльше, що знає вже, що въ Константинополи ôдмовляють депеши всякого практичного значеня.

Вѣдень 8 марта. Тутешный амбасадоръ турецкій повѣдомивъ особисто гр Кальнокого, що Порта выслала до болгарского правительства депешу о незаконности кн. Фердинанда.

Вѣдень 8 марта. Депутаціямъ галицкихъ мѣстъ въ справѣ податку ôдъ горѣвки заявивъ мин. Дунаєвскій, що держава потребує грошей и що край мусить зробити жертву. Мин. Земялковскій сказавъ депутаціи, що законъ о податку ôдъ горѣвки має забезпечену бôльшôсть въ радѣ державнôй. (Гляди переглядъ политичный. *Ред.*)

Вѣдень 8 марта. Клюбъ ческій постановивъ голосувати за ôдосланьемъ внесень послôвъ кн. Лихтенштайна и Герольда до комисіи шкôльнои.

Берлинъ 8 марта. Дневникъ законôвъ державныхъ оголосивъ розпорядженье цѣсарске зъ дня 17 падолиста 1887 р., пôсля котрого кн. Вильгельмъ має заступати цѣсаря и короля въ правительствѣ.

Цѣсарь Вильгельмъ померъ!

Берлинъ 9 марта. Цѣсарь Вильгельмъ померъ нинѣ о 8 годинѣ 30 минутъ. Вчера ще дававъ ôнъ слабй ознаки житя, але силы жизненнй єго опустили а ослабленье дôйшло нинѣ рано до найвысшого степени и цѣсарь закôнчивъ житье.

Такъ отже наступила давно сподѣвана катастрофа, котра глубокимъ сумомъ покрыє цѣлу Нѣмеччину, бо не стало того, що здвигнувъ єи до теперѣшнои силы и значеня а покинувъ єи въ критичнôй хвили лишаючи єи на непевну судьбу. Сумъ той буде для Нѣмеччины ще тымъ бôльшій, що и законный наслѣдникъ помершого цѣсаря стоить нинѣ надъ гробомъ а всѣ дѣла такъ великои державы перейдуть на молодого и недосвѣдченого кн. Вильгельма, котрый ледви чи навѣть и при помочи такого дорадника якъ кн. Бисмаркъ буде мôгъ ôдповѣсти своѣй задачи. Зъ вѣстей, якй розходились въ послѣдныхъ хвиляхъ о станѣ здоровля цѣзаря, можна-бъ майже думати, що цѣсарь померъ скорше, якъ то урядово оголошено може для того, щобы вѣсть о катастрофѣ не вплынула нагло на недужого наслѣдника престола, котрый єсть вже въ дорозѣ до Берлина. Берлиньскй газеты подали були именно ще вчера вѣсть о смерти цѣсаря а причину до сего подало имъ то, що зъ палаты цѣсарскои здоймлено подерту хоруговь — якъ сказано нѣбы то до направы. Газетамъ тымъ, що розпустили ту вѣсть, загрожено карнымъ процесомъ. Пôсля сихъ вѣстей мавъ цѣсарь померти ще вчера о 5 год. 15 минутъ. Друга вѣсть наспѣла зъ Лондону, де мабуть зъ урядовои депеши довѣдались о смерти цѣсаря. Нинѣ ще рано одержали мы зъ Вѣдня слѣдуючу телеграму: „Берлиньскй телеграмы рознесли вчера вѣсть о смерти цѣсаря. Всюды увѣрено тому а зъ Лондону выслано навѣть до Берлина кондоленційну телеграму. Доси всѣ вѣсти о смерти цѣсаря суть безосновнй але станъ недужого не полѣпшився.“ Телеграма наша була надана якъ разъ въ хвили, коли цѣсарь Вильгельмъ закôнчивъ житье. Фактъ єсть отже довершеный. — Цѣсарева Августа сидѣла при умираючôмъ до послѣднои хвилѣ а кн. Вильгельмъ бувъ вчера ôдъ 8 год рано въ цѣсарскôй палатѣ. О 12 год. явився кн. Бисмаркъ и конферувавъ довшій часъ зъ кн. Вильгельмомъ. О 2 год. бувъ кн. Бисмаркъ при умираючôмъ и позôставъ коло него три чверти годины Явилися такожь всѣ князѣ и княгинѣ королевскои родины. Князь Бисмаркъ выйшовъ зъ палаты о 6 год. а гр. Мольтке о 7 год. веч. Въ Берлинѣ наставъ великій сумъ и занепокоєнье. Всѣ театры позамыкано.

Цѣсарь Вильгельмъ І. (Фридрихъ, Людвикъ) бувъ молодшимъ сыномъ пруского короля Вильгельма ІІІ. и королевои Людвики и родився 22 марта 1797 р. въ Берлинѣ. Въ 1857 р. обнявъ ôнъ регентію въ имени свого брата Фридриха Вильгельма IV. а по смерти того 2 сѣчня 1861 р. вступивъ на престолъ прускій. Дня 18 сѣчня 1871 по оголошеню въ Версалю Нѣмеччины цѣсарствомъ принявъ ôнъ для себе и для своихъ наслѣдникôвъ титулъ нѣмецкого цѣсаря.

Берлинъ 9. марта. Вчера ôдбулася рада министрôвъ и засѣданье рады звязковои. Нарады тревали три годины. Парлямент нѣмецкій ôдрочено.

Берлинъ 9. марта. Наслѣдникъ престола єсть вже разомъ зъ родиною въ дорозѣ просто до Берлина.

Римъ 9. марта. Палата послôвъ назначила на понедѣлокъ мотивованье интерпеляціи пос. Феррарого о дипломатичнôй акціи Италіи въ справѣ болгарскôй.

Одесса 8 марта. Розпорядженьемъ министерства справъ внутрѣшныхъ выдавництво дневника „Одесскій Вѣстникъ“ завѣшено на три мѣсяцѣ.

Петербургъ 8 марта. Св. синодъ оголосивъ свою постанову о торжествѣ 900-лѣтного ювилею хрещеня Руси. Дня 26 липня будуть ôдправлятись богослуженя у всѣхъ церквахъ православныхъ, а 18 серпня черезъ цѣлый день мають дзвонити дзвоны. Въ Кіевѣ ôдбудеся особливе торжество.

Вѣдень 9 марта. Комисія економична закôнчила генеральну дебату надъ проєктомъ закона о піяньствѣ и передала сей проєктъ пôдкомитетови зложеному зъ 7 членôвъ. — Комисія буджетова залагодила титулъ „высшй науковй заведеня“.

Софія 9 марта. Рада министрôвъ радила вчера надъ ôдповѣдею на депешу Потры и дасть завтра ôдповѣдь. Правительство готове стояти мимо радъ державъ по сторонѣ кн. Фердинанда навѣть и тогдѣ, коли-бъ прийшло до якихсь мѣръ примусовыхъ.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Ввч. Н. Г. въ въ Княждворѣ. Заплачено доперва до $^{30}/_{4}$ а не до $^{30}/_{6}$. — **Всч о. М. въ Липѣ.** „Душпастырь“ коштує 2 зр; редакція: пляцъ св Юра 5. — **Всч. А. М. въ Фульштинѣ.** Зъ ч. 40. не розсилано повѣсти „Вина и кара“. Оповѣстка выйшла зъ неуваги зецера. — **Всч. Р. Ч въ Ходачковѣ.** 1 зр. за 1887 а 3 зр. 50 кр. на 1888 р. — **Вп. Т. Н. въ Чемеринцяхъ.** Доперва за лютый.

НАДÔСЛАНЕ.

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поручає 2356 96—?

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катарь, кашель и хрипку. Цѣна одной пачки 25 кр. На провинцію зъ опаковањемъ 30 кр.

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночй) пл. Галицкій 14
Дръ Е Лебедовичь (нед. внутрѣшнй и очнй) ул. Корняктôвъ (Нар. Дôмъ.
Д-ръ І Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Аптики: 2292

З. Рукеръ ул. Кракôвска

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краєвый ул. Костюшки (будынокъ соймовый).
Банкъ гипотечный пляцъ Галицкій.
А Шеленберґъ (конт. вымѣны) ул. Короля Людвика 1.
Сокаль & Лилієнъ (конт. вымѣны) ул. Гетьманьска 6.

Готелѣ и Реставрації:

Готель французскій и рест. швехатска пл. Маріяцкій.
Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Кракôвска 9.

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устьяновичь, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4.

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичь (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склепы:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянґнеръ (найтаншій магазинъ галантерійный, ул Галицка 16
А. Гильскій (товары зелѣзнй) пляцъ Маріяцкій 9
Стахевичь и Абрысовскій (матеріи на сукнѣ) Рынокъ 32.
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н. Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20.
Вольфъ Чопъ (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ) ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничй:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигіи).

Вытягъ зъ розкладу ѣзды зелѣзниць державныхъ

важный ôдъ 1 жовтня 1887

Ôдѣздъ зô Львова: О 6 год. рано до Гусятына: — о 6 год. 10 мин. рано до Лавочного, Будапешту, Стрыя; — о 11 год. 27 мин рано передъ полуд. до Стрыя, Хирова, Станиславова; — о 12 год. 02 мин. въ полудне до Гусятына; — о 7 год. 44 мин. вечеромъ до Стрыя, Хирова.

Приѣздъ до Львова: О 1 год. 15 мин. въ ночи зъ Будапешту, Стрыя, Лавочного, Станиславова, Хирова; о 8 год. 39 мин. рано зъ Хирова, Стрыя; — о 3 год. 10 мин. по полудни зъ Гусятына; — о 4¼ год. 15 мин по полуд. зô Станиславова, Хирова, Стрыя; — о 9 год 43 мин вечеромъ зъ Гусятына.

Плякаты зъ розкладомъ ѣзды на линіяхъ галицкихъ можна дôстати на стаціяхъ зелѣзниць державныхъ по 6 кр. 2238 18—?

Кождый

може собѣ спродаючи всѣлякй роды законно дозволеныхъ

Льосôвъ на раты

рôчно що найменше

1200 золотыхъ заробити. Звернутися треба на адресу: **Wechselhaus H. Fuchs, Budapest, Dorotheergasse Nr. 9**

2358 4—10

Закладаюся

за всяку цѣну, що жаденъ зъ моихъ конкурентôвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжь для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій краєвыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мôй богатый складъ такожь

1962 Всч. Духовеньству. 63—0

Замовленя въ мѣсци и зъ провинціи выконуються точно и ретельно. На жаданье высылаю взоры даромъ и франко

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужескои одежи гуртомъ и подрôбно.

Львôвъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложеный 1848.

Русинка,

сирота по священику укôнчивши 8 клясу выдѣлову, пошукує мѣсця учительки на село — найрадше въ домѣ священика

Близша вѣдомôсть въ Администраціи Дѣла. 2366 2—3

Сердачки або Кожушки

закопаньскй и угорскй, мужескй, жѣночй и дитиннй, красно вышиванй, бѣлй або жовтй.

Зъ рукавами до газдôвства дуже практичнй и легкй.

Кромѣ того маю на складѣ такъ званй **Криничанки** або **Уланки** зъ гранатового сукна зъ червоными вылогами. 2332 4—5

Все те робить пôсля мѣры и по доступныхъ цѣнахъ.

І. РАЧИНЬСКІЙ

НОВЫЙ-САНЧЬ.

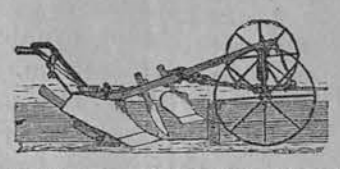

CLAYTON & SHUTTLEWORTH

фабрика машинъ рôльничихъ

Львôвъ, улиця Городецка Ч. 22

поручають на зближаючій-ся **весняный сезонъ** свои найновѣйшй выробы **плугôвъ, боронъ, вальцѣвъ и сѣвачокъ,** а яко **выключнй заступники R. Sacka** знанй фабрикаты того-жь по цѣнахъ оригинальныхъ.

Направы выконуються въ своѣмъ якъ найлѣпше уладженôмъ варштатѣ якъ найдокладнѣйше и дешево.

Илюстрованй цѣнники на бажанье даромъ и франко.

Складъ комисовый мають **Л. & С. Чеконьскй** въ **Чортковѣ.**

2363 3—12

Зарядъ копальнѣ нафтовои въ Схôдници

Княгинѣ Любомирскои

поручає свою незапальну, подвôйно рафиновану, майже безъ вони.

НАФТУ

лише до набутя въ тврговляхъ

КАРОЛЯ КЛИМОВИЧА

00 кришталева 1 литръ . . .	22 кр.
1-а цѣлкомъ бѣла 1 литръ . .	20 кр.
2-а зъ ôдтѣнею жовтавою 1 литръ .	18 кр.

Въ бочкахъ по 150 кильо за 100 кильо кришталевои 23 зр. — за 100 кильо бѣлои 1-а 22 зр. — за 100 кильо зъ ôдтѣнею жовтавою 21 зр. зъ ôдставою до зелѣзницѣ.

Ôдставляю въ начиняхъ бляшаныхъ пломбованыхъ по 5 и 10 литрôвъ домôвъ не числячи за доставу.

Ôдбирателямъ квиткôвъ за 10 зр. даю 5% провизіи, котрй то въ кождôй моѣй торговли можна дôстати. — Найрадше удѣляю бôльшимъ домамъ на рахунокъ мѣсячный або квартальный.

Поручаючи за якôсть и незапальнôсть товару, котрого цѣны якъ найнизшй я поклавъ (17—?) 2263

пишуся зъ поважаньемъ

Кароль Климовичь, ул. Яблоновскихъ ч. 6. Телефонъ ч. 252.

І. & С. КЕССЛЕРЪ въ БЕРНѢ (BRÜNN)

улиця Фердинанда Ч. 7/d

высылають за послѣплатою:

Сорочки мужескй, бѣлй и кольоровй 1 штука Іа. зр. 1.80 IIа. зр. 1.20

Сорочки робôтничй зъ доброго оксфорду, 3 штуки зр. 2.

Ногавицѣ мужескй, зъ барханту або полотна, 3 пары Іа. зр. 2.50, IIа. зр. 1.80.

Суконнй шапки, для мужчинъ и хлопцѣвъ, 6 шт. зр. 1·20.

Скарпетки мужескй, бѣлй або кольоровй, робленй 6 паръ зр. 1·10.

Скарпетки втягаючй пôтъ, зъ финису шовкового, 12 паръ зр. 1·20.

Пледы до подорожи, 3·50 метрôвъ довгй, 1·60 м. широкй, 1 штука зр. 4·50.

Матеріи на мужескй уборы, новôтнй, 3.10 метрôвъ Іа. зр. 5·50. IIа. зр. 3·75.

Матеріи на иберцигеры, добрй, найновѣйшй барвы, 2.10 метр. зр. 6.

Нормальни сорочки и ногавицѣ, въ чистои вовны, системъ Єгера, 1 штука зр. 3·50.

Зреформоване нормальне бѣлье, (втягаюче пôтъ) 1 сорочка або 1 ногавицѣ зр. 2.

Бѣлье зъ Gummi, 2 пары маншетôвъ, 2 стоячй и 2 лежачй ковнѣрики зр. 2·50.

Матеріи лѣтнй камгарновй на мужескй уборы, найновѣйшй десенѣ, 6.5 метрôвъ зр. 3.

Сорочки жѣночй, зъ шифону, гафтованй, 3 штуки зр. 2·50.

Сорочки жѣночй, зъ мѣцного полотна зъ зубками 6 штукъ зр. 3·25.

Корсеты пôчнй, зъ шифону, численно прикрашенй, 3 штуки зр. 1·80.

Спôдницѣ, 6 зъ сырого полотна, Chiffon и Rouge 3 штуки зр. 3.

Запаски жѣночй, зъ оксфорду, кретону и сырого полотна 6 штукъ зр. 1·60.

Паньчохи жѣночй, робленй, бѣлй або кольоровй, 6 паръ зр. 1·50.

Паньчохи жѣночй, (втягаючй пôтъ) зъ шовкового финису 6 паръ зр. 1 20.

Намѣтки зъ Mohair-у, у всѣхъ краскахъ 3 штуки зр. 1·20.

Намѣтки зъ Foil-у, краснй десенѣ, 6 штукъ зр. 1 20.

Жакеты лѣтнй Jersey, зъ чистои вовны, у всѣхъ краскахъ 1 шт. гладка зр. 2·50 тамбурована зр. 4.

Хустинки до носа, зъ кольоровымъ краємъ, 1 тузинъ мужескихъ зр. 1·20, жѣночихъ зр. 1.

Взôрцѣ даромъ и франко.

2345 3—26

МАГАЗИНЪ НОВОСТЕЙ ЖѢНОЧИХЪ

ИВАНА РАЙЦНЕРА

при улици Театральнôй ч. 8, (биля костела оо. Єзуитôвъ)

поручає свôй одинокій складъ карльсбадскихъ и краєвыхъ коронокъ, а такожь величезный выбôръ церковныхъ коронокъ.

Кризки и выпустки до обшивань жѣночихъ суконь, найновѣйшй взоры завсѣгды на складѣ.

Тюлѣ, серпанки, газы, стяжки, аксамитки, корсеты францускй и вѣденьскй, паньчохи, запаски.

Прилады до шитя, гафту и робôтъ шиловыхъ.

Ласкавй порученя зъ провинціи выконує скоро и докладно.

Одноразове закупно пересвѣдчить кождого о добôрнôмъ товарѣ и чудово низькихъ цѣнахъ. 2370 1—3

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемирнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдличнй выробы косметичнй, тоалетовй и перфумы именно:

Вода львôвска. Приємный, нѣжный и довготревалый запахъ тои воды здѣлавъ се, що въ Антверпіи на выставѣ всемѣрнôй зôстала публично проклямована и ôдзначена. Цѣна флякону меншого 80 кр, бôльшого 1.50.

Нигретина. Выборне средство до фарбованя въ сейчасъ волося на тревалу и красну барву чорну и темну; єсть цѣлкомъ нешкôдливе а въ ужитю цѣлкомъ поєдинче. — Цѣна 1 зр.

!!! БѢЛЙ и ГАРНЙ РУКИ !!!

Найбôльше червонй и попаданй руки выбѣляться и вынѣжняться по кôлькаразовôмъ натертю **Кремомъ ростиннôмъ.** Слоикъ 80 кр.

Смаровило литовске до обуви и шкôръ, мягчить шкôру, робить єи непромакаючою и тревалою. Пуделко по 50 кр. и 1 зр.

СРЕДСТВА ДО ВЫВАБЛЕНЯ ПЛЯМЪ.

Одалина вывабляє плямы зъ пороху, поту, товщу, пива, молока, плѣсни и т п 35 кр. — **Бензолина** вывабляє Плямы товстй зъ покосту и мази 20 и 30 кр. — **Етилина** вывабляє плямы зъ фарбъ ôдъ помосту, фляконъ 25 кр. — **Явелина** вывабляє плямы зъ овочей и вина червоного, фляконъ 20 кр. — **Оксалина** вывабляє плямы, що повстали зъ иржи, крови и атраменту. — **Бразилина**, матеріи чорнй споловѣлй и поплямленй выпранй въ Бразелинѣ ôдзыскають давну барву и ôдлыскъ, пакетъ 8 кр. — **Квилая** до праня вовняныхъ и шовковыхъ матерій, пакетъ 6 кр. — **Мыло жовчне** до вывабляня застарѣлыхъ плямъ, шт. 25 кр.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул, Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка, рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2. 2257 44—?

ПЕТРО КРОКЕВИЧЬ

аптикарь въ Краковѣ

улиця Баштова при плянтахъ (рôгъ Ринку Клепарского)

поручає власнй выробы

яко правдиву одиноку добычь найновѣйшихъ часôвъ, приносячу хорому неоцѣненй, спасеннй користы, о чѣмъ свѣдчать щоразъ численнѣйшй признаня похвалы и т. п., якъ неменше посвѣдченье лѣкарске, а именно:

До Высокоповажаного пана Петра Крокевича, аптикаря у Краковѣ.

Выробы фармацевтичнй Пана Петра Крокевича, аптикаря пôдъ Львомъ у Краковѣ, пôсля предложеныхъ менѣ приписôвъ лѣкарскихъ зробленй, не мѣстять нѣякихъ шкôдливыхъ складникôвъ и въ ôдповѣдныхъ немочахъ ужитй, дуже успѣшно дѣлають.

Д-ръ Юровичь,

У Краковѣ дня 23 липня 1887. докторъ всѣхъ на.къ лѣкарскихъ.

Вино хинове, средство лѣчниче, взмагаюче силы, стравнôсть, надзвычайно поручане, особливо у женщинъ слабосильныхъ, блѣдыхъ и т п

Вино хинове зъ зелѣзомъ, поручане молодымъ особамъ для осягненя зросту и розвою тѣла, надає крови силу, збôльшаючи скôлькôсть тѣлокъ крови, змôцняючи жолудокъ пôдносить апетитъ, лѣчить загальнй ослабленя, блѣдачку и т. п., а одиноке для реконвальєсцентôвъ по хоробахъ горячковыхъ вынищаючихъ.

Вино зелово-ромбарбарове, вытягъ винный зъ правдивого корѣня Ревеня хиньского (Radix rhei chinensis) и зелъ, збôльшаючихъ рухи хробачковй кишокъ черезъ то легко розвôльняюче; знамените въ затканяхъ, часто повтаряючихъ-ся здутяхъ, довготреваючôмъ катарѣ, дванацятницѣ и въ упорчивôй жовтачцѣ.

Вино зелово-пепсинове, вытягъ зъ зелъ краєвыхъ и найлѣпшои пепсины de Rostock, одиноке успѣшне средство пôдносяче травленье, розпускаюче бѣлко, затымъ одиноке въ нестравности, хроничныхъ катарахъ жолудка або на тлѣ туберкуличнôмъ атоніи кишокъ у людей старыхъ, дуже помôчне у дѣтей зле ôдживлюваныхъ, анемичныхъ и шкрофуличныхъ.

Амигренъ, незрôвнана помôчь въ сильнôмъ болю головы. Ложочка ôдъ кавы зажита успокоює найсильнѣйшу мигрену.

Кальльопъ, одиноке средство на найстаршй и найдолегливѣйшй нагнѣтки. По насмарованю нагнѣтокъ сейчасъ перестає болѣти, а въ 24 годинахъ ôдпадає безъ найменшого болю.

Хильоль, лагодить по кôлькоразовôмъ ужитю найбôльшй болѣ ревматичнй, пострѣлы, подагру и т. п

Сарсапариліянъ зъ корою хиновою, узнаный яко найлѣпше средство въ немочахъ походячихъ зъ зôпсутя сокôвъ и зъ ôдти повстаючого вадливого складу крови, въ недокровности и т. п.

Зѣлье грудне зô свѣжахъ, лѣчничихъ зелъ волоскихъ, котрй вже неразъ навѣть въ прикрыхъ розличныхъ выпадкахъ слабости давали надсподѣване полѣпшенье терплячому, то въ слабостяхъ грудныхъ то легкихъ, противъ астмы, всякои душности и т п. Усувають они тяжку дыхавицю, всякй закатареня легкихъ и грудей, зафльегмленя, кольки въ грудехъ, упорчивый кашель и т. п. Цѣна зр. 1·20

Сиропъ грудный при тяжкихъ або застарѣлыхъ немочахъ, уживаный буває рôвночасно зъ зѣльемъ льоретаньскимъ противъ сухотъ и слабостей грудныхъ и легкихъ и т. п Цѣна 2 зр.

Кроплѣ жолудковй. Средство знамените и незрôвнане у всѣхъ слабостяхъ жолудка Цѣна 35 кр. 2068 26—0

Замовленя выконуєся ôдворотною почтою.

Зъ численныхъ подякъ наводимо ось тй:

Высокоповажаный Пане Аптикарю!

Бажаю, щобы кождому хорому такъ знаменитый успѣхъ давали лѣки зъ Вашихъ выробôвъ, якъ моѣй женѣ, котрй надсподѣвано успѣшно дѣлали и прошу о надôсланье менѣ ще Амигренъ и капель жолудковыхъ.

Зъ поважаньемъ

Пшôвъ д 3 липня 1887 р *Леопольдъ Коваликъ* (Рыбникъ, Oberschlesien).

Высокоповажаный Пане!

Узнаю дѣйстну успѣшнôсть Вашихъ выробôвъ, досвѣдчивши на собѣ

Се посвѣдчаю ретельно. Зъ поважаньемъ

Schönpriesen b. Aussig 25 мая 1787 р. *Новаковскій* директоръ фабрики цукру.

Вп Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви въ Краковѣ.

Страдаючи ôдъ пôвтора року на сильный, невылѣчимый кашель, сполученый зъ рôзными тяжкими недугами, мимо тутешныхъ радъ лѣкарскихъ, чувся я безъ надѣѣ житя, а яко отець кôлькоро дѣтей, хапаючись вкôнци рôзныхъ способôвъ до поратованя здоровля, случайно зъ порады чужои приязнои менѣ особы, уживъ я „Зѣля грудного" выробу аптикаря Вповажаного Пана Петра Крокевича, и по ужитю чотырохъ пачокъ „Зѣля грудного" и Сиропу ôдзыскавъ цѣлковито здоровлье, могучи о власныхъ силахъ уже працювати и тымъ чиномъ бодай частину щастя дѣтемъ моимъ удѣлити. Чуюсь тому спонуканымъ заявити найщиршу вдячнôсть Вповажаному Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви мѣсцевому, за вырôбъ „Зѣля грудного", бо житье моє лишь ужитю того Зѣля завдячую.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Кракôвъ, дня 28 мая 1886 р. *Михаилъ Трыбальскій,* друкарь литографичный.

Высокоповажаный Пане!

Вычитавши зъ газетъ дня 28 мая с. р. подяку Вамъ Вповажный Пане, а почуваючись зарôвно до обовязку вдячности, маю честь тую-жь въ высокôй степени заявити Вамъ, Вповажный Пане, бо Ваше „Зѣлье грудне и „Сиропъ", и въ загалѣ Вашй выробы не лишь менѣ самому, але дуже многимъ, де заходили сумнѣвы що-до здоровля давали чудный успѣхъ. Маючи отже много завдячити Вашимъ выробамъ, приймѣть Вповажаный Пане выразы моєи вдячности, а заразомъ зичливости, успѣху въ дальшôмъ розвою своихъ выробôвъ такъ для добра власного, якъ и зъ пожиткомъ для людскости!

Остаю зъ довжнымъ поважаньемъ *Кс. Е. Вернеръ,*

Кракôвъ 1 червня 1886 р. Реформатъ.

Честный Пане!

Страдаючи ôдъ 20 лѣтъ на гемороиды и упрямый бôль въ жолудку, на дыхавицю и сполучене зъ нею замуленье мѣхура, на затвердженье и иншй долегливости, уживъ я кôлька фляшокъ „Капель жолудковыхъ", котрй зробили менѣ надзвычайну пôльгу, що посвѣдчаю згôдно зъ правдою и совѣстею.

Фишеръ,

Ряшѣвъ, дня 21 червня 1886 р. совѣтникъ ц. к. суду.

ЗАВЕДЕНЬЕ КРАЄВЕ

Продукція насѣня, травъ и ростинъ на пашу

Пржецлава зъ Славна Славиньского

въ Клєчи гôрнôй почта Вадовицѣ.

Розсылає на замовленя за уплатою належитости або за послѣплатою на зелѣзницѣ слѣдуючй насѣня:

Мѣшанку Нр. I. середне обсѣянье морга	8 гарцѣвъ, добре	½ кôрця, корець	5·50 зр.	—	50 кл.	16 зр.
„ „ II. „ „ „	8 „ „	½ „ „	8·50 зр.	—	50 кл.	21 зр.
„ „ III. „ „ „	8 „ „	½ „ „	14·— зр.	—	50 кл.	30 зр.
„ „ IV. „ „ „	8 „ „	½ „ „	18·— зр.	—	50 кл.	32 зр.
„ „ V. ôдъ 10 до 16 гарцѣвъ на моргъ.		„	30·— зр.	—	50 кл.	50 зр.

Лише сѣянье насѣня на пашу мѣшану дає найбôльшу поруку обильного збору, бо рôзнои высоты ростины выповняють густо всю траву, живляться рôзними соками и подають собѣ ихъ взаимно, а природа намъ показує, що сѣножати зъ рôзными ростинами выдають найбôльше поживы и доброго рода сѣно.

Мѣшанки Нр. I и II, властивй на найслабшй грунты до сѣяня въ овесъ, выдають на другій рôкъ ôдповѣднй покосы сѣна и пожитки.

Мѣшанка Нр. III на середнй грунты а мѣшанка Нр. IV на сильнй; сй обѣ засѣваються або самй або найлѣпше яко додатокъ до конюшины червонои а на слабшихъ грунтахъ до бѣлои.

Мѣшанка Нр. V. ôдповѣдна лише на закладанье новыхъ лукъ або на поправу старыхъ здичѣлыхъ.

Окремй роды:

Тимотка	корець	29 зр.	50 кильо	22 зр.	Трава медова . .	корець	6·50 зр.	50 кильо	26·50 зр.
Лисячій хвôстъ . .	„	24 „	„	68 „	Манна	„	32·— „	„	48·— „
Райграсъ францускій .	„	20 „	„	43 „	Могаръ	„	20·— „	„	12·— „
„ англійскій .	„	18 „	„	20 „	Шпорекъ	„	18·50 „	„	—·— „
„ италійскій .	„	24 „	„	38 „	Люпинъ жовтый .	„	10·— „	„	—·— „
Стоколоса великаньска.	„	26 „	„	40 „	Урзетъ	„	18·— „	„	—·— „
„ мягка . .	„	18 „	„	40 „	Конюшина червона				
Пимпинеля	„	29 „	„	31 „	„ шведска				
Золотый овесъ . .	„	32 „	„	— „	„ бѣла				
Томка пахуча . . .	„	40 „	„	— „	„ хмелевата жовта				
Поа гориста. . . .	„	48 „	„	56 „	„ великаньска				
Песяча трава . . .	„	34 „	„	60 „	„ комониця рогата				

Цѣнѣ змѣняються, треба попередъ порозумѣтись листовно.

Бульба корець 4·50 зр., 50 кильо 2·50 зр.

Упадокъ цѣны збôжа въ наслѣдокъ заморскои конкуренціи, котрôй не можемо дорôвнати и не зменшенй кошты продукціи въ ôдношеню до цѣны продуктôвъ, наказують намъ зменшити засѣвъ збôжа а обмежитись на сильныхъ пожиткахъ, на сконцентрованôй силѣ обôрнику вразъ зъ докладною и въ ôдповѣднôмъ часѣ управою рôлѣ и черезъ те подаючою намъ поруку обильного збору, бо лише такій оплатиться въ теперѣшныхъ условіяхъ; позôставшй проте обшары, щобы не дармовали, повиннй обернутусь пôдъ пашу, а обава надпродукціи мяса и набѣлу не повинна насъ знеохочувати, бо хотяй-бы и танше ихъ треба спродати, то и такъ за-для меншихъ коштôвъ продукціи буде чистый дохôдъ, а єще и позôстануть выпочатй и скрѣпленй рôлѣ, ужитй пôдъ пашу, тай и бôльша продукція обôрнику.

Замовляючимъ безпосередно подаємо на зазывъ (маючи многолѣтный досвѣдъ) всякй рады и поясненя такъ що-до добору и способу ужитя мѣшанокъ и иншого насѣня на пашу при поданыхъ условіяхъ, якъ и що-до властивостей кождого рода травы поодиноко.

Скôлькôсть высѣву на моргъ подаємо середну, однако треба завважати, що засѣявши густѣйше моргъ (½ кôрця) поноситься и бôльшй кошты, хотяй се выплатиться густѣйшою травою а черезъ те и бôльшимъ зборомъ сѣна вже въ першôмъ роцѣ.

Яко интересованый не могу поручити густыхъ засѣвôвъ, однако маю обовязокъ звернути на се увагу и порадити робити пробы въ сѣмъ напрямѣ.

2355 2—3

Какао въ порошку

позбавленый товстыхъ частей, на спосôбъ гольендерскій выроблюваный въ пушкахъ: ½ кильо, ¼ кильо и ⅛ к.

Цѣна зр. 1.40, 70 и 35 кр.

½ кильо найлучшихъ цукрôвъ десеровыхъ . . . зр. 1·20

Такожь **чеколяду** въ рôжныхъ гатункахъ поручає:

Генрихъ Третеръ

фабрика парова чеколяды и цукрôвъ десеровыхъ у Львовѣ

2296 6—?

улиця Коперника ч. 3.

Золотыхъ 100—200 Золотыхъ

або за мѣсячною платею — пôсля умовы — можуть заробити особы кождого стану, котрй схотять заниматись продажею законно дозволеныхъ въ Австріи преміовыхъ льосôвъ позичковыхъ. — Ôдноситись до **Max-a Lustig-a,** дôмъ банковый въ **Будапештѣ.**

2360 5—25

КАРТЫ ДО ГРЫ,

Касетки, штоны, марки, Домино, шахи зъ фигурами, Ножики, ножички, пуляресы, капчуки и др. артикулы

2228 **Табакерки** 7—0

роговй зъ шильдкрету поручає найдешевше торговля

Братей Лянгнеръ

Львôвъ, Галицка ч. 16

Цѣнники даромъ!

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 46. Львôвъ, Субота 27 лютого (10 марта) 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ однои стрôчки печатнои, въ рубр. Надôслане по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.
на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. а. в.

Ôдъ 1 (13) сѣчня „Дѣло“ **почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускй свята. Условія предплаты повысше на заголовку.

Цѣсарь Вильгельмъ I.

Вчера закрыла смерть очи чоловѣкови, що покликаный на найвысше становище середъ свого народу, довѣвъ єго до такого значеня, якого ôнъ доси ще нѣколи не мавъ. Годѣ тутъ розбирати подрôбно и всесторонно дѣятельности и заслугъ покôйного цѣсаря для нѣмецкого народу, але годиться бодай въ кôлькохъ загальныхъ чертахъ вказати на то, чимъ ôнъ бувъ и що зробивъ для него.

Передовсѣмъ треба мати на оцѣ, що бувъ то чоловѣкъ сильнои волѣ и характеру, а при тôмъ и доброго хочь не мягкого серця. Выхованый майже ôдъ наймолодшихъ лѣтъ въ дусѣ чисто войсковôмъ, не знавъ ôнъ, що значить слухати волѣ другихъ и зъ ôдси то походить, що черезъ цѣле своє житье старався ôнъ переводити свою волю, не оглядаючись на волю народу, на котрого чолѣ стоявъ. Яко протестантъ бувъ ôнъ перенятый тымъ чувствомъ религійнымъ, котре зъ однои стороны ставляє на рôвни всѣхъ людей зъ собою, але зъ другои каже держати крѣпко дану собѣ власть въ рукахъ, бо всяка власть походить ôдъ Бога. Тожь и крѣпко державъ ôнъ ту власть въ своихъ рукахъ ажь до послѣднои хвилѣ, а все, що робивъ черезъ цѣле житье, робивъ на протестантскій ладъ ad maiorem Dei gloriam. Покôйный бувъ вразъ зъ своимъ канцлеромъ черезъ цѣле житье найвыдатнѣйшимъ представителемъ монархичнои идеи „зъ Божои ласки“, на що головну поставивъ вагу при своѣй коронаціи на короля Прусъ, а ôдтакъ и на цѣсаря Нѣмеччины, и длятого слухавъ волѣ народу лише о стôлько, о скôлько бувъ до того змушеный. Не дивниця отже, що нарôдъ нѣмецкій не конче єго любивъ, ба навѣть уважавъ єго абсолютистомъ и реакціонеромъ. А коли въ послѣдныхъ часахъ нарôдъ слѣпо пôддавався єго воли, то дѣялось се не такъ зъ любови до самои особы цѣсаря, якъ радше для того, що єго вплывъ и значенье пôдносили егоизмъ національный и дразнили самолюбовъ народу.

Не можна такожь сказати, щобы покôйникъ бувъ перенятый идеями загально нѣмецкими, а коли принявъ корону цѣсарску, не переставъ все таки бути, чимъ бувъ — Гогенцоллерномъ и Прусакомъ. Коли по революціи въ 1848 р. бувъ змушеный выѣхати за границю, слѣдивъ пильно за всѣмъ, що дѣялось на конгресѣ въ Франкфуртѣ и сказавъ тогдѣ памятнй слова: „Теперь ажь виджу ясно моє становище и становище королѣвства.“ А коли по смерти короля Фридриха Вильгельма IV. тогдѣшный регентъ кн. Вильгельмъ вступивъ на престолъ яко Вильгельмъ IV., заявивъ ôнъ ясно: „Задачею короны єсть, скрѣпити Прусы на тôмъ становищи, яке мусять займати межи нѣмецкими державами зô взгляду на свою повну славы исторію и розвиту организацію войскову“. Тую организацію войскову розпочавъ бувъ покôйникъ ще яко регентъ и перевѣвъ по части мимо опору парляменту. Коли парляментъ не перестававъ и дальше ставити трудностей, покликавъ тогдѣшный король Вильгельмъ IV. въ 1862 р. на президента кабинету графа, теперь князя Бисмарка, пôдъ ту пору посла въ Петербурзѣ. Ôдъ сего часу датуєсь та спôлка канцлера зъ цѣсаремъ нѣмецкимъ, котра зъ однои стороны зробила Прусы, а ôдтакъ и Нѣмеччину могучими, але зъ другои великимъ тягаромъ спочила не лишь на нѣмецкôмъ народѣ, але и на цѣлôй Европѣ, бо завела той страшный милитаризмъ, котрый давить нинѣ всѣ народы Европы. Въ слѣдъ за симъ почали Прусы дуже скоро розростатись. По вôйнѣ зъ Данією въ 1864 р. прилучено до Прусъ Лявенбургъ; по вôйнѣ зъ Австрією — Шлезвикъ-Гольштайнъ, Гановеръ, Гессію електор., Нассавъ и Франкфуртъ. Въ слѣдъ за тымъ утворено пôвнôчно-нѣмецкій союзъ, а справу княжества люксембургского, хочь не залагоджено по думцѣ Прусъ, то бодай не такъ, якъ того бажала собѣ Франція. Вôйна зъ Францією принесла прускому королеви за иниціятивою баварского короля Людвика титулъ цѣсаря, а ôдтакъ ще и Альзацію та Льотарингію — двѣ провинціи, котрй нинѣ стають, що такъ скажемо, костею въ горлѣ Нѣмеччины. Опôсля сполучено цѣлу Нѣмеччину и розпочалася внутрѣшна робота для укрѣпленя могучои державы.

Щобы втихомирити зростаюче зъ кождымъ днемъ въ наслѣдокъ милитаризму невдоволенье въ народѣ и здушити ширячійся соціялизмъ, розпочалася колонизація въ Африцѣ, пôйшли законы выимковй, почато гонити Полякôвъ и колонизувати Познаньщину. Тымчасомъ зростала небезпечнôсть для державы зъ кождымъ днемъ и то майже рôвночасно зъ двохъ сторôнъ, ôдъ всходу и заходу. За тымъ пôйшли зъѣзды цѣсарѣвъ и заключуваня союзôвъ, котрй однакожь не зменшили тои небезпечности, а якъ-разъ въ пору, коли та небезпечнôсть дôйшла майже до найбôльшого степеня, постигла смерть цѣсаря, котрый своимъ вплывомъ и значеньемъ причинявся немало до удержаня мира въ Европѣ.

Ще кôлька характеристичныхъ картъ зъ панованя цѣсаря Вильгельма. Звѣстно, зъ якою силою лютилилася въ Прусахъ т. зв. борба культурна, борба протестантизму зъ католицизмомъ. Коли папа Левъ XIII. розпочавъ переговоры въ сѣй справѣ, вмѣшався до нихъ самъ цѣсарь и на диво, першій „фармазонъ“ помирився зъ головою католицкои церкви. Въ справѣ болгарскôй стоявъ покôйникъ сильно по сторонѣ Россіи и казавъ: „Я не можу противитись справедливымъ жаданямъ Россіи“. Зъ другои стороны не хотѣвъ ôнъ выставити на шкоду и Австрію. Ще въ послѣдныхъ дняхъ свого житя мавъ покôйникъ высказати бажанье, що хотѣвъ-бы ще передъ смертею бачити болгарску справу полагодженою. Якъ цѣсарь Вильгельмъ занимався безпосередно всякими справами державы, найлѣпшимъ доказомъ той фактъ, що по конгресѣ берлиньскôмъ ѣздивъ ôнъ на стрѣчу царя Александра II. до Александрова, не порозумѣвшись навѣть впередъ зъ кн. Бисмаркомъ. Такъ такожь занимався цѣсарь майже до послѣднои хвилѣ справами державы, а хочь ще въ осени тамтого року именувавъ своимъ заступникомъ кн. Вильгельма, то все таки не давався заступати и самъ всѣмъ займався.

* * *

Цѣсарь Вильгельмъ I. (Фридрихъ, Людвикъ) бувъ другимъ сыномъ пруского короля Фридриха Вильгельма III. и королевои Людвики. Ôнъ родився въ Берлинѣ дня 22 марта 1797 р. До хресту державъ єго тогдѣшный вел. князь а пôзнѣйшій царь Павло I. Коли по битвѣ пôдъ Єною въ 1806 р. Французы вступили до Прусъ, мусѣла королева утѣкати зъ дѣтьми до Королевця а ôдтакъ до Клайпеды (Memel), де въ досыть великôй нуждѣ перебувала черезъ два роки. Тутъ образувався молодый королевичь пôдъ окомъ своихъ учителѣвъ, — магдебургского ректора Дельбрика и капитана Райха. За молоду вже, якъ кажуть, проявлявъ ôнъ богато практичного розуму и замилуваня до порядку. Именованый въ 1813 р. капитаномъ, бравъ участь зô своимъ батькомъ въ походѣ 1814 р. до Франціи. Тутъ ôдзначився ôнъ въ ôднôй битвѣ, одержавъ ордеръ зелѣзного хреста и россійскій ордеръ св. Георгія и бравъ участь при входѣ сполученыхъ армій до Парижа. Дня 13 марта того-жь року бувъ ôнъ на зъѣздѣ монархôвъ въ Англіи. Въ 1829 р. одружився зъ кн. Августою Саксоньско-Ваймарскою (уродж. 30 вересня 1811). Зъ того подружа выйшли кн. Фридрихъ Вильгельмъ, наслѣдникъ престола уродж. 18 жовтня 1831 и кн. Людвика (вел. кн. Баденьска).

По смерти батька 1840 р. вступивъ на престолъ єго старшій братъ Фридрихъ Вильгельмъ IV., а позаякъ той не мавъ дѣтей, то сподѣванымъ наслѣдникомъ престола бувъ тогдѣшный кн. Вильгельмъ. Въ тôмъ роцѣ бувъ ôнъ именованый намѣстникомъ Помераніи и генераломъ пѣхоты. Коли въ 1848 р. выбухла революція, пôдписавъ ôнъ яко першій членъ министерства конституцію зъ 18 марта, але жадавъ, щобы силою войска усмирити ворохобню. Въ наслѣдокъ того мусѣвъ ôнъ за кôлька днѣвъ выѣхати зъ краю и поѣхавъ до Англіи. Именованый въ 1849 р. головнымъ командантомъ пруского войска въ Баденѣ и Палятинатѣ усмиривъ ôнъ ворохобню. Въ сѣмъ роцѣ доконано на него першій разъ атентату дня 12 червня коло Нидеръ Инґельгаймъ. Въ 1850 р. бувъ ôнъ въ Варшавѣ въ гостинѣ у царя Николая, котрого однакожь безъуспѣшно старався позыскати для прускихъ плянôвъ. Въ жовтню 1858 р. обнявъ ôнъ регентію а коли ôдтакъ король дня 2 сѣчня 1861 р. померъ, обнявъ ôнъ престолъ прускій. Ôдъ сего часу розпочинаєсь найбôльша дѣятельнôсть цѣсаря. Въ короткихъ перервахъ слѣдують по собѣ три великй вôйны, котрй незвычайно обогатили Прусы а зъ котрыхъ послѣдна пруско-француска зовсѣмъ переобразувала цѣлу Нѣмеччину и надала ѣй теперѣшный видъ. Ôдъ сего часу перенеслась цѣла вага европейскои политики до Нѣмеччины а Берлинъ стався мѣродайнымъ для цѣлои Европы. До укрѣпленя поваги и значеня Нѣмеччины причинились немало зъѣзды цѣсаря Вильгельма зъ монархами Австріи и Россіи, зъ котрыхъ найважнѣйшй були зъѣзды зъ цѣсаремъ австрійскимъ въ Ишлю и Зальцбургу въ 1871 р., зъѣздъ трохъ цѣсарѣвъ въ Берлинѣ 1872 р., зъѣздъ зъ царемъ Александромъ въ Александровѣ въ осени 1879., зъѣздъ трохъ цѣсарѣвъ въ Скерневицяхъ 1884 р., зъѣздъ въ Гастайнѣ въ серпню 1886 р., де залагоджено важнй справы дипломатичнй и укрѣплено союзъ Нѣмеччины, Австріи и Италіи на всяку евентуальнôсть а напослѣдокъ ще два зъѣзды зъ царемъ Александромъ III. въ Ґданьску 1881 р., и въ Берлинѣ 1887 р.

Въ 1879 р. обходивъ цѣсарь Вильгельмъ торжество золотого весѣла а въ 1887 р. 80-тй роковины свого вступленя до арміи.

Побôчь сихъ свѣтлыхъ сторôнъ має исторія житя цѣсаря Вильгельма до занотованя ще и кôлька темныхъ. Дня 12 червня 1849 доконано на него — якъ вже сказано атентату коло Нидеръ Инґельгаймъ. Дня 14 липня 1861. стрѣливъ до него студентъ Оскаръ Бекеръ и

Пôдъ недѣлю.

Хотѣвъ-бы я вамъ, мои краяны, написати щось веселѣйшого пôдъ недѣлю, та не знаю: що? Прускій наслѣдникъ престола не здоровѣйшає, Бисмаркъ не вмирає, Россія не хоче любити Кобурга, Кальнокій не хоче єго за то повѣсити, а Побѣдоносцевъ не хоче менѣ прислати кавяру. Правда, що умеръ цѣсарь Вильгельмъ, але польскй политики твердять, що єго давно вже поховали и що теперь умеръ тôлько якійсь Бисмаркомъ пôдставленый инвалидъ — тожь и нѣкого жалѣти. Най зъ Богомъ спочиває. Писавъ-бы я де-що и о моѣй Галичинѣ, та ба! — або-жь менѣ хто подасть яку вѣстку: якъ ѣй живеся, або: що тамъ въ Куликовѣ о вôйнѣ мѣркують? — Де тамъ! „А ты ôдъ чого?“ — кажуть — „тожь и суши собѣ самъ голову!“ Бѣда! Святилось-бы то нѣмецкимъ редакторомъ бути. Той нѣколи не сушить собѣ головы: щó писати. Матеріялу гукъ, дописей мѣхъ, — затирай руки тай пиши! А цѣкава рѣчь, зъ-ôдки они приходять до такихъ скарбôвъ. Я, бачите, выслѣдивъ. Послухайте. Сиджу собѣ разъ у Вѣдни при пивѣ... ажь ту кричить якійсь грубый Нѣмчище: „Kelner! eine Correspondenz-Carte! Wir haben einen guten Witz gemacht; das kumt in den Kikeriki!“ У нихъ все такъ: чи лучиться яка новина, чи здобудуться на якій веселый жартъ.. сейчасъ и: „Kellner! eine Correspondenz-Carte!“ А у насъ? Ну, у насъ такъ дѣятись не може, бо мы — якъ посолъ Щепановскій пише, — ѣмо лишь на впôвъ тôлько, кôлько бы треба було здоровому чоловѣкови. Ôдъ того то приятель менѣ и не ôдписавъ, хоть я єму пôславъ на те кореспондентку, навѣть вже заадресовану до себе.

Однакъ бувають и мѣжь нами люде лѣпше живленй, щирѣйшй и патріотичнѣйшй, що не жалують хвильки часу и 2 крейцарѣвъ, щобы подати газетѣ яку вѣстку або написати про яку руску кривду. Отъ н. пр. вчора дôставъ я зъ Вѣдня листъ дуже цѣкавый. Послухайте! „Выйшовъ я — пише ôнъ — рано на улицю тай спѣшу зъ „Іозефштадту“ до всеучилища. На мене продуло ранѣшнымъ вѣтромъ и въ воздусѣ було чути знакомый родинный духъ... мене обняла якась несказана туга и я пустився, неначе добрый песъ, за вѣтромъ. Духъ той повѣвъ мене слѣдкомъ до парляменту. Ôнъ становився чимъ разъ сильнѣйшимъ и выразнѣйшимъ, заносило нѣбы шинкфасомъ и на стрѣтъ мене утѣкали Нѣмцѣ зъ позатыкаными носами... „Де то? де?“ — пытає моє урадоване серце. „Парляментъ засмердѣвся горѣвкою!“ — одвѣчають. Бодайже тыхъ Галичанъ! Торôкъ наробили смроду нафтою, а нинѣ горѣвкою... Приходжу: а ту пустки, тôлько наша братія выкрикує на п. Дунаѣвского: „Zdrajca! gubi ojczyznę! To taki — rodak?!“ Дивюсь, а бѣднй министры покихують одинъ по надъ другого тай ажь корчаться ôдъ кашлю... сараки не привыкли до галицкои амбры. Страхъ було душно! Аристократичный носикъ Романа Потоцкого не вытерпѣвъ и ôнъ „махъ“ до Кієва на контракты. За то нашй Русины не подалися въ задъ, а яко выпробованй въ бою, додержали Ляхамъ компаніи. Що бôльше: кривда галицкои сивухи розжалила всѣхъ до тои степени, що панъ Ковальскій кинувся въ обôймы Сапѣги, а п. Потоцкій заплакавъ ревно на грудяхъ брата Бльоха. Якъ свѣтъ свѣтомъ не було такои згоды и любови мѣжь Поляками, Русинами и жидами! Аристократы, поступовцѣ, демократы и нигилисты — я бачивъ тамъ на власнй очи кôлькохъ Голыѣвскихъ, що навѣть кишенѣ не мали, — все обôймалось и цѣлувалося въ имя єдино-спасительнои, всѣхъ обєдиняючои горѣвки. До Голыѣвскихъ хотѣвъ на силу належати и нашъ Пархенблитъ изъ „Зеркала“, хоть и мавъ кишеню по татуневи, и то довгу, та повну. Я єго бачите пытаю, якъ ся має, а ôнъ ôдповѣдає: „Ot tak, jak biedny szlachcic!“ Щó то може спôльный интересъ!

Згода та вплынула такъ користно на нашу єрархію, що она таки ѣде посполу зъ Поляками зложити святѣйшому отцеви свои щедрованя. Делегаты нашй повезуть папѣ въ дарунку обломки трираменного хреста яко цѣнный матеріялъ на реликвіи для вѣрныхъ „in spe“ въ Калузѣ и Вятцѣ, котрыхъ convertere не будуть уже Русины, тôлько Змартвыхвстанцѣ. А що тй ще й доси не мають свого патрона, то при сѣй нагодѣ може й ôдбудесь для нихъ канонизація кс. Кайсєвича, основателя того политикоугодного чина. Вправдѣ кс. Кайсєвичь не вславився ще доси нѣякими чудами, однакъ то не клопôтъ... Тому може зарадити звѣстна добромильска фирма. А все таки видиться менѣ, що на патрона Змартвыхвстанцѣвъ бôльше ôдповѣдавъ-бы кс. Калинка, бо тому удалося бодай кôлькохъ Русинôвъ навернути на православіє, чого о. кс. Кайсєвичу ачейже утверджувати годѣ. На кождый падъ, така операція поправила-бы значно пôдъупадаючй акціи „змартвыхвстанчого“ предприємства.

Але-жь менѣ нѣчо до того. Нехай вже они самй собѣ клопочуть голову, якъ пôднести свôй кредитъ. Менѣ жаль бѣдного Вышнеградского, и кого якъ кого, а єго бы намъ таки належалося ратувати. Ôнъ же позичивъ нашому „Заведенію“ 1,280.000 зр. и выратувавъ кôлькохъ нашихъ корифеѣвъ зъ матнѣ, а то заслугує на вдячнôсть. Якъ-жежь, гадаєте, єму порадити? Пôславъ-бы я єму охотно Хувеса, Киндлера и Михалка, — то финансисты „пьервова сорта“ — але ôнъ, якъ чую, „нье нуждаєтса“ въ такихъ. Длятого попристану на добрôй радѣ и кажу такъ: Господине Вышнеградскій! зайдѣть но Вы до Єго Императорского Величества и попросѣть! „Батюшка царь! Рубель паде... ще намъ на голову впаде. Ратуй ситуацію! Маєшь же ты, батюшка, въ англійскôмъ банку надъ 100,000.000 — забери ихъ зъ-ôдтамъ! По що мають ними орудувати тй хрещенй євреѣ, лукавй Англичане? Привези ихъ въ свою православну Россію и закупи за нихъ всѣ рублѣ, що на торгахъ Европы. Тогдѣ, государь ты мôй, батюшка, пôдскочить рубель высше Исаакієвского собора, — Бисмаркъ останеся въ дурняхъ, ты заробишь въ двоє — бо рубель упавъ нинѣ на трету часть своєи вартости — а финансы и кредитъ Россіи будуть такъ твердо стояти, якъ твоя Петропавловская крѣпость або Бригидки у Львовѣ!“... Оттакъ, пане Вышнеградскій, зробѣть, а не пожалуєте! Тôлько не забудьте менѣ прислати „порукавичного“.

Чи Вышнеградскій мене послухає и чи я дôстану „кубана“, побачимо. Я признаюсь, що я бы не гнѣвався, коли-бъ менѣ такъ... бодай... миліончикъ. Чей-бы власти нашй не взяли сего за Hochverrath — вѣдома бо рѣчь, що у насъ свого часу то й министры брали „порукавичне“. А добрй то були часы! часы золотого „швіндлю“ и любого Русинамъ нѣмецкого централизму. Але жь бо мы були тогдѣ у пп. министрôвъ въ такъ великихъ ласкахъ, що насъ ажь перегодовували обѣцюваными золотыми дулями на сухôй вербѣ. Пропало.... урвалось. И добре выпророчивъ о. Гушалевичеви покôйный Зыбликевичь: „Strzeżcie się! — ка-

Всякй облигаціи, листы заставнй, ренты, акціи банковй и зелѣзничй, льосы державнй и приватнй купують и продають пôдъ найкористнѣйшими по змозѣ условіями СОКАЛЬ и ЛИПЕНЪ дôмъ банковый и контора вымѣны. Порученя зъ провинціи сейчасъ залагоджуються, безъ дочисленя провизіи.

ранивъ єго легко. Въ маю 1878 стрѣливъ до него бляхарь Гедель (або Леманъ) два разы зъ револьверу, не ранивши однакожь цѣсаря, а 2 червня стрѣливъ до него черезъ ôкно зъ другого поверха д-ръ Нобилинґъ и ранивъ єго льотками въ лице шию и руку. Два послѣдній атентаты походили зъ мотивôвъ соціялистичныхъ. Гедель згинувъ зъ руки ката а Нобилинґъ, котрый хотѣвъ самого себе убити, згинувъ опôсля въ вязници.

Чорнѝ карты зъ єкономичного житя Галичины.

III.

Наслѣдками такого невôдповѣдного и недостаточного прокорму мешканцѣвъ Галичины являються частѝ недуги, физичне здегенерованье, а вкôнци найбôльша смертельнôсть зô всѣхъ краѣвъ Европы.

Въ послѣдныхъ 8 рокахъ утратила Галичина на звычайнѝ неепидемичнѝ хоробы 56.000 осôбъ. Все то ôдбитись мусить на довготѣ вѣку. Въ Галичинѣ жиють люде найкоротше. Коли въ Англіи выносить пересѣчный вѣкъ мущины 40 а жѣнки 42 лѣтъ, въ Франціи 39 и 41 лѣтъ, въ Чехіи 33 и 37 лѣтъ, то въ Галичинѣ выносить пересѣчный вѣкъ мущины 27 а женщины 28½ лѣтъ. Природнымъ наслѣдкомъ єсть, що Галичина має сорозмѣрно найбôльше жителѣвъ малолѣтныхъ, котрѝ не можуть або зовсѣмъ працювати або лишь мало, а то свѣдчить зновъ въ некористь продукційнои силы краю.

Зъ огляду на дуже нужденну консумцію може рôвнатись Галичина хиба зъ одною Ирляндіёю. Коли-бъ прийшовъ коли цѣлковитый неурожай на бараболѣ, то въ Галичинѣ запанувавъ-бы мѣжь селяньствомъ страшный голодъ, подôбный до того, якій навѣстивъ Ирляндію такожь въ наслѣдокъ неурожаю бараболь въ р. 1846.

Знаменемъ великого убожества консумціи Галичины єсть цифра консумціи артикулôвъ неконче потрѣбныхъ до житя, однакъ уживаныхъ звычайно вже на досыть низкихъ степеняхъ культуры. И такъ припадає примѣромъ цукру на одну голову населеня Галичины всего 2 кильо, кавы 160 грамôвъ, гербаты 40 грамôвъ, тютюну 600 грамôвъ. За то консумуєсь тутъ бôльше алькоголю, бо 7 литрôвъ на одну голову; єсть то однакъ зъ физіологичного погляду зовсѣмъ оправдана рѣчь, бо чимъ менше дôстає организмъ пожывного корму, тымъ бôльше вымагае алькоголю.

Супротивъ такого стану рѣчей не можна вывозу рôльничихъ продуктôвъ Галичины уважати надмѣромъ рôльничои продукціи въ тôмъ краю, бо велика часть населеня краєвого не має у насъ минимальнои скôлькости корму, потрѣбнои физіологично до удержаня силъ и здоровля Вывôзъ продуктôвъ походить у насъ лишь въ дуже малôй части зъ добровôльнои продажи надмѣру продукціи, а правильно ôдбуваєсь пôдъ примусомъ конечныхъ выплатъ на податки, на ôдсотки ôдъ довгôвъ, на закупно плодôвъ промысловыхъ або заграничныхъ. Селянинъ продае, бо мусить заплатити податокъ. бо потребуе соли, тютюну, горѣвки, чобôтъ або запаски для жѣнки — шляхтичъ продае, бо мусить заплатити раты банковѝ, податокъ, машины до господарства и артикулы домашнои консумціи. Край вывозить свои продукты не для того, що вже покрывъ свои потребы и має надвышку, противно, край терпить голодъ але мусить продавати и вывозити свои продукты, бо мусить покрыти обовязковѝ тягары. Такъ отже въ тыхъ тягарахъ а не въ надмѣрѣ власнои продукціи лежить ключь до зрозумѣня розмѣрôвъ галицкого експорту.

Першимъ такимъ тягаромъ суть податки.

Беручи за пôдставу прелиминарь зъ р. 1888 и выймаючи зъ него самѝ круглѝ цифры, побачимо, що Галичина платить самыхъ державныхъ податкôвъ 48 мілiонôвъ, зъ чого иде 26 мил на покрытье правительственнои администраціи краю, а 22 мил. лишаєсь на участь Галичины въ загальныхъ державныхъ выдаткахъ. Дочисливши додатки краєвѝ, индемнизаційнѝ, громадскѝ, мыта и акцизы, одержимо цѣлый податковый тягаръ въ высотѣ до 60 мил. Порôвнуючи теперь высоту податкôвъ плаченыхъ Галичиною зъ податками другихъ краѣвъ, покажеся на позôръ, що Галичина єсть найнизше обтяжена, бо коли въ Галичинѣ припадае на одну голову 9 зр. податку, то припадає на одну голову въ Румунiи 9½ зр., Россіи 10½ зр., Угорщинѣ 19 зр., Италіи 29 зр., Англіи 46 зр. а Франціи 48 зр. — въ дѣйстности однакъ обтяжена єсть Галичина найвысше, бо коли въ Прусахъ платить податникъ титуломъ податку 1/20 часть свого доходу, Англіи и Румуніи 1/10, Франціи 1/8, то въ Галичинѣ платить податникъ пересѣчно 1/5 часть цѣлого свого доходу, отже платить сорозмѣрно далеко бôльше, якъ податники всѣхъ другихъ краѣвъ. (Авторъ бере тутъ цифру пересѣчну, однакъ рѣчь представилась-бы ще далеко гôрше, коли-бъ обчислили мы, яку часть доходу платить титуломъ податкôвъ галицкій рôльникъ-селянинъ. Тутъ выйшла-бы цифра о много высше, якъ 1/5. — *Прим. ред.*)

Кромѣ податкôвъ обтяжена єсть Галичина дуже высоко довгами, а именно довгами забезпечеными на єи недвижимыхъ добрахъ.

Минимальне обтяженье цѣлои недвижимости въ Галичинѣ въ р. 1887 можна принятi на суму 300 мил. зр. Числячи пересѣчный процентъ ôдсотокъ и амортизаціи въ высотѣ 6%, одержимо рôчный тягаръ 18 мил. зр., зъ котрого одна пята часть отже 3½ мил. зр. припадае на листы гипотечнѝ, льокованѝ за границею, або на ôдсотки чужихъ капиталôвъ, льокованыхъ въ Галичинѣ. До того додати треба довгъ индемнизаційный, на котрого покрытье платить край рôчно надъ 3 мил. зр.

Якъ при податкахъ такъ и тутъ значенье и высокôсть обтяженя можна пôзнати не зъ цифры, показуючои, кôлько довгу припадае на одну голову, а зъ порôвнаня загальнои цифры довгôвъ зъ краєвымъ маєткомъ.

На одну голову припадае въ Галичинѣ пересѣчно 60 зр. довгу на рôкъ. Се здавалось-бы не богато, бо прим. въ деякихъ австральскихъ кольоніяхъ выносять самѝ публичнѝ довги, кромѣ приватныхъ по 600 зр. на голову, а не перетяжують ще населеня, въ Румуніи выносять самѝ довги безъ приватныхъ по 60 зр. на голову, въ Угорщинѣ 80 зр Инакше однакъ представиться рѣчь, коли порôвнаємо то обтяженье зъ краєвымъ маєткомъ.

Авторъ приймае вартôсть всеи культурнои землѣ въ Галичинѣ въ подвôйнôй высотѣ тои сумы (490 мил. зр.), яку высказуе пôсля єго думки надто низке урядове оцѣненье, отже въ высотѣ 980 мил. зр. а вартôсть будынкôвъ въ 1½ раза бôльшôй высотѣ ôдъ оцѣночнои вартости (315 мил. зр.) отже въ высотѣ 472 мил. зр. Цѣлу недвижимôсть Галичины приймае отже авторъ въ высотѣ 1.452 мил. зр.

Зъ тои загальнои сумы припадае на одну голову 235 зр. Цифра та покажеєсь дуже низкою въ порôвнаню зъ другими краями, бо прим. въ нѣмецкихъ провинціяхъ Австріи припадае загальнои вартости всеи недвижимости на одну голову 500 зр., въ пôвнôчнôй Америцѣ 1000 зр., въ Англіи 1200 зр., Франціи 1600 зр. Доходимо отже до того самого результату зъ огляду на гипотечне обтяженье, до якого дôйшли перше що до податкôвъ. Цифра на позôръ дрôбна пôсля мѣры богатыхъ краѣвъ стае великою и тяжкою для краю такъ надзвычайно убогого, якъ Галичина.

До тягарôвъ краю зачисляє авторъ такожь опроцентованье капиталу выданого на будову зелѣзниць.

Зелѣзницѣ уважае авторъ въ загалѣ великимъ добродѣйствомъ для краю. Галичина знайшлась по прилученю до Австріи въ дуже лихôй економичнôй ситуаціи якъ-разъ для того, що зъ змѣною политичныхъ границь ôдтято єи ôдъ природныхъ дорôгъ, котрѝ лучили єи зъ заграничными торгами т. е. ôдъ рѣкъ. Цѣлу торговлю Галичины звернено въ найприкрѣйшу сторону т. е. въ поперекъ всѣхъ долинъ и рѣкъ. Оборотъ торговельный и зносины зъ заграницею затамовано тымъ способомъ зовсѣмъ, а то єсть якъ-разъ одною зъ причинъ нынѣшного убожества краю.

Зелѣзницѣ, а особливо новѝ ихъ сѣти, выбудованѝ послѣдными лѣтами перервали той великій економичный застôй. Они пôднесли улекшаючи комуникацію и рôчный дохôдъ зъ землѣ и вартôсть самои землѣ яко капиталу. Властителѣ недвижимостей зыскали черезъ будôвлю зелѣзниць, по думцѣ автора, безъ жадныхъ зъ ихъ стороны заходôвъ, що найменше тôлько, скôлько выносивъ цѣлый закладовый капиталъ зелѣзниць. Зелѣзницѣ стали отже для краю великимъ добродѣйствомъ, однакъ того добродѣйства не подано краєви даромъ. Противно, чужѝ акціонеры, котрѝ умѣстили свои капиталы въ нашихъ зелѣзницяхъ, вымагають опроцентованя свого капиталу.

Въ р. 1886 мали всѣ галицкѝ зелѣзницѣ приходу въ загалѣ 19,276.000 зр. розходу въ загалѣ 14,221.000 зр. отже надвышка доходу выносила 5,055.000 зр. Надвышка тая не выстае однакъ на опроцентованье накладового капиталу галицкихъ зелѣзниць. Длятого докладае правительство щорôчно великѝ сумы. Въ р. 1887 заплатило правительство около 6 мілiонôвъ. Зъ стороны краю належить згадану звышку 5 мил. зр., котру беруть заграничнѝ капиталисты, на кождый случай записати до ряду тягарôвъ, котрѝ поносить край.

Торговля суконна.

Що Русь Галицка на поли духового розвою дôйшла вже до певныхъ позитивныхъ результатôвъ, заперечити годѣ. Неменче єсть рѣчею всѣмъ вѣдомою, що за всѣ успѣхи на тôмъ поли має дякувати лише силамъ своимъ власнымъ. Тымъ лучше!

За оборону правъ политичныхъ приняласъ нинѣ „Народна Рада“, и вѣримо що до успѣхôвъ, якѝ тымчасовый выдѣлъ осягнувъ, прибудуть небавомъ и дальшѝ. На поли економичного розвою трудиться ôдъ кôлькохъ лѣтъ „Народна Торговля“, а що будучнôсть ей запоручена, о тôмъ не можемо сумнѣватись. Розходилось-бы ще о то, чи не було-бы на часѣ подумати о засновану торговлѣ суконнои и товарами блаватными. Пробу на тôмъ поли робило вправдѣ у насъ погибше „Заведенье“ и проба та радикально не повелась, — але неудача не лежала въ тôмъ, що своя торговля суконна була для насъ злишна, а въ несовѣстности людей, котрымъ ôддано завѣдуванье торговлѣ. Не лишь люде нашѝ зъ провинціи, але и самѝ Львовяне — кинени нинѣ на ласку-неласку жидôвскихъ купцѣвъ. Перебôрки суконнѝ и блаватнѝ купуємо за высокѝ грошѣ. При тôмъ однакожь, правду сказавши, нема въ що гôдно убиратись. А чейже самыхъ Русинôвъ, що зъ конечности потребуютъ одягнутись парискою модою и въ выробы фабричнѝ, єсть кôлькадесять тысячѣвъ Кромѣ того дали-бъ мы своимъ ремѣсникамъ-кравцямъ, припорученымъ самою-жь „Торговлею суконною“ заробити добрый грôшь.

Чи таку торговлю суконну взяла-бы въ свои руки „Народна Торговля“, т. е. то само товариство, чи вытворилось-бы окреме товариство зъ окремыми капиталами, въ то не входимо. Кидаємо тôлько гадку, гадку на часѣ и здорову. Чи скорше, чи пôзнѣйше, до заснованя торговлѣ суконнои прийти мусить, а довѣріе мимо неудалои пробы „Заведенія“ найдеся, коли тôлько совѣстнѝ люде возьмуться за дѣло. Надѣємось про-то, що управляюча рада „Народнои Торговлѣ“ застановиться надъ нашимъ проєктомъ и що-до економичного нашого розвою доложать нову цеголку. Хтось поставивъ пытанье: чи просвѣтою, чи економичнымъ добробытомъ двигаються скорше народы? Думаємо, що однымъ и другимъ средствомъ найскорше и найпевнѣйше. Отже до дѣла!

Въ справѣ тарифы адвокатôвъ.

Въ ч. 41 „Дѣла“ помѣстили мы тарифу нагороды адвокатôвъ за позвы до 50 зр. пôсля предложеня урядового.

Та тарифа єсть для нашого бѣдного народу за высока. Въ богато сторонахъ, особливо гôрскихъ, отъ якъ въ Старомѣскôмъ, Пôдбускôмъ, Турчаньскôмъ и иншихъ, народъ такъ бѣдный, що рôкъ до року хлѣба єму не стае. Отъ теперь въ тôй тяжкôй зимѣ, дѣти изъ-за бѣдности ходять по дорозѣ по тôмъ великôмъ снѣгу босѝ, простоволосѝ, зъ голою шиею и зъ голыми грудьми, лишень въ сорочинѣ, переперезаной крайчиною 1½ сентиметра широкою. Зъ нужды иде батько такои дитины и набирае на прожитокъ для себе и для дѣтей у жида въ склепѣ хлѣбъ, муку, сôль и т. п., — ôдтакъ той жидъ не хоче єму вже бôльше бургувати — и батько йде до другого жида и зновъ набирає, потôмъ до третого, до четвертого и т. д. — всюды зробить тымъ способомъ довгъ ôдъ 1 зр. до 2, 3, 4 зр. и т. д. — рѣдко коли высше надъ 10 зр. Кажѣть же теперь: чи справедливо буде, казати бѣдному хлопови вернути лише за самъ позовъ 1 зр. 20 кр, якъ цѣла сума выносить 1 зр., або мало-що бôльше. То бы була велика кривда для бѣдныхъ людей!

Або чи було-бы то справедливо: Дуже часто провадять на такѝ малѝ хлопскѝ довги якъ 1 зр., 2 зр., 3 зр. екзекуція, и мусять пôсля дотеперѣшного закона стемплювати поданье о дозволенье лицитаціи въ справѣ pto 1, 2 зр. стемплемъ на одинъ зр.!

Звертаємо увагу на то нашихъ рускихъ послôвъ у Вѣдни, щобы старалися въ повышихъ выпадкахъ ôдповѣдне полекшенье для нашихъ бѣдныхъ масъ народныхъ выробити, бо юридичнѝ круги, де верхъ водять заможнѝ адвокаты, того не зроблять, анѣ заступники другихъ народôвъ, бо у другихъ народôвъ австрійскихъ нема того нужденного положеня що у насъ, въ Галичинѣ.

Оплата податкôвъ парохіяльныхъ.

Прошеный кôлькома священиками повѣта сокальского, щобы ôдповѣсти основно на пытанье: якъ поступати намъ зъ оплатою податкôвъ парохіяльныхъ, подаю до публичнои вѣдомости инструкцію зъ власнои практики.

По мысли рѣшень Выс министерства скарбу зъ д. 7 листопада 1881 ч. 17636 та зъ д. 30 червня 1882 ч. 18442, и Выс. министерства просвѣты зъ д. 13 липця 1882 ч. 1603 и иншихъ, оплачували податки самѝ держителѣ ужиткôвъ парохіяльныхъ (бенефиціяты) особисто, безъ огляду, чи стояли они высше, чи низше конгруы. Тѝ послѣднѝ, понизше конгруы стоячѝ духовнѝ, за котрыхъ фондъ религійный поносивъ тягаръ той, не дôзнали що-до цифры въ наслѣдокъ тои змѣны нѣякого ущербу, бо пôсля тыхъ самыхъ постановъ тяживъ на урядахъ податковыхъ обовязокъ щорôчно предкладати ц. к. намѣстництву выказъ податкôвъ, припадаючихъ на кождого бенефиціята низше конгруы поставленого, а на тôй пôдставѣ асигнувало єму намѣстництво одвѣтну квоту зъ фонда религійного на покрытье рôчного податку за приходство. Але въ наслѣдокъ рѣшеня ц. к. намѣстництва зъ д. 17 цвѣтня 1886 ч. 17.913 звôльнено уряды податковѝ ôдъ повысшихъ выказôвъ, а натомѣсть передано тую чинôсть самымъ интересованымъ, котрѝ отже ôдъ р. 1887 самѝ приписанѝ податки грунтовѝ вразъ зъ додатками въ урядѣ податковôмъ въ квартальныхъ або пôврôчныхъ ратахъ платити, и потвердженя уплаты въ книжочкахъ податковыхъ жадати мають. На то нема ниякои рады, и хочь я чую, що многѝ отцѣ не уплатили ще податкôвъ парохіяльныхъ за 1887 рôкъ, то запевняю ихъ, що чекають хиба на то, ажь урядъ податковый стягне ôдъ нихъ въ дорозѣ примусовôй свои податки. Правительство бо асигнувало вже разъ кождому бенефиціятови въ потвердженôй фасіи рôчнѝ податки, помѣщаючи ихъ въ розходахъ. Ту отже треба заплатити, що упоминаються уряды податковѝ.

Але що робити має бенефиціятъ, коли ôнъ заплативъ бôльшу квоту податкôвъ ôдъ тыхъ, якѝ єму въ розходы фасіи втягнено. Ту вже приходникъ нараженый на ущербъ рôчный, а того безъ глубшои уваги пускати не можна, бо нинѣ кождый крейцарь приходника — дорогій, а правительство не буде обчислятися подрôбно зъ кождымъ бенефиціятомъ що-до можливои надплаты податкôвъ. Бо цифра податкôвъ не єсть що рôчно та сама, при змѣнѣ высоты додаткôвъ краєвыхъ.

Ту раджу отже такъ поступати. По заплаченю податкôвъ рôчныхъ най кождый парохъ порôвнае суму дѣйстно заплаченыхъ податкôвъ зъ цифрою ихъ поданою въ фасіи, и най жадае выровнаня рôзницѣ въ прошеню до Выс. намѣстництва, до котрого залучити треба: а) фасію адюстовану приходôвъ и розходôвъ и б) книжочку податкову, — а просити треба о зворотъ надплаченои квоты зъ фонда религійного.

Заходить ще одно пытанье: чи то повыше прошенье належить стемплемъ на 50 кр. стемплювати? Ôдповѣдаю: нѣ! Сама справедливôсть домагаєся, щобы такѝ прошеня вôльнѝ були ôдъ стемпля, бо приходникъ подае ихъ въ дорозѣ урядовôй и въ справѣ конгруы. Поданя фасійнѝ и залучники въ справѣ конгруы не пôдлягали остемплеваню по мысли рѣшеня министерства скарбу зъ дня 1 червня 1885, ч. 15242, такожь не пôдлягають стемплеви пôсля рѣшеня министерства скарбу зъ дня 24 листопада 1887 ч. 35.361 всякѝ поданя, доставляючѝ основъ до рѣшень конгруальныхъ справъ — для першои инстанціи, або приносячѝ до тои-жь инстанціи вѣдомости додатковѝ о змѣнѣ доходôвъ парохіяльныхъ. Що поданье о зворотъ надплаченыхъ квотъ въ цѣли выровнаня конгруы, нарушеной податками, єсть власне додатковымъ поданьемъ змѣнъ въ доходахъ приходства, и то поданьемъ до першои инстанціи, бо до намѣстництва, про-то думаю, що повинно обôйтись безъ стемпля, — часомъ бо квота надплачена була-бы меншою ôдъ стемплевои належитости. Раджу тôлько, якъ на прошеню самôмъ такъ и на залучникахъ занотувати повысшѝ рѣшеня, увôльняючѝ ôдъ стемпля. Такъ робивъ я, подаючи о зворотъ надплаченои у мене о 1 зр. 80 кр. квоты податковои, бо замѣсть 98 зр. 88 кр. заплативъ я за 1887 рôкъ 100 зр. 68 кр. рôчныхъ податкôвъ, — на що ще рѣшенія не маю — такъ и раджу кождому поступати пôсля повысшои моєи инструкціи. Якъ чую, мало вже и Выс. ц. к. намѣстництво выдати въ тôй справѣ подôбне рѣшенье пôдъ д. 12 сѣч. 1888 ч. 75.811.

Емиліянъ Криницкій
парохъ въ Бобятинѣ.

Кôлька датъ зъ гал. радъ повѣтовыхъ.

Зъ книжки „Wiadomości statystyczne o stosunkach krajowych“, выданои краєвымъ бюромъ статистичнымъ сими днями у Львовѣ, яко 2. выпускъ X-ого тому выдавництва, выймаємо про рады повѣтовѝ отсѝ даты:

Въ роцѣ 1885. выносивъ повѣтовый додатокъ до державныхъ податкôвъ 9¾%.

Выдатки радъ повѣтовыхъ выносили разомъ 1,046.799 зр.

Въ роцѣ 1885. було при галицкихъ радахъ повѣтовыхъ 289 урядникôвъ зъ платнею 226.411 зр. (не вчисляючи ремунерацій, коштôвъ подорожи, обслуги, помѣщеня и т. п.)

Секретарь рады повѣтовои має велику задачу: ôнъ єсть єднымъ урядникомъ концептовымъ, має чинности другихъ урядникôвъ контролювати, ихъ реферaты поправляти и апробувати, а кромѣ того при частыхъ змѣкахъ въ выдѣлахъ повѣтовыхъ, секретарь, постôйно урядуючій, представляє знакомôсть попереднього ходу справъ и тяглôсть (Continuitaet) урядованя, мовь-бы традицію уряду.

Дотычно студій секретарѣвъ знаходимо ось якѝ даты (въ 4 повѣтахъ були мѣсця секретарѣвъ необсаджены, а въ Самборѣ и Тернополи єсть по 2 секретарѣвъ):

I. Докторôвъ правъ	2
II. Укôнченыхъ правникôвъ зъ испытами	12
III. Не укôнчившихъ университету .	11
IV. Зъ кôлькома клясами гимназ. або реальными	14
V. Зъ проблематичными студіями (на пр. „uczył się prywatnie“, укôнчивъ школу агрономичну, войскову, лицей за границею, школу правничу (?) въ Полоцку и т. п.)	19
VI. Безъ всякихъ студій	14
Разомъ	72

Що-до укôнченыхъ правникôвъ зъ испытами замѣчаємо, що они рôвночасно продовжають свою практику адвокатску або нотаріяльну, а про-те лишь на короткій часъ и мимоходомъ займаються дѣлами радъ повѣтовыхъ.

Дотычно занятій секретарѣвъ передъ вступленьемъ до служби при выдѣлѣ повѣтовôмъ знаходимо такѝ даты:

I. Кандидатôвъ адвокатскихъ и нотаріяльныхъ	15
II. Практикантôвъ судовыхъ . . .	3
III. Практикантъ намѣстничества .	1
IV. Пенсіонованыхъ ц. к. урядникôвъ .	2

завъ, — my wam damy 10 *vor* w austryjackim patriotyzmie...“ Такъ оно и сталося. Нове министерство розписало въ Галичинѣ лицитацію на той патріотизмъ... Ляхи дали „więcej“ а Русь пôйшла бриндзю бити. Панъ Грохольскій сконстатувавъ тогдѣ, що станьчики „стоять“, и они, сердечнѝ, якъ станули тогдѣ стовпомъ въ передпокояхъ министрôвъ, такъ и до нинѣ ще стоять, а Польщѣ таки не выстояли. Не высидять єи и Єзуиты въ Добромили. Збудувати Польщу могли-бы тôлько, коли-бъ для Русинôвъ були справедливѝ. Але що-жь? До нинѣ тямлю слова Ляма, що ихъ въ ерѣ „угоды“ написавъ въ „Dziennik-y Polsk-ômъ“ на пок. Лаврôвского: „Podług polskiego prawa, które nas moralnie obowiązuje, zasługuje Ławrowski — jako zdrajca stanu — na szubienicę.“ Доктринъ Ляма придержуєся, очевидно, и стара рядова сидуля „Gazeta Lwowska“, котра знае лише тогдѣ Русина, коли той пôднадеся пôдъ судъ; але митрополита и професорôвъ всеучилища не возьме въ оборону противъ вражого заграничного органу, закидуючого имъ трохи не злочиньство.... она тогдѣ мовчить якъ заклята. Ну, нехай! Мы й не дуже то такъ дивуємося „Gazet-ѣ“. Она бо — коли хочете знати — выхована на селѣ, въ Рожискахъ, на покояхъ Грохольского. Хиба-жь можна ôдъ неи сподѣватися чого лѣпшого? Нѣ! А все таки мы на неи не гнѣваємось. Противно, мы ѣй дякуємъ. Она бо регулюе нашь патріотизмъ и нашѝ надѣе. Она, невинна, а мовчанкою своею говорить голоснѣйше ôдъ грому. Она, неначе та таблиця, що ви такъ часто видко на римскихъ домахъ розкопаныхъ Помпеѣвъ — таблиця, котра остерѣгае добрыхъ людей: „Cave canem!“

К. И. Устіяновичъ

V.	Приватныхъ урядникôвъ (при банкахъ, асекураціяхъ и зелѣзницяхъ	5
VI.	Приватныхъ учителѣвъ заграничныхъ	3
VII.	Канцелистôвъ	10
VIII.	Діюрнистôвъ	17
IX.	Обывателѣвъ	5
X.	Економôвъ	10
XI.	Надстражникъ (Залѣщики)	1
	Разомъ	72

Дописи „Дѣла“.

Зъ-пôдъ Перемышля.

[Недостача организаціи и чого Русинамъ Перемыскимъ треба?]

Давно то вже и справедливо сказано, що Русины галицкй не мають ще доброи и повнои организаціи, а въ тôмъ и одна зъ причинъ, длячого лишенй єсьмо того значеня у правительства, яке намъ справедливо належиться въ конституційнôй монархіи, яко 3-миліонному народови. А найспасеннѣйшимъ средствомъ до такои народнои организаціи суть безперечно товариства политичнй, просвѣтнй и економичнй, котрй пôддвигаючи нарôдъ изъ моральнои и матеріяльнои нужды и боронячи єго правъ передъ напастями противникôвъ, суть мѣрою жизненнои силы народного организму. Тыми то товариствами, неначе якимъ муромъ обороннымъ, яко тако противоставимось незичливôй намъ „hierarch-iи społeczn-ôй“, а скôлько мы вже въ тôй борбѣ собѣ выбороли, facta loquuntur.

Передовсѣмъ славно-звѣстне товариство „Просвѣта“ вельми заслужилось около освѣченя нашого селяньства и мѣщаньства, приводячи ихъ своими популярными выданями до политичного самопôзнаня. Звѣстнй такожь хорошй результаты заснованя филій того товариства въ Тернополи, Станиславовѣ, Золочевѣ и Коломыи. Основанье такои филіи въ Перемышли, мѣстѣ коренно-рускôмъ, въ столици руского епископа, де богато Русинôвъ и урядникôвъ и професорôвъ, єсть конечнымъ обовязкомъ перемыскихъ патріотôвъ-народовцѣвъ. На устроєню двохъ вечеркôвъ зъ танцями не повинна кôнчитись патріотична дѣяльнôсть Русинôвъ.

Въ цѣлôмъ повѣтѣ перемыскôмъ єсть лише 8 читалень, то значить пересѣчно одна читальня припадає на 6.090 осôбъ (пôсля статист. выказу „Просвѣты“), а коли по иншихъ мѣстахъ на предствленя руского театру прибувають священики зъ громадкою своихъ прихожанъ, — тутъ и на лѣкъ селянина въ театрѣ рускôмъ не подыблено. Видко зъ того ясно, якъ мало руска интелигенція займаєсь тутъ образованьемъ своєи молодшои братіи. А прецѣнь селяньство наше — то нашй непохитнй пôдвалины нашои суспôльнои святинѣ, що и пôдчасъ найтяжшихъ злиднѣвъ крѣпко стояли!

Якъ-разъ пора такожь, щобы патріоты перемыскй за примѣромъ щирецкихъ утворили филію Педагогичного товариства, котре буде дуже хосенне и єсть конечнымъ въ мѣстѣ, де небавомъ вже стане руска гимназія и рускій институтъ для дѣвчатъ.

Надѣятись можна, що виднѣйшй патріоты перемыскй возьмуть иниціятиву въ утвореню тыхъ двохъ важныхъ филій и тымъ причиняться до розбудженя духа руского, а самй сповнять обовязокъ патріотизму. Тôлько волѣ, а дѣло стане! — vouloir c' est pouvoir.

Зхр. сусѣдъ.

Изъ Щирця.

[Инспекторъ п. Керекярто — Доля учителѣвъ.]

Недавно тому инспекторъ львôвско-бобрецкого округа шкôльного, п. Керекярто, скликавъ бувъ учителѣвъ щирецкого „kółka“ педагогичного до Щирця на засѣданье. Тутъ почавъ запытувати кождого зъ окрема, чи хоче дальше образуватися въ званю педагогичнôмъ, а кождый очевидно ôдповѣвъ потакуючо. Зъ сихъ одвѣтôвъ вытягнувъ инспекторъ конклюзію, що кождый учитель мусить ѣздити на засѣданя „kółka“ кождого мѣсяця, а коли-бъ котрый важився опустити, то буде зъ нимъ зле. Учителѣ-жь зô своєи стороны домагалися енергично, щобы п. инспекторъ постарався о дієты для учителѣвъ за поѣздки на засѣданя „kółka“, єсли такъ упôрно настає на правильну фреквенцію тыхъ „кулокъ“, бо-жь годѣ хотѣти ôдъ бѣдныхъ учителѣвъ, щобы зъ своєи и такъ нужденнои платнѣ оплачували ще кошты такихъ що-мѣсячныхъ „путешествій“, а дотычнымъ громадамъ уже давно накучилось давати безплатно пôдводы. Таке домаганье мали право ставити учителѣ тымъ бôльше, що въ иншихъ округахъ шкôльныхъ нема такихъ примусовыхъ „кулокъ“, а прецѣнь школы якось поступають незгôрше нашихъ.

До характеристичнои долѣ учителѣвъ въ нашôмъ окрузѣ подаю такій фактъ: Въ Ланахъ пôдъ Щирцемъ одного учителя укусивъ скаженый песъ въ руку (дѣялось то на саме Богоявленіє). Учитель сейчасъ вымывъ рану и выпаливъ ляписомъ тай не залишивъ нѣякого средства осторожности, якй наказує гигієна въ такихъ небезпечныхъ случаяхъ. Но для переведеня радикального выгоєня удався до Львова, и тамъ сказали єму лѣкарѣ лишитись на кôлька днѣвъ на клиницѣ за-для точнѣйшого розгляду. Учитель очевидно перше всего удався до свого найблизшого настоятеля, т. є п. Керекярта зъ просьбою о ôдпустку, а сей каже єму, сейчасъ удатися до дому пильнувати школы, (хочь въ Ланахъ є 3-клясова школа, отже суть три учителѣ) и зъ ôдтамъ внести просьбу до шк. рады окружнои „należycie umotywowaną“, а може колись дôстане ôдпустку. Знаючи ôдтакъ, якъ нерадо п. Керекярто удѣляє ôдпустки въ случаяхъ хочь-бы якъ „należycie“ умотивованыхъ, учитель сей не удавався бôльше о помôчь до свого батька-инспектора, ино здався на волю Божу въ страшнôй непевности о своє житє.

Иншій зновъ учитель, находячись въ тяжкôй слабости, подавъ „należycie“ умотивовану просьбу о ôдпустку для поратованя здоровля, але яко ôдповѣдь отримавъ ôдъ п. Керекярта увôльненє ôдъ посады, котру до теперь займавъ, такъ що за свою дбалôсть о поратунокъ здоровля лишився безъ кусника хлѣба. Чи-жь треба бôльшои ироніи судьбы? Такй факты не потребують коментаря.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Єго Вел. цѣсарь вернувъ оногды зъ Пешту до Вѣдня и по всѣй имовѣрности выѣде за границю, здаєсь, що на похоронъ до Берлина, куды має поѣхати такожь и архикн. Рудольфъ. О подорожи цѣсаря подає „Budap. Corr.“ таку звѣстку: Є. Вел. цѣсарь має 15 або 16 марта выѣхати въ довшу подорожь за границю, але въ котрôмъ напрямѣ, доси ще не порѣшено.

Зъ Пешту доносять, що оногды ôдбулася тамъ нарада воєнна пôдъ проводомъ цѣсаря. Нарада та ôдбуваєся и дальше мимо выѣзду цѣсаря, а задачею єи єсть уложити буджетъ воєнный и означити средства, якй мають завестися въ Галичинѣ. Вѣсть ся зробила такъ въ Пештѣ якъ и Вѣдни дуже пригнетаюче враженье. У Вѣдни говорять, що правительство зажадає сего року въ спôльныхъ делегаціяхъ надзвычайного кредиту войскового въ сумѣ 150 мил. зр.

Смерть цѣсаря Вильгельма зробила у Вѣдни велике враженье. Декотрй газеты оголосили єго ще день передъ тымъ умершимъ, що въ мѣстѣ выкликало велику сензацію, а пос. Шенерера спонукало до нападу въ ночи на редакцію „Tagblatt-у“ Шепса. — Вчера бувъ цѣсарь особисто въ нѣмецкôй амбасадѣ и зложивъ тамъ своє сочувство. Опôсля являлись тамъ постепенно члены цѣсарскои родины, министры, дипломаты и т. д. По полудни явився у кн. Райса архикн. Рудольфъ и перебувъ у него пôвъ годины а ôдтакъ приходили послы. Рада мѣста и богато товариствъ выступили такожь зъ манифестаціями сочувства. Въ палатѣ послôвъ мавъ д-ръ Смолька довшу промову до зôбраныхъ послôвъ, въ котрôй повѣдомивъ палату о смерти нѣмецкого цѣсаря и заявивъ, що въ виду такъ сумнои вѣсти закрыває засѣданье. Послы выслухали стоячи бесѣды президента палаты.

——

О послѣдныхъ хвиляхъ цѣсаря Вильгельма надôйшли нинѣ слѣдуючй вѣсти: Цѣсарь бувъ майже ажь до послѣднои хвилѣ притомный. Въ четверъ ще выпивъ около 11 год. въ ночи склянку шампану зъ яйцемъ однымъ духомъ и чувствувався трохи скрѣпленымъ такъ, що хотѣвъ навѣть вставати. Лѣкарѣ не дозволили того, але все-жь таки скористали зъ сего полѣпшеня о стôлько, що казали перестелити постѣль першій разъ ôдъ часу занедужаня. Ôдтакъ почали силы опускати цѣсаря очевидно и вчера рано закôнчивъ ôнъ житье при повнôй притомности. Цѣсарева Августа була ажь до послѣднои хвилѣ при умираючôмъ. Заразъ по смерти цѣсаря повѣдомлено о тôмъ наслѣдника престола, котрый надôславъ на то кн. Бисмаркови таку ôдповѣдь: „Въ хвили найглубшого жалю по причинѣ смерти цѣсаря и короля, мого улюбленого пана и ôтця высказую Вамъ и министерству державы мою подяку за пожертвованье и вѣрнôсть оказану въ єго службѣ и числю на Вашу помôчь въ сповненю моєи тяжкои задачѣ.“

Въ парляментѣ выголосивъ кн. Бисмаркъ слѣдуючу бесѣду: „Спадає на мене сумный обовязокъ повѣдомити Васъ, панове, що нашого цѣсаря покликано до єго предкôвъ, въ наслѣдокъ чого пôсля конституціи цѣсаремъ Нѣмеччины а королемъ Прусъ стався Фридрихъ III. Пôсля телеграфичного повѣдомленя думаю, що ôнъ вже завтра выѣде зъ Санъ Ремо. Ôдъ высокого покôйника одержавъ я въ послѣдныхъ дняхъ яко доказъ великои єго трудолюбивости лежачій передо мною пôдписъ на призволенье закрыти нинѣ або завтра парляментъ. Я просивъ цѣсаря лишь о початковй буквы єго имени, але цѣсарь ôдповѣвъ на то, що ще въ силѣ пôдписати цѣле имя. Складаю отже передъ Вами той историчный документъ єго послѣдного пôдпису. Не годиться менѣ зъ сего мѣсця высказувати чувствъ, якй наповняють мою грудь въ виду смерти мого пана и першого цѣсаря Нѣмеччины, але мушу заявити, що два факты потѣшали покôйника въ єго великôй журбѣ а то одинъ фактъ, що недуга єго сына знайшла глубоке сочувство въ нѣмецкôмъ народѣ а другій фактъ, що покôйникъ при склонѣ свого житя мôгъ бачити дѣло сконсолидованя нѣмецкого народу. Тѣшила єго та однодушнôсть всѣхъ партій при ухвалѣ средствъ для убезпеченя державы. Думаю, що радо схочете почути, яке було послѣдне успособленье покôйника. Геройска вытревалôсть, высока идея народна а передовсѣмъ вѣрне сповнюванье обовязкôвъ въ службѣ ôтчины и любовь тои ôтчины воплотилися въ покôйнôмъ цѣсарю. Прикметы тй повиннй статися спадщиною всѣхъ тыхъ, що дѣлають спôльно въ интересѣ публичнôмъ въ часѣ вôйны и мира.“ По сѣй бесѣдѣ промовивъ ще президентъ палаты Ведель, котрый заявивъ, що цѣлый нѣмецкій нарôдъ стоить крѣпко при престолѣ и засѣданье закрыто. Кн. Бисмаркъ конферувавъ ôдтакъ довшій часъ зъ гр. Мольтке.

Тѣло покôйного цѣсаря спочиває теперь въ спальнôй комнатѣ на ложи, прикрыте бѣлою капою. Черты лиця суть спокôйнй и зовсѣмъ не змѣнилися. Завтра ôдбудеся засѣданье министерства цѣсарского двору, на котрôмъ ôдбудеся отворенье завѣщаня и буде установленый церемоніялъ похоронный. На похоронъ приѣдуть всѣ пануючй князѣ нѣмецкй, архикн. Рудольфъ, кн. Уельскій, вел. кн. Володимиръ и имовѣрно такожь король бельгійскій. Цѣсарь Фридрихъ III. надôславъ що-до краєвои жалобы слѣдуюче розпорядженье: „Дотычно дотеперѣшного звычаю въ жалобѣ не хочемо выдавати нѣякихъ постановъ. Лишаємо кождому до волѣ, въ якій спосôбъ хоче почтити память такого монарха и якъ довго буде уважати за ôдповѣдне залишити публичнй забавы.“

Яке враженье зробила смерть нѣмецкого цѣсаря въ другихъ краяхъ, нема ще доси точныхъ вѣстей. Въ Франціи приняла публика вѣсть сю зовсѣмъ рôзнодушно а навѣть не безъ певнои радости. Праса париска зазначує, що якъ довго жиє Бисмаркъ, то политика Нѣмеччины не змѣниться; декотрй газеты доказують, що миръ бувъ-бы ще бôльше загроженый, наколи-бъ правительство обнявъ кн. Вильгельмъ. Въ политичныхъ кругахъ выкликала смерть цѣсаря сочувство. Россійска праса высказуєсь прихильно о помершôмъ, але впрочѣмъ зъ всякою резервою. Италійскій парляментъ ухваливъ выслати депутацію до нового цѣсаря. Король Гумбертъ має стрѣтитись зъ цѣсаремъ Фридрихомъ III. въ Ґенуѣ, котрый доперва нинѣ выѣзджає зъ Санъ Ремо. Правительство болгарске выслало такожь кондоленційну телеграму на руки кн. Бисмарка.

——

До „Pol. Corr.“ доносять зъ Варшавы, що въ половинѣ марта ст. стиля має настати въ захôдныхъ губерніяхъ Россіи значне перемѣщенье войска, а въ звязи зъ тымъ стоить инспекційна подорожь кієвского ген.-губернатора, Дрентелена, до Дубна и єго окрестности. Въ Дубнѣ ставляться зъ великимъ поспѣхомъ и при помочи войска великй магазины и касарнѣ, а робота поспѣшає такъ скоро, що приватнй и державнй цегольнѣ не суть въ силѣ доставити потрѣбного матеріялу. Въ Бердичевѣ замовлено вже кватиры для войска. Въ Дружкополи, мѣсточку положенôмъ лишь на кôлька миль ôдъ австрійскои границѣ, має бути умѣщена залога. Въ послѣдныхъ дняхъ выслано для збôльшенои залоги пограничнои значнй запасы амуниціи.

——

Въ Румуніи треває дальше криза кабинетова, бо комбинація Ґика-Ферекидесъ розбилася. Парляментъ выбравъ президентомъ ген. Лека, котрый — якъ кажуть — має пôднятися зложити новый кабинетъ.

НОВИНКИ

— **Ôдъ одного нашого молодого маляря, академика вѣденьского** одержуємо отсю звѣстку: „Мило менѣ подѣлитися зъ редакцією „Дѣла“ вѣсткою, котра и для загалу не буде безъ интересу. Передъ кôлькома днями бувъ я въ Свистѣльникахъ у о. Боднаря, котрый менѣ вже давнѣйше згадувавъ, що у него єсть старый давный иконостасъ. Приѣхавъ я и побачивъ стару церковцю, якъ надпись найдокладнѣйша свѣдчить зъ р. 1699, а увôйшовши до середины, увидѣвъ я иконостасъ, котрый що-до будовы робить вражѣнье дуже импонуюче, якъ що-до смаку такъ и що-до выкôнченя. Зъ образôвъ особливо годиться згадати про три намѣстнй образы, бо четвертый уже перемалювавъ ярмарковый малярь, и про архієрея, а такожь про образы на діяконьскихъ дверехъ. Одинъ зъ намѣстныхъ образôвъ, котрый представляє двѣ сцены: Воскресеніє Христове и Ісуса Христа въ адѣ, дуже гарный зъ огляду артистичного, має дрôбну а досыть выразну напись: 1704 апріля 10 (҂аѱд апріля і). Дѣйстно, се памятникъ величавый нашого руского малярства, и годиться єго охоронити ôдъ знищеня, бо се голосне свѣдоцтво зъ нашои минувшины. На разѣ здержуюся зъ ширшимъ описомъ, бо несприяюча пора не дала розглянути єго докладно, а при найблизшôй нагодѣ подамъ де-що бôльше о церкви и иконостасѣ. — *Юл. П—ичъ.*

— **Зô Стрыя** пишуть намъ: Въ безвыходнôмъ майже положеню, въ яке попало Касино наше черезъ пожаръ мѣста, помôчну руку подавъ товариству Вп. п. Василь Лукичь, принявшись безинтересовно за выдавництво Альманаха на дохôдъ Касина. Выдѣлъ приймивъ радо єго предложенье, сподѣваючись, що Вп. Родимцѣ численною пересылкою предплаты позволять не ино покрыти значнй кошты друку, но и придбати якій фондъ на упорядкованье сумного стану маєткового. По кôлькохъ мѣсяцяхъ побачила свѣтъ Божій „Ватра“. Зъ-пôдъ умѣлои руку впорядчика — котрому при сѣй нагодѣ заявляємо прилюдно щиру подяку — выйшла она прибрана красными цвѣтами зъ левады нашои словесности. Критика одноголосно зачислила „Ватру“ до найлучшихъ альманахôвъ, якй доси у насъ появилися и повитала єи сердечно. Та не такъ ôднѣсся до неи загалъ Русинôвъ. Мимо низкои цѣны розôйшлося доси розмѣрно мале число примѣрникôвъ, такъ що товариство черезъ се загналось у новый довгъ, котрый зъупиняє природный розвôй Касина. Обставина ся спонукує Выдѣлъ ôдкликатися ще разъ до всѣхъ добромыслячихъ Родимцѣвъ зъ покôрною просьбою, щобы зволили поспѣшити зъ закупномъ книжки пересылаючи квоту 1 зр. 20 кр. просто на руки Касина въ Стрыю. — При сѣй нагодѣ заявляє выдавництво сердечну подяку всѣмъ тымъ Добродѣямъ, котрй на просьбу нашу зволили занятися ширеньемъ „Ватры“ въ кружкахъ знакомыхъ. — Ôдъ Выдѣлу Рус. Касина въ Стрыю.

— **Честь, кому честь!** До школы въ Бережници прибувъ на Новый Рôкъ 1888. баронъ Іосифъ Бруницкій и попросивъ мѣсцевого священика и учителя, щобы выбрали зъ-мѣжь ученикôвъ четверо найбѣднѣйшихъ а пильныхъ. Коли се сталося, промовивъ п. Бруницкій до нихъ по руски и роздавъ имъ 25 зр., упоминаючи, щобы добре вчилися а за дарованй грошѣ посправляли собѣ одежину при сегорôчнôй зимѣ. Звернувся потôмъ и до другихъ дѣтей та обѣцявъ, що и про нихъ не забуде, коли добре будуть учитися. Середъ радôстнои подяки и спѣву „многая лѣта“ опустивъ той добродѣй школу, а громада и рада шкôльна мѣсцева въ Бережници складає єму на сѣмъ мѣсци прилюдну подяку за память о школѣ и церквѣ.

— **Зелѣзниця Кароля Людвика** повѣдомляє, що перешкоды въ руху поѣздôвъ за-для заметей снѣговыхъ по части вже усуненй, такъ що на шляху Львôвъ-Кракôвъ и Львôвъ-Красне-Броды почали вже зъ днемъ 9 с. м. поѣзды ходити правильно— Про шляхъ Красне-Пôдволочиска и Ярославъ-Сокаль не було ще згадки.

— **До зъєзуиченого монастиря Василіянъ въ Добромили** — якъ довѣдуємося зъ найпевнѣйшого жерела, вступивъ уже передъ двома мѣсяцями на новиціятъ и принявъ греко-кат. обрядъ 28-лѣтный гр Шептицкій, тôлько-що повернувши зъ Риму де зложивъ докторатъ зъ правъ.

— **Недавно запытувавъ въ „Дѣлѣ“ п. М. Шеремета зъ пôдъ Наваріи**, що робити, якъ обшаръ двôрскій въ Гуменци, мимо зъобовязаня, не хоче платити датку до школы въ Мôсткахъ? Ôдповѣдь на то: Якъ обшаръ двôрскій зъобовязався платити датокъ рôчный до школы въ Мôсткахъ а не платить єго и якъ ц. к. окружна рада шкôльна мимо кôльканацятиразового зазыву мѣсцевои рады шкôльнои того датку дотеперь не стягнула, то не остаєсь громадѣ въ Мôсткахъ нѣчо иншого зробити, якъ внести жалобу до ц. к. намѣстництва, а взглядно до ц. к. краєвои рады шкôльнои, и просити, щобы стягнули згаданый датокъ шкôльный ôдъ обшару двôрского въ Гуменци.

— **Въ справѣ выхрещеного въ Тростянци жида Саламона Мильберга** одержуємо отсю допись: „Заявляю прилюдно, що „еврей Шмуль“ recte Salamon Mühlberg не „для спекуляціи“ (якъ пише дописователь зъ Болехôвского въ 35 ч. „Дѣла“) а зъ власного правдивого пересвѣдченя св вѣру Х-ву приймивъ. Ôнъ не для „ґешефтôвъ“ на „вандры“ пустився, а зъ крайнои нужды, щобъ у людей доброи волѣ помочи глядати, отже не для зыску, а за-для хлѣба насущного. И у „braci mojżeszowego wyznania“ лучшого ôнъ интересу не задумавъ зробити, бо ôнъ яко ревный христіянинъ на дармо бы якоись помочи у жидôвъ глядѣвъ. Уроилося отже тому, хто писавъ, що „Рудольфъ“ перехôдъ на юдаизмъ урядово мавъ зголосити. Я бувъ лично въ староствѣ въ Долинѣ д. 1 л. марта и переконався, що и то єсть „aus der Luft gegriffen“. Тожь хто тую клевету такъ „огôрчаючу“ въ свѣтъ пустивъ, най заразъ єи публично ôдкличе. Жадаю сатисфакціи и пишусь длятого повнымъ именемъ. — *Іоанъ Целевичь*, гр.-кат. парохъ.

— **Проєктована пята гимназія у Львовѣ** не буде основана. Просьбѣ громады Львова министеръ Гавчь прямо ôдмовивъ, не подавши нѣякихъ мотивôвъ. Гимназія та, очевидно польска, мала мати зразу лише 4 низшй клясы.

— **Зъ Гусятиньского пишуть**, що тамъ зô страху передъ вôйною люде выпродують за безцѣнъ худобу. Рѣчь певна, що въ тôмъ буде рука якихсь жидкôвъ, котрй розширяють неправдивй вѣсти о вôйнѣ, щобы при тôмъ поживитися людскою працею.

— **Оподаткованье домового промыслу.** Краєва дирекція скарбу выдала въ послѣдныхъ часахъ розпорядженье въ справѣ оподаткованя домового промыслу. Господарѣ, що сидять на грунтѣ и властиво занимаються рôльництвомъ, але по при тôмъ такожь часомъ роблять яке ремесло въ хатѣ безъ помочи челяди и терминаторôвъ, такй суть вôльнй ôдъ податку заробкового, хоть-бы навѣть продавали свою роботу на торгахъ и ярмаркахъ. Але тй, що не сидять на грунтѣ. а самымъ лише ремесломъ жиють або якимъ промысломъ, тй мусять платити заробковый податокъ.

— **Огонь.** Дня 7 н. ст. марта займився въ селѣ Чижкахъ коло Винникъ пôдъ Львовомъ фôльварокъ оо. Доминиканôвъ. Згорѣли стайнѣ и шопы; конѣ и худобу выведено. Пôдозрѣвають, що огонь пôдложило кôлькохъ паробкôвъ, що були давнѣйше въ службѣ на фôльварку.

— **Зъ исторіи фискализму.** Въ лѣтѣ минувшого року почавъ не знати зъ чого горѣти мôстъ зелѣзницѣ на шляху зъ Хирова до Устрикъ. Побачили се три робôтники, що вертали зъ роботы, и чимъ скорше почали носити въ шапкахъ и капелюхахъ воду и огонь вгасили. Хтось порадивъ имъ теперь подати просьбу о нагороду, бо не лише знищили при гашеню одежу, але одинъ зъ нихъ, Іосифъ Сикочиньскій, зъ небезпечностею утраты житя вылѣзъ на палѣ пôдъ мостомъ, бôльше якъ 6 метрôвъ высоты, и въ той спосôбъ гасивъ огонь. Ихъ помôчь спасла для скарбу державного якихъ 20.000 зр. И що-жь? Просьбу ихъ о нагороду ôдкинули, а ще й казали имъ заплатити кару грошеву за неостемплеване поданье. Бѣдолахи гадали, що бодай тую кару подарують имъ, але скарбъ показався неумолимымъ и въ дорозѣ екзекуціи стягнувъ зъ нихъ таки 1 зр. 70 кр. кары! То красно!

— **Паровый трамвай.** Товариство зелѣзницѣ Львôвъ-Белзець задумало устроити на улици Янôвскôй ôдъ стаціи Львôвъ-Клепарôвъ до костела св. Анны трамвай паровый. Коло костела св. Анны стане стація и тамъ будуть лучитися трамваѣ паровый зъ кôннымъ. Розкладъ ѣзды на трамваю паровôмъ буде приложеный до розкладу ѣзды на шляху зелѣзницѣ Белзкои.

— **Костелъ оо. Доминиканôвъ** обôкравъ хтось минувшои ночи. Злодѣй давъ замкнутися въ костелѣ и забравъ зъ престола Матери Божои т. зв. vota, а именно два срѣбнй серця, шнурокъ коралѣвъ и посрѣблюваный хрестикъ. Хотѣвъ розбити и скарбонки зъ грôшми, але въ тôмъ перебили єму священики, що почувши стукôтъ въ костелѣ, увôйшли до него. На жаль не могли вже злодѣя схопити.

— **Вôйтъ спôльникомъ злодѣѣвъ.** Ще въ роцѣ 1884 обôкрали злодѣѣ у Львовѣ купця Маркуса Шпрехера. Злодѣѣвъ ôднайшли и засудили, але скраденй товары пропали въ безвѣсти. Ажь отъ сего року одинъ зъ покараныхъ злодѣѣвъ, ôдсидѣвши кару, донѣсъ судови, що цѣла крадѣжь єсть у вôйта зъ Зимнои-вôдки (пов. львôвского) Андрѣя Зѣнкевича. Злодѣй выявивъ свого спôльника, бо той не хотѣвъ выплатити єму припадаючого удѣлу. Зѣнкевичь приѣхавъ пôдъ той часъ, коли обôкрали Шпрехера, до Львова и скрадене добро забравъ на село. Трибуналъ засудивъ Зѣнкевича за спôвъ-участь въ крадежи на 6 мѣсяцѣвъ тяжкои вязницѣ.

— **У Вѣдни** выбухъ дня 7 н. ст. марта огонь въ однôмъ домѣ при Марієнґассе близь костела св. Стефана въ наслѣдокъ выбуху газу. Въ однôй хвили розширився пожаръ по цѣлôмъ домѣ, схо-

ды занялись, а всѣ мешканцѣ 4-поверховои каменицѣ не могли въ иншій способъ выдостатись, якъ хиба черезъ окна. Сторожа огнева ратувала замкненыхъ людей при помочи драбинъ, приставляныхъ до оконъ и розпростираючи коцы, на котрѣ скакали. Богато особъ при томъ попарилось и покалѣчилось.

— **Вечерокъ въ XXVII. роковины Тараса Шевченка** въ сали „Народного Дому“ одбудеся во второкъ о год. 7 вечеромъ. Вступъ на вечерокъ платный. Фотель 60 кр., крѣсло 40 кр., а вступъ на салю 20 кр. — Билеты можна купувати въ „Рускій Бесѣдѣ“ (ул. Орменьска ч. 27).

— **Незвычайну справу** розсуджувавъ сими днями краковскій судъ мѣско-делегованый. Одна родина обжалувала лѣкаря краковского, д-ра Вильгельма Кронґольда о карыгодне занедбанье повинностей лѣкарскихъ. Судія засудивъ несовѣстного лѣкаря на три днѣ арешту або 15 зр. кары.

— **Ловы на дичину въ Калущинѣ.** Кн. Адамъ Сапѣга вынаймивъ въ липни 1887 р. право лововъ въ лѣсахъ камеральныхъ въ селахъ Небыловѣ и Краснѣмъ, а такожь лѣсы громадскій въ межу зъ камеральными. Цѣлый обсягъ вынаймленыхъ лѣсовъ обнимае 50000 моргувъ. Кн. Сапѣга для лововъ зложивъ товариство мысливске изъ шляхты. До теперь одбулися въ тыхъ лѣсахъ ловы двѣчи, одній въ жовтни минувшого року, а другій въ лютомъ сего року. На тыхъ другихъ ловахъ убито 21 диковъ, зъ того 6 самцѣвъ и 15 самиць.

— **Зъ статистики войсковои.** Найновѣйше рочне справозданье министерства войны за рокъ 1886 показуе, що число здобныхъ до службы войсковои збольшаеся въ Галичинѣ що року, хотяй той приростъ досыть малый. Въ р. 1886 на 1000 покликаныхъ до бранки, признано 177 здобными, 42 увольнено на якійсь часъ, а 737 вымазано цѣлкомъ зо списовъ за-для уломностей (44 на 1000 не ставилося). Въ порównаню зъ роками 1884 и 1885, де число вымазаныхъ зъ листъ було 780 и 802, показуються высше поданій числа лѣпшими.

— **Зъ статистики Россіи.** Пóсля справозданя центрального комитету статистичного при министерствѣ справъ внутрѣшныхъ держава россійска въ р. 1885 мала мешканцѣвъ:

въ 50 губерніяхъ европейскихъ	81,725.185
„ Царствѣ польскомъ	7,960.304
„ Вел. княз. финляндскомъ	2,176.421
„ краю Кавкаскомъ	7,284.547
„ Сибири	4,313.680
„ краяхъ середнои Азіи	5,327.098
разомъ	108,787.235

Мѣстъ и мѣсточокъ въ державѣ (кромѣ Финляндіи) есть 1274 зъ 13,760.000 мешканцями, а мѣсцевостей, замешканыхъ у всѣхъ повѣтахъ Россіи есть 523.901 зъ 77,595.270 мешканцями. Мѣстъ зъ мешканцями по-надъ 200.000 душь есть 4 (Петербургъ, Москва, Варшава и Одеса), 9 мѣстъ мае одъ 100—200 тысячь. Фабрикъ и заведень промысловыхъ було 1885 р. въ цѣлой Россіи европ. 83.182, а вытворили на 1.307 милионовъ руб. — Школъ було того року въ цѣлой державѣ (Европѣ и Азіи) 41.492 а училося въ нихъ 2,489.934 душь: 1,850,964 мужчинъ и 638.970 женщинъ Замѣтити тутъ треба, що въ краю рольничомъ, якимъ есть Россія, на цѣломъ просторѣ 50 губерній европейскихъ, на 31.000 кв. верстъ,—школъ рольничихъ и лѣсовыхъ було разомъ только 16 зъ 2.156 учениками.

— **Газеты въ Японіи.** Японія намагаеся дорóвнувати во всѣмъ цивилизаціи европейскій. До недавна не знали въ Японіи газетъ, а перша щоденна часопись почала выходити въ Японіи що ино въ р. 1872. Газеты не могли розвиватись за-для строгои цензуры правительственнои. Коли въ маю 1884 р. оголошено свободу прасы, почали газеты множитись, и то зовсѣмъ на подобу европейскихъ. Найзнатнѣйшою газетою мовь-бы повъурядовою есть „Nihi Nihi-Szimbun“ (Щоденній Новины). Побираe она правительственну подпомогу и маe збивати всѣ закиды, чиненій правительству; маe она до 4.000 предплатниковъ. До недавна выходила часопись „Jiji Szimpo“, що проповѣдувала еманципацію женщинъ, та правительство зборонило выдавати еи дальше. Найважнѣйшою газетою есть „Jubin Hocht Szimbun“, котра подпираe союзъ японьско-хиньскій противъ Россіи. Газетами, подаючими сензаційній новинки и справозданя зъ скандаличныхъ процесовъ, суть „Jomiuri Szimbun“ (Мѣскій Новинкарь) и „Kaisrin Szimbun“ (Газета Реформъ); мають они по 20.000 предплатникóвъ. Найбольше предплатникóвъ, бо 30.000, маe „Asaszi Szimbun“ (Газета Зорѣ). Богато есть въ Японіи такожь газетъ скандаличныхъ и револьверовыхъ. Способъ писаня въ тыхъ газетахъ переступае всякій границѣ европейскои чемности. Взагалѣ выдае Японія рочно $9^1/_2$ милионовъ чиселъ газетъ.

— **Дробній вѣсти.** Гр. Здиславъ Тишкевичь посолъ до рады державнои, пробуваючій у Вѣдни, одержавъ дн. 7. н. ст. марта листъ грошевый зо Львова, деклярованый на 5.000 зр. Отворивши листъ, вычитавъ графъ въ листѣ, що надавець посылае властиво 10.000 зр., але для зменшеня оплаты почтовои задеклярувавъ лишь 5.000 зр. По перечисленю банкнотовъ выявилося, що грошей въ листѣ есть лише 4.000 зр. а печатки листу були нарушенй. Вага листу, вызначена почтою у Львовѣ, була та сама и у Вѣдни. Доходженье въ сій справѣ ведеся. — Въ Яслѣ померъ Францъ Новотный, професоръ тамошнои гимназіи. — Въ Герцеговинѣ почули дня 8 л. марта трясенье землѣ зъ подземными громами. — Въ краевой школѣ лѣсничій у Львовѣ будуть одбуватися испыты одъ 10 до 23 марта. — Цѣсарь затвердивъ на дальшій три лѣта выборъ д-ра Іос. Маєра на президента академіи наукъ въ Краковѣ.

Надóслане.

Медицейска Венусъ.

Кождому посѣщаючому музей або иншу выставу штукъ, маючу статуы, вѣдомо, що формы жѣночихъ фигуръ, котрій представляють идеальній змысловій постати, подъ кождымъ взглядомъ суть нормальній, а такій фигуры, якій мы завдячуемо горсетамъ, не мають нѣчого спольного зъ бедрами медицейскои Венусъ. Такій горсетовій фугуры не лише, що не суть красными, але подкопують и здоровлье, руйнують важній органы: нирки и печѣнку, черезъ що затканье и тяжкій столець суть загальнымъ недугомъ у жѣночого пола. Сій недуги мають часто свою причину въ безустаннѣмъ сидженю и тогдѣ то именно треба поручити Варнера Safe Cure и Safe пигулки. „Зъ великою радостею доношу Вамъ“ пише панѣ Марія Гінтель зъ Вундзидлю въ Баваріи, „що оба средства, выживши Вашь лѣкъ и пигулки, знаменито подѣйствували. Одъ трехъ тыжднѣвъ подняласъ я на ноги и заходжуюся коло газдовства.“ — Продажь и розсылка лише черезъ антики. Цѣна 2 зр. 80 кр. Складъ: Жигм. Рукеръ, Іоанъ Вевіорскій, д-ръ Кароль Миколяшь у Львовѣ. Головный складъ: Einhorn Apotheke (Max. Fanta's въ Празѣ.

Вѣсти зъ Aeп. Львовскои.

Въ пропозицію на Ольховець, дек. бобрецкого, принятый лише самъ одинъ о. І. Билинкевичь зъ Дмитровичь.

Презенту на Любѣнцѣ, дек. стрыйского надавъ Преосв. митрополитъ о. Евгенію Гузару, сотрудникови зъ Завалова.

Митроп. Консисторія вставилася до ц к. намѣстництва о згоду на кан. институцію для о. Евг. Гузара запрезентованого на Любѣнцѣ.

До кан. институціи завóзванй оо.: І. Козакъ на Подгорки, дек. калуского, и І. Павлусевичь на Протесы, дек. журавеньского.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Юл. Мошиньскій, канцелистъ въ Збаражи, именованый ведучимъ книги грунтовій при ц. к. судѣ окружномъ въ Бережанахъ.

— **Конкурсы.** Въ Улашковцяхъ опорожнене мѣсце почтмайстра; подаватися можна до 3 л. цвѣтня. — На мѣсце канцелиста въ Горлицяхъ могуть подаватись выслужений подофицеры до 10 цвѣтня до президіи окружн. суду въ Новомъ-Санчи.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **Въ мѣсяцю сѣчню и лютомъ с. р. зложили** для товариства „Школьна Помочь“ у Львовѣ. П. Т.: о. Нероновичь зъ Райтаровичь 1 зр., о. Боднаръ зъ Свистѣльникъ 1 зр., о. Амвр. Поляньскій зо Львова 1 зр., о. Іосифъ Пелехъ деканъ куликовскій складку на соборчику (котру зложили: о. дек. Брылиньскій 1 зр., о. Поляньскій 1 зр., о Матковскій 1·50, о. Дигдалевичь 50 кр., о. Децикевичь 50 кр., о. Телесницкій 50 кр., о. Метелля 50 кр., о. Кашубиньскій 50 кр., о. Войновскій 50 кр., о. Радецкій 60 кр., о. Залитачь 40 кр., о. І. Пелехъ 1 зр.); о. Лозиньскій зъ Яворова 50 кр., о. Кисѣлевскій зъ Незвищь 50 кр., о. Небыловець зъ Перегоньска 1 зр.; п К. Геникъ зъ Лючѣ 50 кр., п. Мих. Тузъ зъ Магеры 50 кр., п. О. Мончаловскій зо Львова 50 кр., п. А. Кметикъ зъ Соснова 50 кр., о. А. Осмѣловскій зъ Кристинополя 2 зр., д-ръ К. Чайковскій зъ Герберсдорфъ (складку) 4·65 зр., о. Галька зъ Дубковець 1 зр., о. Тарнавскій зъ Ясины 50 кр., П. А. Кульчицкій зъ Вѣдня 1 зр, о. Куневичь зъ Тульна 4 зр., п. Фед. Кметикъ зъ Волощѣ 2 зр., о. Максимовичь зъ Кучурмаре 50 кр., о. Мышковскій зъ Перегримки 50 кр., о. І. Пастернакъ зъ Тылявы 10 зр, о. Красицкій (одъ громады Дернова и Таданя) 2 зр. (Въ року 1887 присланыхъ 2 зр. о. Красицкимъ черезъ редакцію „Слова“ не отримано); о. Іосифъ Лужницкій зъ Жукова 2 зр., о. Царевичь зъ Кобыловолокъ одъ Братства церк. 1 зр., одъ себе 1 зр., о. Бурачиньскій зъ Олѣевы 50 кр., о. Долиньскій зъ Березова 50 кр., о. Курбасъ, префектъ семинаріи дух. для школы им. Шашкевича 80 кр., о. Якóвъ Шанковскій съ Копычинець 4 зр., о. Г. Поляньскій зъ Туриньска 50 кр., п. Ловицкій 55 кр; дохóдъ зъ вечерницъ Маркіяна Шашкевича 23 зр. 20 кр. — Всѣмъ Дателямъ складае выдѣлъ сердечну подяку и поручаeся ласкавой памяти Вп. Родимцѣвъ. — *Выдѣлъ.*

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 10 марта. Одрочена вчера на вѣсть о смерти цѣсаря Вильгельма рада державна збереся знову во второкъ.

Берлинъ 10 марта. Цѣсарь умиравъ зовсѣмъ притомный. Въ послѣдныхъ годинахъ мавъ онъ сказати: „Пóсля мого пересвѣдченя войны зъ Россіею не буде; до царя треба односити якъ найсердечнѣйше.“

Берлинъ 10. марта. Войско зложило вчера присягу новому цѣсареви. Всѣ театры, школы и биржа позамыканй. Парлямент и соймъ пруссій зберуться на засѣданя не скорше ажь по похоронѣ цѣсаря, котрый одбудеся имовѣрно за осемъ днѣвъ.

Берлинъ 10 марта. Кн. Бисмаркъ выголосивъ въ парляментѣ зъ плачемъ вѣсть о смерти цѣсаря а вѣсть та зробила на всѣхъ такъ глубоке враженье, що многій зъ министровъ и послóвъ розплакались. Въ цѣломъ мѣстѣ панує великій сумъ и жаль.

Санъ Ремо 10 марта. Новый цѣсарь нѣмецкій одержавъ вѣсть о смерти цѣсаря подчасъ проходу и розплакався. Нинѣ выѣхавъ онъ зъ родиною просто до Берлина и стане тамъ завтра въ вечеръ. Цѣсарь Фридрихъ Ш. застерѣгъ собѣ зарядженье похорону.

Лóндонъ 10 марта. Лордъ Смайсъ мавъ въ палатѣ похвальну бесѣду о помершомъ цѣсари и славословивъ его яко союзника Англіи. Торжества дворскій одложено. Кн. Уельскій выѣзджае до Берлина.

Петербургъ 10 марта. Въ наслѣдокъ вѣсти о смерти нѣмецкого цѣсаря одкликано вчера торжество уродинъ царя. Всѣ театры позамыканй.

Римъ 10. марта. Король Гумбертъ выѣзджае нинѣ на стрѣчу новому цѣсареви Фридрихови Ш. до Генуы. Въ мѣстѣ повивають жалобній хоругви. — Померъ тутъ кардиналъ Чацкій.

Цѣна збóжа и другихъ продуктóвъ.

7. л. марта 1888.

Львóвъ: Пшениця 6·— до 6·75, жито 4·35 до 4·70, ячмѣнь 3·80 до 6·—, овесъ 4·30 до 4·70, горохъ 5·— до 9·50 вика 4·50 до 5·—, рѣпакъ 9·50 до 10·—, лнянка — до —, конюшина червона 25·— до 40·—, конюшина бѣла 40·— до 48·—, конюшина шведска — до —, хмѣль одъ 15 до 55.— зр. за 56 кильо въ мѣсци, оковита за 10.000 литровъ —·— до —·— зр.

Тернопóль: Пшениця 6 — до 6·55, жито 4·05 до 4·55, ячмѣнь 4·— до 5 —, овесъ 4·10 до 4·50 горохъ 4·— до 9.—, вика 3·85 до 4·50, рѣпакъ 9·— до 10.—, лнянка — до —, конюшина черво, на 22·— до 37·—, конюшина бѣла 14·— до 36·— конюшина шведска — до —.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вп. — о — ій. Вашу одповѣдь „шнурочкови“ помѣстимо въ однóмъ зъ чиселъ найблизшого тыжня.

Одозва.

Якъ всѣмъ Вп. Родимцямъ вѣдомо, товариство „Школьна Помочь“ у Львовѣ запомагае найубожшу молодѣжь школьну, вчащаючу до школъ народныхъ. Наше товариство справляе имъ найпотрѣбнѣйшу зверхну одѣжь, якъ бунды, плащики и чоботы. Однакожь въ дуже многихъ случаяхъ потребуе та молодѣжь такожь иншои ще одежи, а товариству нашому вже не стае на то все грошей, такъ що лише въ выимковыхъ случаяхъ залагоджуе тій потребы. Тому удаeся выдѣлъ зъ уклоннымъ прошеньемъ до Вп. П. Т. Родимцѣвъ, щобы зволили присылати товариству переходженй, а дома до ужитку вже непридатній рѣчи дѣточій, якъ сорочки, сурдутики, сукеночки, чобóтки и черевики. Дѣти будуть тымъ дуже тѣшитись и вразъ зъ своими родичами будуть сердечно дякувати мовь-бы за найцѣнѣйшій дары.

Выдѣлъ товариства „Школьна Помочь“ у Львовѣ.

Амвросій Поляньскій, предсѣдатель.

НАДОСЛАНЕ.

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поручае 2356 97—?

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катарь, кашель и хрипку. Цѣна одной пачки 25 кр. На провинцію зъ опакованьемъ 30 кр.

Д-ръ мед. Теодоръ Ендель

по студіяхъ на клиникахъ проф. Розенталя у Вѣдни и проф. Шаркота (Salpêtrier) въ Парижи ординуе въ хоробахъ нервовыхъ и жѣночихъ щоденно одъ 2—4

улиця Валова число 31.

Гистерію лѣчить гипнотизмомъ методою проф. Шаркота и П. Рихтера. 2119 31—0

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

купуе и продае

всякій вартостній паперы и монеты

по курсѣ дневномъ.

Порученя зъ провинціи выповняе одворотною почтою безъ провизіи. 2221 93—0

А. РОЗМАНИТЪ

КРАКОВЪ

ФАБРИКА ПАРОВА

Цикоріи, Сурогатовъ кавы и Кавы фигóвои

Выробляе зъ сырого продукту власнои плянтаціи всякій роды цикоріи и штучнои кавы, котрій одзначаються богатствомъ частей пожывныхъ а такожь знаменитымъ смакомъ и запахомъ. 2286 17—0

Фабрика поручае передовсѣмъ:

Сурогатъ кавы аъ коробкахъ (шуфлядкахъ).
Сурогатъ кавы въ склянкахъ
Шротову каву французку Розманита.
Цикорію краковску горку.
Каву фигову.
Цикоряну каву перлову. (Новость!!)
Каву краковску добóрну въ скриночкахъ.

Набути можна у всѣхъ важнѣйшихъ склепахъ.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

подъ знаменемъ

„СИРІЮСЪ“

у Львовѣ, Хоружина ч. 22

поручае добру и выдатну каву спроваджену безпосередно одъ продуцентовъ зъ Америки полудневои.

Коштуе у Львовѣ:

1 кильо 1·90 зр.

на провинціи:

$4^3/_4$ кильо 9·60 зр. франко.

Одбирателямъ надъ 50 к. опустъ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родовъ кавы, котрій оголошують иншій подъ назвою мого знамени. Спроваджую каву просто одъ продуцентовъ, що можу доказати, и продаю ей найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбурзѣ и Тріестѣ можна достати каву вже лишь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродае гуртовникови на мѣсци, той знову гуртовникови въ Европѣ, одъ тыхъ купуе комисіонеръ, а одъ него ажь купець и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожуючого. Впрочемъ може кождый самъ переконатися, чи достане де инде по той цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якостя и смаку. 2227 1·7—

Въ товариствѣ

„АКАДЕМИЧНЕ БРАТСТВО“

у Львовѣ ул. Кальча ч. 1.

можна набути отсій книжки:

И. Онишкевича „Руска Бібліотека“ Томъ І., писаня И. Котляревского, В. Гоголя и П. Артимовского-Гулака 2·50 кр.
И. Онишкевича „Руска Бібліотека Томъ ІІ. писаня Г. Квѣтки (Основяненка) 2·50 „
И. Онишкевича „Руска Бібліотека Томъ ІІІ. писаня М. Шашкевича, И. Вагилевича и Я. Головацкого 2·50 „
Творы Володимира Навроцкого Томъ І. . . . . . 1·20 „
Житє о значене Маркіяна Шашкевича р въ, додатку матеріалы и замѣтки до генезы руско-народного одродженя въ Галичинѣ, написавъ Володимиръ Коцовскій . . —·25 „
Наукова Бібліотека, книжка І Нарисъ Исторіи философіи, посля Фріца Шульце переклавъ Иванъ Франко . —·30 „
Переводи і наслѣдованя Осипа Шухевича . . . . —·30 „
Фавст, трагедія Йогана Вольфганга Ґете, часть І., переклав и пояснив Іван Франко . . . 1·50 „
Порвалась нитка, комедія на чотыри справы, написавъ Олександеръ Я. Конискій . —·30 „

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночій) пл. Галицкій 14.
Дръ Е Лебедовичь (нед. внутрѣшній и очній) ул. Корниктóвъ (Нар. Дóмъ).
Д-ръ І Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Аптики: 2292

З. Рукеръ ул. Краковска.

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краевый ул. Костюшки (будынокъ соймовый).
Банкъ гипотечный пляцъ Галицкій.
А Шеленберґъ (конт. вымѣны) ул Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лилієнъ (конт. вымѣны) ул Гетьманьска 6.

Готелѣ и Реставраціи:

Готель французскій и рест. швехатска пл. Маріяцкій.
Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Краковска 9.

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устьяновичь, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4.

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичь (литографія и друкарня) ул. Валова 33.

Магазины и Склепы:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дóмъ Народный).
Братя Лямґнеръ (найтаншій магазинъ галантерійный, ул Галицка 16
А. Гальскій (товары зелѣзнй) пляцъ Маріяцкій 9
Стахевичь и Абрысовскій (матерія на сукнѣ) Рынокъ 32.
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матерія и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н. Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20.
Вольфъ Чопп (фабрика масы до помостóвъ и фарбъ) ул. Жовкóвка 1.

Заведеня рукодѣльничій:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Подвалье (Дóмъ Ставропигіи)

М. ШАЛИТЪ

годинникарь

у Львовѣ при ул. Сикстускій число 17

преміованый почетнымъ дипломомъ на выставѣ въ роцѣ 1879

за власноручный вырóбъ годинника

поручае свою въ роцѣ 1875 основану

Робóтню и складъ зигарóвъ и зигаркóвъ

зъ найлучшихъ фабрикъ женевскихъ, по наймѣрнѣйшихъ цѣнахъ.

Всякій репараціи выповняються совѣстно зъ цѣлорóчною гарантіею. — Замовленя зъ провинціи сповняе якъ найскорше 2290 6—8

Тысячѣ людей слабують на РЕШЕТИНЦЯ!

Не многій знають правдиву причину ихъ ненастанного нездоровля.

Подъ гарантією усуваeсь **кождого решетинця,**

зъ головкою,

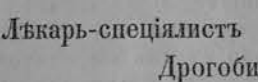

якъ такожь и всѣ иншій хробаки у дѣтей и дорослыхъ въ протягу новъ годины безъ болю и небезпечности, безъ попередного голодованя и перервы въ звыклóмъ занятю, посредствомъ средства легко заживаючого-ся, котре и на пробу зажите цѣлкомъ не шкодить.

Многихъ недужихъ на решетинця лѣчать яко недужихъ на бракъ крови и на жолудокъ.

Ознаки сего недуга суть: Въ одходахъ занважати можна кусники подобній до лазанокъ або сѣменъ гарбузовыхъ та иншій хробаки, блѣде лице, матовый взоръ, синій обводки довкола очей, зсхудненье, замуленье, обложеный языкъ, слабе травленье, бракъ апетиту на перемѣну зъ великимъ голодомъ, млоснье, а навѣть безпритомность при порожномъ жолудку або по деякихъ стравахъ, подходженье якогось клубка ажь подъ шию, сильный наплывъ слины въ губѣ, квасъ въ жолудку, згага, часте одбиванье, заворотъ, частый бóль головы, неправильный одходъ, свербячка въ задѣ и носѣ, кольки, заворотъ головы и хитаючій-ся ходъ, колючій болѣ въ кишкахъ, битье серця, перерва въ менструаціи, чувство ослабленя и т. д.

При замовленю треба подати вѣкъ недужого.

Плата вразъ зъ лѣкомъ 6 зр. а. в.

Такожь лѣчить листовно и скоро пóсля найновѣйшои спеціяльнои методы подъ гарантією певного выслѣду: всякій тайній недуги, слабости низшои части тѣла и пола, ослабленье мужеске, лишаѣ, раны, болячки, недуги шкóры (такожь лица), жолудка, ревматизмъ, корчѣ и нервовій недуги, моченье подъ себе, бѣлій уплавы, неправильности въ крови и всякого рода недуги жѣночій. Лѣки надсылаются сейчасъ и дискретно.

Подяки не оголошуются.

Лѣкарь-спеціялистъ **РАППАПОРТЪ,**
Дрогобичь (Галичина). 2347 3—10

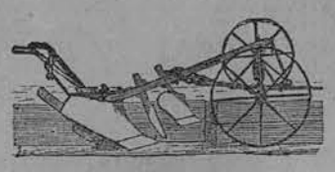

CLAYTON & SHUTTLEWORTH

фабрика машинъ рôльничихъ

Львôвъ, улиця Городецка Ч. 22

поручають на зближаючій-ся весняный сезонъ свои найновѣйшй выробы **плугôвъ, боронъ, вальцѣвъ и сѣвачокъ**, а яко **выключнй заступники R. Sacka** знанй фабрикаты того-жь по цѣнахъ оригинальныхъ.

Направы выконуються въ своѣмъ якъ найлѣпше уладженôмъ варштатѣ якъ найдокладнѣйше и дешево.

Илюстрованй цѣнники на бажанье даромъ и франко.

Складъ комисовый мають **Л. & С. Чеконьскй** въ **Чортковѣ.**

2363 4—12

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкого

Акцiйного Банку Гипотечного

2222 116—? купує и продає

всѣ ефекты и монеты

пôдъ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечнй и 5% Листы Гип. преміованй,

котрыхъ пôсля закона зъ дня 2 липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвысшои постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталôвъ фондовыхъ, пупилярныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадія

можна одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльосованя зъ 10% премією т. є. по 110 за 100)

Всѣ припорученя зъ провинціи залагоджуються безъ проволоки по курсѣ дневнôмъ, не числячи нѣякои провизіи.

Лише невыбухаюча нафта.

Лише улиця Собѣского число 1.

Р. ДИТМАРЪ

у Львовѣ

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ

ГАЛИЦКОИ НАФТЫ НЕЗАПАЛЬНОИ.

Выключна продажь „Р. Дитмара петролю невыбухаючого“.

продає 1 литръ нафты сальоновои подвôйно рафинованои 24 кр.
„ „ господарскои „ „ 22 „
„ „ Р Дитмара невыбухаючои“ 33 „

При одноразовôмъ закупнѣ або при предплатахъ на побьранье частями (9—10) 2245

опускаю при 10 литрахъ 2 крейцарѣ на литрѣ
„ бочкахъ ваги около 140 кильо, ôдповѣдный рабатъ.

Безплатна ôдстава до дому ôдъ 5 литрôвъ почавши на власнôмъ возѣ.

Найдоборнѣйшій олѣй до лямпъ поправн.

Телефону н-ръ 226.

На продажь

Село въ Галичинѣ

Обшарь 1.411 моргôвъ 141□° зъ котрого по ôдчисленю неужиточныхъ кавалкôвъ 9 моргôвъ 937□° **позôстає 1 401** моргôвъ **804**□° плодоносной землѣ.

Зъ тои припадає на поля и огороды 527 моргôвъ
„ луки . . . . 93 „
„ пасовиска . . 9 „
„ лѣсы . . . . 772 „

Рôчный дохôдъ зъ пропинаціи и млына выносить:
зр. 1.451 а по ôдчисленю выдаткôвъ
„ 223·89 кр. въ чистôй рештуючôй сумѣ
зр. 1.227 11 кр.

Близшу вѣдомôсть подасть Головна Дирекція Банку „Славія“ въ Празѣ або Головна Репрезентація того-жь банку у Львовѣ.

Село то здôбне на парцеляціи на меншй части, евентуально приймаєся въ замѣну каменицю у Львовѣ.

Перша галицка

ФАБРИКА МАКАРОНÔВЪ

въ Сгруссовѣ

высылає franco 5 кильо своихъ выробôвъ за 1 зр. 75 кр.

Прôбки за-для великого ôдъ нихъ порта не высылаєся. 2371 2—3

Машины до шитя

Зингера ножнй

до выбору зъ 6 найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и вѣденьскихъ въ цѣнѣ ôдъ 36 до 60 зр. на раты — готôвкою о 10% дешевше, гваранція 5 лѣтъ.

Іосифъ Иваницкій

механикъ и спеціялистъ

Львôвъ, Готель Жоржа

тôлько безъ факторôвъ, агентôвъ пявкелесôвъ и шмайгелесôвъ, котрй выкористовують нашу публичнôсть — спродають тандету и беруть за се 20%.

2231 20—20

10.000

паръ до вывозу призначеныхъ сподень мужескихъ мусѣло въ наслѣдокъ новои пôдвысшенои тарифы мытовои тутъ остатись и я дôставъ порученье тіи поодиноко або цѣлыми партіями за яку-небудь цѣну выпродати. Затымъ продаю пару тыхъ пôсля **найновѣйшои вѣденьскои моды найлѣпше зробленыхъ и цѣлкомъ готовыхъ**

Мужескихъ зимовыхъ сподень

лише за 2 зр. 20 кр.

(за саму цѣну роботы) кождому, и щобы нѣхто не сумнѣвався, заявляю, що се суть **краснй, мôцнй и теплй сподне**, а приймаю ихъ назадъ, коли се не правда.— Позаякъ сподне скоро розпродуються, то зволить кождый поквапитися зъ замовленьемъ своеи потребы у мене Упрашаєся при замовленяхъ подати величину кроку. — Посылка лише за послѣплатою або за готôвку.

2357 Адреса замовленя: 3—3

M. APFEL

Wien I. Bezirk, Wollzeile Nr. 29/IX

Кождый

може собѣ спродаючи всѣлякй роды законно дозволеныхъ

Льосôвъ на раты

рôчно що найменше

1200 золотыхъ заробити. Звернутися треба на адресу: **Wechselhaus H. Fuchs, Budapest, Dorotheergasse Nr. 9.**

2358 5—10

Неомыльне средство

на выгубленье нагнѣткôвъ, бородавокъ и иншихъ подôбныхъ наростей шкôрныхъ, безъ болю и безъ жаднои небезпечности.

Цѣна флякону 50 кр.

Встрикненье и капсулки

зъ ростины „MATICO“

въ недугахъ мужескихъ неоцѣнене средство

поручає Аптика

К. КРИЖАНОВСКОГО

у ЛЬВОВѢ.

Цѣна фляшки встрикнень 40 кр.

Капсулокъ 80 кр.

2274 16—?

На мясницѣ!

Пôвъ килогр. найзнаменитшихъ **цукрôвъ десеровыхъ** мѣшаныхъ въ кôлькадесяти родахъ 1 зр 20 кр

Пôвъ килогр. **кармелькôвъ** мѣшаныхъ 75 кр.

КАКАО въ порошку (entölt) въ пушкахъ по 40, 75 кр. и 1 зр. 50 кр. — поручає

2296 **Генрикъ Третеръ** 7—?

Парова фабрика шоколяды

Львôвъ ул. Коперника ч. 3.

„Перший Вінок“

Жіночий Альманах.

выданый Оленою Пчôлкою и Нат. Кобриньскою можна дôстати у п Наталіи Кобриньскои въ Болеховѣ або черезъ Администрацію „Дѣла по цѣнѣ 2 зр безъ пересылки почтовои

6—6 2178

„СЛАВІЯ“

банкъ взаимныхъ убезпечень

въ ПРАЗѢ

подає симъ до прилюднои вѣдомости, що бувшй подорожнй заступники єго, **Левъ Сасъ Терлецкій** и **Альбинъ Билиньскій** ôдъ довшого часу вже уступили и не суть заступниками банку „Славія“.

Львôвъ дня 1 марта 1888.

Головне Заступництво „Славіи“ у Львовѣ.

1 1

ИСИДОРЪ ВОЛЬ

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 6

поручає Впов П. Т. Публицѣ свой выключный складъ

Россійскои гербаты.

Одержує правильно що тыждень свѣжій транспортъ найлѣпшои гербаты зъ Москвы и поручає єи пôсля побôчь стоячого цѣнника

Замовленя залагоджуєся найретельнѣйше и скоро, такожь за послѣплатою, опакованье франко.

Особливо звертаєся увагу на 3знаменитй роды К. & С. Попова.

	зр	кр
Кайсовъ, знам. чорна ½ кильо .	1	60
„ „ мелянжь „ „ :	1	80
Сушонгъ, знаменита „ „ .	2	—
„ найлѣпша „ „ .	3	—
Мелянжь караванна „ „ .	4	—
Фу-чу-фу (Ч. I. „ „ .	3	20
„ (Ч II. „ „ .	4	60
„ (Ч III. „ „ .	6	—
К. & С. Поповъ (фунтъ 1 р. 60 р.	2	40
„ („ 2 „ — „	3	—
„ („ 2 50 „	3	75
Высѣвки (знаменита ½ кильо . .	1	60
„ (Г. prima „ „ . .	1	80
„ (non plus ultra . .	2	50

Ласкавй порученя почтою, опакованье франко. 2083 16—20

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемирнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдличнй выробы косметичнй, тоалетовй и перфумы именно:

Пудръ княжій не мѣстить жадныхъ металевыхъ примѣшокъ, єсть се найчистѣйша и найнѣжнѣйша мучка ростинна, приємно прилягає до лиця надає красну, природну бѣлôсть и єсть неоцѣненымъ средствомъ до окрасы лиця. — Пуделко мале бѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр, зъ лебедикомъ 1 зр. 50 кр Рожевый для бльондинокъ и кремовый для шатинокъ и брунетокъ, мале пуделко по 70 кр., бôльше зр. 1 20 зъ пуделкомъ зр 1 60.

Вода фіялкова. Усуває зъ лиця прищѣ, лишаѣ, угрики, попаданье и лущенье шкôры, выгладжує морщинки и долики ôсповй Лице ôдсвѣжує, выбѣлює и вынѣжнює до тои степени, що яко средство тоалетово-гигієничне зôстало ôдзначене медалемъ заслуги на выставѣ природничо-лѣкарскôй въ Краковѣ. Цѣна 1 зр.

Мыло косметичне лагôдно дѣлає на нашкôрокъ, запобѣгає попаданю рукъ и лиця, дуже нѣжно очищує шкôру. — *Усуває веснянки и жовто-брунатнй плямы зъ лиця* Цѣна 60 кр.

Порошокъ ростинно-алькаличный до чищеня зубôвъ.

Усуває камѣнь и квасы, котрй наводять бôль и порохнавѣнье зубôвъ. — Пуделко 30 и 60 кр.

Фарбы до стампиль

синя, фіолетова, червона, чорна. — Фляконъ по 50 кр.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул, Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка, рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2. 2257 46—?

Цѣс. кор. упривилеєвана

Рафинерія спиритусу

И ФАБРИКА ОЦТУ

ЮЛІЯ МИКОЛЯША

у ЛЬВОВѢ

выробляє

НАЙЧИСТѢЙШІЙ СПИРИТУСЪ

здалый для панôвъ аптикарѣвъ, фабрикъ ликерôвъ и т. п.

2316 котрый продає 12—?

по цѣнахъ умѣренныхъ.

Поручає такожь найлѣпшого рода горѣвки, ликеры и розолисы.

І. & С. КЕССЛЕРЪ въ БЕРНѢ (BRÜNN)

улиця Фердинанда ч. 7/d

высылають за послѣплатою:

Матерія модна въ кратки, на суквѣ жѣночй, зъ чистои вовны 90 цм. широка, 10 м. зр. 8 50.

WOLL-ATLAS, у всѣхъ модныхъ краскахъ, 90 цм. ширины, 10 м. зр. 6 50.

Кашмиръ, у всѣхъ модныхъ краскахъ, 90 цм. ширины, 10 м. зр. 4·50.

BAIGE, (найновѣйшй краски, 100 цм. ширины, 10 м. зр. 9·50.

Матерія брокатъ, у всѣхъ краскахъ, 60 цм. ширины, найновѣйшй десенѣ, 10 м. зр. 4.

Кретонъ, на суквѣ жѣночй, добрый до праня, найнов. взоры, 70 цм. шир. 10 м. зр. 2·80.

Dreidraht, 60 цм. шир. ясно або темно сѣрый, 10 м. Іа. зр. 3·50. Па. зр. 2.80.

Матеріи на шляфроки, такожь на жѣночй суквѣ) 60 цм. шир. въ кратки, 10 м. зр. 2 50.

Гарнитуры покрывалъ, (2 на лôжко а 1 на стôлъ) зъ рипсу зр. 4 50. зъ джуты зр. 3·50

Занавѣсы джутовй, турецкй десенѣ (2 бôчнй и 1 драперія) загально зр. 2·30.

КИЛИМКИ ДО ХОДУ, дуже тревалй, 10—11 м. довгй Іа. зр. 6 —, Па. зр. 3·50.

Ковдра до накрываня, зъ атласу зр. 8 50, зъ rouge зр. 3.

ПОЛОТНО ДОМОВЕ, 29 вѣдень. лôктѣвъ, 1 штука 5/4 зр. 5·50 4/4 зр. 4·20.

Веба Кинъ, 30 лôктѣвъ, лѣпша ôдъ полотна, 1 шт. 5/4 зр. 7·50, 4/4 зр. 5·80.

ШИФОНЪ, 30 лôктôвъ, 90 цм. шир. 1 шт. Іа. зр. 5·50, Па. зр. 4·50.

ОКСФОРДЪ, 29 лôктѣвъ, найновѣйшй взоры, 1 шт. Іа. зр. 6·50, Па. зр. 4·50.

КАНЕВАСЪ, на простирала, 29 лôктѣвъ, 1 шт. Іа. зр. 6., Па. зр. 5·20.

Адамашковый Градль 30 лôктѣвъ, 1 шт. Іа. зр. 8·50, Па. зр. 5·50.

СКАТЕРТИ, полотнянй, у всѣхъ краскахъ, 3 шт. 8/4 зр. 2.— 6/4 зр. 1

СЕРВЕТЫ, полотнянй, 4/4 въ квадратѣ, 6 шт. зр. 1·20.

РУЧНИКИ, полотнянй, 6 шт. зъ тороками зр. 1·80 зъ бордюрою зр. 1·20.

ПРОСТИРАЛА, несшиванй, 2 м. довгй, 1½ м. широкй, 1 шт. зр. 1·50.

СѢННИКИ, зъ джутового полотна, комплетнй, великй, 1 шт. Іа. зр. 1·40, Па. 90 кр.

Коцики передъ лôжко, найновѣйшй десенѣ, зъ флянелѣ, 1 пара зр. 2., зъ джуты зр. 1·30.

Взôрцѣ даромъ и франко.

2346 3—26

Фабрика машинъ до праня бѣля

Выпробовавши основно машины до праня бѣля отворивъ я фабрику зъ рôчною доставою 2.000 штукъ.

Машины мого выробу суть звыклои конструкціи, вельми тревалй, бо можуть служити и 20 лѣтъ, перуть дуже легко, красно и скоро, заощаджують о половину мыла и дровъ, а надовсе часъ, бо замѣсть 2 або 3 днѣвъ звычайного праня въ баліи, переся теперь на машинѣ 3 або 6 годинъ.

Выслѣдъ пробы, що ôдбулася въ моѣмъ помешканю, єсть слѣдуючій:

Бѣля домового 105 штукъ. О год. 2 зъ полудня ставъ я самъ до машины, а о год. 8 вечеромъ бувъ я готовый зъ праньемъ и фарбованьемъ; рано на пôдъ. По высушеню и выпрасованю було бѣлье далеко бѣлѣйше, чимъ ôдъ праня руками.

Докладно переглянувши бѣлье, не було нѣ одного роздертя, тому прошу Впов. Панѣ безъ упередженя и зъ цѣлымъ довѣріємъ мостити дорогу новôй машинѣ, котра, побôчь машины до шитя, стане необходимымъ артикуломъ въ кождôй родинѣ

Цѣна однои машины до праня бѣля 35 зр.

Приладъ до вытисканя воды зъ бѣля 15 зр.

ЮСИФЪ ИВАНИЦКІЙ

2352 6—6 *механикъ у Львовѣ въ готели Жоржа.*

РУКАВИЧКИ

всякого рода 2228

Шлейки, Пôдвязки, Подушки сафяновй, Бандажѣ, Суспензоріи, Простирала шкôрянй, Скандeлѣ и выробы рукавичничй

поручає найдешевше

2228 6—? ТОРГОВЛЯ

Братей Лянгнеръ

Львôвъ, Галицка ч. 16

Цѣнники даромъ и франко.

Русинка,

сирота по священнику укôнчивши 8 клясу выдѣлову, пошукує мѣсця учительки на село — найрадше въ домѣ священика.

Близша вѣдомôсть въ Администраціи Дѣла. 2366 2—3

ГАЛИЦКІЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимає вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовує ихъ по

4½% на рôкъ.

2219 4—?

SEIGEL'A пигулки розвôльняючи̂.

Найлучше средство противъ запору и лѣнивого дѣланя утробы.

Они не погôршують, якъ инши̂ лѣки, стану слабого, нѣмъ ôнъ лучше чуеся Ихъ дѣланье, хочь лагôдне, але цѣлковите и безъ неприэмныхъ наслѣдкôвъ, якъ млоеня, рѣзаня въ жолудку и п. Seigel'a розвôльняючи̂ пигулки суть найлучшимъ средствомъ, яке лишь коли вынайдено. Они чистять кишки ôдъ всѣхъ дразнячихъ субстанцій и удержують внутренности въ здоровю Найлучше средство противъ нищителѣвъ нашого житя, злого травленя и лѣнивого дѣланя утробы. Си̂ пигулки суть охороннымъ средствомъ противъ пропасницѣ и всѣхъ родôвъ слабости, они всѣ труючи̂ складники зъ внутренностей ôддаляють. Пигулки дѣлають скоро а однакъ лагôдно не справляючи жадныхъ болѣвъ. Коли хто мае прикрый катаръ, або сподѣваесь пропасницѣ, чуе болѣ въ головѣ, въ плечехъ або суставахъ, то Seigel'a пигулки катаръ усунуть а пропасницю ôдженуть Причиною обложеня языка зъ солонымъ смакомъ суть шкôдни̂ матеріи въ жолудку. Кôлька дозъ Seigel'a пигулокъ очищують жолудокъ, усувають злый смакъ а поправляють апетитъ; зъ тымъ вертае здоровлье — Попсована пожива спроваджуе блювоту, млоенье и розвôльненье Коли однакъ кишки ôдъ тыхъ нечистостей одною дозою Seigel'a розвôльняючихъ пигулокъ очиститься, то зникають неприемни̂ наслѣдки и здоровлье повертае. Seigel'a розвôльняючи̂ пигулки брани̂ передъ спаньемъ и не шкодячи спаню, усувають такожь всѣ зъ надмѣрного ѣдженя або питя повстали̂ зли̂ наслѣдки — ЦѢНА однои коробки Seigel'a розвôльняючихъ пигулокъ **50 кр.** а. в. Дôстати ихъ можна въ подовгастыхъ пуделкахъ по всѣхъ аптикахъ Австро-Угорщины.

2135 5—12 Фульнекъ, 14 падолиста 1887.

До пана **A. I. White** въ Лондонѣ.

Не можу залишити Вамъ подякувати. Бôльше якъ рôкъ страдала я на заворотъ головы, болѣ въ крижахъ и ломанье въ членахъ та вже сумнѣвалася, мимо ужитыхъ средствъ, коли и подужати. Въ тôмъ прочитала я въ „Welt blatt ѣ" про подôбный недугъ и купила фляшку „Shäker Extract-y". Выживши его, почулася я знову цѣлкомъ здоровою и тому поручаю я Вашъ екстрактъ якъ найлѣпше кождому, бо мôй недугъ здавався бути не вылѣчимымъ. Я дякую Вамъ еще разъ за добродѣйство, яке Вы менѣ своимъ екстрактомъ высвѣдчили. При помочи Божôй я знову подужала.

Амалія Крайцъ, газдиня въ броварѣ въ Фульнекъ на моравіи.

Бодлауигъ коло Гермаґору въ Каринтіи, 20 Мересня 1887.

Тому, що „Shäker Extract" менѣ вельми добру прислугу вчинивъ, котрый я ôдъ ВБлагородія ôдъ давна замавлявъ, упрашаю для мого приятеля выслати пôдъ моею адресою 2 фляшки „Shäker Extract-y" и 2 пуделка пигулокъ „Seigel-a".

Каспаръ Герцоґъ.

Властитель: A. I. WHITE, Limited, 35 Farringdon Road, London.

Головный складъ и головне мѣсце высылки „Seigel'a пигулокъ": Johann Nep. Harna, Apotheke „zum goldenen Löwen" in Kremsier (Моравія).

Готель пôдъ „Золотымъ Орломъ"

въ Станиславовѣ при улици Бельведерскôй.

Мае 15 покоѣвъ приладженыхъ зъ всякимъ комфортомъ, зъ того 10 комнатъ фронтовыхъ, а 5 въ официнахъ.

Для **Всечестного Духовеньства** цѣны комнатъ о 50% дешевше, т. е. ôдъ 50 кр. до 1 зр. за одну комнату.

Пôдписаный мае надѣю, що П. Т. Публичнôсть зволить ласкаво ôдвѣдувати сей готель, а буде вповнѣ вдоволена.

Морицъ Яноверъ,

2216 19—? властитель готелю пôдъ „Золотымъ Орломъ".

НА СВЯТЫЙ ПÔСТЪ.

При помочи однои 8-лѣтнои дитины перемѣняе въ 3—5 минутахъ моя ново вынайдена для цѣлои Европы ц. к. выкл. прив. подвôйно дѣлаюча **МАСНИЦЯ-EXPRESS** найменшу скôлькôсть солодкого молока, сметанки и сметаны въ найчистѣйше и найвкуснѣйше масло.

Щобы улегшити закупно моеи масницѣ, котра зладжена зъ вельми тревалого металю, и тому такожь служить яко прикраса начиня кухонного, ôдъ многихъ знаменитостей признана необходимою въ газдôвствѣ, ôдзначена на многихъ выставахъ золотыми и срѣбными медалями зъ огляду на еи величезне запотребованье, подаю ти̂ масницѣ по можливо низькихъ цѣнахъ, а именно:

				зр. кр.	
Нр. I. 5 литр.	сметаны	обôйм		8 —	разомъ зъ термометр.
„ II 10	„	„	„	11·50	
„ III 20	„	„	„	18 —	
„ IV. 50	„	„	„	45 —	

Всѣ инши̂ величины выконуються лише на жаданье.

Высылаеся по присланю грошей або за послѣплатою.

До ласкавои уваги.

Въ интересѣ П. Т. Публики, позволю собѣ звернути увагу щобы при закупнѣ масницѣ докладно дивитись на мою марку охоронну, бо тогдѣ лише ручу я за тревалôсть и доброту та обовязуюся сейчасъ звернути грошѣ кождому въ случаю, если масниця не подобаеся по еи одержаню. — Ласкави̂ замовленя прошу надсылати:

B. BALSAM,

властитель патенту и фабрикантъ ц. к. выкл. прив. масниць-Express, **у Вѣдни, II. Schiffamtsgasse Nr. 14. T.**

Цѣнники даромъ и оплатно. Ôдпродаваючимъ рабатъ.

2369 2—12

Глядае лекціи на село

до ученикôвъ зъ шкôлъ народныхъ бувшій учитель народный въ стрыйскôмъ окрузѣ зъ довголѣтною практикою, за умѣреною заплатою.

НЕМА НѢЯКОГО БОЛЮ ЗУБÔВЪ

при уживаню славнои въ свѣтѣ правдивои ц. к. надворного дентиста

Д-ра ПОППА Анатериновои воды до устъ

котра мае першеньство передъ кождою иншою водою до зубôвъ яко презерватива проти всѣхъ хоробъ зубôвъ, устъ и шыѣ, и при рôвночаснôмъ уживаню зъ 2177 7—26

Д-ра Поппа порошкомъ або пастою до зубôвъ

удержуе завсѣгды здорови̂ и красни̂ зубы.

Д-ра Поппа Пльомба до зубôвъ

Найлѣпше средство до затыканя самому собѣ дѣравыхъ зубôвъ

Д-ра Поппа Мыло зелове проти всякихъ высыпокъ шкôрныхъ; и такожь знамените до купелѣ.

Цѣна: Анатеринова вода до устъ 50 кр., зр. 1. — и зр. 1·40 Анатеринова паста до зубôвъ въ пушкахъ зр. 1·22; Аромат. паста до зубôвъ по 35 кр.; Порошокъ до зубôвъ въ коробкахъ 63 кр.; Пльомба до зубôвъ въ скриночцѣ зр. 1 — Мыло зелове 30 кр

Передъ закупномъ пôдроблюванои анатериновои воды до устъ, котра пôсля анализы мѣстительно бôльтôй части здоровлю шкодливи̂ примѣшки, остерегаеся выразно.

Головный складъ: Wien, I. Bognergasse 2.

Дôстати можна у всѣхъ аптикахъ, дрогеріяхъ и парфумеріяхъ

ПЕТРО КРОКЕВИЧЬ

аптикарь въ Краковѣ

улиця Баштова при плянтахъ (рôгъ Ринку Клепарского)

поручае власни̂ выробы

яко правдиву одиноку добычь найновѣйшихъ часôвъ, приносячу хорому неоцѣнени̂ спасенни̂ користы о чѣмъ свѣдчать щоразъ численнѣйши̂ признаня похвалы и т. п., якъ неменше посвѣдченье лѣкарске, а именно:

До Высокоповажаного пана Петра Крокевича, аптикаря у Краковѣ.

Выробы фармацевтични̂ Пана Петра Крокевича, аптикаря пôдъ Львомъ у Краковѣ, пôсля предложеныхъ менѣ приписôвъ лѣкарскихъ зроблени̂, не мѣстять нѣякихъ шкôдливыхъ складникôвъ и въ ôдповѣдныхъ немочахъ ужити̂, дуже успѣшно дѣлають.

Д-ръ Юровичь,

У Краковѣ дня 23 липня 1887. докторъ всѣхъ наукъ лѣкарскихъ

Вино хинове, средство лѣчниче, взмагаюче силы, стравнôсть, надзвычайно поручане, особливо у женщинъ слабосильныхъ, блѣдыхъ и т п

Вино хинове зъ зелѣзомъ, поручане молодымъ особамъ для осягненя зросту и розвою тѣла, надае крови силу, збôльшаючи скôлькôсть тѣлокъ крови, змôцняючи жолудокъ пôдносить апетитъ, лѣчить загальни̂ ослабленя, блѣдачку и т. п., а одиноке для реконвальесцентôвъ по хоробахъ горячковыхъ вынищаючихъ.

Вино зелово-ромбарбарове, вытягъ винный зъ правдивого корѣня Ревеня хиньского (Radix rhei chinensis) и зелъ, збôльшаючихъ рухи хробачкови̂ кишокъ черезъ то легко розвôльняюче; знамените въ затканяхъ, часто повтаряючихъ-ся здутяхъ, довготреваючôмъ катарѣ, дванацятницѣ и въ упорчивôй жовтачцѣ.

Вино зелово-пепсинове, вытягъ зъ зелъ краевыхъ и найлѣпшои пепсины de Rostock, одиноке успѣшне средство пôдносяче травленье, розпускаюче бѣлко, затымъ одиноке въ нестравности, хроничныхъ катарахъ жолудка або на тлѣ туберкуличнôмъ атоніи кишокъ у людей старыхъ, дуже помôчне у дѣтей зле ôдживлюваныхъ, анемичныхъ и шкрофуличныхъ.

Амигренъ, незрôвнана помôчь въ сильнôмъ болю головы. Ложочка ôдъ кавы зажита успокоюе найсильнѣйшу мигрену.

Кальльонъ, одиноке средство на найстарши̂ и найдолегливѣйши̂ нагнѣтки. По насмарованю нагнѣтокъ сейчасъ перестае болѣти, а въ 24 годинахъ ôдпадае безъ найменшого болю.

Хильоль, лагодить по кôлькоразовôмъ ужитю найбôльши̂ болѣ ревматични̂ пострѣлы, подагру и т. п

Сарсапариліянъ зъ корою хиновою, узнаный яко найлѣпше средство въ немочахъ походячихъ зъ зôпсутя сокôвъ и зъ ôдти повстаючого вадливого складу крови, въ недокровности и т. п.

Зѣлье грудне зô свѣжахъ, лѣчничихъ зелъ волоскихъ, котри̂ вже неразъ навѣть въ прикрыхъ розличныхъ выпадкахъ слабости давали надсподѣване полѣпшенье терплячому, то въ слабостяхъ грудныхъ то легкихъ, противъ астмы, всякои душности и т. п. Усувають они тяжку дыхавицю, всяки̂ закатареня легкихъ и грудей, зафльегмленя, кольки въ грудехъ, упорчивый кашель и т. п. Цѣна зр. 1·20

Сиропъ грудный при тяжкихъ або застарѣлыхъ немочахъ, уживаный бувае рôвночасно зъ зѣльемъ льоретаньскимъ противъ сухотъ и слабостей грудныхъ и легкихъ и т. п Цѣна 2 зр.

Кроплѣ жолудкови̂. Средство знамените и незрôвнане у всѣхъ слабостяхъ жолудка Цѣна 35 кр. 2068 27—0

Замовленя выконуеся ôдворотною почтою.

Зъ численныхъ подякъ наводимо ось ти̂:

Высокоповажаный Пане Аптикарю!

Бажаю, щобы кождому хорому такъ знаменитый успѣхъ давали лѣки зъ Вашихъ выробôвъ, якъ моѣй женѣ, котри̂ надсподѣвано успѣшно дѣлали и прошу о надôсланье менѣ ще Амигренъ и капель жолудковыхъ.

Зъ поважаньемъ

Пшôвъ д 3 липня 1887 р *Леопольдъ Коваликъ* (Рыбникъ, Oberschlesien).

Высокоповажаный Пане!

Узнаю дѣйстну успѣшнôсть Вашихъ выробôвъ, досвѣдчивши на собѣ

Се посвѣдчаю ретельно. Зъ поважаньемъ

Schönpriesen b. Aussig 25 мая 1787 р. *Новаковскій* директоръ фабрики цукру.

Вп Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви въ Краковѣ.

Страдаючи ôдъ пôвтора року на сильный, невылѣчимый кашель, сполученый зъ рôзными тяжкими недугами, мимо тутешныхъ радъ лѣкарскихъ, чувся я безъ надѣѣ житя, а яко отець кôлькоро дѣтей, хапаючись вкôнци рôзныхъ способôвъ до поратованя здоровля, случайно зъ порады чужои приязнои менѣ особы, уживъ я „Зѣля грудного" выробу аптикаря Вповажаного Пана Петра Крокевича, и по ужитю чотырохъ пачокъ „Зѣля грудного" и Сиропу ôдзыскавъ цѣлковито здоровлье, могучи о власныхъ силахъ уже працювати и тымъ чиномъ бодай частину щастя дѣтемъ моимъ удѣлити. Чуюсь тому спонуканымъ заявити найщиршу вдячнôсть Вповажаному Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви мѣсцевому, за вырôбъ „Зѣля грудного", бо житье мое лишь ужитю того Зѣля завдячую.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Кракôвъ, дня 28 мая 1886 р. *Михаилъ Трыбальскій,* друкарь литографичный

Высокоповажаный Пане!

Вычитавши зъ газетъ дня 28 мая с. р. подяку Вамъ Вповажный Пане, а почуваючись зарôвно до обовязку вдячности маю честь тую-жь въ высокôй степени заявити Вамъ, Вповажный Пане, бо Ваше „Зѣлье грудне и „Сиропъ", и въ загалѣ Ваши̂ выробы не лишь менѣ самому, але дуже многимъ, де заходили сумнѣвы що-до здоровля давали чудный успѣхъ. Маючи отже много завдячити Вашимъ выробамъ, приймѣть Вповажаный Пане выразы моеи вдячности, а заразомъ зичливости, успѣху въ дальшôмъ розвою своихъ выробôвъ такъ для добра власного, якъ и зъ пожиткомъ для людскости!

Остаю зъ довжнымъ поважаньемъ *Кс. Е. Вернеръ,*

Кракôвъ 1 червня 1886 р. Реформатъ.

Честный Пане!

Страдаючи ôдъ 20 лѣтъ на гемороиды и упрямый бôль въ жолудку, на дыхавицю и сполучене зъ нею замуленье мѣхура, на затвердженье и инши̂ долегливости, уживъ я кôлька фляшокъ „Капель жолудковыхъ", котри̂ зробили менѣ надзвычайну пôльгу, що посвѣдчаю згôдно зъ правдою и совѣстею.

Фишеръ,

Ряшѣвъ, дня 21 червня 1886 р. совѣтникъ ц. к. суду.

СѢВНИКИ

найлѣпшого и найтревалѣйшого рода доставляють пôдъ довголѣтною гарантією

УМРАТЪ и Комп.

ФАБРИКА МАШИНЪ ГОСПОДАРСКИХЪ

2314 **ПРАГА-БУБНА.** 6—?

Филія у Львовѣ пôдъ власною фирмою

Каталоги на жаданье даромъ.

Нове вынайденье!

Лише зр. **3.50** коштуе ц. к. пат. **МАСНИЧКА,** въ котрôй при помочи 10-лѣтнои дитины можна выробити въ трехъ минутахъ зъ **молока, сметанки** або **сметаны** найбôльшу скôлькôсть найчистѣйшого и дуже смачного масла.

Ся машина зладжена зъ найлѣпшого металю и признана многими фаховыми знатоками на многихъ выставахъ за необходиму въ домовôмъ господарствѣ, ôдзначена золотыми и срѣбными медалями и есть кромѣ своихъ чудовыхъ выробôвъ оздобою въ господарствѣ. Цѣны суть значно зменшени̂: Нр. 1, на 5 литрôвъ обему, лише зр. 3.50, Нр. 2, на 10 литрôвъ обему, лише зр. 5·50 (разомъ зъ термометромъ и способомъ уживаня).

зр. 5·25

новый 100-годинный, **вѣденьскій маятниковый годинникъ.**

Сей величавый годинникъ маятникъ есть около 50 цм. высокій, лише разъ **на 100 годинъ** накручуеся безъ тягарôвъ пружиною и зъ **патент. свѣтячимъ циферблятомъ,** докладно урегульованый въ довгôй политерованôй скриночцѣ.

Лише зр. 5·25

коштуе ново выроблюваный **Вашингтоньскій годинникъ-Remontoir** накручуеся ушкомъ безъ ключика, зъ 5-лѣтн. гарантією за добрый хôдъ, вразъ зъ пышнымъ ланцушкомъ зъ американьского золота Double. 2359 2—3

Розсылка за попереднымъ надосланьемъ належитости або за послѣплатою. Невôдповѣдный товаръ принимаесь назадъ и сейчасъ **звертаеся грошѣ.**

Замавляти можна лише въ

Waarenhaus „Zur Monarchie", Wien, III., Hintere Zollamtsstrasse 9/g.

ОПИРАЮЧИ-СЬ НА ДОВѢРІЮ

зъ якимъ ôдносяться майже ôдъ 20 лѣтъ до вашого „Якорного проганяча недугъ" (Anker-Pain-Expeller), уважаемо своею повинностею такожь **тыхъ** запросити до спробованя, котри̂ сего улюбленого средства домового ще не знають Оно не есть нѣякимъ средствомъ тайнымъ, але **строго ретельнымъ, умѣетно** зложенымъ препаратомъ, котре справедливо заслугу-, щобы его всѣмъ **терплячимъ на гостець и ревматизмъ** яко **зовсѣмъ певне** поручити. Найлѣпшимъ доказомъ того, що многи̂ хори̂, котри̂ выпробовали други̂ дуже захвалювни̂ средства, **зновъ таки до успѣшного Pain-Expeller-а беруться.** Черезъ порôвнанье власне пересвѣдчилися, що не лише **ревматични̂ болѣ,** якъ **ломанье зъ членахъ и пр.** а такожь **болѣ зубôвъ, головы, хребта, кольки и проч.** найпевнѣйше уступають черезъ натиранье „експелеромъ". За **дешеву цѣну 40 кр.,** 70 кр, взгл. зр. 1·20 може навѣть небогатый набути, а грошѣ якъ безчисленни̂ успѣхи доказують, надармо не выкидаються. Стерегтись треба передъ шкôдливыми пôдробленями и принимати лише „Pain-Expeller" зъ знакомъ **якора** яко правдивый На складѣ въ премногихъ аптикахъ, головный складъ: Apotteke zum Goldenen Löwen въ Празѣ. Близши̂ вѣсти подають: F. Ad. Richter et C°. Вѣдень.

2161 17—51

Золотыхъ 100—200 Золотыхъ

або за мѣсячною платею — пôсля умовы — можуть заробити особы кождого стану, котри̂ схотять заниматись продажею законно дозволеныхъ въ Австріи преміовыхъ льосôвъ позичковыхъ. — Ôдноситись до **Max-a Lustig-a,** дôмъ банковый въ **Будапештѣ.**

2360 6—25

Ц. к. уприв. Зелѣзниця Кароля-Людвика.

ОПОВѢЩЕНЬЕ.

33-ти̂ звычайни̂

ЗБОРЫ ЗАГАЛЬНИ̂ АКЦІОНАРÔВЪ

ц. к. упривилеєванои

Зелѣзницѣ галицкои Кароля-Людвика

ôдбудуться въ понедѣлокъ, дня 14 мая 1888 р. о годинѣ 10 передъ полуднемъ у Вѣдни, въ сали Товариства австр. Инжинирôвъ и Архитектôвъ I. Eschenbachgasse н-ръ 9.

Порядокъ дневный:

1. Справозданье выдѣлу контрольного зъ замкненя рахункôвъ зъ. р. 1887.
2. Справозданье рôчне Рады управляючои.
3. Ухвала що-до приходу зъ р. 1887.
4. Выбôръ выдѣлу контрольного для розслѣду рахункôвъ зъ р. 1888.
5. Доповненье Рады управляючои.

Щобы користати зъ права голосованя на загальныхъ Зборахъ треба зложити акціи (§§. 22 и 26 статутôвъ) найдальше до 15 цвѣтня с. р. включно:

у Вѣдни: въ касѣ Товариства, въ ц. к. уприв. австр. Заведеню кредитовôмъ для торговлѣ и промыслу, въ конторѣ М. С. Ротшильда; **у Львовѣ:** въ филіи ц. к. уприв. австр. Заведеня кредитового для торговлѣ и промыслу и въ ц. к. уприв. галиц. акційнôмъ Банку ипотечнôмъ; **въ Краковѣ:** въ галицкôмъ Банку для торговлѣ и промыслу; **въ Берлинѣ:** въ Банку для торговлѣ и промыслу, въ конторѣ С. Бляйхредера, въ Дирекціи Товариства дисконтового, въ конторѣ Мендельзона и Комп.; **въ Вроцлавѣ:** въ шлескôй Спôлцѣ банковôй; **въ Липску:** въ загальнôмъ Заведеню кредитовôмъ нѣмецкôмъ; **въ Гамбурзѣ:** въ конторѣ пп. Л. Беренса и Сынôвъ; **въ Франкфуртѣ н. М.:** въ конторѣ пп. М. А. Ротшильда та Сынôвъ и въ нѣмецкôмъ Банку для паперôвъ вартôстныхъ та векслѣвъ; **въ Монахіюмъ:** въ конторѣ Мерка Финка и Комп.; **въ Штутгардѣ:** въ виртембергскôмъ Заведеню банковôмъ, передъ тымъ Пфлявма и Комп.

Кожди̂ 40 акцій дають право до одного голосу, однакъ нѣхто зъ акціонарôвъ не може заступати бôльше, якъ 25 голосôвъ въ власнôмъ и уповномочняючихъ имени.

Вѣдень, дня 8 марта 1888.

Рада управляюча.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 47. Львôвъ, Понедѣлокъ 29 лютого (12 марта) 1888. Рôчникъ IX.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. новѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошенія принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. Надôслане по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler. Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.
на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Ôдъ 1 (13) сѣчня **„Дѣло“ почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускй свята. Условія предплаты повысше на заголовку.

Справу рускаго патріярхату у Львовѣ

мы слѣдили и звѣщали про неи нашихъ Читателѣвъ. Вѣсти въ тôй справѣ приходили зъ Риму до „Dziennik-a Polsk-ого“, а потôмъ розходились по другихъ часописяхъ австрійскихъ и угорскихъ. Зô стороны Мадярôвъ доти не було выразного запереченя, поки „Dziennik-ови Pol.“ не донесено, що мовь-бы то примасъ Симôръ згодився на проєктъ куріи римской — прилученя рускихъ епископствъ въ Пряшевѣ и Ужгородѣ до митрополіи львôвскои. Доперва тогдѣ мадярскій дневникъ „Egyetertes“ помѣстила dementi, про котре мы вже коротко згадували. а теперь подаємо въ дословнôмъ перекладѣ:

„Вѣсть про намѣрене основанье патріярхату у Львовѣ и мовь-бы примасъ на се згодився, не маєнѣякои основы. Кардиналъ (примасъ Симôръ) принявъ вѣсть таку зъ невдоволеньемъ. Въ Гранѣ нѣколи тои справы не тыкано, а коли-бъ и тыкано, то примасъ бувъ-бы ôдкинувъ подôбный проєктъ зъ цѣлою рѣшучостею. Всякй змаганя, що нарушували-бы права угорскои церкви або державне право Угорщины, зъ якого боку они-бъ и выходили, мусять бути рѣшучо ôдпертй. Кôлько разôвъ навѣть зô стороны Риму пробовано нарушити права примаса Угорщины, кардиналъ Симôръ завсѣгды строго тому спротивився и такъ само на будуще спротивиться. Може бути, що по-за Угорщиною суть люде, що бажають пôдданя двохъ угорскихъ епископствъ пôдъ юрисдикцію заграничну (т. є. въ Австріи — *Ред.*), але можна казати зовсѣмъ рѣшучо, що и Ватиканъ противный твореню новыхъ патріярхатôвъ въ Европѣ. Коли кôлька лѣтъ тому назадъ Ватиканъ Єзуитамъ повѣривъ выхованье новиціѣвъ Василіянъского чина, то черезъ се давъ уже доказъ, що ôнъ до галицкои Руси не особливе маєдовѣріе. Коли-жь бы теперь у Ватиканѣ носилися зъ такими намѣренями, якъ высше згадане, то певно зажадали-бы информаціи и ôдъ кардила-примаса и ôдъ угорского правительства. То однакожь доси не наступило.“

Русины угорскй, очевидно, такъ само радо, якъ и мы, повитали вѣсть о основаню патріярхату рускаго у Львовѣ — розумѣеся, саму вѣсть, не рѣшаючи о тôмъ, чи она спочиває на якихсь певныхъ даныхъ. Часопись „Листокъ“ протестуе противъ закиду, мовь-бы середъ угорско-руского духовенъства упавъ духъ религійный, або щобъ тамъ панувало „шизмофильство“ — се денунціяція, — але „коли Єго Святости — пише Листокъ — угодно буде устроити греко-католицкій патріярхатъ у Львовѣ и пôддати насъ сему патріярхатови, — то мы приймемъ рѣшенье Єго Святости зъ сыновною покôрностею. И такъ ôдповѣднѣйшимъ цѣли здається, щобы мы пôдлягали греко католицкому патріярхатови, якъ митрополитова латиньского обряду.“

Чорнй карты зъ економичного житя Галичины.

IV.

Тягаромъ краю єсть такожь и тая сума грошей, котру выдаєôнъ рôкъ-рôчно за заграничнй плоды и фабрикаты. Длятого дуже важнымъ єсть порôвнанье загальнои сумы и вартости товарôвъ зъ краю вывезеныхъ зъ довезеными до краю. Ôдношенье вывозу до довозу а взглядно вартости вывозу до вартости довозу зовуть економисты билянсомъ торговельнымъ краю, и кажуть, що билянсъ той користный єсть для краю тогдѣ, коли вартôсть вывозу высша єсть ôдъ вартости довозу, а некористный, коли вартôсть довозу высшою єсть ôдъ вартости вывозу.

Оно єсть такъ звычайно, однакъ не все, бо лучаєсь часомъ, що якійсь край довозить бôльше чужихъ плодôвъ, однакъ обертаєихъ въ краю на продуктивнй цѣли, а тогдѣ высшій довôзъ не єсть некористнымъ знаменемъ стану краєвого господарства. Такожь не єсть некористнымъ довôзъ сирыхъ продуктôвъ, коли край маєсиромогу у себе ихъ переробляти, однакъ на кождый способъ некористнымъ довôзъ готовыхъ продуктôвъ, бо свѣдчить, що въ краю нема ôдновѣдного промыслу и що край мусить за промыслове выготовленье продуктôвъ оплачуватись чужинцямъ.

Авторъ зôставляе цифры привозу и вывозу Галичины зъ р. 1869 и 1883, однакъ лишь що-до тыхъ продуктôвъ, котрй привезено або вывезено посредствомъ зелѣзниць. Загальна цифра вартости привозу выносила въ р. 1869 — 27 мил., въ р. 1883 — 83 мил. зр., загальна цифра вартости вывозу выносила въ р. 1869 — 36 мил., въ р. 1883 — 85 мил. зр. Значить, вартôсть вывозу збôльшилась ôдъ р. 1869—1883 о 49 мил., а вартôсть привозу ще бôльше, бо о 56 мил. зр. Коли въ р. 1869 надвышка вывозу надъ привозомъ выносила 9 мил., въ р. 1883 выносила она лишь 2 мил. зр. Однакъ зъ того не выходить ще, щобы зъ Галичины дѣйстно вывожено бôльше продуктôвъ, якъ привожено, бо коли звернесь увагу на то, що дуже велика маса продуктôвъ заграничныхъ приходить до Галичины дрôбными почтовыми посылками, котрыхъ тутъ не вчислено до рахунку, а котрй о много-много перевышають повысшу надвышку, то пересвѣдчимось, що Галичина нинѣ все має привôзъ бôльшій ôдъ вывозу, значить, що билянсъ ôй все єсть некористный. А причиною тои некористи єсть головно и передовсѣмъ бракъ промыслу. Не маючи въ краю прядѣлень, вывозимо 97.000 сотн. метр. сырого льну за границю, а спроваджуємо зъ-заграницѣ 158.000 сот. метр. тканинъ и блаватныхъ выроббôвъ, не маючи добрыхъ гарбарнь, вывозимо 9000 метр. сотн. самои шкôры, а певно другій разъ тôлько шкôры на живôй худобѣ, а спроваджуємо 18.000 сот. метр. шкôряныхъ выроббôвъ. Рôзница въ тôмъ єсть тая, що за сырый матеріялъ дôстаємо не бôльше, якъ 10 мил., а за выробы мусимо платити 50 мил. зр. — значить отже, що даємо чужимъ людямъ зарôбку 40 мил. зр.

А зрештою, коли-бъ бувъ у насъ вывôзъ навѣть трохи высшій ôдъ привозу (чого при браку потатокъ статистичныхъ на граници не можна нѣякъ обчислити докладно), то и то не свѣдчило-бы ще въ хосенъ краю, бо надвышка, котра иде за границю, не єсть надвышкою продукціи, оставшою по заспокоєню всѣхъ потребъ, а высылаєсь за границю, якъ то высше вже выказано, зъ кривдою для консумціи краєвого населеня, котре мусить ôднимати собѣ поживу ôдъ губы, щобы лишь могло покрыти свои конечнй зъобовязаня.

Перейшовши такимъ способомъ зъ одной стороны силы и засобы, а зъ другои тягары и обовязки краю, приступаєавторъ до представленя билянсу краєвого господарства. Билянсъ той представляєсь дуже сумно и застрашаючо.

Зъ факту, що Галичина маєсорозмѣрно найчисленнѣйше рôльниче населенье въ цѣлôй Европѣ, выходить, що нѣгде не маєрôльнича людность такъ мало землѣ до своєи диспозиціи, якъ у насъ. Галичина вытворюєсорозмѣрно до числа свого населеня найменше рôльничихъ плодôвъ а именно найменше поживы. Галичина єсть нинѣ тымъ, чимъ була передъ сорокъ лѣтами Англія, т. є. найбѣднѣйшимъ и найнужденнѣйшимъ краємъ на цѣлôй земскôй кули. Въ Индіяхъ суть нинѣ дуже убогй краѣ, однакъ въ цѣлыхъ Индіяхъ нема нинѣ провинціи, въ котрôй не припадало-бы на голову одного жителя що-найменше два разы тôлько збôжа що въ Галичинѣ.

До того неприродного и нѣгде нечуваного стану привыкли у насъ верховодячй сферы краю якъ до чогось, що повинно такъ бути, якъ єсть въ дѣйстности. Имъ здаєся, що бараболѣ, капуста безъ омасты та другй подôбнй охлапы суть природнымъ и зовсѣмъ правильнымъ кормомъ населеня и що само провидѣніе призначило вже сѣно для коня, бодяки для осла а охлапы для хлопа. А тымчасомъ станъ такій не може и не повиненъ дальше тревати. Поминаючи вже всѣ людскй права того хлопа и єго горожаньске достоинъство, треба кормити єго лучше хочь-бы вже зъ того взгляду, що ôнъ репрезентуєробôтничій инвентарь при продукціи и що такій страшный станъ єго ôдбиваєсь страшными наслѣдками на самôй продукціи.

Станъ той єсть рôвночасно причиною всѣхъ нашихъ сумныхъ економичныхъ ôдносинъ, єсть выразомъ цѣлои нашои немочи и нужды. Пауперизмъ люду зводить цѣлый край на жебранину. Тожь въ Галичинѣ єсть нинѣ найвиднѣйшимъ економичнымъ знаменемъ не праця и ощадность, якъ въ другихъ здоровыхъ суспôльностяхъ, а жебранина. Интелигенція жебраєо мѣсця при урядахъ, станъ середный жебраєо кредитъ въ банкахъ, цѣлый край жебраєу Вѣдни, а лишь найчисленнѣйша кляса населеня не маєвже у кого жебрати.

Причины тои немочи суть рôзнородни, але всѣ они выросли зъ глубокого корѣня минувшости. Суть то причины по части духовй, по части економичнй, для того и средства повиннй бути по части духовй и моральнй, по части економичнй. Авторъ обмежаєсь лишь до послѣдныхъ.

Яко средство подають мѣжь нишими — ощадность, однакъ не кожда ощадность єсть розумна и економична. Одстрашаючимъ примѣромъ може тутъ послужити исторія финансôвъ польскои републики въ послѣдныхъ лѣтахъ ея истнованя. Але за те не було краю въ цѣлôмъ свѣтѣ, въ котрôмъ скарбовôсть и администрація була-бы такъ занедбана, якъ въ давнôй Польщи. Станъ той причинивсь не мало до упадку державы, а бувъ ôнъ лишь мѣрою безприкладного заслѣпленя та приваты, яка панувала въ тогдѣшнôй уприлеєванôй клясѣ, якъ и повного браку свѣдомости о тыхъ великихъ метаморфозахъ, черезъ якй переходили европейскй державы вже черезъ кôлька генерацій.

И въ нашôмъ краєвôмъ житю ôдзываються ôдъ часу до часу пересуды и блуды упавшои Польщи. Достойнй польскихъ соймôвъ були росправы въ галицкôмъ соймѣ надъ буджетомъ просвѣты передъ двома роками, котрй скôнчились заведеньемъ однокрайцаровои ощадности въ додатку на цѣли шкôльнй — достойнй польскихъ соймôвъ суть постановы неодной рады повѣтовои, котра волить позволити на перерву найпотрѣбнѣйшои комуникаціи, якъ наложити въ тôй цѣли додатокъ до податкôвъ и ухвалы неодной рады мѣскои, котрй лякаючись невеликихъ выдаткôвъ, занедбують найконечнѣйшй реформы санитарнй. Тая неохота ратувати самыхъ себе спôльными силами або непорадность въ вышуканю средствъ єсть продовженьемъ того заслѣпленя и тои приваты, яка цвила въ давнôй Польщи и яка спровадила єи руину.

Галицка интелигенція присвоила собѣ потребы и позоры цивилизаціи, але не присвоила соôбѣ ще єи силы и продукційности. Трудимось зъ справдѣ варварскою неумѣлостею, а маємо потребы и забаги зовсѣмъ европейскй. Одчуваємо потребу и европейскихъ фабрикатôвъ и европейского блеску, однакъ не умѣємо тыхъ фабрикатôвъ самй выробити въ краю анѣ розвинути нашого експорту такъ, щобы можна ихъ спровадити безъ кривды для краєвои консумціи.

Той бракъ розмѣрности мѣжь нашими потребами а нашою силою и вѣдомостями єсть причиною великои и чимъ-разъ старан-

„Кирило-Методіевске Братство“ въ Кіевѣ 1843—1847 року.

Розъясненье П. Кулиша, члена того Братства *).

I.

Рôкъ 1847 становить епоху въ жизни Украины, прозванои Малороссіею. Самъ нещасливымъ рокомъ розпочинається періодъ гоненя нашого рôдного слова въ нашôмъ рôднôмъ краю.

Ще годôвъ за три чи за чотири до сеи сумнои епохи, украиньска пѣсня и неписана словесность народу украиньского натхнули молодй умы въ Кіевѣ спасенною думкою — выдвигнути свою націю зъ темрявы, котра не давала духовнымъ силамъ єи пôднятись изъ занепаду, а тымъ самымъ нѣвечила и єи добробутъ.

Середъ сеи благодатнои молодѣжи зъявився Шевченко, зъ голоснымъ плачемъ своимъ по нещасливôй доли земляцкôй, и заспѣвавъ передъ небожатами:

„Свѣте тихій, краю милый,
Моя Украино!
За що тебе силюндровано,
За що, мамо, гинешь?...“

Спѣвъ сей бувъ для неи во истину гукомъ воскреснои трубы архангела. Коли говорено коли-небудь по правдѣ, що серце ожило, що очи загорѣлись, що надъ чоломъ у чоловѣка засвѣтився поломяный языкъ, то се було тогдѣ въ Кіевѣ.

Треба се знати, що кіевска молодѣжь, про котру мова, була глубоко просвѣчена святымъ письмомъ; що се була молодѣжь высокои чистоты духовнои и що апостольство любови до ближнього доходило у неи до ентузіязму.

Вдохновляючись чудесами христіяньскои проповѣди середъ спôдленого римского царства, она завѣтъ Учителя благого: „возлюби ближнього твого, якъ самъ себе любишь“ — выповняла першь усего, якъ и подобає, на тыхъ, хто маєнайперше право зватись нашими ближними. Се були добрй дѣти своихъ отцѣвъ и матѣрокъ, добрй браты своихъ братôвъ та сестеръ, добрй, щирй друзѣ своихъ другôвъ, незлобивй терпелявцѣ вороговъ своихъ и вельми прихильнй приятелѣ темного народу. Носячи въ серци рай любови и благоволеня, гаряче жадали они розлити сй божественнй дары всюды, де ступнемъ ступали и зъ речами оберталися.

Изъ сего благословенного на вѣки повабу выникла ихъ думка — проповѣдати середъ просвѣщеныхъ панôвъ украиньскихъ вызволенье народу зъ крепацтва дорогою просвѣты, разомъ и христіяньскои и науковои. Яко царѣ въ своихъ добрахъ, украиньскй паны мали тогдѣ волю и силу мужика нѣвечити; то ще бôльше мали волѣ и силы шукати середъ мужикôвъ людей дотепныхъ, здôбныхъ, и такихъ людей пôдôймати наукою до моральнои и соціяльнои рôвности зъ собою, а масу, поки-що, зоставляти на опѣку выдвигненымъ такимъ робомъ изъ неволѣ чоловѣколюбцямъ и на роботу будущинѣ.

Отсе-жь, першь усего хотѣли благочистивй молодцѣ кіевскй натхнути духомъ своєи любови и благоволеня лучшихъ людей у паньскихъ семяхъ, злученыхъ зъ ними высокими интересами науки и поезіи, а вкупѣ зъ сими людьми осіяти новымъ свѣтомъ и тыхъ, що справдѣ сидѣли „во тмѣ и сѣни смертнѣй“.

Велике се було передвзятье, а про-те кôмуна, сполучена такимъ задумомъ, була не бôльша жменѣ щирыхъ душь, що не схотѣла розôйтись рôзно ôдъ того, хто не мавъ де главы пôдклонити, бо „куды, мовляли, мы пôйдемо? глаголы живота вѣчного имаши“. Учителемъ кіевскои купки послѣдователѣвъ проповѣдника глаголôвъ живота вѣчного бувъ самъ ôнъ. Усѣ бо они були рôвнй мѣжь себе, и тôлько той бувавъ мѣжь ними первый, хто бувавъ усѣмъ имъ слугою.

Тôлько на Шевченка взирало незвязане нѣчимъ, опрôчь дружбы, братье, якъ на якійсь небесный свѣтильникъ, и се бувъ поглядъ праведный. Озираючись назадъ, можемо сказати безъ кощунства про єго великого, хоть и пригашеного дечимъ, духа: „онъ бѣ свѣтильникъ горя́ и свѣтя́“. Шевченко зъявився посередъ насъ, яко видиме оправданье нашого натхненя звышь. (Не инако мы про себе, ба и въ христіяньскôмъ смиреню своємъ, думали. Скажу бôльше: коли-бъ мы такъ не думали, то й не знялись-бы въ гору до великого задуму — выдвигнути рôдню націю зъ духовного занепаду, а украиньского крепака зъ неволѣ духовнои и соціяльнои.)

Пора сказати и про те, що мы твердо памятали слово св. Павла: „Братье мое! не бувайте дѣти розумомъ. Бувайте дѣтьми серцемъ, а розумомъ — дорослй.“ Нечестье мира сего и слѣпе деспотство нашихъ Пилатôвъ-гегемонôвъ, нашихъ злочестивыхъ книжникôвъ и страшныхъ своєю потугою фарисеѣвъ — мы знали. Тымъ и не було мѣжь нами нѣякого писаного статута, договору, або хоть конспекта нашои спасеннои роботы. Девизомъ нашого проповѣдувуня сталося: „Буваймо невловимй, якъ воздухъ“.

Такъ провадили мы наше дѣло, въ благодатнôй тихости, до року 1845-ого. Въ осени 1845. року я розлучивсь изъ кіевскими апостолами народньои свободы и переѣхавъ на службу въ столицю.

Щаслива доля звела мене близько зъ найкрасчою може людиною, яка була тогдѣ въ россійскôмъ Вавилонѣ, зъ близькимъ другомъ Пушкина, Плетньовымъ... Хиба въ небесному царствѣ було-бъ менѣ такъ добре, якъ було коло сего теплого, чистого, ясного, коло сего высокого и простого серця...

Не маючи ôдъ него нѣякои тайны, я докомпоновувавъ „Чорну Раду“ и вельми часто посылавъ листы до украиньского апостольства. Бувъ я въ сихъ листахъ „невловимымъ якъ воздухъ“, бо й самъ Плетньовъ остерегавъ мене. Бувъ бо се чоловѣкъ чистый якъ голубъ, и мудрый якъ змия. Разъ я сказавъ єму: — „Петре Олександровичу! Отъ вы були наставникомъ великого князя наслѣдника. Чомъ вы не зробили зъ него такого чоловѣка, якъ самй, щобъ у насъ колись царювавъ такій телерантъ, якъ вы?“ Выслухавши се наивне пытанье, ажь розсердився на мене исповѣдникъ Пушкина. — „Ахъ, вы мечтателѣ!“ — гôрко промовивъ, почервонѣвши ôдъ благородного гнѣву, — „вы й сего не знаєте, що тымчасомъ, якъ я годину чи двѣ зъ нимъ бесѣдувавъ, пôдъ дверима стоявъ уже десятокъ чортôвъ, и ôнъ ôдъ мене переходивъ до нихъ у лабеты!“

Мавши порадника, що розмовлявъ зо мною, якъ батько зъ сыномъ про всяку столичну всячину, бувъ я въ своихъ листахъ справдѣ невломимымъ, якъ воздухъ; та они дыхали восторгами євангельского блаженьства, котрыхъ лукавый миръ страхається, и, якъ теперь бачу, були ще далекй ôдъ тои змиинои мудрости, котру великій серцевѣдець заповѣдавъ людямъ чистымъ и тихимъ, якъ голубъ.

*) Выимокъ зъ єго „Хуторнои поезіи“. — *Ред.*

нѣйшои анемiи, котра проявляѥсь въ Галичинѣ въ трохъ страшныхъ симптомахъ, а именно въ недоборѣ финансовôмъ, недоборѣ житя и недоборѣ суспôльнôмъ.

Смерть цѣсаря Вильгельма.

Смерть нѣмецкого цѣсяря сталася великимъ фактомъ историчнымъ, котрый не лишь захитавъ, — що такъ скажемо — головными основами великои нѣмецкои державы, але ôдбився голоснымъ ôдгомономъ по цѣлôмъ свѣтѣ. Зъ особою великого покôйника вязалося тôлько важныхъ справъ политичнои натуры, тôлько надѣй и комбинацій политичныхъ, що по ѥго смерти почувъ майже цѣлый свѣтъ страту чоловѣка, котрого мѣсце не такъ скоро и легко буде можна заступити. Нѣмецкй газеты суть переповненй вѣстями о послѣдныхъ хвиляхъ житя нѣмецкого цѣсаря, котрому недозволено навѣть такъ умерти якъ звычайному чоловѣкови Декотрй газеты — якъ звѣстно — розголосили були вже въ четверъ смерть нѣмецкого цѣсаря а причиною до того подало то, що около 5 год. того дня рознеслась була вѣсть, що цѣсарь померъ, а стоячихъ коло палаты масъ народа укрѣпило въ тôмъ переконаною ще бôльше то, що о тôй годинѣ почали у всѣхъ церквахъ бити въ дзвоны. Все кинулось до бюръ телеграфичныхъ, щобы чимъ скорше рознести по свѣтѣ вѣсть о смерти цѣсаря и тымъ способомъ сталося, ще декотрй газеты подали були, що цѣсарь померь ще въ четверъ вечеромъ. Тымъ часомъ въ цѣсарскôй палатѣ дѣялось такъ: По-надъ вечеръ приступивъ кн. Вильгельмъ до умираючого цѣсаря, коли побачивъ, що ѥго силы дуже опускають и спытавъ ѥго, чи не бажаѥ побачити придворного проповѣдника. На то ôдповѣвъ цѣсарь: „Та-жь то якъ разъ пора коли ôдбуваѥся вечѣрне богослуженье.“ Тогдѣ зôбралися коло цѣсаря: цѣсарева Августа, вел. кн. Баденьска, наслѣдникъ шведского престола зъ женою, кн. Вильгельмъ, кн Фридрихъ Леопольдъ, кн. Бисмаркъ, гр. Мольтке и богато ще другихъ достойникôвъ, а придворный проповѣдникъ Кеѓель, почавъ проводити умираючому коротку молитву. Цѣсарь бувъ зовсѣмъ притомный, повторявъ поодинокй слова молитвы и пôзнававъ всѣхъ, що стояли коло него а котрыхъ имена наводила ѥму кн. Баденьска. Такъ проминула криза и около семои годины цѣсареви полекшало. Ôнъ лежавъ въ постели трохи сидячи и розговорювавъ зъ кн. Вильгельмомъ о войсковыхъ рѣчахъ, а все що говоривъ заразъ списано. Цѣсарь говоривъ о ôдносинахъ Нѣмеччины до Россіи и сказавъ, що ôнъ переконаный, що до вôйны зъ Россіею не прийде. Вел. кн. Баденьска попросила ѥго тогдѣ, щобы ôнъ не говоривъ богато, бо мучиться. На то ôдповѣвъ цѣсарь: „Я вже не маю часу мучитися.“ Скоро потôмъ попавъ ôнъ въ сонъ, зъ котрого пробудився ажь около 8 год. Пробудившись вставъ ôнъ зъ постелѣ одягнувся и роздягнувся ôдтакъ назадъ безъ нѣчѣи помочи. Опôсля положився назадъ и покрѣпився трохи виномъ. Около 10 год. полекшало було цѣсареви такъ, що родина ѥго могла вже була выйти зъ комнаты на спочинокъ. Ôдъ часу до часу навѣдувались лишь вел. кн. Баденьска и кн. Вильгельмъ. Досвѣта явився въ палатѣ кн. Бисмаркъ, щобы розвѣдати про станъ здоровля недужого и выйшовъ ôдтакъ. Около 4 год. показались ознаки, що цѣсарь кôнчить вже житье. Лѣкарѣ покликали чимъ скорше родину. Крôмъ того явилися всѣ тй особы, що вечеромъ були коло цѣсаря. Вел. кн. Баденьска запытувала кôлька разôвъ цѣсаря, але ôнъ вже не розумѣвъ ѥи слôвъ. Цѣсарева сидѣла теперь коло постелѣ недужого и держала ѥго за руку. Въ ногахъ коло постелѣ стоявъ кн. Вильгельмъ. Ôддыхъ стававъ чимъ разъ коротшій. Цѣсарь ôддыхнувъ ще разъ глубоко и закôнчивъ житье. Родина кинулась теперь до помершого попрощатись зъ нимъ въ послѣдне а ôдтакъ на знакъ кн. Вильгельма розпрощались зъ нимъ всѣ другй достойники и служба двôрска. Помершого лишено въ постели и прикрыто лишь бѣлою капою и обсыпано цвѣтами О смерти цѣсаря донесено заразъ телеграфично наслѣдникови престола въ Санъ Ремо.

Въ якій способъ подано вѣсть наслѣдникови престола розказуѥ „Nat. Ztg.“ такъ: Цѣсарь Фридрихъ бувъ якъ-разъ на проходѣ зъ д-ромъ Браманомъ, котрый того дня мавъ службу. До городу внесено на тацѣ телеграму. котра була заадресована: „Ѥго Вел. нѣмецкому цѣсареви Фридрихови Вильгельмови.“ Цѣсарь положивъ телеграму назадъ на тацу не отвираючи ѥи и почавъ сильно плакати. Ажь по довшôй хвили рѣшився ôнъ отворити телеграму и довѣдався о ѥи змѣстѣ. Опôсля надôйшла цѣсарева Викторія а довѣдавшись о телеграмѣ почала такожь плакати. Пара цѣсарска зайшла ôдтакъ до палаты и вже цѣлый день зъ нея не выходила. Въ мѣстѣ розбôйшлась такожь скоро вѣсть о смерти цѣсаря Вильгельма, а бурмистръ мѣста оголосивъ ѥи опôсля прилюдно проклямацiею.

Заразъ по смерти цѣсаря появився окремый додатокъ до урядовои газеты, въ котрôй пôсля пруского звычаю не наступившій цѣсарь але министерство повѣдомило урядово о смерти цѣсаря. Въ касарняхъ сконсигновано заразъ войско и заказано выходити поодинокимъ воякамъ, а вечеромъ принесено зъ цѣсарскои палаты хоругви и войско зложило присягу новому цѣсареви. На палатѣ бувшого наслѣдника престола вывѣшено жовту хоруговъ цѣсарску. Коло комнаты, де лежавъ помершій уставлено сторожу зъ гвардійскихъ пôдъофицирôвъ а всѣмъ официрамъ дозволено ôдвѣдувати помершого. Въ суботу набальсамовано тѣло помершого и сконстатовано при тôмъ, що цѣсарь мавъ незвычайно здорове серце, яке лишь дуже рѣдко лучаѥсь у людей, умираючихъ въ такъ глубокôй старости. Сѣй обставинѣ т. ѥ. незвычайнôй здоровости кровоносныхъ посудинъ приписують ту силу, зъ якою помершій такъ легко перебувавъ ажь до послѣднои хвилѣ кожду недугу и що доживъ такъ глубокои старости. Тѣло зложено ôдтакъ по здоймленю посмертнои маски въ домовину и перенесено вчера до церкви а въ четверъ буде имовѣрно зложено въ могилу въ Шарльотенбургу.

Всѣ пануючй дворы европейскй заявили вже свою кондоленцiю по причинѣ смерти нѣмецкого цѣсаря и высылають своихъ представителѣвъ на похоронъ до Берлина. Въ Нѣмеччинѣ буде цѣлый нарбдъ носити жалобу по цѣсарю, мущины чорну крепу на капелюсѣ а женщины чорнй суконѣ. Урядова жалоба назначена на три мѣсяцѣ. Въ Берлинѣ повѣвають майже на всѣхъ домахъ чорнй хоругвы а домы на улици „unter den Linden“, де ѥсть цѣсарска палата, прибрано въ чорнй драперiи. У Вѣдни наказано такожь жалобу двôрску, котра розпочинаѥсь ôдъ нинѣ. Офицыры мають носити жалобу черезъ чотири недѣлѣ, тайнй совѣтники ажь до 25 марта повну жалобу а до 8 цвѣтня шпаду безъ жалобы. Въ Россіи назначено жалобу двôрску до чотирохъ а для войска до пять недѣль. Праса россійска ôдзываѥсь о помершôмъ цѣсарю дуже прихильно и промовляѥ такожь симпатично до нового. При тôмъ зазначують россійскй газеты, що у Вѣдни нема теперь певности, чи можна буде такъ дуже пôдôймати голову въ гору. Италійска праса не маѥ досыть похвалъ для помершого цѣсаря а характеристичнымъ ѥсть, що клерикальна газета „Voce della verita“ каже, що покôйникъ бувъ найвеликодушнѣйшимъ приятелемъ папы и вразъ зъ нимъ бувъ для Европы ангелôмъ мира. Президентъ французкои республики заявивъ такожь своѥ сочувство берлиньскому дворови.

Цѣсарь Фридрихъ приѣхавъ вже до Берлина и буде мешкати въ Шарльотенбургу, де ѥсть здоровѣйшій воздухъ, якъ въ самôмъ Берлинѣ. На двôрци не було нѣякого принятя, уставлено лишь жалобный павильонъ ажь до почекальнѣ. На стрѣчу новому цѣсареви выѣхавъ кн. Бисмаркъ а повитанье обохъ було надзвычайно сердечне. Цѣсарь тричи поцѣлювавъ кн. Бисмарка, котрый поѣхавъ ôдтакъ зъ нимъ разомъ до Шарльотенбурга. Приѣздъ цѣсаря Фридриха уважали въ Берлинѣ за необходимый въ теперѣшну пору, бо цѣлый актъ обнятя престола мôгъ-бы бувъ дуже значно опôзнитись. Спецiяльный курiеръ для сеи справы потребувавъ-бы за кождый разъ до Санъ-Ремо що найменше 4½ днѣвъ а крôмъ того станъ здоровля цѣсаря ѥсть того рода, що не знати, чи престолъ не буде зновъ опорожненый. Було отже въ интересѣ нового цѣсаря, щобы ôнъ стоявъ въ якъ найблизшôй звязи съ своими дорадниками. Въ переѣздѣ до Берлина стрѣтився цѣсарь Фридрихъ на стацiи Санъ Пеpъ д'Арено коло Генуы зъ королемъ Гумбертомъ. Король зайшовъ до вагону до цѣсаря и перебувъ тамъ зъ нимъ кôлька минутъ, але розговорювавъ лишь за помочею письма. Списанй ôдповѣди цѣсаря передавъ король Кришiому, котрый бувъ зъ нимъ разомъ въ Санъ Пеpѣ.

Зъ смертею цѣсаря нѣмецкого лучаться ще кôлька важныхъ фактôвъ политичнои натуры. Оголошене передъ кôлькома днями заступництво помершого цѣсаря черезъ кн. Вильгельма ѥсть теперь въ виду обнятя престола черезъ нового цѣсаря зовсѣмъ неважне. Такъ само стався неважнымъ такожь и дотеперѣшный союзъ Австрiи зъ Нѣмеччиною, бо бувъ заключеный лишь мѣжь монархами обохъ державъ. Якъ пôйдуть теперь тй справы, котрй вязалися зъ симъ союзомъ, годѣ предвидѣти. Поки що ѥсть то лишь фактомъ, що въ справахъ сихъ настала повна застоя.

Надъ родиною Гогенцолернôвъ повисла тяжка судьба. Голова родины померъ, наслѣдникъ престола ѥсть майже безъ надѣѣ житя, вел. кн. Баденьска нездужаѥ на очи такъ сильно, що побоюються, щобы она и зовсѣмъ не стратила очей, а теперь доносять зъ Берлина що и вдовиця цѣсарева Августа занедужала такъ небезпечно, що лѣкарѣ побоюються катастрофы.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Станиславова.

[Чому въ Станиславовѣ теперь нема житя? — Вечерки зъ танцями и концертъ въ память Тараса Шевченка. — Люба новôсть въ торговли п. Т. Стахевича.]

△ Ôдъ довшого часу всяке житье мѣжь станиславôвскими Русинами мовь бы замерло. Приписати се треба тôй обставинѣ, ще богато дѣяльныхъ Русинôвъ выѣхало до иншихъ мѣстъ, а натомѣсть дуже а дуже мало прибуло новыхъ, а вже майже нѣ одинъ не прибувъ такій, котрый мôгъ-бы деякихъ зъ выѣхавшихъ заступити. Такъ передъ кôлькома мѣсяцями полишили Станиславôвъ такй дуже енергичнй до народнои роботы люде, якъ д ръ Теофиль Окуневскій и Леонидъ Заклиньскій; ôдтакъ д-ръ Сев. Даниловичь (выѣхавъ до Коломыѣ), д-ръ Струтиньскій (до Сянока), судья Стефаиовичь (до Залозець), комисарь Чорненькій (до Ряшева), — а сими днями зновъ выѣхали пп. урядникъ зелѣзницѣ В. Антоневичь, надкомисарь финанс. Мацѣлиньскій и Кордасевичь (всѣ до Коломыѣ), а начальникъ суду Соколовскій (до Букôвска). Чи не досыть?... Тутъ и шукати треба причины, що остатными часами не чути вже про нѣякй ôдчиты въ сусѣдныхъ читальняхъ, що филія товариства „Просвѣты“ не змогла доси урядити загальныхъ зборôвъ злученыхъ зъ ôдчитами, и що „Товариство русскихъ женщинъ“ заснуло такимъ сномъ праведника, якимъ похвалуѥся хиба ославлена въ тôмъ зглядѣ львôвска „Галицко-русская Матица“...

Якій такій зворотъ до лѣпшого (т. ѥ. зôсну до житя) видно хиба въ двохъ вечеркахъ зъ танцями, котрй въ мѣсяцяхъ лютôмъ и мартѣ урядили тутешнй Русины, хочь въ обохъ разахъ зъ невеликимъ матеріяльнымъ поводженьемъ. Такъ 9 лютого ôдбувся „баль“ бурсы Братства св. Николая, на котрôмъ всѣхъ паръ (разомъ зъ резервою и „ляндштурмомъ“) гуляло 34, — а 8 марта урядила „Руска Бесѣда“ вовняный вечеръ зъ танцями, де такожь начислили мы ледви 26 паръ. Що обй забавы зъ огляду матеріяльнвго не доконче дописали, треба подякувати елементарнôй силѣ, vis major, або выразнѣйше сказати: страшеннымъ заверухамъ, котрй якъ-разъ передъ згадаными забавами навѣщували тутешнй стороны, попысуючись особливо якъ-разъ передъ остатнымъ вечеромъ „Рускои Бесѣды“, въ наслѣдокъ чого ôдъ 5. марта перестали приходити до Станиславова поѣзды и доси ще (10 н. ст. марта) не ходять. Мы, бачите, теперь зовсѣмъ ôдтятй ôдъ свѣта и ôдъ всякихъ вѣстей, бо вже пятый день не одержуѥмо почты, анѣ почта нѣякихъ вѣстокъ ôдъ насъ не хоче приймати. Та тыми неповоженями Станиславцѣ не ôдстрашуються, а противно, 9 н. ст. цвѣтня с. р. (въ понедѣлокъ) уряджують, а взглядно „Руска Бесѣда“ уряджуѥ въ сали касина мѣщаньского торжественный вечеръ музикально-декляматорскій на память 27-ыхъ рокôвинъ смерти Тараса Шевченка при участи мѣсцевого товариства музичного и добôрныхъ силъ рускихъ, котрй вже запрошено. Сподѣватись належить, що публика якъ сторонська такъ и мѣсцева численно навѣстить сей першій въ Станиславовѣ обхôдъ присвяченый памяти батька нашои поезiи, а то тымъ бôльше, що выбраный въ тôй цѣли комитетъ щиро и запопадливо трудиться надъ зложеньемъ займаючои въ артистичнôмъ взглядѣ цѣннои та гарнои програмы. Мы ще оповѣстимо подрôбну програму, теперь же завѣдомляючи про вечеръ, просимо Станиславцѣвъ и сторонськихъ Землякôвъ затямити собѣ докладно дату вечера.

Коли-жь уже говоримо про обхôдъ памяти, то годиться звернути увагу на одну новôсть, що вяжеся зъ тымъ святымъ для кождого правого Русина именемъ. Ого, знана торговля п. Т. Стахевича въ Станиславовѣ постаралась о рôзнй выробы зъ хиньского срѣбла, на котрыхъ умѣщенй погрудя нашого безсмертного кобзаря зъ датою ѥго уродинъ и смерти та зъ именемъ та прôзвищемъ. Такъ именно бачили мы дуже гарнои роботы тацы и пôдставки на билеты визитовй або на тѣста въ цѣнѣ 7—8 зр. 50 кр. и дуже гарно выкôнченй медалiоны золоченй въ цѣнѣ 10 зр. а. в. На сю новôсть заведену выключно торговлею п. Теодора Стахевича звертаѥмо увагу нашихъ Землякôвъ, взываючи ихъ, щобы при закупнѣ рôзныхъ дарункôвъ, якй чинять при всякихъ нагодахъ (якъ заручины, весѣля, хрестины, имены, уродины и т. п.) на першôмъ мѣсци клали згаданй высше выробы, котрй по всякій часъ мають пригадувати на знаменитого нашого поета и творця письменнои нашои мовы, на преславного нашого Тараса Шевченка, котрого память ѥсть и повинна бути для кождого Русина святою и вѣчною.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ Рады державнои.] Пôсля того, якъ теперь рѣчи стоять, потревають засѣданя рады державнои ще двѣ недѣлѣ а въ сѣмъ часѣ, — якъ доносить „N. fr. Presse“ — внесенье кн. Лихтенштайна не прийде зовсѣмъ на по-

---

На мою бѣду, довѣдавсь я, або лучче сказати догадавсь изъ корреспонденцiи, що моѥ кiѣвске братье щось компонуѥ собѣ инше, ширше и небезпечнѣйше одъ нашои перво-христiяньскои комуны. Горяча моя прихильнôсть до нихъ давала менѣ право имъ дорѣкати и присвоювати собѣ нѣбы якусь надъ ними зверхнôсть. Пишучи въ Кiѣвъ у такôмъ гарячôмъ тонѣ, я выявлювавъ себе ажь надто выразно передъ людскимъ нечестьемъ, чи то законнымъ беззаконствомъ.

Листы мои сего найщаслившого перiоду моѥи жизни, опинившись навпослѣ у премудрого генерала Дубельта, на котрому выѣжджавъ ще премудрѣйшій графъ Орловъ, привели ихъ обохъ до инквизиційно розумного домыслу: що я пявся до гетьмановання на Украинѣ — и що я бувъ альфа и омѣга знакомитого товариства святыхъ братôвъ Кирила и Методiя, котре мои Кiяне безъ мене собѣ скомпонували. Ще, на бѣду собѣ, жартуючи старосвѣччиною, иногдѣ я пôдписувавсь „рукою власною“. Шкода було правителямъ россійского розуму доводити, що сй слова були те саме, що й „manu propria“: они зробили зъ нихъ „рукою властною“, а власть пôдрозумѣвалась тутъ, мовляли, гетьманьска. Та про се буде мова въ мене ще дальше.

II.

На початку року 1847-го гостювавъ я на Вкраинѣ, переѣздомъ за границю, и треба зновъ тутъ сказати, що не було може тогдѣ й на всѣй Украинѣ такого щасливого чоловѣка, якъ я. Бо, не згадуючи нѣ про що инше, доволѣ було для великого мого щастя й того, що ѣхавъ я простѣсѣнько до учителя и друга Пушкина, В. А. Жуковского, и мавъ у пазусѣ листъ одъ Плетньова, котрый починався словами: „Посылаю до Васъ другого себе“ — а въ Жуковского живъ тогдѣ Гоголь.

Бувши такимъ щасливымъ, я заставъ и своихъ любыхъ Кiянъ такожь вельми щасливыми, а найщаслившимъ бувъ мѣжь ними Шевченко. Ôнъ бо тогдѣ и самъ у собѣ чувъ, и всѣ якъ одно серце чули, що подаѥ, яко поѥтъ, надѣѣ ґрандiознй. Тогдѣ вже ѥго муза запротестувала зъ усею енергiею своѥю проти ледарства сильныхъ мира сего, и се була причина, що новй ѥго творы були зовсѣмъ незнанй. Нѣхто бо не смѣвъ посылати до мене на столицю такого дива, якъ ѥго плачѣ та пророкованя. И розумно кожному, що менѣ, поновленому гарною душею Плетньова, они здались мовь-бы якимсь ôдкрытьемъ зъ неба. И до мого переѣзду на столицю душа моя була повна того упованя, котрому, — леле! — судила доля сповнитись ище вельми нескоро. Теперь пророчiй плачь и пророче взыванье кобзаря кобзарѣвъ украинськихъ зробили менѣ сй впованя такими, неначе я осязавъ ихъ.

Нехай знають, кому се треба знати, що, нѣклуючись коло свободы украинського крепацтва, мали мы на думцѣ не одно те, щобъ тôлько вырвати крепака у пана зъ рукъ. Сего зъ насъ було мало, або лучче сказати, се въ насъ було дѣло останнье. Програмою нашого освободженя крепакôвъ служили слова Избавителя: „И уразумѣете истину, и истина свободитъ вы“.

Задача наша, правда, що була субѥктивна: диктувала намъ ѥи наша самонадѣйна юнôсть; а про те мала она пôдъ собою ґрунтъ глибокiй. Не даремно бо написавъ одинъ вет-хозавѣтникъ, що: душа чоловѣча бôльшь иногдѣ скаже, нѣжь семеро блюстителѣвъ, що сидять на высокому мѣсци, наблюдаючи. А божественного слова про истину, котра робить чоловѣка свобôднымъ, нѣхто не назове субѥктивнымъ або мечтательнымъ.

Мы знали, що въ Англiи не право и не декретъ, а культура знищила крепацтво, и допевнялись першъ усего, щобъ украинськй паны вкусили одъ божественнои чашѣ знаня такъ благоговѣйно, якъ се робили мы, та щобъ и они, вкусивши, такъ само видѣли, яко благъ Господь, та й сповнились ѥго благостью до крепака по нашому. Вѣруючи въ слово величайшого изъ освободителѣвъ: „ищите прежде царствiя божiя и правды ѥго, а сiя вся приложатся вамъ“, мы не сумнились, що за симъ первымъ и найважнѣйшимъ фактомъ свободы украинськои постануть уже иншй факты, ажь до останнихъ своихъ наслѣдкôвъ, якй тôлько возможнй для Украины.

Чи те станеться за нашого ще живота, чи геть ище не скоро — про се мы не дбали, знаючи, що у Господа „тысяща лѣтъ — яко день единъ“. Мы, по апостольскому слову, вважали себе за неключимыхъ рабôвъ свого спасенного задуму, и коли бъ що вдѣяли, то вважали-бъ, що вдѣяли тôлько тымъ. що мусѣли вдѣяти. Отже дарма, що мы смирялись передъ великимъ покликомъ на жатву Христову, котрои всюды такъ много, мы пôдлягли очароваю христiяньскои любови такъ само, якъ и первй послѣдователѣ науки Христовои. Про те, що й теперь ще намъ здаѥться возможнымъ тôлько въ далекôй будущинѣ, мы помышляли въ серци своѣмъ такъ, наче оно сповниться дуже скоро. Слова: „близъ ѥсмь, при дверехъ“ — наче хто промовлявъ надъ нами; такъ билось наше серце солодкими сподѣванками. Знали бо мы, що не погибаѥ въ Бога нѣ одинъ добрый учинокъ и що наша сѣйба на великôй нивѣ жизни „дасть плодъ свой во время своѥ“. Та не въ тому була сама сила, щобъ выдвигнути изъ занѣпаду рôдну нацiю, а въ тому, щобъ намножилось тямущихъ и великодушныхъ людей на Вкраинѣ.

Такъ думало братье моѥ въ Кiѣвѣ. Такъ думавъ я, далеко ôдъ нихъ, у „пышному и бѣдному гôродѣ“ Пушкина.

Хто се все тонкимъ чутьемъ обôйме и серцемъ зрозумѣѥ, той зрозумѣѥ й те, якъ я зрадѣвъ, почувши на Вкраинѣ высокй ноты национальнои кобзы. Молодй нашй мрѣѣ, здавалось менѣ, знайшли своѥ оправданье; царство высчого розуму, царство спасѣнныхъ задумôвъ мовь-бы вже наступало. И воно такъ було справдѣ, коли не забувати-мемъ, що и Христове жаданье: „да прiйдетъ царствiе твоѥ“ — сповняється не хутко. Справдѣ, нашй молодй мрѣѣ знайшли въ Шевченкови благословенне оправданье, знайшли заруку своѥи будущины.

Самъ Шевченко зробивсь не тымъ, якимъ я ѥго покинувъ, ѣдучи зъ Украины. Се вже бувъ не кобзарь, а национальный пророкъ.

Кiѣвска интелигенцiя... обгортала украинського барда глибокимъ почитаньемъ. Для мене-жь сiѣво духа ѥго було чимсь надприроднымъ...

(*Дальше буде.*)

рядокъ дневный. Засѣданя палаты послôвъ по великодня потягнуться довше, якъ то доси загально говорено а спôльнй делегаціи зберуться ажь при кôнци мая. Завтра ôдбудеся дальше засѣданье палаты послôвъ а на порядку дневнôмъ стоить дальша нарада надъ законом о катихитахъ. — На середу назначено засѣданье палаты панôвъ а на порядку дневнôмъ сего засѣданя поставлено законъ о ôдписаню податкôвъ грунтовыхъ при шкодахъ елементарныхъ.

Справа податку ôдъ горѣвки стоить такъ, що мимо протестôвъ численныхъ депутацій зъ Галичины дотычный законъ буде все таки ухваленый.

Въ комисіи буджетовôй ухвалено резолюцію взываючу правительство до заведеня медичного выдѣлу. На то ôдповѣвъ министеръ просвѣты, що насампередъ треба доповнити медичный выдѣлъ въ Краковѣ.

Вѣсть о выѣздѣ цѣсаря заграницю єсть не правдива; выѣзджае лишь цѣсарева, котра имовѣрно поѣде до Англіи. На похоронъ до Берлина поѣде лишь архикн. Рудольфъ. Ôдъ часу, коли цѣсарь приѣхавъ до Вѣдня, ôдбуваються тамъ нарады военнй пôдъ проводомъ цѣсаря. Предметомъ сихъ нарадъ єсть въ першôй линіи уложенье военного буджету а ôдтакъ заряженя военнй, якй вже переведено и якй ще мають бути переведенй.

— —

Въ справѣ болгарскôй не настала доси нѣяка змѣна. Рада министрôвъ, котра малася ôдбути въ суботу въ справѣ ôди вѣди на депешу Порты, не ôдбулася, а то для того, що выступленье Порты уважають въ Софіи лишь за просту формальнôсть. Ситуація въ певнôй мѣрѣ навѣть поправилась для Болгаръ. Зъ Лондону доносять именно, що кабинетъ Сальсберого готовъ рѣшучо обставати при тôмъ, щобы Болгаріи не накидувано князя и що Англія нѣколи не згодиться на то, щобы свободу Болгаріи въ внутрѣшныхъ справахъ обмежено. Зъ Берлина доносять до „Pol. Corr.“, що тамъ такожь були вже зъ горы переконанй, що заявленье Порты позôстане безъ значеня, а що Россія не буде пôдпирати Туреччины мимо того, що громадить войско на австрійскôй граници, се рѣчь бôльше якъ певна. Заявленье Порты поставило лишь справу болгарску въ нову фазу, котра однакожь позôстала такъ само неясна и запутана, якъ доси.

— —

Въ Румуніи тревае криза въ министерствѣ и дальше. Кн. Гика заявивъ, що не може зложити нового кабинету а король поручивъ сю справу Браціянови. Здаеся, що Браціяно позôстане и дальше въ кабинетѣ такъ якъ то вже кôлька разôвъ дѣялось при єго димисіи. Новый кабинетъ мусить бути зложеный вже сими днями, бо король хоче выѣхати до Берлина.

— —

Зъ сербско-турецкои границѣ доносять до „Pol. Corr.“, що въ Старôй Сербіи а особливо въ пристиньскôмъ окрузѣ проявляѣсь якійсь незвычайный рухъ, котрый здаеся вказувати на то, що тамъ збираються ватаги, котрй думають впасти до Болгаріи. Характеристичнымъ єсть, що въ сихъ сторонахъ появилось богато грошей зъ заграницѣ и що надходить зъ Константинополя богато Чорногорцѣвъ, котрй нѣбы то вертають до своеи ôтчины, мимо того що тамъ панує голодъ, и задержуються въ сихъ сторонахъ. — Зъ Бѣлграду доносять, що указомъ короля скликано скупштину на день 14 (26) марта с. р. Сербскй молодо-либералы стараються теперь получитися зъ партією радикалôвъ.

НОВИНКИ

— **Вечерокъ въ XXVII. роковины смерти Тараса Шевченка**, устроюваный львôвскими народными товариствами въ сали „Народного Дому“ дня 13 н. ст. марта, обнимае слѣдуючу програму: 1) Вступна рѣчь, выголосить п. Ив. Белей, редакторъ „Дѣла“; 2) Тополницкій „Три шляхи“ ôдспѣвае хоръ мужескій; 3) Безуглый „Похоронный маршъ на смерть Т. Шевченка“ и б) Деллеръ „Фантазія“ — ôдграе на фортепянѣ панѣ З Цеглиньска; 4) „Гамалія“ деклямація панны Н. Лопатиньскои; 5) Маринкович „Хej трубачу“, хоръ сербскій, ôдспѣвае хоръ мужескій; 6) „Чернець“ деклямація п. К. Устіяновича; 7) а) Рубинштайнъ—„Романсъ“ б) Вахнянинъ — „Чи такая наша доля?“ сольо баритонове, ôдспѣвае п. Мод. Витошиньскій; 8) Лисенко „Хоръ бранцѣвъ зъ Гамалiѣ“ ôдспѣвае хоръ мужескій зъ акомпаніяментомъ фортепяну. — Початокъ о год. ½8 вечеромъ. Цѣна мѣсць: фотель 60 кр., крѣсло 40 кр.; вступъ на салю 20 кр; галерія 10 кр.

— **Програма вечерка въ XXVII. роковины смерти Тараса Шевченка**, устроюваного учениками рускои академичнои гимназіи въ великôй сали „Народного Дому“ въ суботу дня 17 н. ст. марта: 1) Вступна рѣчь; — п. пр. Конст. Лучаковскій. 2) Хоръ Лисенко: Тріо зъ хоромъ и фортепяномъ, Вахнянинъ: Молодй сны. 3) Яроньскій: „Ахъ я нещасный“, — ôдграе на фортепянѣ В. Г. 4) Шевченко: Чернець, деклямація М. Б. 5) Воробкевичъ: Серенада, сольо баритонове въ супроводѣ хору. 6) Квехъ: Галицка жизнь, народна фантазія, квинтетъ-орхестра, выконають К. Г., О. М., О. Кр., П. Н. и И. Б. 7) Нижанковскій: „Минули лѣта“, сольо баритонове въ супроводѣ скрипокъ и фортепяну, выконають П. Б., К. Г. и Ю. Б. 8) Купчиньскій: Чорновь хмарою дуброва, дуетъ на цитры, ôдогр. К. Т. и В. В. 9) Зедерманъ: Хлопске весѣля въ Швеціи, хоръ. Початокъ о годинѣ 6. вечеромъ.

— **Выдѣлъ товариства рускихъ ремѣсникôвъ „Зоря“** уконституовався въ сей способъ, що выбрано: Василя Нагôрного, головою, Антона Щербу, заступникомъ головы, Андрѣя Скородиньского секретаремъ, Костя Стецькова поборцею вкладокъ, Кучиньского контролоремъ, Бѣленького господаремъ, Дм. Ковальского касiєромъ а Остапа Данилюка библіотекаремъ.

— **Загальнй зборы „Карпатскои Крамницѣ“** мали ôдбутись дня 11 н. ст. с. є. въ недѣлю въ Яблоновѣ въ домѣ Теодора Ковальчука. — Карта кореспонденційна звѣщаюча насъ о тôмъ, надана 8 н. ст. въ Коломыи, дôйшла до насъ ажь въ недѣлю 11 н. ст марта, въ самъ день Зборôвъ, за-для перервы въ комуникаціи.

— **„Кружокъ рускій“ въ читальни академичнôй въ Краковѣ** устроюе нинѣ вечерокъ деклямаційно-музикальный въ честь М. Шашкевича.

— **Зъ Станиславова пишуть намъ:** Вразъ зъ Преосв. епископомъ Юліяномъ выбираються зъ Русинôвъ до Риму зъ Станиславова крилошане оо. Литвиновичь и Туркевичь а такожь купець п. Шавиньскій и властитель друкарнѣ п. Данкевичь.

— **Зъ Тисьменицѣ пишуть намъ:** Въ четверъ дня 1 н. ст. марта ôдбувся въ Тисьменици въ користь бѣдныхъ ученикôвъ вечерокъ зъ танцями, устроеный выбранымъ до того комитетомъ. Здавалось-бы, що середъ тôлько рôзнородныхъ вечеркôвъ, балѣвъ та забавъ, рускій вечерокъ въ маленькôй Тисьмениці зовсѣмъ не удасться, але бажаня деякихъ противникôвъ не сповнилися. Въ гарно прибраныхъ комнатахъ зôбралося въ четверъ поважне число добôрныхъ гостей зъ мѣста и цѣлои околицѣ, а 18 паръ, що майже безъ перервы гуляли зъ живою охотою та непримушеною веселостею, гуморъ и радôсть всѣхъ зôбраныхъ, а особливо вдоволенье, яке малювалось на красныхъ лицяхъ нашихъ пань, дали найлѣпшій доказъ, якъ гарно можна забавитись безъ великихъ коштôвъ та строѣвъ. Опускаючи зъ явныхъ жалемъ о 7 годинѣ рано комнаты вечерковй, всѣ высказували лише повне признанье комитетови, особливо-жь пп. Малецкому и Герасимовичу за ихъ труды, — та бажанье, щобы такй вечерки въ Тисьмениці и частѣйше повтарялися.

— **Зъ Городенки пишуть намъ:** Передъ рокомъ попращали мы бувшого старосту п. Цулявфа, а теперь прощали мы зновъ нашого земляка старосту п. Масюка! Хотяй тôлько одинъ рôкъ бувъ межи нами, то однакожь зъединавъ собѣ загальну симпатію за свôй правый характеръ, безсторонность въ урядованю и опѣку для цѣлого повѣта. Тожь ведень чувствомъ вдячности, урядили мы дня 4 н. ст. марта с. р. въ салях касиновыхъ вечеръ прощальный въ честь п. Масюка. Гостей до стола засѣло около 50 осôбъ, мѣсцевыхъ и замѣсцевыхъ, а межи тыми майже половина Русинôвъ. Въ имени повѣта попращавъ п. старосту п. Цѣньскій, маршалокъ рады повѣтовои, д-ръ Скибицкій въ имени урядникôвъ а о. Мардарасевичь, парохъ ôрменьскій въ имени касина. Зô стороны рускои промовляли три священяки: о. Кобриньскій, деканъ городеньскій попращавъ соленизанта рускимъ словомъ въ имени духовеньства и народу руского, на що п. Масюкъ ôдповѣвъ по руски щирыми словами, дякуючи за симпатію Русинôвъ. Дальше по руски промовлявъ о. Олесницкій, а о. Бурнадзъ парохъ Репужинець, якъ звычайно, по польски. По промовахъ ôдчитавъ секретарь староства телеграму, наспѣвшу зъ Обертина, а прощаючу п. Масюка. Такъ мы пращали нашого старосту, выправляючи єго до повѣта рудецкого.

— **Зъ Обертина пишуть намъ:** Не могучи бути на прощальнôмъ пирѣ для п. З. Масюка, старосты городеньского, котрый въ короткôмъ часѣ умѣвъ зъединати собѣ правдиву симпатію у всѣхъ своимъ честнымъ характеромъ а разомъ и тактовнымъ та справедливымъ поступованьемъ, околиця обертиньска выслала до Городенки таку телеграму: „Пане Старосто! Въ хвили, въ котрôй пращаюче Тебе тевариство вносить тоастъ на Твою честь, Священьство и Громады Обертина, Хотимира, Чортôвця, Балагорôвки, Джуркова, Ганчарова, Гавриляка, Якобôвки, Гарасимова, Незвискъ, Исакова, Петрова, Пôдвербець, Ракôвця, Семенôвки, Сокирчина, Жабокрукъ и Живачова прилучаються до того тоасту и зъ щирымъ жалемъ пращають Тебе, Пане, котрый пôдчасъ короткого свого побуту межи нами своею справедливостею, сполученою зъ вырозумѣлостею, зъединавъ єси собѣ найщиршу симпатію нашу, и хотяй ôддаленый, въ памяти и серцю нашôмъ все позôстанешь! — Въ имени громадъ: Миколай Остоя Стеблецкій, бурмистръ Обертина; Давидъ Визельберґъ, вôйтъ зъ Якобôвки. — Въ имени Духовеньства: о. Левицкій парохъ рускій и кс. Дренґевичь, парохъ лат. зъ Обертина!“

— **Зъ Перемышля пишуть намъ:** Вô второкъ д. 28 н. ст, лютого с. р. ôдбулося тутъ на дохôдъ маючои основатися Бурсы представленье театральне „Панѣ молода зъ Босны“, о чѣмъ мы уже свого часу згадували. Нинѣ додаемъ лише, що представленье се згромадило численну мѣсцеву и доокрестну публику. Доходу зъ представленя сего припало для Бурсы 35 зр. При тôй нагодѣ зволили ласкаво жертвувати въ користь Бурсы Вп Добродѣї: Преосв. епископъ Іоанъ 2 зр., Впр. крил. Подолиньскій 2 зр., Впр. крил Чеховичь 1 зр., Вп. Г. Несторовичь 2 зр., Всч. о. Куцерыбъ 1 зр., Всч. о. Добряньскій зъ Сливницѣ 1 зр. — Всѣмъ тымъ Вп. Дателямъ, якь не менше Св. Дирекціи руского театру складаемо на сѣмъ мѣсци сердечну подяку. — За Выдѣлъ: *Шеховичь*, *Тиховичь*.

— **Выборы доповняючй** одного члена рады повѣтовои въ Калуши зъ групы громадъ сельскихъ ôдбудуться дня 12 н ст. цвѣтня с. р. Мѣсце и часъ выборôвъ вызначить ц. к. староство въ картахъ легитимаційныхъ.

— **Румунизаторска Консисторія православна въ Чернôвцяхъ** налякалася переходомъ на унію громады Раранча, тожь рѣшила усунути зъ-ôдтамъ пароха-румунизатора, а на єго мѣсце покликати о. Тиминьского, сотрудника зъ Берегомету, щирого Русина, щобъ ôнъ своимъ вплывомъ успокоивъ переслѣдованыхъ Русинôвъ... А якъ ôнъ успокоить, — чи Консисторія зновъ не пôшле тамъ якого румунизатора?

— **Зъ пôдъ Калуша пишуть намъ:** Невыслѣджень доси злодѣѣ обôкрали церковь въ селѣ Загôрю, повѣта калускаго, забравши зъ обохъ скарбонъ надъ 200 зр. готôвки.

— **Дирекція ц. к. державныхъ зелѣзниць у Львовѣ** повѣдомляе письмомъ зъ дня 10 н. ст. марта, що перешкоды въ руху ѣзды поѣздôвъ на шляху Ясло-Сянôкъ усуненй и тому на всѣхъ шляхахъ, належачихъ до округу Краковскои дирекціи, ходять поѣзды зелѣзничй. Въ окрузѣ львôвскои дирекціи на шляхахъ мѣжь Львовомъ а Стрыемъ якъ такожь мѣжь Станиславовомъ а Гусятиномъ засны снѣговй еще не усунено и тому рухъ поѣздôвъ на тыхъ шляхахъ еще здержаный. — Зъ зелѣзниць Кароля Людвика и Черновецкои оповѣщаютъ, що на всѣхъ шляхахъ почали вже правильно ходити поѣзды зелѣзничй.

— **Выливъ Вислы.** Висла вылила сими днями такъ само страшно, якъ се було въ р. 1884. Всѣ села довкола Кракова въ ôддаленю кôлькадесяти кильометрôвъ залитй водою. Такъ само передмѣстя Кракова, Подгурже, и низше положенй улицѣ стоять пôдъ водою. Войскова инжинерія, сторожа мытова, артилерія и сторожа огнева вывозять людей на човнахъ зъ залитыхъ домôвъ. При безнастаннôмъ дощи побоюються ще бôльшои катастрофы.

— **Цѣкаву илюстрацію до языкового „объединенія“** подае львôвскій дописователь до петербурского „Kraj-u“: Россійскій консуль въ Чернôвцяхъ М. Димитровъ(?), посылаючи предплату на одну обскурну газетку у Львовѣ „Страхопудъ“, написавъ на переказѣ почтовôмъ своє жаданье по нѣмецки. Редакторъ тои газетки ôдписавъ на то, що предплаты не може приймити, бо косулятъ россійскій, хотячи предплатити часопись, повиненъ бувъ написати по россійски. П. Димитровъ не послухавъ сеи науки и заявивъ въ своѣй ôдповѣди, що коли-бъ мавъ писати „ruthenisch“, то мусѣвъ-бы въ Австріи переписуватись що-найменче въ десяти языкахъ, въ польскôмъ, ческôмъ, словацкôмъ, хорватскôмъ и др. Така ôдповѣдь дуже вразила львôвскихъ „объединителѣвъ“, бо и якъже россійскій консуль може робити рôзницю мѣжь „ruthenische Sprache“, a russische! До негодованя на консулятъ россійскій въ Чернôвцяхъ— пише „Kraj“ — причинилося ще й и то, що п. Димитровъ навѣть не ôдповѣвъ на листъ п. Коснѣрского, ликвидатора „Заведенія“, въ котрôмъ той просивъ єго посвѣдчити, що „Заведеніе“ не брало нѣ пôдпомогъ ôдъ правительства россійского, нѣ взагалѣ не мало нѣякихъ зносинъ зъ властями россійскими.

— **Просьбу о помилованье** д-ра Яцковского пôдписали такожь три послы польскй до рады державнои, д-ръ Смолька, д-ръ Леваковскій и Ст. Нѣмчиновскій. „Przegląd lw.“ подае о сѣй просьбѣ таку вѣстку зъ Вѣдня: Петиція та выкликала велике враженье въ парляментѣ и кругахъ правничихъ. Мабуть и коло польске займеся сею справою та въ своѣмъ часѣ ужиє єи за пôдставу до реформы въ судôвництвѣ и процедурѣ. Зъ выимкою кôлькохъ случаѣвъ въ справахъ политичныхъ, єсть се одинокій примѣръ въ исторіи австрійского судôвництва, щобы опинія публична такъ одноголосно высказалася за засудженымъ въ наслѣдокъ мнимого звычайного злочиньства... Надъ симъ случаѣмъ дуже застанавляються у Вѣдни, хотяй правосильность судового засуду вже сама зъ себе становить надзвычайнй трудности и консеквенціи зъ формальнои стороны.

— **Володимиръ Чацкій**, кардиналъ, помершій нагло въ Римѣ, уродився въ р. 1834 въ Порицку. Высвятившись, бувъ довгій часъ при папѣ Пію IX. и ту умѣвъ ôнъ зъединати собѣ найбôльше довѣріе. Небавомъ досягнувъ Чацкій великихъ гôдностей въ урядахъ папскихъ, бо зôставъ секретаремъ конгрегаціи для справъ внѣшныхъ. Се становище не дозволяло єму вправдѣ якои виднѣйшои ролѣ политичнои, але за се великими успѣхами могли повеличатись єго приватнй зносины и вплывы на пану Пія. Папа Левъ XIII. именовавъ Чацкого въ р. 1879 архіепископомъ Салами ны и назначивъ нунціемъ для Франціи. По ôдкликаню зъ Парижа именовавъ єго консисторъ папскій въ р. 1882 кардиналомъ.

— **Статистика людности въ Австріи въ р. 1887.** Въ першôй половинѣ року 1887 уродилось въ Австріи 465 271 дѣтей, се значить о 6391 бôльше якъ въ минувшôмъ роцѣ; умерло въ р. 1887 осôбъ 359638, менше о 9.211 ôдъ попереднього року. Супружествъ було о 661 менше. Слюбныхъ дѣтей уродилось 393.552 а неслюбныхъ 71.219; на 1000 хлопцѣвъ припало 942 дѣвчатъ. Смертельность помѣжь дѣтьми була страшна; вымерло дѣтей низше 5 лѣтъ майже половина, бо 46·69 процентъ. Неслюбныхъ дѣтей, легитимованыхъ послѣдуючимъ супружествомъ було значне число 11.820.

— **Дрôбнй вѣсти.** Рада мѣска въ Краковци надала почетне горожаньство п. Людв. Бернацкому, ц. к. комисареви староства яворôвского. — Въ Колодѣвцѣ, пов. скалатского, померъ нагло безъ найменшои причины въ лѣсѣ зарôбникъ Матѣй Мельнеръ. — Въ Мелнѣ, пов. бродского, найшли на поли помершого селянина. Бувъ ôнъ правдоподôбно пачкаремъ россійскимъ и замерзъ на поли; дикй звѣрята пообгрызали лице помершого. — Въ Буковинѣ на 570.000 людности єсть всего лише 18.000 Полякôвъ. — „Slovansky Sbornik“, часопись редагована Єлинкомъ и маюча обзнакомити Чехôвъ зъ цѣлымъ житемъ духовымъ прочихъ Славянъ, переставъ выходити по шести рокахъ свого истнованя.

Наука, штука и литература.

— **Библіотеки для молодѣжи**, выдаванои „Рускою Бесѣдою“ въ Чернôвцяхъ, выйшла І. книжочка за р. 1888. Сего року побôльшила редакція величину своеи Библіотеки майже вдвое; на заголовку бачимо гарный образокъ, представляючій гуцула на полонинѣ зъ трембитою, що приглядаеся пôдходячому идъ нему школярикови зъ книжкою, пôднесеною дъ-горѣ. Цѣлу сю сцену озаряе яркими лучами сходяче сонце. Змѣстъ сеи книжочки ось якій: До рускои молодѣжи — стихъ Исидора Пасѣчиньского; Провôдъ Божій — причта О. Федьковича; Похôдъ Русинôвъ на Половцѣвъ — стихъ зъ „Ластôвки“ Миколы Костомарова; Окулярникъ — розвѣдка зъ природописнои исторіи (зъ илюстрацією); Придабашки и загадка — уложенй О. Федьковичемъ; Мудрѣшки. — Редакція оповѣщае програму цѣлорôчного выдавництва; обнимае она всѣ галузи науки и всякого рода оповѣданя, казки, байки, пѣсни и загадки. Цѣна предплатна рôчно 1 зр. Можна надѣятись, що Русины пôдпоможуть численною предплатою сему выдавництву, котре такъ славно почало вже четвертый рôчникъ свого истнованя. Замовленя треба надсылати до „Рускои Бесѣды“ въ Чернôвцяхъ, ул. Лилійна ч. 29.

Вѣсти зъ Арп. Львôвскои.

Въ пропозицію принятй оо.: на Урлѣвъ, дек. золочѣвского, Іос. Волошиньскій зъ Тисовы лише самъ одинъ; на Перевозець, дек. калуского І. Мих. Винницкій зъ Марковои П. Игн. Юхновичь зъ Помонятъ.

Митроп. Консисторія взываe о. Евг. Гузара, сотрудника въ Заваловѣ, убѣгаючого-ся о презенту на Борусôвъ, дек. бобрецкого, и Любѣнцѣ, дек. стрыйского, о заявленье, на котру зъ тыхъ парохій хоче одержати презенту, бо обѣ парохіи суть ординаріятского паданя; — предкладае станиславôвскому епископскому Ординаріятови до увзглядненя просьбу о. Илар. Курбаса зъ Нового села, убѣгаючого-ся о презенту на Чернятинъ.

Намѣстництво выасигнувало зъ фонду религійного запомоги для крилошанôвъ львôвскои капитулы, по 200 зр.: М. Сѣнгалевичу, Л. Готеровскому, А. Петрушевичу, І. Величку и А. Бѣлецкому; по 150 зр.: Л. Пакижу, Іос. Комарницкому и І. Кобыляньскому.

Посмертнй — ∓ — оповѣстки.

— **Тереса Бандыра**, жена гр. к. пароха зъ Сихова, упокоилася дня 9 н. ст. марта въ 40 роцѣ житя. Похороны ôдбулися дня 11 н. ст. марта на стрыйске кладьбище. Вѣчна ѣй память!

Господарство торговля и промыслъ.

— **Банкъ рôльничій у Львовѣ** подае пôдъ днемъ 10 н. ст. марта такй цѣны збôжа за 100 кило, loco Львôвъ: Пшениця 6·30 — 6·80, жито 4·50 —4 80, овесъ на обрôкъ 4·50 — 4·75, ячмѣнь 5· — 6·, рѣпакъ 10·—10·25, горохъ 5·50—9·, вика 4·50—5·, кукуруза 4·50—5·, конюшина червона 25 —35·, шведска 40·—45·; — тенденція торговлѣ збôжевои безъ змѣны, трансакціи идуть пиняво, незначна продажь, въ насѣняхъ цѣлковита застоя а всѣ цѣны нотують бôльше номинально.

— **Конструкція масничокъ.** Зô взгляду на инсераты, якй подыбую въ бѣжучихъ числахъ „Дѣла“, чуюсь зъобовязанымъ подати П. Т. Читателямъ деякй близшй данй. Нова конструкція єсть практичнѣйша ôдъ старои тымъ, що ту поединчій механизъ, легкій до розкладу и чищеня; коли противно маснички старои конструкціи сильно скомпликованй зъ кôлькогранными зубами у долѣ, черезъ що тяжко розбирати та складати, а ще тяжше чистити. Длятого звертаю увагу П. Т. Читателѣвъ, абы при замовленю масничокъ выразно домагатись лише найновшои конструкціи. Образокъ при инсератѣ Бальсама представляе у долѣ по вырѣзаню верхнои части якъ разъ нову конструкцію. — Вѣдень ⅛ *С. П.*

Телеграмы „Дѣла“.

Берлинъ 12. марта. Мощѣ покôйного цѣсаря перенесено нынѣ въ ночи до церкви. Секція выказала въ покôйнику великій камѣнь мѣхура.

Липскъ 12 марта. На двôрци повитали тутъ цѣсаря Фридриха III. министерство и кн. Бисмаркъ. Повитанье було дуже сердечне, а цѣсарь поцѣлувавъ тричи кн. Бисмарка, котрый ôдтакъ разомъ зъ нимъ поѣхавъ до Шарльотенбурга.

Берлинъ 12. марта. Цѣсарь Фридрихъ III. станувъ вчера на захôднôмъ двôрци (Westendbahnhof) коло Шарльотенбурга по 11 год., бо поѣздъ за-для заметей снѣговыхъ опôзнився.

Петербургъ 12 марта. „Journ. de St. Petbg. довѣдуеся зъ доброго жерела, що въ послѣдныхъ дняхъ ôдбувалася межи Петербургомъ а Санъ Ремо дуже оживлена вымѣна депешъ, въ котрыхъ высказувано собѣ взаимну симпатію и дружбу. „Journ. de St. Petbg.“ вносить зъ того, що дружба мѣжь Россією а Нѣмеччиною єсть скрѣплена и миръ для Европы забезпеченый.

Вѣдень 10 марта. На кладовищи на Шмельцу арештовано вчера пôдчасъ торжества на могилахъ погибшихъ въ часѣ революціи зъ 1848 р. одного робôтника за демонстративне поведенье.

Петербургъ 12 марта. Постановлено, що полкъ калускій, котрого шефомъ бувъ померший цѣсарь, буде на вѣчнй часы носити єго имя, новымъ шефомъ того полку именованый цѣсарь Фридрихъ. Войско россійске розпочне носити жалобу по нѣмецкôмъ цѣсарю ажь ôдъ дня похорону.

Софія 12 марта. „Свобода“ доказуе, що наколи Туреччина хотѣла лишь вдоволити Россію и для того выслала свою депешу, але не думае пôдперти єи силою, то Болгаре будуть для неи завсѣгды вѣрнй; але коли та депеша єсть лишь початкомъ до воєннои акціи, то Болгаре готовй до борбы о свою независимôсть. Органъ Радославова радить правительству, щобы оно зовсѣмъ не ôдповѣдало на депешу Порты або щобы ôдповѣло хиба ôдмовно.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. М. М. въ Скоморохахъ. Вже тôлько разôвъ було оголошено, що за конець повѣсти „Вина и кара“ прийде доплатити 1 зр. — **Всч. М. Ц въ Гуменци.** Зъ „Просв.“ дôстали; але ще зъ давнѣйшого прийде 8 зр. — **Всч. И К. въ Бер..** Вѣсти Епарх. дôстаемо зъ 1-ои руки; що пришлють, то мѣстимо. — **Вп. І. Л. въ Куликовѣ.** Аркушѣ выслано; просимо о предплату. — **Всч. Т. П. въ Коропци.** Жаданй числа выслано. — **Всч. Н. Г. въ Дзвинячи.** Жаданй аркушѣ высылаемо повторно. — **Всч. В. Б въ Испасѣ.** 10 зр. дôстали зъ ч. 40 не розсылалося повѣстей. — **Всч. О. Л. Острôвчику.** Чи не доходить? бо высылаеся.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

☞— **Въ користь Бурсы Братства св. О. Николая въ Станиславовѣ** ôдъ початку року шкôльного 1887/88 ажъ до нинѣ вплынули:

Жертвы въ натураліяхъ: о. Городискій зъ Пасѣчнои 117 околотôвъ; о. Боднаръ корець бульбы, ¼ кôрця яблокъ и 20 бохонцѣвъ хлѣба; о. Вальницкій зъ Марковець 2 кôрцѣ бульбы; о. Абрисовскій зъ Тисьменицѣ 3 кôрцѣ бульбы; о. Мардаровичь 4 кôрцѣ бульбы и 100 головокъ капусты; о. Пачовскій сягъ дровъ буковыхъ.

Членьскій вкладки злôжили по 5 зр.: о. Головацкій зъ Сухостава, Атан. Боринець, пѣвець церк. въ Рôвни, Сильв. Голубовскій, лѣсничій въ Перегиньску, Мих. Гричукъ, пѣв. церк. въ Колодѣвцѣ, Тим Зеленько, госп. въ Хотѣни, Ник. Кравцѣвъ, економъ въ Станковѣ, Григ. Манулякъ, госп. въ Космиринѣ, Мод. Руденьскій, учит. въ Тисьменици, І. Стемпурскій, мѣщ. въ Богородчанахъ, Ник. Устіяновичь, магазинеръ зел. въ Калуши, Нат. Фейгель, вдова по геометрѣ въ Пôдгôркахъ, о. Наркизъ Янкевичь въ Межигôрцяхъ о. Ант. Андроховичь въ Лисци, Теофиля Даниловичь въ Олеши, о. Илар. Михалевичь въ Ланчинѣ, Клим. Турбацкій, госп. въ Джуринѣ, Як. Фединъ мѣщ. въ Богородчанахъ, Павло Целевичь, учит. въ Устечку, Григ. Легинь, учит. въ Перегиньску и о І. Целевичь въ Тростянци; по 3 зр.: Юлія Боратиньска въ Увислѣ, Вас. Лотоцкій въ Бѣльчи, Як. Лукіяновичь, почтмайстеръ въ Городници, Март. Посацкій, учит. въ Пôдмихайлю, І. Винницкій въ Торскôмъ, Гавр. Матковскій въ Калуши, о. Конст. Чепель въ въ Кропивнику, о. Волод. Хилякъ въ Бортнôмъ, Ост. Волкъ, пѣв. церк. въ Галнусôвцахъ, Юлія Сѣмовичь, вдова по учит. въ Гадинькôвцяхъ, Ант. Турчиньскій въ Калуши, Розалія Лягищевска въ Богородчанахъ, Теод. Дмитрашь, госп. въ Ямници, Романюкъ въ Монастирискахъ, о І. Коляковскій въ Плавю, Юлія Анастазіевска въ Скалѣ, Іос. Петрушевичь, учит. въ Новици, Мих. Саврій, госп. въ Косовѣ и Юлія Витошиньска въ Хлѣбичинѣ лѣснôмъ. О. Методій Грицанъ, монахъ Ч. св. В. В. въ Погони зложивъ 1 зр.

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночій) пл. Галицкій 14.
Дръ Е Лебедовичь (нед. внутрѣшний и очний) ул. Корняктôвъ (Нар. Дôмъ).
Д-ръ І Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Аптики: 2292

З. Рукеръ ул. Краковска.

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краевый ул. Костюшки (будынокъ соймовый).
Банкъ гипотечный пляцъ Галицкій.
А Шелленбергъ (конт. вымѣны) ул. Короля Людвика 1.
Сокаль & Лилієнъ (конт. вымѣны) ул Гетьманьска 6.

Готелѣ и Реставрації:

Готель французскій и рест. швехатска пл. Маріяцкій.
Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Краковска 9

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устьяновичь, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4.

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичь (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склепы:

Народна Торговля ул. Оpменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгнеръ (найтанщій магазинъ галангерійный ул Галицка 16.
А. Гальскій (товары зелѣзнѣ) пляцъ Маріяцкій 9
Стажевичь и Абрысовскій (матеріи на сукнѣ) Ринокъ 32.
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н. Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул Галицка 20.
Вольфъ Чопп (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ) ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничѣ:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигіи).

Поѣзды зелѣзничѣ

(пôсля годинника львôвского)

приходять до Львова:

Зъ Кракова: о год. 5 мин. 40 рано поѣздъ поспѣшный, о год. 9 мин. 27 вечеромъ поѣздъ особовый, о год 11 мин. 35 передъ полуднемъ поѣздъ мѣшаный, о год 7 мин 6 вечеромъ поѣздъ льокальный.

Зъ Черновець: о год 10 мин. 3 вечеромъ поѣздъ поспѣшный, о год. 3 мин. 35 рано поѣздъ особовый и о год. 3 мин. 30 по полудни поѣздъ мѣшаный.

Зъ Пôдволочискъ (на дворець Пôдзамче): о г. 10 м 1-вечеромъ поѣздъ поспѣшный, о год. 2 мин. 20 рано поѣздъ особовый и о год 3 мин. 19 по по8 лудни поѣздъ мѣшаный.

Зъ Стрыя: о год. 8 мин 59 рано и о год 4 мин 35 по полудни поѣздъ особовый а о год 1 мин. 35 въ ночи поѣздъ особовый.

Ôдходять зô Львова:

До Кракова: о год. 10 мин. 41 вечеромъ поѣздъ поспѣшный, о год. 4 мин. 10 рано поѣздъ особовый, о год. 4 мин. 50 по полудни поѣздъ мѣшаный, о год. 8 мин. 8 рано поѣздъ льокальный.

До Черновець: о год. 6 мин. 20 рано поѣздъ поспѣшный. о год. 12 мин. 22 въ полудне поѣздъ мѣшаный и о год. 11 мин 6 въ ночи поѣздъ особовый.

До Пôдволочискъ (зъ дворця Пôдзамче): о год. 6 мин. 22 рано поѣздъ поспѣшный, о год. 1 мин. 8 по полудни поѣздъ мѣшаный и о год 10 мин. 55 вечеромъ поѣздъ особовый.

ВИНО

чисте и природне (Середнянське) **есть на продажъ у Впр. о. ІОАНА ДЕШКО,** руского архидіякона и приходника, продуцента **въ Мукачевѣ,** до котрого въ сѣмъ дѣлѣ ôднестись треба. За-для выпродажи винницѣ цѣна прежня 40 кр. ôдъ 1 литра **сбинижена на 35 кр.** 1-3
2367

Вытягъ зъ розкладу ѣзды зелѣзниць державныхъ

важный ôдъ 1 жовтня 1887.

Ôдѣздъ зô Львова: О 6 год. рано до Гусятына: — о 6 год. 10 мин. рано до Лавочного, Будапешту, Стрыя; — о 11 год. 27 мин рано передъ полуд. до Стрыя, Хирова, Станиславова; — о 12 год. 02 мин въ полудне до Гусятына; — о 7 год. 44 мин. вечеромъ до Стрыя, Хирова.

Пріѣздъ до Львова: О 1 год. 15 мин въ ночи зъ Будапешту, Стрыя, Лавочного, Станиславова, Хирова; о 8 год. 39 мин. рано зъ Хирова, Стрыя; — о 3 год. 10 мин. по полудни зъ Гусятына; — о 4⅝ год 15 мин по полуд. зô Станиславова, Хирова, Стрыя; — о 9 год. 43 мин вечеромъ зъ Гусятына.

Плякаты зъ розкладомъ ѣзды на линіяхъ галицкихъ можна дôстати на стаціяхъ зелѣзниць державныхъ по 6 кр. 2238 19—?

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

у Львовѣ („Народный Дôмъ"), **въ Станиславовѣ** (пляцъ Францъ-Іосифа, дôмъ Горовицôвъ), **Перемышли** (коло моста), **Тернополи**, (ринокъ дôмъ Ляндау-а) **Дрогобичи** (ринокъ), **Коломыи** (готель Краковскій) **и Стрыю** (ринокъ, готель пôдъ „Чорнымъ Орломъ")

поручае зô своихъ складôвъ и посередничень:

Чай караванный, спроваженый сухимъ путемъ черезъ Кяхту, Иркутскъ, Москву, розваженый пôдъ надзоромъ дирекціи въ ильомбованій пачки, ¼ фунта по 70, 80, 90, 100, 125, кр. ⅛ фунта за половину повышои цѣны

Каву фунтъ по 90, 96, 100, 105, и 110 кр. Въ пять кильограмовыхъ мѣшочкахъ по зр. 8·20, 9·80, 10·70, и зр 11·20 франко.

Поручаючися такожъ зъ прочими артикулами Впов. Родимцямъ заявляемо готовôсть доложити всякихъ старань, щобы вдоволити Пч. Купуючихъ такъ подрôбно якъ и при почтовыхъ зелѣзничихъ посылкахъ

Зъ высокимъ поважаньемъ

Дирекція Пародноі Торговлѣ у Львовѣ.

Маріяцельскій каплѣ жолудковій

знаменито дѣлаючій у всѣхъ недугахъ жолудка.

Schutzmarke.

Незрôвнаній при браку апетиту, слабôмъ жолудку, воняючôмъ ôддыху, кваснôмъ ôдбиканю, здутю, кольцѣ, катарѣ жолудка, згазѣ, творенію си пѣску и камѣньчикôвъ въ мѣхури, при надто великôй флегмѣ, жовтачцѣ, ôдкипеню и блюваню, болю головы (если походить зъ жолудка), корчахъ жолудка, задненю, перетяженю жолудка стравами и напоями, при хробакахъ, недугахъ селезѣнки, печѣнки и геморoидахъ. — Цѣна фляшочки разомъ зъ **приписомъ 35 кр., подвôйнои 60 кр.**

Головна высылка у антикаря

КАРОЛЯ БРАДИ КРОМЕРИЖЪ (Kremsier) МОРАВА.

Маріяцельскій каплѣ жолудковій не суть нѣякимъ средствомъ потайнымъ. Складовій части поданій суть при кождôй фляшочцѣ въ **приписѣ.**

☞ **Правдивій можна купувати у всѣхъ** 2351 5—52 **аптикахъ.** ☜

ОСТЕРЕЖЕНЬЕ! Правдивій Маріяцельскій каплѣ жолудковій рôзно фальшують и наслѣдують. — **На знакъ правдивости** мусить кожда флишка бути завинена въ червоне запакованье, заосмотрене въ **повышу марку охоронну** и при кождôй фляшочцѣ на приписѣ мусить находитися, що сей приписъ друкованый у Г. Гуска въ Кромержу.

Правдивій можна купити: У ЛЬВОВѢ въ аптикахъ: Якова Байзера, Г. Блюменфельда, Петра Гайльгофера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколяша, Якова Пипеса, Жиг. Рукера, Кар. Склепиньского, І. Вевюрского, Арн. Раппапорта. — ВЪ БЕЛЗѢ у ап. Гросса. — ВЪ БОБРЦѢ у ап. Бальбины Мендлицкои. — ВЪ БРОДАХЪ у ап. Бронисл. Витославского, Мих. Куляки, Вильг. Ляндесберга. — ВЪ БЕРЕЖАНАХЪ у ап.: Ад. Дурета, Іос. В. Лобоса. — ВЪ ДОЛИНѢ у ап. С. М. Траунфельнера. — ВЪ ДРОГОБИЧИ у ап.: Айхмилера, П. Партикевича. — ВЪ ГЛИНЯНАХЪ у ап. А. Гельма. — ВЪ МЕЛЬНИЦИ у ап. Кроковского. — ВЪ МОСТАХЪ ВЕЛИКИХЪ у ап. І. Жолиньского. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛЯНАХЪ у ап. Омел. Барановского. — ВЪ РАДЕХОВѢ у ап. Яськевича. — ВЪ РОЗВАДОВѢ у ап. Винк. Грабовского. — ВЪ РОЗДОЛѢ у ап. Людв. Мержвиньского. — ВЪ САМБОРѢ у ап.: І. Алексевича, К. Мареша. — ВЪ СКОЛѢМЪ у ап. С. А. Лецковского. — ВЪ СОКОЛОВѢ у ап. Андр. Данчака. — ВЪ СОКАЛИ у ап. Евг. Высочаньского. — ВЪ СТАРôМЪ МѢСТѢ у ап. Ад. Палеского. — ВЪ СТРЫЮ у ап.: Чальбазаніого, В. Коморовского. — ВЪ ТУРЦѢ у ап. Жиг. Козицкого. — ВЪ ВАРЯЖУ у ап. Венед. Кшиволоцкого. — ВЪ ЗОЛОЧЕВѢ у ап. Франца Петеша.

Юліянъ Стрѣлецкій

передъ тымъ

И. ОСТРОВСКІЙ и И. СТРѢЛЕЦКІЙ

Магазинъ ювилерскій, у Львовѣ

Рынокъ 45 2188 6—6

поручае всѣлякій выробы зъ срѣбла, золота и дорогихъ каменѣвъ, именно: брошки, ковтики, брансолеты, перстенѣ, гузики, спинки, аграфы, срѣбну посуду столову, тацы, цукорницѣ, штуцы т. е. ножѣ, ложки, вилки, такожъ сервисы до чаю и кавы зъ первостепенныхъ фабрикъ заграничныхъ.

Магазинъ сей, звѣстный ôдъ пôвъ столѣтя зъ ретельности и совѣстности, припоручуе такожъ **власну роботню всѣхъ направъ и репарацій.**

Робить такожъ всѣлякій предметы, потрѣбній до церковногоужитку якъ: **монстранціи, чашѣ** и т. д. пôсля найновѣйшихъ рисункôвъ, а уживанй **позолочуе и посрѣблюе** по умѣренныхъ цѣнахъ.

Маѣ такожъ одиноку въ Галичинѣ Репрезентацію выробôвъ **Христофля зъ Парижа** славно звѣстного срѣбла хиньского **по фабричныхъ цѣнахъ**

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краевыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признанія, а на выставѣ всемирній въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôд личній выробы косметичній, тоалетовій и перфумы именно:

Пилиптонъ волосю сикому и споловѣлому по кôлькоразовôмъ ужитю привертае красну барву. Пилиптонъ не фарбув. лише ôдмолоджуе волосье, котре пôдъ вплывомъ сего ôдличного средства ôдзыскуе первѣстну барву, мягкôсть и ôдлыскъ. — Цѣна флякону 1 зр. 50 кр.

Цезаринъ певне средство на выгубленье нагнѣткôвъ — Пуделко 40 кр.

Антилентилія

Нѣякій артикулъ тоалетовый не може остоятись зô взгляду наслѣдства и доброты зъ Антилентилією. Средство се одержане зъ ôдсвѣжаючихъ субстанцій, усуває въ короткôмъ часѣ веснянки, опаленя сонячнй, плямы печѣнковй, слѣды по ранахъ и т. д, надае лицю свѣжôсть и нѣжнôсть. — Цѣна 2 зр.

Найлѣпше чорнило глициринове

пахуче до обуви, дае красный ôдлыскъ, мягчить шкôру и хоронить ôдъ пуканя. — Пуделко по 10 и 20 кр.

Порошокъ до чищеня нôгтѣвъ

до надяня нôгтямъ бѣлости рожевои ôдтѣни и красного ôдлыску. — Пуделко по 25 кр.

Грисикъ тоалетовый до мытя рукъ

до вынѣжненя згрубѣлого нашкôрка — Пуделко 90 кр.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул, Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНôВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2. 2257 47—?

Фабрика въ р. 1782 заложена.

СТАРКА

зъ ц. к. упр. фабрики ликерôвъ, розол. и оцту **І. А. Бачевского** **ц. к. придворного доставника у Львовѣ.**

Марка	въ фляшцѣ à ¾ Литр.	Цѣна.
*	зр.	—·70
* *	„	—·90
* * *	„	1·00
1860	„	1·20
1850	„	1·50

СТАРКА ЛѢЧНИЧА

зъ р. 1840	зр.	2·50
зъ р. 1830	„	3.00

Ôдъ коли заложена фабрика, с. е. бôльше якъ ôдъ столѣтя, найбôльше заходу було выробъ житнои ***СТАРКИ***, такъ въ краю якъ и за границею вельми цѣненои, улѣпшити и поручаю тую-жь яко напитокъ о знаменитôмъ и нѣжнôмъ, а лагôднôмъ смаку, котрый тысячѣ моихъ Впов. ôдбирателѣвъ уживае замѣсть **COGNAC-У**. Продуктъ сей вывожу въ значнôй скôлькости до *Нѣмеччины, Италіи, Румуніи и до Орієнту, а въ Австро-Угорщинѣ* сей рôдъ выключно числить тысячѣ ôдбирателѣвъ.

Найгоôднѣйше спроваджати СТАРКУ почтою въ пакетахъ à 5 кило, маючихъ 2 фляшки. 2361 2—53

Незвычайне зниженье цѣнъ

тôлько для предплатникôвъ газетъ

„Батькôвщина" „Дѣло", и „Буковина".

ВАТРА, літературный збôрникъ Василя Лукича зъ р. 1887. На 14 аркушахъ дрôбного друку (Стор. 216) помѣщенй творы найзнаменитшихъ нашихъ писателѣвъ. Цѣна тôлько 1 злр. (въ книгарняхъ коштуе 1 злр. 50 кр.)

РУСКІЙ ПРАВОТАРЬ ДОМОВЫЙ — Василя Лукича и Юліяна Семигинôвского. На 28 аркушахъ дрôбного друку (Стор. 448) мѣстить цѣлый законъ цивільный зъ поясненями, численными взôрцями та прикладами. Цѣна тôлько 2 зр. 50 кр. (въ книгарняхъ — 4 зр.).

УГОРСКА РУСЬ — представлена Василемъ Лукичемъ. Стор. 30 въ 8-ку дуже дрôбного друку. Цѣна тôлько 12 кр. (въ книгарняхъ 15 кр.).

☞ На пересылку почтову треба додавати на „Правотаря" або на „Ватру" по 25 кр. а на „Русь угорску" 2 кр.

☞ До продажи по зниженыхъ цѣнахъ призначено тôлько по 50 примѣрникôвъ. Тожь зъ замовленями просимо спѣшитись.

☞ Замовленя (за готôвку або послѣплату) приймають *выключно* дотычнй редакціе.

UMRATH & COMP. PRAG-BUBNA

УНИВЕРСАЛЬНЙ ПЛУГИ

цѣлй зъ зелѣза и стали доставлютъ найлѣпший и найтанший

УМРАТЪ и Комп.,

ФАБРИКА МАШИНЪ ГОСПОДАРСКИХЪ

2313 ***Прага-Бубна.*** 6—?

Филія у Львовѣ пôдъ власскою фирмою

Каталоги на жаданье даромъ.

Закладаюся

за всяку цѣну, що жаденъ зъ моихъ конкурентôвъ не въ снлѣ продавати готову або робити одѣжь для мужчинъ и хлопцѣвъ въ матерій краєвыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мôй богатый складъ такожъ 1962 Веч. Духовеньству. 69—0

Замовленя въ мѣсци и зъ провинціи выконуютьея точно и ретельно. На жаданье *высылаю взоры даромъ и франко.*

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужескои одежи гуртомъ и подрôбно.

Львôвъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложеный 1848.

НА СВЯТЫЙ ПôСТЪ.

При помочи одной 8-лѣтнои дитины перемѣняе въ 3—5 минутахъ моя ново выиайдена для цѣлои Европы ц. к. выкл. прив. подвôйно дѣлаюча **МАСНИЦЯ-EXPRESS** найменшу скôлькôсть солодкого молока, сметанки и сметаны въ найчистѣйше и найвкуснѣйше масло.

Щобы улегшити закупно моей масницѣ, котра зладжена зъ вельми тревалого металю, и тому такожъ служить яко прикраса начиня кухонного, ôдъ многихъ знаменитостей признана необходимою въ газдôветвѣ, ôдзначена на многихъ выставахъ золотыми и срѣбными медалями зъ огляду на ей величезне запотребованье, подаю тй масницѣ по можливо низькихъ цѣнахъ, а именно:

		зр.	кр.
Нр. I. 5 литр. сметаны ôбôйм.		8	—
„ II 10	„ „ „	11	50
„ III 20	„ „ „	18	—
„ IV. 50	„ „ „	45	—

разомъ зъ теркомстр.

Всѣ иншій величины выконуються лише на жаданье.

Высылаеся по присланю грошей або за послѣплатою.

До ласкавои уваги.

Въ интересѣ П. Т. Публики, позволю собѣ звернути увагу щобы при закупѣ масницѣ докладно дивитись на мою марку охоронну, бо тогдѣ лише ручу я за тревалôсть и доброту та обовязуюся сейчасъ звернути грошѣ кождому въ случаю, єсли масница не подобаеся по ей одержаню. — Ласкавй замовленя прошу надсылати:

B. BALSAM,

властитель патенту и фабрикантъ ц к выкл. прив. масниць-Express, **у Вѣдни, II. Schiffamtsgasse Nr. 14. T.**

Цѣнники даромъ и оплатно. Ôдпродавачимъ рабатъ. 2369 3—12

КАЗИМИРЪ ЛЕВИЦКІЙ у Львовѣ ул. Трибунальска ч. 6

Головный складъ для Галичины Порцеляны, Скла и товарôвъ мѣшаныхъ, заложеный въ роцѣ 1845.

Хиньске срѣбло н-ръ 1.

въ найлѣпшôмъ родѣ фасонъ гладкій (Alpaka Silber).

Шт.		зр	кр
12	ложокъ столовыхъ	17	—
12	ложочокъ до кавы або чаю	8	75
12 / 12	вилокъ / ножôвъ } разомъ 12 паръ	32	50
12 / 12	вилочокъ / ножикôвъ } десеровыхъ разомъ 12 п.	25	50
1	полонникъ (хохля) великій	6	—
1	„ середный	5	50
1	полонничокъ	2	80
1	ложка полумискова	4	—
1	вилка полумискова	3	50
1	ложка до росолу для дѣтей	1	20
12	пôдставокъ пôдъ ножѣ и вилки	7 / 10	20 / —

АЛЬПАКА к-ръ 1.

Шт.		зр	кр
12	ложокъ столовыхъ	6	75
12	ложочокъ до кавы або чаю	3	60
12 / 12	вилокъ / ножôвъ } разомъ 12 паръ	14	25
12 / 12	вилочокъ / ножикôвъ } десеровыхъ разомъ 12 паръ	11	25
1	1 полонникъ	2	50
1	1 полонничокъ	1	20
1	1 ложка до росолу для дѣтей	—	50

Чайники зъ металю Британія.

Н-ръ вед.	Цѣна одноі штуки	зр	кр
1	мѣст. ¼ литра	2	80
2	„ ½ „	3	50
3	„ ¾ „	4	—
4	„ 1 „	5	50
5	„ 1¼ „	6	50
6	„ 1½ „	8	—
8	„ 2 „	10	—

Всякій иншій предметы зъ хиньского срѣбла и срѣбла платерованого (Argen placque) суть въ великôмъ выборѣ на складѣ якъ: цукорнички, щипчики до цукру, ситка до чаю, сервисики до оцту и оливы, свѣчники, канделябры, пушки на тоалеты, тацы, кошѣ на овочѣ, етажерки на цукры, роженця до печенѣ и т. д.

2093 21—0 ***Заразомъ поручаю:***

САМОВАРЫ РОССИЙСКІЙ

Тацы деревляній и Тацы зъ лякерованои бляхи. Мыло до чищеня металѣвъ — штука 30 кр.

☞ **При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.** ☜

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 48. Львôвъ, Второкъ 1 (13) марта 1888. Рôчникъ IX.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходитъ вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаются по цѣнѣ 6 кр ôдъ однôи стрôчки печатнôи, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр а. в.

Предплату и инсераты принимаютъ: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додатком

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ . . . . . 16 зр.
на пôвъ року . . . . . 8 зр.
на чверть року . . . . . 4 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатаний вôльний ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Ôдъ 1 (13) сѣчня **„Дѣло“ почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускй свита. Условія предплаты повысше на заголовку.

Цѣсарь Фридрихъ III.

Коли народъ нѣмецкій, величаючи помершого цѣсаря, называе его щастливымъ, бо щастье сприяло ему незвычайно майже до послѣдныхъ лѣтъ а въ справахъ публичныхъ таки нѣколи его не опустило, то вступившого лишь передъ кôлькома днями на опорожненый престолъ нѣмецкого цѣсаря Фридриха III. можна буде справедливо назвати нещасливымъ. Исторія не знае примѣру, щобы котрый цѣсарь вступивъ на престолъ середъ сумнѣйшихъ обставинъ, якъ теперѣшный цѣсарь нѣмецкій. Тутъ померь его старый батько, тутъ лежить умираюча мати, державѣ грозить зъ двохъ сторôнъ велика небезпечнôсть а ôнъ самъ, перебувши тяжку операцію, знае, що она була безхосенною и есть свѣдомый того, що стоить одною ногою въ могилѣ, до котрои складають его батька; ѣде однакожь до краю, щобы обняти престолъ а обняти его хиба лишь длятого, щобы въ порядку и по черзѣ передати его другому. Дѣйство судьба незавидна! Не такъ усмѣхалось ему щастье, коли ôнъ прийшовъ на свѣтъ!

Фридрихъ III. (Вильгельмъ Николай Кароль) есть одинокимъ сыномъ покôйного цѣсаря Вильгельма I. и цѣсаревои Августы; ôнъ родився 18 жовтня 1831 въ Почдамѣ и есть теперь якъ разъ въ 57 роцѣ житя. Въ перших лѣтахъ своеи молодости одержавъ ôнъ знамените наукове образованье, а его учителемъ бувъ славный проф. дръ Курціюсъ. Въ 1849 р. вступивъ ôнъ до войска а въ 1850 роцѣ поступивъ на университетъ въ Боннъ, де зъ великою любовію ôддавався наукамъ историчнымъ. На университетахъ въ Королевци, Боннъ и Оксфордѣ одержавъ титулъ доктора и есть ректôромъ тыхъ университетôвъ. Въ часѣ своихъ студій университетскихъ ôдзначився ôнъ тымъ, що дуже радо пристававъ зъ своими товаришами университесткими безъ рôзницѣ и не було въ нѣмъ нѣ крыхты якоись гордости и зарозумѣлости. Скôнчивши студіи университетскій вступивъ ôнъ назадъ до войска и 1852 р. одержавъ рангу майора. Того року ѣздивъ ôнъ зъ своимъ батькомъ на маневры до Оломуца, а цѣсарь Францъ Іосифъ именувавъ его при сѣй нагодѣ властителемъ галицкого полку ч. 20. Зъ Оломуца ѣздивъ ôнъ першій разъ до Вѣдня. Въ 1857 р. заручився ôнъ бувъ зъ найстаршою донькою англійскои королевои, Викторією, (уродж. 21 падолиста 1840 р.), котру пôзнавъ ще въ 1851 р. пôдчасъ всесвѣтнои выставы въ Лондонѣ яко 11-лѣтну дѣвчинку. Здаеся, що першу гадку сего подружа пôдсунувъ молодому князеви бар. Штокмаръ, вѣрникъ кн. Альберта, мужа королевои Викторіи, котрый тымъ способомъ хотѣвъ сполучити обѣ протестантскй держави. Въ чотири роки пôзнѣйше просивъ князь офиціяльно о руку молодои княгинѣ Викторіи, але одержавъ покищо ôдповѣдь, що мусить ще почекати, доки княгиня не ôдбуде конфирмаціи (не прийме тайни миропомазаня). Молодый князь подобався бувъ дуже на англійскôмъ дворѣ а особливо кн. Альбертови. Въ маю 1857 р. оголошено офиціяльно заручины, а вѣсть та выкликала радôсть въ цѣлôй Англіи. Въ сѣчню слѣдуючого року ôдбулося ôдтакъ вѣнчанье. Парляментъ признавъ княгини 40.000 фунтôвъ штерлингôвъ (= 400.000 зр.) вѣна и 8000 фунтôвъ дожизненнои пенсіи, а въ лютôмъ выѣхала молода пара до Нѣмеччины. Зъ сего подружа выйшли чотири сыны и чотири доньки. Два сыны: Зигисмундъ и Вальдемаръ померли а жиють ще: кн. Вильгельмъ, теперѣшный наслѣдникъ престола (уродж. 27 сѣчня 1859 р., женатый зъ княг. Августою Викторією зъ Шлезвикъ-Гольштайнъ-Зондербургъ-Августенбургъ и мае двохъ сынôвъ); княг. Шарльота, ôддана за кн. Бернгарда Саксоньско-Майнингского; кн. Гайнрихъ и княгинѣ Викторія, Софія и Маргарета.

Першу войскову дѣятельнôсть розпочавъ цѣсарь Фридрихъ въ 1864 р. пôдчасъ прускоданьскои вôйны, хочь не бравъ въ нѣй чинноi участи. Ôнъ бувъ сѣй вôйнѣ рѣшучо противный и не мôгъ въ сѣй справѣ погодитися зъ Бисмаркомъ, котрого вже зъ-давна не любивъ за-для его безвзглядного и строгого поступованя. Та незгода зъ Бисмаркомъ проявилась була ще раньше, бо ще въ 1863 р. и ôдъ тои то поры датуються тѣ стремленя на берлиньскôмъ дворѣ, противнй кн. Бисмаркови. Мимо того поважавъ ôнъ Бисмарка и не разъ радився его въ важныхъ справахъ. Въ прускоавстрійскôй вôйнѣ одержавъ вже теперѣшный цѣсарь Фридрихъ окреме командо другого корпуса и ôдзначився тымъ, що прийшовъ ще на часъ на помôчь въ битвѣ пôдъ Кралеоградцемъ. Въ нѣмецко-французскôй вôйнѣ 1871 р. ôдограв ôнъ въ кôлькохъ битвахъ велику ролю, а коли ôдтакъ батька его оголошено цѣсаремъ нѣмецкимъ, одержавъ ôнъ тытулъ „наслѣдникъ престола нѣмецкои державы“. Задля свого лагôдного и отвертого характеру, своеи доброты серця и щирости есть теперѣшный цѣсарь вельми популярный въ Нѣмеччинѣ, а все, що не терпить пруского милитаризму и ненавидить Бисмарка и его безпощаднои политики, стоить по сторонѣ цѣсаря Фридриха Вильгельма.

Коли кн. Бисмаркъ оповѣстивъ въ нѣмецкôмъ парляментѣ смерть цѣсаря Вильгельма, оголосивъ заразомъ, що пôсля конституціи вступае на цѣсарскій престолъ сынъ помершого, цѣсарь Фридрихъ III. Що новый цѣсарь мае бути третимъ того имени, походить се имовѣрно зъ того, що ôдъ часу цѣсаря Фридриха II. зъ родины Гогенштавфôвъ (1209 до 1250) не було доси нѣмецкого цѣсаря, котрый бы такъ само назывався. Яко прускій король называеся теперѣшный цѣсарь Фридрихъ Вильгельмъ V. Послѣдный король того имени, а стрый теперѣшного цѣсаря панувавъ ôдъ 1840 до 1861 р.

На вѣсть о смерти свого батька выбрався цѣсарь Фридрихъ зъ Санъ-Ремо дня 10 с. м. рано въ дорогу до Берлина. Въ Генуѣ на передмѣстю Санъ Перъ д'Арено стрѣтився ôнъ зъ королемъ Гумбертомъ а сцену повитаня обохъ монархôвъ подали мы вже давнѣйше. Въ Миланѣ стрѣтився цѣсарь вечеромъ зъ кн. Аоста. Тутъ задержався поѣздъ 25 минутъ и все було приготовлено, щобы цѣсаря приняти достойно; цѣсарь однакожь выпросивъ собѣ всяке принятье и не выходивъ навѣть зъ вагону. Въ недѣлю рано по 6 год. приѣхавъ цѣсарь до Лиска, де вже — якъ звѣстно — чекали на него министры и кн. Бисмаркъ и зъ ôдси поѣхали всѣ разомъ до Шарльотенбурга.

Лѣкарѣ, що супроводжали цѣсаря въ дорозѣ, суть зовсѣмъ вдоволенй зъ его стану здоровля. Цѣсарь мае не зле выглядати, лишь зовсѣмъ не говорить и розмавляеся за помочею письма. Въ берлиньскихъ кругахъ, пише „Presse“, займаються теперь дуже пытаньемъ, въ якій способъ буде цѣсарь складати присягу на конституцію. Позаякъ цѣсарь не може говорити, то кажуть, що актъ сей ôдбудеся имовѣрно письменно въ присутности депутаціи обохъ палатъ нѣмецкого парляменту. Доси есть станъ здоровля цѣсаря добрый. Лѣкарѣ не дозволяють ему однакожь выходити задля великои студени и цѣсарь не мôгъ ще доси оглядати тлѣнныхъ останкôвъ свого батька.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Въ комисіи буджетовôй жадавъ пос. Цайтгамеръ справедливѣйшои дисльокаціи шкôлъ середныхъ въ загалѣ, а ôдтакъ такожь и въ Галичинѣ. Пос. Черкавскій промовлявъ за петиціею въ справѣ перемѣны тернопôльскои школы реальнои на промыслову. Мин. Гавчь сказавъ, що ôнъ вправдѣ зъ разу противився тому, а то для того, що у Львовѣ есть державна школа промыслова, але теперь возьме правительство сю справу пôдъ розвагу. Пос. Бобжиньскій домагався, щобы въ Галичинѣ бôльше пôдпирати науку промыслову. Министеръ просвѣты обѣцявъ се жаданье увзгляднити.

Въ комисіи буджетовôй ухвалено резолюцію, взываючу правительство до заложеня высшои гимназіи въ Бохнѣ мимо то, що д-ръ Гавчь заявивъ не давно, що не есть въ силѣ ôдповѣсти сему жаданю.

Въ суботу закôнчилися у Вѣдни нарады комитету австрійскихъ епископôвъ, але хôдъ сихъ нарадъ и ихъ ухвалы доси незвѣстнй.

На нинѣшнôмъ засѣданю палаты послôвъ мае бути ôдчитане прошенье вѣденьского суду карного о дозволенье выточити слѣдство противъ посла Шенерера, котрый допустився публичного насильства, напавши на редакцію „Tagblatt-у“ Шепса. Коли именно згадана газета оголосила въ четверъ вѣсть о смерти нѣмецкого цѣсаря, а вѣсть та показалась опôсля неправдивою, зôбравъ Шенереръ кôлькохъ послôвъ, націоналôвъ нѣмецкихъ и антисемитôвъ, а ôдтакъ ще и громаду академикôвъ и напавъ въ ночи около 12 год. на згадану редакцію. Редакторамъ прийшла на помôчь вся служба зъ друкарнѣ и они побивши Шенерера, выкинули его на улицю.

——

Вчера выдавъ цѣсарь Фридрихъ слѣдуючу проклямацію: „Уповаючи на власну силу стоить Нѣмеччина поважно середъ народôвъ, що бажають тѣшитись мирнымъ розвиткомъ. Що такъ есть, то маемо подяковати цѣсареви Вильгельмови. Перенятй великою задачею, будемо старатися вести дальше его дѣло въ тôмъ дусѣ, въ якôмъ его заложено, щобы зробити Нѣмеччину пôдпорою мира згôдно зъ союзными державами и зъ конституційными органами нѣмецкои державы и Прусъ и плекати добробытъ нѣмецкихъ краѣвъ.“

Вѣденьскій „Tagblatt“ Шепся одержавъ зъ Берлина вѣсть, що министры Путкамеръ и Гослеръ, а такожь и президентъ полиціи Рихтгоферъ мають податися до димисіи въ протягу 14 днѣвъ и що на мѣсце Путкамера прийде имовѣрно Бенингзенъ. Въ виду сихъ вѣстей годиться навести слѣдуючій ôдзывъ пôвъурядовои „Köln. Ztg.“ о заграничнôй политицѣ Нѣмеччины: Есть то нѣмецкій, а особливо старопрускій звычай въ горю за минувшостею не забувати старатися и о теперѣшность. Найже нѣмецкій народъ знае вже теперь, що въ кругахъ, котрымъ можна вѣрити на пôдставѣ певныхъ и непохитныхъ заявлень, що есть певною рѣчею, що доки кн. Бисмаркъ есть канцлеромъ, заграница политика позôстане така сама якъ була за цѣсаря Вильгельма. Такожь не журиться нѣхто о то, що цѣсарь Фридрихъ ôдступить ôдъ сеи политики, котру обдумано не безъ его вѣдомости. Кн. Бисмаркъ хиба бы не выросъ бувъ въ монархичнôмъ чувствѣ и не спôльно причинився до основаня и сполученя нѣмецкои державы, щобы въ хвилахъ потребы не заявитись солидарнымъ зъ кождымъ прускимъ министромъ. Якоись змѣны, хочь бы лишь прускихъ ôдносинъ ôнъ не покрывъ-бы своимъ именемъ. О таку змѣну не треба и журитись. Зô взглядôвъ державно правныхъ нема нѣякихъ трудностей; лишь цѣсарска проклямація о вступленю на престолъ въ краяхъ, належачихъ до державы, буде мусѣла рôзнитись ôдъ тои, котра буде призначена для державы и буде може такъ звучати: „Мы Фридрихъ, цѣсарь нѣмецкій, въ имени союзныхъ князѣвъ нѣмецкихъ и т. д.“ Треба ще и то згадати, що одинъ старенькій защитникъ и любимець нѣмецкого народу заявивъ одному выдатнѣйшому проводирови въ пирляментѣ, що ôнъ мимо загального мнѣня думае, що выгляды на удержанье мира зовсѣмъ не ослабли, бо ôдъ часу вôйны освобожденя знають за границею, що хто бы зачѣпивъ Нѣмеччину въ часахъ сумныхъ для неи, мусѣвъ-бы числитись зъ подвôйною ей силою природною.

О теперѣшнôй ситуаціи политичнôй въ Нѣмеччинѣ и ей вплывѣ на заграницю одержала „Corr. de l'Est“ зъ Берлина слѣдуючу цѣкаву кореспонденцію: Берлиньскй круги политичнй и дипломатичнй — каже згадана газета — ôдзыскали вже о стôлько потрѣбный спокôй, що можуть вже бôльше холодно оцѣнити важнôсть ситуаціи и слѣдити за можливыми наслѣдками змѣны монарха. Розумѣесь, що въ першôмъ рядѣ стоить пытанье, що станеся зъ европейскимъ миромъ? Чи по смерти цѣсаря Вильгельма буде ôнъ захитаный? А дальше: Яке враженье выкликала въ Франціи смерть цѣсаря Вильгельма? На всѣ тѣ пытаня есть лишь одна ôдповѣдь, але она выстане, щобы вдоволити навѣть тыхъ, що найбôльше сумнѣваються: „Кн. Бисмаркъ не перестае вести заграничну политику Нѣмеччины а то само стремленье до удержаня мира, яке панувало доси, позôстане и дальше пôдставою нѣмецкои политики пôдъ новымъ цѣсаремъ.“ Нѣчо не змѣниться; цѣсарь Фридрихъ, будучи ще наслѣдникомъ престола, заявлявъ кн. Бисмаркови зъ Санъ-Ремо неразъ свое повне довѣрiе, а то довѣрiе есть найлѣпшою порукою удержаня мира. Нема отже чого боятися. Миръ буде удержаный. Впрочемъ есть дуже неневимовѣрно, щобы Франція або Россія схотѣли скорыстати зъ змѣны панованя и выповѣли вôйну. Наколи не зробили сего доси, для чого-жь мали-бы то зробити теперь, коли змѣнилась лишь особа цѣсаря и коли наслѣдникъ Вильгельма I. здаесь мати охоту заинавгурувати политику мира у всѣхъ напрямахъ. Народъ нѣмецкій лучиться нинѣ бôльше якъ коли небудь зъ новымъ цѣсаремъ, котрый не переставъ бути любимцемъ народу. Справа мира находила безперечно велику пôдпору въ глубокôмъ вѣцѣ помершого цѣсаря, але ту сильну поруку заступае вповнѣ недуга нового монарха... Въ Петербурзѣ и Парижи хиба-бы не понимали дѣйстного стану рѣчей, наколи-бъ смерть Вильтельма I. уважали за шансы до закаламученя мира. Цѣсарь Фридрихъ буде не менше сильною порукою мира, якъ и цѣсарь Вильгельмъ. Союзы, котрй забезпечали доси миръ въ Европѣ будуть и дальше тревати безъ змѣны. Такъ на всходѣ якъ и на заходѣ змѣна панованя не змѣнить въ нѣчôмъ ситуаціи. Передъ отвертою могилою цѣсаря Вильгельма не думае нѣхто о вôйнѣ.

Диктатура ген. Булянжера, котрый при выборахъ дня 26 лютого одержавъ — якъ звѣстно — 54.600 голосôвъ, хочь яко чоловѣкъ войсковый не мае права кандидувати на посла, зачинае чимъ разъ бôльше лякати Францію. Нынѣ зачинають вже голосно говорити, що республика француска починае переживатися и що народъ французскій мае вже досыть республики и бажае теперь иншои формы правительства. Радикалы, котрй доси зъ великимъ успѣхомъ пôддержували Булянжера, лагодятся пильно до новыхъ выборôвъ и де можуть, агитують вже теперь за Булянжеромъ. Навѣть и самъ Булянже, хочь ôдрѣкаеся на око всякои звязи зъ радикалами, не перестае старатися о популярнôсть. Такъ бувъ ôнъ недавно въ лицею въ Клермонъ-Ферранъ и роздававъ тамъ ученикамъ оловцѣ зъ написею: „Працюймо для ôтчины“, а ôдтакъ мавъ патріотичну бесѣду до ученикôвъ, въ котрôй, заохочувавъ ихъ до того, щобы они колись помогли Франціи ôдзыскати свое перворядне становище. Въ Ліонѣ мавъ знову прихильникъ Булянжера, радикальный посолъ Лягеръ, бесѣду, въ котрôй мѣжь иншимъ такъ сказавъ: „Въ 1850 р. видко було, що реакція выступае чимъ разъ сильнѣйше и що жадна людска сила не може ей здержати. Що-жь повинни були тогдѣ зробити републикане? Замѣсть завиватись въ свои хоругви якъ въ посмертне одѣяло, повинни були порозумѣтися зъ тымъ чоловѣкомъ, до котрого горнулись масы и згодитись на роздѣлъ одвѣчальности и користей найвысшои власти. Незручнôсть нашихъ попередникôвъ засудила була републиканьску партію наôсѣмнацятьлѣтну абдикацію. Чи-жь мы не робимо тои самои похибки? Народъ заявляеся нинѣ за Булянжеромъ; берѣмъ отже Булянжера для себе. Коли не рѣшимось, то бонапартисты возьмуть Булянжера для себе.“ Зъ сего видко ясно, якій духъ вѣе нинѣ въ Франціи, а берлиньска „Post“ звертае справедливо увагу на сй прояви и заздалегôдь вказуе Нѣмеччинѣ небезпечнôсть диктатуры въ Франціи, котра стоить въ тѣснôй звязи зъ политикою реванжу.

Въ французскôмъ министерствѣ дѣлъ заграничныхъ розпочались зновъ переговоры Флюранса зъ италійскимъ амбасадоромъ Менабреа въ справѣ угоды торговельнои. Кажуть, що предложеня Италіи суть для Франціи користнй.

——

Вчера давъ Криспи ôдповѣдь на интерпеляцію пос. Феррарого въ справѣ болгарскôй. Ôдповѣдь була коротка и не зовсѣмъ ясна, хочь зъ неи видко, що Италія стоить все ще по сторонѣ Болгаріи. Криспи сказавъ, що не може богато сказати въ сѣй справѣ, бо она ще не рѣшена. Фактъ, що Италія мимо союза зъ Нѣмеччиною, стоить на зовсѣмъ иншôмъ становищи, доказуе лишь, що заключеный союзъ не змушуе ей до рабскои политики. Италія заключила союзъ лишь для удержаня мира, въ иншихъ справахъ веде самостôйну политику. Интерпелянтъ ошибаеся, коли думае, що Италія стоить пôдъ вплывомъ заграницѣ. Италія мало журиться тымъ, хто буде въ Болгаріи княземъ, але лежить ей на серци пôдпирати кождый край, котрый боресь за свою независимôсть. Италія не може забути, що она такожь повстала волею народу. Одповѣдь ся зробила въ парляментѣ дуже добре враженье, а палата приняла ей грôмкими оплесками.

НОВИНКИ

— **На засѣданю Выдѣлу „Просвѣты“** зъ дня 29 н. ст. лютого, рѣшено: 1) выдавати ôдтеперь книжочки товариства въ тôмъ форматѣ, тымъ письмомъ и на тôмъ паперѣ, що выдана мин. року „Географія“ п. Р. Заклиньского; 2) ôдчитано письмо п. Олексѣя Залускôго и принято его въ члены товариства; 3) рѣшено порозумѣтись зъ о. Д. Танячкевичемъ въ справѣ листôвъ О. Федьковича; 4) принято до библіотеки оригиналы писемъ селянъ зъ высказомъ вдячности для редактора „Историчнои библіотеки“, проф. Ол. Барвѣньского; 5) принято зъ подякою до вѣдомости, що проф. Ол. Барвѣньскій дарувавъ товариству по 30 примѣрникôвъ кождого тому „Истор. Библіотеки“; 6) рѣшено дати книжочки товариства а) читальни въ Испасѣ, б) читальни 9-ого полку у Львовѣ, в) читальни въ Заваловѣ, г) читальни въ Горошôвцяхъ; 7) принято до вѣдомости, що Вп. п. Ив. Борисѣкевичь дарувавъ товариству старинну библію и одну золоту монету, а пп. Кузьмичевскій и В. Божидаръ по одной книжцѣ; 8) рѣшено дати оправити 250 прим. „Спѣваника“, а цѣна оправленого примѣрника буде выносити 55 кр.; 9) принято въ комисъ „Шляхту ходачкову“ ôдъ „Рускои Бесѣды“; 10) рѣшено предложити новй статуты до затвержденя; 11) книжочка за лютый („Якъ робити грошѣ“) вже готова, цѣна 10 кр.; за мартъ выйде II-а часть сей книжочки; 12) секретаремъ на мѣсце уступившого п. Червиньского выбрано п. В. Коцовского; 13) принятй новй члены: 1) Михаилъ Нитухъ зъ Залужа, 2) Василь Дуткевичь зъ Михалькова, 3) Ив. Корчиньскій учит. зъ Заваля, 4) П. Сливичь зъ Вороблевичь, 5) Стахъ Садовый зъ Вороблевичь, 6) Симеонъ Луцьейко господ. зъ Любичи княжôй, 7) Симеонъ Лакомый зъ Полянъ, 8) Василь Масникъ зъ Лопянки, 9) Ол. Печерскій зъ Коломыѣ, 10) Илія Григорчукъ, 11) Василь Паска начальникъ громады зъ Полянъ, 12) Димитрій Макайсъ зъ Бачь Керештуру, 13) Теофиль Герасимовичь секрет. финан. дирекціи въ Сараевѣ, 14) Ив. Дольницкій офиціялъ провіянтуры зъ Сараева, 15) Ант. Серафинъ власт. лiярнѣ зъ Калуша, 16) Алексей Залускій зъ Збаража, 17) Григор. Дреготъ зъ Калуша, 18) Іосифъ Ходикъ госп. зъ Черныхова, 19) о. Петро Цапиньскій свящ. зъ Гладишова, 20) Андр. Чичка зъ Копычинець, 21) о. Мих. Медвецкій священ. зъ Космача, 22) Глоговскій зъ Дрогобича, 23) о. Іосифъ Краснопера свящ. зъ Скорикъ, 24) Григорій Грозикъ, 25) Яковъ Федина емерит. учит. зъ Криницѣ, 26) Александеръ

Захарія пѣвець церков. зъ Бергомету, 27) Василь Тишковскій госп. зъ Пилипча, 28) Іосифъ Левицкій началь. гром. зъ Стороннои, 29) Василь Еліяшевскій господ. зъ Гуменця.

— **Выдѣлъ тов. „Академичне Братство“** повѣдомляє, що вечерницѣ въ память В. Навроцкого не ôдбудуться дня 15 н. ст. марта въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“ за-для причинъ независимыхъ ôдъ товариства.

— (?) **Зъ Станиславова пишуть намъ:** Въ четверъ 8 н. ст. марта, ôдбулась у насъ заходомъ „Рускои Бесѣды“ забава зъ танцями, на котрôй, мимо страшенныхъ заверухъ (нѣ одинъ поѣздъ не приходивъ до Станиславова черезъ 5 днѣвъ), зôбралось надъ 100 осôбъ. До танцѣвъ, котрыми проводили умѣло пп. Кумановскій и Брыла, ставало до 30 паръ, а всѣ мовь одна родина забавлялись охочо и жваво до 4 год. рано при добрôй музицѣ. Музика ôдограла двѣ гарнѣ коломыйки и дуже мельодійного, зъ нашихъ пѣсень зложеного кадриля, укладу о. Кумановского (зъ Нѣмшина) пôдъ заг. „У нашô мъ гаю“. Не перешкодило веселôй забавѣ и мале интермеццо, а именно що о год. 2-ôй загасъ несподѣвано свѣтильный газъ въ наслѣдокъ заляня руры водою и ажь по $^3/_4$ годины на ново почавъ свѣтити, а за той часъ бавленося при свѣчкахъ. Панночокъ було вправдѣ не дуже богато, але за те всѣ гарнѣ и моторнѣ. Одно тôлько вражало, що нѣ одна зъ красавичокъ не явилась въ народнôмъ строю, а певно выдаваласьбы кожда ще красшою. На се треба памятати и не гордувати тымъ строємъ, бо таке залишенье народного строю лучаєсь хиба въ Станиславовѣ... Опроче забава удалась и за се належиться повне признанье „Рускôй Бесѣдѣ“, що не призабула зробити приємности Русинамъ при кôнци мясниць.

— **Зъ Ряшѣвского пишуть намъ:** Будова останнои церкви на захôдныхъ украинахъ Руси, въ Залѣсю, буде коштувати разомъ зъ внутрѣшнымъ уряженьемъ пôсля конторису 12.000 зр. Будова та въ чисто греческôмъ стилю, (однокопульна зъ браку фондôвъ; зъ разу гадали ставити пятикопульну) взбуджає таку зависть у латинникôвъ, що при квестѣ въ Ряшѣвскôмъ повѣтѣ на сю церковь по дворахъ, касинахъ и польскихъ плебаніяхъ збувають словами: Мы на церковь нѣчо не дамо; поставте собѣ костелъ, церкви ту мѣжь нами не потреба... Се нехай буде наукою, якъ намъ вспомагати квесты на польскй костелы. Найбôльше ще дає простый, бѣдный мазуръ. Въ повѣтѣ Ряшѣвскôмъ зôбрано до теперь всего 500 зр.; рада повѣтова дала 50 зр. Єсли-бы згадану церковь выставили пôсля пляну зъ 5 копулами, то стала-бы она найкрасшимъ будынкомъ въ цѣлôй окрестности, що гôдно свѣдчивъ-бы о красѣ нашого обряду та притягавъ людность обохъ обрядôвъ. Комитетъ докладає всѣхъ можливыхъ старань, щобы будову зъ весною розпочати: загашено вже 400 кôрцѣвъ вапна, приспособлено камѣнь, а зъ весною зачнесь выпалювати цеглы. Пороблено кроки о дозволенье квестувати по цѣлôмъ краю, бо потреба еще до 5.000 зр., и єсть надѣя, що буде можна положити основы въ день 900 лѣтныхъ роковинъ крещеня Руси. А не завадило-бъ памятати, що Залѣсье єдина духовна пристань Русинôвъ, перемѣщеныхъ на Мазуры.

— **Польска Читальня академична во Львовѣ** просить насъ повѣдомити, що билеты на вечерокъ Крашевского продаються щоденно въ цукорни Гавзера и Бенядзкого и въ Читальни академичнôй (ул. Зиморовича 5.) ôдъ год. 11 до 1-ои въ полудне; въ день вечерку при касѣ въ ратуши. Цѣна билетôвъ: 1 зр. 50 кр. за крѣсло въ першихъ рядахъ, 1 зр. за крѣсло въ дальшихъ рядахъ, 30 кр. за вступъ на салю.

— **Великихъ повѣней** обавляються въ Стиріи, Каринтіи и Тироли. Такъ само доносять зъ Италіи и Испаніи.

— **Въ Чернôвцяхъ** померла сими днями одна женщина, що пристрастно ставляла на льотерію черезъ трийцять лѣтъ. Мѣжь оставшою спадщиною знайшли богато картокъ льотерійныхъ и рôзнй льосы та промесы. Померша записувала въ книжочцѣ якъ найдокладнѣйше всѣ выдатки на льотерію а такожь и выгранй грошѣ. Черезъ трийцять лѣтъ выставила она на льотеріи 14.000 зр., а за той часъ выграла всего лише 550 зр.

— **Срѣбне весѣлье кн. Валіи** ôдбулося въ Лондонѣ дня 10 н. ст. марта. На той день ôдложивъ цѣлый двôръ жалобу, прибрану въ наслѣдокъ смерти цѣсаря Вильгельма. Мѣжь дарами зложеными при тôмъ торжествѣ звертає загальну увагу срѣбный модель державного институту, ваги ôсѣмъ сотнарôвъ.

Вѣсти зъ Aеп. Львôвскои.

Въ пропозицію на Зашкôвъ, дек. львôвскозагородского, принятй оо.: І. Теодоръ Леонтовичь зъ Малехова, ІІ. Ник. Бѣлецкій зъ Утѣшкова и ІІІ. Орестъ Коновалець зъ Зашкова.

Презенту на Путятинцѣ, дек. ходорôвского, одержавъ о. Іос. Яворскій, завѣд. Горбачь, епархіи перемыскои.

Львôвска рада ткôльна окружна асигнувала за удѣланье науки религіи въ школахъ народныхъ въ р. 1887 катихитамъ: 6-клясовои школы въ Щирци и 5-кляс. въ Винникахъ по 60 зр.. а 6-кляс. школы въ Бôбрцѣ 30 зр.

Введеный о. Стеф. Высочаньскій яко парохъ въ Краснôмъ.

Митроп. Консисторія звертає увагу Всч. Священьства на книгу выдану накладомъ Института Ставропигійского п. заг. „Изборникъ благопотребныхъ церковныхъ чиновъ и службъ изъ Часослова, Октоиха, Трефологіона, Тріодей, Минеи общой и Литургикона“.

Вѣсти зъ Еп. Перемыскои.

На конкурсъ зъ речинцемъ до 30 н. ст. мая 1888 р. розписуються Олешичѣ, зъ прилучеными Старй Олешичѣ, Борхôвъ и Футоры, зъ застереженьемъ, що на случай, єсли-бы прийшло до ôдлученя Старыхъ Олешичь ôдъ тои парохіи, то институваный парохъ має на се згодитися.

Консисторія вставилася до намѣстництва о згоду на кан. институцію о. Клим. Хотинецкого, запрезентованого на Уйковичѣ, дек. перемыского.

Еписк. Ординаріятъ завзыває всѣхъ капеляновъ резервовыхъ ІІ клясы, щобы не залишали мельдоватися у дотычныхъ войсковыхъ властей, бо, якъ оповѣщенье головнои команды въ Краковѣ выказуе, многй зъ резервовыхъ капеляновъ не донесли, чи мають приписанй книжочки службовй, а таке залишенье потягає за собою строгу кару. Єсли-бы деякй зъ капеляновъ не могли зъ важныхъ причинъ ôдбувати приписанй мельдованя, то мають они внести свои просьбы до еписк. Ординаріяту, щобы звôльнити ихъ ôдъ сего обовязку.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Конкурсы.** Можна подаватись на мѣсце огородника при ц. к. огородѣ ботаничнôмъ у Львовѣ до 20 цвѣтня с. р. на руки министерства просвѣты и вѣроисповѣдань; опорожнене мѣсце учителя исторіи природописнои при гимназіи въ Ярославли зъ речинцемъ подань до кôнца марта с. р.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 13. марта Кн. Бисмаркъ высказавъ въ телеграмѣ до гр. Кальнокого подяку за симпатіи для помершого цѣсаря и заявивъ, що має надѣю, що дружба обохъ державъ позôстане незмѣненою и дальше. Гр. Кальноки ôдповѣвъ на телеграму дуже сердечно и заручивъ, що австро-угорска монархія бачить въ цѣсарю Фридриху лишь сердечного свого друга.

Берлинъ 13. марта. Похоронъ цѣсаря Вильгельма ôдбудеся въ пятницю. Цѣсарь Фридрихъ Ш. зложить присягу въ суботу письменно, бо лѣкарѣ заборонили єму говорити.

Берлинъ 13. марта. „Reichsanzeiger“ оголосивъ манифестъ цѣсарскій (гл. Переглядъ полит. *Ред.*) въ котрôмъ сказано, що политика нового цѣсаря буде продовженьемъ теперѣшнои, а Нѣмеччина має статися огнищемъ мира. Манифестъ заповѣдає такожь терпимôсть религійну.

Римъ 13 марта. Гр. Робилянтъ має бути незадовго именованый амбасадоромъ въ Лондонѣ.

Берлинъ 13 марта. Урядовый бюлетинъ констатуе добрый станъ здоровля цѣсаря по подорожи. — Кн. Бисмаркъ пôдъупавъ значно на силахъ а лѣкарѣ дораджують єму, щобы здержався ôдъ всякои роботы и живъ якійсь часъ зовсѣмъ спокôйно.

Софія 13 марта. „Търновска Конституциа“, органъ Каравелова ставить таку програму: задержати конституцію, забезпечити права горожанъ и завести дружнй ôдносины зъ Россіею.

Вѣдень 13 марта. Наспѣли тутъ вѣсти о повеняхъ зъ рôзныхъ сторôнъ державы. Въ Чехахъ, на Моравѣ и Угорщинѣ наробила повѣнь великои шкоды.

Кіевъ 12. марта. Смерть цѣсаря Вильгельма, выкликала тутъ пригнобляюче враженье, бо пок. цѣсаря уважано въ Россіи прихильникомъ мира. — Генералъ-губернаторъ Дрентеленъ має зôстати графомъ и стати выховательмъ царевича. Мѣсце Дрентелена має заняти Оржевскій. Головно-командуючимъ Кіева має зôстати вел. кн. Володимиръ Александровичь. Часть гвардіи царскои має прибути до Кіева.

Жмеринка 12 марта. Недалеко границѣ австрійскои сконцентровано 70.000 кавалеріи россійскои, а 40.000 розмѣщено въ подальшихъ селахъ. Зъ весною має прибути сюды царь на великй воєнний маневры. Въ день смерти цѣсаря Вильгельма выдано розказъ, щобы всѣ вôльнй вагоны зъ сусѣдныхъ станцій приставлено въ Жмеринку, де приготовляєсь 18 поѣздôвъ для войска россійского.

НАДÔСЛАНЕ.

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поручає 2356 97—?

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катарь, кашель и хрипку. Цѣна одной пачки 25 кр. На провинцію зъ опакованьемъ 30 кр.

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночй) пл. Галицкій 14.
Дръ Е Лебедовичь (нед. внутрѣшнй и очнй) ул. Корниктôвъ (Нар. Дôмъ.
Д-ръ І Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Аптики: 2292

З. Рукеръ ул. Кракôвска.

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краєвый ул. Костюшки (будынокъ соймовый).
Банкъ гипотечный пляцъ Галицкій.
А Шеленберегъ (конт. вымѣны) ул. Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лилієнъ (конт. вымѣны) ул. Гетьманьска 6.

Готелѣ и Реставраціи:

Готель французскій и рест. швехатска пл. Маріяцкій.
Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Кракôвска 9.

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устьяновичь, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т. Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4.

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичь (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склены:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгнеръ (найтаншій магазинъ галантерійный, ул Галицка 16.
А. Гальскій (товары зелѣзнй) пляцъ Маріяцкій 9.
Стахевичъ и Абрысовскій (матеріи на сукнѣ) Рынокъ 32.
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н. Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20.
Вольфъ Топпъ (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ) ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничй:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигіи).

Всякй товары зимовй
поручає найдешевше 2228 10—0
ТОРГОВЛЯ
БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ
Львôвъ, Галицка ч. 16.

МАГАЗИНЪ НОВОСТЕЙ ЖѢНОЧИХЪ
ИВАНА РАЙЦНЕРА
при улици Театральнôй ч. 8, (биля костела оо. Єзуитôвъ)
поручає свôй одинокій складъ карльсбадскихъ и краєвыхъ коронокъ, а такожь величезный выбôръ церковныхъ коронокъ.
Кризки и выпустки до обшивань жѣночихъ суконь, найновѣшй взоры завсѣгды на складѣ.
Тюлѣ, серпанки, газы, стяжки, аксамитки, корсеты французкй и вѣденьскй, паньчохи, запаски.
Прилады до шитя, гафту и робôтъ шиловыхъ.
Ласкавй порученя зъ провинціи выконує скоро и докладно.
Одноразове закупно пересвѣдчить кождого о добôрнôмъ товарѣ и чудово низькихъ цѣнахъ. 2370 2—3

Золотыхъ 100—200 Золотыхъ
або за мѣсячною платею — пôсля умовы — можуть заробити особы кождого стану, котрй схотять заниматись продажею законно дозволеныхъ въ Австріи преміовыхъ льосôвъ позичковыхъ. — Ôдноситись до Max-a Lustig-a, дôмъ банковый въ Будапештѣ. 2360 7—25

Русинка,
сирота по священнику укôнчивши 8 клясу выдѣлову, пошукує мѣсця учительки на село — найрадше въ домѣ священика.
Близша вѣдомôсть въ Администраціи Дѣла. 2366 3—3

Вже выйшовъ І томъ знаменитого дѣла
М. Костомарова
Богданъ Хмельницкій.
ІІ томъ друкуеся и выйде въ цвѣтни с. р.
Предплата на цѣле дѣло зъ пересылкою 5 зр. (въ оправѣ 6 зр. 20 кр.), такожь на раты
Адресувати: Ол. Барвѣньскій, Тернôпôль. 5—5

Неомыльне средство
на выгубленье нагнѣткôвъ, бородавокъ и иншихъ подôбныхъ наростей шкôрныхъ, безъ болю и безъ жаднои небезпечности.
Цѣна фляшку 50 кр.
Встрикненье и капсулки
зъ ростины „MATICO“
въ недугахъ мужескихъ неоцѣнене средство
поручає Аптика
К. КРИЖАНОВСКОГО
у ЛЬВОВѢ.
Цѣна фляшки встрикнень 40 кр.
Капсулокъ 80 кр.
2274 17—?

А. РОЗМАНИТЪ
КРАКÔВЪ
ФАБРИКА ПАРОВА
Цикоріи, Сурогатôвъ кавы и Кавы фиговои
Выробляє зъ сырого продукту власнои плянтаціи всякй роды цикоріи и штучнои кавы, котрй ôдзначаються богатствомъ частей поживныхъ а такожь знаменитымъ смакомъ и запахомъ. 18—0 2286
Фабрика поручає передовсѣмъ:
Сурогатъ кавы аъ коробкахъ (шуфлядкахъ).
Сурогатъ кавы въ склянкахъ
Шротову каву французку Розманита.
Цикорію краковску гôрку.
Каву фигову.
Цикоряну каву перлову. (Новôсть!!)
Каву краковску добôрну въ скриночкахъ.
Набути можна у всѣхъ важнѣйшихъ склепахъ.

Складъ кавы
АРТУРА КОСЦИЦКОГО
пôдъ знаменемъ
„СИРІЮСЪ“
у Львовѣ, Хорущина ч. 22
поручає добру и выдатну каву спроваджену безпосередно ôдъ продуцентôвъ зъ Америки полудневои.
Коштуе у Львовѣ:
1 кило 1 90 зр.
на провинціи:
$4^3/_4$ кило 9·60 зр. франко.
Ôдбирателямъ надъ 50 к. опустъ.
Не маю зовсѣмъ тыхъ родôвъ кавы, котрй оголошують иншй пôдъ назвою мого знамени. Спроваджую каву просто ôдъ продуцентôвъ, що можу доказати, и продаю ей найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбурзѣ и Трієстѣ можна дôстати каву вже лишь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродає гуртôвникови на мѣсци, той знову гуртôвникови въ Европѣ, ôдъ тыхъ купуе комісіонеръ, а ôдъ него ажь купець и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣцевого або подорожуючого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дôстане де инде по тôй цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2227 118—?

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО-КОСМЕТИЧНА
ИВАНА ИГНАТОВИЧА
магистра фармаціи и хемика судового
Ôдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемирнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдличнй выробы косметичнй, тоалетовй и перфумы именно:
Валентинъ найсильнѣйше выпаданье волося вздержуе цибульки волоснй взмôцняе и до вытворюваня та поросту волося побуджає. Лисины покрываються краснымъ волосьемъ — Цѣлый фляконъ 3 зр. Пôвъ фляконы 1 зр. 60кр.
Віолинъ
противъ прѣтя рукъ и пахвъ Фляконъ 50 кр.
Пудръ салицилевый противъ прѣтя и ôдпареня нôгъ Пуделко 50 кр.
Магнолина, шкôра попрыщена, хропава, нерôвна и згрубѣла, пôдъ выключнымъ дѣланьемъ Магнолины ôдзыскуе молодечій выразъ и красоту Червонôсть носа и лиця безповоротно уступає. Фляконъ 1 зр. 50 кр.
Орієнталина (пудеръ плынный)
надає лицю красну и приемну бѣлôсть, ôдсвѣжуе лице и консервуе. Цѣна 1 зр. губка 10 кр.
Ессенція мятова до полоканя устъ,
кромѣ приемного покрѣпляючого смаку и запаху, дуже корисно дѣлає на ясла и зубы. — Фляконъ 50 кр
Атраментъ до значеня бѣля безъ гумы
фляшочка 30 кр
Атраментъ чорный кампешовый
не плѣснѣе, не осѣдае, пера не псуе, єсть завсѣгды гарный и плынный и цѣлковито нешкôдливый. — Фляконъ по кр. 10, 15, 25, 30, и 50.
Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул, Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНôВЦЯХЪ Рынокъ ч. 2. 2257 48—?

Цѣс. кор. упривилеєвана
Рафинерія спиритусу
И ФАБРИКА ОЦТУ
ЮЛІЯ МИКОЛЯША
у ЛЬВОВѢ
выробляе
НАЙЧИСТѢЙШИЙ СПИРИТУСЪ
здалый для панôвъ аптикарѣвъ, фабрикъ ликерôвъ и т. п.
2316 котрый продае 13—?
по цѣнахъ умѣренныхъ.
Поручае такожь найлѣпшого рода горѣвки, ликеры и розолисы.

!!! ДУЖЕ ВАЖНЕ !!!
ЗАКОНЪ О ЗАГАЛЬНôМЪ ОПОЛЧЕНЮ
для королевствъ и краєвъ репрезентованыхъ въ радѣ державнй.
Розпорядженье министерства обороны краєвои
дотыкаюче списаня обовязаныхъ до службы въ загальнôмъ ополченю и удержуваня ихъ въ евіденціи, — а такожь
приписы дотыкаючй организаціе загальнаго ополченя.
(Дословный перекладъ зъ Дневника законôвъ державныхъ.)
Цѣна 40 кр., зъ пер. почт. 45 кр.
Замовляти можна пôдъ адресою: Друкарня имени товариства Шевченка и черезъ всѣ рускй часописи.
Устава тая, задля своеи важности для всѣхъ, повинна знаходитися у кождого начальн. громады, въ кождôй и читальни въ рукахъ кождогописьменного чоловѣка.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 49. Львôвъ, Середа 2 (14) марта 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр ôдъ однои стрôчки печатнои, въ рубр. Надôслане по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: У Львовѣ Администрація „Дѣла“. Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. У Вѣдни Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.
на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Ôдъ 1 (13) сѣчня „Дѣло“ **почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускй свята. Условія предплаты повысше на заголовку.

Змартвыхвстаньскй инсинуаціи.

Ôдъ смерти кс. Калинки завѣдуе интернатомъ львôвскимъ патрôвъ „Zmartwychwstańc-ѣвъ“ кс. Смоликовскій. Выдавъ ôнъ о розвою сеи институціи, оперуючои ôдъ осьми лѣтъ на Руси галицкôй, друге свое справозданье, именно за рр. 1887. и 1888.

Гадку нашу о цѣляхъ тыхъ „kapłanów polskich“ въ краю нашôмъ высказали мы обширнѣйше вже торôкъ въ чч. 28 и 29 „Дѣла“ и ôдъ неи ôдступати не маемо поки-що нѣ найменшои причины. „Kapłan-ы“ тй суть здесперованй патріоты польскй, перенятй товіянизмомъ, космополитичнй католики, члены ecclesiae militantis, що взялись выховувати руску молодѣжь не для самого-жь выхованя in abstracto, а для цѣлей политичныхъ, що мѣстяться вже въ самôмъ понятю ихъ имени, т. е. за-для „resurrectio“ Польщѣ.

Наколи-жь нинѣ забираемо голосъ въ тôй справѣ, то робимо се лишь длятого, щобы бодай въ загалѣ показати читателямъ нашимъ изъ змѣсту „Справозданя“ кс. Смоликовского о интернатѣ за рôкъ 1888., якими способами Змартвыхвстанцѣ воюють противъ Руси.

Кс. Смоликовскій въ своѣмъ „Справозданю“ признае, що „народовцѣ держать нинѣ справу руску въ своихъ рукахъ“. Тожь очевидно треба напасти на нихъ зъ инсинуаціями.

Попередъ всего, каже кс. Смоликовскій, они „рôвнодушнй для католицкого „kościoła“, папы не поважають...“ — Дивно зложилося! Два тыжднѣ тому „Дневникъ Варшавскій“ напавъ на народовцѣвъ, кажучи, що они скрѣпляють католицизмъ на окраинахъ австрійско-россійскихъ, а нинѣ зновъ — патеръ зъ Пекарскои улицѣ, нападае на нихъ за щось зовсѣмъ противне тому!

Кс. Смоликовскій каже дальше: „Чули мы неразъ ôдъ народовцѣвъ, що Русь бореся за свою руску вѣру, за котру колись боролися козаки“, и гнѣваесь, бо козаки боролись за вѣру православну..., хочь добре розумѣе, що коли такъ народовцѣ говорять, то розумѣють оборону правъ своеи народнои церкви, якою она въ данôмъ періодѣ исторіи була.

Кс. Смоликовскій гнѣваеся, що „Дѣло“ не похвалило реформованя Доминиканôвъ львôвскихъ чужинцями. Дѣйстно не похвалило. Але чи кс. Смоликовскій не пересвѣдчився ще, що реформованье таке було похибкою зô стороны тыхъ, що его проектували престолови римскому? Чи тымъ не подрочено безъ потребы національныхъ чувствъ Полякôвъ, якъ реформою Василіянъ Єзуитами та насланьемъ на Русь Змартвыхвстанцѣвъ подразнено чувства Русинôвъ? Остаточно можна було реформу Доминиканôвъ поручити патрамъ „Zmartwychwstańc-ямъ“, коли поручено имъ выхованье молодежи рускои? Чи кс. Смоликовскій знае зъ исторіи, що такй драстичнй средства були неразъ жереломъ великихъ переворотôвъ на шкоду самыхъ-же реформаторôвъ? „Дѣло“, знаючи лучше краевй ôдносины, могло смѣло сказати, що така реформа була злишна.

Кс. Смоликовскій навѣть и пок. Вол. Барвѣньского не полишивъ въ спокою, а вырвавши одинъ уступъ зъ его повѣстки „Соннй мары молодого питомця“ представляе его ворогомъ Риму.

Забавився патеръ-ректоръ и въ историка и критикуе одно мѣсце зъ розправы Ореста Левицкого о „Основахъ внутрѣшного устрою захôдно-рускои церкви въ вѣкахъ XVI и XVII“, помѣщенои въ фейлетонѣ „Дѣла“ (ч. 138 зъ 1884 р.). Кс. Смоликовскій наводить слова: „Въ борбѣ православія зъ унією не розходилось о догматы (а о що?), але о засады єрархичнй и т. д...“ Мы заглянули до ч. 138 „Дѣла“ зъ 1884 р. и найшли тамъ все инше, тôлько не наведене кс. Смоликовскимъ реченье. Въ фейлетонѣ розведена рѣчь о устрою церкви православнои въ XVI и XVII вѣкахъ, о правѣ участи мирянъ при выборахъ єрархіи, щобъ усунути недостойныхъ на высшй становища церковнй, але о „борбѣ“ и о „догматахъ“ нема тамъ бесѣды. Кс. Смоликовскій, видко, посѣдае оригинальный спосôбъ полемики. Выссе собѣ щось зъ пальця а потôмъ кричить! Чи се честна робота, — друге дѣло, але hilf was helfen kann!

Потôмъ кс. Смоликовскій, представши зношеня п. Франка зъ пок. кс. Калинкою — очевидно зношеня яко одиницѣ, за котрй загалъ народовцѣвъ ôдповѣдати не може, — высказуе жаль, що Русины не приймають рôзныхъ молитовъ, serc Jezusowych и другихъ практикъ церкви латиньскои. Мы кс. Смоликовскому не дивуемось, бо яко латинникъ ôнъ не знае, що у насъ суть свои молитвы. Але въ тôмъ жалю пробиваесь якъ-разъ задушевна тенденція патрôвъ „Zmartwychwstańc-ѣвъ“: амальгамувати поволи практики обохъ церквей и тымъ пôдготовляти латинизацію. Кс. Смоликовскій може однакожь бути певный, що Русь и на дальше не приймеся чужины латиньскои церкви уже для того одного, щобы въ церкви католицкôй задержати всѣ питоменности и всю красу грецкого обряду. Кс. Смоликовскій повиненъ знати, що и Римъ не бажае такого амальгамованя при помочи „godzin-окъ“, „różańców“ и. т. д.

По сихъ и другихъ инсинуаціяхъ перейшовъ кс. Смоликовскій до другого ôддѣлу свого „Справозданя“, именно до напастей на руску гимназію à la Живный, и розводиться о мнимыхъ секатурахъ, якихъ дôзнають его елевы въ тôй гимназіи ôдъ ученикôвъ и учителѣвъ. Мы бы вже нинѣ ôдперли тй напасти, але ждемо, поки нѣбы-факты, наведенй въ „Справозданю“, не будуть провѣренй, — ждемо на результатъ слѣдства, яке дирекція гимназіи повинна перевести зъ елевами интернату, на котрыхъ доносахъ кс. Смоликовскій опирае свои напасти.

Але не въ тôмъ рѣчь. Кс. Смоликовскому розходиться о що иншого. Ôнъ ударяе на народовцѣвъ, на „Дѣло“ и на руску гимназію длятого, бо треба для членôвъ „Opieki“ надъ интернатомъ маленького „заохоты“ до дальшихъ складокъ... А чимъ же скорше змôгъ-бы „zaskarbić“ собѣ дальшу ласку якъ не тымъ, що, показавши небезпечнôсть, яка грозить ему ôдъ народовцѣвъ, ставить ôнъ мовь-то доказъ свого хосенного дѣланя на Руси?

Чи удасться сей маневръ, часъ покаже, бо доси есть фактомъ, що „Opieka“ стае чимъ-разъ холоднѣйшою для „высокихъ цѣлей“ кс. Смоликовского. Коли, примѣромъ сказавши, въ 1883 р. обѣ „Opieki“ (кракôвска и львôвска) дали 9.559 зр. 49 кр., то въ 1887 р. вплынуло вже 8.732 зр., а въ 1888 р. лише 8.042 зр. мимо того, що число интернатникôвъ збôльшилося зъ 25 (въ 1883 р.) на 71 ученикôвъ (въ 1888 р.).

„Справозданье“ каже остаточно, що на проектъ о. Дудикевича зъ Пôдгаець — до интернату приймаються уже й Поляки, и то въ тôй цѣли, щобы Русинôвъ призвичаити до виду Полякôвъ уже въ интернатѣ, и певно щобы було кому вести „кадры“ рускй „do walki o odrodzenie“... гадаете: уніи церковнои? — нѣ! — Польщѣ...

Вечеръ въ память Тараса.

Вечеръ въ XXVII. роковины смерти Тараса Шевченка, устроеный товариствами „Просвѣтою“, „им. Шевченка“, „Рускою Бесѣдою“, „Народною Радою“, „Педагогичнымъ“, „Зорею“ и „Академичнымъ Братствомъ“, ôдбувся вô второкъ въ сали „Дому Народного“ зъ всею свѣтлостею. Гостѣ львôвскй и зъ провинціи заповнили всѣ мѣсця. Вечеръ ôдкрывъ довшою промовою редакторъ „Дѣла“, Ив. Белей. Бесѣдникъ пôднѣсъ высокй и гуманнй идеѣ, до котрыхъ осущеня вѣщій Тарасъ покликавъ нарôдъ рускій и котрй стались програмою національного и политичного житя всеи Руси. Часть музикальну выконавъ хоръ зъ выключно рускихъ силъ, пôдъ проводомъ п. Остапа Нижанкôвского, вдоволячо. Ôдспѣвано: „Три шляхи“ (Слова Тараса), укладу п. Топольницкого; Маринковича сербску пѣснь: „Хеј трубачу“ и Лисенка „Хоръ бранцѣвъ зъ Гамалѣѣ“ въ супроводѣ фортепяну. Надпрограмово ôдспѣвано „Слезу“. Якъ „Хоръ бранцѣвъ“ подобався зъ майстерского укладу и народныхъ напѣвôвъ, такъ дуже мило вразила насъ композиція п. Топольницкого, правника зъ I. року, не тôлько мотивомъ хорошимъ, але и удалою гармонизацією Молодому музикови можемо до его першого твору лише щиро пожелати и жадаемо ôдъ него дальшого труду на тôмъ поли. П-нѣ С. Цеглиньска ôдограла на фортепянѣ Безуглого „Похоронный маршь на смерть Тараса“ и Деллера „Фантазія“. Композицію Безуглого мали мы нагоду вперве почути и можемо про неи лишь похвально выразитись. Утвôръ заснованый на однôмъ мотивѣ зъ народнымъ кольоритомъ и умно переведеный. „Фантазія“ Деллера, мельодійна и надзвычайно богата въ техничнй трудности. Обѣ композиціи выйшли зъ рукъ п-нѣ Цеглиньскои дѣйстно артистично. Въ грѣ бачили мы высоку технику, хорошій спокôй, велику нѣжнôсть, ясне контрастованье и точнôсть до позавидуваня. Спѣвъ выходивъ всюды зъ повною силою и въ загалѣ выконанье обохъ утворôвъ було зъ кождого погляду выкôнчене. П. Витошиньскій ôдспѣвавъ хорошимъ и повнымъ мужескои силы баритономъ Рубинштайна „Азру“ (замѣсть заповѣдженои „Романцы“) и Вахнянина „Помарнѣла наша доля“. Артистичне выконанье обохъ пѣсень нагородила публика грôмкими, добре заслужеными оплесками. Панна Неониля Лопатиньска выголосила зъ природною нѣжностею и щебетливостею одну

„Кирило-Методієвске Братство“ въ Кієвѣ 1843—1847 року.

Розъясненье П. Кулѣша, члена того Братства.

III.

Пôдъ сей незабутный часъ поставила мене доля близько однои землячки. Се була людина хуторна, мало свѣдома въ свѣтѣ и его широкôй и злющôй жизни; мало учена, мало тямуща въ рôдному словѣ — бо московщина, въ купѣ зъ францущиною прибивали его къ земли — и велико розумна тымъ розумомъ, котрый натхнувъ непорочнй уста промовити: „въ мірѣ скорбни будете, но дерзайте: яко азъ побѣдихъ міръ“ — велико здôбна до зрозумѣня такого, що буває втаене одъ премудрыхъ и розумныхъ, — велико чуйна до красы и силы рôдного, прибитого вже къ самôй земли слова. Я ставъ читати ѣй на память — бо всѣ мы знали ихъ якъ „Отче нашь“ — Шевченковй плачѣ та пророкованя. Нове творчество поета освѣтило и осіяло еи душу такъ, мовь небесне обѣтуванье чогось грядучого въ перевазѣ свѣту надъ темрявою, правды надъ ложею, любови надъ ненавистю.

Не забуду до вѣку тыхъ слѣзъ, якими она плакала, слухаючи сй поетичнй плачѣ, сй побѣдительнй пророкованя. Сповнилося тутъ зрушаюче насъ бажанье незнаного ще кобзаря у прелюдіи до его думъ:

„Одну слёзу зъ очей карыхъ
И — панъ надъ панами!...“

Се не були тй слёзы, про котрй давный якійсь кобзарь промовивъ: „жѣночй слёзы дурнй — якъ вода тече“ — се були слёзы воскресеня въ нову, вѣчно народну жизнь. Глибоко почула Украинка великй скорботы поета, великй его задумы, и заразъ почала мѣркувати: якъ бы спокутувати грѣхъ щербатои Тарасовои долѣ. Ентузіястка рôдного слова носила въ нѣмôй душѣ своѣй чоловѣчню идею сего великого слова. Не довго думавши, она тутъ же предложила кобзареви-перебендѣ все, що мала, усю свою худобу, увесь свôй скарбъ. Зреклась для него навѣть и того, чого найважче зрѣкатись женщинѣ. Одинъ изъ ветхозавѣтныхъ премудрыхъ людей, догледжуючись до таемниць природы людскои, покликнувъ такъ: „Забудетъ ли невѣста красоту свою, дѣва — монисты персей?“ Отже, неможня рѣчь для Сіонскои „дщери“ сталася можною для „дщери“ Украиньскои.

Була она саме тогдѣ невѣстою чи „молодою княгинею“ и предложила тому, хто отсе пише, обернути все еи вѣно на те, щобъ Шевченко проживъ за границею три годы; а вѣномъ еи були жемчуги, коралѣ, намиста, сережки и перстнѣ, що переховувались у роду ще може зъ часôвъ „Великои Руины“ польскои, та три тисячѣ рублѣвъ, готовыми грошима. Правда, що „молодый князь“ бувъ собѣ на всю губу панъ, и байдуже було ему про те вѣно.

Зоставалось тôлько нахилити поета до приему такого приносу. У сему дражливому дѣлѣ спустились на мене.

Саме того часу деякй пановитй земляки выстарали у министра для Шевченка мѣсце професора живописи при всеучилищи св. Владимира. Любо принявъ Шевченко витанье мое зъ такою перемѣною его козацкого пôбуту. Нѣчого такъ не хотѣлось ему, якъ зачепитись на житье въ Кієвѣ и вже мечтавъ про якусь живописьну академію на Украинѣ, про якесь царство плястики украиньскои. Бо ôнъ тогдѣ бôльше дбавъ про плястику, нѣжь про саму поезію. Ще й самъ не знавъ, куды и якъ далеко досягне его Єремієвске пророкованье. Бôльше знали се або чули душею мы, нѣжь великій кобзарь нашь.

Веселючись у купѣ зъ нимъ ясными перспективами украиньского духа, почавъ я жалкувати, що ôнъ у Кієвѣ, яко артистъ, буде самôтникомъ, и що самôтнôсть не дасть ему розвинути художницкого смаку свого до повнои повнѣ.

„Не по чôмъ и бье, якъ не по головѣ!“ — одвѣчавъ Тарасъ, насупившись, и мôцно стукнувъ по якôйсь товстелезнôй книзѣ своимъ кулакомъ, дужимъ якъ у гладіятора.

Тогдѣ я сказавъ ему просто, що коли-бъ ôнъ здобувъ собѣ художницкій пашпортъ за границю, то грошѣ будуть выдаватись ему выдавцемъ, якъ изъ царского скарбу, три годы, а скарбôвничимъ буду самъ я, нехай тôлько дасть слово не допытуватись, зъ-ôдкôль сй грошѣ взялися.

Почувши се, Шевченко зрадѣвъ якъ дитина, простодушно и поетично. Любо менѣ було, що се его й не здивувало. Заразъ почавъ мѣркувати, якъ роздобути художницкій пашпортъ. Були тогдѣ въ насъ мѣжь панами такй люди, що й тутъ пôдложили-бъ свои руки пôдъ великого кобзаря. Справа була не морокувата.

Вельми щасливый и восторженый, якимъ ще не бувавъ нѣколи, выѣхавъ Тарасъ изъ Кієва въ Чернигôвщину, щобъ позберати до купы свои, якъ ôнъ звавъ, „шпарґалы“. Бо туляючись по Украинѣ козакомъ-артистомъ, покинувъ не въ одному паньскôмъ дому свои рукописи.

Чи такъ менѣ здавалось у моему власному сяевѣ щастя, чи й справдѣ такъ рѣчи стояли, нашй паны — беручи ихъ загаломъ — були тогдѣ якось бôльше схожй на людей, нѣжь опôсля, якъ розпочалась украиньска мартирологія. Поетови жилось мѣжь ними не згôршь, — дарма, що они рѣдко подекуды розумѣли: що оно таке за проява! Отсе-жь кочуючи теперь, уже зимою, ôдъ куреня до куреня и ôдъ будынка до будынка, Шевченко опинивсь на весѣлю у тои самои Украинки, що пожертвувала свое вѣно на плеканье духа его, мѣжь духами вольными, не запечатаными семи печатьми, якъ мы на Вкраинѣ.

Скоротали-жь мы тогдѣ зъ Тарасомъ не одинъ веселый день и вечѣръ на любыхъ розмовахъ и спѣвахъ. Та найбôльшь менѣ памятна вечорина въ одного нежонатого пана, поблизу хутора „молодои княгинѣ“.

Бувъ ôнъ такожь собѣ поетъ зъ природы. Ще до появу Шевченка въ литературѣ, писавъ сей хуторный поетъ украиньскй пѣснѣ, взоромъ звычайныхъ жѣночихъ та й козачихъ и въ иншôй зъ нихъ уливъ стôлько душѣ, що спѣвались они або читались у рукописи геть широко по Вкраинѣ мѣжь панами, а деякй чувавъ я й мѣжь простолюдьемъ. Такъ само, якъ у Харкôвщинѣ проявилась рôдна поезія за приводомъ Гулака-Артемовского, а въ Полтавщинѣ за приводомъ Котляревского, такъ и въ Чернигôвщинѣ, не знать изъ ôдкôль, повѣяло тогдѣ по тихихъ хуторахъ поетичнымъ надыхомъ, и козаковатый сусѣдъ нашои „молодои княгинѣ“ бувъ самостайнымъ органомъ нового почутя націи.

Беручи сю людину въ цѣлости, мушу сказати, що бувъ се чоловяга зъ великимъ природнымъ даромъ; та, на бѣду собѣ, зъ нѣженьскои Гоголѣвскои гимназіи шурхнувъ у войскове товариство — въ кирасиры здається — а добре тамъ загартувавшись, чи то, мовлявъ той, „привыкнувши до службы“, устрявъ, доматорствуючи на господарствѣ, мѣжь та-

Всякй облигаціи, листы заставнй, ренты, акціи банковй и зелѣзничй, льосы державнй и приватнй купують и продають пôдъ найкористнѣйшими по змозѣ условіями СОКАЛЬ и ЛИЛІЕНЪ дôмъ банковый и контора вымѣны. Порученя зъ провинціи сейчасъ залагоджуються, безъ дочисленя провизіи.

Шевченкову поему, а звѣстный зъ широкои славы артистичнои и декляматорскои поетъ нашъ, Корнило Устіяновичъ, выголосивъ дѣйстно клясично Шевченкового „Черця“ та свій власный утвôръ „На могилѣ Тараса“ и выкликавъ повне одушевленье.

Концертъ скôнчився о 10 годинѣ вечеромъ.

Зъ провинціи наспѣли телеграмы.

Новый Санчь. Зъ старинного Сутича поздоровляємъ сердечно всѣхъ празднуючихъ память батька нашого Тараса. — Русины сандецкі.

Перемышль. Сердечнй! вилетѣть, уклôнно просимо, и ôдъ насъ одну цвѣтку незабудьки въ вѣнець, що складаєте днесь на Тарасову могилу. — Перемыскй богословы.

Рудки. Святкуємъ народне свято духомъ зъ вами. Вѣщій духъ Кобзаря ширшає далеко въ нарôдъ. Слава Вамъ! — Русины Рудокъ.

Стрый. Слава вамъ, що поминаючи рôкъ-рôчно народного Кобзаря, заявляєте свѣтови: живемъ своимъ житьемъ. — Стрыйска молодѣжь.

Бускъ. Обходячимъ народне свято роковинъ смерти незабутного Кобзаря Тараса засылають сердечный привѣтъ — Русины зъ Буска.

Коломыя. Высоко поважанй поминки Апостола и Пророка народного Руси-Украины обходять зъ вами духомъ — Товариства коломыйскй.

Крακôвъ. Здержуванй ворожою силою въ своихъ змаганяхъ, до Тебе безсмертный Тарасе мы звертаємось, у Твоихъ заповѣтахъ порады шукаємъ, нѣ часы бо, нѣ просторы, нѣ твердый примусъ не скують огняныхъ проповѣдей великихъ пророкôвъ народныхъ. — Академична громада въ Краковѣ.

Турка. Въ день торжественного обходу памяти незабутного Тараса духомъ и серцемъ присутнй зъ вами и цѣлою украинъскою Русею. — Телишевскій, Зубрицкій, Телесницкій, Навроцкій.

Броды: Мы зъ вами духомъ поминаємо память найбôльшого поета Украины и національного пророка. — Бродскй Русины.

Тернопôль (письмо). Вамъ, що памятаєте незабутного Кобзаря Украины, ôдъ насъ честь та слава! Поминайте нашого замученого „апостола правды та науки“ не злымъ тихимъ словомъ — а мы зъ вами духомъ молити-мемся, щобъ Єго животворне єлово зберегло усѣхъ пôдъ святый Єго прапоръ — щобъ перемогло „одуръ“ нашихъ галицкихъ реакціонерôвъ и силою правды своєи звело на праведну путь патріотизму, правды та поступу. Станьмо пôдъ полишеный стягъ Тараса, по клоньмося „тôлько правдѣ на земли“ — а встане Украина и на воли помоляться невольничй дѣти. — Ôдъ украинъскои молодежи гимназіяльнои въ Тернополи.

Миколаѣвъ (письмо). Слава Батькови Тарасови, що своимъ темнымъ братамъ гречкосѣямъ своимъ словомъ безсмертнымъ утоpувавъ дорогу до гаразду и славы. — Товаришѣ Читальнѣ въ Миколаєвѣ, недалеко Берестечка.

Закомарь (письмо). Проводь намъ, душе Батька Тараса, до добра, до свѣтла, до славы! — Товаришѣ „Науки и Забавы“ въ Закомарю.

Жолтанцѣ (письмо). Память незабутого Кобзаря Руси не загине нѣколи. Святкуючимъ братямъ память Єго спаси Бôгъ! — Именемъ жолтанецкихъ Русинôвъ Поповичь.

Зъ Звенигородщины: Дорогй Братя Земляки! Въ день сей торжественный, въ день народного великого свята, приймѣть и нашй щиросердечнй слова привѣту, въ доказъ поважанія музы нашого незабутого воскресителя Тараса. Дасть Богъ, що идея безсмертного Кобзаря, котра лыскавкою шириться мѣжь нашими менчими братами. загомонить по всѣхъ куткахъ нашои дорогои Руси-Украины и своєю чудотворною силою замѣнить ихъ въ свѣтлыхъ и славныхъ. — Народнй учителѣ зъ Звенигородщины.

Чорнй карты зъ економичного житя Галичины.

Недобôръ финансовый Галичины выказуе авторъ слѣдуючымъ зôставленьемъ циферъ: Надвышка податкôвъ высылана готôвкою до Вѣдня выносить 12 мил. зр., чистый зыскъ гал. зелѣзниць побираный заграничными капиталистами 5 мил. зр., опроцентованье индемнизаціи галицкои и листôвъ заставныхъ галицкихъ за границею 6 мил. зр., спровадженье чужихъ фабрикатôвъ и товарôвъ 83 мил. зр. Разомъ платить отже Галичина за границю рôчно 106 мил. зр. Коли ôдъ того ôдчислимо суму 85 мил. зр яко вартôсть експорту, одержимо рôчный недобôръ финансовый краєвого господарства въ сумѣ 21 мил. зр.

Недобôръ той покрываєсь въ Галичинѣ не доходомъ зъ капиталу, а капиталомъ самымъ и то одинокимъ капиталомъ, якій має Галичина т. є. землею. Щорôчнымъ отже наслѣдкомъ того недобору єсть позбуванье землѣ и лѣсôвъ або симболичне переношенье ихъ въ чужй руки посередствомъ листôвъ заставныхъ.

Давнѣйше выпродавано бôльше землю и лѣсы, нинѣ, коли тая выпродажа довела до надто великихъ вже розмѣрôвъ, кинулось все выпродувати листы заставнй такъ, що бôльшôсть нашихъ листôвъ заставныхъ єсть вже нинѣ за границею. Именно-жь суть за границею всѣ листы заставнй австрійско-угорского банку (11 мил. зр.), листы заст. вѣденьскои Boden-Credit“Anstalt (8 мил.), всѣ листы банку селяньского (7 мил.), $^3/_4$ части листôвъ банку гипотечного (до 21 мил.) и $^1/_4$ часть листôвъ банку краєвого. Лише листы гал. товариства кред. земского обѣгають ще найбôльше по краю, за то однакъ пôшло за границю бôльше. якъ $^3/_4$ частей нашои индемнизаціи и майже всѣ акціи зелѣзниць.

Таке позбуванье власности землѣ и листôвъ заставныхъ росте и збôльшаєсь зъ року на рôкъ, а коли пôйде и дальше въ подôбнôй пропорціи, то вже незабаромъ доведе край до повнои економичнои руины.

Недобôръ житя въ Галичинѣ має свою причину въ выказаныхъ попередно недостаткахъ консумціи. Всѣ епидеміи и недуги, якй навѣщають такъ часто Галичину и тôлько за собою потягають жертвъ, мають свою причину въ недостаточнôй поживѣ, такъ що зъ дна кождои недуги пробиваєсь въ остаточнôмъ результатѣ смерть голодова. Въ Галичинѣ росте смертельнôсть въ далеко скоршôй пропорціи, якъ число родинъ. Въ р. 1860 було 227.299 родинъ а 147.400 случаѣвъ смерти, въ р. 1885 було 268.254 родинъ а 210.000 случаѣвъ смерти. Значить, число родинъ збôльшилось о 40.955 а смертельнôсть о 62.600 случаѣвъ. Збôльшенье смертельности при рôвночасномъ зменшеню числа родинъ не дасться инакше вытолкувати, якъ лишь недостаточною пожывою. Число населеня збôльшилось, а средства заробкованя не збôльшились въ рôвнôй мѣрѣ. Пожива вже перше не выстарчаюча тымъ меньше могла выстарчати на збôльшене число людей. Для новоприбувшихъ ротôвъ и жолудкôвъ не було вже мѣсця при трапезѣ свѣта и то властиво а не яка-будь латиньскимъ або грецкимъ словомъ названа епидемія було причиною ихъ смерти.

Але найнебезпечнѣйшимъ наслѣдкомъ економичнои анеміи нашого краю єсть суспôльный недобôръ, т. є. страшна мертвота цѣлои нашои суспôльнои организаціи. Несвѣдомôсть цѣли, безрадноcть и безладье обгортає що-разъ то бôльшй круги.

Економично живемо въ епоцѣ чистого малпованя заграничныхъ ôдносинъ, вытворенихъ на зовсѣмъ иншôй економичнôй пôдставѣ, длятого и не маємо власнои мѣры, щобы означити, де зачинаєсь маєткова независимôсть и приняли мы скалю чужихъ потребъ, котра о много перевышає нашй средства. Конечнымъ наслѣдкомъ принятя европейскои скалѣ потребъ въ крайно убогôмъ нашôмъ краю єсть велике обмеженье числа людей, котрыхъ бы можна назвати маєтково независимыми, т. є., котрыхъ средства перевышають потребы.

Бракъ такихъ независимыхъ людей даєсь дôткливо ôдчувати въ политичнôмъ и автономичнôмъ житю краю. У насъ нема ôдповѣдныхъ независимыхъ кандидатôвъ до парляменту, сойму, радъ повѣтовыхъ, шкôльныхъ. громадскихъ, товариствъ политичныхъ и т. п., и якъ финансовый билянсъ кôнчиться у насъ недоборомъ, такъ само недоборомъ кôнчиться билянсъ суспôльный и то ще бôльшимъ, позаякъ лежить ôнъ въ браку свѣтлыхъ и независимыхъ обивателѣвъ, способныхъ повнити фуекціи самоуправы такъ, що цѣла наша самоуправа и автономія стає супротивъ того мало що лѣпшою ôдъ коштовнои а безхосенной комедіи.

Економисты дѣлять всѣхъ людей на двѣ головнй клясы, т. є. на клясу продуктивну и непродуктивну. До першои клясы належать тй люде, котрй своєю дѣяльностею причиняються до вытвореня богацтва краєвого, отже рôльники и промысловцѣ, а въ дальшôмъ рядѣ купцѣ и другй торговельнй заводы. До другои клясы належать всѣ тй люде, котрй не причиняються до вытвореня богацтва краєвого, а лишь до консумціи, прим. урядникъ, лѣкарь, священикъ, жовнѣръ, адвокатъ, котрй не черпають прямо зъ дарôвъ природы, а побирають ихъ посередно ôдъ другихъ людей за ôдданй имъ услуги.

Отже нинѣ стоять рѣчи такъ, що въ кождôй цивилизованôй суспôльности беруть верхъ клясы продуктивнй пôдъ взглядомъ економичнымъ надъ непродуктивными и тымъ рôзнить-ся нашъ вѣкъ ôдъ вѣкôвъ старинныхъ або середныхъ, де продуктивнй клясы були въ занедбаню и погордѣ.

Въ однôй лишь Галичинѣ стоять рѣчи зовсѣмъ противно. Нашй продуктивнй клясы, нашй рôльники, рукодѣльники и промысловцѣ выглядають неначе дôткненй паралижемъ супротивъ подôбныхъ верствъ другихъ суспôльностей. А ôдворотно ôдъ стану здоровыхъ суспôльностей переходить у насъ маєткова и розумова перевага що-разъ бôльше до клясъ непродуктивныхъ.

А вже справдѣ сумъ збирає, коли приглянемось нашому селяньству и порôвнаємо єго зъ селяньствомъ другихъ народôвъ Австріи, прим. зъ селяньствомъ Угорщины або Чехіи.

Въ Угорщинѣ єсть одною зъ пôдставъ политичного житя кляса засôбныхъ сельскихъ господарѣвъ, маючихъ ôдъ 40 до 50 моргôвъ власного грунту. Такихъ господарѣвъ єсть въ самôй Угорщинѣ безъ Кроатіи 120.000. Разомъ зъ дрôбною шляхтою становлять они пôдставу комитатового житя въ Угорщинѣ а то тымъ бôльше, позаякъ мѣжь ними подыбуєсь вже богато господарѣвъ, котрй покôнчили гимназіяльнй студіи або навѣть и правничй науки. Подôбно и въ Чехіи становлять богатй и образованй ческй селяне самъ корѣнь ческои народнои силы. Они то творять товариства задатковй, акційнй цукровнѣ, они предплачують часописи, купують книжки, дають грошѣ на театръ, ческу Матицю и т. п. Студіи гимназіяльнй, котрй кôнчить богато ческихъ господарѣвъ, выробляють у нихъ почутье людского достоинъства и обывательскои рôвности. Для того нема мѣжь тамошными селянами въ ôдносинахъ до властей того сервилизму, якій переховуєсь у насъ, яко сумный спомынъ минувшости.

Якъ же-жь мизерно та нужденно представляєсь супротивъ того станъ селяньства въ Галичинѣ! У насъ нема навѣть маєтковои пôдставы до выробленя такого селяньства, яке єсть въ Чехіи и Угорщинѣ. У насъ єсть всего 7.000 господарѣвъ сельскихъ, котрй мають надъ 30 моргôвъ грунту, а число то подѣлене на 6000 громадъ, не представляє зовсѣмъ вилывозои клясы, а лишь ôдокремѣшненй одиницѣ безъ нѣякого бôльшого вилыву. Такъ отже въ клясѣ селяньства нема у насъ пôдставы до розвитку политичного житя въ краю. Такожь нема у насъ и посередныхъ клясъ мѣжь малою а бôльшою посѣлостею, якою суть прим. въ Англіи земскй арендаторы, на котрыхъ опираєсь тамъ цѣлый повѣтовый устрôй. Они управляють справами громадскими, повнять обовязки опѣки надъ убогими, ведуть администрацію дорогову и санитарну, творять лавы присяжныхъ судіѣвъ и кôнну милицію. У насъ нема до значнои части тыхъ обовязкôвъ образованои селяньскои клясы и длятого мусить интервеніювати тугъ и такъ вже перетяжена дуже нечисленна интелигенція.

Не лучше представляються интересы и станъ бôльшихъ властителѣвъ въ Галичинѣ. Ихъ нинѣ дуже мало бо въ цѣлôмъ краю всего 1930, а мѣжь тымъ Жидôвъ и чужинцѣвъ 380. Замѣтна дуже рѣчь, що шляхта, котра при кôнци польскои республики выносила 8% ви населеня въ Галичинѣ, такъ дуже выгинула. Въ другихъ частяхъ давнѣйшои Польщѣ прим. въ Конгресôвцѣ єсть шляхты нинѣ ще далеко бôльше, хочь тамъ ви прослѣдовано, вывожено на Сибиръ и конфисковано маєтки, чого всего галицка шляхта зовсѣмъ не зазнала. Авторъ бачить причину того въ тôмъ, що въ другихъ краяхъ збраталась шляхта зъ народомъ и мѣщаньствомъ и то зберегло ви, коли противно въ Галичинѣ задержавсь найдовше типъ шляхты передпотоповои, зумерлои. Такъ само, якъ передпотоповй мамуты и мастодонты выгинули не умѣвши вжитись въ новй условія житя, такъ мусѣла и мусить выгинути въ Галичинѣ передпотопова шляхта яко анахронизмъ безъ повстань безъ конфискатъ и безъ Сибиру.

До того сумного стану шляхты причиняєсь такожь немало и ви економичне положенье. Цѣла власнôсть табулярна (до 2000 властителѣвъ) приносить суму рôчного доходу до 18 мил. зр. Однакъ вже самй ôдсотки ôдъ гипотекованыхъ довгôвъ выносять рôчно 11 мил. зр., а податокъ грунтовый зъ додатками $2^1/_4$ мил. зр. значить, що необтяжаный дохôдъ цѣлои табулярнои власности выносить рôчно найбôльше 5 мил. зр т. є. бôльше-менше тôлько, що дохôдъ одного англійского магната.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ Рады державнои] На вчерашнôмъ засѣданю рады державнои велася дальше ген. дебата надъ закономъ о катихитахъ. По бесѣдахъ пос. Вайтльофа и Шпелины замкнено дискусію. Генеральными бесѣдниками выбрано: Кронаветтера противъ а Хотковского за закономъ. Дальшу дебату ôдложено на четверъ.

На вчерашнôмъ засѣданю комисіи для ненарушимости посольскои ухвалено 10 голосами противъ 2 выдати пос. Шенерера судови карному за злочинъство публичного насильства, сповненого нападомъ на редакцію „Tagblatt-y“.

На похоронъ до Берлина выѣхавъ зъ Вѣдня лишь архикн. Рудольфъ въ заступництвѣ цѣсаря а зъ нимъ поѣхала такожь депутація 34 полку пѣхоты, котрого властителемъ бувъ покôйный цѣсарь.

——

Урядова „Wiener Ztg.“ оголосила слѣдуючу ôдповѣдь кн. Бисмарка на кореспонденційну телеграму гр. Кальнокого: „Єсть то великою потѣхою — каже кн. Бисмаркъ — видѣти, якъ глубокій корѣнь запустила дружба нѣмецкои монархіи въ симпатіяхъ народôвъ тѣсно зъ нами сполученои державы. Живй и зъ власнои иниціятивы походячй симпатіи суть новымъ доказомъ силы тыхъ звязей дружбы, котрй, сполучаючи народы обохъ державъ, не дадуться розбрвати, бо опираються на сильнѣйшихъ пôдставахъ, якъ писанй угоды, на непохитнôй пôдставѣ тыхъ самыхъ интересôвъ, традиціи и чувствъ народôвъ.“ На то ôдповѣвъ гр. Кальноки дня 11 с. м.: Телеграму князя Бисмарка, котра въ такъ теплый и сердечный способ згадуе о спôвучасти австро-угорскои монархіи, я одержавъ зъ правдивымъ вдоволеньемъ и складаю за ню подяку. Єсть то великимъ значеньемъ для обохъ сусѣдныхъ державъ и пôдносячою потѣхою для будучихъ часôвъ, що звязь межи обома державами, котрои жереломъ єсть сердечна дружба и мудрôсть монархôвъ, що неутомимо стараються о добро своихъ народôвъ, запустила въ протягу кôлькохъ лѣтъ такъ глубокій корѣнь, що нинѣ горе нѣмецкого народу находить такъ горячій ôдгомôнъ у всѣхъ частяхъ нашои монархіи. Такъ само крѣпко и непохитно якъ династія, будуть стояти побôчь себе такожь и народы обохъ державъ въ тôмъ пересвѣдченю, що звязь дружбы, заключена въ интересѣ мира руками такъ богато мудрыхъ мужѣвъ, выдержить всѣ пробы, такъ теперь якъ и въ будучности. Зъ найповнѣйшимъ довѣрiемъ видить Австро-Угорщина, въ цѣсарю Фридриху достойного и гôдного наслѣдника бл. п. цѣсаря и не менше сердечного друга свого монарха и єго народôвъ.

——

Проклямація цѣсаря Фридриха, выдана въ формѣ рескрипту до кн. Бисмарка, подає поодинокй погляды, пôсля котрыхъ має поступати правительство. Въ проклямаціи тôй сказано: Порядокъ конституціи и справъ нѣмецкои державы и прускаго королевства мусять бути о скôлько можна забезпеченй ôдъ потрясеня. Конституційнй права всѣхъ звязковыхъ правительствъ якъ такожь и парляменту мають бути шанованй зъ цѣлою совѣстностею а за то вымагаєся ôдъ нихъ такъ само пошанованя для правъ цѣсарскихъ. Найвышимъ правомъ має бути добро публичне. Найпевнѣйшою порукою безперерывного розвитку задачь правительственныхъ єсть удержанье збройнои силы краю, выпробованои арміи и розцвитаючои маринарки. Цѣсарь обѣцюе дальше управляти нѣмецкою державою и королевствомъ прускимъ совѣстно пôсля конституціи державы и королевства и хоче вповнѣ удержати признавану ôдъ вѣкôвъ въ єго родинѣ, яко святу, засаду религійнои терпимости. Ôнъ буде пôдпирати и дальше якъ найусильнѣйше всякй змаганя около економичного розвитку всѣхъ верствъ суспôльности. Велику вагу привязуе ôнъ до выхованя молодѣжи на здоровôй пôдставѣ страха Божого и простои моральности. Дальше промовляе цѣсарь за всякою можливою ощадностею въ администраціи, уважає автономію бôльшихъ и меншихъ союзôвъ въ державѣ за рѣчь добру, але и зазначуе, що добре було-бы розслѣдити, чи ихъ право накладаня податкôвъ не обтяжає занадто посединокихъ людей. Було-бы добре розслѣдити, чи устрôй властей не давсь-бы зробити простѣйшимъ. Цѣсарь каже опôсля, що буде старатися о розвитокъ нѣмецкои штуки и просвѣты нѣмецкого люду. Въ сповненю сихъ намѣрень числить ôнъ на выпробовану и многократно досвѣдчену помôчь канцлера нѣмецкого, на спôльну дѣятельнôсть державныхъ органôвъ, повну дѣятельнôсть парляменту, всѣхъ властей и т. д. и кôнчить свою проклямацію словами: „Не бажаючи великихъ дѣлъ, приносячихъ блескъ и славу, буду вдоволятися, коли о моѣмъ правительствѣ скажуть колись, що було для мого народу добродѣйне, для краю пожиточне а для державы благодатне.“

кихъ приятелѣвъ, про котрыхъ самъ говоривъ пôчасто: „великій недурень выпити!“

Выпити й самъ ôнъ бувъ недурень, та збивався зъ глузду въ картахъ; бо програвавъ тысячу за тысячею и зъ богатого пана зробився убогимъ панкомъ. Нещаслива любовь до сестры нашои „молодои княгинѣ“, котру не хотѣли оддати за пяного картôвника, ще частѣйшь почала кидати єго то въ Скиллю — пяньство, то въ Харибду — картôвництво.

Якъ гостювали мы въ него зъ Шевченкомъ, тогдѣ ще ôнъ не спився и не звѣвся, а тôлько вельми сумувавъ на тему:

„Мимо двôръ, де живе мила,
Я проѣхавъ двѣчи —
Та й не бачивъ голубоньки
Я своєи въ ôчи...“

Се-жь и єго були вѣрши. Любивъ ихъ спѣвати дзвонячи въ кобзу, и тяжко було слухати бѣдолаху; бо я знавъ, що тамъ у него на душѣ дѣеться. Сумувати про невылазнй довги тогдѣ ще єму не доводилось; а хоть ôнъ и любивъ справляти въ себе широкй бенкеты, хоть и любивъ куликати, такъ що рѣдко бувавъ и тверезымъ, та безъ картъ єму худобы стало-бъ до смерти, и не довелось-бы зъ такою чýлою, якъ у него, душею, помирати въ своєи сестры на ласкавому хлѣбѣ.

Отсе-жь и теперь було въ хуторного поета бучно и гучно. Зôбралось до него доволѣ „великихъ недурнѣвъ выпити“, тыхъ, що робили зъ него другого Тимона Атиньского. Рѣчь знана, що и Шевченко справджувавъ на собѣ слова кіевского лѣтописця „Руси єсть веселіе пити“, не на дармо написавъ въ одному шинку на стелѣ вуглемъ такій експромптъ:

„Выпьешь перву — стрепенешся;
Выпьешь другу — схаменешся;
Выпьешь третю — въ очахъ сяє,
Дума думу наганяє.“

Та вернувшись на Украину 1847 р., знайшовъ я єго, можна сказати, непитущимъ. Такъ и въ сей памятный менѣ вечеръ кобзарь нашь бувъ глухій на пôклики свого „родича по вдохновеню“ и давного товариша по чарцѣ.

Державсь ôнъ осторонь ôдъ тои свѣтлицѣ, де приятелѣ нового Тимона Атиньского голосно реготали, весело гукали и пôдспѣвували пôдъ господарску кобзу. Засѣвши зъ тверезыми кругомъ комина, ôнъ бесѣдувавъ зъ ними тверезо й поважно про науку и литературу. Дивуючись и радѣючи серцемъ, постерѣгъ я въ нѣмъ тогдѣ велику здôбнôсть до поетичного критицизму, що нимъ до такого высокого ступня владавъ єдиный россійскій поетъ Пушкинъ, взоромъ недосяжного въ премудро поетичнôмъ критицизмѣ батька новыхъ поетôвъ, Шекспира.

Розмовлявъ Шевченко широко про свою поему „Иванъ Гусъ“, почитуючи гарною дикцією своєю деякй мѣста, и жалкувавъ, що, писавши, не спромôгся простудіювати гаразд усѣхъ обставинъ часу и самои особы ческого пророка германьскои реформаціи. Разъ-поразъ у сей розмовѣ порывавъ нашь кобзарь очи за ту межу, що ôдмежовуе имперію ôдъ народôвъ свободныхъ, и я одинъ розумѣвъ усѣ слова єго. А розколыхавши духа, перейшовъ ôдъ розмовы до народныхъ пѣсень, якъ се бувало въ него що разу, скоро єго серце забьється горяче зъ радощѣвъ, зъ великого гнѣву на недолюдкôвъ, або зъ великои туги.

(Дальше буде.)

— Проклямацію сю выдано ще 12 с. м. въ ночи по 10 год. Яке враженье зробила она въ Нѣмеччинѣ, не можна ще доси знати на певно; кажуть лишь, що загально дуже добре а лишь круги консервативнѣ мають бути неконче нею вдоволенѣ.

Станъ здоровля цѣсаря маѣ бути загально дуже добрый а лѣкарѣ кажуть, що цѣсаря буде можна ще довшій часъ удержати при житю. Рана зъ операціи загоилась зовсѣмъ добре а цѣсарь ѳддыхаѣ канулькою вложеною въ дыхавку. Выстаюча часть канулѣ закрыта ѣсть тоненькою газою, щобы огрѣвала воздухъ и не допускала пороху до дыхавки. Цѣсарь не выходить нѣгде и все ще не бачивъ тлѣнныхъ останкѳвъ свого батька. Кажуть, що лишь въ часѣ торжественного похорону буде мѳгъ на хвильку выйти. Загально думають, що не буде установлена регентія и цѣсарь буде самъ вести всѣ справы а лишь въ поодинокихъ случаяхъ войсковыхъ и церемонійныхъ, выма гаючихъ репрезентаціи, буде его заступати кн. Вильгельмъ. — Пѳсля приватныхъ вѣстей наспѣвшихъ зъ Санъ Ремо до Вѣдня маѣ бути станъ здоровля нѣмецкого цѣсаря дуже грѳзный и нема не лишь бесѣды о его вылѣченю але навѣть и о удержаню на довшій часъ при житю, а хочь м же бути правдою, що цѣсарь не маѣ рака въ гортанцѣ, то страдаѣ на иншу задавнену недугу. Кажуть навѣть, що не обѳйдесь безъ операціи гортанки, котра, наколи-бъ не закѳнчилась заразъ катастрофою, продовжила-бъ ще о скѳлько можна найдальше житье цѣсаря.

Говорять загально, що коли устоиться правительство теперѣшного цѣсаря, то цѣсарева Викторія буде мати безперечно великій вплывъ на свого мужа, а вплывъ той проявиться по-за границями державы тымъ, що межи Нѣмеччиною а Англіею настануть дуже дружнѣ ѳдносины. Взаимна симпатія межи Италіею а Нѣмеччиною проявилась вже теперь дуже ясно, а зъ Россіею буде Нѣмеччина старатися такожь жити въ якъ найбѳльшѳй згодѣ. Союзъ Нѣмеччины зъ Австріею, опертый на угодѣ, позѳстане безъ змѣны. Змѣна престола въ Нѣмеччинѣ буде могла вплынути на справу болгарску о стѳлько, що державы, котрѣ доси не годились на предложеня Россіи, а именно Австрія, змѣнять имовѣрно свѳй поглядъ и пристануть теперь скорше на жаданя Россіи. Въ загалѣ приходять теперь до переконаня, що акція Нѣмеччины въ Константинополи не велася лишь на око а була зовсѣмъ фактичною и позѳстане такою и дальше и буде стремѣти до мирного залагодженя справы болгарскои. Пѳвъурядовѣ нѣмецкѣ газеты ѳдзываються теперь въ тѳмъ дусѣ, що було-бы не ѳдповѣдно зѳ стороны Австріи робити пѳдъ теперѣшну пору трудности въ справѣ болгарскѳй межи Берлиномъ а Петербургомъ.

——

До „Pol. Corr.“ доносять зъ Варшавы, що декотрѣ стаціи зелѣзниць, котрѣ доси не одержали приказу, щобы не приймали великого транспорту товарѳвъ, дѳстали теперь телеграфично такій самый приказъ. Въ Кіевѣ лагодять теперь множество лавокъ, котрѣ маються вставляти до вагонѳвъ товаровыхъ, котрѣ будуть ужити до скорого перевозу войска на случай потребы.

Зъ Петербурга доносять, що въ наслѣдокъ вѣстей, будьто-бы нигилисты лагодили на день 1 марта якійсь новый атентатъ, арештовано въ цѣлѳй Россіи множество людей; въ наслѣдокъ того повстала поголоска, що въ полудневѳй Россіи лагодиться революція. Вѣсть сю теперь заперучують. Оберполицмайстеръ Гресперъ зарядивъ въ Петербурзѣ всякѣ можливѣ средства осторожности. — На богослуженю за упокѳй цѣсаря Вильгельма въ протестантскѳй церквѣ, котре ѳдбудеся завтра, буде такожь и царь зъ родиною. Вступъ дозволеный лишь за билетами, котрѣ выставить полиція. — На похоронъ цѣсаря Вильгельма до Берлина выѣде въ заступствѣ царя наслѣдникъ прѳстола а крѳмъ того ще вел. князѣ Николай и Михаилъ, войскова депутація царскои свиты, зложена зъ ген.-адъютанта кн. Шаховского, ген. Фредерикса, адъют. Оболенского, ритмайстра Бенкендорфа и депутаціи трохъ полкѳвъ, котрыхъ властителемъ бувъ померший цѣсарь.

——

Въ справѣ болгарскѳй такъ пишуть зъ Парижа до „Pol. Corr.“: Въ наслѣдокъ найновѣйшого выступленя Порты въ справѣ болгарскѳй вычисляють тутъ вже россійскихъ кандидатѳвъ на престолъ болгарскій. Въ першѳмъ рядѣ стоить кн. Николай Ляйхтенбергскій, ѳдтакъ кн. Ольденбургскій и одинъ зъ кн. Гесскихъ. Тымчасомъ здаѣсь, що всѣ тѣ комбинаціи суть передвчасні, бо всѣ вѣсти зъ Болгаріи вказують на то, що кн. Фердинандъ, его правительство а такожь и цѣлый нарѳдъ були-бы готовѣ ставити збройный опѳръ, наколи-бъ того було потреба. Щобы же того не допустити, треба-бы ажь турецкои або россійскои, або навѣть якоись спѳльнои окупаціи, що заострило-бы ситуацію до найвысшого степеня. До тои самои газеты доносять зъ Софіи, що въ политичныхъ кругахъ болгарскихъ добачують въ предложеню Россіи лишь охоту выкликати въ краю анархію, що дало-бы ѳдтакъ Россіи нагоду до воѣнноі окупаціи.

Зъ Софіи доносять, що правительство болгарске поручило свому агентови въ Константинополи, Вулковичеви, заявити вел. визирови, що кн. Фердинандъ не думаѣ уступити и що не ѣсть въ интересѣ Туреччины позбуватися князя, котрый завсѣгды вѣрно сповнявъ свои обовязки супротивъ Порты.

Онодгы розбѣйшлась була у Вѣдни поголоска, що кн. Фердинандъ выѣхавъ вже зъ Софіи, лишь не знати куды. Поголоска ся повстала — якъ доносять до „Czas-y“ — имовѣрно зъ того, що князь мавъ ѳдпроваджувати свою матерь до границѣ, котра сими днями мабуть выѣзджаѣ до Вѣдня. Наколи-бъ — каже кореспондентъ „Czas-y“ — потвердилась голошена вѣсть, що кн. Фердинандъ маѣ ѳдтакъ приѣхати въ гостину до матери, то ѳнъ певно не вернувъ-бы бѳльше до Софіи.

——

Криза въ румуньскѳмъ кабинетѣ закѳнчилася. Якъ можна було предвидѣти, Браціано вѳйшовъ зновъ до кабинету и обнявъ въ нѣмъ президентуру и теку министерства вѳйны; Ферекидесъ обнявъ дѣла заграничнѣ, Стурдза финансы, Наку просвѣту и дѣла внутрѣшнѣ, Авреліяну публичнѣ роботы, Ґамо торговлю а Ґіани судѳвництво. Король и королева выѣхали вчера на похоронъ до Берлина.

НОВИНКИ

☞ **Всѣхъ П. Т. предплатникѳвъ роману „Вина и кара“, котрымъ недостаютъ якій аркушѣ. просимо. якъ найскорше зареклямовати недостаючій имъ аркушѣ, бо опѳсля коли зброшуруѣся невеликій останокъ комплетѳвъ, не могли-бысьмо ихъ реклямацій залагодити.**

— **Ц. к. краєвый судъ карный** не потвердивъ остатнои конфискаты „Дѣла“ за статью посла о. Сѣчиньского п. заг. „Новеля дорогова зъ р. 1885“. Дотычна допись звучить: „Cz. 4781. C. k. Sud krajewyj karnyj u Lwowi riszyw na zasidaniu tajnim po wysłuchaniu c. k. prokuratora derżawnoho z 10. marta 1888 cz. 2113 na zatwerdżenie zariadżenoi konfiskaty cz. 44. czasopysy „Diło“ z 25. lutoho (8. marta) 1888 z powodu karyhidnosty artykułu: „Nowela dorohowa z roku 1885“ i widmowyw żadaniu szczoby tuju konfiskatu za oprawdanoju uznaty i szczoby ciłyj nakład powyższoho artykułu buw znyszczenyj, poneże toj artykuł ne mistyt' w sobi niczoho karyhidnoho. O tim zawidomlaje sia Wp. Redakcyju z tym, szczo c. k. prokurator protiw powyższoji uchwały zhołosyw zażałenie do c. k. wyższoho sudu krajewoho. — C. k. Sud krajewyj karnyj. Lwiw dnia 11 marta 1888. — *Poglies.*

— **Непошанованье недѣлѣ.** Урядъ податковый въ Тернополи завѳзвавъ на недѣлю, дня 11 н. ст. марта, 13 господарѣвъ зъ Чернихова и арендаря тамошнього. Ось оригинальный документъ: Nr. 39. Zawezwanie. Ze strony c. k. urzędu podatkowego w Tarnopolu wzywa się Filipa Łatyka z Czernichowa, ażeby dnia 11/3 przed południem w c. k. głównym urzędzie podatkowym stawił się i by przyniósł ze sobą dokument kupna parceli L. 659 w Lutym 1885 nabytej i do podpisanego zgłosił się. Tarnopol dnia 21/2 1888. Schreyer, Niedzwiecki. — Въ справахъ платничихъ покликавъ сей урядъ податковый на той день мѣжь иншими господарѣвъ: Дмитра Шаладина, Миколу Кметя, Дмитра Хмѣлевского, Олексу Глиньского, Гриньска Марчука и арендаря Файбиша Тайтельбавма. Арендарь тѣшився, що ѳдправивши статочно свѳй шабасъ, мѳгъ при ѳдгомонѣ дзвонѳвъ зъ церквей и костелѣвъ разомъ зъ господарями входити въ до недѣлю Тернополя!

— **Дирекція зелѣзниць державныхъ** повѣдомляѣ, що рухъ поѣздѳвъ на шляху зелѣзницѣ Станиславѳвъ-Гусятинъ зъ днемъ 13 н ст. марта зѳставъ отвореный.

— **Зъ Дрогобича пишуть намъ:** Щобы театрови рускому, загостившому въ наше мѣсто, не перерывати рядъ представлень, комитетъ, занимаючійся устроѣньемъ литературно-музикального вечерка въ честь Т. Шевченка и М. Шашкевича, ѳдложивъ той-же на день 15 н. ст. цвѣтня. За той часъ ѳдбуваються пробы и приготованя до того вечерку. — Щобы театрови не робити конкуренціи, застановлено на Касинѣ ѳдчиты зъ музикальными продукціями, що ѳдбувалися кождои недѣлѣ. Не мило однакожь дѳткнуло руску публику, що дирекція театру всѣ билеты дала въ комисъ до склепу п. Яблоньского, а до Народнои Торговлѣ анѣ одного. Се выдалось смѣшнымъ такожь и самымъ Полякамъ. Треба знати, що въ Дрогобичи много польскихъ родинъ беруть товары въ Торговли и допытувались за билетами, на що п. директорка лише спаленѣти мусѣла, тымъ бѳльше, що польскій трупы театральнѣ, коли заходять до Дрогобича, часть своихъ билетѳвъ дають до продажи и въ Торговлю.

— **Въ справѣ проєктованыхъ законѳвъ университетскихъ мин. Гавчомъ** не полишилась по заду и львѳвска молодѣжь руска и польска та пѳйшла за примѣромъ академикѳвъ иншихъ университетѳвъ. Передъ кѳлькома днями зѳбрались слухателѣ университету, политехники и иншихъ высшихъ заведень науковыхъ и зладили петицію до рады державнои, въ котрѳй домагаються неприняти сю уставу або выимково трактовати ѣи для галицкихъ университетѳвъ зѳ взгляду на окремѣ ѳдносины поодинокихъ народностей. Петицію пѳдписало кѳлька сотъ академикѳвъ и выслали ѣи на руки посла Гавенера а не до „kol-a polsk-ого“.

— **Народнѣ галицкѣ малорускѣ мельодіи.** Довѣдались мы ѳдъ о. Бажаньского, що збѳрникъ ѣго малоруских народныхъ галицкихъ мельодій дѳйшовъ уже до числа 1.350 окрѳмъ варіянтѳвъ а надѣя ѣсть ще на богато бѳльше. Дорогоцѣнный сей збѳрникъ повиненъ кождый, кому малоруска мольодія мила, всѣми силами пѳдпирати и на руки о. Бажаньского въ Сорокахъ, почта Пѳдзамче, матеріялы надсылати. При добрѳй воли въ коротцѣ можна-бы и число 2.000 повитати.

— **Повени въ захѳднѳй Галичинѣ.** Выливъ Вислы въ окрестности Кракова наробивъ великій шкоды. Коло Устя старого прорвала Висла охоронні насыпы а залила кѳлька селъ. До всѣхъ залитыхъ мѣсцевостей повысылано инжинерію и човна на ратунокъ. — Леды на Сянѣ коло Перемышля сплыли легко, не зробивши жадноі шкоды, за то цѣлый Радомышль залитый. — Вислокъ вѳзбравъ страшенно, въ деякихъ мѣсцяхъ повыливавъ, а на мостѣ зелѣзничѳмъ мѣжь Дембицою а Розвадовомъ вздержано поѣзды зелѣзничѣ за-для великого наплыву крыги.

— **Доповняючѣ выборы** до тернопѳльскои рады повѣтовои. Розписанѣ намѣстництвомъ доповняючѣ выборы до рады повѣтовои на двохъ членѳвъ зъ мѣста Тернополя не ѳдбулися дня 11 н. ст. марта, а пѳдъ той часъ ещѣ и третій мандатъ зъ групы мѣстъ опорожнився, тому розписуѣ намѣстництво доповняючѣ выборы на трехъ членѳвъ зъ мѣста Тернополя до рады повѣтовои на день 17 н. ст. цвѣтня с. р.

— **Львѳвскій судъ повѣтовый** розписуѣ лицитацію екзекуційну на фабрику церазины и реальнѳсть въ Клепаровѣ, власнѳсть Кароля Михалка, Іосля Мища, І. Штойбера и ещѣ кѳлькохъ иншихъ спѳльникѳвъ, щобы заспокоити претенсію банку краєвого на 25.000 зр. Цѣна выклична 96354 зр. Кураторомъ Кароля Михалка, незвѣстного зъ мѣсця побуту, вызначивъ судъ д-ра Паздзеру.

— **Дрѳбній вѣсти.** Въ Краковѣ обходжено торжественно 80-лѣтнѣ уродины д-ра Маєра, предсѣдателя кракѳвскои академіи наукъ. — Въ мѣстѣ Springfield въ Державахъ сполученыхъ почало горѣти въ редакціи газеты Daily Union пѳдчасъ найбѳльшои роботы въ ночи. Спалилося дванацять осѳбъ а кромѣ того шѣснацять осѳбъ убилося на мѣсци коли выскочили зъ горячого дому на улицю. — Львѳвска палата торговельна рѣшила торжественно почтити ювилей цѣсарскій.

Надѳслане.

Не достаѣ доказѳвъ.

Лаяти и плести дурницѣ мусить часто заступати мѣсце доказѳвъ. Се полишаѣмо мы нашимъ клеветникамъ, котрыхъ до теперь хибувало при кождѳй основнѳй жалобѣ и клеветѣ; бо мы, маючи численнѣ посвѣдченя и доказы, оголошуѣмо безъ впину свѣдоцтва и подяки вылѣченыхъ. Накладчикъ и властитель „Wochenblatt-y“ въ Клеце, п. Ернестъ Шульце, пише намъ: „Вашому Варнера Safe Cure можу я лише якъ найлѣпшу похвалу удѣлити, а именно оказуѣсь оно для мене дуже добрымъ, коли натщо зажию ложку столову. Я терпѣвъ майже цѣлый рѳкъ на великій кашель, котрый такъ сильно появлявся рано при мытю, що правильно слѣдувала блювота великои скѳлькости бѣлои флегмы. Ѣсли-жь я зажию Варнера Safe Cure на пѳвъ годины заки встану, то правильно охоронюся передъ блювотою.— Продажь и розсылка лише черезъ аптики. Цѣна 2 зр. 80 кр. Складъ: Жигм. Рукеръ, Іоанъ Вѣвіорскій, д-ръ Кароль Миколяшъ у Львовѣ. Головный складъ: Einhorn Apotheke (Max. Fanta's въ Празѣ.

Наука, штука и литература.

— **Зорѣ ч. 5** мѣстить: Старосвѣтскій батюшки и матушки, повѣсть Ивана Левицкого (дальше). — Надъ Лукоморемъ, въ XXVII. роковины смерти Т. Шевченка, стихъ В. Масляка. — О митольогіи словяньскѳй, начеркъ Иліи Кокорудза (конець). — Моя любка, стихъ К. Студиньского. — Исторія литературы рускои, Омеляна Огоновского (дальше). — Сучасна лѣтопись Г. Григорієвича. — Вѣсти литературнѣ. — Ѳдозва о. Д. Танячкевича.

Вѣсти зъ Аеп. Львѳвскои.

Грамоту архіерейску зъ правомъ уживаня рясы священичои зъ екснозиторіями крилошаньскими одержавъ о. І. Васильковскій зъ Могильницѣ.

Введеный яко парохъ въ Лонѣ, дек. унѣвского, о. Фавстъ Гавришъ.

Кан. институцію на Луку, дек. журавеньского, одержавъ о. Вол. Яновичъ.

Митроп. Консисторія вставилася до ц. к. намѣстництва о платню зъ фонду религійного для приватного сотрудника при о. Ант. Лежогубскимъ въ Рыбникахъ.

Платню за удѣленье религіи асигновали: окружна рада шкѳльна въ Калуши катихитамъ при 4-кл. школахъ въ Калуши и Долинѣ по 50 зр.; окружна рада шкѳльна въ Городку катихитамъ: при 4-кл. школахъ мужескѳй и женьскѳй въ Городку по 70 зр., въ Рудкахъ по 70 зр. а въ Комарнѣ 60 зр.

Посмертнѣ — ⸸ — оповѣстки.

Антѳнъ Кречковскій, бувшій учитель народный, померъ у Львовѣ дня 11 н. ст. марта въ 64 роцѣ житя. Похоронъ ѳдбувся 13 н. ст. марта. Вѣчна ему память!

Коннурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Краєва рада шкѳльна именувала дѣйстными учителями: Тому Гниду въ Грибовичахъ великихъ, Едм. Брандштетера въ Чабарѳвцѣ и Яворского въ Сморжевѣ.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На „Народный дѳмъ“ въ Чернѳвцяхъ** прислали Всч. оо. и Вп. пп.: Теоф. Бережницкій, совѣтникъ и членъ выдѣлу краєвого у Львовѣ 5 зр., д-ръ Іос. Мельницкій, вицеректоръ дух. семинаріи львѳвскои 5 зр., о. М. Соневицкій зъ Волчковець 5 зр., о. крил. Левъ Готеровскій 4 зр., о. Петро Гиль зъ Шершеновець 2 зр., ѳдъ женихѳвъ въ Шершенѳвцяхъ и Олексинцяхъ 3 зр. — разомъ отже 5 зр., о. Лавр. Дрималикъ зъ Туринки 1 зр., о. деканъ Анат. Кобриньскій зъ Раковець 1 зр, о. І. Сосенко зъ Королѣвки 1 зр. — Жертволюбивымъ Добродѣямъ складаѣ Выдѣлъ „Народного Дому“ въ Чернѳвцяхъ щире Спаси-Бѳгъ.

Телеграмы „Дѣла“.

Берлинъ 14. марта. Цѣсарь Фридрихъ зложить присягу имовѣрно въ той спосѳбъ, що по ѳдчитаню ѣи пѳдпише пергаментъ, на котрѳмъ она буде списана. Присяга ѳдбудеся въ суботу.

Берлинъ 14 марта. Кн. Бисмаркъ бувъ вчера, мимо того що сильно недужаѣ, кѳлька годинъ на конференціи у цѣсаря. Раджено имовѣрно надъ новымъ складомъ министерства.

Берлинъ 14 марта. Похоронъ цѣсаря Вильгельма ѳдбудеся рѣшучо въ пятницю. Цѣсарь Фридрихъ не буде имовѣрно на похоронѣ и выѣде по похоронѣ до Висбаденъ.

Пештъ 14 марта. Тутешнѣ газеты доносять, що спѳльнѣ делегаціи будуть скликанѣ на 15 мая, наколи не покажесь потреба скликати ихъ скорше.

Парижь 14 марта. Въ Арль прийшло въ понедѣлокъ до великихъ розрухѳвъ въ наслѣдокъ того, що италійскѣ роботники убили двохъ жвавѳвъ. Одного роботника Италіяна мало що не убито на смерть.

Софія 14 марта. Бюро Райтера доносить, що въ воѣннѳй касѣ першого полку, котрого комендантомъ ѣсть майоръ Поповъ, выкрыто значне спроневѣренье. Комисія слѣдча хотѣла поставити Попова передъ судъ, але князь тому спротивився и приймивъ ѣго димисію. Догадуються тутъ загально, що въ цѣлѳй сѣй справѣ ѣсть якась интрига. (Поповъ бувъ комендантомъ залоги въ Софіи и ѣсть рѣшучимъ противникомъ Россіи. *Ред.*)

Парижь 14. марта. Въ заступництвѣ президента републики выѣхавъ на похоронъ до Берлина ген. Билье.

Вѣдень 14. марта Рѣки Тая и Морава страшно повыливали. Люденбургъ стоить пѳдъ водою. На Угорщинѣ повѣнь наробила страшни шкоды.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Пчт. Чит. въ Вѣстовѳй. Аркушѣ повѣстей выслано; до кѳнця року ще 10 зр. — **Воч. І. П. въ Ферескуи.** Исторія Костомарова не розсылалася яко додатокъ до „Дѣла“. — **Вп. И. Л. въ Ясеници.** Присланѣ 1·50 зр. записано за сѣчень; за марець просимо прислати.

НАДѲСЛАНЕ.

†

Р. А. Х. До пана Д-ра Кароля Альтманна

Вѣдень Mariahilferstrasse 80.

Най буде намъ вѳльно, донести Вамъ радѳстну вѣсть, що Вашь Exhalations-Apparat оказався вельми успѣшнымъ у одного зъ нашихъ патрѳвъ. котрый хорувавъ на сухоты. Надармо глядавъ недужій полегши въ лагѳднѳмъ климатѣ Италіи. Сейчасъ по ѣго новоротѣ показалося плюванье кровію и всѣ иншѣ ознаки ѣго попереднои недуги. Коли звернули ѣго увагу въ Нѣмеччинѣ на Вашь Exhalations-Apparat, почавъ уживати нашь патеръ ѣго такъ успѣшно, що въ найкоротшѳмъ часѣ кашель уступивъ, голосъ прочистився а давна сила жизненна повертала очевидно щодня.

Тому то уважаѣмо за обовязокъ вдячности, се величаве средство лѣчниче оповѣстити публично въ якѳй найзнатнѣйшѳй газетѣ, а самѣ мы будемо продовжати по змозѣ и силамъ предприняте пропагованье, котрого мы пѳднялись, щобы розширити се Ваше чудесне средство.

Монастирь Бенедиктинѳвъ Maredsous въ Бельгіи. — *P. Thomas Elsässer O. S. Z.*

(Дивись инсератъ „Недуги легкихъ“)

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продаѣ по курсѣ дневнѳмъ

5% Листы гипотечнѣ

якъ такожь

5% прѣміованѣ листы гипотечнѣ

Порученя зъ провинціи выповняѣ ѳдворотною почтою безъ провизіи.

2220 92—0

Ѳддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночѣ) пл. Галицкій 14.
Дръ Е. Лебедовичъ (нед. внутрѣшнѣ и очнѣ) ул. Корняктѳвъ (Нар. Дѳмъ).
Д-ръ І. Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Аптики: 2292

З. Рукеръ ул. Кракѳвска.

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краєвый ул. Костюшки (будынокъ соймовый).
Банкъ гипотечный пляцъ Галицкій.
А. Шеленберґъ (конт вымѣны) ул. Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лилієнъ (конт. вымѣны) ул. Гетьманьска 6.

Готелѣ и Реставраціи:

Готель французскій и рест. швехатска пл. Маріяцкій.
Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Кракѳвска 9.

Артисты и рѣзбарѣ:

К. Н. Устыяновичъ, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4.

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичъ (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склены:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дѳмъ Народный).
Братя Лянгнеръ (найтаншій магазинъ галантерійный, ул Галицка 16
А. Гальскій (товары зелѣзнѣ) пляцъ Маріяцкій 9
Стахевичъ и Абрысовскій (матеріи на сукнѣ) Ринокъ 32.
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н. Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20.
Вольфъ Чоппъ (фабрика масы до помостѳвъ и фарбъ) ул. Жовкѳвка 1.

Заведеня рукодѣльничѣ:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пѳдвалье (Дѳмъ Ставропигіи).

Убезпеченье ôдъ огню

пôдъ условіємъ статутôвъ, що выплачено буде цѣле

ôдшкодованье безъ нѣякихъ потручень.

Важнôсть убезпеченя ôдъ огню уже загально узнаєся и тая галузь убезпечень мѣжь всѣми прочими найбôльше розширена. Но публика доси мало уважає, щобы внесеня асекураційнй були всѣ якъ найкористнѣйше для асекуруючого зробленй, т. є. такъ, **щобы описанье будынкôвъ було точне и заасекурована вартôсть годилася съ дѣйстною вартостею будынку въ его фактичнôмъ станѣ.** Єсли зголоситься до убезпеченя цѣна низша, може въ случаю тôлько частичнои шкôды огневои асекуруючій въ наслѣдокъ низького оцѣненя одержати тымъ низше ôдшкодованье а єсли заасекуруеся вартôсть бôльша ôдъ дѣйстнои, то платить асекуруючій непотрѣбно бôльшу премію, а въ случаю шкоды не може дôстати бôльше якъ вартôсть згорѣвшоло будынку пôдчасъ его знищеня черезъ огонь, хотяйбы за суму якъ найбôльшу бувъ оплачуваръ премію.

Такому пошкодованому видиться, що при ликвидаціи єму **богато урывають,** бнъ чуеся скривдженымъ, а прецѣнь бôльше дôстати не може, бо асекурація не смѣє бути жереломъ зыску, а тôлько средствомъ до вынагороды чистои шкоды.

Єсли-жь убезпеченье заключене въ „СЛАВІИ“ въ мысль єи §. 11 стат. секціи *огневои на основѣ подрôбного оцѣненя* черезъ знатока будôвничого на коштъ внескодателя, выплатиться ôдшкодованье (§. 15 стат.) точно пôсля сего оцѣненя, безъ взгляду на зъужитье будынку, отже **безъ нѣякихъ потручень.**

Выгоду тую подає членамъ зô всѣхъ заведень асекураційныхъ доси тôлько одна „Славія“, банкъ взаимныхъ убезпечень въ Празѣ, и радимо всѣмъ громадамъ, урядамъ парохіяльнымъ, конкуренціямъ, радамъ *школьнымъ* и т. д. якъ также всѣмъ властителямъ коштовнѣйшихъ будынкôвъ, щобы на основѣ такого подрôбного оцѣненя убезпеченя своихъ будынкôвъ заключали.

Но также для тыхъ, котрй не могуть зъ §. 11 стат. секціи огневои користати а лишь на основѣ внесень тôлько **бôлько менше дѣйстну вартôсть** будынкôвъ асекурують, подають статуты „СЛАВІИ“ безпеченьство, всяку можливôсть скривдженя ихъ выключаюче, бо въ мысль §. 14 стат. секціи огневои „СЛАВІИ“ **кожду шкоду що-до квоты цифровои розслѣдить повномочникъ „Славіи“ зъ двома мужами довѣрія, зъ котрыхъ одного выбирає обезпеченый, а другого „Славія“,** звычайно зъ той-жь або сусѣднои громады.

„СЛАВІЯ“ числить у всѣхъ секціяхъ своеи дѣятельности около чвертъ милиона заасекурованыхъ членôвъ. — Рôчный дохôдъ премій зъ принал. перевышае 2 милоны золотыхъ, а фонды „СЛАВІИ“ выносили уже зъ кôнцемъ 1886 року 6,725.239 зр. 54 кр.

Велику користь мають члены секціи огневои „СЛАВІИ“, що могуть зголошуватись въ тôмъ-же асекураційнôмъ банку о позичку на свои реальности пôдъ вельми лагôдными условіями. „СЛАВІЯ“ удѣлила своимъ членамъ въ секціи огневôй заасекурованымъ уже бôльше якъ $1^1/_2$ милiона золотыхъ риньскихъ въ позичкахъ ипотечныхъ.

„СЛАВІЯ“ удѣляе громадамъ на пôдставѣ приступленя цѣлои громады до убезпеченя въ „СЛАВІИ“ одвѣтно до доходу премійного бôльшй або меншй сикавки до гашеня огню и удѣлила по конець р. 1886 сикавки зъ потрѣбными снарядами до гашеня 335 громадамъ въ цѣнѣ 121.970 зр. 4 кр.

На всякй пытаня въ повысшôмъ дѣлѣ якъ найохôтнѣйше одвѣчае и потрѣбнй дальшй поясненя подае кожде мѣсцеве заступництво або Головне заступництво „Славіи“ у Львовѣ,
2339 2—12 **евентуально**

Головна Дирекція „Славіи“, банку взаимныхъ обезпечень въ Празѣ.

НЕДУГИ ЛЕГКИХЪ.

Gas-Exhalation (**Rectal-Injection**)

лѣчить туберкулы (сухоты, кидѣнье) астму, хроничный катаръ бронхіяльный и т. д.

Неимовѣрный, позорно недосягненый идеалъ лѣкарѣвъ, можливôсть вылѣченя недухъ легкихъ, вже теперь цѣлкомъ вповнѣ осягнено. Посвѣдченя знаныхъ въ свѣтѣ професорôвъ и докторôвъ, сотки листôвъ вылѣченыхъ, зъ котрыхъ автентичнй копіи кождый одержить оплатно на бажанье, щобы на певно переконатися, найприхильнотôмъ цѣлковито пикнуть — сонъ и апетитъ повертають назадъ. Тягаръ тѣла побôльшуесь ôдъ $^1/_2$ до 1 кильогр. на тыждень Намагаючій спосôбъ житя можна на ново розпочати.“ — **Проф. Cornil** и **проф. Verneuil.** При астмѣ сейчасъ устунае бракъ ôддыху.—Цѣлковите вылѣченье часто въ 8 днях. — **Проф. Dujardin Beaumetz:** „Хрон. катаръ бронхіяльный нѣлкомъ дався вылѣчити-“ — **Проф. Френцель** ôдд. **д-ръ Штаца:** „Пропасница, нôчнй поты, кашель, выкиды уступають — незвычайный апетитъ збôльшаеся — тягару прибувае до 5 кильогр.“ — **Д-ръ M'Laughlin:** „Зъ 30-степеновыхъ туберкулôвъ всѣ основно вылѣчилися.“ — Те саме посвѣдчають и недужй. (Лѣченье само не єсть утяжливе, не перешкаджае и пôдъ загарантією безъ злыхъ наслѣдкôвъ.) — **Ц. к. выкл. прив. Gas-Exhalations-Apparat (Rectal-Injector)** разомъ зъ *способомъ* уживани для лѣкарѣвъ и **для власного ужитку** и зъ приладомъ до выроблювання газу высылаесь за готôвку або послѣплату а 8 зр, зъ мѣриломъ газу а 10 зр.

Д-ръ Кароль Альтманнъ, Вѣдень, VII. Bez., Mariahilferstrasse Nr. 80. 2373 1—50

ВИНО

чисте и природне (Середняньске) єсть на продажъ у **Впр. о. ЮАНА ДЕШКО,** руского архидіякона и приходника, продуцента въ **Мукачевѣ,** до котрого въ сѣмъ дѣлѣ ôднестись треба. За-для выпродажи винницѣ цѣна прежня 40 кр. ôдъ 1 литра **обнижена на 35 кр.**
2367 3—3

Лишь правд. съ маркою „Котва“

Страдаючимъ на гостець и ревматизмъ поручаеся симъ правдивый

Pain-Expeller

съ „котвою“ яко дуже успѣшне средство домове.

Въ запасѣ майже въвсѣхъ антикахъ.

Въ товариствѣ

„АКАДЕМИЧНЕ БРАТСТВО“

у Львовѣ ул. Калѣча ч. 1.

можна набути отсй книжки:

И. Онишкевича „Руска Бібліотека“ Томъ I., писаня И. Котляревского, В. Гоголя и П. Артимовского-Гулака 2·50 кр.

И. Онишкевича „Руска Бібліотека Томъ II. писаня Г. Квѣтки (Основяненка) 2·50 „

И Онишкевича „Руска Бібліотека Томъ III. писаня М. Шашкевича, И. Вагилевича и Я. Головацкого 2·50 „

Творы Володимира Навроцкого Томъ I. . . . . . 1·20 „

Жите и значене Маркіяна Шашкевича а въ додатку матеріялы и замѣтки до генезы руско-народного ôдродженя въ Галичинѣ, написавъ Володимиръ Коцовскій . . —·25 „

Наукова Библіотека, книжка I Нарисъ Исторіи философіи, пôсля Фріца Шульце переклавъ Иванъ Франко . —·30 „

Переводи і наслѣдования Осипа Шухевича . . . . —·30 „

Фавст, трагедія Йогана Вольфганга Ґете, часть I., переклав и поясниь Іван Франко . . . 1·50 „

Порвалась нитка, комедія на чотыри справы, написавъ Олександеръ Я. Коніскій . —·30 „

Буковиньскій Альманахъ, выданый въ память десятлѣтного существования (1875—1885) общества рускихъ академ. „Союзъ“ въ Черновцихъ —·80 „

Вільгельм Тель, драма в 5 діях Фрідріха Шілера з німецкого переклав Вол. Кміцікевичь —·35 „

Вечерниці, (оповідання М. Гоголя) перекладъ Михайла Обачного й Лесі Українки . . . —·17 „

Українські гетьмани, Іван Виговський та Юрій Хмельницький, Ів. Левіцкого . . —·10 „

Обрусителъ, повѣсть зъ суспôльного житя полѣскои краины. П. Ланскои, Часть I. . . . . —·60 „

Коротка исторія малоруского народа, написав Иван Маркевичь. Перша половина —·30 „

Провідні идеі въ письмахъ Тараса Шевченка студіюмъ Ом. Партицкого . . . . . —·35 „

Правда, літературний збірник в доповнене XIII рочника часописи Правди уложений Володимиром Барвінським . . 1·— „

Скажѣмъ собѣ разъ цѣлу правду въ очи, третя часть студіи на пашôмъ церковно-народнôмъ полю, призбранои О. Обачнымъ . . . . . —·10 „

Дрібна Библіотека том 14. На дні“, суспільно-психологічна студія Івана Франка —·25 „

Le carnaval slave, Quadrilles en motifs des toutes nations slavees, composées pour le piano par Th I Kobryński — 50 „

О половину зниженй цѣны

для предплатникôвъ „Дѣла“, „Зорѣ“ и „Батькôвщины“

на давнѣйшй томы „Библіотеки найзнаменитшихъ повѣстей“ т. I—XX. включно, чи хто купуе разомъ чи поединчо, якъ довго выстане невеликій запасъ. Зголошуватись треба просто до „Администрациі Дѣла у Львовѣ“.

Знижена цѣна всѣхъ 20 томôвъ 13 зр. 80 кр. (на пересылку почтову треба долучити 30 кр.)

Перша галицка

ФАБРИКА МАКАРОНÔВЪ

въ Сгруссовѣ

высылае franco 5 кило своихъ выробôвъ за 1 зр. 75 кр.

Прôбки за-для великого ôдъ нихъ порта не высылаеся. 2371 2—3

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО-КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармациі и хемика судового

Одзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемирнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôд личнй выробы косметичнй, тоалетовй и перфумы именно:

Вода львôвска. Приємный, нѣжный и довготревалый запахъ тои воды здѣлавъ се, що въ Антверпіи на выставѣ всемирнôй зôстала публично проклямована и ôдзначена. Цѣна флякону меншого 80 кр, бôльшого 1,50.

Нигретина. Выборне средство до фарбованя въ сейчасъ волося на тревалу и красну барву чорну и темну; єсть цѣлкомъ нешкôдливе а въ ужитю цѣлкомъ повединче. — Цѣна 1 зр.

!!! БѢЛИЙ и ГАРНИЙ РУКИ !!!

Найбôльше червонй и попаданй руки выбѣляться и вынѣжняться по кôлькаразовôмъ натертю **Кремомъ ростиннôмъ.** Слоикъ 80 кр.

Смаровило литовске до обуви и шкôръ, мягчить шкôру, робить єи непромакаючою и тревалою. Пуделко по 50 кр. и 1 зр.

СРЕДСТВА ДО ВЫВАБЛЕНЯ ПЛЯМЪ.

Одалина вывабляе плямы зъ пороху, поту, товщу, пива, молока, плѣсни и т п 35 кр — **Бензолина** вывабляе Плямы товстй зъ покосту и мази 20 и 30 кр. — **Етилина** вывабляе плямы зъ фарбъ ôдъ помосту, фляконъ 25 кр. — **Явелина** вывабляе плямы зъ овочей и вина червоного, фляконъ 20 кр. — **Оксалица** вывабляе плямы, що повстали зъ иржи, крови и атраменту. — **Бразилина** матеріи чорий сполювлй и поплямлений выпраній въ Бразелинѣ ôдзыскають давну барву и ôдлыскъ, пакетъ 8 кр. — **Квилая** до праня вовняныхъ и шовковыхъ матерій, пакетъ 6 кр — **Мыло жовчне** до вывабляня застарѣлыхъ плямъ. шт. 25 кр.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул, Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНôВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2. 2257 49—?

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

у Львовѣ при ул. Ягайлоньскôй ч. 3.

Почавши ôдъ дня 7 падолиста 1885

2218 16—0 **выдае**

АСИГНАТЫ КАСОВИ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ

5% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

Передрукъ не буде плаченый **Дирекція.**

Першій гал. гол. Складъ инструментôвъ музичныхъ

И. КАПРАЛИКА

у Львовѣ ул. Скарбкôвска ч. 6. противъ театру

поручае Впов. П. Т. численный выбôръ всякихъ инструментôвъ зъ найлѣпшихъ фабрикъ, а то: скрипки ôдъ 1 зр. и т. д., челя, басы, флеты, клярнеты ôдъ 3.75 зр. гитары; инструменты дутй а то: трубки цилиндровй по 15 зр., флигельгорны 17·50 зр. Цитры зъ найлѣпшихъ фабрикъ ôдъ 7·50 єр. и т. д.

Одержавъ свѣжій транспортъ правдивыхъ италійскихъ струнъ якъ также **концертовыхъ Ruffini** (pour soliste), признаныхъ загально за найлѣпшй, и поручае тій-жь пôдъ гарантією по цѣнахъ фабричныхъ.

Уживанй и старй инструменты купуються.

Адресы учителѣвъ на всякй инструменты на жаданье подаються.
2343 3—4

Готель пôдъ „Золотымъ Орломъ“

въ Станиславовѣ при улици Бельведерскôй.

Маe 15 покоѣвъ приладженыхъ зъ всякимъ комфортомъ, зъ того 10 комнатъ фронтовыхъ, а 5 въ официнахъ.

Для **Всечестного Духовенъства** цѣны комнатъ о 50% дешевше, т. є. ôдъ 50 кр. до 1 зр. за одну комнату.

Пôдписаный маe надѣю, що П. Т. Публичнôсть зволить ласкаво ôдвѣдувати сей готель, а буде вповнѣ вдоволена.

Морицъ Яноверъ,
2216 20—? властитель готелю пôдъ „Золотымъ Орломъ“.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкого

Акційного Банку Гипотечного

2222 117—? **купуе и продае**

ВСѢ ЄФЄКТЫ И МОНЄТЫ

пôдъ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечнй и 5% Листы Гип. преміованй,

котрыхъ пôсля закона зъ дня 2 липня 1868 (Дзев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвышои постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталôвъ фондовыхъ, пупилярныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадія

можна одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльосованя зъ 10% премію т. є. по 110 за 100)

Всѣ припорученя зъ провинціи залагоджуються безъ проволоки по курсѣ дневнôмъ, не числячи нѣякои провизіи.

Ôдзначенй медалями заслуги на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ, такожь державнымъ медалемъ на послѣднôй выставѣ краковскôй.

СРЕДСТВА ЛѢКАРСКЙ и ТОАЛЕТНЙ

ІОСИФА ТРАУЧИНЬСКОГО

аптикаря „Пôдъ Коропою“ въ Краковѣ.

Вино хинове и вино хинове зъ зелѣзомъ, поручень Тов. Лѣкарôвъ краковскихъ, выроблюванй зъ найлѣпшои коры хиновои, а ôдновѣдаючй всякимъ вымогамъ медицины, стался *необходнмй* въ ординаціяхъ лѣкарскихъ. — Се средство взмôцнше цѣлый организмъ, пôдпомагае травленье и апетитъ, неоцѣненымъ стаеся для реконвалесцентôвъ по тифусѣ, запаленю легкихъ, дифтеріи, скарлатинѣ и т. п., въ катарахъ жолудка и кишокъ, въ сухотахъ, блѣдачцѣ, въ роздразненяхъ нервовыхъ, въ высиленю организму, въ опôрныхъ фебрахъ. Для дѣтей слабовитыхъ єсть се одинокимъ средствомъ. Цѣна фляшки 2 зр., пôвъ фляшки 1 зр. 20 кр.

Вино пепсинове, въ нестравности, браку апетиту и въ много иншихъ недугахъ жолудка. Ц. 1 зр. 50 кр.

Вино румбарбарове, въ недугахъ жолудка, печѣнки, жовтачцѣ, затканю и т. п. Цѣна 1 зр. 50 кр.

Розчинъ „Lerasa“, маe пирофосфоранъ зелѣза и соды, котрый въ браку крови, блѣдачцѣ, роздразненяхъ нервовыхъ, ослабленю и винищенню цѣлого организму, признали найславнѣйшй лѣкарѣ за найсильнѣйше средство, бо робить кровь молодою и свѣжою. Цѣна 50 кр.

Бальсамъ здоровля, єсть се ôдличне средство домове въ недугахъ, що повстали зъ злого жолудка. Оказалось оно спасеннымъ въ катарѣ, боляхъ и корчахъ жолудка, гемероидахъ, браку апетиту, згазѣ, затканяхъ, боляхъ и заворотахъ головы. Цѣна фляшки 1 зр., пôвъ фляшки. 50 кр. Численнй свѣдоцтва суть доказомъ єго успѣшности.

Впов. Пане! Для жены моєи, недужои на хроничный катаръ жолудка, бôль головы, омлѣбôсть, привѣзъ я Вашъ „Бальсамъ здоровля“. Вже при зажитю першои половины фляшки жена моя почулась далеко сильнѣйною и здоровшою, а нынѣ находиться вже въ найлѣпшôмъ здоровлю.

Варшава д. 29 мая 1886 р. *Юлій Потоцкій.*

Сиропъ бальсамично-зеловый. Цѣна 75 кр. **Пастильки зеловй.** Цѣна 50 кр. Оба сй средства зложенй зъ вытягôвъ гôрскихъ зелъ, ôдличного смаку, ôддаляють найопôрнѣйшій кашель сухій и нервовый, давленье, коклюшь, плюванье кровію, *хрипку*, духоту и флегму.

Зела карпатскй ôддаляють довготревалый кашель, катаръ легкихъ, давленье въ горлѣ. Цѣна 40 кр.

Екстрактъ шпильковый єсть знаменитымъ средствомъ для недужихъ на легки и горло, астму, бракъ воздуха, бо розбрысканый брызкавкою въ воздусѣ наповнае комнату тревалою и здоровою воньею лѣсôвъ шпильковыхъ. Цѣна фляшки 1 зр. 50 кр. пôвъ фляшки 75 кр. Брыскавка до того 1 зр. 20 кр.

Зела противревматичнй и противгостцевй, суть неоцѣненй для недужихъ на ревматизмъ, гостець, подагру, ломанье въ крижахъ, заразомъ чистячи кровь, привертають организмови здоровй соки. Лѣчать чудово золотуху застарѣлу такъ у дозрѣлыхъ якъ и у дѣтей. Цѣна 1 зр.

Смарованье бальсамично-зелове. Цѣна 1 зр. 50 кр. **Експелеринъ** Цѣна 30 кр., 60 кр. и 1 зр. 50 кр. Натираючи мѣсця недужй однымъ зъ тыхъ средствъ два разы на день, ôддаляеся задавненй ревматизмы, гостець, ревматизмъ въ головѣ, такокь хвилевый паралижъ рукъ и нôгъ.

Бальсамъ на ôдмороженье. Средство неомильне. Цѣна 50 кр. **Верруцинъ,** нищить цѣлкомъ ôдтиски, бородавки и згрубѣлости шкôры. Цѣна 50 кр. **Каплѣ чудесй** зъ кокаиною. По зажитю тыхъ капель устае навѣть найсильнѣйшій бôль зубôвъ. Цѣна 50 кр. **Вата** лагодяча бôль зубôвъ 15 кр. **Аллиль** до натираня противъ мигрены, флюксіи и штриканю въ ушахъ и лици. Цѣна 1 зр.

Регенераторъ єсть незрôвнанымъ средствомъ, бо привертаючи сивымъ и сполювѣлымъ волосямъ первѣстну барву та взмôцнюючи ихъ, надае незвыклу мягкôсть и полыскъ, до того нищить парплѣ и прищѣ. Передъ ужитьемъ не треба волося мити въ содѣ и мылѣ, але зросити волосье симъ плыномъ, а по 8—10 днях одержать они первѣстну барву. Плынъ сей не плямить нѣ шкôры нѣ бѣля, и черезъ се переходить всѣ доси знанй средства. Цѣна 3 зр. и 1 зр. 50 кр.

Пудеръ знаменито пристаючій до тѣла въ трехъ барвахъ, бѣлый, рожевый для бльондинокъ, кремовый для шатинокъ и брунетокъ. Цѣна коробки 30 и 50 кр., и 1 зр. — Пудеръ мого выробу ôдзначаеся деликатностею, знаменитымъ приляганьемъ до тѣла такъ дуже, що нѣхто не догадаесь пудру; не маe также шкôдливыхъ складникôвъ. тому уживати его янъ найлѣпше поручаю.

Паста красоты. (Crême de beauté), ôддаляе морщинки, веснянки, плямы печѣнковй, прыщѣ, червонôсть носа, однымъ словомъ єсть се средство ôдмолоджуюче и надаюче лицю надзвычайну нѣжнôсть и свѣжôсть. Цѣна 85 кр. **Кремъ глицериновый** надае тѣлу мягкôсть не допускаючи заразомъ, щобы руки и лице попадалися. Ц. 75 кр.

Вода до устъ. Цѣна 75 и 30 кр. **Паста до зубôвъ** Цѣна 50 и 25 кр. Не допускають порохнѣти и чорнѣти зубамъ, кровавити и ослаблятись ясламъ, а до мого нищать непріемну воню, котра выходить часто зъ устъ.

Есеенція мятова тôлько мого выробуе єсть добра полокати рано и по обѣдѣ уста бо ôддаляе немилу воню а заразомъ вскрѣпляе и ôдсвѣжае цѣле пôднебѣнье. Цѣна 50 кр.

Ессенція лопухова. Цѣна 50 кр. **Олѣй лопуховый.** Цѣна 80 кр., и **Ессенція танно-лопухова.** Цѣна 80 кр. не допускають выпаданя волося, творення парилѣвъ, грибкôвъ и половѣти волосю.

Лиліонеза, ôдзначаесь незвыклымъ милымъ запахомъ. Выбѣлюе и вынѣжнюе шкôру, лагôдно дѣлае на нашкôрокъ и тому выровнюе морщинки и долики по ôспѣ. Запобѣгае паданю лиця и рукъ, лущеню и пуканю шкôры. Усуваe прищѣ, лишаѣ, плямы, веснянки и т. д., хоронячи заразомъ ôдъ опаленя. Цѣна 75 кр.

Мыло зелове. Надае лицю незвычайну бѣлôсть и нѣжнôсть. Цѣна 25 кр. **Мыло глицеринове плынне,** одинокe до захованя барвы лиця до пôзнои старости, удержуе єи безпастанно свѣжо и нѣжно и хоронить ôдъ опаленя, плямъ печѣнковыхъ и т. п. Ц. 60 кр. **Вода кольоньска,** власного выробу, маe загальне признанье. Цѣна 70, 35 и 2·50 кр. **Чудесный пластеръ краковскій** на всѣ задавненй раны и скалѣченя. Цѣна 40 кр. **Порошокъ** усуваючій молѣ, блощицѣ и иншій домовй пасѣкомй. Цѣна 25 кр.

Аптика єсть заосмотрена у всѣ средства лѣчничй **найновѣйшои медицины,** крôмъ того у всѣ выробы лѣчничй, косметичнй и перфумерій зъ перворядныхъ фабрикъ французскихъ и нѣмецкихъ. Складъ водъ минеральныхъ, приладôвъ хирургичныхъ и средствъ *гомеопатичныхъ*.

2287 4—? **Цѣнники и брошурки даромъ и оплатно.**

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 50. Львôвъ, Четверъ 3 (15) марта 1888. Рôчникъ IX.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни Литературный додатокъ „Библіотека пайзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. Надôслане по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“. Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Відни* Haasenstein & Vogler. Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:
на цѣлый рôкъ . . . . . 16 зр.
на пôвъ року . . . . . 8 зр.
на чверть року . . . . . 4 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Ôдъ 1 (13) сѣчня **„Дѣло“ почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускй свята. **Условія предплаты повысше на заголовку.**

Справа шкôлъ середныхъ и фаховыхъ

въ буджетовôй комисіи палаты послôвъ.

Въ комисіи буджетовой рады державнои велися 9 и 10 с. м. дуже важнй розправы въ дѣлѣ шкôлъ середныхъ и фаховыхъ въ Долитавщинѣ. Понуку до розправъ дало особливо розпорядженье министра просвѣты зъ минувшого року, котрымъ въ поодинокихъ краяхъ коронныхъ покасовано деякй гимназіи и школы реальнй, обмежуючи тымъ можнôсть высшого образованя молодежи и право посѣданя шкôлъ зъ характеромъ національнымъ. Читателѣ нашй задержали певно въ памяти голосы ческои прасы, котра зъ всею силою ударила на министерство просвѣты за знесенье деякихъ шкôлъ середныхъ въ Чехахъ и на Моравіи; пригадують собѣ такожь, що именно молодо-Чехи дуже енергично выступили въ оборонѣ шкôльництва національного и що въ тôмъ самôмъ часѣ Поляки пôдчасъ подорожи министра Гавча по Галичинѣ представили ёму свои домаганя, щобы засновано новй школы середнй въ кôлькохъ мѣсцевостяхъ краю нашого.

Розправы въ комисіи буджетовôй були продовженьемъ замѣтôвъ изъ стороны ческои, а кромѣ того упôмнулись послы польскй, якъ и послы словеньскй о заснованье не тôлько новыхъ шкôлъ середныхъ, але и фаховыхъ, промислово-ремѣсничихъ.

Самй розправы представляють на стôлько интересу для загалу, що такъ референтъ комисіи, пос. Цайтгамеръ (Чехъ), якъ и бар. Тонкли, смѣлый защитникъ шкôльництва словеньского, зъ всею енергіею станули въ оборонѣ своёи народности и неразъ и министра приперли до стѣны. Знесенье деякихъ шкôлъ середныхъ ческихъ и словеньскихъ узнали они кривдою для молодежи своёи, тымъ бôльше, що рôвночасно зъ знесеньемъ гимназій и шкôлъ реальныхъ правительство не постаралось о заснованье шкôлъ фаховыхъ, а лише справу тую збуло пустыми обѣцянками. Выходило-бы зъ того, що тенденцією правительства не ёсть — звернути молодѣжь до образованя фахового, а лишь насильне спинюванье мимои гиперпродукціи интелигенціи, що про-то въ воздусѣ чути змаганя реакційнй.

Але не въ тôмъ дѣло, а забираючи голосъ въ тôй справѣ хочемо до давнѣйшихъ спостережень нашихъ на поли шкôльництва додати новый доказъ, що Русины галицкй въ тôмъ взглядѣ суть найбôльше упослѣджений та що и въ комисіи буджетовôй не дано имъ навѣть можности лично выявити свои жалобы, бо нѣ одинъ посолъ рускій въ комисіи тôй не засѣдае, а польска делегація, въ котрои имени промовляли пп. Черкавскій, Бобжиньскій и Гавзнеръ, не мала на стôлько „braiuiej miłości“, щобы бодай ôдъ неохоты згадати про сумне положенье шкôльництва рускаго. Пос. Гавзнеръ, — оно характеристичне — упôмнувся о кривды Италіянцѣвъ въ Ровередо, але кривды Русинôвъ не прийшли ёму на гадку, мимо того, що панове Поляки люблять величатися заступниками интересôвъ краёвыхъ и посягають за мандатами посольскими въ округахъ выборчихъ рускихъ. Рôвно-жь и давный нашь приятель, д-ръ Гербстъ, промовлявъ лише въ оборонѣ языка нѣмецкого.

Клюбъ рускихъ послôвъ не завдавъ собѣ такожь нѣякого труду, щобы въ комисіи буджетовôй пригадатись п. министрови. А думаёмо, що можнôсть до того була, бо можна було котрого небудь зъ послôвъ правицѣ, зъ котрыми клюбъ рускій иде рука въ руку, до пôднесеня кривдъ рускихъ упросити. Наколи вже „bracia“ Поляки ведуть себе егоистично, то чей-же хтось изъ Чехôвъ або Словенцѣвъ бувъ-бы мôгъ и въ оборонѣ шкôльництва руского забрати хочь слабый голосъ. Маёмо надѣю, що клюбъ рускій похибку свою схоче направити на засѣданяхъ повнои рады державнои, але и теперь уже лучалась, по нашôй гадцѣ, нагода.

Для поясненя факту, о скôлько Русь галицка покривджена въ справѣ шкôлъ середныхъ, досыть буде сопоставити, що коли Поляки въ Галичинѣ посѣдають 30 шкôлъ середныхъ, мы посѣдаёмо лише одну гимназію у Львовѣ и надѣю на постепенне ôдкрытье паралельныхъ клясъ рускихъ въ Перемышли; досыть буде сказати, що коли меншôсть національна на Шлеску, горстка Нѣмцѣвъ, посѣдае 8 середныхъ шкôлъ, наша бôльшôсть краёва ёсть такъ дуже упослѣджена, що въ певнôй мѣрѣ грозило-бъ ёй вынародовленье, наколи-бъ не старалась черезъ бурсы и запомоги держати молодѣжь свою при собѣ.

Польскй послы, мимо того, що въ рукахъ своихъ держать споре число шкôлъ середныхъ, домагалися ще перемѣненя школы реальнои въ Тернополи на школу промыслову, розумѣёся польску; домагались заснованя гимназій въ Подгужу, Тарновѣ, Новôмъ-Торзѣ и третои польскои гимназіи у Львовѣ. Пос. Бобжиньскій допрошувався кромѣ того, щобы министерство просвѣты подбало о школы фаховй въ рôзныхъ мѣсцевостяхъ Галичины, и одержавъ приреченье, що правительство на серіо о тôмъ подумае...

Въ такôмъ положеню выпадае Русинамъ галицкимъ вносити до обохъ палатъ рады державнои якъ найбôльше петицій въ справѣ заснованя рускихъ гимназій, семинарій учительскихъ и шкôлъ фаховыхъ. Выпадае такожь пригадати п. министрови просвѣты ще разъ въ окремôмъ пропамятнôмъ письмѣ нашу кривду вопіющу. Сю другу справу лишаёмо нашôй „Народнôй Радѣ“, котра стоить бодро на сторожи правъ нашихъ національныхъ и политичныхъ.

Змартвыхвстаньскй инсинуаціи.

Кс. Смоликовскій ударився въ груди, хотя дуже зъ-легонька, и стараёся змодификувати напасти, зъ якими въ „Справозданю“ своёмъ выступивъ проти гимназіи рускои. Въ „Gazet-ѣ Lwowsk-ôй“ зъ дня 15 марта въ ч. 61 помѣстивъ ôнъ въ рубрицѣ „Głosy publiczne“ ось яке будь-то спростованье:

Въ сегорôчнôмъ моёмъ справозданю, говорячи о рускôй гимназіи, не мавъ я цѣлкомъ намѣреня высказати, що мовь-бы она була збôрникомъ зôпсутя и соблазни, якъ се бачу, що деякй мои слова зрозумѣли. Вѣдомй суть загальнй нарѣканя, якъ въ публичныхъ школахъ трудно устерегти молодѣжь ôдъ ширячои-ся що разъ бôльше по свѣтѣ неморальности и безвѣрства; тому то многй противляться посылати ученикôвъ до публичнои гимназіи. Такъ отже я хотѣвъ по просту высказати, що неохота заявлена нашимъ ученикамъ въ гимназіи, зробила то, що хотяй они ходили до гимназіи, все бувъ якійсь муръ, що дѣливъ ихъ ôдъ иншихъ товаришѣвъ и хоронивъ ôдъ зôпсутя. О гоненю, яке дôзнавали нашй ученики въ рускôй гимназіи, я писавъ, щобы вытолкуватися, чому закинули у насъ мундуры и дозволили ученикамъ записуватись въ польску гимназію. Поданй отже факты ôдносяться до минувшости. Теперѣшне дослѣджуванье Вп. отца директора выказало, що гоненье устало, за що вельми вдячнй ёсьмо хв. дирекціи и щасливй, що можемо се публично заявити.

Кс. Смоликовскій С. R

Не мавъ про-то кс. Смоликовскій — якъ самъ каже — намѣреня назвати гимназію рускую „stekiem zepsucia i zgorszenia“, бо за таку инсинуацію бувъ-бы певно мусѣвъ одвѣчати передъ судомъ, але мимо того, зъ любви христіяньскои, поважився пришити тôй гимназіи одну и другу цвѣтку, оперту на доносахъ своихъ елевôвъ, розумѣёся, доносахъ не провѣреныхъ, въ тôмъ „благороднôмъ“ намѣреню, щобъ бодай трохи нарушити славу одинокои рускои школы середнои. О скôлько таке дѣло схоже зъ честею, не треба широко толкувати.

Але придивѣмся ще логицѣ, яка мѣститься въ спростованю кс. Смоликовского. Школы публичнй суть пôсля понятя кс. Смоликовского жереломъ неморальности и невѣрства. Гимназія руска не становить певно выимки въ тôмъ взглядѣ. Але ёго елевы спаслися въ гимназіи рускôй тымъ способомъ ôдъ неморальности и невѣрства, що схоронились за хиньскій муръ, якій межи ними а прочими учениками збудували секатуры елевôвъ изъ стороны ученикôвъ. Нинѣ, пôсля слôвъ кс. Смоликовского, секатуры тй устали. Отже упавъ и той хиньскій муръ, що боронивъ интернатникôвъ ôдъ неморальности и невѣрства. Що-жь теперь станесь? — спытаёмо кс. Смоликовского. Елевы ёго заразяться невѣрствомъ и стануть неморальнй. А мимо того каже кс. Смоликовскій, що ôнъ „вдячный дирекціи и щасливый, що переслѣдованя устали“. Чи ёсть въ тôмъ хочь трохи логики? А що-жь дѣёся зъ елевами, котрй ходять до польскои и нѣмецкои гимназіи, де нема такихъ секатуръ и такого муру? Тамъ они пропадуть ще скорше, бо мусимо додати, що молодѣжь гимназіи рускои ôдзначаёся бѣднотою, и зъ тои выплываючою моральностею. Ôдъ кôльканадяти лѣтъ не було нѣ одного факту, щобъ дирекція гимназіи рускои пришла въ положенье карати ученика за неморальный чинъ. Кс. Смоликовскій повиненъ бувъ о тôмъ знати и на тôй основѣ бути совѣстнѣйшимъ въ своёмъ судѣ о гимназіи рускôй, а ôдкликуючи инсинуаціи, повиненъ бувъ щирѣйше сказати: mea culpa!

Дописи „Дѣла“.

Ôдъ Галича.

[Выборы до рады громадскои въ Галичи.]

Въ числѣ 32. „Дѣла“ бувъ поданый початокъ нашои громадскои автономіи, а въ кôнцевôмъ уступѣ тои-жь статьѣ приобѣцявъ дописователь донести де-що й бôльше, а именно о выборахъ до рады громадскои, котрй ôдбулися повторно передъ трема мѣсяцями. Якъ сказано въ тôй дописи, народнôсть руска въ Галичи обôймае бôльше якъ $^2/_3$, але въ радѣ громадскôй числить представителѣвъ въ дуже разячôй меншости, — хочу длятого пояснити, въ якій способѣ то могло такъ зложитися.

Пôсля §. 14. закона громадского Галичь,

„Кирило-Методіёвске Братство“ въ Кіёвѣ 1843—1847 року.

Розъясненье П. Кулѣша, члена того Братства.

IV.

Чарôвничою силою свого слова и голосу розгорнувъ передо мною Шевченко широку сцену житя людского, и по сёй сценѣ, здавалось менѣ, проходила, мовь-бы драмована исторія житя обохъ поетôвъ пôручь: великого, що саме розправлявъ противъ сонця крыла, и малого, що вже сѣдавъ на хуторне сѣдало.

Несчасливый коханець учився въ Нѣжинѣ, вкупѣ зъ Гоголемъ, сидячи зъ нимъ на однôй лавцѣ. Щедра украинска природа надала ёму не самый тôлько даръ поезіи и музики. Мѣжь многими здôбностями своими до великихъ и малыхъ рѣчей, дивувавъ мене бôльшь усего своимъ комизмомъ, своимъ гумористомъ и вмѣньемъ поставити на сцену кожну людину, про яку оповѣдувавъ, такъ, мовь ёи бачишь своими очима и чуёшь власными ушима... Оповѣданя-же ёго були не просте балаканье: се були такй зрозумованй всякими обставинами сцены, якй рѣдко доводиться вбачити на театрѣ. Тутъ ôнъ выявлювавъ розумъ проникливый, чувство глибоке, всеодолѣваючій комизмъ и могущу сатиру.

Хоть може хто й здивуёться, та я скажу, що се въ насъ бувъ-бы другій Гоголь, ще може до того Гоголь украиньскій, коли-бъ у него була така дорога, якъ у Гоголя, и такй приятелѣ.... Багато святого добра було въ сёй нещасливôй людинѣ, и все те зъѣла ледача паньска жизнь, та жизнь, котру намъ не дали справити на луччій шляхъ, та сама жизнь, котру такъ весело, и такъ гôрко малювавъ Гоголь, а змалювавши промовлявъ: „Скучно на свѣтѣ, панове!“

Поручь изъ поетомъ, що вже втонувъ по шию „въ томъ омутье, гдье съ вамі я купаюсъ, мілыё друзья“... нѣ, въ гôршому того, въ котрôмъ тонувъ тай потонувъ таки Пушкинъ, — поручь изъ нимъ... бачивъ я передъ очима душѣ моёи другого поета, ранѣшне сонце поезіи, що тôлько ще окрайцемъ своимъ выдвигнулось на чермнуючôмъ ся небѣ и сыпнуло промѣньемъ по росяныхъ травахъ. Ще не пôдбилось оно въ гору; не зазирнуло у гидку безодню паньско-рабôвского и идольского пôбуту; просвѣчувало тôлько крôзь тй слезы, що зросили поетичнй береги прозаичнои безодни, и немовь-бы обливало кровью золотй короны драконôвъ, що назирають зъ высока сю мраковѣсну безодню, наслѣдне достоянье своё.

Слухавъ я Шевченка однымъ ухомъ; слухавъ, бо не мôгъ не чути ёго товариша другимъ. То радѣвъ, то сумувавъ, то зновъ радѣвъ и думавъ:

„Ты, чадо попсованого привилеями панства, втеряло ёси на вѣки возмогу красчого житя духовного. Ты-жь представителю свѣжои своею поетичностю масы, тебе ще спасемо гуртомъ одъ мертвячого пôдыху тои суспôльности, що безъ бою побиваё въ людинѣ „сокровенного чоловѣка серця“. Сохрани тôлько непôдлеглу волю духа свого, не пôддайся тымъ, що й самымъ благоволеньемъ своимъ понижують высоку природу поета до низькихъ идеалôвъ своихъ, — то зробишся, зробишся певно звѣздою первои величины и возсіяёшь на кругозорѣ Украины, Россіи, Польщѣ, цѣлои Славянщины тай усего культурного свѣта!“

Справдѣ, Шевченко бувъ того вечора, такъ бы сказати, у найвышôй порѣ переображеня свого. И женихъ великои почитательки ёго таланту задивився на него, заслухався ёго пророчихъ рѣчей, ёго чарôвныхъ пѣсень. Завдяченый поетови, що ôнъ квѣтками душѣ своёи уквѣтчавъ ёго щастье, не знавъ ôнъ, якъ высловити свою дяку, и замѣсть дяки просивъ ёго до себе „старшимъ бояриномъ“.

Залюбки принявъ Шевченко ёго прохання, ба, може и зъ таёмною одрадою. Не мавъ кобзарь нашъ нѣкого низшого ôдъ себе на Вкраинѣ, та не мавъ же нѣкого й высшого. Братавсь охочо зъ останнымъ перебендею-старцемъ, а про те дядькомъ не вважавъ и найпершого пана...

V.

Тамъ знали Шевченка по ёго творахъ, та по ёго любôй, то жартовливôй, то поважнôй, або сумнôй розмовѣ. Нѣхто ще не знавъ, що ôнъ предивный, може найлуччій спѣвака народныхъ пѣсень на всёй Украинѣ обохъ Днѣпровыхъ берегôвъ, и самъ я не думавъ, що почую въ ёго пѣсняхъ щось, еще не чуте, ба и въ гостинѣ въ хуторного поета, де, правду сказати, пяній гостѣ приглушовали голосы тверезыхъ.

Новый ёго талантъ выявився того-жь таки вечора. Тогдѣ, мѣжь украиньскимъ паньствомъ рѣдко ще хто вмѣвъ розмовляти рôдною мовою, и самъ Шевченко говоривъ у гостяхъ у панôвъ мало не все по россійски. Хиба знаходивъ дуже спочутну собѣ людину мѣжь земляками, що ôдчалили вже ôдъ рôдного берега и вплыли глубоко въ московщину, Тогдѣ забувавъ про всяке иншe ухо, и зъ чужоземного бесѣдника робився украиньскимъ златоустымъ.

Такою людиною сталась ёму весѣльного вечора та й до кôнця весѣля молода княгиня. Почавъ зъ нею розмовлятц по нашому, и на велику собѣ радôсть побачивъ, що въ своёй розмовѣ не шпетила она рôдного слова. Тогдѣ Шевченко заходивсь екзаминувати ёи зъ рôдныхъ пѣсень. Репертуаръ „молодои княгинѣ“ выявився значнымъ и звеселивъ „старшого боярина“ ще бôльше; а якъ показала она ёму голосъ и самый текстъ пѣсень, котрыхъ ôнъ у неи допытувавсь, ôнъ похваливъ чи подякувавъ ёи по своёму: самъ почавъ ёй спѣвати, и се зробивъ такъ просто, якъ сказавъ про себе одинъ зъ ёго рôдныхъ братôвъ поетôвъ

„Ich singe, wie der Vogel singt“.

Позакладавши назадъ руки, почавъ ходити по зали, мовь по гаю, и заспѣвавъ

Ой, зôйди, зôйди,
Ты зôронько та вечѣрная! —
Ой выйди, выйди,
Дѣвчинонько моя вѣрная!“

Доволѣ тогдѣ було гостей у тôмъ поважнôмъ здавна дому. Гулй они по всѣхъ куткахъ, мовь тй чмелѣ, щебетали, мовь горобцѣ. Якъ же почули Шевченкове спѣванье, утихли всѣ такъ, наче зôстався ôнъ одинъ, пôдъ вечѣрнымъ небомъ, выкликаючи дѣвчинoньку свою вѣрную.

Якъ у ту пору своёи жизни спѣвавъ Шевченко, а й надто, якъ ôнъ спѣвавъ у той вечѣръ, такого або рôвного ёму спѣву не чувъ я нѣ въ Украинѣ, нѣ по столицяхъ. Порвались разомъ усѣ розмовы и мѣжь старыми, и мѣжь молодыми. Посходились изъ усѣхъ свѣтлиць гостѣ до залѣ, мовь до якои церкви. Пѣсню за пѣснею спѣвавъ нашь соловей, справдѣ мовь у темному лузѣ, середъ червонои калины, а не въ зимному захистѣ середъ народу. И, скоро вмовкавъ, заразъ ёго благали ще заспѣвати, а ôнъ спѣвавъ и спѣвавъ, людямъ на втѣху, а собѣ самому ще й на бôльшу. Ты-бъ казавъ, звеселився поетъ гôркого плачу и докору,

посѣдаючи надъ 601 управненыхъ до голосованя, выбираѥ 30 радныхъ громадскихъ и тымъ самымъ дѣлиться на три круги выборчѣ. Списъ выборцѣвъ бувъ вправдѣ выставленый до перегляду въ своѣмъ часѣ, та такъ гладонько бувъ нашимъ п. секретаремъ уложеный, що въ третѣмъ крузѣ выборчѣмъ була безвзглядна бѣльшѣсть христіяньска, бо на 750 голосуючихъ було Жидѣвъ зъ Карантами всего до 80, но за тоѥ въ другѣмъ крузѣ выборчѣмъ христіяне тѣлько кѣлька голосѣвъ мали бѣльше. Противъ тому списови були внесенѣ реклямаціи якъ зѣ стороны христіяньскои такъ и жидѣвскои. До комисіи реклямаційнои, пѣдъ проводомъ начальника громадского, выбрано 1 Русина, 1 латинника, 1 Жида и 1 Каранта. Тая хвальна комисія такъ щиро займилась реклямаціею христіяньскою, побоюючись, щобы христіяне (маючи въ третѣмъ крузѣ бѣльшѣсть безвзглядну), въ другѣмъ крузѣ выборчѣмъ не дѣстали кѣлька голосѣвъ бѣльше, такъ щиро пѣдперла реклямацію жидѣвску, що приймлено до другого круга (alias кола) выборчого надъ 15 Жидѣвъ, (межи тыми 12, котрѣ жадного податку ще нѥколи не платили, а тѣлько на то, щобы дѣстати перевагу надъ христіянами, подались о наложенье имъ податку заробкового, и подставали наказы платничѣ) и тымъ дѣстали жиды перевагу надъ христіянами въ другѣмъ крузѣ выборчѣмъ. А варто сказати, що належачій до тои комисіи заступникъ начальника громады (Русинъ), колись тримався твердо рускаго прапора и при выборахъ до сойму и рады державнои голосувавъ на кандидата рускаго, (за то удостоився бувъ, що имя ѥго було напечатане въ рускѣй часописи „яко вѣрного сына Руси“), но пожалься Боже, теперь тѣломъ и душею ѣддався на услуги жидѣвскимъ своимъ „колегамъ“, а предсѣдатель комисіи реклямаційнои, начальникъ громадскій, п. Кароль Клаковичь, такъ щиро пѣдпиравъ жидѣвскѣ реклямаціи выборчѣ, и головно за ѥго стараньемъ они добились такого успѣху, що я дивуюсь, чому жиды зъ вдячности за то не зробили ѥго ще до того часу своимъ „Cultus-Vorstand-омъ“, бо ѣнъ вповнѣ на то заслугуѥ и далеко бы лѣпше берѣгъ ихъ справъ кагальныхъ, якъ дотеперѣшный ихъ питомый. Прийшли й самѣ выборы, але що не були належно перепровадженѣ, то намѣстництво ихъ уневажнило.

Прийшлося въ-друге выбирати. Горстка здоровомыслячихъ христіянъ отямилась и задумала бодай въ третѣмъ крузѣ выборчѣмъ выбрати людей щирыхъ, дбаючихъ о добро громады, и представила на кандидатѣвъ людей вповнѣ заслугуючихъ на довѣріѥ. Но и се не удалось, бо якъ начальникъ громадскій такъ и заступникъ начальника вразъ зъ жидами при помочи своихъ сынѣвъ, своякѣвъ, слугъ мѣскихъ и другихъ, не засыпляючи, рѣзными способами, таку страшенну розвинули контръагитацію, що, на соромъ цѣлого христіяньского населеня въ Галичи, не тѣлько переперли своихъ кандидатѣвъ, приклонникѣвъ жидѣвскихъ, но навѣть переперли свого найбѣльшого дорадника и приятеля жида Арона Мессинґа въ третѣмъ крузѣ выборчѣмъ де, якъ сказано, бѣльшѣсть христіяньска була надъ кѣлькасотъ! Агитація та була противозаконна, бо сынъ и зять заступника начальника, п. Михайла Сегина, (що то славився колись ревнымъ Русиномъ) и свояки п. начальника громадского стояли въ дверехъ и въ самѣй сали выборчѣй, маючи синѣ карточки, коли увидѣли у кого зъ выборцѣвъ иншу, тую ѥму выдерали ѥъ рукъ а свою давали; а коли одинъ мѣщанинъ повставъ противъ того нарушеня свободы горожаньскои, запорученои законами основными, то тіи жь зробили въ сали выборчѣй таку комедію, що комисарь, хибно поинформованый, мало не казавъ безвинного мѣщанина до „Ивановои хаты“ замкнути. Розумѣѥся, що коли найсильнѣйшій кругъ не удержався, то тымъ менше послѣдуючѣ круги, де христіяне будучи въ меншости, не могли удержатись. Зъ того выйшло, що цѣлу раду громадску выбрано зъ самыхъ жидѣвъ и ихъ приклонникѣвъ зъ выѣмкою кѣлькохъ. Характеристичне и то, що партія „hierarchiczna“ забулася и выбрала въ першѣмъ крузѣ выборчѣмъ одного жида, властителя обшару двѣрского зъ Залуквы-села, котрый тамъ стало мешкаѥ и тамъ приналежный. Славно отже списалися Галичане при выборахъ до рады громадскои, но мабуть ще бѣльшои славы добудуть за то, що тѣшучись зъ такъ славно переведеного выбору, на запрошенье того возлюбленого жида выбраного въ третѣмъ крузѣ выборчѣмъ, п. Арона Мессинґа, зѣйшлись громадно пѣдъ проводомъ дотеперѣшнои зверхности громадскои до коршмы жидѣвскои, де за стараньемъ того жида були двѣ чвертки пива, кѣлька литрѣвъ горѣвки и кѣлькоро хлѣба для славныхъ потомкѣвъ бояръ галицкихъ... Ту вже нашѣ Галичане показалися крайно льояльными, не дбаючи про нѣщо, щиро веселились, тѣшились и взносили тоасты въ честь п. Арона Мессинґа зъ рѣзнородными желанями, и нѣкому зъ тыхъ Микитѣвъ не прийшло на гадку, що они тымъ себе и цѣлу громаду зневажають!..

Такожь противъ тыхъ выборѣвъ горстка здорово-мыслячихъ христіянъ внесла протестъ. Що зъ нимъ станеся, Богъ вѣдаѥ! Що мы, Галичане, такъ низько матеріяльно а ще бѣльше морально упали, винѣ не тѣлько мы самѣ, но и рѣзнородныѣ обставины, котрѣ до того причинилися. Винѣ Галичане длятого, що самѣ не горнуться до свѣтла, до просвѣты, а все маютъ собѣ байдуже, а на чоловѣка, що маѥ трохи бѣльше образованя, споглядаютъ зъ презрѣньемъ.. Виною дальшою ѥсть и то, що въ громадѣ Русинѣвъ мѣста Галича нема щирого провѣдника, котрый бы, якъ то деинде буваѥ, занявся рускими мѣщаньскими душами... Така вже мабуть наша доля ѣдъ давна... Тѣ, що повинні бы намъ стати провѣдниками, маютъ свои окремѣ „убѣжденія“ и выше ихъ цѣнять, якъ добро громады...

Шкѣльництво въ Галичи стоить дуже низько. Маѥмо вправдѣ управителя школы, котрый велику увагу звертаѥ на то, де бузьки лѣтаютъ, и свои спостереженя потѣмъ въ формѣ науковѣй мѣстить въ „Przegląd-ѣ“, але мимо того ученики выходятъ зѣ школы безъ бѣльшого засобу практичныхъ и теоретичныхъ вѣдомостей, котрѣ бы имъ на пѣзнѣйше могли послужити. Правда такожь, що п. управитель стараѥся о здоровый воздухъ въ школѣ при помочи вентиляцій, — та тѣлько бѣда, що нема ѥго въ поблизькости, бо школа находиться въ тѣмъ самѣмъ будынку громадскѣмъ, де мешкаѥ и п. управитель школы и п. секретарь, а що занимаючись такожь господарствомъ, тримаютъ стайнѣ якъ зъ рогатою такъ и зъ хлѣвною чередою пѣдъ самыми ѣкнами школы, — то можна вгадати, якій здоровый воздухъ дѣстаѥся въ тѣ комнаты, де учаться дѣти. На то звернувъ бувъ увагу одинъ лѣкарь-спеціялистъ... але якось змѣны нема. Що до самои науки та иичихъ ѣдносинъ въ нашѣй школѣ — треба бы богато писати... Колись може и напишемо.

Кѣнчу на теперь, бо и першій дописователь згадавъ, що всего, що у насъ творитьси, и на воловѣй шкѣрѣ не списавъ-бы, а я, дѣткнувши тѣлько де-чого, и такъ богато мѣсця забравъ въ Вашѣй цѣннѣй часописи.

П. М.

Зъ Черновець.

[Результаты политики румунизаторскои.]

Въ тутешныхъ кружкахъ всѣ вельми занятѣ переходомъ громады Раранча на унію. Перейшло уже 100 родинъ.

Митрополитъ Андрієвичь стративъ голову. Спершу завѣзвавъ бувъ о. Тиминьского зъ Берегомета, щобы удався до Раранча, — а теперь — кажуть — рѣшився вже инакше: „хоче придивлятись (власнѣ ѥго слова), що зъ того буде, а потому буде радити, якъ бы запобѣгати...“

Одинъ зъ Русинѣвъ черновецкихъ, що бувъ оногды въ Раранчу, розказуѥ, що не хочеся ажь вѣрити, до якихъ результатѣвъ довело тамъ православне нерадѣньe. Треба знати, що село Раранче — ще взѣръ просвѣченои громады православнои на Буковинѣ, а коли ѣнъ спытавъ громадянъ: „Кимъ вы ѥсте?“ — то почувъ ѣдповѣдь: „Мы знаѥмо, що мы люде, але наложѣть на нашѣ головы роги, не ѣдрѣзните насъ ѣдъ худобы...“ Чуѥшь рѣчи, въ якѣ просто вѣритись не хоче. Священникъ-румунизаторъ уважаѥ рускій народъ лишь за жерело доходу, а навѣть на св Великдень проповѣди не скаже тому народови! Чи ѥсть де въ свѣтѣ таке, щобы за то, якъ хто за якусь требу менше дасть, священикъ кидавъ прилюдно клятву, а коли донесе решту до жаданои высоты клятву здоймавъ? А таке дѣѥся на Буковинѣ!

Поступованье священникѣвъ-румунизаторѣвъ на Буковинѣ, котрѣ, якъ почують „на!“ — заразъ кличуть: „adsum!“, а де: „поможи, просвѣти!“ — тамъ мовлять: „abest!“ — доводить до того, що и сусѣдни села Раранча, якъ Топорѣвцѣ, Раранче-Слободзѣя и Магала задумують, коли справа Раранча довершиться и священикъ тамъ буде, пѣйти въ слѣды людей раранецкихъ.

Се результаты политики румунизаторскои!

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державнои] На вчерашнѣмъ засѣданю палаты панѣвъ посвативъ президентъ палаты горячу згадку померщому цѣсаревы нѣмецкому и закрывъ ѣдтакъ засѣданье. Слѣдуюче засѣданье назначено на пятницю. — Ѣдъ нинѣ будуть въ палатѣ послѣвъ ѣдбуватися засѣданя що дня, а Ферія великодни потревають ажь до 6 цвѣтня.

„Presse“ доносить, що министеръ финансѣвъ предложивъ палатѣ послѣвъ проѥктъ змѣны закона финансового въ тѣмъ дусѣ, що министеръ финансѣвъ не буде потребувати покривати преліминованый на сей рѣкъ недобѣръ позичкою, бо на то выстають ѥму запасы касовѣ.

Велику вагу приписують телеграмамъ кн. Бисмарка и гр. Кальнокого, котрѣ мы вже вчера подали. Лондоньскій „Standard“ каже, що вымѣну тыхъ депешъ треба уважати за ѣдновленье австро-нѣмецкого союза. Вымѣна та вказуе такожь и на то, що политика обохъ сусѣдныхъ державъ якъ давнѣйше такъ и на будучность буде однакова. Депешѣ тѣ треба уважати за документы державнѣ, бо они мѣстять въ собѣ дефиницію политики обохъ державъ и не допускаютъ нѣякихъ здогадѣвъ, будьто-бы зъ новымъ цѣсаремъ въ Нѣмеччинѣ мала настати для Европы нова ера. Подѣбно пише такожь вѣденьскій кореспондентъ „Czas-y“ до своѥи газеты и каже, що не можна не добачити, що въ кождѣмъ словѣ телеграмы кн. Бисмарка до гр. Кальнокого мѣститься доказъ, що кн. Бисмаркъ почувствувавъ потребу положити въ теперѣшнѣй порѣ незвычайну вагу на дальше треванье союза.

Два важнѣ акты нового цѣсаря нѣмецкого лежать теперь въ дословнѣмъ змѣстѣ передъ нами. Першій зъ сихъ актѣвъ ѥсть манифестъ цѣсаря: „До мого народу!“ Манифестъ сей зачинаѥсь словами: „Цѣсарь закѣнчивъ своѥ славне житье! Въ дорогѣмъ ѣтцю котрого оплакую и за котрымъ сумуе моя цѣла королевска родина, стративъ вѣрный прускій людъ свого славою окрытого короля а нѣмецкій нарѣдъ основателя своѥи єдности, новоповставша держава першого нѣмецкого цѣсаря!“... Дальше пѣдносить манифесть заслуги покѣйного цѣсаря для Прусъ и цѣлои Нѣмеччины а ѣдтакъ каже: „На мене перейшли теперь всѣ права и обовязки, якѣ сполученѣ зъ короною мого дому а котрѣ я въ часѣ, якій Всевышный призначивъ для мого правительства, рѣшаюсь вѣрно сповняти. Перенявшись величиною моѥи задачѣ, буде моимъ цѣлымъ стараньемъ вести дѣло въ тѣмъ дусѣ, въ якѣмъ оно засновано, зробити Нѣмеччину огнищемъ мира и згѣдно зъ союзными державами якъ и зъ конституційными органами державы и Прусъ старатись о добро нѣмецкого краю. До мого народу ѣдношусь зъ повнымъ довѣрѥмъ, бо я переконаный, що на пѣдставѣ нероздѣльныхъ союзѣвъ князя и народу спочиваѥ непроминаюча спадщина роду Гогенцолернѣвъ, спочиваѥ моя корона на всѣ часы такъ само безпечно якъ и добро краю, до котрого управы я теперь покликаный, а котрому присягаю бути справедливымъ и вѣрнымъ королемъ въ радости и горю.“ — Другій актъ ѥсть рескриптъ выданый до кн. Бисмарка, въ котрѣмъ высказана директива для правительства а котрого змѣстъ мы вже подали. Характеристичнѣ суть слѣдуючѣ слова, котрыми сей рескриптъ розпочинаѥся: „Мѣй любимый князю! Обнимаючи правительство чую потребу звернутись до Васъ, довголѣтного, выпробованого першого слуги мого въ Бозѣ почившого отця. Вы були вѣрнымъ и смѣлымъ дорадникомъ, котрый цѣлямъ ѥго политики надавъ форму и забезпечивъ ѥи успѣшне переведенье. Вамъ повиненъ я и мѣй дѣмъ и будемо повинні дякувати. Вы маѥте для того право передъ всѣми знати, якѣ суть погляды, котрѣ маютъ бути мѣродайными для поступованя мого правительства.“ Дальше вычисляѣ цѣсарь свои погляды, зъ котрыхъ головнѣ суть слѣдуючѣ: Конституція и порядокъ правный въ державѣ и въ Прусахъ мусять передовсѣмъ укрѣпитися въ народѣ и для того треба уникати всякихъ потрясень и змѣнъ законѣвъ и державныхъ институцій; совѣстно сповняти постанови конституціи державы и краѣвъ; совѣстно перестерѣгати терпимѣсть религійну всѣхъ вѣроисповѣдань.

Берлиньскѣ газеты суть переповненѣ поглядами на рескриптъ цѣсарскій а зъ поглядѣвъ тыхъ выходить, що консерватисты не вѣщують собѣ нѣчого доброго зъ нового правительства; за то либералы тѣшаться дуже зъ него и величають ѥго. Въ загалѣ вносять зъ рескрипту, що ѣнъ ѥсть въ певнѣй мѣрѣ вымѣреный противъ кн. Бисмарка а бодай дае ѥму легоньку науку, якъ маѥ дальше поступати. Въ суперечности зъ симъ поглядомъ стоить вѣсть, що остаточну редакцію такъ манифесту якъ и рескрипту, довершено дня 12 с. м. на авдієнціи кн. Бисмарка у цѣсаря, котра тревала майже двѣ годины.

На похоронъ цѣсаря Вильгельма приѣхало вже множество гостей зъ цѣлои Европы. Побоюються лишь, що россійскѣ князѣ не будуть могли на часъ наспѣти за-для великихъ заметей снѣговыхъ, якѣ теперь панують въ Россіи. Въ заступствѣ папы выѣхавъ до Берлина вѣденьскій нунцій монсин Галимберти. Тѣло покѣйного цѣсаря лежить въ соборнѣй церквѣ середъ такого множества вѣнцѣвъ, що церковь не въ силѣ ихъ помѣстити вже бѣльше. Порядокъ похорону доси ще не зовсѣмъ установленый. Домовину будуть нести офицыры ажь до Шарльотенбурга по-при палату нового цѣсаря, котрому въ ѣкнѣ устроять рѣдъ льожѣ, зъ котрои ѣнъ буде мѣгъ бодай приглядатись похоронови свого батька.

До „Czas-y“ доносять зъ Вѣдня, що въ переговорахъ Ватикану зъ Россіею настала некористна змѣна и можна вже сподѣватися, що переговоры тѣ розбѣються. Подѣбно доносить такожь и „Köln. Ztg.“. Кажуть, що Побѣдоносцевъ и гр. Толстой маютъ бути рѣшучо противнѣ навязуваню якихъ небудь дипломатичныхъ ѣдносинъ зъ Ватиканомъ и въ загалѣ всякимъ угодамъ. „Czas“ догадуѥся, що переговоры мѣжь Россіею, а Ватиканомъ розпочались були по тѣй причинѣ, що въ Ватиканѣ подумали, будьто-бы Россія потребувала въ теперѣшнѣй хвили якоись угоды и длятого треба зъ того користати. Хвиля така, хочь може и була, то проминула, а обставина, що Россія може бы и мала охоту заключити угоду зъ Ватиканомъ, щобы тымъ способомъ дати ѣдповѣдь Италіи за ѣи приступленье до союза зъ Нѣмеччиною, ѥсть супротивъ перворядныхъ взглядѣвъ политичныхъ, якими руководиться россійске правительство въ справахъ религійныхъ, за надто малои ваги. Впрочѣмъ пѣдъ тымъ взглядомъ — каже „Czas“ — маѥ на петербургскѣмъ дворѣ панувати такій фанатизмъ религійный, що думають навѣть вже о тѣмъ, щобы наслѣдникъ престола женився лишь зъ православною. Зъ ѣдси то мавъ повстати проѥктъ оженити наслѣдника престола зъ одною зъ доньокъ кн. Чорногорского, котрѣ теперь перебувають въ Петербурзѣ, а котрыхъ тамъ принято теперь зъ незвычайною симпатіею. — На университетахъ въ Кіевѣ и Харковѣ мали зновъ проявитись якѣсь непокои студентѣвъ, въ наслѣдокъ чого кѣлькохъ студентѣвъ арештовано.

О залагодженю кризы кабинетовои въ Букарештѣ доносять до старои „Presse“, що Браціяно вже въ суботу занимався зложеньемъ нового кабинету. На довѣрочнѣй конференціи парляментарнои бѣльшости заявивъ Браціяно, що ѣнъ ѥсть противный покликаню опозиціи до кабинету, бо загранична ситуація ѥсть такъ поважна, що веденье дѣлъ можна повѣрити лишь людемъ выпробованого патріотизму. При сѣй нагодѣ згадавъ Браціяно такожь и про то, що одержавъ ѣдъ кн. Бисмарка депешу, въ котрѣй ѣнъ высказуе ѥму повне признанье за дванацятьлѣтне повне розуму и патріотизму веденье справъ свого краю и завзываѥ ѥго, щобы въ такъ важнѣй хвили, якъ теперѣшна, взявъ назадъ веденье дѣлъ въ свои руки. Наколи вѣсть ся ѥсть правдива, то выходило-бы зъ того, що межи Румунією а другими державами середнои Европы ѥсть прецѣ тѣснѣйша якась звязь, якъ загально припускають, бо инакше кн. Бисмаркъ не мавъ-бы такого вилыву на складъ якогось кабинету, хочь-бы и въ такъ малѣй Румунии. Зъ новои листы министрѣвъ видко такожь, що Стурдза остався въ кабинетѣ и не обѣйме посады посла при австрійскѣмъ дворѣ; на ѥго мѣсце прийде до Вѣдня имовѣрно Метилинеу.

Королевскимъ указомъ скликана скупштина на день 28 марта. Кароль именувавъ такожь 43 послѣвъ до скупштины, котрѣ всѣ належать до партіи радикальнои. Въ послѣдней скупштинѣ було 52 послѣвъ, котрыхъ именувавъ король. Пѣсля конституціи маѥ король право именувати або повну трету часть всѣхъ послѣвъ або и менше. За-для важныхъ справъ внутрѣшныхъ, котрѣ стоять въ звязи зъ недалекимъ ѣдкрытьемъ скупштины, не выѣде король на похоронъ до Берлина. За то бувъ король зъ цѣлымъ дворомъ на поминальнѣмъ богослуженю въ протестантскѣй церквѣ въ Бѣлградѣ. Вся майже сербска праса ѣдзываѥсь дуже симпатично о покѣйнѣмъ цѣсарю.

Пѣдъ заголовкомъ „Австрійскій лендербанкъ въ Сербіи“ подала „Köln. Ztg.“ цѣкаву допись зъ Бѣлграду, въ котрѣй яркими красками характеризуе дѣяльность австрійскои институціи финансовои въ сусѣдней Сербіи. „Köln. Ztg.“ пише: Австрійскій лендербанкъ належить до тыхъ предприемствъ акційныхъ французского походженя, котрыхъ ѥсть цѣлый рядъ въ Австро-Угорщинѣ а котрыхъ существованье держало вѣденьскій торгъ грошевый въ давныхъ рокахъ въ сумнѣй зависимости ѣдъ надсекванськои столицѣ. Давный вилывъ Франціи на австрійскѣ ѣдносины економичнѣ ослабъ въ послѣдныхъ рокахъ значно въ користь вилыву нѣмецкого, але мимо того проявляѥсь все ще въ поодинокихъ вѣденьскихъ институціяхъ банковыхъ пануюче становище французского капиталу. До такихъ институцій зъ выдатнымъ французскимъ характеромъ належить такожь лендербанкъ. Доказомъ того ѥсть не лишь то, що въ управляючѣмъ совѣтѣ суть французы якъ Денферъ-Рошеро, Шаторенаръ, Бурґоанъ и др. але и урядниками ѥсть такожь множество французѣвъ. Та французчина выступае особливо въ предприемствахъ банку въ Сербіи зъ великою економичною и политичною шкодою для Австріи. Надмѣрне вызискуванье Сербіи черезъ лендербанкъ и сполученѣ зъ нимъ французкѣ банки, захланность, зъ якою филіи того банку въ Сербіи пѣдъ управою Самуила Гана переводять свои спекуляціи, не можна выключно приписувати французкимъ урядникамъ а особливо урядникамъ низшимъ. Французкѣ урядники товариства зелѣзничого вызискують лишь страшно персоналъ сербскій и выкликують загальне невдоволенье черезъ свою злу управу, що въ послѣдныхъ рокахъ ѣдбилося и на Австріи, бо лендербанкъ уважаѥсь „австрійскою“ институцією, хочь въ многихъ случаяхъ думають несправедливо, будьто-бы ѣнъ одержувавъ запомогу ѣдъ австрійского правительства. Такожь и веденье дѣлъ заснованого лендербанкомъ въ Бѣлградѣ французского товариства монополю тютюну уважаѥсь въ Сербіи вызискуваньемъ черезъ лендербанкъ и служить до успѣшнои агитаціи противъ Австріи. Цѣле дѣловодство сего товариства: оно пускало въ продажь дорогій але середного рода товаръ, не хотѣло закуповувати тютюнъ, садженый въ краю, а спровадживало дуже лихѣ сорты зъ Угорщины — выкликало заразъ въ самѣмъ початку велике невдоволенье въ цѣлѣмъ краю. До того прилучилися ще вѣчнѣ споры зъ сербскимъ правительствомъ, бо товариство не хоче платити мыта ѣдъ тютюну спроваджуваного зъ заграницѣ по 2 фр. (90 кр.) за кождій кильограмъ. Спѣръ той ставъ теперь

що знайшовъ modus vivendi зъ очужѣлыми земляками, що знайшовъ modus животворящои розмовы зъ тыми людьми на Украинѣ, до котрыхъ покликавъ у своѣмъ Посланю до мертвыхъ, и живыхъ, и ненарожденыхъ:

„Умыйтеся! образъ Божій
Багномъ не сквернѣте!
Не дурѣте дѣтей своихъ,
Що они на свѣтѣ
На те тѣлько, щобъ панувать...“

Душа поета, обявившись посередъ чужого щастя своимъ щастьемъ, обернула весѣлье поклонницѣ ѥго великого таланта въ національну оперу, яку може ще нескоро чути-муть на Вкраинѣ. И всѣхъ бѣльшь роскошувала нею щаслива своимъ таѥмничимъ подвигомъ „молода княгиня“...

Прощаючись изъ Шевченкомъ, она подарувала ѥму на споминъ ще одинъ дорогій клейнотъ, найдорожшій зъ усего добра, яке мала коли: свою вѣнчальну квѣтку. Симъ задушевнымъ подарункомъ она, въ мысляхъ своихъ, знаменувала на нѣмъ и витала ѥго грядуще величье, котрого такъ горяче жадала для щастя Украины.

Тутъ кѣнчаѥться весѣлье, а розпочинаѥться похоронъ.

Провозвѣстнику и первому герою справдешнои свободы украиньскои... готовилось те саме поприще, до котрого довоювались завзятѣ вороги завзятыхъ ѥго предкѣвъ:

„Wyzwanie przyśle mu szpieg nieznajomy,
Walkę z nim stoczy sąd krzywoprzysiężny,
A placem boju będzie dół kryjomy,
A wyrok o nim wyda wróg potężny“.

(*Дальше буде.*)

такъ великій, що бѣлградскій урядъ мытовый держить вже бдъ довшого часу на коморѣ 250.000 кильогр. заграничного тютюну а товариство не може нѣякъ выробити собѣ въ министерствѣ зниженя оплаты. Министерство ставить условія, щобы товариство зъобовязалося заплатити всѣ залягаючій оплаты, наколи маюча незадовго збратися скупштина стане по сторонѣ правительства. Позаякъ товариство не хоче принати сего условія, то запасы его имовѣрно незадовго скончаться и цѣле предприемство буде мусѣло бути закрыте. Зъ того можуть знов выйти розного рода споры. На самперед товариство зажадае якогось бдшкодованя а наслѣдкомъ того буде, що оно не схоче заплатити сербскому правительству $2^1/_4$ мил. фр, котру то суму оно пбсля умовы повинно заплатити, зъ другои стороны покажесь въ краю велика недостача тютюну а вся ненависть звернесь за то знов на лендербанкъ а въ другомъ рядѣ и на Австрію. На всякій случай можна и зб взгляду на предприемства лендербанку въ Сербіи сказати, що Французы мають зъ него львину часть а всѣ закиди за безсовѣстне вызискуванье спадають на Австро Угорщину. Лежить отже якъ на долони, що для Австріи то дуже невбдрадно бддавати Сербію на вызискуванье черезъ Французбв а самбй выставлятись на ненависть, котра въ перш бй линіи повинна стрѣтити французскихъ предприемцѣвъ въ Сербіи.

НОВИНКИ

— **Въ Краковѣ** устроили академики Русины дня 12 н. ст. марта вечерокъ въ комнатахъ Читальнѣ академичнои въ честь Маркіяна Шашкевича. Вечерокъ розпочавъ промовою голова Читальнѣ, академикъ Яворскій, по чѣмъ бдчитавъ п. Колесса гарно зложеный бдчитъ: „Генеза бдродженя Русинбвъ а Маркіянъ Шашкевичъ“. Слѣдувала часть музикально декляматорска зъ самыхъ творбвъ рускихъ. Хоръ академичный пбдъ проводомъ п. В. Барабаша бдспѣвавъ „Закувала“ Нѣщиньского и „Гуляли“ Нѣжанковского, а сольо тенорове „Цвѣтка дрббная“ бдспѣвавъ п. Дольницкій. Деклямовали пп. Яцѣвъ и Лаврбвскій. На скрипцяхъ бдограв п. Зимбицкій думки и шумки руски а п. Мармарошъ, апликантъ староства бдограв на цитрѣ Potpourri зъ пѣсень рускихъ. Торжественный сей обхбдъ закбнчивъ рускою промовою академикъ Илярій Ортиньскій, въ котрбй подякувавъ Читальнѣ за бдступленье салѣ и щиру помбчь, бддану Русинамъ въ тбмъ вечерку,

— **Зъ Стрыйщины пишуть намъ:** Село Лукавиця выжна коло Стрыя належить до найбѣднѣйшихъ на Пбдгбрю, однако нѣхто не добачивъ бы того, видячи красный дбмъ священичій, школу и гарній забудованя господарскій селянъ. Не такъ оно було передъ кбльканацяти роками, заки прибувъ до того села о. Осипъ Вергановскій. Школы не було, а въ селѣ що дня бійка, піятика и крадежи, такъ, що годѣ було бути певнымъ свого майна. Если-бы було такъ дальше пбйшло, то певне многій зъ селянъ мусѣли-бы пбйти за прошенымъ хлѣбомъ, бо не було-бъ зъ чого потягати на горѣвку и процесы. Тутъ найбогатшій газда маѣ ледви кбльканацять моргбвъ лихого поля, пасовиска нема, тому скоро перейшло-бы все въ жидбвскій руки, а селяне въ наймитбвъ. Що такъ не сталося, подякувати треба о. В., котрый при своѣй енергіи и тактѣ почавъ чимъ скорѣйше выкорѣняти то зло. Село отверезилось, а и самій господарѣ повѣдають, що бдъ коли о. В. въ село заѣхали, бдъ тогдѣ лѣпше тамъ ведеся. На жаль прийдесь вскорѣ попращати о. В., бо бдставъ парохію въ Золочѣвскбмъ. Селяне приняли сю вѣсть зъ великимъ жалемъ и приходили до мѣсцевого учителя, щобы выписавъ просьбу до Консисторіи, чи бы не лишили имъ о. В. Коли почули, що се залежить лише бдъ самого о. В., засумували тяженько и зъ жалемъ выжидають останнои хвилѣ розлуки. Честь отже такому священикови, що такъ неутомимо трудився около добра своихъ парохіянъ и полишае за собою загальный жаль и пямять.

— **Зъ Черновець пишуть намъ:** Дня 11 с. м. померъ тутъ молодый асистентъ митовый, Володиславъ Глѣбовицкій того самого дня, коли мало бдбутись его вѣнчанье. Днемъ передъ тымъ въ суботу бдправивъ сповѣдь передвѣнчальну — та на нещастье та сповѣдь була передсмертною.

— **Въ Коломыи** бдбудесь въ недѣлю д. 18 н. ст. марта за иниціятивою президента суду, п. Тхуржницкого польскій вечерокъ музикально-театральный на дохбдъ товариства взаимнои помочи дієтарѣвъ и урядникбвъ.

— **900-лѣтній роковины** хрещеня Руси торжественно будуть обходити въ Кіевѣ въ дняхъ 11 до 15 липня с. р. Програму церковныхъ торжествъ вже затвердивъ синодъ въ Петербурзѣ.

— **Кружокъ Славяньскій**, о котрого засновану вже давнѣйше була звѣстка, розвиваеся дуже хорошо. Вѣрно тримаючись своеи девизы, розвиває бнъ свою дѣятельнбсть головно въ напрямѣ науковбмъ. Що середы бдбуваються звычайній засѣданя, на котрыхъ бдчитано доси отсій бдчиты и справоздання: О спорбдненю языкбвъ славяньскихъ; Думы и пѣсни сербскій о Коссовбмъ поли; Справозданье зъ Етнографіи Полякбвъ Чиньского; Гайдукъ Велько Петровичь, уступъ зъ исторіи сербскои ворохобинѣ въ р. 1804; Упадокъ и бдродженье Чехбвъ; Образки зъ Украины; Урывки зъ исторіи сербскихъ Лужиць; Справозданье зъ „Bulgarien und Ostrumelien“ Гончевича. Въ середу дня 14 н. ст. с. м. устроивъ „Кружокъ“ торжественне засѣданье въ честь поета дубровницкого Ивана Гундулича, на котрбмъ тов. Кошутичь выголосивъ свбй бдчитъ о знаменитбмъ тбмъ ювилатѣ. Симъ засѣданьемъ кбнчиться дѣятельнбсть „Кружка“ за сей пбврбкъ. Зъ початкомъ нового курсу зачнуться бдчиты зъ руско-украиньскои литературы и исторіи. Крбмъ того бдбуваеся правильно два разы въ тыждни наука языка рускаго, на котру стало ходить до 15 слухателѣвъ.

— **Рбвноуправненье языкове въ Англіи.** Патронъ однои парохіи англиканьскои въ давнбй Валіи надавъ презенту священикови, що не умѣвъ вальоньского языка. Епископъ англиканьскій не дозволивъ на институцію сего священика, бо не умѣвъ говорити явыкомъ, котрого уживае ббльша часть его парохіянъ. Цѣла справа прийшла передъ найвысшій трибуналъ въ Англіи и тамъ орекли, що хотяй нема законбвъ, стверджаючихъ се рѣшенье епископа, то все таки бдъ священика належить домагатись знаня языка своихъ парохіянъ. Подббный случай зайшовъ при именованю судіи въ однбмъ зъ графствъ давнои Валіи. Секретарь державный мотивувавъ передъ палатою послбвъ свое бдмовне рѣшенье тымъ, що дотычный судія не умѣе тамошного языка. Чи не приняли-бъ сего до себе нашій румунизаторы на Буковинѣ и деякій власти въ Галичинѣ?

— **Новый староста Канёвскій.** Недалеко Супрасля, въ губерніи гродненьскбй, въ селѣ Комосѣ мешкавъ Матѣй Рыбаковичь, досыть богатый властитель фбльварку. Покбнчивъ бнъ вправдѣ студіи университетскій, але послѣдными лѣтами цѣлкомъ бдокремився бдъ людей, а найлѣпше любивъ вести процесы зъ своими сусѣдами и доскуляти имъ на кождбмъ кроцѣ. Минувшого року правовався Рыбаковичь зъ сусѣдомъ о ставъ. Пбдчасъ цѣлого сего процесу нападавъ бнъ по змозѣ на службу свого противника и разъ стрѣлявъ до побережникбвъ, причѣмъ одного забивъ и двохъ тяжко поранивъ. Вкбнци програвъ процесъ, а за злочинъства засудили его на заселенье въ Сибиръ до тяжкихъ роббтъ. Рыбаковичь внѣсъ бдкликъ, а зложивши кавцію, позбставъ на воли. Теперь загадавъ бнъ пбместитись на господаряхъ зъ села Тѣсне, котрій всѣ въ процесѣ противъ него свѣдчили Минувшого тыждня въ четверъ досвѣта выѣхавъ бнъ до того села, взявши зъ собою дубельтбвку и револьверъ. Въ селѣ всѣ спали, коли Рыбаковичь пбдпаливъ першу крайну хату, опбсля другу, а коли вже и трету хотѣвъ пбдпалити, пробудились селяне и прибѣгли до огню, щобы гасити. Тогдѣ выдбставъ Рыбаковичь револьверъ и почавъ стрѣляти мѣжь людей. На мѣсци упало трое людей, а кблька женщинъ и дѣтей страшно поранивъ. Люде почали розбѣгатись, а Рыбаковичь припадавъ бдъ хаты до хаты и пбдпалювавъ еи. Наразъ почало горѣти въ кбльканацяти мѣсцяхъ. Селяне отямились зъ першого перестраху и кинулись на Рыбаковича. Сей побачивши, що не втече, кинувся въ горѣючу стодолу и тамъ спалився. Зъ цѣлого села майже полишились згарища, а мѣжь ними цѣлій купы убитыхъ и пораненыхъ. Зойки селянъ нагадували на якій воєнный нападъ, а тымчасомъ цѣлого сего нещастя причиною бувъ бутный, а правдоподбно и божевбльный шляхтичь польскій.

— **Найменша держава.** Помѣжь Бельгією а Прусами на самбй граници находиться мѣсцевбсть, оббймаюча 673 гектарбвъ. Пбдчасъ трактату въ р. 1815 забули цѣлкомъ о нѣй и тому полишилась ся мѣсцевбсть неутральною. Держава ся маѣ 800 мешканцѣвъ и называеся Моресне. Головній потребы сеи громады покрывала промыслова компанія бельгійска, що вынаймала тамъ копальнѣ гальману. На лихо не стало теперь въ копальняхъ гальману, мешканцямъ сеи державы не стало нѣякихъ доходбвъ и тому рѣшено роздѣлити еи помѣжь Прусы и Бельгію. Въ тбй справѣ почались вже нарады дипломатичній мѣжь Бельгією и Прусами. Характеристичною есть дотеперѣшна внутрѣшна организація сеи державы Моресне. Судили тамъ два комисарѣ, бельгійскій и прускій. Коли засудивъ прускій комисарь на кару грошеву, то сю кару забирали Прусы, коли же засудили на вязницю, то въ засудѣ выразно додавали, щобы сю кару бдбувати въ Вервіе, мѣстѣ бельгійскбмъ. Такимъ чиномъ Прусы брали грошѣ, а Бельгія мусѣла харчувати злочинцѣвъ въ своихъ вязницяхъ.

— **Кблько єзуитбвъ въ Галичинѣ?** На початку с. р., пбсля выданого шематизму, було єзуитбвъ въ Галичинѣ: священикбвъ 122 и 10 зъ иншихъ краѣвъ, схоластикбвъ 114 и 12 зъ иншихъ краѣвъ, ляикбвъ 95, разомъ отже 353 соціѣвъ. Зачисляють єзуиты мѣжь себе и реформованыхъ Василіянъ и выказують ихъ число: 5 священикбвъ, 30 схоластикбвъ, 11 новакбвъ и 11 братчикбвъ. Въ роцѣ 1887 померло 6 єзуитбвъ. — На цѣлбмъ свѣтѣ було зъ початкомъ сего року єзуитбвъ 5454 священикбвъ, 3382 схоластикбвъ и 3234 ляикбвъ, разомъ отже 12.000 людей.

— **Дифиниція капиталу.** Капиталъ се загальна сума працѣ, сказавъ экономистъ Марксъ; капиталъ се число почитателѣвъ, говорить панночка; капиталъ, то „минувшбсть“ по смерти богатои тѣтки а „будучнбсть“ по смерти стрыя, каже золотый хлопець; капиталъ, то зручнбсть въ пальцяхъ, говорить шуляръ; капиталъ, то якъ найббльше число нещасливыхъ случаѣвъ, говорить новинкарь редакційный; капиталъ, то удале и розумне банкротство, говорить жидбвскій финансистъ; капиталъ се статистика смертельности, каже одинъ предприемець заведеня похоронного.

— **Дрббній вѣсти.** Маршалокъ, гр. Тарновскій, повернувъ зъ своихъ маѣтностей въ Конгресбвцѣ до Кракова. — Республика Аргентиньска загадала выставити палату на зборы конгресу за 24 міліонбвъ франкбвъ; въ тбй цѣли розписала конкурсъ на плянъ зъ першою нагородою 80.000 франкбвъ и зъ пятьма меншими нагородами. Подавати пляны можуть всѣ архитекты зъ цѣлого свѣта. — Галицке товариство музичне выставить въ великій тыждень передъ латиньскими святами Гайдена „Сотворенье свѣта“. — Въ Городку пращали товаришѣ и знакомій передвчора адъюнкта п. Лятошиньского.

Вѣсти зъ Аеп. Львбвскои.

Въ пропозицію принятій оо.: на Пукбвъ, дек. рогатиньского, І. Вол. Барановскій, ІІ Алек. Барановскій, ІІІ І. Чировскій, въ списѣ 4) Іос. Волошиньскій, 5) Игн. Юхновичь, 6) Корн. Дудикевичь, 7) Діон. Бачиньскій, 8) Соз. Медвецкій, 9) Стеф. Лежогубскій; — на Оплуцко, дек. холоѣвского, І. І. Жегаловичь, ІІ. І. Билинкевичь, ІІІ. Іос. Волошиньскій, въ списѣ, 4) Павло Чмола, 5) Діон. Свистунъ, 6) Мих. Громадка; — на Невицѣ, дек олеського, І. Викт. Гарухъ, ІІ. І. Чировскій, ІІІ. І. Жегаловичь, въ списѣ, 4) І. Степанбвъ, 5) Павло Чмола, 6) Ник. Бѣлецкій, 7) Діон. Свистунъ

Кан. институцію одержали оо: Григ. Лонкевичь зъ Суховолѣ на Чехи, дек. олеського; Ив. Мащакъ зъ Бурштина на Потуторы, дек. бережаньского; Юст. Лучакбвскій на Плавє, дек скбльского.

Посмертній — ∓ — оповѣстки.

— **Іоанъ Добровольскій**, учитель шкблъ народныхъ въ Чернбвцяхъ, упокоився тамъ по довшбй недузѣ. Бувъ се одинъ зъ тыхъ немногихъ учителѣвъ чорновецкихъ, що вызначаються любовію до рбднього слова, — и не зважаючи, що черезъ то не мбгъ добитися системизованои посады, трудився щиро та вщѣплявъ золотій зерна въ серця дѣтей Вѣчна ему память!

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Субститутомъ нотаріяльнымъ въ Коростенку именованый п. Маркилъ Горончко.

— **Бдзначеня.** І. Ассингеръ, возьный при повѣтовбй дирекціи скарбу въ Коломыи одержавъ срѣбный хрестъ заслуги.

Бдозва.

Въ послѣдныхъ часахъ прислали для бѣдныхъ ученикбвъ: О. Ковальскій зъ Спасова 5 зр и П Сеникъ бдъ барона Капель при закладинахъ будынку въ Тернополи фундаціѣ пок. князя Константина Острогского 5 зр.; — що подаемо зъ вдячностею до прилюднои вѣдомости... Однакъ мимо щедрыхъ даткбвъ добродѣявъ нашои бѣднои школьнои молодѣжи всежь такбй фонды уже вычерпалися. Зима довго треває, переднбвокъ тяжкій. Засыпы снѣговій тамують дуже часто комуникацію. Дѣти и такихъ селянъ, що звычайно обходяться тымъ, що имъ зъ дома пришлють, сеи зимы часто зголошуютьзя по датокъ грошевый, мовячи: „не прислали зъ дома, не маю що ѣсти“, або указують роздертый чоббтъ... Робимо, що можемо; дирекція часто и зъ своихъ грошей дае, де нужда явиться непереперта... Се и склонило насъ симъ разомъ заковтати до сердець патриотичныхъ и милосердныхъ о новій жертвы для бѣднои школьнои молодѣжи рускои гимназіи. — У Львовѣ дня 14. марта 1888. *В. Ильницкій*, директоръ рускои гимназіи.

Господарство торговля и промыслъ.

— **Почтовій касы щадничій.** Въ мѣсяци лютбмъ с. р. *зложено на книжочки щадничій* 1,320.581 а выбрано 1,076.552 зр., въ оборотѣ чековбмъ зложено 47,429.701 зр. а выбрано 47,393.174 зр. Число властителѣвъ книжочокъ щадничихъ поббльшилося о 5.418 и выносило зъ кбнцемъ лютого 612.445; число користаючихъ зъ обороту чекового було 13.260. — Въ Галичинѣ зложено въ тбмъ мѣсяци, на книжочки щадничій 79.015 зр. а выбрано 54.963 зр., въ оборотѣ чековбмъ зложено 1,456.210 зр. а выбрано 659.857 зр.; загально зложено въ Галичинѣ 1,525.225 зр. а выбрано 714.821 зр.

— **Выробъ горѣвки и пива въ Галичинѣ.** Въ сѣчни сего року выварило 575 горалень 4.116.884 оподанкованыхъ степеней алькоголю. Найббльше горалень 116 було въ повѣтѣ тернопбльскбмъ; найменше 9 въ новосандецкбмъ. Въ тбмъ самбмъ часѣ выварило 153 броварбвъ 42.595 гектолитрбвъ пива. Въ повѣтѣ ряшѣвскбмъ варило 23 броварбвъ, а у Львовѣ, Краковѣ и въ повѣтѣ коломыйскбмъ по 4 бровары.

— **Соли** добули въ Галичинѣ въ мѣсяци сѣчни 98.173 сотнарбвъ метрич., а продали 102.574 сотн. метр.

— **Хоробы худобы** сконстатовано урядово: заразу пыска и ратиць рогатои худобы въ Мышковѣ, пов. залѣщицкого и пархи у коней въ Малинику коло Скалата.

Цѣна зббжа и другихъ продуктбвъ.

14. л. марта 1888.

Львбвъ: Пшениця 6·— до 6·65, жито 4·35 до 4·70, ячмѣнь 3·80 до 6·—, овесъ 4·30 до 4·70, горохъ 5·— до 9·50 вика 4·50 до 5·—, рѣпакъ 9·50 до 10·—, лнянка — до —, конюшина червона 23·— до 35·—, конюшина бѣла 40·— до 48·—, конюшина шведска — до —, хмѣль бдъ 15 до 55.— зр. за 56 кильо въ мѣсци, оковита за 10.000 литрбвъ —·— до —·— зр.

Тернопбль: Пшениця 6·— до 6·40, жито 4·05 до 4·55, ячмѣнь 4·— до 5·—, овесъ 4·10 до 4·50 горохъ 4·— до 9.—, вика 3·85 до 4·50, рѣпакъ 9·— до 10.—, лнянка — до —, конюшина черво, на 20·— до 34·—, конюшина бѣла 14·— до 36·— конюшина шведска — до —.

Чернбвцѣ: Пшениця 6·— до 6·55, жито 4·25 до 4·70, ячмѣнь 4·30 до 5.65, овесъ 3·50 до 3.85 горохъ 4·80 до 8·50, вика 4·10 до 4·80, рѣпакъ 9·— до 10·— лнянка — до —, конюшина червона 20·— до 34·—, конюшина бѣла 33·— до 46·—, конюшина шведска — до —.

Пбдволочиска: Пшениця 6·— до 6·40, жито 3·80 до 4·45, ячмѣнь 3·80 до 5·50, овесъ 3·75 до 4·50, горохъ 5.— до 9.—, вика 3·75 до 4·35, рѣпакъ 9·— до 9·75, лнянка — до —; конюшина червона 10·— до 33·—, конюшина бѣла 20·— до 46·—, конюшина шведска — до —.

Вѣдень: Пшениця 7·43, жито 6·—, овесъ 5·68, кукурудза 5 62.

Волбвъ пригнано на торгъ до Вѣдня дня 13 с. м. 3841 штукъ а мѣжь тыми 203 галицкихъ и 913 угорскихъ. За галицкій тучній плачено 47 до 51 зр., за угорскій 48 до 54 зр., за селяньскій 40 до 50 зр., за бугаѣ и коровы 43 до 51 зр. за метр. сотнаръ мертвои ваги.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 15 марта. На засѣданю комисіи буджетовои рѣшено при титулѣ „школы народній“ резолюцію пос. Мандичевского о бдкрываню галицкихъ шкблъ народныхъ не предкладати до принятя яко справу належачу до краєвого сойму.

Берлинъ 15. марта. Похоронъ цѣсаря Вильгельма бдбудеся завтра въ полудне. — Цѣсарева Августа бдвѣдала вчера цѣсаря Фридриха. — По похоронѣ цѣсаря Вильгельма сподѣваються тутъ змѣнъ въ министерствѣ.

Парижь 15. марта. Министеръ вбйны дозволивъ Булянжерови приѣхати до Парижа. — На зборахъ союза республиканбвъ сказавъ Рувіе, що демократія мусить выстерѣгатися анархизму и цезаризму. Наколи ббльшбсть буде пбддержувати власть выконуючу, то знищить всякій пляны противникбвъ.

Софія 15 марта. Комендатъ софійскои залоги, майоръ Поповъ, и майоръ Боневъ усунені приказомъ князя зъ своєи посады и одержали за кару домовый арештъ. Слѣдство *въ справѣ дефравдаціи ведеся дальше. Здаеся*, що касіеръ полковый здефравдувавъ 42.000 франкбвъ.

Константинополь 15. марта. Турецкій посолъ у Вѣдни одержавъ приказъ выѣхати на похоронъ до Берлина. Говорять тутъ загально, що зъ смертею цѣсаря Вильгельма ситуація для Болгаръ значно поправилась и що кн. Фердинадъ буде мбгъ удержатись. Зъ Болгаріи доносять такожь, що становище князя тамъ укрѣпилося.

Вѣдень 15. марта Архикн. Рудольфъ выѣхавъ вчера вечеромъ на похоронъ до Берлина. — Зъ Угорщины надходять тутъ вельми непокоячій вѣсти о повеняхъ. Цѣле мѣсто Темешваръ и его окрестнбсть стоять пбдъ водою.

Петербургъ 15 марта. „Нов. Врем.“ доказуе, що кн. Бисмаркъ буде и дальше управляти нѣмецкою державою, але въ дусѣ ббльше либеральнбмъ.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. І. С. въ Сосниѣ. За повѣсть „Вина и кара“ заплачено (1 зр.); за дальшій повѣсти не доплачуеся окремо. — **Всч. Р. А. въ Коршовѣ.** Вамъ высылаеся безъ перервы.

Курсъ Львбвскій

зъ дня 13. л. марта 1888.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жад
Зелѣз. гал Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	— —	194 —
Зелѣз. Львбв.-Чернов по 200 зр. а. в.	— —	210 50
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в. . .	— —	281 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в. .	— —	216 —
Листы заставн за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в	96 50	98 —
Банку гипот. гал. 5% а. в. выльос. зъ 10% прем.	99 —	100 50
Банку краєвого $4^1/_2$% а. в. льос. 51 л.	91 —	92 50
Товариства кредит. гал. 5% а. в. . .	99 40	100 50
Товариства кредит. гал. 4% а. в. . .	— —	95 —
Товар. кред. гал. 5% а. в. льос. 37 л.	99 40	101 50
Товар. кред гал. 4% а. в. льос. $41^1/_2$ л.	— —	91 —
Товар. кред. гал. $4^1/_2$% а в. льос. 52 л.	91 30	92 40
Листы довжній за 100 зр.		
Гал Зав кред. сел. 3% а. в (давн. 6%) въ ликв.	— —	54 —
Гал. Зав. кред. сел. $2^1/_2$% (давн. 5%) въ ликв.	— —	48 —
Общ. роль. кред. Завед. 6% льос. въ 15 л.	— —	— —
Облиги за 100 зр.		
Индемнизац. галицкій 5% м. к. . . .	100 —	101 50
Комунальній Банку краев. 5%, I емис.	99 50	101 —
Позички краев. зъ 1873 по 5% а. в. .	— —	105 —
Позички краев. зъ 1883 по $4^1/_2$% а. в.	87 50	89 —
Льосы:		
Мѣста Кракова	— —	19 —
Мѣста Станиславова	— —	35 50
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	5 93	6 03
Наполеондоръ	10 —	10 10
Пбвъимперіялъ	10 36	10 46
Рубель срѣбный	1 40	1 50
Рубель паперовый	1 01 3/4	1 03 3/4
100 марокъ нѣмецкихъ	62 10	62 75

Бддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночій) пл. Галицкій 14.
Дръ Е. Лебедовичъ (нед. внутрѣшнї и очнї) ул. Корнякгбвъ (Нар. Дбмъ).
Д-ръ І. Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Аптики: 2292

З. Рукеръ ул. Кракбвска.

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краєвый ул. Костюшки (будынокъ соймовый).
Банкъ гипотечный пляцъ Галицкій.
А. Шеленбергъ (конт вымѣны) ул Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лилієнъ (конт. вымѣны) ул Гетьманьска 6.

Готелѣ и Реставраціи:

Готель французскій и рест. швехатска пл. Маріяцкій.
Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Кракбвска 9.

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устыяновичъ, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4.

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичъ (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склепы:

Народна Торговля ул. Ормеиьска (Дбмъ Народный).
Братя Лянгнеръ (найтаншій магазинъ галантерійный, ул Галицка 16
А. Гальскій (товары зелѣзнї) пляцъ Маріяцкій 9
Стахевичъ и Абрысовскій (матеріи на сукнѣ) Ринокъ 32.
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20)
Вольфъ Чопъ (фабрика масы до помостбвъ и фарбъ. ул. Жовкбвка 1.

Заведеня рукодѣльничій:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пбдвалье (Дбмъ Ставропигіи)

Аптика РУКЕРА у Львовѣ
поручае 2356 98—?
Спеціяльности и универсальнй средства
французскй и инший, якъ черезъ ню такъ и черезъ инший фирмы оповѣщуванй.

Вытягъ зъ розкладу ѣзды зелѣзниць державныхъ
важный ôдъ 1 жовтня 1887.

Ôдѣздъ зô Львова: О 6 год. рано до Гусятына: — о 6 год. 10 мин. рано до Лавочного, Будапешту, Стрыя; — о 11 год. 27 мин рано передъ полуд. до Стрыя, Хирова, Станиславова; — о 12 год. 02 мин. въ полудне до Гусятына; — о 7 год. 44 мин. вечеромъ до Стрыя, Хирова.

Приѣздъ до Львова: О 1 год. 15 мин. въ ночи зъ Будапешту, Стрыя, Лавочного, Станиславова, Хирова; о 8 год. 39 мин. рано зъ Хирова, Стрыя; — о 3 год. 10 мин. по полудни зъ Гусятына; — о 4½ год. 15 мин. по полуд. зô Станиславова, Хирова, Стрыя; — о 9 год. 43 мин вечеромъ зъ Гусятына.

Плякаты зъ розкладомъ ѣзды на линіяхъ галицкихъ можна дôстати на стаціяхъ зелѣзниць державныхъ по 6 кр 2238 20—?

НАЙЛУЧШИЙ
ПАПѢРЪ ЦИГАРЕТОВЫЙ
ѥсть правдивый
LE HOUBLON
1934 французскій фабрикатъ 19—36
CAWLEY-а & HENRY-ого въ Парижи.

Передъ пôдробкою остерегаєся!

Сей папѣръ поручаютъ якъ найлучше пп. д-ръ І. І. Ноль, дръ Е. Людвигъ, дръ Е. Липманъ, професоры хеміи при вѣденьскôмъ университетѣ а то для ѥго знаменитой якости, ѥго абсолютной чистоты и для того, що до него не домѣшанй жадній шкôдливій здоровью матеріи.

FAC-SIMILE DE L'ÉTIQUETTE

17, rue Bérangar, à PARIS

УЧИТЕЛЬКА квалификована або хочь съ свѣдоцтвомъ зрѣлости може сейчасъ дôстати мѣсце молодшой учительки въ мѣсточку съ платнею 270 зр. и выглядами на приватнй лекціи. Близшу вѣломôсть (зъ гречности) подасть о. І. Сендецкій въ 2378 Вишнѣвчику (п. въ мѣсци). 1—3

Золотыхъ 100—200 Золотыхъ
або за мѣсячною платею — пôсля умовы — можуть заробити особы кождого стану, котрй схотять заниматись продажею законно дозволеныхъ въ Австріи преміовыхъ льосôвъ позичковыхъ. — Ôдноситись до **Max-а Lustig-а,** дôмъ банковый въ **Будапештѣ.**
2360 6—25

500 найкрасшихъ и найновѣйшихъ родôвъ
РОЖЪ
зъ якъ найдокладнѣйшою номенклятурою. На ласкавй бажаня высылаєсь спеціяльный
2377 списъ рожъ франко. 1—6
ЕД. КАЧОРОВСКІЙ
въ Товмачи.

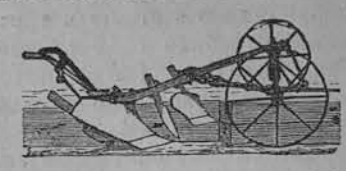

CLAYTON & SHUTTLEWORTH
фабрика машинъ рôльничихъ
Львôвъ, улиця Городецка Ч. 22

поручають на зближаючій-ся **весняный сезонъ** свои найновѣйшй выробы **плугôвъ, боронъ, вальцѣвъ и сѣвачокъ,** а яко **выключнй заступники R. Sacka** знанй фабрикаты того-жь по цѣнахъ оригинальныхъ.

Направы выконуються въ своѣмъ якъ найлѣпше уладженôмъ варштатѣ якъ найдокладнѣйше и дешево.

Илюстрованй цѣнники на бажанье даромъ и франко.

Складъ комисовый мають **Л. & С. Чеконьскй**
2363 5—12 въ **Чортковѣ.**

І. & С. КЕССЛЕРЪ въ БЕРНѢ (BRÜNN)
улиця Фердинанда Ч. 7/d
высылають за послѣплатою:

Сорочки мужескй, бѣлй и кольоровй 1 штука Іа. зр. 1.80
Сорочки роббтничй зъ доброго оксфорду, 3 штуки зр. 2.
Ногавицѣ мужескй, зъ барханту або полотна, 3 шары Іа. зр. 2.50, Іа. зр. 1.80.
Суконнй шапки, для мужчинъ и хлопцѣвъ, 6 шт. зр. 1·20.
Скарпетки мужескй, бѣлй або кольоровй, роблений 6 паръ зр. 1·10.
Скарпетки втягаючй пôтъ, зъ финису шовкового, 12 паръ зр. 1·20.
Пледы до подорожи, 3·50 метрôвъ довгй, 1·60 м. широкй, 1 штука зр. 4·50.
Матерій на мужескй уборы, новôтнй, 3.10 метрôвъ Іа. зр. 5·50.
Матерій на иберцигеры, добрй, найновѣйшй барвы, 2.10 метр. зр. 6.
Нормальни сорочки и ногавицѣ, зъ чистой вовны, системъ Егера, 1 штука зр. 3·50.
Зреформованѣ нормальне бѣлье, (втягаюче пôтъ) 1 сорочка або 1 ногавицѣ зр. 2.
Бѣлье зъ Gummi, 2 пары манштетôвъ, 2 стоячй и 2 лежачй ковнѣрики зр. 2·50.

Матерій лѣтнй кампарновй на мужескй уборы, найновѣйшй десенъ, 6.5 метрôвъ зр. 3.
Сорочки эксльочй, зъ шифону, гафтованй, 3 штуки зр. 2·50.
Сорочки жѣночй, зъ мѣцного полотна зъ зубками 6 штукъ зр. 3·25.
Корсеты пôчвй, зъ шифону, численно прикрашений, 3 штуки зр. 1·80.
Сподницѣ, 6 зъ сырого полотна, Chiffon и Rouge 3 штуки зр. 3.
Запаски жѣночй, зъ оксфорду, кретону и сырого полотна 6 штукъ зр. 1·60.
Паньчохи эксльочй, роблений, бѣлй або кольоровй, 6 паръ зр. 1·50.
Паньчохи жѣночй, (втягаючй пôтъ) зъ шовкового финису 6 паръ зр. 1·20.
Намѣтки зъ Mohair-у, у всѣхъ краскахъ 3 штуки зр. 1·20.
Намѣтки зъ Foil-у, красній десенъ, 6 штукъ зр. 1·20.
Жанеты лѣтнй Jersey, зъ чистой вовны, у всѣхъ краскахъ 1 шт. гладка зр. 2·50 тамбурована зр. 4.
Хустинки до носа, зъ кольоровымъ краемъ, 1 тузинъ мужескихъ зр. 1·20, жѣночихъ зр. 1.

Взôрцѣ
даромъ и франко.

2345 4—26

Какао въ порошку
позбавленый товстыхъ частей, на способъ голъендерскій выроблюваный въ пушкахъ: ½ кильо, ¼ кильо и ⅛ к.
Цѣна зр. 1.40, 70 и 35 кр.
⅓ кило найлучшихъ цукрôвъ десеровыхъ . . . зр. 1·20
Такожь чеколяду въ рôжныхъ гатункахъ поручае:
Генрихъ Третеръ
фабрика парова чеколяды и цукрôвъ десеровыхъ у Львовѣ 2296 8—?
улиця Коперника ч. 3.

Найдешезше выдавництво
„Библіотеки музикальной“
выходить уже ôдъ року у Львовѣ. Доси появилося десять выпускôвъ, обнимаючихъ такій музикальный матеріялъ:
1. „Гуляли“, хоръ муж. О. Нижанковского 20 кр.
2. „Наша жизнь“, хоръ муж. Н. Вахнянина 20 кр.
3. „Молитва“, имнъ М. Лисенка 15 кр.
4. „Зъ Окрушкôвъ“, хоръ муж. Нижанковского 20 кр.
5. „Закувала та сива зазуля“, хоръ съ фортепяномъ П. Нѣщиньского 25 кр.
6. „Не чужого мы бажаємъ“, дуетъ Вербицкого 20 кр.
7. „Quod-libet“, хоръ муж. М. Лисенка 30 кр.
8. „Помарнѣла“, сольо барит. Вахнянина 10 кр.
9. „Двѣ вязанки на цитру“ М. Кумановского 20 кр.
10. „У Петрôвку“ и „Якъ-бымъ знала“ квартеты муж. Ис. Воробкевича 25 кр.

Дальшй выпуски друкуються уже въ Липску у Редера и обнимати будуть що-найкрасшй творы нашихъ композиторôвъ. Громадна пôдмога всей рускои Родины зможе користно вплынути на розцвѣтъ першого въ тôмъ родѣ руского выдавництва. Адресъ: Львôвъ, ул. Скарбка. ч. 2.

ПЕТРО КРОКЕВИЧЬ
аптикарь въ Краковѣ
улиця Баштова при плянтахъ (рôгъ Ринку Клепарского)

поручає власнй выробы
яко правдиву одиноку добычь найновѣйшихъ часôвъ, приносячу хорому неоцѣненй, спасеннй користы, о чѣмъ свѣдчать щоразъ численнѣйшій признаня похвалы и т. п., якъ неменше посвѣдченье лѣкарске, а именно:

До Высокоповажаного пана Петра Крокезича, аптикаря у Краковѣ.

Выробы фармацевтичнй Пана Петра Крокевича, аптикаря пôдъ Львомъ у Краковѣ, пôсля предложеныхъ менѣ приписôвъ лѣкарскихъ зроблень, не мѣстять нѣякихъ шкôдливыхъ складникôвъ и въ ôдповѣдныхъ немочахъ ужитй, дуже успѣшно дѣлають.

Д-ръ Юровичь.
У Краковѣ дня 23 липня 1887. докторъ всѣхъ наукъ лѣкарскихъ.

Вино хинове, средство лѣчниче, взмагаюче силы, стравнôсть, надзвычайно поручане, особливо у женщинъ слабосильныхъ, блѣдыхъ и т п

Вино хинове зъ зелѣзомъ, поручане молодымъ особамъ для осягненя зросту и розвою тѣла, надае крови силу, збôльшаючи скôлькôсть тѣлокъ крови, змôцняючи жолудокъ пôдносить апетитъ, лѣчить загальнй ослабленя, блѣдачку и т. п., а одиноке для реконвальесцентôвъ по хоробахъ горячковыхъ вынищаючихъ.

Вино зелово-ромбарбарове, вытягъ винный зъ правдивого корѣня Ревеня хиньского (Radix rhei chinensis) и зелъ, збôльшаючихъ рухи хробачковй кишокъ черезъ то легко розвôльняюче; знамените въ затканяхъ, часто повтаряючихъ-ся здутяхъ, довготреваючôмъ катарѣ, дванацятницѣ и въ упорчивôй жовтачцѣ.

Вино зелово-пепсинове, вытягъ зъ зелъ краевыхъ и найлѣпшои пепсины de Rostock, одиноке успѣшне средство пôдносяче травленье, розпускаюче бѣлко, затымъ одиноке въ нестравности, хроничныхъ катарахъ жолудка або на тлѣ туберкуличнôмъ атонiи кишокъ у людей старыхъ, дуже помôчне у дѣтей зле ôдживлюваныхъ, анемичныхъ и шкрофуличныхъ.

Амигренъ, незрôвнана помôчь въ сильнôмъ болю головы. Ложочка ôдъ кавы зажита успокоюе найсильнѣйшу мигрену.

Кальльопъ, одиноке средство на найстаршй и найдолеглывѣйшй нагнѣтки. По насмарованю нагнѣтокъ сейчасъ перестае болѣти, а въ 24 годинахъ ôдпадае безъ найменшого болю.

Хильоль, лагодить по кôлькоразовôмъ ужитю найбôльшй болѣ ревматичнй пострѣлы, подагру и т п

Сарсапарилiянъ зъ корою хиновою, узнаный яко найлѣпше средство въ немочахъ походячихъ зъ зôпсутя соковъ и зъ ôдтй повстаючого вадливого складу крови, въ недокровности и т. п.

Зѣлье грудне зô свѣжихъ, лѣчничихъ зелъ волоскихъ, котрй вже неразъ навѣть въ прикрыхъ розличныхъ выпадкахъ слабости давали надсподѣване полѣпшенье терплячому, то въ слабостяхъ грудныхъ то легкихъ, противъ астмы, всякои душности и т п. Усуваютъ они тяжку дыхавицю, всякй закатареня легкихъ и грудей, зафльегмленя, кольки въ грудехъ, упорчивый кашель и т. п. Цѣна зр. 1·20

Сиропъ грудный при тяжкихъ або застарѣлыхъ немочахъ, уживаный буває рôвночасно зъ зѣльемъ льоретаньскимъ противъ сухотъ и слабостей грудныхъ и легкихъ и т. п Цѣна 2 зр.

Кроплѣ жолудковй. Средство знамените и незрôвнане у всѣхъ слабостяхъ жолудка Цѣна 35 кр. 2068 28—0

Замовленя выконуєся ôдворотною почтою.

Зъ численныхъ подякъ наводимо ось тй:

Высокоповажаный Пане Аптикарю!

Бажаю, щобы кождому хорому такъ знаменитый успѣхъ давали лѣки зъ Вашихъ выроббвъ, якъ моѣй женѣ, котрй надсподѣвано успѣшно дѣлали и прошу о надбсланье менѣ ще Амигренъ и капель жолудковыхъ.

Зъ поважаньемъ
Пшôвъ д 3 липня 1887 р *Леопольдъ Ковалик*
(Рыбникъ, Oberschleśien).

Высокоповажаный Пане!

Узнаю дѣйстну успѣшность Вашихъ выроббвъ, досвѣдчивши на собѣ
Се посвѣдчаю ретельно. Зъ поважаньемъ
Schönpriesen b. Aussig 25 мая 1787 р. *Новаковскій*
директоръ фабрики цукру.

Вп Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви въ Краковѣ.

Страдаючи ôдъ пôвтора року на сильный, невылѣчимый кашель, сполученый зъ рôзными тяжкими недугами, мимо тутешныхъ радъ лѣкарскихъ, чувся я безъ надѣ житя, а яко отець кôлькоро дѣтей, хапаючись вкôнци рôзныхъ способôвъ до поратованя здоровля, случайно зъ порады чужои приязнои менѣ особы, уживъ я „Зѣля грудного“ выробу аптикаря Вповажаного Пана Петра Крокевича, и по ужитю чотырохъ пачокъ „Зѣля грудного“ и Сиропу ôдзыскавъ цѣлковито здоровле, могучи о власныхъ силахъ уже працювати и тымъ чиномъ бодай частину щастя дѣтемъ моимъ удѣлити. Чуюсь тому спонуканымъ заявити найщиршу вдячнôсть Вповажаному Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви мѣсцевому, за выробъ „Зѣля грудного“, бо житье моѣ лишь ужитю того Зѣля завдячую.

Зъ глубокимъ поважаньемъ
Кракôвъ, дня 28 мая 1886 р. *Михаилъ Трыбальскій,*
друкарь литографичный.

Высокоповажаный Пане!

Вычитавши зъ газетъ дня 28 мая с. р. пôдяку Вамъ Вповажный Пане, а почуваючись зарôвно до обовязку вдячности, маю честь тую-жь въ высокôй степени заявити Вамъ, Вповажный Пане, бо Ваше „Зѣлье грудне и „Сиропъ“, и въ загалѣ Вашй выробы не лишь менѣ самому, але дуже многимъ, де заходили сумнѣвы що-до здоровля давали чудный успѣхъ. Маючи отже много завдячити Вашимъ выробамъ, приймѣть Вповажаный Пане выразы моеи вдячности, а заразомъ зичливости, успѣху въ дальшôмъ розвою своихъ выроббвъ такъ для добра власного, якъ и зъ пожиткомъ для людскости!

Остаю зъ довжнымъ поважаньемъ *Кс. Е. Вернеръ,*
Кракôвъ 1 червня 1886 р. Реформатъ.

Честный Пане!

Страдаючи ôдъ 20 лѣтъ на гемороиды и упрямый бôль въ жолудку, на дыхавицю и сполучене зъ нею замуленье мѣхура, на затвердженье и иншй долегливости, уживъ я кôлька фляшокъ „Капель жолудковыхъ“, котрй зробили менѣ надзвычайну пôльгу, що посвѣдчаю згôдно зъ правдою и совѣстею.

Фишеръ,
Ряшевъ, дня 21 червня 1886 р. совѣтникъ ц. к. суду.

Кождый
може собѣ спродаючи всѣлякй роды законно дозволеныхъ
Льосôвъ на раты
рôчно що найменше
1200 золотыхъ заробити. Звернутися треба на адресу: **Wechselhaus H. Fuchs, Budapest, Dorotheergasse Nr. 9.**
2358 6—10

А. РОЗМАНИТЪ
КРАКÔВЪ
ФАБРИКА ПАРОВА
Цикоріи, Сурогатôвъ кавы и Кавы ф говои

Выробляе зъ сырого продукту власнои плянтаціи всякй роды цикоріи и штучнои кавы, котрй ôдзначаються богатствомъ частей поживныхъ а такожь знаменитымъ смакôмъ и запахомъ. 19—0 2286

Фабрика поручае передовсѣмъ:
Сурогатъ кавы аъ коробкахъ (шуфлядкахъ).
Сурогатъ кавы въ склянкахъ
Шротову каву французску Розманита.
Цикорію кракôвску гôрку.
Каву фигову.
Цикоряну каву перлову. (Новôсть!!)
Каву кракôвску добôрну въ скриночкахъ.

Набути можна у всѣхъ важнѣйшихъ склепахъ.

Перша краєва фабрика хемично косметична
ИВАНА ИГНАТОВИЧА
магистра фармаціи и хемика судового
Ôдзначена на выставахъ краевыхъ и загранычныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признанй, а на выставѣ всемирнôй въ Антверпiи дипломомъ почетнымъ за ôдличнй выробы косметичнй, тоалетовй и перфумы именно:

Пудръ княжій не мѣстить жадныхъ металевыхъ примѣшокъ, ѥсть се найчистѣйша и найнѣжнѣйша мучка ростинна, приемно прилягае до лица, надае красну, природну бѣлôсть и ѥсть неоцѣненымъ средствомъ до окрасы лица. — Пуделко мале бѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр., зъ лебедикомъ 1 зр. 50 кр Рожевый для блъондинокъ и кремовый для шатинокъ и брунетокъ, мале пуделко по 70 кр., бôльше зр. 1 20 зъ пуделкомъ зр 1 60.

Вода фіялкова. Усуває зъ лица прищѣ, лишаѣ, угрики, попаданье и лущенье шкôры, выгладжуе морщинки и долики ôсповй. Лице ôдсвѣжуе, выбѣлюе и вынѣжнюе до тои степени, що яко средство тоалетово-гигiеничне зôстало ôдзначене медалемъ заслуги на выставѣ природничо-лѣкарскôй въ Краковѣ. Цѣна 1 зр.

Мыло косметичне лагôдно дѣлае на нашкôрокъ, запобѣгае попаданю рукъ и лица, дуже нѣжно очищуе шкôру. — *Усуває веснянки и жовто-брунатнй плямы зъ лица* Цѣна 60 кр.

Порошокъ ростинно-алькаличный до чищеня зубôвъ.
Усуває камѣнь и квасы, котрй наводять бôль и порохнавѣнье зубôвъ. — Пуделко 30 и 60 кр

Фарбы до стампиль
синя, фіолетова, червона, чорна. — Фляконъ по 50 кр

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНôВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2. 2257 50—?

МАГАЗИНЪ НОВОСТЕЙ ЖѢНОЧИХЪ
ИВАНА РАЙЦНЕРА
при улици Театральнôй ч. 8, (биля костела оо. Єзуитôвъ)

поручае свôй одинокій складъ карльсбадскихъ и краевыхъ коронокъ а такожь величезный выбôръ церковныхъ коронокъ.
Кризки и выпустки до обшиванъ жѣночихъ суконь, найновѣйшй взоры завсѣгды на складѣ.
Тюлѣ, серпанки, газы, стяжки, аксамитки, корсеты французскй и вѣденьскй, паньчохи, запаски.
Прилады до шитя, гафту и робôтъ шиловыхъ.
Ласкавй поручення зъ провинціи выконуе скоро и докладно.
Одноразове закупно пересвѣдчить кождого о добôрнôмъ товарѣ и чудово низькихъ цѣнахъ. 2370 3—3

КУФРЫ
и всякй приборы до дороги
Приборы до фехтунку
плястоны, рукавицѣ и маски.
Рôзнй **бандажѣ и рукавички**
5—0 власного выробу. 2228
найдешевше въ торговли
БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ
Львôвъ, Галицка ч. 16.
Цѣнники даромъ!

Вже выйшовъ І томъ знаменитого дѣла
М. Костомарова
Богданъ Хмельницкій.
II томъ друкуеся и выйде въ цвѣтни с. р.

Предплата на цѣле дѣло зъ пересылкою 5 зр. (въ оправѣ 6 зр. 20 кр.), такожь на раты
Адресувати: **Ол Барвѣньскій, Тернôль.** 5—5

Цѣс. кор. уприв. гал. акцiйный
БАНКЪ ИПОТЕЧНЫЙ
выдаѐ
почавши ôдъ дня 1 цвѣтня 1887
у Львовѣ и при филіяхъ въ Кракôвѣ, Чернôвцяхъ и Тернополи
АСИГНАТЫ КАСОВÎ
3½% платнй въ 30 днѣвъ по выповѣди
4% „ „ 60 „ „ „
4½% „ „ 90 „ „ „
Львôвъ 1 цвѣтня 1887.
2223 67—? **ДИРЕКЦІЯ.**
(Передрукъ не буде плаченый.)

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 51. Львôвъ, Пятница 4 (16) марта 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских святъ) о 5-ôй год. по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошенія принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одного стрôчки печатной, въ рубр. Надôсланé по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:
на цѣлый рôкъ . . . . . 16 зр.
на пôвъ року . . . . . 8 зр.
на чверть року . . . . . 4 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатай вôльний ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Ôдъ 1 (13) сѣчня **„Дѣло“ почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускй свята. Условія предплаты повысше на заголовку.

Церемонія цѣсарского похорону въ Берлинѣ.

Спеціяльный кореспондентъ газеты львôвскои такъ доносить о церемоніи похорону нѣмецкого цѣсаря: День похорону назначено на пятницю. Того дня межи 11 а 12 год. стануть дзвонити дзвоны у всѣхъ церквахъ. Достойники двôрскй уставляться въ соборѣ въ головахъ взглядно въ ногахъ домовины. Найвысшій майстеръ церемоній двору и министры державы стануть по бокахъ домовины, за табуретами, на котрыхъ будуть розложенй цѣсарскй ôдзнаки. Головнокомандуючій генералъ корпусу гвардіи, Папé, ген.-адъютанты гр. Лендорфъ и кн. Ант. Радзивилъ, стануть зъ добутыми шпадами въ головахъ домовины; прочй генералы стануть въ порядку на найнизшихъ степеняхъ естрады а ôдтакъ депутаціи полкôвъ и другй запрошенй особы. Канцлеръ державный, генералъ-фельдмаршалъ, головы княжихъ родинъ, президенты палатъ парляменту и сойму, зберуться понизше на призначеныхъ мѣсцяхъ въ церковнôмъ ковчезѣ. Найдостойнѣйшй особы займуть мѣсця передъ престоломъ на крѣслахъ, уставленыхъ пôвколесомъ. Цѣсарева, королева румуньска, княгинѣ цѣсарскои родины и чужихъ дворôвъ, засядуть въ льожахъ. Цѣсарева Августа не явиться въ соборѣ. Для послôвъ чужихъ монархôвъ есть призначене мѣсце на серединѣ церкви. Богослуженье ôдправить, пôсля послѣдного розпорядженя покôйного цѣсаря, першій проповѣдникъ двору Кегель. Пôдчасъ благословенія дасть пѣхота три сальви а ôдтакъ здоймуть домовину зъ естрады. Передъ домовиною будуть поступати шамбеляны, министры державы и будуть нести цѣсарскй ôдзнаки а за ними будуть ити другй достойники двôрскй, за котрыми зновъ 12 полковникôвъ будуть нести домовину ажь до каравану. Похôдъ похоронный розпôчне гвардія полку гузарôвъ, уланôвъ и драгонôвъ, ôдтакъ служба, бургграфы и т. д.; за ними будуть нести министры ôдзнаки державнй. Дальше будуть поступати другй достойники двôрскй а ôдтакъ караванъ, до котрого буде запряженыхъ бѣмъ коней, котрыхъ будуть вести бѣмъ штабовыхъ официрôвъ. Кôнцѣ капы, котрою буде накритый караванъ будуть нести чотиры кавалеры пруского ордера чорного орла. Бальдахинъ надъ караваномъ будуть нести 12 генералъ-майорôвъ а побôчь каравану будуть поступати тй полковники, що передъ тымъ несли домовину до каравану. Дальше будуть поступати два штабовй официры и королевскій конюшій, котрый буде вести пѣсарского коня; за ними буде Папé нести хоругвь державну а побôчь него будуть ити цѣсарскй ген.-адъютанты: гр. Лендорфъ и кн. Радзивилъ.

За ними доперва пôйде цѣсарь въ супроводѣ королѣвъ: саксоньского, бельгійского и румуньского, ôдтакъ наслѣдникъ престола, кн. Вильгельмъ, кн. Генрихъ и члены монаршихъ родинъ; ôдтакъ наслѣвшй на похоронъ найвысшй достойники, послы чужихъ монархôвъ, прибочнй и ген.-адъютанты, россійскй генералы свиты Голенищевъ и Кутузовъ, свита цѣсаря и цѣсаревои, якъ такожь и свиты чужихъ монархôвъ. За ними будуть ити два маршалки шляхты, удѣльнй князѣ молодшои линіи, кн. Бисмаркъ, гр. Мольтке, кавалеры ордера чорного орла, президенты парляменту и делегаціи властей державныхъ. Похôдъ закôнчить войско и музика войскова. На цѣлôй дорозѣ до Шарльотенбурга на просторѣ одной милѣ будуть творити шпалиръ по обохъ сторонахъ дороги робôтники, товариства войсковй, корпораціи и т. д. По послѣднôмъ благословеню мощей въ мавзолеумъ въ Шарльотенбургу дадуть гарматы на прощанье 101 сальвъ.

* * *

Подавши церемоніялъ похоронный, мусимо хочь ще коротенько згадати о перенесеню мощей зъ цѣсарскои палаты до собору. Перенесенье ôдбулося 12 с. м. о першôй годинѣ въ ночи при свѣтлѣ смолоскипôвъ. Тѣло вложено до цинковои домовины ще о 9 год. вечеромъ въ присутности лѣкарѣвъ. На самôмъ передѣ передъ домовиною поступало войско, ôдтакъ всѣ слуги цѣсарскй а на послѣдокъ несли 30 пôдъофицирôвъ домовину накрыту чорнымъ сукномъ. За домовиною поступали князѣ Вильгельмъ и Генрихъ и цѣла генералиція. Въ соборѣ уставлено домовину въ другу, нарадну, родинну, въ котрôй свого часу хоронено Фридриха Вильгельма IV. Катафалькъ цѣсарскій уставлено середъ церкви на высокôй естрадѣ, покритôй соболями, а доокола катафальку уставлено множество цвѣтôвъ, пальмъ и другихъ ростинъ екзотичныхъ. Послѣдна воля цѣсаря була така: Похоронѣть мене въ моѣй войсковôй шапцѣ безъ дашка, въ савôмъ войсковôмъ плащи зъ трома зелѣзными хрестами, зъ прускимъ медалемъ военнымъ, зъ хрестомъ св. Георгія, котрый я собѣ самъ заслуживъ, зъ ордеромъ „за заслугу“ и зъ ордеромъ чорного орла. Крôмъ сеи послѣднои волѣ есть ще такожь и завѣщенье, котре вже отворено, але котрого змѣстъ не есть ще звѣстный; кажуть лишь, що покôйникъ оставивъ 100 мил. марокъ маетку. Обдукція выказала, що всѣ органы помершого були въ зовсѣмъ нормальнôмъ и здоровôмъ станѣ; лишь въ мѣхури показався великій кôнчастый камѣнь, черезъ котрый покôйникъ такъ часто нездужавъ.

* * *

Чи похоронъ ôдбудеся зовсѣмъ въ такôмъ порядку, якъ подано повысше, не знати; здаеся навѣть, що буде мусѣла настати конче якась змѣна. Трудно припустити, щобы всѣ тй высокй достойники, котрй зъѣхались на похоронъ, шли пѣшки цѣлу милю дороги ажь до Шарльотенбурга, а ще труднѣйше представити собѣ, щобы недужій цѣсарь Фридрихъ поступавъ за домовиною середъ теперѣшнои незвычайнои студени въ Берлинѣ. Кажуть такожь, що и кн. Бисмаркъ и гр. Мольтке суть за-для ихъ старости и слабого здоровля увôльненй ôдъ церемоніялу. Въ мѣстѣ зôбралося вже величезне число гостей, котре ще 13 с. м. выносило звышь 100.000 людей. До церкви дозволеный вступъ кождому а натовпъ есть такъ великій, що люде формально дусяться а сторожа безпечности не може дати собѣ рады. Берлиньскй промысловцѣ корыстають зъ доброи нагоды и продають рôзнй рѣчи: крôмъ звычайныхъ предметôвъ жалобы такожь жалобнй меблѣ, жалобнй зеркала, жалобнй щôтки, ба навѣть жалобнй выступцѣ (пантофлѣ). На выставахъ склеповыхъ есть множество образôвъ, представляючихъ цѣсаря въ послѣднихъ хвиляхъ и т. д. На улицяхъ, куды буде ити похоронъ, выставлено вже трибуны, а кождe мѣсце платиться по 10 до 15 марокъ (6 до 9 зр.) и дорожше.

Нѣмецкй газеты нотують слѣдуючій характеристичный фактъ: Въ мѣсточку Шмигель въ Познаньщинѣ не хотѣвъ католицкій священикъ приказати дзвонити по смерти цѣсаря. Тôгдѣ впавъ до церкви бурмистръ зъ жандармами, выважили дверѣ и казали дзвонити а кошты сего надзвычайного поступованя приказали заплатити зъ касы церковнои. Другій характеристичный фактъ есть, що звѣстный претендентъ до гановерского королевства кн. Кумберляндскій казавъ на всѣхъ своихъ замкахъ въ Гановерскôмъ повывѣшувати чорнй хоругви.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Коломыѣ.

[Заг. Зборы членôвъ „Карпатскои Крамницѣ“.]

Бувши на загальныхъ зборахъ „Карпатскои Крамницѣ“ въ Яблоновѣ, хочу хоть коротко подѣлитися звѣсткою про нихъ зъ Вп. Читателями „Дѣла“.

Зборы ôдбулися дуже величаво, мимо того, що за-для розливу потокôвъ и прикрыхъ дорôгъ деякй села въ околици, н. пр. Березôвъ, Текуча, були ôдтятй ôдъ Яблонова. А все таки въ домѣ п. Федора Ковальчука зôбралося звыжь 80 членôвъ. Можна на певно сказати, що було-бъ зôйшлось три разы тôлько членôвъ, коли-бъ не такй перешкоды.

Предсѣдателемъ зборôвъ выбрано Впр. о. Грабовича, п. Юл. Киселевского его заступникомъ, а секретарство обняли пп. Кир. Геникъ и Дим. Холѣвчукъ. Зъ порученя о. предсѣдателя п. Киселевскій представивъ зôбраным цѣль зборôвъ и самого товариства. (Читателѣ „Дѣла“ знають цѣль товариства зъ описи помѣщенои въ ч. 42 „Дѣла“). За примѣръ „Карпатскôй Крамници“ п. Киселевскій поставивъ „Народну Торговлю“, де самъ трудиться, розказавъ исторію ея розвою, и побажавъ, щобъ и „Крамниця Карпатска“ дôйшла до такого розросту и такъ вславилася мѣжь своими и чужими. Дальше бесѣдникъ заохочувавъ зôбраныхъ газдôвъ закладати крамницѣ по селахъ, выкладаючи користи зъ такихъ крамниць. Потôмъ п. Киселевскій ôдчитавъ ститутъ „Крамницѣ карпатскои“ и пояснявъ ôдповѣдно кождый параграфъ. Се тревало до $2^1/_2$ годины, а потôмъ приступлено до впису членôвъ и до выбору заряду Крамницѣ.

По короткôй нарадѣ выбрано зарядъ явнымъ голосованьемъ. Всѣ имена членôвъ управляючои рады и дирекціи будуть поданй зъ протоколу зборôвъ, теперь лишь то доношу, що головою управляючои рады выбрано о. Грабовича, а головнымъ директоромъ п. Кирила Геника. Всѣхъ членôвъ маѣ Крамниця 130, а пôдписана сума — до 3000 зр.

По вычерпаню порядку дневного, выбраный директоръ п. Геникъ подякувавъ зôбраным за участь въ зборахъ и прирѣкъ щиро трудитися въ хосенъ руского народу. Дальше подякувавъ п. Киселевскому за его труды для „Карпатскои Крамницѣ“, а наконець пôднѣсъ многолѣтство Є. Вел. цѣсареви. На тôмъ скôнчилась програмова часть зборôвъ.

Потôмъ почалася довѣрочна бесѣда мѣжь членами: сусѣды пôзнавалися, виталися, на лици кождого видко було вдоволенье и веселôсть, всѣ живо розправляли про користи зъ Крамницѣ, про злôсть жидôвъ, — всѣ дали собѣ руки пôдпирати яблонôвску Крамницю и въ загалѣ рускй институціи. Зôбранй газды признали, якъ справедливо сказавъ п. Киселевскій въ своѣй рѣчи, що рускій народъ годуе жидôвъ, убираѣ ихъ въ шовки и оксамиты, будуе имъ палаты та купуе села, — а самъ бѣдный, живе въ нуждѣ...

Велика заслуга тыхъ цѣлымъ серцемъ народови нашому зичливыхъ патріотôвъ: Кирила Геника, о. Сим. Павлюка, Юл. Киселевского, Ив. Лопатиньского и другихъ, що пôдняли и перевели дѣло „Карпатскои Крамницѣ“ на добро и честь рускаго народу!

Отворенье Крамницѣ наступить по зарегестрованю фирмы у власнôмъ домѣ товариства.

Зъ Кракова.

[Концертъ ювилейный въ честь Маркіяна Шашкевича.]

Концертъ въ честь 50-лѣтного ювилею выходу „Русалки Днѣстровои“ святкували мы тутъ д. 12 н. ст. марта дуже величаво, дякуючи гостинности „Академичнои Читальнѣ“. На програму зложились самй рускй точки: деклямаціи, спѣвы хоральнй, ôдчитъ и кôнцеве слово.

Коли саля биткомъ заповнилася академиками и гостями (зъ запрошеныхъ гостей прибули: парохъ о. Борсукъ, професоры унив. д-ръ Анат. Левицкій, Жултовскій, Глузѣньскій, дирек. шпит. д-ръ Гараѣвичь, асистенты клиники д-ры Буздичанъ и Суржицкій), повитавъ зôбраныхъ п. Яворскій, голова „Читальнѣ“, знаменитый бесѣдникъ. П. Яворскій, розказавши житье молодежи рускои и польскои въ „Читальни“, признавъ публично, що „Читальня“ зразу лише за-для того була противна, щобы Русины завязували окреме товариство, бо боялася, що въ таборѣ борцѣвъ за поступъ та просвѣту народну черезъ выступленье зъ „Читальнѣ“ Русинôвъ настане выломъ, черезъ котрый скорше зможуть ударити до „Читальнѣ“ филѣ реакціи... Коли-жь Русины подали сильнй, пересвѣдчуючй аргументы, мы уступили и бажаемо имъ щастя и успѣху въ самостôйнôмъ ихъ товариствѣ. Молодѣжь — казавъ дальше бесѣдникъ — все и всюды повинна гадкою и дѣломъ выбѣгати напередъ и стояти за правду, та не зрѣкатись великои гадки. Отже и що-до справы рускои: хоть соймъ краёвый не даѣ того Русинамъ, чого они домагаються и що имъ по справедливости належиться, хоть сферы у насъ верховодячй може й хотѣли-бъ ихъ здушити, — то молодѣжь, осуджуючи незгôдну зъ поступомъ нетолеранцію — не боячись, що попаде въ неласку — рада Русинôвъ притиснути до своихъ грудей. Нехай въ безвѣсти гине нетолеранція и недовѣрiе, а замѣсть нихъ нехай буйно розцвитаѣ цвѣтъ любови та взаимного поважания!..“ Словамъ тымъ приплескули щиро всѣ зôбранй.

Потôмъ слѣдувавъ рускій ôдчитъ тов. Колессы. Прелегентъ розвинувъ основно початокъ духового ôдродженя Русинôвъ и показавъ присутнымъ, що „не Стадіонъ вынайшовъ Русинôвъ...“

Продукціи музикально-вокальнй и деклямаціи выпали дуже добре. Хоры „Закувала та сива зозуля“ Нѣщиньского и „Гуляли“ Нижанкôвского (доси незнанй въ Краковѣ, ôдспѣвавъ повный хоръ академичный пôдъ управою д-ра Барабаша; хоръ „Гуляли“ мусѣвъ бути повтореный. Сольо тенорове „Цвѣтка дрôбная“ ôдспѣвавъ тов. Дольницкій прекрасно своимъ нѣжнымъ голосомъ. Тов. Яцѣвъ ôддеклямувавъ „Побратимови“, а тов. Лаврôвскій стихъ Корнилія Устіяновича въ честь Марк. Шашкевича — и обѣ деклямаціи выкликали сильне впечатлѣнье. Скрипка и цитра — шумки Завадского и пупурі зъ рускихъ мельодій — выконанй живо и умѣло, доповнили програму концертову.

Поважный сей вечеръ закôнчивъ словомъ тов. Ортыньскій. Въ своѣй рѣчи п. О. загрѣвавъ молодѣжь руску до любови рôдного народу и до безграничного посвященя за его долю, а яко примѣръ поставивъ Маркіяна, що живъ въ тяжшихъ часахъ, не ôддыхавъ воздухомъ широкои свободы академичнои, умѣвъ однакъ поставити незрушенй пôдвалины пôдъ святыню народнои письменности въ Галичинѣ. Опôсля бесѣдникъ подякувавъ „Читальни“ за новый доказъ щирои симпатіи и тверезого погляду на справу руску. „Плекаймо сю идею, — кôнчивъ бесѣдникъ, — ширѣмъ культъ ея въ найдальшй круги, а поступаючи дорогою взаимного пошанованя, сповнимо идеалъ безсмертного Тараса:

„Щобъ усѣ Славяне стали
Добрыми братами,
И сынами сонця правды...“

По концертѣ вся молодѣжь удалася до академичнои кухнѣ „Zdrowie“ на спôльну вечерю, т. зв. комерсъ.

Тутъ лагодилась рѣчь нова, загальноакадемична Делегаты кракôвскои молодежи, що були высланй до Вѣдня зъ петиціею до „кола“ противъ проекту мин. Гавча о обмеженю свободы товариствъ университетскои молодежи, — здавали справу изъ своеи мисія. Тутъ мы довѣдалися, що пôсля загальнои поруки делегатамъ, проектъ мин. Гавча або упокоиться въ комисіи, або выйде зъ нея въ такôй формѣ, що самъ Гавчь его ôдречеся, а дальше, що комисія шкôльна (проф. Бобжиньскій) выготовила новый (контръ-) проектъ, котрый принципіяльно рôзниться ôдъ проекту министрового.

Зъ новинъ, дотыкаючихъ Русинôвъ, мушу подати, що заходами д-ра Былицкого та барона Кононки ôдбудеся тутъ въ недѣлю, 18 н. ст. марта, поранокъ музикальный, зъ котрого весь дохôдъ призначеный на реставрацію гр.-кат. церкви въ Краковѣ. Сподѣвается, що цѣль буде заохотою для цѣлои нашои кольонiи въ Краковѣ поспѣшити на той „поранокъ“ и не дасться засоромити Полякамъ, котрй вже не мало причинились до зреставрованя, особливо артистичного, нашои церкви. — Друга новинка, що гр. Войтѣхъ Дѣдушицкій заповѣвъ тутъ два ôдчиты на тематъ: „Podania bajeczne o Kijowie“, котрй зацѣкавили загалъ нашихъ академикôвъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державнои.] На вчерашнôмъ засѣданю палаты послôвъ предложивъ министеръ финансôвъ т. зв. законъ контингенсовый (о роздѣлѣ скôлькости оковиты). Законъ той розрôзняе горальнй рôльничй, котрй були занятй ôдъ 1. вересня 1884 ажь до кôнця серпня 1887; горальнй, котрй не суть нинѣ вже въ руху а котрй ôдъ половины 1884 р. робили, а на послѣдокъ такй, котрй будуть занятй въ 1889 а повстали межи 1884 и 1888 або пороблено приготовленя до нихъ вже зъ початкомъ сего року. Мѣрою роздѣлу буде оподаткована скôлькôсть оковиты. Наколи горальнй продукували о 80% низше загального затиру, то результатъ буде оподаткованый въ ôдношеню о 5% высше. Мѣрою участи горалень въ преміи буде отже цѣла скôлькôсть оковиты выпродукованои ôдъ 1 вересня 1884 ажь до кôнця серпня 1887 р., половина его або третя часть. Горальнй рôльничй маютъ 12% опусту а 40%, наколи рôвночасно не продукували дрôжджей. Наколи-бъ въ оподаткованю горѣвки мало наступити пôдвышенье оплаты консумційнои, то дотычный удѣлъ маѣ бути розложеный лишь на горальнй рôльничй. Кожда горальня зголошуе своѣ право до низшои позиціи консумційнои найпôзнѣйше на чотири недѣлѣ передъ часомъ подѣлу у властей финансовыхъ першои инстанціи. Горальнй рôльничй маютъ выказатися дотычными условіями а власти порѣшать, чи горальня маѣ право жадати зниженя оплаты консумційнои. Ôдповѣдно до того буде установлена норма роздѣлу. — По интерпеляціи пос. Вайтльофа, для чого не введено ще въ житье закона о забезпеченю робôтникôвъ на случай недуги, приступлено до закона о катихитахъ. Промовляли послы Кронаветтеръ, Хотковскій, Фусъ и Зисъ а ôдтакъ ôдчитано внесенье пос. Линбахера о школахъ народныхъ. Вашатый (молодо-Чехъ) интерпелювавъ министра дѣлъ внутрѣшныхъ о поступованю зъ вояками ческои народности на Моравѣ а пос. Зота жадавъ пояснень въ справѣ скликаня православного собору церковного.

Вчера ôдбулася велика нарада министрôвъ пôдъ проводомъ цѣсаря. До Вѣдня маѣ прибути сими днями мин. Тисса и возьме такожь участь въ нарадахъ министерства въ справахъ войсковыхъ. Теперь бувъ у Вѣдни лишь министеръ гонведôвъ Феврари. Тисса маѣся поинформувати такожь въ справѣ закона о податку ôдъ горѣвки и о политичнôй ситуаціи.

Въ министерствѣ вôйны заноситься на кризу. Вже ôдъ кôлькохъ днѣвъ выступаѣ чимъ разъ голоснѣйше поголоска, що министеръ вôйны, Биляндъ Райдтъ, маѣ уступити — якъ кажуть — въ наслѣдокъ слабого здоровля.

Палата послôвъ ôдбуде всего ще лишь чотири засѣданя, а въ пятницю дня 23 с. м. розпôчнуться феріи великоднй. Передъ феріями прийде ще на порядокъ дневный справозданье комисіи для ненарушимости посольскои о выданю судови пос. Шенерера. Справы буджету и податку ôдъ горѣвки закôнчаться ажь по великодныхъ святахъ, а тогдѣ прийде такожь на порядокъ дневный внесенье Лихтенштайна. По святахъ збереся рада державна дня 6 цвѣтня а спôльнй делегаціи розпôчнуть свои засѣданя имовѣрно ажь въ другôй половинѣ мая.

Ювилейне торжество дяковарского епископа заказано обходити у Вѣдни для того, що оно маѣ выдатный характеръ политичный. „N. fr. Presse“ одержала зъ Дяковару таку телеграму: Въ наслѣдокъ выбухшои тутъ и въ окрестности епидеміи бôсповои заказали власти комитатовй на день ювилея еп. Строс-

маєра якъ найстрогійше всякій зборы людей и процесіи.

——

Политичну ситуацію въ Нѣмеччинѣ по змѣнѣ престола такъ характеризуѐ берлиньскій кореспондентъ „N. fr. Presse“: Зовсѣмъ пасивно держаться соціялъ-демократы; они стоять ворожо супротивъ державы. Въ мрачнôй резервѣ держиться такожь центрумъ, а „Germania“ не обговорювала навѣть демонстративно смерти цѣсаря въ вступнôй статіи. Рѣшучо выступила партія поступова, котра хоче теперь ôдограти якусь ролю; она сподѣваѐся, що скорше чи пôзнѣйше прийде до роздору мѣжь короною а правительствомъ. Бôльшôсть парляменту задивляѐсь на ситуацію зовсѣмъ инакше; она доказуе, що кн. Бисмаркъ есть зовсѣмъ вдоволеный зъ политичнои ситуаціи. Ôнъ мавъ три конференціи зъ цѣсаремъ Фридрихомъ III. и переконався, що новый цѣсарь держиться тои самои политики, що и цѣсарь Вильгельмъ. Не можна отже сподѣватись нѣякихъ великихъ змѣнъ политичныхъ. Такъ само думають и націоналъ-либералы и кажуть, що кн. Бисмаркъ готовъ уступити цѣсареви, хочь-бы его погляды не годились зъ поглядами цѣсаря.

Берлиньскій газеты подають таку звѣстку: Вымѣна депешъ межи цѣсаремъ Францъ-Іосифомъ а цѣсаремъ Фридрихомъ дае доказъ особистои дружбы и союзныхъ ôдносинъ обохъ державъ.

——

Булянжерада въ Франціи прибираѐ чимъ разъ бôльшій розмѣры и починае направду ставатись небезпечною. На предложенье министра вôйны потвердивъ президентъ республики розпорядженье министра, котрымъ Булянже одержавъ димисію зъ войска. Булянже перебуваѐ теперь въ Парижи, де теперь ведеся такъ сильна агитація въ корысть димисіонованого генерала, що полиція боиться ажь небезпечныхъ демонстрацій.

НОВИНКИ

— **Повени.** Розгулялись нашій рѣки при першихъ теплѣйшихъ лучахъ весняного сонця и нанесли величезній нещастя. Не лише захôдна Галичина але всѣ краѣ нашои державы зазнали въ послѣдныхъ дняхъ страшну грозу повени. Леды не ôдтаяли звôльна, але ненадѣйно пустивши, наробили загати, а вода розлилась зъ русла рѣкъ по прибережныхъ селахъ, забираючи зъ собою хаты, худобу и все майно мешканцѣвъ тыхъ селъ та предсказуючи имъ грôзну нужду и погибель. У всѣхъ прибережныхъ мѣсцевостяхъ понадъ Вислою, при першихъ появахъ небезпочности повени, почали нашій власти административній зъ всякимъ пожертвованьемъ заряджувати всякій помôчній средства. Лише тымъ заходамъ треба завдячити, що сегорôчна повѣнь не досягнула своимъ розмѣромъ и наслѣдками нещасливои катастрофы зъ р. 1884. Въ Краковѣ завязався комитетъ, до котрого щедрій жертвы наплываютъ зô всѣхъ сторôнъ, а намѣстникъ Залескій выславъ зъ фондôвъ державныхъ 500 зр. запомоги. Сій жертвы стали на першу потребу мешканцѣвъ залитыхъ селъ. Академики краковскій вже вдруге розъѣхались по окрестности и повезли зъ собою хлѣбъ, одѣжь и пôдпомогу грошеву для бѣдныхъ селянъ. По найбôльшôй части утихомирились вже розбурханій филѣ Вислы и вода починае спадати. За те головна притока Вислы, Сянъ наробивъ величезній шкоды. Окрестнôсть коло Радомышля, тамъ де вливаѐсь Сянъ до Вислы, цѣлковито залита Люде перемешкують на подахъ своихъ хатъ. У насъ въ всхôднôй Галичинѣ почали такожь вже сплывати леды Днѣстра и Гнилои Липы. На разѣ не потворились нѣгде загати, хотяй мосты въ многихъ мѣсцевостяхъ, якъ пр. въ Нижновѣ, значно потерпѣли ôдъ крыги. — На Угорщинѣ всѣ мѣсцевости надъ Тисою, що потерпѣли ôдъ повени въ р. 1884, стоять пôдъ водою. Мѣсто Темешваръ стоить пôдъ водою. Комуникація мѣжь Арадомъ а Темешваромъ перервана. — Рѣки Чехъ, Моравы и долѣшнои Австріи вôзбрали и декуда вылили. Цѣле мѣсто Люнденбургъ залите, будынки западаються а людность хорониться по публичныхъ заведеняхъ.

— **Змѣна воздуха.** Метеорологична стація львôвскои школы политехничнои предсказуе такій змѣны воздуха: Теперѣшный станъ воздуха треватиме зъ малою змѣною ажь до 19 н. ст. с. м., потôмъ послѣдують днѣ по побôльшôй части погôднй ажь до 24; около 25 настануть опады и зъ перервами продовжаться ажь до 29. Около 27 н. ст. с. м. надѣятись можна сильныхъ вѣтрôвъ. За той часъ пôднесеся температура и буде все бôльше якъ + 2° Цельзія.

— **Голосна справа** жидôвъ Сафринôвъ зъ Монастирискъ закôнчилась ихъ побѣдою. Ôдъ двохъ лѣтъ велося въ львôвскôмъ судѣ краєвôмъ слѣдство противъ братôвъ Сафринôвъ о обманьство тамошного дѣдича гр. Млодецкого. Въ справу сю були вмѣшанй такожь деякій знатнѣйшій адвокаты львôвскій. Бôльша часть мешканцѣвъ Монастирискъ и окрестности мала ставати за свѣдкôвъ. Въ послѣдныхъ дняхъ ôдступила державна прокураторія ôдъ дальшого слѣдства, а въ Монастирискахъ въ наслѣдокъ того устроили зъ великои радости сторонники Сафринôвъ обхôдъ зъ музикою по мѣстѣ.

— **Огонь.** Въ селѣ Жнятинѣ коло Белза згорѣло дня 6. н. ст. марта двôрске обôйстье. Причиною огню була неосторожнôсть наймитôвъ, котрій пôдчасъ сильного вѣтру пустили въ рухъ парову молотѣльню. Властитель Жнятина, жидъ Парнесъ, потерпѣвъ шкоды до 15.000 зр., бо згорѣли ему двѣ машины паровій и 500 кôпъ ôвса.

— **Надужитя въ урядѣ мытовôмъ у Львовѣ.** При кôнци минувшого року велася судова розправа противъ урядникôвъ мытовыхъ, мовь-то они пôдпомагають купцеви Рапапортови до фальшивыхъ деклярацій на надôсланй товары въ цѣли уплаты меншои належитости мытовои. Розправу сю перервано за для колизій, якій зайшли мѣжь оборонцями обжалованыхъ а трибуналомъ судовымъ. Сего року на ново розпочали при кôнци лютого сю розправу и по трехъ тыжднихъ запавъ вчера засудъ. Судіи присяжній майже одноголôсно запереченли всѣ пытаня що-до вины обжалованыхъ. Прокураторія не зголосила зажаленя неважности.

— **Дрôбній вѣсти.** Дня 8 н. ст. марта мавъ стрѣлити хтось зъ гущавины на поѣздъ особовый зелѣзниць державныхъ на шляху Лавочне-Стрый. Куля розбила ôкно и стовкла лямпу; зъ ѣдучихъ нѣхто не потерпѣвъ ушкодженя. — Емиль Залевскій, братъ дефравданта Филемона, засужденый на одинъ рôкъ вѣзницѣ за вспôвъучасть въ дефравдаціи, померъ на запаленье легкихъ въ гарнизоновôмъ шпитали у Вѣдни

Вѣсти зъ Арх. Львôвскои.

Епископ Ординаріятъ оповѣщеньемъ зъ д. 14 н. ст. марта. до ч. 1232 заявляе, що кандидаты стану духовного станиславôвскои епархіи въ цѣли рукополаганя мають предложити свои прошеня о принятье на пресвитерію черезъ уряды деканальній еписк. консисторіи до 20 н. ст. марта и того дня лично въ домѣ пресвитеріяльнôмъ явитися. До остемплеваного прошеня треба долучити свѣдоцтва: моральности, войсковои службы, убожества, вѣнчаня и реверсъ на удержанье.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. А. Л. въ Коршовѣ. За I. чвертъ року заплачено всьо — **Вп. П. Г. въ Кудринцяхъ.** Заплачено до 30 цвѣтня. — **Всч. І. Л. въ Сидоровѣ.** И для Васъ и для насъ лѣпше — реклямуйте з а р а з ъ, якъ не прийде „Дѣло“; высылаемо вдруге. — **Всч. М. Ш. въ Полтвѣ.** Зъ 87 р. не зôстало нѣчо, отже заплачено до 29 лютого. — **Всч. О. К въ Кустыни.** Жаданій числа высылали в т р е т е за рецепісою, о скôлько ще суть на складѣ, и вносимо жалобу до Дирекціи почтъ. — **Всч. В Н. въ Шоломыи.** Вамъ вже на нову адресу высылаеся, чи не доходить?

Посмертній — ✝ — оповѣстки.

— **О. Василь Лизецкій**, гр. к. парохъ въ Торгановичахъ, упокоився по довгôй недузѣ дня 1 л. марта въ 29 роцѣ житя а 4-тôмъ священьства. Покôйный бувъ однымъ зъ тыхъ молодыхъ патріотôвъ, що не зважаючи на личній користи, руководяться тою гадкою, що все належить жертвувати для народу. Неголосный виправдѣ покôйный дѣлами широкиму свѣтови, але голосный у серцяхъ своихъ парохіянъ. Покôйный полишивъ по собѣ у всѣхъ неложный жаль. Похороны ôдбулись 3 н. ст. марта. Вѣчна ему память!

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

Конкурсы. Опорожнене мѣсце почтмайстра при ц. к. урядѣ почтовôмъ въ Краснôмъ, пов. золочѣвского. Подаватись можна до 10 цвѣтня с. р.

Телеграмы „Дѣла“.

Берлинъ 16. марта. Пороблено вже величезній приготовленя до похорону. Домы, по при котрій буде переходити похоронный похôдъ, удекоровано по другій поверхъ чорными драперіями зъ срѣбными и бронзовыми прикрасами. Натовпъ людей есть такъ великій, що було вже богато случаѣвъ нещастя. Королѣ и князѣ, представителѣ пануючихъ монархôвъ, котрій приѣхали на похоронъ, складали вчера визиту цѣсаревôй вдовици.

Берлинъ 16 марта. Въ политицѣ Нѣмеччины не настане нѣяка важна змѣна анѣ въ справахъ внутрѣшныхъ анѣ заграничныхъ. Въ понедѣлокъ буде ôдчитана въ обохъ палатахъ ôдозва цѣсаря до парляменту а въ середу буде парляментъ закрытый.

Софія 16 марта. Княгиня Климента выѣде за тыждень до Ебенталь а зъ ôдси поѣде ôдтакъ до Парижа.

Брукселя 16 марта. Сенаторъ Брукеръ поставивъ въ парляментѣ интерпеляцію, чи на случай вôйны Бельгія готова боронити неутральности. Министеръ вôйны ôдповѣвъ на то, що все приготовлено до змобилизованя двохъ корпусôвъ.

Берлинъ 16 марта. Архикн. Рудольфъ зробивъ вчера вызиту цѣсаревôй Августѣ и цѣсареви Фридрихови.

Парижъ 16 марта. Перенесенье Булянжера въ неактивный станъ наступило въ наслѣдокъ того, що Булянже мимо триразового заказу приѣхавъ до Парижа. Булянже звыняеся въ письмѣ до Ляґера тымъ, що каже, що ôнъ приѣхавъ ôдвѣдати лишь недужу жену. Бôльша часть прасы выступае дуже остро противъ правительства за се поступованье.

Берлинъ 16 марта. До „Kreuzztg.“ доносять зъ Лондону, що тамъ уважають зброенье Россіи за приготовленье до окупаціи Болгаріи.

Вѣдень 16 марта. Вѣсть о димисіи министра вôйны потверджуеся.

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночій) пл. Галицкій 14.
Дръ Е Лебедовичъ (нед. внутрѣшній и очній) ул. Корняктôвъ (Нар. Дôмъ).
Д-ръ І Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Антики: 2292

З. Рукеръ ул. Краковска.

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краєвый ул. Костюшки (будынокъ соймовый).
Банкъ гипотечный пляцъ Галицкій.
А. Шеленбергъ (конт вымѣны) ул. Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лилієнъ (конт. вымѣны) ул. Гетьманьска 6.

Готелѣ и Реставраціи:

Готель французскій и рест. швехатска пл. Маріяцкій.
Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Краковска 9.

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устыяновичъ, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т. Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4.

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичъ (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склепы:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгнеръ (найтаншій магазинъ галантерійный, ул. Галицка 16.
А. Гильскій (товары зелѣзній) пляцъ Маріяцкій 9.
Стахевичъ и Абрамовскій (матеріи на сукнѣ) Ринокъ 32.
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н. Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20)
Вольфъ Чопъ (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ. ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничій:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигіи).

Робôтня и складъ выробôвъ ножôвничихъ

пôдъ фирмою

ЮЛІЯНЪ ДУНИКОВСКІЙ

давнѣйше **при ул. Собѣского ч. 2,** теперь **при ул. Галицкій ч. 16.**

поручае свôй складъ выробôвъ власныхъ, якъ и заграничныхъ: французскихъ, англійскихъ и швайцарскихъ въ найлѣпшôмъ родѣ, рôвно-жь всякихъ иншихъ въ обьемъ ножôвництва входячихъ, яко то:

ножѣ, ножички, бритвы, сцизорики и инструменты хирургичній

принимае заразомъ всякій замовленя и направы, котрій якъ найскорше 2323 и при цѣлковитôмъ вдоволеню Вп Публики залагоджуе. 6—7

Закладаюся

за всяку цѣну, що жаденъ зъ моихъ конкурентôвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжь для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій краєвыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мôй богатый складъ такожь 1962 Всч. Духовеньству 70—0

Замовленя въ мѣсци и зъ провинціи выконуються точно и ретельно. На жаданье высылаю взоры даромъ и франко

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужескои одежи гуртомъ и подрôбно

Львôвъ, ул. Галицка ч. 3.

Заложеный 1848.

УЧИТЕЛЬКА квалификована або хочь съ свѣдоцтвомъ зрѣлости може сейчасъ дôстати мѣсце молодшои учительки въ мѣсточку съ платнею 270 зр. и выглядами на приватній лекціи. Близшу вѣдомôсть (зъ гречности) подасть о. І. Сендецкій въ 2378 Вишнѣвчику (п. въ мѣсци). 2—3

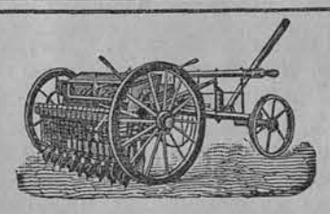

СѢВНИКИ

найлѣпшого и найтревалѣйшого рода доставляють пôдъ довголѣтною гарантією

УМРАТЪ и Комп.

ФАБРИКА МАШИНЪ ГОСПОДАРСКИХЪ

2314 ПРАГА-БУБНА. 7—?

Филія у Львовѣ пôдъ власною фирмою

Каталоги на жаданье даромъ

Неомыльне средство

на выгубленье нагнѣткôвъ, бородавокъ и иншихъ подôбныхъ наростей шкôрныхъ, безъ болю и безъ жаднои небезпечности.

Цѣна флякону 50 кр.

Встрикненье и капсулки

зъ ростины „MATICO“

въ недугахъ мужескихъ неоцѣнене средство

поручае Аптика

К. КРИЖАНОВСКОГО

у ЛЬВОВѢ.

Цѣна фляшки встрикнень 40 кр.
Капсулокъ 80 кр.

2274 18— ?

О половину знижений цѣны

для предплатникôвъ „Дѣла“, „Зорѣ“ и „Батькôвщины“

на давнѣйшій томы „Библіотеки найзнаменитшихъ повѣстей“ т. I—XX. включно, чи хто купуе разомъ чи поединчо, якъ довго выстане невеликій запасъ. Зголошуватись треба просто до „Администраціи Дѣла у Львовѣ“.

Знижена цѣна всѣхъ 20 томôвъ 13 зр. 80 кр. (на пересылку почтову треба долучити 30 кр.)

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкого

Акційного Банку Гипотечного

2222 118—? купуе и продае

ВСѢ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

пôдъ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечній и 5% Листы Гип. преміованій,

котрыхъ пôсля закона зъ дня 2 липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвысшои постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталôвъ фондовыхъ, пупилярныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадія

можна одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльосованя зъ 10% премією т. е. по **110** за **100**)

Всѣ припорученя зъ провинціи залагоджуються безъ проволоки по курсѣ днеснôмъ, не числячи нѣякои провизіи.

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемирній въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдличній выробы косметичній, тоалетовій и перфумы и м е н н о:

Пилиптонъ волосю сивому и споловѣлому по кôлькоразовôмъ ужитю привертае красну барву. Пилиптонъ не фарбуе лише ôдмолоджуе волосье, котре пôдъ вплывомъ сего ôдличного средства ôдзыскуе первѣстну барву, мягкôсть и ôдлыскъ. — Цѣна флякону 1 зр 50 кр.

Цезаринъ певне средство на выгубленье нагнѣткôвъ — Пуделко 40 кр.

Антилентилія

Нѣякій артикулъ тоалетовый не може остоятись зô взгляду наслѣдства и доброты зъ Антилентилією. Средство се одержане зъ ôдсвѣжаючихъ субстанцій, усуває въ короткôмъ часѣ веснянки, опаленя сонячній, плямы печѣниковій, слѣды по ранахъ и т. д, надае лицю свѣжôсть и нѣжнôсть. — Цѣна 2 зр.

Найлѣпше чорнило глицеринове

пахуче до обуви, дае красный ôдлыскъ, мягчить шкôру и хоронить ôдъ пуканя. — Пуделко по 10 и 20 кр.

Порошокъ до чищеня нôгтѣвъ

до наданя нôгтямъ бѣлости рожевои ôдтѣни и красного ôдлыску. — Пуделко по 25 кр.

Грисикъ тоалетовый до мытя рукъ

до вынѣжненя згрубѣлого нашкôрка — Пуделко 90 кр.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНôВЦЯХЪ Ринокъ ч 2 2257 51—?

Цѣс. кор. упривилеєвана

Рафинерія спиритусу

И ФАБРИКА ОЦТУ

ЮЛІЯ МИКОЛЯША

у ЛЬВОВѢ

выробляе

НАЙЧИСТѢЙШІЙ СПИРИТУСЪ

здалый для панôвъ аптикарѣвъ, фабрикъ ликерôвъ и т. п.

2316 котрый продае 14—?

по цѣнахъ умѣренныхъ.

Поручае такожь найлѣпшого рода горѣвки, ликеры и розолисы.

Готель пôдъ „Золотымъ Орломъ“

въ Станиславовѣ при улици Бельведерскôй.

Мае 15 покоѣвъ приладженыхъ зъ всякимъ комфортомъ, зъ того 10 комнатъ фронтовыхъ, а 5 въ официнахъ.

Для **Всечестного Духовеньства** цѣны комнатъ о 50% дешевше, т. е. ôдъ 50 кр. до 1 зр. за одну комнату.

Пôдписаный мае надѣю, що П. Т. Публичнôсть зволить ласкаво ôдвѣдувати сей готель, а буде вповнѣ вдоволена.

Морицъ Яноверъ,

2216 21—? властитель готелю пôдъ „Золотымъ Орломъ“.

Прн закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ въ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 52. Львôвъ, Субота 5 (17) марта 1888. Рôчникъ IX.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошенія принимаються по цѣнѣ 6 кр. бдъ одной строчки печатной, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату а инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“. Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улица Кароля Людвика 9. *У Відни* Haasenstein & Vogler. Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:
на цѣлый рôкъ . . . . . 16 зр.
на пôвъ року . . . . . 8 зр.
на чверть року . . . . . 4 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатаній вôльній бдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр а. в.

Одъ 1 (13) сѣчня „Дѣло“ почало выходити що дня, вынявши недѣлѣ и рускій свята. Условія предплаты повысше на заголовку.

Одозва Выдѣлу „Народнои Рады“

до всѣхъ Русинôвъ-патріотôвъ въ краю.

Пôдписаный Выдѣлъ товариства политичного „Народна Рада“ у Львовѣ — сповняючи волю свого першого загального збору членôвъ зъ дня 2 лютого с. р, — має честь симъ прилюдно запросити всѣхъ Русинôвъ-патріотôвъ въ краю, мѣжь тыми и всѣхъ добромыслячихъ членôвъ товариства „Народный Дôмъ у Львовѣ“, вступати въ члены товариства политичного „Народна Рада“, такъ якъ уже до сего часу многій зъ П. Т. патріотôвъ нашихъ и членôвъ товариства „Народный Дôмъ у Львовѣ“, приступили въ члены нашого товариства политичного.

Въ имени добра нашихъ интересôвъ народныхъ та святого почутя патріотизму и любови до рôднои землѣ, просимо Васъ, Высокодостойній патріоты, ставати разомъ зъ нами пôдъ одинокій народный прапоръ, а чей и для насъ — сильныхъ вѣрою въ будучность, єдностею и дѣломъ — прийде лучшои долѣ часъ!

По мысли §. 4. статутôвъ товариства, членомъ може бути кождый повнолѣтный Русинъ, котрый єсть австрійскимъ обывателемъ, а пôсля §. 7. статутôвъ, члены товариства обовязанй суть платити рôчну вкладку одинъ (1) зр. а. в, якъ такожь пôдпирати цѣли товариства.

При тôй нагодѣ звертаємо отже увагу на послѣдне и просимо всѣхъ нашихъ Вп. Земляковъ, щобы не лише ширили межи народъ гадки пôдношенй нашимъ товариствомъ, але такожь, щобы о всякôй рѣчи, що стоить въ звязи зъ интересами народу руского въ якôмъ-небудь взглядѣ, намъ пильно а безсторонно зволили доносити.

За Выдѣлъ Товариства политичного „Народна Рада“ у Львовѣ, дня 14 марта 1888.

Д-ръ Олександеръ Огоновскій, голова.
Д-ръ Костъ Левицкій, секретарь.

Выбирайте румунизаторы, що хочете!

Пôдъ такимъ заголовкомъ мѣстить „Буковина“ вступну статью зъ оказіи переходу православныхъ Русинôвъ села Раранча на унію.

„Буковина“ констатуе, що протестъ громады Раранча вымѣреный не тôлько противъ румунизаторского священьства православного на Буковинѣ, але и противъ политики румунизаційнои на Буковинѣ въ загалѣ, противъ тои политики, що старается вынародовити Русинôвъ и при помочи румунизаторôвъ-священикôвъ намагаєсь убити въ зародѣ кождый живѣйшій рухъ середъ руского народу, не дозволяючи єму навѣть просвѣтитись черезъ такій благородній а невинній институціи, якъ читальнѣ сельскій. Нарôдъ самъ починае уже протестувати противъ такого насильства, противъ ворогôвъ руско-народного житя и просвѣты, — нарôдъ самъ починае домагатися, щобы въ єго хатѣ була єго правда, єго сила и єго воля!

„Буковина“ констатуе дальше вѣсть, що митрополить черновецкій мавъ наказати священикамъ по рускихъ селахъ, щобы вже не выступали ворожо противъ читалень. „Коли се правда — каже „Буковина“ — то дуже мудро и красно. Адже Христосъ научавъ, що нѣхто не повиненъ ховати свѣтла пôдъ стôлъ передъ людьми. Не батько се, каже святе письмо, що просячôй голоднôй дитинѣ замѣсть хлѣба дае камѣнь. Але нехай духовна власть не думае, що тымъ, якъ православне духовеньство не буде выступати противъ читалень, буковиньскій Русины уже вдоволяться. Нѣ, рускій нарôдъ домагаєсь и домагатись-ме чогось бôльше, а именно того, що забезпечилобы свобôдный розвôй національный руского народу на Буковинѣ. А то:

Щобы священники Русины, котрій до рускои народности выразно признаються а дѣлами ствердили, що суть правдивыми приятелями руского народу, мали всюды и завсѣгды першеньство въ пропонованю на парохіи по селахъ и мѣстахъ зъ чисто-рускимъ або переважно рускимъ населеньемъ, и тамъ були примѣщуваній.

Щобы священики Румуны и зрумунщенй румунизаторы не смѣли въ селахъ зъ населеньемъ рускимъ або переважно рускимъ бдправляти богослуженя лише на румуньскôмъ або въ части румуньскôмъ языцѣ, котрый для нашого народу зовсѣмъ незрозумѣлый и вилывае шкôдливо на чувства руского народу. — Наконець:

Щобы вже въ духовнôй семинаріи рускій питомцѣ були бдповѣдно образованй въ рускôмъ народнôмъ языцѣ въ тыхъ предметахъ и наукахъ, котрій потôмъ зъужитковати мають яко священики и апостолы мѣжь народомъ, щобъ сій науки выходили рускому народови въ хосенъ, а не на шкоду и деморализацію, якъ се до теперь дѣялося!

Се тій смирній бажаня руского народу, бдъ котрыхъ бнъ анѣ на крокъ не бдступить. Зробите такь, панове румунизаторы, — буде ладъ, а нѣ, — то пôйде туды, куды наставилося. Выбирайте, що хочете!“

Чорнй карты зъ економичного житя Галичины.

VI.

Станъ финансовый бôльшои посѣлости въ Галичинѣ єсть отже въ порôвнаню зъ другими краями дуже сумный и некористный. Коли въ Англіи приносить бôльшимъ посѣдателямъ одинъ моргъ поля пересѣчно 37 зр. чистого доходу, то у насъ мають они $^1/_{11}$ часть того доходу, бо лишь $3^1/_4$ зр. доходу бдъ одного моргa. Вже въ р. 1853 доказувавъ кс. Калинка, що цѣлый дохôдъ, припадаючій зъ рôльництва галицкôй шляхтѣ, не выстае навѣть на покрытье коштôвъ управы рôлѣ, що отже вся шляхта жие у насъ радше зъ капиталу, якъ зъ доходôвъ.

Головною причиною тои разячои рôзницѣ мѣжь доходами зъ рôлѣ у насъ а прим. въ Англіи єсть велика рôзница, заходяча що-до высоты капиталу, вложеного въ рôльництво. Англійскій рôльникъ працюе величезнымъ капиталомъ, выносячимъ надъ 30.000 милiонôвъ зр. на цѣлу Англію, т. є. пересѣчно 865 зр. на одинъ моргъ. Самій будынки и господарскій меліораціи выносять въ цѣлôй Англіи близько 8000 мил. зр. або 225 зр. на одинъ моргъ, а сама вартôсть господарского инвентаря выносить 5000 мил. або 140 зр. на одинъ моргъ; значить, самъ вкладъ въ господарство (не числячи вартости землѣ) выносить пересѣчно 365 зр. на одинъ моргъ. Не даромъ отже приносять въ Англіи рôльництво такій доходы.

Хотячи и у насъ выгворити щось подôбного, треба бы до вартости кождого моргa доложити ще вкладу въ высотѣ до 365 зр., значить треба-бы доложити въ цѣлôмъ краю до рôльництва капиталъ 4000 мил. зр.

Якъ не можна въ загалѣ и думати о можливости зôбраня такого капиталу, такъ не можь и вѣрити въ можливôсть доведеня нашихъ бдносинъ хочь въ дечѣмъ до того стану, на якôмъ стоять англійскій. Спеціяльно-жь що до шляхты, то бôльша часть єи подобае нинѣ на людей потопаючихъ въ морю и потребуючихъ всѣхъ своихъ силъ до власного рахунку, щобы уникнути катастрофы. И де-жь тымъ людямъ и думати можна о належнôмъ повненю публичныхъ горожаньскихъ обовязкôвъ, до котрого треба повнои независимости економичнои, уможливляючои жертвы часу и гроша?

Зъ всеи галицкои шляхты ледво 1% выдае менше, якъ мае доходу, 20% выдае все, однакъ не бôльше, якъ мае доходôвъ, а близько 79% робить що-року новй довги.

И не диво. На одну шляхотску родину припадае рôчно дохôдъ въ высотѣ 3000—4000 зр. рôчно, а сума тая надто єсть недостаточна, щобы покрыти выдатки буйного шляхотского житя и всѣ тій люксусовй навычки, безъ котрыхъ шляхта галицка обôйтись не може. Такій дохôдъ єсть для шляхты одною каплею въ мори. Она мусить задовжуватись що-разъ сильнѣйше, а що до нинѣ суть въ Галичинѣ єи останки, що она зовсѣмъ ще не выгинула, то причиною того єсть пôдвысшенье вартости землѣ, яке наступило послѣдными часами въ цѣлôй Европѣ.

Въ Галичинѣ прийшло то пôдвысшенье вартости землѣ разомъ зъ будовою зелѣзниць. Въ зелѣзницѣ вложено у насъ около 250 мил. зр. и о тôлько майже побôльшилась въ наслѣдокъ улекшенои комуникаціи вартôсть землѣ. Вилынуло такожь на то немало спроваджене зелѣзницями збôльшенье населеня. Однакъ пôднесенье вартости землѣ не могло вти знова безъ кôнця въ гору; оно дôйшло лишь до певнои степени, а бдтакъ зъупинилось, завѣвши надѣи галицкои шляхты, котра рахуючи на ще бôльшу пôдвышку вартости, обтяжила свои посѣлости новыми высшими довгами. Пôдвысшенье вартости землѣ було для шляхты дарункомъ, на котрый зложилась цѣла суспôльнôсть. Вартôсть землѣ пôдвышуе кождый бôльшій вкладъ въ краєвй економичнй бдносины, кожда нова зелѣзница, кожда фабрика, кожда причина, збôльшаюча краєве населенье.

Зъ всего того тягне рôльникъ а именно великій рôльникъ користь безъ прикладаня до того своеи руки, для того мають великій рôльники зъ тои причины певній бôльшій обовязки для краю и суспôльности. Галицка шляхта не лишь не почулась до тыхъ обовязкôвъ, але перемарнотравила тую користь, яку подали ѣй черезъ збôльшенье вартости землѣ краєвй зелѣзницѣ.

Теперь пôдвысшенье вартости землѣ перестало йти въ гору, а именно бдъ того часу, коли полѣпшенье комуникацій индійскихъ, атлянтійскихъ и заатляптійскихъ выровнало полѣпшеню нашихъ комуникацій. По думцѣ автора, вартôсть землѣ въ Галичинѣ стане высшою зновъ тогдѣ, коли помноженье числа консументôвъ въ Европѣ зрôвноважить результатамъ пôдданя пôдъ рôльничу управу дѣвичихъ лѣсôвъ захôдныхъ станôвъ американьскихъ, територій канадійскихъ та мало заселеныхъ просторôвъ захôдныхъ и середныхъ Индій. Галичина буде тымъ скорше и певнѣйше користати зъ того пôдвысшеня вартости землѣ, чимъ лучшу буде мати комуникаційну сѣть зелѣзниць, чимъ бôльше выкаже промысловыхъ и торговельныхъ вкладôвъ въ краю. Однакъ хвиля тая не надôйде такъ скоро и для того

Всякій облигаціи, листы заставній, ренты, акціи банковй и зелѣзничій, льосы державній и приватній купуютъ и продаютъ пôдъ найкористнійшими по змозѣ условіями. СОКАЛЬ и ЛИСЕНЬ дômъ банковый и контора вымѣны.

Пôдъ недѣлю.

Одинъ рускій ученый — котрого имени черезъ взглядъ на христіяньску любовь патрôвъ Змартвыхвстанцѣвъ не выявляю — сказавъ разъ до мене: „Христіянъ, голубчику, нема. Суть католики, протестанты, православнй, геренгуты, штундисты и пр., але правдивыхъ исповѣдникôвъ Исуса — я не бачу“. И справдѣ. Якій-жь мы христіяне, коли мѣжь нами нема христіяньскои любови? Высмѣяти когось, обмовити, або и вдарити — на то мы сейчасъ готовй; але заплакати надъ упадкомъ чоловѣка, покрыти грѣхи собрата плащемъ христіяньскои любови и вытягнути зъ болота, на то въ насъ нема серця.

Тямите-жь самй, якъ то цѣлый Львôвъ злосливо затиравъ руки, коли тыждень тому ц. к. полиція приарештувала девотку єзуитску, на прôзвище Лизунъ, за то, що она зъ маленькимъ Лизуняткомъ на руцѣ, снѣгомъ метала у бкна патра Бровиньского и выгадувала не чуваній калюмніи на патра Заленского. Хиба-жь то було по христіяньски? Мы-жь усѣ грѣшній. а. св. письмо каже, що и праведникъ сѣмь разъ у день согрѣшае, — що-жь доперва въ ночи, коли темно и не видко дороги! Патеръ Заленскій прецѣнь такожь нѣчо иншого, якъ грѣшный чоловѣкъ, однакъ то ще не сконстатовано, що бнъ не выдержавъ покусы. Противно, девотка призналася сама, що бнъ, а по нѣмъ кс. Бровиньскій, котрому она лишилась въ реманентѣ, давали ѣй милостиню „po szóstakowi“, — то однакъ не уповажняло єи жадати тои запомоги и тогдѣ, коли она вже трохи пôдстарѣлась. Я-жь самъ на собѣ досвѣдчаю, що бдъ коли моя борода почала сивѣти, дѣвчата не то шѣстки, але навѣть сердечного словечка менѣ вже не дають. Впрочѣмъ, хто ходить по келіяхъ на реколекціи, той повиненъ пристати и на покуту, що єму завдають; коли вже яка и выпаде та покута, нема апеляціи, хоть оно и не по христіяньски...

Не по христіяньски було також злосливо усмѣхатись до процесу мытового. Злобній надѣѣ на засудъ обжалованыхъ показались ложными. Одинъ жидокъ сказавъ менѣ, що „wszystkich klopotuf narobil Karp. Gdiby nie glupi rozum, co wun jemu ma, to by nam Pan Bóg dal jeszczy przeżić i 50 lat, a wszistkim bilo by güt!“ Жидъ мовивъ правду. „Коммерческая сдѣлка“ тай тôлько! — а „die Nürnberger hängen keinen, den sie nicht haben“. Впрочѣмъ навѣть Лакедемонцѣ позваляли красти, не вôльно було тôлько датись на крадежи зловити. А коли слѣдство въ мытовôмъ процесѣ выказало невинность обжалованыхъ, то и не личить христіянинови не радуватися тому.

Сконстатувавши отже бракъ христіяньскои любови у Львôвянъ, мушу такожь пôднести горячу любовь, що єи до Руси маѣ комендантъ тутешнои милиціи resurrectionis, кс. Смоликовскій. Уже що правда то правда, а Русь не повинна жалуватись на бракъ тои любови и може голосно сказати: Такъ мене Змартвыхвстанцѣ любять, що за кулаками и свѣта не бачу. Неббщикъ Калинка прибувъ до насъ щобы научити Русь „wierności Państwu i Kościołowi“ а кс. Смоликовскій констатуе теперь въ своѣй брошурѣ, що неббщикъ дармо хлѣбъ ѣвъ и не навчивъ насъ кромѣ ненависти до всего, що чуже, нѣчого. Дальше сконстатувавъ зъ болемъ свого христіяньского серця, що „Просвѣта“ проповѣдуе въ книжочцѣ „Фармазоны“ масонизмъ, и ридаючи надъ нашимъ недовѣрствомъ пытае: „Czyż Rusini obrządku grecko-katolickiego nie są rzymsko-katolikami? Więc i papież nie ruski, i Serce Jezusowe nie ruskie, i o Bogu samym pokaże się, że nie ruski!“

Ой Русине, Русине! Чому-жь ты не вѣришь кс. Смоликовскому? Тажь бнъ правду каже. Греко-католики не були нѣколи римокатоликами; папа не бувъ нѣколи рускимъ папою, Serce Jezusowe не було рускимъ серцемъ, а о Бозѣ мы также нѣчого не чули, щобы бувъ коли выключно Богомъ рускимъ, — бо тогдѣ не мали-бъ мы того щастя учитись религіи ажь у кс. Смоликовского. Шкода васъ, Русины! Комендантъ Змартвыхвстанцѣвъ приводить вамъ на очи, що „Дѣло“ ненавидить святѣйшого отця; що нашй священники не приймають „godzinek, różańcow, majowych nabożeństw и celibatu“, и що мы хочемо якоись яснои демаркаційнои линіи межи унією а католицизмомъ, — а вы и очи маѣте, и читаѣте, тай ще не вѣрите!

Та по що вамъ якоись тамъ уніи? Хиба жь вы не знаѣте, якъ вашй предки на уніяхъ выйшли? Люблиньска насъ спольщила и обдерла до голого хлопа, — а Переяславска, хоть и мала ясну демаркаційну линію, а все таки московскій „государственній“ Смоликовскій и Калинки доти пôдкопували тй демаркаціи, поки ихъ не позносили такъ, що нинѣ замѣсть Украины зъ Переяславскою унією маѣмо лишь единодержавну и единоспасительну Москву.

Такъ само хоче кс. Смоликовскій зробити и зъ унією Берестейскою. Намъ не поможуть нѣ папскій булѣ, нѣ самъ святѣйшій отець. Смоликовскій рѣшивъ, що мы еретики и антикатолики, дѣлаючй тôлько на шкоду Kościoła и бнъ постановивъ знести унію за помочею панôвъ зъ горѣвчаного комитету и о. Дудякевичѣвъ...

Що-жь? — хиба здатися на єго ласку. Бачите самй, що нема чого держатись тои уніи, коли она кс. Смоликовскому сôлею въ оцѣ. По що намъ якихсь демаркацій и плотôвъ, коли Змартвыхвстанцѣ ласй на руску моркву та барабольку, а черезъ плôтъ имъ скакати годѣ, бо „ноги коротенькй“. Пристаньмо братя, пристаньмо, и буде zmartwychwstanie! Одно тôлько не розумно зô стороны кс. Смоликовского, що такъ противиться вольному и всенародному выборови архіерѣвъ. Тажь мы бы єго заразъ выбрали на того першого рускаго патріарха, що намъ єго обѣцюють. Нѣхто бо не заслугуе бôльше на таку честь, якъ бнъ... И серце у него христіяньске, любяче щиро Русь нашу, и маѣ бнъ, якъ на владыку пристало, „два языки“, а розумъ у него такъ высокій, що коли всѣ нашй власти, якъ церковнй такъ и политичнй, не бачили въ повѣсти „Фармазоны“ нѣчого иншого, крôмъ заохоты до набожности и працѣ, бнъ одинъ выслѣдивъ въ нѣй вольномулярѣвъ и безбожнôсть. Словомъ, бнъ єдино можливый кандидатъ на патріарха. Побачимо, але якъ на нинѣ, то мы ще не складаємъ ad hoc нѣякихъ выборчихъ комитетôвъ а тôлько „Петрôвъ грôшь“ для святѣйшого отця и обходимо, якъ можемъ, єго ювилей.

Въ Рогатинѣ бдбувся въ тôй цѣли и вечерокъ вокально-музикальный въ честь Льва XIII. и удався дуже гарно. Спѣвано „шведске весѣлье“, „італіяньску салату“, „хиньску серенаду“ и „турецку молитву до Аллаха“ — жаль, що не спѣвано ще „Przyjechał nasz rabin“ и циганьского „Farohes“, а показалось-бы було, що Русь бôльше католицка, якъ самъ Смоликовскій, бо обходить той ювилей у всѣхъ можливыхъ и неможливыхъ языкахъ. Не будь того, то можна бы той концертъ назвати рускимъ и дуже похвалити єго иниціяторôвъ та выконавцѣвъ, хоть на него и пôйшли, кажуть, байонскій сумы.. Що Рогатинцѣ не сплять и охочй, якъ видно, до дѣла, то показало заснованье „Торговлѣ“ и я имъ посылаю до ихъ змагань сердечне помагай-Бôгъ, не могу однакъ залишити пригадати имъ завчасу рим-

Порученя зъ провинціи сейчасъ зълагоджуются, безъ дочисленя провизіи.

бо́льша земска власно́сть въ Галичинѣ, котра не умѣла схо́снувати зъ першого по́двысшеня вартости землѣ, довгѝ ще лѣта не буде мала можности по́днестись и для того станъ ѐи представляѐсь въ загалѣ и по́дъ кождымъ взглядомъ дуже некористно.

Найсумнѣйшій видъ представляѐ въ Галичинѣ станъ промыслу. Коли въ Чехіи населенье промыслове выносить 35¼% цѣлои людности, то въ Галичинѣ выносить оно 8% — а по о́дчисленю промыслу шинкарского лишь 5½% всеи людности. Фабрикъ т. ѐ. заведень промысловыхъ, въ котрыхъ працюѐ бо́льше якъ 20 людей, ѐсть въ Галичинѣ незвычайно мало. Ѐсть тутъ всего двѣ папернѣ, десять дестилярнь, ко́лька бо́льшихъ броваро́въ и горалень, трохи паровыхъ млыно́въ и тартако́въ, ко́лька гутъ (власно́сть архики Альбрехта), одна фабрика соды въ Щаково́й, ко́лька варстато́въ при зелѣзницяхъ и на то́мъ ко́нчиться вже цѣлый фабричный промыслъ Галичины. Заслужени на поли промыслу люде не мають ще великихъ вплывО́въ въ краю и въ репрезентаційныхъ тѣлахъ, а промыслъ будо́вництва и инжинеріи не маѐ о́дповѣдного поля до дѣланя.

Ремесло знаходиться, вынявши Льво́въ и Krakóвъ, въ дуже нужденно́мъ положеню. Причиною того ѐсть конкуренція заграничнои тандиты, бракъ власнои организаціи, бракъ фахового образованя, а въ ко́нци убожество сельского народа и бракъ покупу.

Найлучше стоить ще економично кляса торговельна. Позаякъ промыслу у насъ майже зовсѣмъ ще нема, для того цвите торговля, котра привозить готовѝ продукты зъ-за границѣ. Сама загранична торговля обертаѐ у насъ ро́чно капиталомъ до 160 мил. зр. а внутрѣшна торговля, причиняѐсь до того такожь дуже значною цифрою.

Кляса торговельщико́въ выносить въ Галичинѣ 3½% цѣлого населеня краю (въ Чехіи 4%). Правда що дро́бна торговля, особливо крамарска не несе великихъ доходо́въ, однакъ о загально́мъ добробытѣ торговельного стану свѣдчить вже то, що станъ той выкупивъ о́дъ 30 лѣтъ ко́лькасотъ земскихъ маѐтко́въ.

Тая власно обставина, що торговля рентуѐсь у насъ лучше якъ промыслъ, ѐсть дока зомъ убожества краю. Въ краяхъ убогихъ оплачуѐсь звычайно торговля скорше о́дъ промыслу, бо торговля вымагаѐ и менше капиталу и менше образованя о́дъ промысловои продукціи и для того лекше приходиться розвинути ѐи якъ раціональну продукцію ро́льничу або промыслову.

А станъ той промыслу выказуѐ у насъ великій суспо́льный недобро́ръ, бо промысловцѣ богатѝ и образованѝ суть якъ-разъ тыми незавысимыми людьми, котрѝ могли-бы дуже богато дѣлати въ публично́мъ житю краю.

Ювилей упадку Метерниха.

Дня 13 н. ст. марта с. р. могли народы австрійскѝ празнувати 40-вѝ роковины упадку автократизму Метернихо́вского. Климъ Метернихъ, родомъ зъ Кобленца (1773 р.), ставъ уже въ 1809 р. по нещастно́й битвѣ по́дъ Ваграмомъ, министромъ австрійскимъ для справъ заграничныхъ. Въ 1821 р. именовано ѐго канцлеромъ державнымъ а 1826 р. президентомъ министерства и управителемъ внутрѣшныхъ справъ. На то́мъ становищи, будучи душею заграничнои и внутрѣшнои политики Австріи, перебувъ Метернихъ до 13 марта 1848.

Якѝ благодати сплывали на народы австрійскѝ за весь той часъ, звѣстно буде тымъ, що переживали 30-тѝ и 40-вѝ роки. Крайна реакція зъ крайнымъ автократизмомъ въ парѣ празнували свои тріюмфы. Але хочь якимъ рознеслась по Вѣдни, все утихомирилось, але княгиня, згадуючи фактъ уступленя мужа свого въ дневнику, каже: „Нѣхто не повѣрить, ко́лько я сего дня перенесла невдячности и злобы. Людей не цѣнила я нѣколи высоко, але за такъ по́длыхъ я ихъ нѣколи не мала! Якъ щуры зъ потопаючого корабля, такъ о́дъ насъ утѣкали нашѝ давнѝ приятелѣ...“

Вернувши домо́въ, кн. Метернихъ переспавъ но́чь, а другого дня, 14 марта, княгиня выслала дѣтей до гр. Ѐлены Естергазови, а сама зъ чоловѣкомъ удалась до гр. Таффого. Зъ о́дси въ ночи пустились обоѐ „якъ злодѣѐ“ (каже княгиня) до Фельсбергу, перебули тутъ ко́лька днѣвъ, а 22 марта поѣхали на Оломуцъ до Праги. Але передъ Прагою на послѣдно́й стаціи зелѣзницѣ треба було зновъ высѣсти и возомъ черезъ Саксонію и Нѣмеччину утѣкати до Лондону. Коли-жь въ 1849 прийшло на-ново до реакціи, Метернихъ вернувъ въ падолистѣ до Брукселѣ, а въ вересню 1851 року до Вѣдня, де живъ до 11 червня 1859 р.

Такъ, сказати можна, смѣшно упавъ велитъ, що довгѝ лѣта служивъ централизмови и автократизмови...

Дописи „Дѣла“.

Зъ Буко́вска.

[О ново́мъ начальнику суду. — О доли рускихъ пароха́янъ въ Буко́вску.]

Сторона буко́вска, а именно само Буко́вско до́ждеся сими днями змѣнъ великого значеня.

Дожидаѐмо сими днями приѣзду начальника суду п. Соколо́вского зъ Станиславова. Чого маѐмо сподѣватися по п. Соколо́вско́мъ, показуѐ намъ згадка про него въ дописи зъ Станиславова, помѣщена въ 47 ч. „Дѣла“. Маѐ се бути ревный и енергичный робо́тникъ для добра народного, тожь изъ щирымъ серцемъ витаѐ ѐго наша Лемко́вщина, въ надѣи, що о́нъ осущить дѣломъ добру славу, яка ѐго попереджуѐ.

Другою дуже важною змѣною ѐсть, що буко́вскѝ Русины до́стануть пароха. Не гадайте однако, щобы въ Буко́вску утворено руску парохію, нѣ. Перемыска Консисторія розписала конкурсъ на парохію въ Волици, положено́й коло самого Буко́вска, а до котрои то парохіи и Буко́вско по́сля Шематизму ѐсть прилучене. Кажу: по́сля Шематизму ѐсть прилучене. Кажу: по́сля Шематизму, бо de facto анѣ власти церковнѝ, анѣ уступившій парохъ, анѣ самѝ парохіяне въ Буко́вску на то майже не рефлектували. Правда, що теперь ледви десятокъ греко-кат. душь можна начислити въ Буко́вску; правда, що теперь звязь Буко́вска зъ парохіею въ Волици нагадуѐ хиба оплачувана зъ ко́лькохъ нумеро́въ домо́въ ско́нщина для пароха въ Волици; правда, що теперь не знайдешь навѣть окремыхъ книгъ метрикальныхъ для Буко́вска въ парохіяльно́мъ урядѣ въ Волици, — однакъ колись було тутъ инакше. Якъ переказы и слѣды ще показують, Буко́вско — нинѣ майже цѣлко́мъ спольщене и златинщене — було колись въ бо́льшо́й части руске та греко-католицке и мало сво́й храмъ Б. Коли и якимъ робомъ наступило то спольщенье и златинщенье Буко́вска en gros, — годѣ сказати; але що и теперь богато елементу рускаго въ Буко́вску гине, — то знаѐмо, якъ и причины того. До Буко́вска, розмѣрно богатого мѣсточка, стягаѐся богато окрестныхъ Русино́въ, чи то глядаючи службы, чи входячи въ звязи супружѝ Такій Русинъ чи Русинка, застрягши въ Буко́вску, за ко́лька лѣтъ стаѐсь напевно Полякомъ и латинникомъ. За-для чого? За-для браку прово́дника-пастиря.

Нещастье хотѣло, що черезъ ко́лькадесять лѣтъ парохомъ у Волици бувъ чоловѣкъ, котрый, наколи-бъ навѣть бувъ одушевленый найлучшими намѣрами, не мо́гъ за-для своѐи недуги сповнять своихъ обовязко́въ — не то въ Буко́вску, але и въ Волици. Теперь же крайна потреба — зло направити и дальшому лиху запобѣгти. То дасться зробити то́лько черезъ поставленье парохомъ въ Волици чоловѣка бодрого духомъ и тѣломъ. Шкода, що теперѣшный завѣдатель парохіи о. П. за-для недостачи лѣтъ може и безъ успѣху компетуѐ о посаду пароха, бо молодый той священикъ своѐю ревностею поробивъ уже значнѝ по́чины до лучшого...

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державнои.] Палата панóвъ о́дбула вчера коротке засѣданье и приняла законъ о опустѣ податку при шкодахъ елементарныхъ зъ малыми змѣнами. Часъ слѣдуючого засѣданя не означено. — Въ комисіи для податку о́дъ горѣвки розпочалась генеральна дискусія надъ законо́мъ контингенсовымъ. Пос. Штайнвендеръ доказувавъ, що законъ сей ѐсть користный лишь для Угорщины. Струшкевичъ домагався, щобы горальнѣ ро́льничѝ одержали цѣлый контингенсъ. Авшницъ противився подво́йному оподатковану и жадавъ податку по́сля скалѣ. Рутовскій доказувавъ, що въ порозумѣню зъ Угорщиною можна-бы змѣнити цѣлый законъ. Менгеръ жадавъ поясненя о силѣ продукцій горалень домашныхъ. Сов. Бавмгартнеръ сказавъ на то, що число домашныхъ горалень ѐсть докладно звѣстне, а продукція ихъ по́сля фасій не выносить бо́льше якъ 80.000 гектолитро́въ. На Угорщинѣ ширять агитаторы умысно фалшивѝ вѣсти о нихъ. — Въ комисіи шко́льно́й о́дбулася вчера перша нарада надъ проѐктомъ закона д-ра Гавча о обмеженю свободы академичнои. Мин. Гавчь доказувавъ въ довшо́й промовѣ, що обмеженье свободы академичнои ѐсть конче потрѣбне, бо въ товариствахъ академичныхъ проявляються вже о́дъ до́вшого часу анти-австрійскѝ стремленя. Пос. Бобжиньскій бувъ за тымъ, щобы полиція не мала права мѣшатися до справъ академико́въ и о́дчитавъ сво́й власный проѐктъ. Беръ жадавъ, щобы сю справу о́дрочити и предложити о́дтакъ комисіи якъ найобширнѣйшій матеріялъ. Янъ поставивъ внесенье, щобы проѐктъ Бобжиньского передати кождому членови комисіи. По промовѣ Фуса принято внесеня Бера и Яна и закрыто засѣданье.

Въ колѣ польско́мъ о́дбулося вчера засѣданье, на котро́мъ мѣжь иншимъ обговорювано такожь внесенье кн. Лихтенштайна. За симъ внесеньемъ промовлявъ пос. Бобжиньскій, Чайковскій и Скаршевскій; противъ: пос. Рапапортъ и другѝ. Характеристичнымъ ѐсть, що въ оборонѣ рускаго духовеньства противъ инсинуацій пос. Черкавского выступивъ кс. Копицѣньскій. На засѣданю сѣмъ бувъ такожь и пос. Грохольскій, котрый сконстатувавши, що въ колѣ наставъ роздоръ, высказавъ бажанье, щобы въ повно́й палатѣ не промовлявъ жаденъ посолъ. Польскѝ газеты доносять, що 14 Поляко́въ либерало́въ вздержаться въ повно́й палатѣ о́дъ голосованя, бо клюбъ Лихтенштайна не хоче згодитися на мотиноване голосованье т. ѐ. таке, котре въ засадѣ о́дкидаѐ то внесенье.

Зъ Пешту доносять до „Politik“, що президентъ угорского кабинету, приѣхавши до Вѣдня, буде зъ австрійскимъ правительствомъ конферувати головно лишь въ справѣ парламентарного залагодженя справы о податку о́дъ горѣвки. Нарады надъ спо́льнымъ буджетомъ наступлять по́знѣйше. По́сля вѣрыдостойныхъ информацій не будуть жаданя министерства во́йны на цѣли войсковѝ такъ высокѝ, якъ то загально доси говорено, але за то нема сумнѣву, що министерство зажадаѐ надзвычайного кредиту войскового. Опо́сля буде вестися такожь нарада надъ удержавленьемъ спо́льныхъ зелѣзниць, головно угорско-галицкихъ и захо́дныхъ зелѣзниць угорскихъ.

На засѣданю палаты послóвъ въ понедѣлокъ прийде на порядокъ справа Шенерера о ненарушимости посольско́й. Форетеръ и Патай мають говорити противъ выданя Шенерера судови и самъ Шенереръ буде мабуть промовляти. Дебаты не розведеся имовѣрно на бо́льшѝ розмѣры. За вступными картами на понедѣлкове засѣданье ѐсть вже теперь великій попытъ.

— —

Похоронъ цѣсаря Вильгельма о́дбувся вчера по́сля заповѣдженого церемоніялу зъ надзвычайнымъ торжествомъ. О ско́лько доси звѣстно, цѣсарь Фридрихъ не бравъ участи въ цѣло́мъ похоронѣ, а мавъ лишь бути при зложеню мощей въ мавзолеумъ въ Шарльотенбургу. Такъ само не були на похоронѣ цѣсарева Августа, кн. Бисмаркъ и гр. Мольтке. За карава́номъ поступали побо́чь цѣсарскои родины королѣ саскій, румуньскій, бельгійскій, наслѣдникъ престола кн. Вильгельмъ, кн. Генрихъ прускій, архикн. Рудольфъ, італійскій наслѣдникъ престола, кн. Уельскій, князѣ гогенцолернскѝ, королевичъ даньскій и др. Цѣле мѣсто було пышно удекороване а домы, попри котрѝ переходивъ похо́дъ, були ажь по́дъ самъ верхъ покрытѝ чорными драперіями. Передъ порталемъ цѣсарскои палаты по́дималися двѣ величезнѝ пирамиды, а при входѣ до улицѣ „unter den Linden“ стояли такожь двѣ великѝ пирамиды на 16 метро́въ высокѝ. Черезъ цѣлу сю улицю були уставленѝ высокѝ стовпы, покрытѝ чорнымъ адамашкомъ, а на нихъ горѣвъ огонь смоловый. Понадъ пляцомъ парискимъ ростягалося чорне веляріюмъ на 18 метро́въ широке. Всюды улицями свѣтилися газовѝ лѣхтарнѣ, свѣтла електричнѝ, прикрытѝ чорными заслонами. Коло ворото́въ бранденбургскихъ всѣли члены цѣсарскои родины до екипажо́въ и поѣхали иншою дорогою до Шарльотенбурга. Здвигъ народу бувъ такъ величезный, якого ще Берлинъ нѣколи не бачивъ.

Станъ здоровля цѣсаря мимо всякихъ непокоячихъ вѣстей маѐ бути добрый. Нынѣшнѝ вѣсти зъ Берлина доносять лишь, що станъ здоровля цѣсаревои Августы мавъ погорши́тися и що кн. Бисмаркъ нездужаѐ. Цѣсарь Фридрихъ маѐ лишь выглядати дуже пригнобленый.

„Schwäb. Merkur“ доносить, що манифестъ до народу и рескриптъ до кн. Бисмарка привезъ цѣсарь Фридрихъ вже готовѝ зъ Санъ-Ремо. Змѣстъ обохъ сихъ важныхъ акто́въ маѐ бути винятый зъ завѣщаня, котре цѣсарь списавъ въ хвили небезпечно́й для ѐго житя, именно передъ тымъ, коли мала о́дбутись ѐго операція. Завѣщанье се мало служити за директиву для ѐго наслѣдника кн. Вильгельма. „Münch. Allg. Ztg.“ довѣдуѐсь, що цѣсарь Фридрихъ приготовивъ вже декретъ, котрымъ, на случай, коли-бъ о́нъ самъ не мо́гъ дальше управляти державою, маѐ бути именованый ѐго заступникомъ кн. Вильгельмъ. Декретъ маѐ бути такъ само написаный якъ той, котрый прилагодивъ бувъ поко́йный цѣсарь Вильгельмъ ще въ осени минувшого року. Други́ газеты нѣмецкѝ доказують однакожь, що вѣсть ся передвчасна, але не заперечують ѐи рѣшучо.

Передъ ко́лькома днями подали мы були о́дзывъ „Köln. Ztg.“ о теперѣшно́й сутуаціи политично́й въ Нѣмеччинѣ и о можливыхъ змѣнахъ. Газета ся сказала: „Кн. Бисмаркъ хиба бы не выро́съ бувъ въ монархично́мъ чувствѣ и не причинився спо́льно до основаня нѣмецкои державы, щобы въ хвиляхъ потребы не заявивъ солидарности зъ кождымъ прускимъ министромъ.“ „Köln. Ztg.“ простуѐ теперь ту вѣсть и каже, що тутъ сталася лишь проста похибка, черезъ слово „не“ а цѣле реченье повинно такъ звучати: „Кн. Бисмаркъ хиба бы не выро́съ бувъ въ монархично́мъ чувствѣ и т. д., щобы въ хвиляхъ потребы заявлявъ солидарно́сть зъ кождымъ прускимъ министромъ. Всѣ майже нѣмецкѝ газеты доказують теперь, що та „похибка“ не сталась въ ске: Caveant consules, ne quid respublica detrimenti capiat!

Таку осторогу можна бы выслати майже всюды. Одинъ Перемишль ѐи не потребуѐ, бо тамъ все спить мертвецкимъ сномъ, и я бы навѣть не дочувся: чи о́нъ жиѐ, чи нѣ... коли-бъ не змилувався одинъ патріотъ та не обозвався на мо́й кличь за кореспонденцію зъ провинціи.

„Въ Перемишли — пише о́нъ — не до́стати выдань „Просвѣты“, не до́стати книжочокъ шко́льныхъ для шко́лъ народныхъ... „Руска Бесѣда“ — се така нехарна и обдерта буда, що ажь соромъ на неи подивитись .. Записане въ книзѣ желань „Рускои Бееѣды“ внесенье, щобы выслано петицію о руску гимназію, до нинѣ не залагоджене. Величава наша церква свѣтить пустками... грунтъ зъ по́дъ епископскои палаты привластило собѣ мѣсто, а палата буде будуватись завтра, т. ѐ. якъ ракъ свисне... Зъ воспиталища, де всѣ дѣвчата мали учитись въ языцѣ руско́мъ, хотять зробити касарню на мешканье, а дѣвчатъ посылати до польскои дѣвочои школы. Въ капитульно́й друкарни друкъ рускій неможливый а библіотеку Лаврóвского доѣдають мыши...

Ну, ладно! Однакъ мо́й достопочтенный кореспондентъ трохи пересадивъ. Перемишль выповняѐ то́лько свои обовязки, а „Ruhe ist die erste Bürgerpflicht...“ Впрочѣмъ о́нъ стереже своихъ фортификацій добре и зъ по-за нихъ не боиться нѣ „Просвѣты“ нѣ якого-будь иншого врага и супостата и може спати, поки мыша не доѣдять послѣднои книжки въ библіотецѣ Снѣгурского и послѣдного рускаго мѣщанина въ Перемишли...

К. Н. Устіяновичь

редакціи т и газеты але десь далеко ôдъ неи, може н. пр. въ Берлинѣ.

——

Вся майже россійска праса пôдносить мирный и спокôйный тонъ двохъ послѣдныхъ ôдзывôвъ нѣмецкого цѣсаря и уважає ихъ за ознаку, що миръ въ Европѣ скрѣпляєся и дасться удержати. Подôбно якъ „Нов. Время", доказують такожь, „Свѣтъ", „Новости" „Петерб. Вѣдом." и другй газеты, що Бисмаркъ буде и дальше управляти нѣмецкою державою, але бôльше въ дусѣ либеральнôмъ. „Бирж. Вѣдом." доказують навѣть, що теперѣшна ситуація политична стала для Россіи такъ догôдна, що она повинна старатися теперь порушити зновъ справу угоды торговельнои зъ Нѣмеччиною и зробити разъ конець тôй борбѣ економичнôй, котра приносить шкоду обомъ державамъ.

До „Pol. Corr." доносять зъ Варшавы, що два полки пѣхоты, стоячои залогою въ Дубнѣ, одержали приказъ, щобы були готовй до вымаршу. Загально припускають, що полки тй ôдôйдуть до Радзивилова. — Въ Одессѣ говорять, що тамошный ген.-губернаторъ Роопъ має бути перенесеный на Кавказъ на мѣсце ген. кн. Дундукова Корсакова а на єго мѣсце прийде кіѣвскій ген.-губернаторъ Дрентелнъ. Кн. Дундуковъ Корсаковъ має бути имовѣрно призначеный до якоись мисіи въ Болгаріи.

——

Офиціяльна париска газета подала въ справѣ Булянжера справозданье министра вôйны, въ котрôмъ министеръ доказує, що Булянже мимо заказу бувъ три разы въ Парижи; разъ 24 лютого, а ôдтакъ 2 и 10 марта. Оба послѣднй разы бувъ ôнъ въ Парижи перебраный, зъ темными окулярами и удававъ кулявого. Справозданье констатує ôдтакъ тяжке нарушенье дисциплины черезъ Булянжера и предкладає перенести єго въ неактивный станъ и ôдобрати єму для того єго посаду. Справозданье се одержало санкцію президента републики. — Вчера зôбралося у Булянжера богато єго приятелѣвъ а мѣжь ними Рошфоръ, Ляґеръ, Льоръ, богато послôвъ и журналистôвъ та радили, що Булянже має дальше робити. Булянже не хоче анѣ податися до димисіи анѣ на пенсію. На радѣ порѣшено напослѣдокъ, щобы поставити въ якôмъ окрузѣ выборчôмъ єго кандидатуру и ôнъ на то згодився. Кажуть, що радикальный округъ выборчій въ Марсиліи де 24 с. м. мають ôдбутися выборы принявъ вже єго кандидатуру Радикальнй газеты, якъ „Cocard", „Intransigeant" и др. доказують, що усуненье Булянжера зъ посады єсть концесією дла кн. Бисмарка.

——

„Daily News" подала була недавно вѣсть, що въ тôмъ часѣ, коли Россія поставила Портѣ своє предложенье въ справѣ болгарскôй, Порта зъ своеи стороны выслала ноту до Петербурга, въ котрôй доказувала, що правительство австрійске зле обходиться зъ магометанами въ Боснѣ и Герцеговинѣ и просила длятого, щобы Россія помогла ѣй ôдобрати тй два краѣ. Россія мала то обѣцяти. „Pol Corr." одержала отже теперь уповажненье зъ Константинополя заявити, що цѣла ся вѣсть єсть ôдъ початку до кôнця неправдива.

НОВИНКИ.

— Просимо всѣхъ нашихъ Вп. предплатникôвъ, щобы зволили сейчасъ реклямувати кожде число нашои газеты, єсли не дôйде на свôй часъ. Ôдъ якогось часу можна завважати на нашихъ почтахъ великй непорядки: поодинокй числа заходять ажь у Одессу а высыланй по кôлька разôвъ на реклямаціи пропадають въ дорозѣ. Помочи въ такôмъ станѣ рѣчей можуть хиба численнй жалобы, вношенй до дирекціи почтъ, и тому рѣшили мы кожду реклямацію доходити въ сѣй дорозѣ.

— **Зъ руско-народного театру.** Въ недѣлю, дня 18 н. ст., выставить нашъ театръ въ Дрогобичи „Шляхту ходачкову", комедію Григ. Григорієвича. Цѣну вступу на се представленье для селянъ и передмѣщанъ знизила дирекція на 10 кр. Вô второкъ, 20 н. ст., на дохôдъ Ст. Яновича выставлять „Чорноморцѣ" оперету зъ музикою Лисенка и „Вечорницѣ" зъ музикою П. Нѣщиньского; въ четверъ, 22 н. ст., „Розбôйники", трагедію Ф. Шилера; въ недѣлю 25 н. ст., „Запорожець за Дунаємъ", оперу С. Артимовского; въ понедѣлокъ, 26 н. ст., „Баронъ циганьскій", оперу Стравса, а вô второкъ, 27 н. ст., на послѣдне представленье передъ польскими святами „Павло Полуботокъ, гетьманъ Украины", трагедію Іос. Барвѣньского.

— **О. Іосифъ Лозиньскій**, приходникъ въ Яворовѣ, оповѣщає предплату на свôй твôръ: „Науки церковніи на торжественніи праздники, такожь на никоторіи недѣлѣ и при никоторыхъ случайностяхъ". Цѣна 1 примѣрника 1 ґульд. а. в. Предплата треває до кôнця мая с. р Авторъ, одержавши зъ Президіи ц. к намѣстництва дозволенье збирати предплату, просить ВПреп. оо. Деканôвъ, котрымъ згадане оповѣщенье посылає, занятися збираньемъ предплаты а буде єго милою повинностею почтити ихъ труды однымъ безплатнымъ примѣрникомъ. Печататися буде число примѣрникôвъ одвѣтне числу предплатникôвъ.

— **Новй назвы полкôвъ.** Цѣсарь выдавъ слѣдуюче розпорядженье: Памятный на личну, сердечну приязнь, яка лучила мене зъ Єго цѣс. В. бл. п. Вильгельмомъ I, цѣсаремъ Нѣмеччины и королемъ прускимъ, заряджую, щобы полкъ пѣхоты ч. 34 назывався по вѣки вѣчнй полкомъ Вильгельма I, цѣсаря Нѣмеччины. Рôвночасно именую Єго цѣс. В. Фридриха, цѣсаря Нѣмеччины и короля пруского, властителемъ полку гузарôвъ ч. 10 им. Фридриха Вильгельма III, короля пруского. Полкъ пѣхоты ч. 20 (новосандецкій) буде ôдтеперь называтись Фридриха, цѣсаря Нѣмеччины и короля пруского, а полкъ гузарôвъ ч. 7. Вильгельма, наслѣдника престолу нѣмецкого и пруского.

— **Северинъ Смаржевскій**, посолъ до рады державнои зъ бôльшихъ посѣлостей округа Яворôвъ-Мостиска-Цѣшанôвъ и до сойму галицкого зъ бôльшихъ посѣлостей зъ округа перемыского, померъ у Вѣдни въ ночи дня 16. н. ст. марта на запаленье мозгу. Покôйный бувъ одною зъ найвиднѣйшихъ силъ мѣжь польскими послами и тому майже безпрерывно мавъ генеральный рефератъ въ буджетѣ краєвôмъ. Вже въ роцѣ 1848 бувъ выбраный делегатомъ на кромерижскій соймъ и ôдъ того часу бравъ живу участь у всякихъ напрямахъ публичнои дѣятельности. Смаржевскій бувъ такожь предсѣдателемъ рады повѣтовои въ Мостискахъ. Похоронъ ôдбудеся въ недѣлю у Вѣдни.

— **Велике нещастье** приключилося минувшого тыждня въ Угорщинѣ. Коло Нового Саду хотѣли переѣхати черезъ Дунай весѣльнй гостѣ. Дунай бувъ покрытый тогдѣ ще ледомъ и 16 возôвъ заѣхало на саму середину рѣки. Тутъ заломився лѣдъ и всѣ гостѣ пôйшли пôдъ воду. Нѣхто не выратовався. О цѣлôмъ сѣмъ случаю довѣдались, коли тѣла погибшихъ выринули изъ воды по розтаяню ледôвъ на Дунаю.

— **Король кравцѣвъ**, славный Вортъ въ Парижи говоривъ недавно зъ однымъ репортеромъ о своѣй дѣятельности. Мѣжь иншимъ сказавъ, що найлѣпше выходять сй женщины зъ своими сукнями, що полишають єму вôльный выбôръ тоалеты. Всякй замовленя мусять робитися на тыждень передъ речинцемъ выкôнченя, хотяй въ наглыхъ случаяхъ може Вортъ зробити сукню и въ 24 годинахъ. Высокй цѣны, якй платяться у Ворта, мають причину въ тôмъ, що замавляючй женщины бажають вельми дорогихъ додаткôвъ до своихъ тоалетъ, и такъ для однои богатои панночки въ Перу зробивъ одѣвало за 120.000 франкôвъ, бо коронки самй коштували 118.000 фр., та плащь за 45.000 фр., при чѣмъ футро пôдъ него коштувало 44.000 фр. Всѣ дворы пануючихъ замавляють у него зъ выимкою королевои Викторіи. Вортъ єсть властиво маляремъ, а до кравецтва взявся для зарôбку.

— **Дрôбнй вѣсти.** Ф. В. Райфайзенъ, знаменитый господарь въ провинціяхъ надреньскихъ и основатель осôбного рода касъ позичковыхъ для властителѣвъ меншихъ посѣлостей, померъ въ 70 р. житя въ Геддесдорфѣ. — Сенаторъ Карно отець президента републики францускои, померъ вчера въ Парижи — Въ Празѣ згорѣвъ величезный складъ дерева фирмы В. Бубеничекъ зъ Бубны. Шкода перевысшає 100.000 зр.

Надôслане.

Безчисленный рядъ

творять посвѣдченя, котрй стверджають цѣлющу силу Варнера Safe Cure въ недугахъ нирокъ, печѣнки и органôвъ мочевыхъ та у всѣхъ другорядныхъ недугахъ, пр. въ ревматизмѣ, гостци, злôмъ травленю и выживленю и ин. Яко дальшій свѣдокъ выступає п. Людвикъ Франкъ, въ Шенебеку коло Магдебурга, Kaiserstrasse 19, и пише: „По першихъ ôсьми дняхъ уживаня Варнера Safe Cure, мôгъ я у моеи дитины доглянути вже деяке полѣпшенье, бо пухлина меншала, а оно вже не такъ трудно ôддыхало. Въ другôмъ тыждни пухлина цѣлкомъ уступила, а по першôй фляшцѣ мôгъ вже мôй Фрицъ встати зъ лôжка. По другôй фляшцѣ поправився значно мочь, апетиту не можна було заспокоити, а повороту слабости не було чого боятися. Я пересвѣдченый, що Варнера Safe Cure єсть добрымъ средствомъ на недуги нирокъ и мушу зазначити ще другій случай. Одна старша женщина тутешна, котра минувшого року захорѣла на ту саму недугу и не добре вылѣчилась, минувшого мѣсяця занедужала на давну слабôсть. Взяла она Вашь лѣкъ и теперь цѣлкомъ подужала. Высказуючи Вамъ сердечну подяку, бажаю, щобы всѣ подôбно недужй звертались зъ повнымъ довѣремъ до Варнера Safe Cure. Продажь и розсылка лише черезъ аптики. Цѣна 2 зр. 80 кр. Складъ: Жигм. Рукеръ, Іоанъ Вєвіорскій, д-ръ Кароль Миколяшь у Львовѣ. Головный складъ: Einhorn Apotheke (Max. Fanta's въ Празѣ.

Вѣсти зъ Аеп. Львôвскои.

Завѣдательства одержали оо.: Левъ Чемериньскій въ Пѣтричахъ, дек. олеського; І. Колянковскій въ Тухольцѣ, дек. скôльского; Юл. Галькевичь въ Любѣнцяхъ; Сим. Винявскій въ Выспахъ, дек. бобрецкого; Алекс. Петровичь въ Борисовѣ и І. Чировскій въ Суховоли, дек. бродского.

Кан. институцію одержали оо.: Вол. Поховскій на Нестерôвцѣ, дек. залозецкого, І. Лопачиньскій зъ Выспы на Миколаѣвъ, дек. бобрецкого, І. Мазановскій на Руду, дек. буского., І. Козакъ на Пôдгôрцѣ и Ник. Сенишинъ на Покрôвцѣ.

Декреть на сотрудника въ Бурштинѣ, дек. рогатиньского, одержавъ о. Ярославъ Стеткевичь.

Консисторія вставилася до намѣстництва о згоду на кан. институцію о. Іос. Яворского зъ епар. перемискои, запрезентованого на Путятинцѣ, дек. рогатиньского, и о даръ ласки для вдовы по бл. п. о. Юл. Калиньскôмъ зъ Букачовець.

До львôвскои ген. семинаріи принятй на IV рôкъ Петро Соловѣй а на II. рôкъ Левъ Кордасевичь.

Краєва рада шкôльна признала гр. к. катихитамъ въ народныхъ школахъ въ Журавнѣ и Жидачевѣ ремунераціи по 30 зр. рôчно.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Краєва рада шкôльна именувала дѣйстнымъ учителемъ школы мужескои въ Бродахъ Л. Мочаровского, и Алекс Гаєкъ, дѣйстною учителькою женьскои школы выдѣловои въ Тернополи.

Телеграмы „Дѣла".

Вѣдень 17. марта. Цѣсарь принявъ димисію министра вôйны Биляндтъ-Райта, до котрои ôнъ подався за-для своєи недуги, и высказавъ єму повне признанье єго заслугъ. На мѣсце Биляндъ-Райта именованый министромъ вôйны вѣденьскій комендантъ корпуса Баверъ.

Берлинъ 17. марта. Станъ здоровля цѣсаря Фридриха єсть злый мимо того, що пôвъурядовй газеты голосять противно. Противъ д-ра Мекенци запанувало въ Берлинѣ велике обуренье и ôнъ одержавъ вже кôлька листôвъ зъ погрозами.

Вѣдень 17 марта. „Pol Corr." констатує агитацію духовеньства въ Болгаріи противъ кн. Фердинанда навѣть зъ проповѣдницѣ въ церквѣ. Въ Тирнѣ завзывавъ священикъ жителѣвъ, щобы прогнали князя. Власти хотѣли священика арештувати, але люде недозволили и помогли єму втечи за границю до Сербіи.

Букарештъ 17 марта. Опозиція румуньска запротестувала манифестомъ до народу противъ нового кабинету.

Санъ Ремо 17. марта. Громада мѣста именувала д-ра Мекенци почетнымъ горожаниномъ и повѣрила єму була репрезентацію на похоронѣ цѣсаря Вильгельма.

Петербургъ 17 марта. На богослуженю въ протестантскôй церквѣ, на котрôмъ були присутнй царь, цариця и цѣла родина царска, сказавъ пасторъ Дальтонъ въ своѣй проповѣди, що смерть нѣмецкого цѣсаря тронула Россію найглубше.

НАДÔСЛАНЕ.

Д-ръ мед. Теодоръ Єндель

по студіяхъ на клиникахъ проф. Розенталя у Вѣдни и проф. Шаркота (Salpêtrier) въ Парижи ординує въ хоробахъ нервовыхъ и жѣночихъ щоденно ôдъ 2—4

улиця Валова число 31.

Гистерію лѣчить гипнотизмомъ методою проф. Шаркота и П. Рихтера. 2119 32—0

М. ШАЛИТЪ

годинникарь

у Львовѣ при ул. Сикстускôй число 17

преміованый почетнымъ дипломомъ на выставѣ въ роцѣ 1879

за власноручный вырôбъ годинника

поручає свою въ роцѣ 1875 основану

Робôтню и складъ зигарôвъ и зигаркôвъ

зъ найлучшихъ фабрикъ женевскихъ, по наймѣрнѣйшихъ цѣнахъ.

Всякй репараціи выповняються совѣстно зъ цѣлорôчною гарантією. Замовленя зъ провинціи сповняє якъ найскорше 2290 8—8

Найдобôрнѣйшій олѣй до лямпъ поправн.

Лише невыбухаюча нафта.

Р. ДИТМАРЪ

у Львовѣ

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ

ГАЛИЦКОИ НАФТЫ НЕЗАПАЛЬНОИ.

Выключна продажь „Р. Дитмара петролю невыбухаючого".

продає 1 литръ нафты сальоновои подвôйно рафинованои 24 кр.
„ „ господарскои „ 22 „
„ „ „Р. Дитмара невыбухаючои" 33 „
При одноразовôмъ закупнѣ або при предплатахъ на побѣранье частями (10—10) 2215

опускаю при 10 литрахъ 2 крейцарѣ на литрѣ
„ бочкахъ ваги около 140 кильо, ôдповѣдный рабатъ.

Безплатна ôдстава до дому ôдъ 5 литрôвъ почавши на власнôмъ возѣ.

Телефону н-ръ 226.

Лише улиця Собѣского число 1.

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поручає 2356 99—?

Спеціяльности и универсальнй средства

францускй и иншй, якъ черезъ ню такъ и черезъ иншй фирмы оповѣщуванй.

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночй) пл. Галицкій 14.
Дръ Е Лебедовичь (нед. внутрѣшнй и очнй) ул. Корняктôвъ (Нар. Дôмъ.
Д-ръ І Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Аптики: 2292

З. Рукеръ ул. Кракôвска.

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краєвый ул. Костюшки (будынокъ соймовый).
Банкъ гипотечный пляцъ Галицкій.
А Шеленбергъ (конт вымѣны) ул. Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лилієнъ (конт. вымѣны) ул. Гетьманьска 8.

Готелѣ и Реставраціи:

Готель францускій и рест. швехатска пл. Маріяцкій.
Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Кракôвска 9.

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устьяновичь, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4.

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичь (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склепы:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгнеръ (найтаншій магазинъ галантерійный, ул Галицка 16
А. Гальскій (товары зелѣзнй) пляцъ Маріяцкій 9
Стахевичь и Абрысовскій (матеріи на сукнѣ) Ринокъ 32.
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н. Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20)
Вольфъ Чоппъ (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ. ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничй:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигіи).

Тысячѣ людей слабують на РЕШЕТИНЦЯ!

Не многй знають правдиву причину ихъ ненастанного нездоровля.

Пôдъ гарантією усуваєсь **кождого решетинця,**

зъ головкою,

якъ такожь и всѣ иншй хробаки у дѣтей и дорослыхъ въ протягу пôвъ годины безъ болю и небезпечности, безъ попередного голодованя и перервы въ звыклôмъ занятю, посредствомъ средства легко заживаючого-ся, котре и на пробу зажите цѣлкомъ не шкодить.

Многихъ недужихъ на решетинця лѣчать яко недужихъ на бракъ крови и на жолудокъ.

Ознаки сего недуга суть: Въ ôдходахъ завважати можна кусники подôбнй до лазанокъ або сѣменъ гарбузовыхъ та иншй хробаки, блѣде лице, матовый взôръ, синй обвôдки довкола очей, зсхудненье, замуленье, обложеный языкъ, слабе травленье, бракъ апетиту на перемѣну зъ великимъ голодомъ, млоєнье, а навѣть безпритомнôсть при порожнôмъ жолудку або по деякихъ стравахъ, пôдходженье якогось клубка ажь пôдъ шию, сильный наплывъ слины въ губѣ, квасъ въ жолудку, згага, часте ôдбиванье, заворотъ, частый бôль головы, неправильный ôдхôдъ, свербячка въ задѣ и носѣ, кольки, заворôтъ головы и хитаючій-ся хôдъ, колючй болѣ въ кишкахъ, битье серця, перерва въ менструаціи, чувство ослабленя и т. д.

При замовленю треба подати вѣкъ недужого.

Плата вразъ зъ лѣкомъ 6 зр. а. в.

Такожь лѣчить листовно и скоро пôсля найновѣйшои спеціяльнои методы пôдъ гарантією певного выслѣду: всякй тайнй недуги, слабости низшои части тѣла и пола, ослабленье мужеске, лишаѣ, раны, болячки, недуги шкôры (такожь лиця), жолудка, ревматизмъ, корчѣ и нервовй недуги, моченье пôдъ себе, бѣлй уплавы, неправильности въ крови и всякого рода недуги жѣночй. Лѣки надсылаються сейчасъ и дискретно.

Подяки не оголошуються.

Лѣкарь-спеціялистъ **РАППАПОРТЪ,**

Дрогобичь (Галичина). 2347 4—10

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемирнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдличнй выробы косметичнй, тоалетовй и перфумы именно:

Валентинъ найсильнѣйше выпаданье волося вздержує цибульки волоснй взмôцняє и до вытворюваня та поросту волося побуджає. Лисины покрываються краснымъ волосьемъ —Цѣлый фляконъ 3 зр. Пôвъ флякону 1 зр. 60кр

Віолинъ

противъ прѣтя рукъ и пахвъ Фляконъ 50 кр.

Пудръ салицилевый противъ прѣтя и ôдпареня нôгъ Пуделко 50 кр.

Магнолина, шкôра попрыщена, хропава, нерôвна и згрубѣла, пôдъ выключнымъ дѣланьемъ Магнолины ôдзыскує молодечій выразъ и красоту Червонôсть носа и лиця безповоротно уступає. Фляконъ 1 зр. 50 кр.

Орієнталина (пудеръ плынный)

надає лицю красну и приємну бѣлôсть, ôдсвѣжує лице и консервує. Цѣна 1 зр. губка 10 кр.

Ессенція мятова до полоканя устъ,

кромѣ приємного покрѣпляючого смаку и запаху, дуже користно дѣлає на ясла и зубы. — Фляконъ 50 кр

Атраментъ до значеня бѣля безъ гумы

фляшочка 30 кр

Атраментъ чорный кампешовый

не плѣснѣє, не осѣдає, пера не псує, єсть завсѣгды гарный и плынный и цѣлковито нешкôдливый. — Фляконъ по кр. 10, 15, 25, 30, и 50.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул, Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2. 2257 52—?

Кождый

може собѣ спродаючи всѣлякй роды законно дозволеныхъ

Льосôвъ на раты

рôчно що найменше

1200 золотыхъ заробити. Звернутися треба на адресу: Wechselhaus H. Fuchs, Budapest, Dorotheergasse Nr 9.

2358 7—10

2228 **НА ЗИМУ.**

Кафтаники, калесоны, скарпитки, огрѣвачѣ колѣнъ, лыдокъ, живчика, хустки на шию вовнянй и шовковй; Рукавички, Шапки футрянй, суконнй и рôзнй имитаціи баранцѣвъ; Папучѣ, чоботы суконнй и фильцовй, мешты, пантофлѣ и др.

поручає найдешевше

ТОРГОВЛЯ

БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ

Львôвъ, Галицка ч. 16.

Цѣнники даромъ.

Властивою въ тôмъ краю розширеною хоробою єсть

НЕСТРАВНÔСТЬ.

Нова кухня и новый способъ житя суть причинами тои недуги, на котру зъ нечевя западаємо. Деякй люде терплять болѣ въ грудехъ и бокахъ, деколи такожь болѣ въ спинѣ; чуються ослаблеными и сонными, мають злый посмакъ въ устахъ, особливо зъ рана; якійсь рôдъ липкого сливу громадиться на зубахъ; апетитъ ихъ єсть лихій, въ жолудку лежить у нихъ мовь якійсь тяжкій тягаръ, а часами чують въ жолудковôй ямѣ якійсь неозначеный рôдъ ослабленя, котрый не даєся усунути поживаньемъ стравы. Очи западають, руки и ноги зимнѣють и стаються липкими; по якôмсь часѣ являєся кашель, въ початку сухій але по кôлькохъ мѣсяцяхъ въ супроводѣ зеленавыхъ харкотинъ; дôткненый тою недугою чуєся завсѣгды втомленымъ с нъ здаєсь єму не приносити нѣякого выпôчинку; потôмъ стаєся нервовымъ, дразливымъ и невдоволенымъ, догадуєся завсѣгды чогось злого: коли нагально пôднесеся, запоморочує єго и здаєся єму, що цѣла голова довкола ходить; єго внутренности затыкаються, єго шкôра стаєся часомъ сухою и горячою; кровь густѣє и лѣниво кружить, бѣлко въ оцѣ прибирає жовтаву барву; мочь ôдходить менше и темнобарвы и лишає по довшôмъ стояню осадъ на сподѣ; опôсля ôдбиваєсь єму часто страва при чѣмъ запримѣчає деколи солодкій, деколи квасный смакъ и часто въ супроводѣ битя серця; єго зрокъ зменшаєся, мурашки стають му передъ очима и дôзнає чутя тяжкого утомленя и великои безсильности. Всѣ тіи ознаки выступають на перемѣну и припускаєся, що майже третина людности того краю терпить одну або другу форму тои недуги. Черезъ „Shäker-Extrakt“ бере кисненье стравъ такій оборотъ, що пожива дôстаєся хорому тѣлу и давне здоровлье вертає. Сила того лѣку єсть справдѣ чудова. Миліоны и миліоны фляшокъ уже спродано а число свѣдоцтвъ, котрй цѣлющои силы того лѣку доказують, єсть надзвычайне. Сотки хоробъ, котрй мають найрозличнѣйшй имена, суть наслѣдками нестравности; но коли се послѣдне лихо усунеся, то сщезають такожь другй, бо тіи суть лише ознаками правдивои хоробы. Лѣкомъ тымъ єсть „Shäker-Extrakt“. Свѣдоцтва тысячей, котрй говорять похвально о цѣлющихъ прикметахъ того-жь, доказують се понадъ всякй сумнѣвы. Сего знаменитого лѣку можна у всѣхъ аптикахъ дôстати. 2134 (10—24)

Особамъ, котрй терплять на затканье, потреба „Сайгеля пигулокъ прочищуючихъ“ въ полученю зъ Shäker Extrakt-омъ. **Сайгеля пигулки прочищаючй** лѣчать затканье, проганяють пропасницю и простудженя, освободжають ôдъ болю головы и не допускають жовтачки. Хто ихъ разъ спробовавъ, той певно ихъ буде дальше уживати. Они дѣлають повôльно и не справляють болѣвъ. — Цѣна: 1 фляшка Shäker-Extrakt-у зр. 1·25, 1 коробка „Сайгеля пигулокъ прочищаючихъ“ 50 кр.

Властитель „Shäker-Extrakt-у“ и Сайгеля пигулокъ A. I. White, Limited, London 35 Faringdan Read E. C.

Haupt-Depot und Central-Versandt Johann Nep. Harna,

Apotheker „Zum goldenen Löwen“ in Kremsier (Mähren) und in den meisten Apotheken Oesterreichs zu beziehen.

НЕДУГИ ЛЕГКИХЪ.

Gas-Exhalation (Rectal-Injection)

лѣчить туберкулы (сухоты, нидѣнье) астму, хроничный катаръ бронхіяльный и т. д.

Неимовѣрный, позорно недосягненый идеалъ лѣкарѣвъ, можливôсть вылѣченя недугъ легкихъ, вже теперь цѣлкомъ вповнѣ осягнено. Посвѣдченя знаныхъ въ свѣтѣ професорôвъ и докторôвъ, сотки листôвъ вылѣченыхъ, зъ котрыхъ автентичнй копіи кождый одержить оплатно на бажанье, щобы на певно пересвѣдчитися, найприхильнѣйшй оцѣнки лѣкарскихъ часописей, уживанье по найбôльшихъ шпиталяхъ, якъ найславнѣйше посвѣдчають о нечуваныхъ успѣхахъ лѣченя ексгаляційного при помочи Rectal-Inject r-э. — Отъ примѣромъ подають въ зачеркахъ **проф. д-ръ Берґеонъ и д-ръ Морель:** „Кашель, выкиды, пропасниця, храпливôсть меншають по трехъ дняхъ потôмъ цѣлковито никнуть — сонъ и апетитъ повертають назадъ. Тягаръ тѣла побôльшуєсь ôдъ ½ до 1 кильогр. на тыждень. Намагаючій спосôбъ житя можна на ново розпочати.“ — **Проф. Cornil** и **проф. Verneuil.** При астмѣ сейчасъ уступає бракъ ôддыху.—Цѣлковите вылѣченье часто въ 8 дняхъ. — **Проф. Dujardin Beaumetz:** „Хрон. катаръ бронхіяльный цѣлкомъ дався вылѣчити.“ — **Проф. Френцель** ôдд. **д-ръ Штаца:** „Пропасниця, нôчнй поты, кашель, выкиды уступають — незвычайный апетитъ збôльшаєся — тягару прибуває до 5 кильогр.“ — **Д-ръ M'Laughlin:** „Зъ 30-степеновыхъ туберкулôвъ всѣ основно вылѣчилися.“ — Те саме посвѣдчають и недужй. (Лѣченье само не єсть утяжливе, не перешкаджає и пôдъ загарантією безъ злыхъ наслѣдкôвъ.) — **Ц. к. выкл. прив. Gas-Exhalations-Apparat (Rectal-Injector)** разомъ зъ способомъ уживаня для лѣкарѣвъ и **для власного ужитку** и зъ приладомъ до выроблюваня газу высылаєсь за готôвку або послѣплату **à 8 зр.**, зъ мѣриломъ газу **à 10 зр.**

Д-ръ Кароль Альтманнъ, Вѣдень, VII. Bez., Mariahilferstrasse Nr. 80. 2373 2—50

I. & С. КЕССЛЕРЪ въ БЕРНѢ (BRÜNN)

улиця Фердинанда ч. 7/d

высылають за послѣплатою:

Матерія модна въ кратки, на суквѣ жѣночй, зъ чистои вовны 90 цм. широка, 10 м. зр. 8·50.

WOLL-ATLAS, у всѣхъ модныхъ краскахъ, 90 цм. ширины, 10 м. зр. 6·50.

Кашмиръ, у всѣхъ модныхъ краскахъ, 90 цм. ширины, 10 м. зр. 4·50.

BAIGE, (найновѣйшй краски, 100 цм. ширины, 10 м. зр. 9·50.

Матерія брокатô, у всѣхъ краскахъ, 60 цм. ширины, найновѣйшй десенѣ, 10 м. зр. 4.

Кретонъ, на суквѣ жѣночй, добрый до праня, найнов. взоры, 70 цм. шир. 10 м. зр. 2·80.

Dreidraht, 60 цм. шир. ясно або темно сѣрый, 10 м. Іа. зр. 3·50. IIа. зр. 2.80.

Матеріи на шляфроки, такожь на жѣночй суквѣ) 60 цм. шир. въ кратки, 10 м. зр. 2·50.

Гарнитуры покрывалъ, (2 на лôжко а 1 на стôлъ) зъ рипсу зр. 4·50. зъ джуты зр. 3·50

Занавѣсы джутовй, турецкй десенѣ (2 бôчнй и 1 драперія) загально зр. 2·30.

КИЛИМКИ ДО ХОДУ, дуже тревалй, 10—11 м. довгй Іа. зр. 6 —, IIа. зр. 3·50.

Ковдра до накрываня, зъ атласу зр. 8·50, зъ rouge зр. 3.

ПОЛОТНО ДОМОВЕ, 29 вѣдень. лôктѣвъ, 1 штука 5/4 зр. 5·50 4/4 зр. 4·20

Веба Кинъ, 30 лôктѣвъ, лѣпша ôдъ полотна, 1 шт. 5/4 зр. 7·50, 4/4 зр. 5·80.

ШИФОНЪ, 30 лôктôвъ, 90 цм. шир. 1 шт. Іа. зр. 5·50, IIа. зр. 4·50.

ОКСФОРДЪ, 29 лôктѣвъ, найновѣйшй взоры, 1 шт. Іа. зр. 6·50, IIа. зр. 4·50.

КАНЕВАСЪ, на простирала, 29 лôктѣвъ, 1 шт. Іа. зр. 6, IIа. зр. 5·20.

Адамашковый Градль 30 лôктѣвъ, 1 шт. Іа. зр. 8·50, IIа. зр. 5·50.

СКАТЕРТИ, полотнянй, у всѣхъ краскахъ, 3 шт. 8/4 зр. 2.— 6/4 зр. 1

СЕРВЕТЫ, полотнянй, 4/4 въ квадратѣ, 6 шт. зр. 1·20.

РУЧНИКИ, полотнянй, 6 шт. зъ тороками зр. 1·80 зъ бордюрою зр. 1·20.

ПРОСТИРАЛА, несшиванй, 2 м. довгй, 1½ м. широкй, 1 шт. зр. 1·50.

СѢННИКИ зъ джутового полотна, комплетнй, великй, 1 шт. Іа. зр. 1·40, IIа. 90 кр.

Коцики передъ лôжко, найновѣйшй десенѣ, зъ флянелѣ, 1 пара зр. 2., зъ джуты зр. 1·30.

Взôрцѣ даромъ и франко.

2346 4—26

НА СВЯТЫЙ ПÔСТЪ.

При помочи однои 8-лѣтнои дитины перемѣняє въ 3—5 минутахъ моя ново вынайдена для цѣлои Европы ц. к. выкл. прив. подвôйно дѣлаюча **МАСНИЦЯ-EXPRESS** найменшу скôлькôсть солодкого молока, сметанки и сметаны въ найчистѣйше и найвкуснѣйше масло.

Щобы улегшити закупно моеи масницѣ, котра зладжена зъ вельми тревалого металю, и тому такожь служить яко прикраса начиня кухонного, ôдъ многихъ знаменитостей признана необходимою въ газдôвствѣ, ôдзначена на многихъ выставахъ золотыми и срѣбными медалями зъ огляду на єи величезне запотребованье, подаю тй масницѣ по можливо низькихъ цѣнахъ, а именно:

	зр. кр	
Нр. I. 5 литр. сметаны обôйм.	8·—	разомъ зъ термометр.
„ II. 10 „ „ „	11·50	
„ III 20 „ „ „	18·—	
„ IV. 50 „ „ „	45·—	

Всѣ иншй величины выконуються лише на жаданье.

Высылаєся по присланю грошей або за послѣплатою.

До ласкавои уваги.

Въ интересѣ П. Т. Публики, позволю собѣ звернути увагу щобы при закупнѣ масницѣ докладно дивитись на мою марку охоронну, бо тогдѣ лише ручу я за тревалôсть и доброту та обовязуюся сейчасъ звернути грошѣ кождому въ случаю, єсли масниця не подобаєся по єи одержаню. — Ласкавй замовленя прошу надсылати:

B. BALSAM,

властитель патенту и фабрикантъ ц. к. выкл. прив. масниць-Express **у Вѣдни, II. Schiffamtsgasse Nr. 14. T.**

Цѣнники даромъ и оплатно. Ôдпродаваючимъ рабатъ.

2369 4—12

Золотыхъ 100—200 Золотыхъ

або за мѣсячною платею — пôсля умовы — можуть заробити особы кождого стану, котрй схотять заниматись продажею законно дозволеныхъ въ Австріи преміовыхъ льосôвъ позичковыхъ. — Ôдноситись до **Max-a Lustig-a,** дôмъ банковый въ **Будапештѣ.**

2360 7—25

Вже выйшовъ I томъ знаменитого дѣла

М. Костомарова

Богданъ Хмельницкій.

II томъ друкуєся и выйде въ цвѣтни с. р.

Предплата на цѣле дѣло зъ пересылкою 5 зр. (въ оправѣ 6 зр. 20 кр.), такожь на раты.

Адресувати: **Ол Барвѣньскій, Тернопôль.** 5—5

ОПИРАЮЧИ-СЬ НА ДОВѢРІЮ

зъ якимъ ôдносяться майже ôдъ 20 лѣтъ до нашого „Якорного проганяча недугъ“ (Anker-Pain-Expeller), уважаємо своєю повинностею такожь **тыхъ** запросити до спробованя, котрй сего улюбленого средства домового ще не знають. Оно не єсть нѣякимъ средствомъ тайнымъ, але **строго ретельнымъ, умѣєтно** зложенымъ препаратомъ, котре справедливо заслугу, щобы єго всѣмъ **терплячимъ на гостець и ревматизмъ** яко **зовсѣмъ певне** поручити. Найлѣпшимъ доказомъ того, що многй хорй, котрй выпробовали другй дуже захвалювнй средства, **зновъ таки до успѣшного Pain-Expeller-а беруться.** Черезъ порôвнанье власне пересвѣдчилися, що не лише **ревматичнй болѣ,** якъ **ломанье въ членахъ и пр.** а такожь **болѣ зубôвъ, головы, хребта, кольки и проч.** найпевнѣйше уступають черезъ натиранье „експедеромъ“. За **дешеву цѣну 40 кр.** 70 кр, взгл. зр. 1·20 може навѣть небогатый набути, а грошѣ якъ безчисленнй успѣхи доказують, надармо не выкидаються. Стерегтись треба передъ шкôдливыми пôдробленями и принимати лише „Pain-Expeller“ зъ знакомъ **якора** яко правдивый. На складѣ въ премногихъ аптикахъ, головный складъ: Apotteke zum Goldenen Löwen въ Празѣ. Близшй вѣсти подають: F. Ad. Richter et C° Вѣдень

2161 18—51

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знаменемъ

„СИРІЮСЪ“

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручає добру и выдатну каву спроваджену безпосередно ôдъ продуцентôвъ зъ Америки полудневои.

Коштує у Львовѣ:

1 кильо 1·90 зр.

на провинціи:

4¾ кильо 9·60 зр. франко.

Ôдбирателямъ надъ 50 к. опустъ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родôвъ кавы, котрй оголошують иншй пôдъ назвою мого знамени. Спроваджую каву просто ôдъ продуцентôвъ, що можу доказати, и продаю єи найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбурзѣ и Трієстѣ можна дôстати каву вже лишь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродає гуртôвникови на мѣсци, той знову гуртôвникови въ Европѣ, ôдъ тыхъ купує комисіонеръ, а ôдъ него ажь купець и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожуючого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дôстане де инде по тôй цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2227 1·9—?

Добре треває вѣчно.

Доказомъ того розголосъ, якого заживає славна на весь свѣтъ **д-ра мед. А. Rix оригинальна паста Помпадуръ.**

Єсть се знаною рѣчею, що деякй женщины мали средства, котрй заховували имъ выглядъ молодости и єи всѣ „внѣшнй прикметы“, а именно **свѣжôсть, красоту и гладкôсть шкôры** ажь до найпôзнѣйшои старости. Славна панѣ ***Помпадурô*** на дворѣ Людвика XV. мала таку рецепту, котра запевнила ѣй такожь ажь у пôзну старôсть єи вродженй прикметы, причѣмъ она знала єи передъ цѣлымъ свѣтомъ скрывати. Паперы, въ котрыхъ переховувалась рецепта, дôстались у руки однои высокого роду фамиліи, котрои краса ще нинѣ загально подивляєсь, и **д-рови Rix,** котрый вôйшовъ случайно въ лѣкарскй и иншй ôдносины, удалося вглянути въ се письмо держане въ тайнѣ и въ сей спосôбъ зладити **найзнаменитше средство** въ користь цѣлого свѣта черезъ повысшу **пасту Помпадуръ.**

Одиноке средство лѣчниче и консервуюче, котрымъ можна ôддалити веснянки, плямы печѣнковй, угры, червоности и всѣ иншй зла приключуючй-ся на лици а такожь удѣляє цвѣтови лици молодечу свѣжôсть. Товстолезнй свѣдоцтва о найлѣпшихъ успѣхахъ сеи найзнаменитшои пасты до лиця може кождый ласкаво переглянути.

Щобы оминути пôдроблень, треба при закупнѣ **пасты Помпадуръ д-ра Rix-а** брати лише запечатанй пакеты и уважати, щобы приписъ бувъ заосмотреный въ facsimile вынаходчика. Многй иншй средства суть зъ тымъ самымъ або подôбнымъ именемъ и часто захвалюються передъ купцемъ за найпевнѣйшй и найлѣпшй, а однакъ лише выкликують недовѣріє при своѣй безскуточности; правдива **паста Помпадуръ** въ своихъ успѣхахъ не заведе нѣколи, и кождого, хто єи разъ уживъ, спонукує и дальше продовжати єи уживанье або єи поручати, тому треба докладно уважати на пôдписъ **д-ра Rix-а.**

Ôдъ 60-ти лѣтъ знана яко вельми знамените и цѣлюще

средство красоты

для осягненя бездоганного, чистого цвѣту лиця, для захованя и прикрашеня шкôры, для знищеня веснянокъ, плямъ печѣнковыхъ, угрôвъ, лишаѣвъ, червоности носа, слѣдôвъ по ôспѣ, червонй руки стають бѣлыми, морщины выгладжуються въ чудово короткôмъ часѣ, шкôра стаєсь гладкою и мягкою мовь оксамитъ и прибирає природну краску, якою лише молодѣжь величаєся. Д-ра Rix-а пасту Помпадуръ до нинѣ не можна въ тôмъ взглядѣ досягнути за-для высказôвъ найвысшихъ осôбъ и професорôвъ. Ся паста, у народу называна **чудесною пастою,** не єсть **шминкою** лише **средствомъ лѣчничимъ** и многими лѣкарями записуєся. Подяки не оголошуєся. Розсылаєсь по присланю належитости або за послѣплатою. Цѣна оригинального слоика разомъ зъ приписомъ 1 зр. 50 кр. Д-ра Rix-а тоалетове мыло Помпадуръ 30 кр. Д-ра Rix-а молоко Помпадуръ, до уживаня замѣсть пудру, 1 зр. 50 кр.

Вильгельмина Rix, вдова по д-рѣ.

Вѣдень, мѣсто Adlergasse 12, у власнôмъ домѣ.

Мѣсця розпродажи въ **Галичинѣ и Буковинѣ: Перемышль** у аптикаря п. Александра Маньковского, **Станиславôвъ** у апт. п. А. Байлега, **Броды** у апт. п. В. Ляндесберга. 2374 1—6

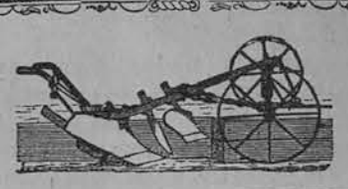

CLAYTON & SHUTTLEWORTH

фабрика машинъ рôльничихъ

Львôвъ, улиця Городецка Ч. 22

поручають на зближаючій-ся **весняный сезонъ** свои найновѣйшй выробы **плугôвъ, боронъ, вальцѣвъ и сѣвачокъ,** а яко **выключнй заступники R. Sacka** знанй фабрикаты того-жь по цѣнахъ оригинальныхъ.

Направы выконуються въ своѣмъ якъ найлѣпше уладженôмъ варштатѣ якъ найдокладнѣйше и дешево.

Илюстрованй цѣнники на бажанье даромъ и франко.

Складъ комисовый мають **Л. & С. Чеконьскй** въ **Чортковѣ.**

2363 6—12

ПЕТРО КРОКЕВИЧЬ

аптикарь въ Краковѣ

улиця Баштова при плянтахъ (рôгъ Ринку Клепарского)

поручає власнй выробы

яко правдиву одиноку добычь найновѣйшихъ часôвъ, приносячу хорому неоцѣненй спасеннй користы, о чѣмъ свѣдчать щоразъ численнѣйшй признаня похвалы и т. п., якъ неменше посвѣдченье лѣкарске, а именно:

До Высокоповажаного пана Петра Крокевича, аптикаря у Краковѣ.

Выробы фармацевтичнй Пана Петра Крокевича, аптикаря пôдъ Львомъ у Краковѣ, пôсля предложеныхъ менѣ приписôвъ лѣкарскихъ зробленй, не мѣстять нѣякихъ шкôдливыхъ складникôвъ и въ ôдповѣдныхъ немочахъ ужитй, дуже успѣшно дѣлають.

Д-ръ Юровичь,
докторъ всѣхъ наукъ лѣкарскихъ.

У Краковѣ дня 23 липня 1887.

Вино хинове, средство лѣчниче, взмагаюче силы, стравнôсть, надзвычайно поручане, особливо у женщинъ слабосильныхъ, блѣдыхъ и т. п.

Вино хинове зъ зелѣзомъ, поручане молодымъ особамъ для осягненя зросту и розвою тѣла, надає крови силу, збôльшаючи скôлькôсть тѣлокъ крови, змôцняючи жолудокъ пôдносить апетитъ, лѣчить загальнй ослабленя, блѣдачку и т. п., а одиноке для реконвальесцентôвъ по хоробахъ горячковыхъ вынищаючихъ.

Вино зелово-ромбарбарове, вытягъ винный зъ правдивого корѣня Ревеня хиньского (Radix rhei chinensis) и зелъ, збôльшаючихъ рухи хробачковй кишокъ черезъ то легко розвôльняюче; знамените въ затканяхъ, часто повтаряючихъ-ся здутяхъ, довготреваючôмъ катарѣ, дванацятницѣ и въ упорчивôй жовтачцѣ.

Вино зелово-пепсинове, вытягъ зъ зелъ краєвыхъ и найлѣпшои пепсины de Rostock, одиноке успѣшне средство пôдносяче травленье, розпускаюче бѣлко, затымъ одиноке въ нестравности, хроничныхъ катарахъ жолудка або на тлѣ туберкуличнôмъ атоніи кишокъ у людей старыхъ, дуже помôчне у дѣтей зле ôдживлюваныхъ, анемичныхъ и шкрофуличныхъ.

Амигренъ, незрôвнана помôчь въ сильнôмъ болю головы. Ложочка ôдъ кавы зажита успокоює найсильнѣйшу мигрену.

Кальльонъ, *одиноке средство на найстаршй и найдолегливѣйшй нагнѣтки.* По насмарованю нагнѣтокъ сейчасъ перестає болѣти, а въ 24 годинахъ ôдпадає безъ найменшого болю.

Хильоль, лагодить по кôлькоразовôмъ ужитю найбôльшй болѣ ревматичнй пострѣлы, подагру и т. п.

Сарсапариліянъ зъ корою хиновою, узнаный яко найлѣпше средство въ немочахъ походячихъ зъ зôпсутя сокôвъ и зъ ôдти повстаючого вадливого складу крови, въ недокровности и т. п.

Зѣлье грудне зô свѣжихъ, лѣчничихъ зелъ волоскихъ, котрй вже неразъ навѣть въ прикрыхъ розличныхъ выпадкахъ слабости давали надсподѣване полѣпшенье терплячому, то въ слабостяхъ грудныхъ то легкихъ, противъ астмы, всякои душности и т. п. Усувають они тяжку дыхавицю, всякй закатареня легкихъ и грудей, зафльегмленя, кольки въ грудехъ, упорчивый кашель и т. п. Цѣна зр. 1·20

Сиропъ грудный при тяжкихъ або застарѣлыхъ немочахъ, уживаный буває рôвночасно зъ зѣльемъ льоретаньскимъ противъ сухотъ и слабостей грудныхъ и легкихъ и т. п. Цѣна 2 зр.

Кроплѣ жолудковй. Средство знамените и незрôвнане у всѣхъ слабостяхъ жолудка. Цѣна 35 кр. 2068 29—0

Замовленя выконуєся ôдворотною почтою.

Зъ численныхъ подякъ наводимо ось тй:

Высокоповажаный Пане Аптикарю!

Бажаю, щобы кождому хорому такъ знаменитый успѣхъ давали лѣки зъ Вашихъ выробôвъ, якъ моѣй женѣ, котрй надсподѣвано успѣшно дѣлали и прошу о надôсланье менѣ ще Амигренъ и капель жолудковыхъ.

Зъ поважаньемъ
Леопольдъ Коваликъ
(Рыбникъ, Oberschlesien).

Пшôвъ д. 3 липня 1887 р.

Высокоповажаный Пане!

Узнаю дѣйстну успѣшнôсть Вашихъ выробôвъ, досвѣдчивши на собѣ

Се посвѣдчаю ретельно.

Зъ поважаньемъ
Новаковскій
директоръ фабрики цукру.

Schönpriesen b. Aussig 25 мая 1787 р.

Вп Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви въ Краковѣ.

Страдаючи ôдъ пôвтора року на сильный, невылѣчимый кашель, сполученый зъ рôзными тяжкими недугами, мимо тутешныхъ радъ лѣкарскихъ, чувся я безъ надѣѣ житя, а яко отець кôлькоро дѣтей, хапаючись вкôнци рôзныхъ способôвъ до поратованя здоровля, случайно зъ порады чужои приязнои менѣ особы, уживъ я „Зѣля грудного“ выробу аптикаря Вповажаного Пана Петра Крокевича, и по ужитю чотырохъ пачокъ „Зѣля грудного“ и Сиропу ôдзыскавъ цѣлковито здоровлье, могучи о власныхъ силахъ уже працювати и тымъ чиномъ бодай частину щастя дѣтемъ моимъ удѣлити. Чуюсь тому спонуканымъ заявити найщиршу вдячнôсть Вповажаному Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви мѣсцевому, за вырôбъ „Зѣля грудного“, бо житье моє лишь ужитю того Зѣля завдячую.

Зъ глубокимъ поважаньемъ
Михаилъ Трыбальскій,
друкарь литографичный.

Кракôвъ, дня 28 мая 1886 р.

Высокоповажаный Пане!

Вычитавши зъ газетъ дня 28 мая с. р. подяку Вамъ Вповажный Пане, а почуваючись зарôвно до обовязку вдячности, маю честь тую-жь въ высокôй степени заявити Вамъ, Вповажный Пане, бо Ваше „Зѣлье грудне и „Сиропъ“, и въ загалѣ Вашй выробы не лишь менѣ самому, але дуже многимъ, де заходили сумнѣвы що-до здоровля давали чудный успѣхъ. Маючи отже много завдячити Вашимъ выробамъ, приймѣть Вповажаный Пане выразы моеи вдячности, а заразомъ зичливости, успѣху въ дальшôмъ розвою своихъ выробôвъ такъ для добра власного, якъ и зъ пожиткомъ для людскости!

Остаю зъ довжнымъ поважаньемъ
Кс. Е. Вернеръ,
Реформатъ.

Кракôвъ 1 червня 1886 р.

Честный Пане!

Страдаючи ôдъ 20 лѣтъ на гемороиды и упрямый бôль въ жолудку, на дыхавицю и сполучене зъ нею замуленье мѣхура, на затвердженье и иншй долегливости, уживъ я кôлька фляшокъ „Капель жолудковыхъ“, котрй зробили менѣ надзвычайну пôльгу, що посвѣдчаю згôдно зъ правдою и совѣстею.

Фишеръ,
совѣтникъ ц. к. суду.

Ряшѣвъ, дня 21 червня 1886 р.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 53. Львôвъ, Понедѣлокъ 7 (19) марта 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр ôдъ однои стрôчки печатнои, въ рубр. Надôслане по 20 кр. а в

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.
на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. а. в.

Ôдъ 1 (13) сѣчня „Дѣло“ почало выходити що дня, вынявши недѣлѣ и рускй свята. Условія предплаты повысше на заголовку.

Зъ рады державнои.

Двѣ важнй справы рѣшалися на дняхъ въ радѣ державнôй. Перша зъ нихъ дотыкає платы катихитôвъ при школахъ народныхъ, друга ôдписаня податку грунтового на случай шкоды елементарнои.

Надъ закономъ о платахъ катихитôвъ ôдбулось въ суботу голосованье въ палатѣ послôвъ. Ходило именно о змѣну §. 5. закона шкôльного зъ 1872 р., въ котрôмъ було сказано, що кошты науки религіи мають оплачуватися зъ фонду шкôльного лише въ школахъ середныхъ и семинаріяхъ учительскихъ, въ школахъ же народныхъ и выдѣловыхъ новиннй парохи зъ обовязку душпастирства удѣляти науки религіи безплатно. Тымъ самымъ має бути змѣненый и §. 17 основныхъ законôвъ державныхъ зъ 1867 р., въ котрôмъ сказано, що о науку религіи въ школахъ низшихъ мають дбати громады вѣроисповѣднй. Приняте палатою послôвъ внесенье стремѣло до того, щобы бодай катихиты три-клясовыхъ и выдѣловыхъ шкôлъ одержували плату зъ фонду шкôльного.

Змѣна §. 5. закона зъ 1872 р. зъ однои стороны подасть клирови мѣскому помôчь матеріяльну, а зъ другои, зъобовяже єго повсюды дбати зъ бôльшою вытревалостею о моральне выхованье молодежи, — у насъ въ дусѣ церкви и обряду нашого, а тымъ самымъ дасть мѣстамъ можнôсть зблизити мѣщаньство до церкви.

Друга справа, дотыкаюча матеріяльного положеня хлѣборобôвъ нашихъ, закôнчилася 16 н. ст. марта въ палатѣ панôвъ. На внесенье комисіи финансовои принято законъ, пôсля котрого держава буде обовязана ex officio ôдписувати податокъ грунтовый господарямъ, потерпѣвшимъ шкоду въ плодахъ земныхъ черезъ градъ, огонь и воду. Проєктъ того закона розбирано вже передъ двома роками въ палатѣ послôвъ рады державнои, а послы зъ меншихъ посѣлостей переперли тогдѣ, що ôдписанье грунтового податку розширено и на шкоды, якй выходять въ господарствѣ черезъ посуху, слоту и мыши. Правительство центральне оперлось однакожь такому розширеню пôльги для хлѣборобôвъ и длятого палата панôвъ обмежила ôдписанье податку грунтового лише на случай градобитя, огню и повеней. Обмеженый законъ прийде теперь назадъ до палаты посольскои и мабуть перейде въ обмеженôй формѣ. На всякій случай буде и такимъ закономъ облегчена доля селяньства нашого, бо вже бодай не треба буде просити о ласку, а правительство само буде мусѣло при елементарныхъ шкодахъ ôдписати податокъ грунтовый по провѣреню сеи шкоды комисією, высланою на коштъ державный, а не на коштъ интересованыхъ сторôнъ.

При тôй нагодѣ мусимо зарегиструвати фактъ, що комисія буджетова палаты послôвъ не приняла резолюціи пос. Мандичевского зъ дня 14. мая минувшого року, котрою посолъ вôзвавъ правительство центральне „до закладаня новыхъ шкôлъ народныхъ въ Галичинѣ, именно у всхôднôй, евентуально до перестроєня вже истнуючихъ шкôлъ пôсля потребъ мѣсцевыхъ“. Комисія буджетова, розправляючи о тôй резолюціи на засѣданю своѣмъ дня 14. марта с. р., сказала найвиразнѣйше, що не припоручає єи правительству, бо „справа шкôлъ народныхъ въ Галичинѣ належить до компетенціи галицкого сойму“.

По думцѣ нашôй не поступила комисія буджетова коректно въ тôй справѣ, бо мимо некомпетенціи рады державнои въ справѣ шкôлъ народныхъ, можна було завôзвати центральне правительство бодай до того, щобъ оно ôдъ себе внесло до сойму галицкого проєктъ, ôдповѣдный жаданю пос. Мандичевского. Комисія буджетова повинна була знати, якъ соймъ краєвый обôйшовся въ 1886 р. зъ внесеньемъ послôвъ рускихъ о языцѣ выкладовôмъ въ школахъ народныхъ по мѣстахъ и мѣсточкахъ. Наколи про-то пос. Мандичевскій домагався, щобы правительство змаганя послôвъ рускихъ що-до перестроєня шкôлъ ôдповѣдно мѣсцевымъ потребамъ пôдперло, то резолюцію згадану можна було зъ чистою совѣстею представити правительству!

На всякій случай зможе теперь „клюбъ рускій“ въ радѣ державнôй набрати пересвѣдченя, що мимо єго льояльности для правицѣ, — тая правиця надъ єго жаданями безпощадно переходить до порядку дневного; а для народу руского буде се новый доказъ, що „мирова“ политика не принесла єму нѣ найменшого хôсна, бо бачимо, якъ рада державна до насъ примѣняє основнй державнй законы, запоручаючй всѣмъ народамъ австрійскимъ средства до розвою національного...

А и на то не треба забути, що на послѣднôмъ засѣданю сойму краєвого рускй послы за-для малочисленности своєи не могли поставити нѣ одного внесеня въ справахъ шкôльныхъ. Чи въ сей спосôбъ зреализуєся програма кабинету „о примиреню народôвъ“, чи може пристрасти національнй ще бôльше розбудяться — на пытанье се легко найти ôдповѣдь. На всякій случай для Русинôвъ галицкихъ єсть се многозначущимъ memento!

Кандидатъ на диктатора.

Третя република француска переживає нинѣ тяжку пору. За сѣмнацять лѣтъ существованя францускои републики не могла идея републиканьска запустити такъ глубоко корѣнье въ францускôмъ народѣ, щобы єи можна нинѣ уважати на всякій случай забезпеченою. Чимъ разъ бôльше проявляються ознаки, котрй кажуть догадуватися, що републиканьска форма правительства въ Франціи починає переживатися. Середъ широкихъ масъ народу показуєсь чимъ разъ бôльше невдоволенье зъ того правительства, котре майже не въ силѣ удержати въ краю ладъ и порядокъ и самохôть причиняєсь лишь до ширеня розладу. Въ верховодячихъ кругахъ засѣдає майже сама мѣрнота, въ парляментѣ замѣсть поважныхъ нарадъ ведесь лишь завзята борба партійна, а одна партія переганяє другу въ тôмъ, щобы лишь чимъ скорше скинути правительство, котре ѣй недогôдне и взяти въ свои руки управу державы, хочь-бы лишь на то, щобы за кôлька недѣль ôддати єи въ руки другои партіи. Въ краю ведеся на скрôзь погана агитація, въ наслѣдокъ котрои выплывають на верхъ люде, якъ ославленый герой парискои комуны, Пія, а у котрыхъ талантомъ єсть фраза а здôбностями зручнôсть въ агитаціи. Наслѣдкомъ такихъ обставинъ мусить бути майже конче коррупція сягаюча ôдъ споду ажь до самого вершка и она найшла сумну илюстрацію въ недавнôмъ процесѣ Вильсона, котрого жертвою упавъ самъ президентъ републики. Не дивниця отже, що такій станъ рѣчей навкучився вже францускому народови и ôнъ радъ бы побачити верховну власть въ чиихсь крѣпкихъ рукахъ, котрй могли-бы успокоити єго хочь на хвильку. Але масы народу не руководяться якоюсь ученою политикою, не оглядаються на всякй можливй обставины и наслѣдки а идуть инстинктивно за тымъ, ôдъ котрого найбôльше надѣються. Тымъ то и сталося, що ген. Булянже, хочь чоловѣкъ войсковый и не маючій права кандидувати до парляменту, одержавъ ажь 56.000 голосôвъ. Ажь сей фактъ заставивъ верховодячй круги францускй призадуматись надъ грозячою републицѣ небезпечностею; до сего часу були тй круги глухй и слѣпй на все, що Булянже робивъ. Першу увагу звернувъ ôнъ на себе тымъ, що будучи министромъ вôйны почавъ бувъ вести политику реванжу на власну руку. Кôлько шуму наробивъ ôнъ въ цѣлôй Европѣ своєю реформою францускои арміи та своими ôдносинами до Россіи, звѣстно загально. Наслѣдкомъ того було, що ôнъ утративъ теку министра и оперся ажь въ Клермонъ-Ферранъ яко комендантъ корпуса. Але и тутъ не сидѣвъ ôнъ тихо и все ще дававъ о собѣ ôдъ часу до часу знати. Знаючи, що въ хвиляхъ загального розстрою можна ще найбôльше опертись на масѣ народу, старавсь ôнъ зробитись о скôлько можна популярнымъ въ народѣ, а въ тôмъ помагали єму вѣрно всѣ радикалы. Результатомъ того було велике число голосôвъ при выборахъ, хочь ôнъ не мôгъ и не кандидувавъ явно. Що выборы переводились въ єго користь за єго вѣдомостею, о тôмъ майже не можна сумнѣватись. Министеръ вôйны въ справозданю до президента републики каже такъ: „Дня 19 лютого приѣхавъ Булянже безъ дозволеня до Парижа и я казавъ єму назадъ вертати. Дня 20 лютого пôславъ я єму упôмненье, що коменданты корпусôвъ не смѣють безъ дозволеня министра выѣздити зъ свого округа. Дня 25 лютого писавъ Булянже зновъ до мене, щобы я єму дозволивъ приѣхати на чотири днѣ до Парижа. Я ôдповѣвъ єму, що то не може бути, бо то выкликало-бы рôзнороднй коментарѣ. А въ тôмъ часѣ велися якъ-разъ выборы до парляменту въ кôлькохъ округахъ. Я запытувавъ отже Булянжера, чи єго кандидатуру поставлено за єго вѣдомостею, а ôнъ ôдповѣвъ на то, що до тои справы зовсѣмъ не мѣшався. На телеграфичне прошенье генерала ôдповѣвъ я дня 28 лютого, що обстаю при моѣмъ заказѣ и що моє розпорядженье єсть и дальше правосильне. Мимо того бувъ Булянже три разы въ Парижи а то разъ дня 24 лютого а ôдтакъ 2 и 10 марта, оба послѣднй разы перебраный, въ синихъ окулярахъ, и удававъ кулявого. Дня 12 марта одержавъ я зновъ письмо Булянжера, датоване 9 а выслане 11 зъ Клермонъ-Ферранъ, въ котрôмъ ôнъ зновъ просить, щобы єму дозволити приѣхати до Парижа. Зъ всѣхъ тыхъ фактôвъ выходить, що тутъ нарушено войскову дисциплину, а то нарушенье єсть тымъ бôльше, що выходить ôдъ генерала, котрый повиненъ старатися удержати въ своѣмъ крузѣ повагу войсковыхъ приписôвъ. Позаякъ ген. Булянже одержавъ бувъ вже въ жовтню строгу кару, котра однакожь позôстала безъ успѣху, то вношу перенесенье генерала въ неактивный станъ черезъ ôдкликанье єго зъ посады.“ Се внесенье министра вôйны потвердивъ президентъ републики. Президентъ має право оставити генерала въ тôмъ положеню черезъ три роки и не активувати єго ажь до часу єго спенсіонованя, але може и вернути єму командо кождои хвилѣ. Генералъ же не має права оправдуватись, ажь по трохъ рокахъ.

Довѣдавшись о тôмъ, написавъ Булянже слѣдуюче письмо до пос. Ляґера: „Не знаю точно офиціяльного справозданя о менѣ, але вже теперь можу сказати, що хочь я и бувъ въ Парижи, то я ѣздивъ туды лишь ôдвѣдати мою дуже знемагаючу жену. Министерство, котре знало причину мого прошеня, заказало менѣ ѣхати, пôдчасъ коли другй коменданты ѣздять до Парижа безъ дозволеня. Край зрозумѣє дуже добре, що мене карають не за то, що я ѣздивъ до Парижа, але за результатъ выборôвъ зъ 26 лютого, хочь нѣхто не мôгъ добачити мого вплыву на сй выборы.“

Письмо се кидає ярке свѣтло разъ на ôдносины въ францускôй арміи а ôдтакъ и на цѣлу комедію, яку грає Булянже. Ôнъ признає, що ѣздивъ до Парижа, отже мусить бути правдою, що перебирався и удававъ кулявого, але заразомъ и ôдкликуєсь до народу и дока-

„Кирило-Методієвске Братство“ въ Кієвѣ 1843—1847 року.

Розъясненье П. Кулѣша,

VI.

Приѣхавши на початку року 1847-го въ Киѣвъ, дочувсь я глухо, що моє о Христѣ братье зорганизувалось у якесь Товариство Кирила та Методія, скомпонувало собѣ статутъ и навѣть має свою „цеху“ — зъ литого зелѣза перстнѣ, на котрыхъ сіяють літеры: *К. М.* Одинъ зъ сихъ послѣдувателѣвъ, чи поклонникôвъ святыхъ братôвъ славяньскихъ лагодився ѣхати въ Славянщину, щобъ у ческôй Празѣ и по другихъ центрахъ славяньского народознавства повыучувати славяньскй мовы, а вернувшись шукати собѣ прôтовпу до катедры въ котрому зъ украиньскихъ всеучилищь. Я хоть и прямувавъ зъ листомъ Плетньова до Жуковского, та не длятого, щобъ засѣсти въ Нѣмеччинѣ. Недавно передъ тымъ умеръ академикъ славистъ Прейсъ, а про Срезневского, що заступивъ опôсля Прейса, ще не було мовы. Академія наукъ пôслала мене доповнити моє славянознавство, зъ тымъ, щобъ вернувшись, бути менѣ заразомъ и адъюнктомъ академіи и професоромъ университету. Змовились мы зъ симъ братчикомъ ѣхати за границю въ купѣ. Отъ я й приступивъ до него прямо: чи сему-жь бо таки правда?

Безпечно засмѣявшись, ôдказавъ менѣ братчикъ, що се була въ нихъ на якійсь часъ хлопяча забавка, та они, схаменувшись, той статутъ давно спалили, а перстнѣ позакидали въ воду.

Була-жь се въ нихъ заготовлена про мене и про Шевченка ôдповѣдь, на случай, коли-бъ мы довѣдались якъ-небудь про ихъ политичне товариство. Въ статутѣ, якъ опôсля вже стало менѣ вѣдомо, мѣжь иншими премудрыми задумами було сказано, що Украинцѣ сполучать усю Славянщину въ одну федерацію, пôдъ протекцією всероссійского императора, а коли-бъ ôнъ на се не зволивъ, то будуть промышляти объ собѣ якъ-небудь инше.

Обохъ насъ не принято въ тайне политичне товариство за-для того, що мы й самй по собѣ працювати-мемо для славяньскои и украиньскои свободы, а тымчасомъ, на случай игемоньского гоненя, до насъ нѣхто не причепиться. Се була ведмежа послуга. Дружне благородство погубило обохъ насъ.

Втѣшаючись великими своими подвигами въ будущинѣ, не вважали Кіяне на малй речи, и розмовляли про свои таємничй задумы такъ голосно, що за дверима все було чути. Якійсь Петровъ, пôдслухавши щось давне, знайшовъ собѣ дорогу до товариства: почавъ середъ него глаголати ще голоснѣйше про волю Украины, про московску тѣсноту и таке инше. Украиньскй политики заразъ приняли єго мѣжь свои члены, а ôнъ, мавши въ рукахъ деякй ознаки тайного политичного товариства, подавъ ихъ пану Юзефовичеви Михайлови, що правивъ тогдѣ за попечителя кієвского учебного округа...

Выѣхали мы зъ добрымъ братчикомъ благополучно зъ Кієва у Варшаву тай почали тамъ довбатись у старосвѣтскôй польщинѣ за пôдпомогою и порадою благородного труженика науки Вацлава Александра Мацѣйовского. Пишемо мы собѣ та выписуємо зъ книжокъ усяку всячину у-двохъ на одному столѣ, пôджидаючи звѣстки ôдъ Шевченка, и не въ догадъ менѣ, що въ шуфлядку того стола заложено страшенну мину. Сею миною бувъ статутъ товариства св. братôвъ Кирила та Методія, що братчикъ мôй, зъ якимись великодушными мрѣями, перъ у Славянщину, не натякнувши менѣ про се нѣ пôвъ-словечкомъ.

Мѣжь иншими людьми у Варшавѣ спôзнались мы зъ сенаторомъ Стороженкомъ, що бувъ тогдѣ правою рукою покорителя Варшавы, князя Варшавского графа Паскевича Ериваньского. Сей землякъ великого полководця и сатрапа пôддобрювавсь єму тымъ жартовливымъ украиньскимъ балаканьемъ, котре ще й за россійскихъ цариць не одного нашого земляка „выводило въ люде“. Бувъ бо Паскевичь такожь нашь патріотъ що-до анекдотôвъ, борщу, вареникôвъ и иншихъ украиньскихъ ласощѣвъ. Разъ єму й каже первый єго министеръ, докладуючи до пôдпису всякй паперы. „Свѣтлѣйшій князю! Отъ вы кохаєтесь у тутешныхъ нашихъ землякахъ, що они гараздъ про нашу Украину балакають; а я вамъ покажу не такого земляка, — щирои козацкои породы, земляка чистокровного, що ôдъ него такъ и несе низовымъ вѣтромъ, Сѣчю матѣрью и Великимъ Лугомъ батькомъ.“ — „Чи справдѣ?“ — пытає сатрапъ, пôдписуючи комусь тамъ волю або каторгу, жизнь або смерть. — „Не шуткую, ваша свѣтлость. Сей вамъ розкаже и розмаже не то про запорожскй звычаѣ, та й про всѣ запорожскй думки“. — „Радъ. радъ єго послухати; привези, братець, єго до мене.“

Саме пôдъ сю любу розмову двохъ патріотôвъ украиньскихъ подають сатрапови пакетъ изъ столицѣ. Розпечатавъ, позирнувъ и засмѣявся: „Харошъ, братьецъ, зьемлякъ-то твой! Велі-ка єво арестовать по высочайшему повєльенію!“

Такъ скôнчились нашй варшавскй студіи...

(Конець буде.)

зує, що єго постигла кара лишь для того, що єсть любимцемъ народу. Цѣле се поступованье нагадує дуже Наполеона III., котрый такожь рѳзными штучками добився бувъ до президентуры а ѳдтакъ оголосився и цѣсаремъ.

Що теперь зробить Булянже, поки що не знати. Дня 16 с. м. приѣхавъ — якъ звѣстно — до Парижа и розголосивъ заразъ, що анѣ не думає выступати зъ войска анѣ кандидувати на посла. Тымчасомъ зѳбравъ ѳнъ коло себе на нараду своихъ приятелѣвъ и тутъ ухвалено, мимо того, що ѳнъ не може бути выбраный, ставити єго кандидатуру, де лишь дасться, а єго выбѳръ мае бути поки що лишь народнымъ протестомъ. Булянжеровскій органъ „Cocarde“ доносить такожь, що ухвалено, яке становище мають заняти єго приятелѣ въ парляментѣ, на случай, коли-бъ въ єго справѣ поставлено интерпеляцію до правительства. Ухвала ся держиться однакожь поки що въ великѳй тайнѣ.

Чорнѣ карты зъ єкономичного житя Галичины.

VII.

Незвычайно сильно розвилась въ Галичинѣ послѣдными часами б ю р о к р а т і я. Нинѣ маємо въ Галичинѣ державныхъ урядникѳвъ и діюрнистѳвъ 7094 зъ рѳчною платнею 9,353.000 зр.; слугъ державныхъ и екзекутивныхъ органѳвъ 7.102 зъ рѳчною платнею 2,872.000 зр.; пенсіонистѳвъ-урядникѳвъ 12.409 зъ платнею 2,422.031 зр.; урядникѳвъ и слугъ при зелѣзницяхъ 4300 зъ рѳчною платнею 3 500 000 зр. Духовеньство и сельскѣ учителѣ, о скѳлько однѣ и другѣ платнѣ суть зъ краєвыхъ фондѳвъ, дальше урядники выдѣлу краєвого, радъ повѣтовыхъ, администрациі и полиціи Львова и Кракова представляють загальне число людей 13.132 зъ рѳчною платнею до 6 мил. зр.

Цѣла отже машина бюрократична въ загалѣ надъ 43000 осѳбъ и коштує рѳчно надъ 24 мил. зр. Дочисливши до того 35.000 вѳйска зъ платнею до 10 мил., одержимо загальну цифру людей, остаючихъ въ службѣ державнѳй, повѣтовѳй, мѣскѳй и зелѣзниць близько 80.000 осѳбъ зъ рѳчною платнею около 34 мил. зр. Въ тѳмъ загальнѳмъ числѣ осѳбъ єсть самои интелигенціи до 23.000.

Бюрократія отже и публична служба въ Галичинѣ представляєсь яко тѣло поважне перевысшаюче всѣ другѣ елементы нашои суспѳльности и числомъ и организацією и образованьемъ и загальнымъ доходомъ

Що-до числа, то выносить сума всѣхъ адвокатѳвъ, нотарѣвъ, лѣкарѣвъ, архитектѳвъ, аптикарѣвъ, литератѳвъ, артистѳвъ и т. п. независимыхъ людей разомъ зъ дочисленьемъ бѳльшихъ властителѣвъ земскихъ до 7000, значить менше якъ одну трету часть интелигентнои бюрократіи.

Така сама диспропорція заходить и що-до доходу. Авторъ обчисляє дохѳдъ середнои клясы независимои интелигенціи по мѣстахъ въ той способѳ, що приймає єго въ пятиразовѳй высотѣ чиншу домового. А позаякъ загальна цифра чиншѳвъ домовыхъ въ всѣхъ мѣстахъ и мѣсточкахъ въ Галичинѣ выносить 12 мил. зр., тожь правдоподѳбный дохѳдъ выносити буде пѳсля того 60 мил. зр., а увзглядниви, що часть людности мѣскои живе въ власныхъ домахъ и не платить податку чиншового, приймає авторъ максимальный вже дохѳдъ въ высотѣ 90 мил. рѳчно. Ѳдтягнувши ѳдъ того дохѳду цѣлои бюрократіи живучои по мѣстахъ, котрый можна приняти що найменше въ сумѣ 20 мил. зр., дальше дохѳдъ клясы торговельнои 27 мил. зр. и промысловои 27 мил., одержимо яко дохѳдъ независимои интелигенціи въ сумѣ 6 мил. зр. Выходить отже въ порѳвнаню зъ цифрою доходу бюрократіи, що бюрократія має майже шѣсть разѳвъ бѳльше доходу ѳдъ независимои интелигенціи.

Тымъ и толкуєсь въ значнѳй части политична немѳчь краю, позаякъ покликанѣ и найбѳльше способнѣ до политичнои акціи клясы населеня, т. є. кляса бѳльшихъ посѣдателѣвъ и независимои интелигенціи стоять финансово дуже низько, такъ якъ дохѳдъ ихъ разомъ представляє ледво $^1/_{20}$ часть загального краєвого доходу.

Браку того не можуть выповнити другѣ клясы краєвои суспѳльности. Селяньство темне и убоге, жидѳвство забобонне и чисто кастове, мѣщаньство необразоване и идолентне, чого доказомъ єсть образъ нужденнои администрациі мѣстъ, а навѣть и та шляхта, котра бересь вести передъ въ загально-краєвыхъ справахъ, не має нинѣ на тѳлько силы, щобы станути самостѳйно, и мусить опиратись о елементъ найсильнѣйшій и найлучше зъорганизованый, т. є. о бюрократію.

Тоє причинилось такожь немало у насъ до скрѣпленя бюрократіи. Она нинѣ стоить сильнѣйше въ Галичинѣ, якъ де будь инде, а то тымъ бѳльше, позаякъ навѣть надъужитя єи охороняє и закрыває передъ свѣтомъ законъ прасовый, не допускаючи прилюднои контролѣ, котра єсть одинокою порукою ѳдповѣдного функціонованя администрацiйного апарату.

У насъ урядникѳвъ за богато — лучше було-бы, щобы мѣсто великого числа гѳрше плаченыхъ поставлено менше число добре плаченыхъ, и щобы кромѣ того наложено на нихъ широку одвѣчальнѳсть и поставлено ихъ пѳдъ контролю прилюднои опиніи.

Давнѣйше коли бюрократія була въ Галичинѣ ще зовсѣмъ нѣмецка, не мала она симпатіи въ краю особливо мѣжь Поляками. Поляки стремѣли до того, щобы добитись автономіи, въ котрѳй бачили пожаданый лѣкъ на всѣ раны, нанесенѣ краєви бюрократизмомъ.

Поляки осягнули, що хотѣли, дѳстали автономію. Тымчасомъ зло зовсѣмъ не уступило и нинѣ чуємо въ краю загальнѣ жалѣ на автономію. Однакъ автономія сама собою невинна зовсѣмъ тому, що станъ рѣчей не змѣнився на лучше. Автономія то лишь форма, при котрои помочи можна тогдѣ лишь щось зробити, коли маєсь ѳдповѣднѣ розумовѣ и економичнѣ силы. А у насъ нема анѣ одного, анѣ другого. Величина задачѣ переросла нашѣ силы, до економичнои и суспѳльнои реформы нема у насъ анѣ средствъ анѣ способѳвъ. Автономія то лишь машинерія, при котрѳй политична и економична немѳчь не доведе такъ само до нѣчого, якъ и при машинеріи бюрократичнѳй Що м..же зробити соймъ зъ буджетомъ $3^1/_2$ миліона, якѣ реформы можна пѳдняти на поли промыслу, маючи на то всего 50.000 зр.? Автономія могла-бы тогдѣ лишь помогти, коли-бъ мала до диспозиційности сотки миліонѳвъ и оперувала ними розумно и продуктивно. Тутъ помогти може лишь политика дѣйстныхъ великихъ жертвъ, а не политика фантазій.

Автономія въ Галичинѣ мала пѳсля интенцій Полякѳвъ втискатись постепенно въ саму бюрократію и уживати єи до своихъ цѣлей. Оно такъ и сталось. Поляки выперли зъ бюрократіи чужинцѣвъ и самѣ заняли въ Галичинѣ всѣ уряды. Идея польскости ѳднесла користи, але чи зыскавъ на тѳмъ добробытъ краю? Противно, польска интелигенція злилась зъ бюрократією, а нинѣ нема родины, котрои численнѣ члены не належали-бъ до бюрократіи. Критика бюрократіи стала середъ тои интелигенціи неможливою, бо мусѣла бы дотыкати хиба єи самои. Бюрократична отруя перейшла цѣлый организмъ польскои интелигенціи и запустила найглубшѣ корѣнѣ особливо середъ шляхты. Супротивъ нечисленнои горстки независимои интелигенціи стала бюрократія надавати тонъ въ всѣхъ публичныхъ справахъ.

Такій станъ рѣчей веде поборникѳвъ автономіи прямо до централизму. Головна тяжесть всѣхъ краєвыхъ справъ перенеслась до Вѣдня. Для цѣлои майже образованои клясы краю, котра належить до рядѳвъ бюрократіи або що найменше єсть тѣсно звязана зъ нею, ставъ Вѣдень жереломъ промоціи, карієры, ласкъ та ѳдзнакъ. Такимъ способомъ цѣла интелигенція стала въ трактованю справъ краєвыхъ оглядатись на заднѣ колеса, научилась и привыкла до сервилизму.

Вѣдень ставъ осередкомъ краєвои политики. Интересы бюрократичнои интелигенціи стали въ разячѳй суперечности зъ жизненными интересами краю. Примѣромъ обниженье цѣнъ краєвыхъ продуктѳвъ, котре єсть нещастьемъ для краю, єсть пожадане для бюрократіи, бо она буде все брати свою платню а менши буде поносити выдатки на житье. Такимъ способомъ бѳльша часть интелигенціи не лишь не боронить але и порозумѣти не може интересѳвъ краю.

За мизерну платню урядника ѳддає нинѣ молодый человѣкъ себе цѣлого на услуги правительства и пропадає зовсѣмъ для краю. А цѣна, за котру ѳнъ себе ѳддає, єсть справдѣ дуже низька.

Въ цѣлѳй державнѳй службѣ єсть у насъ ледво 600 мѣсць зъ платнею высше 2000 зр. а ледво 20 зъ платнею высше 4000 зр. рѳчно, низшій урядники жиють въ недостатку а часто и въ нуждѣ. Довѣріе до власныхъ силъ гине въ цѣлѳмъ краю, все пхаєсь до урядѳвъ и жде ратунку ѳдъ бюрократіи, котра єсть безсильна, ѳдъ правительства, котре само ледво має фонды на найважнѣйшѣ свои потребы на забезпеченье европейскои позиціи монархіи.

Край цѣлый обгортає апатія и мертвота, никне и слабне вѣра въ можливѳсть ратунку. У насъ нема рукъ, нема людей независимыхъ, способныхъ и охочихъ стати до суспѳльнои роботы въ хосенъ краю.

То єсть недобѳръ суспѳльный, гѳршій ѳдъ недобору финансового, ѳдъ рѳчнои страты 6—10 миліонѳвъ въ земли, ѳдъ смерти голодовои 50.000 людей.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Коломыѣ.

[„Спѳлка Гуцульскоя“. — Справа пѳдвысшеня податку ѳдъ горѣвки на радѣ мѣста. — Конверсія довгѳвъ мѣста.]

Дня 4. н. ст. марта с. р. ѳдбулося засѣданье комитету „Спѳлки Гуцульскои“, що то єи завязати порѣшило було 1886 р. народне вѣче въ Коломыи. На засѣданю присутнѣ були пп.: д-ръ Ник. Федоровичь, Станиславъ Щепановскій, Танчаковскій, М. Бѣлоусъ, Блоньскій Грушкевичь и Киселевскій. По нарадахъ рѣшено:

1) Приступити до завязаня товариства „Спѳлки Гуцульскои“ въ мѣсяци цвѣтни с. р. а именно въ день ярмарочный дня 24. н. ст. цвѣтня.

2) Для переведеня цѣлои справы выбрано тѣснѣйшій комитетъ зложеный зъ пп. Танчаковского, Грушкевича и Иларія Гарасимовича.

3) Комитетъ має: а) на двѣ недѣлѣ передъ зборами переглянути статутъ, поправити и предложити ще разъ пѳдъ нарады ширшого комитету; б) выдати ѳдозву и в) выготовити запросины на загальнѣ зборы.

На засѣданю рады мѣста Коломыѣ дня 28. н. ст. лютого була на порядку дневнѳмъ справа пѳдвысшеня податку ѳдъ спиритусу. Бурмистръ ѳдчитавъ телеграму „koła“ польского зъ Вѣдня, взиваючу раду мѣску, щобы внесла протестъ въ справѣ оподаткованя спиритусу, а потѳмъ ѳдчитавъ текстъ протесту рады мѣста Перемышля. На внесенье сов. Пѳдляшецкого рѣшила бѳльшѳсть рады прилучитись до протесту мѣста Перемышля. Ѳдъ голосованя въ тѳй справѣ здержалися радни Русины: Грушкевичь, Перфецкій, Бѣлоусъ, Блоньскій и Рудницкій. Проф. Грушкевичь зажадавъ навѣть, щобы то неголосованье було замѣчене въ протоколѣ.

На засѣданю рады мѣскои дня 15. н. ст. марта порѣшено значною бѳльшостею голосѳвъ сконвертувати довги мѣста Коломыѣ въ той способѳъ, щобы выключивши безпроцентовый довгъ 29.000 зр., взяти на 50 лѣтъ силаты въ вѣденьскѳмъ кредитовѳмъ земскѳмъ банку 313.590 и затягнути нову позичку на будову вѳйсковыхъ магазинѳвъ въ квотѣ 43.000 зр. — отже цѣла позичка въ згаданѳмъ банку буде выносити 356.590 зр., а раты выносити будуть (процентъ и амортизація капиталу) $5^1/_4$ ѳдъ цѣлои сумы рѳчно. Громада зыскає при тѳй операціи 10—12 тысячь рѳчно. Цѣлый довгъ мѣста Коломыѣ выносити теперь буде 385.590 зр. а. в.

Зъ Черновець.

[Перехѳдъ Раранча на унію. — Непоправнѳсть румунизаторскои Консисторіи и єи головы. — Розпустъ православного духовеньства на Буковинѣ.]

Передными часами мавъ я неразъ нагоду читати въ „Дѣлѣ“ жалѣ буковиньскихъ Русинѳвъ православныхъ на румунизацію руского народу, котру безнастанно ведуть православнѣ священики по рускихъ селахъ. Неразъ читавъ я въ „Дѣлѣ“, що нѣякѣ просьбы и грозьбы Русинѳвъ православныхъ нѣчо не помагали. Нема й дивоты, бо у кого було рускому народови жалуватись на румунизаторске священьство? Вы, Галичане, скажете: у митрополита и въ консисторіи! Ба, кобы то у насъ були владика и духовна власть своя! — але-жь бо у насъ нѣ свого владики, нѣ своєи консисторіи. У насъ владика и консисторія лишь о то дбають, абы рускій нарѳдъ зрумунщити — не займаються spiritualibus rebus, а чисто политикою румуньскою!

Приповѣдка руска каже: до часу збанъ воду носить. Такъ и теперь сталося зъ румунизацією. Селяне зъ Раранча, въ числѣ 400 душь, перейшли на унію, а прочѣ заразъ готовѣ перейти, якъ тѳлько Станиславѳвскій владика пришле имъ священика, котрый буде имъ приятелемъ, схоче дбати про ихъ просвѣту и помагати-ме имъ въ ихъ читальни

Для насъ, православныхъ Русинѳвъ, перехѳдъ Раранчанъ на унію єсть безперечно прикростею и заставляє насъ глубше задуматись надъ сею справою. Длятого я, яко православный Русинъ, хочу свои уваги выповѣсти.

Зъ морального становища мушу высказати, що перехѳдъ селянъ зъ одного вѣроисповѣданя на друге вплыває часомъ на людей некористно, бо такѣ люде, що перейшли зъ православія на унію, не суть добрыми уніятами, не перейшовши на унію зъ пересвѣдченя. Буває, що ѳдъ своєи новои вѣры они зновъ ѳдпадають до давнои, або пристають и на третье вѣроисповѣданье, але въ справѣ раранецкѳй рѣчь стоить инакше. Они змѣнили вѣроисповѣданье зъ конечности. Они свѣдомѣ свого дѣла, фундаментуючи єго на якѳйсь идеи.

Идея раранецкихъ селянъ єсть — охоронити свои святощѣ національнѣ, котрѣ они по своихъ прадѣдахъ наслѣдили, задержати рѳдну руску мову, просвѣчуватися въ рускѳй читальни, стояти въ звязи зъ другими просвѣчеными Русинами. Коли-жь имъ православна власть духовна національнѣ ихъ святощѣ выдирає, румуньскій языкъ имъ накидує, — то они рѣшилися скорше православіе покинути, якъ зречися свого языка Сказано: кождый нарѳдъ, хочь-бы дикій, любить — свѳй материнный языкъ. Чому-бъ селяне раранецкѣ мали єго не любити и мали зрѣкатись єго за-для православія, котре само священьство православне держить лишь за формулку и ужаває єго до цѣлей политичныхъ, до вынародовлюваня Русинѳвъ? Мы, православнѣ люде буковиньскѣ, маємо за всякій перехѳдъ Русинѳвъ зъ православія на унію дакувати своимъ духовнымъ властямъ а въ першѳй линіи митрополитови Морарію-Андрєевичеви.

Сей достойникъ и голова буковиньского православія старається на кождѳмъ кроцѣ Русинѳвъ уносльджувати. Ѳнъ окружився самыми Румунами, Русины до него не мають доступу, а хоть дѳстане якій Русинъ доступъ, то не має у него вѣры. Цѣла консисторія зложена зъ Румунѳвъ — нема тамъ нѣ одного Русина. При школахъ въ Черновцяхъ всѣ катихиты Румуны, навѣть той, що выкладає въ гимназіи религію по руски. Священики при парохіяхъ въ Черновцяхъ самѣ Румуны, навѣть рускій катедральный проповѣдникъ — Румунъ. Де-жь рускѣ священики? — запытає хто. Для нихъ посады въ горахъ, де видять лише, якъ сонце сходить и заходить! Не можна сказати, щобы Русины не були способнѣ на посады совѣтникѳвъ въ консисторіи або хочь-бы на парохѳвъ въ якихъ селахъ кѳцманьского або черновецкого повѣтѳвъ, — але-жь бо на кожду руску парохію на долахъ, де тѳлько плѳдна земля, дають на пароха Румуна, котрый звычайно стараєся нарѳдъ румунщити, а коли се не йде, то бодай просвѣту народу спиняти. Длятого священики на долахъ по рускихъ селахъ всѣ суть противнѣ основуваню читалень, будованю шкѳлъ и въ загалѣ всякимъ змаганямъ просвѣтнымъ. Ѳдбуваються въ Черновцяхъ якѣ зборы рускаго товариства, то нашѣ селяне, прибувши на зборы, говорять: „Що то таке, що тутъ нема анѣ одного зъ нашихъ панъ отцѣвъ, хиба лишь два три уніятскѣ? Чому то такъ?“ На се пытанье треба людямъ зъ жалемъ ѳдповѣдати, що тому ихъ нема, бо „нашимъ панъ-отцямъ далеко сюды зъ гѳръ ѣхати, а въ Черновцяхъ мы своихъ панъ-отцѣвъ не маємо! Тутъ самѣ Румуны!“ На се люде тѳлько головою похитують, мовлячи: „Скарай Боже! за що то владика насъ такъ переслѣдує?“ Въ духовнѳй семинаріи всѣ настоятелѣ — Румуны. До семинаріи не приймають Русинѳвъ, хиба рѳчно одного, якъ бы на показъ, а сего року не приняли жадного, — за то приймають самыхъ Румунѳвъ. Тѣ, скѳнчивши, идуть на рускѣ села румунщити нашъ нарѳдъ.

Теперь нехай же осудить самъ владика, чи православіе може утриматись при такихъ обставинахъ? Таке православіе убиває нарѳдъ Владика може сказати, що теперь нема рускои молодежи, котра бы до семинаріи вступала, якъ се давнѣйше бувало. Але и тутъ вина владики, бо въ одинокѳй 4-клясовѳй православнѳй школѣ народнѳй въ Черновцяхъ катихиты и учителѣ, що рекрутуються зъ самыхъ Румунѳвъ, вынародовлюють дѣтей, впоюють имъ румунщину, мовлячи, що Русинъ — то „зайшлый, жовто-черевый бойко“ и т. д. Дѣти скѳнчивши школы нормальнѣ, идуть до гимназіи, а тутъ зновъ другѣ румунизаторы оброблюють ихъ — и такъ до семинаріи ледви одинъ ученикъ Русиномъ зайде. Въ семинаріи зновъ гѳрке лихо Русинови, коли не хоче перекабатитися на Румуна. Бували случаѣ, що Румуны такого нападали и оббивали, такъ пѳддержували православіе... Най Богъ боронить цѣлый миръ христіяньскій ѳдъ такого православія!

Перехѳдъ селянъ зъ Раранча на унію не пересвѣдчивъ владику Морарію, и ѳнъ ще й теперь дыше румунизаторскимъ духомъ. Въ першѳй хвили призначивъ бувъ о. Тиминьского зъ Бергомета на душпастиря до Раранча, — селяне утѣшились, що дѳстануть Русина патріота, котрый ихъ просвѣтить и добродѣемъ для нихъ стане, — а теперь змѣнивъ владика свою постанову и призначивъ до Раранча Румуна, котрый знає говорити по руски, и той має раранецкій нарѳдъ до православія навернути. Дивна метода владики! Ѳнъ знає, що рускій нарѳдъ ненавидить Румунѳвъ, а мимо того накидує раранецкѳй громадѣ Румуна! Здаєсь ажь тогдѣ владика Морарію почнеся зъ природными правами нашого народу числити, коли Богъ дасть, що бодай 5, 6 громадъ рускихъ перейде на унію...

Ѳдозва

до П. Т. патріотѳвъ повѣта Долиньского и єго окрестности.

Дня 17 р. (29 н. ст.) марта 1888, т. є. въ четверъ другого тыждня посту ѳдбудуться въ Долинѣ

Загальнѳ зборы Народнои Рады Долиньскои,

на котрѳ симъ маю честь запросити всѣхъ патріотѳвъ нашого и доокрестныхъ повѣтѳвъ.

Порядокъ дневный:

1. Справозданье зъ минувшого часу.
2. Выбѳръ Выдѣлу.
3. Внесеня членѳвъ.

Упрашаю усердно, щобы прочѳ Вп. Редакціи рускихъ часописей зволили сю ѳдозву оголосити.

За Выдѣлъ:
Іосифъ Ганчковскій.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[З ъ р а д ы д е р ж а в н о н.] На суботнѣшнѳмъ засѣданю палаты послѳвъ принято законъ о збираню дальшихъ податкѳвъ за мѣсяцѣ цвѣтень и май 1888 р. безъ дебаты въ другѳмъ и третѳмъ читаню а ѳдтакъ розпочалась дебата надъ закономъ о катихитахъ. Справозданель бѳльшости пос. Ч е р к а в с к і й заявивъ, що §. 5 сего закона, котрый постановляє, що потрѣбнѣ кошты на науку религіи належать до выдаткѳвъ школы, означає з м ѣ н у о с н о в н ы х ъ з а к о н ѳ в ъ д е р ж а в н ы х ъ и вымагає длятого бѳльшости двохъ третыхъ голосѳвъ. При сѣмъ нагадавъ бесѣдникъ, що ѳнъ пѳднѣсъ ту справу, котру нинѣ лѣвиця пѳдносить, ще 1872 р., отже первѣстне жаданье двохъ третыхъ голосѳвъ до ухваленя сего закона не выйшло ѳдъ лѣвицѣ, але ѳдъ правицѣ. — Закимъ приступлено до спеціяльнои дебаты, поставивъ пос. Г а й н р и х ъ слѣдуюче внесенье: „Взываєся комисію шкѳльну, щобы она взяла пѳдъ нараду науку религіи въ школахъ народныхъ и результатъ сихъ нарадъ предложила палатѣ“. — Перша змѣна, яку предложила комисія шкѳльна, дотыкала §. 3 и она звучить: „За науку религіи въ высшихъ клясахъ бѳльше якъ триклясовыхъ звычайныхъ шкѳлъ народныхъ або выдѣловыхъ має вызначуватися або ремунерація або установитися окремый учитель. Наколи науку удѣляє учитель свѣтскій, то треба єму вызначити ѳдповѣдну ремунерацію. Наколи науку религіи треба выкладати поза мѣсцемъ проживаня, то треба доставати учителеви ѳдповѣдну до ѳддаленя и инших мѣсцевыхъ обставинъ пѳдводу або вызначити малу заплату за дорогу“. Параграфъ сей принято. — §. 5. звучить: „Выходячѣ зъ §§. 3 и 4 кошты на науку религіи, належать, коли нема на то окремыхъ фондѳвъ, записѳвъ и зъобовязань поодинокихъ осѳбъ або корпорацій, до выдаткѳвъ дотычнои школы. Управильненье сталои платнѣ для учителѣвъ религіи въ звычайныхъ школахъ народныхъ и выдѣловыхъ, близшій условія означеня єи, ѳдтакъ унормованье заплаты за дорогу, оставляєся подѳбно якъ и всѣ доходы службовѣ всѣхъ другихъ учителѣвъ, законодавству краєвому.“ Параграфъ сей принято 219 г о л о с а м и п р о т и в ъ 3, о т ж е п о т р ѣ б н ѳ ю б ѳ л ь ш о с т е ю д в о х ъ т р е т ы х ъ г о л о с ѳ в ъ. Опѳсля наступила дебата надъ арт. III., котрый пѳсля внесеня комисіи звучить: „Законъ сей, о скѳлько до єго выконаня суть потрѣбнѣ законы краєвѣ, стаєсь правосильнымъ рѳвночасно зъ сими законами, а ѳдъ того часу перестають обовязувати всѣ суперечнѣ зъ нимъ приписы.“ Внесенье меншости було таке: Законъ сей, о скѳлько до єго выконаня суть потрѣбнѣ новѣ законы краєвѣ, стаєсь правосильнымъ рѳвночасно зъ тыми законами; въ другихъ же постановахъ заразъ, а зъ початкомъ правосильности того закона, взглядно законѳвъ краєвыхъ, перестають обовязувати всѣ суперечн-

ній имъ приписы.“ Пôсля предложеня правительства звучавъ арт. II, котрый ôдповѣдавъ арт. III. внесень бôльшости и меншости, такъ: „Законъ сей стаєсь правосильнымъ рôвночасно зъ потрѣбными до єго выконаня законами краєвыми и ôдъ того часу перестають обовязувати всѣ стоячій зъ нимъ въ суперечности приписы. Лишь постанова першого уступу въ §. 5. що-до системизованои доси и маючои ще системизуватися платнѣ и ремунераціи учителѣвъ религіи має обовязувати ôдъ дня оголошеня сего закона.“ При голосованю надъ арт. III. ôдкинено внесенье меншости 142 голосами противъ 113, внесенье меншости майже одноголосно а внесенье правительства 143 голосами противъ 109 и принято арт. IV. (теперь III.) безъ дебаты. Опôсля ухвалено въ третôмъ читаню цѣлый законъ бôльшостею двохъ третыхъ голосôвъ.

Слѣдуюче засѣданье палаты послôвъ ôдбудеся завтра а на порядку дневнôмъ стане справа пос. Шенерера. Позаякъ президія палаты побоюєсь, що антисеміты готовій выкликати въ палатѣ скандалъ, то приготовлено все, щобы на случай потребы галерія чимъ скорше опорожнити и перервати засѣданье на способъ якій практикуєся часто въ французскôмъ парляментѣ.

„Nar. Listy“ доносять, що парляментарна комисія правицѣ постановила завôзвати правительство, щобы оно постаралося о остаточне залагодженье закона о ôдписаню податку грунтового при шкодахъ елементарныхъ въ палатѣ панôвъ. При нарадахъ надъ симъ закономъ заявивъ мин. Дунаєвскій, що правительство не може згодитися на постановы палаты послôвъ и мусить жадати, щобы первѣстній внесеня комисіи податковои, котрій роблять менший улекшеня назадъ ôдновлено. Ажь тогдѣ, коли се станеся, буде министеръ мôгъ предложити дотычный законъ до санкціи цѣсарскои. Въ наслѣдокъ того буде згаданый проєктъ закона предложеный по великодныхъ святахъ ще разъ палатѣ послôвъ, котра прійме єго такъ, якъ то ухвалила палата панôвъ.

——

До „Pol. Corr.“ доносять зъ Берлина, що правительство россійске мимо численныхъ завѣрень своєи миролюбивости въ послѣдныхъ дняхъ, не перестає посувати свого войска на австрійску границю и пôддержуе, тымъ давне занепокоєньe въ Австріи и Нѣмеччинѣ. Коли якійсь вѣденьскій кореспондентъ до однои великои газеты англійскои доносить, що заразъ по похоронѣ цѣсаря Вильгельма ситуація зновъ заостриться, то вѣсть ся що-до часу може и не точна; але въ тôмъ має ôнъ рацію коли каже, що симпатичній ôдзывы россійскихъ газетъ не можуть завести тревалого успокоєня а все буде зависѣти ôдъ того, чи за мирными словами послѣдують такожь успокоюючій дѣла. Супротивъ сеи вѣсти стояли бы слѣдуючій погляды въ вѣденьскихъ кругахъ — наколи лишь вѣсть о нихъ єсть правдива — въ яркôй суперечности. Въ вѣденьскихъ кругахъ политичныхъ має именно панувати поглядъ, що Россія ôдступила зовсѣмъ вже ôдъ своихъ первѣстныхъ стремлень, а то разъ для того, що переконалася о своѣй безсильности и що ще буде потребувати богато лѣтъ, щобы перевести реорганизацію въ своѣмъ войску а ôдтакъ и для того, що видить, що не може анѣ розбити анѣ навѣть ослабити союза трохъ державъ. Россія користає теперь зъ нагоды змѣны престола въ Нѣмеччинѣ и стараєсь навязати зъ нею давній дружній ôдносины.

Праса россійска обговорюе зъ великимъ невдоволеньемъ справу вымѣны депешъ межи кн. Бисмаркомъ а гр. Кальнокимъ. „Нов. Вр.“ каже, що єсть то особисте заявленье кн. Бисмарка, котрый хоче тымъ способомъ затерти зле враженье, якій зробило въ Австріи дружній ôдносины мѣжь Нѣмеччиною а Россіею. Выходить зъ сего — каже згадана газета — що въ Берлинѣ нема вже тои згоды верховодячихъ кругôвъ и що у Вѣдни немають великого довѣрія до теперѣшности. Шарльотенбургъ говорить инакше, якъ улиця Вильгельма, цѣсарь Фридрихъ перенятый глубокою миролюбивостею а то не подобаєсь у Вѣдни тымъ бôльше, що особистій ôдносины цѣсаря до короля Гумберта можуть дуже легко направити политику Италіи на иншу дорогу, якъ того бажала-бъ Австрія въ своѣй политицѣ балканьскôй. — Зъ Константинополя доносять, що россійскій посолъ Нелидовъ зложивъ оногды подяку султанови за то, що ôнъ выславъ до Софіи заявленье неважности правительства кн. Фердинанда.

——

Пôсля новѣйшихъ вѣстей зъ Берлина мавъ станъ здоровля цѣсаря Фридриха значно погôршитися а лѣкарѣ приказали єму лежати въ постели. Вѣденьскій лѣкарь д-ръ Шреттеръ доказуе, що для цѣсаря нема выходу и катастрофа мусить наступити вже незадовго. Въ дипломатичныхъ кругахъ вѣденьскихъ не непокояться тымъ однакожь и доказують, що ситуація єсть такъ мирна, що навѣть на случай смерти нѣмецкого цѣсаря не настала-бы нѣяка змѣна.

Рескрипты цѣсарскій до нѣмецкого парляменту и до пруского сойму цѣсарь вже пôдписавъ а нинѣ взглядно завтра будуть они ôдчитанй въ обохъ законодательныхъ тѣлахъ. Въ рескриптѣ до парляменту повѣдомляе цѣсарь, що принявъ достоиньство нѣмецкого цѣсаря а въ рескриптѣ до пруского сойму обѣцюе цѣсарь управляти краємъ пôсля конституціи. Змѣна въ министерствѣ, котрои такъ дуже надѣються либералы, мабуть не наступить, а бодай не такъ скоро, якъ они бы того хотѣли, бо кн. Бисмаркъ уважае теперь таку змѣну не на часѣ. — Въ парляментарныхъ кругахъ розбираєсь теперь цѣкава справа, а именно, що маєсь стати зъ ухвалеными а не оголошеными законами, котрій починаються ôдъ слôвъ: „Мы цѣсарь Вильгельмъ I. и т. д.“ Либералы доказують, що тій законы мусять ще разъ прийты пôдъ нараду законодательныхъ тѣлъ, бо нѣхто не може ихъ змѣнити, анѣ кн. Бисмаркъ, анѣ рада звязкова або министерство и вставити въ нихъ слова: „Мы цѣсарь Фридрихъ и т д“ Національ-либералы доказують зновъ, що парляменты не потребують на ново радити надъ сими законами а досыть буде лишь змѣнити формулку.

——

Ген. Булянже наробивши троха шуму въ Парижи выѣхавъ назадъ до Клермонтъ-Ферранъ але передъ тымъ ще запротестувавъ противъ того, будьто-бы ôнъ перебирався, носивъ синій окуляры и т. д. Булянже каже, що за нимъ на кождôмъ кроцѣ слѣдила полиція, то тайнй агенты цивильній, то навѣть люде войсковій, що перекуплювано єго службу. переловлювано листы на почтѣ а ôдтакъ просто и забирано листы. Въ Парижи ôдбулися вправдѣ демонстраціи въ корысть Булянжера, але не прибрали бôльшихъ розмѣрôвъ; за то прихильники єго розвинули страшну агитацію за єго выборомъ. Въ кругахъ парляментарныхъ напирають на министерство, щобы оно выступило рѣшучо противъ Булянжера и вытримало на своѣмъ становищи ажь до кôнця. „National“ доносить, що правительство має двѣ копіѣ депешъ Булянжера до свого агента Тибора, зъ котрыхъ одна такъ звучить: „Я обовязаный Вашій змаганя публично здементувати, але Вы робѣть дальше; я годжусь зъ тымъ и дякую Вамъ за то.“ — Президентъ республики одержавъ запрошенье короля бельгійского, щобы приѣхавъ до Брукселѣ. Сади Карно ôдповѣвъ на то, що въ часѣ, коли буде обѣздати пôвнôчну Францію, то може поступить и до Бельгія. Теперь отже надходять вѣсти зъ Парижа. що Сади Карно має въ першихъ дняхъ цвѣтня выѣхати до Брукселѣ.

——

Якъ стоить справа ôдповѣди болгарского правительства на звѣстну депешу Порты, годѣ знати. Говорять, що правительство має Портѣ ôдповѣсти въ той способъ, що оно предложить цѣлу справу собранію, а коли-бъ собраніе уважалося некомпетентнымъ до того, то правительство ôдкличесь тогдѣ просто до цѣлого народу болгарского въ дорозѣ загального голосованя. Ôдповѣдь буде ажь тогдѣ выслана, коли мин. Стоиловъ верне зъ Константинополя. Тымчасомъ опозиція пôдносить чимъ разъ смѣлѣйше голову а газеты опозиційній выростають якъ грыбы по дощи и ширять завзяту агитацію противъ князя. Зъ заграницѣ прислано въ кувертахъ множество примѣрникôвъ россійскои ноты до Порты зъ дня 23 лютого въ справѣ болгарскôй. Примѣрники тій, друкованй въ Петербурзѣ, походять имовѣрно ôдъ цанковистôвъ зъ Константинополя.

НОВИНКИ.

— **Концертъ молодежи рускои гимназіи въ честь Т. Шевченка.** Не ма для чоловѣка старшого вѣкомъ милѣйшого и бôльшь одушевляючого виду, якъ дивитись на молодѣжь взростаючу въ честивôсть и науку, а палаючу благороднымъ огнемъ до всего того, що святе и высоке. Дивлячись на таку пàмолодь, старшій чоловѣкъ переноситься на крылахъ думки въ минулй часы своєи молодости, дослѣджуе зъ радостею прогресъ нового поколѣня и доходить до певности, що все то, що єму було миле и святе, за що ôнъ терпѣвъ и боровся, не умре зъ єго житьемъ; ôнъ ободрюєсь гадкою, що ôнъ не самотный и не остатный борець за идеѣ; ôнъ знае, що по єго смерти пôднесуть зновъ горячій и сильній руки хоругву єго святощей. Се бачили директоръ и професоры рускои гимназіи сеи суботы, коли ихъ ученики, идучи за примѣромъ молодежи другихъ народôвъ, що то рôкъ-рôчно святкують спôминъ великихъ мужѣвъ своєи ôтчины — празнували память нашого мученика поета и патріота Т. Шевченка. Поминки тій святкувались уже и давнѣйше рускими гимназистами, святкувались однакъ тихо въ котрôйсь изъ клясъ; сего-жь року ôдбувся той праздникъ — дякуючи управл. Совѣтови „Дому Народного“ въ великôй сали и заяснѣвъ торжественнѣйше и величнѣйше. Саля „Дому Народного“ була биткомъ заповнена рускими учениками всѣхъ гимназій львôвскихъ, а зъ ними поручь сидѣли и гимназисты польскои народности. — Продукціи попередивъ проф. К. Лучакôвскій дуже поважною рѣчею, въ котрôй — указуючи на житье Тараса якъ на примѣръ — загрѣвъ молодѣжь до працѣ, до науки, до обычайности и до любови своєи народности. Пôсля тои хорошои бесѣды педагогичного змѣсту, розпочалися музикальній и спѣвочій продукціи пôдъ дирекціею уталантованого матуриста Нижанковского, а декотрій зъ нихъ удавались надъ сподѣванье гарно и мусѣли бути повторюванй. Фортепянъ, скрипка, віольончеля, флетъ и цитра — все мало мѣжь учениками пильныхъ и талантливыхъ екзекуторôвъ, а старанність въ выконуваню хорального спѣву показувала, що вправлювалося довго и пильно. — Продукціи закôнчивъ Вп. о. директоръ Ильницкій одушевленою промовою, похваляючою поступы молодежи; загрѣвъ єи до невсыпущои працѣ и велѣвъ ôдспѣвати Є. Вел. цѣсареви „многая лѣта“. Опôсля пôшли ученики VII и VIII-ои клясы на спôльну вечерю, котра ôдбулася заходомъ и трудомъ пань Дудкевичевои и Нагôрнои въ домѣ п. Василя Нагôрного. На тôй дружнôй вечери були такожь професоры Цеглиньскій, Громницкій и Лучакôвскій, и пôдъ ихъ окомъ забавлялись ученики ще довше сердечными промовами и розговорами. — Вызначуючи той вечерокъ, заявляємо тôлько бажанье, щобы такій вечерницѣ ôдбувались кôлька разôвъ до року, якъ то буває въ Чехахъ, въ Угорщинѣ и т. д. Приготовленя до такихъ продукцій дають молодежи и конечный ôддыхъ ôдъ сухихъ науковыхъ праць, и приличну а хосенну розрывку — и мы не сумнѣваємося, що ц. к. краєва рада шкôльна не ôдмовить на то свого призволеня.

— **Непорядки на нашихъ галицкихъ почтахъ.** Вже неразъ була згадка, що въ урядѣ почтовôмъ въ Перемышли не умѣють читати по руски. Найновѣйшимъ доказомъ сего присланый нашôй редакціи реценисъ, на котрôмъ вычитуємо выразными буквами написане: Cyrk okružnyj Sambor. Бувъ се листъ, высланый до суду окружного въ Самборѣ. Додати треба и се, що на руске письмо выставленый польскій реценисъ зъ такою дивовижною написею. О листахъ, якій приходять по руски адресованій въ Перемышль, вже нема що й говорити. Для листоносôвъ не треба знати читати по руски, они всѣ рускій листы заносять до Консисторіи, семинаріи або институту дякôвского. Въ тыхъ то мѣсцяхъ доперва ôдбуваєся нова розсылка листôвъ до призначеныхъ мѣсць и особъ, тому можна собѣ погадати, кôлько газетъ, листôвъ, картокъ гине марне у безвѣстяхъ. — Подôбне дѣесь и на почтѣ въ Богородчанахъ. Здавна нарѣкають въ околици, що листы и газеты пропадають. Причина сему ось яка: Всѣ посылки замѣсцевій забирає до себе жидокъ-листоносъ и переховуе, а єсли хто хоче ôдобрати свôй листъ, газету, або яку иншу посылку, мусить найперше ôднайти жидка а ôдтакъ и заплатити єму за кождый кусникъ. Тымъ способомъ ôдстрашуються люде ôдъ почты и мають якъ найгôрше понятье о цѣлôй сѣй институціи. Гадаємо, що хв. Дирекція почтъ вгляне въ оба поданй случаѣ та зарадить лиху, бо на тôмъ выходить зле и сама институція.

— **Зъ руско-народного театру.** Вô второкъ, 20 н. ст. марта, ôдбудеся въ Дрогобичи представленье на бенефисъ артиста Стеф. Яновича. Выставлять „Чорноморцѣвъ“ оперетку комичну зъ музикою Лисенка и „Вечерницѣ“ зъ музикою п. Нѣщиньского. Добôръ штукъ театральныхъ и бенефисъ симпатичного нашого артиста повинній якъ найчисленнѣйше зôбрати публику на тôмъ представленю.

— **Въ справѣ конгруальнôй** пише намъ о. Витошиньскій зъ Радча: „Я не годжуся зъ радою Вп. Дописователя въ ч. 46. „Дѣла“, бо декуды и то часто лучаєся, що перевышка податку по-надъ асигновану суму въ справдженôй фасіи єсть досыть значна, тожь платити єи зъ власнои кишенѣ, а ажь опôсля домагатися звороту, було-бы не малою кривдою для священикôвъ. Лучша чей моя рада: подавати о выровнанье перевышки зъ разъ по одержаню наказу платы. Намѣстництво сейчасъ грошѣ асигнуе, якъ то доказують многій факты, а о. Садовскій навѣть въ „Дѣлѣ“ се потвердивъ. Поданя вноситься урядово ôдъ уряду парохіяльного безъ стемпля. — *Витошиньскій.*

— **Зъ Єзуполя пишуть намъ:** Дня 3. р. марта с. р. ôдбулось у насъ торжественне посвященье новозбудованои церкви. Церковь збудована зъ дерева, зъ пятьма копулами, зъ котрыхъ середна величаєсь гарнымъ трираменнымъ хрестомъ. На се торжество прибули оо. дек. Гошовскій зъ Блюдникъ, Р. Мохъ, Руденьскій зъ Побережа и Озаркевичъ зъ Сѣльця. До звеличаня сеи торжественнои ôдправы причинився ч. Василь Мацькôвъ, пѣвець церковный зъ Побережа, зъ своимъ славнымъ хоромъ, такъ, що всѣ присутній дивувалися гарному и гармонійному ôдданю нашихъ прекрасныхъ спѣвôвъ церковныхъ. Пôдчасъ ôдправы выголосивъ о. Р. Мохъ дуже гарну проповѣдь, котрою умѣвъ зворушити до глубины серця всѣхъ присутныхъ.

— **На будову руского театру у Львовѣ** зложили на именинахъ у о. Левицкого въ Княжôвскôмъ 4 н. ст. марта с. р. на руки панны Леонт. Назаровичъ: о. Левъ Левицкій, панѣ Левицка зъ Княжôвского, о. Іос. Заячкôвскій зъ Лопянки, о. Ив. Щуровскій и кс. Бабикъ зъ Рожнѣтова по 1 зр.; о. Теофиль Щуровскій 1·50 зр., п. Мазараки, помѣщикъ, 80 кр., о. Алекс. Левицкій 70 кр., п. Назаровичъ, упр. школы въ Рожнѣтовѣ, 50 кр., п. Л. Л львôвскій академикъ 60 кр., прочій гостѣ дрôбными датками 90 кр., — разомъ отже 10 зр.

— **„Панъ органістый“ въ однôмъ галицкôмъ мѣстѣ,** поважный pater familias, бувъ-бы найщасливѣйшимъ чоловѣкомъ въ свѣтѣ, въ костелѣ выгрававъ-бы на орґанахъ, а дома тѣшився-бы щастьемъ родиннымъ, и анѣ хмариночка якои-небудь турбаціи про будучнôсть не кинула-бъ тѣни на єго спокôйне, тихе, праведне житье щоденне, — коли-бъ не одна рѣчь, про котру ôнъ звѣрюєся въ листѣ, писанôмъ сего мѣсяця до одного свого знакомого у Львовѣ. Листъ сей мы мали нагоду прочитати и мы вповнѣ зрозумѣли той несупокôй п. орґаністого. Щобы-жь кождый мôгъ зрозумѣти такъ само, якъ мы, найлучше буде листъ єго подати въ оригиналѣ и въ повнôй основѣ: „Wiadomem są wiadomości — пише панъ орґаністый — niemal każdemu, który wziąwszy w ręce już to przeszarzały, już to świeży dziennik a rzuciwszy okiem na stan polityczny i jego przyszłe następstwa, które nic pomyślnego dla bezbronnych nie prorokują, jedynie tylko niespokój i nasuwają myśl bronić się, lecz bezbronny mając ręce wolne w nic niezaopatrzone o obronie (o stawieniu oporu tem mniej) myśleć może... Możni i Wielmożni mają na to sposoby (pieniądze) zamknąć się w twierdzy i przez lunety przypatrywać się po za obręb muru, co się na polu dzieje, zaś wielmożni wyjechać na granicę kraju i spokojnie czytywać gazety, co się na teatrze wojny dzieje... Biedni małomiasteczkowi i sielanie zostawieni są na pastwę żołdactwa rossyjskiego, dzieci ich na zbezczeszczenie, żony na wszelkie ofiary, których się dzicz moskiewska dopuścić może i z pewnością gdyby przekroczyła granicę kraju dopuści się — oteż aby jako-tako zabezpieczyć sławę, cnotę swej rodzinie, przyszedłem na mysl, którą ongi czytałem gdzieś w którymeś dzienniku o mającym być zafantowanym pewnym posiadaczu ruchomości, że ratował się pieśnią „Cara chrani“, gdy siepucze poczęli grabić jego ruchomości, on począł śpiewać „Cara chrani“, a siepacze w największej pokorze słuchali stojąc bezczynni pieśni „Cara chrani“, to tak bietak długo swą pieśń powtarzał, ilekroć poczynali go grabić, więc widać że pieśń „Boże chrani“ ma taką siłę i skutek, jaki muzyka wywiera na rodzaju psiem. Udaję się przeto do Wielmożnego Pana Dobrodzieja z prośbą, by raczył dla mnie oryginalną pieśń „Cara chrani“ nabyć w księgarni i składzie nut „Seyfarta i Czajkowskiego“ nutami i słowami, bym go mógł nauczyć się, a wrazie potrzeby nieproszonym gościom na fortepianie zagrać i zaspiewać — to będzie stanowić broń moją i ocalenie dziatek moich od zbezczeszczenia. Jezli by ale nie miał Czajkowski na składzie rzeczonej pieśni, to najniezawodniej będzie ją miał któryś z ruskich kleryków. Bardzo proszę Dobrodzieja o łaskawe postaranie się i przysłanie mi rzeczonej pieśni...“ Адресатъ, будучи въ клопотѣ, не могучи анѣ у Сейфарта и Чайковского, анѣ у жадного рускаго клирика набути „Cara chrani nutami i słowami“, удався и до насъ, чи случайно мы не маємо тои „broni i ocalenia dziatek od zbezczeszczenia“. На жаль, и у насъ не було. Можна-жь собѣ представити теперь, яку страшну муку прийдесь перенести пану орґаністому, коли довѣдаєсь, що стративъ уже и тую послѣдню дошку ратунку...

— **Передъ трибуналомъ судовымъ въ Ряшевѣ** закôнчилася дня 16 н. ст. марта розправа противъ Войтѣха Марковича и 27 єго товаришѣвъ, селянъ зъ Косины и Марковы, повѣта ланцутского, о провину забуреня публичного спокою и порядку зъ §. 304. зак. карн. На веснѣ и въ лѣтѣ 1887 р. ставили обжалованй громадный опôръ при введеню нового закона дорогового. Трибуналъ увôльнивъ всѣхъ обжалованыхъ ôдъ провины. Кôлька самыхъ знатнѣйшихъ господарѣвъ грунтовыхъ пересидѣли въ вязници по пару мѣсяцѣвъ въ въ слѣдствѣ, а въ обохъ громадахъ зафантованй рѣчи на кошты екзекуціи (збôже, худоба, одѣжь) продано на лицитаціи въ Ланцутѣ за пôвъ дармо жидамъ.

— **Буджетъ папы.** Рôчній розходы Ватикану выносять около 7 міліонôвъ франкôвъ и тій покрыває цѣлкомъ „Петрôвъ грôшъ.“ Першій починъ до „Петрового гроша“ для папы подала Англія, коли ще була католицкою. Пôзнѣйше забуто на „Петрôвъ грôшь“, ажь пригадала єго Бельгія въ р. 1844, по першôмъ розборѣ державы папскои. До р. 1870 выносили тій жертвы рôчно 7,200.000 франкôвъ и ôдъ того року суть они одинокимъ жереломъ доходôвъ папы. Ôдъ того часу нѣколи не лучилося, щобы „Петрôвъ грôшь“ принѣсъ рôчно менше якъ 6 міліонôвъ франкôвъ, а минувшого року за для ювилею папского дôйшла сума жертвъ до 32,500.000 франкôвъ, а кромѣ того зôбрано ще пôдчасъ „золотого богослуженя“ 3 міліоны франкôвъ.

— **Стрейкъ священикôвъ.** Въ Буеносъ Айресъ въ Америцѣ всѣ священики оголосили и пôдписали оповѣщенье, що не будуть выконувати нѣякихъ ôдправъ церковныхъ, бо ихъ доходы зôйшли ad minimum. У всѣхъ костелахъ нема ôдправы и богослуженя а зверхнôсть мѣста покликала священикôвъ зъ селъ, щобы зарадили сему лиху.

Вѣсти зъ Арц. Львôвскои.

Введеный яко парохъ Острова о. Володиславъ Юзичиньскій а о. Соз. Медвецкій увôльненый ôдъ завѣдательства тымъ приходомъ.

Кан. институцію одержали оо.: Левъ Чемериньскій на Чехи, дек. олеського и Левъ Фицаловичъ на Молодичне, дек. ходорôвского.

Сотрудництво въ Тейсаровѣ, дек. стрыйского, одержавъ о. Мечиславъ Миговичъ.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Зъ днемъ 1 л. цвѣтня именованій войсковыми капелянами II. кл. въ резервѣ: въ епархіи львôвскôй: Левъ Залужный, Іос. Краснопера, Сильв. Вояковскій, Мих. Ваврикъ. Ив. Мартинюкъ, Левъ Тарнавскій, Никифоръ Куриловичъ, Исид. Зельскій, Мих. Мосора, Мечиславъ Миговичъ, Север. Левицкій, Маріянъ Заячкôвскій; для епархіи перемыскои: Григ. Клишъ, Север. Метеля. Стеф. Онишкевичъ; для епархіи станиславôвскои: Мик. Красицкій, Алекс. Соболевскій, Діон. Вакулиньскій.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 19 марта. Цѣсарь зробивъ вчера довшу визиту бувшому министрови вôйны гр. Биляндтъ Райтови и гр. Кальнокому.

Вѣдень 19 марта. „Sonn u. Montags-Ztg.“ доказуе, що димисія Биляндтъ Райта наступила въ наслѣдокъ якогось недогляду, котрый треба було ôдтакъ залагодити великими коштами. Загально однакожь говорять, що димисія наступила лишь въ наслѣдокъ слабого здоровля министра и та причина єсть лишь правдивою.

Берлинъ 19 марта. Въ придворнôй капличи въ Шарльотенбургу ôдбулося богослуженье, на котрôмъ бувъ такожь и цѣсарь. Вчера принимавъ цѣсарь короля бельгійского и италійского наслѣдника престола.

Вѣдень 19 марта. Одинъ тутешный дипломатъ радить за для непевного становища Нѣмеччины або полагодитись просто зъ Россіею або розпочати вôйну чимъ скорше.

Берлинъ 19 марта. Цѣсарь нѣмецкій єсть такъ слабый, що не може нѣякъ ѣхати до Висбадену.

Пештъ 19. марта. На Угорщинѣ страшна повѣнь. Керешь залила коло мѣста Бекешь 20.000 моргôвъ землѣ. Сатмаръ стоить пôдъ водою и богато домôвъ вже завалилося. Мѣсцями стоять въ всхôднôй Угорщинѣ величезній озера на кôлька миль широко и далеко.

Константинополь 19 марта. Правительство болгарске *не дало ще ôдповѣди* на депешу Порты и чекає ще выясненя ситуаціи по смерти цѣсаря Вильгельма.

Константинополь 19 марта. Россійскій пос. Нелидовъ радивъ вел. везирови, щобы Порта завôзвала кн. Фердинанда до выѣзду зъ Болгаріи.

☛ **Зъ симъ числомъ розсылаємо 16 и 17 аркушь II. тому роману Ф. Достоєвского „Вина и кара“ всѣмъ ПТ., що собѣ замовили дальшу высылку.**

Курсъ Львôвскій

зъ дня 19. л. марта 1888.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жад
Зелѣз. гал Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	— —	194 —
Зелѣз. Львôв.-Чернов. по 200 зр. а. в.	— —	213 50
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в. . .	— —	281 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в. .	— —	216 —
Листы заставн за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в	96 50	97 50
Банку гипот. гал. 5% а. в. выльос. зъ 10% прем.	99 —	100 50
Банку краєвого 4½% а. в. льос. 51 л.	91 —	92 50
Товарищства кредит. гал. 5% а. в. . .	99 —	100 20
Товарищства кредит. гал. 4% а. в. . .	— —	95 —
Товар. кред. гал. 5% а. в. льос. 37 л.	99 40	101 50
Товар. кред гал. 4% а. в. льос. 41½ л.	— —	91 —
Товар. кред. гал. 4½% а в. льос. 52 л.	91 30	92 40
Листы довжнй за 100 зр.		
Гал Зав. кред. сел. 3% а. в (давн. 6%) въ ликв.	— —	54 —
Гал. Зав. кред. сел 2½% (давн. 5%) въ ликв	— —	48 —
Общ. роль. кред Завед. 6% льос. въ 15 л.	— —	— —
Облиги за 100 зр.		
Индемнизац. галицкй 5% м. к. . . .	100 —	101 50
Комунальнй Банку краєв. 5%, I емис.	99 50	101 —
Позички краєв. зъ 1873 по 5% а. в .	— —	105 —
Позички краєв. зъ 1883 по 4½% а. в.	87 50	89 —
Льосы:		
Мѣста Кракова	— —	19 —
Мѣста Станиславова	— —	35 50
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	5 93	6 03
Наполеондоръ	10 —	10 10
Пôвъимперіялъ	10 36	10 46
Рубель срѣбный	1 40	1 50
Рубель паперовый	1 03¼	1 05¼
100 марокъ нѣмецкихъ	62 15	62 80

Поѣзды зелѣзничй

(пôсля годинника „львôвского)

приходять до Львова:

Зъ Кракова: о год. 5 мин. 40 рано поѣздъ поспѣшный, о год. 9 мин. 27 вечеромъ поѣздъ особовый, о год 11 мин. 35 передъ полуднемъ поѣздъ мѣшаный, о год 7 мин. 6 вечеромъ поѣздъ льокальный.

Зъ Черновець: о год 10 мин. 3 вечеромъ поѣздъ поспѣшный, о год. 3 мин. 35 рано поѣздъ особовый и о год. 3 мин. 30 по полудни поѣздъ мѣшаный.

Зъ Пôдволочискъ (на дворець Пôдзамче): о г. 10 м 1-вечеромъ поѣздъ поспѣшный, о год. 2 мин. 20 рано поѣздъ особовый и о год. 3 мин. 19 по по8 лудни поѣздъ мѣшаный.

Зъ Стрыя: о год. 8 мин. 59 рано и о год 4 мин 35 по полудни поѣздъ особовый а о год. 1 мин. 35 въ ночи поѣздъ особовый.

Ôдходять зô Львова:

До Кракова: о год. 10 мин. 44 вечеромъ поѣздъ поспѣшный, о год. 4 мин. 10 рано поѣздъ особовый, о год. 4 мин. 50 по полудни поѣздъ мѣшаный, о год. 8 мин. 8 рано поѣздъ льокальный.

До Черновець: о год. 6 мин. 20 рано поѣздъ поспѣшный, о год. 12 мин. 22 въ полудне поѣздъ мѣшаный и о год. 11 мин 6 въ ночи поѣздъ особовый

До Пôдволочискъ (зъ двôрця Пôдзамче): о год. 6 мин. 22 рано поѣздъ поспѣшный, о год. 1 мин. 8 по полудни поѣздъ мѣшаный и о год 10 мин. 55 вечеромъ поѣздъ особовый

До Стрыя: о год. 8 мин. 4 вечеромъ и о год. 11 мин 47 передъ полуднемъ поѣздъ особовый а о год 6 мин 30 рано поѣздъ особовый.

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночй) пл. Галицкій 14
Дръ Е. Лебедовичъ (нед. внутрѣшній и очній) ул. Корняктôвъ (Нар. Дôмъ).
Д-ръ І. Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Аптики: 2292

З. Рукеръ ул. Кракôвска.

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краєвый ул. Костюшки (будынокъ соймовый).
Банкъ гипотечный пляцъ Галицкій.
А. Шеленберъ (конт. вымѣны) ул. Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лиліенъ (конт. вымѣны) ул. Гетьманьска 8

Готелѣ и Реставраціи:

Готель французкій и рест. швехатска пл. Маріяцкій.
Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Кракôвска 9.

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устыяновичъ, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т. Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4.

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичъ (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склены:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгнеръ (найтаншій магазинъ галантерійный ул Галицка 16
А. Гальскій (товары зелѣзнй) пляцъ Маріяцкій 9
Стахевичъ и Абрысовскій (матеріи на сукнѣ) Ринокъ 32.
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н. Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20)
Вольфъ Чопъ (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ. ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничй:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигіи).

Вытягъ зъ розкладу ѣзды зелѣзниць державныхъ

важный ôдъ 1 жовтня 1887.

Ôдѣздъ зô Львова: О 6 год. рано до Гусятына — о 6 год. 10 мин. рано до Лавочного, Будапешту Стрыя; — о 11 год. 27 мин рано передъ полуд. до Стрыя, Хирова, Станиславова; — о 12 год. 02 мин. въ полудне до Гусятына; — о 7 год. 44 мин. вечеромъ до Стрыя, Хирова.

Пріѣздъ до Львова: О 1 год. 15 мин. въ ночи зъ Будапешту, Стрыя, Лавочного, Станиславова. Хирова; о 8 год. 39 мин. рано зъ Хирова, Стрыя; — о 3 год. 10 мин. по полудни зъ Гусятына; — о 4 год. 15 мин. по полуд. зô Станиславова, Хирова, Стрыя; — о 9 год. 43 мин. вечеромъ зъ Гусятына.

Плякаты зъ розкладомъ ѣзды на линіяхъ галицкихъ можна дôстати на стацінхъ зелѣзниць державныхъ по 6 кр. 2235 21—?

Одержавши на днях транспортъ прямо зъ Кольомбо

КАВЫ ЦЕЙЛОНЪ II-а

чистои въ смаку и ароматичноі

подаємо ей:

въ 5-килевыхъ тонкихъ мѣшочкахъ

Франко по 9 зр. 80 кр.

Кава Цейлонъ I-а 10 зр. 70 кр.
„ „ О 11 „ 20 „

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ.

2225 2—3

ГАЛИЦКІЙ

КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимає вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовує ихъ по

4½% на рôкъ.

2219 5—?

Закладаюся

за всяку цѣну, що жаденъ зъ моихъ конкурентôвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжь для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій краєвыхъ и заграничныхъ такъ дошево, якъ я. Поручаю мôй богатый складъ такожъ 1962 Всч. Духовеньству. 71—0

Замовленя въ мѣсци и зъ провинцій выконуються точно и ретольно. На жаданье высылаю взоры даромъ и франко

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужескои одежи гуртомъ и подрôбно.

Львôвъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложеный 1848.

Билянсъ Народнои Торговлѣ

Актива. по конець мѣсяця лютого 1888. **Пасива.**

Готôвка въ касѣ центральнôй			3318 59	Фондъ резервовый			2611 18
„ „ „ Станиславова	315 38			„ пенсійный урядниковъ			590 63
„ „ „ Перемышля	502 13			Удѣлы			35587 80
„ „ „ Тернополя	58 66			Залегла дивиденда ôдъ удѣлôвъ			470 22
„ „ „ Дрогобича	228 08			„ тантіема			45 56
„ „ „ Коломыѣ	389 73			Стемплева належитôсть			27 84
„ „ „ Стрыя	295 54	1789 52		Резерва податкôвъ			756 20
Товары на складѣ Львова	34695 43			Конто коренте кредиторôвъ			40999 10
„ „ „ Станиславова	18939 45			Шадниця повѣтова	33308 21		
„ „ „ Перемышля	14135 33			„ центральна	40732 12	74040 33	
„ „ „ Тернополя	19149 41			Приходы зъ продаж товар. Львова	7843 52		
„ „ „ Дрогобича	12853 42			„ „ „ „ Станисл.	5095 99		
„ „ „ Коломыѣ	21622 05			„ „ „ „ Перемыш.	4337 36		
„ „ „ Стрыя	8564 09	129859 21		„ „ „ „ Тернопол	3609 27		
Товары въ магазинѣ центральнôмъ		17120 97		„ „ „ „ Дрогобич	3262 68		
Дебиторы		7850 34		„ „ „ „ Коломыѣ	4425 69		
Мобилія у Львовѣ	2164 92			„ „ „ „ Стрыя	2095 88	30670 34	
„ Станиславовѣ	1246 15			Приходы на товар. въ магаз. центр	5139 97		
„ Перемышли	1270 74			„ изъ посередничень	594 82	5734 79	
„ Тернополи	845 88			Процента дебиторôвъ	132 96		
„ Дрогобичи	804 64			Есконтъ	1299 97	1432 93	
„ Коломыи	1229 12						
„ Стрыю	1086 51	8645 86					
Устройство всѣхъ складôвъ		2754 91					
Администрація центральна	4615 08						
„ складу Львова	3378 51						
„ „ Станиславова	2196 85						
„ „ Перемышля	2102 13						
„ „ Тернополя	2658 22						
„ „ Дрогобича	1717 52						
„ „ Коломыѣ	2220 32						
„ Стрыя	619 73	19580 36					
Ôдсотки щадничй		2032 81					
„ фонду пенсійного		14 40					
		192966 97					192966 97

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медаллями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемирнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдличнй выробы косметичнй, тоалетовй и перфумы именно:

Вода львôвска. Приємный, нѣжный и довготревалый запахъ той воды здѣлавъ се що въ Антверпіи на выставѣ всемирнôй зôстала публично проклямована и ôдзначена. Цѣна флякону меншого 80 кр, бôльшого 1.50.

Нигретина. Выборне средство до фарбованя въ сейчасъ волося на тревалу и красну барву чорну и темну; есть цѣлкомъ нешкôдливе а въ ужитю цѣлкомъ повдинче. — Цѣна 1 зр.

!!! БѢЛЙ и ГАРНЙ РУКИ !!!

Найбôльше червонй и попаданй руки выбѣляться и вынѣжняться по кôлькаразовôмъ натертю **Кремомъ ростинновымъ**. Слоикъ 80 кр.

Смаровило литовске до обуви и шкôръ, мягчить шкôру, робить ей непромакаючою и тревалою. Пуделко по 50 кр. и 1 зр

СРЕДСТВА ДО ВЫВАБЛЕНЯ ПЛЯМЪ.

Одалина вывабляе плямы зъ пороху, поту, товщу, пива, молока, плѣсни и т п 35 кр — **Бензолина** вывабляе Плямы товстй зъ покосту и мази 20 и 30 кр. — **Етилина** вывабляе плямы зъ фарбъ ôдъ помосту, фляконъ 25 кр. — **Явелина** вывабляе плямы зъ овочей и вина червоного, фляконъ 20 кр. — **Оксалина** вывабляе плямы, що повстали зъ иржи, крови и атраменту. — **Бразилина**, матеріи чорнй споловѣли и поплямлений выпраній въ Бразелинѣ ôдзыскають давну барву и ôдлыскъ, пакетъ 8 кр. — **Квилая** до праня вовняныхъ и шовковыхъ матерій, пакетъ 6 кр. — **Мыло жовчне** до вывабляня застарѣлыхъ плямъ, шт. 25 кр.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул, Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНôВЦЯХЪ Ринокъ ч 2. 2257 53—?

Просимо уважати на побôчь стоячу марку охоронну, щобы обманамъ запобѣгти!

Ôдсвѣжаючій, озономъ богатый

Лѣсный воздухъ въ комнатѣ

лишь черезъ аптикаря Ghillany-a

WALDBOUQUET.

Першими лѣкарскими повагами признане и поручене!

Аптикаря Гилянія „Waldbouquet“ есть найсильнѣйшимъ екстрактомъ деревъ шпильковыхъ, найуспѣшнѣшимъ и найприятнѣйшимъ средствомъ очищаючимъ мешканя. Оно дезинфекціонує, поправляе воздухъ и оживляе органы ôддыховй, есть отже въ комнатахъ для дѣтей и хорыхъ, въ спальняхъ и въ загалѣ въ мешканяхъ необходиме Яко додатокъ до купелѣ дѣлае користно на первы и шкôру, такъ само яко додатокъ до воды до умыванъ. Гилянія Waldbouquet належиться першеньство передъ кождымъ другимъ средствомъ дезинфекційнымъ а задля ôдсвѣжаючого, душистого запаху такожъ яко комнатна и хустинкова парфума зовсѣмъ ôдповѣдна.

Цѣна на мѣсци у Вѣдни: 1 великій фляконъ 1 зр., 1 малый 60 кр Головный складъ и выробъ: 2183 5—5

G. Wettendorf, Wien-Hernals, Veronikagasse 32.

Сей „Waldbouquet“ выдае въ высокôй степени озонъ, длятого ôддае оно яко средство прочищаюче воздухъ и дезинфекційне въ мешканяхъ дуже добрй услуги, тожъ и поручаеся дуже въ хоробахъ, а особливо въ епидеміяхъ.

Я самъ уживаю того средства вже довго въ своемъ мешканю въ згаданыхъ цѣляхъ.

Хем. д-ръ проф. Ришардъ Годеффроа

начальникъ хемичнои лябораторіи въ вѣденьскôй школѣ фармацевтичнôй.

Склады: у **Львовѣ:** Петро Миколяшъ, аптикарь „Народна Торговля“ и всѣ филіи Въ **Краковѣ:** К. Вишневскій Вильг. Фенцъ. ринокъ; **Броды:** В Ляндесбергъ, аптикарь; **Копычинцѣ:** Макс. Редеръ, аптикарь.

ЗАВЕДЕНЬЕ КРАЄВЕ

Продукція насѣня, травъ и ростинъ на пашу

Пшецлава зъ Славна Славиньского

въ Клєчи гôрнôй почта Вадовицѣ.

Розсылає на замовленя за уплатою належитости або за послѣплатою на зелѣзницѣ слѣдуючй насѣня:

Мѣшанку Нр. I. середне обсѣянье морга 8 гарцѣвъ, добре ½ гôрци, корець 5·50 зр. — 50 кл. 16 зр.
„ „ II. „ „ „ 8 „ „ ½ „ „ 8·50 зр. — 50 кл. 21 зр.
„ „ III. „ „ „ 8 „ „ ½ „ „ 14·— зр. — 50 кл. 30 зр.
„ „ IV. „ „ „ 8 „ „ ½ „ „ 18·— зр. — 50 кл. 32 зр.
„ „ V. ôдъ 10 до 16 гарцѣвъ на моргъ. „ 30·— зр. — 50 кл. 50 зр.

Лише сѣянье насѣня на пашу мѣшану дае найбôльшу поруку обильного збору, бо рôзнои высоты ростины выповняють густо всю траву, живляться рôзними соками и подають собѣ ихъ взаимно, а природа намъ показуе, що сѣножати зъ рôзными ростинами выдають найбôльше поживы и доброго рода сѣно.

Мѣшанки Нр. I и II, властивй на найслабшй грунты до сѣяня въ овесъ, выдають на другій рôкъ ôдповѣдній покосы сѣна и пожитки.

Мѣшанка Нр. III на середнй грунты а мѣшанка Нр. IV на сильнй; сй обѣ засѣваються або самй або найлѣпше яко додатокъ до конюшины червоной а на слабшихъ грунтахъ до бѣлои.

Мѣшанка Нр. V. ôдповѣдна лише на закладанье новыхъ лукъ або на поправу старыхъ здичѣлыхъ.

Окремй роды:

Тимотка	корець	29 зр.	50 кильо	22 зр.	Трава медова . .	корець	6·50 зр.	50 кильо	26·50 зр.
Лисячій хвôстъ . .	„	24 „	„	68 „	Манна	„	32·— „	„	48·— „
Райграсъ французкій .	„	20 „	„	43 „	Могаръ	„	20·— „	„	12·— „
„ англійскій .	„	18 „	„	20 „	Шпорекъ	„	18·50 „	„	—·— „
„ італійскій .	„	24 „	„	38 „	Люпинъ жовтый .	„	10·— „	„	—·— „
Стоколоса великаньска.	„	26 „	„	40 „	Урзетъ	„	18·— „	„	—·— „
„ мягка . .	„	18 „	„	40 „	Конюшина червона	Цѣнѣ змѣняються, треба попередъ порозумѣтись листовно.			
Пимпинела	„	29 „	„	31 „	„ шведска				
Золотый овесъ . .	„	32 „	„	— „	„ бѣла				
Томка пахуча . . .	„	40 „	„	— „	„ хмелевата жовта				
Поа гориста. . . .	„	48 „	„	56 „	„ великаньска				
Песяча трава . . .	„	34 „	„	60 „	„ комоница рогата				

Бульба корець 4·50 зр., 50 кильо 2·50 зр.

Упадокъ цѣны збôжа въ наслѣдокъ заморскои конкуренціи, котрôй не можемо дорôвнати и не зменшенй кошты продукціи въ ôдношеню до цѣны продуктôвъ, наказують намъ зменшити засѣвъ збôжа а обмежитись на сильныхъ пожиткахъ, на сконцентрованôй силѣ обôрнику вразъ зъ докладною и въ ôдповѣднôмъ часѣ управою рôлѣ и черезъ те подаючою намъ поруку обильного збору, бо лише такій оплатиться въ теперѣшныхъ условіяхъ; позôставши проте обшары, щобы не дармовали, повинній обернутусь пôдъ пашу, а обава надпродукціи мяса и набѣлу не повинна насъ знеохочувати, бо хотяй-бы и таніше ихъ треба спродати, то и такъ за-для мешихъ коштôвъ продукціи буде чистый дохôдъ, а еще и позôстануть выпочатй и скрѣплений рôлѣ, ужитй пôдъ пашу, тай и бôльша продукція обôрнику.

Замовляючимъ безпосередно подаємо на зазывъ (маючи многолѣтный досвѣдъ) всякй рады и поясненя такъ що-до добору и способу ужити мѣшанокъ и иншого насѣня на пашу при поданыхъ условіяхъ, якъ и що-до властивостей кождого рода травы поодиноко.

Скôлькôсть высѣву на моргъ подаємо середну, однако треба завважати, що засѣявши густѣйше моргъ (½ кôрця) поноситься и бôльшй кошты, хотяй се выплатиться густѣйшою травою а черезъ те и бôльшимъ зборомъ сѣна вже въ першôмъ роцѣ.

Яко интересованый не могу поручити густыхъ засѣвôвъ, однако маю обовязокъ звернути на се увагу и порадити робити пробы въ сѣмъ напрямѣ.

2355 3—3

Домового учителя

пошукуеся до трохъ хлопцѣвъ на село, именно: для одного до вступного испыту до 3-ои кл гімназ., и для двохъ до вступного испыту до I. кл гімназ. Адресу вскаже Администрація „Дѣла“. 2380 1—2

Сердачки або Кожушки

закопаньскй и угорскй, мужескй, жѣночй и дитинній, красно вышиваній, бѣлй або жовтй.

Зъ рукавами до газдôвства дуже практичнй и легкй.

Кромѣ того маю на складѣ такъ званй **Криничанки** або **Уланки** зъ гранатового сукна зъ червоными вылогами. 2332 5—5

Все те робить пôсля мѣры и по доступныхъ цѣнахъ.

І. РАЧИНЬСКІЙ

НОВЫЙ-САНЧЬ.

ВПрепод. Отцямъ и Вповруской Публицѣ залучаю сердечну подяку за удѣленье образôвъ церковныхъ и всякихъ вышихъ праць входячихъ въ обемъ маляства до выконаня. Рôвно-жь и на дальше уклôнно прошу о ласкаву намять и замовленя на адресу пôдписаного. 2237 9—10

Остаю зъ глубокимъ поважаньемъ

Теофиль Копыстыньскій,

Львôвъ, ул. Кракôвска ч. 20.

А. РОЗМАНИТЪ

КРАКôВЪ

ФАБРИКА ПАРОВА

Цикоріи, Сурогатôвъ кавы и Кавы фиговои

Выробляе зъ сырого продукту власнои плянтаціи всякй роды цикоріи и штучнои кавы, котрй ôдзначаються богатствомъ частей поживныхъ а такожъ знаменитымъ смакомъ и запахомъ. 20—0 2286

Фабрика поручае передовсѣмъ:

Сурогатъ кавы аъ коробкахъ (шуфлядкахъ).
Сурогатъ кавы въ склянкахъ
Шротову каву французку Розманита.
Цикорію кракôвску гôрку.
Каву фигову.
Цикоряну каву перлову. (Новôсть!!)
Каву кракôвску доброрну въ скриночкахъ.

Набути можна у всѣхъ важнѣйшихъ склепахъ.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Пашеръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 54. Львôвъ, Второкъ 8 (20) марта 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ однои стрôчки печатнои, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“. Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.
на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. а. в.

Ôдъ 1 (13) сѣчня **„Дѣло“ почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускй свята. Условія предплаты повысше на заголовку.

Просимо не легковажити!

Навязуємо рѣчь нашу до вѣсти, поданои нами у вчорашнôмъ „Дѣлѣ“, що комисія буджетова перейшла до дневного порядку надъ резолюцією пос. Мандичевского, а тымъ самымъ и надъ єго жаданьемъ, щобы правительство центральне рѣшилося вже разъ полагодити справу шкôлъ въ Галичинѣ. Якъ може зъ першого погляду резолюція та выдаєсь мало-значущою, бо дотыкає лишь управильненя шкôлъ народныхъ, т. є. заснованя новыхъ шкôлъ народныхъ тамъ, де ихъ нема, и переобразованя истнуючихъ шкôлъ ôдповѣдно до потребъ мѣсцевыхъ, то вдумавшись въ ту справу, покажеся, що резолюція тая мала на оцѣ справу дуже важну, скажемо, есенціональну для розвою елементу руского въ Галичинѣ и рôвно важну въ наслѣдкахъ для самои-жь Австріи.

Знаючи шовинизмъ бôльшости сойму краєвого и єи тенденціи полонизаційнй на Руси; знаючи, що Русь галицка зъ сеи стороны не може надѣятись нѣчого и що всякй єи змаганя будуть завсѣгды даремнй и безъуспѣшнй, внесенье пос. Мандичевского мало спонукати центральне правительство до якоись иниціятивы и поправы кривдячого насъ законодавства краєвого на поли духового розвою.

Проста логика, оперта на довголѣтнôй практицѣ. Скôлько разôвъ послы рускй выступили зъ найдрôбнѣйшими домаганями въ соймѣ краєвôмъ, стôлько разôвъ показалась бôльшôсть соймова для нихъ крайно нетолерантною и просто неґаційною. Ôдъ часôвъ еры конституційнои не одержали Русины галицкй ôдъ сойму краєвого нѣ однои концесіи въ користь свого національного розвою. Противно, ôдобрано имъ навѣть шкôльництво народне и управу того-жь. Якъ бôльшôсть соймова твориться на рускôй земли, досыть пригадати, що коли правительство центральне, добачивши кривду нашу на поли шкôлъ середныхъ, згодилось було вже зъ горы на заснованье окремои гимназіи рускои въ Перемышли, шовинистична бôльшôсть ôдказала Русинамъ и сеи дрôбницѣ, — досыть взяти на увагу, що репрезентація наша въ соймѣ краєвôмъ не має нинѣ вже можности до якоинебудь иниціятивы въ справахъ шкôльныхъ, якъ се показалось на намѣрюванôмъ внесеню пос. Романчука на остатнôй сесіи.

Внесенье пос. Мандичевского, въ виду сумного положеня Русинôвъ въ соймѣ краєвôмъ, могло то положенье облекшити посередною дорогою, але — бôльшôсть комисіи буджетовои, зложена зъ членôвъ правицѣ, зачинила и той выхôдъ.

Що таке поступованье не причиниться до успокоєня умôвъ Русинôвъ, — се рѣчь певна и на се звертаємо вже нинѣ увагу кабинету гр. Таффого. Якъ бы Русь галицка спочивала ще въ пеленкахъ и не була ажь до найнизшихъ верствъ народу свѣдома правъ своихъ конституційныхъ — тогдѣ можна-бы ще цѣлу справу легковажити, можна-бъ навѣть потѣшуватись тымъ, що „die Tyroler des Ostens“ суть довготерпеливй. Але чи тй надѣѣ не заведуть надѣючихъ-ся — се друге пытанье, пытанье, надъ котрымъ можна-бы вже разъ у Вѣдни серіознѣйше задуматись.

Мы не хочемо на сѣмъ мѣсци тягнути нѣякои паралелѣ межи тымъ, якъ кабинетъ гр. Таффого ôдноситься до Чехôвъ, Полякôвъ, Словѣнцѣвъ, Дальматинцѣвъ, а навѣть до горстки Италіянцѣвъ въ Тридентѣ. Паралеля така выйшла-бы дуже драстично и могла-бы нарôдъ рускій ще бôльше огôрчити. Але то сказати маємо повне право, що наша льояльнôсть для державы и що наша довголѣтна терпеливôсть заслугують на бôльше увзглядненье. Въ противнôмъ случаю, мы готовй вѣрити, що рускои справы нѣхто у Вѣдни не розумѣє або єи розумѣти не хоче. Тôлько перестерѣгаємо, що всяке невдоволенье можна дуже легко у насъ выкористати въ хосенъ когось другого, а вина за то не упала-бъ на насъ, а просто на тыхъ, що не умѣли чи не хотѣли справою рускою занятись яко справою важнѣйшою надъ всякй тридентійскй...

При тôмъ можемо завѣрити тыхъ, котрымъ о тôмъ належало-бъ знати, що найновѣйша неудача въ комисіи буджетовôй не зломить нашои енергіи. Противно, неудача та буде новымъ окликомъ до дальшои борбы о права нашй, але стане и ще ширшою пôдставою до національного антагонизму въ краю. Чи се буде схоже зъ програмою нинѣшного кабинету, сумнѣваємось, — але то веде зъ собою логика фактôвъ.

До клюбу руского рады державнои и до пос. Ковальского маємо при тôмъ одно прошенье въ имени народу руского. Русины повиннй при розправахъ буджетовыхъ въ палатѣ послôвъ спробовати ще одинъ разъ, чи центральне правительство має якй концесіи для насъ, чи и зъ тои стороны не надѣятись намъ нѣчого. Належить справу руску вывести на чисту воду. Коли мы рôкъ-рôчно мучили кабинеты вѣденьскй справою рускою въ радѣ державнôй, — тогдѣ ôдсылано насъ до Каяфы, до сойму краєвого, але коли-жь Каяфа непоправный, то най ще въ послѣдне почує Ана голосъ покривдженои Руси галицкои. Чистый рахунокъ — найлучшій въ такихъ разахъ, а нарôдъ рускій, обчисливши свои силы, знати-ме, що починати.

Якъ и зъ чимъ Русинамъ ѣхати до Риму?

Клика польскихъ шовинистôвъ блахманить въ найвысшихъ кругахъ у Вѣдни и въ Римѣ, що ôдрубного руского народу зъ ôдрубнымъ національнымъ характеромъ нема; що сей нарôдъ, такъ само якъ мазурскій, тôлько простый людъ, котрый польска шляхта має право заступати, а тй интелигентнй Русины, що єго заступають въ житю и въ рускôй прасѣ, — то „москалѣ“ въ политичнôмъ, а „шизматики“ въ религійнôмъ взглядѣ.

На нещастье, нема нѣкого въ тыхъ найвысшихъ кругахъ, щобы належно пояснивъ сю справу. Черезъ то, що Россія ôдъ давенъ-давна до нинѣшнои хвилѣ гнете розвôй національный южно-руского народу, не може мати и не має у щирыхъ Русинôвъ въ Австріи нѣякои симпатіи; дальше, черезъ то, що єрархія православна въ Россіи, такъ само якъ єрархія православна въ Буковинѣ, уживають православнои церкви яко средства до вынародовлюваня Русинôвъ, т. є. щобы въ россійскôй Руси россійщити а въ Буковинѣ румунщити, то Русины-уніяты въ Австріи не тôлько що не мають прихильности до такои православнои церкви, але суть ѣй прямо противнй.

Щобы одинъ мнимый доказъ бôльше дати, що Русины й Поляки въ Галичинѣ становлять одну нерозрывну цѣлôсть и щобы въ тôмъ взглядѣ святѣйшого отця папу римского ще бôльше въ блудъ впровадити, уложила галицко-польска шляхта спôльно зъ латиньско-польскою єрархією и зъ Єзуитами та Змартвыхвстанцями плянъ заинсценувати спôльну подорожь Русинôвъ и Полякôвъ — зле кажу — „греко, римо- и ôрмено-католикôвъ до Риму, уложено и адресу, навѣть въ добрôмъ рускôмъ языцѣ до папы, въ котрôй анѣ словечка не кажеся о „народѣ рускôмъ“ *), але за то пôдноситься „нарôдъ польскій“. Говориться лишь о „церквѣ рускôй“, но на то, щобы за насланье тôй-же церквѣ Єзуитôвъ и Змартвыхвстанцѣвъ красненько подякувати. Кажесь бо въ адресѣ: „... въ сѣй цѣли (с. є. для скрѣпленя заборола „противъ затроєного оружія ôдступникôвъ ôдъ „вѣры Христовои) для добра церкви рускои, „для скрѣпленя святои католицкои вѣры середъ „Русинôвъ выдавъ єси многй вельми „спасительнй розпорядженя“. Очевидно, тутъ розумѣєся: ôднятье монастирѣвъ Василіяньскихъ ôдъ отцѣвъ Русинôвъ Василіянъ а ôдданье ихъ патрамъ Полякамъ Єзуитамъ; ловленье бѣднои рускои молодежи и вкидуванье єи въ реторту патрôвъ Полякôвъ Змартвыхвстанцѣвъ; заборона трираменного хреста, котрый у насъ має значенье хреста спеціяльно свого, а не має значеня религійного „шизматицкого“, бо анѣ Россіяне анѣ Румуны такого хреста не вживають.

О тыхъ всѣхъ розпорядженяхъ престола римского латиняне — авторы адресы не мають ôдваги згадувати, бо знають дуже добре, що тй всѣ розпорядженя не можуть уніи зъ Римомъ скрѣпити, — а згадують лишь о основаню въ Станиславовѣ нового епископского престола руского, за що Русины справдѣ вдячнй.

Говориться въ тôй адресѣ ще о шести миліонахъ духовныхъ овець, такъ, щобы святѣйшому отцю папѣ римскому и цѣлому Ватиканови тымъ выразнѣйше въ память втвердити, що уніятска церковь руска не має нѣщо дбати про добро южно-руского народу, бо такого народу нема, а суть тôлько „Поляки ritus graeci“.

Противъ такого амальґамованя Русинôвъ зъ Поляками мы Русины зъ найбôльшою рѣшучостею протестуємо и звертаємось до нашихъ Владикъ, щобъ они зрозумѣли задачу нинѣшнои хвилѣ и станули на чолѣ депутаціи нашого руского народу и въ имени того осôбно зложили благожеланя у стôпъ святѣйшого отця папы римского зъ нагоды єго ювилею.

Слѣпый тôлько може не бачити, якй намѣреня має клика шляхотско-польска, Єзуиты и Змартвыхвстанцѣ. Перестудіювавши докладно нашу исторію и теперѣшне наше положенье; перестудіювавши, якъ Єзуиты и Змартвыхвстанцѣ выховують нашу молодѣжь, приходимо до непоборимого пересвѣдченя, що они намѣряють руску интелигенцію — спершу духовну а ôдтакъ свѣтску — ôдъ народу южно-руского ôдчужити, ôдтакъ єи и нарôдъ цѣлый златинщити, а потому спольщити.

Тому-жь повиннй нашй Владики при сѣй важнôй нагодѣ станути передъ св. отцемъ папою римскимъ на чолѣ рускои депутаціи яко князѣ церкви руско-уніятскои и яко заступники народу уніятско-руского, повиннй розвинути передъ св. отцемъ образъ цѣлого невôдрадного положеня народу уніятско-руского зъ причины того, що другй народы — навѣть католицкй — стараються вынародовити нарôдъ южно-рускій черезъ католицку церковь; що черезъ то родяться мальконтенты, котрй, буває, кидають въ роспуцѣ свôй нарôдъ и свою

*) Згадуєся о Русинахъ, але то такъ, якъ бы н. пр. о Мазурахъ, т. є. о обрядовôй рôзници гурту людей, котрыхъ зъ огляду на религію зовеся „Русинами“.

„Кирило-Методієвске Братство“ въ Кієвѣ 1843—1847 року.

Розъясненье П. Кулѣша.

(*Конець.*)

Въ „Третому Оддѣленю Собственнои Єго Имп. Величества Канцеляріи“ — розказує дальше П. Кулѣшь, — ажь ногами зъ досады затупотѣли, якъ я сказавъ, що зъ роду вперше бачу статутъ, а чувъ про него отакъ и такъ.

— Що, вы насъ за „мальчишекъ“ тримаєте? — гукнули на мене Дубельтъ и Орловъ. А они оба справдѣ були „мальчишки“, по нашому хлопята, пôдъ сивымъ вусомъ, тôлько що лиха московска доля звелѣла имъ правити дорослыми, та ще якъ! — безъ усякого закону. „Праведникамъ бо законъ не лежитъ“ або „дурнямъ законъ не писанъ“. Хто-жь они були: чи праведники, чи дурнѣ, нехай скаже исторія.

Варшавскій братчикъ мôй, котрого вхоплено и привезено слѣдомъ за мною, выслебизувавъ имъ усе, якъ ôдъ мене таѣлись и про що таѣлись навѣть изъ самою назвою товариства. Шкода! Десять разъ приводили насъ пôдъ салдатскими штиками передъ Пилатôвскій трибуналъ, десять разъ перепытували, гадали, мѣркували. Бѣдный хлопець, бачивши, що заподѣявъ менѣ й Шевченкови таке лихо, котрого не бажавъ-бы й ворогови, упавъ навколѣшки передъ сими праведными чи премудрыми правителями Имперіи и плачучи благавъ, щобъ не карали насъ за чужу провину.

— „Якій хитрый! — говорила, споглянувши на мене, сивоуса дѣтвора, — чужими руками жаръ загрѣбає!“

— „Молодый чоловѣче! — промовивъ зъ императорскою повагою Орловъ до плачущого бѣдолаки, справдѣ ще дуже молодого хлопця, — се вамъ честь приносить, що вы такъ великодушно выправдуєте приятеля“, — а потôмъ каже до Дубельта: „На моє представленье Єго Величеству було благоугодно увôльнити благородного юношу ôдъ запертя въ крѣпость. Вышлѣть єго до Петрозаводска, зарекомендуйте губернаторови, яко знаменитого молодця, нехай дасть єму добре мѣсце.“ Якъ бачимо, ся дѣтвора не була собѣ и безъ благородства. Она таки про него чувала. Та хто-жь сего не знає, що й мѣжь членами святои инквизиціи бували благороднй люде?

Тымчасомъ листы мои зъ столицѣ до Кіянъ покладали докладчики передъ верховными без-законными судьями, и чого у мене по тымъ листамъ допытувались, те я мусѣвъ тутъ-же, ôдказавши, писати. У мене пытали: „Для чого вы пôдписувались рукою властною, якъ малороссійскй гетьманы?“ — „Що значать у вашихъ листахъ слова: не розговоры а дѣла повиннй займати вашъ часъ?“ — Якъ розумѣти фразу: „Тогдѣ ôдъ вашихъ слôвъ, мовь ôдъ трубъ, упадуть стѣны єрихоньскй?“ и т. д. За трицять пять лѣтъ усякого лиха и всякои турботы я вже й позабувавъ богато зъ хлопячои ихъ играшки...

Памятаю однакъ добре, якъ подано менѣ разъ выписку зъ моихъ листôвъ, щобъ я на неи пôдписався. Прочитавши я сказавъ: „Отъ доси мои слова, а дальше написано чиюсь выдумку“. И, якъ справдѣ въ автографѣ моѣмъ не знайшлось фалшованои приписки, я, зъ великои досады, забувъ, що сиджу въ львовôй пащецѣ, и почавъ здорово лаяти своихъ судьѣвъ: „Хиба-жь причиненъ царь у тому, що вы коите? — кричавъ я на ввесь розбишацкій вертепъ, — та-жь не єму, а вамъ изъ сего користь, щобъ мы були винуватй. Якъ ваше лукаве серце поверне справою, такъ ôнъ бѣдаха и задекретує. На васъ и на вашихъ дѣтяхъ лежати-ме пролита по єго декрету кровь неповинна, и коли не вы, то ваше кодло за неи покутувати ме!“

Полякались ницй героѣ слѣпого деспотства, почувши слово правды-матери, и, мовь шкôльна пустота, почали передо мною оправдуватись — чимъ бы вы думали? — помылкою!

Та не на користь менѣ выйшла вся моя правда. Не знаходячи нѣ въ мене самого, нѣ въ иншихъ паперахъ, котрыхъ тогдѣ понавожено возами зъ Украины, нѣякого слѣду мого бунтôвництва чи „заговора“, якъ они величали сю мизерну справу, и чуючи ôдъ усѣхъ, що я не знавъ, якъ и зветься то товариство, котрого и Дубельтъ и Орловъ величали мене головою, розумнй люде ажь скреготали зубами зъ жалю, що я, мовляли, „всѣхъ водивъ за нôсъ и остався чистымъ“.

Дубельтъ усе менѣ торочивъ про якусь „казнь“, а коли-бъ я, мовлявъ, признавсь, то „єго императорское величество, всѣхъ насъ благодѣтель, мôгъ бы васъ и помилувати, по великому, всему свѣту звѣстному своєму мягкосердію“.

Скôлько я нѣ впевнявъ єго, що менѣ нѣ въ чѣмъ признаватись, ôнъ назиравъ на мене зъ-крива, всмѣхаючись, и пытавъ: „Ну, за кого то вы насъ маєте?“

Замѣсть, щобы сказати просто, за кого ихъ обохъ маю, я говоривъ єму, якъ дитинѣ: „Помѣркуйте самй. Отъ вы мене вважаєте за якогось гетьмана. Вы думаєте, що товаришѣ мои готовй ринутись у полумьє по моєму наказу; вы думаєте, що они дадуть зняти зъ себе шкôру, а мого гетьманованя не выявлять; вамъ здається, що по всѣй Украинѣ наготовленй вже полковники и сотники, що тôлько подай гасло, то и вродиться козацке вôйско. Та вы-бъ же попереду довѣдались, якй мои финансы и якій мôй рôдъ на Украинѣ. Тажь такихъ великихъ рѣчей не можна чинити чоловѣкови вбогому и зовсѣмъ незначному та нѣгде незнаному. Я свою жизнь просидѣвъ у чотирохъ стѣнахъ, надъ книжками, мовь той чернець у монастири.“ — А ôнъ менѣ, покрутивши здоровенного сивого вуса, ôдказує: „Можна сидѣти въ чотирохъ стѣнахъ и „взволновать все государство“. Мы видимъ ясно, до чого вы змагали: перевернути все горѣ дномъ, „уничтожить существующій порядокъ вещей“. И для кого-жь? Для мужикôвъ! То у васъ люде? Погляньте на того лямпника (показуючи менѣ въ ôкно). Вы думаєте, то чоловѣкъ? То звѣръ, що умѣє тôлько ѣсти, спати...“

Отъ и говори до горы!

Ще знайшли були зачѣпку. На однôй рукописи моѣй про козацкій побутъ нарисувавъ я олôвцемъ стяту козацку чубачу голову; пôдъ нею турецка шаблюка; на нѣй степовый орелъ выдовбує очи; на небосклонѣ степова могила; зъ-за могилы серпомъ пôдбився мѣсяць. Кожному розумно, що се образъ козацкои боротьбы зъ ворогомъ христіяньства. Мои судьѣ зробили зъ него образъ Россіи, що выдовбує Украинѣ очи. Такъ то на злодѣю шапка горить! Коли-бъ уже менѣ заманулося такои емблемы, то змалювавъ-бы я собѣ двоглавого або хоть укоронованого орла. А коли вже емблемувати Россію безъ короны, таку Россію, яку собою зъображають Орловы та

Всякй облигаціи, листы заставнй, ренты, акціи банковй и зелѣзничй, льосы державнй и приватнй купують и продають пôдъ найкористнѣйшими по змозѣ условіями СОКАЛЬ и ЛИЛІЕНЪ дôмъ банковый и контора вымѣны. Порученя зъ провинціи сейчасъ залагоджуються, безъ дочисленя провизіи.

вѣру тай пропадають и для руско-уніятскои церкви и для народу, — що отже Владики просять святѣйшого отця о оборону.

Въ осо́бно́й адресѣ повинні бы наші Владики для зросту и скрѣпленя уніи зъ римскимъ престоломъ и для розвою руского народу — у святѣйшого отця просити:

I. Усунути патро́въ Єзуито́въ изъ монастирѣвъ Василіяньскихъ въ Галичинѣ и о́ддати ті монастирѣ вразъ зо́ всѣмъ майномъ назадъ въ руки оо. Василіянъ.

II. Усунути патро́въ Змартвыхвстанцѣвъ зъ рускои землѣ.

III. Утворити патріярхатъ греко-каголицкій у Львовѣ для всѣхъ пяти епархій руско-уніятскихъ въ австрійско-угорско́й державѣ.

IV. Строго наказати греко-католицкимъ священикамъ въ Угорщинѣ, щобы черезъ мадярску о́дираву, черезъ мадярскій проповѣди и въ загалѣ черезъ мадярску бесѣду не мадярщили народу руско-уніятского въ Угорщинѣ и щобы не причинювалися до єго вынародовлюваня.

V. Наказати латиньскимъ священикамъ въ Галичинѣ и на Буковинѣ, щобы руского народу латиньскои вѣры не польщили и не вынародовлювали черезъ польскій проповѣди и черезъ польску бесѣду.

VI. Спомагати всѣми силами греко-уніятску церковь въ Буковинѣ, нинѣ дуже угнетену и загрожену въ своѣмъ бытѣ черезъ грекоправославну єрархію, фанатично румунизуючу рускій наро́дъ.

VII. Вплынути на магнатерію польску въ Галичинѣ, щобы вже разъ залишила греко-католицкій наро́дъ рускій, непоколебимо вѣрный династіи Габсбурго́въ и австрійско́й державѣ, якъ такожъ престолови римскому, — вѣчно по́дозрѣвати у Вѣдни о прихильность до Россіи, а въ Римѣ о прихильность до россійского православія.

Думаю, що така адреса и таке выступленье рускихъ Владикъ зробить рускому народови честь и причиниться до полекшеня єго тяжкои долѣ.

Василь Калининъ.

Шляхта на Украинѣ.

I.

Здоймаючи рѣчь про шляхту на Украинѣ, мушу застерегти своихъ читателѣвъ, що у насъ нема шляхты одностайнои, такои, щобъ усю єи можна вважати за станъ подо́бный захо́дноєвропейско́й аристократіи. И историчный родово́дъ украиньскои шляхты, и єи соціяльно-политичні умовы житя и обставинъ, єи географичне розмѣщенье и економичный побытъ — дѣлять шляхту на Украинѣ на ко́лька частинъ. Навѣть зъ правного, зъ державного погляду — и то нема на Украинѣ одностайнои шляхты.

Власнои національнои шляхты, яко стану нащадкового и выробленого обставинами власнои исторіи та соціяльно-политичного устрою и житя — нѣколи не було на Украинѣ. Та нѣколи украиньско-рускій землѣ не почували й потребы выробити у себе такій станъ: люде о́дрóзнялись то́лько професіями або власнымъ особистымъ достоиньствомъ. Въ исторіи мы зустрѣчаємо назвы: „мужей“, „лѣпшихъ мужей“, „чорныхъ людей“, „мужико́въ“ — такъ се-жь не назвы стано́въ. Перегодомъ стала нова назва — б о я р е, але-жь и ся назва не була назвою людей н а щ а д к о в о г о с т а н у. Бояре найбо́льшого розвитку до́йшли въ Галичинѣ. Тутъ они кермували иногдѣ политичнымъ житьемъ, втручалися до княжои власти, але-жь и тутъ бояре не були станомъ нащадковымъ. Се напевне бачимо зъ лѣтописей Шляхту по украиньско-рускихъ земляхъ — яко станъ нащадковый — завели: на правому боцѣ Днѣпра Польща, а на лѣвому московскій урядъ. Шляхта въ Польщи а шляхта въ московско́й державѣ — и родоводомъ, и давниною, и вагою свого стану — зовсѣмъ не подабали и не подабають одна на другу. Польску шляхту силодили усло́вя хочь трохи подо́бні до тыхъ, зъ якихъ повстала аристократія въ захо́дно́й Европѣ. Въ Европѣ житье соціяльне вельми вплывало на житье политичне, выкликувало въ житю политично́мъ ті чи инчі перемѣны. Навпаки-жь було въ Московщинѣ. Тутъ политична в л а с т ь выробляла соціяльне житье и єго станы. Тому то початокъ и организація московскои шляхты не були результатомъ соціяльного житя; шляхту въ Московщинѣ вытворила царска самодержавна власть та державні интересы. Тому то въ цѣло́й исторіи московскои шляхты не можна спостерегти найважнѣйшого живця самосто́йного житя шляхты яко стану — жерела и н и ц і я т и в ы. Московска шляхта вытворилася зъ холопства, зъ „служилыхъ“ людей, и характеръ такихъ „государевыхъ слугъ“ лишився зъ нею на вѣки; не стеръ єго тай не мо́гъ стерти нѣ часъ, нѣ знаємость зъ Европою, нѣ цивилизація.

Такимъ чиномъ и шляхтѣ на Украинѣ прищепився характеръ бо́льше-менше шляхты на правому березѣ Днѣпра — польскои, на лѣвому — московскои. Лѣвобережна шляхта, що выникла зъ козацкои старшины, далеко менче засвоила собѣ вдячу московскои шляхты, въ глибинѣ єи лежала и лишилася н а ц і о н а л ь н а вдача, демократизмъ. Ставши „дворянами“, украиньска старшина не стратила и не могла стратити національного темпераменту и природженои и н и ц і я т и в ы. Тымъ то навѣть останными часами лѣвобережна шляхта, найпаче-жь шляхта Черниго́вщины, вызначалася и н и ц і я т и в о ю громадского, соціяльного добра въ загалѣ далеко бо́льше, нѣжь яка-будь инча шляхта въ Россіи. Те саме мусимо въ загалѣ казати и про Чорноморску шляхту, хочь мѣжь нею не мала частина належить до вдачи шляхты Слобо́дскои и Степовои Украины (губернiи Воронѣжска, Харко́вска и Катеринославска до Днѣпра — се Слобо́дска Украина; правобережна Катеринославщина, губернiи Таврицка и Херсоньска — се Украина Степова).

Географичне положенье правобережнои, лѣвобережнои и степовои Украины — о́дро́зняє нашу шляхту и въ економичному побытѣ. Въ привичому побытѣ тежь велика ро́зница мѣжь шляхтою Полтавщины, Черниго́вщины, Слобо́дскои и Степовои Украины, а шляхтою Волыни, Подо́ля и Кіевщины: остатні три губернiи доси не мають земствъ, а о́дъ р. 1863 тутешна шляхта не користуєсь жаднымъ правнымъ правомъ, належнымъ шляхотскому станови. Сума всѣхъ причинъ, не минаючи навѣть религійныхъ, зробила ро́зницю и въ о́дносинахъ шляхты до народу на правому и лѣвому боцѣ Днѣпра. Тому то, говорячи про шляхту на Украинѣ, не можна говорити про неи загаломъ, а треба о́дро́знити шляхту правобережнои, лѣвобережнои и Слобо́дско-Степовои Украины.

Почнемо зъ правобережнои и переважно поведемо рѣчь про економичный побытъ шляхты та про о́дносины єи до украиньско-рускаго народу.

II.

Шляхта правобережнои Украины тежь выразно дѣлиться и по національности и по мовѣ, и по економичному та соціяльному побыту. Єсть шляхта коренна, краєва, що вытворилась историчными обставинами зъ рускаго народу, и, ставши шляхтою, переняла другу народно́сть, мову и религію; є зновъ шляхта, котру зовуть „наѣздомъ“ — се переважно зайды зъ Московщины або тежь перевертнѣ зъ-за Днѣпра. Такимъ чиномъ на правобережно́й Украинѣ треба перше всего о́дро́зняти шляхту-П о л я к о́ в ъ и шляхту-Р о с с і я н ъ. Звычайно перші латиньского, другі грецкого обряду; перші національсты, другі космополиты або й панслависты. Бо́льшу вагу має подѣлъ шляхты черезъ економичні достатки на шляхту велику и шляхту дро́бну. Ся ро́зница складається то́лько на по́дставѣ володѣня землею. Вѣдаємо, що за того часу, коли правобережна Украина перебувала зъ Польщею, земля була власно́сть пано́въ та духовенства и єго закладо́въ: церквей, монастирѣвъ и т. и. Сі обставины не швидко почали перемѣнятися и послѣ того коло Украина о́дійшла до Россіи. Перемѣна починається потроху ажь зъ рокомъ 1821, коли, якъ и року 1836, заборонено латиньскому духовенству и монастирямъ володѣти землями заселеными крепаками. Певна рѣчь, що россійскій урядъ, выдаючи отсю заборону, выходивъ зъ одного лишень религійного погляду, борючись проти латиньства. Налягати на великихъ пано́въ Поляко́въ россійскій урядъ почавъ послѣ повстаня 1831 р., але й тутъ кермовали єго самі политичні а не народні интересы. Тогдѣ-жь таки почали заводити зъ земель конфискованыхъ у Поляко́въ майораты и роздавати та продавати ихъ захожимъ „обрусителямъ“. Нарештѣ економичный добробытъ польскои шляхты и вагу єи для краю зломало знесенье крепацтва року 1861 и законы выданѣ проти Поляко́въ, найпаче законъ зъ 10 грудня р. 1865.

Зъ вызволеньемъ крепако́въ и зъ скасованьемъ панщины велика шляхта (про дро́бну нема що й мовити) опинилася въ прикрому и тяжкому становищи. Паны страчували на вѣки достатки, які давала имъ неплачена праця крепако́въ. Господарку треба було вести инчимъ шляхомъ — шляхомъ наймито́въ робочихъ. На се треба и вмѣлости и грошей. И того й сего бракувало шляхтѣ. А тутъ по́дскочило повстанье року 1863. Добутками єго сталося значне выселенье краєвои шляхты, конфиската земель польскихъ пано́въ, наѣздъ „обрусителѣвъ“ и перехо́дъ земель зъ рукъ польскихъ пано́въ въ руки пано́въ-Россіянъ, а переважно замаскованою стежкою въ руки богатирѣвъ-жидо́въ.

Безталанне повстанье зъ 1863 р. мало для рускаго народу добрый добутокъ, бо придбало єму добрі надѣлы землею, — не безъ користи сталось оно и для шляхты. Шляхта, стративши de facto свои права шляхотского стану, стратила разомъ и можливо́сть вступати до державнои и громадскои службы, не перемѣняючи религіи и не покидаючи ро́дного краю. Мусѣла польска шляхта засѣсти по селахъ и працювати надъ господаркою и культурою. Сѣльско-господарска культура зыскала черезъ те значну користь: якъ була року 1880 выстава въ Кіевѣ, тутъ очевидячки можна було бачити, яка велика ро́зница культуры въ маєтностяхъ великихъ пано́въ польскихъ а россійскихъ.

На перевеликій жаль, на шкоду и собѣ, и краєви, и народови — велика польска шляхта правобережнои Украины не зрозумѣла, яка задача судилась ѣй по́сля повстаня 1863 р. и по́сля тыхъ законо́въ, якій выдано проти Поляко́въ. Шляхта не зрозумѣла, що на вѣки вже наступивъ ко́нець — орудувати ѣй я к о п о л ь с к о́ й шляхтѣ. о́дчуженої о́дъ народу — рускаго. Шляхта не зрозумѣла, що ѣй треба стати р у с к о ю, на чолѣ рускаго народу, на чолѣ народныхъ духовныхъ, моральныхъ, освѣтныхъ и економичныхъ интересо́въ краю и вести наро́дъ и край до загального народно-рускаго добра. Передъ шляхтою простяглася широка нива для великои культурнои народно-рускои роботы. Нива лежить и доси облогомъ, а краєва шляхта не выходить на роботу... Она не тямить того, що она дитина краю, що живучи на украиньско-рускій земли, ївши хлѣбъ сеи землѣ, треба ѣй бути дѣтьми и першими слугами сеи-жь ро́дноі землѣ.

О́дъ зрозумѣня и выконаня сеи задачѣ залежить уся будущина правобережнои шляхты.

(Дальше буде.)

О. Я. К.

Вѣсти зъ Угорскои Руси.

„Въ дни нашихъ празнико́въ въ Унгварѣ — пише „Листокъ“, духовно-литературна часопись руска, выходяча по́дъ редакціею Евгенія Фенцика въ Ужгородѣ — бувають великі ярмарки, а въ унгварско́й гимназіи гр.-кат. молодѣжь мусить въ ті празники вчащати до школы, хоть она и въ бо́льшости. Сталось навѣть и то, що коли гр.-кат. катихитъ почавъ руско́й гимназійно́й молодежи читати св. Євангеліе въ языцѣ церковно-славяньско́мъ, одинъ зъ притомныхъ тому свѣтскихъ професоро́въ сейчасъ выйшовъ зъ свѣтлицѣ, а по уко́нченю ексорты напавъ на конференціи катихита словами: „якъ о́нъ смѣе ще св. письмо читати по руски?!“ До недавна було во́льно катихитамъ наводити ученикамъ бодай текстъ св. письма въ языцѣ славяньско́мъ. Теперь же зневажуе за то мадярскій загорѣлець рускаго катихита. Хиба-жь можна по́дъ такими обставинами надѣятись, щобы выйшовші зъ такихъ шко́лъ душпастирѣ могли колись народови по руски голосити слово боже?

Пряшѣвске литературне товариство „Іоана Крестителя“, заложене 1860 р. поко́йнымъ А. Духновичемъ и И. Добряньскимъ, мусѣвъ владика перемѣнити на бурсу, въ котро́й удержуються ученики гимназіи. Тымъ то́лько способомъ выратовано фонды, а межи иншими и легатъ (15—20.000) поко́йного пенсіонованого судіи Іосифа Райковича; бо коли Мадяры умѣли закрыти Матицѣ другихъ Славянъ и обернути ихъ маєтокъ на цѣли мадяризаційні, то таке само чекало и братство „Іоана Крестителя“.

У нашои угорско-рускои братіи до́йшло вже до того, що они и не гадають заявлятися Русинами то́лько по закуткахъ читають руске слово. Однакъ серце руске не такъ то легко умирає. Свѣдоцтвомъ того дяко-учительска бурса въ Пряшевѣ, основана крилошаниномъ Викт. Ладомирскимъ, котрый о́дказавъ ѣй тестаментомъ 3.500 зр. Не могучи для своеи народности дѣлати прямо, Русины угорскі кинулися ратувати бодай конфесію и спомагають тую бурсу яко мога. И такъ жертвувавъ владика пряшѣвскій Иванъ Валѣй 4000 зр., крилошанинъ Котрадо́въ 1000 зр., крилошаны Михалачь и Стемпакъ по 100 зр., крилошане Старецкій и Шашь по 200 зр., адвокатъ д-ръ Смолиговичь 100 зр. и т. д.

Мадяризаціи починають помагати и Єзуиты. Они по́дмовили руского доктора правъ Демяновича, щобы вступивъ въ ихъ орденъ, и той учащае вже на богословскі курсы Єзуито́въ въ Тирнавѣ, бодай чи не на то, щобы колись на Угорщинѣ заспѣвавъ „вѣчная память...“

Справа Шенерера.

Нинѣ має рѣшатися въ палатѣ посло́въ не такъ важна якъ цѣкава справа ненарушимости посольскои пос. Ш е н е р е р а, котрый — якъ мы то вже доносили — допустився публичного насильства черезъ нападъ на редакцію вѣденьскои газеты „Neues Wiener Tagblatt“. Цѣлый Вѣдень, ба и дальші круги заинтересованѣ вельми сею справою а особливо дебатою, яка нинѣ буде вестися въ палатѣ а въ котро́й имовѣрно возьмуть участь не лишь антисемиты, але такожъ и самъ Шенереръ.

Комисія для справъ ненарушимости посло́въ предложила радѣ державно́й своє внесенье що до выданя пос. Шенерера судови карному и позволеня на введенье противъ него карного поступованя о злочиньства публичного насильства зъ §§ 83 и 99 з. к. и мотивуе своє внесенье такъ:

Злочиньства того допустивсь Шенереръ въ ночи зъ 8 на 9 с м., напавши зъ близько 20 людьми редакцію вѣденьскои газеты „Neues Wiener Tagblatt“. Фактъ злочиньства представляєсь на по́дставѣ дотеперь зо́браныхъ судовыхъ розслѣдо́въ въ слѣдуючій спосо́бъ:

Въ ночи зъ 8 на 9 с. м. знаходились въ комнатахъ редакціи „N. W. Tagblatt-y“ сотрудники тои газеты Минцъ, Фрешль, Писко, Винтеръ, Шмаль и Шульцъ и телеграфистка Цицилія Ячко, коли наразъ появилась тамъ товпа людей зъ Шенереромъ на передѣ, узброєна въ палицѣ. Самъ Шенереръ мавъ грубу палицю зъ оловяною головкою. О́нъ велѣвъ своимъ товаришамъ обсадити всѣ входы а о́дтакъ напавъ на сотрудніко́въ „N. W. Tagblatt-y“, называючи ихъ жидо́вскими письмаками и грозячи имъ по́мотою. О́нъ кричавъ: „Коли вы насъ поганите, то и мы не пощадимо васъ, жидо́въ! На колѣна жиды, вы мусите спокутувати своє!“

Товаришѣ Шенерера зловили передвсѣмъ сотрудника Шмаля, однакъ другі сотрудники почали боронитись и такимъ способомъ вывязалась завзята бо́йка, котра тревала ко́лька минутъ. Двохъ зъ сотрудніко́въ „N. W. Tagblatt-y“ потерпѣло легкі ушкодженя тѣла. Зъ товаришѣвъ Шенерера по́рвавсь до бо́йки першій стенографъ Герстграферъ. На крикъ заатакованыхъ члено́въ редакціи надоспѣли зъ дальшихъ комнатъ зецеры и выперли напастніко́въ. Шенереръ першій опустивъ поле бо́йки.

Полиція повѣдомлена о то́мъ арештувала зъ товаришѣвъ Шенерера Герстграфера и Льенера и о́ддала ихъ судови карному, котрый о́дно́сся до рады державнои о позволенье ввести карне поступованье противъ Шенерера.

Комисія для ненарушимости посло́въ поставила, розслѣдивши справу, внесенье, щобы выдати Шенерера судови, выходячи зъ погляду, що законъ о ненарушимости посо́льско́й має на цѣли охоронити лишь посло́въ о́дъ секатуръ и надужить властей а не позваляти на безкарно́сть такихъ дѣлань, котрі не уходять безкарно всѣмъ другимъ обивателямъ державы.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Золочѣвского.

[Вечерокъ въ честь Шевченка въ селѣ Почапахъ въ Золочѣвщинѣ.]

Невеличке село Почапы празнувало дня 11 марта с. р. въ своѣй Читальни роковины смерти незабутнёго поета нашого Тараса Шевченка. Простора свѣтлиця Читальнѣ була переповнена громадянами ро́зного вѣку — о́дъ сивыхъ старцѣвъ до цвѣту молодѣжи. Посередъ тыхъ „найменшихъ братво́въ“ вѣщого кобзаря, котрый такъ горячо бажавъ, щобы свѣтло правды и науки завитало и по́дъ найбѣднѣйшу стрѣху, розлягалася сердечна згадка нашого Батька, выголошена щирыми и солодкими устами молодого патріота Вп. о. Андрея Дольницкого, мѣсцевого администратора. Слова его, зрозумѣлі и для наймолодшихъ слухачѣвъ, о́дбивалися въ кождо́й груди и справдѣ не зо́стали пустымъ лишь о́дгомономъ. Зъ кождого лиця видна була глубока почесть для сего найбо́льшого борця за правду и волю свого бѣдного люду. Душа радовалась бачити, що той людъ зачинае вже прозрѣвати, що и въ тихихъ закуткахъ о́нъ по́знае своихъ народныхъ апостоло́въ-мученико́въ, по́знае, „хто мы и чии мы дѣти“.

Памятный сей вечерокъ будуть громадяне Почапъ довго споминати ще и зъ тои причины, що на нѣмъ попращався зъ своими парохіянами а яко голова Читальнѣ зъ членами Вп. о. А. Дольницкій, котрый въ то́мъ мѣсяци о́дходить на инше мѣсце. Не довго живъ сей го́дный панъ-отецъ яко душпастирь межи своими парохіянами, бо лишь ледво по́втора року. Але ту о́нъ выро́съ, выховався и по смерти свого доброго отця обнявъ администрацію парохіи. Въ то́мъ то коротко́мъ часѣ здобувъ собѣ Вп. о. А. Дольницкій незвычайну любовь, бо-жь о́нъ бувъ щирый для своихъ людей. Не диво про-те, що коли теперь въ Читальни прощався зъ ними, то сердечный жаль стискавъ грудь кождого а голосный плачь дававъ свѣдоцтво о сыно́вско́й любови до свого прово́дника. Дай Боже, щобы его наслѣдникъ прихилився такимъ самымъ серцемъ до своихъ парохіянъ!

По сѣмъ прекрасно́мъ о́дчитѣ деклямувавъ паробокъ Андрухъ Оленчакъ поему Шевченка: Іванъ П о́ д к о в а, а опо́бля учитель И. Петришинъ въ довшо́й бесѣдѣ представивъ зо́бранымъ, хто то були козаки — Запорожцѣ. Кромѣ того деклямувала дѣвчина Катерина Гаёва З а в и с т ь, а Гриць Гаврисъ жартобливый стихъ П о д о р о ж ь въ к р а й Д а р м о ѣ д о́ в ъ. Обѣ послѣднѣ деклямаціи були дуже красно выголошенѣ, особливо заслужила на велику похвалу згадана дѣвчина. Бесѣды и деклямаціи переплѣталися народными пѣснями, якъ: „Хто за нами — Богъ за нимъ“, „Гей на горѣ тамъ женцѣ жнуть“, „Миръ вамъ братя“ и т. д., котрі всѣ зо́бранѣ спѣвали вправдѣ неученими но звучными голосами. Вко́нци наступила перекуска, а при нѣй читавъ о. А. Дольницкій зъ „Зорѣ“ гарнѣ спѣвомовки Руданьского, выкликуючи въ присутныхъ сердечный смѣхъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На вчерашно́мъ засѣданю к о м и с і и б у д ж е т о в о и предложивъ пос. Матушь загальне уложенье буджету, зъ котрого показуєсь, що доходы державы выносять 515,716 585 зр. а выдатки: 537,938.945 зр; дефицитъ выносить отже 22,222.360 зр.

Новый министеръ во́йны, бар. Баверъ зложивъ вчера присягу въ руки цѣсаря въ присутности гр. Кальнокого а бувшій министеръ гр. Биляндъ Райдтъ попрощався вчера рано зъ цѣлымъ персоналомъ министерства во́йны. Именованье бар. Бавера принято загально дуже симпатично, хочь именованя єго майже нѣхто не сподѣвався. У Вѣдни думали загально, що новымъ министромъ буде именованый ген. Аппель. Бар. Баверъ єсть однымъ зъ найздо́бнѣйшихъ генерало́въ австрійскихъ.

Ôнъ родився дня 7 марта 1825 р. у Львовѣ де єго батько бувъ капитаномъ. Одинадцятилѣтнымъ хлопцемъ вступивъ ôнъ до инжинерскои академіи и выйшовъ зъ неи въ 1841 р. яко пôдъофициръ, опôсля зложивъ ôнъ высшій испытъ и бувъ придѣленый до корпуса инжинерского. Въ 1854 р. бувъ ôнъ именованый майоромъ при пѣхотѣ а въ 1859 р. взявъ участь въ австро-италійскôй вôйнѣ яко комендантъ баталіону гренадирôвъ и ôдзначився въ битвѣ пôдъ Сольферино. Въ 1866 р. бувъ ôнъ именованый бригадиромъ и взявъ зновъ участь въ вôйнѣ зъ Італіянцями и тутъ ôдзначився въ битвѣ пôдъ Кустоццою, де въ рѣшучôй хвили вздержавъ переважну силу неприятеля и тымъ рѣшивъ побѣду австрійского войска. Именованый 1868 р. ген.-майоромъ управлявъ ôнъ ажь до 1873 р. вправами въ таборѣ въ Бруку надъ Литавою. Въ 1881 р. именован єго фельдцайгмайстромъ а рôкъ пôзнѣйше комендантомъ залоги у Вѣдня. Ген. Баверъ має бути чоловѣкомъ высоко образованымъ и зъ ширшими поглядами, рѣшучій и сталого характеру. Мимо того єго становище въ теперѣшну пору буде досыть трудне, бо вже на першôмъ вступѣ своєи дѣятельности буде мусѣвъ имовѣрно выступити въ спôльныхъ делегаціяхъ зъ жаданьемъ нового и досыть великого кредиту. Въ войсковыхъ кругахъ звертаютъ на то увагу, що бар. Баверъ єсть першимъ зъ девяти министрôвъ вôйны въ часѣ 40-лѣтного панованя цѣсаря, котрого покликано до министерства мимо того, що ôнъ не належавъ передъ тымъ анѣ до ген. штабу анѣ до уряду ген.-квартирмайстра. Въ фактѣ сѣмъ добачують якусь важну змѣну, котра мабуть має на цѣли утворити на прускій ладъ „великій ген.-штабъ," котрый бы независимо ôдъ министерства предкладавъ цѣсареви свои реферати. Єсть се однакожь лишь догадка, котра потребуе ще потвердженя.

Уступившій министеръ графъ Биляндъ Райдтъ родився у Вѣдни 1821 р. а розпочавъ свою войскову карієру около 1837 р. и служивъ майже выключно лишь при артилеріи. Ôнъ бравъ участь въ походахъ воєнныхъ зъ 1848 и 49 р. а въ 1859 въ италійскôй кампанiи. Ôдъ 1866 р. займався ôнъ выключно справами артилеріи. Ôдъ 1876 р. бувъ ôнъ майже черезъ 12 лѣтъ министромъ вôйны а єго заслуги суть головно тѣ, що ôнъ завѣвъ въ австрійскôй артилеріи пушки Ухаціюса, въ пѣхотѣ репетіеровѣ карабины Манлихера, перевѣвъ територіяльный подѣлъ арміи, утворивъ полки зелѣзничѣ и телеграфичнѣ, улѣпшивъ апаратъ мобилизаційный, старався о розширенье зелѣзниць стратегичныхъ а въ Галичинѣ крôмъ того уставивъ двѣ сильнѣ крѣпости. Нѣмцѣ централисты величають єго дуже ще за то, що ôнъ выступивъ свого часу въ спôльныхъ делегаціяхъ противъ славянщеня шкôлъ народныхъ и середныхъ. Великій тактъ приписують єму такожь въ звѣстнôй аферѣ Генціого на Угорщинѣ, котра мало що не довела до роздору въ спôльнôй арміи.

Архикн. Рудольфъ вернувъ онодгы зъ Берлина до Вѣдня и выбрався въ дорогу до Аббаціи, де перебуває архикн. Стефанія. Пôсля берлиньскихъ газетъ мавъ архикн. Рудольфъ въ часѣ своєи гостины вручити нѣмецкому цѣсареви власноручне письмо цѣсаря Францъ Іосифа, въ котрôмъ цѣсарь заявивъ свôй жаль по причинѣ смерти цѣсаря Вильгельма и завѣривъ нового цѣсаря нѣмецкого о своєй найщиршôй дружбѣ для него. — Въ вѣденьскихъ кругахъ войсковыхъ удержуеться поголоска, що комендантомъ вѣденьскои залоги на мѣсце ген. Бавера має бути именованый архикн. Рудольфъ.

Зъ Петербурга доносять до „Presse", що въ тамошныхъ кругахъ финансовыхъ и торговельныхъ пануе велике обуренье на министра финансôвъ Вышнеградского. Важною ознакою сего єсть фактъ, що предсѣдателѣ двохъ знатнѣйшихъ товариствъ якъ „товариства для пôднесеня россійскои торговлѣ и промыслу" и „свобôдного економичного товариства", мусѣли ôдложити зборы сихъ товариствъ, котрі мали бôдбутися сими днями, на пôзнѣйше, а то для того, що боялися великихъ демонстрацій противъ министра финансôвъ.

„Voss. Ztg.", розбираючи ситуацію политичну по змѣнѣ престола въ Нѣмеччинѣ, ôдзываєсь такъ о Россіи: Атже и въ найновѣйшихъ часахъ мимо всякихъ завѣрень миролюбивости, мимо доказôвъ симпатіи для Нѣмеччины и мимо всякои дипломатичнои акціи въ справѣ болгарскôй, не переставала Россія робити воєннѣ приготовленя на великій розмѣры. Вправдѣ не выслано на австрійску границю нѣякихъ новыхъ ôддѣлôвъ войска, але то лишь длятого, що величезный снѣгъ, якій упавъ бувъ въ послѣднихъ дняхъ, не допускавъ въ загалѣ нѣякого руху войска. Выдано лишь приказъ, щобы всѣ залоги позôстали тамъ, де стоять. Але всюды стоять великій масы войска, щобы посунутись на границю, скоро лишь погода змѣниться и дороги стануть лѣпшѣ. Зъ кôнцемъ зимы мусить показатися, чи Россія думає и дальше ще посувати свои войска на границю, або чи дотеперѣшный станъ має тревати ажь доси, доки не скôнчаться розпочатѣ переговоры.

Зъ Берлина надходять безъустанно непокоячѣ вѣсти о станѣ здоровля нѣмецкого цѣсаря, але у всѣхъ тыхъ вѣстяхъ нема нѣчого певного. Кажуть лишь загально, що станъ здоровля недужого мавъ погôршитися и що нова операція показуєсь необходима. Пôсля информацій, походячихъ зъ кругôвъ урядовыхъ, наколи-бъ показалась потреба новои операціи у цѣсаря, то публика довѣдаєсь о нѣй ажь по єи довершеню. — Въ прускôмъ парляментѣ ôдчитавъ вчера кн. Бисмаркъ на спôльнôмъ засѣданю обохъ палатъ слѣдуючу ôдозву цѣсаря: „Успособленье и намѣренье правительства оголошено вже давнѣйше. Я не маю иншои цѣли, якъ лишь забезпечити добро и щастье для мого народу и ôтчины. Станъ здоровля не дозволяє менѣ сповнити артикулъ 54 конституціи и явитися особисто передъ вами. Виджу однакожь конечну а скору потребу зазначити мое становище супротивъ постановъ конституціи передъ заступниками мого народу. Приpѣкаю отже удержати конституцію мого королевства ненарушеною и управляти пôсля єи постановъ и обовязуючихъ законôвъ." На внесенье президента Ратибора приняли обѣ палаты се заявленье цѣсарске трикратнымъ окликомъ и постановили ôдповѣсти на ню адресою.

По причинѣ свого вступленя на престолъ, выславъ нѣмецкій цѣсарь окремыхъ надзвычайныхъ послôвъ до всѣхъ дворôвъ европейскихъ. Такъ поѣхавъ до Вѣдня гр. Кендорфъ, до Парижа ген. Альтенъ, до Мадриту кн. Радзивилъ, а до Риму гр. Гацфельдъ. До жителѣвъ Альзациі и Льотарингіи выдавъ цѣсарь дуже горячу ôдозву, въ котрôй каже, що краѣ тѣ суть нероздѣльно сполученѣ зъ нѣмецкою ôтчиною, обѣцюе справедливо сповняти законы и завести въ сихъ краяхъ сильну администрацію. — Ходять вѣсти, що шефомъ генерального штабу на мѣсце Мольткого має бути именованый фельдмаршалъ Блюменталь.

Командантомъ бригады въ Клермонъ Феранъ именованый на мѣсце Булянжера ген. Варне, комендантъ пѣшои дивизіи въ Тулюзѣ. Булянже уступаючи выдавъ таку ôдозву до войска: „Розпорядженьемъ президента перенесено мене въ станъ неактивный, уступаючи отже зъ моєи команды, покидаю Васъ. Єсьмъ переконаный, що коли оборона ôтчины буде того вымагати, покажатеся такъ само добрыми вояками якъ я то мавъ нагоду бачити въ часѣ мира." — Министерство постановило на разѣ не робити нѣякихъ крокôвъ противъ Булянжера.

До „W. Allg. Ztg." доносять зъ Бѣлграду, що одно тамошне посольство якоись бôльшои держави одержало зъ Софіи вѣсть, що становище кн. Фердинанда єсть захитане и що можна кождои хвилѣ сподѣватися, що ôнъ выѣде зъ Болгаріи. Посольство, ôдъ котрого ся вѣсть походить, має належати до ряду тыхъ державъ, котрі станули въ опозиціи до Россіи въ єи найновѣйшôй акціи противъ кн. Фердинанда.

О звѣстнôй аферѣ арештованя майорôвъ Попова и Бонева доносять зъ Софіи до „Presse" такъ: „Высші власти ôдкрыли були въ администраціи першого полку пѣхоты, котрымъ комендерувавъ майоръ Боневъ, фалшованѣ документы войсковѣ, а то дало пôдставу до арештованя урядника рахункового того полку — котрый, мимоходомъ сказавши, єсть Россіяниномъ — и двохъ другихъ єго товаришôвъ. Комисія слѣдча, зложена зъ шести официрôвъ, звернула пôдозрѣнье мѣжь иншими такожь и на майорôвъ Попова и Бонева. Здаєсь отже що кн не хотѣвъ нѣякъ пôдписати приказъ арештованя обохъ сихъ официрôвъ, доки ажь не буде доказу, що они виноватѣ. Донерва дня 14 с. м. арештовано ихъ въ ихъ власныхъ домахъ и поставлено сторожу войскову передъ домами, а то зроблено лишь на выразный приказъ высшихъ властей войсковыхъ. Тымчасомъ поступає слѣдство дальше и здаєсь, що прийде ще и до дальшихъ арештованъ. Правительство зъ своєи стороны готове поступити зъ цѣлою строгостею. Афера ся єсть въ теперѣшну пору для Болгаріи вельми прикра." Зъ иншои стороны доносять, що цѣла ся справа не має нѣякого характеру политичного.

„Nord" обговорюючи справу болгарску каже такъ: Може бути, що справа болгарска не дасться заразъ залагодити, бо Россія зъ горы вже ôдкидає всяке насильне залагодженье сеи справы. Було-бы то ганьбою, наколи-бъ за-для такъ маловажнои рѣчи мала выбухнути вôйна. Хочь змаганя Россіи не ведуть безпосередно до цѣли, то все таки докажуть они, хто держиться обструкційнои политики.

До „Pol. Corr." пишуть очевидно зъ якогось инспированого жерела, що кн. Фердинандъ стараєсь якъ найсовѣстнѣйше розпôзнати ôдносины въ Болгаріи и спонукуе своимъ мудрымъ и розважнымъ поступованьемъ на радахъ министрôвъ всѣхъ до якъ найбôльшого признаня. Зъ другои стороны всѣ прихильники правительственнои партіи, до котрои належить що найменше чотири пятыхъ частей цѣлого краю, суть такъ преданнѣ князеви и такъ зъ нимъ сполучилися, що выставили-бы не лишь свои становища але и своє житье на небезпечнôсть, наколи-бъ хотѣли ôдступити ôдъ теперѣшного свого напряму. Змѣна системы сталась-бы нехибно початкомъ великого проливу крови въ Болгаріи.

НОВИНКИ.

— **Загальнѣ Зборы „Народнои Читальнѣ" у Львовѣ** ôдбудуться дня 21 марта (2 л. цвѣтня) о год. 4 въ забудованю Института Ставропигійского при ул. Бляхарскôй ч. 9 на II поверсѣ. Заразомъ просить Выдѣлъ, щобы члены „Народнои Читальнѣ" якъ найчисленнѣйше явилися.

— **Повени.** Найбôльше потерпѣла ôдъ повени околиця, де Сянъ вливаєся до Вислы. Тамъ поробились величезнѣ загати зъ крыгъ ледовыхъ а вода розлилась по цѣлôмъ лѣвôмъ березѣ. Обшаръ 20 квадратовыхъ километрôвъ стоить пôдъ водою. Мѣсточко Тарноберегъ и дооколичнѣ села цѣлкомъ знищенѣ. Въ послѣднихъ дняхъ и правый берегъ Сяну, коло мѣсточка Радомышла залила вода. Всяка комуникація перервана; помôчь подаєсь лише при помочи човенъ. Щобы розбити загату ледову выслано зъ Кракова пароходъ зъ войсковою инжинерією а зô Львова выѣхавъ совѣтникъ намѣстництва Морачевскій до веденя цѣлои акціи ратунковои. Кромѣ запомоги, удѣленои намѣстництвомъ въ квотѣ 1100 зр., збираються въ повѣтѣ краковскôмъ жертвы, а цѣсарь надôславъ зъ своихъ приватныхъ фондôвъ 8000 зр. пôдпомоги. — Коло Лѣська и Сянока почала такожь сплывати крыга на Сянѣ, але поки що нѣде не поробились загати и лише мосты трохa ушкодженѣ.

— **Подяка** Выдѣлъ Касина пôдофицирского 9 полку у Львовѣ складає сердечну подяку Свѣтлому товариству „Просвѣта" за 115 книжокъ, подарованыхъ для библіотеки пôдофицирскои, якъ такожь „Обществу им. Качковского" за подарованыхъ 24 книжокъ и п. Олѣярникови за заходы и неутомиму дѣятельнôсть въ удержаню тои библіотеки.

— **До рады повѣтовои** въ Ярославли при доповняючихъ выборахъ зъ групы мѣскои выбраный п. Альфредъ Завадскій, начальникъ суду повѣтового въ Яворовѣ.

— **До вѣдомости дирекціи почтъ.** На цѣлôй Городецкôй улици нема нѣ въ одной трафицѣ рускихъ фрахтовыхъ листôвъ.

— **Въ околици Галича** въ селѣ Викторовѣ появились дня 11 н. ст. марта якісь два жидки, що продавали на раты сфальшованѣ льосы червоного хреста. Змогли они обманити одного промысловця, говорячи, що банкъ буде єму платити ôдъ кождои уплаченои раты 5% и що кождого часу може ôдобрати свои вкладки. Бѣдный промысловець гадавъ, що робить добрый интересъ та давъ за першу рату 10 зр. и за то дôставъ якійсь льосъ на 100 зр. Жандармерія повинна енергично взятись до выслѣдженя сихъ обманцѣвъ а для познаки може придадуться отсѣ данѣ: Одинъ зъ нихъ высшій въ короткôмъ убраню, голить бороду, а другій меншій зъ рудою борôдкою. Говорять по польски, нѣмецки, угорски и румуньски. Казали, що везуть зъ собою кромѣ тыхъ славныхъ льосôвъ ще и образы та зеркала.

— **Нашй писарѣ громадскй.** Въ околици Порохника, ба навѣть и въ самôмъ тôмъ мѣсточку ставъ за писаря Тома Осада, швець. Мабуть волѣвъ ôнъ замѣнити шило шевске на офиціяльне перо писаря, бо давно вже занимався потайною писаркою въ Порохнику. Довгій часъ урядовавъ ôнъ, ôдбиравъ грошѣ податковѣ ôдъ селянъ, при чѣмъ гостивъ зъ власнои кишенѣ панôвъ вôйтôвъ пивомъ и горѣвкою. Дня 8 н. ст. с. м. поѣхавъ Осада зъ Порохника до Ярославя та вже бôльше не побачивъ єго нѣхто. Жандармерія почала за нимъ слѣдити, бо показалося, що Осада зъ выбираныхъ грошей здефравдувавъ до 4000 зр. Не знати теперь, хто заплатить вдруге зложенѣ грошѣ податковѣ, чи вôйты, що запивали зъ писаремъ, чи бѣднѣ податники.

— **Шайка злодѣѣвъ.** Ôдъ довшого часу не могла полиція львôвска выслѣдити злодѣѣвъ, що въ дуже смѣлый способъ обкрадали въ ночи склепы. Послѣдными днями забрали они зъ трафики при улици Жовкôвскôй тютюну и цигаръ вартости на 300 зр. Ажь отъ недавно дôставъ ревизоръ поліційный Шпангъ безименный листъ, въ котрôмъ доносять, що проводиремъ сеи шайки єсть Маріянъ Бодашевскій, бувшій субєктъ торговельный. По арештованю вказаного Бодашевского, єго ôтця та двохъ спôльникôвъ, выкрыла полиція, що они звычайно сходилися въ склепику, т. зв. грайзлерни, при ул. Ôрменьскôй. Зроблено тамъ ревизіи и въ пивници знайдено величезнѣ склады скраденыхъ рѣчей, тютюну и цигаръ. Бодашевскій почавъ своє ремѣсло передъ трема роками будучи субектомъ въ Товариствѣ консумційнôмъ у Львовѣ.

— **На похоронѣ цѣсаря Вильгельма** приключилось кôлька нещасливыхъ случаѣвъ въ наслѣдокъ великого здвигу вароду. Кôлькохъ официрôвъ попадало зъ коней, при чѣмъ ôднесли тяжкѣ ушкодженя тѣла. Въ огородѣ публичнôмъ, побôчь котрого переходивъ похоронъ, на всѣ дерева повылазило богато цѣкавыхъ зрѣтелѣвъ и тамъ то зайшло множество калѣцтвъ. Въ Берлинѣ пануе теперь загальне розъяренье на полицію, що не змогла удержати приналежного порядку. Знатнѣ послы, члены палаты панôвъ, дневникарѣ не дôстались до церкви, де лежало тѣло помершого цѣсаря, хотяй мали и билеты вступу, бо товпы жовнѣрѣвъ заступили всѣмъ мѣсце и пхались всюда громадно.

— **Жидôвска господарка.** Въ селѣ Данилôвцѣ, пов. золочѣвского, має тамошный жидъ Шая Фльомъ парову машину до молоченя збôжа и за-для меншихъ выдаткôвъ не поробивъ ôдповѣдныхъ сродствъ охоронныхъ при сѣй машинѣ. Дня 16 н. ст. марта нахилився молодый паробокъ нерозважно надъ незакрытою трансмисією и въ одной хвили захопило єго колесо машины. Застановили машину, але вже найменшого ратунку не можна було подати, бо колесо вже цѣлкомъ роздушило бѣдака. Въ наслѣдокъ сего нещастя пануе велике розъяренье помѣжь тамошными селянами.

— **Министерство обороны краєвои** розписало доставу артикулôвъ вовняныхъ, полотняныхъ и шкôряныхъ для обороны краєвои и загального ополченя на 5 лѣтъ ôдъ р. 1889, се єсть ôдъ коли згаснуть дотеперѣшнѣ контракты. Министерство задумало увзгляднити въ першôмъ рядѣ такихъ предприємцѣвъ, котрі доси не належать до нѣякихъ консорцій, занимаючихъ-ся доставами для войска.

— **Варвару Л.,** що повыбивала львôвскимъ єзуитамъ ôкна и ôдгрожувалась при арештованю деякимъ патрамъ, засудивъ львôвскій судъ мѣско-делегованый на 14 днѣвъ арешту за злосливе ушкодженье чужои власности (§. 468 з. к.). „Kurjer Lwow." збирає жертвы для дитины сеи Варвары Л. и выказуе помѣжь зложеными жертвами: кс. М. зô Львова 2 зр., кс. викарій С. зъ Стрыйского 1 зр., инокиня (не подала имени) 50 кр.

— **Дробнѣ вѣсти.** Цѣсарь затвердивъ выборъ пп. Симона на предсѣдателя а Кисельку на мѣстопредсѣдателя Палаты торговельнои у Львовѣ, та Быка и Витославского Палаты въ Бродахъ. — Владиславъ Заячкôвскій, родомъ зъ Солотвины, одержавъ на краковскôмъ университетѣ степень доктора правъ. — Громада Будилôвъ въ повѣтѣ снятиньскôмъ одержала ôдъ цѣсаря 150 зр. запомоги на будову школы. — Загальнѣ зборы галицкои касы щадничои у Львовѣ ôдбудуться дня 22 л. марта о год. 10 передъ полуднемъ въ будынку тоижь касы. — У Львовѣ померъ Ромуальдъ Старкель, професоръ школы реальнои и редакторъ „Szkoł-ы." — Дня 18 с. м. т. є. въ недѣлю сыропустну ôдбулось въ Угриню за епископскою диспензою и въ присутности двохъ свѣдкôвъ вѣнчанье п. Іосифа Ганкевича укôнченого богослова зъ п-ною Маріею Брылиньскою.

Вѣсти зъ Аеп. Львôвскои.

Презенту на Бережаны одержавъ о. Теодоръ Кордуба зъ Нараєва.

Кан. институцію на Почапы, дек. золочѣвского, одержавъ о. Іос. Вергановскій.

Декретъ на катихита при школѣ мужескôй и женьскôй св. Анны у Львовѣ на мѣсце о. І. Филиповского одержавъ о. Корн. Бачиньскій, викарій архикатедральный.

Окружна рада шкôльна въ Бережанахъ удѣлила ремунерацію катихитамъ: въ школѣ мужескôй въ Бережанахъ 50 зр.; въ женьскôй школѣ 40 зр., а въ школѣ въ Пôдгайцяхъ 50 зр.

Посмертнѣ — ∓ — оповѣстки.

— **Іоанъ Лукашевичъ,** мѣсто-деканъ снятиньскій и парохъ въ Тучапахъ, упокоився по довгôй а тяжкôй недузѣ дня 6. (18) с. м. въ 64 роцѣ житя, оставляючи вдову и двохъ сынôвъ, Володимира священика въ Березовѣ и Корнила авскультанта въ Чернôвцяхъ. Душею и тѣломъ бувъ ôнъ до послѣднои хвилѣ свого житя щирымъ приятелемъ и повѣрникомъ руского народу а за то мусѣвъ, якъ се звычайно буває, скитатися зъ мѣсця на мѣсце и доперва по 16 многострадальныхъ лѣтахъ дôставъ за свои труды худеньку парохію. Черезъ много каденцій бувъ ôнъ ôдпоручникомъ селянъ до рады повѣтовои въ Снятинѣ а нарôдъ горнувся зъ просьбами до тучапского доброго „єгомостя". Покôйный бувъ загально любленый за-для непохитного характеру, котрои то прикметы и вороги єму ôдмовити не могли. Парохіяне оплакують въ нѣмъ свого пастиря, а вся родина тужить за незабутымъ ôтцемъ, бо-жь дôмъ єго — се було прибѣжище вдôвъ и сирôтъ, — а тамошнѣ Русины за вѣрнымъ сыномъ Руси. — Земля єму пером!

— **Мечиславъ М. Бѣлявскій,** концесіонованый будôвничій, померъ у Львовѣ дня 18 н. ст. марта въ 42 роцѣ житя. Похоронъ ôдбудеся 20 н. ст. марта. Вѣчна єму память!

Наука, штука и литература.

— **„Кіевская Старина",** котра на якійсь часъ перестала була выходити, выходить теперь знову пôдъ редакцією п. А. Лашкевича. Редакція сего вельми важного для насъ выдавництва надôслала намъ таке оповѣщенье: Зъ перемѣною редактора-выдавця не змѣняються задачѣ и загальный характеръ журнала. Въ самостôйныхъ науковыхъ розслѣдахъ, въ біографіяхъ и характеристикахъ, въ белетристичныхъ розвѣдкахъ и рôзнородныхъ матеріялахъ, въ критично-библіографичныхъ статьяхъ о россійскихъ и заграничныхъ дѣлахъ, въ короткихъ звѣсткахъ и замѣткахъ буде редакція старатися о скôлько можна чимъ разъ бôльше всесторонно доповняти мѣсцеву исторію и выясняти характеристичнѣ властивости народного свѣтогляду, артистичного творчества и всѣхъ историчныхъ ôдносинъ въ полудневôй Руси. Такимъ то способомъ цѣль нашого выдавництва — помагати въ мѣру силъ и можности ставленю и систематичному розбиранiю питань, котрыми нинѣ періодичнѣ выдавництва лишь рѣдко и бôльше або менше случайно займаються, а порѣшенье котрыхъ має для насъ безперечно значенье не тôлько теоретичне але и практичне, для обширного географичного района. Памятаючи на слова Карамзина, що исторія єсть „поясненьемъ теперѣшности и доповненьемъ будучности", редакція буде старатися зблизити старину до интересôвъ и пониманя сучасного читателя и пояснити теперѣшнôсть за помочею историчного розъясняваня минувшои судьбы полудневои Россіи. Щобы дôйти до тои цѣли, редакція „Кіевскои Старины" думає доповнити ôддѣлы етнографичный, економичный, белетристичный и библіографичный и притягнути до сотрудництва новѣ силы литературнѣ. Въ интересѣ повности и вѣдомости въ пору о тôмъ, що появляєсь въ текучôй литературѣ въ историчныхъ, етнографичныхъ и иншихъ пытаняхъ полудневои Россіи, редакція буде давати крôмъ критичнои розбôрки книгъ, переглядъ статей, що появляються въ россійскихъ и заграничныхъ періодичныхъ выданяхъ зъ короткимъ поясненьемъ ихъ змѣсту. Остаючись отже давнѣйшою, програма нашого журнала буде обнимати исторію полудневои Руси головно же бытову, географію, и етнографію єи, языкъ и литературу.

Въ выдавництвѣ „Кіевскои Старины" возьмуть участь слѣдуючѣ особы: Андрѣевскій А. А., Антоновичъ В. Б., Багалѣй Д. И., Бакай Н. Н., Беренштамъ В. Л., Бѣлозерскій Н. М., Василенко В. В., Веселовскій А- Н., Владимирскій-Буда новъ М. Ф., Востоковъ А. А., Голубевъ С. Т., Голубовскій П. В., Горленко В. П., Дашкевичъ П. М., Ефименко А. Я, Ефименко П. С., Житецкій П. И., Иконниковъ В. С., Каманинъ И. М., Китицинъ П. А, Короленко В. Г., Лазаревскій А. М., Лебединцевъ П. Г., Лебединцевъ Ѳ. Г., Левицкій О. И., Левицкій И. С., Лучицкій И. В., Малишевскій И. И., Маркевичъ А. И., Мачтетъ Г. А., Мельникъ К. Н., Мищенко Ѳ. Г., Молчановскій Н. В., Мордовець Д. Л., Науменко В. П., Нейманъ Ц. Г., Новицкій Я. П., Оглоблинъ Н. Н., Падалка А. И., Петровъ Н. И., Познанскій Б. С., Пономаревъ С. И., Потебня А. А., Русовъ А. А., Рыльскій Ѳ. Р., Скальковскій А. А., Стороженко А. В., Стороженко Н. В., Стороженко Н. И, Сумцовъ Н. Ѳ., Тарановскій Н. Ѳ., Теличенко И. В., Тепловъ В. В., Ханенко А. И., Червинскій П. П., Шабельская А. С., Шугуровъ Н. В., Янчукъ Н. А., Ящуржиньскій Х. Б., и другѣ.

Объемъ, речинець выходу, скôлькôсть книжокъ и условія пренумераты остаються давнѣйшѣ. По причинѣ опôзненя въ переходѣ выдавництва на нового редактора-выдавця, выдасть редакція для вдоволеня пренумерантамъ въ першихъ дняхъ марта томъ въ звышь трицяти аркушахъ. Въ змѣстъ найблизшои книжки жирнала вôйдуть слѣдуючѣ статьи: „О первомъ кіевскомъ войтѣ" А. А. Андріевскаго, „Грановщина" В. Б. Антоновича, „Очеркъ исторіи козачества" его же, „Воспоминанія объ А. А. Котляревскомъ" А. Н. Веселовскаго, „Очеркъ литературной исторіи малорускаго нарѣчія П. И. Житецкаго, „Бѣлая Панна" Г. А. Мачтета, „Ганна Монтовтъ" О. И. Левицкаго, „Кіевъ въ 1766 году" И. В. Лучицкаго,

„Сельское духовенство и его экономичный бытъ въ XVIII в.“ его же, „Помѣщичье хозяйство въ лѣвобережной Украинѣ“ его же, „Къ исторіи семейныхъ отношеній въ Малороссіи“ М. Ф. Владимірскаго-Буданова, „Къ исторіи колонизаціи въ эпоху Хмельницкаго“ его же, „О собраніи малорусскихъ пѣсень Ходаковскаго начала XIX в.“ В. П. Науменка, „О колонизаціи слободской Украйны“ Н. И. Петрова и др.

Пренумерата за 12 книжокъ на рôкъ зъ додатками 8 руб. 50 коп. въ мѣсци, зъ пересылкою 10 руб.

Адреса редакціи: Театральная ул., д. Н-ръ 4. Пренумерата принимаєся на Крещатикѣ въ магазинахъ писче-бумажномъ Г. Т. Корчакъ-Новицкаго, и книжныхъ: г. Оглоблина, г. Розова и др.

Редакторъ-выдавець А. Лашкевичь.

— **Выйшли зъ друку** короткй образки z autonomicznych sfer, написанй А. Бараньскимъ. Выходять они зошитами по 20 кр. Всѣхъ зошитôвъ має выйти около 20. Пренумерату треба присылати до книгарнѣ К. Лукашевича у Львовѣ.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 20 марта. При доповняючихъ выборахъ до вѣденьскои рады громадскои выйшли вчера зъ третого кола у всѣхъ дѣльницяхъ мѣста самй демократы и антисемиты.

Парижь 20 марта. По всѣй имовѣрности наступить спенсіонованье ген. Булянжера. Скрайна лѣвиця выготовила манифестъ противъ єго выбору.

Пештъ 20 марта. На Угорщинѣ страшна повѣнь. Мѣсто Чаба стоить цѣле пôдъ водою а вода залила 40.000 моргôвъ. Въ мѣстѣ настало страшне нещастье; доси завалилось 200 домôвъ а богато єсть пôдмуленыхъ и грозять кождои хвилѣ катастрофою.

Берлинъ 20. марта. Постава Россіи непокоить нѣмецке правительство въ великôй мѣрѣ; тутъ слѣдять пильно за кождымъ рухомъ россійского войска.

Штрасбургъ 20 марта. Рескриптъ цѣсаря заявляє, що ôнъ готовъ именемъ цѣлои державы боронити правъ Нѣмеччины до Альзаціи и Льотарингіи и що буде въ тыхъ краяхъ плекати духа нѣмецкого але заразомъ буде завсѣгды поступати законно и справедливо и буде старатися о добро и щастье жителѣвъ. „Законна и прихильна але завсѣгды сильна администрація — каже цѣсарь — причиниться до того, що звязь сихъ краѣвъ буде такъ тѣсна, якъ колись за нашихъ предкôвъ“. Рескриптъ сей контрасигнувавъ кн. Гогенльоге, намѣстникъ Альзаціи и Льотарингіи.

Берлинъ 20. марта. Кн. Бисмаркъ ôдчитавши вчера ôдозву цѣсаря до парляменту, промовивъ такъ: Вдячный буду, наколи палата дасть менѣ уповажненье зложити именемъ палаты и правительства подяку всѣмъ зъ нами дружнымъ народамъ, на симпатіяхъ котрыхъ надѣя мира и будучности безпечнѣйше почиває якъ на писаныхъ угодахъ.

Парижь 20. марта. Многй послы зъ скрайнои лѣвицѣ выступили противъ выбору Булянжера и доказують, що єго выбôръ бувъ-бы родомъ плебисциту, котрый ôдобравъ-бы народови право голосованя.

Софія 20. марта. Середъ народу болгарского запанувала ôдъ кôлькохъ днѣвъ якась трѣвога а правительство готовиться на всяку евентуальнôсть и готове выдержати ажь до послѣднои хвилѣ. Кажуть, що майоръ Поповъ єсть зовсѣмъ невинный.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вп. Допис. зъ Черн. Дуже просимо. очевидно о самй незбитй факты. — **Всч. Д. Р. въ Сѣховѣ** На 88 р. дôстали вже 9·50 зр. — **Всч. Д. Б. въ Станькôвцяхъ.** Заплачено до 31 мая — **Вп. А. Б. въ Глинянахъ.** На марець заплачено 1 зр. — **Всч. Е. И. въ Космачи.** Предплату за цѣлый рôкъ (18 зр.) дôстали. — **Всч. М. В. въ Стынавѣ выж** Заплачено до 31 марця. — **Вп. А. М. въ Гододку.** Жаданыхъ книжочокъ нема у нзсъ.—**Всч. М. С. въ Янчинѣ.** Жаданй аркушѣ выслано; грошѣ (10 зр) дôстали; зъ почтами вже не знати якъ дôйти до ладу. — **Всч. гр. к. уряд. пар. въ Урожи.** Вамъ высылаєся правильно. — **Вп. К. Н. въ Буґойно (Босна).** За 1. кв. дôстали. — **Вп. О. Б. въ Борини.** „Нар. Радѣ“ передано.

Подяка.

Смерть мого найдорожшого мужа наповнила тяжкимъ горемъ моє серце. Въ тôмъ нещастю выявили многй особы сердечне спôвчутье и тому складаю на сѣмъ мѣсци сердечну подяку: Впр. о. дек. Несторовичу зъ Самбора, о. Британови зъ Торгановичь, о. Казаеевичу зъ Мѣстковичь, о. Татомиру зъ Черхавы, о. Боберскому зъ Вапевичь, о. Чайковскому зъ Выкотъ та оо. Рабѣєви и Рѣпецкому, сотрудникамъ зъ Самбора за ихъ участь въ похоронѣ, на котрый зволили прибути мимо великои слоты и зимна. Не менше дякую о. Рабѣєви, котрый прибувъ въ найприкрѣйшôй хвили, та не пощадивъ трудôвъ а щиро по товариски займався ôдданьемъ послѣднои прислуги покôйному мужеви и за єго красно выголошене трогаюче пращальне слово. Не можу поминути мовчки и Вп. паню Конечну, учительку въ Морозовичахъ, котрои спôвчутье и помôчь пôдчасъ довгои недуги покôйника були одинокою моєю ôдрадою. Всѣмъ тымъ особамъ складаю найсердечнѣйше Спаси Бôгъ.

Торгановичѣ въ мартѣ 1888.

Марія Лисецка, вдова.

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночй) пл. Галицкій 14
Дръ Е Лебедовичь (нед. внутрѣшнй и очнй) ул. Корняктôвъ (Нар. Дôмъ).
Д-ръ І. Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Аптики: 2292

З. Рукеръ ул. Кракôвска.

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краєвый ул. Костюшки (будынокъ соймовый)
Банкъ гипотечный пляцъ Галицкій.
А Шеленбергъ (конт. вымѣны) ул. Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лилієнъ (конт. вымѣны) ул Гетьманьска 8

Готелѣ и Реставраціи:

Готель францускій и рест. швехатска пл. Маріяцкій.
Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Кракôвска 9

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устыяновичь, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4.

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичь (литографія и друкарня) ул. Валова 23

Магазины и Склепы:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгнеръ (найтаншій магазинъ галантерійный ул Галицка 16
А. Гальскій (товары зелѣзнй) пляцъ Маріяцкій 9
Стахевичь и Абрысовскій (матеріи на сукнѣ) Ринокъ 32
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н. Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20)
Вольфъ Чоппъ (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ. ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничй:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигіи).

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поручає 2356 100—?

Спеціяльности и универсальнй средства фарнцускй и иншй, якъ черезъ ню такъ и черезъ иншй фирмы оповѣщуванй.

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемирнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдличнй выробы косметичнй, тоалетовй и перфумы именно:

Пудръ княжій не мѣстить жадныхъ металевыхъ примѣшокъ, єсть се найчистѣйша и найнѣжнѣйша мучка ростинна, приємно прилягає до лиця надає красну, природну бѣлôсть и єсть неоцѣненымъ средствомъ до окрасы лиця. — Пуделко мале бѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр., зъ лебедикомъ 1 зр 50 кр Рожевый для бльондинокъ и кремовый для шатинокъ и брунетокъ, мале пуделко по 70 кр., бôльше зр. 1.20 зъ пуделкомъ зр 1 60.

Вода фіялкова. Усуває зъ лиця прищѣ, лишаѣ, угрики, попаданье и лущенье шкôры. выгладжує морщинки и долики ôсповй. Лице ôдсвѣжує, выбѣлює и вынѣжнює до тои степени, що яко средство тоалетово-гигієничне зôстало ôдзначене медалемъ заслуги на выставѣ природничо-лѣкарскôй въ Краковѣ Цѣна 1 зр.

Мыло косметичне лагôдно дѣлає на нашкôрокъ, запобѣгає попаданю рукъ и лиця, дуже нѣжно очищує шкôру. — *Усуває веснянки и жовто-брунатнй плямы зъ лиця* Цѣна 60 кр.

Порошокъ ростинно-алькаличный до чищеня зубôвъ.

Усуває камѣнь и квасы, котрй наводять бôль и порохнавѣнье зубôвъ. — Пуделко 30 и 60 кр.

Фарбы до стампиль

синя, фіолетова, червона, чорна. — Фляконъ по 50 кр

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул, Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка, рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч 2. 2257 54—?

Готель пôдъ „Золотымъ Орломъ“

въ Станиславовѣ при улици Бельведерскôй.

Має 15 покоѣвъ приладженыхъ зъ всякимъ комфортомъ, зъ того 10 комнатъ фронтовыхъ, а 5 въ официнахъ.

Для Всечестного Духовеньства цѣны комнатъ о 50% дешевше, т. є. ôдъ 50 кр. до 1 зр. за одну комнату.

Пôдписаный має надѣю, що П. Т. Публичнôсть зволить ласкаво ôдвѣдувати сей готель, а буде вповнѣ вдоволена.

Морицъ Яноверъ,

2216 22—? властитель готелю пôдъ „Золотымъ Орломъ“.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкого

Акційного Банку Гипотечного

2222 119—? купує и продає

всѣ ефекты и монеты

пôдъ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечнй и 5% Листы Гип. преміованй,

котрыхъ пôсля закона зъ дня 2 липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвысшои постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталôвъ фондовыхъ, пупилярныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадія

можна одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльосованя зъ 10% премією т. є. по **110** за **100**)

Всѣ припорученя зъ провинціи залагоджуються безъ проволоки по курсѣ дневнôмъ, не числячи нѣякои провизіи.

Цѣс. кор. упривилеєвана

Рафинерія спиритусу

И ФАБРИКА ОЦТУ

ЮЛІЯ МИКОЛЯША

у ЛЬВОВѢ

выробляє

НАЙЧИСТѢЙШІЙ СПИРИТУСЪ

здалый для панôвъ аптикарѣвъ, фабрикъ ликерôвъ и т. п.

2316 котрый продає 15—?

по цѣнахъ умѣренныхъ.

Поручає такожь найлѣпшого рода горѣвки, ликеры и розолисы.

!!! ДУЖЕ ВАЖНЕ !!!

ЗАКОНЪ О ЗАГАЛЬНÔМЪ ОПОЛЧЕНЮ

для королевстъ и краѣвъ репрезентованыхъ въ радѣ державнй.

Розпорядженье министерства обороны краєвои

дотыкаюче списаня обовязаныхъ до службы въ загальнôмъ ополченю и удержуваня ихъ въ евіденціи, — а такожь

приписы дотыкаючй организаціѣ загального ополченя

(Дословный перекладъ зъ Дневника законôвъ державныхъ)

Цѣна 40 кр., зъ пер. почт. 45 кр.

Замовляти можна пôдъ адресою: Друкарня имени товариства Шевченка и черезъ всѣ рускй часописи.

Устава тая, задля своєи важности для всѣхъ, повинна знаходитися у кождого начальн. громады, въ кождôй и читальни въ рукахъ кождогописьменного чоловѣка.

Перша галицка

ФАБРИКА МАКАРОНÔВЪ

въ Струссовѣ

высылає franco 5 кильо своихъ выробôвъ за 1 зр. 75 кр.

Прôбки за-для великого ôдъ нихъ порта не высылаєся. 2379 1—?

НА СВЯТЫЙ ПÔСТЪ.

При помочи однои 8-лѣтнои дитины перемѣняє въ 3—5 минутахъ моя ново вынайдена для цѣлои Европы ц. к. выкл. прив. подвôйно дѣлаюча **МАСНИЦЯ-EXPRESS** найменшу скôлькôсть солодкого молока, сметанки и сметаны въ найчистѣйше и найвкуснѣйше масло.

Щобы улегшити закупно моєи масницѣ, котра зладжена зъ вельми тревалого металю, и тому такожь служить яко прикраса начиня кухонного, ôдъ многихъ знаменитостей признана необходимою въ газдôвствѣ, ôдзначена на многихъ выставахъ золотыми и срѣбными медалями зъ огляду на єи величезне запотребованье, подаю тй масницѣ по можливо низькихъ цѣнахъ, а именно:

	зр. кр.	
Нр. I. 5 литр. сметаны обôйм.	8 —	разомъ зъ термометр.
„ II 10 „ „ „	11·50	
„ III 20 „ „ „	18·—	
„ IV. 50 „ „ „	45·—	

Всѣ иншй величины выконуються лише на жаданье.

Высылаєся по присланю грошей або за послѣплатою.

До ласкавои уваги.

Въ интересѣ П. Т. Публики, позволю собѣ звернути увагу щобы при закупнѣ масницѣ докладно дивитись на мою марку охоронну, бо тогдѣ лише ручу я за тревалôсть и доброту та обовязуюся сейчасъ звернути грошѣ кождому въ случаю, єсли масниця не подобаєся по єи одержаню. — Ласкавй замовленя прошу надсылати:

B. BALSAM,

властитель патенту и фабрикантъ ц к. выкл. прив. масниць-Express, у Вѣдни, II. Schiffamtsgasse Nr. 14. Т.

Цѣнники даромъ и оплатно. Ôдпродаваючимъ рабатъ.

2369 5—12

КРАВАТКИ

Шалики, хустки шовковй

на шию и до фрака

Цилиндры складанй

2228 Chapeau claque

атласовй и тибетовй

Капелюхи мягкй, Шапки

и т. д.

поручає найдешевше

ТОРГОВЛЯ

БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ

Львôвъ, Галицка ч. 16.

Цѣнники даромъ.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знаменемъ

„СИРІЮСЪ“

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручає добру и выдатну каву спроваджену безпосередно ôдъ продуцентôвъ зъ Америки полудневои.

Коштує у Львовѣ:

1 кильо 1 90 зр.

на провинціи:

4¾ кильо 9·60 зр. франко.

Ôдбирателямъ надъ 50 к. опустъ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родôвъ кавы, котрй оголошують иншй пôдъ назвою мого знамени. Спроваджую каву просто ôдъ продуцентôвъ, що можу доказати, и продаю єи найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбурзѣ и Трієстѣ можна дôстати каву вже лишь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродає гуртôвникови на мѣсци, той знову гуртôвникови въ Европѣ, ôдъ тыхъ купує комисіонеръ, а ôдъ него ажь купець и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожуючого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дôстане де инде по тôй цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2227 120—?

Неомыльне средство

на выгубленье нагнѣткôвъ, бородавокъ и иншихъ подôбныхъ наростей шкôрныхъ, безъ болю и безъ жаднои небезпечности.

Цѣна флякону 50 кр.

Встрикненье и капсулки

зъ ростины „MATICO“

въ недугахъ мужескихъ неоцѣнене средство

поручає Аптика

К. КРИЖАНОВСКОГО

у ЛЬВОВѢ.

Цѣна фляшки встрикнень 40 кр. Капсулокъ 80 кр.

2274 19—?

Золотыхъ 100—200 Золотыхъ

або за мѣсячною платею — пôсля умовы — можуть заробити особы кождого стану, котрй схотять заниматись продажею законно дозволеныхъ въ Австріи преміовыхъ льосôвъ позичковыхъ. — Ôдноситись до **Max-a Lustig-a,** дôмъ банковый въ **Будапештѣ.**

2360 8—25

Л. І. Малевскій

ул. Доминиканьска ч. 5

ЛЬВÔВЪ

поручає выроблюванй въ своѣй

фабрицѣ корки каталоньскй

до бочокъ и бутельокъ въ лѣпшôй якости ôдъ заграничныхъ, якъ такожь дерева корковй и колеса до меленя пшона. заразомъ пôдошвы и корочки дамскй.

Надто мушу остерегти П. Т Публику передъ шумными оповѣщенями овеликихъ складахъ корковъ заграничныхъ, котрй не могуть нѣякимъ способомъ дорôвнати моимъ.

І. Гал. фабрика коркôвъ каталоньскихъ

заснована въ роцѣ 1877.

2092 11—12

Глядає лекціи на село

до ученикôвъ зъ шкôлъ народныхъ бувшій учитель народный въ стрыйскôмъ окрузѣ зъ довголѣтною практикою, за умѣреною заплатою.

UMRATH & COMP. PRAG-BUBNA

УНИВЕРСАЛЬНЙ ПЛУГИ

цѣлй зъ зелѣза и стали

доставляють найлѣпшй и найтаншй

УМРАТЪ и Комп.,

ФАБРИКА МАШИНЪ ГОСПОДАРСКИХЪ

2313 ***Прага-Бубна.*** 7—?

Филія у Львовѣ пôдъ власною фирмою

Каталоги на жаданье даромъ.

О половину зниженй цѣны

для предплатникôвъ „Дѣла“, „Зорѣ“ и „Батькôвщины“

на давнѣйшй томы „Библіотеки найзнаменитшихъ повѣстей“ т. I—XX. включно, чи хто купує разомъ чи поєдинчо, якъ довго выстане невеликій запасъ. Зголошуватись треба просто до „Администраціи Дѣла у Львовѣ“.

Знижена цѣна всѣхъ 20 томôвъ 13 зр. 80 кр. (на пересылку почтову треба долучити 30 кр.)

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 55. Львôвъ, Середа 9 (21) марта 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ однои стрôчки печатнои, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.
на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. а. в.

Ôдъ 1 (13) сѣчня „Дѣло“ почало выходити що дня, вынявши недѣлѣ и рускй свята. Условія предплаты повысше на заголовку.

Товариство „Народна Рада“

выслало до министра-президента гр. Таффого и до министра просвѣты д-ра Ґавча представленя въ справѣ ухваленого польскою бôльшостею галицкого сойму ôднятя громадамъ права презенты учителѣвъ, зъ прошенями, щобы дотычного проєкту не предкладано до Найвысшои санкціи.

Представленя тй звучать въ повнôй основѣ:

„Ваша Ексцеленціє!

На остатнôй сесіи ухвалила бôльшôсть Сойму Королѣства Галичины и Володимиріи зъ Великимъ Княжествомъ Кракôвскимъ проєктъ закона о правныхъ ôдносинахъ стану учительского въ публичныхъ школахъ людовыхъ котрый мавъ-бы заступити обовязуючій дотеперь законъ краєвый зъ д. 2 мая 1873 ч. 251 В. з. кр.

Головна змѣна, яку хоче ввести новый проєктъ въ порôвнаню до обовязуючого теперь закона, лежить въ ôдобраню права презенты учителѣвъ на посады при людовыхъ школахъ мѣсцевымъ Радамъ шкôльнымъ а наданю того права Радамъ шкôльнымъ окружнымъ. Бо коли обовязуючій теперь законъ зъ 2 мая 1873 ч. 251 В. з. кр. становить въ тит. I, арт. 1-шôмъ, що краєва Рада шкôльна надає посады учителѣвъ при школахъ людовыхъ на пôдставѣ презенты мѣсцевыхъ Радъ шкôльныхъ, громадъ або осôбъ до того управненыхъ, — то проєктъ нового закона въ титулѣ I-шôмъ, арт. 1-шôмъ признає право презенты не мѣсцевымъ Радамъ шкôльнымъ, але окружнымъ, а натомѣсть мѣсцевй Рады шкôльнй мали-бы лишь опиніювати предложеныхъ кандидатôвъ.

Товариство „Народна Рада“, котре пôсля своихъ статутôвъ має обовязокъ заступати и боронити правъ народу руского въ Галичинѣ, мусить рѣшучо высказатись противъ проєктованои повысшои змѣны.

Тую змѣну мотивувала бôльшôсть соймова тымъ, що въ сей спосôбъ осягнеся бôльшу карнôсть стану учительского и що дотеперѣшна практика выпала въ некористь мѣсцевыхъ Радъ шкôльныхъ.

Однакожь мотивы тй мусимо назвати по просту нещирыми, бо якъ зъ одного боку дотеперѣшный законъ дає зверхнымъ властямъ достаточно средствъ для удержаня въ карности стану учительского, такъ зъ другого не навѣвъ нѣхто при цѣлôй дебатѣ такого факту, котрый бы вказувавъ, що мѣсцевй Рады шкôльнй свого, теперь имъ прислугуючого права, але уживали або надъуживали. Противно, проєктована змѣна може принести не то що якусь користь, а скорше тôлько злй наслѣдки для просвѣты людовои, ба навѣть небезпечнôсть для взаимныхъ ôдносинъ верствъ суспôльныхъ.

Право презенты прислугуюче теперь мѣсцевымъ Радамъ шкôльнымъ єсть неперечно правомъ набутымъ, бо громады сельскй, засновуючи у себе школы, дотовали тіи-жь въ тôмъ пересвѣдченю, що имъ а взглядно мѣсцевымъ Радамъ шкôльнымъ буде за се прислугувати право презенты учителѣвъ. Ôдбиранье отже того права тымъ, котрй школу въ першôй мѣрѣ удержують, а котрымъ найбôльше залежить на ихъ школѣ, гôдно выкликати тôлько загальне невдоволенье. Значило-бъ се: полишити мѣсцевôй Радѣ шкôльнôй самй обовязки — безъ найважнѣйшихъ правъ.

Коли бы право презенты було перенесене на окружнй Рады шкôльнй, то єсть всяка пôдстава побоюватись, що мѣсцевй Рады шкôльнй не будуть о школу дбати — а дбаня мѣсцевыхъ чинникôвъ певно не заступить хоть-бы якъ прикладна далека Рада окружна. На зменшеню дбалости мѣсцевыхъ Радъ шкôльныхъ може дѣло просвѣты тôлько потерпѣти.

Дотеперѣшный законъ бувъ запорукою сильнои звязи помѣжь людомъ, особливо сельскимъ, а учителями, — а проєктована змѣна, пôсля котрои учителѣ не будуть залежнй ôдъ мѣсцевыхъ чинникôвъ, може статись лише причиною до взаимного ôдчуженя. А въ краю нашôмъ, де ноторично панує велике ôдчуженье мѣжь людомъ а интелигенцією, повиннй бы всякй змаганя бути звернени до того, абы мѣжь тыми двома, майже чужими собѣ верствами, вводити що-разъ бôльшу гармонію. Пôсля проєктованои змѣны дуже легко може такъ лучитися, що учитель буде презентованый окружною Радою шкôльною проти волѣ мѣсцевого населеня, а взглядно мѣсцевои Рады шкôльнои, — а то може мати за наслѣдокъ лишь ôдчуженье населеня мѣсцевого ôдъ накиненого учителя, въ консеквенціи-жь и ôдъ школы — а и самого такого учителя становище буде дуже прикре.

Вкôнци повысша змѣна переводить обмеженье автономіи громады, котра на поли просвѣты властиво выступає въ мѣсцевôй Радѣ шкôльнôй. Автономія громады въ дѣлахъ выключно єи дотыкаючихъ єсть признана загально яко найприроднѣйшій спосôбъ веденя дѣлъ публичныхъ, — а власне, думаємо, школа людова єсть тымъ полемъ, на котрôмъ автономія громады повинна бути примѣнена въ практицѣ. Ôддаючи а взглядно полишаючи школу людову пôдъ опѣку громады, сповниться тôлько загально признаный постулятъ.

При тôмъ не можна поминути и тои обставины, що нарôдъ рускій въ Галичинѣ, не маючи своихъ заступникôвъ у высшихъ властей шкôльныхъ, не може въ жаденъ спосôбъ надѣятися справедливого увзглядненя своихъ бажань при обсадженю учителѣвъ народныхъ Радами окружными або и краєвою. Народна школа стане у насъ ще бôльшимъ средствомъ до полонизаціи народу руского.

Лише тымъ способомъ, що громадѣ полишилось-бы залагоджувати справы, котрй до неи належать, можемо колись дôйти до того, що громады нашй выховаються на органы въ правдивôмъ того слова значеню державнй, що будуть розумѣти вповнѣ задачу, яка имъ припадає въ удѣлѣ въ организмѣ державнôмъ, с. є. що громады а зъ ними и все населенье сповнять свои права и обовязки горожаньскй.

Зъ тыхъ отже причинъ думаємо, що проєктована змѣна лише некористно може вплынути не тôлько на просвѣту люду але и на загальнй ôдносины краєвй, и длятого мы бажали-бы для добра нашого краю, абы повысшій проєктъ закона не ставъ закономъ обовязуючимъ. Позаякъ ôдъ Вашои Ексцеленціи залежати буде, чи сей проєктъ закона одержить Найвысшу санкцію, тожь Товариство политичне „Народна Рада“, по мысли ухвалы свого Загального Збору членôвъ зъ дня 2 лютого с. р., осмѣляєся представити сю справу и просити:

Ваша Ексцеленція зволить, маючи на взглядѣ некористи згаданого проєкту закона, а то черезъ ôднятье права презенты народныхъ учителѣвъ мѣсцевымъ Радамъ шкôльнымъ — ласкаво зарядити, щобы сей проєктъ не одержавъ Найвысшои санкціи.“

Якъ выдѣлови „Народнои Рады“ и нашôй редакціи доносять, въ рôзныхъ сторонахъ рускои половины краю єсть намѣренье вносити такй представленя до обохъ пп. министрôвъ, и мы не сумнѣваємось, що и гр. Таффе и д-ръ Ґавчь пересвѣдчаться, що ухваленый проєктъ сойму скрôзь по краю вызвавъ велике невдоволенье та огôрченье.

Чорнй карты зъ економичного житя Галичины.

VIII.

Обставина, що у насъ вся економична и суспôльна вага лежить въ клясахъ непродуктивныхъ а особливо въ бюрократіи, выробила середъ галицкои суспôльности пôсля думки автора блуднй погляды що-до многихъ найважнѣйшихъ и найжизненѣйшихъ пытань.

И такъ уважає авторъ дуже блуднымъ принятый загально въ краю поглядъ про шкôдливôсть емиграціи и про потребу спинити єи. При такôмъ складѣ рѣчей, де гине рôчно 50.000 людей зъ причины недостаточнои поживы єсть емиграція по думцѣ автора прямо пожаданою. Та лишь бажає ôнъ, щобы нашй емигранты поселювались на полудневôмъ всходѣ надъ берегами Чорного моря а не емигрували до Америки. Тутъ проявляє авторъ потрохи тенденцію польонизаційну, бажаючи кольонизаціи Украины мазурами, щобы, якъ каже, задержати етничный союзъ земель давнои польскои републики. Та вже, куды небудь емигруєсь, добре єсть, коли въ загалѣ нашй люде дôбються чого заграницею и научаться выдержувати конкуренцію зъ чужими. Наша молодѣжь повинна цѣлыми громадами ити за границю а не пхатись на діюрнистôвъ при судахъ та староствахъ. Однакъ и зъ емиграціи выйде лишь тогдѣ хосенъ, коли емигранты добившись чогось не позабудуть на свôй край и ôтчину.

Безпôдставными суть такожь у насъ жалѣ на бракъ населеня въ краю. Противно Галичина выказує не бракъ але надмѣръ населеня. Коли въ Чехіи припадає на 1000 головъ рôльничои людности 1600 гектарôвъ землѣ, въ Конгресôвцѣ 2700 а въ Англіи 3700 гект. землѣ, то въ Галичинѣ припадає на 1000 головъ рôльничои людности всего 1600 гект.

Моя ôдповѣдь шнурочкови.

Всехвальна Редакціє!

Нинѣ рано одержавъ я листъ зô Львова — ôдъ кого не знаю, бо пôдпись закрутивъ шнурочкомъ, але згадує про „Дѣло“, то Вы єго певно знаєте, проте-жь на Вашй руки ôдписую.

Кажешь невôдгаданый шнурочку: „Пиши серденько, пиши! *Дѣло* уже щоденно выходить, се ты-жь бувъ колись политикъ, дѣливъ Европу, миривъ державы и т. д.“ Оно правда, що я бувъ колись политикъ, але то вже давно, ще Бисмаркъ бувъ молодшимъ, за те-жь и тои славы, що нинѣ, не мавъ; нинѣ проти Бисмарка бувъ-бы я малый або бодай за такого бы мене мали, а я собѣ того не бажаю. Впрочѣмъ въ секретѣ Вамъ признаюсь, що нинѣ тяжко бы менѣ Бисмарка змудрувати, длятого то политику лишаю вже єму. Ôнъ и такъ має бôльше часу на политику, — ôнъ уже не потребує старатись о парохію, якъ я, а то, уважаєшь шнурочку, нинѣ труднѣйша рѣчь, нѣжь политику вести.

Торôкъ уже туй-туй мавъ я дôстати презенту, але якъ чоловѣкови „пехъ“, то „пехъ“, таки велике „пехъ“! Колятора, боле, удалось менѣ переконати, що я не „шизматикъ“ а католикъ, тай заклявся я, що „moskiewskich“ рублѣвъ нѣколи не бравъ. Обѣцявъ пôдписати презенту, а тутъ паль! — нема мене межи „соубѣгателями“! Нещастная доле! Ѣду до Львова тай таки просто зъ двôрця до Юра. Заразъ на коридори здыбаю одного зъ тыхъ менчихъ рыбъ, а ôнъ прямо до мене:

— Деканъ вамъ, отче, пошкодивъ: написавъ, що *не маєте мира*. Чимъ же вы мируєте? Для того й нема васъ въ пропозиціи...

Иду до канцеляріи, дивлюсь, истинно написано: „Не имѣєтъ мира“. Але то було-бы не пошкодило, бо тутъ заразъ спôзнали, що не йде о святе миро, а має бути: „Не имѣєтъ часописи *Мира*, — но мôй деканъ — зъ „иншои парафіи“, — великій почитатель бл. п. „Мира“, за пôзно внѣсъ моє прошенье. Але се увзгляднили и я додатково увôйшовъ межи „соубѣгателѣвъ“.

Поспѣшнымъ поѣздомъ лечу назадъ, до колятора, але вже за пôзно.

— Не було васъ — каже — въ пропозиціи, то-жь я пôдписавъ презенту ks. Pinczowiczowi, и не заведуся. Арендарь єго хвалить... економъ каже, що знаєсь досконало на крижованю худобы... впрочѣмъ wygnaniec, терпѣвъ за ojczyzn-у. А що-до васъ, księże, то на прощанье скажу вамъ, що тôлько зъ огляду на вашу численну родину вы не опинилися въ „Ивановôй хатѣ“... и раджу вамъ, księże, то занехати, бо се — zdrada stanu, Hochverrath..

— Що таке, пане коляторе? якась нова байка!

— Нѣяка байка, księże! чиста правда! Я stary szlachcic! на такихъ рѣчахъ знаюся... Власный вашь дякъ говоривъ при свѣдкахъ, що якъ вы були въ Збаражчинѣ, то у васъ на кождыхъ поминкахъ було два, три Москалѣ! Того вы, księże, не выпретесь!

Зъ гнѣвомъ ôдповѣвъ я:

— То выдумка, клевета! — и попращавшись пôйшовъ до дому.

Кличу дяка.

— Що ты за якихсь Москалѣвъ говоривъ?

— Та якихъ, де? — здивувався дякъ.

— Дѣдичь казавъ, що ты оповѣдавъ, нѣбы-то до мене въ Збаражчинѣ на кождй поминки два, три Москалѣ приходили!

— Та то я, — звиняєся дякъ, — казавъ, що бувало въ пôстъ на поминкахъ мусѣло для отця духовного бути два, три москалѣ, але тй — зъ барылки.

Хотяй менѣ було не до того, розсмѣявсь я, бо де-жь уже Русинови навѣть селедцѣ ѣсти — Hochverrath!... Скажи-жь теперь, шнурочку самъ, чи зъ такимъ розумомъ шляхтича и Бисмаркъ що порадить?

Зробивъ я мѣсце wygnańcowi и вже ôдъ ôсѣмь недѣль сиджу на новôй администраціи. Тутъ шляхтича нема, а жидъ властитель. Той менѣ заразъ въ першôмъ тыждни зробивъ визиту. „Чуло я — каже — що єгомость dużo gada za wódki, робить тверезôсть, а тутъ ґой не пьє.“ — „Ну, якъ люде не пьють, — кажу, — то нема що й говорити.“

За кôлька днѣвъ ôддавъ я визиту. Въ хатѣ богато, умебльованье оксамитне, фортепянъ новый. Господарь представивъ менѣ свою дочку и замельдувавъ, що мала пôвтора року „ґубернантку“ и gra wszystkie sztuki z opery: вальсъ, кадриль, польонесъ — геть все. Звернувшись заразъ до дочки, каже:

— Surynie, mach epes auf Fortepiano, zrób coś na fortepian!

Сурця оглянулась по-за себе:

— Nischtu Bänkel...

— Иванкі! льокай! — кликнувъ старый, крѣсло для вельможного панна! — и сей часъ було крѣсло.

— Zrób dla księdza proboszcz polones Ogińskiego von Moniuszko, a potem zrobisz Prophet von Lamarmor od Liszt!

Коли Сурця переграла, мôй дѣдичь зôйшовъ на господарку и почавъ бѣдкатися на слуги, що кожде хоче высокои платнѣ, а робити не хоче. „Отъ мôй Иванкі, льокай, уже вчора вымовивъ менѣ службу... хоче бôльше платы, а цѣлкомъ „ґой“, не знає нѣчого „von schic“... Будете, єгомость, чути, що ôнъ менѣ заспѣває — певно десятку бôльше на рôкъ...“

— Иванкі, льокай! ходи но сюда! Чого ты у мене не хочешь бути? Чи може тобѣ вельможна панѣ не дає ѣсти? чи вельможна панна що каже? чи може вельможный панъ паничь тобѣ що робить?

— Та нѣ — ôдказує, пошкробавшись въ голову, Иванъ, — тôлько зъ мене люде смѣються, що я у жидюги служу...

Въ тôй хвилѣ дано менѣ знати, що приѣхавъ до мене латиньскій „пробощь“. Я попращався. Дома заставъ я свого сусѣда. Говорили мы о всѣмъ, найбôльше о политицѣ. Ôнъ дуже великій другъ Русинôвъ: якъ Полякамъ, такъ не менче Русинамъ бажає добра и єсть того пересвѣдченя, що якъ Русины не покинуть „kirylicy“ и „kalendarza“ и не перестануть причащатися пôдъ двома видами, — то певно пропадуть. Розказувавъ менѣ такожь о своѣмъ клопотѣ зъ адресою до папы римского. „Щó я — каже — наговорився зъ амвоны о тôй адресѣ, ôдзывався вже и до „польского патріотизму“ — нѣчо не помогло: хлопы не хотѣли пôдписати, все своє: „то на панщину, на Польщу.“

Латинникъ поѣхавъ, а я почавъ журитися тою жь самою адресою. И я казавъ на завтра людямъ приходити до пôдпису... певно и менѣ ôдмовлять, а въ Юрѣ готовй подумати, що я „неблагонадеждный“... Кличу дяка и кажу єму, щобы хоть кôлькоро людей звербувавъ до пôдпису, бо менѣ на тôмъ богато залежить.

На другій день вставъ я раненько, дивлюсь у ôкно, чи не йде вже хто до пôдпису... ажь тутъ суне цѣла хмара людей. Дякъ насампередъ, а за нимъ вся громада, навѣть жѣнки, всѣ адресу попôдписували! Урадованый, пытаюся дяка, якимъ се чиномъ тôлько люда зôбралося, — а ôнъ каже:

— Е, прошу єгомостя, я то зробивъ инакше: я оголосивъ, що то буде „супліка“ противъ „польскихъ бециркôвъ“ тай противъ „шальваркôвъ“.

Якъ сталося, такъ сталося, досыть, що я тріюмфую, выжидаю, коли моя парохія выйде

землѣ, значить въ Галичинѣ есть надмѣръ рôльничого населеня. Тымъ то дивоглядній суть погляды тыхъ, котрî кажуть, що въ Галичинѣ есть надмѣръ землѣ и що для того можна тутъ вести лишь екстензивне господарство. Противно повысшî цифры промовляють прямо за господарствомъ интензивнымъ.

Ôдтакъ переходить авторъ до справы податкôвъ, плаченыхъ Галичиною и до принятыхъ загально въ краю поглядôвъ на податки У насъ платиться въ загалѣ податки дуже неохотно и нарѣкаѥсь на ихъ высокôсть. Тымчасомъ при податкахъ ѥсть высота ихъ менше важною рѣчею, а найважнѣйшимъ ѥсть ихъ справедливый розкладъ, умѣлый побôръ а передвсѣмъ продуктивне ужитье.

Пôдъ тымъ взглядомъ дасться у насъ богато закинути. Галичина платить 4,600.000 зр. а зъ додатками до $8^1/_2$ мил. зр. податку грунтового а додавши до того плаченый такожь майже самыми рôльниками податокъ домовоклясовый выносячій надъ 2 мил. зр., побачимо, що оба тî податки обтяжують сыру продукцію рôльничу (250 мил. зр.) въ высотѣ 3·6% а чистый дохôдъ рôльникôвъ (60 мил. зр.) въ высотѣ пересѣчно 18%. Вже сама тая цифра досыть ѥсть высока, однакъ не такъ она даѥсь ôдчувати рôльникамъ, якъ несправедливый розкладъ, утяжливôсть въ побираню и бракъ системы на ôдписуванье податкôвъ въ случаю елементарныхъ нещасть.

Далеко однакъ гôрше ще стоять рѣчи зъ податкомъ зарôбковымъ та доходовымъ, котрî выносять разомъ безъ додаткôвъ до 2,900.000 зр. Ôдтягнувши податокъ доходовый урядникôвъ, податокъ ôдъ дивидендъ и товариствъ акційныхъ, лишиться на промыслъ, торговлю, интелигенцію не рôльничу и пропинаторôвъ 2 мил. а зъ додатками до 4 мил. податку. Тî клясы суспôльнî мають всѣ разомъ доходу до 76 мил. зр., значить що податокъ зарôбковый и доходовый обтяжають ихъ въ высотѣ 5% доходу, а коли зважимо, що податокъ домовочиншовый выносить бôльше-менше такожь тôлько, побачимо, що промыслово-торговельнî клясы и интелигенція оплачують въ податкахъ безпосередныхъ 10% свого brutto. Але не въ тôмъ ще головна рѣчь. Цѣле лихо лежить тутъ въ дуже великôй нерôвности розкладу тыхъ податкôвъ. Въ деякихъ случаяхъ забирають они податникамъ майже цѣлый ихъ дохôдъ, а въ деякихъ выкручуються ôдъ нихъ не лишь одиницѣ але и цѣлî клясы. Для того тутъ ѥсть реформа конечна и найскорше пожадана.

Зъ податкôвъ консумційныхъ дає рôчно податокъ ôдъ тютюну $8^3/_4$ мил. зр, ôдъ горѣвки 2,600.000 а пиво 1 мил. зр. За горѣвку и пиво платять консументы 17 мил. зр. Зъ того однакъ дôстає правительство 3 мил. зр. властителѣ пропинаціи 3—4 мил. зр., а решту т. ѥ. найменше 10 мил. зр.

Авторъ признає, що пропинація дѣлає нинѣ згубно на ôдносины краю и що ширить деморализацію и предкладає, щобы зъ огляду на то, що нинѣ шляхтичѣ шкодять собѣ взаимно черезъ взаимну горальняну конкуренцію, пропинацію ôдъ нихъ выкупивъ край. Край мôгъ-бы той монополь провадити зъ великимъ хôсномъ и тягнути зъ него великаньскî доходы, а выкупно радить авторъ такъ перевести, щобы край перенявъ на себе ôдповѣдну часть ипотечныхъ банковыхъ довгôвъ властителѣвъ пропинаціи а въ такôмъ случаю не потребувавъ-бы тымъ банкамъ ôдъ-разу всего платити, а лишь звычайнымъ амортизаційнымъ порядкомъ.

Сама сума податкова не повинна ще нѣколи зъ горы ôдстрашувати, але все треба глядѣти, на що обертаѥсь податокъ. Коли-бъ прим. Галичина бôльше була звертала уваги на свои зелѣзницѣ и выробила була собѣ вплывъ на ихъ тарифи, то тогдѣ могла она малыми жертвами податковыми на зниженыхъ тарифахъ ôдбити собѣ весь заплаченый цѣлымъ краємъ податокъ грунтовый. Для того уважає авторъ таку загальну неохоту до плаченя податкôвъ зовсѣмъ неоправданою а навѣть шкôдливою а ôдносить то особливо до податкôвъ автономичныхъ, котрî прецѣнь мають обернутись на найблизшî и власнî потребы податникôвъ.

Галичина платить нъ загалѣ не богато податкôвъ въ порôвнаню зъ другими краями, бо припадає тутъ пересѣчно лишь 9 зр. на голову. Однакъ и доходу припадає у насъ найменше, бо лишь 50 зр. на голову. Одинока рада на то пôднести краєву продукцію. Якъ пôднесеся продукція, буде намъ лекше платити далеко бôльшî податки, якъ теперь малî. Намъ не жебрати о концесіи буджетовî у Вѣдни, а старатись пôдносити продукцію въ краю. А щобы можна пôднести тую продукцію, треба зновъ страшныхъ жертвъ, великихъ высилень.

Примѣръ такихъ жертвъ и такого высиленя дають намъ Италія и Угорщина. Италія платила въ р. 1862 всѣхъ податкôвъ 184 мил. а вже въ р. 1882 зросла загальна цифра податкôвъ до сумы 528 мил. зр., Угорщина платила въ р. 1865 — 97 мил. зр. податкôвъ, а въ р. 1884 — 204 мил. зр. Але и станъ економичный тыхъ обохъ краѣвъ пôднѣсся въ протягу послѣдного десятилѣтя дуже високо Богацтво краю подвоилось въ обохъ тыхъ краяхъ. У насъ противно, цифра податкôвъ взросла не богато. Въ р. 1865 платила Галичина 34,420.164 зр. податкôвъ а въ р. 1888 платить ихъ 43,637.340 зр., за то однакъ и богатство краю не пôднеслось зовсѣмъ. Значить, що тамъ де мало жертвъ, мало и результатôвъ и що край не повиненъ жахатись и высшихъ жертвъ, наколи они лишь мають обернутись на продуктивнî цѣли.

Шляхта на Украинѣ.

III.

Усеи шляхты, такои. що володѣє на правобережнôй Украинѣ землею, нараховано въ Кіѣвщинѣ 1609, на Волыни 2810, на Подôлю 2090, — разомъ 6509 властникôвъ землѣ. Не скажу на певне, яка численность родинъ отсихъ усѣхъ властникôвъ, але великои помылки не буде, коли возьмемо родину пересѣчно зъ 6 осôбъ, — тогдѣ добудемо усеи шляхты 33 000 осôбъ. Вже-жь не беремо сюды безземельнои шляхты и урядникôвъ.

Головну силу шляхты, якъ и силу чи безсилье народу, становить земля. Отже взявши численность панôвъ и селянъ, помѣтимо звычайну свѣтову рѣчь, що на якихъ 40 тысячь шляхты припадає стôлько-жь або и бôльше ще землѣ, нѣжь на 6,000.000 селянъ. Н. пр. по Кіѣвщинѣ у панôвъ 49·5% а у селянъ 49.4%, по Волыни у панôвъ 49% а у селянъ 46% землѣ, — тымчасомъ на Волыни всеи шляхты $29^1/_2$ тысячѣвъ, а селянъ 1,346.000 душь. Але я веду рѣчь про шляхту, то й лишѣмо селянъ до свого часу.

Видима рѣчь, що помѣжь шляхтою не однако землѣ. Щобы вбачити рôзницю, вôзьмемо Кіѣвщину, яко найбôльше характерну та й цифрова статистика тутъ найбôльше певна.

Усѣ 1609 властникôвъ землѣ володѣють по Кіѣвщинѣ 1,833.835 десятинами (1 десятина — 2 морґи) Помѣжь ними буде 98 такихъ, що не мають по 10 десятинъ; на всѣхъ ихъ припадає 406 десятинъ. Дальше, 302 властникôвъ мають ôдъ 10—100, разомъ 14 500 десятинъ. Всѣхъ сихъ властникôвъ треба рахувати до дрôбныхъ На Подôлю а найпаче по Волыни такои дрôбноты ще бôльше. Мѣжь ними ѥ и православнî и латиняне; велика бôльшôсть ихъ уживає украиньскои мовы; по думкамъ симпатіямъ и темпераменту они Русины, хочь певна рѣчь, національнои свѣдомости у сеи шляхты або зовсѣмъ нема, або дуже мало. Властникôвъ-шляхты середнои руки, що мають не бôльшь 500 десятинъ, ѥсть 446 и у нихъ 128.700 десятинъ Прочихъ треба уважати за великихъ властникôвъ. Такихъ що мають 500—1000 десятинъ ѥсть 323, а такихъ, що бôльшь 1000 десятинъ, буде 440 и у нихъ 1,454.435 десятинъ землѣ, — пересѣчно на одного зъ тыхъ властникôвъ припадає 3.305 десятинъ. Але се пересѣчно, бо не завадить помѣтити, що зъ сихъ властникôвъ ѥ 25 такихъ, що разомъ мають 501.260 десятинъ, то-бъ то на одного пересѣчно припадає 20.000. Яка то сила! Але-жь ѥ й такî, що мають бôльшь, нѣжь по 40 000 десятинъ! Вже якъ тамъ не заходився урядъ, щобъ ôдповѣдно закону зъ 10 грудня перетягнути землѣ зъ рукъ польскои шляхты, а все таки на чолѣ великихъ властникôвъ землѣ по правобережнôй Украинѣ и доси стоять Поляки — Браницкî, Санґушко, Потоцкî и иншî. Зъ россійскои шляхты, що надбала тутъ собѣ земель, стоять на чолѣ — Лопухинъ, Абаза, Терещенко. Въ загалѣ „наѣздова“ шляхта ледви чи переважить польску; здаѥться, велика бôльшôсть землѣ все таки лишилась и доси въ рукахъ Полякôвъ, котрî, якъ уже було сказано, лучше ведуть сельску господарку, якъ паны россійскî

Не маю я певныхъ датъ, щобы сказати цифрами, якъ иде рухъ землѣ зъ рукъ польскои шляхты въ руки россійскои, але дещо подамъ.

По Кіѣвщинѣ року 1872., значить за сѣмь лѣтъ послѣ закону зъ 10 грудня, були такî ôдносины: властникôвъ землѣ було — Полякôвъ 1134 а „русскаго происхожденія“ 1195; але у Полякôвъ було землѣ 1,304.262 десятинъ, а у „русскихъ“ 888.776. Рôзница надто здорова! Пророкували тогдѣ, що коли „русскіе люди“ за шѣсть лѣтъ придбали ôдъ Полякôвъ 300 тысячь десятинъ землѣ, то за дванацять лѣтъ придбають 600 тысячь... Не скажу я, щобы пророкованье сповнилося! Швидче сталося мабуть навпаки. Часъ ôдъ повстаня до року 1872. бувъ занадто тяжкій для Полякôвъ: треба було приладитися до нового житя безъ крепакôвъ, безъ службы, безъ капиталу, и, що найважнѣйше, безъ кредату, — грошей позичити було занадто трудно, банкôвъ або не було, або тî. що були, Полякамъ позичокъ не давали. Зовсѣмъ же инакше пôйшла справа, якъ розплодились у насъ банки. Сторонній люде зъ урядовыхъ датъ спостерегли, що Поляки не вельми квапились спрôдувати свои землѣ, а въ загалѣ напевне вѣдомо, що на правобережнôй Украинѣ и по Литвѣ шляхта геть менше выпускає зъ рукъ землѣ, нѣжь по великорускихъ губерніяхъ. Н. пр. зъ урядовыхъ датъ вѣдомо, що въ рр. 1877—78 волыньска шляхта задержала за собою 89%. кіѣвска 92·8%, подôльска 94·9% землѣ, а навпаки зъ рукъ шляхты найбôльше выйшло земель по губерніяхъ володимирскôй 43·5%, московскôй 31%, тверскôй 32%.

Та оно й на око видко, що польска шляхта цупко тримаѥться своихъ земель и що силы бьеться, щобы перебути тяжкî економичнî обставины и не втратити землѣ. А що економичнî обставины правобережнои шляхты тяжкî, — се мы побачимо.

О. Я. К.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Рогатина.

[Ще кôлька слôвъ о торжествѣ въ честь папы.]

Въ 43 числѣ „Дѣла“ помѣщено згадку про торжество въ честь ювилею папского, тожь она звôльняє мене ôдъ опису програмовои части принятя Впреосв. митроп. Сильвестра, а позволю собѣ сказати дещо про самъ характеръ торжества.

Попередъ всего годѣ не замѣтити, чому то именно однôй Рогатинщинѣ припала честь на Галицкôй Руси обходити торжествомъ ювилей Его святости? Се питанье може пояснити хиба мала купка аранжерôвъ товариства. Одинъ зъ нихъ пояснивъ се въ той спôсôбъ, що все таки Его святôсть довѣдаѥся, що ѥсть якійсь Рогатинъ на свѣтѣ, а безъ того торжества очевидно се було-бъ неможливе.

Не завадить однакожь того лишити не поясненымъ, що папске торжество рогатинъске зовсѣмъ не мало характеру чисто рускаго. Ôдповѣдь зъ Риму на выслану зъ Рогатина телеграму ôдчитавъ о. Вол. Чировскій на вечерку — по руски и по польски, а о. А. Ф., рускій священикъ, ôдспѣвавъ solo двѣ польскî пѣснѣ, а одушевлена публика такими грôмкими „рукоплесканіями“ нагородила смѣлого аматора, що ôнъ мусѣвъ ихъ повтаряти. Неразъ чоловѣкъ конче смѣятись мусить, якъ ѥму на плачь збираѥсь. Того досвѣдчивъ певно не тôлько я зъ Русинôвъ, бувшихъ на вечерку, бажаючи чести, славы и поваги нашого милозвучного языка, а почувши бесѣду о. В. Ч. Господи! якимъ ôнъ попысувався „язычіємъ“! Чисто „вавилонское столпотвореніе!“ Лингвистъ бувъ-бы мавъ богатый матеріялъ до розслѣду, якимъ „ідіомомъ“ промовлявъ о. Ч. А прецѣнь въ такôй хвили годилось передъ численною публикою польскою не калѣчити такъ по варварски рôдного слова — на смѣхъ, на осуду людску! Часъ уже опамятатися!

При обѣдѣ въ день торжества були чотири промовы — зъ тыхъ одна руска. Мѣжь иншими промовлявъ гр. Старжиньскій. Въ гарнôй промовѣ своѣй пôднѣсъ графъ бажанье згоды обохъ народностей, котра тôлько причинилась-бы до розвитку краю и замешкуючихъ его обохъ народôвъ, — и зъ тугою пытавъ, чому доси не осущився идеалъ згоды? — На жаль, мѣжь численно зобраными Русинами не було чоловѣка, щобы бодай коротенько бувъ у ôдповѣди пояснивъ графови, котрый — хочемо вѣрити, вносячи зъ того ентузіязму, зъ якимъ промовлявъ, — говоривъ зъ внутрѣшного пересвѣдченя. Була тутъ отже нагода пояснити его запытанье, натякнувши на становище польскои бôльшости въ соймѣ супротивъ справы рускои, на Добромиль, на выборы и т. д. — ажь само просилося — та не знайшовся чоловѣкъ, щобы мавъ бувъ цивильну ôдвагу прилюдно передъ купкою людей другои народности высказати слово правды. Се чейже характеристичне для нашои Рогатинщины!

Мусимо ще одну рѣчь пôднести, досыть цѣкаву: на вечерку не бачили мы анѣ однои женщины въ народнôмъ строю, хочь минувшими роками панночки выступали, коли не выключно то переважно, въ народныхъ строяхъ. Одна панночка, запытана, длячого се такъ? — ôдповѣла: „Народный стрôй уже приѣвся!“ — не сказала тôлько, кому. Певно панночкамъ, бо мужчины все зъ утѣхою витають строѣ народнî, котрî тôлько пôдносять красу жѣночу.

Прихôдъ зъ вечерка выносивъ, кажуть 320 зр. Чи зъ того упаде що для святѣйшого престола, — сумнѣваємось. Мѣсто Рогатинъ на цѣли торжества пожертвувало 200 зр. зъ власныхъ фондôвъ, — а мимо того, кажуть, комитетъ бѣдкаѥся зъ недобором..

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державнои.] Вчерашне засѣданье палаты послôвъ було дуже бурливе. Засѣданье розпочалося около полудня; на галеріяхъ и передъ палатою було повно полиціянтôвъ. На початку засѣданя повѣдомивъ президентъ палату о уступленю мин. Биляндта и о занмененованю министромъ вôйны бар. Бавера, а ôдтакъ давъ нагану пос. Шенерерови за то, що обидивъ директора канцелярiи палаты, Блюменштока. Зъ порядку дневного ôдчитавъ пос. Веберъ справозданье комисіи для ненарушимости посольскои въ справѣ выданя судови пос. Шенерера. Пос. Шенереръ выступивъ въ своѣй оборонѣ и ставъ дуже остро выговорювати на журналистôвъ, котрыхъ назвавъ „ноторичными фалшôвниками правды“ и доказувавъ, що ихъ не повиннося допускати на засѣданя палаты. Ôдтакъ розповѣдавъ ôнъ широко-цѣлу исторію зъ редакцією „Tagblatt-у“ и доказувавъ, що ôнъ не допустився нѣякого насильства, бо то була лишь „зовсѣмъ свобôдна вымѣна гадокъ“. Бесѣдникъ розговорився ôдтакъ такъ дуже, що президентъ палаты мусѣвъ ажь кôлька разôвъ взывати его до порядку. За то сказавъ Шенереръ, що президентъ ôдграваѥ супротивъ него ролю комисаря полиціи. Въ наслѣдокъ того настало въ палатѣ страшне заворушенье и крикъ, а послы почали сильно домагатися, щобы Шенерерови ôдобрати голосъ. Особливо домагався того пос. Лажаньскій доказуючи, що президія не повинна стерпѣти такои обиды. Коли въ палатѣ наставъ ôдтакъ трохи спокôй, давъ президентъ Шенерерови ще разъ нагану, а ôдтакъ ôдобравъ ѥму голосъ. На то крикнувъ Шенереръ: Я мушу говорити! Голосы зъ палаты: Мы того не дозволимо; то не коршма, щобы тутъ можна въ такій спосôбъ говорити! На пытанье президента, чи палата годиться на то, щобы Шенерерови ôдобрати голосъ, каже палата, що годиться, а президентъ ôдобравъ бесѣдникови голосъ. Въ оборонѣ Шенерера промовляли ще послы: Тиркъ, Патай и Лигеръ. По промовѣ референта ухвалила палата дуже значною бôльшостею голосôвъ выдати Шенерера судовы. За тымъ голосували навѣть послы Штайнвендеръ и Пернерсторферъ, а противъ — лишь послы Вашатый и гр. Кавницъ, демократы и антисемиты. Опôсля ôдчитано друге завôзванье суду о выданье Шенерера за то, що бравъ участь въ аферѣ розвязаня академичного товариства „Тевтонія“. При сѣй справѣ заявивъ Шенереръ, що не буде забирати голосу, бо ѥму ôдобрано голосъ вже при першôй справѣ. И симъ разомъ промовляли зновъ послы Тиркъ и Патай, а ôдтакъ ще и пос. Кронаветтеръ. Палата постановила однакожь и за сю справу выдати Шенерера судови. Опôсля наступила справа выданя судовы пос. Босъ-Вальдека. По короткôй дебатѣ въ сѣй справѣ, пôдчасъ котрои промовлявъ пос. Кронаветеръ, выступаючи въ драстичный спосôбъ противъ полиціи, ухвалила палата выдати такожь и пос. Вальдека судовы. Президентъ Смолька повѣдомивъ заразъ президію суду карного о ухвалѣ палаты послôвъ дозволяючôй выдати Шенерера. — Слѣдуюче засѣданье ôдбудеся въ четверъ.

На засѣданю комисіи буджетовои въ понедѣлокъ по залагодженю закона финансового реферувавъ пос. Сѣнгалевичъ внесенье пос. Трояна и товаришѣвъ о змѣнѣ закона о запомогахъ для ческихъ громадъ, потерпѣвшихъ ôдъ повени. Бесѣдникъ предкладавъ, щобы внесенье се предложити правительству до розваги и завôзвати его, щобы оно предложило ôдповѣдный проектъ закона.

Вчера передъ полуднемъ ôдбулася въ цѣсарскôй палатѣ довша конференція войскова пôдъ проводомъ цѣсаря, въ котрôй взяли участь министеръ вôйны, архикн. Альбрехтъ, бар. Бекъ и шефъ секціи Меркль. — Цѣсарь именовавъ архикн. Рудольфа генеральнымъ инспекторомъ пѣхоты. — Тисса и Феєрвари мають приѣхати до Вѣдня на конференцію въ справѣ воєнного кредиту.

——

Загальну увагу звертаѥ на себе рескриптъ цѣсаря Фридриха III. до краѣвъ Альзациі и Льотарингіи, котрый зъ декотрыхъ взглядôвъ ѥсть важный для заграничнои политики. Въ декотрыхъ французскихъ кругахъ политичныхъ говорено вже заразъ по прилученю сихъ краѣвъ до Нѣмеччины, що тогдѣ ще наслѣдникъ престола нѣмецкого бувъ рѣшучо противный такому прилученю и що ôнъ уважавъ то за политичну похибку. Може бути, що тогдѣшный наслѣдникъ престола бувъ такого переконаня, але въ виду доконаного факту теперѣшный цѣсарь не може нѣякъ держатися давного свого погляду и длятого вказуе теперь въ своѣмъ рескриптѣ кôлька разôвъ на нероздѣльность сихъ краѣвъ зъ нѣмецкою державою. Важный сей документъ звучить дословно такъ: „По смерти панованя въ Бозѣ почившого батька и цѣсаря Вильгельма перейшло достоиньство нѣмецкого цѣсаря а зъ нимъ пôсля законôвъ державныхъ и правительство краѣвъ державныхъ (Reichslande) на насъ. Рѣшившись перестерѣгати правъ державы и сихъ нѣмецкихъ областей, котрî по довгôмъ часѣ сполучилися назадъ зъ ôтчиною, всьмо свѣдомî своѣи задачѣ, щобы въ сихъ краяхъ плекати нѣмецкого духа и нѣмецкî обычаѣ, ставати въ оборонѣ права и справедливости и старатись о добро и щастье жителѣвъ. Будемо старатися сповнити совѣстно сю задачу и числимо на довѣріе и преданность жителѣвъ а такожь на вѣрне сповнюванье обовязкôвъ всѣхъ властей и урядникôвъ. Жадаємо и ожидаємо совѣстного перестерѣганя законôвъ, але и зъ своѣи стороны запоручаємо правамъ кождого нашу цѣсарску охорону. Черезъ безсторонне плеканье правъ и законну, прихильну и оглядну але крѣпко ведену администрацію станеся непередавнене сполученье Альзациі и Льотарингіи зъ нѣмецкою державою зновъ такъ тѣсне, якъ було за часôвъ нашихъ предкôвъ, закимъ ще тî нѣмецкî краѣ ôдорвано ôдъ прастарои и повнои славы звязи зъ своими одноплеменниками и краянами.“

——

Въ французскôй палатѣ послôвъ заявивъ президентъ Фльоке, що Касанякъ зголосивъ интерпеляцію въ тôй цѣли, щобы довѣдатись, що спонукало правительство предприняти звѣстнî мѣры противъ ген. Булянжера. Президентъ министрôвъ Тираръ ôдповѣвъ на то, що причины сихъ мѣръ були вже оголошенî въ офиціяльнôй газетѣ и тамъ подавъ ихъ министеръ вôйны Льожеро до публичнои вѣдомости. Однакожь въ виду становища, яке ген. Булянже занявъ супротивъ сихъ мѣръ, поста-

новило правительство предпринятн новй мѣры, котрй ôнъ буде мôгъ безъ сумнѣву предложити палатѣ въ найблизшôмъ часѣ. На жаданье президента министрôвъ ôдложено отже ôдповѣдь на вчера. Зъ причины сеи интерпеляціи було засѣданье дуже бурливе. Касанякъ доказувавъ, що укараньe Булянжера наступило на жаданье Нѣмеччины. Тираръ назвавъ слова Касаняка клеветою и застерѣгся противъ такои инсинуаціи. Касанякъ доказувавъ ôдтакъ, що Булянжеръ стався популярнымъ лишь черезъ непопулярнôсть теперѣшного правительства. Мѣры предпринятй противъ Булянжера не змѣнять ситуаціи въ краю. — Мимо всякихъ противныхъ вѣстей удержуєсь поголоска, що президентъ Карно маѣ выѣхати до Брукселѣ дня 25 цвѣтня и буде тутъ въ гостинѣ у бельгійского короля.

——

О звѣстнôй аферѣ майорôвъ Попова и Бонева въ Софіи розказують такъ: Поповъ належавъ до тыхъ официрôвъ болгарскихъ, що въ сербско болгарскôй вôйнѣ ôдзначилися талантомъ и мужествомъ, а на котрыхъ опôсля въ часѣ регентіи можна було найбôльше спуститися. Ôнъ уважався за найпершого „Батенберга“, але коли опôсля прийшовъ Кобургъ, то ôнъ такъ само стався дуже скоро першимъ „Кобургомъ“ и выступавъ такъ дуже зъ своимъ „кобургскимъ“ переконаньемъ, що ёму то майже всѣ за зле брали и що ажь стративъ цѣлу свою повагу. Ôдъ сего часу ставъ ôнъ такожь занимати ся политикою, и старався о посаду министра вôйны. Коли три мѣсяцѣ тому назадъ занменовано ёго стало комендантомъ першои бригады, котрою ôнъ до сего часу командувавъ лишь провизорично разомъ зъ полкомъ им. Александра, наставъ першій разъ мѣжь нимъ а министромъ вôйны, Муткуровомъ, роздоръ, бо ôнъ хотѣвъ, щобы министеръ ôддавъ команду полку Александра ёго шуринови майорови Боневу, а министеръ зновъ хотѣвъ ôддати ёи майорови Кутинчеву, комендантови родопского полку. Поповъ выробивъ собѣ бувъ великій вплывъ на кн. Фердинанда и черезъ то удалося ёму переперти Бонева. Въ наслѣдокъ того подався бувъ Муткуровъ до димисіи и лишь по довгихъ намовахъ рѣшився остатися дальше. Боневъ не то що не мавъ доброи поверховности и нѣякихъ заслугъ, але ще и мавъ злу славу мѣжь своими товаришами, бо занимався рôзного рода спекуляціями а головно купувавъ домы въ Софіи. Кн. Фердинандъ, не вжившись ще въ мѣсцевй ôдносины, не знавъ нѣчого о сихъ справахъ и жалувавъ опôсля, що послухавъ Попова. Може шѣсть недѣль тому назадъ выкрыто въ войсковôй касѣ полку Александра спроневѣренье 80.000 левôвъ (= 36.000 зр.) и арештовано инжинера майора Иванова и капитана Банкова. Слѣдство выказало такожь пôдозрѣнье на Попова и Бонева, а министеръ вôйны приказавъ ихъ усунути зъ посады. Говорено тогдѣ, що въ цѣлôй сѣй справѣ ёсть якась интрига Стамбулова або Муткурова, але на то нема нѣякихъ доказôвъ. Здаёсь, що Попова замотавъ въ цѣлу сю справу лишь ёго не конче совѣстный шуринъ и ôнъ виноватый хиба лишь о стôлько, що за надто вѣривъ Боневу и не пильнувавъ ёго. Що Поповъ не допустився спроневѣреня, промовляє за тымъ ще и той фактъ, що коли ёму свого часу зъ россійскои стороны давали пôвъ миліона левôвъ за то, щобы ôнъ увязнивъ регентôвъ, ôнъ грошей не приймивъ и не зробивъ того.

Въ Чорногорѣ панує велика нужда и голодъ. Щобы дати людемъ хочь якій такій заробокъ приказавъ князь чорногорскій розпочати роботы около осушуваня мочарôвъ межи мѣстами Дульчиньо и Антивари и будувати дорогу до Антивари. Робота ся не приносить однакожь нѣякои майже пôльги, бо коло неи занятй всего лишь около 200 людей а въ касахъ державныхъ нема грошей на выплату Правительство змушене отже выплачувати роботникамъ зерномъ и даё имъ на день по чотири кило пшеницѣ. — Ворохобникôвъ зъ пôдъ Бургаса выпущено вже на волю.

НОВИНКИ.

— **Епископови Стросмаєрови въ Дяковарѣ** выслали зô Львова рускй товариства народнй привѣтну адресу при нагодѣ ёго ювилею.

— **Унія въ Раранчи.** „Gazeta polska“ подає звѣстку про дальшй заходы митрополита Андрієвича щобы ôдвернути 160 родинъ раранецкухъ ôдъ переходу зъ православія на унію. Въ тыхъ дняхъ наказавъ митрополитъ выпечатати посланія въ рускôмъ языцѣ народнôмъ, котрй маютъ розôслатися до кождого селянина зъ осôбна, що перейшовъ на унію. На верху ёсть портретъ св. Ивана Сучавского а у внутрѣ повный титулъ митрополита Андрієвича и поздоровленье для названого по имени селянина. Дальше сказано, що митрополитъ довѣдавсь о переходѣ адресата на унію и тому пытаё ёго, въ чѣмъ провинився св. Иванъ Сучавскій и цѣла православна церковь, що ёи покидаё для захôдного Риму? Захваливши свою церковь нагадуё митрополитъ, що мѣжь людьми ёсть звычай, пращатися зъ тыми, котрыхъ полишуёся. Тому треба, щобы адресатъ попращався зъ православною церквою, и то въ сей спôсôбъ, щобы высповѣдався и запричастився въ православнôй церквѣ. Маё се бути дуже дотепный спôсôбъ, щобы можна по такôмъ пращаню донести старôству, що той а той на ново навернувся на православіе. — Замѣсть выслати о. Тиминьского выслала консисторія Румуна о. Граматовича. Такожь и постерунокъ жандармеріи збôльшили въ Раранчи о 6 людей.

— **Въ Угриньковцяхъ,** повѣта залѣщицкого, — якъ намъ зъ-ôдтамъ доносять, выбухъ зъ 17 на 18 марта огонь на приходствѣ и знищивъ до тла всѣ стайнѣ. Въ огни погибло 15 штукъ худобы приходника о. Юліяна Мацѣлиньского. Шкода звыжь 2000 зр. Огонь повставъ зъ недослѣдженои доси причины. (*Прим. Ред.* Велике то нещастье, яке постигло честного и заслуженого старика панъотця угриньковецкого, спонукуё насъ ôдозватись до П. Т. Собратôвъ ёго, щобы по христіяньскому *братолюбію прийшли пострадавшому* въ помôчь. Весна наступаё, а панъ-отець оставъ безъ худобы, — волы и конѣ згорѣли... Адреса потерпѣвшого: о. Юліянъ Мацѣлиньскій въ Угриньковцяхъ, почта Дуплиска.)

— **Повени на Угорщинѣ.** Въ комитатѣ Бекешь залила рѣка Керешь 20.000 моргôвъ; велика небезпечнôсть грозить самому мѣсту Бекешь. Въ Сатмарь завалилось 50 домôвъ а пôдъ Добъ стоить пôдъ водою 10.000 моргôвъ поля. Цѣла околиця помѣжь Цаба и Бекешь маё видъ одноцѣлого моря.

— **Рада повѣтова въ Скалатѣ** ухвалила на внесенье свого маршалка, гр. Щ. Козебродского, при нагодѣ ювилею цѣсарского выплатити 3.200 зр. въ чотирохъ рôчныхъ ратахъ на цѣли, котрй выдѣлъ повѣтовый близше означить.

— **Обôкрали церковь** въ Селискахъ, пов. бобрецкого. Дня 11 н. ст. марта дôстався якійсь злодѣй до середины церкви и розбивъ церковну скарбону, въ котрôй знаходилось троха дрôбныхъ грошей. Слѣдство зарядили.

— **Выкладъ науковый.** Дня 22 н. ст. марта ôдчитаё въ Дублянахъ п. А. Барта IV выкладъ для учителѣвъ дубляньского кружка педагогичного: „О повставаню орнои землѣ, о родахъ грунтôвъ и ихъ управѣ“. Выкладъ ôдбудеся въ языцѣ рускôмъ.

— **Выстава африканьска д-ра Голюба,** знаного путника по Африцѣ, маё ôдбутись сего року въ маю въ вѣденьскôй ротундѣ. Выстава усроиться на подобу англійскои выставы кольоніяльнои и подасть вѣрный образъ полудневои Африки. Будуть тамъ хаты Негрôвъ въ природнôй величинѣ, ихъ продукты, всякй знаряды и т. п. Коштовати-ме выстава 120.000 зр. Министерство торговлѣ ôддало д-рови Голюбови безплатно ротунду, а самъ Голюбъ даё на устроёнье выставы 30.000 зр.

— **Трибуналъ касаційный** ôдкинувъ ôдкликъ І Кирхмаёра, звѣстного демагога въ высшôй Австріи. Кирхмаёра засудувъ судъ въ Линцу на 7 лѣтъ тяжкои вязницѣ за се, що вызыскувавъ селянъ пôдъ позоромъ увôльненя ихъ ôдъ вôйска.

— **Трупъ въ куферѣ.** Передъ кôлькома днями донесла пештеньска полиція до Трієсту, що тамъ поповнено страшне злочиньство. Полиція трієстеньска зробила ревизію въ домѣ при улици Вальдіріво и тамъ найшла въ куферѣ труна 17-лѣтного Кароля Гримма, конториста фирмы Айзнеръ, котрый ще въ сѣчни сего року пропавъ безъ слѣду. Полиція пештеньска донесла о тôмъ злочиньствѣ на пôставѣ зôзнань купця сербского, Симича, арештованого за крадѣжь въ Пештѣ. Зôзнавъ Симичь ось якъ: Дня 20 сѣчня закликавъ я зъ улицѣ до свого помешканя Кароля Гримма, подаючи, що маю листъ до ёго шефа. Въ помешканю кинувся я на него зъ ножикомъ и почавъ ранити. Гриммъ вытягнувъ такожь свôй ножикъ и почавъ боронитися, при чѣмъ скалѣчивъ мене два разы въ палець и шию. Однако ôнъ бувъ слабшій, я ёго поваливъ на землю и пôдрѣзавъ горло. Забравши ôдъ убитого грошѣ, купивъ я куферъ и тамъ ёго сховавъ. За решту грошей поспачувавъ я мои довги въ Трієстѣ. Цѣлый мѣсяць перемешкавъ я разомъ зъ трупомъ и що дня кропивъ хату и труна въ куферѣ кислотою карболевою, щобы не почути воняючои згнилизны. Ôдтакъ выѣхавъ я до Пешту, де поповнивъ крадѣжь. Урядники полиціи не хотѣли зразу вѣрити, гадаючи, що маютъ передъ собою божевôльного, коли однако донесли зъ Трієсту о выкрытю труна, жахнулись передъ страшнымъ убійцею. Коли Симичь плачучи и заводячи выявивъ своё злочиньство, упавъ мовь мертвый на софу и треба було ажь лѣкарскои помочи, щобы прийшовъ до себе. На пытанье, якъ мôгъ ôнъ мешкати въ одноôй хатѣ зъ трупомъ, ôдповѣвъ: Я самъ того не знаю; але се були страшнй днѣ. Симичь ёсть родомъ зъ Нового Саду; ёго ôдфотографовано и поки що задержано въ Пештѣ въ вязници, бо заходить пытанье, чи можна ёго выдати властямъ въ Трієстѣ, такъ якъ §. 17 основныхъ законôвъ угорскихъ звучить: Приналежный до угорскои державы не може бути нѣколи выданымъ чужôй державѣ.

— **Новый тунель зелѣзничій.** Въ Женевѣ завязалась спôлка, котра обовязалась доставити италійскому правительству 49,400.000 франкôвъ на перебитье тунелю зелѣзничого черезъ гору Симпльонъ на граници италійско-швайцарскôй. Симпльонъ маё 10. 974 стôпъ высоты и належить до Альпъ несминьскихъ. Наполеонъ по битвѣ пôдъ Маренго казавъ выбудовати черезъ гору Симпльонъ дорогу на высотѣ 6578 стôпъ. Теперь маё ити туды зелѣзна дорога.

— **Адъюта педагогичній,** признаваній кандидатамъ и кандидаткамъ учительскимъ зъ краёвого фонду шкôльного, выносять 100 зр. рôчно, платныхъ въ ратахъ мѣсячныхъ зъ долины Адъютумъ удѣляёся такимъ кандидатамъ, що зложили испытъ зрѣлости и ôдбуваютъ практику въ народныхъ школахъ, щобы могли зложити испытъ квалификаційный. Кандидаты що вже мали испытъ квалификаційный не можуть убѣгатись о таке адъютумъ Адъюта признаються на рôкъ звычайный, ôдъ 1 сѣчня до кôнця грудня, на внесенье окружнои рады шкôльнои. Побирати адъютумъ педагогичне можна черезъ два роки а лише въ выимковыхъ случаяхъ и въ третôмъ роцѣ. Ёсли кандидатъ одержавъ яке платне мѣсце учительске, то окружна рада шкôльна маё о тôмъ сейчасъ донести краёвôй радѣ шкôльнôй, а евентуально предложити кандидата на опорожнене адъютумъ.

— **Метода Пастера** въ лѣченю скаженины не найшла въ Австріи признаня въ кругахъ науковыхъ. Министерство справъ внутрѣшныхъ на пôдставѣ осуду кругôвъ науковыхъ ôдмовило д-рови Ульманови всякои субвенціи на дальшй експерименты въ напрямѣ охоронного щепленя скаженины. Подôбно высказались о методѣ Пастера вже давнѣйше Швайцарія и Бельгія, котрй пôсля осуду своихъ делегатôвъ, высланыхъ на клинику Пастера узнали цѣле се лѣченье за цѣлкомъ злишне. Такъ отже перейшла метода Пастера по дволѣтнôмъ розголосѣ вже майже лише до исторіи розвою медицины.

— **У всхôдкôй Галичинѣ** сплыли щасливо леды на рѣкахъ Днѣстрѣ, Быстрици и Прутѣ.

— **Кôлько довгу державного** припадаё на одну особу въ головныхъ державахъ на цѣлôмъ свѣтѣ? Знаный економистъ проф. Рих. Кауфманъ зôставивъ въ часописи Jahrbücher für Nationalekonomie цѣкавй данй въ сѣй квестіи. Числа всѣ поданй въ нѣмецкихъ маркахъ.

	въ р. 1866	въ р. 1887	Збôльшились або зменшились довги ±
Нѣмеччина	—	9	+ 9
Прусы	41	144	+103
Баварія	117	250	+133
Австро-Угорщина	149	199	+ 50
Франція	234	729	+495
Англія	533	320	—213
Россія	49	78	+ 29
Италія	162	354	+192
Соединенй Державы	368	115	—238

Абсолютне побôльшенье довгôвъ всѣхъ державъ Европы ôдъ р. 1870 до кôнця р. 1888 дôйшло до 40 миліярдôвъ франкôвъ, а именно у Франціи 12 миліярдôвъ, въ Россіи 11, въ Прусахъ 3, въ Италіи 3, въ Австріи 1·770 а въ Угорщинѣ 2·249. миліярдôвъ. На сплату довгôвъ выдавали зъ загальныхъ доходôвъ: Нѣмеччина, 14 процентъ, Угорщина 24, Австрія 33, Англія 26, Россія 35, Франція 36, Италія 38, процентъ. Всѣ довги Европы выносять 90 миліярдôвъ а проценты и амортизація ихъ коштують рôчнои 4¼ миліярда. На войско выдаё Европа рôчно 3½ миліярда.

— **Приємный засудъ.** Загально вѣдома рѣчь, що нашй красавицѣ нѣколи не вдоволяються своими фотографіями, уважаючи ёи всегда за неудалй. Бѣднй фотографы зрозумѣли закиды, якй имъ ихъ клієнтки робили, що фотографіи не суть „подôбнй“ и черезъ ôдповѣдне ретушованье умѣютъ робити коніи „подôбнй“ до оригиналу. Ажь ось недавно въ полудневôй Франціи приключився цѣлкомъ ôдмѣнный случай. Одна дама ôдкинула три разы фотографіи, говорячи, що суть за красній. Фотографъ подавъ до суду жалобу о вынагороду за ôдкиненй фотографіи и тамъ власне вывязалась цѣкава квестія, чи вôльно фотографамъ въ дечѣмъ полѣпшати здôймленй фотографіи. Трибуналъ выдавъ таке ореченье: 1) кождый фотографъ може полѣпшати фотографіи, щобы вдоволити красавицѣ; 2) дослѣджуванье выказало, що въ сѣмъ случаю фотографія цѣлкомъ ôдповѣдаё оригиналови и дама не потребуё боятись, щобъ ёи посуджували о „фотографичну кокетерію“. Мабуть нѣколи не бувъ засудъ такъ милымъ для програваючои стороны, якъ се ореченье суду, ствердаюче красоту женщины.

— **Дрôбній вѣсти.** Громада Пôдмостье пов. перемыского, одержала ôдъ цѣсаря 150 зр. запомоги на реставрацію филіяльнои церкви. — Въ послѣдныхъ дняхъ упали великй снѣги въ Парижи. — Коло Нового Йорку заломився мѣстъ зелѣзничій, коли въѣхавъ на него поѣздъ поспѣшный; згинуло 150 осôбъ. — Въ Пештѣ займився великій огонь въ десятôй дѣльници мѣста; згорѣло надъ 100 домôвъ. — Въ Варшавѣ померъ писатель польскій, Владиславъ Сабовскій. — Редакцію „Szkoły“ обôйме по помершому Ю. Старклю п. Мечиславъ Барановскій, инспекторъ окружный шкôлъ народныхъ у Львовѣ. — У Львовѣ померъ д-ръ медицины А. Якубовичъ въ 78 роцѣ житя.

Надôслане.

Одинъ гамбурскій промысловець, именемъ Густавъ Кезôвъ, пише на той тематъ, котрый вже часто звертавъ загальну увагу та и нашй читателѣ нимъ заинтересуються, ось якъ: „Позаякъ я вже богато чувъ про чудовй вылѣченя черезъ Варнера Safe Cure, рѣшився я, купити одну фляшку въ тутешнôй антицѣ, бо завсѣгды нездужавъ я на страшнй болѣ въ низшôй части хребта и въ органахъ мочевыхъ. Заживши двѣ фляшки, минулись цѣлковито всѣ болѣ. Я можу всѣмъ по правдѣ, що маютъ такй або тымъ подôбнй недуги, поручити якъ найлѣпше Варнера Safe Cure. Ёсли-бъ хто мôгъ сумнѣватись о правдѣ сего посвѣдченя, то сейчасъ я готовъ на запытаня удѣлити близше поясненье. А що я Вамъ окрôмъ Господа Бога найбôльше маю завдячити, позôстаю и т. д.“ Продажъ и розсылка лише черезъ антики. Цѣна 2 зр. 80 кр. Складъ: Жигм. Рукеръ, Іоанъ Вевіорскій, д-ръ Кароль Миколяшь у Львовѣ. Головный складъ: Einhorn Apotheke (Max. Fanta's въ Празѣ.

Вѣсти зъ Аеп. Львôвскои.

Митроп. Консисторія вставилася до ц. к. намѣстництва о удѣленье презенты для о. Андрѣя Яворского зъ Крушельницѣ на Суходолы въ дорозѣ замѣны зъ о. Волод. Левицкимъ.

Введеный о. Теофиль Войтовичь яко сотрудникъ въ Рогатинѣ.

Представителями ординаріятскими въ шкôльныхъ радахъ окружныхъ именованй оо.: Иги Телишевскій зъ Бѣлки въ Перемышлянахъ и І. Залуцкій въ Теребовли.

Похвалу за науку религіи удѣлила шкôльна рада окружна львôвска позамѣска оо.: Порфирію Руденьскому въ Жиравцѣ и Ник. Олексѣю въ Поршнѣ.

Посмертнй — ⚶ — оповѣстки.

— **Иванъ Калимôнъ,** ученикъ VIII кл. рускои гимназіи, померъ 20 н. ст. марта въ Комарнѣ въ 21 роцѣ житя. Покôйный ôдзначався гарными прикметами духа и серця, а смерть ёго стала тяжкимъ ударомъ для товаришѣвъ. Бл. п. Иванъ належавъ до пильныхъ ученикôвъ, а борба о удержанье пôдкосила ёго молодй силы и нанесла звычайну хоробу, сухоты, що и знищили молодый организмъ. Родина стратила найлѣпшого сына, брата, всю надѣю свою, товаришѣ найщирѣйшого друга а Русь чоловѣка, котрый посвятивъ-бы бувъ колись ёй всѣ свои силы. Похороны ôдбуваються нинѣ въ Комарнѣ, куды удалися товаришѣ покôйного и хоръ рускои гимназіи. Вѣчна ёму память!

— **Едмундъ Винницкій,** лѣкарь мѣскій въ Козовѣ, померъ 13 н. ст. марта. Вѣчна ёму память!

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Краёва рада шкôльна именовала дѣйстными учителями: В. Крупиньского въ Черниховѣ, І. Каньского въ Русотичахъ.

— **Конкурсы.** Розписаный конкурсъ въ окрузѣ шкôльнôмъ въ Сокали на мѣсця учительскій: при школѣ выдѣловôй въ Сокали зъ платнею 700 зр., и при школахъ етатовыхъ въ Варяжу селѣ, Свитаревѣ, Завишни, Волсвинѣ и Лучицяхъ.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 21. марта. Король румуньскій зъ женою вертаючи зъ Берлина станувъ нинѣ рано о 8 год. у Вѣдни и гостить въ палатѣ цѣсарскôй.

Вѣдень 21. марта. Урядова „W. Abendpost“ оголосила именованье архнки. Рудольфа генеральнымъ инспекторомъ пѣхоты.

Парижъ 21. марта. Пôдчасъ похорону сенатора Карнота, батька президента републики, выкликали прихильники Булянжера малый неспокôй. Товпа кричала: „Прочь зъ Феррімъ! Най жиё Булянже!“ Полиція була приневолена робити порядокъ.

Берлинъ 21. марта. Прускій соймъ ухваливъ одноголосно предложену адресу до цѣсаря. Въ парляментѣ поставивъ пос. Акерманъ внесенье, щобы правительство предложило *проёктъ выставленя памятника цѣсареви* Вильгельмови.

Константинополь 21. марта. Недавно тому радивъ россійскій пос. Недидовъ вел. везирови, щобы Порта завôзвала кн Фердинанда до выѣзду зъ Болгаріи. Теперже ходить тутъ поголоска, що Нелидовъ радивъ такожь, щобы Порта блокувала болгарске побереже.

Римъ 21 марта. Розпочатй недавно переговоры Россіи зъ Ватиканомъ суть вже близькй укôнченя. Основа сихъ переговорôвъ подôбна до тыхъ, якй велися въ 1883 р. — Въ многихъ сторонахъ Италіи повѣнь наробила великои шкоды. Тиберъ заливъ великй просторы землѣ, положеноі надъ ёго берегами.

Бѣлградъ 21 марта. Королева Наталія маё приѣхати сюды на великодній свята а ôдтакъ выѣде зновъ за границю и поверне доперва въ маю на довшій часъ до краю.

Софія 21 марта. Правительство болгарске ёсть вельми занепокоёне и робить всякй можливй приготовленя на случай потребы; зъ ôдси вывезено на турецку границю велику масу пороху.

Парижъ 21 марта. Феликсъ Пия, проводиръ колишнои комуны парискои а теперь кандидатъ на посла въ Марсиліи, не хоче зречися своёи кандидатуры въ користь Булянжера.

Господарство торговля и промыслъ.

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

20. л. марта 1888.

Львôвъ: Пшениця 6·— до 6·65, жито 4·35 до 4·70, ячмѣнь 3·80 до 6·—, овесъ 4·30 до 4·70, горохъ 5·— до 9·50 вика 4·50 до 5·—, рѣпакъ 9·50 до 10·—, лнянка — до —, конюшина червона 22·— до 35·—, конюшина бѣла 40·— до 48·—, конюшина шведска — до —, хмѣль ôдъ 15 до 55.— зр. за 56 кило въ мѣсци, оковита за 10.000 литрôвъ —·— до —·— зр.

Тернопôль: Пшениця 6 — до 6·40, жито 4·05 до 4·55, ячмѣнь 4·— до 5 —, овесъ 4·10 до 4·50 горохъ 4·— до 9.—, вика 3·85 до 4·50, рѣпакъ 9·— до 10.—, лнянка — до —, конюшина черво, на 20·— до 34·—, конюшина бѣла 14·— до 36·— конюшина шведска — до —.

Курсъ Львôвскій

зъ дня 19. л. марта 1888.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жад
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	— —	194 —
Зелѣз. Львôв.-Чернов по 200 зр. а. в.	— —	213 50
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в. . .	— —	281 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в. .	— —	216 —
Листы заставн за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в	96 50	97 50
Банку гипот. гал. 5% а. в. выльос. зъ 10% прем.	99 —	100 50
Банку краёвого 4½% а. в. льос. 51 л.	91	92 50
Товариства кредит. гал. 5% а. в. . .	99 20	100 40
Товариства кредит гал. 4% а. в. . .	— —	95 —
Товар. кред. гал. 5% а. в. льос. 37 л.	99 20	100 40
Товар. кред гал. 4% а. в. льос. 41½ л.	— —	91 —
Товар. кред. гал. 4½% а в. льос. 52 л.	91 40	92 50
Листы довжній за 100 зр.		
Гал Зав кред. сел. 3% а. в (давн. 6%) въ ликв.	— —	54 —
Гал. Зав. кред. сел 2½% (давн. 5%) въ ликв	— —	48 —
Общ. роль. кред. Завед. 6% льос. въ 15 л.	— —	— —
Облиги за 100 зр.		
Индемнизац. галицкй 5% м. к. . . .	100 —	101 50
Комунальнй Банку краёв. 5%, I емис.	99 50	101 —
Позички краёв. зъ 1873 по 5% а. в. .	— —	105 —
Позички краёв. зъ 1883 по 4½% а. в.	87 50	89 —
Льосы:		
Мѣста Кракова	— —	19 —
Мѣста Станиславова	— —	35 50
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	5 92	6 02
Наполеондоръ	10 —	10 10
Пôвъимперіялъ	10 30	10 46
Рубель срѣбный	1 40	1 50
Рубель паперовый	1 03½	1 05½
100 марокъ нѣмецкихъ	62 15	62 80

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночй) пл. Галицкій 14.
Дръ Е. Лебедовичь (нед. внутрѣшнй и очнй) ул. Корняктôвъ (Нар. Дôмъ).
Д-ръ І. Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Аптики: 2292

З. Рукеръ ул. Кракôвска.

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краєвый ул. Костюшки (будынокъ соймовый)
Банкъ гипотечный пляцъ Галицкій.
А. Шеленбергъ (конт. вымѣны) ул. Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лилієнъ (конт. вымѣны) ул. Гетьманьска 8

Готелѣ и Реставраціи:

Готель францускій и рест. швехатска пл. Маріяцкій.
Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Кракôвска 9.

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устьяновичь, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т. Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4.

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичь (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склепы:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгнеръ (найтаншій магазинъ галантерійный ул. Галицка 16
А. Гальскій (товары зелѣзнй) пляцъ Маріяцкій 9
Стахевичь и Абрысовскій (матеріи на сукнѣ) Ринокъ 32
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н. Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20)
Вольфъ Чоппъ (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ. ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничй:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигіи).

Подяка.

По недовгôй а тяжкôй недузѣ розпрощався зъ симъ свѣтомъ дня 13 с. м. поєднаный зъ Богомъ мôй дорогій сынъ Едмундъ, лѣкарь мѣскій въ Козовѣ. Тяжко опечалена зъ цѣлою родиною покôйного, не можу не выразити прилюдно подяку перше всѣхъ Всч. о. П. Свистунови, парохови усопшого, котрый якъ за житя єго бувъ правдивымъ другомъ, такъ въ хоробѣ ангеломъ хранителемъ, а по смерти ôддавъ безкористно послѣдну прислугу; рôвно-жь и Всч. оо.: Тилявскому зъ Дôбща. Рудницкому зъ Козôвки, Дурбакови зъ Ôвся, Гордѣєвскому зъ Кального и Литиньскому зъ Телячого, котрй не зважаючи на злу дорогу зволили прибути зъ далека на похоронъ и молячись за єго душу, тѣло ôдвести до гробу. Заявляю не менше щиро свою прилюдну подяку бурмистрови п. Невеличови, котрый не жахався недуги мого сына въ часѣ слабости и по смерти занявся похорономъ, котрый переняла на себе репрезентація мѣста Козовы, за що ѣй такожь щире Спаси-Бôгъ. Вкôнци дякую зъ прочою родиною братству церковному, спѣвакамъ и всѣмъ тымъ, котрй въ якій небудь спосôбъ покôйного єще за житя и по смерти почтили и вспомянули. Няй Богъ имъ вынагородить!

Варвара зъ Лотоцкихъ Винницка, мати; Мелитонъ Винницкій, братъ; Викторія Багриновичь, Константина Косовичь, Антонина Могильницка, Софія Токаръ, Анна Ляндеръ, сестры.

Маріяцельскй каплѣ жолудковй

знаменито дѣлаючй у всѣхъ недугахъ жолудка.

Schutzmarke.

Незрôвнанй при браку апетиту, слабôмъ жолудку, воняючôмъ ôддыху, кваснôмъ ôдгиканю, здутю, кольцѣ, катарѣ жолудка, згазѣ, твореню ся пѣску и камѣньчикôвъ въ мѣхури, при надто великôй флегмѣ, жовтачцѣ, ôдкиненю и блюваню, болю головы (если походить зъ жолудка), корчахъ жолудка, задненю, перетяженю жолудка стравами и напоями, при хробакахъ, недугахъ селезѣнки, печѣнки и гемороидахъ. — Цѣна фляшочки разомъ зъ **приписомъ 35 кр., подвôйнои 60 кр.**

Головна высылка у аптикаря

КАРОЛЯ БРАДИ КРОМЕРИЖЬ (Kremsier) МОРАВА.

Маріяцельскй каплѣ жолудковй не суть нѣякимъ средствомъ потайнымъ. Складовй части поданй суть при кождôй фляшочцѣ въ **приписѣ.**

Правдивй можна купувати у всѣхъ аптикахъ.
2351 6—52

ОСТЕРЕЖЕНЬЕ! Правдивй Маріяцельскй каплѣ жолудковй рôзно фальшують и наслѣдують. — **На знакъ правдивости** мусить кожда фляшка бути завинена въ червоне запакованье, заосмотрене въ **повысшу марку охоронну** и при кождôй фляшочцѣ на приписѣ мусить находитися, ще сей приписъ друкованый у Г. Гуска въ Кромерижу.

Правдивй можна купити: У ЛЬВОВѢ въ аптикахъ: Якова Байзера, Г. Блюменфельда, Петра Ґайльгофера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколяша, Якова Пипеса, Жиг. Рукера, Кар. Склепиньского, І. Вевюрского, Арн. Раппапорта. — ВЪ БЕЛЗѢ у ап. Ґросса. — ВЪ БОБРЦѢ у ап. Бальбины Мендлицкои. — ВЪ БРОДАХЪ у ап. Бронисл. Витославского, Мих. Куляки, Вильг. Ляндесберга. — ВЪ БЕРЕЖАНАХЪ у ап.: Ад. Дурета, Іос. В. Лобоса. — ВЪ ДОЛИНѢ у ап. С. М. Траунфельнера. — ВЪ ДРОГОБИЧИ у ап.: Айхмилера, П. Партикевича. — ВЪ ГЛИНЯНАХЪ у ап. А. Гельма. — ВЪ МЕЛЬНИЦИ у ап. Кроковского. — ВЪ МОСТАХЪ ВЕЛИКИХЪ у ап. І. Жолиньского. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛЯНАХЪ у ап. Омел. Барановского. — ВЪ РАДЕХОВѢ у ап. Яськевича. — ВЪ РОЗВАДОВѢ у ап. Винк. Грабовского. — ВЪ РОЗДОЛѢ у ап. Людв. Мержвиньского. — ВЪ САМБОРѢ у ап.: І. Алексевича, К. Мареша. — ВЪ СКОЛѢМЪ у ап. С. А. Лецковского. — ВЪ СОКОЛОВѢ у ап. Андр. Данчака. — ВЪ СОКАЛИ у ап. Евг. Высочаньского. — ВЪ СТАРÔМЪ МѢСТѢ у ап. Ад. Палеского. — ВЪ СТРЫЮ у ап.: Чальбазаніого, В. Коморовского. — ВЪ ТУРЦѢ у ап. Жиг. Козицкого. — ВЪ ВАРЯЖУ у ап. Венед. Кшивоблоцкого. — ВЪ ЗОЛОЧЕВѢ у ап. Франца Петеша. ВЪ КОПИЧИНЦЯХЪ у ап. Редера.

СВЯЩЕНИКИ МУСЯТЬ ЧАСТО ПОДАВАТИ ЛѢКАРСКУ ПОМÔЧЬ;

удаємося до нихъ зъ довѣріємъ и одержуємо завсѣгды добру раду. Тому треба уважати се за найбôльше признанье, що именно священики найбôльше поручають **Pain-Expeller зъ котвою**, о чѣмъ можна переконатись зъ брошурки „Приятель недужихъ". Справдѣ заслугує Pain-Expeller зъ котвою зô всѣхъ взглядôвъ на порученье, якъ се посвѣдчить охотно кождый, що уживавъ єго вже противъ **гостцеви, подагрѣ, ломаню въ членахъ, пôдвѣяню, болямъ шиѣ**, або хотяй лише въ поменшихъ простудахъ. Найчастѣйше вже по першôмъ натираню минають болѣ, або що найменше значно меншають. Се давно вже выпробоване средство домове повинно находитися въ кождôмъ домѣ! При закупнѣ радимо завсѣгды ôдвайти на опакованю фабричну марку, а нею єсть: „Червона котва". Цѣна Pain-Expeller-а єсть ôдповѣдно до великости 40 кр. и 70 кр., а головный складъ для державы Австрійскои єсть въ **Празъ: Аптика д-ра Рихтера „пôдъ Золотымъ Львомъ".**
2381 1—?

А. РОЗМАНИТЪ

КРАКÔВЪ

ФАБРИКА ПАРОВА

Цикоріи, Сурогатôвъ кавы и Кавы фиговои

Выробляє зъ сырого продукту власнои плянтаціи всякй роды цикоріи и штучнои кавы, котрй ôдзначаються богатствомъ частей поживныхъ а такожь знаменитымъ смакомъ и запахомъ.
2286 21—0

Фабрика поручає передовсѣмъ:

Сурогатъ кавы аъ коробкахъ (шуфлядкахъ).
Сурогатъ кавы въ склянкахъ
Шротову каву француску Розманита.
Цикорію кракôвску гôрку.
Каву фигову.
Цикоряну каву перлову. (Новôсть!!)
Каву кракôвску добôрну въ скриночкахъ.

Набути можна у всѣхъ важнѣйшихъ склепахъ.

Фабрика въ р. 1782 заложена.

СТАРКА

зъ ц. к. упр. фабрики ликерôвъ, розол. и оцту **І. А. Бачевского** ц. к. придворного доставника у Львовѣ.

Марка	въ фляшцѣ à 3/4 литр.	Цѣна.
*	зр.	—·70
* *	„	—·90
* * *	„	1·00
1860	„	1·20
1850	„	1·50

СТАРКА ЛѢЧНИЧА

зъ р. 1840 . . . . . зр. 2·50
зъ р. 1830 . . . . . „ 3.00

Ôдъ коли заложена фабрика, с. є. бôльше якъ ôдъ столѣтя, найбôльше заходу було вырôбъ житнои ***СТАРКИ***, такъ въ краю якъ и за границею вельми цѣненои, улѣпшити и поручаю тую-жь яко напитокъ о знаменитôмъ и нѣжнôмъ, а лагôднôмъ смаку, котрый тысячѣ моихъ Впов. ôдбирателѣвъ уживає замѣсть **COGNAC-У**. Продуктъ сей вывожу въ значнôй скôлькости до *Нѣмеччины, Италіи, Румуніи и до Орієнту, а въ Австро-Угорщинѣ* сей рôдъ выключно числить тысячѣ ôдбирателѣвъ.

Найдогôднѣйше спроваджати СТАРКУ почтою въ пакетахъ à 5 кильо, маючихъ 2 фляшки.
2361 3—52

НЕДУГИ ЛЕГКИХЪ.

Gas-Exhalation (Rectal-Injection)

лѣчить туберкулы (сухоты, нидѣнье) астму, хроничный катаръ бронхіяльный и т. д.

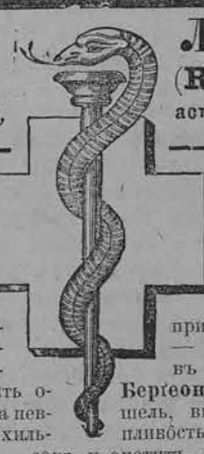

Неимовѣрный, позорно недосягненый идеалъ лѣкарѣвъ, можливôсть вылѣченя недугъ легкихъ, вже теперь цѣлкомъ вповнѣ осягнено. Посвѣдченя знаныхъ въ свѣтѣ професорôвъ и докторôвъ, сотки листôвъ вылѣченыхъ, зъ котрыхъ автентичнй копіи кождый одержить оплатно на бажанье, щобы на певно пересвѣдчитися, найприхильнѣйшй оцѣнки лѣкарскихъ часописей, уживанье по найбôльшихъ шпиталяхъ, якъ найславнѣйше посвѣдчають о нечуваныхъ успѣхахъ лѣченя ексгаляційного при помочи Rectal-Injector-а. — Отъ примѣромъ подають въ зачеркахъ **проф. д-ръ Берґеонъ и д-ръ Морель:** „Кашель, выкиды, пропасниця, храпливôсть меншають по трехъ дняхъ потôмъ цѣлковито никнуть — сонъ и апетитъ повертають назадъ. Тягаръ тѣла побôльшуєсь ôдъ 1/2 до 1 кильогр. на тыждень. Намагаючій спосôбъ житя можна на ново розпочати." — **Проф. Cornil** и **проф. Verneuil** При астмѣ сейчасъ уступає бракъ ôддыху.—Цѣлковите вылѣченье часто въ 8 дняхъ. — **Проф. Dujardin Beaumetz:** „Хрон. катаръ бронхіяльный цѣлкомъ дався вылѣчити." — **Проф. Френцель** ôдд. **д-ръ Штаца:** „Пропасниця, нôчнй поты, кашель, выкиды уступають — незвычайный апетитъ збôльшаєся — тягару прибуває до 5 кильогр." — **Д-ръ M'Laughlin:** „Зъ 30-степеновыхъ туберкулôвъ всѣ основно вылѣчилися." — Те саме посвѣдчають и недужй. (Лѣченье само не єсть утяжливе, не перешкаджає и пôдъ загарантією безъ злыхъ наслѣдкôвъ.) — **Ц. к. выкл. прив. Gas-Exhalations-Apparat (Rectal-Injector)** разомъ зъ способомъ уживаня для лѣкарѣвъ и **для власного ужитку** и зъ приладомъ до выроблюваня газу высылаєсь за готôвку або послѣплату **à 8 зр.**, зъ мѣриломъ газу **à 10 зр.**

Д-ръ Кароль Альтманнъ, Вѣдень, VII. Bez., Mariahilferstrasse Nr. 80. 2373 3—50

Першій гал. гол. Складъ инструментôвъ музичныхъ

И. КАПРАЛИКА

у Львовѣ ул. Скарбкôвска ч. 6. противъ театру

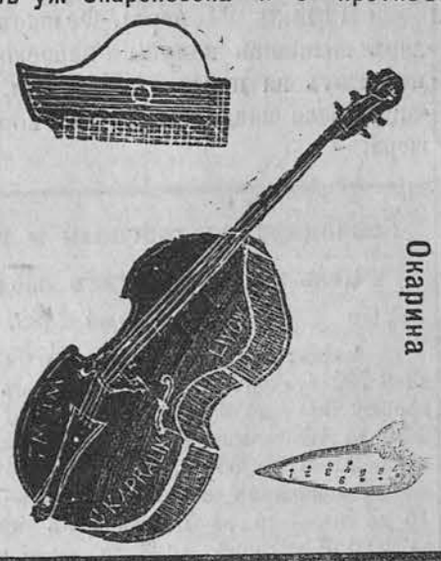

поручає Впов. П. Т. численный выбôръ всякихъ инструментôвъ зъ найлѣпшихъ фабрикъ, а то: скрипки ôдъ 1 зр. и т. д., челя, басы, флеты, клярнеты ôдъ 3.75 зр. гитары; инструменты дутй а то: трубки цилиндровй по 15 зр., флиґельгорны 17·50 зр. Цитры зъ найлѣпшихъ фабрикъ ôдъ 7·50 зр. и т. д.

одержавъ свѣжій транспортъ правдивыхъ италійскихъ струнъ якъ такожь **концертовыхъ Ruffini** (pour soliste), признаныхъ загально за найлѣпшй, и поручає тіи-жь пôдъ гарантією по цѣнахъ фабричныхъ.

Уживанй и старй инструменты купуються.

Адресы учителѣвъ на всякй инструменты на жаданье подаються.
2343 4-4

Цѣс. кор. уприв. гал. акційный

БАНКЪ ИПОТЕЧНЫЙ

выдає

почавши ôдъ дня 1 цвѣтня 1887

у **Львовѣ** и при филіяхъ въ **Краковѣ, Чернôвцяхъ** и **Тернополи**

АСИГНАТЫ КАСОВЙ

3½% платнй въ 30 днѣвъ по выповѣди
4% „ „ 60 „ „ „
4½% „ „ 90 „ „ „

Львôвъ 1 цвѣтня 1887.

2223 68—? **ДИРЕКЦІЯ.**

(Передрукъ не буде плаченый.)

Ц. к. придворна ліярня звонôвъ П. ГИЛЬЦЕРА въ Винеръ-Найштадтъ

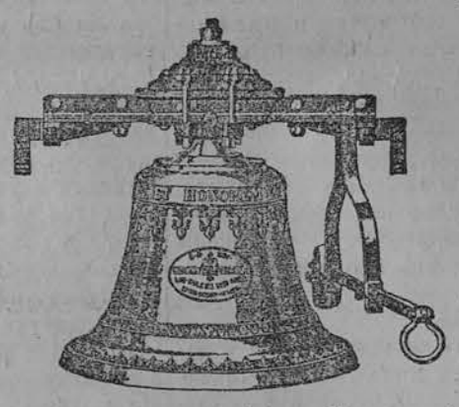

поручаєся до **замовлень звонôвъ и гармонійныхъ складôвъ всякои величины и голосу. Гарантія** за певный голосъ кождого звона, чистый гармонійный акордъ складу и за найлѣпшій металь. Монтованье звонôвъ **головами зъ кованого зелѣза**, черезъ що можна звонами дуже легко звонити **Припорученя** сповняються якъ найскорше, точно и **дуже дешево** при **найвыгôднѣйшихъ условіяхъ заплаты**

Ôдзначеня: *Золотый хрестъ заслуги зъ короною за повне заслуги дѣланье Выстава вѣденьска 1873 р., два медалѣ за поступъ за складъ звонôвъ для вѣденьскои Votivkirche 260 сотнарôвъ ваги. Выстава промыслова у Вѣдни 1880 р. золотый медаль.*

Заложена 1838. Доставила 4420 звонôвъ, 1,189.240 кильогр. ваги. Зъ сего до Вѣдня для 31 церквей 83 штукъ звонôвъ 86.069 кильогр. ваги разомъ и 2 звоны до годинникôвъ для нового ратуша 3345 клр. ваги.

Гармонійнй склады до закристій зъ 4 звôнками по 25 зр.

Гармонійнй склады до престолôвъ зъ сильными и голосными звôночками.
2301 3—12

Зô альпаки: 1 складъ зъ 4 звôн. по 14 зр., зъ 3 зв. по 11 зр.
Зô мосяжу: 1 складъ „ 4 „ „ 10 „ „ 3 „ „ 8 „

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемирнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдличнй выробы косметичнй, тоалетовй и перфумы именно:

Пилиптонъ волосю сивому и споловѣлому по кôлькоразовôмъ ужитю привертає красну барву. Пилиптонъ не фарбує, лише ôдмолоджує волосье, котре пôдъ вплывомъ сего ôдличного средства ôдзыскує первѣстну барву, мягкôсть и ôдлыскъ. — Цѣна флякону 1 зр. 50 кр

Цезаринъ певне средство на выгубленье нагнѣткôвъ — Пуделко 40 кр.

Антилентилія

Нѣякій артикулъ тоалетовый не може остоятись зô взгляду наслѣдства и доброты зъ Антилентілією. Средство се одержане зъ ôдсвѣжаючихъ субстанцій, усуває въ короткôмъ часѣ веснянки, опаленя сонячнй, плямы печѣнковй, слѣды по ранахъ и т. д, надає лицю свѣжôсть и нѣжнôсть. — Цѣна 2 зр.

Найлѣпше чорнило глициринове

пахуче до обуви, дає красный ôдлыскъ, мягчить шкôру и хоронить ôдъ пуканя. — Пуделко по 10 и 20 кр.

Порошокъ до чищеня нôгтѣвъ

до наданя нôгтямъ бѣлости рожевои ôдтѣни и красного ôдлыску. — Пуделко по 25 кр.

Грисикъ тоалетовый до мытя рукъ

до вынѣжненя згрубѣлого нашкôрка — Пуделко 90 кр.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч 2. 2257 55—?

УЧИТЕЛЬКА

зъ рускимъ выкладовымъ языкомъ удѣлююча предметôвъ шкôльныхъ и гры на фортепянѣ, глядить заразъ мѣсце въ священичôмъ, або иншôмъ домѣ до науки дѣтей. Вѣдомôсть у Іосифа Mittiga ул. Сикстуска Ч. 2.
2384 1—2

Появився уже

РУСКІЙ СПѢВАНИКЪ

уложеный черезъ Костя Паньковского, а накладомъ Товариства Просвѣты". Мѣстить въ собѣ въ 9-ти аркушахъ бôльшихъ на велиновôмъ паперѣ 255 пѣсень на 288 сторонахъ Пѣсни тй суть то перлы поезіи руско-украиньскои найвыдатнѣйшихъ нашихъ поетôвъ, якъ Шевченко, Федьковичь, Млака Гушалевичь, Маркіянъ и Володимиръ Шашкевичѣ и премногй найдобôрнѣйшй народнй пѣсни Найзнаменитшй рускй композиторы уложившй до нихъ музику суть по правôй сторонѣ пѣсень пôдписанй. Цѣна Спѣваника 40 кр, зъ пересылкою 45 кр. При закупнѣ 10-ти примѣрникôвъ въ канцеляріи Товариствъ дається 20% рабату Набути можна ихъ такожь по всѣхъ книгарняхъ Галичины и Буковины
3237 5—?

КАЗИМИРЪ ЛЕВИЦКІЙ у Львовѣ ул. Трибунальска ч. 6.

Головный складъ для Галичины Порцеляны, Скла и товарôвъ мѣшаныхъ, заложеный въ роцѣ 1845.

Хиньске срѣбло н-ръ 1. въ найлѣпшôмъ родѣ фасонъ гладкій (Alpaka Silber).

Шт.		зр	кр
12	ложокъ столовыхъ	17	—
12	ложочокъ до кавы або чаю	8	75
12 / 12	вилокъ / ножôвъ } разомъ 12 паръ	32	50
12 / 12	вилочокъ / ножикôвъ } десеровыхъ разомъ 12 п.	25	50
1	полонникъ (хохля) великій	6	—
1	„ середный	5	50
1	полонничокъ	2	80
1	ложка полумискова	4	—
1	вилка полумискова	3	50
1	ложка до росолу для дѣтей	1	20
12	пôдставокъ пôдъ ножѣ и вилки	7 / 10	20 / —

АЛЬПАКА н-ръ 1.

Шт.		зр	кр
12	ложокъ столовыхъ	6	75
12	ложочокъ до кавы або чаю	3	60
12 / 12	вилокъ / ножôвъ } разомъ 12 паръ	14	25
12 / 12	вилочокъ / ножикôвъ } десеровыхъ разомъ 12 паръ	11	25
1	1 полонникъ	2	50
1	1 полонничокъ	1	20
1	1 ложка до росолу для дѣтей	—	50

Чайники зъ металю Британія.

Н-ръ вел.	Цѣна однои штуки	зр	кр
1	мѣст. 1/4 литра	2	80
2	„ 1/2 „	3	50
3	„ 3/4 „	4	—
4	„ 1 „	5	50
5	„ 1 1/4 „	6	50
6	„ 1 1/2 „	8	—
8	„ 2 „	10	—

Всякй иншй предметы зъ хиньского срѣбла и срѣбла платерованого (d'argen placque) суть въ великôмъ выборѣ на складѣ якъ: цукорнички, щипчики до цукру, ситка до чаю, сервисики до оцту и оливы, свѣчники, канделябры, пушки на тоалеты, тацы, кошѣ на овочѣ, етажерки на цукры, роженця до печенѣ и т. д.

2093 22—0 ***Заразомъ поручаю:***

САМОВАРЫ РОССІЙСКЙ

Тацы деревлянй и Тацы зъ лякерованои бляхи. Мыло до чищеня металѣвъ — штука 30 кр

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 56. Львôвъ, Четверъ 10 (22) марта 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека пайзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаются по цѣнѣ 6 кр. ôдъ однои стрôчки печатнои, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ . . . . . 16 зр.
на пôвъ року . . . . . 8 зр.
на чверть року . . . . . 4 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Ôдъ 1 (13) сѣчня **„Дѣло“ почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускй свята. Условія предплаты повысше на заголовку.

Fremdenblatt о націонализмѣ.

Пôвъурядовый органъ министерства вѣденьского, повернувши сими днями зновъ до процесу д-ра Живного, каже: „Добродушнй най не думають, що вердиктомъ вѣденьского суду присяжныхъ узнано легальнôсть агитацій панславистичныхъ. Бôльшôсть суду узнала агитацію карыдостойною и длятого въ вердиктѣ, оправдуючôмъ Живного, не треба добачати зелѣзного листу для змаганъ и ворохобництвъ панславистичныхъ“. При тôмъ подає „Fremdenblatt“ дефиницію панславизму, уважаючи єго „смертоноснымъ ударомъ на питоменности языка и литературы поодинокихъ народôвъ славяньскихъ“, и думає, що найлучшимъ средствомъ проти него єсть пильне „береженье своєи національности“.

Хоть „Fremdenblatt“ въ дѣйстности не сказавъ намъ нѣчого нового о головныхъ змаганяхъ нинѣшного фальшивого панславизму и хоть Славяне давно о тôмъ знають, що такій панславизмъ, якимъ хоче ущасливити Славянъ россійскій Комитетъ Благотворительный, єсть одно, що духова смерть поодинокихъ народôвъ славяньскихъ, то таки все оно цѣкаве, що пôвъурядовый дневникъ кабинету гр. Таффого пôднѣсъ тую справу уже въ формѣ яснѣйшôй. Для насъ мають вагу именно остатнй слова послѣдного речення, де сказано, що найуспѣшнѣйшимъ средствомъ проти змагань панславизму єсть пильне береженье національности, и на той тематъ хочемо бодай коротко заговорити зъ „Fremdenblatt-омъ“.

Словамъ „Fremdenblatt-у“ признаємо повну правду, якъ що-до змагань обговорюваного панславизму, такъ и що-до найголовнѣйшого средства, котрымъ они дадуться здержати межи славяньскими народами въ Австро-Угорщинѣ. Але „Fremdenblatt“ повиненъ мати на увазѣ, що обовязокъ берегти свою народнôсть въ державѣ нашôй не спочиває выключно на плечехъ самыхъ-же народôвъ, а въ есенціональнôй части на самôмъ-же правительствѣ и на тѣлахъ законодавчихъ. О скôлько такій обовязокъ розложеный на оба тй факторы, се означують точно законы основнй.

Що кождый народъ славяньскій въ Австро-Угорщинѣ ôдъ давна, ще заздалегôдь передъ конституційною ерою, дбавъ про розвôй своєи національности, — сей фактъ не дасться заперечити. Але то дасться заперечити, щобы кабинеты вѣденьскй и тѣла законодавчй въ рôвнôй мѣрѣ и зъ рôвною старанностею дбали про розвôй народôвъ славяньскихъ въ Австріи, — мимо того, що вже давнѣйше правительства центральнй обохъ половинъ державы могли знати, яку вагу має націонализмъ супротивъ грозы панславистичнои мары.

Именно що-до насъ Русинôвъ, якъ Галицкихъ та Буковиньскихъ, такъ неменче и Угорскихъ, то анѣ министерства анй тѣла законодавчй державнй и краєвй не можуть повеличатися довершеньемъ свого обовязку. И якъ бы самй Русины не доповнили всего того, о що друга сторона зовсѣмъ не дбала, своими власными силами при тяжкихъ и навѣть спинюваныхъ трудахъ, — то накликуваня „Fremdenblatt-у“, щобы Славяне австрійскй берегли и розвивали свою народнôсть, тутъ лунали-бы безъ всякого ефекту.

Дивно однакожь, що органъ пôвъ-урядовый, добачивши въ скрѣпленю народного духа охорону проти россійского панславизма, не здавъ собѣ точного рахунку зъ того, чи всѣмъ Славянамъ австрійскимъ правительство приходить у помôчь? Чи всѣмъ дано ôдповѣднй средства до розвитку ихъ языка и литературы? Чи вѣчне майоризованье Русинôвъ Поляками на рускôй земли не ôдчиняє панславизмови ворôтъ на остѣжь? Чи не бувъ-бы крайный часъ взяти Русинôвъ Буковиньскихъ въ оборону противъ румунизаціи а Русинôвъ Угорскихъ противъ мадяризаціи? Чи не повиненъ бы кабинетъ гр. Таффого станути вже разъ на основахъ рôвноправности? Бо-жь форитованье одныхъ а упослѣджованье другихъ єсть мабуть ще небезпечнѣйшою роботою, якъ рôвномѣрне гнобленье всѣхъ безъ рôзницѣ.

„Fremdenblatt“ може намъ вѣрити на слово, що якъ бы кабинеты вѣденьскй були лишь до половины довершили свого обовязку супроти Русинôвъ, то певно не було-бы треба региструвати такихъ фактôвъ, якъ свого часу Гнилички, намаганя до „объединенія языкового“, за котрыми йде то, що „Fremdenblatt-ови“ не дає спокôйно заснути. Єсьмо для того въ правѣ жадати ôдъ органу пôвъурядового, щобы при найблизшôй нагодѣ пригадавъ компетентнымъ факторамъ обовязокъ — бути и для Русинôвъ справедливыми. Тогдѣ не треба буде и того толкованя вердикту суду вѣденьского въ справѣ Живного, и тои перестороги, що панславистичнй агитаціи въ Австріи — овочь забороненый. Самй нарѣканя на зло не усунуть зла, якъ не усунуть єго и самй остороги пôвъ-урядовй. Наколи панславизмъ родиться на ґрунтѣ неразбудженого націонализму, — то щожь лекшого, якъ ґрунтъ сей засѣяти можностею до розвитку духа національного ôдповѣдными концесіями зô стороны тыхъ, котрй о добро и безпечнôсть Австріи въ першôй линіи дбати повинній. Рôвнодушнôсть на тôмъ поли значить то само, що обезсилювати Австрію, або зъ непохвальною свѣдомостею трудитись для противника.

Впрочѣмъ мы пересвѣдченй, що „Fremdenblatt“ розумѣє справу тую ажь надто добре, але знає такожь, що деякимъ сферамъ не стає рѣшучости взятися за дѣло зъ зрозумѣньемъ ваги власнои роботы... Immer um eine Idee zu kurz...

До выборôвъ гр. Стадницкого.

Недавно выказали мы тй страшнй надъужитя, якй дѣялись при выборахъ посла до Рады державнои въ окрузѣ выборчôмъ Бережаны-Пôдгайцѣ-Рогатинъ, и подали основу протесту, якій внесли выборцѣ рускй проти выбору гр. Романа Потоцкого. Своєю дорогою и протестъ и акты выборчй залягають вже ôдъ трехъ лѣтъ въ коши комисіи верификаційнои и при нинѣшныхъ обставинахъ политичныхъ мабуть не такъ скоро побачуть свѣтло дневного порядку.

Нинѣ дѣлимося зъ читателями „Дѣла“ вѣстею, що зъ иниціятивы „Народнои Рады“, котра, якъ вѣдомо, внесла була въ своємъ часѣ представленье до министра-президента, а зъ припорученя министерства справъ внутрѣшныхъ зъѣхавъ передъ кôлькома недѣлями до Золочева совѣтникъ намѣстництва п. Мандичевскій и списує протоколы зъ выборцями и свѣдками въ справѣ выбору посломъ гр. Стадницкого (противъ рускаго кандидата сов. Лонгина Рожанковского). Субстратомъ дослѣдôвъ сов. Мандичевского суть факты, поданй въ протестѣ до Рады державнои проти выбору гр. Стадницкого.

О скôлько знаемо, сов. Мандичевскій зôбравъ уже спору китицю некоректностей золочѣвскихъ, голосныхъ въ своємъ часѣ функціонерôвъ офіціяльныхъ и польского комитету передвыборчого. Але чи арома благовоннои той китицѣ розôйдесь коли по сали засѣдань палаты послôвъ рады державнои, — Господь знає. Бо наколи до высланя комисіи „на ґрунтъ“ потрѣбно було повныхъ трехъ лѣть, то можна сподѣватись, що до прочитаня спорыхъ актôвъ переведеного слѣдства буде здавсь потрѣбно 1—2 рокôвъ, а до нарады надъ справою одного року и — finita la comedia! Тымчасомъ улетить шестилѣтный періодъ. Наколи-бъ однакожь, на диво всѣмъ, цѣкавй студіи надъ выборомъ гр. Стадницкого скорше покôнчились, и справа прийшла на порядокъ дневный рады державнои, то на стôлько дотепу найдесь у галицкихъ „mężów stanu“, щобъ рôвночасно поставити невыразный выбôръ якогось „лѣвчака“ и за цѣну одного зыскати потвердженье другого выбору. Впрочѣмъ лишаєся и та дорога, щобы для закрытя скандалôвъ выборчихъ, нечуваныхъ на цѣлôй територіи Долитавщины, передъ верификаціею, але ажь въ шестôмъ роцѣ, наклонити тихцемъ гр. Стадницкого, щобы нѣбы-то добровôльно зложивъ мандатъ a la Бореллі...

Чорнй карты зъ економичного житя Галичины.

IX.

Велике значенье для економичныхъ ôдносинъ краю має кредитъ. Пожитокъ єго залежить однакъ ôдъ способу, якъ єго уживаєсь. У насъ въ Галичинѣ йде все ще по старопольски: въ приватнôмъ житю марнотравство, въ публичнôмъ скупарство. Кождый шляхтичь затягає довги, де ино може и обертає грошѣ чисто на консумційнй цѣли. Пôсля гадки автора повинно дѣятись зовсѣмъ противно.

Кредитъ приватный єсть майже все шкôдливый, бо лишь дуже рѣдко обертаєсь у насъ на продуктивнй цѣли, за то кредитъ публичный, прим. краю, повѣту, мѣстъ єсть все користный, бо єго обертаєсь на цѣли продукційнй. У насъ бояться затягати довги на найпотрѣбнѣйшй краєвй, взглядно повѣтовй або громадскй цѣли и длятого господарство нашого краю все єсть лишь крейцарове и мы не можемо рôвнатись зъ краями далеко меншими ôдъ Галичины.

А тымчасомъ примѣры другихъ краєвъ показують, що власне розумно ужитый кредитъ допровадивъ ихъ до повного економичного розцвиту.

Угорщина затягнула въ протягу 20 лѣтъ 1500 мил. злр. довгôвъ, т. є. бôльше-менше 75 мил. рôчно, але переобразила зовсѣмъ цѣлый свôй край, помножила приватный маєтокъ о суму певно значно бôльшу, якъ цифра публичныхъ довгôвъ, а при тôмъ представляє маєтокъ скарбовый въ зелѣзницяхъ, копальняхъ, фабрикахъ и другихъ инвестиціяхъ майже цѣлу суму публичныхъ довгôвъ. — Італія побôльшила ôдъ р. 1861—1883 довгъ державный о 4.600 мил. зр. т. є. о 210 мил. зр. рôчно. Румунія, котрои населенье о 20% менше, якъ въ Галичинѣ, затягнула въ не довгôмъ періодѣ лѣтъ 370 мил. зр. позички, зъ чого обернено 185 мил. зр. на зелѣзницѣ и публичнй роботы.

Письмо провинціоналки.

„Нье ґрйозъ абманъ въ туманной далі
Віною скорбі и печалі, —
Но гібель сілы маладой;
Но ґньотъ всьево, што духъ вазносітъ
Чево душа бєзумно просітъ —
Служеня істіннье жівой.“ П. А.

Въ ч. 39-ôмъ „Дѣла“ въ фейлетонѣ п. Х—о, зреасумувавши всѣ и вся вечерки и балѣ, прййшовъ до сумного заключеня, що даремно ѣздили батьки и матѣрки зъ своими донями, бо тй гуляли-гуляли и нѣчого не выгуляли. Тай закиды робить тымъ, що не виноватй.

По тыхъ результатахъ найлучше застановитись надъ потребою реформы жѣночого выхованя, — що се не забаганка, не каприсъ жѣночій, не еманципація, — то конечнôсть. Щобы родичѣ уже зараня призадумались, чи ихъ донѣ найдуть женихôвъ, — а властиво, щобъ на всякій случай такъ ихъ приготовили, абы могли самй на себе заробити, абы не лишити ихъ на Боже Провидѣнье.

У насъ — кôлько то ще не зъорганизованыхъ народныхъ шкôлъ! — а Русинокъ такъ мало-мало выходить зъ учительскихъ семинарій. А для Русинки яке красне поле дѣланя — бути учителькою въ рускôмъ селѣ! Заможнѣйшй родичѣ могли-бы свои доньки посылати до вѣденьскихъ пансіонôвъ, щобы гарно выучились европейскихъ языкôвъ и всесторонно выобразувались, щобы могли стати свѣтлыми гувернантками, могли вписуватись на курсы бухгальтерій .. и иншй можна знайти способы, якй у насъ для женщины дозволенй, — якенебудь, лишь абы своє власне ремесло було въ рукахъ.

Я уже навѣть не кажу про такихъ, котрымъ того конче потреба... котрй неразъ приневоленй сказати гôрко: „Якій такій, абы бувъ, абы хлѣба роздобувъ“, — но о такихъ, котрыхъ екзистенція забезпечена, але природа поскупила имъ красы а обогатила духово, и они не хотять бути трутнями въ суспôльности, а хотять мати вызначене занятье — „не гнилою колодою по свѣту валятись“...

Богато матерей у насъ якось недовѣрчиво глядять на таке самостôйне житье женщины. Говорять: „мужь най буде якъ ворона, а все буде оборона“... и ведуть тою стежкою своихъ доньокъ, не вглядаючи, чи та стежка доведе до цѣли. Але-жь не одна дѣвчина уже зъ молодыхъ лѣтъ знає, що не согрѣшила красою, — що трудно ѣй бути „выбраною“ — и засумує; але она розумна и сама себе пытаєсь:

„Боже любый! То я вже на нѣщо бôльше не здалась на свѣтѣ? Тажь у мене серце такъ щиро бьється до всего, що взнесле, що гôдне, що справедливе! Нѣ мусять же бути якйсь другй способы, що дадуть пôзнати вартôсть женщины!“

И глядає она тои правды въ книгахъ, що писанй учеными... находить... та заразомъ пôзнає, якъ она мало до того пôдготовлена, бо єи родичѣ дали таке выхованье, що хиба лишь сама про себе може зъ него користати.

Мати не радо дивиться на книжкове занятье своєи доньки. Коли ще до того донька зробить внесенье матери, що она волить за тй грошѣ, що мають пôйти на вечерокъ, покупити собѣ книжокъ — навѣть менше будуть коштувати, бо лишь 20 зр., а на вечерокъ пôйде и два разы тôлько — то мати зъ обуреньемъ ôдкаже: „Най и три разы тôлько коштує, а на книжки не дамъ, бо черезъ тй книжки васъ бояться..“ Оттакъ донька, лишена межи Сциллею а Харибдою, мусить ѣхати на вечерокъ, бо той, що топиться, хапаєсь и бритвы, — ôдказомъ матери позбавлена приятности книжковои, а молодôй годѣ середъ чотирохъ стѣнъ животѣти безчинно.

А вечерокъ — звѣстна рѣчь — поле не для кождои дѣвчины — а та дѣвчина, знаючи добре, що не може своєю особою выкликати ефекту, чиниться здержливою, мовчаливою, замкненою въ собѣ.. розважна, серіозна, не може кинутись въ той шаленый виръ — рефлектуєся и єи минає кождый надутый паничь... Стають пары до танцю, приходить якійсь выполошеный зъ буфету — и навѣть не дивить ся... хочь-бы зъ чемности спытавъ: „Чи могу просити?“ — де тамъ! — тягне за руку, а та йде, мовчить, бо и що-жь може сказати тому ласкавцеви?.. Але щó дѣється въ єи серци? щó за упокоренье, що за глумъ-доля? — ты лишь єдиный Боже знаєшь! А неодна гусочка ще й засмѣється зъ нея и скаже: „Бачишь? Я й письма не знаю, а гуляю...“

И дѣвчина, живючи середъ такихъ обставинъ, зачинає пессимистично глядѣти на свѣтъ — „нудиться свѣтомъ и нудить собою“ — и лишаєся сама, а люде зъ погордою, зъ глумомъ скажуть: „Отъ, стара дѣвка!“ Умре, поховають якъ бульбу, и тôлько зъ пережитого житя, щирои душѣ, великого серця, готового до посвяченя!... а може и якй способности крылися въ нѣй, що могли служити людскости, але недостиженй, невыробленй за-для людскихъ пересудôвъ...

Коли ты женщинѣ скажешь: „Ты не гарна, ты погана“ — ты єи убивъ... нѣ убиваєшь — въ вѣчнôй агоніи! И хоть-бы женщина якъ запопадалась о свою долю, хочь-бы якъ найчестнѣйшй були у неи змаганя, — все то може бути до нѣчого, бо мужчина єсть барометромъ талану-долѣ, забавы, радости жѣночои! Щó за абсурдъ!

Коли-бъ женщина була допущеною до службъ публичныхъ, тогдѣ всѣ преціозы, біжутеріи она кинула-бъ, и якъ каже Цора въ „Добушу“ Федьковича: „Геть нѣсенѣтный краме, въ огонь зъ тобою!“

Але у насъ ще до того далеко-далеко, а може й нѣколи ты женщино не будешь спасена!

Найвѣрнѣйше змальована жѣноча доля въ народныхъ пѣсняхъ, — хоть у народу иншій типъ жѣночій, а вншій въ интелигенціи. У народу нема дѣвчинѣ иншого выходу, якъ одно подружье — єго уважають конечностею, и хоть-бы дѣвчина знала, що одружившись буде нещасливою, таки йде, бо у нихъ „стара дѣвка“ — то якась нечесть, и длятого приходить неразъ до крайности:

„Рубай дуба, рубай дуба —
А у дуба явôръ, —
Волѣвъ-бы ся уродити
Замѣсть дѣвки камѣнь.“

Панъ Х—о написавъ свôй фейлетонъ отъ такъ собѣ ôдъ нéхочу, може для жарту по добрôмъ обѣдѣ, — не знавъ, що розъярить глубоко рану, ударить о струну сумнои нуты...

Д. 5 марта 1888.

Ольга Л.

Коли бы Галичина за примѣромъ тыхъ краѣвъ затягнула велику позичку и умѣла обернути єи на продуктивнѝ цѣли, тогдѣ усунули-бъ мы и ворожѝ тарифы зелѣзниць и чужу администрацію и чужѝ предприємства, тогдѣ могли-бы мы утворити власну сѣть зелѣзниць або выкупити зелѣзницѣ вже истнуючѝ. Само выкупленье зелѣзницѣ Кароля-Людвика пôднесло-бы надзвычайно край, а не можна забувати, що тарифа зелѣзницѣ тои бôльше вже наробила краєви стратъ, якъ стояла-бы цѣла цѣна выкупна, котра вынесе до 100 мил. зр.

Та дармо манить насъ перспектива подôбныхъ економичныхъ користей, бо въ краю у насъ панує старопольскій поглядъ, котрый не узнає публичного кредиту, а за то въ приватнôмъ бачить всѣ користи. Длятого позакладано у насъ тôлько банкôвъ, тôлько товариствъ кредитовыхъ и всѣ думають, що приватный кредитъ спасе насъ, не добачаючи, що кромѣ дуже нечисленныхъ случаѣвъ стає ôнъ для насъ жереломъ економичнои руины.

Такъ само хибно привязують у насъ надто велике значенье до охоронного мыта.

Мыто збôжеве має значенье для краѣвъ, котрѝ импортують збôже, а не для краѣвъ якъ Австрія, котра експортує. И для того тоє мыто могло-бы у насъ хиба въ часѣ дуже великого неурожаю вплынути на цѣны збôжа. У насъ почато думати про тоє мыто головно зъ причины, що ляканось румуньскои конкуренціи. Тымчасомъ нинѣ нема вже чого лякатись, бо Румунія має такѝ порты якъ Галачь и Браилу и звернула для того цѣлу свою торговлю до моря и певно не пôшле збôжа черезъ Австрію, бо єи транспортъ морскій безъ порôвнаня менше коштує, якъ дуже дорогій транспортъ зелѣзницями. Для примѣру досыть сказати, що коли за перевôзъ 100 кильо пшеницѣ зелѣзницею зô Львова до Вѣдня платиться 1 зр. 79 кр., то за перевôзъ тыхъ самыхъ 100 кильо пшеницѣ моремъ зъ Одессы ажь до Англіи платиться лишь 1 зр. 96 кр., а зъ Сполученыхъ станôвъ до Англіи лишь 1 зр. 68 кр. — Такъ само якъ Румунія устроила и Россія ôдъ кôлькохъ лѣтъ системъ тарифъ въ той спосôбъ, щобы ôдвернути експортъ ôдъ зелѣзниць австрійскихъ, а звернути до власныхъ морскихъ портôвъ. Тымъ то и мыта збôжевѝ не мають у насъ великого значеня.

Инакше маєся рѣчь у насъ зъ дуже высокими мытами ôдъ готовыхъ промысловыхъ фабрикатôвъ. Результатомъ тыхъ мытъ єсть, що Галичина платить за фабрикаты спровадженѝ чи то зъ-за границѣ, чи зъ долѣшнои Австріи, Чехіи або Моравіи 18—19 мил. зр. рôчно бôльше, якъ бы платила пôдъ системою свобôднои торговлѣ. Сума тая рôвнаєсь майже половинѣ всѣхъ Галичиною плаченыхъ головныхъ державныхъ податкôвъ, а єсть два разы такъ высока, якъ наша рôчна страта въ земскôй власности. А прецѣнь, коли въ червни с. р. пôдвысшувано тоє мыто въ радѣ державнôй, не выкликала та справа анѣ частины того интересу, якій выкликує въ нашôмъ соймѣ пропозиція однокрейцарового пôдвысшеня додатку до податку.

Зовсѣмъ инакше стоить супротивъ того мыта Угорщина. Тамъ двигаєсь самостôйный промыслъ а охоронни̂ мыта спомагають єго. Щобы вызыскати высокôсть мыта наложеного на промысловѝ фабрикаты и для нашого краю, предкладає авторъ заснувати въ Галичинѣ на велику скалю промыслъ прядѣльный. Найперше треба бы розпочати ôдъ промыслу бавовняного, котрый найскорше дасться зааклиматизувати. Якъ бы завести велику фабрику зъ 30.000 веретенами и до 500 ткацкими варстатами и поставити єи десь недалеко шлезкои границѣ, то могла-бы она безпечно выдержати конкуренцію зъ старыми фабриками австрійскими. Така фабрика представляла-бы найменше ризико для капиталу и мала-бы найбôльшу певнôсть щасливыхъ успѣхôвъ. Фабрика пряжѣльну и вовны вже суть далеко бôльше ризиковнѝ, бо вымагають вправнѣйшого робôтника и бôльше выробленыхъ торговельныхъ ôдносинъ.

Ювилей Стросмаєра.

Въ понедѣлокъ обходивъ нарôдъ хорватскій и въ загалѣ Славяне 50-лѣтну рôчницю духовництва одного зъ найбôльшихъ и найзаслуженѣйшихъ сучасныхъ мужѣвъ: духовництва въ церкви, въ народѣ, въ цивилизаціи. Справедливо сказавъ про-те одинъ знаменитый францускій публицистъ, що заслугою и славою тôлько два мужѣ станули высоко понадъ нинѣшныхъ своихъ сучасникôвъ: Бисмаркъ и Стросмаєръ, зъ тою однакъ рôзницею, що одинъ зъ нихъ єсть Ормуздомъ, а другій Ариманомъ, бо коли першій купивъ сю славу и заслугу кровію и слёзами людскими, то другій серцемъ.

Рôздву и колысцѣ великого Стросмаєра присвѣчувавъ кометъ такъ само, якъ и многимъ иншимъ, однакъ кометъ бôльше зловѣщій, нѣжь кометы середновѣчныхъ астрологôвъ, бо рôкъ 1815, рôкъ пригнету и загального упадку иниціятивы. Колыска єго въ Осику, була такожь не дуже веселою: отець бувъ вôзникомъ, чи тамъ — якъ говорять другѝ — вугляремъ, до того — швабомъ. Зъ-ôдки-жь взявся у сына той патріотичный жаръ? зъ-ôдки та величь духа?

„Много, дуже много, може навѣть все чимъ жиє моє серце, маю ôдъ дорогои моєи матери!“ — сказавъ намъ (пише польскій публицистъ І. Г.) зворушеный, почтеный владика, коли мы єго ôдвѣдали въ 70 лѣтъ по первôмъ поцѣлунку, що мати зложила на єго чолѣ. А мати ся була дочкою Хорватіи, матери сынôвъ одушевленя и посвященя.

Сумнымъ и безнадѣйнымъ бувъ станъ того краю въ лѣтахъ Метерниха. За щезнувшими свободами горожаньскими, щезли такожь свободы народнѝ. Пограниче стогнало пôдъ кормигою управы войсковои, котра пускала черезъ рôзки дисциплину порядку и пильности, але за те товкли и убивали всѣ огнѣ народного чутя. Хотячи Славонію ôдорвати ôдъ Хорватіи, обсаджено єи легіонами урядникôвъ нѣмецкихъ и заселено чужими колонистами. Простолюдье бродило потемки въ убожествѣ, а змадяризована шляхта липла до чужинцѣвъ. Пôдъ той часъ Стросмаєръ посвятився на службу церквѣ.

Рôкъ 1848 принѣсъ всѣмъ краямъ якѝсь змѣны та не найлѣпшѝ принѣсъ ôнъ для Хорватіи, бо замѣсть всемогучого елементу нѣмецкого запанувавъ тамъ ще бôльше всемогучій елементъ мадярскій. Годѣ було задоволити игемонôвъ, и смиренный тихій владика, Осипъ Куковичь, покинувъ Дякову — не мôгши догодити правительству — и зложивъ администрацію діецезіи въ руки молодого священика Стросмаєра.

Пôдъ окликомъ „Све за веру и за домовіну“ — молодый образованый и одушевленый духовникъ-патріотъ кинувся до працѣ. Интелигенціи хорватскои була тогдѣ лишь мала горстка, та ще меншѝ були средства, якими она розпоряджала. Такій Станко Вразъ, Вукотиновичѣ, Мазураничѣ, писателѣ великои епохи ôдроду передъ р. 1848 не годнѝ були здобутись на одинъ спôльный литературный языкъ, а ще менше на одну правопись; навѣть пôзнѣйшѝ, однакъ сучаснѝ Стросмаєрови „Ілірске народне новіне“ и „Даніца ілірска“ Людевита Ґая, здаються маленькими въ порôвнаню зъ величавыми публикаціями и зъ великаньскою дѣятельностею нинѣшного загребского всеучилища, южно-славяньскои академіи наукъ, — тыхъ вѣкопомныхъ дѣлъ Стросмаєра. Интелигенція убога, шляхта вынародовлена а людъ темный... на кôмъ же було опертись? Стросмаєръ постановивъ опертись на духовеньствѣ. Однакъ то духовеньство треба було доперва выховувати и образувати. Ôнъ се робивъ, а мѣжь иншимъ заложивъ своимъ коштомъ семинарію для богословôвъ боснацкихъ. Коли нинѣ сельскій духовникъ въ Хорватіи єсть душпастиремъ а заразомъ учителемъ, порадникомъ и сердечнымъ приятелемъ народу; коли нинѣ духовеньство хорватске єсть таке патріотичне, якъ рѣдко де въ свѣтѣ; коли найзнаменитшѝ сучаснѝ ученѝ, писателѣ, артисты выходять зъ сторонництва Стросмаєрового, сторонництва независимого, котрого головну силу становить духовеньство, то все то єсть заслугою Стросмаєра, а займає ôнъ тамъ таке почетне мѣсце, якъ деинде портреты володѣючихъ лиць.

Одно поколѣнье було вже выховане, коли патентъ жовтневый зъ 1860 року ôдчинявъ для него поле працѣ и воплоченье въ жизнь политичну выкоханыхъ идеалôвъ. Стросмаєръ, яко посолъ до сойму, станувъ на чолѣ сторонництва умѣреного. На тôмъ соймѣ здобуто, а властиво ревиндиковано, артикуломъ 42-гимъ рôвноправнôсть троєдиного королѣвства зъ Угорщиною. На соймѣ зъ р. 1865 Стросмаєръ ставъ на чолѣ сторонництва поступового и боровся за скрѣпленьемъ окремѣшного становища Хорватôвъ. Коли-жь опôсля выросло въ краю сторонництво урядове и взяло въ соймѣ перевагу, Стросмаєръ уступивъ зъ поля политичнои борбы, котра и такъ зъуживала надмѣрно єго силы, а посвятився натомѣсть цѣлкомъ праци культурнôй.

Великаньскѝ доходы зъ діецезальныхъ дôбръ не йшли на личнѝ цѣли владики або на пôддержуванье внѣшного блеску князя церкви, але на цѣли загально пожиточныхъ заведень. Закладины рôзнородныхъ пожиточныхъ заведень по громадахъ, въ діецезіи, въ краю, стипендіи для учащои-ся молодежи, фундаціи науковѝ и доброчиннѝ, выдавництва дѣлъ науковыхъ, литературныхъ и артистичныхъ — сыпались рôкъ-рôчно, наче зъ чародѣйного млынка.

Серце Стросмаєрове було надто горяче, умъ обôймавъ виднокругъ надто розлогій, щобы дѣятельнôсть єго могла була обмежитись на одинъ закутокъ. Чи запомога голодова для Чорногоры, чи выдавництва братôвъ Миладиновыхъ въ Болгаріи, чи музей и праса въ Сербіи, чи пôдвигненье и розвôй заведень купельныхъ або шкôльництва народного у Словенцѣвъ, — всюды Стросмаєръ бувъ першимъ участникомъ. Однако край родинный, власна ôтчина, Хорватія, дôзнавала, очевидно, надъ всѣ иншѝ єго щедроты и любови. Годѣ намъ тутъ згадувати о єго приватныхъ заходахъ або дѣлахъ, котрѝ — якъ для кого иншого — выстали-бы були цѣлкомъ, щобъ єго зробити славнымъ. Стросмаєръ давъ жизнь тремъ — такъ сказати-бъ — императорскимъ дѣламъ, и стався черезъ то безприкладнымъ въ новѣйшихъ дѣяхъ опѣкуномъ и добродѣємъ свого народу. Загребске всеучилище зъ 1865. р., южно-славянска академія наукъ въ Загребѣ ôдъ 1867. р. и величава галерія образôвъ тамъ-же — перше за сильною єго пôдмогою, а другѝ двѣ єго питомѝ дѣти, — ото нерукотворнѝ памятники єго вéличи.

Римъ витавъ єго два разы мѣжь стѣнами своими — разъ яко церковного бесѣдника въ клясичнôй мовѣ римскôй на вселеньскôмъ соборѣ (Стросмаєръ належавъ тамъ до найзавзятѣйшои опозиціи догматови о непогрѣшимости), другій разъ яко провôдника Славянъ на празникъ св. Кирила и Методія. Однакъ хто не бачивъ того, якъ єго передъ трема лѣтами витавъ у Загребѣ нарôдъ єго рôдный, — той не може мати доброи пôймы о тôмъ, якою може бути вдячна любовь народу для выбранои одиницѣ.

Популярнôсть Стросмаєра въ Европѣ не походить єдино зъ розголосу єго добродѣйствъ и великои народнои службы, — ôнъ славенъ по всѣмъ усюдамъ яко либеральный духовникъ, яко чоловѣкъ политичнои идеѣ, идеѣ будучности. Ôнъ бо репрезентує воплоченье принципу ôдрубности и самостôйности кождого зъ славяньскихъ народôвъ, а заразомъ взаимности и солидарности. Внѣшнымъ образомъ того суть, що до першого, дѣла єго хорватскѝ, що до другого, величава базилика, здвигнена єго коштомъ и заходомъ въ Дяковарѣ. Соборъ дяковарскій зъєдиняє гармонійный стиль византійскій зъ романьскимъ, а злука, унія Славянъ, унія навѣть религійна, зъ задержаньемъ властивостей обохъ обрядôвъ — то идеалъ того чоловѣка, чий ювилей и торжество патрона радôстно почитає не лишь одинъ нарôдъ хорватскій.

Шляхта на Украинѣ.

IV.

Економичный побытъ великои шляхты дуже добре можна зрозумѣти и осудити, звернувши увагу на банковѝ позички, обчисливши той ступѣнь, до якого шляхта добанкувалася.

До знесеня крепацтва (1861 р.) по цѣлôй правобережнôй Украинѣ було пôдъ закладомъ въ державному банку 2982 паньскихъ маєтностей за позиченѝ зъ банку 57,292.495 рублѣвъ. Сей закладъ гарантували банкови „ревизскія души“ крепакôвъ-селянъ: 855.000 мужчинъ-селянъ зъ жѣнками и дѣтьми стояли заставою за паньскѝ позички. На кожду „душу“ припадало майже 65 рублѣвъ, а паны продавали тогдѣ „душу“ по 150—300 рублѣвъ. Сума позички отже, бачимо, не дуже тяжила.

По знесеню крепацтва треба було давати въ заставу не „душѣ“, а землю. Тымчасомъ послѣ повстаня польскѝ паны позбулися жерелъ — банковои позички, а урядъ, щобъ улекшити „наѣздови“ купувати на Украинѣ землѣ у Полякôвъ, завѣвъ позичкове товариство, до которого Полякамъ доступу не було. Ôдси будемо ôдрôзняти позички польскихъ властникôвъ землѣ, а „русскихъ“, але треба зновъ помѣтити, що тутъ уже не маємо можности выдѣлити саму шляхту, хочь певна рѣчь, що въ позичкахъ зъ банкôвъ шляхта величезно переважає, може не менше якъ на 90%.

Отожь за недовгій часъ тѝ властники землѣ, що були православного або лютерового обряду и вважалися за людей „русскаго происхожденія“, дали новому банкови въ заставу 404.000 десятинъ землѣ и взяли позички 7.425.100 руб. Выходило позички пересѣчно на одну десятину: по Кіѣвщинѣ $19^1/_2$ руб., по Подôлю 28 руб. 90 коп., а на Волыни 10 руб. 60 коп. Се-жь лишь до року 1880.

Зъ такою господаркою, яку вѣвъ и веде (черезъ жидôвскѝ руки) „наѣздъ“, не легко було сплачувати позичку, — до того треба було сплачувати золотомъ. Доки курсъ паперового рубля стоявъ не дуже низько, — ще якось платилося; пôйшовъ же курсъ у низъ и дôйшовъ до того, що отсей банкъ мусѣвъ „благовиднымъ образомъ“ збанкротувати. На папери була не ликвидація, а „контрверсія“, але кишеня панôвъ-„обрусителѣвъ“ ôдъ того не почула пôльги.

Тымчасомъ россійскій урядъ спостерѣгъ, що скрôзь по Россіи шляхта такъ уже пôдбанкувалася, що коли не мати-ме якои запомоги, то отъ-отъ збанкротує. Звернули на шляхту увагу такожь и зъ политичного боку, вважаючи єи за велику державну силу, таку силу, що варто и треба потягнути на свôй бôкъ. Чимъ же лѣпше потягнути, якъ не грôшми? Отъ и завели „дворянскій банкъ“. Зновъ же польскôй шляхтѣ до сего спеціяльно-шляхотского банку дверѣ зачиненѝ.

Якимъ похапцемъ кинулась до нового банку шляхта правобережнои Украины, видко зъ того, що до 1888 року пôйшло въ заставу:

	маєткôвъ	десятинъ	за рублѣвъ
Въ Кіѣвщинѣ	76	136.249	7,444.100
По Подôлю	55	49.290	4,300.500
По Волыни	24	21.185	609.800

Разомъ майже 12 миліонôвъ рублѣвъ. Вже-жь щось позичено и зъ инчихъ банкôвъ, але не будемо на се вважати, досыть и того, що зъ двохъ банкôвъ взято въ позичку 20 миліонôвъ рублѣвъ и що бôльшь 550 маєткôвъ обтяжено банковою позичкою.

Коли зъ початкомъ 70-тыхъ рокôвъ завелося въ Кіѣвѣ кôлька приватныхъ банкôвъ, сюды метнулася за позичкою вся та шляхта, яка не мала кредиту по банкахъ урядовыхъ. Такимъ чиномъ зъ Кіѣвщины пôйшло до приватныхъ банкôвъ въ заставу маєткôвъ: „русскихъ“ 220, польскихъ 608 до року 1880.

Разомъ покажеться, що на правобережнôй Украинѣ на православныхъ и лютерскихъ земляхъ лежить банкового довгу що-найменче 30 миліонôвъ а на польскихъ найменче 20 миліонôвъ!

Вже зъ самого отсего знати, що шляхта мусить працювати не на себе, а на сплату позички и процентôвъ, се-бъ то на банкирôвъ та жидôвъ. А вже-жь при такôй обставинѣ не може бути добрый економичный побытъ. Черезъ то не диво, що шляхта „русскаго происхожденія“ лѣзе въ урядову службу. Польскôй туды дверѣ зачиненѝ, за те она преться на зелѣзницѣ, въ приватнѝ банки, и т. п. Отже зъ усеи такои працѣ и роботы нашои шляхты — для краю, для народу не велика користь!

Однымъ словомъ, побытъ шляхты зъ кождого боку не ôдповѣдає нѣ власнымъ єи интересамъ, нѣ интересамъ краю и народу — а полѣпшити єго не можна буде, ажь доки сама шляхта (я веду рѣчь про бôльшôсть) не схаменеться и не зверне зъ сучаснои мыльнои стежки и не пôйде єдино-певною и загально користною стежкою — роботы на загальнôй нивѣ народно-рускои культуры.

Якъ же ступити на сю нову стежку, коли-бъ на то схотѣла шляхта и не волѣла вмерти на вѣки, безъ нащадкôвъ? Ба! Ôдповѣдь на се легко знайти въ исторіи и въ деякихъ фактахъ, взôрцяхъ та показчикахъ сучасныхъ. Тôлько-жь перше всего треба памятати про народъ.

О. Я. К.

Дописи „Дѣла“.

Зô Скалы.

[Нещастье зъ торгами недѣльными!]

Коли зъ рôзныхъ сторôнъ краю читаємо дописи въ нашихъ дорогихъ часописяхъ „Дѣлѣ“ и „Батькôвщинѣ“, подумали мы собѣ, що и для насъ прийшла черга подѣлитися зъ Русинами вѣстями про тото, що у насъ дѣєся.

Наше мѣсточко Скала, въ повѣтѣ борщѣвкôмъ, колись могло повеличатися дуже красными дѣлами. При помочи Божôй и добрыхъ людей збудували мы нову церковь, таку хорошу, що не то на наше мѣсточко, але и на Тернопôль и на Чернôвцѣ була-бы велична. А що жь изъ того, коли якъ прийдесь ити до неи въ недѣлю на богослуженье, то йди хоть черезъ городы або по-за плоты, бо гостинцемъ годѣ дôстатися черезъ ярмарокъ. А нашъ панъ-отець, ѣдучи зъ церкви до дому, мусить объѣздити далекими дорогами, бо черезъ мѣсто гостинцемъ трудно прôпхатися. Заложився у насъ такожь спѣвъ хоральный, є вже кôлька лѣтъ, а теперь потребує направы черезъ пробы,—та що зъ того?—черезъ ярмарки въ недѣлѣ и то трудно, бо коли панъ-отець, вôзвавши спѣвакôвъ на пополудневу науку на недѣльнôй вечѣрни, идуть черезъ мѣсто на вечерню, — то здыбають своихъ „соловѣѣвъ“: одного зъ жердкою чобôтъ на плечехъ, другого зъ мотузкомъ въ руцѣ, а на кôнци нерогате сотворѣнье квичить. Маємо и читальню, котра торôкъ мало що не розлетѣлась, але въ сѣмъ роцѣ хвала Богу наново ожила и якось бы намъ ишло, кобы не тѝ торги недѣльнѝ!

Ще торôкъ въ мѣсяци червню удалося було 20 нашихъ господарѣвъ до пана ц. к. старосты въ Борщевѣ зъ устною просьбою, щобы покасувавъ недѣльнѝ ярмарки. Панъ староста ôдповѣвъ намъ: „По що тôлько богато васъ приходить? Досыть два, три! Подайте на письмѣ и бôльше не згромаджуйтесь, бо васъ кажу позамыкати!“ Мы сказали, що насъ длятого прийшло тôлько, абы показати, якъ намъ черезъ тѝ торги недѣльнѝ гôрко!

Потôмъ удалися мы до одного Вповажного пана, що розумѣє всѣ ц. к. законы (єму на сѣмъ мѣсци складаємо прилюдну подяку), и ôнъ написавъ намъ поданье, давъ намъ до рукъ и казавъ заосмотрити пôдписами. Пôдписало насъ 93 господарѣвъ и мы вже то поданье внесли не до ц. к. старосты, а подали до ц. к. намѣстництва. На то маємо зворотный рецеписъ зъ дня 15/6 1887. Такожь подали мы до ц. к. краєвои команды жандармеріи у Львовѣ и маємо рецеписъ зворотный зъ 7/9 1887. Але — Охъ, тяженьке лихо наше! — до нинѣшного дня нема нѣ ôдки звѣстки! Не знаємо, щó то значиться: чи тамъ не читали нашои просьбы, чи може прочитали тай кинули межи старѝ паперы, чи може нема кому ôдписати, — досыть, що мы чекаємо тай чекаємо, а все нема, тай нема нѣчого! А по недѣляхъ у насъ торги, піятика... И чи то такъ повинно бути?

Є прецѣнь законъ державный, що недѣлю муситься святкувати. По иншихъ мѣстахъ и мѣсточкахъ шанують, — лишь у насъ нѣ! А що-жь то? — Скала вынята зъ-пôдъ закону державного? Того мы нѣгде не читали! Бôйтеся Бога, добрѝ люде зъ усѣхъ Высокихъ властей, выратуйте насъ зъ тои бѣды, зъ тои несправедливости!

Скала д. 1 (13) марта 1888.

Дим. Романюкъ. — Сим. Овадюкъ. — Григ. Галаєвскій. — І. Полѣщукъ. — Григ. Перецкій. — І. Андрейцѣвъ. — І. Тарнавскій. — Ник. Щербанъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Пôсля наспѣвшихъ зъ Вѣдня вѣстей, мають засѣданя спôльныхъ делегацій розпочатися 20 мая. Делегаціи зберуться въ Пештѣ а австрійска делегація буде, якъ давнѣйше, радити въ готелю „Гунґарія“. Вчера по полудни мали выѣхати до Вѣдня угорскѝ министры Тисса и Феєрвари на нараду въ справѣ воєнного кредиту. Зъ Пешту доносять, що спольне министерство вôйны подало вже до вѣдомости обохъ правительствъ прелиминарь того надзвычайного кредиту воєнного, якій въ наслѣдокъ ситуаціи заграничнои має зажадатися ôдъ спôльныхъ делегацій Прелиминарь той обнимає лишь той задатокъ, якій въ грудни мин року призначила спôльна рада министрôвъ за додатковымъ позволеньемъ спôльныхъ делегацій, а ôдтакъ ще и тѝ выдатки, котрѝ показались-бы въ будучности потрѣбными поза объємомъ спôльного буджету. „Nemzet“ доносить, що маючѝ нинѣ розпочатися конференціи спôльного правительства не установлять остаточно того кредиту воєнного, але въ тôй цѣли ôдбудуться ще разъ пôзнѣйше окремѝ нарады передъ тымъ, закимъ зберуться спôльнѝ делегаціи. Спôльный буджетъ на слѣдуючій рôкъ не буде мати, якъ сегорôчный, нѣякихъ высшихъ позицій анѣ въ выдаткахъ звычайныхъ анѣ надзвычайныхъ. Покрытье надзвычайного кредиту наступить поза буджетомъ. Установленье сего покрытя опôзниться лишь трохи черезъ змѣну въ министерствѣ. При кôнци сего тыждня ôдбудеся у Вѣдни конференція министрôвъ, на котрôй буде остаточно порѣшеный речинець, въ котрôмъ мають бути скликанѝ спôльнѝ делегаціи.

Палата послôвъ ôдбуде ще два засѣданя передъ великодными святами, а именно нинѣ и завтра. Феріи великоднѝ будуть тревати ôдъ 23 марта до 6 або 7 цвѣтня с. р.

Въ пôдкомитетѣ комисіи для податку ôдъ горѣвки предложивъ пос. Межникъ дня 19 с. м. внесенье, щобы въ Галичинѣ и на Буковинѣ правительство давало фондамъ пропинацій-

нымъ бдшкодованье зъ касъ державныхъ. Бдшкодованье то мало-бы тревати ажь до 1901 р., въ котрбмъ то роцѣ пбсля закона зъ 1875 р. мало-бы въ Галичинѣ наступити выкупно пропинаціи, а министеръ финансбвъ обѣцявъ предложити се внесенье радѣ министрбвъ. Вчера отже заявивъ мин. Дунаєвскій въ пбдкомитетѣ, що правительство готове згодитися на се внесенье, щобы тымъ способомъ закбнчити чимъ скорше цѣлу справу. Закимъ бднакожь буде можна подумати о улекшеню податкбвъ, треба насамперед, щобы доходы державы були пбдвысшенѣ. Права пропинаційного не буде нѣхто заперечувати, а черезъ пбдвысшенье податку бдъ горѣвки не буде оно зовсѣмъ нарушене.

До „Corr. de l'Est“ пишуть зъ Одессы, що вѣсть заграничныхъ газетъ о великбмъ руху россійского войска, походяча нѣбы то зъ Одессы, єсть безпбдставна. Значнѣйшій рухъ войска, якій бдбувся въ послѣдныхъ часахъ, бувъ лишь простымъ перемѣщеньемъ гарнизонбвъ. Полкъ стоячій въ Одессѣ вымашерувавъ именно до Бендеру а зъ бдтамъ прийшовъ тамошный полкъ на залогу до Одессы. Правдою єсть лишь, що въ Севастополи сконцентровано около 10.000 людей а коменда сего войска одержала передъ кблькома днями приказъ, щобы все войско було готове, коли того буде потреба, всѣсти на кораблѣ. Чи войско то маѣ бути перевезене на Всхбдъ, чи до краѣвъ закавказскихъ, о тбмъ нѣхто нѣчого не знаѣ. — Зб всѣхъ вѣстей, надходячихъ зъ Россіи а головно зъ полудневыхъ єи сторбнъ выходить, що тамъ лагодиться окупаційна армія для Болгаріи. Такъ доносять зъ Петербурга, що туды покликано звѣстныхъ проводирбвъ першои ворохобнѣ болгарскои, майора Груєва и капитана Бендерева, котрѣ, якъ ходить поголоска, мають супроводжати кн. Дундукова-Корсакова, котрый буде высланый яко россійскій комисарь до Софіи

Въ справѣ переговорбвъ Россіи зъ Ватиканомъ доносять зъ Вѣдня до „Czas-у“, що переговоры тѣ суть дѣйстно близькѣ укбнченя и що дѣйстно буде введена въ житье угода кард. Якобиніого зъ 1883. Ходить тутъ о бдновленье конкордату. Кажуть, що папа хоче чимъ скорше залагодити угоду, бо предвиджуе вбйну и хотѣвъ-бы бути посередникомъ. До „N. fr. Presse“ доносять такожь, що переговоры тѣ суть близькѣ укбнченя и що теперѣшный конкордатъ буде майже такій самый якъ и въ 1883 р. Правительство буде мати право именувати епископбвъ и приходникбвъ. Що до мѣшаныхъ супружествъ мала вже такожь настати згода; розходиться ще лишь о введенье россійского языка въ латиньскихъ церквахъ. „Czas“ сумнѣваесь однакожь о правдивости сеи вѣсти.

Вѣсти надходячѣ теперь о станѣ здоровля нѣмецкого цѣсаря суть загально добрѣ а д-ръ Мекенци мавъ навѣть высказатися, що цѣсарь єсть теперь значно здоровѣйшій якъ бувъ передъ трома недѣлями. „Nat. Ztg.“ доносить навѣть, що о якбйсь новбй операціи нема и бесѣды. — Загальну увагу звертають теперь на то, що въ прускбмъ соймѣ не бдчитувавъ цѣсарскои бдозвы Путкамеръ яко вицепрезидентъ пруского министерства. Якъ звѣстно, оголосивъ бувъ Путкамеръ въ прускбмъ соймѣ вѣсть о смерти цѣсаря Вильгельма, але не згадавъ при тбмъ анѣ словомъ о новбмъ цѣсарю и се взято єму дуже за зле, хочь були и такій, що оправдували и доказували, що бнъ призабувъ на то лишь въ наслѣдокъ великого зворушеня. Фактомъ єсть однакожь, що публичне мнѣнье звернулось теперь дуже противъ Путкамера и єго товаришѣвъ якъ Вальдерзе, Штекеръ и другій.

Головнѣ дѣла правительства нового цѣсаря пороблені а о дальшихъ ще не чувати. Такъ само не знати ще, яке становище займе Нѣмеччина въ важнѣйшихъ справахъ загально европейскихъ. Парляментъ нѣмецкій и соймъ прускій закрыто а оба сѣ законодательнѣ тѣла зберуться на нарады ажь около 11 цвѣтня. Цѣсарь маѣ незадовго выѣхати до Вибадену, де єсть трохи лагбднѣйшій климатъ, якъ въ Берлинѣ. — Вчера бувъ кн. Бисмаркъ на авдіенціи у цѣсаря и конферувавъ зъ наслѣдникомъ престола, кн. Вильгельмомъ. Вѣденьскій нунцій Галимберти вручивъ онодгы нѣмецкому цѣсареви власноручне письмо папы.

О фактѣ, що бельгійскій и румуньскій королѣ були на похоронѣ въ Берлинѣ, говорять въ пбвъурядовыхъ кругахъ берлиньскихъ, що то ще не доказуе нѣчого, бо анѣ Бельгія анѣ Румунія не стоять въ союзѣ зъ Нѣмеччиною, якъ навѣть що до Бельгіи заявивъ въ палатѣ бельгійскій министеръ дѣлъ заграничныхъ. Розбирати, чи король маѣ право заключати якійсь угоды, котрѣ бы опбсля палата потверджала, такожь не потреба, бо всѣ того рода вѣсти назвавъ бельгійскій министеръ клеветою. Не можна однакожь сумнѣватися, що король Леопольдъ не выступить противъ Нѣмеччины; єго право сказати veto, выстане на то. То само дотыкаѣ такожь и Румуніи, а позаякъ бдносины короля Кароля и єго правительства до Нѣмеччины вымагають тревалого порозумѣня, то часть лѣвицѣ румуньского парляменту, заохочувана до того зъ заграницѣ, старается, хочь надармо, пбдкопати повагу короля. Край не хоче о тбмъ нѣчого знати.

„Daily Telegr.“ доказуе, що наслѣдкомъ правительства цѣсаря Фридриха въ Нѣмеччинѣ буде то, що бдносины межи Берлиномъ а Лондономъ стануть дружнѣйшій, якъ мѣжь Берлиномъ а Петербургомъ. Въ справѣ болгарскбй буде Нѣмеччина такъ довго пбдпирати Россію, доки россійска политика не переступить границь берлиньскои угоды.

На засѣданю французкои палаты послбвъ, коли Касанякъ мотивувавъ свою интерпеляцію въ справѣ Булянжера, заявивъ президентъ министрбвъ Тираръ, що министеръ вбйны вытреваѣ въ розпочатбмъ дѣлѣ ажь до кбнця и поставить Булянжера передъ судъ военный; тымчасомъ вносить бнъ, щобы палата перейшла надъ сею справою звычайнымъ способомъ до порядку дневного. Палата згодилась на то и ухвалила 349 голосами противъ 93 приняти внесенье министра. Кандидатура Булянжера на провиціи немаѣ великого поводженя, бо въ кблькохъ вже округахъ не хотять єи приняти. Агентъ Булянжера, Тибо, хоче, видко, украсити се неповодженье и длятого розказувавъ онодгы посламъ, що теперѣшна кандидатура Булянжера єсть лишь приготовленьемъ до выборбвъ въ слѣдуючбмъ роцѣ. Президентъ республики буде мусѣвъ тогдѣ покликати єго на президента кабинету.

Якъ зъ-разу италійскій президентъ министрбвъ, Криспи, не мавъ въ парляментѣ майже нѣякои опозиціи, такъ що жартовано собѣ зъ него и говорено, що бнъ буде мусѣвъ купувати для себе опозицію, такъ теперь прийшла опозиція сама бдъ себе и зачинаѣ чимъ разъ смѣлѣйше пбдносити голову. Передъ кблькома днями мусѣвъ бнъ выдержати остру борбу въ парляментѣ зъ опозиційнымъ посломъ Кавальоттимъ въ справѣ конфискованя депешъ и телеграмбвъ. Причину до сего выступленя Кавальоттого подали факты, що правительство задержувало депешѣ до независимыхъ газетъ надбсланѣ зъ Массавы. Криспи найшовся по сѣй причинѣ въ досыть прикрбмъ положеню, бо не знавъ, що маѣ властиво сказати и якъ сей фактъ оправдати. Бнъ всѣвъ отже на журналистику и ставъ єй страшно дорѣкати. „За часбвъ моєи молодости — казавъ Криспи — була журналистика апостольствомъ а нинѣ єсть интересомъ!“ Мы уважали журналистбвъ за людей честныхъ, але показалося, що мы обманулися.“ За пбвъ годины бдкликавъ Криспи той свбй поглядъ и такъ потерпѣвъ моральну поражку, бо не мбгъ найти иншихъ аргументбвъ на поступованье правительства якъ лишь то, що праса подаѣ часомъ за скоро до вѣдомости рѣчи, котрѣ правительство хотѣло-бы удержати въ тайнѣ. — Онодгы зновъ пбдчасъ дебаты буджетовои выступивъ противъ него пос. Тосканелли и жадавъ бдъ президента министрбвъ, щобы бнъ зробивъ ту патріотичну прислугу краєви и зложивъ разъ теку министра дѣль заграничныхъ въ иншій руки. Бесѣдникъ доказувавъ, що союзъ трехъ державъ єсть наслѣдкомъ злои политики и оповѣдавъ при тбмъ, що коли кн. Бисмаркъ запросивъ гр. Робилянта, коли той бувъ ще министромъ, на розмову до Фридрихсруге, гр. Робилянтъ того запрошеня не принявъ. Криспи не знавъ чи не хотѣвъ на то нѣчого бдповѣсти а Тосканелли выступавъ дальше противъ союза трехъ державъ. „Союзъ той — казавъ бнъ — нарушивъ самочувство Франціи.“ Противъ Тосканеллого выступили послы якъ Бонфадини, Одескальки, Сонино и Арбибъ, а се було достаточнымъ доказомъ, що значно ббльша часть палаты годиться зъ политикою Криспіого. Мимо того выступивъ Криспи въ своѣй оборонѣ и доказувавъ, що бнъ завсѣгды, навѣть тогдѣ, коли бувъ проводиремъ опозиціи, бувъ за союзомъ Италіи зъ Нѣмеччиною, Австрією и Англією и що бнъ яко министеръ переводить лишь то, що самъ яко посолъ бдъ правительства домагався. Дальше доказувавъ бнъ, що тридержавный союзъ заключено въ 1882 р., а въ лютбмъ 1887 р. той союзъ бдновлено. Бдновленье то наступило давно ще передъ тымъ, закимъ бнъ бувъ въ Фридрихсруге, ба ще передъ тымъ, закимъ бнъ бувъ именованый министромъ. Въ лютбмъ бувъ ще гр. Робилянтъ министромъ а 10 марта поставивъ Криспи въ палатѣ внесенье высказати правительству вотумъ недовѣрія. Доперва зъ початкомъ цвѣтня згодився бнъ на политику Депретиса. Друга важна точка поясненъ Криспіого дотыкала бдносинъ до Франціи. Въ 1877 р. старався тогдѣшный президентъ французкои республики Макъ Магонъ навязати бдносины зъ папою а правительство италійске маѣ на то письменнѣ доказы, що Франція хотѣла тогдѣ вывести зновъ на порядокъ дневный римску справу. Криспи ѣздивъ тогдѣ до Парижа, але що тамъ робивъ, не сказавъ; звернувъ лишь заразъ на Нѣмеччину и сказавъ, що тамъ приняли єго зъ одушевленьемъ и що бдъ того часу настали зъ Нѣмеччиною дуже дружнѣ бдносины. О справѣ болгарскбй не говоривъ Криспи нѣчого лишь покликався на свою бдповѣдь на интерпеляцію пос. Феррарого а о котрбй мы вже свого часу доносили.

Въ справѣ болгарскбй не видко доси нѣ ладу нѣ кбнця. Якъ стоить справа зъ бдповѣдею на депешу Порты, доси не знати. Однѣ кажуть, що правительство болгарске дасть ажь тогдѣ бдповѣдь, коли Стоиловъ верне зъ Константинополя а другѣ говорять зновъ, що таки зовсѣмъ небуде нѣякои бдповѣди, бо Порта повторила лишь депешу зъ 23 серпня м. р. Позаякъ однакожь вже тогды не сталося нѣчого, хочь правительство такожь не бдповѣло, то и теперѣшна депеша може остатись безъ бдповѣди. Тымчасомъ Нелидовъ не перестаѣ напирати на Порту, щобы она прогнала кн. Фердинанда, але вел. везиръ потрафивъ доси все якось давати выминаючій бдповѣды. Якъ довго ще буде такъ вестися цѣла справа, годѣ означити. Небезпечнѣйшими суть для Болгаріи прояви въ самбмъ єи внутрѣ. Давнѣ ворохобники пбдносять чимъ разъ смѣлѣйше голову, въ краю починаѣ ширити ся анархія а дефравдаціи публичного гроша стають теперь майже на порядку дневнбмъ. Такъ доносять зъ Софіи, що въ женійнбмъ бддѣлѣ въ министерствѣ вбйны выкрыто зновъ велику дефравдацію. Подрббности о сѣй дефравдаціи ще не звѣстнѣ, бо зб взгляду на слѣдство держиться все въ великбй тайнѣ.

НОВИНКИ.

— **Ювилей епископа Стросмаєра.** На торжество ювилейне наспѣли до Дяковару численнѣ депутаціи зъ головныхъ мѣстъ и товариствъ полудневыхъ Славянъ въ Австріи. И такъ принимавъ епископъ Стросмаєръ депутаціи мѣстъ Загреба, Любляны, Оссика, любляньского Сокола, полудневославяньскои Академіи наукъ, кроатского университету, кроатскои Матицѣ и загребскои Палаты адвокатбвъ. При нагодѣ свого ювилею поробивъ епископъ дяковарскій численнѣ записы, мѣжь иншимъ записавъ 20.000 зр. на устроенье факультету медичного при университетѣ въ Загребѣ и 10.000 зр. для заложеноі нимъ загребскои галеріи образбвъ. Епископы зъ Франціи подали въ дарѣ для епископа Стросмаєра величезный пишный бронзовый поставникъ, призначеный для архикатедральноі церкви въ Дяковарѣ. Мешканцѣ Загреба илюминовали въ день ювилею свои домы и приукрасили ихъ хоругвами. На привѣтъ мѣста Любляны подякувавъ епископъ Стросмаєръ письмомъ, въ котрбмъ мѣжь иншимъ каже: Найббльше тѣшить мене се, що мы всѣ въ полудневбй Славянщинѣ єсьмо мовь одно тѣло и маємо ту саму святу цѣль передъ очима та глядаємо на будуче правды, силы и волѣ въ братерскбй любови, єдности и згодѣ. Сю гадку побираємо мы зъ божого существа, котре и бдповѣдаѣ нашбй справѣ; свѣтъ може сю гадку гонити и на хрестѣ роспняти, а таки нѣколи не зможе єи убити; ся гадка мусить по героичнбй борбѣ скорше чи пбзнѣйше на третій день воскреснути до безсмертного житя, котре нѣкому на свѣтѣ не принесе шкоды, а противно, поведе всѣхъ до славы. Я прошу Васъ, на знакъ моєи подяки для мѣста Любляны, оповѣстити се всѣмъ нашимъ славяньскимъ братямъ.

— **Зъ Гусятиньского пишуть намъ:** Въ селѣ Товстенькбмъ поодинокій громадяне, а особливо члены читальнѣ побачили чимъ разъ ббльшій упадокъ громады и рѣшили зарадити злому. За порадою и стараньемъ о. Авдиковского выбудовали свбй власный шпихлѣрь и на початокъ зсыпали 8 кбрцѣвъ зббжа, котре выпозичили бѣднѣйшимъ господарямъ, та черезъ се вже выдерли жидбвскимъ лихварямъ нещасній жертвы. — Вже бдъ довшого часу загадали громадяне Товстенького завести у себе нотный спѣвъ, якъ се водиться по многихъ селахъ нашои всхбднои Галичины. Зразу не було на се бдповѣдныхъ средствъ та и незгода мѣжь поодинокими громадянами не допускала до того. Ажь ось минувшого року повернувъ домбвъ А. Борса, що покбнчивъ курсъ нотного спѣву у о. Витошиньского въ Денисовѣ. За єго стараньемъ выучились селяне нотного спѣву и теперь спѣвають въ церквѣ цѣлу службу Божу, причѣмъ можна почути и деякій труднѣйшій творы музикальній. Такъ отже хотяй наша читальня не богато маѣ членбвъ, то однако можна смѣло сказати, що єи дѣятельнбсть єсть вельми спасенна, бо отъ въ нашбмъ селѣ за стараньемъ єи членбвъ маємо касу, шпихлѣрь и нотный спѣвъ. *И.*

— **Зъ пбдъ Радимна пишуть намъ:** Дня 10 лат. марта с. р. зникъ въ Порохнику писарь Осада, спроневѣривши на велику суму, бо лише 12.000 зр., зложеныхъ у него по найббльшбй части яко податокъ бдъ селянъ. Порохницкимъ писаремъ выбрано єго доперва передъ двома мѣсяцями, але въ дооколичныхъ осми селахъ займавъ бнъ той урядъ уже бдъ 10 лѣтъ. Розбслано гбнчій листы за нимъ, але надармо. Єсть лише слѣдъ, що удеръ ажь до Америки, але тамъ, у нашихъ антиподбвъ, ледви єму лучиться подббна оказія до такои фортуны, бо тамъ вѣдай инша господарка... Цѣкава такожь рѣчь, що станеся зъ тыми селянами, що вже разъ заплатили податокъ въ руки Осады, котрый тѣ грошѣ повѣзъ до Америки — чи ще разъ будуть платити? — *Зхр.*

— **Велике нещастье** приключилось на угорскогалицкбй зелѣзници по сторонѣ Угорщины. Поѣздъ особовый ч. 4. выѣхавъ зъ Мезе-Ляборчь въ напрямѣ до Гомонны. На тбмъ шляху находиться мбстъ зелѣзничій, котрый вода пбдчасъ послѣднои повени забрала. Машинистъ не знавъ о тбмъ, а може и за пбзно добачивъ и тому въѣхавъ зъ машиною у воду, потягаючи за собою ще першихъ 6 вагонбвъ. Машинистъ убитый на мѣсци, а кблькохъ зъ службы зелѣзничои тяжко покалѣченій.

— **Дѣятельность товариства „Шкбльна Помбчь“ у Львовѣ.** Незвычайно тяжка зима сего року потягла за собою надмѣрно великій выдатки нашого товариства, якъ ось: Роздано школярямъ 66 бундъ а дѣвчатамъ 27 плащикбвъ за 273·60 зр.; на ту суму заплачено лише 170 зр. Роздано 122 пары чоббтъ за суму 201·48 зр; на що уплачено 101·48 зр., а полишаесь еще уплатити 100 зр. На убраня для дѣвчатъ и хлопцѣвъ выдано 28·35 зр. Грбшми пбдпомоглося 6 дѣтямъ въ сумѣ 18 зр. Стефанови Базюкови, доброму ученикови IV класы, даѣ выдѣлъ грошѣ на харчь и станцію, що выноситъ до теперь 9·41 зр. На ручнѣ роботы для дѣвчатъ школы вправъ дано 2 зр. Приборбвъ до писаня, якъ табличокъ, зошитбвъ, перъ, оловцѣвъ, чорнила и т. п. взято въ „Народнбй Торговли“ для обохъ шкблъ за 30 зр. въ першбмъ пбвроцѣ шкбльнбмъ, що еще не заплачено. Такъ отже довгу маѣ товариство 233 зр Зб взгляду на тоѣ бдкликуесь выдѣлъ до жертволюбія публики. — За выдѣлъ: *Амвросій Полянський*, голова; *Р. Заклинський*, секретарь.

— **„Le nouveau Kronprintz“.** Пбдъ такимъ заголовкомъ подавъ „Figaro“ цѣкавѣ вѣсти о родинѣ Гогенцолернбвъ, а именно о наслѣднику престола нѣмецкого, князю Вильгельмѣ. Оба сыны теперѣшного цѣсаря, Вильгельмъ и Генрикъ, ходили до гимназіи въ Кассель въ Вестфаліи пбдъ надзоромъ одного генерала. Рано вставали они о 5 годинѣ, а ишли спати о 9 годинѣ вечеремъ. Кромѣ наукъ въ гимназіи учились они еще дома по французки и англійски та кбннои ѣзды, фехтованя, стрѣляня, гимнастики и музики. Лише въ дняхъ торжествъ родины цѣсарскои могли ходити до театру и тогдѣ выбирали собѣ творы театральній, котрѣ хотѣли бачити. Вже тогдѣ мусѣли они пбддатись традиційнбй ощадности Гогенцолернбвъ; старшій Вильгельмъ, теперѣшный наслѣдникъ престола, дбстававъ мѣсячно 20 марокъ, а молодшій Генрикъ 10 марокъ. За сѣ грошѣ мусѣли они куповати собѣ всѣ приборы шкбльній, а кромѣ того дары на Рбздво, Новый Рбкъ и т. п. Князь Вильгельмъ мавъ въ р. 1887 18 лѣтъ и тогдѣ покбнчивъ бнъ свои науки гимназіяльнѣ. Исторія була єго улюбленымъ предметомъ, а Фридрихъ В. идеаломъ. Добре розвиненый, нагадуе чертами лица свого бтця. На однбй зъ рукъ маѣ величезну бородавку, а лѣвымъ раменемъ не може порушати. Мимо того вмѣѣ бнъ дуже добре симуловати своѣ калѣцтво. Скбнчивши свои науки гимназіяльнѣ бувъ досыть образованый, и мбгъ дуже своббдно розправляти о всякихъ квестіяхъ политичныхъ, войсковыхъ и соціяльныхъ. Въ тбмъ часѣ бувъ князь Вильгельмъ дуже либеральнымъ. Боронивъ соціялистбвъ и признававъ ихъ теорій оправданими. Взагалѣ єго девизею бувъ тогдѣ поступъ и борба противъ всякихъ упереджень. Щобы и дѣломъ ствердити свои переснѣдченя, запросивъ одного жида зъ собою на Рбздво до Берлина. На дворѣ берлиньскбмъ дуже обурились на се и цѣлый сей проектъ мусѣвъ бути полишенымъ. Такимъ бувъ князь Вильгельмъ въ 18 роцѣ житя. Пбзнѣйше выявилось, що все те було комедіею. Вже тогдѣ не бувъ бнъ анѣ либеральнымъ, анѣ привѣтнымъ. Єсть бнъ роботящимъ, амбитнымъ и дуже добре знаѣ симульовати. Бнъ гадаѣ своими дѣлами зачудовати весь свѣтъ. Єго теорія єсть, що Нѣмцѣ суть першимъ народомъ на свѣтѣ. Навѣть хибы Нѣмцѣвъ суть ббльше вартій, чимъ прикметы иншихъ народбвъ. По гимназіяльныхъ студіяхъ вступивъ кн. Вильгельмъ на университетъ въ Бонъ, де слухавъ выкладбвъ правничихъ. Нинѣ єсть бнъ наслѣдникомъ престола и бтцемъ четверо дѣтей. Въ Нѣмеччинѣ ббльше єго бояться, якъ люблять. Нездужаѣ бнъ такожь на безустанне теченье зъ уха и лѣкарѣ гадають, що се не предсказуе довгого вѣку.

— **Даръ султана.** „Corr. de l'Est“ доноситъ зъ Константинополя, що султанъ пбславъ цѣсареви нѣмецкому Фридрихови нашийникъ зъ орѣхбвъ лѣсковыхъ разомъ зъ письмомъ, въ котрбмъ упевняе цѣсаря, що надъ тымъ нашийникомъ молилися турецкій дервишѣ и хаики и тому, єсли цѣсарь убересь въ сей нашийникъ, цѣла хороба минеся въ чудесный способбъ.

— **Супружество хиньского цѣсаря.** Хотяй супружество цѣсаря хиньского зъ донькою одного высокого урядника Шао маѣ бдбутись доперва въ р. 1889, то однако вже теперь приладивъ цѣсарь дарунки для своєи жѣнки и єи родичѣвъ. Жѣнка дбстане 100 куснѣвъ найкрасшихъ шовковыхъ и паперовыхъ матерій на сукнѣ, двѣста унцій золота, 10.000 срѣбныхъ таелѣвъ (60 000 франкбвъ), золотый сервисъ до гербаты, двѣ срѣбнѣ тацы и двацять коней зъ богатыми сѣдлами. Въ день слюбу прибересь молода въ сукню, на котрбй будуть вышитій золотомъ слова: „Ванъ-фу“ (вѣчне щастье) и „Ванъ-шонъ“ (вѣчне житье).

— **Театральній афишѣ о рбзныхъ краскахъ.** Одинъ бельгійскій директоръ театру почавъ повѣдомляти публику о моральнбй вартости выставленыхъ штукъ за помочею афишѣвъ о рбзныхъ краскахъ. И такъ: червеный афишъ повѣдомляе, що штука єсть небезпечна; бѣлый, що моральна; голубый, що на половину моральна; жовтый, що належить до школы приклонникбвъ Дюма.

— **Проворнбсть звѣрятъ.** Одинъ зъ нашихъ знакомыхъ — пише россійска газета — мавъ пса, котрому, коли бувъ недужій, позволявъ спати въ своѣмъ лбжку. Пбзнѣйше, коли песъ подужавъ и вже не смѣвъ спати въ лбжку, пбдходивъ бнъ все до лбжка и удававъ, що кашляе, щобы въ сей способбъ пбддурити свого пана. Подббный случай наводять слѣдителѣ психологіи у звѣрятъ. Одинъ кбнь, криваючи на ногу, черезъ довшій часъ бувъ на клиницѣ ветеринарскбй, де єму дуже добре було и не потребувавъ робити. Тому то пбзнѣйше, кблько разбвъ переходивъ попри клинику, удававъ, що кривае, щобы въ сей способбъ назадъ тамъ дбстатись.

— **Немила господѣванка.** Въ Штрасбурзѣ загадавъ одинъ вдовець 60-лѣтный оженитись вдруге и въ тбй цѣли оголосивъ въ мѣсцевыхъ газетахъ, щобы женщины надсылали єму свои фотографіи. Надбйшли листы и щасливый женихъ взявся ихъ бдчитувати. Дуже однако жахнувся, коли въ чотирохъ листахъ побачивъ фотографіи чотирохъ своихъ доньокъ и ихъ адресу. Кожда зъ єго доньокъ выслала потайно свою фотографію и згодилася на условія, поставленѣ женихомъ, не гадаючи, що адресатомъ єсть єи власный отець. Мабуть бдбйшла охота у вдбвця друге женитися.

— **Биржа людьми.** Индійска газета „Keisars Hind“ подаѣ такій курсъ биржи въ Кабулю: за молодѣ женщины бдъ 11 до 14 лѣтъ платять 40 до 60 рупій, а за молодыхъ хлопцѣвъ 80 до 120 рупій [рупія = 1·20 зр.]. Цѣны спали въ наслѣдокъ великого довозу людского товару зъ Кафристану.

— **Дрббнѣ вѣсти.** Громада Стенятинъ, пов. сокальского, одержала бдъ цѣсаря 100 зр. запомоги на будову школы. — Добра Яворбвъ набувъ бдъ гр. Кароля Лянцкороньского, спбвредакторъ „Czas-у“ гр. Людвикъ Дембицкій. — Найкрасшій и найдорожшій предметы штуки по королі баварскбмъ, Людвику II. закупила дирекція нового музея штуки промысловои въ Штрасбурзѣ. — На домовину цѣсаря Вильгельма зложено 2300 вѣнцѣвъ. — У Львовѣ померъ вчера рабинъ жидбвъ„хуситбвъ“ Орнштайнъ. — Адольфъ Бозьевичъ, поручникъ 78 полку, померъ въ Осеку славоньскбмъ. — У Вѣдни застрѣлився адвокатъ Найманъ въ наслѣдокъ великихъ стратъ грошевыхъ на биржи и довгбвъ у лихварѣвъ.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 22. марта. Сербскій президентъ министрбвъ Сава Груичь вертаючи зъ Берлина задержався у Вѣдни и бувъ вчера рано на авдіенціи у цѣсаря а по пополудни конферувавъ зъ гр. Кальнокимъ. Нинѣ бдѣхавъ Груичь до Берлина.

Любляна 22. марта. Въ Краинѣ настала страшна повѣнь. Два передмѣстя Любляны вода зовсѣмъ залила а цѣла околиця замѣнилася въ одно величезне озеро.

Пештъ 22. марта. Рѣка Сава перервала греблю въ 27 мѣсцяхъ а вода розлилась по

всѣй околици. Цѣла долина Савы творить одно величезне озеро а дуже богато селъ стоить зовсѣмъ пôдъ водою.

Лиссабона 22 марта. Въ мѣстѣ Опорто згорѣвъ театръ пôдчасъ представленя — якъ кажуть — въ наслѣдокъ выбуху газу. Дуже богато осôбъ згинуло а богато покалѣчилося и попарилося. Доси сконстатовано смерть 30 осôбъ. Найбôльше потерпѣли особы на галеріяхъ.

Софія 22. марта. Ôдъ кôлькохъ днѣвъ панує въ Болгаріи досыть значный рухъ воєнный. Правительство побоюєсь блькады портовыхъ мѣстъ Бургаса и Варны и длятого постановило укрѣпляти цѣле побереже.

Парижь 22 марта. Прихильники Булянжера, котрй хотѣли ставити єго кандидатуру, здержались ôдъ сеи акціи — якъ кажуть — для того, щобы ôдняти тымъ правительству всяку пôдставу до укараня Булянжера.

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

22. л. марта 1888.

Львôвъ: Пшениця 6·30 до 6·80, жито 4·40 до 4·75, ячмѣнь 4·— до 6·20, овесъ 4·30 до 4·70, горохъ 4·— до 8·50 вика 4·50 до 5·20, рѣпакъ 10·— до 10·50, лнянка — до —, конюшина червона 25·— до 40·—, конюшина бѣла 40·— до 48·—, конюшина шведска — до —, хмѣль ôдъ 15 до 55.— зр. за 56 кило въ мѣсци, оковита за 10.000 литрôвъ —·— до —·— зр.

Тернôпôль: Пшениця 6·— до 6·65, жито 4·05 до 4·55, ячмѣнь 4·— до 5·—, овесъ 4·10 до 4·50 горохъ 4·— до 9.—, вика 3·85 до 4·50, рѣпакъ 9·— до 10.—, лнянка — до —, конюшина черво, на 22·— до 38·—, конюшина бѣла 14·— до 36·— конюшина шведска — до —.

Чернôвцѣ: Пшениця 6·— до 6·75, жито 4·25 до 4·70, ячмѣнь 4·30 до 5.65, овесъ 3·50 до 3.85 горохъ 4·80 до 8·50, вика 4·10 до 4·80, рѣпакъ 9·— до 10·— лнянка — до —, конюшина червона 20·— до 34·—, конюшина бѣла 33·— до 46·—, конюшина шведска. — до —.

Вѣдень: Пшениця 7·43, жито 6·—, овесъ 5·68, кукурудза 5·62.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вп. Зхр. Згадану повѣсть въ оригиналѣ французькôмъ можете дôстати въ однôй изъ книгарень львôвскихъ (н. пр. у Альтенберґа, дав. Ріхтера). — **Всч. А. Н. въ Мшанци.** До $^{30}/_{6}$ заплачено; „Богословскій Альманахъ“ здаєсь намъ все ще выходить. — **Всч. І. Д. въ Ясеновѣ гор.** Съ ч. 40 „Дѣла“ не розсылано повѣсти „Вина и кара“.

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночй) пл. Галицкій 14.
Дръ Е. Лебедовичь (нед. внутрѣшній и очній) ул. Корняктôвъ (Нар. Дôмъ).
Д-ръ І. Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Аптики: 2292

З. Рукеръ ул. Кракôвска.

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краєвый ул. Костюшки (будынокъ соймовый).
А. Шеленберґъ (конт. вымѣны) ул. Кароля Людвика 1.
Сокаль & Дилієнъ (конт. вымѣны) ул. Гетьманьска 8

Готелѣ и Реставраціи:

Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Кракôвска 9.

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устьяновичь, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т. Сокольскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4.

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичь (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склепы:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгнеръ (найтаншій магазинъ галантерійный, ул Галицка 16
А. Гальскій (товары зелѣзнй) пляцъ Маріяцкій 9
Стахевичь и Абрысовскій (матерій на сукнѣ) Рынокъ 32.
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матерій и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н. Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20)
Вольфъ Чопъ (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ. ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничй:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигіи).

Поѣзды зелѣзничй

(пôсля годинника львôвского)

приходятъ до Львова:

Зъ Кракова: о год. 5 мин. 40 рано поѣздъ поспѣшный, о год. 9 мин. 27 вечеромъ поѣздъ особовый, о год 11 мин. 35 передъ полуднемъ поѣздъ мѣшаный, о год 7 мин. 6 вечеромъ поѣздъ льокальный.

Зъ Черновець: о год. 10 мин. 3 вечеромъ поѣздъ поспѣшный, о год. 3 мин. 35 рано поѣздъ особовый и о год. 3 мин. 30 по полудни поѣздъ мѣшаный.

Зъ Пôдволочискъ (на дворець Пôдзамче): о г. 10 м 1-вечеромъ поѣздъ поспѣшный, о год. 2 мин. 20 рано поѣздъ особовый и о год. 3 мин. 19 по по8 лудни поѣздъ мѣшаный.

Зъ Стрыя: о год. 8 мин. 59 рано и о год 4 мин 35 по полудни поѣздъ особовый а о год. 1 мин. 35 въ ночи поѣздъ особовый.

Ôдходятъ зô Львова·

До Кракова: о год. 10 мин. 44 вечеромъ поѣздъ поспѣшный, о год. 4 мин. 10 рано поѣздъ особовый, о год. 4 мин. 50 по полудни поѣздъ мѣшаный, о год. 8 мин. 8 рано поѣздъ льокальный.

До Черновець: о год. 6 мин. 20 рано поѣздъ поспѣшный, о год. 12 мин. 22 въ полудне поѣздъ мѣшаный и о год. 11 мин. 6 въ ночи поѣздъ особовый.

До Пôдволочискъ (зъ двôрця Пôдзамче): о год. 6 мин. 22 рано поѣздъ поспѣшный, о год. 1 мин. 8 по полудни поѣздъ мѣшаный и о год. 10 мин. 55 вечеромъ поѣздъ особовый.

Найкористнѣйша зô всѣхъ травъ пашныхъ (pastewnych) есть **ЄСПАРЗЕТА.** Она перевысшае команицю, сѣєся на найпустѣйшихъ горбахъ, треває бôльше якъ 20 лѣтъ. Корець = 50 кі льо коштуе 10 зр. у **В. Хойнацкого пароха въ Гарасимовѣ п. Незвиска.** (1—3)

Какао въ порошку

позбавленый товстыхъ частей, на способъ гольендерскій выроблюваный въ пушкахъ: $^{1}/_{2}$ кильо, $^{1}/_{4}$ кильо и $^{1}/_{8}$ к.

Цѣна зр. 1.40, 70 и 35 кр.

$^{1}/_{2}$ кило найлучшихъ цукрôвъ дессеровыхъ . . . зр. 1·20

Такожь чеколяду въ рôжныхъ гатункахъ поручае:

Генрихъ Третеръ

фабрика парова чеколяды и цукрôвъ дес- 2296 серовыхъ у Львовѣ 9—?

улиця Коперника ч. 3.

Золотыхъ 100—200 Золотыхъ

або за мѣсячною платею — пôсля умовы — можуть заробити особы кождого стану, котрй схотять заниматись продажею законно дозволеныхъ въ Австріи преміовыхъ льосôвъ позичковыхъ. — Ôдноситись до **Max-a Lustig-a,** дôмъ банковый въ **Будапештѣ.** 2360 9—25

ВОДУ КОЛЬОНЬСКУ

5—0 **правдиву** 2228

всякй **перфумы, мыла** зъ рôзными запахами, **пудры** зъ фабрикъ перворядныхъ, **губки,** коробки на пудеръ и мыла Лабедики, — дальше

Выробы д-ра Поппа

а такожь

мыла зелояй, воду анатеринову, пасту и порошокъ до зубôвъ

найдешевше въ торговли

БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ

Львôвъ, Галицка ч. 16.

Цѣнники даромъ!

Закладаюся

за всяку цѣну, що жаденъ зъ моихъ конкурентôвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжь для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій краєвыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мôй богатый складъ такожь 1962 Всч. Духовеньству. 72—0

Замовленя въ мѣсци и въ провинціи выконуються точно и ретельно. На жаданье высылаю взоры даромъ и франко

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужескои одежи гуртомъ и подрôбно.

Львôвъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложеный 1848.

„Перший Вінок“

Жіночий Альманах.

выданый Оленою Пчôлкою и Нат. Кобриньскою можна дôстати у п Наталіи Кобриньскои въ Болеховѣ або черезъ Администрацію „Дѣла по цѣнѣ 2 зр безъ пересылки по- 6—6 чтовои 2178

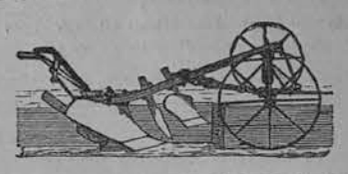

CLAYTON & SHUTTLEWORTH

фабрика машинъ рôльничихъ

Львôвъ, улиця Городецка Ч. 22

поручають на зближаючій-ся **весняный сезонъ** свои найновѣйшй выробы **плугôвъ, боронъ, вальцѣвъ и сѣвачокъ,** а яко **выключнй заступники R. Sacka** знанй фабрикаты того-жь по цѣнахъ оригинальныхъ.

Направы выконуються въ своѣмъ якъ найлѣпше уладженôмъ варштатѣ якъ найдокладнѣйше и дешево.

Илюстрованй цѣнники на бажанье даромъ и франко.

Складъ комисовый мають **Л. & С. Чеконьскй** 2363 7—12 въ **Чортковѣ.**

ПЕТРО КРОКЕВИЧЬ

аптикарь въ Краковѣ

улиця Баштова при плянтахъ (рôгъ Рынку Клепарского)

поручае власнй выробы

яко правдиву одиноку добычь найновѣйшихъ часôвъ, приносячу хорому неоцѣненй, спасеннй користы, о чѣмъ свѣдчать щоразъ численнѣйшй признаня похвалы и т. п., якъ неменше посвѣдченье лѣкареке, а именно:

До Высокоповажаного пана Петра Крокевича, аптикаря у Краковѣ.

Выробы фармацевтичнй Пана Петра Крокевича, аптикаря пôдъ Лъзомъ у Краковѣ, пôсля предложеныхъ менѣ приписôвъ лѣкарскихъ зроблень, не мѣстять нѣякихъ шкôдливыхъ складникôвъ и въ ôдповѣдныхъ немочахъ ужитй, дуже успѣшно дѣлають.

Д-ръ Юровичь.

У Краковѣ дня 23 липня 1887. докторъ всѣхъ наукъ лѣкарскихъ.

Вино хинове, средство лѣчниче, взмагаюче силы, стравность, надзвычайно поручане, особливо у женщинъ слабосильныхъ, блѣдыхъ и т п

Вино хинове зъ зелѣвомъ, поручане молодымъ особамъ для осягненя зросту и розвою тѣла, надає крови силу, збôльшаючи скôлькôсть тѣлокъ крови. змôцняючи жолудокъ пôдносить апетитъ, лѣчить загальнй ослабленя, блѣдачку и т. п., а одиноке для реконвальєсцентôвъ по хоробахъ горячковыхъ вынищаючихъ.

Вино зелово-ромбарбарове, вытягъ винный зъ правдивого корѣня Ревеня хиньского (Radix rhei chinensis) и зелъ. збôльшаючихъ рухи хробачковй кишокъ черезъ то легко розвôльняюче; знамените въ затканяхъ, часто повтаряючихъ-ся здутяхъ, довготреваючôмъ катарѣ, дванацятницѣ и въ упорчивôй жовтачцѣ.

Вино зелово-пепсинове, вытягъ зъ зелъ краєвыхъ и найлѣпшои пепсины de Rostock, одиноке успѣшне средство пôдносяче травленье, розпускаюче бѣлко, затымъ одиноке въ нестравности, хроничныхъ катарахъ жолудка або на тлѣ туберкуличнôмъ атонiи кишокъ у людей старыхъ, дуже помôчне у дѣтей зле ôджившованыхъ, анемичныхъ и шкрофуличныхъ.

Амигренъ, незрôвнана помôчь въ сильнôмъ болю головы. Ложочка ôдъ кавы зажита успокоюе найсильнѣйшу мигрену.

Кальльонъ, одиноке средство на найстаршй и найдолегливѣйшй нагнѣтки. По насмароваю нагнѣтокъ сейчасъ перестае болѣти, а въ 24 годинахъ ôдпадае безъ найменшого болю.

Хильоль, лагодить по кôлькоразовôмъ ужитю найбôльшй болѣ ревматичнй. пострѣлы, подагру и т. п

Сарсапарилiянъ зъ корою хиновою, узнаный яко найлѣпше средство въ немочахъ походячихъ зъ збôпсутя сокôвъ и зъ ôдти повстаючого вадливого складу крови, въ недокровности и т. п.

Зѣлье грудне зô свѣжихъ, лѣчничихъ зелъ волоскихъ, котрй вже неразъ навѣть въ прикрыхъ розличныхъ выпадкахъ слабости давали надсподѣване полѣпшенье терплячому, то въ слабостяхъ грудныхъ то легкихъ, противъ астмы, всякои душности и т. п. Усуваютъ они тяжку дыхавицю, всякй закатареня легкихъ и грудей, зафльегмленя, кольки въ грудехъ, упорчивый кашель и т. п. Цѣна зр. 1·20

Сиропъ грудный при тяжкихъ або застарѣлыхъ немочахъ, уживаный буває рôвночасно зъ зѣльемъ льоретаньскимъ противъ сухотъ и слабостей грудныхъ и легкихъ и т. п Цѣна 2 зр.

Кроплѣ жолудковй. Средство знамените и незрôвнане у всѣхъ слабостяхъ жолудка Цѣна 35 кр. 2068 30—0

Замовленя выконуєся ôдворотною почтою.

Зъ численныхъ подякъ наводимо ось тй:

Высокоповажаный Пане Аптикарю!

Бажаю, щобы кождому хорому такъ знаменитый успѣхъ давали лѣки зъ Вашихъ выроббъ, якъ моёй женѣ, котрй надсподѣвано успѣшно дѣлали и прошу о надбсланье менѣ ще Амигренъ и капель жолудковыхъ.

Зъ поважаньемъ
Пшôвъ д 3 липня 1887 р *Леопольдъ Ковалик*ъ
(Рыбникъ, Oberschleśien).

Высокоповажаный Пане!

Узнаю дѣйстну успѣшность Вашихъ выробôвъ, досвѣдчивши на собѣ

Се посвѣдчаю ретельно. Зъ поважаньемъ
Schönpriesen b. Aussig 25 мая 1787 р. *Новаковскій*
директоръ фабрики цукру.

Вп Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви въ Краковѣ.

Страдаючи ôдъ пôвтора року на сильный, невылѣчимый кашель, сполученый зъ рôзными тяжкими недугами, мимо тутешныхъ радъ лѣкарскихъ, чувся я безъ надѣѣ жития, а яко отець кôлькоро дѣтей, хапаючись вкôнци рôзныхъ способôвъ до поратованя здоровля, случайно зъ порады чужои приязнои менѣ особы, уживъ я „Зѣля грудного“ выробу аптикаря Вповажаного Пана Петра Крокевича, и по ужитю чотырохъ пачокъ „Зѣля грудного“ и Сиропу ôдыскавъ цѣлковито здоровлье, могучи о власныхъ силахъ уже працювати и тымъ чиномъ бодай частину щастя дѣтемъ моимъ удѣлити. Чуюсь тому спонуканымъ заявити найширшу вдячность Вповажаному Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви мѣсцевому, за выробъ „Зѣля грудного“, бо житье моє лишь ужитю того Зѣля завдячую.

Зъ глубокимъ поважаньемъ
Кракôвъ, дня 28 мая 1886 р. *Михаилъ Трыбальскій,*
друкарь литографичный.

Высокоповажаный Пане!

Вычитавши зъ газетъ дня 28 мая с. р. пôдяку Вамъ Вповажный Пане, а почуваючись зарôвно до обовязку вдячности, маю честь тую-жь въ высокôй степени заявити Вамъ, Вповажный Пане, бо Ваше „Зѣлье грудне“ и „Сиропъ“, и въ загалѣ Вашй выробы не лишь менѣ самому. але дуже многимъ, де заходили сумнѣвы що-до здоровля давали чудный успѣхъ. Маючи отже много завдячити Вашимъ выробамъ, приймѣть Вповажаный Пане выразы моеи вдячности, а заразомъ зичливости, успѣху въ дальшôмъ розвою своихъ выробôвъ такъ для добра власного, якъ и зъ пожиткомъ для людскости!

Остаю зъ довжнымъ поважаньемъ *Кс. Е. Вернеръ,*
Кракôвъ 1 червня 1886 р. Реформатъ.

Честный Пане!

Страдаючи ôдъ 20 лѣтъ на гемороиды и упрямый бôль въ жолудку, на дыхавицю и сполучене зъ нею замуленье мѣхура, на затвердженье и иншй долегливости, уживъ я кôлька фляшокъ „Капель жолудковыхъ“, котрй зробили менѣ надзвычайну пôльгу, що посвѣдчаю згôдно зъ правдою и совѣстею.

Фишеръ,
Ряшѣвъ, дня 21 червня 1886 р. совѣтникъ ц. к. суду.

I. & C. КЕССЛЕРЪ въ БЕРНѢ (BRÜNN)

улиця Фердинанда Ч. 7/d

высылаютъ за послѣплатою:

Сорочки мужескй, бѣлй и кольоровй 1 штука Іа. зр. 1.80

Сорочки робôтничй зъ доброго оксфорду, 3 штуки зр. 2.

Ногавицѣ мужескй, зъ бархану або полотна, 3 пары Іа. зр. 2.50, Іа. зр. 1.80.

Субонній шапки, для мужчинъ и хлопцѣвъ, 6 шт. зр. 1·20.

Скарпетки мужескй, бѣлй або кольоровй, роблень 6 паръ зр. 1·10.

Скарпетки втягаючй пôтъ, зъ финису щовкового, 12 паръ зр. 1·20.

Пледы до подорожи, 3·50 метрôвъ довгй, 1·60 м. широкй, 1 штука зр. 4·50.

Матерій на мужескй уборы, новôтнй, 3.10 метрôвъ Іа. зр. 5·50. Іа. зр. 3·75.

Матерій на иберцигеры, добрй, найновѣйшй барвы, 2.10 метр. зр. 6.

Нормальни сорочки и ногавицѣ, зъ чистои вовны, системъ Бгера, 1 штука зр. 3·50.

Зреформоване нормальне бѣлье, (втягаюче пôтъ) 1 сорочка або гавицѣ зр. 2.

Бѣлье зъ Gummi, 2 пары манжетôвъ, 2 стоячй и 2 лежачй ковнѣрики зр. 2·50.

Матерій лѣтнй камгарновй на мужескй уборы, найновѣйшй десенъ, 6.5 метрôвъ зр. 3.

Сорочки эсенчй, зъ шифону, гафтованй, 3 штуки зр. 2·50.

Сорочки жѣночй, зъ мѣцного полотна зъ зубками 6 штукъ зр. 3·25.

Корсеты пôчвй, зъ шифону, численно прикращенй, 3 штуки зр. 1·80.

Сподницѣ, 6 зъ сырого полотна, Chiffon и Rouge 3 штуки зр. 3.

Запаски жѣночй, зъ оксфорду, кретону и сырого полотна 6 штукъ зр. 1·60.

Паньчохи эсенчй, (втягаючй пôтъ) зъ шовкового финису роблень, бѣлй або кольоровй, 6 паръ зр. 1·50.

Паньчохи жѣночй, 6 паръ зр. 1·20.

Намѣтки зъ Mohair-у, у всѣхъ краскахъ 3 штуки зр. 1·20.

Намѣтки зъ Foil-у, красни десенъ, 6 штукъ зр. 1·20.

Жакеты лѣтнй Jersey, зъ чистои вовны, у всѣхъ краскахъ 1 шт. гладка зр. 2·50 тамбурована зр. 4.

Хустинки до носа, зъ кольоровымъ краемъ, 1 тузинъ мужескихъ зр. 1·20, жѣночихъ зр. 1.

Взôрцѣ даромъ и франко.

2345 5—26

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

подае до вѣдомости, що выдало и мае на складѣ слѣдуючй

Формулярѣ для касъ пожичковыхъ

на ладъ

„Закомарскои Правды“:

1) Книга касова, одна либра . . . 40 кр.
2) Книга маєтку зелѣзного, одна либра . 40 кр.
3) Книга маєтку пôдручного, одна либра . 40 кр.
4) Скриптъ, 100 примѣрникôвъ . . . 55 кр.
5) Протоколъ, одна либра . . . . 40 кр.
6) Книга довжникôвъ, одна либра . . 45 кр.

Кождый

може собѣ спродаючи всѣлякй роды законно дозволеныхъ

Льосôвъ на раты

рôчно що найменше

1200 золотыхъ заробити. Звернутися треба на адресу: **Wechselhaus H. Fuchs, Budapest, Dorotheergasse Nr. 9.**

2358 8—10

500 найкрасшихъ и найновѣйшихъ родôвъ

РОЖЬ

зъ якъ найдокладнѣйшою номенклятурою. На ласкавй бажаня высылаєсь спеціяльный 2377 списъ рожь франко. 2—6

ЕД. КАЧОРОВСКИЙ

въ Товмачи.

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемирнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдличнй выробы косметичнй, тоалетовй и перфумы именно:

Валентинъ найсильнѣйше выпаданье волося вздержуе цибульки волосни взмôцняе и до вытворюваня та поросту волося побуджае. Лисины покрываються краснымъ волосьемъ —Цѣлый фляконъ 3 зр. Пôвъ флякону 1 зр. 60кр

Віолинъ

противъ прѣтя рукъ и пахвъ Фляконъ 50 кр.

Пудръ салицилевый Магнолина, противъ прѣтя и ôдпареня нôгъ Пуделко 50 кр. шкôра попрыщена, хропава, нерôвна и зругѣла, пôдъ выключнымъ дѣланьемъ Магнолины ôдзыскуе молодечій выразъ и красоту. Червонôсть носа и лиця безповоротно уступае. Фляконъ 1 зр. 50 кр.

Орієнталина (пудеръ плынный)

надае лицю красну и приємну бѣлôсть. ôдсвѣжуе лице и консервуе. Цѣна 1 зр. губка 10 кр.

Ессенція мятова до полоканя устъ,

кромѣ приємного покрѣпляючого смаку и запаху, дуже користно дѣлае на ясла и зубы. — Фляконъ 50 кр

Атраментъ до значеня бѣля безъ гумы

фляшочка 30 кр

Атраментъ чорный кампешовый

не плѣснѣе, не осѣдае, пера не псуе, есть завсѣгды гарный и плынный и цѣлковито нешкôдливый. — Фляконъ по кр. 10, 15, 25, 30, и 50.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул., Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНôВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2. 2257 56—?

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 57. Львôвъ, Пятниця 11 (23) марта 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаются по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ . . . . . 16 зр.
на пôвъ року . . . . . 8 зр.
на чверть року . . . . . 4 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатай вôльний ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Ôдъ 1 (13) сѣчня **„Дѣло“ почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускй свята. Условія предплаты повысше на заголовку.

Ц. к. краєву раду шкôльну

пытаємо:

Ц. к. женьска семинарія учительска у Львовѣ єсть **утраквистичною** — значить: половина предметôвъ (розумѣеся, поминаючи предметы: религію и рускій языкъ) маѣ бути кандидаткамъ выкладана по руски, а половина по польски.

Чому-жь ц. к. краєва рада шкôльна такъ зарядила, що въ тôй-же семинаріи женьскôй **всѣ предметы выкладаються тôлько по польски, а анѣ одинъ не выкладаєся по руски?!**

Чи ц. к. краєва рада шкôльна, коментуючи въ той спосôбъ „утраквизмъ“, — понятье само собою ажь надто ясне, — думаѣ, що се єсть воля центрального правительства, щобы утраквистична школа не була утраквистичною?!

Мы, и зъ нами цѣлый край, розумѣемо рѣчь инакше. Коли ц. к. министерство просвѣты розпорядило, що учительска семинарія женьска у Львовѣ єсть утраквистичною, и до нинѣшного дня свого розпорядженя не змѣнило, — то ц. к. краєва рада шкôльна — коли пôдлягаѣ ц. к. министерству просвѣты у Вѣдни — обовязана то министерске розпорядженье выповнити.

Чому-жь — пытаємо ще разъ, — въ **утраквистичнôй** учительскôй семинаріи женьскôй у Львовѣ **анѣ одинъ предметъ не выкладаѣся по руски?!**

Може бы ц. к. краєва рада шкôльна зволила дати ôдповѣдь на се пытанье — бодай въ урядовôй часописи.

——

Минувшого року Єго Ексц. министеръ Гавчь выдавъ розпорядженье, що въ утраквистичныхъ семинаріяхъ учительскихъ въ Галичинѣ **число годинъ на науку языкôвъ рускаго и польскаго маѣ бути рôвне.**

Въ женьскôй семинаріи учительскôй у Львовѣ зъ початкомъ сего року шкôльного само колегіюмъ професорôвъ було узнало, що двѣ годины на науку языка рускаго на III. и IV. роцѣ семинаріи єсть надто мало и привернуло — якъ се бувало въ початкахъ истнованя семинаріи — три годины на науку языка рускаго, тымъ бôльше, що выйшло дотычне розпорядженье министерске. На пôдставѣ тои ухвалы колегіюмъ професорôвъ бувъ уже выготовленый подѣлъ годинъ зъ трема годинами науки рускаго языка.

Тымчасомъ сталося инакше. Ц. к. краєва рада шкôльна (очевидно на представленье инспектора п. Мандыбура) скасувала тую ухвалу колегіюмъ професорôвъ. Подѣлъ годинъ треба було змѣняти и замѣсть трехъ годинъ зновъ вызначити тôлько двѣ.

Якъ зачуваємо, краєва рада шкôльна мала толкувати дотычне розпорядженье министерске такъ, що оно дотыкаѣ тôлько мужескй семинаріи утраквистичнй, а не женьску. А прецѣнь же зъ женьскои семинаріи такъ само выходять кандидатки и йдуть на посады въ рускй громады и до рускихъ шкôлъ, якъ кандидаты зъ семинарій мужескихъ! А до того ц. к. краєва рада шкôльна и инспекторъ п. Мандыбуръ дуже добре знають, що науки руского языка въ женьскôй семинаріи ще навѣть бôльше треба, якъ въ мужескихъ, бо кандидатки зъ мѣскихъ шкôлъ жѣночихъ приходять до семинаріи зовсѣмъ въ русчинѣ не пôдготовленй. Ажь смѣшно казати, що ôдъ ученицѣ, вступаючои до утраквистичнои семинаріи женьскои у Львовѣ, при вступнôмъ испытѣ жадають лишь тôлько, абы умѣла по руски читати! Коли-жь теперь зважити, що въ самôй семинаріи предметôвъ науки не выкладають по руски, а науку руского языка яко предмету зредуковано до двохъ годинъ тыжднево, — то пытаємо, якъ можуть кандидатки выобразуватись на учительки въ рускихъ школахъ?!

Кандидатокъ мы не винуємо. Они, якъ оповѣдають люде свѣдущй, радй-бъ учитись по руски, хочь-бы и найбôльше, — та на перешкодѣ тому стають заряженя ц. к. краєвои рады шкôльнои, якъ се бачимо и на сегорôчнôмъ скасованю ухвалы колегіюмъ професорского о 3-годинной науцѣ руского языка на III. и IV. роцѣ семинаріи.

Такъ то выглядаѣ утраквизмъ въ ц. к. женьскôй семинаріи учительскôй у Львовѣ! И мы зновъ смѣємо просити ц. к. краєву раду шкôльну пояснити, нехай и въ урядовôй часописи, **длячого рускій языкъ въ тôйже семинаріи навѣть яко предметъ науки упослѣдженый?!**

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державнои.] На вчерашнôмъ засѣданю палаты послôвъ поставивъ пос. Цайтгамеръ внесенье, щобы комисія податкова предложила до 24 годинъ справозданье о змѣнахъ, якй поробила палата панôвъ въ законѣ о опустѣ податкôвъ грунтовыхъ на случай шкôдъ елементарныхъ. За симъ внесеньемъ промовлявъ пос. Штурмъ а противъ: Рихтеръ и Цалингеръ. Внесенье ôдкинено опôсля 108 голосами противъ 91. — Гр. Таффе ôдповѣдавъ на интерпеляцію Вайтльофа въ справѣ речниця о введеню въ житье закона о забезпеченю роботникôвъ на случай калѣцтва. Министеръ сказавъ, що роботы въ сѣмъ предметѣ поступили такъ далеко, що законъ сей буде вже зъ днемъ 2 цвѣтня введеный въ житье. — Опôсля ôдповѣдавъ министеръ рôльництва на интерпеляцію пос. Райхера, чи правдою єсть, що австрійска мука допускаѣся о стôлько до ераріяльнои консумціи въ Боснѣ и Герцеговинѣ, о скôлько маѣ угорску пльомбу финансову. Гр. Фалькенгаймъ ôдповѣвъ на то, що министерство вôйны не давало такого розпорядженя. — При кôнци засѣданя интерпелювавъ пос. Кронаветтеръ правительство въ справѣ розвязаня товариства роботникôвъ пекарскихъ у Вѣдни. Говорено тогдѣ — казавъ бесѣдникъ — що роботники тй нарушили публичну безпечнôсть и порядокъ суспôльный, а тымчасомъ они мали лишь на оцѣ полѣпшенье быту роботникôвъ пекарскихъ. — Пернерсторферъ интерпелювавъ въ справѣ палатъ роботничихъ и хотѣвъ довѣдатись, въ якôмъ стадіюмъ находиться та справа а ôдтакъ интерпелювавъ президента палаты, длячого єго внесенье о оголошеню актôвъ въ справѣ надужить въ загальнôмъ шпитали вѣденьскôмъ не поставлено доси на порядокъ дневный. Наколи не станеся такъ, якъ ôнъ домагаѣся того, то буде змушеный выдати въ Швайцаріи брошуру въ сѣй справѣ. Д-ръ Смолька обѣцявъ, що поставить се внесенье на першôмъ засѣданю палаты по великодныхъ святахъ. — Опôсля принято законъ о обовязковôмъ розслѣдѣ стрѣльного оружія и одобрено выбôръ послôвъ Гайнриха и Струшкевича. — Нинѣ кôнчаться засѣданя рады державнои и розпôчнуться на ново ажь 10 цвѣтня.

Въ колѣ польскôмъ закôнчилися вчера нарады надъ податкомъ ôдъ горѣвки. Ухвалено дати Грохольскому повномочіе переговорювати зъ правительствомъ на пôдставѣ проекту правительства, котре признаѣ горальникамъ значнй пôльги а накладаѣ бôльшій податокъ на консумцію. „N. fr. Presse“ каже, що гр. Таффе дожывъ найбôльшого тріюмфу, бо Поляки стаються централистами.

Спôльнй конференціи министрôвъ — каже „N. fr. Presse“ — котрй теперь ôдбуваються у Вѣдни и на котрй оногды приѣхали министры Тисса и Феєрвари, мають за задачу поробити приготовленя до засѣдань спôльныхъ делегацій, котрй ôдбудуться пôдъ конець мая. Здаѣся, що на сихъ конференціяхъ розходиться о рôдъ першого читаня спôльного буджету и належачого до него предложеня кредитового. Министры будуть въ загалѣ старатися поинформувати о ситуаціи и о жаданяхъ министерства вôйны, а ôдтакъ приступлять до принціпіяльныхъ нарадъ. Остаточне установленье буджету и надзвычайного кредиту наступить допера въ другôй серіи сихъ конференцій. — „Budap. Hirlap“ доносить, що спôльне правительство зажадаѣ въ загалѣ 60 мил. зр. на потребы краєвои обороны и загального ополченя. — Вчера конферувавъ Тисса зъ д-ромъ Дунаєвскимъ а Феєрвари зъ мин. Баверомъ и Вельзергаймбомъ. Нинѣ маѣ ôдбутися спôльна нарада министрôвъ пôдъ проводомъ цѣсаря.

Комисія податкова радила на послѣднôмъ засѣданю надъ внесеньемъ пос. Райхера о застановленю екзекуціи податковои на случай мобилизаціи резервистôвъ, ляндверистôвъ и ополченцѣвъ и ухвалила, щобы референтъ докладнѣйше сформулувавъ се внесенье и увзгляднивъ поправку Анґерера а ôдтакъ на найблизшôмъ засѣданю здавъ зъ него справу.

Фабрика оружія въ Штаєръ выготовила вже значный запасъ карабинôвъ репетіровыхъ малого калибру и доставить єго сими днями до арсеналу у Вѣдни. Робота поступаѣ такъ скоро, що до кôнця грудня с. р. будуть 5 корпусôвъ узброенй новымъ карабиномъ.

——

Звычайно добре поинформованый вѣденьскій кореспондентъ „Czas-у“ доносить до своѣи газеты зъ Вѣдня, що тамъ надôйшли оногды зъ Петербурга надзвычайно мирнй вѣсти, въ котрыхъ пробиваѣся згода зъ Австріею. Въ Петербурзѣ дивуються, що австро-угорска праса вызискуѣ выступленье декотрыхъ россійскихъ газетъ, котрй не мають нѣякого значеня въ Россіи. Россія знаѣ дуже добре звязь, яка сполучаѣ Австрію зъ Нѣмеччиною и для того хоче задержати свободу дѣланя яко доказъ своѣи мирнои политики. Въ справѣ болгарскôй буде Россія и дальше поступати зо всѣмъ умѣренно а о дальшôмъ высыланю войска на австрійску границю и єго розмѣщеню нема и бесѣды. Политика россійска не грозить зовсѣмъ австрійскимъ интересамъ. Въ виду сеи найновѣйшои енунціяціи — каже кореспондентъ „Czas-у“ — сказавъ хтось, що знаѣ дуже добре ôдносины въ Россіи, що тамъ выдано зъ горы ажь до долу приказъ промовляти въ мирнôмъ дусѣ; мимо того Россія зброиться зъ великимъ поспѣхомъ и буде зброитися а боиться и всѣ бояться вôйны, бо добачили, що войско россійске не стоить на высотѣ своѣи задачѣ.

Зъ Петербурга доносять, що тамъ появився теперь якійсь вплывовый французскій посередникъ и предкладаѣ россійскому правительству именемъ якоись могучои групы финансовои въ Парижи позичку въ высотѣ 500 мил. рублѣвъ въ золотѣ. Говорять однакожь, що заходы тй не доведуть до нѣчого, бо россійске правительство хоче уникати всего, що могло-бы выкликати невдоволенье Нѣмеччины. Въ звязи зъ симъ стоить мабуть недавный нападъ „Köln. Ztg.“ на россійскй вальоры.

——

Мимо всякихъ вѣстей, голошеныхъ въ газетахъ, доказують въ компетентныхъ сферахъ берлиньскихъ, що въ урядахъ двôрскихъ и въ министерствѣ не настане поки що нѣяка змѣна. А все-жь таки чути якусь дисгармонію, котрои причиною єсть Путкамеръ. Пôдносять теперь зновъ той фактъ, що Путкамеръ старався свого часу о то, щобы кн. Вильгельмъ бувъ заименованый регентомъ а тому оперся лишь министеръ судôвництва Фридбергъ а ôдтакъ и самъ кн. Бисмаркъ. Въ загальнôй нѣмецкôй политицѣ мабуть такожь нѣчого не змѣниться. Що кн. Бисмаркъ верховодить и теперь въ Нѣмеччинѣ єсть найлѣпшимъ доказомъ рескриптъ цѣсаря Фридриха III до краєвъ Альзаціи и Льотарингіи. Впрочѣмъ мавъ кн. Бисмаркъ самъ сказати до однои высоко поставленои особы, що хоче послѣдну часть свого житя посвятити сконсолидованю и скрѣленю ôдносинъ въ Нѣмеччинѣ, але наколи-бъ єго зачѣплено, то ôнъ буде боронитися до послѣдного. Такожь мавъ кн. Бисмаркъ заявити, що вѣрить зовсѣмъ въ удержанье мира и що Австрія безъ потребы непокоиться зброенями Россіи; зброня тй не суть зовсѣмъ вымѣренй противъ Австріи.

О станѣ здоровля нѣмецкого цѣсаря говорять теперь загально, що єсть взглядно добрый и що нема нѣяковъ потребы якоись новои операціи. — Въ берлиньскихъ кругахъ правительственныхъ звертають теперь на то увагу, що цѣсарь принимавъ австрійского наслѣдника престола, архикн. Рудольфа, найдозше и найсердечнѣйше. — Зъ Брукселѣ доносять, що тамъ наспѣло зъ Берлина прошенье конфискувати брошуры вымѣренй противъ цѣсаря Фридриха, котрй выдаѣ въ Бельгіи якась прусска партія и спроваджуѣ нхъ ôдтакъ зъ ôдтамъ та розкидаѣ по Нѣмеччинѣ.

——

Цѣла справа ген. Булянжера закôнчиться имовѣрно сумно для него. Кандидатура єго на провинціи не маѣ успѣху, а чимъ разъ бôльше ширыться поглядъ, що генералъ реванжу єсть лишь орудіемъ бонапартистôвъ. „Matin“ вказуѣ на то въ довшôй статіи и даѣ доказы, що агентъ Булянжера, журналистъ Тибо, стоить въ звязи зъ кн. Жеромомъ Бонапартомъ. Рада войскова для розслѣдженя справы Булянжера уконституовалася вже и выбрала своимъ предсѣдателемъ ген. Ферієра. Нинѣ маѣ Булянже станути передъ нею. Зъ Парижа доносять, що Булянже мавъ заявити, що не стане передъ нею, наколи она буде складатися зъ ворожихъ єму генералôвъ. Зъ другои стороны зновъ говорять, що наколи Булянже не схоче станути передъ радою, то она засудить єго заочно.

Рухъ въ нашихъ читальняхъ.

Читальня въ Жужели пôдъ Белзомъ ôдбула сего року свои зборы разомъ зъ музикально-деклямаційнымъ вечеркомъ. Въ гостяхъ явилися зъ интелигенціи: зъ Белза Впр. крил. Паславскій, оо. Мрицъ и Кузикъ и п. Алексевичь, о. Бордунъ зъ Хлѣвчанъ, о. Санкъ зъ Себечова, о. Лаврецкій зъ Добрачина, п. Галань зъ Вербѣжа, пп. Березовскій и Кайзеръ зъ Цеблова, панѣ Паславска, Федоровичева зъ Войславичъ и др. Прибули такожь депутаціи господарѣвъ зъ сусѣдныхъ селъ: Русиня, Варбѣжа, Себечова и Цеблова. Хата громадска наповнилася биткомъ.

По короткôмъ справозданю зъ дѣяльности читальнѣ, поданôмъ головою много-трудящимъ Впр. о. Кирилломъ Селецкимъ, парохомъ Жужеля, занявъ мѣсце предсѣдателя о. Паславскій и теплымъ словомъ повитавъ зôбраныхъ та загрѣвавъ до неутомимои науки, до просвѣты, котра одинока спосôбна спасти нашу народнôсть ôдъ загибели. — Потôмъ членъ читальнѣ и начальникъ громады Мих. Дякôвъ выголосивъ привѣтный стихъ „Зъ новымъ рокомъ“ и выкликавъ загальне одушевленье. — Ôдтакъ о. Кузикъ ôдчитавъ популярно студію о значеню гною въ господарствѣ и якъ зъ нимъ обходитись, щобъ якъ найбôльша була зъ него користь. Селяне щиро дякували о. Кузикови за єго практичнй поученя. — Потôмъ молодый Хомякъ выголосивъ удачно Руданьского гумореску „Розпятый жидъ“ и розвеселивъ цвою публику. — Опôсля выступили двѣ дѣвчата, одна зъ серпомъ, друга зъ кобелею, и выголосили стихами діялогъ (написаный о. Селецкимъ): „Що собѣ дѣвчата о нашôй крамници розказували“. — Зъ гостей забирали голосъ и промовляли о. Бордунъ, высказуючи утѣху зъ того, якъ Жужель ôдъ 15 лѣтъ дуже пôднѣся матеріяльно и морально, и о. Мрицъ пôддаючи читальникамъ гадку, щобы сего року вечеркомъ обôйшли 900-лѣтный ювилей хрещеня Руси. — По промовѣ о. Мрица молодый Ткачукъ выголосивъ дуже красно стихъ: „Мы не пропадемъ!“ — Бесѣды и деклямаціи переплѣтавъ дуже красный хоръ цеблôвскій пôдъ проводомъ пп. Алексевича и Галаня.

Честь о. Селецкому за єго патріотичнй труды, честь громадѣ охочôй до просвѣты, честь и начальникови громады! — *Суспдъ-очевидецъ.*

Читальня въ мѣсточку Бѣлôмъ Камени ôдбула свои сегорôчнй зборы дуже поважно при участи гостей зъ сусѣдства.

По ôдкрытю зборôвъ головою читальнѣ, мѣщаниномъ п. К. Кузьмою выбрано предсѣдателемъ зборôвъ о. Д. Танячкевича зъ Закомаря и той въ прекраснôй промовѣ указавъ на высокй задачѣ читальнѣ. — Опôсля п. И. Петришинъ зъ Почапъ, вказавши на фактъ, що давнѣйше, коли ще читальня не мала своѣи власнои хаты, якъ теперь маѣ, зборы якось выпадали бôльше одушевлено, догадувався причины сего въ тôмъ, що о. Стеф. Лесюкъ, котрый бувъ душею читальнѣ, перенѣся до Залозець, — загрѣвавъ однакъ читальникôвъ щобы поступали дальше на показанôй имъ о. Лесюкомъ дорозѣ. Зôбранй мѣщане заспѣвали о. Лесюкови „Многая лѣта“. — За справозданямя секретаря и касіера послѣдувавъ выбôръ выдѣлу, до котрого увôйшли: о. Ив. Глодзиньскій, мѣсцев. сотрудникъ, (яко голова) и мѣщане Кл. Гунькевичь, Гр. Комарянъскій, Ол. Лешнѣвскій и З. Куницкій.

По залагодженю порядку дневного зôбранй довго ще займалися хосенными розмовами и спѣвали патріотичнй пѣсни. Надѣятись, що читальня бѣло-каменецка пôдъ проводомъ честного дѣятеля о. Глодзиньского буде дальше розвиватися такъ, якъ се було за о. Лесюка.

НОВИНКИ.

— **На засѣданю центр. Выдѣлу товариства „Просвѣты“** зъ дня 14 н. ст. марта 1888 полагоджено отсй справы: 1) Принято до вѣдомости, що Вп. ректоръ политехники Юліянъ Медведскій за-для численныхъ занять своихъ зрѣкся выбору до Выдѣлу; на єго мѣсце покликано заступника проф. Вол. Шухевича. 2) Принято до вѣдомости письмо ôдъ читальнѣ въ Ступници, (п. Самбôръ) и рѣшено ôдповѣсти письменно. 3) Переслану д-ромъ К. Чайковскимъ, адъюнктомъ судовымъ въ Баналюцѣ, медичну нѣмецку книжку (О сухотахъ) передано д-ру Ом. Лебедовичови до справозданя, чи и о скôлько годиться она для популярного обробленя яко книжочка „Просвѣты“. 4) Въ наслѣдокъ письма ВП. о. Іос. Б-ого рѣшено вôзвати ще разъ рѣшучо п. Евс. Нестайка, повѣтового ветеринаря въ Мѣльци, щобы звернувъ передану єму до рецензіи рукопись п. заг. „Порадникъ лѣкарскій“. 5) Принято до вѣдомости подяку п. Андрѣя Шелиги за книжки дарованй для библіотеки шкôльнои въ Плѣснянахъ. 6) Принято до вѣдомости, що „Спѣваникъ“ вже оправленый (хребетъ въ полотно, цѣна 55 кр.). 7) Рѣшено выразити именемъ рускихъ товариствъ подяку управл. Совѣтови „Народного Дому“ за ôдступленье салѣ на концертъ въ XXVII. роковины смерти Т. Шевченка, а всѣмъ участникамъ за ласкавый спôвъудѣлъ. 8) Принято до вѣдомости печатане справозданье читальнѣ мѣскои въ Косовѣ. 9) Полагоджено кôлька администраційныхъ справъ. 10) Рукописи п. Вол. Максимовича узнано на внесенье рецензентôвъ яко придатнй, но части для Календаря, а по части для книжочокъ товариства. 11) Внесенье за-выдѣлового чл. „Просвѣты“, п. Р. Заклинь-

ского дотычно выданя „Исторіи Руси“ ôдложено по дискусіи до слѣдуючого засѣданя Выдѣлу. 12) Принято новыхъ членôвъ: 1) Н. Кадобяньского суд. писаря въ Калуши, 2) о. І. Димушевского, пароха въ Кійдановѣ, 3) А. Пастухевича, 4) І. Манастирского, 5) С. Овсяньского, 6) Старше Братство церковне и 7) Старшй сестрицѣ церковнй въ Кійдановѣ, 8) И. Градковского, пѣвця церк. въ Михôвци, 9) Т. Пилата, пѣвця церк. въ Карликовѣ, 10) Мих. Иванишина, пѣвця церк. въ Жуковѣ, 11) П. Филяка въ Голосковѣ, 12) І. Богачевску въ Стрыю, 13) О. Бачиньску въ Стрыю, 14) І. Нижанковску въ Дѣдушицяхъ великихъ.

— **Товариство „Просвѣта“** повѣдомляє, що 2-гу книжочку за мѣсяць лютый сего року вже розôслано членамъ. Реклямаціи увзглядняються до кôнця сего мѣсяця. Сими днями буде розсылатися членамъ книжочка „Якъ робити грошѣ“ часть II.

— **Выборы до рады громадскои въ Калуши.** Кореспондентъ „Kurj. lw.“ такъ пише о сихъ выборахъ: По пôвтора рокахъ ôдъ часу розвязаня тутешнои рады громадскои и ôдданю заряду мѣста въ руки правительственного комисаря, дôждався Калушь выборôвъ до рады громадскои, въ наслѣдокъ частыхъ напôмнень намѣстництва. Пôсля закона повиненъ правительственный комисарь до шести недѣль розписати новй выборы. У насъ... инакше. Комисарь побиравъ денно 3·50 зр. діеты. Выбрано 12 Русинôвъ, 12 Полякôвъ и 12 Жидôвъ, а що 2 Полякôвъ єсть цѣлкомъ зрутенизованыхъ, то фактично засяде въ радѣ 14 Русинôвъ, 10 Полякôвъ и 12 Жидôвъ. Бурмистромъ выберуть Русина. Невдовзѣ мають ôдбуватись доповняючй выборы зъ мѣста на чотирохъ членôвъ рады повѣтовои. Русины суть горою, тому выберуть своихъ и бôльшôсть рады повѣтовои буде рускою. Противъ выборôвъ до рады мѣскои не внѣсъ нѣхто протесту, бо всѣ радй бы чимъ скорше позбутись правительственного комисаря. За кôлька днѣвъ буде выбирати рада мѣска зъ помѣжь себе мѣскихъ достойникôвъ. — Кореспондентъ, якъ видно зъ дописи, перелякався сеи переваги Русинôвъ, тому вже сама редакція „Kurj lw.“ успокоює єго, говорячи, що се не вадить нѣчого, лише щобы выбранй члены рады були честными людьми.

— **Унія въ Раранчи.** Черновецка „Gazeta polska“ подає, що деякй зъ селянъ раранецкихъ, не могучи особисто зголосити въ черновецкôмъ староствѣ свôй перехôдъ на унію, просили письменно староство, щобы выслало до Раранча комисаря въ цѣли принятя ôдъ нихъ протоколярного зголошеня. Староство выделеговало комисарія п. Штокеру, котрый выѣде въ суботу дня 24 н. ст. марта до Раранча. Митрополитъ Морарію выѣхавъ особисто минувшои недѣлѣ до Раранча. Тамъ ôдслуживъ торжественне богослуженье зъ численнымъ духовеньствомъ православнымъ и выголосивъ проповѣдь по руски, въ котрôй просивъ селянъ не переходити на унію. Зъ новыхъ уніятôвъ не бувъ нѣхто на сѣмъ богослуженю бо рôвночасно приѣхавъ зъ Боянъ гр. кат. священикъ и ôдслуживъ для нихъ богослуженье въ нововыбудованôй каплици. Коли ôдъѣхавъ митрополитъ, того самого дня 20 новыхъ родинъ православныхъ зголосило свôй перехôдъ на унію. — До деканату греко-католицкого въ Чернôвцяхъ надôйшовъ рекомандованый листъ ôдъ епископа Пелеша зъ инструкціею, якъ має заховатися гр.-кат. духовеньство въ цѣлôй сѣй справѣ уніи раранецкои. Почта доручила сей листъ деканови православному, о. Олиньскому. Сей пôдписавъ рецеписъ, отворивъ листъ, ôдчитавъ а може и ôдписавъ собѣ сю епископску инструкцію. Потôмъ звернувъ сей листъ назадъ урядови почтовому и ажь въ сей спосôбъ дôставъ єго гр.-кат. деканъ, о. Костецкій. Цѣла ся прикра ошибка уряду почтового въ Чернôвцяхъ выкликала велике негодованье середъ интересованыхъ кругôвъ.

— **Дивне явище природы.** Зъ Улашковець пишуть намъ: Дня 20 н. ст. марта почало на всхôдно-полудневôй части неба ôдъ годины $5^1/_2$ до $6^3/_4$ вечеромъ сильно блыскати въ хмарѣ положенôй пôдъ 20—25° надъ горизонтомъ и се явище обявилось не тôлько яркимъ освѣтленьемъ хмары але видно було докладне шибанье блыскавки въ ломаныхъ линіяхъ. Температура воздуха була +6° Reaum.

— **Похоронъ хасидского рабина львôвского Орнштайна** ôдбувся у Львовѣ 22 с. м. при незвычайнôмъ здвизѣ рабинôвъ и депутацій жидôвскихъ навѣть зъ подальшихъ сторôнъ и при супроводѣ великаньскои масы халатникôвъ львôвскихъ. Такъ званй „майморейнй“ жиды не брали участи въ похоронѣ. По двогодиннôмъ богослуженю надъ помершимъ въ однôй покутнôй божници вынесено єго черезъ пляцъ Голуховскихъ, улицю Шпитальну и Рапапорта на цвинтарь жидôвскій, такъ, що похôдъ посувався улицями, при котрыхъ нема жаднои христіяньскои святинѣ. Галасуючй павпры жидôвскй робили шпалиръ а дорослй товпилися около домовины, щобъ єи нести хоть крыхôтку або щобы хоть дôткнутися ношѣвъ чи самого деревища. На доказъ, якъ у тыхъ темныхъ масъ лучиться забобонъ зъ зухвалостею, нехай служить то, що коли товпы побачили де-небудь при улици, котрою ишовъ похôдъ, отворене ôкно, пôдносилось сейчасъ що-найменше кôлькасотъ рукъ зъ рухомъ, наказуючимъ замыкати ôкна, ба, деякй грозили кавалками леду и камѣньемъ, щобы наполохати непослушныхъ. Покôйный рабинъ мавъ велике поважанье и довѣріє въ мѣродайныхъ кругахъ галицкои „hierarch-ii społeczn-ои“, котра ôдъ кôлькохъ уже каденцій нѣколи не забувала запрошувати єго до свого центрального комитету выборчого, щобы разомъ зъ ними вызначувавъ послôвъ „dla bratniego narodu ruskiego“. На похоронѣ однакожь не бачили мы нѣкого зъ тыхъ кругôвъ, анѣ одного контуша, анѣ однои карабелѣ...

— **Доповняючй выборы** одного члена рады повѣтовои въ Богородчанахъ зъ групы громадъ сельскихъ розписанй на день 24 н. ст. цвѣтня с. р. Выборы ôдбудуться въ Богородчанахъ о годинѣ и въ мѣсци, означеныхъ на картахъ легитимаційныхъ и дорученыхъ выборцямъ тамошнымъ староствомъ.

— **Галицка каса щаднича.** Вчера ôдбулись загальнй зборы галицкои касы щадничои. Въ минувшôмъ роцѣ загальный оборотъ касовый выносивъ 53,754.491 зр.; фондъ резервовый дôйшовъ сумы 1,647.406 зр., а чистого доходу було въ мин. роцѣ 60.157 зр. Зъ доходу вызначено 9.657 зр. до роздѣлу помѣжь всѣлякй товариства у Львовѣ. Зъ рускихъ товариствъ одержавъ 200 зр. запомоги институтъ сс. Василіянокъ у Львовѣ. Такожь и интернатъ Змартвыхвстанцѣвъ находиться въ пропозиціи дирекціи касы помѣжь заведенями добродѣйными и пожиточными зъ запомогою 300 зр. Зборы затвердили актъ фундаційный будовы заведеня промыслового и державнои школы промысловои у Львовѣ въ честь ювилею цѣсарского. Заведенье се стане на пляцу Каструмъ за суму 400.000 зр. и буде власностею громады мѣста Львова. Галицка каса щаднича застерегла собѣ спôвъучасть въ зарядѣ сего заведеня.

— **Исторія ювилею папского.** Папа зарядивъ написанье исторіи сегорѣчного ювилею папского, котра мѣжь иншими буде мѣстити докладну статистику путникôвъ, текстъ адресъ и вычисленье дарункôвъ. Книжку ту въ пышнôмъ выданю розôшлеся членамъ пануючихъ родинъ.

— **П. Илія Бойкевичь,** пѣвець ерковный въ Рогатинѣ просить насъ оповѣстити слѣдуюче: Теодоръ Морскій, пѣвець церковный зъ Палагичь, доносить, що дня 7 н. ст. марта бувъ у него якійсь Михаилъ Витошиньскій и зажадавъ въ моѣмъ имени 70 кр. на якійсь пôдручникъ до испыту дякôвского и 15 кр. за подорожь. Заявляю симъ, що я жадного Мих. Витошиньского не знаю и нѣкого не уповажнявъ до збираня якихъ даткôвъ, тому остерѣгаю всѣхъ моихъ товаришѣвъ передъ тымъ обманщикомъ.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 23 марта. Ходить поголоска, що лѣтомъ будуть скликанй соймы краєвй а въ вересню збереся рада державна.

Вѣдень 23 марта Король румуньскій конферувавъ вчера зъ гр. Таффе и гр. Кальнокимъ.

Петербургъ 23 марта. Велику сензацію выкликала тутъ брошура пôдъ заголовкомъ „Письма до приятеля“, котра появилася безъименно и безъ дозволу цензуры. Авторъ вказує на невдоволенье народу зъ теперѣшного правительства въ Россіи и промовляє за вôйною. Брошуру ту надôслано цареви и всѣмъ достойникамъ. Здаєсь що авторомъ сеи брошуры єсть якась особа зъ найвысшихъ сферъ россійскихъ. Полиція слѣдить за авторомъ.

Парижь 23 марта. Ген. Феріє завôзвавъ Булянжера, щобы ôнъ ставився передъ войсковою радою. Полиція має доказы, що агитація за Булянжеромъ стоить въ звязи зъ стремленями бонапартистôвъ. Нинѣ має Булянже приѣхати до Парижа.

Софія 23. марта. Рада министрôвъ рѣшила вчера не ôдповѣдати на депешу вел. везира.

Петербургъ 23. марта. „Русскій Инвалидъ“ оголосивъ розпорядженье министерства вôйны, пôсля котрого магазины войсковй въ Петроковѣ и Красноставѣ мають бути побôльшенй а крôмъ того має бути урядженый новый магазинъ въ Берестю Литовскôмъ.

Берлинъ 23. марта. Всѣ майже газеты констатують, що теперѣшный станъ здоровля цѣсаря Фридриха єсть добрый. — Сими днями надѣються тутъ оголошеня амнестіи по причинѣ вступленя цѣсаря Фридриха на престолъ.

Букарештъ 23 марта. Браціяно ôдповѣдаючи на интерпеляцію сказавъ, що правительство румуньске не стремить до утвореня румуньско болгарскои монархіи а хоче лишь удержати независимôсть Румуніи.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вп. Т. Гр. въ К. Надôсланои намъ рукописи зъ описомъ подорожи до Є. помѣстити не зможемо, бо не надаєся.

Аптика РУКЕРА у Львовѣ
поручає 2356 100—?
Спеціяльности и универсальнй средства фарнцускй и иншй, якъ черезъ ню такъ и черезъ иншй фирмы оповѣщуванй.

Д-ръ мед. Теодоръ Єндель
по студіяхъ на клиникахъ проф. Розенталя у Вѣдни и проф. Шаркота (Salpêtrier) въ Парижи ординує въ хоробахъ нервовыхъ и жѣночихъ щоденно ôдъ 2—4
улиця Валова число 31.
Гистерію лѣчить гипнотизмомъ методою проф. Шаркота и П. Рихтера. 2119 32—0

Вытягъ зъ розкладу ѣзды зелѣзниць державныхъ
важный ôдъ 1 жовтня 1887.

Ôдѣздъ зô Львова: О 6 год. рано до Гусятына — о 6 год. 10 мин. рано до Лавочного, Будапешту Стрыя; — о 11 год. 27 мин рано передъ полуд. до Стрыя. Хирова, Станиславова; — о 12 год. 02 мин. въ полудне до Гусятына; — о 7 год. 44 мин. вечеромъ до Стрыя. Хирова

Приѣздъ до Львова: О 1 год. 15 мин. въ ночи зъ Будапешту, Стрыя, Лавочного, Станиславова, Хирова; о 8 год. 39 мин. рано зъ Хирова, Стрыя; — о 3 год. 10 мин. по полудни зъ Гусятына; — о 4 год. 15 мин по полуд. зô Станиславова. Хирова, Стрыя; — о 9 год 43 мин вечеромъ зъ Гусятына.

Плякаты зъ розкладомъ ѣзды на линіяхъ галицкихъ можна дôстати на стаціяхъ зелѣзниць державныхъ по 6 кр 2238 21—?

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:
Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночй) пл. Галицкій 14
Дръ Е Лебедовичь (нед. внутрѣшнй и очнй) ул. Корняктôвъ (Нар. Дôмъ.
Д-ръ І. Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Аптики: 2292
З. Рукеръ ул. Кракôвска.

Банки и Конторы вымѣны:
Банкъ краєвый ул. Костюшки (будынокъ соймовый).
А Шеленбергъ (конт вымѣны) ул. Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лилієнъ (конт. вымѣны) ул. Гетьманьска 8.

Готелѣ и Реставраціи:
Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Кракôвска 9.

Артисты и Рѣзбарѣ:
К. Н. Устыяновичь, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4.

Друкарнѣ и Литографіи:
Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичь (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склепы:
Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгнеръ (найтаншій магазинъ галантерійный, ул Галицка 16
А. Гальскій (товары зелѣзнй) пляцъ Маріяцкій 9.
Стахевичь и Абрысовскій (матеріи на сукнѣ) Ринокъ 32.
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:
І. Н. Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20)
Вольфъ Чоппъ (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ. ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничй:
М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигіи).

Готель пôдъ „Золотымъ Орломъ“
въ Станиславовѣ при улици Бельведерскôй.
Має 15 покоѣвъ приладженыхъ зъ всякимъ комфортомъ, зъ того 10 комнатъ фронтовыхъ, а 5 въ официнахъ.
Для Всечестного Духовеньства цѣны комнатъ о 50% дешевше, т. є. ôдъ 50 кр. до 1 зр. за одну комнату.
Пôдписаный має надѣю, що П. Т. Публичнôсть зволить ласкаво ôдвѣдувати сей готель, а буде вповнѣ вдоволена.
Морицъ Яноверъ,
2216 23—? властитель готелю пôдъ „Золотымъ Орломъ“.

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО-КОСМЕТИЧНА
ИВАНА ИГНАТОВИЧА
магистра фармаціи и хемика судового
Ôдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемирнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдличнй выробы косметичнй, тоалетовй и перфумы именно:
Вода львôвска. Приємный, нѣжный и довготревалый запахъ тои воды здѣлавъ се, що въ Антверпіи на выставѣ всемѣрнôй зôстала публично проклямована и ôдзначена. Цѣна флякону меншого 80 кр., бôльшого 1.50.
Нигретина. Выборне средство до фарбованя въ сейчасъ волося на тревалу и красну барву чорну и темну; єсть цѣлкомъ нешкôдливе а въ ужитю цѣлкомъ поєдинче. — Цѣна 1 зр.
!!! БѢЛЙ и ГАРНЙ РУКИ !!!
Найбôльше червонй и попаданй руки выбѣляться и вынѣжняться по кôлькаразовôмъ натертю Кремомъ ростиннôмъ. Слоикъ 80 кр.
Смаровило литовске до обуви и шкôръ, мягчить шкôру, робить єи непромакаючою и тревалою. Пуделко по 50 кр. и 1 зр
СРЕДСТВА ДО ВЫВАБЛЕНЯ ПЛЯМЪ.
Одалина вывабляє плямы зъ пороху, поту, товщу, пива, молока, плѣсни и т п 35 кр — **Бензолина** вывабляє Плямы товстй зъ покосту и мази 20 и 30 кр. — **Етилина** вывабляє плямы зъ фарбъ ôдъ помосту, фляконъ 25 кр. — **Явелина** вывабляє плямы зъ овочей и вина червоного, фляконъ 20 кр. — **Оксалина** вывабляє плямы, що повстали зъ иржи, крови и атраменту — **Бразилина** матеріи чорнй споловѣлй и поплямленй выпранй въ Бразелинѣ ôдзыскають давну барву и ôдлыскъ, пакетъ 8 кр. — **Квилая** до праня вовняныхъ и шовковыхъ матерій, пакетъ 6 кр. — **Мыло жовчне** до вывабляня застарѣлыхъ плямъ. шт. 25 кр.
Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч 2 2257 57—?

Неомыльне средство
на выгубленье нагнѣткôвъ, бородавокъ и иншихъ подôбныхъ наростей шкôрныхъ, безъ болю и безъ жаднои небезпечности.
Цѣна флякону 50 кр.
Встрикненье и капсулки
зъ ростины „MATICO“
въ недугахъ мужескихъ неоцѣнене средство
поручає Аптика
К. КРИ ЖНОВСКОГО
у ЛЬВОВѢ.
Цѣна фляшки встрикнень 40 кр.
Капсулокъ 80 кр.
2274 20—?

А. РОЗМАНИТЪ
КРАКÔВЪ
ФАБРИКА ПАРОВА
Цикоріи, Сурогатôвъ кавы и Кавы фиговои
Выробляє зъ сырого продукту власнои плянтаціи всякй роды цикоріи и штучнои кавы, котрй ôдзначаються богатствомъ частей поживныхъ а такожь знаменитымъ смакомъ и запахомъ. 2286 22—0
Фабрика поручає передовсѣмъ:
Сурогатъ кавы аъ коробкахъ (шуфлядкахъ).
Сурогатъ кавы въ склянкахъ
Шротову каву француску Розманита.
Цикорію кракôвску гôрку.
Каву фигову.
Цикоряну каву перлову. (Новôсть!!)
Каву кракôвску добôрну въ скриночкахъ.
Набути можна у всѣхъ важнѣйшихъ склепахъ.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ
ц. к. уприв. галицкого
Акційного Банку Гипотечного
2222 120—? купує и продає
всѣ ефекты и монеты
пôдъ найприступнѣйшими условіями.
5% Листы Гипотечнй и 5% Листы Гип. преміованй,
котрыхъ пôсля закона зъ дня 2 липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвысшои постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталôвъ фондовыхъ, пупилярныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадія
можна одержати въ сѣй Конторѣ.
(до выльосованя зъ 10% премією т. є. по **110 за 100**)
Всѣ припорученя зъ провинціи залагоджуються безъ проволоки по курсѣ дневнôмъ, не числячи нѣякои провизіи.

Цѣс. кор. упривилеєвана
Рафинерія спиритусу
и ФАБРИКА ОЦТУ
ЮЛІЯ МИКОЛЯША
у ЛЬВОВѢ
выробляє
НАЙЧИСТѢЙШІЙ СПИРИТУСЪ
здалый для панôвъ аптикарѣвъ, фабрикъ ликерôвъ и т. п.
2316 котрый продає 16—?
по цѣнахъ умѣренныхъ.
Поручає такожь найлѣпшого рода горѣвки, ликеры и розолисы.

Домового учителя
пошукуєся до трохъ хлопцѣвъ на село, именно: для одного до вступного испыту до 3-ои кл ґимназ., и для двохъ до вступного испыту до І. кл ґімназ. Адресу вскаже Администрація „Дѣла“. 2380 2—2

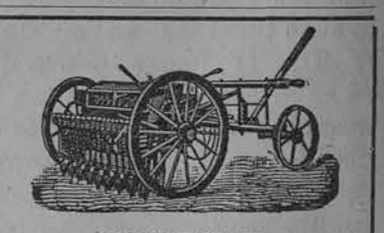
СѢВНИКИ
найлѣпшого и найтревалѣйшого рода доставляють пôдъ довголѣтною гарантією
УМРАТЪ и Комп.
ФАБРИКА МАШИНЪ ГОСПОДАРСКИХЪ
2314 ПРАГА-БУБНА. 8—?
Филія у Львовѣ пôдъ власною фирмою
Каталоги на жаданье даромъ.

ВЫДАНЯ ТОВАРИСТВА „ПРОСВѢТЫ“
Географія Руси
часть перша
Русь галицка, буковиньска и угорска
зъ картою тыхъ земель.
Цѣна 45 кр. (зъ пересылкою почтою 50 кр.)
Карта Галичины, Буковины и угорскои Руси сама про себе 10 кр. (зъ перес. почт. 12 кр.)
Народно-рускій Молитовникъ
для дѣтей, одобреный Впр. Митроп. Сильвестромъ (сторôнъ 143). Цѣна дуже низька, бо лише **20 кр.** (въ красшихъ оправахъ **25 кр.** и **35 кр.**). При купнѣ за 10 зр. опускаєся 20% рабату. Той молитвословець надаєся на дарунки (мѣжь иншимъ на памятку епископскихъ визитацій каноничныхъ). При замовленю бôльшого числа примѣрникôвъ можна жадати (за малу оплату) ôдповѣдныхъ золотыхъ написей на оправѣ.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 58. Львôвъ, Субота 12 (24) марта 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатнои, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.
на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. а. в.

Ôдъ 1 (13) сѣчня **„Дѣло“ почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускй свята. Условія предплаты повысше на заголовку.

Галичина fara da se!

Було се въ 1868 р., коли послы рускй краєвого сойму солидарно внесли до того-жь сойму представленье, щобъ остаточно полагодити межинароднй ôдносины краєвй. Въ 1869 р. выдѣлъ краєвый скликавъ такъ звану „анкету угодову“, зложену зъ Русинôвъ и Полякôвъ, въ цѣли скодификованя закону о правахъ обохъ народностей въ Галичинѣ. Въ 1871 р. перейшовъ однакожь соймъ галицкій до порядку дневного надъ всею справою, заставившись тымъ, що анкета не у всѣхъ точкахъ пôйшла солидарно и що длятого не подала соймови потрѣбного до „угоды“ субстрату. Мотивомъ до ôдступленя ôдъ „акціи угодовои“ було и то, що бôльша частина послôвъ рускихъ уже 1869 р. сама ôдъ сеи „акціи“ ôдступила.

Не маючи надѣѣ на вынайденье якогонебудь „modus vivendi“, подали вже въ 1870 р. львôвскй Русины проєктъ, щобы для обороны правъ національныхъ заснувати политичне товариство. Проєктъ сей выйшовъ ôдъ народовцѣвъ, на чолѣ котрыхъ станувъ въ тôмъ самôмъ роцѣ заступникъ маршалка краєвого, пок. Юліянъ Лаврôвскій. Мимо того удалося деякимъ людямъ повести дѣло такъ, що „Русску Раду“ зложено зъ выключеньемъ народовцѣвъ и що ôдтакъ поставлено собѣ аксіомомъ, тыхъ народовцѣвъ не приймати до Товариства.

Пробы, щобъ усунути сей сепаратизмъ партійный и станути плече объ плече до обороны правъ національныхъ безъ огляду на рôзнороднй а навѣть діяметрально противнй понятя о націонализмѣ рускôмъ, — всякй пробы, робленй народовцями ôдъ 1870—79 р. не повелись. Двацять девятьохъ народовцѣвъ, що въ тôмъ часѣ подались о принятье въ члены „Русскои Рады“, не принято. „Имѣємъ честь“ — ôдписали о. Павликовъ яко предсѣдатель „Русскои Рады“ и п. В. Площаньскій яко секретарь, пôдъ днемъ 21 падолиста 1879 р. — „извѣстити Ваше Благородіє (проф. Юл. Романчука), что Выдѣлъ „Русской Рады“ рѣшилъ не приняти въ члены заступаємого нимъ Общества: Господина Данила Танячкевича и тѣхъ 28 Русиновъ Львовскихъ, которыи на Ваши руки тутъ о принятіє подали.“

По части и въ наслѣдокъ того рѣшеня повстало наше „Дѣло“ зъ програмою: розвивати своими силами народнôсть руску и станути въ оборонѣ єи правъ политичныхъ. Въ наслѣдокъ того рѣшеня зъ 1879 р. повстала и нинѣшна „Народна Рада“ зъ такою-жь самою програмою. Не маючи можности сполучити всѣхъ Русинôвъ въ однôмъ товариствѣ политичнôмъ, подано „оглашеннымъ“ можнôсть, въ окремôмъ товариствѣ трудитись для добра Руси.

Тыхъ кôлька фактôвъ мусѣли мы навести, щобы бодай коротенько начеркнути исторію тяжко прожитыхъ нами двацяти послѣдныхъ лѣтъ.

Однакожь яка огромна рôзниця! Коли представителѣ „Русской Рады“ поставили собѣ немовь задачею, стояти выключно на становищи партійнôмъ, — сталося на першихъ Загальныхъ Зборахъ „Народнои Рады“ таке що члены єи на внесенье о. Заячкôвского майже на першôмъ мѣсци своихъ ухвалъ поставили рѣшенье, щобъ не тôлько всѣхъ патріотôвъ-Русинôвъ въ загалѣ вôзвати до вступованя въ члены „Народнои Рады“, але щобы ще спеціяльно членôвъ „Народного Дому“ до того запросити. Цѣль рѣшеня ясна. „Народна Рада“ не хоче ставати на партійнôмъ становищи и дальше межи Русинами галицкими пôддержувати тй пагубнй роздоры. Єи програма всѣмъ звѣстна, єи задача широка, а до довершеня сеи задачѣ треба сполученыхъ силъ всѣхъ патріотôвъ рускихъ.

Въ ч. 52 „Дѣла“ помѣстили мы ôдозву „Народнои Рады“ до всѣхъ Русинôвъ-патріотôвъ въ краю и о скôлько намъ въ тôмъ предметѣ пишуть зъ провинціи, ôдозву тую всюды дуже радо побачили. Загалъ Русинôвъ уважає сей крокъ „Народнои Рады“ пôчиномъ дуже щасливымъ, заповѣдаючимъ въ виду недалекихъ выборôвъ до тѣлъ законодавчихъ, одноцѣльну солидарну акцію. Мы зъ нашои стороны можемо ôдозву „Народнои Рады“ лише якъ найгорячѣйше пôдперти, и всѣхъ, кому тôлько добро скорого нашого скрѣпленя лежить на души, вôзвати до громадного вступованя до Товариства, що за два роки свого истнованя дало богато доказôвъ и енергичного труду и зрозумѣня интересôвъ галицко-руского народу. О хосенности солидарнои акціи, яка ôдтакъ мусѣла-бы наступити, не потрѣбно нашимъ патріотамъ ширше толкувати. Всякій зъ насъ розумѣє добре, що въ трудныхъ часахъ потрѣбно якъ найбôльшои солидарности, що на грубе дерево треба и грубого клина.

Але при тôмъ єсть нашимъ обовязкомъ звернути увагу всѣхъ и на хосеннôсть политичнои акціи, роздѣленои на поодинокй повѣты а сцентрализованои въ такихъ огнищахъ, якими представляються нинѣ повѣтовй „Народнй Рады“ въ Долинѣ и въ Турцѣ.

Хто слѣдивъ уважно розвôй житя нашого въ послѣдныхъ десяткахъ лѣтъ, той мôгъ запримѣтити, що давнѣйше Станиславщина, а до теперь ще Стрыйщина и Тернопôльщина заявили бôльше національного и политичного руху лише по тôй важнôй причинѣ, що въ центрахъ тыхъ трехъ повѣтôвъ повстали якйсь осереднй точки, около котрыхъ Русины могли зôбратися до спôльного дѣла. Не кажемо, щобы й по другихъ повѣтахъ не було признакъ житя и дѣланя, бо-жь остаточно статистика голосованя при послѣдныхъ выборахъ до сойму и до Рады державнои дає незбитый доказъ, що свѣдомôсть національна зросла повсюды, — а и се звѣстно, що читальнѣ и хоры, тй малй центры просвѣтнои акціи, множаться у насъ зъ кождымъ днемъ. Але при всѣмъ тôмъ було-бы дуже на часѣ, щобы патріоты на провинціи всюды пôйшли въ слѣды патріотôвъ Долиньскихъ и Турчаньскихъ и на взорець ихъ „Народныхъ Радъ“ кристализували роздробленй силы въ такихъ-же политичныхъ товариствахъ. Впрочѣмъ, въ якій-небудь спосôбъ Русины поодинокихъ околиць чи повѣтôвъ зъумѣють зôбратися въ товариства, — товариства такй улекшать спôльну акцію, на котрои чолѣ стане въ видѣ морального вожда „Народна Рада“ львôвска.

Галичина fara da se! — слова тй повиннй бути нинѣ окликомъ дня. Политичнй товариства провинціональнй, филіи товариствъ просвѣтныхъ, рускй кружки педагогичнй, читальнѣ, касы позичковй, шпихлѣрѣ, „Торговлѣ“, „Крамницѣ“, „Спôлки“ „Правды“, „Зорѣ“ ремѣсничй, бурсы, братства, хоры, „Соколы“ — въ загалѣ всякй найдрôбнѣйшй, хочь бы зъ льокальнымъ значеньемъ товариства, будуть тымъ крѣпкимъ валомъ, що єго и врата адовй не въ силѣ будуть одолѣти!

Чорнй карты зъ економичного житя Галичины.

X.

Загально-краєвôй нуждѣ стараються у насъ люде зарадити рôзнородными средствами, зъ котрыхъ однакъ многй не ведуть зовсѣмъ до цѣли.

Такими схиблеными средствами єсть по думцѣ автора соціялизмъ и антисемитизмъ.

Соціялизмъ не має у насъ пôдставы, бо соціялизмови ходить головно не такъ о саму продукцію, якъ о роздѣлъ єи результатôвъ, а у насъ тыхъ результатôвъ въ загалѣ такъ мало, що нема чимъ дѣлитись. У насъ, коли-бъ роздѣлено цѣлу продукцію мѣжь всѣхъ рôвно, то ще и тогдѣ було-бы для кождого за мало.

Европейскій соціялизмъ вымѣреный єсть противъ капиталистôвъ и перестарѣлыхъ економичныхъ понять. Єсть то жерело, зъ котрого выходять новй економичнй помыслы, котре родить рухъ и переломлює застôй въ стремленяхъ до полѣпшеня суспôльного организму. Але у насъ нема тыхъ капиталистôвъ, противъ котрыхъ мавъ-бы выступати соціялизмъ, у насъ треба бы и було-бы навѣть дуже потрѣбнымъ сотворити тую клясу. Цѣлый розвитокъ нашои суспôльности залежить теперь ôдъ того, щобы нашй бôльшй властителѣ перемѣнились на рôльничихъ промысловцѣвъ, дальше ôдъ того, щобы у насъ бувъ численный станъ середныхъ рôльникôвъ, т. є. богатыхъ селянъ, щобы було въ кôнци образоване мѣщаньство.

Въ справѣ антисемитизму займає авторъ становище трохи дивовижне. Ôнъ замыкає очи на всѣ прикметы расовй жидôвъ, котрй роблять ихъ завзятыми противниками всего, що не жидôвске, а бажає зъамальгамувати той елементъ, котрый що-до земскои власности выпирає и на поли торговлѣ и промыслу и що-до власности домôвъ по мѣстахъ давно выперъ вже первѣстно сильныхъ въ тыхъ заводахъ христіянъ, зъ загаломъ краєвого населеня и выкористати єго продуктивнôсть и прикметы для загального добра краю.

Для автора не страшна превелика хитрôсть та запобѣгливôсть жидôвъ, ба навѣть и не бачить, щобы той елементъ бувъ справдѣ такъ дуже хитрымъ и стремѣвъ до вызыскуваня людей другои вѣры. Авторъ бачить лишь то, що жиды бôльше ощаджують ôдъ христіянъ, однакъ и то не въ силѣ выкликати надто великои нерôвномѣрности мѣжь маєтковымъ станомъ жидôвъ а христіянъ, бо послѣднй мають велику резерву маєткову въ вартости землѣ, котра до 30 лѣтъ мусить подвоитись и приспорить тымъ способомъ маєткови христіянъ близько 100 мил. зр. (Авторъ забуває, що вже при нинѣшнôмъ станѣ рѣчей збôльшенье вартости землѣ рôвно майже пôднесло-бы економичну силу жидôвъ и христіянъ, а що-жь доперва говорити по 30 рокахъ, коли перехôдъ грунтôвъ въ жидôвскй руки буде ити дальше въ дотеперѣшнôй пропорціи? Тогдѣ збôльшенье вартости збôльшило-бы якъ-разъ жидôвску силу и довело-бы ще до бôльшои нерôвности мѣжь нею а христіяньскою — *Прим. Ред.*)

Хибы жидôвъ, т. є. завзятôсть супротивъ иновѣрцѣвъ и охота зыску попирана всякими неморальными средствами не суть пôсля гадки автора вродженй жидôвскому племени, они суть наслѣдкомъ того занедбаня, въ яке попали всѣ клясы нашои краєвои суспôльности и дадуться вылѣчити и усунути просвѣтою жидôвъ и тымъ, що Поляки розумѣють пôдъ терминомъ uobywatelenie żydów.

Такожь не страшна авторови економична перевага жидôвъ и ихъ высшôсть пôдъ тымъ взглядомъ надъ другими клясами краю. Тую высшôсть завдячують они своѣй солидарности,

Пôдъ недѣлю.

Ну, слава Богу, дôждалась и Буковина у себе въ Раранчу — Гниличокъ. Але що тамъ не находиться ще gniazdeczko orła białego а тôлько стаєнка протегованого „cap di bou“, то анѣ Раранчане, анѣ Мораръ не попали за Hochverrath въ „Иванову хату“.

Але-жь вы не знаєте, що такого cap di bou — и не можете мене зрозумѣти. Cap di bou — то по нашому „буйволова голова“. Находиться она на гербѣ Молдавіи и нею величають Волохи своихъ сердечныхъ братôвъ Молдавянъ за-для ихъ великого розуму. Чи они вповнѣ на то заслугують, сказати не знаю; але що назва „cap di bou“ належиться ex officio такому пастиреви, що ôдъ него волы утѣкають, того нѣхто, чей-же не заперечить, — хоть єго за те не посадять ще, якъ у насъ, въ Иванову хату. Шпундеръ хоче вправдѣ заложити протестъ противъ такои рôвноправности, зъ того однакъ не выросте ще для Россіи casus belli. Бисмаркъ може спокôйно ôддаватись реколекціямъ зъ своимъ лѣкаремъ д-ромъ Швайніцомъ а Мораръ буде дальше черезъ румунизованье навертати Буковину на унію. Щобы, однакъ, спасти той край коронный ôдъ єго згубнои агитаціи, то порадивъ-бы я гр. Таффому подѣлити Запрутску землю на двѣ части: одна нехай зовеся „Зелена Буковина“ и має свого руского митрополита, а друга нехай носить ôдъ cap di bou назву „Быковина“ и тамъ нехай благоденствує й на дальше о. Morariu.

Але Таффе не послухає, бо може й гараздъ не знає, що у насъ дѣєся. Та й якъ же єму знати, коли якійсь тамъ Купчанко, що у Вѣдни выдає якусь тамъ „Правду“, дôставъ — якъ каже — 102 зр. субвенціи ôдъ одного принца, а за те радить буковиньскимъ селянамъ читати „Сибирскій Вѣстникъ“, щобы дôзналися, якъ братя ихъ Русины — Остяки та Камчадалѣ проживають на кôнци Руси-Камчатки.

Бôгме, добра газета для народу ся Купчанкова „Бреши-Правда“! Обєдиняє нашого селянина зъ Чучками, тай ще за то субвенціи бере! Єи правдомовнôсть нагадує менѣ народну казку про „Польску правду а руску небылицю“, що єи розбôйники завдали оповѣсти нашому Минхгавзенови на прозвище Иванъ Брехунъ. Послухайте хоть початку коли ласка.

„Ще-мь ся на свѣтъ не уродивъ — починає Иванъ Брехунъ свою польску правду а руску небылицю — коли мене батько пôславъ до Мошка по горѣвку.

— Слава Йсусу, Мошку!

— Слава на вѣки! — одвѣчає. — Що тамъ чувати, Иване?

— Гараздъ Бôгъ давъ, жиде! Комарѣ сеи зимы всю воду въ рѣцѣ выпили та пôславъ мене батько, чи не давъ бы ты горѣвки, бо не мають мене въ чôмъ охрестити.

— Чомѣ нѣ? дамъ. На́ тобѣ осьде и полоть солонины на крижмо.

Я подякувавъ якъ „слѣдъ“ нанашкови тай пôйшовъ домôвъ, а тамъ чекавъ уже на мене ячмѣнный снôпъ, тай кочерга, щобы мя охрестити. Ну хрестять они, хрестять, ажь тутъ батько якъ не гукне на мене: „Сыну, зажени свинѣ до кучѣ!“ Дивлюсь, а жидова солонина укотила девятеро поросятъ. Я за батôгъ.. а са! а са! — загнавъ французôвъ до кучѣ тай почавъ ихъ доити...“ и т. д.

Така-жь тото и Купчанкова „Бреши-Правда“, зъ тою однакъ рôзницею, що Иванъ Брехунъ доивъ поросята, а Купчанко хоче доити нерозумныхъ людей. У насъ и то може єму удатись. На дурняхъ прецѣнь свѣтъ стоить и чому-бъ не могла на нихъ стояти и єго „Правда“? Про мене! Хто жаба, най лѣзе въ болото. Теперь самъ часъ до того.

Болота буде у насъ такого, що въ нѣмъ, ачейже, и вôйна утопиться. И добре буде. Вôйны ту нѣхто не хоче. Десь-колись бувало нашй братя Поляки то ажь постили, якъ до Великодного яйця, щобы имъ Богъ поблагословивъ Москалѣвъ живцемъ поѣсти, — а нинѣ хоть и пôстъ, а они Маскаля навѣть на друге снѣданье не хотять. Противно, допытуються за псаломомъ „Cara chrani“, тай не могуть у насъ допытатися. Тажь прецѣнь мы у нихъ маємо зъ давенъ давна голосну славу Москалефилѣвъ, а мѣжь нами не найшлось бы тои пѣсни? Встыдъ, ганьба, Русины! Ратуймо честь и славу нашу! Якъ то? Нѣхто.. зъ васъ не знає. „Царя храни“? Ну, то я вамъ подиктую, може выратую котру хорошу Польку ôдъ московского нападу, а ôдъ васъ дôстану титулъ „батька Руси“. Отъ вамъ она:

Боже царя храни!
Передъ Кавльбарсами,
Передъ Толстоями,
Побѣдоносцями,
Передъ Купчанками
И передъ Живными —
О теє Русь цѣла
Отче! благає тя!

Дальше спѣвати не буду, бо теперь великій пôстъ, и намъ спѣвати не годиться, а каятися грѣхôвъ и носити хрестъ нашь въ покорѣ, терпѣливо.

Не малый хрестъ мають зъ Русинами и нашй владики. Отъ хоть бы зъ тымъ Калининомъ, що то въ „Дѣлѣ“ жадає ôдъ нихъ небувалыхъ рѣчей. Куды намъ теперь жалуватись въ Римѣ! Теперь мають тамъ приступъ лише Смоликовскй зъ своими Дудикевичами, а мы мусимо пôдъ дверми стояти. Пождѣть, Калинине! Якъ Русь уродить такого Стросмаєра, то й наша вôзьме, але Богъ вѣсть, коли той часъ прийде. Стросмаєромъ бути трохи й небезпечно. Отъ и самъ Fremdenblatt, той фамулюсъ гр. Кальнокого, денунціює єго за панславизмъ. Но, але то не дивниця. Fremdenblatt-а звавъ передъ двацяти роками „Figaro“: „Der dumme Kerl von Wien“ — видко, що и по двацяти рокахъ не набрався ще богато розуму.

За то прийшли панове зъ горѣвчаного комитету заразъ до розуму, скоро тôлько появився у Вѣдни Грохольскій. Ôнъ зробивъ зъ пп. министрами „коммерческую сдѣлку“ и такъ загравъ Голыѣвскимъ на катаринцѣ, що ажь все koło польске затанцювало централистичного валця. Не смѣйтеся зъ нихъ, бо и мѣжь Русинами таке буває, що танцюють такъ, якъ имъ грають..

К. Н. Устіяновичь

Всякй облигаціи, листы заставнй, ренты, акціи банковй и зелѣзничй, льосы державнй и приватнй купують и продають пôдъ найкористнѣйшими по змозѣ условіями СОКАЛЬ и ЛИЛІЕНЪ дôмъ банковый и контора вымѣны. Порученя зъ провинціи сейчасъ залагоджуються, безъ дочисленя провизіи.

котра выробилась на пôдставѣ автономичного устрою жидôвскихъ кагалôвъ и она приносить имъ користи лишь о стôлько, о скôлько можуть вызыскати недбальство христіяньского населеня.

Щобы обезсилити стремленя жидôвъ до вызыскуваня, уважаѳ авторъ достаточнымъ дѣлати въ тôмъ напрямѣ уставами и покликуѳсь на законъ о лихвѣ и піяньствѣ, забуваючи хиба, що коли другій дуже рѣдко выконуѳсь, то першій обходиться именно-жь жидами дуже зручно пôдъ видами всякого рода симульованыхъ интересôвъ, котрѣ слабого довжника такъ само ôддають въ руки сильного вѣрителя якъ и передъ тымъ. Суть то ôдносины, котрыхъ певно не змѣнять нѣякѣ законы.

Противъ снекуляціямъ дрôбно-торговельнымъ жидôвъ, радить авторъ дѣлати дорогою вказаною Русинами заложившими Народну Торговлю.

Авторъ хотѣвъ-бы доконче, щобы жиды взялись у насъ за рôльництво и промыслъ. Тая гадка опанувала ѳго до того степеня, що ôнъ радый, коли христіяньскѣ грунты переходять въ руки жидôвъ, наколи лишь жиды стають господарити на тыхъ грунтахъ и тымъ самымъ збôльшають контигентъ жидôвъ-рôльникôвъ. Авторъ волѣвъ-бы, щобы Полякôвъ було бôльше въ промыслѣ и торговли, а жидôвъ бôльше посѣло землю. Тогдѣ сподѣваѳсь ôнъ, що однѣ и другѣ позбули-бъ ся своихъ головныхъ хибъ, т. ѳ. Поляки лѣнивства недбальства и легкодушности, а жиды охоты вызыскуваня иновѣрцѣвъ.

Въ загалѣ знаходять жиды въ п. Щепановскôмъ великого заступника. Ôнъ переходить ихъ исторію и вынаходить въ нѣй найсвѣтлѣйшѣ моменты, забуваючи, що мы на кождый спосôбъ мусимо числитись зъ сучаснымъ станомъ, а нинѣ на жаль не маѳмо до дѣла анѣ зъ Махавеями, анѣ зъ першими апостолами христіяньскими жидôвского роду, але зъ Швинделесами та Пявкелесами, котрѣ дуже далеко ôдбѣгли ôдъ тыхъ идеальныхъ первовзорôвъ историчного юдаизму.

Длятого и всѣ выводы п. Щепановского и надѣ высказанѣ въ справѣ асимиляціи жидôвъ зъ загального краевого населеня не можуть намъ дуже трафити до пересвѣдченя и мы остаѳмо и дальше на тôмъ поли може бути редорогадными, однакъ на кождый спосôбъ повными сумного досвѣду скептиками.

Дописи „Дѣла“.

Olyphant, Pa., Америка.

[Письмо п. Володимира Сѣменовича, редактора „Америки“.]

Пишу до Васъ нинѣ зъ Олифанту, куды я на якійсь часъ выѣхавъ зъ Шенандору въ справахъ народныхъ.

Якъ Вамъ вѣдомо, въ Шенандорѣ наставъ бувъ стрейкъ (змова робôтникôвъ), зробилась була у всѣмъ застоя и деякѣ Русины выѣхали до старого краю, а деякѣ розôйшлись по иншихъ сторонахъ.

П. М. Тылявскій, нашь землякъ, скôнчивши 7 клясъ гимназіи и выслуживши въ войску австрійскôмъ, зъ Шенандору выѣхавъ за роботою до Олифанту. Тутъ подыбавъ ôнъ на добрый нарôдъ и въ короткôмъ часѣ, бо въ двохъ тыждняхъ, заложивъ спершу читальню, а потôмъ тая читальня урадила заложити громадску „Народну Торговлю“. Дали они о тôмъ знати до Шенандору, а тутъ ураджено, що треба зелѣзо ковати поки тепле, и отъ я выѣхавъ до Олифанту на отворенье Торговлѣ. Мали мы оснувати торговлю ще и въ Джерминѣ (Germen, село, 2 австрійскѣ милѣ ôдъ Олифанту), але що нарôдъ не дуже перся до неи, — се намъ въ части и на руку, бо хочемо осторожно дѣло вести, — тожь ôдкрытье Торговлѣ въ Джерминѣ мы на якійсь часъ ôдложили.

Мѣсточко Олифантъ, заложене передъ якихъ десять лѣтами. Цѣла вага ѳго въ тôмъ, що мешканцѣ ѳго копають вуглье. Прирôвнати ѳго можна до галицкого мѣсточка, въ околици гористôй, якъ въ Стрыйщинѣ. Мѣсточко нужденне: не маѳ ще освѣтленя анѣ електричного, анѣ газового, мало склепôвъ и то бѣдныхъ, тротоарôвъ мало, а болота якъ по галицкихъ мѣсточкахъ. Домы въ центрѣ мѣста знайдуться и красшѣ, але по-за мѣстомъ, де живуть Русины, дуже простѣ и малѣ.

Нашихъ Русинôвъ въ Олифантѣ буде до 250 душь, але богато ѳсть ихъ и въ околици, такъ що можна ихъ числити на 2000 душь. Мешкають они въ домахъ одноповерхихъ по 12, 16, 20 людей у однои господинѣ. Нарôдъ нашъ въ Олифантѣ, якъ се я мавъ нагоду пôзнати на зборахъ Торговлѣ, може й лучшій якъ деинде, та кобы тôлько не дався ворогамъ своимъ звести зъ доброи дороги. Бо треба знати, що тутъ ôнъ маѳ такихъ самыхъ „глитаѣвъ-паукôвъ“, якъ въ старôмъ краю, — жидôвъ. За Лемками, що прийшли до Америки, потяглися, мовь невôдступна тѣнь, и жиды коршмарѣ зъ тыхъ самыхъ селъ, що и нашѣ люде, — и тутъ такъ само ссуть, пьють зъ нихъ кровь, якъ въ старôмъ краю. Одинъ такій жидъ уже тутъ збогатився, посѣдаѳ вже кôльканацять тысячь нагарбаного у Русинôвъ добра. Правда, нарôдъ нашь тутъ скорше зрозумѣѳ своѳ добро, якъ въ старôмъ краю, але все таки чи-мало ѳсть такихъ, що даються туманити и грабити. А вже-жь нѣхто такъ на скрôзь не пôйме нашого селянина, якъ жидъ, а ще до того, якъ зрôсъ мѣжь нашимъ селяньствомъ и пôзнавъ всѣ ѳго слабѣ стороны.

П. М. Тылявскій, знаючи нашь нарôдъ, забрався до дѣла оглядно. Спершу заложивъ читальню; до неи вписалося 47 членôвъ. Кождый членъ платить 1 доляръ вступного и мѣсячно 25 центôвъ. На австрійскѣ грошѣ вкладка здавалась бы великою, але тутъ въ Америцѣ, де кождый маѳ „центы“, се якъ-разъ, нѣ за богато, нѣ за мало, тымъ бôльше, що тутъ основанье и удержанье читальнѣ вымагаѳ великихъ коштôвъ. Н. пр. олифантска читальня вынаймаѳ хату, за котру платить 5 долярôвъ, а ôдъ першого читальня буде побôчь „стору“ (склепу) и буде платити 6 долярôвъ. Книжокъ тутъ нема, треба зъ краю спроваджувати, а се богато коштуѳ. Читальня олифантска закупуѳ книжокъ за 60 долярôвъ (120 гульденôвъ). Дальше, урядженье дороге: сама нѣчь коштуѳ 18 долярôвъ, лавки, крѣсла, столы, лямпы, оналъ и т. д. Все то члены зô складокъ закупують, а теперь мають закупити и білярдъ. Члены сходяться всѣ що вечера и одинъ зъ мѣжь-нихъ читаѳ якусь книжку, а всѣ слухають. До читальнѣ належить бôльша часть письменныхъ.

На такихъ то зôбраняхъ въ читальни п. Тылявскій почавъ пôдносити гадку заложеня Торговлѣ и вказувавъ на користи такои Торговлѣ въ Шенандорѣ. Читальники згодилися: постановили заложити Торговлю, розбѣглися по Олифантѣ и околици, зôбрали акціонерôвъ и выслали письмо до Шенандору, до о. пароха.

О. Воляньскій приѣхавъ до Олифанту д. 23 н. ст. лютого. Вечеромъ о 8 годинѣ почались зборы членôвъ Торговлѣ. Народу явилось богато; цѣла читальня була биткомъ заповнена. Спершу о. Воляньскій вытолкувавъ зôбранымъ цѣль збору и вôзвавъ до выбору предсѣдателя. Зборы выбрали одноголосно ѳго самого. О. Воляньскій покликавъ п. Тылявского на секретаря, и почались нарады. Довго не було надъ чимъ радити, бо п. Тылявскій такъ пôдготовивъ людей, що они цѣлу справу дуже добре розумѣли. О. Воляньскій тôлько пояснивъ, що Торговля буде зъорганизована на взорець львôвскои. Головна дирекція буде въ Шенандорѣ, зъ-ôдтамъ будуть записуватись товары, тамъ буде и головна каса. Заразъ опôсля приступлено до збиранья удѣлôвъ и того-жь вечера зложили члены 2.739 долярôвъ, а кôлькохъ членôвъ обѣцяло, що, коли буде треба, дадуть ѳще до 1000 долярôвъ. Потому выбрано управителемъ мене, субѳктомъ п. Тылявского, а вôзникомъ Петра Химчака, а до комисіи контрольнои (котрои задача: разомъ зъ управителемъ дбати про добро Торговлѣ и въ кождôй хвили вглядати въ рахунки) выбрано Алексея Шлянту, Юрка Хиляка, Григ. Басалиґу и Ивана Ґижу. Поговоривши ще о сѣмъ-тôмъ, розôйшлися люде въ великôмъ одушевленю и зъ красными надѣями.

Другого дня ходили мы глядати мѣсця на Торговлю и по великихъ клопотахъ наймили просторый склепъ въ серединѣ мѣста. При тôмъ склепѣ другій порожный склепъ нанято на читальню. Такъ отже побôчь Торговлѣ стане й читальня.

Хочь на видъ усе намъ пôйшло гладко, то однакъ нашôй Торговли прийдеся твердый горѣхъ згрызти, а именно — выдержати конкуренцію. Ѳсть тутъ двохъ жидôвъ: одинъ галицкій, Шніцъ, що збивъ уже до 20.000, и другій, що почавъ такожь обрастати въ людску кривду, може мати вже до 4.000 долярôвъ, — отожь они, бачучи, на що заноситься, звязалися въ спôлку, прибрали ще иншихъ „сторникôвъ“ (склепарѣвъ) и задумали пускати товары майже безъ нѣякого зарôбку. Щобъ удержатись, и мы мусимо такъ зробити. Се може о стôлько намъ помогти, що скорше ворогôвъ позбудемось, — а они насъ чей не переможуть.

Нашь склепъ що-до красы урядженя и доброты товарôвъ ѳсть другимъ зъ черги въ Олифантѣ. Коло нашои Торговлѣ ѳсть публична школа и костелъ айрійскій, отже положенье ѳи добре. Якъ на початокъ, иде намъ добре, беруть у насъ и Англичане, — чого въ Шенандорѣ нема, бо въ Америцѣ звычайно нарôдъ дѣлиться на народности.

Въ Джерменѣ Торговлѣ ще не закладаѳмо, бо тамъ жиды одинъ попередъ другого спускають цѣны, а мы ждемо, поки они мѣжь собою не скôнчать конкуренцію. Коли-жь покажеся, що мы будемо могли до Джермину высылати свои товары зъ Олифанту возомъ, — то и не будемо тамъ Торговлѣ закладати.

Поки-що п. Тылявскій заложивъ въ Джерменѣ читальню, котра носить назву имени Маркіяна Шашкевича, якъ читальня въ Олифантѣ назву Осипа Федьковича.

Зъ новинъ доношу Вамъ, що люде зъ Перегримки, повѣта ясельского, перебуваючи въ Америцѣ, зложили 1000 зр. а. в. для церкви въ своѣмъ родиннôмъ селѣ.

Здоровлю Васъ всѣмъ добромъ

Володимиръ Сѣменовичъ.

Зъ судовои салѣ.

Зъ Золочева.

[Микита Хрунь передъ судомъ присяжныхъ.]

Ôдъ 19 до 22 марта с. р. переведено въ тутешнôмъ судѣ окружнôмъ розправу передъ судомъ присяжныхъ противъ Федька Партики, вôйта въ Якторовѣ, повѣта глиняньского, о злочиньство спроневѣреня.

Якъ слѣдство такъ и розправа выказали, що Федько Партика, бувшій вôйтъ, внѣсъ проти нововыбраного вôйта Рыбака, абы ѳго усунути зъ уряду вôйтôвского и знова заняти престолъ вôйтôвскій, жалобу до суду о спроневѣренье грошей податковыхъ. Однакъ переведене слѣдство звернулося противъ Федька Партики, бо показалося, що не Рыбакъ, але самъ Федько Партика грошѣ спроневѣривъ и що всѣ дневники, щобъ затерти свои справки, понищивъ. Помежи иншими справками выйшло на яву, що Федько Партика, яко вôйтъ, передъ 3 лѣтами ôдобравъ зъ рукъ старосты Подвѣньского, яко предсѣдателя рады шкôльнои окружнои въ Рогатинѣ и ôдъ инспектора Подгалича 100 зр. на будову школы, и тѣ грошѣ спроневѣривъ. Такожь и господарка громадска за ѳго урядованя представила богато справокъ, якъ при продажи дерева зъ лѣса громадского, при побираню податку за лѣсъ и пасовиско, и т. д. Федько Партика, пôсля зôзнань пароха о. Гилиčиньского, любимець властей политичныхъ и автономичныхъ, пôднора при всякихъ выборахъ, видко привыкъ бувъ до дреглѣвъ, ковбасъ и пр., и зъ кривдою громады збогачувався, а всякѣ жалобы до властей нѣчого не могли зарадити, бо Партика, числячи на протекцію, броивъ а въ додатку ще на другихъ кидався. Доперва справа противъ Рыбака доѣхала Партицѣ кôница, ôнъ власною рукою себе побивъ и давъ нагоду ц. к. прокураторови нимъ заопѣкуватись. При розправѣ инспекторъ окружный п. Подгаличь представивъ Партику, яко взôрцевого вôйта, котрый мавъ „миръ“ въ ц. к. староствѣ и выдѣлѣ повѣтовôмъ въ Перемышлянахъ, отже не завагався ѳму до рукъ и за квитомъ выплатити 100 зр. Партика заперечивъ се въ очи инспекторови. И що-до другихъ справокъ ѳго розправа выказала богато матеріялу доказового.

По вычерпуючихъ выводахъ прокуратора и гарнои обороны адв. Гайного, присяжнѣ узнали Федька Партику виннымъ спроневѣреня 100 зр. призначеныхъ на будову школы (що-до иншихъ справокъ увôльнили и Партику и до спôввины покликаныхъ Рыбака, Городецкого и Мазура), а судъ вымѣривъ Партицѣ кару 8 мѣсяцѣвъ вязницѣ. Черезъ той часъ на харчу арештантскôмъ буде мôгъ пригадувати собѣ дреглѣ та ковбасы.

Такѣ то вôйты у насъ ґаздують и тѣшаться довѣріемъ...

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Газеты нѣмецкѣ и ческѣ доносять, що правиця вымогла на правительствѣ: увзглядниги проѳктъ Грохольского, щобы въ нагороду за податокъ ôдъ спиритусу, выплатити по 1000 зр. для кождого зъ 600 галицкихъ властителѣвъ горалень. Такъ то вылѣзло шило зъ мѣшка и показалось, о що, о яке „dobro kraju“ ходило нашôй „hierarchii społeczn-ôй“, коли робила тôлько „ґвалту“ нѣбы то въ интересѣ консументôвъ горѣвки!...

——

[Зъ рады державноі.] Вчера ôдбулося засѣданье обохъ палатъ. Въ палатѣ послôвъ велася дебата надъ справозданьемъ комисіи для довгу державного, а ôдтакъ о маркахъ охоронныхъ. Сю послѣдну справу ôдослано до комисіи економичноі. — Пос. Ручка поставивъ внесенье, щобы законъ о правныхъ ôдносинахъ католицкои церкви доповнити въ той спосôбъ, щобы такожь и тѣ властителѣ бôльшихъ посѣлостей, що не мешкають въ дотычнôй парафіи, були обовязанѣ до оплаты — Пос. Кавницъ интерпелювавъ правительство въ справѣ нападôвъ официрôвъ на цивильнѣ особы. — Опôсля ôдрочено засѣданя палаты ажь до 10 цвѣтня.

Въ палатѣ панôвъ велася дебата надъ закономъ о управильненю правныхъ ôдносинъ вѣроисповѣдныхъ громадъ жидôвскихъ. За симъ закономъ промовлявъ дуже мин. д-ръ Гавчь и доказувавъ, що законъ сей маѳ управильнити дуже замотанѣ ôдносины, а головною ѳго засадою ѳсть повна автономія и независимôсть въ справахъ внутрѣшныхъ. Держава буде мати лишь верховнѣ права. Бесѣдникъ порушивъ такожь справу рабинôвъ въ Галичинѣ и сказавъ, що тутъ панують рабины фанатики. За симъ закономъ промовлявъ такожь бар. Кениґсвартеръ и жадавъ усуненя галицкихъ рабинôвъ фанатикôвъ. Законъ сей принято. — Пôсля сего закона не вôльно жидамъ, проживаючимъ въ окрузѣ однои территоріи, творити бôльше якъ одну громаду вѣроисповѣдну. Въ кождôй громадѣ маѳ бути окремый рабинъ. Лишь въ декотрыхъ случаяхъ може бути выимково одинъ рабинъ для кôлькохъ громадъ. Загальне образованье рабинôвъ маѳ бути означене въ дорозѣ розпорядженя.

——

Якъ вже наша телеграма вчера донесла, появилась сими днями въ Петербурзѣ брошура пôдъ заголовкомъ „Письма до приятеля“ и дôсталася до рукъ не лишь найвысшихъ достойникôвъ, але такожь и самого царя. Брошура выдана безъименно и безъ дозволу цензуры и мѣстить въ собѣ поки-що лишь перше письмо, за котрымъ послѣдують другѣ. Авторъ брошуры уважаѳ вôйну зъ Нѣмеччиною за необходиму, хочь Россія ѳи не бажаѳ. Российска армія — каже авторъ — сповнить свою задачу, але о здôбностяхъ ѳи проводирôвъ можна сумнѣватись. Въ Россіи спускаються на то, що по-за армією пôдоймеся стомиліоновый нарôдъ. Тѣ, що такъ думають — каже авторъ — ошибаються; нарôдъ прийме ту рѣчь спокôйнѣйше, якъ они думають, бо зрозумѣѳ, що вôйна така ѳсть политична и економична, а для такои вôйны не можна буде нарôдъ такъ одушевити, якъ въ часѣ турецкои вôйны, коли людемъ говорено, що башибожуки збыткуються и убивають христіяньскихъ братôвъ. Правительство не зробило нѣчого, щобы пôднести духовне и матеріяльре добро народу. Для заграничнои политики выдумано девизу „національный поглядъ“ и закрываючись тою фразою, ширыться страшну реакцію на кождôмъ поли. Университеты поставлено пôдъ надзôръ полиціи и зроблено приступными лишь для богатшихъ клясъ; школы народнѣ замѣнено на приходскѣ, де маѳ розвиватись православный духъ а де властиво нѣчого не учать; земства мають бути знесенѣ и т. д. Нарôдъ протестуѳ, але ѳго нѣхто не слухаѳ. Повна бездѣльнôсть сталась аксіоматомъ державы а Россія стогне пôдъ незносною бюрократичною самоволею. О особистôй добрôй воли царя не може нѣхто сумнѣватися, але той, що не маѳ средствъ, щобы предложити правду ажь самому цареви, ѳсть зовсѣмъ безсильный.

——

Урядова газета оголосила розпорядженье цѣсарске зъ дня 21 с. м. пôсля котрого кн. Вильгельмъ маѳ залагоджувати деякѣ справы, котрѣ ѳму цѣсарь поручить, самостойно и пôдписувати ихъ своимъ именемъ. Вчера ôдбулася перша нарада министрôвъ пôдъ проводомъ цѣсаря Фридриха.

О станѣ здоровля нѣмецкого цѣсаря доносять зъ Берлина до „Presse“, що такъ якъ теперь рѣчь стоить, то нема нѣякои причины добачувати въ теперѣшнôмъ станѣ цѣсаря анѣ небезпечности анѣ робити собѣ якійсь илюзіи о характерѣ слабости. Такій ѳсть поглядъ въ найлѣпше поінформованыхъ кругахъ.

Цѣкаву кореспонденцію одержавъ паріскій „Figaro“ о розмовѣ одного высокого достойника нѣмецкого — якъ здаѳсь — гр. Герберта Бисмарка. Достойникъ той мавъ сказати, що политика Нѣмеччины ѳсть дуже проста, бо маѳ на оцѣ лишь удержанье мира; она ѳсть однакожь и дуже скомпликована, бо щобы дôйти до тои цѣли, мусить нѣмецкій канцлеръ уживати дуже зручныхъ комбинацій. Дальше описуѳ кореспонденція хôдъ всѣхъ тыхъ алярмôвъ, якѣ настали були въ осени минувшого року и доказуѳ, що Нѣмеччина предкладала Австріи выслати спôльну ноту до Петербурга въ справѣ розмѣщуваня войска, въ виду котрои Россія мусѣла-бы була уступити, бо въ противнôмъ случаю була-бъ заразъ розпочалась вôйна. Австрія не пристала на то, бо гр. Кальноки не мôгъ рѣшитися на такій крокъ. Теперь бажаѳ Нѣмеччина лишь мира и думаѳ, що ôнъ дасться удержати. Болгарія не нарушить ѳго. Кн. Фердинандъ щезне незадовго зъ сцены. На послѣдокъ говорить кореспонденція про якійсь ознаки, котрѣ мають въ цвѣтни проявитися у Вѣдни, а котрѣ зновъ выкличуть великій алярмъ и пострахъ на биржахъ; що до Галичины буде выслана велика маса войска и що напослѣдокъ все закôнчиться мирно и добре. „Figaro“ не належить до тыхъ газетъ, що мають звычайно добрѣ информаціи; кажуть однакожь, що въ послѣдныхъ часахъ одержуѳ ôнъ добрѣ вѣсти, походячѣ зъ жерелъ дипломатичныхъ. Та сама газета помѣстила недавно оду поета Коппе до цѣсаря Фридриха, въ котрôй авторъ просить цѣсаря, щобы ôнъ вернувъ Франціи Альзацію и Льотарингію.

——

Пôсля новѣйшихъ вѣстей зъ Бѣлграду збереся сербска скупштына не 27 с. м., якъ то первѣстно було постановлено, але 1 цвѣтня. Сегорôчна скупштина заповѣдаѳся для Сербіи вельми важною, а король Милянъ ôдкрыѳ ей засѣданя особисто промовою, въ котрôй маѳ розвинути широку програму, особливо внутрѣшнои и финансовои политики. Президентъ сербского кабинету, Груичь, перебуваючи недавно у Вѣдни, мавъ тамъ сказати въ дипломатичныхъ кругахъ, що коли ôнъ бувъ въ Берлинѣ, кн. Бисмаркъ сказавъ ѳму, що политика Нѣмеччины позôстане незмѣненою. Груичь сказавъ такожь, що межи Сербіѳю а Австріѳю ѳсть повне порозумѣнье и що оно не змѣниться.

——

Министеръ Стоиловъ вернувъ вже зъ Константинополя и дня 21 с. м. бувъ на довшôй авдіѳнціи у князя. Вечеромъ ôдбулася ôдтакъ нарада министрôвъ, на котрôй ухвалено не давати нѣякои ôдповѣди на депешу Порты. До „N. fr. Presse“ пишуть зъ Константинополя въ сѣй справѣ такъ: Софійскій кабинетъ мабуть знаѳ, що Порта лишь того бажала. Ôдмовна ôдповѣдь, въ котрôй може бы ще розбиралися причины, котрѣ спровадили теперѣшный станъ въ Болгаріи, могла-бъ хиба лишь на ново порушити всѣ давнѣ и немилѣ спорнѣ справы, котрыхъ Порта не хотѣла-бы тыкати хочь-бы вже лишь зô взгляду на Россію. Зъ другои стороны не маѳ Порта при всякôй прихильности для Россіи и при всякôмъ респектѣ для угодъ нѣякого интересу змѣняти теперѣшный порядокъ рѣчей, бо то потягнуло-бы за собою наслѣдки, котрыхъ годѣ бы предвидѣти. Якъ довго отже болгарске правительство буде такъ поступати, якъ ѳму неразъ припоручала Порта и буде въ силѣ удержати въ краю спокôй и порядокъ, такъ довго Порта не буде на него напирати. Въ становищи другихъ державъ не настала такожь нѣяка змѣна. Вѣсть, будьто-бы кабинетъ Сальсберого зблизився въ болгарскôй справѣ до Россіи, не маѳ нѣякои пôдставы. Противно, англійске правительство выказало, хочь правда, що не въ офиціяльнôй формѣ, своѳ здивованье, що Туреччина поступила собѣ въ справѣ, котра обходить всѣ державы, пôдписавшій берлиньску угоду, односторонно, коли поробила кроки лишь на жаданье трохъ державъ; оно высказало навѣть надѣю, що въ будучности щось подôбного Порта бôльше не зробить. Въ загалѣ глядять теперь въ Константинополи на цѣлу справу трохи спокôйнѣйше и зъ бôльшимъ довѣріемъ якъ доси и сподѣваються, що не прийде до нѣякихъ запутанинъ воѳнныхъ, тымъ бôльше, що Россія заявила, що не годиться на нѣяку збройну интервенцію зъ Болгаріи. Вѣсти, будьто-бы Порта такожь зброилася, особливо на мори, суть такожь безъосновнѣ.

Въ офиціяльныхъ кругахъ болгарскихъ заперечують теперь поголоску, будьто-бы правительство готове було на случай дальшои пресіи зô стороны Туреччины оголосити независимôсть Болгаріи; то не довело-бы до нѣчого а сталось-бы хиба лишь причиною до ще бôльшихъ запутанинъ. — Вѣсть, подана нами недавно о высылцѣ значнои масы амуниціи и оружія на болгарско-турецку границю, редукуѳсь теперь до того, що фактично выслано зброю и порохъ на границю але лишь для пограничнои сторожѣ, котра пôсля нового закона маѳ бути значно збôльшена. — Княгиня Климентина выѣзджаѳ до Франціи и задержиться у Вѣдни лишь дуже коротко.

Въ Видини сконфисковано у тамошныхъ воякôвъ болгарскихъ, стоячихъ тамъ залогою, якусь революційну брошуру, котру перепачковано туды зъ Каляфату въ Румуніи. Здаѳсь, що брошуру ту выдали болгарскѣ емигранты, проживаючѣ въ Букарештѣ. Брошура взываѳ болгарскихъ воякôвъ до ворохобнѣ противъ кн. Фердинанда, бо ôнъ ѳсть узурпаторомъ и ворогомъ царя-освободителя. Одного поручника,

Соколова, и чотирохъ пôдъофицирôвъ, при котрыхъ найдено згадану брошуру, арештовано.

НОВИНКИ.

— **Выдѣлъ „Товариства Просвѣта“** порѣшивъ на своѣмъ засѣданю зъ дня 27 сѣчня 1888 р. выдруковати въ Календари на рôкъ 1889 поименный списъ всѣхъ членôвъ, що ôдъ року основання ажь до кôнця року бѣжучого до товариства вписалися и єго пôдпирали такъ морально якъ и матеріяльно. Товариство „Просвѣта“ взыває отже на тôмъ мѣсци всѣхъ своихъ П. Т. членôвъ, щобы найдальше до кôнця червня с. р. залягаючи вкладки выровнали и Выдѣлъ не мусѣвъ декого изъ книги членôвъ тов. „Просвѣта“ вычеркнути.

— **Дирекція ц. к. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ** повѣдомляє, що при нинѣшнôмъ поѣздѣ ч. 811, выйшовшôмъ о годинѣ 6 минутъ 36 рано зô Львова, приключилося значнѣйше выхопленье зъ шинъ помѣжь Львовомъ а Басѣвкою. Зъ подорожныхъ не понѣсъ нѣхто ушкодженя, лише налячь зелѣзничій тяжко раненый. Причиною выхопленя зъ шинъ правдоподôбно пукненье шины або ушкодженье льокомотивы, що однакожь доперва слѣдство выкаже. При нинѣшныхъ поѣздахъ мусять ѣдучи въ тôмъ мѣсци пересѣдатись; доперва зъ завтрѣшнымъ днемъ будуть могли правильно ходити поѣзды зелѣзничи.

— **Добра нагода для любителѣвъ рускои штуки** лучаєсь теперь при выпродажи накладôвъ фотографичнои фирмы п. Е. Тшемеского у Львовѣ. Мѣжь накладами тои фирмы продаєся теперь альбомъ археольогичнои выставы у Львовѣ, пышный артистичный твôръ посвяченый майже цѣлый памятникамъ рускои церковнои штуки и рускôй церковнôй старинности. Обнимає ôнъ 50 хромолитографованыхъ великихъ образôвъ представляючихъ старинни иконостасы, фелоны, иконы, рѣзьбы и всякі церковні приборы и параменты, а мѣжь тыми дуже гарні фотографичні зъображеня славныхъ иконостасôвъ въ Рогатинѣ и при церквѣ св. Параскевіи у Львовѣ Альбомъ хромолитографій выпереджає часть исторично-археольогична, въ котрôй помѣщенй суть розправы про руску церковну штуку, про исторію церковного малярства и рôзнородныхъ церковныхъ параментôвъ пера Людв. Вербицкого и Маріяна Соколовского. Єсть то безперечно принадна рѣчь для кождого рускогo дому, а особливо рускогo священника, а дуже пригôдна для учителѣвъ религіи въ школахъ середныхъ, де приходить наука литургики. Цѣна того монументального выдавництва выносила доси 18 зр. ôдъ примѣрника, теперь осталось ще лишь трийцять и кôлька, котрі продаються по 5 зр., зъ почтовою пересылкою по 5 зр. 50 кр. Такимъ способомъ стала цѣна того выдавництва зовсѣмъ приступна и добре бы було, щобы оно лишилось мѣжь рускою публикою, а то тымъ бôльше, що якъ зачуваємо жидки-антикварѣ хотять закупити богато примѣрникôвъ, щобы ихъ ôдтакъ по кôлькохъ лѣтахъ продавати яко рѣдкôсть по незвычайно высокихъ цѣнахъ Хто бы зъ провинціи хотѣвъ собѣ альбомъ археольогичный купити, най посылає грошѣ до управителя масы п. Тшемеского, адвоката краєвого д ра Юрія Попеля у Львовѣ (ул. Гетманьска ч. 22.)

— **Делегатомъ до краєвои рады шкôльнои зъ мѣста Львова** на дальші три роки выбрала рада мѣска знову д-ра Ґерстмана 43 голосами. Контръ-кандидатъ д-ръ Теоф. Цѣсельскій одержавъ 26 голосôвъ.

— **Регуляція рѣки Гнилои Липы** въ Бережанщинѣ має розпочатись вже сего року. Все залежить ôдъ намѣстництва, на котрого ореченье выжидає министерство. Выдѣлъ краєвый загадавъ ужити до роботы регуляційнои вязнѣвъ зъ Станиславова. Буде се перша раціональна проба выкористати безчинность вязнѣвъ по заведеняхъ карныхъ и не робити конкуренціи бѣднымъ ремѣсникамъ черезъ ôддаванье ремѣсничихъ робôтъ поодинокимъ вязнямъ.

— **Угорско-галицка зелѣзница** повѣдомляє о нещасливôмъ случаю, приключившôмъ-ся недавно на шляху сеи зелѣзницѣ, ось якъ: Въ ночи зъ дня 19 на 20 с. м. передъ годиною 11 прибула нагло гôрска рѣка Ляборча, плывуча ôдъ Лупкова вздовжь зелѣзницѣ ажь до Гомонны, та змѣнивши свôй напрямъ вдарила въ греблю зелѣзничу помѣжь стаціями Мезе-Ляборчь и Радвани, въ хвили, коли переѣзджавъ черезъ ню льокальный поѣздъ мѣшаный, ѣдучи зъ Легени-Мигали до Мезе-Ляборчь. Мимо того, що гребля въ тôмъ мѣсци єсть приналежно убезпечена камѣннымъ обмурованьемъ, не вспинила она филь рѣки и осунулася, черезъ що выхопилася зъ шинъ льокомотива, а зъ нею пять слѣдуючихъ вагонôвъ тягаровыхъ и оденъ порожный вагонъ особовый. Машинистъ погибъ на мѣсци а кондукторъ и кôлькохъ иншихъ зъ обслуги ôднесли ушкодженя. Зъ 41 особъ, ѣдучихъ симъ поѣздомъ, нѣхто не потерпѣвъ, а то тому, що вагоны особовй полишились въ шинахъ. Рѣка пôдмулила греблю въ довготѣ 70 метрôвъ и тому черезъ кôлька днѣвъ задержано рухъ на сѣмъ шляху; ôдъ нинѣ однако вже на ново ѣздять поѣзды.

— **Катастрофа въ Опорто.** До страшныхъ пожарôвъ Ringteatr-y у Вѣдни и оперы комичнои въ Парижи треба дочислити недавну катастрофу въ Опорто. Мѣсто се торговельне лежить о 230 килом. на пôвнôчь ôдъ Лиссабоны на правôмъ березѣ рѣки Дуеро, числить 110.000 мешканцѣвъ и було колись столицею Португаліи. Заложене Римлянами дôсталось оно въ VII. вѣку въ руки Маврôвъ и они то пôсля назвы римскои сего мѣста castellum Portus-cale назвали цѣлый край Португалією. Такъ Мавры якъ и пôзнѣйшй королѣ христіяньскі приукрашали мѣсто величавыми будôвлями, мѣжь котрыми до найкрасшихъ належавъ театръ народный. Огонь почався въ наслѣдокъ пукненя руръ газовыхъ пôдчасъ представленя, коли цѣла саля переповнена була зрѣтелями. Огонь розширився такъ скоро по сценѣ и сали, що о якôмсь систематичнôмъ ратунку не можна було и погадати. Кождый старався стрôмголовъ выдôстатись зъ сего моря огню. Убійчій газъ наповнивъ цѣлу салю, не ставало воздуха до ôддыху и зрѣтелѣ почали черезъ ôкна кидатись на камѣнье улицѣ. Заки прийшла сторожа огнева и приставила драбины до ôконъ, богато осôбъ поубивалось при скаканю зъ ôконъ або подусилось у внутрѣ театру. Найбôльше жертвъ помѣжь зрѣтелями галеріи, третого поверху и льожь. На разѣ выдобули зъ помѣжь згарищь 40 спаленыхъ трупôвъ, хотяй бояться, чи не всѣ зрѣтелѣ галерій знайшли смерть въ сѣй катастрофѣ

— **Официрскій судъ мировый** въ Празѣ засудивъ дня 21 н. ст. марта поручника Крнку, котрый вынайшовъ карабинъ ропетьеровый, на усуненье єго зъ кружка официрского за то, що написавъ листъ ганьблячій до бувшого министра вôйны Биляндта. Рôвночасно здеградовала команда обороны краєвои поручника Крнку зъ степеня официрского.

— **Товариство „Лютня“** устроює дня 26 н. ст. марта II-гій вечерокъ музикальный въ сали „Народного Дому“. Вступъ на салю 1 зр., галерія 20 кр. Початокъ о год. $^1/_2$8 вечеромъ.

— **Дрôбнй вѣсти.** Громада Виткôвъ новый, пов. камѣнецкого, одержала ôдъ цѣсаря 100 зр. запомоги на будову школы. — Рѣка Тиберъ залила околицю Пантеону въ Римѣ и мѣсцевости Риппету, Лунгару та Кампанію. — Громада Тростянець, пов. бережаньского, одержала ôдъ цѣсаря 100 зр. запомоги на внутрѣшне урядженье церкви. — Въ честь ювилею цѣсарского отворено дня 21. н. ст. марта у Вѣдни выставу гіяцинтôвъ и першихъ цвѣтôвъ весняныхъ. Выстава, устроєна товариствомъ любителѣвъ огородництва и садôвництва, гарно ôдзначаєся своими численными предметами зъ обʼему штуки огородництва. — Провинцію Юнъ-Ранъ въ Хинахъ навѣстило землетрясенье; два великі мѣста Shihping и Kienchni цѣлкомъ завалилися, при чѣмъ згинуло 4.000 людей.

Надôслане.

Найменша рѣка.

Нѣмецка пословиця каже: Ueberfluss ist der kleinste Fluss; найдорожшою рѣкою єсть на кождый спосôбъ сеся, що плыве у нашôмъ внутри, с. є. кровь, черезъ що цѣла машинерія тѣла удержуєсь въ руху. Черезъ сю роботу однако тратить кровь на якости, обтяжаєся шкôдливыми субстанціями, котрі мусять вычинити органы чистячій кровь, с. є. нирки и печѣнка. Єсли-жь робиться се вельми недостаточно або цѣлкомъ нѣ, то осѣдають на шляхотныхъ органахъ полишенй въ крови шкôдливй субстанціи, черезъ що тѣ органы нездужають и суть причиною рôзного рода недугôвъ. Що-жь робити? Бери средство лѣчниче, котре помогло иншимъ въ подôбнôмъ случаю. Бурмистръ Габлеръ въ Ляйфлингѣ коло Брайтшингѣ пише: „Выжитье двохъ фляшокъ Вернера Safe Cure у мене добре подѣйствовало“. — Продажь и розсылка лише черезъ антики. Цѣна 2 зр. 80 кр. Складъ: Жигм. Рукеръ, Іоанъ Вєвіорскій, д-ръ Кароль Миколяшь у Львовѣ. Головный складъ: Einhorn Apotheke (Max. Fanta's въ Празѣ.

Вѣсти зъ Аеи Львôвскои.

Введеный о. Созонтъ Медвецкій яко завѣдатель Хоросна дек. щирецкого.

Завôзваный до кан. институціи въ протягу мѣсяця о. Л. Бобровичь на душпастиря при головнôмъ шпитали у Львовѣ.

Президія намѣстництва годиться на канон. институцію о. І. Сологуба, запрезентованого на Залôзцѣ.

Въ дôмъ пресвитеріяльный въ цѣли рукополаганя принятй: Кароль Бардинъ, І. Бѣлорускій, Іос. Ганкевичь, Кирило Левицкій, Вас. Навроцкій, Мих. Ревакович, Климъ Слюзаръ, Корн. Слюзаръ, Юрій Стеткевичь, богословъ IV року, Ксен. Сосенко, Володиславъ Чепѣль, Викт. Цебровскій. — Юрій Стеткевичь ординуєся въ целибатѣ а трохъ безженныхъ кандидатôвъ ôдступило.

Рада мѣста Львова надала презенту на Голоско о. Володимирови Борисевичови, одинокому компетентови.

Увольненый ôдъ испыту конкурсового о. Тома Соболта зъ Липовицѣ.

Митроп. Консисторія вставилася до намѣстництва о згоду на кан. институцію о. Теодора Кордубы, запрезентованого на Бережаны; ôдступила станиславôвскому Ординаріятови згоду президіи намѣстництва на кан. институцію для о. Ем. Каратницкого, запрезентованого на Загвоздь, дек. станиславôвского.

Грамоту похвальну зъ дозволомъ уживати ôдзнакъ крилошаньскихъ одержавъ о. Алекс. Лопачиньскій зъ Голдовичь за ревну дѣятельность душпастирску.

Намѣстництво выасигнувало плату 300 зр. на одинъ рôкъ для сотрудника при недужôмъ пароху въ Токахъ.

Окружна рада шкôльна въ Рогатинѣ повѣдомляє, що вызначено слѣдуючй ремунераціи катихитамъ: въ 4-клясовôй школѣ въ Рогатинѣ 30 зр. а въ 4-кл. школѣ въ Перемышлянахъ 25 зр.

Наука, штука и литература.

— **O dzisiejszej przysiędze stanowczej. dowodzie celem ulżenia sumieniu i zapobieżenia krzywoprzysięstwu** studyum z cywilnego procesu napisał D-r Konstanty Lewicki. — Пôдъ такимъ заголовкомъ появилась тыми днями объемиста розправа звѣстного вже нашôй публицѣ зъ своихъ патріотичныхъ трудôвъ секретаря „Народнои Рады,“ колишнього основателя и умѣлого провѣдника рускогo „Кружка Правникôвъ“ и автора выданого тов. „Просвѣта“ популярного пôдручника „Законъ о товариствахъ и о правѣ зборôвъ“. Єсть то праця въ цѣлôмъ того слова значеню фахова и строго наукова, а що має она бути заразомъ габилитаційнымъ трудомъ автора до университетскихъ выкладôвъ, тожь мусѣвъ єи ôнъ оголосити въ польскôмъ языцѣ, бо инакше не могла-бы она надаватись до рецензіи вызначеныхъ до того университетскихъ професорôвъ зъ правничого выдѣлу, не володѣючихъ рускимъ языкомъ. Квестію присяги головнои въ цивильнôмъ процесѣ, котра єсть нинѣ дуже важнымъ предметомъ дискуссіи въ науцѣ, розбирає авторъ дуже основно и всесторонно. Перейшовши историчный розвôй сеи институціи правнои, єи конструкцію и характеръ въ правѣ римскôмъ, каноничнôмъ а ôдтакъ въ т. зв. общôмъ правѣ приватнôмъ и въ рôзнородныхъ сучасныхъ законодавствахъ, поясняє єи авторъ дуже докладно и вычерпуючо зъ становища обовязуючого австрійского права. Якъ въ першôй такъ и въ другôй части импонуе читателеви незвычайне богатство литературы и зручне, умѣетне а всесторонне выкôсованье науковыхъ жерелъ. Въ тôмъ направленю зъумѣе оцѣнити заслугу автора кождый, хто знає, зъ якими трудностями и перепонами мусить боротись у Львовѣ той, хто забажає ôдатись основнѣйшиихъ студіямъ въ якôмъ будь направленю и якъ великій тутъ недостатокъ жерелъ та пôдручникôвъ навѣть въ найголовнѣйшихъ библіотекахъ. Неменше основно и старанно розведена рѣчь про доказъ за-для улекшеня совѣсти и за-для запобѣженя фалшивôй присязѣ. Предметъ той не бувъ ще доси въ Галичинѣ нѣкимъ науково трактованый, д-ръ Левицкій пôднявъ єго першій зъ того становиска. Мы не беремось выдавати суду про стисло-наукову вартôсть труду д-ра К. Левицкого, лишаємо то фаховымъ часописямъ и фаховымъ ученымъ. Мы витаємо лишь нового щирого труженника на поли строгои фаховои науки, витаємо єго сердечно, бо наукою лишь и то правдивою глубокою наукою можемо мы добитись въ свѣтѣ значеня и поваги. Наука, то знамя, пôдъ котрымъ жде насъ побѣда, тожь кождый новый труженникъ єсть у насъ дуже пожаданымъ и єго стрѣчае надѣя и прихильность цѣлого народа.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Министеръ правосудія именовавъ кандидата нотаріяльного зъ Винникъ, Стефана Маначиньского, нотаремъ въ Грималовѣ. — Рада мѣска у Львовѣ именувала старшимъ совѣтникомъ магистрату Казим. Стрѣльбицкого, а совѣтниками Едмунда Люкаса и Людвика Урускогo. — Генрикъ Глязаревичь имонованый завѣдателемъ почтовымъ въ Пôдволочискахъ. — Краєва рада шкôльна именувала дѣйстнымъ учителемъ въ Мшанци Ник. Ульваньского и управителемъ школы филіяльнои въ Любешцѣ Григ. Кузьова.

— **Одзначеня.** Старшій совѣтникъ будôвництва, баронъ Фридерикъ Шмидтъ, одержавъ ôдъ цѣсаря почетну ôдзнаку для штуки и науки. — Валентій Лясковскій, возьный при львôвскôмъ высшôмъ судѣ краєвôмъ одержавъ срѣбный хрестъ зъ короною.

Господарство торговля и промыслъ.

— **Намѣстництво** повѣдомляє, що всѣ тѣ, котрі задумують продати правительству огеры для заведеня стаднинъ, мають внести свои поданя въ мѣсяци цвѣтни с. р. впростъ до министерства рôльництва. Въ кождôмъ поданю мають бути поданй: походженье, мѣра, масть, вѣкъ и цѣна огера, а такожь и мѣсце, де єго можна оглянути Огеры крови арабскои або англійскои мусять мати два роки, звыклои крови три роки. Закуповати буде правительство въ осени с. р., хотяй внесенье поданя не обовязуе нѣ властителя огера, нѣ правительство до безусловного довершеня купна.

Телеграмы „Дѣла“.

Петербургъ 24 марта. Государств. совѣтъ ôдкинувъ внесенье гр. Толстоя, щобы протестантскихъ пасторôвъ въ прибалтійскихъ провинціяхъ можна усувати безъ дозволу консисторіи. Противъ сего внесеня бувъ такожь и братъ царя.

Берлинъ 24. марта. Отворене завѣщанье цѣсаря Вильгельма має дату ще 1870 р. Цѣсарь повѣдомивъ президію обохъ палатъ, що зô взгляду на здоровье ôдложивъ заповѣджену авдієнцію на пôзнѣйше.

Вѣдень 24. марта. Вчера ôдбулася въ министерствѣ для справъ заграничныхъ спôльна конференція министрôвъ, въ котрôй взяли участь министры Таффе, Дунаєвскій, Кальноки, Тисса, Баверъ, Вельзерсгаймбъ, Феєрвари и Каляй.

Парижь 24. марта. Вчера приѣхавъ сюды ген. Булянже а прихильники єго приняли єго на двôрци грôмкими окликами.

Римъ 24. марта. На зборѣ журналистôвъ выступивъ Бонги дуже остро противъ Криспіого за обиду журналистôвъ въ парляментѣ а збôръ ухваливъ выслати петицію до парляменту о знесенье цензуры депешь.

Вѣдень 24 марта. Король и королева румуньска выѣхали зъ Вѣдня; цѣсарь ôдпроваджувавъ королевскихъ гостей ажь на двôрець.

Парижь 24 марта. Ген. Булянже стане въ понедѣлокъ передъ судомъ воєннымъ и буде оправдуватись.

Брукселя 24. марта. Въ парляментѣ ôдчитано подяку кн. Бисмарка за доказъ симпатіи по причинѣ смерти цѣсаря Вильгельма. Привительство предложило проєктъ закона о караню злочиньства обиды пануючихъ монархôвъ.

Подяка.

Выдѣлъ Товариства „Просвѣта“ складає именемъ рускихъ товариств сердечну подяку Свѣтлому управл. Совѣтови „Народного Дому“ за охоче ôдступленье великои салѣ для устроєня концерту въ XXVII-мй роковины смерти Т. Шевченка, — ВП. пп. З. Цеглиньскôй, Н. Лопатиньскôй, К. Устияновичеви, Ив. Белеєви, М. Витошиньскому, диригенсови О. Нижанковскому и участникамъ хорôвъ за ласкавый спôвъудѣлъ, а ВП. п. Волиньскôй за безплатне ôдступленье цвѣтôвъ для украшеня салѣ.

У Львовѣ д 20 марта 1888

Д-ръ Ом. Огоновскій, В. Коцовскій.

☛ Зъ симъ числомъ розсылаєся конець повѣсти „Вина и кара“ (18 аркушь, списъ похибокъ друкарскихъ и окладинка).

☛ Ще разъ иросимо ПТ. предплатникôвъ повѣсти „Вина и кара“, щобы бракуючй имъ аркушѣ заразъ реклямовали, бо опôсля не зможемо ихъ реклямацій залагодити.

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночй) пл. Галицкій 14
Дръ Е Лебедовичь (нед. внутрѣшнй и очнй) ул. Корняктôвъ (Нар. Дôмъ).
Д-ръ І. Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Антики: 2292

З. Рукеръ ул. Краковска.

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краєвый ул. Костюшки (будынокъ соймовый).
А Шеленберґъ (конт вымѣны) ул. Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лилієнъ (конт. вымѣны) ул. Гетьманьска 8

Готелѣ и Реставрації:

Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Краковска 9.

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устьяновичь, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4.

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичь (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склепы:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгнеръ (найтаншій магазинъ галантерійный, ул Галицка 16
А. Гальскій (товары зелѣзнй) пляцъ Маріяцкій 9.
Стахевичь и Абрысовскій (матеріи на сукнѣ) Ринокъ 32
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20)
Вольфъ Чопп (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ. ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничі:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигій).

НАДÔСЛАНЕ.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручає свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ. 2386 1—?

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫИ

купує и продає

всякі вартостні паперы и монеты

по курсѣ дневномъ.

Порученя зъ провинціи выповняє ôдворотною почтою безъ провизіи. 2221 94—0

УЧИТЕЛКА

зъ рускимъ выкладовымъ языкомъ, удѣлюча предметôвъ школьныхъ и гры на фортепянѣ, глядить заразъ мѣсця въ священичômъ, або иншôмъ домѣ до науки дѣтей. Вêдомôсть у Іосифа Mitiga ул. Сикстуска Ч. 2. 2—2 2384

Найкористнѣйша зô всѣхъ травъ пашныхъ (pastewnych) есть **ЄСПАРЗЕТА**. Она перевысшае команицо, сѣєся на найпустѣйшихъ горбахъ, треваѳ бôльше якъ 20 лѣтъ. Корець = 50 кі льо коштуе 10 зр. у **В. Хойнацкого пароха** въ **Гарасимовѣ** п. Незвиска. 2386 (2—3)

Тысячѣ людей слабують на РЕШЕТИНЦЯ!

Не многй знають правдиву причину ихъ ненастанного нездоровля.

Пôдъ гарантією усуваєсь **кождого решетинца,** зъ головкою,

якъ такожь и всѣ иншй хробаки у дѣтей и дорослыхъ въ протягу пôвъ годины безъ болю и небезпечности, безъ попередного голодованя и перервы въ звыклôмъ занятю, поередствомъ средства легко заживаючого-ся, котре и на пробу зажите цѣлкомъ не шкодить.

Многихъ недужихъ на решетинця лѣчать яко недужихъ на бракъ крови и на жолудокъ.

Ознаки сего недуга суть: Въ ôдходахъ завважати можна кусники подôбній до лазанокъ або сѣменъ гарбузовыхъ та иншй хробаки, блѣде лице, матовый взôръ, синій обвôдки довкола очей, зсхудненье, замуленье, обложеный языкъ, слабе травленье, бракъ апетиту на перемѣну зъ великимъ голодомъ, млоѣнье, а навѣть безпритомнôсть при порожнôмъ жолудку або по деякихъ стравахъ, пôдходженье якогось клубка ажь пôдъ шию, сильный наплывъ слины въ губѣ, квасъ въ жолудку, згага, часте ôдбиванье, заворôтъ, частый бôль головы, неправильный ôдхôдъ, свербячка въ задѣ и носѣ, кольки, заворôтъ головы и хитаючій-ся хôдъ, колючй болѣ въ кишкахъ, битье серця, перерва въ менструаціи, чувство ослабленя и т. д.

При замовленю треба подати вѣкъ недужого.

Плата вразъ зъ лѣкомъ 6 зр. а. в.

Такожь лѣчить листовно и скоро пôсля найновѣйшои спеціяльнои методы пôдъ гарантією певного выслѣду: всякі тайні недуги, слабости низшои части тѣла и пола, ослабленье мужеске, лишаѣ, раны, болячки, недуги шкôры (такожь лица), жолудка, ревматизмъ, корчѣ и нервовй недуги, моченье пôдъ себе, бѣлй уплавы, неправильности въ крови и всякого рода недуги жѣночй. Лѣки надсылаються сейчасъ и дискретно.

Подяки не оголошуються.

Лѣкарь-спеціялистъ **РАППАПОРТЪ,**

Дрогобичь (Галичина). 2347 5—10

НЕМА НѢЯКОГО БОЛЮ ЗУБОВЪ

при уживаню славнои въ свѣтѣ правдивои ц. к. надворного дентиста

Д-ра ПОППА Анатериновои воды до устъ

котра мае першеньство передъ кождою иншою водою до зубôвъ яко презерватива проти всѣхъ хоробъ зубôвъ, устъ и шыѣ, и при рôвночаснôмъ уживаню зъ 2177 8—26

Д-ра Поппа порошкомъ або пастою до зубôвъ

удержуе завсѣгды здоровй и краснй зубы.

Д-ра Поппа Пльомба до зубôвъ

Найлѣпше средство до затыканя самому собѣ дѣравыхъ зубôвъ

Д-ра Поппа Мыло зелове проти всякихъ высыпокъ шкôрныхъ; и такожь знамените до купелѣ.

Цѣна: Анатеринова вода до устъ 50 кр., зр. 1. — и зр. 1 40 Анатеринова паста до зубôвъ въ пушкахъ зр. 1 22; Аромат. паста до зубôвъ по 35 кр.; Порошокъ до зубôвъ въ коробкахъ 63 кр.; Пльомба до зубôвъ въ скриночцѣ зр. 1 — Мыло зелове 30 кр

Передъ закупномъ пôдроблюванои анатериновои воды до устъ, котра пôсля анализы мѣстительно бôльтôй части здоровлю шкодливй примѣшки, остерѣгаеся выразно.

Головный складъ: Wien, I. Bognergasse 2.

Дôстати можна у всѣхъ аптикахъ, дрогеріяхъ и парфумеріяхъ

НЕДУГИ ЛЕГКИХЪ.

Gas-Exhalation (Rectal-Injection)

лѣчить туберкулы (сухоты, нидѣнье) астму, хроничный катаръ бронхіяльный и т. д.

Неимовѣрный, позорно недосягненый идеалъ лѣкарѣвъ, можливôсть вылѣченя недугъ легкихъ, вже теперь цѣлкомъ вповнѣ осягнено. Посвѣдченя знаныхъ въ свѣтѣ професорôвъ и докторôвъ, сотки листôвъ вылѣченыхъ, зъ котрыхъ автентичнй копіи кождый одержить оплатно на бажанье, щобы на певно пересвѣдчитися, найприхильнѣйшй оцѣнки лѣкарскихъ часописей, уживанье по найбôльшихъ шпиталяхъ, якъ найславнѣйше посвѣдчають о нечуваныхъ успѣхахъ лѣченя ексгаляційного при помочи Rectal-Injector-а. — Отъ примѣромъ подають въ зачеркахъ **проф. д-ръ Берґеонъ и д-ръ Морель:** „Кашель, выкиды, пропасниця, храпливôсть меншають по трехъ дняхъ потôмъ цѣлковито никнуть — сонъ и апетитъ повертають назадъ. Тягаръ тѣла побôльшуесь ôдъ ½ до 1 кильогр. на тыждень. Намагаючій спосôбъ житя можна на ново розпочати.“ — **Проф. Cornil** и **проф. Verneuil** При астмѣ сейчасъ уступае бракъ ôддыху.—Цѣлковите вылѣченье часто въ 8 дняхъ. — **Проф. Dujardin Beaumetz:** „Хрон. катаръ бронхіяльный цѣлкомъ дався вылѣчити.“ — **Проф. Френцель** ôдд. **д-ръ Штаца:** „Пропасниця, нôчнй поты, кашель, выкиды уступають — незвычайный апетитъ збôльшаеся — тягару прибувае до 5 кильогр.“ — **Д-ръ M'Laughlin:** „Зъ 30-степеновыхъ туберкулôвъ всѣ основно вылѣчилися.“ — Те саме посвѣдчають и недужй. (Лѣченье само не есть утяжливе, не перешкаджае и пôдъ загарантією безъ злыхъ наслѣдкôвъ.) — **Ц. к. выкл. прив. Gas-Exhalations-Apparat (Rectal-Injector)** разомъ зъ способомъ уживаня для лѣкарѣвъ и **для власного ужитку** и зъ приладомъ до выроблюваня газу высылаесь за готôвку або послѣплату **à 8 зр.**, зъ мѣриломъ газу **à 10 зр.**

Д-ръ Кароль Альтманнъ, Вѣдень, VII. Bez., Mariahilferstrasse Nr. 80. 2373 4—50

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО-КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемирнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдличнй выробы косметичнй, тоалетовй и перфумы именно:

Пудръ княжій не мѣстить жадныхъ металевыхъ примѣшокъ, есть се найчистѣйша и найнѣжнѣйша мучка ростинна, приемно прилягае до лиця надае красну, природну бѣлôсть и есть неоцѣненымъ средствомъ до окрасы лиця. — Пуделко мале бѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр., зъ лебедикомъ 1 зр 50 кр Рожевый для бльондинокъ и кремовый для шатинокъ и брунетокъ, мале пуделко по 70 кр., бôльше зр. 1.20 зъ пуделкомъ зр 1 60.

Вода фіялкова. Усувае зъ лиця прищѣ, лишаѣ, угрики, попаданье и лущенье шкôры, выгладжуе морщинки и долики ôсповй. Лице ôдсвѣжуе, выбѣлюе и вынѣжнюе до тои степени, що яко средство тоалетово-гигієничне зôстало ôдзначене медалемъ заслуги на выставѣ природничо-лѣкарскôй въ Краковѣ. Цѣна 1 зр.

Мыло косметичне лагôдно дѣлае на нашкôрокъ, запобѣгае попаданю рукъ и лиця, дуже нѣжно очищуе шкôру. — *Усувае веснянки и жовто-брунатнй плямы зъ лиця* Цѣна 60 кр.

Порошокъ ростинно-алькаличный до чищеня зубôвъ.

Усувае камѣнь и квасы, котрй наводять бôль и порохнавѣнье зубôвъ. — Пуделко 30 и 60 кр.

Фарбы до стампиль

синя, фіолетова, червона, чорна. — Фляконъ по 50 кр

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2. 2257 58—?

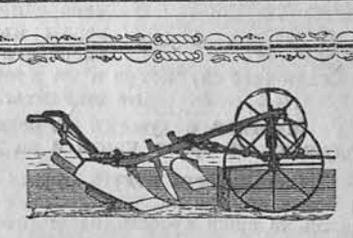

CLAYTON & SHUTTLEWORTH

фабрика машинъ рôльничихъ

Львôвъ, улиця Городецка Ч. 22

поручають на зближаючій-ся **весняный сезонъ** свои найновѣйшй выробы **плугôвъ, боронъ, вальцѣвъ и сѣвачокъ,** а яко **выключнй заступники R. Sacka** знанй фабрикаты того-жь по цѣнахъ оригинальныхъ.

Направы выконуються въ своѣмъ якъ найлѣпше уладженôмъ варштатѣ якъ найдокладнѣйше и дешево.

Илюстрованй цѣнники на бажанье даромъ и франко.

Складъ комисовый мають **Л. & С. Чеконьскй** въ **Чортковѣ.**

2363 8—12

СВѢЖО надôйшли

500 комплетныхъ, величавыхъ

BOURETT-ГАРНИТУРÔВЪ

зъ найлѣптои правдивои буретовои матеріи складаючихъ-ся зъ:

2 величав. покрывалъ на лôжка и
1 „ покрывала на стôлъ

разомъ зъ шовковыми Chenille-кутасами та въ найпишнѣйшихъ краскахъ: голубôй, шмарагдово-зеленôй, золото-жовтôй, цѣсарско-червонôй, шовково-чорнôй, магоньово-бурôй.

Цѣлый гарнитуръ зъ тыхъ трехъ величавыхъ покрывалъ высылаю лише я самъ въ цѣлôмъ Вѣдни за 2385 1—4

зр. 8.50

за послѣплатою або попередъ присланою належитостею. Адресъ:

„Wiener Kaufhaus“

A. GANS, Wien, III Kolonitzgasse 6.

Тысячѣ признательныхъ писемъ за сй чудово гарнй и знаменитй покрывала

Не пригôдне ôдмѣнюесь зъ найбôльшою охотою.

Кождый

може собѣ спродаючи всѣлякй роды законно дозволеныхъ

Льосôвъ на раты

рôчно що найменше

1200 золотыхъ заробити. Звернутися треба на адресу: **Wechselhaus H. Fuchs, Budapest, Dorotheergasse Nr 9.**

2358 9—10

По 90 кр.

ШАПКИ

имит. астрахану и баранку.

Правдивй крымскй и астрахановй рôвно-жь всѣ товары зимовй

поручае найдешевше

ТОРГОВЛЯ

БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ

Львôвъ, Галицка ч 14.

Цѣнники даромъ.

Золотыхъ 100—200 Золотыхъ

або за мѣсячною платею — пôсля умовы — можуть заробити особы кождого стану, котрй схотять заниматись продажею законно дозволеныхъ въ Австріи преміовыхъ льосôвъ позичковыхъ. — Ôдноситись до **Max-a Lustig-a,** дôмъ банковый въ **Будапештѣ.**

2360 10—25

„Господарь и Промышленникъ“

зъ року 1886 (11 чиселъ) и зъ року 1887 (12 чиселъ) можна дôстати въ Администраціи „Дѣла“ разомъ за **1 зр. 50 кр.** (замѣсть 2·50) вразъ зъ пересылкою.

ОПИРАЮЧИ-СЬ НА ДОВѢРІЮ

зъ якимъ ôдносяться майже ôдъ 20 лѣтъ до нашого „Якорного проганяча недугъ“ (Anker-Pain-Expeller), уважаемо своею повинностею такожь **тыхъ** запросити до спробованя, котрй сего улюбленого средства домового що не знають. Оно не есть нѣякимъ средствомъ тайнымъ, але **строго ретельнымъ, умѣетно** зложенымъ препаратомъ, котре справедливо заслугу, щобы его всѣмъ **терплячимъ на гостець и ревматизмъ** яко **зовсѣмъ певне** поручити. Найлѣпшимъ доказомъ того, що многй хорй, котрй выпробовали другй дуже захвалювнй средства, **зновъ таки до успѣшного Pain-Expeller-а беруться.** Черезъ порôвнанье власне пересвѣдчилися, що не лише **ревматичнй болѣ,** якъ **ломанье зъ членахъ и пр.** а такожь **болѣ зубôвъ, головы, хребта, кольки и проч.** найпевнѣйше уступають черезъ натиранье „експедеромъ“. За **дешеву цѣну 40 кр,** 70 кр, взгл. зр. 1 20 може навѣть небогатый набути, а грошѣ якъ безчисленнй успѣхи доказують, надармо не выкидаються. Стерегтись треба передъ шкôдливыми пôдробленями и принимати лише „Pain-Expeller“ зъ знакомъ **якора** яко правдивый На складѣ въ премногихъ аптикахъ, головный складъ: Apotteke zum Goldenen Löwen въ Празѣ Близшй вѣсти подають: F. Ad. Richter et Cº Вѣдень.

2163 19—51

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знаменемъ

„СИРІЮСЪ“

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручае добру и выдатну каву спроваджену безпосередно ôдъ продуцентôвъ зъ Америки полудневои.

Коштуе у Львовѣ:

1 кильо 1 90 зр.

на провинціи:

4¾ кильо 9·60 зр. франко.

Ôдбирателямъ надъ 50 к. спустъ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родôвъ кавы, котрй оголошують иншй пôдъ назвою мого знамени. Спроваджую каву просто ôдъ продуцентôвъ, що можу доказати, и продаю еи найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбурзѣ и Тріестѣ можна дôстати каву вже лишь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродае гуртôвникови на мѣсци, той знову гуртôвникови въ Европѣ, ôдъ тыхъ купуе комисіонеръ, а ôдъ него ажь купець и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожуючого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дôстане де инде по тôй цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2227 121—?

I. & С. КЕССЛЕРЪ въ БЕРНѢ (BRÜNN)

улиця Фердинанда ч. 7/d

высылають за послѣплатою:

Матерія модна въ кратки, на суквѣ жѣночй, зъ чистои вовны 90 цм. широка, 10 м. зр. 8 50.

WOLL-ATLAS, у всѣхъ модныхъ краскахъ, 90 цм. ширины, 10 м. зр. 6 50.

Кашмиръ, у всѣхъ модныхъ краскахъ, 90 цм. ширины, 10 м. зр. 4·50.

BAIGE, (найновѣйшй краски, 100 цм. ширины, 10 м. зр. 9·50.

Матерія брокатъ, у всѣхъ краскахъ, 60 цм. ширины, найновѣйшй десенѣ, 10 м. зр. 4.

Кретонъ, на суквѣ жѣночй, добрый до праня, найнов. взоры, 70 цм. шир. 10 м. зр. 2·80.

Dreidraht, 60 цм. шир. ясно або темно сѣрый, 10 м. Іа. зр. 3·50. Па. зр. 2.80.

Матеріи на шляфроки, такожь на жѣночй сукнѣ) 60 цм. шир. въ кратки, 10 м. зр. 2 50.

Гарнитуры покрывалъ, (2 на лôжко а 1 на стôлъ) зъ рипсу зр. 4 50. зъ джуты зр. 3·50

Занавѣсы джутовй, турецкй десенѣ (2 бôчнй и 1 драперія) загально зр. 2·30.

КИЛИМКИ ДО ХОДУ, дуже тревалй, 10—11 м. довгй Іа. зр. 6 —, Па. зр. 3·50.

Ковдра до накрываня, зъ атласу зр. 8 50, зъ rouge зр. 3.

ПОЛОТНО ДОМОВЕ, 29 вѣдень. лôктѣвъ, 1 штука 5/4 зр. 5·50. 4/4 зр. 4·20

Веба Кинъ, 30 лôктѣвъ, лѣпша ôдъ полотна, 1 шт. 5/4 зр. 7·50, 4/4 зр. 5·80.

ШИФОНЪ, 30 лôктôвъ, 90 цм. шир. 1 шт. Іа зр. 5·50, Па. зр. 4·50.

ОКСФОРДЪ, 29 лôктѣвъ, найновѣйшй взоры, 1 шт. Іа. зр. 6·50, Па. зр. 4·50.

КАНЕВАСЪ, на простирала, 29 лôктѣвъ, 1 шт. Іа. зр. 6., Па. зр. 5·20.

Адамашковый Градль 30 лôктѣвъ, 1 шт. Іа. зр. 8·50, Па. зр. 5·50.

СКАТЕРТИ, полотнянй, у всѣхъ краскахъ, 3 шт. 8/4 зр. 2.— 6/4 зр. 1

СЕРВЕТЫ, полотнянй, 4/4 въ квадратѣ, 6 шт. зр. 1·20.

РУЧНИКИ, полотнянй, 6 шт. зъ тороками зр. 1·80 зъ бордюрою зр. 1·20.

ПРОСТИРАЛА, несшиванй, 2 м. довгй, 1½ м. широкй, 1 шт. зр. 1·50.

СѢННИКИ зъ джутового полотна, комплетнй, великй, 1 шт. Іа. зр. 1·40, Па. 90 кр.

Коцики передъ лôжко, найновѣйшй десенѣ, зъ флянелѣ, 1 пара зр. 2., зъ джуты зр. 1 30.

Взôрцѣ даромъ и франко.

2346 5—26

ИСИДОРЪ ВОЛЬ

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 6

поручае Впов П. Т. Публицѣ свôй выключный складъ

Россійскои гербаты.

Одержуе правильно що тыждень свѣжій транспортъ найлѣпшои гербаты зъ Москвы и поручае еи пôсля побôчь стоячого цѣнника

Замовленя залагоджуеся найретельнѣйше и скоро, такожь за послѣплатою, опакованье франко.

Особливо звертаеся увагу на 3знаменитй роды К. & С. Попова.

	зр	кр
Кайсовъ, знам. чорна ½ кильо	1	60
„ „ мелянжь „ „	1	80
Сушонгъ, знаменита „ „	2	—
„ найлѣпша „ „	3	—
Мелянжь караванна „ „	4	—
Фу-чу-фу (Ч. I. „ „	3	20
„ (Ч. II. „ „	4	60
„ (Ч. III. „ „	6	—
К. & С. Поповъ (фунтъ 1 р. 60 р.	2	40
„ („ 2 „ — „	3	—
„ („ 2 „ 50 „	3	75
Высѣвки (знаменита ½ кильо	1	60
„ (Г. prima „ „	1	80
„ (non plus ultra „	2	50

Ласкавй порученя почтою, опакованье франко. 2083 17—20

ПЕТРО КРОКЕВИЧЪ

аптикарь въ Краковѣ

улиця Баштова при плянтахъ (рôгъ Ринку Клепарского)

поручае власнй выробы

яко правдиву одиноку добычь найновѣйшихъ часôвъ, приносячу хорому неоцѣненй, спасеннй користы. о чѣмъ свѣдчать щоразъ численнѣйшй признаня похвалы и т. п., якъ неменше посвѣдченье лѣкарске, а именно:

До Высокоповажаного пана Петра Крокевича, аптикаря у Краковѣ.

Выробы фармацевтичнй Пана Петра Крокевича, аптикаря пôдъ Львомъ у Краковѣ, пôсля предложеныхъ менѣ приписôвъ лѣкарскихъ зробленй, не мѣстять нѣякихъ шкôдливыхъ складникôвъ и въ ôдповѣдныхъ немочахъ ужитй, дуже успѣшно дѣлають.

Д-ръ Юровичъ,

У Краковѣ дня 23 липня 1887. докторъ всѣхъ наукъ лѣкарскихъ.

Вино хинове, средство лѣчниче, взмагаюче силы, стравнôсть, надзвычайно поручане, особливо у женщинъ слабосильныхъ, блѣдыхъ и т п

Вино хинове зъ зелѣзомъ, поручане молодымъ особамъ для осягненя зросту и розвою тѣла, надае крови силу, збôльшаючи скôлькôсть тѣлокъ крови, змôцняючи жолудокъ пôдносить апетитъ, лѣчить загальнй ослабленя, блѣдачку и т. п., а одиноке для реконвальесцентôвъ по хоробахъ горячковыхъ вынищаючихъ.

Вино зелово-ромбарбарове, вытягъ винный зъ правдивого корѣня Ревеня хиньского (Radix rhei chinensis) и зелъ, збôльшаючихъ рухи хробачковй кишокъ черезъ то легко розвôльняюче; знамените въ затканяхъ, часто повтаряючихъ-ся здутяхъ, довготреваючôмъ катарѣ, дванацятницѣ и въ упорчивôй жовтачцѣ.

Вино зелово-пепсинове, вытягъ зъ зелъ краевыхъ и найлѣпшои пепсины de Rostock, одиноке успѣшне средство пôдносяче травленье, розпускаюче бѣлко, затымъ одиноке въ нестравности, хроничныхъ катарахъ жолудка або на тлѣ туберкуличнôмъ атоніи кишокъ у людей старыхъ, дуже помôчне у дѣтей зле ôдживлюваныхъ, анемичныхъ и шкрофуличныхъ.

Амигренъ, незрôвнана помôчь въ сильнôмъ болю головы. Ложочка ôдъ кавы зажита успокоюе найсильнѣйшу мигрену.

Кальльонъ, одиноке средство на найстаршй и найдолегливѣйшй нагнѣтки. По насмарованю нагнѣтокъ сейчасъ перестае болѣти, а въ 24 годинахъ ôдпадае безъ найменшого болю.

Хильоль, лагодить по кôлькоразовôмъ ужитю найбôльшй болѣ ревматичнй пострѣлы, подагру и т. п

Сарсапариліянъ зъ корою хиновою, узнаный яко найлѣпше средство въ немочахъ походячихъ зъ зôпсутя сокôвъ и зъ ôдги повстаючого вадливого складу крови, въ недокровности и т. п.

Зѣлье грудне зô свѣжихъ, лѣчничихъ зелъ волоскихъ, котрй вже неразъ навѣть въ прикрыхъ розличныхъ выпадкахъ слабости давали надсподѣване полѣпшенье терплячому, то въ слабостяхъ грудныхъ то легкихъ, противъ астмы, всякои душности и т. п. Усувають они тяжку дыхавицю, всякй закатареня легкихъ и грудей, зафльегмленя, кольки въ грудехъ, упорчивый кашель и т. п. Цѣна зр. 1·20.

Сиропъ грудный при тяжкихъ або застарѣлыхъ немочахъ, уживаный бувае рôвночасно зъ зѣльемъ льоретаньскимъ противъ сухотъ и слабостей грудныхъ и легкихъ и т. п Цѣна 2 зр.

Кроплѣ жолудковй. Средство знамените и незрôвнане у всѣхъ слабостяхъ жолудка Цѣна 35 кр. 2068 31—0

Замовленя выконуеся ôдворотною почтою.

Зъ численныхъ подякъ наводимо ось тй:

Высокоповажаный Пане Аптикарю!

Бажаю, щобы кождому хорому такъ знаменитый успѣхъ давали лѣки зъ Вашихъ выробôвъ, якъ моѣй женѣ, котрй надсподѣвано успѣшно дѣлали и прошу о надôсланье менѣ ще Амигренъ и капель жолудковыхъ.

Пшôвъ д 3 липня 1887 р

Зъ поважаньемъ
Леопольдъ Коваликъ
(Рыбникъ, Oberschlesien).

Высокоповажаный Пане!

Узнаю дѣйстну успѣшнôсть Вашихъ выробôвъ, досвѣдчивши на собѣ

Се посвѣдчаю ретельно.

Schönpriesen b. Aussig 25 мая 1787 р.

Зъ поважаньемъ
Новаковскій
директоръ фабрики цукру.

Вп Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви въ Краковѣ.

Страдаючи ôдъ пôвтора року на сильный, невылѣчимый кашель, сполученый зъ рôзными тяжкими недугами, мимо тутешныхъ радъ лѣкарскихъ, чувся я безъ надѣѣ житя, а яко отець кôлькоро дѣтей, хапаючись вкôнци рôзныхъ способôвъ до поратованя здоровля, случайно зъ порады чужои приязнои менѣ особы, уживъ я „Зѣля грудного“ выробу аптикаря Вповажаного Пана Петра Крокевича, и по ужитю чотырохъ пачокъ „Зѣля грудного“ и Сиропу ôдзыскавъ цѣлковито здоровлье, могучи о власныхъ силахъ уже працювати и тымъ чиномъ бодай частину щастя дѣтемъ моимъ удѣлити. Чуюсь тому спонуканымъ заявити найщиршу вдячнôсть Вповажаному Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви мѣсцевому, за вырôбъ „Зѣля грудного“, бо житье мое лишь ужитю того Зѣля завдячую.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Кракôвъ, дня 28 мая 1886 р. *Михаилъ Трыбальскій,*
друкарь литографичный.

Высокоповажаный Пане!

Вычитавши зъ газетъ дня 28 мая с. р. подяку Вамъ Вповажный Пане, а почуваючись зарôвно до обовязку вдячности, маю честь тую-жь въ высокôй степени заявити Вамъ, Вповажный Пане, бо Ваше „Зѣлье грудне“ и „Сиропъ“, и въ загалѣ Вашй выробы не лишь менѣ самому, але дуже многимъ, де заходили сумнѣвы що-до здоровля давали чудный успѣхъ. Маючи отже много завдячити Вашимъ выробамъ, приймѣть Вповажаный Пане выразы моеи вдячности, а заразомъ зичливости, успѣху въ дальшôмъ розвою своихъ выробôвъ такъ для добра власного, якъ и зъ пожиткомъ для людскости!

Остаю зъ довжнымъ поважаньемъ *Кс. Е. Вернеръ,*
Кракôвъ 1 червня 1886 р. Реформатъ.

Честный Пане!

Страдаючи ôдъ 20 лѣтъ на гемороиды и упрямый бôль въ жолудку, на дыхавицю и сполучене зъ нею замуленье мѣхура, на затвердженье и иншй долегливости, уживъ я кôлька фляшокъ „Капель жолудковыхъ“, котрй зробили менѣ надзвычайну пôльгу, що посвѣдчаю згôдно зъ правдою и совѣстею.

Фишеръ,

Ряшѣвъ, дня 21 червня 1886 р. совѣтникъ ц. к. суду.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 59. Львôвъ, Понедѣлокъ 14 (26) марта 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô вгорокъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. Надôслане по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, *Центральне бюро оголошень*, ул. Коперника ч 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.
на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатаній вôльний ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

ôдъ 1 (13) сѣчня **„Дѣло“ почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускѣ свята. Условія предплаты повысше на заголовку.

Компромисъ на чужôй шкôрѣ.

Въ завзятôй горѣвчанôй кампаніи наступила коротка перерва. Утомленѣ геройскими подвигами борцѣ розъѣхались на свята, щобы ôдтакъ скрѣпленými силами довершити побѣды.

Новый податокъ ôдъ горѣвки, то найновѣйше а невôдродне дитя австрійского фискализму, та причина завзятои и нечуваной у всѣхъ другихъ справахъ опозиціи польскои шляхты, перестає бути такъ дуже лячнымъ для властителѣвъ горалень. Знайшлись способы и средства, щобы погодити тѣ на поглядъ такъ дуже зъ собою суперечнѣ интересы, т є. интересъ скарбу а пропинаціи, и єсть надѣя, що обѣ стороны будуть вдоволенѣ. Приѣздъ сеніора пропинаційныхъ героѣвъ пос. Грохольского зъ Абазіи до Вѣдня подѣлавъ якось чародѣйно и на опозицію коł-а польского, и на неуступчивого министра финансôвъ. Показалося, що обѣ стороны можуть поробити собѣ взаимнѣ уступства, якъ подобае на добре выхованыхъ шляхтичѣвъ, бо єсть хтось, на чиѣй шкôрѣ можна ще буде ôдбити уступленѣ користи, на чий рахунокъ можна ще бути въ деякихъ случаяхъ повнымъ готовости служити правительству и то навѣть пôдъ окликомъ посвященя власныхъ интересôвъ. А тымъ кимсь — то нѣхто другій якъ загалъ консументôвъ, котрый заплатить добре властителямъ горалень за всѣ тѣ некористи, котрыхъ лякаються ôдъ нового податку.

У всякихъ другихъ державахъ дѣєсь звычайно такъ, що коли треба вже доконче пôдвысшити якійсь податокъ въ способѣ дотыкаючій прикрѣйше ширшѣ а бѣднѣйшѣ клясы населеня, то рôвночасно даєся тымъ клясамъ пôльгу въ другôмъ якôмсь направленю. Учить о тôмъ исторія скарбовыхъ реформъ у Франціи, Италіи, а навѣть Россіи. У насъ лише дѣєсь зовсѣмъ противно.

Мы выказали вже, розбираючи проєктъ закона о податку ôдъ горѣвки, що весь тягаръ пôдвысшеня податкôвъ понесуть консументы; мы чудувались дивовижнôй политицѣ скарбовôй правительства, котра систематично спыхае всѣ тягары на низшѣ и убогѣ клясы суспôльности, на глумъ вымогамъ справедливости и принципамъ науки. Мы не мали надѣй и не заносилось навѣть на то, щобы рôвночасно зъ такимъ значнымъ пôдвысшеньемъ тои галузи консумційного податку, знижено якій другій податокъ обтяжаючій бѣднѣйшихъ контрибуентôвъ, або дано єму въ загалѣ якубудь пôльгу. Та не надѣялись мы и не ожидавъ загалъ нашь певно того, щобы на тыхъ самыхъ контрибуентôвъ вложено ще новый тягаръ — тягаръ експіяцін мнимои паньскои кривды, ôдшкодованя властителѣвъ пропинацiи!

Неимовѣрне сталося фактомъ. Домаганье коł-а польского, щобы въ замѣну за принятье проєктованого закона (повного ще nota bene важныхъ а для галицкихъ властителѣвъ пропинаціи користныхъ змѣнъ) заплатила держава, якъ вѣденьскѣ газеты называють, „лапове“ до галицкого пропинаційного фонду, — ôдкинувъ бувъ зъ початку министеръ Дунаєвскій зъ благороднымъ обуреньемъ. Коли однакъ по поворотѣ пос. Грохольского зъ Абазіи розпочалася мѣжь „коломъ“ а правительствомъ политика компромисôвъ, почало мякнути и стальне серце министра финансôвъ.

Вже передъ кôлькома днями запримѣтили зъ немалымъ зачудованьемъ всѣ майже дневники, що коли на засѣданю горѣвчанои комисіи пôднесено зновъ справу державнои контрибуціи въ хосенъ шляхотско-жидôвскои горальнѣ въ Галичинѣ, панъ министеръ не зморщивъ зовсѣмъ бровъ, а заявивъ помимо рефлексій пос. Менгера зовсѣмъ спокôйно, що тая справа може бути справдѣ предметомъ поважного трактованя и дискусіи. Значить, що комисіи, анкеты и депутаціи галицкои шляхты не остали безуспѣшными.

И дѣйстно поведено дальше дискусію, дискутовано завзято днями и ночами, а наслѣдкомъ тыхъ дискусій було уложенье точокъ пертрактаційныхъ мѣжь коł-омъ а правительствомъ въ справѣ проєктованого податку, котрѣ порѣшило коło держати поки-що въ секретѣ. Секретъ той зраджує однакъ вчерашный „Kurjer Lwowski“, подаючи дословный текстъ тыхъ пунктацій, охрещеныхъ назвою: „внесенье пос. Рутовского“.

Змѣстъ того внесеня короткій:

„Польска делегація буде голосувати за податкомъ ôдъ горѣвки, коли буде рôльничимъ горальнямъ вôльно и дальше выбирати мѣжь системою павшальною а податкомъ ôдъ готового продукту. Коли задержанье того выбору буде неможливымъ, тогдѣ може польска делегація голосувати за податкомъ лишь пôдъ отсими условіями: 1) Стопа податкова знижуєсь зъ 35 и 45 на 25 и 35 зр. 2) При податковôй стопѣ 25 зр. установляєся зô скарбу державного ôдшкодованье для пропинаційного фонду Галичины ôдъ 1889—1910 р. по одному миліонови зр. рôчно. 3) Контингентъ для рôльничихъ горалень розширяєсь въ той способъ, що зъ загальнои цифры максимальнои скôлькости горѣвки, котру можна продукувати при низшôй стонѣ податковôй, выдѣлюєся найперше 40% *для горалень рôльничихъ яко prælegium*, а ôдтакъ зъ решты зновъ 68% призначуєсь для горалень рôльничихъ а 32% для фабричныхъ. 4) Понятье горальнѣ рôльничои розширяєсь до такихъ горалень, котрѣ продукують черезъ 8 мѣсяцѣвъ по 8 гектолитрôвъ денно. 5) Бонификацію для рôльничихъ горалень пôдноситься для горалень до 2 гектолитрôвъ на 5 зр., до 5 гектол. на 4 зр., ôдъ 5—8 гектол. на 3 зр. Вкôнци 6) На наклады, потрѣбнѣ въ рôльничихъ горальняхъ Долитавіи, мае утворитись позичковый фондъ въ высотѣ 2 миліонôвъ зр.“

Повысшѣ пôдставы намѣреного компромису ôдкрывають намъ политику єгоизму и кастового интересу въ цѣлôй єи наготѣ. Поступованье польскои делегаціи представляється зовсѣмъ такъ, мовь-бы за кôлькасотъ властителями горалень це було въ загалѣ людей, котрыхъ интересы заслугують на увзглядненье. Всѣ наведенѣ точки стремлять лише, щобы загарбати якъ найбôльше користей для себе и своєи касты, а нѣкому зъ польскихъ послôвъ здаєсь и въ голову не прийшло зглянутись на положенье консументôвъ.

Зниженье стопы о 10 зр. ôдъ гектолитра здавалось-бы користнымъ для консументôвъ, однакъ тая користь заразъ зрôвноважиться збôльшеньемъ тягарôвъ на пôдвысшенѣ бонификаціи рôльничихъ горалень и на дотацію позичкового фонду двохъ миліонôвъ, котрый представиться намъ тогдѣ въ властивôмъ свѣтлѣ, коли порôвняємо єго зъ дотаціями всѣхъ другихъ поодинокихъ родôвъ промыслу въ буджетѣ державнôмъ и въ буджетахъ поодинокихъ краѣвъ.

А вже яко нечуване curiosum представляєся домаганье, щобы скарбъ державный плативъ черезъ 21 лѣтъ по одному миліонови до галицкого фонду пропинаційного!

Панове зъ польскои делегаціи справдѣ дуже цѣкавѣ та дотепнѣ, и хотять легкимъ способомъ добути собѣ невеличкій даруночокъ, бо лише **21 миліонôвъ зр.** и мають надѣю, що народы Австріи не ôдкажуть имъ своихъ податковыхъ взглядôвъ, особливо, що йде тутъ о таку гуманну, благородну и загально пожиточну рѣчь, якъ пропинація!

Але пересѣчный консументъ буде на тую справу глядѣти трохи инакше. Ôнъ спôзнае, що кромѣ пôдвысшеного значно податку державного, котрый заплатить ôнъ въ формѣ податку консумційного ôдъ горѣвки и котрый вытолкуе собѣ ще може скарбовыми потребами державы, буде мусѣвъ ще платити окремый податокъ шляхотскій на покрытье тыхъ 21 миліонôвъ зр., котрыхъ хоче коło и котрѣ правительство може евентуально признати ad captandam benevolentiam польскои делегаціи.

Помыслъ коł-а польского зовсѣмъ не приносить єму чести. Коли бы правительство дѣйстно, не маючи иншои дороги, згодилося на компромисъ пôдъ подôбными условіями, — то податокъ такій не лише зъ економичного, але и зъ суспôльного и политичного погляду мусѣвъ-бы выкликати загальне обуренье и протесты. Бо неморальнôсть не затрачуе свого характеру безъ огляду на то, де и въ якôй формѣ она проявляєсь, а такій компромисъ на чужôй шкôрѣ бувъ-бы актомъ недостойнымъ державы, въ котрôй панує справедливôсть, а достойнымъ бувъ-бы хиба своихъ инiціяторôвъ...

Теперѣшне становище Нѣмеччины.

За помершого нѣмецкого цѣсаря Вильгельма грала Нѣмеччина такъ велику ролю, що въ хвиляхъ найбôльшого занепокоєня майже нѣхто не звертавъ цѣлои уваги на факты, котрѣ то занепокоєнье выкликували, а слѣдивъ за тымъ, що скажуть на все въ Берлинѣ и яке становище займе Нѣмеччина въ сѣй або въ тôй справѣ. Смерть цѣсаря Вильгельма выкликала майже загальну застою въ ситуаціи политичнôй, а змѣна престола въ Нѣмеччинѣ не порушила єи ще досѣ; она выкликала хиба лишь рôзнородни надѣѣ и обавы и въ якôйсь мѣрѣ збôльшила ще може загальну невѣрность. Становище Нѣмеччины стало доперва трохи прояснюватись, коли появились першій правительственнѣ акты нового цѣсаря. Акты тѣ, хочь ôдносяться до внутрѣшныхъ справъ Нѣмеччины, дають въ якôйсь мѣрѣ можнôсть оцѣнити, яке статовище думае заняти Нѣмеччина бодай въ найблизшôмъ часѣ и на внѣ а декотрѣ побôчнѣ факты зъ послѣдныхъ днѣвъ означують се становище ще докладнѣйше.

Замѣтити насамперед треба, що вступленье цѣсаря Фридриха на престолъ нѣмец

Вѣсти зъ Украйны.

II.

(Спадковемцѣ гетьмана Павла Полуботка — Археольогія. — Науковый артистично-промысловый музей въ Кіѣвѣ. — „Кіевская старина“ — rediviva. — Новѣ творы выставлювань театромъ П Старицкого въ Петербурзѣ — Порôвнанье драматичного товариства И. Кропивницкого зъ товариствомъ П Старицкого. — „Россійскій театральный музей“. — Панахида по Т. Шевченку и споминки про него. — Дрôбнѣ вѣсти)

Передъ трема мѣсяцями одинъ адвокатъ, або якъ стояло на визитовыхъ карточкахъ „П. И. Ф. спеціяльный повѣренный наслѣдниковъ Павла Полуботка въ Ростовѣ“ — прилюдно завзывавъ спадковемцѣвъ покôйного гетьмана, а именно рôднякôвъ єго козакôвъ-фамиліянтôвъ, щобы зголошувались до него, а ôнъ готовъ посередничити въ выдôстаню кôлькохъ миліонôвъ, котрѣ мавъ зложити Полуботокъ въ англійскôмъ банку; ôдтакъ выбравъ ôнъ 17 родинъ (зъ селъ Зазуля, Клепачѣ, Калайденцѣ и т. п.) та поѣхавъ нѣбы то за документами въ Англію. Якъ звѣстно, опôсля показалося, що сѣ кôлька миліонôвъ то байка а взглядно митъ, котрый ôдъ часу до часу голосять навѣть урядовѣ фигуры, якъ н. пр. свого часу московскій консуль въ Амстердамѣ — Штрофрегенъ. Но на всякій способъ цѣкаво буде знати, хто именно унаслѣдувавъ спадщину покôйного гетьмана и въ чиѣхъ рукахъ теперь єго недвижимости.

Симпатично оцѣненый и справедливо представленый первѣстно Кониськимъ, Шеромъ (Annales de la petite Russie, 1788), а ôдтакъ Бантишъ-Каменьскимъ — Павло Полуботокъ, черниговскій полковникъ и наказный гетьманъ умеръ 17 грудня 1724 въ Петропавлôвскôй крѣпости а похованый 19 грудня 1724 при церквѣ Семена Страннопрiемця, за Малою Невою. Указомъ 1724 р. всѣ маєтки и грошѣ, бувшѣ у Полубка, забрано на скарбъ (казну) и описано; опôсля, 1725 р. царица Катерина I. вернула всѣ тѣ маєтки єго сынамъ Андрѣєви и Яковови Полуботкамъ пôсля тои описи. Опись тая представляє богатый матеріялъ для выслѣдженя украиньскои давнины. Она мѣстить въ собѣ подрôбный списъ движимого и недвижимого маєтку, и тымъ для насъ важна та цѣкава, бо Полуботокъ бувъ однымъ зъ богатшихъ Украинцѣвъ свого часу. Опись тую зô всѣми грамотами и универсалами подавъ гр. Милорадовичъ пок. Ос. Бодяньскому, а той надруковавъ єи въ „Чтеніяхъ общества исторіи и древностей россійскихъ“ 1862 р. (3-я книга). Пôзнѣйше въ 1870 р. выдавъ гр. Милорадовичъ въ Кіѣвѣ книжку „О родѣ дворянъ Полуботокъ“, зъ котрои видно, що дворяньскій рôдъ Полуботкôвъ въ мужескôмъ колѣнѣ погасъ зô смертею двохъ внукôвъ Павла — Семена Яковлевича въ 1752 р. и Василя Андрѣєвича въ 1768 р. У Семена була донька Софія, померша въ 1773, за мужемъ за генералъ-майоромъ Петромъ Степ. Милорадовичемъ, и въ родѣ Милорадовичѣвъ задержались маєтки, котрыми обдарувавъ Петро I. Павла Полуботка въ 1708 р. „за показанную его непоколебимую вѣрность при настоящемъ случаѣ измѣны бывшаго гетьмана Мазепы“ (слова грамоты). Маєткѣ тѣ: м. Любечь, м. Новѣ Боровичѣ, Старѣ Боровичѣ и т. д. У Василя Андрѣєвича не було дѣтей, а були сестры, зъ котрыхъ одна була за бригадиромъ Коробовскимъ, друга за Забѣлою, а третя за Миклашевскимъ. Представителѣвъ роду Коробовскихъ, черезъ Иваненкôвъ, недавно вынесено въ графôвъ италійскихъ Капнисты, зъ котрыхъ гр. П. Л. амбасадоръ въ Голяндіи, єсть властителемъ Полуботôвскихъ маєткôвъ, и гр. В. Л. (предводитель лебединьскій) володѣє с. Михайлôвкою, маєткомъ Полуботкôвскимъ, а черезъ то, наколи и суть капиталы Полуботкôвскѣ, то наслѣдниками того маєтку — Милорадовичѣ, Капнисты, Забѣлы и Миклашевскѣ, а зовсѣмъ не потомки козакôвъ-однофамиліянтôвъ Полуботка, котрого батька нобилятували польскѣ королѣ, признаючи яко гербъ: серце, пересѣчене двома стрѣлами, и надъ серцемъ хрестъ.

Гей, гей, милый Боже! Часы Полуботка, хочь вже взглядна давнина, наводять на душу кождого Украинця веселу и сумну згадку. Веселу — позаякъ се часы якои-такои ще автономіи нашои ôтчины, хочь уже систематично Москалями дуже приборкуваной; сумну — бо теперь зъ тои автономіи нѣ слѣду, нѣ знаку: заступила єи повна политична и національна неволя, и то така, яка тôлько въ Россіи практикуться, де „на всѣхъ языкахъ все мовчить“, а найчаче вже наша Украина, котрôй замкнено уста рôзными колодками...

Часы волѣ на Украинѣ, то вже справдѣ археольогія, котру ще найбôльше въ Россіи культивують, и не дивниця, — бо тамъ справами теперѣшными займатись не вôльно. Тамъ займається тымъ, думае и дбае о те тôлько урядъ... Тожь загалови полишена археольогія, а яка для неи тамъ воля, свѣдчить се, що въ Россіи навѣть ôдбуваються археольогичнѣ зъѣзды!... А се чи жь можна назвати гнетомъ?... Такъ д. 4. сѣчня въ комнатахъ „Императ. археольогичного Общества“ въ Москвѣ ôдбувся зъѣздъ археольогôвъ для выготовленя програмы важнѣйшихъ питань, що вымагають дискусіи и порѣшеня на послѣдующôмъ 8 археольогичнôмъ зъѣздѣ въ Москвѣ въ сѣчни 1890 р. — Надто „Археольогичный институтъ въ Петербурзѣ“ обходивъ 15 сѣчня с. р. 10-лѣтню рôчницю свого заснованя загальными зборами, на котрыхъ мѣжь иншими рѣшено прискорити роботы що-до упорядкованя россійскихъ архивôвъ пôдготовленьемъ архивистôвъ для центральныхъ архивôвъ виленьского, украиньского („малороссійского“) въ Харковѣ и отвореньемъ въ Одесѣ центрального украиньского („южноруского“) архиву.

Пануюча теперь въ Россіи похвальна тенденція засновувати повсюду архивы, выкликала проєктъ заложеня въ Кіѣвѣ науково-артистично-промыслового музея, якій вже недавно отворено въ Харковѣ, а про котрый отсе недавно заговорила кіѣвска рада мѣска. Иниціяторомъ сего проєктованого музею єсть радный мѣста Кіѣва, почестный вольный членъ „академіи художествъ“ и почестный членъ археольогичного институту — Т. В. Кибальчичъ. Д. 4 сѣчня с. р. ôнъ внѣсъ на раду уложеный нимъ проєктъ статуту, маючого засновуватись товариства штукъ красныхъ въ Кіѣвѣ и въ загалѣ на Украинѣ. Найблизшою своєю цѣлею товариство ставить заснованье въ Кіѣвѣ науково-артистично-промыслового музея зъ библіотекою и школою рисункôвъ. Урядженье такого музея — справа не тяжка. Самъ урядъ, въ наслѣдокъ заходôвъ особнои комисіи заложенои при „академіи художествъ“ въ цѣли засновуваня въ провинціональныхъ мѣстахъ музеѣвъ, призначивъ на початкове заложенье такого музею 10.000 рб. наразъ, а 2.000 р. що-рôчно. О такѣ средства може просити и Кіѣвъ, наколи ôнъ: 1) забезпечить свôй музей гарнымъ, догôднымъ, сухимъ, доволѣ просторнымъ и безпечнымъ на выпадокъ огню умѣ-

кій выкликало майже въ цѣлôй Европѣ надѣю на удержанье мира. Чи надѣя та була оправданою, се инше питанье, бо тутъ не рѣшають змаганя людскй, але сила фактôвъ, о котрй часто розбиваѥсь найбôльша и найсильнѣйша воля чоловѣка; то ѥсть однакожь нинѣ вже майже певною рѣчею, що Нѣмеччина буде пôдъ панованьемъ цѣсаря Фридриха сильно старатись удержати миръ, хочь не бдступить бдъ того становища, яке займала до ѥго вступленя на престолъ. Коли-жь бесѣда о становищи Нѣмеччины, то тутъ головно треба мати на оцѣ лише тй справы, котрй нинѣ найбôльше непокоять Европу и грозять нарушеньемъ мира. Въ справы сй вмѣшана Нѣмеччина своими бднсинами зъ однои стороны до Франціи, а зъ другои до Россіи и Австріи. Тй бднсины остануться отже незмѣненй, хочь-бы и приняли значно лагôднѣйшій характеръ. якъ въ послѣдныхъ часахъ панованя цѣсаря Вильгельма.

Поминувши вже то, що политикою Нѣмеччины управляѥ и дальше кн. Бисмаркъ, то и самъ хôдъ рѣчей вказуѥ, що бднсины тй не можуть змѣнитися. Франція не перестане уважати Альзацію и Льотарингію за свои забранй провинціи, а Нѣмеччина чейже не дасться наклонити якоюсь одою до свого цѣсаря до того, щобы бддала ѣй добровôльно тй краѣ. Цѣсарь Фридрихъ зазначивъ ясно въ своѣй бдозвѣ до сихъ краѣвъ ихъ нероздѣльнôсть зъ нѣмецкою державою, и що готовъ боронити кождои хвилѣ правъ державы. Зъ сеи стороны отже не позбулася Нѣмеччина небезпечности. Друга небезпечнôсть, хочь въ теперѣшнôй порѣ ще не велика, але за то далеко бôльша въ будучности, грозить Нѣмеччинѣ зô стороны славяньскои Россіи. Тутъ отже бднсины Нѣмеччины могуть вправдѣ статись теперь лагôднѣйшими, але нѣколи такими, щобы мѣжь обома державами настала повна дружба; интересы обохъ сихъ державъ не суть идентичнй, анѣ навѣть не сходяться зъ собою, хочь-бы лише въ декотрыхъ точкахъ. Бôльша вже ѥсть спôльнôсть интересôвъ Нѣмеччины и Австріи, хочь-бы лишь н. пр. та, що обѣ державы сполучаѥ нѣмецкій елементъ. Выходить зъ сего, що Нѣмеччина все-таки въ своѣмъ интересѣ мусить ставитись по сторонѣ Австріи. Зъ огляду на того рода бднсины цѣсарь вправдѣ заявивъ въ своѣй бдозвѣ до парляменту, що буде старатись удержати миръ на внѣ и на внутрь, але заразомъ и не забувъ на пляны покôйного свого батька, бо додавъ: „Однодушна готовôсть, зъ якою парляментъ ухваливъ предложеня державы, потрѣбнй до дальшого образованя родимои силы воѥнноі для забезпеченя державы, вельми зрадувала покôйного цѣсаря ще въ послѣдныхъ дняхъ ѥго житя. Ѥму не судилося вже подякувати парляментови за сю ухвалу. Тымъ бôльшимъ ѥсть нашь обовязокъ зложити подяку въ ѥго имени и долучити свою подяку за се патріотичне пожертвованье“. Выходить изъ сего, що новый цѣсарь годиться зъ потребою помноженя воѥнноі силы Нѣмеччины и тымъ даѥ апробату политицѣ кн. Бисмарка, котрый головно того жадавъ.

Розходиться дальше о то, яке ѥсть теперь становище Нѣмеччины до давного три-державного союза и до найбôльше пекучои справы болгарскои. Союза тридержавного de jure нема, бо одинъ зъ контрагентôвъ померъ; якъ de facto рѣчи стоять, трудно осудити, бо доси истнованье або неистнованье того союза не проявилося, хиба що за прояву ѥго схочемо уважати депешѣ межи кн. Бисмаркомъ и гр. Кальнокимъ, а бдтакъ ще и дуже сердечну згадку кн Бисмарка въ парляментѣ про прихильнôсть австро-угорскои монархіи для Нѣмеччины. Згаданымъ депешамъ приписують однакъ нинѣ далеко меншу вагу, якъ давнѣйше. У Вѣдни звертають увагу на то, що кн. Бисмаркъ выславъ свою депешу ще передъ тымъ, заки цѣсарь Фридрихъ станувъ въ Шарльотенбурзѣ, а въ Россіи уважають ѥи лише выплывомъ личнои политики нѣмецкого канцлера. Згадка въ парляментѣ ѥсть лише простымъ объявомъ куртоазіи.

Инакше стоить рѣчь зъ справою болгарскою. О скôлько вже теперь можна добачити, то Нѣмеччина стремить до того, щобы — якъ въ приповѣдцѣ — и вовкъ бувъ сытый и коза цѣла. Нѣмеччина хотѣла-бы и вдоволити Россію, и не пошкодити Австріи. Зъ бдси то, здаѥсь, походить, що Нѣмеччина готова теперь — якъ кажуть — пôдпирати и дальше жаданя Россіи въ Константинополи, але у Вѣдни не хоче зробити нѣякого кроку въ ѥи користь. Въ загалѣ стараѥсь Нѣмеччина о то, щобы справа болгарска була залагоджена въ мирный спôсôбъ, и не хотѣла-бъ нѣякъ допустити до вôйны мѣжь Россіею а Австріею. Кн. Бисмаркъ успокоюѥ теперь Австрію, якъ може; доказуѥ, що рухъ воѥнный въ Россіи не вымѣреный противъ неи, що розмѣщенье войска россійского ѥсть лишь наслѣдкомъ бднсинъ климатичныхъ и провіянтовыхъ, и т. д.

Зôбравши все разомъ, можна коротко сказати: теперѣшне становище Нѣмеччины на внѣ ѥсть на скрôзь мирне Зъ бдси то походить, що бдъ кôлькохъ уже днѣвъ вѣѥ миромъ по всѣй Европѣ. Вôйну мае заступити кампанія дипломатична, але мимо того интересованй державы забезпечуються на всяку евентуальнôсть и все таки не перестають — зброитися.

Поѣздка до Риму.

Вже кôлька разôвъ высказували мы на сѣмъ мѣсци гадку, що въ виду шовинизму польского належало-бы депутаціи рускôй, яка удаѥсь д. 6 цвѣтня до Риму, представитись св. отцю паиѣ въ окремôй авдіѥнціи. О скôлько собѣ пригадуѥмо, то епископъ станиславôвскій, завзываючи вѣрныхъ епархіи своѥи до участи въ поѣздцѣ до Риму, зробивъ имъ навѣть надѣю на щось подôбного, а и голосы зъ провинціи домагаються того усильно, щобъ депутація руска не альгамувалась зъ польскою.

Причины до того суть дуже природнй. Поляки галицкй своимъ довголѣтнымъ поведеньемъ не заслужили собѣ на то, щобы путники рускй разомъ зъ ними представлялись папѣ. Спôльне представленье, на котрого чолѣ стане имовѣрно польскій владика, а не рускій митрополитъ, введе престолъ римскій въ блудне понятье о народѣ рускôмъ и ѥго бднсинахъ до народу польского. Мы не ѥсьмо складовою частиною народу польского и не маѥмо нѣ найменшои причины зъ гегемонами ити рука объ руку. Церковь наша, получена унією зъ Римомъ, ѥсть окремымъ организмомъ, рôвноправнымъ зъ церквою латиньскою, и не потребуѥ надъ собою нѣякои курателѣ анѣ заступництва владикъ польскихъ. Достоиньство народне вымагае остаточно того, щобы депутація руска при нагодѣ ювилею св. отця зложила ѥму окремо желаня въ имени того-жь народу.

Чи провôдники рускои депутаціи услухаютъ голосу народу, покаже недалека будучнôсть, але хочемо вѣрити, що князѣ церкви нашои найдуть бднповѣдный спôсôбъ выломитися зъ-пôдъ курателѣ непрошеныхъ опѣкунôвъ и речникôвъ. Думаѥмо, що св. отцю було-бъ навѣть милѣйше, почути зъ власныхъ устъ владикъ рускихъ про народъ рускій.

При тôмъ звертаѥмо увагу интересованыхъ на одну дуже важну обставину, котра докладно илюструѥ тайнй намѣреня згаданыхъ шовинистôвъ. „Czas“ зъ 21 марта, въ кореспонденціи зô Львова, пише зновъ найвыразнѣйше, що се буде „pielgrzymka polska“, котра не въ имени Русинôвъ, а лише въ имени „краю“ — розумѣй — „polskiego“ зложить честь ѥго Святости Льву XIII. Въ тôй цѣли, т. ѥ. для замазаня рѣчи, выдавъ уже теперь кс. дръ Смочиньскій брошурку, пôдъ заголовкомъ: „Objaśnienia dla pątników, biorących udział w pielgrzymce polskiej, do Rzymu“. Здаѥсь, що до Риму пôйшла вже навѣть наперед оповѣстка, що ось-то не хто другій, а лишь „pielgrzymi polscy“ прибудуть дня 11 цвѣтня. И „Петрôвъ грôшь“, котрый буде врученый папѣ, буде такожь называтись „polskim świętopietrzem“, а и въ самôй адресѣ не сказано нѣгдѣ, що то и Русины галицкй приходять до Риму зъ желанями ювилейными.

Всѣ депутаціи, що доси явились въ Римѣ, и всѣ, що ще являться, уважали бднповѣднымъ назватись по имени, сказати, що се: Нѣмцѣ, Испанцѣ, Мадяры приходять зъ поклономъ. Лишь у насъ зложилися рѣчи такъ нещасливо и малодушно, що руска депутація далася взяти въ невôдъ польскій. Мы розумѣемо, що Римъ мало уважае на національности и охотно любить бачити всѣхъ лише католиками, але тогдѣ було-бы хиба вже на мѣсци сказати, що зъ Галичины ѣдуть католики, а не „pielgrzymi polscy“. Рускій народъ хотѣвъ-бы при тôй нагодѣ власными устами депутаціи подякувати папѣ за заснованье станиславôвского епископства, о котре старався бдъ кôлькохъ десятокъ лѣтъ, а котрого заснованье спиняли систематично якъ-разъ „pielgrzymi polscy“. Рускій народъ хотѣвъ-бы не одну може пекучу справу обговорити въ Ватиканѣ и въ конгрегаціи, и устами владикъ своихъ пояснити потребы церкви рускои. И все то, и богато другихъ причинъ, говорять за тымъ, що депутація руска повинна послухати голосу народу!

Дописи „Дѣла“.

Зъ Звенигорода (пов. бобрецкого).

[Порядки громадскй въ Звенигородѣ.]

Колись славный, стародавный нашъ Звенигородъ — нинѣ досыть пôдъупале село. Жидôвъ въ нѣмъ уже сотка зъ чубомъ и жидамъ не зле ведеся: и грунты скупôвують, и торговля въ ихъ рукахъ, и въ справахъ громадскихъ они мають свою руку, — бо Звенигородъ нашь маѥ теперь начальникомъ Андруха Моха, чоловѣка, котрый, — якъ не тôлько мѣсцевй але и околичнй жиды говорять, — душу свою бддавъ-бы кождому жидови, такъ ихъ дуже любить. Коршемъ у насъ двѣ, а третя Филія, де особлива ласощь приваблюѥ и до пôзна держить гостей: се „гарбата“ зъ гаракомъ, а властиво зъ горѣвкою закрашеною цикорією. Панъ начальникъ не бдъ того, щобъ до коршмы не загостити, а звѣстно: „exemplа trahunt“ або по нашому: за головою и хвосты. Для веселои бдмѣны неразъ музика заграѥ а басамъ неразъ завторують колы и буки по головахъ та ребрахъ... А церковь, чи радше капличя въ селѣ за пôдувомъ вѣтру трѣщить и порохно зъ неи людемъ на голову сыплесь, — ажь лякъ бере у нѣй стояти! И школа не богато що лучша, а що вже найдивнѣйше, що на безчисленнй просьбы учителя та мѣсцевои рады шкôльноі нѣ на грозьбы окружноі рады шкôльноі и ц. к. староства начальство, громады не хоче зарядити рѣчей найпотребнѣйшихъ. для 300 дѣтей, зъ оглядôвъ моральныхъ и санитарныхъ!

Начальникъ Звенигорода, Андрухъ Мохъ, ѥсть всѣмъ въ громадѣ: и вôйтомъ, и писаремъ, и касіѥромъ, и збôрникомъ податкôвъ — въ однôй особѣ. Давнѣйше бувъ бнъ тôлько писаремъ, але выдѣлъ рады повѣтовои въ Бôбрцѣ (якъ свѣдчить актъ) усунувъ бувъ ѥго зъ писарства, схарактеризувавши ѥго яко „niezdolnego i niezalecającego się rzetelnością“. Нинѣ бнъ ѥсть начальникомъ громады, а протестъ громадянъ противъ выбору ѥго на вôйта залежуѥ въ канцеляріи въ Бôбрцѣ уже бдъ бсѣмь мѣсяцѣвъ!

Найбôльше лихо терплять громадяне бдъ вôйта черезъ лицитаціи за податки. Замѣсть щобы бути помôчнымъ для своихъ братôвъ-громадянъ, бнъ поступаѥ зъ ними безпощадно, стаючись причиною ихъ руины. На то наведемо кôлька фактôвъ.

1) Дня 16 с. м. казавъ вôйтъ за 13 зр. 40 кр. залеглыхъ податкôвъ Дмитра Татала, злицитувати 3 морґи поля, въ части засѣяного, за 22 зр. 40 кр. Дмитро Татало не бувъ попередно фантованый, анѣ завѣдомленый, анѣ не доручено ѥму нѣякого едикту, а дома мавъ готôвкою 60 зр. Залицатованый грунтъ выкупивъ бдъ жида Юды Альвайцля за 35 зр. (отже жидъ заробивъ нѣ-за-що кôльканацять гульденôвъ).

2) Василеви Ижовскому казавъ вôйтъ за 9 зр. залеглого податку злицитувати 4 морґи поля (безъ едикту и попередного завѣдомленя) за 16 зр. 21 кр., — доходу-жь изъ того поля може бути 100 зр. А хоть Ижовскій завѣдомленый людьми, хотѣвъ заразъ при лицитаціи податокъ заплатити и заявивъ се вôйтови и екзекуторови, не допущено до того и ґрунтъ злицитовано. Ижовскій лишився на рôкъ 1888 безъ кавалчика поля.

3) Илько Профитько мавъ зафантованй двѣ копы жита. Вôйтъ жито лишивъ, а казавъ злицитувати 4 морґи поля, въ половинѣ засѣяного, за 15 зр. 20 кр. Пересѣчна цѣна того поля 60 зр. Профитько не дôставъ бувъ ѥдикту — и лишився теперь на рôкъ 1888 зъ дрôбными дѣтьми безъ поля.

4) У одного господаря зафантовано пару коней вартыхъ що-найменче 35 зр. Коли терминъ лицитаціи зближався, господарь просивъ вôйта, чи не можна-бы терминъ бдложити. Вôйтъ успокоивъ ѥго, обѣцявши, що свои грошѣ возьме на терминъ. Тымчасомъ въ самъ день лицитаціи казавъ конѣ приставити до Бôбрки и тамъ злицитовано ихъ за 15 зр. — и то навѣть зъ упряжею та саньми, хочь тй не були зафантованй! Жидъ, що купивъ конѣ, бдродавъ ихъ заразъ другому жидови за 25 зр.

Такъ то Андрухъ Мохъ поступаѥ зъ громадянами, а нѣякй жалобы нѣгде не помагають. Теперь громадяне внесли донесенье до президіи высшого суду краевого и дожидають зъ нетерпѣливостею, що зъ того буде.

[*Прим. Ред.* Помѣщаючи повысшу допись про начальника Андр. Моха, лишаѥмо одвѣчальнôсть за ню нашому Вп. дописователеви.]

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Засѣданя палаты послôвъ розпôчнуться — якъ мы то вже доносили — вô второкъ дня 10 л. цвѣтня. На порядокъ дневный сего засѣданя поставлено мѣжь иншимъ: перше читанье внесеня пос. Врабеца о ревизіи закона конкурсового; справозданье комисіи шкôльноі и о внесеню пос. Розера въ справѣ организаціи науки глухо-нѣмыхъ; справозданье комисіи зелѣзничои о внесеню послôвъ Рихтера и Розера въ справѣ перевозу роботниковъ на зелѣзницяхъ; кôлька справъ фиденкомисовыхъ, справозданье комисіи буджетовои о прелиминари и законъ финансовый на 1888 р. — Роботы палаты послôвъ по великодныхъ святахъ обмежаться майже выключно лишь на справы буджетовй и на законъ о податку бдъ горѣвки. Внесенье кн. Лихтенштайна прийде ще въ цвѣтни до першого читаня а клерикальнй газеты доказують, що оно буде безъ сумнѣву бдослане до комисіи шкôльноі.

Якъ мы то вже доносили, бдбулася въ пятницю спôльна нарада министрôвъ. „Budap. Corr.“ доносить отже теперь, що на сѣй нарадѣ обговорювано выключно лишь рôзнй предложеня, якй спôльне правительство маѥ внести на засѣданье спôльныхъ делегацій Нарады тй закôнчилися въ пятницю а дальшй конференціи будуть бдбуватися при кôнци мая и тогдѣ установляться тй предложеня остаточно Звычайнй и надзвычайнй потребы войскови будуть ледви бôльшй якъ въ 1887 р. На всякій случай однакожь зажадаѥся ще крôмъ того надзвычайного кредиту, бо якъ звѣстно, выдано въ мѣсяцяхъ грудни и сѣчни за згодою обохъ правительствъ кôлька милiонôвъ на узброѥнье. Сума та не доходить однакожь до тои высоты, яку представляѥ останокъ зъ ухваленого свого часу 52½ милiонового кредиту а котрый то останокъ делегаціи не дали до розпорядимости министерства вôйны. Спôльнй конференціи министрôвъ пôдъ проводомъ цѣсаря не будуть вже теперь бдбуватися. Делегаціи будуть скликанй въ другôй половинѣ мая до Пешту, але день скликаня не означено.

До „Czas у“ доносять зъ Вѣдня, що характеръ, якій прибрали спôльнй нарады министрôвъ ѥсть зовсѣмъ успокоюючій. Выѣздъ архикн. Альбрехта здаѥсь такожь доказувати, що и въ вѣденьскихъ мѣродайныхъ сферахъ мирный настрôй бере верхъ. — Пôсля тои самои газеты зачинають вже и у Вѣдни предвиджувати, що кн. Фердинанда не буде можна удержати въ Болгаріи.

———

Розпорядженье нѣмецкого цѣсаря, котрымъ бнъ уповномочнивъ наслѣдника престола залагоджувати деякй справы самостôйно звучить такъ: „Ѥсть моимъ бажаньемъ, щобы В. Выс. познакомилися зъ справами державы черезъ безпосередну въ нихъ участь. Въ тôй цѣли поручаю В. Выс. выготовлюванье и залагоджуванье всѣхъ тыхъ справъ державы, приходячихъ до мого рѣшеня, котрй я призначу для В. Выс., а Вы маѥте ставити пôдъ ними свôй пôдписъ въ моѣмъ заступствѣ безъ кождоразового до того уповажненя.“ Розпорядженье контрасигнувавъ кн. Бисмаркъ. Якъ видко зъ сего, не ѥсть то формальне установленье регентіи, а цѣсарь хоче лишь, щобы наслѣдникъ престола завчасу вправлявся въ дѣлахъ державныхъ пôдъ ѥго окомъ и проводомъ. Инакше звучало розпорядженье покôйного цѣсаря Вильгельма датоване зъ 17 падолиста минувшого року; ось ѥго змѣстъ: „Зъ уваги на мôй змѣнный станъ здоровля, котрый змушуѥ мене бдъ часу до часу здержуватись бдъ занятя, и зъ уваги на недугу и довшу неприсутнôсть мого сына, наслѣдника престола, поручаю В. Выс. заступати мене у всѣхъ случаяхъ, въ котрыхъ я буду уважати заступство въ пôдписуваню приказôвъ въ текучихъ справахъ державныхъ за потрѣбне, безъ кождоразового окремого на то приказу.“ Якъ звѣстно, було се розпорядженье лишь кôлька годинъ правосильне.

Характеристичный для становища Нѣмеччины въ справѣ болгарскій ѥсть слѣдуючій бдзывъ „Nation. Ztg.“, хочь, якъ здаѥся, не написаный бнъ на нѣчию инспірацію. Згадана газета каже именно такъ: „Австрія старалась бдклонити Нѣмеччину бдъ ѥи прихильного выступленя супротивъ Россіи и доказувала, що Россія вже такъ велика, що дальше збôльшенье ѥи чи черезъ супрематію въ Болгаріи загрожувало бы рôвновагу европейску. Не нашою рѣчею розбирати, чи черезъ заведенье россійского вплыву въ Болгаріи на ново грозило-бы нарушеньемъ рôвноваги мѣжь Россією а Австрією. Мы стоимо пôдъ враженьемъ факту, що Россія мала довгй лѣта Болгарію въ своихъ рукахъ и именувала тамъ своихъ генералôвъ и официрôвъ въ болгарскôмъ войску, а прецѣ габсбургека монархія не видѣлась тымъ загроженою. Мы думаѥмо, що Австрія, наколи не хоче, щобы вернувъ давный станъ въ новôй формѣ, знайде нинѣ такъ само добре де инде компензату, якъ то въ 1878 р. знайшла собѣ бдшкодованье за выданье Болгаріи пôдъ власть Россіи въ Боснѣ и Герцговинѣ.“ „Nation. Ztg.“ кôнчить свою рѣчь такъ: „О тôмъ, щобы Нѣмеччина станула въ справѣ болгарскôй по сторонѣ Россіи або по сторонѣ Австріи, не може бути и бесѣды.“ Бдзывъ сей хочь — якъ сказано — зовсѣмъ не инспированый, выкликавъ въ вѣденьскихъ сферахъ политичныхъ дуже прикре враженье. Мабуть, щобы затерти се прикре враженье, пôдносять пôвъурядонй вѣденьскй газеты зновъ гостину архикн. Рудольфа въ Берлинѣ и кладуть велику вагу на ѥго особисту дружбу зъ теперѣшнимъ нѣмецкимъ наслѣдникомъ престола кн. Вильгельмомъ и выводять зъ сего новый доказъ тѣснои дружбы мѣжь Нѣмеччиною и Австрією.

Зъ Берлина наспѣли до Вѣдня вельми цѣкавй вѣсти въ справѣ становища кн. Бисмарка. Кажуть именно, що розходиться о засаду спôльности министерства въ веденю и рѣшаню важныхъ справъ державныхъ. Въ послѣдныхъ часахъ панованя цѣсаря Вильгельма велося такъ, що кн. Бисмаркъ рѣшавъ всѣ важнѣйшй справы и хиба лишь часомъ спитавъ о раду своихъ товаришѣвъ и то хиба лишь въ довѣрочныхъ розговорахъ. Нарады министерства не бдбувалися а засада спôльного рѣшаня перестала була существувати. Кажуть отже, що на жаданье цѣсаря Фридриха мають на будучнôсть бдбуватися завсѣгды спôльнй нарады министрôвъ въ важныхъ справахъ. О скôлько ся вѣсть ѥсть правдива трудно знати. Може бути, що таке ѥсть жаданье цѣсаря Фридриха, але ще скорше може бути, що бодай на теперь ѥсть се лишь бажанье тыхъ сферъ, котрй противнй суть Бисмаркови. Кн. Бисмаркъ выробивъ собѣ занадто велике значенье и занадто ѥсть въ теперѣшну пору потрѣбный для цѣсаря и нѣмецкои державы, якъ щобы цѣсарь Фридрихъ мавъ ѥго знеохочувати для себе справою, котра выглядала-бы на рôдъ якогось недовѣрія до него. Впрочѣмъ коли-бъ и такъ сталося, що всѣ важнѣйшй справы мала-бы рѣшати спôльна рада министрôвъ, то се все таки не змѣнило бы рѣчи, бо вплывъ и значенье кн. Бисмарка були-бы и тамъ рѣшаючй.

Станъ здоровля нѣмецкого цѣсаря маѥ бути такъ добрый якъ не бувъ ще бдъ кôлькохъ мѣсяцѣвъ. Цѣсарь спить добре, маѥ добрый апетитъ и выглядаѥ незле. На прохôдъ не выходить ще на дворъ, бо земля ѥсть ще за вохка и лѣкарѣ ѥму для того не дозволяють выходати.

——

щеньемъ; 2) назначить докладно подану и достаточну суму на павшаль, отопленье, прислугу та удержуванье музея и ѥго консерватора; 3) дасть при музею хату для консерватора, котрый мати-ме право користуватись привилеями державноі служби; и 4) забезпечить дальше истнованье музея означеною рôчною сумою. Проѥктованый п. Кибальчичемъ музей такожь рахуѥ на пôдмогу украиньского „дворяньства“, земствъ, на членьскй вкладки, на доходы зъ прилюдныхъ артистичныхъ выдань, зъ выконаня замовлень малярскихъ и т. п. Кіѣвъ, подôбно якъ се зробивъ и Харкôвъ, може на пôдставѣ призволеня комисіи засновуючои музеѣ по мѣстахъ Россіи просити „Академію художествъ“ и дирекцію царского ермитажа, щобы бдступили Кіѣвскому музееви на часове користанье частину артистичныхъ творôвъ и збôрôвъ. Проѥктованый п. К. музей складатись-ме зъ бддѣлôвъ: 1) наукового, въ котрый увôйдуть артистичнй памятники народôвъ, що заселяли Украину зъ давенъ-давна ажь до X. вѣку включно; 2) науково-артистичного, складаючого-ся зъ памятникôвъ старои рускои штуки бдъ X. вѣку до заснованя „Академіи художествъ“; и 3) артистично-промыслового, въ котрый увôйдуть мѣжь иншимъ: а) исторія всѣхъ стилѣвъ орнаментаціи; б) гончарскй выробы; в) рѣзьбы зъ кости, дерева, каменя, черепахи и т. и.; г) ткацкй выробы, вышиваня и т. и.; д) головнѣйшй типы старыхъ и новыхъ меблѣвъ; е) выробы кришталевй, мозаичнй, емаліовй, литй, кованй, переплетничй и декоративнй.

(*Дальше буде.*)

Польскі газеты а почасти такожь и нѣмецкі зачинають зновъ доносити о якôмсь значнôмъ перемѣщеню россійского войска а головно о ставленю новыхъ баракôвъ и магазинôвъ. „Dzien. Pozn.“ доносить именно, що въ Новôмъ Александровѣ (Пулавахъ) ставляться великі бараки и що незадовго мае прийти туды цѣла дивизія зъ глубины Россіи. Въ мѣсцевости сѣй мае бути заведеный укрѣпленый таборъ.

Вѣденьскій кореспондентъ „Czas-у“ а за нимъ и другі газеты подають якесь заявленье россійского министра дѣлъ заграничныхъ, Гирса, не вказуючи однакожь, зъ якого жерела се заявленье походить. Трудно отже вѣрити въ єго правдивôсть, але все таки годиться єго занотувати. Гирсъ мавъ именно комусь сказати, що великі князѣ привезли зъ Берлина якъ найлѣпше враженье, а пріѣздъ ген. Вердера до Петербурга въ справѣ нотификованя змѣны престола въ Нѣмеччинѣ збôльшивъ ще то враженье. Въ Петербурзѣ не сумнѣваесь нѣхто о мирныхъ намѣреняхъ Россіи цѣсаря Францъ Іосифа, але поступованье австрійскои прасы и мадярскихъ шовинистôвъ єсть инше Въ Петербурзѣ высказують свôй жалъ зъ причины, що кабинетъ вѣденьскій не робить нѣякого кроку до порозумѣня. Австрія — сказавъ Гирсъ — мае вже забезпечені на Всходѣ великі користи. Россія хоче, щобы вдоволено лишь єи власному достоиньству черезъ усуненье кн. Фердинанда и заведенье въ Болгаріи законного стану. Она згодиться хочь-бы и на протестантского князя, але нѣколи на католицкого. Кн. Ваймарскій бувъ-бы можеôдповѣдный. На послѣдокъ мавъ ще Гирсъ додати, що єсть певный, що цѣсарь Фридрихъ III. выступивъ-бы противъ всякои политики, котра могла-бы довести до вôйны мѣжь Австрією и Россією.

Справа переговорôвъ Россіи зъ Ватиканомъ поступила такъ далеко, що вже въ найблизшôмъ часѣ буде порѣшена. Першій початокъ до сихъ переговорôвъ подала — якъ звѣстно — телеграма царя до папы. Ôдтакъ мавъ папа написати обширне письмѣ до царя котрого змѣстъ доси ще незвѣстныхъ а на который ôдповѣдь до недавна ще не була надôйшла. Немало причинилася до сихъ переговорôвъ — якъ кажуть — такожь и Франція, котра однакожь руководилась справѣ не такъ интересомъ католицкои церкви, якъ радше взглядами политичными.

——

Нинѣ мае ген. Булянже станути передъ воєннымъ судомъ; ôнъ хоче ставити свѣдкôвъ и оправдуватись зъ свого поступованя. Военный судъ складаеся зъ генералôвъ Февріера, Бриссонета, Гросона, Тіерра и Франшессина. При выѣздѣ Булянжера зъ Кльермонъ-Ферранъ, ôдпроваджувала єго товпа якихъ 2000 людей зъ великими овацiями до двôрця зелѣзницѣ а въ мѣстѣ порозлѣплювано проклямацію, котра каже, що небезпечностею для републики єсть мѣрнота. Жертвою той мѣрноты стався давнѣйше Гамбетта а теперь Булянже. Нарôдъ протестуе противъ поступованя правительства, котре нерозумѣе популярности Булянжера. Нѣмецка праса жадала того, щобы Булянжерови зломити шаблю! и т. д. Въ Парижи повитала єго такожь кôлькатысячна товпа. Показуесь теперь, що кн. Викторъ Наполеонъ поручивъ въ письмѣ до Касаняка выбирати Булянжера а мимо того радикальні републикане бачать въ генералѣ авантурнику освободителя Франціи.

——

Княгиня Климентина выѣхала дня 23 с. м. черезъ Сербію за границю — якъ кажуть — просто до Франціи. Кн. Фердинандъ и министры Начевичь и Стамбуловъ ôдпроваджували єи ажь до Цариброду на сербскôй граници. Въ Софіи роблено ôдъѣзджаючôй княгини великі овації. Въ власноручнôмъ письмѣ до президента министрôвъ подякувавъ князь министерству и жителямъ за велику прихильнôсть для своеи матери и каже мѣжь иншимъ такъ: „Мы не пращаємо єи на завсѣгды, лишь кличемо до неи: „До звиданя“, бо она ôдъѣзджае лишь на короткій часъ, щобы ôдтакъ вернути назадъ и объѣздити край, що стався моимъ.“ Кажуть, що княгиня поѣхала до свого брата кн. Омаль, щобы єго спонукати до выробленія Болгаріи позички въ Брукселю.

НОВИНКИ.

— **Вечерокъ музикально-вокальный въ честь ювилею папы Льва XIII.** устроюе дѣвоче воспиталище въ Яворовѣ дня 14 н. ст. цвѣтня с. р. Дохôдъ зъ вечерка призначаесь на розширенье будынку заведеня. Вступне слово выголосить о. Стеф. Петрикъ, катихитъ, а програма складаесь зъ 12 творôвъ музикально-вокальныхъ. Цѣна мѣсць: крѣсло 1 зр., мѣсце стояче 50 кр. Початокъ о год. 7 вечеромъ.

— **Рада мѣска въ Станиславовѣ** рѣшила на послѣднôмъ своемъ засѣданю завôзвати д-ра Билиньского, посла до рады державнои, выбраного въ Станиславовѣ щобы зволивъ нôдчасъ великодныхъ ферій здати справу зъ своеи посольскои дѣяльности.

— **Буджетъ шкôлъ середныхъ въ Галичинѣ.** Правительство предложило комисіи буджетовôй рады державнои прелиминарь буджету для шкôлъ середныхъ въ Галичинѣ. Выдатки на сей рôкъ выносять 912.000 зр. с. е. о 12.600 зр. бôльше, чимъ въ минувшôмъ роцѣ. Зъ тои надвышки мае выдатись 7700 зр. на устроєнье паралельныхъ клясъ зъ рускимъ выкладовымъ языкомъ при гимназіи въ Перемышли; зъ решты мають дати новый нôдъ въ тарнôвскôй гимназіи, утворити нове мѣсце учительске при доповненôй гимназіи въ Сяноцѣ и вынаймити помешканя для двохъ гимназій у Львовѣ, котрыхъ фреквенція значно збôльшилася. Доходы зъ Галичины, безъ оплаты чесного, выносять 53.862 зр.; чесне мае принести зъ цѣлои державы 1,035.000 зр., зъ чого на Галичину припадае 177.000 зр.

— **О катастрофѣ въ Опорто** подають близшій вѣсти. Выставляно улюблену оперетку на бенифисъ популярного спѣвака, котрый по першій разъ такожь выпровадивъ на сцену свою доньку. Цѣла сала театральна була биткомъ переповнена. Ненадѣйно займився шнуръ, нôдтягаючій занавѣсу а машинистъ замѣсть загасити огонь, ôдтявъ сей кусникъ шнура, котрый на сценѣ запаливъ кулисы. Въ однôй хвили загорѣла сцена а бенефіціянтъ, нôрвавши доньку на руки закликавъ: Ратуйтеся, якъ можете, все страчене. Густый дымъ наповнивъ салю а въ добавокъ лиха пукли руры газовій. Почались у внутрѣ театру страшній борбы о приступъ до дверей. Деякі дверѣ були замкненій а иншій отвирались до середины. Нещасливій товпились и взаимно дусились. Деякі змогли выдôстатись на ôкна, що выходили на улицю, але и тамъ не знаходили помочи, бо не було приборôвъ ратунковыхъ. Кидались зъ страшнои высоты на камѣнье, и на мѣсци убивались. Всѣ актôры выгинули. Батька и доньку, бенефіцiянта и дебютантку, найшли спаленыхъ разомъ въ обôймахъ; ихъ поховано разомъ. Въ загалѣ число ôднайденыхъ трупôвъ помѣжь згарищами доходить 200 особъ. Въ цѣлôй Португаліи панує жаль и смутокъ а король казавъ замкнути на знакъ жалобы всѣ театры въ Лиссабонѣ.

— **Въ Неаполи** завалився будынокъ, званый Кастель Капнано, въ котрôмъ мѣстились всѣ суды мѣста. Дôмъ сей збудували въ р. 1230 а ôдъ р. 1540 служивъ ôнъ на суды. Урядники побачивши, що тинкъ починае нагло ôдпадати, поутѣкали чимъ скорѣйше и лише предсѣдатель суду Москати не змôгъ втечи Все запалось довкола него и лишився лише кусникъ помосту, на котрôмъ стояли єго фотель и бюрко. Въ такôмъ положеню лишився Москати, доки не вытягнула єго сторожа огнева На якійсь часъ всѣ урядники судовій и адвокаты въ Неаполи одержали несподѣвано ферiи.

— **Дешева сôль для худобы.** Въ комисіи буджетовôй австрійскои рады державнои заявивъ правительственный комисарь, що австрійске министерство скарбу загадало на ново завести дешеву сôль для худобы, а однакъ не може сего довести до кôнци бо правительство угорске противиться И справдѣ правительство австрійске поспытало угорского министра скарбу, чи не згодився-бы ôнъ подавати рôльникамъ дошеву сôль для худобы. На се заявивъ угорскій министеръ, що черезъ таке зарядженье рôльники дуже мало зыскали-бы въ ощадности, такъ що о тôмъ и говорити не варта, та що товариства рôльничій угорскій не бажають такои соли для худобы, а однако мимо того охотно заведе Угорщина таку сôль, єсли єсть яке средство до цѣлковитого єи зденатурализованя (щобы люде не могли єи уживати). А що австрійске правительство заявило, що хемія не знае такого средства, тому закинули оба правительства свою гадку про дешеву сôль.

— **Товариство опѣки надъ уbôльненими вязнями** ôдбуде свои загальній зборы дня 27 н. ст. марта въ сали раднôй мѣста Львова о год. 6 вечеромъ.

— **Спôлка задаткова урядникôвъ** ôдбула въ минувшôмъ тыждни свои загальній зборы за рôкъ 1887. До спôлки належало 2909 членôвъ; въ р. 1887 удѣлено задаткôвъ на 200.157 зр., котрій разомъ зъ несплаченими задатками зъ попередныхъ лѣтъ выказали при замкненю рахункôвъ загальну суму задаткôвъ 502.169 зр. Доходу въ р. 1887 було 20.330 зр., и зборы ухвалили 6% дивиденды ôдъ удѣлôвъ. До дирекціи выбранi пп.: Л. Дзедзицкій, К. Грацка, А. Гербертъ, Ф. Максимовичь и К. Мишкевичь.

— **Завѣщанье самоубійцѣ.** Передъ кôлькома днями застрѣлився у Вѣдни адвокатъ д-ръ Фр. Найманъ. Дѣтямъ своимъ полишивъ ôнъ завѣщанье, въ котрôмъ высказавъ такій правила житя: 1) Не берѣть нѣколи картъ до рукъ. 2) Стережѣться позичокъ. Голодуйте радше, заки позичите крейцарь — а нѣколи не жадайте крейцаря, числячи на завтрѣшный дохôдъ. 3) Єсли будете женитися, берѣть доньку здоровыхъ родичѣвъ.

— **Мапу зелѣзниць всходнои Европы,** зъ докладнымѣ увзглядненьемъ зелѣзниць россійскихъ, выдали пп. Евг. Поль и Бог. Видимскій, урядники зелѣзницѣ Кароля Людвика, нôсля урядовыхъ жерелъ. Мапа ся важна тымъ, що подае кромѣ россійскихъ зелѣзниць европейскихъ и кавказкихъ цѣлу зелѣзницю закаспійску на азійскôй территорiи. Старанне выкôнченье мапы зладивъ институтъ войсковый географичный у Вѣдни.

— **Вѣдень славянщиться,** пишуть зъ тревогою нѣмецкі газеты вѣденьскі. Въ самôмъ Вѣдни, въ єго давнôмъ объемѣ, котрый числить 705.000 мешканцѣвъ, належить бôльша тыхъ-же половина, бо ажь 400.000 душь, до племени славяньского. Зверхъ того непокоѣть Нѣмцѣвъ и тое, що и на передмѣстяхъ, сполученыхъ вже такожь зъ столицею а числячихъ 317.000 душь, осѣдае такожь що разъ бôльше Славянъ.

— **Столѣтну лѣтопись нещасливыхъ случаѣвъ въ театрахъ** европейскихъ и американьскихъ написавъ и выдавъ въ Парижи Людвикъ Figuier. Хроника тая починаеся рокомъ 1787, а кôнчиться рокомъ минувшимъ 1887. Выказуе она 5.741 людей забитыхъ, а 2,328 тяжко покалѣченыхъ. И сей рôкъ доставивъ уже тому мольохови новій жертвы, бо якъ подають найновѣйшій вѣсти, згорѣвъ на дняхъ будынокъ театральный, переповненый людьми въ Опортѣ (въ Португаліи).

— **За довги банкови рустикальному въ ликвидаціи** въ многихъ сторонахъ лицитують нашихъ господарѣвъ. Въ судѣ войнилôвскôмъ ôдбулася лицитація сими днями, на котру зъѣхавъ агентъ банку зъ Долины. Въ самôмъ мѣсточку Войниловѣ злицитовано три господарства: найлучше господарство набувъ жидъ за 1352 зр,, середне набувъ самъ банкъ за 410 зр., а найменче господарь-христіянинъ за 160 зр.

— **Museo Leonino** До „Pol. Corr.“ пишуть зъ Риму, що папа Левъ XIII. загадавъ устроити въ Ватиканѣ музей нôдъ именемъ „Museo Leonino“. Въ музею тôмъ умѣстяться всѣ предметы, що находяться теперь на ювилейнôй выставѣ ватиканскôй и ôдзначаються артизмомъ въ своемъ выкôнченю.

— **Доходы цѣсаря нѣмецкого Фридриха.** Нѣмеччина не дае свому цѣсарови нѣякои цивильнои листы, гôднôсть цѣсарска єсть найвышшимъ безплатнымъ урядомъ почетнымъ. За то яко король прускій мае Фридрихъ слѣдуючій доходы: ренту зъ посѣлостей въ земли и лѣсахъ, побирану зъ горы, 7,719.296 марокъ а кромѣ того дотацію, котру ухвалюе щорôчно палата, въ сумѣ 4,500.000 марокъ, що разомъ выносить 12,219.296 марокъ рôчно або на день 33.477 марокъ.

— **Въ дописи зъ Щирця**, помѣщенôй въ ч. 46 „Дѣла“, ошибочно було подане, мовь то учитель зъ Ланôвъ, покусаный скаженымъ псомъ, удався до инспектора зъ просьбою о ôдпустку на часъ лѣченя и тои не одержавъ. Учителеви сему не грозило небезпеченьство житя и ôнъ не просивъ инспектора о ôдпустку.

— **Дезинфекціонованье циганôвъ.** Въ громадѣ Шеплякъ коло Великого Вараздину на Угорщинѣ выслала рада громадска выслуженого жовнѣра Бару до оселѣ циганьскои въ цѣли переведеня дезинфекціи. Бара взявши коновку карболевои кислоты прийшовъ до шатеръ циганьскихъ и заставши въ нихъ лише самі малі дѣти, почавъ ихъ дезинфекціонувати. Деякимъ зъ дѣтей поналивавъ силомôць карболю до губы, а деякимъ, роздягнувши, высмаровавъ цѣле тѣло сею субстанцією. Въ наслѣдокъ того померло пару дѣтей, а Бара, делегатъ громадскій, дôстався на 3 роки до вязницѣ та ще мае заплатити циганамъ 30 зр. за дѣти.

— **Оригинальна продукція музикальна.** Въ Петербурзѣ ôдбувся минувшои недѣлѣ концертъ на дохôдъ одного товариства войскового. Щобы выставити щось оригинального и якъ найбôльше публики згромадити, устроили аранжеры ось якій концертъ. Уставлено на подіюмъ 24 фортецiянôвъ, при нихъ засѣло 48 музикальныхъ дамъ и въ однôй хвили 96 рукъ забубнило по клявишахъ фортепiянôвъ. Яке враженье ôднесла публика зъ того концерту, не треба згадувати; лише якійсь дотепный математикъ обчисливъ, що єсли-бы тѣ дамы замѣсть грати на фортепiянѣ за той часъ рубали щипки, то заосмотрили-бы ними цѣлый Петербургъ на оденъ день.

— **Телефонъ ужитый при духовныхъ требахъ.** Въ американьскихъ газетахъ пишуть, що тамъ недавно черезъ телефонъ ôдбулось кôлька вѣнчань. Директоръ французкои духовнои семинаріи, Ембахъ, дозволивъ принимати телефономъ розкаяные недужихъ людей въ небезпеченьствѣ смерти и тою самою дорогою удѣляти имъ ôдпущеня грѣхôвъ.

— **Всюда чиновники.** Въ Саратовѣ выйшовъ: Церковный римско-католицкій указатель святои литургіи и священскихъ молитвъ. Въ толкованю молитвъ потитуловано Господа Бога Величествомъ а Исуса Христа Высочествомъ.

Вѣсти зъ Арц. Львôвскои.

Зрезигнувавъ о. Володиславъ Сельскій зъ парохіи Устя и на власну просьбу одержавъ завѣдательство Лукавицѣ выжнои, дек. стрыйского.

Завѣдательство въ Устю, дек. роздôльского, одержавъ о. Андр. Дольницкій зъ Почапъ.

Завôзваный до кан. институціи на Залôзцѣ о. І. Сологубъ зъ Неслухова.

Выступивъ зъ семинаріи Юліянъ Янкевичь, а митр. Ординаріятъ принявъ на І. рôкъ богословія Кароля Бутриньского и Ив. Цурковского.

Митроп. Ординаріятъ розôславъ куренду, взываючу вѣрныхъ до складаня жертвъ въ Велику Пятницю на заведеня католицкі въ Палестинѣ.

Вѣсти зъ Еп. Перемыскои.

Завôзваный до кан. институціи на Уйковичѣ, дек. перемыского, о Клим. Хотинецкій, сотрудникъ въ Волчи долѣшнôй.

Вѣсти зъ Еп. Станиславôвскои.

На конкурсъ зъ речинцемъ до 8 мая с. р. розписанi Кудринцѣ, наданя приватного. — Всѣ убѣгаючій-ся о Надорожну, дек. товмацкого, мають въ своихъ поданяхъ заявити евентуальне зреченье ôдъ дочернои церкви въ Пшеничникахъ, бо може наступити ôдлученье єи ôдъ Надорожнои.

Презенты одержали оо.: Ник. Саврасевичь зъ Ценявы на Косôвъ, Ем. Каратницкій зъ Кутискъ на Загвоздь, дек. станисл., І. Шихъ на Сучаву.

Въ пропозиціи умѣщенi оо.: на Чернелицю І. Айт. Кобриньскій, П. І. Андроховичь, Ш. Ил. Лукашевичь, 4. Левъ Глѣбовицкій, 5. Исид. Лукасевичь, 6. Н. Волошиньскій зъ Космирина, 7. Сав. Грегоровичь, 8 І. Попель, 9. Ем. Каратницкій, 10. Діон. Нестайко; на Долгополе І. І. Попель, П. І. Гошоватюкъ; на Лядске шляхотске І. Ал. Гарасевичь, П. Іос. Кустиновичь, Ш. Мих. Марморовичь, 4. Мел. Недѣльскій, 5. Мих. Вольницкій, 6. Павло Гарасимовичь; — въ Ладскôмъ презентуе 49 властителѣвъ частей дôбръ табулярныхъ; на Луку І. Ал. Гарасевичь, П. І. Любовичь, Ш. К. Петровскій, 4 Мел. Недѣльскій, 4. Вол. Ступницкій, 6. Павло Герасимовичь; на Колодѣвку І. Євг. Левицкій П. Зен. Шепаровичь; на Лосячь І. І. Стеблецкій, П. Титъ Чубатый; на Чернятинъ І. І. Іос. Гаваньскій, П. І. Партицкій, Ш. Гр. Филипôвъ, 4. Исид. Лукасевичь, 5. Мел. Лотоцкій, 6. Корн. Петровскій, 7. Вол. Познанскій, 8. Вол. Карачевскій; на Турильче І. І. Любовичь, П. Іос. Балько, Ш. Володиславъ Нанассій.

Сотрудництва одержали оо.: Теоф. Билинкевичь въ Надвôрнѣ, Алекс. Соболевскій въ Городку, дек. зал., Ал. Соболевскій въ Косовѣ, дек. чорт., В. Нанассій въ Кошилôвцяхъ.

Завѣдателемъ Кудринець поставленый о. Алекс. Капустиньскій тамошный сотрудникъ.

Именованій совѣтниками епископскими оо.: Ант. Грибовичь зъ Звинячки, Іос Гаваньскій зъ Устьечка, Никола Лецкій, катихитъ въ Коломыи, Францъ Скульскій зъ Садокъ и Левъ Калиньскій зъ Ольшаницѣ.

Посмертній — ∓ — оповѣстки.

— **Михайло Банахъ**, учитель въ Руднѣ коло Львова, померъ на тифъ дня 24 н. ст. марта полишивши вдову и шестеро дрôбныхъ дѣтей. Покôйный бувъ добрымъ учителемъ и щирымъ Русиномъ-патріотомъ та черезъ те позыскавъ собѣ вплывъ и велике поважанье у своихъ товаришѣвъ и громадянъ. Мимо строгои шовинистичнои дисциплины инспéктора Керекіярта, провадивъ ôнъ всѣ книги шкôльні и всѣ письма по руски. Вѣчна єму память!

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Надзвычайный професоръ университету черновецкого, Винк. Йонъ именованый надзв. професоромъ статистики на университетѣ въ Инсбруку а приватный доцентъ университету вѣденьского Кароль Мишлеръ надзв. професоромъ статистики при университетѣ въ Чернôвцяхъ.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 26. марта. Тутъ не хотять вѣрити, будто-бы станъ здоровля нѣмецкого цѣсаря поправився; „Sonn und Montags-Ztg.“ каже, що именованье кн. Вильгельма заступникомъ цѣсаря каже о тôмъ сумнѣватись.

Берлинъ 26 марта. „Journ. de St. Ptbg.“ доносить, що девять мѣсяцѣвъ тому назадъ предкладано россійскому правительству позичку але правительство уважало за не ôдповѣдну рѣчь приняти єи, хочь не задля условій капиталистôвъ. „Montagsblatt“ каже на то: Таке заявленье, хочь пôзне, лѣпше якъ нѣщо.

Парижъ 26. марта. При вчерашныхъ выборахъ въ Марсиліи одержавъ Пия, колишній проводиръ парискои комуны, 40.204 голосôвъ и выбраный посломъ. Консерватистъ Герве одержавъ 23.638, Фокіе 12.440 а ген. Булянже лишь 982 голосôвъ. Въ Ляонѣ одержавъ Булянже звышь 45.000 голосôвъ, але тутъ прийде ще до тѣснѣйшого выбору.

Сегединъ 26 марта. Въ наслѣдокъ таяня снѣгу въ горахъ вода въ Тисѣ прибуваe значно а Сегединови грозить така сама а може бôльша катастрофа якъ попередными роками.

Константинополь 26 марта. Султанъ принявъ димисію Гадбана-ефендіого, бувшого комисаря турецкого въ Софіи. Посолъ французкій Монтебелльо доручивъ Портѣ проєктъ угоды въ справѣ суецкого каналу.

Брукселя 26. марта. Сподѣваються тутъ на пятницю пріѣзду княгинѣ Климентины Кобургскои, котра хоче тутъ при помочи свого брата кн. Омаль выробити позичку для Болгаріи.

Римъ 26. марта. Король приймавъ нѣмецкого посла кн. Гогенльоге, котрый нотификувавъ вступленье на престолъ нѣмецкого цѣсаря Фридриха. Президентъ повѣдомивъ палату о подяцѣ, яку одержавъ Криспи зъ Берлина за сочувство палати по причинѣ смерти цѣсаря Вильгельма.

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

24. л. марта 1888.

Львôвъ: Пшениця 6·25 до 6·85, жито 4·10 до 4·75, ячмѣнь 3·80 до 6·—, овесъ 4·30 до 4·70, горохъ 5·— до 9·50 вика 4·50 до 5·—, рѣпакъ 9·50 до 10·—, лнянка — до —, конюшина червона 25·— до 40·—, конюшина бѣла 40·— до 48·—, конюшина шведска — до —, хмѣль ôдъ 15 до 55.— зр. за 56 кило въ мѣсци, оковита за 10.000 литрôвъ —·— до —·— зр.

Тернôпôль: Пшениця 6·— до 6·65, жито 2·00 до 4·60, ячмѣнь 4·— до 5·—, овесъ 4·10 до 4·50 горохъ 4·— до 9.—, вика 3·85 до 4·50, рѣпакъ 9·— до 10.—, лнянка — до —, конюшина черво, на 22·— до 38·—, конюшина бѣла 14·— до 36·— конюшина шведска — до —.

Чернôвцѣ: Пшениця 6·— до 6·75, жито 4·— до 4·50, ячмѣнь 4·30 до 5.65, овесъ 3·50 до 3.85 горохъ 4·80 до 8·50, вика 4·10 до 4·80, рѣпакъ 9·— до 10·— лнянка — до —, конюшина червона 20·— до 36·—, конюшина бѣла 33·— до 46·—, конюшина шведска. — до —.

Курсъ Львôвскій

зъ дня 23. л. марта 1888.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жад
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	— —	192 —
Зелѣз. Львôв.-Чернов. по 200 зр. а. в.	— —	212 50
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в. . .	— —	281 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в. .	— —	216 —
Листы заставни за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в	96 50	97 50
Банку гипот. гал. 5% а. в. выльос. зъ 10% прем.	99 —	100 50
Банку краевого 4½% а. в. льос. 51 л.	91 -	92 50
Товариства кредит. гал. 5% а. в. . .	99 20	100 40
Товариства кредит гал. 4% а. в. . .	— —	95 —
Товар кред. гал. 5% а. в. льос. 37 л.	99 20	100 40
Товар. кред гал. 4% а в. льос. 41½ л.	— —	90 —
Товар. кред. гал. 4½% а в. льос. 52 л.	91 40	92 50
Листы довжнi за 100 зр.		
Гал Зав кред. сел. 3% а. в (давн. 6%) въ ликв.	— —	54 —
Гал. Зав кред. сел 2½% (давн. 5%) въ ликв	— —	48 —
Общ. роль. кред Завед. 6% льос. въ 15 л.	— —	— —
Облиги за 100 зр.		
Индемнизац галицкі 5% м. к. . . .	99 75	101 25
Комунальнi Банку краев 5%, I емис.	99 50	101 —
Позички краев зъ 1873 по 5% а. в .	—	105 —
Позички краев зъ 1883 по 4½% а. в.	87 50	89 —
Льосы:		
Мѣста Кракова	— —	19 —
Мѣста Станиславова	— —	35 50
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	5 92	6 02
Наполеондоръ	10 —	10 10
Пôвъимперіялъ	10 3.	10 46
Рубель срѣбный	1 40	1 50
Рубель паперовый	1 02½	1 04½
100 марокъ нѣмецкихъ	62 20	62 80

Ôддѣлъ информацiйный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскiй (недуги жѣночи̂) пл. Галицкiй 14
Дръ Е Лебедовичь (нед. внутрѣшни̂ и очни̂) ул. Корняктôвъ (Нар. Дôмъ).
Д-ръ I. Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Аптики: 2292

З. Рукеръ ул. Кракôвска.

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краєвый ул. Костюшки (будынокъ соймовый)
А Шеленбергъ (конт. вымѣны) ул. Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лилiєнъ (конт. вымѣны) ул. Гетьманьска 8

Готелѣ и Реставрацiи:

Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Кракôвска 9.

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устьяновичь, маляръ-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т Сокульскiй рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4.

Друкарнѣ и Литографiи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
I. Косткевичь (литографiя и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склепы:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгнеръ (найтаншiй магазинъ галантерiйный ул Галицка 16.
А. Гальскiй (товары зелѣзни̂) пляцъ Марiяцкiй 9
Стахевичь и Абрысовскiй (матерiи на сукнѣ) Ринокъ 32
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матерiи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

I. Н Спожарскiй (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20)
Вольфъ Чоппъ (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ. ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничи̂:

М. Спожарскiй (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигiи)

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поручає 2356 101—?

росу красоты и всяки̂ косметики такъ черезъ мене якъ и инши̂ фирмы поручани̂.

ПОДЯКА.

Подобалося Всевышному Богу покликати нашого любого и дорогого Отця до вѣчности. Тяжкiй се ударъ для нашои родины и великiй смутокъ огорнувъ наше серце. Не можемо однако залишити, сердечно подякувати всѣмъ Отцямъ духовнымъ зъ городеньского деканату, що зволили ласкаво взяти участь въ похоронѣ. Дякуємо Всч. оо.: декану Кобриньскому за єго добродѣйство, Жуковскому и Шухевичу за ôдслуженье парастасу, Балицкому за ласкаве посѣщанье въ часѣ слабости и Гр. Третяку, сроднику, що зволивъ прибути на похоронъ зъ далекои стороны. Неменше дякуємо пану Арцишевскому, почтмайстрови зъ Городенки и всѣмъ иншимъ гостямъ прибувшимъ зъ Городенки на похоронъ; честнôй громадѣ Глушкова, що прибула на похоронъ, и громадянамъ зъ Иваня, котри̂ не позабули свого давного пароха. Всѣмъ тымъ складаємо сердечну подяку и щире Спаси-Бôгъ!

Розалiя Головацка, вдова; *Павлина Чолганъ*, донька и *Стефанъ Чолганъ*, зять; *Изаславъ, Радиславъ, Iоанъ*, сыны; *Мирославъ Всеволодъ, Евгенiй, Юстинъ, Юлiянъ и Iоанъ*, внуки.

БАТРА,

литературный Збôрникъ **Василя Лукича**, выданый коштомъ членôвъ руского касина въ Стрыю на дохôдъ того-жь, вже появилась въ розпродажи. Цѣна 1 примѣрника, зъ пересылкою рекоменд. **1 зр. 50 кр.** Замовляти можна черезъ часописи руски̂ або вôдносячись впростъ до Выдѣлу касина.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

у Львовѣ („Народный Дôмъ"), **въ Станиславовѣ** (пляцъ Францъ-Iосифа, дôмъ Горовицôвъ), **Перемышли** (коло моста), **Тернополи**, (ринокъ дôмъ Ляндау-а) **Дрогобичи** (ринокъ), **Коломыи** (готель Кракôвскiй) **и Стрыю** (ринокъ, готель пôдъ „Чорнымъ Орломъ")

поручає зô своихъ складôвъ и посередничень:

НАСѢНЬЕ

огородове и цвѣточне, конюшины и травъ.

2354 2—?

На жаданье цѣнникъ franco. О скори̂ замовленя упрашає умыльно.

Поручаючися такожь зъ прочими артикулами Впов, Родимцямъ, заявляємо готовôсть доложити всякихъ старань, щобы вдоволити Пч. Купуючихъ такъ подрôбно якъ и при почтовыхъ зелѣзничихъ посылкахъ

Зъ высокимъ поважаньемъ

Дирекцiя Народнои Торговлѣ у Львовѣ.

„Господарь и Промышленникъ"

зъ року 1886 (11 чиселъ) и зъ року 1887 (12 чиселъ) можна дôстати въ Администрацiи „Дѣла" разомъ за **1 зр. 50 кр.** (замѣсть 2·50) вразъ зъ пересылкою.

Марiяцельски̂ каплѣ жолудкови̂

знаменито дѣлаючи̂ у всѣхъ недугахъ жолудка.

Schutzmarke.

Незрôвнани̂ при браку апетиту, слабôмъ жолудку, воняючôмъ ôддыху, кваснôмъ ôдгиканю, здутю, кольцѣ, катарѣ жолудка, згазѣ, твореню ся пѣску и камѣньчикôвъ въ мѣхури, при надто великôй флегмѣ, жовтачцѣ, ôдкиненю и блюваню, болю головы (єсли походить зъ жолудка), корчахъ жолудка, задненю, перетяженю жолудка стравами и напоями, при хробакахъ, недугахъ селезѣнки, печѣнки и гемороидахъ. — Цѣна фляшочки разомъ зъ **приписомъ 35 кр., подвôйнои 60 кр.**

Головна высылка у аптикаря

КАРОЛЯ БРАДИ КРОМЕРИЖЬ (Kremsier) МОРАВА.

Марiяцельски̂ каплѣ жолудкови̂ не суть нѣякимъ средствомъ потайнымъ. Складови̂ части подани̂ суть при кождôй фляшочцѣ въ **приписѣ.**

Правдиви̂ можна купувати у всѣхъ аптикахъ.

2351 7—52

ОСТЕРЕЖЕНЬЕ! Правдиви̂ Марiяцельски̂ каплѣ жолудкови̂ рôзно фальшують и наслѣдують. — **На знакъ правдивости** мусить кожда фляшка бути завинена въ червоне запакованье, заосмотрене въ **повысшу марку охоронну** и при кождôй фляшочцѣ на приписѣ мусить находитися, ще сей приписъ друкованый у Г. Гуска въ Кромерижу.

Правдиви̂ можна купити: У ЛЬВОВѢ въ аптикахъ: Якова Байзера, Г. Блюменфельда, Петра Гайльгофера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколяша, Якова Пипеса, Жиг. Рукера, Кар. Склепиньского, I. Вевюрского, Арн. Раппапорта. — ВЪ БЕЛЗѢ у ап. Гросса. — ВЪ БОБРЦѢ у ап. Бальбины Мендлицкои. — ВЪ БРОДАХЪ у ап. Бронисл. Витославского, Мих. Куляки, Вильг. Ляндесберга. — ВЪ БЕРЕЖАНАХЪ у ап.: Ад. Дурета, Iос. В. Лобоса. — ВЪ ДОЛИНѢ у ап. С. М. Траунфельнера. — ВЪ ДРОГОБИЧИ у ап.: Айхмилера, П. Партикевича. — ВЪ ГЛИНЯНАХЪ у ап. А. Гельма. ВЪ КОПИЧИНЦЯХЪ у ап. Редера. — ВЪ МЕЛЬНИЦИ у ап. Кроковского. — ВЪ МОСТАХЪ ВЕЛИКИХЪ у ап. I. Жолиньского. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛЯНАХЪ у ап. Омел. Барановского. — ВЪ РАДЕХОВѢ у ап. Яськевича. — ВЪ РОЗВАДОВѢ у ап. Винк. Грабовского. — ВЪ РОЗДОЛѢ у ап. Людв. Мержвиньского. — ВЪ САМБОРѢ у ап.: I. Алексевича, К. Мареша. — ВЪ СКОЛѢМЪ у ап. С. А. Лецковского. — ВЪ СОКОЛОВѢ у ап. Андр. Данчака. — ВЪ СОКАЛИ у ап. Евг. Высочаньского. — ВЪ СТАРÔМЪ МѢСТѢ у ап. Ад. Палеского. — ВЪ СТРЫЮ у ап.: Чальбазанiого, В. Коморовского. — ВЪ ТУРЦѢ у ап. Жиг. Козицкого. — ВЪ ВАРЯЖУ у ап. Венед. Кшивоблоцкого. — ВЪ ЗОЛОЧЕВѢ у ап. Франца Петеша.

„СЛАВIЯ"

банкъ взаимныхъ убезпечень въ Празѣ.

Забезпеку, яку подає асекурацiя на житье кождому якъ бѣдному такъ богатому, не можна ощадностею иншого рода узыскати, або не можна заперечити правдѣ, що найскорше той ощаджає, хто заасекуруєся на житье.

На примѣръ: Урядникъ, учитель, священикъ и т. д. забезпечить въ своємъ вѣцѣ 30 лѣтъ для родины на случай своєи смерти 1.000 зр. а. в. за що платить квартально тôлько 5 зр. 94 кр.

40 лѣтъ числячiй отець забезпечить для однорôчнои дитины капиталь 1000 зр. выплатимый по дожитю 24 року доньцѣ або сынови, за квартальну премiю 8 зр. 30 кр. Єсли отець умирає передъ выплатою забезпеченои сумы, перестає плаченье премiи а заасекурованый сынъ або донька получить въ условленôмъ часѣ цѣлу заасекуровану суму; єсли-же дотычный сынъ або донька умре передъ тымъ часомъ, звертає „СЛАВIЯ" всю вплачену премiю.

Молодый мужчина забезпечить капиталъ 1.000 зр. на случай дожитя и смерти. Єсли дожиє 55 року житя одержить самъ заасекурованый капиталъ; єсли-жь умре передъ тымъ часомъ, выплаченый буде капиталъ цѣлый въ полиси наведенымъ спадкоємцямъ. Квартальна премiя єсть 7 зр. 27 кр.

На полиси що-найменше 3 роки важни̂ и доси выплатими̂ выдасть головна Дирекцiя на осôбне жаданье члена зъ кôнцемъ кождого дальшого року удѣлови̂ полисы на тiи квоты, на котри̂ членъ за вплачену премiю право набувъ.

До заплаченя кождои навѣть мѣсячнои раты премiи єсть дозволеный терминъ до 90 днѣвъ.

По 5-лѣтнôмъ треваню убезпеченя може асекурацiйна сума бути выплачена навѣть тогды, єсли убезпеченый умеръ въ поєдинку або самъ собѣ житье ôдобравъ.

Всякiй зыскъ дѣлиться помежи убезпеченыхъ. Резерва зыску для убезпечень житьевыхъ выносить зъ кôнцемъ 1886 р. 175.570 зр. 92 кр.

Сума выплаченыхъ на житье убезпеченыхъ капиталôвъ по конець р. 1886 выносить 1,333.023 зр. 86 кр.

Зъ кôнцемъ р. 1886 числить „СЛАВIЯ" въ ôддѣлѣ житьевôмъ 40.497 членôвъ зъ убезпеченымъ капиталомъ 22,835.193 зр. 31 кр.

На всяки̂ пытаня якъ найохотнѣйше одвѣчає и тарифы высылає головне Заступництво банку „Славiя" у Львовѣ. 2340 4—24

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармацiи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемирнôй въ Антверпiи дипломомъ почетнымъ за ôдлични̂ выробы косметични̂, тоалетови̂ и перфумы именно:

Пилиптонъ волосю сивому и споловѣлому по кôлькоразовôмъ ужитю привертає красну барву. Пилиптонъ не фарбує, лише ôдмолоджує волосье, котре пôдъ вплывомъ сего ôдличного средства ôдзыскує первѣстну барву, мягкôсть и ôдлыскъ. — Цѣна флякону 1 зр 50 кр.

Цезаринъ певне средство на выгубленье нагнѣткôвъ — Пуделко 40 кр.

Антилентилiя

Нѣякiй артикулъ тоалетовый не може остоятись зô взгляду наслѣдства и доброты зъ Антилентiлiєю. Средство се одержане зъ ôдсвѣжаючихъ субстанцiй, усуває въ короткôмъ часѣ веснянки, опаленя сонячни̂, плямы печѣнкови̂, слѣды по ранахъ и т. д, надає лицю свѣжôсть и нѣжнôсть. — Цѣна 2 зр.

Найлѣпше чорнило глицириновe

пахуче до обуви, дає красный ôдлыскъ, мягчить шкôру и хоронить ôдъ пуканя. — Пуделко по 10 и 20 кр.

Порошокъ до чищеня нôгтѣвъ

до наданя нôгтямъ бѣлости рожевои ôдтѣни и красного ôдлыску. — Пуделко по 25 кр.

Грисикъ тоалетовый до мытя рукъ

до вынѣжненя згрубѣлого нашкôрка — Пуделко 90 кр.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул, Коперника ч. 3, Готель Европейскiй и улиця Галицка рôгъ Валовои Въ филiяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2. 2257 59—?

ЛIЯРНЯ ДЗВОНÔВЪ

АНТОНIЯ СЕРАФИНА

въ КАЛУШИ, почта и стацiя желѣзницѣ тамже.

Получивши на власнôсть по старôй фирмѣ „Ивана и сына Серафина" „Лiярню дзвонôвъ" въ Калуши, ôтзначену срѣбнымъ медалемъ заслуги, листомъ похвальнымъ и признаньемъ на выставѣ тов. им Качковского въ Коломыи (якъ о тôмъ свого часу газеты доносили, — маю и теперь на складѣ готови̂ дзвоны, выконую скоро замовленя и прiймаю стари̂ або ушкоджени̂ дзвоны до переливаня за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи всѣмъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за всѣ дотеперѣшни̂ замовленя въ давнѣйшôй спôльнôй а теперь моѣй власнôй лiярни дзвонôвъ прошу о ласкави̂ замовленя такъ на поодинокй нови̂ дзвоны якъ и на цѣли̂ групы. За тревалôсть матерiялу и гармоничный звукъ моихъ дзвонôвъ ручу и для того осмѣляюся припоручати ихъ Вп. П. Т. публицѣ.

2327 5—24 Съ глубокимъ поважаньемъ

Антонiй Серафинъ.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

у Львовѣ при ул. Ягайлоньскôй ч. 3.

Почавши ôдъ дня 7 падолиста 1885

2218 17—0 выдає

АСИГНАТЫ КАСОВИ̂

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ

5% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

Передрукъ не буде плаченый **Дирекцiя.**

Пѣвець церковный,

маючiй свѣдоцтво здôбности зъ справованя чина пѣвця церковного а такожь и дякоучителя, пошукує мѣсця. Зголошеня просить надсылати пôдъ адресою. **В. П. Т. poste restante, Улючь.**

УНИВЕРСАЛЬНИ̂ ПЛУГИ

цѣли̂ зъ зелѣза и стали

доставляють найлѣпши̂ и найтанши̂

УМРАТЪ и Комп.,

ФАБРИКА МАШИНЪ ГОСПОДАРСКИХЪ

2313 ***Прага-Бубна.*** 8—?

Филiя у Львовѣ пôдъ власною фирмою

Каталоги на жаданье даромъ.

ВПрепод. Отцямъ и Впов. рускôй Публицѣ залучаю сердечну подяку за удѣленье образôвъ церковныхъ и всякихъ иншихъ працъ входячихъ въ обемъ малярства до выконаня. Рôвно-жь и на дальше уклôнно прошу о ласкаву память и замовленя на адресу пôдписаного. 2237 10—10

Остаю зъ глубокимъ поважаньемъ

Теофиль Копыстыньскiй,

Львôвъ, ул. Кракôвска ч. 20.

Закладаюся

за всяку цѣну, що жаденъ зъ моихъ конкурентôвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжь для мужчинъ з хлопцѣвъ зъ матерiй краєвыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мôй богатый складъ такожь

1962 Всч. Духовеньству. 73—0

Замовленя въ мѣсци и зъ провинцiи выконуються точно и ретельно. На жаданье высылаю взоры даромъ и франко

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужескои одежи гуртомъ и подрôбно.

Львôвъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложеный 1848.

Найкористнѣйша зô всѣхъ травъ пашныхъ (pastewnych) єсть **ЄСПАРЗЕТА.** Она перевысшає команицю, сѣєся на найпустѣйшихъ горбахъ, треває бôльше якъ 20 лѣтъ. Корець = 50 кiльо коштує 10 зр. у **В. Хойнацкого пароха въ Гарасимовѣ**

2386 **п. Незвиска.** (3—3)

А. РОЗМАНИТЪ

КРАКÔВЪ

ФАБРИКА ПАРОВА

Цикорiи, Сурогатôвъ кавы и Кавы фиговои

Выробляє зъ сырого продукту власнои плянтацiи всяки̂ роды цикорiи и штучнои кавы, котри̂ ôдзначаються богатствомъ частей поживныхъ а такожь знаменитымъ смакомъ и запахомъ. 23—0

2286

Фабрика поручає передовсѣмъ:

Сурогатъ кавы аъ коробкахъ (шуфлядкахъ).
Сурогатъ кавы въ склянкахъ
Шротову каву француску Розманита.
Цикорiю кракôвску гôрку.
Каву фигову.
Цикоряну каву перлову. (Новôсть!!)
Каву кракôвску добôрну въ скриночкахъ.

Набути можна у всѣхъ важнѣйшихъ склепахъ.

Исторiя Скиту Манявского

вразъ зъ

Збôрникомъ грамотъ, листôвъ и деякихъ судовыхъ документôвъ, дотычныхъ того монастиря.

Написавъ и уложивъ

Д-ръ Юлiянъ Целевичь,

професоръ при ц. к ак. гим. у Львовѣ. У Львовѣ, 1887. Накладомъ автора.

Цѣна 1 зр.; зъ рекомандованою пересылкою о 20 кр. бôльше.

Дôстати можна въ книгарни Инст. Ставропигiйского и Миликовского (п. Старжика) у Львовѣ. Можна такожь замовляти черезъ канцелярiю Просвѣты або черезъ редакцiи рускихъ газетъ у Львовѣ.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкого

Акцiйного Банку Гипотечного

2222 121—? купує и продає

всѣ ефекты и монеты

пôдъ найприступнѣйшими условiями.

5% Листы Гипотечни̂ и

5% Листы Гип. премiовани̂,

котрыхъ пôсля закона зъ дня 2 липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвысшои постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталôвъ фондовыхъ, пупилярныхъ, кавцiй супружескихъ войсковыхъ, на кавцiю и вадiя

можна одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльосованя зъ 10% премiєю т. є. по 110 за 100)

Всѣ припорученя зъ провинцiи залагоджуються безъ проволоки по курсѣ дневнôмъ, не числячи нѣякои провизiи.

ПОДЯКА.

Полишившася вдова зъ сиротами сердечно дякує Вп. Паньству Крушельницкимъ за се, що щиро занялися похорономъ єи мужа, Самуила Лисовского, помершого д. 13 с. м. а похороненого дня 15 с. м., та ласкаво и сердечно приймали гостей наспѣвшихъ на сей сумный обрядъ. Най Имъ Всевышный нагородить довгимъ вѣкомъ и потѣхою зъ дѣтей.

Ангеля Лисовска, вдова зъ сиротами.

Появився уже

РУСКIЙ СПѢВАНИКЪ

уложеный черезъ Костя Панькôвского, а накладомъ „Товариства Просвѣты". Мѣстить въ собѣ въ 9-ти аркушахъ бôльшихъ на велиновôмъ паперѣ 255 пѣсень на 288 сторонахъ Пѣсни ти̂ суть то перлы поезiи руско-украиньскои найвыдатнѣйшихъ нашихъ поетôвъ, якъ Шевченко, Федьковичь, Млака, Гушалевичь, Маркiянъ и Володимиръ Шашкевичѣ и премноги̂ найдобôрнѣйши̂ народни̂ пѣсни. Найзнаменитши̂ руски̂ композиторы уложивши̂ до нихъ музику суть по правôй сторонѣ пѣсень пôдписани̂. Цѣна 40 кр, оправный 50 кр. на пересылку 5 кр. — При закупнѣ 10-ти примѣрникôвъ въ канцелярiи Товариствъ даєся 20% рабату. Набути можна ихъ такожь по всѣхъ книгарняхъ Галичины и Буковины

3237 6—?

Готель пôдъ „Золотымъ Орломъ"

въ Станиславовѣ при улици Бельведерскôй.

Має 15 покоѣвъ приладженыхъ зъ всякимъ комфортомъ, зъ того 10 комнатъ фронтовыхъ, а 5 въ официнахъ.

Для Всечестного Духовеньства цѣны комнатъ о 50% дешевше, т. є. ôдъ 50 кр. до 1 зр. за одну комнату.

Пôдписаный має надѣю, що П. Т. Публичнôсть зволить ласкаво ôдвѣдувати сей готель, а буде вповнѣ вдоволена.

Морицъ Яноверъ,

2216 24—? властитель готелю пôдъ „Золотымъ Орломъ".

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 60. Львôвъ, Второкъ 15 (27) марта 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ однои стрôчки печатнои, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.
на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. а. в.

Всякй облигаціи, листы заставнй, ренты, акціи банковй и зелѣзничй, льосы державнй и приватнй купують и продають пôдъ найкористнѣйшими по змозѣ условіями СОКАЛЬ и ЛИЛІЕНЪ дôмъ банковый и контора вымѣны. Порученя зъ провинціи сейчасъ залагоджуються, безъ дочисленя провизіи.

Ôдъ 1 (13) сѣчня „Дѣло“ почало выходити що дня, вынявши недѣлѣ и рускй свята. Условія предплаты повысше на заголовку.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На порядку дневнôмъ першого засѣданя палаты послôвъ по великодныхъ святахъ поставлено мѣжь иншими справами такожь — якъ звѣстно — и справу буджету. Теперь же доносять, що загальна дебата надъ буджетомъ не буде могла розпочатися вже на першôмъ засѣданю, а хиба ажь на другôмъ або на третôмъ. Президентъ д-ръ Смолька повѣдомивъ послôвъ, що постановивъ одного дня приймати лишь вписы бесѣдникôвъ для загальнои дебаты, другого дня лишь тыхъ бесѣдникôвъ, котрй при спеціяльнôй дебатѣ схотять промовляти противъ, а третого дня тыхъ, що схотять промовляти за въ спеціяльнôй дебатѣ.

Нинѣ збираєся въ министерствѣ дѣлъ внутрѣшныхъ комисія пôдъ проводомъ шефа секціи Вайнгартена, котра має ввести въ житье законъ о забезпеченю робôтникôвъ на случай калѣцтва, котрый зъ днемъ 2 цвѣтня буде правосильнымъ.

Въ суботу пополудни принимавъ Є. Вел. цѣсарь надзвычайного посла нѣмецкого гр. Лендорфа, котрый приѣхавъ до Вѣдня нотификувати вступленье на престолъ цѣсаря Фридриха. Авдієнція тревала чверть годины а гр. Лендорфъ бувъ ôдтакъ зъ визитою у министра вôйны бар. Бавера.

——

Берлиньска „Post“ пише: „Ситуація загранична єсть непевна. Все було-бы добре, коли-бъ лишь програма, котру свого часу оголосивъ „Правит. Вѣстникъ“ а пôсля котрои усуненье Кобурга мало наступити лишь на приказъ Европы, теперѣшне собраніє болгарске мало покоритися цареви и приступити ôдтакъ до выбору нового князя, не була лишь програмою газетярскою. Ôдъ часу, коли Нѣмеччина и Россія пôдперли змаганя Россіи въ Константинополи, настала застоя. Австрія, Италія и Англія не прилучилясь до сего ироку и заявили, що хотять насампередъ знати дальшй намѣреня Россіи въ справѣ болгарскôй. Въ сѣмъ дѣлѣ не дала Россія нѣякого поясненя, хочь було-бы то було дуже легко и добре, наколи-бъ програма „Правит Вѣстника“ сталась була и програмою россійского правительства. Таке поступованье змушує до конектуральнои политики, а найбôльше чують потребу того въ Константинополи, де думають, що вплывъ тои партіи военнои въ Россіи, що хотѣла-бы черезъ Берлинъ ити до Вѣдня а черезъ Вѣдень до Константинополя, ôдперъ кн. Бисмаркъ своєю бесѣдою зъ дня 6 лютого.

Въ Царгородѣ глядять зъ трѣвогою на зближенье Нѣмеччины до Россіи и уважають конфликтъ зъ Австрією за близшій якъ зъ Нѣмеччиною. Тамъ думають, що коли акція Россіи не буде дотыкати Болгаріи, то Австрія може и зовсѣмъ не выступить противъ Россіи. Въ Константинополи дивляться на зброєня Россіи въ Карсѣ и Одесѣ и побоюються новои россійско-турецкои вôйны. Туреччина не може вдоволити Россію анѣ тымъ, щобы выступила противъ Кобурга, анѣ тымъ, щобы въ сѣй справѣ не робила нѣчого. Бѣдна Порта може робити, що хоче, а она все таки провиниться. Зъ другои стороны чуствує Россія велику потребу усунути всяку обаву вôйны, бо не може роздобути грошей. Ситуація не може скорше розъяснитися, ажь доки Россія не выступить рѣшучо, доки не буде мати одностайнои политики або, що такъ скажемо, одностайного правительства.

——

Якъ-бы на даный знакъ заперечують теперь зъ рôзныхъ сторôнъ вѣстямъ, будьто-бы Россія лагодилась до вôйны и збирала войско. Якъ звѣстно, говорено ще передъ кôлькома днями, що въ Севастополи має стояти десятьтысячный корпусъ, котрый чекає лишь приказу, щобы всѣсти на кораблѣ и ôдплысти, куды єму накажуть. Теперь вже того корпуса нема, ôнъ щезъ, та бувъ лишь фантомъ въ очахъ всевѣдучихъ журналистôвъ. Такожь и перемѣщенье россійского войска стратило пôсля найновѣйшихъ вѣстей своє первѣстне значенье и свôй небезпечный характеръ, хочь зовсѣмъ ще не закôнчилося. Россія не залишила первѣстного пляну великого перемѣщеня свого войска, котрый подавъ бувъ свого часу „Русск. Инвал.“; перемѣщенье то перервано лишь задля дуже острои зимы и лихои комуникаціи, але теперь має оно ôдбуватися дальше; великою перешкодою въ тôмъ стає лишь лихій станъ финансовый Россіи. Характеристичнымъ єсть, що мирный настрôй въ Европѣ зазначує такожь и бруксельскій „Nord“, котрый каже, що въ мѣру того, якъ надходять чимъ разъ лѣпшй вѣсти о станѣ здоровля цѣсаря Фридриха, публичный духъ переймаєся чимъ разъ бôльше мирными идеями. Публичне мнѣнье — каже „Nord“ — єсть повне чести и симпатіи для нѣмецкого цѣсаря и знає, що коли-бъ навѣть єго житье було коротке, то Нѣмеччина все-таки вступила на добру дорогу, ôдъ котрои єго евентуальный наслѣдникъ ледви бы ôдступивъ, хочь-бы случайно мавъ до того охоту. Фактъ, що ôдъ кôлькохъ недѣль не чути вже въ Европѣ побренькуваня оружіємъ и що не чувати про зле укрытый союзъ, котрый нѣбыто свою мирну цѣль опирає на миліонахъ багнетôвъ, вдоволяє загально всѣхъ; длятого зъ терпеливостею зноситься непевнôсть положеня и змѣнный станъ дипломатичнои роботы. Все то єсть доброю ознакою, а чимъ бôльше будеся поступати холоднокровно, безпристрастно и безъ роздразненя, тымъ бôльшй суть выгляды, що удадуться комбинаціи, котрй мають на цѣли ôдвернути ôдъ свѣта страшнй конфликты, що такъ грôзно появились були недавно на политичнôмъ виднокрузѣ.

О ôдносинахъ царя до Ватикану доносять зъ Риму до „Daily Chronicle“, що царь приславъ папѣ власноручне письмо окремымъ посломъ. Пôсля тои газеты готовъ царь удержувати при Ватиканѣ свого агента въ пôвъурядовôмъ характерѣ, але папа хоче, щобы царя Александра репрезентувавъ въ Ватиканѣ дѣйстный посолъ. Россія однакожь домагаєсь за то, що-бъ въ католицкôй церквѣ въ Россіи бувъ заведеный россійскій языкъ такъ въ молитвахъ якъ и въ пѣсняхъ и проповѣдяхъ. Мимо такъ великого жаданя сподѣваються въ Ватиканѣ, що вже въ найблизшôмъ часѣ настане порозумѣнье. — До „Pol. Corr.“ доносять зъ Риму, що папа одержавъ нове письмо царя, въ котрôмъ ôнъ высказує бажанье, щобы мѣжь россійскимъ правительствомъ а католицкою церквою въ Польщи настали мирнй ôдносины. Въ Ватиканѣ сподѣваються, що вже незадовго настануть мѣжь обома сторонами ôдносины дипломатичнй.

——

Зъ Берлина доносять, що цѣсарь задержавъ при собѣ въ службѣ всѣхъ адъютантôвъ свого батька. Консерватавнй газеты доносять, що незадовго має наступити цѣлый рядъ вывысшень заслуженыхъ осôбъ на князѣвъ и графôвъ; Мекенци и Гавель мають дôстати высокй ордеры. Що до амнестіи засудженыхъ на кару вязницѣ, то кажуть, що она въ першôй линіи буде дана тымъ засудженымъ, котрй вже довшій часъ ôдсиджують кару и доси добре велися. Засудженй за зраду державы не одержать амнестіи, а зъ другихъ политичныхъ виновникôвъ лишь тй, що засудженй за обиду цѣсаря, за справы прасовй и т. д. — „Magdeb. Ztg.“ довѣдуєсь, що грецкій наслѣдникъ престола, будучи въ Берлинѣ въ часѣ похорону цѣсаря Вильгельма, старався о руку наймолодшои доньки цѣсаря, княгинѣ Софіи, а родичѣ княгинѣ згодились на єго бажанье. Князь має теперь 20, а княгиня 18 лѣтъ. — Завѣщанье цѣсаря Вильгельма вже отворено. Оно єсть — якъ мы вже доносили — старшои даты и не мѣстить въ собѣ нѣякихъ политичныхъ поглядôвъ, котрй бы ôдносилися до подѣй зъ новѣйшихъ часôвъ. О приватнôмъ маєтку покôйного цѣсаря, ôдъ котрого треба ôдрôзнити коронный фидеикомисъ, ходять рôзнороднй вѣсти. Кажуть, що цѣле майно має выносити 48 мил. марокъ. Зъ сумы тои припадає двѣ пятыхъ частей для цѣсаря Фридриха, а проче спадає на коронный маєтокъ. Зъ другои стороны доносять зновъ, що покôйникъ памятавъ въ своѣмъ завѣщаню особливо на кн. Гайнриха и поробивъ для него великй записы.

——

Выбôръ комунарда Пията въ Марсиліи и побѣда Булянжера въ департаментѣ Д'Єнъ, де ôнъ одержавъ ажь 45.089 голосôвъ, выкликала въ Парижи велике враженье. Праса взыває републиканôвъ, щобы они въ интересѣ републики занялись скоро соціяльною реформою.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Тернополя.

[„Утраквизмъ“ въ семинаріи учительскôй.]

Хто бы хотѣвъ научитися нового „утраквистичного“ языка, нехай удасться до тернопôльскои семинаріи учительскои, тутъ той языкъ выкладаєся. Самъ директоръ п. Боберскій выкладає на тôй „утраквистичнôй“ мовѣ науку господарства, а проф. Зубчевскій математику и исторію природничу.

Начеркну хочь кôлька взôрцѣвъ сеи мовы: пельеґнувати — освабадати — ґазовати — тхôрльовати (хирлѣти) — кракъ, краки — небескій — кшепачистый (крѣпкій) — уломки — залѣчкувати — натыхмѣстова сплата — середиця — кутомижникъ — камѣнь пробєрчій — блейсовый — айзенблянцовый — втеклый — венґляны — венґльорôдъ — пулерувати и т. д., и т. д.

Кандидаты нашй незгôрше вправляються въ сѣй „утраквистичнôй“ мовѣ деякихъ пп. учителѣвъ, бо н. пр. проф. Барвѣньскій, котрый не знає тои мовы, мусить выкладати исторію и географію въ мовѣ польскôй.

Въ семинаріи тернопôльскôй є славнй педагоги! Н. пр. педагогію поглядову научає п. Свєхло — теоретично и практично. Богато кандидатôвъ поняли педагогію єго дуже добре... неразъ по цѣлыхъ ночахъ подвизаються зъ правдивымъ замилованьемъ надъ всякими вправами педагогичными... Въ загалѣ дуже цѣкавй тутъ ôдносины — та ширше вже другимъ разомъ.

Рухъ въ нашихъ читальняхъ.

Въ читальни мѣщаньскôй въ Комарнѣ ôдбулися въ недѣлю 6 (18) марта с. р. загальнй зборы. Численно зôбраныхъ членôвъ повитавъ голова читальнѣ п. Мих. Прухницкій вступнымъ словомъ, зазначуючи велику моральну користь читальнѣ, и пôднѣсъ заслуги Вп. пп. нотаря В. Лушпиньского, судіи Ол. Танячкевича и учителя п. Будзиньского для розвитку читальнѣ. Ôдтакъ предсѣдатель, на котрого выбрано Вп. В. Лушпиньского, ôдкрывъ зборы а секретарь п. Будзиньскій здавъ справу зъ дѣятельности уступаючого выдѣлу за рôкъ 1887, потôмъ то само касієръ п. Д. Ôльховый и библіотекарь. Опôсля выбрано новый выдѣлъ, до котрого увôйшли пп. Мих. Прухницкій яко голова, Мих. Пеленьскій яко заступникъ, Пет. Будзиньскій яко секретарь, Дм. Ôльховый яко касієръ и Володим. Варениця яко библіотекарь.

Опôсля наступили вечерницѣ вокально-декляматорскй зъ отсею програмою: 1) „Помарнѣла наша доля“, сольо баритонове Н. Вахнянина, ôдспѣвавъ въ супроводѣ музики повнымъ и милозвучнымъ голосомъ учитель п. Вол. Лопушаньскій; 2) „Въ память Маркіянови“ стихъ К. Устіяновича, выголосила удачно Юліянна Прухницка; 3) „Поглядъ на розвôй литературы рускои“, краснорѣчиво и въ дуже популярный спосôбъ обробивъ и ôдчитавъ о. Т. Сапрунъ зъ Пѣскôвъ. 4) „Зъ окрушкôвъ“, Нижанкôвского, ôдспѣвавъ хоръ мужескій пôдъ управою п. П. Будзиньского; 5) „Русинъ воякъ“ ôддеклямувавъ зъ повнымъ знаньемъ рѣчи и дуже удачно членъ Колтунъ зъ Клицка, за що єго обсыпано грôмкими оплесками; 6) Не чужого мы бажаємъ“, дуетъ Вербицкого ôдспѣвали дуже гарно въ супроводѣ музики пп. Д. Ôльховый и В. Лопушаньскій. Дуетъ той такъ всѣмъ сподобався, що на загальне бажанье мусѣвъ бути повтореный; 7) „Слюбъ“, баляда В. Масляка, выголосила дуже удачно Єва Квасъ; 8) „Гуляли“, Нижанкôвского, ôдспѣвавъ хоръ мужескій; 9) „Гамалѣя“ Т. Шевченка, выголосивъ п. Д. Ôльховый такожь дуже удачно. Закôнчила-жь вечерницѣ пѣснь народна „Щасть намъ Боже!“ — а всѣ присутнй мѣщане якъ и численно зôбрана интелигенція розôйшлись домôвъ зъ великимъ одушевленьемъ.

Читальня въ Комарнѣ розвиваєся за стараньемъ пп. М. Прухницкого и Д. Ôльхового дуже красно, числить нинѣ 94 членôвъ, предплачує часописи: „Дѣло“, „Батькôвщину“, „Зорю“ и „Gazet-y Naddniestrzańsk-y“ и має вже 105 зр. зôбраныхъ въ 1887 роцѣ на маѣвцѣ и зъ коляды — на будову власного дому, а до двохъ лѣтъ сподѣваються члены розпочати вже будову дому читальнѣ. Щасть Боже!

——

Читальня въ Новôмъ селѣ коло Збаража устроила недавно вечеръ на дохôдъ мѣсцевои молодежи шкôльнои. Вечеръ ôдбувся въ сали шкôльнôй, а програма була дуже богата: ôдчитъ, деклямаціи, спѣвы и театральне представленье. Участь въ выконаню програмы взяли переважно самй селяне и селянки. Спѣвы були хоральнй, творы нашихъ композиторôвъ. Публики було дуже много; саля була биткомъ наповнена. Явилася вся интелигенція мѣсцева (бо въ Новôмъ селѣ єсть пов. судъ, нотаріятъ, почта, жандармерія), гостѣ зъ интелигенціи околичнои и селяне свои и зъ селъ сусѣдныхъ. Доходу зъ вечерка brutto було 100 зр. Якъ на село сума се велика!

Програма була переведена дуже добре. Ôдчитъ „О просвѣтѣ“ державъ п. Юстинъ Цурковскій, почтовый практикантъ, и вывязався дуже красно. Спѣвы пôйшли добре. Треба зважити, що хоръ тôлько на коротко передъ вечеркомъ приготовлявся, а все таки таку композицію якъ „Гуляли“ Нижанкôвского, ôддавъ добре. Се свѣдчить о великôй похôпности нашого народу навѣть до штучного спѣву — и таки се правда, що насъ называють Италіянцями на Всходѣ. Найбôльше вдоволило зôбраныхъ театральне представленье „Арендарь“.

Устроєньемъ вечера занявся комитетъ, на чолѣ котрого станувъ начальникъ суду и голова читальнѣ п. Немецъ. Душею-жь вечера и организаторомъ бувъ п. Юст. Цурковскій, а зъ господарѣвъ помôчнымъ бувъ п. Іосифъ Гуменюкъ. Мѣжь иншими гостями явився на вечеръ п. Тадей Федоровичь, властитель Клебанôвки. Ôнъ заявивъ своє вдоволенье зъ вечера а на ôдъѣзднôмъ лишивъ хорови 10 зр. на пôдмогу. — *Гôсть.*

——

Въ Шепарôвцяхъ пôдъ Коломыєю ôдбулися дня 18 н. ст. марта першй загальнй зборы ново-основанои тамъ читальнѣ. Коли зôйшлось достаточне число господарѣвъ шепаровецкихъ и зъ Коломыѣ прибули катих. о. Лепкій, проф. гимн. Грушкевичь и инжин. Голейко, — ôдкрывъ зборы короткою промовою проф. Грушкевичь, пояснивъ, щó то єсть читальня, яке значенье має для народу, а вкôнци внѣсъ многолѣтство Є. Вел. цѣсареви. По ôдспѣваню сего многолѣтства п. Голейко ôдчитавъ статутъ, а потôмъ вписалося до читальнѣ 27 членôвъ. До выдѣлу выбрано одноголосно: Из. Стефанюка головою, Ил. Венгринюка заст. головы, Фил. Слободяна секретаремъ, Пет. Грицкового касієромъ, Ол. Мартинюка библіотекаремъ; а заступниками: Ив. Мартинюка и Дм. Заяця. — Зборы закôнчивъ о. Лепкій промовою, подякувавъ тымъ господарямъ, котрй ôдъ двохъ лѣтъ боролися зъ противностями а таки допомогли оснувати читальню, и заохочувавъ громадянъ якъ найчисленнѣйше вписуватись въ члены товариства и читальню пôддержувати. Голова же читальнѣ Ив. Стефанюкъ подякувавъ гостямъ зъ Коломыѣ, що зволили прибути на зборы и допомогли селянамъ въ такъ користнôмъ дѣлѣ. Потôмъ голова заявивъ, що на два роки дарує свою хату, гарно выпоряджену, на помѣщенье читальнѣ. Зборы приняли се до вѣдомости зъ подякою.

НОВИНКИ.

— **Выдѣлъ тов. ремѣсникôвъ „Зоря“** складає симъ щиро-сердечну подяку за щедрй грошевй дары на пôдмогу хорыхъ и пôдъупавшихъ членôвъ того-жь товариства Высокопов. Добродѣямъ: д-ру К. Чайковскому, ц. к. адъюнкту судов. въ Банялюцѣ (4 злр. 65 кр.), о. Іосифу Красицкому (2 злр.) ôдъ громадъ Дернѣвъ и Таданя, та о. В. Небылôвцеви зъ Перегиньска (1 злр) За выдѣлъ *Василь Нагôрный* голова; *Ант. Щерба*, заступ. головы.

— **Львôвска палата нотаріяльна** рѣшила на внесенье д-ра Блюменфельда, въ честь ювилею цѣсарского, основати фундацію им. цѣсаря Францъ Іосифа на заосмотренье вдôвъ и сирôтъ по нотаріяхъ и кандидатахъ нотаріяльныхъ. Фундація стане зъ добровольныхъ жертвъ и вôйде въ житье, коли фонды дôйдуть до 10.000 зр.

— **Зъ Вѣдня пишуть намъ:** Дня 24 н. ст. марта ôдбулася въ вѣденьскôмъ университетѣ промоція п. Евгенія Мисулы, члена товариства „Сѣчи“, на доктора всѣхъ наукъ лѣкарскихъ.

— **Зъ Бучацкого пишуть намъ:** Въ селѣ Луцѣ, въ повѣтѣ бучацкôмъ, выбухъ дня 22 н. ст. марта о год. 11 въ ночи огонь. За-для сильного вѣтру пожаръ розширився нагло и обнявъ чотири господарства. Люде ледви житье спасли, а весь добутокъ, навѣть худоба погорѣли. Нещасливй господарѣ, стративши все, остають въ крайнôй нуждѣ и выжидають помочи ôдъ добрыхъ людей!

— **Въ справѣ смерти гр. Дѣдушицкого** въ заведеню божевôльныхъ на Кульпарковѣ ôдбудеся дня 7 цвѣтня судова розправа передъ трибуналомъ карнымъ. Прокураторія обжаловує доглядача хорого графа. Ôдъ часу сеи наглои смерти и розправъ соймовыхъ настали въ Кульпарковѣ великй змѣны. Въ ôддѣлѣ мужескôмъ ведуть доглядъ сестры милосердія.

— **Новй марки стемплевй.** Пригадуємо, що зъ днемъ 1 марта с. р. заведено у насъ новй марки стемплевй по $^1/_2$, 1, 2, 3, 4, 5, 7, 10, 12, 15, 25, 36, 50, 60, 75 и 90 кр., та по 1, 2, $2^1/_2$, 3, 4, 5, 6, 7, 10, 12, 15 и 20 зр. Дотеперѣшнй марки стемплевй выйдуть зъ днемъ 30 цвѣтня с. р. цѣлкомъ зъ уживаня, а ужитье ихъ пôдпадає карѣ стемплевôй. До 30 червня с. р. буде можна вымѣняти давнй стемплѣ въ магазинахъ стемплевыхъ.

— **Вѣче ковалѣвъ и коновалôвъ у Львовѣ.** Вчера ôдбулось у Львовѣ вѣче, на котре зъѣхалося до 100 ôдпоручникôвъ товариствъ ковальскихъ зъ рôзныхъ мѣстъ Галичины. Вѣче выбрало двохъ делегатôвъ на вѣче ковалѣвъ у Вѣдни въ маю с. р, котрй доручать цѣсареви петицію, щобы ôддавати державнй роботы товариствамъ ковалѣвъ и заказати войсковымъ ковалямъ пôдковати конѣ осôбъ приватныхъ.

— **Експльозія пороху.** Вѣденьскй газеты доносять, що дня 23 с. м. експльодувавъ порохъ въ магазинѣ войсковôмъ въ Берестю литовскôмъ. Магазинъ вылетѣвъ въ воздухъ а сусѣднй домы завалилися. Дотеперь ôднайдено пять людей убитыхъ и богато останкôвъ тѣлъ людскихъ. Число раненыхъ доходило до 200 людей. Въ цѣлôмъ мѣстѣ велика паника и обуренье.

— **Въ Познани** померъ Казимиръ Яроховскій, звѣстный историкъ польскій. Зъ званя бувъ ôнъ судією въ Познани, однакъ при реорганизаціи судôвъ въ р. 1881 подався о емеритуру. Минувшого року выбрали єго посломъ до сойму прускогo. Працѣ историчнй Яроховского ôдносяться по бôльшôй части до XVIII. столѣтя и ôдзначаються строгою безвзглядностею въ критицѣ историчнôй та основнымъ знаньемъ предмету.

— **Кардиналъ Говардъ** мавъ збожеволѣти; хорого ôдвезли до заведеня въ Пасси.

— **Божевôльный судія.** Въ однôмъ мѣсточку захôднои Галичины начальникъ суду безъ всякои причины казавъ замкнути свого канцелиста на 14 днѣвъ до вязницѣ а за неприсутнымъ хвилево въ бюрѣ адъюнктомъ розôславъ жандармôвъ. Коли на другій день въ наслѣдокъ доносу зъѣхала комисія, выпустила зъ вязницѣ канцелиста а судію выслала до Кульпаркова.

— **Величезнй плянтаціи въ Калифорніи.** Звѣстный милiонеръ англійскій Бальдвинъ завѣвъ въ маетности своѣй въ Санта Анита въ полудневôй Калифорніи плянтаціи, о котрыхъ великости свѣдчить скôлькôсть засадженыхъ деревъ. И такъ засадивъ ôнъ виноградъ на 1.200 акрахъ; помаранчь и цитринъ высадивъ 16.000 штукъ, гранатôвъ 2.600, орѣхôвъ 3.000, мигдалôвъ 5.000, брескинь 2.600, грушь 4.000, морель 2 000 и фигъ 1.000. Кромѣ сего огородового газдôвства, заложивъ ôнъ такожь и сельске, котре рôвно-жь зачудовуе своими розмѣрами. Пôдъ засѣвъ збôжа вызначивъ 17.000 акрôвъ, а єго луки мають выживити 25.000 овець, 2000 коровъ и свиней, а кромѣ того ôдповѣдне такому газдôвству число коней, ослôвъ и мулôвъ, та стаднину коней расовыхъ. Недавно тому засадили въ єго плянтаціяхъ єще 100 акрôвъ деревами помаранчевыми. Єсли-жь теперь возьмемо въ пересѣчнôмъ числѣ, що одинъ акръ деревъ помаранчевыхъ дае рôчно 200 до 500 долярôвъ доходу, акръ винограду 50 до 200 а акръ деревъ овочевыхъ 100 до 200 долярôвъ, то можна собѣ представити, якй величезнй доходы маѣ сей милiонеръ зъ свого газдôвства.

— **Дрôбнй вѣсти.** Въ Краковѣ попарився сильно д-ръ Жигмондъ Врублевскій, професоръ университету. При роботѣ въ лябораторіи вывернулась лямпа и поломѣнь въ однôй хвили займила одѣжь професора. — Аптику въ Дубецку обнявъ на власнôсть п. Альфредъ Вайсъ, магистеръ фармаціи въ аптицѣ п. Маньковского въ Перемышли. — Президентъ палаты послôвъ, д-ръ Фр. Смолька приѣхавъ зъ Вѣдня до Львова и обôймивъ управительство громадского департаменту. — У Львовѣ померъ І. Штроменгеръ властитель реальности и властитель заведеня римарского.

Вѣсти зъ Арх. Львôвскои.

Душпастирство въ пôвнôчнôй Америцѣ надавъ митрополитъ о. Роману Добряньскому зъ Ракôвця, епар. станисл.

Презенту на Пукôвъ, дек. рогатиньского, одержавъ о. Вол. Барановскій зъ Музилова.

Кан. институцію одержавъ о. І Павлусевичь на Протесы, дек. журавеньского.

Введенй яко парохи оо.: Вол. Поховскій въ Нестерôвцяхъ, Григ. Лонкевичь въ Чехахъ, дек. олеського и І. Козакъ въ Пôдгôркахъ, дек. калуского.

Увôльненй ôдъ завѣдательства оо.: І. Чировскій въ Нестерôвцяхъ и Левъ Чемериньскій въ Чехахъ.

Митроп. Консисторія поручила деканату тернопôльскому предложити коляторови Игровицѣ до запрезентованя другого компетента о. Георгія Куницкого зъ Лубянокъ, бо о. Вол. Поховскій, запрезентованый на Игровицю, зрезигнувавъ; поручила деканату залозецкому заявити коляторови Пенякъ запрезентовати другого компетента на ту парохію, о. Г. Куницкого зъ Лубянокъ, бо о. Зарѣцкій зрезигнувавъ зъ презенты.

Вѣсти зъ Еп. Перемыскои.

Въ пропозицію принятй оо.: на Горянку, дек. балигородского, Атан. Котисъ зъ Токарнѣ; на Куличкôвъ, дек. любачѣвского, Алекс. Брунецъ там. завѣд.; на Телесницю санну, дек. затварницкого, Ат. Котисъ; на Устрики горѣшнй, дек. затварницкого, І. Дан. Лепкій зъ Михалевичь, ІІ. І. Стояловскій зъ Милика; на Ростоку велику, дек. мушиньского, Петро Сандовичь там. завѣд.; на Ясель, дек. яслиского, Вас. Волошиновичь там. завѣд.; на Грозьову, дек. добромильского, Як. Косоноцкій зъ Яворника руского; на Яворець, дек. балигородского, Вас. Охничь там. завѣд.; на Лѣщовате, дек. лѣского, Кар. Белкотъ там. завѣд; на Кривe, дек. затварницкого, Дан. Лепкій; на Волошинову, дек. старосамбôрского, Григ. Бѣлиньскій там. завѣд.; на Мужиловичѣ, дек. судовишеньского, І. Ал. Кунцѣвъ, ІІ. Левъ Мацускій, ІІІ. Мир. Литиньскій, 4. Вол. Насальскій.

Вѣсти зъ Еп. Станиславôвскои.

Введенй оо.: яко завѣдателѣ: Ем. Ковальскій въ Надорожнôй, Ант. Левицкій въ Волчинцы; яко сотрудники: Діон. Вакулиньскій въ Говиловѣ, Теоф. Билинкевичь въ Надвôрнôй, Сев. Грицина въ Жежавѣ, Павло Петрицкій въ Ягольници, Ник. Красицкій въ Саджавцѣ, Мих. Медвецкій въ Космачи, дек. пѣст., Вол. Нанассій въ Угринкôвцяхъ, Кир. Дольницкій въ Зазулицяхъ, Ал. Соболевскій въ Косовѣ.

Еписк. Консисторія вставилася: до ц. министерства въ дѣлѣ: увзгляднення рекурсу о. А. Заклиньского (senior) въ справѣ фасіи конгруальнои и о ремунерацію деканальну для о. Кел. Костецкого въ сумѣ 400 зр.; до ц. к. намѣстництва въ дѣлѣ: выеднаня платы на дальше для сотрудника въ Говиловѣ, асигнаты платы для сотрудника въ Тлустôмъ, ремунераціи для о. Петра Мицьковского за веденье деканату скальского и для о. Гр. Олесницкого за веденье дек. гусятиньского, дотаціи для о. Н. Котлярчука, сотрудника катедрального, платы для прив. сотруд. въ Торговици, о. Теод. Гаморака, дару зъ ласки для вдовы по пароху въ Потоцѣ, о. Гр. Боднару, пôдвышеня платы для сотрудн. въ Городници, о. Гр. Федюка, кресованя сотрудництва въ Ягольници и ремунераціи для о. М. Гуллы за веденье деканату; до ц. к. правительства Буковины въ дѣлѣ: запомоги о. Як. Сербиньского въ Кимполюнзѣ и для пѣвця церковного въ Садагурѣ.

Ц. к. намѣстництво асигновало плату на одинъ рôкъ для сотрудникôвъ въ Городку и Косовѣ, дек. чорт.; признало ремунераціи 97 зр. о. І. Грабовичу зъ Стопчатова за администрацію Пѣстиня; вызначило плату для сотр. въ Снятинѣ о. Сев. Матковского до кôнця 1888 року.

Комисія вдовичо-сирôтского фонду розôслала до всѣхъ деканатôвъ 7968 зр. запомоги, выносячу по 50 зр. для кождого лица зъ особна.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Конкурсъ.** Выдѣлъ краевый розписуе конкурсъ на одну стипендію въ сумѣ 300 зр. зъ фундацiи Выставы краевои у Львовѣ зъ р. 1877, призначеной для промысловцѣвъ и рукодѣльникôвъ, задумуючихъ дальше фахово образоватись за границею. Сего року рѣшивъ выдѣлъ надати стипендію слюсареви. Стипендія побираесь черезъ одинъ рôкъ, хотяй може продовжитись и на три роки. Подання вносити можна найдальше до 10 цвѣтня с. р, залучаючи метрику, свѣдоцтво убожества и свѣдоцтво образованя въ своѣмъ заводѣ. Кромѣ того треба означити подрôбно програму и цѣль свого побуту за границею.

Телеграмы „Дѣла“.

Петербургъ 27. марта. Гр. Гербертъ Бисмаркъ одержавъ ордеръ Александра Невского.

Парижь 27. марта. Судъ военный признавъ ген. Булянжера виноватымъ и теперь наступить имовѣрно єго спенсіонованье. Декотрй газеты доказують, що Булянже станеся теперь ще популярнѣйшимъ. Въ Парижи и въ многихъ сторонахъ Франціи ôдбуваються демонстраціи въ користь Булянжера.

Букарештъ 27 марта. Опозиція румуньска зробила велику демонстрацію передъ королевскою палатою. Въ справѣ заграничнои политики заявивъ Браціяно въ палатѣ послôвъ, що Румунія позôстаe вдячною Франціи, але черезъ то и неутратила симпатіи Нѣмеччины. Ôнъ покликався ôдтакъ на слова кн. Бисмарка, котрый сказавъ, що коли Румунія бажае мира, то мусить зробити все, що може, щобы була крѣпкою.

Софія 27 марта. Говорять тутъ що россійскій посолъ въ Константинополи домагаеся конче ôдъ Порты, щобы она зажадала выѣзду кн. Фердинанда зъ Болгаріи. Дальше жадае Нелидовъ, щобы до Болгаріи выслати въ справѣ выбору нового князя россійского и турецкого комисаря и на послѣдокъ щобы Порта окуповала Всхôдну Румелію. Въ Болгаріи не роблять собѣ зъ сихъ жадань Нелидова нѣчого и доказують, що єго труды будуть надаремнй.

Пештъ 27. марта. Бувшій министеръ судôвництва и президентъ королевскои куріи, Беля Перчель, померъ. — Въ многихъ сторонахъ наробила повѣнь страшнои шкоды; мѣста Токай и Тиса Есляръ стоять пôдъ водою.

Парижь 27 марта. Трибуналъ апеляцiйный увôльнивъ Вильсона мотивуючи свôй вырокъ лишь тымъ, що противъ обманьства ордерами нема закона.

Берлинъ 27 марта. „Nation. Ztg.“ доносить, що цѣсарь затвардивъ на послѣднôй конференціи всѣ акты въ справѣ политики заграничнои, котрй предложивъ єму кн. Бисмаркъ и высказавъ канцлерови своє повне признанье.

Римъ 27. марта. Межи французскою ескадрою а италійскимъ кораблемъ „Сольферино“ прийшло коло Виляфранка до конфликту. Італійскій корабель не салютувавъ а зъ французскои ескадры стрѣлено до него острымъ набоємъ. Коли опôсля „Сольферино“ вывѣсивъ фляґу, стрѣлено до него ще разъ зъ французскои стороны острымъ набоємъ. Фактъ сей позôстане имовѣрно безъ всякихъ политичныхъ наслѣдкôвъ.

НАДÔСЛАНЕ.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерпа

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручае свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ. 2386 2—?

Ôддѣлъ информацiйный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночй) пл. Галицкій 14.
Дръ Е. Лебедовичь (нед. внутрѣшнй и очнй) ул. Корняктôвъ (Нар. Дôмъ).
Д-ръ І. Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Аптики: 2292

З. Рукеръ ул. Краковска.

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краевый ул. Костюшки (будынокъ соймовый).
А. Шеленберъ (конт. вымѣны) ул. Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лилiенъ (конт. вымѣны) ул. Гетьманьска 8.

Готелѣ и Реставраціи:

Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Краковска 9.

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устиляновичь, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т. Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4.

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичь (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склепы:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгнеръ (найтаншій магазинъ галантерійный, ул Галицка 16
А. Гальскій (товары зелѣзнй) пляцъ Маріяцкій 9.
Стахевичь и Абрысовскій (матерій на сукнѣ) Ринокъ 32.
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матерій и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н. Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20)
Вольфъ Чоппъ (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ. ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничй:

М. Спожарскій (перевлетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигiи).

Вытягъ зъ розкладу ѣзды зелѣзниць державныхъ

важный ôдъ 1 жовтня 1887.

Ôдѣздъ зô Львова: О 6 год. рано до Гусятына — о 6 год. 10 мин. рано до Лавочного, Будапешту Стрыя; — о 11 год. 27 мин. рано передъ полуд. до Стрыя, Хирова, Станиславова; — о 12 год. 02 мин. въ полудне до Гусятына; — о 7 год. 44 мин. вечеромъ до Стрыя, Хирова.

Приѣздъ до Львова: О 1 год. 15 мин. въ ночи зъ Будапешту, Стрыя, Лавочного, Станиславова, Хирова; о 8 год. 39 мин. рано зъ Хирова, Стрыя; — о 3 год. 10 мин. по полудни зъ Гусятына; — о 4½ год. 15 мин. по полуд. зô Станиславова, Хирова, Стрыя; — о 9 год. 43 мин. вечеромъ зъ Гусятына.

Плякаты зъ розкладомъ ѣзды на линiяхъ галицкихъ можна дôстати на стацiяхъ зелѣзниць державныхъ по 6 кр. 2238 22—?

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краевыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признанй, а на выставѣ всемирнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôд личнй выробы косметичнй, тоалетовй и перфумы именно:

Валентинъ найсильнѣйше выпаданье волося вздержуе цибульки волоснй взмôцняе и до вытворюваня та поросту волося побуджае. Лисины покрываються краснымъ волосьемъ —Цѣлый фляконъ 3 зр. Пôвъ флякону 1 зр. 60рк

Віолинъ

противъ прѣтя рукъ и пахвъ Фляконъ 50 кр.

Пудръ салицилевый противъ прѣтя и ôдпареня нôгъ Пуделко 50 кр.

Магнолина, шкôра попрыщена, хронава, нерôвна и згрудѣла, пôдъ выключнымъ дѣланьемъ Магнолины ôдзыскуе молодечій выразъ и красоту Червонôсть носа и лиця безповоротно уступае. Фляконъ 1 зр. 50 кр.

Орієнталина (пудеръ плынный)

надае лицю красну и приемну бѣлôсть, ôдсвѣжуе лице и консервуе. Цѣна 1 зр. губка 10 кр.

Ессенція мятова до полоканя устъ,

кромѣ приемного покрѣпляючого смаку и запаху, дуже користно дѣлае на ясла и зубы. — Фляконъ 50 кр

Атраментъ до значеня бѣля безъ гумы

фляшочка 30 кр

Атраментъ чорный кампешовый

не плѣснѣе, не осѣдае, пера не псуе, есть завсѣгды гарный и плынный и цѣлковито нешкôдливый. — Фляконъ по кр. 10, 15, 25, 30, и 50.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул, Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои Въ филiяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНôВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2. 2257 60—?

Кальошѣ и Парасолѣ

Кафтаники, калесоны, шкарпитки вовняни и бавовняни

заразомъ 2228 8—0

Бѣлье д-ра Єгера

поручае найдешевше

ТОРГОВЛЯ

БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ

Львôвъ, Галицка ч 14.

Цѣнники даромъ.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знаменемъ

„СИРІЮСЪ“

у Львовѣ, Хоружина ч. 22

поручае добру и выдатну каву спроваджену безпосередно ôдъ продуцентôвъ зъ Америки полудневои.

Коштуе у Львовѣ:

1 кильо 1 90 зр.

на провинціи:

4¾ кильо 9·60 зр. франко.

Ôдбирателямъ надъ 50 к. опустъ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родôвъ кавы, котрй оголошують иншій пôдъ назвою мого знамени. Спроваджую каву просто ôдъ продуцентôвъ, що можу доказати, и продаю єи найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбурзѣ и Трiестѣ можна дôстати каву вже лишь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродае гуртôвникови на мѣсци, той знову гуртôвникои въ Европѣ, ôдъ тыхъ купуе комисiонеръ, а ôдъ него ажь купець и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого абе подорожуючого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дôстане де инде по тôй цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2227 122—?

УЧИТЕЛЬКА квалификована або хочь съ свѣдоцтвомъ зрѣлости може сейчасъ дôстати мѣсце молодшои учительки въ мѣсточку съ платнею 270 зр и выглядами на приватнй лекціи. Близшу вѣдомôсть (зъ гречности) подасть о. І. Сендецкій въ 2378 Вишнѣвчику (п. въ мѣсци). 3—3

Неомыльне средство

на выгубленье нагнѣткôвъ, бородавокъ и иншихъ подôбныхъ наростей шкôрныхъ, безъ болю и безъ жаднои небезпечности.

Цѣна флякону 50 кр.

Встрикненье и капсулки

зъ ростины „MATICO“

въ недугахъ мужескихъ неоцѣнене средство

поручае Аптика

К. КРИЖАНОВСКОГО

у ЛЬВОВѢ.

Цѣна фляшки встрикнень 40 кр. Капсулокъ 80 кр.

2274 21—?

Золотыхъ 100—200 Золотыхъ

або за мѣсячною платею — пôсля умовы — можуть заробити особы кождого стану, котрй схотять заниматись продажею законно дозволеныхъ въ Австріи премiовыхъ льосôвъ позичковыхъ. — Ôдноситись до **Max-a Lustig-a,** дôмъ банковый въ **Будапештѣ.** 2360 11—25

О половину знижень цѣны

для предплатникôвъ „Дѣла“, „Зорѣ“ и „Батькôвщины“

на давнѣйшій томы „Библіотеки найзнаменитшихъ повѣстей“ т. І—ХХ. включно, чи хто купуе разомъ чи поединчо, якъ довго выстане невеликій запасъ. Зголошуватись треба просто до „Администраціи Дѣла у Львовѣ“.

Знижена цѣна всѣхъ 20 томôвъ 13 зр. 80 кр. (на пересылку почтову треба долучити 30 кр.)

Цъс. кор. упривилеєвана

Рафинерія спиритусу

И ФАБРИКА ОЦТУ

ЮЛІЯ МИКОЛЯША

у ЛЬВОВѢ

выробляе

НАЙЧИСТѢЙШИЙ СПИРИТУСЪ

здалый для панôвъ аптикарѣвъ, фабрикъ ликерôвъ и т. п.

2316 котрый продае 17—?

по цѣнахъ умѣренныхъ.

Поручае такожь найлѣпшого рода горѣвки, ликеры и розолисы.

НА СВЯТЫЙ ПÔСТЪ.

При помочи однои 8-лѣтнои дитины перемѣняе въ 3—5 минутахъ моя ново вынайдена для цѣлои Европы ц. к. выкл. прив. подвôйно дѣлаюча **МАСНИЦЯ-EXPRESS** найменшу скôлькôсть солодкого молока, сметанки и сметаны въ найчистѣйше и найвкуснѣйше масло.

Щобы улегшити закупно моеи масницѣ, котра зладжена зъ вельми тревалого металю, и тому такожь служить яко прикраса начиня кухонного, ôдъ многихъ знаменитостей признана необходимою въ газдôвствѣ, ôдзначена на многихъ выставахъ золотыми и срѣбными медалями, зъ огляду на єи величезне запотребованье, подаю тй масницѣ по можливо низькихъ цѣнахъ, а именно:

		зр.	кр.	
Нр. І. 5 литр. сметаны ôбôйм.		8	—	разомъ за термометр.
„ ІІ. 10	„ „ „	11	50	
„ ІІІ 20	„ „ „	18	—	
„ IV. 50	„ „ „	45	—	

Всѣ иншій величины выконуються лише на жаданье.

Высылаеся по присланю грошей або за послѣплатою.

До ласкавои уваги.

Въ интересѣ П. Т. Публики, позволю собѣ звернути увагу щобы при закупнѣ масницѣ докладно дивитись на мою марку охоронну, бо тогдѣ лише ручу я за тревалôсть и доброту та обовязуюся сейчасъ звернути грошѣ кождому въ случаю, если масниця не подобаеся по єи одержаню. — Ласкавй замовленя прошу надсылати:

B. BALSAM,

властитель патенту и фабрикантъ ц к. выкл. прив. масниць-Express, у Вѣдни, II. Schiffamtsgasse Nr. 14, T.

Цѣнники даромъ и оплатно. Ôдпродаваючимъ рабатъ. 2369 6—12

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

подае до вѣдомости, що выдало и маe на складѣ слѣдуючѣ

Формулярѣ для касъ пожичковыхъ

на ладъ

„Закомарскои Правды“:

1)	Книга касова, одна либра . . .	40 кр.
2)	Книга маетку зелѣзного, одна либра .	40 кр.
3)	Книга маетку пôдручного, одна либра .	40 кр.
4)	Скриптъ, 100 примѣрникôвъ . . .	55 кр.
5)	Протоколъ, одна либра	40 кр.
6)	Книга довжникôвъ, одна либра . .	45 кр.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 61. Львôвъ, Середа 16 (28) марта 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. пôвѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ однои строчки печатнои, въ рубр. Надôслане по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.
на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. а. в.

Ôдъ 1 (13) сѣчня **„Дѣло“ почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускй свята. Условія предплаты повысше на заголовку.

Соймъ и рускй послы.

Шельпаки 10 (22) марта 1888.

Не радъ я, ба й силъ не стає, вдаватися въ полемику. Зъ тои причины я на ôдкрытый листъ о. Іосафата Кобриньского, по ôдправѣ данôй єму редакцією „Дѣла“ и п. К. Устіяновичемъ, не ôдповѣдавъ. Впрочѣмъ суть рѣчи, на котрй ôдповѣдати не варто або якъ каже нѣмецка пословиця: „Keine Antwort ist auch eine Antwort“. Але у насъ суть рѣчи, котрй ще потребують обговореня и поясненя, особливо для тыхъ, котрй не залишать безъ упередженя надъ справами застановлятися.

Такимъ пытаньемъ єсть: чи лучша присутнôсть рускихъ послôвъ въ соймѣ, чи ихъ сецесія? Бо лучалося менѣ чути голосы, видиться и поважныхъ людей: „Васъ мало... що вы зробите?... однако, якъ бы-сте зъ сойму выступили,“... Остатне пропагувавъ „Проломъ“, якъ нинѣ „Червоная Русь“ (гл. ч. 2.), приписуючи все лихо присутности рускихъ послôвъ въ соймѣ. Ôдповѣдь хоть спôзнена, але на часѣ.

Поводомъ до того послуживъ „Черв. Руси“ фактъ, що пос. Романчукъ не мôгъ предложити свого внесеня о школахъ въ соймѣ, бо не мôгъ зôбрати 15 пôдписôвъ, якихъ вымагає регуляминъ.

„Рускй послы, — пише „Черв. Русь“ — були того пересвѣдченя, що имъ удасться де не що зробити. Мы не були оптимистами и наставали на то, щобы послы нашй выступили зъ сойму. Голосъ нашъ не знайшовъ послуху, а результаты показалися такими, якъ кождый, що слѣдивъ за галицко рускою политикою, мôгъ предвидѣти. Полумѣрами нѣчого не зробиться, а єсли хочеся що зробити, то необходимо робити рѣшучо и консеквентно. Чехи, выступивши зъ сойму и не явившися въ радѣ державнôй, выробили собѣ нинѣшне своє становище. Ческй Нѣмцѣ выступили зъ сойму и дволѣтною сецесією привели до того, що правительство настає на Чехôвъ, щобы примирилися зъ Нѣмцями. Єсли-бъ нашй соймовй послы були въ 1883 р. зробили сецесію, то галицко рускй дѣла стояли-бы сегодня лучше; галицкои Руси не запôзнавано-бы, а мѣсця соймовыхъ послôвъ старостôвъ були-бы до теперь занятй рускими послами выбраными народомъ на представленье руского комитету выборчого, бо правительство, знаючи причину сецесіи рускихъ послôвъ, було-бы розсмотрило положенье нашихъ дѣлъ, вплынуло на провôдникôвъ польскихъ въ дусѣ примиреня и велѣло старостамъ ôдъ мандатôвъ посольскихъ ôдказатися. Тымъ способомъ дало-бы рускимъ посламъ зможнôсть ставити всякй предложеня безъ просьбы Полякôвъ о пôдписанье. Але бôльшости нашихъ послôвъ розходилось не о загальне народне дѣло, а о посольскй мандаты, котрй они боялися утратити. Сегодня (якъ намъ кажеться) они поняли, що проєктъ нашъ бувъ раціональный, бо кôлькалѣтный досвѣдъ поучивъ ихъ, що вибрана ними дорога не веде до цѣли...“

Такъ аргументує „Черв. Русь“.

Пригляньмося близше тымъ аргументамъ, котрй баламутять особливо тыхъ, що не мали нагоды близше познакомитися зъ политикою Нѣмцѣвъ и Полякôвъ.

Проводирѣ твердыхъ любять часто покликатися на Чехôвъ, — тôлько не хотять видѣти: на якихъ фундаментахъ Чехи свою политику будували и будують? Щобы Чехи тôлько сецесією выробили собѣ нинѣшне становище, — тому заперечить кождый розважный политикъ.

Що робило министерство Ляссера, зване Аверсперґъ, щобы Чехôвъ до рады державнои спровадити? Знаючи причину сецесіи, чи розслѣджувало положенье Чехôвъ? Нѣ! оно десять разôвъ ôдбирало мандаты выбранымъ посламъ и десять разôвъ розписувало новй выборы, думаючи змусити выборцѣвъ дати свои голосы такимъ, котрй-бы вдоволили правительство и вступили до рады державнои! Але-жь просвѣченый нарôдъ ческій не дався обаламутити, анѣ ôдстрашити. Ôнъ кождый разъ въ комплетѣ стававъ до урны выборчои, а зъ урны выходили тй самй послы, котрымъ ôдобрано мандаты. Чувъ хто коли, щобы Чехъ ôддавъ свôй голосъ на Нѣмця або на старосту... за грошѣ або за трактаменты? Отожь Чехи здобули нинѣшне своє становище черезъ просвѣту народу, котра смѣлу политику попередила. Зъ такъ просвѣченымъ народомъ, якъ ческій, у котрого розвите почутье народне и котрый знає свои права та обовязки, можна робити сецесію — але не инакше. Мы нарѣкаємо тôлько на пресію. Але пресія була и у Чехôвъ, а однакожь они ѣй не улягли. Выборы суть мѣрою, де стоимо въ просвѣтѣ.

Министерство Аверсперга упало, а настало министерство гр. Таффого. И що-жь робить для Чехôвъ гр. Таффе? — чи змѣняє для нихъ ординацію выборчу? Того ôнъ не може. Чи заказує диспонувати вôльно голосами? И того не може. Чи каже Чехамъ бавитися въ сецесію? Нѣ Ôнъ дораджує имъ вступити до рады державнои и доходити правъ своихъ въ дорозѣ парляментарнôй. Инакше ôнъ имъ помогти не може.

Правда, що коли вже Чехи були въ радѣ державнôй, гр. Таффе споводувавъ розвязанье сойму ческого, выбраного пôдъ напоромъ Нѣмцѣвъ — и Чехи дôстають бôльшôсть, а тогдѣ зновъ Нѣмцѣ выступають. Правда такожь, що правительство вплыває на Чехôвъ, щобы примирилися зъ Нѣмцями. Нѣмцѣ не хотять, и вже по примиреню! Такъ бы було и у насъ.

Отожь єсли правительство, одно якъ друге, хотѣло мати Чехôвъ въ парляментѣ, то рѣчь зрозумѣла, — бо тамъ не було послôвъ выбраныхъ Чехами. А чи такъ оно у насъ? Чи въ нашôмъ соймѣ нема послôвъ выбраныхъ Русинами? Хто буде журитися кôлькома рускими сецесіонистами, котрыхъ мѣсце при повтореныхъ выборахъ заняли-бы Поляки, выбранй рускими выборцями?

А чому? Въ роцѣ 1848. Русины заявили охоту взятися за просвѣту народу, — та охота тая хутко охолодла. Въ 1861 роцѣ рускй выборцѣ выбирали бôльше инстинктово, въ надѣи, що будуть усуненй кривды та надъужитя, и мы мали тогдѣ 47 рускихъ послôвъ. Число то при пôзнѣйшихъ выборахъ усе меншало, за-для браку просвѣты. Коли разъ на зôбраню Русинôвъ пок. Юл. Лаврôвскій пôднѣсъ бувъ справу народнои просвѣты, проводирѣ тогдѣшнй сказали: „Другй народы (Чехи) збирають овочѣ на поли политичнôмъ, а намъ радять засѣдати до Букварѣвъ,“... ба ще додано: „для хлопа досыть часлôвця та псалтиры“... а навѣть такій свѣтлый мужь, якъ Литвиновичь, сказавъ: „Не потребуємо нѣчого робити; за насъ зроблять Нѣмцѣ“. Такъ оно и теперь дѣєся. Передъ выборами починають Русины троха рухатися; по выборахъ жалуються на пресію, а далѣ засыпляють зновъ ажь до новыхъ выборôвъ. Тожь и лѣпшихъ наслѣдкôвъ годѣ сподѣватися.

Нинѣ маємо 10 рускихъ послôвъ, а 37 мандатôвъ стратили-сьмо въ хосенъ Полякôвъ выбраныхъ Русинами. То наслѣдки браку просвѣты! А що просвѣта, котра нарôдъ морально и матеріяльно пôднести може тôлько при помочи живого матѣрного языка, дасться у народу легко розвинути, — о тôмъ нема що й говорити. А однакожь знаходяться люде, що того не хотять видѣти — языкомъ апостола та псалтиры готовй просвѣту спиняти, а причину злого спыхають на вступленье послôвъ до сойму! Нинѣ репетує то само „Черв. Русь“.

„Єсли-бы нашй послы, — пише она, — выступили були зъ сойму 1883 року, справы нашй стояли-бы лучше; правительство, знаючи причину сецесіи, було-бъ розсмотрило положенье нашихъ дѣлъ, велѣло старостамъ ôдъ мандатôвъ посольскихъ ôдказатися, вплынуло на провôдникôвъ Полякôвъ въ дусѣ примиреня... а мѣсця послôвъ старостôвъ були-бы занятй Русинами...“

Гляньмо теперь: якъ здѣйстнилися повысшй твердженя? Нѣмцѣ мають свои интересы, а правительство ихъ, абы удержатись на занятôмъ становищи, видѣвши, що Русины за слабй єму помагати и що чимъ-разъ бôльше рускй выборцѣ выбирають Полякôвъ, почало не тôлько перетягати на свою сторону Полякôвъ, але ще и за цѣну ôдданя имъ Русинôвъ на ласку и неласку, сказавши: „In wie weit die Ruthenen zu bestehen haben, wird dem Lemberger Landtage anheimgestellt“. Такъ правительство розсмотрило положенье нашихъ дѣлъ! Тôлько власными силами можна ратуватись, а не спускатися на чужу помôчь!

„Галицкои Руси“ — пише дальше „Черв. Русь“ — не запôзнавано-бы и правительство звернуло-бы увагу на наше положенье.“

Допустѣмъ навѣть, що правительство показало-бы неохоту видѣти старосту въ соймѣ, — то чи не знайдеся иншій Полякъ, що не залишить убѣгатись о мандатъ? А вже-жь правительство не може наказати выборцямъ голосувати тôлько на Русина! А кандидаты, представленй рускимъ комитетомъ, чи не упадають неразъ навѣть черезъ безтактъ самыхъ комитетôвъ? Чи не лучалося, що рускій комитетъ не ставивъ Русина, що мôгъ перейти, але власне ставивъ єму противъ-кандидата? А люде противнои партіи чи не говорять неразъ: „Не буде той, най не буде и тамтой?!“

Правда, правительство заявило, що радо-бы видѣти Русинôвъ въ радѣ державнôй, и що-жь зъ того выйшло? Пару такъ званыхъ митрополичихъ делегатôвъ! Чи при

Вѣсти зъ Украины.

II.

(Спадкоємцѣ гетьмана Павла Полуботка. — Археольогія. — Науковый артистично-промысловый музей въ Кіѣвѣ. — „Кіевская старина“ — rediviva. — Новй творы выставлюванй театромъ П Старицкого въ Петербурзѣ — Порôвнанье драматичного товариства П. Кропивницкого зъ товариствомъ П Старицкого. — „Россійскій театральный музей“. — Панахида по Т. Шевченку и споминки про него. — Дрôбнй вѣсти.)

(*Дальше*)

На доказъ, що археольогія и спорôдненй зъ нею галузи цвитуть въ Россіи, наводимо се, що кіѣвскій мѣсячникъ пôдъ заг. „Кіевская Старина“, посвяченый украиньскôй давнинѣ, по 2-мѣсячнôмъ выпочинку — оживає. Призвôлъ на перехôдъ выданя „Кіев. Старины“ ôдъ П. Лебендинцева на проф. А. С. Лашкевича одержано въ Кіѣвѣ 14. лютого. Нова редакція журнала задумує дати въ першôй книжцѣ таку скôлькôсть статей и матеріялу, котрй-бъ вынагородили предплатникôвъ за неодержанй ними книжки за сѣчень и лютый. Въ тôй цѣли редакція выпускає зъ кôнцемъ сего мѣсяця повный томъ выданя, котрый мѣстити-ме въ собѣ около три числа Зъ-мѣжь статей, що мають появитись въ першôмъ томѣ, можемо назвати отсй: „Кіевъ въ 1766 году“, И. В. Лучицкого; „Грановщина“ В. Б Антоновича; „Къ исторіи семейныхъ отношеній въ Малороссіи“ М. Ф. Владимірского-Буданова; — „О колонизаціи Малороссіи въ епоху Хмельницкаго“ и „Ганна Монтовгъ“ Ор. И. Левицкого; „Протестъ слободской Украины противъ реформы 1765.“ И. В. Теличенка; „Очеркъ литературный исторіи Малорускаго языка (XVII и XVIII вв.)“ П. И. Житецкого; „О рождественскихъ и пасхальныхъ виршахъ“ В. П. Науменка; „Два етюда изъ исторіи Малороссіи XVIII в.“ И. В. Лучицкого; „Черниговскіе дворяне конца XVIII ст. и въ приложеніяхъ „Матерьялы для исторіи Малороссіи XVIII ст.“ А. М. Лазаревского. Зъ белетристики „Бѣлая панна“ Мачтета и т. п.

Та то вправдѣ добре, що зновъ выходитиме журналъ посвяченый студіямъ надъ украиньскою давниною — але що зъ того! Яка литература збогачуватись-ме помѣщуваными тамъ творами? Очевидно — московска, бо на такôй мовѣ выдається „Кіев. Старина“. Наше слово въ Россіи майже не показується въ печати, а въ школѣ, въ урядѣ та въ загалѣ въ публичнôмъ житю не користується нѣякими правами, проскрибоване въ россійскôй имперіи... Яку таку волю має хиба на сценѣ театрôвъ, тай то не на Украинѣ, бо тамъ не вôльно давати выставъ на украиньскôй мовѣ, а тôлько по московскихъ мѣстахъ. Тожь и мы зможемо зъ „спеціяльно украиньского“ руху говорити отсе теперь хиба про театръ, а взглядно про новй творы якй въ ньому теперь выставляються.

Зъ незнаныхъ въ Галичинѣ творôвъ товариство п. Старицкого выставило въ Петербурзѣ отсй: „Пилипъ Музика“, „Не такъ склалося якъ жадалося“, „Ой не ходи Грицю та на вечерницѣ“, „Свѣтова рѣчь“, „За друга“, „Крути та не перекручуй“, „За Немань иду“ и „Сватанье на вечерницяхъ“.

Насампередъ — „Пилипъ Музика“ комедія М. Янчука (присвячена артистови Маньку) становить доволѣ цѣнный здобутокъ въ украиньскôй драматургіи головно черезъ те, що звѣстный сюжетъ: коханье, розлука а ôдтакъ радôстне витанье однои або и бôльше закоханыхъ паръ обробленый авторомъ въ незвычайный доси спосôбъ и вельми цѣкаво. Перше дѣйство зъ выимкою многихъ хоровыхъ и сольовыхъ пѣсень посвячене обясненю любови дѣвчины до молодого паробка. Авторъ даючи публицѣ повный и живый образъ забавы на досвѣткахъ, користуєсь дуже умѣло однымъ анекдотомъ, хочь и не новымъ, но дуже забавнымъ; замѣсть того, щобы вложити въ уста закоханыхъ солодкй речи, ôнъ дає ось такй милй сценки: Молодый, гарный и дотепный сѣльскій Донъ-Жуанъ, щó знаменито грає на скрипцѣ, уряджує посередъ молодыхъ дѣвчатъ гру, на пôдставѣ котрои молода дѣвчина, котра вытягнула зъ шапки єго перстень, станеться конечно єго любкою. Молоденька Ярина, очевидно вже перôвнодушна до Пилипа, ховає перстень, абы не допустити до сего, щобы Пилипови припала инша дѣвчина. Но маневръ, розумѣєсь, выдається. Змѣшана но тріюмфуюча дѣвчина вспѣла кинути перстень на землю. Пилипъ всѣми силами бажаючи довѣдатись, котра именно зъ дѣвчатъ такъ дуже бажає бути єго, приносить до хаты когута и згасивши огонь велить котрôй зъ дѣвчатъ дôткнутись когута, запевняючи, що когутъ заразъ запѣє, скоро тôлько дôткнеся єго дѣвчина, котра затаѣла перстень. Тожь нова грыжа и свѣжій страхъ молодои дѣвчины, щобы не здрадитись и не выставитись на смѣхъ. Лякаючись, щобы когутъ не выдавъ єи чувства на смѣхъ товариства, Ярина обманює чуйнôсть Пилипову и когута недотыкаєсь. Завдяки сѣй обставинѣ, пôдступъ Пилипа удається зôвсѣмъ. Решето, пôдъ котрымъ бувъ когутъ, вымазане сажею, и всѣ що дôткнуться когута, мають чорнй знаки на рукахъ. Не має знаку тôлько Ярина. Ôдтакъ Пилипа беруть „въ салдаты“. Се дає нагоду до кôлькохъ побутовыхъ образкôвъ, въ котрыхъ рисуєсь „прийомъ“ въ рекруты, проводы новобранцѣвъ и т. п. Остатне дѣйство, що ôдбувається на весѣлю товаришки героинѣ комедіи, розвязує комедію такожь дуже вдатнымъ витаньемъ. Пилипъ Музика, котрый стративъ кôлька пальцѣвъ на правôй руцѣ, приходить въ рôдне село перебраный и попадає на весѣлье, на котрôмъ є и Ярина. Ту граючи на своѣй скрипцѣ, Пилипъ запримѣтивъ, що розлука не охолодила чутя къ нему молодои дѣвчины, — скидає налѣплену бороду и чужу одѣжь и закôнчує комедію веселыми танцями на велике вдоволенье якъ дѣєвыхъ осôбъ такъ и публики. Вся комедія переповнена спѣвами (хоровыми и сольовыми).

„Не такъ склалося, якъ жадалося — се драма взята зъ житя и написана зъ великимъ талантомъ. П. Старицкій, котрого публика выкликувала кôлька разôвъ яко автора, написавъ сей твôръ на дуже вдячный тематъ объ тôмъ, якъ вянуть цвѣты поезіи пôдъ подувомъ прозы житя. Сей интересный, хочь и часто оброблюваный тематъ илюстрованый приманливою фабулою. Фабула та въ загальныхъ рисахъ така: Студентъ Михайло Лященко честна и щира натура, Украинець-патріотъ, живе до часу дѣйства въ маєтку свого батька. Ту пôдъ синымъ небомъ Украины, ôнъ закохуєся чисто, идеально и плятонично, въ прегарну мужичку Катрю, котра ôдповѣдає молодому паничеви повною взаимностею. Но зъ часомъ ихъ ôдносины дôстають не зовсѣмъ плятоничну окраску. Идеальный студентъ готовъ звѣнчатись, но для браку твердои волѣ и рѣшучости въ звязи зъ условинами свого стану, не въ силѣ сего зробити. Мо-

тыхъ обставинахъ можна бавитися въ сецесію?! Отожь такъ довго галицку Русь будуть запознавати, доки рускій выборцѣ не поступлять въ просвѣтѣ и не перестануть выбирати Поляковъ. Тутъ сецесія не поможе, хоть-бы и всѣ Русины выступили. Тутъ просвѣты потреба! — и до тои роботы всѣ щиро взятись повинні, а не покривати зло такими позорами, якъ отъ вступленье рускихъ пословъ до сойму, бо оно тамъ не гнѣздиться.

О сколько правительство звернуло-бы увагу на наше положенье, видимо ще де инде. На Буковинѣ больше есть Русиновъ, якъ Румуновъ, — а однакожь нема тамъ анѣ одного Русина нѣ въ соймѣ, нѣ въ радѣ державной. Чи правительство дуже тымъ журиться? И нами столько журилось-бы по сецесіи маючи пословъ выбраныхъ выборцями-Русинами.

Мы видимо, що политика „Черв. Руси“ крокъ за крокомъ фальшива и шкодлива. Она врахована на баламученье менше обознаныхъ зъ обставинами.

Але „Черв. Русь“ посля звычаю своєи редакціи, кидає ще въ конци болотомъ на пословъ рускихъ, бо каже: „Большости нашихъ пословъ не ходило о загальне добро Руси; они боялися утратити свои мандаты...“

Не о утрату мандатовъ ходило рускимъ посламъ, але о то, абы выборцѣвъ на нову деморализацію не выставляти. А потому, можна бути певнымъ, що мѣсця выступившихъ Русиновъ заняли-бы Поляки. Вже то якъ кому, а менѣ старому и слабому не легко выконувати мандатъ, — я его однакожь не зложивъ зъ причинъ повысшихъ. Я бувъ и есьмъ противникомъ сецесіи, при нинѣшнихъ обставинахъ. Аргументы „Черв. Руси“ опертѣ не на практицѣ, а на уроєню редакціи, мене не пересвѣдчили.

И мы, рускій послы, не есьмо оптимистами. Мы знали, що ледви намъ удасться що зробити. А однакожь якъ-бы не внесенье рускихъ пословъ минувшого року, то бы и надѣ на руску гимназію въ Перемышли не було. Внесенье о змѣну новелѣ дороговои походить такожь одъ рускихъ пословъ. То показуе, що упоминаючись, таки щось можна зробити. Видиться, що наслѣдниця „Пролома“ такъ горячо промавляє за сецесією, бо боиться школъ зъ народнымъ языкомъ рускимъ...

Але чи вѣдомо редакціи „Черв. Руси“: чому то пос. Романчукови не удалося зобрати потрѣбныхъ подписовъ? Поляки сказали: „On znowu nagada tutaj rzeczy, że światu da powód do gadania o ucisku Rusinów przez Polaków...“ Отъ чого Поляки бояться! — абы Русинъ не заговоривъ о своихъ кривдахъ! Длятого, они, де только могуть, не допускають Русиновъ до мандатовъ, якъ до сойму, такъ и до рады державнои, а только де Полякъ не мавъ надѣ перейти, старалися пересадити або непросвѣченыхъ селянъ, або такихъ, котрі о кривды Русиновъ не упомнуться. Словомъ, Поляки бажнуть сецесіи Русиновъ — и въ тую саму дуду дуе и „Червоная Русь“... И то мало-бы бути „въ обще добро народа“!

Просвѣта только, котра народъ поднесе морально и матеріяльно, а не сецесія може намъ помогти! „Проломъ“ и „Черв. Русь“ взывали и взывають до сецесіи, а не лучалося менѣ читати, щобы взывали до працѣ надъ просвѣтою народу...

Доки выборцѣ не стануть твердо, доти хоть-бы ино одинъ Русинъ отримавъ мандатъ, — и той не може бавитись въ сецесію, але ставати, чи въ соймѣ чи въ радѣ державной, кривды свого народу голосити и о права его упоминатися!

Стефанъ Качала.

Чорнѣ карты зъ економичного житя Галичины.

XI.

Перейшовши всѣ актива и пассива нашого краю и зложивши зъ нихъ билянсъ краєвый, приходить въ конець авторъ до остаточныхъ консеквенцій того стану, а на вхъ подставѣ ставить жаданя позитивныхъ реформъ такъ зъ огляду правно-политичного, якъ зъ суспольно-морального, а въ конци и економичного.

Першій и другій дотыкають майже выключно интересу польскои суспольности и ей становища. Авторъ остерѣгае Поляковъ, щобы не выслугувались Вѣдневи за марній уступки, а щобы скрѣпляли свои силы въ краю. Такожь остерѣгае ихъ, щобы не чванились такими побѣдами, якъ перефорсованье мандатовъ посольскихъ черезъ старостовъ. Тутъ вказуе авторъ на Русиновъ, котрі — посля его словъ — очистившись зъ гадючихъ сторонниковъ далеко больше зыскали на моральномъ тонѣ, якъ стратили на числѣ, подчасъ коли Поляки спустившись на старостовъ заложили руки.

Авторъ взываe дальше Поляковъ, щобы одродились морально, не щадячи темныхъ красокъ на зъображенье ихъ теперѣшного морального положеня. Причинилась до того почасти и литература польска, котра бачила идеалъ геройства лишь въ политичной борбѣ. Она творила повстанцевъ и конспираторовъ, але не обывателевъ. Длятого и упали Поляки такъ низько, що авторъ порувнуючи ихъ зъ другими народами мусить соромитись за ихъ подлость, захланность, нечестность и глупоту.

Щобы выйти зъ неводрадного теперѣшного положеня взываe авторъ своихъ земляковъ передвсѣмъ до ощадности, въ котрой повинна примѣръ дати всѣмъ другимъ станамъ шляхта, вже хочь-бы для того, позаякъ на ей совѣсти лежить дуже богато не сплаченыхъ моральныхъ довговъ та не выповненыхъ обовязковъ. Шляхта повинна не лишь въ своѣмъ власномъ житю заводити ощадность, але стремѣти до змѣны теперѣшныхъ товариских конвенансовъ въ томъ дусѣ, щобы було менше блеску и менше выкиненого марно гроша, а больше практичности и щирои простоты. Марній фаерверки, безвартній одзнаки повинній поти вже разъ зовсѣмъ въ кутъ, а головною прикметою доброго тону и справдѣ благородного выхованя повинна стати ощадна смирность. Блескъ нинѣ не заимпонуе нѣкому розумному, а найменше простому народови въ Галичинѣ, котрого можна приеднати собѣ особистыми свойствами, якъ силою, одвагою, хоробростею и благородностею, але нѣколи люксусомъ або маєткомъ. Авторъ есть завзятымъ противникомъ теперѣшнои Нѣмеччины и политичнои системы Бисмарка, однакъ кличе до своихъ земляковъ, щобы германизувались на взоръ Шильера, Канта, Гердера и Фихтого и наслѣдували все, що пожиточного и благородного сотворила нѣмецка культура. То буде найкраща помста Поляковъ на Нѣмцяхъ.

Молодѣжь польску взываe авторъ, щобы мѣсто гонити вже на университетской лавѣ за карієрою, брала собѣ за примѣръ своихъ товаришѣвъ-Русиновъ, котрі въ часѣ ферій идуть громадно мѣжь родный народъ, познають свой край, братаються зъ народомъ и защѣпляють въ нимъ свои погляды и принципы.

Интелигенція въ Галичинѣ жие майже безъ выимокъ по надъ станъ, выдае богато дуже на рѣчи, безъ котрыхъ можна-бы обойтись, а дуже мало на рѣчи доконче потрѣбній для умыслового и економичного розвитку. Убогій нашь край выдае на тютюнъ 9 мил. зр. рочно, на напитки 30 мил. зр. а на блаватній товары 36 мил. зр., отже разомъ 75 мил. зр. а на литературу ледво 600.000 зр. т. е. менше, якъ на глясовній рукавички.

Помимо того не тратить авторъ надѣи, що и середъ польскои суспольности въ Галичинѣ возьмуть рѣчи лучшій оборотъ. Онъ надѣесь на патріотизмъ Поляковъ, у котрыхъ легко було давными лѣтами о жертвы крови для загальнои справы. При той нагодѣ запускаeсь авторъ знову въ выводы на подставѣ польскои исторіи и якъ въ критицѣ сучасныхъ економичныхъ односинъ не бракъ у него здорового и тверезого погляду на рѣчи, такъ въ той точцѣ не може онъ отрястись зъ патріотичного шовинизму, котрый велить ему идеализувати историчну минувшость давнои Польщи. Закидаючи всѣмъ народамъ переважно егоистичній стремленя, добачаючи въ подвигахъ найзнаменитшихъ ихъ дѣятелѣвъ тріюмфъ грубои силы, котра не перебирала въ средствахъ — представляe собѣ онъ подвиги польскихъ героѣвъ все и всюды благородными, вольными одъ подступу и вопіючои чужои кривды (?!). То додае ему надѣи, що и теперѣшна польска суспольность зъумѣе покласти на поли економичного и суспольного одродженя краю такій жертвы, якій клали ей предки на поли борбы за свои патріотичній идеалы.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Яворова.

[Несолидарность межи Русинами. — Справы мѣсній.]

Читателямъ „Дѣла“ знана есть справа мѣщанина п. Британа, котрый попавъ у слѣдство карне за то, що нѣбы мавъ въ реставраціи щось сказати проти Поляковъ. Мѣжь купкою шовинистовъ польскихъ — не скажемо, щобы мѣжь всѣми Поляками — пригода п. Британа выкликала злобне вдоволенье, бо тій шовинисты одъ давна не люблять родины Британовъ за то, що и въ радѣ громадскій и всюды горячо боронять интересовъ рускихъ и добро мѣста все мають на оцѣ. Мы знаемо п. Британа яко такого, що не конче бажае приходу „Москалевъ“ — якъ то на него донесли — а есть щирымъ Русиномъ народовцемъ, и только о нашу питому рускость бореся. Яко народовець онъ не только стягнувъ на себе ненависть купки шовинистовъ польскихъ, але и т. зв. „твердій“ одиниць въ Яворовѣ не конче ему сприяють. Тій „твердій“ зъ одной стороны выкликують споры и дразнять щирыхъ Русиновъ, а зъ другои стороны и не конче такъ „твердо“ показують свою рускость супроти чужихъ людей, а народовцѣ того не знають! Русинъ все и всюды повиненъ, хочь-бы и въ найменшій дробници, заявляти свою рускость. Черезъ то, що мѣжь Русиновъ въ Яворовѣ починаeся вносити заразливый подѣлъ на партіи, готово все то добро, яке давнѣйше було тутъ защѣпилося, теперь пропасти, — отъ уже нинѣ деякій люде не хотять черезъ то ходити до читальнѣ... Тожь caveant consules!

Дня 11 марта одбувався у насъ загальній зборы „Товариства задаткового“ (Towarzystwa zaliczkowego). На тыхъ зборахъ поставивъ бувъ п. Исидоръ Британъ внесенье, щобы всякій письма, що выходять зъ товариства до Русиновъ, були писанї въ рускій мовѣ. На зборахъ Русиновъ була майже половина, але нѣхто зъ нихъ не важився подперти сего внесеня. Вправдѣ пп. Борисы радій були, щобы то внесенье перейшло, але не обзывалися, бо зглядались на другихъ знатнѣйшихъ Русиновъ, а тій мовчали. Що больше, проти внесеня выступивъ п. Григорій Щирба, кажучи, що того внесеня подпирати не можна, „бо не всѣ мы вправнї въ языцѣ рускомъ“, и радивъ „чекати того часу, коли рускій языкъ увойде больше въ уживанье и каса збогатиться“. Дальше проти внесеня выступили пп. Конопка, презесъ, и Домбровскій, люстраторъ дорогъ, а одинъ швець, Полякъ, Анґельскій, сказавъ, що „тутъ не потребують языка рускаго, а скорше нѣмецкого“. Очевидно, внесенье п. Ис. Британа не удержалось, не знайшовши подпоры. А прецѣнь шкода, що такій поважній особы бувшій на зборахъ, якъ пп. Онуфр. Якубовичь, Ст. Харамбура, Пет. Харамбура, Юр. Мартиновичь и о. Ст. Петрикъ — бодай по трохи не подперли внесеня п. Британа! У насъ въ Яворовѣ майже больша половина Русиновъ, якъ Поляковъ и жидовъ разомъ. Суть богатій та честній мѣщане рускій и могли-бы богато зробити, — та що-жь? — коли якъ прійде до дѣла, они або сторонять, або ховаються... Словомъ, у насъ теперь мѣжь Русинами починаeся замѣшанина — а на добро намъ она певно не выйде.

Въ Яворовѣ мають выбирати бурмистра. Радній не можуть погодитись. Одній стоять за тымъ, щобы остався бурмистромъ п. Пааръ, другій тягнуть за п. Дяховичемъ. Для Русиновъ и зъ одного, и зъ другого нема користи. П. Ляховичь — человѣкъ недоступный, аристократъ, — а п. Пааръ, хочь Русинъ, не обстаe за Русинами, а подпираe справы польскій, — кажe, — нѣбы то длятого, що Русины до него не пригортаються...

Зъ-подъ Городенки.

[Святкованье недѣлѣ. — Кривды духовенства.]

Було вже колькома наворотами писано въ „Дѣлѣ“ о перенесеню неоцѣненого нашого старосты п. Масюка зъ городеньского повѣта. Мѣжь иншимъ великою заслугою п. Масюка було, що онъ, яко приятель простого людя, дбавъ о точне переведенье святкованя недѣлѣ, бо до него въ нашомъ повѣтѣ оно не було доховуване. Поминувши вже то, що тутъ „hierarchia społeczna“ (котра Єзуитами та Змартвыхвстанцями хоче „уморальняти“ Русиновъ) каже людямъ въ недѣлѣ и свята, навѣть въ часѣ службы Б., возити снопы и тымъ и сама зневажае вѣру и соблазняe людъ, — але ще черезъ ярмарки та торги въ недѣлѣ и свята давала причину до пиятикъ тай въ загалѣ деморализація народу. П. Масюкъ тому бувъ рѣшучо противный. Треба знати, що коли выйшовъ законъ о святкованю недѣль, то бурмистръ Городенки, бар. Ромашканъ, казавъ кождому, хто въ недѣлю прибуде на торгъ до Городенки, дати зъ своєи пропинаціи за дармо чарку горѣвки. А власне недавно одбувалося засѣданье городеньскои рады повѣтовои, а на нѣмъ члены зъ „hierarchii społecznej“ дуже наставали на то, щобы духовенство не забороняло въ недѣлю возити снопы. Шкода, що бувшій на томъ засѣданю одинъ рускій священикъ лишь только вносивъ, абы не возити сноповъ въ недѣлю рано, але пополудни. Селяне-жь противилися.

Священьство наше не вдоволене новою конгруою, бо надто высоко почисленый чистый доходъ зъ поля. Ровно-жь не вдоволене зъ трактованя его правительствомъ. На представленье „Народнои Рады“ ц. к. министерству торговлѣ, щобы священики мали зарвно зъ иншими урядниками право до ѣзды державными зелѣзницями за половину цѣны, — дано одповѣдь одмовну! Не досыть того! Душпастирѣ самостійній, що побирають найбольше тыхъ 460 зр. рочно, вчисляючи въ то и двацять колька злр. податку (зъ власнои кишени) и 3·50—5 зр. на выдатки канцелярійній — *выразно 3 зр. 50 кр.!* — побирають тую мизерну плату з ъ д о л и н ы! — а не зъ горы, якъ всѣ урядники цивильній и войсковій. Чи се не куріозумъ? чи не кривда для духовенства?!

Противъ такихъ кривдъ и понижень мы протестуемо и мусимо домагатись, щобъ ихъ усунено! А надѣемося, що „Народна Рада“, котра вже дала доказы свого дбаня о интересы рускаго духовенства, возьме всяку справу его въ свою опѣку.

Орль

Рухъ въ нашихъ читаяльнихъ.

Читальня въ Ожидовѣ заложена передъ 7 лѣтами въ день св. Стрѣтеня. Зъ початку здавалося, що читальня не утримаeся зъ причины, що мало членовъ числила. Но Богу дякувати, читальня не только не упала, але змоглася, чого доказомъ загальній зборы, котрі одбулися на Стрѣтенье сего року. Въ томъ дни зобралося около 30 членовъ и выбрали новый выдѣлъ, при чѣмъ головою читальнѣ выбрано о. Якова Гутковского, мѣсцевого приходника, котрый не только заохочувавъ людей въ самой читальни, але и въ церквѣ того дня горячо представлявъ ужитокъ читальнѣ. Всѣхъ книжокъ въ читальни маемо 190, а новый выдѣлъ на сей рокъ записавъ читальню въ члены „Просвѣты“ и общества им. Качковского, предплативъ „Батьковщину“ и „Przyjaciela Domowego“. (Тую послѣдну выключно для кольохъ членовъ Поляковъ, ремесниковъ, котрі по руски добре не знають читати), наконець ухвалено купити колька новыхъ книжокъ рускихъ до читаня.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Рада державна займеся по великодныхъ святахъ майже выключно лишь справами буджетовыми. Внесенье кн. Лихтенштайна прійде имовѣрно ще въ цвѣтни на порядокъ дневный и, якъ здаeся, буде одослане до комисіи школьнои. Засѣданя рады державнои потягнуться ажь до 18 або 19 мая а на всякій случай будуть мусѣли закончитися зо взгляду на спольній делегаціи ще передъ лат. зелеными святами. По великодныхъ святахъ предложить министерство торговлѣ палатѣ пословъ проектъ закона о домахъ складовыхъ (Lagerhausgesetz).

Министерство краєвои обороны выдало розпорядженье до всѣхъ комендъ краєвои обороны, що всѣ тій бувшій офицеры и урядники войсковій, котрі не зголосилися свого часу, щобы ихъ въ давномъ характерѣ принято до ополченя, мають теперь на случай покликаня ополченя уважатися мимо своихъ здобностей за ополченцѣвъ найнизшои класы войсковои и мають яко такій робити службу простыхъ рядовыхъ.

„На подставѣ автентичнои информаціи“ подае „Fremdenblatt“ таку оповѣстку: По причинѣ гостины румуньского короля а рвночасно також коменданта корпуса зъ Сибина (Германштадтъ) въ Семиградѣ, ген. Шенфельда, у Вѣдни, розголосили були англійскій газети вѣсть, що гостина обохъ сихъ мужѣвъ стоить въ звязи зъ якимись военными нарадами. Ген. Шенфельдъ перебуваe у Вѣдни лишь для порады лѣкарскои а король румуньскій не приймавъ его зовсѣмъ на авдіенціи.

——

Въ мѣру того, якъ праса россійска выступае зъ чимъ разъ большою прихильностею для Нѣмеччины, збольшаються ей напады на Австрію. Она уважае Австрію за головну перешкоду до мирного залагодженя справы болгарскои. Австрія — кажуть россійскій газеты — не думае о томъ, щобы поробити якій уступки, лишь щобы чимъ скорше приготовитись и мобилизувати. Доказомъ того, що Австрія мае лишь то на оцѣ, суть конференціи министровъ у Вѣдни. Димисія министра войны Биляндтъ-Райдта, установленье посады генерального инспектора пѣхоты, гостина румуньского короля у Вѣдни — все то суть доказы, що Австрія лагодиться до войны. Спускатися отже выключно лишь на помочь берлиньского кабинету и думати, що онъ усуне всякій трудности, не мае нѣякои цѣли. Помочь та, така, якою она доси показалася, ледви чи доведе до користного результату. Зъ другои стороны мусить Россія все-таки користати зъ теперѣшного прихильного настрою Нѣмеччины. Россія мусить рѣшучо жадати усуненя кн. Фердинанда,

---

лода дѣвчина не може знести свого горя середъ сѣльскихъ цокотухъ, гнѣву матери, нападу родняковъ студента — и вбиваe себе трутиною. — Драма ся, скоро только появилась 1883 р. въ кіевскомъ зборнику „Рада“ подъ заг. „Не судилось!“ — звернула на себе увагу, яко поява высокои вартости въ рядѣ иншихъ творовъ подобного рода. Покойный нашь историкъ-артистъ Костомаровъ подавъ тогдѣ докладну про неи рецензію въ журналѣ „Кіев. Старина“, де мѣжь иншимъ выразився въ такихъ словахъ: „Мы не можемо не признати нового самостійного плоду пера сего писателя однымъ зъ красшихъ въ своѣмъ родѣ и заслугуючихъ на увагу появъ въ украиньскій литературѣ“. Дальше вказуючи на порушену авторомъ справу, казавъ: „Авторъ порушивъ найбольше живій струны сучасного суспольного житя, розкрывъ хоробу, котру одчуваютъ всюды въ нашомъ часѣ, и представивъ ей въ такихъ рисахъ, въ якихъ она выявляется въ сучасній украиньскій суспольности. Се именно ентузіязмъ народностею, котрый понукуe молодыхъ интелигентныхъ людей зближатись до люду. Таке прямованье може вести до вельми пожаданыхъ наслѣдковъ и мы можемо вказати на благотворній плоды его въ трудахъ, що тыкаються етнографіи, археольогіи и праць на поли мовы; но у многихъ таке прямованье стыкаючись зъ противными условинамн житя, зовсѣмъ не удаeться и выкликуe появы негативній, иногдѣ прямо заслугуючій на смѣхъ, а часами и сумній... Одну зъ такихъ не рѣдкихъ въ дѣйстности появъ, зобразивъ въ своѣй драмѣ п. Старицкій.“ Подавши одтакъ змѣстъ драмы, пок. Костомаровъ таку даe оцѣнку особъ, зображеныхъ авторемъ: „Всѣ тій особы зображенї дуже докладно, зъ явными рисами, властивыми такъ личности кождого, якъ и клясѣ, въ котрій они обертаються. Всѣ они реальній и выкончений. Мова въ цѣлій драмѣ правильна а рѣчь всюды одповѣдae думкамъ.“ Вконець пок. историкъ каже, що „перечитавши ту драму, можна зъ самого початку завважати, що авторъ писавъ ей подъ вилывомъ Шекспира — не дармо онъ перекладавъ Гамлета — но що сей вилывъ не выразився такъ, щобы на то або на инше мѣсце можна було вказати, яко на копію того, що е въ томъ або въ иншомъ творѣ Шекспира — невольничого наслѣдуваня нема“, а що „вилывъ Шекспира одбився духомъ великого англійского драматурга, котрый проникае ввесь творъ“; но кончить рецензентъ — „мы не беремо сего авторови за хибу“. — Московскій театральній критики додають, що и на московскій сценѣ здраматизованье такои правдивои, реальнои и зъ житя взятои появы ще не входило въ завданье нѣ одного великого драматичного писателя, хочь въ самомъ житю ся поява давно одержала повне право горожаньства и заентузіязмувала собою такій великій интелигентній силы якъ гр. Л. Толстой, гр. Ґнѣльгардтъ и иншій, хочь въ иншій формѣ.

(*Дальше буде.*)

а тогдѣ не буде мати Австрія не то що нѣякои причины, але навѣть и нѣякои покрывы до вôйны.

До „Czas-y“ пишуть зъ Вѣдня пôдъ датою 26 с. м.: Надôйшовшій нинѣ вѣсти зъ Россіи потверджують вповнѣ переконанье, що Россія постановила рѣшучо — о скôлько то ôдъ неи зависить — удержати миръ, хочь-бы навѣть зъ хвилевымъ пожертвованьемъ Болгаріи. Одержанѣ рôвночасно письма зъ Петербурга потверджують то само. Пôсля тыхъ письмъ полишає теперь Россія Австріи высказати то, чого она бажає въ справѣ болгарскôй и буде чекати. Наколи Австрія не зробить нѣякого кроку въ справѣ порозумѣния, то Россія не буде такожь нѣчого робити и буде чекати дальше; она буде лишь дальше приготовлюватись войсково, щобы ѣи не заскочили приключеня несподѣвано, але не приступить до нѣякого дѣла. Тымъ способомъ ѣсть миръ на теперь забезпеченый, чи однакожь такій станъ рѣчей буде користный для мира въ будучности, о тôмъ сумнѣваються въ Петербурзѣ и высказують переконанье, що порозумѣнье, до котрого Россія готова, було-бы далеко лѣпшимъ и представляло-бы бôльшу поруку удержаня мира въ будучности.

——

О станѣ здоровля нѣмецкого цѣсаря пишуть до „N. fr. Presse“ такъ: Передъ кôлькома днями выкинувъ цѣсарь зъ гортанки кусникъ хруставки величины гороху и то сталося причиною, що станъ здоровля цѣсаря въ послѣдныхъ дняхъ поправився. При недузѣ рака нема случаю, щобы хруставка гортанки бôдпадала кусниками а бодай исторія медицины не знає такого случаю въ недугахъ рака. Ракъ маѣ то до себе, що росте и розгалужуѣсь, а скоро наступила трахеотомія, то ракъ поступає въ напрямѣ канулѣ и шириться по цѣлôй дыхавцѣ; у цѣсаря всего того нема. Выходить зъ того, що цѣсарь або зовсѣмъ не маѣ рака або якогось выимкового рода. Выкинену хруставку передано проф. Вальдеврови до розслѣду.

Потверджуѣсь теперь вѣсть, що ôдъ теперь будуть ôдбуватись въ Берлинѣ спôльнѣ нарады министрôвъ, котрѣ доси ôдбувалися лишь бôльше формально, але они будуть ôдбуватися лишь пôдъ проводомъ цѣсаря и ôнъ самъ буде въ нихъ остаточно рѣшати. На жаданье цѣсаря рада министрôвъ буде ôдъ теперь называтися радою коронною.

——

Парискѣ газеты подають цѣкавый фактъ зъ часу выбору президента републики. Фактъ сей може бути доказомъ, що богато рѣчей, котрѣ нинѣ дѣються въ Франціи нѣби то на око въ користь републиканьскои идеѣ, мають своѣ жерело зовсѣмъ деинде, бо за границею и въ монархичнôмъ таборѣ французскихъ претендентôвъ. Парискѣ газеты розказують именно, що передъ выборомъ Карнота приѣхавъ до Парижа кн. Викторъ Бонапарте о пôвночи потайкомъ зъ Брукселѣ. Все вже було готове до революціи, наколи-бъ конгресъ выбравъ бувъ Жиля Ферріого. Князь — такъ розказуѣ „Paris“ — заѣхавъ бувъ до зовсѣмъ незначного готелю на поляхъ елисейскихъ пôдъ фалшивымъ именемъ але неперебраный и выѣхавъ ôдтакъ зъ Парижа вечеромъ въ день выбору президента Карнота. Зъ свого помешканя мôгъ ôнъ дôстатися дуже легко на дворець пôвночнои зелѣзницѣ, не потребуючи ѣхати черезъ середину мѣста. Проводирѣ партіи довѣдались о гостинѣ князя доперва по ѣго выѣздѣ. Всѣмъ занимався и все прилагодивъ бувъ тайный комитетъ, котрый мавъ до розпорядимости богато робôтникôвъ и давныхъ агентôвъ полиціи.

——

Вчерашна наша телеграма донесла коротко лишь, що опозиція румуньска зробила онодгы велику демонстрацію передъ королевскою палатою. Що такого сталося въ Букарештѣ, годѣ знати, бо доси ще нема о цѣлôмъ приключеню точныхъ вѣстей. До „Presse“ доносять пôдъ датою 26 с. м. такъ: „Нинѣшный опозиційный митингъ не обôйшовся безъ тумультуарныхъ сценъ, бо опозиція пôдбурювала масы народу и хотѣла допустити насильства, въ наслѣдокъ чого арештовано кôлька особъ. Коли ôдтакъ товпа народу хотѣла выступити передъ королѣвску палату, и грозила силою, замкнено всѣ улицѣ. Люде стовпилися въ улицяхъ, въ наслѣдокъ чого повставъ въ мѣстѣ переполохъ а купцѣ почали замыкати крамницѣ, боячись, щобы не прийшло до грабежей. Вечеромъ мавъ ôдбутися бенкетъ въ народнôмъ театрѣ въ честь Браціяна, на котрый запрошено 300 особъ. Мѣсто було по причинѣ роковинъ оголошеня Румуніи королевствомъ украшене хоругвами.“ Не треба однакожь забувати, що то пише пôвъурядовый органъ вѣденьскій, котрый хочь-бы лишь зъ навычки представляѣ рѣчь не зовсѣмъ такъ, якъ она дѣйстно стояла. Зъ иншои стороны доносять бо такъ: Дня 26 с. м. представляло мѣсто Букарештъ видъ небезпечнои революціи. Передъ полуднемъ того дня надôйшла наразъ товпа кôлька тысячѣвъ людей пôдъ проводомъ опозиційныхъ послôвъ и хотѣла приступомъ взяти палату. Одного портіѣра убито выстрѣломъ зъ револьверу а кôлькохъ ранено. Наспѣвше войско мусѣло зъ товпою вести формальну борбу на улицяхъ, а масы народу уступили тогды зъ-передъ парламенту и розсыпались по найблизшихъ улицяхъ. На приказъ высшихъ властей окружено парламентъ войскомъ и не дозволено нѣкому зъ него выходити. Фактъ сей мавъ у Вѣдни выкликати велике занепокоѣнье, бо догадуються, що цѣлый сей рухъ румуньскои опозиціи выкликали россійскѣ агенты.

Вступомъ до сихъ демонстрацій опозиціи було, здаѣсь, такожь и ѣи выступленье въ парляментѣ, бо ледви що палата послôвъ зôбралася на засѣданя въ четверъ тамтого тыждня, якъ вже послы зъ опозиціи заразъ на першôмъ засѣданю выступили дуже остро противъ правительства а головно противъ Браціяна. Пос. Флева выкликавъ въ палатѣ формальный скандалъ тымъ, що доказувавъ, що власти администрацій завзывають, ба навѣть змушують обывателѣвъ пôдписувати адресу до короля зъ подякою за то, що ôнъ покликавъ Браціяна назадъ до кабинету. Въ палатѣ наставъ по сѣй причинѣ великій неспокôй и крикъ а министеръ Наку ледви що мôгъ говорити. Опôсля выступивъ бувъ зновъ пос. Бляремберѓъ зъ интерпеляціею въ справѣ заграничнои политики, а мотивуючи интерпеляцію, сказавъ, що Браціяно ѣсть властиво моторомъ румуньскои политики. Давнѣйше — казавъ бесѣдникъ — бувъ Браціяно панславистомъ и одушевлявся идеями придентистôвъ а ôдтакъ выдавъ Бессарабію Россіи; Дунай дарувавъ ôнъ за титулъ королѣвства для Румуніи. Теперь веде ôнъ зновъ германизаційну политику и противъ симпатій цѣлого румуньского народу прилучився до союза, котрый, якъ то выходить зъ нѣмецко-австрійскои угоды, вымѣреный противъ Россіи и Франціи. Бляремберѓови ôдповѣдавъ Браціяно и збивавъ ѣго доказы точка за точкою. Насамперед зазначивъ ôнъ, що пôсля ѣго найглубшого переконаня мусить Румунія пильнувати передовсѣмъ своихъ интересôвъ, а не заграничныхъ. Великорумуньскои и славяньскои политики ôнъ нѣколи не вѣвъ, а такъ, якъ подорожь ѣго до Ливадіи, котра — якъ звѣстно — сталася мѣродайною для союза Румуніи зъ Россіею въ часѣ россійско-турецкои вôйны, наступила лишь пôдъ напоромъ обставинъ, такъ такожь и ôдступленье Бессарабіи було лишь конечностею, котрои не можна було уникнути, а за котру не можна правительство робити виноватымъ. Румунія не забула своѣи вдячности для Франціи, а въ тôмъ, що декотрѣ Румуны ѣздять въ цѣляхъ свого дальшого образованя наукового и войскового до Нѣмеччины, нема ще нѣчого злого. Для характеристики теперѣшныхъ ôдносинъ Румуніи до заграницѣ навѣвъ Браціяно слова кн. Бисмарка, котрый сказавъ ѣму: „Хочете мира, то держѣть зъ нами; хочете вôйны, то поступайте зъ другими.“ На послѣдокъ сказавъ Браціяно, що збôльшенье силы воѣнноі въ Румуніи ѣсть конечною мѣрою, бо гарантія багнетôвъ ѣсть безпечнѣйша якъ угоды. Ôнъ не належить до тыхъ, що дожидають признаня своѣи здôбности правленя ôдъ заграницѣ; що же дотыкаѣ Румуніи, то она покаже цѣлому свѣтови, що она готова ужити своихъ силъ лишь для забезпеченя своѣи власноі екзистенціи народноі.

НОВИНКИ.

— **Громадяне села Закомаря**, въ повѣтѣ золочѣвскôмъ, внесли петиции до министрôвъ гр. Таффого и д-ра Ґавча, прилучуючись до петицій „Народноі Рады“, щобы ухвалу галицкого сойму о ôднятю громадамъ, взглядно мѣсцевымъ радамъ шкôльнымъ, права презенты учителѣвъ — не предкладано Найвысшôй санкціи. (Въ петиціяхъ ôдъ поодинокихъ громадъ досыть заявленя згоды зъ змѣстомъ петиціи „Народноі Рады“.)

— **Зъ Белзкого пишуть намъ:** Въ недѣлю, 18 н. ст. марта о 9 годинѣ передъ полуднемъ явилися дооколичнѣ селяне разомъ зъ кôньми въ Белзѣ, где ôдбувалася урядова люстрація коней. Церкви були майже порожнѣ въ той день; крôмъ невѣстъ и дѣтей мало хто бравъ участь въ богослуженю. Се яркій примѣръ пошанованя недѣлѣ. Не диво отже, що народъ стаѣся рôвнодушнымъ на религійнѣ практики и кождого року щоразъ бôльше число поселенцѣвъ доставляѣ до рôзныхъ заведень карныхъ...

— **Зъ Комарна пишуть намъ:** Подвиги нашого народного житя широкимъ кругомъ розточуються по цѣлôмъ краю. Богато примѣрôвъ живого заинтересованя могли-бы мы подати до загальноі вѣдомости, однакъ ограничимось лише на наведеню великодушныхъ жертвъ, котрѣ зволили зложити сего року на читальню въ Комарнѣ Вп. пп.: Володиміръ Лушпиньскій, нотарь въ Комарнѣ, 40 зр., Стефанъ Харамбура, мѣщанинъ зъ Яворова, 5 зр. (на хоръ при читальни), Гнатевичь, лѣкарь ветеринаріи зъ Рудокъ, 1 зр. (на хоръ) и Иполитъ Вонсовскій, директоръ товариства задаткового въ Комарнѣ, 2 зр. — Кобы то сей примѣръ знайшовъ якъ найбôльше послѣдователѣвъ и мѣжь мѣсцевыми патріотами рускими, щобы можна чимъ скорше здвигнути власный дôмъ на примѣщенье читальнѣ. За сѣ щедрѣ жертвы именемъ читальнѣ складаю прилюдно симъ Вп. панамъ щедру подяку щиро-рускимъ Спаси-Бôгъ! — *Михайло Прухницкій*, голова читальнѣ.

— **Выдѣлъ краевый** удѣливъ безпроцентовѣ позички на будову касарень слѣдуючимъ громадамъ: Ярославъ 150.000 зр., Подгурже 60.000 зр, Теребовля 50.000 зр. (ся громада выбудовала вже 21 будынкôвъ за 280.000 зр.), Броды 30.000 зр., Новый Санчь 25.000 зр., Ряшôвъ 25.000 зр., Яворôвъ 20.000 зр. и Самбôръ 12.000 зр. Громадамъ мѣстъ Перемышля и Станиславова удѣлено вже передъ тымъ позички, першôй 100.000 зр., другôй 30.000 зр., але они ще ихъ не зреализовали. Тому завзываѣ выдѣлъ краевый тотѣ громады, щобы або сейчасъ сѣ позички зреализовали або ихъ зреклися.

— **Недоглядъ въ урядахъ почтовыхъ.** Прислано намъ коверту листову, задресовану по руски выразнымъ письмомъ на почту Пôдбужь. Мабуть якась нещаслива судьба зависла надъ листомъ, бо ôнъ дôстався до Россіи и тамъ ажь выказали нашимъ урядамъ почтовымъ рôзными дописками на листѣ, куды ѣго треба выслати. Дирекція почтъ повинна строго слѣдити за знаньемъ руского языка у нашихъ урядникôвъ почтовыхъ.

— **Концертъ товариства „Лютня“** ôдбувся въ понедѣлокъ въ великôй сали „Народного Дому“ при дуже численнôй участи гостей. И тымъ разомъ належить на першôмъ мѣсци поставити выступъ п-ны Павликôвноі, котра зъ скôнченымъ артизмомъ ôдспѣвала пѣснѣ Ярецкого и Невядомского, а другу зъ нихъ приневолена була на загальне жаданье публики повторити. Зъ хорôвъ выпали дуже гарно особливо мужескѣ, мѣжь котрыми вызначилось ôдспѣванье „серенады“ Ґаля. Дуже поправно вывязався такожь зъ своѣи задачи хоръ мѣшаный ôдспѣвавши поважный псаломъ Мендельсона и гарный твôръ Мошковского зъ сольомъ баритоновымъ п. Борковского. Зъ дамскихъ хорôвъ сподобалось особливо веселе а дуже прецизно ôдспѣване „Добрыйдень“ Ґріґа. Инструментальну часть репрезентувала Гольдмарка „сюита“ выконана дуже вправно на фортепянѣ п-нею Маѣвскою въ супроводѣ звѣстного концертового скрипача п. Вольфсталя. Салю концертову опустила публика вдоволена, а мы мали-бъ лише то одно замѣтити, що ôдъ довшого вже часу не чули мы зъ концертовои естрады „Лютнѣ“ анѣ однои рускои пѣсни. А ѣсть у насъ богато новыхъ гарныхъ творôвъ, котрѣ варто бы почути, а мѣжь членами „Лютнѣ“ велику часть становлять Русины. Длятого можемо домагатись ôдъ того заслуженого и симпатичного товариства, щобы продукуючи знаменитѣ польскѣ, нѣмецкѣ та другѣ чужѣ творы, посвятило трохи уваги и рускôй музицѣ, котрои найкрасшѣ плоды якъ прим. уступы зъ Рôздвяноі ночи, Утопленои, бôльша часть Лисенковои музики до Кобзаря и т. д. въ Галичинѣ зовсѣмъ ще не звѣстнѣ.

— **Выливъ Днѣпра.** Въ Кіевѣ побоюються выливу Днѣпра и вже завчасу приспособлено средства охоронныѣ. На рѣцѣ стоить 15 човенъ, щобы можна ратувати прибережныхъ мешканцѣвъ въ часѣ повени.

— **Обманьщики зъ пôдъ Галича,** о котрыхъ мы недавно доносили, перeѣхали вже до Загôря и тамъ змогли кôлькохъ людей обманити на кôлькадесять зр. Жандармерія слѣдить за ними.

— **Банкъ ипотечный** выказуѣ въ своѣмъ билянсѣ за рôкъ 1887 доходу 433.664 зр. По ôдложеню тантьемы и резервового фонду, зъ оставшихъ грошей можна опроцертовати капиталъ акційный по 42 ôдъ ста и тому внесе рада завѣдуюча на загальныхъ зборахъ дня 9 л. цвѣтня с. р., щобы за купонъ, платный 1 липня 1888 р. платити по 14 зр. ôдъ акціи.

— **Статистика рады державноі.** Зъ слѣдуючого зôставленя можна дôзнатись, чимъ занималася и що залагодила рада державна ôдъ початку каденціи своѣи, ôдъ дня 22 вересня 1885 р. ажь до послѣднои суботнѣйшои сесіи.

Предметъ.	Проек. прав. внес.		Внесеня посл. залаг.		Интерпеляціи. внес.		ôдпов.
Рôльництво	7	4	5	1	13		8
Господарство краѣве	25	21	31	2	44		17
Зелѣзницѣ и комуникаціи	19	17	6	1	31		20
Финансы	80	61	23	—	19		5
Фидеикомисы	5	3	—	—	—		—
Правосудіе	12	7	19	1	15		9
Квестіи конституційнѣ и администрат.	6	4	19	2	40		21
Праса и литература	1	1	2	—	1		1
Квестіи войск.	8	8	3	—	11		4
Наука и вѣроис.	7	5	14	—	34		10
Квестіи язык.	—	—	3	—	7		2
Станъ урядникôвъ	1	1	3	—	3		1
Разомъ	171	132	128	7	218		98.

Зъ того можна побачити, що зъ проектôвъ правительственныхъ, внесеныхъ передъ раду державну, иде до коша майже 30 процентъ, зъ внесень посольскихъ 95 процентъ а на бôльшу половину интерпеляцій посольскихъ не ôдповѣдаѣся и они суть голосомъ вопіющого. Можна отже погадати, що або послôвъ и справъ до залагодженя за богато, або министрôвъ и шефôвъ секційныхъ за мало... або може цѣла ся процедура за довга.

— **Голодъ въ Чорногорѣ.** Въ околицяхъ гористыхъ Чорногоры панує страшный голодъ, а мешканцѣ ихъ доходять до крайноі нужды. Въ Антивари суть великѣ склады збôжа призначеного для Чорногорцѣвъ, але за-для великихъ снѣгôвъ не можна доставити ихъ до краю. Худоба гине цѣлыми стадами. Славяньскій благотворительный комитетъ збираѣ жертвы по цѣлôй Россіи; мѣсто Москва жертвувало на сю цѣль 4.000 рублѣвъ.

— **Фидеикомисъ бр. Василька** зъ Буковины, надъ котрымъ вже велись нарады въ радѣ державнôй, зазнавъ несподѣвано значнѣ перешкоды. Цѣлый сей майоратъ мавъ обôймати 73.000 моргôвъ землѣ и такъ приняла ѣго палата панôвъ. Тымчасомъ чотири громады: Берегометъ надъ Серетомъ, Черешенка, Шипотъ и Лопушна выточили цивильный процесъ о власнôсть 30.620 моргôвъ зъ сего майорату на основѣ правъ сервитутовыхъ. Рôвночасно ôднеслися тѣ громады телеграфично до президіи палаты послôвъ, щобы вздержатись зъ децизією взглядомъ признаня сего фидеикомомису, доки судъ не порѣшить сего процесу.

— **Протекторъ литературы.** Въ архивѣ историчнôмъ въ Дрезднѣ находиться листъ Фридриха Вильгельма I, ôтця Фридриха Вел, писаный въ р. 1717 до свого генерала Гаппе: „Зъ Вашого листу бачу, що маѣте охоту, знову якiсь книжки друковати. Я сего цѣлкомъ не бажаю; а ѣсли-бъ Вы хотѣли тому противитись, то кажу Васъ повѣсити, а Вашi книжки спалити катови.

— **Каналъ Никарагуа.** Въ Америцѣ загадали выкопати новый каналъ, котрый получивъ-бы океанъ Атлянтійскій зъ Спокôйнымъ. Новый сей каналъ зробивъ-бы величезну конкуренцію каналови Панамскому, бо въ виду меншихъ накладôвъ на выкопанье и оплата кораблѣвъ, плывучихъ по нѣмъ, не була-бы значна. Проектъ будовы сего каналу предложивъ сенаторъ Едмондсъ конгресови Зъединеныхъ Державъ. Задумують основати товариство акційне зъ капиталомъ 100 милiонôвъ долярôвъ акцiя по 100 долярôвъ. Выбрано 15 директорôвъ на 3 роки и они мають заключати умовы зъ державами Никарагуа и Коста-Рика.

— **Рôчна продукція молока въ Щвайцаріи** доходить до 17 милiонôвъ гектолитрôвъ и загальну вартôсть ѣи можна подати на 183 милiонôвъ франкôвъ. Половина сеи продукціи уживаѣсь на выробъ сыра и сконденсованого молока а сорокъ процентъ спотребовуѣ мѣсцева людность. Въ Швайцаріи въ горахъ ѣсть 3000 заведень, выроблюючихъ сыры а 2600 фабрикъ ѣсть въ руху черезъ цѣлый рôкъ по мѣстахъ и селахъ. Пôсля найновѣйшихъ обчислень ѣсть въ Швайцаріи 600.000 коровъ и 500.000 кôзъ. Числа тѣ повиннѣ заохотити и насъ до рацiонального господарства молочного.

— **Дрôбнѣ вѣсти.** Станиславъ Ценьскій, посолъ до рады державноі зъ бôльшихъ посѣлостей станиславôвского округа, здасть справу зъ своѣи дѣятельности въ справѣ податку горѣвчаного дня 5 л. цвѣтня въ Станиславовѣ въ сали рады повѣтовои.

Надôслане.

Сила звукôвъ.

О Орфею, грецкôмъ спѣваку, говорять, що ôнъ своимъ спѣвомъ чарувавъ дикѣ звѣры и робивъ ихъ слухняными. Сила звукôвъ ѣсть справдѣ чародѣйною, але взглядомъ недугôвъ и болѣвъ безуспѣшна. Сего досвѣдчивъ и капельмайстеръ Робертъ Ердманъ (гамбурскій мѣскій театръ), бо ось що пише: „Вельми тѣшуся, що можу Вамъ донести, що моя жѣнка по выжитю Вашои Варнера Safe Cure маѣся дуже добре. Се ѣсть перше средство, котре ѣй въ недугахъ нирокъ вкôнци помогло. Болѣ, що перше дуже сильно выступали, майже цѣлкомъ перестали, а такожь и нервовѣ болѣ головы, котрѣ на жаль мою жѣнку дуже мучили, значно поменшали а цѣле успособленье стало веселѣйшимъ. Се все сталось на кождый спôсôбъ лише въ наслѣдокъ Вашого знаменитого средства, до котрого вынайденя мушу Вамъ погратулювати. До численныхъ подякъ, котрѣ Вы вже одержали, прилучаюсь и я зъ цѣлого серця.

Що же до Вашихъ Варнера Safe пигулокъ, то и ихъ дѣланье знамените. Ѣще нѣколи не мавъ я средства, котре дѣлало-бы такъ безъ болю, всѣ до теперь пробованѣ лѣки ставали причиною болѣвъ жолудка, долеглостей т т. п При Вашихъ пигулкахъ нема нѣ слѣду зъ сего всего, они суть однимъ словомъ: „Знаменитѣ!“ Продажь и розсылка лише черезъ аптики. Цѣна 2 зр. 80 кр. Складъ: Жигм. Рукеръ, Іоанъ Вевіорскій, д-ръ Кароль Миколяшь у Львовѣ. Головный складъ: Einhorn Apotheke (Max. Fanta's въ Празѣ.

Вѣсти зъ Аеп. Львôвскои.

Презенту на Дубравку, дек. журавеньского, одержавъ о. Тома Березовскій.

Кан. институцію на Стѣнку, дек. золочѣвского одержавъ о. Теоф. Гутковскій, завѣдатель Лютовищь.

Увôльненѣ оо.: Гр. Лонкевичь яко парохъ въ Суховоли и І. Мащакъ яко сотрудникъ въ Бурштинѣ.

Введенѣ яко завѣдателѣ оо.: І. Чировскій въ Суховоли, дек. бродского; Вол. Дорошь въ Лютовищи, дек. залозецкого и Мих. Тиндюкъ въ Букачôвцяхъ, дек. журавеньского.

Ôдпустку зъ семинара до кôнця 1888 р. одержавъ Юлiянъ Зубрицкій, питомець III року богословія.

Окружна рада шкôльна въ Сокали удѣлила ремунерацію за науку религіи катихитамъ за р. 1887: въ Радеховѣ 55 зр., въ Буску 50 зр.

Посмертнѣ — ∓ — оповѣстки.

— **Михайло Гродзицкій,** канцелистъ судовый въ Болеховѣ, померъ на сухоты дня 26 н. ст. марта въ 43 роцѣ житя. Покôйный бувъ щирымъ сыномъ матери Руси. Вѣчна ѣму память!

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Цѣсарь надавъ судіи въ Городку, Генрихови Фльоренцкому титулъ и характеръ совѣтника суду краѣвого. — Министеръ скарбу именовавъ адъюнкта ґенеральноі дирекціи заряду тютюну, Вильгельма Келера, директоромъ фабрики въ Заболотовѣ, а адъюнкта фабрики въ Винникахъ, Володислава Микулецкого, секретаремъ сеи фабрики.

Телеграмы „Дѣла“.

Парижь 28 марта. На внесенье рады воѣнноі спенсіонувавъ президентъ републики ген. Булянжера. Ситуація стала теперь дуже напруженою. Булянже ввойде имовѣрно до парляменту и розпôчне тутъ борбу. Побѣда парляменту уратувала-бы ще державу. Загально допускають тутъ, що Булянже ѣсть агентомъ монархіи противъ своѣи волѣ. Зъ другои стороны доказують зновъ, що анархичный елементъ возьме теперь верхъ въ Франціи.

Вѣдень 28 марта. Подорожь княгинѣ Климентины до Брукселѣ не потверджуѣсь. Княгиня выѣхала вчера вечеромъ черезъ Монахіюмъ до Франціи.

Букарештъ 28 марта. Пôдчасъ оногдашныхъ розрухôвъ стрѣляла опозиція зъ револьверôвъ и убила портіѣра въ парляментѣ а кôлькохъ агентôвъ полиційныхъ ранила.

Парижь 28 марта. Щобы не допустити до манифестацій въ користь Булянжера заведено строгѣ мѣры осторожности. Скрайна лѣвиця постановила зажадати ще передъ святами ревизіи конституціи.

Букарештъ 28. марта. Першій выстрѣлъ пôдчасъ оногдашныхъ розрухôвъ выйшовъ зъ тои громады людей, котрыхъ ввели були опозиційнѣ послы до парляменту, щобы тамъ выкликати скандалъ. Убито лишь портіѣра, котрый стоявъ въ входовыхъ дверяхъ до парляменту; бôльше нѣкого не ранено. Войско кинулось зъ добутими шаблями на товпу и розôгнали ѣи. Арештовано послôвъ Флеву и Филипеска а такожь и кôлькохъ журналистôвъ. Браціяна ôдведено по бенкетѣ середъ великихъ овацій до дому.

Курсъ Львôвскій

зъ дня 27. л. марта 1888.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жад
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	— —	193 —
Зелѣз. Львôв.-Чернов. по 200 зр. а. в.	— —	213 —
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в. . .	— —	281 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в. .	— —	216 —
Листы заставнѣ за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в	96 25	97 50
Банку гипот. гал. 5% а. в. вылъос. зъ 10% прем.	99 —	100 50
Банку краевого 4½% а. в. льос. 51 л.	91 —	92 50
Товарищства кредит. гал. 5% а. в. . .	99 25	100 45
Товарищства кредит. гал. 4% а. в. . .	— —	95 —
Товар. кред. гал. 5% а. в. льос. 37 л.	99 25	100 45
Товар. кред. гал. 4% а. в. льос. 41½ л.	— —	90 —
Товар. кред. гал. 4½% а. в. льос. 52 л.	91 40	92 50
Листы довжнѣ за 100 зр.		
Гал Зав. кред. сел. 3% а. в (давн. 6%) въ ликв.	— —	54 —
Гал. Зав. кред. сел. 2½% (давн. 5%) въ ликв.	— —	48 —
Общ. роль. кред. Завед. 6% льос. въ 15 л.	— —	— —
Облиги за 100 зр.		
Индемнизац. галицкѣ 5% м. к. . . .	99 75	101 25
Комунальнѣ Банку краев. 5%, I емис.	99 50	101 —
Позички краев. зъ 1873 по 5% а. в .	— —	105 —
Позички краев. зъ 1883 по 4½% а. в.	83 —	89 50
Льосы:		
Мѣста Кракова	— —	19 —
Мѣста Станиславова	— —	35 50
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	5 93	6 03
Наполеондоръ	10 —	10 10
Пôвъимперіялъ	10 35	10 45
Рубель срѣбный	1 40	1 50
Рубель паперовый	1 3	1 5
100 марокъ нѣмецкихъ	62 10	62 20

НАДÔСЛАНЕ.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручае свои вы-
2386 робы по найдешевшихъ цѣнахъ. 3—?

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поручае 2356 102—?

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катарь, кашель и хрипку. Цѣна однои пачки 25 кр. На провинцію зъ опакованьемъ 30 кр.

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Ш. Сельскій (недуги жѣночій) пл. Галицкій 14.
Дръ Е. Лебедовичъ (нед. внутрѣшнѣ и очнѣ) ул. Корниктôвъ (Нар. Дôмъ).
Д-ръ І. Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Аптики: 2292

З. Рукеръ ул. Кракôвска.

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краевый ул. Костюшки (будынокъ соймовый).
А. Шелембергъ (конт. вымѣны) ул. Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лилієнъ (конт. вымѣны) ул. Гетьманьска 8

Готелѣ и Реставрацiи:

Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Кракôвска 9.

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устьяновичъ, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т. Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4

Друкарнѣ и Литографiи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичъ (литографія и друкарня) ул. Вадова 23.

Магазины и Склепы:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгнеръ (найтаншій магазинъ галантерійный, ул. Галицка 16
А. Гальскій (товары зелѣзнѣ) пляцъ Маріяцкій 9
Стахевичъ и Абрысовскій (матеріи на сукнѣ) Рынокъ 32.
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н. Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20)
Вольфъ Чопп (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ. ул. Жовкôвка 1.

Заведенія рукодѣльничѣ:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигiи).

Ц. к. упр. гал. акцiйный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продае по курсѣ дневнôмъ

5% Листы гипотечнѣ

якъ такожъ

5% прeмiованѣ листы гипотечнѣ

Порученя зъ провинцiи выповняе ôдворотною почтою безъ провизiи.

2220 9—?

ПОДЯКА.

Маю честь и уважаю собѣ за обовязокъ зложити сердечну подяку Высокоповажаному Панъ-отцю дух. Дорожиньскому, и Панѣ А. Михаловскôй, начальникови громады Ник. Гладуноаи, Брацтву церковному и всѣмъ участникамъ похорону моєи жены Маріи въ Вержбицкихъ Клебовичовои, помершои дня 11 Марта с. р. по двотыждневôй недузѣ, и Вп. Пану учителю Георгію Михаловскому, заступникови начальника громады Теодору Костеву и пѣвцю церковному Николаю Костеву за красный трогаючій спѣвъ церковный зъ молодежею школьною пôдчасъ похорону. Всѣмъ тымъ лицямъ склвдаю якъ найсердечнѣйше щиро-руске: Спаси-Бôгъ.

Мизунь 15 марта 1888 р. — *Антôнъ Клебовичъ*, емеритованый учитель зъ десяти малолѣтными дрôбными дѣтьми.

ВАТРА,

литературный Збôрникъ **Василя Лукича**, выданый коштомъ членôвъ рускогокасинавъ Стрыю на дохôдъ того-жь, вже появилась въ розпродажи. Цѣна 1 примѣрника, зъ пересылкою рекоменд. **1 зр. 50 кр.** Замовляти можна черезъ часописи рускій або вôдносячись впростъ до Выдѣлу касина.

Изъ рукодѣльнѣ выробôвъ церковныхъ рѣчей

І. ПАКУШЕВСКОГО

Улиця Ôрменьска, противъ „Народного Дома“.

Ôдзывъ до Всечестного Духовеньства:

Конкуренція, яка повстала въ нашôмъ краю въ выробахъ церковныхъ рѣчей, а особенно що-до импортованыхъ изъ чужихъ фабрикъ недосвѣдчеными предприємцями, спонукуе мене подати цѣны выробôвъ власныхъ, котрѣ купуючій всегда буде мати дешевше и изъ першои руки на желанье.

Цѣны слѣдуючѣ:

Кадильница жовта 8 зр., посрѣблена 10 зр.
Ладоница жовта 2 зр. 50 кр., посрѣблена 3 зр.
Кресты престольнѣ 8. 10, 12, 20, 30, 40 зр. и высше.
Чаша золочена въ огни гладкои роботы 14 зр.
„ „ оздобнѣйшои роботы 20, 25, 30 зр. и высше.
Дарохранительница зъ короною золочена 16, 22 зр. и высше.
Хрестъ ручный орѣховый 4 зр.
„ „ металевый 3 зр. и высше.
Мировникъ 1 зр Ложочка 1 зр. Звѣзда 1 зр.
Хрестъ на хоругвь жовтый 7 зр. 2390 1—6
„ „ золоченый 10 зр. и высше.
Золоченье въ огни чаши 8, 10, 12 зр. и высше.
Посрѣбленье кадильницѣ 2 зр. 50 кр.
Ôдновленье окутя до Евангелій 6, 8, 10, 12, 15, 18 зр. и высше.
Нове окутье до Евангелій 15, 18, 24, 30 зр. и высше.
Лѣхтарѣ мосяжнѣ пôсля высокости.

Кромъ того принимае всякѣ роботы церковнѣ такъ новѣ якъ и до ôдновленя, а именно: новѣ хулѣ, и кресты на копули.

Маю на продажъ

насѣнье жита ярого великана, за 50 клгр. 4 зр, за 10 клгр. 1 зр. Жита того высѣявъ я въ р 1886 10 клгр и зôбравъ 66 клгр, а було то въ картофлиску свѣжо переоранôмъ Зъ тыхъ 66 клгр., высѣяныхъ торôчного року въ зябли по картофляхъ 13 цвѣтня, зôбрано 760 клгр. и одну копу околотôвъ, майже два метры высокихъ. — Хто въ наслѣдокъ осѣннои слоты не мôгъ засѣяти озимого жита на потребы своєи сегорôчнои господарки, може заосмотритися въ насѣнье сего ярого жита, котрого кôлькасотъ клгр. маю на продажъ и розсылку черезъ почту Хоросткôвъ. Кошты опакованя въ мѣшочкахъ покрые ôдбираючій за послѣплатою.

Иванъ Борисѣкевичъ

въ Увислѣ, почта Хоросткôвъ.

„Рускій Правотарь домовый“

або приступне поясненье, въ якій спосôбъ кождый при грамотахъ правныхъ всякого рода самъ заступатись и потрѣбнѣ письма, якъ поданя, просьбы и т. п. безъ помочи **адвоката** съ повною силою правною споряджати може.

Уложили Василь Лукичъ и Юліянъ Семигинôвскій.

Томъ І: **Законъ цивильный** вразъ зъ дотычными доповненями, поясненями — и бôльше якъ 200 рôзнородными взôрцями та прикладами. Сторôнъ 432 + XVI въ 8° або 28 аркушѣвъ друку.

Цѣна 1 примѣрника въ книгарняхъ выносить 4 зр. а в.

Хто купуе у н. В. Левицкого въ Станиславовѣ, платить за 1 прим. тôлько 3 зр. 30 кр. — Для предплатникôвъ „Дѣла“ и „Батькôвщины“ цѣна знижена на 2 зр. 50 кр а. в., а съ пересылкою почтовою 2 зр. 75 кр.

Проспекты обширнѣ высилае на жаданье п. В. Левицкій въ Станиславовѣ. Въ выняткових злучаяхъ дається 1 примѣрникъ (не по зниженôй цѣнѣ) на сплату въ двохъ ратахъ

Фабрика въ р. 1782 заложена.

СТАРКА

зъ ц. к. упр. фабрики ликерôвъ, розол. и оцту **І. А. Бачевского** **ц. к. придворного доставника у Львовѣ.**

Марка	въ фляшцѣ à ¾ литр.	Цѣна.
*	зр.	—·70
* *	„	—·90
* * *	„	1·00
1860	„	1·20
1850	„	1·50

СТАРКА ЛѢЧНИЧА

зъ р. 1840	зр.	2·50
зъ р. 1830	„	3.00

Ôдъ коли заложена фабрика, с. е. бôльше якъ ôдъ столѣтя, найбôльше заходу було выробъ житнои ***СТАРКИ***, такъ въ краю якъ и за границею вельми цѣненои, улѣпшити и поручаю тую-жь яко напитокъ о знаменитôмъ и нѣжнôмъ, а лагôднôмъ смаку, котрый тысячѣ моихъ Впов. ôдбирателѣвъ уживае замѣсть **COGNAC-У**. Продуктъ сей вывожу въ значнôй скôлькости до *Нѣмеччины, Итaліи, Румуніи и до Орієнту, а въ Австро-Угорщинѣ* сей рôдъ выключно числить тысячѣ ôдбирателѣвъ.

Найгôднѣйше спроваджати СТАРКУ почтою въ пакетахъ à 5 кильо, маючихъ 2 фляшки. 2361 4—52

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО-КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармацiи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краевыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемирнôй въ Антверпiи дипломомъ почетнымъ за бôдличнѣ выробы косметичнѣ, тоалетовѣ и перфумы именно:

Вода львôвска. Приемный, нѣжный и довготревалый запахъ тои воды здѣлавъ се. що въ Антверпiи на выставѣ всемирнôй зôстала публично проклямована и ôдзначена. Цѣна флякону меншого 80 кр., бôльшого 1,50.

Нигретина. Выборне средство до фарбованя въ сейчасъ волося на тревалу и красну барву чорну и темну; есть цѣлкомъ нешкôдливе а въ ужитю цѣлкомъ повединче. — Цѣна 1 зр.

!!! БѢЛѢЙ и ГАРНѢЙ РУКИ !!!

Найбôльше червонѣ и попаданѣ руки выбѣляться и вынѣжняться по кôлькаразовôмъ натертю **Кремомъ ростиннôмъ**. Слоикъ 80 кр.

Смаровило литовске до обуви и шкôръ, мягчить шкôру, робить ею непромакаючою и тревалою. Пуделко по 50 кр. и 1 зр.

СРЕДСТВА ДО ВЫВАБЛЕНЯ ПЛЯМЪ.

Одалина вывабляе плямы зъ пороху, поту, товщу, пива, молока, плѣсни и т п 35 кр — **Бензолина** вывабляе Плямы товстѣ зъ покосту и мази 20 и 30 кр. — **Етилина** вывабляе плямы зъ фарбъ бдъ помосту, фляконъ 25 кр. — **Явелина** вывабляе плямы зъ овочей и вина червоного, фляконъ 20 кр. — **Оксалина** вывабляе плямы, що повстали зъ иржи, крови и атраменту. — **Бразилина** матеріи чорнѣ споловѣлѣ и поплямлений выпранѣ въ Браселинѣ ôдзыскають давну барву и ôдлыскъ, пакетъ 8 кр. — **Квилая** до праня вовияныхъ и шовковыхъ матерій, пакетъ 6 кр. — **Мыло жовчне** до вывабляня застарѣлыхъ плямъ, шт. 25 кр.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул, Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНôВЦЯХЪ Рынокъ ч. 2. 2257 61—?

!!! ДУЖЕ ВАЖНЕ !!!

ЗАКОНЪ О ЗАГАЛЬНôМЪ ОПОЛЧЕНЮ

для королевствъ и краѣвъ репрезентованыхъ въ радѣ державнôй.

Розпорядженье министерства обороны краєвои

дотыкаюче списаня обовязаныхъ до службы въ загальнôмъ ополченю и удержуваня ихъ въ евіденціи, — а такожъ

приписы дотыкаючѣ организаціе загальнаго ополченя.

(Дословный перекладъ зъ Дневника законôвъ державныхъ)

Цѣна 40 кр., зъ пер. почт. 45 кр.

Замовляти можна пôдъ адресою: Друкарня имени товариства Шевченка и черезъ всѣ рускѣ часописи.

Устава тая, задля своєи важности для всѣхъ, повинна знаходитися у кождого начальн. громады, въ кождôй читальни и въ рукахъ кождого письменного чоловѣка.

НЕДУГИ ЛЕГКИХЪ.

Gas-Exhalation **(Rectal-Injection)**

лѣчить туберкулы (сухоты, нидѣнье) астму, хроничный катаръ бронхіяльный и т. д.

Неимовѣрный, позорно недосягненый идеалъ лѣкарѣвъ, можливôсть вылѣченя недугъ легкихъ, вже теперь цѣлкомъ вповнѣ осягнено. Посвѣдченя знаныхъ въ свѣтѣ професорôвъ и докторôвъ, сотки листôвъ вылѣченыхъ, зъ котрыхъ автентичнѣ копіи кождый одержить оплатно на бажанье, щобы на певно пересвѣдчитися, найприхильнотôмъ цѣлковито никнуть — сонъ и апетитъ повертають назадъ. Тягаръ тѣла побôльшуеся ôдъ ½ до 1 кильогр. на тыждень. Намагаючій спосôбъ житя можна на ново розпочати.“ — **Проф. Cornil** и **проф. Verneuil**. При астмѣ сейчасъ уступае бракъ ôддыху.—Цѣлковите вылѣченье часто въ 8 дняхъ. — **Проф. Dujardin Beaumetz:** „Хрон. катаръ бронхіяльный цѣлкомъ дався вылѣчити.“ — **Проф. Френцель** ôд. **д-ръ Штаца:** „Пропасниця, нôчнѣ поты, кашель, выкиды уступають — незвычайный апетитъ збôльшаеся — тягару прибуваe до 5 кильогр.“ — **Д-ръ М'Laughlin:** „Зъ 30-степеновыхъ туберкулôвъ всѣ основно вылѣчилися.“ — Те саме посвѣдчають и недужѣ. (Лѣченье само не есть утяжливе, не перешкаджае и пôдъ загарантією безъ злыхъ наслѣдкôвъ.) — **Ц. к. выкл. прив. Gas-Exhalations-Apparat (Rectal-Injector)** разомъ зъ способомъ уживаня для лѣкарѣвъ и **для власного ужитку** и зъ приладомъ до выроблюваня газу высылаeсь за готôвку або послѣплату à 8 зр., зъ мѣриломъ газу à 10 зр.

Д-ръ Каролъ Альтманнъ, Вѣдень, VII. Bez., Mariahilferstrasse Nr. 80. 2373 5—50

А. РОЗМАНИТЪ

КРАКÔВЪ

ФАБРИКА ПАРОВА

Цикорiи, Сурогатôвъ кавы и Кавы фиговои

Выробляе зъ сырого продукту власнои плянтаціи всякѣ роды цикорiи и штучнои кавы, котрѣ ôдзначаються богатствомъ частей поживныхъ а такожъ знаменитымъ смакомъ и запахомъ. 24—0 2286

Фабрика поручае передовсѣмъ:

Сурогатъ кавы аъ коробкахъ (шуфлядкахъ).
Сурогатъ кавы въ склянкахъ.
Шротову каву францускуРозманита.
Цикорію кракôвску гôрку.
Каву фигову.
Цикоряну каву перлову. (Новôсть!!)
Каву кракôвску добôрну въ скриночкахъ.

Набути можна у всѣхъ важнѣйшихъ склепахъ.

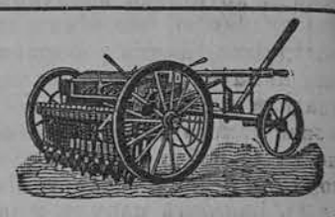

СѢВНИКИ

найлѣпшого и найтревалѣйшого рода доставляють пôдъ довголѣтною гарантією

УМРАТЪ и Комп.

ФАБРИКА МАШИНЪ ГОСПОДАРСКИХЪ

2314 **ПРАГА-БУБНА.** 9—?

Филія у Львовѣ пôдъ власною фирмою

Каталоги на жаданье даромъ.

ПОРУЧАЮ

ЯЧМѢНЬ ШКОЦКІЙ

дуже грубый, въ соломѣ высокій, вымагаючій на добрôй землѣ дуже рѣдкого сѣву (50 кильо на моргъ) по цѣнѣ 8 зр. вразъ зъ мѣшкомъ за 100 кильо.

КАРТОФЛѢ

щамiоны шкоцкѣ,

ôдмѣна пôзна, плôдна, не зводяча-ся, дуже тверда на мокро, бо майже ничь не гниюча, по цѣнѣ 3 зр. за 100 кильо зъ мѣшкомъ.

ЮЗА КОШИКАРСКА

дрôбна, рôвна и довга, роды Salix aurea, и Salix viminalis, по 50 кр. за 1000 саджѣнокъ, при ôдборѣ высше 5000 по 40 кр.

Замовленя по 10 н. ст. цвѣтня не приймаються.

И. НЕГРЕБЕЦКІЙ

Залѣсе п. Rzeszów.

Вже выйшовъ І томъ знаменитого дѣла

М. Костомарова

Богданъ Хмельницкій.

II томъ друкуеся и выйде въ цвѣтни с. р.

Предплата на цѣле дѣло зъ пересылкою 5 зр. (въ оправѣ 6 зр. 20 кр.), такожъ на раты

Адресувати: **Ол. Барвѣньскій, Тернôполь.** 5—5

КАЗИМИРЪ ЛЕВИЦКІЙ у Львовѣ ул. Трибунальска ч. 6.

Головный складъ для Галичины Порцеляны, Скла и товарôвъ мѣшаныхъ, заложеный въ роцѣ 1845.

Хиньске срѣбло н-ръ 1.

въ найлѣпшôмъ родѣ фасонъ гладкій (Alpaka Silber).

Шт.		зр	кр.
12	ложокъ столовыхъ	17	—
12	ложочокъ до кавы або чаю	8	75
12 12	вилокъ ножôвъ } разомъ 12 паръ	32	50
12 12	вилочокъ ножикôвъ } десеровыхъ разомъ 12 п.	25	50
1 1	полонникъ (хохля) великій „ середный	6 5	— 50
1	полонничокъ	2	80
1	ложка полумискова	4	—
1	вилка полумискова	3	50
1	ложка до росолу для дѣтей	1	20
12	пôдставокъ пôдъ ножѣ и вилки	7 10	20 —

АЛЬПАКА н-ръ 1.

Шт.		зр	кр
12	ложокъ столовыхъ	6	75
12	ложочокъ до кавы або чаю	3	60
12 12	вилокъ ножôвъ } разомъ 12 паръ	14	25
12 12	вилочокъ ножикôвъ } десеровыхъ разомъ 12 паръ	11	25
1 1	1 полонникъ 1 полонничокъ	2 1	50 20
1	1 ложка до росолу для дѣтей	—	50

Чайники зъ металю Британія.

Н-ръ вел.	Цѣна одной штуки	зр	кр
1	мѣст. ¼ литра	2	80
2	„ ½ „	3	50
3	„ ¾ „	4	—
4	„ 1 „	5	50
5	„ 1¼ „	6	50
6	„ 1½ „	8	—
8	„ 2 „	10	—

Всякѣ иншѣ предметы зъ хиньского срѣбла и срѣбла платерованого (d'argen placque) суть въ великôмъ выборѣ на складѣ якъ: цукорвички, щипчики до цукру, ситка до чаю, сервиенки до опту и оливы, свѣчники, канделябры, пушки на тоалеты, тацы, кошѣ на овочѣ, стажерки на цукры, роженця до печенѣ и т. д.

2093 23—0 ***Заразомъ поручаю:***

САМОВАРЫ РОССИЙСКѢ

Тацы деревлянѣ и Тацы зъ лякерованои бляхи. Мыло до чищеня металѣвъ — штука 30 кр

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 62. Львôвъ, Четверъ 17 (29) марта 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8; M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:
на цѣлый рôкъ . . . . . 16 зр.
на пôвъ року . . . . . 8 зр.
на чверть року . . . . . 4 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльний ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Ôдъ 1 (13) сѣчня **„Дѣло“ почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускѝ свята. Условія предплаты повысше на заголовку.

Не даваймо спиняти
економичного розвитку краю!

Середъ загальной економичной руины, яка тяжко придавила нашь край и всѣ его верствы, единокимъ ратунковымъ средствомъ являѣся самопомôчь моральна и економична поодинокихъ клясъ суспôльныхъ, сполученыхъ зъ собою тѣсно спôльными интересами. Самопомôчь въ формѣ асоціяцій — то окликъ нинѣшныхъ економистôвъ, то цѣль, до котрои змагае богато филянтропôвъ и въ загалѣ добромыслячихъ людей, то средство, котрымъ кождый стараѣся помогти собѣ въ тяжкôй, претяжкôй борбѣ о истнованье.

Нинѣшна держава не дае своимъ членамъ прямо нѣякихъ средствъ помочи въ ихъ економичныхъ змаганяхъ, она полишае ихъ власнымъ силамъ на великôй аренѣ борбы о прожитокъ, о хлѣбъ насущный, а лишь посередно улекшае имъ взаимну помôчь, нормуючи законами организацію товариствъ.

У насъ въ Галичинѣ прислугуе кождому право организувати товариства зъ дозволеными цѣлями и нинѣ всѣ здоровомыслячѝ люде стремлять до того, щобы товариствъ зъ характеромъ самопомочи завязувано у насъ найбôльше, щобъ они обнимали всѣ клясы нашои суспôльности и щобы давали бѣднѣйшимъ ей членамъ спромогу пôддержати свои господарства и средства заробкованя супротивъ щоразъ бôльше грозячои економичнои кризы.

А якъ зъ однои стороны кождый фактъ завязуваня асоціяцій зъ такимъ характеромъ ѣсть безперечно додатною появою въ господарствѣ краю, — такъ зъ другои стороны сумнѝ, дуже сумнѝ гадки насуваються супротивъ факту, що организація самопомочи середъ найбѣднѣйшихъ, найнепораднѣйшихъ и найслабшихъ верствъ нашои суспôльности стрѣчае перешкоды, а ще бôльше, що стрѣчае ихъ тамъ, зъ бôдки повинна плысти помôчь и готовôсть пôдпирати подôбнѝ змагання и то зъ обовязку та въ власнôмъ добре зрозумѣлôмъ интересѣ того жерела, зъ котрого плывуть нинѣ, на жаль, нѣчимъ неоправданѝ и незрозумѣлѝ перешкоды...

Мы згадували вже давнѣйше, що галицке намѣстництво спинило на довшій часъ организацію самопомочи нашихъ дякôвъ, тои крайно бѣднои и доси занедбанои клясы. Нинѣ дôзнаѣмося (гл. „Дописи“) про другій подôбный фактъ, а именно що то ц. к. намѣстництво бôдкинуло статуты заснованого въ Микулинцяхъ „Товариства братнои помочи ремѣсникôвъ“, уложенѝ такожь на основѣ закона о товариствахъ зъ р. 1867 и велѣло тому товариству уорганизуватись на основѣ закона о товариствахъ заробковыхъ и господарскихъ зъ 9. цвѣтня 1873 р.

Про микулинецке Товариство братнои помочи ремѣсникôвъ дôзнаѣмось зъ его статутôвъ, котрѝ маѣмо въ рукахъ, що цѣлею его ѣсть „пôдпиранье матеріяльныхъ интересôвъ своихъ членôвъ черезъ удѣлованье имъ позичокъ и запомогъ“.

Въ обохъ отже товариствахъ нема нѣякои бесѣды о зыскахъ, оба они служать лише загально пожиточнымъ и часто гуманитарнымъ цѣлямъ, интересы тыхъ товариствъ не мають отже тои кредитовои цѣхи, яку мусять мати товариства заробковѝ и господарскѝ, ихъ цѣли мѣстяться безъ сумнѣву въ границяхъ закона зъ 1867 р. а ихъ тѣсный объемъ дѣяльности та дуже невеликѝ матеріяльнѝ средства вже самѝ собою выключають можнôсть примѣнювати до нихъ законъ зъ р. 1873 зъ его тяжкимъ формалистичнымъ апаратомъ, подрôбными и коштовными обовязками регистрованя фирмы, списуваня нотаріяльныхъ протоколôвъ и т. п.

Пôддавати нинѣ силою ремѣсничѝ часто запомоговѝ институціи пôдъ тяжкѝ условія закона зъ р. 1873, значить тôлько, що прямо зносити такѝ товариства, що замыкати дорогу першимъ починамъ економичнои самосвѣдомости тыхъ убогихъ и безпомôчныхъ клясъ и засуджувати ихъ на економичну погибель середъ нерôвности силъ въ борбѣ.

Доля, яка припала въ участи Товариству микулинецкому, выкликуе у насъ тымъ бôльше задивованье, що попередили ей такѝ прецеденсы, котрѝ велѣли надѣятись якъ-разъ противныхъ результатôвъ.

Читателямъ нашимъ буде ще певно въ памяти, що въ подôбной справѣ — именно въ справѣ ôдмовы ц. к. намѣстництва и позволеня на основанье Товариства приватнои касы позичковои въ Винникахъ пôдъ Жовквою — були у намѣстника п. Залеского ôдпоручники „Народнои Рады“ зъ представленьемъ и жалобою. П. намѣстникъ — добре собѣ пригадуемо, — ôдповѣвъ тогдѣ, що то пытанье принципіяльно спôрне, а рѣшенье Трибуналу администраційного въ тôй справѣ буде для ц. к. намѣстництва директивою на будуще.

Наша „Народна Рада“, побачивши, що и министерство справъ внутрѣшныхъ стануло на тôмъ самôмъ становищи, що галицке намѣстництво, постановила дѣло взяти въ свои руки и выточила справу передъ Трибуналъ администраційный у Вѣдни. И отъ Трибуналъ администраційный пôдъ проводомъ гр. Белькредого по переведеню д. 21 сѣчня 1887 публичнои устнои розправы знѣсъ рѣшеня ц. к. намѣстництва и министерства справъ внутрѣшныхъ, орѣкаючи, що товариство зъ характеромъ загально-пожиточнымъ або добродѣйнымъ, хочьбы и мало удѣлювати задатковъ и позичокъ потребуючимъ членамъ, належить пôдъ законъ о товариствахъ зъ року 1867.

Цѣла та исторія выкликуе у насъ и выкличе середъ цѣлого загалу сумнѝ а поважнѝ рефлексіи.

Передъ нами стоять двѣ альтернативы. Або рѣшеня намѣстництва въ такихъ справахъ западають безъ вѣдомости п. намѣстника и длятого стають они въ такôй разячôй колизіи зъ рѣшеньемъ администраційного Трибуналу и зъ словами самого п. намѣстника — або п. намѣстникъ знае о такихъ рѣшеняхъ и помимо того узнае ôдповѣднымъ ôдступати ôдъ директивы, яку мѣстить въ собѣ основне рѣшенье администраційного Трибуналу.

Коли-бы перша альтернатива була правдивою, то мы просили-бы его Ексцеленцію, щобы давъ директиву пôдвластнымъ органамъ, якъ поступати имъ въ тыхъ зовсѣмъ немаловажныхъ справахъ, котрѝ дотыкають найчутливѣйшихъ струнъ нашого житя и рѣшають о доли клясъ, котрыхъ положенье повинно уже разъ рѣшучо выключити всякѝ перешкоды въ змаганяхъ, за котрыми стоить кровавый пôтъ, жертва людского житя и здоровля, — бо такихъ дѣйстно жертвъ потреба нинѣ у нашихъ селянъ и мало-мѣскихъ ремѣсникôвъ, щобы могли выдержати въ тяжкôй економичнôй боротьбѣ. Коли-бъ однакъ правдою була друга альтернатива, — то въ такôмъ случаю звертаѣмось мы передовсѣмъ до всѣхъ тыхъ членôвъ рады державнои и сойму краевого, котрымъ чи бôльше чи менше лежить на серцю добро бôльшости краевого населеня, щобы въ дорозѣ интерпеляціи правительства зажадали рѣшучого поясненя, чи можемо мы въ замѣну за великѝ жертвы майна и крови выждати точного выповнюваня бодай найважнѣйшихъ законôвъ, въ имя котрыхъ жадають ôдъ насъ тыхъ жертвъ.

А поки-що, не пора намъ ждати, не пора загинати руки. Кривдженѝ товариства повиннѝ ити за примѣромъ „Народнои Рады“ и вносити свои кривды передъ Трибуналы публичного права. Чей тымъ може способомъ доборемось мы того, що найкрасшѝ змаганя нашого народу не будуть стрѣчати перешкодъ не то вже въ боротьбѣ о поличнѝ права, але и о економичне истнованье, о хлѣбъ насущный!

Ôдповѣдь еп. І. Ю. Стросмаѣра
на привѣтну адресу нашихъ товариствъ.

Якъ мы вже въ „Дѣлѣ“ звѣщали, чотири руско-народнѝ Товариства у Львовѣ выслали на день ювилею хорватскому владицѣ І. Ю. Стросмаѣрови привѣтну адресу. Змѣстъ адресы бувъ ось якій:

Высоко-Преосвященый и Высоко-Достойный Владико!

Въ имени галицкои Руси, частины двацять-милiонного народу украиньско-руского, пересылаѣмо Тобѣ, Высоко-Преосвященый и Высокодостойный Владико, при нагодѣ Твого 50-лѣтного Ювилею, нашь низькій поклôнъ, щирый привѣтъ и заяву нашого глубокого поважаня!

Нарôдъ нашь, самъ ведучи тяжку боротьбу о своѣ національне истнованье та о свôй розвитокъ политичный и культурный середъ націй славяньскихъ — цѣлою душею радѣе зростови силы и слави братного Народу Хорватского, свято вѣруючи въ красшу долю, въ величаву будущину всѣм Славянщины, — коли то и замовкнуть всѣ противники Славяньства, и пропаде злощастна зависть мѣжь братными народами славяньскими, а запануе христіяньске братолюбіе — по словамъ нашого спѣвця народного:

Вѣсти зъ Украины.

II.

(Спадковѣмцѣ гетьмана Павла Полуботка. — Археольогія. — Науковый артистично-промысловый музей въ Кіѣвѣ. — „Кіевская старина“ — rediviva. — Новѝ творы выставлюванѝ театромъ П Старицкого въ Петербурзѣ — Порôвнанье драматичного товариства И. Кропивницкого зъ товариствомъ П Старицкого. — „Россійскій театральный музей“. — Панахида по Т. Шевченку и споминки про него. — Дрôбнѝ вѣсти.)

(*Дальше*)

„Ой не ходи Грицю та на вечерницѣ“ — 5-ти актова драматична оперета, написана на мотивъ и на тематъ популярнои нашои пѣснѣ, въ котрôй Гриця остерѣгають ôдъ чорнобровыхъ дѣвокъ-чарôвниць, но осторога показуеться даремною и пѣсня кôнчиться тымъ, що чарôвниця отруѣла Гриця. Пѣсня чарôвна, но такъ якъ зъображена въ нѣй романтична драма розвита сильно и поетично въ кôлькохъ словахъ, п. Старицкій (иншу драматичну оперету пôдъ тымъ самымъ заголовкомъ написавъ п. Волод. Александрôвъ въ Харковѣ) розтягнувъ се на 5 дѣй. Драма заснована на непорозумѣню и кôнчиться тымъ, що героя отруѣла героиня — чарôвниця Маруся: обое вони люблять пристрастно одно одного, но нѣякимъ чиномъ не можуть порозумѣтись; що йно зôйшлись и заговорили, якъ въ сейчасъ мѣжь ними, мовь зъ землѣ выростае Мефистофель опереты, злый духъ Хома, закоханый въ Марусю и дожидаючій посѣсти ей. Явиться зъ нечезя и — то розлучить ихъ пôдъ якимъ небудь позоромъ, то чимъ-небудь порôзнить Гриця зъ Марусею, а Марусю зъ Грицемъ, выкличе обопôльну заздрôсть и т. п. Такъ черезъ цѣлый твôръ они не можуть выявити винъ и великимъ недотепомъ коханцѣвъ можна умотивувати успѣхъ Хомы длятого, що въ оперетѣ не представлено нѣякого серіознаго резону для обопôльнои заздрости Гриця и Марусѣ, зовсѣмъ не розвита драматично участь въ интризѣ Галины, котра хоче приѣднати для себе Гриця и Потапа, що вразъ зъ Грицемъ топче стежочку за Марусею, и сама трагична розвязка являѣться зовсѣмъ неоправданою. Тôлько що нарештѣ Гриць и Маруся зôйшлись, щобы выявити одно одному свою любовь, якъ наразъ героиня, не выслухавши милого, не попробовавши приѣднати къ собѣ, безъ слѣдства и выроку засуджуе на кару, даѣ выпити отрую, а коли ôнъ падае мертвый, спѣваѣ надъ нимъ пѣсню „Ой не ходи Грицю та на вечерницѣ“. Правда, щобы умотивувати такій дивовижный конець, авторъ приказуе Маруси зôйти зъ розуму, но зъ сего льогика опереты мало зыскуе. — Полишивши на боцѣ вымоги льогики и психольогіи, треба сказати, що оперета и що до внѣшнои будовы за довго розтягнена. Ей драматичный интересъ вычерпуеться зъ самого початку, ей змѣсту выстало-бы на двѣ а найбôльше на 3 дѣѣ, но такъ якъ зробивъ ôнъ 5 дѣй, то заповнивъ ихъ монотонными варіяціями и повторюваняими одныхъ и тыхъ самыхъ драматичныхъ мотивôвъ и сценъ. Твôръ се слабый въ драматичнôмъ и въ музикальнôмъ зглядѣ. Що до остатного, то се въ дѣйстности не опера и навѣть не оперета, а просто „дивертисементъ“, т. ѥ. зббръ арій и хорôвъ на народнѝ мотивы. Опроче музика п. Лисенка аранжована зъ смакомъ и майстерно. Деякѝ нумеры таки дуже гарнѝ, особливе чудово гарный мужескій хоръ въ 2-ôй дѣи. То жь музика приносить честь п. Лисенкови, котрый дуже умѣло користувався бо-

ду, обычаѣвъ и обрядôвъ робить се, що оперета васъ не мучить и вы зъ початку до кôнця слухаѣте и глядите зъ вдоволеньемъ. Передъ публикою переходять живѝ народнѝ сцены Рôздвяныхъ колядокъ, сѣльскихъ вечерницъ, гаданя, збору дѣвчатъ биля ставка при праню бѣля и нôчныхъ гулянокъ сѣльскои молодежи. Все то дыше свѣжостею, поезією и нагадуе нарôдный край... Сѝ етнографичнѝ боки становлять дѣйстнѝ прикметы опереты и вынагороджують зъ лихвою ей недостатки. Авторъ очевидно добре знае Украину, ей нарôдъ и его житье и умѣе не тôлько спостерѣгати но и артистично ôдтворювати образы народного житя. Треба признати, що выконанье того „дивертисментного“ боку опереты було дуже добре, а хоры якъ мужескѝ такъ и жѣночѝ йшли дружно, складно и артистично.

„За друга“ — драма въ 5 дѣяхъ Безбережного. Фабула ей въ загалѣ обертаеться коло пригодъ молодои дѣвчины и сѣльского учителя, котрѝ гинуть въ борбѣ зъ окружаючими ихъ темными силами. Головною прикметою сеи драмы — новôсть, реализмъ и натуральнôсть мотиву. Деякѝ ôддѣльнѝ сцены вельми ефектовнѝ, написанѝ по майстерски и выкликують дуже велике вражѣнье. Таке именно вражѣнье выкликуе сцена, въ котрôй молода дѣвчина и ей мати довѣдуються объ тôмъ, що пропалѝ грошѣ конечно потрѣбнѝ длятого, щобы спасти честь и будущину нѣ въ чѣмъ невинного учителя, — а такожь сцена, въ котрôй дѣвчина годиться ôддати свою руку богатому трактіѣрникови, щобы дôстати тотѝ потрѣбнѝ грошѣ. Драма маѣ — якъ сказано — звычайный мотивъ, но обробленье сего мотиву вельми старанне и оригинальне. Надто драма маѣ гарный и вдячный матеріялъ и въ Галичинѣ, бо она надрукована въ Кіѣвѣ 1886 р. хочь пôдъ иншимъ заголовкомъ; въ печати носить она имя „Перемудривъ!“ (Ст. 214 въ 8-ку. Цѣна 60 коп.) Мы отже говоритимемо про ню тôлько коротенько. Ся новôсть якъ и ялося добрôй комедіи, мѣстить въ собѣ злуку елементу комичного зъ драматичнымъ. Особливо що-до драматичнои части она вдатна, мотивована добре и льогічно: обертаеться коло егоистичного и деспотичного характеру покутного адвоката-лихваря, що выганяе своихъ сына и доньку за непослухъ его егоистичнôй и „самодурнôй“ воли. Про мову нема що такожь розводитись, бо п. Мирный, звѣстно, писатель клясичный. Гра артистôвъ була ôдповѣдна.

„За Немань иду“, — оперета въ 4 дѣяхъ В. Александрова, рисуе козацкѝ звычаѣ и обряды, а передовсѣмъ обрядъ сватаня, ôдтакъ розлуку и витанье закоханыхъ. Все те вправдѣ не нова, но приѣмна исторія, илюстрована прекрôсными вокальными нумерами. Найбôльше характеристичнымъ и типичнымъ въ тôй оперетѣ представляѣсь выхôдъ трохъ старцѣвъ-слѣпцѣвъ веденыхъ своимъ повожатымъ.

„Сватанье на вечерницяхъ“ — такожь оперета (въ 1 дѣи) а радше характерный образець украинского водевиля зъ музикою и зъ простодушнымъ комизмомъ. Змѣстъ того образця збудованый на сватаню двохъ суперникôвъ, молодого парôбка и пôдстаркуватого чоловѣка. Першій, розумѣеться, добиваѣсь руки дѣвчины, а другого обсыпують мукою. Чи се не знанѝ въ Галичинѣ „Украинцѣ“, котрыми всюды на першôмъ мѣсци попысуеться звѣстный директоръ Бачиньскій?...

(*Дальше буде.*)

... усѣ Славяне стануть
Добрыми братами
И сынами сонця правды...

Радуючись же зростомъ силы и славы Народу Хорватского, — одною изъ запорукъ тои красшои долѣ и величавои будущины для всего Славянства, — мы бачимо въ ясномъ блеску Твою Высоко-Достойну Особу — правдиво-народный Владико, Меценате и Отче свого Народу, а Свѣточе середъ Славянства!

Твоє Имя славно звязане зъ Твоимъ Народомъ и ясною зорею сіяє на небосклонѣ Славянщины, —

Тобѣ належить нашь низькій поклонъ и нашь найщиршій привѣтъ!

У Львовѣ дня 7 (19) марта 1887.

Львовскій Товариства Народній Рускій: „Просвѣта“, „имени Шевченка“, „Народна Рада“ и „Руска Бесѣда“.

(*Підписы.*)

По кількохъ дняхъ наспѣла на руки Впов. головы товариства „Просвѣты“, д-ра Омеляна Огоновского, відповѣдь достойного владики, котру подаємо отсе въ оригиналѣ и въ перекладѣ:

Slavna Gospodo i vele štovana braćo!

Ne mogu dovoljno izustiti, koliko mi je veselje Vaša krasna čestitka u duši i srdcu probudila. Bog Vas blagoslovio i Bog Vam stostruko tu bratsku ljubav naplatio! Bog dao, ispunile se sve želje i namiere plemenitih srdaca Vaših i cieloga krasnoga naroda Vašega!

Budućnost Slavjanstva njegova sloboda, prosveta, pobieda i slava očevidno leži u medjusobnoj njegovoj ljubavi, slozi i bratskoj uzajamnosti. Ako se mislimo tudjoj navali i tudjoj nepravdi oteti, očevidno je, da mi sami jedan prama drugomu ne samo vazda i vazda pravdu, nego i bratsku ljubav vršiti imamo. Ja ovo sveto načelo ovd na jugu po mogućnosti zastupam i širim; Vi pako slavna moja Gospodo i častna braćo tamo na sieveru. Bog nas i ovd i ond blagoslovio i dao da čvrstom vierom našom i svakom kršćanskom dobrotom i krieposti vriedni i dostojni uviek budemo onih svetih i neumrlih svrha, na koje nas je božja providnost pozvala.

Medju Vašim i našim narodom mlogo sličnosti se nalazi. Vaš krasni i ljubki jezik blizu je našega jezika; Vaše mudre i vele umne poslovice iz istog su izvora crpljene, iz kojega i naše; Vaše divne piesme, kojima se viš praha zemaljskoga u rajske visine uznašate, ko da su isto to, što i naše piesme; Vaši uzorni napievi i Vaše pučko pievanje u toliko je istovetno sa našimih napievi i našim pučkim pievanjem, da kad Vas i Vaš krasni narod pievati čujemo, čini nam se, ko da vlastiti svoj narod pievati slušamo. Nješto je i sama narav i ćud Vašega i našega naroda jedna ter ista, sklona na čednost, umiljatost i ljubezljivost.

Sviem tiem ko da smo i mi ovd i Vi tamo na jednu ter istu posebnu svrhu opredieljeni, a ta je: da svaku do duše nepravdu odvažno od sebe odbijemo; ali nepravdu nigda nikomu nenašamo; nego vazda i vazda istini svetoj služimo, i ljubav svetu vršimo, u kojoj otajstvo i naše i cieloga Slavjanstva, slobode, prosvete, sreće i bolje budućnosti sastoji.

U to ime: još jednom: Bože pomozi i blagoslovi! Preporučujem se i na dalje ljubavi, priateljstvu i molitvi Vašoj.

Djakovo 23, 3. 1888.

Josip Juraj Strossmeier
Biskup.

[Славній Панове и много-поважанй братя!

Не могу доволѣ высказати, яку менѣ радость Ваше красне пожеланье въ души и серци збудило. Богъ Васъ благослови и Богъ Вамъ стократно нагороди тую братню любовь. Дай Боже, най сповняться всѣ бажаня и намѣреня благородныхъ сердець Вашихъ и цѣлого красного народу Вашого!

Будучность Славяньства, его свобода, просвѣта, побѣда и слава очевидно лежать у поспольной его любови, згодѣ и братній взаимности. Коли мыслимо слободнитись отъ чужого напору и чужои неправды, то очевидна рѣчь, що мы самій одинъ супроти другого не только все а все справедливость, але и братню любовь сповняти мусимо. Я то святе правило тутъ на Полудни по змозѣ заступаю и ширю; Вы же, славній мои Панове и честній братя тамъ на Півночи. Нехай Богъ насъ и тутъ и тамъ благословить и дасть намъ, щобъ мы крѣпкою вѣрою нашою и всякою христіяньскою честнотою и силою були по вѣки заслужений и достойній тыхъ святыхъ и невмирущихъ цѣлей, до котрыхъ насъ Боже провидѣнье покликало.

Межи Вашимъ и нашимъ народомъ богато есть схожости. Вашь красный и любый язикъ близькій до нашого языка; Вашій мудрій и вельми умній пословицѣ черпаній зъ того самого жерела, зъ котрого и нашій; Вашій чудовій пѣсни, котрыми по-надъ порохъ земскій до райскои высоты взноситеся, яко-бы були то само, що и нашій пѣсни; Вашій взбрцевій напѣвы и Вашій народній спѣвы такъ подобній до нашихъ напѣвовъ и до нашихъ спѣвовъ народныхъ, що коли чуємо, якъ Вы и Вашь красный народъ спѣває, здаєсь намъ, наче чуємо спѣвъ нашого власного народу. Въ дечѣмъ и сама природа и вдача Вашого и нашого народу одна и та сама, склонна до добрости, благости и сердечности.

Зо всего того выходить, яко-бы и мы тутъ и Вы тамъ на одну и ту саму особливу цѣль були призначенй, а та есть: щобъ мы вправдѣ кожду кривду одважно одъ себе одбивали, але й кривды нѣколи нѣкому не нановсили; но все и все правдѣ святой служили и святу любовь сповняли, въ котрой лежить истнованье и наше, и цѣлого Славяньства, свободы, просвѣты, щастя и лучшои будучности.

Въ имя того, ще разъ: Боже поможи и благослови! Поручаюся и надальше любови, приязности и молитвѣ Вашой.

Дяково 23, 3. 1888.

Іосифъ Юрій Стросмаєръ
Епископъ.]

На свячене

повернули домовъ делегаціи краєвъ коронныхъ въ радѣ державной, щобы мовь-то по тяжкихъ трудахъ выпочити часочокъ въ раменахъ пенатовъ. Який-жь плоды дѣланя свого принеели они зъ собою? Пытанье на часѣ, тожь годиться бодай коротко приглянутись успѣхамъ ихъ трудовъ.

Передовсѣмъ замѣтно, що хотяй кварталъ минає, рада державна не полагодила ще доси буджету на рокъ 1888. Справа буджетова прийде ажь по Великодни латиньскомъ на порядокъ дневный.

Чехи, що по знесеню деякихъ школъ середныхъ заповѣдали грозну акцію противъ министра просвѣты, вдоволились цукровымъ податкомъ, котрый надѣлить ихъ якимись пользами на некористь консументовъ прочихъ коронныхъ краєвъ. За Чехами есть отже хочь той успѣхъ. Але и на то не треба забути, що законъ о цукровомъ податку не увойде въ житье скорше, доки делегація польска не полагодить въ користь верствы шляхотскои а зъ шкодою для консументовъ галицкихъ, справы горѣвчанои.

Внесенье министра просвѣты, щобы молодѣжь университетску поддати подъ острѣйшій надзоръ, можна уважати погребанымъ. Оно наробило богато шуму и дало нагоду нѣмецкимъ посламъ „der schärferen Tonart“ показатись улици вѣденьскій въ свѣтлѣ либеральномъ, а послови Бобжиньскому и его товаришамъ въ свѣтлѣ крайно реакційномъ.

Справа горѣвчана, що, здавалось, чорною хмарою насунулась на горизонтъ доброи комитивы делегаціи польскои до правительства и грозила страшною тучею, — укладаєся поволи за цѣну милионового „Trinkgeld-у“, обѣцяного министромъ Дунаєвскимъ краєвымъ продуцентамъ горѣвки. За то постоить солидарно цѣла правиця при нинѣшномъ кабинетѣ и на дальше.

Внесенье кн. Лихтенштайна о школахъ народныхъ мало доси лише той результатъ, що противъ него посыпалися зо всѣхъ таборовъ либеральныхъ нѣмецкихъ и ческихъ численній протесты. Правиця не рѣшилася ще, яке становище ялось-бы ѣй заняти супротивъ забаганки кн. Лихтенштайна, котра зъ однои стороны выдаєся реакційною, зъ другои-жь смакує за-для прикрасы автономистичнои.

Больше интересу не подали дотеперѣшній засѣданя палатыословъ. Аксіомъ посла Грохольского: „най буде якъ бувало“ удомашнився вже и въ стѣнахъ парляменту вѣденьского. О важнѣйшихъ, жизненныхъ для Австріи справахъ, якъ о удержаню рѣвноваги буджетовои, о скороченю процедуры цивильнои, о регуляціи рѣкъ, о двигненю промыслу, о закладаню школъ фаховыхъ, а головно о „примиреню народовъ австрійскихъ“ палатаословъ не мала доси часу и подумати. Здаєсь, що и при посвяточныхъ розправахъ надъ буджетомъ не зайдуть нѣякій колизія на тыхъ поляхъ межи протегованою правицею а правительствомъ центральнымъ, бо въ комисіи буджетовій не прийшло такожь до важнѣйшихъ колизій.

А зъ чимъ вернули послы рускій на короткій оддыхъ по своихъ трудахъ? Пытаня сего годѣ й тыкати, бо оно показалося доси безпредметовымъ.

Шляхта на Украинѣ.

V.

Казавъ уже я, що лѣвобережна шляхта, найпаче шляхта Черниговщины, найблизше стоить до народу, найбольшь уважає на интересы народній и найменшь она здеморализована. Причинами того були якъ историчній, такъ и экономичній обставины.

Зъ поконвѣку на лѣвобережной Украинѣ не було тои религійнои розницѣ, межь освѣченымъ станомъ и темною масою, яку посѣявъ на правобережной Украинѣ польско-паньскій державный ладъ и религійній привилеѣ. Уся лѣвобережна людность була однои вѣры; нѣ унія, нѣ секты обрядовій, що засѣяли повночного сусѣда нашого землѣ, не мали посередъ украиньского народу на лѣвому березѣ Днѣпра жадного вплыву, зроету и добутковъ. Поручь зъ религією ишла тутъ освѣта: сѣяли ей, дбали про неи до самого XIX вѣку заступники религіи — духовенство. Нѣколи на Украинѣ не було духовенство кастою; зъ поконвѣку оно було народнымъ — выборнымъ, оно выходило зъ народу и дѣти его вертались въ народъ. Духовенство по Украинѣ було такимъ, якимъ повинно бути, одповѣдно евангельской религіи — проводирями духового и морального свѣту въ темну народну масу. Духовенство и народъ вкупѣ становили суще едину народно украиньску церкву, духовенство жило зъ народомъ, болѣло народными болями, тужило народными тугами, радѣло народными радощами, мучилося народными муками — оно жило и працювало для народу, для добра рідного краю. Хто не йме тому вѣры, най загляне хочь у той наказъ, якій заступниця украиньского духовенства Кіевска Лавра дала своимъ посламъ, выряженымъ до комисіи, зложеной Катериною II. Сяво европейскои науки и освѣты, промѣня людскихъ гуманныхъ идей, щире дбанье о давній народно-національній права и вольности украиньско-руского народу — бачимо въ томъ наказѣ, — але про него розмовляти-мемо ширше, коли доведеться зняти рѣчь про сучасне становище духовенства на Украинѣ.

Такъ само и лѣвобережна старшина — нѣколи не була она нащадковою або кастовою. Вже-жь пакъ, якъ и скрозь по свѣтахъ, украиньска шляхта не забувала про власній интересы, — але въ справахъ народно-краєвыхъ старшина перше всего уважала на интересы народній. Були, правда, на Украинѣ партіи — демократична и шляхотска; було помѣжь ними, звычайно, и боротье; пробивалась декуда и жадоба хижацкои поживы и наживы и шляхотского панованя, — але такого прямованя не спостережемо мы въ цѣлой нашой исторіи яко прямованя, котре бы кермувало, верховодило. Интересы краю и народу завсѣгды верховодили мѣжь большостею шляхты, ажь доки зъ неи не зроблено „дворянства“, доки она одъ року 1783 не зробилась властникомъ „душь“, доки россійскій урядъ не завѣвъ на Украинѣ замкненыхъ двохъ суперечныхъ, наче два бѣгуны, ворожихъ, наче огонь и вода, кастъ: дворянства и крепацтва. Отже й послѣ того, хочь сколько було „реформъ“ такихъ, щобъ денаціонализувати шляхту, щобъ одорвати ей одъ народу — н. пр. скасованье народныхъ школъ, знесенье на Украинѣ цеховъ, магдебурского права, голосного прилюдного судовництва и украиньскихъ правовыхъ статутовъ, нарештѣ утиски украиньско-руского слова и письменства и т. д. и т. д. — але-жь все отсе не довело украиньскои шляхты до оконечнои деморализаціи, — не зовсѣмъ она знѣвечилась. Най хто пошкребче Черниговця, Полтавця, Харковця, а подъ верствою деморализаційного бруду, подъ верствою космополитичнои байдужности — покажеться чоловѣкъ украиньско-рускои вдачи!

И не вважаючи на такій „реформы“, лѣвобережна шляхта разъ-у-разъ, коли заходила рѣчь про народній интересы, ставилась поплѣчь зъ народомъ! Лѣпшій люде зъ шляхты не цуралися сѣряка и выходили ратувати его. Згадаймо вызволенье зъ крепацтва и першій часы его; згадаймо недѣльній школы; де-що зъ житя земства, н. пр. рокъ 1880—81! Але-жь не потаємо и того лиха, до якого привело прямованье до т. зв. „обрусенія“, до денаціонализаціи. Се прямованье, одорвавши по-трохи частину молодежи одъ національного грунту, не могло спромогтись на грунтъ, де-бы закоренився чоловѣкъ „общеруссъ“, або россіянинъ, або космополитъ. Та й де взяти такого грунту? Хиба можна намалювати собѣ реального чоловѣка безъ постати, безъ виду, безъ антропологичныхъ и етнографичныхъ одмѣнъ? Хиба есть етнографичный типъ общерусса, россіянина, космополита? Певна рѣчь, що нема; навѣть идеалу его нѣхто не намалює. Отже, коли нема и не може бути чоловѣка безъ виду, безъ постати, безъ етнографичныхъ ознакъ, — то ще большь не може бути народу безъ національности, найпаче не можна переробити въ космополита такій народъ, якъ украиньско-рускій, зъ такими стародавными, глибокими и выразными національными ознаками, зъ такою, якъ наша, пѣсня, исторія, свѣтоглядъ, етика и демократична вдача! Прямованье денаціонализувати такій народъ — неминуче приведе только до деморализаціи.

Отже асимиляторы не тямили сего: они, що було снаги, гнобили украиньску національность! Они вытворили страшенну силу, що одпихала Украинцѣвъ — силу лиходѣйну, — але не було мочи силы супротивнои, добродѣйной, — и асимиляція придбала собѣ те, чого не сподѣвалась; те, що було натуральнымъ добуткомъ асимиляторскои працѣ; те, що примусило асимиляторовъ выступити на боротьбу зъ власными дѣтьми, руйнувати добутки власнои працѣ... Становище выйшло незвычайно трагичнымъ! Показалося, що частина молодежи зъ лѣвобережнои интелигенціи — частина, правда, вельми мала — одбита одъ національизму, заведена до космополитизму, пристала до анархизму, суще сказати — до россійского нигилизму! Рѣчь, кажу я, цѣлкомъ натуральна, але асимиляторы переполошились. Показалось чимало украиньскои молодежи зъ интелигентного табору примѣшаной до анархизму; одинъ зъ головнѣйшихъ дѣячѣвъ 1 марта 1861 р. — Кибальчичь, бувъ поповичь зъ Черниговщины. Отъ и вывели таке, що вся Черниговщина занадто зрадикалилась и треба ей стиснути нелюдскими обценьками, треба туды посадити выдатнѣйшого деспота губернатора. А тымчасомъ не спромоглися зрозумѣти, що и „радикализмъ“ и Кибальчича сплодило „обрусеніе“, сплодивъ космополитизмъ, певнѣйше мовити — сплодила та деморализація, яку сѣяли асимиляторы, дбаючи о денаціонализацію. Хочь якій тяжкій политичный деспотизмъ, але онъ далеко що не дорось въ Россіи до того, щобъ самъ одинъ выкликавъ и выконавъ атентатъ 1 марта, — ему сприяли асимиляторы, сѣючи національнымъ гнобленьемъ бридку деморализацію, огидливый нигилизмъ.

Отже и треба-бъ гоѣти отій болячки коспополитизму нѣчимъ инчимъ, якъ розвоємъ національизму на подставѣ украиньско рускаго, національно-народного свѣтогляду и моральности. Подганяти украиньску моральность до якоись „обще-русскои“ або великорускои — значить: нѣвечити нашу етичну истоту.

(*Дальше буде*).

Дописи „Дѣла“.

Зъ Микулинець.

[Въ справѣ намѣреного основаня товариства братнои помочи ремѣсниковъ микулинецкихъ.]

Довѣдавшися зъ „Дѣла“, що ц. к. намѣстництво львовске потвердило статуты „Товариства ветеранівъ повстаня польского зъ 1863 року“ — намъ тутъ стало незрозумѣлымъ: чому ц. к. намѣстництво одній Товариства затверджує, а другій — нѣ. Така прикра пригода, що ц. к. намѣстництво одмовило затвердженя статутовъ товариству филянтропійно-запомоговому, лучилася намъ, микулинецкимъ ремѣсникамъ. Просимо послухати.

Ще въ сѣчни 1887 р., на просьбу тутешныхъ мѣщанъ зобрались люде интелигентній и уложили статутъ для намѣреного тутъ „Товариства братнои помочи ремѣсниковъ въ Микулинцяхъ“. Статутъ той выслано до затвердженя ц. к. намѣстництву. Въ цвѣтни 1887 р., коли вже Товариство почало урядувати, наспѣла черезъ тернопольске староство одповѣдь зъ намѣстництва, що таке Товариство въ мысль закона зъ 9 цвѣтня 1873, ч. 70 повинно бути зарегистроване въ ц. к. судѣ, бо Товарыство пбсля свого статута мало своимъ членамъ давати позички на (дуже малый) процентъ.

Кождый, хто знає односины мало-мѣскій, най подумає, якъ бѣдаки приняли таку резолюцію. Всѣ они пыталися: для чого-жь микулинецкимъ жидамъ затверджено таке товариство? Одповѣдалося розно, наконець постановлено змѣнити статутъ, опустивши въ нѣмъ позички на процентъ, а постановивши только запомогъ удѣлювати потребуючимъ членамъ Товариства. Такъ переробленый статутъ выслано въ грудни 1887 р. до ц. к. намѣстництва. (Статутъ той залучаємо Св. Редакціи „Дѣла“.) И що-жь дѣеся?

Ото въ лютомъ с. р. приходить на руки основателѣвъ повѣдомленье зъ староства, що ц. к. намѣстництво рескриптомъ зъ 20 сѣч. 1888 ч. 3737 рѣшило, що того статута не можна приложити до закона о товариствахъ зъ 15 падолиста 1867 ч. 134., а по мысли постановъ цѣсарского патенту зъ 16 падолиста 1852 ч. 253 має бути предложеный министерству справъ внутрѣшныхъ.

Рухъ въ нашихъ читаяльнихъ.

Въ читальни въ Карловѣ на загальныхъ зборахъ зобралося 46 членовъ (всѣхъ же членовъ читальня має 60). Ив. Сандулякъ Лукина, голова читальнѣ, предложивъ на провідника зборовъ о. Илар. Курпяка, а на секретаря п. Мих. Соболевского. То предложенье цѣле зобранье одноголосно одобрило. О. Курпякъ въ гарній промовѣ поднѣсъ, що выдѣлъ читальнѣ карловскои бравъ участь въ принятю Є. Выс. архикн. Рудольфа у Львовѣ; при одкрытю читальнѣ въ Будиловѣ и въ Волчковцяхъ при устроеню вечерка на Рождество Христово. Дальше о. Курпякъ поставивъ внесенье, щобы попередному выдѣлови за его труды для читальнѣ зложити подяку одспѣваньемъ многолѣтства. До перегляду рахунковъ выбрано трехъ членовъ и тій знайшли все въ ладѣ. Секретарь Ник. Иванійчукъ здавъ справу зъ дѣятельности выдѣлу: хто и що читавъ въ читальни и що ураджено на кождомъ изъ 10 засѣдань. Касіеръ подавъ, що читальня мала одъ 1 сѣчня до 4 грудня 30 зр. 36 кр. приходу, а 26 зр. 8 кр. розходу. — До нового выдѣлу увойшли: Юр. Сандулякъ, Сем. Беркошь, Ник. Иванійчукъ, Вас. Ивасюкъ, Ил. Фролякъ. Потомъ ухвалено просити о. Курпяка, щобы и дальше бувъ покровителемъ читальнѣ. О. Курпякъ подякувавъ зобранымъ за довѣріе. Дальше ухвалено: удатись до уряду громадского, абы въ маючомъ будуватись домѣ громадскомъ було такожь помѣщенье для читальнѣ; абы не только въ недѣлѣ и свята, але ще и кождого вовторка була читальня отворена, а въ инчій днѣ, коли читальники умовляться; абы на другихъ зборахъ взяти подъ нараду заложенье склепу громадского. На конець по промовѣ о. Курпяка и многолѣтствахъ зборы закрыто.

Читальня мѣска въ Косовѣ (польско-руска), заложена комитетомъ зложенымъ зъ Русиновъ та Поляковъ и отворена 13 н. ст. лютого 1887 р. Загальній зборы поставили засаду, що цѣлею косовскои читальнѣ есть — ширенье просвѣты мѣжь народомъ на основѣ рівноправности обохъ народностей. Выбраный выдѣлъ — якъ каже въ своимъ печатанимъ справозданю намъ надісланомъ, — держався тои програмы и читальня розвинулася, знайшовши помочь матеріяльну и моральну въ интелигенціи мѣсцевій и замѣсцевій. Въ обширныхъ и належно урядженыхъ комнатахъ читальнѣ члены збиралися що дня а особливо въ недѣлѣ и свята. На недѣлю або свято выдѣлъ вызначувавъ одного члена на „господаря“, що мавъ одповѣдно займати зобраныхъ членовъ, звертати увагу ихъ на найцѣкавѣйшій статьѣ въ часописяхъ, або книжки зъ библіотеки читати и пояснять. Для большого пожитку членовъ заведено въ читальни одчиты популярній въ недѣлю мѣжь 5 а 6 год. вечеромъ. Въ 1887 р. такихъ одчитовъ було девять: три д-ра Вурста (по польски) „о приписахъ закона промыслового дотыкаючого ремѣсниковъ“, чотири д-ра Тарнавского (такожь по польски) зъ гигіены на тематъ: „якъ

треба для здоровля живитись, мешкати и одягатись“, и два ôдчиты п. Пуканова (по руски): „описъ кулѣ земскон“ и „про Тараса Шевченка“. — Часописей рускихъ и польскихъ удержувала читальня 16 (7 рускихъ а 9 польскихъ). Библіотнка читальнѣ складалася зъ 287 творôвъ рускихъ и польскихъ. — Членôвъ мала читальня 139; мѣжь тыми: 5 духовныхъ, 1 дѣдичь, 6 учителѣвъ, 31 урядникôвъ, 13 стану адвокатôвъ, нотарѣвъ, лѣкарѣвъ, антикарѣвъ и инжинирôвъ, 45 ремѣсникôвъ, 23 хлѣборобôвъ а 15 иншого званя. Пôсля замешканя було членôвъ: 79 зъ Косова, 21 зъ Монастирска, 24 зъ Москалѣвки, 8 зъ Старого Косова и т. д. Головою выдѣлу читальнѣ бувъ д-ръ Вурстъ, а его заступниками о. Илар. Михалевичь и д-ръ Емил. Вильковскій. Выдѣлъ ôдбувъ 1887 р. пять засѣдань. Вкладки для членôвъ були рôзни: ôдъ 10 кр. до 1 зр., а высоту установлявъ выдѣлъ; деякихъ членôвъ ôдъ вкладокъ зовсѣмъ увôльнювано.— Доходу читальня мала 498 зр. 30 кр. (464·85 зр. зъ вкладокъ, 26·75 зр. зъ театр представленя даного руско-народнымъ театромъ, а 6·70 зр. зъ иншихъ жерелъ). Выдаткôвъ було 487 зр. 34 кр. — Читальня, окрôмъ библіотеки, посѣдає власни знаряды инвентарскѝ вартости 173 зр. 86 кр.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Вѣденьскѝ газеты доносять, що по святахъ предложить правительство въ австрійскôй радѣ державнôй и въ угорскôмъ парляментѣ новый законъ войсковый. Законъ сей буде пôсля „Pesti Naplo“ обôймати 100 параграфôвъ змѣняючихъ дотеперѣшный законъ.

Правительство занимаєся теперь дуже енергично будовою новыхъ зелѣзниць стратегичныхъ. Такъ доносять, що пôвнôчна зелѣзница ставить вже межи Богуминомъ а Освѣцимомъ другій шляхъ на просторѣ 80 кильометрôвъ. Подвôйный шляхъ одержать такожь ще кôлька другихъ зелѣзниць а мѣжь ними такожь и зелѣзница галицко-угорска.

Предложенье посла Рутовского въ справѣ податку ôдъ горѣвки, на пôдставѣ котрого ведуться теперь мѣжь Грохольскимъ а мин. Дунаєвскимъ переговоры въ справѣ змѣны предложеня правительства а котре доси удержувалось въ великôй тайнѣ, звучить такъ: Коло польске може згодитися на знесенье навшальнои системы лишь пôдъ слѣдуючими условіями: 1) Коли податокъ консумційный буде зниженый на 25 и 35 зр. 2) Коли при податку 25 зр. буде для галицкого фонду пропинаційного вызначено що року почавши ôдъ 1889 ажь до 1920 р. зъ скарбу державного по миліонъ зр. ôдшкодованя. 3) Коли контингентъ рôльничихъ горалень буде розширеный черезъ выключенье 4% маючои на передъ означитися части зъ контингентованои скôлькости оковиты въ користь рôльничихъ горалень и черезъ роздѣленье останку въ пропорціи 32% для горалень рôльничихъ. При тôмъ треба буде ще постаратися о поправку роздѣлу контингенту мѣжь обѣ половины державы, бо дотеперѣшный подѣлъ въ проєктѣ закона єсть некористный для краѣвъ австрійскихъ. 4) До рôльничихъ горалень треба зачислити такожь и тѣ, що черезъ 8 мѣсяцѣвъ продукують що день 8 гектолитрôвъ. 5) Ôдшкодованье для рôльничихъ горалень має пôдвысшитися: для горалень ажь до 2 гектолитр. на 5 зр.; для горалень ажь до 5 гектолитр. на 4 зр. а для горалень ôдъ 5 до 8 гектолитр. на 3 зр. 6) Для инвестиціи рôльничихъ горалень въ Австріи має установитися фондъ задатковый въ высотѣ 2 мил. зр. 7) Законъ о податку ôдъ горѣвки має статись правосильнымъ доперва зъ днемъ 1 жовтня 1888 р.

——

„Моск. Вѣдом.“ доказують, що хочь теперь ôдносины межи Россіею а Нѣмеччиною стали дружнѣйшѝ, то все таки они зъ многихъ причинъ не удержаться довго. Вже та велика мисія, яку має Россія сповнити въ славяньскôмъ свѣтѣ выключає дружбу зъ абсолютно ворожою Славянамъ Нѣмеччиною. Будучнôсть выкаже правду сего погляду.

Берлиньскій кореспондентъ „Нов. Врем.“ доносить о своѣмъ розговорѣ, котрый мавъ недавно зъ пос. гр. Шуваловомъ и каже такъ: Гр. Шуваловъ сказавъ, що въ Нѣмеччинѣ не думає нѣхто нападати на Россію. Конфликтъ межи Россіею а Австріею на балканьскôмъ пôвъостровѣ буде для Нѣмеччины зовсѣмъ рôвнодушный. Нападови на австрійску область спротивилась-бы Нѣмеччина рѣшучо, бо до того зъобовязалася. Россія єсть для Нѣмеччины дорога, але нѣмецка держава не може обôйтись и безъ помочи Австріи. Будучнôсть Нѣмеччины забезпечена зовсѣмъ черезъ знамениту организацію. Она вытворила знамениту армію и вказала политицѣ дорогу. Змѣна престола змѣнить лишь мало що въ державѣ. Россіи не грозить нѣхто и она мусить держатися безъусловно независимои и выжидаючои политики, але лагодитись на всякій случай.

——

Пôвъурядовый мадярс. „Nemzet“ одержавъ — якъ каже — зовсѣмъ автентичну информацію зъ Берлина, пôсля котрои тамъ ситуація политична такъ представляється: Мимо всякихъ заперечень станъ здоровля цѣсаря Фридриха єсть дуже злый а ос бы знаючѝ добре, що дѣється на нѣмецкôмъ дворѣ, кажуть, що ôнъ довго не пожиє; на то суть приготовленѝ всѣ чинники нѣмецкои политики. Доки живуть кн. Бисмаркъ и гр. Мольтке, не настане въ нѣмецкôй политицѣ нѣяка радикальна змѣна. Пытаня: вôйна чи миръ? не можна ясно поставити, бо всѣ державы бажають мира а навѣть и царь, хочь ôнъ ледви чи буде мôгъ не выступити активно въ справѣ жадань Россіи. Нападу на Нѣмеччину або Австрію не можна сподѣватись, але за то скорше на Болгарію. Въ Берлинѣ не уважали-бы того за выступленье противъ Нѣмеччины, але доказують загально, що то було-бы выступленьемъ Россіи противъ Австріи, найвѣрнѣйшого союзника Нѣмеччины а коли-бъ и габсбургска монархія уважала то за зачѣпку, то и Нѣмеччина мусѣла-бы зъ того факту вытягнути для себе лишь одну консеквенцію. Въ Нѣмеччинѣ не лякаються того и не бояться союза Россіи зъ ослабленою Францією. Нѣмецка политика буде старатись всякими силами, щобы погодити всякѝ суперечности, и коли-бъ Россія хотѣла боронити нѣбы-то своихъ нарушеныхъ интересôвъ въ Болгаріи, то Нѣмеччина певно старалась-бы ôдклонити Австрію ôдъ того, щобы она пôднимала кинену ѣй рукавицю. Коли однакожь покликани заступники австрійскихъ интересôвъ будуть инакше думати, якъ будуть звучати даванѝ имъ рады, то не змѣнить то въ нѣчôмъ провѣднои гадки нѣмецкои политики и идентичности интересôвъ обохъ державъ середнои Европы а зъ того треба буде тогдѣ выводити всѣ наслѣдки.

——

О послѣднихъ приключеняхъ въ Букарештѣ доносять такъ до „N. fr. Presse“: Въ недѣлю зôбралося було кôлька тысячѣвъ найповажнѣйшихъ горожанъ зъ Букарешту на вѣче. Кôлькохъ бесѣдникôвъ обговорювало положенье краю а ôдтакъ ухвалено выступити противъ анархичного стремленя парляментарнои меншости и высказати Браціянови довѣріе народу. Въ понедѣлокъ вечеромъ мавъ ôдбутися бенкетъ въ честь Браціяна въ сали народного театру. Опозиція постановила була недопустити до сего бенкету черезъ уличну демонстрацію. По бурливôмъ засѣданю въ парляментѣ, на котрôмъ правительство ôдповѣдало на интерпеляцію въ справѣ розпорядженя полиціи, котрымъ заказано збиратися товпами на улицяхъ, зôбралася опозиція въ орфеумъ и выступила вечеромъ передъ недалеку королѣвску палату. Послы, що вели товпу, зайшли по одному до королѣвскои палаты нѣбы то вписатися при нагодѣ роковинъ оголошеня Румуніи королевствомъ. Теперь появився ультраконсервативный посолъ Катарґіу и то дало нагоду товпѣ до голосныхъ демонстрацій. Послы зъ опозиціи, котрѝ находились въ переднôй комнатѣ палаты, стали теперь голосно домагатися авдієнціи, щобы королеви заявити волю народу. Король казавъ сказати Катарґіови, що ôнъ не дасться змусити до авдієнціи, а авдієнція, котрои ôнъ жадавъ ще рано, назначена для него на другій день. Адъютантъ короля Бароцци, просивъ тогдѣ послôвъ, щобы они выйшли зъ палаты. Представитель боярства Катарґіу заявивъ однакожь, що ôнъ мусить заразъ одержати авдієнцію а другѝ послы сказали зъ крикомъ, що не уступляться зъ палаты хочь-бы мали въ нѣй и ночувати, доки не одержать авдієнціи. Тымчасомъ зробили жандармы передъ палатою порядокъ и тогдѣ и послы опозиційнѝ видѣлись змушеными выйти зъ палаты. Сцена, яка ôдбулася на другій день передъ парляментомъ, звѣстна вже и закôнчилася смертею портієра и арештованьемъ кôлькохъ послôвъ. Въ Букарештѣ мѣжь порядньйшими жителями панує велике обуренье на таке поступованье опозиціи и загально пускають, що въ цѣлôй сѣй справѣ грає ролю чѣясь чужа рука. Правительство выдало теперь манифестъ до народу, зъ зазывомъ, щобы бувъ спокôйный и не слухавъ платныхъ агентôвъ.

——

Здаєся бути майже певною рѣчею, що Порта не зробить вже бôльше жадного кроку въ справѣ болгарскôй мимо напору Россіи. До найновѣйшого становища Порты причинилася немало Англія, котра не похваляючи першого заявленя Порты, дала ѣй раду не робити нѣякого дальшого кроку, котрый принѣсъ-бы ѣй лишь нову и велику небезпечнôсть. Сей поглядъ потверджує такожь письмо, котре сими днями одержала зъ Константинополя „Pol. Corr.“ а въ котрôмъ сказано, що Порта не хоче запутатись въ европейскій конфликтъ и бажає длятого мати повну свободу акціи. „Дальшій напôръ Россіи — сказано въ тôмъ письмѣ — мôгъ-бы на послѣдокъ довести до того, що Туреччина мусѣла-бы стремѣти до того, щобы безъусловно прилучитись до лиґи мира. Що Порта стоить дѣйстно бôльше по сторонѣ Болгаріи якъ Россіи, може послужити доказомъ и то, що она признала болгарского агента Вулковича фактичнымъ управителемъ болгарскои агентіи въ Константинополи. Въ сѣй справѣ одержала „N. fr. Presse“ таку вѣсть зъ Константинополя: Болгарске правительство просило Порту тамтого мѣсяця, щобы она признала д-ра Вулковича агентомъ болгарскимъ. Порта ôдповѣла на то прошенье ôдмовно. Коли же ôдтакъ вел. везиръ выславъ до Софіи звѣстну депешу, поновило болгарске правительство ще разъ прошенье и вказало на то, що Порта высылаючи депешу на руки Стамбулова, признає тымъ самымъ болгарске правительство, а въ наслѣдокъ того було-бы лишь зовсѣмъ консеквентно зъ ѣи стороны, наколи-бъ она такожь признала и представителя того правительства. При тôмъ поклало правительство болгарске и на то вагу, що Вулковича не именувавъ агентомъ кн. Фердинандъ, але кабинетъ Стамбулова. Формально ôдмовила Порта и тому жаданю, але фактично признала Вулковича управителемъ болгарскои агентіи, бо ôдъ теперь почали отоманьскѝ власти зноситися зъ Вулковичемъ урядово.

Зъ Македоніи надходять теперь вельми непокоячѝ вѣсти. Губернаторъ въ Монастири приказавъ арештувати богато грецкихъ достойникôвъ въ Македоніи а мѣжь ними такожь и двохъ епископôвъ, котрѝ — якъ сказано — мали въ 1886 и 1887 р. доносити Грекамъ о рухахъ турецкои арміи. Въ Косани арештовано бурмистра Ґубедура и якогось Птелиса и приставлено ихъ до Монастиря — якъ кажуть — за то, що они стояли въ переписцѣ зъ кôлькома товаришами въ Греціи и лагодили заговôръ противъ турецкого правительства. Въ Касторіи арештовано 20 осôбъ и заразъ замкнено до вязниць а кôлькомъ особамъ дано приказъ, щобы они сейчасъ вынеслися тихцемъ зъ краю.

——

Вчера передъ полуднемъ мала зôбратися въ Бѣлградѣ сербска скупштина; велика часть нововыбраныхъ послôвъ приѣхала вже до столицѣ. Выборы до рады громадскои въ Бѣлградѣ выпали зовсѣмъ въ користь радикалôвъ. Здаєсь, що на провинціи не поведеся имъ такъ добре, бо тамъ въ многихъ мѣстахъ получились противъ нихъ либералы и поступовцѣ. — Король одержавъ зъ краю кôлька письмъ зъ остереженьемъ, щобы стерѣгся, бо противъ него лагодиться якась ворохобня. Кажуть, що тѝ письма выслали люде зъ партіи Ристича, котрѝ хотять въ той спосôбъ робити на королю пресію.

——

О послѣднôмъ выступленю Нелидова въ справѣ болгарскôй въ Константинополи доносять зъ Софіи такъ: Нелидовъ предкладавъ вел. везирови, щобы Порта заразъ зажадала усуненя кн. Фердинанда зъ Софіи. Вел. везиръ не приставъ на то и сказавъ, що ôнъ переконаный, що такій крокъ позôставъ-бы безъ всякого успѣху, бо кн. Фердинандъ певно бы не выѣхавъ зъ Болгаріи. Впрочôмъ черезъ усуненье кн. Кобургского зъ Болгаріи Россія не зыскала-бы нѣчого, бо Стамбуловъ, крôмъ котрого нѣхто не мôгъ-бы удержати въ краю порядку, бувъ-бы зновъ регентомъ, бо въ противнôмъ случаю запанувала-бы въ краю анархія и проливъ крови. Нелидовъ выступивъ тогдѣ зъ предложеньемъ, котре Россія вже торôкъ але безуспѣшно робила, именно, щобы выслати до Болгаріи россійскихъ и турецкихъ комисарѣвъ, котрѝ приготовили-бы выбôръ нового князя але безъ участи всхôдно-румелійскихъ послôвъ. Ажь до выбору нового князя мала бы Туреччина окупувати Всхôдну Румелію. Всѣ тѣ змаганя Нелидова позôстали однакожь безъ успѣху.

НОВИНКИ.

— **До Риму** выѣзджають зъ львôвскою депутацією: зô Львова: Впреос. митрополитъ, крилошане Величко и Бѣлецкій, ректоръ Бачиньскій зъ двома сынами, оо. Вол. Петрушевичь и Наливайко та п. Андр. Грабовичь; зъ провинціи оо.: Ст. Хоминьскій зъ Николаєва, Ал. Мироновичь зъ Петрикова, І. Проскурницкій зъ Лопатина, І. Черепашиньскій зъ Керницѣ, Ил. Поповичь зъ Стрыя, Фил. Решетиловичь зъ Глинянъ, Павло Бачиньскій зъ Глинянъ-Заставія, І. Дурбакъ зъ Увся, Теод. Кордуба зъ Нараєва, Петро Сосенко зъ Плавчи, Вас. Небыловець зъ Перегиньска, Мих. Тресневскій зъ Щирця и п. Тома Красицкій, мѣщанинъ зъ Стрыя.

— **Зелѣзница Кароля Людвика** оголошує свои заряженя взглядомъ поѣздки въ Римъ. Дня 6 л. цвѣтня ôдôйде зъ Кракова до Риму надзвычайный поѣздъ, до котрого будуть выдавати билеты ѣзды впростъ до Риму и зъ поворотомъ до Кракова. Въ цѣли улегшеня ѣзды до Кракова, будуть могли куповати путники на всѣхъ стаціяхъ зелѣзничихъ сего шляху до всѣхъ поѣздôвъ особовыхъ, мѣшаныхъ и поспѣшныхъ билеты о 50 процентъ зниженѝ. Се розумѣєсь въ той спосôбъ, що билетъ купленый до I, II и III клясы по звычайнôй цѣнѣ до Кракова, буде важнымъ до повороту тою самою клясою зъ Кракова. Се зниженье мають тотѝ путники, що выкажуться легитимацією, выставленою и потвердженою печаткою о. д-ромъ В. Смочиньскимъ. Билетôвъ тыхъ не ôддаєся портієрови въ Краковѣ, лише задержуєсь при собѣ, щобы можна ужити при поворотѣ. Вертаючи домôвъ треба билетъ и карту легитимаційну дати касѣ особовôй въ Краковѣ остемплевати. Повертати зъ Кракова можна въ протягу шѣстьдесяти днѣвъ, числячи ôдъ дня, коли куплено билетъ.

— **Зъ Чорткôвского пишуть:** Рѣка Серетъ, на котрôй що року звôльна и спокôйно сплывали леды, сего року несподѣвано значно прибула, въ наслѣдокъ чого поробились численнѝ загати зъ леду. Коли Бѣлои зробилася велика загать на кôлька сяжнѣвъ и селянамъ зъ Бѣлои вода позаливала поля и засѣвы озимѝ. Въ Чорткôвѣ новый мѣстъ сильно ушкодженый, такъ що лише по лѣвôй сторонѣ можна по нѣмъ переѣхати.

— **Цѣсарь санкціонувавъ** проєктъ уставы, ухваленый на минувшôй сесіи галицкого сойму, а змѣняючій §§. 1, 4 и 5 закона краєвого зъ дня 15 цвѣтня 1881 въ справѣ публичныхъ доѣздôвъ зелѣзничихъ.

— **Нещастный случай.** Властитель реставраціи при ул. Кракôвскôй, п. Брайтмаєръ, перенѣсъ свôй льокаль на улицю Трибунальску. Передвчера обходивъ ôнъ посвяченье нового льокалю и коли сходивъ по вино до пивницѣ, упавъ такъ нещасливо, що зломивъ ногу въ колѣнѣ.

— **Самоубійства** допустилася вчера ученица VIII. клясы выдѣловои, 15-лѣтна Станислава К., выпивши значну скôлькôсть розпущеного фосфору. Першу помôчь удѣливъ ѣй д-ръ Електоровичь и можна надѣятись, удержати ѣи при житю. Причины самоубійства не можна знати, хотяй хора подала, що се зробила въ наслѣдокъ страшного болю зубôвъ.

— **Обôрвалася скала** въ полудневôмъ Тироли недалеко Боценъ въ хвили, коли переѣздивъ поѣздъ зелѣзничій зъ Инсбруку. Трийцять кôлька вагонôвъ разомъ зъ машиною розбила скала на куснѣ и якимсь чудомъ лише цѣлый персоналъ зелѣзничій при поѣздѣ не потерпѣвъ ушкодженя. Зô всѣхъ сторôнъ полудневого Тиролю надходять вѣсти о страшныхъ спустошеняхъ въ наслѣдокъ сугôвъ и обрываючихъ-ся скалъ. Въ климатичныхъ мѣсцевостяхъ Боценъ и Меранъ ще до недавна все було засыпане снѣгомъ, а бѣдни недужѝ богато черезъ се потерпѣли.

— **Спадщина по цѣсарю Вильгельмѣ.** Помершій цѣсарь полишивъ 48 миліонôвъ марокъ. Велику часть сеи сумы записавъ ôнъ на скарбъ коронный, заложеный Фридрихомъ Вильгельмомъ III. Ледве $^2/_5$ часть цѣлои спадщины дôсталася по рôвнôй половинѣ теперѣшному цѣсареви Фридрихови и вдовѣ цѣсаревôй Августѣ. Палата Unter den Linden и замки въ Бабельсбергу и Кобленціи полишаються пôсля завѣщаня при цѣсаревôй вдовѣ. Для своеи службы полишивъ цѣсарь досыть великѝ записы.

— **Зъ статистики лѣкарѣвъ.** Найбôльше лѣкарѣвъ єсть въ Италіи, бо ажь 17.568, въ Нѣмеччинѣ 16.992, у Франціи 14.316, а въ Англіи 14.091. Въ Австріи начислено лѣкарѣвъ щось 11.000.

— **Мужь — до гры въ виста.** Одна 70-лѣтна женщина въ Вашингтонѣ, котра пристрастно грала въ виста, оголосила въ тамошныхъ часописяхъ, що пошукуе мужа. Яко условія подала, що ѣи судженый мусить знати знаменито грати въ виста. На сю оновѣстку зголосився якійсь мужчина, а коли она выпробовала его въ грѣ вистовôй, заключила супружество пôдъ такими условіями: Мужь зъобовязуєсь кождого вечера грати зъ нею въ двôйку виста, а за се буде побирати процентъ ôдъ капиталу 100.000 долярôвъ и по ѣи смерти сей цѣлый капиталъ дôстане по нѣй въ спадщинѣ. Одна американьска газета додає ôдъ себе о тôмъ таку увагу: Радѝ бы ми побачити того чоловѣка по пяти лѣтахъ. Чи по при 100.000 доларахъ не дôстане ôнъ и розмягченя мозгу?

— **Дрôбнѝ вѣсти.** Въ Пештѣ померъ Беля Перчель, президентъ куріи королѣвскои и бувшій министеръ правосудія, одинъ зъ найзнаменитшихъ юристôвъ угорскихъ.

Вѣсти зъ Аеп. Львôвскои.

Въ пропозицію принятѝ оо.: на Волю гологôрску, дек. унѣвского, І Ник. Фôльваркôвъ зъ Баткова, П. Андр. Дольницкій зъ Почапъ, ІІІ. Іос. Бородієвичь зъ Кутищь; — на Оравчикъ лише самъ одинъ Ем. Петровичь, завѣдатель Оравчика.

Презенту на Букачôвцѣ одержавъ о. Теод. Величковскій зъ Вишнева.

Намѣстництво удѣлило титулъ стола для Юрія Стеткевича, богослова IV року, котрый одержує єрейскѝ рукоположаня.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Конкурсы.** Ц. к. дирекція лѣсôвъ и доменъ у Львовѣ розписує конкурсъ на мѣсце ц. к. завѣдателя лѣсôвъ и доменъ въ X клясѣ ранги зъ речинцемъ до 20 цвѣтня 1888 р.

— **Именованя.** П. Намѣстникъ именувавъ конципистôвъ намѣстництва: І Тировича въ Турцѣ и І. Д. Ґуклера въ Рогатинѣ ц. к. комисарями повѣтовыми, а практиканта концептового І. Турка въ Сяноцѣ ц. к. конципистомъ намѣстництва.

— **Перенесеня.** П. Намѣстникъ перенѣсъ ц. к. комисарѣвъ повѣтовыхъ: Леоп. Гендриха зъ Мысленицъ до Дрогобича, Густ. Мавтнера зъ Дрогобича до Тернополя, Авг. Щуровскоъо зъ Тернополя до Борщева, І. Малявского зъ Снятина до Бережанъ, Волод. Яроша зъ Равы до Горлицъ, Юл. Цуляуфа зъ Бжозова до Снятина, Маріяна Неничку зъ Городка до Равы, Іос. Ягошевского зъ Горлицъ до Теребовлѣ и новоименованого І. Ґуклера зъ Рогатина до Бжозова; — ц. к. конципистôвъ намѣстництва: Мих. Майкута зъ Збаража до Львова, Вол. Белявского зъ Тарнова до Ряшева, Ал. Стаха зъ Нового Торгу до Мысленицъ и новоименованого І. Турка зъ Сянока до Збаража; — ц. к. практикантôвъ намѣстництва: Волод. Гавиньского зъ Долины до Рогатина, Ант. Поглодовского зô Львова до Бохнѣ, Ант. Райнера зô Львова до Золочева, Вац. Сеньковского зъ Стрыя до Скалату, Єрон. Заградника зъ Самбора до Стрыя, Анд. Городиского зô Львова до Станиславова, Волод. Яворского зъ Бучача до Богородчанъ, Адольфа Пуницкого зъ Перемышля до Городка, Тад. Мичку зъ Хшанова до Ропчиць, Жиг. Пайончковского зô Львова до Сянока, Кар. Подлевского зô Львова до Бучача, Павла Венцковского зъ Бôбрки до Равы, Генр. Прохаску зъ Ропчиць до Перемышля, Евг. Свободу зъ Яворова до Львова, Ант. Фредро-Бонецкого зô Львова до Сокаля, Люд. Єнджейовича зô Львова до Ряшева, Ед. Ролю-Станиславского зô Станиславова до Косова, Волод. Красуского зô Львова до Снятина, Ал. гр. Коморовского зô Львова до Самбора, Меч. Калиневича зъ Косова до Тарнобжега, Ант. гр. Водзицкого зô Львова до Жовквы, Юл. Пйотровского зъ Товмача до Долины, Вик. Абрагамовича зô Львова до Бережанъ, Вит. Калинъ-Ляссоту зô Львова до Тѣшанова, Ром. Леливу-Зуровского зô Львова до Домбровы, Жиг. Кретшмера зô Львова до Живця, Войт. Венца зô Львова до Яворова, Жиг. Рудницкого зô Львова до Бôбрки, Гвида Пехника зô Львова до Збаража и Тад. Вжесньовского зô Львова до Хшанова.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 29 марта. Доносять зъ Праги що трибуналъ державный высказався за рôвноуправненьемъ всѣхъ языкôвъ, не лишь ческого и польского, але такожь руского и другихъ.

Вѣдень 29 марта. Тутешный посолъ россійскій кн. Лабановъ выѣхавъ вчера за ôдпусткою до Петербурга.

Парижъ 29. марта. Ген. Булянже принявъ кандидатуру въ департаментѣ Нордъ и выѣде туды, щобы тамъ станути передъ своими выборцями. Выборы мають ôдбутися тамъ 15. цвѣтня.

Берлинъ 29. марта. „Kreuzztg.“ доказує, що вôйна европейска не дасться оминути и мусить скорше чи пôзнѣйше наступити.

Вѣдень 29. марта. До „Pol. Corr.“ доносять зъ Петербурга, що правительство россійске высказало бажанье, щобы Цанковъ и Каравеловъ сполучилися и предложили плянъ усуненя кн. Фердинанда.

Букарештъ 29 марта. Ферекидесъ заявивъ въ парляментѣ, що правительство рѣшилося ужити всякихъ средствъ, щобы забезпечити въ краю спокôй и порядокъ а коронѣ пошанованье.

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночй) пл. Галицкій 14
Дръ Е. Лебедовичь (нед. внутрѣшнй и очнй) ул. Корняктôвъ (Нар. Дôмъ).
Д-ръ І. Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Аптики: 2292

З. Рукеръ ул. Кракôвска.

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краєвый ул. Костюшки (будынокъ соймовый).
А. Шеленбергъ (конт. вымѣны) ул. Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лилієнъ (конт. вымѣны) ул. Гетьманьска 8

Готелѣ и Реставраціи:

Стадтмилеръ (готель, торг. винъи рест.) Кракôвска 9

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устыяновичь, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т. Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4.

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичь (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склепы:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгнеръ (найтаншій магазинъ галантерійный ул. Галицка 16.
А. Гальскій (товары зелѣзнй) пляцъ Маріяцкій 9
Стахевичь и Абрысовскій (матеріи на сукнѣ) Ринокъ 32
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н. Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20)
Вольфъ Чоппъ (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ. ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничй:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигіи).

НАДÔСЛАНЕ.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручає свои вы-
2389 робы по найдешевшихъ цѣнахъ. 4—?

НАЙЛУЧШІЙ
ПАПѢРЪ ЦИГАРЕТОВЫЙ
єсть правдивый

LE HOUBLON

1934 францускій фабрикатъ 20 36
CAWLEY-a & HENRY-ого въ Парижи.

Передъ пôдробкою остерегаєся!

Сей папѣръ поручаютъ якъ найлучше пп. д-ръ І. І. Поль, дръ Е. Людвигъ, дръ Е. Липманъ, професоры хеміи при вѣденьскôмъ университетѣ а то для єго знаменитои якости, єго абсолютнои чистоты и для того, що до него не домѣшанй жаднй шкôдливй здоровю матеріи.

FAC-SIMILE DE L'ÉTIQUETTE 17, rue Béranger, à PARIS

Кождый

може собѣ спродаючи всѣлякй роды законно дозволеныхъ

Льосôвъ на раты

рôчно що найменше

1200 золотыхъ заробити. Звернутися треба на адресу: **Wechselhaus H. Fuchs, Budapest, Dorotheergasse Nr. 9.**
2358 10—10

Какао въ порошку

позбавленый товстыхъ частей, на спосôбъ гольендерскій выроблюваный въ пушкахъ: $^1/_2$ кильо, $^1/_4$ кильо и $^1/_8$ к.

Цѣна зр. 1.40, 70 и 35 кр.

$^1/_2$ кильо найлучшихъ цукрôвъ десеровыхъ . . . зр. 1·20

Такожь **чеколяду** въ рôжныхъ гатункахъ поручає:

Генрихъ Третеръ

фабрика парова чеколяды и цукрôвъ дес-
2296 серовыхъ у Львовѣ 10—?

улиця Коперника ч. 3.

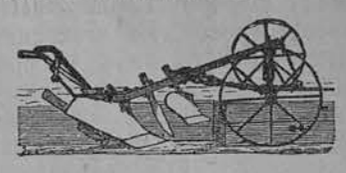

CLAYTON & SHUTTLEWORTH

фабрика машинъ рôльничихъ

Львôвъ, улиця Городецка Ч. 22

поручають на зближаючій-ся **весняный сезонъ** свои найновѣйшй выробы **плугôвъ, боронъ, вальцѣвъ и сѣвачокъ**, а яко **выключнй заступники R. Sacka** знанй фабрикаты того-жь по цѣнахъ оригинальныхъ.

Направы выконуються въ своѣмъ якъ найлѣпше уладженôмъ варштатѣ якъ найдокладнѣйше и дешево.

Илюстрованй цѣнники на бажанье даромъ и франко.

Складъ комисовый мають **Л. & С. Чеконьскй**
2363 9—12 въ **Чортковѣ.**

ПЕТРО КРОКЕВИЧЬ

аптикарь въ Краковѣ

улиця Баштова при плянтахъ (рôгъ Ринку Клепарского)

поручає власнй выробы

яко правдиву одиноку добычь найновѣйшихъ часôвъ, приносячу хорому неоцѣненй, спасеннй користы, о чѣмъ свѣдчать щоразъ численнѣйшй признаня похвалы и т. п., якъ неменше посвѣдченье лѣкарске, а именно:

До Высокоповажаного пана Петра Крокевича, аптикаря у Краковѣ.

Выробы фармацевтичнй Пана Петра Крокевича, аптикаря пôдъ Львôмъ у Краковѣ, пôсля предложеныхъ менѣ приписôвъ лѣкарскихъ зробленй, не мѣстять нѣякихъ шкôдливыхъ складникôвъ и въ ôдповѣдныхъ немочахъ ужитй, дуже успѣшно дѣлають.

Д-ръ Юровичь,
У Краковѣ дня 23 липня 1887. докторъ всѣхъ наукъ лѣкарскихъ.

Вино хинове, средство лѣчниче, взмагаюче силы, стравнôсть, надзвычайно поручане, особливо у женщинъ слабосильныхъ, блѣдыхъ и т п

Вино хинове зъ зелѣзомъ, поручане молодымъ особамъ для осягненя зросту и розвою тѣла, надає крови силу, збôльшаючи скôлькôсть тѣлокъ крови, змôцняючи жолудокъ пôдносить апетитъ, лѣчить загальнй ослабленя, блѣдачку и т. п., а одиноке для реконвальесцентôвъ по хоробахъ горячковыхъ вынищаючихъ.

Вино зелово-ромбарбарове, вытягъ винный зъ правдивого корѣня Ревеня хиньского (Radix rhei chinensis) и зелъ, збôльшаючихъ рухи хробачковй кишокъ черезъ то легко розвôльняюче; знамените въ затканяхъ, часто повтаряючихъ-ся здутяхъ, довготреваючôмъ катарѣ, дванацятницѣ и въ упорчивôй жовтачцѣ.

Вино зелово-пепсинове, вытягъ зъ зелъ краєвыхъ и найлѣпшои пепсины de Rostock, одиноке успѣшне средство пôдносяче травленье, розпускаюче бѣлко, затымъ одиноке въ нестравности, хроничныхъ катарахъ жолудка або на тлѣ туберкуличнôмъ атоніи кишокъ у людей старыхъ, дуже помôчне у дѣтей зле ôдживлюваныхъ, анемичныхъ и шкрофуличныхъ.

Амигренъ, незрôвнана помôчь въ сильнôмъ болю головы. Ложочка ôдъ кавы зажита успокоює найсильнѣйшу мигрену.

Кальльонъ, одиноке средство на найстаршй и найдолегливѣйшй нагнѣтки. По насмарованю нагнѣтокъ сейчасъ перестає болѣти, а въ 24 годинахъ ôдпадає безъ найменшого болю.

Хильоль, лагодить по кôлькоразовôмъ ужитю найбôльшй болѣ ревматичнй, пострѣлы, подагру и т. п

Сарсапариліянъ зъ корою хиновою, узнаный яко найлѣпше средство въ немочахъ походячихъ зъ зôпсутя сокôвъ и зъ ôдти повстаючого вадливого складу крови, въ недокровности и т. п.

Зѣлье грудне зô свѣжахъ, лѣчничихъ зелъ волоскихъ, котрй вже неразъ навѣть въ прикрыхъ розличныхъ выпадкахъ слабости давали надсподѣване полѣпшенье терплячому, то въ слабостяхъ грудныхъ то легкихъ противъ астмы, всякои душности и т. п. Усувають они тяжку дыхавицю, всякй закатареня легкихъ и грудей, зафльегмленя, кольки въ грудехъ, упорчивый кашель и т. п. Цѣна зр. 1·20

Сиропъ грудный при тяжкихъ або застарѣлыхъ немочахъ, уживаный буває рôвночасно зъ зѣльемъ льоретаньскимъ противъ сухотъ и слабостей грудныхъ и легкихъ и т. п Цѣна 2 зр.

Кроплѣ жолудковй. Средство знамените и незрôвнане у всѣхъ слабостяхъ жолудка Цѣна 35 кр. 2068 32—0

Замовленя выконуєся ôдворотною почтою.

Зъ численныхъ подякъ наводимо ось тй:

Высокоповажаный Пане Аптикарю!

Бажаю, щобы кождому хорому такъ знаменитый успѣхъ давали лѣки зъ Вашихъ выробôвъ, якъ моѣй женѣ, котрй надсподѣвано успѣшно дѣлали и прошу о надôсланье менѣ ще Амигренъ и капель жолудковыхъ.

Зъ поважаньемъ
Пшôвъ д 3 липня 1837 р *Леопольдъ Коваликъ*
(Рыбникъ, Oberschlesien).

Высокоповажаный Пане!

Узнаю дѣйстну успѣшнôсть Вашихъ выробôвъ, досвѣдчивши на собѣ
Се посвѣдчаю ретельно. Зъ поважаньемъ
Schönpriesen b. Aussig 25 мая 1787 р. *Новаковскій*
директоръ фабрики цукру.

Вп Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви въ Краковѣ.

Страдаючи ôдъ пôвтора року на сильный, невылѣчимый кашель, сполученый зъ рôзными тяжкими недугами, мимо тутешныхъ радъ лѣкарскихъ, чувся я безъ надѣѣ житя, а яко отець кôлькоро дѣтей, хапаючись вкôнци рôзныхъ способôвъ до поратованя здоровля, случайно зъ порады чужои приязнои менѣ особы, уживъ я „Зѣля грудного" выробу аптикаря Вповажаного Пана Петра Крокевича, и по ужитю чотырохъ пачокъ „Зѣля грудного" и Сиропу ôдзыскавъ цѣлковито здоровлье, могучи о власныхъ силахъ уже працювати и тымъ чиномъ бодай частину щастя дѣтемъ моимъ удѣлити. Чуюсь тому спонуканымъ заявити найщиршу вдячнôсть Вповажаному Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви мѣсцевому, за вырôбъ „Зѣля грудного", бо житье моє лишь ужитю того Зѣля завдячую.

Зъ глубокимъ поважаньемъ
Кракôвъ, дня 28 мая 1886 р. *Михаилъ Трыбальскій,*
друкарь литографичный.

Высокоповажаный Пане!

Вычитавши зъ газетъ дня 28 мая с. р. подяку Вамъ Вповажный Пане, а почуваючись зарôвно до обовязку вдячности, маю честь тую-жь въ высокôй степени заявити Вамъ, Вповажный Пане, бо Ваше „Зѣлье грудне" и „Сиропъ", и въ загалѣ Вашй выробы не лишь менѣ самому, але дуже многимъ, де заходили сумнѣвы що-до здоровля давали чудный успѣхъ. Маючи отже много завдячити Вашимъ выробамъ, приймѣть Вповажаный Пане выразы моєи вдячности, а заразомъ зичливости, успѣху въ дальшôмъ розвою своихъ выробôвъ такъ для добра власного, якъ и зъ пожиткомъ для людскости!

Остаю зъ довжнымъ поважаньемъ *Кс. Е. Вернеръ,*
Кракôвъ 1 червня 1886 р. Реформатъ.

Честный Пане!

Страдаючи ôдъ 20 лѣтъ на гемороиды и упрямый бôль въ жолудку, на дыхавицю и сполучене зъ нею замуленье мѣхура, на затвердженье и иншй долегливости, уживъ я кôлька фляшокъ „Капель жолудковыхъ", котрй зробили менѣ надзвычайну пôльгу, що посвѣдчаю згôдно зъ правдою и совѣстею.

Фишеръ,
Ряшѣвъ, дня 21 червня 1886 р. совѣтникъ ц. к. суду.

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемирнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдличнй выробы косметичнй, тоалетовй и перфумы именно:

Пудръ княжій не мѣстить жадныхъ металевыхъ примѣшокъ, єсть се найчистѣйша и найнѣжнѣйша мучка ростинна, приємно прилягає до лиця, надає красну, природну бѣлôсть и єсть неоцѣненымъ средствомъ до окрасы лиця. — Пуделко мале бѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр, зъ лебедикомъ 1 зр. 50 кр Рожевый для бльондинокъ и кремовый для шатинокъ и брунетокъ, мале пуделко по 70 кр., бôльше зр. 1.20 зъ пуделкомъ зр. 1 60.

Вода фіялкова. Усуває зъ лиця прищѣ, лишаѣ, угрики, попаданье и лущенье шкôры, выгладжує морщинки и долики ôсповй. Лице ôдсвѣжує, выбѣлює и вынѣжнює до тои степени, що яко средство тоалетово-гигієничне зôстало ôдзначене медалемъ заслуги на выставѣ природничо-лѣкарскôй въ Краковѣ. **Цѣна 1 зр.**

Мыло косметичне лагôдно дѣлає на нашкôрокъ, запобѣгає попаданю рукъ и лиця, дуже нѣжно очищує шкôру. — *Усуває веснянки и жовто-брунатнй плямы зъ лиця* Цѣна 60 кр.

Порошокъ ростинно-алькаличный до чищеня зубôвъ.

Усуває камѣнь и квасы, котрй наводять бôль и порохнавѣнье зубôвъ. — Пуделко 30 и 60 кр.

Фарбы до стампиль

синя, фіолетова, червона, чорна. — Фляконъ по 50 кр

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул, Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка, рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2. 2257 62—?

---

500 найкрасшихъ и найновѣйшихъ родôвъ **РОЖЬ** зъ якъ найдокладнѣйшою номенклятурою. На ласкавй бажаня высылаєсь спеціяльный
2377 списъ рожь франко. 2—6

ЕД. КАЧОРОВСКІЙ
въ Товмачи.

Золотыхъ 100—200 Золотыхъ

або за мѣсячною платею — пôсля умовы — можуть заробити особы кождого стану, котрй схотять заниматись продажею законно дозволеныхъ въ Австріи преміовыхъ льосôвъ позичковыхъ. — Ôдноситись до **Max-a Lustig-a,** дôмъ банковый въ **Будапештѣ.**
2360 12—25

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкого

Акційного Банку Гипотечного

2222 122—? купує и продає

всѣ ефекты и монеты

пôдъ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечнй и
5% Листы Гип. преміованй,

котрыхъ пôсля закона зъ дня 2 липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвысшои постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталôвъ фондовыхъ, пупилярныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадія

можна одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльосованя зъ 10% премією т. є. по **110** за **100**)

Всѣ припорученя зъ провинціи залагоджуються безъ проволоки по курсѣ дневнôмъ, не числячи нѣякои провизіи.

Добре треває вѣчно.

Доказомъ того розголосъ, якого заживає славна ва весь свѣтъ **д-ра мед. А. Rix оригинальна паста Помпадуръ.**

Єсть се знаною рѣчею, що деякй женщины мали средства, котрй заховували имъ выглядъ молодости и єи всѣ „внѣшнй прикметы", а именно **свѣжôсть, красоту и гладкôсть шкôры** ажь до найпôзнѣйшои старости. Славна панѣ ***Помпадуръ*** на дворѣ Людвика XV. мала таку рецепту, котра запевнила ѣй такожь ажь у пôзну старôсть єи вродженй прикметы, причѣмъ она знала єи передъ цѣлымъ свѣтомъ скрывати. Паперы, въ котрыхъ переховувалась рецепта, дôстались у руки однои высокого роду фамиліи, котрои краса ще нинѣ загально подивляєсь, и **д-рови Rix,** котрый вôйшовъ случайно въ лѣкарскй и иншй ôдносины, удалося вглянути въ се письмо держане въ тайнѣ и въ сей спосôбъ зладити **найзнаменитше средство** въ користь цѣлого свѣта черезъ повысшу **пасту Помпадуръ.**

Одиноке средство лѣчниче и консервуюче, котрымъ можна ôддалити веснянки, плямы печѣнковй, угры, червоности и всѣ иншй зла приключуючй-ся на лици а такожь удѣляє цвѣтови лиця молодечу свѣжôсть. Товстолезнй свѣдоцтва о найлѣпшихъ успѣхахъ сеи найзнаменитшои пасты до лиця може кождый ласкаво переглянути.

Щобы оминути пôдроблень, треба при закупнѣ **пасты Помпадуръ д-ра Rix-а** брати лише запечатанй пакеты и уважати, щобы приписъ бувъ заосмотреный въ facsimile вынаходчика. Многй иншй средства суть зъ тымъ самымъ або подôбнымъ именемъ и часто захвалюються передъ купцемъ за найпевнѣйшй и найлѣпшй, а однакъ лише выкликують недовѣріє при своѣй безскуточности; правдива **паста Помпадуръ** въ своихъ успѣхахъ не заведе нѣколи, и кождого, хто єи разъ уживъ, спонукує и дальше продовжати єи уживанье або єи поручати, тому треба докладно уважати на пôдписъ **д-ра Rix-а.**

Ôдъ 60-ти лѣтъ знана яко вельми знамените и цѣлюще

средство красоты

для осягненя бездоганного, чистого цвѣту лиця, для захованя и прикрашеня шкôры, для знищеня веснянокъ, плямъ печѣнковыхъ, угрôвъ, лишаѣвъ, червоности носа, слѣдôвъ по ôспѣ, червонй руки стають бѣлыми, морщины выгладжуються въ чудово короткôмъ часѣ, шкôра стаєсь гладкою и мягкою мовь оксамитъ и прибирає природну краску, якою лише молодѣжь величаєся. Д-ра Rix-а пасту Помпадуръ до нинѣ не можна въ тôмъ взглядѣ досягнути за-для высказôвъ найвысшихъ осôбъ и професорôвъ Ся паста, у народу называна **чудесною пастою,** не єсть **шминкою** лише **средствомъ лѣчничимъ** и многими лѣкарями записуєся. Подяки не оголошуєся. Розсылаєсь по присланю належитости або за послѣплатою. Цѣна оригинального слоика разомъ зъ приписомъ 1 зр. 50 кр. Д-ра Rix-а тоалетове мыло Помпадуръ 30 кр. Д-ра Rix-а молоко Помпадуръ, до уживаня замѣсть пудру, 1 зр. 50 кр.

Вильгельмина Rix, вдова по д-рѣ.

Вѣдень, мѣсто Adlergasse 12, у власнôмъ домѣ.

Мѣсця розпродажи въ **Галичинѣ и Буковинѣ: Перемышль** у аптикаря п. Александра Маньковского, **Станиславôвъ** у апт. п. А. Байлега, **Броды** у апт. п. В. Ляндесберга. 2374 2—6

І. & С. КЕССЛЕРЪ въ БЕРНѢ (BRÜNN)

улиця Фердинанда Ч. 7/d

высылають за послѣплатою:

Сорочки мужескй, бѣлй и кольоровй 1 штука Іа. зр. 1.80 IIа. зр. 1.20

Сорочки робôтничй зъ доброго оксфорду, 3 штуки зр. 2.

Ногавицѣ мужескй, зъ барханту або полотна, 3 пары Іа. зр. 2.50, IIа. зр. 1.80.

Суконнй шапки, для мужчинъ и хлопцѣвъ, 6 шт. зр. 1·20.

Скарпетки мужескй, бѣлй або кольоровй, робленй 6 паръ зр. 1·10.

Скарпетки втягаючй пôтъ, зъ финису шовкового, 12 паръ зр. 1·20.

Пледы до подорожи, 3·50 метрôвъ довгй, 1·60 м. широкй, 1 штука зр. 4·50.

Матеріи на мужескй уборы, новôтнй, 3.10 метрôвъ Іа. зр. 5·50. IIа. зр. 3·75.

Матеріи на иберцигеры, добрй, найновѣйшй барвы, 2.10 метр. зр. 6.

Нормальни сорочки и ногавицѣ, зъ чистои вовны, системъ Єгера, 1 штука зр. 3·50.

Зреформоване нормальне бѣлье, (втягаюче пôтъ) 1 сорочка або 1 ногавицѣ зр. 2.

Бѣлье зъ Gummi, 2 пары маншетôвъ, 2 стоячй и 2 лежачй ковнѣрики зр. 2·50.

Матеріи лѣтнй камгарновй на мужескй уборы, найновѣйшй десенѣ, 6.5 метрôвъ зр. 3.

Сорочки жѣночй, зъ шифону, гафтованй, 3 штуки зр. 2·50.

Сорочки жѣночй, зъ мѣцного полотна зъ зубками 6 штукъ зр. 3·25.

Корсеты нôчнй, зъ шифону, численно прикрашенй, 3 штуки зр. 1·80.

Спôдницѣ, 6 зъ сырого полотна, Chiffon и Rouge 3 штуки зр. 3.

Запаски жѣночй, зъ оксфорду, кретону и сырого полотна 6 штукъ зр. 1·60.

Паньчохи жѣночй, робленй, бѣлй або кольоровй, 6 паръ зр. 1·50.

Паньчохи жѣночй, (втягаючй пôтъ) зъ шовкового финису 6 паръ зр. 1 20.

Намѣтки зъ Mohair-у, у всѣхъ краскахъ 3 штуки зр. 1·20.

Намѣтки зъ Foil-у, краснй десенѣ, 6 штукъ зр. 1 20.

Жакеты лѣтнй Jersey, зъ чистои вовны, у всѣхъ краскахъ 1 шт. гладка зр. 2·50 тамбурована зр. 4.

Хустинки до носа, зъ кольоровымъ краємъ, 1 тузинъ мужескихъ зр. 1·20, жѣночихъ зр. 1.

Взôрцѣ даромъ и франко.

2345 6—26

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 63. Львôвъ, Пятниця 18 (30) марта 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ однои стрôчки печатнои, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул Коперника ч 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.
на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. а. в.

Всякй облигаціи, листы заставнй, ренты, акціи банковй и зелѣзничй, льосы державнй и приватнй купують и продають пôдъ найкористнѣйшими по змозѣ условіями СОКАЛЬ и ЛИЛІЕНЪ дôмъ банковый и контора вымѣны. Порученя зъ провинціи сейчасъ залагоджуються, безъ дочисленя провизіи.

Ôдъ 1 (13) сѣчня „Дѣло“ почало выходити що дня, вынявши недѣлѣ и рускй свята. Условія предплаты повысше на заголовку.

Голосъ Ювилата Хорватского.

„Я на полудни а Вы Русины на Пôвночи готовимо щасливѣйшу будучнôсть Славянамъ. Свобода, просвѣта, побѣда и слава воскреснуть тогдѣ, коли всѣ народы славяньскй обôймуться любовію, заживуть въ згодѣ и братнôй взаимности. Проти себе треба намъ бути все а все справедливыми, нѣкому не наносити кривды, служити лише правдѣ, а тогдѣ буде въ насъ сила, опертись чужому напорови и ôдбитись ôдъ всякои постороннои кривды...“

Отъ такою чисто христіяньскою и не менче чисто славяньскою гадкою ôдповѣвъ дяковскій патріотъ Русинамъ галицкимъ на ихъ ювилейный щирый привѣтъ, добачивши въ роботѣ ихъ основу до красшои будучности для всего Славяньства. Якъ бы мы самй про себе сказали: що черезъ просвѣту змагаємо до свободы и побѣды, а взаимною любовію, опертою на пошанованю кождои народности славяньскои, хочемо двигнути Славяньство въ загалѣ и що всяке дѣланье наше ôдъ давна опираєсь на тôй єдино розумнôй основѣ, — що въ самостôйнôмъ розвою національнôмъ кождои вѣтвы Славяньскои и въ нищеню неоправданои гегемоніи одныхъ надъ другими глядимо твердыхъ основъ до силы и побѣды, — що програмою кождого народу славяньского повиненъ бути розвôй у внутрѣ, любовь братня и взаимна помôчь на внѣ, — якъ бы мы все то самй о собѣ сказали, була-бъ се може самохвальба. Але зъ устъ великого патріота полудневои Славяньщины, зъ устъ представителя братного намъ народу хорватского, похвала та єсть лише провѣреньемъ, що Русь наша, плекаючи и розвиваючи своє, а чужого не бажаючи, дѣйстно одинока на цѣлôй Пôвночи двигнула высоко той прапоръ, що веде до побѣды. Похвалу тую можемо про-то приймити яко добре заслужену и она загрѣє певно всѣхъ Русинôвъ до дальшого выгревалого труду на тôмъ поли и въ тôмъ напрямѣ!

Однакожь при тôй нагодѣ не можемо не звернути уваги на ту обставину, що дяковскій патріотъ и идеальный провôдникъ народу хорватского, якъ-разъ пôдъ нинѣшну хвилю выступає яко благородный а смѣлый менторъ зъ голосною пересторогою для всего Славяньства, — що якъ-разъ теперь указує народамъ славяньскимъ дорогу, по котрôй належало-бъ имъ ступати.

Рѣчь ясна. Епископъ Стросмаєръ, яко объєктивный слѣдитель житя Славяньщины не мôгъ не добачити тои сумнои правды, що деякй народы славяньскй зъ однои стороны не дбають про духовый розвôй низшихъ верствъ своєи суспôльности, отже и про свою власну силу, а зъ другои стороны въ житю межинароднôмъ ступили на дорогу кривдъ и неправды. Не на любови и взаимности, не на пошанованю правъ національныхъ, не на взаимнôй помочи, а на нивеляціи, геґемоніи, еґоизмѣ, на нетерпимости, а буває, навѣть на расовôй ненависти научились Славяне будувати будучу свою долю. Анѣ на Балканьскôмъ пôвъостровѣ, анѣ на згаданôй Пôвночи не найшли они доси способу зблизитись до себе: Хорваты зъ Сербами, Сербы зъ Болгарами, Поляки зъ Русинами, по части и Чехи зъ Словаками станули до завзятои борбы. А до того всего приходить нетерпимôсть и нивеляційна политика, голошена и практично примѣнювана въ Россіи до славяньскихъ народôвъ не-московского племени.

Завзятою боротьбою, а не любовію жиють нинѣ Славяне: тисне одинъ другого, часомъ ажь допче братными ногами, щиро та ревно трудиться надъ власнымъ обезсиленьемъ, — хиба на то, щобы скорше зажити тои судьбы, яка дожидає Полякôвъ Познаньщины.

Менторство еп. Стросмаєра оправдане всесторонно. Чимъ колись Оботриты, Вилки, Сорабы и Лужичане выкопали собѣ грôбъ, — чимъ розбився союзъ Польщѣ зъ Чехами за часôвъ Болеслава Хороброго и Ягайла, — чимъ упала Польща, знищивши автономію Червонои Руси и великого княжества Литовско-Руского, — тымъ жиє и дыше Пôвнôчь славяньска и не хоче зрозумѣти, що трудиться не для себе, а для потомкôвъ Альбрехта Ведмедя...

Нѣ на Балканахъ, нѣ на Пôвночи не бачимо нинѣ засновъ до того, о чôмъ думає дяковскій мыслитель. Вправдѣ зложились нинѣ рѣчи такъ досыть щасливо, що по-за абсолютно управлюваною Россією, кермованою теоріями Катковыхъ и Побѣдоносцевыхъ, въ конституційнôй Австріи и на вôльнѣйшихъ Балканахъ могли-бы повстати засновы до свобôдного, дружного Славяньства, але и тутъ керманичѣ долѣ поодинокихъ народôвъ славяньскихъ не можуть взнестись поглядомъ высше по-надъ хвилевй интересы, по-надъ еґоизмъ національный, а тымъ певно не здобудуть для себе твердыхъ основъ до такого розвою національного, котрый бы бувъ въ силѣ убезпечити ихъ противъ всякихъ евентуальностей. О славяньскости, якъ єи понято въ 1848 р. на зъѣздѣ въ Празѣ, „o naszej i waszej wolności“, забули самй Славяне австрійскй. Ихъ политика супротивъ себе обчислена на завтрѣшный непевный зыскъ для себе, до того ще часто и выпрошеный... Нема глубшои и высшои гадки...

Въ виду того, повторяємо ще разъ, менторство дяковского патріота на нинѣшнй часы єсть зовсѣмъ оправдане, — а зъ другои стороны ôдрадно почути, що якъ мѣжь Хорватами, такъ и Русинами, жиє ще идея высока и чисто славяньска, не закаламучена чужими вплывами, нѣ не убита довговѣковымъ гнетомъ, — идея взаимного вырозумѣня и пошанованя правъ кождои одиницѣ славяньскои — идея, що остаточно колись побѣдити мусить и побѣдить.

То тверде пересвѣдченье вливає въ зболѣлу душу бальсамъ ôдрады и надѣѣ, а Русинамъ именно велить крѣпко держатись того гуманного прапору, якій они здвигнули высоко посередъ пôвнôчнои Славяньщины.

Чорнй карты зъ економичного житя Галичины.

XII.

Економична програма п. Щепановского дасться зôбрати коротко въ слѣдуючихъ словахъ: Край нашъ не пôднесесь такъ довго, якъ довго не будемо мати бôльшихъ капиталôвъ. Продукцію краєву треба збôльшити що найменше два разы въ порôвнаню зъ теперѣшнымъ єи станомъ. Щобы збôльшити продукцію, треба мѣсто рôльничого господарства екстензивного т. є. на великихъ просторахъ безъ всесторонного вызысканя силъ землѣ, господарство интензивне т. є. на меншихъ просторахъ заводити, але за то зъ всякимъ вызысканьемъ силъ землѣ и зъ всякими потрѣбными накладами.

Таке господарство накладове повинно бути якъ найскорше примѣнене до всѣхъ галузей господарства краєвого.

Щобы дôйти до такого господарства, треба передовсѣмъ познакомлювати людей, якъ оно иде въ другихъ краяхъ, учитись єго тамъ и робити у себе пробы. Тутъ почиває найперше на шляхотскôй молодѣжи обовязокъ ôддатись мѣсто шульерцѣ, конямъ та бальеринамъ, економичнымъ студіямъ по чужихъ краяхъ, а коли-бъ та молодѣжь остала непоправною, тогдѣ радить авторъ высылати въ тôй цѣли за границю на коштъ краю кôлькохъ способныхъ, молодыхъ економистôвъ. Вѣдомости о господарствѣ поступовыхъ заграничныхъ краѣвъ повиннй розкидатись по краю въ соткахъ тысячѣвъ примѣрникôвъ.

Коли всѣ силы краю звернуться до того, щобы за примѣромъ другихъ краѣвъ завести систему накладову въ всѣхъ галузяхъ краєвого господарства, тогдѣ можна напевно числити, що до 15 лѣтъ подвоилась-бы продукція краєва а зъ нею и краєве богатство. Рôчный дохôдъ цѣлого господарства краєвого збôльшився-бы о 300 мил. зр. рôчно, дохôдъ чистый зъ землѣ пôднѣсся-бы два разы въ порôвнаню зъ теперѣшнымъ станомъ, добробытъ цѣлого населеня полѣпшився-бы дуже значно, а при такôмъ збôльшенôмъ добробытѣ можна-бы збôльшити и податки зъ 48 на 100 мил. рôчно. А тогдѣ и въ Вѣдни могла-бы Галичина бôльше заважити своимъ вплывомъ, бо причиняла-бъ ся значными сумами до державного буджету. Тогдѣ ôдзыскала-бы своє значенье и повагу и сама автономія, котра нинѣ жебраючи о окрухи буджетовй, ôддаєсь сама на ласку и неласку центральнои власти и тымъ скрѣпляє лишь централизмъ. За кожду суму, котрою автономія причиниться бôльше до буджету, позыскає бôльше вплыву и ширшу мѣру самоуправы. Автономія, за котрою стоить поважна економична сила могла-бы подумати навѣть о такъ далеко идучихъ уступствахъ, якъ ôдданье краямъ управы надъ безпосередными податками и перенесенье цѣлого буджету шкôлъ на краєвй склады.

Авторъ выступає дальше противъ нарѣканямъ на тягаръ милитаризму. Выдатки на вôйско у насъ не ростуть, а противно малѣють. Коли въ р. 1857 выносили выдатки на войско 60% доходôвъ податковыхъ, то нинѣ выносять они 25% тыхъ доходôвъ. (То ще не конче знакомъ зменшеня коштôвъ на вôйска, а скорше знакомъ дуже великого пôднесеня податкôвъ. — *Прим. Ред*). Коли въ Франціи выносить рôчне удержанье арміи 287 мил. зр. въ Россіи 257 мил, Нѣмеччинѣ 235 мил., Италіи 125 мил, въ Австріи выносить оно лишь 117 мил. зр. (Яке однакъ порôвнанье заходить мѣжь економичнымъ станомъ и престаційною можностею Австріи а тыхъ краѣвъ? — *Прим. Ред.*).

Жертвы на удержанье вôйска суть у насъ нѣчимъ супротивъ стратъ, якй поносить край черезъ дуже богато не вызысканои працѣ, дармуючихъ для браку зарôбку людей, працю змарновану черезъ бракъ добрыхъ приладôвъ або бракъ умѣлости. Тй страты выносять сотки миліонôвъ зр. а на армію выдає Галичина ледво 10 мил. зр. А выдатокъ той єсть въ Галичинѣ найбôльше оправданый, бо она по-

Вѣсти зъ Украины.

II.

(Спадкоємцѣ гетьмана Павла Полуботка — Археольогія. — Науковый артистично-промысловый музей въ Кіѣвѣ. — „Кіевская старина“ — rediviva. — Новй творы выставлюванй театромъ П Старицкого въ Петербурзѣ — Порôвнанье драматичного товариства И Кропивницкого зъ товариствомъ П Старицкого. — „Россійскій театральный музей“. — Панахида по Т. Шевченку и споминки про него. — Дрôбнй вѣсти)

(*Конець.*)

„Свѣтова рѣчь“, комедія въ 4 дѣяхъ а 5 образахъ (зъ спѣвами и танцями) Олены Пчôлки, взята зъ интелигентнои сферы суспôльности, єсть справдѣ окрасою нашои литературы драматичнои, котра остатными часами вельми збогатилась цѣнными творами якъ украиньскихъ такъ и галицкихъ писателѣвъ. Ся обставина одначе була причиною, що рецензенты московскихъ газетъ закинули повысшôй комедіи недостатокъ оригинальности, выявляючи, що се просте наслѣдованье твору ихъ Островского „Бѣдная невѣста“, хочь мусѣли признати, що въ тôй по ихъ думцѣ украиньскôй перерôбцѣ, богато оброблено ширше, вѣрнѣйше и подрôбнѣйше (Гл. „Новости“ ч. 45 зъ 1888 р.) Найлѣпшою обороною, що комедія самостôйный плôдъ пера украиньскои писательки, а не наслѣдованье твору московского комедіописателя, є те, що сама п-ѣ Олена Пчôлка каже въ своѣй автобіографіи, помѣщенôй въ сегорôчнôй „Зори“ въ ч. 3 (на стр. 55—56): „Въ 1884 р. написана мною комедія въ 4 дѣяхъ, зъ паньского побыту, „Свѣтова рѣчь“. Исторія пієсы така: Старицкій, взявши зарядъ театру въ купѣ зъ Кропивницкимъ, и дбаючи про ширшій репертоаръ, попросивъ мене, щобъ я переложила на украиньске комедію Островского „Бѣдная невѣста“. Взявшись за сю працю, я побачила, що типы того первотвору на стôлько рôзнй ôдъ нашихъ украиньскихъ, що лѣпше було-бъ цѣлу пієсу не переложити а переробити. И дѣйстно вкôнци выйшло, що пієса моя остала лишь у головнôй основѣ похожа на комедію Островского. Розрѣшена она драматичною цензурою 19. червця 1884“. Отже рецензенты московскихъ газетъ „чули — якъ то кажуть — що дзвонять, тôлько не знали, въ котрôй церквѣ!...“ Але „Новое Время“, рецензуючи „Свѣтову рѣчь“, накинулось на що инше: Въ „Свѣтовôй рѣчи“, каже, и въ иншихъ творахъ „русскій языкъ играетъ роль какой то чумы. На этомъ языки говоритъ злодѣй Меричь, на немъ же говоритъ и расчетливый плутъ Беневоленскій. Добродѣтельныя и страдающія лица обязательно говорятъ по малороссійски, не только говорятъ, но даже поютъ“... Се очевидна денунціяція: россійска мова самымъ житьемъ вкладається въ дотычныхъ творахъ въ уста тымъ особамъ, для котрыхъ натуральна любовь до рôднои мовы, любовь вроджена, здаєся чимсь то низькимъ, непотрѣбнымъ и небезпечнымъ. Осуджуючи ту любовь, особы тй конечно мусять осуджувати и рôдну мову; а осуджувати они єи не можуть говорити тою мовою, котру осуджують, а говорять хочь-бы московскою або францускою. Якъ же-жь сего не може зрозумѣти хочь трохи тямучій критикъ? Длятого то и Тамалѣй (въ „Свѣтовôй рѣчи“) генеральскій сынъ, самъ же Украинець зъ роду — бо и єго прôзвище украиньске, — говорить по московски длятого, що бажаючи приєднати для себе дѣвчину, ôнъ бачить въ єи приятеляхъ студентахъ Стасенку и Голубѣ, котрй бесѣдують по украиньски, своихъ суперникôвъ и осуджує ихъ любовь до рôдного слова, а радше ихъ приязнь зъ бѣдною дѣвчиною, що и єму сподобалась. Выконанье сеи комедіи товариствомъ п. Старицкого, заслужило на всяку похвалу.

Окрôмъ повысшихъ творôвъ выставлювавъ п. Старицкій въ Петербурзѣ и иншй, въ Галичинѣ вже бôльше-менше знанй творы, якъ Сватанье на Гончарôвцѣ, Чорноморцѣ, Запорожець за Дунаємъ, Гаркуша, Назарь Стодоля, Наталка Полтавка, Рôздвяна нôчь и т. и. Остатня выстава оповѣщена на нинѣ (18 марта): грати-муть въ Петербурзѣ на дохôдъ п. Старицкого: Утоплену и Сватанье на вечерницяхъ.

Театръ п. Кропивницкого дававъ доси выставы все ще въ Одессѣ — и нинѣ рôвножь ихъ кôнчить; причиною длячого якъ-разъ оба нашй великй театры кôнчать свои выставы и мусять поки-що выпочивати, або ѣхати за границю, — єсть великій пôстъ, а въ пôстъ, звѣстно, въ Россіи не вôльно давати нѣякихъ выставъ. П. Кропивницкій выставлявъ въ Одессѣ головно творы свои власнй и п. Карого — а окрôмъ того такожь старшй.

Цѣкаво бы було певно знати, въ якихъ артистичныхъ зносинахъ стоить театръ п. Старицкого до театру п. Кропивницкого, то значить, чи они бôльше менше собѣ рôвнй, чи одинъ стоить высше другого? На те пытанье годѣ позитивно ôдповѣсти, а то длятого, що одинъ и другій має свои прикметы, и одинъ вырôзняється въ тôмъ, а другій въ иншôмъ знову взглядѣ. Близше артистичне спорôдненье выражається въ подôбного рода репертуарѣ, въ прямованю высувати напередъ побытову и етнографичну сторону выставы и въ практикованôмъ звычаю додавати до кождого майже твору (окрôмъ хиба драмъ) рôзнороднй дивертисементнй нумеры, пѣсни, думы и танцѣ. Але таке подобенство не выключає и рôзницѣ. Пôдчасъ коли трупа п. Кропивнидкого опирає успѣхъ своихъ выставъ на такихъ безъ сумнѣву вельми талановитыхъ представителяхъ украиньско-рускои штуки, якъ самъ Кропивницкій, Заньковецка, Садовскій, Саксаґаньскій и др, — товариство п. Старицкого старається справдѣ артистично выявити етнографичну сторону выставы и импонувати своимъ ансамблемъ, ґрупами и рухами. Щобъ осягнути ту мету, трупа п. Старицкого не щадить нѣ коштôвъ нѣ заходôвъ. Се свого рода украиньскй „Майнінґенцѣ“! Коли на сценѣ спѣвають жѣночй и мужескй хоры, то они не тôлько порывають васъ своими голосами, але представляють и знаменитый взорець вельми старанного выконаня, єсли на сценѣ гуляють метелицѣ, то вже такои, щобы трѣщала не тôлько сцена, но и авдиторія (розумѣється, ôдъ оплескôвъ); коли на сценѣ находиться такъ званый на театральнôй мовѣ „нарôдъ“, то ôнъ занятый роботою: молодицѣ и дѣвчата полощуть бѣлье, гребуть сѣно, або гойдаються на гойдалкахъ, а мужчины жартують, смѣються, кричать, спѣвають — однымъ словомъ „живуть на сценѣ“. Ся стараннôсть у выставахъ була мабуть причиною, що деякй нашй Украинцѣ по неволи пробуваючй въ Петербурзѣ просто ентузіязмуються выставами товариства п. Старицкого. Ось якъ ôдзывається въ газетѣ „Новости“ (ч. 19 зъ 19 (31) сѣчня с. р.) нашъ симпатичный писатель Д. Мордовець: „Трупа п. Старицкого — се майстерно зложена, повна, музикальна и незвычайно гармонична ґама: все те не сцена, а само житье, сама природа, и видячи передъ собою те житье, вы забуваєте, що надъ головою у васъ „декораціи“ а не чудове украиньске небо. Складъ трупы справдѣ артистичный а таланты чималй и симпатичнй, зачинаючи

требує найбôльше мирного розвитку, ѣй отже мусить найбôльше на тôмъ залежати, щобы сила держави була сильно скрѣплена, а тымъ самымъ забезпечена ôдъ вôйны. Авторъ не має нич и противъ того, щобы збôльшено ще вôйсковый буджетъ, бо то буде не провокацією, але асекурацією, забезпеченьемъ мирного труду и мирного розвитку нашого краю.

Щобы приспѣшити економичный розвитокъ краю жадає авторъ ôдданя Галичинѣ въ власну администрацію всѣхъ податкôвъ безпосередныхъ, въ замѣну за що принявъ-бы край на себе цѣлый буджетъ шкôльный, выдатки на пôдмоги для галицкихъ зелѣзниць и на проценты ôдъ облигацій зелѣзницѣ трансверзальнои. Зъ такого ôдданя администрации безпосередныхъ податкôвъ краєви надѣєсь авторъ дуже богато користей а именно такого пôднесеня економичного краю, яке видно въ Угорщинѣ и Италіи.

Дальше жадає авторъ за-для економичного пôднесеня краю, выкупленя для краю права пропинацiи и выкупленье въ краєву администрацію цѣлои сѣти галицкихъ зелѣзниць.

На поли промыслу проектує авторъ заведенье прядѣльнѣ бавовны и фабрикъ для льняныхъ выробôвъ.

Въ интересѣ рôльництва велить авторъ жадати доконче обниженя тарифы зелѣзниць, дуже некористнои для рôльничихъ продуктôвъ. Коли зъ Коломыѣ до Вѣдня выносить фрахтъ пшеницѣ 1 зр. 97 кр., то фрахтъ нафты выносить лишь 1 зр. 39 кр., т. є. майже о 60 кр. дешевше. Тая рôзница вынесе въ цѣлôмъ краю въ некористь рôльникôвъ близько 4,800.000 зр., т. є. майже тôлько, кôлько выносить цѣлый грунтовый податокъ.

Дальше выказує авторъ, що край повиненъ пôдпирати организацію молочного господарства. Передъ двома роками продуковано у насъ нафты всего 600.000 гектолитрôвъ, а теперь продукують ѣи вже $1^1/_2$ мил. гект. А тымчасомъ молока, котре продаєсь бôльше-менше по тôй самôй цѣнѣ, що сыра нафта, продукуєсь у насъ $7^1/_2$ мил. гект. Край отже, котрый тôлько выдає на пôдпиранье господарства нафтового, повиненъ неменше пôдпирати и молочне господарство тымъ бôльше, позаякъ попытъ на масло нѣколи не перестане збôльшатись, а єсть то рѣчь найцѣннѣйша въ цѣлôй рôльничôй продукцiи. Взôрцеве молочне господарство може нашь край збогатити доходами богато милiонôвъ, а позаякъ першi пробы можуть не удатись а длятого ôдстрашити людей ôдъ дальшихъ пробъ, тожь повиненъ таку пробу взяти на себе край и посвятати на то не тысячѣ, але навѣть милiоны. Нашi коровы можуть такимъ способомъ стати далеко важнѣйшими для краєвого господарства, якъ министеръ Дунаєвскiй и цѣла рада державна. Квестія молока важнѣйшою єсть для насъ ôдъ цѣлои высокои политики.

Дальше радить авторъ ôдкрывати и выискувати жерела штучного навозу, якi суть у насъ въ краю, а однакъ пôдносить, що удержанье коней дуже нищить малi селяньскi господарства, длятого радить властителямъ малыхъ кôлькоморговыхъ грунтôвъ, щобы коней не держали а обробляли рыскалемъ землю.

Вкôнци заявляєсь авторъ горячимъ сторонникомъ парцеляцiи бôльшихъ маєткôвъ мѣжь меншихъ властителѣвъ або посесорôвъ. Парцеляція така вымагає виправдѣ накладôвъ, однакъ выплатиться а занятись нею повиненъ банкъ краєвый.

То суть зôбранi въ короткости реформы, якi предкладає п. Щепановскiй и якi по єго думцѣ повиннi поправити невôдрадне економичне положенье краю. Но першою пôдставою всякои змѣны на лучше мусить бути змѣна въ тыхъ, котрi мають довести до поправы стану рѣчей. Длятого жадає авторъ передвсѣмъ радикальнои змѣны едукацiйнои системы и тымъ жаданьемъ кôнчить свою не свобôдну вправдѣ ôдъ односторонности и деякихъ похибокъ, однакъ на кождый спосôбъ дуже замѣтну и старанну працю. ω

Конець.

Шляхта на Украинѣ.

V.

(*Дальше.*)

Вынявши ту невеличку космополитичну частину лѣвобережнои интелигенцiи, про яку була бесѣда, бôльшôсть нашои шляхты не стратила народно-национального почутя. Сприяли и сприяють тому дивнi просвѣтнi традицiи. Хто не вѣдає, що наша шляхта и тогдѣ, якъ не була ще „дворянствомъ“, и навѣть тогдѣ, якъ єи замкнено, оповито путами кастовои деморализацiи, — и духовымъ, и просвѣтнымъ становищемъ була непомѣрно высше своєи сусѣдки на пôвночи. И не диво! Згадаймо, ôдъ коли истнували: въ Кiєвѣ академія, въ Черниговѣ и въ Переяславѣ семинарiи! Згадаймо, що лѣвобережна Украина за остатный навѣть вѣкъ дала Россiи, а по-части и Европѣ такi свѣтлi головы, якъ Арсенiй Могиляньскiй, Завадовскiй, Конiськiй, Капнистъ, Котляревскiй, Гоголь, Трощиньскiй, Безбородьки, Кочубей, Острогродскiй, Карпиньскiй, Прокоповичь, Антоньскiй, и т. д. и т. д. Ще бôльше запевнимося о высокôй освѣтѣ и культурѣ лѣвобережнои интелигенцiи, коли заглянемо въ наказы, що давала ся интелигенція своимъ заступникамъ, выряженымъ до Катерининьскои комисiи. Интелигенція, найпаче Чернигôвска, наказувала своимъ заступникамъ старатися: щобъ украиньскому народови вернули давнi права и вольности; щобы було вольно Украинцямъ жити, де хто хоче, ѣздити до чужихъ земель; щобъ завести у Переяславѣ университетъ; щобы бувъ на Украинѣ заведеный кадетскiй корпусъ и высшi школы дѣвочi. Не забуваймо, що зъ початку XIX вѣку Чернигôвщина мала три гимназiи и лицей; остатный заложивъ у Нѣжинѣ власнымъ коштомъ Украинець Безбородько. Лицей отсей скасовано 1875 року, але ôнъ великому заслугу має передъ Украиною, и я не помылюсь мовивши, що дякуючи отымъ освѣтнымъ институцiямъ Чернигôвщина запевне має бôльше, нѣжь яка инча россiйска „губернiя“ освѣченыхъ людей.

Вже-жь освѣта шляхты не могла не сприяти добрымъ ôдносинамъ єи до народу. Далѣ зновъ и економичный побытъ великои бôльшости лѣвобережнои шляхты не дуже ôдрôзнявся ôдъ побыту заможнѣйшихъ селянъ-козакôвъ. Треба знати, що нѣгде въ Россiи нема стôлько шляхты, що володѣє землею, якъ въ Полтавщинѣ и Чернигôвщинѣ. Въ Полтавщинѣ „дрорянъ“, що мають власнi землѣ, 10.187 родинъ, а въ Чернигôвщинѣ 7202 (въ нихъ 72.800 осôбъ обохъ полôвъ). Уже зъ сего самого знати, що велика бôльшôсть шляхты — люде не заможнi. Такои шляхты, щобъ володіла великою силою землѣ, не богато, та й то найбôльше не зъ тубольцѣвъ, а все зайды зъ Великороссôвъ або Нѣмцѣвъ (Ґолицины, Строґоновы, Неплюєвы, Позены, Ламберты и т. н.) Зъ Украинцѣвъ отакi, якъ Базилевичѣ, Галаганъ, Апостолъ и иншi, поробилися великими властниками земель черезъ то, що Катерина II. пороздаровувала имъ давнi козацкi рангови землѣ. Кажу-жь, велика бôльшôсть шляхты — дрôбнi властники. Н. пр. такихъ, що мають не бôльшь якъ до 100 десятинъ землѣ: по Полтавщинѣ 7541 се-бъ то 74%, а по Чернигôвщинѣ 5.637 се-бъ то 78%, — такихъ же, що мають 100—500 десятинъ, по Полтавщинѣ 1967 а по Чернигôвщинѣ 1036. Выходить, що зъ 17.389 властителѣвъ тôлько 1208 такихъ, що належать до великихъ властникôвъ, се-бъ то трохи бôльшь 6%, — а 13 179 властникôвъ дрôбныхъ.

Помѣжь великими властниками, певна рѣчь, нема такихъ, щобъ ихъ не колупнула „обрусительна“ деморализація; навѣть чи буде й половина такихъ, у котрыхъ збереглося почутье національне, — хочь се у насъ така „делiкатна“ рѣчь, що про неи не то що говорити, а навѣть и згадувати небезпечно. Черезъ се и спостерегти хочь зъ-далека, якого национального символу тримається велика шляхта — не можна. Въ господѣ на селѣ и великi паны не цураються рôднои мовы та деякихъ звычаѣвъ, але инча рѣчь — „передъ начальствомъ“! Не доводилось менѣ спостерѣгати, щобъ украиньскi великi паны старалися заводити у себе и великорускi национальнi звычаѣ, — бôльше правдиво буде казати про бôльшôсть ихъ, що они въ национализмѣ выдають зъ себе людей байдужныхъ и не будуть змагатися молитись тому „национальному“ богови, якому велѣти-ме „начальство“. Чи такъ оно и въ души, — якъ же єго вгадаєшь? Чужа душа — темна рѣчь. Людей треба судити по ихъ учинкахъ, — а такихъ учинкôвъ, щобъ вызначали того национального бога, якому-бъ хто бажавъ поклонитися щиро, — у насъ кождый мусить стерегтися, вважаючи на „мѣста не столь отдаленныя“.

Не скажу я, щобы економичный побытъ великои шляхты, починаючи ôдъ тыхъ, що мають бôльшь 250 десятинъ землѣ, добре стоявъ. Въ тôмъ запевняє мене статистика банковыхъ позичокъ. Зъ неи знати, що наше „благородное дворянство“ здорово пôдбанкувалося. Въ самому тôлько „дворянскому банку“ оно позичило въ Полтавщинѣ 14,730.600 рублѣвъ, а въ Чернигôвщинѣ 3,135.800 руб., — а скôлько-жь въ Харкôвскому и Полтавскому „земельныхъ банкахъ“? Въ заставу за позичку ôддали „дворянскому банкови“ Полтавцѣ 262 602 десятинъ, а Чернигôвцѣ 79.045 десятинъ. Треба правду казати, що отсей новый „дворянскiй банкъ“ мусить стати великою криницею деморализацiи. Шляхта кинулась до него, наче на божу манну жиды; здається, она уважає єго за таку, хочь и чужу, скриню, зъ якои можна брати позичку безпечно, не турбуючи себе думкою про выплату. Здається, до такои думки привели — разъ: статуты банку, а друге: урядъ єго, котрый ще нѣ разу не давъ ширшого ôдчоту, скôлько зъ якои губернiи лишилось недоплаты.

Нарештѣ треба звернути увагу, говорячи про шляхту, ще й на те, що рôкъ за рокомъ она повагомъ выпускає землю (бо нема снаги задержати, такъ пôдбанковалася!) зъ власныхъ рукъ въ руки селянъ, крамарѣвъ и мѣщанъ. Нема у мене пôдъ рукою певныхъ статистичныхъ датъ: скôлько паны позбулися земель послѣ знесеня крепацтва, — але де-що можна сказати. До 1879 року зъ паньскихъ рукъ выйшло въ кождôй губернiи лѣвобережнои Украины пересѣчно 16·17% маєтностей, — але зъ того часу, якъ заведено „селяньскiй банкъ“ (1883 р.), земля зъ рукъ панôвъ поплыла въ руки селянамъ доволѣ шпарко. Зъ усѣхъ земель, що скрôзь по Россiи, придбали селяне при банковôй запомозѣ за рôкъ 1886. припадає 82·5% такихъ, що продали паны. Вѣдомо, що найбôльше спродують землѣ паны середнои руки (100—500—1000 десятинъ), а зъ сего не можна не гадати, що найбôльше земель продають нашi лѣвобережнi панки. До того-жь вѣдомо, що року 1886 перше мѣсце належить Полтавщинѣ зъ усѣхъ губернiй, де тôлько селяне удавалися до селяньского банку за позичкою грошей на купôвлю землѣ.

Не ôдважусь я вѣщувати будущину лѣвобережнои шляхты: чимало залежати-ме ôдъ истоты и часу того режiму, якiй правити-ме нею; ôдъ того, куды тягти буде нашихъ панôвъ: чи до силы лиходнѣйнои, чи може они схаменуться та пошукають приманы и силы добродѣйнои. Єдине, що запевне можна мовити, — не видно було въ исторiи, не знайти й теперь, щобъ мѣжь панами кермувало прямованье ôдрôзнитися геть ôдъ народу, загорнутися въ касту и бéзбачь хлопотатися тôлько вузкими интересами шляхотского стану. Не можна сподѣватися, щобъ знайшлася така недовѣдома сила, щобъ на вѣки спустошила до крыхты всѣ исторично-народнi традицiи. Бôльше надѣ на се, що тi традицiи бôльшь и бôльшь животѣтя-муть, зростаючи на грунтѣ науковому — и панство наше розумнѣйшатиме и пристане до єдино спасенного берега — національно-народного!

Нарôдъ прямує туды, де земля; выходить зъ того, що и паны мусять, ставши пôплѣчь народу, зробитись, якъ и нарôдъ, земскою силою — и яко интелигентна земска сила вести другу, неосвѣчену земску силу, шляхомъ освѣты и культуры до загального добробыту цѣлого краю. Се така conditio sine qua non, що безъ неи панство змарнѣє, зникне на вѣки.

Дописи „Дѣла“.

Зъ провинцiи.

[Письмо Провинціоналки.]

Не знаю, що могло заколоти въ очи въ моѣмъ фейлетонѣ, помѣщенôмъ въ 56 ч. „Дѣла“, безъименного автора новинки въ „Черв. Руси“, що по простацки накинувся на мене. Видно, що авторъ єсть поклонникомъ „Черв. Руси“, котра недавно, подаючи за „Русск. Бесѣдою“ рецензiи „Альманаха жѣночого“, додала ôдъ себе, що „Альманахъ изданъ не для тыхъ нѣжныхъ, чувствительныхъ существъ, что то услаждаютъ жизнь мущинамъ въ вольныхъ хвиляхъ ихъ тяжелыхъ занятiй“.

Чого-жь мы, рускi женщины, въ тôмъ Альманаху домагаємось? Може чогось нечестного?

Хочемо науки, щобъ черезъ ню служити своѣй суспôльности, бути хосенными робôтницями на рôднôй нивѣ, — хочемо бути щирыми доньками Руси-Украины! Се годиться особливо тымъ, котрымъ не судилось подружитися и вôльнi суть ôдъ родинныхъ обовязкôвъ. Щире серце ихъ не повинно змарнуватись, бо справедливо каже Олена Пчôлка:

„Рôдному краю
Жѣноче серце ôддаймо!“

Наука намъ серця не ôдбере. Той скарбъ наданый намъ ôдъ природы и нѣколи намъ єго нѣхто не зможе ôдобрати. Противно, черезъ науку женщина пôзнає своє жѣночe достоинъство, буде нимъ гордитись — и будемо такими женщинами, якъ самъ Господь Богъ хоче насъ мати. Тогдѣ не буде бѣдныхъ „Яринъ“ та бѣдныхъ „Катеринъ“! Ну, п. рецензентъ, коли прочитавъ „Ярину“ въ Альманаху, десь певно сказавъ: „Такъ должно быть!“

И чого-жь має панна Поповичь соромитись, що въ своѣй „Старôй исторiи“ выспѣвала нещасливу долю бѣднои дѣвчины? Соромитися радше треба такихъ дѣлъ, якъ було зъ „русскимъ банкомъ“, соромитись плаченои идеѣ!

Кого-жь скривдивъ „Альманахъ“? кого мôй фейлетонъ? Кожда людина дбає, щобы житье зжила якось по людски.

Дивѣться, господинове, и бийтеся въ груди, куды вы зайшли? Щира праця и явна дорога тыхъ народовцѣвъ, що выписали на своѣмъ народнôмъ стягу: „Служимо Правдѣ, Любови и Людскости!“ — потягнула за собою всѣхъ, молодыхъ и старыхъ, — навѣть пôдъ сѣльскою стрѣхою пôзнали, хто имъ братъ... И до тои народнои святинѣ, що єи будують братя, жертвуючи житье и цѣлою сутею посвящаються, служать для добра Руси, для добра свого невченого брата — и мы побратимки, щирi поборницѣ народныхъ святощей, хотѣли-бъ такожь свою цеголку доложити. А вы? Вы не беретеся до якоись серiознои працѣ, не пишете щось путного, щось пожиточного для народу, — а кидаєте камѣньемъ на людей, котрi уже й такъ привалений, — нема у васъ нѣ нѣжности, нѣ чувства, нѣ серця, нѣ розуму, абсолютно нѣчогôсѣнько, — и вы пишете пашквилѣ!

Трактуєте мене „бульбянымъ“ похорономъ. Я хочь зôйду зô свѣта безслѣдно, але зъ чистою совѣстею, зъ пѣснею на устахъ:

„Боже великiй, єдиный!
Русь-Украину храни!“ —

апостатôвъ же, Искарiотôвъ, що „правдою торгують“ — рôдна землиця не прийме до своего нутра, выкине ихъ зъ себе на наругу, на посмѣховиско...

И безсмертный нашъ геній великимъ голосомъ кличе-кличе на нихъ: „Схаменѣться! будьте люде!“ — Та ба! коли то — „недолюдки“!...

Д. 26 марта 1888.

Ольга Л.

ôдъ п-нѣ Боярскои, перворядноi артистки, а кôнчачи маленькою дѣвчиною Каланчукôвною. Промежнi, такъ сказати-бъ, ноты тои чудовои ґамы — пп. Вѣрина, Манько, Грицай, Косиненко, п-ѣ Гай, Волкова, пп. Потапенко, Бурлака, п-ѣ Кохановска, пп. Пономаренко, Ванченко и Катарскiй (взôрцѣ украиньскои физичноi краcы) и др. — становлять гармонiйну цѣлôсть.“

Бесѣдуючи про театръ, выпадає згадати про одну справу, котра зъ нимъ стоить въ звязи. Ото за проєктомъ московского артиста И. Т. Горбунова засновують въ Петербурзѣ „Россiйскiй театральный музей“, въ котрôмъ мѣстити-муться портреты, погрудя театральныхъ дѣячѣвъ, автографы ихъ творôвъ, виды будôвель театрôвъ и иншихъ артистичныхъ споминокъ, що ôдносяться до исторiи россiйского театру ажь до теперѣшныхъ часôвъ. Зôбрано доси вже богато предметôвъ: Єсть тамъ и нашъ драматичный писатель Семенъ Полоцкiй, артисты Щепкинъ, Семенъ Артимовскiй-Гулакъ и иншi.

Живучi въ Петербурзѣ Украинцѣ обходили прилюдно память 27-ыхъ роковинъ смерти знаменитого нашого Тараса Шевченка 25 ст. ст. лютого панахидою о 12 год. въ Казаньскôмъ соборѣ. Богослуженье ôдспѣвавъ протоєрей о. Цвѣтковъ при участи великого хору спѣвакôвъ. На панахидѣ було богато почитателѣвъ кобзаря, ученi, литераты, майже всѣ артисты и артистки трупы п. Старицкого и молодѣжь мужеска и жѣноча (головно Украинцѣ). По мѣстяхъ Украины обходжено память поета приватно по рôзныхъ домахъ — бо на прилюдный обхôдъ хочь-бы панахидою урядъ не позволяє: повсюду оплакувано передчасну смерть лицаря пера — а слезы оплакуючихъ въ той тяжкiй для Украины часъ гôрку втрату, служать доказомъ глубокого пiєтизму и лучности ихъ зъ душею поета.

На память Шевченка богато россiйскихъ часописей помѣстило симпатичнi згадки про него, въ котрыхъ описують єго житье, муки, смерть и значенье. Зъ однои такои згадки (п. Мордовця въ газ. „Новости“ ч. 56 зъ 25 лют. (8 мар.) 1888) довѣдуємось, що червона китайка, котрою була обвита металева домовина Шевченка, хорониться свято однымъ зъ живыхъ ще приятелѣвъ покôйного, щó проводили тлѣннi останки єго на Украину до „Тарасовои могилы“ — п. Г. Н. Ченстохôвскимъ, и що зъ професорôвъ петербурского университету одинъ тôлько Великоруссъ Пыпинъ проводивъ Тараса до самои могилы (въ Петербурзѣ пѣшки. Про смерть поета завѣдомивъ автора згадки (п. Мордовця) покôйный историкъ Костомарôвъ письмомъ зъ 1 марта 1861, котре зачиналось урочистымъ стилемъ старыхъ лѣтописей: „Вчера погребоша козака Тараса, и плакахуся по немъ вси людiе“.

Зъ дрôбныхъ вѣстей занотувати-бъ хиба ось якi: К. Є. Маковскiй (зъ пôдъ котрого пензля выйшовъ знаный въ Галичинѣ „Дѣвичь вечеръ“), намалювавъ теперь образъ великихъ розмѣрôвъ представляючiй „Смерть Ивана Грôзного“, а професоръ историчного малярства Н. А. Кошелевъ образъ „Хрещенье Руси“, котрый теперь ôдбивають олеографичнымъ способомъ, щобы безплатно роздавати народови въ часѣ маючого ôдбутись сего року въ липци у Кiєвѣ обходу 900-лѣтного хрещеня Руси. — На „передвижнôй“ выставѣ образôвъ въ Петербурзѣ тѣшиться великимъ заинтересованьемъ публики образъ Н. К. Бодаревского „Весѣлье на Украинѣ“. — Коштомъ І. Юргензона въ Петербурзѣ выйшла „Наталка Полтавка, изъ малороссiйскихъ пѣсенъ составленная для пѣнiя съ фортепiяно М. Васильевымъ“ (цѣна 1 руб. 50 коп.). — Кiєвскiй властитель друкарнѣ С. В. Кульженко готовить оздôбне выданье опису Кiєва пôдъ заг. „Кіевъ теперь и прежде“, текстъ опису спорудивъ М. М. Захарченко, инспекторъ клясъ кiєвского институту благородныхъ дѣвиць. Въ книжку, котра буде гарно илюстрована, увôйде загальный историчный нарисъ матери мѣстъ рускихъ и подрôбный описъ Кiєва якъ въ сучаснôмъ видѣ такъ и по дохованыхъ историчныхъ памятникахъ минувшины. — Въ Петербурзѣ выйшли двѣ книжки: одна „Славяне и Угры, историческiй очеркъ А. В. Абазы“ (цѣна 30 коп.), и друга: „Родные поеты — В. П. Острогорского. Сборникъ образцовый произведенiй ихъ сочиненiй“ 1888. (Цѣна 1 руб. 50 коп.). Мѣжь 14 поетами, котрыхъ имена наведено, фигурує, не знати чому, и нашъ украиньскiй поетъ Шевченко. — Въ мѣсячныхъ журналахъ помѣщенi такi статьѣ насъ близше обходячi: „Пойманы есте Богомъ и великимъ Государемъ“, историческiй фрескъ Д. Л. Мордовцева, и „Переправа черезъ Днѣпровскiе пороги“ Д. И. Еварницкаго, зъ илюстрацiями: „Видъ Ненаситецкаго порога весной. Ненасытецкiй порогъ послѣ спада водъ. Скала Монастырко (Царицина скала) на Ненасытцѣ“ (обѣ статьѣ помѣщенi въ жур. „Историческiй Вѣстникъ“ кн. I, — „Русскiя сочиненiя Шевченка“ оглядъ А. Н. Пыпина (въ жур. „Вѣстникъ Европы“ мартъ III.), — „Осада Тульчина“. Историческая драма изъ эпохи Богдана Хмѣльницкого. Въ пяти дѣйствiяхъ съ прологомъ, въ стихахъ Н. М. Миньскаго (въ журн. „Восходъ“, кн. I. и II.), — „Первая искра“ урывокъ зъ романа Г. П. Данилевского (въ журн. „Русская Мысль“ кн. I.).

В. Сѣчовикъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Речинець засѣдань спôльныхъ делегацiй не означеный ще дефинитивно. Означенье речинця наступить доперва при кôнци цвѣтня на спôльнôй радѣ министрôвъ, котра ôдбудеся у Вѣдни пôдъ проводомъ цѣсаря. Здався одна-

кожь, що делегаціи зберуться безпосередно заразъ по лат. зеленыхъ святахъ.

Въ министерствѣ вôйны лагодять предложеня для делегацій. Постановлено мабуть збôльшити зъ слѣдуючимъ рокомъ кавалерію. У Вѣдни доказують, що новый законъ войсковый прийде на порядокъ дневный въ радѣ державнôй допервa на ей засѣданяхъ въ осени.

Зъ Пешту доносять, що правительства обохъ половинъ держaвы приняли вже новый законъ войсковый. Тисса, будучи недавно у Вѣдни, конферувавъ въ сѣй справѣ зъ министромъ вôйны бар. Баверомъ.

„Czas“ заперечуѣ, будьто-бы межи Грохольскимъ а правительствомъ велися якiсь переговоры въ справѣ податку ôдъ горѣвки. Переговоры тi не могли розпочатися за-для недуги Грохольского.

——

„Pol. Corr.“ одержала зъ Петербурга вельми цѣкаве письмо въ справѣ болгарскôй, въ котрôмъ такъ сказано: „Черезъ посередництво проживаючихъ въ Россiи болгарскихъ емигрантôвъ зверненося до Каравелова въ Софiи и предложено ему, щобы выготовивъ плянъ, пôсля котрого мôгъ-бы ôнъ усунути кн Фердинанда, обняти самъ власть и пôддати Болгарiю воли Россiи, не потребуючи до того бôльше нѣчого, якъ лишь матерiяльнои помочи. Помôчь таку обѣцяно ему дати въ якъ найбôльшôй мѣрѣ, скоро плянъ его сподобаѣсь и переконае верховодячi круги въ Петербурзѣ. Въ тôй цѣли дано Каравелову до сего пляну деякi инструкцiи, якъ мае собѣ поступати и старанося улекшити ему роботу. Такъ поручено ему, щобы ôнъ помирився зъ Цанковомъ и зôбравъ всю болгарску опозицiю пôдъ одинъ прапоръ. Такъ само сказано Цанкову, щобы ôнъ помирився зъ Каравеловомъ и поступавъ зъ нимъ спôльно бодай ажь до остаточноi побѣды и обѣцяно ему, що ему вже допоможуть, щобы ôнъ удержався. Лускановъ, зять Каравелова, котрый перебувавъ въ Одессѣ, щобы тамъ забрати ôдъ благотворительного комитету грошѣ, сказавъ въ тôмъ комитетѣ, що его тесть готовъ помиритись зъ Каравеловомъ, але той повиненъ першiй подати ему руку. Каравелову раджено отже опôсля, щобы ôнъ на то приставъ и зробивъ першiй крокъ въ той спосôбъ, щобы написавъ листъ до Лускановa. На доказъ свого вплыву мае Каравеловъ заложити газету, котра була-бы органомъ сполученои опозицiи. Газету сю треба-бы старатися ширити якъ найбôльше не лишь въ Болгарiи, але такожь и въ Россiи, щобы она вела пропаганду въ користь болгаргарскои опозицiи, до котрои довѣрiе дуже вже ослабло. Здаѣсь однакожь, що цѣлею сеи газеты мало-бы лишь бути, пôддержувати въ Россiи надѣю на лѣпшу будучнôсть въ болгарскôй справѣ. Каравелову мали такожь радити, щобы ôнъ чимъ скорше брався до дѣла, такъ, щобы ôнъ скорше ще дôйшовъ до своеи цѣли, заки державы европейскi займуть въ справѣ болгарскôй рѣшуче становище. Звернено его увагу такожь и на то, що до него ôдносяться дуже скептично и хотять, щобы ôнъ ясно показавъ, що може зробити, бо не думають зновъ выставлятися на таку неудачу якъ атентатъ на кн. Александра зъ дня 21 серпня 1886 р. Всѣмъ тымъ, що наведено повысше, займаються декотрi круги россiйскi спôльно зъ благотворительными комитетами, а численнi агенты мають цѣлый плянъ ввести въ житье. Не можна однакожь сказати, щобы цѣла Россiя була симъ вдоволена. Противно, говорять зовсѣмъ отверто, що Каравеловъ ѣсть такимъ самымъ зрадникомъ россiйскои справы въ Болгарiи, якъ Цанковъ и Стамбуловъ и вытягаючи его зъ болота ôдгрѣваѣся лишь гадюку за пазухою. Ба, тыхъ, що пôддають такiй планъ, уважають навѣть за простыхъ обманщикôвъ, котрi вѣчно лазять до министерства дѣлъ заграничныхъ и до благотворительныхъ комитетôвъ, а якихъ вже множество такъ зъ Болгарiи якъ и зъ самои Россiи жививъ россiйскiй скарбъ державный, не маючи зъ нихъ нѣякого хôсна; они робили лишь завсѣгды великi надѣ, котрi нѣколи не сповнилися. Они наповняють лишь свои кишенѣ, а на дѣлѣ ширять лишь пропасть мѣжь Россiею а Болгарiею. Де-хто думае, що лѣпше було-бы пôйти за примѣромъ другихъ державъ и помиритись зъ Болгарами. На жаль не суть то благородно думаючi, умѣренни люде, котрi бы теперь верхôводили въ Россiи.“

——

Першiй актъ „булянжерады“ скôнчився; що дальше наступить, покаже будучнôсть. Урядове справозданье о спенсiонованю Булянжера, санкцiоноване президентомъ републики, звучить: „Пане президенте! Дня 20 марта мавъ я честь предложити Вамъ справозданье, пôсля котрого п. Булянже, генералъ дивизiи въ неактивнôмъ станѣ, мавъ ставитися за тяжку провину противъ дисциплины передъ спецiяльною радою слѣдчою. Позаякъ Вы згодилися на моѣ рѣшенье, то приказавъ я ставитися генералови передъ радою слѣдчою, котра зôбралася дня 26 марта пôдъ проводомъ ген. Февpiера, коменданта 6 корпуса. Рада покликала генерала и выслухала его поясненъ о робленыхъ ему закидахъ. По сихъ поясненяхъ и по точнôй розвазѣ поставивъ предсѣдатель рады питанье до членôвъ рады, чи ген. Булянжера треба увôльнити зъ войска за его тяжкi провины противъ дисциплины. Рада ôдповѣла на то одноголосно: такъ. Въ виду такого заявленя и позаякъ слѣдство ôдбулося зовсѣмъ правильно, маю честь предложити Вамъ, щобы ген. Булянжера вычеркнути зъ армiи и зъ датою сего декрету перенести его въ приватне житье. Позаякъ однакожь ген. Булянже мае 30 лѣтъ службы а тымъ самымъ мае и право на пенсiю, то пенсiя мусить бути ему дозволена. Позаякъ се рѣшенье ôдповѣдае законамъ и декретамъ, то прошу о его потвердженье.“ — Пôдписано: Министеръ вôйны, ген. Ложеро.

О ходѣ слѣдства оповѣдавъ самъ Булянже такъ: Въ понедѣлокъ рано станувъ я передъ радою слѣдчою. Мене ввели заразъ. Ген. Грессо повѣдомивъ мене о новôмъ обжалованю мене и прочитавъ дотычный параграфъ. Поясненя, якi я давъ радѣ слѣдчôй, були коротки; политичнои справы не тыкано, бо предсѣдатель, ген. Февpiе, бувъ бы того не дозволивъ. Опôсля оповѣдавъ Булянже, якъ ôнъ здавъ свое командо ген. Броае въ Клермонъ-Ферранъ, коли его перенесено въ неактивный станъ. Позаякъ ôнъ не мавъ тамъ що робити, то выѣхавъ до Парижа, бо коли-бъ бувъ остався въ Клермонъ, то були-бъ робили ему закиды, що ôнъ остався тамъ, щобы выкликати манифестацiи. Впрочѣмъ знавъ министеръ вôйны о его подорожи и мôгъ ему казати остатись въ Клермонъ. Письмо, котре ôнъ оголосивъ, не мало довѣрочного характеру, а позаякъ президентъ министрôвъ, Тираръ, обжаловувавъ его зъ трибуны о заговôръ, то ôнъ оголосивъ се письмо, щобы показати, якъ несправедливо его обжаловують. На тôмъ скôнчилося и цѣле переслуханье. Дальше розказувавъ Булянже, що правительство мае лишь право не згодитись на генералôвъ, котрi мають бути покликанi до рады слѣдчои, але не выбирати ихъ такъ, якъ оно то зробило. Правительство выбрало самыхъ такихъ генералôвъ, котрi ще зъ тыхъ часôвъ, коли Булянже бувъ министромъ вôйны, були недобрi на него за то, що ôнъ не дозволивъ имъ, щобы они зъ легка сповняли свою задачу яко коменданты. „Хотять — каже Булянже — щобы я пôйшовъ въ приватне житье, щобы я бувъ зовсѣмъ вôльный. Добре, то-жь побачать, якiй я зроблю зъ того ужитокъ.“

Зъ Парижа доносять, що Булянже зрѣкся своеи кандидатуры въ департаментѣ д'Енъ въ користь Думера, а такъ само не принявъ кандидатуры въ департаментахъ Одъ и Дордонь, де мѣсцевi комитеты поставили республиканьскi кандидатуры. За то принявъ кандидатуру въ департаментѣ Нордъ, де вже 15 цвѣтня ôдбудуться выборы. Характеристичнымъ ѣсть, що ген. Ляѣръ, котрый такъ дуже промавляе и агитуе за Булянжеромъ, думае теперь, розвѣвшись зъ першою жѣнкою, женитися зъ донькою Булянжера.

Въ наслѣдокъ вѣсти, що бельгiйскiй король мае приѣхати до Парижа, стали декотрi газеты доказувати, що президентъ републики, Карно, приготовлюе поволи дорогу орлеанистамъ и хоче завести назадъ монархiю. Редакцiямъ сихъ газетъ буде выточеный процесъ за оскорбленье президента.

——

Пôсля вѣстей наспѣвшихъ зъ початкомъ сего тыждня зъ Массавы сподѣвалася тамошна армiя италiйска нападу Абессинцѣвъ на второкъ. Войско абессиньске пôдсунулось вже дуже близько пôдъ италiйскi позицiи и зъ всего здавалось выходити, що Абессинцѣ думають зъ трохъ сторôнъ напасти на Саати. Якъ тамъ теперь стоять рѣчи, не знати, бо доси нема нѣякихъ близшихъ вѣстей. Здаѣсь, що до битвы не прийшло а якъ зъ Риму доносять, мало навѣть правительство италiйске одержати мирнi предложеня ôдъ короля абессиньского. — Въ Италiи мали теперь розпочатися зброѣня на велику скалю Передовсѣмъ звернено увагу на полудневу сторону Италiи а головно на тамошнi порты. Коло Таренто мае бути выставлена велика крѣпость, котра мае боронити порту, а крôмъ того будуть ще укрѣпленi недалекi островы. — Зъ Ливорно доносять о якôйсь експльозiи бомбы передъ тамошною катедрою противъ полицiи; кусне бомбы летѣли на 200 метрôвъ далеко, але на щастѣ не убили нѣкого лишь значно ушкодили катедру. Здаѣсь, що бувъ то якiйсь атентатъ, бо арештовано богато людей.

——

Зъ Букарешту доносять, що слѣдство выкрыло, що послы опозицiйни зôбрали були ватагу зъ 300 людей, котрi мали выкликати революцiю; жителѣ мѣста не хотѣли однакожь брати участи. Планъ бувъ такiй, що Брацiяна мали застрѣлити въ парляментѣ и ôнъ спасся лишь тымъ, що якъ разъ мавъ пôдъ ту пору авдiенцiю у короля. Головными виновниками мають бути редакторы газетъ прихильныхъ Россiи. Всѣ послы опозицiйни мали въ парляментѣ револьверы при собѣ а коли побачили, що имъ дѣло не удаѣся, кидали револьверы своимъ жѣнкамъ на галерiю. Въ Букарештѣ говорять явно, що въ цѣлу сю справу ѣсть вмѣшаный россiйскiй посолъ Хитрово, а вельми характеристичнымъ ѣсть той фактъ, що коли въ понедѣлокъ послы нѣмецкiй и австрiйскiй пôйшли витати короля, Хитрово крутився по мѣстѣ середъ выкрикуючои товпы и розмовлявъ зъ опозицiйными послами. Такожь и то ѣсть характеристичнымъ, що при арештованыхъ журналистахъ найдено набитi револьверы, а они заразъ на доказъ своеи невинности покликували на свѣдкôвъ секретарѣвъ зъ россiйского посольства. Ѣсть вже певною рѣчею, що по-за румуньскою опозицiею стоить Россiя.

Вѣденьскi газеты доказують, що ôдповѣдь Брацiяна на интерпеляцiю въ парляментѣ о заграничнôй политицѣ розôслано въ дословнôмъ звученю румуньскимъ посламъ при заграничныхъ дворахъ для доручення ей министрамъ дѣлъ заграничныхъ. Брацiяно сказавъ въ тôй ôдповѣди: „Румунiя держиться политики тыхъ народôвъ, що бажають мира и сталась бы ворогомъ кождого краю, котрый хотѣвъ-бы миръ нарушити. Мы ставили-бы найенергичнѣйшiй опôръ кождôй державѣ, що хотѣла-бы вести свое войско черезъ Румунiю безъ нашого дозволу. Румунiя ѣсть вдячною Францiи, але зъ того не выходить ще, щобы она мала легковажити симпатiю Нѣмеччины.

——

„Times“ доносить о якихсь новыхъ предложеняхъ Россiи въ справѣ болгарскôй. Россiя мала запытувати въ своѣй нотѣ до державъ, чи они въ тôмъ, що правительство болгарске не ôдповѣло на депешу Порты не добачують карыдостойного упору и чи станъ такiй не уважають за незаконный. Наколи-бъ державы ôдповѣли потакуючо, то Россiя жадае, щобы державы пôдписавшi берлиньску угоду ôдкликали зъ Болгарiи своихъ представителѣвъ. На послѣдокъ звертае Россiя увагу державъ на заряджения въ Всхôднôй Румелiи, котрi выглядають на бунтъ противъ султана. — Зъ Вѣдня доносять такожь, що тамъ займаѣсь дипломатiя дуже справою болгарскою и ѣсть переконана, що кн. Фердинанда не можна буде удержати въ Болгарiи. Въ комбинацiяхъ дипломатичныхъ выступае знов особа кн. Александра Баттенбергского (?) котрого бажае собѣ Болгарiя и бôльша часть державъ.

НОВИНКИ.

— **Санкцiонованi ухвалы галицкого сойму.** Цѣсарь удѣливъ пôдъ днемъ 20 н ст. марта санкцiи слѣдуючимъ ухваламъ сойму въ справѣ побираня мыта копыткового въ громадахъ: Бережаны, Станиславôвъ, Перемышль, Ряшôвъ, Тернопôль и Коломыя та въ справѣ побираня податку ôдъ псôвъ въ громадѣ Залѣщики.

— **Повени.** У насъ весна — леды сплилы а рѣки выливши въ деякихъ околицяхъ вже повернули до свого русла. Не такъ у братôвъ нашихъ, Русинôвъ угорскихъ. Тамъ почали таяти снѣги въ горахъ послѣдными днями такъ скоро и ненадѣйно, що и малi потôчки гôрскi выступили зъ берегôвъ и нанесли всюды богато нещастя. Въ Угорщинѣ вже вдруге сеи весны великi повени. Тиса прибула значно и розрываe всюды валы охоронни, а мѣста якъ Токай, Шегединъ, Землинъ побоюються поновного залитя. Всѣми силами працюють надъ направою валôвъ охоронныхъ, бо можуть и цѣлi комитаты стати жертвою розбурханого елементу. — Таке саме дѣесь и въ Нѣмеччинѣ. Висла въ своѣмъ долѣшнôмъ бѣгу при впадѣ до моря вылила и околицѣ Гданьска стоять пôдъ водою. Пôсля послѣдныхъ вѣстей, въ околицяхъ Марiенбурга и Ельбинга 77 селъ залитыхъ водою. Величезни масы крыгъ ледовыхъ сперлися при гôрлахъ Вислы и Ногати. Варта вылила на передмѣстя Познаня, а мешканцѣ мусять перебиратись зъ домôвъ до баракôвъ. Фабрика газу залита и цѣлый Познань не освѣчуе вечеромъ своихъ улиць. Такожь и Ельба поробила значни шкоды въ прибережныхъ селахъ.

— **Коломыйска рада повѣтова** рѣшила утворити фундацiю зъ 1000 зр. въ честь ювилею цѣсарского. Половина проценту зъ сеи сумы выплачуватись-ме що року въ день сихъ роковинъ на запомогу для инвалида зъ коломыйского повѣту, а друга половина припаде на дôмъ убогихъ мѣста Коломыѣ.

— **Слѣдство дисциплинарне** Зъ Черновець пишуть до пôвъурядовои „Presse“ пôдъ днемъ 27 н. ст. марта: Нинѣ розпочалося слѣдство дисциплинарне противъ президентови тутешнього суду краевого для справъ карныхъ и бувшому послови до рады державнои, п. Михайлови Питеѣви. Слѣдство веде совѣтникъ высшого суду краевого у Львовѣ, п. Будзиновскiй, котрый въ сѣй справѣ приѣхавъ до Черновець. Питей обжалованый о богато рôзныхъ переступствъ службовыхъ, межи иншимъ о обиду адвокатôвъ, и ся послѣдна справа оперлася ажь о министерство правосудiя. „N. W. Tagblatt“ подае, що дорaджували п. Питеѣви зречися добровôльно зъ своеи гôдности, але ôнъ не хотѣвъ сего чути.

— **Заявленье.** Всч. о. Ю. Мацѣлиньскiй, парохъ въ Угриньковцяхъ надôславъ намъ подяку за щире спôвчутье, высказане въ нашôй часописи по причинѣ пожару, навѣстившого его майно, але заявляе заразомъ, що шкоды по причинѣ сего пожару не суть зовсѣмъ невыносимi.

— **Орканъ.** Въ послѣдныхъ дняхъ лютився въ Зъединеныхъ Державахъ Америки страшный орканъ. Въ станѣ Миннесота богато осель знищивъ сей орканъ до тла. Суть то по найбôльшôй части кольонiи нѣмецкi. Въ самôмъ Новôмъ Йорку лютилася буря черезъ чотири днѣ. Скорôсть вѣтру була 16 миль на годину. По бури всѣ улицѣ покрывъ снѣгъ на кôлька стôпъ завгрубшки. Зъ деякихъ домôвъ, щобы выдôстатись на улицю, треба було робити тунелѣ въ снѣгу. Фiякрамъ треба було платити по 30 до 50 долярôвъ за звычайну ѣзду, а подальше ѣхати навѣть не хотѣли вôзники. Товариство телеграфичне обчислюе шкоду нанесену черезъ зôрванье дротôвъ на милiонъ долярôвъ. Въ снѣгу найдено дотеперь 21 померших людей. Черезъ чотири днѣ не ôдправляли похоронôвъ, тому призбиралося по церквахъ и домахъ до 600 мерцѣвъ. Щобы вывести сей снѣгъ робить день и нôчь 3 тысячѣ людей и тысячь коней.

— **Университетъ вѣденьскiй** числивъ въ минувшôмъ пôвроцѣ зимовôмъ 6344 слухателѣвъ, а именно на факультетѣ правничôмъ було 1927 звычайныхъ и 256 надзвычайныхъ слухателѣвъ, на медичнôмъ 2287 зв. а 836 надзв. на философичнôмъ 438 зв и 348 надзв. на теологичнôмъ 225 зв. и 17 надзвычайныхъ. Университетъ вѣденьскiй не мавъ еще нѣколи такъ богато слухателѣвъ.

— **Зъ трибуналу администрацiйного.** Зъ спецiяльного справозданя о буджетѣ въ позиции „трибуналъ администрацiйный“ подыбуемо ось якi данi: Въ р. 1876, въ першôмъ роцѣ истнованя трибуналу внесено 295 зажалень, въ роцѣ минувшôмъ число се пôднеслось на 1083. Въ р. 1876 ôдбулося 18 публичныхъ розправъ, въ минувшôмъ 556. Зъ всѣхъ зажалень внесеныхъ передъ трибуналъ припадае на Галичину 18 процентъ, на Чехи 33, долѣшню Австрiю 12½, Тироль 8, Мораву 7½, Стирiю 4, Шлескъ 3, горѣшну Австрiю, Каринтiю, Трiестъ, и Дальмацiю по 2, Сальцбургъ и Буковину по 1½, Форарльбергъ, Крайну по 1, а на Гориццю и Истрiю по ½ процентъ.

— **Въ Катакомбахъ римскихъ,** а именно въ катакомбѣ св. Присцилѣ, ôдкрывъ римскiй археольогъ Россi склепѣнье, а на нѣмъ фрескъ, представляючiй Исуса Христа межи двома апостолами, св. Петромъ и Павломъ. Другiй фрескъ представляе Орфея зъ лирою и плектрономъ. Директоръ французкои школы штукъ въ Римѣ донѣсъ о тôмъ ôдкрытю парискôй „Академiи Написôвъ“. Россi ôдкрывъ такожь старинный грôбъ Ацилiя Гляброна, котрого казавъ стратити цѣсарь Домицiянъ за безбожнôсть, що тогды означало вѣру Христову. Якъ вѣдомо, подыбуе ся въ катакомбахъ часто зъображенье Мойсея, ударяючого жезломъ о скалу, зъ котрои въ сейчасъ добувся буйный ручай, неоцѣнене добро середъ пустинѣ. Пôдъ самою скалою утворився басенъ, въ котрôмъ видко рыбы. Въ сѣмъ случаю означае Мойсей пророка, вѣщуючого прихôдъ самого Спасителя, котрого символомъ ѣсть рыба, а символика тая утворилась въ той спосôбъ, що въ словѣ ιχθυς добачувано инiцiялiя (перши буквы) слôвъ Ἰησους Χριστος Θεοῦ Υἱος Σωτήρ (Исусъ Христосъ, Божiй Сынъ, Спаситель).

— **Трясенье землѣ** въ Хинахъ поробило тамъ страшенни шкоды Въ Yunnam погибло 1500 людей и богато мѣстъ розвалилось. Найбôльше було трясенье въ провинцiи Chingan, бо тревало оно черезъ чотири днѣ. Мѣста Lamon и Jamensinch до тла розвалени и майже 4000 людей знайшло смерть пôдъ розвалеными домами. Въ Loohan вся околиця цѣлкомъ змѣнилася; на мѣсци выступило величезне озеро, въ котрôмъ потонуло 10.000 людей.

— **Дивоглядна мода.** Найновѣйша мода париска завела капелюхи жѣночi въ видѣ вазонкôвъ зъ цвѣтами. Капелюхъ зробленый зъ соломы або тюлю та выповненый мохомъ, въ котрый всаджуються живi цвѣты. Такъ недавно убралися въ Парижи двѣ женщины: одна зъ нихъ, княжна мала въ своѣмъ капелюсѣ кôлька корчикôвъ фiялкôвъ, а друга, акторка всадила въ капелюхъ конвалiи. Доки ѣще цвитуть дрôбни цвѣты весняни, то ѣще пôвъ бѣды, але коли прийдеся всадити въ капелюхъ соняшникъ, то вже буде варта и на що зглянутись.

— **Гумористика париска.** Сими днями придержала полицiя париска кôлькохъ хлощѣвъ, продаючихъ по улицяхъ якусь газетку, въ котрôй грубыми черенками надрукована була вѣсть про смерть цѣсаря нѣмецкого Фридриха III. и запрошенье Французôвъ на похоронъ. Амбасада нѣмецка зажадала ôдъ прокураторiи покараня виноватыхъ. Пôсля французского кодексу карного высмѣванье монархôвъ иншихъ краѣвъ караѣся вязницею ôдъ трехъ мѣсяцѣвъ до одного року.

— **Не далеко утѣкли.** Передъ двома тыжднями привѣвъ жандармъ до Равы рускои объѣздчика россiйского, котрый утѣкъ на нашу сторону передъ карою за недоповненье своихъ обовязкôвъ службовыхъ. За кôлька днѣвъ привела сторожа скарбова ѣще двохъ объѣздчикôвъ, котрi подали таку саму причину своеи утечи. На разѣ примѣстили ихъ въ арештахъ мѣскихъ, и староство почало розвѣдуватись близше о нихъ. Команда россiйскои сторожѣ пограничнои донесла, що се суть злодѣѣ, котрi вломилися до правительственнои касы и забрали ôдтамъ 200 рублѣвъ. Сейчасъ зревидувано ихъ и найшли въ чоботахъ одного 80 рублѣвъ а у другихъ 120. Грошѣ ôдобрали, а объѣздчикôвъ ôдослали до суду карного у Львовѣ.

— **Дрôбни вѣсти.** Мечиславъ Мнишекъ, посолъ до рады державнои зъ бôльшихъ посѣлостей округа Жовкôвъ-Рава-Сокаль буде здавати справу зъ своеи дѣятельности дня 3 н. ст. цвѣтня въ сали рады повѣтовои въ Жовквi.—Сендъ Баріяхъ Саидъ султанъ Занзибару, померъ сими днями. Всѣми силами старався ôнъ отворити всхôдну Африку для торговлѣ европейскои. — Князь Ештергази, одинъ зъ найбôльшихъ магнатôвъ угорскихъ, признаный судомъ въ Стульвайсенбургу за недужого на умѣ и ôдданый пôдъ курателю. Ôдгрававъ ôнъ въ житю политичнôмъ важну ролю, бувъ навѣть въ р. 1861 министромъ безъ теки, а въ р. 1878 одержавъ ôдзнаку Золотого Руна и великiй хрестъ мальтаньскiй.

Посмертнi — ‡ — оповѣстки.

— **Денисъ Поляньскiй,** адъюнктъ судовый въ Рогатинѣ, щирый Русинъ и дѣятель, упокоився дня 29 н. ст. марта въ Рогатинѣ. Вѣчна ему память!

— **Иванъ Фицакъ,** ученикъ приватистъ VII кляcы въ Коломыи, померъ дня 20 н. ст. марта въ Чортôвци (коло Городенки) въ домѣ п. Родецкого. Заходамъ покôйного завдячити треба, що хоръ коломыйскои гимназiи, пôдупавшiй въ послѣдныхъ часахъ, пôднѣсся, а мѣшаный хоръ при тутешнôй бурсѣ се такожь дѣло покôйного и доказъ его працѣ. Вѣчна ему память!

Телеграмы „Дѣла“.

Черновцѣ 30 марта. Серетъ горить!

Стрый 30 марта. Въ Сколѣмъ згорѣло нинѣ въ ночи 100 домôвъ.

Софiя 30. марта Агентiя Гаваса (жерело не конче певне, *Ред.*) доносить, що Туреччина обставила границю Всхôднои Румелiи кордономъ пѣхоты и кавалерiи. Правительство болгарске зажадало поясненя ôдъ Порты въ сѣй справѣ. — Въ аферѣ арештованыхъ майорôвъ Попова и Бонева грають не малу ролю зôзнаня жидôвъ, котрi при ихъ помочи увôльнилися ôдъ бранки.

Берлинъ 30. марта. „Russ. Corr.“ помѣстила статью, испирову имовѣрно россiйскимъ посольствомъ, въ котрôй доказуе, що Австрiя стоить на перешкодѣ щирымъ ôдносинамъ Россiи до Нѣмеччины. „Kreuzztg.“ доказуе зновъ, що лѣпша Австрiя якъ непевна Россiя.

Римъ 30. марта. „Popolo Romano“ доносить, що правительство одержало вѣсть зъ Массавы, пôсля котрои ген. Санъ Марцано одержавъ ôдъ короля абесиньского мирнi предложеня.

Берлинъ 30. марта. До „Kreuzztg.“ доносять зъ Царгорода, що становище Болгарiи въ справѣ уневажненя правительства кн. Фердинанда не ôдповѣдае бажанямъ Порты.

Парижъ 30 марта. Правиця постановила голосувати за звычайнымъ порядкомъ дневнымъ надъ интерпеляцiею въ справѣ Булянжера.

Вѣдень 30 марта. Наспѣли тутъ вѣсти зъ Софiи, пôсля котрыхъ готова выбухнути въ Болгарiи революцiя.

Господарство торговля и промыслъ.

— **Заразливй хоробы у худобы** сконстантовано урядово мѣжь 17 а 26 н. ст. марта: заразу пыска и ратиць у рогатои худобы въ Волкôвцяхъ, пов. борщѣвского. въ Плавчи великôй пов. бережанъского, въ Городници, пов. гусятиньского и въ Молчанôвцѣ, пов. скалатского; пархи у коней въ Мацьковичахъ, пов. перемыского; носатизну у коней въ Мацьковичахъ и въ Новосѣльцяхъ, пов. сянôцкого..

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

29. л. марта 1888.

Львôвъ: Пшениця 6·55 до 6·75, жито 4·10 до 4·75, ячмѣнь 3·80 до 6·—, овесъ 4·30 до 4·70, горохъ 5·— до 9·50 вика 4·50 до 5·—, рѣпакъ 9·50 до 10·—, лнянка — до —, конюшина червона 25·— до 40·—, конюшина бѣла 40·— до 48·—, конюшина шведска — до —, хмѣль ôдъ 15 до 55.— зр. за 56 кило въ мѣсци, оковита за 10.000 литрôвъ 24·50 до 25·— зр.

Тернопôль: Пшениця 6 — до 6 60, жито 2·00 до 4·60, ячмѣнь 4·— до 5·—, овесъ 4·10 до 4 50 горохъ 4·— до 9.—, вика 3·85 до 4·50, рѣпакъ 9·— до 10.—, лнянка — до —, конюшина черво, на 22·— до 38·—, конюшина бѣла 14·— до 36·— конюшина шведска — до —.

Чернôвцѣ: Пшениця 6·— до 6 65, жито 4·— до 4 50, ячмѣнь 4·30 до 5.65, овесъ 3·50 до 3.85 горохъ 4·80 до 8·50, вика 4·10 до 4·80, рѣпакъ 9·— до 10·— лнянка — до —, конюшина червона 20·— до 36·—, конюшина бѣла 33·— до 46·—, конюшина шведска. — до —.

Пôдволочиска: Пшениця 5·80 до 6·40, жито 3·85 до 4·50, ячмѣнь 3·80 до 5·50, овесъ 3·75 до 4·50, горохъ 5.— до 9.—, вика 3·75 до 4·35, рѣпакъ 9·— до 9·75, лнянка — до —; конюшина червона 20·— до 35·—, конюшина бѣла 20·— до 34·—, конюшина шведска — до —.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Пчт. кружокъ педаг. звенигородскій. 8 лютого дôстали мы 3 зр. для бѣдныхъ ученикôвъ рускои гимназіи и передали сй грошѣ дирекціи гимназіяльнôй. — **Всч. К. Стр. въ Бруснѣ.** Прошу на реклямаціи подати, зъ котрого тому повѣсти „Вина и кара“ выслати аркушѣ? — **Всч. Л. Г. въ Чолганахъ и Пчт. Чит. въ Жолтанцяхъ.** Вамъ высилаєся „Дѣло“ правильно, що таке, що такъ частй реклямаціи?! Польскй газеты дають дату о день напередъ. — **Всч. М. М. въ Чернелові.** Высилаємо вдруге: на рôкъ 88. заплачено 6 зр. (зъ того 1 зр. за конець повѣсти „Вина и кара“.)

НАДÔСЛАНЕ.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручає свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ. 2389 5—?

Д-ръ мед. Теодоръ Ендель

по студіяхъ на клиникахъ проф. Розенталя у Вѣдни и проф. Шаркота (Salpêtrier) въ Парижи ординує въ хоробахъ нервовыхъ и жѣночихъ щоденно ôдъ 2—4

улиця Валова число 31.

Гистерію лѣчить гипнотизмомъ методою проф. Шаркота и П. Рихтера. 2119 33—0

Антика РУКЕРА у Львовѣ

поручає 2356 103—?

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катарь, кашель и хрипку. Цѣна однои пачки 25 кр. На провинцію зъ опакованьемъ 30 кр.

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночй) пл. Галицкій 14
Дръ Е. Лебедовичъ (нед. внутрѣшнй и очнй) ул. Корняктôвъ (Нар. Дôмъ).
Д-ръ І. Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Антики; 2292

З. Рукеръ ул. Кракôвска.

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краевый ул. Костюшки (будынокъ соймовый).
А Шеленбергъ (конт. вымѣны) ул. Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лиліенъ (конт. вымѣны) ул. Гетьманьска 8

Готелѣ и Реставраціи:

Стадтмилеръ (готель, торг. винъи рест.) Кракôвска 9

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устьяновичъ, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т. Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4.

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичъ (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склепы:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгнеръ (найтаншій магазинъ галантерійный ул. Галицка 16
А. Гильскій (товары зелѣзнй) пляцъ Маріяцкій 9
Стахевичъ и Абрысовскій (материи на сукнѣ) Рынокъ 32
Кнауеръ и Сынъ (полотна, материи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н. Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20)
Вольфъ Чопъ (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ. ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничй:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигіи).

Вытягъ зъ розкладу ѣзды зелѣзниць державныхъ

важный ôдъ 1 жовтня 1887.

Ôдѣздъ зô Львова: О 6 год. рано до Гусятына — о 6 год. 10 мин. рано до Лавочного, Будапешту Стрыя; — о 11 год. 27 мин рано передъ полуд. до Стрыя, Хирова, Станиславова; — о 12 год. 02 мин. въ полудне до Гусятына; — о 7 год. 44 мин. вечеромъ до Стрыя, Хирова.

Пріѣздъ до Львова: О 1 год. 15 мин. въ ночи зъ Будапешту, Стрыя, Лавочного, Станиславова, Хирова; о 8 год. 39 мин. рано зъ Хирова, Стрыя; — о 3 год. 10 мин. по полудни зъ Гусятына; — о 4½ год. 15 мин. по полуд. зô Станиславова, Хирова, Стрыя; — о 9 год. 43 мин. вечеромъ зъ Гусятына.

Плякаты зъ розкладомъ ѣзды на линіяхъ галицкихъ можна дôстати на стаціяхъ зелѣзниць державныхъ по 6 кр 2238 23—?

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

у **Львовѣ** („Народный Дôмъ“), **въ Станиславовѣ** (пляцъ Францъ-Іосифа, дôмъ Горовицôвъ), **Перемышли** (коло моста), **Тернополи**, (рынокъ дôмъ Ляндау-а) **Дрогобичи** (рынокъ), **Коломыи** (готель Кракôвскій) **и Стрыю** (рынокъ, готель пôдъ „Чорнымъ Орломъ“)

поручає зô своихъ складôвъ и посередничень:

Свѣтло церковне всѣмъ Чест. Братствамъ церковнымъ для замовлювания за нашимъ посредництвомъ просто зъ фабрики Есть то найдешевшій способъ закупна дочисляємо въ такôмъ случаю по 80 кр. за I-а. по 72 кр. за II-а ôдъ кôльограма (скринка безплатно) крôмъ фрахту, котрый купуючій на своѣй зелѣзничôй стаціи оплатить, а то около 4 зр. ôдъ 100 кильогр

Въ той способъ принимаються замовленя найменше на 30 килгр.; може въ тôмъ бути рôзне свѣтло; просимо тôлько при зсмовленяхъвыразно подати, якои величины мав бути свѣтло, а єсли оно мале, то чи до рукъ чи до паукôвъ або на прилѣпки, т. є. коротше а грубше, або тонше а довше. 2224

На свѣтло замовлене зъ фабрики треба чекати около 14 днѣвъ Въ складахъ нашихъ у Львовѣ, Станиславовѣ, Перемышли, Тернополи Дрогобичи, Коломыи и Стрыю можна въ кождôмъ часѣ дôстати всякого рода свѣтло

Поручаючися такожъ зъ прочими артикулами Впов, Родимцямъ, заявляємо готовôсть доложити всякихъ старань, щобы вдоволити Пч. Купуючихъ такъ подрôбно якъ и при почтовыхъ зелѣзничихъ посылкахъ

Зъ высокимъ поважаньемъ

Дирекція Пародноп Торговлѣ у Львовѣ.

ПОДЯКА.

Дня 16 лютого с. р. упокоилася въ Загôрю, селѣ прилученôмъ до парохіи Книгиничъ найдорожша и найлучша наша матерь Кристина зъ Шведзицкихъ Туркевичъ, вдова по бл. п. Іоанѣ Туркевичу гр. к. пароху въ Книгиничахъ. Невысказаный жаль и смутокъ перенявъ серця нашй, видячи тую неповернену утрату не оцѣненои намъ Особы. Въ тôмъ то такъ тяжкôмъ горю однакожь, якимъ дôткнула насъ св. воля Всевышнёго, принесло намъ не малу ôдраду и потѣху щире спôвчутье и жива участь многихъ Высоковажаныхъ особъ такъ духовныхъ якъ и свѣтскихъ, приспѣвшихъ мимо лютои зимы и великихъ заметей снѣговыхъ на похоронъ, котрый ôдбувся дня 18 лютого с. р. въ Загôрю. Длятого уважаємъ нашимъ святымъ обовязкомъ зложити прилюдно нашу щиросердечну подяку передъ всѣмъ ВПр. Пралатамъ станиславôвскои гр. к. капитулы о. Архидіякону, Василію Фациєвичу и о. Кустосу Іоану Литвиновичу; дальше Всечест. Настоятелю деканата ходорôвского, о. Теодору Ступницкому; Всечест. о. Теофилю Миговичу, мѣсцевому пароху, котрый такъ въ часѣ недуги и послѣдныхъ хвиляхъ житя покôйнои, якъ и въ послѣднôмъ тяжкимъ горю теплымъ словомъ и дружескою жичливостею оказавъ намъ Своє щире спôвчутье и бувъ нашою потѣхою, а такожъ радами и дѣломъ бувъ намъ помôчнымъ; Всечест. оо.: Михаилу Фациєвичу, пароху Лѣщина; Станиславу Бачиньскому, пароху Васючина; Іоану Заревичу, пароху Явча; Дометію Бородайкевичу, пароху Станьковець; Игнатію Юхновичу, пароху Помонятъ и Созонту Медвецкому, завѣдателю Острова — за ихъ ласкавй труды, а двомъ послѣднымъ надто за ихъ хороше и трогаюче слово, другого въ церкви а першого на кладбищи; не менше такожъ Высокопов. п. Станиславу Вислоцкому ц. к. почтмайстрови зъ Книгиничъ и Єго Впов. родинѣ за ихъ труды и змаганя понесенй въ часѣ похорону, а въ кôнци Брацтвамъ церквей въ Книгиничахъ и Загôрю и всѣмъ Всеночт. знакомымъ, сродникамъ и мирянамъ, котрй приспѣли ласкаво на сей сумный обрядъ и тымъ дали правдивый доказъ ихъ для насъ прихильности. Велике Спасибôгъ Вамъ за Вашу велику прислугу, яку ôддали Вы нашôй найдорожшôй Матери, подаючи тымъ самымъ намъ полишившимъся потѣху въ часѣ найбôльшого смутку.

Володимиръ Туркевичъ, гр. к. парохъ въ Грибовичахъ; *Августинъ Туркевичъ*, учитель въ Острини; *Іосифъ Туркевичъ*, лат. парохъ въ Монастирискахъ; *Юліянъ Туркевичъ*, гр. к. парохъ въ Пониквѣ великôй; *Евгенiй Туркевичъ*, власт. реальности въ Загôрю; *Левъ Туркевичъ*, крилошанинъ гр. к. капитулы въ Станиславовѣ; *Іоанъ Туркевичъ*, ц. к. авскультантъ суд. въ Станиславовѣ сыны — и *Аврелія Туркевичъ*, донька. 2397

Цѣс. кор. упривилеєвана

Рафинерія спиритусу

И ФАБРИКА ОЦТУ

ЮЛІЯ МИКОЛЯША

у ЛЬВОВѢ

выробляе

НАЙЧИСТЙЙШИЙ СПИРИТУСЪ

здалый для панôвъ аптикарѣвъ, фабрикъ ликерôвъ и т. п.

2316 котрый продае 18—?

по цѣнахъ умѣренныхъ.

Поручае такожъ найлѣпшого рода горѣвки, ликеры и розолисы.

Робôтня и складъ выробôвъ ножôвничихъ

пôдъ фирмою

ЮЛІЯНЪ ДУНИКОВСКІЙ

давнѣйше **при ул. Собѣского ч. 2,** теперь **при ул. Галицкій ч. 16.**

поручае свôй складъ выробôвъ власныхъ, якъ и заграничныхъ: французскихъ, англійскихъ и швайцарскихъ въ найлѣпшôмъ родѣ, рôвно-жь всякихъ иншихъ въ объемъ ножôвництва входячихъ, яко то:

ножѣ, ножички, бритвы, сцизорики и инструменты хирургичнй

принимае заразомъ всякй замовленя и направы, котрй якъ найскорше 2323 и при цѣлковитôмъ вдоволеню Вп Публики залагоджуе. 7—7

Цѣс. кор. уприв. гал. акційный

БАНКЪ ИПОТЕЧНЫЙ

выдае

почавши ôдъ дня 1 цвѣтня 1887

у Львовѣ и при филіяхъ въ Кракôвѣ, Чернôвцяхъ и Тернополи

АСИГНАТЫ КАСОВЙ

3½% платнй въ 30 днѣвъ по выповѣди
4% „ „ 60 „ „ „
4½% „ „ 90 „ „ „

Львôвъ 1 цвѣтня 1887.

2223 69—? **ДИРЕКЦІЯ.**

(Передрукъ не буде плаченый.)

Готель пôдъ „Золотымъ Орломъ“

въ Станиславовѣ при улици Бельведерскôй.

Маѣ 15 покоѣвъ приладженыхъ зъ всякимъ комфортомъ, зъ того 10 комнатъ фронтовыхъ, а 5 въ официнахъ.

Для **Всечестного Духовеньства** цѣны комнатъ о 50% дешевше, т. є. ôдъ 50 кр. до 1 зр. за одну комнату.

Пôдписаный маѣ надѣю, що П. Т. Публичнôсть зволить ласкаво ôдвѣдувати сей готель, а буде вповнѣ вдоволена.

Моpицъ Яновеpъ,

2216 25—? властитель готелю пôдъ „Золотымъ Орломъ“.

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО-КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краевыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемирнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдличнй выробы косметичнй, тоалетовй и перфумы именно:

Пилиптонъ волосю сивому и споловѣлому по кôлькоразовôмъ ужитю привертае красну барву. Пилиптонъ не фарбуе. лише ôдмолоджуе волосье, котре пôдъ вплывомъ сего ôдличного средства ôдзыскуе первѣстну барву, мягкôсть и ôдлыскъ. — Цѣна флякону 1 зр 50 кр.

Цезаринъ певне средство на выгубленье нагнѣткôвъ — Пуделко 40 кр.

Антилентилія

Нѣякій артикулъ тоалетовый не може остоятись зô взгляду наслѣдства и доброты зъ Антилентілівю. Средство се ôдержане зъ ôдсвѣжаючихъ субстанцій, усуває въ короткôмъ часѣ весняки, опаленя сонячнй, плямы печѣнковй, слѣды по ранахъ и т. д, надае лицю свѣжôсть и вѣжнôсть. — Цѣна 2 зр.

Найлѣпше чорнило глициринове

пахуче до обуви, дае красный ôдлыскъ, мягчить шкôру и хоронить ôдъ пуканя. — Пуделко по 10 и 20 кр.

Порошокъ до чищеня нôгтѣвъ

до наданя нôгтямъ бѣлости. рожевои ôдтѣни и красного ôдлыску. — Пуделко по 25 кр.

Грисикъ тоалетовый до мытя рукъ

до вынѣженя згрубѣлого нашкôрка — Пуделко 90 кр.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул., Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНôВЦЯХЪ Рынокъ ч 2. 2257 63—?

Пѣвець церковный,

маючій свѣдоцтво здôбности зъ справованя чина пѣвця церковного а такожъ и дякоучителя, пошукуе мѣсця. Зголошеня просить надсылати пôдъ адресою. **В. И. Т.** ро-2392 **ste restante, Улючь.**

Маю на продажъ

насѣнье жита ярого великана, за 50 клгр. 4 зр, за 10 клгр. 1 зр. Жита того высѣявъ я въ р 1886 10 клгр и збравъ 66 клгр, а було то въ картофлиску свѣжо переоранôмъ Зъ тыхъ 66 клгр., высѣяныхъ торôчного року въ зябли по картофляхъ 13 цвѣтня, збрано 760 клгр. и одну копу околотôвъ, майже два метры высокихъ. — Хто въ наслѣдокъ осѣнноп слоты не мôгъ засѣяти озимого жита на потребы своои сегорôчнои господарки, може заосмотритися въ насѣнье сего ярого житя, котрого кôлькасотъ клгр. маю на продажъ и розсылку черезъ почту Хоростквôвъ Кошты опаковання въ мѣшочкахъ покрые ôдбираючій за послѣ-2 96 2 - ? платою.

Иванъ Борисѣкевичъ

въ Увислѣ, почта Хоростквôвъ.

БРИТВЫ

швайцарскй и англійскй,

Ременцѣ до остренъ, Ящики на мыло, мыла, гребенѣ щѣтки зеркалця и всѣлякй приборы тоалетовй.

Складъ картъ до граня

поручае найдешевше

2328 ТОРГОВЛЯ

БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ

Львôвъ, Галицка ч. 14.

Цѣнники даромъ.

А. РОЗМАНИТЪ

КРАКÔВЪ

ФАБРИКА ПАРОВА

Цикоріи, Сурогатôвъ кавы и Кавы фиговои

Выробляе зъ сырого продукту власнои плянтаціи всякй роды цикоріи и штучнои кавы, котрй ôдзначаються богатствомъ частей пожывныхъ а такожъ знаменитымъ смак-2286 комъ и запахомъ. 25—0

Фабрика поручае передовсѣмъ:

Сурогатъ кавы аъ коробкахъ (шуфлядкахъ).
Сурогатъ кавы въ склянкахъ
Шротову каву францускуу Розманита.
Цикорію кракôвску гôрку.
Каву фигову.
Цикоряну каву перлову. (Новôсть!!)
Каву кракôвску добôрну въ скриночкахъ.

Набути можна у всѣхъ важнѣйшихъ склепахъ.

Закладаюся

за всяку цѣну, що жаденъ зъ моихъ конкурентôвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжь для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій краевыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мôй богатый складъ такожъ 1962 Всч. Духовеньству. 74—0

Замовленя въ мѣсци и зъ провинціи выконуються точно и ретольно. На жаданье высылаю взоры даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужескои одежи гуртомъ и подрôбно.

Львôвъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложеный 1848.

Неомыльне средство

на выгубленье нагнѣткôвъ, бородавокъ и иншихъ подôбныхъ наростей шкôрныхъ, безъ болю и безъ жаднои небезпечности.

Цѣна флякону 50 кр.

Встрикненье и капсулки

зъ ростины „MATICO“

въ недугахъ мужескихъ неоцѣнене средство

поручае Аптика

К. КРИЖАНОВСКОГО

у ЛЬВОВѢ.

Цѣна фляшки встрикнень 40 кр. Капсулокъ 80 кр.

2274 13—?

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 64. Львôвъ, Субота 19 (31) марта 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатном, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул Коперника ч 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ . . . . . 16 зр.
на пôвъ року . . . . . 8 зр.
на чверть року . . . . . 4 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8, ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Ôдъ 1 (13) сѣчня **„Дѣло“ почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускй свята. Условія предплаты повысше на заголовку.

„E pur si muove!“

„А она все таки рушаѣсь!“ — именно та справа болгарска хочь въ послѣднихъ дняхъ стали голосно говорити, що въ нѣй настала застоя. Правда, додавано заразомъ, що застоя та ôдноситься лишь до акціи дипломатичнои, а то не значить ще, щобы въ цѣлôй сѣй справѣ настала въ кождôмъ напрямѣ повна застоя; противно, она повертаѣсь и нинѣ въ тôмъ самôмъ блуднôмъ колесѣ, що и давнѣйше, тôлько, що рухъ той здаѣсь нинѣ бути вже прискоренымъ и якась сила готова то колесо розôрвати.

Ба, суть навѣть деякй ознаки, що и дипломатія не спить, а занимаѣсь безъустанною сею справою. Що вѣденьска дипломатія слѣдить за нею пильно и зъ великимъ напруженьемъ, се рѣчь зовсѣмъ природна, а ще бôльше природна рѣчь, що россійска дипломатія не маѣ спокою и якъ лишь може, такъ не дае ѣй заснути. Неуспѣхъ послѣднои дипломатичнои акціи Россіи мусѣла ѣи вразити глубоко. Ôдъ часу ворохобнѣ болгарскои противъ кн. Александра не маѣ Россія рѣшучо щастя въ своѣй акціи и все ѣй не удаѣся. Дôйшло вже майже до того, що не лишь самъ интересъ але вже навѣть нарушена амбиція національна зневолюють Россію зробити крокъ рѣшучій. Догадка урядового „Nemzet-a“, котрый каже, що и царь ледви чи буде мôгъ здержатись ôдъ активнои акціи въ справѣ болгарскôй въ виду того, що доси сталося, ѣсть зовсѣмъ оправдана. Но въ виду такъ рôзнородныхъ змаганъ и интересôвъ, котрй концентруються въ справѣ болгарскôй, трудно Россіи выступити ôдъ разу — и се ѣсть причиною, коли правда, що она выступила зъ новыми жаданями.

„Times“ каже именно, що Россія жадае теперь, щобы державы, пôдписавшй угоду берлиньску, въ виду того, що правительство болгарске не ôдповѣло на депешу Порты, признали теперѣшный станъ въ Болгаріи незаконнымъ и ôдкликали зъ-ôдтамъ своихъ представителѣвъ. Таке жаданье Россіи ѣсть виправдѣ можливе, але успѣхъ ѣго проблематичный, бо прецѣ не всѣ державы жадали того, щобы Порта высылала депешу до Софіи. Зъ другои стороны звертае Россія увагу на то, щô правительство болгарске робить въ Болгаріи, и каже, що оно просто лагодиться до бунту противъ султана, а се маѣ бути новымъ доказомъ незаконного стану рѣчей въ Болгаріи. Нове то выступленье Россіи, наколи — якъ сказано — правдиве, не було-бы дивне, бо Россія вже нѣякъ не може заспляти болгарскои справы.

Дивнѣйшою трохи выглядае комбинація зъ кн. Александромъ Батенбергскимъ. Ôдъ кôлькохъ уже днѣвъ надходять вѣсти головно зъ Вѣдня, що кн. Фердинандъ не буде мôгъ удержатись на престолѣ и що ще найвôдповѣднѣйшою була-бы кандидатура кн. Батенберга, котрого бажае Болгарія и на котрого годиться бôльша часть державъ. Недавно тому мавъ такожь льордъ Сальсбери заявити приватно, що Англія не маѣ нѣчого проти пановання кн. Фердинанда въ Болгаріи, але колибы показалося неможливымъ, то она предкладала-бы выбôръ кн. Александра. Мы нагадуѣмо поголоску ще зъ минувшого року, пôсля котрои Россія мабуть старалася порозумѣтись зъ Батенбергомъ. Мимо того всего комбинація того рода ѣсть майже неможливою, щобы сталась правдою; ѣсть се хиба лишь доказъ, що справа болгарска таки не спочивае а дипломатія думае на серіо надъ вышуканьемъ нового кандидата.

Важнѣйшими суть послѣднй вѣсти, якй наспѣли зъ Болгаріи. Зъ Софіи доносять именно, що въ цѣлôмъ краю ведуться великй приготованя воѣннй; закладаються крѣпости на граници турецкôй а головно коло Варны и Бургаса; высылаѣся до Всходнои Румелiи оружіе и амуниція нѣбы то для скрѣпленои сторожѣ погранычнои и т. д. Зъ другои стороны доносять, що Туреччина обсадила границю Всходнои Румелiи кордономъ пѣхоты и кавалеріи. Пытаѣмо: на що? въ якôй цѣли? Чи боиться хиба, щобы болгарскій князь не засѣвъ на султаньскôмъ престолѣ? Имовѣрно лагодиться якась важна нова акція и се ѣсть доказомъ, що въ справѣ болгарскôй не тôлько не настала ще застоя, але що она и порушаѣсь напередъ, хочь иншою дорогою якъ ще до недавна.

Згадаймо ще про инструкціи данй Каравелову и Цанкову; про формальну ворохобню въ Букарештѣ, майже заразъ потôмъ, коли Браціяно сказавъ въ парляментѣ, що Румунія ставила бъ енергичный опôръ кождôй державѣ, котра хотѣла-бы черезъ ню вести своѣ войско безъ ѣи дозволу; про агитаціи въ самôй Болгаріи и про неспокôй въ Македоніи — а прийдемо до пересвѣдченя, що запутанины на балканьскôмъ пôвъостровѣ доходять досыть скоро до своѣи цѣли т. ѣ. до остаточного вхъ порѣшеня. Хочемо вѣрити, що конфликтъ на Балканѣ не ѣсть ще дуже близькій, що Россія не сконцентрувала ще въ Севастополи або деинде своѣи арміи, хочь теперѣшне розмѣщенье россійскего войска може ѣй ту роботу дуже улекшити на случай потребы, — але трудно згодитися зъ тымъ, щобы справа болгарска на довшій часъ притихла. Смерть цѣсаря Вильгельма ôдсунула ѣи лишь на трохи пôзнѣйшій часъ, а новый ладъ въ Нѣмеччинѣ не спинить ѣи въ дальшôмъ ходѣ.

☛ Якъ звѣстно нашимъ Вп. Читателямъ, ц. к. Прокураторія державна сконфискувала намъ ч. 44. „Дѣла“ зъ д. 8 н. ст. марта за студію посла о. Н. Сѣчиньского про новелю дорогову зъ р. 1885. Конфиската та дуже була насъ здивувала, бо о. Сѣчиньскій тôлько обективно критикуе дорогову новелю, вказуючи, якъ обтяженй громады а якъ обшары двôрскй, — а критика така чей-же въ конституційнôй Австріи дозволена! Щô за користь була-бы зъ цѣлои свободы печати въ Австріи, коли-бъ уже мало бути не вôльно порôвнувати цифры плаченыхъ податкôвъ поодинокими верствами суспôльности въ краю! Отже до нашого погляду прихилився и ц. к. судъ краевый, постановивши знести конфискату 44. ч. „Дѣла“, бо, якъ сказано: **обѣктивна критика новелѣ дороговои не знаменуе злочинъства зъ §. 65. анѣ такожь переступленя зъ §. 300 або 302 закона карного.**

Подаѣмо отже нинѣ сконфискованый уступъ студіи о. Сѣчиньского:

Новеля дорогова зъ р. 1885.

Письмо пос. Ник. Сѣчиньского.

(Дальше.)

Для освѣченя, якъ дуже хибне ѣсть матеріяльне право новелѣ дороговои, прошу приглянутись рахункови взятому зъ житя, реальному. Маю передъ собою на грошѣ, пôсля цѣнъ „повѣтовыхъ“, перемѣненый рôчный тягаръ дороговый контрибуентôвъ въ однôй громадѣ, и той тягаръ такъ дивно розложеный, що тяжко увѣрити, щобы той розкладъ бувъ закономъ опредѣленый Господарь 20-морґовый даѣ въ роботизнѣ и въ грошехъ на цѣль дорôгъ громадскихъ рôчно о 34 крейцарѣвъ бôльше, якъ сусѣдъ ѣго, господаръ 8-морґовый, а той послѣдный о 19 крейцарѣвъ бôльше якъ ѣго сусѣдъ халупникъ, що жие зъ денного заробку и навѣть грядки землѣ не маѣ Дѣдичь того села, властитель 640 морґôвъ поля, пропинаціи и млына, даѣ на тую-жь цѣль рôчно стало одинацять разôвъ тôлько, якъ той халупникъ-заробникъ, а матеріялу давъ сего року за 12 зр. 20 кр., то значить цѣлый тагаръ вложеный новелею на дѣдича бувъ сего року девятьнацять разôвъ такъ великій, якъ тягаръ вложеный на денного заробника-халупника, а жадного року не выпаде такъ, щобы бувъ надъ 23 разôвъ бôльшимъ ôдъ тягару того бѣдака, що зъ деннои працѣ удержуе себе и родину и крôмъ хаты не маѣ жаднои власности. Халупникъ даѣ за хату, бо се цѣлый ѣго маѣтокъ; господарь грунтовый за хату и грунтъ, и дѣдичь за хату, грунтъ и промысловй заведеня, — а прецѣнь прославлене право матеріяльне такъ престацію розчисляе, що на властителя обшару двôрского припадае цѣлого тягару по 5½ крейцарѣвъ ôдъ морґа поля; на господаря 20-морґового по 11 кр. ôдъ морґа поля; на господаря 8-морґового по 23 кр. ôдъ морґа поля, а на халупника за ѣго грядочку землѣ припадае 29 разôвъ тôлько, кôлько властитель обшару двôрского ôдъ кождого морґа свого поля даѣ на цѣль дорôгъ громадскихъ!

Пôсля катастру грунтового въ Галичинѣ, мають обшары двôрскй 5,640.000 морґôвъ землѣ; громады мають 7,480.000 морґôвъ. Припадае отже пôсля постановъ „новелѣ дороговои“ пересѣчно на морґъ поля двôрского рôчно по 4 крейцарѣ а на морґъ поля не-двôрского по 20 крейцарѣвъ тягару дорогового; а коли зважити, що значна часть поля не-двôрского, ѣсть въ уживаню руки, котра закономъ громадскимъ звôльнена ôдъ тягарôвъ громадскихъ, — то выходить зъ того, що пересѣчный тягаръ рôчный дороговый, котрымъ обтяженый кождый морґъ землѣ „хлопскои“ ѣсть звышь **5 разôвъ** бôльшимъ, якъ тягаръ, котрымъ обтяженый морґъ землѣ „доминикальнои“. Се привилей, котрый темне свѣтло кидае на гармонію суспôльну и неяснымъ промѣньемъ озарюе лица тыхъ героѣвъ економичнои борбы (для иронiи прозванои „гармонiею суспôльною“), котрй зъ крѣселъ „сенаторскихъ“ и зъ катедръ университетскихъ стають въ ѣи оборонѣ!

Коли-бъ рѣчь не була надто серiозною, можна-бы розсмѣшити читателя доказомъ, що не тôлько земля „доминикальна“ упривилеевана при розкладѣ тягарôвъ на дороги гро-

---

Пôдъ недѣлю.

Потѣшавъ я васъ тамтои недѣлѣ, мои краяны любй, що вôйны не буде, а она ачейже за плечима.

Поляки змобилизували вже ковбасы та писанки, що Москалямъ ажь слинка забѣгае въ ротѣ, а п. Смолька привѣзъ несподѣвану вѣсточку зъ Вѣдня, що пôдъ нашй свята beginnt der strategische Aufmarsch всѣхъ великодныхъ бабъ рускихъ та поросятъ, зъ хрѣномъ и безъ хрѣну. Га! що-жь робити? Най ся дѣе воля Божа! Однакъ до нашихъ святъ ще пять недѣль. Воювати не будемо, танцювати также не вôльно, отже щобы ôдогнати скуку, поѣдемо собѣ до Риму, щобы зъ-ôдтамъ привезти на Русь яку нову благодать св. куріи О. Абдія Шепаровичь не поѣде, бо дуже охринъ и утомився, коли ѣздивъ горѣвкою та кропиломъ выганяти податкожерного чорта зъ п. Дунаѣвского. За то поѣду до Риму я. Та зъ чимъ?

Голѣручь ѣхати не годиться. Ехъ, кобы то мене нашй владики послухали, а до того татунцьо Таффе прижмуривъ хоть одно своѣ рôвноуправняюче очко... то то бы мы гостинця вывезли зъ-ôдси, — гостинця, що ажь у небѣ була-бы радôсть! Тямите прецѣнь, якъ намъ святѣйшій отець пôславъ сюды передъ кôлькома роками Єзуитôвъ. Кобы то мы ихъ такъ на вôзъ, пôдъ здоровый рубель! Тогдѣ нашъ митрополитъ поклонивсь-бы святѣйшому ôтцеви въ ноги: „Ruthenia cum suis donis! — reddit Jesuitas Leoni“. Але нашй владики мене не схотять послухати, — тому-жь и буде зъ мене, коли скомпоную для Русинôвъ кантату, зъ котрою ôдбудемо нашъ тріюмфальный въѣздъ у вѣчный городъ. Отъ вамъ она:

Gaudeamus igitur,
Rutheni dum sumus!
Post latinisationem
Post polonisationem,
Nos habebit humus.

Vivat noster Pontifex,
Vivant Cardinales,
Zmartvychvstantes, Jesuitae
Et Patrones aquae-vitae, —
Pereant Moskales!

Безъ патронôвъ мы нѣякъ не обôйдемось, хоть-бы вже для розвою закладу въ Кульпарковѣ. Самй-жь знаѣте, що тамъ за-для терапевтичныхъ цѣлей доти людямъ ломлено ребра, поки не попали на графскй кости. За тй ведеся теперь у насъ у Львовѣ процесъ, и ѣсть надѣя, що бôльше того не буде.

Го, го! И демократія польска дôстала доброго Wink a зъ Парижа. Маркотно ѣй, бѣдачцѣ, стало, що хтось тамъ десь тамъ заговоривъ щось тамъ про Кiѣвске Королѣвство, про Русь независиму. Бр-р ръ! По Львовѣ пôйшли шепты: шу-шу-шу... а потôмъ пôйшло письмо до емиграціи, до надсекванськои столицѣ: що вы тамъ про се гадаѣте? А зъ ôдтамъ пишуть посланіе: „Ruś niepodległa! Bo! Nie mielibyśmy czego bać się jej, — gdyby to u nas sumienie czyste! Gdyby to renegacka szlachta ruska wróciła nazad do narodu, który haniebnie zdradziła!“ Посланіе то зробило у Львовѣ велику сензацію и розôйшлась така поголоска, що всѣ будуть вертати до того, що покинули, а початокъ зробивъ одинъ великій панъ, строго наказавши свому кухареви, щобъ ѣму на друге снѣданье подававъ лишь козину, а на обѣдъ ґанджабуръ зъ хурутомъ.

Найкрасшій же прикладъ того повороту до своѣи народности давъ молодый графъ Шептицкій, котрый плаче а ѣсть добромильску юшку, въ надѣи дôждатися колись и рускои кашѣ. Ôнъ такъ полюбивъ нашъ народъ, що обѣцюе взяти на себе и рускій хрестъ. Та не той трираменный, великій, а золотый архіерейскій. Тамтой ѣму трохи не до вподобы. Бо-жь то и хрестъ той, хрестъ рускій не абы якій! Поляки мають далеко меншій, Нѣмцѣ могуть ѣго навѣть пальчикомъ на чолѣ написати, а нашъ — то такій грубый и великій, а до того ще трираменный! Правду маѣ одинъ Высокодостойный панъ-отець, котрый менѣ пише, що Симеонъ Киренейскій не бувъ Жидомъ, тôлько Русиномъ, бо лишь той мôгъ зъ власнои волѣ узяти на себе такій величезный тягаръ, якъ хрестъ Спасителя. Однакъ, не журѣмся! Якось тото буде. Нашй дорогй покровителѣ змилувались надъ рускими муками и обрѣзують рамена нашому хрестови. Ôнъ стане для насъ лекшимъ, бôльше цивилизованымъ и мы не будемо мати вже причины нарѣкати на „щербату долю“. Але жь не гадайте собѣ, щобы то нашй покровителѣ не чиняли того для насъ зъ любови и милосердія. Имъ ходить справдѣ о наше спасенiе. Они знають добре, що Русинъ клене ворога словами: „Бодай тя хрестъ святый побивъ!“ Если жь отже той нашъ хрестъ буде и камѣнный, и неумолимый, якъ наша доля, а до того ще и трираменный, то якъ бы — не дай Богъ! — повалився на ворогôвъ нашихъ, — то анѣ дыхнуть. Тогдѣ возьме Русинъ на свою душу грѣхъ неспасенный, — а до того не хотять допустити нашй дорогй братя.

Коли вже о хрестахъ мова, то мушу вамъ признатися, що найтяжшій хрестъ маѣмо мы зъ нашими жѣнками, а особливо зъ рôзного рода провинціоналками, що то на насъ жалуються въ „Дѣлѣ“. Хто-жь то видавъ, обмавляти насъ за то, що мы прохолодивши добре въ буфетѣ чуприну, тягнемо — не представившись навѣть — дѣвчата въ танець! Хиба-жь мы имъ тымъ ласки не робимо? Мы-жь прецѣ паны свѣта и ôдъ насъ залежить доля жѣнки. Не дармо-жь кажуть о насъ: „якій такій, абы бувъ, щобы хлѣба роздобувъ“. А имъ Богъ знаѣ що маячиться! Якйсь Альманахи, якйсь жѣночй пытаня завели... и до чого то все!

Добре пише якійсь ученый гінайкольоґъ въ „Червонôй Руси“, що „Альманахъ изданъ не для тѣхъ нѣжныхъ чувствительныхъ *существъ*, что то усладжаютъ жизнь мужчинамъ въ вольныхъ хвиляхъ ихъ тяжелыхъ занятій“, — тôлько не знаю, зъ ôдки взявъ ôнъ *„что то“*, бо такъ не пише нѣхто въ Россіи, видно, що ôнъ ще не цѣлкомъ окацапѣвъ. Але добре пише! Pro primo: женщина ѣсть лише „существомъ“ и бôльше нѣчого. Pro secundo: Господь Богъ помылився, коли сказавъ: „Сотворимъ ѣму помощницу“. Намъ помôчницѣ не треба! Намъ треба ляльки, пещенои нѣжнои ляльочки, що — зъ переду „кукурѣку“, а зъ заду шовковый хвôстъ для нашои розрывки и забавы, друмъ-друмъ на фортепянѣ, parlez-vous на сальонѣ, „охъ и ахъ“ przy księżycu, — а за решту дякуѣмо! То ѣсть нашъ идеалъ и для такого не потребуѣмо иншихъ Альманахôвъ, якъ лише тыхъ, що ихъ носимо въ портмонетцѣ.

Альманахъ, то ѣсть потопа чувствъ, бажань и жалѣвъ тыхъ выродныхъ нашихъ се-

мадскій, але и инвентарь живый, годованый землею, але зъуживаючій дороги, не одною мѣрою обтяженый тягаромъ на цѣли дорѣгъ громадскихъ. На одну худобу робучу „хлопску“ новеля вкладає майже два разы тѣлько тягару дорогового, якъ на штуку робучои худобы „доминикальнои“.

(Се обчисленє вытягнене зъ катастру худобы рогатои и катастру коней зъ мого повѣта; въ повѣтахъ бѣднѣйшихъ ѣдношенье ще яскравѣйшимъ бути мусить.)

Въ краю рѣльничѣмъ дороги добрѣ мають велике значенье економичне; ихъ станъ вплываєтакожь и на ренту грунтову землѣ орнои, сѣножатей, пасовискъ а найбѣльше лѣсѣвъ. Ясна рѣчь, що интересъ економичный господаря на обшарѣ двѣрскѣмъ, — обѣймаючѣмъ орнои землѣ тѣлько, що ѣи продукты на вывѣзъ идуть, дальше лѣсы котрыхъ рентовна експлоатація условлена доброю комуникацією, — бѣльше звязаный зъ интересомъ дорѣгъ громадскихъ, якъ интересъ господаря хлопа, котрый кѣлька кѣрцѣвъ збѣжа на рѣкъ на продажь має, не говорячи о интересѣ тои великои части селянъ господарѣвъ, котрыхъ продукція рѣльна збутку не шукає. Поглядъ той высказавъ нашь економістъ въ сѣраку на зборахъ „Народнои Рады“ словами: „Паны бѣльше потребують и зъуживають дороги, якъ мы“. И поглядъ той хлопскій скорше устоиться передъ критикою науки економіи, якъ паньско-„економскій“ поглядъ накоренку „доробкевичѣвъ“, обнятый нѣсенѣтницею: „Хлопъ заробляє на грунтахъ доминикальныхъ, на фѣрманкахъ и доставахъ, — повиненъ отже часть тягарѣвъ дороговыхъ за обшаръ двѣрскій поносити“...

Дивоглядный такожь поглядъ, що кождый мешканець громады однаково потребує дороги, тожь кождый повиненъ однаково высокою престацією въ роботизнѣ до удержуваня ѣи причинятися. Помінаю дивогляднѣсть того принципу, и зазначую, що навѣть коли-бъ ѣнъ бувъ оправданымъ, то ще нинѣшный розкладъ тягару въ роботизнѣ бувъ-бы несправедливый. Рѣчна вартѣсть престацій въ роботизнѣ выносить 1,386.893 зр. и зъ тои величезнои сумы припадає на одинъ обшаръ пересѣчно 8 зр. 40 кр. а на одну громаду пересѣчно 207 зр. 20 кр. рѣчно, а позаякъ на одинъ *обшаръ припадає середно 6 домѣвъ* зъ 51 мешканцями, а на одну громаду середно 148 домѣвъ зъ 914 душами, то выходить зъ того, що новеля на цѣли дорѣгъ громадскихъ накладає шарваркомъ на одну душу на обшарѣ двѣрскѣмъ рѣчного тягару за $16^1/_2$ крейцаря, а на одну душу мешкаючу „въ громадѣ“ того тягару за $22^2/_3$ крейцаря рѣчно!

Всѣго тягару на дороти громадскій поносить край цѣлый, зъ выключеньемъ мѣстъ, 1,749.745 зр. рѣчно, а то:

Въ шарваркахъ . . .	1,386.893 зр.
[числячи по 35 кр. день роботизны].	
въ 3%-вѣмъ додатку . .	235.677 „
въ факультативнѣмъ обовязку давания матеріялу до евентуальнои максимальнои высоты . .	127.175 „
Разомъ	1,749.745 зр.

Суму ту розкладає новеля мѣжь обшары двѣрскій и громады такъ, що на обшары припадає 246.581 зр. рѣчно а на громады 1,503 163 зр., то значить: на кождый крейцарь, плаченый обшарами двѣрскими на дороги, дають громады $6^1/_2$ крейцарѣвъ, а то значить: **мимо переченя комисіи дороговои, громады дають $6^1/_2$ разѣвъ тѣлько, якъ обшары двѣрскій, на цѣли дорѣгъ громадскихъ.** Сума 246.581 зр. представляє $9^7/_{10}$ процентъ ѣдъ податкѣвъ безпосередныхъ обшарами двѣрскими оплачуваныхъ, значить: **обшары двѣрскій дають на цѣли дорѣгъ громадскихъ $9^7/_{10}$ процентъ ѣдъ своихъ податкѣвъ.** Сума 1,503.163 зр. представляє $28^3/_{10}$ процентъ ѣдъ податкѣвъ безпосередныхъ, громадами оплачуваныхъ, значитъ: **громады дають на цѣли дорѣгъ громадскихъ $28^3/_1$ процентъ ѣдъ своихъ податкѣвъ безпосередныхъ.** На кождыхъ 9 крейцарѣвъ даваныхъ обшарами двѣрскими ѣдъ кождого риньского своихъ податкѣвъ, — мусять мешканцѣ громадъ дати по 28 крейцарѣвъ ѣдъ кождого риньского своихъ податкѣвъ!

Кождый моґъ поля „хлопского“ двигає пять разѣвъ такъ великій тягаръ дороговый якъ моґъ поля „доминикального“; кождый „хлопскій“ риньскій податку державного двигае три разѣвъ такъ великій тягаръ дороговый якъ „двѣрскій“ риньскій податку державного. (Рѣзница межи 5 и 3 зъ-ѣдси, що при регуляціи податку грунтового хлопѣвъ покривджено.)

(*Конецъ буде.*)

Дописи „Дѣла“.

Зъ Камѣнецкого.

[Новый инспекторъ п. Иванъ Маринякъ.]

Мѣжь учителями камѣнецкого округа шкѣльного зробився великій рухъ по причинѣ визитаціи шкѣлъ ново-именованымъ инспекторомъ п. Иваномъ Маринякомъ. (П. Ив. Маринякъ, зъ роду руского, бувъ ось до недавна учителемъ школы народнои въ Мостискахъ.)

Заразъ зъ самого першу визитаціи показалося, що инсп. п. Маринякъ въ першѣй мѣрѣ стоить за польонизацією шкѣлъ руских. Де учитель муштрує дѣти польщиною, тамъ все добре; бѣда-жь тому учителеви, що бѣльшу вагу кладе на саму науку, якъ на чужій дѣтямъ языкъ польскій. „Żądam, aby dzieci umiały po polsku tak samo, jak po rusku!“ — наказуєп. Маринякъ. Очевидно, се рѣчь неможлива у дѣтей рускихъ, а бѣдный учитель дѣстає нагану, погрозу дисциплинаркою и т. п. Перелякань учитель уже теперь кажуть, що прийдеся имъ, здаєсь, утѣкати зъ того округа...

П Маринякъ при визитаціи шкѣлъ уживає тѣлько польского языка, не то до учителѣвъ, але и дѣтей, котрѣ у насъ самѣ рускѣ. Учитель говорять: „Знаємо инсп п. Сніса, знаємо гр. Стан. Баденіого (котрый любить ѣздити по школахъ), але они, хочь и кладуть вагу на языкъ польскій, а все таки бодай промовляють до дѣтей по руски, а п. Маринякъ щобъ хоть одно словечко промовивъ! Чи не умѣє, чи не хоче! Дѣтей витає словами: „Moje dzieci, ładne, zaczesane!“ — а до дѣвчатъ сельскихъ: „Moje panienki, wy piękne moje, ładne panieneczki!“ (Дѣти смѣються.) Коли дѣти хрестяться по руски, п. Маринякъ формального „млынка“ робить на собѣ — а то для дѣтей злый прикладъ.

Що-до самои науки, то п. Маринякъ пытає тѣлько по польски, — навѣть уступы зъ рускои Читанки каже *оповѣдати по польски*. Такъ само въ инчихъ предметахъ. Почне учитель по руски пытати зъ исторіи н. пр. о Данилѣ, о хрещеню Руси, — то п. Маринякъ заразъ перебиває и самъ зачинає пытати: „A którego to króla myszy zjadły?“ — „A który był ostatni z Piastów?“ Такъ сходить на исторію Польщѣ о Popielach, Wandach, królach chłopków — и бѣда учителеви, коли-бъ дѣти чого не знали. Такъ само дѣєся и зѣ спѣвомъ. Почнуть школярѣ спѣвати по руски, то п. Маринякъ заразъ: „To smutne! możeby jakiego krakowiaka, ot naprzykład: „Wije ptaszek (може orzełek) gniazdo“...

Учителямъ каже п. Маринякъ: „Proszę z dziećmi rozmawiać się po polsku! Historyą geografią, naturalną i inne przedmioty przechodzić po polsku!“ Коли-жь учитель зробить увагу, що языкъ въ школѣ рускій, то ѣнъ каже: „Na moją odpowiedzialność!“ Терминольогіи, якъ назвъ мѣръ, монетъ, вагъ, каже писати по польски, — а на замѣтку учителя, що языкъ выкладовый рускій, ѣнъ зновъ: „Tak rozporządził p. minister oświaty!“ Де? коли? хто видѣвъ?!

То коротке зънлюстрованье визитаціи шкѣлъ, визитаціи урядовои. Потѣмъ слѣдує визитація не-урядова приватныхъ столикѣвъ, шафъ и т. п. учителѣвъ. Книжокъ рускихъ въ библіотечкахъ учителѣвъ не любить: „Takich książek nie wolno trzymać! Żądam, abyś pan do takich towarzystw (рускихъ) nie należał, mam prawo od krajowej Rady szkolnej wszystkich tych nauczycieli suspendować!“ Пытаємо Всхв. Рады шкѣльнои, чи се може бути?

На доказъ того, що мы тутъ розповѣли, можемо подати мѣсцевости и учителѣвъ яко свѣдкѣвъ. А цѣль нашои нинѣшнои дописи єсть — звернути увагу ц. к. краєвои Рады шкѣльнои и Єго Ексц. п. намѣстника на зле поняте п. Мариякомъ урядованье инспекторске. Выс. власть краєва зволить звернути увагу п. Мариняка на обовязуючій законы, бо зъ того, що ѣнъ въ нашѣмъ повѣтѣ за два мѣсяцѣ свого урядованя чинить, не тѣлько Русины але и самѣ Поляки, дбаючій о розвѣй шкѣльництва, дуже невдоволенѣ!

Зъ епархіи Перемыскои.

[„Душпастирь“ а подорожь до Риму.]

Всхв. редакція „Душпастиря“ рада бы въ ч. 5. свого письма статьею „Въ справѣ подорожи до Рима“ утихомирити Русь и силуєся всѣ обставины, дотыкаючій сеи подорожи, представити въ рожевѣмъ свѣтлѣ. Лишь дарма, мы не такѣ наивнѣ, щобы слову повѣрили; мы глядимо на факты, а тіи зовсѣмъ чого инчого насъ поучають. Сказано: „Єсли же гдекотрѣ польскѣ часописи згадують лишь о pielgrzymce polskiej, то суть то ихъ приватнѣ мнѣнія“.

Наколи-бъ авторъ згаданои статьѣ ино-що зъ Хинъ до насъ повернувъ, простили-бы мы ему се реченье. Тѣлько-жь мы певнѣ сего, що ѣнъ єсть Русиномъ и до того христіяниномъ, тому повиненъ ѣнъ правду любити, а не лицемѣрити. А тая правда поучила-бъ єго, що не тѣлько дневникарство польске ігнорує Русинѣвъ яко народъ окремый, але и велика часть публики польскои, особливо-жь ѣи верховодяча кліка высказує щоденными фактами, що она знає въ Галичинѣ тѣлько Полякѣвъ гр.-кат. обряду. Се рѣчь такъ явна и доказами стверджена, що нѣчимъ збитись не дасться. Зъ многихъ фактѣвъ неґованя Руси на Руси, якѣ що день майже реґструє „Дѣло“, мы наведемо ось то: Gente et natione Русинѣвъ анатемизують у насъ, хотя-бъ и розумомъ и серцемъ высоко стояли, а тыхъ, що вызнають себе gente Rutheni natione Poloni, верховодяча кліка ѣдзначує почестями, рангами, — не то що за житя прославляє ихъ, але и по смерти выправляє имъ (розумѣєся на коштъ краю) pompe funebre, на котре готова всѣхъ владикъ, не то зъ Галичины, але и зъ цѣлои державы австрійскои спросити. Не дивиця, що у насъ множаться ренеґаты мовъ грибы по дощеви, бо славитися Полякомъ греко-кат. обряду — сталося въ нинѣшнѣй добѣ дуже поплатнымъ интересомъ. Такъ корупцією сповняєся, скажѣмъ словами краковского „Czas u“: „Wysoka cywilizacyjna missya pośród ogłupiałej ludności rusińskiej i jej tak zwanej inteligencyi“. — Отже то, що для всего руского свѣта явне, єсть тайною хиба тѣлько для автора статьѣ: „Въ справѣ подорожи до Рима“ въ „Душпастири“.

Дальше ч. авторъ каже: „Съ путниками, котрѣ нѣдъ проводомъ о. крил. Смочиньского выѣдуть дня 6. цвѣтня....“ — мовь-то межи нашими священиками не знайшовсь-бы нѣхто досвѣдный, що умѣвъ-бы бувъ путникѣвъ рускихъ до Риму попровадити! Величаєте о. Смочиньского, що роздобувъ улекшеня для путникѣвъ и звете єго дѣло „великимъ добродѣйствомъ“. Тымъ то ось выпнсуєте нашимъ священикамъ рускимъ свѣдоцтво, що они до того степеня зробились нездалыми, що межи ними не знайшовся нѣ одинъ, котрый бувъ-бы способный до Риму поѣхати и тамъ выѣднати улекшаючій условія подорожи. Въ тѣмъ мы добачуємо уже тѣлько велике маловаженье силъ власныхъ.

Ще и той хосенъ бувъ-бы выйшовъ зъ того, наколи-бъ рускій священикъ выѣхавъ бувъ до Риму, що ѣнъ тамъ въ дотычныхъ сферахъ представивъ-бы бувъ, що передъ Великодными святами, коли такѣ важкѣ справы душпастирства въ кождѣй парохіи мають полагодитись, священикъ, дбаючій о добро повѣренои своѣй паствѣ громады, парохіи полишати не може. Мы певнѣ того, що престолъ римскій бувъ-бы увзгляднивъ се представленье и вызначивъ догоднѣйшій терминъ для рускои депутаціи. Тымъ усунено-бы було легковаженье нашого обряду у тыхъ, що немовь умысно такъ аранжували сю подорожь, щобы показати свѣтови, що якъ народность наша, такъ и обрядъ нашъ для нихъ рѣчь маловажна... Тѣлько-жь годѣ домагатись почести для нашого св. обряду ѣдъ другихъ, коли мы дѣлами заявляємо, що самѣ его пошанувати не знаємо...

Кажете, що до згаданои депутаціи зголосилося 20 особѣ зъ дієцезіи Львѣвскои. О скѣлько-жь бѣльшимъ представилось-бы було число, коли-бъ терминъ подорожи для Русинѣвъ назначеный бувъ по Великодныхъ святахъ! А вже-жь и св. отецъ, котрый силою свого званя высше стоить понадъ всѣ закулисовѣ *справки нашихъ непрошеныхъ опѣкунѣвъ*, вмѣнивъ-бы се бувъ тѣлько въ честь путникѣвъ рускихъ, особливо-жь нашихъ отцѣвъ духовныхъ, що въ такъ важнѣй для всего христіяньства всходного обряду хвили не важаться полишати домашного огнища...

Dixi!

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

До „Pol. Corr.“ доносять зъ Варшавы, що тамъ постановлено рѣшучо вести дальше роботы около укрѣпленъ на граници. Кажуть, що постановлено укрѣпити Почаѣвъ, мѣсто положене близько галицкои границѣ. Дальшій великій касарнѣ мають ставитися въ Луцку и Жмеринцѣ и на ту цѣль вызначено суму 300.000 рублѣвъ. — Царь зъ родиною переноситься зъ Петербурга до Гатчины. — Зъ Петербурга доносять до лондоньскихъ газетъ, що вел. кн. Константинъ має выѣхати до Севастополя виключно въ тѣй цѣли, щобы тамъ приглянутись, о скѣлько поступило узброенье чорноморскои фльоты, котре заряджено тыхцемъ ще въ зимѣ. Кажуть такожь, що кѣлька недѣль тому назадъ выдало министерство вѣйны приказъ, щобы всѣ кораблѣ були зъ весною готовѣ до акціи. — О новѣмъ предложеню Россіи въ справѣ болгарскѣй доносить такожь и „Voss. Ztg.“. Здаєсь, що Россія готова въ сѣй справѣ поступати и дальше не оглядаючись на тѣ державы, котрѣ въ справѣ признаня незаконности правительства кн. Фердинанда станули до неи въ опозиціи.

„Нов. Время“ доносить, що не давно тому выслано зъ Петербурга до Риму урядника зъ министерства дѣлъ заграничныхъ Извольского, котрый має навязати дружнѣйшій ѣдносины зъ курією римскою и заключити зъ нею угоду, котра, о скѣлько то буде можливе, була-бы для Россіи користнѣйша ѣдъ тои, надъ котрою працювали свого часу Масловъ и Бутеневъ. Извольскій приѣхавъ вже до Риму и привѣзъ власноручне письмо царя до папы а ѣдтакъ бувъ у кард. Рамполя и доручивъ ему письмо мин. Гирса. Угода Россіи зъ Ватиканомъ выкликала великій переполохъ мѣжь Поляками. „Corr. de l' Est.“ успокоюючи Полякѣвъ подає таку вѣсть зъ Риму: Ватиканъ повѣдомлено о великѣмъ занепокоенію, яке запанувало мѣжь Поляками, але тамъ уважають то занепокоенье за безосновне, бо ап. престолъ не зробить нѣчого такого, черезъ що мѣгъ-бы стратити симпатію Полякѣвъ. Въ виду сеи вѣсти выстане нагадати лишь становище курії римскои супротивъ Полякѣвъ въ Прусахъ.

„Magdeb. Ztg.“ помѣстила недавно тому кореспонденцію зъ Берлина, котра обговорює теперѣшну ситуацію въ Нѣмеччинѣ и каже такъ: По спѣльнѣмъ и отвертѣмъ обговореню всѣхъ непорозумѣнь, якѣ панували давнѣйше мѣжь цѣсаремъ а кн. Бисмаркомъ, настала теперь мѣжь ними повна згода, на пѣдставѣ обговоренои програмы, въ котру має вжитися наслѣдникъ престола кн. Вильгельмъ, беручи участь въ залагоджуваню справъ державныхъ. Яка єсть та програма, згадана газета не каже але здаєсь, що она буде трохи инакша якъ та котрои держався кн. Вильгельмъ за житя покѣйного цѣсаря Вильгельма.

„Corr. de l'Est“ подає поясненье ситуаціи кн. Бисмарка, яке ѣнъ предложивъ на послѣднѣй радѣ короннѣй а въ котрѣмъ кн. Бисмаркъ мавъ доказувати, що интересы Австро-Угорщины суть для Нѣмеччины такъ важнѣ якъ свои власнѣ. Пѣсля его погляду повинна Нѣмеччина стояти въ тѣснѣй звязи зъ Австро-Угорщиною а тои звязи не повинно нѣчо каламутити. „Можемо бути приятнѣ Россіи, але мусимо позѣстати вѣрными Австріи“ — каже кн. Бисмаркъ. Обставина, що у Вѣдни привязують бѣльшу вагу до справы болгарскои, якъ въ Берлинѣ, не закаламутить тои дружбы. Кабинетъ вѣденьскій знає о тѣмъ и длятого не привязує великои ваги до крикливыхъ демонстрацій Россіи. Архикн. Рудольфъ має выѣхати дня 16 цвѣтня до Темешвару а ѣдтакъ до Сибина (Германштадту) на инспекцію нѣхоты.

„Budap. Corr.“ доказує, що всѣ вѣсти зъ послѣдныхъ часѣвъ будьто бы переговоры зъ Румунією въ справѣ угоды торговельнои наново розпочалися и що успѣшно дальше поступають, суть зовсѣмъ безъосновнѣ. Внесеня пороблень зъ румуньскои стороны суть того рода, що не дають нѣякои пѣдставы до поважныхъ переговорѣвъ.

——

Криза въ французскѣмъ кабинетѣ выбухає дѣйстно. Вчера поставивъ буланжистъ Лягеръ нагле внесенье ревизіи конституціи а многѣ послы зъ правицѣ и скрайнои лѣвицѣ пѣдперли его. Министеръ Тираръ спротивився тому и поставивъ квестію кабинетову. Внесенье принято 268 голосами противъ 237. Министерство подалося отже до димисіи. Говорять що президентъ покличе Фльокета до утвореня нового кабинету.

Ген. Булянже додержавъ слова, коли сказавъ: „Хотѣли щобы я бувъ зовсѣмъ вѣльный; добре, то-жь побачать, якій я зроблю зъ того ужитокъ. Ѣнъ розпочавъ вже свою акцію и треба признати, що розпочавъ ѣи енергично и зручно, бо зъ однои стороны вдаривъ въ слабу сторону правительства и парляменту, а зъ другои етавить ясну цѣль бодай на першій выступъ передъ очи своихъ прихильникѣвъ. Насампередъ выдавъ ѣнъ проклямацію до цѣ-

---

стеръ, котрѣ не удостоилися нашого „вниманія“ и благосклонности на ярмарцѣ женячки, то крикъ жѣночого серця за якимсь практичнымъ образованьемъ и за працею, то голосъ патріотичныхъ душъ, що зъ Оленою Пчѣлкою спѣвають: „Рѣдному краю жѣноче серце ѣддаймо!“ А намъ по що того? Бабина рѣчь коло припѣчка, а до патріотизму — засѣ! Ще чого не стало? Такѣ патріотки готовѣ бы ще безъ рукавичокъ та безъ талін ходити! Они готовѣ бы не одному пароховi або й деканови поправляти адресы листовѣ зъ нѣмецкого та польского на руске! Ба, они бы намъ ще такихъ выховали сынѣвъ, котрѣ бы уперлися за подѣломъ Галичины та за иншими несказанными рѣчами! Про-Бѣгъ! тажь така патріотка — то чиста петролеза, то, Духъ свѣтый при насъ, сама Люиза Мішель! Руска дѣвчина повинна умѣти убратись ладно, причесатись складно, уклонитись зручно, заспѣвати звучно, а коли ще до того потрафить зварити борщу и ґузикъ таткови пришити, — буде зъ неи, бѣгмѣ буде!

Правда, що того часомъ за мало... н. пр. коли посагъ Богъ має, а тато и мама лишили доню сиротою. Гѣрко бѣдує тогдѣ нещаслива руска дѣвчина. И шила-бъ она до тьмы очей своихъ и працювала-бъ она до опаду рукъ, — та що-жь, коли она выхована на нестѣчку-кѣточку. Єсть, правда, и иншѣ занятя, але они вымагають интелигенціи, а тои дасть Бѣгъ! И горе було-бъ сиротамъ рускимъ, коли-бъ не змилувався надъ ними ученый, великодушный филантропъ зъ „Червонои Руси“. Той бо радить своимъ рускимъ безталаннымъ сестрамъ вступити до жандармеріи, до полиціи, та ще до якоись неозначеной ясно публичнои службы...

Якъ бачите, такій спаситель Руси на все має добру раду. Длятого не журѣться мои панночки! Якось тото буде. И я также не що иншого, якъ спаситель и батько Руси, — але я подамъ вамъ раду иншу. У васъ, бачите, за богато серця, вы добрѣ, простодушнѣ и щирѣ, — а то у дѣвчатъ нинѣшнои добы найбѣльша перегорода до подружя, бо нинѣшнѣ мужчины замѣсть серця мають порожну въ грудяхъ на грошѣ мошонку, а въ головѣ „cinci, cinci, w głowie mi się kręci“. Змѣркувавши то, вы легко зможете кождого зловити въ свои сѣти и сховати пѣдъ пантофель. Красы — якъ свѣдчить мѣй послугачь Михась, великій знатокъ жѣночои подобы, — не конче потреба. Ѣнъ женіться, а женіться зъ такою машкарою, що я ажь за голову взявся: — „Михасю! де ты подѣвъ очи? Тажь она така...“ — „Е, нѣ. прошу пана, она тѣлько зъ лиця така погана“. — „Га, коли такъ, то Господи Боже благослови!“

Благослови Боже также нашимъ ґинайкольгамъ и филантропамъ дождатися жѣнокъ полицайокъ а зъ дѣточокъ — ляльокъ прехорошихъ, а намъ грѣшнымъ дай хоть и погану, та щобъ тѣлько щиру та розумну и роботящу Русинку-патріотку, бо тѣлько руска мати поставить „Русь-матѣрь“!

К. И. Устіяновичь

лои Франціи, хочь правда, що лишь въ видѣ подяки для выборцѣвъ зъ департаменту Енъ, въ котрôй выступивъ противъ правительства и протестуе въ нѣй противъ своєи кары и свого спенсіонованя, а ôдтакъ доказуе, що публичнй власти находяться въ станѣ безсильности. Не досыть того, Булянже, кандидуе въ департаментѣ Нордъ, зъ ôдки доси выходивъ лишь кандидатъ монархичный, а де бонапартисты мають ще найбôльшу силу. Мимо волѣ насуваєсь на гадку, що ôнъ числить тутъ на помôчь бонапартистôвъ. Ба, не досыть на тôмъ, Булянже думає навѣть демонструвати противъ самого президента республики, котрый — якъ звѣстно — маѳ незадовго объѣзджати сй стороны. До своихъ выборцѣвъ выдавъ Булянже ôдозву, въ котрôй такъ каже: „Наколи-бъ я бувъ министромъ и казавъ, що бажаю вôйны, то бувъ-бы я дуракомъ; але я бувъ-бы нужденникомъ, наколи-бъ до нея не приготовився“. На послѣдокъ каже Булянже такъ: „Послѣдній приключеня доказують, що палата сталася глухою на стремленя краю. Одинокимъ средствомъ ѳсть розвязати парлямантъ и перевести ревизію конституціи“. Цѣль отже ясна, до котрои Булянже на разѣ стремить. Середъ такихъ обставинъ самй републикане замотують ще бôльше ситуацію. Радикалы мали вчера ставити интерпеляцію въ справѣ загальнои политики, а крôмъ того хотять ще поставити внесенье въ справѣ змѣны конституціи. а все то лишь длятого, щобы скинути и такъ слабый кабинетъ Тирарда и довести тымъ способомъ до ще бôльшого заколоту. Они хотять, щобы новый кабинетъ дôстався въ руки Фльокета, але самъ Фльоке перестерѣгаѳ ихъ передъ такимъ дѣломъ и не радить робити въ теперѣшну пору ще бôльшого заколоту.

НОВИНКИ.

— **Въ справѣ конфискаты 44 ч. „Дѣла“** одержали мы сегодня отсю допись ôдъ ц. к. высшого суду краєвого у Львовѣ: Cz. 5967. Riszajuczy sprawozdanie z 13 Marta s. r. Cz. 4781 na zażalinie ck. Prokuratora derżawnoho od riszenia ck. Suda krajewoho dla spraw prasowych z 11 Marta s. r. Cz. 4781 kotorym odmowłeno zatwerdżenia konfiskaty N. 44 czasopysy Diła za artykuł „Nowela dorohowa z r. 1885“ postanowyw c. k. wyższyj Sud krajewyj po wysłuchaniu ck. Nadprokuratora derżawnoho riszenie zaczepłenoje zatwerdyty, poneże objektywna krytyka Noweli dorohowoi ne znamenuje złoczyństwa z §. 65 ani takoż perestupłenia z §. 300 abo 302 z. k. — O tim riszeniu ck. Suda krajewoho wyższoho w Lwowi z 20 marta 1888. Cz. 6821 zawidomlajem redakcyju czasopysy „Diło“ i zwertajem jej zabrawszyj nakład Cz. 44 Diła. — Ck. Cud krajewyj karnyj Lwiw dnia 28 marta 1888. *Poglies.*

— **Зъ Теребовлѣ пишуть намъ:** Въ память XXVII роковинъ смерти Тараса Шевченка ôдбудеся дня 8 лат. цвѣтня с. р. вечерокъ декламаційно-вокальный заходомъ тутешнои читальнѣ. Програма вечерка складаеся зъ спѣву хорального и сольового, деклямацій та ôдчиту, котрый держати-ме професоръ Ол. Барвѣньскій. Симъ оповѣщеньемъ запрошуе комитетъ на те народне свято всѣхъ Родимцѣвъ, котрй бы за-для якои причины не одержали особныхъ запрошень. Заразомъ простуеся вѣсть, мовь-бы вечерокъ мавъ ôдбутися дня 11 марта.

— **Вечерокъ въ память Т. Шевченка,** що мавъ ôдбутися въ Пôдгайцяхъ и до котрого все було вже приладжене, не ôдбувся лише длятого, що о. Евг. Гузаръ зъ Завалова не мôгъ прибути зъ своимъ хоромъ, маючи дома похоронъ свого дорогого сынка. Але, якъ довѣдуемось, гадка про вечерокъ той не упала, а тôлько ôдложена на пôзнѣйше.

— **Почався уже злощастный сезонъ огнѣвъ.** Минувшои ночи згорѣло въ Сколѣмъ майже 100 домôвъ; костелъ, урядъ податковый, почтовый и громадскій, а такожь и школа сталисъ жертвою огню. Около 250 родинъ полишилось безъ удержаня. Президія намѣстництва выслала на першу вѣсть о огню 250 зр., а выдѣлъ краєвый 200 зр. запомоги. Контрольоръ Гурнисевичъ зъ небезпеченьствомъ житя выратовавъ касу, а почтмайстеръ листы грошевй. Въ пожарѣ погибла одна женщина зъ дитиною. Завязався комитетъ ратунковый зъ иниціативы стрыйского старосты. Властитель Демнѣ, п. Шмидтъ першій надôславъ сторожу огневу и 500 зр. пôдпомоги. — Вчерашнй телеграмы донесли, що мѣсто Серетъ горить; близшихъ вѣстей поки що ѳще не маємо. — На Угорщинѣ лютилася передвчера страшна буря; много мѣстъ згорѣло до тла. Въ Бакешчабѣ згорѣло 30 домôвъ; въ Великôй Кикиндѣ 200 домôвъ; въ Мезеберені згорѣло 38 домôвъ. Мѣсточко Гайница надъ рѣкою Кульпою згорѣло до тла; такожь въ Темешварѣ и Сеґединѣ займилися въ кôлькохъ мѣсцяхъ домы.

— **Зъ Пôдгаєччины пишуть намъ:** Онодгы зайшовъ я случайно въ хату одного письменного вôйта. На полици бачу чимало книжочокъ. Урадуваный пытаю: „Вы певно членъ Просвѣты?“ — „Ба нѣ, ôдповѣдаѳ вôйтъ, то менѣ въ выдѣлѣ повѣтовôмъ въ Пôдгайцяхъ дають за дурно, кôлько разъ тамъ прийду, и кажуть, що лишь отсй книжочки треба читати!“ Дивлюсь, а то тенденційнй книжочки „wydawnyctwa narodnoho“! Розъяснивъ я вôйтови, на якôй ôнъ блуднôй дорозѣ и порадивъ ёму вписатися до „Просвѣты“, а тй книжочки, що маѳ, най подарує якому панкови польскому. Такъ и оталося! Але я хочу звернути увагу, разъ: нашихъ рускихъ радныхъ повѣтовыхъ, щобы запытали маршалка, чи ôнъ о тôмъ знаѳ, що такй баламутнй книжочки розпыхають людямъ въ выдѣлѣ повѣтовôмъ? — а друге: нашого духовеньства, щобы глядѣли, що народъ читаѳ? А мушу сказати, що на соромъ мѣжь *приклонниками* напыханя тыхъ книжочокъ нашимъ людямъ ѳсть знаный въ нашôй сторонѣ бухгальтеръ п. Сиберичь, якъ кажуть: Русинъ зъ роду и колись навѣть „твердый“... Теперь загравъ въ дуду кс. Кершки, славного будôвничого костелôвъ на Руси .. за то римского инфулата — темный народъ величаѳ ёго навѣть „біскупомъ“...

— **Унія въ Раранчи.** „Gaz. Pol.“, выходяча въ Чернôвцяхъ, подаѳ въ послѣднôмъ числѣ ось що про унію въ Раранчи: У митрополита Морарію ôдбулися довѣрочнй нарады надъ ситуацією, котру выкликавъ переходъ на унію въ Раранчи. Радили головно надъ средствами, щобы народъ рускій на Буковинѣ не выхоплювався зъ пôдъ дотеперѣшного румунизаторского гнету. Рѣшеня мають остатись въ тайнѣ. Въ нарадахъ взяло участь богато православныхъ священикôвъ зъ провинціи. Переходъ на унію въ Раранчи треваѳ и дальше. Комисарь староства п. Штокеръ не приѣхавъ до Раранча, тому що дня многй родины приходять до Черновець, зголосити въ старостваѣ свôй переходъ на унію. Консисторія епископска въ Станиславовѣ маѳ выслати до Раранча черновецкого сотрудника, о. Каратницкого, котрый тамъ будѳ ажь до основаня капеляніи. На мѣсце о. Каратницкого вызначать до Черновець когось зъ священикôвъ епархіи станиславôвскои. Президентъ Буковины, бр. Пино повернувъ и надѣються великихъ змѣнъ такъ въ администраціи якъ и въ высшôй ѳрархіи православного священьства въ черновецкôй консисторіи.

— **Зъ зелѣзницѣ львôвско-черновецкои.** Замѣсть поѣздôвъ поспѣшныхъ мають курсувати поѣзды курієрскй помѣжь Львовомъ а Чернôвцями. Пôсля дотеперѣшного проєкту, поѣздъ курієрскій приходити-ме до Черновець вечеромъ, а зъ Черновець до Львова выѣздити буде въ полудне.

— **Зъ Сянока пишуть намъ:** „Забуто на насъ, а мы таки „хочемо“ рухатись. Правда, оно не йде, але и добра воля на похвалу заслугуе. Завязалася тутъ филія общ. им. Качковского и маѳ надѣю на свою хату, на бурсу та може на де-що бôльше, коли нашй Лемки не налякаються крику въ „Kurjer-ку“ и ѳе „общество“ такъ пôдпирати будуть, якъ „танцовательную вечеринку“, зааранжовану въ мясницѣ кôлькома „твердѣйшими“ патріотами. Заметѣль оправдала деякихъ патріотôвъ, але не тыхъ, що лишь кôлька тысячь або кôлька сотъ крокôвъ мали до вечерковои салѣ. Но не спѣшилися, здаѳсь длятого, що аранжеры не то „твердо“ а „чісто па велікорусски“ свою рѣчь завели, а нашй Лемки за тымъ не тягнуть. Лемки въ своѣмъ родѣ добрй Русины. Зъ однои стороны имъ здаѳся, що рускій языкъ народный скрôзь на Руси такъ перепольщеный, якъ въ ихъ кутѣ — и длятого чѣпаються то церковщины, то проломщины, уважаючи то за языкъ литературный. Але зъ другои стороны не до вподобы имъ и гадка приняти языкъ великорускій, яко чужій. Зъ ôдти и той хаосъ въ понятю. Але, мило менѣ сказати, що якъ всюды, такъ и тутъ, число патріотôвъ нашихъ зъ кождымъ днемъ зростаѳ и „твердй“ щоразъ бôльше нашôй идеи и нашимъ змаганямъ притакують. Лучь сонця правды продираѳсь и въ „глуху лемкôвщину“, якъ на отвертôмъ Подôлю ясно вже засвѣтивъ. А на добро и Сянъ нашь ворожить. Ледовй оковы, хоть по якъ твердôй зимѣ, легко увôльнили ёго зъ своихъ обнять, и ôнъ плыве собѣ свобôдно зъ надѣею, що и боротьба наша добре закôнчиться „безъ нѣякихъ бôльшихъ зворушень“. — *B. A, B.*

— **Емменситъ.** Закôнченье сего слова безъ сумнѣву нагадуе подôбнй назвы: робуритъ, мелінитъ, динамитъ и т. п. и справдѣ такъ назвали въ Америцѣ нове средство выбухаюче, котре маѳ всѣ иншй перевысшати своею силою. Выбухаюча сила емменситу маѳ выносити 283 тонъ на одинъ цаль квадратовый, коли тымчасомъ сила нитроглицерины выносить 264, а динамиту лише 144. Емменситъ вызначаѳсь тымъ, що даѳсь топити, можна надавати ёму рôзнй виды, а при выбуху не вытворюються шкôднй газы. Выробъ емменситу маѳ бути дешевый и въ Америцѣ задумують ввести ёго замѣсть стрѣльного пороху.

— **Новй монеты нѣмецкй.** Въ Берлинѣ рѣшили выбивати новй монеты золотй и срѣбнй зъ погрудьемъ нового цѣсаря Фридриха. На дотеперѣшныхъ монетахъ бувъ образъ цѣсаря Вильгельма.

— **Дрôбнй вѣсти** Громада Руда, пов. камѣнецкого одержала зъ приватныхъ фондôвъ цѣсаря 200 зр. запомоги на докôнченье будовы церкви. — Мощѣ Болеслава Спавзты сотрудника „Kur. Lw.“, котрый дня 14. падолиста мин. року выѣхавъ зô Львова и не дававъ о собѣ знати, знайшли теперь въ болотахъ коло Комарна. — У Львовѣ дасть дня 9. н. ст. цвѣтня концертъ славна артистка оперы вѣденьскои Амалія Матерна. — Въ Краковѣ мають обходити дня 22. жовтня с. р. торжественно 300-лѣтнй роковины основаня гимназіи св. Анны.

— **Звертаємо увагу на признанье лѣкарске д-ра Юлія Корвина Ґонсьоровского,** лѣкаря зелѣзницѣ Кароля-Людвіка о выробахъ антикаря Петра Крокевича въ Краковѣ. Выробы п. Крокевича що-разъ бôльше набирають розголосу и справдѣ заслугують на загальне признанье, тымъ бôльше що и Нѣмцѣ, маючй такъ богато своихъ власныхъ средствъ лѣчничихъ, починають замавляти тй выробы зъ Кракова. Що добре, само розходиться. Средства лѣчничѣ п. Крокевича розходяться за-для своихъ успѣхôвъ и тому кождый повиненъ звернути на нихъ свою увагу, бо п. Крокевичеви не иде о зыскъ але о помôчь для недужои людскости. Кождому, хто такъ заходиться коло своихъ выробôвъ, якъ п. Крокевичь, можемо щиро пожелати разомъ зъ п. д-ромъ Ґонсьоровскимъ „Щасть Боже“ до дальшои працѣ и вытревалости.

Надôслане.

Совѣсть не давала ѣй спокою.

Непôдкупный судія, совѣсть, котра находиться въ нашôмъ внутрѣ для осуду, котрои засудъ нѣколи не ѳсть ошибочнымъ и фальшивымъ, доки ѳще серце спосôбне ѳсть для шляхотныхъ чуствъ: совѣсть не лише остерѣгаѳ насъ передъ зломъ, але и подаѳ намъ пôзнанье добра и напоминаѳ ити за такимъ чувствомъ. „Моя совѣсть не даѳ менѣ супокою“, *пише панна* Анна Генслеръ въ Ляйткирхъ, „доки не выскажу я Вамъ мою найсердечнѣйшу подяку для добра людскости за Ваше неоцѣнене средство Варнера Safe Cure, бо вже три фляшки выстали, щобы привернути менѣ моѳ здоровлье. Справдѣ не дораджувала-бы була я нѣкому заживати ёе средство, коли-бъ була не выпробувала ёго на собѣ, ѳсли-бъ я не могла такъ упевнити, що Варнера Safe Cure мене выратовало, бо могла-бы я побоюватись, що Господь Богъ до одвѣчальности мене покликавъ-бы.“ — Продажь и розсылка лише черезъ аптики. Цѣна 2 зр. 80 кр. Складъ: Жигм. Рукеръ, Іоанъ Вевіорскій, д-ръ Кароль Миколяшь у Львовѣ. *Головный складъ:* Einhorn Apotheke (Max. Fanta's въ Празѣ.

Вѣсти зъ Аеп. Львôвскои.

На конкурсъ розписуеся до ч. 2134. Утѣшкôвъ зъ прилуч. Стронибабы, дек. олеського, наданя приватного, зъ речинцемъ подавитись до 17 мая 1888 р.

Въ пропозицію принятй оо.: на Повѣтно, дек. городецкого, І. Емил. Левицкій, сотруд. въ Долинѣ, П. Іос. Волощиньскій, завѣд. Тиссова ІІІ. Ник. Бѣлецкій, завѣд. Утѣшкова; — на Петранку, дек. калуского, І. Сим. Конопка зъ Волкова, П. Порф. Руденьскій зъ Журавки, ІІІ. Ал. Петровичь, завѣд. Вороцева

Введенй оо.: І. Колянковскій яко завѣдатель Тухольки, Юст. Лучакôвскій яко парохъ въ Плавю, дек. скôльского и Левъ Чемериньскій яко парохъ въ Пѣтричахъ, дек. олеського.

Посмертнй — ǂ — оповѣстки.

— **Діомедъ Духовичь,** возьный гр. к. канцеляріи консисторскои у Львовѣ, померъ дня 29 н. ст. марта въ 54 роцѣ житя. Покôйный бувъ честнымъ мужемъ и совѣстнымъ въ повненю своихъ обовязкôвъ. Вѣчна ёму память!

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Краєва рада шкôльна именовала Авг. Поломского дѣйстнымъ учителемъ школы етатовои въ Витковичахъ.

Господарство торговля и промыслъ.

— **Конструкція масничокъ.** Зô взгляду на инсераты, якй подыбую въ бѣжучихъ числахъ „Дѣла“, чуюсь зъобовязанымъ подати П. Т. Читателямъ деякй близшй данй. Нова конструкція ѳсть практичнѣйша ôдъ старои тымъ, що ту поединчій механизъ, легкій до розкладу и чищеня; коли противно маснички старои конструкціи сильно скомпликованй зъ кôлькогранными зубами у долѣ, черезъ що тяжко розбирати та складати, а ще тяжше чистити. Длятого звертаю увагу П. Т. Читателѣвъ, абы при замовленю масничокъ выразно домагались лише найновшои конструкціи. Образокъ при инсератѣ Бальсама представляѳ у долѣ по вырѣзаню верхнои части якъ разъ нову конструкцію — Вѣдень $^{8}/_{3}$ *С. П.*

Телеграмы „Дѣла“.

Парижь 31. н. ст. марта. Булянже въ своѣй ôдозвѣ до выборцѣвъ смѣло закидаѳ палатѣ нечинность, оспалость и неспособность, а програмою своею ставить: палату розвязати а конституцію пôддати ревизіи.

Прага 31. марта. Архіепископъ Шенборнъ заказавъ уживати пѣсень духовныхъ въ ческôмъ языцѣ пôдчасъ ôправы литургіи. Спѣвати можна тôлько латиньскй пѣсни.

Парижь 31 марта. Булянже выкорыстуе немôчь палаты. Ôдозву свою кôнчить окликомъ: „Най живе република!“ (додати треба:) зъ диктаторомъ Булянжеромъ!

Парижь 31 марта. Радикалы, буляжисты, бонапартисты и монархисты переперли внесенье наглости ревизіи конституціи бôльшостею 31 голосôвъ.

Парижь 31. марта. Димисія кабинету майже неминуча. Тирардъ заявивъ бувъ, що ухвала наглости внесеня о ревизію конституціи спровадить квестію кабинетову. Тымчасомъ ухвала така перейшла.

Брукселя 31 марта. Россійскій генералъ Енґельгардтъ замовивъ тутъ много канонъ найбôльшого калибру.

Вѣдень 31 марта. Пôсля донесеня зъ Берлина „Corr. de l' Est“ княгиня Климентина знаходиться уже въ Бруксели.

Вѣдень 31. марта. При доповняючихъ выборахъ до рады мѣста Вѣдня увôйшло 5 либералôвъ а 9 антисемитôвъ и демократôвъ. Антисемитизмъ очевидячки зростаѳ у Вѣдни.

Вѣдень 31 марта. Сюда телеграфують зъ Парижа, що кабинетъ подаѳся вже до димисіи. Президентъ Карно принявъ и, кажуть, поручить Фльокетови зложити новый кабинетъ.

Дяково 31. марта. Вчорашне трясенье землѣ, сполучене въ пôдземнымъ гукомъ, далося тутъ чути досыть сильно.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вп. ?? Такого чисто приватного письма, що трактуе о замѣнѣ приходу, помѣстити не можемо. — **Всч. А. Б. въ Селискахъ.** 4 зр. дôстали ще прийде 50 кр. — **Всч. І. М. въ Жуковѣ.** Рахунки згôднй. — **Всч. І. П. въ Злоцкôмъ.** На 88 р. заплачено вже 9·50 зр. — **Вп. Балт. въ Глинянахъ.** Зъ котрого тому аркушѣ выслати? — **Всч. С. Б. въ Репужинцяхъ.** На 88 р. заплачено 8 зр. — **Пчт. Касино Броды.** Ще 50 кр. — **Пчт. Касино въ Сяноцѣ.** До $^{30}/_{6}$ прийде ще 2 зр.

НАДÔСЛАНЕ.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручаѳ свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ. 2389 5—?

ЗАКОПАНЕ

стація климатична

ЗАВЕДЕНЬЕ ВОДОЛѢЧНИЧЕ

(НА ХРАМЦÔВКАХЪ)

въ Закопанôмъ

отворивъ зъ днемъ 1 цвѣтня с. р.

Д-ръ Храмецъ

властитель и управитель заведеня.

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Ш. Сельскій (недуги жѣночй) пл. Галицкій 14.
Дръ Е. Лебедовичь (нед. внутрѣшнй и очнй) ул. Корняктôвъ (Нар. Дôмъ).
Д-ръ І. Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Аптики: 2292

З. Рукеръ ул. Краковска.

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краєвый ул. Костюшки (будынокъ соймовый).
А. Шеленбергъ (конт. вымѣны) ул. Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лилієнъ (конт. вымѣны) ул. Гетьманьска 8

Готелѣ и Реставрації:

Стадтмилеръ (готель, торг. винъи рест.) Краковска 9.

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устыяновичь, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т. Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4.

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичь (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склепы:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгнеръ (найтаншій магазинъ галантерійный, ул Галицка 16.
А. Гальскій (товары зелѣзнй) пляцъ Маріяцкій 9.
Стахевичь и Абрысовскій (матеріи на сукнѣ) Ринокъ 32.
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н. Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20)
Вольфъ Чопъ (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ. ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничй:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигіи).

Тысячѣ людей слабуютъ на РЕШЕТИНЦЯ!

Не многй знаютъ правдиву причину ихъ ненастанного нездоровля.

Пôдъ гарантією усуваєсь кождого решетинця, зъ головкою,

якъ такожь и вѣ иншй хробаки у дѣтей и дорослыхъ въ протягу пôвъ годины безъ болю и небезпечности, безъ попередного голодованя и перервы въ звыклôмъ занятю, посредствомъ средства легко заживаючого-ся, котре и на пробу зажите цѣлкомъ не шкодить.

Многихъ недужихъ на решетинця лѣчать яко недужихъ на бракъ крови и на жолудокъ.

Ознаки сего недуга суть: Въ ôдходахъ завважати можна кусники подôбнй до лазанокъ або сѣменъ гарбузовыхъ та иншй хробаки, блѣде лице, матовый взôръ, синй обвôдки довкола очей, зсхудненье, замуленье, обложеный языкъ, слабе травленье, бракъ апетиту на перемѣну зъ великимъ голодомъ, млоѳнье, а навѣть безпритомность при порожнôмъ жолудку або по деякихъ стравахъ, пôдходженье якогось клубка ажь пôдъ шию, сильный наплывъ слины въ губѣ, квасъ въ жолудку, згага, часте ôдбиванье, заворотъ, частый бôль головы, неправильный ôдхôдъ, свербячка въ задѣ и носѣ, колькы, заворôтъ головы и хитаючій-ся хôдъ, колючй болѣ въ кишкахъ, битье серця, перерва въ менструаціи, чувство ослабленя и т. д.

При замовленю треба подати вѣкъ недужого.

Плата вразъ зъ лѣкомъ 6 зр. а. в.

Такожь лѣчить листовно и скоро пôсля найновѣйшои спеціяльнои методы пôдъ гарантією певного выслѣду: всякй тайнй недуги, слабости низшои части тѣла и пола, ослабленье мужеске, лишаѣ, раны, болячки, недуги шкôры (такожь лица), жолудка, ревматизмъ, корчѣ и нервовй недуги, моченье пôдъ себе, бѣлй уплавы, неправильности въ крови и всякого рода недуги жѣночй. Лѣки надсылаються сейчасъ и дискретно.

Подяки не оголошуються.

Лѣкарь-спеціялистъ РАППАПОРТЪ,
Дрогобичь (Галичина). 2347 5—10

Пѣвець церковный,
маючій свѣдоцтво здôбности зъ справованя чина пѣвця церковного а такожь и дякоучителя, пошукуе мѣсця. Зголошеня просить надсылати пôдъ адресою. **В. П. Т. ро**
2392 ste restante, Улючь.

ПОРУЧАЮ
ЯЧМѢНЬ ШКОЦКІЙ
дуже грубый, въ соломѣ высокій, вымагаючій на добрôй землѣ дуже рѣдкого сѣву (50 кило на моргъ) по цѣнѣ 8 зр. вразъ зъ мѣшкомъ за 100 кило.
КАРТОФЛѢ
шампіоны шкоцкй,
ôдмѣна пôзна, плôдна, не зводяча-ся, дуже тверда на мокро, бо майже ничь не гниюча, по цѣнѣ 3 зр. за 100 кило зъ мѣшкомъ.
ЮЗА КОШИКАРСКА
дрôбна, рôвна и довга, роды Salix aurea, и Salix viminalis, по 50 кр. за 1000 саджѣнокъ, при ôдборѣ высше 5000 по 40 кр.
Замовленя по 10 н. ст. цвѣтня не приймаються.
И. НЕГРЕБЕЦКІЙ
Залѣсе п. Rzeszów.

МАГАЗИНЪ и РОБÔТНЯ ФУТЕРЪ

БРАТЕЙ ВРОНЬСКИХЪ

У ЛЬВОВѢ

улици Театральна, Ч. 5, напротивъ костела катедрального въ домѣ капитулы — приймае: **Футра до перехованя на лѣто.**

Всякй репарацiи въ порѣ лѣтнôй суть значно таншй чимъ въ зимѣ. 2383 1—8

НЕДУГИ ЛЕГКИХЪ.

Gas-Exhalation (**Rectal-Injection**)

лѣчить туберкулы (сухоты, нидѣнье) астму, хроничный катаръ бронхiяльный и т. д.

Неимовѣрный, позорно недосягненый идеалъ лѣкарѣвъ, можливôсть вылѣченя недугъ легкихъ, вже теперь цѣлкомъ вповнѣ осягнено. Посвѣдченя знаныхъ въ свѣтѣ професорôвъ и докторôвъ, сотки листôвъ вылѣченыхъ, зъ котрыхъ автентичнй копiи кождый одержить оплатно на бажанье, щобы на певно пересвѣдчитися, найприхильнѣйшй оцѣнки лѣкарскихъ часописей, уживанье по найбôльшихъ шпиталяхъ, якъ найславнѣйше посвѣдчають о нечуваныхъ успѣхахъ лѣченя ексгаляцiйного при помочи Rectal-Injector-а. — Отъ примѣромъ подають въ зачеркахъ **проф. д-ръ Берґеонъ и д-ръ Морель:** „Кашель, выкиды, пропасниця, хранливôсть меншають по трехъ дняхъ потôмъ цѣлковито пикнуть — сонъ и апетитъ повертають назадъ. Тягаръ тѣла побôльшуєсь ôдъ ½ до 1 кильогр. на тыждень. Намагаючiй спосôбъ житя можна на ново розпочати.“ — **Проф. Cornil** и **проф. Verneuil** При астмѣ сейчасъ уступае бракъ ôддыху.—Цѣлковите вылѣченье часто въ 8 дняхъ. — **Проф. Dujardin Beaumetz:** „Хрон. катаръ бронхiяльный цѣлкомъ дався вылѣчити.“ — **Проф. Френцель** ôдд. **д-ръ Штаца:** „Пропасниця, нôчнй поты, кашель, выкиды уступають — незвычайный апетитъ збôльшаєся — тягару прибувае до 5 кильогр.“ — **Д-ръ M'Laughlin:** „Зъ 30-степеновыхъ туберкулôвъ всѣ основно вылѣчилися.“ — Те саме посвѣдчають и недужй. (Лѣченье само не єсть утяжливе, не перешкаджае и пôдъ загарантiєю безъ злыхъ наслѣдкôвъ.) — **Ц. к. выкл. прив. Gas-Exhalations-Apparat (Rectal-Injector)** разомъ зъ способомъ уживаня для лѣкарѣвъ и **для власного ужитку** и зъ приладомъ до выроблюваня газу высылаєсь за готôвку або послѣплату **à 8 зр.**, зъ мѣриломъ газу **à 10 зр.**

Д-ръ Кароль Альтманнъ, Вѣдень, VII. Bez., Mariahilferstrasse Nr. 80. 2373 6—50

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО-КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармацiи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемирнôй въ Антверпiи дипломомъ почетнымъ за ôдличнй выробы косметичнй, тоалетовй и перфумы именно:

Вода львôвска. Приємный, нѣжный и довготревалый запахъ тои воды здѣлавъ се, що въ Антверпiи на выставѣ всемѣрнôй зôстала публично проклямована и ôдзначена. Цѣна флякону меншого 80 кр., бôльшого 1.50.

Нигретина. Выборне средство до фарбованя въ сейчасъ волося на тревалу и красну барву чорну и темну; єсть цѣлкомъ нешкôдливе а въ ужитю цѣлкомъ поєдинче. — Цѣна 1 зр.

!!! БѢЛЙ и ГАРНЙ РУКИ !!!

Найбôльше червонй и попаданй руки выбѣляться и вынѣжняться по кôлькаразовôмъ натертю **Кремомъ ростиннôмъ.** Слоикъ 80 кр.

Смаровило литовске до обуви и шкôръ, мягчить шкôру, робить єи непромакаючою и тревалою. Пуделко по 50 кр. и 1 зр

СРЕДСТВА ДО ВЫВАБЛЕНЯ ПЛЯМЪ.

Одалина вывабляє плямы зъ пороху, поту, товщу, пива, молока, плѣсни и т п 35 кр — **Бензолина** вывабляє Плямы товстй зъ покосту и мази 20 и 30 кр. — **Етилина** вывабляє плямы зъ фарбъ ôдъ помосту, фляконъ 25 кр. — **Явелина** вывабляє плямы зъ овочей и вина червоного, фляконъ 20 кр. — **Оксалина** вывабляє плямы, що повстали зъ иржи, крови и атраменту. — **Бразилина**, матерiи чорнй споловѣлй и поплямленй выпранй въ Бразелинѣ ôдзыскають давну барву и ôдлыскъ, пакетъ 8 кр. — **Квилая** до праня вовняныхъ и шовковыхъ матерiй, пакетъ 6 кр. — **Мыло жовчне** до вывабляня застарѣлыхъ плямъ, шт. 25 кр.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, Готель Европейскiй и улиця Галицка рôгъ Валовои Въ филiяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2. 2257 61—?

I. & С. КЕССЛЕРЪ въ БЕРНѢ (BRÜNN)

улиця Фердинанда ч. 7/d

высылають за послѣплатою:

Матерiя модна въ кратки, на сукнѣ жѣночй, зъ чистои вовны 90 цм. широка, 10 м. зр. 8 50.

WOLL-ATLAS, у всѣхъ модныхъ краскахъ, 90 цм. ширины, 10 м. зр. 6 50.

Кашмиръ, у всѣхъ модныхъ краскахъ, 90 цм. ширины, 10 м. зр. 4·50.

BAIGE, (найновѣйшй краски, 100 цм. ширины, 10 м. зр. 9·50.

Матерiя брокатъ, у всѣхъ краскахъ, 60 цм. ширины, найновѣйшй десенѣ, 10 м. зр. 4.

Кретонъ, на сукнѣ жѣночй, добрый до праня, найнов. взоры, 70 цм. шир. 10 м. зр. 2·80.

Dreidraht, 60 цм. шир. ясно або темно сѣрый, 10 м. Iа. зр. 3·50. IIа. зр. 2.80.

Матерiи на шляфроки, также на жѣночй сукнѣ) 60 цм. шир въ кратки, 10 м. зр. 2 50.

Гарнитуры покрывалъ, (2 на лôжко а 1 на стôлъ) зъ рипсу зр. 4 50. зъ джуты зр. 3·50

Занавѣсы джутовй, турецкй десенѣ (2 бôчнй и 1 драперiя) загально зр. 2·30.

КИЛИМКИ ДО ХОДУ, дуже тревалй, 10—11 м. довгй Iа. зр. 6 —, IIа. зр. 3·50.

Ковдра до накрываня, зъ атласу зр. 8 50, зъ rouge зр. 3.

ПОЛОТНО ДОМОВЕ, 29 вѣдень. лôктѣвъ, 1 штука 5/4 зр. 5·50. 4/4 зр. 4·20

Веба Книгъ, 30 лôктѣвъ, лѣпша ôдъ полотна, 1 шт. 5/4 зр. 7·50, 4/4 зр. 5·80.

ШИФОНЪ, 30 лôктôвъ, 90 цм. шир. 1 шт. Iа зр. 5·50, IIа. зр. 4·50.

ОКСФОРДЪ, 29 лôктѣвъ, найновѣйшй взоры, 1 шт. Iа. зр. 6·50, IIа. зр. 4·50.

КАНЕВАСЪ, на простирала, 29 лôктѣвъ, 1 шт. Iа. зр. 6., IIа. зр. 5·20.

Адамашковый Градль 30 лôктѣвъ, 1 шт. Iа. зр. 8·50, IIа. зр. 5·50.

СКАТЕРТИ, полотнянй, у всѣхъ краскахъ, 3 шт. 8/4 зр. 2.— 6/4 зр. 1

СЕРВЕТЫ, полотнянй, 4/4 въ квадратѣ, 6 шт. зр. 1·20.

РУЧНИКИ, полотнянй, 6 шт. зъ тороками зр. 1·80 зъ бордюрою зр. 1·20.

ПРОСТИРАЛА, несшиванй, 2 м. довгй, 1½ м. широкй, 1 шт. зр. 1·50.

СѢННИКИ зъ джутового полотна, комплетнй, великй, 1 шт. Iа. зр. 1·40, IIа. 90 кр.

Коцики передъ лôжко, найновѣйшй десенѣ, зъ флянелѣ, 1 пара зр. 2., зъ джуты зр. 1 30.

Взôрцѣ даромъ и франко.

2346 6—26

НА СВЯТЫЙ ПÔСТЪ.

При помочи однои 8-лѣтнои дитины перемѣняє въ 3—5 минутахъ моя ново вынайдена для цѣлои Европы ц. к. выкл. прив. подвôйно дѣлаюча **МАСНИЦЯ-EXPRESS** найменшу скôлькôсть солодкого молока, сметанки и сметаны въ найчистѣйше и найвкуснѣйше масло.

Щобы улегшити закупно моєи масницѣ, котра зладжена зъ вельми тревалого металю, и тому такожь служить яко прикраса начиня кухонного, ôдъ многихъ знаменитостей признана необходимою въ газдôвствѣ, ôдзначена на многихъ выставахъ золотыми и срѣбными медалями зъ огляду на єи величезне запотребованье, подаю тй масницѣ по можливо низькихъ цѣнахъ, а именно:

	зр	кр	
Нр. I. 5 литр. сметаны обôйм	8	—	разомъ зъ термометр.
„ II 10 „ „ „	11·50		
„ III 20 „ „ „	18	—	
„ IV. 50 „ „ „	45·	—	

Всѣ иншй величины выконуються лише на жаданье.

Высылаєся по присланю грошей або за послѣплатою.

До ласкавои уваги.

Въ интересѣ П. Т. Публики, позволю собѣ звернути увагу щобы при закупнѣ масницѣ докладно дивитись на мою марку охоронну, бо тогдѣ лише ручу я за тревалôсть и доброту та обовязуюся сейчасъ звернути грошѣ кождому въ случаю, єсли масниця не подобаєся по єи одержаню. — Ласкавй замовленя прошу надсылати:

B. BALSAM,

властитель патенту и фабрикантъ ц к выкл. прив. масниць-Express

у Вѣдни, II. Schiffamtsgasse Nr. 14. T.

Цѣнники даромъ и оплатно. Ôдпродаваючимъ рабатъ.

2369 9—12

СВѢЖО надôйшли

500 комплетныхъ, величавыхъ

BOURETT-ГАРНИТУРÔВЪ

зъ найлѣптои правдивои буретовои матерiи складаючихъ-ся зъ:

2 величав. покрывалъ на лôжка и
1 „ покрывала на стôлъ

разомъ зъ шовковыми Chenille-кутасами та въ найпишнѣйшихъ краскахъ: голубôй, шмарагдово-зеленôй, золото жовтôй, цѣсарско-червонôй, шовково-чорнôй, магоньово-бурôй.

Цѣлый гарнитуръ зъ тыхъ трехъ величавыхъ покрывалъ высылаю лише я самъ въ цѣлôмъ Вѣдни за 2385 2—4

зр. 8.50

за послѣплатою або попередъ присланою належитостею. Адресъ:

„Wiener Kaufhaus“

A. GANS, Wien, III Kolonitzgasse 6.

Тысячѣ признательныхъ писемъ за сй чудово гарнй и знаменитй покрывала.
Не пригôдне ôдмѣнюєсь зъ найбôльшою охотою.

Золотыхъ 100—200 Золотыхъ

або за мѣсячною платею — пôсля умовы — можуть заробити особы кождого стану, котрй схотять заниматись продажею законно дозволеныхъ въ Австрiи премiовыхъ льосôвъ позичковыхъ. — Ôдноситись до **Max-a Lustig-a,** дôмъ банковый въ **Будапештѣ.**

2360 13—25

Перла Карпатъ въ горѣшнôй Угорщинѣ, ôддалена ôдъ стацiи зелѣзничои Тепля-Тренчинъ-Теплѣцъ на шляху долины Ваги о 20 минутъ, зъ Кракова черезъ Одербергъ Силлейнъ можна тамъ всѣдати за 9 годинъ, має 32°R. и єсть найлѣпшими и найсильнѣйшими купелями противъ **ревматично-гостцевыхъ недугôвъ.** Мають красный великiй паркъ, водопроводы зъ гôрскихъ жерелъ, добрй помешканя, знаменитй реставрацiи и чудову околицю.

2399 1—10

КУПЕЛѢ СѢРЧАНЙ ТРЕНЧИНЪ-ТЕПЛИЦЪ

Въ тôмъ сезонѣ отворяться по разъ першiй нововыбудованй купелѣ „hammam“, выряджений зъ орiєнтальнымъ люксусомъ, маючй, елегантнй осôбнй купелѣ и котрй пôдъ кождымъ взглядомъ варта побачити. На всѣхъ бôльшихъ стацiяхъ зелѣзничихъ можна купити билеты до ѣзды тамъ и назадъ по зниженôй цѣнѣ. Сезонъ починаєся 1 мая. Илюстрованй програмы высылає даромъ **зарядъ купелевый**

Тайна красы

выробу ПЕТРА КРОКЕВИЧА аптикаря въ Краковѣ.

Неимовѣрне подивлянье и надзвычайне признанье зô стороны красавиць для сего чудового и незвычайно скоро дѣлаючого средства робить, що сей препаратъ, выробу Петра Крокевича, аптикаря въ Краковѣ, розхаплюють зъ нечуваною скоростею. Crême сей, справедливо названый „Тайною красы“, ôддаляє въ тягу однои ночи всяку неделикатнôсть, ствердженье, червонôсть шкôры, прищѣ, угры и лишаѣ гинуть безповоротно по ужитю сего знаменитого и найпевнѣйшого въ своихъ наслѣдкахъ средства котре навѣть лице поморщене чудово робить молодшимъ, падаючи єму красный справдѣ молодечiй цвѣтъ. Уживаный щоденно на пôчь, чудово заховує цвѣтъ ôдъ всякого ствердненя шкôры, якъ рôвно-жь и ôдъ передвчасныхъ морщинъ. Тому то повинно се средство находитися въ тоалетѣ такъ молодои и краснои паночки якъ и красивои дамы.

Цѣна 1 зр., 1 зр 50 кр. и 2 зр. 2398 1—?

ОПИРАЮЧИ-СЬ НА ДОВѢРIЮ

зъ якимъ ôдносяться майже ôдъ 20 лѣтъ до нашого „Якорного проганяча недугъ“ (Anker-Pain-Expeller), уважаємо своєю повинностею такожь **тыхъ** запросити до спробованя, котрй сего улюбленого средства домового ще не знають. Оно не єсть нѣякимъ средствомъ тайнымъ, але **строго ретельнымъ, умѣєтно** зложенымъ препаратомъ, котре справедливо заслугу, щобы єго всѣмъ **терплячимъ на гостець и ревматизмъ** яко **зовсѣмъ певне** поручити. Найлѣпшимъ доказомъ того, що многй хорй, котрй выпробовали другй дуже захвалювнй средства, **зновъ таки до успѣшного Pain-Expeller-а беруться.** Черезъ порôвнанье власне пересвѣдчилися, що не лише **ревматичнй болѣ,** якъ **ломанье зъ членахъ и пр.** а такожь **болѣ зубôвъ, головы, хребта, кольки и проч.** найпевнѣйше уступають черезъ натиранье „експелеромъ“. За **дешеву цѣну 40 кр.**, 70 кр, взгл. зр. 1 20 може навѣть небогатый набути, а грошѣ якъ безчисленнй успѣхи доказують, надармо не выкидаються. Стерегтись треба передъ шкôдливыми пôдробленями и приймати лише „Pain-Expeller“ зъ знакомъ **якора** яко правдивый. На складѣ въ премногихъ аптикахъ, головный складъ: Apotteke zum Goldenen Löwen въ Празѣ. Близшй вѣсти подають: F. Ad. Richter et C° Вѣдень.

2161 20—51

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знаменемъ

„СИРIЮСЪ“

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручає добру и выдатну каву спроваджену безпосередно ôдъ продуцентôвъ зъ Америки полудневои.

Коштує у Львовѣ:

1 кильо 1 90 зр.

на провинцiи:

4¾ кильо 9·60 зр. франко.

Ôдбирателямъ надъ 50 к. опустъ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родôвъ кавы, котрй оголошують иншй пôдъ назвою мого знамени. Спроваджую каву просто ôдъ продуцентôвъ, що можу доказати, и продаю єи найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбурзѣ и Трiєстѣ можна дôстати каву вже лишь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродає гуртôвникови на мѣсци, той знову гуртôвникови въ Европѣ, ôдъ тыхъ купує комисiонеръ, а ôдъ него ажь купець и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожуючого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дôстане де инде по тôй цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2227 123—?

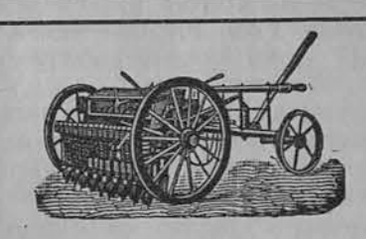

СѢВНИКИ

найлѣпшого и найтревалѣйшого рода доставляють пôдъ довголѣтною гарантiєю

УМРАТЪ и Комп.

ФАБРИКА МАШИНЪ ГОСПОДАРСКИХЪ

2313 **ПРАГА-БУБНА.** 10—?

Филiя у Львовѣ пôдъ власною фирмою

Каталоги на жаданье даромъ

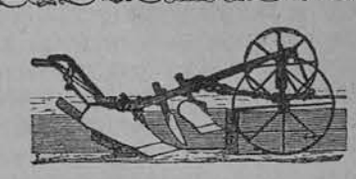

CLAYTON & SHUTTLEWORTH

фабрика машинъ рôльничихъ

Львôвъ, улиця Городецка Ч. 22

поручають на зближаючiй-ся **весняный сезонъ** свои найновѣйшй выробы **плугôвъ, боронъ, вальцѣвъ и сѣвачокъ,** а яко **выключнй заступники R. Sacka** знанй фабрикаты того-жь по цѣнахъ оригинальныхъ.

Направы выконуються въ своѣмъ якъ найлѣпше уладженôмъ варштатѣ якъ найдокладнѣйше и дешево.

Илюстрованй цѣнники на бажанье даромъ и франко.

Складъ комисовый мають **Л. & С. Чеконьскй** въ **Чортковѣ.**

2363 10—12

ПЕТРО КРОКЕВИЧЪ

аптикарь въ Краковѣ

улиця Баштова при плянтахъ (рôгъ Ринку Клепарского)

поручає власнй выробы

яко правдиву одиноку добычь найновѣйшихъ часôвъ, приносячу хорому неоцѣненй, спасеннй користы, о чѣмъ свѣдчать щоразъ численнѣйшй признаня похвалы и т. п., якъ неменше посвѣдченье лѣкарске, а именно:

До Высокоповажаного пана Петра Крокевича, аптикаря въ Краковѣ.

Въ численнôй моѣй практицѣ уживавъ я перерôбки лѣчничй выгаданй и выробленй Вами, завсѣгды зъ знаменитымъ успѣхомъ въ недугахъ, противъ котрыхъ они пристосованй. Препараты Вашй ôдзначалися одноцѣлою якостею що-до формы и доброты, не пôдпадали розкладови, приємнй въ уживаню а певнй въ бажаныхъ наслѣдкахъ. Мыло менѣ проте высказати Высокопов. панови моє цѣлковите признанье, заразомъ желанье дальшои такъ успѣшнои працѣ въ щасливо начатôмъ напрямѣ для добра недужои людскости. — Щасть Боже!

Львôвъ дня 16 марта 1888 р. **Др-ъ Юлiй Корвинъ Гонсьоровскiй** лѣкарь зелѣзницѣ Кароля Людвика.

Вино хинове, средство лѣчниче, взмагаюче силы, стравнôсть, надзвычайно поручане, особливо у женщинъ слабосильныхъ, блѣдыхъ и т п.

Вино хинове зъ зелѣзомъ, поручане молодымъ особамъ для осягненя зросту и розвою тѣла, надає крови силу, збôльшаючи скôлькôсть тѣлокъ крови, змôцняючи жолудокъ пôдносить апетитъ, лѣчить загальнй ослабленя, блѣдачку и т. п., а одиноке для реконвальєсцентôвъ по хоробахъ горячковыхъ вынищаючихъ.

Вино зелово-ромбарбарове, вытягъ винный зъ правдивого корѣня Ревеня хиньского (Radix rhei chinensis) и зелъ, збôльшаючихъ рухи хробачковй кишокъ черезъ то легко розвôльняюче; знамените въ затканяхъ, часто повтаряючихъ-ся здутяхъ, довготреваючôмъ катарѣ, дванацятницѣ и въ упорчивôй жовтачцѣ.

Вино зелово-пепсинове, вытягъ зъ зелъ краєвыхъ и найлѣпшои пепсины de Rostock, одиноке успѣшне средство пôдносяче травленье, розпускаюче бѣлко, затымъ одиноке въ нестравности, хроничныхъ катарахъ жолудка або на тлѣ туберкуличнôмъ атонiи кишокъ у людей старыхъ, дуже помôчне у дѣтей зле ôдживлюваныхъ, анемичныхъ и шкрофуличныхъ.

Амигренъ, незрôвнана помôчь въ сильнôмъ болю головы. Ложочка ôдъ кавы зажита успокоює найсильнѣйшу мигрену.

Кальльонъ, одиноке средство на найстаршй и найдолегливѣйшй нагнѣтки. По насмарованю нагнѣтокъ сейчасъ перестає болѣти, а въ 24 годинахъ ôдпадає безъ найменшого болю.

Хильоль, лагодить по кôлькоразовôмъ ужитю найбôльшй болѣ ревматичнй, пострѣлы подагру и т. п

Сарсапарилiянъ зъ корою хиновою, узнаный яко найлѣпше средство въ немочахъ походячихъ зъ зôпсутя сокôвъ и зъ ôдти повстаючого вадливого складу крови, въ недокровности и т. п.

Зѣлье грудне зô свѣжихъ, лѣчничихъ зелъ волоскихъ, котрй вже неразъ навѣть въ прикрыхъ розличныхъ выпадкахъ слабости давали надсподѣване полѣпшенье терплячому, то въ слабостяхъ грудныхъ то легкихъ, противъ астмы, всякои душности и т. п. Усувають они тяжку дыхавицю, всякй закатареня легкихъ и грудей, зафльегмленя, кольки въ грудехъ, упорчивый кашель и т. п. Цѣна зр. 1·20

Сиропъ грудный при тяжкихъ або застарѣлыхъ немочахъ, уживаный буває рôвночасно зъ зѣльемъ льоретаньскимъ противъ сухотъ и слабостей грудныхъ и легкихъ и т. п Цѣна 2 зр.

Кроплѣ жолудковй. Средство знамените и незрôвнане у всѣхъ слабостяхъ жолудка Цѣна 35 кр. 2068 33—0

Замовленя выконуєся ôдворотною почтою.

Зъ численныхъ подякъ наводимо ось тй:

Высокоповажаный Пане Аптикарю!

Бажаю, щобы кождому хорому такъ знаменитый успѣхъ давали лѣки зъ Вашихъ выробôвъ, якъ моѣй женѣ, котрй надсподѣвано успѣшно дѣлали и прошу о надôсланье менѣ ще Амигренъ и капель жолудковыхъ. Зъ поважаньемъ

Пшôвъ д 3 липня 1887 р *Леопольдъ Коваликъ* (Рыбникъ, Oberschlesien).

Высокоповажаный Пане!

Узнаю дѣйстну успѣшнôсть Вашихъ выробôвъ, досвѣдчивши на собѣ — Се посвѣдчаю ретельно. Зъ поважаньемъ

Schönpriesen b. Aussig 25 мая 1787 р. *Новаковскiй* директоръ фабрики цукру.

Вп Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви въ Краковѣ.

Страдаючи ôдъ пôвтора року на сильный, невылѣчимый кашель, сполученый зъ рôзными тяжкими недугами, мимо тутешныхъ радъ лѣкарскихъ, чувся я безъ надѣѣ житя, а яко отець кôлькоро дѣтей, хапаючись вкôнци рôзныхъ способôвъ до поратованя здоровля, случайно зъ порады чужои приязнои менѣ особы, уживъ я „Зѣля грудного“ выробу аптикаря Вповажаного Пана Петра Крокевича, и по ужитю чотырохъ пачокъ „Зѣля грудного“ и Сиропу ôдзыскавъ цѣлковито здоровлье, могучи о власныхъ силахъ уже працювати и тымъ чиномъ бодай частину щастя дѣтемъ моимъ удѣлити. Чуюсь тому спонуканымъ заявити найщиршу вдячнôсть Вповажаному Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви мѣсцевому, за вырôбъ „Зѣля грудного“, бо житье моє лишь ужитю того Зѣля завдячую.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Кракôвъ, дня 28 мая 1886 р. *Михаилъ Трыбальскiй,* друкарь литографичный.

Высокоповажаный Пане!

Вычитавши зъ газетъ дня 28 мая с. р. подяку Вамъ Вповажный Пане, а почуваючись зарôвно до обовязку вдячности, маю честь тую-жь въ высокôй степени заявити Вамъ, Вповажный Пане, бо Ваше „Зѣлье грудне“ и „Сиропъ“, и въ загалѣ Вашй выробы не лишь менѣ самому але дуже многимъ, де заходили сумнѣвы що-до здоровля давали чудный успѣхъ. Маючи отже много завдячити Вашимъ выробамъ, приймѣть Вповажаный Пане выразы моєи вдячности, а заразомъ зичливости, успѣху въ дальшôмъ розвою своихъ выробôвъ такъ для добра власного, якъ и зъ пожиткомъ для людскости!

Остаю зъ довжнымъ поважаньемъ *Кс. Е. Вернеръ,*

Кракôвъ 1 червня 1886 р. Реформатъ.

Честный Пане!

Страдаючи ôдъ 20 лѣтъ на гемороиды и упрямый бôль въ жолудку, на дыхавицю и сполучене зъ нею замуленье мѣхура, на затвердженье и иншй долегливости, уживъ я кôлька фляшокъ „Капель жолудковыхъ“, котрй зробили менѣ надзвычайну пôльгу, що посвѣдчаю згôдно зъ правдою и совѣстею. *Фишеръ,*

Ряшѣвъ, дня 21 червня 1886 р. совѣтникъ ц. к. суду.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 65. Львôвъ, Понедѣлокъ 21 марта (2 цвѣтня) 1888. Рôчникъ IX.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатнои, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улица Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австрiи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ . . . . . 16 зр.
на пôвъ року . . . . . 8 зр.
на чверть року . . . . . 4 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична.

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатаний вôльнѣ ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Ôдъ 1 (13) сѣчня **„Дѣло“ почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускѣ свята. Условія предплаты повысше на заголовку.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Зъ пôвъурядовыхъ жерелъ доносять теперь, що вѣсть англійскои „Times“, будьто-бы Россія поробила якiсь новѣ предложеня въ справѣ болгарскôй, есть неправдива; зъ другои стороны доказують однакожь, що Гирсъ мавъ сказати, що то не годиться зъ повагою царя, щобы справа болгарска позбстала не порѣшена. Мимо того здаѣсь, що Россія все-таки не буде наставати на Порту, щобы она усунула кн. Фердинанда. „Daily News“ доносить, що австрійскiй посолъ въ Константинополи ôдраджувавъ Порту ôдъ того и казавъ, що въ противнôмъ случаю мусѣло-бы наступити оголошенье независимости Болгаріи. „Pol. Corr.“ зазначуе знôвъ лишь коротко, що вѣсть, будьтобы Россія поробила якiсь новѣ предложеня, не потверджуесь доси зъ нѣякои стороны.

Якъ звѣстно, говорено первѣстно, що подорожь княгинѣ Климентины за границю стоить въ звязи зъ якоюсь позичкою болгарского правительства. Пôзнѣйше заперечено ту вѣсть и говорено, що княгиня ѣде лишь до Франціи а до Брукселѣ зовсѣмъ не поступить. Здаѣсь, що перша вѣсть була правдива, бо „Corr. de l'Est“ доносить теперь, що княгиня пришхала теперь до Брукселѣ и перебуваѣ тутъ въ королѣвскôй палатѣ. Кажуть, що братъ княгинѣ, кн. Омаль, ôдмовивъ ѣй всякои помочи въ затягненю позички для Болгаріи а навѣть и цѣла родина Кобургôвъ есть тому противна и стараѣсь княгиню ôдклонити ôдъ сего кроку, тымъ бôльше, що княгиня хоче мабуть заставити добра родины Кобургôвъ. Рôвночасно перебувае теперь въ Бруксели болгарскiй майоръ Иліѣвъ, котрый пришхавъ сюды зъ Литтиха, де перебувавъ вже ôдъ тыждня. Иліѣвъ маѣ заключити зъ бельгійскими фабриками угоду въ справѣ доставы оружія для Болгаріи.

——

Агентія Стефаніого подае слѣдуючу урядову вѣсть зъ Массавы, котру одержала ôдъ италійского министерства вôйны: „Вчера дня 29 с. м. прийшовъ абессиньскiй официръ до нашои переднои сторожѣ и сказавъ, що хоче поговорити зъ ген. Санъ Марцано. Ôнъ передавъ генералови письмо негуса, въ котрôмъ той жадае заключити миръ зъ нами. Санъ Марцано передавъ заразъ то письмо телеграфично правительству и одержавъ ôдъ него приказъ, щобы стережучи повагы и интересôвъ Италіи, старався переговоры улекшити. Нôчь и нинѣшный ранокъ проминули спокôйно. Передна сторожа абессиньска поступилася взадъ до своихъ таборôвъ. Здаѣсь, що абессиньска армія хоче зовсѣмъ ôдступити, бо негусъ уважае за рѣчь зовсѣмъ неможливу розпочинати борбу въ виду нашихъ крѣпкихъ позицій и зô взгляду на крайный недостатокъ провіянту у себе.“ — О скôлько сей крокъ абессиньского короля може мати значенье, трудно на разѣ оцѣнити. Змѣстъ письма негуса не есть ще звѣстный; кажуть лишь, що письмо то выглядае скорше на ультиматумъ, якъ на мирне предложенье, бо негусъ ставить мабуть условіе, щобы Італіянцѣ обмежились лишь на само мѣсто Массаву и уступили зъ всѣхъ прочихъ провинцій, котрi доси занимають. То-жь ген. Санъ Марцано есть теперь подвôйно осторожный, бо дуже легко може бути, що Абессинцѣ удають лишь охоту мира, щобы ôдтакъ тымъ бôльше несподѣвано напасти на свого противника.

Зъ Риму доносять, що тамъ выкликала вѣсть о змѣнѣ ситуаціи въ Африцѣ велику радôсть. Пôсля италійскихъ газетъ ведуться переговоры зъ королемъ абессиньскимъ тайно. Кажуть, що негусъ жадае, щобы Італіянцѣ задержали такi самi позиціи, якi мали минувшого року и готовъ имъ ôдступити области Богосъ и Керенъ, наколи Італія не допустить, щобы дервишѣ посувались черезъ Кассалю до Абессинiи. Італія буде на всякiй случай жадати усуненя Расъ-Аллулы и мѣсця на лѣтный таборъ для свого войска.

——

О недавныхъ непокояхъ въ Букарештѣ надходять теперь цѣкавi подрôбности. Показуесь, що акція опозиціи, маючи на цѣли выкликати ворохобню въ Румуніи, велася вже ôдъ давна. Що передъ выбухомъ непокоѣвъ довѣдалось було правительство, що опозиція установила була три недѣлѣ напередъ комитетъ, що мавъ вести цѣлу акцію, котрои остаточною цѣлею було усунути кабинетъ Браціяна, хочь-бы до того и треба було ужити силы. До комитету сего належали послы Флева, Филипеску, Костафору и Кречулеску, котрыхъ теперь всѣхъ арештовано. На годину може передъ ихъ арештованьемъ зроблено ревизію въ помешканю арештованыхъ и въ льокали редакціи „Ероса“ и найдено въ друкарни, котра есть власностею посла Филипески, въ якôмсь сховку звышь 12.000 примѣрникôвъ революцiйнои ôдозвы, котра мала розкидатися мѣжь нарôдъ, наколи-бъ лишь дѣло противъ Браціяна и парляментарнои бôльшости було удалося. Въ помешканяхъ всѣхъ арештованыхъ найдено пôдозрѣну кореспонденцію, а въ пивници у посла Флевы выкрыто паку зъ новыми револьверами и потрѣбнои до нихъ амуниціи. Характеристичнымъ есть, що въ недѣлю дня 25 марта, отже два днѣ передъ атентатомъ, ôдвѣдували послы Флева и Филипеску остентативно россiйского посла Хитрово. Выйшовши ôдъ него пôшли они до клюбу опозиціи, де вечеромъ того дня ôдбулося тайне засѣданье комитету акціи.

Въ палатѣ послôвъ ôдбулося въ пятницю голосованье надъ слѣдуючими трома внесенями: Перше внесенье поставила опозиція, въ котрôмъ высказувала министерству вотумъ недовѣрія и жадала выпущеня на волю послôвъ Флевы и Филипеска. Внесенье се ôдкинено 90 голосами противъ 42. Друге внесенье жадало лишь самого увôльненя арештованыхъ послôвъ, але и то внесенье ôдкинено 86 противъ 45. На послѣдокъ принято 87 голосами противъ 36 трете внесенье, въ котрôмъ высказано правительству повне довѣрiе палаты. — Характеристичнымъ для теперѣшного положеня въ Румуніи есть, що ôдъ двохъ вже майже недѣль выходить въ Букарештѣ газета, котрои цѣлею есть выступати противъ короля и его династіи а котру выдае якiсь Македоньскiй, котрый пôдписуесь на нѣй яко сотрудникъ „Expres-Orient-у“, автографованого органу россiйского посла Хитрова.

——

По всѣй имовѣрности здаѣся, що въ Франціи утвориться новый кабинетъ пôдъ предсѣдательствомъ Фльокета и що вже завтра представиться палатѣ въ цѣлôмъ своѣмъ складѣ. Въ суботу пополудни бувъ Фльоке на авдiенціи у президента Карнота черезъ цѣлу годину и той заразъ рѣшився, щобы Фльокетови поручити утворенье нового кабинету. Фльоке не довго надумувався и принявъ се предложенье. Скрайна лѣвиця мабуть дуже тымъ вдоволена и каже, що не буде вже домагатися ревизiи конституціи; теперь того вже не потреба, бо политика нового кабинету буде рѣшуча а не така якъ за кабинету Тирарда, для котрого треба було конче такои прессiи. Фльокетови мабуть вже и удалося зложити новый кабинетъ; газеты подають слѣдуючi имена зъ нового кабинету: Фльоке (предсѣдатель кабинету и министеръ для дѣлъ внутрѣшныхъ), Фрейсине (вôйна), Гобле (судôвництво), Бертолье (просвѣта), сенаторъ Буляне (финансы), Пейтраль (публичнi роботы), Кранцъ (маринарка), Льокроа (торговля), Вiетъ (рôльництво), Флюранъ (заграница).

Переглядъ часописей.

(„Reforma“ въ справѣ переговорôвъ Ватикану зъ Россiею. „Czas“ гнѣвный на насъ.)

Якъ-разъ передъ выѣздомъ „pielgrzymki polskiej“ до Риму наспѣла Іовина вѣсть до табору польского, що Ватиканъ навязуе переговоры зъ Россiею и готовъ за цѣну ôдновленя вплыву свого на справы церкви латиньскои въ царствѣ россiйскôмъ призволити, щобы въ поза-литургичнôмъ богослуженю, т. е. въ проповѣдяхъ, катихизаціяхъ и т. д. заведено замѣсть польского языкъ россiйскiй. Вѣсть та затревожила всѣ галицкi круги польскi и спонукала на разѣ Полякôвъ львôвскихъ, выслати письмо до кн. Адама Сапѣги зъ просьбою, щобъ ôнъ, яко участникъ „pielgrzymki“, заявивъ св. отцю то все, що „na sercu polskiem cięży“. Въ письмѣ тôмъ говориться, що: вже договôръ престола римского зъ нѣмецкимъ правительствомъ огôрчивъ серця польскi; що въ наслѣдокъ того вся Познаньщина не хоче ѣхати зъ поклономъ до Риму, а натомѣсть удаеся на грôбъ св. Войтѣха, котрый лишь себе (а не Полякôвъ) пожертвувавъ; и що языкъ россiйскiй, введеный въ практику церкви латиньскои, бувъ-бы для Польщѣ великимъ ударомъ. Письмо перестерѣгае папу Льва XIII передъ хитростею византiйского царату и думае, що языкъ россiйскiй пôдготовивъ-бы схизму. Roma male informata утратила-бъ найбôльше. Наколи-бы папа приложивъ руки до сего дѣла, то въ души народу польского повстали-бъ найперше сумнѣвы, ôдтакъ упала-бы повага престола апостольского, преданнôсть до св. отця, а навѣть упали-бъ и чувства религiйнi. „Що сталось-бы въ народѣ на вѣсть, що престолъ апостольскiй помагае ворогамъ выдерти намъ языкъ батькôвъ, ту дорогу спадщину кôльканацяти вѣкôвъ и поколѣнь! Языкъ нашъ, выпертый зъ уряду, суду, школы, гоненый на кождôмъ кроцѣ, мавъ-бы бути выкпненый ще и зъ церкви? Чи и Богу молитись маѣ бути намъ уже не вôльно?“ — пытають въ письмѣ затрѣвожени до крайности львôвскi Поляки.

Чи кн. Адамъ Сапѣга приймеся сеи мисiи и чи буде мати силу ею довершити, — не наша рѣчь судити. Розходиться тутъ головно о то, чи Римъ, стоячи якъ завсѣгды выключно на становищи церкви католицкои, приложить бôльшу вагу до интересôвъ своеи церкви, чи до языка польского? Въ Познаньщинѣ, якъ учить недавна исторiя, Римъ опустивъ интересъ національный Полякôвъ и заключивъ зъ зелѣзнымъ канцлеромъ договôръ въ некористь языка польского въ церкви и въ школѣ. Чи и тутъ зложаться рѣчи подôбно. и чи жалѣ та погрозы Полякôвъ не змарнѣють въ виду Roma locuta, — не хочемо ворожити, а тымъ менше тѣшитись на ладъ прасы польскои, коли у насъ заводжено звѣстну реформу Василiянъ польскими Езуитами и черезъ Змартвыхвстанцѣвъ старанося знищити національнi идеалы молодежи рускои.

——

„Czas“, а властиво его кореспондентъ зô Львова, нападае знôвъ на „Дѣло“ за статьи о подорожи до Риму. „Дѣло“ не подôбалось пôдвавельскому органови за то, що важилось пояснити интригу, якои ужито, щобы Русинôвъ зъамальгамувати зъ pielgrzymk ою polsk-ою, и що при тôй нагодѣ вычислило кривды, якi „Roma male informata“ (говорѣмъ языкомъ нетентôвъ до кн. Сапѣги) нанесла галицкôй Руси послѣдными роками. Выводы „Czas-у“ суть однакожь такъ баламутнi и такъ пусти, що усуваються зъ-пôдъ всякои дискусiи. Наведемо примѣръ. Вычисляючи домаганя, якi руска депутація повинна була повести до Риму (усуненье Езуитôвъ, Змартвыхвстанцѣвъ, заснованье патріархату и т. д.) „Czas“ уважае жаданье: щобы Римъ старався спинити мадяризацію Русинôвъ угорскихъ черезъ мадярскiй языкъ въ церкви — куріознымъ. Но, чи жь можлива дискусія зъ такимъ поглядомъ? На такiй случай було-бы оправданымъ и московщенье Конгресôвки черезъ языкъ россiйскiй. Найже-жь „Czas“ въ консеквенціи назве цѣлу найновѣйшу петицію Полякôвъ до Риму також куріознымъ жаданьемъ и най поучить нхъ, якъ учить насъ въ згаданôй статьи: що „Kościół katolicki jako powszechny obejmuje wszystkie narody i języki, żadnemu wyłącznie nie służąc“ — и що отже можна смѣло и языкъ россiйскiй ввести въ богослуженье латиньске въ земляхъ польскихъ.

При тôмъ замѣтно ще й то, що „Czas“ ôдъ якогось часу не може удержатись въ рôвновазѣ на згадку „20-милiонового велита“. Чи ему за мало, чи за богато тои Руси, — годѣ ôдгадати, але „dwudziestomilionowy olbrzym“ та ще зъ „chęcią odróżniania się na każdym kroku i w każdej sprawie“ — притуе его страшно. Редакція „Czas-у“ повинна однакожь уже разъ завдати собѣ на стôлько труду, щобъ заглянути до Петермана „Geographische Mittheilungen“ або до етнографичныхъ дѣлъ Чубиньского, а мы пересвѣдченi, що провѣренье дѣйстности буде найлучшимъ средствомъ противъ неоправданои критацiи...

Дописи „Дѣла“.

Зъ Долины.

[Зборы „Народнои Рады“.]

На день 29 н. ст. марта скликавъ выдѣлъ политичного товариства „Народна Рада въ Долинѣ“ членôвъ того жь товариства на загальнi зборы. Покликъ той не пролунавъ безъ ôдгомону, а ôдбився о патріотичну груди людей свѣдомыхъ народного дѣла и велѣвъ имъ прибути на спôльну нараду.

Въ свѣтлици рады повѣтовои зôбрaлося о 4 годинѣ зъ полудня кôльканацять лиць зъ околичнои интелигенціи, майже выключно священникôвъ, и надъ трицять людей зъ мѣщаньства долиньского та селяньства зъ околицѣ. Зборы заповѣдались зовсѣмъ поважно. Яко ôдпоручникъ власти политичнои явився самъ ц. к. староста долиньскiй п. Цѣшка, знаный зô своихъ „окôlnik-ôвъ“ противъ рускаго языка.

И сталося диво! П. староста увôйшовъ до салѣ зборôвъ якъ разъ тогдѣ, коли одинъ зъ членôвъ списувавъ имена тыхъ, що прибули взяти участь въ зборахъ. П. староста пôдходить до записуючого и пытае (очевидно по польски): „Що тутъ записуесь?“ — а на дотычну ôдповѣдь заявляе: „Тутъ не вôльно нѣкому щось записувати!“ Отже залишено.

Предсѣдатель выдѣлу товариства о. Заячкôвскiй забираесь ôдкрывати зборы, — а староста п. Цѣшка звертаеся до него: „Чи всѣ присутнi на зборахъ суть членами товариства?“ О. Заячкôвскiй ôдповѣдае, що такъ. П. староста перечить тому. О. Заячкôвскiй пояснивъ, що зôбрались тутъ члены старi и новi. Статутъ каже, що членомъ може бути кождый повнолѣтный Русинъ, котрого выдѣлъ приймe въ члены. Всѣхъ же на зборахъ принятыхъ принято: давныхъ давнѣйше, а новыхъ принявъ выдѣлъ передъ зборами. Тогдѣ п. староста: „Заразъ покажѣть менѣ письменну ухвалу въ протоколѣ засѣдань выдѣлу“. О. Заячкôвскiй знôвъ пояснивъ, що ухвала не заразъ мусить бути вписана; то залежить ôдъ волѣ секретаря, чи хоче вписати сейчасъ ухвалу до протоколу, чи о кôлька годинъ пôзнѣйше, досыть, щобы була вписана. „Але-жь то фактъ, що запала устна ухвала выдѣлу“. П. староста уперся тай уперся: „То не члены товариства!“ П. Заячкôвскiй на то: „Тажь тутъ ось въ сали есть бôльшôсть членôвъ выдѣлу!“ Але п. староста все свое: „Мене то нѣчо не обходить! Тутъ теперь не засѣданье выдѣлу, а всѣхъ членôвъ товариства! Давайте письменну ухвалу! Ja nie pozwalam!“

Коли-бъ новi члены були выйшли зъ салѣ, не було-бы комплету, — тожь о. Заячкôвскiй, доки мôгъ опирався жаданому п. старостою ôдчитуваю поименно членôвъ товариства, надѣючись, що за той часъ зôйдеся бôльше давныхъ членôвъ, и такъ навѣть безъ новопринятыхъ буде комплетъ, бо треба знати, що деякi мѣсцевi-долиньскi члены могли були явитися, а не явились. Тымчасомъ спôръ п. старосты о важнôсть заг. зборôвъ не тôлько зъ о. предсѣдателемъ, але и зъ другими членами (оо. Кобриньскимъ и Кирчовомъ) що-разъ бôльше змагався и готово було прийти до непріятныхъ наслѣдкôвъ, — тожь на внесенье одного панъ-отця предсѣдатель закрывъ загальнi зборы, а оголосивъ, що ôдбудеся тôлько звычайне засѣданье выдѣлу.

П. староста, ôдходячи, сказавъ: „Ja niewiem, o co właściwie się rozchodzi. Wszystko jedno, czy narodowość ruska, czy polska, czy niemiecka, żydowska, chińska, — rząd wszystkim zarówno sprzyja.“ Спаси Бôгъ! „Wszystko jedno“ и „rząd zarówno sprzyja“ — а п. староста, помянувши вже то, що будь-що-будь старався зôрвати зборы, черезъ весь часъ анѣ одного слôвця не высказавъ, по руски — все лишь по польски!

Такъ не могли ôдбутися загальнi зборы нашого политичного товариства. Але мы не повиннi анѣ крыхôтки зразитися! Всѣ присутнi на сихъ зборахъ заявили бажанье, щобы по веснѣ выдѣлъ скликавъ зборы по разъ другiй, постаравшись предвидѣти всякi можливi замѣты старосты п. Цѣшки. Нинѣшнiй часы для насъ дуже прикрi, тожь мусимо бути педантами въ точности и „хитрыми якъ змыѣ“. Памятаймо, що jura vigilantibus scripta! Розвинѣмъ-же широку дѣятельнôсть въ окрузѣ, щобы на другi зборы явились не десятки, а сотки членôвъ зъ нашого повѣта, — щобъ загальнi зборы нашои Рады Народнои були величавою манифестаціею свѣдомости правъ народныхъ и жизненныхъ интересôвъ рускаго населеня на Пôдгôрю долиньскôмъ! Нуже, братя, до працѣ, до организацiи, а и врата адова не преодѣлюють насъ!

Долинчукъ.

НОВИНКИ.

— **Поминальне богослуженье** за помершихъ членôвъ ремѣсничого товариства „Зоря“ у Львовѣ ôдбулось нинѣ въ церкви Успенія Прсв. Богородицѣ. На богослуженю спѣвавъ дуже гарный питомый хоръ нашихъ ремѣсникôвъ пôдъ управою учителя п. Бандуровича. П Бандуровичь зъумѣвъ въ короткôмъ часѣ защепити у нашихъ ремѣсникôвъ любовь до нашого прегарного спѣву церковного и справдѣ теперь може повеличатись своимъ успѣхомъ. За щиру працю належиться п. Бандуровичеви загальне признанье, котре вже и члены самого товариства высказали зъ загальнымъ одушевленьемъ на сегорôчныхъ загальныхъ зборахъ свого товариства.

— **Ц. к. урядъ податковый въ Тернополи** не дае цѣлымъ селамъ святкувати недѣлѣ! Въ 49 ч. „Дѣла“ було донесено, що той урядъ на 11 марта рано завôзвавъ бувъ 13 господарѣвъ зъ Черныхова, а теперь доносять намъ и наводять дотычнi вôзваня, де той-же урядъ податковый на недѣлю рано 18 марта вôзвавъ зъ одного села Настасова до 50 господарѣвъ до Тернополя! Се вже рѣчь може й небувала!

— **Слѣдство въ справѣ спроневѣреня громадскихъ грошей Том. Осадою въ Порохнику** и ôсьмохъ дооколичныхъ селахъ — ще не скôнчене. Мѣжь иншимъ показалося, що Осада не пощадивъ навѣть своихъ давныхъ приятелѣвъ. И такъ вызичивъ(!) собѣ у порохницкого посесора 400 зр., у другихъ по кôлькадесять; крôмъ того зложено у него звышь 100 зр. грошей асекураційныхъ — и тi пропали. Однымъ словомъ, писарь Осада, маючи передъ собою далеку путь (до Америки), де лишь мôгъ що захопити, нѣкого не пожалувавъ. Але найтяжше горе припало тымъ громадамъ, де Осада писарчивъ, бо спроневѣрена сума податкôвъ въ тыхъ ôсьмохъ селахъ и въ Порохнику выносить уже теперки 9.000 злр., а певно выкрыеся ще бôльше. Всѣ тi села суть зъ населеньемъ на половину рускимъ и мазурскимъ, межи ними найболестнѣйше дôткнуло то нещастье бѣдне, гôрске село Крамарôвку, въ котрôмъ мавъ Осада здефравдувати 1.400 зр.; теперь прийдеся нещастнымъ гôрнякамъ хиба послѣдню худобину продавати, щобы податокъ въ-друге заплатити! Справка Осады выкликала въ тыхъ сторонахъ несподѣвано велику сензацію, а то зъ тои причины, що до выбору его на громадского писаря допомогли лишень дворски интриги, якъ то часто въ Гали-

чинѣ практикуєсь. Попередникомъ Осады бувъ п. Ферешь (Русинъ), чоловѣкъ розумный и справедливый, що дбавъ о добро своихъ громадъ и крѣпко боронивъ ихъ права передъ хапчивыми дворами, — а дуже часто и ц. к. власти мусѣли увзглядняти справедливй протесты и рекурсы п. Фереша, котрый, розумѣючи добре свôй кругъ дѣланя, знавъ заапелювати и до высшихъ инстанцій. Денекотрымъ дворамъ ставъ отже п. Ферешь не на руки, и они то зручно постарались, щобъ єго усунено, — хочь рѣшучо тому противився тогдѣшный маршалокъ рады пов. въ Ярославлю, гр. Козьебродскій, переглянувши самъ всѣ книги громадскй, веденй п. Ферешемъ, и найшовши ихъ въ належитôмъ порядку, а рахунки всѣ згôднй Якъ кажуть, фактъ сей причинився найбôльше до уступленя гр. Козьебродского зъ достоиньства маршалка рады пов. Выбрано отже на мѣсце п. Фереша, писаремъ Осаду, бо вотували за нимъ єго приятелѣ, котрыхъ голосъ бувъ мѣродайнымъ, а Осада, якъ теперь показалося, бувъ то собѣ чистый зло — дѣй! Voilá tout! — На закôнченье не зашкодить мимоходомъ додати що Осада лишивъ жѣнку зъ дѣтьми тутъ, а натомѣсть постарався о свою метрику — на то, щобы въ Америцѣ въ-друге оженитись. — *Зхр.*

— **Фальшованй вôльнй карты зелѣзничй.** Обманьства зъ вôльными билетами ѣзды не устають у Вѣдни. Ледви проминувъ голосный процесъ фальшôвникôвъ, ажь ту знову доносять зъ Вѣдня, що въ послѣдныхъ дняхъ приарештовано новыхъ двохъ обманьщикôвъ. Суть то Поляки Стан. Вартальскій и Іос. Чеховичь. Нѣмецкй газеты подають, що они Ritter ы von..., першій родомъ зъ Кракова, а другій зъ Бережанъ, и суть торговельными агентами. Мѣжь кольонією польскою у Вѣдни занимали они видне становище, були проводирями въ товариствахъ „Praca“ и „Przytulisko“. Вартальскій внѣсъ до дирекціи полудневыхъ зелѣзниць о вôльну карту ѣзды зъ Вѣдня до Трієсту поданье на блянкетѣ дирекціи зелѣзниць держ. въ Краковѣ зъ сфальшованымъ порученьемъ и пôдписомъ надъинспектора Сеферовича. Сей блянкетъ давъ Чеховичь Вартальскому и сей пофальшувавъ на нѣмъ порученье и пôдписъ. Самъ Чеховичь одержавъ два блянкеты кракôвскои дирекціи ôдъ одного урядника зелѣзниць въ Краковѣ, коли той бувъ передъ двома тыжднями у Вѣдни. Ревизія въ помешканю Вартальского выказала, що ôнъ користувався вôльными картами ѣзды по Галичинѣ, коли ѣздивъ въ справахъ польскихъ товариствъ вѣденьскихъ. Шкода, яку мôгъ нанести Вартальсій дирекціи полудневыхъ зелѣзниць, выносила-бы 84 зр. Строге слѣдство ведеся въ сѣй справѣ и рôвночасно завôзвано судъ кракôвскій увязнити сего урядника державныхъ зелѣзниць, що давъ невыповненй блянкеты Чеховичеви.

— **Зъ Залозець** д. 30 н. ст. марця 1888. Въ мѣстѣ нашôмъ пращали мы вчера урочисто переносячого-ся зъ-ôдси до окружного суду въ Золочевѣ адъюнкта судового п. Михаила Кушнѣра. Представителѣ громады въ повнôмъ числѣ зъ бурмистромъ на чолѣ зôбралися въ сали раднôй и тутъ бурмистръ Квасницкій вручивъ єму дипльомъ почестного обывателя мѣста Залозець, даючи тымъ доказъ узнаня и высокого пошанованя єго незвычайнои а тихои дѣяльности черезъ одинацять лѣтъ для добра громады и людности повѣта, якъ на займанôмъ становищи безсторонного и справедливого судіи, такъ и обывателя краю при высокихъ прикметахъ серця и духа. Се и высказавъ п. бурмистръ, вправдѣ не краснорѣчивыми, але звязлыми и ревными словами, пôдносячи, що громада, надавши п. Кушнѣреви почестне горожаньство, дѣлала не упереджена нѣкимъ и именемъ всѣхъ верствъ суспôльности безъ рôзницѣ стану народности и вѣроисповѣданя. — Ще передъ тымъ бо дня 11 н. ст. марця вечеромъ пращала п. Кушнѣра вся мѣсцева и дуже численно зôбрана замѣсцева интелигенція въ тутешнôмъ Касинѣ, которого п. Кушнѣръ бувъ однымъ зъ основателѣвъ и заступникомъ предсѣдателя черезъ шѣсть лѣтъ. Мимо лихои тогдѣ дороги не щадили труду окрестнй священики обохъ обрядôвъ, обывателѣ, учителѣ и пр. Въ пращальныхъ словахъ выголошеныхъ судовыми колегами и многими иншими почитателями ôдъѣзжаючого перебивався жаль зъ причины розлуки зъ дорогимъ и высокоповажанымъ товаришемъ. Въ поважнôмъ а щирôмъ и гармонійнôмъ настрою бесѣда тревала до бѣлого дня. — *Мойсеовичь*, ц. к. нотарь, секретарь Касина.

— **Зъ Ряшѣвского пишуть намъ:** Здалось-бы доконче звернути бôльшу увагу на спосôбъ, въ якій буває ученый языкъ рускій и даванй бувають квалификаціи до него въ семинаріяхъ учительскихъ. Въ Ряшевѣ примѣромъ кôльканацять Мазурôвъ ходить на выклады руского языка, recte, щобы навчитися яко-тако азбуки. И опôсля мудрцѣ тй на пôдставѣ умѣлости силябизованя по руски, дôстають можнôсть обнимати школы зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ! Ся користь и поводує Мазурôвъ до малои муки, вывчитись азбуки... Але оно дуже некористно для рускихъ шкôлъ и молодого поколѣня руского! Тожь caveant — учителѣ и екзаминаторы руского языка!

— **На дидактрумъ для бѣднои молодежи гимназіи рускои въ Перемышли** прислала Вп. Панѣ А. Заячкôвска, жена ц. к. судіи повѣтового въ Будзановѣ до розпорядимости Вп. посла Романчука и Народнои Рады (изъ складки) 36 зр. На ту цѣль зложили: Всч оо. Танчаковскій зъ Вербôвця 10 зр., Васильковскій зъ Могильницѣ 5 зр., Галущиньскій зъ Дзвиняча 2 зр., Царевичь зъ Кобыловолокъ 2 зр., Чемериньскій зъ Будзанова 1 вр., Вп. пп. П. Кульчицкій зъ Будзанова 10 зр., Т. Заячкôвскій зъ Будзанова 2 зр., Честна громада Кобыловоки 3 зр., Вп. Панѣ Антонина Заячкôвска зъ Будзанова 1 зр. — Честь славнôй патріотцѣ и Вповажанымъ дателямъ, що заздалегôдь памятають на нашу бѣдну молодѣжь и нашу нову гимназію!

— **Зъ Завалова пишуть намъ:** Въ сихъ дняхъ переслали мы на руки товариства „Просвѣта“ статуты читальнѣ въ Носовѣ, пов. пôдгаєцкого, и надѣємось, що ихъ затвердженье вскорѣ вернесь черезъ староство до основателѣвъ. Читальня въ Носовѣ єсть десятою зъ ряду въ нашôмъ окрузѣ. Ось тй села, въ котрыхъ заснованй читальнѣ: Завалôвъ, Божикôвъ, Теляче, Сѣльце, Вербôвъ, Мозолôвка, Голгоче, Горожанка, Гнильче и Носôвъ. На жаль сказати приходиться, що всѣ тй читальнѣ ледви животѣють. Причины тому рôзнй; про нихъ поговоримо пôзнѣйше. Читальня Завалôвска стараєся всѣми силами оживити свои посестры и чей Богъ допоможе, зъ часомъ дôйдемо може и до лѣпшихъ та користнѣйшихъ успѣхôвъ, якъ доси.

— **Припадокъ чи злоба?** Одинъ нашъ дописователь пише намъ: Руского письма учаться навѣть чужй люде: однй зъ замилованя, другй зъ обовязку, третй зъ интересу. Що до тыхъ третихъ, то мы довели вже малою форсою до того, що не тôлько Полякъ але и Чехъ, н. пр. купець Кеслеръ въ Бернѣ, зъ партіями рускими переписуєсь по руски. И рѣчь се намъ належна: хоч шь, щобъ я тобѣ давъ заробити, пиши до мене въ моѣй мовѣ! Тôлько Товариство взаимныхъ убезпечень въ Краковѣ сего не розумѣє, — чи може не тому, що рускй люде, даючй тамъ свôй грôшь, за мало свѣдомй повысшои засады. Такъ и здається, — бо коли одинъ душпастирь, асекуруючи тамъ-же церковь, вымагавъ полисы рускои, єму обѣцяно, що за-для хвилевого браку рускихъ друкôвъ, буде переслана єму руска полиса пôзнѣйше Але коли ôнъ по роцѣ поновно упôмнувся о руску полису, єму ôдказано, що полисъ рускихъ нѣхто не домагаєсь, тожь и нема ихъ въ Товариствѣ. Ôдъ тогдѣ душпастирь той асекурує свою церковь въ инчôмъ Товариствѣ — въ такôмъ, де суть рускй полисы. Може бути, що такъ поступивъ не тôлько ôнъ одинъ, — а хто тому виненъ? Само Товариство. Друге Товариство — Кредитове земске, идучи за поступомъ часу, научилося вже по руски читати (до недавна того не умѣло) и выплачує вже грошѣ на рускй квиты, — але єсть тамъ ще певна неуважнôсть. Н. пр. хтось, пишучи по руски, пôдписався Иванъ Погребецкій. Товариство писати по руски ще не знає, отже пôдписує по польски, а припадокъ чи злоба — не знаю — зробить зъ наведеного высше имени справдѣшну руско-польску унію. Фактъ єсть, що пп. директоры Геллеръ и Камѣньскій позволили собѣ зъ „Ивана Погребецкого“ зробити: „Iwan Pogrzebecki“. Коли-бъ се бувъ припадокъ, то дуже дивный; коли-бъ же злоба за письмо и квитъ рускій, то нехай буде осуджена прилюдно. На всякій же спосôбъ, хто не мало споживає руского хлѣба, повиненъ пôдъучитися и руского языка! (Насъ дивує сей закидъ, зробленый Товариству взаимныхъ убезпечень въ Краковѣ, бо вже давнѣйше оголосило се Товариство въ „Дѣлѣ“, що веде переписку по руски та знаємо, що справдѣ филія львôвска заосмотрилась у всякй потрѣбнй друки рускй. — *Прим. Ред.*)

— **Жѣноче касино.** Панѣ, приналежнй до высшого товариства въ Парижи, загадали основати на подобу аристократичныхъ мужескихъ касинъ и свôй жѣночôй клюбъ, въ котрôмъ могли-бы читати газеты, грати въ шахи, карты, домина, билярдъ, однымъ словомъ забавлятися пôсля звычаю касинового. Клюбъ буде отвореный лише въ день, пôдчасъ годинъ урядовыхъ мужчинъ. Условія принятя до клюбу суть дуже труднй и лише женщины зъ непорочною минувшостею и честнотою будуть членами въ тôмъ товариствѣ.

— **Живый громозвôдъ.** Одинъ американьскій репортеръ подає слѣдуючу новинку, въ котрôй въ дечôмъ троха перехопивъ: Въ Санъ Люи мала одна родина гарного вужа тарахкавця. Вужь бувъ такъ освоєный, що бавився разомъ зъ дѣтьми, а за своимъ паномъ ходивъ мовь песъ. Одного дня найшла надъ се мѣсто буря зъ громами и богато домôвъ займилося ôдъ удару громôвъ. Тодѣ мабуть задумавъ сей вужь, зъ вдячности для родины, що такъ довго єго годувала, выратовати дôмъ ôдъ небезпеченьства пожару. Вылѣзъ на дахъ и станувъ тамъ на головѣ, выпрямивши свôй хвôстъ идъ хмарамъ та почавъ страшно тарахкати. Живый сей громозвôдъ справдѣ выявивъ ôдповѣдну силу притягаючу, бо грôмъ вдаривъ, а огонь спаливъ не лише великодушне звѣря але и дôмъ, котрый оно згадало спасти ôдъ погибели.

Наука, штука и литература.

— **„Кієвская Старина“** за мѣсяцѣ сѣчень, лютый и мартъ (въ однôй книзѣ) выйшла уже и розôслана предплатникамъ. Журналъ пôдъ новою редакцією п. А. С Лашкевича представляєся дуже гарно богатствомъ и рôзнородностею предмету. Змѣстъ сеи книги „Кієвскои Старины“ подамо въ завтрѣшнôмъ числѣ.

Вѣсти зъ Аеп. Львôвскои.

Презенту на Борусôвъ. дек. бобрецкого, одержавъ о. Евг. Гузаръ и рôвночасно зрезигнувавъ зъ наданои єму презенты на Любѣнцѣ.

Кан. институцію на Вороцôвъ, дек. городецкого одержавъ о. Мих. Яцишинъ тамошный сотрудникъ.

Президія намѣстництва годиться на кан. институцію оо.: Іос. Яворского зъ Горбачь на Путятинцѣ, дек. рогатиньского, и Дан. Зарѣцкого зъ Пенякъ на Саранчуки, дек. пôдгаєцкого.

Митроп. Консисторія вставилася до намѣстництва о згоду на кан. институцію о. Евг. Гузара на Борусôвъ; повѣдомляє ц. к. староство въ Бережанахъ, що о. Кордуба зъ Нараєва одержить въ мѣсяци цвѣтни кан. институцію на Бережаны и тому щобы староство не вынаймало на дальше ерекціональнй грунты.

Ôдпустку одержавъ о. Гелитовичь зъ Любѣня по поводу свого поѣзду въ Римъ на ювилей папскій, а душпастирство въ Любѣни поручено excurrendo о. Сапруну зъ Порѣча, перемыскои епархіи.

Вѣсти зъ Еп. Перемыскои.

Въ пропозицію принятй оо.: на Берестъ, дек. мушиньского, І. І. Сенета, II. Петро Сандовичь, III. Корн. Копистяньскій; — на Миликъ, дек. мушиньского, І. Діон. Мохнацкій, II. І. Стояловскій III. Корн. Копистяньскій.

Въ дôмъ пресвитеріяльный для рукополаганя въ єреѣ принятй: Ром. Кордасевичь, Вас. Мисикъ, Ал. Лебедовичь, Брон. Давидовичь, Ант. Слоньскій и І. Савчинъ.

Ôдпустку зъ еп. перемыскои въ аепар. львôвску одержали: о. Іос. Яворскій, завѣдатель Горбачь, дек. горожаньского и Брон. Вергановскій, питомець зъ III року богословія.

Посмертнй — ☩ — оповѣстки.

☩ **Теофанъ Гавриловичь Лебединцевъ**, бувшій редакторъ „Кієвскои Старины“, упокоився въ Кієвѣ въ старшôмъ уже вѣцѣ. Вѣчна єму память!

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 2 цвѣтня. „Sonn-u. Montags-Ztg.“ пише: Францускій кабинетъ складають люде политично выпрактикованй, передъ ними склоняться всѣ елементы. Теперь мôгъ-бы Фльоке довершити союзъ Франціи зъ Россією, але о тôмъ можна сумнѣватись, бо Нѣмеччина стоить тому сильно на перешкодѣ. — Та-жь сама газета ôдзываєсь о новôй кризѣ въ румуньскôмъ кабинетѣ такъ: Браціяно пропавъ, але єго имовѣрный наслѣдникъ кн. Ґика єсть горячимъ приклонникомъ єго системы.

Букарештъ 2 цвѣтня. Вѣсть агентіи Гаваса: Президентъ кабинету Браціяно подався зновъ до димисіи. Утвореньемъ нового кабинету займеся мабуть кн. Ґика.

Парижь 2 цвѣтня. Въ складъ нового кабинету вôйшовъ Маріяни яко министеръ дѣлъ заграничныхъ. Фльоке хотѣвъ, щобы сю теку обнявъ Флюранъ, але єго годѣ погодити зъ Гобльетомъ. Складъ нового кабинету єсть сильно радикальный. Газеты републиканьскй вытаютъ новый кабинетъ прихильно; консерватисты уважають єго конечностею.

Берлинъ 1 цвѣтня. Станъ здоровля цѣсаря Фридриха єсть зовсѣмъ вдоволяючій. Оногды ôдпавъ зновъ кусникъ хруставки въ гортанцѣ. Въ пятницю ôдвѣдавъ цѣсарь вдовицю цѣсареву а ôдтакъ оглядавъ комнату, въ котрôй померъ цѣсарь Вильгельмъ. — Теперѣшну ситуацію въ Франціи уважають тутъ за дуже небезпечну.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. Ю. С. въ Костѣльникахъ. Вашу кореспондентку переслали до Дирекціи Почтъ. — **Пчт. тов. „Сѣчь“ у Вѣдни.** Сталося черезъ недоглядъ; днесь высылаємо.

НАДÔСЛАНЕ.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручає свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ.

2389 6—?

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поручає 2356 101—

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катарь, кашель и хрипку. Цѣна однои пачки 25 кр. На провинцію зъ опакованьемъ 30 кр.

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночй) пл. Галицкій 14.
Дръ Е Лебедовичь (нед. внутрѣшнй и очнй) ул. Корняктôвъ (Нар. Дôмъ.
Д-ръ І Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Аптики: 2292

З. Рукеръ ул. Кракôвска.

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краєвый ул. Костюшки (будынокъ соймовый).
А Шеленбергъ (конт вымѣны) ул. Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лилієнъ (конт. вымѣны) ул Гетьманьска 8

Готелѣ и Реставраціи:

Стадтмилеръ (готель, торг. винъи рест.) Кракôвска 9.

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устыяновичь, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4.

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичь (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склепы:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгнеръ (найтаншій магазинъ галантерійный, ул. Галицка 16.
А. Гальскій (товары зелѣзнй) пляцъ Маріяцкій 9.
Стахевичь и Абрысовскій (матеріи на сукнѣ) Ринокъ 32.
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н. Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20)
Вольфъ Чоппъ (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ. ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничй:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигіи).

ЗАПРОСИНЫ

на загальнй зборы Товариства задаткового зареєстрованого зъ ограниченою порукою въ Белзѣ, котрй ôдбудуться дня 9 лат. цвѣтня 1888 о годинѣ 11 рано въ комнатѣ Рады громадскои мѣста Белза зъ слѣдуючимъ порядкомъ дневнымъ:

1) Ôдчитанье протоколу послѣдныхъ загальныхъ Зборôвъ.
2) Справозданье Дирекціи зъ дѣятельности за рôкъ 1887.
3) Внесенье Совѣта управляючого на удѣленье абсолюторіи для дирекціи.
4) Выборы $^1/_3$ части выльосованыхъ членôвъ Совѣта управляючого (§. 24 стат.)
5) Внесенье Совѣта управляючого що-до подѣлу чистого зыску.
6) Выборы комисіи до справдженя рахункôвъ въ 1888 роцѣ.
7) Змѣна §. 45 статута Товариства.
8) Поодинокй внесеня членôвъ. 2403 1—1

Белзъ 31 марця 1888.

За предсѣдателя: *А. Милковскій.* Секретарь: *Навроцкій.*

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО-КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемирнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдличнй выробы косметичнй, тоалетовй и перфумы именно:

Вода львôвска. Приємный, нѣжный и довготревалый запахъ тои воды здѣлавъ се що въ Антверпіи на выставѣ всемѣрнôй зôстала публично проклямована и ôдзначена Цѣна флякону меншого 80 кр, бôльшого 1.50.

Нигретина. Выборне средство до фарбованя въ сейчасъ волося на тревалу и красну барву чорну и темну; єсть цѣлкомъ нешкôдливе а въ ужитю цѣлкомъ поєдинче. — Цѣна 1 зр.

!!! БѢЛЙ и ГАРНЙ РУКИ !!!

Найбôльше червонй и попаданй руки выбѣляться и вынѣжняться по кôлькаразовôмъ натертю **Кремомъ ростиннôмъ.** Слоикъ 80 кр.

Смаровило литовске до обуви и шкôръ, мягчить шкôру робить єи непромакаючою и тревалою Пуделко по 50 кр. и 1 зр

СРЕДСТВА ДО ВЫВАБЛЕНЯ ПЛЯМЪ.

Одалина вывабляє плямы зъ пороху, поту, товщу, пива, молока, плѣсни и т п 35 кр — **Бензолина** вывабляє Плямы товстй зъ покосту и мази 20 и 30 кр — **Етилина** вывабляє плямы зъ фарбъ ôдъ помосту, фляконъ 25 кр — **Явелина** вывабляє плямы зъ овочей и вина червоного, фляконъ 20 кр. — **Оксалина** вывабляє плямы, що повстали зъ иржи, крови и атраменту — **Бразилина** матеріи чорнй споловѣлй и поплямленй выпранй въ Бразелинѣ ôдзыскають давну барву и ôдлыскъ, пакетъ 8 кр. — **Квилая** до праня вовняныхъ и шовковыхъ матерій, пакетъ 6 кр — **Мыло жовчне** до вывабляня застарѣлыхъ плямъ. шт. 25 кр.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч 2. 2257 65—?

Перша галицка фабрика выробôвъ зъ тѣста

въ СТРУСОВѢ

пошукує заступника у кождому мѣстѣ. П Т. купцѣ мають першеньство. 2401 1—3

БѢЛЬЕ

Сорочки, калесоны, ковнѣры, маншеты, скарпетки, хусточки до носа, спинки до сорочокъ и до маншетôвъ, *заразомъ*

2228 СКЛАДЪ БѢЛЯ 8—0

Д-ра ЄҐЕРА

поручає найдешевше

Торговля

Братя Лянгнеръ

Львôвъ, Галицка ч. 16

Цѣнники франко.

„Рускій Правотарь домовый“

або приступне поясненье, въ якій спосôбъ кождый при грамотахъ правныхъ всякого рода самъ заступатись и потрѣбнй письма, якъ поданя, просьбы и т. п. безъ помочи **адвоката** съ повною силою правною споряджати може.

Уложили Василь Лукичь и Юліянъ Семигинôвскій.

Томъ I: **Законъ цивильный** вразъ зъ дотычными доповненями, поясненями — и бôльше якъ 200 рôзнородными взôрцями та прикладами. Сторôнъ 432 + XVI въ 8° або 28 аркушѣвъ друку.

Цѣна 1 примѣрника въ книгарняхъ выносить 4 зр. а в

Хто купує у н. В. Левицкого въ Станиславовѣ, платить за I прим. тôлько 3 зр. 30 кр. — Для предплатникôвъ „Дѣла“ и „Батькôвщины“ цѣна знижена на 2 зр. 50 кр а. в., а съ пересылкою почтовою 2 зр. 75 кр

Проспекты обширнй высылає на жаданье п. В. Левицкій въ Станиславовѣ. Въ вынятковыхъ злучаяхъ даєся 1 примѣрникъ (не по зниженôй цѣнѣ) на сплату въ двохъ ратахъ

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 66. Львôвъ, Второкъ 22 марта (3 цвѣтня) 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека пайзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ однои стрôчки печатнои, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.
на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. а. в.

Ôдъ 1 (13) сѣчня **„Дѣло“ почало выходити що дня**, вынявши недѣлѣ и рускй свята. Условія предплаты повысше на заголовку.

Сумне „Alleluja“

переживають сего року нашй найблизшй сусѣды. Фактъ сей провѣряє „N. Reforma“ у вступнôй статьѣ зъ 1 цвѣтня.

„На земли польскôй, куды не глянешь, — пише „N. Reforma“ — давленье, гнетъ и насила; тамъ же, де бодай права народнй пошановано, — нужда и пôдорванй основы до матеріяльного розвою. Въ Велико-Польщи усиляєсь политика екстерминаційна кн. Бисмарка. Языкъ польскій выписано зô шкôлъ публичныхъ, а приватна наука языка спинювана переслѣдованьемъ. Въ Россіи змѣнилося все на гôрше, а въ Галичинѣ обявляються чимъ-разъ погубнѣйшй наслѣдки неповнои (!) автономіи и свобôдъ. Економичне положенье чимъ-разъ гôрше спиняє всякій починъ самостôйного розвою культурного. Нужда галицка росте, а въ додатку прийшли ще повени. А що-жь сказати о навязаныхъ Россією переговорахъ зъ Ватиканомъ? Наколи Ватиканъ опустивъ справу польскости въ Прусахъ, то може єи опустити и въ Россіи. Суспôльнôсть польска мовьбы одеревенѣла. Такъ звана ратункова акція въ Познаньщинѣ застоялась. Всюды бракъ жертволюбивости. За границею нема кому боронити интересôвъ польскихъ, якъ се давнѣйше бувало... Але мимо того — каже „N. Reforma“ — не упадати намъ (Полякамъ) духомъ, а шукати средствъ до ôдродженя въ собѣ самыхъ. Лише въ насъ самыхъ, въ нашôмъ трудѣ и пожертвованю, лише въ духовôмъ, моральнôмъ, економичнôмъ та физичнôмъ розвою суспôльности лежить надѣя достаточнои ôдпорнои и консервативнои силы народнои.“

До золотыхъ слôвъ „N. Reform-ы“, накликуючои суспôльнôсть польску до отяму, годѣ намъ що небудь додавати. Дѣйстнôсть до не позавидуваня, а рефлексіи дуже на часѣ. Не о политичнй аспираціи народу польского иде рѣчь въ нинѣшнôй хвили, а о єго истнованье національне, о ôдповѣдь на пытанье: бути, чи не бути народови польскому? Средства, за котрй взятись радить „N. Roforma“, щобъ успѣшно опертись грозѣ, суть длятого дуже на часѣ и дуже ôдповѣднй.

Але при тôмъ най буде намъ вôльно сказати ôдъ себе, що головною похибкою въ органичнôмъ трудѣ Полякôвъ єсть безперечно побôчь другихъ недостаткôвъ и хибъ той сумный обьявъ, що интелигентнй верствы народу польского бôльше зъуживають свои силы на експанзивну роботу польскости на Руси якъ щобы дбали про внутрѣшне двигненье себе самыхъ. Доказôвъ на скрѣпленье нашои темы не треба далеко шукати.

Подумаймо лише, скôлько часу промарнувавъ соймъ галицкій за весь часъ свого истнованя на опозиціи противъ справы рускои, на пустыхъ заходахъ коло польщеня Руси черезъ школы, „macierz и“, субвенціонованй „kółka“, черезъ „Змартвыхвстанцѣвъ“, черезъ школы фаховй польскй? Скôлько гроша розкинено марно на всякй выборы до тѣлъ законодавчихъ и автономичныхъ? Скôлько тратить суспôльнôсть польска на Руси черезъ неприродный союзъ зъ жидами, замѣсть ити рука въ руку зъ самыми-жь Русинами? Скôлько труду економичного залишено лише за-для антагонизму національного? Скôлько силъ физичныхъ и моральныхъ убито пильнымъ береженьемъ пропинаційныхъ интересôвъ? А скôлько ненависти и злости посѣяно всюды непошанованьемъ правъ природныхъ автохтонôвъ?...

Якъ бы весь той трудъ, зъужитый для фантому вынародовленя Руси на Руси, интелигенція польска зъужила въ користь свого люду; якъ бы хочь такъ приложилась до него въ захôднôй Галичинѣ, на Шлеску и въ Познаньщинѣ, якъ интелигенція руска мимо всякихъ перешкодъ приложилась до свого люду, — консервативна сила Польщѣ взмоглась-бы тогдѣ на стôлько, що не потребувала бы жахатись нѣ екстерминаційнои политики кн. Бисмарка, нѣ опортунистичнои Ватикану. Коли отже „N. Reforma“ щиро думає, покликуючи суспôльнôсть польску до труду о власныхъ силахъ надъ своимъ людомъ, то порадно було бы звернути увагу сеи суспôльности на марнованье силъ до политики екстерминаційнои на Руси. Задача Польщѣ не лежить на Всходѣ, а у себе дома — на Заходѣ. Туды треба пертись и зъ просвѣтою низшихъ верствъ и зъ економичною програмою. „Drang nach Westen“ — се найприродрѣйшій окликъ для Полякôвъ, окликъ, що найде собѣ симпатію и помôчь навѣть на Руси и въ цѣлôй Славяньщинѣ. Культура польска не стоить такъ высоко, щобы Русь могла ôдъ неи боятись вынародовленя, але культура нѣмецка єсть страшною силою проти елементу польского. Але наколи Чехи змогли не то опертись єи, але навѣть єи подужати,—то и Поляки мусять найти тую силу въ собѣ, тымъ скорше, що ихъ, яко передну сторожу всего Славяньства пôдопре крѣпка рука того-жь Славяньства, не выключаючи навѣть негованои Руси...

Новеля дорогова зъ р. 1885.

Письмо пос. Ник. Сѣчиньского.

IV.

Соймова комисія „дорогова“ помыляєся, кажучи въ справозданю, що цифры представляють ôдношенье обтяженя обшарôвъ двôрскихъ и громадъ якъ 1 : $2^1/_2$. Абсолютне ôдношенье єсть 1 : $6^1/_2$. То ôдношенье єсть выразомъ, въ якôй сумѣ однй и другй загаломъ причиняються до тягару дорогового, єсть ôдношеньемъ абсолютного обтяженя. Друге ôдношенье выплываюче зъ порôвнаня стопъ процентовыхъ, пôсля котрыхъ обшары двôрскй ôдъ своихъ податкôвъ, а громады ôдъ своихъ податковй кошты дорôгъ громадскихъ покрывають, єсть порôвнаньемъ обтяженя зъ силою податковою одныхъ и другихъ, — ôдношенье то єсть 1 : 3 и оно єсть выразомъ перетяженя и доказує непохитно, що сила податкова єсть три разы такъ обтяжена на цѣли дорôгъ громадскихъ, якъ сила податкова обшарôвъ двôрскихъ. Єсть отже перетяженье тягарами дороговыми на некористь мешканцѣвъ громадъ; тіи двигають свôй тягаръ и часть тягару, котру повиннй поносити обшары двôрскй.

Станувъ я на становищи щирои правды, выказавъ дѣйстну тенденцію новелѣ зъ 7 липця 1885 р., выказавъ донеслôсть обниженя давнѣйшихъ обовязкôвъ дороговыхъ, явно и голосно заявляю, що новеля дорогова „панщины“ не заверне, але голосно и явно говорю въ очи цѣлôй суспôльности, єи выбранымъ заступникамъ и сферамъ, котрй слѣдять за причиною неспокоѣвъ хлопскихъ, що новеля єсть некористною для селянъ, для громадъ. А хто бы думавъ, що се твердженье тôлько окликъ агитаційный, най возьме оловець и провѣрить цифры.

Идеально справедливого розкладу тягарôвъ тяжко допяти, але розкладъ, що опирався-бъ на силѣ податковôй, зближуєсь до справедливости и ôдповѣдає вымогамъ, якй не тôлько наука але и суспôльнôсть ставити може до закона накладаючого тягары. Комисія дорогова непотрѣбно задрукувала тôлько паперу страшаками, мовь-то розкладъ тягарôвъ пôсля податку ôдбився-бы найболестнѣйше на селянахъ. Чому не бути щирымъ? Селяне не то, що не стратили-бъ на такôй реформѣ закона дорогового, але ще скористали-бы: тягаръ ихъ зменчився-бы, бо нинѣ дають роботизны и грошей въ вартости $28^3/_{100}$ крейцаря ôдъ кождого риньского податку, а тогдѣ дали-бы пôсля рахунку комисіи 25 крейцарѣвъ ôдъ риньского податку. Стратили бъ обшары двôрскй, бо нинѣ дають $9^7/_{10}$ крейцаря ôдъ риньского податку, а тогдѣ дали-бы 25 крейцарѣвъ ôдъ риньского. Селяне бы зыскали ще й то, що мали-бы заробокъ; они бы за роботу ôдобрали и то, що самй зложили, и зъ двôрскои пайки до 20.000 зр. зр. рôчно. Єсть отже кромѣ економичнои стороны ще и моральна въ тôй квестіи. Сума $1^1/_2$ миліона рôчного зарôбку приспорила-бы доходу тымъ, котрй доси не то мяса, але и хлѣба не видять въ своихъ хатахъ по цѣлыхъ мѣсяцяхъ, бо заробляють черезъ зиму (на „Подôлю“) по 12—18 крейцарѣвъ на день. Сума та зменчила-бы нужду охочихъ до працѣ, и збудила бъ охоту до працѣ.

На тематъ тои горожаньскои чесноты, можна на зъѣздахъ сусѣдскихъ дорѣкати „ludkowi“ — „вродженою недбалостею и лѣнивствомъ,“ ще и на „загальныхъ зборахъ Galic. Tow. gospodarczego“ хриплый голосъ якого доробкевича, що запамятавъ „dawne dobre czasy“ панщины, коли mociumpanie хлопъ знавъ, що сотвореный на то, щобы робивъ на пана, — можна смѣхомъ збути, — але коли въ соймѣ посолъ голосить, що шарварки мають економичне и моральне значенье, бо „są środkiem przeciwdziałającym wrodzonemu leniwstwu“ — то належало бъ той „артикулъ“ вписати на вѣчну память въ однôй книзѣ зъ тымъ протестомъ, що котрыйсь изъ послôвъ выголосивъ свого часу при ухвалюваню закона противъ піяньства въ оборонѣ пропинаціи. Суть однакожь люде, що bona fide вѣрять въ то, що скасованье шарваркôвъ було-бы блудомъ економичнымъ не до дарованя, а навѣть одинъ зъ нинѣшнихъ министрôвъ, при дискусіи передъ ухваленьемъ закона дорогового зъ року 1866, заявився бувъ зъ становища теоріи науковои противъ скасованю шарваркôвъ. Се сказано було „bono“ сторонництва и єго интересôвъ, але не „bono“ правды и науки.

Зъ становища наукового престаціи особистй въ роботизнѣ (примусовôй) для достиженя цѣли публичнои дадуться оправдати тôлько при несподѣванôй небезпечности загрожуючôй тôй цѣли, або житю и добуткови одиниць и суспôльности цѣлои [повѣнь, огонь, зараза, новѣйша служба войскова]; а друге оправданье того принципу єсть тôлько въ незвичайныхъ обставинахъ, середъ котрыхъ якйсь конечнй для важныхъ суспôльныхъ цѣлей средства не дадуться купити зъ легкостею и скоростею и на кожде жаданье. Тымъ тôлько выяснюєся, що въ такихъ цивилизова-

Панславизмъ въ будучности.

[Статья надôслана зъ провинціи.]

Жиємо въ дуже непевныхъ часахъ. Наче духомъ бачишь, наче серцемъ чуєшь, що тутъ-тутъ поллються течѣѣ людскои крови, понесесь хуртовина братоубійчою вôйною. И справедливо, бо-жь трудно не бачити, що стремленя національнои индивидуальности мусять скорше чи пôзнѣйше стертися якими-бъ небудь средствами зъ истнуючими державными границями, котрй, по найбôльшôй части ненатуральнй, тягаремъ наважились на житье-розвитокъ народôвъ. Границѣ тотй суть вытворомъ политики, не маючимъ нѣякои реальнои пôдставы, ба вытворомъ, що зъ кождымъ днемъ, зъ кождымъ проявомъ поступу и индивидуальнои самосвѣдомости стає въ що-разъ то бôльшôй суперечности зъ натуральнымъ ходомъ вселюдского житя. Тому думаю, що не помылюсь кажучи, що теперь часы не мира а вôйны, що по залагодженю справы болгарскои проявляться десятки новыхъ того рода справъ, що що-разъ то сильнѣйшимъ натовпомъ налягати-муть ажь до великои политичнои та соціяльнои кризы.

Та не тутъ моя рѣчь. Я хочу дôткнутись панславизму, хочь кождый признати мусить, що повысше сказане стоить въ звязи зъ моєю задачею въ тôмъ, що кожда думкуюча одиниця, застановляючись надъ сказанымъ, мусить поставити собѣ пытанье: яке становище занимають въ виду загальныхъ змагань идеѣ панславизму, та якій вплывъ можуть они мати на хôдъ рѣчей?

Панславизмъ єсть двоякій: панславизмъ въ родѣ россійскихъ „объєдинителей“, и панславизмъ опертый на федераціи всѣхъ Славянъ зъ признаньемъ цѣлковитои самостôйности національнои поодинокихъ народôвъ сего племени. О кождôмъ скажу окремо.

Панславизмъ першого рода, котрого девизою єсть „всѣ славяньскй рѣки соллются въ (велико-) русскомъ мори“ єсть выплывомъ централизаційнои политики такого-жь ладу державного въ Россіи. Ясно и понятно, що ôнъ зреализованый конче обявивсь-бы яко держава россійска зъ тымъ самымъ ладомъ державнымъ, якій теперь въ Россіи бачимо, ладомъ великои централизаціи. Заходить пытанье, чи се єсть можливе? Ôдповѣдь на се пытанье єсть рôвночасно ôдповѣдею на то, чи панславизмъ „объєдиняючій“ має або може мати яку реальну пôдставу, чи єсть тôлько пустою мрѣєю, марною утопією?

Позволю собѣ сказати впередъ о централизаціи не теоретично а практично, т. є. зô становища исторіи.

Першою важнѣйшою державою централизаційною записаною на картахъ исторіи єсть велика римска держава. „Вѣчный“ Римъ зъ своимъ сенатомъ, котрого рѣшеня суть судьбою пôдбитыхъ народôвъ, єсть тымъ „моремъ“, у котрôмъ зливаються всѣ рѣки, житье всѣхъ частей розлогои имперіи — ôнъ єсть наче-бъ мозкомъ, у котрому сходяться усѣ нервы великого организму. Такъ и нѣгде не бачимо самостôйного житя. Навѣть Гелляда, що мала за собою сотки лѣтъ свѣтлои минувшости, навѣть тота Гелляда перестає жити самостôйнымъ житьемъ, позабуває свою питому культуру. Нѣчимъ не значили индивидуальнй змаганя и розвитокъ. Всякій нарôдъ, ба всяка одиниця мала лишь о стôлько значѣнье, о скôлько стояла въ звязи зъ интересами державы. По-за справами державы все єсть зеромъ — нѣчимъ. — Централизація тота довершалась рôзными способами, зъ котрыхъ найважнѣйшй: кольонизація, романизованье и присвоюванье собѣ здобуткôвъ духа пôдбитыхъ народôвъ. Подôбною въ части єсть такожь централизаційна Франція зъ часôвъ Людвика XIV., цѣлкомъ майже подôбна нинѣшна Россія. Усюда розпочинаєсь панованье шляхты урядничои: въ Римѣ оптиматы, въ Франціи „noblesse de robe“, те-жь саме въ Россіи. Якъ сильна анальогія мѣжь Россією а колишною римскою державою — чей и доказувати не треба.

Однакъ тутъ же запытаю: чи можливый єсть зрôстъ Россіи при теперѣшныхъ обставинахъ до могучости Риму? Менѣ видиться, що нѣ, — власне длятого, що римска держава була въ старинности, а россійска въ новыхъ часахъ; власне длятого, що въ старинности не було того змаганя до индивидуальнои самостôйности, не було сего почутя независимого житя та розвитку; длятого, що стариннôсть єсть вѣкомъ неволѣ и пôдданьства. Але людскôсть знає тôлько поступъ. Темнота уступає передъ свѣтломъ — думка людска ôдъ часôвъ знесеня нетерпимого авторитету за Лютра двигаєсь высше та высше, „невольничй дѣти“ пôдносяться зъ вѣковѣчного сну до отяму и почутя своєи гôдности, а ôдъ часôвъ великои революціи францускои богатыми наростками розростаєся самостôйне житье народôвъ, що силою свого природного розвитку змагає до волѣ свободы. Хиба-жь се стариннôсть? Нѣ! — се новй вѣки, вѣки житя та поступу — а утримувати, що рôзницѣ сй маловажнй, личить вже хиба тымъ глупымъ реакціонерамъ, що думками своими лишаються цѣлй столѣтя позадъ загалу, — що въ егоистичныхъ задумахъ своихъ не знають справедливости.

Змаганя найновѣйшй до самостôйного народного житя назову въ видѣ теперѣшного стану — децентрализацією. А вертаючись до россійского панславизму и прирôвнавши сказане, мусимо конечною консеквенцією льогики заключити, що идеѣ россійскихъ объєдинителѣвъ суть и будуть тôлько утопією, Россію яко державу ослабляють, бо въ нѣй интересъ пôдданыхъ має стояти и нинѣ стоить въ суперечности зъ интересами державы. Що бôльше, объєдинителѣ идеями своими спроваджують тôлько упадокъ и анализу великои имперіи россійскои, — а справедливою осторогою для нихъ и доказомъ того, що кажу, най буде Франція, въ котрôй централизація була одною зъ причинъ великои революціи XVIII. столѣтя.

Противно рѣчь маєся зъ панславизмомъ въ родѣ нашого „Кирило-Методієвского Братства“. Панславизмъ той єсть идеаломъ, що стоить на шляху стремлень, змагань та великихъ задумôвъ людскости. Тому-жь до сего стремѣти належить,

Щобъ усѣ Славяне стали
Добрыми братами
И сынами сонця правды...

Е. У.

Всякй облигаціи, листы заставнй, ренты, акціи банковй и зелѣзничй, льосы державнй и приватнй купують и продають пôдъ найкористнѣйшими по змозѣ условіями

СОКАЛЬ и ЛИЛІЕНЪ дôмъ банковый и контора вымѣны.

Порученя зъ провинціи сейчасъ залагоджуються, безъ дочисленя провизіи.

ныхъ суспôльностяхъ якъ Франція и Бельгія пôдставу систему дорогового становлять престаціи въ роботизнѣ. Франція и Бельгія — то не Галичина, — то краѣ фабричнî, тамъ сельскій робôтникъ дорогій и тяжко єго дôстати въ певныхъ мѣсцевостяхъ и порахъ року, — могло-бъ длятого приключитись, що пильна робота коло конечнои направы дорôгъ чекалабы на робôтникôвъ зъ шкодою для комуникаціи. Тамъ обовязокъ шарварковый на цѣли дорôгъ маѥ рацію, — у насъ не маѥ, бо у насъ робôтникъ жде на роботу и крôмъ жнивъ, подостаткомъ и легко єго дôстати. И чимъ бôльшій попытъ буде при економично-здоровôй цѣнѣ за робôтникомъ, тымъ бôльша жвавôсть и охота проявиться до зарôбку — се правда досвѣдомъ провѣрена.

Досыть тымчасомъ въ ôдповѣдь на справозданье комисіи, зъ увагою, що сама постанова, що можна выкупитись ôдъ шарварку, противорѣчить засадѣ, то не вынятокъ зъ реґулы, то противорѣчье. Додатокъ, що выкупленье маѥ доконатися на пôдставѣ „цѣнъ повѣтовыхъ“ — то абсурдъ въ теоріи и въ практицѣ зъ становища администраційного, котрый и зъ становища економичного неоправданый, бо не улекшуѥ перетяженя, зваживши, що другою пôдставою обчисленя выкупнои цѣны, єсть постанова: 4 днѣ ôдъ нумеру дому.

Н Спчиньскій.

Ще въ справѣ ѣзды до Риму.

Въ выходячôмъ у Львовѣ письмѣ „Wiadomości kościelne“ появилася статья, въ котрôй подорожь путникôвъ зъ Галичины до Риму названо: „Pielgrzymka wiernych synów Polski: Lechitów i Rusinów“. Єсть се новый доказъ шовинизму, симъ разомъ навѣть политичного, на якôмъ станувъ органъ латиньского клиру. Назва та маѥ на цѣли показати свѣтови, мовь-то ще по нинѣшный день истнуѥ **королѣвство польске**, а въ єго складъ входять Ляхи и Русины, и що зъ тои державы выбираються два „bratn-ŷ“ народы на поклôнъ папѣ.

О скôлько можна вѣрити вѣстямъ, то первѣстный плянъ ишовъ ще дальше. Въ „pielgrzymc-ѣ“ мали взяти участь такожь Поляки зъ Познаньщины и Конгресôвки, отже Лехиты зô всѣхъ „забраныхъ“ земель, а до нихъ въ видѣ пятого колеса въ возѣ мали причепитись и Русины галицкî. Поляки зъ Познаньщины ôдказались однакожь ôдъ участи, гнѣвнî за то, що курія римска высше поставила интересы церкви католицкои въ Прусахъ ôдъ справы польскои при послѣдньôй угодѣ зъ зелѣзнымъ канцлеромъ. Замѣсть до Риму поѣдуть Поляки зъ Познаньщины на грôбъ ческого архіепископа Войтѣха, бо сей, по ихъ сказаню, „жертвувавъ лише себе“ для справы христіяньства, а не жертвувавъ народности польскои. Зъ другои стороны однакожь суть вѣсти, що причиною абстиненціи Полякôвъ познаньскихъ єсть та обставина, що архіепископъ познаньскій Диндеръ, рѣшучо заборонивъ духовеньству польскому прилучатись до такои политичнои вандрôвки до Риму. Коли-жь ôдтакъ и Конгресовынамъ не удалося взяти участи въ „pielgrzymc-ѣ polsk-ôй“ за-для легко зрозумѣлыхъ причинъ, то для ратованя славы закинено ще сѣть на Русинôвъ галицкихъ. Тутъ однакожь удалося спонукати до спôльнои ѣзды лише декого зъ духовныхъ. Зô свѣтскихъ людей нѣхто зъ-разу не зголосився на охотника. Тогдѣ доперва аранжеры „pielgrzym-k-и“ стали довѣрочно вести переговоры зъ деякими лицями зъ-посередъ интелигенціи руской, наклонюючи ихъ до участи; а коли и тî переговоры розбились о „сепаратизмъ“ рускій, на котрый бѣдный „Czas“ такъ часто нарѣкаѥ, то треба було обôйтись и безъ свѣтскихъ Русинôвъ галицкихъ. „Pielgrzymka polska“ зробила тымъ способомъ повне фіяско, а зробить, здаѥсь, ще бôльше въ самôмъ Римѣ.

О скôлько можемо вѣрити поголоскамъ, що рознеслись по Львовѣ, то рускî духовнî путники признали рѣчею ôдповѣдною представитися св. Отцеви въ окремôй авдіенціи, якъ сего вымагаѥ достоиньство церкви рускои и ихъ власне. Поголоскамъ тымъ, походячимъ впрочѣмъ зъ жерела достовѣрного, хочемо поки-що вѣрити и, дай Боже, щобы вповнѣ оправдались. Рускій народъ домагався сего дуже рѣшучо въ своѣй прасѣ, а вѣримо, що голосъ єго найде у князѣвъ церкви рускои бôльшу вагу, якъ шовинистична и закулисова робота непрошеныхъ опѣкунôвъ. Жаль тôлько, що за-для недостатку инiціятивы зъ компетентнои стороны рускои не зложилась у насъ зовсѣмъ окрема ѣзда до Риму и то по нашихъ Великодныхъ святахъ. На всякій способъ була бы она выпала поважнѣйше.

Шляхта на Украинѣ.

VI.

Знаємо, що Слобôдску Украину колонизували Украинцѣ. Колонизувати Степову Украину приходили люде зъ усѣхъ свѣтôвъ: Москалѣ, Сербы, Болгаре, Волохи, Греки, Нѣмцѣ, Ôрмене, Жиды и инчî, а все таки переважали и переважають величезно — Украинцѣ. Зайды зъ заходного Славяньства чисто на чисто асимилювались на Украинцѣвъ, навѣть Волохôвъ за якихъ сто лѣтъ и слѣду не знати. Що-до шляхты, то вся она по темпераменту — руска; але що-до вдачи, мовы и звычаѣвъ, то такихъ — рускихъ — бôльше по Слобôдскôй, менше по Степовôй Украинѣ. За те зновъ навпаки: велико-руско національного духа бôльше по Слобôдскôй; по Степовôй Украинѣ єго не вельми чутно, тутъ чуѥться духъ байдужности, або космополитизму, або урядового панславизму. Взôрцемъ Степовои интелигенціи можна брати Одесу. А Одеса мѣсто чисто интернаціональне, купецке. Правда, въ Одесѣ є Славянофильскій Комитетъ, але-жь панславизмъ Одеситôвъ бôльше-менше людскій, байдужный и цѣлкомъ нема въ нему такои звѣрскои лютости, яка пануѥ въ кіѣвскому и петербурскому Комитетахъ. Про „обрусеніе“ не чутно, щобъ въ Одесѣ такъ гукали якъ у Кіѣвѣ або въ Москвѣ.

Майже цѣлкомъ не вѣдаю такихъ фактôвъ, щобъ стали свѣдками очевиднои прихильности шляхты на Слобôдскôй и Степовôй Украинѣ до розвою украинньско-рускои національности. Одначе зъ сего не треба ще выводити и байдужности єи: може остерегаючись, вважаючи на режімъ и ôдносины уряду до всего украинньского, шляхта мусить мовчати и нѣчимъ не выявляти навѣть думокъ про се питанье. Але-жь кождый вѣдаѥ отъ що: Голову и керму въ земствахъ отсеи Украины завсѣгды становила шляхта и завсѣгды можна спостерегти, що она дбала и дбаѥ про народнî интересы масы. Зновъ же не можна забувати, що въ Харковѣ бувъ колись корѣнь украинського письменства; що торбкъ ще харкôвске земство выдало Квѣтчинî творы; що по Катеринославщинѣ и Херсонщинѣ є земства, що выступали зъ петиціями, абы въ народныхъ школахъ не боронивъ урядъ завести народню мову.

По всѣй Слобôдскôй и Степовôй Украинѣ (окрôмъ Чорноморя и Бесарабіи частины) шляхты, що володѣє землями, єсть 9264 властителѣвъ (харкôвска 3403, катеринославска 1983, таврицка 1231 и херсоньска 2647. Певно не менше, якъ 60 тысячь особъ). Самый обшаръ отсеи Украины показуѥ, яка тутъ велика сила земель! Але статуты про вызволенье крепакôвъ и надѣлъ ихъ землями выдалися якось такъ чудно, що земельнî ôдносины крестьянъ и панôвъ инде вельми вражають. — Н. пр. по Харкôвщинѣ у панôвъ 60%, у крестянъ 33%; по Херсонщинѣ навпаки: у панôвъ 36, у крестянъ 55%; по Катеринославщинѣ 47 и 46% а по Тавріи 39 и 18%. Освѣта и економичный побытъ шляхты найлѣпше стоять въ Хѣркôвщинѣ и Херсонщинѣ. а сему сприяють два университеты — у Харковѣ и въ Одесѣ.

VII.

На обширѣ цѣлого Чорноморя — 1703 кв. верствъ, усего „дворянства“ нараховано 9262 особы обохъ полôвъ. Властиво се не захôдно-европейска и не россійска шляхта, а просто вôйскова старшина. Національнî обставины єи занадто не добрî: высшои освѣты мусять Чорноморцѣ набиратися або въ Харковѣ, Кіѣвѣ, а то й въ Петербурзѣ; окрôмъ того частина вôйска по черзѣ разъ-у-разъ перебуваѥ въ Петербурзѣ, и не безъ того, що набираѥться національнои байдужности. Однакожь, о скôлько доводилось менѣ чути, Чорноморцѣ менше здеморализованî нѣжь Полтавцѣ. Треба сказати, що Чорноморцѣ по давнымъ, козацкимъ традиціямъ цѣпко тримаються освѣты — **и не ихъ вина**, що доси нема у нихъ власного университету. Знаємо, що козацка колонизація Чорноморя фактично почалась 25 серпня 1792 р, коли прибуло 3847 козакôвъ, за три роки зновъ прибуло 17.000, а року 1796 въ Платонôвскôмъ курени вже була школа. Здається за десять рокôвъ столиця Чорноморіи мѣсто Катеринодаръ мало власну гимназію, до котрои нинѣ ходить 400 дѣтей, та до реального училища бôльшь 150. Маѥ Катеринодаръ и дѣвочу гимназію, де набираѥться освѣты близько 400 дѣвчатъ. Въ загалѣ дѣло освѣты стоить на Чорноморю незгôрше, якъ и по Харкôвщинѣ: тутъ одна дитина ходить до школы на 59 душь усеи людности, а на Чорноморю на 60. Але-жь про освѣту на Украинѣ буде мова другимъ разомъ. Сî факты треба було подати на те, щобъ довести, що помѣжь Чорноморцями завсѣгды була охота до освѣты и украиньско-рускаго письменства. Вже-жь свѣдками того стоять: Бѣлый, Кухаренко, Короленко, Мова и чимало инчихъ, называти котрыхъ лѣпше не треба.

На мою думку Чорноморска шляшта нѣколи цѣлкомъ не зденаціонализуѥться. Будь-що-будь, най тамъ собѣ хочь якî ворожî обставины выгадують, най собѣ хочь що чинять, — а исторіи не знащать. Найважнѣйша-жь та рѣчь, що проти законôвъ антропологичныхъ нѣхто ще не выгадавъ зброи тай не выгадаѥ во вѣки. Нема що й казати про те, яку велику шкоду державѣ и краєви, и освѣтѣ и культурѣ ихъ чинить намаганье до „объединенія“ ôдъ Карпатъ до Камчатки, — але се марна и шкôдлива праця. Доказомъ можна-бы було ставити яко свѣдкôвъ — апостолôвъ „объединенія“, та на що намъ здаватися на такихъ свѣдкôвъ, коли маємо свѣдкôвъ непôдкупныхъ — исторію и въ загалѣ **науку**. Бачимо, якъ на нашихъ очахъ одна народнôсть, що кôлька вѣкôвъ пильнувала и тяжко, кроваво працювала, щобъ приподобити до себе другу народнôсть, котра живе поплѣчь зъ нею, а инде и помѣжь нею, — теперь **тою** роботою асимиляціи довела себе саму до прикрого стану, до положеня дуже трагичного! — и хто знаѥ, чи не станеться небавомъ такъ, що асимиляторы зъ тяжкимъ болемъ въ серци — а мусѣти-муть запомагати національному розвоєви тои народности, яку они кôлька вѣкôвъ гнобили, щобъ денаціонализувати. Се буде тôлько платня историчнои Немезиды, але-жь она неминуча, бо **безъ нея** мусить загинути и сама та національнôсть, що доси гнобила.

Дай Боже, щобъ свѣтъ розуму швидче прийшовъ на головы помороченî — хочь и довговѣчною, та марною роботою на нивѣ асиміляціи. Sapienti sat!

Справы Буковиньскои Руси.

Мисія румуньского митрополита не удалася въ Раранчу. Не удалась и тиха та голосна — трохи що не урядова — агитація противъ переступившихъ на унію раранецкихъ читальникôвъ. Слѣдомъ за выѣздомъ упертого румунизатора владики о. Морарію заявило новыхъ 20 лиць готовôсть ôдступити ôдъ гонячого народнôсть руску псевдоправославія. Читальники раранецкî заявили отверто и смѣло — якъ пише „Буковина“: „Мы не вырѣкаємося церкви, але румунизаторôвъ. Мы переходимо до церкви, котра православнôй найблизша, бо видимо въ нѣй священикôвъ, котрî доказали межи нашими рôдными братями Русинами въ Галичинѣ, що суть правдивыми духовными ôтцями народу, а такихъ щирыхъ проводирôвъ, помôчникôвъ, порадникôвъ и приятелѣвъ мы и шукаємо.“

Очевидно, що коли правительство и на дальше буде рôвнодушне на покривдженье народности рускои черезъ систематичне вынародовлюванье, — очевидно, кажемо, що за прикладомъ смѣлыхъ и розумныхъ Раранчанъ пôйдуть и другî села на Буковинѣ и бодай чи не за пôзно прозрять очи упертыхъ румунизаторôвъ, що они свому православному стаду не були пастирями а вовками.

По-при румунизацію въ церквѣ поступаѥ на Буковинѣ и румунизація въ народѣ. Илюстрацію до того подаѥ намъ черновецкій университетъ, котрый зъ кождымъ рокомъ выховуѥ менше Русинôвъ, а бôльше Румунôвъ. Причина того лежить въ самôмъ правительствѣ, що не увзглядняѥ жадань народности рускои и не основуѥ нѣ однои рускои гимназіи, хоть Русины въ бôльшости на Буковинѣ. Такимъ то способомъ пропадають марно рускî таланты, и на университетѣ бачимо для нашои народности сумный складъ студентôвъ. Въ I. пôвроцѣ школьнôмъ 1887-88 було всѣхъ студентôвъ 274. Теологôвъ 65, правникôвъ 160, а философôвъ 49. Нѣмцѣвъ зъ Жидами було 108, Румунôвъ 98, Русинôвъ 35, Полякôвъ 26, Чехôвъ 4, Сербъ 1, Мадяръ 1, и 1 Великоруссъ. Зъ Буковины було всѣхъ разомъ 208 студентôвъ а зъ Галичины 45, — прочî зъ иншихъ краѣвъ. На выдѣлѣ теологичнôмъ було 53 Румунôвъ, 11 Русинôвъ и 1 Сербъ. На правничôмъ 87 Нѣмцѣвъ, 34 Румунôвъ, 18 Русинôвъ, 16 Полякôвъ, 4 Чехи и 1 Мадяръ. На философіи и фармаціи 21 Нѣмцѣвъ, 11 Румунôвъ, 10 Полякôвъ, 6 Русинôвъ а 1 Великоруссъ. Одну лишь ôдрадну вѣстку подаѥ намъ „Буковина“ зъ того университету, а именно що професоръ Смаль-Стоцкій буде въ другôмъ пôвроцѣ по руски выкладати а) Исторію рускои словесности XI и XII вѣка. б) Читанье лѣтописи Самовидця и выбраныхъ творôвъ новѣйшихъ писателѣвъ. в) Исторію рускои правописи.

Зъ тои самои многоцѣнной и ôдличной часописи довѣдуємося, що заснована въ р. 1884 „Мѣщаньска руска Читальня“ въ Чернôвцяхъ даѥ на ново познаки житя. Дякуючи ревности мѣщанина Лѣсиньского зôйшлись єи члены д. 11. н. ст. марта въ сали дому „Братства св. Тадея“ и ôдбули тамъ свои зборы, на котрыхъ по гарныхъ патріотичныхъ промовахъ пп. Ив. Тиминьского, д-ра Стоцкого, О. Поповича и другихъ рѣшено: уряджувати въ сали „Братства св. Тадея“ при улици кушнѣрскôй ч 10 що недѣлѣ ôдчиты для мѣщанъ и, по можности, вечерки. Першій деклямаційно-вокальный вечерекъ зъ ôдчитомъ ôдбувся минувшои недѣлѣ 25. н. ст. марта. До нового выдѣлу Читальнѣ увôйшли: Иванъ Тиминьскій, концепистъ финансовый, яко голова; Лѣсиньскій, властитель реальности, яко заступникъ; д-ръ Смаль-Стоцкій, професоръ всеучилища; П. Островскій, властитель реальности ако касієрь; П. Кирчôвъ, редакторъ „Буковины“, яко секретарь; п. Мицакъ яко библіотекарь; Ясеницкій властитель реальности яко контрольоръ, а Ом. Поповичь надъучитель и п. Мезакъ яко заступники.

Подавши вѣстку о черновецкôмъ всеучилищи, не можемо поминути и учительскихъ семинарій тамъ-же, котрî перенесуться въ маю до нового будынку при улици св. Тройцѣ — що ôдбудеся торжественно. Обширный огородъ сеи школы буде служити ботаницѣ и практичнôй господарцѣ, а въ сутеренахъ помѣститься роботнѣ: столярска, токарска и сапцарска — а сими практичными заведенями заслугуѥ дирекція на загальне признанье. Надѣємося, що не залишить она увзгляднити бôльше и краєвыхъ языкôвъ, що зъ самыхъ уже педагогичныхъ потребъ було бы надзвычайно хосеннымъ дѣломъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

„Sonn. u. Montags Ztg.“ доноситъ, що министерство вôйны зажадаѥ ôдъ спôльныхъ делегацій $1^1/_2$ мил. зр. на утворенье двохъ новыхъ полкôвъ уланôвъ.

„N. W. Tagblatt“ доказуѥ, що архикн. Рудольфъ розпôчне свою дѣяльнôсть яко ген. инспекторъ пѣхоты вже въ першихъ дняхъ сего мѣсяця и що сими днями буде єго кругъ дѣланя оголешеный въ дневнику розпоряджень. Дѣяльнôсть архикн. Рудольфа яко инспектора пѣхоты буде розтягатись не лишь на пѣхоту, стоячу въ обохъ половинахъ державы и розмѣщену въ окупованыхъ краяхъ, але такожь и на школы кадетскî въ Пештѣ, Вѣдни, Празѣ, Карльштадтѣ и Картавзѣ.

Зъ Праги доносять, що д-ръ Ригеръ зробивъ онôгды визиту проводиревическихъ Нѣмцѣвъ д-ру Шмейкалеви и предложивъ єму новый проєктъ угоды Чехôвъ зъ Нѣмцями. При сѣй нагодѣ мавъ д-ръ Ригеръ сказати, що Чехи волять погодитися зъ партіею нѣмецкихъ либералôвъ якъ зъ клерикалами и длятого ческій клюбъ буде голосувати противъ внесеня кн. Лихтенштайна заразъ при першôмъ читаню.

„Pest. Lloyd“ каже, що законъ о податку ôдъ горѣвки перейде безъ нѣякихъ значныхъ змѣнъ. Завзята борба, яку ведуть Поляки противъ сего закона, робить дуже прикре враженье, а то тымъ бôльше, що Мадяры якъ разъ суть Полякамъ прихильнî. Поляки повинnî знати, що сей законъ перейде въ обохъ парляментахъ, бо мусить перейти, що ухваленье єго єсть пытаньемъ кабинетовымъ для кождого зъ обохъ правительствъ, що отже той кабинетъ, котрый въ сѣй справѣ мавъ-бы меншôсть за собою, мусѣвъ-бы уступити, але лишь такому кабинетови, котрый мôгъ-бы сей законъ перевести. Поляки умѣють чейже числитися и повиннî змѣркувати, що лежить въ ихъ интересѣ. Законъ, противъ котрого Поляки такъ воюють мусѣвъ-бы перейти хочь-бы и пôдъ нишимъ министромъ, але тогдѣ ситуація политична погôршилась-бы для Полякôвъ... Зъ поважныхъ мужѣвъ зъ правицѣ не думаѥ нѣхто о тôмъ, щобы сей законъ перепавъ, або щобы въ нѣмъ зроблено таку поправку, котра рôвналась-бы єго ôдкиненю. Въ министерствѣ суть такъ само переконанî, що законъ сей перейде. Нема такожь чого и грозити розвязаньемъ палаты, якъ то роблять тî, що стоять на услугахъ правительства, бо гр. Таффе, хочь-бы и хотѣвъ розвязати палату, то нерозвяже, зъ причины, о котрôй вже воробцѣ на стрѣсѣ свищуть.

Ситуація политична зъ послѣдныхъ днѣвъ представляѥсь такъ: Латиньскî свята великоднî минули вправдѣ спокôйно, але середъ того спокою видко було, особливо у Вѣдни, якесь пригнобленье, котре выплываѥ зъ непевности ситуаціи. Та непевнôсть вплываѥ особливо на биржу, котра теперь єсть сильно занепокоєна и глядить на ситуацію дуже песимистично. Вѣсти, надходячî зъ балканьского пôвъострову не вѣщують нѣчого доброго. Въ справѣ болгарскôй не настала доси нѣяка змѣна, але нема все таки певности, що справа ся позбстане безъ вплыву на загальну ситуацію въ Европѣ. Берлиньска „Post“ пише такъ: Вѣсти о проєктахъ Россіи въ справѣ болгарскôй суть, о скôлько то можна сконтролювати, неправдивî; єсть однакожь певною рѣчею, що панслависты творять на цѣлôмъ балканьскôмъ пôвъостровѣ новî осередки революційного руху, котрый пôсля всякихъ ознакъ проявиться незадовго въ цѣлôй своѣй силѣ. Подôбно доказуѥ такожь и „Köln. Ztg.“, котра каже, що въ Румуніи, Сербіи, Болгаріи и Греціи єсть повно россійскихъ агентôвъ и що вже въ найблизшôмъ часѣ можна сподѣватися великого руху революційного, котрый по всѣй имовѣрности выйде зъ Румелія. Въ Румуніи лагодиться мабуть такожь щось недоброго, а недавнî непокоѣ въ Букарештѣ, о скôлько то вже доси показалось, не мали зовсѣмъ такъ дуже невинного характеру, и не були лишь простымъ объявомъ невдоволеня опозиціи. Поминаємо вже все то, що выкрыло урядове слѣдство, а звертаємо увагу на то, що въ Румуніи настала зновъ криза кабинету и Браціяно выдѣвся таки спонуканымъ уступити. Чи дуже єсть ôдрадна вѣсть, що єго мѣсце маѥ заняти кн. Гика, котрый єсть щирымъ прихильникомъ политичнои системы Браціяна, о тôмъ можна сумнѣватись. Въ Россіи такожь не змѣнилося нѣчого. Праса россійска промовляѥ вправдѣ трохи спокôйнѣйше и мирнѣйше, особливо що-до ôдносинъ до Нѣмеччины, але правительство россійске не перестаѥ все таки лагодитися на всяку евентуальнôсть, а зброєнье и перемѣщуванье войска поступаѥ и дальше безъ перервы. Станъ такій въ Россіи — розумѣєсь — не може позбстати безъ вплыву и на Австрію. Въ вѣденьскихъ мѣродайныхъ кругахъ вказують теперь на то, що Австрія змушена конечностію обставинъ заводити у себе якъ найскорше всякî мѣры осторожности и забезпечити свои границѣ, а въ фаховыхъ кругахъ доказують, що наколи Россія не ôдкличе бодай часть свого войска зъ-надъ австрійскои границѣ, то Австрія буде змушена конечностею фактôвъ предприняти на граници мѣры осторожности. Въ кругахъ войсковыхъ доказують, що часткова мобилизація була-бы найôдповѣднѣйша, бо Россія займаѥ чимъ разъ бôльше вызываюче становище. Такъ само непевною представляѥсь ситуація въ ôдносинахъ Франціи до Нѣмеччины. Нинѣшный станъ рѣчей въ Франціи выкликуѥ въ Нѣмеччинѣ велику обаву и тамъ побоюються справедливо якоись несподѣвани акціи зô стороны Франціи. Ще одинъ фактъ звертаѥ теперь на себе загальну увагу. Недавно тому выѣхавъ грецкій министеръ дѣлъ внутрѣшныхъ Драгумисъ до Россіи. Зъ Берлина доносять отже теперь, що подорожь ся маѥ рѣшучо цѣль политичну. Россія хоче спонукати Грецію до енергичного выступленя противъ Туреччины въ пограничнôй справѣ и скомпликувати тымъ способомъ акцію на балканьскôмъ пôвъостровѣ. Зъ всего того выходить, що ситуація политична въ Европѣ въ загалѣ не стратила свого небезпечного характеру а путаѥсь лишь чимъ разъ бôльше и ставсь тымъ ще небезпечнѣйшою.

О теперѣшнôмъ положеню въ Россіи доносять до „Pol. Corr.“ ось якъ: „Всѣ ознаки доказують, що Россія готовиться до вôйны зъ великою енергіею. Въ полудневыхъ губерніяхъ тавридскôй, херзоньскôй, катеринославскôй и бессарабскôй а ôдтакъ и въ краю доньскихъ козакôвъ сконцентровано теперь бôльше якъ 300,000 войска всякого оружія.

Въ портахъ въ Севастополи и въ Одессѣ лагодяться чимъ скорше старѣ и новѣ кораблѣ воєнні. На полуднево-захôдныхъ зелѣзницяхъ стоить 4000 вагонôвъ готовыхъ до перевозу войска. Осьмый корпусъ, котрый стоить залогою въ Одессѣ, Єлисаветградѣ и Кишиневѣ а ôдтакъ и семый корпусъ, що стоить въ Катеринославѣ, Симферополи и Севастополи одержали приказъ бути готовыми до походу. Головно-командуючій войсками одесского округа воєнного, ген. Роопъ, котрый перебувавъ кôлька недѣль въ Петербурзѣ и лише що недавно вернувъ до Одессы, объѣзджае свôй округъ и визитуе дуже остро, чи все готове до вымаршу и до вôйны. Головно-командуючого доньскихъ козакôвъ, кн Святополка Мирского покликано до Петербурга а такъ само и директора полуднево захôдныхъ зелѣзниць, сов. Витте, котрый недавно тому визитувавъ всѣ свои линіи и маe теперь здати справу министрови комуникацій, Посьѣтови, взглядно министрови вôйны. До Одессы и Симферополя звозять масу провіянту и матеріялу на бараки. Чорноморска фльота маe вже 13 цвѣтня розпочати великі маневры, на котрі приѣде министеръ маринарки, Шестаковъ. Кôлька днѣвъ пôзнѣйше ôдбудуться такожь маневры балтійскои фльоты, на котрі прибуде вел. кн. Алексѣй Александровичь. Министеръ вôйны Ванновскій выдавъ дня 18 ст. ст. марта розпорядженье, пôсля котрого всѣ официры, що одержали були ôдпустку ажь до 12 цвѣтня, мають сейчасъ ставитися до своихъ полкôвъ. Таке саме розпорядженье выдавъ такожь и министеръ маринарки."

Зъ Петербурга доносять, що тамъ арештовано передъ кôлькома днями якогось чоловѣка, котрый — якъ кажуть — хотѣвъ застрѣлити министра дѣлъ внутрѣшныхъ гр. Толстоя. Близшихъ вѣстей о тôмъ фактѣ однакожь нема. Говорять лишь, що полиція му сѣла зъ нимъ вести завзяту борбу закимъ єго арештувала.

——

Доси нема ще точныхъ вѣстей, чи новый кабинетъ французскій, котрый мавъ нинѣ представитися палатѣ, вже уконституовався, чи нѣ; єсть лишь рѣчею певною, що Фльоке обôйме президентуру въ кабинетѣ. Доси заявили лишь Гобльe и Фрейсине, що готовѣ вступити до кабинету. Фльоке хотѣвъ, щобы Флюранъ вступивъ до кабинету и обнявъ въ нѣмъ справы заграничні, але Флюранъ не хоче вступити черезъ Гобльета. Теку справъ заграничныхъ обôйме по всѣй имовѣрности Маріяни, котрый єсть теперь посломъ въ Монахіюмъ. На всякій случай новый кабинетъ буде сильно радикальный и ставить собѣ за програму: выбôръ сенату черезъ загальне голосованье и заведенье назадъ выбору послôвъ повѣтами.

Зъ Брукселѣ доносять, що кн. Викторъ Наполеонъ припоручивъ въ письмѣ до посла Льеверта всѣмъ своимъ прихильникамъ, щобы заявилися за кандидатурою Буланжера. Партія бонапартистôвъ не буде отже ставити свого кандидата въ Лиль. До Брукселѣ приѣхали бонапартистôвскі послы пôдъ проводомъ маркиза Мако и мають тутъ нарадитися зъ кн. Викторомъ Наполеономъ надъ становищемъ, яке мають заняти въ теперѣшній ситуаціи. Праса бонапартистôвска промовляe отверто за кандидатурою Буланжера и домагаeся, щобы єго выбрати такожь до рады громадскои въ Парижи.

——

Король Милянъ именувавъ зъ шести кандидатôвъ на президентôвъ скупштины Ристу Поповича, котрый одержавъ 176 голосôвъ, президентомъ, а Паю Вуковича, котрый одержавъ 167 голосôвъ, вицепрезидентомъ палаты. Характеристичнымъ єсть, що Катича и Тавшановича, зъ котрыхъ першій одержавъ 180, а а другій 178 голосôвъ, король зовсѣмъ поминувъ. Дня 31 марта ôдчитавъ президентъ министрôвъ въ палатѣ послôвъ указъ уповажняючій єго до ôдкрытя скупштины въ имени короля и ôдкрывъ єи ôдтакъ. Радикальный клюбъ постановивъ не тратити богато часу на довгі и шумні бесѣды въ палатѣ, але приступити заразъ до залагодженя важныхъ справъ, якими скупштина маe сеи сесіи зяйматися. До сихъ важныхъ справъ належить головно реформа податку, реорганизація войска и монополь тютюну. Въ сѣй послѣдній справѣ прийде имовѣрно до якоись колизіи зъ лендербанкомъ австрійскимъ, котрый вже ôдъ давна веде борбу зъ правительствомъ и не хоче платити податку ôдъ тютюну спроваджуваного зъ заграницѣ, въ наслѣдокъ чого правительство сербске держить на коморѣ въ Бѣлградѣ великі масы тютюну и не хоче єго выдати безъ попереднои оплаты. Скупштина маe отже рѣшити, чи товариство монополю тютюну маe платити мыто ôдъ спроваджуваного тютюну, чи нѣ. Министеръ финансôвъ, Вуичь, стараeсь зъ одной стороны збôльшити доходы державы, зъ другои стороны зновъ хоче ôнъ зменшити тягары, які спочиваютъ головно на бѣднѣйшôй клясѣ населѣия, т. е. на рôльникахъ. — Король приймавъ дня 2 с. м. скупштину въ своѣй палатѣ. Въ промовѣ своѣй зазначивъ ôнъ конечну потребу управильненя финансôвъ и звернувъ увагу на то, що праса не повинна провокувати заграницю.

НОВИНКИ.

— **Зъ Станиславова пишуть намъ:** Для звеличаня памяти 27-ыхъ роковинъ смерти поета Руси-Украины Тараса Шевченка уряджуe станиславôвска „Руска Бесѣда" при ласкавôй спôвъучасти Товариствъ: Любителѣвъ музики, им. Монюшка и иншихъ пань и панôвъ въ понедѣлокъ 28 марта (9 н. ст. цвѣтня) 1888. въ сали касина мѣщаньского урочистый музикально-декляматорскій вечеръ. Цѣна мѣсць: крѣсло въ першихъ рядахъ 1 зр., въ дальшихъ 70 кр. Вступъ на салю 50 кр. а для чч. селянъ и пп. ученикôвъ 25 кр. Галерія 25 кр. Билетôвъ вступныхъ можна дôстати въ торговли п. Т. Стахевича. Початокъ о 7 год. вечеромъ. — Подрôбну програму, котра дуже богата и займаюча, оголосимо завтра. Запросины вже розôслано, но хто бы не одержавъ, зволить и безъ одержаныхъ запросинъ приѣхати, а вся стониславска Русь повитаe приѣзжихъ сердечно.

— **Въ дѣлѣ управильненя рускои правописи** выслала буковиньска рада школьна краєва акты черновецкои комисіи до министерства у Вѣдни.

— **Стипендіи руски** на университетѣ черновецкôмъ одержали слѣдуючі академики Русины: Семенъ Выдинôвскій, сл. правъ, Иванъ Голота, сл. правъ, Ант. Явецкій сл. правъ и Теоф. Жуковскій. Стипендіи тѣ выносять 105 зр. рôчно.

— **Сумный станъ православнои церкви на Буковинѣ** у якій она черезъ румунизацію попала, проявився яркими красками въ отсѣмъ фактѣ. Въ черновецкôй катедральнôй церкви — якъ оповѣдаe „Буковина"— на богослуженю въ недѣлю дня 13 (25) марта проповѣдувавъ самъ митрополитъ Марарію по руски, упоминаючи людей, щобъ не ôдступали ôдъ православнои церкви. Богослуженье правлено въ части по руски, а тôлько семинаристы спѣвали всѣ пѣсни по румуньски. Митрополитъ, мовь обуреный на то, крикнувъ на цѣлу церковь: „Спѣвайте по руски, оттакъ: Госпо-ди по-ми-луй". Но и сей зазывъ не помôгъ; румуньскій канторъ Черніуцанъ почавъ щось пôдтягати по руски, але семинаристы мовчали мовь заклятѣ. Що-жь мало се значити? Чи то була демонстрація противъ русчины чи незнанье руского слова, руского спѣву? Здаeсь то друге, бо звѣстно що семинаристы, будучі пастирѣ руского народу, учаться гебрейского языка, а на рускій языкъ конзисторія заказала имъ ходити! Но тому не диво, що отцѣ духовні проповѣдають рускому народови въ церкви про Вознесеніе Господне такій дива: „Вылѣзла Исусъ на гору и стала рекати..." або: „Вылѣзла — щезла и здымидѣла..." Тôлько соблазнь и образа Бога!

— **Адреса Полякôвъ въ справѣ коккордату ватиканьско-россійского.** Минувшои суботы повѣдомила львôвска полиція предсѣдателѣвъ товариствъ Касина мѣщаньского, Кола литерацкого и Звѣзды, що пôдписуванье звѣстнои адресы до князя Адама Сапѣги въ комнатахъ тыхъ товариствъ противиться постановамъ закона о товариствахъ и мусить бути залишене пôдъ загрозою розвязаня. Мимо сего заказу зôбрали приватно досыть пôдписôвъ на сю адресу, а на самôмъ передѣ пôдписалась репрезентація мѣста Львова.

— **Копець уніи любельскои розвалився!** На Великдень о годинѣ 9½ рано дався почути сильный шумъ и полудневa часть кôнця уніи розсунулася. Камѣнье летѣло зъ горы зъ такою силою, що богато деревъ въ окружаючôмъ лѣсѣ поломило на кускѣ. На самôмъ вершку кôнця находилось пôдъ той часъ досыть много дѣтворы и кôлькохъ воякôвъ. Два вояки, що стояли на самôмъ краю, коли ненадѣйно усунувся пѣсокъ зъ-пôдъ ихъ нôгъ, зависли въ воздусѣ и лише скорôй помочи иншихъ людей мають подякувати, що не полетѣли стрôмголовъ зъ пѣскомъ у пропасть. Цѣла ся катастрофа тревала до 8 минутъ и одна пята часть кôнця зъ горы до долины зруйнована до тла Людей, що були на верху кôнця спровадили полиціянты по драбинахъ на дôлъ. Причиною сеи катастрофы, якъ кажуть инжинеры, есть будова цѣлого кôнця и якъ на разѣ оцѣнили, треба буде зъ кôлька мѣсяцѣвъ все направляти. Президентъ Смолька побачивъ свôй довголѣтный захôдъ коло здвигненя кôнця въ одній хвили змарнованымъ. Валиться унія!

— **Огонь въ Сколѣмъ** мавъ займитися зъ смѣтя, накопиченого за будынкомъ льотерійнымъ. Згорѣла часть мѣста переважно замешкана христіянами. Деякі урядники судовій и податковій остались въ тôмъ, що мали на собѣ. Управитель мѣсцевои школы бувъ пôдъ той часъ въ Стрыю на окружній конференціи. Коли повернувъ домôвъ не найшовъ нѣ слѣду по своѣмъ майнѣ а еще въ добавку згорѣло у него 500 зр. готôвкою, призбираныхъ на фондъ товариства задаткового, що мало основатись въ Сколѣмъ.

— **Въ Серетѣ** згорѣло до 40 домôвъ разомъ зъ будынками господарскими. Домы були всѣ власностею жидôвъ. Шкоду обчисляють на 300.000 зр. До огню приѣхавъ зъ Черновець президентъ Буковины, бр. Пино разомъ зъ ôддѣломъ черновецкои сторожи огневои.

— **Зъ Бучача** пишуть до польскихъ газетъ: Шѣснацятилѣтна донька одного купця зъ Монастирискъ загадала перейти на вѣру католицку и въ тôй цѣли выѣхала зъ дому въ околицю Бучача, зъ ôдки ôдвели єи жандармы до староства въ Бучачи, щобы охоронити єи передъ фанатизмомъ жидôвскимъ. Староста ставъ опѣкуномъ неофитки, а коли жѣночій монастирѣ въ Язлôвци и Нижневѣ не хотѣли єи приняти, загадавъ ôдослати дѣвчину до Львова. На день передъ єи выѣздомъ зайшла депутація бучацкихъ жидôвъ до старосты и такъ зъумѣла переконуючо промовити, що староста нѣ зъ того нѣ зъ сего почавъ розважати неофитку, мовь то она зле робить покидаючи вѣру своихъ батькôвъ. Коли не помогли тѣ аргументи, почавъ староста ганьбити єи послѣдными словами, а вкôнци на рѣшуче заявленье неофитки, що єи нѣчо не ôдклонить ôдъ переходу на вѣру католицку, староста такъ розгнѣвався, що ударивъ бѣдну дѣвчину три разы въ лице.

— **Ватиканьска выстава ювилейна.** Ватиканьска выстава рôвнаeсь на першій поглядъ выставѣ штукъ красныхъ зъ сею рôзницею, що выставленій предметы по найбôльшôй части призначені для богослуженя. Можна начислити на тôй выставѣ 15.000 казуль, 30.000 епитрахилѣвъ, 40.000 альбъ, 100.000 наплечникôвъ, 9000 чашь, 500 монстранцій, 800 перстенѣвъ епископскихъ, 20 дзвонôвъ, богато митръ, жезлôвъ, свѣчникôвъ и т. п. Находиться такожь дуже много престолôвъ, зъ котрыхъ найкрасшимъ єсть жертвованый епархіею регенсбургскою. Поодинокій предметы, приналежній до того престола, якъ золоту чашу, подивляють всѣ звиджуючій выставу. Однымъ зъ найбôльше подивлюваныхъ предметôвъ на выставѣ єсть годинникъ т. зв. Horologium, выробленый на подобу авґсбургского и прагского мѣского годинника. Въ высшôй части годинника стоить Спаситель, котрому о 12. годинѣ поклоняeся 12 апостолôвъ. Спаситель благословить ихъ, по чѣмъ когутъ три разы пѣe. На долинѣ выдзвонюe смерть одною рукою годины, а другою чверти. Найцѣннѣйшій дары надôслали папѣ цѣсарѣ и королѣ. Австрійскій цѣсарь надôславъ штучно зладженый хрестъ, оздобленый великими брилянтами и иншими дорогоцѣнными камѣнями; кромѣ того приславъ цѣсарь 1000 фляшокъ токайского вина зъ року 1821. Такожь цѣсарева та иншій члены пануючои династіи австрійскои жертвували дары. Помершій цѣсарь Вильгельмъ подарувавъ папѣ митру, выложену 72 дорогими камѣнями. Королева испаньска прислала золотый перстень зъ великимъ шафиромъ посередъ 12 брилянтôвъ. Султанъ дарувавъ папѣ золотый перстень зъ брилянтомъ, найбôльшимъ и найкрасшимъ на цѣлôй выставѣ. Зъ Бразиліи надôславъ цѣсарь хрестъ нагрудный зъ самыхъ брилянтôвъ, а цѣсарева казала вымалювати красный триптикъ, представляючій сцены зъ житя Исуса Христа. Комитетъ бразилійскихъ женщинъ, за иниціятивою цѣсаревои, выкупивъ на памятку папского ювилею 250 невôльникôвъ. Королева англійска жертвувала приборы до мытя рукъ при службѣ Божôй изъ золота. Король португальскій надôславъ золоту чашу пречудно рѣзьблену. Найцѣннѣйшій даръ зложивъ президентъ республики Колюмбіи въ полудневôй Америцѣ. Єсть то хрестъ нагрудный, зложеный зъ самыхъ брилянтôвъ; хрестъ сей мавъ папа на собѣ пôдчасъ ювилейнои службы Божои. Дамы зъ Колюмбіи принесли папѣ въ дарѣ стулу зъ срѣбного брокату, вышиту зъ 14.000 дорогими камѣнями; мѣжь ними 340 брилянтôвъ и 800 смарагдôвъ. Хрестъ брилянтовый, подарованый княземъ Мадриду, Донъ Карльосомъ, коштувавъ въ Фльоренціи 50.000 франкôвъ. Парижь жертвувавъ папѣ тіяру зъ срѣбного брокату, выложену діямантами; на верху тіяры свѣтиться золоте яблоко зъ хрестомъ брилянтовымъ. Американцѣ, зъ пôвнôчнои республики американьскои, заявили въ своихъ дарахъ якъ все такъ и тутъ велику практичнôсть. Президентъ республики надôславъ папѣ одинъ примѣрникъ основныхъ законôвъ Сполученыхъ Державъ, въ красній оправѣ; въ тыхъ законахъ признаeся католицкôй церкви повну свободу. Се суть найцѣннѣйшій и найбôльше уваги достойні жертвы. Щобы побѣжно переглянути выставу, треба що-найменше 4 годинъ часу. Загальну вартôсть дарôвъ, выставленыхъ на сѣй выставѣ, оцѣнюють на 100 міліонôвъ франкôвъ.

— **Дрôбні вѣсти.** Въ Краковѣ почала выходити зъ днемъ 1 н. ст. цвѣтня нова газета польска „Głos polski" пôдъ редакцією Маркила Туркавского. — Процесъ Шенерера розпôчнеся въ другôй половинѣ цвѣтня. — Бѣлу хоругов вывѣсили минувшои суботы на будынку полиційнôмъ въ Пештѣ а було се знакомъ, що въ тôмъ дни не було нѣ одного арештанта въ полиціи.

Наука, штука и литература.

— **„Зорѣ" числа 6 змѣстъ слѣдуючій:** Старосвѣтскій батюшки и матушки, повѣсть Ивана Левицкого (дальше). — Зъ поезій Ореста Дубеньского: Краса весняна; Вернѣте ся! — Свѣтло добра и любови, оповѣданье Олены Пчôлки, частина друга. — Зъ поезій Ореста Дубеньского: Передъ молитвою; Вечеромъ. — Орлеаньска дѣва, трагедія Фридриха Шіллера, на языкъ рускій переложивъ Евгеній Горницкій. — Исторія литературы рускои, Омеляна Огоновского (дальше). — Вѣсти литературні: Михайло Максимовичь и Денисъ Зубрицкій, Кіевская Старина; Ottuo slovnik naučny. Illustrovana encyklopaedie obecnych vědemosti.

— **Въ Черновцяхъ** появилася брошурка пôдъ заг.: „Відповідь на критику Жіночого Альманаха въ „Зорі" зъ р. 1887. написала Н. Кобриньска. Коштом і заходом К. Трильовского. VIII-ка, стор. 16.

— **„Галицко-русская Библіографія за 1887 г."** — се заголовокъ новои працѣ, котрою обдаривъ насъ знаный труженикъ на поли нашои библіографіи п. Иванъ Ем. Левицкій. Тая праця була впередъ напечатана въ „Литературнôмъ Сборнику галицко-рускои Матицѣ" за 1887 рôкъ, а теперь появилася накладомъ автора осôбнымъ ôдбиткомъ. Не ту мѣсце запускатися въ основну оцѣнку тои важнои працѣ, але мусимо сказати, що она ôдзначаeсь великою старанностею и совѣстностею. Всѣ публикаціи, выданій въ цѣлôй австрійскôй Руси уложенѣ тутъ въ поазбучнôмъ порядку. Тутъ знайшли мѣсце працѣ нашихъ авторôвъ, писаній по руски, але бачимо тутъ такожь працѣ нашихъ людей, выданій не на нашôй а чужôй нивѣ, а крôмъ того працѣ нашихъ писателѣвъ, толкованій на иншій европейскій языки. Суть тутъ и працѣ иншихъ европейскихъ авторôвъ, котрі були у насъ толкованій, чи то въ часописяхъ чи въ иншихъ выданяхъ. Зъ періодичныхъ выдавництвъ и часописей подибуeмо тутъ не лише заголовки, але и списъ важнѣйшихъ статей. При кôнци книжки находиться „укажчикъ" именъ авторôвъ и заголовки публикацій, котрый служить до скоршого орентованя. Въ „укажчику" подибуeмо розвязанье бôльшои части псевдонимôвъ и криптонимôвъ. — Крôмъ вартости моральнои ôдзначаeся тая праця дуже краснымъ поверховнымъ выданьемъ. Красный, грубый, велиновый папѣръ, великій, четкій друкъ, красный форматъ великои 8-ки — все то складаeся на то, що выданье презентуeся дуже гарно. И цѣна невысока — 1 зр. Приповѣдка каже: „Добре само хвалиться", а мы выскажемо хиба лишь жаль, що авторъ, выдаючи свою працю въ „Сборнику" Матицѣ мусѣвъ послугуватись неприродною мѣшаниною языковою, хочь титулы книжокъ подавъ всюды зовсѣмъ точно, якъ въ оригиналѣ, а въ Библіографіи се рѣчь першои ваги. — *В. Л.*

Посмертній — ǂ — оповѣстки.

Стефанія зъ Даниловичѣвъ Грицинова, жена священика, упокоилася по короткôй а тяжкôй слабости дня 29 л. марта с. р. въ 20 роцѣ житя въ Петровѣ. Вѣчна ѣй память!

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Ц. к. судъ краевый высшій у Львовѣ** именувавъ п. Володимира Льва Янкевича ц. к. комисаря Дирекціи полиціи, придѣленого до ц. к. прокураторіи державнои, перекладчикомъ судовымъ для россійского языка.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На „Народный дôмъ" въ Черновцяхъ** жертвовали дальше: о, Софр. Левицкій зъ Рунгуръ 10 зр. о. Вас. Хариневичь, протоєрей зъ Банилова рускаго 10 зр., п. Мих. Сиротюкъ, учитель въ Рускôй Молдавици, ôдъ себе и людей 5 зр., о. Мих. Заревичь зъ Рожнева 5 зр., о. Петро Лобода зъ Глубôчка 5 зр., Редакція „Дѣла" 6 зр., о. Менциньскій зъ Пелнѣ 2 зр., о. Ант. Матюкъ зъ Ярославля 2 зр., на хрестинахъ у ґазды Еман. Руснака въ Дубôвцяхъ зôбрано 1 зр. 3 кр.; черезъ редакцію „Дѣла": д-ръ И. К 1 зр., Из. В. 1 зр., о. Мосора 1 зр., уч. Ал. Влад. 50 кр., о. М. Пон. 25 кр. — Въ члены „Народного Дому" вступивъ и зложивъ вписове 2 зр. о. Еман. Лѣсинецкій зъ Васильковець.

Телеграмы „Дѣла".

Берлинъ 3. цвѣтня. Цѣсарь Фридрихъ зложивъ черезъ свого адъютанта кн. Бисмаркови свои желаня въ день 73-ыхъ роковинъ єго уродженя а кн. Вильгельмъ складавъ свои желаня канцлерови особисто.

Брукселя 3. цвѣтня. Княгиня Климентина выѣхала до Парижа, зъ ôдки поѣде опôсля до Брукселѣ. Позычка болгарска мабуть не удалася.

Вѣдень 3 цвѣтня. Перше читанье внеценя кн. Лихтенштайна ôдбудeся заразъ по дебатахъ надъ буджетомъ.

Букарештъ 3 цвѣтня. Въ селѣ Уручени выбухла ворохобня селянъ. Для усмиреня селянъ выслано войско. — Кн. Гика не хоче пôдоймитися утворити новый кабинетъ.

Парижъ 3 цвѣтня. Складъ нового кабинету єсть слѣдуючій: Фльоке (президентура и справы внутрѣшні), Гобльe (справы заграничні), Кранцъ (маринарка), Рикаръ (судôвництво), Льокроа (просвѣта), Любе (публичні роботы), Вієтъ (рôльництво), Льегранъ (торговля).

Вѣдень 3. цвѣтня. Спôльні конференціи министрôвъ, на котрыхъ мають залагодитися справы, котрі будуть опôсля предложені спôльнымъ делегаціямъ, мають закôнчитися ще въ половинѣ сего мѣсяця.

Римъ 3 цвѣтня. Ходить поголоска, що папа занедужавъ небезпечно.

НАДОСЛАНЕ.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручаe свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ. 7—?

2389

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночій) пл. Галицкій 14.
Дръ Е Лебедовичь (нед. внутрѣшні и очні) ул. Корняктôвъ (Нар. Дôмъ).
Д-ръ І. Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Аптики: 2292

З. Рукеръ ул. Краковска.

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краєвый ул. Костюшки (будынокъ соймовый).
А Шеленберґъ (конт. вымѣны) ул. Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лилієнъ (конт. вымѣны) ул. Гетьманьска 8.

Готелѣ и Реставраціи:

Стадтмилеръ (готель, торг. винъи рест.) Краковска 9.

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устыяновичь, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4.

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичь (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склепы:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянґнеръ (найтаншій магазинъ галантерійный, ул. Галицка 16.
А. Гальскій (товары зелѣзні) пляцъ Маріяцкій 9.
Стажевичь и Абрысовскій (матеріи на сукнѣ) Ринокъ 32.
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н. Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20)
Вольфъ Чопъ (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ. ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничі:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставроцигіи).

Вытягъ зъ розкладу ѣзды зелѣзниць державныхъ

важный ôдъ 1 жовтня 1887.

Ôдѣздъ зô Львова: О 6 год. рано до Гусятына; — о 6 год. 10 мин. рано до Лавочного, Будапешту, Стрыя; — о 11 год. 27 мин рано передъ полуд. до Стрыя, Хирова, Станиславова; — о 12 год. 02 мин. въ полудне до Гусятына; — о 7 год. 44 мин. вечеромъ до Стрыя, Хирова.

Приѣздъ до Львова: О 1 год. 15 мин. въ ночи зъ Будапешту, Стрыя, Лавочного, Станиславова, Хирова; о 8 год. 39 мин. рано зъ Хирова, Стрыя; — о 3 год. 10 мин. по полудни зъ Гусятына; — о 4¾ год. 15 мин. по полуд. зô Станиславова, Хирова, Стрыя; — о 9 год. 43 мин. вечеромъ зъ Гусятына.

Плякаты зъ розкладомъ ѣзды на линіяхъ галицкихъ можна дôстати на стаціяхъ зелѣзниць державныхъ по 6 кр. 2238 24—?

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручає изъ складовъ своихъ

у Львовѣ, Станиславовѣ, Перемышли, Тернополи, Дрогобычи, Коломыи и Стрыю

НА СВЯТА

ВИНА

въ 5-кильов. барылкахъ франко по зр. 3·30, 3·70, 4·10, 4·50, 4·90, въ 135 литровыхъ впрость одъ 3·— по цѣнѣ торговой зр. 45, 50, 55, 65, 70 и выше за бочку окромъ транспорту.

СВѢТЛО

розличнои величины 1-а по 90 кр. за кильограмъ а спровадзуючи впрость 1-а по 80; а II-а 72 кр. за кильогр. окромъ транспорту. На овѣтло впрость зъ фабрики треба ждати двѣ недѣлѣ.

ОЛИВА, КАДИЛО.

Кава правдива **Цейлонь** по зр. 2·10 и 2 зр. за килогр. 2·20, 80, 90, 100, 125 кр. за ¼ фунта.

Чай правдивый **караванный** по 70, **Овочѣ полудневй** и **Вяке** корѣнье добровои якости по умѣрковаиыхъ цѣнахъ.

Щобы посылки не опознялися управцами зъ замовленями святочными поспѣшити.

При сѣй нагодѣ пригадуємося съ свѣжимъ насѣньемъ.

На жаданье высилаєся цѣнники франко.

ДИРЕКЦІЯ НАРОДНОЙ ТОРГОВЛѢ.

Одзначенй медалями заслуги на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ, такожь державнымъ медалемъ на послѣднѣй выставѣ краковскѣй.

СРЕДСТВА ЛѢКАРСКЙ и ТОАЛЕТНЙ

ІОСИФА ТРАВЧИНЬСКОГО

аптикаря „Подъ Короною“ въ Краковѣ.

Вино хинове и вино хинове зъ зелѣзомъ, поручень Тов. Лѣкарѣвъ краковскихъ, выроблюванй зъ найлѣпшои коры хиновои, а одповѣдаючй всякимъ вымогамъ медицины, сталися необходимй въ ординаціяхъ лѣкарскихъ. — Се средство взмоцняе цѣлый организмъ, подпомагае травленье и апетитъ, неоцѣненымъ стаеся для реконвалесцентовъ по тифусѣ, запаленю легкихъ, дифтеріи, скарлатинѣ и т. п., въ катарахъ жолудка и кишокъ, въ сухотахъ, блѣдачцѣ, въ роздразненяхъ нервовыхъ, въ высиленю организму, въ опорныхъ фебрахъ. Для дѣтей слабовитыхъ есть се одинокимъ средствомъ. Цѣна фляшки 2 зр., повъ фляшки 1 зр. 20 кр.

Вино пепсинове, въ нестравности, браку апетиту и въ много иншихъ недугахъ жолудка. Ц. 1 зр. 50 кр.

Вино румбарбарове, въ недугахъ жолудка, печѣнки, жовтачцѣ, затканю и т. п. Цѣна 1 зр. 50 кр.

Розчинъ „Lerasa“, мае пирофосфоранъ зелѣза и соды, котрый въ браку крови, блѣдачцѣ, роздразненяхъ нервовыхъ, ослабленю и винищеню цѣлого организму, признали найславнѣйшй лѣкарѣ за найсильнѣйше средство, бо робить кровь молодою и свѣжою. Цѣна 50 кр.

Бальсамъ здоровля, есть се одличне средство домове въ недугахъ, що повстали зъ злого жолудка. Оказалось оно спасеннымъ въ катарѣ, боляхъ и корчахъ жолудка, гемероидахъ, браку апетиту, згазѣ, затканяхъ, боляхъ и заворотахъ головы. Цѣна фляшки 1 зр., повъ фляшки. 50 кр. Численнй свѣдоцтва суть доказомъ его успѣшности.

Впов. Пане! Для жены моеи, недужои на хроничный катаръ жолудка, бóль головы, омлѣлость, привезъ я Вашъ „Бальсамъ здоровля“. Вже при зажитю першои половины фляшки жена моя почулась далеко сильнѣйшою и здоровшою, а нынѣ находиться вже въ найлѣпшомъ здоровлю.

Варшава д. 29 мая 1886 р. *Юлій Потоцкій.*

Сиропъ бальсамично-зеловый. Цѣна 75 кр. **Пастильки зеловй.** Цѣна 50 кр. Оба сй средства зложенй зъ вытяговъ горскихъ зелъ, одличного смаку, оддаляють найопорнѣйшій кашель сухій и нервовый, давленье, коклюшь, плюванье кровію, хрипку, духоту и флегму.

Зела карпатскй оддаляють довготревалый кашель, катаръ легкихъ, давленье въ горлѣ. Цѣна 40 кр.

Екстрактъ шпильковый есть знаменитымъ средствомъ для недужихъ на легки и горло, астму, бракъ воздуха, бо розбрыскапый брызкавкою въ воздусѣ наповняе комнату тревалою и здоровою вонею лѣсовъ шпильковыхъ. Цѣна фляшки 1 зр. 50 кр. повъ фляшки 75 кр. Брыскавка до того 1 зр. 20 кр.

Зела противревматичнй и противгоетцевй, суть неоцѣненй для недужихъ на ревматизмъ, гостець, подагру, ломанье въ крижахъ, заразомъ чистячи кровь, привертають организмови здоровй соки. Лѣчать чудово золотуху застарѣлу такъ у дозрѣлыхъ якъ и у дѣтей. Цѣна 1 зр.

Смарованье бальсамично-зелове. Цѣна 1 зр. 50 кр. **Експелеринъ**. Цѣна 30 кр., 60 кр. и 1 зр. 50 кр. Натираючи мѣсця недужй однымъ зъ тыхъ средствъ два разы на день, оддаляеся задавненй ревматизмы, гостець, ревматизмъ въ головѣ, такожь хвилевый паралижь рукъ и ногъ.

Бальсамъ на одмороженье. Средство неомильне. Цѣна 50 кр. **Верруцинъ,** нищить цѣлкомъ одтиски, бородавки и згрубѣлости шкоры. Цѣна 50 кр. **Каплѣ чудесній** зъ кокаиною. По зажитю тыхъ капель устае навѣть найсильнѣйшій бóль зубовъ. Цѣна 50 кр. **Вата** лагодяча бóль зубовъ 15 кр. **Аллиль** до натираня противъ мигрены, флюксіи и штриканю въ ушахъ и лици. Цѣна 1 зр.

Регенераторъ есть незрóвнанымъ средствомъ, бо привертаючи сивымъ и споловѣлымъ волосямъ первѣстну барву та взмоцнюючи ихъ, надае незвыклу мягкость и полискъ, до того нищить парплѣ и прищѣ. Передъ ужитьемъ не треба волоси мити въ содѣ и мылѣ, але зросити волосье симъ плыномъ, а по 8—10 днях одержать они первѣстну барву. Плынъ сей не плямить нѣ шкоры нѣ бѣля, и черезъ се переходить всѣ доси знанй средства. Цѣна 3 зр. и 1 зр. 50 кр.

Пудеръ знаменито пристаючій до тѣла въ трехъ барвахъ, бѣлый, рожевый для блъондинокъ, кремовый для шатинокъ и брунетокъ. Цѣна коробки 30 и 50 кр., и 1 зр. — Пудеръ мого выробу одзначаеся деликатностею, знаменитымъ приляганьемъ до тѣла такъ дуже, що нѣхто не догадаесь пудру; не мае такожь шкодливыхъ складникóвъ, тому уживати его янъ найлѣпше поручаю.

Паста красоты. (Crême de beaute), оддаляе морщинки, веснянки, плямы печѣнковй, прыщѣ, червонбсть носа, однымъ словомъ есть се средство одмолоджуюче и надаюче лицю надзвычайну нѣжность и свѣжость. Цѣна 85 кр. **Кремъ глицериновый** надае тѣлу мягкость не допускаючи заразомъ, щобы руки и лице попадалися. Ц. 75 кр.

Вода до устъ. Цѣна 75 и 30 кр. **Паста до зубовъ** Цѣна 50 и 25 кр. Не допускають порохнѣти и чорнѣти зубамъ, кровавити и ослаблятись исламъ, а до мого нищать неприемну воню, котра выходить часто зъ устъ.

Ессенція мятова только мого выробуе сть добра полокати рано и по обѣдѣ уста бо оддаляе немилу воню а заразомъ вскрѣпляе и одсвѣжае цѣле поднебенье. Цѣна 50 кр.

Ессенція лопухова. Цѣна 50 кр. **Олѣй лопуховый.** Цѣна 80 кр., и **Ессенція танно-лопухова.** Цѣна 80 кр. не допускають выпадання волося, твореня парилѣвъ, грибкóвъ и половѣти волосю.

Лиліонеза, одзначаесь незвыклымъ милымъ запахомъ. Выбѣлюе и вынѣжнюе шкору, лагодно дѣлае на нашкорокъ и тому выровнюе морщинки и долики по оспѣ. Запобѣгае паданю лиця и рукъ, лущеню и пуканю шкоры. Усуває прищѣ, лишаѣ, плямы, веснянки и т. д., хоронячи заразомъ одъ опаленя. Цѣна 75 кр.

Мыло зелове. Надае лицю незвычайну бѣлость и нѣжность. Цѣна 25 кр. **Мыло глицеринове плынне,** одиноке до захованя барвы лиця до пóзнои старости, удержуе ей безнастанно свѣжо и нѣжно и хоронить одъ опаленя, плямъ печѣнковыхъ и т. п. Ц. 60 кр. **Вода кольоньска,** власного выробу, мае загальне признанье. Цѣна 70, 35 и 2·50 кр. **Чудесный плястеръ краковскій** на всѣ задавненй раны и скалѣченя. Цѣна 40 кр. **Порошокъ** усуваючій молѣ, блощицѣ и иншй домовй насѣкомй. Цѣна 25 кр.

Аптика есть заосмотрена у всѣ средства лѣчничй **найновѣйшои медицины,** крóмъ того у всѣ выробы лѣчничй, косметичнй и перфумеріи зъ перворядныхъ фабрикъ французскихъ и нѣмецкихъ. Складъ водъ минеральныхъ, приладовъ хирургичныхъ и средствъ гомеопатичныхъ.

2278 5—24 **Цѣнники и брошурки даромъ и оплатно.**

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

у Львовѣ при ул. Ягайлоньскóй ч. 3.

Почавши одъ дня 7 падолиста 1885

2218 18—0 выдае

АСИГНАТЫ КАСОВЙ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ

5% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

Передрукъ не буде плаченый **Дирекція.**

СВЯЩЕНИКИ МУСЯТЬ ЧАСТО ПОДАВАТИ ЛѢКАРСКУ ПОМÓЧЬ;

удаємося до нихъ зъ довѣріемъ и одержуємо завсѣгды добру раду. Тому треба уважати се за найбóльше признанье, що именно священики найбóльше поручають **Pain-Expeller въ котвою**, о чѣмъ можна переконатись зъ брошурки „Приятель недужихъ“. Справдѣ заслугуе Pain-Expeller зъ котвою зо всѣхъ взглядовъ на порученье, якъ се посвѣдчить охотно кождый, що уживавъ его вже противъ **гостцеви, подагрѣ, ломаню въ членахъ, подвѣяню, болямъ шиѣ,** або хотяй лише въ поменшихъ простудахъ. Найчастѣйше вже по першомъ натираню минають болѣ, або що найменше значно меншають. Се давно вже выпробоване средство домове повинно находитися въ кождомъ домѣ! При закупнѣ радимо завсѣгды одпайти на опаковаиу фабричну марку, а нею есть: „Червона котва“. Цѣна Pain-Expeller-а есть одповѣдно до великости 40 кр. и 70 кр., а головный складъ для державы Австрійскои есть въ **Празѣ: Аптика д-ра** 2381 **Рихтера „подъ Золотымъ Львомъ“.** 2—?

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Одзначена на выставахъ краевыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемирной въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за одличнй выроды косметичнй, тоалетовй и перфумы именно:

Пудръ княжій не мѣстить жадныхъ металевыхъ примѣшокъ, есть се найчистѣйша и найнѣжнѣйша мучка ростинна, приемно прилягае до лиця, надае красну, природну бѣлость и есть неоцѣненымъ средствомъ до окрасы лиця. — Пуделко мале бѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр., зъ лебедикомъ 1 зр. 50 кр Рожевый для блъондинокъ и кремовый для шатинокъ и брунетокъ, мале пуделко по 70 кр., бóльше зр. 1.20 зъ пуделкомъ зр. 1·60.

Вода фіялкова. Усуває зъ лиця прищѣ, лишаѣ, угрики, попаданье и лущенье шкоры, выгладжуе морщинки и долики бсповй. Лице одсвѣжуе, выбѣлюе и вынѣжнюе до тои степени, що яко средство тоалетово-гигіенычне зостало одзначене медалемъ заслуги на выставѣ природничо-лѣкарскóй въ Краковѣ. Цѣна 1 зр.

Мыло косметичне лагодно дѣлае на нашкорокъ, запобѣгае попаданю рукъ и лиця, дуже нѣжно очищуе шкору. — *Усуває веснянки и жовто-брунатнй плямы зъ лиця* Цѣна 60 кр.

Порошокъ ростинно-алькаличный до чищеня зубовъ.

Усуває камѣнь и квасы, котрй наводять бóль и порохнавѣнье зубовъ. — Пуделко 30 и 60 кр.

Фарбы до стампиль

синя, фіолетова, червона, чорна. — Фляконъ по 50 кр

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул, Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка, рогъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНОВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2. 2257 66—?

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пóдъ знаменемъ

„СИРІЮСЪ“

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручае добру и выдатну каву спроваджену безпосередно одъ продуцентовъ зъ Америки полудневои.

Коштуе у Львовѣ:

1 кильо 1·90 зр.

на провинціи:

4¾ кильо 9·60 зр. франко.

Одбирателямъ надъ 50 к. опустъ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родовъ кавы, котрй оголошують иншй подъ назвою моего знамени. Спроваджую каву просто одъ продуцентовъ, що можу доказати, и продаю ей найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбурзѣ и Трiестѣ можна достати каву вже дещь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродае гуртовникови на мѣсци, той знову гуртовникови въ Европѣ, одъ тыхъ купуе комисіонеръ, а одъ него ажь купець и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожуючого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи достане де инде по тбй цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2227 124—?

НА СВЯТЫЙ ПÔСТЪ.

При помочи одной 8-лѣтнои дитины перемѣняе въ 3—5 минутахъ моя ново вынайдена для цѣлои Европы ц. к. выкл. прив. подвóйно дѣлаюча **МАСНИЦЯ-EXPRESS** найменшу скóлькость солодкого молока, сметанки и сметаны въ найчистѣйше и найвкуснѣйше масло.

Щобы улегшити закупно моеи масницѣ, котра зладжена зъ вельми тревалого металю, и тому такожь служить яко прикраса начиня кухонного, одъ многихъ знаменитостей признана необходимою въ газдовствѣ, одзначена на многихъ выставахъ золотыми и срѣбными медалями, зъ огляду на ей величезне запотребованье, подаю тѣ масницѣ по можливо низькихъ цѣнахъ, а именно:

		зр.	кр.
Нр. I. 5 литр. сметаны обóйм.		8	—
„ II. 10 „ „ „		11·50	
„ III. 20 „ „ „		18·—	
„ IV. 50 „ „ „		45·—	

Всѣ иншй величины выконуються лише на жаданье.

Высылаеся по присланю грошей або за послѣплатою.

До ласкавои уваги.

Въ интересѣ П. Т. Публики, позволю собѣ звернути увагу щобы при закупнѣ масницѣ докладно дивитись на мою марку охоронну, бо тогдѣ лише ручу я за тревалость и доброту та обовязуюся сейчась звернути грошѣ кождому въ случаю, если масниця не подобаеся по ей одержаню. — Ласкавй замовленя прошу надсылати:

B. BALSAM,

властитель патенту и фабрикантъ ц к выкл. прив. масниць-Express,

у Вѣдни, II. Schiffamtsgasse Nr. 14. T.

Цѣнники даромъ и оплатно. Одпродаваючимъ рабатъ. 2369 8—12

Цѣс. кор. упривилеєвана

Рафинерія спиритусу

И ФАБРИКА ОЦТУ

ЮЛІЯ МИКОЛЯША

у ЛЬВОВѢ

выробляе

НАЙЧИСТѢЙШИЙ СПИРИТУСЪ

здалый для панóвъ аптикарѣвъ, фабрикъ ликерóвъ и т. п.

2316 котрый продае 19—?

по цѣнахъ умѣренныхъ.

Поручае такожь найлѣпшого рода горѣвки, ликеры и розолисы.

Золотыхъ 100—200 Золотыхъ

або за мѣсячною платею — пóсля умовы — можуть заробити особы кождого стану, котрй схотять заниматись продажею законно дозволеныхъ въ Австріи преміовыхъ льосовъ позичковыхъ. — Односитись до **Max-a Lustig-a,** домъ банковый въ **Будапештѣ.** 2360 14—25

Вже выйшовъ I томъ знаменитого дѣла

М. Костомарова

Богданъ Хмельницкій.

II томъ друкуеся и выйде въ цвѣтни с. р.

Предплата на цѣле дѣло зъ пересылкою 5 зр (въ оправѣ 6 зр. 20 кр.). такожь на раты

Адресувати: **Ол Барвѣньскій, Тернопóль.** 5—5

ИСИДОРЪ ВОЛЬ

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 6

поручае Впов П. Т. Публицѣ овóй выключный складъ

Россійскои гербаты.

Одержуе правильно що тыждень свѣжій транспортъ найлѣпшои гербаты зъ Москвы и поручае ей пóсля побóчь стоячого цѣнника ☛

Замовленя залагоджуеся найретельнѣйше и скоро, такожь за послѣплатою, опакованье франко.

☛ Особливо звертаеся увагу на знаменитй роды К. & С. Попова.

		зр	кр
Кайсовъ, знам. чорна	½ кильо	1	60
„ „ мелянжь	„ „	1	80
Сушонгъ, знаменита	„ „	2	—
„ найлѣпша	„ „	3	—
Мелянжь каравання	„ „	4	—
Фу-чу-фу (Ч. I.	„ „	3	20
„ (Ч. II.	„ „	4	60
„ (Ч. III.	„ „	6	—
К. & С. Поповъ (фунтъ	1 р. 60 р.	2	40
„ („	2 „ — „	3	—
„ („	2 „ 50 „	3	75
Высѣвки (знаменита	½ кильо	1	60
„ (F. prima	„ „	1	80
„ (non plus ultra	„ „	2	50

☛ Ласкавй порученя почтою, опакованье франко. 2083 18—20

☛ При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись. ☚

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пóдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 67. Львôвъ, Середа 23 марта (4 цвѣтня) 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ однои стрôчки печатнои, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.
на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. а. в.

Своими власными силами.

Замѣтну вступну статью подала ческа „Politik“ зъ 31. марта. Она наводить письмо пок. Паляцкого зъ 1871 р., въ котрôмъ „батько“ ческого народу казавъ: „Просвѣта народна змоглась у насъ въ загалѣ дуже. Чехъ не тôлько дорôвнавъ Нѣмцеви, але и перестигъ єго. Селянинъ ческій перейшовъ нѣмецкого селянина що-до круга понятя, живости духа, охоты до читаня и просвѣты. За 40 послѣдныхъ лѣтъ словеснôсть ческа розвинулась широко, промыслове образованье росте. Але найвôдраднѣйшимъ єсть то, що нарôдъ ческій доходить до всѣхъ тыхъ добуткôвъ своими власными силами. Правительство вплывало на розвôй той бôльше спиняючо, якъ ободряючо.“ Щó Паляцкій въ своѣмъ часѣ сконстатувавъ, то — каже „Politik“ — розвинулось нинѣ ще ширше и красше. „Ôдъ 1871 р. здобули мы университетъ и величавый театръ народный. Народна словеснôсть зробила въ двохъ десяткахъ лѣтъ надмѣрный поступъ. На поли искуства, малярства, музики та рѣзьбярства успѣхи нашй рôвнаються успѣхамъ другихъ культурныхъ народôвъ Европы. Языкомъ нашимъ, въ котрого розвôй песимисты передъ соткою лѣтъ не вѣрили, можемо нинѣ гордитись. Недостає намъ вправдѣ повнои автономіи, до якои управняє насъ исторія, яку мы давнѣйше посѣдали и яку въ 1848 р., здавалось, здобудемо собѣ, — але тымъ не зражаємось, вѣруючи въ слова поета нѣмецкого: що той лише достойный волѣ и житя, що щоденно ихъ собѣ здобувати мусить. Одно лишь наповняє душу сумомъ и невôдрадою, именно, що духъ ворогованя починає вселятися и мѣжь самыхъ своихъ, що являються люде, котрй найбôльшихъ своихъ патріотôвъ обкидають болотомъ, а всякій трудъ патріотичный стараються пôдкопувати...“

Статьєю тою повитала „Politik“ нарôдъ свôй въ день Великодный. Вычисливши дѣйстнй успѣхи Чехôвъ на кождôмъ поли ихъ національного, политичного та культурного житя, „Politik“ радуєсь головно тымъ, що до всего дôйшовъ нарôдъ ческій своими власными силами. Тымъ и ободрює органъ Ригера патріотôвъ ческихъ до дальшои боротьбы и вытревалого труду.

Статью ту навели мы, бо въ поодинокихъ точкахъ дасться она якъ не можь лучше примѣнити до нашихъ національныхъ, культурныхъ и политичныхъ змагань. И намъ не постелено на рожахъ, и нашихъ змагань просвѣтныхъ не пôдпирали нѣ правительства абсолютнй нѣ конституційнй факторы, и въ насъ усумнивався дехто въ розвôй рôднои словесности, и намъ велено розвиватись то въ польскôмъ, то въ россійскôмъ елементѣ. А мимо того можемо смѣло сказати про людъ нашь, що ôнъ горнеся щиро и радо до свѣтла науки и що духовй єго природнй дарованя розвиваються скоро и широко Нашого Гурика, Горбалевича, Царя, Барабаша, Сѣкорского и другихъ могли-бъ намъ и Чехи позавидувати; нашь промыслъ домашный подивляє Европа, нарôдъ нашь звеличавъ Престолонаслѣдникъ памятными словами: „Das ist ein alter Kulturvolk“; наша словеснôсть и штука розвиваються посередъ прикрыхъ обставинъ по змозѣ успѣшно; театръ народный жиє чимъ-разъ повнѣйшимъ житьемъ. И свѣдомôсть національна и свѣдомôсть историчныхъ правъ нашихъ, хочь-бы навѣть въ тôй тяжкою рукою продавленôй Украинѣ, плывуть широкою струєю, ширшимъ якъ коли-небудь русломъ. И, дасть Богъ, поборемо и мы щасливо всѣхъ супостатôвъ, а и домашне ворогованье щезне пôдъ вплывомъ благодатного, теплого луча правды и науки...

Власнôсть грунтова въ Галичинѣ.

Урядова газета подає справозданье зъ послѣдныхъ публикацій статистичныхъ выдѣлу краєвого, дотыкаючихъ грунтовои власности въ Галичинѣ. Даты тыхъ публикацій дуже цѣкавй и важнй для зъилюстрованя економичныхъ ôдносинъ нашого краю, котрого економична сила опираєсь все ще головно и переважно на грунтовôй власности.

Вся грунтова власнôсть Галичины выносить 13,640.645 моргôвъ, або 3,803.447 гектарôвъ. Зъ того припадає на рôлю 48%, на луги 11%, огороды 1·4%, пасовиска 9%, озера, ставы и мочары 0·27%, лѣсы 25%, иншй грунты 3·77%.

Зъ того загального числа припадало пôсля катастру зъ р. 1819 и зъ р. 1847—1859 на власнôсть доминикальну 5,600.000 моргôвъ.

Пôсля катастру зъ р. 1819 було всѣхъ доминикальныхъ дôбръ 8448, а роздѣлъ ихъ бувъ слѣдуючій: дôбръ повысше якъ 1000 моргôвъ було 1459, ôдъ 1000—500 моргôвъ було 1413 дôбръ, ôдъ 500—300 було 1085 дôбръ, ôдъ 300—100 було 1595 дôбръ, низше 100 моргôвъ було 2796 доминикальныхъ посѣлостей.

Пôсля катастру зъ лѣтъ 1847—1859 було всѣхъ доминикальныхъ дôбръ 7435, зъ того высше 1000 моргôвъ 1639, ôдъ 1000—500 мор. 1667, ôдъ 500—300 мор. 1194, ôдъ 300—100 мор. 1622, а низше 100 мор. 1313 домин. посѣлостей. Найбôльшй доминикальнй просторы були тогдѣ на Подôлю въ Бережанщинѣ та Золочѣвщинѣ, найменшй коло Ряшева, Кракова, Санча и Тарнова.

Селяньскихъ посѣлостей було въ р. 1819 загаломъ 519.292, въ р. 1859 загаломъ 793.970, то значить, що число властителѣвъ-селянъ збôльшилось въ тôмъ часѣ о 55%. За то число такихъ селянъ-властителѣвъ, котрй мають высше 50 моргôвъ грунту упало о 38%, натомѣсть збôльшилось число властителѣвъ середныхъ ôдъ 50—5 моргôвъ о 34%, а число господарѣвъ на грунтахъ низше 5 моргôвъ збольшилось майже два разы. Цифры тй выказують велике роздробленье грунтôвъ меншихъ посѣлостей.

Пôсля найновѣйшихъ датъ зôбраныхъ въ публикаціяхъ выдѣлу краєвого обнимає табулярна власнôсть 5,500.214 моргôвъ т. є. 40·33% цѣлои поверхнѣ Галичины. Зъ того припадає на лѣсы 3 мил, на рôлѣ луги и огороды 2 мил., а на пасовиска бôльше, якъ 180.000 моргôвъ. Зъ того загального числа грунтôвъ доминикальныхъ припадає на т. зв. manus mortua до 729.000 моргôвъ, а именно на державу и фондъ религійный 415.000, духовнй бенефиціи 213.000, фундаціи 80.000, а табулярнй маєтки громадъ 20.000 моргôвъ. Зъ решты табулярныхъ грунтôвъ припадає на майораты 57.934 морг., а кромѣ того єсть 35 властителѣвъ такихъ, котрй мають разомъ 1,100.000 моргôвъ т. є. пяту часть цѣлои табулярнои власности. Близько 2000 властителѣвъ має низше 200 моргôвъ, а 2000—2200 ôдъ 200—10.000 моргôвъ землѣ.

Цѣкавй суть даты, ôдносячй-ся до земскои власности спеціяльно на Подôлю, котре обнимає повѣты: тернопôльскій, збаразкій, скалатскій, гусятиньскій, теребовельскій, чорткôвскій и залѣщицкій.

Цѣле Подôлье обнимає 1,184.507 моргôвъ т. є. одинайцяту часть цѣлого краю. Зъ того припадає на доминикальну власнôсть 495.167 морг., на всяку иншу власнôсть 689.340 моргôвъ. Доминикальну власнôсть на Подôлю представляє 615 дôбръ въ рукахъ 315 властителѣвъ. Зъ тыхъ посѣдає 7 властителѣвъ маєтки надъ 10.000 моргôвъ, 11 властителѣвъ маєтки ôдъ 5000—10.000 м., 25 властителѣвъ ôдъ 2500—5000 м, 108 властителѣвъ ôдъ 1000—2500 м, 61 властителѣвъ ôдъ 500—1000 м., 52 властителѣвъ ôдъ 250—500 м, 31 властителѣвъ ôдъ 100—250 м а 35 властителѣвъ низше 100 моргôвъ. На 295 приватныхъ властителѣвъ єсть на Подôлю 50 Жидôвъ, котрй мають 62.781 моргôвъ т. є. 13% або осьму часть цѣлого Подôля.

Грунты рустикальнй представляють найбôльше роздробленье въ захôднôй части краю. Коло Ясла суть громады, въ котрыхъ жадный господарь не має грунтового доходу высшого надъ 30 зр., въ горлицкôмъ повѣтѣ лучаються села, де нѣхто не має высше 20 зр. рôчного грунтового доходу. Дуже малй доходы выказує селяньска грунтова власнôсть въ повѣтахъ: лискôмъ, долиньскôмъ и добромильскôмъ. Лучше єсть вже въ повѣтѣ ярославскôмъ и перемыскôмъ, де лучаються часто вже господарѣ зъ доходомъ надъ 50 зр. а бувають и зъ доходомъ 100—150 зр. рôчно. Бôльше-менше такій самый дохôдъ выказує селяньска власнôсть грунтова въ повѣтахъ городецкôмъ, рудецкôмъ, равскôмъ. Меншй доходы выказує она въ повѣтахъ: яворôвскôмъ, тѣшанôвскôмъ, львôвскôмъ, сокальскôмъ, бобрецкôмъ и по части пôдгаєцкôмъ. Найвысшй цифры доходôвъ зъ селяньскихъ рôльничихъ господарствъ стрѣчаємо на Подôлю.

Зъ доходами и загальнымъ станомъ грунтовои власности вяжесь тѣсно справа єи обдовженя.

При кôнци р. 1868 обтяжена була доминикальна власнôсть Галичины довгами въ высотѣ 127 мил., въ р. 1871 зменшились тй довги до 123 мил. Ôдъ того року ростуть однакъ довги безнастанно. Въ р. 1875 выносять они вже 151 мил., въ р. 1876 — 158 мил., въ р. 1877 — 167 мил., въ р. 1880 — 178 мил., а въ р. 1884 — 183,600.459 зр.

Власнôсть селяньска мала въ р. 1868 всего пôвъ миліона довгу. По заложеню селяньского банку въ р. 1868 почала тая цифра ити дуже швидко въ гору. Въ р. 1869 выносила она 1,736.000 зр., въ р. 1870 надъ 2½ мил., въ р. 1874 надъ 10 мил., а въ р. 1886 дôйшла дорогою страшнои прогресіи до 30 мил. зр.

Наслѣдкомъ нашого обтяженя и въ загалѣ неприродныхъ кредитовыхъ ôдносинъ земскои власности являються частй змѣны въ особахъ властителѣвъ, наступаючй найчастѣйше дорогою примусовои лицитаціи. Дотыкає то такъ доминикальнои якъ и рустикальнои власности.

Лицитацій доминикальнои власности було въ р. 1876 лишь 48 а вже въ р. 1885 було ихъ 887 на заспокоєнье 12 мил. довгу зъ оцѣночнои вартости гипотекъ 39 мил. зр.

Лицитацій селяньскихъ грунтôвъ переведено ôдъ р. 1873 — 1883 загаломъ 23.237. Зъ тыхъ екзекуцій перевѣвъ банкъ селинь-

Руска пѣснь въ нѣмецкôмъ перекладѣ.

Навязую рѣчь до ôдозвы о. Порф. Бажаньского, умѣщенои въ фейлетонѣ торôчного „Дѣла“. Въ ôдозвѣ тôй просивъ композиторъ всѣхъ любителѣвъ пѣсни народнои, щобъ доложили силъ до выданя „Збôрника пѣсень“ нашихъ, що ôдъ вѣкôвъ лунають голосно по Руси ôдъ зеленого Бескиду по широкій Донъ. Задача хороша и цѣль дуже хосенна. Всѣ скарбы богатои словесности устнои — найбогатшои въ цѣлôй Славяньщинѣ — мали-бъ найти мѣсце въ тôмъ Збôрнику. О скôлько знаю, почате о. П. Бажаньскимъ дѣло розвиваєсь досыть успѣшно. Надъ тысячь кôлькасотъ пѣсень — мельодій а почасти и текстôвъ — удалось доси зôбрати о. Бажаньскому, и то переважно въ самôй Галичинѣ, не вчисляючи поважного числа всякихъ вяріянтôвъ. Судячи по тôмъ, можна безпечно ворожити, що число пѣсень дôйшло-бы при бôльшôй запопадности зô стороны збирачѣвъ скоро до въ троє и четверо бôльшои сумы.

Якъ велику прислугу зробила-бы Русь собѣ самôй, цѣлôй Славяньщинѣ, а при тôмъ науковому та музикальному свѣтови, рѣчь ясна. Не лишь поетична сторона, але и музична твôрча сила народу нашого обявилась-бы въ цѣлôй повнотѣ. А не сумнѣваємось, що пѣснь народна вплынула-бъ оживляючо и на поетôвъ и на музикôвъ нашихъ. Скажемо навѣть, що выдавництвомъ такимъ оправдали-бъ мы давну славу о настрою поетичнôмъ спѣволюбивости Русина та въ очехъ наукового свѣта зыскали-бъ дуже на повазѣ. Хочь Русь не лежить на далекôмъ краю Европы, але на соромъ тôй Европѣ можна сказати, що она ще дуже мало пôзнала нарôдъ малорускій, а о богатствѣ, красотѣ, мельодійности оригинальнôй, ритмицѣ и другихъ прикметахъ пѣснѣ нашои не має майже и понятя. Частина вины спочиває однакожь и на насъ самыхъ Мы за мало знакомимо Европу зъ плодами духового нашого житя. Другй народы, маючи за собою стôлько богатства духового и такъ давну культуру, були-бъ давно приложили всѣхъ силъ, щобы ту Европу познакомити близше зъ Русею. Поки-що, мы тѣшимось однымъ значнѣйшимъ проявомъ на поли знакомленя ширшого свѣта зъ нашою лиричною поезією устною.

Передъ нами лежить книжочка о 256 сторонахъ (8-ки) надписана: „Kleinrussische Volkslieder. Metrisch übersetzt von Ludwig Adolf Staufe-Simiginowicz. Leipzig. Verlag von Otto Wigand. 1888.“ Выданье гарне.

Въ переднôмъ словѣ каже авторъ, професоръ черновецкій: „Загальный интересъ для малоруского народу въ Австріи и Россіи зрôсъ въ остатныхъ десяткахъ лѣтъ такъ дуже, що всякій причинокъ до характеристики того народу находить всюды радый привѣтъ. Въ моѣй книжцѣ „Die Völkergruppen der Bukowina“ подавъ я етнографичнй и культурно-историчнй замѣтки о Русинахъ и вже тогдѣ приобѣцявъ, що небавомъ выдамъ бодай дещо зъ пѣсень мало-рускихъ. Не входжу въ пытанье, чи зроблю я се удачно и зъ знаньемъ рѣчи. Я люблю мôй нарôдъ и хочу познакомити свѣтъ зъ поетичною вдачею сего народу.“

Поважаный авторъ дѣлить ôдтакъ переложенй собою пѣсни на роды, именно: коломыйки, думы, думки и шумки. Думы — каже п. Симигиновичь — мѣстять въ собѣ якесь зерно историчне, спѣвають про якесь рицарске дѣло. Думки и шумки суть коротенькй, римованй пѣсни любовнй. Коломыйка була первѣстно гулянкою, зъ часомъ набрала ширшого значеня. Имя єи походить ôдъ мѣста Коломыѣ, хочь де-хто выводить єи и ôдъ сербского „кола“. Мельодія єи въ загалѣ тужна. Въ першихъ двохъ стишкахъ представленый якійсь образъ зъ природы, въ другихъ двохъ ôдповѣдный до того настрôй душевный спѣвака. Думы, думки и шумки обôймають ширшій предметъ. Ихъ спѣвають звычайно лѣрники. Основный настрôй ихъ єсть такожь жалôбный, ôдповѣдный пережитôй исторіи. Въ часахъ неволѣ пѣсни тй могли бути одинокою ôдрадою народу.

Въ коломыйцѣ выраженй рôзнороднй чувства: любовь, жартъ и т. д. Але и ихъ напѣвъ єсть мольовый, похожій на судьбу, котрои зазнавъ нарôдъ рускій.

Авторъ додає при кôнци своєи книжки ще и переклады деякихъ поематôвъ Данила Млаки, або Исидора Воробкевича. Поетъ сей — каже п. Симигиновичь — дуже причинився своими пѣснями, поезіями и драматами до свѣдомости національнои Русинôвъ буковиньскихъ. Богато єго пѣсень жиє въ устахъ народу, такъ пôдпали они пôдъ ладъ народнои пѣсни. Псевдонимъ „Млака“ бере Воробке[illegible]шовъ ôдъ имени давного свого роду, [illegible] на Буковину зъ Литвы.

По тôмъ короткôмъ [illegible]упѣ на X сторонахъ подає п. Сими[illegible]вичь 248 перекладôвъ коломыйокъ (на 80 сторонахъ). Майже кожда коломыйка зложена у него зъ ôсьмохъ стишкôвъ и мѣстить въ собѣ певну цѣлôсть. Думъ, думокъ и шумокъ переложивъ авторъ 42 (ôдъ 83 до 137 стороны), ôдтакъ иде 39 перекладôвъ поематôвъ Данила Млаки, а при кôнци книжки умѣщенй поясненя деякихъ слôвъ и зворотôвъ, уживаныхъ въ поезіи народнôй.

Вѣрного понятя о удачности перекладôвъ можна набути лише по прочитаню всеи книжки. Переклады легкй, по змозѣ вѣрнй якъ щодо формы ритмичнои такъ и змѣсту, та не бракъ имъ и поетичного полету. Читаються плавно и зъ певнымъ вдоволеньемъ. Нѣмець зможе въ нихъ ôдшукати навѣть и той оригинальный настрôй душевный, якій пробиваєся въ пѣсняхъ рускихъ, и зрозумѣє навѣть окремый свѣтоглядъ и душу народу нашого, що зъ тыхъ пѣсень въ окремый спосôбъ говорять. Переклады не суть мертвй, невôльничй, а живй, теплй. Для примѣру наведемо бодай деякй.

Отъ любовна:

Fliege, fliege graues Rösslein,
Denn es wird schon Abend,
Dorthin, wo mein Liebchen weilet
In den Wald schlabend!
Aus dem Fenster seh' ich blicken
Sie, des Herzens Wonne;
Ist auch finster, leuchtet dennoch
Sie wie eine Sonne.

Mond verbirg dich hinter'm Berge,
Säume nicht, nicht zaud're,
Dass mit meinem holden Liebchen
Ich ein Stündchen plaud're.

[illegible]ла-
[illegible]. Т.
[illegible]енй;
були
[illegible] 2—3

скій 6472, а приватнй вѣрителѣ 12.000, а мѣжь тыми перевели Жиды 9041 екзекуцій.

При бôльшôй части лицитаціи такъ доминикальныхъ якъ и селяньскихъ грунтôвъ перейшли лицитованй грѣнты въ руки Жидôвъ або въ загалѣ чужихъ некраєвыхъ елементôвъ.

Мадяры въ справѣ горѣвчанôй.

Въ справѣ горѣвчанôй заговоривъ „Pester Lloyd“ дуже рѣшучо, забувши на пѣсню: „Polak, Węgier — dwa bratanki“. Финансовй, соціяльно-политичнй и державнй ôдносины наказують — каже „P. Lloyd“ — завести сей податокъ. За тымъ говорять ще и другй обставины, именно: взглядъ на Угорщину, введенье въ житье нового закона о податку цукровôмъ, и богато партійно-политичныхъ причинъ. Новый податокъ горѣвчаный єсть вправдѣ гôркою пиґулкою для Галичины, ôнъ обтяжить также и Чехію, Мораву та Шлескъ, але се єсть рôдъ политичнои пробы, наложенои на правицю рады державнои. Коли-бы правиця не вынесла сего тягару, то наслѣдки для неи були-бъ дуже сумнй. Мужѣ державнй не думають про-то анѣ о ôдкиненю предложеня, анѣ о нѣякихъ поправкахъ. И министерство єсть того пересвѣдченя, що устава мусить перейти. Галицкй продуценты одержать може деякй пôльги, але бôльше не выторгують. Смѣшными суть при тôмъ погрозы о розвязаню палаты посольскои. Графъ Таффе и Дунаѣвскій не въ силѣ сего зробити зъ причинъ, о котрыхъ у насъ (въ Угорщинѣ) и воробцѣ свищуть. Такй погрозы и несмачнй, и дитиннй, бо всякій знає, що грозячій не въ силѣ выконати погрозы.

Народна просвѣта въ Финляндіи.

Перше нѣжь мовити про освѣту народу въ Финляндіи, треба де-що сказати про саму Финляндію: про географичне положенье краю, про єго природу, исторію, про людность и т. д. Спôзнати жь Финляндію — рѣчь цѣкава, найпаче для Русинôвъ. Просвѣта, культура, загальный економичный добробытъ Финôвъ вартй нашои уваги! Освѣченый Русинъ спостереже тутъ чимало обставинъ похожихъ на власнй, спостереже доволѣ анальогій, — знайде де-що таке, що годилось-бы переняти й собѣ, а де-тому треба-бъ и повчитися у Финôвъ.

Финляндія — земля Финôвъ — положена мѣжь 60 а 70° пôвнôчнои ширины; значить: починається въ смузѣ жита и лену, переходить смугу лѣсôвъ и кôнчиться разомъ зъ смугою моху. Балтицке море, суходôлъ шведскихъ и россійскихъ земель обмежовують Финляндію. Обшаръ єи займає 6.690□ миль, се-бъ то 326 тысячѣвъ кильометрôвъ На сему великому обшару мало людности — ледви чи набереться 2,200.000, менше семи людей на кильометръ. Не тѣсно, простôръ великій! Та не дуже велика користь людямъ зъ такого простору, бо скрôзь по верха финьскои землѣ — вода, камѣнье та лѣсъ. Се край великои боротьбы и природныхъ стихій помѣжь собою, и природы зъ людьми. Довгй вѣки бореться вода зъ землею, зъ гранитомъ, — а чоловѣкъ бореться зъ водою та зъ камѣньемъ, и боротьбу людей видно на кождому ступеню. Бьється людина за кождый невеличкій шматочокъ землѣ, одначе сила духова, сила людскои енергіи и працѣ, взяла гору надъ суворыми ворогами. Вода не перемогла землѣ, а Финъ перемôгъ ворожй природнй обставины краю и повернувъ ихъ собѣ на користь. Ôнъ повернувъ гранитнй скелѣ на нивы, на городы, сѣє на нихъ збôже, садить картоплю, и примусивъ скелѣ тй родити ѣжу для людей. Близько 70° пôвн. ширины, по берегахъ озера Енаре, — и тамъ можна спôткати на хуторахъ рыбалокъ — нивы, де родить ячмѣнь, и городы, де росте картопля.

Велика бôльшôсть, бо 85% людности Финляндіи — споконвѣчнй тубольцѣ, Фины; 13% Шведôвъ, а решта 2% складаєся зъ Великороссôвъ, Нѣмцѣвъ, Жидôвъ, Циганôвъ и инчихъ зайдôвъ. Що-до религіи, то велика бôльшôсть — 98% всеи людности — лютеране; православнои россійскои религіи нараховано по цѣлôй Финляндіи 35 тысячѣвъ; переважно православія тримаються Корелѣ, россійскй урядники та ще тй Великороссы, що перейшли до Финляндіи зъ початкомъ XVIII вѣку. Селяне зъ Москалѣвъ, хочь и задержали й доси власну мову, религію и деякй звычаѣ, але не могли не засвоити собѣ и финьскои мовы та звычаѣвъ того краю, де сидять. Люде спостерегли, що тй Москалѣ, якй перейшли и переходять до Финляндіи не зъ примусу а зъ доброи волѣ, дуже скоро робляться Финами, вже дѣти такихъ зайдôвъ говорять финьскою мовою не згôрше тубольцѣвъ, а внукôвъ нѣ въ чôмъ не можна ôдрôзнити ôдъ Финôвъ. Рѣчь цѣлкомъ натуральна: культура, просвѣта и цивилизація у Финôвъ стоять высше, нѣжь у Великороссôвъ.

За давнои давнины сусѣдами Финôвъ були тй украиньскй Русины, що рушивши на пôвнôчь заложили славну Новгородску кольонію. Зъ землѣ „господина великого Новгорода“ пôйшло на землю Финôвъ перше промѣнье христіяньства и цивилизація зъ вѣчевою волею и рôвноправностею народу. Тому то можна мовити, що Финляндію можна вважати яко зеркалце, де бачимо частину лишень тои культуры и цивилизаціи, до якои певно дôйшла-бы Украина-Русь, коли-бъ на шляху єи розвою не зустрѣлися ворожй обставины, що безпощадно руйнували єи культуру, просвѣту и цивилизацію! Ворожа сила не дала Украинѣ-Руси поступати тымъ шляхомъ національного поступу, якій ôдповѣдає національно-народному темпераментови и цѣлôй духовôй постати Русинôвъ.

Рôзнй причины не дали розповсюдитись по Финляндіи греческому обрядови христіяньства; перевагу взявъ римскій обрядъ. Але ширено єго силою и зброєю. Фины довгій часъ ôдбивались ôдъ него, бо христіяньство несло зъ собою утрату финьскои самостôйности. За неи-жь стояли Фины завзято и трохи не черезъ два столѣтя (1157—1323 рр.) руйнувала Финôвъ боротьба поганьства зъ христіяньствомъ. Потôмъ Финляндію обгорнула реформація.

Зъ початку XIX вѣку Финляндія була провинцією Швеціи. Культура, просвѣта и цивилазація Шведôвъ стояли высше, нѣжь у Финôвъ, а черезъ то запанувала и шведска мова по судахъ та администраціи Финляндіи, въ науцѣ, письменствѣ и въ школахъ, окрôмъ шкôлъ народныхъ. Шведы нѣколи не ôдважувались забороняти финьску народну мову по народныхъ школахъ Финляндіи и шведскій урядъ таки дбавъ про освѣту и добробытъ Финляндіи. Отожь якъ прилучено Финляндію до Россіи, — россійскій урядъ зрозумѣвъ, що Россіи зовсѣмъ не на руку пôдтримувати шведчину, але розумѣвъ такожь, що и „обрусеніє“ Финôвъ рѣчь неможлива: ôнъ лишивъ Финляндію саму собѣ. Финляндія стала россійскою провинцією на папери, а дѣйстно самостôйною державою, сполученою зъ Россією тôлько особистою унією державця; россійскій императоръ ставъ великимъ княземъ Финляндіи и нинѣ Финляндія въ сущности status in statu въ Россіи: має власну и дуже добру конституцію, власный соймъ, монету, по межи зъ россійскими губерніями має кордоны, — однымъ словомъ, Финляндія має свою самостôйну автономичну организацію, для неи цѣлкомъ байдуже державный устрôй Россіи и тй формы политичного житя, пôдъ якими перебувають всѣ инчй народы россійскои имперіи. У Финляндіи окрôмъ россійского царя та намѣстника єго (генералъ-губернатора) усе своє власне, народне. Тому-то перемѣна державна не мала для Финляндіи шкоды и за тыхъ 80 лѣтъ, що Финляндія перебуває въ уніи зъ Россією. Бачимо тутъ величезный поступъ національного, культурного и просвѣтного розвою! Просвѣта и економичный добробытъ Финôвъ стоять такъ добре, що ачейже позавидує имъ и де-хто зъ народôвъ середнои Европы.

Сприяла сему и минувшина Финляндіи: нѣ крепацтва, нѣ панщины Фины не знали, отсй болячки оминули Финôвъ. Природа краю и боротье зъ нею привчили Финôвъ до енергичнои працѣ и заразомъ не дали имъ спанѣти, переняти звычаѣ паньского або велико-мѣщаньского житя зъ ихъ роскошами, дармованьемъ и деморализацією. Просвѣта надала Финамъ розумнои солидарности — и отъ они убралися въ мôцнѣйшу зброю працѣ, просвѣты и громадскои солидарности — та въ сѣй зброѣ идуть собѣ тихо, спокôйно все дальше и дальше шляхомъ поступу, цивилизаціи и національного розвою! Не зазнали Фины крепацтва, — не знають они и сучасныхъ европейскихъ болячокъ аграрныхъ, робôтничихъ и инчихъ. Скрôзь по Финляндіи и панъ и селянинъ, и малый и великій властитель землѣ, и священикъ и крамарь — перше всего однаковй, рôвнй, щирй дѣти рôдного краю, слуги, робôтники рôднои землѣ! Чи Шведъ, чи Финъ, чи панъ чи селянинъ — не мстяться они одинъ на другôмъ, а навпаки, йдучи поплѣчь, спорôдненй загальными интересами краю, змагають до однои меты — добробыту. Шведъ хочь и радый бувъ-бы, абы всѣ Фины переняли шведску мову, яко бôльше культурну, але ôнъ и самъ не цураєсь финьскои мовы и письменства и силомôць не неволить финьскои мовы и Финôвъ до шведскои. Жаденъ освѣченый Шведъ не зневажить самого себе негованьемъ або гнобленьемъ найдрôбнѣйшого зъ елементôвъ финьскои національности. Національный антагонизмъ, коли и єсть по Финляндіи, то се антагонизмъ освѣты и культуры: боротьба двохъ духовыхъ и моральныхъ силъ, боротьба вôльна. Такъ само нема тамъ антагонизму мѣста зъ селомъ, мѣщанъ зъ селянами. Тай великихъ мѣстъ по Финляндіи нема. Столичне мѣсто Гельзингфорсъ має людности 32 тысячѣ. Певна рѣчь, що ôдповѣдно тому, що по Финляндіи села вельми малй (природа примусила людность розкинутися мѣжь горами и озерами дрôбными селами и хуторами). Гельзингфорсъ, Або (21.000 людности), Виборгъ — уже великй мѣста, але они не шкодять селамъ такъ, якъ великй мѣста середнои Европы, н. пр. Парижь. Вѣдень, Берлинъ и инчй; на села они ширять не розпусту та деморализацію, а свѣтъ и культуру. Зъ шинкôвъ та инчихъ вертепôвъ розпусты не бьє на села Финôвъ цѣвка деморализаціи.

(Конець буде.)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Сего тыждня має зôбратися у Вѣдни австро-угорска конференція мытова, котра займеся ревизією азбучного спису товарôвъ.

У Вѣдни ходить поголоска, що цѣсарь має выѣхати въ першихъ дняхъ мая до Пешту. „Fremdenblatt“ каже, що вѣсть, будьто-бы цѣсарь мавъ незадовго выѣхати до Лондону, єсть зовсѣмъ безъосновна. Такъ само, здаєсь, єсть такожь безъосновна вѣсть, будьто-бы цѣсарь мавъ ôдвѣдати въ найбôльшôмъ incognito княгиню Климентину, коли она переѣзджала черезъ Вѣдень до Франціи.

Зъ Петербурга а рôвночасно и зъ Риму доносять, що царь и папа згодилися вже на всѣ точки угоды Россіи зъ Ватиканомъ, котрй обговорено у Вѣдни. Царь затвердивъ вже угоду заключену межи Лабановомъ и Ґалимбертимъ, а въ наслѣдокъ того має бути именованый россійскій посолъ при Ватиканѣ. Загально говорять, що посломъ симъ буде именованый Бутеневъ. Польскй газеты доказують, що угода ся заключена въ некористь Полякôвъ. — Ген. Гурко вернувъ зъ Петербурга до Варшавы, а становище єго єсть — якъ каже „Czas“ — ще сильнѣйше, якъ було доси. Вѣсть, будьто-бы ôнъ мавъ бути покликаный на головно-командуючого арміи, призначенои до Болгаріи, здаєсь бути безъосновна.

Минувшои недѣлѣ оголосила урядова газета нѣмецка розпорядженье зъ дня 31 марта, котрымъ зноситься кару всѣмъ тымъ, що допустилися обиды цѣсаря або провинилися тымъ, що ставили опôръ властямъ державнымъ, нарушили публичный порядокъ, або зробили щось противъ закона прасового, противъ закона о зборахъ, товариствахъ и т. д. Розпорядженье се не дотыкає тыхъ, що допустилися зрады краю и ôдноситься въ загалѣ лишь до прускихъ пôдданыхъ, єсть отже актомъ ласки короля пруского а не цѣсаря нѣмецкого. Цѣсарь а взглядно король прускій не помилувавъ такожь засудженыхъ соціялистôвъ. — Станъ здоровля цѣсаря має бути въ загалѣ добрый, до чого причиняєсь теперь такъ частый прохôдъ по свѣжôмъ воздусѣ въ парку, якъ и масажь. — Зъ Берлина доносять, що цѣсарь Фридрихъ бувъ на пирѣ въ день уродинъ кн. Бисмарка и пôднѣсъ тоастъ въ честь канцлера, въ котрôмъ назвавъ єго проводиремъ нѣмецкого народу, котрого ôнъ мусить слухати и за котрымъ мусить ити. — Кажуть, що гр. Мольтке має одержати титулъ князя.

Новый кабинетъ францускій представився вчера палатѣ послôвъ и сенатови. Найстаршій вѣкомъ президентъ палаты Девель ôдчитавъ пращальне письмо Фльокета а ôдтакъ выступивъ самъ Фльоке на трибуну и ôдчитавъ заявленье министерства. Касанякъ хотѣвъ єму перебити, але републикане не допустили до того. Въ заявленю ôдкликуєсь министерство до републиканьскихъ переконань всѣхъ фракцій и каже такъ: Републикане повиннй пôдпирати министерство, бо згода републиканôвъ єсть теперь необходима. Министерство буде безсторонне, але не реакційне. Франція потребує поступу и правильного розвитку публичныхъ институцій, щобы не допустити поверховныхъ агитацій. Справа ревизіи конституціи вымагає спокою, найбôльшои розваги и не може переводитися лишь мимоходомъ. Правительство означить отже само ôдповѣдну пору для неи, наколи парляментъ и сенатъ не ухвалять згôдно єи конечнôсть. Министерство буде старатися полѣпшити судьбу робôтникôвъ черезъ ôдповѣднй законы и управильнити ôдносины мѣжь церквою а державою. Дальше обѣцює министерство реформу податкôвъ а головно пôдвысшенье податку ôдъ напиткôвъ и ôдъ спадщины. Такъ само буде правительство займатися пильно справами войсковыми. Франція єсть теперь могуча и не боиться нѣякого ворога, але бажає мира. То саме заявленье ôдчитано такожь въ сенатѣ, а републикане приняли єго дуже радо. По полудни ôдбувся ôдтакъ въ палатѣ послôвъ выбôръ президента. При першôмъ голосованю одержавъ Бриссонъ 156, Клемансо 116, Андріє 113 голосôвъ; при другôмъ голосованю одержавъ Клемансо 169 а Бриссонъ 151 голосôвъ. Трете голосованье ôдбудеся нинѣ. Здаєсь, що президентомъ палаты буде выбраный Клемансо. Кажуть такожь, що Фльоке розвяже палату.

О теперѣшнôй ситуаціи въ Франціи пишуть зъ Парижа до „N fr. Presse“ такъ: „Ситуація правительства Фльокета не може рôвнатися зъ жадною попередною, бо ôдносины зовсѣмъ змѣнилися, а република мусить теперь боротися не лишь зъ монархією, але такожь и зъ приклонниками плебисциту. Тй ворожй ôдносины змусять навѣть тыхъ, що не бажали собѣ Фльокета, слухати бодай якійсь часъ єго приказôвъ. По Ґамбеттѣ можна ще було знайти мужѣвъ державныхъ, але по Фльокетѣ не позôстало-бы вже нѣчого, якъ лишь розвязати палату. Ôдносины до Россіи позôстануть пôдъ новымъ правительствомъ мабуть тй самй, а о полѣпшеню ихъ не можна навѣть и думати, бо Флюранъ, котрый бувъ Россіи на руку, не зôставъ въ кабинетѣ а єго мѣсце занявъ Ґоблье, котрый єсть рѣшучимъ политикомъ радикального напряму. Щобы разъ дати злобѣ або незнакомости ôдносинъ въ Франціи доказъ, що Фльоке не належить до тыхъ политикôвъ, що думають о зачѣпнôй вôйнѣ, рѣшився президентъ министрôвъ поручити теку министерства вôйны Фрейсинетови, котрого миролюбиве успособленье звѣстне єсть не лишь парискôй дипломатіи, але такожь и заграничнымъ кабинетамъ. Вже та обставина — сказавъ одинъ виднѣйшій политикъ кореспондентови згаданои газеты — повинна бы охоронити нове правительство ôдъ звычайныхъ теперь закидôвъ, будьто-бы оно думало вести политику реванжу. Нове правительство буде старатися удержати миръ на внѣ и у внутрѣ. Якій интересъ має заграниця въ тôмъ, щобы о тôмъ сумнѣвалася, трудно зрозумѣти. Нове правительство хоче жити въ добрыхъ ôдносинахъ зъ всѣми державами. Найже заграниця своимъ поступованьемъ не псує того доброго намѣреня.“

Причиною, що Браціяно уступивъ зъ кабинету, було то, що ôнъ поставивъ внесенье, щобы палата прискорила нарады надъ буджетомъ, а палата того внесеня не приняла. Здаєсь однакожь, що Браціяно шукавъ лишь нагоды, щобы мати причину податися до димисіи.

О теперѣшнôмъ положеню въ Румуніи пишуть зъ Букарешту до „Presse“ такъ: „Поглядъ, будьто-бы зъ змѣною правительства въ Румуніи могла настати и змѣна въ политицѣ заграничнôй, особливо же въ ôдносинахъ Румуніи до Австро-Угорщины, єсть зовсѣмъ хибный, бо хто знає ôдносины въ Румуніи и мавъ черезъ кôлька лѣтъ нагоду приглянутись всему, що дѣєся въ Румуніи, мусить признати, що переважна часть нинѣшнои опозиціи, не хоче абсолютно нѣчого знати о Россіи и не згодилась-бы на нѣякій зачѣпно-ôдпорный союзъ зъ Россією въ некористь Австріи. Правительство зложене зъ елементôвъ нинѣшнои опозиціи якъ Карпъ, кн. Стирбей, Неґруцци и. т. д. було-бы для австрійскихъ интересôвъ далеко прихильнѣйше, якъ дотеперѣшне правительство. Треба при тôмъ кинути окомъ лишь на економичну политику. Браціяно бувъ лишь зъ опортунизму австрофиломъ, але не въ тôмъ значеню, якъ то загально признають, и длятого треба поволи числитися зъ єго уступленьемъ, бо того вымагає конечнôсть фактôвъ. Одинъ зъ найвыдатнѣйшихъ мужѣвъ державныхъ въ Румуніи, дотеперѣшный посолъ въ Лондонѣ кн. Ґика, єсть того погляду, що нинѣшнй ôдносины не дадуться абсолютно удержати, а змѣна въ правительствѣ єсть майже необходима. За сею евентуальностею пôшло-бы ôдтакъ и розвязанье палаты и новй выборы. Ґика заявивъ, що не возьме ситуаціи въ свои руки, бо ôнъ єсть слабый и за старый. На всякій случай треба бути приготовлеными на новй проявы внутрѣшныхъ запутанинъ, а одинъ зъ найвиднѣйшихъ мужѣвъ консервативнои партіи сказавъ оногды въ клюбѣ, що наколи-бъ теперѣшнй запутанины мали тревати въ той спосôбъ и дальше, то для краю и народу було-бы лѣпше, наколи-бъ Австрія все забрала и зробила всему конець. Слова сй суть характеристичнй въ теперѣшну пору.“ — Правительство выслало за границю слѣдуючу

Spricht zu mir mein holdes Liebchen:
Klingt's wie Wolken klingen,
Weil ich's heite nicht kann sehen,
Will der Kopf mir springen.

Або жартоблива:

Die sich dort so stolz geberdet,
Sehe, wie sie's treibe!
Burschen, gebt auf diese Achtung,
Dass sie sitzen bleibe.

Die sich gar so schmückt und vordrängt
In den Tänzenpaaren:
Nehmt sie nicht zum Tanz, sie möge
Nur auf Herren harren.

Або жалôслива:

Es gebar mich meine Mutter
Wohl in finst'rer Stunde;
Schenkte mir ein weisses Antlitz,
Augen schwarz und runde;
Hättest lieber mir ein schwarzes
Antlitz du gegeben,
Als dass ich Soldat bin worden, —
O, mein armes Leben!

Зъ шумокъ н. пр.: „Нѣхто не виненъ, сама я, що полюбила гультая“:

Kann wohl Niemanden beschuld'gen,
Als allein nur mich,
Dass ich ernstlich mich verliebte
In den Liederlich.

Liederlich sitzt in der Schenke,
Lebt in Saus und Braus,
Und misshandelt mich sein Weibchen,
Kommt er nur zu Haus'.

Will mich aber d'rum nicht grämen,
Bin gewöhnt daran,
[illegible] zu unsrem lieben Nachbar
bin fröhlich dann!

Denn der Nachbar hat zu eigen
Einen schmucken Sohn,
O, den Teufelskerl, den lieb' ich
Lange, lange schon!

Перша стрѣчка зъ думки: „Ой мѣсяцю, мѣсяченьку“:

O du Mond, du lieber, kleiner
Leuchte keinem Andern,
Als nur meinem Allerliebsten,
Will nach Haus er wandern.

Въ перекладахъ подыбуємо и пѣснь про Довбуша:

Ach, dort in dem grünnen Haine
Geht einher der junge Dobosch,
Hinkend auf dem einen Fusse
Stütz er sich auf seinem Beile,
Sammelt seine Jungen, rufend:
„O ihr Jungen, o ihr Burschen“...

Зъ поезій Исидора Воробкевича переложивъ п. Симигиновичь 39. Наводимо тутъ перекладъ однои лиричнои поезійки:

Eine Rose war mein eigen,
Tag und Nacht sie blühte, —
Für ein Kind mit schwarzen Locken
Aug' und Herz mir glühte.

Doch es hörte auf die Rose
Tag und Nacht zu blühen, —
Und es hörten meine Augen
Auf, so hell zu glühen.

Ach, wie konnt' die Rose blühen,
Da der Herbst gekommen? —
Ach, wie kann das Aug' mir leuchten,
Da die Lieb' verglommen!

Трудъ п. Симигиновича можемо лише якъ найсе[illegible]нѣйше припоручити.

Выда

депешу: „Оглядины застрѣленого портіера выкликали мѣжь лѣкарями рбзницю въ поглядахъ, въ наслѣдокъ чого завбзвано яко знатокбвъ трохъ пушкарбвъ, котрѝ одноголосно заявили, що куля, котру найдено въ застрѣленбмъ, походить зъ карабину, якого уживаѥ пѣхота. Выстрѣлъ бувъ вымѣреный на посла Флеву, котрый стоявъ заразъ поббчь портіера. Фактъ сей выкликавъ велику сензацію, бо показалося, що зроблено зновъ похибку, котрои наслѣдки не дадуться предвидѣти.“

Новый кабинетъ румуньскій вже зложеный; въ складъ его входять: Розетти (президія), Карпъ (справы внутрѣшнѝ), Германи (справы заграничнѝ), Стирбей (финансы), Марциломанъ (публичнѝ роботы), Барокки (судбвництво), Майореско (вбйна). Арештованыхъ послбвъ Флеву, Кастафора и Филипеска выпущено на волю.

——

Зъ Вѣдня доносять въ справѣ болгарскбй, що теперѣшна ситуація въ Румуніи не вплыне на ню зовсѣмъ а то ще тымъ менше, що суть вже досыть докладнѝ доказы, що панслависты будуть старатися выкликати змѣну ситуаціи въ Болгаріи черезъ ворохобню. Ворохобню буде можна тымъ скорше выкликати — каже „N. fr. Presse“ — коли покажесь правдою, що межи кн. Фердинандомъ а Стамбуловомъ настало непорозумѣнье въ наслѣдокъ аферы Попова. Кажуть, що кн. Климентина передъ своимъ выѣздомъ бдвѣдала жену арештованого Попова а навѣть самъ князь мавъ робити ёму визиту. Въ Софіи думають загально, що князь хотѣвъ симъ дати Стамбулову пбзнати, що бнъ сильно переконаный, що Поповъ зовсѣмъ невинный. Роздоръ межи княземъ а его першимъ министромъ мбгъ-бы статись небезпечнымъ для обохъ. — Кореспондентъ франкфуртскои газеты въ Парижи бувъ на интервю у княгинѣ Климентины и старався довѣдатись бдъ неи дещо про положенье въ Болгаріи, але княгиня сказала лишь тблько, що нарбдъ и войско любить и поважаѥ ёи сына, що межи нимъ а его министерствомъ нема нѣякого непорозумѣня и що она сама не граѥ нѣякои ролѣ политичнои, якъ то ёй праса европейска приписувала.

НОВИНКИ.

— **На засѣданю центр. Выдѣлу „Просвѣты“ зъ дня 23-го марта 1888** рѣшено 1) розписати конкурсъ на написанье популярнои исторіи Руси-Украины; близшѝ подробицѣ и услбвя будуть поданѝ пбзнѣйше; 2) рѣшено печатати яко книжку за цвѣтень: „Богацтво землѣ (нафта и земный вбскъ)“, а за май „Якъ рблю управляти“; 3) обговорено справу выданя календаря на рбкъ 1889-ый; 4) на письмо п. Ол. Залуского рѣшено бдповѣсти, що „Просвѣта“ не може приймити его посередництва для асекурованя своихъ членбвъ въ „Славіи“, бо члены „Просвѣты“ выказуються въ „Славіи“, членскими грамотами („Славія“ опускаѥ членамъ „Просвѣты“ 10% асекураційнои преміи); 5) рѣшено дати книжки: читальни въ Брбдку на Буковинѣ, читальнямъ въ Кровинкахъ и Шепарбвцяхъ, Братству церковному въ Угрини и п. Андрѣю Падохови; 6) принято до вѣдомости, що Золочѣвска филія надбслала членьскѝ вкладки; 7) полагоджено кблька дрбб нѣйшихъ справъ; 8) принято новыхъ членбвъ: 1) Ив. Городиского въ Горошовѣ, 2) Читальню въ Кровинкахъ, 3) о. Волод. Голинатого, пароха въ Витвици, 4) Братство церковне въ Угриню, 5) о. Викт. Чаплиньского, пароха въ Колиндянахъ, 6) Іос. Мацѣевского въ Плавчу, 7) Тому Легенького въ Угриновѣ, 8) Читальню въ Ступници, 9) Читальню въ Шепарбвцяхъ, 10) Читальню въ Брбдкахъ.

— **Для звеличеня памяти XXVII роковинъ смерти поета Руси-Украины Тараса Шевченка** уряджуѥ станиславбвска „Руска Бесѣда“ при ласкавбй спбвучасти Товариствъ: любителѣвъ музики, им. Монюшки и иншихъ пань и панбвъ въ понедѣлокъ 28 марта (9 н. ст. цвѣтня) 1888 р. въ сали касина мѣщаньского урочистый музикально-декляматорскій вечеръ зъ слѣдуючою програмою:

I.

1. Привѣтъ. Выголосить голова Товариства.
2. Про житье и значенье Т. Шевченка. Бдчитъ проф. О. Л.
3. Гайденъ. Квартетъ смычковый. Выконаѥ тов. им. Монюшки.
4. а) Лисенко. „Покликъ до братбвъ Славянъ“ б) Нѣщиньскій. „Закувала та сива зазуля“. Хоръ. Выконаѥ Товариство любителѣвъ музики.
5. а) Лисенко. Валець б) Ліштъ. Рапсодія угорска XIV. Выконаѥ на фортепянѣ п-на Є. О.

II.

1. а) Шевченко. „Чернець“ поема. Выголосить п. К. У. б) К. Устияновичъ. „На Тарасовбй могилѣ“, поема, выголосить авторъ.
2. Вязанка зъ руско-украиньскихъ пѣсень М. К. Гра на цитрѣ.
3. а) Доніцеті. „Страшный глубокій въ серцю жаль!“ Зъ оперы Марія ді Боганъ. Сольо баритонове въ супроводѣ фортепяну. Выконаѥ п. Г. б) Вахнянинъ. „Помарнѣла наша доля!“ Слова Ом. Партицкого. Сольоспѣвъ въ супроводѣ фортепяну. Выконаѥ п. Г.
4. Направнікъ. Андантіно и Alla Russe. 2 Трія на фортепянъ, скрипку и віолінчелю. Выконаѥ Товариство им. Монюшки.
5. Вербицкій. „Завѣщанье моимъ землякамъ на Украинѣ“ — Тараса Шевченка. Сольо баритонове въ супроводѣ двохъ хорбвъ и фортепяну. Выконаѥ Тов. любителѣвъ музики. Цѣна мѣсць: крѣсло въ першихъ рядахъ 1 зр., въ дальшихъ 70 кр.; вступъ на салю 50 кр., а для селянъ и ученикбвъ 25 кр.; галерія 25 кр. Билетбвъ вступныхъ можна дбстати почавши бдъ 22 марта (3 н. ст. цвѣтня) въ торговли п. Т. Стахевича а въ день обходу бдъ ½ до 7 год. вечеромъ при касѣ. Початокъ о год. 7 вечеромъ. — Письма привѣтнѝ и телеграмы треба надсылати пбдъ адресою п. Т. Стахевича въ Станиславовѣ. — За выдѣлъ тов. „Руска Бесѣда“: *Т. Стахевичъ*, голова; *д-р М. Бучиньскій*, заст. головы; *д-р Л. Озаркевичъ*, секретарь.

— **Почетными крилошанами консисторіи львбвскои** именовавъ цѣсарь оо.: Вас. Ильницкого, директора академичнои гимназіи; Ал. Бачиньского, ректора семинаріи; д ра Іосифа Левицкого, катихита нѣмецкои гимназіи; Михаила Лотоцкого зъ Бродбвъ; Михаила Борисикевича зъ Зарваницѣ; Михаила Фортуну зъ Хутара и Николая рицаря Винницкого зъ Бурштина.

— **Министерство обороны краєвои** наказало вязнѣвъ львбвскихъ втягнути въ списи ополченцѣвъ, щобы ужити ихъ при будовѣ дорбгъ и шанцѣвъ.

— **Зелѣзница Кароля Людвика** оповѣщаѥ, що зъ днемъ 3 цвѣтня почали ходити поѣзды нбчнѝ ч. 9 и 10 помѣжь Краснымъ и Пбдволочисками.

— **Цѣсарь** затвердивъ выббръ Казимира Винницкого, властителя дббръ, на предсѣдателя рады повѣтовои въ Жидачевѣ.

— **Справа д-ра Яцковского.** По бдкиненю трибуналомъ касаційнымъ внесеного зажаленя неважности, подавъ д-ръ Яцковскій прошенье до цѣсаря о ревизію поступованя. Якъ доносять вѣденьскѝ газеты, мавъ цѣсарь написати на тбмъ прошеню велику сигнатуру, що ѥсть ознакою прихильного залагодженя. Газеты высказують догады, що цѣла ся справа буде розбиратись въ радѣ державнбй.

— **Зъ пбдъ Львова пишуть намъ:** Хто хоче зазнати крѣпкои емоціи, порушаючои нервы и бдганяючои тетричну „манколію“, най проѣдеся дорогою ведучою зъ Сокбльникъ до краєвого закладу божевбльныхъ въ Кульпарковѣ. Але радимо на всякій „трафунокъ“ забезпечитись и написати свбй тестаментъ, бо хто пускаѥсь ѣхати сею дорогою, не годенъ мати певности, що довезе до Львова свои кости въ цѣлѣ. И такъ вже на кблькадесять метрбвъ передъ Кульпаркбвскимъ паркомъ натрафить на два мосты зъ правдиво-автономичными дѣрами, черезъ котрѝ конѣ ваший лише при енергичнбмъ ужитю бича рѣшаються перескочити зъ очевиднымъ небезпеченьствомъ выкрученя здоровыхъ нбгъ. А вже коло самого парку скрбзь ажь до шутрованого гостинця величезнѝ купы нѣколи не розкиданого снѣгу. Щобы сей сибирскій снѣгъ фѣрою перефорсувати, треба бы мати на дорудю въ резервѣ зимовѝ сани, бо возомъ якъ запакуѥшся, то нѣ въ задъ, нѣ впередъ. — Що на провинціи бувають злѝ дороги, то можь-бы собѣ ще якось вытолкувати, але що пбдъ самымъ бокомъ столицѣ краю та й пбдъ чуйнымъ окомъ выдѣлу краєвого можна натрафити на подббну дорогу, се намъ анѣ у снѣ не могло приснитися.

— **Зъ Яричева пишуть намъ:** У насъ сталось недавно тому дивного рода злочиньство. Якѝсь невыслѣдженѝ доси, чи люде чи шакалѣ, бдкопали нбчною порою на жидбвскбмъ окописку два трупы та обдерши ихъ до чиста, посадили нагихъ пбдъ деревиною. На христіяньскбмъ же кладовищу бдкопали трупъ дитины, та обдерши зъ одѣня, кинули въ рбвъ. При розкопуваню другого гробу були имовѣрно чимсь перешкодженѝ, бо здужали его лишь до половины розкопати. Се дивне злодѣйство выкликало въ нашбмъ мѣсточку сензацію, а яко правдоподббный мотивъ можна допустити лише забобонни якѝсь цѣли, тымъ ббльше що въ однбмъ зъ сусѣдныхъ селъ лютиться сегодня сильный тифусъ.

— **Бдозва.** Дня 1 н. ст. цвѣтня с. р. навѣстивъ страшный огонь наше и такъ вже дуже бѣдне село. Въ однбй хвили розширився огонь и обнявъ 10 господарствъ вразъ зъ всѣми забудованями господарскими. Всякій ратунокъ бувъ неможливый. Десять родинъ лишилось безъ даху и хлѣба; згорѣло все, що становить майно нашого бѣдного селянина: возы, плуги, бороны, все зббже, яке лишилось на веснянній засѣвы и такъ тяжкій передновокъ. Огонь бувъ пбдложеный якоюсь злобною рукою. Зъ людей не утративъ нѣхто житя, лише много збстало тяжко попареныхъ, ратуючи середъ ночи свои спячѝ дѣточки зъ огню. Осьмѣляюся проте въ имени тыхъ нещасливыхъ бдозватися до сердець милосердныхъ зъ прошеньемъ умильнымъ о скорѣйший ратунокъ. Ласкавѝ датки прошу присылати на руки пбдписаного — а отерта сльоза гбркои розпуки тыхъ нещастныхъ, котрымъ не лишилось цѣлковито нѣчо, нехай буде надгородою за ихъ милосерне серце. — Колодѣвка коло Станиславова дня 2 н. ст. цвѣтня 1888 р. — *Зенонъ Шепаровичъ*, завѣдатель парохіи. — Проситься другѝ часописи о повторенье сеи бдозвы.

— **Зъ Ясенева коло Козова пишуть намъ:** Въ тыхъ дняхъ полишивъ наше село дотеперѣшный священикъ О. Домбчевскій, оббймаючи свбй душпастирскій обовязокъ въ Викторовѣ. Въ Ясеневѣ полишивъ бнъ загальный жаль у своихъ прихожанъ, для котрыхъ бувъ неутомимымъ просвѣтителемъ, заступникомъ и правдивымъ батькомъ. Тяжко прийшло-бы вычислити всѣ его успѣхи въ приходѣ; досыть згадати, що по при стараню п. Матіяса, его заходами стали въ Ясеневѣ прекрасный дбмъ Божій, школа, якои тяжко на цѣлбмъ нашбмъ Покутю знайти, а въ найновѣйшихъ часахъ крамница, бдповѣдаюча потребамъ нашого гбрского народа и вызволяюча нашихъ селянъ зъ пбдъ спекулятивного шахрайства. И наша львбвска академична молодѣжь находила въ своихъ вандрбвкахъ въ домѣ о. Домбчевского не лише раде принятье, але и щиру заохоту и пораду. Въ сей отже сумнбй для насъ хвили чуѥся кождый зъобовязанымъ зложити о. Домбчевскому прилюдну подяку за труды около добра своихъ прихожанъ, а бдъѣзджаючи може бнъ бути певнымъ, що серце и вдячнбсть всѣхъ зъ собою увозить. — *И. М.*

— **Выробы рускихъ промысловцѣвъ** смѣло можуть выдержати конкуренцію зъ заграницею такъ щодо внѣшного выкбнченя якъ и цѣны. И оно справдѣ такъ мусить бути, бо рускій промысловець, заявляючій себе Русиномъ на кождбмъ кроцѣ, лише своєю солидностею може устоятись и выборотити собѣ загальне признанье. Такѝ гадки найшли намъ при нагодѣ звиженя роббтнѣ нашого звѣстного переплетчика, п. М. Спожарского. Кблька-нацять гарно оправленыхъ ѥвангелій красилось своимъ выкбнченьемъ и можна-бы сказати хапало за очи. Оправленѝ въ оксамитъ або француску шкбру, по краяхъ окованѝ въ срѣбну бляху, а на верху прикрашенѝ образами святыхъ, въ цѣлости дають доказъ артистичного змыслу въ полученю и выкбнченю. Всѣ тѝ ѥвангеліи по ббльшбй части бдновленѝ, але якъ — певно приславшѝ не пбзнають своѥи власности. У насъ бддавались часто ѥвангеліи въ оправу жидбвскимъ переплетчикамъ, котрѝ не умѣли и не хотѣли ихъ бдповѣдно выкбнчити. Тому то вже въ короткбмъ часѣ позолочуваня стерлись, оправа попустила, а самѝ прикрасы подббнѝ радше на якѝсь дивогляды, чимъ на образы христіяньскихъ святыхъ. Розумѣѥсь, п. Спожарскій нѣ въ десятбй части при бдновленю такихъ ѥвангелій не може ужити ихъ давнои оправы и тому то выходять они такѝ гарнѝ, пышнѝ. Колись буде мбгъ п. Спожарскій покласти собѣ ся за правдиву заслугу, що очистивъ церкви нашѝ бдъ дивоглядныхъ, просто богохульныхъ образбвъ въ оправахъ ѥвангелій, и що завѣвъ всюды оправы бдповѣднѝ нашому обрядови и артистично выкбнченѝ. По цѣнахъ, якѝ въ роббтни п. Спожарского платиться можна пересвѣдчитись, що ся не обчислене на зыскъ, а просто оно ведесь зъ замилованя Двадцять лѣтъ минаѥ, якъ п. Спожарскій выбравъ собѣ за спеціяльнбсть въ своимъ званю, оправляти ѥвангеліи и можна смѣло сказати, що довѣвъ въ тбмъ до звершеньства. Церкви въ Довгополи на Буковинѣ, въ Кростенку коло Хирова и многѝ иншѝ, котрыхъ ѥвангеліи бачили мы въ роббтни п. Спожарского, будуть могли ними повеличатись Вкбнци мусимо додати, що подорожь п. Спожарского въ минувшбмъ роцѣ до Нѣмеччины дуже причинилася такъ до добору матеріялу якъ и до улѣпшень въ тбмъ промыслѣ переплетничбмъ.

— **Крадѣжь французского карабина.** Въ арсеналѣ въ Тарбе завважали, що бракуѥ одинъ репетіровый карабинъ, славнои системы Лебля. Сейчасъ завбзвано агентбвъ полиційныхъ зъ Парижа и тѣ выкрыли, що карабинъ укравъ писарь канцелярійный въ арсеналѣ Жеренъ. Въ его помешканю найшли численну переписку зъ заграницею, патроны тои системы и зарядженя министеріяльнѝ въ справѣ фабрикаціи карабинбвъ. На разѣ не знати ѥще, для кого Жеренъ збиравъ сѝ информаціи, але и не можна повѣрити его збзнанямъ, що бнъ се робивъ для науковыхъ студій.

— **Дрббнѝ вѣсти.** Для погорѣльцѣвъ въ Сколѣмъ жертвувавъ цѣсарь 2000 зр. пбдпомоги. — Посолъ О. Гавзнеръ скликавъ своихъ выборцѣвъ зъ Дрогобича, Стрыя и Самбора на день 5 цвѣтня до Дрогобича, щобы здати имъ справу зъ своеи посольскои дѣятельности. — Въ сали рады повѣтовои въ Стрыю бдбудеся дня 8 цвѣтня нарада въ справѣ нового податку бдъ спиритусу пбдъ проводомъ Стан. Щепановского, посла зъ ббльшихъ посѣлостей стрыйского округа.

Надбслане.

Не завѣреня, лише доказы.

Легко приходиться завѣряти, але далеко тяжше доставити на се потрѣбныхъ доказбвъ. Публика маѥ не оспорене право жадати доказбвъ замѣсть завѣрень, котрѝ явно оголошуються. Тому то завѣреня, що Варнера Safe Cure ѥсть такимъ певнымъ средствомъ цѣлющимъ на недуги нирокъ, печѣнки и органбвъ мочевыхъ та на ихъ другостепеннѝ хоробы: ревматизмъ, гостець, долегливости жолудка, жѣночій и всѣ иншѝ загальнѝ, доказуються безнастанно и завсѣгды на ново оголошеньемъ новыхъ посвѣдчень. Коли жь пересвѣдчаться о тбмъ, то маѥ публика такожь неоспориме право уживати такихъ цѣлющихъ средствъ, до котрыхъ маѥ довѣріѥ. Не можна накидати чоловѣкови, що маѥ розумъ и вбльну волю, якѝ средства цѣлющѝ, ѥсли ихъ уживанье ѥсть нешкбдливе, маѥ бнъ заживати, а якѝ нѣ. Ѥсли-жь се право привлащуѥсь зъ стороны тыхъ, котрѝ при тбмъ суть финансово интересованѝ, пбдъ покрывою добродѣйного остереженя, то ѥсть се якимсь опѣкуньствомъ, котре не сподобаѥсь нинѣ вже кождому, що самъ мыслить и розважаѥ, та се и цѣлкомъ слушно. Можна переконатись о силѣ цѣлющбй нашихъ лѣкбвъ, коли зажадаѥся нашу брошуру, котру пересылаѥся безъ коштбвъ и франко, та тогдѣ можна поступати пбсля свого добромнѣня и власнои розваги. Брошуру розсылаѥ: Г. Г. Варнеръ и Ком., Франкфуртъ н. М. — Продажъ и розсылка лише черезъ аптики. Цѣна 2 зр. 80 кр. Складъ Жигм. Рукеръ, Іоанъ Вевіорскій, д-ръ Кароль Миколяшь у Львовѣ. Головный складъ: Einhorn Apotheke (Max. Fanta's въ Празѣ.

Вѣсти зъ Аеп. Львбвскои.

Презенту на Топорбвъ, дек. олеського, одержавъ о. Мих. Дзеровичъ; на Невицю, дек. олеського, о. І. Жегаловичъ.

Зрезигнувавъ зъ презенты на Залбзцѣ о. І. Сологубъ и остаѥся на дальше въ Неслуховѣ.

Митр. консисторія вставилася до президіи намѣстництва о згоду на каноничну институцію оо.: Теод. Величковского зъ Вишнева на Букачбвцѣ, дек. журавеньского и Вол. Барановского зъ Мужилова на Пукбвъ, дек. пбдгаецкого.

Увбльненый бдъ сотрудництва въ Тейсаровѣ о. Левъ Фицаловичъ, а о. Мих. Миговичъ введеный яко сотрудникъ тамже.

Сотрудництво въ Островѣ, дек. тернопбльского, одержавъ о. Теоф. Войтовичъ.

Именованый представителемъ въ окружнбй радѣ шкбльнбй въ Тернополи о. Вас. Фортуна, дек. тернопбльскій.

Увбльненый о. Мих. Федевичъ, префектъ семинаріи, бдъ повненя обовязкбвъ гр. к. катихита въ школахъ народныхъ львбвскихъ им. Єлисаветы и Маріи Магдалины зъ повнымъ признаньемъ совѣстнои дѣятельности для религійного и морального выхованя молодежи.

Именованій катихитами въ львбвскихъ народныхъ школахъ оо.: І. Филиповичъ, викарій архикатедральный въ школѣ им. Маріи Магдалины, а Ник. Курбасъ, префектъ семинаріи, въ женьскбй школѣ им. Єлисаветы.

Посмертнѝ — ǂ — оповѣстки.

— **Болеславъ Червиньскій**, спбвредакторъ „Kurjer-a Lwowsk-ого“, померъ вчера по кблькатыждневбй тяжкбй недузѣ въ 36 роцѣ житя. Покбйный бувъ дуже талантливымъ писателемъ польскимъ и публицистика польска стратила черезъ его смерть одного зъ найздббнѣйшихъ своихъ роббтникбвъ. Похоронъ бдбудеся дня 5 н. ст. цвѣтня о 3 год. зъ полудня. Вѣчна ёму память!

— **Юстина Стрѣльбицка**, вдова по гр. кат. пароху въ Сараньчукахъ, упокоилася дня 2 н. ст. цвѣтня с. р. о 10 год. вечеромъ. Похоронъ бдбудеся въ четверъ д. 5 цвѣтня рано. Покбйна прожила 83 лѣтъ, а Богъ поблагословивъ ёи численнымъ потомствомъ: внуками и правнуками, зъ котрыхъ при житю збстаѥ понадъ 60. — Вѣчна ёй память!

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Прокураторами именованѝ: Фридрихъ Куненъ зъ Самбора въ Золочевѣ и Маріянъ Рыбчиньскій зъ Коломыи. — Краєва рада шкбльна именувала дѣйстными учителями: Мих. Крупницкого въ Блиху и Андрея Глушкевича въ Стецовѣ.

Телеграмы „Дѣла“.

Массава 4. цвѣтня. Абесинцѣ поступились въ задъ до Аемары. Здаѥсь, що король абессиньскій постановивъ не зачѣпати Італіянцѣвъ. Ген. Санъ Марцано оцѣняѥ силу Абесинцѣвъ на 70 до 80 тысячѣвъ. Переговоры зъ негусомъ ще не перервалися але ледви чи зможуть вестися дальше.

Букарештъ 4. цвѣтня. Праса опозиційна вытаѥ досыть прихильно новый кабинетъ.

Вѣдень 4. цвѣтня. Княгиня Климентина маѥ приѣхати до Ебенталь, де на ёи принятье робляться вже приготовленя.

Берлинъ 4 цвѣтня. „Kreuzztg.“ доноситъ, що Россія приготовлюѥсь до великон мобилизаціи. До Петербурга покликано гетьмана доньскихъ козакбвъ.

Парижъ 4 цвѣтня. Булянже постановивъ не ѣхати въ справѣ своѥи кандидатуры до департаменту Нордъ. Праса умѣренна приняла новый кабинетъ дуже холодно.

Бѣлградъ 4 цвѣтня. „Српски Лист“ доноситъ, що межи Австрією, Сербією а Болгарією ведуться переговоры въ справѣ заключеня союза.

Римъ 4 цвѣтня. Король и президентъ кабинету зложили кн. Бисмаркови въ день его уродинъ свои желаня. Король пожелавъ крбмъ того ще и цѣсареви здоровля. Кн. Бисмаркъ бдповѣвъ, що маѥ надѣю, що цѣсарь пожие ще довго, щобы довершити союзъ Нѣмеччины зъ Італією, до котрого привязуѥ велику вагу.

Цѣна зббжа и другихъ продуктбвъ.

4. л. цвѣтня 1888.

Львбвъ: Пшениця 6·55 до 6·75, жито 4·10 до 4·75, ячмѣнь 3·80 до 6·—, овесъ 4·30 до 4·70, горохъ 5·— до 9·50 вика 4·50 до 5·—, рѣпакъ 9·50 до 10·—, лнянка — до —, конюшина червона 25·— до 40·—, конюшина бѣла 40·— до 48·—, конюшина шведска — до —, хмѣль бдъ 15 до 55.— зр. за 56 кильо въ мѣсци, оковита за 10.000 литрбвъ 24·50 до 25·— зр.

Курсъ Львбвскій

зъ дня 3. л. цвѣтня 1888.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жад
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	— —	196 —
Зелѣз. Львбв.-Чернов по 200 зр. а. в.	— —	218 50
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в. . .	279 —	284 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в. .	— —	216 —
Листы заставнѝ за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в	96 25	97 50
Банку гипот. гал. 5% а. в. вылос. зъ 10% прем.	99 —	100 50
Банку краєвого 4½% а. в. лос. 51 л.	91 —	92 50
Товариства кредит. гал. 5% а. в. . .	99 40	100 50
Товариства кредит. гал. 4% а. в. . .	— —	95 —
Товар. кред. гал. 5% а. в. лос. 37 л.	99 40	100 50
Товар. кред гал. 4% а. в. лос. 41½ л.	— —	90 —
Товар. кред. гал. 4½% а в. лос. 52 л.	92 —	93 —
Листы довжнѝ за 100 зр.		
Гал Зав. кред. сел. 3% а. в (давн. 6%) въ ликв.	— —	54 —
Гал. Зав. кред. сел. 2½% (давн. 5%) въ ликв.	— —	48 —
Общ. роль. кред. Завед. 6% лос. въ 15 л.	— —	— —
Облиги за 100 зр.		
Индемнизац. галицкѝ 5% м. к. . . .	100 —	101 50
Комунальнѝ Банку краєв. 5%, I емис.	99 50	101 —
Позички краєв. зъ 1873 по 5% а. в. .	— —	105 —
Позички краєв. зъ 1883 по 4½% а. в.	88 —	89 50
Лбсы:		
Мѣста Кракова	— —	19 —
Мѣста Станиславова	— —	35 50
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	5 93	6 03
Наполеондоръ	9 98	10 03
Пбвъимперіялъ	10 35	10 45
Рубель срѣбный	1 40	1 50
Рубель паперовый	1 4	1 6
100 марокъ нѣмецкихъ	62 —	62 60

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вп. И. Л. въ Выжници. Брошурки „Земскій рай“ у насъ нема; 30 кр. у насъ до Вашои диспозиціи. — **Всч. М. М. въ Космачи.** Початокъ повѣсти „Родина Бухгольцѣвъ“ высылаѥмо вдруге; доплата не належиться — **Всч. З. П. въ Мон...и Вп. Т. Р. въ Пбдб.** Альбумы Тшемеского вже розкуплени; ще маѥ надбйти до 20 пр. зъ Липска, де були въ комісъ взятѝ, отже мусите пождати 2—3 тыжнѣ.

Поѣзды зелѣзничѝ

(пôсля годинника львôвского)

приходять до Львова:

Зъ Кракова: о год. 5 мин. 40 рано поѣздъ поспѣшный, о год. 9 мин. 27 вечеромъ поѣздъ особовый, о год 11 мин. 35 передъ полуднемъ поѣздъ мѣшаный, о год 7 мин 6 вечеромъ поѣздъ льокальный.

Зъ Черновець: о год 10 мин. 3 вечеромъ поѣздъ поспѣшный, о год. 3 мин. 35 рано поѣздъ особовый и о год. 3 мин. 30 по полудни поѣздъ мѣшаный.

Зъ Пôдволочискъ (на дворець Пôдзамче): о г. 10 м 1-вечеромъ поѣздъ поспѣшный, о год. 2 мин. 20 рано поѣздъ особовый и о год. 3 мин. 19 по по8 лудни поѣздъ мѣшаный.

Зъ Стрыя: о год. 8 мин. 59 рано и о год. 4 мин. 35 по полудни поѣздъ особовый а о год. 1 мин. 35 въ ночи поѣздъ особовый.

Ôдходять зô Львова:

До Кракова: о год. 10 мин. 41 вечеромъ поѣздъ поспѣшный, о год. 4 мин. 10 рано поѣздъ особовый, о год. 4 мин. 50 по полудни поѣздъ мѣшаный, о год. 8 мин. 8 рано поѣздъ льокальный.

До Черновець: о год. 6 мин. 20 рано поѣздъ поспѣшный, о год. 12 мин. 22 въ полудне поѣздъ мѣшаный и о год. 11 мин 6 въ ночи поѣздъ особовый.

До Пôдволочискъ (зъ двôрця Пôдзамче): о год. 6 мин. 22 рано поѣздъ поспѣшный, о год 1 мин. 8 по полудни поѣздъ мѣшаный и о год 10 мин. 55 вечеромъ поѣздъ особовый.

До Стрыя: о год. 8 мин. 4 вечеромъ и о год. 11 мин 47 передъ полуднемъ поѣздъ особовый а о год 6 мин. 30 рано поѣздъ особовый.

НАДÔСЛАНЕ.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручає свои вы-
2389 робы по найдешевшихъ цѣнахъ. 8—?

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поручає 2356 105—

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катарь, кашель и хрипку. Цѣна однôи пачки 25 кр. На провинцію зъ опакованьемъ 30 кр.

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночій) пл. Галицкій 14.
Дръ Е. Лебедовичъ (нед. внутрѣшнѝ и очнѝ) ул. Корнякт0въ (Нар. Дôмъ).
Д-ръ І. Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Аптики: 2292

З. Рукеръ ул. Кракôвска.

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краевый ул. Костюшки (будынокъ соймовый)
А. Шелеберегъ (конт. вымѣны) ул. Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лилієнъ (конт. вымѣны) ул Гетьман ьска 8

Готелѣ и Реставрації:

Стадтмилеръ (готель, торг. винъи рест.) Кракôвска 9.

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устыяновичъ, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т. Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4.

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичъ (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склепы:

Народна Торговля ул. Ормеңьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгнеръ (на йтаншій магазинъ галантерійный ул. Галицка 16.
А. Гальскій (товары зелѣзнѝ) пляцъ Маріяцкій 9.
Стажевичъ и Абрысовскій (матеріи на сукнѣ) Ринокъ 32.
Кнауеръ и Сыкъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н. Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20)
Вольфъ Чопъ (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ. ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничѝ:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигіи).

Маріяцельскѝ каплѣ жолудковѝ

знаменито дѣлаючѝ у всѣхъ недугахъ жолудка.

Schutzmarke.

Незрôвнанѝ при браку апетиту, слабôмъ жолудку, вонюючôмъ ôддыху, квасноôмъ ôдгиканю, здутю, кольцѣ, катарѣ жолудка, згазѣ, твореню ся пѣску и камѣньчикôвъ въ мѣхури, при надто великôй флегмѣ, жовтачцѣ, ôдкиненю и блюваню, болю головы (если походить зъ жолудка), корчахъ жолудка, задненю, перетяженю жолудка стравами и напоями, при хробакахъ, недугахъ селезѣнки, печѣнки и гемороидахъ. — Цѣна фляшочки разомъ зъ **приписомъ 35 кр., подвôйнои 60 кр.**

Головна высылка у аптикаря

КАРОЛЯ БРАДИ КРОМЕРИЖЬ (Kremsier) МОРАВА.

Маріяцельскѝ каплѣ жолудковѝ не суть нѣякимъ средствомъ потайнымъ. Складовѝ части поданѝ суть при кождôй фляшочцѣ въ **приписѣ.**

Правдивѝ можна купувати у всѣхъ
2351 8—52 **аптикахъ.**

ОСТЕРЕЖЕНЬЕ! Правдивѝ Маріяцельскѝ каплѣ жолудковѝ рôзно фальшують и наслѣдують. — **На знакъ правдивости** мусить кожда фляшка бути завинена въ червоне запакованье, заосмотрене въ **повысшу марку охоронну** и при кождôй фляшочцѣ на приписѣ мусить находитися, ще сей приписъ друкованый у Г. Гуска въ Кромержижу.

Правдивѝ можна купити: У ЛЬВОВѢ въ аптикахъ: Якова Байзера, Г. Блюменфельда, Петра Гайльгофера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколяша, Якова Пинеса, Жиг. Рукера, Кар. Склепиньского, І. Вевюрского, Арн. Рашапорта. — ВЪ БЕЛЗѢ у ап. Гросса. — ВЪ БОБРЦѢ у ап. Бальбины Мендлицкои. — ВЪ БРОДАХЪ у ап. Бронисл. Витославского, Мих. Куляки, Вильг. Линдесберга. — ВЪ БЕРЕЖАНАХЪ у ап.: Ад. Дурета, Іос. В. Лобоса. — ВЪ ДОЛИНѢ у ап. С. М. Траунфельнера. — ВЪ ДРОГОБИЧИ у ап.: Айхмилера, П. Партикевича. — ВЪ ГЛИНЯНАХЪ у ап. А. Гельма. ВЪ КОПИЧИНЦЯХЪ у ап. Редера. — ВЪ МЕЛЬНИЦИ у ап. Кроковского. — ВЪ МОСТАХЪ ВЕЛИКИХЪ у ап. І. Жолиньского. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛЯНАХЪ у ап. Омел. Барановского. — ВЪ РАДЕХОВѢ у ап. Яськевича. — ВЪ РОЗВАДОВѢ у ап. Винк. Грабовского. — ВЪ РОЗДОЛѢ у ап. Людв. Мержвиньского. — ВЪ САМБОРѢ у ап.: І. Алексевича, К. Мареша. — ВЪ СКОЛѢМЪ у ап. С. А. Лецковского. — ВЪ СОКОЛОВѢ у ап. Андр. Данчака. — ВЪ СОКАЛИ у ап. Евг. Высочаньского. — ВЪ СТАРôМЪ МѢСТѢ у ап. Ад. Палеского. — ВЪ СТРЫЮ у ап.: Чальбазаніого, В. Коморовского. — ВЪ ТУРЦѢ у ап. Жиг. Козицкого. — ВЪ ВАРЯЖУ у ап. Венед. Кшиволоцкого. — ВЪ ЗОЛОЧЕВѢ у ап. Франца Петеша.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

у **Львовѣ** („Народный Дôмъ"), въ **Станиславовѣ** (пляцъ Францъ-Іосифа, дôмъ Горовицôвъ), **Перемышли** (коло моста), **Тернополи**, (ринокъ дôмъ Ляндау-а) **Дрогобичи** (ринокъ), **Коломыи** (готель Кракôвскій) и **Стрыю** (ринокъ, готель пôдъ „Чорнымъ Орломъ")

поручає зô своихъ складôвъ и посередничень:

Вина угорскѝ. Увôйшовши въ звязь зъ продуцентами можемо Вповъ Родимцямъ посередничити въ замовленяхъ винъ бочкали Єсть то найдешевшій способôъ закупна, бо если вино оминає нашѝ склады, ôдпадає подвôйный транспортъ и значна акциза.

Можемо доставити бочку (около 130 литрôвъ) вина Гегіяльского по 35, 45, 48, 55, 65, 85, 100, 105, 130 до 340 зр; крôмъ того прийде Вп. Покупникови уплатити ще фрахтъ 4—5 зр. ôдъ бочки.

На складахъ нашихъ у Львовѣ, Станиславовѣ Перемышли, Дрогобичи. Тернополи Коломыи и Стрыю удержуємо всякого рода вина по взглядно высшихъ цѣнахъ.

Вина въ бочѣлкахъ 4-литровыхъ зъ доставою франко по 3 зр., 3·20 кр., 3·70 кр., 4·10 кр., 4·50, 4·90 кр

Дорожшій вина поручаєся выписувати фляшками. За бочѣлки звертаєся 45 кр. 2225 2—0

Поручаючися такожъ зъ прочими артикулами Вповъ, Родимцямъ, заявляємо готовôсть доложити всякихъ старань, щобы вдоволити Пч. Купуючихъ такъ подрôбно якъ и при почтовыхъ зелѣзничихъ посылкахъ

Зъ высокимъ поважаньемъ

Дирекція Пародноп Торговлѣ у Львовѣ.

„Господарь и Промышленникъ"

зъ року 1886 (11 чиселъ) и зъ року 1887 (12 чиселъ) можна дôстати въ Администраціи „Дѣла" разомъ за **1 зр. 50 кр.** (замѣсть 2·50) вразъ зъ пересылкою.

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО-КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Одзначена на выставахъ краевыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемирнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдличнѝ выробы косметичнѝ, тоалетовѝ и перфумы именно:

Пилиптонъ волосю сивому и споловѣлому по кôлькоразовôмъ ужитю привертає красну барву. Пилиптонъ не фарбуе лише ôдмолоджуе волосье, котре пôдъ вплывомъ сего ôдличного средства ôдзыскуе первѣстну барву, мягкôсть и ôдлыскъ. — Цѣна флякону 1 зр. 50 кр.

Цезаринъ певне средство на выгубленье нагнѣткôвъ — Пуделко 40 кр.

Антилентиліа

Нѣякій артикулъ тоалетовый не може остоятись зô взгляду наслѣдства и доброты зъ Антилентілівю. Средство се ôдержане зъ ôдсвѣжаючихъ субстанцій, усуває въ короткôмъ часѣ веснянки, опаленя сонячнѝ, плямы печѣнковѝ. слѣды по ранахъ и т. д, надає лицю свѣжôсть и нѣжнôсть. — Цѣна 2 зр.

Найлѣпше чорнило глициринове

пахуче до обуви, дае красный ôдлыскъ, мягчить шкôру и хоронить ôдъ пуканя. — Пуделко по 10 и 20 кр.

Порошокъ до чищеня нôгтѣвъ

до наданя нôгтямъ бѣлости рожевои ôдтѣни и красного ôдлыску. — Пуделко по 25 кр

Грисикъ тоалетовый до мытя рукъ

до вынѣженя згрубѣлого нашкôрка — Пуделко 90 кр.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул, Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНôВЦЯХЪ Ринокъ ч 2. 2257 67—?

Изъ рукодѣльнѣ выробôвъ церковныхъ рѣчей

І. ПАКУШЕВСКОГО

Улиця Ôрменьска, противъ „Народного Дома".

Ôдзывъ до Всечестного Духовеньства:

Копкуренція, яка повстала въ нашôмъ краю въ выробахъ церковныхъ рѣчей, а особенно що-до импортованыхъ изъ чужихъ фабрикъ недосвѣдчеными предприемцями, спонукуе мене подати цѣны выробôвъ власныхъ, котрѝ купуючій всегда буде мати дешевше и изъ першои руки на желанье.

Цѣны слѣдуючѝ:

Кадильница жовта 8 зр., посрѣблена 10 зр.
Ладоница жовта 2 зр. 50 кр., посрѣблена 3 зр
Кресты престольнѝ 8. 10, 12, 20, 30, 40 зр. и высше.
Чаша золочена въ огни гладкои роботы 14 зр
„ „ оздобнѣйшои роботы 20, 25, 30 зр и высше.
Дарохранительница зъ короною золочена 16, 22 зр и высше.
Хрестъ ручный орѣховый 4 зр
„ „ металевый 3 зр. и высше.
Мировникъ 1 зр Ложочка 1 зр. Звѣзда 1 зр.
Хрестъ на хоругвь жовтый 7 зр. 2391 2—6
„ „ золоченый 10 зр. и высше.
Золоченье въ огни чаши 8, 10, 12 зр. и высше.
Посрѣбленье кадильницѣ 2 зр. 50 кр.
Ôдновленье окутя до Евангелій 6, 8, 10, 12, 15, 18 зр. и высше.
Нове окутье до Евангелій 15, 18, 24, 30 зр. и высше.
Лѣхтарѣ мосяжнѝ пôсля высокости.

Кромъ того принимає всякѝ роботы церковнѝ такъ новѝ якъ и до ôдновленя, а именно: новѝ хулъ, и хресты на копули.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. управ. галицкого

Акційного Банку Гипотечного

2222 123—? купує и продає

ВСѢ ЄФЄКТЫ И МОНЄТЫ

пôдъ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечнѝ и 5% Листы Гип. премiованѝ,

котрыхъ пôсля закона зъ дня 2 липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвысшои постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталôвъ фондовыхъ, пупилярныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадія

можна одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльосованя зъ 10% премію т. є. по 110 за 100)

Всѣ припорученя зъ провинціи залагоджуються безъ проволоки по курсѣ дневнôмъ, не числячи нѣякои провизіи.

Фабрика въ р. 1782 заложена.

СТАРКА

зъ ц. к. упр. фабрики ликерôвъ, розол. и оцту **І. А. Бачевского** **ц. к. придворного доставника у Львовѣ.**

Марка въ фляшцѣ à 3/4 литр.	Цѣна.
*	зр. —·70
* *	„ —·90
* * *	„ 1·00
1850	„ 1·50
1860	„ 1·20

СТАРКА ЛѢЧНИЧА

зъ р. 1840	зр. 2·50
зъ р. 1830	„ 3.00

Ôдъ коли заложена фабрика, с. в. бôльше якъ ôдъ столѣтя, найбôльше заходу було выробъ житнои ***СТАРКИ***, такъ въ краю якъ и за границею вельми цѣненои, улѣпшити и поручаю тую-жь яко напитокъ о знаменитôмъ и нѣжнôмъ, а лагôднôмъ смаку, котрый тысячѣ моихъ Вповъ. ôдбирателѣвъ уживає замѣсть **COGNAC-у**. Продуктъ сей вывожу въ значнôй скôлькости до *Нѣмеччины, Италіи, Румуніи и до Орієнту, а въ Австро-Угорщинѣ* сей рôдъ выключно числить тысячѣ ôдбирателѣвъ.

Найдогôднѣйше спроваджати СТАРКУ почтою въ пакетахъ à 5 кило, маючихъ 2 фляшки. 2361 5—52

Закладаюся

за всяку цѣну, що жаденъ зъ моихъ конкурентôвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжь для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій краевыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мôй богатый складъ такожъ
1962 Веч. Духовеньству 75 -0

Замовленя въ мѣсци и зъ провинціи выковуються точно и ретельно. На жаданье высылаю взоры даромъ и франко

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужескои одежи гуртомъ и подрôбно.

Львôвъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложеный 1848.

О половину знижень цѣны

для предплатникôвъ „Дѣла", „Зорѣ" и „Батькôвщины"

на давнѣйшій томы „Библіотеки найзнаменитшихъ повѣстей" т. І—ХХ. включно, чи хто купуе разомъ чи поединчо, якъ довго выстане невеликій запасъ. Зголошуватись треба просто до „Администраціи Дѣла у Львовѣ".

Знижена цѣна всѣхъ 20 томôвъ 13 зр. 80 кр. (на пересылку почтову треба долучити 30 кр.)

Перша галицка фабрика выробôвъ зъ тѣста

въ СТРУСОВѢ

пошукуе заступника у кождому мѣстѣ. П Т. купцѣ ма-
2401 ють першеньство. 2—3

500 найкрасшихъ и найновѣйшихъ родôвъ **РОЖЬ** зъ якъ найдокладнѣйшою номенклятурою. На ласкавѝ бажаня высилаєсь спеціяльный
2377 списъ рожь франко. 3—6

ЕД. КАЧОРОВСКѝ

въ Товмачи.

Неомыльне средство

на выгубленье нагнѣткôвъ, бородавокъ и иншихъ подôбныхъ наростей шкôрныхъ, безъ болю и безъ жаднои небезпечности.

Цѣна флякону 50 кр.

Встрикненье и капсулки

зъ ростины „MATICO"

въ недугахъ мужескихъ неоцѣнене средство

поручає Аптика

К. КРИЖАНОВСКОГО

у ЛЬВОВѢ.

Цѣна фляшки встрикнень 40 кр. Капсулокъ 80 кр.

2274 14—?

А. РОЗМАНИТЪ

КРАКôВЪ

ФАБРИКА ПАРОВА

Цикоріи, Сурогатôвъ кавы и Кавы фигови

Выробляе зъ сырого продукту власнои плянтаціи всякѝ роды цикоріи и штучнои кавы, котрѝ ôдзначаються богатствомъ частей поживныхъ а такожъ знаменитымъ сма-
2286 комъ и запахомъ. 26—0

Фабрика поручає передовсѣмъ:

Сурогатъ кавы аъ коробкахъ (шуфлядкахъ).
Сурогатъ кавы въ скляикахъ
Шротову каву француску Розманита.
Цикорію кракôвску гôрку.
Каву фигову.
Цикоряну каву перлову. (Новôсть!!)
Каву кракôвску добôрну въ скриночкахъ.

Набути можна у всѣхъ важнѣйшихъ склепахъ.

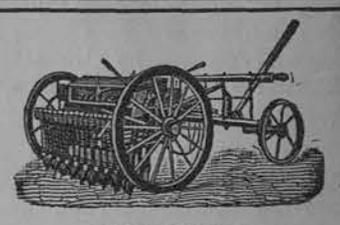

СѢВНИКИ

найлѣпшого и найтревалѣйшого рода
доставляють пôдъ довголѣтною гаранцією

УМРАТЪ и Комп.

ФАБРИКА МАШИНЪ ГОСПОДАРСКИХЪ
2314 ПРАГА-БУБНА. 11—?
Филія у Львовѣ пôдъ власною фирмою
Каталоги на жаданье даромъ.

НЕДУГИ ЛЕГКИХЪ.

Gas-Exhalation **(Rectal-Injection)**

лѣчить туберкулы (сухоты, нидѣнье) **астму, хроничный катаръ бронхіяльный и т. д.**

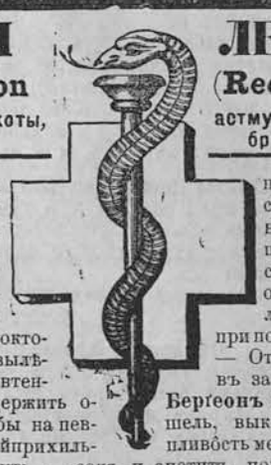

Неимовѣрный, позорно недосягненый идеалъ лѣкарѣвъ, можливôсть вылѣченя недугъ легкихъ, вже теперь цѣлкомъ вповнѣ осягнено. Посвѣдченя знаныхъ въ свѣтѣ професорôвъ и докторôвъ, сотки листôвъ вылѣченыхъ, зъ котрыхъ автентичнѝ копіи кождый одержить оплатно на бажанье, щобы на певно пересвѣдчитися, найприхильнотôмъ цѣлковито никнуть — сонъ и апетитъ повертають назадъ. Тягаръ тѣла побôльшуєсь ôдъ 1/2 до 1 кильогр. на тыждень. Намагаючій способъ житя можна на ново розпочати." — **Проф. Cornil** и **проф. Verneuil**. При астмѣ сейчасъ уступае бракъ ôддыху.—Цѣлковите вылѣченье часто въ 8 дняхъ. — **Проф. Dujardin Beaumetz:** „Хрон. катаръ бронхіяльный цѣлкомъ дався вылѣчити." — **Проф. Френцель** ôдд. **д-ръ Штаца:** „Пропасници, нôчнѝ поты, кашель, выкиды уступають — незвычайный апетитъ збôльшаєся — тягару прибуває до 5 кильогр." — **Д-ръ M'Laughlin:** „Зъ 30-степеновыхъ туберкулôвъ всѣ основно вылѣчилися." — Те саме посвѣдчають и недужѝ. (Лѣченье само не єсть утяжливе, не перешкаджає и пôдъ загарантією безъ злыхъ наслѣдкôвъ.) — **Ц к. выкл. прив. Gas-Exhalations-Apparat (Rectal-Injector)** разомъ зъ способомъ уживаня для лѣкарѣвъ и **для власного ужитку** и зъ прыладомъ до выроблювання газу высылаєсь за готôвку або послѣплату à 8 зр., зъ мѣриломъ газу à 10 зр.

Д-ръ Кароль Альтманнъ, Вѣдень, VII. Bez., Mariahilferstrasse Nr. 80. 2373 7—50

КАРТЫ ДО ГРЫ,

Касетки, штоны, марки, Домино, шахи зъ фигурами, Ножики, ножички, пуляресы, канчуки и др. артикулы

2228 **Табакерки** 8—0

роговѝ зъ шильдкрету поручає найдешевше торговля

Братей Лянгнеръ

Львôвъ, Галицка ч. 16

Цѣнники даромъ!

Порадникъ для крамниць

зъ пересылкою 20 кр.

Статутъ „Соколôвъ"

товариствъ сторожи огневои, выготовленый въ такôмъ форматѣ, якъ подаеся до ц. к. намѣстництва, вразъ зъ поданьемъ и ôдповѣдными увагами въ 6 примѣрникахъ зъ пересылкою почтою 50 кр.

Выдавъ и высылае **Василь Пагôрный у Львовѣ.** 1—0

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 67 и 68. Львôвъ, Четверъ 24 марта (5 цвѣтня) 1888. Рôчникъ IX.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ щодня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека пайзнам. повѣстей“ выходитъ вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошенія принимаються по цѣнѣ 6 кр. бдъ однои стрôчки печатнои, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимаютъ: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ . . . . . 16 зр.
на пôвъ року . . . . . 8 зр.
на чверть року . . . . . 4 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатаній вôльній бдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

☞ Зъ днемъ 1 (13) цвѣтня починаєся **другій кварталъ сегорôчного выдавництва щоденного „Дѣла“.** Просимо отже нашихъ квартальныхъ П. Т. предплатникôвъ якъ и довжникôвъ поспѣшити зъ надсыланьемъ предплаты.

Своими власными силами.

Замѣтну вступну статью подала ческа „Politik“ зъ 31. марта. Она наводитъ письмо пок. Паляцкого зъ 1871 р., въ котрôмъ „батько“ ческого народу казавъ: „Просвѣта народна змоглась у насъ въ загалѣ дуже. Чехъ не тôлько дорôвнавъ Нѣмцеви, але и перестигъ єго. Селянинъ ческій перейшовъ нѣмецкого селянина що-до круга понять, живости духа, охоты до читаня и просвѣты. За 40 послѣдныхъ лѣтъ словеснôсть ческа розвинулась широко, промыслове образованье росте. Але найвôдраднѣйшимъ єсть то, що нарôдъ ческій доходитъ до всѣхъ тыхъ добуткôвъ **своими власными силами.** Правительство вплывало на розвôй той бôльше спиняючо, якъ ободряючо.“ Щô Паляцкій въ своемъ часѣ сконстатувавъ, то — каже „Politik“ — розвинулось нинѣ ще ширше и красше. „Ôдъ 1871 р. здобули мы университетъ и величавый театръ народный. Народна словеснôсть зробила въ двохъ десяткахъ лѣтъ надмѣрный поступъ. На поли искуства, малярства, музики та рѣзьбярства успѣхи нашй рôвнаються успѣхамъ другихъ культурныхъ народôвъ Европы. Языкомъ нашимъ, въ котрого розвôй песимисты передъ соткою лѣтъ не вѣрили, можемо нинѣ гордитись. Недостає намъ вправдѣ повнои автономіи, до якои управняе насъ исторія, яку мы давнѣйше посѣдали и яку въ 1848 р., здавалось, здобудемо собѣ, — але тымъ не зражаємось, вѣруючи въ слова поета нѣмецкого: що той лише достойный волѣ и житя, що щоденно ихъ собѣ здобувати мусить. Одно лишь наповняе душу сумомъ и невôдрадою, именно, що духъ ворогованя починае вселятися и мѣжь самыхъ своихъ, що являються люде, котрй найбôльшихъ своихъ патріотôвъ обкидають болотомъ, а всякій трудъ патріотичный стараються пôдкопувати...“

Статьею тою повитала „Politik“ нарôдъ свôй въ день Великодный. Вычисливши дѣйстнй успѣхи Чехôвъ на кождôмъ поли ихъ національного, политичного та культурного житя, „Politik“ радуєсь головно тымъ, що до всего дôйшовъ нарôдъ ческій своими власными силами. Тымъ и ободрюе органъ Ригера належить на далекôмъ краю Европы, але на соромъ тôй Европѣ можна сказати, що она ще дуже мало пôзнала нарôдъ малорускій, а о богатствѣ, красотѣ, мельодійности оригинальнôй, ритмицѣ и другихъ прикметахъ пѣснѣ нашои не маe майже и понятя. Частина вины спочивае однакожь и на насъ самыхъ. Мы за мало знакомимо Европу зъ плодами духового нашого житя. Другй народы, маючи за собою стôлько богатства духового и такъ давну культуру, були-бъ давно приложили всѣхъ силъ, щобы ту Европу познакомити близше зъ Русею. Поки-що, мы тѣшимось однымъ значнѣйшимъ проявомъ на поли знакомленя ширшого свѣта зъ нашою лиричною поезіею устною.

Передъ нами лежитъ книжочка о 256 сторонахъ (8-ки) надписана: „Kleinrussische Volkslieder. Metrisch übersetzt von Ludwig Adolf Staufe-Simiginowicz. Leipzig. Verlag von Otto Wigand. 1888.“ Выданье гарне.

Въ передньôмъ словѣ каже авторъ, професоръ черновецкій: „Загальный интересъ для малорускоro народу въ Австріи и Россіи зрôсъ въ остатныхъ десяткахъ лѣтъ такъ дуже, що всякій причинокъ до характеристики того народу находитъ всюды радый привѣтъ. Въ моѣй книжцѣ „Die Völkergruppen der Bukowina“ *подавъ я етнографичнй и культурно-историчнй замѣтки о Русинахъ и вже тогдѣ приобѣцявъ*, що небавомъ выдамъ бодай дещо зъ пѣсень мало-рускихъ. Не входжу въ пытанье, чи зроблю я се удачно и зъ знаньемъ рѣчи. Я люблю мôй нарôдъ и хочу познакомити свѣтъ зъ поетичною вдачею сего народу.“

Поважаный авторъ дѣлитъ ôдтакъ перебувъ слѣдуючій: дôбръ повыше якъ 1000 моргôвъ було 1459, ôдъ 1000—500 моргôвъ було 1413 дôбръ, ôдъ 500—300 було 1085 дôбръ, ôдъ 300—100 було 1595 дôбръ, низше 100 моргôвъ було 2796 доминикальныхъ посѣлостей.

Пôсля катастру зъ лѣтъ 1847—1859 було всѣхъ доминикальныхъ дôбръ 7435, зъ того высше 1000 моргôвъ 1639, ôдъ 1000—500 мор. 1667, ôдъ 500—300 мор. 1194, ôдъ 300—100 мор. 1622, а низше 100 мор. 1313 домин. посѣлостей. Найбôльшй доминикальнй просторы були тогдѣ на Подôлю въ Бережанщинѣ та Золочѣвщинѣ, найменшй коло Ряшева, Кракова, Санча и Тарнова.

Селяньскихъ посѣлостей було въ р. 1819 загаломъ 519.292, въ р. 1859 загаломъ 793.970, то значить, що число властителѣвъ-селянъ збôльшилось въ тôмъ часѣ о 55%. За то число такихъ селянъ-властителѣвъ, котрй маютъ высше 50 моргôвъ грунту упало о 38%, натомѣсть збôльшилось число властителѣвъ середныхъ ôдъ 50—5 моргôвъ о 34%, а число господарѣвъ на грунтахъ низше 5 моргôвъ збольшилось майже два разы. Цифры тй выказуютъ велике роздробленье грунтôвъ меншихъ посѣлостей.

Пôсля найновѣйшихъ датъ зôбраныхъ въ публикаціяхъ выдѣлу краєвого обнимае табулярна власнôсть 5,500.214 моргôвъ т. є. 40·33% цѣлои поверхнѣ Галичины. Зъ того припадае на лѣсы 3 мил, на рôлѣ луги и огороды 2 мил., а на пасовиска бôльше, якъ 180.000 моргôвъ. Зъ того загального числа грунтôвъ доминикальныхъ припадае на т. зв. manus mortua до 729.000 моргôвъ, а именно на державу и фондъ религійный 415.000, духовнй бенефиціи 213.000, фундацiи 80.000, а табулярнй маєтки громадъ 20.000 моргôвъ. Зъ решты табулярныхъ грунтôвъ припадае на майораты 57.934 морг., а кромѣ того єсть 35 властителѣвъ такихъ, котрй маютъ разомъ 1,100.000 моргôвъ т. є. пяту часть цѣлои табулярнои власности. Близько 2000 властителѣвъ маe низше 200 моргôвъ, а 2000—2200 ôдъ 200—10.000 моргôвъ землѣ.

Цѣкавй суть даты, ôдносячй-ся до земскои власности спеціяльно на Подôлю, котре обнимае повѣты: тернопôльскій, збаразкій, скалатскій, гусятиньскій, теребовельскій, чортковскій и залѣщицкій.

Цѣле Подôлье обнимае 1,184.507 моргôвъ т. є. одинайцяту часть цѣлого краю. Зъ того припадае на доминикальну власнôсть 495.167 морг., на всяку иншу власнôсть 689.340 моргôвъ. Доминикальну власнôсть на Подôлю представляе 615 дôбръ въ рукахъ 315 властителѣвъ. Зъ тыхъ посѣдае 7 властителѣвъ маєтки надъ 10.000 моргôвъ, 11 властителѣвъ маєтки ôдъ 5000—10.000 м., 25 властителѣвъ ôдъ 2500—5000 м., 108 властителѣвъ ôдъ 1000—2500 м., 61 властителѣвъ ôдъ 500—1000 м., 52 властителѣвъ ôдъ 250—500 м., 31 властителѣвъ ôдъ 100—250 м. а 35 властителѣвъ низше 100 моргôвъ. На 295 приватныхъ властителѣвъ єсть на Подôлю 50 Жидôвъ, котрй маютъ 62.781 моргôвъ т. є. 13% або осьму часть цѣлого Подôля.

Грунты рустикальнй представляютъ найбôльше роздробленье въ захôднôй части краю. Коло Ясла суть громады, въ котрыхъ жадный господарь не маe грунтового доходу высшого надъ 30 зр., въ горлицкôмъ повѣтѣ лучаються села, де нѣхто не маe высше 20 зр. рôчного грунтового доходу. Дуже малй доходы выказуе селяньска грунтова власнôсть въ повѣтахъ: лискôмъ, долиньскôмъ и добромильскôмъ. Лучше єсть вже въ повѣтѣ ярославскôмъ и перемыскôмъ, де лучаються часто вже господарѣ зъ доходомъ надъ 50 зр. а бываютъ и зъ доходомъ 100—150 зр. рôчно. Бôльше-менше такій самый дохôдъ выказуе селяньска власнôсть грунтова въ повѣтахъ городецкôмъ, рудецкôмъ, равскôмъ. Меншй доходы выказуе она въ повѣтахъ: яворôвскôмъ, тѣшанôвскôмъ, львôвскôмъ, сокальскôмъ, бобрецкôмъ и по части пôдгаєцкôмъ. Найвысшй цифры доходôвъ зъ селяньскихъ рôльничихъ господарствъ стрѣчаємо на Подôлю.

Зъ доходами и загальнымъ станомъ грунтовои власности вяжесь тѣсно справа єи обдовженя.

При кôнци р. 1868 обтяжена була доминикальна власнôсть Галичины довгами въ высотѣ 127 мил., въ р. 1871 зменшились тй довги до 123 мил. Ôдъ того року ростуть однакъ довги безнастанно. Въ р. 1875 выносять они вже 151 мил., въ р. 1876 — 158 мил., въ р. 1877 — 167 мил., въ р. 1880 — 178 мил., а въ р. 1884 — 183,600.459 зр.

Власнôсть селяньска мала въ р. 1868 всего пôвъ миліона довгу. По заложеню селяньского банку въ р. 1868 почала тая цифра ити дуже швидко въ гору. Въ р. 1869 выносила она 1,736.000 зр., въ р. 1870 надъ 2½ мил., въ р. 1874 надъ 10 мил., а въ р. 1886 дôйшла дорогою страшнои прогресіи до 30 мил. зр.

Наслѣдкомъ нашого обтяженя и въ загалѣ неприродныхъ кредитовыхъ ôдносинъ земскои власности являються частй змѣны въ особахъ властителѣвъ, наступаючй найчастѣйше дорогою примусовои лицитацiи. Дотыкае

Власнôсть грунтова въ Галичинѣ.

Урядова газета подае справозданье зъ послѣдныхъ публикацій статистичныхъ выдѣлу краєвого, дотыкаючихъ грунтовои власности въ Галичинѣ. Даты тыхъ публикацій дуже цѣкавй и важнй для зъилюстрованя экономичныхъ ôдносинъ нашого краю, котрого экономична сила опираєсь все ще головно и переважно на грунтовôй власности.

Вся грунтова власнôсть Галичины выноситъ 13,640.645 моргôвъ, або 3,803.447 гектарôвъ. Зъ того припадае на рôлю 48%, на луги 11%, огороды 1·4%, пасовиска 9%, озера, ставы и мочары 0·27%, лѣсы 25%, иншй грунты 3·77%.

Зъ того загального числа припадало пôсля катастру зъ р. 1819 и зъ р. 1847—1859 на власнôсть доминикальну 5,600.000 моргôвъ.

Пôсля катастру зъ р. 1819 було всѣхъ доминикальныхъ дôбръ 8448, а роздѣлъ ихъ

Руска пѣснь въ нѣмецкôмъ перекладѣ.

Навязую рѣчь до ôдозвы о. Порф. Бажаньского, умѣщенои въ фейлетонѣ торôчного „Дѣла“. Въ ôдозвѣ тôй просивъ композиторъ всѣхъ любителѣвъ пѣсни народнои, щобъ доложили силъ до выданя „Зббрняка пѣсень“ нашихъ, що ôдъ вѣкôвъ лунаютъ голосно по Руси ôдъ зеленого Бескиду по широкій Донъ. Задача хороша и цѣль дуже хосенна. Всѣ скарбы богатои словесности устнои — найбогатшои въ цѣлôй Славяньщинѣ — мали-бъ найти мѣсце въ тôмъ *Збôрнику*. О скôлько знаю, почате о. П. Бажаньскимъ дѣло розвиваєсь досыть успѣшно. Надъ тысячь кôлькасотъ пѣсень — мельодій а почасти и текстôвъ — удалось доси зôбрати о. Бажаньскому, и то переважно въ самôй Галичинѣ, не вчисляючи поважного числа всякихъ вяріянтôвъ. Судячи по тôмъ, можна безпечно ворожити, що число пѣсень дôйшло-бы при бôльшôй запопадности зô стороны збирачѣвъ скоро до въ троe и четверо бôльшои сумы.

Якъ велику прислугу зробила-бы Русь собѣ самôй, цѣлôй Славяньщинѣ, а при тôмъ науковому та музикальному свѣтови, рѣчь ясна. Не лишь поетична сторона, але и музична твôрча сила народу нашого обявилась-бы въ цѣлôй повнотѣ. А не сумнѣваємось, що пѣснь народна вилынула-бъ оживляючо и на поетôвъ и на музикôвъ нашихъ. Скажемо навѣть, що выдавництвомъ такимъ оправдали-бъ мы давну славу о настрою поетичнôмъ спѣволюбивости Русина та въ очехъ наукового свѣта зыскали-бъ дуже на повазѣ. Хочь Русь не

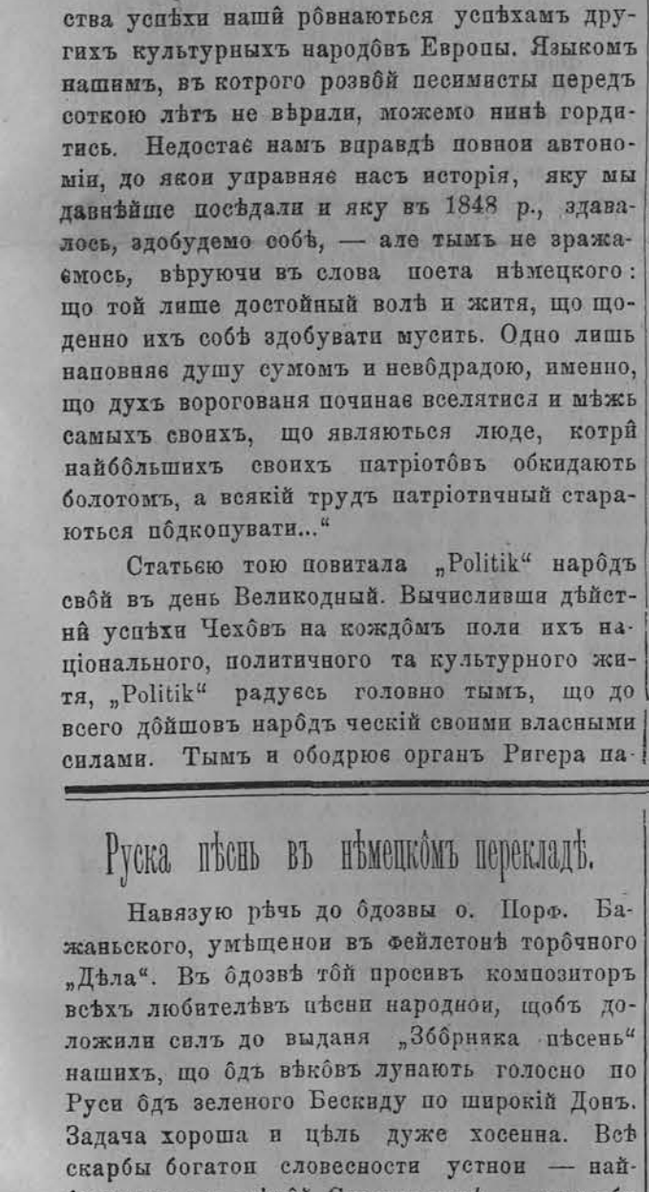

то такъ доминикальнои якъ и рустикальнои власности.

Лицитацій доминикальнои власности було въ р. 1876 лишь 48 а вже въ р. 1885 було ихъ 887 на заспокоенье 12 мил. довгу зъ оцѣночнои вартости гипотекъ 39 мил. зр.

Лицитацій селяньскихъ грунтовъ переведено вдъ р. 1873 — 1883 загаломъ 23.237. Зъ тыхъ екзекуцій перевѣвъ банкъ селиньскій 6472, а приватнѣ вѣрителѣ 12.000, а мѣжь тыми перевели Жиды 9041 екзекуцій.

При вольшой части лицитацій такъ доминикальныхъ якъ и селяньскихъ грунтовъ перейшли лицитованѣ грѣнты въ руки Жидовъ або въ загалѣ чужихъ некраєвыхъ елементовъ.

Реформа поступованя въ справахъ сумаричныхъ.

Въ справахъ цивильныхъ, де йде о вартость грошеву вдъ 50—500 зр. а. в. обовязує доси процедура сумарична, нормована цѣсарскимъ патентомъ зъ 18 жовтня 1845. Хотяй имя „сумарична“ вказує на скорочене поступованье, то однакъ въ практицѣ тягнулись и тягнуться у насъ сумаричнѣ процесы дуже довго и въ загалѣ грѣшать тыми самыми хибами и недогодностями, що и процесы письменнѣ. А недогодности тѣ даються при нихъ вдчувати ще тымъ больше, що ходить тутъ звычайно о суму невысоку, а кошты поступованя и веденя процесу вдносяться иногдѣ дуже высоко.

Щобы запобѣгти злому, намѣряє правительство предложити парляментови проєктъ новелѣ, мѣстячои въ собѣ повну змѣну дотеперѣшнои процедуры въ справахъ идучихъ о вартость вдъ 50—500 зр., отже тамъ, де доси обовязує сумаричный патентъ зъ р. 1845. Проєктована змѣна лежить въ слѣдуючихъ головныхъ точкахъ:

Справы цивильнѣ, въ котрыхъ споръ иде о грошевѣ вартости вдъ 50—500 зр., мають вднадати рѣшенямъ повѣтовыхъ судовъ. Рѣшатись же мають они по переведеню устнои прилюднои розправы, котра маѣ вестись зовсѣмъ въ той самый способъ, якъ ведуться нинѣ розправы въ справахъ дробныхъ (до 50 зр.). Зъ огляду на высшу вартость предмету спору будуть заходити мѣжь теперѣшнымъ поступованьемъ въ справахъ дробныхъ а будучимъ поступованьемъ сумаричнымъ такѣ рознице:

Перша и головна рознича буде лежати въ томъ, що нова сумарична процедура допускаѣ вдъ выроковъ першои инстанціи апеляцію и ревизію (вдклики) до высшихъ инстанцій, коли тымчасомъ поступованье дробне не допускаѣ ихъ зовсѣмъ.

Апеляцію вносити маѣ покривджена засудомъ сторона на письмѣ, а друга сторона маѣ вносити на тую апеляцію оборону апеляційну. Другою инстанцією для споровъ сумаричныхъ не буде, якъ доси, высшій судъ краєвый, а судъ окружный або краєвый, подобно зовсѣмъ якъ при карныхъ переступленяхъ. Передъ другою инстанцією маѣ цѣла розправа ще разъ повторитись (такожь такъ само, якъ при вдкликахъ вдъ выроковъ карныхъ судовъ повѣтовыхъ), розправа буде и тутъ устна и явна, однакъ сторона мусить тутъ прибрати собѣ адвоката. Рѣшаѣ въ другой инстанціи не одинъ судія, а трибуналъ зложеный зъ трохъ судіввъ, передъ котрымъ ведесь цѣла розправа.

Вдъ выроку другои инстанціи вольно сторонамъ вдкликуватись до третои ще инстанціи, котрою есть найвысшій трибуналъ у Вѣдни. Сторона вдкликуюча-ся вносить письмо т. є. ревизію, котру вольно ѣй буде вносити не лишь тогдѣ, коли выроки двохъ першихъ инстанцій розняться вдъ себе (ревизія звычайна), але и тогдѣ коли выроки двохъ першихъ инстанцій суть зовсѣмъ рознозвучнѣ (ревизія надзвычайна). Допускаємостею надзвычайнои ревизіи рознится зновъ значно проєктоване сумаричне поступованье вдъ дотеперѣшного, котре зъ горы выключало можность вдкликуватись вдъ двохъ рознозвучныхъ вырововъ.

Передъ найвысшимъ трибуналомъ справедливости не повторяєся уже устна явна розправа, — инь рѣшаѣ вже на сесіи тайнои и на подставѣ актовъ. Предметомъ рѣшеня найвысшого трибуналу будуть вже майже правильно лише пытаня и погляды правнѣ, а не квестіи фактичнѣ, котрѣ рѣшаться звычайно уже при устныхъ розправахъ въ двохъ першихъ инстанціяхъ.

Щобы запобѣгти легкодушнымъ надъуживанямъ права вносити вдъ двохъ вырововъ рознозвучныхъ надзвычайну ревизію, постановляѣ проєктъ, що кождый, хто внесе надзвычайну ревизію и програѣ ѣн, мусить заплатити яко кару за легкодушне внесенье надзвычайнои ревизіи 10% цѣлои сумы, о котру розходилось въ томъ процесѣ. Кара тая маѣ ити на скарбъ державный.

Вконци предкладаѣ проєктъ, щобы нове поступованье сумаричне обовязувало лише въ судахъ повѣтовыхъ, знаходячихъ-ся по мѣстахъ, въ котрыхъ суть суды окружнѣ або краєвѣ, т. є. лише въ т. зв. судахъ мѣско-делегованыхъ, а у всѣхъ другихъ повѣтовыхъ судахъ щобы переводились сумаричнѣ споры, якъ и доси, вдсля цѣсарского патенту зъ р. 1845.

Тоє обмеженье проєктованои реформы сумаричного поступованя на суды мѣско-деловаванѣ, хочь и толкуе его проєктъ бракомъ силъ въ судахъ окружныхъ для рѣшаня вдкликовъ (апеляцій) зъ только повѣтовыхъ судовъ, — не може помимо того выдержати критики. Бо коли проєктована новеля запобѣгти маѣ протягуваню споровъ и всѣмъ стратамъ и недогодамъ, якѣ зъ того для сторонъ выходять, то потреба такои охороны даѣсь далеко больше вдчувати въ судахъ повѣтовыхъ, якъ въ мѣско-делегованыхъ. По большихъ мѣстахъ суть стороны порадньйшѣ, мають можность радитись кождои хвилѣ адвокатовъ, коли, противно, въ малыхъ мѣстахъ и мѣсточкахъ нема адвокатовъ, стороны самѣ суть крайно непорадньѣ а всѣ хибы и недостатки процедуры вызыскують для себе покутнѣ писарѣ. Въ мѣско-делегованомъ судѣ менша суть и кошты терминовъ, бо тутъ всѣ майже стороны живуть въ мѣсци, коли тымчасомъ клієнтеля повѣтовыхъ судовъ стягатись мусить на кождый терминъ зъ вддаленыхъ часомъ о колька миль селъ, — очевидно отже друга потребуе скоршои помочи и скоршого скончена споровъ, якъ перша. А бракъ силъ въ судахъ окружныхъ зновважиться знову тымъ, що о сколько больше будуть мати суды окружнѣ занятя зъ причины рѣшеня апеляцій въ справахъ сумаричныхъ, о столько вдпаде роботы и часу высшимъ судамъ краєвымъ, котрѣ доси були другою инстанцією въ тыхъ справахъ. Зъ сихъ причинъ представляєсь подане высше обмеженье неоправданымъ и оно повинно вдпасти при остаточномъ принятю проєкту новелѣ державнымъ тѣломъ законодательнымъ.

ω.

Адресъ до кн. Адама Сапѣги.

Якъ мы вже доносили, Поляки львовскѣ выготовили були и зобрали много подписовъ на адресу до кн. Ад. Сапѣги зъ просьбою, щобы инъ, маючи повагу въ Ватиканѣ, старався розбити початѣ переговоры курии римскои съ Россією въ цѣли заключеня конкордату. Полиція львовска заборонила збирати въ товариствахъ польскихъ подписы на тую адресу, а кн. Ад. Сапѣга заявивъ телеграфично въ польскихъ дневникахъ, що инъ „про адресу нѣчого не знавъ и мусить рѣшучо зазначити, що сожалѣе надъ выбраною порою, дорогою и формою, а всякѣ дальшѣ кроки уважаѣ шкодными..“

Польскѣ дневники „Kurjer Lw.“ и „Dziennik Pol.“ зганили се письмо кн. Сапѣги. „Kurjer Lw.“ каже, що кн. Сапѣга публично зганивъ то, на що приватно бувъ згодився, будучи напередъ о всѣмъ поинформованый черезъ дуже близьку ему особу. Люде, вѣруючѣ ще въ успѣхъ добрыхъ вплывовъ личныхъ въ Ватиканѣ, звернулись до кн. Сапѣги, чуючи, що выбираєся зъ депутацією до Риму, — и манифестацією публичною хотѣли вдвернути нещастье, — запобѣгти, щобы курія римска могла ще завернутися зъ похилои дороги конкордату. Подписанѣ на адресѣ думали, що польска депутація, выбираючись до Риму зъ поклономъ и гарачемъ, скористаѣ зъ нагоды и — по томъ, що сталося зъ Познаньщиною, — выскаже послѣдне memento. Тымчасомъ зъ заявленя кн. Сапѣги выходить инакше. Просьба маѣ бути „шкодна“! То добре, подрѣть адресу! — а Польща прецѣнь разъ вылѣчиться зъ ультрамонтанизму и перестане зносити ему безплодныѣ жертвы...

Мадяры въ справѣ горѣвчанои.

Въ справѣ горѣвчанои заговоривъ „Pester Lloyd“ дуже рѣшучо, забувши на пѣсню: „Polak, Węgier — dwa bratanki“. Финансовѣ, соціяльно-политичнѣ и державнѣ вдносины наказують — каже „P. Lloyd“ — завести сей податокъ. За тымъ говорять ще и другѣ обставины, именно: взглядъ на Угорщину, введенье въ житье нового закона о податку цукровомъ, и богато партійно-политичныхъ причинъ. Новый податокъ горѣвчаный есть вправдѣ горкою пигулкою для Галичины, инъ обтяжить также и Чехію, Мораву та Шлескъ. але се есть рвдъ политичнои пробы, наложеной на правицю рады державнои. Коли-бы правиця не вынесла сего тягару, то наслѣдки для неи були-бъ дуже сумнѣ. Мужѣ державнѣ не думають про-то анѣ о вдкиненю предложеня, анѣ о нѣякихъ поправкахъ. И министерство есть того пересвѣдченя, що устава мусить перейти. Галицкѣ продуценты одержать може деякѣ вольги, але больше не выторгують. Смѣшными суть при томъ погрозы о розвязаню палаты посольскои. Графъ Таффе и Дунаѣвскій не въ силѣ сего зробити зъ причинъ, о котрыхъ у насъ (въ Угорщинѣ) и воробцѣ свищуть. Такѣ погрозы и несмачнѣ, и дитиннѣ, бо всякій знаѣ, що грозячій не въ силѣ выконати погрозы.

Въ другомъ числѣ „Pester Lloyd“ выступивъ зъ енергичнѣйшою ще грозьбою Полякамъ. „Проєктъ подвышеня податку вдъ спиритусу мусить бути переведеный, чи при нинѣшномъ министерствѣ, чи при иншомъ, чи при нинѣшнои большости парляментарнои, чи при иншой. Въ новомъ министерствѣ не буде д-ра Дунаѣвского, а коли прайде нова большость парляментарна, то Поляки стратять всѣ користи нинѣшнои ситуаціи.“

На то вдповѣдаѣ „N. Reforma“: Попередъ всего нехай „Pester Lloyd“ не думаѣ, що Полякомъ може перелякати уступленьемъ д ра Дунаѣвского зъ посады министра финансовъ. Д-ръ Дунаѣвскій по сто разовъ завѣрювавъ, що инъ есть австрійскимъ, а не галицкимъ а тымъ менче польскимъ министромъ. Коли-жь одна партія (станьчики) все представляла собѣ, що край маѣ въ д-ру Дунаѣвскомъ якогось спеціяльного оборонця, то п. министеръ достаточно постарався о то, щобы ѣн зъ тои илюзіи вывести. Нинѣ вже есть богато людей, навѣть такихъ, котрѣ кажуть, що министеръ скарбу не-Полякъ могъ-бы больше увзглядняти интересы краю, бо не боявся-бы, щобы его подозрѣвано о парціяльность, а п. Дунаѣвскій того боиться. Дальше заявляе „N. Reforma“, що не боиться грозьбы о розпаденю нинѣшнои большости парляментарнои. За девять лѣтъ правленя гр. Таффого Поляки помогли Чехамъ здобути ческій университетъ въ Празѣ; помогли Чехамъ и Словенцямъ до дуже важныхъ для ихъ народного житя розпоряджень языковыхъ; въ справахъ финансовыхъ и экономичныхъ посвящали свои интересы; для удержаня кабинету гр. Таффого терпѣли розпорядженя мин. Гавча, — и що за то здобули? Нѣчо, нѣчо, нѣчо! Тожь Поляки грозьбы „P. Lloyda“ не бояться.

Що министры финансовъ — пише дальше „N. Reforma“ — потребують грошей, мы знаѣмо и признаемо тую потребу. Але пытаѣмось длячого якъ-разъ Галичина маѣ найбольше ихъ доставити черезъ обтяженье ѣи промыслу горѣвчаного? Легко собѣ пояснити. Ото пп. министры Тиса и Дунаѣвскій знають, що зъ податковъ безпосередныхъ нѣчо не дасться уже вытиснути, хотяй н. пр. прогресивный податокъ лично-доходовый могъ-бы ще дати богато. Кидаються отже на податки посередній — въ першой линіи на консумційнѣ. Тутъ очевидно найщедрѣйшимъ жереломъ можуть бути напоѣ. Якѣ-жь? Наложити высокій податокъ на пиво, — годѣ, бо тому спротивляться Чехи и Нѣмцѣ, найбольше интересованѣ. Наложити на вино? На то очевидно п. Тиса не може пристати, бо Мадяры на то не призволять. Отже — треба оподатковати горѣвку, бо тутъ одна лишь Галичина спираєся. Щобы же проєктъ той перевести, треба впередъ приєднати Чеховъ цукромъ! Нехай отже правительство потягне до жертвъ всѣхъ зарвно, отже и тыхъ, що продукують вино и пиво.

Такъ думаѣ и говорить „N. Reforma“, легковажучи нинѣшнѣ користи Полякивъ зъ того, що мають министромъ Финансовъ свого „rodaka“ та що суть складовою частею больше шости парляментарнои. Але-жь звѣстно, що „N. Reforma“ бодай поки-що не есть органомъ больше шости „кола“ польского, а органы тои больше шости констатують, що въ „колѣ“ есть всего только два послы непримиримѣ, а прочѣ готовѣ на „targ ze rządem“ (ipsissima verba). Цѣле трактованье справы горѣвчанои Поляками, — якъ делегацією польскою у Вѣдни такъ и кругами польскими въ краю, — мусить представлятись кождому здорово-мыслячому и совѣстному человѣкови въ немиломъ свѣтлѣ. Мы розумѣли-бы и похвалили-бъ опозицію Полякивъ, коли-бъ они рѣшуче заняли становище и сказали, що зъ огляду на консументовъ они на проєктъ правительства пристати не можуть и не пристануть. То було-бы розумно и достойно. Але-жь рѣшаючѣ круги польскѣ признають, що проєктъ правительства мусить бути принятый, и готовѣ голосувати на него (отже за наложеньемъ тягару на консументовъ), а за то свое „посвященье“ хотять щось „выторгувати“ для — властителѣвъ горалень! При такого роду опозиціи вылѣзаѣ шило зъ мѣшка...

Ще въ остатныхъ дняхъ сего тыждня розпочнуться справозданя послововъ зъ больших посѣлостей и зъ мѣстъ въ рознихъ сторонахъ краю. Очевидно буде наговорено дуже богато противъ правительства и будуть ухвалений резолюціи. Але не завадить зазначити, що одна консервативна газета львовска уже напередъ остерѣгаѣ Полякивъ, щобы, хорони Боже, не чѣпали политики заграничнои и не грозили правительству такъ, якъ се зробила онодгы одна часопись польска, написавши, що коли правительство не порѣшить корнетно для галицкихъ горалень справы горѣвчанои, то муръ — якимъ суть Поляки супротивъ навалы панславистичнои зъ Повночи — перестане бути муромъ... Коли въ такій способъ — каже органъ консервативный — будуть говорити на „sejmikach“, то нѣчого не поможе и п. Грохольскій...

Народна просвѣта въ Финляндіи.

Перше нѣжь мовити про освѣту народу въ Финляндіи, треба де що сказати про саму Финляндію: про географичне положенье краю, про его природу, исторію, про людность и т. д. Спознати жь Финляндію — рѣчь цѣкава, найпаче для Русиновъ. Просвѣта, культура, загальный экономичный добробытъ Финовъ вартѣ нашои уваги! Освѣченый Русинъ спостереже тутъ чимало обставинъ похожихъ на власнѣ, спостереже доволѣ анальогій, — знайде де-що таке, що годилось-бы перенятя й собѣ, а де-тому треба-бъ и повчитися у Финовъ.

Финляндія — земля Финовъ — положена мѣжь 60 а 70° повночнои ширины; значить: починаѣться въ смузѣ жита и лену, переходить смугу лѣсовъ и кончиться разомъ зъ смугою моху. Балтицке море, суходолъ шведскихъ и россійскихъ земель обмежовують Финляндію. Обшаръ ѣи займаѣ 6.690□ миль, се-бъ то 326 тысячѣвъ кильометровъ. На сему великому обшару мало людности — ледви чи набереться 2,200.000, менше семи людей на кильометръ. Не тѣсно, просторъ великій! Та не дуже велика користь людямъ зъ такого простору, бо скрозь по верха Финьскои землѣ — вода, камѣнье та лѣсъ. Се край великои боротьбы и природныхъ стихій помѣжь собою, и природы зъ людьми. Довгѣ вѣки бореться вода зъ землею, зъ гранитомъ, — а человѣкъ бореться зъ водою та зъ камѣньемъ, и боротьбу людей видно на кождому ступеню. Бьється людина за кождый невеличкій шматочокъ землѣ, одначе сила духова, сила людскои енергіи и працѣ, взяла гору надъ суворыми ворогами. Вода не перемогла землѣ, а Финъ перемогъ ворожѣ природнѣ обставины краю и повернувъ ихъ собѣ на користь. Инъ повернувъ гранитнѣ скелѣ на нивы, на городы, сѣе на нихъ збоже, садить картоплю, и примусивъ скелѣ тѣ родити ѣжу для людей. Близько 70° повн. ширины, по берегахъ озера Енаре, — и тамъ можна споткати на хуторахъ рыбалокъ — нивы, де родить ячмѣнь, и городы, де росте картопля.

Велика большость, бо 85% людности Финляндіи — споконвѣчнѣ тубольцѣ, Фины; 13% Шведовъ, а решта 2% складаєся зъ Великороссовъ, Нѣмцѣвъ, Жидовъ, Цыгановъ и инчихъ зайдовъ. Що-до религіи, то велика большость — 98% всеи людности — лютеране; православнои россійскои религіи нарахувано по цѣлой Финляндіи 35 тысячѣвъ; переважно православія тримаються Корелѣ, россійскѣ урядники та ще тѣ Великороссы, що перейшли до Финляндіи зъ початкомъ XVIII вѣку. Селяне зъ Москалѣвъ, хочь и задержали й доси власну мову, религію и деякѣ звычаѣ, але не могли не засвоити собѣ и Финьскои мовы та звычаѣвъ того краю, де сидять. Люде спостерегли, що тѣ Москалѣ, якѣ перейшли и переходять до Финляндіи не зъ примусу а зъ доброи волѣ, дуже скоро робляться Финамя, вже дѣти такихъ зайдовъ говорять финьскою мовою не згорше тубольцѣвъ, а внуковъ нѣ въ чомъ не можна вдрознити вдъ Финовъ. Рѣчь цѣлкомъ натуральна: культура, просвѣта и цивилизація у Финовъ стоять высше, нѣжь у Великороссовъ.

За давнои давнины сусѣдами Финовъ були тѣ украиньскѣ Русины, що рушивши на повночь заложили славну Новгородску колонію. Зъ землѣ „господина великого Новгорода“ пошло на землю Финовъ перше промѣньe христіяньства и цивилизація съ вѣчевою волею и рвноправностею народу. Тому то можна мовити, що Финляндію можна вважати яко зеркалце, де бачимо частину лишень тои культуры и цивилизаціи, до якои певно дойшла-бы Украина-Русь, коли-бъ на шляху ѣи розвою не зустрѣлися ворожѣ обставины, що безпощадно руйнували ѣи культуру, просвѣту и цивилизацію! Ворожа сила не дала Украинѣ-Руси поступати тымъ шляхомъ національ-

---

Spricht zu mir mein holdes Liebchen:
Klingt's wie Wolken klingen,
Weil ich's heute nicht kann sehen,
Will der Kopf mir springen.

Або жартоблива:

Die sich dort so stolz geberdet,
Sehe, wie sie's treibe!
Burschen, gebt auf diese Achtung,
Dass sie sitzen bleibe.

Die sich gar so schmückt und vordrängt
In den Tänzenpaaren:
Nehmt sie nicht zum Tanz, sie möge
Nur auf Herren harren.

Або жалослива:

Es gebar mich meine Mutter
Wohl in finst'rer Stunde;
Schenkte mir ein weisses Antlitz,
Augen schwarz und runde;
Hättest lieber mir ein schwarzes
Antlitz du gegeben,
Als dass ich Soldat bin worden, —
O, mein armes Leben!

Зъ шумокъ н. пр.: „Нѣхто не виненъ, сама я, що полюбила гультая“:

Kann wohl Niemanden beschuld'gen,
Als allein nur mich,
Dass ich ernstlich mich verliebte
In den Liederlich!

Liederlich sitzt in der Schenke,
Lebt in Saus und Braus,
Und misshandelt mich sein Weibchen,
Kommt er nur zu Haus'.

Will mich aber d'rum nicht grämen,
Bin gewöhnt daran,
Geh' zu unsrem lieben Nachbar
Und bin fröhlich dann!

Denn der Nachbar hat zu eigen
Einen schmucken Sohn,
O, den Teufelskerl, den lieb' ich
Lange, lange schon!

Перша стрѣчка зъ думки: „Ой мѣсяцю, мѣсяченьку“:

O du Mond, du lieber, kleiner
Leuchte keinem Andern,
Als nur meinem Allerliebsten,
Will nach Haus er wandern.

Въ перекладахъ подыбуемо и пѣснь про Довбуша:

Ach, dort in dem grünnen Haine
Geht einher der junge Dobosch,
Hinkend auf dem einen Fusse
Stützt er sich auf seinem Beile,
Sammelt seine Jungen, rufend:
„O ihr Jungen, o ihr Burschen“...

Зъ поезій Исидора Воробкевича переложивъ п. Симигиновичь 39. Наводимо тутъ перекладъ однои лиричнои поезійки:

Eine Rose war mein eigen,
Tag und Nacht sie blühte, —
Für ein Kind mit schwarzen Locken
Aug' und Herz mir glühte.

Doch es hörte auf die Rose
Tag und Nacht zu blühen, —
Und es hörten meine Augen
Auf, so hell zu glühen.

Ach, wie konnt' die Rose blühen,
Da der Herbst gekommen? —
Ach, wie kann das Aug' mir leuchten,
Da die Lieb' verglommen!

Трудъ п. Симигиновича можемо лише якъ найсердечнѣйше припоручити.

ного поступу, якій ôдповѣдає національно-народному темпераментови и цѣлôй духовôй постати Русинôвъ.

Рôзнй причины не дали розповсюдитись по Финляндіи греческому обрядови христіянства; перевагу взявъ римскій обрядъ. Але ширено єго силою и зброею. Фины довгій часъ ôдбивались ôдь него, бо христіянство несло съ собою утрату финьскои самостôйности. За неи-жь стояли Фины завзято и трохи не черезъ два столѣтя (1157—1323 рр) руйнувала Финôвъ боротьба поганьства зъ христіянствомъ. Потôмъ Финляндію обгорнула реформація.

Зъ початку XIX вѣку Финляндія була провинцією Швеція. Культура, просвѣта и цивилазація Шведôвъ стояли выше, нѣжь у Финôвъ, а черезъ то запанувала и шведска мова по судахъ та администраціи Финляндіи, въ науцѣ, письменствѣ и въ школахъ, окрôмъ шкôлъ народныхъ. Шведы нѣколи не ôдважувались заборонити финьску народну мову по народныхъ школахъ Финляндіи и шведскій урядъ таки дбавъ про освѣту и добробытъ Финляндіи. Отожь якъ прилучено Финляндію до Россіи, — россійскій урядъ зрозумѣвъ, що Россіи зовсѣмъ не на руку пôдтримувати шведчину, але розумѣвъ такожь, що и „обрусеніе“ Финôвъ рѣчь неможлива: ôнъ лишивъ Фінляндію саму собѣ. Финляндія стала россійскою провинцією на папери, а дѣйстно самостôйною державою, сполученою зъ Россією тôлько особистою унією державця; россійскій императоръ ставъ великимъ княземъ Финляндіи и нинѣ Финляндія въ сущности status in statu въ Россіи: має власну и дуже добру конституцію, власный соймъ, монету, по межи зъ россійскими губерніями має кордоны, — однымъ словомъ, Финляндія має свою самостôйну автономичну организацію, для неи цѣлкомъ байдуже державный устрôй Россіи и тй формы политичного житя, пôдъ якими перебувають всѣ инчй народы россійскои имперіи. У Финляндіи окрôмъ россійского царя та намѣстника єго (генералъ-губернатора) усе своє власне народне. Тому-то перемѣна державна не мала для Финляндіи шкоды и за тыхъ 80 лѣтъ, що Финляндія перебуває въ уніи зъ Россією. Бачимо тутъ величезный поступъ національного, культурного и просвѣтного розвою! Просвѣта и економичный добробытъ Финôвъ стоять такъ добре, що ачейже позавидує имъ и де-хто зъ народôвъ середнои Европы.

Сприяла сему и минувшина Финляндіи: нѣ крепацтва, нѣ панщины Фины не знали, отсй болячки оминули Финôвъ. Природа краю и боротье зъ нею привчили Финôвъ до енергичнои працѣ и заразомъ не дали имъ спанѣти, переняти звичаѣ паньского або велико-мѣщаньского житя зъ ихъ роскошами, дармованьемъ и деморализацією. Просвѣта надала Финамъ розумнои солидарности — и отъ они убралися въ мôцнѣйшу зброю працѣ, просвѣты и громадскои солидарности — та въ сей зброѣ идуть собѣ тихо, спокôйно все дальше и дальше шляхомъ поступу, цивилизаціи и національного розвою! Не зазнали Фины крепацтва, — не знають они и сучасныхъ европейскихъ болячокъ аграрныхъ, робôтничихъ и инчихъ. Скрôзь по Финляндіи и панъ и селянинъ, и малый и великій властитель землѣ, и священикъ и крамарь — перше всего однаковй, рôвнй, щирй дѣти рôдного краю, слуги, робôтники рôднои землѣ! Чи Шведъ, чи Финъ, чи панъ чи селянинъ — не мстяться они одинъ на другôмъ, а навпаки, йдучи поплѣчь, спорôдненй загальными интересами краю, змагають до однои меты — добробыту. Шведъ хочь и радый бувъбы, абы всѣ Фины переняли шведску мову, яко бôльше культурну, але ôнъ и самъ не цураєсь финьскои мовы и письменства и силомôць не неволить финьскои мовы и Финôвъ до шведскои. Жаденъ освѣченый Шведъ не зневажить самого себе негованьемъ або гнобленьемъ найдрôбнѣйшого зъ елементôвъ финьскои національности. Національный антагонизмъ, коли и єсть по Финляндіи, то се антагонизмъ освѣты и культуры: боротьба двохъ духовыхъ и моральныхъ силъ, боротьба вôльна. Такъ само нема тамъ антагонизму мѣста зъ селомъ, мѣщанъ зъ селянами. Тай великихъ мѣстъ по Финляндіи нема. Столичне мѣсто Гельзингфорсъ має людности 32 тысячѣ. Певна рѣчь, що ôдповѣдно тому, що по Финляндіи села вельми малй (природа примусила людноôсть розкинутися мѣжь горами и озерами дрôбными селами и хуторами). Гельзингфорсъ, Або (21.000 людности), Виборгъ — уже великй мѣста, але они не шкодять селамъ такъ, якъ великй мѣста середнои Европы, н. пр. Парижъ. Вѣдень, Берлинъ и инчй; на села они ширять не розпусту та деморализацію, а свѣтъ и культуру. Зъ шинкôвъ та инчихъ вертепôвъ розпусты не бье на села Финôвъ цѣвка деморализація.

(*Конецъ буде.*)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Сего тыждня має зôбратися у Вѣдни австро-угорска конференція мытова, котра займеся ревизією азбучного спису товарôвъ.

У Вѣдни ходить поголоска, що цѣсарь має выѣхати въ першихъ дняхъ мая до Пешту. „Fremdenblatt“ каже, що вѣсть, будьто-бы цѣсарь мавъ незадовго выѣхати до Лондону, єсть зовсѣмъ безъосновна. Такъ само, здаєсь, єсть такожь безъосновна вѣсть, будьто-бы цѣсарь мавъ ôдвѣдати въ найбôльшôмъ incognito княгиню Климентину, коли она переѣзджала черезъ Вѣдень до Франціи.

Въ справѣ теперѣшнои ситуаціи одержавъ „Czas“ такй информаціи: „Вѣденьска биржа проявила дня 3 с. м. въ наслѣдокъ высокихъ курсôвъ берлиньскихъ дуже добрый настрôй. Вже и галицкй вальоры починають пôдноситися. Конференціи министрôвъ у Вѣдни мають розпочатися дня 20 цвѣтня. Говорять теперь, що надзвычайный кредитъ буде значно меншій, яко то первѣстно думали, и переважно не буде мати на цѣли новыхъ выдаткôвъ, котрыхъ потреба не показалася; говорять лишь о збôльшеню кавалеріи. Зъ Петербурга зновъ доносять, що ситуація въ нѣчôмъ не змѣнилася. Єсть певна рѣчь, що межи державами ôдбуваються довѣрочнй переговоры, але зъ того не можна ще вносити, щобы застоя, наставша по смерти цѣсаря Вильгельма, вже закôнчилася; справа очевидно потягнеся ще довго, закимъ настане въ нѣй живѣйше темпо. Публика тымъ трохи непокоиться але правительство постановило не ôдступати ôдъ свого выжидаючого становища и робити, що лишь можна для удержаня мира. Переговоры отже, о котрыхъ повысше бесѣда, потягнуться досыть довго а въ кругахъ рѣшаючихъ мають непохитну надѣю въ будучнôсть; вѣрять бôльше, якъ коли небудь, що часъ єсть найлѣпшимъ союзникомъ Россіи. Россія удержує и и дальше дружнй ôднοсины зъ Нѣмеччиною. Що до Австріи, то рѣшаючй сферы мають надѣю, що залагодженье болгарскои справы пôсля бажань Россіи не дôткне интересôвъ австрійскихъ. Послѣднй приключеня въ Румуніи здаються збôльшати добрй шансы Россіи. Пріѣздъ кн. Лабанова до Петербурга причиниться богато до порозумѣня, котрого повинній собѣ бажати всѣ приятелѣ мира.“

Снôльній конференціи министрôвъ розпôчнуться — якъ доносять „Fremdenblatt“ — дня 20 с. м. у Вѣдни, щобы ухвалити остаточно потрѣбный кредитъ войсковый, котрый — якъ „Pest. Lloyd“ довѣдуєсь — оказався потрѣбнымъ не въ наслѣдокъ новыхъ потребъ, але въ наслѣдокъ тыхъ мѣръ осторожности, якй вже заведено въ понередныхъ мѣсяцяхъ. Грошѣ потрѣбнй на тй мѣры дало правительство министерству вôйны на власну одвѣчальноôсть. Та-жь сама газета доносить, що новый министеръ вôйны носиться зъ гадкою, на мѣсце официрôвъ и рядовыхъ въ школахъ кадетскихъ, котрй мають на будуче творити окремый станъ, пôдвысшити активный станъ пѣхоты о 110 официрôвъ и 2000 кадетôвъ, черезъ що звычайнй выдатки въ буджетѣ знову значно побôльшаться.

Послы до рады державнои, котрй заразомъ суть и професорами шкôлъ середныхъ а котрымъ министеръ просвѣты д-ръ Гавчь заказавъ — якъ звѣстно — учити публично въ школѣ такъ довго, доки они будуть послами, внесли противъ сего розпорядженя жалобу до трибуналу державного и тамъ ôдбудеся въ сей справѣ дня 18 с. м. розправа.

——

Зъ Петербурга а рôвночасно и зъ Риму доносять, що царь и папа згодилися вже на всѣ точки угоды Россіи зъ Ватиканомъ, котрй обговорено у Вѣдни. Царь затвердивъ вже угоду заключену межи Лабановомъ и Галимбертимъ, а въ наслѣдокъ того має бути именованый россійскій посолъ при Ватиканѣ. Загально говорять, що посломъ симъ буде именованый Бутеневъ. Польскй газеты доказують, що угода сй заключена въ некорысть Полякôвъ. — Ген. Гурко вернувъ зъ Петербурга до Варшавы, а становище єго єсть — якъ каже „Czas“ — ще сильнѣйше, якъ було доси. Вѣсть, будьто-бы ôнъ мавъ бути покликаный на головно-командуючого арміи, призначенои до Болгаріи, здаєсь бути безъосновна.

Вельми цѣкаву, ваколи лишь правдиву вѣсть подають „Моск. Вѣдом.“ Пôдчасъ коли увага цѣлои Европы — каже згадана газета — була звернена на Берлинъ, Парижъ и Софію, користала зъ того англійска дипломатія, щобы заключити зъ Туреччиною окрему угоду. Межи Англією а Туреччиною настала именно угода, пôсля котрои Англія обовязалася уступити зъ Єгипту зъ днемъ 1 цвѣтня 1889 р и ôддати єго султанови а за то обѣцяла Туреччина перепускати кождого часу англійску фльоту черезъ Дарданелѣ. Поминувши вже то, що Россія протестувала-бы завсѣгды противъ такои угоды, то характеристичный вже самъ про себе фактъ, що въ загалѣ въ теперѣшну пору велися такй переговоры.

——

Минувшои недѣлѣ оголосила урядова газета нѣмецка розпорядженье зъ дня 31 марта, котрымъ зноситься кару всѣмъ тымъ, що допустилися обиды цѣсаря або провинилися тымъ, що ставили опôръ властямъ державнымъ, нарушили публичный порядокъ, або зробили щось противъ закона прасового, противъ закона о зборахъ, товариствахъ и т. д. Розпорядженье се не дотыкає тыхъ, що допустилися зрады краю и ôдноситься въ загалѣ лишь до прускихъ пôдданыхъ, єсть отже актомъ ласки короля прускаго а не цѣсаря нѣмецкого. Цѣсарь а взглядно король прускій не помилувавъ такожь засудженыхъ соціялистôвъ. — Станъ здоровля цѣсаря має бути въ загалѣ добрый, до чого причиняєсь теперь такъ частый проходъ по свѣжôмъ воздусѣ въ парку, якъ и масажь. — Зъ Берлина доносять, що кн. Вильгельмъ бувъ на пирѣ въ день уродинъ кн. Бисмарка и пôднѣсъ тоастъ въ честь канцлера, въ котрôмъ назвавъ єго проводиремъ нѣмецкого народу, котрого ôнъ мусить слухати и за котрымъ мусить ити. — Кажуть, що гр. Мольтке має одержати титулъ князя.

——

Новый кабинетъ французкій представився вчера палатѣ послôвъ и сенатови. Найстаршій вѣкомъ президентъ палаты Девель ôдчитавъ пращальне письмо Фльокета а ôдтакъ выступивъ самъ Фльоке на трибуну и ôдчитавъ заявленье министерства. Касанякъ хотѣвъ єму черебити, але републикане не допустили до того. Въ заявленю ôдкликуєсь министерство до републиканьскихъ переконань всѣхъ фракцій и каже такъ: Републикане повинній пôдпирати министерство, бо згода републиканôвъ єсть теперь необходима. Министерство буде безсторонне, але не реакційне. Франція потребуе поступу и правильного розвитку публичныхъ институцій, щобы не допустити поверховныхъ агитацій. Справа ревизіи конституціи вымагае спокою, найбôльшои розваги и не може переводитися лишь мимоходомъ. Правительство означить отже само ôдповѣдну пору для неи, наколи парляментъ и сенатъ не ухвалять згôдно ей конечноôсть. Министерство буде старатися полѣпшити судьбу робôтникôвъ черезъ ôдповѣдній законы и управильнити ôднοсины мѣжь церквою а державою. Дальше обѣцює министерство реформу податкôвъ а головно пôдвысшенье податку ôдъ напиткôвъ и ôдъ спадщины. Такъ само буде правительство займатися пильно справами войсковыми. Франція єсть теперь могуча и не боиться нѣякого ворога, але бажае мира. То саме заявленье ôдчитано такожь въ сенатѣ, а републикане приняли єго дуже радо. По полудни ôдбувся ôдтакъ въ палатѣ послôвъ выбôръ президента. При першôмъ голосованю одержавъ Бриссонъ 156, Клемансо 116, Андріе 113 голосôвъ; при другôмъ голосованю одержавъ Клемансо 169 а Бриссонъ 151 голосôвъ. Трете голосованье ôдбудеся нинѣ. Здаєсь, що президентомъ палаты буде выбраный Клемансо. Кажуть такожь, що Фльоке розвяже палату.

О теперѣшнôй ситуаціи въ Франціи пишуть зъ Парижа до „N fr. Presse“ такъ: „Ситуація правительства Фльокета не може рôвнатися зъ жадною попередною, бо ôднοсины зовсѣмъ змѣнилися, а республика мусить теперь боротися не лишь зъ монархіею, але такожь и зъ приклонниками плебисциту. Тй ворожй ôднοсины змусять навѣть тыхъ, що не бажали собѣ Фльокета, слухати бодай якійсь часъ єго приказôвъ. По Гамбеттѣ можна ще було знайти мужѣвъ державныхъ, але по Фльокетѣ не позôстало-бы вже нѣчого, якъ лишь розвязати палату. Ôднοсины до Россіи позôстануть пôдъ новымъ правительствомъ мабуть тй самй, а о полѣпшеню вхъ не можна навѣть и думати, бо Флюранъ, котрый бувъ Россіи на руку, не зôставъ въ кабинетѣ а єго мѣсце занявъ Гоблье, котрый єсть рѣшучимъ политикомъ радикального напряму. Щобы разъ дати злобѣ або незнакомости ôднοсинъ въ Франціи доказъ, що Фльоке не належить до тыхъ политикôвъ, що думають о зачѣпнôй вôйнѣ, рѣшився президентъ министрôвъ поручити теку министерства вôйны Фрейсинетови, котрого миролюбиве успособленье звѣстне єсть не лишь парискôй дипломатіи, але такожь и загранічнымъ кабинетамъ. Вже та обставина — сказавъ одинъ виднѣйшій политикъ кореспондентови згаданои газеты — повинна бы охоронити нове правительство ôдъ звычайныхъ теперь закидôвъ, будьто-бы оно думало вести политику рεванжу. Нове правительство буде старатися удержати миръ на внѣ и у внутрѣ. Якій интересъ має заграница въ тôмъ, щобы о тôмъ сумнѣвалася, трудно зрозумѣти. Нове правительство хоче жити въ добрыхъ ôднοсинахъ зъ всѣми державами. Найже заграница своимъ поступованьемъ не псуе того доброго намѣреня.“

Въ кабинетѣ французскôмъ настала ще передъ самымъ єго уконституованьемъ мала змѣна; теку судôвництва обнявъ Ферулья а публичнй роботы Деленъ-Муто. Праса французска заповѣдає вже и сему министерству недалекій конецъ. — Палата послôвъ выбрала своимъ предсѣдателемъ зовсѣмъ несподѣвано републиканина Мевиля, котрый одержавъ 168 голосôвъ. Таке саме число голосôвъ одержавъ бувъ такожь и Клемансо, але палата увзглядднила вѣкъ Мевиля, котрый має 50 лѣтъ и єсть о три роки старшій ôдъ Клеманса. Мевиль єсть щирымъ републиканиномъ и бувъ давнѣйше министромъ рôльництва въ кабинетѣ Ферріого. Мевиль обѣцявъ по своѣмъ выборѣ бути безстороннымъ и ôдкликався до патріотизму палаты, щобы забезпечити Франціи миръ на внутрѣ и на внѣ. Палата постановила ôдповѣдно до ухвалы сенату ôдрочитися ажь до 19 цвѣтня.

——

Причиною, що Браціяно уступивъ зъ кабинету, було то, що ôнъ поставивъ внесенье, щобы палата прискорила нарады надъ буджетомъ, а палата того внесеня не приняла. Здаєсь однакожь, що Браціяно шукавъ лишь нагоды, щобы мати причину податися до димисіи.

О теперѣшнôмъ положеню въ Румуніи пишуть зъ Букарешту до „Presse“ такъ: „Поглядъ, будьто-бы зъ змѣною правительства въ Румуніи могла настати и змѣна въ политицѣ загранічнôй, особливо же въ ôднοсинахъ Румуніи до Австро-Угорщины, єсть зовсѣмъ хибный, бо хто знае ôднοсины въ Румуніи и мавъ черезъ колька лѣтъ нагоду приглянутись всему, що дѣеся въ Румуніи, мусить признати, що переважна часть нинѣшн и опозиціи, не хоче абсолютно нѣчого знати о Россіи и не згодилась-бы на нѣякій зачѣпно-ôдпорный союзъ зъ Россією въ некорысть Австріи. Правительство зложене зъ елементôвъ нинѣшнои опозиціи якъ Карпъ, кн. Стирбей, Негруцци и. т. д. було-бы для австрійскихъ интересôвъ далеко прихильнѣйше, якъ дотеперѣшне правительство. Треба при тôмъ кинути окомъ лишь на економичну политику. Браціяно бувъ лишь зъ опортунизму австрофиломъ, але не въ тôмъ значеню, якъ то загально признають, и длятого треба поволи числитися зъ єго уступленьемъ, бо того вымагає конечноôсть фактôвъ. Одинъ зъ найвыдатнѣйшихъ мужѣвъ державныхъ въ Румуніи, дотеперѣшный посолъ въ Лондонѣ кн. Гика, єсть того погляду, що нинѣшнй ôднοсины не дадуться абсолютно удержати, а змѣна въ правительствѣ єсть майже необходима. За сею евентуальностею пôшлобы ôдтакъ и розвязанье палаты и новй выборы. Гика заявивъ, що не возьме ситуаціи въ свои руки, бо ôнъ єсть слабый и за старый. На всякій случай треба бути приготовлеными на новй проявы внутрѣшныхъ запутанинъ, а одинъ зъ найвиднѣйшихъ мужѣвъ консервативнои партіи сказавъ онодгы въ клюбѣ, що наколи-бъ теперѣшнй запутанины мали тревати въ той спôсôбъ и дальше, то для краю и народу було-бы лѣпше, наколи-бъ Австрія все забрала и зробила всему конець. Слова сй суть характеристичнй въ теперѣшну пору.“ — Правительство выслало за границю слѣдуючу депешу: „Оглядины застрѣленого портієра выкликали мѣжь лѣкарями рôзницю въ поглядахъ, въ наслѣдокъ чого завôзвано яко знатокôвъ трохъ пушкарôвъ, котрй одноголосно заявили, що куля, котру найдено въ застрѣленôмъ, походить зъ карабину, якого уживає пѣхота. Выстрѣлъ бувъ вымѣреный на посла Флеву, котрый стоявъ заразъ побôчь портієра. Фактъ сей выкликавъ велику сензацію, бо показалося, що зроблено зновъ похибку, котрои наслѣдки не дадуться предвидѣти.“

Новый кабинетъ румуньскій вже зложеный; въ складъ єго входять: Розетти (президія), Карпъ (справы внутрѣшнй), Германи (справы загранічнй), Стирбей (финансы), Марциломанъ (публичнй роботы), Барокки (судôвництво), Майореско (вôйна). Арештованыхъ послôвъ Флеву, Кастафора и Филипеска выпущено на волю.

——

Зъ Вѣдня доносять въ справѣ болгарскôй, що теперѣшна ситуація въ Румуніи не вилыне на ню зовсѣмъ а то ще тымъ менше, що суть вже досыть докладнй доказы, що панслависты будуть старатися выкликати змѣну ситуаціи въ Болгаріи черезъ ворохобню. Ворохобню буде можна тымъ скорше выкликати — каже „N. fr. Presse“ — коли покажесь правдою, що межи кн. Фердинандомъ а Стамбуловомъ настало непорозумѣнье въ наслѣдокъ аферы Попова. Кажуть, що кн. Климентина передъ своимъ выѣздомъ ôдвѣдала жену арештованого Попова а навѣть самъ князь мавъ робити єму визиту. Въ Софіи думають загально, що князь хотѣвъ симъ дати Стамбулову пôзнати, що ôнъ сильно переконаный, що Поповъ зовсѣмъ невинный. Роздоръ межи княземъ а єго першимъ министромъ мôгъ-бы статись небезпечнымъ для обохъ. — Кореспондентъ франкфуртскои газеты въ Парижи бувъ на интервю у княгинѣ Климентины и старався довѣдатись ôдъ неи дещо про положенье въ Болгаріи, але княгиня сказала лишь тôлько, що народъ и войско любить и поважає єи сына, що межи нимъ а єго министерствомъ нема нѣякого непорозумѣня и що она сама не грає нѣякои ролѣ политичнои, якъ то ей праса европейска приписувала.

Характеристичнй суть слѣдуючй слова, котрй передъ кôлькома днями сказавъ Стамбуловъ кореспондентови однои англійскои газеты: „Мы допустили свого часу—каже Стамбуловъ — до абдикаціи кн. Александра на пôдставѣ торжественного приреченя, яке намъ давъ агентъ россійского правительства, а именно, що Россія не буде мѣшатися въ нашй внутрѣшнй справы. Поступованье ген. Кавльбарса переконало насъ однакожь незадовго, яку вагу треба класти на такй приреченя. Болгаре не дурнй датися зловити знову въ таку сѣтку.“ — Зъ Софіи доносять, що Туреччина завела лишь длятого кордонъ войсковый на граници Всходнои Румелии, що въ тамошныхъ сторонахъ выбухла епидемична пропасниця.

——

Кабинетъ Сальсберого зробивъ важный крокъ въ справѣ внутрѣшного устрою Англіи, бо постановивъ занятися широкою реформою мѣсцевои администрациі въ дусѣ на скрôзь поступовôмъ, такъ що навѣть и Глядстонъ не може сему поступованю консервативного кабинету нѣчого закинути. Тымчасомъ реформа ся выкликала въ таборѣ консервативнôмъ велике невдоволенье а то длятого, що она готова ôдобрати консерватистамъ ихъ дотеперѣшный вплывъ и значенье. Администрація мѣсцева була доси въ рукахъ духовенъства и властителѣвъ бôльшихъ посѣлостей. Въ кождôмъ графствѣ бувъ доси губернаторомъ якійсь льордъ, котрый самъ именувавъ комисіи для рôзныхъ галузей администрациі. Такій устрôй забезпечувавъ шляхтѣ и церквѣ майже выключный вплывъ, пôдчасъ коли арендаторы и робôтники, хочь комисіи рѣшали въ ихъ справахъ, не мали въ нихъ нѣякихъ своихъ представителѣвъ. Новый проектъ, тѣсно автономичный, змѣняє то все. Загально кажуть, що єсть то средство противъ парнелитôвъ, бо така сама автономія буде опôсля заведена такожь и въ Ирляндіи, черезъ що партія Парнеля страцила значно пôдставу до своихъ агитацій.

НОВИНКИ.

— Вчерашне число сконфискувала ц. к. прокураторія такъ пôзно, що нинѣ доперва выдаємо два числа разомъ въ збôльшенôмъ объемѣ.

— На засѣданю центр. Выдѣлу „Просвѣты“ зъ дня 23 го марта 1888 рѣшено 1) розписати конкурсъ на написанье популярнои исторіи Руси-Украины; близшй подробицѣ и услôвя будуть поданй пôзнѣйше; 2) рѣшено печатати яко книжку за цвѣтень: „Богацтво землѣ (нафта и земный вôскъ)“, а за май „Якъ рôлю управляти“; 3) обговорено справу выданя календаря на рôкъ 1889-ый; 4) на письмо п. Ол. Залуского рѣшено ôдповѣсти, що „Просвѣта“ не може приймити єго посередництва для асекурованя своихъ членôвъ въ „Славіи“, бо члены „Просвѣты“ выказуються въ „Славіи“, членьскими грамотами („Славія“ опускає членамъ „Просвѣты“ 10% асекураційнои преміи); 5) рѣшено дати книжки: читальни въ Брôдку на Буковинѣ, читальнямъ въ Кровинкахъ и Шепарôвцяхъ, Братству церковному въ Угрини и п. Андрѣю Падохови; 6) принято до вѣдомости, що Золочѣвска филія надôслала членьскй вкладки; 7) полагоджено кôлька дрôбнѣйшихъ справъ; 8) принято новыхъ членôвъ: 1) Ив. Городиского въ Горошовѣ, 2) Читальню въ Кровинкахъ, 3) о. Волод. Голинатого, пароха въ Витвици, 4) Братство церковне въ Угриню, 5) о. Викт. Чаплиньского, пароха въ Колиндянахъ,

6) Іос. Мацѣевского въ Плавчу, 7) Тому Легенького въ Угриновѣ, 8) Читальню въ Ступници, 9) Читальню въ Шепарôвцяхъ, 10) Читальню въ Брôдкахъ.

— **Для звеличеня памяти XXVII роковинъ смерти поета Руси-Украины Тараса Шевченка** уряджує станиславôвска „Руска Бесѣда“ при ласкавôй спôвучасти Товариствъ: любителѣвъ музики, им. Монюшки и иншихъ пань и панôвъ въ понедѣлокъ 28 марта (9 н. ст. цвѣтня) 1888 р. въ сали касина мѣщаньского урочистый музикально-декляматорскій вечеръ зъ слѣдуючою програмою:

I.

1. Привѣтъ. Выголосить голова Товариства.
2. Про житье и значенье Т. Шевченка. Ôдчитъ проф. О. Л.
3. Гайденъ. Квартетъ смычковый. Выконає тов. им. Монюшки.
4. а) Лисенко. „Покликъ до братôвъ Славянъ“ б) Нѣщиньскій. „Закувала та сива зазуля“. Хоръ. Выконає Товариство любителѣвъ музики.
5. а) Лисенко. Валець б) Ліштъ. Рапсодія угорска XIV. Выконає на фортепянѣ п-на Є. О.

II.

1. а) Шевченко. „Чернець“ поема. Выголосить п. К. У. б) К. Устияновичь. „На Тарасовôй могилѣ“, поема, выголосить авторъ.
2. Вязанка зъ руско-украиньскихъ пѣсень М. К. Гра на цитрѣ.
3. а) Доніцеті. „Страшный глубокій въ серцю жаль!“ Зъ оперы Марія ді Боганъ. Сольо баритонове въ супроводѣ фортепяну. Выконає п. Г. б) Вахнянинъ. „Помарнѣла наша доля!“ Слова Ом. Партицкого. Сольоспѣвъ въ супроводѣ фортепяну. Выконає п. Г.
4. Направнікъ. Андантіно и Alla Russe. 2 Трія на фортепянъ, скрипку и віолінчелю. Выконає Товариство им. Монюшки.
5. Вербицкій. „Завѣщанье моимъ землякамъ на Украинѣ“ — Тараса Шевченка. Сольо баритонове въ супроводѣ двохъ хорôвъ и фортепяну. Выконає Тов. любителѣвъ музики. Цѣна мѣсць: крѣсло въ першихъ рядахъ 1 зр., въ дальшихъ 70 кр.; вступъ на салю 50 кр., а для селянъ и ученикôвъ 25 кр.; галерія 25 кр. Билетôвъ вступныхъ можна дôстати почавши ôдъ 22 марта (3 н. ст. цвѣтня) въ торговли п. Т. Стахевича а въ день обходу ôдъ ½ до 7 год. вечеромъ при касѣ. Початокъ о год. 7 вечеромъ. — Письма привѣтнй и телеграмы треба надсылати пôдъ адресою п. Т. Стахевича въ Станиславовѣ. — За выдѣлъ тов. „Руска Бесѣда“: *Т. Стахевичь*, голова; *д-ръ М. Бучиньскій*, заст. головы; *д-ръ Л. Озаркевичь*, секретарь.

— **Почетными крилошанами консисторіи львôвскои** именовавъ цѣсарь оо.: Вас. Ильницкого, директора академичнои гимназіи; Ал. Бачиньского, ректора семинаріи; д ра Іосифа Левицкого, катихита нѣмецкои гимназіи; Михаила Лотоцкого зъ Бродôвъ; Михаила Борисикевича зъ Зарваницъ; Михаила Фортуну зъ Хутара и Николая рицаря Винницкого зъ Бурштина.

— **Новй статуты „Галицко-Рускои Матицѣ“** змѣненй сего року загальными зборами и затвердженй намѣстництвомъ, постановляють, що членьскй вклад ки (рôчно 50 зр., а для осôбъ понадъ 50 лѣтъ житя 30 зр.) можна сплачувати ратами по 3 зр. рôчно. Желаючй вступити въ члены „Матицѣ“ мають внести своє поданье до выдѣлу товариства и заявити готовôсть сплачувати членьску вкладку ратами. Уплатившй першу рату стаються дѣйстными членами товариства.

— **Нарады комисіи краєвои для справъ промысловыхъ** почались нинѣ о 11 год. рано въ будынку соймовôмъ. Маршалка кр. нема у Львовѣ а першій мѣсто-предсѣдатель гр. Волод. Дѣдушицкій мабуть не приѣде, тому нарадами предводити-ме кн. Юрій Чарторыскій. На порядку дневнôмъ помѣщенй сй справы: ухваленье регулямину дѣятельности комисіи промысловои и инструкціи службовои для секретаря, справы шкôльнй, прошеня о стипендіи, поданя о позички и пôдпомоги на цѣли промысловй, внесеня членôвъ.

— **Зелѣзница Кароля Людвика** оповѣщає, що зъ днемъ 3 цвѣтня почали ходити поѣзды нôчнй ч. 9 и 10 помѣжь Краснымъ и Пôдвололисками.

— **Цѣсарь** затвердивъ выбôръ Казимира Винницкого, властителя дôбръ, на предсѣдателя рады повѣтовои въ Жидачевѣ.

— **Справа д-ра Яцковского.** По ôдкиненю трибуналомъ касаційнымъ внесеного зажаленя неважности, подавъ д-ръ Яцковскій прошенье до цѣсаря о ревизію поступованя. Якъ доносять вѣденьскй газеты, мавъ цѣсарь написати на тôмъ прошеню велику сигнатуру, що єсть ознакою прихильного залагодженя. Газеты высказують догады, що цѣла ся справа буде розбиратись въ радѣ державнôй.

— **Зъ пôдъ Львова пишуть намъ:** Хто хоче зазнати крѣпкои емоціи, порушаючои нервы и ôдганяючои тетричну „манколію“, най проѣдеся дорогою ведучою зъ Сокôльникъ до краєвого закладу божевôльныхъ въ Кульпарковѣ. Але радимо на всякій „трафунокъ“ забезпечитись и написати свôй тестаментъ, бо хто пускаєсь ѣхати сею дорогою, не годенъ мати певности, що довезе до Львова свои кости въ цѣлѣ. И такъ вже на кôлькадесять метрôвъ передъ Кульпаркôвскимъ паркомъ натрафить на два мосты зъ правдиво-автономичными дѣрами, черезъ котрй конѣ ваший лише при енергичнôмъ ужитю бича рѣшаються перескочити зъ очевиднымъ небезпеченьствомъ выкрученя здоровыхъ нôгъ. А вже коло самого парку скрôзь ажь до шутрованого гостинця величезнй купы нѣколи не розкиданого снѣгу. Щобы сей сибирскій снѣгъ фѣрою перефорсувати, треба бы мати на дорудю въ резервѣ зимовй сани, бо возомъ якъ запакуєшся, то нѣ въ задъ, нѣ вперед. — Що на провинціи буваютъ злй дороги, то можь-бы собѣ ще якось вытолкувати, але що пôдъ самымъ бокомъ столицѣ краю та й пôдъ чуйнымъ окомъ выдѣлу краєвого можна натрафити на подôбну дорогу, се намъ анѣ у снѣ не могло приснитися.

— **Зъ Яричева пишуть намъ:** У насъ сталось недавно тому дивного рода злочиньство. Якйсь невыслѣдженй доси, чи люде чи шакалѣ, ôдкопали нôчною порою на жидôвскôмъ окописку два трупы та обдерши ихъ до чиста, посадили магихъ пôдъ деревиною. На христіяньскôмъ же кладовищу ôдкопали трупъ дитины, та обдерши зъ одѣня, кинули въ рôвъ. При розкопуваню другого гробу були имовѣрно чимсь перешкодженй, бо здужали его лишь до половины розкопати. Се дивне злодѣйство выкликало въ нашôмъ мѣсточку сензацію, а яко правдоподôбный мотивъ можна допустити лише забобонній якйсь цѣли, тымъ бôльше що въ однôмъ зъ сусѣдныхъ селъ лютиться сегодня сильный тифусъ.

— **Ôдозва.** Дня 1 н. ст. цвѣтня с. р. навѣстивъ страшный огонь наше и такъ вже дуже бѣдне село. Въ однôй хвили розширився огонь и обнявъ 10 господарствъ вразъ зъ всѣми забудованями господарскими. Всякій ратунокъ бувъ неможливый. Десять родинъ лишилось безъ даху и хлѣба; згорѣло все, що становить майно нашого бѣдного селяниа: возы, плуги, бороны, все збôже, яке лишилось на веснянй засѣвы и такъ тяжкій передновокъ. Огонь бувъ пôдложеный якоюсь злобною рукою. Зъ людей не утративъ нѣхто житя, лише много зôстало тяжко попареныхъ, ратуючи середъ ночи свои спячй дѣточки зъ огню. Осьмѣляюся проте въ имени тыхъ нещасливыхъ ôдозватися до сердець милосердныхъ зъ прошеньемъ умильнымъ о скорѣйший ратунокъ. Ласкавй датки прошу присылати на руки пôдписаного — а отерта сльоза гôркои розпуки тыхъ нещастныхъ, котрымъ не лишилось цѣлковито нѣчо, нехай буде надгородою за ихъ милосерне серце. — Колодѣвка коло Станиславова дня 2 н. ст. цвѣтня 1888 р. — *Зенонъ Шепаровичь*, завѣдатель парохіи. — Проситься другй часописи о повторенье сеи ôдозвы.

— **Зъ Жовкôвского пишуть намъ:** Въ селѣ Куничволи, коло Боянця, нов. жовкôвского почало горѣти въ ночи зъ недѣлѣ на понедѣлокъ (1 н. ст. цвѣтня). Въ протягу однои годины полишились одній голй, спалений стовпы зъ усѣхъ забудовань и цѣлого майна господарѣвъ въ однôй части села; згорѣло до тла до 30 чиселъ и шкоду обчислюють на 20.000 зр. Сейчасъ завязався комитетъ ратунковый, котрого задачею нести всяку можливу помôчь нещасливымъ. Комитетъ надѣюсь одержати сими днями призволу ôдъ ц. к. намѣстництва збирати складки для погорѣльцѣвъ. А поки що, ôдзываєся о. Мих. Грушкевичь, парохъ Боянця и голова комитету ратункового, въ имени нещасливыхъ, зъ котрыхъ нѣ одинъ не бувъ убезпеченый, до всѣхъ щирыхъ сердець, щобы зволили всякими ласкавыми жертвами (чи то грôшми, чи въ збôжу, чи одежи) прийти въ пôдмогу погорѣвшимъ селянамъ. Адресовати можна: о. Мих. Грушкевичь, въ Боянци, посл. почта Мосты великй.

— **Зъ Станиславова пишуть намъ:** Ювилейна депутація духовеньства епархіи Станиславôвскои выѣхала въ середу 4. н. ст. цвѣтня зъ Станиславова на Львôвъ и Кракôвъ до Риму. Преосв. епископа д-ра Пелеша пращало на перонѣ численне духовеньство и представителѣ мѣсцевои рады повѣтовои.

— **Повени.** На завôзванье выдѣлу краєвого понадсылали всѣ повѣты въ захôднôй части краю докладнй обчисленя шкоды, яку поробили сегорôчнй повени. Въ повѣтѣ кракôвскôмъ залила вода 23 громадъ и зробила шкоды на 23.420 зр. Въ повѣтѣ бохеньскôмъ потерпѣло 5 громадъ сельскихъ на 15.699 зр. шкоды въ наслѣдокъ повени; выдѣлъ повѣтовый жадає 1000 зр. беззворотнои пôдпомоги для повѣту, щобы могли селяне зарабляти при направѣ дорôгъ и мостôвъ и 1000 зр. на закупно поживы и насѣня на засѣвы весняній. Найбôльше шкоды потерпѣвъ повѣтъ бжескій; въ тôмъ повѣтѣ залила вода 10 селъ и 4800 моргôвъ поля стояло пôдъ водою. Богато будынкôвъ дуже ушкодженыхъ; худобы въ однôй лише Домбровôй затопилось 43 штукъ. Шкоду обчислили на 116.409 зр., а окрôмъ того всѣ валы охоронній понадъ Вислою сильно ушкодженй. Домагаються ôдъ правительства 9.300 зр. беззворотнои субвенціи и 23.000 зр. позички. Зъ повѣту сянôцкого одна громада Бзянка просить о пôдпомогу на засѣвы весняній; въ тôмъ селѣ залила повѣнь 100 моргôвъ землѣ и шкода выносить 511 зр.

— **Аттентатъ на урядника судового въ Боснѣ.** Дня 10 марта прийшовъ магометанинъ Гассанъ Ораковичицъ Анулицъ до бюра судового адъюнкта Недѣльского въ Грачаници и поспытавъ, чи се правда, що его поле продано на лицитаціи въ дорозѣ екзекуційнôй. Коли п. Недѣльскій ôдповѣвъ на се пытанье притакуючо, вытягнувъ Гассанъ нôжь и вдаривъ два разы нимъ въ голову и груди урядника. Сейчасъ повалився п. Недѣльскій на землю а виновника увязнили. Раны суть дуже тяжкй, але на щастье не загрожують житю. Такъ то дѣєся урядникамъ въ Боснѣ!

— **Зъ Ясенева коло Козова пишуть намъ:** Въ тыхъ дняхъ полишивъ наше село дотеперѣшный священникъ О. Домбчевскій, обôймаючи свôй душпастирскій обовязокъ въ Викторовѣ. Въ Ясеневѣ полишивъ ôнъ загальный жаль у своихъ прихожанъ, для котрыхъ бувъ неутомимымъ просвѣтителемъ, заступникомъ и правдивымъ батькомъ. Тяжко прийшло-бы вычислити всѣ его успѣхи въ приходѣ; досыть згадати, що по при стараню п. Матіяса, его заходами стали въ Ясеневѣ прекрасный дôмъ Божій, школа, якои тяжко на цѣлôмъ нашôмъ Покутю знайти, а въ найновѣйшихъ часахъ крамниця, ôдповѣдаюча потребамъ нашого гôрского народа и вызволяюча нашихъ селянъ зъ пôдъ спекулятивного шахрайства. И наша львôвска академична молодѣжь находила въ своихъ вандрôвкахъ въ домѣ о. Домбчевского не лише раде принятье, але и щиру заохоту и пораду. Въ сѣй отже сумнôй для насъ хвили чуєся кождый зъобовязанымъ зложити о. Домбчевскому прилюдну подяку за труды около добра своихъ прихожанъ, а ôдъѣзджаючи може ôнъ бути певнымъ, що серце и вдячнôсть всѣхъ зъ собою увозить. — *И. М.*

— **Выробы рускихъ промысловцѣвъ** смѣло можуть выдержати конкуренцію зъ заграницею такъ щодо внѣшного выкôнченя якъ и цѣны. И оно справдѣ такъ мусить бути, бо рускій промысловець, заявляючій себе Русиномъ на кождôмъ кроцѣ, лише своєю солидностею може устоятись и выборотти собѣ загальне признанье. Такй гадки найшли намъ при нагодѣ звидженя роботнѣ нашого звѣстного переплетчика, п. М. Спожарского. Кôльканацять гарно оправленыхъ євангелій красилось своимъ выкôнченьемъ и можна-бы сказати хапало за очи. Оправленй въ оксамитъ або французку шкôру, по краяхъ окованй въ срѣбну бляху, а на верху прикрашенй образами святыхъ, въ цѣлости дають доказъ артистичного змыслу въ полученю и выкôнченю. Всѣ тй євангелій по бôльшôй части ôдновленй, але якъ — певно приславшй не пôзнають своєи власности. У насъ ôддавались часто євангелій въ оправу жидôвскимъ переплетчикамъ, котрй не умѣли и не хотѣли ихъ ôдповѣдно выкôнчити. Тому то вже въ короткôмъ часѣ позолочуваня стерлись, оправа попустила, а самй прикрасы подôбнй радше на якйсь дивогляды, чимъ на образы христіяньскихъ святыхъ. Розумѣєсь, п. Спожарскій нѣ въ десятôй части при ôдновленю такихъ євангелій не може ужити ихъ давнои оправы и тому то выходять они такй гарнй, пышнй. Колись буде мôгъ п. Спожарскій покласти собѣ се за правдиву заслугу, що очистивъ церкви нашй ôдъ дивоглядныхъ, просто богохульныхъ образôвъ въ оправахъ євангелій, и що завѣвъ всюды оправы ôдповѣднй нашому обрядови и артистично выкôнченй. По цѣнахъ, якй въ роботни п. Спожарского платиться можна пересвѣдчитись, що се не обчислене на зыскъ, а просто оно ведесь зъ замилованя. Двадцять лѣтъ минає, якъ п. Спожарскій выбравъ собѣ за спеціяльнôсть въ своимъ званю, оправляти євангелій и можна смѣло сказати, що довѣвъ въ тôмъ до звершеньства. Церкви въ Довгополи на Буковинѣ, въ Коростенку коло Хирова и многй иншй, котрыхъ євангелій бачили мы въ роботни п. Спожарского, будуть могли ними повеличатись Вкôнци мусимо додати, що подорожь п. Спожарского въ минувшôмъ роцѣ до Нѣмеччины дуже причинилася такъ до добору матеріялу якъ и до улѣпшень въ тôмъ промыслѣ переплетничôмъ.

— **Крадѣжь французского карабина.** Въ арсеналѣ въ Тарбе завважали, що бракує одинъ репетіровый карабинъ, славнои системы Лебля. Сейчасъ завôзвано агентôвъ полиційныхъ зъ Парижа и тй выкрыли, що карабинъ укравъ писарь канцелярійный въ арсеналѣ Женренъ. Въ его помешканю найшли численну переписку зъ заграницею, патроны той системы и заряженя министеріяльнй въ справѣ фабрикаціи карабинôвъ. На разѣ не знати еще, для кого Женренъ збиравъ сй информаціи, але и не можна повѣрити его зôзнанямъ, що ôнъ се робивъ для науковыхъ студій.

— **Дрôбній вѣсти.** Для погорѣльцѣвъ въ Сколѣмъ жертвувавъ цѣсарь 2000 зр. пôдпомоги. — Посолъ О. Гавзнеръ скликавъ своихъ выборцѣвъ зъ Дрогобича, Стрыя и Самбора на день 5 цвѣтня до Дрогобича, щобы здати имъ справу зъ своєи посольскои дѣятельности. — Въ сали рады повѣтовои въ Стрыю ôдбудеся дня 8 цвѣтня нарада въ справѣ нового податку ôдъ спиритусу пôдъ проводомъ Стан Щепановского, посла зъ бôльшихъ посѣлостей стрыйского округа. — Громада Тарнавиця лѣсна, пов. надвôрняньского, одержала ôдъ цѣсаря 50 зр. пôдпомоги на будову школы. — Намѣстництво розписало на мѣсце пок. Смаржевского доповняючй выборы на посла до рады державнои зъ бôльшихъ посѣлостей округа Яворôвъ-Мостиска-Цѣшанôвъ на день 1 н. ст. мая въ Яворовѣ. — Въ Стрыю застрѣлився дня 2 н. ст. цвѣтня въ однôмъ зъ тамошныхъ готелѣвъ капитанъ обороны краєвои зô Львова Емануилъ Швамель въ 62 р. житя. — На Угорщинѣ застрѣлився пôдчасъ латиньскихъ святъ два знаменитй магнаты угорскй: гр. Викторъ Каролій, властитель майорату, и баронъ Серафинъ Орчи. — Наполеонъ Сарнецкій, властитель Туринки, померъ въ недѣлю въ своѣмъ селѣ.

Надôслане.

Не завѣреня, лише доказы.

Легко приходиться завѣряти, але далеко тяжше доставити на се потрѣбныхъ доказôвъ. Публика має не оспорене право жадати доказôвъ замѣсть завѣрень, котрй явно оголошуються. Тому то завѣреня, що Варнера Safe Cure єсть такимъ певнымъ средствомъ цѣлющимъ на недуги нирокъ, печѣнки и органôвъ мочевыхъ та на ихъ другостепенній хоробы: ревматизмъ, гостець, долегливости жолудка, жѣночй и всѣ иншй загальній, доказуються безнастанно и завсѣгды на ново оголошеньемъ новыхъ посвѣдчень. Коли жь пересвѣдчаться о тôмъ, то має публика такожь неоспориме право уживати такихъ цѣлющихъ средствъ, до котрыхъ має довѣріе. Не можна накидати чоловѣкови, що має розумъ и вôльну волю, якй средства цѣлющй, єсли ихъ уживанье єсть нешкôдливе, має ôнъ заживати, а якй нѣ. Єсли-жь се право привлащуєсь зъ стороны тыхъ, котрй при тôмъ суть финансово интересованй, пôдъ покрывою добродѣйного остереженя, то єсть се якимсь онѣкуньствомъ, котре не сподобаєсь нинѣ вже кождому, що самъ мыслить и розважає, та се и цѣлкомъ слушно. Можна переконатись о силѣ цѣлющôй нашихъ лѣкôвъ, коли зажадаєся нашу брошуру, котру пересылаєся безъ коштôвъ и франко, та тогдѣ можна поступати пôсля свого добромнѣня и власнои розваги. Брошуру розсылає: Г. Г. Варнеръ и Ком., Франкфуртъ н. М —

Вѣсти зъ Арх. Львôвскои.

Презенту на Топорôвъ, дек. олеського, одержавъ о. Мих. Дзеровичь; на Невицю, дек. олеського, о. І. Жегаловичь; на Повѣтно, дек. городецкого, о. Іос. Волошиньскій.

Зрезигнувавъ зъ презенты на Залôзцѣ о. І. Сологубъ и остаєся на дальше въ Неслуховѣ.

Митр. консисторія вставилася до президіи намѣстництва о згоду на каноничну институцію оо.: Теод. Величковского зъ Вишнева на Букачôвцѣ, дек. журавеньского и Вол. Барановского зъ Мужилова на Пукôвъ, дек. пôдгаєцкого.

Увôльненый ôдъ сотрудництва въ Тейсаровѣ о. Левъ Фицаловичь, а о. Мих. Миговичь введеный яко сотрудникъ тамже; о. Алекс. Петрушевичь увôльненый ôдъ завѣдательства Воронова.

Сотрудництво въ Островѣ, дек. тернопôльского, одержавъ о. Теоф. Войтовичь, а въ Залôзцяхъ новыхъ о. Мих. Ваврикъ.

Увôльненый о. Мих. Федевичь, префектъ семинаріи, ôдъ повненя обовязкôвъ гр. к. катихита въ школахъ народныхъ львôвскихъ им. Єлисаветы и Маріи Магдалины зъ повнымъ признаньемъ совѣстнои дѣятельности для религійного и морального выхованя молодежи.

Именованый представителемъ въ окружнôй радѣ шкôльнôй въ Тернополи о. Вас. Фортуна, дек. тернопôльскій, а въ окружнôй радѣ шкôльнôй въ Збаражи о. Григ. Чубатый, деканъ збаражскій.

Именованй катихитами въ львôвскихъ народныхъ школахъ оо.: І. Филиповичь, викарій архикатедральный въ школѣ им. Маріи Магдалины, а Ник. Курбасъ, префектъ семинаріи, въ женьскôй школѣ им. Єлисаветы.

Каноничну институцію одержали оо.: Іос. Яворскій на Путятинцѣ, дек. рогатиньского и Дан. Зарицкій зъ Пенякъ на Саранчуки, дек. пôдгаєцкого.

Намѣстництво выасигнувало для о. Мих. Кмицикевича, прив. сотрудника въ Гущанцѣ, 300 зр. на одинъ рôкъ; затвердило принятье до львôвскои семинаріи Любомира Билиньского и Зиновія Гутковского.

Завѣдательство Пенякъ, дек. залозецкого одержавъ о. Софр. Сосенко завѣдатель Саранчукъ.

Посмертній — ∓ — оповѣстки.

— **Болеславъ Червиньскій,** спôвредакторъ „Kurjer-a Lwowsk-ого“, померъ вчера по кôлькатыждневôй тяжкôй недузѣ въ 36 роцѣ житя. Покôйный бувъ дуже талантливымъ писателемъ польскимъ и публицистика польска стратила черезъ его смерть одного зъ найздôбнѣйшихъ своихъ роботникôвъ. Похоронъ ôдбудеся дня 5 н. ст. цвѣтня о 3 год. зъ полудня. Вѣчна єму память!

— **Юстина Стрѣльбицка,** вдова по гр. кат. пароху въ Сараньчукахъ, упокоилася дня 2 н. ст. цвѣтня с. р. о 10 год. вечеромъ. Похоронъ ôдбудеся въ четверъ д. 5 цвѣтня рано. Покôйна прожила 83 лѣтъ, а Богъ поблагословивъ єи численнымъ потомствомъ: внуками и правнуками, зъ котрыхъ при житю зôстає понадъ 60. — Вѣчна ѣй память!

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Конкурсы.** Управляючій совѣтъ Народного Дому у Львовѣ розписує конкурсъ на опорожненй стипендіи зъ початкомъ другого пôврoку шкôльного 1888 р. зъ речинцемъ вносити поданя до 3. (15.) цвѣтня с. р. Стипендія бл. п. Павла Черлюнчакевича рôчно 100 зр. призначена для слухателѣвъ правничого, философичного и медичного факультету; петенты мусять выказатись, що: 1) суть родомъ зъ Галичины, 2) рускои народности и гр. к. обряду, 3) суть бѣднй, 4) морально ведуться и 5) выкажуться гарнымъ успѣхомъ въ наукахъ. Стипендія надаєся на часъ укôнченя студій, а по скôнченю еще на два роки, єсли надѣленый нею пôддаєся испытамъ для осягненя степени доктора. Крôвнй фундатора мають першеньство; поданя вносити треба черезъ зверхнй власти университетскй. — Двѣ стипендіи бл. п. Николая Панковича, рôчно 60 зр., призначенй для крôвныхъ фундатора, або для ученикôвъ родомъ зъ Милошевичь, а въ недостатку такихъ, й для иншихъ ученикôвъ рускои народности, бѣдныхъ, зъ IV. клясы народныхъ шкôлъ, зъ гимназіи або реальныхъ шкôлъ. Подаватись треба черезъ дирекціи тыхъ заведень, въ котрыхъ петентъ учиться и треба долучити свѣдоцтво хрещенія, убожества и шкôльне зъ послѣдного пôврoку.

— **Именованя.** Прокураторами именованй: Фридрихъ Куненъ зъ Самбора въ Золочевѣ и Маріянъ Рыбчиньскій зъ Коломыи. — Краєва рада шкôльна именувала дѣйстными учителями: Мих. Крупницкого въ Блиху и Андрея Глушкевича въ Стецовѣ. — Старшими лѣкарями въ резервѣ именованй: Вол. Момидловскій, Евг. Ляховичь, Сим. Кухарскій; асистентами: Вик. Идзиньскій и Влад. Копачиньскій.

Телеграмы „Дѣла“.

Массава 4. цвѣтня. Абесинцѣ поступились въ задъ до Асмары. Здаєсь, що король абессиньскій постановивъ не зачѣпати Італіянцѣвъ. Ген. Санъ Марцано *оцѣняє силу* Абесинцѣвъ на 70 до 80 тысячѣвъ. Переговоры зъ негусомъ ще не перервалися але ледви чи зможуть вестися дальше.

Букарештъ 4. цвѣтня. Праса опозиційна витає досыть прихильно новый кабинетъ.

Римъ 5. цвѣтня. Ходить поголоска, що часть италійского войска верне назадъ зъ Массавы. — Король, королева и Криспи выѣхали до Фльоренціи.

Софія 5. цвѣтня. Вѣсть агентіи Гаваса: Установленье кордону на всхôдно-румелійскôй граници єсть неоправдане, бо въ тыхъ сторонахъ нема нѣякои епидеміи, а панує лишь звычайна пропасниця.

Букарештъ 5. цвѣтня. Розетти заявивъ въ парляментѣ, що министерство числить въ справѣ ухваленя буджету на довѣріе палаты, безъ котрого министерство не може управляти. Бôльшôсть палаты и опозиція постановили голосувати за буджетомъ. Палата послôвъ ôдрочилася до понедѣлка.

Петербургъ 5. цвѣтня. Царь приймавъ кн. Лабанова ôдъ часу его приѣзду два разы на авдіенціи а крôмъ того конферує Лабановъ майже що дня зъ Гирсомъ.

Берлинъ 5. цвѣтня. Урядова газета оголосила письмо цѣсаря до кн. Бисмарка, въ котрôмъ ôнъ складає подяку цѣлôй Нѣмеччинѣ за сочувство по причинѣ смерти цѣсаря Вильгельма. Станъ здоровля цѣсаря єсть добрый.

Парижъ 5 цвѣтня. При голосованю на президента палаты одержали Мелинé и Клемансо по 168 голосôвъ а Бриссонъ лишь 62.

Вѣдень 4. цвѣтня. Княгиня Климентина має приѣхати до Ебенталь, де на єи принятье робляться вже приготовленя.

Берлинъ 4 цвѣтня. „Kreuzztg.“ доносить, що Россія приготовлюєсь до великои мобилизаціи. До Петербурга покликано гетьмана доньскихъ козакôвъ.

Парижь 4 цвѣтня. Булянже постановивъ не ѣхати въ справѣ своєи кандидатуры до департаменту Нордъ. Праса умѣренна приняла новый кабинетъ дуже холодно.

Бѣлградъ 4 цвѣтня. „Српски Лист“ доносить, що межи Австрією, Сербією а Болгарією ведуться переговоры въ справѣ заключеня союза.

Римъ 4 цвѣтня. Король и президентъ кабинету зложили кн. Бисмаркови въ день єго уродинъ свои желаня. Король пожелавъ крôмъ того ще и цѣсареви здоровля. Кн. Бисмаркъ ôдповѣвъ, що має надѣю, що цѣсарь пожиє ще довго, щобы довершити союзъ Нѣмеччины зъ Италією, до котрого привязує велику вагу.

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

4. л. цвѣтня 1888.

Львôвъ: Пшениця 6·55 до 6·75, жито 4·10 до 4·75, ячмѣнь 3·80 до 6·—, овесъ 4·30 до 4·70, горохъ 5·— до 9·50 вика 4·50 до 5·—, рѣпакъ 9·50 до 10·—, лнянка — до —, конюшина червона 25·— до 40·—, конюшина бѣла 40·— до 48·—, конюшина шведска — до —, хмѣль ôдъ 15 до 55.— зр. за 56 кильо въ мѣсци, оковита за 10.000 литрôвъ 24·50 до 25·— зр.

Курсъ Львôвскій

зъ дня 3. л. цвѣтня 1888.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жад
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	— —	196 —
Зелѣз. Львôв.-Чернов. по 200 зр. а. в.	— —	218 50
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в. . .	279 —	284 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в. .	— —	216 —
Листы заставнî за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в	96 25	97 50
Банку гипот. гал. 5% а. в. выльос. зъ 10% прем.	99 —	100 50
Банку краєвого 4½% а. в. льос. 51 л.	91 —	92 50
Товариства кредит. гал. 5% а. в. . .	99 40	100 50
Товариства кредит. гал. 4% а. в. . .	— —	95 —
Товар. кред. гал. 5% а. в. льос. 37 л.	99 40	100 50
Товар. кред. гал. 4% а. в. льос. 41½ л.	— —	90 —
Товар. кред. гал. 4½% а в. льос. 52 л.	92 —	93 —
Листы довжнî за 100 зр.		
Гал Зав. кред. сел. 3% а. в (давн. 6%) въ ликв.	— —	54 —
Гал. Зав. кред. сел. 2½% (давн. 5%) въ ликв.	— —	48 —
Общ. роль. кред. Завед. 6% льос. въ 15 л.	— —	— —
Облиги за 100 зр.		
Индемнизац. галицкî 5% м. к. . . .	100 —	101 50
Комунальнî Банку краєв. 5%, I емис.	99 50	101 —
Позички краєв. зъ 1873 по 5% а. в. .	— —	105 —
Позички краєв. зъ 1883 по 4½% а. в.	88 —	89 50
Льосы:		
Мѣста Кракова	— —	19 —
Мѣста Станиславова	— —	35 50
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	5 93	6 03
Наполеондоръ	9 98	10 03
Пôвъимперіялъ	10 35	10 45
Рубель срѣбный	1 40	1 50
Рубель паперовый	1 4	1 6
100 марокъ нѣмецкихъ	62 —	62 60

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вп. И. Л. въ Выжници. Брошурки „Земскій рай“ у насъ нема; 30 кр. у насъ до Вашои диспозиціи. — **Всч. М. М. въ Космачи.** Початокъ повѣсти „Родина Бухгольцѣвъ“ высылаємо вдруге; доплата не належиться — **Всч. З. П. въ Мон...и Вп. Т. Р. въ Пôдб.** Альбумы Тшемеского вже розкупленî; ще має надôйти до 20 пр. зъ Липска, де були въ комісъ взятî, отже мусите пождати 2—3 тыжнѣ.

Поѣзды зелѣзничî

(пôсля годинника львôвского)

приходять до Львова:

Зъ Кракова: о год. 5 мин. 40 рано поѣздъ поспѣшный, о год. 9 мин. 27 вечеромъ поѣздъ особовый, о год. 11 мин. 35 передъ полуднемъ поѣздъ мѣшаный, о год 7 мин 6 вечеромъ поѣздъ льокальный.

Зъ Черновець: о год. 10 мин. 3 вечеромъ поѣздъ поспѣшный, о год. 3 мин. 35 рано поѣздъ особовый и о год. 3 мин. 30 по полудни поѣздъ мѣшаный.

Зъ Пôдволочискъ (на дворець Пôдзамче): о г. 10 м 1- вечеромъ поѣздъ поспѣшный, о год. 2 мин. 20 рано поѣздъ особовый и о год. 3 мин. 19 по по8 лудни поѣздъ мѣшаный.

Зъ Стрыя: о год. 8 мин. 59 рано и о год. 4 мин. 35 по полудни поѣздъ особовый а о год. 1 мин. 35 въ ночи поѣздъ особовый.

Ôдходять зô Львова:

До Кракова: о год. 10 мин. 44 вечеромъ поѣздъ поспѣшный, о год. 4 мин. 10 рано поѣздъ особовый, о год. 4 мин. 50 по полудни поѣздъ мѣшаный, о год. 8 мин. 8 рано поѣздъ льокальный.

До Черновець: о год. 6 мин. 20 рано поѣздъ поспѣшный, о год. 12 мин. 22 въ полудне поѣздъ мѣшаный и о год. 11 мин. 6 въ ночи поѣздъ особовый.

До Пôдволочискъ (зъ двôрця Пôдзамче): о год. 6 мин. 22 рано поѣздъ поспѣшный, о год 1 мин. 8 по полудни поѣздъ мѣшаный и о год. 10 мин. 55 вечеромъ поѣздъ особовый.

До Стрыя: о год. 8 мин. 4 вечеромъ и о год. 11 мин 47 передъ полуднемъ поѣздъ особовый а о год 6 мин. 30 рано поѣздъ особовый.

НАДÔСЛАНЕ.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручає свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ.

2389 8—?

Д-ръ мед. Теодоръ Єндель

по студіяхъ на клиникахъ проф. Розенталя у Вѣдни и проф. Шаркота (Salpêtrier) въ Парижи ординує въ хоробахъ нервовыхъ и жѣночихъ щоденно ôдъ 2—4

улиця Валова число 31.

Гистерію лѣчить гипнотизмомъ методою проф. Шаркота и П. Рихтера. 2119 34—0

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поручає 2356 105—

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катарь, кашель и хрипку. Цѣна однои пачки 25 кр. На провинцію зъ опакованьемъ 30 кр.

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночî) пл. Галицкій 14.
Дръ Е. Лебедовичъ (нед. внутрѣшнî и очнî) ул. Корняктôвъ (Нар. Дôмъ).
Д-ръ І. Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Аптики: 2292

З. Рукеръ ул. Кракôвска.

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краєвый ул. Костюшки (будынокъ соймовый).
А. Шеленбергъ (конт. вымѣны) ул. Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лилієнъ (конт. вымѣны) ул. Гетьманьска 8

Готелѣ и Реставраціи:

Стадтмилеръ (готель, торг. винъи рест.) Кракôвска 9.

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устыяновичъ, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т. Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4.

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичъ (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склепы:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгнеръ (найтаншій магазинъ галантерійный, ул. Галицка 16.
А. Гальскій (товары зелѣзнî) пляцъ Маріяцкій 9.
Стахевичъ и Абрысовскій (матеріи на сукнѣ) Ринокъ 32.
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н. Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20)
Вольфъ Чоппъ (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ. ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничî:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигіи).

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

у Львовѣ („Народный Дôмъ“), **въ Станиславовѣ** (пляцъ Францъ-Іосифа, дôмъ Горовицôвъ), **Перемышли** (коло моста), **Тернополи**, (ринокъ дôмъ Ляндау-а) **Дрогобичи** (ринокъ), **Коломыи** (готель Кракôвскій) **и Стрыю** (ринокъ, готель пôдъ „Чорнымъ Орломъ“)

поручає зô своихъ складôвъ и посередничень:

Вина угорскî. Увôйшовши въ звязь зъ продуцентами можемо Впов. Родимцямъ посередничити въ замовленяхъ винъ бочкали. Єсть то найдешевшій спосôбъ закупна, бо єсли вино оминає нашî склады, ôдпадає подвôйный транспортъ и значна акциза.

Можемо доставити бочку (около 130 литрôвъ) вина Гегіяльского по 35, 45, 48, 55, 65, 85, 100, 105, 130 до 340 зр.; крôмъ того прийде Вп. Покупникови уплатити ще фрахтъ 4—5 зр. ôдъ бочки.

На складахъ нашихъ у Львовѣ, Станиславовѣ, Перемышли, Дрогобичи. Тернополи Коломыи и Стрыю удержуємо всякого рода вина по взглядно высшихъ цѣнахъ.

Вина въ бочѣлкахъ 4-литровыхъ зъ доставою франко по 3 зр., 3·20 кр., 3·70 кр., 4·10 кр., 4·50, 4·90 кр.

Дорожшî вина поручаєся выписувати фляшками. За бочѣлки звертаєся 45 кр. 2225 2—0

Поручаючися такожь зъ прочими артикулами Впов, Родимцямъ, заявляємо готовôсть доложити всякихъ старань, щобы вдоволити Пч. Купуючихъ такъ подрôбно якъ и при почтовыхъ зелѣзничихъ посылкахъ

Зъ высокимъ поважаньемъ

Дирекція Народнои Торговлѣ у Львовѣ.

Вытягъ зъ розкладу ѣзды зелѣзниць державныхъ

важный ôдъ 1 жовтня 1887.

Ôдѣздъ зô Львова: О 6 год. рано до Гусятына; — о 6 год. 10 мин. рано до Лавочного, Будапешту, Стрыя; — о 11 год. 27 мин. рано передъ полуд.. до Стрыя, Хирова, Станиславова; — о 12 год. 02 мин. въ полудне до Гусятына; — о 7 год. 44 мин. вечеромъ до Стрыя, Хирова.

Приѣздъ до Львова: О 1 год. 15 мин. въ ночи зъ Будапешту, Стрыя, Лавочного, Станиславова, Хирова; о 8 год. 39 мин. рано зъ Хирова, Стрыя; — о 3 год. 10 мин. по полудни зъ Гусятына; — о 4½ год. 15 мин. по полуд. зô Станиславова, Хирова, Стрыя; — о 9 год. 43 мин. вечеромъ зъ Гусятына.

Плякаты зъ розкладомъ ѣзды на линіяхъ галицкихъ можна дôстати на стаціяхъ зелѣзниць державныхъ по 6 кр. 2238 25—?

ВАТРА,

литературный Збôрникъ **Василя Лукича**, выданый коштомъ членôвъ руского касина въ Стрыю на дохôдъ того-жь, вже появилась въ розпродажи. Цѣна 1 примѣрника, зъ пересылкою рекоменд. **1 зр. 50 кр.** Замовляти можна черезъ часописи рускî або вôдносячись впростъ до Выдѣлу касина.

Маріяцельскî каплѣ жолудковî

знаменито дѣлаючî у всѣхъ недугахъ жолудка.

Schutzmarke.

Незрôвнанî при браку апетиту, слабôмъ жолудку, воняючôмъ ôддыху, квасномъ ôдгиканю, здутю, кольцѣ, катарѣ жолудка, згазѣ, твореню ся пѣску и камѣньчикôвъ въ мѣхури, при надто великôй флегмѣ, жовтачцѣ, ôдкиненю и блюваню, болю головы (єсли походить зъ жолудка), корчахъ жолудка, задненю, перетяженю жолудка стравами и напоями, при хробакахъ, недугахъ селезѣнки, печѣнки и геморондахъ. — Цѣна фляшочки разомъ зъ **приписомъ 35 кр., подвôйнои 60 кр.**

Головна высылка у аптикаря

КАРОЛЯ БРАДИ КРОМЕРИЖЪ (Kremsier) МОРАВА.

Маріяцельскî каплѣ жолудковî не суть нѣякимъ средствомъ потайнымъ. Складовî части поданî суть при кождôй фляшочцѣ въ **приписѣ.**

Правдивî можна купувати у всѣхъ аптикахъ.

2351 8—52

ОСТЕРЕЖЕНЬЕ! Правдивî Маріяцельскî каплѣ жолудковî рôзно фальшують и наслѣдують. — **На знакъ правдивости** мусить кожда фляшка бути завинена въ червоне запакованье, заосмотрене въ **повысшу марку охоронну** и при кождôй фляшочцѣ на приписѣ мусить находитися, ще сей приписъ друкованый у Г. Гуска въ Кромерижу.

Правдивî можна купити: У ЛЬВОВѢ въ аптикахъ: Якова Байзера, Г. Блюменфельда, Петра Гайльгофера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколяша, Якова Пипеса, Жиг. Рукера, Кар. Склепиньского, І. Вевюрского, Арн. Раппапорта. — ВЪ БЕЛЗѢ у ап. Гросса. — ВЪ БОБРЦѢ у ап. Бальбины Мендлицкои. — ВЪ БРОДАХЪ у ап. Бронисл. Витославского, Мих. Куляки, Вильг. Ляндесберга. — ВЪ БЕРЕЖАНАХЪ у ап.: Ад. Дурета, Іос. В. Лобоса. — ВЪ ДОЛИНѢ у ап. С. М. Траунфельнера. — ВЪ ДРОГОБИЧИ у ап.: Айхмилера, П. Партикевича. — ВЪ ГЛИНЯНАХЪ у ап. А. Гельма. ВЪ КОПИЧИНЦЯХЪ у ап. Редера. — ВЪ МЕЛЬНИЦИ у ап. Кроковского. — ВЪ МОСТАХЪ ВЕЛИКИХЪ у ап. І. Жолиньского. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛЯНАХЪ у ап. Омел. Барановского. — ВЪ РАДЕХОВѢ у ап. Яськевича. — ВЪ РОЗВАДОВѢ у ап. Винк. Грабовского. — ВЪ РОЗДОЛѢ у ап. Людв. Мержвиньского. — ВЪ САМБОРѢ у ап.: І. Алексевича, К. Мареша. — ВЪ СКОЛѢМЪ у ап. С. А. Лецковского. — ВЪ СОКОЛОВѢ у ап. Андр. Данчака. — ВЪ СОКАЛИ у ап. Евг. Высочаньского. — ВЪ СТАРÔМЪ МѢСТѢ у ап. Ад. Палеского. — ВЪ СТРЫЮ у ап.: Чальбазаніого, В. Коморовского. — ВЪ ТУРЦѢ у ап. Жиг. Козицкого. — ВЪ ВАРЯЖУ у ап. Венед. Кшивоблоцкого. — ВЪ ЗОЛОЧЕВѢ у ап. Франца Петеша.

Цѣс. кор. упривилеєвана

Рафинерія спиритусу

И ФАБРИКА ОЦТУ

ЮЛІЯ МИКОЛЯША

у ЛЬВОВѢ

выробляє

НАЙЧИСТѢЙШІЙ СПИРИТУСЪ

здалый для панôвъ аптикарѣвъ, фабрикъ ликерôвъ и т. п.

2316 котрый продає 20—?

по цѣнахъ умѣренныхъ.

Поручає такожь найлѣпшого рода горѣвки, ликеры и розолисы.

Цѣс. кор. уприв. гал. акційный

БАНКЪ ИПОТЕЧНЫЙ

выдає

почавши ôдъ дня 1 цвѣтня 1887

у **Львовѣ** и при филіяхъ въ **Краковѣ, Чернôвцяхъ** и **Тернополи**

АСИГНАТЫ КАСОВÎ

3½% платнî въ 30 днѣвъ по выповѣди
4% „ „ 60 „ „ „
4½% „ „ 90 „ „ „

Львôвъ 1 цвѣтня 1887.

2223 70—? **ДИРЕКЦІЯ.**

(Передрукъ не буде плаченый.)

ФОРТЕПЯНЪ

єсть по мѣрнôй цѣнѣ до спроданя въ Надорожнôй (почта Товмачь). Близша вѣдомѣсть у о. Ковальского въ мѣсци.

2405 1—4

Учителя приватного

для ученика низшои гимназіи пошукуєся на село. Близша вѣдомѣсть у катихита о. Стефановича у Львовѣ.

2404 1—3

І. & С. КЕССЛЕРЪ въ БЕРНѢ (BRÜNN)

улиця Фердинанда Ч. 7/d

высылають за послѣплатою:

Сорочки мужескî, бѣлî и кольоровî 1 штука Іа. зр. 1.80 IIа. зр. 1.20

Сорочки робôтничî зъ доброго оксфорду, 3 штуки зр. 2.

Ногавицѣ мужескî, зъ барханту або полотна, 3 пары Іа. зр. 2.50, IIа. зр. 1.80.

Суконнî шапки, для мужчинъ и хлопцѣвъ, 6 шт. зр. 1·20.

Скарпетки мужескî, бѣлî або кольоровî, робленî 6 паръ зр. 1·10.

Скарпетки втягаючî пôтъ, зъ финису шовкового, 12 паръ зр. 1·20.

Пледы до подорожи, 3·50 метрôвъ довгî, 1·60 м. широкî, 1 штука зр. 4·50.

Матеріи на мужескî уборы, новôтнî, 3.10 метрôвъ Іа. зр. 5·50. IIа. зр. 3·75.

Матеріи на иберцигеры, добрî, найновѣйшî барвы, 2.10 метр. зр. 6.

Нормальни сорочки и ногавицѣ, зъ чистои вовны, системъ Єгера, 1 штука зр. 3·50.

Зреформоване нормальне бѣлье, (втягаюче пôтъ) 1 сорочка або 1 ногавицѣ зр. 2.

Бѣлье зъ Gummi, 2 пары маншетôвъ, 2 стоячî и 2 лежачî ковнѣрики зр. 2·50.

Матеріи лѣтнî камгарновî на мужескî уборы, найновѣйшî десенѣ, 6.5 метрôвъ зр. 3.

Сорочки жѣночî, зъ шифону, гафтованî, 3 штуки зр. 2·50.

Сорочки жѣночî, зъ мѣцного полотна зъ зубками 6 штукъ зр. 3·25.

Корсеты нôчнî, зъ шифону, численно прикрашенî, 3 штуки зр. 1·80.

Спôдницѣ, 6 зъ сырого полотна, Chiffon и Rouge 3 штуки зр. 3.

Запаски жѣночî, зъ оксфорду, кретону и сырого полотна 6 штукъ зр. 1·60.

Паньчохи жѣночî, робленî, бѣлî або кольоровî, 6 паръ зр. 1·50.

Паньчохи жѣночî, (втягаючî пôтъ) зъ шовкового финису 6 паръ зр. 1·20.

Намѣтки зъ Mohair-у, у всѣхъ краскахъ 3 штуки зр. 1·20.

Намѣтки зъ Foil-у, краснî десенѣ, 6 штукъ зр. 1·20.

Жакеты лѣтнî Jersey, зъ чистои вовны, у всѣхъ краскахъ 1 шт. гладка зр. 2·50 тамбурована зр. 4.

Хустинки до носа, зъ кольоровымъ краємъ, 1 тузинъ мужескихъ зр. 1·20, жѣночихъ зр. 1.

Взôрцѣ даромъ и франко.

2345 7—26

Тайна красы

выробу **ПЕТРА КРОКЕВИЧА** аптикаря въ Краковѣ.

Неимовѣрне подивлянье и надзвычайне признанье зô стороны красавиць для сего чудового и незвычайно скоро дѣлаючого средства робить, що сей препаратъ, выробу Петра Крокевича, аптикаря въ Краковѣ, розхаплюють зъ нечуваною скоростею. Crême сей, справедливо названый „Тайною красы“, ôддаляє въ тягу однои ночи всяку неделикатнôсть, стверджене, червонôсть шкôры, прищѣ, угры и лишаѣ гинуть безповоротно по ужитю сего знаменитого и найпевнѣйшого въ своихъ наслѣдкахъ средства, котре навѣть лице поморщене чудово робить молодшимъ, надаючи єму красный справдѣ молодечій цвѣтъ. Уживаный щоденно на нôчь, чудово заховує цвѣтъ ôдъ всякого ствердненя шкôры, якъ рôвно-жь и ôдъ передвчасныхъ морщинъ. Тому то повинно се средство находитися въ тоалетѣ такъ молодои и краснои паночки якъ и красивои дамы.

Цѣна 1 зр., 1 зр. 50 кр. и 2 зр. 2398 2—?

НЕДУГИ ЛЕГКИХЪ.

Gas-Exhalation (Rectal-Injection)

лѣчить туберкулы (сухоты, нидѣнье) астму, хроничный катаръ бронхіяльный и т. д.

Неимовѣрный, позорно недосягненый идеалъ лѣкарѣвъ, можливôсть вылѣченя недугъ легкихъ, вже теперь цѣлкомъ вповнѣ осягнено. Посвѣдченя знаныхъ въ свѣтѣ професорôвъ и докторôвъ, сотки листôвъ вылѣченыхъ, зъ котрыхъ автентичнî копіи кождый одержить оплатно на бажанье, щобы на певно пересвѣдчитися, найприхильнѣйшî оцѣнки лѣкарскихъ часописей, уживанье по найбôльшихъ шпиталяхъ, якъ найславнѣйше посвѣдчають о нечуваныхъ успѣхахъ лѣченя ексгаляційного при помочи Rectal-Injector-а. — Отъ примѣромъ подають въ зачеркахъ **проф. д-ръ Берґеонъ и д-ръ Морель:** „Кашель, выкиды, пропасниця, храпливôсть меншають по трехъ дняхъ потôмъ цѣлковито никнуть — сонъ и апетитъ повертають назадъ. Тягаръ тѣла побôльшуєсь ôдъ ½ до 1 кильогр. на тыждень. Намагаючій спосôбъ житя можна на ново розпочати.“ — **Проф. Cornil** и **проф. Verneuil** При астмѣ сейчасъ уступає бракъ ôддыху.—Цѣлковите вылѣченье часто въ 8 дняхъ. — **Проф. Dujardin Beaumetz:** „Хрон. катаръ бронхіяльный цѣлкомъ дався вылѣчити.“ — **Проф. Френцель** ôдд. **д-ръ Штаца:** „Пропасниця, нôчнî поты, кашель, выкиды уступають — незвычайный апетитъ збôльшаєся — тягару прибуває до 5 кильогр.“ — **Д-ръ M'Laughlin:** „Зъ 30-степеновыхъ туберкулôвъ всѣ основно вылѣчилися.“ — Те саме посвѣдчають и недужî. (Лѣченье само не єсть утяжливе, не перешкаджає и пôдъ загарантією безъ злыхъ наслѣдкôвъ.) — **Ц. к. выкл. прив. Gas-Exhalations-Apparat (Rectal-Injector)** разомъ зъ способомъ уживаня для лѣкарѣвъ и **для власного ужитку** и зъ приладомъ до выроблюваня газу высылаєсь за готôвку або послѣплату **à 8 зр.,** зъ мѣриломъ газу **à 10 зр.**

Д-ръ Кароль Альтманнъ, Вѣдень, VII. Bez., Mariahilferstrasse Nr. 80. 2373 7—50

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемирнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдличнй выробы косметичнй, тоалетовй и перфумы именно:

Валентинъ найсильнѣйше выпаданье волося вздержує цибульки волоснй взмôцняє и до вытворюваня та поросту волося побуджає. Лисины покрываються краснымъ волосьемъ —Цѣлый фляконъ 3 зр. Пôвъ флякону 1 зр. 60кр.

Віолинъ
противъ прѣтя рукъ и пахвъ. Фляконъ 50 кр.

Пудръ салицилевый противъ прѣтя и ôдпареня нôгъ Пуделко 50 кр.

Магнолина, шкôра попрыщена, хропава, нерôвна и згрубѣла, пôдъ выключнымъ дѣланьемъ Магнолины ôдзыскує молодечій выразъ и красоту. Червонôсть носа и лиця безповоротно уступає. Фляконъ 1 зр. 50 кр.

Орієнталина (пудеръ плынный)
надає лицю красну и приємну бѣлôсть, ôдсвѣжує лице и консервує. Цѣна 1 зр. губка 10 кр.

Ессенція мятова до полоканя устъ,
кромѣ приємного покрѣпляючого смаку и запаху, дуже користно дѣлає на ясла и зубы. — Фляконъ 50 кр

Атраментъ до значеня бѣля безъ гумы
фляшочка 30 кр.

Атраментъ чорный кампешовый
не плѣснѣє, не осѣдає, пера не псує, єсть завсѣгды гарный и плынный и цѣлковито нешкôдливый. — Фляконъ по кр. 10, 15, 25, 30, и 50.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул, Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2. 2257 68—?

Изъ рукодѣльнѣ выробôвъ церковныхъ рѣчей

І. ПАКУШЕВСКОГО

Улиця Ôрменьска, противъ „Народного Дома“.

Ôдзывъ до Всечестного Духовеньства:

Конкуренція, яка повстала въ нашôмъ краю въ выробахъ церковныхъ рѣчей, а особенно що-до импортованыхъ изъ чужихъ фабрикъ недосвѣдчеными предприємцями, спонукує мене подати цѣны выробôвъ власныхъ, котрй купуючій всегда буде мати дешевше и изъ першои руки на желанье.

Цѣны слѣдуючй:

Кадильниця жовта 8 зр., посрѣблена 10 зр.
Ладониця жовта 2 зр. 50 кр., посрѣблена 3 зр.
Кресты престольнй 8. 10, 12, 20, 30, 40 зр. и высше.
Чаша золочена въ огни гладкои роботы 14 зр.
„ „ оздобнѣйшои роботы 20, 25, 30 зр и высше.
Дарохранительниця зъ короною золочена 16, 22 зр. и высше.
Хрестъ ручный орѣховый 4 зр.
„ „ металевый 3 зр. и высше.
Мировникъ 1 зр Ложочка 1 зр. Звѣзда 1 зр.
Хрестъ на хоруговь жовтый 7 зр. 2391 2—6
„ „ золоченый 10 зр. и высше.
Золоченье въ огни чаши 8, 10, 12 зр. и высше.
Посрѣбленье кадильницѣ 2 зр. 50 кр.
Ôдновленье окутя до Евангелій 6, 8, 10. 12, 15, 18 зр. и высше.
Нове окутье до Евангелій 15, 18, 24, 30 зр. и высше.
Лѣхтарѣ мосяжнй пôсля высокости.

Кромѣ того принимає всякй роботы церковнй такъ новй якъ и до ôдновленя, а именно: новй кулѣ, и хресты на копули.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкого

Акційного Банку Гипотечного

2222 123—? купує и продає

всѣ ефекты и монеты

пôдъ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечнй и
5% Листы Гип. преміованй,

котрыхъ пôсля закона зъ дня 2 липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвысшои постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталôвъ фондовыхъ, пупилярныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадія

можна одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльосованя зъ 10% премією т. є. по **110** за **100**)

Всѣ припорученя зъ провинціи залагоджуються безъ проволоки по курсѣ дневнôмъ, не числячи нѣякои провизіи.

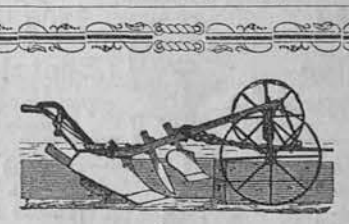

CLAYTON & SHUTTLEWORTH

фабрика машинъ рôльничихъ

Львôвъ, улиця Городецка Ч. 22

поручають на зближаючій-ся **весняный сезонъ** свои найновѣйшй выробы **плугôвъ, боронъ, вальцѣвъ и сѣвачокъ,** а яко **выключнй заступники R. Sacka** знанй фабрикаты того-жь по цѣнахъ оригинальныхъ.

Направы выконуються въ своѣмъ якъ найлѣпше уладженôмъ варштатѣ якъ найдокладнѣйше и дешево.

Илюстрованй цѣнники на бажанье даромъ и франко.

Складъ комисовый мають **Л. & С. Чеконьскй** въ **Чортковѣ.**
2363 11—12

---

500 найкрасшихъ и найновѣйшихъ родôвъ **РОЖЬ** зъ якъ найдокладнѣйшою номенклятурою. На ласкавй бажаня высылаєсь спеціяльный списъ рожь франко. 2377 3—6

ЕД. КАЧОРОВСКІЙ
въ Товмачи.

Неомыльне средство

на выгубленье нагнѣткôвъ, бородавокъ и иншихъ подôбныхъ наростей шкôрныхъ, безъ болю и безъ жаднои небезпечности.

Цѣна флякону 50 кр.

Встрикненье и капсулки
зъ ростины „MATICO“
въ недугахъ мужескихъ неоцѣнене средство
поручає Аптика

К. КРИЖАНОВСКОГО
у ЛЬВОВѢ.

Цѣна фляшки встрикнень 40 кр.
Капсулокъ 80 кр.
2274 14—?

А. РОЗМАНИТЪ

КРАКÔВЪ

ФАБРИКА ПАРОВА

Цикоріи, Сурогатôвъ кавы и Кавы фиговои

Выробляє зъ сырого продукту власнои плянтаціи всякй роды цикоріи и штучнои кавы, котрй ôдзначаються богатствомъ частей поживныхъ а такожь знаменитымъ смакомъ и запахомъ. 2286 26—0

Фабрика поручає передовсѣмъ:

Сурогатъ кавы аъ коробкахъ (шуфлядкахъ).
Сурогатъ кавы въ склянкахъ.
Шротову каву францускy Розманита.
Цикорію кракôвску гôрку.
Каву фигову.
Цикоряну каву перлову. (Новôсть!!)
Каву кракôвску добôрну въ скриночкахъ.

Набути можна у всѣхъ важнѣйшихъ склепахъ.

„Перший Вінок“

Жіночий Альманах.

выданый Оленою Пчôлкою и Нат. Кобриньскою можна дôстати у п. Наталіи Кобриньскои въ Болеховѣ або черезъ Администрацію „Дѣла“ по цѣнѣ 2 зр. безъ пересылки почтовои 6—6 2871

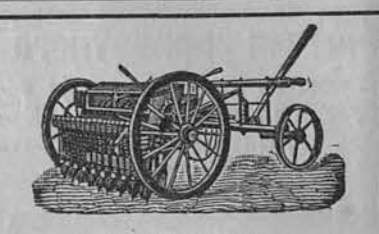

СѢВНИКИ

найлѣпшого и найтревалѣйшого рода доставляють пôдъ довголѣтною гарантією

УМРАТЪ и Комп.

ФАБРИКА МАШИНЪ ГОСПОДАРСКИХЪ
2314 ПРАГА-БУБНА. 11—?

Филія у Львовѣ пôдъ власною фирмою
Каталоги на жаданье даромъ

КАРТЫ ДО ГРЫ,

Касетки, штоны, марки, Домино, шахи зъ фигурами, Ножики, ножички, пуляресы, канчуки и др. артикулы

2228 **Табакерки** 8—0

роговй зъ шильдкрету поручає найдешевше торговля

Братей Лянгнеръ

Львôвъ, Галицка ч. 16

Цѣнники даромъ!

Порадникъ для крамниць

зъ пересылкою 20 кр.

Статутъ „Соколôвъ“

товариствъ сторожи огневои, выготовленый въ такôмъ форматѣ, якъ подаєся до ц. к. намѣстництва, вразъ зъ поданьемъ и ôдповѣдными увагами въ 6 примѣрникахъ зъ пересылкою почтою 50 кр.

Выдавъ и высылає **Василь Нагôрный у Львовѣ.** 1—0

Фабрика въ р. 1782 заложена.

СТАРКА

зъ ц. к. упр. фабрики ликерôвъ, розол. и оцту **І. А. Бачевского** ц. к. придворного доставника у Львовѣ.

Марка	въ фляшцѣ à 3/4 литр.	Цѣна.
*	зр.	—·70
* *	„	—·90
* * *	„	1·00
1850	„	1·50
1860	„	1·20

СТАРКА ЛѢЧНИЧА

зъ р. 1840	зр.	2·50
зъ р. 1830	„	3.00

Ôдъ коли заложена фабрика, с. є. бôльше якъ ôдъ столѣтя, найбôльше заходу було вырôбъ житнои ***СТАРКИ***, такъ въ краю якъ и за границею вельми цѣненои, улѣпшити и поручаю тую-жь яко напитокъ о знаменитôмъ и нѣжнôмъ, а лагôднôмъ смаку, котрый тысячѣ моихъ Впов. ôдбирателѣвъ уживає замѣсть **COGNAC-У.** Продуктъ сей вывожу въ значнôй скôлькости до *Нѣмеччины, Италіи, Румуніи и до Орієнту, а въ Австро-Угорщинѣ* сей рôдъ выключно числить тысячѣ ôдбирателѣвъ.

Найдогôднѣйше спроваджати СТАРКУ почтою въ пакетахъ à 5 кильо, маючихъ 2 фляшки. 2361 5—52

ПЕТРО КРОКЕВИЧЬ

аптикарь въ Краковѣ

улиця Баштова при плянтахъ (рôгъ Ринку Клепарского)

поручає власнй выробы

яко правдиву одиноку добычь найновѣйшихъ часôвъ, приносячу хорому неоцѣненй, спасеннй користы, о чѣмъ свѣдчать щоразъ численнѣйшй признаня похвалы и т. п., якъ неменше посвѣдченье лѣкарске, а именно:

До Высокоповажаного пана Петра Крокевича, аптикаря въ Краковѣ.

Въ численнôй моѣй практицѣ уживавъ я перерôбки лѣчничй выгаданй и выробленй Вами, завсѣгды зъ знаменитымъ успѣхомъ въ недугахъ, противъ котрыхъ они пристосованй. Препараты Вашй ôдзначалися одноцѣлою якостею що-до формы и доброты, не пôдпадали розкладови, приємнй въ уживаню а певнй въ бажаныхъ наслѣдкахъ. Мыло менѣ проте высказати Высокопов. панови моє цѣлковите признанье, заразомъ желанье дальшои такъ успѣшнои працѣ въ щасливо начатôмъ напрямѣ для добра недужои людскости. — Щасть Боже!

Львôвъ дня 16 марта 1888 р. **Др-ъ Юлій Корвинъ Гонсьоровскій**
лѣкарь зелѣзницѣ Кароля Людвика.

Вино хинове, средство лѣчниче, взмагаюче силы, стравнôсть, надзвычайно поручане, особливо у женщинъ слабосильныхъ, блѣдыхъ и т. п.

Вино хинове зъ зелѣзомъ, поручане молодымъ особамъ *для осягненя зросту и розвою тѣла, надає крови силу,* збôльшаючи скôлькôсть тѣлокъ крови, змôцняючи жолудокъ пôдносить апетитъ, лѣчить загальнй ослабленя, блѣдачку и т. п., а одиноке для реконвальєсцентôвъ по хоробахъ горячковыхъ вынищаючихъ.

Вино зелово-ромбарбарове, вытягъ винный зъ правдивого корѣня Ревеня хиньского (Radix rhei chinensis) и зелъ, збôльшаючихъ рухи хробачковй кишокъ черезъ то легко розвôльняюче; знамените въ затканяхъ, часто повтаряючихъ-ся здутяхъ, довготреваючôмъ катарѣ, дванацятницѣ и въ упорчивôй жовтачцѣ.

Вино зелово-пепсинове, вытягъ зъ зелъ краєвыхъ и найлѣпшои пепсины de Rostock, одиноке успѣшне средство пôдносяче травленье, розпускаюче бѣлко, затымъ одиноке въ нестравности, хроничныхъ катарахъ жолудка або на тлѣ туберкуличнôмъ атоніи кишокъ у людей старыхъ, дуже помôчне у дѣтей зле ôдживлюваныхъ, анемичныхъ и шкрофуличныхъ.

Амигренъ, незрôвнана помôчь въ сильнôмъ болю головы. Ложочка ôдъ кавы зажита успокоює найсильнѣйшу мигрену.

Кальльонъ, одиноке средство на найстаршй и найдолегливѣйшй нагнѣтки. По насмарованю нагнѣтокъ сейчасъ перестає болѣти, а въ 24 годинахъ ôдпадає безъ найменшого болю.

Хильоль, лагодить по кôлькоразовôмъ ужитю найбôльшй болѣ ревматичнй, пострѣлы, подагру и т. п

Сарсапариліянъ зъ корою хиновою, узнаный яко найлѣпше средство въ немочахъ походячихъ зъ зôпсутя сокôвъ и зъ ôдти повстаючого вадливого складу крови, въ недокровности и т. п.

Зѣлье грудне зô свѣжихъ, лѣчничихъ зелъ волоскихъ, котрй вже неразъ навѣть въ прикрыхъ розличныхъ выпадкахъ слабости давали надсподѣване полѣпшенье терплячому, то въ слабостяхъ грудныхъ то легкихъ, противъ астмы, всякои душности и т. п. Усувають они тяжку дыхавицю, всякй закатареня легкихъ и грудей, зафльегмленя, кольки въ грудехъ, упорчивый кашель и т. п. Цѣна зр. 1·20

Сиропъ грудный при тяжкихъ або застарѣлыхъ немочахъ, уживаный буває рôвночасно зъ зѣльемъ льоретаньскимъ противъ сухотъ и слабостей грудныхъ и легкихъ и т. п Цѣна 2 зр.

Кроплѣ жолудковй. Средство знамените и незрôвнане у всѣхъ слабостяхъ жолудка. Цѣна 35 кр. 2068 34—0

Замовленя выконуєся ôдворотною почтою.

Зъ численныхъ подякъ наводимо ось тй:

Высокоповажаный Пане Аптикарю!

Бажаю, щобы кождому хорому такъ знаменитый успѣхъ *давали лѣки зъ Вашихъ выробôвъ, якъ моѣй женѣ,* котрй надсподѣвано успѣшно дѣлали и прошу о надôсланье менѣ ще Амигренъ и капель жолудковыхъ. Зъ поважаньемъ
Пшôвъ д. 3 липня 1887 р. *Леопольдъ Коваликъ*
(Рыбникъ, Oberschlesien).

Высокоповажаный Пане!

Узнаю дѣйстну успѣшнôсть Вашихъ выробôвъ, досвѣдчивши на собѣ. — Се посвѣдчаю ретельно. Зъ поважаньемъ
Schönpriesen b. Aussig 25 мая 1787 р. *Новаковскій*
директоръ фабрики цукру.

Вп Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви въ Краковѣ.

Страдаючи ôдъ пôвтора року на сильный, невылѣчимый кашель, сполученый зъ рôзными тяжкими недугами, мимо тутешныхъ радъ лѣкарскихъ, чувся я безъ надѣѣ житя, а яко отець кôлькоро дѣтей, хапаючись вкôнци рôзныхъ способôвъ до поратованя здоровля, случайно зъ порады чужои приязнои менѣ особы, уживъ я „Зѣля грудного“ выробу аптикаря Вповажаного Пана Петра Крокевича, и по ужитю чотырохъ пачокъ „Зѣля грудного“ и Сиропу ôдзыскавъ цѣлковито здоровлье, могучи о власныхъ силахъ уже працювати и тымъ чиномъ бодай частину щастя дѣтемъ моимъ удѣлити. Чуюсь тому спонуканымъ заявити найщиршу вдячнôсть Вповажаному Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви мѣсцевому, за вырôбъ „Зѣля грудного“, бо житье моє лишь ужитю того Зѣля завдячую.

Зъ глубокимъ поважаньемъ
Кракôвъ, дня 28 мая 1886 р. *Михаилъ Трыбальскій,*
друкарь литографичный.

Высокоповажаный Пане!

Вычитавши зъ газетъ дня 28 мая с. р. подяку Вамъ Вповажный Пане, а почуваючись зарôвно до обовязку вдячности, маю честь тую-жь въ высокôй степени заявити Вамъ, Вповажный Пане, бо Ваше „Зѣлье грудне“ и „Сиропъ“, и въ загалѣ Вашй выробы не лишь менѣ самому, але дуже многимъ, де заходили сумнѣвы що-до здоровля давали чудный успѣхъ. Маючи отже много завдячити Вашимъ выробамъ, приймѣть Вповажаный Пане выразы моеи вдячности, а заразомъ зичливости, успѣху въ дальшôмъ розвою своихъ выробôвъ такъ для добра власного, якъ и зъ пожиткомъ для людскости!

Остаю зъ довжнымъ поважаньемъ *Кс. Е. Вернеръ,*
Кракôвъ 1 червня 1886 р. Реформатъ.

Честный Пане!

Страдаючи ôдъ 20 лѣтъ на гемороиды и упрямый бôль въ жолудку, на дыхавицю и сполучене зъ нею замуленье мѣхура, на затвердженье и иншй долегливости, уживъ я кôлька фляшокъ „Капель жолудковыхъ“, котрй зробили менѣ надзвычайну пôльгу, що посвѣдчаю згôдно зъ правдою и совѣстею. *Фишеръ,*
Ряшѣвъ, дня 21 червня 1886 р. совѣтникъ ц. к. суду.

Глядає лекціи на село

до ученикôвъ зъ шкôлъ народныхъ бувшій учитель народный въ стрыйскôмъ окрузѣ зъ довголѣтною практикою, за умѣреною заплатою

Перша галицка фабрика выробôвъ зъ тѣста

въ СТРУСОВѢ

пошукує заступника у кождому мѣстѣ. П. Т. купцѣ мають першеньство. 2401 2—3

Закладаюся

за всяку цѣну, що жаденъ зъ моихъ конкурентôвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжь для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій краєвыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мôй богатый складъ такожь Всч. Духовеньству. 1962 75—0

Замовленя въ мѣсци и зъ провинціи выконуються точно и ретельно. На жаданье высылаю взоры даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужескои одежи гуртомъ и подрôбно.

Львôвъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложеный 1848.

Золотыхъ 100—200 Золотыхъ

або за мѣсячною платею — пôсля умовы — можуть заробити особы кождого стану, котрй схотять заниматись продажею законно дозволеныхъ въ Австріи преміовыхъ льосôвъ позичковыхъ. — Ôдноситись до **Max-a Lustig-a,** дôмъ банковый въ **Будапештѣ.**
2360 14—25

ОПИРАЮЧИ-СЬ НА ДОВѢРІЮ

зъ якимъ ôдносяться майже ôдъ 20 лѣтъ до нашого „Якорного проганяча недугъ“ (Anker-Pain-Expeller), уважаємо своєю повинностею такожь **тыхъ** запросити до спробованя, котрй сего улюбленого средства домового що не знають. Оно не єсть нѣякимъ средствомъ тайнымъ, але **строго ретельнымъ, умѣєтно** зложенымъ препаратомъ, котре справедливо заслугує, щобы єго всѣмъ **терплячимъ на гостець и ревматизмъ** яко **зовсѣмъ певне** поручити. Найлѣпшимъ доказомъ того, що многй хорй, котрй выпробовали другй дуже захвалювнй средства, **зновъ таки до успѣшного Pain-Expeller-а беруться.** Черезъ порôвнанье власне пересвѣдчилися, що не лише **ревматичнй болѣ,** якъ **ломанье въ членахъ и пр.** а такожь **болѣ зубôвъ, головы, хребта, кольки и проч.** найпевнѣйше уступають черезъ натиранье „експелеромъ“. За **дешеву цѣну 40 кр,** 70 кр, взгл. зр. 1·20 може навѣть небогатый набути, а грошѣ якъ безчисленнй успѣхи доказують, надармо не выкидаються. Стерегтись треба передъ шкôдливыми пôдробленями и принимати лише „Pain-Expeller“ зъ знакомъ **якора** яко правдивый На складѣ въ премногихъ аптикахъ, головный складъ: Apotteke zum Goldenen Löwen въ Празѣ Близшй вѣсти подають: F. Ad. Richter et C° Вѣдень.
2161 21—51

Въ товариствѣ

„АКАДЕМИЧНЕ БРАТСТВО“

у Львовѣ ул. Калѣча ч. І.

можна набути отсй книжки:

И. Онишкевича „Руска Библіотека“ Томъ І., писаня И. Котляревского, В. Гоголя и П. Артимовского-Гулака 2·50 кр.
И. Онишкевича „Руска Библіотека“ Томъ II. писаня Г. Квѣтки (Основяненка) 2·50 „
И. Онишкевича „Руска Библіотека Томъ III. писаня М. Шашкевича, П. Вагилевича и Я. Головацкого 2·50 „
Творы Володимира Навроцкого Томъ І. . . . . . 1·20 „
Жите и значене Маркіяна Шашкевича а въ додатку матеріялы и замѣтки до генезы руско-народного ôдродженя въ Галичинѣ, написавъ Володимиръ Коцовскій . . —·25 „
Наукова Библіотека, книжка І Нарисъ Исторіи философіи, пôсля Фріца Шульце переклавъ Иванъ Франко . —·30 „
Переводи і наслѣдовання Осипа Шухевича . . . . —·30 „
Фавст, трагедія Йогана Вольфганга Іете, часть І., переклав и пояснив Іван Франко . . . 1·50 „
Порвалась нитка, комедія на чотыри справы, написавъ Олександеръ Я. Конискій . —·30 „
Буковиньскій Альманахъ, выданый въ память десятьлѣтного существованя (1875—1885) общества рускихъ академ. „Союзъ“ въ Чернôвцяхъ —·80 „
Вільгельм Тель, драма в 5 діях Фрідріха Шілера з німецкого переклав Вол. Кміцікевичь —·35 „

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 69. Львôвъ, Субота 26 марта (7 цвѣтня) 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека пайзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ однои стрôчки печатнои, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.
на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. а. в.

☞ Зъ днемъ 1 (13) цвѣтня починаєся **другій кварталъ сегорôчного выдавництва щоденного „Дѣла“.** Просимо отже нашихъ квартальныхъ П. Т. предплатникôвъ якъ и довжникôвъ поспѣшити зъ надсыланьемъ предплаты.

Двѣ послѣднй кризы кабинетовй.

Характеристикою непевности положеня въ якôйсь державѣ єсть безперечно часта змѣна єго правительства. Доказъ сего бачимо найлѣпше на Франціи, де вже ôдъ часу заведеня послѣднои републики єсть множество бувшихъ министрôвъ а ще бôльше кандидатôвъ до сего достоиньства. Коли лѣпше приглянемось, то побачимо, що въ послѣдныхъ часахъ стали министры въ Франціи чимъ разъ частѣйше змѣнятися, а змѣна та поступає теперь въ чимъ разъ скорѣйшôмъ темпо и мусить очевидно довести на послѣдокъ до загального заколоту. Новый кабинетъ францускій не дає нѣякои поруки постôйности. Фльоке вправдѣ зазыває до солидарности и згоды всѣхъ републиканôвъ, але єго зазывъ позôстане безъ успѣху мимо того, що теперѣшна пора єсть якъ найнебезпечнѣйша для републики. Вже нинѣ можна смѣло сказати, що днѣ нового кабинету суть почисленй, бо ôнъ має самъ въ собѣ зародокъ своєи смерти. Новый кабинетъ зложеный майже зъ самыхъ радикалôвъ, бо зъ выимкою Кранца, Льегранда и Ферулята належать всѣ прочй министры до радикальнои лѣвицѣ, хочь правда, що они и не суть зовсѣмъ скрайными радикалами. Чотири зъ теперѣшныхъ министрôвъ именно Ґоблье, Льокроа, Фрейсине и Льегранъ, були вже давнѣйше по кôлька разôвъ министрами, а Кранцъ и Вієтъ були въ попереднôмъ кабинетѣ.

Зô складу нового кабинету выходить, що ôнъ зовсѣмъ не єсть сполученьемъ всѣхъ републиканôвъ пôдъ однымъ прапоромъ; нове министерство буде мусѣло такъ само якъ и попередне вести борбу не лишь зъ противниками републики, але навѣть и зъ самыми републиканами и певно не зможе довго удержатись. Монархисты якъ завсѣгды, такъ и теперь ще бôльше будуть робити все можливе, щобы довести въ краю до заколоту, бо чимъ бôльшій розладъ въ краю, тымъ смѣлѣйше выступають они яко єго спасителѣ. Опортунисты не перестануть такожь ворогувати противъ нового кабинету а въ булянжистахъ прибувъ єму ще третый небезпечный ворогъ. Вже при першôмъ своѣмъ выступленю мусѣвъ новый кабинетъ числитися зъ сими небезпечными противниками и, хочь дуже нерадо, принявъ ихъ програму за свою и жадає ревизіи конституціи. Въ тôмъ то лежить и побѣда Булянжера а вôнъ може теперь ще смѣлѣйше выступати, бо видить, що зъ нимъ числяться, що єго бояться. Найбôльшою може похибкою нового кабинету було то, що ôнъ въ теперѣшну небезпечну пору ôддавъ теку министерства вôйны въ руки чоловѣка цивильного. Въ часѣ, коли цѣлый край выжидає, ба навѣть бажає собѣ конче якоись акціи воєннои, коли войсковый чоловѣкъ пустився на поле политичне и хоче по свому придбати краєви значеня, трудно, щобы войско слухало розпоряджень министра, котрый, хочьбы бувъ и найлѣпшій теоретикъ, все-таки не зможе удержати своєи поваги середъ тыхъ, котрй привыкли до того, щобъ надъ ними верховодила зелѣзна рука. Такъ отже складаєсь богато рѣчей на то, щобы кабинетови не дати довго побути и длятого такъ француска праса якъ и вся майже праса загранична вѣщує кабинетови Фльокета лишь короткій вѣкъ.

Подôбно маєсь рѣчь и зъ кабинетомъ румуньскимъ, котрый не вдоволивъ нѣяку партію. Президентомъ нового кабинету румуньского єсть Теодоръ (не Константинъ) Розетти, котрый давнѣйше бувъ посломъ въ Берлинѣ а въ послѣдныхъ часахъ президентомъ трибуналу касаційного. Єго братъ єсть сенаторомъ и належить до комисіи, котра веде теперь слѣдство въ справѣ дефравдацій въ войску, въ котру вмѣшаный ген. Ангелеску и Димитреску. Министеръ дѣлъ заграничныхъ Карпъ, єсть чоловѣкомъ дуже образованымъ, займає въ румуньскôй суспôльности дуже видне становище и бувъ давнѣйше посломъ у Вѣдни. Министеръ вôйны Бароцци єсть чоловѣкомъ зовсѣмъ новымъ и бувъ шефомъ войсковои канцеляріи короля а передъ тымъ комендантомъ дивизіи въ Добруджи. Министеръ робôтъ публичныхъ кн. Стирбей походить зъ панувавшои давнѣйше въ Молдавіи княжескои родины и належить до умѣреннои партіи консервативнои. Министеръ просвѣты Майореско бувъ вже давнѣйше министромъ просвѣты въ кабинетѣ консервативнôмъ а теперь обнявъ ще провизорично и теку министра торговлѣ. Министеръ финансôвъ Ґермани єсть банкиромъ и властителемъ великихъ посѣлостей, а министеръ судôвництва єсть молодымъ и здôбнымъ адвокатомъ и належить до партіи т. зв. юнимистôвъ або молодо-консервативныхъ.

Здаєся, що и румуньскій кабинетъ не буде мôгъ довго удержатись. Партія консервативна пре конче до розвязаня палаты и думає, що при новыхъ выборахъ буде могла зновъ взяти верхъ. Опозиція єсть рѣшучо противна новому кабинетови и уважає утворенье кабинету Розеттіого просто замахомъ державнымъ, бо Розетти не бувъ доси членомъ палаты. Впрочѣмъ дѣлають ще въ Румуніи и посторонни̂ вплывы, котрй не допустять, щобы новый кабинетъ мôгъ довго удержатись. Въ Букарештѣ ходить именно поголоска, а єи повторяють такожь и нѣмецкй газеты, що Россія мала предложити Румуніи союзъ, на пôдставѣ котрого мала-бы Румунія дозволити перехôдъ россійскому войску до Болгаріи, а за то одержала-бы ôдшкодованье коштомъ Австріи. Якъ пôйдуть дальшй справы въ Румуніи, годѣ нинѣ предвидѣти, але то можна сказати, що новый кабинетъ румуньскій не стоить такожь на крѣпкихъ ногахъ и що въ Румуніи можна такожь сподѣватися новыхъ запутанинъ.

Справа горѣвчана.

Зъ письма пропамятного, высланого выдѣломъ краєвымъ до министра Дунаѣвского въ справѣ горѣвчанôй, выймаємо деякй цѣкавй даты, котрй досыть драстично илюструють положенье Галичины на случай принятя проєктованои уставы.

Выдѣлъ краєвый обчисляє, що мешканцѣ Галичины на случай ухваленя закона платитимуть до скарбу державного рôкъ-рôчно 16 миліонôвъ золотыхъ бôльше якъ до теперь. Дохôдъ рôчный зъ пропинаціи приносить бôльшимъ властителямъ суму 3,069.952 зр. а мѣстамъ 978.000 зр. Зъ мѣстъ на Руси мають доходу рôчного зъ пропинаціи: Дрогобичь 36.759 зр., Городокъ 20.138, Ярославъ 23.840, Яворôвъ 16.891, Коломыя 62.394, Перемышль 85.922, Самбôръ 35 047, Сянôкъ 17.479, Снятинъ 18.375, Сокаль 10.766, Станиславôвъ 20.463, Стрый 39.500, Тернопôль 65.509, Золочѣвъ 14.000 зр. Зъ доходôвъ тыхъ покрывають всѣ тй мѣста 50 до 65% своихъ выдаткôвъ на цѣли администраційнй и просвѣтнй. Безъ тыхъ доходôвъ згаданй мѣста не будуть въ силѣ поносити такй значнй жертвы на цѣли просвѣтнй, будуть мусѣли выдатки свои значно обмежити, а тымъ самымъ спинять и духову культуру. На кождого бôльшого властителя припадає зъ пропинаціи пересѣчно 500 зр. рôчного доходу. Дохôдъ сей ишовъ при правильнôй господарцѣ на саму-жь господарку. При новôмъ законѣ буде се неможливо. Нинѣ плачено податку горѣвчаного ôдъ одного гектолитра 4·25 до 4·50 зр., по принятю же закона податокъ сей выросте до 35 зр. За тымъ зменшиться имовѣрно и консумція алькоголю и дохôдъ зъ пропинаціи въ першихъ лѣтахъ о якихъ 1,200.000 до 1,500.000 зр. Въ наслѣдокъ же того уменшеня упаде и кредитъ мѣстъ и бôльшихъ посѣлостей.

Розпочалися вже т. зв. „sejmiki relacyjne“ т. є. справозданя послôвъ польскихъ изъ справы горѣвчанои и, якъ можна було предвидѣти, не конче удаються.

Въ Станиславовѣ д. 6 цвѣтня зôбралося на „соймикъ“ 18 выборцѣвъ пос. Цѣньского. И самъ посолъ и другй зôбранй критикували проєктъ закона, але коли поставили резолюцію, правительственный комисарь самъ староста п. Єґерманъ заявивъ, що зъ порученя высшои власти не може допустити до голосованя надъ резолюціею, бо се бы значило давати послови mandat impératif. Хочь було о то богато спору, староста таки не позволивъ и скôнчилось на ухвалѣ вотумъ довѣрія для посла.

Въ Дргобичи стававъ передъ выборцями-мѣщанами зъ Стрыя и Самбора пос. Гавзнеръ. Ôнъ заявивъ, що податокъ мусить бути пôдвысшеный зъ огляду на финансы, и того не можна за зле брати п. Дунаѣвскому, але правительство зробило двѣ похибки: величезный скокъ въ пôднесеню податку и не увзглядненье права пропинаціи. Мѣста будуть найбôльше покривдженй, але тому можна-бы въ части зарадити, коли-бъ: 1) держава платила рôчно 1,000.000 зр. до гал. фонду пропинаційного, а край щобы дававъ мѣстамъ завдатки, щобы могли ними покрывати выдатки на тй цѣли, якй нинѣ покрывають зъ доходôвъ изъ пропинаціи. Поляки не можуть бути непримиримыми, бо министерство упало-бы, законъ ухвалено-бы навѣть безъ того, що нинѣ далось-бы выторгувати, а въ додатку Поляки мусять памятати о своихъ „autonomicznych zdobyczach...“ По мовѣ посла ц. к. староста Свѣтальскій не дозволивъ нѣякои дискусіи, кажучи, що зôбранье незаконно оповѣщено. По зборахъ посолъ и бурмистръ Охримовичь устроивъ пиръ въ честь пос. Гавзнера.

Въ Тернополи стававъ передъ своими выборцями д-ръ Черкавскій. Выборцѣ высказали своє довѣріє послови и въ загалѣ „koł-у“ польскому.

Народна просвѣта въ Финляндіи.

(*Конець.*)

Моральнôсть Финôвъ стоить вельми высоко. Финъ, хто-бъ ôнъ не бувъ, чи панъ чи злидарь, добре тямить, що передъ закономъ повный горожанинъ! Селянинъ не гнеться нѣ передъ кимъ; свѣдомый своихъ правъ, выхованый на воли, — ôнъ нѣгде нѣколи не позволить себе не пошанувати; поважаючи-жь

Письмо зъ провинціи.

Часто менѣ приходить на думку, що то властиво єсть житье чоловѣка? Шукаю я не ôдъ учора ôдповѣди на се у практичныхъ людей, у поетôвъ, философôвъ, та не дошукавъ и до нинѣ у тыхъ скарбникôвъ людскои мудрости дѣйстнои и вѣрнои дефиниціи, котра-бъ до сути житя цѣлковито и докладно приставала.

„Житье — то наука, мука“, говорять бѣдаки, ученй гôркимъ досвѣдомъ въ тôй школѣ, де людина учиться до смерти, а дурною умирає. „Житье — то образъ, сонъ-манякъ“, повторяють навкучливо всякои масти поеты, а ввôйшовши въ свѣтъ-житье зъ забагами, вымаганями неразъ безпôдставными, якъ-бы зъ асигнатою до порожнои касы, коли имъ мнимои належности не выплатили, гримають зъ досады, що: „.... жизнь, когда посмотришь съ холоднымъ вниманьемъ въ округъ, какая то пустая и глупая шутка!“ Ну, сихъ поетôвъ можна-бы ще оправдати, скоро „пророчества“ ихъ „пылкой юности не сбылись“, скоро досвѣдъ холодный розвѣявъ чудову, таємничу мраку, що обгортала передъ ихъ очима дѣйстнôсть житя-побуту — прозаичного. Конципієнты, авскультанты и выжидаючй, якъ каня дощу, адъютумъ всякого рода практиканты, коли имъ приходиться пять до сѣмь лѣтъ дослугуватись степеня „дѣйстного“ безплатного дармороба, зôтхнувши зъ глубины душѣ можуть роздумувати, що: „...житье єсть то прикра и небезпечна дорога на высочезнй горы“! Сумовита боязнь обгорне тодѣ душу, коли розглянешся на вкруги высоко; морозъ пôйде тобѣ по-за плечѣ, коли зазирнешь на дно яруги глубоко. И чудно и дивно зробиться, якъ спогадаєшь, що тôлько ослы и мулы, якъ у насъ нашй коники-гуцулы, певною стопою туды проходять!

Такъ справдѣ, мулы и ослы пробираються ще найщасливѣйше камѣнистою тропою житя, выставляються ще найменче на небезпечности, „благополучно“ завертають до свого хлѣва, до жолоба, и майже кождый зъ нихъ „щасливъ своимъ... обѣдомъ, и... своєй женой“, нѣчимъ не зажуриться, сяде на диванѣ и зъ смакомъ люльку закурить Такъ проводить не одинъ довге пасмо жизни безъ скуки и муки, переплѣтаючи монотоннôсть... родинами, хрестинами, часомъ и якимъ впадкомъ невеселымъ, — та найтяжшій бôль прошиває имъ те мѣсце, де у инчихъ серце тьохкає, коли видять, що ся або та щепка ôдъ свого пня ôдрываєсь и шукає собѣ одвѣтнѣйшои почвы: коли сынъ выродиться на „ексцентрика“ и пристане до громадки живѣйшои и житье розбуджуючои.

Такихъ консерватистôвъ приктичныхъ, Богомъ а правдою кажучи, єсть у насъ немало; та, коли они тôлько вгадали вдачу своихъ ексцентричныхъ сынôвъ, то не помиляючись, можна сказати, що они таки щасливѣйшй ôдъ тыхъ поетôвъ самодурôвъ, що вѣчно ся въ зоряхъ кохають, по-за облаки, десь въ безвѣсти за идеалами ганяють, а утрудивши або звихнувши крыльця, низенько сѣдають — але, що кажу? — низько падають, въ землю носомъ запоровши, якъ тй товстоватй курочки, що розкудкудакались, збили крыльми, намѣрились на высокй-превысокй „банты“ злетѣти, а.. опинились въ персти-пороху, де имъ и призначено порпати....

Впадає менѣ тутъ на гадку, чому бы то не загорнути нашôй, доси, що правда, односторонной повѣсти на власнôсть тотй упавшй, не „ангелы“, але живй жертвы неуловимои струѣ житя народного, котрому выпало посередъ пригодъ и невыгодъ ôдродитись, зазеленѣти, якъ тому дубови-великанови, що черезъ тысячѣ лѣтъ перенѣсъ на собѣ и шаленй бурѣ и лютй громы, а нинѣ розпостеръ свои крѣслатй росохи, щобы слабшôй братіи захистъ подати? Були-бъ се займаючй образы, рѣзкй контрасты до тыхъ щирыхъ, непорочныхъ душь, що держачи „горѣ серця“, духомъ-мыслею правдивыхъ идеалôвъ шукають, але не ôдрываючись ôдъ землѣ, умѣють и хотять для неи жити и працювати

Правда, що, якъ кажуть, „молоде-золоте“ попадає легко въ крайнôсть; оно не дивота: молодôсть — буйнôсть, радо она себе перецѣняє, часто надто смѣло сягає по звѣзды зорѣ, наче они тôлько и для неи не згасають! Приходить потôмъ терпке розчарованье, вѣще серце прочує неразъ свою „чорну долю“, та хоть раньше або пôзнѣйше прийдеться надставити каркъ твердôй неублаганнôй дѣйстности, то бодай на малый споминъ заховається „сонну“ згадку „красшихъ“ юныхъ лѣтъ а зъ годомъ-перегодомъ и угадає стежку до супокôйнои пристани, коли утомленый на филяхъ струѣ „житейскои“ пловець... забажає ôдпочити. И зъ ôдпочинкомъ тымъ не все оно укладаєсь такъ, якъ ждалось; всѣ мы, навѣть и реальнй практики, якъ мовлявъ нашь бояринъ Волод. Ф. „згубили-сьмо житье посередъ акцесоріѣвъ житя, думаючи заодно о приборахъ житя, — жити забуваємо“, и такъ кôнчимо на приготованю безнастаннôмъ, и потѣшаємось, що чейчей оно красше буде.

Що-жь говорити про натуры ексцентричнй, що то самохôть зъ загального круговôрота жизни вымыкаються, выломлюються зъ-пôдъ того зелѣзного обруча — закона природного, и яко еремиты самотно блукають? Думавъ-бы хто, що они „гôркои“ не коштують? Та ба, коли-бъ такъ було! А то бо п. Болячка зъ бл. п. „Зеркала“ илюструє тутъ правду въ противнôмъ змыслѣ! Що бы тамъ не доводилось про него писати и читати, а таки сказати треба, що портретъ єго не повный, анѣ генеза Болячки, анѣ послѣдня степень єго каріеры не выкôнчена.

Поки молодый и моторнѣйшій, а удалось єму проломати щасливо першй леды, що єму дальшу плавбу спиняли, дорожить ôнъ и молодыми роками и вродою и розумомъ. Свѣтъ отворомъ стоить для него, тожь ôнъ не цурається єго, робить зъ легкостю знакомства зъ рôзными людьми и верствами, якъ той купець, що не звыкъ довго торгуватись и заразъ „руку прибиває“. Скоро має „оберрокъ“ въ добрôмъ станѣ, чемнѣйшій гарнитуръ, цилиндеръ, хоть-бы вытертый трохи, новый парасоль и кальошѣ, а въ додатку декретъ на платню бодай тыхъ 500—600 зр., уходить вже за несогôршу партію „до взятя“, робить визиты въ 15-ти до 20-ти домахъ, у професорôвъ, директорôвъ, совѣтникôвъ и президентôвъ, въ загалѣ тамъ, де двѣ-три донѣ вычѣкують на свою долю; всюды стараєсь бути „приємнымъ“ а стаєсь дѣйстно пожаданымъ гостемъ, особливо коли панночки трошка пристаркуватй и вкôнци, навѣть безъ вѣдома, уходить въ опиніи найблизшихъ за „суженого“ сеи або тои, часомъ и не зовсѣмъ красивои красавицѣ.

Не буває оно и безъ практичнои користи. Навѣдати одинъ дôмъ або другій два разы въ

Всякй облигаціи, листы заставнй, ренты, акціи банковй и зелѣзничй, льосы державнй и приватнй купують и продають пôдъ найкористнѣйшими по змозѣ условіями СОКАЛЬ и ЛИЛІЕНЪ дôмъ банковый и контора вымѣны. Порученя зъ провинціи сейчасъ залагоджуються, безъ дочисленя провизіи.

себе, поважає и другого. Негувати своє право Финъ никому не позволить.

Окрôмъ просвѣты, школы и науки зъ церковнои катедры, розвоєви свѣдомости та политичному и моральному выхованю Фина сприяла воля друкованого слова. Вже бôльше якъ 120 рокôвъ слово въ Финляндіи не знає жаднои цензуры: оно вольне, не припутане, карати єго може тôлько судъ. Але-жь судовî процесы надъ друкованымъ словомъ лучаються хиба въ ряды-годы. За 120 рокôвъ Фины выкохали величезну повагу и шанобу до друкованого слова. Образа, зневага приватнои особы, яка-будь дрôбненька дифамація — не знайдуть собѣ захисту по финляндскихъ часописяхъ; се бы було зневагою и образою усеи прасы, цѣлого краю. И вже-жь певна рѣчь, що не можна знайти лѣпшого сторожа свободѣ слова, якъ повага и шаноба слова друкованого. На територіи Финляндіи истнує 60 періодичныхъ выдань; зъ нихъ 40 выдаються финьскою мовою. Згадавши, що всеи людности Финляндіи менше нѣжь рускои людности въ Галичинѣ, не треба додавати до сихъ цифръ жадного коментаря!

Отже не за великій часъ такъ выросла національна свѣдомôсть мѣжь Финами: зерно єи давно лежало, але рости почало оно лѣтъ може трицять тому назадъ и вже-жь тому зростови нѣчо и нѣхто бôльше не запомôгъ, якъ народна школа и праса. Школа своєю просвѣтою на народнôй мовѣ дає Финови свѣдомôсть національну и горожаньску, а часописи ведуть єго шляхомъ поступу и цивилизаціи.

Исторія народнои освѣты Финôвъ починається разомъ зъ христіяньствомъ, та тôлько до XVI вѣку та освѣта не давала народови великои користи. Першî школы ôдповѣдали лишень потребѣ просвѣты духовеньства. Такъ само якъ и скрôзь по свѣтахъ латиньскои религіи, школы мали религійну вдачу, выкладова мова була латиньска, панувала схолястика. Перше суще зерно народнои просвѣты упало ажь 1543 року, коли Лютерôвъ катихизмъ переложено на народну мову Финôвъ. За пять рокôвъ потôмъ Финамъ пощастилось мати на рôднôй мовѣ святе Письмо Нового Завѣта и тогдѣ промѣнье євангельскои науки почало ширитися мѣжь Финôвъ. Бачне духовеньство розумѣло берку вдачу свого народу и давало єму ôдповѣдну духову поживу. Перегодомъ и урядъ зрозумѣвъ, що не можна дати народови просвѣты инакше, якъ єго рôдною мовою. Зъ того часу, протягомъ майже пôвчетвертя вѣкôвъ, нѣкому й на думку не впадало, щобъ у финьскôй народнôй школѣ завести яку инчу выкладову мову окрôмъ народнои.

Сучасну организацію народнои школы въ Финляндіи заведено року 1866. Школы є двохъ категорій: рухомî и нерухомî, чи сталî або „высшî“. Остатнî заводить парохія: она мусить дати пôдъ школу добру будôвлю, учителеви чи учительцѣ найменче 2 комнаты, пекарню и хлѣбъ, 2—3 морґи землѣ и достачати топливо и пашу на одну корову. Урядъ дає учителеви платнѣ 600 а учительцѣ 400 финьскихъ марокъ (марка = 35 кр.) Дбає про школу парохіяльна рада; до неи выбирає парохія окрôмъ селянъ ще дѣдича и священика. Рада сама вже выбирає учителя. Року 1882 такихъ шкôлъ по цѣлôй Финляндіи було: 173 для самыхъ хлопцѣвъ, 158 для самыхъ дѣвчатъ и 337 мѣшаныхъ. Що-до національности, то финьскихъ шкôлъ було 508, шведскихъ 143, мѣшаныхъ 15 и московскî 2. Тыхъ остатныхъ такъ дуже мало, бо православне духовеньство, само темне, не дбає про освѣту парохіянъ. У лютеранъ кожде, хто йде першій разъ до причастія, мусить умѣти читати; россійска религія сего не вымагає и освѣта народу не єсть религійнымъ або урядовымъ обовязкомъ священика. У всѣхъ тыхъ школахъ училося 16.440 хлопцѣвъ и 13.100 дѣвчатъ. Додаймо сюды 180.000 школярѣвъ зô шкôлъ рухомыхъ, тогдѣ добудемо величезну цифру школярѣвъ — майже 210 тысячѣвъ, або 10% усеи людности; ще-жь треба рахувати и тыхъ, що вчилися дома, а такихъ нараховано 120 тысячѣвъ. Выходить всего 330 тысячѣвъ, або одна шкôльна дитина на 6 осôбъ усеи людности. Се такій добутокъ, якій навѣть въ Нѣмеччинѣ уважають за найлѣпшій! Зô всѣхъ дѣтей шкôльного вѣку на цѣлый край не вчилося 5150 дѣтей.

Учительскихъ семинарій Финляндія має чотири. Хиба се не заздро Русинамъ? Хиба се не соромъ галицкому соймови? На пôвтретя миліона Русинôвъ — нема нѣ однои семинаріи рускои! А на Украинѣ? Але-жь инча рѣчь Украина а инча Галичина, — рôвняти ихъ не можна... а галицкому соймови не вадило-бы повчитися рôвноправности у финляндского сойму!

Не можна сказати, щобы середнî школы (клясичнî лицеѣ, гимназіи и реальнî) ôдповѣдали цѣлкомъ интересамъ финьскои національности:

въ клясич. лицеяхъ	Шведôвъ	2219	Финôвъ	1456
„ реальн. школахъ	„	550	„	297
„ дѣвочихъ гимназ.	„	2417	„	581

але-жь се ще останки минувшины; певна рѣчь, що за якихъ 15—20 рокôвъ Фины переженуть Шведôвъ.

Головнî гордощѣ Финляндіи, єи сонце просвѣтне — становить университетъ въ Гельзингфорсѣ (сюды перенесено єго зъ мѣста Або року 1827.) Истнує ôнъ зъ 1640 року, має чотири факультеты: богословіє, философія зъ двома выдѣлами: исторично-филологичнымъ и физико-математичнымъ, право и медицина. Канцлеромъ университету уважають завсѣгды россійского наслѣдника престола. Гельзингфорскій университетъ мабуть на всю Европу першій зъ тыхъ, що дбають найбôльше про те, щобы высшои освѣты набиралося яко-мога бôльше молодыхъ людей. Мабуть по цѣлôй Европѣ не вельми богато университетôвъ, де бы такъ широко, наостѣжь стояли ôдчиненî дверѣ въ храмъ высшои освѣты, якъ въ Гельзингфорсѣ. Може чи є де въ Европѣ другій край, де бы такъ, якъ у Финляндіи, и урядъ и громада давали таку щедру запомогу университетскôй молодежи.

Вжежь такъ, бôльшôсть студентôвъ на финляндскôмъ университетѣ, якъ и скрôзь по свѣту, злидарѣ, — а все таки нѣхто не зазнає, щобъ коли-будь и кому-будь злиднѣ перепинили дорогу до высшои освѣты. Тому то на университетѣ зъ двохъ миліонôвъ людности майже пôвтора тысяча студентôвъ. Не знаю, чи є де другій такій университетъ, якъ финдляндскій, щобъ не знавъ семестровои межѣ: студентъ може перебувати на университетѣ доти, доки самъ схоче; испытъ ôнъ здає тогдѣ, коли самъ себе чує на те готовымъ: чи за два роки, чи за двацять, — нѣкому до того нема дѣла. Вступаючи до университету, кождый студентъ повиненъ записатися до корпораціи чи до товариства. Всѣхъ товариствъ — шѣсть. Кожде товариство доглядає одинъ професоръ яко инспекторъ, и одинъ доцентъ яко кураторъ; першого ставить ректоръ, другого выбирає сама корпорація на три роки. На зборахъ товариства проводить инспекторъ, ôнъ дбає и про моральну сторону товариства и товаришѣвъ. Право товариства надъ кождымъ товаришемъ вельми широке. Нехай хто зъ товаришѣвъ доведе себе до якои неморальнои плямы, товариство може выдати присудъ, щобъ такій сплямленый студентъ лишивъ университетъ. Кождый студентъ повиненъ по спроможности вложити вступне до громадскои касы, а за те и каса повинна давати товаришамъ позичку и запомогу, а за неспроможныхъ платити и за лекціи. Товариства мають власный, доволѣ значный капиталъ, и прегарный великій будынокъ; тутъ и саля на балѣ, концерты, зборища; тутъ и читальня зъ библіотекою въ 15.000 томôвъ, тутъ и реставрація. и т. п.

Жѣноцтву нѣколи не було заборонено вступати до университету. Першими студентками зъ початку 1870-ыхъ рр. були піонерки зъ Россіи, доки въ Петербурзѣ не було жѣночихъ медициньскихъ курсôвъ, нинѣ вже скасованыхъ. Ôдъ року 1879 заведено въ финляндскому университетѣ стипендіи для жѣноцтва. Студенткою може вступити кожда женщина, яка має не менче 18 лѣтъ вѣку, здасть испытъ и отримає дозвôлъ ректора. Хочь нѣколи не лучалося, щобъ ректоръ не згодився на те, але торôкъ подано до сойму петицію, щобы скасовано и отсю „перепону“.

Певна рѣчь, що й на крайнебѣ финляндского житя и освѣты можна спостерегти дещо темного; такъ же-жь и на сонци є темнî мѣсця. А все таки просвѣта, національный розвôй, свѣдомôсть, культура и добробытъ Финôвъ стоять такъ высоко, що не втерпишь не спытатися: коли мы Русины доберемося до такои вышины? коли нашî сусѣды въ своихъ ôдносинахъ до насъ стануть рускими Шведами? Певна рѣчь — тогдѣ, коли у насъ самыхъ запанує „и дума и воля єдина“, коли мы переймемось такою якъ Фины солидарностею духовыхъ интересôвъ нашихъ, коли зникне у насъ ростѣчь думки и обгорне насъ народно-національна свѣдомôсть...

1 березѣля 1888 р.

мѣсяць, выпити при такôй нагодѣ склянку-двѣ гербаты, перекусити що-небудь, закурити кôлька паперосокъ, — тымъ ачей не навкучиться нѣкому, не обсудять, що влѣзливый, що перебиває чужî пороги, що, бачь, заходить, де зъ комина куриться! Отже користь таки видима: и забавивсь, и погодувавсь, ще й просили, щобъ на нихъ не забувавъ, а найголовнѣйше, бодай о крокъ посунувсь въ карієрѣ.

Такъ проходять днѣ, роки. Якійсь часокъ „рефлєктують“ на него и тутъ и тамъ, намекають бôльшь незручно якъ двозначно про „щастье домашне,“ „родинне житье,“ про „рай на земли зъ любязною подругою,“ сондують єго „интенціи“, замыслы, бува' що и „кавалеръ“ призадумаєсь, заверне окомъ, особливо де панночка чепурнѣйша и чемнѣйша, де ôдъ часу до часу вечера спôрнѣйша, або коли здогадується, що отъ-тутъ мôгъ-бы взяти панночку зъ краснымъ „выхованьемъ“, такимъ, що матуся выховала... въ скрини, — але нагло зробиться єму жалко золотои „волѣ“, жаль покинути, „до чого навыкъ“, и якъ той мнюхъ выслизнеся зъ-пôдъ руки и перестає въ домѣ бувати.

Холонуть надѣѣ рефлектантôвъ, wenn der Fisch nicht anbeisst, холоне поволи „приязнь для него, коли єго серце не розмякло, не розмахалось до другого, кредитъ пôдрываєсь, акціи станули ледви al pari, а де-далѣй, коло сорока лѣтъ, спадають понижъ дѣйстнои вартости и... крахъ готовый! Хоть сядь и плачь, або зъ моста та въ воду, бо нема инчого выходу.

(*Конець буде.*)

Оголошенье конкурсу литературного.

Кождый, що застанавлявся надъ нашою литературою за десять послѣдныхъ лѣтъ, мусѣвъ зауважати той сумный обявъ, що за цѣлый той часъ не явився у насъ нѣ одинъ навѣть справдѣ литературный, новый талантъ, и що особливо нива суспôльного роману лежить у насъ цѣлковитымъ майже ôдлогомъ. Такъ само и на другихъ поляхъ литературы не можемо повеличатися нѣякими особлившими здобутками. Причины такого стану рѣчей можуть бути дуже рôзнороднî, — певно що и нечисленнôсть самосвѣдомои нашои интелигенціи грає въ тôмъ не малу ролю, то однакъ не дасться нѣякъ заперечити, що одною зъ найголовнѣйшихъ причинъ такого стану єсть власне нечисленнôсть нашихъ выдавництвъ, особливо чисто литературныхъ часописей, въ котрыхъ ново-повстаючî таланты могли-бъ свои працѣ помѣщати. Бажаючи отже хочь въ части причинитись до заспокоєня тои потребы, оголошуємо конкурсъ на повѣсть зъ житя нашои интелигенціи, обєму до чотирохъ аркушôвъ друку.

Працѣ мають надсылатись до 15 н. ст. жовтня 1888 р. пôдъ адресою: „Академичне Братство“ у Львовѣ, ул. Калѣча ч. 1, зъ надписею: „Праця конкурсова“. Кожда рукопись має бути заосмотрена девизою автора, а имя єго и адреса запечатанî въ особнôй кувертѣ зъ тою самою девизою на верху. Нагорода за найлучшу повѣсть вызначуєсь 35 зр., друга 25 зр., а трета 15 зр. в. а. Убѣгатися могуть лишь тотî литературнî силы, що ще доси не мають нѣякои усталенои минувшости литературнои. Крôмъ повѣстей приймаються безъ преміи такожь всякî иншî працѣ, якъ белетристичнî такъ и науковî, котрî пôдписаный кружокъ буде въ мѣру ихъ стôйности выдавати осôбными книжками.

Члены упрошенî до комитету оцѣнюючого выключенî ôдъ конкурсу.

У Львовѣ дня 4 цвѣтня 1888.

За Литературно-науковый Кружокъ „Академичного Братства“

О. Крохмалюкъ, голова, *Л. Лопатиньскій*, секретарь.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Перше читанье внесеня кн. Лихтенштайна ôдбудеся — якъ доносить „Politik“ — пôдчасъ спеціяльнои дебаты надъ буджетомъ а именно при титулѣ „министерство просвѣты“.

Зъ Вѣдня доносять до „Czas-у“, що въ тамошныхъ найбôльше мѣродайныхъ кругахъ суть всѣ переконанî, що миръ на сей рôкъ єсть рѣшучо забезпеченый. О вôйнѣ вже нѣхто и не думає. Навѣть тî зарядженя войсковî, що ôдносяться до територіяльного розмѣщеня войска, будуть имовѣрно залишенî.

Зъ Пешту пишуть до „Pol. Corr.“, що змѣна кабинету въ Букарештѣ не выкликала въ мадярскихъ кругахъ политичныхъ великого занепокоєня и тамъ не глядять на ню дуже песимистично. Перше вдоволенье выкликало заразъ то, що кризу залагоджено скоро а ôдтакъ и то, що новый кабинетъ складаєся зъ людей умѣренныхъ, котрî будуть въ силѣ оцѣнити народный интересъ Румуніи и не змѣнять въ нѣчôмъ ôдносинъ, якî доси були до державъ сусѣдныхъ. Въ Пештѣ думають, що змѣна кабинету наступила лишь длятого, щобы не допустити опозицію до дальшихъ ексцесôвъ.

Въ четверъ розôйшлась була въ Берлинѣ и Вѣдни поголоска, що кн. Бисмаркъ має уступити. Вѣсть ся показалась о стôлько неправдивою, що кн. Бисмаркъ не уступить, але все-жь таки поголоска та, якъ здаєсь, мала якусь певну пôдставу. Въ четверъ подала була „Köln. Ztg.“ таку телеграму зъ Берлина: „Въ тутешныхъ кругахъ дипломатичныхъ проявилося сильне занепокоєнье. Говорять на серіо, що кн. Бисмаркъ має незадовго уступити а димисія та має стояти въ звязи зъ пляномъ подруженя кн. Александра Батенбергского зъ кн. Викторією Прускою, донькою цѣсаря. Зъ достовѣрного жерела доносять, що кн. Александеръ мавъ въ тôй цѣли приѣхати до Берлина и що англійска королева, вертаючи зъ Фльоренціи черезъ Дармштадтъ, мала сюды повернути, щобы бути свахою своєи внучки. Зъ обохъ сихъ обставинъ вносять, що справа вже далеко поступила и заключають зъ того, що въ виду такого стану рѣчей, котрый противиться политицѣ нѣмецкого канцлера, видѣвся кн. Бисмаркъ спонуканымъ податися до димисіи. Круги, зъ котрыхъ ся вѣсть выйшла, розбирають єи такъ поважно, що не можна на ню не звернути уваги. Одруженье кн. Александра Батенбергского зъ котроюсь зъ княгинь прускихъ треба зовсѣмъ инакше трактувати, якъ яке небудь инше княжеске одруженье. Доки справа болгарска ще не залагоджена, то кн. Александеръ має все ще незмазаный нѣчимъ знакъ на своѣмъ чолѣ, хочь єго и скинено зъ престола, бо Болгаре все ще сподѣваються, що ôнъ ще колись до нихъ поверне. Ôнъ не може ôдступити ôдъ свого морального обовязку и не прийти Болгарамъ въ вôйнѣ зъ Россією на помôчь, наколи-бъ они, уважаючи Кобурга нездôбнымъ до воєннои справы, зновъ єго запросили. Доки отже болгарска справа не порѣшена, доти не перестане ôнъ въ очахъ державъ бути особою политичною, а зъ того выходить, що єго одруженье зъ прускою княгинею єсть рѣчею просто неможливою. Политика нѣмецка опираєсь на стремленю, щобы не допустити до нѣчого, що могло-бы выкликати недовѣріє до Нѣмеччины. Нѣмеччина мусить бути въ справѣ болгарскôй зовсѣмъ не интересованою, бо лишь то може ѣй дати можнôсть дѣлати на всѣ стороны въ користь удержаня мира.“ Въ тôмъ дусѣ говорить „Köln. Ztg.“ дальше и дає науку рôвночасно Батенбергови и єго покровительцѣ, англійскôй королевôй, щобы зъ подôбными проєктами не выступали.

Зъ Берлина наспѣла була вчера вѣсть, що кн. Александеръ думавъ дѣйстно приѣхати нинѣ до Берлина и просити о руку кн. Викторіи, за котрою промовляла такъ єи матеръ цѣсарева якъ и королева англійска. Навѣть цѣсарь Фридрихъ — якъ кажуть — згодився бувъ первѣстно на ту звязь. Кн. Бисмаркъ спротивився однакожь тому и ставъ доказувати, що то зашкодило-бы єго политицѣ а на послѣдокъ и загрозивъ димисією. Опôсля ôдбулася конференція зъ цѣсаремъ и цѣсаревою и Бисмаркъ поставивъ о стôлько на своѣмъ, що на разѣ справу сю залишено. Офиціяльно заперечують будьто-бы кн. Бисмаркъ загрозивъ бувъ дѣйстно уступленьемъ, але приватно признають, що дѣйстно була суперечка зъ Бисмаркомъ, хочь и не довела до того, щобы ôнъ ажь мавъ загрозити своєю димисією.

Праса англійска выступила рѣшучо противъ того, щобы королева Викторія ѣхала разомъ зъ Батенбергомъ до Берлина и доказує, що королева не повинна справы родиннî мѣшати зъ справами политичными. Англія противиться тому, щобы королева такъ дуже опѣкувалась Батенбергомъ, бо хоче жити въ мирѣ зъ другими державами. Кажуть навѣть, що въ сѣй справѣ буде поставлена интерпеляція въ англійскôмъ парляментѣ.

— —

Булянжерови мабуть не конче ведеся зъ своєю кандидатурою въ департаменѣ Нордъ. Въ Лиль зôбрався бувъ минувшого понедѣлка конгресъ тамошныхъ радикалôвъ, щобы застановитись надъ кандидатурою Булянжера и ухваливъ завôзвати єго, щобы ôнъ выразно заявивъ, що не стремить до плебисциту и прийме лишь выбôръ въ департаментѣ Нордъ а въ нѣякôмъ иншôмъ. Приятель Булянжера, пос. Ляґеръ, розказує отже теперь, що Булянже не згодиться на то нѣколи, бо ôнъ постановивъ ставити всюды свою кандидатуру, де лишь буде мандатъ опорожненый, щобы тымъ способомъ переконатися, кôлько голосôвъ одержить въ цѣлôмъ краю. — Сотрудникъ газеты „Matin“ бувъ недавно на интервю у нового министра торговлѣ Льеґранда, котрый єсть заразомъ и сенаторомъ зъ департаменту Нордъ, а Леґранъ сказавъ єму, що такъ ôнъ якъ и єго товаришѣ будуть старатися о то, щобы Булянже при выборахъ 15 цвѣтня перепавъ. Прихильники Булянжера числять вправдѣ на робôтникôвъ въ копальняхъ, але тыхъ єсть мало, що мають право выбирати. Може бути, що лишь однî бонапартисты дадуть свои голосы на Булянжера, бо монархисты не будуть голосувати на него и ставлять вже свого кандидата адвоката Ґренберта, а опортунисты ставлять зновъ адвоката Фокарда.

Новый кабинетъ береся енергично до роботы. Ґоблье выславъ окружникъ до всѣхъ францускихъ представителѣвъ за границею, въ котрôмъ повѣдомляє ихъ о утвореню нового кабинету и каже, що буде держатися такои самои политики, якъ єго попередники, то єсть що буде старатися удержати миръ. Фрейсине розпочавъ вже такожь свою дѣяльнôсть, але ще не заименувавъ шефа ген. штабу. Управителямъ поодинокихъ ресортôвъ свого министерства сказавъ, що буде старатися ставити а не руйнувати. Министерство вôйны хоче ôнъ устроити въ той спосôбъ, щобы мало выключно лишь войсковый характеръ.

— —

Зъ Константинополя доносять, що приключеня въ Букарештѣ выкликали тамъ прикре враженье, а такъ само занепокоила такожь и вѣсть, що россійскій посолъ Нелидовъ ѣде до Греціи въ якôйсь мисіи. — На островѣ Крета лагодиться мабуть такожь щось недоброго. Ще при кôнци тамтого мѣсяця выбухли тамъ були досыть грôзнî непокоѣ, въ наслѣдокъ того, що христіяне убили двохъ магометанъ въ Кератидіи недалеко коло мѣста Канеи. Магометане хотѣли помститися на христіянахъ и було-бъ прийшло до великого розливу крови, наколи-бъ войско не було зробило порядокъ. Теперь зновъ ходить по островѣ поголоска, що тамошный ген.-губернаторъ христіянинъ, Костакисъ-паша, має бути ôдкликаный, а на єго мѣсце має бути именованый ген.-губернаторомъ якійсь магометанинъ. Пôсля иншои версіи хоче султанъ зробити зъ Креты окреме княжество и установити тамъ княземъ Гассана пашу, сына ексъ-кедива Исмаила. — Ôрмене дають такожь знати о собѣ. Ôрменьске патріотичне товариство въ Лондонѣ вручило лордови Сальсберому меморандумъ, въ котрôмъ оно доказує, що Порта не сповнила ще доси свого обовязку що до Ôрменъ, якій вкладає на ню 61 артикулъ берлиньскои угоды. Англійске правительство ôдповѣло на то, що оно пôслало ôдписъ сего меморандумъ свому послови въ Константинополи, але що Англія сама не може въ сѣй справѣ нѣчого вдѣяти безъ помочи другихъ державъ. — Въ Македоніи ведеся все ще сильна агитація грецка. Арештованье епископôвъ въ Монастири занепокоило вельми царгородскій патріярхатъ. Патріярхъ бувъ особисто у вел. везира и выробивъ то, що касторійского митрополита выпущено зъ вязницѣ и интерновано лишь въ епископскôй палатѣ въ Монастири.

НОВИНКИ.

— **Про подорожь до Риму** та про гостину рускихъ и въ загалѣ галицкихъ путникôвъ въ вѣчнôмъ мѣстѣ будемо одержувати дописи ôдъ нашого спеціяльного дописователя. Въ пятницю пише ôнъ намъ зъ Кракова: Епископъ станиславôвскій д-ръ Пелешь приѣхавъ сюды ще позавчера и загостивъ у Єзуитôвъ. Впр. митрополитъ Сильвестеръ и архіепископъ Исаковичь прибули разомъ нинѣ (въ пятницю) рано и станули въ готели Саскôмъ. Архіепископъ Моравскій выѣхавъ до Вѣдня напередъ ще вчора. Тымъ поѣздомъ, що выѣхали львôвскî Русины зъ митрополитомъ (крил. Бѣлецкій и Величко, ректоръ Бачиньскій зъ обома сынами и братомъ священикомъ и др.), выѣхавъ такожь кн. Адамъ Сапѣга. О 9. годинѣ рано ôдправивъ еп. Дунаѣвскій службу Божу, выголосивъ проповѣдь, поясняючи подорожь до Риму въ дусѣ религійнôмъ, а опôсля поблагословивъ путникôвъ. По богослуженю путники пôйшли звиджувати Кракôвъ. Нинѣ всѣ паломники выѣздять до Вѣдня о годинѣ 7 и 45 минутъ вечеромъ. Перемыского нашого владики и священьства тутъ не бачено.

— **Депутація буковиньска на ювилей до Риму.** Въ имени буковиньскихъ греко-католикôвъ выѣхали вô второкъ зъ Черновець: о. Кел. Костецкій, о. Рожанковскій зъ Глибокои, о. Романовскій зъ Серету и селянинъ раранецкій, Стефанъ Дутка, що то недавно першій зголосивъ свôй перехôдъ на унію. Депутація задержалась була въ Станиславовѣ, а зъ-ôдтамъ пôдъ проводомъ еп. Пелеша разомъ зъ другими путниками выѣхала до Кракова. Тамъ мае Дутка въ церквѣ высповѣдатись и запричащатись на богослуженю, котре ôдправить еп. Пелешь. Пôсля „Gaz. Polsk-ои" мали въ Чернôвцяхъ дуже заходитись, щобы здержати Дутку ôдъ подорожи до Риму, але нѣчо не помогло. Въ депутаціи ôдъ буковиньскихъ латинникôвъ выѣхали ксс. Швайґеръ, сотрудникъ рим.-кат. въ Чернôвцяхъ, Каспровичь, ôрменьскій сотрудникъ и Давидовичь, ôрменьскій парохъ зъ Сучавы.

— **Почетнымъ крилошаниномъ львôвскои гр. к. капитулы** именованый ще и о. Вас. Фортуна, парохъ и деканъ въ Тернополи.

— **Рускй урядовй письма и друксорты,** выготовлюванй у Вѣдни, неразъ уже давали причину до нарѣканя Русинôвъ, що печатанй они „язычіемъ" котрымъ анѣ нѣхто въ свѣтѣ не говорить и котрого не то селянамъ, але часомъ и интелигентнымъ людямъ годѣ зрозумѣти. Зъ нѣмецкого на руске перекладае якійсь „допотопникъ" ще зъ передъ 1848 року, выхованый на чудовищнôмъ жарґонѣ Сѣмаша, и не знае анѣ языка, анѣ правописи, — видко граматики рускои въ рукахъ нѣколи не мавъ. Мы маемо пôдъ рукою друксортъ на оплату шкôльну по гимназіяхъ. Що за „язычіе"! „Престоячое посвѣченье принятія и карту зложенія" мае ученикъ „статскихъ" шкôлъ „заполнити и снабдити" марками и „на жаданіе указти," що „заплатилъ за семестеръ". Що слово то або абсурдъ, або незнанье граматики та правописи! Що значить „престоячое"? Що значить „посвѣченье"? хто пише у насъ „статскій" (Staats-) замѣсть „державный"? хто говорить „снабдити" замѣсть „заосмотрити"? пôсля якои граматики пишеся: „заплатилъ", „заполнити", „указти", „жаданіе" и т. п.? И такй horrenda выходять зъ министерства и дôстаються до рукъ ученикôвъ, котрй вже въ 1-шôй клясѣ гимназіяльнôй смѣються зъ такого передпотопного язычія! Часъ бы тому зарадити!

— **Зъ Комарна пишуть намъ:** Зъ кôнцемъ марта с. р. пращали мы въ нашôмъ мѣстѣ п. Олексу Танячкевича, ц. к. авскультанта судового, котрого перенесено до Сянока. П. Ол. Танячкевичь, будучи черезъ шѣсть лѣтъ въ Комарнѣ, зъеднавъ собѣ велику симпатію и любовь въ цѣлôмъ окрузѣ комарняньскôмъ, якъ мѣжь интелигенціею такъ и мѣжь мѣщанами та селянами, и не дивно, бо ôдзначався въ кождôмъ напрямѣ прекрасными прикметами. Нѣкому ôнъ своеи порады не ôдмовивъ, а яко судія ôдзначався великими здôбностями и тактовнымъ поступованьемъ, тожь судъ тутешный стративъ въ нѣмъ силу, котра не дасться такъ легко заступити. Яко патріотъ-Русинъ займався ôнъ щиро Читальнею и бувъ еи душею. Рôвно-жь працювавъ ôнъ яко членъ рады надзорчои Товариства задаткового и положивъ въ тôмъ Товариствѣ великй заслуги. Тому то зъ невысказанымъ жалемъ пращали его всѣ товаришѣ, ôдтакъ Товариство задаткове а вкôнци попращала его найкрасше Читальня. Читальники зôйшлися дуже численно. Голова Читальнѣ высказавъ краснорѣчиво пращальне слово, потôмъ хоръ ôдспѣвавъ „многая лѣта", опôсля промовляло ще кôлькохъ членôвъ, п. Д. Ольховый выголосивъ пращальный стихъ власного укладу, а хоръ ôдспѣвавъ пѣснь пращальну „Нѣмъ ся выкотить утренне сонце". Всѣ присутнй тронутй до глубины серця ôдпровадили п. Танячкевича громадно зъ передмѣстя до дому и тамъ зъ слезами въ очехъ зъ нимъ розсталися, желаючи ему на новôмъ мѣсци якъ найлучшого поводженя. — *И. М.*

— **Повени.** Рѣка Тиса перервала валы охороняючй коло мѣста Шегедину и залила 25.000 моргôвъ.

— **Снѣги** упали у Вѣдни, Линцу и въ Опавѣ на Шлеску, тому то и у насъ значно знизилась температура.

— **Зъ Ходорова пишуть намъ:** При обсадѣ сталои посады старшого учителя въ Ходоровѣ прийшла на засѣданье мѣсцевои рады шкôльнои жена мѣсцевого упривителя школы а сердечна приятелька убѣгаючои-ся учительки о тую посаду — щобы своею „повагою" вплывати въ часѣ голосованя на свого мужа и на другихъ членôвъ. Интересованй въ тôй справѣ запытують прилюдно: чи вôльно есть женѣ управителя школы и другимъ приватнымъ особамъ приходити на засѣданя, на котрыхъ голосуеся надъ такъ важною справою, якою есть обсада мѣсця учителя народного, и своею личностею вплывати на членôвъ голосуючихъ? Интересованй просять усильно о ласкаве выясненье тои справы. (Одвѣчальнôсть за самъ фактъ лишаемо Вп. дописователеви. — *Ред.*)

— **Зъ Долиньского пишуть намъ:** Дня 31 н. ст. марта о 10 год. въ ночи выбухъ въ селѣ Ясенôвци огонь, пôдложеный злобною рукою. Въ короткôмъ часѣ при незвычайнôй посусѣ, знищивъ ôнъ 3 загороды селяньскй, зложенй зъ 4 хатъ, 3 стодôлъ и 5 шопъ. Шкода въ части убезпечена выносить 3000 зр.

— **Зъ Золочѣвского пишуть намъ:** Въ Ôльшаници коло Золочева выбухъ въ ночи зъ 4 на 5 н. ст. цвѣтня огонь, пôдложеный имовѣрно злобною рукою, и въ протягу трехъ четвертей годины знищивъ 15 господарствъ зô всѣмъ добуткомъ. Нещасливй погорѣльцѣ ледви житье могли спасти. Въ огни згорѣло много инвентару. Для нещастныхъ представляесь передновокъ въ страшно чорныхъ барвахъ. Всякй жертвы на нещастныхъ погорѣльцѣвъ, хочь-бы вдовинй лепты приймае зъ подякою мѣсцевый священикъ Впр. о. Кароль Левицкій.

— **Зъ Чорткôвского пишуть намъ:** Вечеромъ зъ 4 на 5 н. ст. цвѣтня выбухъ въ селѣ Бычкôвцяхъ огонь и знищивъ порядни забудованя трехъ незаасекурованыхъ господарѣвъ, оставивши ихъ безъ кута и одробины пашѣ и зробивши шкоды на 4000 зр. Огонь пôдложивъ на обôйстю Михайла Андрейчука 15-лѣтный пастушокъ зъ мести за то, що его Андрейчукъ ôдправивъ зô службы. Хлопець-злочинець довершивши злощастного дѣла, заразъ побѣгъ до сусѣдного саду и повѣсився на деревѣ. Зъ поратункомъ для нещастныхъ въ першôй хвили поступила дѣдичка панѣ Цѣлецка и на дальше приобѣцяла имъ помôчь. — *А. Г.*

— **Министерство рôльництва** заявило, що оно радо вызначить зъ державного фонду 2000 зр. пôдпомоги для вандруючихъ учителѣвъ рôльництва въ Галичинѣ, однакъ пôдъ условіемъ, що таку саму пôдпомогу на сю цѣль вызначить и фондъ краевый. Такожь домагаеся министерство докладного означеня функцій такихъ учителѣвъ, щобы не входили они въ колизію зъ люстраторами кружкôвъ рôльничихъ.

— **Проектъ новои зелѣзницѣ льокальнои.** Бар. Яковъ Ромашканъ зъ Городенки стараеся о рѣшучу концесію на будову зелѣзницѣ льокальнои о нормальнôмъ шляху ôдъ стаціи Коломыя до Городенки и Залѣщикъ. Кошты будовы обчислено по надъ 2 миліоны. Сума тая мае добутись черезъ емисію акцій.

— **Кракôвскій „Czas"** помѣстивъ недавно статью вымѣрену противъ галицкихъ емигрантôвъ въ Россіи: о. Наумовича, Площаньского и Бѣлецкого, що мовь-то они „зъ вязницѣ австрійскои пôйшли просто въ ряды россійскои ерархіи чиновничои и то ôдъ разу на щебель высшій". Се однакожь неправда. Кождый знае, що н. пр. п. Площаньскій въ Петербурзѣ не занимае не то виднѣйшого, але и нѣякого становища, а жие зъ подаянія „Слав. Благотворительного Комитету". Намъ писали недавно, що нашъ Венедиктъ Михайловичь теперь въ клопотахъ бо Благотвор. Комитетъ починае вже ôдмовляти ему подаяній, кажучи, що теперь скорше потребують помочи голодуючй Чорногорцѣ. Здавалось-бы, що може о. Ив: Наумовичь займае тамъ якійсь „высшій щебель". Зовсѣмъ нѣ! О. Наумовичь есть нинѣ, якъ то цѣлому свѣтови вѣдомо зъ россійскихъ часописей, сотрудникомъ при однôй кіевскôй церковци. Зробивши фіяско заразъ зъ першого разу при навертаню штундистôвъ, титулъ его „мисіонера" стався илюзоричнымъ. Якъ намъ зъ Кіева пишуть, положеню о. Наумовича нѣхто завидувати не може; остатными часами старався о подѣлъ доходôвъ зъ своимъ парохомъ — и того навѣть не добився, а ще наробивъ собѣ великихъ неприятностей. Третого зъ емигрантôвъ, п. Бѣлецкого, чоловѣка крѣпкого здоровля и доброи поставы принято въ службу, але зовсѣмъ не на „высшій щебель". Есть ôнъ въ Каменци Подôльскôмъ чиновникомъ „до особыхъ порученій", т. е. мае десь щось вывѣдати, ôдкрыти, выслѣдити... Дежь тй „высшй щеблѣ", котрыми „Czas" страхае несвѣдущй круги и сферы?!

— **П. Теодоръ Бѣлоусъ,** бувшій директоръ бохеньскои гимназіи переселився до Коломыѣ и намѣряе ôдбути подорожь на Всхôдъ.

— **Повѣнь въ Хинахъ.** Пôдчасъ послѣднои повени въ Хинахъ мало згинути 7 миліонôвъ людей. Такъ доносять Европейцѣ, котрй проживають въ Хинахъ. Если се есть правдою, то можна сказати, що подôбного нещастя не було еще на земли, бо погибло бôльше людей якъ въ цѣлôй Гагичинѣ або Австраліи. Нѣхто не знае на певно, кôлько людности мають Хины; однй подають 200 миліонôвъ а другй 400. Се лише знати можна, що земля въ Хинахъ не въ силѣ вже выживити людей. Хинцѣ привыкли до величезныхъ нещасть, въ котрыхъ погибае бôльше число людей; о нещастяхъ, де лише кôлькасотъ людей згинуло, нѣхто тамъ анѣ не згадуе. Хинцѣ, пише одинъ туристъ, множаться мовь саранча, тому кôлька миліонôвъ бôльше або менше не робить рôзницѣ. Умирае ихъ бôльше число, якъ иншихъ людей, бо бôльше ихъ есть, и тому можна гадати, що якась тайна сила сама заходиться коло того, щобы деколи троха ихъ перебити въ ôдношеню до поживы, на яку стане ихъ край.

Посмертнй — ☩ — оповѣстки.

— ☩ **О. Іоанъ Лопатиньскій,** парохъ въ Острôвчику, померъ по довгôй и тяжкôй слабости дня 30 марця с. р. въ 66 роцѣ житя а 40 священьства. Покôйный ôдзначався такъ зваными старосвѣтскими честнотами; яко чоловѣкъ отвертый, щирый, гостинный, правый, бувъ далеко звѣстный и про то хто знавъ покôйного ôдзываеся на вѣсть про его смерть: земля ему перомъ!

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Конкурсы.** Опорожненй мѣсця: почтмайстра въ Яворовѣ и експедіентôвъ при почтахъ въ Фульштинѣ, пов. старомѣского, и въ Иванчанахъ, пов. збараского; поданя о мѣсця въ Яворовѣ и Иванчанахъ вносити треба найдальше до 26 цвѣтня с. р. а о мѣсце въ Фульштинѣ до 3 мая до Дирекціи почтъ у Львовѣ.

— **Именованя.** Министерство торговлѣ именовало асистентами почтовыми: практикантôвъ: зô Львова Іос. Юринця до Кракова, Хаима Ибераля до Нового Санча, Юл. Фонтану, Макс. Дидушиньского, Вол. Бучка, Петра Бушиньского и Вол. Коваржика до Кракова, Ярослава Левицкого до Тернополя и Ант. Вершлера, Моріца Федера и Роб. Ґаттингера; Маера Шпаніера зъ Бялои до Тарнова; Германа Презеса зъ Кракова до Вадовиць; Вол. Бентковского въ Освѣцимѣ; Ром. Зарицкого въ Ярославли; Стан. Ястржембского зъ Кракова до Перемышля; Оскара Френкля зъ Перемышля до Ряшева; Льва Ґоцкого въ Бучачи, Генр. Качиньского въ Тарновѣ, Омел. Добряньского въ Бучачи, Тад. Шувальского и Петра Хомицкого въ Перемышли, Вол. Стрѣльбицкого въ Тернополи, Стан. Ґеттера въ Сяноцѣ и Стан. Борковского въ Тарновѣ; — експедиторôвъ почтовыхъ: Фр. Дулембу зъ Чорткова до Бучача, Кипр. Яконовича зъ Нижнева до Бялои, Ант. Левицкого зô Львова до Бродôвъ, Людв. Муховича зъ Радымна до Кракова, Едв. Шлярпа зъ Переворска до Ярославля, Жигм. Зембовича зъ Товмача до Станиславова, Макс. Должицкого зô Львова до Тарнова, Фр. Фечку зъ Турки до Перемышля, Викт. Кучиньского зъ Рабки до Бялои, Іос. Строньского зъ Теребовлѣ до Щаковы, Кар. Гладиша зъ Снятина до Ярославля, Стан. Качиньского зъ Нового Торгу до Тарнова, Іос. Наймана зъ Яворова до Ряшева, І. Стану зъ Кентъ до Бялои, Ром. Ванюру зъ Залѣщикъ и Вол. Червиньского зъ Монастирискъ до Бродôвъ, Вол. Дорожиньского зъ Боринѣ до Стрыя, І. Яновича зъ Тарнова до Львова, Фел. Моравецкого зъ Андрихова до Бялои, Стеф. Ортиньского зъ Кранцбергу до Золочева и Мар. Томку въ Тарновѣ, Чесл. Костмановича въ Краковѣ, І. Венжиновского въ Золочевѣ, Адама Богданіого въ Краковѣ и Мих. Ґавлиньского въ Бохни.

— **Перенесеня** До чиннои обороны краевои перенесенй: капитаны Ед. Страйхертъ зъ 80 полку и Альб. Брумовскій зъ инжиниріи; поручники; Іос. Бартфельдъ зъ 9 полку; І. Биромъ зъ 15 п., Іос. Витошиньскій, Меч. Филиповскій зъ 30 п., Люд. Мильбаверъ зъ 55 п., Авр. Топольницкій зъ 88 п., Андр. Дѣдушицкій зъ 89 п.; пôдпоручники: Вик. Хурайнъ зъ 30 п. и Артуръ Калита зъ 94 п.

— **Ôдзначенье.** Цѣсарь надавъ директорови канцеляріи въ радѣ державнôй, д-ру Блюменштокови, титулъ и характеръ совѣтника двору.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **Въ мѣсяци мартѣ** прислали ва запомогу бѣдныхъ ученикôвъ рускои гимназіи П. Т. Добродѣѣ: О. Левицкій зъ Рунгуръ 10 зр.. о. Ковальскій зô Спасова 5 зр., д-ръ Чайковскій зъ Баналюки (въ Босніи) 3 зр. 50 кр.. Вп. Бережницкій зъ Олѣева 50 кр., о. Темницкій зъ Звиняча 1 зр. 50 кр., Даніилъ Котисъ зъ Лупкова 1 зр. Щире Спаси-Бôгъ! — *В. Ильницкій,* директоръ.

Телеграмы „Дѣла".

Вѣдень 7 цвѣтня. Галицкй паломники приѣхали нинѣ о 7 год. рано а выѣхали о $10^1/_2$ год. до Риму. Русины губляться мѣжь Поляками. Организація мѣжь паломниками дуже слаба; зъ двôрця пôвнôчнои зелѣзницѣ порозходились майже всѣ и блукали по мѣстѣ. Чотирохъ Мазурôвъ заблукалось на пôвнôчно-захôдну зелѣзницю. Декотрй священики рускй высказали надѣю, що епископы выслухають зазыву и зажадають окремои авдіенціи для Русинôвъ. Голова раранецкои читальнѣ, Дутка, мае, кажуть, одержати особливе благословеніе ôдъ папы.

Вѣдень 7. цвѣтня. Спôльнй делегаціи будуть скликанй на 22 або 23 мая.

Римъ 7. цвѣтня. Потверджуесь вѣсть о ôдкликаню войска италійского зъ Африки. Скоро Криспи верне зъ Фльоренціи, буде ся справа остаточно порѣшена.

Парижь 7. цвѣтня. Рибо поставить въ палатѣ послôвъ внесенье о заведеню выборôвъ пôсля округôвъ а не департаментôвъ, бо дотеперѣшный спосôбъ выборôвъ сприяе плебисцитови.

Петербургъ 7. цвѣтня. Праса россійска констатуе зъ вдоволеньемъ, що вплывъ Россіи бере въ Сербіи и Румуніи верхъ надъ вплывомъ Австріи.

Берлинъ 7 цвѣтня. Праса нѣмецка констатуе, що противъ кн. Бисмарка ведеся на берлиньскôмъ дворѣ сильна агитація. Цѣсарь есть мабуть за тымъ, щобы кн. Батенбергъ женився зъ его донькою и для того уступленье кн. Бисмарка есть все таки можливе. „Nat. Ztg." доказуе, що одруженье кн. Александра Батенберга зъ кн. Викторіею означало-бы вôйну зъ Россіею.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. Д. З. въ Пенякахъ. 5 зр. мы дôстали; зъ того записано 2 зр. на 88 р. — **Вп. І. Т. въ Стрыю.** Адресу змѣнено; на р. 88. не заплачено ще нѣчо. — **Вп. М. Ш. въ Лѣску.** Аркушѣ выслано; за конець повѣсти прийде ще 1 зр. — **Всч. К. К. въ Вислоку.** На р. 88. заплачено 5·50 зр. — **Вп. І. С. въ Вѣдни.** Заплачено за 1 чверть року. — **Всч. Т. Т. въ Берегометѣ.** Чи тôлько 1—20 т. т., чи и дальшй всѣ? — **Всч. Т. Т. въ Рыпянѣ.** Аркушѣ высылаемо вдруге; невыслана книжочка коштувала 15 кр. отже до 1 кварталу прийде ще 35 кр.; „Зоря" премю вышле, просимо просто до еи администр. писати. — **Вп. О И. въ Стрыю.** Подалисьте злу адресу. — **Вп. Е. У. въ Т.** Ôдповѣдати вѣдомôй часописи не варто; шкода дорогого мѣсця. Якъ-бы прийшло на всѣ еи клеветы и напасти мѣстити ôдповѣди — а ще такй пôширокй, якъ Вы зволили надôслати, — то не було-бы мѣсця на инчй путнй рѣчи. Впрочѣмъ не журѣться! Еи лай вѣтеръ несе! — **Вп. о. Порф. Баж. въ Сор.** Помѣстимо зъ подякою, якъ тôлько трохи упораемось зъ залягаючими ôдъ давнѣйшого часу рукописями. — **Вп Ст. Сенаторъ зъ крѣсла повѣтового.** Вашу допись умѣстимо въ найблизшôмъ числѣ, въ понедѣлокъ сл. тыждня.

НАДÔСЛАНЕ.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручае свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ. 2389 6—?

Аптика РУКЕРА у Львовѣ поручае 2356 108—?

Спеціяльности и универсальнй средства фарнцускй и иншй, якъ черезъ ню такъ и черезъ иншй фирмы оповѣщуванй.

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночй) пл. Галицкій 14.
Дръ Е. Лебедовичь (нед. внутрѣшнй и очнй) ул. Корняктôвъ (Нар. Дôмъ).
Д-ръ І. Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Аптики: 2292

З. Рукеръ ул. Кракôвска.

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краевый ул. Костюшки (будынокъ соймовый).
А. Шеленбергъ (конт. вымѣны) ул. Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лилієнъ (конт. вымѣны) ул. Гетьманьска 8

Готелѣ и Реставраціи:

Стадтмилеръ (готель, торг. винъи рест.) Кракôвска 9.

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устьяновичь, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т. Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4.

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичь (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склепы:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгнеръ (найтаншій магазинъ галантерійный, ул Галицка 16.
А. Гальскій (товары зелѣзнй) пляцъ Маріяцкій 9.
Стахевичь и Абрысовскій (матеріи на сукнѣ) Ринокъ 32.
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н. Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20)
Вольфъ Чоппъ (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ. ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничй:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигіи).

Тысячѣ людей слабують на РЕШЕТИНЦЯ!

Не многй знають правдиву причину ихъ ненастанного нездоровля.

Пôдъ гарантією усуваесь **кождого решетинця,** зъ головкою,

якъ такожь и всѣ иншй хробаки у дѣтей и дорослыхъ въ протягу пôвъ годины безъ болю и небезпечности, безъ попередного голодованя и перервы въ звыклôмъ занятю, посредствомъ средства легко заживаючого-ся, котре и на пробу зажите цѣлкомъ не шкодить.

Многихъ недужихъ на решетинця лѣчать яко недужихъ на бракъ крови и на жолудокъ.

Ознаки сего недуга суть: Въ ôдходахъ завважати можна кусники подôбнй до лазанокъ або сѣменъ гарбузовыхъ та иншй хробаки, блѣде лице, матовый взôръ, синй обвôдки довкола очей, зсхудненье, замуленье, обложеный языкъ, слабе травленье, бракъ апетиту на перемѣну зъ великимъ голодомъ, млоенье, а навѣть безпритомнôсть при порожнôмъ жолудку або по деякихъ стравахъ, пôдходженье якогось клубка ажь пôдъ шию, сильный наплывъ слины въ губѣ, квасъ въ жолудку, згага, часте ôдбиванье, заворотъ, частый бôль головы, неправильный ôдхôдъ, свербячка въ задѣ и носѣ, кольки, заворôтъ головы и хитаючій-ся хôдъ, колючй болѣ въ кишкахъ, битье серця, перерва въ менструаціи, чувство ослабленя и т. д.

При замовленю треба подати вѣкъ недужого.

Плата вразъ зъ лѣкомъ 6 зр. а. в.

Такожь лѣчить листовно и скоро пôсля найновѣйшои спеціяльнои методы пôдъ гарантією певного выслѣду: всякй тайнй недуги, слабости низшои части тѣла и пола, ослабленье мужеске, лишаѣ, раны, болячки, недуги шкôры (такожь лиця), жолудка, ревматизмъ, корчѣ и нервовй недуги, моченье пôдъ себе, бѣлй уплавы, неправильности въ крови и всякого рода недуги жѣночй. Лѣки надсылаються сейчасъ и дискретно.

Подяки не оголошуються.

Лѣкарь-спеціялистъ **РАППАПОРТЪ,** Дрогобичь (Галичина). 2347 8—10

Учителя приватного для ученика низшои гимназіи пошукуеся на село. Близша вѣдомѣсть у катихита о. Стефановича у Львовѣ. 2404 2—3

Складъ кавы АРТУРА КОСЦИЦКОГО пôдъ знаменемъ **„СИРІЮСЪ"** у Львовѣ, Хорущина ч. 22 поручае добру и выдатну каву спроваджену безпосередно ôдъ продуцентôвъ зъ Америки полудневои.

Коштуе у Львовѣ: **1 кильо 1.90 зр.** на провинціи: **$4^3/_4$ кильо 9·60 зр. франко.**

Ôдбирателямъ надъ 50 к. опустъ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родôвъ кавы, котрй оголошують иншй пôдъ назвою мого знамени. Спроваджую каву просто ôдъ продуцентôвъ, що можу доказати, и продаю еи найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбурзѣ и Тріестѣ можна дôстати каву вже лишь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродае гуртôвникови на мѣсци, той знову гуртôвникови въ Европѣ, ôдъ тыхъ купуе комисіонеръ, а ôдъ него ажь купець и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожуючого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дôстане де инде по тôй цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2227 125—?

СВѢЖО надôйшли 500 комплетныхъ, величавыхъ **BOURETT-ГАРНИТУРÔВЪ** зъ найлѣпшои правдивои буретовои матеріи складаючихъ-ся зъ: 2 величав. покрывалъ на лôжка и 1 „ покрывала на стôлъ разомъ зъ шовковыми Chenille-кутасами та въ найпишнѣйшихъ краскахъ: голубôй, шмарагдово-зеленôй, золото-жовтôй, цѣсарско-червонôй, шовково-чорнôй, магоньово-бурôй. Цѣлый гарнитуръ зъ тыхъ трехъ величавыхъ покрывалъ высылаю лише я самъ въ цѣлôмъ Вѣдни за **зр. 6.50** за послѣплатою або попередъ присланою належитостею. Адресъ: **„Wiener Kaufhaus"** A. GANS, Wien, III Kolonitzgasse 6. Тысячѣ признательныхъ писемъ за ей чудово гарнй и знаменитй покрывала. Не пригôдне ôдмѣнюесь зъ найбôльшою охотою. 2385 3—4

Неомыльне средство на выгубленье нагнѣткôвъ, бородавокъ и иншихъ подôбныхъ наростей шкôрныхъ, безъ болю и безъ жаднои небезпечности. *Цѣна флякону 50 кр.* **Встрикненье и капсулки** зъ ростины „MATICO" въ недугахъ мужескихъ неоцѣнене средство поручае Аптика **К. КРИЖАНОВСКОГО** у ЛЬВОВѢ. *Цѣна фляшки встрикненъ 40 кр. Капсулокъ 80 кр.* 2274 15—?

Властивою въ тôмъ краю розширеною хоробою єсть

НЕСТРАВНÔСТЬ.

Нова кухня и новый спосôбъ житя суть причинами тои недуги, на котру зъ нечевя западаємо. Деякй люде терплять болѣ въ грудехъ и бокахъ, деколи такожь болѣ въ спинѣ; чуються ослаблеными и сонными, мають злый посмакъ въ устахъ, особливо зъ рана; якійсь рôдъ липкого слизу громадиться на зубахъ; апетитъ ихъ єсть лихій, въ жолудку лежить у нихъ мовь якійсь тяжкій тягаръ, а часами чують въ жолудковôй ямѣ якійсь неозначеный рôдъ ослабленя, котрый не даєся усунути поживаньемъ стравы. Очи западають, руки и ноги зимнѣють и стаються липкими; по якôмсь часѣ являєся кашель, въ початку сухій але по кôлькохъ мѣсяцяхъ въ супроводѣ зеленавыхъ харкотинъ; дôткненый тою недугою чуєся завсѣгды втомленымъ с нъ здаєсь єму не приносити нѣякого выпочинку; потôмъ стаєся нервовымъ, дразливымъ и невдоволенымъ, догадуєся завсѣгды чогось злого: коли нагально пôднесеся, запоморочує єго и здаєся єму, що цѣла голова довкола ходить; єго внутренности затыкаються, єго шкôра стаєся часомъ сухою и горячою; кровь густѣє и лѣниво кружить, бѣлко въ оцѣ прибирає жовтаву барву; мочь ôдходить менше и темноибарвы и лишає по довшôмъ стояню осадъ на сподѣ; опôсля ôдбиваєсь єму часто страва при чѣмъ запримѣчає деколи солодкій, деколи квасный смакъ и часто въ супроводѣ битя серця; єго зрокъ зменшаєся, мурашки стають му передъ очима и дôзнає чутя тяжкого утомленя и великои безсильности. Всѣ тіи ознаки выступають на перемѣну и припускаєся, що майже третина людности того краю терпить одну або другу форму тои недуги. Черезъ „Shäker-Extrakt" бере кисненье стравъ такій оборотъ, що пожива дôстаєся хорому тѣлу и давне здоровлье вертає. Сила того лѣку єсть справдѣ чудова. Миліоны и миліоны фляшокъ уже спродано а число свѣдоцтвъ, котрй цѣлющои силы того лѣку доказують, єсть надзвычайне. Сотки хоробъ, котрй мають найрозличнѣйшй имена, суть наслѣдками нестравности; но коли се послѣдне лихо усунеся, то сщезають такожь другй, бо тіи суть лише ознаками правдивои хоробы. Лѣкомъ тымъ єсть „Shäker-Extrakt". Свѣдоцтва тысячей, котрй говорять похвально о цѣлющихъ прикметахъ того-жь, доказують се понадъ всякй сумнѣвы. Сего знаменитого лѣку можна у всѣхъ аптикахъ дôстати. 2134 (11—24)

Особамъ, котрй терплять на затканье, потреба „Сайгеля пигулокъ прочищуючихъ" въ полученю зъ Shäker Extrakt-омъ. **Сайгеля пигулки прочищаючй** лѣчать затканье, проганяють пропасницю и простудженя, освободжають ôдъ болю головы и не допускають жовтачки. Хто ихъ разъ спробовавъ, той певно ихъ буде дальше уживати. Они дѣлають повôльно и не справляють болѣвъ. — Цѣна: 1 фляшка Shäker-Extrakt-у зр. 1·25, 1 коробка „Сайгеля пигулокъ прочищаючихъ" 50 кр.

Властитель „Shäker-Extrakt-у" и Сайгеля пигулокъ A. I. White, Limited, London 35 Faringdan Read E. C.

Haupt-Depot und Central-Versandt Johann Nep. Harna,

Apotheker „Zum goldenen Löwen" in Kremsier (Mähren) und in den meisten Apotheken Oesterreichs zu beziehen.

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемирнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдличнй выробы косметичнй, тоалетовй и перфумы именно:

Валентинъ найсильнѣйше выпаданье волося вздержує цибульки волоснй взмôцняє и до вытворюваня та поросту волося побуджає. Лисины покрываються краснымъ волосьемъ.—Цѣлый фляконъ 3 зр. Пôвъ флякону 1 зр. 60кр.

Віолинъ

противъ прѣтя рукъ и пахвъ Фляконъ 50 кр.

Пудръ салицилевый противъ прѣтя и ôдпареня нôгъ Пуделко 50 кр.

Магнолина, шкôра попрыщена, хропава, нерôвна и згрубѣла, пôдъ выключнымъ дѣланьемъ Магнолины ôдзыскує молодечій выразъ и красоту Червонôсть носа и лиця безповоротно уступає. Фляконъ 1 зр. 50 кр.

Орієнталина (пудеръ плынный)

надає лицю красну и приємну бѣлôсть, ôдсвѣжує лице и консервує. Цѣна 1 зр. губка 10 кр.

Ессенція мятова до полоканя устъ,

кромѣ приємного покрѣпляючого смаку и запаху, дуже користно дѣлає на ясла и зубы. — Фляконъ 50 кр

Атраментъ до значеня бѣля безъ гумы

фляшочка 30 кр

Атраментъ чорный кампешовый

не плѣснѣє, не осѣдає, пера не псує, єсть завсѣгды гарный и плынный и цѣлковито нешкôдливый. — Фляконъ по кр. 10, 15, 25, 30, и 50.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул, Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2. 2257 69—?

МАГАЗИНЪ и РОБÔТНЯ ФУТЕРЪ

БРАТЕЙ ВРОНЬСКИХЪ

У ЛЬВОВѢ

улиця Театральна, Ч. 5, напротивъ костела катедрального въ домѣ капитулы — приймає: **Футра до перехованя на лѣто.**

Всякй репараціи въ порѣ лѣтнôй суть значно таншй чимъ въ зимѣ. 2383 2—8

НЕДУГИ ЛЕГКИХЪ.

Gas-Exhalation (Rectal-Injection)

лѣчить туберкулы (сухоты, нидѣнье) астму, хроничный катаръ бронхіяльный и т. д.

Неимовѣрный, позорно недосягненый идеалъ лѣкарѣвъ, можливôсть вылѣченя недугъ легкихъ, вже теперь цѣлкомъ вповнѣ осягнено. Посвѣдченя знаныхъ въ свѣтѣ професорôвъ и докторôвъ, сотки листôвъ вылѣченыхъ, зъ котрыхъ автентичнй копіи кождый одержить оплатно на бажанье, щобы на певно пересвѣдчитися, найприхильнѣйшй оцѣнки лѣкарскихъ часописей, уживанье по найбôльшихъ шпиталяхъ, якъ найславнѣйше посвѣдчають о нечуваныхъ успѣхахъ лѣченя ексгаляційного при помочи Rectal-Injector-а. — Отъ примѣромъ подають въ зачеркахъ **проф. д-ръ Берґеонъ и д-ръ Морель:** „Кашель, выкиды, пропасниця, храпливôсть меншають по трехъ дняхъ потôмъ цѣлковито пикнуть — сонъ и апетитъ повертають назадъ. Тягаръ тѣла побôльшуєсь ôдъ ½ до 1 кильогр. на тыждень. Намагаючій спосôбъ житя можна на ново розпочати." — **Проф. Cornil** и **проф. Verneuil** При астмѣ сейчасъ уступає бракъ ôддыху.—Цѣлковите вылѣченье часто въ 8 дняхъ. — **Проф. Dujardin Beaumetz:** „Хрон. катаръ бронхіяльный цѣлкомъ дався вылѣчити." — **Проф. Френцель** ôдд. **д-ръ Штаца:** „Пропасниця, нôчнй поты, кашель, выкиды уступають — незвычайный апетитъ збôльшаєся — тягару прибуває до 5 кильогр." — **Д-ръ M'Laughlin:** „Зъ 30-степеновыхъ туберкулôвъ всѣ основно вылѣчилися." — Те саме посвѣдчають и недужй. (Лѣченье само не єсть утяжливе, не перешкаджає и пôдъ загарантією безъ злыхъ наслѣдкôвъ.) — **Ц. к. выкл. прив. Gas-Exhalations-Apparat (Rectal-Injector)** разомъ зъ способомъ уживаня для лѣкарѣвъ и **для власного ужитку** и зъ приладомъ до выроблюваня газу высылаєсь за готôвку або послѣплату **à 8 зр.**, зъ мѣриломъ газу **à 10 зр.**

Д-ръ Кароль Альтманнъ, Вѣдень, VII. Bez., Mariahilferstrasse Nr. 80. 2373 8—50

НА СВЯТЫЙ ПÔСТЪ.

При помочи однои 8-лѣтнои дитины перемѣняє въ 3—5 минутахъ моя ново вынайдена для цѣлои Европы ц. к. выкл. прив. подвôйно дѣлаюча **МАСНИЦЯ-EXPRESS** найменшу скôлькôсть солодкого молока, сметанки и сметаны въ найчистѣйше и найвкуснѣйше масло.

Щобы улегшити закупно моеи масницѣ, котра зладжена зъ вельми тревалого металю, и тому такожь служить яко прикраса начиня кухонного, ôдъ многихъ знаменитостей признана необходимою въ газдôвствѣ, ôдзначена на многихъ выставахъ золотыми и срѣбными медалями зъ огляду на єи величезне запотребованье, подаю тй масницѣ по можливо низькихъ цѣнахъ, а именно:

	зр. кр.	
Нр. I. 5 литр. сметаны обôйм	8 —	разомъ зъ термометр.
„ II 10 „ „ „	11·50	
„ III 20 „ „ „	18 —	
„ IV. 50 „ „ „	45 —	

Всѣ иншй величины выконуються лише на жаданье.

Высылаєся по присланю грошей або за послѣплатою.

До ласкавои уваги.

Въ интересѣ П. Т. Публики, позволю собѣ звернути увагу щобы при закупнѣ масницѣ докладно дивитись на мою марку охоронну, бо тогдѣ лише ручу я за тревалôсть и доброту та обовязуюся сейчасъ звернути грошѣ кождому въ случаю, єсли масниця не подобаєся по єи одержаню. — Ласкавй замовленя прошу надсылати:

B. BALSAM,

властитель патенту и фабрикантъ ц. к. выкл. прив. масниць-Express, **у Вѣдни, II. Schiffamtsgasse Nr. 14. T.**

Цѣнники даромъ и оплатно. Ôдпродаваючимъ рабатъ. 2369 9—12

Золотыхъ 100—200 Золотыхъ

або за мѣсячною платею — пôсля умовы — можуть заробити особы кождого стану, котрй схотять заниматись продажею законно дозволеныхъ въ Австріи преміовыхъ льосôвъ позичковыхъ. — Ôдноситись до **Max-a Lustig-a,** дôмъ банковый въ **Будапештѣ.** 2360 15—25

ОПИРАЮЧИ-СЬ НА ДОВѢРІЮ

зъ якимъ ôдносяться майже ôдъ 20 лѣтъ до нашого „Якорного проганяча недугъ" (Anker-Pain-Expeller), уважаємо своєю повинностею такожь **тыхъ** запросити до спробованя, котрй сего улюбленого средства домового ще не знають. Оно не єсть нѣякимъ средствомъ тайнымъ, але **строго ретельнымъ, умѣєтно** зложенымъ препаратомъ, котре справедливо заслугу, щобы єго всѣмъ **терплячимъ на гостець и ревматизмъ** яко **зовсѣмъ певне** поручити. Найлѣпшимъ доказомъ того, що многй хорй, котрй выпробовали другй дуже захвалювнй средства, **зновъ таки до успѣшного Pain-Expeller-а беруться.** Черезъ порôвнанье власне пересвѣдчилися, що не лише **ревматичнй болѣ,** якъ **ломанье въ членахъ и пр.** а такожь **болѣ зубôвъ, головы, хребта, кольки и проч.** найпевнѣйше уступають черезъ натиранье „експелеромъ". За **дешеву цѣну 40 кр.** 70 кр, взгл. зр. 1·20 може навѣть небогатый набути, а грошѣ якъ безчисленнй успѣхи доказують, надармо не выкидаються. Стерегтись треба передъ шкôдливыми пôдробленями и принимати лише „Pain-Expeller" зъ знакомъ **якора** яко правдивый. На складѣ въ премногихъ аптикахъ, головный складъ: Apotteke zum Goldenen Löwen въ Празѣ. Близшй вѣсти подають: F. Ad. Richter et C°. Вѣдень. 2161 22—51

Л. І. Малевскій

ул. Доминиканьска ч. 5

ЛЬВÔВЪ

поручає выроблюванй въ своѣй

фабрицѣ корки каталоньскй

до бочокъ и бутельокъ въ лѣпшôй якости ôдъ заграничныхъ, якъ такожь дерева корковй и колеса до меленя пшона, заразомъ пôдошвы и корочки дамскй.

Надто мушу остерегти П. Т. Публику передъ шумными оповѣщенями овеликихъ складахъ коркôвъ заграничныхъ, котрй не могуть нѣякимъ способомъ дорôвнати моимъ. 2092 12—12

І. Гал. фабрика коркôвъ каталоньскихъ

заснована въ роцѣ 1877.

Тайна красы

выробу ПЕТРА КРОКЕВИЧА аптикаря въ Краковѣ.

Неимовѣрне подивлянье и надзвычайне признанье зô стороны красавиць для сего чудового и незвычайно скоро дѣлаючого средства робить, що сей препаратъ, выробу Петра Крокевича, аптикаря въ Краковѣ, розхаплюють зъ нечуваною скоростею. Créme сей, справедливо названый „Тайною красы", ôддаляє въ тягу однои ночи всяку неделикатнôсть, стверджене, червонôсть шкôры, прищѣ, угры и лишає гинуть безповоротно по ужитю сего знаменитого и найпевнѣйшого въ своихъ наслѣдкахъ средства котре навѣть лице поморщене чудово робить молодшимъ, надаючи єму красный справдѣ молодечій цвѣтъ. Уживаный щоденно на нôчь, чудово заховує цвѣтъ ôдъ всякого ствердненя шкôры, якъ рôвно-жь и ôдъ передвчасныхъ морщинъ. Тому то повинно се средство находитися въ тоалетѣ такъ молодои и краснои паночки якъ и красивои дамы.

Цѣна 1 зр., 1 зр 50 кр. и 2 зр. 2398 3—?

І. & С. КЕССЛЕРЪ въ БЕРНѢ (BRÜNN)

улиця Фердинанда ч. 7/d

высылають за послѣплатою:

Матерія модна въ кратки, на сукнѣ жѣночй, зъ чистои вовны 90 цм. широка, 10 м. зр. 8·50.

WOLL-ATLAS, у всѣхъ модныхъ краскахъ, 90 цм. ширины, 10 м. зр. 6·50.

Кашмиръ, у всѣхъ модныхъ краскахъ, 90 цм. ширины, 10 м. зр. 4·50

BAIGE, (найновѣйшй краски, 100 цм. ширины, 10 м. зр. 9·50.

Матерія брокатъ, у всѣхъ краскахъ, 60 цм. ширины, найновѣйшй десенѣ, 10 м. зр. 4.

Кретонъ, на сукнѣ жѣночй, добрый до праня, найнов. взоры, 70 цм. шир. 10 м. зр. 2·80

Dreidraht, 60 цм. шир. ясно або темно сѣрый, 10 м. Іа. зр. 3·50. Па. зр. 2.80.

Матерія на шляфроки, такожь на жѣночй сукнѣ) 60 цм. шир. въ кратки, 10 м. зр. 2·50.

Гарнитуры покрывалъ, (2 на лôжко а 1 на стôлъ) зъ рипсу зр. 4·50. зъ джуты зр. 3·50

Занавѣсы джутовй, турецкй десенѣ (2 бôчнй и 1 драперія) загально зр. 2·30.

КИЛИМКИ ДО ХОДУ, дуже тревалй, 10—11 м. довгй Іа. зр. 6 —, Па. зр. 3·50.

Ковдра до накрываня, зъ атласу зр. 8·50, зъ rouge зр. 3.

ПОЛОТНО ДОМОВЕ, 29 вѣдень. лôктѣвъ, 1 штука 5/4 зр. 5·50 4/4 зр. 4·20

Веба Кинъ, 30 лôктѣвъ, лѣпша ôдъ полотна, 1 шт. 5/4 зр. 7·50, 4/4 зр. 5·80.

ШИФОНЪ, 30 лôктôвъ, 90 цм. шир. 1 шт. Іа зр. 5·50, Па. зр. 4·50.

ОКСФОРДЪ, 29 лôктѣвъ, найновѣйшй взоры, 1 шт. Іа. зр. 6·50, Па. зр. 4·50.

КАНЕВАСЪ, на простирала, 29 лôктѣвъ, 1 шт. Іа. зр. 6, Па. зр. 5·20.

Адамашковый Градль 30 лôктѣвъ, 1 шт. Іа. зр. 8·50, Па. зр. 5·50.

СКАТЕРТИ, полотнянй, у всѣхъ краскахъ, 3 шт. 8/4 зр. 2.— 6/4 зр. 1

СЕРВЕТЫ, полотнянй, 4/4 въ квадратѣ, 6 шт. зр. 1·20.

РУЧНИКИ, полотнянй, 6 шт. зъ тороками зр. 1·80 зъ бордюрою зр. 1·20.

ПРОСТИРАЛА, несшиванй, 2 м. довгй, 1½ м. широкй, 1 шт. зр. 1·50.

СѢННИКИ, зъ джутового полотна, комплетнй, великй, 1 шт. Іа. зр. 1·40, Па. 90 кр.

Коцики передъ лôжко, найновѣйшй десенѣ, зъ флянелѣ, 1 пара зр. 2., зъ джуты зр. 1·30.

Взôрцѣ даромъ и франко.

2346 7—26

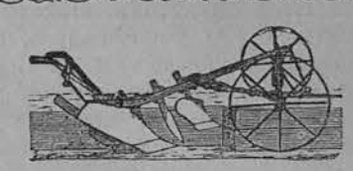

CLAYTON & SHUTTLEWORTH

фабрика машинъ рôльничихъ

Львôвъ, улиця Городецка Ч. 22

поручають на зближаючій-ся **весняный сезонъ** свои найновѣйшй выробы **плугôвъ, боронъ, вальцѣвъ и сѣвачокъ,** а яко **выключнй заступники R. Sacka** знанй фабрикаты того-жь по цѣнахъ оригинальныхъ.

Направы выконуються въ своѣмъ якъ найлѣпше уладженôмъ варштатѣ якъ найдокладнѣйше и дешево.

Илюстрованй цѣнники на бажанье даромъ и франко.

Складъ комисовый мають **Л. & С. Чеконьскй** въ **Чортковѣ.** 2363 12—12

ПЕТРО КРОКЕВИЧЬ

аптикарь въ Краковѣ

улиця Баштова при плянтахъ (рôгъ Ринку Клепарского)

поручає власнй выробы

яко правдиву одиноку добычь найновѣйшихъ часôвъ, приносячу хорому неоцѣненй, спасеннй користы, о чѣмъ свѣдчать щоразъ численнѣйшй признаня похвалы и т. п., якъ неменше посвѣдченье лѣкарске, а именно:

До Высокоповажаного пана Петра Крокевича, аптикаря въ Краковѣ.

Въ численнôй моѣй практицѣ уживавъ я перерôбки лѣчничй выгаданй и выробленй Вами, завсѣгды зъ знаменитымъ успѣхомъ въ недугахъ, противъ котрыхъ они пристосованй. Препараты Вашй ôдзначалися одноцѣлою якостею що-до формы и доброты, не пôдпадали розкладови, приємнй въ уживаню а певнй въ бажаныхъ наслѣдкахъ. Мыло менѣ проте высказати Высокопов. панови моє цѣлковите признанье, заразомъ желанье дальшои такъ успѣшнои працѣ въ щасливо начатôмъ напрямѣ для добра недужои людскости. — Щасть Боже!

Львôвъ дня 16 марта 1888 р. **Др-ъ Юлій Корвинъ Гопсьоровскій** лѣкарь зелѣзницѣ Кароля Людвика.

Вино хинове, средство лѣчниче, взмагаюче силы, стравнôсть, надзвычайно поручане, особливо у женщинъ слабосильныхъ, блѣдыхъ и т п

Вино хинове зъ зелѣзомъ, поручане молодымъ особамъ для осягненя зросту и розвою тѣла, надає крови силу, збôльшаючи скôлькôсть тѣлокъ крови, змôцняючи жолудокъ пôдносить апетитъ, лѣчить загальнй ослабленя, блѣдачку и т. п., а одиноке для реконвальєсцентôвъ по хоробахъ горячковыхъ вынищаючихъ.

Вино зелово-ромбарбарове, вытягъ винный зъ правдивого корѣня Ревеня хиньского (Radix rhei chinensis) и зелъ, збôльшаючихъ рухи хробачковй кишокъ черезъ то легко розвôльняюче; знамените въ затканяхъ, часто повтаряючихъ-ся здутяхъ, довготреваючôмъ катарѣ, дванацятницѣ и въ упорчивôй жовтачцѣ.

Вино зелово-пепсинове, вытягъ зъ зелъ краєвыхъ и найлѣпшои пепсины de Rostock, одиноке успѣшне средство пôдносяче травленье, розпускаюче бѣлко, затымъ одиноке въ нестравности, хроничныхъ катарахъ жолудка або на тлѣ туберкуличнôмъ атоніи кишокъ у людей старыхъ, дуже помôчне у дѣтей зле ôдживлюваныхъ, анемичныхъ и шкрофуличныхъ.

Амигренъ, незрôвнана помôчь въ сильнôмъ болю головы. Ложочка ôдъ кавы зажита успокоює найсильнѣйшу мигрену.

Кальльонъ, одиноке средство на найстаршй и найдолегливѣйшй нагнѣтки. По насмарованю нагнѣтокъ сейчасъ перестає болѣти, а въ 24 годинахъ ôдпадає безъ найменшого болю.

Хильоль, лагодить по кôлькоразовôмъ ужитю найбôльшй болѣ ревматичнй, пострѣлы, подагру и т. п

Сарсапариліянъ зъ корою хиновою, узнаный яко найлѣпше средство въ немочахъ походячихъ зъ зôпсутя сокôвъ и зъ ôдти повстаючого вадливого складу крови, въ недокровности и т. п.

Зѣлье грудне зô свѣжихъ, лѣчничихъ зелъ волоскихъ, котрй вже неразъ навѣть въ прикрыхъ розличныхъ выпадкахъ слабости давали надсподѣване полѣпшенье терплячому, то въ слабостяхъ грудныхъ то легкихъ, противъ астмы, всякои душности и т. п. Усувають они тяжку дыхавицю, всякй закатареня легкихъ и грудей, зафльегмленя, кольки въ грудехъ, упорчивый кашель и т. п. Цѣна зр. 1·20

Сиропъ грудный при тяжкихъ або застарѣлыхъ немочахъ, уживаный буває рôвночасно зъ зѣльемъ льоретаньскимъ противъ сухотъ и слабостей грудныхъ и легкихъ и т. п Цѣна 2 зр.

Кроплѣ жолудковй. Средство знамените и незрôвнане у всѣхъ слабостяхъ жолудка Цѣна 35 кр. 2068 35—0

Замовленя выконуєся ôдворотною почтою.

Зъ численныхъ подякъ наводимо ось тй:

Высокоповажаный Пане Аптикарю!

Бажаю, щобы кождому хорому такъ знаменитый успѣхъ давали лѣки зъ Вашихъ выробôвъ, якъ моѣй женѣ, котрй надсподѣвано успѣшно дѣлали и прошу о надôсланье менѣ ще Амигренъ и капель жолудковыхъ. Зъ поважаньемъ

Пшôвъ д 3 липня 1887 р *Леопольдъ Ковалинъ* (Рыбникъ, Oberschlesien).

Высокоповажаный Пане!

Узнаю дѣйстну успѣшнôсть Вашихъ выробôвъ, досвѣдчивши на собѣ — Се посвѣдчаю ретельно. Зъ поважаньемъ

Schönpriesen b. Aussig 25 мая 1787 р. *Новаковскій* директоръ фабрики цукру.

Вп Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви въ Краковѣ.

Страдаючи ôдъ пôвтора року на сильный, невылѣчимый кашель, сполученый зъ рôзными тяжкими недугами, мимо тутешныхъ радъ лѣкарскихъ, чувся я безъ надѣѣ житя, а яко отець кôлькоро дѣтей, хапаючись вкôнци рôзныхъ способôвъ до поратованя здоровля, случайно зъ порады чужои приязнои менѣ особы, уживъ я „Зѣля грудного" выробу аптикаря Вповажаного Пана Петра Крокевича, и по ужитю чотырохъ пачокъ „Зѣля грудного" и Сиропу ôдзыскавъ цѣлковито здоровлье, могучи о власныхъ силахъ уже працювати и тымъ чиномъ бодай частину щастя дѣтемъ моимъ удѣлити. Чуюсь тому спонуканымъ заявити найщиршу вдячнôсть Вповажаному Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви мѣсцевому, за вырôбъ „Зѣля грудного", бо житье моє лишь ужитю того Зѣля завдячую.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Кракôвъ, дня 28 мая 1886 р. *Михаилъ Трыбальскій,* друкарь литографичный.

Высокоповажаный Пане!

Вычитавши зъ газетъ дня 28 мая с. р. подяку Вамъ Вповажный Пане, а почуваючись зарôвно до обовязку вдячности, маю честь тую-жь въ высокôй степени заявити Вамъ, Вповажный Пане, бо Ваше „Зѣлье грудне" и „Сиропъ", и въ загалѣ Вашй выробы не лишь менѣ самому, але дуже многимъ, де заходили сумнѣвы що-до здоровля давали чудный успѣхъ. Маючи отже много завдячити Вашимъ выробамъ, приймѣть Вповажаный Пане выразы моєи вдячности, а заразомъ зичливости, успѣху въ дальшôмъ розвою своихъ выробôвъ такъ для добра власного, якъ и зъ пожиткомъ для людскости!

Остаю зъ довжнымъ поважаньемъ *Кс. Е. Вернеръ,*

Кракôвъ 1 червня 1886 р. Реформатъ.

Честный Пане!

Страдаючи ôдъ 20 лѣтъ на гемороиды и упрямый бôль въ жолудку, на дыхавицю и сполучене зъ нею замуленье мѣхура, на затвердженье и иншй долегливости, уживъ я кôлька фляшокъ „Капель жолудковыхъ", котрй зробили менѣ надзвычайну пôльгу, що посвѣдчаю згôдно зъ правдою и совѣстею. *Фишеръ,*

Ряшѣвъ, дня 21 червня 1886 р. совѣтникъ ц. к. суду.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 70. Львôвъ, Понедѣлокъ 28 марта (9 цвѣтня) 1888. Рôчникъ IX.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошення принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ . . . . . 16 зр.
на пôвъ року . . . . . 8 зр.
на чверть року . . . . . 4 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

☞ Зъ днемъ 1 (13) цвѣтня починаєся **другій кварталъ сегорôчного выдавництва щоденного „Дѣла“.** Просимо отже нашихъ квартальныхъ П. Т. предплатникôвъ якъ и довжникôвъ поспѣшити зъ надсыланьемъ предплаты.

Ватиканъ и Россія.

Ôдъ часу, коли папа Пій IX. выдаливъ зъ Риму посла россійского бар. Маєндорфа, перервались всякй ôдносины дипломатичнй межи Ватиканомъ а Россією. Въ 1883 р. зроблено лише малый компромисъ, щобы для деякихъ епархій католицкихъ въ Россіи именувати епископôвъ, а для выховання клиру латиньского ôдкрыти деякй семинаріи духовнй.

Ôдносины тй мають нинѣ наново навязатись. Се лежить въ интенціяхъ нинѣшного головы церкви католицкои, котрый намѣсть давнѣйшого „non possumus“ поставивъ дѣйстне „possumus“, и стараєся за-для обороны интересôвъ церкви католицкои зô всѣми державами европейскими и за-европейскими увôйти въ дружнѣйшій контактъ. На тôмъ поли политика папы Льва XIII. може повеличатись уже деякими успѣхами. Єго дипломатичнй заходы управильнили почасти ôдносины церкви католицкои въ Нѣмеччинѣ, нарушенй т. зв. Kulturkampf-омъ; за єго стараньемъ розширено вплывъ Риму на Балканьскій пôвъостровъ; зреформовано деякй ордены духовнй въ Австріи; въ єго намѣреню лежить такожь навязати якйсь дружнѣйшй зносины зъ Англією и Россією. Розумѣєся, що у всѣхъ тыхъ переговорахъ Ватиканъ має на оцѣ въ першôй линіи саму-жь вѣру католицку и церковь — и тымъ двомъ факторамъ пôдчиняє прочй интересы, хочь-бы навѣть и національнй. Національнымъ не має въ Римѣ нѣякои ваги. Се рѣчь певна — и длятого въ органахъ клерикальныхъ, не выключаючи навѣть польскихъ, можна дуже часто стрѣтитись зъ такимъ теорематомъ, що національнымъ єсть выдумкою людскою, шкôдливою для самои-жь церкви длятого, бо роздроблюе то стадо, на котрого чолѣ має бути одинъ пастырь, а неразъ межи католицкими народами вытворюе великій антагонизмъ.

На основѣ сего теорематy, практикованого вже неразъ въ исторіи церкви римскои, пожертвовано навѣть недавно интересъ національный Полякôвъ въ Прусахъ въ користь чистого католицизму. Римови не залежало на тôмъ, чи Поляки стануть Нѣмцями, кобы лише були вѣрными сынами церкви католицкои. На тôй основѣ має и церковь католицка въ Россіи одежати певнй свободы, утраченй въ наслѣдокъ послѣднои ворохобнѣ польскои, а обмежуванй ôдъ того часу правильно политикою т. зв. „обрусенія“ и „оправославлюванія“.

Якъ уложиться цѣле дѣло, нинѣ говорити о тôмъ трудно, хоть для гипотезъ розкрылося широке поле. Поляки, маючи въ памяти недавный фактъ въ Прусахъ и знаючи головнй змаганя Побѣдоносцева и гр. Толстоя, затревожились дуже на саму вѣсть, що Ватиканъ навязуе якй-небудь, хочь-бы и чисто дипломатичнй та куртоазійнй зносины зъ Россією, перерванй папою Пiємъ IX. Они передвидять, що и тутъ не обôйдесь безъ якихсь жертвъ, и що Римъ готовъ менче значенье придати ихъ справѣ національнôй, якъ бы они самй хотѣли. Длятого на вѣсть, що д. 30 н. ст. марта с. р. явився въ Ватиканѣ царскій посолъ Ал. Извольскій зъ ôдручнымъ письмомъ царя Александра III., и що сей посолъ привѣзъ такожь письмо Гирса до секретаря папского, кардинала Рамполлѣ, — на вѣсть тую заволодѣла Поляками галицкими тревога и длятого старались они ужити кн. Адама Сапѣгу до интервенціи въ Римѣ. Чи тревога та оправдаєся фактами, годѣ предвидѣти. Зъ Риму доносять вправдѣ до „Polit. Corresp.“, що Ватиканъ має повну надѣю на успѣхъ, бо обѣ стороны заявили охоту до переговорôвъ, — однакожь „Pol. Corresp.“ замѣчає при тôмъ выразно, що мимо всякихъ газетныхъ поголосокъ переговоры самй ще не почались и що всякй донесення зъ того поля суть предчаснй. Актъ, що довершаєся, має поки-що на цѣли лише то, щобы Россія при Ватиканѣ могла удержувати свого постôйного заступника. А сей заступникъ офиціяльный мôгъ-бы допервa розпочати дѣло управильненя ôднoсинъ церкви католицкои въ Россіи.

Одна рѣчь при тôмъ замѣтна, а именно, що „Czas“, котрый въ першôй хвили выступивъ дуже рѣшучо противъ прасы польскои за то, що она важилась напередъ обсуждувати намѣреня Ватикану и пôдняла протестъ, — сей побожный „Czas“ въ статьѣ вступнôй зъ 8 цвѣтня прилучився вже до того протесту и опозиціи противъ Риму a priori. И ôнъ вѣрить уже въ можнôсть, що Римъ готовъ ôдъ справы польскои ôдступити, а вѣруючи въ то, стараєся перевести доказъ, що упадокъ языка польского въ церкви католицкôй въ Россіи выйшовъ-бы въ некористь Римови и пôдготовивъ-бы схизму. „Справа языка польского — пише „Czas“ — не єсть въ сѣмъ случаю пытаньемъ политичнымъ, але строго церковнымъ, бо становить ôдъ ста лѣтъ границю найбôльше зрозумѣлу для народу межи католицизмомъ а православiємъ. Границя та щезне, коли языкъ россійскій, въ якôй-небудь формѣ и въ якôмъ-небудь розмѣрѣ, буде внесеный въ церковь католицку.“ При тôмъ не забувъ „Czas“ и промахнутись — розумѣеся въ некористь Русинôвъ, — кажучи, що въ „zabrapych провинціяхъ католикъ рôзниться ôдъ православного молитвою и спѣвомъ польскимъ, хоть-бы дома говоривъ по мало-або бѣло-руски“. Тенденцією „Czas-у“ єсть въ загалѣ зъидентификувати языкъ польскій зъ понятьемъ католицизму въ Россіи и тымъ наполохати Римъ, хотяй, — се треба признати, „Czas“ не иде такъ далеко, якъ проча праса польска, що грозить упадкомъ католицкого духа або навѣть свого рода схизмою.

Для насъ Русинôвъ цѣла та справа, хочьбы вже и довершена въ дусѣ Россіи, може бути досыть байдужною. а може въ однôмъ напрямѣ и хосенною. Байдужною, бо „братя“ нашй не интересувались нѣколи и не интересуються по нинѣ языкомъ нашимъ, вытиснули его зô шкôлъ и урядôвъ, а радй бы звѣстными реформами патрôвъ выперти и зъ церкви рускои; а може й хосенною, бо дôзнавши щастя упослѣдженя своего польского языка, зъумѣють зрозумѣти правду пословицѣ: „nie czyń drugiemu, co tobie nie miło.“ Исторія має такожь свои коловороты... А може сей сумный досвѣдъ „образумить“ ихъ, що лучше дбати про своє истнованье, анѣжь спиняти розвôй другого народу...

Зъ подорожи до Риму.

Крακôвъ 7 н. ст. цвѣтня.

Вчера о 7¾ год. выѣхавъ зъ-ôдси окремый поѣздъ, що забравъ зъ собою вразъ зъ польскими и нашихъ паломникôвъ до „вѣчного мѣста“. На небѣ скрôзь стояли сѣрй, непривѣтнй хмары, хвилями пролѣтавъ снѣгъ, студѣнь була проймаюча. — Зъ Вавеля гомонѣвъ старый звôнъ „Жигмонтъ“. Всѣхъ подорожныхъ выѣхало около 600 людей, — кôлько мѣжь ними Русинôвъ, годѣ було змѣркувати. Говорили, що до 200 осôбъ, але ся цифра здаєся значно прибôльшена. Жѣноцтва выѣхала спора громадка, и то лишь Польки: пôдстаршй краковскй девотки, кôльканацять т. зв. „dam miłosierdzia“ и кôлька графинь. Зъ нашихъ женщинъ, о скôлько намъ тутъ вѣдомо, выѣхала тôлько панна Литвиновичôвна, зъ своимъ батькомъ, станиславôвскимъ крилошаниномъ, днемъ передъ загальнымъ выѣздомъ путникôвъ.

Въ тутешнôй церквѣ ôдправили вчера, въ празникъ св. Благовѣщеня, о год. 8 рано тиху службу Божу владика д-ръ Пелешь, а о год. 9 таку-жь службу Б. митрополитъ д-ръ Сембратовичь. Спѣвану службу Божу ôдправивъ крилошанинъ львôвскій о. Пакижь, що прибувъ ще днемъ упередъ до Кракова. Крακôвска церковь руска въ своѣмъ нинѣшнôмъ видѣ дуже сподобалася гостямъ зъ всѣхôднои Галичины. По богослуженяхъ гостѣ нашй звиджували Вавель, музей Чарторыйского и т. д., о скôлько лишь можна було при непогодѣ. — *Мол. Бол.*

Вѣдень 7 н. ст. цвѣтня.

Зъ Кракова выѣхали мы вчера о 8 год. вечеромъ. Еп. Дунаєвскій казавъ у всѣхъ костелахъ звонити, а путники ишли на дворець и выѣхали поѣздôмъ при спѣвѣ богомольнои пѣсни. Всѣхъ участникôвъ подорожи було щось 560, а то: 350 ѣхало клясою III., 180 клясою II., а решта I-ою. Начальникъ а властиво провôдникъ депутаціи, архіеп. Моравскій, выѣхавъ въ товариствѣ еп. Солецкого, уже днемъ впередъ до Вѣдня. Замовленымъ поѣздомъ, разомъ зъ товариствомъ, выѣхали: митрополитъ Сембратовичь, архіеп. Исаковичь, епп. Пелешь и Дунаєвскій и архіеп. Фелиньскій зъ Россіи. Товариство дуже рôзнородне и складаєся зô всѣхъ можливыхъ верствъ суспôльности: рускои и польскои. Женщинъ, навѣть старшихъ, и селянъ, значне число; селяне навѣть зъ нашои Гуцульщины. Епархія станиславôвска выслала звышь 30 осôбъ, переважно священикôвъ, навѣть зъ Буковины двохъ. Перемыска епархія заступлена найслабше, ще слабше якъ львôвска.

Въ Краковѣ цертификаты, що мали друковану вже напись „Pielgrzymka polska“, змѣнено для рускихъ священикôвъ зъ написею: „Pielgrzymka polsko-ruska“. Принятье нашихъ священикôвъ въ крακôвскôй семинаріи було дуже пышне и сердечне. Длятого на пирѣ выступивъ о. Мохъ зъ бесѣдою въ мовѣ рускôй и заявивъ польскому клирови симпатію и сердечнôсть ôдъ рускаго. Въ загалѣ цѣле духовеньство польске витало Русинôвъ добре. Свѣтскй однакожь Поляки держалися зовсѣмъ на боцѣ, не брали нѣ найменчои участи.

Поѣздъ зъ Кракова повезли двѣ машины. Глота була така, що годѣ було примкнути око. До Вѣдня прибули мы нинѣ о 6 год. рано. На двôрци зелѣзницѣ Пôвнôчнои ожидала нашого митрополита громадка Русинôвъ и ректоръ о. Теофиль Сембратовичь и радо ви-

Збôрникъ галицкихъ пѣсень и мельодій народныхъ.

Письмо о. Порф. Бажаньского.

Важне и дуже для насъ цѣнне дѣло, збôръ галицкихъ мельодій народныхъ, поступило вже до того, що доси окрôмъ варіянтôвъ списано вже 1350 народныхъ мельодій зъ довшимъ або коротшимъ текстомъ, а вписуються такожь и варіянты, бо и тй мають свою окрему вартôсть. Нашй мельодіи народнй походять зъ Лемкôвщины, Бойкôвщины, Гуцульщины, Покутя, Подôля, галицкого Волыня, Наддньстрянщины, осередка Галичины, Надсянщины и др. Нема закутка въ Галичинѣ, зъ котрого бы бодай по кôлька якъ не бôльше мельодій народныхъ не знаходилося въ нашôмъ Збôрнику. Рôвно и число збирачôвъ народныхъ мельодій, якъ мужчинъ такъ и женщинъ, сегодня вже поважне, и имъ мы въ своѣмъ часѣ и на своѣмъ мѣсци сердечну зложимо подяку.

Збôрникъ народныхъ мельодій ще не скôнченый; объемъ єго значно ще зросте. Наспѣють ще свѣжй мельодіе зъ многихъ другихъ галицкихъ украинъ. Надѣя ще на сотки, а коли дорогй земляки и любителѣ рускои пѣсни поскорили-бы зъ ласкавою помочею, то въ короткôмъ часѣ дôйти-бы можна до числа 2000. Але вже и сегоднѣшне число 1350 мельодій єсть такъ поважне, що Русинъ супроти другихъ славяньскихъ племенъ лишь гордитися може. Наколи допустимо, що збôръ галицкихъ мельодій народныхъ и по выданю нашого Збôрника не перервеся, то будучнôсть початого нами дѣла великаньска. А що се не пустй слова, то ось примѣръ. Село Сороки, лише миля на всхôдъ ôдъ Львова, дало оригинальныхъ мельодій звышь сотку, а ще всѣ не вычерпанй. Наколи-бъ такъ кожде галицке село руске и мѣсточко дало пересѣчно лише по 50 мельодій, — сама невеличка Галичина въ славяньскôмъ морю повеличась-бы якими 15.000 мельодіями. Допустѣмъ, що въ сихъ мѣстилось-бы ажь 5.000 варіянтôвъ, — що пôсля мого дотепернѣшного досвѣду бути не може, — то ще остало-бы 10.000 оригинальныхъ мельодій. Котрый же другій народъ пôйшовъ-бы зъ нами на-взаводы?

Нашй народнй мельодіе — се рѣчь для насъ вельми поважна и цѣнна. Щобы ихъ дѣйстно належно оцѣнити, и ихъ ôдрубного духа та характеръ пôзнати и той ихъ характеръ точно задержати, — треба такожь пôзнати и оцѣнити народнй мельодіе всѣхъ другихъ славяньскихъ племенъ. Тому перестудіювавъ я народнй пѣснѣ — за Дунаємъ: Болгарiи, Чорногоры, Сербôвъ, Банату, Альбанiи, Македонiи, Боснiи, Герцеговины, Дальматiи, приморя, Истрiи, Краины, Стирiи, Кроатiи, Славонiи, — зъ сего боку Дунаю: Словакôвъ, Мораванъ, Чехôвъ, Лужичанъ (въ Прусахъ), Познаньщины, Мазовша крακôвскй, Буковины, Бѣлоруси (въ Россіи), Украины и великорускй (ажь по Волгу).

Але и сусѣдство народôвъ, колись и теперь, не проходить безъ взаимныхъ вплывôвъ, а часомъ и деякихъ поменшихъ сумѣшокъ. Тому студіювавъ я такожь народнй мельодіи Мадярôвъ (котрыхъ вся музика, якъ се кождому вже вѣдомо, въ трехъ частяхъ наша, а въ четвертôй части ихъ питома гонведска, а славяньскй черты мадярскои музики находяться найбôльше у галицкого Русина, а значнй ихъ слѣды суть въ Славонiи, Боснiи, у Словакôвъ и ще другихъ). Дальше студіювавъ я мельодіи Румунôвъ, Туркôвъ и Татаръ. Въ обохъ послѣдныхъ здыбаються деякй нюансы, котрй стрѣчаємо и въ нашихъ народныхъ мельодіяхъ. Нѣчо дивного, кому наша исторія звѣстна. Але и въ жидôвскихъ пѣсняхъ подыбуємо такожь деякй нашй нюансы мельодійнй, а зъ-ôдки се взялося, учить насъ исторія.

Всѣ тй мельодіи сягаючй тысяча зъ верхомъ, причинились богато до належного розслѣдженя, оцѣнки, та характеристики нашои малорускои мельодіи. При критичнôмъ розборѣ высше наведеныхъ пѣсень знайшовъ я, н. пр., одну пѣсню и мельодію зъ Жабя (зъ-пôдъ нашои Чорногоры), що словомъ и мельодією рôвняєсь пѣсни зъ-пôдъ Кіева. Богато другихъ галицкихъ мельодій найшовъ я въ Полтавщинѣ, Уманьщинѣ и ще въ другихъ. Новѣйша наша исторія розказуе намъ подрôбно, якъ се сталося, але далеко цѣкавѣйша рѣчь, що здыбаю нашу коломыйку ажь въ Дальматiи. Не єсть она тамъ танцемъ, — бодай авторъ сего выразно не сказавъ, — єсть она тамъ спѣванкою, але єсть. Иншу коломыйку подыбую въ Сербiи, Славонiи, Герцеговинѣ, Боснiи. У Словакôвъ подыбавъ я коломыйку точнѣсенько таку, яка граєся, спѣваe и танцюе въ Белелуи коло Снятина надъ Прутомъ. Словаки мають н. пр. танець „волошку“ (буковиньску а въ части и галицку коло Снятина), мають „гаѣвку“ змѣсту „короля“, мають нашу дехтярску спѣванку: „Катерина бѣла була“, котру мають такожь Чехи та Великороссы; Словаки мають ще и знану польску спѣванку: „Panі papa zabiła“, однакъ зъ текстомъ словацкимъ. Въ Познаньщинѣ знаходжу народный танець „козака“ зъ выдатнымъ козачковымъ ритмомъ. Въ Варшавщинѣ здыбаю народну щедрôвку. У Лужичанъ здыбаю нашй малорускй пѣснѣ: „Де ты ѣдешь? Неповѣмъ!“, „Хлопець оре, дѣвчина єму волы поганяе“, „Нѣхто не виненъ сама я“, „Батько зъ трема сынами оре, а дванацять опришкôвъ прийшли доньку сватати“. Въ Моравiи єсть наша: „По-пôдъ гаємъ Феся телятка пасала“ и „Пôйшла сирôтка неньки шукати“. Въ Сербiи здыбаю нашу: „А я люблю Петруся“, зъ ôдмѣнными словами, але зъ тою самою мельодією. Сербы мають наше етародавне, звычайне, дякôвске: „Многая лѣта“, (въ Великороссiи єго нема), и т. д. А кôлько ще тамъ мусить бути и другихъ, про котрй нема якъ дôзнатися?

Сими студіями дѣйшовъ я близшости и дальшости народныхъ характерôвъ, а радше сказавши пôзнавъ я рôвну або бодай близьку колишню историчну долю одного, або другого словяньского племени. Студія ся незвычайно цѣкава. Н. пр. центромъ мелянхолійнои задумы — се Галичина и Украина; близькй имъ Болгарiя, Боснiя, Банатъ, Словаки; Сербiя тутъ духомъ и характеромъ ôдрубна; дальшими симъ всѣ прочй, въ котрыхъ лише слѣдъ тои задумы, або анѣ слѣду ви. Великороссы мають трохи задумы, однакъ лише въ пѣсняхъ характеру малорускаго. Чистои крови Великороссъ, Чехъ и Полякъ задумы не знають. Задума стоить въ тѣснôй звязи зъ историчною долею, и єсть сказати-бъ краска, по котрôй пôзнаєся народы однаковои долѣ.

На однаковый духъ ще колись одного загального неподѣленого народу славяньского указують всѣ коляды, щедрôвки, гаѣвки, веснянки, русальнй, купальнй, и всѣ мельодіи збудованй цѣлкомъ (онôсля бодай частями) на индійско-грецкихъ тонаціяхъ. Въ сихъ кожде славяньске племя, одно бôльше, друге менше, тхне майже однакимъ духомъ глухои старины.

(*Дальше буде.*)

тала гостей зъ Галичины; декотрѝ зъ гостей завитали на хвилю до рускои семинарiи. На весь здвигъ ждали вже трамваєвѝ омнибусы новои конструкцiи — що ѣздять по шинахъ и мимо шанъ — и мы удались на снѣданье на дворець зелѣзницѣ Захѳднои, а зъ-ѳдтамъ о год. 10 поѣдемо въ дальшу дорогу. Веремя полѣпшилося, небо выяснюєсь, проймаючiй однакъ холодъ навѣть тутъ у Вѣдни, а на Шлеску и въ пѳвнѳчнѳй Моравiи упавъ сеи ночи снѣгъ. — *Сп. Кор.*

Дописи „Дѣла“.

Ѳдъ Скольго.

[Голосъ до о. Василя Залозецкого.]

Вычитавъ я въ „Дѣлѣ“ що о. Вас. Залозецкiй, приходникъ зъ Гѳрнього и шкѳльный комисарь ординарiятскiй деканата стрыйского, именованый делегатомъ ординарiятскимъ гр. к. обряду при окружнѳй радѣ шкѳльнѳй въ Стрыю. Въ тѳй справѣ мушу заняти голосъ.

Коли выбраный радными-Поляками (бо Русины ѳдъ голосованя усунулися зъ причины нетактовного поступованя радныхъ Полякѳвъ) на маршалка повѣтового бар. Бруницкiй, не маючи за собою голосѳвъ Русинѳвъ, подякувавъ за тую честь и треба було выбирати нового маршалка, — то Поляки радни увѳйшли въ переговоры зъ Русинами, жадаючи, щобы мы разомъ зъ ними голосували на маршалка бар. Ромашкана, а позаякъ вице-маршалокъ д-ръ Попель, адвокатъ зѳ Стрыя, хотяй выбраный такожь лише самыми Поляками чомусь уступити не хотѣвъ (а Русины жадали на то мѣсце декана о. Л. Шанковского зъ Дулибъ), — то радни польскѝ предложили Русинамъ: коли будуть разомъ зъ ними голосувати, то за се они зъ своєи стороны будуть голосувати на предложеного Русинами делегата повѣтового до окружнои рады шкѳльнои. А що пѳдчасъ „interregnum“ (за маршалкованя п. вице-маршалка) якось було „faul im Staate Dänemark“ (ба навѣть до теперь, хоть кѳлькократно завѳзваный маршалкомъ, п. Ромашканомъ и цѣлою радою повѣтовою, а навѣть на однѳмъ засѣданю рѣшучо скрутацiйною комисiєю устами референта о. Вас. Давидяка зъ Тухлѣ, вглянувшого основно въ повѣтову господарку грошеву, д-ръ Попель не здавъ справы зъ доходѳвъ и розходѳвъ повѣтовыхъ грошей, — хиба бы може въ найновѣшѳмъ часѣ, о чѣмъ я не свѣдомый, але мабуть и то нѣ) — тожь Русуны пристали на предложенье Полякѳвъ, с. є. голосувати на бар. Ромашкана, и рѣшили представити на делегата повѣтового до окружнои рады шкѳльнои о. Льва Шанковского, декана стрыйского — а коли о. Шанковскiй заявивъ, що уже засѣдає яко делегатъ ординарiятскiй въ тѳй шкѳльнѳй радѣ и зъ своєи стороны предложивъ на делегата повѣтового о. В. Залозецкого, тымъ бѳльше, що о. В. Залозецкiй єсть шкѳльнымъ комисаремъ деканата стрыйского, — то Русины радни лише для того пристали на предложенье о. Шанковского, и выбрано о. В. Залозецкого делегатомъ повѣтовымъ до окружнои рады шкѳльнои въ Стрыю.

Такъ Русины мали теперь въ окружнѳй радѣ шк. чотирохъ представителѣвъ: о. Л. Шанковского яко делегата ординарiятского, о. Вас. Лопатиньского зъ Роздолу за повѣтъ жидачѣвскiй, о. Вас. Залозецкого за повѣтъ стрыйскiй и п. Геруса представителя учителѣвъ. Теперь Вч. Консисторiя зновъ именувала ординарiятскихъ делегатѳвъ до шкѳльныхъ радъ окружныхъ, а именувала всѣхъ комисарѣвъ шкѳльныхъ зъ найблизшихъ деканатѳвъ повѣтового мѣста, а затымъ и о. В. Залозецкого яко такого, — розумѣєсь, не знаючи, що о. В. Залозецкiй засѣдає уже въ шкѳльнѳй радѣ яко делегатъ повѣтовый. Такъ отже В. Залозецкiй єсть теперь делегатомъ повѣтовымъ и делегатомъ ординарiятскимъ, а затымъ буде мусѣвъ за одно достоиньство подякувати.

Кождый здорово-мыслячiй и правдивый Русинъ, здаєсь менѣ, згодиться зѳ мною, що о. В. Залозецкому не позѳстає теперь нѣчо иншого, якъ зречися достоиньства ординарiятского шк. делегата а лишитися при достоиньствѣ делегата повѣтового, — бо тогдѣ Вч. Консисторiя на мѣсце о. В. Залозецкого, єсли на ново не занменує о. декана Шанковского (котрый до теперь а певно, яко деканъ ѳдзначеный крилошаньскими ознаками и якъ часописи доносили представленый на почетного крилошанина, и на дальше, вже не знаю чи „такъ само“, але не гѳрше потрафить заступити дѣла гр. к. обряду и справы духовнѝ въ шкѳльнѳй радѣ), — єсли отже, мовлю не о. Шанковского, то певно занменує доконче котрогось другого священика, и то безперечно рускаго, а велике пытанье, ба я цѣлкомъ сумнѣваюся, чи теперь польска бѳльшѳсть рады повѣтовои схоче выбрати зновъ Русина на делегата повѣтового, коли вже не потребує нашихъ голосѳвъ на маршалка. Но, si fabula vera, о. Залозецкiй думає противно зробити, а именно хоче зречись достоиньства делегата повѣтового, а остати делегатомъ ординарiятскимъ, мотивуючи своє намѣренье тымъ, що для него єсть бѳльшою честею бути делегатомъ ординарiятскимъ. Годжуся, признаю и не перечу що бѳльшою честею було-бы для о. Залозецкого бути ординарiятскимъ делегатомъ, но заразомъ посмѣю пригадати о. В. Залозецкому, що тутъ не ходить о честь бѳльшу або меньшу якои тамъ одиницѣ, а ходить о честь руску цѣлого повѣту а затымъ публичну.

Взываю отже о. В. Залозецкого въ имени повѣту, для котрого добра яко радный повѣтовый промавляти повне право маю, щобы для добра и чести повѣту (представивши для свого оправданя цѣлу рѣчь Вч. Консисторiя) зрѣкся достоиньства делегата ординарiятского а зѳставъ на дальше делегатомъ повѣтовымъ, або абы постарався пѳдъ личною ѳдвѣчальностею руского патрiота, щобы евентуально на мѣсце єго бѳльшѳсть польска зновъ Русина на делегата повѣтового до шкѳльнои окружнои рады выбрала. Але caveat consul. ne quid respublica detrimenti capiat...

Ст. Сенаторъ и колега зъ крѣсла повѣтового.

Справа димисiи кн. Бисмарка.

Газеты прихильнѝ кн. Бисмаркови доносили хибно, що канцлерска криза вже закѳнчена; показуєсь теперь, що єй ще далеко до кѳнця и що теперь настала въ нєй мала застоя. Зъ добре информованыхъ жерелъ доносять о сєй кризѣ такъ: „Дня 31 марта явився кн. Бисмаркъ у цѣсаря, щобы єму зложити рапортъ и довѣдався ѳдъ него, що ѳдъ давна проєктоване одруженье княгинѣ Викторiи зъ кн. Александромъ Батенбергскимъ має незадовго статися фактомъ. Кн. Бисмаркъ пѳднѣсъ противъ того всѣ тѝ закиды, якѝ ѳнъ яко управитель заграничнои политики Нѣмеччины уважавъ своимъ обовязкомъ пѳднести. Цѣсарь сказавъ єму на то, що зарученье княгинѣ Викторiи зъ кн. Александромъ єсть найбѳльшимъ бажаньемъ цѣсаревои а кн. Бисмаркъ просивъ тогдѣ, щобы єму вѳльно було поговорити зъ цѣсаревою. Цѣсарева пристала на то, а кн. Бисмаркъ выложивъ тогдѣ въ присутности цѣсаря обширно всѣ причины, за-для котрыхъ ѳнъ противиться сему одруженю. Цѣсарева однакожь не могла набрати зъ сихъ причинъ переконаня, що одруженье єсть просто неможливымъ и высказалася въ тѳмъ дусѣ безвзглядно. Кн. Бисмаркъ ѳдповѣвъ на то, що ѳнъ не може ѳдступити ѳдъ своихъ поглядѳвъ и ѳдъ свого спротивленя и що ѳнъ подасться до димисiи, скоро цѣсарева буде и дальше обставати за одруженьемъ. Криза треває отже вже ѳдъ 31 марта. На слѣдуючiй день, т. є. 1 цвѣтня, були уродины кн. Бисмарка и того дня выголосивъ наслѣдникъ престола кн. Вильгельмъ тоастъ на пирѣ у кн. Бисмарка, котрый такожь немало наробивъ шуму а котрый теперь подають газеты въ автентичнѳмъ змѣстѣ. Коли отже кн. Вильгельмъ выголосивъ тоастъ, була вже криза канцлерска, а тоастъ сей набирає тымъ бѳльшого значеня. Дня 2 и 3 цвѣтня бувъ кн. Бисмаркъ зновъ въ Шарльотенбурзѣ, але справы заручинъ тамъ тогдѣ не порушувано. Дня 4 цвѣтня сказано кн. Бисмаркови, що въ сєй справѣ зроблено одинъ крокъ дальше и кн. Александеръ Батенбергскiй має приѣхати до Берлина. Ѳдъ сеи поры криза заострилась. Кн. Бисмаркъ заявивъ заразъ цѣсареви, що ѳнъ обставає при своѣмъ становищи, що ѳнъ уважає приѣздъ кн. Александра першимъ крокомъ до заручинъ и що ѳнъ заразъ того дня, коли-бъ порѣшено приѣздъ кн. Александра до Берлина, подасться до димисiи. То само сказавъ кн. Бисмаркъ и цѣсаревѳй въ четверъ по полудни, коли бувъ на довшѳй авдiєнцiи у неи, але єму все-таки не удалось ѳдклонити цѣсареву ѳдъ єи пляну. Мимо того удалось канцлерови поставити хочь трошки на своѣмъ: приѣздъ кн. Александра до Берлина ѳдложено на якiйсь часъ и тымъ способомъ усунено поверховну причину димисiи кн. Бисмарка. Переговоры цѣсаревои зъ кн. Бисмаркомъ ѳдбуваються все ще дальше, але жадна сторона не хоче ѳдъ свого ѳдступити. Не можна отже нинѣ сказати, що криза вже проминула, але такъ само не можна такожь сказати, що кн. Бисмаркъ подасться до димисiи. Въ добре поинформованыхъ кругахъ кажуть, що справа ся дасться якось полагодити, хочь — якъ, того нѣхто не умѣє пояснити. Кажуть, що цѣсарева занялась такъ дуже сею любовною справою своєи доньки, а єи вытревалѳсть въ такихъ справахъ єсть — якъ кажуть — такъ велика, що нема и бесѣды, щобы она уступила; що найбѳльше можна лишь сподѣватися, що цѣла справа буде ѳдложена на пѳзнѣйше. Щобы зновъ кн. Бисмаркъ уступивъ, не може такожь бути бесѣды, бо для него розходиться не лишь о политичнѝ наслѣдки такого кроку, але такожь о принципiяльну сторону цѣлои справы. Ѳнъ не хоче анѣ на волосъ ѳдступити ѳдъ традицiи своєи политики, а опозиція противъ кн. Батенберга належать до сеи традицiи. Ще за цѣсаря Вильгельма порушувано кѳлька разѳвъ справу сего подруженя, але все розбивалось о опѳръ кн. Бисмарка. Наколи-бъ єго опѳръ показався теперь безсильнымъ, то ѳнъ мусѣвъ-бы побачити, що нема традицiйнои политики бисмаркѳвскои и тогдѣ переставъ-бы вести дальше справы державы. Цѣсарь має въ цѣлѳй сѣй справѣ держатись пасивно. Зъ однои стороны не хоче ѳнъ стояти на перешкодѣ щастю своєи дитины а зъ другои стороны не хоче такожь — якъ кажуть — за нѣяку цѣну зражати собѣ Бисмарка. Ѳнъ ѳддавъ отже цѣлу справу цѣсаревѳй.“

Кажуть, що причиною канцлерскои кризы не єсть лишь сама любовна афера Батенберга, але такожь ще и другѝ справы. Кн. Бисмаркъ не має мабуть вже такого значеня у короны, якъ мавъ давнѣйше. Богато справъ зъ внутрѣшнои политики не залагоджуєсь вжѐ такъ, якъ того бажавъ-бы кн. Бисмаркъ и то знеохочує єго такъ, що ѳнъ не видить иншои рады, якъ лишь уступити. Зъ Бисмаркомъ уступивъ-бы не лишь єго сынъ Гербертъ, але такожь и цѣлый политичный штабъ бисмаркѳвскiй. Нинѣ доносять зъ Берлина, що уступленье кн. Бисмарка сталось необходиме а пропасть, яка дѣлить єго ѳдъ цѣсаря, не дасться вже майже выровнати.

Характеристичнымъ єсть, якъ ѳдноситься Россiя до цѣлои сеи справы. Зъ Петербурга доносять, що тамъ уважають плянъ одруженя Батенберга за користный для Россiи и за ознаку миролюбивости цѣсаря Фридриха, бо планъ сей зробивъ-бы поворотъ Батенберга до Болгарiи зовсѣмъ неможливымъ, позаякъ зять нѣмецкого цѣсаря не мѳгъ-бы бути вазалемъ султана. Такъ само думають такожь и въ Берлинѣ, але не припускають, щобы становище кн. Бисмарка супротивъ Батенберга змѣнилось, наколи-бъ ѳнъ зъ часомъ станувъ зновъ княземъ Болгарiи. Въ Берлинѣ ходить поголоска, що царь мавъ навѣть надѳслати письмо, въ котрѳмъ каже, що не має нѣчого противъ того, щобы кн. Александеръ одружився зъ кн. Викторiєю.

Якъ острою єсть канцлерска криза, можна вже вносити зъ того, що декотрѝ газеты доказують, що кн. Бисмаркъ постановивъ выѣхати на якiйсь часъ до Варцина и перебуде тамъ довшiй часъ, а „Börsen Courier“ доносить навѣть, що въ добре поинформованыхъ кругахъ доказують, що наслѣдникомъ кн. Бисмарка має бути кн. Гогенльоге, теперѣшный намѣстникъ Альзацiи и Льотарингiи.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Завтра розпочинаються засѣданя рады державнои. О скѳлько доси звѣстно, то палата послѳвъ буде на першихъ двохъ засѣданяхъ займатися справами чисто економичнои натуры. Заразъ на першѳмъ засѣданю прийде пѳдъ нарады проєктъ закона о домахъ складовыхъ. Въ четверъ розпѳчнеся имовѣрно дебата буджетова (пѳсля иншои верзiи ажь на другiй тыждень) а пѳдчасъ сеи дебаты ѳдбудеся такожь и перше читанье внесеня кн. Лихтенштайна. Коли зберуться спѳльнѝ делегацiи, доси ще не звѣстно; пѳсля одныхъ вѣстей мають розпочатися засѣданя заразъ по лат. зеленыхъ святахъ, а пѳсля другихъ трохи пѳзнѣйше а то длятого, що въ министерствѣ вѳйны настала змѣна и министеръ вѳйны мусить ще насамперед перестудiювати проєкты войсковѝ, закимъ ихъ предложить делегацiямъ. Пѳсля „N. fr. Presse“ мають однакожь спѳльнѝ делегацiи зѳбратися заразъ по лат. зеленыхъ святахъ. — Пѳсля найновѣйшихъ вѣстей має розпочатися дебата буджетова въ пятницю, а спѳльнѝ делегацiи мають зѳбратися въ Будапештѣ при кѳнци мая.

Въ парляментарныхъ кругахъ займаються теперь дуже справою податку ѳдъ горѣвки и майже всѣ суть того переконаня, що Поляки будуть таки мусѣли уступити. Зъ другои стороны зновъ доказують, що справа ся буде могла выкликати кризу въ кабинетѣ и що мин. Дунаєвскiй буде мусѣвъ уступити. Єго наслѣдникомъ бувъ-бы тогдѣ або теперѣшный министеръ торговлѣ Бакегемъ або Штайнбахъ. Въ кругахъ правительственныхъ побоюються, що опозиція противъ податку ѳдъ горѣвки буде такожь голосувати противъ нового закона войскового.

——

Письмо зъ провинцiи.

Конець.

Теперь то навѣщають нашого героя Болячку скорбнѝ думы. Чорнѣйша зъ нихъ шепче єму стиха, та не на утѣху:

„Голубчику! чи не було-бъ красше присвататись молодому онъ до тои богатои княгинѣ? Бувъ-бы занявъ готове гнѣздочко, такою нѣжною ластѳвочкою мягенькимъ пухомъ устелене, простиравъ въ залюбки крыльця и цвѣрѣнькавъ зъ милою на-взаводы такои веселои, щобъ сусѣды навкруги позавидували... А теперь?...“

И пересунулись передъ очима сумнои душѣ закоптѣлѝ стѣны, замаранѝ обрусы и вонючѝ серветы реставрацiи; пригадавъ собѣ, якъ дорого платить обѣдъ и вечерю въ „абонаментѣ“, яку люру пьє охрещену именемъ кавы, а до того скѳлько доплачує лѣкарямъ и аптикарямъ за упертый нежитъ жолудковый и за те, що безъ страху та трепету не донесе одного кусника мясива до губы, щобъ нимъ здоровля на вѣки не занапастити.

„Ну, що теперь?“ думає и... вразъ пѳдвѣвъ голову вже трохи вылысѣлу къ горѣ; усмѣхнувсь, ѳддувъ и погладивъ вуса, глянувъ въ зеркало, зновъ усмѣхнувсь — бачь, пригадавъ пословицю: Et in sene ardent venae и якъ стѳй, рѣшивсь оженитися. Выѣхавъ уже и на обзорины разъ, другiй и десятый. Глядає, шукає, — чого?

Чоловѣкъ простый жениться не для вроды, не для красы, бо „єи на тарѣлцѣ не подаси“, а щобы було кому облатати, обѳпрати... не боки, а таки рубашку на хребтѣ.

Горожанинъ же „интелигентный“, хоть-бы й старый, шукає, щобы подруга була и не бридка, и не дурна, — щобы шила, варила и... хоть се може забавна претенсiя, щобы старого любила! И не диво! — утому житя и спрагу серця радъ бы собѣ хоть и надъ гробомъ надгородити, за любязну супутницю, поборницю и помощницю въ лихѳй доли, давъ-бы собѣ не одно-однѣсеньке ребро ѳдняти, але хоть-бы половину, хоть-бы всѣ до одного, щобъ утраченый рай ѳдшукати.

То-жь коли удалось єму знайти по серцю и вподобѣ, коли заручивсь, — дѣйстно ѳдродився; а вже „иго“, въ котре спрягаєсь вразъ зъ своєю „супругою“, — то наче „бань паки бытiя“ и щасливѣйшимъ не чувся въ хвили, коли змывали зъ него грѣхъ первородный, якъ се теперь, стрясаючи зъ себе немилый єму а смѣшный людямъ атрибутъ „старого кавалера“.

Де-далѣй, поки слѣдуе вѣнчанье, наче послѣдна розправа — Schlussverhandlung — котрою присуджують вольного доси птаха на дожизненну вязницю, выпадає єму ще ad captandam benevolentiam часто силуванои наречени — все обдумати и покупувати, що тѳлько причинитись може до выгѳднього и безжурного житя „друга“. Памятає отже объ найважнѣйшихъ и найдрѳбнѣйшихъ потребахъ домашныхъ — ѳдъ тоалеты, образа-иконы.. до стирки до пѳдлоги, погребача и... макогона! Часомъ удасться самохѳтъ похвалитись, якiй ѳнъ дбалый и статочный. Молода господинця вдоволена порядками, маючи сама менче клопоту зъ „урядженьемъ“, признаєть се часами и словомъ и дѣломъ, погладивши мягонькою ручкою старого по пѳдъ сѣру бороду; бува', що и губонька єи заблукається, якъ ягнятко на выдоптанѳй толоцѣ, на... лысинѣ. Щасливый господарь усмѣхнеться, любо заплющивши очи зъ вдоволеня, приголубить, прошепче черезъ щербатѝ зубы: „Мѳй пестѣю!“ Рай, тай годѣ!

Та ба, другѝ невзгодины затемнюють небосклѳнъ. Ты думавъ бути щасливымъ, якъ той, що paterna rura suis exercet bobus, а оно инакъ сталось! Зъ цѣлои илюзiи, прибранои въ латы идиллѣ, остався тобѣ одинъ епитетъ „rura“, котрымъ тебе подруга частує; де-коли втеребить тобѣ „бобу“ або и втре маку!

Бачь, жѣнки, хочь-бы похожѝ на ангелѳвъ, мають свои примхи. Невдоволить ихъ и се, и те: и поволи ѣшь, и довго доѣдаешь, а ще довше кажешь на себе ждати; и не такъ, якъ треба, ходишь, и дурницю говоришь... Рано — запѣє тобѣ: „погано“, коло обѣда: „ты сяка-така бѣда“, а у вечерѣ хоть утѣкай за дверѣ. Та ще байка — лайка; бува', що зачне й „молитвати“...

Але найдужше надоѣсть тобѣ своими претенсiями. Се пусте ще, що, коли внесе тобѣ посагу на 2000 злр., має опѳсля претенсiю на 20.000, и на таку скалю бажала-бъ жити, — на сѣмъ не кѳнчаться єи забаги. Не тѳлько панованя єй потрѣбно — она хоче мати власть надъ тобою, неумолиму, безмежну. Хоть ты учивъ и переучивъ права, — жѣнка молода якъ на долони покаже тобѣ, що ты свого права не знаєшь або нѣякого не маєшь. А якъ зачне проказувати §§-фы кодексу домашного и процедуры „малженьскои“, то тетюха-пропасниця трясти-ме тобою сильнѣйше, якъ хоть бы при найстрогшихъ екзаминахъ. Ось для прѳбки бодай кѳлька:

§. 1. Мовчи язычку, будешь єсти кашку.

§. 2. Ѣжь то, що даютъ; роби то, що кажуть.

§. 7. Памятай, що ты по-за обѳйстьемъ дому даешь „фiрму“ а дома служишь за декорацiю, фiрму про те вывѣшують зъ-надвору, а декорацiя-мебель въ хатѣ ведля капрису господинѣ зъ кута въ кутъ пересуваєсь.

§. 10. Знай объ тѳмъ, що мужь старый єсть машиною, котра марного гроша достатчає.

§. х. Не дорожи своимъ титломъ, своимъ именемъ, бо у молодои жѣнки титло або имя старого нездары не має нѣякои ваги.

Що-жь? не гарный прозѳръ для тыхъ, що „до сорока не жонатѝ?!“ Чи супроти такого невѳдрадного выходу спроможеся хто на розумнѣйше правило житя, якъ нашь народъ въ пословици: „Не кайся рано встати а молодо оженитися?“

Чимъ довше любовавсь ты, будучи холостымъ, въ золотѳй воли, свободѣ; чимъ довше проживавъ ты уперто гулящiй карнавалъ-мясницѣ, — тымъ частѣйше прийдеться тобѣ посыпати голову попеломъ, — розумѣється, нѣжною рукою твоєи домашнои „жрицѣ“, — тымъ певнѣйше наспѣє для тебе „полоканый понедѣлокъ“, а за частымъ „главомытiємъ“ побѣлѣє тобѣ останокъ чуприны, якъ шерсть у заяця альпейского, котрый якъ св. Августинъ пише: „бѣлый єсть, бо на снѣгъ ся дивить и снѣгомъ ся живить“, — а вкѳнци попадати-мешь передъ „главомытiємъ“ въ пароксизмы гидрофобiи, якъ чортъ передъ свяченою водою.

Ось, до чого можно доробитись и доботись, ходячи довго осамотѣлымъ!

Подружье по часѣ, не въ пору, — перестає бути дружбою, а ставсь службою у твердого пана, у безъоглядного министра, котрый, хоть-бы ты єму для супокою ѳддавъ теку справъ внутрѣшныхъ, узурпує скоро и теку справъ внѣшныхъ и ресортъ „путей и сообщенiя“, а найзавзятѣйше сѣпаєсь за текою — финансѳвъ.

Однымъ тѳлько не похожа жѣнка на министра, бо коли министры мають деколи увагу на минувшѳсть и удѣляють диспензу ѳдъ „переступленя вѣку нормального“, — жѣнка на сего рода „манкаменты“ уваги не має и... не удѣлить veniam aetatis.

Х-хо.

Вѣсти о уступленю кн. Бисмарка уважають въ Россіи за якійсь маневръ, котрый має закрыти єго новѝ пляны. Мимо того праса россійска доказує, що Батенбергъ єсть для Россіи рѳвнодушнымъ, а одруженье єго зъ цѣсарскою донькою не ослабить зовсѣмъ довѣрія Россіи до миролюбивости цѣсаря Фридриха. Для Россіи нинѣ важнѣйше, що дѣєся на балканьскѳмъ пѳвъостровѣ и она не спускає ока зъ него. Праса россійска витає зъ великимъ вдоволеньемъ уступленье кабинету Браціяна въ Румуніи и добачує въ тѳмъ ослабленье австрофильскои политики заграничнои въ Румуніи. Россія — кажуть газеты россійскѝ — не интригувала противъ Браціяна, ѳнъ упавъ, бо бувъ за популярный въ Австріи. Румунія бачить въ Австріи свого природного ворога и для того мусить кожде австрофильске правительство скорше чи пѳзнѣйше упасти. „Нов. Время“ доказує, що партія, зъ котрои выйшовъ новый кабинетъ, єсть рѣшучо противна всякѳѝ зависимости ѳдъ Вѣдня а Карпъ єсть найенергичнѣйшимъ ворогомъ Браціяна. — Прускій аташе войсковый, пѳдполковникъ Вильомъ, до котрого — якъ то свого часу голосно говорено — мавъ царь стрѣляти, одержавъ теперь велику ленту ордеру св. Станислава.

——

Правительство италійске выслало до Массавы 14 пароходѳвъ, щобы зъ-ѳдтамъ перевести до краю войско. Въ Африцѣ останесь теперь все лишь 9.000 людей италійскои арміи. Такъ отже закѳнчилася шумно розпочата кампанія противъ Абессиніи на нѣчѳмъ. Переговоры зъ негусомъ мабуть такожь вже перервалися. — „Diritto“ каже, що угода Ватикану зъ царемъ опираєсь на слѣдуючихъ точкахъ: Епархіи мають бути на ново розмежены и поименованѝ; має бути именованыхъ 18 новыхъ епископѳвъ переважно суфраганѳвъ, котрымъ має бути вѳльно ѣздити до Риму, щобы тамъ могли безпосередно радити зъ Ватиканомъ въ справахъ своихъ епархій. Еп. Гриневецкій має бути перенесеный до иншои епархіи або одержати пенсію и выѣхати за границю. Въ краю за Бугомъ и на Литвѣ має уживатися въ церквахъ католицкихъ языкъ россійскій, а польскій языкъ буде лишь терпѣтися по-при него. Католицкѝ священики мають при богослуженю поминати заразъ по папѣ такожь и царя. Въ мѣшаныхъ супружествахъ идуть сыны за батькомъ а доньки за матерею. Свобода вѣроисповѣдання єсть для всѣхъ католикѳвъ, отже и для уніятѳвъ.

——

Якъ звѣстно выѣхавъ недавно россійскій посолъ въ Константинополи, Нелидовъ, до Греціи — якъ кажуть — въ якѳйсь мисіи политичнѳй, а якъ доказує „Nord“, для поратованя здоровля. Дивнымъ може случаємъ сталося отже, що ледви Нелидовъ станувъ въ Атинахъ, якъ тамъ выбухли грѳзнѣ демонстраціи опозиціи, зовсѣмъ подѳбныхъ до тыхъ, якѣ недавно тому занепокоили були Букарештъ. Точныхъ вѣстей о сихъ демонстраціяхъ ще нема, але то лишь звѣстно, що они не обѳйшлись безъ проливу крови. Агентія Гаваса доносить о нихъ такъ: Пѳдчасъ манифестаціи, яку устроила въ пятницю грецка опозиція въ Атинахъ при нагодѣ національного торжества, прийшло зъ невыясненои доси причины до бѳйки, середъ котрои не обѳйшлось безъ стрѣляня зъ револьверѳвъ. Одного чоловѣка убито а кѳлькохъ ранено. Середъ загального переполоху выступили демонстранты передъ помешканье Деліяниса и передали ему резолюцію противъ министерства. Деліянисъ завѳзвавъ демонстрантѳвъ, щобы они вытревали въ опозиціи противъ теперѣшного правительства.

НОВИНКИ.

— **Въ справѣ конфискаты ч. 67 одержуємо слѣдуюче письмо:** Cz. 6496. Ck. Sud krajewyj karnyj we Lwowi riszyw na zasidaniu tajnim po wysłuchaniu c. k. prokuratora derżawnoho widmowyty riszeniu c. k. prokuratora derżawnoho z 5 cwitnia 1888. Cz. 2997 na zatwerdżenie konfiskaty N. 67 czasopysy „Diło“ z 23 marta (4 cwitnia) 1888 z powodu karahidnosty artykułu „Nowynki“ — „Ministerstwo krajewoi oborony...“ — i widmowyw żełaniu szczoby tuju konfiskatu za usprawedływenuju uznaty, poneży inkryminowanyj artykuł ne zaweraje nic karyhodnoho. — O tim zawidomlajem redakcyju z tym, szczo c. k. Prokurator derżawnyj zhołosyw protyw toj uchwali zażalinie do wyższoj instancyi. Ck. Sud krajewyj karnyj. Lwiw dnia 6 Cwitnia 1888. — *Poglies.*

— **Зъ Дрогобича пишуть намъ:** Въ честь 27 мои рѳчницѣ смерти Тараса Шевченка и 50-тнои „Русалки Днѣстровои“ Маркіяна Шашкевича ѳдбудеся въ Дрогобичи въ мѣсцевѳѝ сали гимнастичнѳѝ въ недѣлю д. 15 н. ст. цвѣтня литературно-музикальный вечеръ зъ такою програмою:

1. Привѣтне слово (выголосить п. К. О.)
2. „Наша жизнь“, хоръ мужескій, слова Гушалевича, музика Вахнянина (выконає мужескій хоръ любителѣвъ спѣву пѳдъ дирекцією п. К. К.)
3. Бетовена Grand Septuor, фортепянъ на чотири руки (п-а О. Т. и п. К. К.).
4. Сольо спѣвъ на меззо-сопранъ (п-нѣ К. С.): а) Луція, арія финалова Донізеттія, б) Miłość i wiosna, Годфрея.
5. Ѳдчитъ о Маркіянѣ Шашкевичу (п. В. С.).
6. „Осѣнь“, хоръ мужескій, слова Устіяновича, музика Лавровского (любителѣ спѣву).
7. Variations brillantes sur une thême d' Ukraine: У сусѣда хата бѣла. Витвицкого. Фортепянъ сольо (п-а В. Я.)
8. „До ластѳвки“. Слова Навроцкого, музика Нижанковского. Дуетъ на теноръ и баритонъ (пп. А. С. и В. П.).
9. „Тополя“ Шевченка. Деклямація (п-нѣ М. Р.)
10. „Завѣщанье моимъ землякамъ на Украинѣ“. Сольо баритонове въ супроводѣ двохъ хорѳвъ и фортепяну. Слова Т. Шевченка, музика Вербицкого. (Выконають любителѣ и любительки спѣву и музики пѳдъ дирекцією п. К. К. и акомп-ны О. Т.).

Судячи по приготовленяхъ и совѣстнѳѝ праци, яку собѣ завдають участь беручѝ панове и панѣ, належить сподѣватися, що вечеръ выпадє знаменито. Надѣємося, що такожь и околиця возьме численну участь въ вечерку. Дохѳдъ призначеный на Бурсу им. св. Іоана Хрестителя въ Дрогобичи.

(+) **Въ Стрыю завязуеся „Зоря“**, товариство ремѣсниче, на взорець „Зорѣ“ Львѳвскои. Въ пятницю минувшого тыждня ѳдбулися тамъ першѝ зборы нашихъ поважаныхъ ремѣсникѳвъ найрѳзнѣйшихъ фахѳвъ, на котрыхъ раджено надъ статутомъ, пѳдъ проводомъ прибувшого въ тѳѝ цѣли зѳ Львова п. Василя Нагѳрного, головы „Зорѣ“ Львѳвскои. На зборы загостило такожь кѳлькохъ мѣсцевыхъ патріотѳвъ зъ интелигенціи урядничои. П. Нагѳрный привѣзъ зъ собою ѳдповѣдно зреформованый статутъ „Зорѣ“ Львѳвскои, а зѳбранѝ стрыйскѝ ремѣсники ухвалили принятн єго, починивши ще деякѝ змѣны, ѳдповѣдно до обставинъ мѣсцевыхъ. Статутъ буде небавомъ уже высланый до потвердженя ц. к. намѣстництву. Стрыйскѝ панове ремѣсники рускѝ показалися людьми дуже интелигентными и охочими до своеи оргинизаціи товарискои, тожь можна на певно числити, що стрыйске товариство „Зоря“ буде красно розвиватись и принесе пожитокъ Руси. Щасти-жь Боже!

(+) **Зъ Вѣдня пишуть намъ**, що въ тамошныхъ кругахъ польскихъ подѳбно якъ у львѳвскихъ мѣродайныхъ, удержуеся поголоска о можливости уступленя п. Залеского зъ становища намѣстника Галичины. П. Залескій має противникѳвъ середъ партіи могучихъ станьчикѳвъ, котрѝ радѝ бы на становищи намѣстника бачити п. Баденіого, бувшого старосту краковского. Въ краєвыхъ часописяхъ явнои борбы противъ п. Залеского не видно, але въ заграничныхъ газетахъ польскихъ дуже часто можна стрѣтитися зъ рѳзными неумѣренымн докорами п. Залескому, высылаными зъ Вѣдня и зѳ Львова — очевидно ѳдъ сторонникѳвъ партіи п. Баденіого.

— **Управителѣ вдовичо-сирѳтского фонду** переспрaвляють ще ѳдъ минувшого року о закупно каменицѣ „Заведенія“ остаючого въ ликвидаціи. Надъ тымъ будуть радити на зборахъ деканальныхъ ѳдпоручникѳвъ фонду, котрѝ мають бути скликанѝ вже незадовго. Ликвидаторы „Заведенія“ предкладають вдовичо-сирѳтскому фондови переняти сю каменицю за 90.000 зр. А що на тѳѝ каменици заинтабульованѝ и иншѝ довги, то тымъ способомъ лише 37.000 зр. можна було-бы покрыти зъ претенсій фонду, а ще и иншѝ довги мусѣвъбы фондъ сплачувати. Комисія фонду станиславѳвскои епархіи ѳдкинула сей проектъ, комисія же львѳвского фонду готова згодитись на закупно каменицѣ.

— **Краєва комисія для справъ промысловыхъ** нараджувалась черезъ два днѣ, 5 и 6 н. ст. цвѣтня, въ выдѣлѣ краєвѳмъ. Ухвалено регуляминъ для самои комисіи. Дѣлитись буде на три секціи: 1) для домашного промыслу, 2) для рукодѣльного промыслу, и 3) на секцію администраційну. До першои секціи выбранѝ пп.: Барановскій, Дѣдушицкій, Чарторыйскій, Федоровичъ, Лясковскій, Лянцкороньскій, Вайґель и Вербицкій (предсѣдателемъ Дѣдушицкій, заступникомъ Вербицкій); до другои: Быковскій, Франке, Якубовскій, Мохнацкій, Навратиль, Шелленбергъ, Захаріевичъ, Зґурскій и Зѣма (предсѣдателемъ Мохнацкій); до третои: Дѣдушицкій, Вербицкій, Франке, Зґурскій Лясковскій и Барафовскій. Роздѣлено 5000 зр., котрѝ вызначило правительство на заосмотренье въ приборы науковѝ школъ вечѣрныхъ промысловыхъ, въ той способѣ, що дано по 400 зр. школамъ въ Бережанахъ, Львовѣ, Коломыи, Новѳмъ Санчи, Перемышли, Ряшевѣ и Тарновѣ, по 500 зр. школамъ въ Ярославли и Станиславовѣ, а по 600 зр. школамъ въ Дрогобичи и Яслѣ.

— **Огнѣ.** Дня 1. н. ст. цвѣтня згорѣло въ селѣ Батятичахъ, пов. каменецкого, три хаты селянскѝ, одна жидѳвска и двацять стодѳлъ. Огонь займився ѳдъ неосторожно киненого цигара. — Дня 5. н. ст. цвѣтня о год. 4 по полудни займився въ селѣ Медицѣ великій огонь. Въ двохъ годинахъ згорѣло майже 20 будынкѳвъ до тла. Одниѝ люде були на торзѣ въ Перемышли, другиѝ въ церкви на ѳдправѣ, и тому не стало ѳдповѣдного ратунку. Спалилися господарѣ по бѳльшѳѝ части тѣ самѣ, що вже передъ двома роками погорѣли. Причины огню поки що не можь дѳзнатися. — Въ суботу, д. 7 н. ст. цвѣтня, надъ вечеромъ почало горѣти на подѣ въ забудованю гимнастичнѳмъ „Сокѳлъ“ у Львовѣ. Вже ѳдъ четвертои годины давався чути на сали якійсь сопухъ, але доперва за двѣ годины пѳзнѣйше добачили огонь, добуваючій-ся зъ помѣжь цегляного помосту. Дѣтей розпустили звѳльна домѳвъ и дали знати телефономъ сторожѣ огневѳѝ. За годину придушено цѣлыѝ огонь, при чѣмъ ушкоджено стелю, гзимсы а по части и вязаня даховѝ. Шкоду обчислюють на 1.500 зр., котрѝ заплатить товариство асекураційне. — Кромѣ сихъ бѳльшихъ огнѳвъ приходиться майже що дня занотувати поменыѝ случаѣ огнѣвъ; однымъ словомъ розпочався у насъ весняный сезонъ галицкихъ пожарѳвъ.

(+) **Повѣтова „Торговля Народна“ въ Снятинѣ** — якъ довѣдуємось, — спинилася въ своѣѝ организаціи, зъ причинъ ѳдъ основателѣвъ єи независимыхъ. Єсть рѣчею майже певною, що Торговля, яко окреме товариство повѣтове, не буде ѳдкрыта, — а натомѣсть всѣ рускѝ круги въ Снятинцинѣ, интелигенція, мѣщаньство и селяньство, звертаються до центральнои Львѳвскои Торговлѣ Народнои, напираючи всѣми силами, щобъ она оснувала въ Снятинѣ свою филію, а околиця прийде ѣѝ зъ всякою до того помочею.

— **Зъ Риму пишуть намъ:** Ще передъ трема мѣсяцями мы тутъ въ Римѣ знали, що Поляки конче стараються мати у папы авдіенцію въ купѣ зъ Русинами. Римскѝ италіяньскѝ часописи пишуть уже ѳдъ давна о галицкѳѝ вандрѳвцѣ, але розумѣеся все тѳлько яко о — польскѳѝ.

— **Каплиця ксс. Змартвыхвстанцѣвъ у Львовѣ** маеся въ тыхъ дняхъ замкнути и звалити а на єи мѣсце почнеся будова костела, на котрый Змартвыхвстанцѣ зѳбрали потрѣбну суму.

(+) **Въ селѣ Заваловѣ** заходомъ оо. Гузарѳвъ має будоватися величава мурована церковь зъ пятьма копулами, пѳсля пляну выготовленого п. Василемъ Нагѳрнымъ. Сего року мають уже початися ставити фундаменты.

— **За 25 кр. ставъ Мадяромъ** Евстахій Онисимѳвъ, терминаторъ шевскій зъ Станиславова, котрый утѣкъ ѳдъ свого майстра и довго блукавъ по свѣтѣ а теперь оперся ажь въ Сегединѣ на Угорщинѣ, оженився тамъ зъ якоюсь шевчихою и сейчасъ заплативъ таксу 25 кр. за змѣну свого назвиска „Евстахій Онисимѳвъ“ на чисто мадярске прѳзвище „Gusztav Onody“. Такъ рекрутуються Мадяры!

— **Справа Кульпаркѳвска.** Въ суботу ѳдбулася розправа карна за поломанье реберъ гр. Исидорови Дѣдушицкому въ заведеню божевѳльныхъ въ Кульпарковѣ. Обжалованымъ бувъ Петро Дюґа, переплетчикъ, бувшій надзырачь недужихъ въ заведеню, сѣмь разѳвъ караный за крадѣжь а два рази за волоцюжство. Яко свѣдки зѳзнають иншѝ надзырачѣ недужихъ, котрѝ помагали усмиряти недужого графа. Лѣкарѣ судовѝ высказали, що гр. Дѣдушицкій померъ въ наслѣдокъ запаленя легкихъ. Зломанье реберъ наступити могло черезъ сильнѣйше притисненье, а не черезъ ударъ, а заразомъ подають, що у божевѳльныхъ кости незвычайно крыхкѝ. Зъ актѳвъ регистратуры судовои показалося, що Дюґа пересидѣвъ у вязници 15 лѣтъ и вкѳнци дѳстався на надзырача недужихъ въ заведеню. Трибуналъ увѳльнивъ Дюґу ѳдъ обжалованя о злочиньство тяжкого ушкодженя тѣла а засудивъ за переступленье противъ безпеченьства житя зъ §. 335 зак. кар. на 3 мѣсяцѣ арешту.

— **Министерство просвѣты** розпорядило, що — зъ выимкою Галичины, низшои Австріи и Дальмаціи — при управляючихъ властяхъ администраційныхъ всѣхъ иншихъ краєвъ Долитавіи мають бути заведенѝ комисіи дорадчѝ для справъ науки промысловои. Галицке намѣстництво глядѣти-ме порады въ такихъ справахъ у истнуючои вже комисіи краєвои для справъ домового промыслу при выдѣлѣ краєвѳмъ.

— **Подання** о дозволенье приступити до испытѳвъ зрѣлости въ учительскихъ семинаріяхъ вносити треба найдальше до 25 цвѣтня 1888 до дирекціи тои семинаріи, въ котрѳѝ хто хоче зложити сей испытъ. Пѳзнѣйшѝ поданя не увзглядннть краєва рада шкѳльна.

— **Величезне поданье** внесено сими днями до суду повѣтового въ Ряшевѣ. Поданье се обѳймає 5.800 аркушѣвъ, а стемплѣвъ на нѣмъ за 1.260 зр. Вага того екземпляру 75 кильо и тому прислано єго зелѣзницею.

— **Вѣрованя Арабѳвъ** о славнѳѝ расѣ своихъ коней. У Арабѳвъ суть три роды коней: аттербі, кадиші и коляні; першѝ два роды суть то конѣ до роботы а лише коляні доховали чисту кровь арабскихъ коней. Вѣрованье Арабѳвъ о тѳмъ родѣ коней ось яке: Магометъ вѣвъ завзяту борбу зъ своими неприятелями черезъ три днѣ и ночи безъ перервы. За тоѝ часъ якъ жовнѣры такъ и конѣ нѣчого не ѣли анѣ не пили. Ажь на четвертый день дѳстався Магометъ зъ своимъ войскомъ надъ рѣку и тамъ казавъ напоѣти конѣ та пустити ихъ на пашу. Ледви станули конѣ надъ берегомъ рѣки, затрубѣвъ великій пророкъ. Зъ всѣхъ коней, а було ихъ 20 тысячѣвъ, лише пять послухали зазыву и не напившись воды, прибѣгли до Магомеда. Пророкъ поблагословивъ тѣ клячѣ и почорнивъ имъ брови и зъ-ѳдси пѳшла назва коляні, се єсть почорненый. Ѳдъ тои хвилѣ на тыхъ пятѣхъ клячахъ ѣздивъ лише Магомедъ и єго товаришѣ Алі, Омаръ, Абубекръ и Гассанъ. Такъ подає вѣрованье. Слѣдителѣ природы подають, що найбѳльше прислужились до ушляхотненя сеи расы коней бедумны, котрѝ ходять коло нихъ дуже старанно и уважають ихъ майже за членѳвъ родины. Клячь бедуина єсть дуже скора и мовь песъ вѣрна, а навѣть такъ розумна, що будить свого пана, коли ему грозить яка небезпечнѳсть. Тому то не продають они радо сю расу коней а часомъ и самѝ платять великѝ грошѣ, до 4 тысячѣ франкѳвъ, щобы не продати зъ помѣжь себе коня чужищямъ. Єсли-жь поведеся кому купити таку клячь, то певно не за меншу цѣну, якъ 10 тысячь франкѳвъ. Нѣмецкій вандрѳвникъ Буркгартъ оповѣдає, що одинъ шеикъ арабскій заплативъ за половину права власности до однои славнои клячѣ 8 тысячь франкѳвъ. У насъ выдаєсь дивнымъ, купувати половину права власности до коня, а однакъ въ Арабіи суть случаѣ, що одна клячь належить рѳвночасно до кѳлькохъ Арабѳвъ.

— **Дотепы весельчака циркового.** Въ Петербурзѣ єсть труна циркова Циниселіого и весель чакомъ (clown) має дотепного Туррова. Разъ весельчакъ вывѣвъ на сцену свиню и казавъ ѣѝ пѳднимати рѳзнѝ предметы зъ землѣ. Свиня робила все дуже добре. Наконець Турровъ кинувъ на землю паперового рубля, а свиня, мимо заохоты въ жаденъ способѣ не хотѣла рубля пѳдняти. Тогдѣ ѳдозвався весельчакъ до неи: „Цѣлкомъ природно: коли Вышнеградскій не може пѳднести рубля, то якъ можна домагатись тои штуки ѳдъ тебе, бѣднои и не ученои свинѣ!“ Публика дуже радувалась тымъ дотепомъ, але полицмайстеръ Грессеръ засудивъ єго на 3 днѣ вязницѣ и на кару грошеву. Въ кѳлька днѣвъ пѳзнѣйше, коли Турровъ побачивъ Грессера въ цирку, вывѣвъ на сцену кѳлька свинь рѳзнои величины, уставивъ ихъ и почавъ розповѣдати, що въ вязници навчився по нѣмецки. На доказъ сего почавъ гладити свинѣ и приговорювавъ: „Ты ще мала свиня, ты вже grösser, а ты ще grösser.“ Публика въ смѣхъ, зрозумѣвши що весельчакъ пѣє до полицмайстра Грессера. Полицмайстеръ обидився, и Туррова засудили на высланье зъ Петербурга, а навѣть хотѣли заслати єго въ Сибиръ. Але царь зменшивъ ему кару и навѣть дозволивъ дальше выступати въ цирку петербургскѳмъ.

— **Дрѳбни вѣсти.** Президентъ палаты послѳвъ, д-ръ Фр. Смолька, выѣхавъ въ суботу вечеромъ до Вѣдня, а управу департаменту громадского въ выдѣлѣ краєвѳмъ обнявъ п. Сев. Генцель. — У Вѣдни померъ Гуґо Кремеръ-Ауенроде, професоръ права нѣмецкого на университетѣ нѣмецкѳмъ у Празѣ. — У Львовѣ померъ Фердинандъ Свитальскій, емерит. совѣтникъ апеляційный. — Въ Будапештѣ выпущено на волю злочинця Штока по 17-лѣтнѳѝ вязници. Коли-жь ѳнъ повернувъ домѳвъ, въ село Шебкляри сейчасъ задумавъ пѳмститись на всѣхъ, котрѝ причинилися чимъ небудь до єго засуду. Въ тѳѝ цѣли взявъ ѳнъ револьверъ и позбавивъ житя жѣнку начальника громады, писаря громадского, свою жѣнку и доньку. — Громадѣ Бѣлошкѳрка, повѣта тернопѳльского, даруавъ цѣсарь 100 зр. пѳдпомоги на будову школы. — Въ одноѝ изъ шлескихъ копалень лучилася дня 6 с. м. експльозія, при котрѳѝ погибло 11 людей.

Господарство торговля и промыслъ.

— **Товариство ткачѣвъ въ Косовѣ** истнує вже ѳдъ кѳлькохъ лѣтъ и выроблює полотна, рушники, скатерти, простирала до купелѣ, сукна и т. п. Въ школѣ сего товариства учивъ до послѣдного року учитель-ткачь Чехъ, ѳдъ послѣдного же року учить въ ткацкѳѝ школѣ п. Пинтюкъ, бувшій ученикъ сеи школы, высланый выдѣломъ краєвымъ на науку ткацтва до Чехъ, де одержавъ дуже добрѝ свѣдоцтва. Взагалѣ цѣле се товариство вельми пѳддвигло ткацкій промыслъ въ Косовѣ помѣжь нашими Гуцулами и дає заробокъ великѳѝ части тамошныхъ мешканцѣвъ.

— **Хоробы заразливѝ у звѣрятъ домовыхъ** запримѣчено: заразу пыска и ратиць у рогатои худобы въ Мушкатѳвцѣ (пов. борщѣвского), въ Старѳмъ Скалатѣ и Камѣнкахъ (пов. скалатского); пархи у коней въ Лѣщатовѣ (пов. сокальского).

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Конкурсы.** Буковиньскій выдѣлъ краєвый оголошує конкурсъ на три мѣсця учителѣвъ для агрономичнои школы въ Чернѳвцяхъ зъ платою рѳчно 1000 зр. и 5-лѣтными додатками. Предметы науки для тыхъ учителѣвъ такъ розложенѝ: управа яринъ, рѳльництво, господар. рахунковѳсть и ботаника; нѣмецкій языкъ, исторія и географія, зоольогія и годѳвля худобы. Речинець подаватися до 30 мая. — Краєва дирекція скарбу у Львовѣ розписує конкурсъ на бѳльше мѣсць ревидентѳвъ рахунковыхъ IX кл. ранги, офиціялѳвъ рахунковыхъ X кл. р. и асистентѳвъ рахунковыхъ XI кл. р.; подаватись можна до 28 н. ст. цвѣтня с. р. — Министерство вѳйны оголошує конкурсъ на 295 мѣсць ученикѳвъ въ школахъ войсковыхъ зъ початкомъ року шк. 1888/9. Поданя вносити можна до кѳнця мая с. р. до всѣхъ вѳйсковыхъ властей. Про близшѝ условія можна дѳзнатись зъ 8 выпуску за рѳкъ 1888 „Normal-Verordnungsblatt für das k. k. Heer“.

— **Именованя.** Совѣтникъ суду краєвого въ Чернѳвцяхъ, І. Дылевскій, котрый заступає генерального адвоката при найвысшѳмъ трибуналѣ у Вѣдни, має назадъ вернути до Черновець на власне жаданье, а єго мѣсце у Вѣдни має обняти Моріцъ Сиглеръ, совѣтникъ суду краєвого высшого у Вѣдни. — Цѣсарь именовавъ приватного доцента д-ра Ом. Габданкъ-Дуниковского надзвычайнымъ професоромъ минералогіи при университетѣ львѳвскѳмъ.

Телеграмы „Дѣла“.

Парижь 9. цвѣтня. Арештовано тутъ чотирохъ анархистѳвъ, пѳдозрѣныхъ о то, що порозрѣплювали въ ночи плякаты зъ фалшивыми именами министрѳвъ.

Софія 9 цвѣтня. Правительство болґарске заявило, що не буде зовсѣмъ мѣшатися до справы процесу майора Попова, щобы не стягнуло на себе пѳдозрѣня, що має въ тѳмъ якійсь цѣли политичнѝ.

Лондонъ 9 цвѣтня. Праса англійска уважає кризу канцлерску въ Берлинѣ за небезпечну для Европы.

Берлинъ 9 цвѣтня. Станъ здоровля цѣсаря Фридриха єсть добрый. Цѣсарь выѣзджавъ вчера на прохѳдъ зъ цѣсаревою а ѳдтакъ принимавъ на авдіенціи француского амбасадора. — Кн. Александеръ Батенбергскій має на слѣдуючій тыждень выѣхати до Англіи.

Вѣдень 9 цвѣтня. „Montagsrevue“ каже, що справа податку ѳдъ горѣвки не станесь въ нѣякѳмъ случаю причиною кризы въ кабинетѣ.

Вѣдень 9. цвѣтня. „Montagsrevue“ доносить, що ситуація въ Берлинѣ зовсѣмъ не змѣнилася, але єсть надѣя, що все закѳнчиться добре.

Парижь 9. цвѣтня. Въ департаментѣ Дордонъ выбрано зовсѣмъ несподѣвано ген. Булянжера, хочь ѳнъ не ставивъ тамъ своєи кандидатуры. Булянже мавъ вправдѣ сказати, що не прийме сего выбору, але єго приятелѣ стараються єго до того наклонити и ведуть дальше агитацію за нимъ. Здаєсь, що ѳнъ перейде и въ департаментѣ Нордъ.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. Н. Ж. въ Курникахъ и Вп. Н Х. въ Пѳдволочискахъ. Заплачено до 30 червня. — **Вп. П. Баж. въ Сор.** Все станесь пѳсля бажаня, тѳлько рукопись не буде звернена, бо выпечатанѝ рукописи нѣколи не звертаються.

НАДѲСЛАНЕ.

Фабрика знарядѳвъ рѳльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгѳй поручає свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ. 7—?

2389

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

купує и продає

всякі вартостні паперы и монеты

по курсѣ дневномъ.

Порученя зъ провинціи выповняє одворотною почтою безъ провизіи. 2221 95—0

Оддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночі) пл. Галицкій 14.
Дръ Е. Лебедовичъ (нед. внутрѣшні и очні) ул. Корняктовъ (Нар. Домъ).
Д-ръ І. Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Аптики: 2292

З. Рукеръ ул. Краковска.

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краєвый ул. Костюшки (будынокъ соймовый)
А. Шеленбергъ (конт. вымѣны) ул. Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лиліенъ (конт. вымѣны) ул. Гетьманьска 8

Готелѣ и Реставраціи:

Стадтмилеръ (готель, торг. винъи рест.) Краковска 9

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устьяновичъ, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17
Т. Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичъ (литографія и друкарня) ул. Валова 23

Магазины и Склепы:

Народна Торговля ул. Орменьска (Домъ Народный).
Братя Лянгнеръ (на йтанший магазинъ галантерійный ул. Галицка 16.
А. Гальскій (товары зелѣзні) пляцъ Маріяцкій 9.
Стахевичъ и Абрысовскій (матеріи на сукнѣ) Ринокъ 32
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н. Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20)
Вольфъ Чопъ (фабрика масы до помостовъ и фарбъ. ул. Жовковка 1.

Заведеня рукодѣльничі:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Подвалье (Домъ Ставропигія).

ПОДЯКА.

Подписанѣ мають честь зложити прилюдну подяку за одданье послѣднои прислуги при похоронѣ дня 2 н. ст. цвѣтня пок. о. Іоана Лопатиньского, яко отця родины, мужа и батька подписанымъ, а бувшого пароха въ Острівчику, всѣмъ, що зволили ласкаво прибути, а именно Всч. оо.: І. Залуцкому, сов. конс. и деканови зъ Теребовлѣ, Царевичеви сов. конс. и мѣсто-деканови зъ Кобыловолокъ, Мих. Павликови, мѣсто-деканови зъ Микулинець, Домбчевскому зъ Дарахова, Евст. Цурковскому зъ Настасова, Тимусови зъ Гумнискъ, Мандичевскому зъ Хмелѣвки, Савулѣ зъ Теребовлѣ, Цегельскому зъ Струсова, Кмицикевичеви зъ Могильницѣ, Сойцѣ зъ Долгого и Лѣщиньскому зъ Острівчика, особливо-же за пращальне слово щире, що вѣнчало житье туземне покійного, Всч.оо. І. Залуцкому, Евст. Цурковскому и Цегельскому, ЧЧ. Братствамъ, такъ мѣсцевымъ якъ и зъ Зубова и Застѣнча, що зъ процесіями и численнымъ свѣтломъ зобралися почтити память покійного, всѣмъ прихожанамъ, що мовь дѣти окружали до самои могилы свого батька, всѣмъ приятелямъ и знакомымъ, що брали участь въ томъ похоронѣ и стали мовь свѣтла добродѣйность въ чорній годинѣ для оставшои-ся родины, всѣмъ имъ наше вдячне: Богъ заплать!

Анна зъ Дидицкихъ *Лопатиньска*, Іоанъ зъ женою, Володимиръ зъ женою и Евгеній, питомець II р. богословія сыны.

Симъ маю честь повѣдомити П. Т. Публику, що я обнявъ на мою власность, давнѣйше подъ именемъ ГЕРМАНА знану

КАВАРНЮ

при улици Орменьскій ч. 8. и єи на ново зъ всякимъ комфортомъ выладивъ. Поручаючись ласкавій прихильности Впов. Публики, буду старатися зъѣднати собѣ якъ найбольше довѣріе въ кождомъ напрямѣ и остаю зъ найбольшимъ поважаньемъ

2407 1—4 Вильгельмъ Брехфоґель.

Газеты можна тутъ одиренумерувати зъ другои руки.

РУКАВИЧКИ

всякого рода 2223

Шлейки, Подвязки, Подушки сафяновй, Бандажѣ, Суспензоріи, Простирала шкіряній, Сканделѣ и выробы рукавичничій

поручае найдешевше

2228 7—? ТОРГОВЛЯ

Братей Лянгнеръ

Львовъ, Галицка ч. 16

Цѣнники даромъ и франко.

Товариство ц. к. уприв. зелѣзницѣ Львовско-Черновецко-Ясскои.

Ч. 9653.

ОГОЛОШЕНЬЕ.

Подписана Рада завѣдуюча має честь запросити акціонеровъ ц. к. уприв. зелѣзницѣ Львовско-Черновецко-Ясскои на **XXIX звычайній загальній зборы, що одбудуться въ суботу дня 28-го цвѣтня 1888 р.** о год. 10-той передъ полуднемъ въ сали товариства инжинировъ и архитектовъ у Вѣдни (Eschenbachgasse Nr. 9).

Порядокъ дневный:

1. Справозданье зъ дѣятельности Рады завѣдуючои.
2. Справозданье о руху на шляхахъ австрійскихъ и румуньскихъ за рокъ 1887.
3. Справозданье выдѣлу ревизійного зъ рахунковъ руху и замкненя рахунковъ за рокъ 1887.
4. Внесеня Рады завѣдуючои що-до роздѣлу чистого зыску.
5. Выборъ выдѣлу ревизійного.
6. Выборы до Рады завѣдуючои.

Панове акціонеры, що задумують взяти участь въ Загальныхъ Зборахъ або довершити своє право голосованя на основѣ статутовъ, мають зложити свои акціи найдальше до 20-го цвѣтня 1888 р.

у **Вѣдни** въ центральной касѣ товариства (I. Elisabethstrasse Nr. 9.), або въ Банку англо-австрійскомъ, або въ ц. к. уприв. австрійскомъ Банку для краєвъ;
у **Львовѣ** въ касѣ громадной товариства або въ галицкомъ Банку ипотечномъ;
въ **Краковѣ, Чернівцяхъ або Тернополи** въ филіяхъ галицкого Банку ипотечного;
въ **Берлинѣ** въ берлиньскомъ Товариствѣ торговельномъ або въ Банку нѣмецкомъ;
въ **Парижи** въ Банку есконтовомъ (Banque d' Escompte de Paris);
въ **Лондонѣ** въ Банку англо австрійскомъ (Anglo-Austrian Bank);
въ **Букарештѣ** въ Банку народномъ румуньскомъ (Banque nationale de Roumanie).

Зложенье акцій має слѣдувати на подставѣ подвійно зладженыхъ консигнацій (въ той цѣли высше высказанй касы выдавати-муть безплатно блянкеты на ті консигнаціи), по чімъ панове акціонеры одержать разомъ зъ потвердженьемъ на зложенй акціи карты легитимаційній на Загальній Зборы.

Въ случаю заступства треба повномочіе, помѣщене на одворотній сторонѣ картъ легитимаційныхъ, власноручно подписати.

У Вѣдни 28 марта 1888.

2408 1—1 **Рада завѣдуюча.**

(За передрукъ не буде платитись)

Перша галицка фабрика выробовъ зъ тѣста

въ СТРУСОВѢ

пошукує заступника у кождому мѣстѣ. П. Т. купцѣ мають першеньство. 3—3
2401

ФОРТЕПЯНЪ

єсть по мѣрній цѣнѣ до спроданя въ Надорожній (почта Товмачь). Близша вѣдомѣсть у о. Ковальского въ мѣсци. 2—4
2405

Товариство ткачѣвъ въ Косовѣ

пошукує до веденя предприемства за угодженымъ зыскомъ фахового спольника, если можливо зъ капиталомъ и познакомленого зъ суконництвомъ. Товариство єсть разомъ школою ткацкою, Высокимъ Выдѣломъ краєвымъ субвенціонованою. Условія розвою ткацкого успѣшній, а грошевй односины сполки добрй. Близше порозумѣтися можна зъ Дирекцією товариства въ Косовѣ.

2411 1—3 Дирекція.

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармациі и хемика судового

Одзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признанй, а на выставѣ всемирній въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за одличній выробы косметичній, тоалетовй и перфумы именно:

Пудръ княжій не мѣстить жадныхъ металевыхъ примѣшокъ, есть се найчистѣйша и найнѣжнѣйша мучка ростинна, приємно прилягае до лица, надае красну, природну бѣлость и есть неоцѣненымъ средствомъ до окрасы лица. — Пуделко мале бѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр., зъ лебедикомъ 1 зр. 50 кр Рожевый для бльондинокъ и кремовый для шатинокъ и брунетокъ, мале пуделко по 70 кр., больше зр. 1.20 зъ пуделкомъ зр. 1 60.

Вода фіялкова. Усуває зъ лица прищѣ, лишаѣ, угрики, попаданье и лущенье шкоры, выгладжує морщинки и долики бсповй. Лице одсвѣжує, выбѣлює и вынѣжнює до тои степени, що яко средство тоалетово-гигіеничне зостало одзначене медалемъ заслуги на выставѣ природничо-лѣкарскій въ Краковѣ Цѣна 1 зр.

Мыло косметичне лагодно дѣлає на нашкорокъ, запобѣгае попаданю рукъ и лица, дуже нѣжно очищує шкору. — *Усуває веснянки и жовто-брунатній плямы зъ лица* Цѣна 60 кр.

Порошокъ ростинно-алькаличный до чищеня зубовъ.

Усуває камѣнь и квасы, котрій наводять боль и порохнавѣнье зубовъ. — Пуделко 30 и 60 кр.

Фарбы до стампиль

синя, фіолетова, червона, чорна. — Фляконъ по 50 кр

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул, Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка рогъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНОВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2. 2257 70—?

Маю на продажъ

насѣнье жита ярого великана, за 50 клгр. 4 зр, за 10 клгр 1 зр Жита того высѣявъ я въ р 1886 10 клгр и зобравъ 66 клгр, а було то въ картофлиску свѣжо переораномъ Зъ тыхъ 66 клгр., высѣяныхъ торочного року въ зябли по картофляхъ 13 цвѣтня, зобрано 760 клгр. и одну копу околотовъ, майже два метры высокихъ. — Хто въ наслѣдокъ осѣннои слоты не могъ засѣяти озимого жита на потребы своеи сегорочнои господарки, може заосмотритися въ насѣнье сего ярого житя, котрого колькасотъ клгр. маю на продажъ и розсылку черезъ почту Хоростковъ. Кошты опакованя въ мѣшочкахъ покрые одбираючій за послѣ-2396 3—? платою.

Иванъ Борисѣкевичъ

въ Увисалѣ, почта Хоростковъ.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручає изъ складовъ своихъ

у Львовѣ, Станиславовѣ, Перемышли, Тернополи, Дрогобычи, Коломыи и Стрыю

НА СВЯТА

ВИНА

въ 5-кильов. барылкахъ франко по зр. 3.30, 3.70, 4.10, 4.50, 4.90, въ бочкахъ по 135 литровыхъ впростъ одъ продуцента и высше за бочку окромъ транспорту.

СВѢТЛО

розличной величины 1-а по 90 кр. за кильограмъ а спровадзуючи впростъ зъ фабрики 1-а по 80; а II-а 72 кр. за кильогр. окромъ транспорту. На свѣтло впростъ зъ фабрики треба ждати двѣ недѣлѣ.

ОЛИВА, КАДИЛО.

Кава правдива **Цейлонъ** по зр. 2.20, 2.10 и 2 зр. за килогр.

Чай правдивый **караванный** по 70, 80, 90, 100, 125 кр. за ¼ фунта.

Овочѣ полудневй и **всякі корѣпье** доброволи якости по умѣрковацкихъ цѣнахъ.

Щобы посылки не опознялися упаковане зъ замовленями святочными поспѣшити.

При сѣй нагодѣ пригадуємося съ свѣжимъ насѣньемъ.

На жадане высилаєся цѣнники франко.

2402 2—3

ДИРЕКЦІЯ НАРОДНОМ ТОРГОВЛѢ.

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка подъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 71. Львôвъ, Второкъ 29 марта (10 цвѣтня) 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских святъ) о 5-ôй год. по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надсилане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungenгasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австрiи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:
на цѣлый рôкъ . . . . . 16 зр.
на пôвъ року . . . . . 8 зр.
на чверть року . . . . . 4 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатай вôльий ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

☞ Зъ днемъ 1 (13) цвѣтня починаєся **другій кварталъ сегорôчного выдавництва щоденного „Дѣла“.** Просимо отже нашихъ квартальныхъ П. Т. предплатникôвъ якъ и довжникôвъ поспѣшити зъ надсыланьемъ предплаты.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Нинѣ розпочинаються засѣданя палаты послôвъ. Завтра розпôчнеся имовѣрно дебата буджетова. До „Gaz. Lwow.“ доносять зъ Вѣдня, що вже порѣшено, щобы спôльнѣ делегаціи скликати заразъ по лат. зеленыхъ святахъ до Будапешту.

„Slov. Narod.“ доносить, що на зъѣздѣ словеньскихъ послôвъ соймовыхъ и послôвъ до рады державной ухвалено однодушно домагатися удержаня гимназій въ Крайнѣ (Краинбурзѣ) а послы до рады державной мають пôдчасъ дебаты надъ буджетомъ зазначити свое становище до правительства а особливо до министра Гавча а на случай потребы и заманифестуватися голосованьемъ противъ правительства.

„N. fr. Presse“, мабуть добре поінформована о ходѣ справы о податку ôдъ горѣвки, каже, що мин. Дунаєвскій конферувавъ першій разъ зъ Грохольскимъ заразъ, коли тôлько розпочались великодні ферії, а коли ôдтакъ Грохольскій занедужавъ, ôдбулася друга конференція въ єго помешканю. Министеръ мавъ заявити, що правительство не може ôдступити що-до стопы процентовой и не буде въ тôй справѣ переговорювати зъ правительствомъ угорскимъ; що до всѣхъ прочихъ точокъ кола польского, готове правительство поробити деякі уступки. Правительство згодилось-бы: 1) на пôднесенье контингенту зъ 702864 на 800000 гектолитр.; 2) на означенье якогось максимумъ продукціи горалень кôтловыхъ такъ для Долитавіи якъ и для Угорщины; 3) на змѣну означеня горалень рôльничихъ въ той спôсôбъ, щобы за горальнѣ рôльничі уважано ще и тѣ, що продукують денно до 8 гектолитрôвъ; 4) на пôднесенье ôдшкодованя для горалень рôльничихъ; 5) на ôдшкодованье для фонду пропинаційного зъ фондôвъ державныхъ. — „Czas“ доносить, що Грохольскій мавъ вчера складати въ колѣ польскôмъ справозданье о своихъ переговорахъ зъ правительствомъ въ повысшôй справѣ.

Въ справѣ закона войскового доносить „Budap. Corr.“ такъ: Переговоры межи обома министерствами краєвои обороны и спôльнымъ министерствомъ вôйны въ справѣ ôдновленя и реформы закона войскового поступили вже такъ далеко, що теперь ведуться лишь мериторичні переговоры межи обома министерствами краєвои обороны. Теперѣшный проєктъ закона не єсть якъ давнѣйшій лишь ôдновленьемъ закона зъ 1868 р., але мѣстить въ собѣ кôлька важныхъ змѣнъ. Передовсѣмъ не буде означене число людей спôльнои арміи. Таке ôзначенье — каже згадана газета — єсть що найменше злишне. Парляментъ має и безъ того право означувати контингентъ рекрутôвъ, такъ, що законодательне тѣло може дуже точно контролювати станъ арміи, котрый выносить 800.000 людей. Ухвалювати що року контингентъ рекрутôвъ а рôвночасно и означувати станъ арміи на десять лѣтъ значить одно другому перечити. Парляментъ лишаєсь формально права, коли-бъ хотѣвъ н. пр. ухвалити и меншій контингентъ рекрутôвъ, поминувши вже то, що правительство нарушуе законъ, коли станъ войска єсть о десять або двацять людей высшій або низшій. Неозначенье стану арміи не потягае ще за собою пôдвысшеня єго, а правительство стремить до того тымъ менше, що и пôсля теперѣшного закона покликуються резервисты на случай мобилизаціи. Другу важну змѣну дотеперѣшного закона буде становити постанова, що обовязокъ службы войсковои має розпочинатися зъ двацять першимъ рокомъ житя, а не, якъ доси, зъ двацятымъ. Суть такожь важні пляны що до институціи однорочныхъ охотникôвъ. Законъ буде выразно постановляти, що однорочні охотники будуть мусѣли зъ кôнцемъ року службы робити испытъ официрскій, бо въ противнôмъ случаю будуть мусѣли ще одинъ рôкъ служити. За то буде вôльно однорочнымъ охотникамъ продовжати и дальше свои науки пôдчасъ службы въ войску. Велику невыгоду робить теперѣшный законъ особливо въ Долитавіи тымъ, що пôсля дотеперѣшныхъ постановъ не можна хочь бы и мали части арміи пôдвысшити понадъ звычайный єи станъ въ часѣ мира. Можуть дуже часто настати случаѣ, що въ одній або въ другôй сторонѣ монархіи треба конче пôдвысшити станъ розмѣщеныхъ тамъ полкôвъ. Пôсля теперѣшного закона не може то наступити безъ формального приказу до частковои мобилизаціи а навѣть и тогдѣ можна покликати хиба лишь по найбôльшôй части женатыхъ резервистôвъ. Тôй невыгодѣ можна зарадити въ найпростѣйшій спôсôбъ, коли въ новôмъ законѣ войсковôмъ буде сказано, що министеръ вôйны може въ декотрыхъ, маючихъ близше означитися случаяхъ, пôдвысшити станъ поодинокихъ полкôвъ въ той спôсôбъ, що покличе резервистôвъ найнизшого року а крôмъ того и людей зъ резервы доповняючои, котрыхъ положенье и такъ єсть значно користнѣйше. Переговоры мѣжь обома министерствами будуть вестися ще лишь короткій часъ а цѣлый проєктъ буде предложеный парляментови не скорше якъ въ осени.

——

Зъ Петербурга доносять до „Pol. Corr.“, що то, що давнѣйше говорено о якихсь новыхъ предложеняхъ Россіи въ справѣ болгарскôй, ôдноситься лишь до вымѣны не зовсѣмъ ясно высказаныхъ гадокъ а формальныхъ предложень не було нѣякихъ. Правительство россійске постановило рѣшучо не ôдступати ôдъ свого выжидаючого становища и чекати терпеливо недалекихъ вже змѣнъ въ самôй Болгаріи. Впрочѣмъ загальне мнѣнье въ Россіи стаєсь чимъ разъ бôльше рôвнодушне для Болгаріи и въ загалѣ для цѣлого балканьского пôвъострову. Навѣть приключеня въ Букарештѣ не дуже заинтересували Россію. Така сама рôвнодушнôсть проявляєсь въ Россіи и супротивъ найновѣйшихъ приключень въ Франціи. Ту рôвнодушнôсть можна собѣ пояснити лишь тымъ, що въ цѣлôй Россіи проявилося сильне стремленье удержаня мира и укрѣпилося переконанье, що ôдъ стороны Нѣмеччины не грозить Россіи вôйна. Всѣ здоровомыслячі люде въ Россіи суть того переконаня, що Россія має далеко бôльше жизненныхъ интересôвъ до залагодженя у внутрѣ, якъ по-за границями державы. Яко ознаку мира наводять фактъ, що ген. Гурко оповѣстивъ, що дотеперѣшне обмеженье ôдпустки въ войску знесено и що ôдъ теперь будуть ôдпустки даватися пôсля звычайной нормы. До „N. fr. Presse“ доносять зъ Варшавы такожь, що тамъ настала мирна ситуація. Всѣ доставы для войска застановлено а доставникôвъ повѣдомлено, щобы бôльше збôжа для войска не закуплювали.

——

Загальну увагу звертаe на себе подорожь нѣмецкои цѣсаревои въ Познаньщину — якъ кажуть, длятого, щобы цѣсарева могла наочно пересвѣдчитися, якій шкоды повѣнь наробила. Польска праса добачуе въ сѣй подорожи рôдъ прихильности для Полякôвъ а зъ Познаня доносять навѣть, що цѣсарева высказала бажанье, що хотѣла-бы побачити якъ найчисленнѣйше збôрану шляхту польску и о скôлько можна єи пôзнати. Въ наслѣдокъ того — якъ доносять до „Dzien. Polsk.“ — богато польскихъ дамъ, що мали ѣхати до Риму, остались въ краю. Цѣсарева приѣхала вчера до Познаня, де єи жителѣ повитали ентузіястично. Межи иншими представлялося цѣсаревôй такожь и католицке духовеньство пôдъ проводомъ аеп. Диндера.

О кризѣ канцлерскôй доносять зъ Берлина до „Budap. Corr.“ такъ: Сватанье кн. Александра Батенбергского и княгинѣ Викторіи було якъ разъ на руку кн. Бисмаркови, щобы задемонструвати своєю димисією мабуть лишь длятого, щобы лишь переконатися, чи маe ще безъусловный вплывъ на корону. Все може однакожь тымъ закôнчитися, що цѣсарь, хочь зъ жалемъ, буде змушеный приймити димисію канцлера. Межи поглядами цѣсаря а кн. Бисмарка єсть дѣйстно велика рôзниця такъ що до внутрѣшнои политики якъ и кôлькохъ справъ особистыхъ а до того прилучаєсь ще и неохота цѣсаря до кн. Бисмарка ще зъ тамтого року, коли то пôднесено гадку именувати кн. Вильгельма регентомъ. — „Nat. Ztg.“ каже, що наколи-бъ трудностей не усунено, то єсть рѣчею постановленою, що кн. Бисмаркъ уступить; доси однакожь кн. Бисмаркъ не выѣхавъ ще зъ Берлина. — Дивно трохи выглядae вѣсть, яка мала насцѣти зъ Россіи до Берлина, що Россія именно уважае проєктъ одруженя кн. Батенберга за провокацію зô стороны Англіи, и що мусѣла-бы ôдповѣсти на то выступленьемъ въ Афганистанѣ. Въ Берлинѣ доказують зновъ, що проєктъ сей не выйшовъ зовсѣмъ ôдъ англійскои королевои и що она була навѣть рѣшучо єму противна.

——

Агентія Гаваса доносить зъ Букарешту: Ситуація партій супротивъ правительства все ще неясна. Ôдбувалися вправдѣ переговоры, але доси не порѣшено нѣчого. Катарджу пытавъ Розеттіого, коли ôнъ думае розвязати парляментъ а той мавъ єму ôдповѣсти, що ôнъ дѣйстно розпуститъ парляментъ, але коли, того ще не може сказати. Загально думають, що кабинетъ буде старатися протягнути выборы ажь до вересня, щобы въ тôмъ часѣ приготовити собѣ теренъ. Наколи правительству удасться осягнути ухваленье буджету и протягнути выборы ажь до того часу, то єсть рѣчь певна, що по выборахъ теперѣшна бôльшôсть и меншôсть значно змѣняться, бо зъ одной и зъ другои стороны ôдступить богато послôвъ. Вчера мало въ палатѣ послôвъ рѣшитися, якъ уложиться дальшій хôдъ рѣчей; доси однакожь нема ще точныхъ вѣстей, що дѣялось вчера въ парляментѣ. Звѣстно лишь, що мин. Карпъ предложивъ палатѣ програму кабинету и зазначивъ, що правительство буде старатися на внѣ удержати неутральнôсть а политика загранична не буде нѣмецка; на внутрѣ буде правительство дожидати часу, доки ажь все не успокоиться, а тогдѣ розвяже парляментъ.

——

Зъ Софіи доносять, що правительство болгарске не запытувало зовсѣмъ о причину заведеня кордону коло мѣсцевости Кепрели недалеко Бургасъ, а правительство турецке, переконавшись, що тамъ нема нѣякои епидемія, знесло само сей кордонъ. — Завтра маe розпочатися процесъ Попова и товаришôвъ; Поповъ, Боневъ, капитаны Карановъ и Баньковъ и пôдпоручникъ Келиановъ обжалуються о спроневѣренье и сфалшованье документôвъ. Поповъ мавъ сказати, що комисія слѣдча єсть незаконна и що нѣякій трибуналъ войсковый не єсть компетентный судити сю справу. — Зъ Лондону доносять, що Россія готова полишити Болгаріи повну свободу въ выборѣ князя, лишь щобы ôнъ не був католикомъ, а царь жадае для своєи особы, щобы депутація болгарска явилась у него. Въ справѣ сѣй мають вестися переговоры безпосередно зъ султаномъ.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Тернополя.

[Пос. Черкавскій передъ выборцями.]

Вчера с. є. д. 6 н. ст. цвѣтня, зъѣхавъ до нашого мѣста, на вôзванье численныхъ выборцѣвъ, посолъ до рады державной зъ мѣста Тернополя д-ръ Евсевій Черкавскій, щобы здати справу зъ своєи дѣятельности посольскои, особливо-жь въ справѣ загроженои пропинаціи, котра для Тернополя, не маючого инчихъ доходôвъ, сталася дуже жизненною. П. Черкавскій зложивъ передъ численнымъ збôромъ выборцѣвъ всесторонно выстудіоване справозданье и запевнявъ, що буде старатись хоронити мѣсто ôдъ стратъ, поступаючи въ дусѣ одержаного ôдъ мѣстъ меморандумъ.

Але не о то намъ ходить. Мы хочемо подѣлитися зъ читателями „Дѣла“ вѣстею, котру польскій часописи певно промовчать. (Оно такъ и сталося. — *Ред.*)

Коли предсѣдатель збору д-ръ Козьмяньскій, по справозданю пос. Черкавского о справѣ горѣвчанôй, спытавъ збораныхъ, чи хто не намѣряe поставити якои интерпеляціи до посла, забравъ голосъ тернопôльскій мѣщанинъ п. Вацикъ и запытавъ посла:

„Чи вѣдомо Вамъ, пане после, що въ Тернополи живе 8.000 Русинôвъ грецкого, а 4.000 Русинôвъ латиньского обряду, разомъ 12.000 Русинôвъ, котрі иншимъ языкомъ мѣжь собою не говорять, якъ тôлько рускимъ, — а для дѣтей своихъ, котрыхъ розговôрною мовою єсть очевидно такожь языкъ рускій, не мають тіи 12.000 Русинôвъ, половина всѣхъ мешканцѣвъ мѣста Тернополя, анѣ однои школы народнои зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ?! Всѣ школы въ Тернополи мають выкладовый языкъ польскій. Якъ Вы, пане после, думаeте: не єсть се кривда для Русинôвъ? не єсть се противнымъ здоровôй педагогіи? Менѣ здаeсь, що такъ. Погляньте на Познаньщину и на Польщу пôдъ Россією, де польскій языкъ усунули въ користь чужого. Чи Поляки зъ тымъ годяться и признають то добрымъ? Нѣ, имъ се неприємно, они то осуджують. Тожь бачите, такъ само и намъ тутъ такій станъ, кривдячи насъ, приятности не справляe! Прошу Васъ отже, пане после, въ имени 12.000 Русинôвъ мѣста Тернополя, — Вы маeте великій вплывъ и въ соймѣ, и радѣ державнôй! — займѣться тою преважною для насъ справою и дѣлайте въ тôмъ напрямѣ, щобы вопіючу нашу кривду усунено и рôвноправнôсть намъ Русинамъ признано!“

Д-ръ Черкавскій, выслухавши тую интерпеляцію поважного нашого мѣщанина, заявивъ, що ôнъ поступати буде пôсля высказаной п. Вацикомъ волѣ выборцѣвъ-Русинôвъ, буде пôдпирати змаганя до рôвноуправненя рускаго языка въ школахъ, — и покликався при тôмъ на фактъ, що ôнъ свого часу пôдпиравъ въ соймѣ внесенье посла Романчука, дотыкаюче основуваня рускихъ школъ народныхъ по мѣстахъ и мѣсточкахъ.

Присутнi на зборахъ Русины приняли се заявленье д-ра Черкавского зъ приятностею до вѣдомости.

Зъ Рогатина.

[Повѣтова „Народна Торговля“. Бл. п. Денисъ Поляньскій. — Рогатиньске Касино Руске.]

Въ рогатиньскôй „Народнôй Торговли“ повѣтовôй не йде такъ, якъ то Русины, основуючи єи, надѣялися. Виною тому бездѣльнôсть управляючои рады, котра всѣ справы институціи здала на одного чоловѣка, а до него загалъ Русинôвъ не маe такого довѣрія, якъ бы то въ такихъ дѣлахъ було треба, тымъ бôльше, що ôнъ до сеи поры не зложивъ умовленои кавціи. Мы вже давнѣйше звертали увагу управляючои рады и дирекціи на потребу бôльшои оглядности та строжшои контролѣ, — накликували и благали — не легковажити справы, бо коли-бъ, не дай Боже, наша Торговля, поставлена такими тяжкими трудами, повалилася, то се на довго пôдкопало-бы поступъ народный въ Рогатиньщинѣ. Выходячи тôлько зъ того патріотичного становища, бажаючи добра нашôй рогатиньскôй Руси, мы нинѣ зновъ звертаємось прилюдно зъ осторогою до людей, маючихъ въ своихъ рукахъ долю нашои Торговлѣ, бо всякій приватній представленя не помагають.

Зъ глубокимъ сумомъ глядѣли мы на то, що управляюча рада черезъ десять мѣсяцѣвъ не мала анѣ одного засѣданя; що до касы Торговлѣ мають доступъ навѣть практиканты; що въ однôй особѣ єсть и дѣловодчикъ, и директоръ, и субєктъ; що прочі директоры (а єсть ихъ трехъ) рôвнодушнѣ; контрольный комитетъ недбалый. Мы ждали на билянсъ на загальныхъ зборахъ, котрі мали ôдбутися въ лютôмъ 1888 року. Наразъ рознеслася вѣсть по Рогатинѣ, що контрольный комитетъ, надумавшись разъ за три четверти року зробити „ревизію“, выкрывъ недобôръ на 1200 зр., — се дефицитъ офиціяльный. Дня 23. н. ст. марта управляюча рада зôйшлась на засѣданье, приняла недобôръ до вѣдомости — и на тôмъ конець. Торговля, що за часôвъ першои дирекціи, до котрои входили д-ръ Крвавичь, бл. п. Ден. Поляньскій и другі, мала добру славу, — тожь нинѣшнѣ въ нѣй непорядки выкликують у всѣхъ патріотôвъ рускихъ велике невдоволенье. По мысли статутôвъ „Торговлѣ“ мають загальнѣ зборы ôдбуватися кождого року въ мѣсяци лютôмъ. Чому-жь оно такъ не сталося? Загальна гадка така, що за-для нерадивости управляючои рады.

Руске Касино такожь заплѣснилось. Пôддержувавъ єго своимъ вплывомъ бл. п. Денисъ Поляньскій, но, на горе, ревный той дѣятель лежавъ кôлька мѣсяцѣвъ недужій а д. 29 н. ст. марта звоны заголосили сумно, звѣщаючи, що основатель „Народнои Торговлѣ“ и „Рускаго Касина“ розпрощався зъ симъ свѣтомъ.

Покôйный Денисъ Поляньскій, адъюнктъ судовый въ Рогатинѣ, бувъ знаный цѣлому повѣтови не лишь яко добрый правникъ, щирый порадникъ и справедливый судья, але — и то передовсѣмъ — такожь яко патріотичный Русинъ, прихильный и весь ôдданый справѣ народнôй. Перша на Руси „Народна Торговля“ въ Рогатинѣ — то гадка и дѣло спôлки, д-ра Крвавича (теперь въ Нов Санчи) и Ден. Поляньского. Оба они не спустили справы зъ рукъ, доки не довершили єи. За то и приходилось имъ зносити прикрости. Въ „гору“ ишли денунціяціи... На бл. п. Поляньского доношено, що ôнъ „бôльше пильнуe Торговлѣ, якъ суду“... Слѣдства, правда, посрамляли денунціянтôвъ, але все таки мусѣвъ ôнъ зложити урядъ заступника предсѣдателя Торговлѣ, хочь и потôмъ не ôдказувавъ своєи поради въ дѣлахъ тои институціи, а рôвночасно обнявъ предсѣдательство въ другôй важнôй институціи рогатиньскôй, въ Рускôмъ Касинѣ, непокоєнôмъ ревизіями, и державъ єго ажь до смерти. Коли-жь и Рогатинъ ставъ непокоити злощасный духъ партійности — „одинъ до лѣса, другій до бѣса“ — то бл. п. Денисъ бувъ найсимпатичнѣйшимъ миротворцемъ, розказуючи байку про „птаха, щупака и рака“, що взялись везти вôзокъ, а игноруючи чужу импровизацію про концертъ „жайворонка и соловейка“ та критику „воробейка и посмѣтюшки“... Бл. п. Поляньскій ôдзначався дальше добротою серця, — люде злои волѣ вызыскували єго щиру и простодушну вдачу на єго шкоду. Бувъ взôрцевымъ ôтцемъ родины, ишовъ за поступомъ та вымогами свѣта, въ житю публичнôмъ и домашнôмъ мôгъ зовсѣмъ гôдно Русь запрезентувати. єго сальоны були приютомъ для рускои — де-хто тутъ называe „хлопскои“ — мовы. Обомъ дочкамъ своимъ давъ можливо красне образованье, а молодшу выславъ бувъ въ остатнôмъ роцѣ до нѣмецкого конвикту въ Weisswasser въ Шлезіи, для высшои освѣты и прецизнои вправы въ мовѣ нѣмецкôй. А вже-жь найпаче заховають покôйного Русины въ памяти за єго патріотизмъ и дѣятельнôсть для рускои справы. Була мѣжь Русинами навѣть гадка ставити єго кандидатомъ на посла до сойму при слѣдуючихъ выборахъ. Та не дôждався того. Середъ працѣ прикувала єго тяжка недуга до постелѣ и не дозволила вже пôддвигнутися. Честь єго памяти!

При Рускôмъ Касинѣ въ Рогатинѣ заложено такожь библіотеку, на котру зложилися нашi просвѣтнi товариства. Библіотека така маe на провинціи велике значенье, — користати зъ неи однакожь нѣхто не може, бо тѣ, въ чии руки она ôддана, доси не занялись упорядкованьемъ єи. И тои справы не належало-бы занедбувати!

Въ загалѣ-жь треба нинѣ Русинамъ рогатиньскимъ пильно и основно розглянутися въ своихъ дѣлахъ народныхъ, — лихо поправити, добре пôддержати и дальше запопадно и енергично працювати для добра повѣта и Руси!

Зъ Вѣдня, 7 н. ст. цвѣтня.

[Вечорокъ тов. „Сѣчи“. Кôлька слôвъ про галицку вандрôвку до Риму.]

Нинѣ обходило товариство „Сѣчь“ въ приватнôмъ кружку забавный вечерокъ. Зъ причины, що сего року товариство „Сѣчь“ обходило публичный, досыть коштовный, вечеръ въ честь памяти пок. Осипа Федьковича, — то не могло оно вже въ такъ короткôмъ часѣ устроити другого публичного вечера, въ память Тараса Шевченка.

На нинѣшный забавный вечерокъ Сѣчовикôвъ явилися гостѣ зъ Вѣдня, зъ Кльостернайбурґа и зъ Тульна, и забавлялися знаменито.

Вечерокъ ôдкрывъ голова „Сѣчи“ промовою, въ котрôй высказавъ свôй жаль, що „Сѣчь“ не може сего року устроити публичного вечера въ честь Т. Шевченка, и вôзвавъ товаришѣвъ, щобы „тихимъ словомъ“ почтили память Кобзаря. Всѣ встали зъ мѣсць и поважно ôдспѣвали „Ще не вмерла Украина!“

Опôсля слѣдувавъ выбôръ предсѣдателя части забавнои. Товарищь Б. высказавъ жаль, що сѣчовому товариству бракло тыхъ людей, що бувало проводили при такихъ забавахъ. — бракло д-ра Икаловича (нинѣшного надворного лѣкаря у князя Фердинанда Кобургского въ Софіи) недорôвнаного гумориста, и д-рида Василя Поляньского (нинѣ официра санитарного въ королѣвствѣ сербскôмъ), горячого бесѣдника. „Тѝ люде — мовивъ тов. Б. — и забавляли насъ и ободряли на дусѣ, були неоцѣненнѝ въ нашôй „Сѣчи“. Взношу про-те тоастъ въ честь обохъ тыхъ нашихъ товаришѣвъ-патріотôвъ!“ Дальше бесѣдникъ вказавъ, що одинъ изъ старшихъ заслуженыхъ Сѣчовикôвъ, почестный членъ „Сѣчи“, загостивши по кôлькалѣтнôй маринарскôй службѣ на кôлькамѣсячну ôдпуску зъ Атлянтику до Вѣдня, знаходиться нинѣ мѣжь товариствомъ, — ѣму отже належиться честь проводити забавѣ! — Всѣ приняли се предложенье грôмкими оплесками.

Д-ръ О—скій принявъ предсѣдательство части забавнои вечерка и въ промовѣ высказавъ свою радôсть зъ товариского житя Сѣчовикôвъ, згадавъ и про давнѣйшѝ часы, а скôнчивъ пôднесеньемъ тоасту въ честь бувшого товариша „Сѣчи“ п. Терлецкого, котрый всѣ зôбранѝ приняли зъ одушевленьемъ.

Потôмъ наступили спѣвы сѣчового хору пôдъ проводомъ товариша Гриневецкого („Гуляли“, „Ой по горѣ“), соля, дуеты и терцеты. Всѣ спѣвы выпали дуже добре. Д-ръ Грб. ôдеклямувавъ одну поезію Шевченка. Забава протяглася до 2 годины въ ночи, а гостѣ, высказавши своѐ повне вдоволенье зъ вечерка, допрошувались частѣйшихъ того рода вечеркôвъ, на котрыхъ можна и забавитись и ободритись духомъ патріотичнымъ.

На двôрци Захôднои зелѣзницѣ зôйшлася громадка тутешныхъ Русинôвъ зъ нашими галицкими подорожными до Риму, зъ священиками и селянами. Товариство „Сѣчь“ задумувало высказати провôдникамъ рускои депутаціи свою гадку, що не слѣдъ Русинамъ представлятися папѣ въ Римѣ въ спôлцѣ зъ Поляками. Не було однакожь до того нагоды, бо на двôрци Пôвнôчнои зелѣзницѣ путники руснй не задержались, а на двôрци Захôднои зелѣзницѣ деякѝ рускѝ подорожнѝ ôдраджували ôдъ того, завѣряючи Сѣчовикôвъ, що они самѝ будуть натискати на владикъ, щобы Русины яко „уніятска депутація“ мали окрему авдіенцію у папы. Нашихъ селянъ-господарѣвъ ѣхало 10—12 зъ рôзныхъ сторôнъ и въ рôзныхъ костюмахъ: подоляки, бойки, гуцулы, навѣть одинъ угорскій Русинъ въ червонôмъ якъ грань костюмѣ зъ головы до нôгъ. Що-до выгляду внѣшного нашѝ селяне представлялися — можна сказати — импонуючо супротивъ мазурскихъ; зъ лиць Мазурôвъ пробивало якесь пригнетенье, якась нужда. Селяне по бôльшôй части ѣдуть на коштъ панôвъ; амбитнѣйшѝ не признаються, але два нашѝ селяне призналися. Дуже добре представляѐся двôрникъ зъ Раранча Дутка, голова читальнѣ, що то першій перейшовъ на унію. Священики говорять, що ôнъ дôзнаѐ особливого благословеня ôдъ папы. Дутка оповѣдавъ намъ деякѝ детайлѣ про перехôдъ Раранчанъ на унію, про читальню, про шпихлѣрь громадскій въ Раранчи. Другѝ селяне прислухувались и казали, що повернувши зъ дороги домôвъ, такѝ порядки будуть заводити и въ своихъ громадахъ. Всѣ селяне були незвычайно урадованѝ, почувши, що и у Вѣдни ѐсть кôлькасотъ Русинôвъ и своя церковь, а деякѝ просили, щобы, якъ будуть вертати, запровадити ихъ до товариства „Сѣчи“, а они розкажуть, якъ пробували въ Римѣ.

К. Д.

НОВИНКИ.

— **Товариства асекураційнѝ** мають выплатити погорѣльцямъ въ Серетѣ 60.800 зр., а именно: „Donau“ 20.000 зр., „Wiener-Versich.-Gesell.“ 10 800 зр., „Крак. товариство“ 10.000 зр., „Fonciere“ 8000 зр., „Azienda“ 5000 зр., „Phoenix“ 3.500 зр., „Concordia“ 3000 зр. и „Славія“ 500 зр. — Жертвы принесли доси загаломъ 4000 зр. Пôдъ проводомъ старосты завязався въ Серетѣ комитетъ ратунковый и оголосивъ въ нѣмецкихъ газетахъ зазывъ до жертвъ, а такожь ôднѣсся до „Alliance Israélite“, до Ротшильда и до другихъ богачѣвъ.

— **Кн. Адамъ Сапѣга**, выѣхавши зъ галицкими путниками до Риму, прилишився у Вѣдни и вчера мавъ авдіенцію у цѣсаря. До Риму выѣде мабуть пôзнѣйше.

— **Повѣнь.** Мѣсто Чонградъ надъ Тисою залила цѣлковито вода въ минувшу суботу.

— **Катастрофа въ цирку.** Въ мѣстѣ Целяя въ Мексику давали въ цирку борбу быкôвъ и якъ се все робилось, на сцену привели вязнѣвъ, щобы були помôчными при выставѣ. Вязнѣ загадали утечи на волю и тому пôдложили огонь въ дахъ цирку. Въ однôй хвили обôймило полумя деревяный циркъ и почалась глота помѣжь зрѣтелями. Щобы чимъ скорше выдôстатись зъ цирку, почали зрѣтелѣ взаимно убавитися а быки пробивали рогами людей. До 100 людей згинуло въ тôй страшнôй катастрофѣ, а нарôдъ покаравъ на мѣсци кôлькохъ вязнѣвъ за сю змову.

— **Чимъ вже не торгують?** Одинъ англійскій промысловець подавъ до турецкого правительства поданье о концесію на торговлю водою зъ святои рѣки Йордану. За кожду фляшку воды обовязуѐсь ôнъ платити правительству турецкому одного пястра, але за се власти турецкѝ мусять потвердити ѐи автентичнôсть.

— **Дрôбнѣ вѣсти.** Рада громадска села Устье пов. жидачѣвского, вызначила въ честь ювилею цѣсарского 20 зр. на цѣли гуманитарнѝ до диспозиціи выдѣлу краєвого. — Цѣсарь дарувавъ 100 зр. пôдпомоги громадѣ Баранôвъ, пов. тарнобереского, на прилады для тамошнои сторожи огневои. — Въ Самборѣ померла Камиля Оленьска, учителька тамошнои женьскои школы выдѣловои. — Намѣстництво надало стипендію, рôчно 210 зр., Ант. Джурджь-Селецкому, ученикови 3 ôддѣлу школы народнои въ Сѣльци, пов. самбôрского. — Кулеша може статись невдовзѣ предметомъ науковыхъ розслѣдôвъ, бо недавно тому померъ въ Семигородѣ Румунъ І. Витеску, проживши 115 лѣтъ житя, а черезъ цѣле свое житье нѣчо иншого не ѣвъ кромѣ кулешѣ. — Померли: у Вѣдни Рудольфъ Страньскій-Гайлькронъ, совѣтникъ двору при найвысшôмъ трибуналѣ; въ Новôмъ Санчи Стан. Захарясевичь, кандидатъ нотаріяльный; у Львовѣ Ант. Кожелюжекъ, фабрикантъ капелюхôвъ. — Въ Нюгемптонъ въ пôвнôчнôй Америцѣ надъѣхавъ поѣздъ зелѣзничій на мôстъ на рѣцѣ Йовѣ и заваливсь у воду. Дванацять осôбъ погибло на мѣсци, а кôльканацять страшенно покалѣчилось.

Вѣсти зъ Аеп. Львôвскои.

Введенѝ оо.: І. Лопачиньскій яко парохъ въ Николаєвѣ, дек. бобрецкого; Сим. Винявскій яко завѣдатель въ Выспѣ, дек. бобрецкого; Юл. Головкевичь яко завѣдатель въ Любѣнцяхъ, дек. стрыйского.

Увôльненѝ зъ завѣдательствъ оо.: Ник. Сенишинъ въ Любѣнцяхъ и Сим. Винявскій въ Николаєвѣ.

Першимъ сотрудникомъ въ Щирци именованый о. Іос. Любѣнецкій, бувшій завѣдатель Путятинець.

Администрацію excurrendo Сморжа надано о. І. Колянковскому зъ Тухольки.

Увôльненый ôдъ испыту конкурсового о. Валер. Харлампович зъ Ясеновець.

Митроп. Консисторія вставилася до ц. к. президіи намѣстництва: о удѣленье запомоги о. Теоф. Дейницкому зъ Борткова; о выасигнованье платы зъ фонду религійного для прив. сотрудника при о. Іос. Варапучиньскôмъ въ Прошовѣ; о згоду на кан. институцію оо: Вол. Борисевича на Голоско велике, дек. львôвско-загородского, І. Жегаловича зъ Завидча на Невицѣ, дек. олеського, и Мих. Дзеровича зъ Чанижа на Топорôвъ, дек. олеського.

Президіл намѣстництва годиться на канон. институцію о. Ник. Олексѣя на Поршну.

Ôдпустку изъ прихода на 2 мѣсяцѣ одержавъ о. Мих. Струмѣньскій зъ Скварявы, дек. золочѣвского, за-для поратованя слабого здоровля; заступити-ме его о. Дан. Танячкевичь зъ Закомаря.

Вѣсти зъ Еп. Перемыскои.

Еп. Ординаріятъ розписуѐ конкурсъ на одно мѣсце крилошанина соборного а заразомъ и канцлера еписк. консисторіи, зъ речинцемъ до 15 мая 1888 р. Платня выносить рôчно 840 зр., котра выплачуѐсь въ мѣсячныхъ ратахъ зъ долу и вôльне помешканье въ домѣ Капитулы.

Ôдпоручниками ординаріятскими до окружныхъ радъ шкôльныхъ именованѝ оо.: Як. Лукашевичь для Добромиля, Ал. Саноцкій для Жовквы, Ник. Роздѣльскій для Солаля и Мих. Волошиньскій для Старого-Мѣста.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Краєва рада шкôльна именувала дѣйстнымъ учителемъ Юліяна Буцевича при школѣ етатовôй въ Долгôмъ. — Лат. парохъ въ Рящевѣ, Іос. Фалатъ именованый почетнымъ крилошаниномъ зъ правомъ уживаня ôдзнакъ крилошаньскихъ. — Надзвычайный професоръ Едм. Кшамускій именованый звычайнымъ професоромъ права карного на университетѣ краковскôмъ.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 10 цвѣтня. „Pol. Corr.“ доносить, що повѣдомлено всѣ власти политичнѝ въ цѣлôй монархіи, що архикн. Рудольфъ выѣде незадовго яко ген. инспекторъ пѣхоты на инспекцію всѣхъ корпусôвъ пѣхоты и стрѣльцѣвъ а зô взгляду на сю службову подорожь заказано всякѝ торжественнѝ принятя и овації.

Берлинъ 10 цвѣтня. Цѣсарева нѣмецка оглянувши вчера фортъ, де умѣщено 600 людей потерпѣвшихъ ôдъ повени, высказала свою подяку за принятье и выѣхала вечеромъ зъ Познаня до Берлина.

Римъ 10 цвѣтня. Переговоры Россіи зъ Ватиканомъ ще не закôнчилися. Извольскій зôстане ще довше въ Римѣ и буде вести дальше переговоры. Урядово заперечують, будьто-бы папа нездужавъ.

Бѣлградъ 10 цвѣтня. Вѣсть о кризѣ сербского кабинету ѐсть безъосновна, хочь въ партіи радикальнôй настало якесь непорозумѣнье.

Вѣдень 10. цвѣтня. Одинъ баталіонъ полку инжинерского буде перенесеный зъ Кремсъ до Перемышля.

Берлинъ 10. цвѣтня. Англійска королева маѐ приѣхати до Берлина дня 24. цвѣтня на весѣлье кн. Генриха.

Софія 10. цвѣтня. Порта повѣдомила болгарского агента, що угода мытова буде заключена дня 1. мая с. р.

ГОТЕЛЬ АНГЛІЙСКІЙ
у Львовѣ

котрый бувъ дотеперь на розѣ улици Кароля Людвика и Ягайлоньскои

зôставъ зъ днемъ 1-го марта 1888 р.

перенесеный до дому ч. 21 ул. Кароля Людвика

и отвореный для гостей зъ днемъ 3-го марта.

Выладженый огрѣтыми коридорами — телефономъ — пôсля найбôльшихъ забагôвъ для всякои выгоды поручаѐся Вповн. Публицѣ. 2406 1—6

УМРАТЪ & COMP. ПРАГА-БУБНА

УНИВЕРСАЛЬНѝ ПЛУГИ

цѣлѝ зъ зелѣза и стали

доставляють найлѣпшѝ и найтанший

УМРАТЪ и Комп.,

ФАБРИКА МАШИНЪ ГОСПОДАРСКИХЪ

2313 ***Прага-Бубна.*** 9—?

Филія у Львовѣ пôдъ власною фирмою

Каталоги на жаданье даромъ.

Цѣс. кор. упривилеєвана

Рафинерія спиритусу
И ФАБРИКА ОЦТУ

ЮЛІЯ МИКОЛЯША
у ЛЬВОВѢ

выробляе

НАЙЧИСТѢЙШІЙ СПИРИТУСЪ

здалый для панôвъ аптикарѣвъ, фабрикъ ликерôвъ и т. п.

2316 котрый продаѐ 21—?

по цѣнахъ умѣренныхъ.

Поручаѐ такожь найлѣпшого рода горѣвки, ликеры и розолисы.

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА
магистра фармаціи и хемика судового

Одзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемирнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдличнѝ выробы косметичнѝ, тоалетовѝ и перфумы именно:

Пилиптонъ волосю сивому и споловѣлому по кôлькоразовôмъ ужитю привертаѐ красну барву. Пилиптонъ не фарбуѐ, лише ôдмолоджуѐ волосье, котре пôдъ вплывомъ сего ôдличного средства ôдзыскуѐ первѣстну барву, мягкôсть и ôдлыскъ. — Цѣна флякону 1 зр. 50 кр.

Цезаринъ певне средство на выгубленье нагнѣткôвъ — Пуделко 40 кр.

Антилентилія

Нѣякій артикулъ тоалетовый не може остоятись зô взгляду наслѣдства и доброты зъ Антилентілією. Средство се ôдержане зъ ôдсвѣжаючихъ субстанцій, усуваѐ въ короткôмъ часѣ веснянки, опаленя сонячнѝ, плямы печѣнковѝ, слѣды по ранахъ и т. д, надаѐ лицю свѣжôсть и нѣжнôсть. — Цѣна 2 зр.

Найлѣпше чорнило глициринове

пахуче до обуви, даѐ красный ôдлыскъ, мягчить шкôру и хоронить ôдъ пуканя. — Пуделко по 10 и 20 кр.

Порошокъ до чищеня нôгтѣвъ

до наданя нôгтямъ бѣлости, рожевои ôдтѣни и красного ôдлыску. — Пуделко по 25 кр.

Грисикъ тоалетовый до мытя рукъ

до вынѣжиня згрубѣлого нашкôрка — Пуделко 90 кр.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул, Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНôВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2. 2257 71—?

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО
пôдъ знаменемъ

„СИРІЮСЪ“

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручаѐ добру и выдатну каву спроваджену безпосередно ôдъ продуцентôвъ зъ Америки полудневои.

Коштуѐ у Львовѣ:

1 кило 1 90 зр.

на провинціи:

4¾ кило 9·60 зр. франко.

Ôдбирателямъ надъ 50 к. спустъ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родôвъ кавы, котрѝ оголошують иншѝ пôдъ назвою мого знамени. Спроваджую каву просто ôдъ продуцентôвъ, що можу доказати, и продаю ѐи найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбурзѣ и Трієстѣ можна дôстати каву вже лишь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродаѐ гуртôвникови на мѣсци, той знову гуртôвниковi въ Европѣ, ôдъ тыхъ купуѐ комісіонеръ, а ôдъ него аж купець и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого абô подорожуючого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дôстане де инде по тôй цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2227 126—?

На свята!

Ножѣ столовѝ и вилки въ оленевôмъ и буйволовôмъ розѣ тузинъ по зр. 9, въ оправѣ альпаковôй зр. 15, зъ хинського срѣбла зр. 30.
Ножѣ до мясива гнучкѝ зъ найлѣпшои стали по зр. 1·40, 1·60 и 2.
Ножѣ до тѣсть въ оправѣ гебановôй, штука зр. 1, въ оправѣ зъ кости слоневои штука зр. 7. Нôжь и вилки зъ пружиною охоронною въ звычайнôмъ розѣ, оленевôмъ або буйволовôмъ, пара зр. 1·20, 2, 2·50, 3.
Коркотяги по кр. 20, 30, 50, 75 до зр. 2.
Универсальнѝ машинки до тертя мигдалôвъ, цукру, булокъ и т. п. штука зр. 2·25.
Прилады до вытворюваня пѣны зъ яецъ, масла, шодону и пончу, въ котрыхъ зъ нечуваною скоростею, бо ледви въ 15—20 секундахъ наведенѝ продукты можна выробити на пѣну зъ 2—6, 3—10, 6—20 яецъ
штука зр. 1·60, 2·—, 3·50.
Машинки до сѣканя мяса зъ ножами поодиноко до выниманя: менший по зр. 5·50, бôльший по зр. 6·50.
Стискачѣ шинокъ на деревл. политур. пôдставахъ, лекший по зр. 3, тяжший 4.
Формы на бабы, будинь, зульцѣ и т. п. ôдъ кр. 90 до зр. 4.
Формы на баранки зъ цукру або масла, по зр. 3, 3·50 и 4.
Формы на торты по кр. 60, 85 и зр. 1. Бляхи до тѣста ôдъ кр. 40, зр. 1.
32. 37. 42. 47½. 53 ц/м.
Тацы зъ альпаки штука 3·50, 5·25, 7·50, 9·50, 11.75.
Тацы бляшанѝ, прекрасно лякерованѝ, ôдъ кр. 30 до зр. 4. — Поручаѐ

АНТОНІЙ ГАЛЬСКІЙ

2408 1—8 **у Львовѣ, пляцъ Маріяцкій ч. 9.**

Пошукую

лекціи на село до ученикôвъ клясъ низшихъ гимназіяльныхъ або нормальныхъ — за испыты ручу — звернутись прошу до В. В. въ Богданôвцѣ. 2407 1—3

Золотыхъ 100—200 Золотыхъ

або за мѣсячною платею — пôсля умовы — можуть заробити особы кождого стану, котрѝ схотятъ заниматись продажею законно дозволеныхъ въ Австріи преміовыхъ льосôвъ позичковыхъ. — Ôносится до **Мах-а Lustig-a,** дôмъ банковый въ **Будапештѣ.** 2360 16—25

Въ товариствѣ

„АКАДЕМИЧНЕ БРАТСТВО“

у Львовѣ ул. Калѣча ч. І.

можна набути отсѝ книжки:

И. Онишкевича „Руска Бібліотека“ Томъ І., писаня И. Котляревского, В. Гоголя и П. Артимовского-Гулака 2·50 кр.
И. Онишкевича „Руска Бібліотека Томъ ІІ. писаня Г Квѣтки (Основяненка) 2·50 „
И. Онишкевича „Руска Бібліотека Томъ ІІІ. писаня М. Шашкевича, И. Вагилевича и Я. Головацкого 2·50 „
Творы Володимира Навроцкого Томъ І. . . . . . 1·20 „
Жите и значене Маркіяна Шашкевича а въ додатку матеріялы и замѣтки до генезы руско-народного ôдрожденя въ Галичинѣ, написавъ Володимиръ Коцовскій . . —·25 „
Наукова Бібліотека, книжка І Нарисъ Исторіи философіи, пôсля Фріца Шульце переклавъ Иванъ Франко . —·30 „
Переводи і наслѣдованія Осипа Шухевича . . . . —·30 „
Фавст, трагедія Йогана Вольфганга Ґете, часть І., переклав и поясниѣ Іван Франко . . . 1·50 „
Порвалась нитка, комедія на чотыри справы, написавъ Олександеръ Я. Конискій . —·30 „
Буковиньскій Альманахъ, выданый въ память десятлѣтного существованя (1875—1885) общества рускихъ академ. „Союзъ“ въ Чернôвцяхъ —·80 „
Вільгельм Тель, драма в 5 дiях Фрідріха Шілєра з німецкого переклав Вол. Кміцікевичь —·35 „

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 72. Львôвъ, Середа 30 марта (11 цвѣтня) 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй год. по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатнои, въ рубр. „Надослане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Відни* Haasenstein & Vogler. Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гимбурзѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австрiи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ . . . . . 16 зр.
на пôвъ року . . . . . 8 зр.
на чверть року . . . . . 4 зр.

Администрація и Екпедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатаній вôльній ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

☞ Зъ днемъ 1 (13) цвѣтня починаеся **другій кварталъ сегорôчного выдавництва щоденного „Дѣла“.** Просимо отже нашихъ квартальныхъ П. Т. предплатникôвъ якъ и довжникôвъ поспѣшити зъ надсыланьемъ предплаты.

Соймики горѣвчанî.

Середъ численныхъ справоздань, якî предложили польскî послы рады державнои своимъ выборцямъ въ справѣ проектованого податку ôдъ горѣвки, заслугують на особливу увагу два, т. є. справозданье пос. Гавзнера въ Дрогобичи и пос. Щепановского въ Стрыю.

Погляды послôвъ Гавзнера и Щепановского на проектованый податокъ ôдъ горѣвки, на єго економичне и политичне значенье сходяться вправдѣ въ тôмъ, що оба они суть противниками закона въ проектованôй правительствомъ формѣ и оба заявляють, що будуть противъ него голосувати, — а все-таки справоздания ихъ ôдкрыли деякî рôзницѣ мѣжь ними, якъ що-до трактованя закона зô становища парляментарнои политики, такъ навѣть въ дечôмъ и що-до поглядôвъ на єго економичнî наслѣдки.

Пос. Щепановскій заявивъ зъ горы, що закона принятн не можна, бо приготовило єго правительство безъ порозумѣня зъ бôльшостею парляментарною, пôдъ вплывомъ бюрократіи, въ наслѣдокъ чого єсть ôнъ шкôдливый и для краю и для скарбу державного. Проєктъ закона выроблено дуже недбало и непорадно, въ мотивахъ лучаються частî суперечности, хибнî обчисленя. Галичина булабы тымъ закономъ дуже покривдженою въ хосенъ Угорщины, бо при высокôй премiи заспокоили-бы малî т. зв. овочевî угорскî горальнѣ потребы свого краю, а тамошнî горальнѣ фабричнî залили-бы своимъ продуктомъ Галичину и зовсѣмъ убили-бы тутъ горальництво. Длятого пос. Щепановскій уважае, що противъ сего закона повинний польскî послы ити безоглядно, безъ уваги на то, якî будуть политичнî наслѣдки зъ тои непримиримои опозиціи.

Пос. Гавзнеръ розôбравъ проектованый законъ о горѣвцѣ не менше докладно, однакъ о много холоднѣйше и осторожнѣйше. Пôсля єго информацій делегація польска, хотяй стоячи на тôмъ, що оба они суть противниками закона въ проектованôй формѣ, не веде и не хоче вести непримиримои негаційнои политики. Такои политики не похвалявъ-бы и самъ пос. Гавзнеръ. Въ такôй акціи не знайшли-бы Поляки пôдпоры анѣ середъ лѣвицѣ, анѣ середъ клюбôвъ, котрî держать теперь зъ правицею. Польска делегація остала-бъ изольованою, а коли-бъ хотѣла поставити внесенье, щобы надъ проектованымъ закономъ перейти до дневного порядку, упала-бы зъ тымъ внесеньемъ и стратила-бы решту вплыву и поваги. Поляки мусять числитися зъ тымъ фактомъ, що тутъ интересы ихъ станули въ суперечности не зъ ворожимъ имъ правительствомъ, противъ котрого можна вести агитацію, але зъ правительствомъ, котре ихъ все пôдносило и пôдпирало, — тожь и положенье ихъ являеся тутъ тымъ тяжшимъ и политичный тактъ велить уникати акціи чисто агитаційнои.

Само пôдвышенье податку ôдъ горѣвки уважае пос. Гавзнеръ не то не шкôдливымъ, а прямо пожаданымъ, и вказуе на примѣры другихъ державъ, котрî мають 4 до 15 разôвъ высшій дохôдъ зъ податку ôдъ горѣвки, якъ Австрія, — однакъ посолъ добачае въ проектованôмъ законѣ три головнî хибы.

Першою хибою уважае (згôдно зъ пос. Щепановскимъ) недостаточну охорону рôльничихъ горалень (за малый контингентъ для Галичины, за низька бонификація и т. п. замѣты пôдношенî однодушно цѣлымъ польскимъ коł-омъ). Другою хибою уважае пос. Гавзнеръ надто скорый скокъ въ станѣ опôдаткованя и вказуе на примѣры другихъ краѣвъ, де стопа росла постепенно, однакъ не въ такôмъ наглôмъ пôдвышеню, а вкôнци пôдносить яко третю хибу проектованого закона неувзглядненье истнуючого въ Галичинѣ права пропинаціи.

Що-до наслѣдкôвъ, якî потягнувъ-бы за собою той законъ, принятый въ проектованôй правительствомъ формѣ, для Галичины, высказавъ пос. Гавзнеръ поглядъ пôдъ многими взглядами замѣтный и цѣкавый, и зновъ трохи ôдмѣнный ôдъ тыхъ шляхотскихъ жалѣвъ, якими ôдъ кôлькохъ уже мѣсяцѣвъ переповнена галицка атмосфера. Передовсѣмъ пôднѣсъ ôнъ, що мимо пôдвышенои цѣны консумція горѣвки не зменшиться. Поглядъ той оправдуе ôнъ примѣромъ Франціи, Англіи и Россіи, а дальше примѣромъ консумціи тютюну въ Австріи, котра росла и росте мимо великого пôдвышеня цѣнъ того продукту. Беручи за основу свого обчисленя фактъ, що въ шинкованôй горѣвцѣ єсть 33% алькоголю, що отже зъ одного литра алькоголю єсть 48 звычайныхъ чарокъ горѣвки, продаваныхъ для консумціи по шинкахъ, выказуе пос. Гавзнеръ, що по пôдвышеню цѣны литра о высоту проектованого податку, т. є. зъ 6 кр. на 35 кр., одна звычайна чарка горѣвки подорожѣла-бы о $^6/_{10}$ крейцаря.

Однакъ навѣть на случай, коли-бъ консумція дѣйстно знизилася, не потерплять на тôмъ значно польскî властителѣ пропинаціи, бо арендарѣ платять чинш аренды не такъ за самъ зыскъ зъ горѣвки, якъ за зыски зъ тыхъ побôчныхъ интересôвъ, якî ведуть, сидячи по коршмахъ (дрôбна торговля, лихва и т. п.), — зменшенье консумціи бôльше дôткнуло-бы мѣста и въ ихъ то головно интересѣ выступае пос. Гавзнеръ противъ закона.

Що-до позитивныхъ мѣръ, якî мають Поляки въ радѣ державнôй предприняти противъ закона, а взглядно въ цѣли змодификованя єго, не высказавъ анѣ одинъ анѣ другій справоздавець нѣчого певного и позитивного. Пос. Гавзнеръ заслонився тымъ, що „коло“ звязало своихъ членôвъ тайною про свои проєкты, однакъ зъ деякихъ уступôвъ бесѣды єго можна думати, що головною точкою акціи „кола“ буде внесенье пос. Рутовского, о котрôмъ писали мы въ статьѣ п. заг. „Компромисъ на чужôй шкôрѣ“ (*гл. ч. 59 „Дѣла“ зъ с. р.*). Пос. Гавзнеръ згадуе мимоходомъ про жаданье Полякôвъ, щобы правительство платило въ замѣну за принятье Поляками закона черезъ 21 лѣтъ, т. є. до р. 1910, зô скарбу державного по одному миліонови зр. рôчно до галицкого пропинаційного фонду, и проєктуе зъ огляду на покривдженье мѣстъ, щобы на случай, коли-бъ дѣйстно позыскано тую уступку, краєвый соймъ рѣшивъ давати зъ тыхъ миліонôвъ якîсь завдатки до капиталу, котрый припаде въ р. 1910 мѣстамъ яко выкупно права пропинаціи.

То суть головнî точки справоздания двохъ тыхъ виднѣйшихъ членôвъ „кола“ польского. Дивна рѣчь, що анѣ они, анѣ нѣхто зъ другихъ справоздавцѣвъ не застановився надъ наслѣдками, якî новый законъ принесе для консументôвъ и не обдумавъ ôдповѣдныхъ мѣръ, щобы ихъ охоронити ôдъ перетяженя! Видно, що цѣлôй польскôй делегаціи, а навѣть посламъ зъ мѣстъ байдуже про консументôвъ! — и длятого то здаеся нѣхто зъ послôвъ выбраныхъ селянами и мало-мѣщанами не потрудився скликати своихъ выборцѣвъ и выслухати ихъ голосу въ тôй многоважнôй справѣ... Не вчинивъ сего и жаденъ зъ послôвъ Русинôвъ, засѣдаючихъ въ радѣ державнôй!

Ôдозва

Выконуючи постанову Вѣча коломыйского зъ року 1886. запрошуемо снмъ ВПоважаныхъ Землякôвъ нашихъ, якъ зô сторôнъ коломыйскихъ такъ и въ загалѣ зъ цѣлого краю нашого, щобы зволили потрудитись на день 12. (24.) цвѣтня с. р. до Коломыѣ на завязанье

„Першои гуцульскои Спôлки промысловои въ Коломыи, товариства зарегестрованого зъ ограниченою порукою“.

Зборы ôдбудуться въ сали засѣдань Рады мѣскои о годинѣ 1-шôй пополудни.

Цѣль тои Спôлки така:

Буде она мати старанье, абы нарôдъ гуцульскій въ сторонахъ коломыйскихъ мавъ лѣпшій заробокъ и збогачувався своею працею промысловою, буде отже помагати тому народови розвивати, розширювати дотеперѣшный а розбуджувати новый промыслъ, и то господарскій, домашный и всякого иншого рода.

Дальше буде старатися, абы нашî ремѣсники выробляли що-разъ то лѣпшî рѣчи, а заразомъ, щобъ они за то дôстали и лѣпшу цѣну, буде отже вышукувати для ихъ выробôвъ лѣпшихъ купцѣвъ.

Буде помагати нашимъ промысловцямъ и ремѣсникамъ въ той способѣ, що буде имъ на выплату ратами або въ замѣну за ихъ выробы достатчувати машинъ, варстатôвъ, знарядôвъ и иншихъ приборôвъ, дальше матеріялу, якъ: шкôры, вовны, прядива, мосяжу, дерева и т. д., а навѣть и збôжа на прохарчованье, по цѣнахъ якъ найдешевшихъ, беручи все тото зъ першихъ рукъ.

Буде давати людемъ пораду, за якî новî зарôбки мають братись а якî покидати.

Членомъ тои Спôлки буде той, хто пôдпише статутъ або заявленье письменне и зложить бодай одинъ удѣлъ 5 зр. а. в., котрый лишаеся завсѣгды єго власностею.

На зборахъ тыхъ буде нарада надъ статутами Спôлки и ихъ пôдписанье, а дальше выбôръ Рады управляючои.

Закликаемо першій разъ Васъ, ремѣсникôвъ и газдôвъ зъ повѣтôвъ: Городеньского, Коломыйского, Косôвского, Надвôрняньского и Снятиньского, — Вы отже газды сѣльскî, боднарѣ, токарѣ, ткачѣ, колесарѣ, мосяжники,

СОКАЛЬ и ЛИСЕЦЬ ДÔМЪ бáнковый и контора вымѣны, купуютъ и продаютъ найкористнiйшимi по змозѣ условiями

Поручени зъ провинціи сейчасъ залагодякуються, безъ дочисленя провизіи.

Згадки изъ семинарского житя у Львовѣ.

Списавъ пôсля нотатокъ В. зъ С.)*

Лѣниво точилася сино-мальована бричка стародавного фасону по мурованôй дорозѣ, ведучôй ôдъ Дуклѣ, знаного мѣсточка изъ складу винъ, до Перемышля. На бричцѣ обтяженôй студентскими куферками и рѣчами, сидѣло насъ двохъ укôнченыхъ гимназіястôвъ въ угорскôй гимназіи, кандидатôвъ до духовного стану, передъ котрыми стояла розписана въ Перемышли елекція до центрального духовного заведеня у Львовѣ.

Се дѣялося при кôнци мѣсяця вересня. Часъ бувъ погôдный, але зимный. На поляхъ при дорозѣ не видно було кôпъ збôжа, люде працювали при засѣвахъ пôдъ зиму, а декуды выкопували ще бульбу. По пустыхъ стерняхъ заснованыхъ паутиною, лѣтали купами малî птицѣ — не знати, чи они збиралися. чи вже збôралися до ôдлету. Мы придивлялися зъ увагою тымъ крылатымъ сотворѣнямъ, якъ они густыми клубами взносилися въ воздусѣ та розсѣвалися широко по землѣ. Якъ мы, такъ и они опускали гôрскî карпатскî стороны, выбираючись на довшій часъ въ далеку чужину...

Красно вьѣся мурована дорога ôдъ границѣ угорскои до Дуклѣ по бôльшихъ и меншихъ горбкахъ посередъ высокихъ, густыми лѣсами порослыхъ гôръ, якî роздѣляють рôвнины зъ журчачими та шумячими по каменяхъ потôчками и потоками. Але горе, коли журчачî гôрскî потоки выступлять изъ своихъ корытъ! Тогдѣ заливають они рôвнины, котять лѣсову деревину и великî каменѣ зъ мѣсця на мѣсце, забирають зъ собою гôрскî хаты зъ худобою, а часто и зъ людьми.

О три четверти милѣ ôдъ Дуклѣ лежить на рôвнинѣ по правôй сторонѣ мурованои дороги село Тересцянець, въ котрôмъ изъ далека бѣлѣеся высока мурована церковь. Користаючи зъ свобôдного пôдчасъ попасу тутъ довшого часу, мы розпытался про пустиню св. Яна зъ Дуклѣ, и удалися въ тересцянецкî горы, оглянути сю пустиню.

Згаданый св. Янъ (Ioannes Duclanus) родився около 1414 р. въ мѣсточку Дукли и ôдъ молодыхъ лѣтъ заявлявъ наклôнъ до аскетизму. Укôнчивши народнî школы въ родимôмъ мѣсточку, удався опôсля на высшî студіи до Кракова, а повернувши зъ-ôдтамъ до Дуклѣ, вынайшовъ собѣ въ тересцянецкихъ горахъ „Цергова“ званыхъ ôдлюдне и дике мѣсце, тамъ выкопавъ власными руками кирницю и проживавъ мовь на пустини кôлька лѣтъ въ самотѣ, убожествѣ, въ молитвахъ и острыхъ постахъ. Лишивши гôрску пустиню, ôнъ удався до Львова, вступивъ до монастиря Францисканôвъ, бувъ гвардіяномъ въ мѣсточку Кроснѣ, а опôсля кустошемъ у Львовѣ. Въ тôмъ часѣ приѣхавъ бувъ на запросины Олесницкого кардинала и епископа кракôвского, якъ и польского короля Казимира, на представленье, що „на Руси богате єсть жниво“, славный зъ науки и вымовы Янъ Капистранъ въ товариствѣ Яна Длугоша до Кракова 1453 року, и заснувавъ тамъ на Страдомю монастирь Бернардинôвъ зъ острѣйшими монашими уставами, и такій самый монастирь Бернардинôвъ зъ острыми уставами основано и у Львовѣ. Янови зъ Дуклѣ сподобалися острѣйшî монашî уставы у Бернардинôвъ, длятого, одержавши зъ великимъ трудомъ позволенье ôдъ духовнои власти, ôнъ перемѣнивъ габитъ францисканьскій на бернардиньскій. Якъ въ пустини въ горахъ карпатскихъ, такъ само и въ монастири Бернардинôвъ у Львовѣ, проживавъ Янъ зъ Дуклѣ въ великôй побожности, въ острыхъ постахъ, и въ такôмъ убожествѣ, що въ єго монашôй келіи, окрôмъ хреста, молитвослова и описаныхъ монашихъ уставôвъ, нѣчого бôльше не було. Проживши такъ 70 лѣтъ и на старôсть утративши очи, ôнъ упокоився у Львовѣ 1484 р. Мощѣ єго переховуються теперь въ срѣбнôй трумнѣ въ великôмъ престолѣ костела Бернардинôвъ у Львовѣ.

Дôставшися пôсля пôвъ-годинного ходу на показане намъ мѣсце, де св. Янъ зъ Дуклѣ проживавъ, мы оглянули єго пустиню и єи дику околицю, зъ кирницѣ напилися чистои и зимнои воды, дальше оглянули служебну невелику капличку зъ малымъ домкомъ, въ котрôмъ застали мы старого чоловѣка, зъ блѣдымъ и запалымъ лицемъ, одягненого въ старый, грубый и полатаный габитъ бернардиньскій, въ рукахъ пацьорковый рожанець, при котрôмъ висѣвъ зелѣзный хрестикъ. Поздоровавши по звычаю христіяньскôмъ поважного старця, мы старалися навязати зъ нимъ розмову, щобъ де-що близшого дôзнатись о пустини и о єго житю середъ неи. Немало здивувало насъ, коли старець на всѣ нашî питання не хотѣвъ ôдповѣдати, — видно пустилникъ, по-при убожествѣ, въ якôмъ тутъ проживавъ, хотѣвъ и въ розмовахъ зъ людьми наслѣдувати св. Яна зъ Дуклѣ, котрый бувъ незвычайно маломовный и тôлько тогдѣ ôдповѣдавъ, коли того вже конечно було потреба. Старець пустилникъ, якъ мы ôдъ людей дôзналися, бувъ зъ професіи ремѣсникомъ, осѣвъ ôдъ кôлька лѣтъ на пустини, являвся пильно на богослуженяхъ въ филіяльнôй тересцянецкôй церкви и живъ зъ милостинѣ околичныхъ людей, яку єму складали, приходячи по воду до кирницѣ Яна, котрôй приписували чудотворну силу противъ рôзныхъ недугъ, — при чѣмъ и Бернардины зъ Дуклѣ не забували на него.

Попращавшися зъ старцемъ пустилникомъ, мы оставили єго пустиню, а усѣвши на бричку, пустились въ дальшу дорогу. Чимъ дальше мы ôдъ Дуклѣ ôддалялись а до Перемышля приближалися, тымъ прикрѣйша була наша подорожь, бо лѣнивше точилася бричка по мурованôй дорозѣ. Рослый гôрнякъ паробчакъ, мовь молоденькій смерекъ, цмокаючи пôдтинавъ батогомъ старî, сухî конѣ, але трудна рада, конѣ приставали въ дорозѣ и треба ихъ було дуже часто попасати. Окрôмъ клопоту зъ слабосильными кôньми, мали мы ще й другій не малый клопôтъ зъ бричкою, у котрои въ часѣ довшои подорожи по мурованôй дорозѣ почало все скрипѣти, и мы побоювались, щобъ она не розтряслася.

Наша бричка стародавного фасону була посаговымъ антикомъ, — не дивно, що й скрипѣла. Въ давнѣйшихъ часахъ, чи то въ ôвсяныхъ горахъ, чи на пшеничныхъ рôвнинахъ, належали брички до посаговыхъ екипацій панночокъ-попадянокъ и занимали при вѣнованяхъ переднѣйше мѣсце. Въ новѣйшихъ часахъ почала „мода“ выпирати брички изъ посаговыхъ екипацій, заступаючи ихъ „угорскими вôзками“ або „кочиками“. Зъ тои причины стаються брички що-разъ рѣдшими, и имъ можна поставити гороскопъ, що въ слѣдуючихъ столѣтяхъ будуть они знанî лише зъ традицій и малюнкôвъ.

(*Дальше буде.*)

*) Сî Згадки суть продовженьемъ Згадокъ печатаныхъ въ фейлетонѣ „Дѣла“ въ чч. 102, 103, 107, 108 и 109 зъ року 1886 и въ чч. 19, 20, 25, 26, 27, 29 и 30 зъ року 1887.

ковалѣ, поворозники, гарбарѣ, гончарѣ и всѣ иншѝ промысловцѣ, що выробляєте що-небудь на продажь, а що потребуєте помочи въ своѣмъ ремеслѣ, приступайте до тои Спôлки!

Кличемо и Васъ, Всечестнѝ рускѝ Патріоты и Земляки зъ цѣлои рускои краины, щобъ Вы такожь приступали до тои Спôлки та помогли выратуватись народови гуцульскому зъ бѣды и убожества, двигнути той нарôдъ и єго промыслъ, а задача се загально народна, бо нарôдъ гуцульскій и пôдгôрскій, найдаровитшій и найбôльше талановитый, може двигнути потому за собою и весь нарôдъ рускій до добробыту и богатства А доси великѝ єго дары душевнѝ або марно запропащуються, або выхôсновують ихъ чужѝ лихварскѝ руки.

Складайте свôй грôшь въ своѣй питоменнôй институціи, щобъ Вы мали такій самый або може и бôльшій хосенъ, якъ въ чужихъ касахъ щадничихъ, банкахъ и товариствахъ, и щобы зновъ рускій грôшь вшовъ въ помôчь таки свому рôдному народови, а не, якъ звычайно буває, чужимъ людемъ, а рускому народови на погубу.

Коломыя дня 9. н. ст. цвѣтня 1888.

Николай Лепкій *Стефанъ Танчаковскій.*
Теофиль Грушкевичъ. *Иларіонъ Гарасимовичъ.*
Михаилъ Бѣлоусъ. *Петро Корчиньскій.*
Альбинъ Блоньскій. *Григорій Кульчицкій.*
Михайло Голейко. *Юліянъ Н. Кисѣлевскій.*

Вечеръ въ честь Т. Шевченка

въ Станиславовѣ.

(△) На вчерашнѝ урочистѝ вечерницѣ для звеличаня памяти 27-роковинъ смерти Т. Шевченка, котрѝ вже давно сталисъ у насъ всенароднымъ святомъ, явилось крôмъ дуже численно зôбранои мѣсцевои интелигенціи, такожь незвычайно богато осôбъ зъ дальшихъ и ближшихъ сторôнъ — очевидно патріотôвъ, котрѝ не зважаючи на весняни роботы, поспѣшили бдати честь незабутному „апостолови правды и науки“. Не хибло такожь селянъ, а мѣжь тыми репрезентантôвъ Читалень въ Побережи и въ Вихторовѣ. Мѣжь зôбраными запримѣтили мы такожь голову мѣста п. Камѣньского, архидіякона о. Фацієвича, директора гимн. Керекярта, совѣтникôвъ судовыхъ Старосольского и Луцкого, почестн. крил. о. Льва Витошиньского зъ Радча, декана богородчаньского о. Пачовского, декана о. В. Паука и инш. Самыхъ панъ-отцѣвъ зъ родинами було певно надъ 20.

Коли саля Касина мѣщаньского заповнилася биткомъ почитателями великого поета, котрого величавый бюстъ красувався середъ буйнои зелени екзотичныхъ цвѣтôвъ мовь та молода надѣя роскôшныхъ, вступивъ на естраду дѣяльный голова „Рускои Бесѣды“, котра занялась урядженьемъ сего урочистого обходу, п. Т. Стахевичь, и глубоко-патріотичнымъ словомъ, выголошенымъ зъ жаромъ, повитавъ зôбраныхъ, констатуючи, що Станиславска сторона по разъ першій прилюдно и такъ урочисто святкує память генія Руси-Украины, єи найлѣпшого сына и батька нашого литературного языка, — и вôзвавъ зôбраныхъ до безнастаннои працѣ для добра ôтчины и до посвяченя для неи.

Ôдтакъ проф. Остапъ Левицкій говоривъ про житье и значенье поета въ нашôй литературѣ, застановляючись головно надъ Шевченкомъ яко борцемъ проти крепацтва, яко патріотомъ украиньскимъ и яко творцемъ нашого языка литературного; при тôмъ пояснивъ єго погляды религійнѣ, ôдпираючи рѣшучо импутованый єму нашими домашными розъединителями атеизмъ, цитуючи численнѝ уступы дотычныхъ мѣсць зъ єго творôвъ и порôвнуючи єго зъ иншими поетами, якъ н. пр. Корн. Уейскимъ, въ котрого хоралѣ повно мѣсць драстичныхъ, а про то нѣхто не назве єго творця атеистомъ. Поета належить оцѣнити пôсля серця и пôсля дотычного свѣтогляду звитого зъ усѣхъ єго творôвъ, а не на пôдставѣ кôлькохъ слôвъ вырваныхъ зъ середины злобною и тенденційною рукою.

Наступили продукціи музикальнѝ и вокальнѝ. Ту належить передовсѣмъ згадати про майстерску справдѣ гру нашои пяністки п-ы Єронимы Озаркевичôвнои, котра выбрала на сей разъ XIV. рапсодію угорску Ліста и прекрасный валець Лисенка. Характеристикою єи гры — то скôнчена техника, глубоке ôдчутье и зрозумѣнье композиціи. Лістъ выйшовъ знаменито въ интерпретаціи п-ы Оз., но намъ очевидно ще бôльше припавъ до вподобы валець Лисенкôвъ. Слухаючи сеи композиціи ôддаванои такъ умѣлою рукою, якесь дивно нѣжне чувство вкрадалось до душѣ, а уява несла насъ далеко въ синій степъ украиньскій, зъ котрого неначе долѣтавъ то легôтъ тихого теплого вѣтру, то луна розбурханыхъ филь широкого Днѣпра-Славутицѣ... То-жь публика высказуючись зъ великимъ признаньемъ о талантѣ, нагородила нашу патріотку-пяністку, що не жалувала труду и заходу та прибула зъ Болехова на запросины Станиславцѣвъ, грôмкими, довготреваючими и невмовкаємыми оплесками. — Неменше вражѣнье выкликали продукціи товариства им. Монюшка: выконувано квартетъ смычковый Гайдена и два трія Направніка. Що-жь сказати про выконанье? Хиба то, що выконавцями пôбôчь панѣ Соколовскои и пп. Выговского та Войцѣховского були славно знанѝ въ музикальнôмъ свѣтѣ Станиславскôмъ артисты пп. Бернацкій и Друкеръ — а сего досыть. Интерпреты запанували вповнѣ надъ своимъ завданьемъ и выконали трудни музичнѝ творы зъ цѣлою точностею, незрôвнаною техникою и прецизією справдешныхъ артистôвъ, за що зôбранѝ дякували, оплескуючи кожде выконанье. Знаменитѝ артисты неначе вывдячуючись за симпатію Русинôвъ ôдограли прекрасного концертового козака. Спасибôгъ имъ! — Въ сали стало тихо и на естрадѣ появився нашъ даровитый композиторъ о. Миколай Кумановскій. Зôбранѝ майже заперли духъ... а зъ естрады понеслись чудово-чарôвнѝ звуки украиньско-рускихъ пѣсень, выдобуванѝ вмѣлою рукою композитора зъ цитры. О. Кумановскій справдѣ чаруваъ своєю грою переплѣтаючи зложену нимъ вязанку то сумными то веселыми мельодіями рôдныхъ пѣсень и думъ. Гра талановитого композитора выкликала велике вражѣнье, автора выкликувано и грôмкими оплесками упрошено, щобы ще на часочокъ почарувавъ своєю грою. И симпатичный патріотъ-композиторъ вволивъ волю зôбраныхъ и обдарувавъ новою вязанкою. Але якою? Щобы се зрозумѣти, треба було послухати; передавати того, що чувъ я, и не берусь. — Зъ вокальныхъ продукцій загально сподобалась композиція п. Вахнянина „Помарнѣла наша доля“, котру ôдспѣвавъ дуже гарно и зъ повнымъ зрозумѣньемъ нашъ знаный спѣвакъ п. Гушалевичь своимъ звучнымъ баритономъ. Слухаючи єго, мôгъ, хто и не знавъ єго, сказати, що се спѣває Русинъ: такъ зрозумѣвъ и перенявся словами и гарною композицією. Рôвножь припавъ до вподобы и выимокъ зъ оперы Доніцетого, ôдданый звучно и складно. Хоры приняло ласкаво на себе Товариство любителѣвъ музики пôдъ управою славно знаного артиста-музика бар. Ромашкана. Выконувано самѝ гарнѝ рѣчи, а именно Лисенкôвъ „Покликъ до братôвъ Славянъ“, Нѣщиньского „Закувала та сива зазуля“ и Вербицкого „Завѣщанье“. Особливо выконанье остатнои композиціи выпало славно и на просьбу зôбраныхъ повторено єи: пописове для доброго голосу сольо выконавъ о. Котлярчукъ, а выконавъ єго справдѣ прегарно своимъ чистымъ, рôвнымъ и мягкимъ голосомъ: всѣ уносились надъ тымъ голосомъ и надъ знаменитымъ выконаньемъ сего нашого станиславôвского соловья. А секундувавъ єму по майстерски самъ директоръ бар. Ромашканъ, ôддаючи зъ незрôвнанымъ зрозумѣньемъ и артизмомъ трудни акомпаніяменты нашихъ композиторôвъ. Такимъ директоромъ Товариства и такимъ артистомъ-музикомъ мôгъ-бы справдѣ и Вашъ Львôвъ повеличатись. — За ласкавый спôвудѣлъ въ нашôмъ обходѣ честь єму и поклôнъ!

Намѣсть деклямаціи, до ôдданя котрои упрошеный п. К. Устіяновичь по причинѣ выѣзду до Риму не прибувъ, ôдчитавъ зъ зрозумѣньемъ п. Остапъ Левицкій Шевченкову „Розрыту могилу“.

(*Конецъ буде.*)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державнои.] На вчерашнôмъ засѣданю палаты послôвъ, на котре явилося досыть мале число послôвъ, розбиралися лишь справы меншои ваги. Заразъ на початку засѣданя ôдчитавъ секретарь палаты письмо нѣмецкого парляменту зъ подякою за сочувство австрійскои палаты послôвъ заявлене по причинѣ смерты цѣсаря Вильгельма. Опôсля ôдповѣдавъ мин. Вельзерсгаймбъ на интерпеляцію нѣмецкого клюбу въ справѣ дефравдаціи доставника войскового въ Сераєвѣ, Баруха, и сказавъ, що войсковыхъ виновникôвъ вже укарано а противъ кôлькохъ ведеся ще слѣдство. Министеръ буде старатися завести дуже остру контролю и не допустить до того, щобы войско въ наслѣдокъ того рода махинацій дôставало злый харчь. — Пос. Врабецъ мотивувавъ своє внесенье въ справѣ ревизіи поступованя конкурсового и критикувавъ при сѣй нагодѣ дуже остро ôдносины въ Галичинѣ. На послѣдокъ поставивъ резолюцію, котру передано комисіи правничôй. — Пос. Розеръ мотивувавъ своє внесенье въ справѣ заснованя института державного для слѣпихъ и глухо-нѣмыхъ. Внесенье Розера о организаціи науки глухо-нѣмыхъ принято. Опôсля наступила нарада надъ петиціями и засѣданье закôнчено. Слѣдуюче засѣданье ôдбудеся завтра.

Нинѣ збираються на засѣданя комисіи парляментарнѝ а крôмъ того буде також радити анкета для податку ôдъ горѣвки. — Вчера здававъ пос. Грохольскій въ колѣ польскôмъ справу о своихъ переговорахъ зъ правительствомъ въ справѣ податку ôдъ горѣвки и сказавъ, що правительство обстає при своѣмъ проєктѣ а умовленѝ вже зъ угорскимъ правительствомъ точки що-до высоты стопы податковои (35 и 45 зр. ôдъ гектолитра) якъ також що-до роздѣлу контигенту межи обѣ половины монархіи мусять позôстати ненарушенѝ. Министеръ финансôвъ може лишь тогдѣ розпочати переговоры зъ Угорщиною, коли клюбы правицѣ зъобовяжуться не жадати вже нѣякихъ змѣнъ и ухвалятъ законъ. Роздѣлъ контигенту въ Австріи и ôдшкодованье за пропинацію може министеръ самъ залагодити, а правительство готове навѣть дати горальникамъ якусь безпроцентову позичку на переставленье горалень. Дальше заявивъ Грохольскій, що ôнъ пôдчасъ своихъ переговорôвъ зъ правительствомъ набравъ того пересвѣдченя, що проєктъ закона мусить бути принятый чи то зъ Поляками чи безъ нихъ. Якъ довго будемо ити зъ правицею — казавъ Грохольскій — можемо щось одержати; инакше Чехи, они вже мають свою заплату за цукорь и будуть противъ насъ голосувати а мы нѣчого не дôстанемо. Поляки могли-бы вправдѣ, сполучившись зъ лѣвицею, розбити правительство, але тогдѣ не стало-бы имъ лѣпше. На послѣдокъ поставивъ Грохольскій внесенье, щобы коло польске ôдступило ôдъ своихъ внесень жадаючихъ усуненя проєкту и розпочало заразъ дискусію надъ справою и за нею голосувало. Бартошевскій поставивъ внесенье, щобы референтъ Грохольского передати комисіи горѣвчанôй. Рутовскій поставивъ поправку до внесеня Грохольского, щобы комисія кола польского сформуловала єго внесенье на пôдставѣ референту Грохольского и въ четверъ предложала єго колу. Внесенье се принято и на четверъ назначено засѣданье.

Министерство судôвництва выдало розпорядженье, пôсля котрого найвысшій судъ має выдавати рѣшеня въ справахъ карныхъ, котрѝ въ першôй инстанціи велися въ языкахъ ческôмъ або польскôмъ, такожь въ тыхъ самыхъ языкахъ.

Вѣденьска газета урядова оголосила санкціонованый законъ о забезпеченю робôтникôвъ на случай недуги и розпорядженье министерства дѣлъ внутрѣшныхъ, пôсля котрого выдано регуляминъ для прибочныхъ радъ, установленыхъ въ §. 48 закона о забезпеченю робôтникôвъ на случай калѣцтва.

——

Въ справѣ одруженя кн. Александра Батенберга зъ княгинею Викторією предложивъ кн. Бисмаркъ цѣсареви меморандумъ, въ котрôмъ доказуе насамперед, якъ значно змѣнились-бы ôдносины Нѣмеччины до Россіи, наколи-бъ одруженье то дѣйстно наступило. Кн. Бисмаркъ доказуе зъ власного спостереженя, якъ велика єсть незгода межи царемъ а кн. Александромъ и вказуе на фактъ, що Батенберга выключено публично зъ листы россійскои арміи а ôдтакъ вказуе на то, якѝ могли бы выйти зъ того наслѣдки, наколи-бъ кн. Александеръ бувъ заименованый комендантомъ нѣмецкого корпуса и одержавъ ще якій высокій ордеръ. Ôнъ заявивъ выразно, що пôсля єго переконаня царь тымъ вельми обидився бы. Въ другôй части сего меморандумъ розбирає кн. Бисмаркъ евентуальнôсть новыхъ ôдносинъ кн. Александра до болгарского народу, котрѝ вправдѣ теперь не дадуться ще предвидѣти, але котрыхъ ôнъ не уважає вже пропалыми. Кн. Бисмаркъ представляє отже, якѝ выйшли-бы зъ сего запутанины и доказуе обширно, що Нѣмеччина стратила-бы тогдѣ свою щасливу неутральнôсть въ справѣ болгарскôй. Зъ сеи причины уважає ôнъ отже намѣренѝ заручины повнымъ розрывомъ зъ системою нѣмецкои политики, яка велась вже ôдъ 27 лѣтъ, и заявляє длятого, що коли мимо єго рады плянъ сей буде переведеный, ôнъ зложить свôй урядъ.

Ôдповѣдь цѣсаря на се меморандумъ ще не надôйшла, але мимо того здаєся, що криза не наступить и цѣла справа закôньчится добре, хочь говорять досыть голосно, що суть зовсѣмъ иншѝ причины, якъ сватанье Батенберга, котрѝ спонукали кн. Бисмарка до того кроку. Характеристичнымъ єсть однакожь то, що нѣхто не умѣє сказати, якѝ то суть властиво тѝ иншѝ причины, о котрыхъ всѣ говорять и о котрыхъ праса розписуєсь, але лишь такими

Зôрникъ галицкихъ пѣсень и мельодій народныхъ.

Письмо о. Порф. Бажаньского.

(*Дальше.*)

Чехи а зъ ними и Поляки (а на Полякôвъ въ цервовныхъ и свѣтскихъ пѣсняхъ вилынули свого часу Чехи) выказують въ колядахъ ôдрубный духъ. Такожь и „Sobótka“ у Полякôвъ, мимо що закрашена ще индійско-грецкимъ ладомъ тонаціи, ôдкотилася ôдъ „купальныхъ“ загально-славяньскихъ, лише чи она въ пôзнѣйшихъ вѣкахъ не пôдпала рѣзкôй змѣнѣ. Однакъ почавши ôдъ пѣсень весѣльныхъ, историчныхъ думъ, думокъ и т. д., выказуються межи рôзными племенами Славянъ уже ôдмѣннѝ цѣхи. О праславяньскôмъ супружю згадуе Ernst Bonnel въ своихъ розслѣдахъ о славяньслôмъ народѣ въ I—IV вв. передъ Христомъ и каже, що вже тогдѣ тамъ володѣло супружье о однôй женѣ, (одѣжь мужа и жѣнки була ще тогдѣ однака), отже бувъ уже тогдѣ якійсь родъ весѣля, котре що-разъ дальше въ пôзнѣйшихъ вѣкахъ скрѣплялося, свои обряды приймало, — була се рѣчь рôвно якъ и вѣра необходима, — а мимо того не всюды оно на одинъ ладъ розвивалося и не въ однакôмъ дусѣ и тонѣ свои обряды плекало. Порыванье, выкраданье, а навѣть приступнымъ боємъ забиранье славяньскихъ дѣвчатъ (послѣдный родъ на велику скалю ще на початку сего вѣку въ Болгаріи и Сербіи ôдбуваный, а ще по части и сегодня практикованый) видко не всюды практикувалися зъ однаковою силою. Зъ-ôдси и загальный тонъ, настрôй весѣльныхъ мельодій не однаковый.

Весѣльнѝ мельодіи у Великороссôвъ суть тону дивно понурого. Переважно єсть ôнъ тамъ въ „дуръ“, за то въ „моль“ мало, а що и єсть, то не буде типово-великоруске, бо Великороссъ якъ бы плакати не умѣвъ. Нашѝ весѣльнѝ пѣснѣ въ коломыйскихъ Карпатахъ не суть також въ „моль“, а однакъ ихъ задушевный тонъ нацѣхованый плачливою мелянхолією. Нашѝ галицкѝ рôвнины мають зновъ богато весѣльныхъ мельодій въ „моль“, але мають и въ „дуръ“, неминучо зъ мелянхолійною закрасою. Таке саме и на Украинѣ, зъ тымъ, що тамъ въ „моль“ ихъ менше якъ у насъ. Чехи, Моравяне мають ихъ въ „дуръ“, и то безъ мелянхолія, а Поляки мають ихъ въ „дуръ“, але зъ выразною веселостею. Сѝ погляды выробляємо собѣ на поменшôмъ числѣ весѣльныхъ взорôвъ мельодійныхъ. Чимъ обширнѣйшій стане колись зôбръ славяньскихъ мельодій, тымъ бôльшу и ширшу учинить прислугу для характеристичного розслѣду. Годѣ увѣрити, а се фактъ, що народна музика посѣдае богато жерелъ до розслѣдженя не одного доси ще незнаного.

Тяжкôсть болю, огôрченя збляженого до роспуки цѣхуєся въ народныхъ мельодіяхъ незвычайнымъ акцентомъ. Найтяжшій мельодійный акцентъ межи всѣми славяньскими племенами являєся найяскравѣйше лишь на галицкôй Руси, особливо на Покутю. На Украинѣ той мельодійный акцентъ значно рѣдшій. За то тамъ буйнѝ, болеснѝ, ôдпорнѝ, ôдважнѣйшѝ скоки мельодійнѝ, малюючѝ рôвный бôль, але пôдъ иншимъ видомъ. Ся рôзница ударила мене, а застановляючись надъ причиною, удався я до мельодіи историчнои малоруской думы, котру подавъ въ однôмъ взорѣ Галаганъ. Розôбравши єи критично, знайшовъ я посередъ тои думы въ обємѣ двохъ музикальныхъ періодôвъ писанои способомъ речитатива (повѣстительно-деклямаційно), ажь надто богато того тяжкого акценту. Нема одного такту, въ котрôмъ бы єго не було. Ясный доказъ, що и Украина мала єго достаткомъ, а якѝсь обставины змякчили єго, подôбно якъ и всѣ новѣйшѝ галицкѝ мельодіи вже єго не мають. Значнѝ слѣды галицкого тяжкого акценту суть въ Босніи. Чехи и Моравяне спорадично выказують єго також, тôлько не для болю, а радости. Бôльше слѣдôвъ єго мають Мадяры, а зъ-ôдки, — вже знаємо. Тяжкій мельодійный акцентъ не для болю а радости, мають и Поляки (лише польскій народъ, бо шляхта своєи музики не плекає). Нарôдъ польскій має тяжкій акцентъ въ своихъ мазурахъ, однакъ ôнъ нѣколи не єсть такъ тяжкій, якъ малорускій. Малорускій акцентъ єсть крѣпкій, маркованый, сильно-рѣшучій, часами урваный; польскій акцентъ єсть сильный але *проволочный*, а що проволѣкаєся, то тратить уже й силу. Проволочнôсть польского акценту лежить въ основѣ народного польского мазурового такту. Малорускій акцентъ мельодіи спочивае на народнôмъ $^2/_4$ тактѣ, а польскій на народнôмъ $^3/_8$ або $^3/_4$ тактѣ. Рôзниця о одну третю часть часу такту дуже богато значить въ психольогичнôмъ выразѣ силы и духа. Єсть сильный акцентъ и у Великороссôвъ, однакъ иншого рода, а до того для заявленя радости.

Спѣвучôсть (т. є. мельодійнôсть) примѣромъ єсть найбôльша у галицкого и украиньского Малорусина. Тутъ запримѣчаю, що розсѣяна гадка, мовь-бы украиньскѝ мельодіи бôльше спѣвучѝ були ôдъ галицкихъ, єсть хибною. Розсѣявъ сю гадку той, хто народнои мельодіи зъ устъ народу нѣколи не чувъ. Суть сторони менше и бôльше спѣвучѝ, — се инша рѣчь. Таке саме єсть и на Украинѣ, а зôрники украиньскихъ мельодій рôзныхъ авторôвъ рôвко выказують бôльше число поєдинчихъ якъ спѣвучихъ мельодій. Чи народна мельодія бôльше або менше спѣвучою являєся въ устахъ интелигентного, се залежить ôдъ збирача мельодій, котрый бôльше або менше умѣвъ товщь мясо мельодійне, а не лише самѝ ребра пôдхопити. Наше Надпрутье, а зновъ ôдъ Кіева вздовжь Днѣпра, до того Уманьщина, а особливо-жь Надчорноморье славнѝ зъ спѣвучости. Лучають же ся и въ другихъ сторонахъ поєдинчѝ оказы спѣвучости, примѣромъ Тернопôльщина, Львôвщина и ще другѝ, — за ними треба однакъ шукати; першій лѣпшій на селѣ спѣвохъ або спѣвоха не втне.

Близькѝ малорускôй спѣвучости суть полудневѝ Великороссы, Словаки, Моравяне; Серби лише въ маленькôй части; другѝ стоять далеко по-заду. Духъ велико-рускихъ мельодій єсть типомъ ôдмѣнный; мелянхолійна закраса не досягнула Великороссa, а найбольша спѣвучôсть иде въ парѣ зъ мелянхолією. Зъ малорускою спѣвучостею могла бъ одна лишь Италія ити въ заводы, а и то, коли-бъ мы бôльше въ глубъ запустилися, знайшли-бы безперечно ще великѝ рôзницѣ помѣжь обома. Тутъ треба розрôзнити мельодіи италійского народу (зъ котрыхъ дe-що чувъ я на мѣсци въ Италіи) ôдъ тыхъ мельодій, що зложенѝ геніями въ италійскихъ операхъ, а котрѝ намъ тутъ въ Галичинѣ знакомѝ. Мельодія италійска (навѣть и тота геніѣвъ) легка, улетна, въ загалѣ ухо забавляюча, а мало внутрѣшного змѣсту. Малоруска-жь народна мельодія въ спѣвучости глубока, зъ самого осередка чувствительного, теплого серця походяча, до живого порушаюча. Не йду тутъ за пословицею: „кождый циганъ свои дѣти хвалить“ — не говорю се зъ грунту Малорусина, але зъ становища музикального. Въ Италіи радôсть и все радôсть, а у Малорусина досягаючій глуби бôль, терпка задума, лише часомъ буйнымъ деколи шаленымъ обявомъ радости закрашена. Навѣть и тогдѣ, коли Малорусинъ въ правдиво веселôмъ гуморѣ, часто выколюєсь въ єго груди краска мелянхолійна, а оказы сего не рѣдкѝ.

(*Дальше буде.*)

загальниками, що годѣ зъ нихъ вырозумѣти властивои рѣчи. Якѣсь непорозумѣня, якѣсь двôрскѣ интриги, якѣсь справы особистои натуры, якесь невдоволенье зъ теперѣшного ходу внутрѣшнои политики нѣмецкои, давна справа регентіи кн. Вильгельма — ото всѣ причины, що мали спонукати кн. Бисмарка скористати зъ нагоды сватаня Батенберга, щобы загрозити коронѣ своєю димисіею. Праса бисмаркôвска в антибисмаркôвска розпочала завзяту борбу; въ многихъ сторонахъ ведуться великѣ агитаціи за канцлеромъ и пôдписуються адресы зъ прошеньемъ, щобы ôнъ позôставъ и дальше на своимъ становищи, а длячого то все робиться, нѣхто не знає. Тымчасомъ здаєсь, що криза проминає сама зъ себе. Вчера бувъ канцлеръ на довшôй авдіенціи у цѣсаря, опôсля конферувавъ ôдъ 4 до 6 год. зъ вел. княземъ Баденьскимъ а ôдтакъ зъ цѣсаревою въ присутности кн. Викторіи и мабуть цѣла справа єсть вже на добрôй дорозѣ.

——

Доповняючѣ выборы въ Франціи выпали дуже въ некористь опортунистôвъ а Булянже може вже теперь величатись побѣдою своєи популярности. Въ Дордонь, де Булянжера выбрано зовсѣмъ несподѣвано, була за нимъ лишь дуже слаба агитація и то лишь зô стороны бонапартистôвъ и єго приятеля Тибода а мимо того ôнъ выйшовъ зъ выбору. Въ Енъ выбрано Думера на припорученье Булянжера а голосы ôдданѣ на сего кандидата треба також уважати булянжистôвскими. Въ Одъ одержавъ вправдѣ бôльшôсть голосôвъ радикалъ Феруль, але лишь длятого, що зъ разу выступавъ яко прихильникъ Булянжера. Побѣда Булянжера выкликала въ кругахъ правительственныхъ велике занепокоєнье а вся праса неприхильна Булянжерови доказує, що ситуація сталась теперь дуже небезпечна.

——

Румуньскій министеръ дѣлъ внутрѣшныхъ, Карпъ, предкладаючи палатѣ програму нового кабинету, сказавъ, що король выбравъ длятого теперѣшне министерство, бо оно стоить понадъ партіями; министерство позôстане отже завсѣгды безсторонне. Що-до заграничнои политики, то єсть байка, будьто-бы министерство вело нѣмецку политику. Нѣмеччина вела завсѣгды свою политику въ идеи уладженя своихъ внутрѣшныхъ интересôвъ; коли отже хтось уважає того рода политику въ Румуніи за нѣмецку, то най знає, що правительство стоить въ сѣмъ взглядѣ завсѣгды по сторонѣ Нѣмеччины. Дальше сказавъ министеръ, що середъ теперѣшного занепокоєня не можна приступати до выборôвъ и треба чекати ажь настане спокôй, а тогдѣ правительство розвяже палату. Ухваленье буджету не уважає министерство за вотумъ довѣрія але за актъ патріотизму.

——

До „Pol. Corr.“ доносять зъ Бѣлграду зъ компетентного жерела, що вѣсти, будьто-бы въ сербскôмъ кабинетѣ настала криза, суть неправдивѣ, а такъ само суть такожь безъосновнѣ всѣ комбинаціи, якѣ зъ сею кризою сполучувано. Вѣсть, будьто-бы въ радикальнôй партіи настали роздоры, належить вже до минувшои фазы, а правительство и партія радикальна годяться теперь у всѣхъ головныхъ точкахъ зъ собою.

НОВИНКИ.

(+) **Вечерокъ декляматорско-вокальный** въ Яворовѣ, на дохôдъ розширеня тамошного Заведеня ЧЧ. Василіянокъ, ôдбудеся — якъ мы вже разъ згадували — дня 14 н. ст. цвѣтня. Комитетъ, що устроює той вечерокъ, стараєся, щобы вечерокъ той выпавъ якъ найудальше и зъ однои стороны вдоволивъ П. Т. Публику, а зъ другои, принѣсъ значнѣйшу помôчь для Заведеня ЧЧ. Василіянокъ.

— **Школа народна им. М. Шашкевича** обходила минувшого вôвтôрка торжественно папскій ювилей. По богослуженю, котре ôдправивъ Преосв. митрополитъ въ Успеньскôй церкви, зôбралася молодѣжь школьна пôдъ проводомъ своихъ учителѣвъ въ гарно пристроєнôй клясѣ, куды прибувъ такожь митрополитъ зъ крилошанами Павликовымъ, Комарницкимъ, Вѣлиньскимъ и въ товариствѣ иншихъ священикôвъ. Зъ свѣтскои интелигенціи прибули д-ръ Шараневичъ, проф. Шухевичъ и п. Сембратовичъ. По промовѣ катихиты, о. Чапельского, котрый поясниви дѣтямъ значенье сего святкованя, наступила друга часть програмы: спѣвы и деклямаціи, выконанѣ выключно учениками IV клясы, пôдъ управою учителя п. Бандуровича. Продукціи сольовѣ, дуеты, хоры выконали ученики зъ такою певностею, що присутнѣ не могли надивуватись, якъ можна вывчити всего того такихъ малыхъ дѣтей. Тутъ могли присутнѣ пересвѣдчитися, до чого може довести посвяченье и щира праця. По выконаню всѣхъ точокъ програмы высказавъ Впр. митрополитъ найщиршу подяку и заслужене признанье учителеви п. Бандуровичеви. — Якъ зачуваємо, п. Бандуровичъ задумує перенестись до якои школы польскои у Львовѣ, тому, що при рускôй школѣ не може дôждатись авансу, и тымъ хоче поправити свои матеріяльнѣ ôднесины. Руска школа потерпѣла-бы черезъ се значно, длятого добре було-бы, щобы Русины домашну науку своихъ дѣтей поручали тому знаменитому учителеви, а чей удасться задержати п. Бандуровича при школѣ им. Шашкевича.

— **Зъ руско-народного театру.** Зъ Дрогобича переѣздить нашъ театръ до Самбора, и тамъ въ суботу, 14 н. ст. цвѣтня, дасть перше представленье. Въ суботу выставить театръ „Гаспароне“, оперу въ 3 актахъ, а въ недѣлю „Дай серцю волю, заведе въ неволю“, образъ украиньскій зъ спѣвами и танцями М. Л. Кропивницкого. Всѣхъ представлень въ Самборѣ буде лише шѣсть.

— **О справозданяхъ деякихъ польскихъ послôвъ зô справы горѣвчанои** у насъ була вже згадка. Годѣ намъ подавати описъ и розбôръ кождого справозданя (нинѣ у вступнôй статьѣ мы розбираємо справоздання послôвъ Гавзнера и Щепановского), тожь обмежимось тôлько на короткихъ згадкахъ. Въ Золочевѣ стававъ передъ своими выборцями посолъ Яворскій. Критикувавъ цѣлый проєктованый законъ горѣвчаный и закôнчивъ зъ емфазою: Walczyłem z de Pretisem, potrafię walczyć, gdy tego zajdzie potrzeba, z Dunajewskim! Naszym reprezentantem jest Ziemiałkowski, a ten niewątpliwie bronić będzie naszych interesów! Въ Стрыю почавъ пос. Щепановскій своє справозданье передъ численно зôбраными выборцями, въ тôмъ явився въ сали староста Манастирскій и розвязавъ зборы за-для правныхъ формальностей. Зôбранѣ пôйшли до приватного помешканя пос. Щепановского и тамъ выслухали єго поглядôвъ на справу горѣвчану. — Въ Коломыи выслухали зôбранѣ дѣдичѣ свого посла Ромашкана и хотѣли ухвалити розолюцію, взываючу „коло“ голосувати противъ уставы безъ огляду на „konsekwencye powstać mogące w stosunkach politycznych“. Але комисарь правительственный не дозволивъ надъ сею резолюцією голосувати. — У Львовѣ не дозволила полиція послови Ст. Старжиньскому выявити публично свôй жаль на правительство передъ выборцями, за-для якихсь правныхъ неформальностей, длятого зôйшлися всѣ приватно въ помешканю посла и тамъ ухвалили нетицію до „кола“ проти проєкту и поручили интерпелювати правительство въ справѣ заборонюваня т. зв. sejmików relacyjnych. — До Жовквы зъѣхалося лише 9 властителѣвъ обшарôвъ дворскихъ, щобы выслухати свого посла п. Мнишка. Кс Стояловскій попри законъ горѣвчаный интерпелювавъ посла въ справахъ податку биржевого и внесеня Лихтенштайна. — Въ Бôбрцѣ не дозволило староство пос. Меч. Онишкевичеви ободрити панôвъ дѣдичѣвъ въ справѣ горалень, а въ додатку мусѣвъ посолъ уже 9 н. ст. цвѣтня выѣхати до Вѣдня. — Въ Тернополи здававъ справу пос. Серватовскій и всѣ зôбранѣ одноголосно зазначили, що проектъ правительственный єсть „ruiną kraju“.— Въ Бохни стававъ передъ выборцями зъ мѣста недавно выбраный д-ръ Тад. Рутовскій и по выясненю справы зазначивъ, що ситуація єсть така, що треба ставляти умѣренѣ жаданя и при нихъ вытревати. — Въ Тарновѣ здававъ справу зъ податку горѣвчаного посолъ Струшкевичъ. Зборы закôнчились звычайною ухвалою, щобы „коло“ вытревало въ опозиціи проти правительственного внесеня.

(+) **Коломыйскій инспекторъ окружный** п. Лотоцкій (Русинъ, сынъ священика) являєся великимъ прихильникомъ польщеня Гуцуліи, и въ тôмъ взглядѣ продовжає дѣло бувшого инспектора Слоневского (такожь Русина и священичого сына), зъ котрымъ Русины не могли вже собѣ дати рады и наконець пересвѣдчили высшѣ власти, що ôнъ на посадѣ инспекторскôй въ Коломыи бувъ неможливый. Якъ далеко заганяєся инсп. п. Лотоцкій, нехай посвѣдчить о тôмъ такій фактъ (про якій доносять намъ зъ Косôвщины): Въ Косовѣ въ мѣсяци маю має ôдбутися конференція учительска. Одна школа, на вôзванье п. инспектора, предложила 7 тематôвъ до обробленя на тую конференцію, а мѣжь тымп 2 тематы въ язычѣ рускôмъ. П. Лотоцкій задержавъ изъ семи тематôвъ 3 польскѣ, прочѣ вычеркнувъ, а на ихъ мѣсце вписавъ иншѣ чотири — самѣ польскѣ! Отже не лишилось анѣ одного тему рускôго! Просимо зважити, що се дѣє п. Лотоцкій не въ якôмъ-небудь окрузѣ школьнôмъ, де людность мѣшана, але въ нашôй чисто рускôй Гуцульщинѣ! И диво дивне, що коли Русины жалуються на инспекторôвъ, — то найбôльше на такихъ, що походять зъ рускôго роду — якъ пп. Керекярто, Маринякъ, Слоневскій, Лотоцкій е tutti quanti!

— **Зъ захôднои Галичины пишуть намъ:** Недавна вѣсть, подана въ „Дѣлѣ“, що въ Перемышли рускій духовный семинарь и институтъ дякôвъ суть безплатными експозитурами мѣсцевои почты для ôдчитуваня рускихъ адресôвъ, єсть незвычайно куріозна. Не маю причины о нѣй сумнѣватися, такъ бо дѣялося и передъ десяти роками. Але смѣшна єсть нездарнôсть Перемышля, котрому зъ права належиться бути значнымъ центромъ рускôго житя, сли шлендріянъ, якій зъ огляду на рускій языкъ въ почтовôмъ експедитѣ бувъ передъ 10 лѣтами, до нинѣ єсть тамъ терпленый! Бôльше рускôго житя, панове! бôльше рускои жилавости, а передъ всѣмъ шанованя себе самыхъ! Чи-жь не женуюча се рѣчь, сли листъ Вамъ призначеный, засужденый на блуканину, закимъ дôйде Вашихъ рукъ, єдино тому, що якійсь Х. або У. другого краєвого письма не знає? Ось, гляньте на ôднесины почтовѣ вѣденьскѣ. Листъ, лише по руски адресованый, доходить зъ Вѣдня на Русь и зъ вѣденьскои почты до тамошныхъ адресатôвъ, безъ короводôвъ. А сли ôднесины нашихъ почтъ зъ вѣденьскими не мѣрити, то возьмѣмъ примѣромъ хочь-бы почту въ Ряшовѣ, не на Руси. Не було тутъ ще, якъ насъ запевняють, выпадку, щобы рускои адресы експедиція почтова не умѣла прочитати, а певно не самѣ зъ себе, а зъ мусу читати по руски тамъ навчилися. Рускій языкъ и письмо на почтахъ — се частина національныхъ нашихъ правъ; чи байдуже намъ, сли тѣ права иґнорують? Здавалось-бы навѣть, що намъ байдуже, бо мы податливѣ такъ, що радше по нѣмецки або по польски адресуємо, щобъ ино о добре наше право не упоминатися!

(+) **Пятьдесять и девять господарѣвъ зъ села Москалѣвки** пôдъ Косовомъ прислали до выдѣлу львôвскои „Народнои Рады“ для дорученя послови о. Николаю Сѣчиньскому свою петицію до сойму о змѣну новелѣ дороговои зъ року 1885. Петенты выказують, що новеля дорогова єсть зла, для селянъ несправедлива, и домагаються змѣны єи въ тôмъ дусѣ, якъ се предложивъ остатнои сесіи пос. Сѣчиньскій въ соймѣ, а поки-що просять, щобы въ дорозѣ административнôй заряджено, що потрѣбно, абы не повторялися сумнѣ пригоды т. зв. „бунтôвъ“ селянъ противъ закона дорогового, на котрыхъ то бунтахъ самѣ селяне терплять найбôльше.

— **Жалобы на трафикантôвъ**, що не держать рускихъ друксортôвъ почтовыхъ, множаться послѣдными часами досыть значно. И такъ доносять намъ зъ Станиславова, що п. А. Ж. членъ тамошнои „Бесѣды“ внѣсъ жалобу до дирекціи почтъ и телеграфôвъ, що тамошный трафикантъ Маєръ Трайбфедеръ не держить рускихъ картъ кореспонденційныхъ. Се одиноке средство, якимъ можемо приневолити до пошанованя нашихъ правъ и тому треба єго якъ найчастѣйше уживати.

— **Доповняючѣ выборы** розписує ц. к. намѣстництво по разъ третій на одного члена рады повѣтовои зъ мѣста Дрогобича на день 25 цвѣтня с. р.

— **Дрôбнѣ вѣсти.** Рада громадска въ Струсовѣ выбрала лѣкаремъ мѣскимъ д-ра Витошиньского зъ Долины.

Надôслане.

Доперва смерть зрадила.

Передъ кôлькома тыжднями читали мы въ одноôй газетѣ згадку, надъ котрои змѣстомъ довгій часъ мы думали. Одна молода дѣвчина, повна надѣѣ, гордôсть и потѣха родичѣвъ, пемерла нагло. Молода дѣвчина, поважана и люблена всѣми, що зъ нею сходилися, часто спорѣкала на долегливости. Але що єи выглядъ, червоне свѣже личко, не подавали причины побоюватись, тому родичѣ гадали, що періодично показуючиєся долегливости суть наслѣдкомъ напруженои науки, або може мають и иншу причину безъ великого значеня. Розслѣдъ по смерти выказавъ, що смерть наступила въ наслѣдокъ удару, якій навело надто велике нагромадженье кислоты мочевои въ крови. Се и лихо, що дуже часто доперва по смерти ôднаходимо, що сталось єи причиною. Кислота мочева єсть найнебезпечнѣйшою, звôльна але певно продовжаючою знищенье отрує, и черезъ се повстаючою, що нирки не дѣйствують правильно и замѣсть щобы ôддѣляти сю кислоту зъ крови и тѣла, полишаєсь она въ нихъ и цѣлкомъ нищить. Варнера Safe Cure єсть найпевнѣйшимъ средствомъ на такій небезпечнѣ станы, она невтралізує и вычиняє сю отрую а задержує здоровлье. Продажь и розсылка лише черезъ аптики. Цѣна 2 зр. 80 кр. Складъ Жигм. Рукеръ, Іоанъ Вевіорскій, д-ръ Кароль Миколяшь у Львовѣ. Головный складъ: Einhorn Apotheke (Max. Fanta's въ Празѣ.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Дирекція почтъ и телеграфôвъ надала мѣсця почтмайстрôвъ: въ Болшôвцяхъ експедиторови почт., Жиг. Айхмиллерови; въ Монастирискахъ вдовѣ по тамошнôмъ почтмайстрѣ, Іос. Габрисѣ; въ Выгодѣ почт. експедиторови, Іос. Роттерови; — мѣсця експедієнтôвъ почтовыхъ: въ Яцмири експедиторцѣ Маріи Зембянцѣ; въ Мякишу новôмъ експедиторцѣ Маріи Баймель; въ Рогôзнѣ начальникови тамошнои стаціи зелѣзничои, Льву Борецкому; въ Золотникахъ вдовѣ по тамошнôмъ експедиторѣ, Генр. Савицкôй; въ Журавици начальникови тамошнои стаціи зелѣзничои, Леонард. Седникови; — именувала експедіентами почтовыми для отворити маючихъ-ся урядôвъ: въ Леньчахъ горѣшныхъ тамошного учителя народного, Лавра Саляву; въ Росôльнôй експедитора почтового, Влад. Фабіяньского; въ Вадовицяхъ горѣшныхъ пенсіонованого коменданта жандармеріи, Ант. Андерса.

— **Перенесеня.** Дирекція почтъ и телеграфôвъ перенесла: офиціяла почтового Стан. Городиского зъ Ярославля, асистентôвъ почтовыхъ Фр. Миллера зъ Щаковы, Игн. Сѣтецкого зъ Бялы и Тад. Куриловича зъ Перемышля до Львова; асистентôвъ почтовыхъ: Ферд. Пивецкого зъ Ярославля до Перемышля; Стан. Левицкого зъ Пôдволочискъ и Ал. Орловского зъ Тернополя до Кракова; Дан. Крона зъ Кракова до Бережанъ; І. Низинкевича зъ Пôдволочискъ до Коломыѣ; Саломона Волькенберга зъ Тернополя до Пôдволочискъ; — експедіентки почтовѣ: Ем. Сполиньску зъ Угерска до Люяѣня коло Мысленицъ, Евг. Вайгель зъ Боянова до Альвернѣ и Марію Вацку зъ Залешанъ до Боянова.

Посмертнѣ — ǂ — оповѣстки.

— **О. Августинъ Устіяновичь**, монахъ чина св. Василія Вел., першій сотрудникъ и проповѣдникъ въ кристинопôльскôмъ монастири, померъ вчера рано (10 н. ст. цвѣтня) въ 66 роцѣ житя. Вѣчна ему память!

Господарство торговля и промыслъ.

— **Нова масничка.** Ôдповѣдаючою своѣй цѣли и въ кождôмъ господарствѣ до домового ужитку необходимою єсть нова патентована масничка „Express“, винайдена и до торговлѣ введена Б. Бальзамомъ (Вѣдень, II. Schiffamtsgasse 14). Єи може мала дитина свобôдно уживати а выробляє масло въ 4—5 минутахъ. Поваги на поли науковôмъ въ господарствѣ, якъ проф. Гитшманъ и д-ръ Йорданъ, выставили сѣй масничцѣ якъ найкрасшѣ свѣдоцтва и поставили єи на першôмъ мѣсци мѣжь всѣми того рода приладами. За-для гарного выкôнченя можна єи уживати такожь до прикрасы въ кождôмъ домовôмъ господарствѣ.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На розширенье Заведеня ЧЧ Василіянокъ въ Яворовѣ** зложили П. Т.: Єго Превосх. архіепископъ Моравскій 10 зр, п. Теодоръ Кузикъ 1 зр. 50 кр., о. Олимпъ Поляньскій 3 зр. 50 кр., о. Іларіонъ Гмитрикъ 2 зр., о. Іоанъ Монцѣбовичь 2 зр., о. Ю. Илевичь 2 зр., о. Левъ Готеровскій 1 зр., о. Іоанъ Мѣльницкій 3 зр., о. Чмола 1 зр. 50 кр., о. Іоанъ Каратницкій 1 зр., п. Мохнацка 5 зр., Свѣтл. Институтъ Ставропигійскій 5 зр.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. Л. Б. въ Товстобабахъ. Заплачено до 31 мая. — **Всч. Е. М. въ Ходновичахъ.** „Дѣло“ коштує чвертьрôчно 4·50 зр., отже прійде ще 1 зр. — **Всч. Д. Г. въ Шклѣ.** Заплачено до 30 цвѣтня. — **Вп. Н. К. въ Барбôвцяхъ.** До 30/6 прийде ще 1·50 зр. — **Вп. Л. Чепл... въ Стрыю.** Мы на Ваше имя не посылаємо „Дѣла“ до Стрыя, отже и не знаємо, якъ стоять рахунки.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 10 цвѣтня. Бувъ тутъ вчера филипопольскій архіепископъ Менини въ переѣздѣ зъ Дармштадту, де три разы конферувавъ зъ кн. Александромъ Батенбергскимъ.

Римъ 11 цвѣтня. Въ палатѣ послôвъ поставивъ пос. Бонѓи интерпеляцію до правительства въ справѣ африканьскои политики. Криспи обѣцявъ ôдповѣсти на интерпеляцію 20 цвѣтня.

Берлинъ 11. цвѣтня. „Nat. Ztg.“ доказує, що вел. князь Баденьскій стараєся залагодити кризу канцлерску.

Штрасбургъ 11. цвѣтня. Вчера оголошено тутъ амнестію, котра єсть майже така сама, якъ та, що выдавъ цѣсарь для Прусъ. Амнестія розтягаєся такожь и на тыхъ, що старалися выкликати революцію або носили революційнѣ ôдзнаки.

Вѣдень 11 цвѣтня. „Corr. de l' Est“ доносить, що парискій банкъ есконтовый выславъ свого представителя до Петербурга, котрый маєся тамъ умовити въ справѣ позички, яку сей банкъ має дати Россіи.

Лôндонъ 11. цвѣтня. Сальсбери выголосивъ бесѣду, въ котрôй пôднѣсъ зъ похвалою дотеперѣшну дѣяльнôсть цѣсаря Фридриха и зазначивъ, що всѣ монархи въ Европѣ стараються всѣма силами о то, щобы не допустити до вôйны. Нинѣ єсть всяка пôдстава и надѣя, що тѣ змаганя не позôстануть безъ успѣху.

Лôндонъ 11 цвѣтня. Пôдписано вже угоду о затягненю новои позички єгипетскои въ сумѣ звышь 2 мил. фунтôвъ штерлингôвъ; емитувати будуть Ротшильдъ, Бляйхредеръ и товариство дисконтове.

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

9. л. цвѣтня 1888.

Львôвъ: Пшениця 5·95 до 6·80, жито 4·— до 4·65, ячмѣнь 3·80 до 6·—, овесъ 4·30 до 4·70, горохъ 5·— до 9·50 вика 4·50 до 5·—, рѣпакъ 9·50 до 10·—, лнянка — до —, конюшина червона 25·— до 40·—, конюшина бѣла 40·— до 48·—, конюшина шведска — до —, хмѣль ôдъ 15 до 55.— зр. за 56 кило въ мѣсци, оковита за 10.000 литрôвъ 24·50 до 25·— зр.

Тернопôль: Пшениця 5·90 до 6·60, жито 4·00 до 4·45, ячмѣнь 4·— до 5·—, овесъ 4·10 до 4·50 горохъ 4·— до 9.—, вика 3·85 до 4·50, рѣпакъ 9·— до 10.—, лнянка — до—, конюшина черво, на 22·— до 38·—, конюшина бѣла 14·— до 36·— конюшина шведска — до —.

Чернôвцѣ: Пшениця 6·— до 6·75, жито 4·30 до 4·80, ячмѣнь 4·20 до 5.25, овесъ 3·50 до 3.85 горохъ 4·80 до 8·50, вика 4·10 до 4·80, рѣпакъ 9·— до 10·— лнянка — до —, конюшина червона 20·— до 36·—, конюшина бѣла 33·— до 46·—, конюшина шведска. — до —.

Пôдволочиска: Пшениця 5·60 до 6·50, жито 4·— до 4·25, ячмѣнь 3·80 до 4·20, овесъ 3·75 до 4·50, горохъ 5.— до 9.—, вика 4·50 до 5·—, рѣпакъ 9·— до 9·75, лнянка — до —; конюшина червона 20·— до 35·—, конюшина бѣла 20·— до 34·—, конюшина шведска — до —.

Курсъ Львôвскій

зъ дня 9. л. цвѣтня 1888.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жад
Зелѣз. гал Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	— —	200 —
Зелѣз. Львôв.-Чернов по 200 зр. а. в.	— —	218 50
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в. . .	279 —	284 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в. .	— —	216 —
Листы заставнѣ за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в	96 15	97 40
Банку гипот. гал. 5% а. в. выльос. зъ 10% прем.	99 —	100 50
Банку краєвого 4½% а. в. льос. 51 л.	91 —	92 50
Товариства кредит. гал. 5% а. в. . .	99 50	100 50
Товариства кредит. гал. 4% а. в. . .	— —	95 —
Товар кред. гал. 5% а. в. льос. 37 л.	99 50	100 60
Товар. кред. гал. 4% а. в. льос. 41½ л.	— —	90 —
Товар. кред. гал. 4½% а в. льос. 52 л.	92 —	93 25
Листы довжнѣ за 100 зр.		
Гал Зав кред. сел. 3% а. в (давн. 6%) въ ликв.	— —	54 —
Гал. Зав. кред. сел. 2½% (давн. 5%) въ ликв	— —	48 —
Общ. роль. кред. Завед. 6% льос. въ 15 л.	— —	— —
Облиги за 100 зр.		
Индемнизац. галицкѣ 5% м. к. . . .	100 75	102 —
Комунальнѣ Банку краєв. 5%, I емис.	99 50	101 —
Позички краєв. зъ 1873 по 5% а. в . .	— —	105 —
Позички краєв. зъ 1883 по 4½% а. в.	88 —	89 50
Льосы:		
Мѣста Кракова	— —	19 —
Мѣста Станиславова	— —	35 50
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскѣ	5 92	6 02
Наполеондоръ	9 98	10 08
Пôвъимперіялъ	10 35	10 45
Рубель срѣбный	1 40	1 50
Рубель паперовый	1 4½	1 6½
100 марокъ нѣмецкихъ	62 —	62 60

НАДÔСЛАНЕ.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гнеерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручає свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ. 8—?

2389

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поручає 2356 109—?

Спеціяльности и универсальнѣ средства фарнцускѣ и иншѣ, якъ черезъ ню такъ и черезъ иншѣ фирмы оповѣщуванѣ.

Вытягъ зъ розкладу ѣзды зелѣзниць державныхъ

важный ôдъ 1 жовтня 1887.

Ôдѣздъ зô Львова: О 6 год. рано до Гусятына; — о 6 год. 10 мин. рано до Лавочного, Будапешту, Стрыя; — о 11 год. 27 мин. рано передъ полуд. до Стрыя, Хирова, Станиславова; — о 12 год. 02 мин. въ полудне до Гусятына; — о 7 год. 44 мин. вечеромъ до Стрыя, Хирова.

Приѣздъ до Львова: О 1 год. 15 мин. въ ночи зъ Будапешту, Стрыя, Лавочного, Станиславова, Хирова; о 8 год. 39 мин. рано зъ Хирова, Стрыя; — о 3 год. 10 мин. по полудни зъ Гусятына; — о 4½ год. 15 мин. по полуд. зô Станиславова, Хирова, Стрыя; — о 9 год. 43 мин. вечеромъ зъ Гусятына.

Плякаты зъ розкладомъ ѣзды на линіяхъ галицкихъ можна дôстати на стаціяхъ зелѣзниць державныхъ по 6 кр. 2238 26—?

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

у Львовѣ („Народный Дôмъ“), **въ Станиславовѣ** (пляцъ Францъ-Іосифа, дôмъ Горовицôвъ), **Перемышли** (коло моста), **Тернополи**, (ринокъ дôмъ Ляндау-а) **Дрогобичи** (ринокъ), **Коломыи** (готель Кракôвскій) **и Стрыю** (ринокъ, готель пôдъ „Чорнымъ Орломъ“)

поручає зô своихъ складôвъ и посередничень:

Чай караванный, спровадженый сухимъ путемъ черезъ Кяхту, Иркутскъ, Москву, розваженый пôдъ надзоромъ дирекціи въ пльомбованй пачки, ¼ фунта по 70, 80, 90, 100, 125, кр. ⅛ фунта за половину повысшои цѣны 2226

Каву фунтъ по 90, 96, 100, 105, и 110 кр. Въ пять кильограмовыхъ мѣшочкахъ по зр. 9·20, 9·80, 10·70, и зр 11·20 франко.

Поручаючися такожь зъ прочими артикулами Впов. Родимцямъ, заявляємо готовôсть доложити всякихъ старань, щобы вдоволити Пч. Купуючихъ такъ подрôбно якъ и при почтовыхъ зелѣзничихъ посылкахъ

Зъ высокимъ поважаньемъ

Дирекція Народнои Торговлѣ у Львовѣ.

НАЙЛУЧШІЙ

ПАПѢРЪ ЦИГАРЕТОВЫЙ

єсть правдивый

LE HOUBLON

1934 **французскій фабрикатъ** 21—36

CAWLEY-a & HENRY-ого въ Парижи.

Передъ пôдробкою остерегаєся!

Сей папѣръ поручаютъ якъ найлучше пп. д-ръ І. І. Поль, дръ Е. Людвигъ, дръ Е. Липманъ, професоры хеміи при вѣденьскôмъ университетѣ а то для єго знаменитои якости, єго абсолютнои чистоты и для того, що до него не домѣшанй жаднй шкôдливй здоровю матеріи.

FAC-SIMILE DE L'ÉTIQUETTE 17, rue Béranger, à PARIS

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продає по курсѣ дневнôмъ

5% Листы гипотечнй

якъ такожь

5% преміованй листы гипотечнй

Порученя зъ провинціи выповняє ôдворотною почтою безъ провизіи.

2220 90—0

Маріяцельскй каплѣ жолудковй

знаменито дѣлаючй у всѣхъ недугахъ жолудка.

Schutzmarke.

Незрôвнанй при браку апетиту, слабôмъ жолудку, воняючôмъ ôддыху, кваснôмъ ôдгиканю, здутю, кольцѣ, катарѣ жолудка, згазѣ, твореню ся пѣску и камѣньчикôвъ въ мѣхури, при надто великôй флегмѣ, жовтачцѣ, ôдкиненю и блюваню, болю головы (єсли походить зъ жолудка), корчахъ жолудка, задненю, перетяженю жолудка стравами и напоями, при хробакахъ, недугахъ селезѣнки, печѣнки и гемороидахъ. — Цѣна фляшочки разомъ зъ **приписомъ 35 кр., подвôйнои 60 кр.**

Головна высылка у аптикаря

КАРОЛЯ БРАДИ КРОМЕРИЖЪ (Kremsier) МОРАВА.

Маріяцельскй каплѣ жолудковй не суть нѣякимъ средствомъ потайнымъ. Складовй части поданй суть при кождôй фляшочцѣ въ **приписѣ.**

Правдивй можна купувати у всѣхъ аптикахъ.

2351 9—52

ОСТЕРЕЖЕНЬЕ! Правдивй Маріяцельскй каплѣ жолудковй рôзно фальшують и наслѣдують. — **На знакъ правдивости** мусить кожда фляшка бути завинена въ червоне запакованье, заосмотрене въ **повысшу марку охоронну** и при кождôй фляшочцѣ на приписѣ мусить находитися, ще сей приписъ друкованый у Г. Гуска въ Кромерижу.

Правдивй можна купити: У ЛЬВОВѢ въ аптикахъ: Якова Байзера, Г. Блюменфельда, Петра Ґайльгофера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколяша, Якова Пипеса, Жиг. Рукера, Кар. Склепиньского, І. Вевюрского, Арн. Раппапорта. — ВЪ БЕЛЗѢ у ап. Ґросса. — ВЪ БОБРЦѢ у ап. Бальбины Мендлицкои. — ВЪ БРОДАХЪ у ап. Бронисл. Витославского, Мих. Куляки, Вильг. Ляндесберга. — ВЪ БЕРЕЖАНАХЪ у ап.: Ад. Дурета, Іос. В. Лобоса. — ВЪ ДОЛИНѢ у ап. С. М. Траунфельнера. — ВЪ ДРОГОБИЧИ у ап.: Айхмилера, П. Партикевича. — ВЪ ГЛИНЯНАХЪ у ап. А. Гельма. ВЪ КОПИЧИНЦЯХЪ у ап. Редера. — ВЪ МЕЛЬНИЦИ у ап. Кроковского. — ВЪ МОСТАХЪ ВЕЛИКИХЪ у ап. І. Жолиньского. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛЯНАХЪ у ап. Омел. Барановского. — ВЪ РАДЕХОВѢ у ап. Яськевича. — ВЪ РОЗВАДОВѢ у ап. Винк. Грабовского. — ВЪ РОЗДОЛѢ у ап. Людв. Мержвиньского. — ВЪ САМБОРѢ у ап.: І. Алексевича, К. Мареша. — ВЪ СКОЛѢМЪ у ап. С. А. Лецковского. — ВЪ СОКОЛОВѢ у ап. Андр. Данчака. — ВЪ СОКАЛИ у ап. Евг. Высочаньского. — ВЪ СТАРÔМЪ МѢСТѢ у ап. Ад. Палеского. — ВЪ СТРЫЮ у ап.: Чальбазаніого, В. Коморовского. — ВЪ ТУРЦѢ у ап. Жиг. Козицкого. — ВЪ ВАРЯЖУ у ап. Венед. Кшивоблоцкого. — ВЪ ЗОЛОЧЕВѢ у ап. Франца Петеша.

Камениця перехôдна Андрольского **Ринокъ число 29.** або ôдъ стороны костела Єзуитôвъ число 12.

Поручає на сезонъ весняный капелюхи фильцовй въ найновѣйшихъ фасонахъ въ цѣнѣ 1 зр. 30 кр. до 4·50 кр.

CHAPEAUX CLAQUE

Цилиндры власного выробу ôдъ 3 зр. 50 кр. до 7 зр 50 кр.

Має великій выбôръ капелюхôвъ зъ славнои фабрики Габиґа и такъ: за капелюхъ фильцовый кольоровый або чорный 5 зр ЦИЛИНДРЫ Габиґа по 8 зр.

Приймає до ôдновленя, фарбованя капелюхи фильцовй такожь и цилиндры

Всякй порученя такъ зъ провинціи якъ и въ мѣсци выконує въ якъ найкоротшôмъ часѣ.

Дякуючи П. Т. Публицѣ за дотеперѣшнй взгляды и поручаючися и на дальше.

2409 1—3 Остаю зъ поважаньемъ.

Изъ рукодѣльнѣ выробôвъ церковныхъ рѣчей

І. ПАКУШЕВСКОГО

Улиця Ôрменьска, противъ „Народного Дома“.

Ôдзывъ до Всечестного Духовеньства:

Конкуренція, яка повстала въ нашôмъ краю въ выробахъ церковныхъ рѣчей, а особенно що-до импортованыхъ изъ чужихъ фабрикъ недосвѣдчеными предприємцями, спонукує мене подати цѣны выробôвъ власныхъ, котрй купуючій всегда буде мати дешевше и изъ першои руки на желанье.

Цѣны слѣдуючй:

Кадильниця жовта 8 зр., посрѣблена 10 зр.
Ладониця жовта 2 зр. 50 кр., посрѣблена 3 зр.
Кресты престольнй 8. 10, 12, 20, 30, 40 зр. и высше.
Чаша золочена въ огни гладкои роботы 14 зр
„ „ оздобнѣйшои роботы 20, 25, 30 зр. и высше.
Дарохранительниця зъ короною золочена 16, 22 зр. и высше.
Хрестъ ручный орѣховый 4 зр
„ „ металевый 3 зр. и высше.
Мировникъ 1 зр Ложочка 1 зр. Звѣзда 1 зр.
Хрестъ на хоруговь жовтый 7 зр. 2391 3—6
„ „ золоченый 10 зр. и высше.
Золоченье въ огни чаши 8, 10, 12 зр. и высше.
Посрѣбленье кадильницѣ 2 зр 50 кр.
Ôдновленье окутя до Евангелій 6, 8, 10, 12, 15, 18 зр. и высше.
Нове окутье до Евангелій 15, 18, 24, 30 зр. и высше.
Лѣхтарѣ мосяжнй пôсля высокости.

Кромѣ того принимає всякй роботы церковнй такъ новй якъ и до ôдновленя, а именно: новй кулѣ, и хресты на копули.

Учителя приватного

для ученика низшои гимназіи пошукуєся на село. Близша вѣдомѣсть у катихита о. Стефановича у Львовѣ.

2404 3—3

КУФРЫ

и всякй приборы до дороги

Приборы до фехтунку

плястоны, рукавицѣ и маски.

Рôзнй **бандажѣ и рукавички** власного выробу.

6—0 2228

поручає найдешевше

ТОРГОВЛЯ

БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ

Львôвъ, Галицка ч. 16.

Цѣнники даромъ.

НЕДУГИ ЛЕГКИХЪ.

Gas-Exhalation (Rectal-Injection)

лѣчить туберкулы (сухоты, нидѣнье) астму, хроничный катаръ бронхіяльный и т. д.

Неимовѣрный, позорно недосягненый идеалъ лѣкарѣвъ, можливôсть вылѣченя недугъ легкихъ, вже теперь цѣлкомъ вповнѣ осягнено. Посвѣдченя знаныхъ въ свѣтѣ професорôвъ и докторôвъ, сотки листôвъ вылѣченыхъ, зъ котрыхъ автентичнй копіи кождый одержить оплатно на бажанье, щобы на певно пересвѣдчитися, найприхильнѣйшй оцѣнки лѣкарскихъ часописей, уживанье по найбôльшихъ шпиталяхъ, якъ найславнѣйше посвѣдчають о нечуваныхъ успѣхахъ лѣченя ексгаляційного при помочи Rectal-Injector-а. — Отъ примѣромъ подають въ зачеркахъ **проф. д-ръ Берґеонъ и д-ръ Морель:** „Кашель, выкиды, пропасниця, храпливôсть меншають по трехъ дняхъ потôмъ цѣлковито никнуть — сонъ и апетитъ повертають назадъ. Тягаръ тѣла побôльшуєсь ôдъ ½ до 1 кильогр. на тыждень. Намагаючій спосôбъ житя можна на ново розпочати.“ — **Проф. Cornil и проф. Verneuil.** При астмѣ сейчасъ уступає бракъ ôддыху.—Цѣлковите вылѣченье часто въ 8 дняхъ. — **Проф. Dujardin Beaumetz:** „Хрон. катаръ бронхіяльный цѣлкомъ дався вылѣчити.“ — **Проф. Френцель** ôдд. **д-ръ Штаца:** „Пропасниця, нôчнй поты, кашель, выкиды уступають — незвычайный апетитъ збôльшаєся — тягару прибуває до 5 кильогр.“ — **Д-ръ M'Laughlin:** „Зъ 30-степеновыхъ туберкулôвъ всѣ основно вылѣчилися.“ — Те саме посвѣдчають и недужй. (Лѣченье само не єсть утяжливе, не перешкаджає и пôдъ загарантією безъ злыхъ наслѣдкôвъ.) — **Ц. к. выкл. прив. Gas-Exhalations-Apparat (Rectal-Injector)** разомъ зъ способомъ уживаня для лѣкарѣвъ и **для власного ужитку** и зъ приладомъ до выроблюваня газу высылаєсь за готôвку або послѣплату **à 8 зр.**, зъ мѣриломъ газу **à 10 зр.**

Д-ръ Кароль Альтманнъ, Вѣдень, VII. Bez., Mariahilferstrasse Nr. 80. 2373 9—50

А. РОЗМАНИТЪ

КРАКÔВЪ

ФАБРИКА ПАРОВА

Цикоріи, Сурогатôвъ кавы и Кавы фиговои

въ Раковицяхъ

пôдъ Краковомъ.

Выробляє зъ сырого продукту власнои плянтаціи всякй роды цикоріи и штучнои кавы, котрй ôдзначаються богатствомъ частей поживныхъ а такожь знаменитымъ смакомъ и запахомъ. 2286 27—0

Фабрика поручає передовсѣмъ:

Сурогатъ кавы въ коробкахъ (шуфлядкахъ).
Сурогатъ кавы въ склянкахъ
Шротову каву француску Розманита.
Цикорію кракôвску гôрку.
Каву фигову.
Цикоряну каву перлову. (Новôсть!!)
Каву кракôвску добôрну въ скриночкахъ.

Купити можна въ Народныхъ Торговляхъ и у всѣхъ иншихъ торговляхъ.

Ôдзначена на выставѣ кракôвскôй въ р. 1887

2-ма медалями министерства торговлѣ.

Звѣстну загально Впов. Публицѣ

Реставрацію и Торговлю Винъ, пôдъ золотымъ Оленемъ

перенѣсъ я зъ дому пôдъ ч. 17 при улици Кракôвскôй

пôдъ Три Короны при улици Трибунальскôй.

О кухню добôрну, смачну и здорову я постарався. Пивниця численно заосмотрена въ **знаменитй Вина краєвй и заграничнй** перворядныхъ фирмъ, котрй продаю у фляшкахъ и на мѣру.

Пиво Пильзненьске и Окоцимске просто зъ бочки.

Взявши такожь пôдъ власный зарядъ находячій ся въ тôмъ домѣ **Hotel Garni**, цѣлкомъ єго я ôдреставрувавъ и свѣжо выладивъ, пôсля всякихъ бажань для загальнои выгоды Впов. Публики. дповѣдно устроєнй покоѣ на бôльшй або меншй зборы суть въ кождôмъ часѣ до диспозиціи.

Зъ поважаньемъ:

2412 1—4 **ВИЛЬГЕЛЬМЪ БРАЙТМАЄРЪ**

мѣскій реставраторъ.

Неомыльне средство

на выгубленье нагнѣткôвъ, бородавокъ и иншихъ подôбныхъ наростей шкôрныхъ, безъ болю и безъ жаднои небезпечности.

Цѣна флякону 50 кр.

Встрикненье и капсулки

зъ ростины „MATICO“

въ недугахъ мужескихъ неоцѣнене средство

поручає Аптика

К. КРИЖАНОВСКОГО

у ЛЬВОВѢ.

Цѣна фляшки встрикнень 40 кр.

2274 *Капсулокъ 80 кр.* 16—?

„KUCHARKA POLSKA“

мѣстяча „Школу вареня“ дешевыхъ, смачныхъ и здоровыхъ обѣдôвъ.

зôбрана Фльорентиною и Вандою.

Выданье трете.

Часть перша обôймає: Загальнй рады для кухарокъ. — Якъ уживати огонь въ кухни. О краяню мяса, птиць и рыбъ. Всѣлякй зупы и сосы. Приладжанье волового мяса. Приладженье телятины. Приладженье баранины. Приладженье вепровины. Ярины. Гарнитуры до яринъ. Стравы зъ муки и яєць.

Цѣна 50 кр.

Часть друга обôймає: О приладженю птиць домашныхъ. Стравы зъ птиць. Звѣрина и дикй птахи. Легомины и буденѣ. О приладженю рыбъ. Стравы зимнй. Компоты и салаты. Паштеты и паштетики. Маринаты. Вудженье и перехованье мяса.

2419 1—2 **Цѣна 50 кр.**

Практичнй приписы печеня святочныхъ тѣстъ

а именно: бабъ, пляцкôвъ, мазуркôвъ и тортôвъ, такожь струцлей, хлѣба, булокъ, рогалькôвъ и рôзныхъ ласощѣвъ до кавы, гербаты и шоколяды зôбранй Фльорентиною и Вандою. Нове побôльшене выданье. **Цѣна 50 кр.**

Выпробованй тайны смаженя конфитуръ и сокôвъ

такожь робленя консервъ, компотôвъ, кремôвъ и галяретъ овочевыхъ — зôбранй Фльорентиною и Вандою (выданье друге значно побôльшене).

Цѣна 50 кр.

По надôсланю переказомъ 55 кр. за томъ, высылаєся франко.

Друкарня народова

В. МАНЄЦКОГО

Львôвъ, улиця Коперника ч 7.

СВЯЩЕНИКИ МУСЯТЬ ЧАСТО ПОДАВАТИ ЛѢКАРСКУ ПОМÔЧЬ;

удаємося до нихъ зъ довѣріємъ и одержуємо завсѣгды добру раду. Тому треба уважати се за найбôльше признанье, що именно священики найбôльше поручають **Pain-Expeller зъ котвою**, о чѣмъ можна переконатись зъ брошурки „Приятель недужихъ“. Справдѣ заслугує Pain-Expeller зъ котвою зô всѣхъ взглядôвъ на порученье, якъ се посвѣдчить охотно кождый, що уживавъ єго вже противъ **гостцеви, подагрѣ, ломаню въ членахъ, пôдвѣяню, болямъ шиѣ**, або хотяй лише въ поменшихъ простудахъ. Найчастѣйше вже по першôмъ натираню минають болѣ, або що найменше значно меншають. Се давно вже выпробоване средство домове повинно находитися въ кождôмъ домѣ! При закупнѣ радимо завсѣгды ôднайти на опакованю фабричну марку, а нею єсть: „Червона котва“. Цѣна Pain-Expeller-а єсть ôдповѣдно до великости 40 кр. и 70 кр., а головный складъ для державы Австрійскои єсть въ **Празѣ: Аптика д-ра Рихтера „пôдъ Золотымъ Львомъ“.**

2381 3—?

Фабрика въ р. 1782 заложена.

СТАРКА

зъ ц. к. упр. фабрики ликерôвъ, розол. и оцту **І. А. Бачевского** ц. к. придворного доставника у Львовѣ.

Марка	въ фляшцѣ à ¾ литр.	Цѣна.
*	зр.	—·70
* *	„	—·90
* * *	„	1·00
1850	„	1·50
1860	„	1·20

СТАРКА ЛѢЧНИЧА

зъ р. 1840	зр.	2·50
зъ р. 1830	„	3.00

Ôдъ коли заложена фабрика, с. є. бôльше якъ ôдъ столѣтя, найбôльше заходу було выробъ житнои ***СТАРКИ***, такъ въ краю якъ и за границею вельми цѣненои, улѣпшити и поручаю тую-жь яко напитокъ о знаменитôмъ и нѣжнôмъ, а лагôднôмъ смаку, котрый тысячѣ моихъ Впов. ôдбирателѣвъ уживає замѣсть **COGNAC-У**. Продуктъ сей вывожу въ значнôй скôлькости до *Нѣмеччины, Италіи, Румуніи и до Орієнту, а въ Австро-Угорщинѣ* сей рôдъ выключно числить тысячѣ ôдбирателѣвъ.

Найдогôднѣйше спроваджати СТАРКУ почтою въ пакетахъ à 5 кильо, маючихъ 2 фляшки. 2361 6—52

НА СВЯТЫЙ ПÔСТЪ.

При помочи однои 8-лѣтнои дитины перемѣняє въ 3—5 минутахъ моя ново вынайдена для цѣлои Европы ц. к. выкл. прив. подвôйно дѣлаюча **МАСНИЦЯ-EXPRESS** найменшу скôлькôсть солодкого молока, сметанки и сметаны въ найчистѣйше и найвкуснѣйше масло.

Щобы улегшити закупно моєи масницѣ, котра зладжена зъ вельми тревалого металю, и тому такожь служить яко прикраса начиня кухонного, ôдъ многихъ знаменитостей признана необходимою въ газдôвствѣ, ôдзначена на многихъ выставахъ золотыми и срѣбными медалями, зъ огляду на єи величезне запотребованье, подаю тй масницѣ по можливо низькихъ цѣнахъ, а именно:

	зр. кр.	
Нр. I. 5 литр. сметаны обôйм.	8·—	разомъ зъ термометр.
„ II 10 „ „ „	11·50	
„ III 20 „ „ „	18·—	
„ IV. 50 „ „ „	45·—	

Всѣ иншй величины выконуються лише на жаданье.

Высылаєся по присланю грошей або за послѣплатою.

До ласкавои уваги.

Въ интересѣ П. Т. Публики, позволю собѣ звернути увагу щобы при закупнѣ масницѣ докладно дивитись на мою марку охоронну, бо тогдѣ лише ручу я за тревалôсть и доброту та обовязуюся сейчасъ звернути грошѣ кождому въ случаю, єсли масниця не подобаєся по єи одержаню. — Ласкавй замовленя прошу надсылати:

B. BALSAM,

властитель патенту и фабрикантъ ц. к. выкл. прив. масниць-Express, **у Вѣдни, II. Schiffamtsgasse Nr. 14. T.**

Цѣнники даромъ и оплатно. Ôдпродаваючимъ рабатъ.

2369 10—12

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемирнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдличнй выробы косметичнй, тоалетовй и перфумы именно:

Валентинъ найсильнѣйше выпаданье волося вздержує цибульки волоснй взмôцняє и до вытворюваня та поросту волося побуджає. Лисины покрываються краснымъ волосьемъ.—Цѣлый фляконъ 3 зр. Пôвъ флякону 1 зр. 60кр.

Віолинъ

противъ прѣтя рукъ и пахвъ Фляконъ 50 кр.

Пудръ салицилевый противъ прѣтя и ôдпареня нôгъ Пуделко 50 кр.

Магнолина, шкôра попрыщена, хропава, нерôвна и згрубѣла, пôдъ выключнымъ дѣланьемъ Магнолины ôдзыскує молодечій выразъ и красоту. Червонôсть носа и лиця безповоротно уступає. Фляконъ 1 зр. 50 кр.

Орієнталина (пудеръ плынный)

надає лицю красну и приємну бѣлôсть, ôдсвѣжує лице и консервує. Цѣна 1 зр. губка 10 кр.

Ессенція мятова до полоканя устъ,

кромѣ приємного покрѣпляючого смаку и запаху, дуже користно дѣлає на ясла и зубы. — Фляконъ 50 кр

Атраментъ до значеня бѣля безъ гумы

фляшочка 30 кр

Атраментъ чорный кампешовый

не плѣснѣє, не осѣдає, пера не псує, єсть завсѣгды гарный и плынный и цѣлковито нешкôдливый. — Фляконъ по кр. 10, 15, 25, 30, и 50.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул, Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2. 2257 7—?

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 73. Львôвъ, Четверъ 31 марта (12 цвѣтня) 1888. Рôчникъ IX.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свитъ) о 5-ôй год. по полудни Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошенія принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надѣслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Відни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:
на цѣлый рôкъ . . . . . 16 зр.
на пôвъ року . . . . . 8 зр.
на чверть року . . . . . 4 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатаній вôльній ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

☞ Зъ днемъ 1 (13) цвѣтня починаєся **другій кварталъ сегорôчного выдавництва щоденного „Дѣла“.** Просимо отже нашихъ квартальныхъ П. Т. предплатникôвъ якъ и довжникôвъ поспѣшити зъ надсыланьемъ предплаты.

„Справа шкôльна въ соймѣ краєвôмъ“.

Пôдъ тымъ заголовкомъ помѣстивъ п. И. Попель, одинъ зъ виднѣйшихъ лиць табору станьчикôвъ, розвѣдку въ ч. 52 краковского „Przegląd-y powszechn-ого“. Авторъ обговорює въ нѣй новый закôнъ шкôльный, ухваленый на послѣднôй сесіи соймовôй, котрымъ бôльшôсть польска мимо протесту послôвъ рускихъ порѣшила ôдобрати громадамъ право презентованя учителѣвъ на посады при школахъ народныхъ.

Дѣло лежить головно въ тôмъ, що пôсля закона зъ 2. мая 1873 р. ц. к. краєва рада шкôльна надавала посады учителямъ на основѣ презенты мѣсцевыхъ радъ шкôльныхъ, а проектъ нового закона (тит. I. арт. I.) признає право презенты не мѣсцевымъ, але окружнымъ радамъ шкôльнымъ.

П. И. Попель бувъ однымъ зъ тыхъ немногихъ Полякôвъ, що голосували разомъ зъ Русинами противъ такои змѣны закона.

Мы Русины можемо нинѣ высказати свою вдячнôсть пос. Попелеви за одну дуже цѣкаву реляцію, котрою ôнъ свѣдомо чи несвѣдомо здемаскувавъ задушевнй интенціи бôльшости польскои въ соймѣ нашôмъ.

П. И. Попель каже именно: „Головною точкою розправъ надъ новелею шкôльною бувъ передовсѣмъ §. 1., котрый ôдбирає мѣсцевымъ радамъ шкôльнымъ вплывъ на именованье учителѣвъ, а ôддає се право въ цѣлости ц. к. краєвôй радѣ шкôльнôй. Мимо мого стараня (пос. Попеля) и Русинôвъ, а може власне зъ причины тыхъ послѣдныхъ, перейшовъ §. 1. такъ, якъ его поставила шкôльна комисія. Право радъ шкôльныхъ мѣсцевыхъ зредуковано тымъ до зера, такъ що нинѣ консеквентно треба учителямъ народнымъ дати титулъ ц. к. учителѣвъ, бо ихъ именуе цѣс. кор. краєва власть шкôльна. Переваживъ же тутъ взглядъ чисто политичнои природы, страхъ передъ сепаратизмомъ интелигенціи рускои, розходилось прото о зломанье вплыву его на именованье учителѣвъ.“

Ревеляція та илюструе якъ найвѣрнѣйше интенціи, якими правилась бôльшôсть польска при ухвалюваню змѣны закона шкôльного, и характеризуе настроенье рѣшаючихъ сферъ польскихъ проти всего, що руске. Не пôдненье поваги учительскои, не взгляды якй-небудь административй, або чисто педагогичнй и т. д, але тенденція: не допустити Руси галицкои до нѣякои ингеренціи въ справы краєвй, отже и шкôльнй — така тенденція — якъ констатуе пос. Попель — спонукала польску бôльшôсть соймову внести и переперти проектъ нового закона шкôльного.

П. Попель признає отверто, що головнымъ мотивомъ до ухвалы бувъ страхъ передъ сепаратизмомъ интелигенціи рускои, докладнѣйше сказавши: страхъ передъ тымъ, щобы, борони Боже, школы рускй не служили на Руси до образованя народу, а лише до польонизаціи посредствомъ учителѣвъ, независимыхъ ôдъ громадъ рускихъ, а насыланыхъ зъ горы зъ окремымъ мандатомъ. Зредукувати до зера вплывъ громадъ рускихъ на именованье учителѣвъ, звязати громадамъ руки и покласти ихъ на жертвенникъ польонизаціи — отсе було головнымъ намѣреньемъ бôльшости польскои, такъ неразъ солодкои на словахъ, а страшнои на дѣлѣ...

Для насъ, якъ сказано, ревеляція п. И. Попеля есть много важна. Провѣривши устами такъ компетентными, що головнымъ мотивомъ до ухваленя звѣстнои новелѣ були взгляды чисто политичнои природы, а стремленьемъ: знищенье вплыву народу руского на власнй школы, — Русь тымъ енергичнѣйше може протестувати противъ соймовои ухвалы за примѣромъ „Народнои Рады“ петиціями до министрôвъ справъ внутрѣшныхъ и просвѣты, а пп. министры нехай въ ревеляціи п. Попеля мають капитальный доказъ на потвержденье справедливости мотивôвъ „Народнои Рады“, якй она навела въ своѣй петиціи, домагаючись, щобы проектъ шкôльного закона о змѣнѣ права презентованя учителѣвъ не бувъ предкладаный до Найвысшои санкціи.

Зъ подорожи до Риму.

Падуа д. 8 н. ст. цвѣтня.

О годинѣ 11. рушили мы зъ дворця захôднои зелѣзницѣ двома поѣздами до Удины. Дорога вела насъ, спершу, горѣ Дунаємъ черезъ Долѣшну Австрію ажь до мѣсточка Ипсъ и мы бачили по ôби обохъ бокахъ старанно пообробленый огороды, сады и поля, а дене-де усмѣхалась до насъ уже зеленѣюча озимина. Ôдъ Ипсъ взяли мы на полудне и чимъ глубше въ верховину, тымъ менше появлялось управного поля, а почавши ôдъ Амштенъ ставалась околиця скалистою и безплодною, лишь декуды умаєною зеленою смеречиною. Цѣлый кôлькамилевый простôръ т. зв. Gesäuse представлявся намъ дуже принадно. Тамъ въеся зелѣзница довгимъ вужомъ горѣ берегомъ рѣки Ипсъ, що-разъ то высше въ верхъ, а по ôби бокахъ розстелюється передъ очима подорожного незвычайно дика и живописна панорама. То по сей, то по той бôкъ рѣки красуються малй, коротенькй, клиновидный долинки межи величезными стрôмкими, зъ верху скалистыми, а въ низу смеречиною крытыми горами, котрй суть такъ дивоглядній, шпилястй и плоскй, що ихъ вѣрно приподобити можна гігантичнымъ якимсь инфуламъ. Мѣсточка, котрй мы минали (Вайдгофенъ, Райфлингъ, Альтенмаркъ и др.), були дуже чистенькй и ладнй, дальше однакъ зникають навѣть нужденнй хаты соломою крытй, зникав, винявши зелѣзницю, и всякій слѣдъ людскои руки.

Постуденѣло неначе въ зимѣ. Молодый снѣжокъ прикрывавъ на ново сонцемъ вызволену природу, а та природа була у верхахъ така мертва и страшна, що ôи и найбуйнѣйша фантазія собѣ представати не година. Камѣнь на камени, скеля на скели пôдъ бѣлымъ снѣгомъ, а шпилѣ тыхъ велитнѣвъ утонули въ хмарахъ. Коло Адмонтъ (въ пôвнôчнôй Стирія) розступаються вже горы и творять ширшу, привѣтну хоть и бѣдну околицю, а на нѣй подыбали мы невеличку осаду людей. Зъ-ôдси иде дорога гôрѣ потокомъ Пальтенъ, що въеся чимъразъ высше помежи горы, добѣгає до жерелъ потока и отъ мы досягнули розточа гôрского Palten-höhe. Ôдъ сельця Кальванъ спускаємось вже понадъ потôкъ Лізинъ въ долину рѣки Муры. Зелѣзна дорога веде ôдтакъ горѣ Мурою. Лѣворучь выдвигнулись Альпы Стубайскй, праворучь Тавры. Мы пôдъѣздимо до середущого найвысшого пасма альпейского, до Альпъ гранитовыхъ, до прастарои формаціи. Поважно, мовь велиты стоять по обохъ сторонахъ широкй головатй вершки о круглыхъ контурахъ. Постать та впадає заразъ въ око и тою постатею рôзняться Альпы гранитовй ôдъ острокôнчистыхъ, утесоватыхъ, порозрываныхъ Альпъ вапняныхъ, котрй супроводжали насъ доси на територіи долѣшнои Австріи. Студѣнь даєсь тутъ ще бôльше чути, все спочиває пôдъ бѣлою габою альпейскои острои зимы. Околиця дуже непривѣтна, дика, безлюдна майже.

Переѣхавши друге розточе коло Neumarkt мы спустились долѣ малымъ потôчкомъ, ôдтакъ дôбрались до долины рѣчки Гуркъ, приплыву Дравы. Мѣсточка Юденбургъ, Фризахъ и Ст.-Файтъ не представили нѣчого цѣкавого. Навѣть въ воздусѣ не далось ôдчути, що находимось на полудневыхъ збочахъ прастарого альпейского пасма, званого Таврами. Зъ долины Гуркъ взялась зелѣзниця нагло зъ полудня на захôдъ. Мы найшлись уже на територіи каринтійскôй, але Цельовець, престольне мѣсто Каринтіи лишилось намъ на боцѣ. Коло Ст.-Файтъ стало вже темнѣти, мы ѣхали на Фельдкирхъ и Вилляхъ, переѣхали рѣчку Гайль и змагали до граничнои стаціи австрійско-италійскои, до Понтеббо. На души ставало лячно. Поѣздъ гнався дуже скоро въ долину, вози метались неначе корабъ на неспокôйнôмъ мори. Десь около пôвночи прибули мы до стаціи Понтеббо на самôй граници, де намъ италіяньска мытова сторожа переглянула рѣчи, и мы пустилися въ пôтьмѣ ночи на благословенній рôвнины венеційскй.

Коло стаціи Ореліяно розвиднѣлося. Зъ продивомъ побачили мы неботычнй оснѣженй стѣны Альпъ, що мы изъ нихъ спустились. Однакъ надѣя наша на наглу змѣну температуры и ростинности завела насъ цѣлкомъ. Даремно глядали нашй очи ознакôвъ того европейского раю! Передъ нами лежали пустй, широчезнй поля, поперерѣзуваній потôчками и каналами та розмеженй морвовыми деревами, котрй жалôстно выставляли до насъ свои вербовиднй вѣти. Холодно було и хмарно. Зелени нѣ на лѣкъ, але поля и городы були такъ обробленй, що выглядали якъ бы гребѣнцями порозчѣсуваній. Встало сонечко, освѣтило пустку зъ камѣнными хатками та хлѣвками, появились на поли люде, а мы все ѣхали дальше и дальше, поки не зъупинились въ славнôй и стариннôй Падуи. А чимъ бôльше мы до нея наближались, тымъ бôльше зеленого рясту розвеселяло нашй очи.

Въ Падуи маємо пристанокъ 14-годинный. Тутъ зайшли мы въ великаньску, семи-баньну церковь, поставлену пôсля пляну славного архитекта Ніколько Пізано въ честь св. Антонія Падуаньского. Церковь сю розпочато 1223 а скôнчено 1475 р. Базилика ся поставлена въ стилю бароковôмъ. Въ нѣй находиться гарный престолъ св. Антонія зъ дорогоцѣнными золотыми выробами и язык того святого. Напротивъ престола св. Станислава находиться гробница, котра колись була власностею народу польского, а обôчь нея есть горорѣзьба Люіджі Ферарі на памятку про княгиню Яблонôвску, що умерла въ р. 1866.

---

2)

Згадки изъ семинарского житя у Львовѣ.

Списавъ пôсля нотатокъ В. зъ С.

(Дальше.)

Не можу поминути, не выписати зъ монихъ нотатокъ исторій, що стояла въ звязи зъ посаговымъ антикомъ, зъ нашою бричкою, про котру мы цѣлу дорогу непоковились, чи довезе насъ на елекцію. Исторія ôи оттака.

Въ гôрскôй сянôцкôй околици, въ селѣ Вислочку, проживавъ около 1776 р. мôй рôднякъ о. Атанасій..., мѣсцевый душпастирь, и мавъ двохъ сынôвъ Атанасія и Іоана. Мимо сумныхъ матеріяльныхъ обставинъ, бо приходство зъ рухомостями спалилось, а при лихихъ гôрскихъ грунтахъ удержанье цѣлои родины обмежалось на выпасы худобы и овець, посылавъ о. Атанасій при великихъ трудахъ своихъ сынôвъ до шкôлъ, найперше до Рыманова а опôсля до Подолинця и Бардіова на Уграхъ, де була низша гимназія и стояла пôдъ зарядомъ професорôвъ патрôвъ Премонстратензôвъ и Францисканôвъ. По причинѣ легкого удержаня, удавалися въ давнѣйшихъ часахъ дѣти бѣдныхъ гôрскихъ душпастирѣвъ рускихъ на студіи въ Угорщину, о чѣмъ я обширнѣйше уже писавъ въ моихъ „Згадкахъ изъ студентского житя на Уграхъ“. По укôнченю низшои гимназіи удалися оба браты на студіи званй „гуманіорами“ (5. и 6. кляса) до Перемышля 1798 р., де пôдъ той часъ бувъ префектомъ Игнатій Саничевскій. Неспокôйнй Наполеоньскй часы, якй запутали и Австрію въ довгй и кровавй вôйны, не дали имъ въ Перемышли студіи продовжати. Зъ боязни передъ грозячою имъ рекрутаціею до войска, уйшли оба браты тихцемъ перекрадаючись ночами пѣхотою зъ Перемышля до далекого Замостя и тамъ скôнчили высшй студіи, утримуючись зъ граня на скрипкахъ, чого вывчились ôдъ угорскихъ цигановъ, будучи, якъ сказано, на студіяхъ въ Подолинци и въ Бардіовѣ на Уграхъ. Лишивши Замость, вступили они до центрального духовного заведеня у Львовѣ, а послѣ укôнченыхъ богословскихъ наукъ ожидала ихъ передъ ординаціею женячка. Старшій братъ Атанасій удався на Угры, запôзнався зъ родиною Мольнарôвъ, повѣнчався зъ Єлисаветою Мольнаръ, дочкою приходника въ Габурѣ, а высвятившись въ Перемышли, бувъ душпастиремъ въ селѣ Т. въ горахъ сянôцкихъ, де и померъ 1843 р. Труднѣйша справа була зъ женячкою молодшого брата Іоана. Коли не мôгъ оженитися въ близшôй окрестности, выправивъ его отець въ дальшій свѣтъ. Щобъ опôзнався зъ людьми, выдалась ôтцеви ôдповѣднымъ до того мѣсцемъ Кобылянка, то й порадивъ сынови, тамъ удатися.

Село Кобылянка, положене на ширшôй рôвнинѣ недалеко мѣсточка Горлиць, посѣдає обширный, 1730 р. вымурованый костелъ зъ чудотворною иконою Спасителя на хрестѣ въ великôмъ престолѣ. Въ тôмъ костелѣ ôдбуваються ôдпусты, на якй зъ дазенъ-давна являються не тôлько селяне Мазуры, але и Русины, навѣть изъ дальшихъ сторôнъ ясельского, сянôцкого и сандецкого округôвъ. Приспѣвши до Кобылянки на ôдпустъ, Мазуры кидаються, не такъ зъ побожности якъ зъ привычки, на землю и розтягаються одинъ побôчь другого въ збитыхъ фалянгахъ, лежачи хрестомъ. Въ такôй лежачôй позиціи наповняють они не тôлько цѣлу нову въ костелѣ, але и обширнй попри костелѣ мѣсця, а зъ того став така недогода, що трудно другимъ дôстатись до костела. Не можна стриматись ôдъ смѣху, побачивши, якъ слуги костельнй зъ грубыми лѣсковыми палицями въ рукахъ, переходять зъ мѣсця на мѣсце та лупотять лежачихъ палицями по кожухахъ и полотнянкахъ, щобъ не одного заспавшого въ лежачôй позиціи зô сну пробудити, присилувати встати, а на послѣдъ, щобы хочь малу вуличку до свобôдного переходу другимъ отворити. Зъ причины лупоту палиць по кожухахъ и полотнянкахъ повстають мѣжь слугами костельными а Мазурами неразъ голоснй сварнѣ и крики, якй не будують присутныхъ. Але трудна рада; безъ палиць, якъ я наочно бачивъ, не можуть навѣть душпастирѣ дôстатися чи до споведниці, чи до бôчного престола, бо Мазуры упертй люде, на слова не порушаться зъ мѣсця. Окрôмъ селянъ Русинôвъ, приѣзжали до Кобылянки и рускй священики навѣть зъ далекихъ сторôнъ, або самотно зъ саквами на коняхъ, або зъ родинами на бричкахъ та возахъ. Якъ проѣздки до Кобылянки на ôдпусты приносили рускимъ душпастирямъ значну грошеву интрату, такъ и ихъ родины залагоджували свои господарскй орудки, маючи при костелѣ базаръ зъ рôзными рѣчами. При тôмъ навязувалися тутъ и знакомства, якй часто-густо кôнчилися вѣнчанями.

На такій ôдпустъ выславъ о. Атанасій свого сына, а зъ огляду на далеку до Кобылянки дорогу и пôзного осѣнного часу, ôддавъ ёму до диспозиціи старого коня. Коли надôйшовъ день призначеный до ôдъѣзду, осѣдлано попасеного коня, вложено на него нову сакву, де мѣстився провіянтъ для коня и для ѣздця, а при пращаню вложивъ старенькій отець молодому сынови, укôнченому богословови, два срѣбнй цванцигеры въ руку, на подорожнй выдатки. Сѣвъ сынъ на коня и пустився въ дальшій свѣтъ. По кôлькадневôй ѣздѣ, забавляючись у знакомыхъ, приѣхавъ сынъ о. Атанасія до села В., не бôльше якъ двѣ милѣ ôдъ Кобылянки, коли стало смеркатися. Не було выходу, якъ въ селѣ переночувати, бо за-для лихихъ гôрскихъ дорôгъ не можна було въ дальшу дорогу пускатися. Але де ту ночувати? Въ селѣ коршмы не було, на приходствѣ не було зновъ душпастиря, бо передъ кôлькома мѣсяцями номеръ а приходомъ завѣдувавъ ex currendo сусѣдъ. Допытавшися за мѣсцевымъ дякомъ, пôдъѣхавъ нашъ подорожный конемъ пôдъ его хату и выросився у него на нôчлѣгъ.

Бѣдный гôрскій дякъ посѣдавъ одну безъ комина курну хату зъ маленькими ôкнами. При порозѣ въ хатѣ до стѣны привязана драбинка зъ жолобомъ, при нѣмъ стояла корова зъ теличкою, а пôдъ жолобомъ лежали три ôвцѣ. Въ такôй хатѣ мешкавъ дякъ зъ родиною разомъ зъ худôбкою, а до того ще хата наповнялася при вареню ѣдла ôдъ стелѣ майже до землѣ густымъ, душачимъ дымомъ. Въ такихъ курныхъ хатахъ мешкають гôрняки „Лемки“, а треба ôдъ молоду навыкнути, щобы жити въ дымѣ. Кôлька образôвъ святыхъ на стѣнѣ, мале зеркало, стôлъ и мальована на червоно скриня, двѣ широкй лавки, полиця зъ горшками, псалтирка и молитвословъ, кôлька крôликôвъ бѣгаючихъ по хатѣ, отъ и цѣлый рухомый и нерухомый маетокъ гôрского дяка. Ôнъ, дôзнавшися зъ родиною, що паничъ укôнченый богословъ, переступивъ порôгъ ихъ хаты, освѣтили чимъ скорше хатину скалками, внесли сакву до хаты, угостили гостя якъ могли, а постаравшись для него о солому на нôчлѣгъ, умѣстили коня пôдъ дашкомъ при хатѣ, бо другого лѣпшого мѣсця не було.

Въ тôмъ несподѣвано въ ночи перемѣнилася осѣнна температура на зимову стужу, зôрвалася нечувана вихровиця зъ снѣгомъ и перемѣнила зеленый на бѣлый свѣтъ. О дальшôй подорожи до Кобылянки не можна було й думати, бо куравиця не переставала але змагалася, упали великй снѣги и перервали всяку комуникацію зъ свѣтомъ. Одинъ, другій та третій день гостивъ дякъ зъ родиною свого гостя, але потôмъ показалася потреба, що

Цѣле мѣсто показуѣся зъ своими старинными домами, зъ бальониками пôдъ ôкнами [неначе на то помѣщеными, щобъ на нихъ можна було вылѣзти по шнурѣ], зъ своими вузенькими вулицями — мѣстомъ дуже старинымъ, неправильнымъ, але за то чистымъ. На нашь въѣздъ (черезъ стару браму Codalunga) дивилися зъ ôконъ всѣ женщины а навѣть мужчины дуже привѣтливо.

Рано о 9. годинѣ ôдправивъ нашь митрополитъ службу Божу по руски передъ престоломъ св. Антонія Падуаньского, заразъ по архіеп. Исаковичу, а по нѣмъ ôдчитавъ миссу еп. Дунаѣвскій. Владика станиславôвскій ôдправивъ службу Божу по руски передъ иншимъ престоломъ. Церкви тои описати годѣ; краса ѣи лежитъ въ бароковôй архитектурѣ найкрасшихъ часôвъ. Она дуже высока и простора, а ѣи 7 копулъ и высока гарно орнаментована звôнниця пôдносять ѣи величнôсть.

Замѣтный ѣсть въ Падуи такожь и старый университетъ своею будовою, окрасами и, бôльше всего, великою авлею, де на стѣнахъ помѣщенѣ имена и гербы всѣхъ тамъ доктоpизованыхъ. Мѣжь ними находяться и Русины, якъ Смотрицкій Мелетій и два князѣ Збаражскѣ, зъ котрыми Смотрицкій тамъ бувъ поѣхавъ. Дуже цѣкава ѣсть невеличка кругла кляса, въ котрôй Галілеі учивъ математики. Крѣсло ѣго и горизонтальна чорна мармурова таблиця, що на нѣй выкладавъ, находяться въ серединѣ комнатки, а навколо того професорского мѣсця стоять кругомъ лавки, одна понадъ другою высше и высше, якъ въ амфитеатрѣ. На университетскôмъ зигарѣ написано: Omni hora crescit sapientia.

До великихъ и славныхъ особливостей Падуѣ належитъ безперечно и величава а высока саля правосудія въ оригинальнôмъ и прекраснôмъ будынку старои муниципіи того колись такъ знаменитого мѣста. Стѣны тои салѣ обмальованѣ фресками Джіота, славного предтечи Рафаила. Конець салѣ стоить на постаментѣ величавый кôнь зъ дерева, зробленый великимъ рѣзьбаремъ Донателлі; кôнь той представлявъ въ своѣмъ часѣ въ веселѣ мясницѣ коня трояньского. Въ церкви Єремитôвъ бачили мы прекрасного Іоана Хрестителя, пензля Ґвіда Рені зъ ѣго найлучшихъ часôвъ и „Блудницю“ Паоля Веронезе. Много тутъ видѣти та нѣколи и глянути, бо нинѣ о 8 год. ôдъѣзжаѣмо, длятого и кôнчу на тôмъ, що Падуа маѣ такъ много старинныхъ будынкôвъ, красуючихъ-ся найдивогляднѣйшими ґанками и орнаментами тай цѣлымъ укладомъ, що вже за-для тои самои причины варто ѣи побачити и бôльше трохи посвятити часу, анѣжь то мы зробили.

Анкона 9 цвѣтня.

Въ Падуи проважала насъ численна громада Падуанцѣвъ на дворець. Тяжко прийшлось намъ розмѣститися по вагонахъ, а по довгихъ клопотахъ розмѣстившися, выѣхали мы десь около 11½ годины. Ѣхали мы цѣлу нôчь. Надъ ранкомъ побачили мы въ Рімінѣ море, а о 8 год. станули въ Анконѣ.

Вечеръ въ честь Т. Шевченка

въ Станиславовѣ.

(*Конецъ.*)

(△) На вечеръ наспѣли телеграмы:

Львôвъ. Пôдъ прапоромъ Тараса побороли мы вже неоднѣ ворожѣ ряды, — держѣмъ ѣго крѣпко въ рукахъ а добьѣмось красчои долѣ! — Редакція „Дѣла“.

Львôвъ. Зъ-пôдъ стрѣхи крепака зôйшло на Русь-Украину свѣтло правды и волѣ. Прокинувшись несемо те свѣтло пôдъ стрѣху закрѣпощеного вѣковою недолею народу и кличемо ѣго до красшого житя. Не приставаймо-жь въ роботѣ, а слава незабутного кобзаря рости буде пôдъ небеса вразъ зъ славою Руси. — Редакція „Батькôвщины“.

Львôвъ. Збираймось пôдъ свѣтлымъ Тарасовымъ прапоромъ правды, любови и невсипущого дѣла, а оживе добра слава, слава Украины! Братамъ Станиславцямъ сердечный привѣтъ ôдъ — Центрального выдѣлу „Просвѣты“.

Львôвъ. Коли вѣщимъ духомъ Тараса, ѣго тепломъ, ѣго любовію переймеся кожда руска грудь, тогдѣ наче ôдъ сонця стають ледовѣ оковы тьмы и насилія. Братамъ Станиславцямъ щирый привѣтъ ôдъ — „Рускои Бесѣды“ у Львовѣ.

Львôвъ. Львôвска академична молодѣжь шле славнымъ Станиславцямъ привѣтъ, що споминають память Тарасову. Слава Вамъ!

Львôвъ. „Поѣднаймось разомъ усѣ братчики Славяне, нехай гинуть вороги, най воля настане!“ — Кружокъ Славяньскій у Львовѣ.

Львôвъ. Честь и слава Вамъ, вѣрнѣ сыны Руси-Украины, що такъ свято и величаво обходите днесь память Тараса, нашого незабутного поета-кобзаря! — Микола Сабатъ, Ярославъ Витошиньскій, Евгеній Тополыницкій, академики.

Тернопôль. Родимцямъ святкуючимъ память великого поета шле привѣтъ — Тернопôльска „Руска Бесѣда“.

Тернопôль. Щирый привѣтъ и слава пôдгôрскôй громадѣ, щô зôбралась поминати найлѣпшого сына Украины-Руси! Ясный свѣточъ идей Тарасовыхъ выведе насъ зъ шкôдноп народнои блуканины по чужихъ манôвцяхъ, а широкимъ шляхомъ, вытыченымъ геніемъ великого кобзаря доведе насъ до народнои меты! Тожь слава и честь Станиславцямъ, що святкуючи роковины апостола правды и науки, вступили на сей шляхъ. — Филія „Просвѣты“ въ Тернополи.

Тернопôль. (Письмо.) Приймѣть и ôдъ насъ щирый привѣтъ за те, що поминаѣте батька Руси Украины и вѣщуна красшои будуччины — невмирущого Тараса. Нехай лунаѣ по усѣй Руси-Украинѣ ѣго пѣсня, нехай по усѣмъ усюдамъ розлогого краю несеться ѣго слово, щобъ стати кличею до борбы за правду, волю, за нашь край! А правда, що ôнъ бувъ ѣи апостоломъ. буде кермою въ будованю новои семьѣ и прямованю до волѣ, бо тôлько „истина освободить вы“.—Руско-украиньска молодѣжь.

Чернôвцѣ. Честь вамъ, що плекаѣте рускѣ и людскѣ идеалы! — Руска Бесѣда.

Коломыя. Слава Вамъ, братя, що свято хороните память безсмертного Тараса! — Грушкевичь, д-ръ Яросевичь, Несторъ, Рудницкій, Голейко.

Побереже. (Письмо.) Слава вѣчнôй памяти Тараса Шевченка! Ѣго духъ нехай озарить и загрѣѣ всѣхъ насъ взаимно любвою на щастье Руси! Длятого честь и слава Вамъ, щô стараѣтесь о просвѣту рускаго великана. И мы покланяѣмось порохови незабутного Тараса! — Въ имени Читальнѣ: Василь Мацькôвъ, Семенъ Калинъ.

Снятинъ. Сердечне братне поздоровленье засылають зôбранымъ поклонникамъ Тарасовои музы — Читальнѣ Снятиньска и Будилôвска.

Зъ наведеного высше опису видно, що першѣ прилюднѣ вечерницѣ въ Станиславовѣ на честь Т. Шевченка удались якъ не можна красше! Такого вечера и стôлько на нѣмъ публики давно вже не бачивъ Станиславôвъ. Тожь велике признанье за се належиться товариству „Руска Бесѣда“, котре занялось урядженьемъ, а честь и подяка всѣмъ, що участею причинились до пôднесеня величавости обходу. Чистый дохôдъ зъ вечерниць бувъ значный.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Дрогобича.

[Справозданье пос. Гавзнера.]

Посла Гавзнера запросивъ бувъ Самбôръ до себе, и тамъ мали зъѣхатися делегаты зъ Дрогобича и Стрыя, але пос. Гавзнеръ выбравъ собѣ Дрогобичь, яко осередокъ межи Стрыѣмъ а Самборомъ. Збôръ бувъ первѣстно призначеный на 5 с. м. по полудни, однакожь староство заборонило зъ тои формальнои причины, що бурмистръ о намѣренôмъ зборѣ до староства давъ знати не на 3 днѣ напередъ, лише на два днѣ (т. ѣ. 3 с. м.). Тогдѣ бурмистръ повѣдомивъ староство заразъ д. 4 по отриманю заказу, отже вже на 3 днѣ напередъ, що зôбръ выборцѣвъ ôдбудеся д. 7 по полудни, ôдкликавъ телеграфично въ Самборѣ и Стрыю, а въ Дрогобичи оголошенями заповѣдженый зôбръ, и заразъ поѣхавъ до Львова до посла Гавзнера. Другого дня повернувъ и оголошено зновъ, що ôдбудеся зôбръ выборцѣвъ въ пятницю дня 6 с. м. Се мало статися на позволенье намѣстника. И дѣйстно въ пятницю д. 6 с. м. прибувъ до Дрогобича п. Гавзнеръ, прибули такожь делегаты зô Стрыя и Самбора. Зôбралося множество выборцѣвъ для выслуханя справозданя. Коли п. Гавзнеръ розпочавъ свою бесѣду, увôйшовъ самъ п. староста зъ концепистомъ въ униформахъ.

Въ цѣлогодинноѣ бесѣдѣ п. Гавзнеръ пояснивъ выборцямъ, що податокъ ôдъ спиритусу мусить бути запровадженый, бо держава потребуѣ грошей, а спиритусъ зносить далеко бôльше оподаткованье, якъ то свѣдчать Италія, Франція, Англія и Россія; зазначивъ, що ôнъ самъ вже давно на то жерело податку показувавъ, и що страта, яку потерпѣлять властителѣ пропинацій, дасться вынагородити. Зазначивъ такожь, що черезъ той податокъ бôльше загроженѣ мѣста, нѣжь сельскѣ властителѣ пропинацій. Такожь и то зазначивъ посолъ, що бôльше сказати не може, и що длятого рѣдко стаѣ передъ выборцями, бо „коло“ польске такъ зелѣзными узами звязало своихъ членôвъ, що поодинокій посолъ самъ мало що може зробити.

По скôниченôмъ справозданю хотѣвъ делегатъ самбôрскій забрати голосъ, але въ тôмъ п. староста заявивъ, що нинѣшне зôбранье ѣсть нелегальне, бо було скликане на суботу (д. 7), що лише зъ куртоазіи для пос. Гавзнера не перервавъ ѣго бесѣды, а то тымъ бôльше, що она успокоила выборцѣвъ, — про то зôбранье яко неправне розвязуѣ. На тôмъ скôнчилося справозданье. Староста позволивъ тôлько ще подякувати послови за то, що потрудився до Дрогобича.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

„N. fr. Presse“ доноситъ, що въ кругахъ парляментарныхъ удержуѣсь поголоска, що спôльнѣ делегаціи будуть скликанѣ ажь на 30 мая. — Въ суботу ôдбудеся засѣданье палаты панôвъ.

Въ пôдкомитетѣ комисіи горѣвчанои складали вчера справозданье знатоки, на котрыхъ покликано австрійскихъ фабрикантôвъ ликерôвъ, оковиты и прасованыхъ дрôжджей. Розходилося тутъ головно о техничну сторону вывозу, вплыву оподаткованя горѣвки на фабрикацію ликерôвъ и дрôжджей, а ôдтакъ и на домы складовѣ. Всѣ знатоки высказалися за потребою заложеня домôвъ складовыхъ. На замѣтку Менгера, що горѣвку перепачковують на велику скалю до Россіи, ôдповѣвъ Рутовскій, що пачкарство зменшилося значно, ôдъ коли заведено въ Россіи строгій надзôръ на граници. Наколи податокъ буде пôдвысшеный, то Румунія буде вывозити горѣвку до Россіи. — Що до прасованыхъ дрôжджей, то заявивъ знатокъ Кобль, що Угорщина маѣ дешевшій матеріялъ и длятого може легко робити Австріи конкуренцію. — Въ справѣ стяганя належитостей, звернувъ Бачевскій увагу на то, що постанова закона, пôсля котрого оковита, уживана до фабрикаціи ликерôвъ, маѣ бути зъ горы оподаткована, ѣсть дуже недогôдна, а недогôдность ту можна-бы зменшити лишь черезъ довшій кредитъ податковый и безплатнѣ склады.

Урядова газета вѣденьска оголосила розпорядженье министрôвъ дѣлъ внутрѣшныхъ, судôвництва и торговлѣ въ порозумѣню зъ министрами просвѣты, рôльництва и зъ спôльнымъ министромъ вôйны, котре взываѣ всѣхъ предприѣмцѣвъ заведень фабричныхъ, обовязаныхъ пôсля закона до забезпечуваня своихъ роботниковъ, щобы они найдальше до 1 липня 1888 записали свои заводы въ урядахъ политичныхъ першои инстанціи. Жаданый теперь записъ сихъ заводôвъ маѣ доставити правительству потрѣбныхъ датъ до ôдграниченя округôвъ забезпеченя, до установленя мѣсця для урядôвъ забезпечень и до означеня клясы небезпечности, якъ такожь уложеня тарифы премій. По сѣмъ записѣ наступить ще другій властивый записъ до забезпеченя, але ажь тогдѣ, коли будуть вже установленѣ забезпечаючѣ уряды. При теперѣшнôмъ тымчасовôмъ записѣ маѣ кождый заводъ подати: имя, мѣсце, предметъ и рôдъ заводу (ручный, паровый заводъ, иншѣ моторы), пересѣчне число роботниковъ и урядниковъ въ заводѣ и платню выплачувану роботникамъ. Въ вынаймленыхъ заводахъ маѣ зголоситися до запису арендаторъ, або той, що побираѣ зыски зъ заводу. — Уряды политичнѣ першои инстанціи дадуть кождому заводови по чотири формулярѣ до запису. *До запису обовязанѣ однакожь и всѣ тѣ заводы, котрѣ бы такихъ формулярѣвъ не одержали.* Потрѣбныхъ до того формулярѣвъ буде можна дôстати ôвъ 1 мая 1888 въ урядахъ громадскихъ. Предприѣмцѣ, котрѣ сумнѣваються, чи они обовязанѣ до забезпеченя, мають такожь зголоситися, але въ формуляри пôдъ рубрикою „замѣтка“ мають додати, длячого они сумнѣваються. Инспекторы промисловѣ мають наказъ контролювати о скôлько можна сѣ записы. Хто не зголоситься, буде караный пôсля розпорядженя министерства зъ 30 вересня 1857. — Для инструкціи предпригôсть мусѣвъ свои два цванциґеры зъ кишенѣ выдобути та розмѣняти, щобы себе и коня проживити, бо трудно було бѣдну дякôвску родину стягати на дальшѣ выдатки. Въ тôмъ сталося найгôрше, що статись могло: занедужавъ старый кôнь и мимо всякого ратунку выволочено ѣго за плôтъ пôдъ корчѣ, а падаючій снѣгъ усыпавъ надъ нимъ бѣлу могилу. Ситуація гостя була дуже критична, бо анѣ ѣму назадъ въ сянôцкѣ горы до ôтця вертатись, анѣ дальше до Кобылянки безъ коня ѣхати. Остаючи въ такôмъ прикрôмъ положеню, въ чужихъ сторонахъ, мѣжь чужими людьми, безъ матеріяльного засобу, ставъ гôсть зъ дякомъ радити, що ту дальше почати.

— Не журѣться паничу, — сказавъ дякъ, — Богъ батько! Я заведу васъ на приходство. На приходствѣ проживаѣ вдова, добра, побожна и працьовита особа. Вправдѣ маѣ она четверо дѣтей, але при дѣтяхъ посѣдаѣ и якійтакій маѣточокъ. Въ стайни стоять коровы и „сепки“ (такъ зовуть Лемки угôрскѣ волы зъ великими рогами) та й спора купочка овець. Въ возôвни плуги, бороны, два возы и за небôщика справлена красно мальована бричка. Въ коморѣ не пусто, а и въ куферку мусить бути якій-такій грôшь. Може вдова вамъ сподобаѣся, то оженитеся зъ нею, останете ту у насъ на мѣсци парохомъ, та не потреба вамъ буде по свѣтѣ волочитися, а Богъ знаѣ, чи що уцтивого знайдете. Не сподобаѣся вамъ вдова, то може подасть вамъ яку лѣпшу ôдъ мене раду, якъ бы то вы зъ тыхъ сторôнъ могли до свого ôтця дôстатися...

Проѣктъ дяка зробивъ на гостю таке вражѣнье, якъ бы ѣго хто водою обливъ, але по глубшôмъ намыслѣ не було зъ труднои ситуаціи другого выходу, якъ дяка послухати та зъ дякомъ удатися на приходство.

Дôмъ приходскій складався зъ двохъ комнатъ и курнои пекарнѣ, до котрои припирала стайня на конѣ. За стодолою звязаною зъ стайнями и возôвнею, плывъ гôрскій потôчокъ, що ôддѣлявъ приходство ôдъ села. Невеликій садокъ зъ высокими симетрично саджеными тополями окружавъ приходство, а за садкомъ стояла близь цвинтаря самотно высока, деревяна, мистернои роботы зъ пятьма копулами церковь, яка маѣ лишень одну подôбну ѣй красну деревяну сестричку на цѣлу гôрску окрестнôсть. Прибувшого зъ дякомъ на приходство богослова приняла вдова ласкаво, и ôнъ про засны снѣговѣ мусѣвъ тутъ довше зôстатись. Въ тôмъ часѣ, коротко сказавши, такъ уложилося, що богословъ попросивъ вдову о руку и зъ нею оженився, а высвятившись 1810 р., зôставъ, якъ то дякъ комбинувавъ, парохомъ на мѣсци, и померъ тамъ-же 1854. р., проживши 73 лѣтъ. Двѣ побôчь себе на мѣсцевôмъ цвинтари лежачѣ грубѣ камѣннѣ квадратовѣ плыты вказують могилы, де почиваѣ двоѣ людей, проживши зъ собою въ гармоніи и любови 33 лѣтъ, а пôзнавшись и повѣнчавшись при незвычайныхъ обставинахъ. Черезъ женитбу зъ вдовою Ѣленою.. стався высвященый о. Іоанъ ôтчимомъ чотирохъ сирôтъ, а такъ и моимъ дѣдомъ, бо моя нещастна мати Іосифа, що упокоилася въ молодыхъ лѣтахъ, була наймолодшою зъ оставшихъ сирôтъ пôсля смерти о. Дамяна Щав.., пароха въ Б. Мôй дѣдъ занявся сиротами пасынками щиро, якъ бы власными дѣтьми, всѣхъ допровадивъ до стану, а и моимъ бувъ великимъ незабутымъ добродѣѣмъ. Зъ сеи родины нѣхто вже окрôмъ мене не живе, блаженный упокôй ихъ душамъ.

Черезъ сю женитьбу, прийшла на власнôсть мого дѣда и та то бричка, яка везла насъ на елекцію. Се була послѣдна ѣи ѣзда. Въ поворотѣ зъ Перемышля она нашому фѣрманови на дорозѣ розтряслася. (*Д. б.*)

Збôрникъ галицкихъ пѣсень и мельодій народныхъ.

Письмо о. Порф. Бажаньского.

(*Дальше*)

Веселѣ пѣснѣ въ своихъ скочныхъ мельодіяхъ не дають значнои рôзницѣ помѣжь славяньскими племенами. Однакъ ритмъ малорускій, лише спорадично подыбуѣмо у другихъ. Въ малорускôмъ ритмѣ стôлько житя и огню, якъ нѣгде инде. Одинъ Мадяръ тутъ близькій. Дивно лише, що той повно-жизненый и огнистый типово маркованый ритмъ Малорусина вплетеный буваѣ часомъ и въ мельодіи повнѣ огôрченя та тяжкого болю. Зворушенье духа веселостею и тяжкимъ болемъ у Малорусина маѣ якесь близьке психольогичне средство. Въ дѣйстно веселôмъ гуморѣ любить Малорусинъ собою потрясати, пôсля сего иде и ѣго ритмъ, чого у другихъ не здыбуѣмо. Великорускѣ козачки (на полудни) мають въ собѣ щось подôбного.

Мельодіи чумацкѣ — каже Артимовскій — такѣ якъ козацкѣ, — зъ чумаками мѣшають часто и бурлакôвъ. Однакъ зъ симъ погодитись не можу. Чумаки, хоть Малорусины (ихъ пѣснѣ навѣть богато спѣвають и у насъ въ Галичинѣ), були колись пройдисвѣты, не могли чисто удержатись при своѣмъ, и дѣйстно мають закрасу чужого, лише треба добре вглубитись и рѣчь докладно розôбрати. Духъ воѣнно-козацкихъ мельодій героичный, домашный же козацкій рôвно задумчивый, — бо жь они не зродилися на Сѣчи, а зайшли и зъ собою принесли задуму поза-сѣчову зъ дому. А лише воѣннѣ козацкѣ родомъ зъ Сѣчи тутъ кувалися.

Такѣ студіи дають можливôсть оцѣнити свою питому народну мельодію, а на пôдставѣ сихъ ѣсмь сегодня рѣшучо пересвѣдченый, що Малорусинъ межи всѣми Славянами ѣсть зъ натуры найбôльше спѣвучій и природно музикальный, лишь додати ѣму потрѣбне музикальне образованье. А се цѣлкомъ природно, бо де бôльше чувство, тамъ конечна и бôльша спѣвучôсть. Розôбръ нашихъ мельодій ôдкрывъ мало знанѣ намъ доси тайны чувствительного и спѣвучого серця Малорусина, прôлятѣ въ ѣго рясныхъ мельодіяхъ. Зъ критичного розбору дослѣдивъ я то, чимъ малоруска мельодія и ѣи музика рôзниться ôдъ другихъ племенъ славяньскихъ и другихъ народôвъ. Я знайшовъ, що мельодіи и музика малоруска— се ôдрубный типъ въ собѣ, а та рôзниця являѣся въ мельодіи, гармоніи, модуляціи, акомпаниментѣ и въ богато ще иншихъ точкахъ. Се фактъ незбитый! Майже точно дослѣдивъ я цѣху и характеръ малорускои мельодіи и ѣи музики. И для сеи справы списавъ я осôбне дѣло: „*Стиль* (цѣха и характеръ) *малорускои музики*“, котре зъ нашимъ збôрникомъ взаимно доповняѣся.

Збôрникъ нашь подѣленый на рôзнѣ дѣлы, що тѣсно держаться историчного розвою. Якъ исторія вступала въ новѣ епохи, такъ и народна мельодія родила все новѣйшѣ пѣснѣ. Кожда же исторично-мельодійна епоха розпадаѣсь ще на другѣ поменшѣ подѣлы пôсля обставинъ и цѣли, за-для якои нарôдъ творивъ пѣснѣ. Кождый же усѣхъ дѣлôвъ и подѣлôвъ Збôрника носить на заголовку, якъ до того, довшу або коротшу исторично-характеристичну наукову розвѣдку, такъ що нашь Збôрникъ станеѣ етнографичными образками рôзныхъ закутинъ нашои батькôвщины, а въ части мельодійною малорускою исторіею. Чого слова розвѣдокъ не доповнять, то мельодія решту договорить.

Языкъ тексту пѣсень народныхъ задержаный такъ, якъ ѣго записано. Слова неяснѣ, незнанѣ, пояснено въ примѣткахъ. Деякѣ мельодіи, особливо историчныхъ думъ, носять на собѣ и дату лѣтъ свого зродженя, а всѣ зъ малымъ выимкомъ такожь надпись своѣи украины, зъ-ôдки походять, и назву того, що ихъ записавъ. О скôлько се лишь було можливо и збирачамъ удалося, задержаный чистонародный типъ мельодій нашихъ. Зô стороны музикальнои ѣсть се одна зъ найважнѣйшихъ рѣчей. Оригинальнôсть надôсланыхъ менѣ мельодій всюды пошанована.

(*Конецъ буде.*)

емцѣвъ будуть долученѝ до розпорядженя двѣ прилоги зъ деякими поясненями дотычныхъ постановъ закона о забезпеченю робôтникôвъ на случай калѣцтва. До забезпеченя обовязанѝ: Фабрики, гуты въ копальняхъ незастереженыхъ минералôвъ, верфты (де будуються кораблѣ), ломы, заводы ремѣсничѝ для выконуваня робôтъ будôвельныхъ, заводы, де выроблюються або уживаються выбуховѝ матеріи, на послѣдокъ всѣ тѝ ремѣсничѝ и всѣ господарскѝ и лѣсовѝ заводы, въ котрыхъ уживаєся паровыхъ машинъ або такихъ моторôвъ, котрѝ порушуються силою вѣтру, воды, пары, газу, електричности або и звѣрять.

——

Зъ Варшавы доносять до „N. fr. Presse“, що всѣ цивильнѝ лѣкарѣ въ Царствѣ польскôмъ, котрыхъ правительство россійске ангажувало було до службы войсковои на случай вôйны, одержали теперь повѣдомлевье зъ войсковои коменды варшовского округа воєнного, що правительство не рефлектуѐ вже на ихъ службу и звôльняє ихъ ôдъ того обовязку. Фактъ сей уважають тамъ за важну ознаку мира. — До „Pol Corr.“ пишуть зъ Варшавы, що Вышнеградскій лагодить нове розпорядженье противъ пачкарства, котре буде можна примѣнити такожь до всѣхъ фабрикъ въ захôдныхъ губерніяхъ яко дальше обмеженье свободы продукціи и дасться оеобливо почути фабрикантамъ Нѣмцямъ въ Лоди. — Переходъ Чехôвъ, осѣвшихъ на Волыни, на православіе принимає чимъ разъ бôльшѝ розмѣры. Зъ кôнцемъ марта перейшло на православіе 31 чесκихъ родинъ, а тамтого тыждня ще 15 родинъ, разомъ 144 душь. Въ седлецкôмъ окрузѣ ширять якусь польску проклямацію, въ котрôй нѣбы то папа завзыває тыхъ уніятôвъ, що перейшли на православіе, щобы они вернули назадъ до католицкои церкви. Православне духовеньство зажадало ôдъ ген.-губернатора Гурка, щобы ôнъ завѣвъ ôдповѣднѝ мѣры противъ ширеня сеи проклямаціи. — „Рус. Дѣло“, органъ выдаваный въ дусѣ Аксакова, одержало вже друге остереженье за „упорно шкôдливый напрямъ“.

——

О кризѣ канцлерскôй ходять найрôзнороднѣйшѝ вѣсти и абсолютно не можна знати, якъ властиво стоить ся справа. Въ кругахъ парляментарныхъ говорять, що переговоры кн. Бисмарка зъ цѣсаревою розбилися, а на биржи доказують зновъ, що криза вже рѣшучо проминула. „Post“ каже, що на разѣ залишено плянъ одруженя кн. Александра зъ княгинею Викторіею и нотує вѣсть, пôсля котрои англійскѝ амбасадоръ въ Петербурзѣ розвинувъ въ справѣ сего одруженя енергичну дѣяльнôсть пôсля инструкцій зъ Дармштадту. Въ Берлинѣ удержуєсь навѣть упорно поголоска, що тамъ ôдбудуться заручины Батенберга зъ кн. Викторіею, а кн. Бисмаркъ мимо того не уступить. — Газета Гартунга въ Королевци подає вѣсть, що кн. Вильгельмъ мавъ передъ якоюсь высоко поставленою личностею жалуватися на то, що зъ рôзныхъ сторôнъ стараються доказати, що межи нимъ а цѣсаремъ єсть якась незгода, коли противно такои незгоды нема. — Нѣмецкѝ газеты доказують, що подорожь цѣсаревои до Познаньщины була однымъ величавымъ тріюмфомъ, въ котрôмъ Поляки и Нѣмцѣ хотѣли ôднѝ передъ другихъ заманифестувати свою льояльнôсть. Польскѝ дамы лагодять адресу до цѣсаревои, котра буде выслана до Шарльотенбурга.

——

Агитація за Булянжеромъ росте въ цѣлôй Франціи зъ кождымъ днемъ такъ, що ситуація починає вже ставатися критичною. Въ Фурміе въ департаментѣ Нордъ поставлено кандидатуру Булянжера. Кореспондентъ вѣденьскои „Allg. Ztg.“ розговорювавъ въ Бруксели зъ якоюсь виливовою личностею зъ окруженя кн. Виктора Наполеона а та сказала ему, що Булянже самъ бувъ-бы нѣчимъ, наколи-бъ бонапартисты его не пôдпирали. Нарôдъ французскій має вже републики до сыта и часъ вже недалекій, коли цѣсарство поверне. Франція має до выбору або цѣсарство або анархію. Заразъ по выборѣ въ департаментѣ Нордъ має кн. Викторъ Наполеонъ выдати манифестъ до народу французского.

——

Особа стояча въ блízькôй звязи зъ кн. Фердинандомъ пояснює такъ теперѣшну ситуацію въ Болгаріи: „Межи княземъ а Стамбуловомъ була дѣйстно зъ разу рôзниця въ поглядахъ на аферу Попова; коли однакожь Стамбуловъ давъ князеви ясни доказы вины Попова, князь ôдступивъ ôдъ свого погляду и пôдписавъ указъ усуваючій Попова зъ войсковои служby. Князь не уступивъ-бы навѣть найбôльшому напорови Европы и покинувъ-бы Болгарію хиба тогдѣ, наколи-бъ его змушено до того силою. Чи и якъ довго теперѣшный кабинетъ удержиться, то зависить ôдъ собранія. Князь не має причины бути невдоволеным зъ теперѣшного кабинету. Вѣсти, будьто-бы княгиня Климентина старалася о позичку для Болгаріи, суть зовсѣмъ неправдивѝ.“ — Болгарскѝ емигранты въ Браилѣ хотѣли выкликати ворохобню въ Болгаріи и выдали революційный манифестъ до арміи пôдписаный „комитетомъ зъ 9 серпня“, але се имъ не удалося. Такъ само одержало кôлькохъ пôдъофицирôвъ въ Софіи подôбный манифестъ, надôсланый имъ почтою зъ Румуніи, але они ôддали самѝ сей манифестъ своимъ властямъ. Помиренье Каравелова зъ Цанковомъ — якъ того бажала собѣ Россія — мабуть такожь не удалося. Зять Цанкова, котрый въ сѣй справѣ ѣздивъ до Константинополя, вернувъ безъ нѣякого успѣху.

Въ справѣ болгарскôй доносять зъ Одессы до „Corr. de l' Est“ такъ: Справа болгарска здаєсь входити въ нову заострену фазу. Вѣсти, надходячѝ зъ кругôвъ, маючихъ звязь зъ министрами, доказують наслѣдки змаганъ россійскихъ агентôвъ за зовсѣмъ певнѝ. Пôсля сихъ вѣстей кн. Фердинандъ не може довго удержатись на болгарскôмъ престолѣ. Становище его станеся незадовго неможливымъ; ôнъ не буде мôгъ позôстати довше въ краю не нарушаючи свого власного достоинства. Вѣсть ся походить зъ жерела, не маючого нѣякои звязи зъ Россіею и вôльного ôдъ всякихъ посторонныхъ вплывôвъ.

НОВИНКИ.

— **Зъ станиславôвскои епархіи выѣхали до Риму** оо.: Фр. Скульскій зъ Садокъ, Вол. Пассиновичь зъ Жабя-Илця, Зин. Романовскій зъ Серету, Юл. Рожанковскій зъ Глибоки, Кел. Костецкій зъ Черновець, Тома Решетиловичь зъ Росохача, Мих. Заревичь зъ Рожнева; крилошане: Теодатъ Шанковскій, І. Литвиновичь и Левъ Туркевичь, Руд. Мохъ зъ Острова, Левъ Днѣстряньскій зъ Озерянъ, Ал. Уляницкій зъ Лановець, Юл. Левицкій зъ Жизномира, Исид. Лукасевичь зъ Лятача, Ант. Шанковскій зъ Нижбôрка, Софр. Левицкій зъ Рунгуръ, Ант. Кобриньскій зъ Ракôвця, Мих. Гулла зъ Борщева и Левъ Бачиньскій капелянъ еписк.; І. Туркевичь, ученикъ гимназіи въ Станиславовѣ, Щавиньскій, купець зъ Станиславова, Петро Томащакъ, мѣщанинъ зъ Тысьменицѣ, Стеф. Дутка, селянинъ зъ Раранча, Дан. Костиникъ и Вас. Кузнякъ, селяне зъ Добровлянъ, Ник. Сатурскій, учитель зъ Щитовець, Дм. Запаринюкъ, селянинъ зъ Волчковець и Дм. Трачь, мѣщанинъ зъ Снятина. — Всѣхъ путникôвъ єсть 30.

— **Въ Струсовѣ** ôдбудуться дня 15 н. ст. цвѣтня о год $1^1/_2$ по полудни загальнѝ зборы струсôвско-микулинецкого ôддѣлу галицкого тов. пчôльничо-огородничого въ забудованю тамошнои школы. Порядокъ дневный сихъ зборôвъ: Ôдчитанье протоколу зъ попередного засѣданя. Справоздaнье зъ дѣятельности ôддѣлу и зъ стану касы. Ôдчитъ о зимованю пчôлъ на тôчку и въ стебнику. Выкладъ зъ огородництва. Ôдбиранье вкладокъ ôдъ членôвъ. Роздѣлъ надôсланыхъ зъ центрального заряду насѣнь рослинъ пастевныхъ и книжочокъ помѣжь членôвъ не залягаючихъ зъ вкладками. Внесеня заряду и членôвъ. — О якъ найчисленнѣйшу участь въ сихъ загальныхъ зборахъ упрашаєся. За выдѣлъ: *А. Рыбачикъ*, заст. головы; *Турскій*, секретарь.

— **Станиславôвскій Ординаріятъ епископскій** оголосивъ въ „Вѣстнику Станисл. Епархіи“ заборону „Русскои Правды“, газетки выходячои у Вѣдни пôдъ редакцією Купчанка. Еписк. Ординаріятъ подôбно якъ львôвскій митрополичій, не тôлько заказує духовнымъ читати самымъ тую газетку, але поручає и назырати, щобы люде єи не читали.

— **Министерство обороны краєвои** дозволило розпорядженьемъ зъ дня 16 марта с. р. на отвореньe въ Станиславовѣ и Чернôвцяхъ шкôлъ на а спирантôвъ официрскихъ зъ 4 мѣсячнымъ курсомъ для убѣгаючихъ-ся о степень официрскій въ загальнôмъ ополченю. Курсъ розпôчнеся зъ днемъ 1 мая.

— **Доповняючѝ выборы** одного члена рады повѣтовои въ Цѣшановѣ зъ громадъ сельскихъ розписанѝ на день 24 мая. с. р.

— **Ôдъ Впр. о. Евстахія Меруновича** одержали мы отсе письмо: Почтенна Редакціе! Въ новинкахъ часописи „Дѣло“ ч. 65 зъ дня 2 н. ст. цвѣтня с. р. подана вѣсть, що Товариство взаимныхъ убезпечень въ Краковѣ не уживає въ своихъ переписκахъ зъ партіями руского языка, а такожь не має друксортôвъ потрѣбныхъ до дѣловодства. Тому мушу рѣшучо заперечити. Въ залученю ·/. предкладаю примѣрникъ оголошеня зъ року 1885., въ котрôмъ обвѣщуєсь утворенье рускои агенціи згаданого Товариства; що веденье тои агенціи менѣ повѣряєся; що ôдъ всѣхъ убезпечень входячихъ черезъ мою агенцію, призначуєсь провизія въ хосенъ фонду вдовичо-сирôтского. Всесв. Митроп. Ординаріятъ ôдозвою ч. 85 Орд. зъ дня 18 марта 1885 припоручивъ убезпечуванье ôдъ огню, якъ такожь капиталôвъ и рентъ черезъ повѣрену менѣ агенцію, абы въ той способъ фондъ вдовичо-сирôтскій мôгъ що хôснувати. Тіи обвѣщеня були доставленѝ до всѣхъ урядôвъ пароχіяльныхъ въ кувертахъ, и по нинѣшный день утримуються въ повнôй силѣ; но на жаль такъ нечисленнѝ убезпеченя входять черезъ руску головну агенцію, що ледви по 30 зр. рôчно може фондъ вдовичо-сирôтскій побрати провизіи, хотяй въ тôмъ єсть и частка ôдъ поодинокихъ свѣтскихъ властителѣвъ. Хто-небудь мавъ дѣло асекураційне черезъ руску агенцію, може посвѣдчити, що переписки ведуться и полисы выдаються въ рускôмъ языцѣ,—въ доказъ чого прилучаю тутъ пôдъ 2) 3) 4) 5) примѣрники полисъ. При тыхъ обставинахъ схоче П. Т. Дописователь а такожь ВПоважана читаюча публика осудити основнôсть высше згаданои вѣсти п. заг. „Припадокъ чи злоба?“— *Меруновичь.*

— **До агитаціи противъ горѣвчаного закона** втягнули Поляки вже и театръ. Два писателѣ Абрагамовичь и Пшибыльскій написали комедію п. заг.: „Пропинація“ и загадали выставити єи на львôвскôй сценѣ. Намѣстництво однакъ не дозволило єи выставити, а авторы внесли телеграфично ôдкликъ до министерства.

— **Зъ Городенки пишуть:** Дня 7 н. ст. цвѣтня авскультантъ тутешного суду повѣтового переводивъ въ асистенціи жандарма комисію судову. Середъ того збѣглися жиды и почали кричати и кидати на членôвъ комисіи камѣньемъ. Урядованье мусѣло бути перерване. Авскультантъ, переводячій комисію, вôзвавъ помочи жандармеріи. Явився комендантъ тамошного постерунку зъ двома жандармами и привернувъ ладъ, арештувавши двохъ проводирѣвъ сего заколоту, Шльому Данкнера и Маркуса Шварцфельда. Въ тôй справѣ ведеся судове слѣдство.

— **У Вѣдни** ôдкрыли въ послѣдныхъ дняхъ выставу воздушнои плавбы. На выставѣ находяться всѣ дотеперѣшнѝ моделѣ бальонôвъ и приладôвъ, котрѝ уживаються при воздушнôй плавбѣ. Выставою заинтересувалися дуже войсковѝ круги, бо якъ звѣстно, австрійске войско єсть одинокимъ въ Европѣ, въ котрôмъ не завели ще бальонôвъ до войсковои служby пôдчасъ вôйны.

— **Всеволодъ Гаршинъ**, одинъ зъ найздôбнѣйшихъ повѣстописателѣвъ россійскихъ молодшои генераціи, знаный и нашимъ читателямъ зъ умѣщенои однои его новелѣ въ Библіотецѣ найзнаменитшихъ повѣстей въ книжцѣ „Зъ чужихъ зѣльникôвъ“, упокоився минувшого тыждня въ Петербурзѣ въ 31 роцѣ житя. „Wiener Allg. Ztg.“ якъ разъ въ день его смерти почала мѣстити перекладъ его повѣсти: „Надежда Николаевна“.

— **Атентатъ.** Зъ Єрусалиму доносять, що якійсь монахъ россійскій стрѣливъ кôлька разôвъ до патріярха єрусалимского Никодима и тяжко єго ранивъ. Причины сего атентату не знають; виновника ôддали турецкимъ властямъ.

— **Безсердечна мати.** Передъ мѣсяцемъ донесли львôвскôй полиціи, що служниця Викторія Длужна позбулася въ загадочный способъ своихъ двоихъ дѣтей. Коли почали доходити, Длужна подала, що молодшу дитину передала до своєи знакомои въ Перегноєвѣ, а старшу дитину, 4-лѣтну Юлію, полишила у Юліи Иваницкои въ Тернополи. Полиція не залишила дальшого доходженя и дôзналася, що Длужна ôдъѣзжаючи въ липни мин. року зъ Тернополя, забрала зъ собою дитину ôдъ Иваницкои. На сѣй основѣ увязнили вчора Длужну и она зôзнала, що не маючи средствъ до удержаня своєи дитины, покинула єи въ мѣсяци липни або серпни въ дорозѣ зъ Озѣрнои передъ самымъ Зборовомъ при гостинци. Дитину посадила въ бульбиску та полишила при нѣй узликъ зъ бѣльемъ и картку, що дитина охрещена и называєсь „Юльця“. Увязнену ôдставила полиція до краєвого суду карного.

— **Цѣкава коллекція картъ до гры.** Въ британскôмъ музею въ Лондонѣ хорониться колекція картъ зô всѣхъ краєвъ и вѣкôвъ. Найстаршѝ карты походять зъ XIV вѣку: они великѝ и зъ дивными рисунками. Французскѝ карты дуже нѣжнои роботы, малѝ и тонкѝ. Перскѝ и индійскѝ карты зробленѝ зъ невеликихъ срѣбныхъ листочкôвъ. На испаньскихъ давныхъ картахъ не мѣстили дамъ за-для вѣчливости и на ихъ мѣсце зъображали молодыхъ мужчинъ. За панованя англійского короля Кароля II на картахъ були портреты королѣвъ, знаменитыхъ людей, граматичнѝ правила и географичнѝ описы. Суть карты, на котрыхъ рисунки и слова учать кухарскои штуки, якъ краяти мясо и въ якій способъ приладжувати дичину, рыбу и свинину.

— **Дрôбнѝ вѣсти.** Въ Любичи комеральнôй, пов. равского убивъ на поли сокирою Яковъ Недужакъ свого шурина Стефана Вовка за-для родинныхъ спорôвъ. — На двôрци черновецкôмъ у Львовѣ наѣхала вчера локомотива на робôтника Фр. Войташка и убила єго на мѣсци.

Вѣсти зъ Аеп. Львôвскои.

Презенты одержали оо.: Андр. Дольницкій на Волю гологôрску, дек. унѣвского; Теодоръ Леонтовичь на Зашкôвъ, дек. львôвско загор.; І. Валявскій на Либохору, дек. скôльского; Ем. Петровичь на Оравчикъ, дек. скôльского.

Митроп. Консисторія вставилася до ц. к. намѣстництва о удѣленье одноразовои запомоги зъ фонду религійного для оо.: Григ. Третяка зъ Угринова и Іос. Тишиньского зъ Голобутова.

Вѣсти зъ Еп. Перемыскои.

Еписк. Ординаріятъ удѣливъ духовну апробату пôдручникамъ школьнымъ затвердженымъ краєвою радою школьною п. заг.: 1) Малый катихизмъ о христіяньско-католицкôй вѣрѣ ведля І. Дегарба зô, взглядомъ на обрядъ греко-католицкій и 2) Исторія библійна старого и нового Завѣта для школъ народныхъ. Зъ 52 образками и картою Палестины.

Вѣсти зъ Еп. Станиславôвскои.

На конкурсъ выставленѝ: Тучапы, дек. снятиньского, до 7 червня 1888 р.; Ясенôвъ горѣшный, дек. косôвского, и Выжница, дек. буковиньского, зъ речинцемъ до 15 червня 1888 р.

Презенты одержали оо.: Іос. Левицкій зъ Тумира на Кривеньке. дек. скальского; Вол. Карачевскій зъ Росохача на Чернятинъ, дек. городеньского; Зен. Шепаровичь на Колодѣвку.

Завѣдательства одержали оо.: Як. Сербиньскій зъ Кимполюнга въ Кôцмани, Вол. Лукашевичь зъ Березова въ Тучапахъ, Дм. Хоминъ зъ Косова въ Ценявѣ, Исид. Бобикевичь зъ Вихторова въ Выжници и І. Попель зъ Ростокъ въ Ясеновѣ гор.

Сотрудництва одержали оо.: Кость Андруховичь въ Хомчинѣ, дек. косôвского; Маркіянъ Шанковскій III. катедр. сотрудникомъ; Корн. Петровскій зъ Грабôвця въ Похôвцѣ коло Богородчанъ; Григ. Процикъ въ Тязовѣ, дек. гал.; Григ. Литвиновичь въ Березовѣ; Вас. Криницкій зъ Посѣча въ Горохолинѣ, дек. богород.; Вол. Котовичь зъ Пробôжнои въ Тысьмениці; Ал. Решетиловичь зъ Делятина въ Городку, дек. зал.; І. Заклиньскій зъ Тысьменицѣ въ Кимполюнзѣ, дек. буковиньского.

Наука, штука и литература.

— **„Кіевская Старина“**, книга за мѣсяцѣ сѣчень, лютый и мартъ 1888 року (томъ XX.) мѣстить въ собѣ статьѣ: І. Кіевъ въ 1766 г. И. Лучицкого. — Грановщина. Эпизодъ изъ исторіи Брацлавской Украины. В. Антоновича. — Ганна Монтовтъ. Изъ жизни волыньскаго дворянства XVI в. О. Левицкаго. — Очеркъ литературной исторіи малорусскаго нарѣчія въ XVII в. П. Житецкаго. — На рубежѣ. I-III. Перев. съ польск. К. М. — Протестъ Слободской Украины противъ реформы 1765 г. Ив. Теличенка. — Къ литературѣ рождеств. и пасхальныхъ виршъ. В. Науменка. — II. Критика. — III. Документы, извѣстія и замѣтки: Процесы по дѣламъ объ азартной игрѣ. В. А. — Илюстраціи Шевченка. В. Г-ко. — Малорус. причитанія надъ умершими. Хр. Ящуржинскаго. — Письмо А. М. Милорадовича къ Н. М. Стороженку. — Привязываніе убійцы къ трупу убитаго. М. Владимірскаго-Буданова. — Письмо С. А. Неплюева къ дочери. В. Иконникова. — Сатира на дворянскихъ депутатовъ. — О дозволеніи сыновьямъ священиковъ вступать въ козачье сословіе. Н. С-ко. — Споры луцкихъ евреевъ съ мѣщанами во второй полов. XVII в. Н. М. — Къ исторіи переяславской семинаріи. И. Л-ій. — Запорожскій храмъ въ Новомосковскѣ П. Г. — Библіографичный листокъ. — Указатель статей, помѣщеныхъ въ К. Старинѣ за 1882—87 гг. — Приложенія: 1) Запорожскій храмъ. Рисунокъ съ фотогр. 2) Наказы малор. депутатамъ 1767 г.

— **Въ Альтенмаритъ-Виндишграцъ (въ Стиріи)** почала выходити маленька въ 4 карточки газетка руска для дѣточокъ п. заг. „Городъ Небесный“, илюстрованый журналъ для дѣтей пôдъ редакцією Іосифины Юрикъ (Тетѣ Юзѣ). Редакторка прислала нашôй редакціи такѝ самѝ газетки на мовахъ: ческôй, нѣмецкôй и французскôй. Перше число першого рôчника „Города Небесного“ печатане у оо. Мехитаристôвъ у Вѣдни, мѣстить въ собѣ кôлька статеєкъ прозою и стихомъ, написанымъ языкомъ чистымъ (декуды лишь попадаєсь слово ненародне, правопись невѣрна и похибки друкарскѝ). „Городъ небесный“ має выходити кождого 1. и 15. въ мѣсяци, а предплата на цѣлый рôкъ выносить 1 зр.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Краєва рада школьна именувала дѣйстными учителями: Кар. Шуля въ Сущинѣ, Вильг. Гавля въ Ляцку, Фр. Бугусевича въ Шегиняхъ и Марію Трушь управителькою въ Трушевицяхъ.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 12. цвѣтня. Министерство дѣлъ заграничныхъ завело новый консулятъ въ Скопію въ Македоніи.

Букарештъ 12. цѣтня. Палата послôвъ ухвалила буджетъ державный. Доси не ухвалено ще, коли парлямент буде закрытый. Здаєся, що межи либералами а декотрыми консерватистами, котрѝ безъ згоды своихъ проводирôвъ партійныхъ заняли становище прихильне правительству, прийде до роздору.

Константинополь 12. цвѣтня. Нѣмецкій посолъ Радовицъ бувъ оногды на авдієнціи у султана. Авдієнцію сю уважають за якусь важну демонстрацію политичну, бо пôдчасъ неи були присутнѝ всѣ высокѝ достойники турецкѝ и урядники зъ нѣмецкои амбасады а султанъ высказавъ свою прихильнôсть для нѣмецкого цѣсаря.

Пештъ 12 цвѣтня. Въ Петроварадинѣ арештовано трохъ ученникôвъ гимназіяльныхъ и одного субєкта торговельного, котрѝ стояли въ звязи зъ сербскимъ агитаторомъ Иваничемъ, що веде агитацію въ Боснѣ противъ Австріи. (Симъ потверджуєсь вѣсть зъ Царгорода, пôсля котрои розвинули агенты россійски сильну агитацію противъ Австріи въ Боснѣ и Герцеговинѣ. Проводиремъ сихъ агентôвъ має бути вôльный козакъ Ашиновъ, котрый свого часу бувъ въ Абессинии — *Ред.*).

Массава 12. цвѣтня. Розôйшлась поголоска, що Абесинцѣ концентрують свои войска коло Адуы.

Римъ 12. цвѣтня. Папа принимавъ вчера на авдієнціи латиньского аеп. Моравского. Кажуть що въ справѣ заведеня россійского языка въ католицкихъ церквахъ въ Россіи буде папа конферувати зъ декотрыми польскими путниками, котрѝ сюды приѣдуть. Справа переговорôвъ Ватикану зъ Россією ще не скôнчена а що доси ухвалено такожь не знати. Всѣ дотеперѣшнѝ вѣсти суть або зовсѣмъ хибнѝ або не точнѝ.

НАДÔСЛАНЕ.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисперия

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручає свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ. 9—?

2389

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночій) пл. Галицкій 14.
Дръ Е. Лебедовичь (нед. внутрѣшнѝ и очнѝ) ул. Корняктôвъ (Нар. Дôмъ).
Д-ръ І. Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Аптики: 2292

З. Рукеръ ул. Кракôвска.

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краевый ул. Костюшки (будынокъ соймовый).
А. Шеленбергъ (конт вымѣны) ул. Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лилієнъ (конт. вымѣны) ул Гетьманьска 8.

Готелѣ и Реставраціи:

Стадтмилеръ (готель, торг. винъи рест.) Кракôвска 9.

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устьяновичь, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т. Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4.

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичь (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склепы:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгнеръ (найтаншій магазинъ галантерійный, ул Галицка 16.
А. Гальскій (товары зелѣзнѝ) пляцъ Маріяцкій 9.
Стахевичь и Абрысовскій (матеріи на сукнѣ) Ринокъ 32.
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н. Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 20)
Вольфъ Чопъ (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ. ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничѝ:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигіи).

Великій складъ
ОБУВИ ВѢДЕНЬСКОИ
пôдъ фирмою
АЛЬФРЕДЪ ВАЙССЪ
у Львовѣ, улиця Сикстуска число 2.

численно заосмотреный у всѣ роды обуви для дамъ, мужчинъ и дѣтей найлѣпшои якости, тревалости и гарно выкôнчений по цѣнахъ сталыхъ и якъ найумѣренѣйшихъ.

На провинцію замовленя высылаются за послѣплатою. Не придатный товаръ радо ôдмѣнюся.

УВАГА: Щобы якôй-небудь шкодѣ Вп. П. Т. Публицѣ запобѣчи, есть выписана цѣна на кождôй парѣ обуви. 2413 1—3

Золотыхъ 100—200 Золотыхъ
або за мѣсячною платею — пôсля умовы — можуть заробити особы кождого стану, котрí схотять заниматись продажею законно дозволеныхъ въ Австрiи премiовыхъ льосôвъ позичковыхъ. — Ôдноситись до **Max-a Lustig-a,** дôмъ банковый въ **Будапештѣ.**
2360 16—25

ЛIЯРНЯ ДЗВОНÔВЪ
АНТОНIЯ СЕРАФИНА
въ КАЛУШИ, почта и стацiя желѣзницѣ тамже.

Получивши на власнôсть по старôй фирмѣ „Ивана и сына Серафина“ **„Лiярню дзвонôвъ“** въ Калуши, ôдзначену срѣбнымъ медалемъ заслуги, листомъ похвальнымъ и признаньемъ на выставѣ тов. им. Качковского въ Коломыи (якъ о тôмъ свого часу газеты доносили) — маю и теперь на складѣ готовí дзвоны, выконую скоро замовленя и приймаю старí або ушкодженí дзвоны до переливаня за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи всѣмъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за всѣ дотепернѣшнí замовленя въ давнѣйшôй спôльнôй а теперь моéй власнôй лiярни дзвонôвъ прошу о ласкавí замовленя такъ на поодинокí новí дзвоны якъ и на цѣлí групы. За тревалôсть матерiялу и гармоничный звукъ моихъ дзвонôвъ ручу и для того осмѣляюся припоручати ихъ Вп. П. Т. публицѣ.

2327 6—24 Зъ глубокимъ поважаньемъ
Антонiй Серафинъ.

ЮЛIЯ БЕРГЕРЪ
Львôвъ, ул. Галицка ч. 21.

Убраня
для дѣтей
Капелюхи
Бѣлье
Панчохи
Рукавички
Шнурôвки

ЗАВЕДЕНЬЕ
основане
въ роцѣ 1863.

Поручення зъ провинцiи выконуються старанно и скоро въ кождôй жаданôй цѣнѣ лише за поданьемъ вѣку дитины.
2418 (1—2)

Конкурсъ.

Зъ днемъ 12 (24) червця 1888 року ôддаються въ посесiю (аренду) на **шѣсть** по собѣ слѣдуючихъ лѣгъ помѣстя **Бѣлка** и **Костенѣвъ** въ повѣтѣ перемышляньскôмъ. Тамъ же орного поля зъ огородами **640** моргôвъ **710** квадр. сяжнѣвъ, сѣножатей **90** моргôвъ, пропинацiя, млыны, горальня, и пр.

Оферты належить вносити до Канцелярiи Института **„Народный Дôмъ“** у Львовѣ, улиця Ôрменьска н-ръ 1, по день 18(30) цвѣтня 1888 року, де дадуться оферентамъ точнѣйшí информацiи.

Львôвъ, 29 марта (10 цвѣтня) 1888 р. 2421 1—3

РОБôТНЯ БРОНЗôВНИЧА
ИВАНА ВЫПАСКА
при ул. Краковскôй ч. 5. у Львовѣ.

Зъ причины, що некомпетентнí роботнѣ и склады пôдôймаються позолочуваня и посрѣблюваня церковныхъ рѣчей, черезъ що позолочуванье переходить черезъ другí або и третí руки, въ низу пôдписаный поручае Веч. Духовеньству свою роботню и подае до вѣдомости, що выконуе всякí направы бронзôвничí, ôдсвѣжуванье, золоченье и посрѣблюванье пôсля жаданя въ огни або гальванично и то тревало, чисто и дешево, особливо же чашѣ, що часто уживаються. Ручу за довголѣтну тревалôсть.

Позолочуванье чашь и дискосôвъ коштуе ôдъ 8 зр. до 20 зр., — позолоченье монстранцiй ôдъ 15 зр. до 50 зр., — посрѣбленье кадильницъ и лодокъ ôдъ 3 зр. 50 кр. до 6 зр. 50 кр. и т. д. Роботни моя маe заразомъ готовí выробы церковнí або такожъ выроблюe пôсля поданого взôрця, высылае на жаданье взоры и выроблюe пôсля нихъ докладно. Дякуючи за ласкавí дотепернiшнí взглядy поручаeся и на дальше ласкавôй памяти Веч. Духовеньства, котре мене удостоить своéи уваги. — Зъ глубокимъ поважаньемъ ***Иванъ Выпаскô*** 2283 1—3

„СЛАВIЯ“
банкъ взаимныхъ убезпечень въ Празѣ.

Забезпеку, яку подае асекурацiя на житье кождому якъ бѣдному такъ богатому, не можна ощадностею иншого рода узыскати, або не можна заперечити правдѣ, що найскорше той ощаджае, хто заасекуруeся на житье.

На примѣръ: Урядникъ, учитель, священикъ и т. д. забезпечить въ своéмъ вѣцѣ 30 лѣтъ для родины на случай своéи смерти 1.000 зр. а. в. за що платить квартально тôлько 5 зр. 94 кр.

40 лѣтъ числячí отець забезпечить для однорôчнои дитины капиталь 1000 зр. выплатимый по дожитю 24 року доньцѣ або сынови, за квартальну премiю 8 зр. 30 кр. Єсли отець умирае передъ выплатою забезпеченои сумы, перестае плаченье премiи а заасекурованый сынъ або донька получить въ условленôмъ часѣ цѣлу заасекуровану суму; если-же дотычный сынъ або донька умре передъ тымъ часомъ, звертае „СЛАВIЯ“ всю вплачену премiю.

Молодый мужчина забезпечить капиталъ 1.000 зр. на случай дожитя и смерти. Єсли дожие 55 року житя одержить самъ заасекурованый капиталъ; если-жь умре передъ тымъ часомъ, выплаченый буде капиталъ цѣлый въ полиси наведенымъ спадкоемцямъ. Квартальна премiя есть 7 зр. 27 кр.

На полиси що-найменше 3 роки важнí и доси выплатимí выдасть головна Дирекцiя на осôбне жаданье члена зъ кôнцемъ кождого дальшого року удѣловôй полисы на тiи квоты, на котрí членъ за вплачену премiю право набувъ.

До заплаченя кождои навѣть мѣсячнои раты премiи есть дозволеный терминъ до 90 днiвъ.

По 5-лѣтнôмъ треваню убезпеченя може асекурацiйна сума бути выплачена навѣть тогды, если убезпеченый умеръ въ поединку або самъ собѣ житье ôдобравъ.

Всякí зыскъ дѣлиться помежи убезпеченыхъ. Резерва зыску для убезпечень житьевыхъ выносить зъ кôнцемъ 1886 р. 175.570 зр. 92 кр.

Сума выплаченыхъ на житье убезпеченыхъ капиталôвъ по конець р. 1886 выносить 1,333.023 зр. 86 кр.

Зъ кôнцемъ р. 1886 числить „СЛАВIЯ“ въ ôддѣлѣ житьевôмъ 40.497 членôвъ зъ убезпеченымъ капиталомъ 22,835.193 зр. 31 кр.

На всякí пытаня якъ найохотнѣйше одвѣчае и тарифы высылае головне Заступництво банку „Славiя“ у Львовѣ. 2340 5—24

ПЕТРО КРОКЕВИЧЬ
аптикарь въ Краковѣ
улиця Баштова при плянтахъ (рôгъ Ринку Клепарского)
поручае власнí выробы
яко правдиву одиноку добычь найновѣйшихъ часôвъ, приносячу хорому неоцѣненí, спасеннí користы, о чѣмъ свѣдчать щоразъ численнiйшí признания похвалы и т. п., якъ неменше посвѣдченье лѣкарске, а именно:

До Высокоповажаного пана Петра Крокевича, аптикаря въ Краковѣ.

Въ численнôй моéй практицѣ уживавъ я перерôбки лѣчничí выгаданí и выроблены Вами, завсѣгды зъ знаменитымъ успѣхомъ въ недугахъ, противъ котрыхъ они пристосованí. Препараты Вашí ôдзначалися одноцѣлою якостею що-до формы и доброты, не пôдпадáли розкладови, приемнí въ уживаню а певнí въ бажаныхъ наслѣдкахъ. Мыло менѣ проте высказати Высокопов. панови моe цѣлковите признанье, заразомъ желанье дальшои такъ успѣшнои працѣ въ щасливо начатôмъ напрямѣ для добра недужои людскости. — Щасть Боже!

Львôвъ дня 16 марта 1888 р. **Др-ъ Юлiй Корвинъ Гонсьоровскiй**
лѣкарь зелѣзницѣ Кароля Людвика.

Вино хинове, средство лѣчниче, взмагаюче силы, стравнôсть, надзвычайно поручане, особливо у женщинъ слабосильныхъ, блѣдыхъ и т. п.

Вино хинове зъ зелѣзомъ, поручане молодымъ особамъ для осягненя зросту и розвою тѣла, надае крови силу, збôльшаючи скôлькôсть тѣлокôвъ крови, змôцняючи жолудокъ пôдносить апетитъ, лѣчить загальнí ослабленя, блѣдачку и т. п., а одиноке для реконвальесцентôвъ по хоробахъ горячковыхъ вынищаючихъ.

Вино зелово-ромбарбарове, вытягъ винный зъ правдивого корѣня Ревеня хиньского (Radix rhei chinensis) и зелъ. збôльшаючихъ рухи хробачковí кишокъ черезъ то легко розвôльняюче; знамените въ затканяхъ, часто повторяючихъ-ся здутяхъ, довготреваючôмъ катарѣ, дванацятницѣ и въ упорчивôй жовтачцѣ.

Вино зелово-пепсинове, вытягъ зъ зелъ краeвыхъ и найлѣпшои пепсины de Rostock, одиноке успѣшне средство пôдносяче травленье, розпускаюче бѣлко, затымъ одиноке въ нестравности, хроничныхъ катарахъ жолудка або на тлѣ туберкуличнôмъ атонiя кишокъ у людей старыхъ, дуже помôчне у дѣтей зле ôджившованыхъ, анемичныхъ и шкрофуличныхъ.

Амигренъ, незрôвнана помôчь въ сильнôмъ болю головы. Ложочка ôдъ кавы зажита успокоюе найсильнѣйшу мигрену.

Кальльонъ, одиноке средство на найстаршí и найдолегливѣйшí нагнѣтки. По насмароваю нагнѣтокъ сейчасъ перестае болѣти, а въ 24 годинахъ ôдпадае безъ найменшого болю.

Хильоль, лагодить по кôлькоразовôмъ ужитю найбôльшí болѣ ревматичнí, пострѣлы, подагру и т. п

Сарсапарiлiянъ зъ корою хиновою, узнаный яко найлѣпше средство въ немочахъ походячихъ зъ збпсутя сокôвъ и зъ ôдти повстаючого вадливого складу крови, въ недокровности и т. п.

Зѣлье грудне зô свѣжихъ, лѣчничихъ зелъ волоскихъ, котрí вже неразъ навѣть въ прикрыхъ розличныхъ выпадкахъ слабости давали надсподѣване полѣпшенье терплячому, то въ слабостяхъ грудныхъ то легкихъ, противъ астмы, всякои душности и т. п. Усуваютъ они тяжку дыхавицю, всякí закатареня легкихъ и грудей, зафльегмленя, кольки въ грудехъ, упорчивый кашель и т. п. Цѣна зр. 1·20.

Сиропъ грудный при тяжкихъ або застарѣлыхъ немочахъ, уживаный буваe рôвночасно зъ зѣльемъ льоретаньскимъ противъ сухотъ и слабостей грудныхъ и легкихъ и т. п Цѣна 2 зр.

Кроплѣ жолудковí. Средство знамените и незрôвнане у всѣхъ слабостяхъ жолудка Цѣна 35 кр. 2068 36—0

Замовленя выконуeся ôдворотною почтою.

Зъ численныхъ подякъ наводимо ось тí:

Высокоповажаный Пане Аптикарю!

Бажаю, щобы кождому хорому такъ знаменитый успѣхъ давали лѣки зъ Вашихъ выроббвъ, якъ моéй женѣ, котрí надсподѣвано успѣшно дѣлали и прошу о надбсланье менѣ ще Амигренъ и капель жолудковыхъ. Зъ поважаньемъ
Шпôвъ д 3 липня 1887 р. *Леопольдъ Ковалик*ъ
(Рыбникъ, Oberschlesien).

Высокоповажаный Пане!

Узнаю дѣйстну успѣшнôсть Вашихъ выроббвъ, досвѣдчивши на собѣ — Се посвѣдчаю ретельно. Зъ поважаньемъ
Schönpriesen b. Aussig 25 мая 1787 р. *Новаковскiй*
директоръ фабрики цукру.

Вп Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви въ Краковѣ.

Страдаючи ôдъ пôвтора року на сильный, невылѣчимый кашель, сполученый зъ рôзными тяжкими недугами, мимо тутешныхъ радъ лѣкарскихъ, чувся я безъ надѣѣ житя, а яко отець кôлькоро дѣтей, хапаючись вкôнци рôзныхъ способôвъ до поратованя здоровля, случайно зъ порады чужои приязнои менѣ особы, уживъ я „Зѣля грудного“ выробу аптикаря Вповажаного Пана Петра Крокевича, и по ужитю чотырохъ пачокъ „Зѣля грудного“ и Сиропу ôдзыскавъ цѣлковито здоровлье, могучи о власныхъ силахъ уже працювати и тымъ чиномъ бодай частину щастя дѣтемъ моимъ удѣлити. Чуюсь тому спонуканымъ заявити найщиршу вдячнôсть Вповажаному Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви мѣсцевому, за выроббъ „Зѣля грудного“, бо житье мое лишь ужитю того Зѣля завдячую.

Зъ глубокимъ поважаньемъ
Кракôвъ, дня 28 мая 1886 р. *Михаилъ Трыбальскiй*,
друкарь литографичный.

Высокоповажаный Пане!

Вычитавши зъ газетъ дня 28 мая с. р. пôдяку Вамъ Вповажный Пане, а почуваючись зарôвно до обовязку вдячности, маю честь тую-жь въ высокôй степени заявити Вамъ, Вповажный Пане, бо Ваше „Зѣлье грудне“ и „Сиропъ“, и въ загалѣ Вашí выробы не лишь менѣ самому, але дуже многимъ, де заходили сумнѣвы що-до здоровля давали чудный успѣхъ. Маючи отже много завдячити Вашимъ выробамъ, приймѣть Вповажаный Пане выразы моеи вдячности, а заразомъ зичливости, успѣху въ дальшôмъ розвою своихъ выробôвъ такъ для добра власного, якъ и зъ пожиткомъ для людскости!

Остаю зъ довжнымъ поважаньемъ *Кс. Е. Вернеръ*,
Кракôвъ 1 червня 1886 р. Реформатъ.

Честный Пане!

Страдаючи ôдъ 20 лѣтъ на гемороиды и упрямый бôль въ жолудку, на дыхавицю и сполучене зъ нею замуленье мѣхура, на затвердженье и иншí долегливости, уживъ я кôлька фляшокъ „Капель жолудковыхъ“, котрí зробили менѣ надзвычайну пôльгу, що посвѣдчаю згôдно зъ правдою и совѣстею. *Фишеръ*,
Ряшевъ, дня 21 червня 1886 р. совѣтникъ ц. к. суду.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ
ц. к. уприв. галицкого
Акцiйного Банку Гипотечного
2222 124—? **купуe и продае**
всѣ ефекты и монеты
пôдъ найприступнѣйшими условiями.

5% Листы Гипотечнí и **5% Листы Гип. премiованí,**

котрыхъ пôсля закона зъ дня 2 липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвысшои постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. **можна уживати до умѣщуваня капиталôвъ фондовыхъ, пупилярныхъ, кавцiй супружескихъ войсковыхъ, на кавцiю и вадiя**

можна одержати въ сéй Конторѣ.

(до выльосованя зъ 10% премiею т. є. по **110 за 100**)

Всѣ припорученя зъ провинцiи залагоджуються безъ проволоки по курсѣ дневнôмъ, не числячи нѣякои провизiи.

Тайна красы
выробу ПЕТРА КРОКЕВИЧА аптикаря въ Краковѣ.

Неимовѣрне подивляне и надзвычайне признанье зô стороны красавиць для сего чудового и незвычайно скоро дѣлаючого средства робить, що сей препаратъ, выробу Петра Крокевича, аптикаря въ Краковѣ, розхаплюють зъ нечуваною скоростею. Сгéме сей, справедливо названый „Тайною красы“, ôддаляe въ тягу однои ночи всяку неделикатнôсть, стверджене, червонôсть шкôры, прищѣ, угры и лишаѣ гинуть безповоротно по ужитю сего знаменитого и найпевнѣйшого въ своихъ наслѣдкахъ средства, котре навѣть лице поморщене чудово робить молодшимъ, надаючи éму красный справдѣ молодечí цвѣтъ. Уживаный щоденно на нôчь, чудово заховуe цвѣтъ ôдъ всякого стверднення шкôры, якъ рôвно-жь и ôдъ передвчасныхъ морщинъ. Тому то повинно се средство находитися въ тоалетѣ такъ молодои и краснои паночки якъ и красивои дамы.

Цiна 1 зр., 1 зр. 50 кр. и 2 зр. 2398 4—?

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА
ИВАНА ИГНАТОВИЧА
магистра фармацiи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краeвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемирнôй въ Антверпiи дипломомъ почетнымъ за ôдличнí выробы косметичнí, тоалетовí и перфумы именно:

Вода львôвска. Приемный, нѣжный и довготревалый запахъ той воды здѣлавъ се, що въ Антверпiи на выставѣ всемѣрнôй зôстала публично проклямована и ôдзначена. Цѣна флякону меншого 80 кр, бôльшого 1.50.

Нигретина. Выборне средство до фарбованя въ сейчасъ волося на тревалу и красну барву чорну и темну; есть цѣлкомъ нешкôдливе а въ ужитю цѣлкомъ поедине. — Цѣна 1 зр.

!!! БѢЛÍ и ГАРНÍ РУКИ !!!

Найбôльше червонí и попаданí руки выбѣляться и вынѣжняться по кôлькаразовôмъ натертю **Кремомъ ростиннôмъ.** Слоикъ 80 кр.

Смаровило литовске до обуви и шкôръ, мягчить шкôру, робить єи непромакаючою и тревалою. Пуделко по 50 кр. и 1 зр.

СРЕДСТВА ДО ВЫВАБЛЕНЯ ПЛЯМЪ.

Одалина вывабляе плямы зъ пороху, поту, товщу, пива, молока, плѣсни и т п 35 кр. — **Бензолина** вывабляе Плямы товстí зъ покосту и мази 20 и 30 кр. — **Етилина** вывабляе плямы зъ фарбъ ôдъ помосту, фляконъ 25 кр. — **Явелина** вывабляе плямы зъ овочей и вина червоного, фляконъ 20 кр — **Оксалина** вывабляе плямы, що повстали зъ иржи, крови и атраменту. — **Бразилина**, матерiи чорнí споловѣлí и поплямленí выпранí въ Браземнѣ ôдзыскають давну барву и ôдлысекъ, пакетъ 8 кр. — **Квилая** до праня вовняныхъ и шовковыхъ матерiй, пакетъ 6 кр. — **Мыло жовчне** до вывабляня застарѣлыхъ плямъ, шт. 25 кр.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул, Коперника ч. 3, Готель Европейскiй и улиця Галицка, рôгъ Валкови Въ филiяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНôВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2. 2257 73—?

I. & C. КЕССЛЕРЪ въ БЕРНѢ (BRÜNN)
улиця Фердинанда Ч. 7/d
высылаютъ за послѣплатою:

Сорочки мужескí, бѣлí и кольоровí 1 штука Ia. зр. 1.80 IIa. зр. 1.20

Сорочки роботничí зъ доброго оксфорду, 3 штуки зр. 2.

Ногавицѣ мужескí, зъ барханту або полотна, 3 пары Ia. зр. 2.50, IIa. зр. 1.80.

Суконнí шапки, для мужчинъ и хлопцѣвъ, 6 шт. зр. 1·20.

Скарпетки мужескí, бѣлí або кольоровí, роблений 6 паръ зр. 1·10.

Скарпетки втягаючí пôтъ, зъ финису шовкового, 12 паръ зр. 1·20.

Пледы до подорожи, 3·50 метрôвъ довгí, 1·60 м. широкí, 1 штука зр. 4·50.

Матерiи на мужескí уборы, новôтнí, 3.10 метрôвъ Ia. зр. 5·50. IIa. зр. 3·75.

Матерiи на иберцигеры, добрí, найновѣйшí барвы, 2.10 метр. зр. 6.

Нормальни сорочки и ногавицѣ, зъ чистои вовны, системъ Грега, 1 штука зр. 3·50.

Зреформоване нормальне бѣлье, (втягаюче пôтъ) 1 сорочка або 1 ногавицѣ зр. 2.

Бѣлье зъ Gummi, 2 пары манжетôвъ, 2 стоячí и 2 лежачí ковнѣрики зр. 2·50.

Матерiи лѣтнí камгарновí на мужескí уборы, найновѣйшí десенѣ, 6.5 метрôвъ зр. 3.

Сорочки зельночí, зъ шифону, гафтованí, 3 штуки зр. 2·50.

Сорочки жѣночí, зъ мѣцного полотна зъ зубками 6 штукъ зр. 3·25.

Корсеты пôночí, зъ шифону, численно прикрашенí, 3 штуки зр. 1·80.

Сподницѣ, 6 зъ сырого полотна, Chiffon и Rouge 3 штуки зр. 3.

Запаски жѣночí, зъ оксфорду, кретону и сырого полотна 6 штукъ зр. 1·60.

Паньчохи зельночí, роблений, бѣлí або кольоровí, 6 паръ зр. 1·50.

Паньчохи жѣночí, (втягаючí пôтъ) зъ шовкового финису 6 паръ зр. 1·20.

Намѣтки зъ Mohair-у, у всѣхъ краскахъ 3 штуки зр. 1·20.

Намѣтки зъ Foil-у, красní десенѣ, 6 штукъ зр. 1·20.

Жакеты лѣтнí Jersey, зъ чистои вовны, у всѣхъ краскахъ 1 шт. гладка зр. 2·50 гамбурована зр. 4.

Хустинки до носа, зъ кольоровымъ краемъ, 1 тузинъ мужескихъ зр. 1·20, жѣночихъ зр. 1.

Взôрцѣ даромъ и франко.

2345 8—26

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавецъ и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.